DIKȚIONARŬ

ELINO-ROMÂNESKŬ

tradusŭ

dupe al luĭ Skarlatŭ D. Bizantie

de

G. IOANIDŬ

fostul profesorŭ de limba Elineaskă în gimnasiul Naţionalŭ.

ла каре s'adъogat ші ună Вокабуларŭ алфабетікŭ de вorве Елinешti naţъpalisate în лimba Pomînească.

прекът ші ună Dikţionarŭ de name пропrii, че se întîmpinъ în astopiĭ Елinĭ.

şĭ

mîntе табле хронолоціче de istopia Елinilop, ші înkъ ună de semneле apitmetiче Елinешtĭ.

лъкратŭ ші tinъpitŭ кu келъĭала Statuлuĭ.

BUKUREŞTĬ

ÎN TIPOGRAFIA STATULUĬ.

1864.

în semnъ de рекъпоштинцъ

dedikъ

АЧЕАСТЪ КАРТЕ

tpadъкътopъд

ПРКА ГЕРІЧІТЪ БМБРЪ!

Цie în вірткoasa ta вiaцъ s'a dedikat opiцinalвл avestвї Dikцionarъ de kъtpe aвtorвл sъъ supe dovadъ de rekвnoшtinцъ din naptea прea preцioaseї tale patpiї nentpв твлteле ші felвpite вine-fачерї, че în toatъ вiaца ta прin neovosite ostenelї, прівацiї, ші avnegацiї de sine aї revъpsat asвupъ'ї, kontpivвind тape napte лв лвminapea ші лiверареа eї. Dap oape кв maї пвцin dpentъ кввintъ de adînkъ rekвnoшtinцъ atît din naptea natpii теле, kît ші din naptea mea tpadвкtopвл лвї în лimва avestiї natpiї se кввine a'л dedika pesnektавілеї tale вшвре, дака n'amъ авзt порочіреа de a te înbeselі în вквmna ta вiaцъ кв podвл prodвsъ din zeлoaseле tale ostenelї, че aї denвs supe лвminape ші în прea їввita ta Pomînie, a doa a ta natpie, din кape ші eъ m'amъ înnъptъшit, înkît a' цї пвtea adвче aveastъ ofpandъ?

Natpia mea, прe їввita ta Pomînie, ші цie rekвnoaшte тape napte din totвл, че datopeazъ прea fepічiteї meторії a penosatвлвї Лazъpъ în pestaвіліреа instpвkцii nauionale; къчї тв, вірткoase sвґlete, aї îndemnat не sinґвpвл natponъ ал instpвkцii пввліче n' aчea вpeme, не fepічitвл întpв nomeniре Гpігоріе Брînковeanвл, a tpimite tinepї stвdioшї Pomînї în Eвpena, sъ înвeцe sneцiale штiinце, «ка sъ авецї, însвmї te amъ авzit maї de твлte-opї zikîndв'ї кв înfokatъ zeлъ, natpioцї înвъцъtopї, iap пв sъ pвгацї пе stpeinї»; ші pesвлtatвл avestop natpiotiче повеце a fost tpimitepea în лвminata Eвpопа a челор dintîї profesopї Pomînї, каре dвne mepitosвл în natpiotismъ Лazъpъ ав întins кaріера înstpвkцii nauionale, ші aъ fъквt întp' însa neaштentate înaintъpї

Upiimind dap, прea fepічitъ вшвръ, avеastъ dedikацie ка вnъ semnъ de rekвnoшtinцъ din naptea natpii теле ші dintp' a mea, вшвреште sввt linimtita ta вшвръ, ка totъ потвл poada sa sввt вшвра fpвnzелор sале, avestъ prodвsъ ал ostenелелор tале, ші вine-кввinteazъ din локвл peпaosвлвї sвґletвлвї tъъ înaintapea Pomînieї întpв чеде че în вiaцъ кв чел maї тape zeлъ dopiaї, ші din adînkвл inimeї opaї ка вnъ вnъ kosmopolitъ omenimїї întpeцї.

sвґлetcskвл

tъъ fiъ

G. Ioanidŭ.

ПРЕФАЦЪ.

Денъїѣ не алтарэл Патрїї înкъ о карте, intîîa în felэл sъѣ, рекомандатъ despre мерitэл eї кїар de nъмеле sъѣ, Dикцionарэл Elino-pomîneskѣ, продъсѣ din евенimenteле de ла 1848; къчї în întрерънцia instрънцii пъбліче de atънчї înцелепчїънea ачелїї onopaвілеї eforїї a кіпzвit, ка profesorїї цimnasialї съ лъкрезе în interвалэл neaктівітъцїї лор кърціле didaктіче pesпектіве fie-каре în черкэл misii sale профesionале; кînd шi sъв-semnatэл a fost însърчinatѣ ка profesorѣ de лimва Eленікъ къ лъкрареа, saѣ традъчереа Dикцionарэлї Elino-pomîneskѣ dънe ал D-лэї Скарлат Bizantie, presкрiptѣ dene алтэл мэлт шаї волънtinos în кадрэл, че se вede. Dap оаре dънe niшte enорme ostenelї de atîцї anї коpesпъnde вa ла пretinsa în тоate опереле eксактitate шi перfекцie? ла ачeasta nъ mъ daѣ pesпonsaвілѣ; къчї în Dикцionарѣ, маї мэлт de кît în тоate, se întîmпinъ în конsэлтареа sa лinse, че daѣ totdaъna прічinъ de нетэлцъмire челор че 'л конsэлтъ; мъ mînrîїѣ însъ къ idea, къ тоцї кънosк къ înчепэтэл ape nedesлinitъ de sine însъшimea de innerfекцie, шi къ dънe penъмitэл Ateneanѣ opatorѣ Isократъ, челор че înчеп se atрiвъe admiрацie, їар перfекцionътopілор лаѣdъ; fъръ însъ a пretinde нічї admiрація кънenitъ челор dintîї, нічї мъкар лаѣda челор d' ал doілea, черѣ indэлцinца компатріоцілор пentръ defекteле saѣ лipселе, че лі s' ap пъреа, къ întîmпinъ, dînd 'mї dpentate, шi акордînd 'mї eptape din прівinца грешъцілор, къ каре лesпe not da къ соkoteала, къ m'amѣ лънtat, кît amѣ пэтэt, a ле înлъtъра, провенite маї къ seamъ din stpimtimea лimвеї noastpe întр'o matepie, în каре маї мэлт de кît în op-каре алтъ трактацie se чере неапърат o кларitate ексактъ, ачeasta fiind вinгърэл скопѣ шi misia вnъї Dикцionарѣ, a експлika desлэшit шi пречis adевъратэл înцелесѣ, шi a pesпika пъанцеле ворвелор пропъse a традъче dintр' o лimвъ op-каре întр' алта, dар маї вîptos dintр' o лimвъ аша de întinsъ шi богатъ ка чеа Eленікъ întр' a noastpъ, че se aseamъnъ къ a вoi a înвръка вnѣ трънѣ маре шi 'nалтѣ къ o хаїнъ мікъ шi скърtъ; къ тоате ачestea sпре îndenлinipea скопэлэї amѣ întревънцat în мэлте aневoинце пе лînгъ ворвеле Latine, adікъ stръвne, din каре неапърат вртеазъ a не înплini лipселе, шi metodэл перігрaфікѣ saѣ deskpintivѣ, adъoгînd впе-орї шi ворвe Fpанцozешti шi Търчешті кїар, вnde înлesniреа înцелецерії mi s' a пърэt, къ se пoate dobîndi прin asemenea aжътoape; къчї ap fi foapte пелоцікѣ a експлika чinева челе пекънoскъte прin челе пеînцелese, шi a nimічi misia лimвеї, каре nъ este алтѣ de кît калеа ideілор, adікъ комънікареа лор прin înцелецере desъвîpшitъ.

Їар despre naptea грaфікъ s' a скpis къ литере Латinокірілене, прекътѣ se oвічнъїа, пе кînd s'a скpis, nefiind înкъ adонтate în întpeгѣ литереле Latine, прекът sînt акът, къ тоate къ, de шi ap fi fost adонтate ка astъzi, nъ крezѣ, къ m' ашї fi fost îndъплекатѣ a вpma padікала оптоgpafie, пе fiind апліkавілъ, нічї реалisавілъ

alтlел, dекît прesвnвind, къ totъ Pomînвл, каре воїeшte кît de nвцinъ a skpi, ape, ші трebвїe neanъpat se aївъ în капвл sъъ dикцionapeле tвtвлор літвелор, кв каре a аввt комвпікацie літва Pomînъ, ші маї кв seamъ пе ал челїї Latine, ка sъ поatъ skpi fъpъ грешealъ padikalmente, în вреme че, dака ap fi fost прiimitъ skpiepea fonetikъ, sвплiиndв se алfаветвл Latinъ кв оare каре літere saъ semne a ле sвnetелор че і лinsesк, adонtapea лвї în skpiepea Pomînъ ap fi fost de тape прецъ ші foлosъ în прівinца naцionaлітъцii noastpe, їap nічї de квm nїedikъ, ші o пекonteнitъ nedomipipe, ші алвпекаре în felвpite грешелї optorpafiче. Dap nъdъждвim, къ експеpiinца ва noтолі екчesвл zелвлвї ші întвsiasmвлвї natpiotikъ atît în skpiepe кît ші în літвъ, ші пе ва adвче ла linia de тъsвpъ ші квmпътъ, каре este basвл nestpъmвtabiлъ ал totъ binелвї, saъ, notъ ziче, кїap вineле; къчї este netъгъdвitъ adевъръ, къ adевъratвл вine în цeнepaлъ пв noate eksista fъpъ тъsвpъ. Epte mi se dap de їввіції meї komnatpioцї a ziче dвпе a mea пърере, къ din пепорочіре лinsa de тъsвpъ atît în квltiвareа літвеї прівіть in tinїї ші idiошеле sале, кît ші în moдвл skpiepiї de astъ-zї, se faче o вarikadъ înпїedikътoape ла întindepea înstpвкцii пввліче, маї кв seamъ în клaseле прітаре, вnde ap fi tpеввit пе-апъpat ка fpaцeda жвnime sė sвгъ прin літва materпъ, ка лапteле kpeskътopъ în првnчia sa, ideile хрънitoape ші fopmътoape de sочiала лор omenitate. M' ашї fi пвtвt întinde маї твлt, eksплікîndв тъ маї пе лapгъ întp'aчeastъ foapte îmпoptantъ kestie, a кърia sввїektъ este fondamentaлвл basъ ал квltivърiї ші fopmърiї otвлвї în destinaцia, пentpв каре este kpeatъ, ші маї кв seamъ în прівinца naцii noastpe, каре чере neanъpat челе маї efektвoase ші efikаче тіжлоаче de тoralisapea sa ші snopipea în штiинце de totъ felвл, ші квnoштinцele tpеввinчoase snpe a aцвпце, вnde чівілisaцia seколвлвї o îmпinце. Dap лasъ aчeasta a se înцeлeце кв кввenita пътpвndepe, ші a se kinzвi кв matвpitate de кътpe zелвл natp'otikъ ал estimaвілор natpioцї, întp' a кърora komnetinцъ este înkpedinцatъ opganisapea ші efektвapea instpвкцii пввліче, snpe a înлътвpa пїediчеле вarikadante, ші a 'ї netezi калea, ка sъ прогpeseze кв пашї penezї în asemънape (dap în пропорцї пегрешit твлt маї тapї dвпе întindepea sa de astъzї) кв прогpeseле dовîndite de ла 1830 пînъ ла 1848.

Obїektвл Dикцionapвї de faцъ este літва Eленікъ, ал кърia прецъ este atît de свпpemъ, în кît авїа se noate eksпpima тepitвл eї кв titлвл de літвъ a zeїлор, пpekвm o пpenвmiseръ чеї че кв destвлъ пътpвndepe înцeлeseseръ цenivл svвлimъ ал eї, ші în adевъръ a тepitat avestъ titлв; къчї de toatъ лвmea літepatъ ші чівілisatъ este квnoskвtъ, ка ea este вatpa saъ matka tвtвлор штiинцелор ші apтелор, ші dintp'însa ші npintp' însa s'aъ întins avestea ла toate naцiile, кîle aъ аввt nopочipea de a se лвmina, în кît ші înвenцiile челе de маї în вpmъ ші nînъ astъ-zї în toate naцiile îшї dovîndesk nomenклатвpa de ла dînsa, тъptвpisindв se npintp' aчeasta svвperiopitatea eї în pелацie кв toate челе-л-алте прin авondinца, komnonivілitatea, ші тлъdioшia eї. їap în pелацie кв noї este маї кв deosevipe mepitoasъ din твlta afinitate, че ape кв літва Pomînъ atît în ворве ші în tinї, кît ші кїap în fpase ші idiotismвpї, (afapъ din кîte sînt лвate прin stpъввna noastpъ Латинъ) пpekвm πoθή, noптъ, τpυγίον, tpipie, ξάμμα, skamъ, ші алteле твlte, каре sînt natвpalisate кїap în літва цъpanілор noштpi, ші маї вine квnoskвte лор de кît оръшанілор; de avestea amъ adвmat întp' вnъ felъ de Вокавкларъ алfаветікъ, кîte s'aъ пвtвt квlеце, каре s'a amezat ла sfîpшitвл Dикцionapвлвї, пpekвm se vede. aчeasta dovedeште fъpъ îndoїалъ istopіквл adевъръ, къ în Dачia aъ fost колonisate seminції Eленче кв твltъ маї 'nainte de колonisaцia Pomanъ; ші aчeasta лesne se noate въdi квpiositъцii op квї прin naралелismвл avestop doъ літвї.

Апої пе лînгъ avestea ni se маї adaogъ маї npesвs de челе-л-алте ші intepesвл sf: noastpe pелiцii; fiind къ dintp' aчeastъ ші npintp' aчeastъ întp'adевъръ zeeaskъ літвъ авem toate sf: noastpe skpinвpї, ші toate skpiseле sf: пърinцї. пpekвm ш

toatъ цесътъра церемониалъ (слъжбей) а sf: Бисерiче. Din toate dap авестеа se въdesк mapiле folocase шi авантаже, че пътем траце din sepiocъл stъdiй ал авестей класiче лiмбi, аi кърiа авторi, пъ пъmаi аi поштрii Бисерiчештi, dap шi чеi маi векi profanі stъdiацi къ stъръiнцъ ne not прокъра лъminate simцiminte de societалъ moралitate религioасъ, de iнцелеапъ либертате, шi de adeвъратъ патриотismъ, шi iн ценералъ de toatъ вiртътеа, supe a ne кълтива omenitatea, шi a ажънце ла съвлiма noastръ destinaцie de adeвъратъ omъ; supe neiндoiасъ iнкрединцаре a авестъi adeвъръ неконтестабилъ se adък de мъртърie челе zise de мареле Iерархъ Basилie, корifeл sf: нърiнцi аi sf: Бисерiче, iн кавiнтъл съъ iнтiтълатъ, «Кът se not folosi тinерii крештinі din скрiseле Елiнешті (atît поетiче кît шi прозаiче)„. къ ideile шi iнцелесърiле, че стъdioшii тinері крештinі кълег din скрiseле челе класiче але авторiлор Елiнi, ле sînt ка o пречътire (ка апърателе вънsitорiлор de челе de вънsit) пентръ нътръndepea шi efектъареа новецелор шi порънчелор Еванцелiче, каре de îndatъ s'ap пъреа къ непътinцъ de a se realisa, dîndъ ле de екземпле пе Sократъ, пе Перiклеў, пе Apistidъ шi пе алцi de omeneaскъ вiртъте вървацi in Еванцелika dparoste шi ръвdape.

Din toate dap авестеа se iнцелеце, къ ni se рекомандъ къ dinadinsъл стъdiъл авестей мълт iн toate привинцеле прецioaseй лiмбi, ка iн toate релацiile маi sus amintite съ ne folosim. Iap mie, преа їъвiцi компатриоцi, dъпе кавинтеле date ла iнчепътъ, акордацi indълцiнцъ iн кîte пъ s'a пътът ажънце скопъл de пребекцie, рекънoскînd iнsъ tot de odatъ шi folоaseле шi iнлesnitoapeле ажътоape, че пътецi dobîndi din пекръцателе шi iнdелънгателе меле dъпе пътере ostenелi (denъse iн авеastъ лъкраре) iн стъdiъл авестей лъminътоape a omenimii лiмбi, шi ал ерudiцilор шi съвлiмilор ей авторi.

Г. IOANIDЪ.

DIKȚIONARĂ

ELINO-POMANESKĂ.

A.

A, α, ἄλφα, (τὸ), nedekл: întîia literъ a alfabetuluĭ Elineskŭ; vezĭ Ἄλφα. || (figr.) înveпtuл «Ἐγὼ εἰμὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω,» eă sîntŭ înveпtuл mi sfîrșituл. ka semnŭ apitmetikŭ, daka ape akventŭ d' asupra, ά, însemneazъ sutŭ (1), saŭ întîiŭ, iar daka subskripsŭ ᾳ, o mie (1000), așa ᾳά, 1001, ᾳωά, 1801.

'A (subц. sufл) se kompune kъ multe zivepĭ, skimbîndu ле înцелesuл în felupite kipupĭ. ши 1) ka negativŭ, saŭ privativŭ (fъp, saŭ ne) însemneazъ negaцie, ad: tъgъduipe, privaцie, ad: lipsipe, saŭ înpotivъ de sutŭ luкpъ, δῆλος, ἄδηλος, învedepatŭ, neînvedepatŭ; κακὸς, ἄκακος, pъŭ, neръŭ; νόμος, ἄνομος, леце, fъp de леце ш.ч.л. într'aveastъ însemnape, kînd zivepea ортъtoape înчene de ла вокалъ, se întrepune între amîndoъ вокалеле maĭ de multe opĭ konsuna v nentpu exfonie,: ἄξιος, ἀνάξιος, vrednikŭ, nevrednikŭ; ὅμοιος, ἀνόμοιος, asemenea, neasemenea ш.ч.л. 2) ka adunativŭ (în локŭ de ὁμοῦ, inpreunъ) însemneazъ unipe, adunape, saŭ notpivitate de doъ luкpupĭ maĭ kъ seamъ: ἀδελφὸς în локŭ de ὁμόδελφος (dintr' aveлашĭ nînțeve saŭ matkъ, δελφὺς, -ύος,) frate; ἀκόλουθος în локŭ de ὁμοκέλευθος (meprînd ne aveeашĭ кале, κέλευθος) ортъторŭ. ἀτάλαντος în локŭ de ἰσοτάλαντος, deonotrivъ ла грeutate, τάλαντον. 3) ka mъritorŭ (prea, foarte) însemneazъ mulцŭ, saŭ mare: Ἀχανής, mult adînkatŭ, saŭ prъpъstiosŭ; ἄξυλος, de multe лemne, (ξύλα) ш.ч.л. însъ aveastъ însemnape este paръ, ши noate ши înduioasъ. 4) ka pleonastikŭ (prisositorŭ), saŭ exfonikŭ se pune de multe opĭ maĭ 'nainte de zivepile înveпste de ла doъ konsune, fъp a adъoga чева ла însemnarea лор: στάχυς, ἄσταχυς, spikŭ; σπαίρω, ἀσπαίρω, sъrŭ, mъ.batŭ, ш. ч. л. prekuм ши în limba vorbitoare, πήγανον, ἀπήγανον, rutъ; ши în локŭ de κινάρα, ἀγκινάρα, anginaръ, ши алтеле.

῾A (asupr: luпгŭ.) Dor: în локŭ de ἡ fem. ал лuĭ ὁ, art.

῎A, (skurtŭ) neut: îm: ал лuĭ ὅς, рел: 2) Dor: în локŭ de ἐὰ, neut: îm: ал лuĭ ἑὸς, ал sъŭ.

῎A (luпгŭ) fem: înd: ал лuĭ ὅς. 2) Dor: în локŭ de ᾗ, fem: de ачелашĭ.

῾A (subц: virk) intep: kъit: kînd esprimъ milъ: «῾Α δεῖλ', ᾗ δὴ πολλὰ κακ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.» Om: 2) mustrut: (kъ nekazŭ, saŭ batjokoripe): «῾Α δειλ', ᾗ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.» Om: «῾Α δειλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς». Om: 3) mir: «῾Α, μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσατο.» Epigr: 4) oprit: (ortmînd μή): «῾Α μὴ λέγ',ὦ πόνηρε, ταῦτα.» Аристоф:

῾A (asp: virk: ши subsk:), Dor: în локŭ de ᾗ dat: sing: fem: ал лuĭ ὅς; se ia ши în локŭ de adv: лок: saŭ asem: «Ὁ δ' ᾗ πόδες ἄγον, ἐχώρει.» Tkr: «῾Α τάχος εἰς Αἴγυπτον.» Tkr: (vezĭ ши ᾗ.)

῎A, ᾰ, saŭ ῾A, ᾰ, saŭ ῎A, ᾰ, ᾱ, intep: de pisŭ, saŭ simплu de вukupie, (ka ла noĭ xa xa xa). «Βαβαὶ, χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ βάκχιος ᾰ ᾰ ᾰ.» Esp.

῾A, ᾰ, intep: vъitъt (esprimînd mixnipe, saŭ dupepe, ka ла noĭ ax, ax!) «῾Α, ᾰ, ὀδύνη με τείρει» Esp. «Καὶ εἶπε Γεδεὼν. ῾Α, ᾰ, Κύριέ μου Κύριε» Skp. 2) oprit: saŭ mustrut: «῾Α ᾰ, τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερε,» Apistf. «῾Α, ᾰ, μηδαμῶς, μή, πρὸς θεῶν, μεθῇς βέλος» Соф:

Ἀάατος, (ὁ ἡ) poet: [ἀ, ἄατος, nevъitъ-

пътосъ; къчї вна din челе доъ пріватіве apdікъ пътереа челій-л-алте; saŭ ἀ, integ: ші ἀατὸς din ἀάομαι] (чел de ал doilea α лъпгъ), тълтъ вътъпътосъ, прea ostenitosъ, foarte aneboiosъ. «Ἀάατον στυγὸς ὕδωρ», Om: Il: Ξ. «Ἄεθλος ἀάατος» Od: Φ. X. 2) nas: (чел d' intîiŭ α скърtъ, [ἀ, ἀατὸς] nebîntъitъ, întpercъ, nekълкатъ. «Κάρτος ἀάατον», Апол: «Ἄεθλος («Ὅρκος) ἀάατος.» Om:

Ἀαγὴς, έος, (ὁ, ἡ), noet. [ἀ, ἄγνυμι] nefъpîmatъ, nefpîntъ, întpercъ; saŭ aneboe de fъpîmat; (prin врт:) цeanъnъ, tape, sdpавънъ, solidъ.

Ἀαδεῖν, (din Лаконіклъ ἀαδα, лінъ) a fi linsitъ, fлъmîndъ, neпînkatъ; saŭ Dop: în локъ de ἀηδεῖν, a adъче кънъраре, nenлъчере. [din

Ἀαδὴς, έος (ὁ, ἁ). Dop: în локъ de ἀηδής.

Ἀάζω [ἄω], вііt: ἀάσω (чеї-л-алцї timnї neîutpeвзinцaцї) pesвfлъ, авърezъ къ гъра deskisъ калдъ, înpotivъ de sвfлъ. «Φυσῶσι μὲν γὰρ ψυχρὸν, ἀάζουσι δὲ θερμόν.» Apist:

Ἀάθη, nex: nas. ал лъї Ἀάω.

Ἄακτος, (ὁ, ἡ), = Ἀαγής.

Ἀάλιος, (ὁ, ἡ), noet:=Ἄλιος, zadarnikъ, nefolositorъ, neperеглатъ.

Ἀανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (ἀ, ἀνύω) чел че nъ se noate съвîрші, saŭ 2) чел че nъ noate съвîрші лъкрînd чева, nedestoînikъ în чева.

Ἀάομαι, (întpeвзinцatъ nъmaї a 3-лea пер: a prez:) вііt: ἀάσομαι (nex: ἀασάμην, saŭ ἀσάμην, însemnînd, amъ въъmat, amъ amъцit, iap алте орї m'amъ въtъmat, m' amъ amъцit; amъ грешt; m' amъ mîxnit; nex: nas: Ἀάσθην). batъmъ; amъцeskъ (bezї Ἀάσκω ші Ἀάω.)

Ἄαπτος, (ὁ,ἡ),noet: [ἀ, ἅπτομαι], neatînsъ, neanponiatъ; (prin врт:) grozavъ, de fъцit.

Ἄασα, nex: l: ал лъї Ἀάσκω.

Ἀασάμην, bezї Ἀάομαι.

Ἀᾶσι, 3 пер: îm: a лъї Ἄημι.

Ἀασίφρων ονος, (ὁ, ἡ), noet:[ἄομαι, φρὴν] въtъmatъ ла креері, smintitъ; nesimцitorъ, nepodъ, (bezї Ἀεσίφρων).

Ἀάσκω, вііt: ἀάσω (nex: ἄασα, saŭ ἆσα, iap чеї-л-алцї timnї din ἀάομαι), noet: [ἄω, saŭ ἄτω] batъmъ, amъцeskъ.

Ἀασμὸς, (ὁ) авърірea, pesвflътъra чea калдъ: [ἀάζω].

Ἀάσπετος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄσπετος. (bezї aucasta).

Ἄαστος (ὁ, ἡ), noet: (ἀ, ἀάομαι) nevъtъmatъ, neatinsъ; nekълкатъ; nebîntъitъ; negrepitъ.

Ἀάσχετος, (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄσχετος. (bezї aucasta). [ἀ, σχέω].

Ἄάτα, Dop: în локъ de Ἄτη.

Ἀᾶται, 3 пер: a prez: xot: лъї ἀάομαι.

Ἄαται 3-a пер: a nas: prez: xot: лъї ἀάω (nъ satъръ). «Καὶ κρατερὸς περ ἐὼν ἄασαι πολέμοιο» Es.

Ἀάτη, прin întind: în локъ de ἄτη.

Ἄατος (amîndoї α скърцї), ші (prin скъptape) ἄτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἀάω] nesъцiosъ. 2) (чел ал doilea α лъпгъ) nevъtъmatъ. 3) (amîndoї α лъпцї) тълт въtъmътorъ (bezї ші Ἀάατος, ші Ἄητος.)

Ἀάω, вііt. ἀάσω. (nex: ἄασα ші ἆσα) (къ ак:) въtъmъ, пъгъveskъ, stpikъ, пръпъdeskъ, amъцeskъ, ръneskъ, (bezї ші Ἀάομαι) 2.) (къ цеп:) nъ satъръ [ἄω, ἄημι] (bezї ші Ἄαται.)

Ἄβα, Dop: în локъ de ἤβη.

Ἀβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), neadînkъ, [ἀ, βάθος].

Ἀβαθμίδωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ trepte. [ἀ, βαθμίς].

Ἄβαθρος (ὁ, ἡ), чел fъръ temeлie; (prinv: stîlnъ) neîntemeiatъ, nestatornicitъ. [ἀ, βάθρον].

Ἀβακέω ῶ, вііt: ήσω. noet: [ἀβακὴς] takъ (saŭ din neштiinцъ, saŭ din блîndeцe), sîntъ nevîklean, nevînovatъ, simплъ, (ka вnъ mikъ копілъ); (prin врт:) lesne nъ amъцeskъ; sîntъ nepricepътъ; (ші

Ἀβακέως, ῶς. adв: în кіпъ лінiштitъ, тъкътъ, копілъреште. [ші

Ἀβακήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = къ

Ἀβακὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, βάζω] fъръ глась, fъра граіъ, тъкътъ; nevînovatъ, simплъ, fъръ ръstate (ka вnъ mikъ копілъ); neînвъцatъ, neîndemînatikъ; prostъ, nepricepътъ. [de вnde

Ἀβακίζω, вііt: ίσω, = Ἀβακέω.

Ἀβάκιον, (τὸ), ші

Ἀβακίσκος, (ὁ), dim: лъї ἄβαξ. (iap партік:) mikъ плакъ, saŭ таблъ de піатъ пеutръ аштерътъ de кліцъ, ші petriceліе, din каре se алкътъieште mozaikъл.

Ἀβακοειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел în formъ de плакъ, таблъ. [ἄβαξ. εἶδος]

Ἄβακτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, βάζω] ачела, despre каре nъ se faче ворвъ; (prin врт:) neînsemnatъ; tikълосъ, neпорочitъ.

Ἀβάκχευτος, (ὁ, ἡ), nepърташъ, neiniцiatъ în церетоніile servътoareї Бакълъї, (prin врт:) în пътъчеріле viнълъї,

în desfъtapea osnepelorъ; (în pen:) nepъrtaшъ de veseliе. [ἀ, βακχεύομαι].

Ἀβάλε, [ἄ, βάλε, saŭ ἄβαλε, ἀπόβαλε,] adv: kъit: ші vъit: saŭ nenoſt: (se akordeazъ kъ noſt: xot: inſ: iар ла чеї maї noi, ші maї kъ seamъ ла viseрічeштї, kъ pen: ші dat:) nъ fie! fepeaskъ Dъmnezeŭ! sъ nъ dea Dъmnezeŭ! 2) vai! «Ἀβάλε σοι, Στέφανε, εἰδωλολάτρησας». Etim:

Ἀβαμβάκευτος, (ό, ή), [ἀ, βαμβακεύω] negъtitъ vine, prostъ; (maї kъ seamъ desnpe mînkape) nerъstosъ.

Ἄβαξ [ἀ, βάσις,] ακος (ὁ). (în pen:) skîndъръ, tavlъ, плакъ; (iар maї deosebit 2) tavlъ apitmetikъ, ne kape se aшtern fiгъpeле peometpiче, ші nъmepeле, saŭ tavla Pitagorikъ. 3) skîndъpa, ne kape жoakъ tavlї, santpačiŭ ш.ч.л. 5.) поліца, saŭ paſtъл dъlanъlъї, ne kape se nъn feлъpite лъkpъpї, mъpſi supe apъtape, saŭ nodoabъ. 6) tavъ, saъ tinsie, ne kape se adъk въkate ші алтеле ла masъ. 7) таблъ de sъbt kъpъpina stîлпълъї; mesŭ, dene kape se înalцъ вnŭ mъnte, saŭ o stînkъ, ші алтеле. 8) diskъл, saŭ faца soapелъї. 9) вnŭ локŭ în teatpъ, (вапчеле). 10) [ἀ, βάζω] =ἀβακής.

Ἀβάπτιστος (ό, ή), чел че nъ se kъfвndъ, чі плъteште пе d'asupa ka плъta. 2) nekъfвndatŭ, (ші visep:) nebotezatŭ. 3) (fig:) nekъfвndatŭ în mixnipe, saŭ fpікъ, nesuъimîntatŭ || (sъbst:) Ἀβάπτιστον (τὸ), înstpъmîntŭ xipъpцікŭ (sfpedelŭ), nenpъ sfъpîmъtъpeле kъpъцinel. [ἀ, βαπτίζομαι].

Ἄβαπτος (ὁ, ή) = ἀβάπτιστος, ші ἄβαφος.

Ἀβαρβαρίστως. adv: fъpъ вapвapisme. [ἀ, βαρβαρίζω].

Ἀβάρβαρος (ό, ή), nebapвapŭ. [ἀ, βάρβαρος].

Ἀβαρὴς, έος (ό, ή), чел че n'ape, saŭ n'adъче гpeвtate, вшорŭ, nesвnъpъtopŭ. [α, βάρος].

Ἄβαρις, ιος (ὁ, ή), noct: лinsitŭ de вapkъ [α, βάρις].

Ἀβάρκη = Ἀφάρκη.

Ἀβᾶσαι, Dop: în локŭ de ἠβῆσαι, nex: a.l inf: лвї ἠβάω.

Ἀβασάνιστος, (ὁ, ή), nечеркатŭ, nечерчetatŭ; nedenpinsŭ, nenpaktisitŭ. 2) nesвnъsŭ ла (saŭ nenpiimitopŭ de) mъnчї, nenedensitŭ. 3) (desnpe stilŭ de skpiitopŭ) nesilitŭ, fipeskŭ, лesnivosŭ. [ἀ, βασανίζομαι] [de вnde

Ἀβασανίστως, adv: nечерчetat, nечеркat ш.ч.л.

Ἀβασίλευτος. (ὁ, ή), linsitŭ de îmпъratŭ. [ἀ, βασιλεύομαι].

Ἀβάσκανος, (ὁ, ή), nedeokitopŭ. 2) nenismвitopŭ. 3) квratŭ ла inimъ, nenpefъквtŭ. [ἀ, βάσκανος]

Ἀβάσκαντος, (ὁ, ή), nesвnъsŭ ла deokiŭ, kape nъ se deoaвie. 2) чел maї npesвs de nismъ. || (sъbst:) Ἀβάσκαντον(τὸ), anъpъtopŭ de deokiŭ. [ἀ, βασκαίνω] [de вnde

Ἀβασκάντως, adv: fъpъ deokiŭ, nedeokiat 2) fъpъ nismъ, nenismвit.

Ἀβάπταιστος. (ὁ, ή), neapdikatŭ (de тълъ гpeвtate); (fig:) nesвfepitŭ. [ἀ, βαστάζομαι].

Ἄβατος, (ὁ, ή), (npinч: локŭ, pîŭ ш.ч.л.) nekълкatŭ, netpekвtŭ, saŭ aneвoe de вшвлat (npin вpm: 2) nвstiŭ. 3) sfîntŭ (вnde niminea nъ калкъ, nъ inipъ). 4) neînkълікatŭ (калŭ т.ч.л.). 5) neronitъ (desnpe fem: dobitoave) «Ἔλαφος ἄβατος» Лвч. [ἀ, βάω, βαίνω]. [de вnde

Ἀβατόω ῶ. viit. ώσω. fakŭ чева nekълкatŭ; nвstiezŭ

Ἄβαφος, (ὁ, ή), nemoiatŭ; nевъnsitŭ. [ἀ, βάπτω].

Ἄββαλε, Eол: în локŭ de ἀνέβαλε, saŭ ἀπέβαλε.

Ἀββάλλου, Eол: în локŭ de ἀναβάλλου.

Ἀββάλλουσα, Eол: în локŭ de ἀνα (ἀπο) βάλλουσα.

Ἀβδέλυκτος (ὁ, ή), noct: nesкîpвosŭ [ἀ, βδελύσσομαι].

Ἀβέβαιος, (ὁ, ή), (desnpe omŭ) nestatopnikŭ, skîmбъчosŭ. 2) (desnpe лъkp:) noînkpedinцatŭ, îndoiosŭ, neaвtentikŭ. [ἀ, βέβαιος] [de вnde

Ἀβαιβαιότης, (ή) nestatopnivie; indoiaлъ, neînkpedinцape.

Ἀβέβηλος, (ὁ, ή), (maї kъ seamъ локŭ) sfîntŭ, вnde nъ întpъ npofanїŭ, mipenii; nenpofanatŭ, nenînгъpitŭ, [ἀ, βέβηλος.]

Ἀβελτερία (ή), vezї ἀβελτηρία [ἀβέλτερος].

Ἀβελτεροκόκκυξ, υγος (ὁ), nepodŭ ka квкк. (nasъpea). [ἀβέλτερος, κόκκυξ].

Ἀβέλτερος, α, saŭ η, ον, чел че nъ deosebeште, че e maї вknŭ, nesimцitopŭ de вine ші fpъmosŭ, prostŭ, nemintosŭ, nepodŭ; (pop) neîndpentatŭ. [ἀ, βέλτερος]. [de вnde

Ἀβελτέρως, adv: fъpъ npiчenepe de вine, fъpъ minte ш.ч.л:

*

Ἀβελτηρία, (At. in локъ de ἀβελτερία) ας, (ἡ), prostie, nesimțire de frămosъ, nepozie; (pap) fricoșie, neștiință, (kezi ші ἀβέλτερος).

Ἄβιαστος, (ὁ, ἡ), nesilitъ, 2) нечеркатъ, saŭ nepiimitorъ de silъ, slobodъ, 3) (în esplikare de zicere, saŭ îngelesъ) nesilitъ, fireskъ. [ἀ, βιάζομαι].]de knde

Ἀβιάστως, adv: fără silъ, de bună voe, ш. ч. л:

Ἄβιβλος (ὁ, ἡ), lipsitъ de kărți. [ἀ, βίβλος].

Ἄβιος (ὁ, ἡ), lipsitъ de trebuincioase-le vieței; sărak. 2) = ἀβίωτος. [ἀ, βίος].

Ἀβίοτος, (ὁ, ἡ), = Ἄβιος. ші

Ἀβίωτος (ὁ, ἡ), (sub: βίος viață) че nu e de trăit, nesuferitъ. || «Ἀβίωτόν (saŭ ἀβίωτά) μοι ἐστί.» nu poți sъ trăiesкъ. [ἀ, βιόω]. [de knde

Ἀβιώτως, adv: în kipъ de a nu 'ші suferi cineva viața. «Ἀβιώτως ἔχω,» îmi sokotesкъ nesuferitъ viața; saŭ (volind) nu sîntъ de viață, mъ afl în primejdie.

Ἀβλάβεια (ἡ), nevătămare, ginere în stare de nevătămare. 2) karakterul celui че nu vatămъ, nevinovăție, nevătuire. [ші

Ἀβλαβέως, adv: noct. în локъ de ἀβλαβῶς. [din

Ἀβλαβής, ές (ὁ, ἡ), nevătămătorъ, 2) nevătămatъ, întreгъ; nevinovatъ; neprefăkutъ; nekălkatъ. [ἀ, βλάβη].

Ἀβλαβίη (ἡ), Ion: în локъ de ἀβλάβεια.

Ἀβλαβῶς, adv: fără a prici nesi, saŭ a cerca vătămare. 2) (în Om: imn: Merk: 83) neinnviedikat, neoupit. [ἀβλαβής].

Ἄβλαπτος (ὁ, ἡ), = ἀβλαβής. [ἀ, βλάπτω] [de knde

Ἀβλάπτως, adv: = ἀβλαβῶς.

Ἀβλαστέω -ῶ, viit. -ήσω, nu pesapъ, nu daŭ vlăstapъ, staŭ nepoditorъ [din

Ἀβλαστής, ές (ὁ, ἡ), ші

Ἀβλάστητος, (ὁ, ἡ), ші

Ἄβλαστος, (ὁ, ἡ), cel че nu, saŭ anevoe pesape, saŭ nu poate sъ dea vlăstapъ, nepoditorъ; (fir:) netrebnikъ, nefolositorъ. [ἀ, βλαστός].

Ἀβλασφήμητος (ὁ, ἡ), nesupusъ la blestteme. [ἀ, βλασφημέω].

Ἄβλαυτος, (ὁ, ἡ), fără încălțăminte, desкălțatъ. [ἀ, βλαύτης].

Ἀβλεμέως, adv: noct: în kipъ slavъ, molitvosъ, tiprzielnikъ. 2) (pap) neoprit, neținut. [din

Ἀβλεμής, ές, noct: [ἀμελής] (ὁ, ἡ), slavъ, molitvosъ, timpitъ; || (nestr:) ἀβλεμὲς adv: = Ἀβλεμέως.

Ἀβλενής (ννής), ές, (ὁ, ἡ), noct: [ἀ, βλέννα, mъkъ] nemъkosъ, lipsitъ de mъzъ.

Ἀβλεπτέω -ῶ, viit. -ήσω. nu văzъ, sîntъ orbъ, saŭ nu văzъ bine; (ші fir.) greșeskъ, nu caut de seamъ. 2) nu mъ uităt la ceva. [ἀ, βλέπω]. [de knde

Ἀβλέπτημα (τὸ), skăpare din vedere, greșalъ, nevăzare de seamъ.

Ἀβλέφαρος (ὁ, ἡ), cel fără pleoape, saŭ ші fără oki. [ἀ, βλέφαρον].

Ἀβλεψία (ἡ), orbie, timpъ vedere, (ші fir:) nevăzare de seamъ; nerîndipe, nesokotinцъ; nepătrundere de inimъ. [ἀ, βλέπω].

Ἄβλής, ῆτος (ὁ,ἡ), noct: (prin: ὀϊστὸς, săgeatъ) nepusъ înkъ în arkъ, neasbîrlitъ. (prin grm:) nouъ, neîntrebuințatъ înkъ. [ші

Ἄβλητος, (ὁ, ἡ), neisbitъ, nelovitъ, nepănitъ. [ἀ, βάλλω].

Ἀβληχής, ές (ὁ, ἡ), noct: (prin: τόπος, locъ) lipsitъ de sbieretъl oilor, (prin grm:) fără oi, nustiъ [ἀ, βληχὴ].

Ἀβληχρός, οῦ (ші prea pap) ἀβληχρὴς, ές, (ὁ, ἡ), [ἀ întăritorъ, βληχρὸς] (omъ) nepătrunsъ, molitvosъ, sîngeratikъ; (moarte) zăbavnikъ, lină; (boalъ) cronikъ, dăinuitoare, nu iute; (smalțъ) negravnikъ, încetъ, nepiinitъ.

Ἀβλίμαστος (ὁ,ἡ), [ἀ βλιμάζω] nepipăitъ, necercetatъ.

Ἀβοανί, adv: Dor: în locъ de ἀβοητί.

Ἄβόατος (ὁ, ά), Dor: în locъ de ἀβόητος.

Ἀβοηθησία (ἡ), neajutorare [ші

Ἀβοήθητος (ὁ, ἡ), lipsitъ, saŭ nepriimitorъ de ajutorъ; netămăduitъ, de nebindecat. [ἀ, βοηθέω].

Ἀβόηθος, (ὁ,ἡ), neajutătorъ, nefolositorъ. 2) = ἀβοήθητος. [ἀ, βοηθός].

Ἀβοητί, adv: fără stpirare, (sromotъ, împotivire), în liniște, în tăcere; de voe, lesne. [ші

Ἀβόητος, (ὁ, ἡ,) lipsitъ de stpirare ші sromotъ; liniștitъ, tăcutъ. 2) neplînsъ, nevoitъ. [ἀ, βοάω].

Ἀβολέω -ῶ viit. -ήσω. noct: în locъ de ἀντιβολέω, întîmpinъ, nemerescъ, [de knde

Ἀβολητὺς, ύος, (ἡ), întîlnire, întîmpinare. [ші

Ἀβολήτωρ, ορος, (ὁ), care a întîlnit. 2) = Ἄβολος.

Ἀβόλιστος (ὁ, ἡ), nesondatъ, нечеркатъ

ла adînчime (desnpe anc кв instpвmîntвл, βολίς, sondъ). [ἀ, βολίζω].

Ἄβολος (ὁ, ἡ), (калъ ші алte dobitoaче) каре nв 'шї a skimbat înkъ чеї dintîї dinцї; (prin врт:) tînъръ. saŭ 2) каре nв 'шї maї skimbъ dinцiї, (adikъ) a kreskвt desъvîrшit. (bezî βόλος).

Ἄβολλος ші Ἄβολλα (ἡ), (din Лат: Abolla), вnъ felъ de хламidъ ші îndoitъ ші desdoitъ.

Ἄβος, α, ον. Dor: (віе) tînъръ, fraцedъ [ἄβα ἥβη, tînereцe].

Ἀβοσκής, ές ші

Ἀβόσκητος, ші

Ἄβοτος (ὁ, ἡ), (prîпч: τόπος, локъ) каре n'are (saŭ este neîndeminatikъ snре) пъшвne, saŭ nenъskвtъ înkъ. [ἀ, βόω, βόσκω]

Ἀβουκόλητος (ὁ, ἡ), nenъstopitъ, nenъzitъ. 2) neînrpîжitъ; desnpeцвitъ. [ἀ, βουκολέομαι]

Ἀβουλεί, ші ἀβουλεύτως, adв: = ἀβούλως. în kinъ nerînditъ. [ἀ, βουλή].

Ἀβούλευτος (ὁ, ἡ), = ἄβουλος, nesokotitъ, nekinzвitъ. [ἀ, βουλεύω].

Ἀβουλέω -ῶ, вiit. -ήσω. nв жвdikъ de вanъ, nв anpovezъ. 2) nв mъ kinzвieskъ, nв mъ rîndeskъ, sîntъ nesokotîtъ. [ἄβουλος]. [de вnde

Ἀβούλημα (τὸ), fanъ nesokotitъ, nekinzвitъ; saŭ nevoitъ.

Ἀβουλησία (ἡ), лipsъ de voinцъ. [ші

Ἀβούλητος (ὁ, ἡ), чел че nв voieшte, saŭ faче чева fъръ voea sa. 2) (nas: ші nexт:) Ἀβούλητον (τὸ), чеea че se faче fъръ voea noasръ, adikъ o nenopoчipe, saŭ întîmnлare neплъkвtъ, ші mîxnitoape. [ἀ, βούλομαι]. [de вnde

Ἀβουλήτως, adв: fъръ voe.

Ἀβουλία (ἡ), nesokotipe, nepozie. 2) pea noвaцъ. 3) лipsъ de voinцъ; nexotъrîpe. [din

Ἄβουλος, (ὁ, ἡ), nesokotitъ, nepodъ. 2) лipsitъ de noвaцъ. 3) nexotъrîtъ. 4) = ἀβούλητος. [ἀ, βουλή] [de вnde

Ἀβούλως, adв: fъръ kinzвipe; жвdikatъ; novъцвipe;

Ἀβούτης, ου ші (Ion:) εω, (ὁ), лipsitъ de вite; (fir:) de авere, съракъ.

Ἄβρα, ші (pap) ἄβρα, ας (ἡ), [ἁβρὸς, saŭ ἄβα, ἥβη, saŭ Sipien: ábpaχ, soцie, konвieцвitoape] tînъръ слъжнікъ, roaвъ iквitъ stъpînei, katapieръ. вne orî = παλλακίς, цiitoape.

Ἄ (Ἅ) βραμις, ἰδος, saŭ μὶς, ἴδος (ἡ), вnъ neшte de Nilъ.

Ἀβρανὶς, ἴδος (ἡ), вnъ felъ de tвnikъ, xaînъ лъцoasъ, saŭ fвndoasъ a Лacedemonienilor.

Ἄβρεκτος (ὁ, ἡ), nevdatъ, вskatъ, sвîntatъ. [ἀ, βρέχομαι].

Ἀβρίζομαι = ἁβρύνομαι.

Ἀβρίζω, вiit: -ίξω (ἀ întър: saŭ esf:) =Βρίζω. 2) (ἀ, прив:) nв'mї e somnъ, nв dopmitezъ, (βρίζω).

Ἀβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, βρίθος], чел че n' are prevtate, вmorъ.

Ἄβρικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, βρίζω], demtentъ, saŭ nвцinъ ла somnъ. 2) = ὑπόκωφος, δύσκωφος.

Ἀβρὶξ, adв: noet: [ἀβρίζω] în demtenitъчiвne, în nedopmire; (maї kв seamъ întep: întrevвinцatъ kътpe ostaшї) fiцї demtenцї!

Ἀβροβάτης, ου (ὁ), чел че nъшeшte. вtвlъ molîvos, legънat, ka femeiле. [ἁβρὸς, βάτης].

Ἀβρόβιος (ὁ, ἡ), = ἀβροδίαιτος· [ἁβρὸς, βίος].

Ἀβροβόστρυχος (ὁ, ἡ), =ἁβροκόμης. [ἁβρὸς, βόστρυχος].

Ἀβρόγοος (ὁ, ἡ), чел че prea твлt плînцe, se вoчeшte. [ἁβρὸς, γόος].

Ἀβρόδαις, αιτος, αῖτος (ὁ, ἡ,) (maї kв sea: osnъцъ) лвksosъ, ші snpe desfъtape prezътitъ. [ἁβρὸς, δαίς].

Ἀβροδιαιτάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι; trъieskъ desmiepdat. [din

Ἀβροδίαιτος (ὁ, ἡ), trъitъ desmiepdat ші desfъtat. || «Τὸ ἁβροδίαιτον,» віацa чea desmiepdatъ ші desfъtoasъ. [ἁβρὸς, δίαιτα]. [de вnde

Ἀβροδιαίτως, adв: kв вieaцъ desmiepdatъ, molîvoasъ.

Ἀβροείμων, ονος (ὁ, ἡ), înervъkatъ kв xaîne molîvoase, ші лвksoase. [ἁβρὸς, εἷμα].

Ἀβρόκαρπος, (ὁ, ἡ), prodвktorъ de fraцede poade. [ἁβρὸς, καρπός].

Ἀβροκόμας, α, Dor: în локъ de ἁβροκόμης, ου, (ὁ), чел kв părul molîvosъ, ші mвiepeшte gътitъ. (desnpe nomî) frвmosъ ла frвnze, înverzitъ. [ἁβρὸς, κόμη].

Ἀβρομίτρης, ου, (ὁ, ἡ), чел kв лвksoasъ, saŭ strълвчitъ mitrъ, (stemn, saŭ diademъ). [ἁβρὸς, μίτρα].

Ἄβρομος, (ὁ, ἡ), noet: [ἀ прив:, βρόμος] nesromotosъ, linistitъ. 2) [ἀ întър:] prea tвlвrosъ, sromotosъ. 3) (maї nos) = ἄβρωμος, (de вnde || sвnst:) Ἄβρομον (τὸ), o плantъ, maripanъ.

'Αβρόντητος, (ό, ή), netъnatъ, nesпъîmîntatъ. [ἀ, βροντάω].

'Αβροπέδιλος, (ό, ή), чел къ moї ші лъksoase încъlцъminte. [ἁβρός, πέδιλον.]

'Αβροπέταλος, ші (Ion:) 'Αβροπέτηλος (ό, ή), (maї къ sea: trantaliъ) чел къ fpaцede fpъnze, foї. [ἁβρὸς πέταλον.]

'Αβρόπηνος (ό, ή), noet: (maї къ sea: πέπλος, χαῖνᾰ) цesътъ din sъвцipe, saъ moale toptъ. [ἁβρὸς, πήνη],

'Αβρόπλουτος, (ό, ή), noet: лъksosъ, elegantъ. [ἁβρὸς, πλοῦτος].

'Αβρόπους, οδος, (ό, ή), noet: чел къ moї ші цinraше nічoape; (npin вpm:) чел че вътвлъ тъiepeште. [ἁβρὸς, ποῦς.]

'Αβρὸς, [ἅπτομαι saъ ἅβα Dop:] ἀ, ὸν, moale, цinraшъ, delikatъ. 2) desmiepdatъ, molчosъ, desfъtosъ. 3) лъksosъ, тъpeцъ, înnodoвitъ; fpъmosъ; alesъ. 4) плъkътъ; veselъ. 5) mîndpъ, пъzвposъ, greoiъ (vezї ші γαῦρος).

'Αβρόσιτος (ό, ή,)=ἁβρόδαις. [ἁβρὸς, σῖτος].

'Αβροσταγὴς, έος, (ό, ή), чел че пікъ molчiвne, foapte desmiepdatъ, [ἁβρὸς, στάζω].

'Αβροστόλιστος, (ό, ή,) molчos, saъ лъksos înnodoвitъ. [ἁβρὸς, στελίζω].

'Αβροσύνη, (ή), = 'Αβρότης. [ἁβρός].

'Αβροτάζω, вiit: -άξω. noet: [ἄβροτος]. niepzъ (maї къ sea: noantea) dpътял, saъ otъл, пе каре пъdъждвiamъ a înţîlni. [de вnde

'Αβρόταξις, ιος, (ή), чea пе вpeme de noante pътъчipe, saъ nepdepe de dpътъ, saъ de otъ къвiatъ пе кале; (iap în цen:) nenemepipe.

'Αβροτέω -ῶ, вiit: -ήσω. noet: = 'Αβροτάζω.

'Αβρότη (ή), fem: ал лъї ἄβροτος. (maї de твле opї enit:) noantea. (vezї ἄβροτος).

'Αβροτήμων, ονος, (ό, ή), noet: [ἁβροτέω]. чел че n'a nemepit, s'a pътъчit; (npin вpm:) гpeшitъ, авътвtъ din че este dpentъ.

'Αβρότης, (ή) molчiвne, fpъцezime, delikateцъ. 2) desmiepdъчiвne, desfътъчiвne. 3) лъksъ, тъpeцie (maї къ sea: ла înвръkъminte). 4) граціе, dвлцeaцъ, елеганцъ în пвptape ші вorвipe. [ἁβρός].

'Αβρότιμος (ό, ή), noet: în локъ de полύτιμος, твлт preцiosъ. [ἁβρὸς, τιμή].

'Αβροτόνικος, η, ον, (npinч: mipeasmъ saъ кnt-делетnъ.) ші

'Αβροτονίνης, ου, (ό), (npinч: вinъ) fъкътъ din

'Αβρότονον ші ἀβρότονον, (τὸ), [ἁβρὸς, τόνος], o плantъ, saъ копъчелъ asemenea лa кvалітъцї къ пелinвл. (noate пелiniцъ).

"Αβροτος, η, ον, noet: [ἀ, βροτός, omъ,) vezїἀβρότη] linsitъ de oamenї, (npin вpm:) nвstiiъ· «Νὺξ ἀβρότη» Om: 2)=ἄμβροτος, nemвpitopъ, zeeskъ, 3)=ἀπάνθρωπος, neomenitъ.

'Αβροτράπεζος. (ό, ή), [ἁβρὸς, τράπεζα], чел че se хръnешte desmiepdat, ші лъksos.

'Αβροφυὴς, έος, (ό, ή), (плantъ saъ fpъnzъ) de natвpъ fpaцedъ, moale, плъnîndъ. [ἁβρὸς, φυή].

'Αβροχαίτης, ου, (ὁ) [ἁβρὸς χαίτη], ші

'Αβροχαιτήεις, εσσα, εν, noet:=ἁβροκόμης.

'Αβροχία, (ή), = ἀνομβρία, sevetъ, linsъ de плoae, [ἄβροχος]

'Αβροχίτων, ωνος, (ὁ, ή), noet: [ἁβρὸς, χιτὼν] =ἁβροείμων, чел че noaptъ тънікъ, xainъ molчioasъ, лъksoasъ.

"Αβροχος, (ὁ, ή), nesdatъ, nenloatъ. [ἀ, βροχή].

'Αβρόχρους, ους, ου, ші ἀβρόχρως, ωτος, (ὁ, ή,) molчiosъ ші fpaцedъ ла пieле. [ἁβρὸς, χρόος, ші χρώς].

'Αβρόχως, adв: fъpъ плoae, nesdat. [ἄβροχος].

"Αβρυνα, saъ "Αβρυνα (τὰ), твреле, dвdele челе nerpe.

'Αβρύνω, [ἁβρὸς], вiit. υνῶ. înnodoвeskъ || (міжл:) тъ înnodoвeskъ. тъ înfpътвseцezъ. 2) тъ mîndpeskъ, тъ fantoseskъ, fakъ nazвpї. 3). тръieskъ desmiepdat, лъksos.

"Αβρωμα, (τὸ), [ἁβρὸς], вnъ felъ de înвръkъmînte femeieaskъ Megapeanъ.

"Αβρωμος, (ὁ, ή), (maї къ seamъ пеше) neînпвцitъ. [ἀ, βρῶμος].

'Αβρὼς, ῶτος, (ὁ, ή), noet: în локъ de ἄβρωτος.

'Αβρῶς, adв: molчos, desmiepdat. ш. ч. л. [ἁβρός].

'Αβρωσία, (ή), nemînkape, nexръnipe; foame, ші

"Αβρωτος, (ὁ, ή), neposъ, saъ каре пъ se noate poade; nemînkatъ de karї. 2) каре пъ este вънъ de mînkat 3) noet: nemînkatъ, adikъ flъmîndъ. [ἀ βιβρώσκω].

"Αβυδος, ші "Αβυθος, (ὁ, ή), = ἄβυσσος.

'Αβύρσευτος (ὁ, ή), = ἀδέψητος, neapгъsitъ, netъвъчitъ. [ἀ, βυρσεύω].

'Αβυρτάκη, (ή), [Пers: amвep-tarъ], вnъ felъ de акръ, съratъ, ші iste mînkape (salцъ, saъ salatъ), fъkътъ din felвpite e, вкрї, ші seminце de podil.

'Αβυρτακοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторѫ de amвер-tarѫ. [ἀβυρτάκη, ποιός]

'Αβύρτακος, (ὁ), = ἀβυρτάκη.

"Αβυσσος, (ὁ, ἡ), adiект: чел fъръ fвndѫ, foapte adînkѫ; (ші fir.) nemърцinitѫ, nenвmърatѫ. || (iap sвbst:) (ἡ), прънastie, adînчime nemърцinitъ, (de вnde în Sf. Sкр: 3) авisѫ, мълцime nemърцinitъ de апе, saѫ апеле în цeнeралѫ. ші 4) iadѫ, tapтарѫ. [ἀ, Ion: βυσσός.]

'Αβυσσοτόκος, (ὁ, ἡ), noet: (вiseр:) пъвкъторѫ de авîsѫ de апе. [ἄβυσσος, τόκος.)

'Αβὼς, ὦτος, (ὁ, ἡ), [ἀ, βῶσαι, Ion: = βοῆσαι]. чел fъръ глasѫ, fъръ граіѣ.

'Αγάαμαι, noet: (кѫ плеон:) în локѫ de ἄγαμαι. (вezї ші ἀγάομαι).

'Αγαγὲν, Dor: îu локѫ de ἀγαγεῖν, nex: ал 2: de înf: ал лвї ἄγω.

"Αγαγεν, noet: în локѫ de ἤγαγεν, nex: ал 2: de хot: ал лвї ἄγω.

'Αγαγύρτης, ου, (ὁ), At: în локѫ de ἀγύρτης.

'Αγάζηλος, (ὁ, ἡ), foapte пismвitorѫ. 2) foapte pînвitorѫ. [ἄγαν, ζῆλος]

'Αγάζομαι, [ἄγη], noet: вiit: -άσομαι ші -άσσομαι. (nex: ἠγάσθην, ші тіж: ἀγασάμην, ші ἀγασσάμην ш.ч.л:) = ἄγαμαι (кѫ ак:) admirѫ, pesneктezѫ, лавdѫ, апровezѫ. 2) (кѫ цеп: saѫ dat: кѫ преп:) пismвieskѫ, pînвeskѫ, връskѫ, saѫ 3) хвлeskѫ, despрецвieskѫ (вezї ἄγαμαι, ші ἀγάομαι).

'Αγάθεος, (ὁ, ἡ). noet: = ἠγάθεος

'Αγαθίδιον, (τὸ), dim: ал лвї ἀγαθίς.

'Αγαθίζομαι, вiit: -ίσομαι (kom:) вorвeskѫ ворвe, saѫ fakѫ fante вine вestitoape, de semnѫ вanѫ. [ἀγαθός].

'Αγαθὶς, ίδος, remѫ (de toptѫ, saѫ de aцъ). (пров:) «'Αγαθῶν ἀγαθίδες» мълцime, грътadъ de вanврї. 2) вnѫ felѫ de însekтъ, rînranie кѫ мълте пічoape. [ἄγαν, θέω.]

'Αγαθοδαιμονέω -ῶ, вiit: -ήσω. прічinвieskѫ норочipe, ferічipe, (sintѫ згврлiѫ). [ἀγαθὸς, δαίμων].

'Αγαθοδαιμονιστής, οῦ, (ὁ), (kom:) пвцinвътorѫ, înfрînвlѫ. [din

'Αγαθοδαίμων, ονος, (ὁ), вanѫ zeѫ, цeпiѫ (maї кѫ sea: Dionisѫ, saѫ Бакѫ, în чinstea кървia, sorвiaѫ kite пвцinѫ вinѫ пе ла sfîршitвл meseї). [ἀγαθὸς, δαίμων].

'Αγαθοδότης, ου, (ὁ), ші ἀγαθοδότις, ιδος, (ἡ), dътъторѫ, -oape de вane. [ἀγαθὸν, δίδωμι]

'Αγαθοειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел че seamъпъ a вanѫ, чел че ape faцъ, disnosiцie, апlекape de вanѫ, saѫ snpe вine, [ἀγαθὸς, εἶδος].

'Αγαθοεργέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αγαθоургέω [ші

'Αγαθοεργία, (ἡ), = 'Αγαθоургία, [din

'Αγαθοεργὸς, (ὁ, ἡ), = 'Αγαθоургός. || aша se nвmiaѫ în Snapta, чeї чinчї, че se алецeaѫ în fie каре anѫ dintpe къларецiї чeї maї бътрînї, каре se tpimiteaѫ пentpѫ тревї de a ле statвлвї, вnde epa треввinцъ. [ἀγαθὸν, ἔργον].

'Αγαθοθέλεια, (ἡ), вoinцa, алецереа вiпелвї. [ἀγαθὸν, θέλω].

'Αγαθολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. вorвeskѫ de вine, лавdѫ пе чinева. [ἀγαθὸν, λέγω].

'Αγάθοος, (ὁ, ἡ), noet: iвte, гравnікалергътorѫ. [ἄγαν, θοός].

'Αγαθοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αγαθоургέω, faкѫ вine квiва. [ші

'Αγαθοποιΐα, (ἡ), = 'Αγαθоургία, fачере de вine. [din

'Αγαθοποιὸς, (ἡ, ἡ), вinefъкътorѫ. [ἀγαθὸν, ποιός].

'Αγαθοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αγαθоургέω, ші ἀγαθοποιέω. [ші

'Αγαθοπραξία (ὁ, ἡ), = 'Αγαθоургία. [ἀγαθὸν, πράττω].

'Αγαθοπρεπὴς, έος, (ὁ, ἡ), кавiiпчosѫ вanілор. 2) rata ші îndemînatikѫ snpe a fаче вine. [ἀγαθὸς, πρέπει]. [de вnde

'Αγαθοπρεπῶς, adв: прекът se кавine вanілор.

'Αγαθόῤῥυτος, (ὁ, ἡ), isвopîtѫ din вine, saѫ isвopîtorѫ de вane; (ші adiект: de isворѫ) кarгътorѫ de апъ вanъ. [ἀγαθὸν, ῥέω].

'Αγαθὸς, [ἄγαμαι], ὴ, ὸν, (компр: ἀμείνων, βελτίων, κρείττων, ші свпрл: ἄριστος, βέλτιστος, κράτιστος, iap ἀγαθώτερος, ώτατος, пвmaї ла чeї maї noї) (in цen:) вanѫ. «'Αγαθὸς δαίμων» = 'Αγαθοδαίμων. «'Αγαθὴ τύχη» (вnѫ felѫ de вpape saѫ ferічitape) în чeasѫ вanѫ! кѫ порокѫ! «Αγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες,» пров: пentpѫ чeї тiлomї. «'Αγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον» пров: вanъ e ші тътълîga, daка пѫ e nîne. «Διαφέρει πολιτεία πολιτείας, ἀγαθὴ φαύλης.» Apist: (iap partik: 2) вiteazѫ, кварожosѫ. «Καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμήσονται» Tвч: 3) înцelentѫ; чinstitѫ; вiрtвosѫ; (dap pap ші) fрвmosѫ. «Εἰσορόων ὄψιν ἀγαθήν.» Ln: Ω; (de вnde) «Καλὸς κἀγαθός». 'Ω 'γαθέ, în локѫ de ὦ ἀγαθέ (fpasѫ saлвtътorѫ, прекътѫ ші ὦ λῶστε, ὦ βέλτιστε) прietene «'Ω 'γαθὲ Καλάσιρι» Eлd: 4) xarпikѫ, îndemînatikѫ în чева. «Βίην («Βοὴν) ἀγαθός.» Om: «Καὶ

τέχνας, καὶ λόγους, καὶ πολέμους ἀγαθοί.» Ksen: «Ἀνὴρ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν ἀγαθός.» Пл. «Ἀγαθοὶ γὰρ μεταλαβεῖν ἔθη, καὶ ζηλῶσαι τὸ βέλτιον Ῥωμαῖοι.» Плв: 5) folositoръ, вънъ ла чева (маї къ seamъ în med:) «Αἰδὼ δ' οὐκ ἀγαθὴν φήσ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκτῃ» Om: «Οὗτοι δ' ἂν εἶεν καὶ τοκεῦσιν ἀγαθοὶ, καὶ πάσῃ τῇ ἑαυτῶν πόλει, καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν καὶ φίλων.» Ksen. «Ἐρωτᾷς με, εἴτι οἶδα πυρετοῦ ἀγαθὸν, ἢ ὀφθαλμίας, ἢ λοιμοῦ;» Ksen: «Ἀγαθὸν πρὸς ἕλκη (σῆ τας ш.ч.л.)» Tfp: ші Diosk: «Λόγος ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν,» Iskp: 6) (пентръ вite ші neînsъfl:) чел къ вънe însъшішї, desъвîршітъ în felъл съъ. «Γῆ, («Χώρα) ἀγαθὴ,» ші «Ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ,» Ksen: «Ἀγαθοὶ πυροὶ, Ἀγαθὸς οἶνος ш.ч.л.» (bezi ші γενναῖος) || (sъbst:) Ἀγαθὸν (τὸ), însemneazъ în sinгъpitъ, (A) idea вінелуї авсолътъ, съ adевъратъл вine. «Οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τ' ἀγαθόν,» Епкр: «Ὁ Θεός ἐστι τὸ ἄκρον ἀγαθόν.» Теол: (Б) folosъ, întepesъ. «Ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντας, οὐδ' ἀγαθοῦ κτῆσιν οὐδενός,» Dem: «Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει,» Tвч: iap în îm: (A) aверї, вогъцїї, toate în цeнepaлъ, kîte конtpівзiesк sпре odixнъ, вънъ traiъ. «Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ» Skp. «Πολλαὶ δὲ ἅμαξαι πολλῶν ἀγαθῶν μεσταὶ,» Ksen. «Αἱ τράπεζαί γ' εἰσιν ἐπινενησμέναι ἀγαθῶν ἁπάντων.» Apistf: (Б) вine-faчерї. «Μείζω ὑπὸ τούτου ἀγαθὰ πείσῃ» Ksen: (C) dapврї, adikъ вънe кваліtъцї. «Τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς, οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ.» Isokp. (D) вънe пъравърї, съъ eксemпле. «Παιδευθέντες ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς.» Лis: (bezї ші Καλός).

Ἀγαθοσύνη (ἡ), noet: în локъ de ἀγαθωσύνη.

Ἀγαθοτέλεια, (ἡ), sъвîршipe de вine; съъ desъвîршitъ вънъtate. [din

Ἀγαθοτελής, έος, (ὁ, ἡ), съвîршitopъ de вine; съъ desъвîршitъ вънъ. [ἀγαθὸν, τέλος]

Ἀγαθότης, (ἡ) кваlitatea вънълуї, вънъtate. [ἀγαθός].

Ἀγαθουργέω -ῶ, вiit: -ήσω· fакъ, лъкpezъ вineле. fакъ вine къiва. [ἀγαθουργὸς]. [de вnde

Ἀγαθούργημα (τὸ), ші

Ἀγαθουργία (ἡ), лъкpape de вine, вънъ fапtъ. 2) faчepe de вine. 3) isвîndъ, isправъ. [ші

Ἀγαθουργικός, ή, όν, = Ἀγαθοποιὸς. [ші

Ἀγαθουργικῶς, adв: în кіпъ de faчepe de вine. 2) къ вънъ воiцъ, în кіпъ foравіlъ. [din

Ἀγαθουργὸς, (ὁ, ἡ), = ἀγαθοποιός. [ἀγαθοεργός].

Ἀγαθοφανὴς, έος, (ὁ, ἡ), în арътape вънъ. [ἀγαθὸς, φαίνω].

Ἀγαθόφρων, ονος, (ὁ, ἡ), noet: чел къ вънe simцimiпte. [ἀγαθός, φρήν].

Ἀγαθοφυὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел din naтъръ вънъ, саъ de вънъ naтъръ, «Ἀθλητῶν ἁπάντων ἀγαθοφυέστατε, καὶ λαμπρότατε». [ἀγαθὸς, φυή]. [de вnde

Ἀγαθοφυΐα, (ἡ), fipeaскъ вънъtate, саъ вineле naтъpaлъ.

Ἀγαθύνω, (маї поъ, ші în Skp:) вiit: -υνῶ. înвънъцъeskъ чева, fакъ, арътъ чева вънъ, stpелъчitъ. «Ἀγαθύναι ὁ Θεὸς τὸ ὄνομα Σολομών.» Skp. 2) fакъ вine, мъ поptъ къ вънъ воiцъ къtpe чinева. «Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς.» Skp: 3) fакъ вineле, петрекъ вîрtвos. «Οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.» Skp: 4) înпodoвeskъ. «Καὶ Ἰεζάβελ ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.» Skp: 5) (miж:) sîntъ вine плъкътъ. «Εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου, ὥστε πέμψαι αὐτόν.» Skp: 6) = Ἄγαμαι, мъ înвeseлeskъ. «Καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν.» Skp: [ші

Ἀγαθῶς, adв: вine; къ folosъ; tape; îndestълat. [ἀγαθός].

Ἀγαθωσύνη, (ἡ), = ἀγαθότης, 2) (вisep: fepiчipe.

Ἀγαίομαι, noet: = Ἀγάζομαι ші Ἀγάομαι.

Ἀγαῖος, (ὁ, ἡ), [ἄγη]. de nismвit.

Ἀγακλὴς, έος, (ὁ, ἡ), noet: foapte слъвitъ, пpea мълт вestitъ. [ἄγαν, κλέος]

Ἀγακλειτὸς, η, ον, noet: = Ἀγακλεής.

Ἀγακλεῶς, adв: noet: foapte слъвit. [din

Ἀγακλῆς, έος, (ὁ, ἡ,) noet: (întpвn:) în локъ de Ἀγακλεής.

Ἀγακλύμενος, η, ον. ші

Ἀγακλυτὸς, ὸ, όν. noet: [ἄγαν, κλύω]. = Ἀγακλεής.

Ἀγακτίμενος, η, ον, noet: [ἄγαν, κτίζω]. (пpinч: орашъ) foapte локъitъ de oaменї, пpea попълатъ.

Ἀγάλακτες (οἱ) кавъ Ἀγάλαξ.

Ἀγαλακτία, (ἡ), лipsъ de лапte. 2) (ἀ, întinz:) мълцime de лапte. (din

Ἀγάλακτος, (ὁ, ἡ), лipsitъ de лапte. 2) чел че înкъ n' a sънt лапte, de кърînd пъскътъ. 3) чел че пъ маї sъце, înцъркатъ. 4) (локъ de пъшъne) каре пъ dъ лапte вънъ. 5) (foapte papъ în în-[illegible]indepe) чел че ape мълтъ лапte, (6 [illegible]ънitopъ,) = Ὁμογάλακτος, каре a sънt

ачелашї лапte. рѫдъ; (iap maї кѫ deoseвipe) fpate. [de ѫnde

Ἀγαλακτοσύνη (ἡ), рѫdenie. [ші

Ἀγάλαξ, ακτος (ὁ, ἡ), (foapte papă tinĕ ал лѫї) Ἀγάλακτος; de ѫnde ші Ἀγάλακτες, fpaщї (чеї че аĕ ѫnt ачелашї лапte); ші (ѫneopi) рѫde; de ачееашї вірstъ; (прin ѫpm:) soщї, товаръшї, [ἀ, γάλα].

Ἀγάλλίαμα (τὸ), ші

Ἀγαλλίασις, εως (ἡ), (Skp.) вѫкѫріе mape, веселіе; fълірс. [din

Ἀγαλλιάω -ῶ, ші міжл: (kape este ші maї обічнѫітĕ) Ἀγαλλιάομαι -ῶμαι, вііт: -άσομαι, (Skp:) = Ἀγάλλομαι [ἀγάλλω]

Ἀγαλλὶς, ίδος (ἡ), кѫѫтъ Ἀναγαλλίς.

Ἀγάλλοχον (τὸ), [Евр: ἀχαλὸθ] Odaraчіĕ (лемнă deIndia foapte mipositорă).

Ἀγάλλω, [ἄγη, ἄγαμαι] віт: -αλῶ. (пех: Ат: ἤγηλα, de ѫnde inf: ἀγῆλαι, tp: de кѫ: ἤγαλμαι) înnodoвeskă, гътeskă, infрѫmѫseщeză, (dikiseskă). «Εὐνὰς ἀγῆλαι» Евр: ші «Ἤγαλλε τὴν τράπεζαν τοῖς ἐδέσμασι». (ші nas: saĕ між:) «Ἡ γῆ ἀγάλλεται ἀνεμώναις, ἴοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσιν». Aft: 2) чinsteskă; sepвezĕ. «Καὶ σὲ θυσίαισιν ἀγαλλοῦμεν ἀεί.» Apist: 3) (міжл:) мъ fълeskă, мъ mîndpeskă, мъ înrîmfezĕ. «Τὰ μὲν Ἕκτωρ ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται.» Іл: Σ. «Αἱ δὲ πόλεις αὗται τῷ τε ὀνόματι ἠγάλλοντο.» Ep: 4) мъ вѫкѫрă, мъ desmiepdă, аfлѫ мѫлцѫmipe ші плъчере în dobîndipe, saĕ înтpeвѫinцape de чева. «Ὄρνιθες ἀγαλλόμεναι πτερύγεσιν.» Іл: Β. «Νῆες ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.» Od: Ε. «Θαυμασίαν τινα ἡδονὴν ἀγάλλεται.» Грг: «Ἄμφω ἀγαλλόμενοι τὸν τάφον ὡς θάλαμον.» Enirp: [de ѫnde

Ἄγαλμα (τὸ), (în цеп:) ор чe, пentрѫ кape se fълеште чinева, faлъ, nodoaвъ. (de ѫnde 2) konsfinцipe, прinosĕ, nodoaвъ de temплѫ. (ші прin înтind: 3) idolĕ (iконъ скѫлптъть, сънатъ), statѫъ. (вezї ші γλῆνος). [de ѫnde

Ἀγαλματίας, ου (ὁ), fрѫmosĕ, вine fъкѫtĕ ка о statѫъ. [ші

Ἀγαλμάτιον (τὸ), dim: ал лѫї Ἄγαλμα. [ші

Ἀγαλματίτης, ου (ὁ), =Λιθοκόλλα.

Ἀγαλματογλύφος (ὁ), скѫлптъторă (сънъторă) de statѫe, statѫарă. [ἄγαλμα, γλύφω].

Ἀγαλματοποιέω-ῶ. вііт: -ήσω. fакĕ statѫe. [ἀγαλματοποιὸς]. [de ѫnde

Ἀγαλματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă, ла лѫкрape de statѫe. 2) kape se dedѫче, se кѫвine ла лѫкрareа statѫелор. [de ѫnde

Ἀγαλματοποιητικὴ ші

Ἀγαλματοποιΐα (ἡ), мешtешѫгѫл de a лѫкра statѫe. [din

Ἀγαλματοποιὸς (ὁ), fъкъторă de statѫe. [ἄγαλμα, ποιός].

Ἀγαλματουργία (ἡ), =Ἀγαλματοποιΐα. [ші

Ἀγαλματουργικὸς, ἡ, ὸν, =Ἀγαλματοποιητικὸς [din

Ἀγαλματουργὸς (ὁ), = Ἀγαλματοποιός. [ἄγαλμα, ἔργον].

Ἀγαλματοφορέω-ῶ. вііт: -ήσω. портă, dѫкă statѫъ; (de ѫnde fir:) цiă în memopie ка о statѫъ нeштepsă кіпѫл кѫіва. [din

Ἀγαλματοφόρος (ὁ, ἡ), dѫкъторă, пѫртъторă de statѫъ. [ἄγαλμα, φορός].

Ἀγαλματόω-ῶ, вііт: -ώσω. прefакă пе чinева în statѫъ. [ἄγαλμα].

Ἄγαμαι [ἄγη], вііт: -άσομαι (пех: ἠγάσθην, ші ἠγασάμην). admipă, pespектeză, чinsteskă (кѫ ак:,) «Ὡς σε, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε.» Od: Z. 2) лѫdă, апровeză, мъ мѫлцѫmesкă de чева. «Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα» Плт: «Ἄγαμαί σε τοῦ φρονήματος.» Плт: «Ἄγαμαί σου τὴν ἀπόκρισιν.» Плт: Ἔνθα δὴ ἠγασθησαν τὸν ὀρχηστοδιάδσκαλον» Ksn: «Ὅταν ἀγασθεὶς τὸν ἵππον πρίηταί τις» Ksn || (timпії верѫлѫї ачestѫїa se amestekъ ла поецї кѫ аї лѫї Ἀγάζομαι, -αίομαι, -άομαι). [de ѫnde

Ἀγαμένως, adѫ:=ἀσμένως, вѫкѫpos. 2) 'палт, мърец, de minѫnat. «Ἀγαμένως λέγειν.» Apist:

Ἀγαμήστωρ, ορος (ὁ), поет: [ἄγαν, μήδομαι] прea înцелептă (enit: ал лѫї Жое, saĕ Аполонă.)

Ἀγάμητος (ὁ, ἡ), =Ἄγαμος, neînsѫpatĕ, пемъpitatъ. [ἀ, γαμέω].

Ἀγαμία (ἡ) віаць, кѫалitate de neînsoцitĕ în къsniчie. [ші

Ἀγάμιον (τὸ), (înтpeвѫinцatĕ пѫmaї în fp: de iѫpisn:) «Ἀγαμίου (прекѫmĕ ера ші Κακογαμίου, ші Ὀψιγαμίου) δίκη», жѫdikaтъ înпpotiва neinsѫpaцiлор în Spapta. [din

Ἄγαμος (ὁ, ἡ,) пекъзътopitĕ. || «Γάμος ἄγαμος (fpasĕ asemenea кѫ «Βίος ἀβίωτος, ші ч.л.) къзътopie пpiчinѫitoape de непорочіре. [ἀ, γάμος].

Ἄγαν [ἄγω, saĕ ἄγη] adѫ: de înтind: =Λίαν, foapte тѫлт, кѫ ковîршіре. «Μηδὲν ἄγαν.» Маѫs: nimikă пeste тъѫѫръ. «Τοὺς ἄγαν νέους». Ksen: «Οἱ ἄγαν σπεύδοντες βραδύτερον ἀνύουσι» Пл. (fpaseле)

«Ὁ, (ἡ, τὸ, οἱ ші ч.л.) ἄγαν» (se iaŭ în локŭ de) чел тълтŭ, ковîршіторŭ, neste тъзвръ. «Ἡ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν οὐκ εἰς ἄλλο, ἢ εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν,» Пл: iap în fraseле «Οὐκ ἄγαν μέγα (βαθύῤῥιζον, ὁμολογούμενον ші ч.л.)» οὐκ ἄγαν se esплікъ прin, пъ atit. ‖ (în компънерї se леапъдъ, op se цine, op se skimbъ v).

Ἀγανακτέω-ῶ. [ἄγαν, ἄχθομα], вiit: -ήσω. тъ doape (desпре трънŭ, ші maї къ sea: desпре dinцї, кînd es intîї)· (de aiчї 2) (desпре звfлетŭ) тъ некъжеskŭ, тъ mixпeskŭ, тъ плîнгŭ ші ч.л. «Ἀγανακτῶν, ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς». Skp: «Ἄλλοτε δὲ τοὐναντίον ἠγανάκτεις κατὰ τῶν πλουσίων.» Лъч: Ὑπὲρ φιλοσοφίας ἠγανάκτεις περιϋβρισμένης» Лъч: «Καὶ ὁ μάλιστα ἀγανακτῶ.» Лъч: «Ἀγανακτήσασα δὲ τούτοις τῶν Φλιασίων ἡ πόλις.» Isokp: «Τηλικαύτην πρᾶξιν ὁρῶν ἠγανάκτησας;» Dem: (ші miжл: pap) «Ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρὸς.» Лъч: [de вnde

Ἀγανάκτησις, εως (ἡ), dъpepe трънеaskъ (ші maї къ seamъ ла ешіpea dinцілор). 2) пекazŭ. 3) петълцътipe, пеплъчере. 4) перъвdape. [ші

Ἀγανακτητέον, пosit: aл лъї Ἀγανακτῶ. [ші

Ἀγανακτητικὸς, ἡ, ὸν. аплекатŭ sпre пекazŭ, некъжiчiosŭ; кîрtitorŭ. ші

Ἀγανακτητικῶς, adв: къ dispoзiцie некъжiчioasъ. [ші

Ἀγανακτητὸς, ἡ, ὸν. adъкъторŭ (вpednikŭ) de некъжipe; atръгътorŭ de пекazŭ a-звпръшї; пезвferitŭ. [ші

Ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν ші adв: τικῶς = Ἀγανακτητικὸς, ші -τικῶς.

Ἀγανὴς, έος (ὁ, ἡ,) = Ἀγανός.

Ἀγάννιφος (ὁ, ἡ), пoet: [ἄγαν, νίφω] прea пinsŭ, saŭ чел че se прea пinцe (se втпле de зъпadъ).

Ἀγανοβλέφαρος (ὁ, ἡ), пoet: чел къ плеопе, ші (прin înтînd:) окї, adîкъ къвтътъръ веселъ, dълче. [Ἀγανὸς, βλέφαρον.]

Ἀγανόρειος, α, ον, ші

Ἀγανορία (ά) Dop: în локŭ de Ἀγηνόρειος, -ία.

Ἄγανος (ὁ, ἡ), [ἄγνυμι] лesпe de snapт. 2) fърîmatŭ, pънтŭ din чева.

Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, пoet: [ἀ întînz:, γάνος, saŭ ἄγαμαι] блîndŭ, блажiнŭ, dълче, веселŭ. 2) înвлînzitorŭ, adъкъторŭ ла miлostiвipe, ші eptape.

Ἀγανοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω. пoet: тъ портŭ блînd, къ компътimipe къtpe чiнева. [ші

Ἀγανοφροσύνη (ἡ), пoet: simцimîntŭ блîndŭ, saŭ блîndeцe în пяptape. [din

Ἀγανόφρων, ονος (ὁ, ἡ), пoet: чел къ simцimintŭ блажiнŭ, плъкятŭ. [ἀγανὸς, φρήν].

Ἀγανώπης, ου (ὁ), ші Ἀγανῶπις, ιδος, (ἡ) чел къ окї dълчї, atръгачї. [ἀγανός, ὤψ].

Ἀγάνωρ, ορος (ὁ, ἀ), Dop: în локŭ de ἀγήνωρ.

Ἀγανῶς, adв: къ блîndeцe, прietenemte, грацios. [ἀγανός].

Ἀγάνωτος (ὁ, ἡ), nesпoitŭ, (пentръ base de apamъ). [ἀ, γανόω].

Ἀγάομαι -ῶμαι, (прim: ал лъї Ἀγάζομαι, Ἀγαίομαι, ші Ἄγαμαι). тъ прea miрŭ, рътîiŭ înкpemeitŭ. 2) връskŭ, тъ skîрbeskŭ. (bezї Ἀγάζομαι ші Ἄγαμαι).

Ἀγαπάζω, ομαι, вiit: -άσω, -άσομαι пoet: în локŭ de Ἀγαπάω. прiimeskŭ прietenemte, îmвръцimezŭ, ші съръtŭ пе чiнева къ toatъ dparostea. [din

Ἀγαπάω -ῶ, вiit: -ήσω. (къ ак:) iввeskŭ къ dparoste прieteneaskъ, saŭ amopoasъ пе чiнева «Τὰς πόρνας ἀγαπῶντας μᾶλλον, ἢ τοὺς ἑταίρους». Ksen. 2) (iap къ dat: saŭ ак: saŭ naptiч: saŭ înf: maї de тълte opї analisite) тъ тълцътeskŭ, тъ îndestълezŭ, къ плъчере прiimeskŭ. «Ἀγαπᾷν τοῖς παροῦσι» ші Οὐκ ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν» Тъч: «Ἐκέλευον ἀπιέναι, καὶ ἀγαπᾷν τὴν συναγωνισαμένην τύχην ἐν Πλαταιαῖς». Пл: «Ἀγαπῶ μιᾷ συνών». Лъч: «Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅθ' ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν δαίνυσαι». Od: Ф. «Ἠγάπησαν τὸ πραχθὲν ὑπὸ τῶν γυναικῶν.» Пл: [din

Ἀγάπη (ἡ), dparoste, amopŭ. ‖ Ἀγάπαι (αἱ), se пъmiaŭ iппрекпъ mînкъріle, adîкъ овштештеле mese але челор din tîї крештинї, ка пъstрътoape, ші înтъpitoape dparostiї Евапгеличе челїї dintpe dinшiї. [ἀγάω, ἄγαμαι].

Ἀγάπημα (τὸ), овiекtиl dparostiї, пepsoanъ iввitъ, saŭ de iввit. [ἀγαπάω].

Ἀγαπήνωρ, ορος (ὁ) пoet: iввitorŭ de вitежie, saŭ de вitежї. [ἀγάπη, ἀνήρ].

Ἀγάπησις, εως (ἡ), iввipe. [ἀγαπάω].

Ἀγαπητέος, α, ον, пosit: ал лъї Ἀγαπάω, вpednikŭ de a fi iввîtŭ.

Ἀγαπητικὸς, ἡ, ὸν, аплекатŭ sпpe dparoste, прietenosŭ, [ші

Ἀγαπητικῶς, adв: прieteneмte, къ dparoste. [din

'Αγαπητὸς, ἡ, ὸν, ієвіtъ, вredпікъ de ієвіt. 2) dopitъ, поftitъ. 3) (neвt:) ἀγαπητὸν, aчeea, пe kape трeвaie sъ se твлцвтeaскъ чinева. «'Αγαπητὸν καὶ ὀλίγους φίλους εὑρεῖν.» Apist: [ші

·Αγαπητῶς adв: вaкaроs, къ твлцвтire. 2) aвіа ші aпевое. «'Αγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένος». Лis: [ἀγαπάω].

'Αγαπτερέως, adв: поet: foapte ієte, къ mape гравъ (ка sворвл пазърії). [ἄγαν, πτερὸν, аріпъ].

'Αγαρικὸν, (τὸ), вnъ felъ de чіяперкъ алвічoaзъ, че pesape пе копачї, ші іaska, че se faчe dinтp'însa

'Αγάῤῥοος, ους, (ὁ, ἡ,) поet: (pîъ) foapte ієte, penede кaргъторъ. [ἄγαν, ῥέω].

'Αγασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), прea пвтerпікъ, вiteazъ, [ἄγαν, σθένος].

"Αγασμα τὸ, oвіектвл admiръrії (τῆς ἄγης). 2) лвкрв вredпікъ de mipape, ші de pesпектъ. 3) însaші admipapea ші чinstipea. (Sof:). [ἀγάζομαι].

'Αγασσαῖος (ὁ), ші

'Αγασσεὺς, έως (ὁ), (maї къ scamъ кîne) вiteazъ, mape, пвternікъ. [ἄγαν, σεύω].

'Αγάσταχυς, υος (ὁ, ἡ), поet: чел че ape, saъ podeшte твлте ші mapi sпіче. [ἄγαν, στάχυς]·

'Αγάστονος (ὁ, ἡ), поet: чел твлт ші des sвsпinъторъ; saъ de твлte sвsпinкрї вredпiьъ. твлт плînsъ; (пpin крт:), tikълosъ, foarte nenopочitъ. ‖ «'Αγάστονος 'Αμφιτρίτη» Om: mapea, saъ fiind къ faчe mape вaeiъ, ка кaтъ ap oita, saъ fiind къ prічinзieшte marї sвsпinкрї prin коравоспарцеріле sale. [ἄγαν, στόνος].

'Αγαστὸς [ἄγαμαι], ἡ, ὸν, вredпікъ de admipape, de лавdъ. 2) spъimîntъторъ. 3) de nismкit.

'Αγάστωρ оρος (ὁ), поet: [ἀ adвn: ші γαστὴρ, пînteчe] =ὁμογάστωρ, fpate de aчecaшї тътъ; (ші prin înтînd:) pвdъ.

'Αγαστῶς, adв: тinвnat, în кinъ вredпікъ de лавdъ. [ἀγαστὸς].

'Αγασιλλὶς, ίδος (ὁ), плaптъ копъчeпoaзъ, din kape пікъ гotвл (клeівл) amoniakъ.

'Αγάσυρτος (ὁ, ἡ), [ἄγαν, συρτὸς], прea tipîtъ, ad: перхшinatъ.

'Αγατὸς, ὴ ὸν, поet:=='Αγαστός.

'Αγαυὸς, ὴ, ὸν, поét: [ἄγαμαι] тinвnatъ, de admipat. 2) pesпектавіlъ, вredпікъ de чinste. 3) повіlъ, вiteazъ, слъвітъ. 4) strълкчітъ, търецъ. 5) тindрк, îndръznецъ.

'Αγαυρὸς, ὰ, ὸν. поet:=='Αγαυὸς (maї къ seamъ în чeле din крт ъ doъ însemnърї). (вezї ші Γαῦρος).

'Αγάφθεγκτος (ὁ, ἡ,) поet: mape лa глasъ. 2) твлт ворвітъ, вestitъ. [ἄγαν, φθέγγομαι].

"Αγγαρα, (τὰ) (neps:) staпцеле, вnde гъsdвіaъ anгapiї (ἄγγαροι), кaріерії Перsілоръ.

'Αγγαρεία (ἡ), трeaва anгapілор. (вezї "Αγγαρος), 2) (ла чeїної) слъжвъ гъръ de вое, ші гъръ плaтъ, anгapa. [ші

'Αγγαρεῖον (τὸ) чeea че se aтînце de anгapъ, (вezї "Αγγαρος). ‖ «'Αγγαρεῖον ші (Ion:) 'Αγγαρήϊον δρόμημα». Ep: алергрea de ла o staпцъ de anгapъ пînъ ла алта. [ші

'Αγγαρευτὴς, οῦ (ὁ) pîndвitopъ, saъ enistatъ de anгapї, saъ anгapaле. [din

'Αγγαρεύω. вiit: εύσω (strъm:) indatopezъ пe чinева къ siла a faчe чева гъръ плaтъ, anгapezъ. 2) (nestp:) [вezї "Αγγαρος] слъжeskъ ка anгapъ, saъ 3) слъжeskъ de anгapa, saъ notвadъ.

'Αγγαρήϊον (τὸ), вezї 'Αγγαρεῖον.

'Αγγάριος (ὁ),==кв

"Αγγαρος (ὁ), (neps:) кaгierъ de Перsia. «"Αγγαρον πῦρ» Esx: штipe daтъ прin лвтinъ de lokъ de denapte. 2) чел че слъжeшte de anгapa (maї къ scamъ ла поштъ). «"Αγγαροι ἡμίονοι» Isid: (de вnde în цen:) твnчitopъ, кърътопъ de поверї. (ші prin крт: 3) църапъ, въдърапъ, неполітічітъ.

'Αγγαροφορέω-ῶ. вiit: ήσω. tpansпoptъ чeва прin distanце de anгapъ, saъ гъръ niчї o плaтъ, de anгapa. [ἄγγαρος, φέρω].

'Αγγείδιον. (τὸ), dim: ал лвї 'Αγγεῖον.

'Αγγειθήκη (ἡ), în локъ de

'Αγγειοθήκη (ἡ), кaвіъ 'Αγγοθήκη.

'Αγγειολογέω-ῶ. вiit: ήσω. чepчetezъ вinеле (кaвіъ 'Αγγεῖον). [ші

'Αγγειολογία (ἡ), чepчetape, (deskpiepe, тpaктape) desпpe вine (кaвіъ 'Αγγεῖον). [ἀγγεῖον, λόγος].

'Αγγεῖον (τὸ), dim: ал лвї "Αγγος. (în цen:) basъ, în kape se пъstpeazъ чeва; (прin крт:) saкъ, квtic, ладъ, ші чл: 2) (med:) «'Αγγεῖα», канале, base, kape конpind вmezeлеле трaплaнї, вінеле, apтepііле ші чл: 3) (Bot:) teaka seminцелор плantелор.

'Αγγειοσπέρματος ші

'Αγγειόσπερμος (ὁ, ἡ), (Bot:) op чe плantъ, a кърia sъmînцъ se конpinde în teaкъ, прекум вовіл, ші чл: [ἀγγεῖον, σπέρμα].

Ἀγγειώδης, εος, (ὁ, ἡ), (Bot:) чел че арс formъ (ші sлъжеште) de васъ.

Ἀγγελέω, Ion: în локъ de Ἀγγελλῶ, вііт: ал лъї Ἀγγέλλω.

Ἀγγελία (ἡ), штіре, veste, 2) пропъпере, саъ порънкъ ѓъкътъ прin trimisъ. 3) solie. 4) zisъ, aъzire, famъ, ворвіре în лъme. [ἄγγελος].

Ἀγγελιαφόρος(ὁ, ἡ), adъкъторъ de штірї, de vestirї, [ἀγγελία, φέρω].

Ἀγγελίεια (ἡ), noet: dъкътoare de штірї, vestitoare. [ἀγγελία].

Ἀγγελίη (ἡ), Ion: în локъ de Ἀγγελία. [de ънde

Ἀγγελιήτης (ὁ), noet: = Ἀγγελιώτης.

Ἀγγελικὸς, ἡ, ὸν, (visep:) înţeleseкъ. [ἄγγελος].

Ἀγγελιώτης, ου, (ὁ), ші Ἀγγελιῶτις ιδος, (ἡ), noet: în локъ de Ἀγγελιαφόρος. [ἀγγελία].

Ἀγγέλλω, вііт: -ελῶ. daъ, saъ adъкъ штіре, vesteskъ, [din

Ἄγγελος, (ὁ, ἡ), [ἄγω] dътъторъ, saъ adъкътorъ de штірї, vestitorъ. (de ънde 2) (visep:) înţerъ. «Ἄγγελος Θεοῦ». 3) =Ἀγγελία.

Ἀγγελτὴρ (ὁ) noet: în локъ de Ἄγγελος. [ші

Ἀγγελτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ ла vestirї. [ἀγγέλλω].

Ἀγγήϊον (τὸ), Ion: în локъ de Ἀγγεῖον.

Ἀγγοθήκη, (ἡ), пъstrътopie, dълапъ de (saъ op ънde se ţin) vase. (каътъ ші ἐγγυθήκη) =Ἀγγειοθήκη. [ἄγγος, saъ ἀγγεῖον, θήκη].

Ἀγγοπῆναι (αἱ) [ші

Ἀγγοπήνια (τὰ), гъвреле de чеаръ în fагъръл de тіере [ἄγγος, πήνη; fiind къ sînt цесъte ка плаsa], vezї ші πήνη.

Ἄγγος, εος (τὸ), = Ἀγγεῖον. vasъ înкъпътorъ de op че лъкръ.

Ἀγγούριον ші Ἄγγουρον (τὸ), крastavete, [ἄωρον, ἄγουρον, пекопъ, fiindъ къ se тъпінкъ пекопъ]. 2) пепене verde.

Ἄγγων,, ωνος, saъ ῶνος (ὁ), ънъ ѓелъ de ъъліцъ Галікъ, saъ Церmanікъ.

Ἄγε, (ші îm:) Ἄγετε. 2. пер. а порънч: лъї Ἄγω. 2) (ка adv: îndemn: se акоardъ în sînt: къ порънч: saъ de sine ъъпъъъ) вino, веніцї съ, aїde. «Ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν» Il: A. «Ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες.» Ksen: «Ἀλλ' ἄγετε, λαμβάνετε ὅπλα.» Ksen: «Ἄγ', ἔφη, ὅπως πρωὶ παρέσῃ.» Ksen: «Ἄγε δὴ, οἶδα». Ksen: «Ἄγε, ὦ Τίτε, ἄγε ὦ Οὐαλέριε, τί οὐκ ἀπολογεῖσθε;» (vezї ші Δεῦρο ші Δεῦτε).

Ἀγείρω [ἄγω, ἀγέρω], вііт: -ερῶ, (nex: ἤγειρα, tpe: de къ: ἤγερκα ші At: ἀγήγερκα), къlегъ, adъnъ, 2) чершeskъ, stpînгъ milostenie, «Τῇ Θεῷ ἀγείρων». Лъч: «Ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος». Ep: Ἀγείσωτος (ὁ, ἡ), чел ѓъръ strашінъ, saъ первазъ. [ἀ, γεῖσον].

Ἀγείτων, ονος (ὁ, ἡ), чел ѓъръ вечінї, nевечінatъ; ръъ вечінї; (прin ърm: 2) nesoţіавілъ, petipatъ, neапропіatъ. [ἀ, γείτων].

Ἀγελαδὸν, Dor: în локъ de Ἀγεληδὸν. [ші

Ἀγελάζω, вііт: -άσω. adъnъ, stpînгъ чipadъ [ἀγέλη], faкъ търmъ. || miжл: Ἀγελάζομαι, (пentръ пъsърї ші пешї) тръieskъ, saъ къlътopeskъ în stolъ.

Ἀγελαιοκομικὸς, ἡ, ὸν, = Ἀγελαιοτροφικὸς; de ънde Ἀγελαιοκομικὴ. = Ἀγελαιοτροφία. [ἀγέλη, κομάω].

Ἀγελαῖος, α, ον. adъnatъ, intpatъ în чipadъ; 2) къвііпчosъ ла чipadъ; (fir:) ла тълцітea чea de pîndъ; (прin ърm:) neînsemnatъ, prostъ. 3) чел din тълцітea копіілор din Snapta (каътъ Ἀγελάτης).[ἀγέλη].

Ἀγελαιοτροφία (ἡ), înгріжіреа, хрънірea вітелоръ de чipadъ. [ші

Ἀγελαιοτροφικὸς, ἡ, ὸν, къвііпчosъ, ші îndemînatikъ ла înвріжіреа ші пътpipea чipadeї de вite. [din

Ἀγελαιοτρόφος (ὁ, ἡ), пътpitорял чipadeї, saъ вітелор de чipadъ. [ἀγέλη, τρέφω].

Ἀγελαιὼν, ῶνος (ὁ), локъ de чipadъ (soxatъ). [ἀγέλη].

Ἀγελαρχέω -ῶ. вііт: -ήσω. кîрmъieskъ, enistatezъ чipadъ. [din

Ἀγελάρχης, ου (ὁ,), [ші

Ἀγέλαρχος (ὁ), enistatъ, înгріжitоръ de чipadъ. (каътъ Ἀγελάτης). [ἀγέλη, ἄρχω].

Ἀγελαστέω -ῶ, вііт: -ήσω. пъ pîzъ, imї ţіъ pîsъл. [ші

Ἀγελαστεὶ (στὶ), adv: ѓъръ pîsъ. [ші

Ἀγελαστία (ἡ), nepîdepe, nosomopîчіъne. [Ἀγέλαστος].

Ἀγελαστικὸς, ἡ, ὸν, =Ἀγελαῖος. [Ἀγελάζω].

Ἀγέλαστος, (ὁ, ἡ), nepîzътorъ, greъ, nosomopîtъ. 2) nenpiimitorъ de pîsъ, tpistъ; (прin întind:) вредnikъ de тілъ; (de ънde) «Ἀγέλαστος» s'a намit niatpa de ла Елеъsina, пе каре a шezът Черesa, fiind mîxnitъ пentръ хрънірea fiїчеї sale Перsefona de къtре Плътонъ. [ἀ, γελάω].

'Αγελάτης ου, (ὁ), къпетепіа ші епіstatвл четеї din Sпarta ші Kpeta de tinepiї чеї de шапtesпpezeче anї. [ἀγέλη].

'Αγελείη, ης, Ion: în локъ de 'Αγελεία, ας, (ἡ), [ἄγω, λεία]. enit: ал Minepвеї ка жъґвitoape, saъ natpoanъ a жafвpілор de pesвoiъ.

'Αγέλη (ἡ), чipadъ de вite; (fir:) твлmime de oamenї adвnaцї ла вnъ локъ. [ἄγω]. [de вnde

'Αγεληδά, noet: în локъ de

'Αγεληδόν, adв: în гръmadъ, în чipezї, (fir:) în твлиimї. «'Αγεληδὸν οὕτω τῶν ὀνομάτων ἐπισυντιθεμένων» Лопц: [ші

'Αγέληθεν, adв: de ла чipadъ [ші

'Αγεληΐς ίδος, (ἡ), ='Αγελαία. [ші

'Αγέληφι, noet: în локъ de ἐν τῇ ἀγέλῃ, în чipadъ.

'Αγελοκομικὸς, ἡ, ὸν, вezї 'Αγελαιοκομικός.

'Αγελοτροφία (ἡ), [ші

'Αγελοτρόφος (ὁ, ἡ,)='Αγελαιοτρόφος шіч.л:

'Αγέμεν ші 'Αγέμεναι, noet: în локъ de "Αγειν.

'Αγεμὼν, όνος (ὁ), Dop: în локъ de 'Ηγεμών.

"Αγεν, Dop: în локъ de "Αγειν. 2) noet: în локъ de ἦγεν. 3 sinr: neps: a прел: лвї "Αγω. 3) Eол: noet: în локъ de ἤγαγησαν. 3 îm: нер: a nas: nex: 2 ал лвї "Αγνυμι.

'Αγενεαλόγητος (ὁ, ἡ), чел ґъръ цепеалоцie, adiкъ пеквnoсквїй desnpe opiцina, saъ înчепвтл neamвлвї съъ. [ἀ, γενεαλογέω].

'Αγένεια (ἡ), (înnpotivъ de εὐγένεια, новілitate) npostie de neamъ. 2) = δυσγένεια, квalitatea neamвлвї nevinstitъ. 3) (înnpotivъ de γεναιότης, цenepositate) жosime, npostie de simцimîntъ. [ἀγενής].

'Αγένειος (ὁ, ἡ), чел ґъръ вarвъ (tinъръ, saъ snînъ); (de вnde || sввst:) ἀγένειον (τὸ), лipsъ de вarвъ. [ἀ, γένειον]. [de вnde

'Αγενείως, adв: ґъръ вarвъ. «'Αγενείως γὰρ τοῦ προσώπου εἶχε». Filstp:

'Αγενὴς, έος (ὁ, ἡ), neпoвілъ. 2) neцeneposъ, nevitezaъ, 3) лipsitъ de koпiї. (вezї ші Δυσγενής). [ἀ, γένος].

'Αγένητος (ὁ, ἡ), neґъквtъ, nekreatъ, 2) ne fostъ niчї o datъ. «Οὐδὲ Θεοῦ ἐστιν ἀγένητα ποιήσασθαι, ὅσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα». Arat: 3) (în Sof: Trax:)='Αγενὴς (ἀ, γενέομαι].

'Αγέννεια (ἡ,) ='Αγένεια [din

'Αγεννὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Αγενής. [ἀ, γέννα].

'Αγεννησία (ἡ), a nъ nawte, saъ a nъ se nawte. [ші

'Αγέννητος, (ὁ, ἡ), neпъвквtъ. 2.) ='Αγένητος. 3) ="Αγονος. [ἀ, γεννάομαι].

'Αγεννία (ἡ), noet: ='Αγένεια, ші 'Αγένεια.

'Αγεννίζω, вiit: -ίσω. тъ арътъ nevitеazъ, тъ nopтъ nevitежeшte. [ші

'Αγεννῶς, adв: ='Αγενῶς. nevitежeшte, neцeneros, ґъръ кврацiъ. [ἀγεννής].

"Αγεο, Dop: noet: în локъ de ἠγοῦ, 2. нер: sinr: a прez: nopвпч: ал лвї ἠγέομαι.

'Αγέομαι, Ion: în локъ de "Αγομαι.

'Αγέομαι, Dop: în локъ de ἡγέομαι.

'Αγέρατος (ὁ, ἡ), ='Αγέραστος. [ἀ, γέρας].

'Αγερέθω, noet: în локъ de 'Αγείρω.

'Αγερέσθαι, noet: miж: nex: 2 de înf: [ші

"Αγερθεν, Dop: noet: în локъ de ἠγέρθησαν, 3 нер: de îm: ал nas: nex: ал лвї 'Αγείρω.

'Αγερμὸς (ὁ), ші

'Αγερμοσύνη (ἡ), noet: = 'Αγειρμός. [ἀγείρω].

'Αγερόμην, noet: în локъ de ἠγερόμην, miжл: nex: 2 ал лвї 'Αγείρω.

"Αγερσις, εως (ἡ), adвnape, stpînцere ші ч.л: [ἀγείρω].

'Αγέρω, ші Eол: 'Αγέῤῥω, npim: ал лвї 'Αγείρω.

'Αγερωχία (ἡ), mîndpie, înrînfape. [din

'Αγέρωχος (ὁ, ἡ), [ἀ întinz:, ші γέρας ἔχειν, a вoi a авea în toate întîitate] (ла чеї векї se ia în вine, în локъ de) слъвітъ, цencposъ, mapinimosъ. 2) (iap ла чеї maї în вртъ înpъъ) desnpeцвitopъ, mîndpъ, neanponiatъ, nenpiimitopъ. [de вnde

'Αγερώχως. adв: кв mapinimie; кв mîndpie ші desnpeцвipe.

"Αγες, noet: Dop: în локъ de ἦγες, 2 sinr: neps: a прел: xot: ал лвї "Αγω.

'Αγεσίλαος, ші (npin sink:) 'Αγεσίλας (ὁ), (enit: ал лвї Πλвtonъ) чел че atpaцe къtpe sine nopoadeле. [ἄγω, λαός].

"Αγεσκον, noet: în локъ de ἦγον, прел: ал лвї "Αγω.

'Αγέστρατος (ὁ, ἡ), noet: komandipъ de oштipe, (enit: ал Minepвеї). [ἄγω, στρατός].

'Αγέτας, α (ὁ), Dop: în локъ de ἡγέτης.

'Αγέτις, ιδος (ἁ) Dop: în локъ de Ἡγέτις.

'Αγέτωρ, ορος (ὁ), noet: în локъ de

Ἡγήτωρ.

Ἄγευστος (ὁ, ἡ), (кв цеп:) nerвstatв, нечеркатв, непърцашв. «Τῶν μὲν τερπνῶν ἄγευστος οὐδενὸς ἔσῃ». Ksen: «Λίων κακῶν ἄγευστος». Sof: 2) (бъркazв) nemînkatв, nenpinzitв, глъmîndв. 3) (nas:) чел че nв s'a mînkat, saв nв este de mînkat. «Πολλὰ γὰρ τῶν ἀγεύστων καὶ ἀβρώτων πρότερον ἥδιστα νῦν γέγονε». Pl: [ἀ, γεύομαι].

Ἀγέω, Ion: în локв de Ἄγω.

Ἀγεωμέτρητος, (ὁ, ἡ), neînвъцatв geometria, nenеometrв. [ἀ, γεωμετρέω].

Ἀγεωργησία (ἡ), лipsъ de плвгърie, neплвгърipe. [din

Ἀγεώργητος (ὁ, ἡ), (локв, царînъ) neлвкratв, nekвлtivatв, saв de neплвгърit. 2) (omв) neîndemînatikв, nedestoînikв ла плвгърie. [ἀ, γεωργέω].

Ἄγη, noet: în локв de ἐάγη. a 3 пер: a nex: nas: 2 ал лвї Ἄγνυμι.

Ἄγη (ἡ), noet: [ἄζω, ἄγαμαι] minвnape, înkremenipe. (dexnde 2) pesuektв, admipape. ші (pap 3) nismъ, връ.

Ἄγη ші Ἄγη (τὰ), nest: îm: ал лвї Ἀ-(ἄ)γος.

Ἀγὴ, ῆς (ἡ), noet: [ἄγνυμι] sfърîmape, snapцepe, «Κύματος ἀγὴ, ші Κυματωγὴ» snapцepe de валврї пе църтв, ші локвл, вnde se snapг, (вdikъ) църтвл. 2) ловitвръ, рапъ; ші 3) (fir:) pea întîmплape, nenopoчipe.

Ἀγγέραται, Ion: 3 îm: пер: a nas: tpe: de кв: ші

Ἀγήγερκα, -μαι At: tp: de кв: ал лвї Ἀγείρω.

Ἀγηλατέω -ῶ biit: ήσω. roneskв, жъfxieskв, прadв, pesвръteskв, «Ἀπικόμενος δὲ ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια» Ep: (din

Ἀγήλατος (ὁ, ἡ), noet: [ἄγαν, ἐλαύνω]. (enit: ал тръsnetвлвї) penede, iвte, minatв, saв asвîrлitв de o пвtepe.

Ἄγημα (τὸ), чeatъ ostъшeaskъ; (iap маї deos: 2) rapdъ îmпърteaskъ, че se алкътвia din алешї nezestpi, кълъpeцї, ші елефанцї, ші мерцea înaintea împъpaцilop Maчedonieї. 3) (în цеп:) opї че швлцime конпвsъ. [ἄγω, ἀγέω].

Ἀγημένα (τὰ), Dop: în локв de ήγημένα, (tp: de кв: nas: ал лвї ήγοῦμαι). oвiчnвite, лецixite. = νενομισμένα.

Ἀγηνόρει(ρι)ος, α, ον, noet: epoikв· [ші

Ἀγηνορέω -ῶ, biit: ήσω. noet: sîntв bitezв, mîndpв, ші ч.л: [mi

Ἀγηνορία (ἡ), bitежie, îndpъznealъ. 2) mîndpie, semegie, 3) isвindъ. ispaвъ bitежeaskъ. [din

Ἀγήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [ἄγαν, сав ἄγω, ἀνήρ] bitezв, îndpъznepв, semegв. 2) obpaznikв, mîndpв. 3) stpelвчitв, тъpeцв.

Ἀγήοχα, At: tpe: de кв: ал лвї Ἄγω.

Ἀγήραντος (ὁ), noet: [ші

Ἀγήρασς, Ion: [ші

Ἀγήρατος (ὁ, ἡ), = Ἀγήρως. || sввst: ἀγήρατον (τὸ), вnв felв de плantъ. (кактъ Ἀμάραντος). [ші

Ἀγήρως, ω (ὁ, ἡ), чел nічї o datъ înвъtpinitв; (upin вpm:) nemвpitopв, вечnikв. «Τὸν ἀγήρων ші ἥpъ v, ἀγήρω, ἔπαινον, βίον ші ч.л:» (iap nest: totd'aкna кв v) «Ἀγήρων, ἐὰν βρέχηται». Tfp: [ἀ, γῆρας].

Ἀγὴς, [ἄγνυμι], έος, (ὁ, ἡ), noet: înkoвoiatв; тлъdiosв.

Ἀγὴς, [ἄγος], έος (ὁ, ἡ), noet: = ἐναγής.

Ἀγησάμαν, Dop: în локв de ήγησάμην.

Ἀγήσανδρος, [ἄγω, ἀνδρες], ші

Ἀγησίλαος (ὁ, ἡ), = Ἀγεσίλαος. [ἄγω, λαός].

Ἀγησίχορος, (ὁ, ἡ), noet: dipektopв, kondвktopв de xopв. [ἄγω, χορός].

Ἀγήτειρα (ά), fem: ал лвї

Ἀγητὴρ (ὁ), Dop: în локв de ήγητήρ.

Ἀγητόρια (τά), = Κάρνεια.

Ἀγητὸς, ὴ, ὸν, noet: în локв de Ἀγαστός.

Ἀγήτωρ, ορος (ὁ), Dop: in локв de ήγήτωρ.

Ἀγιάζω, biit: άσω. (Bis:), sfinцeskв. 2) = ἁγνίζω, кърцeskв de пъkatв (маї кв seamъ npin peligioase слвжве). 3) konsfinцeskв, înkinв лвї Dвmnezeв. (4 жertfeskв жertfъ de totв. 5) pesпektezв, cinsteskв, serвezв. «Ἁγιάσεις τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων» ші «Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου» Skp: [ἅγιος]. [de вnde

Ἁγίασμα, (τὸ), (Bis:) лвкрв sfinцitв, ші konsfinцitв, «Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ». Skp: 2) [de avi] ariasmъ, апъ sfinцitъ. [ші

Ἁγιασμὸς (ὁ), (Bis:) sfinцipe, konsfinцipe. 2) кърцipe de пъkatв. 3) npinosipe, жertfъ. 4) чea întpв Xpistosв sfinцenie, кърцie, вапъ pindвialъ în fante. 5) sfinцipe de апъ. [ші

Ἁγιαστήριον (τὸ), (Bis:) локвл чел sfintв, вnde se съвîpшesк челе sfinte. [ші

Ἁγιαστικὸς, ὴ, ὸν, чел че adвче (se кввine ла) sfinцipe.

'Αγίγαρτος, (ό, ή), (maĭ кѣ seamъ stpѧгѧpe) ғъръ seminце, гръѧнце. [ἀ, γίγαρτον, simѧкрелѧ de stpѧгѧpe].

'Αγίζω [ἅγος], biit: ίσω. adѧкѣ (apzѣ) жертfъ пе жертfелпікѣ.

'Αγινέμεν, Dor: în локѣ de 'Αγινεῖν.

'Αγίνεσκον, noet: прел: ал лѧї

'Αγινέω -ῶ, [ἄγω] biit: ήσω. (прел: ἠγίνεον, iap maĭ mѧлtnѧ) noet: lon: dѧкѣ, adѧкѣ. (ѧncopĭ nestp:) тъ тішкѣ [ἄγω].

'Αγιόγραφος (ό, ή), (maĭ кѣ seamъ карte, sfinteлe skpiптѧpĭ) skpisѣ de sfinцĭ вървацĭ, saѣ каре трактеазъ despre челе sfinte. [ἅγιος, γράφω].

'Αγιοπρεπὴς, έος (ό, ή), ші adв: -πῶς, кѧвііпчіosѣ sfinцілор. [ἅγιος, πρέπει).

"Αγιος [ἅγος, ἅζω] α, ον, sfintѣ, кѧpatѣ; pesпektosѣ; чinstitopѣ de Dѧmnezeѣ. || (sѧвst:) "Αγιον (τὸ), ші (îm:) ἅγια (τὰ), чел maĭ sfîntѣ (ші прin крт: пекълкатѣ) локѣ ал templѧлuї, sfînтѧл altarѣ [de ѧnde

'Αγιοσύνη (ή), (Skp). = кѣ

'Αγιότης (ή), sfinцie, saѣѧsfiinцenie. [ші

'Αγιόω -ῶ, biit: ώσω. = 'Αγιάζω, sfinцeskѣ. [ἅγιος].

'Αγιστεία (ή), слѧжбъ, церетопіе peліцioasъ; чea къtpe Dѧmnezeѣ înkinъчіѧпе, жертfъ. 2) sfinцenie, cuлавіе. [din

'Αγιστεύω biit: εύσω, ші

'Αγιστέω -ῶ, biit: ήσω [ἁγίζω] чinsteskѣ прin жертfe, ші слѧжве o zeitate. 2) sintѣ кѧpatѣ, sfintѣ. «Χωρία τιμώμενα καὶ ἁγιστευόμενα». Stpв: 9.

'Αγίως, adв: кѣ sfinцenie, кѧръціе, чinstipe de Dѧmnezeѣ ші ч.л: [ші

'Αγιωσύνη (ή), (maĭ noѣ) = 'Αγιότης. [ἅγιος].

'Αγκάζομαι, biit: άσομαι, noet: împръцішezѣ, iaѣ în враце. [ἀγκάς].

"Αγκαθεν, adв: noet: = 'Αγκὰς; saѣ = 'Ανέκαθεν.

'Αγκαλέω -ῶ, biit: έσω, lon: în локѣ de 'Αναkαλέω.

'Αγκάλη, (ή), (maĭ овîч: în îm:) ἀγκάλαι (αἱ), [ἀγκὼν] враце. «'Εν ἀγκάλαις παριφέρομεν αὐτούς». Ksen: 2) врацѣ. «'Αγκάλη χόρτου». Лкs: ѧnѣ врацѣ de еарвъ. вezї 'Αγκαλίς. 3) totѣ, че seamъпъ кѣ врацеле, înkovoiatѣ, adînkatѣ. «Λιμένος («Κυμάτων» Πόντου») ἀγκάλαι».

'Αγκαλιδαγωγέω -ῶ, biit: ήσω. transportѣ (maĭ кѣ seamъ прin вite, saѣ тръѧкръ) враце de повері. [din

'Αγκαλιδαγωγὸς (ό, ή), (maĭ кѣ seamъ вite, saѣ карѣ) transportъtopѣ de враце de повері. [ἀγκαλὶς ἴδος, ἄγω].

'Αγκαλιδη(δο)φορέω -ῶ biit: ήσω. карѣ, transportѣ враце de повері. [din

'Αγκαλιδη(δο)φόρος, ου (ό, ή), къръtopѣ de враце de повері. [ἀγκαλίς, ἴδος, φέρω].

'Αγκαλίζομαι, noet: biit: ίσομαι. = ἀγκάζομαι [din

'Αγκαλὶς, ἴδος (ή) ѧnѣ врацѣ, o поваръ, o легътѧръ (de летпе, паіе, ші ч.л:) 2) (ла îm:) noet: în локѣ de враце. = ἀγκάλαι [ἀγκάλη].

'Αγκάλισμα, (τὸ), op че se каръ în враце. [ἀγκαλίζομαι].

"Αγκαλος (ό) noet: în локѣ de 'Αγkαλίς.

'Αγκὰς (aĸ: îm: ал лѧї 'Αγκὴ = 'Αγκάλη, adвербіatѣ) în враце, înвръцішat.

"Αγκειμαι, noet: în локѣ de 'Ανάκειμαι.

'Αγκεντέω -ῶ. biit: ήσω. noet: în локѣ de 'Ανακεντέω.

'Αγκεράτεσσι, noet: în локѣ de 'Ανὰ κέρασι.

"Αγκιον, Dim: ал лѧї "Αγκος.

'Αγκιστρεία (ή), пескѧіре прin ѧndiцъ; (ші fir:) amъціре, momipe. [ші

'Αγκιστρευτὴς, οῦ (ό), пескѧіторѣ кѣ ѧndiца. [de ѧnde

'Αγκιστρευτικὸς, ὴ, ὸν, кѧвііпчosѣ, indemînatікѣ ла пескѧіре кѣ ѧndiца; (de ѧnde) 'Αγκιστρευτικὴ, мештешкгѧл de a пескѧі кѣ ѧndiца. [din

'Αγκιστρεύω biit: εύσω. пескѧіeskѣ кѣ ѧndiца, (ші fir:) momeskѣ, amъцeskѣ, прinzѣ în кърсъ ка кѣ ѧndiца. ["Αγκιστρον].

'Αγκίστριον (τὸ), dim: ал лѧї "Αγκιστρον. ѧndiчoаръ.

'Αγκιστρόδετος (ό, ή), прinsѣ, înfintѣ în ѧndiцъ. [ἄγκιστρον, δέω].

'Αγκιστροειδὴς, έος (ό, ή), în ғелѧл (asemenea) ѧndiцeї, (adikъ) înkovoiatѣ [ἄγκιστρον εἶδος].

"Αγκιστρον (τὸ), [ἄγκος, ἀγκὼν] ѧndiцъ, ші op че seamъпъ кѣ dînsa.

'Αγκιστροπώλης, ου (ὁ), вînzътopѣ de ѧndiце. [ἄγκιστρον, πωλέω.]

'Αγκιστροφάγος (ό, ή), чел че тъпînkъ (înrite) ші ѧndiцеле; (fir:) nesъцiosѣ, aѧкпрitopѣ. [ἄγκιστρον, φάγω. neînтp:]

'Αγκιστρόω -ῶ, biit: ώσω. легѣ ѧndiцъ de аць. 2) înkovoiѣ чева ка o ѧndiцъ. 3) прinzѣ кѣ ѧndiца; (ші fir:) momeskѣ, amъцeskѣ, робeskѣ. «Παῖδες ἠγκιστρωμένοι» Трп: Бisep: [ἄγκιστρον].

'Αγκιστρώδης, εος (ό, ή),=='Αγκιστροειδής.

'Αγκιστρωτὸς, ἡ, ὸν, fъквtъ ка вndiца, înковoiatъ. 2) чел че арс вndiцъ [ἀγκιστρόω].

"Αγκλιμα (τὸ), поеt: în локъ de 'Ανάκλιμα. локъл, вndc stъ коръвiервл.

'Αγκλίνας, поеt: în локъ de 'Ανακλίνας.

'Αγκοίνη (ἡ), (întpeв: пвmaï ла îm:) ἀγκοῖναι. поеt: врацеле. ['Αγκὴ]. [de вndе

'Αγκοινίζομαι вiit: ίσομαι = Διαγκυλόομαι.

'Αγκομίζω, вiit: ίσω. поеt: în локъ de 'Ανακομίζω.

'Αγκονέω -ῶ. (εύω, ίζω). вiit: ήσω. поеt: în локъ de ἐγκονέω.

"Αγκος [ἀγκών], εος (τὸ), adînкътъръ, stpîmtoape, saъ вале întpe doï mвnцï, op stînve.

'Αγκοτύλη (ἡ), кавtъ 'Εγκοτύλη.

'Αγκράτος, поеt: în локъ de 'Ανὰ κράτος.

'Αγκρεμάω -ῶ, вiit: άσω. поеt: în локъ de 'Ανακρεμάω.

'Αγκρίνω, поеt: în локъ de 'Ανακρίνω.

'Αγκρούομαι, поеt: în локъ de 'Ανακρούομαι.

"Αγκτειρα (ἡ), поеt: sвгрвmtъtoape. [din

'Αγκτὴρ ["Αγχω], ῆρος (ὁ), Анктеръ. вnъ felъ de верігъ de fepъ, кв каре хірврцiï înвinъ ввzеле рапелоръ. 2) (îm:) înкеiетвра rîtвлвï. [de вndе

'Αγκτηριάζω, вiit: άσω. легъ хірврiчеште рапа прin înstpвmîntвл 'Αγκτήρ.

'Αγκτηριασμὸς (ὁ), легътъръ de рапъ прin 'Αγκτήρ.

'Αγκυλέομαι -οῦμαι. вiit: ήσομαι = 'Αγκυλίζομαι. [din

'Αγκύλη (ἡ), îndoitъръ а котвлвï, saъ а цепвкiвлвï. «Περιδιείρας τὼ πόδε εἰς ἑκατέραν ἀγκύλην» Fвstp: 2) кврeaoa din міжлокъл лапчеï, de каре цiindв se se asвîрлiа; (de вndе) mi кiар лапчеа. 3) коарda аркълвï; ші кiар съцeata. 4) mînвша павъzеï. 5) лацвл кврêлеï înкълцътmintелор, кв каре se леагъ întinzîndв se nînъ ла înкеietвра цепвкiлор. 6) вînъ, че цinе de desввt лiмва, плеопеле, цепвкiï, ші алтеле. 7) прindepeв, saъ înцепепiреа ачелiï вine, ші чеа dintp' ачеasta петішкаре а мъдвларелоръ, каре se ziче ші 'Αγκύλωσις. 8) вnъ felъ de пахаръ înковoiatъ. [ἄγκος].

'Αγκυλιδωτὸς, η, ὸν, чел че арс mînвшъ de апвкат. [ші

'Αγκυλίζομαι. вiit: ίσομαι. аввîрлъ, saъ апвкъ, ка съ аввîрлъ лапчеа, saъ съцeata прin легътвра, 'Αγκύλη. (вezï ші Διαγκυλόω). [ἀγκυλὶς, ίδος].

'Αγκύλιον (τὸ), dim: ал лвï 'Αγκύλη. 2) вeріга лапцвлвï, saъ zалеï челiï de лапцъ. 3) вnъ felъ de скътъ Romanъ Ancila. (вezï Пл: Nвm:).

'Αγκυλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвï 'Αγκύλη. 2) вnъ instpвmentъ de вînътoape.

'Αγκυλιστὴς, οῦ (ὁ), asвîрлitоръ de съцeatъ, saъ de лапче ка 'Αγκύλη. [ἀγκυλίζομαι].

'Αγκυλοβλέφαρος (ὁ), пътimашъ de апвкътъръ, înцепепitъръ de плеопеле окiлор. (вezïἀγκύλη,шiἀγκύλωσις).[ἀγκύλη, βλέφαρον]

'Αγκυλόγλωσσος (ὁ), чел ка лiмва прinsъ. || (sввst:) 'Αγκυλόγλωσσον (τὸ), анвкътвра лiмвеï (вezï 'Αγκύλη ші 'Αγκύλωσις). [ἀγκύλη. γλῶσσα].

'Αγκυλόδειρος (ὁ, ἡ), чел ка rîtвлъ гевошатъ, înковoiatъ. [ἀγκύλος, δειρή].

'Αγκυλόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел ка dinцiï înковoiацi. [ἀγκύλος, ὀδούς].

'Αγκυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), кат гевошатъ, înковoiatъ. [ἀγκύλος, εἶδος].

'Αγκυλόεις, εσσα, εν, поеt: = 'Αγκύλος.

'Αγκυλόκωλος (ὁ, ἡ), поеt: чел ка мъдвларе înковoiate, întoapse. [ἀγκύλος, κῶλον].

'Αγκυλομήτης, ου, ші

'Αγκυλόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀγκύλος, μῆτις] înковoiatъ, пedpeптъ în rîndврî, віклеапъ, преfъкътъ; saъ лesne кiпzвitоръ în челе stpîmве ші пieziше; iskвsitъ de минте.

'Αγκυλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел ка stpîmве, întoapse, înковoiate пічоаре; (de вndе) «Δίφρος—» tpoпвл senatopiлор din Poma. [ἀγκύλος, ποῦς].

'Αγκύλος [ἀγκών], η, ον, înковoiatъ, ка коasa, гевошатъ, stpîmвъ; ші (Gr:) înквркатъ, аневое de înцелес, sofistикъ. «Λόγος ἀγκύλος». «Φράσις ἀγκύλη». Δ. Ал: «'Ερώτημα ἀγκύλον». Лвч:

'Αγκυλοτόμιον (τὸ), instpвmentъ хірврцiкъ, ка каре se taie опрiтвра лiмвеï. кавtъ 'Αγκυλόγλωσσον. [ἀγκύλος, τομή].

'Αγκυλότοξος (ὁ, ἡ), поеt: чел ка аркъл înковoiatъ, întînsъ. [ἀγκύλος, τόξον].

'Αγκυλοχείλης, ου, ші

'Αγκυλόχειλος (ὁ, ἡ), чел ка ввza лъsatъ ла вале, stpîmвъ. 2) поеt: (ввлтвръ, срете, ші чл:) ка чокъл înковoiatъ. [ἀγκύλος χεῖλος].

'Αγκυλοχήλης, ου (ὁ, ἡ), (siакосъ. ракъ) чел ка пічоареле (крънате în доъ în forma foarfечелор) înковoiate, ка коasa. [ἀγκύλος, χηλή].

'Αγκυλόω ῶ, viit: ώσω. înkovoiĭ, saŭ stpîmvezŭ ceva. «'Ηγκυλωμένος τοὺς ὄνυχας.« Apistf: kă knriile înkovoiate. 2) legă, fakŭ a nътimi, 'Αγκύλωσις (vezĭ zicerea), adikъ a se npinde, a se înţepeni. «'Ηγκυλωμένος τὰ ἄρθρα». [ἀγκύλος].

'Αγκύλω (foarte paрŭ tinŭ ал лиĭ) = 'Αγκυλόω. «'Ο ὀπισθότονος κατόπιν ἀγκύλει τὸν ἄνθρωπον». Apet: îl гевошeazъ.

'Αγκύλως, [ἀγκύλος], ada: în kinŭ înkovoiatŭ, ka kndiţa. 2) (în stilŭ лектикŭ) în kinŭ potkndŭ, legatŭ, skapтŭ, ші aрътosŭ, (emfantikŭ).

'Αγκύλωσις, εως (ἡ), (în ţen:) înkovoiape, stpîmvape. 2) (maĭ deosevit) natimъ, че se întîmплъ ла înkeietapĭ, anкape, înţepenipe, (maĭ kă sea: a deţetелор, a плеопелор, ші a limveĭ). vezĭ 'Αγκύλη. [ші

'Αγκυλωτὸς, ἡ, ὸν, înkovoiatŭ, гевошatŭ, ші ч.л: (vezĭ 'Αγκύλος). [ἀγκυλόω].

"Αγκυρα (ἡ), [ἀγκών] anкapъ (fepвл saŭ pakвл koръвii, че o ţine în lokŭ); (fir:) sirвpanţъ, snpiжinŭ, nъdeжde. 2) op че instpвmîntŭ înkovoiatŭ, ka kndiţa, kîrligŭ; kăţitoae de nвivit; înkovoiatвл ла віріŭ чomarŭ ал ţърапілор. ші ч.л:

'Αγκυρηβόλιον (τὸ), Ion: în lokŭ de 'Αγκυροβόλιον.

'Αγκυρίζω, viit: -ίσω. daŭ не чinева neste kanŭ, nвindв'ĭ niedikъ, saŭ лovindв'л în dosвл ţenвkixлaĭ. [ἀγκυρίς].

'Αγκύριον (τὸ), dim: ал лиĭ "Αγκυρα.

'Αγκύρισμα (τὸ), ['Αγκυρίζω]. dape neste kanŭ kă niedikъ, saŭ лovipe în dosвл ţenвkixлaĭ.

'Αγκυροβολέω -ῶ viit: ήσω. apвnkŭ ankapa, tpagŭ koравіа ла ţъpтŭ. 2) (fir:) snpiжineskŭ, statopniveskŭ чева. [ші

'Αγκυροβόλιον (τὸ), локŭ de apвnkaĭ ankвpa, adikъ de tpas koравіа ла ţъpтŭ; ші (fir:) локŭ de skъпape, asilŭ. 2) apвnkapca ankвpeĭ, ші tpaţepea koравіĭ ла ţъpтŭ. 3) fepвл, kă kape ţin, ka sъ apвnче ankapa. [din

'Αγκυρόβολον (τὸ), плata, taksa, че se плътешte пentpă apвnkapea ankвpeĭ de къpe корвъвіĭ (anxpaжŭ). [ἄγκυρα, βολή].

'Αγκυροειδὴς, ές (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de ankapъ. [ἄγκυρα, εἶδος].

'Αγκυρομήλη (ἡ), instpвmîntŭ xipвpдikŭ în fopmъ de ankвpъ. [ἄγκυρα, μήλη].

'Αγκυρουχία (ἡ), înţepenipe de ankвpъ. 2) stapea koравіeĭ trase ла ţъpmă; (fir:) sirвpanţъ. [ἄγκυρα, ἐχή].

'Αγκυρόω -ῶ, viit: ώσω. asirвpă koравіа npin ankвpъ; ші (fir:) asirвpă, statopniveskă чева. 2) fakă, saŭ întpевxinţezŭ чева ka o ankapъ. [ἄγκυρα]. [de knde

'Αγκύρωμα (τὸ) = 'Αγκυρουχία. [ші

'Αγκυρωτὸς, ἡ, ὸν, fъkвtŭ în fopmъ de ankapъ; 2) (fir:) kвvintă, kape întъpeшte, ші asirвpъ ne askвлtъtopĭ.

'Αγκὼν [ἄγω, ἄγνυμι], ῶνος (ὁ), (în ţen:) op че îndoitвpъ, înkeietвpъ a mъdвлapелор tpвnвлвĭ. 2) (iap maĭ пропріŭ a mîne) kotŭ. 3) mapţinea, kotitвpa, колţвл knop лвkpвpĭ, s: e: «'Αγκὼν τείχους». «'Αγκὼν ποταμοῦ» ші ч.л: [de knde

'Αγκωνίζω, viit: -ίσω. înвpъţiшezŭ, ші ţiŭ stpîns. (maĭ kă sea: desnpe лвntъtopĭ). 2) (miж:) 'Αγκωνίζομαι (maĭ kă seamъ desnpe pîвpĭ) fopmezŭ kovitвpĭ (sînвpĭ, skosвpĭ, шepнвitвpĭ). 3) mъ înkovoiŭ ka knŭ kotŭ de mînъ. (vezĭ Διαγκυλόω).

'Αγκωνίσκιον (τὸ), dim: ал лиĭ

'Αγκωνίσκος (ὁ), dim: ал лиĭ 'Αγκών.

'Αγκωνοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), чел ka kotвл, kotosŭ. [ἀγκὼν, εἶδος].

'Αγλαέθειρος, (ὁ, ἡ), noet: чел kă пърă лвчosŭ. [ἀγλαὸς, ἔθειρα].

'Αγλαΐα (ἡ), stpълвчitate. 2) înfpвmвseţape, 3) fpвmвseţe, ші чea dintp' avcasta mîndpie. 4) вккapie, veseліe, (maĭ deos: a serвътopилор). 5) славъ. [ші

'Αγλαΐζω viit: -ίσω, ші At: ῶ (de knde ἀγλαϊεῖσθαι) fakŭ stpелвчitŭ. 2) inuodoвeskă, înfpвmвseţezŭ. 3) слввeskă, чinsteskă. 4) npiчinвieskă veseліe. 5) (miж:) mъ fълeskă. 6) simţŭ, dovîndeskă kăkapie din віpвinţъ ші лaзde. [ἀγλαός].

'Αγλαΐφι, Ion: în lokŭ de 'Αγλαΐᾳ,

'Αγλάϊσμα (τὸ). [ші

'Αγλαϊσμὸς (ὁ), nodoaвь, înfpвmвseţape. 2) fpвmвseţe. 3) вккapie. [ші

'Αγλαϊστὸς, ἡ, ὸν, înuodovitŭ. 2) dopitŭ. [ἀγλαΐζω].

'Αγλαοβάτρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: prodвkътopă de fpвnowĭ stpвгapĭ. [ἀγλαὸς, βότρυς].

'Αγλαόγυιος, (ὁ, ἡ,) noet: чел чe ape (saŭ fače) fpвmoase m.dвзapene ipвnвлвĭ. [ἀγλαὸς, γυῖα.]

'Αγλαόδενδρος, (ὁ, ἡ), noet: чел înuodovitŭ kă fpвmoшĭ konaчĭ. [ἀγλαὸς, δένδρον].

'Αγλαόθωρος (ὁ, ἡ), noet: dъitopă de

strълявite darъpi. [ἀγλαὸς, δῶρον].

'Αγλαοθηλὴς, έος (ὲ, ἡ), noet: strълявit înflorită. [ἀγλαὸς, θάλλω].

'Αγλαόθρονος, [ἀγλαὸς, θρόνος]. [ші

'Αγλαόθωκος (ὁ, ἡ), noet: чел че made пе strелявită troană, скаунă. [ἀγλαὸς, θώκος].

'Αγλαόκαρπος (ὁ, ἡ), prodъкътorъ de fрътoase poade, ші (fir) = 'Αγλαότεκνος. [ἀγλαὸς, καρπός].

'Αγλαόκοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че se odixneште пе strелявită patъ. [ἀγλαὸς, κοίτη].

'Αγλαόκουρος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape fрътoші, strелявіцї копіі. [ἀγλαὸς, κοῦρος].

'Αγλαόκρανος (ὁ, ἀ), Dop: în локъ de 'Αγλαόκρηνος (ὁ,ἡ), (isворъ) isворîторъ de strевъzoasъ, лімпede апъ. [ἀγλαὸς, κρήνη].

'Αγλαόκωμος, (ὁ, ἡ), noet: чел че înveseлеште oспeцеле, danцъріле, ші чл: [ἀγλαὸς, κῶμος].

'Αγλαόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: strелявită, прea iскusită ла minte. [ἀγλαὸς, μῆτις].

'Αγλαόμορφος (ὁ. ἡ), noet: чел че ape strелявіть fігъръ, faцъ. [ἀγλαὸς, μορφή].

'Αγλαόπαις, αιδος (ὁ,ἡ), noet: = 'Αγλαότεκνος. [ἀγλαὸς, παῖς].

'Αγλαόπεπλος, (ὁ, ἡ), noet: strелявit înвръкътъ. [ἀγλαὸς, πέπλος].

'Αγλαόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), noet: чел кв fрътoase враце. [ἀγλαὸς, πῆχυς].

'Αγλαόπυργος, (ὁ, ἡ), noet: чел кв fрътoase търнкрі. [ἀγλαὸς, πύργος].

'Αγλαὸς [ἀγάλλω], ὴ, ὸν, strелявită, strevъzoasъ, лімпede, кvratъ. 2) fрътoasъ, înfloritъ. 3) новілъ, слъвітъ. 4) веселъ.

'Αγλαότεκνος (ὁ, ἡ), = 'Αγλαόπαις. чел че ape fрътoші, ші слъвіцї копіі. [ἀγλαὸς, τέκνον].

'Αγλαότευκτος (ὁ, ἡ), noet: кв търеціе zidită, лvкратъ. [ἀγλαὸς, τεύχω].

'Αγλαότιμος (ὁ, ἡ), noet: вредникъ de strелявită vinste. [ἀγαὸς, τιμή].

'Αγλαοτριαίνας α, (ὁ), Dop: în локъ de 'Αγλαοτριαίνης, ου (ὁ), noet: чел кв strелявită tridintъ. [ἀγλαὸς, τρίαινα].

'Αγλαοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -φανῶς, noet: =Λαμπροφανής. [ἀγλαὸς, φαίνω].

'Αγλαοφαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înвръкатъ кв strелявите хаїне. [ἀγλαὸς, φάρεα].

'Αγλαοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че dъ strелявітъ лvмінъ. [ἀγλαὸς φέγγος.]

'Αγλαόφημος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape, saŭ dъ алvвіа strелявітъ famъ, вvнъ nvme. [ἀγλαὸς, φήμη].

'Αγλαόφοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че вmвлъ търец; saŭ чел че къlъtoреште пе strелявітъ (слъвітъ) кале. [ἀγλαὸς, φοιτάω].

'Αγλαόφορτος (ὁ, ἡ), noet: чел че se fълеште пентрв sarcina sa. [ἀγλαὸς, φόρτος].

'Αγλαόφωνος (ὁ, ἡ), чел че ape кvratъ, ші frвmosъ glasъ. [ἀγλαὸς, φωνή].

'Αγλαοφωτίς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de плантъ, кvатъ γλυκυσίδη. [ἀγλαὸς, φῶς, φωτός].

'Αγλαυκὸς (ὁ, ἡ), пealвъstрiй. [ἀ, γλαῦκος].

"Αγλαυρος [ἀγλαὸς, αὖρα], α, ον, noet:= 'Αγλαός.

'Αγλάφυρος (ὁ, ἡ), ші adв: -ύρως. пеграцiosъ, grosolanъ. [ἀ, γλαφυρός].

'Αγλαῶπις. ιδος (ὁ), fem: ал лві

'Αγλάωψ, ωπος (ὁ,ἡ), noet: чел кв граціоші ші atръгачі окі, saŭ faцъ strелявітъ; (прin крт:) frвmosъ, strелявітъ, лvminosъ. [ἀγλαὸς, ὤψ].

'Αγλαῶς, adв: strелявit, слъвit, ші чл: [ἀγλαός].

'Αγλευκὴς, έος, ші

"Αγλευκος (ὁ, ἡ), чел fъгъ dвлчеацъ, ad: skîrвosъ, пеплъкvtъ ла гvstъ, ші (fig:) ла авzъ. [ἀ, γλεῦκος].

"Αγληνος (ὁ, ἡ), noet: чел fъръ окі, орвъ. [ἀ, γλήνη].

'Αγλίδιον (τὸ), dim: ал лві 'Αγλίς.

'Αγλίη (ἡ), Ion: natimъ de окі, алвеацъ. [ἀ, αἴγλη].

'Αγλίς, ίδος, saŭ ίθος (ἡ), къцелъ de вstвроіъ = Γελγίς.

"Αγλισχρος (ὁ, ἡ), пеклisosъ, петвкosъ, [ἀ, γλίσχρος].

'Αγλυκὺς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αγλευκής.

"Αγλυφος (ὁ,ἡ), neскvлptatъ, nesъпatъ, (лvкрв de піatръ ші чл:). [ἀ, γλύφω].

'Αγλωσσία, (-ττία) ας (ἡ), тъчере. 2) ліпsъ de елоквіцъ. [din

"Αγλωσσος (-ττος) ου, (ὁ, ἡ), чел fъръ лімвъ, (ші ла глvвітъ) fъръ лімвъліцъ; fъръ glasъ, mвtъ. 2) лінsitъ de елоквіцъ. «"Αγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον». Hind: 3) de алтъ лімвъ, варваръ. [ἀ, γλῶσσα].

"Αγμα (τὸ), [ἄγνυμι] sfъръпътвръ. 2) = "Αγμός.

"Αγμα (τὸ) [ἄγω] =Κάταγμα, лînъ toapsъ.

'Αγμὸς (ὁ), [ἄγνυμι], sfърîmape, snapцере (maї кв seamъ de oase). 2) (im:) локvрї pîпoase, stînvї.

"Αγναμπτος (ὁ, ἡ), noet: пеплекатъ,

neînkovoiată; (fir:) nedesnolită, nesăpăsă. [ἀ, γνάπτω].

Ἄγναπτος, ші Ἄγναφος (ὁ, ἡ), nepъlbită. 2) nedъrъcită, nepieptenată. 3) nedată la ţoi. [ἀ, γνάπτω].

Ἁγνεία (ἡ), kърţie. 2) kumpъtate, înfrînare. 3) = Ἁγισμός. [ші

Ἁγνεῖον (τὸ), локă (isvoră, saă basă), înpă kare se sъvîrşesk kърţiріле, sfinţiріле. [ші

Ἄγνευμα (τὸ), noet: = Ἁγνεία. [ші

Ἁγνευτήριον (τὸ), = Ἁγνεῖον, kърţitopie. [ші

Ἁγνευτικός, ἡ, όν. чел че пъzeşte kърţie (înfrînare). [din

Ἁγνεύω, biit: -εύσω. mъ ţiă kърată (înfrînată, neîntinată). 2) (stръm: kъ ţen:) mъ depъrtezъ, mъ înfrînezъ de чева. «Ἐνιαυτὸν ἀφροδισίων ἁγνεῦσαι, καὶ οἴνου καὶ ψευδολογίας.» Пл: 3) (pap)=Ἁγνίζω. [ἁγνός].

Ἁγνήκαμες, Еол: în локă de ἡγνοήσαμεν.

Ἁγνῆς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локă de Ἁγνός.

Ἁγνίζω, biit: -ίσω, kърţeskă (maĭ kъ seamъ snъrkată de omoră) npin жертfe, ші алте реліţioase слъжбе. 2) (pap) = Ἁγίζω. [ἁγνός].

Ἄγνινος (-ιος), ου, (ὁ, ἡ), (toiară) de ръkiţъ, saă salчie. [Ἄγνος].

Ἄγνισμα (τὸ), чеса че слъжеште spre kърţire, sfinţire. 2) = kъ

Ἁγνισμός (ὁ), kърţirea чea npin слъжбе реліţioase, ші жертfe. (ші

Ἁγνιστής, οῦ (ὁ), npin слъжбе ші жертfe kърţitoră de пъkată. [ші

Ἁγνιστήριος (ὁ, ἡ), [ші

Ἁγνιστικός, ἡ, όν, [ἁγνίζω]. [ші

Ἁγνίτης, ου (ὁ), destoînică a kърţi de пъkată, saă чел kъ însъşime, ші пътере kърţitoare de пъkată. [ἁγνός].

Ἁγνοέω -ῶ. biit: -ήσω. nъ kъnoskă, nъ ştiă. 2) nъ înţelegă, mъ amъţeskă. [ἀ, γνόω]. [de snde

Ἄγνόημα (τὸ), грешалъ din neştiinţъ, amъţire, saă певъгаре de seamъ.

Ἄγνοια (ἡ), neştiinţъ; нечеркаре; певъгаре de seamъ; непріčепере. [ἀγνώς]. [de snde

Ἁγνοιέω -ῶ. noet: în локă de Ἁγνοέω. (de snde ші

Ἁγνοιῆσι, noet: în локă de Ἁγνοῇ.

Ἁγνόμαντις, ιος (ὁ, ἡ), noet: sfîntă пророкă. [ἁγνὸς, μάντις].

Ἄγνον, (τὸ), [ἄγνυμι]=Φῦκος (τὸ), snă

felă de плантъ, earъ de mare, латъ ші лъпгъ, че pesare maĭ ke seamъ în nopţi, ші пе лîngъ църмарĭ, ші se întinde ka мъмăлиgă, ші въşeşte роşъ.

Ἁγνοσύντως, adv: de napţi: în neştiinţъ, saă невъгаре de seamъ.

Ἁγνοποιὸς, (ὁ, ἡ), noet: = Ἁγνιστικός. [ἁγνὸς, ποιέω].

Ἁγνοπόλος (ὁ, ἡ), kърţită, saă destoînică a kърţi de пъkată. (bezĭ Ἁγνίτης). [ἁγνὸς, πολέω].

Ἁγνόῤῥυτος (ὁ, ἡ), noet: (isvoră) din kare kърг nîrae de апъ лimпede, ші kрatъ, saă kърţitoare. [ἁγνὸς, ῥέω].

Ἁγνὸς [ἅγος], ἡ, ὸν, neînгърpitъ, krat. «Ἁγνὸς φόνου». Пл: 2) înfrînată, nekorъptă. 3) sfîntă, neatinsă. «Χῶρος οὐχ ἁγνὸς πατεῖν». Sof: adică nekълkată.

Ἄγνος ου, (ἡ), o плантъ kopъчenoasъ, ръkiţъ, saă salчie, [npin sink: din Ἄγονος, nepoditoră, nentrъ sъnosata însъşi me de nepodire a seminţelor sale, saă din Ἄαγνος, nefrîntă, fiind kъ nъ se frînge, saă anevoe se sfъramъ]. (bezĭ Λύγος).

Ἁγνόστροφος (ὁ, ἡ), pesъkită, înpletită din ръkiţъ, saă salчie. [ἄγνος, στροφή].

Ἁγνοσύνη. noet: în локă de Ἁγνότης.

Ἁγνοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че netpeче în kърţie, saă чел kъ desъvîrşire krată. 2) чел че kърţъ, saă sfinţeşte. (enit: al Peresci). [ἁγνὸς, τελέω].

Ἁγνότης (ἡ), = Ἁγνεία. [ἁγνός].

Ἄγνυμι [ἄγω, de snde] biit: -άξω. (прел: ἐάγνυον, ші ἐάγνυν, ші [pap] ἄγνυν, nex 1: ἦξα, ші ἔαξα; nas: tpe: de as: ἔαγμαι, ші ші3ж1: ἔαγα, ші 1on: ἔηγα, ші nas: nex: 2: ἐάγην, крещереа se пъzeşte de mъlte orĭ în toate modъріле) рънă, frîntă, sfърîmă. 2) (ші3ж1:) mъ плекă, mъ înkovoiă, mъ mлъdiă; mъ koteskă. «Ὄγκοι πάλιν ἄγεν». 1л: Δ. în локă de ἐάγησαν. «Ὁ ποταμὸς ἀγνύμενος» Ep:

Ἀγνὺς, ύντος. partч: a лъĭ Ἄγνυμι.

Ἄγνυς [ἄγω], υθος, saă ύθος (ἡ), piatrъ гъврită, че atîrnaă цезъторії de къпътieлє іцелор, ka sъ лe ţie întinse; se zîчea înkъ ші лéa, saă λεία. (bezĭ ші Канών).

Ἄγνυτον 3ind: nep: a prez: xot: Ἄγνυμι.

Ἀγνύω = Ἄγνυμι.

Ἀγνώδης, εος (ὁ, ἡ), рънitosă, ka рънita, saă salчia. 2) (локă) плină de avestea. [ἄγνος].

Ἀγνωμονέω -ῶ, biit: ήσω, mъ portă гъръ minte. 2) sîntă nepekъnoskътoră; (npin

*

врm:) îmĭ тъгъдвieскъ (mъ îndърътnezъ a'mĭ плъti) datopia. 3) трактezъ пе чinева къ nedpentate, saŭ neomenie. «'Αγνωμονηθέντες ὑπὸ τῆς τύχης». Dem: ші 'Αγνωμόνως, adв: гъръ minte. «Εἶτα οὕτως ἀγνωμόνως ἔχετε.» Dem: 3) къ neтвлдвmipe, перекъпоштinцъ. 4) къ nedpentate. [ші 'Αγνωμοσύνη(ή), neпріченере; neштiinцъ. 2) neтвлдвmipe, перекъпоштinцъ. 3) nedpentate. 4) asпpime, înпротівіре. «Ἡ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνη». Dem: din 'Αγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), ші невт: 'Αγνωμον (τὸ), nemintosъ, nerînditъ, neпріченътъ. 2) neтвлдвmitorъ, перекъпоskътorъ. 3) nedpentъ. 4) чел че n' ape aчeeaшĭ пърере къ алцiĭ. (de вnde) «Οὐκ ἀγνώμων». Sof: în локъ de ὁμογνώμων, de aчeeaші пърере. 5) (калъ, ші алтеле) чел че 'шĭ a skimbat toцĭ dinцiĭ нвтiцĭ, γνώμονες, înкъпоштinцътorĭ de вîpstъ, ші (прin врm:) пъ i se maĭ къпоaште вîpsta dвne dînшiĭ. (вezĭ ші 'Αβολος). [ἀ, γνώμων].

'Αγνώριστος (ὁ, ἡ), = 'Αγνωστος, neкъ noskътъ. (ἀ γνωρίζω).

'Αγνὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), (nas:) neкъпoskътъ. «Οὐ γὰρ τ' ἀγνῶτές γε θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται». Od: E. 2) (акт:) neкъпoskътorъ, neштiitorъ, лiusitъ de черкаре, saŭ прiчeпере în чева. «Εἰ δέ τις παντάπασιν ἀγνὼς εἴη, τί δύναται ἡ γῆ φέρειν». Ksen: 3) =Ἀγνώμων. «Πορεύσομαι σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖς δ' ἴσος». Sof: [ἀ, γνόω].

'Αγνως. adв: къpat, înfрînat, nesпвpнat. [ἁγνός].

'Αγνώσκεν. noet: în локъ de ἠγνόει.

'Αγνωσία (ἡ), neкъпoaштepe. «Διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν». Твч: 2) = 'Αγνοια. «Ὡς ἀγνωσίᾳ σέβομεν αὐτούς«. Евр: [ἀ, γνῶσις].

'Αγνώσσασκε. noet: în локъ de ἠγνόει. [din 'Αγνώσσω, noet: în локъ de 'Αγνοέω -ῶ. =Ἀγνοέω.

'Αγνωστος (ὁ, ἡ), neкъпoskътъ. (прin врm: 2) neînsemnatъ. 3) neînцелесъ. «'Αγνωστότατοι δὲ γνῶσταν, καὶ ὠμοφάγοι εἰσί». Твч: [ἀ, γνόω].

'Αγξηραίνω. noet: în локъ de 'Αναξηραίνω.

'Αγόγγυστος (ὁ, ἡ), чел че пъ se плîнце, пъ apatъ нeтвлдвmipe, пъ кiртешte. [ἀ, γογγύζω]. [de вnde 'Αγογγύστως. adв: гъръ кiртipe, saŭ neтвлдвmipe, (къ плъчере).

'Αγοήτευτος (ὁ, ἡ), nefертекатъ, nedeskîntatъ. 2) neатъцitъ. [ἀ,γοητεύω]. [de вnde 'Αγοητεύτως. adв: гъръ fертекаре, saŭ deskîntape. 2) гъръ атъцipe.

'Αγοίατο, Ion: în локъ de 'Αγοιντο. noft: ал лвĭ ἄγομαι.

'Αγομένη (se înцелеце σχοῖνος, fвnie), парtч: a лвĭ 'Αγομαι, otronъ. «Σχοινία μακρὰ, ἀγομένας λεγόμενα». Апад: Поліорч:

'Αγόμφωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, γομφόω] nepiporitъ, neînгърitъ.

'Αγον, Dor: în локъ de ἦγον, прел: a лвĭ 'Αγω.

'Αγόνατος (ὁ, ἡ), чел îъръ цeиякĭ; (ші ла плante) гъръ nodврĭ. [ἀ, γόνυ -ατος].

'Αγονέω -ῶ. вiit: -ήσω. sîntъ nepoditorъ, sterпъ. [ші

'Αγονία (ἡ), stîrпnenie, nefачере de копiĭ, nepodnivie. [din

'Αγονος (ὁ, ἡ), (акт:) nenъskътorъ de копiĭ, sterпъ, nepoditorъ; (de вnde fir:) «'Αγονος σοφίας». Плт: 2) (nas:) nenъskътъ. «Λἴ0' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμμεναι». Ил: Γ. [ἀ, γόνος].

'Αγοντι, Dor: în локъ de 'Αγουσι, 3 îm: пер: a лвĭ 'Αγω.

'Αγος (ὁ, ἡ), чел че пъ плîнце; saŭ nenлînsъ de алцiĭ, невочiтъ. [ἀ, γόος].

'Αγορὰ (ἡ), [ἀγείρω]. локъ пвблікъ, вnde se adвnъ nopodвл nenтръ треві овштешĭ, saŭ прівate, піацъ, тîргъ, «'Αξιοῦντος δὲ τὴν κρίσιν αὐτῷ γενέσθαι κατ' οἰκίαν, ἔσται μὲν οὖν, εἶπεν, ἐν τῇ ἀγορᾷ». Пл: 2) чea din піацъ adвnape a nopodвлвĭ. «Θέμις, ἦτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡ μὲν λύει, ἡ δὲ καθίζει». Od: B. «Συλλεχθέντων δὲ τῶν Ἰώνων ἐγένοντο ἀγοραὶ, καὶ ὅήπου σφι καὶ ἄλλοι ἠγορεύοντο, ἐν δέ δή ші чл:» Ep: «'Επεὰν δὲ θάψωσιν, ἀγορὴ δέκα ἡμερῶν οὐκ ἴσταταί σφι, οὔτε ἀρχαιρεσίη συνίζει». 3) totъ тîргвлъ, adiкъ твлцimea din піацъ. «Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης». Ил: B. 4) (прiнч: în Atena) edificiвл хотърîтъ пентрв adвnърi. «Ἡ δὲ Βουλὴ ἐκάθητο ἐν τῇ τῆς ἀγορᾶς στοᾷ». Ksen: (вezĭ ші Θόλος, ші Πρυτανεῖον). 5) вorвipe пвблікъ, че se îчea în adвnърĭ «Χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δὲ τ' ἀμείνω». Od: Θ. «Οὔτε πόνων εὖ εἰδώς, οὔτ' ἀγοράων». Od: Θ. 6) (maĭ къ deoseв:) трактape despre вînzape ші къппърape, (тîргвipe, токmeaлъ), adiкъ daравере; ші кiар обіектеле din піацъ, ші (maĭ къ sea:) челе de хранъ. «Πόλει μὲν ἂν οὐ δέξασθαι, ἀγορὰν δ' ἔξω παρέξειν». Твч: «Συνηγόρασαν τόν τε σῖτον πάντα, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ τὸν οἶνον,

καὶ τὴν ἄλλην ἀγοράν». Apist: «Ὅστις δ' ἂν τῶν ἐμπόρων πλείστην καὶ εὐωνον ἀγορὰν παρέχων φαίνηται». Ksen: «Καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατός». Teofr: (ші dintр' aчeasta) «'Αγορὰ πλήθουσα,» (ші noct:) «'Αγορῆς πληθώρη» чeaявл ал treілea (ал noълea dяпъ кал: noŭ) maĭ nainte de amiazĭ, кînd oвічnвіt піацa este плinъ de oameнĭ. «Ταραντίνοις ἔθος ἦν πίνειν μὲν ἐξ ἐωθινοῦ, μεθύειν δὲ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν». Ел: 7) вînчіĭ negяцъ topeskŭ. «'Αγορὰν συνάγουσι» Stp:

'Αγοράασθαι, Ion: în локŭ de'Αγοράσθαι. inf: ал ляĭ 'Αγοράομαι

'Αγοράζω. вііt: -άσω. neтpекŭ, saŭ mъ aфля des окяпatŭ de треbĭ în піацъ. «'Εν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι, καὶ καπηλεύουσι». Ep: «Οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ». Apistf: 2) tîprяieskŭ. «Ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον». Apistf: (ші miжл): «'Αγοράζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια». Dem: [ші

'Αγοραῖος, α, ον, чел чe este de (saŭ se кявine лa) 'Αγορὰ (în toate însemnърiле ziчereĭ). «Ζεὺς («Ἑρμῆς) ἀγοραῖος». natpoнвл пявлічелор adяnърĭ, ші dapaверĭ, saŭ înълцатŭ în локял adяnърілор, în піацъ ка astfelŭ în statяъ. «Ἡμέρα—». zi de жяdikatъ. «Ῥήτωρ,—» adвокатŭ. «Ἄρτος —», nîîne de tîprŭ (nя de кasъ). ші чл: 2) tîprовецŭ, negяцъторŭ, прекяпецŭ. «Λέγω δ' ἀγοραῖον (πλῆθος) τὸ περὶ πράσεις καὶ ὠνὰς καὶ ἐμπορίας καὶ καπηλείας διατρίβον». Apist: «Προσέταξαν τοῖς ἀγοραίοις πωλεῖν ἐξαδράχμου». Apist: «Τὰ ὤνια καὶ οἱ ἀγοραῖοι, καὶ αἱ τούτων φωναὶ καὶ ἀπειροκαλίαι». Ksen: 3) omŭ de pîndŭ; meштерŭ rposŭ; rposoлanŭ. «Μητ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους». Apistf: «'Αγοραῖα καὶ καπηλικὰ ὀνόματα». Лч: «'Αγοραῖος ἄνθρωπος». чел чe fъръ treaвъ кaскъ гяра вpin tîprŭ, каре алfел se зiчe ші «Περίτριμμα ἀγορᾶς». [ἀγορά]. [de вnde

'Αγοραίως, adв: în кiпŭ prostŭ, fъръ гяstŭ.

'Αγορανομέω -ῶ, вііt: -ήσω. sîntŭ, saŭ mъ faкŭ 'Αγορανόμος, enistatŭ ал tîprялвĭ. [ші

'Αγορανομία, (ἡ), demnitatea, (вpedniчia), ші treaвa ляĭ 'Αγορανόμος. [ші

'Αγορανομικὸς, ἡ, ὸν, чел чe se кявine, se dedяче лa 'Αγορανόμος, saŭ лa 'Αγορανομία; ші 2) чел чe a stat'Αγορανόμος. [ші

'Αγορανόμιον (τὸ) локял dpегъторіĭ enistaцiлорŭ tîprялвĭ, поліцie. [din

'Αγορανόμος (ὁ) кîpтяiporŭ, enistatŭ ал tîprялвĭ, ші челор чe se вînd întр' însял, поліціanŭ. [ἀγορὰ, νόμος].

'Αγοράομαι -ῶμαι, вііt: -άσομαι. noet: mъ afля adяnatŭ snpe înnpexnъ кinzяipe, ші конворвіpe în пявлікъ adяnape. [ἀγορά].

'Αγόραρχος (ἡ), = 'Αγορανόμος. [ἀγορὰ, ἄρχω].

'Αγοράσδεν, Dop: în локŭ de 'Αγοράζειν.

'Αγορασείω. (fъръ вііt:) dopeskŭ a tîprяi. [ші

'Αγόρασις, εως (ἡ), кятпърape, tîprяipe. [ші

'Αγόρασμα (τὸ) tîprяialъ, лякря de кятпърat, saŭ de вîndят. [ші

'Αγορασμὸς, (ὁ), = 'Αγόρασις. [ші

'Αγοραστὴς, οῦ (ὁ), кятпъръторŭ, tîprяitorŭ. [ші

'Αγοραστικὸς, ἡ, ὸν. кявііnчosŭ, saŭ îndemînatikŭ лa tîprяipe, лa negoцŭ. || «Τὸ ἀγοραστικὸν», negoцял, saŭ negяцътopiĭ. [ші

'Αγοραστικῶς, adв: negяцътopeште || «'Αγοραστικῶς ἔχω», amŭ disnosiцie, anлекape de a tîprяi. [ші

'Αγοραστὸς, ἡ, ὸν, кятпърatŭ, saŭ de кятпърat. [ἀγοράζω].

'Αγορευτήριον (τὸ), локŭ de вorвit înпявлікŭ. [din

'Αγορεύω [ἀγορὰ], вііt: -εύσω. вorвeскŭ în пявлікŭ. «'Ο νόμος ἀγορεύει». Лs: «'Ηρώτα μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; Dem:

'Αγορὴ (ἡ), Ion: în локŭ de ἀγορά.

'Αγορῆθεν, noet: în локŭ de ἐκ τῆς ἀγορᾶς, din піацъ, de лa adяnape.

'Αγορήνδε. noet: în локŭ de, εἰς τὴν ἀγορὰν, лa піацъ, ля adяnape, ші чл:

'Αγορητὴς, οῦ, (ὁ) noet: opatorŭ, вorвitorŭ кътре пявлікŭ. [ἀγορέω]. [de вnde

'Αγορητὺς, ύος (ἡ), noet: îndemînътate лa вorвipe în пявлікŭ, елоквінцъ.

'Αγορῇφι, noet: în локŭ de ἐν τῇ ἀγορᾷ, în піацъ, în adяnape.

"Αγος [ἄζω, ομαι], εος ους (τὸ), admipape, pespektŭ, 2) oвiektŭ de чinstipe, ші înкinape.

"Αγος, [ἄζω, sяfя: sявц:] oвiektŭ de гroazъ. ші de skîrbъ, нінгърічіяne, nelecіяipe (ші maĭ deos: omorŭ), чe ape treвяinцъ de reліціoasъ кърцціpe. «Τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι». Ep: 2) ші кiap nelecіяitял, snяркатял. «Τὸ ἄγος ἐλαύνειν.» Tяч:

Ἀγός, [ἄγω], οῦ (ὁ), poet: повъцъвіторъ, къпетеніе.

Ἀγοστός, (ὁ) [ἄγνυμι, saŭ ἄγω, ὀστέον]. палмъ. 2) коть ал мîneї. 3) брацъ.

Ἄγρα, (ἡ), вînape (de dobîtoace sea batîve). 2) peskъipe. «Παντὸς ἰχθύος ἄγρα καὶ σαγηνεία». Пл: 3) ші kiap bînatъ de ъskatъ, saŭ de anъ. 4) (fig:) жъfъipe, жafъ, пръdape, прadъ. [de ъnde

Ἀγραῖος, α, ον, îndemînatikъ ла bînъtoape; (de ъnde) «Ἀγραία», Diana, ka patroanъ a bînъtoapei. 2) op ce se dedъce ла bînъtoape.

Ἀγραμματία (ἡ), neînvъцъtъrъ. [din

Ἀγράμματος (ὁ, ἡ), nekъrtъrarъ, neînvъцatъ. 2) чел че n'ape, saŭ nъ se esprimъ kъ înskpise. [ἀ, γράμμα].

Ἄγραμμος (ὁ, ἡ), neliniatъ. [ἀ, γραμμή].

Ἄγραπτος (ὁ, ἡ), = Ἄγραφος, neskpisъ. 2) nezogrъvitъ. [ἀ, γράφομαι].

Ἀγραυλέω -ῶ. viit: -ήσω. petrekъ ла царъ. 2) petrekъ noaptea afarъ din orашъ. [din

Ἀγραυλής, έος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de Ἄγραυλος.

Ἀγραυλία, (ἡ), petrecere de noapte ла царъ. [din

Ἄγραυλος (ὁ, ἡ), чел че локъieшte, petpeче nопцile ла царъ. (de ъnde 2) = Ἀγροικος, ъrapaнъ. [ἀγρὸς, αὐλή].

Ἀγράφιον, (τὸ) (nъmaї în frasъ de isprisn:) «Ἀγραφίου δίκη». osîndъ asъnpa celor înskpiшї ka datorї nъvlikъlaї, ştershї însъ nelegiuit maї 'nainte de a plъti. [din

Ἄγραφος (ὁ, ἡ), neskpisъ «Νόμος—» Ksen: lege nepotъlrivit, (nedrept). 2) «Νόμος—» Aprist: lege fireaskъ. 3) «Νόμιμον ἄγραφον». Tъv: datinъ, sъd obiчeiъ din tradiцie, kare are putere de lege. 4) «Ἀδίκημα —» Dem: nedrepтъцipe nepreвъzutъ, ші (prin urm:) neosînditъ de lege. [ἀ, γράφω].

Ἄγρει (ші îm:) Ἀγρεῖτε. (ші în anok:) ἀγρεῖθ', poet: porunч: al lui Ἀγρέω. aïde, grъbeщї, repede! = Ἄγε, Ἄγετε.

Ἀγρεῖος, α, ον. = Ἄγροικος. [ἀγρός].

Ἄγρειφα (ἡ), instrument de plugъreskъ, (kъ kare se sfarмe earba, ші fînul), grebлъ. [ἀγρός].

Ἀγρέμιος, ші

Ἄγρεμος (ὁ, ἡ), poet: prinsъ în bînape, saŭ neskpisъ. [ἄγρα].

Ἀγρεσία (ἡ), poet: în локъ de Ἄγρα.

Ἄγρευμα (τὸ), bînatъ prinsъ ші de ъskatъ ші de anъ. 2) pradъ. 3) orce se dobîndeшte kъ mulцъ sileнцъ, ші ostenealъ. 4) plasъ, kapsъ, laцъ; (ші fig:) viklenipe, amъцipe, vъrape în kapsъ. [ἀγρεύω].

Ἀγρεύς, έως (ὁ), = Ἀγρευτής. 2) (kaenit: al lui Pan, al lui Neptun, ші al lui Apistieŭ) patronul vînъtoarei, ші цъrъpeштelor lъkrъrї, ші al peskъirei. [ἄγρα].

Ἀγρευτὰς, ά (ὁ, ἡ), Dor: [ші

Ἀγρευτὴρ, poet: în локъ de

Ἀγρευτὴς, οῦ (ὁ), vînъtorъ, saŭ peskarъ. [ші

Ἀγρευτικός, ή, όν, îndemînatikъ ші folositorъ ла vînъtoape. 2) orce se kuvine ла (se atînge de) vînъtoape. [din

Ἀγρεύω [ἄγρα], viit: εύσω. vînezъ, saŭ peskuieskъ. 2) dopeskъ, ші mъ sileskъ sъ dobîndeskъ ceva. «Δόξαν ἀγρεύειν». Gal:

Ἀγρέω -ῶ, viit: ήσω. (Eolikъ tinъ al lui Ἀγρεύω ші întrebuinцatъ maї de multe orї în kompunerї). prinzъ. || (porunч:) Ἄγρει, (ші îm:) Ἀγρεῖτε (vezї maї sus), adv: îndemnъtorъ.

Ἄγρη (ἡ), Ion: în локъ de Ἄγρα.

Ἀγρηθεν, Ion: în локъ de ἐξ ἄγρας.

Ἄγρηνον (τὸ), knъ feluъ de plasъ, saŭ treaжъ, prostovolъ. 2) mantelъ de lînъ înfletitъ ka treaжa, ce purtaŭ preoroчii, ші aktorii teatrului. (ἀ, γρῆνος).

Ἀγριαίνω, viit: ανῶ. întърitъ, selъъtъeskъ; (maї ovinuitъ în miжl:) mъ selъъtъeskъ. [ἄγριος].

Ἀγριάμπελος (ἡ), viцъ selъъtikъ, kare podemte sipetepї selъatiчї. [ἄγριος, ἄμπελος].

Ἀγριὰς, άδος (ἡ), poet: în локъ de Ἀγρία. || «Νύμφαι ἀγριάδες». celе че локuieск în pustiurї. 2) (subst:) = Ἀγριάμπελος. ші împrotivъ de ήμερίς. [ἄγριος].

Ἀγριάω -ῶ = Ἀγριαίνω.

Ἀγρίδιον (τὸ), dim: al lui Ἀγρός.

Ἀγριελαία (ἡ), ші

Ἀγριέλαιος (ὁ, ші ἡ), mъslinъ selъatikъ. 2) (adiekt:) чел din mъslinъ selъatikъ. [ἄγριος, ἐλαία].

Ἀγρίζω, viit: -ίσω. = Ἀγριαίνω. 2) (med:) prîvinuieskъ duperї, ші ipitaцie; obrîntesкъ.

Ἀγριμαῖος, α, ον, selъatъчiъ, neînvelînzitъ. [ἄγριος].

Ἀγριμέλισσα (ἡ), albinъ selъatikъ. (ἄγριος, μέλισσα).

Ἀγριοβόλανος (ἡ), копачiъ de rindъ sel-

вatikъ. [ἄγριος, βάλανος].

'Αγριόβουλος (ὁ, ἡ), noet: kinzвitorъ de селвътъчіі. [ἄγριος, βουλή].

'Αγριοδαίτης, ου (ὁ), чел че тъпînкъ (se хрънemte кв) селвatiче pоade, saъ вînatвrї. [ἄγριος, δαίς].

'Αγριόεις, εσσα, εν, noet: = "Αγριος.

'Αγιόθυμος (ὁ, ἡ), noet: селвatikъ ла свfletъ. [ἄγριος, θυμός].

'Αγριοκάρδαμον (τὸ), (плantъ) селвatikъ kardama. [ἄγριος, κάρδαμον].

'Αγριοκοκκύμηλον (τὸ), прънъ селвatikъ. [ἄγριος, κοκκύμηλον].

'Αγριοκρόμμυον (τὸ), чеапъ селвatikъ. [ἄγριος, κρόμμυον].

'Αγριόμορφος (ὁ, ἡ), селвatikъ ла faцъ, de aerъ селвatikъ. [ἄγριος, μορφή].

'Αγριόμωρος (ὁ,ἡ), селвatikъ ші nepodъ. [ἄγριος, μωρός].

'Αγριοποιὸς, (ὁ, ὁ), чел че faче пе чînева селвatikъ, asпръ. [ἄγριος, ποιός).

'Αγριόῤῥοδον (τὸ), trantafilъ селвatikъ. [ἄγριος, ῥόδον].

"Αγριος [ἀγρὸς], α, ον, селвatikъ. 2) (пentrъ цapini) нелъкratъ, некълtivatъ. 3) (пentrъ oamenї) = "Αγροικος; (prin вrm:) nedomestikъ, aспръ, fieposъ. 4) кв totвл datъ, stъpînitъ de вre o natimъ. sn: e: «"Αγριος κυβευτής» Sвid: 5) (пentrъ рънї) обрintitъ. || (neвt:) "Αγριον, ші "Αγρια, adв: în локъ de 'Αγρίως.

'Αγριοσταφὶς, ίδος (ἡ), stafidъ селвatikъ. [ἄγριος, σταφίς].

'Αγριοσταφυλὶς, ίδος (ἡ), strвгъre селвatikъ. [ἄγριος, σταφυλίς].

'Αγριοσύνη, ші

'Αγριότης (ἡ), селвътічіe. [ἄγριος].

'Αγριοφάγος. (ὁ, ἡ), = 'Αγριοδαίτης. [ἄγριος, φάγω пeîntr:].

'Αγριόφαγρος (ὁ), пeшte, (че se zîче ші 'Οξύφαγρος). [ἄγριος, φάγρος].

'Αγριόφρων, ονος (ὁ, ἡ), селвatikъ ла simцimînte. [ἄγριος, φρήν].

'Αγριόφυλλον, (τὸ) = Πευκέδανον. [ἄγριος, φύλλον].

'Αγριόφωνος (ὁ, ἡ), селвatikъ, aспръ ла глasъ. [ἄγριος, φωνή].

'Αγριόχοιρος (ὁ), порkъ селвatikъ. [ἄγριος, χοῖρος].

'Αγριόψυχος (ὁ, ἡ) = 'Αγριόθυμος. [ἄγριος, ψυχή].

'Αγριοψωρία (ἡ), pîie селвatikъ. [ἄγριος, ψώρα].

'Αγριόω -ῶ, вiit: -ώσω. = 'Αγριαίνω. [ἄγριος.].

"Αγριππος (ὁ, ἡ), (ла Лачed): тъsлinъ селвatikъ.

'Αγρίφη (ἡ), instr: вezї "Αγρειφνα.

"Αγριφος = "Αγριππος.

'Αγριώδης, εος (ὁ, ἡ), sелвътikosъ (ла faцъ, saъ ла disposiцie). [ἄγριος].

'Αγριώνιος, α, ον, (enit: ал лвї Бакв) =ὠμηστὴς; (de вnde ‖) 'Αγριώνια, ші(dвne Esixie) 'Αγριάνια (τὰ), serвътoape în чînstea лвї Бакв.

'Αγριωπὸς (ὁ, ἡ), чел кв къtътвръ селвътikъ. [ἄγριος, ὤψ, ὠπός].

'Αγρίως, adв: селвътічemte. «Τιμῶντες ἀγρίως χρυσὸν καὶ ἄργυρον». Плт: грozав, пeste тъзвръ. «Ὡς ἄγρια παίσδεις». Текр: че prostemte ші гроs глвmemtї. [ἄγριος].

'Αγριώτης, ου (ὁ), ші 'Αγριῶτις, ιδος (ἡ), noet: = 'Αγροιώτης

'Αγροβό(βώ)της, ου (ὁ), noet: = 'Αγρονόμος. [ἀγρὸς, βόω, βόσκω].

'Αγρογείτων, ονος, (ὁ, ἡ), вечînъ de цaръ. [ἀγρὸς, γείτων].

'Αγροδίαιτος (ὁ, ἡ), trъitorъ ла цaръ. [ἀγρὸς, δίαιτα].

'Αγροδότης, ου, (ὁ), dъitorъ de monie, saъ de bînatъ. [ἀγρὸς, saъ ἄγρα, δότης].

'Αγρόθεν, adв: At: în локъ de ἐξ ἀγροῦ, de ла цaръ.

'Αγρόθι, adв: în локъ de, ἐν ἀγρῷ, ла цaръ.

'Αγροικεύομαι, biit: -εύσομαι mъ portъ ка вnъ цъranъ. [ἄγροικος].

'Αγροικία, (ἡ), kasъ, aшezъmîntъ de цaръ. 2) petpeчere ла цaръ. 3) karakterъ de цъranъ, църъnie; prostie, neштiinцъ. [ші

'Αγροικίζομαι, biit: -ίσομαι. = 'Αγροικεύομαι. [ші

'Αγροικικὸς, ἡ, όν. църъneskъ. [din

"Αγροικος (ὁ ἡ), локuitorъ de цaръ, [ἀγρὸς, οἶκος] цъranъ. (de вnde 2) neполitičitъ, moжikъ. [de вnde

'Αγροίκως, adв: църъnemte.

'Αγροιώτης, ου (ὁ), ші 'Αγροιῶτις, ιδος (ἡ), noet: în локъ de "Αγροικος, плвгarъ, saъ пъstorъ. [de вnde

'Αγροιωτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αγροικικός.

'Αγροκήπιον (τὸ) гръdinъ de цaръ, saъ ла цaръ. [ἀγρὸς, κῆπος].

'Αγροκόμος (ὁ), înгрiжitorъ de цapinї, saъ de a ле цъrіі (enistatъ de monie). [ἀγρὸς, κομέω].

'Αγρόμενος, ἡ, ον, partч: a лвї "Αγρομαι (în sinк:) în локъ de 'Αγείρομαι.

'Αγρόνδε, adв: noct: în локъ de εἰς

пе de opaш, saŭ în opaшŭ апроіатŭ. [ἄγχι, πόλις].

'Αγχίπορος, (ὁ, ἡ), noet: чел че ѕтвлъ пе лînгъ чînева. «'Αγχίπορος κόλαξ». Enigr: nedesлinitŭ лingѕшitorŭ. 2) nedeпъртатŭ пе шare = 'Αγχίπλους. [ἄγχι, πόρος].

'Αγχίπους, ποδος (ὁ, ἡ), noet: [ἄγχι, ποῦς] чел че 'шî are picioareле апроапе, adîкъ neste пъцinŭ ва sosi, пѕ e departe.

'Αγχίπτολις, noet: în локŭ de 'Αγχίπολις.

'Αγχίῤῥοος, ους (ὁ, ἡ), noet: апроапе кѕръторŭ. [ἄγχι, ῥόος].

'Αγχίσπορος (ὁ, ἡ), noet: чел de чea маî de апроапе ѕъmînцъ, adîкъ рѕdъ. [ἄγχι, σπόρος).

'Αγχιστα, adв: прea апроапе (вezî 'Αγχιστος).

'Αγχιστεία, (ἡ), чea de апроапе (dѕпе чеî векі шi din sînge, iar dѕпе чеî noi пѕmaî din înkѕѕkpipe) рѕdenie, шi чел dѕпе dînsa dpentŭ ла mountenipe. «Νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παίδων ὄντων γνησίων». Apistf: 2) (în цеп:) релацie, familiapitate, шi (прin ѕрm:) dpentѕл de a se апропіа ѕлобod de чînева. «Ἡ πρὸς τὸ θεῖον ἀγχιστεία». Пл: [шi

'Αγχιστίον (τὸ), = 'Αγχιστεία. [шi

'Αγχιστεὺς, έως (ὁ), чea маî de апроапе рѕdъ. 2) вечinŭ. [din

'Αγχιστεύω, вiit: εὐτω. sîntŭ чea маî de апроапе рѕdъ, saŭ вечinŭ, mъ рѕdeskŭ, mъ вечineskŭ de апроапе. 2) (Sœp:) iaŭ în къsnivie въdѕва челîї маî de апроапе рѕde. [ἄγχιστος].

'Αγχιστὴρ (ὁ), noet: = 'Αγχιστεύς. «Πάθους ἀγχιστήρ». Sof: чел înpreѕnъ прічinѕitorŭ, saŭ konвinoватŭ de ѕnŭ ръŭ. [шi

'Αγχιστικὸς, ἡ, ὸν, че se кѕвine рѕdeлор. [шi

'Αγχιστίνδην, adв: dѕпе рѕdenie; (шi în цеп:) foapte апроапе. [шi

'Αγχιστῖνος, ἡ, ον, (маî шѕлт ла îm:) deшî, ѕnîї neste алцîї. [din

'Αγχιστος (ὸ, ἡ), [ѕвпер: din ἄγχι] noet: чел маî de апроапе. || nekt: 'Αγχιστα, adв: foapte апроапе. «'Αγχιστα ἐοικώς». foapte asemenea. »Οἳ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες». (шi în ел:) «Οἱ ἄγχιστα». челе маî de ѕпроапе рѕde.

'Αγχίστροφος (ὁ, ἡ,) [ἄγχι στροφή], чел че foapte iѕte шîi лesne шi des se skimвъ, nestatopнівŭ. «Τὸ τῆς τύχης ἀγχίστροφον». Лкѕ: (шi în miлitape тшшкърї) «'Αγχίστροφος δίωξις». чea ғъръ de вeste întoapчere a челор гoniцї aѕкпpa гonitopілор. (de ѕnde fir: шi în pet:) «'Αγχίστροφον ἐπιχείρημα». apгѕmentѕл чел de o datъ, шi neaштeптатŭ. || netѕt: 'Αγχίστροφα, în локŭ de

'Αγχιστρόφως, adв: «'Αγχίστροφα βουλεύομαι». Ep: îmî skimвŭ пъpepea.

'Αγχιτέλεστος, (ὁ, ἡ), noet: чел че este апроапе de a se съвîpшi, a se înплini. [ἄγχι, τελέω].

'Αγχιτελὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αγχιτέλεστος, [ἄγχι, τέλος].

'Αγχιτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), чел апроапе de марцine (slipmitŭ, ѕкопŭ); (saŭ de хотарŭ,) вечinŭ, ръzашŭ. ['Αγχι, τέρμα].

'Αγχίτοκος, (ὁ, ἡ), noet: чел апроапе, rata de naштepe. [ἄγχι, τόκος].

'Αγχιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел апроапе de арътат. [ἄγχι, φαίνω].

'Αγχίφυτος (ὁ, ἡ). апроапе съditŭ. [ἄγχι, φύω].

'Αγχίων, ονος (ὁ, ἡ), [компр: din ἄγχι] маî апропіатŭ.

'Αγχόθεν, adв: noet: de апроапе. [шi

'Αγχόθι, adв: noet: = ['Αγχοῦ].

'Αγχονάω -ῶ, вiit: ήσω. ѕвгрѕmŭ. [шi

'Αγχόνειος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αγχονιμαῖος. [din

'Αγχόνη (ἡ), [ἄγχω]. штpeапгŭ, лацŭ, кѕ каре se ѕвгрѕmъ чînева. 2) чea прin лацŭ ѕвгрѕmаре. 3) (fir:) tipanie, тѕчenie, некъжîре, кръпаре de рекazŭ. «Ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;» Apistf: avestea пѕ sînt некazŭ de moapte? [de ѕnde

'Αγχονιμαῖος, α, ον, че se съвîpшеште прin 'Αγχόνη. «Μόρος —, «Exs: ѕвгрѕmаре, saŭ sпînzѕpape.

'Αγχονιστὴς, οῦ (ὁ), ѕвгрѕmъторŭ, omopîtopŭ прin ἀγχόνη.

'Αγχορος (ὁ, ἡ), noet: вечinŭ, ръzашŭ. [ἄγχι, ὄρος].

'Αγχος (τὸ), ѕвгрѕmаре (zîчere прітitівъ a лаї 'Αγχι, 'Αγχοῦ, 'Αγχω. шi чл: пъstpatъ пѕmaî în 'Εναγχος).

'Αγχόσε, adв: noet: (toidaѕna кѕ вервї însemnъторí de тшкаре) апроапе [ἀγχοῦ].

'Αγχότατα, шi

'Αγχοτάτω, ѕвпр: ал лаї 'Αγχοῦ. adв: foapte апроапе.

'Αγχότερος, α, ον, noet: маî апропіатŭ. || (nekt:) ἀγχότερον, adв: = кѕ

'Αγχοτέρω, adв: маî апроапе, компар: ал лаї

'Αγχοῦ [ἄγχι], adв: апроапе.

'Άγχουρος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de 'Άγχορος.

Ἄγχουσα, (ші Ат:) Ἔγχουσα, ης (ἡ), [ἄγχω] вnъ ſелъ de плантъ, a кърia pomie ръdъчinъ se ìntpeввinца de вънsea pomie, ші de рвmeneалъ. [de вnde

Ἀγχουσίζω, вiit: ísω. вънseskъ чева pomи кв Ἄγχουσα. || (miж:) «Ἀγχουσίζομαι», mъ рвmeneskъ.

Ἄγχω [ἄγχας], вiit: ἄγξω. sвгрвmъ, stpìnгъ de гitá. «Ἄγχε δέ μιν ἰμὰς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν». Ил: Г. 2) (ſir:) stpìntopezъ. siлвieskъ, skoцъ sвſлetвл, (пentpв ìnпpвmвtъtopì, ші алціі).

Ἀγχώμαλος (ὁ, ἡ), [ἄγχι, ὁμαλός], asemenea, de o potpivъ лa пвtepe. «Μάχη ἀγχώμαλος». кв deonotpivъ isвìndъ лa amindoъ пърціле, de nexotъpìtъ вірвinцъ. || . next: Ἀγχώμαλα. = кв

Ἀγχωμάλως, adв: maї de o potpivъ, anpoane de asemenea.

Ἄγω, вiit: ἄξω, (tp: de кв: ἦχα пeìntp: de вnde συνῆχας. Ksen: ші Ep: ші At: Ἀγήοχα; nas: tp: de кв: ἦγμαι, nex: 1 ἦξα пeìntp: de вnde προσῆξα, Твч: ші порвnч: ἄξατε, Om: nex: 2: ἤγαγον, ші між.л: ἠγαγόμην; nas: nex: ἤχθην, ші вiit: ἀχθήσομαι). adвkъ, kondвkъ (maї mвлt пentpв însвfлeцite) «Ἄγειν τὰς κύνας ἐπὶ τὰ ὄρη». Ksen: (преквm ші φέρω maї mвлt пentpв пeînsвfлeцite). «Ἤγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον». Od: Δ: (de вnde) ἄγω καὶ φέρω (вnвл пentpв челе de sine mimкate, iap чел алтъ пentpв челе nemimкate, saъ de алтвл mimкate) жълвieskъ, pradъ. «Φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά». Ep: «Ἤγον, καὶ ἔκαιον τὴν Βιθυνίδα». Ksen: (ші fir:) «Καὶ ἄγει σε, καὶ φέρει τῆς ῥινὸς, φασίν, ἕλκων». Лвч: 2) dвkъ, повъцвieskъ. «Αὐτὸς δ' αἶψ ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους». Om: «Ἦγεν αὐτοὺς πρὸς τὰ ὕδατα, ὥσπερ τὰ ὑποζύγια». Ksen: (ші în челе пeînsвfл:) «Τεῖχος ἄγω». Твч: apdвkъ zidъ. (ші пs) «Κόλπος γῆς ἄγεται». Ep: adikъ, se ſopmeazъ. (ші між.л: saъ елiп:) «Ἦγεν ἐπὶ τὰς οἰκίας», Dm: adikъ, se dвчea. «Ἀκτέον ἐπὶ τοὺς ἄνδρας». Ksen: «Ἄγωμεν ἐντεῦθεν». Skp: (вezi ші Eîxaγω пe лa sfìpцitъ). 3) = Ἀπάγω. dвkъ кв sìла, tpaгъ, tìpъsкъ лa жвdikътopie, лa osìndъ, лa moapte ші ч.л: «Τέκνα δὲ ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας». Ил: I. «Ἄξειν ἐπὶ τὸ βῆμα». Esx: «Ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ Πραιτώριον». Skp: (ші nas:) «Ἄγεσθαι φόνου». Ил: «Ἄγεσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ». Пass: «Ἀγόμενος δὲ ὁ ἄνθρωπος». Ил: 4) tpansportъ, каrъ. «Ἁρμάμαξαι ἄγουσι τὰς γυναῖκας». Ksen: 5) nopnesk, коворъ,(maї кв seamъ în med:) «Ἄγειν γάλα (οὖρα, ἔμμηνα, χολὴν ші ч.л:)» (ші în en:) «Τὸ ἐπίθυμον ἄγει (îngeл: nînieчeлe) χρηττῶς». Laf: Efes: 6) tpaгъ, (віъ ла вìntapъ). «Καὶ τὸν ἀκινάκην τοῦ Μαρδονίου, ὃς ἦγε 300 δαρεικούς». Dem: (dintp' aчeasta ші dipiвaцia лвї ἄξιος, вpednikъ de вnъ пpeцъ, saъ rpeвtate). 7) (fir:) kìpmвieskъ, dipiцezъ; tpaктezъ. «Τὰ μὲν ἡμέτερα, ὅπῃ θεῷ φίλον, ἀγέσθω». Tpr: «Τοῦτο ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα» Dem: «Καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις.» Пл: «Τοὺς τεταρταίους κατ' ἀρχὰς μετρίως καὶ πράως ἄγειν χρή». Гал: 8) daъ крeшtepe, denpinzъ, «Ὑπὸ παιδείαις ἐλευθερίοις ἄγειν καὶ τρέφειν αὐτούς». (ші nas:) «Οἱ ἐκ παίδων καλῶς ἀχθέντες». Ksn: «Κύνες αἱ ἠγμέναι ἀνεπιστημόνως». Ksen: (вezi ші Aὔξω). 9) tpaгъ în naptea mea (în faвopвл, saъ simцimìntвл meъ), îndвплekъ, amъцeskъ. «Πάντας ἤγαγε, δοὺς ἀμνηστίαν». Epd: «Ὁρῶν τὸν δῆμον ὑπερφυῶς ἀγόμενον». Пл: «Ἵνα μηδεὶς τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος». Dem: 10) petpekъ (вpemea, віaца ші ч.л:) «Ἄγειν τὸν βίον εὐθύμως». Пл: 11) (în xponoл: ші sepвъt:) sokoteskъ; sepвezъ. «Ὀλύμπια(«Διονύσια) ἄγειν». «Τὸ δέκατον ἔτος ἄγει». Гал: «Ἑβδόμην ἐκείνην ἡμέραν (νύκτα) ἄγων». Гал: «Ὡς ἡμεῖς ἄγομεν, Μαιμακτηριῶνος, ὡς δὲ Βοιωτοὶ, Πανaίμου. Dem: 12) amъ, цiъ, (în fpaseлe) «Εἰρήνην (паче), πόλεμον (pesвoiъ), σχολὴν (neлякpape), γέλωτα (pìsъ), πένθος (жaлe), ші ч.л: ἄγειν» a цinea паче, a авea pesвoiъ, a шedea ſъpъ лякpв, a pìde, a жълі, ші ч.л: 13) sìntъ de пърepe, rìndeskъ. «Θήβας ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις; Esp: «Ὡς θεὸν ἦγόν με». Лвч: «Τὴν Ἀφροδίτην προσθ' ἄγειν (adikъ, a пpeſepi) τοῦ Βακχίου». Esp: «Τοῦτο καὶ πρὸ χρημάτων ἄγομεν». Xps: (întp' aчeasta se dedвk ші fpaseлe) «Ἐν τιμῇ, διὰ τιμῆς, αἰδοῦς, μνήμης, φροντίδος, φυλακῆς, ші ч.л:, saъ περὶ πλείστου, παρ' οὐδὲν ἄγειν τινά». (ші miж.л:) Ἄγεσθαί τινα ἐν τιμῇ. Ep: în лokъ de a vinsti, a pesпekta, a цinea minte, a înгpiжi, a пъzi, a пpeцui foapte, « desпpeцui, sas a nesokoti ші ч.л: (вezi шіποιῶ). 14) dвkъ, saъ iaъ кв mine (în miж.л:) «Σύνδειπνον (στράτευμα, φορτία ші ч.л:) ἄγεσθαι». Ksen: «Ἄγονται ὑφ' ἑαυτὰς τοὺς νεοττούς». Apist: «Ἄγομαι (în en: maї de mвlte opì de oîкaвe) γυναῖκα». (saъ пentpв sine). «Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι». Es: (saъ пentpв fiвл)

«Τῷ δὲ υἱῷ τὴν Σκηπίωνος ἀδελφὴν ἠγάγετο». Пл: (вне орї лїпѕешше гуиаїка). «Ἐδίδοσαν δὲ καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων». Ep:.

Ἄγω, вііт: ἄξω. (пех: ἦξα ші ἔαξα. міжл: tp: de кв: ἦγα ші ἔαγα) = Ἄγνυμι.

Ἀγῶ, ᾷς, ᾷ, ῶμεν ші ч.л: пав: пех: 2: de ѕвп: ал лвї Ἄγνυμι.

Ἀγωγαῖος, α, ον, поеt: кввїїпчоѕъ, ѕаѣ îпdетїпатікъ ла трапѕпортаре (къръвшіе), къръвшеѕкъ. 2) ачела, ла каре поате, ѕаѣ овічнвіешше чїпева а двче чева. [ші

Ἀγωγεῖον (τὸ), = χαμαιτυπεῖον. [ші

Ἀγωγεύς, έως (ὁ), повъцвїторъ; кондвкъторъ (къръвшъ). 2) тръгъторъ îп жвдекатъ. 3) = ῥυτὴρ, къпъѕтрв, прїпонъ, ѕаѣ кврса, кв каре ѕе траг легацї de гїтъ кїїпї de вînътоаре. [din

Ἀγωγὴ (ἡ), кондвчере, повъцвїре; къртвръ. 2) крештере, едвкацїе. 3) кълтвръ de вре внъ лвкрв, ѕп: е: плантъ, калъ ші ч.л: 4) трактаре de вре внъ лвкръ, ѕп: е: de воалъ din партеа доктораълї. 5) пвртарея, кондвїта отвлвї, фелвл вїецеї. 6) шіръ de ворвїре, ѕаѣ de вре внъ ѕкрїѕъ ші ч.л: [ἄγω] [de вnde

Ἀγώγιμος (ὁ, ἡ), пвтїнчоѕъ, лезнїчоѕъ de а ѕе трапѕпорта. 2) (фг:) лезне de îпдвплекат, de атъцит. 3) (оѕîпdїтъ фвгаръ) пе каре поате чїпева прїпde, ор вnde'л ва гъѕі. 4) (îm:) «Ἀγώγιμα» мърфврї ѕлобоde îп екѕпортацїе, ѕаѣ îмпортацїе. [ші

Ἀγώγιον (τὸ), пегацътореаѕкъ поваръ. 2) кірїе, че ѕе плътеште пентрв трапѕпортаре de поваръ.

Ἀγωγὸς (ὁ, ἡ), кондвкъторъ; ѕаѣ îпdетїпатікъ, фолоѕітоаѣ ла кондвчере ші ч.л: (îп тоате îѕемнърїле вербвлвї Ἄγω) «Δύναμις ἀνθρώπων ἀγωγός». Пл: «Τὸ φάρμακον δύναμιν ἔχει ἀγωγόν». Diosk: 2) (ѕввѕт:) къларъ. «Ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς.» Ep: 3) «Ἀγωγοὺς ὕδατος». Ep: = Ὑδραγωγεῖον, апъдакъ, ѕаѣ олапъ, прїп каре ѕе адвче апъ. 4) (неѕт:) «Ἀγωγόν». пвртаре атръгъторе, îпдвплекъторе, ѕаѣ апъцїторе. [ἄγω].

Ἀγὼν [ἄγω], ῶνος (ὁ), (маї прїпч: de ші преа рар) адвнаре, ѕтрîнѕере. «Ἀγὼν νεῶν». Іл: Θ. «Θεῖος ἀγών». Іл: Z. (вezї ші Ἀγώνιος). 2) лвптъ îп каріеръ (театрв, ші алтеле), конкврінцъ пентрв премїв. «Τέσσαρες ἤδαν οἱ λεγόμενοι ἱεροὶ καὶ στεφανῖται ἀγῶνες ἐν τῇ Ἑλλάδι». Епігр: 3) локвл, вnde ѕе съвîршіаѣ лвптеле. «Προελθὼν εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον». Твч: 4) (îп цеп:) ѕîрґвїнцъ ѕпре вірвїнцъ; (прїп врт:) ресвоіѣ; дїѕнвтъ; етвлацїе (întpечере); жвдікатъ ші ч.л: «Οὐ λόγων ἀγών ἐστιν». Евр: 5) прітежdіе, певое, ѕтрînттораре. «Ὁ τῶν πολιτευομένων βίος ἀγώνων καὶ κακῶν μεστός». Dem: 6) лвптъторъ ѕтілъ de кввїнтъ.

Ἀγωνάρχης ου, (ὁ), епіѕтатъ, прezідентъ аѕкпра лвптелор. [ἀγὼν, ἄρχω].

Ἀγωνία (ἡ), лвптъ, конкврінцъ. 2) deпріndере трвпеаскъ. 3) ѕтрîмтораре. 4) прітежdіе. 5) ґрікъ. 6) аронїе, лвпта морцїї. [de вnde

Ἀγωνιάω -ῶ, вііт: -άσω. тъ лвптъ, тъ ѕîрґвіескъ а съвîрші чева; (прїп врт:) тъ афлъ îп неліпіште; тъ темъ съ пв неіѕвѣтескъ îп чева; ті ѕе вате іпіма; ѕîнтъ îп аронїе.

Ἀγωνίδαται, Ion: поеt: (îп локъ de ἠγωνισμένοι εἰσί). 3 îm: пер: а пав: tp: de кв: ал лвї Ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιεῦμαι, Dop: îп локъ de Ἀγωνιοῦμαι, вііт: At: ал лвї .

Ἀγωνίζομαι, вііт: ἰσομαι. тъ лвптъ пентрв премїв (маї прїпч: îп лвпте пввліче, ѕаѣ îп театрв). 2) тъ лвптъ îп жвдікъторіе ѕпре а ѕвпвне пе протівніквл меъ. 3) (îп цеп:) тъ дїѕнвтъ, тъ етвлезъ, тъ ѕîрґвіескъ а съвîрші чева. (прїп врт: 4) пвнческъ, ѕїнтъ конрінѕъ de гріжї, ші неліпіште; тъ афлъ îп прітежdіе. ‖ (tp: de кв: ші пех: аѣ вне орї ші пасівъ îѕемнаре). «Ὑπὲ τοῖς κεκριμένοις καὶ ἠγωνισμένοις». Dem: [ἀγών].

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ), че ѕе дедвче ла лвптъ; (прїп врт: 2) прічінвіторъ de аронїе, ґрікъ, ѕтрîмтораре, ші ч.л: = ἐναγώνιος. 3) Ἀγώνιοι ѕе зічеаѣ чеї доїѕпре зече маї зеї, ѕаѣ ґіінd къ алкътвіаѣ адвнарса (ѕfатвл) zеілор (вezї Ἀγών), ші де ачеа ѕе ші адораѣ îнтр' внвл ші ачелашї алтаръ, ѕаѣ ґіінd къ ераѣ (ші маї deos: Жое, Нептвнъ, Аполонъ, ші Меркврїї) патронї de фелвріте лвпте. [ἀγών].

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ), чел ґъръ вигіврї. [ἀ, γωνία].

Ἀγώνισις, εως (ἡ), = Ἀγωνισμός. [ші

Ἀγώνισμα, (τὸ), обіектвл конкврінцеї. 2) премїв. 3) дїѕпвтъ, етвлацїе (întpечере). 4) ѕкрїѕъ (вражъ, кввїнтъ) чітітъ îп пввлікъ ѕпре апроваре, ші песплътіре; (de ачеа Твч: зіче, къ Історіа лвї пв еѕте) «Ἀγώνισμα εἰς τὸ παραχρῆμα». [ші

'Αγωνισμὸς (ὁ), лъптаре supe denpinderpe, întpечере ші ч.л: [ші

'Αγωνιστέος, α, ον, nosit: ал лъї 'Αγωνίζομαι. trebъinчosъ a se пъne în лъптъ, конкърinцъ. [ші

'Αγωνιστήριος. α, ον, = 'Αγωνιστικός. || (sъbst:) 'Αγωνιστήριον (τὸ), локъл лъптеї. [ші

'Αγωνιστὴς, οῦ (ὁ), [ἀγωνίζομαι] лъптъторъ (în лъпte пъбліче, în pesboiъ, în teatrъ, de unde ші τρισαγωνιστὴς, în жъdikътopie ші ч.л:); (прin sрm:) = 'Αθλητὴς, πολεμητὴς, ὑποκριτὴς, δικηγόρος ші ч.л: «"Ιπποι ἀγωνισταί». Dem: чеї denpinшї ла лъпte. «Γεωμετρίας ἄκρος ἀγωνιστής». Пл: foapte denpinsъ în geometpie. «'Αληθείας ἀγωνιστής». Пл. апърътopъ de adeвъръ. [de unde

'Αγωνιστικός, ὴ, ὸν, къвiinчosъ, potpiвitъ лъптелор, saъ лъптътopiлor. 2) чел кь аплекаре, dopinцъ supe a se лъпta, ixвitopъ de чinste. «'Αγωνιστική», шeшteшъгкл лъптърії. «'Αγωνιστικὸν ὕδωρ» пав: Eqin: апа, че se dъ supe întърipe ла воалъ. [de unde

'Αγωνιστικῶς, adв: кь кіпъ de лъптъ, adikъ, în întречере, кь ixвipe de чinste, кь îndръznealъ. «Ψυχρῷ χρηστέον ἀγωνιστικῶς». Aet:

'Αγωνοδίκης, ου (ὁ), жъdikътopъ de лъпte. [ἀγὼν, δίκη].

'Αγωνοθεσία (ἡ), întokmipe de лъпte. 2) demnitatea, ші treaвa întokmitopълъї, ші жъdikътopълъї лъптелор. [ші

'Αγωνοθετέω -ῶ. вiit: -ήσω. pîndвieskъ, întokmeskъ лъпte, saъ жокърї de seрваре. «'Αγωνοθετοῦσι τὰ γενέσια». D: Kas: seрвeazъ кь лъпte zioa naшterii. 2) sîntъ 'Αγωνοθέτης (vezї zivepea). 3) daъ uрivinъ, zъdъръskъ ла pesboiъ, пвіъ вражвъ întpe.. «Στάσιν ἀγωνοθετοῦντες» Ios: [din

'Αγωνοθέτης, ου (ὁ), ші 'Αγωνοθέτις, ιδος (ἡ), întokmitopъ, жъdikътopъ, ші pesплътitopъ de лъпte. 2) (în цen:) жъdikътopъ, pesплътitopъ. [ἀγὼν, τίθημι]. [de unde

'Αγωνοθετικὸς, ὴ, όν, чeea че se dedвче ла întokmipea, ші întokmitopъл лъптелор. 2) îndemînatikъ, destoînikъ ла întokmipe de лъпte, ші serвътopешtї жокърї.

"Αγωνος, ου (ὁ) Eол: în локъ de 'Αγών. (întp: nъmaї dat: îm: 'Αγώνοις în локъ de 'Αγῶσι).

"Αγωνος (ὁ, ἡ), = 'Αγώνιος.

'Αδαγμὸς, (ὁ), Ion: în локъ de 'Οδαγμός.

"Αδαδος (ὁ, ἡ), (пentrъ копачї) чел fъръ zadъ. 2) чел fъръ fъklіi, saъ torце. [ἀ, δάς, δαδός].

'Αδαδούχητος (ὁ, ἡ), пепetpеквtъ кь fъklіi ші лъminї. «Γάμος —» Sxол: = Σκότιος, întunекoasъ пъntъ, adikъ, askunsъ. ші (прin sрm:) пелецiвitъ. [ἀ, δαδουχέω].

'Αδαημονία, [ші

'Αδαημοσύνη (ἡ), пeштiinцъ, neîndemînape, печеркаре. [din

'Αδαήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: пештiitopъ, neînвъцatъ; neîndemînatikъ, nedenpinsъ. [ші

'Αδαὴς, έος (ὁ, ἡ, поеt: =)'Αδαήμων. [ші

'Αδάητος (ὁ, ἡ), поеt: пекъпoskвtъ, пештiвtъ, neînцelesъ. [ἀ, δάω, διδάσκω].

'Αδαίδαλτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, δαιδάλω]. пелъкratъ кь meштешъгъ, neînfрumuseцatъ.

'Αδαίετος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, δαίω]. neînпърцitъ, întperъ.

'Αδαὶὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αδαής.

'Αδάϊκτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, δαΐζω], nesfîmiatъ, nestpikatъ.

'Αδάϊος (ὁ, ά), Dop: în локъ de 'Αδήϊος:

"Αδαιτος, (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, δαίς, δαιτὸς]. че nъ este de mînkat.

'Αδαίτρευτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, δαιτρεύω].= 'Αδαίετος, ші "Αδαιτος.

"Αδαιτρος (ὁ, ἡ), поеt: =)'Αδαίτρευτος.

"Αδακρυς, υος, (ὁ, ἡ), = 'Αδάκρυτος. 2) пemiшкътopъ de лакръмї. «"Αδακρυς μάχη». Ksen: [ἀ, δάκρυον]. [de unde

'Αδακρυτὶ, adв: fъpъ лакръмї, fъpъ плînsъ. [ш

'Αδάκρυτος (ὁ, ἡ), пелъкръмътopъ. 2) (nas:) пeплînsъ.

'Αδαλὴς, έος (ὁ ά), Dop: în локъ de 'Αδήλητος, певътъmatъ. [ἀ, δηλέω].

'Αδαμάντινος, η, ον, лъкratъ din чел маї вîrtosъ, ші tape fepъ (оцелъ), (кавтъ 'Αδάμας); (прin sрm: 2) foapte asupъ, ші statopnikъ, (ші fir:) neîndвплекatъ, nemoiatъ. 3] (ла чеї пої) de diamantъ. [ἀδάμας, αντος].

'Αδαμαντόδετος (ὁ, ἡ), поеt: legatъ кь оцелъ; (прin sрm: fir: 2) цeапъn, tape пiponiъ. [ἀδάμας, δέω].

'Αδαμαντοπέδιλος (ὁ, ἡ), поеt: чел кь inкълцaminte tapї, цenene ка de оцелъ; (fir:) «Κίων ἀδαμαντοπέδιλος». Пind: ші Stp: stîlпъ solidъ, кь basъ neклintitъ. [ἀδάμας, πέδιλον].

'Αδάμαντος (ὁ, ἡ), поеt: =)'Αδάμαστος.

'Αδάμας [ἀ, δαμάω], αντος (ὁ), (маі прinч: ла чеї векі) fepъ foapte tape, оцелъ, saъ apamъ. 2) (ла чеї пої) diamantъ.

'Αδαμαστὶ, adv: în kinš nedomolitš, nesupušš, neînmilatš. [din

'Αδάμαστος, ші noet: 'Αδάματος. [ἀ, δαμάζω].

"Αδαμνος (μος), ου (ὁ, ἡ), noet: nedomolitš, neînvlînzitš (kalš ші ч.л:)«Πῶλος — » (ші fir:) «Παρθένος —», nemъpitatъ. [ἀ, δάμνω.].

'Αδαξάω (έω) -ῶ, ші

'Αδάξω, viit: ήσω. Ion: în lokš de 'Οδαξάω.

'Αδαξησμὸς (ὁ), Ion: în lokš de 'Οδαξασμός

'Αδαπάνητος (ὁ, ἡ), nekeltuitš; (fir:) nezleitš, nedemeptatš, nepisinitš.

'Αδάπανος (ὁ, ἡ), че nu kostъ keltuielь. 2) nekeltuitorš, saš nuцin keltuitorš. [ἀ, δαπάνη]. [de unde

'Αδαπάνως, adv: fъrъ keltuialъ.

"Αδαπτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, δάπτω], nepuntš, nesfînuiatš, saš чел че nu se poate sfînui.

'Αδάρκη (ἡ), ші 'Αδάρκης (ὁ), ші 'Αδάρκιον (τὸ), unš telš de чiшperkъ sъratъ, че pesape pe tpestiь ka lîna, saš (греш:) în lokš de 'Αφάρκη.

"Αδαρτος (ὁ, ἡ,) nejuuitš. [ἀ, δέρω].

"Αδασμος (ὁ), nesuuššь la dajdie, netpiвutarš. [ἀ, δασμός].

"Αδαστος, (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, δαίω], neînпъrgitš.

'Αδαυῶς, [ἀ, δαύω], adv: noet: =='Αγρύπνως.

'Αδδεὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în lokš de 'Αδεής.

'Αδδηκότες (οἱ), noet: în lokš de ἠδηκότες,, partч: a luь 'Αδέω.

"Αδδην, noet: în lokš de "Αδην.

'Αδδήσειε, noet: în lokš de 'Αδήσειε, noft: ал luь 'Αδέω.

"Αδιξ, ιχος (ὁ), mъsurъ înkъpъtoare de paтrъ vanilie. (vezь Δάδιξ).

"Αδε, noet: în lokš de ἔαδε, 3: sing: neps: a nex: 2: ал luь 'Ανδάνω.

'Αδεὴς [ἀ, δέος], έος (ὁ, ἡ), nelpikošь; nepuшinošь; neinfpiжatš. (npin upm: 2) îndrъznecь; ovraznikь, semecь. 3) sirъpš, nenpimiждuitš. || «Δέος ἀδεές.» fpikъ fъrъ kuvîntš de fpikъ.

'Αδεὴς, έος, ші

'Αδέητος (ὁ, ἡ), neîntpeвuinцatš de nimikš. 2) nelpeвuinvošь, de npisošь. [ἀ, δέομαι].

'Αδέϊ, Dop: în lokš de ἡδεῖ, dat: ал luь ἡδύς.

"Αδεια (ἡ), nelpikъ, sirъpanцъ. «'Εν ἀδείῃ οὐ ποιεῖσθαί τι». Ep: a nu sokoti чева de sirъpš, a nu îndrъzni. 2) (ια чеї noї) вое, eptape, înfъdвipe. [ἀ, δέος, ἀδεής].

'Αδειῶν. Dop: în lokš de ἡδειῶν, pen: îm: fem: ал luь ἡδύς.

'Αδείῃ, Ion: în lokš de "Αδεια.

'Αδειὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în lokš de 'Αδεής.

"Αδεικτος (ὁ, ἡ), neaprtatš. [ἀ δείκνυμι].

'Αδείμαντος, ші 'Αδείματος (ὁ, ἡ), nesnepiatš, nesnъimîntatš. 2) neînfpikošъtorš, nesnъїшînъtorš. [ἀ, δειμαίνω].

'Αδεῖν, nex: 2: de inf: ал luь 'Ανδάνω.

"Αδειπνος (ὁ, ἡ), nevinatš, nemînkatš, flъmîndš. [ἀ, δεῖπνον].

'Αδεισιδαιμονία, (ἡ), nesuнepstiцie. [ші

'Αδεισιδαιμόνως, ad: fъrъ suнepstiцie. [din

'Αδεισιδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), nesuнepstiцiosš. [ἀ, δεῖσις, δαίμων].

'Αδέκαστος (ὁ, ἡ), nemitвitš; nenъrtinitorš. [de unde

'Αδεκάστως, adv: fъrъ mitвipe; fъrъ nъrtinipe.

'Αδεκάτευτος (ὁ, ἡ), nezevиitš; nelpiвutarš, nedaжnikš. [ἀ, δεκατεύω].

"Δεκτος (ὁ, ἡ], nenpiimitš; (Bisep:) afopisitš, lepъdatš. 2) nenpiimitorš. [ἀ, δέχομαι].

'Αδελφεὰ, ᾶς (ά), Dop: ші

'Αδελφεὴ, ῆς (ἡ), ші

'Αδελφειὴ, ῆς (ἡ), Ion: noet: fem: ал luь

'Αδελφειὸς, οῦ (ὁ), Ion: noet: în lokš de 'Αδελφὸς, fpatc.

'Αδελφεοκτόνος, (ὁ, ἡ), Ion: în lokš de 'Αδελφοκτόνος.

'Αδελφεὸς, οῦ (ὁ), Ion: în lokš de 'Αδελφός.

'Αδελφὴ (ἡ), fem: ал luь 'Αδελφὸς, sorъ.

'Αδελφιδέη, (ἡ), fem: ал luь

'Αδελφιδέος -οῦς (ὁ), fiš de fpate, saš de sorъ, nepotš; (une opї) fiš de vъrš, saš de varъ, ал doilea nepotš. [ші

'Αδελφίδιον (τὸ), dim: ал luь 'Αδελφός, -φή; fpъцiorš, surioръ. [ші

'Αδελφιδὸς, οῦ (ὁ), Skp: în lokš de 'Αδελφιδοῦς. [ші

'Αδελφίζω, viit: -ίσω. numeskš, trakiezš, sokoieskš пе чinева de fpate, saš de sorъ. || (nas:) sîntš asemenea, de o notrivъ; saš atš relaцie ші familiapitate fpъцeaskъ. «'Ηδελφισμένος ὑητρός». Inokp: npiimitš în fpъцimea doktorilor, adevъratš doktorš. [ші

'Αδελφικὸς, ὴ, ὸν, fpъцeskš. 2) privitš ka fpate, ka sorъ. [ἄδελφός]. [de unde

'Αδελφικῶς, adv: fpъцeшte.

'Αδέλφιξις, ιος (ή), Ion: saŭ Eol: frъцie, frъцeaskъ familiapitate.

'Αδελφοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω. omorŭ, k·чirŭ frate, saŭ sorъ. [ші

'Αδελφοκτονία (ή), kріша fratъvidălъi, omopire de frate, saŭ de sorъ. [din

'Αδελφοκτόνος, (ό, ή), fratъvidŭ, omopitorŭ de frate, saŭ de sorъ.[ἀδελφὸς, κτείνω].

'Αδελφόμιξ, ιγος (ό, ή,) binovatŭ de amestekape de sînge frъцeskŭ. [ἀδελφὸς, μίγνυμι]. [de ende

'Αδελφομιξία (ή), чea dînipe fraцĭ amestekape de sînge.

'Αδελφόπαις, παιδος (ό, ή), =='Αδελφιδοῦς. [ἀδελφὸς, παῖς].

'Αδελφοποιέω -ῶ, biit: -ήσω. [ἀδελφοποιός]. îmĭ faкŭ ne ginева frate. [de ende

'Αδεφοποίητος (ό, ή), înfrъцitŭ, priimitŭ de frate. [ші

'Αδελφοποιία (ή), înfrъцipe, saŭ faчepe de frate (akt: ші nas:). [din

'Αδελφοποιὸς, (ό, ή), înfrъцitorŭ, priчinsitorŭ de frъцeaskъ familiapitate. [ἀδελφὸς, ποιός.]

'Αδελφοπρεπῶς, adв: în kinŭ kвbiinчosŭ fratelъĭ; frъцeшte. [ἀδελφὸς, πρέπει].

'Αδελφὸς [ἀ adвn:, δελφύς], φὴ, nъskвtŭ dintr' aчelaшĭ pîntece, frate, sorъ. 2) (adiekt: ші maĭ kв sea: nest: ін:) asemenea, de o notrivъ. «'Οξέα, δριμέα, καὶ στρυφνὰ, καὶ τὰ τούτων (τούτοις) ἀδελφά». Ksen: «Πρόφασιν ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν». Плт. 3) перекіе, îndoitŭ. «Χεῖρέ τε καὶ πόδε καὶ ὀφθαλμώ, καὶ τ' ἄλλα, ὅσα ἀδελφὰ ἔφυσεν ἀνθρώποις». Ksen: [de ende

'Αδελφότης (ή), frъцie. 2) asemъnape. 3) (Bis:) frъцime, adвnape de oamenĭ, чe trъiesk înpreвnъ frъцeшte. «Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε» Грг:

'Αδέμεν, nost: în локŭ de ἄδειν, inf: ал лвĭ "Αδω.

'Αδέμνιος, (ό, ή), [ἀ, δέμνιον] nost: чел frъ patŭ, saŭ kвлkшŭ.

'Αδένδρεος (ό, ή), nost: == kв

"Αδενδρος, (ό, ή), frъ nomĭ, kopaчĭ. [ἀ, δένδρον].

'Αδενοειδὴς, έος (ό, ή), gîlkosŭ, ka gîlka. [ἀδὴν, εἶδος].

'Αδενώδης, εος (ό, ή), чел din felъл gîlчелор. 2) чел чe are gîlчĭ. ['Αδήν].

'Αδέξιος (ό, ή), neîndemînatikŭ. [ἀ, δεξιός].

'Αδεξιώτως, adв: frъ вnъ priimipe. [ἀ, δεξιόομαι].

'Αδερκὴς, έος (ό, ή), nost: [ші

"Αδερκτος (ό, ή), nost: [ἀ, δέρκομαι], nevъzвtŭ. 2) nevъzъtorŭ de чeва. [de ende

'Αδέρκτως, adв: ne nevъzвte, frъ a se bedea. 2) în nebedepe, frъ a se кita, în fepipe de a bedea.

'Αδέσμιος (ό, ή), nelegatŭ, nenвsŭ în obezi. || «Φυλακὴ — » înkidepe, apestape frъ legътarĭ, ші feaр. [ἀ, δεσμά].

'Αδέσποτος (ό, ή), чел frъ stъpînŭ. «Δοῦλος, οἶκος, ші ч.л: — ».(fir) «Φήμη, λόγος ші ч.л: — ». zisъ, axzire frъ temeiŭ, (prin вrm:) nevrednikъ de krezвt. «'Επιστολὴ — » skrisoape frъ iskъlitъrъ, anonimъ. [ἀ, δεσπότης].

"Αδετος, (ό, ή), nelegatŭ, slobodŭ.[ἀ,δέω].

'Αδευκὴς, έος (ό, ή), nost: [ἀ, δεῦκος] чел frъ dвlчeaцъ, amarŭ.

"Αδευτος (ό, ή), [ἀ, δεύω == δέψω] neargъsitŭ, netъvъчitŭ.

'Αδέω -ῶ, [ἄω, ἄδω, de ende "Αση] biit: -ήσω. (inprев: nвmaĭ tr: de kв: "Αδηκα, saŭ "Αδδηκα, mi nex: "Αδησα, saŭ "Αδδησα) nost: sîntŭ sъtвlŭ; (prin вrm:) simцŭ greaцъ, neplъчepe. «Μὴ ξεῖνος, ἀνιαθεὶς ὀρυμαγδῷ, δείπνῳ ἀδήσειε, «Od: A: 2) 'imĭ e greŭ, sîntŭ obositŭ. «Καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ». Od: M.

'Αδέω -ῶ, (prez: neîntr:) biit: -ήσω. (tr: de kв: ἔαδα. nex: 2: ἄδον, ші înf: ἀδεῖν) nost:=='Ανδάνω.

'Αδεῶς, adв: frъ frikъ [ἀ,δέος]. 2) frъ limъ, înbîlшвrat. [ἀ, δέομαι].

'Αδήϊος (ό, ή), nost: [ἀ, δήϊος], nevrъжmъшeskŭ. 2) neштiвtŭ, nekвnoskвtŭ; saŭ nekъвtatŭ, nечepвtŭ. 3) =='Αδήωτος.

"Αδηκτος (ό, ή), nemвшkatŭ. 2) neminkatŭ, neposŭ de molĭ, saŭ de vermĭ. 3) akt:) nemвшkъtorŭ. «"Ελαιον ἄδηκτον». Diosk: вntdelemnŭ, чe nв apde ne rităŭ. [ἀ, δήκω, δάκνω]. [de ende

'Αδήκτως, adв: frъ mвшkape.

'Αδηλέω -ῶ biit: -ήσω. sîntŭ nevъzвtŭ, neштiвtŭ, nekвnoskвtŭ. 2) (akt:) nв штiŭ, nв kвnoskŭ. [ἄδηλος].

'Αδήλητος (ό, ή), nost: [ἀ, δηλέω] nevъiъmatŭ.

'Αδηλία, (ή), == 'Αδηλότης. [din

'Άδηλος, (ό, ή), [ἀ, δῆλος] neînvedepatŭ, întвnekosŭ; askвnsŭ, nevъzвtŭ; neadevъpatŭ, îndoiosŭ; nekвnoskвtŭ, neînsemnatŭ. [de ende

'Αδηλότης (ή), neînkpedinцape; nekвnoamtepe; nedomipipe; neштiinцъ.

'Αδηλόφλεβος (ό, ή), чел kв bine neînvedepate. [ἄδηλος, φλέψ, φλεβός].

Ἀδηλόω -ῶ, eiit: ώσω. facĕ чева neînвedepatĕ, nekвnoskвtĕ; askвnzĕ, akoperĕ. 2) (pap) nв kвnoskĕ, nв mtiĕ. [mi

Ἀδήλως, adв: neînвedepat; ne askвnsĕ; kв îndoialъ. [ἄδηλος].

Ἀδημιούργητος (ὁ, ἡ), nelвkratĕ de metterĕ. || «Ὁ ἐλέφας ἀδημιούργητος πρὸς ἀνάστασιν». Diod: elefantвl este neorganizatĕ de a se skвla kъzînd. [ἀ, δημιουγέω].

Ἀδημονέω -ῶ eiit: -ήσω. sîntĕ în nekazĕ, în mape sвfleteaskъ tвrввrape. [mi

Ἀδημονία (ἡ), sвfleteaskъ tвrввrape, adînkъ mîxnipe, nekazĕ. [ἀδήμων].

Ἀδημονιάω -ῶ, eiit: άσω. = Ἀδημονέω.

Ἄδημος (ὁ, ἡ), = Ἀπόδημος. [ἀ, δῆμος].

Ἀδημοσίευτος (ὁ, ἡ), nepвvelikatĕ. [ἀ, δημοσιεύω].

Ἀδημοσύνη (ἡ), noet: în lokĕ de Ἀδημονία.

Ἀδήμων ονος (ὁ, ἡ), noet: [ἀδέω] înfrepъшatĕ de saцiĕ; (prin вrm: 2) nekъzitĕ, foarte tвrввratĕ.

Ἄδην, mi (At:) ἅδην, adв: [ἄαμαι] kв saцiĕ, înвvibat, de îndestвl; «Τῶν τοιούτων ἄδην ἔχομεν». mi «Ἄδην ἡμῖν ἔχουσιν οἱ λόγοι». Plt: «Ἄδην εἶχον κτείνοντες». Ep: s'aĕ sътвrat omorîud.

Ἀδήν, ένος (ὁ, mi rar ἡ), rîlkъ, rindвrъ ne limgъ вvboae, ne la svвцiorî, mi ne la ritĕ.

Ἀδηνέως, adв: noet: în nerъvstate, simplв. [din

Ἀδηνὴς έος (ὁ, ἡ), чел fъrъ kinzвrî, nevikлenitĕ, simplĕ. 2) nepreвzъtorĕ, nepremeditatĕ, nepregътitĕ. 3) nechercatĕ, fъrъ idee mi kвnoшtinцъ de чева. [ἀ,δῆνος].

Ἀδῆος, Ion: (kв întrвn:) în lok de Ἀδήϊος.

Ἄδηρις, [ἀ, δῆρις] ιος (ὁ, ἡ), noet: =kв

Ἀδήριτος (ὁ, ἡ), чел fъrъ чeartъ, nedisпвtatĕ. 2) neresвoitĕ, nevirвitĕ în vътъlie. [de вnde

Ἀδηρίτως, adв: fъrъ vътъlie; fъrъ чeartъ, saв kвvintĕ de împotivire.

Ἄδης, ου (kв întrвn: din noet:) Ἀΐδης, ao, mi ew, (ὁ), [ἀ, ἰδεῖν, ka întвnekosĕ, mi nevъzвtĕ] (mai prinч:) zeвl iadвlвi Plвtonĕ, (de aчeea zivc Neptвnĕ). «Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέρεσσιν ἀνάσσων». Il: O. 2) iadĕ, împerisl alĕi Plвtonĕ, лвmea чea de sвvt pъmintĕ, lokвinца morцilor. «Ἐν (εἰς) ἄϊδου (se înц: οἴκῳ, saĕ οἶκον)». «Πύλας ἀΐδαο πειρῆσαι». Il: Ξ. 3) moarte, mormintĕ. «Κατά με φόνιος (πόντιος) ἀΐδας ἕλοι.» Sof:

Ἀδηφαγέω -ῶ eiit: ήσω. mвnînkĕ nesъцios, mъ înвvibezĕ. [ἄδην, φάγω neîntr:].

Ἀδηφαγία (ἡ), mвlъ, nesъцioasъ mînkare. [din

Ἀδηφάγος (ὁ, ἡ), mînkъvosĕ, лakomĕ la mînkare [vezi Ἀδηφαγέω]. 2) (fig:) kelтвitorĕ, pisinitorĕ. «Λύχνος —». Sвid: lampъ, kare mъnînkъ mвlъ вntdelemnĕ, oleiĕ. «Ἵππος —» Sвid: kalĕ, ce se deprinde nentrв înkвrare, mi (prin вrm:) se хrъpeшte kв învvibare.

Ἀδήωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, δηόω] neprъdatĕ, nежъfвitĕ de вrъжtaшĭ.

Ἀδιάβατος (ὁ, ἡ), netrekвtĕ (rîĕ mi ч.л:). 2) nedesпъrцitĕ. «Σκέλη ἀδιάβατα». nichoare, kraчĭ liniцĭ, nedesпъrцiцĭ. [ἀ, διαβαίνω].

Ἀδιάβλητος (ὁ, ἡ), nezavistвitĕ, nexвlitĕ; nepriimitorĕ de xвlъ, maĭ prevвs de defaĭmare. [mi

Ἀδιάβολος (ὁ, ἡ), = ἀδιάβλητος. [ἀ, διαβάλλω].

Ἀδιάγνωστος, (ὁ, ἡ,) чел ce nivĭ dekвm, saв anevoc se deosebeшte, se kвnoaшte din alteле asemenea. [ἀ, διαγιγνώσκω].

Ἀδιάδοχος (ὁ, ἡ), [ἀ prив:, διάδοχος) nesвkvedatĕ; (prin вrm:) neprekвrmatĕ, nesfîrшitĕ, vечnikĕ.

Ἀδιάδραστος, (ὁ, ἡ), neapъratĕ (de kape nв noate чinева skъpa, saĕ fвцĭ). [ἀ, διαδιδράσκω].

Ἀδιαθετος (ὁ, ἡ), nepвsĕ la pîndвialъ, neîntokmitĕ. 2) (la чeĭ noĭ) чел fъrъ dialъ. [ἀ, διατίθεμαι]. [de вnde

Ἀδιαθέτως, adв: fъrъ pîndвialъ. 2) fъrъ testamentĕ.

Ἀδιαίρετος, (ὁ, ἡ), (mi adв:) -рέτως, nedesпъrцitĕ, neînpъrцitĕ. [ἀ, διαιρέομαι].

Ἀδιάκλειστος (ὁ, ἡ), nedesпъrцitĕ (neînkisĕ deosebit), kotвnikavilĕ. [ἀ, διακλείομαι].

Ἀδιακόνιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, διακονίζω] nesпвveratĕ; (prin вrm:) nesimцitorĕ. 2) neisbitĕ, nepъtвrnsĕ, nerъnitĕ, saĕ (într'aчeastъ însemn: noate mi din greш:) în lokĕ de

Ἀδιακόντιστος (ὁ, ἡ), nepъtвrnsĕ de лance, saĕ svliцъ, nerъnitĕ. [ἀ, διακοντίζω].

Ἀδιάκοπος (ὁ, ἡ), neîntrerвntĕ, kontinвatĕ. [ἀ, διακόπτω]. [de вnde

Ἀδιακόπως, adв: fъrъ prekвrmare, neînvetat.

Ἀδιακόσμητος (ὁ, ἡ), nepвsĕ la pîndвialъ, nerevвlatĕ. [ἀ, διακοσμέω].

Ἀδιάκριτος (ὁ, ἡ), nedesпъrцitĕ, ne-

deosebită, nedeskărcată; (prin extr.) îndoioasă, nehotărîtă. [ἀ, διακρίνω].

Ἀδιάλειπτος (ὁ, ἡ), = Ἀδιάκοπος. [ἀ, διαλείπω]. [de unde

Ἀδιαλείπτως, adv: = Ἀδιακόπως.

Ἀδιάλεκτος (ὁ, ἡ), чел че нъ поповрѣше кѫ nimenea; (prin extr.) singratică, petrasă. [ἀ, διαλέγομαι].

Ἀδιάλλακτος (ὁ, ἡ), (ἐχθρὸς) neîmpăcată. [ἀ, διαλλάττομαι].

Ἀδιάλυτος (ὁ, ἡ), nedesfăcută, nedesfiinţată, nepisinită. [ἀ, διαλύω].

Ἀδιαλώβητος (ὁ, ἡ), nevătămată; nesănătoasă, nestricată. [ἀ, διαλωβέω].

Ἀδιαμέριστος (ὁ, ἡ), nedesnărţită în nărţi, neîmpărţită. [ἀ, διαμερίζω].

Ἀδιανέμητος, (ὁ, ἡ), = Ἀδιαμέριστος. (ἀ, διανέμω].

Ἀδιανόητος (ὁ, ἡ), neînţelesă, neesplicată. 2) nedomiptă; nerînditŭ, nesocotită. [ἀ, διανοέομαι].

Ἀδίαντος (ὁ, ἡ), nexdată; (şi prin extr.) nemoiată. viptosă. (de unde || sau:) Ἀδίαντον (τὸ), sorĭ felŭ de plantă, părul fetei (lat: Capillus Veneris) = Πολύτριχον. [ἀ, διαίνω].

Ἀδιάνυτος (ὁ, ἡ), nesăvîrşită, neisprăvită. [ἀ διανύω].

Ἀδιάπαυστος (ὁ, ἡ), neîncetată, neprecurmată. 2) neastîmpărată, nelinişti tă; activă, neîncetată lucrătoare. [ἀ, διαπαύομαι].

Ἀδιάπλαστος (ὁ, ἡ), neplăsmuită, neformată, nefirească. [ἀ διαπλάττω].

Ἀδιάπνευστος (ὁ, ἡ), nerespirată. 2) nesuflată înprejur de vîntă. 3) чел че нъ 'шї ia respirarea. [ἀ διαπνέω].

Ἀδιαπόνητος (ὁ, ἡ), nelucrată, nealcătuită. 2) nemistuită. [ἀ, διαπονέομαι].

Ἀδιάπταιστος [ἀ, διαπταίω], шї

Ἀδιάπτωτος (ὁ, ἡ), nekăzută, nesupusă la căderе (nepdere, saŭ greşeală), nerepusă; neclintită, statornică. [ἀ, διαπίπτω].

Ἀδίαρθρος, (ὁ, ἡ), [ἀ, διά, ἄρθρον], шї

Ἀδιάρθρωτος (ὁ, ἡ), (despre animale) чел fără înkeĕtorі, (prin extr.) neformată, nesăvîrşită. 2) (despre cuvîntă şi propunere) neartikolată, nedesluşită, neînţelesă. [ἀ, διαρθρόω].

Ἀδιάῤῥηκτος (ὁ, ἡ), neruptă, nesfîşiată. [ἀ, διαῤῥήγνυμι].

Ἀδιαῤῥοίη (ἡ), Ion: neputere de amezeli, înkietare. [ἀ, διάῤῥοια].

Ἀδιάσκευος, (ὁ, ἡ), negătită, nedepetikată. [ἀ, διασκευή].

Ἀδιάσπαστος (ὁ, ἡ), nesmulsă, nedesfăcută, nedesnărţită de ceva. [ἀ, διασπάομαι].

Ἀδιάστατος (ὁ, ἡ), чел fără distanţă; conjunctă, neprecurmată. [ἀ, διίσταμαι].

Ἀδιάστολος (ὁ, ἡ), nedeosebită; amestecată; (prin extr.) nedesluşită. [ἀ, διαστέλλω].

Ἀδιάστροφος (ὁ, ἡ), (şi adv:) -στρόφως. nestrîmbată, dreptă, neabătută. || «Ὀφθαλμὸς — » okiă; ce nu se vîtă krivişu. «Μισθὸς — » Lex: plată neîntîrsit plătită. [ἀ, διαστρέφω].

Ἀδιάσχιστος (ὁ, ἡ), = Ἀδιάῤῥηκτος. [ἀ, διασχίζομαι].

Ἀδιάτακτος (ὁ, ἡ), nepusă la rîndurialъ, peregulată, neîntocmită. [ἀ, διατάττομαι].

Ἀδιάτμητος, шї

Ἀδιάτομος (ὁ, ἡ), netăiată, nedesnărţită în bucăţi. [ἀ, διατέμνω].

Ἀδιάτρεπτος (ὁ, ἡ), nestrămutată, neclintită; neskimbată; statornică. 2) nismintapeţă, stăruitoare în părerea sa. 3) obrazniкă, nerăbinoasă. [ἀ, διατρέπομαι]. [de unde

Ἀδιατρέπτως, adv: în kipă neabătută, neskimbată, stăruitore. 3) fără ruşine, nesfiit.

Ἀδιατρεψία (ἡ), statornicie. 2) stărui-re in părere. 3) obrăznicie, nesfialъ. [ἀ, διάτρεψις].

Ἀδιατύπωτος (ὁ, ἡ), neformată, neîncipută. [ἀ, διατυπόομαι].

Ἀδίαυλος (ὁ, ἡ), = Ἀδιέξοδος. [ἀ, δίαυλος].

Ἀδιαφθαρσία (ἡ), = Ἀδιαφθορία. [şi

Ἀδιάφθαρτος (ὁ, ἡ), = Ἀδιάφθορος. [şi

Ἀδιαφθορία (ἡ), nestricăciune, nekorupţie. [şi

Ἀδιάφθορος, (ὁ, ἡ), nestricată, nekorumptă, saŭ nesupusă la korupţie moralъ; (judikătoră) nemitarnică. [ἀ, διαφθείρω].

Ἀδιαφορέω -ῶ, eiii. -ήσω. sintă nedifepentă, nu 'mї pasъ; prinesкă toate de o potrivъ, fără a mъ interesa de ceva maї mulţi. [ἀδιάφορος].

Ἀδιαφόρητος (ὁ, ἡ), nemistuită, saŭ nemistuitoră. [ἀ, διαφορέω].

Ἀδιαφορία (ἡ), nedifepinţъ, nepăsare, neinteresenţъ. [din

Ἀδιάφορος (ὁ, ἡ), nedeosebită; asemenea. 2) nekontrisuitoră la nimică, ne-

folositoрă. 3) чел че прівеште лăкрăріле, făръ а fаче deosebire între dînsele, чi ле sokoteште toate asemenea. 4) nedifepentă, neintepesată, кързіа nă пазъ de nimică. [ἀ, διαφέρω].

'Αδιάφακτος (ό, ή), nedespърцită прin îngръdire; neînгръdită. [ἀ, διαφράττομαι].

'Αδιάχυτος (ό, ή), перевърsată, netopită, nepisinită, 2)(fig:) кămпътată, strînsă, регăлată. [ἀ, διαχέομαι].

'Αδιχώριστος (ό, ή), nedespърцită прin чева. [ἀ, διαχωρίζω].

'Αδιάψευστος (ό, ή), neminцită, saă neînшелată; (акт:) neînшелъторă. [ἀ, διαψεύδομαι.]

'Αδίδακτος (ό, ή), neînвъцată de чineва; neштiitoрă; 2) чел че nă se înвaцъ de ла înвъцъторă, чi de ла sine. 3) (вăкатъ teatpалъ) nepenpesintatъ în teatpă. [ἀ, διδάσκομαι].

'Αδιεκδίκητος (ό, ή), чел че n'a dobîndit anъpape (îndpentape înaîntea жădікътopii), neokpotită; nepesвănată. [ἀ, διεκδικέομαι].

'Αδιέκδυτος (ό, ή), neскъпată, nestpeкăpată; nenponăitoрă de прічinăipe; гata ла boinцъ, (nekoditъ). [ἀ, διεκδύομαι]. [de ăнde

'Αδιεκδύτως, adв: făръ скъпape; făръ прічinăipe.

'Αδιεξέταστος (ό, ή), nечepчetată, saă nenpiimitoрă de чepчetape, neiskoditъ, neisnititъ. [ἀ, διεξετάζομαι].

'Αδιεξίτητος (ό, ή), =Αδιέξοδος. 2) (fig:) nечepчetată, neesnлікată în toatъ întindepea, nedeskpisă кă пътpăндepe. [ἀ, διὰ, ἐξίτητος].

'Αδιεξόδευτος [ἀ, διεξοδεύω], шi

'Αδιέξοδος (ό, ή), (локă) кape n'ape npintpekътoape ешipe afaръ. [ἀ, διέξοδος].

'Αδιέργαστος (ό, ή), nелăкратă, nекăлtiвată. [ἀ, διεργάζομαι].

'Αδιερεύνητος (ό, ή), = 'Ανεξερεύνητος. [ἀ, διερευνάομαι].

'Αδιευκρίνητος (ό, ή), neesnлікată вine; saă nenpiimitoрă de скăтвъ чepчetape. [ἀ, διευκρινέομαι].

'Αδιήγητος (ό, ή), neповestită; nedeskpisă; necsnpimată. [ἀ, διηγέομαι].

'Αδιήθητος (ό, ή), nestpeкăpată, nenetpeкăтă прin пînzъ, шi ч.л: [ἀ, διηθέω].

'Αδικαιοδότητος (ό, ή), лipsită de dapea dpenтъцilorъ; (локă) ăнde nă se dъ прin жădікътopiї îndestăлapea dpenтъцilor. [ἀ, δικαιοδοτέω].

'Αδίκαστος (ό, ή), nежădікată. [ἀ, δικάζομαι].

'Αδίκευσις, εως (ή), ='Αδικοπραγία. [ἀδικεύω neintp:].

'Αδικέω -ῶ, вiit: -ήσω. nedpenтъцeскă, sîntă nedpentă. 2) тpактezъ пe чineва кă nedpentate, (adikъ) îл вътъмă, îл nevinsteskă, îл пъгăвeskă. (în цеп:) îї fакă ръă, «Τοὺς ἰχθῦς ἀδικεῖν οὐκ εἴων». Ksen. «Τὴν ἀγορὰν ἀδικεῖν». Ksen: «Ἢν δὲ ὁ ἵππος ἐπιχειρῇ ἀδικεῖν τὸν ἐπιβάτην». [ἄδικος]. [de ăнde

'Αδίκημα (τὸ), nedpenтъцipe; вътъmape; пъгăвipe. [шi

'Αδικητικὸς, ὴ, ὸν, аплекатă, disпăsă snpe a nedpenтъцi.

'Αδικία (ή), nedpentate; fачepe de ръă. [шi

'Αδίκιον (τὸ), Ion: în локă de 'Αδικία. [ἄδικος].

'Αδικοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω. кăвтă a dobîndi славъ прin nedpentate. [шi

'Αδικοδοξία (ή), пe nedpentate dobînditъ penътaцie. 2) nedpeaпtъ пърepe desnpe чineва, saă чева. [ἀδικόδοξος].

'Αδικομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω. mъ pesвoieskă nedpent, калкă лецiле, регăлеле вътълieї. [шi

'Αδικομαχία (ή), вътълie nedpeaпtъ (кă кълкape de регăлеле вътълieї, маї кă seamъ în екsepsiцiă de apme). [din

'Αδικομάχος (ό, ή), чел че пe nedpentă (făръ вine кăвîntatъ прічinъ, saă кă abatepe din регăлеле вътълieї) se вate. || «Ἵππος —» Ksen: калă aневое de săпăs. [ἄδικος, μάχη].

'Αδικομήχανος (ό, ή), вnелtitoрă, пъskочitoрă de nedpentъцi; чел че вiклепеште nedpentъцeште. [ἄδικος, μηχανή].

'Αδικοπήμων, ονος (ό, ή), прічinăitoрă de вътъmape прin nedpentъцipea sa. [ἄδικος, πημονή].

'Αδικοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω лăкрezъ ne dpentate, пъпъstăieskă. [din

'Αδικοπραγὴς, εος (ό, ή), лăкръtoрă de nedpentate, пъпъstăitoră. [ἄδικος, πράττω]. [de ăнde

'Αδικοπραγία (ή), лăкрape de nedpentate, пепъstăipe.

'Άδικος (ό, ή), nedpentă. [ἀ, δίκη].

'Αδικότροπος (ό, ή), nedpenă în пăptape, simцimîntă, шi карактерă. [ἄδικος, τρόπος].

'Αδικόχειρ, ειρος (ό, ή), poet: чел кă

mînъ nedpeanтъ, (adikъ) лъкръторъ de nedpentate. [ἄδικος, χείρ].

'Αδικοχρήματος (ό, ή), чел къ вапї nedpeццї, înвогъцitъ din nedpenтъцї. [ἄδικος, χρήματα].

'Αδίκως, adв: пе nedpeнtъ, saъ къ nedpentate. [ἄδικος].

'Αδινὸς, ὴ, ὸν, noet: [ἄδην] sъцiosъ; (прin врm:) înвîлшвгatъ; твлtъ; гръmъditъ; desъ; adвnatъ; nвпрекврmatъ; mape; tape; ковîршitorъ; (ла глasъ) tinгвiosъ, dвiosъ. «Μελισσάων ἀδινάων.» Ил: B. «'Αδινὰ μῆλα». Od: A. «'Αδινὸς γόος», Ил: Ψ. dъinitorъ, лвпгъ. «'Αδινὸν κήρ». Od: T. askвnsъ inimъ. (= πυκναὶ φρένες) «'Αδινὸς ὕπνος». Апл: adînkъ somnъ. «'Αδινῇ ἄτῃ». mape вътътape. «Σειρῆνες 'Αδιναί». Od: Σ. sipene къ mape ші dвiosъ глasъ. || (neвt:) 'Αδινὸν, ші 'Αδινὰ, adв: în локъ de

'Αδινῶς, adв: noet: înвîлшвгat; des; nепрекврmat; adînk. «'Αδινὸν κνώσσοντας». Апл: «'Αδινὰ στοναχίζων» Ил: Ψ. pesвnat, къ глasъ mape; (прin врm:) tînгвios, ші dвios. «'Αδινὸν μυρομένη». Om:

'Αδιόδευτος (ό, ή), neвтвлatъ, netpeквtъ. [ἀ, διοδεύω].

'Αδιοίκητος (ό, ή), nепвsъ ла pîndвialъ; neîntokmitъ; negвверnatъ. [ἀ, διοικέω].

"Αδιον Dop: îп локъ de ἤδιον.

'Αδίοπος, saъ 'Αδίοπτος [ἀ, δίοπος, saъ διοπτὴρ] лinsitъ de enistatъ, saъ превегietorъ, neînгpiжitъ.

'Αδιόρατος (ό, ή), nezъpitъ, nedeosebitъ прin вedepe. [ἀ, διοράομαι].

'Αδιοργάνωτος (ό, ή), neopganisatъ; nefopmatъ. [ἀ, διοργανόομαι].

'Αδιόρθωτος (ό, ή), neîndpentatъ; nepiimitorъ de îndpentape. [ἀ, διορθόομαι].

'Αδιόριστος (ό, ή), nedesпъpцitъ прin xotapъ. 2) nепpiimitorъ de xotъpîpe. [ἀ, διορίζομαι].

'Αδίστακτος (ό, ή), neîndoiosъ; sigвpъ, înkpedinцatъ. [ἀ, διστάζω].

"Αδιψος (ό, ή), neînsetatъ, nesetosъ. 2) neadвkъtorъ, saъ notolitorъ de sete; pъkopitorъ. (de вnde || sввst.) "Αδιψον, o плantъ, вnъ гелъ de палвъ. [ἀ, δίψα].

'Αδμὴς, ῆτος (ό, ή), ші

'Αδμῆτις, ιδος (ή), ші

"Αδμητος ου (ό, ή), noet: = 'Αδάμαστος. [ἀ, δάμνω].

'Αδμο(μω)λέω -ῶ, вiit: ήσω. noet: пв шtiъ, sîntъ în nedomipipe, takъ. [din

'Αδμο(μω)λὴ, ші

'Αδμολία (ή), nешtiinцъ, nedomipîpe; лiniшte, negpiжъ, nепъsape. [ἀ, ἴδμων].

"Αδμως, ωνος ші ωος (ό), вnъ гелъ de пешte de mape.

'Αδόθεν, adв: noet: din iadъ. [ἄδης].

"Αδοιμι, nex: 2 ал поſt: лвї 'Ανδάνω.

'Αδόκητος (ό, ή), (пas:) nепъdъждвitъ, nerînditъ, neaштentatъ. 2) (акt:) nепъdъждвitorъ; neaштentъtorъ. || «ἐξ (ἀπὸ) τοῦ ἀδοκήτου = къ

'Αδοκήτως, adв: пе nепъdъждвite, пе nerîndite. [ἀ, δοκέω].

'Αδοκίμαστος (ό, ή), печеркatъ, печерчetatъ. [ἀ δοκιμάζω].

'Αδόκιμος (ό, ή,) чел din черкape пеапpобatъ, negъsitъ de вnъ ші adевъratъ. (прin врm: 2) de лепъdat, пetpевnikъ; пепotpîвitъ; певpednikъ, [ἀ, δοκιμή].

"Αδοκος, (ό, ή), noet: = 'Αδόκητος.

'Αδολεσχέω -ῶ вiit: ήσω. вorвeskъ твлte ші de nimikъ, върfeskъ. 2) (skp:) meditezъ, тъ rîndeskъ къ stъpвinцъ asвпpa вnвї лвкрв. [din

'Αδολέσχης, ші 'Αδόλεσχος, ου (ό, ή), [ἄδην, λέσχη] твлt-вorвitorъ, върfitorъ. 2) iskoditorъ ші de челе maї miчї amъpвnte (шikъnitorъ). [de вnde

'Αδολεσχία (ή), върfipe, sъцiosъ твлtъ вorвipe. 2) iskвsitъ, zъdapnikъ însъ iskodipe de челе miчї ші тъpвnte лвкрвї. 3) (skp:) stъpвitoape rîndipe asвpa вpe вnвї лвкрв. [ші

'Αδολεσχικὸς, ὴ, ὸν, kвviinчosъ, saъ aплекatъ ла върfipe.

"Αδολος (ό, ή), nевiклeanъ, neamъцitorъ, квratъ ла inimъ. 2) nепpeſъквtъ, neamestekatъ (вinъ ші ч. л:); neminчinosъ. [ἀ, δόλος]. [de вnde

'Αδόλως, adв: fъpъ вiклenie; кврat, nепpeſъквt.

"Αδον, nex: 2: ал xot: 'Ανδάνω.

"Ἀδον, Dop: îп локъ de "Ηδον, прел: ал лвї "Ἀδω.

'Αδονὰ, (ά), Dop: îп локъ de 'Ηδονή.

'Αδόνες, în локъ de 'Αηδόνες.

'Αδόνευ(νη)τος, ου, (ό, ή), noet: пеклintitъ, nemîшkatъ din локъ.

'Αδονὶς, ίδος (ή), Dop: în локъ de 'Αηδονίς.

'Αδόξαστος (ό, ή), = 'Αδόκητος. 2) (filз:) nепpiimitorъ de пъpepї, de ideї, de провавіліtъцї, saъ dъpї къ sokoteala. (desпpe лвкрвї) чеса че пв este пъ-

*

pățĭ (dșne o dape ș soroteala, ui înșinșipe), ce ensistă în ființ. [ἀ, δοξάζω].

Ἀδοξέω -ῶ, viit: -ήσω. (nas:) sîntĭ nesănătoșĭ, saŭ amă nșne pră: sîntĭ desșneguitĭ. «Οἱ μὴ εἰδότες, ἃ ποιοῦσιν, ἀδοξοῦσι, καὶ καταγέλαστοι γίνονται». Ksen: 2) (act:) sokoteskĭ ceva de nevinstitĭ, desșneguioskĭ. «Οὐκ ἀδοξοῦσί με Θεσπιεῖς μέσην κεῖσθαι θεῶν». Aeșlp: ne o saŭ de nevinste a lor. (ui nas:) «Ἀδοξούντα πρὸς τῶν πόλεων». Ksn: [ui

Ἀδοξία (ἡ), pea penștaște, nevinste. [ἄδοξος].

Ἀδοξοποίητος (ὁ, ἡ), neînsămnătoră, neprimitoră de părere alt. sa. [ἀ, δόξα, ποιέω].

Ἄδοξος (ὁ, ἡ), nesămnătă; neînsemnată; defăimată. 2) nevrednică ocărîtoare; viclană 3) = Ἀδόκητος. [ἀ, δόξα].

Ἄδορος (ὁ, ἡ), = Ἄδαρτος. 2) (subst:) =ἀσκός. [ἀ, δέρω].

Ἄδορπος (ὁ, ἡ), poet: = Ἀδειπνος. [ἀ, δόρπος].

Ἀδορύλητος (ὁ, ἡ), nepripășă proșă. 2) nedibuită. [ἀ, δόρυ, λαμβάνω].

Ἀδορυφόρητος (ὁ, ἡ), cel ce n'are, saŭ ne voește a avea gardieni. [ἀ, δορυφορέω].

Ἄδος, εος (τὸ), poet: [ἄδην] saț, înșălare; (prin sșm:) neștiință, greață; prostate, obosire.

Ἅδος, εος (τὸ), Dor: în loc de Ἅδος. voroave, bănșie.

Ἄδοτος, (ὁ, ἡ), nedată, nedăruită. 2) cel ce n'a dat, n'a priimit dar (zestre ui t. a:). [ἀ, δοτός].

Ἀδούλευτος (ὁ, ἡ), neroabă nici o dată; nesclitoră de posie. 2) roabă robind la cel dintîi al său stăpîn, ui nevîndută la altul. [ἀ, δουλεύω].

Ἀδουλία (ἡ), neavere de robi. [din

Ἄδουλος (ὁ, ἡ), cel ce n'are robi. [ἀ, δοῦλος].

Ἀδούλωτος (ὁ, ἡ), neroabă nici o dată. 2) nepitmitoră de a robi; slobodă. [ἀ, δουλόω].

Ἀδούπητος, [ἀ, δουπέω], ui

Ἄδουπος (ὁ, ἡ), poet: nefăcătoră de sromotă, liniștită. [ἀ, δοῦπος].

Ἀδρακὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἀδερκής. [ἀ, δέρκομαι].

Ἀδράνεια (ἡ), neputință de a lucra, neactivitate: tîndășie. [ui

Ἀδράνεος, α, ον, poet: în loc de Ἀδρανής. [ui

Ἀδρανέω -ῶ, viit: -ήσω. sîntĭ în neputință de a lucra. [din

Ἀδρανὴς έος (ὁ, ἡ), nedestoînică de a lucra, neactivă, tîndașă. 2) slăbitoră, prîvinzitoră de neputință. «Δίαιτα —». Pl: [ἀ, δράω]. [de unde

Ἀδρανία (ἡ), poet: în loc de Ἀδράνεια. ui

Ἀδρανῶς, adv: cu neactivitate, tîndășie, nelucrare.

Ἀδράστεια (ἡ), Adpastea, zeița Nemesis (zeeacca dreaptă judecată, ui proveditoare) a celor vechi. «Ὡς ἀναπόδραστος αἰτία οὖσα κατὰ φύσιν». (zice desnpe dinsa Apist:) ca una, ce este ne apărat prăvitoare de fiească răutăți. [din

Ἄδραστος (ὁ, ἡ), [ἀ, διδράσκω], nefugită. «Ἀνδράποδον φιλοδέσποτον καὶ —». Ep: 2) necăpătată, necoloită.

Ἄδραστος, poet: ui

Ἄδρατος (ὁ, ἡ), [ἀ, δράω] nelucrată, nefăcută, nesăvîrșită. 2) neputincios: de a se face.

Ἀδράφαξυς, υος (ἡ), rar: Ἀτράφαξυς.

Ἀδράχνη (ἡ), rar: Ἀνδράχνη.

Ἀδρέπανος (ὁ, ἡ), cel fără secere, saŭ neprimitoră de secere. 2) = Ἄδρεπτος. [ἀ, δρέπανον].

Ἀδρεπήβολος (ὁ, ἡ), = Μεγαλεπήβολος (in pet:) îndrăznețe, ui mărețe în espresii; ui înțelesări. [ἄδρὸς, ἐπήβολος].

Ἄδρεπτος, (ὁ, ἡ), (prin: prost ui t. a:) nesecerată. neculeasă. [ἀ, δρέπομαι].

Ἀδρέω -ῶ, viit: ήσω = Ἀδρόω. [ἁδρός]. [de unde

Ἄδρησις, εως (ἡ), = Ἄδρυνσις.

Ἀδρηστεία (ἡ) Ion: în loc de Ἀδράστεια. [din

Ἄδρηστος (ὁ, ἡ), Ion: în loc de Ἄδραστος.

Ἀδροβατικὸς, ἡ, ὸν, = Ξηροβατικὸς, ui împrot: de ușoară. [ἁδρὸς, βαίνω].

Ἀδρόβωλος (ὁ, ἡ), (prin: pămîntă, gărînă) cu grosă, mare valură; (prin sșm:) grasă, poditoră. (Diosc: întrebuințează ziarea ui desnpe sînge, laute ui t. a:) [ἁδρὸς, βῶλος].

Ἀδρομερὴς, εως (ὁ, ἡ), compusă din groase ui tari părticele. (împrot: de λεπτομερής). [ἁδρὸς, μέρος].

Ἀδρόμισθος (ὁ, ἡ), cel ce cere, saŭ ia groasă, mare plată. [ἁδρὸς, μισθός].

Ἁδρὸς, [ἄδω, ἄδην] ἀ, ὸν, grosă, grasă, zdravănă; plină; coaptă; înflorită; mare; deasă; deșteaptă, tare, liptoasă. ui t. a:

Ἀδροσία (ἡ), nerăcoare. 2) lipsă de rouă. [ἀ, δρόσος].

Ἀδροσύνη (ἡ), == кв

Ἀδρότης (ἡ), пвнтвл чел маї desъвірmit ал коачерії (împlinipea маї кв seamъ a sпічелорă de grîne). 2) grosime, mъrime. 3) desime; soliditate; tъpie. [ші

Ἀδρόω -ῶ, вііт: -ώσω. faкă чева a se aжвпџe, a se коачe, a se împlini. (ші nas: saă ші ж:) mъ aжвпгă, mъ împliпeскă, mъ кпщ; mъ întъpeскă; mъ mъpeскă ші ч.л: [ἁδρός].

Ἄδρυας, άδος (ἡ), == Ἁμαδρυάς.

Ἄδρυσις, εως (ἡ), коачере, крештере, împliпire, aжвпџere. [din

Ἀδρύνω, вііт: υνῶ, == Ἀδρόω.

Ἄδρυον (τὸ), == Ἀκρόδρυον.

Ἄδρυπτος, (ὁ, ἡ), (nas:) neскъpпinatъ кв впгііле; nesгîpiatъ; (fig:) пепліпвă, певочіtъ. 2) (акт:) nesгîpiitorъ; neскъpпinъtorъ. [ἀ, δρύπτω].

Ἄδρυς, υος (ὁ, ἡ), == Ἄδενδρος, [ἀ, δρῦς].

Ἀδρύφα(φρα)κτος (ὁ, ἡ), neînгъdităкв капгеле; neînчiaъ înapeтвр. 2) локъ fъръ жadiкътopiї. 3) nежadinatъ. [ἀ, δρύφρακτα].

Ἀδῦ, вехї Ἀδύς.

Ἀδύγλωσσος, Dor: în локъ de ἡδύγλωσσος.

Ἀδυναμέω -ῶ вііт: -ήσω. = Ἀδυνατέω. [ші

Ἀδυναμία (ἡ). пепвтіщъ, слъвіčівпе. [din

Ἀδύναμος (ὁ, ἡ), == Ἀδύνατος.

Ἀδυνασίη (ἡ), Ion: == Ἀδυναμία. [ші

Ἀδυνατέω ῶ, вііт: -ήσω. кв почіъ, sîntъ пепвтіnчosъ. 2) o' ипв вое. 3) în 3 пers:) e кв пепвтіщъ, пв se поате faче чева. «Οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα». Skp: [ші

Ἀδυνατία (ἡ), == Ἀδυναμία. 2) a пв se поате faче чева. [din

Ἀδύνατος (ὁ, ἡ), пепвтіnчosъ; nedestoinikъ; (despre oamaнi) înвalidъ. 2) (нехт:) ор че е кв пепвтіщъ de a se faче. [ἀ δύναμαι]. [de вnde

Ἀδυνάτως, adв: (маї кв sea:) în fpaзъ «Ἀδυνάτως ἔχω». sîntъ пепвтіnчosъ, славъ.

Ἀδῦς, εῖα, ύ, Dor: în локъ de ἡδύς.

Ἀδυσώπητος (ὁ, ἡ), перзшіnatъ, nesfiită. 2) neînвліnzitъ, neîndвплеnatъ, nemoiatъ spre eptape. [ἀ, δυσωπέω.].

Ἄδυτος (ὁ, ἡ), (прінч: локъ în temплъ), вnde пв este eptatъ a înpa чineва, neкълкатъ, sfîntъ. 2) (stea) neaпкът [ἀ, δύω].

Ἄδω, [ἄση], noet: == χορτάζω, satврă. кавтъ Ἀδέω ші Ἄω. (dintp' aчесашї вінъ este ші крпъторвл).

Ἄδω, înpeзелевкă (Ion: ἥδω, ші кт Γ. Γήθω ші ч.л:) кавтъ Ἀνδάνω.

Ἄδω [din Ion: Ἀείδω, ші avesta din Ἄω, Ἀημι]. вііт: ᾄσω, saă (маї мвлт At:) ᾄσομαι (пех: ᾇσα, ipoк: de кв: ᾇκα, ші nas: ᾄσμαι, nex: nas: ᾄσθην. ші nosit: ἀστέον), кîntъ (în totъ гелвл). 2) лавдă (маї кв seашъ прin кîntiче). || (în a 3 пер:) Ἄδεται, se зіче, se ворвеште, se авде.

Ἀδώμητος (ὁ, ἡ), neziditъ; saă neînтpевзінцатъ ла zidipe. «Ἀδώμητος πέτρα». Non: [ἀ, δωμάω].

Ἀδών, όνος (ἁ), Dor: în локъ de Ἀηδών.

Ἄδων, ωνος (ὁ), == Ἄδωνις.

Ἀδωναία (ἡ), (cnit:) Вепера. вezї Ἄδωνις.

Ἀδώνια, (τα), serвътoape în чinstea лвї Ἄδωνις.

Ἀδωνιάζω, вііт: -άσω. serвezъ serвътoapea, Ἀδώνια.

Ἀδωνιὰς, άδος (ἡ), == Ἀδωναία.

Ἀδωνιασμὸς (ὁ), serвътopipea de Ἀδώνια. [ἀδωνιάζω].

Ἀδωνίδιον (τὸ) кіпtiъ în чinstea лвї Ἄδωνις.

Ἀδώνιον (τὸ), statвa лвї Ἄδωνις, че se skotea ла serвътoapea лвї

Ἄδωνις, (евр:), ιδος (ὁ), Adonisъ. zeă ал Sipiei, amopezъ ал Вепереї. 2) кпă пеште пеквпоскатъ, кape se зіче ші Ἐξώκοιτος, ші Καστρεύς.

Ἀδώρητος (ὁ, ἡ), == Ἄδωρος. [ἀ, δωρέομαι].

Ἀδωρία (ἡ), == Ἀδωροδοκία. [ἄδωρος].

Ἀδωροδόκητος (ὁ, ἡ), пемітарпікъ. [ἀ, δωροδοκέω]. [de вnde

Ἀδωροδοκήτως, adв: fъръ лвare de mi-ц; în dapъ.

Ἀδωροδοκία (ἡ), nemiтърпічіе, пелвare de mitъ. [din

Ἀδωροδόκος [ἀ, δωροδόκος] == кв

Ἀδωρόληπτος (ὁ, ἡ), == Ἀδωροδόκητος. [ἀ, δωρόληπτος]

Ἄδωρος (ὁ, ἡ), nedътътorъ, saă пелвътorъ de dapврї. «Χρημάτων διὰ παντὸς ἀδωρότατος γενόμενος». Гвч: || «Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα». Sof: adiкъ прътъditoape. (fpaзъ asemenea кв «Βίος ἀβίωτος ші ч.л:). [ἀ, δῶρον].

Ἀδώτης, ου, noet: nedътътorъ. [ἀ, δώω].

Ἀὲ, Dor: în локъ de Ἀεί.

Ἄεδνος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἔδνα] чел че n'a dat, saă n'a лвat zestpe. 2) neînsкpatъ.

Ἀεδνωτος (ὁ, ἡ),=″Αεδνος, neînzestpatĭ; (mърitatъ fъръ zestpe). (bezĭ ші Ἀλφεσίβοιος).

Ἀεθλευ(θλη)τὴρ, ῆρος, ші

Ἀεθλευ(θλη)τὴς, οῦ = Ἀθλευτής. [din

Ἀεθλεύω, biit: εύσω, noet: = Ἀθλέω.

Ἀέθλιον, ші ″Αεθλον (τὸ), ші

″Αεθλος (ὁ), noet: Ion: în локŭ de ″Αθλος, ον.

Ἀεὶ (ші Ion: Αἰεὶ, ші Dop: Ἀὲ, Ἀὲς, Αἰὲν, ші Αἰὲς, ші Eол: Ἄ, ші noet: întp' алте шeante гелврĭ), adв: de timпŭ, totdaвna, neînvetat. «Τὸν ἀεὶ χρόνον». Ksen: 2) = ἑκάστοτε, dвпe вremĭ. «Τῷ ἀεὶ βασιλεύοντι Περσῶν». Ksen: 3) nînъ ла o вreme nenpeκвpmat. «Ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ». Od: Φ. «Δεῦρ'ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι». Eвp: 4) din че în че tpentat maĭ mвлt. «Αἱ ἀεὶ πληρούμεναι νῆες». Tĕч:= (mвлte din челе компвse din ἀεὶ s'aŭ лъsat avi, saŭ fiind къ analisindв se лesne se not înцелеце, saŭ fiind къ nв este штixtŭ, къ n' aŭ fost dintpв înчепвtŭ desпърцite în doъ zivepĭ).

Ἀειβλαστέω-ῶ, biit: -ήσω. pesapŭ, daŭ влъstape totdaвna, neînvetat. [din

Ἀειβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че totdaвna pesape, dъ влъstape. [ἀεὶ, βλαστός].

Ἀειβλάστησις, εως (ἡ), nenpeκвpmatъ pesърipe, влъstърipe. [ἀειβλαστέω].

Ἀείβολος (ὁ, ἡ), totdaвna apвnkatŭ; saŭ лoвitŭ. [ἀεὶ, βάλλω].

Ἀειβρυὴς έος (ὁ, ἡ), totdaвna isвopîtopŭ; saŭ poditopŭ. [ἀεὶ, βρύω].

Ἀειγενέτης, ου (ὁ), noet: ші

Ἀειγενὴς (ννὴς) έος, (ὁ, ἡ), ші

Ἀείγνητος (ὁ, ἡ), noet: чел че neînvetat se fave, se naште; чел че totadвna eксistъ, вечникŭ, nemвpitopŭ. [ἀεὶ, γενέομαι].

Ἀειδέλιος, ші Ἀείδελος (ὁ, ἡ), = Ἀειδὴς, Ἀΐδηλος, ші Ἀΐδιος.

″Αειδεν, noet: în локŭ de ″Ηειδεν, saŭ ᾄδε, прел: ал лвĭ ″Αδω.

Ἀείδεν Dop: în локŭ de Ἀείδειν, saŭ ″Αδειν.

Ἀειδὴς, έος (ὁ, ἡ), neформatŭ, fъръ faцъ, saŭ fiгкръ ші ч.л: (npin вpm:) neapвtatŭ, nевъzвitŭ; nematepiaлŭ, neîntpвnatŭ. 3) вpîtŭ, skîpвosŭ. 4) nedesлвmitŭ, nekвnoskвtŭ, neînbedepatŭ. [ἀ, εἶδος].

Ἀειδύητος (ὁ, ἡ), neînvetat înbîptitŭ înпpeκвpвt sъŭ. [ἀεὶ, δύνέω].

Ἀείδιος (ὁ, ἡ,) noet: = Ἀΐδιος.

Ἀειδιότης (ἡ), noet: = Ἀϊδιότης.

Ἀειδουλία (ἡ), poвie de totdaвna, вечнікъ. [din

Ἀείδουλος (ὁ, ἡ), totdaвna poвŭ. [ἀεὶ, δοῦλος].

Ἀείδω biit: ἀείσω în локŭ de ″Αδω.

Ἀειεστὼ, οῦς (ἡ), [ἀεὶ. εἰμὶ, saŭ ἵσταμαι]. вечнікъ eксistinцъ, saŭ вечнічie.

Ἀειζωΐα (ἡ), вечнікъ віацъ, nemвpipe. [din

Ἀείζωος (ὁ, ἡ), вечнікŭ віецвitopŭ; nemвpitopŭ. (de вnde || sвbst:) Ἀείζωον (τὸ), вnŭ гелŭ de плантъ totdaвna înвerzitъ, amapantŭ, (невештежітъ). [ἀεὶ, ζωή].

Ἀείζωστος, ші Ἀείζωτος, noet: (ὁ, ἡ), totdaвna învinsŭ; (npin вpm:) totdaвna rata. [ἀεὶ, ζώννυμαι].

Ἀειζώων, ουσα, ον. noet: = Ἀείζωος.

Ἀειθαλέω -ῶ, biit: ήσω. sîntŭ totdaвna înвerzitŭ, невештежітŭ. [din

Ἀειθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaвna невештedŭ, înвerzitŭ; (fir:) în floapea sa. [ἀεὶ, θάλλω].

Ἀειθερὴς, έος, (ὁ, ἡ), totdaвna гервinte, saŭ înfervintъtopŭ. [ἀεὶ, θέρος].

Ἀείθουρος (ὁ, ἡ), totdaвna nopnitŭ впre пъвалъ, rata de вътaie. [ἀεὶ, θοῦρος].

Ἀείκαρπος (ὁ, ἡ), totdaвna poditopŭ. [ἀεὶ, καρπός].

Ἀεικείη, ші Ἀεικίη (ἡ), noet: Ion: în локŭ de Αἰκία.

Ἀεικέλιος (ші Αἰκέλιος), α ші ος, ον, noet: în локŭ de

Ἀεικὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че se fave, saŭ fave чева fъръ кввiînцъ, nenotpivitŭ, nekввenitŭ; desпpeцвitopŭ, nevinstitopŭ; netpeвnikŭ, de nimikŭ, nevinstitŭ, de desпpeцвit. [ἀ, εἰκός].

Ἀεικία (ἡ), noet: Ion: în локŭ de Αἰκία.

Ἀεικίζω, в: ίσω. noet: în локŭ de Αἰκίζω.

Ἀεικινησία(ἡ), nekontenitъ mišкare.[din

Ἀεικίνητος (ὁ, ἡ), neînvetat mišкatŭ. [ἀεὶ, κινέομαι].

Ἀεικισμὸς (ὁ), noet: în локŭ de Αἰκισμός.

Ἀείκλονος (ὁ, ἡ), noet: totdaвna клetinatŭ. [ἀεὶ, κλόνος].

Ἀεικῶς (ші Αἰκῶς), adв: кв nekввiinцъ, în кinŭ nekввenitŭ; nenotpivit; nevinstit, кв desпpeцвipe. [ἀεικής].

Ἀείλαλος, (ὸ, ἡ), neînvetat вorвitopŭ. [ἀεὶ, λάλος].

Ἀειλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaвna stpълвчitŭ. [ἀεὶ, λάμπω].

Ἀειλειβὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че totdaвna

кърце, пікъ, ізворешіе. [ἀεὶ, λείβω].

'Ἀειλογέω -ῶ, вііт: ήσω. неînчетат ворвеѫкъ. [ші

'Ἀειλογία, (ή), неînчетатъ ворвіре. ‖ (ізріs:) «'Ἀειλογίαν παρέχειν». Dem: а ѳі чінева тотдаѫна гата а да кѫвîнтъ деспре політичеле сале лѫкрърі. [ἀεὶ, λόγος].

Ἄειλος, (ὁ, ή), неекспѫсъ ла ғерѫінцеала соарелуі; саѫ пе каре пѫ вede нічі о датъ соареле. [ἀ, εἴλη].

'Ἀείμαργος, (ὁ, ή), поеt: тотдаѫна неподъ, саѫ лакомъ. [ἀεὶ, μάργος].

'Ἀείμεναι, în локъ de 'Ἀέναι inf: ал луі Ἄημι.

'Ἀειμνημόνευτος (ὁ, ή), = 'Ἀείμνηστος. [ἀεὶ, μνημονεύω].

'Ἀειμνήμων, ονος (ὁ, ή), чел че тотдаѫна ціне минте, нічі о датъ пѫ ѕîтъ. [ἀεὶ, μνήμη].

'Ἀείμνηστος (ὸ, ή), тотдаѫна ціпѫтъ минте, нічі одатъ ѕîтатъ. 2) вреднікъ де а се помені, ші а се лъѫда тотдаѫна. 3) =='Ἀειμνήμων. [ἀεὶ, μνάομαι].

'Ἀείναος, ші 'Ἀείνας, αντος (ὸ, ή), поеt: ==Ἀέννаος.

'Ἀειναῦται (οἱ), о жѫдікъторіе а Мілетенілор, че се адѫна пе тоатъ времеа în корабіе. [ἀεὶ, ναῦται].

'Ἀεινάων, ουσα, ον, поеt: în локъ de 'Ἀέννаος.

'Ἀεινάως, adв: поеt: în локъ de Ἀεννάως.

'Ἀεινεφὶς, ίδος (ή), патімъ de вedepe, кînd неînчетат се вede ка пнъ норъ înaintea окілор. [ἀεὶ, νέφος].

'Ἀείνηστις, ιος, (ὁ, ή), тотдаѫна немînкатъ. [ἀεὶ, νῆστις].

'Ἀειπάθεια (ή), неînчетатъ пътімире. [din

'Ἀειπαθὴς, έος (ὁ, ή), тотдаѫна пътімашъ. [ἀεὶ, πάθος].

'Ἀείπαις, αιδος (ὁ, ή), тотдаѫна копілъ. [ἀεὶ, παῖς].

'Ἀειπαλὴς, έος (ὁ, ή), чел че тотдаѫна ѕвîкнеште (ѕате, ка înima), тотдаѫна мішкатъ, неліністітъ. [ἀεὶ, πάλλω].

'Ἀειπάρθενος (ή), пѫрѫреа ғечоаръ. [ἀεὶ, παρθένος].

'Ἀειπλανὴς, έος, ші

'Ἀειπλάνητος. [ἀεὶ, πλανάομαι], ші

'Ἀείπλανος (ὁ, ή), тотдаѫна рътъчітъ; аѫтѫтъ, гремітъ. [ἀεὶ πλάνη].

'Ἀείῤῥοος, ους, ші

'Ἀείῤῥυτος (ὁ, ή), поеt: тотдаѫна кѫргъторъ. [ἀεὶ, ῥέω].

'Ἀείρω, вііт: ἀερῶ, ші ἀέρσω (прел: ᾄ[саѫ ἄ]ειρον; нех: 1 ᾄ[саѫ ἄ]ειρα, ші ἄερσα. [de ѫnde sкп: ἀέρση], нех: 2 ᾄ [саѫ ἄ-] ερον. пас: тр: de кѫ: ᾄερμαι, неste sъѫ: ἄερто, нех: ἠέρθην) поеt: Ion: în локъ de Αἴρω.

'Ἀεὶς, εἴσα, ὲν, акт: партч: а луі Ἄημι.

'Ἀεισάμην. між: нех: 1 ал луі 'Ἀείδω.

'Ἀεισθενὴς, έος (ὁ, ή), тотдаѫна пѫтернікъ. [ἀεὶ, σθένος].

'Ἀείσιτος (ὁ, ή), чел че іа пе віаць порціе de храпъ (пенsie); (партік:) чел че se хръніа în прітанеѫл Атененіlор пентрѫ пѫвлічеле сале вінеfачері. [ἀεὶ, σῖτος].

'Ἀείσκωψ, ωπος (ὸ, ή), ѫнъ ғелъ de пасъре din соіѫл кѫкѫвеічелор. каѫтъ Σκώψ.

Ἄεισμα (τὸ), поеt: Ion: în локъ de ᾆσμα.

'Ἀεισόος (ὁ, ή), тотдаѫна мînтѫіторъ. [ἀεὶ, σόος].

'Ἀειστρεφὴς, εος (ὁ, ή), тотдаѫна înвîртітъ, ѕѫчітъ; мішкатъ. [ἀεὶ, στρέφω].

Ἄείτας, поеt: în локъ de Ἀετός. вѫлтѫръ.

¡ 'Ἀείυπνος (ὁ, ή), чел че тотдаѫна доарме. [ἀεὶ, ὕπνος].

'Ἀειφανὴς, έος (ὁ, ή), тотдаѫна въzѫтъ· 2) тотдаѫна лѫминътторъ. [ἀεὶ, φαίνω].

'Ἀειφλεγὴς, έος (ὸ, ή), чел че тотдаѫна арде, саѫ се арде. [ἀεὶ, φλέγω].

'Ἀειφόρος (ὁ, ή), тотдаѫна продѫкътторъ, поditorъ. [ἀεὶ, φέρω].

'Ἀειφρούρητος (ὸ, ή), [ἀεὶ, φρουρέω], ші

'Ἀείφρουρος, (ὁ, ή), тотдаѫна пъzітъ, ші 2) (поеt:) тотдаѫна пъzіторъ. [ἀεὶ, φρουρά).

'Ἀειφυγία (ή), пентрѫ тотдаѫна (пе віаць) екзілъ (ѕѫргѫнъ). [ἀεὶ, φυγή].

'Ἀειφυλλία (ή), а авеа тотдаѫна ғрѫнzе. [din

'Ἀείφυλλος (ὸ, ή), тотдаѫна înғрѫнzітъ înверzітъ, [ἀεὶ, φύλλον].

'Ἀείχρηστος (ὁ, ή), тотдаѫна înтребѫінцатъ, фолоѕіторъ. [ἀεὶ, χράομαι].

'Ἀειχρόνιος (ὁ, ή), чел де тоатъ времеа, вечнікъ. [ἀεὶ, χρόνος].

'Ἀεκαζόενος, η, ον, поеt: чел че фаче чева ғъръ воеа ѕа, кѫ неплъчере. [ἀεκάζω din ἀ, ἑκών].

'Ἀεκήλιος (ὁ, ή,) поеt: în локъ de 'Ἀεικέλιος.

'Ἀεκητὶ, adв: поеt: [ἀ, ἑκὼν] ==ἀκουσίως. ғъръ де вое, în сілъ.

'Ἀεκούσιος. α, ον, поеt: în локъ de 'Ἀκούσιος.

Ἀέκων, ουσα, ον, поеt: în локъ de Ἄκων. [ἀ, ἑκών].

'Ἀέλιος, Dор: în локъ de Ἥλιος.

Ἄελλα (ή), [ἄω, εἴλω] înвîртітъръ de

вînтă, вîрteжă; fврtвnъ. (вezi'Аоллѝς, ші θύελλα). [de вnde

Αελλαῖος, α, ον, noet: în локă de 'Αελλώδης. [ші

'Αελλάς, άδος, (ή), noet: adвъ de tape вînтă (ка вnă вîрteжă), foapte penede. (adiekt:) [ші

'Αελλήεις, εσσα, εν, noet:=='Αελλώδης. [ші

'Αελλὴς, (пвшаї în Γ a Iл:) în локă de 'Аоллѝς, sas 'Αελλῆς din 'Αελλήεις.

'Αελλόθριξ, τριχος (ὁ, ή), noet: чел кв пърă desă, saă pesвчită, глвштвpată de вînтă. [ἄελλα, θρίξ].

'Αελλομάχος (ὁ, ή), noet: чел че se вate кв вînтвріле, se înnpotiвeшte fвptвnelор. [ἄελλα, μάχη].

'Αελλοπόδης, ου (ὁ), noet: ші

'Αελλόπος, οδος (ὁ), Еол: noet: ші

'Αελλόπους, όποδος (ὁ, ή), чел кв пічоаре iвцї, penezї ка fвptвna. [ἄελλα, ποῦς].

'Αελλοπτέρυγος, ου, saă

'Αελλοπτέρυξ, υγος (ὁ, ή), noet: чел кв apinї de fвptвnъ, adikъ iвцї; saă nestpiце. [ἄελλα, πτέρυξ].

'Αελλώδης, εος (ὁ, ή), чел ка вîрteжал, кв fвptвna, adikъ foapte penede. [ἄελλα].

'Αελπὴς, έος (ὁ, ή), noet: în локă de 'Αελπτος. [ші

'Αελπτέω -ῶ, вiit: -ήσω· кв пъдъждвieskă, n'amă nivї o пъdежde. [ші

'Αελπτία (ή), nenъdежde. ‖ «'Εξ ἀελπτίης». ка adв: fъpъ пъdежde, ne nenъdъждвite. [din

'Αελπτος (ὁ, ή), nenъdъждвitъ. ‖ «'Εξ ἀέλπτου». ка adв: ne nenъdъждвite. [ἀ, ἔλπομαι].

'Αέμεναι. noet: în локă de 'Аέναι, inf: ал лвї 'Αημι.

'Αεμμα, noet: în локă de 'Αμμα. înвръкъmінte. 2) аркă; saă коapdъ de аркă.

'Αένаος, ші 'Αέννаος, ші

'Αενά(ννά)ζων, ουσα, ον, noet: totdaвna кзргъторă, isвopitopă; (fig:) neinvetată, вечнікă. [ἀεὶ, νάω]. [de вnde

'Αεννάως, noet: вечнік, nekontenit.

'Αεννόητος (ὁ, ή), == 'Ακατανόητος,

'Αεξίγυιος (ὁ, ή), чел че креште, ші întъреште тъдвлареле трвпвлві. [ἀέξω, γυῖα].

'Αεξίκαρως (ὁ, ή), кpeвкътopă de коapne. [ἀέξω, κέρας].

'Αεξίνοος, ους (ὁ, ή), кpeвкътopă, saă desволътopъ de minte. [ἀέξω, νόος -νοῦς].

'Αεξίτοκος (ὁ, ή), noet: кpeвкътopă. înтвлцiopă de пашtepe; poditopă. [ἀέξω, τόκος].

'Αεξίτροφος (ὁ, ή,) noet: înтвлцitopă de храпъ, хрънitopă, [ἀέξω, τροφή].

'Αεξίφυλλος (ὁ, ή), noet: кpeвкътopă, ші înтвлцitopă de frвnze. [ἀέξω, φύλλον].

'Αεξίφυτος (ὁ, ὁ), noet: кpeвкътopă, ші înтвлцitopă de вade, saă п ıante. [ἀέξω, φυτόν].

'Αέξω, вiit: ἀεξήσω. Ion: noet: în локă de Αὔξω.

'Αεπτος (ὁ, ή), noet: nenвtinvosă a кpma квіва din влъвічіне; (prin вpm:) славă, nenвtinvosă. [ἀ, ἔπομαι].

'Αεργείη, Ion: în локă de 'Αεργία. [ші

'Αεργέω -ῶ вiit: -ήσω. noet: în локă de 'Αργέω. [ші

'Αεργηλὸς, ὴ, ὸν, ші

'Αεργὴς, έος (ὁ, ή), noet: în локă de 'Αεργὸς. [ші

'Αεργία (ή), noet: în локă de 'Αργία. [din

'Αεργὸς, (ὁ, ή), noet: în локă de 'Αργός. [ἀ, ἔργον].

'Αέρδην, [ἀείρω]. adв: noet: кв apdikato, кв грътnada.

'Αερέθω, noet: în локă de 'Αείρω, вezї Αἴρω.

'Αερθείς, εῖσα, ἐν, nas: партv: a лвї 'Αείρω.

'Αερθεν, Dor: noet: în локă de ἠέρθησαν, 3: îm: neps: a nas: nex: 1 ал лвї 'Αείρω.

'Αερίζω вiit: -ίσω. вînтă квrată, stpевъzosă ка aepвл. 2) amă faца aepвлвї (ка a aepвлвї, алвъstpвie). [ші

'Αέρινος, η, ον, чел de faца aepвлвї, алвastpвіă (хвваіă). [ἀήρ].

'Αερίοικος (ὁ, ή), локвitopă în aepă. [ἀὴρ, οἶκος].

'Αέριος, α, ον, aeposă, noposă, чeвosă. 2) fъкътă, saă fъкътopă de чева în ziopї, прва de dimineaцъ. 3) локвitopă, saă fъкътă, înълцată în aepă. 4) foapte mape. «Μέγεθος ἀέριον». «'Αέρια πεδία τὸ μέγεθος». «Θῖνες ἄμμου ἀέριοι». Diod: [ἀήρ].

'Αερκτος (ὁ, ή), neinгръditъ. [ἀ, εἴργω].

'Αεροβατέω -ῶ, вiit:- ήσω. втвлв în aepă. 2) (fig:) mъ îndeletniveskă în zadapniче ші nefolositoape оквпацїї, втплв двпе вînтврї. [din

'Αεροβάτης, ου, (ὁ) вшвлътopă în aepă. 2) «Οἶκος —» Пл: кавъ че din toate пър. цiле se вxtiъ de вînтврї, aeroasъ. [ἀὴρ, βάω, βαίνω].

'Αεροδινὴς, έος, ші

'Αεροδι(δό)νητος, ου (ὁ, ή), înвîpтiă în

aerъ, saŭ de aerъ. [ἀὴρ, δινέω].

'Αεροδρομέω, -ῶ, biit: -ήσω. a zburа în aerъ. [ἀὴρ, δρόμος].

'Αεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), aerosъ. 2) norosъ, vеnosъ, talpъrosъ, întъnecosъ. (prinч: nentrъ adînчime); saŭ nevъzut (nentrъ лъnцime); (de sunde) «Πόντος 'Ακρώρεια ші ч.л:—». Om: [ἀὴρ, εἶδος].

'Αερόεις, εσσα, εν. poet: în лokъ de 'Αέριος. [ші

'Αερόθεν, adv: poet: din aerъ, din 'nълцime. [ἀὴρ, ἀέρος].

'Αερολέσχης, ου (ὁ, ἡ), poet: [ἀὴρ, λέσχη], чел че vorbeшte în vîntъ, adikъ bърfitorъ. 2) =Μετεωρολέσχης.

'Αερομαχέω -ῶ, biit: ήσω. шъ baтъ kъ vîntuл, saŭ în vîntъ. 2) (fig:) ostenesk în zadarъ. [ші

'Αερομαχία (ἡ), bътълie kъ vîntuл, saŭ în vîntъ. 2) (fig:) zadarnikъ osteneal. [ἀὴρ, μάχη].

'Αερόμελι, ιτος (τὸ), miere din aerъ, manъ. [ἀὴρ, μέλι).

'Αερομετρέω -ῶ biit: -ήσω. mъsurъ aerul. 2) (fig:) în zadarъ mъ ostenesk în sofistive ші metafisive amъrunte. [din

'Αερομέτρης, ου (ὁ), mъsurъtorъ de aerъ, adikъ ostenitorъ zadarnikъ. [ἀὴρ, μέτρον].

'Αερομήκης, εος (ὁ, ἡ), = Οὐρανομήκης, foarte nalt. [ἀὴρ, μῆκος].

'Αερομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatъ kъ aerъ. [ἀὴρ, μίγνυμι].

'Αερόμορφος (ὁ, ἡ), чел în formъ de aerъ, norosъ. [ἀὴρ, μορφή].

'Αερονηχὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: чел че înnoatъ, plutitor în aerъ. (epit: al пъsърilor). [ἀὴρ, νήχομαι].

'Αερονομέω -ῶ, biit: -ήσω. mъ ținkъ, înt zokъ pičoareле în aerъ (fenare dъnцъtorї). vezi ші χειρονομέω. [ἀὴρ, νόμος].

'Αεροπετὴς, έος (ὁ, ἡ), =οὐρανοπετὴς. [ἀὴρ, πίπτω].

'Αεροπέτης, ου (ὁ, ἡ), sburъtorъ în aerъ. [ἀὴρ, πέτομαι].

'Αερόπλαγκτος (ὁ, ἡ), poet: rъtъcitъ în aerъ. [ἀὴρ, πλαγκτὸς din πλάζομαι].

'Αεροπορέω -ῶ, biit: -ήσω. petrekъ, kъlъtoreskъ prin aerъ. [din

'Αεροπόρος (ὁ ἡ), sburъtorъ în aerъ. [ἀὴρ, πόρος].

'Αεροσκοπία (ἡ), observaцie a stъrii aerului (a atmosferei). [ἀὴρ, σκοπή].

'Αερότονον (τὸ), aerotonъ, o maшinъ a челор vekї, kare prin apъsarea aerului înprъштia sъnetul. [ἀὴρ, τόνος din τείνω].

'Αεροφανὴς, [ἀὴρ, φάος φῶς]. ші

'Αεροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), luminъtorъ în aerъ. [ἀὴρ, φέγγος].

'Αεροφοίτης, ου (ὁ), ші 'Αεροφοῖτις, ιδος (ἡ), ші

'Αερόφοιτος (ὁ, ἡ), чел че bine, (sburъ) prin aerъ. [ἀὴρ, φοιτάω].

'Αερόφωνος (ὁ, ἡ), чел kъ glasъ pesъnъtorъ în aerъ. [ἀὴρ, φωνή].

'Αερόχροος, ους (ὁ, ἡ), чел kъ faцъ, kolоare de aerъ. [ἀὴρ, χρόος -οῦς].

'Αέροψ, οπος (ὁ), Poet: Μέροψ, o pasъre. [ἀὴρ, ὄψ].

'Αερσα, nex: 1 al lui 'Αείρω.

'Αερσίλοφος (ὁ, ἡ), poet: чел kъ 'nalt kreastъ de koif, saŭ чел kъ kreшtetul 'nalt. [ἄερσις, λόφος].

'Αερσίνοος, ους (ὁ, ἡ), poet: чел kъ 'nalt simцimîntъ, minte. 2) înцeleptorъ de mintea kuiva, ші însufletitorъ de mîndrie, saŭ trufie. [ἄερσις, νόος νοῦς].

'Αερσιπέτης, ου (ὁ), ші

'Αερσιπότητος, (ὁ, ἡ), poet: 'nalt-sburъtorъ. [ἄερσις, πέτομαι].

'Αερσίπους, οδος (ὁ, ἡ), poet: (prin: kalъ) kare înt ardikъ pičoarele în sus (prin spre:) iute de pičoare. [ἄερσις, πούς].

'Αέρσω, biit: ai xoi: saŭ nex: ai sun: lui 'Αείρω.

'Αερτάζω, biit: -ασω, ші 'Αερτάω ῶ, biit: -ήσω, poet: =Αείρω.

'Αέρω, biit: ἀέρσω. (saŭ nex: 2 de sun:) =Αείρω.

'Αερῶ, biit: 2 al lui 'Αείρω.

'Αερώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Αεροειδὴς. [ἀὴρ, έρος].

'Αὲς, adv: Dor: în lokъ de 'Αεὶ.

'Αεσσα, nex: 1 al lui 'Αημι (dormъ).

'Αεσιφροσύνη (ἡ), poet: nebunъtate de minte, neminte. [din

'Αεσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: [ἄημι, φρήν] nebunъ de minte, nestatornicitъ înt'r'ale sale, peregulatъ. kautъ ші 'Αασίφρων.

'Αέσσαι, poet: în lokъ de 'Αέσαι, nex: 1 de inf: al lui 'Αημι.

'Αέτειος (ὁ, ἡ), al vulturului. [ші

'Αετιδεὺς, έως (ὁ), puiъ de vulturъ. [ші

'Αετίτης, ου (ὁ), o piatrъ raru, seakъ în pъntre, ce se găsеte în kuibъ de vulturъ, piatra vulturului. [din

'Αετὸς (ὁ), [ἄημι] vulturъ. 2) stearъ ostъnieskъ (în formъ de vulturъ) al vekilor romanї, ші altora. 3) = 'Αέτωμα.

'Αετοφόρος (ὁ), purtъtorъ de stindar-

dвл (stearвл) Ἀετὸς; sterarъ. [ἀετός, φέρω].

Ἀετώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de soiвл вълтърілор, asemenea кв вълтървл.[ἀετός].

Ἀέτωμα (τὸ), чел în formъ de вълтъръ звкрînd trivnriвларъ вîрfъ ал învълitoareї kaseї ші ч.л: bezї ші Ἀετός. [ші

Ἀέτωσις, εως (ἡ), formarea вîрfвлвї învълitoareї kaseї. [ἀετόω].

Ἄζα [ἄω, ἄζω], ης (ἡ), звкъчівне, кълдъръ. 2) пекъръціе (maї кв seamъ de base векї), рвцînъ. 3) пегреалъ, fвninцепе. (bezї ші Ἄση). [de вnde

Ἀζαί(ζά)νω, biit: ανῶ. зввкъ, звînтъ. [ші

Ἀζαλέος, α, ον, noet: вскатъ, apsъ; tape, asnръ, вîрfosъ. 2) (akt:) вскъторъ, nîрлitorъ, ші ч:л:

Ἄζευκτος (ὁ, ἡ), neînжвгатъ, saъ nesвnвsъ ла жвгъ. 2) (fig:) neînsвpafъ. [ἀ, ζεύγω].

Ἀζηλία (ἡ), nenismвipe; nepivnipe; netemepe. [din

Ἄζηλος (ὁ, ἡ), nenismвitorъ; netemътorъ (nezвлinsitorъ). 2) nepîвnitorъ. 3) nenismвitъ, nepînвnitъ; (ші prin врт:) prostъ, desnpeцвitъ, nevъgatъ în seamъ. [ἀ, ζῆλος).

Ἀζηλοτύπητος [ἀ, ζηλοτυπέω], ші

Ἀζηλότυπος (ὁ, ἡ), nezвлinsitъ; nepîвnîtъ, nenismвitъ. 2) netemътorъ (словodъ de zвліс). [ἀ, ζηλότυπος].

Ἀζήλωτος, (ὁ, ἡ), nepîвnitъ, nenismвitъ; prostъ, neînsemnatъ. [ἀ, ζηλόομαι].

Ἄζημαι, noet: în локъ de ἤζημαι, nas: tpe: de кв: xot: ал лвї Ἀζαίνω.

Ἀζημία (ἡ), nenagвvъ. [ші

Ἀζήμιος (ὁ, ἡ), nenъгввitъ; nesвnвsъ ла osîndъ de глоавъ; nevinovatъ. 2) nenъгвitorъ, nevътъмътorъ. [ἀ, ζημία]. [de вnde

Ἀζημίως, adв: fъръ nagввъ, fъръ вътъmape; fъръ osîndъ.

Ἀζηνάσκω, noet: în локъ de Ἀζαίνω.

Ἄζηται, 3 neps: de nas: prez: sвn: ал лвї Ἄζω.

Ἀζήτητος (ὁ, ἡ), nekъвtatъ; (prin врт:) netpevвinvosъ; neînsemnatъ. 2) nevepвtъ (anъpatъ de черере). 3) nevepчetatъ. 4) nedisnвtatъ; neîndoiosъ; înbedepatъ. [ἀ, ζητέομαι].

Ἀζηχὴς, ές (ὁ, ἡ), noct: [ἄζα, ἔχω] вскatъ, apsъ; (prin врт:) цeanъnъ; asnръ, вîрtosъ; (fig:) nemoiatъ, neîndвnлекatъ. 2) [ἄζα, ἦχος], лвнг-pesвnътorъ. (prin врт:) nenpekвrmatъ. || (nevt:) Ἀζηχὲς, adв: nekвrmat, neînvetat; ші (dвne însem: чea dîntîї) nemoiat, neînвлînzit.

Ἄζομαι, bezї Ἄζω.

Ἀζυγὴς έος, (ὁ, ἡ),=Ἄζευκτος, ші Ἄζυγος.

Ἀζυγία (ἡ), neînsoцitъ (nekъsътopitъ) віацъ. [din

Ἄζυγος (ὁ, ἡ), =Ἄζευκτος. 2) neînnepekiatъ; (de вnde) «Σανδάλια ἄζυγα». Apist: ші Stp: [ἀ, ζυγόν].

Ἀζυμίτης (se înц: ἄρτος), ου (ὁ), nline nedosnitъ, azimъ. [din

Ἄζυμος (ὁ, ἡ), (ἄρτος) fъръ алвatъ. [ἀ, ζύμη].

Ἀζυμοφαγία, (ἡ), mînkape de azime (ka ла Евреї ла пaштеле лор). [ἄζυμος, φάγω neîntpев:].

Ἄζυξ, υγος (ὁ, ἡ), =Ἄζυγος.

Ἄζω, (звцц: звfл: fъръ віit:) noet: [ἄω] вскъ, звînтъ. 2) (fig:) kinвieskъ, toneskъ.

Ἄζω, ші (maї des) Ἄζομαι (asn: fъръ віit:) noet: [ἄ, mipът: intep:]. pesnektezъ, vinsteskъ. 2) mъ sfieskъ, mъ temъ; mъ anъpъ. (bezї ші χάζομαι].

Ἄζωνος (ὁ, ἡ), =Ἄζωστος. [ἀ, ζώνη].

Ἄζωος (ὁ, ἡ), чел fъръ віацъ. 2) nevepmъnosъ; negъргъріvosъ. «Ἄζωα δὲ θέρμος καὶ ἐρέβινθος». Teofp: fiind къ nв fak вermї, ші гъргъріце. [ἀ, ζωή].

Ἄζωστος (ὁ, ἡ), neînvinsъ; (fig:) negata, saъ грабnikъ. 2) neapmatъ.

Ἄη, 3 nep: sinr: a прел: лвї Ἄημι.

Ἀηδέω -ῶ, biit: ήσω. amъ greaцъ; mъ skîrbeskъ; fakъ чева кв nenлъчере, fъръ nofъ. [din

Ἀηδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἡδὺς] nenлъквtъ, greцosъ, skîrbosъ. 2) vivdatъ. îndърътnikъ; greoiъ; neperвлatъ; ръъ пъръвitъ. [de вnde

Ἀηδία (ἡ), nenлъчере; nenofъ; skîrвъ, greaцъ. 2) vivdъціе, îndърътnivie. 3) pea пъръвіре, netpevвnivie. [ші

Ἀηδίζω, (maї кв seamъ) în a 3 neps: «Ἀηδίζει μοι». (ші nas:) Ἀηδίζομαι, biit: -σθήσομαι, (кв dat: saъ ак: кв преп:) simцъ nenлъчере, greaцъ, 'mї e skîrвъ. [de вnde

Ἀηδισμὸς (ὁ), skîrвіре.

Ἀηδόνει(νι)ος, ου (ὁ, ἡ), кввiinvosъ, saъ asemenea npivigetoapeї. [Ἀηδών].

Ἀηδονία, (ἡ), лipsъ de орче плъчере, saъ desfътape. [ἀ, ἡδονή].

Ἀηδονιδεὺς, έως (ὁ), пвîъ de npivigetoape. [ші

Ἀηδονὶς, ίδος, noct: ші

'Αηδώ, οῦς, (ἡ), Еол: în локъ de 'Αηδών.

'Αηδὼ, At: în локъ de 'Αηδόνα ак: ал лъї

'Αηδὼν [ἀείδω], όνος (ἡ), (прінч:) кîntъреацъ. (іар овічп: 2) прівігетоаре. 3) поетікъ мелодіоасъ кîntаре. «Σὺ μὲν τετράπαλαι σποδιὴ, ἀλλὰ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες». Епігр:

'Αηδῶς, adв: кв неплъчере, непоїтъ, нетвлцвріре. «'Αηδὼς ἔχειν τινι». Dem: ші Лis: а fi скîрвітъ, а авеа antinatie aвпра кăїва. [ἀηδής].

'Αήθεια (ἡ), неовічнвінцъ. [ші

'Αηθέσω, поет: în локъ de

'Αηθέω -ῶ, вііт: -ήσω. поет: sîntъ неовічнвітъ, нв овічнвіескъ. [din

'Αήθής, εος, έος (ὁ, ἡ), неовічнвітъ, поъ. 2) -θὴς (desпре кăвîntъ) în каре нв se араtъ пъравăріле оашенілоръ. («Ἔστι δὲ τὸ ἦθος, ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν»). [ἀ, ἔθος, ἦθος]. [de вnde

'Αηθία (ἡ), = 'Αήθεια. [ші

'Αηθίζομαι (міжл: denon: întреввінцатъ нвmaї în prez: ші прел): sîntъ неовічнвітъ; (de вnde) мъ нетвлцвmeскъ, мъ чівdeскъ. «Τὸ μὲν πρῶτον ἀηθίζεσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα φέρειν πράως διὰ τὴν συνήθειαν». Sip: [ші

'Αήθως, adв: неовічнвіт; неste чеде овічнвіte.

Ἄημα (τὸ), поет: [ἄημι]. вăflape.

'Αημερία (ἡ), невлîndецe. 2) непоровіре (zіле реле) = δυσημερία. [ἀ, ἥμερος, saъ ἡμέρα].

Ἄημι [ἄω], (fъръ, вііт:) (прел: ἄην, порвпч: Ἄη, ші Ἄητον, îndoїтъ. înfin: Ἀᾶναι, ші 'Αήμεναι. парїч: Ἀείς. || міжл: Ἄημαι, саі, таі, [maї întрев: девît акт: лвîndвse ші în акт: ші în nas:] прел: 'Αήμην, сото. парїч: 'Αήμενος) поет: вăflв; пъвълескъ репеde; вворъ. 2) (fig:) порneскъ; зъdъръскъ, тврввръ. 3) (рар) вăflв dopmînd, sfоръіескъ. (вezї Ἄω). «Θυμὸς (θάμβος) Ἄηται». Ом: se норnemтe, se întърîтъ. «Περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο». Ом: вăfla înпрежвръ'ї. «Ὅσα ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια». Пind: кîte se zік, вmвлъ din гвръ în гвръ.

'Αὴρ [ἄω], έρος (ὁ ші поет: ἡ), (прінч:) atmosferъ (въsdвхъ). «Δὶ ἠέρος Ἀϊθέρ' ἵκανε». Іл: Ξ. 2) аввръ, евапораціе; (прін врт) întвнерікъ; чеацъ; пîклъ; неведере. «Κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ ἐννύχιαι στεῖχον». Es: «Ὁ ἀὴρ τὸ ἐωθινὸν κατέχει». Іпок: 3) аеръ. «'Αέρα δέρειν». Пров:

Ἄησις, εως (ἡ), поет: = Ἄημα.

'Αήσσατος, Dор: în локъ de

'Αήσσητος (ὁ, ἡ),=Ἀήττητος, невîрвітъ. [ἀ, ἡσσῶμαι].

'Αήσυλος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de Αἴσυλος.

'Αήσυρος (ὁ, ἡ), поет: [ἄημι, σύρω] adвsъ, tîрîтъ de вîntъ; (прін врт:) вшоръ, sввціре; славъ; івte.

'Αητέομαι -οῦμαι, вііт: -ήσομαι, своръ. (din

'Αήτη (ἡ), ші 'Αήτης, ου, (ὁ), поет: [ἄημι]. вăflape de вîntъ.

'Αητόῤῥοος, ους (ὁ, ἡ), поет: кврвъ din вîntврї, saъ прін кврпереа sa скорніторъ de вîntъ. [ἀήτη, ῥέω].

Ἄητος (ὁ, ἡ), поет: [ἄημι] експвсъ вîntврілор. 2) івte, репеde, tape. 3) înfрîкошатъ, спъїmînтъторъ. вezî ші Ἄατος.

'Αητὸς, поет: ='Αετὸς, вълтвръ.

'Αήττητος (ὁ, ἡ),=Ἀήσσητος. [ἀ, ἡττῶμαι].

Ἄηχος (ὁ, ἡ), нересвпътіоръ. [ἀ, ἦχος, ἠχώ].

'Αθαλάσσευ(ττευ)τος [ἀ, θαλασσεύω], ші

'Αθάλασσος (ττος), [ἀ, θάλασσα, ττα], ші

'Αθαλάσσω(ττω)τος, ου (ὁ, ἡ), чел fъръ (saъ денарте de) маре; нечеркатъ de маре. «Ἄνθρωπος—» Apistf: отъ fъръ есперіінцъ de навігаціе, ші въътъліе навалъ. «Ναῦς—». Плт: коравіе неînтратъ înкъ în маре. «Οἶνος—» Гал: вінъ нетреквтъ прін (saъ неаместекатъ кв) маре. [ἀ, θαλασσόω].

'Αθαλὴς, έος (ὁ, ἡ,) неînверzітъ; вештедъ. [ἀ, θάλλω].

'Αθαλπέως, adв: Ion: în локъ de 'Αθαλπῶς, fъръ кълдвръ. [din

'Αθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), чел fъръ кълдвръ; saъ неînкълzіторъ. [ἀ, θάλπος].

'Αθαμβεὶ, adв: ал лъї

'Αθαμβὴς, έος (ὁ, ἡ), несперіатъ; îndръznецъ. [ші

'Αθαμβία, (ἡ), неспъїmîntаре, нерікъ; îndръznеалъ. [din

Ἄθαμβος (ὁ, ἡ), ='Αθαμβής. [ἀ, θάμβος].

'Αθανασία (ἡ), нетвріре. [ші

'Αθανατίζω, вііт: -ίσω. fакъ нетвріторъ; ші (nestр: saъ în ел:) мъ fакъ нетвріторъ. 2) крezъ, слъвескъ нетвріре. (вezî ші 'Απαθανατίζω). [ἀθάνατος]. [de вnde

'Αθανατισμὸς (ὁ), а fаче пе чінева нетвріторъ,înzеіре. 2) а крede, а слъві нетвріре. [din

'Αθάνατος (ὁ, ἡ, ші шоет: 'Αθανάτη) нетвріторъ, вечнікъ; (de вnde) «'Αθάνατοι.» Zeiї. «'Αθάνατοι στρατιῶται». чеата кърo-

pa se înplinemte кѫ алцїї прегъцїї înadins nenipкѫ aveasta. «'Αθάνατον κακόν». nesfîrşitъ. [ἀ, θάνατος].

"Αθαπτος (ὁ, ἡ), neînгropatъ. 2) nespedninъ de înгropъчiзne. [ἀ, θάπτομαι].

'Αθάρα, ши (Аt:) 'Αθάρη (ἡ), [ἀθὴρ] orzъ, saŭ грîŭ зрdзitъ, (кѫрцатъ de коажъ); арпъкашъ, saŭ вългѫрă. 2) fъinъ de секаръ, saŭ de грîŭ. 3) папаръ; пилатъ de вългѫрă; saŭ чвлата din fъinъ кѫ лапте.

'Αθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), некѫражосъ; neîndrъznецъ; fрikosъ. [ἀ θάρσος].

'Αθαρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, моале ка папара, saŭ чвлатаоа (maĭ sus) nѫmitъ ['Αθάρα].

'Αθαυμασία (στία), ας (ἡ), nemipare desnpe nimikъ. [ши

'Αθαυμαστεὶ (στὶ), adv: fъръ mipare. [din

'Αθαύμαστος (ὁ, ἡ), neadmirъtorъ de nimikъ. 2) neadmiratъ, saŭ nevrednikъ de admirat. [ἀ, θαυμάζω].

'Αθεάμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: nenpivitorъ de чева. [ἀ, θέαμα].

'Αθέατος (ὁ, ἡ), nenpivitъ, nevъzѫtъ. 2) nenpivitorъ, nevъzъtorъ. «Τοῦ πάντων ἥδίστου θεάματος ἀθέατος». Ksen: [ἀ, θεάομαι].

'Αθεεὶ, adv: fъръ aжѫtorѫл, saŭ boinца лиї Dзmnezeŭ. [ἀ, θεός].

'Αθέητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de 'Αθέατος.

'Αθεία (ἡ), = 'Αθεότης. ['Άθεος].

'Αθείαστος (ὁ, ἡ), neînssflatъ de за Dзmnezeŭ. [ἀ, θειάζομαι].

'Αθελγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de "Αθελκτος. [ἀ, θέλγω].

'Αθέλγω, viit: -ξω. Ion: în локъ de 'Αμέλγω.

'Αθέλεος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Αθέλητος, чея fъръ воеа sa, nevoitъ. [ши

'Αθελέω -ῶ, viit: ήσω. nѫ voiъ. [ἀ, θέλω]. [de unde

'Αθέλητος (ὁ, ἡ), = 'Αδούλητος, nevoind.

"Αθελκτος (ὁ, ἡ), neatpasъ; neînvlînzitъ; neîndъplekatъ snpe eptape. [ἀ, θέλγω].

"Αθελξις, ιος (ἡ), Ion: în локъ de "Αμελξις.

'Αθεμέλιος, ши

'Αθέμηλος (ὁ, ἡ), чел fъръ temelie, neîntemeiatъ; чеде fъръ fondъ. [ἀ, θεμέλιον].

"Αθεμις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Αθέμιτος. [ἀ, θέμις].

'Αθεμιστέω -ῶ. viit: ήσω. faкъ fante nedpente, fъръ-de-леџї; nedpenътцеякъ, пъпъstъieskъ. [ши

'Αθεμιστία (ἡ), = 'Αθεμιτουργία, [ши

'Αθεμίστιος, = кѫ

'Αθέμιστος (ὁ, ἡ), noet: [ἄθεμις]. în локъ

'Αθέμιτος (ὁ, ἡ), nedpentъ; нелецiзitъ. [ἀ, θέμις].

'Αθεμιτουργέω -ῶ, viit: -ήσω = 'Αθεμιστέω. [ши

'Αθεμιτουργία (ἡ), fanиъ nedpeantъ, fъръ-de-леце; nedpentъцipe. [din

'Αθεμιτουργὸς (ὁ, ἡ), лѫкръторъ de nedpentate, de fъръ-de-леџї; ръŭ-fъкъ. torъ. [ἀθέμιτος, ἔργον].

"Αθεος (ὁ, ἡ), некрезъторъ de Dзmnezeŭ; neniosъ; (прin врт:) нелецiзitъ; nedpentъ; гъкъторъ de реле. 2) лiпsitъ, пъръsitъ de провединца лиї Demnezeŭ. [ἀ, θεὸς]. [de unde

'Αθεότης (ἡ), некредere în Dзmnezeŭ; nenietate (некѫчерie). = 'Αθεία.

'Αθεραπεία, ши

'Αθεραπευτία (ἡ), некъзtape, neînгriжipe, ши ч.л: [ши

'Αθεράπευτος (ὁ, ἡ), некъзtatъ, neînгriжitъ, nevizitat (în време de воалъ). 2) nenpiimitorъ de лекаipe, netъmъdзitъ. [ἀ, θεραπεύω].

'Αθερηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀθὴρ, γίνομαι] чел че pesape n'întpe sniче.

'Αθερίζω, [ἀ, θερίζω]. viit: -ίσω. noet: (бг:) nesaroteskъ, desnpeцzieskъ, neînгriжeskъ, nѫ 'mĭ nasъ.

'Αθερίνη (ἡ), [ἀθὴρ] кпъ felъ de neште npostъ, foarte гimnosъ.

'Αθερίσσω, viit: -ίξω. noet: = 'Αθερίζω.

'Αθέριστος, (ὁ, ἡ), nesevepatъ; каре нѫ e de sevepat, adикъ mikъ, nekpeskzitъ. (прin врт:) prostъ, de трекзt кѫ bedepea. [ἀ, θερίζω].

'Αθέρμαντος (ὁ, ἡ), neînкълzitъ, saŭ nenpiimitorъ de înкълzipe. [ἀ, θερμαίνω].

"Αθερμος, (ὁ, ἡ), лiпsitъ de къldзръ. [ἀ, θέρμη].

'Αθερολόγιον (τὸ), instpзmintъ хipзpцikъ, кѫ каре se skot вirfoaseле sfъръtътъpĭ de oase, ши ч.л: [din

'Αθερολόγος, (ὁ, ἡ), кѫлегъторъ de sniче. [ἀθὴρ, λογή].

'Αθερώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ (saŭ плinъ de) sniче. [ἀθήρ].

'Αθεσία (ἡ), къlкape, desnзterpiчipe, desfiinцape de жѫръminte, de înвoirĭ, трактате, ши алтеле; некредinцъ, [ἀ, θέσις].

'Αθεσμία (ἡ), нелецiзipe (къlкape de леце); nedpentate. [ши

'Αθέσμιος (ὁ, ἡ), = ["Αθεσμος].

'Αθεσμόβιος (ὁ, ἡ), нелецізітъ în віаца ва. [ἄθεσμος, βίος].

'Αθεσμόλεκτρος (ὁ, ἡ), нелецікт însъpatъ = 'Αθεμιτόγαμος. ["Αθεσμος, λέκτρον].

"Αθεσμος (ὁ, ἡ), нелецізітъ; nedpentъ. [ἀ, θεσμός].

'Αθέσφατος (ὁ, ἡ), ші кіар de Zeї necъnpimatъ; (прin врm:) нетърцінітъ, nenътъpatъ, foapte mape. ші ч.л: [ἀ, θεὸς, φατός].

'Αθετέω -ῶ, вііт: ήσω. калкъ, desnътepnічezъ; nъ тъ înвoieskъ; лепъdъ; desaпровezъ чева. [ἄθετος]. [de вnde

'Αθέτημα (τὸ), чева неапроваtъ; кълкътъръ de леце, заъ fanтъ нелецізітъ. [ші

'Αθέτησις, εως (ἡ), desnътepnічipe, кълкаре (de леце ші ч.л:); неапроваре.

"Αθετος, (ὁ, ἡ), чел fъръ търie; нелецізітъ. 2) неапроваtъ (маї къ seamъ desпре вeps: noet:), непріітітъ de adeвъratъ. 3) neîntpeвзінцatъ, neîndemînatікъ. «"Αθετος τόπος πρὸς ναυμαχίαν». Diod: «"Αθετος πρὸς βρῶσιν». Dioskp: [ἀ, τίθημι]. [de вnde

'Αθέτως, adв: fъръ foлosъ. 2) fъръ леце.

'Αθεωρησία (ἡ), невъгаре de seamъ. 2) лінъ de teopie (meditaцie штіînціfікъ); нещтііцъ. [ἀ, θεώρησις].

'Αθεωρητί, adв: fъръ прівіре, fъръ бъгаре de seamъ. [din

'Αθεώρητος (ὁ, ἡ),= 'Αθέατος. непрівітъ, нелвaтъ în бъгаре de seamъ; нечерчетатъ. 2) непріітіторъ de teopie (штіціfікъ meditape, ші черчетape); лінsітъ de teopie, de штііцъ, [ἀ, θεωρέω]. [de вnde.

'Αθεωρήτως, adв: = 'Αθεωρητί.

'Αθήητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de 'Αθέατος.

"Αθηλος (ὁ, ἡ,) чел fъръ sfîrkъ de ціцъ. 2) чел че n'a взпт ціцъ. [ἀ, θηλή].

'Αθήλυντος, [ἀ, θηλύνω]. ші

"Αθηλυς, εος (ὁ, ἡ), noet: neafemeiatъ. [ἀ, θῆλυς].

'Αθὴρ, έρος (ὁ), гіппії, заъ твзтъцеле вніквлуї; кіар вніквл. 2) тъішвл съвіеї, кощітвлуї, ші ч.л: 3) вîrfвл съцецеї.

'Αθήρατος [ἀ, θηράω], ші

'Αθήρευτος (ὁ, ἡ), невînatъ, непрінъ. 2) ="Αθηρος. [ἀ, θηρεύω].

'Αθήρη, Ion: în локъ de 'Αθάρα.

'Αθηρηλοιγός (ὁ), [ἀθὴρ, λοιγός]. вneалтъ вîntвръtoape de гріъ, орzъ, ші ч.л: (вezї ші 'Αθηρόβρωτος).

'Αθηρία (ἡ), лінsъ de вînatъ (θήρα); заъ de feapъ (θήρ. [ἄθηρος].

'Αθηρόβρωτος (ὁ, ἡ), pozъторъ (кърціторъ) de snичеле гріълуї ші ч.л: (adiekt: ал вîntвръtoapeї de гріъ ші ч.л: вezї 'Αθηρηλοιγός). [ἀθὴρ, βιβρώσκω].

"Αθηρος (ὁ, ἡ), чел fъръ вînatъ, заъ feapъ. || (neвt:) «Τὸ ἄθηρον ». Ил: în локъ de ἡ ἀθηρία. [ἀ, θήρα, заъ θήρ].

'Αθηρώδης = 'Αθερώδης. [ἀθὴρ, έρος].

'Αθησαύριστος (ὁ, ἡ), непвзъ în пъstpape; нетревзінчosъ de a se пзпе în пъstpape. 2) nestpînгъторъ, pisinitoръ. [ἀ, θησαυρίζω].

'Αθήτευτος (ὁ, ἡ), неслъжітъ ла speinї. [ἀ, θητεύω].

'Αθιγὴς, έος, ші

"Αθικτος (ὁ, ἡ), neatinsъ; (прin врm: 2) невînтвзітъ; întpepъ; кърatъ. 3) (акt:) neatînгъторъ. [ἀ, θίγω].

"Αθλαστος (ὁ, ἡ), nesпartъ; nefърîmatъ. [ἀ, θλάω].

'Αθλευτὴρ (ὁ), noet: în локъ de 'Αθλητής. [din

'Αθλεύω, вііт: -εύσω. noet: în локъ de

'Αθλέω -ῶ, вііт: -ήσω. [ἄθλος]. тъ лвптъ пентрв преміъ. 2) (în цеп:) тъ кînвіeskъ, тъ твпчeskъ, равdъ. [de вnde

"Αθλημα (τὸ), овіекtвл, кіпвл, ші sfipшітвл лвптъріі. «Χειρῶν ἄθλημα.» Teokp: лъкрл тîîneлор. [ші

"Αθλησις, εως (ἡ), лвптape, denpindepe, eksepsape; ші (în цеп:) ostenealъ. [ші

'Αθλητὴρ, noet: în локъ de

'Αθλητὴς, οῦ (ὁ), лвптъторъ, (прінч:) de прінsъ, eksepsatъ пентрв лвптелв пввліче, ші (fig:) пентрв орче лъкрв, и: ек: «Καλῶν ἔργων— ». Dem: «Πολέμου —». Ил: «Γῆς—». Filstp: «'Αδικίας καὶ βδελυρίας—». Teon: «Τῆς ἀληθινῆς λέξεως — ». D: Ал: [de вnde

'Αθλητικὸς, ἡ, ὸν. кввіînчosъ, notpівітъ, прііnчosъ ла лвптape ші лвптъторї. «"Εξις («ὑγιεία) ἀθλητική». Apist: Гал: [de вnde

'Αθλητικῶς, adв: лвптътopeште.

'Αθλιβὴς, έος (ὁ, ἡ), nestpівітъ, nestpînsъ, neanъsatъ; (fig:) nestpînatopatъ, nesвпъpatъ, neskîpвітъ. [ἀ, θλίβω].

"Αθλιος [ἄθλος,] α, ον, ostenitopъ; твнvitopъ; къznitъ, тікълосъ; (fig:) прostъ; netpевнікъ; къ реле пзртърї. 2) (pap, ші noet:) îndemînatікъ, denpinsъ ла лвптape. «"Ιππος ἀεθλίη». Teor: [de вnde

'Αθλιότης (ἡ), тікълошіе; nenopочipe. маї des) netpевнічіе, pea пъръвіpe, заъ

tiкълошie мораλъ.

'Αθλοθεσία (ή), пропѧпере, pîndѧipe de premiй; întoкmipe de лѧnte, saй жoкѧpî пѧвліче. [ἄθλος, ἄθλον, θέσις].

'Αθλοθετέω -ῶ, biit: -ήσω. întoкmeskй лѧnte; пропѧiй pesплътipe (pîndѧieskй premiй). «Ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσιν». Aten: 2) кîpmѧieskй, dipiцezй, гѧверпezй «Ἡ τὰ κατ' αὐτὴν ἀθλοθετοῦσα τύχη». Пл: (кѧтъ ші 'Αγωνοθετέω). [din

'Αθλοθετὴρ, поеt: = кѧ

'Αθλοθέτης,, ου (ὁ), pîndѧitorй ші împъpцitorй de premiї лa лѧnпътorî; prezidentй ал лѧnтелор. (кѧтъ ші 'Αγωνοθέτης). [ἄθλος, -θλον, τίθημι].

Ἄθλον (τὸ), premiй de лѧnпътorй; pesплътipe. «Τοῦ πολέμου ἆθλα ταῦτα τὰ χωρία κεῖνται». Dm: 2) npinsoape, рътъшагй. »Χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;» Teокр: веї sъ пѧnem npinsoape? [din

Ἄθλος (ὁ), [ἄω, saй ά, întinz:, ші τλάω, paвdй] лѧnтъ пentpѧ вірѧinцъ; emвлацie, întpечepe. 2) лѧкрѧ тѧлт ostenicosй; sбfepinцъ. [de вnde

'Αθλοσύνη, (ἡ), поеt: = Ἄθλησις, ші Ἄθλος.

'Αθλοφόρος (ὁ, ἡ), кîштігътorй de premiй în лѧnte; вірѧitorй. «Ἵππους ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσὶν ἄροντο». Іл: I. [ἄθλον, φέρω].

Ἄθολος, ші

'Αθόλωτος (ὁ, ἡ), пetѧpвѧpatй, кѧpatй, stpeвъzosй. [ἀ, θολόω].

Ἄθορος (ὁ, ἡ), [ἀ, θόρω, θρώσκω] (despre înppeкѧpaрea вітелорй) пекълкatй, neronîtй.

'Αθορύβητος (ὁ, ἡ), пetѧpвѧpatй; пeпeкъжitй, пesкпъpatй. [ἀ, θορυβέω].

'Αθόρυβος, (ὁ, ἡ), лiniштitй, nesгomotosй. [ἀ, θορυβέω]. [de вnde.

'Αθορύβως, adв: гър sгomotй, în лiniште.

'Αθραγένη (ἡ), плaптъ. кѧтъ 'Ατραγένη.

Ἄθρακτος, (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, θράσσω] пetѧpвѧpatй.

'Αθράνευτος (ὁ, ἡ), (прінч: піеле) пestamatositъ. [ἀ, θρανεύω].

Ἄθραυστος (ὁ, ἡ), пesпapтй, перкптй; întperй. 2) перъпitй. [ἀ, θραύω].

'Αθρείω, (гър biit:) поеt: în локй de 'Αθρέω; saй dopeskй sъ въzй, sъ прівескй.

Ἄθρεπτος (ὁ, ἡ), пехрънitй, saй пехрънitorй. [ἀ, τρέφω].

'Αθρέω -ῶ, [ἀ, întînz:, ші тнрέω] biit: -ήσω. прівескй кѧ лѧare aminte, saй кѧ sкѧmпътate, вагй de scamъ, тъ вîтй. || (порѧпч:) Ἄθρει (se ia вne орî în локй de adв: арътъtorй), iатъ, вezi. [de вnde

Ἄθρημα (ші îm:) 'Αθρήματα (τὰ), =θεωρητρα.

'Αθρηνὶ, adв: = 'Αδακρυτὶ, гър плînsй. [ἀ, θρῆνος].

'Αθρητέον, nosit: ал лѧї 'Αθρέω.

'Αθρίγγω(γκω)τος, ου (ὁ, ἡ), (zidй) пeînвълitй, nestpъшinatй. [ἀ, θριγκός].

Ἄθριξ, ἄτριχος (ὁ, ἡ), чел гър пърй. [ἀ, θρίξ].

'Αθριπήδεστος (ὁ, ἡ), [ἀ, θρίψ, ἔδομαι], пemînкatй de molїї, de вermї.

'Αθροίζω, [ἀθρόος], biit: οίσω, adѧnй, stpînгй. [de вnde

'Αθροίσιμος (ὁ, ἡ), пѧtinчosй a se adѧna. 2) de adѧnape, saй îndemînatiкй snpe adѧnape, (de вnde) «Ἡμέρα — » Гpr: zi de serвътoape, întpѧ кape se adѧnъ nopodѧл. [ші

Ἄθροισις, εως (ἡ), spînцepe, adѧnape. [ші

Ἄθροισμα (τὸ), adѧnътвръ. [ші

'Αθροισμὸς (ὁ)=Ἄθροισις, ші Ἄθροισμα.[ші

'Αθροιστήριον (τὸ), локй do adѧnape (adѧnътopiѳ). [ші

'Αθροιστὴς, οῦ (ὁ), adѧnътorй, stpînцътorй. [de вnde

'Αθροιστικὸς, ὴ, ὸν, кѧвiinчosй, îndemînatiкй ла adѧnape.

'Αθρόος [ἀ, întinz: ші θρόος], α, ον, ші (кѧ întpѧn: Atiк): Ἄθρους, ου (ὁ, ἡ), adѧnatй înnpeѧnъ ла вnй локй; (npin вpm:) пѧmъposй, înвілшвratй; вnѧл neste алтѧл грътъditй; neîntpepѧntй; întperй. «Ἔμειναν ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν». Іл: O. «Ἡ πόλις ἀθρόα.» Tѧч: «Ἄθρους ὤφθη». Пл: s'a вътzѧt вiind кѧ toatъ oastea sa. «Ἐν πέντε ἀθρόαις ἡμέραις». Ksen: în чinчї zile întpeцї. «Ὁ ἵππος μυωπιζόμενος συστέλλει ἑαυτὸν ἀθρόῳ τῷ σώματι.» Ksen: || (next:) 'Αθρόον, adв: în локй de 'Αθρόως.

Ἄθροος (ὁ, ἡ), поеt: nesгomotos, лinimtitй = 'Αθόρυβος. [ἀ, θρόος].

'Αθροότης (ἡ), totалй, întpeцime, totѧл adѧnatй ла вnй локй. [ші

'Αθρόως, adв: înnpeѧnъ, грътadъ; de odatъ; în цenepалй; întp'вnй кѧвîntй; neste totй; (pap, ші поеt:) гър sгomotй, în liniште; (de вnde) гър веste, de o daiъ. «Ὅταν ὁ Θεὸς αὐτὰ ἄγαν ἀθρόως ποτίζῃ». Ksen: «'Αθρόως εἰρῆσθαι». Лкs: «Ὁ δ' ἀθρόως αὖθι πεσών». Апл: [ἄθρόος].

Ἄθρυπτος (ὁ, ἡ), пefъръmatй, nestpi-

katъ. 2) (fig): neslъbitъ, neafemeiatъ; nemolíчosъ de desmiepdъpi; greъ, strашnikъ. 3) neslъbitorъ, nemolешitorъ; neîntъpîtъtorъ snpe desmiepdape. «Δίαιτα —». Pitg: «Προσώπου σύστασις ἄθρυπτος εἰς γέλωτα». Pl: [ἀ, θρύπτω]. [de bnde

'Αθρύπτως, adb: fъpъ desmiepdape, saъ molíчibne; strашnik. [ші

'Αθρυψία (ἡ), strъшnичie; înfpînape; simnlitate în traiъ.

'Αθυμέω -ῶ biit: ήσω. amъ inimъ pea, sîntъ mîxnitъ. 2) n'amъ inimъ, saъ kъpaжъ. [ші

'Αθυμία (ἡ), inimъ pea, tpistецъ. 2) lipsъ de boinцъ, neîndpъznealъ. «Τὸ πᾶν διαφέρει ἐν παντὶ ἔργῳ προθυμία ἀθυμίας». Ksen: [din

"Αθυμος (ὁ, ἡ), (kompr: -ότερος, ші sbnpl: -ότατος) tpistъ, melanxolikъ. 2) fpikosъ, neîndpъznецъ. 3) tpîndavъ; tîmnitъ; fъpъ boinцъ (neosîpdnikъ). [ἀ, θυμός]. [de bnde

'Αθύμως, adb: fъpъ inimъ, saъ indpъznealъ; fъpъ osîpdie; fъpъ nofiъ.

'Αθυρίδωτος (ὁ, ἡ), чел fъpъ fepestpe. [ἀ, θυρὶς, ἴδος].

"Αθυρμα, (τὸ), [ἀθύρω] жbkъpie; пъпbшъ; statbъ; (ші орче лbкрb fpbmosъ de жbkъpie, ші petpечере).

'Αθυρμάτιον (τὸ), dim: ал лbї "Αθυρμα, жbkъpioръ.

'Αθυρογλωσσέω -ῶ, biit: -ήσω. sîntъ fъpъ bшъ, adikъ neonpitъ ла limbъ, obpaznikъ. [ші

'Αθυρογλωσσία (ἡ), neînfpînape de limbъ, limbbцie; obpъznичie. [din

'Αθυρόγλωσσος (ὁ, ἡ), fъpъ bшъ, (neopit) ла limbъ; obpaznikъ. [ἀ, θύρα, γλῶσσα].

'Αθυρονόμος (ὁ, ἡ), batжokopitorъ, despецbitorъ de лецї. [ἀθύρω, νόμος].

"Αθυρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ bшъ, neînkisъ. (bezї ἀθύρωτος). [ἀ, θύρα].

'Αθυροστομέω -ῶ, biit: -ήσω = 'Αθυρογλωσσέω. [ші

'Αθυροστομία (ἡ), = 'Αθυρογλωσσία. [din

'Αθυρόστομος (ὁ, ἡ), = 'Αθυρόγλωσος. [ἀ, θύρα, στόμα].

"Αθυρσος (ὁ, ἡ), чел fъpъ tîpsъ (toїarъ bakantъ). [ἀ, θύρσος].

'Αθύρω [θύω=όρμῶ] biit: υρῶ. mъ жokъ, petrekъ bremea kb жbkъpiї. «'Αθύρων μεγάλα ἔργα». Pind: жbkîndb se kb fante marї, (adikъ) lesne isbbtind întp'avestea.

'Αθύρωτος, (ὁ, ἡ), чел fъpъ bшї, neînkisъ. «Οἴκημα —» Esst: 2) (fig:) slobodъ, neonpitъ, neînfpînatъ. «Στόμα —» Apistf: fbpъ bъpfitope, ші ч.л: [ἀ, θυρόω].

"Αθυστος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de

"Αθυτος (ὁ, ἡ), nежertfitъ, saъ pъъ жertfitъ. «"Αθυτα ἱερὰ καὶ ἀκαλλιέρητα.» Esx: 2) neîndemînatikъ, nenotpivitъ ла жertfъ. «Βοῦς —». Pl: 3) nesfinцitъ npin жertfъ. «Γάμος —» Ls: «Νόθη καὶ — συνουσία». Iambl: 4) чел че nb жertfeшte. «Οἱ ὕπατοι — γίνονται ἐπὶ τῇ νίκῃ». D: Kas: [ἀ, θύω].

'Αθῶος (ὁ, ἡ), [ἀ, θωή] nebinovatъ; (npin bpm:) neosînditъ. [de bnde

'Αθωόω -ῶ, biit: -ώσω. desbinovъцeskъ, slobozъ de osîndъ ne чinева.

'Αθώπευτος (ὁ, ἡ), nelinfbшitorъ, saъ nelinfbшitъ. 2) neînblînzitъ. 3) nemitapnikъ. [ἀ, θωπεύω].

'Αθωράκιστος (ὁ, ἡ), чел fъpъ za, saъ platoшъ; neapmatъ. [ἀ, θωρακίζω].

'Αθώρηκτος (ὁ, ἡ), neînbъtatъ. [ἀ, θωρήσσω].

'Αθώωσις, εως (ἡ), desbinovъцipe, eptape. [ἀθωόω].

Aἰ, ші (maї 'nainte de enflit:) Aἴ, konibnk: Dop: în локъ de εἰ. = «Aἴκε(κεν), saъ Dop: «Aἴκα, sbnos: în локъ de ἐάν. | «Aἰ γὰρ, Aἰ γὰρ δή». ші (Dop: ші Eол): «Aἴ, nofi: în локъ de Eἴθε.

Aἴ, saъ Aἲ, intepiek: (de mîxnipe, dbpepe, nekazъ, saъ mipape). «Aἲ τὸν "Αδωνιν.» Bion: «Aἲ τάλαν». Apistf:

Aἱ, nom: îm: fem: ал лbї ὁ, ἡ, τό.

Aἵ, nom: îm: fem: ал лbї ὅς, ἥ, ὅ.

'Aἴ, Eол: în локъ de ἀεί.

Aἶα, (ἡ), Ion: în локъ de Γαῖα.

Aἴαγμα (τὸ), noet: plînsoape, bочitъpъ. [din

Aἰάζω. biit: -άσω. stpirъ αἴ, αἴ, mъ baitъ, plînfъ, mъ bочeskъ. 2) (akt:) kъieskъ ne чinева.

Aἰακτὸς [αἰάζω], ὴ, ὸν, noet: bpednikъ de plîns. 2) mixnичosъ; dbpeposъ, dbiosъ.

Aἰανὴς [αἴ], έος (ὁ, ἡ), ші Aἰανὸς, ὴ, όν, noet: = Aἰνός. adbkъtorъ de mîxnipe, bpednikъ de milъ; tpistъ, nosomopîtъ. 3) [ἀεὶ] bечnikъ [de bnde

Aἰανῶς, adb: în bечї, totdabna.

Aἰβοῖ [αἴ, οἴ], intepiek: (de mîxnipe, de nekazъ; de mipape; ші de plînцepe).

Aἴγαγρος (ὁ, ἡ), kaпръ selbatikъ. [αἴξ, αἰγός, ἄγριος].

Aἰγανέη [ἡ], noet: Ion: лапче neste totъ de fepъ (че se asbîrlъ npintp' o kbrea de kaпръ, ші se întpebbinцeazъ ла binapea kaпrelor selbatiче, de bnde îї este ші etimolonia). [Aἴξ, αἰγός],

Αἴγδην [ἀΐσσω], adv: poet: penede, iute.

Αἰγέη, ωι Αἰγείη, Ion: poet: în лоиă de Αἰγῆ. [ωι

Αἴγειος, α, ον, de капръ. [αἴξ, αἰγός].

Αἰγείρινος, η, ον, de плоп. [din

Αἴγειρος (ἡ), [ἀΐσσω] плопă.

Αἰγειροτόμος (ὁ, ἡ), тъietorъ de плопi. [αἴγειρος, τέμνω].

Αἰγειρών, ῶνος (ὁ), poet: пъdure de плопi. [αἴγειρος].

Αἰγελάτης, ου (ὁ), poet. mînъtorъ, пъstorъ de капре. [αἴξ, ἐλαύνω].

Αἴγεος, η, ον. Ion: în локъ de Αἴγειος.

Αἰγῆ, ῆς (ἡ),(кв întrвn: din Αἰγέη, se înț: доră, піеле) піеле de капръ. [αἴξ, αἰγός].

Αἰγιαλίτης, ου (ὁ), ωι Αιγιαλῖτις, ιδος (ἡ), църтвреапъ, църтвревнкъ. [din

Αἰγιάλὸς (ὁ), [ἀΐσσω, saъ ἄγνυμι, ωι ἅλς, ἁλός] църmъ de маре. [de вnde

Αἰγιαλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Αἰγιαλίτης.

Αἰγιβάτης, ου (ὁ), înкълікъtorъ (ronitorъ) de капре. 2) чел че пîшеште ка капра. [αἴξ, βάω, βαίνω.]

Αἰγίβοσις, εως (ἡ), poet: пъшune de капре. [ωι

Αἰγιβότης, ου (ὁ), poet: пъstorъ de капре. [ωι

Αἰγίβοτος (ὁ, ἡ), poet: (локъ) пъвкатъ de капре; saъ de пъвкат капре. [αἴξ, βόω, βόσκω].

Αἰγίδιον [τὸ], dim: ал лиї Αἴξ, къпріцъ.

Αἰγιθαλὸς (ὁ), вnъ felъ de пазъре mînкътoape de алвine. = кв

Αἴγι(γιν, γισ)θος, ου (ὁ), (bezi ωι Αἰγοθήλης).

Αἰγίκνημος (ὁ, ἡ), чел кв пічоаре de капръ. [αἴξ, αἰγὸς, κνήμη].

Αἰγικορεὺς, έως (ὁ), poet: [αἴξ, κορέω, saъ κορέννυμι] пъstorъ (съtърътorъ) de капре.

Αἰγίλιψ, ιπος (ὁ, ἡ), poet: [αἴξ, λείπω] (локъ) arenoc de вшвлат, pînoсъ, 'палъ, ωι de капре пъръsitъ.

Αἴγιλος (ὁ), вnъ felъ de салчіе плъкътъ капрелоръ ла шîпкаре. [αἴξ, αἰγός].

Αἰγιλώπιον (τὸ), dim: ал лиї (3)

Αἰγίλωψ, ωπος, ωι (poet:) οπος (ὁ), [αἰγὶς, ὤψ]. вnъ felъ de орzъ, saъ овъsъ selvatiкъ. 2) вnъ felъ de коначіъ poditorъ de rînd'ъ de mîнкаре. 3) anostemъ (fistвлъ), че se face пе dinъвntrъ ла коada окiвлиї.

Αἰγινόεις, εσσα, εν, poet: boratъ de капре. [αἴξ, αἰγός].

Αἰγινομεὺς, έως, ωι

Αἰγινόμος (ὁ), пъstorъ de капре. [ωι

Αἰγίνομος (ὁ, ἡ), poet: пъвкатъ de капре. [αἴξ, νέμω].

Αἰγίοχος (ὁ, ἡ), чел че ține egida (bezi Αἰγὶς). [αἰγὶς, ἔχω].

Αἰγίπαν, ανος (ὁ), zeвлъ Панъ, авiad пічоаре de капръ. [Αἴξ, Πάν».]

Αἰγιπόδης, ου (ὁ), poet: ωι

Αἰγίπους, οδος (ὁ, ἡ), чел че аре пічоаре de капръ. [αἴξ, ποῦς].

Αἰγίπυρος (ὁ), вnъ felъ de вzрianъ кв глорi рошiї, лъmiцъ. [αἴξ, πυρός].

Αἰγὶς, ίδος (ἡ), [αἴξ, αἰγός] піеле de капръ. 2) înвръкъminte, saъ za de піеле de капръ. 3) (прiпч:) înfrikoшatвл вкътъ ал лиї Жое, ωι ал Minervеї. 4) [ἀΐσσω] = Καταιγὶς. 5) piцinoasa inimъ a вnиї felъ de вradъ, zadъ. 6) o natiтъ de окi= 'Αγλίη.

Αἰγίσκος (ὁ), dim: ал лиї Αἴξ, mikъ цапъ.

Αἰγλάεις, εντος, ωι (кв sink:) Αἰγλᾶς, άντος. Dor: în локъ de Αἰγλήεις. [din

Αἴγλη (ἡ), poet: [ἀΐσσω, saъ 'Αγάλλω]. лвminъ, strълвчipe. 2) fъклiе; латпъ. 3) (fir:) strелвчitъ faшъ, пвme bestitъ; търеџie. [de вnde

Αἰγλήεις, εντος (εσσα, εν). ωι (кв întrвn:) Αἰγλῆς, ῆντος = кв

Αἰγλήτης, ου (ὁ), poet: лвminosъ, strълвчitorъ; fълџerъtorъ; pesninditorъ de лвminъ.

Αἰγλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: лвminosъ; лвminътorъ. [αἴγλη, φαίνω].

Αἰγοβάτης, ου (ὁ), = Αἰγιβάτης.

Αἰγοβότας, α (ὁ), Dor: în локъ de Αἰγιβότης.

Αἰγίδορος (ὁ, ἡ), чел de піеле de капръ. [αἴξ, αἰγὸς, δορά].

Αἰγοθήλης, ου (ὁ), o пазъре noптoasъ, asemвnea кв rîndвrika, kape se sokoteвte, къ вкре de ла капре (Lat: Caprimulgus). [αἴξ, θηλή).

Αἰγόκερας, ατος (τὸ), вnъ felъ de плантъ. каvъ Тъlis. [ωι

Αἰγοκερεὺς, έως (ὁ), poet: ωι

Αἰγόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кв коарне de капръ. 2) (sввst:) вnъ felъ de капръ селватикъ; steaoa Zodiilor Капрiкорнвл. [αἴξ, αἰγὸς, κέρας].

Αἰγοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кв капъ de капръ. 2) вnъ felъ de пазъре. [αἴξ, κεφαλή.]

Αἰγόλεθρος (ὁ), o вzрianъ omopîtoape de капре. [αἴξ, αἰγὸς, ὄλεθρος].

Αἰγομελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кв тъdвлape de капръ. [αἴξ, αἰγὸς, μέλος].

Αἰγονόμιον (τὸ), tврitъ de капре. 2)

локъ de пъшкпе a капрелор. [din

Αἰγονόμος (ὁ), пъstorъ de капре. [ші

Αἰγόνομος (ὁ, ἡ), (локъ) пъскътъ de капре; saъ îndemînatikъ, priinчosъ ла пъшкпе de капре. [αἴξ, αἰγὸς, νέμω].

Αἰγόνυξ, υχος (ὁ, ἡ), кавтъ Αἰγώνυξ.

Αἰγοπίθηκος (ὁ), кпъ felъ de maĭmъцъ кь fiгъръ de капръ. [αἴξ, πίθηκος].

Αἰγόπλαστος (ὁ, ἡ), poet: плъsmвitъ, saъ formatъ ка о капръ. [αἴξ, πλάττω].

Ἀἰγοπόδης, ου (ὁ), poet: = Αἰγιπόδης.

Αἰγοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кь faцъ, obrazъ de капръ. [αἴξ, πρόσωπον].

Αἰγόπυρος (ὁ), кавтъ Αἰγίπυρος.

Αἰγοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кь крачĭ (picioare) de капръ. [αἴξ, σκέλος].

Αἰγοτριχέω -ῶ, biit: -ήσω. amъ пъръ (лînъ) de капръ. [αἴξ, θρίξ, τριχός].

Αἰγότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), frekatъ (кълкатъ) de капре. [αἴξ, τρίβω].

Αἰγοφάγος, (ὁ, ἡ), mînkъtorъ de капре. [αἴξ, φάγω neîntr.]

Αἰγόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кь окĭ de капръ. [αἴξ, ὀφθαλμός].

Αἰγυπιὸς (ὁ), poet: вълтъръ. = Γύψ.

Αἰγυλιὸς (ὁ), кпъ felъ de пазъре nontoasъ, кпъ soiъ de вълпіцъ; (vezĭ ші Αἰγοθήλης).

Αἰγώνυξ, υχος (ὁ, ἡ), poet: чел кь кпгіĭ de капръ. [αἴξ, ὄνυξ]. [de кnde

Αἰγώνυχον (τὸ), кпъ felъ de върianъ, meiъ пъзъreskъ.

Αἰγωπὸς (ὁ, ἡ), челъ кь окĭ, saъ faцъ de капръ. [αἴξ, ὤψ].

Ἀΐδας, α saъ ao (ὁ), Dor: în локъ de ῾Ἀδης.

Αἰδεῖο, ші Αἴδεο, poet: în локъ de Αἰδοῦ, порвпч: ал лвĭ

Αἰδέομαι -οῦμαι, biit: ésομαι, ші poet: -ήσομαι, ші -έσσομαι (nex: ἠδέσθην, ші tp: de кь: ἤδεσμαι). mъ sfieskъ, mъ рвшinezъ, mъ temъ moralîceште. «Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι». Il: H. 2) pespektezъ, vinsteskъ. «Τοὺς φρονιμωτάτους αἰδούμενος, καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους φοβούμενος». Ksen: 3) mъ îndвплекъ spre eptape, mъ înвlînzeskъ, mъ milostivesкъ. «Τά δε τ' αἴδεο, καὶ μ' ἐλέησον«. Il: X. [αἰδώς].

Αἴδεσθεν, Eol: în локъ de ἠδέσθησαν.

Αἰδέσιμος (ὁ, ἡ), atrъgъtorъ de sfialъ, pespektъ, simpatie kътре sine, saъ pespektavilъ. 2)=Αἰδήμων. [αἴδεσις]. [de кnde

Αἰδεσιμότης (ἡ), pespektavilitate.

Αἴδεσις, εως (ἡ), = Αἰδώς.

Αἰδεστὸς, ἡ saъ ὸς, όν.= Αἰδέσιμος. [din

Αἰδέω -ῶ. biit: ésω (neîntr: akt: ал лвĭ Αἰδέομαι, din капе kompвsвл καταιδέω, ші pas: tpe: de кь: ἠδεσμένος sînt întrebвinцaцĭ într' aceasta însemnare), mîшkъ spre sfiaль, saъ pespektъ, milъ, simpatie ші челе asemenea; îndвплекъ spre eptape, înвlînzeskъ. [αἰδώς].

Ἀΐδεο, Ion: în локъ de ἄδου.

Ἀΐδηλος, (ὁ, ἡ,) poet: [ἀ, ἰδεῖν] neapъtatъ, невъzвtъ, tainikъ; nedesлвшitъ; nekвnoskвtъ; neapropiatъ; neaштentatъ. 2) neînsemnatъ, neslъвitъ. 3) въtъmtorъ; прънъditorъ.

Αἰδημονέω -ῶ, biit: -ήσω. sîntъ sfiiчosъ, рвшinosъ. [ші

Αἰδημόνως, adв: кь sfialъ, рвшine, modestie (smepenie, квтпътate). [ші

Αἰδημοσύνη (ἡ), sfialъ, рвшine, modestie. [din

Αἰδήμων, ονος (ὁ, ἡ), sfiiчosъ, рвшinosъ, neîndpъzneцъ, modestъ. «Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστατος». Aten: [αἰδώς].

Ἀΐδης, έος (ὁ, ἡ), poet: невъzвtъ, neapъtatъ. [ἀ, ἰδεῖν].

Ἀΐδης ου (ὁ), poet: în локъ de ῾Ἀδης.

Αἰδήσιμος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de Αἰδέσιμος.

῾Ἀΐδι, poet: în локъ de ῾Ἀδῃ, dat: ал лвĭ ῾Ἀδης.

Ἀΐδιος [ἀεὶ], α, saъ ος, ον. de totdвna, вечnikъ. [de кnde

Ἀϊδιότης (ἡ), вечniчie. [ші

Ἀϊδίως, adв: în вечie.

Ἀϊδιὴς, έος, ші

Ἀϊδιὸς, οῦ (ὁ, ἡ), poet: = Ἀϊδὴς, nevъzвtъ.

Αἰδοῖος (ὁ, ἡ), (kompar: -ότερος, ші -έστερος, -ότατος, ші -έστατος) poet: [αἰδώς], = Αἰδέσιμος. 2) = Αἰδήμων, «Κακὸν δ' αἰδοῖος ἀλήτης. Od: || (sвbst): Αἰδοῖον (τὸ), ші im: Αἰδοῖα (τὰ), пърцiле пъскътоare. [de кnde

Αἰδοιώδης, εος (ὁ, ἡ), каре are чева pespektavilъ, ші kam însъflъ рвшine, ші sfialъ.

Αἴδομαι, poet: în локъ de Αἰδέομαι.

῾Ἄιδος, poet: în локъ de ῾Ἀδου, цen: ал лвĭ ῾Ἀδης.

῾Ἀΐδός δε, ші (într' вna) ἀϊδόσδε, poet: în локъ de ἐς ἄδου (se înцel: οἶκον, saъ τόπον).

Ἀϊδοφοίτης, ου (ὁ), чел че мерце des în iadъ. [ἀΐδης, φοιτάω].

Αἰδόφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: чел кь simцimîntъ, saъ disposiцie de modestie,

ші simпatie (smepitъ ші miлosъ). [αἰδώς, φρήν].

'Αϊδρείη, ші 'Αϊδρηίη (ἡ), Ion: în лokъ de 'Αϊδρία.

'Αϊδρήεις, εσσα, εν, = (maї noвъ peformaцie a лвї) 'Αϊδρις.

'Αϊδρία (ἡ), neштiinцъ, neчеркаре. [din

'Αϊδρις, ιος ші εος (ὁ, ἡ), noet: neштiitopъ, neînпвъцatъ; neчеркatъ, fъръ idee de чева. [ἀ, ἴδρις].

'Αϊδροδίκης, ου (ὁ), ші

'Αϊδρόδικος (ὁ, ἡ), пеквnoskътopъ de dpeптate, nedpeптъ, пелецiзitъ, селвatikъ. «Θῆρας 'Αϊδροδίκας». Пind: [ἄϊδρις, δίκη].

'Αϊδροσύνη (ἡ), noet: = 'Αϊδρία.

'Αΐδρυτος (ὁ, ἡ), noet: în лokъ de 'Aνίδρυτος.

Αἰδὼ, ак: sinr: ал лвї Αἰδώς.

'Αΐδων, ωνος, ші

'Αϊδω(δο)νεὺς, έος, ші Ion: ῆος, noet: Zeвл iadвлвї (Плвtonъ). [ші

'Αϊδώνιος (ὁ, ἡ), noet: кввiїnчosъ iadвлвї, saъ zeвлвї iadвлвї. [ἀΐδης].

Αἰδὼς, όος -οῦς (ἡ), [ἀ, ἰδεῖν, a nв вedea, fiind къ sfiala onpeшte вedepea). sfiiалъ, pвшine. «Αἰδὼς, 'Αργεῖοι». Iл: E. 2) simцipe, iввipe de чinste; moралъ fpікъ de челе първte, saъ în fiinцъ neчinstite лвкрврї. «Αἰδὼ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ». Iл: O. 3) smepenie; квmпътate, modestie. «Ἐπί τοι πρέπει, γύναι, ὄμμασιν αἰδὼς καὶ χάρις. Om: Imn: 4) pesпектъ. «Ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰδοῦς τεύξῃ». Ksen: 5) вmiлipe snpe eptape, компътimipe. «Λυκοσουρεῦσι δὲ ἀπειθήσασιν ἐγένοντο ὅμως παρὰ τῶν 'Αρκάδων αἰδὼς Δήμητρος ἕνεκα». Павв: 6) = Αἰδοῖα, тъдвлареле челе asквnse. «Χλαῖναν τ' ἠ δὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει». Iл: B.

'Αϊδῶς, adв: пе певъzвte. [ἀϊδής].

Αἰεθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în лokъ de 'Αειθαλής.

Αἰεὶ, Ion: în лokъ de 'Αεί.

Αἰειγενέτης, ου (ὁ), noet: în лokъ de 'Αειγενέτης.

Αἰείκοτε Ion: în лokъ de 'Αείποτε.

Αἰειτὸς, Ion: noet: în лokъ de 'Αετός.

Αἰέλουρος (ὁ, ші ἡ), Ion: în лokъ de Αΐλουρος.

Αἰὲν, noet: în лokъ de 'Αεί.

Αἰένυπνος (ὁ, ἡ), noet: totdaвna adopmitъ. [αἰὲν, ὕπνος].

Αἰὲς, Dop: în лokъ de 'Αεί.

Αἰετηδὸν, adв: noet: ka ввлтврвл. [ші

Αἰετιαῖος, α, ον, ші

Αἰετόεις, εσσα, εν, noet: кввiїnчosъ ла ввлтвръ; saъ ла koama kaseї. [din

Αἰετὸς (ὁ), noet: în лokъ de 'Αετός.

Αἰζήεις; εσσα, εν, ші

Αἰζήϊος, ші

Αἰζηὸς (ὁ, ἡ), noet: [ἀεὶ, ζέω], tînъръ (ал къpвia sînцe ferve), цeanъnъ; demteптъ, aцerъ, вioiъ. «Πρόμαχος αἰζήεις». At: вepde, în floapea sa. «Βλάστημα αἰζάεν». Esix: влъstapъ вîptosъ.

Αἰηνὴς, έος (ὁ, ἡ), în лokъ de αἰανής.

Αἰήτης, ου (δ), noet: în лokъ de 'Αήτης.

Αἴητος (ὁ, ἡ), noet: în лokъ de "Αητος.

Αἰητὸς, Dop: în лokъ de 'Αετός.

Αἴθ' (în апок:) noet: în лokъ de Αἴθε, Αἴτε.

Αἰθάλεος, ші Αἰθαλέος, α, ον, noet: apsъ, пîpлitъ de foкъ, saъ de snвzъ. 2) apzъtopъ. [din

Αἰθάλη (ἡ), [αἴθω] snвzъ; fвninцene. (вezї ші ἀσβόλη, ші λιγνύς).

Αἰθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Αἰθαλέος.

'Αϊθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în лokъ de 'Αειθαλής.

Αἰθαλίων, ωνος (ὁ), nerpitъ de apsвръ, пîpлitъ (enit: ал гpoepeлвї). [ші

Αἰθαλόεις, εσσα, εν, noet: = Αἰθαλέος. [din

Αἴθαλος (ὁ, ἡ), noet: = Αἰθάλεος. 2) (sввst) = Αἰθάλη. [de вnde

Αἰθαλόω -ῶ, вiit: -ώσω. nerpeskъ чева прin foкъ. 2) apzъ, fakъ чева чепвшъ. 3) prefakъ чева în fвninцene. «Ἕως ἂν αἰθαλώσῃς λιγνὺν αὐτάρκη». Diskp: [ші

Αἰθαλώδης, εος (ὁ, ἡ), nerpitъ de foкъ ка fвninцenea. [ші

Αἰθαλωτὸς, ἡ, ὸν, apsъ, пîpлitъ de foкъ, saъ de snвzъ; prefъквtъ în snвzъ, ші чепвшъ.

Αἰθἄν, Dop: în лokъ de Αἰθῶν, цen: im: fem: ал лвї Αἰθός.

Αἴθε, koniвnk: Dop: ші noet: în лokъ de Εἴθε.

Αἰθερεμβατέω -ῶ, вiit: ήσω. = Αἰθεροβατῶ. [αἰθὴρ, ἐν, βατέω].

Αἰθέριος, α ші ος, ον, чел în eteръ, saъ din eteръ, (въzdвхъ, aerъ); чepeskъ. [αἰθήρ]. [de вnde

Αἰθεριώδης, εος (ὁ, ἡ), = Αἰθερώδης. [ші

Αἰθερίως, adв: 'палт, în въzdвхъ, în aerъ.

Αἰθεροβατέω -ῶ, вiit: -ήσω. вmвлв în въzdвхъ, în aerъ. [αἰθὴρ, βατέω].

Αἰθεροβόσκης, ου (ὁ), tръitopъ, лokвitopъ în eteръ, în aerъ. [αἰθὴρ, βόσκω].

Αἰθεροδρόμος (ὁ, ἡ), kom: алергътopъ, квpieръ în aerъ. [αἰθὴρ, δρόμος].

Αἰθεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ка етерел, въздъхел ла ғаџъ. [αἰθὴρ, εἶδος].

Αἰθερολογέω -ῶ, вііт: -ήσω. ком: ворвескъ despre етерь, ші челе dintр' інсел. [din

Αἰθερολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште despre етерь, astronomъ. [αἰθὴρ, λόγος].

Αἰθερονόμος (ὁ, ἡ), поет: петрекъторь ін етерь. [αἰθὴρ, νέμομαι].

Αἰθερόπλαγκτος (ὁ, ἡ), поет: рътъчітъ ін етерь. [αἰθὴρ, πλάζομαι].

Αἰθερώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка етерел.

Αἰθήεις, εσσα, εν, поет: = Αἰθαλέος.

Αἰθὴρ [αἴθω, ἀὴρ], έρος (ὁ, ші поет: ἡ), аерел de neste atmosferъ фоарте 'налтъ, ші кърат; черел, унде локуіаъ Zeiї; ші кіар atmosferікел аерь. « Αἰθὴρ ὑγρὰ, ψυχρὰ ші ч.л:» 2) seninел, кърата луминъ а черелуї. «Οὐρανόθεν δ' ὑπερῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ. Іл: П:

Αἰθόλιξ, ικος (ἡ), = Αἰθύλιξ.

Αἰθοπία (ἡ), чеа кь ғаџъ негрітъ de соаре; негріцоасъ (епіт: ал Дианеї). [αἴθω, ὄψ, ὀπός].

Αἰθὸς, ὴ, όν. арсь, негрітъ de соаре, сад de фокъ; негріцосъ. 2) луминосъ, фокосъ, стрелучітъ. «'Ασπίδος αἰθᾶς». Пінд: [ші

Αἴθος, εος -ους (τὸ, ші ὁ), поет: арсъръ; фокъ; стрелучіре. [αἴθω].

Αἴθουσα (ἡ), (прінц:) fem: партц: ал луі Αἴθω. 2) (сърст:, се інџел: στοά) предворь въстъ, сад арсь de соаре (фііпд къ овічнуіаъ а'л фаче къре ресъріть, сад міазъ-зі); салъ, салонь (ла чеї de акум). (везї ші Αἴθριος).

Αἴθοψ, οπος (ὁ, ἡ), арсь ла ғаџъ; (прін врм:) негрь, луціось. 2) арзъторь, сад негріторь de ғаџъ. 3) інфокатъ, стрълучіторь. везї ші Αἴθων. [αἴθω, ὄψ].

Αἴθρα [αἰθὴρ], ας (ἡ), сенінь, черь кърать ші ғъръ норі. « Ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος, ποίησον δ' αἴθρην». Іл: Р. 2) ръкоаре; аерь рече кь врѣмъ.

Αἴθρανος (ὁ), унь ґелъ de мангалъ інкълзіторь de пічоаре (търчеште ґандурь, ғранц: chaufferette).

Αἴθρη (ἡ), Ion: ші At: ін локъ de Αἴθρα.

Αἰθρηγενέτης, ου (ὁ), ші

Αἰθρηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: (епіт: ал крівъцелуї) пъскътъ, продусь din етерь; ші (акт:) продукторь de сенінь, сад ғрігь ші врѣмъ. [αἴθρη, γείνω].

Αἰθρήεις, εσσα, εν, поет: ін локъ de Αἴθριος. [ші

Αἰθρία (ἡ), = Αἴθρη. [ші

Αἰθριάζω (ιάω), вііт: άσω. експуіь чева афаръ ла аерь ін въздухъ. 2) (неут:) петрекь афаръ сърт черь, ін ғрігь, ғъръ інвъліторе. 3) (унінер:) сенінеазъ, се фаче сенінь. «Αἰθριάζειν τὸν ἀέρα». Арист: [ші

Αἴθρινος (ὁ, ἡ), = Αἴθριος.

Αἰθριοκοιτέω -ῶ, вііт: -ήσω. мъ кълкь атаръ сърт въздухъ, ла ръкоаре. [αἴθριος, κοίτη].

Αἴθριος, α ші ος, ον. кърать, сенінось, ненороснь. 2) експусь ін аерь. ғъкътъ не време сеніноасъ; рече, інтеџатъ. || (неут:) Αἴθριον (τὸ), предворел векілор Романї нумітъ лат: Атріит. [αἴθρη].

Αἰθροβατέω-ῶ, вііт: -ήσω.= Αἰθεροβατέω. [din

Αἰθροβάτης, ου (ὁ), умблъторь ін етерь, ін аерь, аероватъ. [αἴθρα, βατὴς].

Αἰθροδόνητος (ὁ, ἡ), поет: чел че се клетинъ ін етерь, ін аерь. [αἴθρη, δονέω].

Αἰθροπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = Αἰθερόπλαγκτος. [αἴθρη, πλάνη].

Αἰθροπολεύω (έω -ῶ), вііт: -εύσω (-ήσω), поет: = Αἰθεροβατέω -ῶ. [αἴθρη, πόλος].

Αἴθρος (ὁ), поет: ғрінел диминеџеї; аерь реџось; врѣмъ. [αἴθρη].

Αἴθυγμα (τὸ), поет: [Αἰθύσσω] інтърітаре de ғлакъръ сьғлатъ. 2) лучіре de луминосъ трѣнъ мішкатъ. 3) скінтеіере. 4) кърбуне інвъліть de аџіџаї фокел; (de унде 5) (ғіг:) зъдърїре, індемнь, прічинъ інтърітъторе. « Εὐνοίας αἰθύγματα». Плв:

Αἴθυια (ἡ), [αἴθω, пентрь пеагра са ғаџъ] о пасъре de апъ (къфундъторе), водирлъть, сад лешіцъ.

Αἰθυιόθρεπτος (ὁ, ἡ), хрънітъ кь пъсърї αἴθυιαι; сад трѣітъ ін апъ ка αἴθυια; пескарь. [αἴθυια, τρέφομαι].

Αἰθυκτὴρ (ὁ, ἡ), поет: [αἰθύσσω] репезіцось, іуте сад лесне мішкатъ.

Αἰθυλικώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о въшікуџъ де арсъръ. [din

Αἰθύλιξ [αἴθω], ικος (ἡ), въшікъ а пеліцеї din арсъръ.

Αἰθύσσω, [αἴθω] вііт: -ύξω. поет: аџіџь, апрінзь; (ғіг:) індемнь, інтърітъ. || (неут:) мъ апрінзь; луческь; скінтеіезь; (ғіг:) мъ інтърітъ, мъ апрінзь; пъвълескь.

Αἴθω, (прел: ᾔθον, ші маї мълтъ пь), апрінзь; арзь, інфлъкърезь. «Πῦρ αἴθειν». Ер: (ші ғіг:) «Χόλον αἴθειν». Аналект: || (нестр:) арзь; луминезь; луческь. «Λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾔθον. Соф: || (пас:) мъ апріџь,

mъ apzъ. «Τὰ δὲ αἴθεται κάλλιστα». Ep:
Αἴθων, οντος, (ουσα, ον). partч: ал лъї Αἴθω.
Αἴθων, ονος (ὁ), noet: [αἴθω]. apzъtopъ, înflъkърътopъ. «Κεραυνὸς (λιμὸς)—». 2) fokosъ, skïnteietopъ, лъчiosъ. «Σίδηρος (Τρίπους, Λέβης, ші ч. л:)—». 3) apsъ, nerpitъ de fokъ, saъ de fъmъ; apsъ de soape; nerpiчiosъ; saъ (вne opï) рошв, вълапъ; (fir:) ръвdътopъ, bîptosъ. 4) iste; fervinte; penezichiosъ; aktivъ, aцеръ. «Αἴθων ἀνήρ». Sof:
Αἴκα, konivnku: Dop: în lokъ de 'Eán.
Αἰκάλλω, viit: αλῶ. linгъшeskъ, mînгiїъ; înveseleskъ.
Αἴκε, ші (maї 'nainte de вокале) Αἴκεν, konivnku: noet: în lokъ de 'Eán.
Αἰκέλιος, (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de 'Ἀεικέλιος.
Ἄϊκες (αἱ), kaвtъ aїţ.
'Αϊκὴ (ἡ), noet: [ἀΐσσω] mішkape, sъpitвръ penede.
'Αϊκὴς, ші Αἰκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Ἀεικής.
Αἰκία (ἡ), [ἀεική] ръъ tpatamentъ; okърîpe, nevinstipe; вътaie; рънipe, ші ч.л: 2) nenopочipe; tikълошie. [de вnde
Αἰκίζω, viit: ίσω. tpaktezъ ne чinева ръъ; (nevinsteskъ; batъ; рънeskъ). «Νεκρὸν—». чivnteskъ, saъ îї taiъ mъdвлареле sipe batжokoръ. «Τὰ χωρία —». le taiъ kopaчiї. [de вnde
Αἴκισμα (τὸ), ші
Αἰκισμὸς (ὁ), lovitвръ, вътaie; рънipe; nevinstipe. [ші
Αἰκιστὴς, οῦ (ὁ), ші Αἰκίστρια (ἡ), nevinstitopъ; lovitopъ; рънitopъ. [de вnde.
Αἰκιστικὸς, ὴ, ὸν, aплекатъ, disпвъъ sipe a вътъma, a nevinsti, ші ч.л: 2) чeea че se faче în felъ de nevinste, че se dedвче ла nevinstipe.
Αἰκιστὸς, ὴ, ὸν, bîntвitъ de nevinstipe, вътaie, ші ч.л: saъ чел че se poate bîntвi în op че kipъ. [αἰκίζομαι].
'Αϊκτὴρ (ὁ), noet: пъвълitopъ; penezichiosъ. [ἀΐσσω].
Ἄϊκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἰκνοῦμαι] neaжвnsъ, neaпroniatъ =='Ανέφικτος.
'Αϊκῶς, ші Αἰκῶς, adв: noet: ==Ἀεικῶς.
Αἴλινος (ὁ, ἡ), [αἴ, λῖνος, bezï zivepea]. tînгвiosъ, plîцeposъ, жалпikъ. || (sвbst:) kîntikъ tînгвiosъ, жълipe.
Αἴλούριος (ὁ), вnъ felъ de вкpianъ, че se mъninkъ de kotoivл selвatikъ. [Αἴλουρος]. (bezï ἄσαρον).
Αἰλουρόμορφος (ὁ ἡ), чел kв faцъ de kotoiъ selвatikъ. [αἴλουρος, μορφή].
Αἴλουρος (ὁ), [αἰόλος, οὐρὰ, nentpв шерпвita mîшkape a koadeї лвї] kotoiъ selвatikъ. (ла чеї noї 2) веверіцъ.
Αἷμα (τὸ), sînце, «Αἵματος ἔμπλεως». Лвч: 2) (fir:) omopъ «'Εφ' αἵματι φεύγειν». Dem: a se nîpî nentpв omopъ. 3) pвdenie (maї кв sea:) din sînце. «Πρὸς αἷματος. saъ 'Εν αἵματι εἶναί τινι». a fi рвdъ кв чinева. 4) neamъ, oriцinъ. «Ταύτης τε γενεῆς καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.» Il: Z. Y. 5) (pap ші noet:) кvцitъ sînцeratъ». Νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων. «Sof:
Αἱμακο(κου)ρία (ἡ), (maї кв sea: ла îm:) [αἷμα, κορέννυμι] жертfъ nentpв moрцї. (maї mвлt ла Беоцienї ші Dopienї).
Αἱμακτὸς, ὴ, όν, sînцeratъ. [αἱμάττω].
Αἱμαλέος, α, ον, noet: sînцeposъ. [αἷμα].
Αἱμαλωπὶς, ίδος (ἡ), sînце кв matepie пвroioasъ stpînsъ din întîmplare în okï. [din
Αἱμάλωψ [αἱμαλέος, ὤψ, saъ μώλωψ], ωπος (ὁ), чел че ape sînце în okï, (чел че пътimemte de Αἱμαλωπὶς); sînцeposъ. 2)=Αἱμαλωπὶς, ші μώλωψ. 3) sînце stpikatъ.
Αἱμαποσία (ἡ), == Αἱματοποσία.
Αἱμὰς, άδος (ἡ), înвîlшвgatъ върsape de sînце. [αἷμα].
Αἱμασιὰ, (ἡ), [αἱμὸς, saъ αἱμάσσω] înгръdipe de търъчini; saъ ші de nietpe ші къръmizï. «Αἱμασιὴν πλίνθων ὀπτέων». Ep: [de вnde
Αἱμασιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка o înгръdipe.
Αἱμάσσω, viit: άξω. sînцerezъ. 2) sîntъ sînцeratъ; saъ рошв ка sînцеле. [αἷμα].
Αἱματεκχυσία (ἡ), (Skp:) върsape de sînце. [αἷμα, ἐκ, χέω].
Αἱματηρὸς, ὰ, ὸν, noet: sînцeratikъ. == Αἱματόεις. [αἷμα, -τος].
Αἱματηφόρος, (ὁ, ἡ), adвkъtopъ, prічinвitopъ de върsape de sînце, de înжвnгiepe. [αἷμα, φέρω].
Αἱματία, (ἡ), zeama чea neagръ a Лacedemonenilop, че se faчea кв sînце. [ші
Αἱματικὸς, ші (pap) Αἱμάτινος, η, ον, == Αἱματώδης. [ші
Αἱμάτιον (τὸ), Dim: ал лъї αἷμα, sînцiшopъ, пвцinъ sînце. [ші
Αἱματίτης, ου (ὁ), ші Αἱματῖτις, ιδος (ἡ), кввiinчosъ ла (asemenea, saъ fъквtъ кв) sînце. «Αἱματίτης λίθος, saъ (nвmaї) αἱματίτης». niatpa ematostatвл. « Αἱματῖτις φλέψ». bîna sînцelвї. «Χορδὴ αἱματῖτις» kîrnatъ fъквtъ кв sînце. [αἷμα].
Αἱματοδόχος (ὁ, ἡ), ==Αἱμοδόχος.

Αἱματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în ѣелъл sînцелъї, asemenea къ sînцеле. [αἷμα, εἶδος).

Αἱματόεις, εσσα, εν, поеt: sînцeратікъ. [αἷμα].

Αἱματολειχὸς (ὁ, ἡ), лînгъторъ de sînцe. [αἷμα, λείχω].

Αἱματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, ѣкътторъ de sînцe. [αἷμα, ποιέω].

Αἱματοποσία (ἡ), вере de sînцe. [ші

Αἱματοποτέω -ῶ, вііт: -ήσω. вeaъ sînцe. [din

Αἱματοπότης, ου (ὁ), въвторъ de sînцe. [αἷμα, πίνω].

Αἱματορρόφος (ὁ, ἡ), sорвіторъ de sînцe. [αἷμα, ροφέω].

Αἱματόῤῥυτος (ὁ, ἡ), поеt: (αἷμα, ῥέω]. =къ

Αἱματοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че'і пікъ sînцe, moiatъ în sînцe. [αἷμα, στάζω].

Αἱματοσφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), înжънгіатъ, înпекатъ în sînцеле съъ; saъ (din грешалъ) în локъ de Αἱματοσταγής. [αἷμα, σφάζω].

Αἱματόφυρτος (ὁ, ἡ), поеt: ѓръmînтатъ, amestekatъ, saъ mînжітъ къ sînцe. [αἷμα, φύρομαι].

Αἱματοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), каре se вѣкъръ de sînцe, setosъ de sînцe. [αἷμα, χαίρω].

Αἱματόω-ῶ, вііт: -ώσω, sînцерezъ, mînжескъ къ sînцe. 2) пределкъ în sînцe. «Αἱματοῦται ἡ τροφή». Гал: [ші

Αἱματώδης, εος (ὁ, ἡ), sînцеросъ; прічінвітъ din sînцe; asemenea (saъ amestekatъ) къ sînцe. [αἷμα].

Αἱματωπὸς (ὁ, ἡ), чел къ окї de sînцe, adікъ къ къътътъръ de вчігъторъ. [αἷμα, ὤψ].

Αἱμάτωσις, εως (ἡ), sînцерape. 2) пределаčере în sînцe. [αἱματόω].

Αἱματὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), поеt:=Αἱματωπός.

Αἱμηπότης, ου (ὁ), поеt: Ion: în локъ de Αἱματοπότης.

Αἱμηρὸς, ὰ, ὸν, поеt:= Αἱματηρός.

Αἱμοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: греъ de мълъ sînцe. [αἷμα, βάρος].

Αἱμοβόρος (ὁ, ἡ), mînкъторъ de sînцe; хръпітъ къ кърнърї крвde. 2) (fig:) іввіторъ de в въrsa sînцe, аплекатъ ла оторкрї. [αἷμα, βορά].

Αἱμοδιαιτέω -ῶ, вііт: -ήσω. мъпînкъ карпе крвdъ, ші sînцератъ. [αἷμα, δίαιτα].

Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ), setosъ de sînцe. [αἷμα, δίψα].

Αἱμοδόχος (ὁ, ἡ), (прінч: вазъ) пріітіторъ de sînцe, adікъ de a пъne sînцe înтр' însъл. [αἷμα, δέχομαι].

Αἱμομίχτης, ου (ὁ), amestekътторъ de sînцe, adікъ чел че se înпревнъ къ din sînцe рвdъ a sa. [αἷμα, μίγνυμι]. [de вnde

Αἱμομιξία (ἡ), amestekape de sînцe; saъ крima de aчeastъ пелецівіре.

Αἱμοποσία (ἡ), =Αἱματοποσία.

Αἱμοπό(πώ)της, ου (ὁ), ші Αἱμοπό(πῶ)τις, ιδος (ἡ), = Αἱματοπότης.

Αἱμο(μά)πτυσις, εως (ἡ), вкъїпape de sînцe (пatimъ).

Αἱμοπτυϊκὸς, ὴ, ὸν, пътіташъ de вкъїпape de sînцe. [αἷμα, πτύω].

Αἱμορραγέω -ῶ, вііт: ήσω. пътітeскъ de eморацie. (кърцере de sînцe). [din

Αἱμορραγὴς, εος (ὁ, ἡ), пътіташъ de eморацie. [αἷμα, ῥήγνυμι]. [de вnde

Αἱμορραγία, (ἡ), eморацie, репеde кърцере de sînцe. (пatimъ). [ші

Αἱμορραγικὸς, ὴ, ὸν, вънвъ ла eморацie.

Αἱμόῤῥαντος (ὁ, ἡ), поеt: sтропітъ къ sînцe. [αἷμα, ῥαίνω].

Αἱμορροέω -ῶ, вііт: ήσω. пътітeскъ de кърцере de sînцe. [ші

Αἱμόῤῥοια (ἡ), eмороіс, кърцере de sînцe. (пatimъ). [de вnde

Αἱμορροϊκὸς, ὴ, ὸν, вънвъ ла кърцере de sînцe; 2) адвкътторъ de eмороіе. [ші

Αἱμορροὶς, ίδος (ἡ), eмороідъ, вnъ ѓелъ de шарпе, а къръіа твшкътъръ прічінвіеште ценералъ eмороіе. 2) вnъ ѓелъ de мелкъ de мape. 3) (маї къ seamъ ла îm:) Αἱμορροΐδες (se înцел: флébес, віне, прin каре кърце din вреme în вреme sînцe), трînжї. «Αἱμορροὶς ἥ τε ἐν ταῖς ῥισὶ, καὶ ἡ περὶ τὴν ἕδραν, καὶ ἡ τῶν καταμηνίων· καὶ γὰρ καὶ αὕτη αἱμορροὶς ἐστίν.» Apist: [din

Αἱμόῤῥοος -ους, (ὁ, ἡ), пътіташъ de eмороіе. 2) =Αἱμόῤῥυτος. 3) (ввst:) = Αἱμορροὶς (шарпе). [αἷμα, ῥόος-οῦς]. [de вnde

Αἱμορροώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din ѓелъл шърпілор eмороізї. 2) чел de temпeramentъ трînжosъ.

Αἱμόῤῥυτος (ὁ, ἡ), =Αἱματόῤῥυτος.

Αἱμὸς, saъ Αἷμος (ὁ), поеt: (în цen:) ор че лъкрв аскъцітъ, вірfosъ, прекътв rîmпe, лапче, акъ ші ч.л: 2) пъдвре, търъчінішъ. [αἷμα, în însem: de къцітъ. Sof:]

Αἱμοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Αἱματοσταγής.

Αἱμοφόρυκτος, ші Αἱμόφυρτος (ὁ, ἡ), = Αἱματόφυρτος, sînцератъ; ші sînцерътторъ. [αἷμα, φορύσσω].

Αἱμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), = Αἱματοχαρής.

Αἱμόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кѫ faцъ ponnie ка sinцелс. [αἷμα, χρόος -οῦς].

Αἱμυλία (ἡ), пѫrtape dѫлче, lînrѫmitoape, îndatorъtoъpe. [mi

Αἱμύλιος (ὁ, ἡ), noet: = [Αἱμύλος].

Αἱμυλομήτης, [αἱμύλος, μῆτις] în локѫ de

Αἱμυλόμυθος (ὁ, ἡ), dѫлче ворвitorѫ. [αἱμύλος, μῦθος].

Αἱμυλοπλόκος (ὁ, ἡ). =Δολοπλόκος. [αἱμύλος, πλέκω].

Αἱμύλος [αἷμὸς], η, ον, aцерѫ, dѫлче (saѫ amъцitorѫ, atръгъtorѫ) în ворвipe.

Αἱμωδέω -ῶ, [αἷμὸς, ὁδοὺς] biit. -ήσω. mi se strenezesk, amorцesk dinцiĭ (mînkînd, saѫ въzînd ne алцiĭ mînkînd акрѫ). «Αἱμωδιῶμεν γὰρ τοὺς ὀξὺ ὁρῶντες ἐσθίοντας». Apist: «Μύλης τριφθείσης πρὸς ἑαυτὴν ὀδόντες ἡμώδησαν». Iпокр: [de ѫnde

Αἱμωδία (ἡ), mi

Αἱμωδιασμὸς (ὁ), strenъzipe, amorцipe de dinцiĭ. [din

Αἱμωδιάω -ῶ, biit: -άσω. = Αἱμωδέω.

Αἵμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de Δαίμων, saѫ Δαήμων, (кѫ цen:) mtiitorѫ (кѫ черкаре, idče) de чева.

Αἵμων ονος (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de Αἱματώδης.

Αἱμωπὸς (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de Αἱματωπός.

Αἰναρέτης, ου (ὁ), noet: bitеazѫ snpe ръѫл алtора. [αἰνὸς, ἀρετή].

Αἰνείω, noet: în локѫ de Αἰνέω.

Αἴνεσις, εως (ἡ), noet: лъѫdape. [mi

Αἰνέτης, ου (ὁ), noet: лъѫdъtorѫ. [mi

Αἰνετὸς, ὴ, ὸν, лъѫdaiѫ, de лаѫdъ. [din

Αἰνέω -ῶ [αἶνος], biit: -έσω, mi noet: ήσω. лаѫdѫ. 2) = συναινῶ, înкѫвiinцezѫ, mъ înвoieskѫ. 3) пѫвъцѫieskѫ. 4) (pap) zikѫ. 5) fъгъdѫieskѫ. 6) propiѫ. 7) tъгъdѫieskѫ, mъ леапъdѫ de чева кѫ кipѫ fрѫmosѫ, политikѫ.

Αἴνη (ἡ), Ion: în локѫ de Αἶνος, лаѫdъ. 2) penѫme, славъ.

Αἴνημι, Еол: noet: în локѫ de Αἰνέω.

Αἰνήσαισαν, Beot: în локѫ de Αἰνήσαιεν.

Αἰνῆσιν, noet: Ion: în локѫ de Αἰναῖς, dat: îm: ал лъї Αἰνή.

Αἰνητὸς, ὴ, ὸν, noet: în локѫ de Αἰνετός.

Αἴνιγμα(τὸ), enirmъ, rivitoape; алегорie; (кѫвîntѫ, înrpѫ каре алта se zиче, mi алта se înцелеце). [αἰνίττομαι]. [de ѫnde

Αἰνιγματίας, ου (ὁ), чел че ворвеште înтѫnекат, mi апевое de înцелес. [mi

Αἰνιγματίζομαι, biit: -ίσομαι. ворвескѫ înтѫnекат, enirmatik; propiѫ rivitorї. [mi

Αἰνιγματικὸς, ὴ, ὸν, = Αἰνιγματώδης. [mi

Αἰνιγματιστὴς, οῦ (ὁ), = Αἰνιγματίας. [mi

Αἰνιγματώδης, εος (ὁ, ἡ), enirmatikѫ, saѫ esnpimatѫ înтѫnекат. [de ѫnde

Αἰνιγματωδῶς, adв: кѫ кipѫ enirmatikѫ, rivitopeште.

Αἰνιγμὸς (ὁ), = Αἴνιγμα.

Αἰνίζομαι, biit: -ίσομαι, noet: în локѫ de Αἰνέω.

Αἰνικτὴρ, noet: mi Αἰνικτὴς, οῦ (ὁ), чел че ворвeште enirmatik; saѫ propѫne enirme, rivitorї. [de ѫnde

Αἰνικτηρίως, adв: = Αἰνιγματωδῶς, mi Αἰνιγματικῶς, rivitopeште. [mi

Αἰνικτὸς, ὴ, ὸν, = Αἰνιγματώδης, пеîцелезѫ, ка о rivitoape. [din

Αἰνίσσο(ττο)μαι, [αἶνος, saѫ αἰνὸς]. biit: -ίξομαι. ворвескѫ enirmatik, алегорik, апевое de rivit înцелезѫл.

Αἰνοβάκχευτος (ὁ, ἡ), noet: грozав înfъpiatѫ; tape конpinsѫ de întѫsiasmѫ вакantikѫ. [αἰνὸς, βακχεύω].

Αἰνοβίης, ου (ὁ), noet: Ion: грozавѫ în bitежia sa, foapte bitеazѫ. [αἶνος, βία].

Αἰνόγαμος (ὁ, ἡ), noet: непорочitѫ în къзъtopie. [αἰνὸς, γάμος].

Αἰνογένειος (ὁ, ἡ), noet: грozавѫ ла варвъ (saѫ шiгълчї, mi dinцї). [αἰνὸς, γένειον].

Αἰνοδότειρα (ἡ), noet: dътътoape de грozaве, saѫ ръѫ-fъкътoape dарѫрї. [αἰνὸς, δοτήρ].

Αἰνόθεν, adв: (пѫmaї în fрasѫл) «Αἰνόθεν αἰνῶς». Ln: H. din ръѫ maї ръѫ. (вezї mi οἰόθεν). [αἰνός].

Αἰνόθρυπτος (ὁ, ἡ), noet: кѫ ковîршipe desmiepdatѫ; грozав молічiosѫ, afemeiatѫ. [αἰνὸς, θρύπτω].

Αἰνολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), грozав strелѫчitorѫ. [αἰνὸς, λάμπω].

Αἰνόλεκτρος (ὁ, ἡ), noet: непорочitѫ ла патѫ, adikъ ла къзъtopie, saѫ naштepe. «Μυχὸς — ». Likîp: грozавѫл кѫiвѫ ал вiпереї, пъпîрчеї. [αἰνὸς, λέκτρον].

Αἰνολέτης, ου (ὁ, ἡ), грozав пръпъditorѫ. [αἰνὸς, ὀλέω].

Αἰνολεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Αἰνόλεκτρος.

Αἰνολέων οντος, (ὁ), noet: грozавѫ леѫ. [αἰνὸς, λέων].

Αἰνόλινος (ὲ, ἡ), noet: чел кѫ грozавъ ацъ toapsъ de ѫpsitoape, adikъ soaptъ în вiaцa sa. [αἰνὸς, λίνος].

Αἰνόλυκος (ὁ), noet: грozавѫ лѫпѫ. [αἰνὸς, λύκος].

Αἰνομανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: грozав în-

fвpiatъ, певвлъ. [αἰνὸς, μαίνομαι].

Αἰνόμορος (ὁ, ἡ), noet: nenopочitъ, de pea soaptъ. [αἰνὸς, μόρος].

Αἰνοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: pъъ-пътimitopъ. [αἰνὸς, πάθος].

Αἰνοπατὴρ, έρος (ὁ), noet: nenopочitъ tatъ. [αἰνὸς, πατήρ].

Αἰνοπέλωρον (τὸ), noet: grozaвъ, înfpikошatъ feaръ. [αἰνὸς, πέλωρον].

Αἰνοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: grozaв pъnitopъ. [αἰνὸς, πλήττω].

Αἰνόποτμος (ὁ, ἡ), noet: = Αἰνόμορος. [αἰνὸς, πότμος].

Αἰνὸς [αἰανὸς], ὴ, ὸν, noet: = Δεινός, grozaвъ, înfpikошatъ; pъъ.

Αἶνος (ὁ), noet: кввintъ, вorвire. 2) nовestire faввлoasъ. 3) maksimъ, пъpere, провervъ. 4) лавdъ. [ἀίω].

Ἄϊνος (ὁ, ἡ), чел fъpъ вine. «Τῶν φύλλων τὰ μὲν ἰνώδη, τὰ δὲ ἄϊνα». Tefp: [ἀ, ἴς, ἰνός].

Αἰνότης, (ἡ), = Δεινότης, grozъвie, mape pъъ. [αἰνός].

Αἰνοτόκεια (ἡ), nenopочitъ mвmъ. [din

Αἰνοτόκος (ὁ, ἡ), noet: чел че snpe a sa nenopочipe a nъсквt, nenopочitъ tatъ, saъ mвmъ. [ші

Αἰνότοκος (ὁ, ἡ), noet: чел че snpe a sa nenopочipe s' a nъсквt. [αἰνὸς, τέκω].

Αἰνοτύραννος (ὁ), noet: grozaвъ, înfpikошatъ tipanъ. [αἰνὸς, τύραννος].

Αἴνυμαι (fъpъ вiit:), noet: = Ἄρνυμαι. iaъ, konpinzъ, stъnîneskъ.

Αἰνῶς, adв: noet: = Δεινῶς, grozaв înfpikошat, pъъ. [αἰνός].

Αἴξ [ἀίσσω], αἰγὸς (ἡ), капrъ. (ὁ), цапъ, 2) o konstelaцie ne черъ. 3) вnъ fокosъ meteorъ. 4). (im:) Αἴγες, валвpi mapi.

Ἀϊξ [ἀίσσω], ϊκος (ἡ), noet: = Ἀϊκὴ, (întpeв: nвmaї ла îm: ші în komпвseле Κορυθάϊξ, Πολυάϊξ, Τριχάϊξ, ші ч.л:).

Ἀΐξασκον, noet: în локъ de ἤϊξα, nex: ал лвї Ἀίσσω.

Αἰολάω (έω) -ῶ, вit: -ήσω. noet:=Αἰόλλω.

Αἰολίας, ου (ὁ), вnъ пеште nestpiцъ. [αἰόλος].

Αἰόλλησις, εως (ἡ), noet: iвte ші lesnicвoasъ mîшkape. 2) nestpiцime, felвpime; nodoaвъ [din

Αἰόλλω, вiit: -ῶ, saъ -ήσω (прел: Αἴολλον, ші maї mвлtъ пх) mîшkъ, легъпъ în koaчї ші 'пколо, sвчeskъ, înвîrteskъ. «Ἔνθα καὶ ἔνθα αἰόλλει». Od: Y. tвrвarъ, prîчinвieskъ ne tiniшte; snepiъ. «Δυσθυμέει τε καὶ αἰολᾶται τῇ γνώμῃ». Iшkp: «Η δέ νιν οὐκ αἰόλλει». Hind: 3) nestpiцezъ. «Ὀμφακες αἰόλλοντο». Es: arвpideле aъ înчenвt a se nestpiцa. [αἰόλος].

Αἰολόβουλος (ὁ, ἡ), noet: пъskочitopъ de felвpite kinzвipї; în mвлte kinвpї înвîptitopъ; вiклeanъ. [αἰόλος, βουλή].

Αἰολοβρόντης, ου (ὁ), noet: (enit: ал лвї Жое) чел че шерпвit, ші felвpit înвîpteшte tpъsneiвл. [Αἰόλος, βροντή].

Αἰολόδειρος (ὁ,ἡ), чел кв nestpiцъ rîtъ, grвmazъ. (vezї шіποικιλόδειρος). [αἰόλος, δειρά].

Αἰολόδερμος (ὁ, ἡ), noet: чел кв піеле nestpiцъ. [αἰόλος, δέρμα].

Αἰλόδωρος (ὁ, ἡ), noet: dъtъtopъ de felвpite dapвpї. [αἰόλος, δῶρον].

Αἰολοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ), noet: чел че noapтъ nestpiцъ za; saъ чел че iвte se înвракъ кв zaoa. [αἰόλος, θώραξ].

Αἰολομήτης, ου (ὁ), ші

Αἰολόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: вapiatъ, felвpitъ îu rîndвpiле saле, вiклeanъ. [αἰόλος, μῆτις].

Αἰολομίτρης, ου (ὁ), noet: пвptъtopъ de nestpiцъ diademъ (mitpъ), saъ înчînгътoape. [αἰόλος, μίτρα].

Αἰολόμορφος (ὁ, ἡ), noet: чел кв fiгвpъ, saъ faцъ nestpiцъ. [αἰόλος, μορφή].

Αἰολόνωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кв sninape nestpiцъ. «Σάλπαι —». Оп: [αἰόλος, νῶτος].

Αἰολόπεπλος (ὁ, ἡ), noet: пвrtъtopъ de înвръkъminte, saъ хаїнъ nestpiцъ. [αἰόλος, πέπλον].

Αἰολόπωλος (ὁ, ἡ), чел че ape mînжї nestpiцї; saъ чел че лesne sвчeшte (domoлeшte) mînжї. [αἰόλος, πῶλος].

Αἰόλος [αἰόλλω], η saъ ος, ον, noet: lesne mîшkatъ, лesne înвîptitъ; (npin вpm:) вшorъ, iвte, aцerъ. «Ἱόδας αἰόλος ἵππος». Il: I. 2) nestpiцъ ла faцъ. «Νὺξ αἰόλη». Sof: noante nestpiцatъ npin steле. 3) (fir:) вapiatъ în пвrtъpї, вiклeanъ, preîъkвtъ. «Ψεῦδος αἰόλον». Hind: 4) skimвъчioсъ, nestatopnikъ. «Αἰόλοι ἡμέραι». Apist:

Αἰολόστομος (ὁ, ἡ), noet: чел кв гвpъ felвpitъ, adikъ чел че вorвeшte felвpit esпlikate (enirmative) вorвe. [αἰόλος, στόμα].

Αἰολότροπος (ὁ, ἡ), noet: felвpitъ, nestatopnikъ în пвrtape. [αἰόλος, τρόπος].

Αἰολόφωνος (ὁ, ἡ), noet: вapiatъ ла glasъ. [αἰόλος, φωνή].

Αἰολοχαίτης, ου (ὁ, ἡ), noet: чел кв пъpъ крецъ. [αἰόλος, χαίτη].

Aἰολόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: nestriцъ ла faцъ. [αἰόλος, χρώς].

Aἰονάω -ῶ [ἠϊών], biit: -ήσω. вdъ; spълъ; moiъ. [de вnde

Aἰόνημα (τὸ), вdътвръ. [ші

Aἰόνησις, εως (ἡ), вdape; впълape; moiepe.

Aἰπεινὸς, ὴ, ὸν, ші

Aἰπήεις, εσσα, εν, =[αἰπύς].

Aἰπολέω -ῶ bit: -ήσω. пaскъ капре; sîntъ пъstopъ de капре. [ші

Aἰπολικὸς, ὴ, ὸν, кввііпчosъ, saъ îndemînatikъ ла пъstopie de капре. [ші

Aἰπόλιον (τὸ), tврmъ (saъ локъ пъшвnosъ) de капре. [din

Aἰπόλος (ὁ, ἡ), în локъ de Aἰγοπόλος, пъstopъ de капре. [αἴξ, πόλος].

Aἶπος, εος (τὸ), noet: 'пълцime, локъ 'пalтъ, квлme, вîpfъ; sвішъ. 2) (fir:) ostenealъ; rpeвtate; strъdanie. [de вnde

Aἰπὸς, ὴ, ὸν, noet: =Aἰπύς.

Aἰπύδμητος (ὁ, ἡ), noet: пе 'пълцime ziditъ. [αἰπὺς, δέμω].

Aἰπύκερως, ω (ὁ, ἡ), чел кв 'пalte коарne. [αἰπὺς, κέρας].

Aἰπύλοφος (ὁ, ἡ), noet: чел кв 'пalтъ крeastъ, saъ fвndъ. [αἰπύς, λόφος].

Aἰπυμήτης, ου (ὁ, ἡ), noet: чел кв 'пalтъ minte; saъ кв 'пalte ші marî simцiminte. [αἰπὺς, μῆτις].

Aἰπύνωτος (ὁ, ἡ), ашezatъ пе вîpfвpî, saъ квлше de'пalцî mвnцî. [αἰπὺς, νῶτος].

Aἰπὺς [αἶπος], εῖα, ὺ, noet: 'пalтъ. «Βρόχος —». Om: de 'пalтъ локъ legatъ, atîpnatъ. 2) skosъ afaръ; sпвnzвpatъ în aerъ. «Κολώνη αἰπεῖα». Om: 3) nетърцinitъ, foapte mape. «Οὐρανὸς —». Sof: 4) iвle, aцerъ; de neапърat. «Ὄλεθρος —». Il: P. 5) aneвoiosъ; aneвoe de вmвлat, de trekвt. «Αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται μάχεσθαι. Il: N.

Aἶρα (ἡ), noet: [ῥαίω, saъaἴρω], чokanвл кълdърapilop. 2) nerinъ pesърitъ întpe grîъ.

Aἱρεσιαρχέω -ῶ, biit: -ήσω. sîntъ, saъ mъ fakъ

Aἱρεσιάρχης (ὁ), epesiapxъ, înчepътopъ, saъ întemeietopъ de o sekтъ (epesъ). [ші

Aἱρεσίαρχος (ὁ), = Aἱρεσιάρχης. [αἵρεσις, ἄρχω].

Aἱρέσιμος (ὁ, ἡ), пвtinчosъ de a se лвв, a se stъpîni. [αἵρεσις].

Aἵρεσις, εως (ἡ), (prea pap) în локъ de Ἄρσις.

Aἵρεσις, εως (ἡ), [αἱρέομαι], лвape, aпвkape, prindepe. 2) stъpînipe, pobipe. 3) алецере. «Εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη. Dem: 4) пърepe, disposiцie; boinцъ, rîndъ. «Ἦν μὲν ἀπ' ἀρχῆς εἴχετε πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν, οὐκ ἀγνοῶ. Dm: 5) idee, пърepe, sistemъ, sekтъ. (ші bis:) epesъ, pea слъвipe. «Φιλοσόφων αἱρέσεις ὅλαι τῆς περὶ τὴν τρυφὴν αἱρέσεως ἀντεποιήσαντο». At: [de вnde

Aἱρεσιώτης, ου (ὁ), ші Aἱρεσιῶτις, ιδος (ἡ), чел de ачeeaшî sistemъ, (fatpie, sekтъ, epesъ). 2) epetikъ, sekташъ.

Aἱρετέος, α, ον. nosit: ал лвї Aἱρέω.

Aἱρέτης, ου (ὁ), ші Aἱρέτις, ιδος (ἡ), алегътopъ, -toape. [αἱρέομαι]. [de вnde

Aἱρετίζω, biit: -ίσω. алегъ, prefepъ. «Ἡρεμίην οὐκ αἱρετίζουσι». Ipkp: (ші miж:) «Ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν». Skp: 2) тъ лipeskъ пе лînгъ sekta (epesвл), fatpia квіва. [ші

Aἱρετικὸς, ὴ, ὸν, чел че алеце, prefepъ чева. 2) алътвratъ пе лînгъ o sekтъ; (ші bis:) epetikъ, ръъ-слъвitopъ. 3) =Aἱρετὸς, alesъ. Aἱρετικοὶ ἐπίσκοποι, οὓς αἱρετίσεται, ἤγουν ἐπιλέξεται ὁ κατηγορούμενος. Balsm: Kan:

Aἱρετιστὴς, οῦ (ὁ), = Aἱρεσιώτης. [αἱρετίζω].

Aἱρετὸς [αἱρέομαι], ὴ, ὸν, = Aἱρέσιμος. 2) =Aἱρετέος, de prefepat, de dopit. 3) alesъ. «Αἱρετὸν δικαστήριον». «Αἱρετοὶ δικασταί». алeasъ жвdikътopie, алешî жвdikътopî. «Ὅσα τις, αἱρετὸς ὤν, πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή». Esx:

Aἱρέω -ῶ, [αἴρω] biit: -ήσω. (nex: εἷλον, ші miж: εἱλόμην [din neîntp: ἕλω] trek: de кв: ἧρηκα, ші nas: ἧρημαι. ші lon: 'Αραίρημαι. nex: nas: ἠρέθην, ші biit: αἱρεθήσομαι). апвkъ (кв mîna). «Κόμης ἕλε Πηλείωνα». Il: A. «Μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἑλών». Tekp: 2) npinzъ (bînînd). «Τοί δ' ὠκύποδας λαγὼς ἧρεον». Es: «Πῶς ἕλω μέγαν ἰχθύν». Tkp: 3) sвпвiъ, iaъ în stъpînipe. «Ἡϊόνα πολιορκία εἷλον». Tkp: «Πρότερον δ' ἡρήκει πᾶσαν Αἴγυπτον». Apistd: (ші fir:) «Ἐμὲ χόλος (δέος, ὕπνος, ἵμερος) ἥρει». Om: «Ἑλεῖν εὐπετῶς πάλιν τὴν ἀρχήν». Pl: 4) atparъ, adвkъ ла вoea mea, tparъ în partea mea, îndвплекъ. «Τὰ πονηρὰ ἀνθρώπια οὐκ ἂν ἄλλως μᾶλλον ἕλοις, ἢ εἰ διδοίης τι». Ksen: «Ὁ λόγος («Ὁ λογισμὸς «Ἡ γνώμη) αἱρεῖ». Ep: ші Esx: 5) bipвieskъ пе prigonitopвл meъ, ші (prin вpm:) îmî kîmtirъ жвdikata. «Ἑλεῖν τὴν γραφήν». Dm: 6) prinzъ în fantъ, doвedeskъ вinoвatъ пе чinева; (prin вpm:) fakъ a se osîndi.

«Οὐχ αἱρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ' αἱρήσω 'γώ τρεῖς μυριάδας». Apistf: «Αἱρεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα». Esx: «Τοῦτ' ἔστιν, ὃ ἐμὲ αἱρήσει, ἐάν περ αἱρῇ. Плт: (ші fir): «Μηδ' αἱρεῖται παρανοίας τὸν δῆμον τῶν 'Αθηναίων. Esx: 7) înтрепрinzъ; înчепъ. «Τοῦτ' ἤδη καὶ διδάξω, ἔνθεν ἐλών». Bas: înчepînd de aчi. 8) (fir:) iaъ «Ὕπνον καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι» Тяч: 9) prefeръ, хотъръскъ кв прекъdepe. «Τόδε καὶ πρὸ δέκα μνῶν ἑλοίμην». Ksen: «Δουλεύειν ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν εἵλοντο». Тяч: «Αἱρεῖσθαι τελευτᾶν μᾶλλον ἢ ἀνελευθέρως ζῆν». Тяч: «Σὺ τοιαύτην εἵλου πολιτείαν». Dm: «Σὺ οὖν ποτέρως αἱρῇ»; Арt: «Εἵλοντο τὰ τῶν Ῥωμαίων». Пл: 10) алегъ, pîndяieskъ. «Αἱροῦμαι ἄρχοντα (δικαστὴν ші ч. л:)». (ші пas:) «Ἡρημένος πρέσβυς (ναύαρχος, ἡγεμὼν ші ч. л: «Ἡρημένος εἰς (ἐπὶ) τὴν ἀρχήν». Плт: Αἱρήκειν, noet: în локъ de ἠρήκειν, neste sъв: ал ляї αἱρέω.

Αἱρησιτείχης, εος (ὁ, ἡ), ляторъ (înstъnînipe) de чetate. [αἵρησις, τεῖχος].

Αἱρικὸς, ші Αἵρινος, η, ον, nerinosъ, de nerinъ. [αἵρα, ἦρα].

Αἴρω [ἄρω, ἀείρω], biit: -ἀρῶ (прел: ἦρον, трек: de кв: ἦρκα, ші пas: ἦρμαι, nex: ἤρθην, ші nos: ἀρτέον) apdikъ, înaлцъ. «Αἴρειν χεῖρας (νέκυν ші ч. л:)». Ἄρόν σου τὸν κράββατον». Skp: «Αἴρειν τὰ σημεῖα (τὴν φωνὴν, τὰ ἱστία ші ч. л:)». «Ἕως ἂν ἱκανὸν τὸ τεῖχος αἴρωσι. «Тяч: «Αἱρομένου τοῦ ἡλίου». (pesъpind soapeле). Sof: «'Αρθεὶς δ' εἰς ὕψος ἐγὼ ἐπεσκόπουν». Лят: 2) (fir:) înaлцъ, тъpeskъ, пpea лазdъ. «Αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρε, καὶ ἰσχυρὸν ἐποίησε. «Andчd: «Διὰ τούτων ἤρθη μέγας ἐκεῖνος». Dm: Αἴρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, καὶ φοβερὸν ποιῶ». Ел: «Τὴν Κικέρωνος ὑπατείαν τῷ λόγῳ ἦρε». Пл: 3) inimezъ, înвitezъ, înквражezъ. «Ὁ δὲ δῆμος ἦρτο». Пл: «'Αρθεὶς ταῖς ἐλπίσι». Пл: 4) apdikъ, тpaгъ анкъра în sвs; ші (npin вpm:) плекъ (saъ пе mape). «Ἄραντες (se inцелеце τὰς ἀγκύρας) ἐκ Μουνυχίας». Esx: (saъ пе вскaтъ) «Ἄραντες (se înц: τὸ στρατόπεδον) ἐκ τῶν 'Αχαρνῶν». Тяч: «Ἄρας τῷ στρατῷ ἐχώρει». Пл: «Ἄραντες τὰς ναῦς, καὶ μετεωρίσαντες». Тяч: 5) (noet: ші лa чеї noї) iaъ, dовîndeskъ. «Αἴρειν, saъ αἵρεσθαι θάρσος, νίκην, κλέος, μισθὸν, ὄλβον, φήμην, ші ч. л:». ші (în реле) пътimeskъ. «Αἴρειν, saъ αἵρεσθαι ἔλκος, πόνον, πένθος, φυγὴν, δίκας, ші ч. л:. «Ἄρον τὸ σόν». Skp: 6) (miж:) apdikъ кв sminapea, мъ înкаркъ. «Μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' ἑαυτοὺς ἀράμενοι. Dm: 7) (fir:) iaъ asкпръ'iтї, înтрепrinzъ чева, «Πόλεμον, («Κίνδυνον,' «'Αγῶνα) ἄρασθαι». 8) apdikъ (skoцъ) din miжлокъ, fakъ певъzвiъ; пръпъdeskъ, oiнopъ, desfiinцezъ. «Αἴρειν τὴν τράπεζαν». «Πόλεμος οὐδὲν αἴρει πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί». Sof: «Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν». Skp: «'Αροῦσι τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος». Skp: Αἱρομένου τοῦ ἡλίου (anвind soapeле). «Καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ». Skp: 9) (ші din protivъ) adякъ, daъ. «Μή μοι οἶνον ἄειρε». Ls: Z. «Αἶρ', αἶρε μάζαν». Apistf: (ші miж:) daъ miemї, adikъ mъnînкъ = προσφέρομαι. «Οὐ σῖτον αἴρεσθ', οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος». Sof: (dintp' aчeasta ші etimol: ляї Ἄρτος, nїine).

Αἰρώδης, εος (ὁ ἡ), amestekatъ кв nerinъ. 2) = Αἴρινος. [αἶρα].

Αἶσα [αἶνος, saъ δαίω], ης (ἡ), noet: вpsitъ, skpisъ, хотърîtъ de вpsitoape. «Ἄσσα οἱ αἶσα γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ». Ls: A. 2) soapiъ (вqпъ. saъ pca), порокъ. «Τῷ σῷ κακῷ αἴσῃ τέκον». Ls: A. 3) пapтea, dpeпtял, чe se кввine квіва. «Ληΐδος («'Ελπίδος, «Ἤματος) αἶσα». «Κατ'αἶσαν, ἢ παρ' αἶσαν». Om: ші E: кв dpeптъ, saъ fъръ dpeптъ. (вezї ші Μοῖρα).

Αἶσακος (ὁ, ἡ), (ἄδω, saъ αἶσα] pamвръ de mipsinъ, saъ dafinъ, чe se da пe pîndъ ла kommesaшї, ka sъ кinte.

Αἰσάλλων [αἴθαλος], ωνος (ὁ), вnъ felъ de epete mikъ.

Αἰσθάνομαι [ἀΐω], biit: αἰσθήσομαι (nex: 2: ἠσθόμην, ip: de кв: ἤσθημαι). simцъ, priчepъ ші npin чеде-л-алte simцврї, maї кв seamъ însъ npin авzъ. «Αἰσθάνομαι ψύχους, πληγῶν, ψόφου, κραυγῆς, ші ч. л:» «Φάσκοντός τινος ἠσθόμην». Ksen: «Οὐδεμίαν πώποτε ἀγέλην ἠσθόμεθα συστᾶσαν ἐπὶ τοὺς νομέας». Ksen: 2) înцелегъ, aflъ, (maї кв seamъ npin авzъ). «Εἴτινος αἴσθοιτο δεόμενον τὸν πάππον». Ksen: «Οὐκ αἰσθάνομαί σου, ὁποῖον λέγεις». Ksen: «Ἠσθησαι οὖν πώποτέ μου ψευδομαρτυροῦντος;» Ksn: (ші авsолят). «Μὴ λέγε τοιαῦτα, τῶ μικκῶ παρεόντος· αἰσθάνεται τὸ βρέφος». Tкp: amъ skвmпъ simцipe de вine ші de ръъ, жвdikъ dpeпt». «Περὶ ὧν οὐκ αἰσθάνεσθαι ἡμῖν γε δοκεῖτε». Тяч: «Καὶ πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων». Тяч: «Μετρίως αἰσθανόμενοι». Ksen: [de вnde

Αἴσθημα (τὸ), efektял prodвsъ din isвipea simцврілор în sвlетї, simцimînтъ. 2) = Αἴσθησις (1, 3). «Αἴσθημά τι κἀν νη-

πίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται.» Exp: 2) (moрал:) = φρόνημα, simцimîntъ. [ші

Αἴσθησις, εως (ἡ), прin simцкрї лякраре, simцire, прічепере. «Μηδ' αἴσθησιν μηδεμίαν μηδενὸς ἔχειν τὸν τεθνεῶτα.» Плт: «Ψ'ήξεώς τινος αἴσθησιν ἔχει ἑκάστῳ.» Tзч: 2) organкл simцirіĭ, simцкл; (de вnde) αἱ πέντε αἰσθήσεις, челе чinчĭ simцкрї. «Οὐδὲν ἐν τῷ νῷ, ὃ μὴ πρότερον ἐν τῇ αἰσθήσει.» Apist: 3) miжлоккл (semnкл), прin каре simцim. «Αἱ τοῦ λαγὼ αἰσθήσεις». adікъ вртеле епврелвї. «Καὶ φήμας, καὶ μαντείας, καὶ αἰσθήσεις τῶν Θεῶν». Плт: [ші

Αἰσθητήριον (τὸ), пвtepea de a simцi, simцiчiвne. 2) organъ de sîmцire, simцъ. [ші

Αἰσθητὴς, οῦ (ὁ), simцitopъ. [de вnde

Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, simцiчosъ, simцівілъ (лesne-simцitopъ). «Τὸ δ' αἰσθητικὸν χυμοῦ γλῶττα «.Apist: [de вnde

Αἰσθητικότης, ητος (ἡ), simцiчiвne, simцівілitate. [de вnde

Αἰσθητικῶς, adв: în кinъ simцівілъ, adвкътopъ de simцire. «Αἰσθητικῶς ἔχω ἐμαυτοῦ». mъ simцъ, mъ квnoskъ, iaъ aminte asвпръ'mї.

Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, simцitъ, de simцit, sвпвssъ simцirіĭ, oвіектъ ал simцкрілор. [de вnde

Αἰσθητότης, ητος (ἡ), simцitate.

Αἴσθω [ἄω], (прел: ἄϊσθον, ші шаї тваллъ пъ). îmї daъ sвfлетвл. «Θυμὸν ἄϊσθεν» Іл: Η. ші Υ.

Αἰσιμία (ἡ), noet: fepiчire; вілшвгъ. 2) notpівire de кввînтъ saъ de fpasъ. (ла Гpaiи:). [din

Αἴσιμος (ὁ, ἡ), noet: [αἶσα] прекврsitъ, (skpisъ). «Αἴσιμον ἦμαρ». Іл: Χ. «Οὗτοι αἴσιμόν ἐστι δαμῆναι». Іл: Φ. 2) кввііпчosъ, notpівitъ, пропорціonatъ, amъsвpatъ. «Αἴσιμα πίνειν». Od: Φ: a вea, кîtъ sekввine.

Αἴσιος [αἶσα], α ші ος, ον, noet: dpeптъ, пропорціonatъ, notpівitъ. «Ὁλκή —». Nik: 2) de вsnъ orвpъ (orвpлiъ), nopokosъ. «Ἀετὸς, Ὄρνις, Οἰωνὸς — ». Om: (вezї ші Δεξιός). [de вnde

Αἰσιόω -ῶ, вiit: -ώσω. fakъ чева nopokosъ, însemnътopъ de fepiчire. 2) (miж): îmї iaъ, îmї sokoteskъ чева de nopokosъ. [ші

Αἰσίως, adв: кв nopoчire, кв orвpъ, кв чeasъ вsnъ.

Ἄϊσος (ὁ, ἡ), în локъ de Ἄνισος. [ἀ,ἴσος].

Ἀΐσσω [вezї ші Ἄττω], вiit: ἀΐξω. (nex: ἤϊξα), mішкъ, (ші miж:) mъ mішкъ (sapĕ, mъ apвnкъ) penede; mъ skолъ dpeнt în sвs; mъ 'nалцъ, mъ sвiъ; kpeskъ. «Χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται». Іл: Ζ. (ші nas:) «Ἐκ χειρῶν ἡνία ἤχθησαν». Od: K. 'ї aъ sъpit хъцкріле din mîїnї. «Καπνὸν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα». Od: K. «Δένδρον ἀΐσσει». Hind: «Μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει». Hind:

'Ἀϊστί, adв: fъръ штipea квіва. [din

Ἄϊστος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἴσημι], пештiitopъ, fъръквпоштinцъ de чева (кв цen:) «Ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος». Exp: (nas:) пеквпoskвtъ, певъzвtъ. [de вnde

'Ἀϊστοσύνη (ἡ), a se faче певъzвtъ, пръпъdipe. [ші

Ἀϊστόω -ῶ, вiit: ώσω. fakъ певъzвtъ, пръпъdeskъ.

'Αΐστωρ, ορος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἴστωρ] noet: (кв цen:) пештiitopъ, печеркatъ, fъръ idee de чева.

'Ἀϊστωτήριος (ὁ, ἡ), noet: пръпъditopъ. [ἀϊστόω].

Αἰσυητὴρ, ші Αἰσυήτης, ου (ὁ), noet: = Αἰσυμνήτης.

Αἰσυλοεργὸς (ὁ, ἡ), noet: [αἴσυλον, ἔργον] лякръtopъ de fъръ de леці, fъкътopъ de реле.

Αἴσυλος (ὁ, ἡ), noet: [αἶσα, saъ ἄτη] ръъ, пелецiзitъ, nedpeптъ, netpевпікъ. «Τίς ἂν τεὰ λέξαι αἴσυλα»; чine noate sъ sпвie netpевпічiile tale?

Αἰσυμνάω -ῶ [αἶσα, νέμω], вiit: -ήσω. înпарцъ fie-къpвia dpeптвл съъ, жвdікъ; împъръцeskъ, гвvernezъ. [de вnde

Αἰσυμνητεία (ἡ), împъръteaskъ (domneaskъ) stъпînire. [ші

Αἰσυμνητὴρ, ші Αἰσυμνήτης, ου (ὁ), noet: dътътopъ de dpeптъ; къпetenie; domnъ, împъratъ; прешedinte de лвnte; enistatъ.

Αἰσυμνῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї Αἰσυμνήτης.

Αἴσχιστος, η, ον, sвпepл: ші

Αἰσχίων, ονος (ὁ, ἡ), компар: ал лвї Αἰσχρός.

Αἶσχος, εος -ους (τὸ), хрîчiвne ла faцъ. «Πρόσωπον ὑπερβάλλον αἶσχει». Ksen: 2) (fig:) рвшine, печinste. «Ἥκιστα ἂν αἶσχος τοῦτο ὑπολογίζηται». Ksen:

Αἰσχρόβιος (ὁ, ἡ), чел че петрече віацъ врîчiosъ, рвшinatъ, печinstitъ. [αἰσχρὸς, βίος].

Αἰσχροεπέω -ῶ, вiit: -ήσω. вorвeskъ печinstite, врîчiose лякрврї. [din

Αἰσχροεπὴς, έος (ὁ, ἡ), вorвitopъ de пе-

чinstite, ші врîчioase лакрарї. [αἰσχρὸς, ἔπος].

Αἰσχροεργέω -ῶ, вііt: -ήσω. поеt: în локă de Αἰσχρουργέω -ῶ.

Αἰσχροκέρδεια (ἡ), кîштигă nечinstită; калitatea лuї Αἰσχροκερδής. |ші

Αἰσχροκερδέω -ῶ, вііt: -ήσω. sînтă

Αἰσχροκερδὴς, έος (ὁ, ἡ), кîштигъторă, saă dopitoră de кîштигарї nечinstite, nedpente, ші прin міжлоаче de рăшine. [αἰσχρὸς, κέρδος]. de вnde

Αἰσχροκερδῶς, adв: кă nечinstită кîштигă.

Αἰσχρολογέω -ῶ, вііt: -ήσω.= Αἰσχροεπέω. [ші

Αἰσχρολογία (ἡ), ворвіре врîчioasъ, ші nечinstitъ. [din

Αἰσχρολόγος (ὁ, ἡ), ворвіторă de челе de рăшine = Αἰσχροεπὴς. [αἰσχρὸς, λόγος].

Αἰσχρομήτης, ου (ὁ), ші Αἰσχρόμητις, ιος, (ὁ, ἡ), поеt: кіпзвіторă, ші sfътвіторă de челе nечinstite. [αἰσχρὸς, μῆτις].

Αἰσχρομυθέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: în локă de Αἰσχρολογέω. [αἰσχρὸς, μῦθος].

Αἰσχροποιέω -ῶ, вііt: ήσω, = Αἰσχρουργέω. 2) врîщeză чева; nечinsteskă, рăшineză. [ші

Αἰσχροποιία (ἡ), = Αἰσχρουργία. [din

Αἰσχροποιὸς, (ὁ, ἡ), = Αἰσχρουργός [αἰσχρὸς, ποιός].

Αἰσχροπραγέω- ῶ, вііt: ήσω, =Αἰσχρουργέω. [ші

Αἰσχροπραγία (ἡ), = Αἰσχρουργία. [αἰσχρὸς, πράττω].

Αἰσχροπρόσωπος (ὁ, ἡ), врîтă ла faцъ. (αἰσχρὸς, πρόσωπον].

Αἰσχροῤῥημοσύνη (ἡ), =Αἰσχρολογία. [din

Αἰσχροῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), =Αἰσχρολόγος. [αἰσχρὸς, ῥῆμα].

Αἰσχρὸς [αἶσχος], ὰ, ὸν. (компр: αἰσχίων, saă αἰσχρότερος, всперл: αἴσχιστος, saă αἰσχρότατος). прічinзitoră, adвкъторă de nечinste, рăшinape; нетревнікă, nечinstită, первшinată, desfрînată. «Αἰσχρῶν ἀσμάτων ποιητής». Dem: «Αἰσχρὰ ἐφθέγγοντο ἐναντίον κόρης». Dm: 2) врîтă, fъкută ръă, nefрămosă. «Τὸν μικρόν τε καὶ αἰσχρὸν ἐπαινοίη λέγων, ὅτι καλός τέ ἐστι καὶ μέγας». Ksen: 3) ръă-воіторă, de реле кăцетъторă. «Τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχρόν». Плт: вірtатea, ші ръвtatea. 4) nedestoînікă, neîndemînatікă. «Αἰσχρὸς πρός τι» Ksen. || (neвt:) Αἰσχρὸν, în локă de Αἰσχύνη, рăшine, nечinste. «Καὶ γὰρ αἰσχρὸν παρόντι μὲν τῷ καιρῷ μὴ χρῆσθαι, παρελθόντος δὲ αὐτοῦ μεμνῆσθαι». Isокр: [de вnde

Αἰσχρότης, (ἡ), врîчiвne, nefрămвseце; нетревнічie. (калitatea лuї Αἰσχρός).

Αἰσχρουργέω -ῶ, вit: ήσω. faкă fante de рăшine, ші nечinstite, нетревнічії.

Αἰσχρουργία (ἡ), врîчiosъ, ші nечinstitъ fantъ, нетревнічie. [din

Αἰσχρουγὸς (ὁ, ἡ), чел че faче рăшinoase, ші nечinstite fante. [αἰσχρὸς, ἔργον].

Αἰσχρῶς, adв: кă кіпă рăшinoasă, ші nечinstită; кă desпрецвіре. «Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν». Іл: Ψ. 'л а окърîт кă nечinstitoape ворве.

Αἰσχύνη (ἡ), рăшine. «Ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖν τὴν πόλιν». Dm: а рăшina. «Δι' αἰσχύνης ἔχειν». Екр: а se рăшina. 2) nечinstipe, рăшinape. «Παίδων ὕβρεις, καὶ γυναικῶν αἰσχύνας». Isокр: 3) тъдклареле челе аскапse. «Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν αἰσχύνην αὐτῆς» Skp:

Αἰσχυνομένως, adв: (партч:) = Αἰδημόνως, кă рăшine, ші sfiалъ.

Αἰσχυντέον, пos: ал лuї Αἰσχύνω.

Αἰσχυντηλία (ἡ), калitatea рăшinoзăлuї, saă sfiitзăлuї. [din

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, рăшinoză, sfiită, smepită. 2) чел че прічinзieште sfiалъ. «Τὰ ῥηθέντα αἰσχυντηλά». Apist: [αἰσχυντός]. |de вnde

Αἰσχυντηλῶς, adв: în кіпă рăшinoză ші sfiită.

Αἰσχυντὴρ (ὁ), рăшinъторă. [ші

Αἰσχυντηρὸς ὰ, ὸν, Аt: în локă de Αἰσχυντηλός. [ші

Αἰσχυντὸς, ὴ, ὸν, =Αἰσχρός, adвкъторă de рăшine. 2) рăшinată. |din

Αἰσχύνω, вііt: αἰσχυνῶ. (пas: tре: de кă: ᾔσχυμαι, ші поеt: ᾔσχυμμαι, nex: ᾐσχύνθην) врîщeză; stрікă. «Αἰσχύνοι δὲ οἱ δαητὸν εἶδος». Hind: «Ἤσχυνε κόμην (νέκυν шіч.л:)» Om: 2) nечinsteskă, рăшineză. «Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν». Іл: Z. «Ἤσχυνε τὴν παῖδα» Павs: || (між:) тъ рăшineză. «Αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν». Od: Φ. «Ἠσχύνετο τοὺς πρεσβυτέρους». Esx: (вezї ші Αἰδέομαι.).

Αἴτας, α (ὁ), Dор: în локă de Αἴτης.

Αἴτε, коніспц: Dор: în локă de Εἴτε.

Αἰτέω -ῶ, ші (міжл:) Αἰτοῦμαι, вііt: -ήσω. -ήσομαι. черă, тъ poră a 'mї da. «Αἶσχιον αἰτηθέντα μὴ δοῦναι, ἢ αἰτησάμενον (αἰτήσαντα) μὴ λαβεῖν. Твч: 2) = Ἐπαιτῶ, черш:скă. «Αἰτήσων φῶτα ἕκαστον». Od: I. [αἴτης]. [de вnde

Αἴτημα (τὸ), черере, лакрă черută.

Αἴτημι, Εολ: în локъ de Αἰτέω. [din

Αἴτης, ου (ὁ), noet: în локъ de ἐπαίτης, чершъторъ.

Ἀίτης, ου (ὁ), [ἀ, adвn: εἶμι]. (ла Tesalieni) amopezъ. nasibъ (bezi ши Εἴσπνηλος).

Αἴτησις, εως (ἡ), черере, рвгъчівне. [ши

Αἰτητέον, nos: ал лвї Αἰτέω. ши

Αἰτητής, οῦ (ὁ), черъторъ. [ши

Αἰτητικός, ἡ, όν, овічнвітъ, îndemînътікъ a чере. [ши

Αἰτητὸς, ἡ, όν, de червт, саъ notpівітъ de a se чере. [αἰτέω].

Αἰτία (ἡ), (прінч:) fem: ал лвї Αἴτιος, прічінвitoape. || (овіч: сввst:) прічінъ,înчепвтъ de вnъ лвкрв. «Αἱ πρῶται («Αἱ ἐξ ἀνάγκης) αἰτίαι». Плт: ши Apist: «Ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν αἰτίαν ἕξομεν». Ksen: 2) пîръ, (de вnde) «Αἰτίαν ἔχειν, саъ ἐν αἰτία εἶναι». a se пîрî; ши «Ἐν αἰτίᾳ, саъ δι' αἰτίας ἔχειν (ποιεῖσθαι, τιθέναι) τινα». a пîрî, a реклата. «Αἰτίαν ὑπέχω». даъ прічінъ de пîръ, тъ їакъ віноватъ. 2) крітъ, вінъ, грешеалъ. «Ἦν δὲ ἡ αἰτία αὐτοῦ γεγραμμένη». Skp: «Ἄνδρες λῃσταὶ τὴν αἰτίαν». Fлstp: [de вnde

Αἰτιάζομαι, віit: -ασθήσομαι. (nas: ал neîntpв: Αἰτιάζω) тъ пîръскъ de къtpe..

Αἰτίαμα (τὸ), сввіектвл пîреї, вінa. [din

Αἰτιάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι. даъ прічінa аввпра квіва, îл прівескъ ка прічінвitоръ de чева. «Τίς σε πόλις αἰτιᾶται νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι, καὶ σφᾶς ὠφεληκέναι;» Плт: 2) їакъ пе чінева віноватъ, îл пîръскъ, рекламъ аввпръї. «Ἠτιάθη ὑπό τινων προδοῦναι». Ksen: [αἰτία]. [de вnde

Αἰτίασις, εως (ἡ), пîрîре,înвіноващіре. [ши

Αἰτιατέον, nos: ал лвї Αἰτιάομαι.

Αἰτιατικὸς, ἡ, όν, atinгъторă de вінъ ши пîръ, adikъ ор че контріввіеште ла арътареа вінеї, ши пîра еї, 2) (Грат:) «Αἰτιατικὴ», ал патрвлеа каzъ, акъzатівъ (арътъторъ de nepsoanъ, саъ лвкрв, кървіа se прічінвіеште чева прін strътвтареа активітъцїї верблвї аввпрът). [αἰτιατός]. [de вnde

Αἰτιατικῶς, adв: кв кінъ пîрîчіosъ.

Αἰτιατὸς, ἡ, όν, din вре o прічінъ prodвсъ, прічінвітъ. «Ὁ πατήρ ἐστι τὸ αἴτιον, ὁ υἱὸς τὸ αἰτιατόν». Teол:

Αἰτίζω, віit: -ίσω. черъ milostenie, чершескъ, =ἐπαιτῶ. [αἰτῶ].

Αἰτιολογέω -ῶ, віit: -ήσω. motivezъ, саъ doвedeскъ прічінcле (даъ квінte аввпра) лвкрврілор. [ши

Αἰτιολογία (ἡ), motivape, doвedipe de прічіna (dape de квінtъ аввпра) лвкрвлвї. [ши

Αἰτιολογικὸς, ἡ, όν, арътъторъ de прічінъ, саъ notpівітъ ла арътape de прічінъ, dape de квінtъ esвпра вnвї лвкрв. [αἴτιος, λόγος]. [de вnde

Αἰτιολογικῶς, adв: кв кінъ motivъторъ, саъ doвeditоръ de прічіna лвкрврілор.

Αἴτιος, α саъ ος, ον, прічінвitоръ de вnъ лвкрв. «Οὗτοι μνηστῆρές σοι αἴτιοι». Sof: «Θεοὶ ἡμῖν ἀγαθῶν αἴτιοι ὄντες». Iскр: «Παντὶ θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν». Пind. || (neвt:) τὸ αἴτιον în локъ de ἡ αἰτία, прічінъ; ши (fiлsf:) fігъръ, fopmъ (fъръ matepie).

Αἰτιόωντο, Ion: noet. în локъ de ᾐτιῶντο. 3: îm: neps: a прел: лвї Αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος (ὁ, ἡ), копрінzъторă în sine de прічіna, саъ квінtвл лвкрвлвї. || (neвt:) τὸ αἰτιῶδες (fлsf:), = τὸ αἴτιον. [αἴτιος].

Αἴφνης [αἶψα], adв: = ἄφνω, de odatъ, fъръ веste. [de вnde

Αἰφνιδίως, adв: = Αἴφνης.

Αἴφνως, noet; în локъ de Ἄφνω.

Ἀϊχθήτην, 3: înd: neps: a nas: nex: ал лвї Ἀίσσω.

Αἰχμάζω [αἰχμή], віit: -άσω. аввîрлъ лапчеа, лъпчезъ; (прін врт:) тъ батъ; ши (în цеп:) порneскъ чева връжмъшеште аввпра квїва; артezъ; съвîршескъ прін въъліе. «Αἰχμάσας χεῖρα». Sof: «Ἔρως δέ νιν θέλξοιεν αἰχμάσας τάδε». Sof:

Αἰχμαλωσία (ἡ), ровіе din pesвоіъ, прізоперіе. [ши

Αἰχμαλωτεύω, віit: -εύσω. прінzъ ровъ în pesвоіъ. 2) sîntъ прізонеръ. [ши

Αἰχμαλωτίζω, віit: -ίσω (maї поъ). = Αἰχμαλωτεύω, прінzъ ровї în pesвоіъ. [ши

Αἰχμαλωτικὸς, ἡ, όν, кввііпчosъ, саъ потрівітъ роввлвї, саъ ровіеї de pesвоіъ. [ши

Αἰχμαλωτὶς, ίδος (ἡ), прізонеръ, роавъ de pesвоіъ. «Χεὶρ —». Sof: [αἰχμάλωτος].

Αἰχμαλωτισμὸς (ὁ), ровіре în ръзвоіъ, ярisonape. [αἰχμαλωτίζω].

Αἰχμάλωτος (ὁ, ἡ), [αἰχμὴ, ἁλωτός] прін арме ровітъ, прінsъ în pesвоіъ. 2) (adiekt:) кввііпчosъ роввлвї. «Εὐνὴ —». Esx:

Αἰχματᾶς, ᾶ (ὁ), Dop: în локъ de Αἰχμητής.

Αἰχμὴ (ἡ), [ἀκὴ, ἀκμή] асквцітъ вîрfъ de лапче, саъ свліцъ; ши (кіар) лапче, саъ свліцъ; (ши прін întind:) pesвоіъ,

вътъліе. «Πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς σφι ἡ αἰχμὴ ἑστήκεε». Ep: 2) noet: oaste. «Αἰχμᾷ σὺν Ἀργείᾳ». Hind: (bezĭ mi dóru). 3) bîrfă de op kape askuţită lukru. n: e: «Ἀγκίστρου —». On: «Κεράτων —» Fistp: mi ч. л: [de unde

Αἰχμήεις, εσσα, εν, noet: = Αἰχμητήριος. [mi

Αἰχμητὴρ (ὁ), noet: = Αἰχμητής. [de unde

Αἰχμητήριος, α, ον, noet: atingătoră de arme, mi pesboiă; pesboieskă. [mi

Αἰχμητὴς, οῦ (ὁ), mi Αἰχμῆτις, ιδος (ἡ), noet: îndemînatică la întrebuinţarea lanciĭ, saŭ sculeĭ; bitează, pesboînică; năvălitoră, spăimîntătoră. « Αἰχματὰν κεραυνόν». Hind:

Αἰχμόδετος (ὁ, ἡ), noet: prizonieră legată, prinsă în ovezĭ. [αἰχμὴ, δετός].

Αἰχμοφόρος (ὁ, ἡ), înarmată cu scuturĭ; grădiană. [αἰχμὴ, φέρω].

Αἶψα, adv: noet: în grabă; în dată; de odată, ĭute. [Αἶψ].

Αἰψηροκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: [αἰψηρὸς, κέλευθος] iute la drum. (enit: al Boreadĭ).

Αἰψηρὸς [αἶψα], ὰ, ὸν, noet: iute; grabnică; repede. «Κόρος —». Od: Δ. «Ἀγορὰ —». Il: I.

Ἀΐω, (pred: Ἄϊον mi maĭ mult nu) noet: auz; (în ţeri:) simţ; înţelegă, prichiă. (se amestecă cu

Ἀΐω, pred: Ἄϊον mi maĭ mult nu) noet: = Ἄω, Ἄημι, suflu, pesuflu.

Ἀϊών, όνος (ὁ), Dor: în loc de Ἠϊών.

Αἰὼν, ῶνος (ὁ), mi noet: (ἡ), [αἰεὶ, saŭ ἄω], nemurinitate cerută al timpului, vechime. «Ἐξ saŭ δι αἰῶνος, saŭ εἰς αἰῶνα». din veacă în veacă. «Ὅπερ τοῖς ὑπὸ χρόνον ὁ χρόνος, τοῦτο τοῖς ἀϊδίοις αἰών. Tlm: 2) o parte, o dzinipe de timpă; spaţiu, vremea vieţeĭ. «Τῆς ἑκάστου ζωῆς ἡμῶν τὸν χρόνον αἰῶνα κέκληκεν ὁ θεῖος Δαβίδ». Teodr: «Διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος ἀμηχανοῦντες βιοτεύειν». Ksen: «Διάγειν («Τελευτᾷν) τὸν αἰῶνα». Lks: «Κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου (τὸν πονηρὸν) περιπατοῦντες». Skr: 3) (fem:) noet: viaţa omului. «Αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς». Il: X: 4) (med:) mădava osului spinării. «Ἐσφακελίσθη (ἐνόσησε) τὸν αἰῶνα». Ipokr: 5) dzinipea de 1000, saŭ de 70, saŭ (dzne vei noĭ) de 100 anĭ. bezĭ Γενεὰ şi Ἡλικία. [de unde

Αἰώνιος, α saŭ ος, ον, = Ἀΐδιος, vechică, nesfîrşită, nemurinită;

Αἰώρα (ἡ), [αἴρω] (în ţeri:) or ce stape, saŭ mişcare în aeră; şi or ce kontribuĭeşte la aveasta; de unde, leagănă în vîntă; skutură de trăsură; patĭ şi ч. л: atîrnată, snînzurată. 2) vea nprintr' aveste mijloace mişcare; (prin urm:) prevăzare în corabie, în trăsură, saŭ pe cală. 3) sborul păsărilor. 4) kaută Ἀλήτης. [de unde

Αἰωρέω -ῶ, biit: -ήσω. apdică, înalţă, snînzurată (atîrnă, legănă) în aeră vea. «Τοῦς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν». Dem: || (nas:) mă apdică, mă atîrnă, mă mişcă în aeră. 2) (fir:) mă îndoieskă; sîntă nehotărîtă, saŭ ca doă fiudară; mă învăluiă în nesiguranţe nădejdĭ; staŭ atîrnată. 3) mă inimezĭ, iaŭ căraţă; mă înapinezĭ de nădejdile cuiva, saŭ atîrnă de cineva. 4) petrecă vremea cu cineva. 5) staŭ de departe rata a cuiva, a păzi asupra cuiva. «Νῆες αἰωρούμεναι πρὸ τοῦ λιμένος». Il: «Ῥωμαίων ἐν τῇ Ἑλλάδι τηλικούτοις αἰωρουμένων στρατοπέδοις». Il: [de unde

Αἰώρημα (τὸ), or ce atîrnată, şi legănată în aeră. 2) = ca

Αἰώρησις, εως (ἡ), înălţare, atîrnare în aeră. [mi

Αἰωρητὸς, ὴ, ὸν, atîrnată, legănată în aeră. [mi

Αἰωρίζω, biit: -ίσω. = (maĭ neîntreb: de cît) αἰωρέω, şi μετεωρίζω.

Ἀκὰ, ᾶς, (ά), Dor: în loc de ἀκή.

Ἀκᾶ, saŭ ἀκᾷ, Dor: în loc de ἀκῇ, saŭ ἀκήν.

Ἀκαὴς, έος (ὁ, ἡ), neapărută, saŭ neapsă. [ἀ, καίω].

Ἀκαθαίρετος, (ὁ, ἡ), nedesfiinţată, nesupusă, nestricată; neînvetată. Μάχη ἀκαθαίρετος . Fil: [ἀ, καθαιρέομαι].

Ἀκαθαρσία (ἡ), necurăţie (murdărie); soaie. 2) (fir:) rea purtare, netrebnicie. [ἀ, κάθαρσις].

Ἀκάθαρτος (ὁ, ἡ), necurată, soioasă. 2) rău-purtată, netrebnică. 3) (rar) necurăţită, saŭ nepătinoasă de a curăţi. [ἀ, καθαίρομαι].

Ἀκάθεκτος (ὁ, ἡ), neţinută; neoprită; neînfrînată. [ἀ, κατέχομαι].

Ἄκαινα [ἀκή], ης (ἡ), boldă. 2) cuţă fală de cotă mustăruitoră de pămîntă (coprinzătoră de 10 picioare, şi 160 degete geometr:).

Ἀκαιρέω-ῶ, biit: -ήσω. (prinv: nas:) n'amă

време; віѣ ѓъръ време, заѣ ін време некъвііпчоасъ. [ші

'Ακαιρία (ἡ), лінъ de време потрівіть. «Τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντες». Dem: 2) зъпъраре ѓъръ време; пъртаре, заѣ ворвъ непотрівіть къ времеа, некъвііпчоасъ, зъпърътоаре, nediskretъ. [ші

'Ακαίριμος, η, ον, поет: ін локъ de ['Ακαιρος].

'Ακαιροβόας, α (ὁ), чел че stpigъ ѓъръ време; въріторъ; nediskretъ. [ἀ, καιρὸς, βοή].

'Ακαιρολογέω -ῶ, вііт: -ήσω. ворбескъ ѓъръ време къвенітъ. [ші

'Ακαιρολογία (ἡ), ворвіре ла време некъвенітъ. [din

'Ακαιρολόγος [ἄκαιρος, λόγος] = къ

'Ακαιροῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште ла време непотрівіѣ. [ἄκαιρος, ῥῆμα].

"Ακαιρος (ὁ, ἡ), чел ѓъръ време къвенітъ; непотрівітъ; некъвііпчосъ; врічіосъ. «Κέρδος ἄκαιρον». «Ἡδονὴ ἄκαιρος». Ksen: неіндемінатікъ. «"Ακαιρος φυλάττειν». Ksen: zadarnikъ, nefolositorъ, de прisosъ. «Ἧς ἄκαιρα πονεῖν». Trn: a ostenі ін zadarъ. 2) зъпъръторъ, nediskretъ. «Ὁ δὲ ἄκαιρος τοιοῦτος ші ч.л:». Tefp: Хар: 3) чел че н'аре време (а фаче чева). [ἀ, καιρός]. [de унде

'Ακαίρως, adв: ѓъръ време, ла невреме.

'Ακακαλλὶς, ίδος (ἡ), съмînцъ de вră копъчелъ de Еџіптъ, че семънъ къ тамарішка. 2) флоаре de нарчісъ.

'Ακακέμφατος (ὁ, ἡ), nedefъimatъ, не лъатъ ін пъ ме (неворвітъ) de ръъ. [ἀ, κακός, ἐν, φημὶ].

'Ακάκης, ου (ὁ), поет: (епіт:) Меркъръ. везі 'Ακακήτης.

'Ακάκητα, ας (ὁ), Еол: ін локъ de

'Ακακήτης, ші 'Ακάκητος, ου (ὁ), поет: чел че пъ фаче ніч вră ръъ; simplъ, невіноватъ; вінe-фъкъторъ. (епіт: ал лъї Меркъръ, ші ал лъї Прометеъ)=['Ακακος].

'Ακακία (ἡ), неръътате, simplitate, невіновъціе; блîндеце. [ἄκακος].

'Ακακία (ἡ), [ἀκὴ], вră фелъ de копачіъ гімnosъ, din каре пікъ гомілă арабікъ. =Ἀκανθα Αἰγυπτία.

"Ακακος (ὁ, ἡ), неръ, невіноватъ; невіклеанъ, simplъ. [ἀ, κακός].

'Ακακούργητος (ὁ, ἡ), невъътматъ; невînтъітъ de вре о фачере de ръă. (ἀ, κακουργέομαι].

'Ακάκως, adв: ін нерътате; къ невіновъціе, заѣ simplitate. [ἄκακος].

'Ακάκωτος (ὁ, ἡ), непъtimitъ de вре вră ръъ; непъгъвітъ. [ἀ, κακόω].

'Ακαλανθὶς, ίδος (ἡ), вră фелъ de пасъре = 'Ακανθίς. 2) (ком:) пяме de къцеа.

'Ακαλαῤῥείτης, ου (ὁ), [ші

'Ακαλάῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), поет: înчет, лін къргъторъ. [ἀκαλὸς, ῥέω].

'Ακαλήφη (ἡ), [ἀκὴ, заѣ ін контра еспресіе ἀκαλή, лінъ, ἀφή, піпъіре] (плантъ) врzікъ. 2) вră фелъ de скоїкъ de маре ѓъръ коажъ. 3) іъџіме, арzъчіъне.

'Ακαλλὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, κάλλος] нефрумосъ, врîтъ.

'Ακαλλιέρητος (ὁ, ἡ), (маї къ seamъ θύμα, жертfъ) невіне-пріімітъ, неарътъторъ de вліс превестітоаре семне din партеа zeităџіі. [ἀ, καλλιερέομαι].

'Ακαλλώπιστος (ὁ, ἡ), неînфрумъсецатъ, неînподобітъ. [ἀ, καλλωπίζομαι].

'Ακαλὸς [ἀκή], ὴ, ὸν, поет: лінъ, înчетъ.

'Ακάλυπτος, ші поет:

'Αλαλυφὴς, έος, ші 'Ακάλυφος (ὁ, ἡ), неакоперіть. [ἀ, καλύπτω].

'Ακαλῶς, adв: лініштіт, înчет. [ἀκαλός].

'Ακαμαντολόγχης, ου (ὁ, ἡ), поет: чел къ необositъ sъліцъ. [ἀκάμαντος, λόγχη], (adікъ) = къ

'Ακαμαντομάχης, ου (ὁ), неостенітъ ін вътъліі. [ἀκάμαντος, μάχη].

'Ακαμαντόπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: чел къ неостенітє пічоаре. [ἀκάμαντος, ποῦς].

'Ακαμπτοχάρμας, α (ὁ), Dor: ін локъ de 'Ακαματοχάρμης.

'Ακάμας [ἀ, κάμνω, остенескъ], αντος, поет: ін локъ de

'Ακάματος (ὁ, ἡ), несімџіторъ de остенеалъ, необositъ. 2) неînчетатъ, непрекърматъ. [ἀ, κάματος].

'Ακαματοχάρμης, ου (ὁ), необositъ ін вътъліе, заѣ чеартъ. [ἀκάματος, χάρμη].

'Ακαμάτως, adв: ѓъръ остенеалъ, необosit; неînчетат, непрекърмат. [ἀκάματος].

'Ακάμμυστος (ὁ, ἡ), некліпітъ din окі. 2) чел че пъ înкіде окіі, пъ доарме ніч одатъ, несомнітъ. [ἀ, καμμύω].

'Ακαμπὴς, έος, ші

"Ακαμπτος (ὁ, ἡ), нетлъdiatъ; неînкоboiatъ; ші [fir:] неîндъплекатъ, неînвлînzітъ, неплекатъ зире мілостівіре ші ертаре. [ші

'Ακαμψία (ἡ), нетлъdiere; ші (fir) не-

moiepe supe milъ; neîndъплекаре. [ἀ, κάμπτω].

Ἄκανθα [ἀκή, ἄνθος], ης (ἡ), rîmbe. 2) op ce rimnoasъ plantъ; (dap maĭ deosebit) mъръчine; pъrъ; skaiete, ші ч.л: || Ἄκανθα αἰγυπτία = Ἀκακία. (vezĭ zicepea). 3) osъl supърiĭ peштелъĭ, ші ал шарпелъĭ. 4) (fig:) nevoime, onpipe, piedikъ. [de ънde

Ἀκανθεών, ῶνος (ὁ), локъ snînosъ, plinъ de skaieцĭ; mъръчinişъ. (ші

Ἀκανθήεις, εσσα, εν, (ὁ), poet: în локъ de ἀκανθώδης. [ші

Ἀκανθηρὸς, ἀ, ὸν, = Ἀκανθώδης, rimnosъ, snînosъ. [ші

Ἀκανθίας, ου (ὁ), чел къ rîmnĭ; (de ънde) ънъ felъ de plantъ, каре алtfel se zice σμίλαξ ἀκανθώδης, спарапгелъ rimnosъ. 2) ънъ felъ de пеште. 3) ънъ felъ de грepe. [ші

Ἀκανθίζω, viit: -ίσω. sîntъ rimnosъ, amъ rimnĭ. 2) (pap) faкъ чева rimnosъ, înцепторъ. [ші

Ἀκανθικὸς, ἡ, ὸν, = Ἀκανθώδης. || (sъbst:) Ἀκανθικὴ, ънъ felъ de sakîzъ. [ші

Ἀκάνθινος, η, ον, fъкътъ de rîmnĭ, de snînĭ. || (sъbst:) Ἀκάνθινον (neut:), ънъ felъ de вътвакъ, ші nînza, ce se faче dintp' însъл. [ші

Ἀκάνθιον (τὸ), dim: ал лъĭ Ἄκανθα, rimnълецъ, snînълецъ. 2) ънъ felъ de plantъ snînoasъ, dintp' ал къpia вътвъкосъ пъfъ se цeseaъ niшte nînze nъmite Ἀκάνθινα (de snînĭ). [ші

Ἀκανθὶς, ίδος (ἡ), ънъ felъ de пазъре, stirlete, saъ niцigroiъ. 2) ънъ felъ de plantъ, къ a къpia sътînцъ se хръnesк капарiĭ. [ші

Ἀκανθίων, ωνος (ὁ), = Ἀκανθόχοιρος, aрічіъ.

Ἀκανθοβάτης, ου (ὁ), ші Ἀκανθοβάτις, ιδος (ἡ), вътлъторъ prin mъръчinĭ; (fig:) = Ἀκανθολόγος. [ἄκανθα, βάω, βαίνω].

Ἀκανθοβόλος (ὁ, ἡ), poet: pesъpitorъ de snînĭ. || (neut:) instpъmentъ хірърцікъ, къ каре skot rimnĭ, цenĭ, saъ oase din трънъ. [ἄκανθα, βάλλω].

Ἀκανθολόγος (ὁ, ἡ), кълегътorъ, adънътorъ de snînĭ, mъръчinĭ; (fig:) къвътorъ de nedomipipĭ, sxolastikъ (чел че se îndeletniчeште sofistiчeште în deшерte amърънte). [ἄκανθα, λέγω].

Ἀκανθόνωτος (ὁ, ἡ), чел къ snînape snînoasъ, цenoasъ (enit: ал aріčівлві). [ἄκανθα, νῶτος].

Ἀκανθόπλεκτος (ὁ, ἡ), împлetitъ din snînĭ. [ἄκανθα, πλέκομαι].

Ἀκανθοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), înцepatъ, рънitъ de rimnĭ. [ἄκανθα, πλήττω].

Ἄκανθος (ὁ, ші ἡ), o plantъ rimnoasъ (frънzele къpia se imitaъ ла капетеле колоанелоръ Kopintene), пълъmidъ. 2) =Ἄκανθα Αἰγυπτία. [ἄκανθα].

Ἀκανθοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înкънънatъ къ snînĭ. [ἄκανθα, στέφω].

Ἀκανθοφάγος (ὁ, ἡ), mînkътorъ de snînĭ. pъrъ, saъ skaieцĭ (п: e: mъгаръ). [ἄκανθα, φάγω, neîntp:]

Ἀκανθοφορέω -ῶ, viit: -ήσω. sîntъ

Ἀκανθοφόρος (ὁ, ἡ), prodъкътorъ de snînĭ, mъръчinĭ ші ч.л: [ἄκανθα, φέρω].

Ἀκανθόφυλλος (ὁ, ἡ), чел къ frънze rimnoase. [ἄκανθα, φύλλον].

Ἀκανθόχοιρος (ὁ), aріčіъ. [ἄκανθα, χοῖρος].

Ἀκανθόω ῶ, viit: -ώσω. faкъ чева rimnosъ. || (miж: saъ nas:) dosîndeskъ rimnĭ. [ἄκανθα].

Ἀκανθυλλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъĭ Ἀκανθίς.

Ἀκανθώδης, εος (ὁ, ἡ), rîmnosъ, цenosъ, plinъ de snînĭ; (fig:) aneboiosъ. [ші

Ἀκανθὼν, ῶνος (ὁ), =Ἀκανθεών. [ἄκανθα].

Ἀκανίζω [ἄκανος], viit: -ίσω. amъ podъ, saъ floape în topшъ de skaiъ къ къпъцînъ rimnoasъ. (ші

Ἀκανικὸς, ἡ, ὸν, din felъл skaiълъĭ, nъmitъ [Ἄκανος].

Ἀκάνιον (τὸ), dim: ал лъĭ Ἄκανος

Ἀκανόνιστος (ὁ, ἡ), nepergлatъ (nekanonisitъ); neprimitorъ de pergлape (kanonisipe). [ἀ, κανονίζω].

Ἄκανος (ὁ, ἡ), [ἀκή] rimnoasa къпъцînъ a ънor plante, ka a anginapeĭ selbatiче. 2) ънъ felъ de skaiete къ къпъцînъ цenoasъ. 3) цenoasa snînape a ънor пештĭ. 4) (in цen:) цeanъ, rimne, волдъ. [de ънde

Ἀκανώδης, εος (ὁ, ἡ), skъiosъ (ka Ἄκανος).

Ἀκαπήλευτος (ὁ, ἡ), nenpefъкътъ, nestpikatъ de прекъпецъ; къpatъ, neamestekatъ; (fig:) adevъpatъ, къpatъ. [ἀ, καπηλεύω].

Ἀκάπηλος (ὁ, ἡ), = Ἀκαπήλευτος.

Ἀκάπνιστος (ὁ, ἡ), neafъmatъ. || «Μέλι—». Stp: miepe stpekъpatъ de sine (fъpъ a se roni алвіпеле къ fъmъ). [ἀ, καπνίζω].

Ἄκαπνος (ὁ, ἡ), чел fъpъ fъmъ. «Θυσία —». Лъч: че nъ se съвîpшeште prin fъmъ, п: e: a poadelop; (ші fig:) a вре

ʁneĭ noeme, saʁ kîntʀpĭ. «Θύειν ἄκαπνα». At: пров: nentpʁ noeɰĭ, saʁ linrʁшitopĭ de mese. [ἀ, καπνός].

'Ακάπνωτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄκαπνος. [ἀ, καπνόω].

'Ακάρδιος (ὁ, ἡ), чел fъpъ inimъ (indpъzneaлъ), saʁ minte, adikъ fpikosʁ, saʁ neminiosʁ. 2) (копачiʁ) fъpъ inimъ (miezʁ, mъdʁвъ). [ἀ, καρδία].

'Ακαρὲς, adв: каʁtъ 'Ακαρής.

'Ακάρηνος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ακέφαλος. [ἀ, κάρηνον]. чел fъpъ капʁ.

'Ακαρὴς, έος (ὁ, ἡ), (npinч: пърʁ) netʁnsʁ din шiчimea sa; (de ʁnde) foapte шikʁ (skʁptʁ, nʁɰinʁ); (desnpe timnʁ) de ʁnʁ minʁtʁ. «Τὴν ἀκμὴν ἀκαρὲς ὥρας μαραίνει». Пл: || «'Εν ἀκαρεῖ χρόνῳ, saʁ χρόνου, шi (adв:) «'Ακαρεὶ, ἀκαρέως». în datъ, întp' ʁnʁ minʁtʁ, întp' o кліпъ de окіʁ, шi ч.л: || «Οὐδ' ἀκαρῆ». niчĭ чел maĭ шikʁ, niчĭ de кʁm, niчi пikʁ, шi ч.л: «Ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ μοι δανείσοι». Dem: «Τὸν ἀγρὸν οὐδ' ἀκαρῆ θέλεις ὁρᾶν». Алчifp: || «Παρ' ἀκαρῆ (se înɰ: χρόνου).» maĭ, fъpъ nʁɰinʁ, nʁɰinʁ linsind. «Ὥστε ἔγωγε παρ' ἀκαρῆ διέγραψα τὸν βίον». Esx: (asemenea кʁ «Κατέπεσον ἀκαρὴς τῷ δέει». Stef: «'Ακαρὴς παραπόλωλας ἀρτίως». Menandp: || (sʁʁst:) «'Ακαρὲς (τὸ), inелʁл deɰetʁлʁĭ челʁĭ mikʁ. (bezĭ шi "Ατομος). [ἀ, κείρω].

"Ακαρι, εως (τὸ), bictate npea mikъ, bepmʁлeɰʁ din bpînzъ, din fъinъ, шi ч.л: [шi

'Ακαριαῖος, α, ον, foapte mikʁ; foapte nʁɰinʁ; de ʁnʁ minʁtʁ. [ἀκαρής].

'Ακαρίδιος, = 'Ακαριαῖος.

'Ακαρνὰν, ᾶνος, шi

'Ακάρναξ, ακος (ὁ), ʁnʁ felʁ de neшte. каʁtъ "Ακαρνος.

'Ακαρπέω -ῶ, biit: -ήσω. nʁ daʁ podʁ, sîntʁ nepoditopʁ. [шi

'Ακαρπία (ἡ), nepodipe; nepodniчie. [ἄκαρπος].

'Ακάρπιστος = кʁ

"Ακαρπος (ὁ, ἡ), nepodosʁ, nepoditopʁ; (fir:) nefolositopʁ, zadapnikʁ. || «Χρησμὸς ·—»Esx: npoopочie neînnлinitъ. [ἀ, καρπός]. [de ʁnde

'Ακάρπως, adв: fъpъ podʁ; (fir:) în zadapʁ, fъpъ folosʁ.

'Ακάρπωτος (ὁ, ἡ),="Ακαρπος. [ἀ, καρπόω].

'Ακαρτέρητος (ὁ, ἡ), nesʁfepitʁ, nepъʁdatʁ. 2) nepъʁdъtopʁ. [ἀ, καρτερέω].

"Ακαρτος (ὁ, ἡ), netʁnsʁ, nepasʁ. [ἀ, κείρομαι].

'Ακαρφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κάρφω]. neʁʁkatʁ; bepde.

"Ακασκα (κά), adв: noet: [bezĭ 'Ακή]. liniшtit; învet învet. [de ʁnde

'Ακασκαῖος, α, ον, noet: linʁ, blîndʁ, влажinʁ; beselʁ, deskisʁ, алегрʁ, kape însʁfлъ mʁлцʁmipe челʁĭ че 'л пpiвeшte. (bezĭ Σιγαλόεις],

"Ακαστος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, καίνυμαι] neбirʁitʁ; nedomolitʁ; neвîntʁitʁ.

'Ακαστόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [ἄκαστος, φρήν] nesipikatʁ лa minte, înɰелeптʁ, пpiчenʁtʁ.

'Ακατάβλητος (ὁ, ἡ), neвirʁitʁ; nedoвopîtʁ. [ἀ, καταβάλλομαι].

'Ακατάγγελτος (ὁ, ἡ), nenpeвestitʁ; de nъnpasnъ. «Πόλεμος —». Пл: [ἀ, καταγγέλομαι].

'Ακατάγνωστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) γνώστως. neosînditʁ; nenpiimitopʁ de osîndipe. [ἀ, καταγιγνώσκομαι].

'Ακαταγώνιστος (ὁ, ἡ), neвirʁitʁ, de neвътʁt. [ἀ, καταγωνίζομαι].

'Ακαταδάμαστος, (ὁ, ἡ), nedomolitʁ. [ἀ, καταδαμάζομαι].

'Ακατάδεκτος (ὁ, ἡ), ='Απαράδεκτος. [ἀ, καταδέχομαι].

'Ακαταδίκαστος (ὁ, ἡ), = 'Ακατάγνωστος. [ἀ, καταδικάζομαι].

'Ακαταθύμιος (ὁ, ἡ), nenoftitʁ, nedopitʁ; neплъкʁtʁ. [ἀ, καταθύμιος].

'Ακαταιτίατος (ὁ, ἡ), nenîpîtʁ. [ἀ, καταιτιάομαι].

'Ακαταίσχυντος (ὁ, ἡ), nepʁшinъtopʁ, saʁ nepʁшinatʁ. [ἀ, καταισχύνω].

'Ακατακάλυπτος (ὁ, ἡ), neaкopepitʁ, deskopepitʁ.]ἀ, κατακαλύπτομαι].

'Ακατάκλαστος (ὁ, ἡ), nesnaptʁ, nefъpъmatʁ în бʁкъɰĭ. [ἀ, κατακλάομαι].

'Ακατακόσμητος (ὁ, ἡ), nepercʁлatʁ; neîndpentatʁ; nedepetikatʁ (ἀ, κατακοσμέομαι].

'Ακατάκριτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -κρίτως, neosînditʁ, fъpъ osîndipe. [ἀ, κατακρίνομαι].

'Ακαταληκτικὸς, ὴ, ὸν, (Гpam:) bepsʁ, kape n'ape лa sfipmitʁ silaвъ de npisosʁ, saʁ de linsъ. (bezĭ Καταληκτικός). [din

'Ακατάληκτος (ὁ, ἡ), nesfipmitʁ, neînvetatʁ. 2) (Гpam:) = 'Ακαταληκτικός. [ἀ, καταλήγω]. [de ʁnde

'Ακαταλήκτως, adв: neînvetat.

'Ακαταληπτέω -ῶ, biit: -ήσω. nʁ npiчenʁ. [din

'Ακατάληπτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λήπτως.

неажѫнсъ, непрinsъ; (fir:) неînцелесъ, непріченътъ. [ші

'Акаталηψία (ἡ), непріченере, неînцелецере; saъ (dяне Платонічї) непятinцъ de a înцелеце чева. [ἀ, καταλαμβάνω].

'Ακατάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως =ἀδιάλλακτος, неînпъкатъ; неînвoitъ. [ἀ, καταλλάττομαι].

'Ακαταλληλία (ἡ), a fi чинева

'Ακατάλληλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλήλως. непотрівитъ; неînвoitъ; неîndemînatикъ. [ἀ, καταλληλος].

'Ακατάλυτος (ὁ ἡ), (ші adв:) -λύτως. nestpikatъ, nedesfiinцatъ, nepisinitъ. [ἀ, καταλύομαι].

'Ακαταμάθητος (ὁ, ἡ), неînцелесъ, непріченътъ; de неînвъцат. [ἀ, καταμανθάνω].

'Ακατάμακτος (ὁ, ἡ), [ἀ, καταμάσσω] нефрътînтатъ; немoiатъ; неплъsmяitъ (neformatъ); нештepsъ, nesвînтатъ.

'Ακαταμάχητος (ὁ, ἡ), невътятъ, nepesвoitъ; невірsitъ. [ἀ, καταμάχομαι].

'Ακαταμέτρητος (ὁ, ἡ), немъsяpatъ; saъ de немъsяpat. [ἀ, καταμετρέομαι].

'Ακατανάγκαστος (ὁ, ἡ), nesiлitъ; неневoitъ. [ἀ, καταναγκάζομαι].

'Ακατανόητος (ὁ, ἡ), иеînцелесъ =='Ακατάληπτος. [ἀ, κατανοέω].

'Ακαταπάλαιστος (ὁ, ἡ), невірsitъ în лsпъ. [ἀ,, καταπαλαίω].

'Ακατάπαυστος (ὁ, ἡ), неînчетатъ, непрекяpматъ. [ἀ, καταπαύομαι]. [de ѫnde

'Ακαταπαύστως, adв: неînчетат, în непрекяpмape.

'Ακατάπληκτος (ὁ, ἡ), nesпъîmîntatъ, nesпepiatъ. [ἀ, καταπλήττομαι].

'Ακαταπόνητος (ὁ,ἡ), nedomoлitъ; невірsitъ; неoвositъ; nedoвopîtъ. [ἀ,καταπονέω].

'Ακατάποτος (ὁ, ἡ), неînriцitъ; de неînriцit. [ἀ, καταπίνω].

'Ακαταπράϋντος (ὁ, ἡ), неînвлînzitъ; nemimкatъ sape milostiлipe. [ἀ, καταπραΰνομαι].

'Ακαταπτόητος (ὁ,ἡ), nesпъimîntatъ. [ἀ, καταπτοέομαι].

'Ακατάπτωτος (ὁ, ἡ), nedoвopîtъ; невірsitъ; nesпъîmîntatъ. [ἀ, καταπίπτω].

'Ακατάρδευτος (ὁ, ἡ), неядатъ; neadъnatъ. [ἀ, καταρδεύω].

'Ακατάσειστος (ὁ, ἡ), неклътитъ, неклетinatъ, nesгядsitъ. [ἀ, κατασείομαι].

'Ακατασήμαντος (ὁ, ἡ), неînsemnatъ; неnечетлsitъ; nesядtsкpisъ. [ἀ, κατασημαίνομαι].

'Ακατάσκεπτος (ὁ, ἡ), neiskoditъ; неовserвatъ; нечерчetatъ; neisпititъ. 2) nerînditъ, nesoкotitъ. [ἀ, κατασκέπτομαι]. [de ѫnde

'Ακατασκέπως adв: fъръ черчetape; fъръ rîndipe.

'Ακατασκεύαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως. [ἀ, κατασκευάζομαι], ші

'Ακατάσκευος (ὁ, ἡ), [ші adв:] -εύως. чел fъръ кasпiче moвiле; nedepetikatъ; neperглatъ, непѫsъ ла вапъ pîndяialъ; neîndpentatъ; nefъкsitъ, нелякратъ. 2) neînfpѫmѫseцatъ; simплu; natяpalъ; nemeштешяцitъ. [ἀ, κατασκευή].

'Ακατασκήνωτος, (ὁ, ἡ), нелокsitъ; de нелокsit. [ἀ, κατασκηνόομαι].

'Ακατάσκιος (ὁ, ἡ), неѫтsрitъ de локъ. [ἀ, κατάσκιος].

'Ακατάσκοπος (ὁ, ἡ), =='Ακατάσκεπτος.

'Ακατάσκωπτος (ὁ, ἡ), неватжокорîtъ, нелsatъ în pîsъ. [ἀ, κατασκώπτομαι].

'Ακαταστασία, (ἡ), nestatopпiчie; neaшezape; nepîndяialъ; neлiniшte. [ἀ, κατάστασις]

'Ακαταστατέω -ῶ, вiit: ήσω. sîntъ

'Ακατάστατος (ὁ, ἡ), nestatopпikъ, neaшezatъ; neлiniштitъ; неperглatъ. «Οὗρα ἀκατάστατα». Iпкр: ядярî тярвяре, neaшezate. [ἀ, καταστάομαι, καθίσταμαι].

'Ακατάστροφος (ὁ, ἡ), nesяpпatъ, nestpikatъ. (în dpam:) nedesлeratъ, nesъвірштitъ. 2) (în stilъ de кявînтъ) nerpaцiosъ, neелegantъ. [ἀ, καταστροφή].

'Ακατάσχετος (ὁ, ἡ), ші adв: -σχέτως. neцinвtъ, neoпpitъ; неînfpînatъ; saъ nesяfepitъ, de неръвdat. «Δίψος —». Ал: Afp: [ἀ, κατασχέω, saъ κατέχω].

'Ακατάτρητος (ὁ,ἡ), negъяpitъ пîпъ dinколо. [ἀ, κατατράω].

'Ακατάτριπτος (ὁ, ἡ), nesfърътматъ; nestpikatъ; neposъ, netonitъ (de векime). [ἀ, κατατρίβομαι].

'Ακατάφλεκτος (ὁ, ἡ), neapsъ; непîрлitъ. [ἀ καταφλέγομαι].

'Ακατάφρακτος (ὁ, ἡ), неînгръditъ; neînтъpitъ; [fir:] neapматъ. [ἀ, καταφράττομαι].

'Ακαταφρόνητος (ὁ,ἡ), nedesпpецsitъ; de nedesпpецsit. [ἀ, καταφρονέομαι].

'Ακατάψαυστος (ὁ, ἡ), neatinsъ; de neпiпъit; неînвлînzitъ. [ἀ, καταψαύω].

'Ακατάψεκτος (ὁ ἡ), nexяlitъ, nedefъîmatъ; непътатъ (fъръ попosъ). [ἀ, καταψέγομαι].

'Ακατάψευστος (ὁ, ἡ), neminчinosъ; neплъsmяitъ. [ἀ, καταψεύδομαι.]

Ἀκατέργαστος (ὁ, ἡ), нелъкратъ, нефъкътъ; nedesъvîrшitъ. [ἀ, κατεργάζομαι].

Ἀκατεύναστος (ὁ, ἡ), nenotolitъ; nelinиititъ; neînvlînzitъ. [ἀ, κατευνάζομαι].

Ἀκατηγόρητος (ὁ, ἡ), nenîpîtъ; nepъtatъ, nexълitъ. [ἀ, κατηγορέομαι].

Ἀκατήχητος (ὁ, ἡ), nekatexisitъ, neiniцiatъ (neînvъцatъ прinчinеле реліціі). [ἀ, κατηχέομαι].

Ἀκάτιον (τὸ), dim: ал лъї Ἄκατος. [ші

Ἀκάτιος (ὁ), (se înц: ἱστὸς) katapтъл чел маре, saъ mînza. [ἄκατος].

Ἀκατὶς, ίδος (ἡ), = Ἀγαθίς (2).

Ἀκατονόμαστος (ὁ, ἡ), nenъmitъ. «Τὸ θεῖον ἀκατονόμαστον». Теолц: 2) fъръ nъme, nebestitъ; (прin врm:) neînsemnatъ, nekъnoskътъ, neштiътъ. [ἀ, κατονομάζομαι].

Ἄκατος (ὁ, ші noet: ἡ), вnъ felъ de варкъ asemenea къчea Italianъ (skampавia). 2). (nenтрк asemъnapea formei) вnъ felъ de пахарé. 3) mînza чea маре a коръвіі, maistpa.

Ἀκάττυτος (ὁ, ἡ), (прinч: Ὑπόδημα, чismъ, saъ înkълцътminte) netълпitъ, fъръ талпъ. [ἀ, καττύω].

Ἄκαυλος (ὁ, ἡ), fъръ кочанъ. [ἀ, καυλός].

Ἄκαυστος(τος) (ὁ, ἡ), neapsъ, saъ de neaps. [ἀ, καίομαι].

Ἀκαυτη(στη)ρίαστος, ου (ὁ, ἡ), neînsemnatъ къ fepъ apsъ. [ἀ, καυτηριάζω].

Ἀκαυχησία (ἡ), nefълipe (нелъвdape de sine); modestie, (smepenie). [ἀ, καύχησις].

Ἀκαχαί(χέ, χεί)ατο, Ion: noet: în локъ de ἠκάχηντο (3: îm: пер: a neste съvîp:) ші

Ἀκαχεῖν. nex: 2: de inf: ші

Ἀκάχημαι, tpe: de къ: ал хоt: лъї Ἄχνυμαι.

Ἀκαχήσω, (вiit: ал neînтp' Ἀκαχέω, saъ Ἀκάχω) кавтъ Ἄχνυμαι.

Ἀκαχίζω [ἄχνυμαι], вiit: -ίσω, noet: nekъжeskъ; mîxneskъ; sвnъpъ.

Ἀκαχμένος (партч: а лъї Ἄχνυμαι), η, ον, noet: (se esплікъ обіч:) тъiosъ, askвцitъ; (noate маї провавілъ) греў, saъ înгpezitopъ (vezї вербъл).

Ἀκάχων (партч: а лъї Ἄχνυμαι], ουσα, ον, noet: прea mîxnitъ, foapte sвnъpatъ.

Ἀκέαστος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κεάζω]. = Ἄκλαστος, neînnъpцitъ, nedesnъpцitъ.

Ἀκείομαι, noet: în локъ de Ἀκέομαι.

Ἀκειρεκόμης, ου (ὁ), noet: = Ἀκερσεκόμης.

Ἀκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: fъръ dpвmъ, fъръ eшipe, de netpекът. [ἀ, κέλευθος].

Ἀκέλευστος (ὁ, ἡ), nenopвnчitъ; nepîndвitъ; de sine nopnitъ. [ἀ, κελεύομαι].

Ἀκέλυφος (ὁ, ἡ), fъръ коажъ. [ἀ, κέλυφος].

Ἀκενοδοξία (ἡ), a fi чinева

Ἀκενόδοξος (ὁ, ἡ), nedopitopъ de dешартъ слявъ, saъ чinste. [ἀ, κενὸς, δόξα].

Ἀκενόσπουδος (ὁ, ἡ), neоквnatъ, neîndeletniчitъ în zadapniче, ші nefolositoape лъкрърї. [ἀ, κενὸς, σπουδή].

Ἀκέντητος (ὁ, ἡ), nevолditъ; saъ de nevолdit (чел че n'аре тpеввіцъ de волdipe, de îndemnape). [ἀ, κεντέω].

Ἄκεντρος (ὁ, ἡ), чел fъръ волdъ, цeапъ, saъ акъ înцepътopъ; ші (fiг:) fъръ пвtepe (tonъ, aктivitate). [ἀ, κέντρον].

Ἀκένωτος (ὁ,ἡ), nedeшepтatъ. [ἀ,κενόομαι].

Ἄκεο, noet: în локъ de Ἀκοῦ, nopвnч: ал лъї

Ἀκέομαι -οῦμαι [ἄκος], вiit: -έσομαι, ші -ήσομαι (nex: ἠκεσάμην, tp: de къ: ἧκεσμαι, ші ἀκήκεσμαι, nex: nas: ἠκέσθην) тътъdвieskъ; ажвtъ; (fiг:) dpeгъ, penapezъ (кîrпeskъ). «Ἀκούμενος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων». Лвч:

Ἀκεόντως [ἀκέων], adв: noet: în линiште, ші тъчepe.

Ἀκέραιος (ὁ, ἡ), [ἀ, κεράννυμι, saъ ἀ, κεραία] neamestekatъ; nenpefъкътъ; кърatъ, simплъ, ші ч. л: (vezї ші Ἄρτιος). 2) neatinsъ, nesвnъpatъ, nevъiъmatъ, nevîntвitъ, înтpегъ (vezї ші Ἀκήρατος). [de вnde

Ἀκεραιότης (ἡ), кърццie; adevъpatъ fiinцъ; natвpalitate; simплitate. 2) întpeцime. [ші

Ἀκεραίως, adв: fъръ prefaчepe, fъръ amestekape de алтъ чева, кърat; fipeште. 2) în întpeцime, în totalitate.

Ἀκέραστος (ὁ, ἡ), = Ἄκρατος. [ἀ, κεράννυμαι].

Ἀκέρατος (ὁ, ἡ), чел fъръ коарne. [ἀ, κέρας].

Ἀκεραύνωτος (ὁ, ἡ), netpъsnitъ. [ἀ, κεραυνόω].

Ἀκέρδεια (ἡ), nekîштigъ; пагввъ. [din

Ἀκερδὴς, έος (ὁ, ἡ), nekîштirosъ; nefolositopъ. [ἀ, κέρδος]. [de вnde

Ἀκερδῶς, adв: fъръ kîштigъ; fъръ folosъ.

Ἀκέρκιστος (ὁ, ἡ), noet: kape nъ s' a слъжit în цesътвръ къ sвvelniцъ; [ἀ, κερκίς].

Ἄκερκος (ὁ, ἡ), fъръ коadъ. [ἀ, κέρκος].

Ἄκερος, (ὁ, ἡ), = Ἀκέρατος.

Ἀκερσεκόμης, ου (ὁ), netвnsъ de първл капвлъї; (прin врm:) totdaвna tînъръ.

(epit: al lui 'Apolonŭ şi Bacu). [ἀ, κείρω, κόμη].

'Άκερως, ω, şi ἀκέρωτος, ου (ὁ, ἡ), poet: = 'Ακέρατος. nekornatŭ.

'Ακεσίμβροτος (ὁ, ἡ), poet: tămădătorŭ de oamenĭ (epit: al lui Esculapŭ). [ἄκεσις, βροτός].

'Ακέσιμος (ὁ, ἡ), priimitorŭ de tămădare, de tămădat. 2) folositorŭ la lecuire, tămădătorŭ. [ἄκεσις].

'Ακεσίνοσος (ὁ, ἡ), poet: lecuitorŭ de boale. [ἄκεσις, νόσος].

'Ακέσιος (ὁ), tămădătorŭ (epit: al lui Apolonŭ). [ἄκεσις].

'Ακεσίπονος (ὁ, ἡ), poet· alinătorŭ de durerĭ. [ἄκεσις, πόνος].

'Άκεσις, εως (ἡ), tămădare, lecuire; durere, reparare. [şi

'Άκεσμα (τὸ), leacu; mijlocŭ de durere. 2) = 'Άκεσις. [ἀκέομαι]. [de unde

'Ακέσμιος, α saŭ ος, ον, poet: = 'Ακέσιμος, şi 'Ακέσιος.

'Ακεσμὸς (ὁ), = 'Άκεσις.

'Ακέσσιμος, 'Ακεσσίπονος, şi v. l: poet:= 'Ακέσιμος, 'Ακεσίπονος, şi v. l;

'Ακεστὴρ (ὁ), poet: = 'Ακέστωρ. || «Χαλινὸς —». Sof: înfrînzitorŭ de calŭ, saŭ mînuitorŭ de călăreţŭ.[ἀκέομαι]. [de unde

'Ακεστήριος (ὁ, ἡ), = 'Ακεστικός.

'Ακεστὴς, οῦ (ὁ), = 'Ακέστωρ. || «'Ακεστὴς ἱματίων ῥαγέντων». Ksen: cîrpaciŭ de haine rupte. [ἀκέομαι]. [de unde

'Ακεστικὸς, ἡ, ὸν, destoinicŭ, îndemînatic de a lecui, a tămădui; (fig:) de a durere, a cîrpi, (de unde) «'Ακεστικὴ (se înţel: τέχνη)» cusătorie, saŭ cîrpăcherie. [şi

'Ακεστὶς, ἴδος(ἡ), unŭ felŭ de verdeţ de ferŭ ventrŭ lăcrămea metalelor în contoare. (mai mult la im:) 'Ακεστίδες.

'Ακεστορία (ἡ), poet: arta doctoricească, medicina. [şi

'Ακεστορικὸς, ἡ, ὸν, (şi adv:) -ικῶς. medicinalŭ, doctoricescŭ. [şi

'Ακεστορὶς, ἴδος (ἡ), fem: al lui 'Ακέστωρ. lecuitoare; dregătoare, cîrpitoare, şi v. l: || (sub:) doctoriţă; moaşă. [şi

'Άκεστὸς, ἡ, ὸν, priimitorŭ de lecuire; de tămădat. = 'Ακέσιμος. [şi

'Ακέστρα, (ἡ), acŭ de cîrpit. [şi

'Ακέστρια, şi 'Ακεστρὶς, ἴδος (ἡ), ='Ακεστορίς. 2) cusătoare; cîrpitoare. [mi

'Ακεστὺς, ύος (ἡ), Ion: în locŭ de 'Άκεσις. [şi

'Ακέστωρ, ορος (ὁ), doctorŭ, lecuitorŭ. [ἀκέομαι].

'Ακεσφορία (ἡ), poet: lecuire; datorie tămădătoare. [din

'Ακεσφόρος(ὁ, ἡ), [ἄκεσις, φέρω] adusătorŭ de tămădire; de îndreptare; lecuitorŭ.

'Ακεσώδυνος (ὁ, ἡ), [ἄκεσις, ὀδύνη] lecuitorŭ de durerĭ.

'Ακεύμενος, η, ον, poet: în locŭ de 'Ακούμενος, part: a lui 'Ακέομαι.

'Ακέφαλος (ὁ, ἡ,) cel fără capŭ; (şi (fig:) fără cunoştinţe; (carte) fără început, fără titlŭ; (versŭ exametru) începutŭ de la silabă scurtă. (vers:). = 'Ατιμος, vinovatŭ osîndităŭ la nedecapsă de capŭ, şi fugărindu se, publicatŭ, cu omorîrea lui de oricine pe ua adă deschisă de pesuname. (fabulă) neesplicaţă (netîlcuită), neisprăvită. [ἀ, κεφαλή]. [de unde

'Ακεφάλως, adv: fără capŭ; fapt început, saŭ exordiŭ.

'Ακέω -ῶ, viit: -ήσω, (o dată numai în Iliad:) în locŭ de 'Ακέομαι.

'Ακέω [ἀκὴ], verbŭ neîntr: (din care nu se găseşte altŭ, decît numai perf: 'Ακέοις, şi part: 'Ακέων, ουσα) poet: tacŭ.

'Ακέων, ουσα, ον, poet: tăcutŭ.

'Ακέων, adv: liniştit, ne tăcute.

'Ακὴ (ἡ), poet: [ἀ, χαίνω, saŭ ἄγη], linişte, tăcere. poet: întreb: numai dat: ἀκῇ, şi acus: ἀκήν, lăsîndu-se ca adverbĭ. (vezi şi ἦκα).

'Ακὴ (ἡ), poet: virfŭ; ascuţişul, tăişul cuţitului, şi v.l: (zicerea este paru, derivă însă mulţime de alte zicerĭ întrebuinţ:).

'Ακῇ, saŭ 'Ακῇ, adv: poet: în tăcere, ne tăcute, liniştit.

'Ακήδεια (ἡ), = 'Ακηδία.

'Ακηδεμόνητος (ὁ, ἡ), lipsitŭ de întrigitorŭ, neîntrigitŭ. [ἀ, κηδεμονέω].

'Ακήδεστος (ὁ, ἡ), poet: = 'Ακηδεμόνητος, şi 2) = 'Ακήδευτος. [ἀ, κήδομαι]. [de unde

'Ακηδέστως, adv: fără grijă; în nepăsare şi desprindere; nesfîrşit.

'Ακήδευτος (ὁ, ἡ), neîngropatŭ; care n'a dobîndit îngropăciune. [ἀ, κηδεύω].

'Ακηδὴς [ἀ, κῆδος], έος (ὁ, ἡ), neîngrijatŭ; lenevitŭ; netrebnicŭ; (şi prin urm:) dulce, veselŭ, plăcutŭ. 2) neîngrijitŭ; necăutătorŭ. 3) = 'Ακήδευτος. [de unde

'Ακηδία (ἡ), lene, trîndăvie, 2) nepăsare, neîngrijire. 3) înclinare de inimă, melancolie. [de unde

*

'Ακηδιάω -ῶ, вііt: -άσω. sînтă tpîndabă, neînгpiжată; foapte tpistă.

'Ακηδῶς, adв: fъpъ гpiжъ; кв nenъsape. [ἀκηδής].

'Ακήκοα, tp: de кв: ал лвї 'Ακούω.

'Ακήλητος (ὁ, ἡ), neatpasă, neîndвлчită; (fiг:) neînвлînzită; neomenită. [ἀ, κηλέομαι].

'Ακηλίδωτος (ὁ, ἡ), nenъtată, квpată. [ἀ, κηλίς, ἴδος].

"Ακημα (τὸ), поеt: = "Ακεσμα.

'Ακὴν [ἀκή], adв: поеt: în tъчepe, лiniштit.

'Ακήπευτος (ὁ, ἡ), некялtiвată în гpъdinъ, селвatikă. [ἀ, κηπεύω].

"Ακηπος (ὁ, ἡ), чел fъpъ гpъdinъ. || «Κῆπος —» fp: поеt: гpъdinъ невpednikъ de a se нвmi гpъdinъ. [ἀ, κῆπος].

'Ακηράσιος, поеt: în локă de

'Ακήρατος (ὁ, ἡ), [ἀ, κηραίνω] întperă, nestpikată, невъtъmată; neamestekată, квpată, adевъpată. 2) nemînжită, nesnвpkată, nenînгъpită.

'Ακήριος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, κῆρ] = 'Ακήρατος, невînтвită, întperă, невъtъmată. 2) неперiчiosă, nemвpitopă.

'Ακήριος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, κῆρ], neînsвflецită, moptă. 2) чел fъpъ iniшъ, fpikosă, neîndpъzneцă, невitează.

"Ακηρος (ὁ, ἡ), (med:) лвкpată fъpъ чearъ. [ἀ,, κηρός].

'Ακηρότατος, η, ον, поеt: în локă de 'Ακηρατώτατος, sвnpл: ал лвї 'Ακήρατος.

'Ακηρυκτεὶ (κτὶ), adв: fъpъ kadвчeă (κηρύκειον, semnă de solă); saă fъpъ ppeвestipe, dape de штipe. [din

'Ακήρυκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, κηρύσσω]. (пpiпч: pesвoiă) nenpeвestită, de o datъ; askвnsă. 2) неpriimitopă de solie (пpoпsitoape de apmistiцie, saă пaче); neînвoită, neînnъkată. 3) nestpirată, невestită de вestitopă; (пчin вpm:) neînsemnată. 4) (pap) нeштiвtă (вnde se aflъ). [de вnde

'Ακηρύκτως, adв: = 'Ακηρυκτεί.

'Ακήρωτος (ὁ, ἡ), нечepвită. [ἀ,κηρόομαι],

'Ακηχέατο, поеt: Ion: 3: îm: neps: a neste-sъв: шi

'Ακηχέδαται, поеt: Ion: 3: îm: neps: a tpe: de кв: ал лвї "Αχνυμαι..

'Ακηχεδὼν [ἀκάχω], όνος (ἡ), поеt: kînă, dвpepe de sвflcetă; nekază; гpiжъ.

'Ακήχε(χη)μαι. tpe: de кв: ал лвї "Αχνυμαι.

'Ακιδδήλευτος [ἀ, κιδδηλεύω], шi

'Ακίδηλος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήλως. nemînчinosă, nenpefъквtă, neamestekată, квpată, adевъpată.

'Ακιδνὸς [ἀ, κινέω], ἠ, ὀν, поеt: славă, nenвtinчosă; de nimikă, prostă.

'Ακιδώδης, εος (ὁ, ἡ), = кв

'Ακιδωτὸς, ἠ, ὀν, цeposă, askвцită, вîpfosă. [шi

'Ακίζω [ἀκίς], вііt: -ίσω. askвцă vîpfă.

"Ακικυς, υος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, κίκυς] neaктivă; nenвtinчosă.

'Ακινάκης, ου, шi Ion: εος (ὁ), кцită pepseskă, (Tвpч:) iatarană, хanцерă.

'Ακινδυνὶ, adв: = 'Ακινδύνως. [din

'Ακίνδυνος (ὁ, ἡ), (компр: ότερος, sвпpл: ότατος) nenpimeжdвită; nenpimeжdiosă; sigвpă. (nesвпвsă ла, neadвкъtopă de пpimeжdie). «'Εν ἀκινδύνῳ». Ksen: afăpъ din пpimeжdie. [ἀ, κίνδυνος]. [de вnde

'Ακινδυνώδης, εος (ὁ, ἡ),='Ακίνδυνος. [шi

'Ακινδύνως, adв: fъpъ пpimeжdie, saă periколă, кв sigвpanцъ.

'Ακινήεις, εσσα, εν, поеt: în локă de 'Ακίνητος.

'Ακινησία (ἡ), nemiшkape. [шi

'Ακινητεὶ(τὶ), adв: fъpъ miшkape. [шi

'Ακινητέω -ῶ, вііt: -ήσω, шi

'Ακινητίζω, вііt: -ίσω. staă nemiшkată, nв mъ miшkă. [шi

'Ακινητίνδα, (adв: sввstantivală) «Παίζειν —». Пad: вnă felă de жokă, întpв kape вnвл se silеште a miшka din локă пe чел altă, iap ачela se лвпtъ съ ръmîie nemiшkată. [din

'Ακίνητος, ος шi поеt: η, ον, шi adв: -ήτως. nemiшkată, saă de nemiшkat. (пpin вpm:) statopnikă, neклintită; (de вnde) невîntвită, întperă; [fiг:] neskimвată, întъpită în пъpepea sa; nesimцitopă, гpeă de капă. 2) чел че nв se кввine, saă nв î este eptată a se miшka din локă (a se skoate ла лвmiпъ, a se nввліка) «'Επ' ἀκινήτοισι μὴ καθίζειν». adikъ тάφοις. Es: «'Ακίνητα ἔπη». Sof: челе sekpete. «'Ακίνητον χωρίον». Ksen: nesъпată. [ἀ, κινέομαι].

"Ακινος (ὁ), вnă felă de плапъ din soiвл maripanвлвї (bezi шi 'Επίπεδον). 2) вpoвoanъ de stpвгвpe.

"Ακιος (ὁ,ἡ), (компр: ότερος, sвпpл: ότατος), поеt: [ἀ, κίς] чел че n' ape (nв fave, nв s'a mînkat de) вepmî.

'Ακιρὸς (ὁ, ἡ), поеt: = 'Ακιδνός. [de вnde

'Ακιρῶς, adв: кв neaктibitate, кв sfialъ; liniштit, nemiшkat.

'Ακὶς, ίδος (ἡ), [ἀκὴ] цeanъ, гimпe, шi

op ve ape bîrſă askuţită; (de unde fir:) «Πόθων ἀκίδες». boldă de dopinţe. «Τῆς κίστεως ἀκίδες». Apet: înţepătură re (dă-repire, tăietură re) bătîiei udură.

Ἀκίχητος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κιχάνω] neajunsă, nepriinsă; nepriîcepută, neînţelesă. || (neut:) «Ἀκίχητα». adv: în zadar, fără isprav.

Ἀκίων, ονος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κίων] vel fără stîlpi.

Ἀκκίζομαι [ἀκκὼ], bit: ίσομαι. mă înfrînez, mă prefac, cu ne boi, în vreme ve boi (vezi ші θρύπτομαι). [de unde

Ἄκκισμα (τὸ), ші

Ἀκκισμὸς (ὁ), prefăcătorie, tăgăduire plăsmuită. (vezi Ἀκκίζομαι.).

Ἀκκὼ, οῦς (ἡ), femee nerioasă ші de pîsă, care se tot prefa ve înfrînzînd use, ші pesuzînd vele ve dor eşte.

Ἀκλαγγὶ, adv: fără sgomot. [κλαγγή].

Ἀκλάδευτος (ὁ, ἡ), neplivită, necurăţită de ramuri uscate. [ἀ, κλαδεύω].

Ἄκλαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, κλάω] nefrînt, nefărîmat.

Ἄκλαυστος(τος), ου (ὁ, ἡ), (act:) neplîngător; (pas:) neplînsă, nevoită.

Ἀκλεὴς, ές (ac: ἀκλεᾶ, ші Ion: ἀκλεῆ, ші poet: ἀκλέα. im: nom: Ἀκλέες în loc de ἀκλεεῖς) (ὁ, ἡ), neslăvită, neînsemnată. || (neut:) Ἀκλεὲς, adv: în loc de ἀκλεῶς. [ἀ, κλέος]. [de unde

Ἀκλεία (ἡ), poet: lipsă de slavă, saă de unu pentagie, neînsemnătate.

Ἀκλειὴς, poet: în loc de Ἀκλεής.

Ἄκλειστος (ὁ, ἡ), neînchisă, deschisă. [ἀ, κλείομαι].

Ἀκλειῶς, adv: poet: în loc de Ἀκλεῶς.

Ἄκλεπτος (ὁ, ἡ), (act:) nefură; (ші fir:) neamăgitor; sinvere (neprefăcută); (pas:) nefurată. [ἀ, κλέπτω].

Ἀκλεῶς, adv: fără slavă, fără unu nume. [ἀκλεής].

Ἀκλήϊστος (ὁ, ἡ), poet: Ion: în loc de ἄκλειστος; saă 2) nepusă, nebestită, în loc de Ἀκλέϊστος.= Ἀκλεὴς. [ἀ, κληΐζω].

Ἀκληρέω -ῶ, bit: ήσω. poet: sînt ne-părtaş în moştenire, nu sînt clironom; (prin arm:) sînt sărac, saă nenorocit. [ἄκληρος]. [de unde

Ἀκλήρημα (τὸ), nenorocire întîmplare.

Ἀκληρία (ἡ), nenorocire, sărăcie, ticăloşie. [din

Ἄκληρος (ὁ, ἡ), [ἀ, κλῆρος] nepărtaş în moştenire; vel fără avere; (prin arm:) sărac, nenorocit. 2) nedat, cuiva prin sorţi (κλῆρος); (prin arm:) vel fără stăpîn.

Ἀκληρωτεὶ(τὶ), adv: fără sorţi. [din

Ἀκλήρωτος (ὁ, ἡ), neînpărţit; saă nepusă de a se împărţi prin sorţi. 2) neînpărtăşit din cliponomie, saă moştenire.

Ἄκλητος (ὁ, ἡ), At: în loc de Ἄκλειστος.

Ἀκλητὶ, adv: fără chemare, fără nofire. [din

Ἄκλητος (ὁ, ἡ,) nechemat, nenoftit. 2) nepentru it (fără mare nume). [ἀ, καλέω].

Ἀκλινὴς, ές (ὁ, ἡ), nemlădios, neîncovoios, ţeapăn; (fir:) neîndemânatec, întărît în părerea sa. [ἀ, κλίνω]. [de unde

Ἀκλινῶς, adv: cu statornicie, fără îndemânare, cu stăruire în părerea sa.

Ἄκλιτος (ὁ, ἡ), = Ἀκλινής. 2) (Gram:) nedeclinat. [ἀ, κλίνομαι].

Ἀκλόνητος, ші Ἄκλονος (ὁ, ἡ), necle-tinat, nesfădit, ţeapăn; netrebnic, lin. «Σφυγμὸς — ». Gal: [ἀ, κλονέομαι].

Ἄκλοπος (ὁ, ἡ),= Ἄκλεπτος. [ἀ, κλοπή].

Ἀκλυδώνιστος (ὁ, ἡ), netrebnic de valuri; necherchat de furtun. [ἀ, κλυδωνίζομαι].

Ἄκλυστος (ὁ, ἡ), neisbit de (neecuscă la) furtun; lin, netrebnic. [ἀ, κλύζω, κλύδων].

Ἄκλωστος, (ὁ, ἡ), netors. [ἀ, κλώθομαι].

Ἀκμὰ (ά), Dor: în loc de Ἀκμή. [de unde

Ἀκμάζω, bit: -άσω. sînt în floarea, virsta bir-stei (mutere, slavei) mele; ші (fir:) sînt în critică împrejurare. «Ἀκμάζοντος τοῦ σίτου, (ші fir:) τοῦ πολέμου». «Ἀκμαζούσης ἡμέρας (Νυκτὸς, Ἡλικίας)». «Ἀκμάζει τὰ πράγματα, ἐπιμελείας δεόμενα». Ksen: (ші unipers:) «Ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι». Es: acum este vreme, ші neapărat trebuinţă a împrumuta statuele. [ші

Ἀκμαῖος, α, ον, vel în kilmea virstei (mutere, slavei) sale, ajuns în vel mai mare grad de creştere (la vremea sa), copt, împlinit; vel ce se face, saă se afla la vreme cuvenit, saă în critică împrejurare. «Ἀκμαῖος μόλοι». Sof: la vreme va veni. «Παρθένος ἀκμαία». Lav: ajuns în virstă de măritat. «Τοῦ Χειμῶνος τὸ ἀκμαιότατον». Lav: toiul ernei. «Αἱ τῶν ὑποθέσεων ἀκμαιότεραι». Filstr;

челе mаї sepioase treвї. «'Ακμαῖος τὴν ὀργήν». Лвч: iвte лa mînie; saв în fervereа пекazвлвї съв înkъ. [ἀκμή]. [de вnde

'Ακμαίως, adв: în гradвл чел maї 'naltв; кв vîrtвte.

'Ακμὰν, Dor: în локв de ἀκμήν.

'Ακμαστὴς, οῦ (ὁ), tînъrв, чел înkвlmeа vîpsteї. [ἀκμάζω].

'Ακμὴ (ἡ), [ἀκὴ] (прinч:) tъiшв askвцitв de квцitв ші ч.л: «'Επὶ ξηροῦ ἀκμῆς». Пров: în momentвл чел maї kritikв. «'Ακμὴ ὀνύχων»: Пл: tъioase, askвцite вnriї. 2) (fir:) iвцeala, aцerimea; floareа, чел шaї вnв ші alesв (moralв, ші fizikв); чел maї de frвnte; чea maї potrivitъ (maї kritikъ) epokъ a orkъrвia лвkrв. «'Ακμὴ ὀμμάτων». Ел: aцerъ vedere. «'Ακμὴ ἡλικίας (χρόνου, βίου, νόσου, σίτου, ἀγῶνος, ἔργων, δέους ші ч.л:)». «Οἱ ἐν ἀκμῇ». Sвid: tinerii. «Κατ' ἀκμὴν χρόνου». Ел: (ші în ел:) «'Ακμὴν», adв: într' вnв minвtв; akвm; îndatъ; înkъ. «Τὰ δὲ σκευοφόρα ἀκμὴν διέβαινε». Ksen. || «'Ακμαὶ» (лa med: чeї noї) = 'Ιονθοι. pesвflътвrї de tinereцe. 3) Eол: nemînkare. Esix: B'. Макв: A'. 7.

'Ακμὴν, adв: кaвtъ 'Ακμή.

'Ακμηνὸς, ὴ, ὸν, noet: în лолв de 'Ακμαῖος.

"Ακμηνος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἰκμάς, saв ἀκμή Eол: nemînkare] nemînkatв, flъmîndв, linsitв de хранъ, ші бъвtвръ.

'Ακμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κάμνω] neobositв, vîptosв, în floareа tinereцii. 2) neклъditв, nefъkвtв de mînї. «Πύλας ἀκμῆτας 'Ολύμπου». Enirp:

'Ακμητεὶ(τὶ), adв: noet: fъръ ostenealъ, лesne. [din

"Ακμητος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ακμής. 2) (akt:) neostenitorв, лesnicвsв. 3) nerъnitorв, saв neprivinвitorв de dвrere. «"Ακμητον τύμμα». Nik: [ἀ, κάμνω].

'Ακμοθέτης, ου (ὁ), ші

'Ακμόθετον (τὸ), лetnвл, локвл, вnde se aшazъ nikovala. [ἄκμων, τίθημι].

"Ακμων [ἀ, κάμνω], ονος (ὁ), nikovala ferapilor. 2) (ὁ, ἡ), noet: = 'Ακάμας, kare paвdъ лa isвirї, ka o nikovalъ; neobositв, nedoвoritв. «"Ακμονες λόγχης». Esx: 3) вnв felв de вaltвrв. Esix: 4) вnв felв dэ лвnв. Оп:

"Ακαμπτος (ὁ, ἡ), noet: = "Αγναμπτος.

"Ακναπτος, ші "Ακναφος (ὁ, ἡ), = "Αγναφος.

"Ακνημος (ὁ, ἡ), чел fъръ пялпе, ші (прin întind:) fъръ picoare; saв ші fъръ înkълцъminte. [ἀ, κνήμη].

"Ακνηστις, ιος (ἡ), noet: [ἀ, κνήθω] ширa snipърїї dobitoaчелор. 2) вnв felв de plantъ.

"Ακνισσος, ші "Ακνισος (ὁ, ἡ), [ἀ, κνίσσα]. negrasв, slaвв. 2) = кв

'Ακνίσσωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ aвзрв de grъsime apsъ, neafвmatв; (прin врm:) linsitв de жeptfe. «Βωμὸς («'Αγυιὰ) — ». Пл: ші Лвч: [ἀ, κνισσόω].

'Ακοὴ, (ἡ), aвzвл, вnвл din челе чinчї simцвrї. 2) organвл aвzвлвї, врекеа. «Τὰς ἀκοὰς ἀποφράττων». Лвч: 3) aвzire, ворвъ din aвzв, beste. «'Ακοὴ φέρεται». Eвр: 4) (Skp: pap) în локв de ὑπακοή, askвлtape, sвnвnere. «'Ιδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν». Bas: A'. 16. [ἀκούω].

'Ακοίλιος (ὁ, ἡ), чел fъръ pînteче; nepîntekokв. [ἀ, κοιλία]. 2) = кв

"Ακοιλος (ὁ, ἡ), neadînkosв. [ἀ, κοῖλος].

'Ακοίμητος (ὁ, ἡ), ші adв: -ήτως. nedopmitв; neînчetatв; вечnikв. [ἀ, κοιμάομαι].

'Ακοίμιστος (ὁ, ἡ), neadopmitв, deштentв; nepreквrmatв; nepotolitв, neînвlînzitв. [ἀ, κοιμίζομαι].

"Ακοινος (ὁ, ἡ), nekomвnв, neoвштeskв (чe вв c nentrв toцї). [ἀ, κοινός].

'Ακοινωνησία (ἡ), nesoцiaвilitate, saв характервл nesoцiaвilвлвї. [ἀ, κοινώνησις].

'Ακοινώνητος (ὁ, ἡ), nekввenitв, nepotrivitв лa toцї de obмte; nekomвnikatв алtora. 2) nepърташв din чева. 3) neînпърtъшitorв, nekomвnikativв. 4) neîndemînatikв în soцietate (kare fвue de adвnърї), nesoцiaвilв, îndърътnikв. [ἀ, κοινωνέω]. [de вnde

'Ακοινωνήτως, fъръ înпърtъшipe, fъръ komвnikape алtora. 2) кв кîпв nekomвnikaвilв, îndърътnikв, fъръ soцiaвilitate.

'Ακοίτης ου (ὁ), καὶ 'Ακοῖτις, ιδος, (ἡ), noet: [ἀ, adвn: κοίτη, patв] = 'Ομευνέτης, soцв în къsnivie.

"Ακοιτος (ὁ, ἡ), чел fъръ (nekвлkatв în) patв. || (fir:) «Μέλι ἄκοιτον». Плin: miepe квratъ, fъръ drojdii. [ἀ, κοίτη].

'Ακολάκευτος (ὁ, ἡ), nelingвшitв, neamъцitв de lingвшirї. [ἀ, κολακεύομαι].

'Ακόλακος (ὁ, ἡ), nelingвшitorв. [ἀ, κόλαξ, ακος].

'Ακολασία (ἡ), neoпripe, neînfrînape; aплекape, ші пъръвipe în рвшinoase ші nevinstite desfътърї; овръznivie; nepвшinape. [ἀ, κόλασις].

'Ακολασταίνω, вiit: -ανῶ, ші ἀκολαστέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntв desfrînatв, trъieskв

în desmierdъrî nevinstite. [ἀκόλαστος]. [de ъnde

'Ακολάστημα (τὸ), fanтъ desfrînatъ.

'Ακόλαστος (ὁ, ἡ), (dъne zivere) nenedensitъ; (prin ъrm:) neîndrentatъ, neînfrînatъ, neînţelepţitъ; nekonштiinţosъ, nerъшinosъ; (prin ъrm:) neopritъ în desfrînъrî, datъ kъ totъl la nevinstite plъcerî; pisinitorъ, korъntъ; (fir: desnre копачî) nekrъţitъ, nekъlтivatъ. [ἀ, κολάζομαι]. [de ъnde

'Ακολάστως, adv: în kinъ desfrînatъ. || «'Ακολάστως ἔχω πρός τι». Ksen: nъ mъ počiъ înfrîna de la ceva, întrebъinţezъ, saъ dobîndeskъ ceva kъ kovîrшire, шi fъrъ mъsurъ.

'Ακολλητί, ad: nelinit ъna de alta. [din

'Ακόλλητος (ὁ, ἡ), nelinitъ. [ἀ, κολλάομαι].

'Άκολλος (ὁ, ἡ), = 'Ακόλλητος. [ἀ, κόλλα].

'Άκολος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κόλον, хrapъ] vъkъţikъ (învъkъtъrъ) de niine.

'Ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω. mъ dъkъ dъne cinева, îi ъrmezъ, îl akoшpaniezъ; (fir:) sîntъ slъgъ (vъcinikъ, ъrmъtorъ, imitъtorъ) kъiva. (desnre lъkrъrî în a 3: pers:) «'Ακολουθεῖ». ъrmeazъ. «Δυοῖν μὲν γὰρ ὄντοιν ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι». Apist: 2) se întîшplъ, se face. «'Αφ' οὗ καὶ λοιμικαὶ νόσοι πολλάκις ἠκολούθησαν». 3) vine în proporţie, se potrivește. Plt: Politik: Γ: [ἀκόλουθος]. [de ъnde

'Ακολούθημα (τὸ), ceл din ъrmъ eшitъ, pesъltatъ. [шi

'Ακολούθησις, εως (ἡ), ъrmare. 2) konţinere; sfîrшitъ. 3) = 'Ακολουθία. [шi

'Ακολουθητικός, ἡ, ὸν, aplekatъ, voitorъ de a ъrma. 2) kontinъtorъ; potrivitъ, gnitъ, konglъsnitъ.

'Ακολουθία (ἡ), kontinъţie; ъnire, potrivitate; askъltare, saъ sъnъnere; regъlatъ ъrmare. 2) ъrmъtoareле slъgî. 3) (Bis:) slъжbъ regъlatъ dъne tipikъ. [ἀκόλουθος].

'Ακολουθίσκος (ὁ), dim: al lui

'Ακόλουθος (ὁ, ἡ), [ἀ, adъn: κέλευθος, cale] ъrmъtorъ dъne cinева; slъgъ; aжutъtorъ; alъturашъ; (fir) vъcinikъ; imitъtorъ; ъrmъtorъ sistemeî kъiva шi ч.л: 2) ъrmatъ, eшitъ din ceva, pesъltatъ. 3) asemъnatъ; proporţionatъ; potrivitъ. «'Ακόλουθα τούτοις πράττειν». Dem: [de ъnde

'Ακολούθως, adv: (kъ dat:) potrivit; proporţionat; în ъrmare.

'Ακόλυμβος (ὁ, ἡ), neшtiitorъ de înnotare. [ἀ, κολυμβάω].

'Ακομία (ἡ), linsъ de пъrъ, плешивie. [ἄκομος].

'Ακομιστία (ἡ), nekъtare, neîngrijire; nekrъţie. [din

'Ακόμιστος (ὁ, ἡ), linsitъ de trebъinvoasa îngrijire, шi kъtare, nekъtatъ; (prin ъrm:) nekrъţitъ, nedepetikatъ. [ἀ, κομίζω].

'Ακόμμωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, κομμόω] neînpodobitъ, neînfrumъseţatъ, nedpesъ.

'Άκομος (ὁ, ἡ), ceл fъrъ пъrъ, плешивъ; (fir:) fъrъ frunze, nefrînzosъ. [ἀ, κόμη].

'Ακόμπαστος, шi 'Άκομπος (ὸ, ἡ), neîlosъ, nelъudъros. [ἀ, κομπάζω, шi κόμπος].

'Ακόμψευτος, шi 'Άκομψος (ὁ, ἡ), neînfrumъseţatъ; neprefъcutъ, nemeшteшugitъ, simplu. 2) negraţiosъ, neplъkutъ, prostъ. 3) neesnerimentatъ, neîndemînatikъ. «'Άκομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον». Pl: [шi

'Ακόμψως, adv: fъrъ eleganţъ, fъrъ graţie, шi ч.л: [α, κομψός].

'Άκον, οντος (τὸ), nest: al lui 'Ακων, neboind.

'Ακονάω -ῶ, viit: ήσω. askuţ. 2) (fir:) îndemnъ, zъdъrъskъ. întъrîtъ, 3) pregъteskъ. [ἀκόνη].

'Ακόνδυλος (ὸ, ἡ), ceл fъrъ încheietурî, nodurî. 2) nepъmîntъ, nerîontъitъ; nevъlъtъ. [ἀ, κόνδυλος].

'Ακόνη (ἡ), [ἀκὴ] gresie, niatrъ de askuţit. 2) nivliţa cea de niatrъ a snigerilor шi ч.л: 3) o bucatъ (de niatrъ, saъ metalъ) în forma шi mъrinea gresii. 4) ipitaţie (întъsiasmъ) spre kompъnere de cîntърî.

'Ακόνημα (τὸ), шi

'Ακόνησις, εως (ἡ), askuţire; (fir:) întъrîtare, îndemnare. [ἀκονάω].

'Ακονίατος (ὁ, ἡ), [ἀ, κονία, varъ) nevъrъitъ; netencuitъ.

'Ακόνιον (τὸ), dim: al lui 'Ακόνη.

'Ακονιτί, adv: fъrъ praf, (adikъ) fъrъ ostenealъ, lupt, greutate. [ἀκόνιτος].

'Ακόνιτον (τὸ), шi

'Ακόνιτος (ἡ), (o plantъ veninoasъ) omacъ, mъrul lupului.

'Ακόνιτος (ὁ, ἡ), neprъvitъ; (fir): fъcutъ fъrъ ostenealъ, fъrъ lupt. 2) = 'Ακονίατος, шi 'Ακώνιστος. [ἀ, κόνις].

'Ακοντί, adv: fъrъ voe, de nevoe. = 'Ακουσίως.

'Ακοντίας, ου (ὁ), snъ felъ de шarpe, ce se asvîrle ca o lance (ἀκόντιον), nu-

mitъ съцеатъ. 2) вnъ felъ de meteorъ, saъ kometъ. [ші

'Ακοντίζω, viit: -ίσω. asvîrlъ лапче, лъпчezъ. пътрnzъ ne чінека къ лапчеа, saъ sвліца. 2) (în el: saъ nestr:) noet: тъ asvîrlъ ka o съцеатъ; (prîч întîn:) пътрnzъ, netpekъ. «Εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί». Exp: [din

'Ακόντιον (τὸ), dim: ал лъї "Ακων, лапче, sвліцъ.

'Ακόντισις, εως (ἡ), лъпчаре, asvîrlire de лапче, ші ч.л: ші (în цеп:) asvîrlire, арвпкаре репеde de op че. [ші

'Ακόντισσμα (τὸ), = 'Ακόντισις. 2) distanцa, локвл, nînъ вnde ажвnце asvîrlita лапче, saъ съцеатъ. 3) pana лъпчерії. «Πολλῶν ἀκοντισμάτων κατάπλεως». Пл: [ші

'Ακοντισμὸς (ὁ), = A'κόντισις, ші 'Ακόντισμα. [ші

'Ακοντιστὴρ, ῆρος, ші

'Ακοντιστὴς, οῦ (ὁ), лапчеашъ, saъ asvîrlitorъ de лапче. [de вnde

'Ακοντιστικὸς, ἡ, ὸν, кввііпчosъ, saъ de prînsъ, îndemînatikъ ла лъпчаре, (adikъ) asvîrlire de лапче. [ші

'Ακοντιστὺς, ύος (ἡ), îndemînare ла лъпчаре. 2) въгъліе prin лъпчї.

'Ακοντοβόλος (ὁ), noet: asvîrlitorъ de (лovitorъ къ) лапче. = 'Ακοντιστής. [ἀκόντιον, βάλλω].

'Ακοντοδόκος (ὁ, ἡ), noet: prііmitorъ de (чел че кавгъ a se апъра de o asвпръї asvîrlitъ) лапче. (ἀκόντιον, δέχομαι]..

'Ακοντοφόρος (ὁ, ἡ), пвртъторъ de лапче. [ἀκόντιον, φέρω].

'Ακόντως, adв: = 'Ακουσίως, fъръ вое. [ἄκων].

'Ακοπητὶ, adв: = 'Ακόπως.

'Ακοπίαστος (ὁ, ἡ), neostenitъ, neoвositъ. 2) neadвкъторъ de ostenealъ, lesnicвosъ. [ἀ, κοπιάζω]. [de вnde

'Ακοπιάστως, adв: = 'Ακόπως.

"Ακοπος (ὁ, ἡ), = 'Ακοπίαστος. 2) вшкрътorъ, saъ апърътorъ de ostenealъ; (de вnde) || (sвst:) "Ακοπον (τὸ), doktopie de ostenealъ. 2) neposъ, nemînkatъ de верme, saъ meліе. [ἀ, κόπος].

'Ακόπριστος (ὁ, ἡ), (пъmînъ) neînгрътшатъ къ бълігъръ, saъ гвnoiъ, negвnoiatъ. [ἀ, κοπρίζω].

"Ακοπρος, ου, [ἀ, κόπρος]. [ші

'Ακοπρώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ακόπριστος. 2) nevъligatъ, înkвiatъ; saъ neaжвtъtorъ ла înlesnipea stomaxвлвї.

'Ακόπως, adв: fъръ osteneалъ, лesne. [ἄκοπος].

'Ακόρεστος (ὁ, ἡ), nesъцiosъ, nesътвлъ. [ἀ, κορέννυμι]. [de вnde

'Ακορέστως. adв: fъръ saцiъ; къ nesътвpape.

'Ακορὴς, έος noet: [ἀ, κόρος], ші

'Ακόρητος (ὁ, ἡ), = 'Ακόρεστος. 2) [ἀκορέω] nemътвratъ, nedepetikatъ.

'Ακορία (ἡ), nesaцiъ; nesътвpape. 2) a nъ mînka neste тъsкръ. [ἄκορος].

'Ακορίτης, ου (ὁ), (prînч: οἶνος) fъквtъ къ планta "Ακορον.

"Ακορνα, ης (ἡ), [ἀκή] вnъ felъ de плантъ din soiвл skaieцilor.

"Ακορον, (τὸ), apomatika (mipositoapea) ръdъчînъ a плantei

"Ακορος (ὁ, ἡ), вnъ felъ de плантъ apomatikъ de India (Latin: Acorus, Цер: Kalmus). вezї ші 'Αφροδισιὰς.

"Ακορος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Ακόρεστος, ші 'Ακόρητος.

'Ακόρυφος (ὁ, ἡ), nevîrfosъ (fъръ капъ, marцine, înчепвtъ). [ἀ, κορυφή].

'Ακορύφωτος (ὁ, ἡ), nevîrfвitъ, (nesъvîrшitъ); neînsвmatъ, nenвmъratъ. [ἀ, κορυφόω].

"Ακος, εος, ους (τὸ), doktopie, леакъ; (în цеп:) miжлокъ de вindekape, de îndpentape.

'Ακοσμέω -ῶ, viit: -ήσω. sîntъ neperвlatъ, fъръ pîndвialъ. [ші

'Ακοσμήεις, εσσα, εν, noet: = ["Ακοσμος].

'Ακόσμητος (ὁ, ἡ), neînnodovitъ; nedepetikatъ; nenвsъ ла ввnъ pîndвialъ. [ἀκοσμέω]. [de вnde

'Ακοσμήτως, adв: fъръ nodoaвъ; fъръ ввnъ pîndвialъ.

'Ακοσμία, (ἡ), nepîndвialъ, amestekътвръ. 2) netpebnivie, pea пъръвie, demoralisaцie. [ші

'Ακόσμιος, noet: în локъ de, ші [din

"Ακοσμος (ὁ, ἡ), = 'Ακόσμητος. 2) neperвlatъ; ръъ пъръвitъ; netpebnikъ. [ἀ, κόσμος]. [de вnde

'Ακόσμως, adв: fъръ pîndвialъ, neperвlat, орквm se întîmplъ.

'Ακοστὴ (ἡ), (dвne dialekta Чіпрепілор) орzъ. [ἀκή, saъ ἄκος]. [de вnde

'Ακοστήσας, ασα, αν, partч: ал neîntp: 'Ακοστέω, noet: (kalъ ші ч.л:) хръnitъ вine къ орzъ; (prin врш:) iвte, nebъnъ.

"Ακοτος (ὁ, ἡ), noet: чел fъръ mînie, nenismъlъpeцъ, вîtъtorъ de ръъ. [ἀ, κότος].

'Ακουάζομαι, viit: -άσομαι. noet: în локъ de 'Ακούω, 'Ακροῶμαι, авzъ, askълтъ. || «Δαιτὸς ἀκουάζεσθον». Il: Δ. sînteцĭ noftiцĭ ла masъ.

'Ακουὴ (ἡ), noet: în локъ de 'Ακοή.

"Ακουκα, Dop: tpe: de къ: ал лъĭ 'Ακούω.

'Ακούρευτος (ὁ, ἡ), ="Ακαρτος. netъnsъ. [ἀ, κουρεύω].

"Ακουρος (ὁ, ἡ), [ἀ, κεῖρω]='Ακούρευτος. 2) noet: [ἀ, κοῦρος, fiъ] чел fъръ fiĭ, fъръ копiĭ.

'Ακουσείω (fъръ viit:), dopeskъ, sîntъ disnъsъ a askълта. [ἀκούω].

'Ακουσιάζω, viit: -άσω. fakъ чева fъръ воеа mea. [ἀκούσιος].

'Ακουσίθεος (ὁ, ἡ), askълтатъ de Dъmnezeъ. [ἄκουσις, θεός].

'Ακούσιμος, ἡ saъ ос, он, nътinчosъ, lesniчosъ de a se авzi. [ἀκούω].

'Ακούσιος, α saъ ос, он, чел fъръ воеа sa, nевoitъ. [ἄκων].

"Ακουσις, εως (ἡ), авzipe (a авzi). [ἀκούω].

'Ακουσίως, adв: fъръ вое, în silъ, de nевое. [ἀκούσιος].

"Ακουσμα (τὸ), op че s' a авzit, saъ se авde; (de вnde) sънetъ de instръmîntъ мъsikалъ, kîntikъ ші ч.л:; лекцie, înвъцътъръ; famъ, zisъ, veste. (vezĭ ші 'Ακρόαμα). [ἀκούομαι]. [de вnde

'Ακουσμάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ "Ακουσμα.

'Ακουστέον, nosit: ал лъĭ 'Ακούω.

'Ακουστὴς, οῦ (ὁ), ='Ακροατὴς, авzitorъ, askълтъторъ; школаръ, вчепikъ. [ἀκούω]. [de вnde

'Ακουστιάω -ῶ, viit: -άσω.='Ακουσείω. [ші

'Ακουστικὸς, ἡ, ὸν, къviinчosъ (notрinitъ, îndemînatikъ) ла авzipe. «Πόρος—». Гал: гаврa авzълъĭ, авzил. «'Ακουστικοὶ». школарiĭ лъĭ Пitагора; (fiind къ ерaъ îndatoraцĭ a askълта nъmaĭ în чinчĭ anĭ, ші a nъ ворві de локъ). [de вnde

'Ακουστικῶς, adв: къ лъape aminte. || «'Ακουστικῶς ἔχω. = 'Ακουσείω.

'Ακουστὸς, ἡ, ὸν, авzitъ, saъ de авzit. 2) vrednikъ de авzit. [ἀκούομαι].

'Ακουτίζω, viit: -ίσω, ші -ιῶ. fakъ не чinева a акълта, saъ вре внъ лъкрь a se авzi, înвъцъ. «'Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν». Skp: || (next:) askълтъ, тъ sънkiъ. «'Ακουτίζειν τοῦ λόγου». Apist: || (nas:) тъ înвъцъ, askълтъ, înвъцъ. «Τὴν περὶ τῶν ὄντων γνῶσιν ἠκουτίσθησαν». Fpr: [din

'Ακούω [κοέω], viit: ἀκούσω, ші At: -ούσομαι (tp: de къ: 'Ακήκοα, neste-sъv: ἠκηκόειν, tpe: de къ: nas: ἤκουσμαι, nex: nas: ἠκούσθην), авzъ, askълтъ. «Ταῦτα Καλυψοῦς ἤκουσα». Od: 2) aflъ, тъ înштiinцezъ. «"Ηκουον δ' ἔγωγέ τινων, ὡς οὐδὲ δώσοιεν». Dem: 3) înвъцъ, sîntъ школаръ. «"Ηκουσεν 'Αναξιμάνδρου». Лаерt: 4) înцelegъ, prichepъ. «"Οταν εἴπω τι τῶν τοιούτων, ἁπλῶς ἀκούειν σε χρή». Гал: 5) askълтъ, тъ sънkiъ. «Τοὺς Λακεδαιμονίους εἴθισεν ὑμῶν ἀκούειν». Dem: «Καὶ ἔσται βασιλεὺς ὑμῶν, αὐτοῦ ἀκούσεσθε». Skp: 6) noet: (pap, къ dat:) daъ askълтаре. «Δύνασαι δ' ἀκούειν ἀνέρι κηδομένῳ». 7) (înpreвnъ къ εὖ, saъ κακῶς, ші чele de aчeeaшĭ însemnape къ aчestea) тъ лавdъ, saъ тъ defaĭmъ, amъ вnn saъ pea репътацie; (în цen:) тъ nвmeskъ. «'Ακούειν κακὰ πρὸς δούλων». Sof: «'Εσθλὸς ἀκούω». Tкр: «'Αμεινον ἤκουον». Tвч: «"Ηκουον μουσικὴν (μουσικῶν) εἶναι πρῶτοι». Ep: ші Гр: «Κόλακες ἀκούουσι». Dem:

"Ακρα, ας (ἡ), fem: ал лъĭ "Ακρος. || (sвst: saъ елiи:) пarтea чea маĭ deпe вртъ, тарцine, кънътiiъ, sfirшitъ; (маĭ къ seamъ) вirfъл or-кървia лъкрв, (de вnde) ='Ακρώρεια, ші 'Ακρωτήριον; четаte (прinч: nвsъ пе вре вnъ dealъ), четъцвie, (de вnde) || «Κατ' ἄκρας, saъ Κατάκρας (ші Ion: «Κατ' ἄκρης, saъ Κατάκρης) ἑλεῖν, (πέρθειν, σμήχειν ші ч. л:)». în локъ de κατὰ κράτος, къ totъл, de totъ a stъpîni, a жънзi ші ч. л: «Βρασίδας μὲν οὖν εὐθὺς ἄνω, καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν». Tвч: «'Ως εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης». Od: E. (vezĭ ші Κατακρῆθεν).

'Ακράαντος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de "Ακραντος.

'Ακραγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: nestpirгъторъ, гъръ глasъ, тътъ. [ἀ, κράζω].

'Ακράδαντος (ὁ, ἡ), пeклetinatъ, пeклътitъ, nesrвdвitъ; solidъ. [ἀ, κραδαίνω).

'Ακραεὶ, adв: noet: къ прiinчosъ вîntъ din пвnъ (partea din апоĭ a коръвii). [din

'Ακραὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (прinч: вîntъ) tape, saъ iвte-sвflъторъ; (прin врт:) прiinчosъ în плвtipe. [ἄκρος, ἄω, sвflв].

'Ακραῖος, α, ον, търцinашъ; în вirfъ, saъ кълme de твnte, saъ четъцвie amezatъ (локвitъ, saъ înkinatъ), (de вnde) «'Ακραῖοι θεοί». «"Ηρα («'Αθηνᾶ, «'Αφροδίτη) ἀκραία». [ἄκρα].

'Ακραίπαλος (ὁ, ἡ),='Αμέθυσος. [ἀ, κραιπάλη].

'Ακραιφνὴς [ἄκρος, saŭ ἀκέραιος, φαίνομαι], έος (ὁ, ἡ), кърatĭ, neamestecatĭ, nepreфъкътĭ, neminчinosĭ, adevъratĭ. 2) nesînцitĭ, înţerĭ. [de ънde

'Ακραιφνῶς, adv: în kiпĭ кърatĭ, nepreфъкътĭ, adevъratĭ.

"Ακραντος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κραίνω] nesъvîrşitĭ, neînplinitĭ, saŭ nenътinчosĭ de a se sъvîrşi. 2) nemъrţinitĭ, nesfîrşitĭ.

'Ακραξόνιον (τὸ), къпътîиял osii. [ἄκρος, ἄξων].

'Ακρασία (ἡ), (înpotivъ de Εὐκρασία) кавъ Δυσκρασία. [ἀ, κρᾶσις]. 2) (înpotivъ de ἐγκράτεια) neonpipe, neînfrînape, pisinipe. «'Ακρασία γὰρ ἐμοὶ πᾶν τὸ περιττὸν καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν, καὶ ταῦτα πεινώντων ἄλλων». Грг: «'Ακρασία γλώσσης». Пл: neînfrînape de лимъ. «'Ακρασία χειρῶν». Ios: mitъrnicie. 3) слъбичиъne, nenътinţъ, atonie. «'Ακρασίη χειρὸς (γουνάτων)». Іпокр: paralisie, слъвънoţie de mîиnĭ ши ч.л: [ши

'Ακράτεια (ἡ),=='Ακρασία. (2)(înpotivъ de 'Εγκράτεια), neînfrînape. 2) слъбичиъne, atonie. [ши

'Ακρατεύομαι, виіt: -εύσομαι. sîntĭ neînfrînatĭ, saŭ desfrînatĭ. [ἀκρατὴς]. [de ънde

'Ακρατευτικὸς. ὴ, ὸν, аплекатĭ ла desfrînape; saŭ провепitĭ, причинъitĭ din desfrînape.

'Ακρατέως, adv: Ion: în локŭ de 'Ακρατῶς. [din

'Ακρατὴς, έος (ὁ, ἡ), nenътinчosĭ a stъпîni чева, saŭ (maĭ къ seamъ) ne sinetĭ, saŭ natimcле sале; nenъstрътorĭ, pisinitorĭ; datĭ къ totиял ла плъчерĭ. «'Ακρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ». Лъч: n'a пътът съ цie цапъл de коарne. »'Ακρατὴς γάμων». Sof: прeакърварĭ. «'Ακρατὴς χειρός». Apist: хоцĭ, mitapnikĭ, saŭ бътъiosĭ. 2) слабĭ, nenътinчosĭ. «Χεὶρ ἀκρατής». Іпокр: mînъ парatisatъ, nemîшкатъ. 3) (nas:) nenътinчosĭ de a se stъпîni, a se onpi de ла чева. «'Ακρατὲς στόμα». Apistf: гъръ neonpitъ, обpaznikъ. «'Ακρατὴς δαπάνη». Лъч: nesokotitъ келиъialъ. [ἀ, κράτος[.

'Ακράτητος (ὁ, ἡ), neцinътĭ, neonpitĭ; nedomolitĭ. [ἀ, κρατέω].

'Ακρατὶ, adv: =='Ακρατῶς.

'Ακρατία (ἡ), At: în локŭ de 'Ακράτεια.

'Ακρατίζομαι, виіt: -ίσομαι [ἄκρατος], веаŭ винĭ neamestecatĭ къ апъ. 2) dежънezĭ, гъstъpeскĭ (niîne, ши винĭ гъръ апъ).[de ънde

'Ακράτισμα (τὸ), [ши

'Ακρατισμὸς (ὁ), dежънĭ, прегъstape (кape konsta în niîne, ши винĭ гъръ апъ).[ши

'Ακράτιστος (ὸ, ἡ), noet: (pap) nepregъstatĭ; nemînkatĭ.

'Ακρατοκώθων, ωνος (ὁ, ἡ), бъътorĭ de винĭ гъръ апъ къ teasĭ, вецivĭ. [ἄκρατος, κώθων].

'Ακρατοποσία (ἡ), бъътъръ de винĭ гъръ апъ. [ἄκρατος, πόσις].

'Ακρατοποτέω -ῶ, виіt: -ήσω. sîntĭ

'Ακρατοπότης, ου (ὁ), ши 'Ακρατοπότις, ιδος (ἡ), бъътorĭ de винĭ гъръ апъ. [ἄκρατος, πίνω].

"Ακρατος (ὁ, ἡ), (компар: ἀκρατέστερος) neamestecatĭ, кърatĭ. «Βαφὴ —». Пл: (прinч: пентръ винĭ) гъръ апъ. «Σπονδαὶ τ' ἄκρητοι». Іл: B: (прin ърm:) tape, грeĭ, înбъiъtorĭ; ши (fir:) nemъsърatĭ, ковîршitorĭ. (de ънde) «'Οργὴ, Παῤῥησία, Φιλονεικία, Δημοκρατία, Διάῤῥοια, ши чл: ἄκρατος». [ἀ, κεράω]. de ънde

'Ακρατότης (ἡ), калitatea винълuĭ neamestecatĭ (къ апъ). «Μέγα μὴν διαφέρει καὶ οἴνου καὶ μέλιτος ἀκρητότης εἰς ἰσχὺν ἀμφοῖν». Іпокр:

'Ακρατοφόρος (ὁ, ἡ), înкъпътorĭ de винĭ neamestecatĭ; (de ънde) «'Ακρατοφόρον», ънĭ felĭ de basĭ de винĭ, кавиъ Ψυκτήρ. [ἄκρατος, φέρω].

'Ακράτωρ, ορος (ὁ), noet: în локŭ de 'Ακρατής.

'Ακρατῶς, adv: гъръ пътere de a цinea, a onpi чева; гъръ înfrînape, neonpit; în kiпĭ pisinitorĭ, ши desfrînatĭ. [ἀκρατής].

'Ακράτως, adv: neprefъкът, кърat, în fiinца чea adevъratъ; къ totиял. [ἄκρατος].

'Ακραχολία (ἡ), кавиъ 'Ακροχολία.

'Ακράχολος (ὁ, ἡ), кавиъ 'Ακρόχολος.

"Ακρεα (τὰ), noet: în локŭ de "Ακρα, nest: îm: ал лаĭ "Ακρος, saŭ "Ακρεος.

'Ακρεμονικὸς, ὴ, ὸν, влъstъposĭ; ръmъposĭ. [din

'Ακρέμων, ονος (ὁ), (прinч:) къпътiĭ, saŭ вîрfĭ de ramъръ; (dap înкъ ши înpreaгъ) ramъръ. «Τὰ γὰρ ἀπὸ παρασπάδος καὶ ῥίζης καὶ κλωνὸς οὐ πάντως δύναιτ' ἂν καὶ ἀπὸ ξύλου καὶ ἀκρέμονος». Tfp: 2) (fir:) чел din tiiĭ (челmaĭ вънĭ ши maĭ алесĭ). «Τοὺς ὀνομαστοτάτους καὶ ἀκρέμονας». Nik: Крon: [ἄκρος].

"Ακρεος (ὁ, ἡ), некърnosĭ. «Τὰ ἄκρεα τοῦ σώματος (τῆς ῥινὸς) μέρη». Іпокр: ши Гал: [ἀ, κρέας].

'Ακρέσπερος (ὁ, ἡ), гъкъiĭ пе ла înче-

пѫтѫл (кѫпъттїѫл) sepeї || «'Ακρέσπερον» adв: însepat: [ἄκρος, ἑσπέρα].

'Ακρήβης, εος, ші "Ακρηβος, ου (ὁ, ἡ), noet: чел пе ла înчепѫтѫл (кѫпъттїѫл) tinepeцїї, prea tînърѫ, flъкъіашѫ. [ἄκρος, ἥβη],

'Ακρήδεμνος (ὁ, ἡ), чел fъръ легътѫкъръ de капѫ. [ἀ, κρήδεμνον].

"Ακρητος, 'Ακρητοποσία, 'Ακρηχολία, ші чл: Ion: în локѫ de "Ακρατος, ші чл:

"Ακρια (τὰ), noet: în локѫ de "Ακρα, nesт: îm: ал лѫї "Ακρος.

'Ακριβάζω, вііt: -άσω. Skp: = 'Ακριβόω. [ἀκριβής]. [dѫ ѫnde

'Ακρίβασμα (τὸ), ші

'Ακριβασμὸς (ὁ), Skp: = 'Ακρίβωμα, ші 'Ακρίβωσις. [ші

'Ακριβαστὴς, οῦ (ὁ), Skp: скѫтпѫ черчетъторѫ, бъгътторѫ de seamъ.

'Ακρίβεια (ἡ), eксактitate, скѫтпъ інгрїжіре, лѫare a minte de op че лѫкрѫ; (dap маї кѫ seamъ în кasпiчеле келтѫіелї) скѫтпete, strашпікъ іконomie. 2) desъвîршire. 3) ковîршire. «Κινδύνων ἀκρίβεια». Ap: [din

'Ακριβὴς [ἄκρος, βαίνω, saѫ ἀ, întinz: ші κρίνω], έος (ὁ ἡ), чел кѫ скѫтпътate бъгътторѫ de seamъ, інгрїжіторѫ, eксактѫ, dpentѫ, ші чл: (dap маї deoseвit) strашпікѫ іконomѫ, скѫтпѫ, srîрчітѫ. 2) (despre лѫкрарї) desъвîршітѫ în felѫл съѫ. || «Εἰς (Πρὸς, 'Επὶ) τὸ ἀκριβές». adв: în локѫ de 'Ακριβῶς.

'Ακριβοδίκαιος (ὁ, ἡ), eксактѫ în dpentate. || «Τὸ ἀκριβοδίκαιον». Apist: скѫтпа dpentate. [ἀκριβὴς, δίκαιος.]

'Ακριβολογέομαι, οῦμαι, вііt: -ήσομαι. черчетезѫ, (soкoteскѫ, повesteскѫ) кѫ тѫлъ скѫтпътate. [ші

'Ακριβολογία (ἡ), скѫтпътate în ворвіре (soкotipe, черчетаре, ші чл:). [din

'Ακριβολόγος (ὁ, ἡ), eксактѫ în ворвіре, (soкotipe, черчетаре, ші чл:). [ἀκριβὴς, λόγος].

'Ακριβόω -ῶ, вііt: -ώσω. faкѫ чева eксакт ші desъвîршіt; черчетезѫ în adînкѫ; înвъцѫ, saѫ кѫnoskѫ чева кѫ скѫтпътate, ші desъвîршіре. «Ὁ διδάσκαλός με, ὡς ἤδη ἀκριβοῦντα τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἄλλους καθίστη δικάζειν». Ksen: [ἀκριβής]. [de ѫnde

'Ακρίβωμα (τὸ), eксакъ хоътрîре, saѫ хоътрîтъ порѫпкъ; desъвîршітъ ші adînкъ stадіаре, saѫ esперііпцъ (кѫnoштіпцъ).

'Ακριβῶς, adв: eксакт, кѫ desъвîршіре; (în кѫвinte) înпrotivъ de simплѫ. 2) кѫ strашпікъ іконomie, кѫ скѫтпete. «'Ακριβῶς τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα χορηγεῖν». Ksen: [ἀκριβής].

'Ακρίβωσις, εως (ἡ), скѫтпъ, adînкъ черчетаре; dasъвîршіре. [ἀκριβόω].

'Ακρίδιον (τὸ), dim: ал лѫї 'Ακρίς.

'Ακριδοθήρα, ας (ἡ), кѫръ de лъкѫste. [ἀκρὶς, ἴδος, θήρα].

'Ακριδοφάγος (ὁ, ἡ,) mînкътorѫ de (хрънітѫ кѫ) лъкѫste. [ἀκρὶς, ἴδος, φάγω].

'Ακρίζω, вііt: -ίσω. ѫтвлѫ пе кѫлтеле, вîрfѫріле тѫпцілор. 2) taiѫ вîрfѫріле (a op че лѫкрѫ, dap маї кѫ seamъ a плантелор). 3) ѫтвлѫ în вîрfѫл децетелор. [ἄκρις].

'Ακρὶς [ἄκρα], ἴδος (ἡ), (inseкtъ) лъкѫstъ.

"Ακρις, ιος (ἡ), Ion: în локѫ de "Ακρα, 'Ακρώρεια, вîрfѫ de мѫnte.

'Ακρισία (ἡ), неждdікатъ (nedeoseвire de вine din ръѫ, de dpentѫ din nedpentѫ). 2) stapea лѫкрарілор nedeждdікате (amestekътъръ, nepîndвіалъ, nedeoseвitate de лѫкрарї). [ἀ, κρίσις].

'Ακρίσχιον (τὸ), вîрfѫл, тарцinea шолдѫлуї, капътѫл шалелор. [ἄκρα, ἰσχίον].

'Ακριτὶ, adв: = 'Ακρίτως.

'Ακριτόβουλος (ὁ. ἡ), чел fъръ ждdікатъ în кінzвіріле, ші воінцеле сале; nesokotitѫ. [ἄκριτος, βουλή].

'Ακριτόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), вързъторѫ de нетъѫвраte лакрътї. [ἄκριτος, δάκρυ].

'Ακριτόμυθος (ὁ, ἡ), noet: чел fъръ ждdікатъ, ші înцелецере în ворвіре (каре пѫ se rîndeште, че ворвеште). [ἄκριτος, μῦθος].

"Ακριτος (ὁ, ἡ), неждdікатѫ; nexotърîtѫ; îndoiosѫ; de disпѫtat; nedespърцітѫ, nedeoseвitѫ; amestekatѫ; neperѫлатѫ. 2) noet: нетъѫвраtѫ, neпѫтъратѫ; neisпръвітѫ, neînчetatѫ. 3) чел fъръ ждdікатъ (кѫnoштіпцъ deoseвitoape de вine ші de ръѫ); (прin врт:) nexotърîtorѫ. [ἀ, κρίνω].

'Ακριτόφυλλος (ὁ, ἡ), noet: плінѫ, stufosѫ de fрѫnze. (кѫ neпѫтъраte fрѫnze). [ἄκριτος, φύλλον].

'Ακριτόφυρτος (ὁ, ἡ), noet: amestekatѫ, înкѫркатѫ, neалesѫ. [ἄκριτος, φύρομαι].

'Ακριτόφωνος (ὁ, ἡ), noet: înкѫркатѫ, neînцелesѫ în ворвіре. [ἄκριτος, φωνή].

'Ακρίτως, adв: fъръ ждdікатъ. 2) fъръ рîndвіалъ, ші soкoteалъ. 3) fъръ diskpeцie (διάκρισις), deждdікатъ. [ἄκριτος].

'Ακρόαμα (τὸ), op че se аскѫлтъ; (ші

маї deosebit) чеа че se аскълъ къ лъаре а minte, ші мълцъmire, прекът vitanie, лекцie, кîntикъ, dramъ teatралъ, ші чл:. 2) кiар чел аскълtatъ къ мълцъmire, прекътъ мъsikъ, mitologъ, ші чл: (vezї ші 'Ακουσμα). [ἀκροάομαι]. de ънde

'Ακροαματικὸς, ἡ, ὸν, къвiinчosъ, potrivitъ ла аскълtare. «'Ακροαματικοὶ λόγοι». Apist: къвinte neskpise, prepъпцate пъmaї; (prin ъrm:) nedate afarъ, netinъpite.

'Ακροάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι. аскълtъ къ лъare aminte; sîntъ аскълtъtorъ, ъчenikъ ал къiва. 2) аскълtъ, тъ ъпъiъ. [de ънde

'Ακρόασις, εως (ἡ), аскълtare. 2)=='Ακρόαμα. 3) adъnare fъкъtъ spre аскълtare. «'Ακρόασιν ποιεῖσθαι». Iskp: ші Плв: 4) локъл, ънde se adъnъ spre аскълtare == 'Ακροατήριον, aъzitopie. «Ἔδραν καταλαμβάνειν ἐν ἀκροάσεσι καὶ θεάτροις». Пл:

'Ακροατέον, nos: ал лъї 'Ακροάομαι.

'Ακροατήριον (τὸ), aъzitopie (локъ de аскълtare). (vezї 'Ακρόασις. 4). [din

'Ακροατὴς, οῦ (ὁ), аскълtъtorъ, школаръ. [ἀκροάομαι]. [de ънde

'Ακροατικὸς, ἡ, ὸν, ='Ακροαματικὸς. «Μισθὸς — ». Лъч: [de ънde

'Ακροατικῶς, adв: în kipъ de аскълtъtorъ. «'Ακροατικῶς ἔχω». sîntъ disпъssъ spre аскълtare, аскълtъ къ лъare aminte.

'Ακροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че ъmблъ în vîrfъл deцetелор. [ἄκρον, βάω, βαίνω].

'Ακροβαρέω -ῶ, viit: -ήσω. trarъ маї мълt, sîntъ маї greў ла о парte а кътпепелор. [ἄκρον, βάρος].

'Ακροβατέω -ῶ, viit: -ήσω. ъmблъ în vîrfъл deцetелор. 2)='Αναβρiχάομαι. [din

'Ακροβάτης, ου (ὁ),='Ακροβάμων. [de ънde

'Ακροβατικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ (saў къвiinчosъ ла) а ъmбла în vîrfъл deцetелор.

'Ακροβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), чел пе deasъпра, saў пе търцinї пъmaї moiatъ, saў въпsitъ. [ἄκρος, βάπτω].

'Ακροβελὴς, έος (ὁ, ἡ), аскъцitъ ла vîrfъ, [ші

'Ακροβελὶς, ίδος (ἡ), vîrfъ аскъцitъ de съцeatъ, fpirare, ші чл: (vezїші ἀκροβολίς). [ἄκρον, βέλος].

'Ακρόβλαστος (ὁ, ἡ), влъstърitъ în vîrfъ. [ἄκρον, βλαστός].

'Ακροβολέω -ῶ, viit: -ήσω == 'Ακροβολίζομαι. [ші

'Ακροβολία (ἡ), ='Ακροβολισμός. [ші

'Ακροβολίζω, (маї овiчnъitъ miж:) -ίζομαι. viit: -ίσω, -ίσομαι. (prinч:) asvîrlъ de departe (saў isbeskъ марцinea къ) съцeцї, лъпчї, ші чл: (prin ърm:) înчepъ, daў prічinъ de въtълie. [ші

'Ακροβολὶς. ίδος (ἡ), ънъ fелъ de ъшоаръ лапче (vezї ші 'Ακροβελίς). [ἀκροβόλος].

'Ακροβόλισις, εως (ἡ), ші

'Ακροβολισμὸς (ὁ), înчepere, dare de прічinъ de въtълie. [ші

'Ασκροβολιστὴς, οῦ (ὁ), dътъtorъ de прічinъ, saў înчepътorъ de въtълie. [ἀκροβολίζω].

'Ακρόβολος (ὁ, ἡ), (пароксː) == 'Ακροβολιστής. 2) (пропароксː) poet: de departe asvîrlitъ. [ἄκρον, βάλλω].

'Ακροβυστία (ἡ), парtea (пielea) цepeталълї тъdъларъ ал вървatълълї netъiatъ înprежър (netъiere înprежър). [din

'Ακρόβυστος (ὁ, ἡ), [ἄκρον, βύω, марцine, акоперъ] netъiatъ înprежър.

'Ακρογένειος (ὁ, ἡ), чел къ чокъл вървiї skosъ afarъ, saў аскъцitъ. [ἄκρον, γένειον].

'Ακρογωνιαῖος, α, ον, ші

'Ακρόγωνος (ὁ, ἡ), (prinч:) piatrъ ашezatъ îu колцъл de sus, saў de жos ал zidълълї. [ἄκρον, γῶνος, ънgiъ].

'Ακροδακτύλιον (τὸ), vîrfъл deцetълълї. [ἄκρον, δάκτυλος].

'Ακρόδετος (ὁ, ἡ), legatъ în vîrfъ, ла къпътiiъ. «Δόναξ — ». Epirp: tpestia, варга neskарilор ънdiцarî. [ἄκρον, δετός din δέω].

'Ακροδίκαιος (ὁ, ἡ), ='Ακριβοδίκαιος. [ἄκρος, δίκαιος].

'Ακρόδρυον (τὸ), (маї къ scamъ îm:) podъ de копачiъ къ коажа tape (ка пъчеле, ші чл:) 2) копачiъ podosъ. «Συκῆν φυτεύειν καὶ τ' ἄλλα ἀκρόδρυα πάντα». Ksen: a sъdi smokinъ, ші пе тоцї чеї-л-алцї poditorї копачї. [ἄκρον, δρῦς].

'Ακροέλικτος (ὁ, ἡ), poet: pesъvitъ ла vîrfъ, ла къпътiiъ. [ἄκρον, ἑλίσσω].

'Ακρόζεστος (ὁ, ἡ), пъцin fervinte, în кропitъ, къldiчelъ. [ἄκρον, ζέω].

'Ακροζύγιον (τὸ), miжлокъл къmпenїї. [ἄκρον, ζυγός].

'Ακρόθε, poet: în локъ de

'Ακρόθεν, adв: de ла капътъ, din vîrfъл de sus. [ἄκρον].

'Ακρόθερμος (ὁ, ἡ), къ ковîrшire fervinte. 2) пъцin (пъmaї пе ла търцinї) калdъ, къldiчelъ == 'Ακρόζεστος. [ἄκρον, θερμός].

'Ακρόθι, adв: poet: ла марцine, ла în-

чепвтъ. «'Ακρόθι νυκτός». Apat: кіndъ înчепе a înnonta. [ἄκρος].

'Ακροθιγὴς [ἄκρον, θιγγάνω], έος, (ὁ, ἡ), чел пе deasвupa, saъ пе mърцinї nвmaї atînsъ. [de вnde

'Ακροθιγῶς, adв: кв atinцepe пе deasвupa, пе mърцinї. «Κάθες πράως εἰς τὸν κηρὸν, ἀκροθιγῶς ἐμβάπτων, πρὸς τὸ ἐλάχιστόν τι αὐτοῦ ἐφέλκεσθαι:». Dвкр:

'Ακρόθινα (τὰ), noet: in локъ de 'Ακροθίνια, кавіъ 'Ακροθίνιον.

'Ακροθινιάζω, вiit: -άσω. adвкъ (ші miж:-iaъ пentrв sinemї) dapъ, saъ жертfъ пвmiтъ 'Ακροθίνια. [din

'Ακροθίνιον (τὸ), (maї de mвлte opї ла îm:) вîrfвл (adikъ чe e maї вunъ) din грътada de жafврї, кape se adвчea кв o пîrгъ de жертfъ zeiлор. [ἄκρον, вîrfъ, θîν, грътadъ.]

'Ακροθώραξ, ακος, ші (Ion:) 'Ακροθώρηξ, ηκος (ὁ), [ἄκρον, θωρήσσω] пвцin вeatъ, înкъ пetpеквtъ de вецie.

'Ακρόκαρπος (ὁ, ἡ), (прinч: копачіъ) prodвкъторъ de podъ în вirfвл, saъ къпътiieле ramврелор, п. e: хврталвл, ші чл: [ἄκρον, καρπός].

'Ακρόκαυστος (ὁ, ἡ), чел пе deasвupa пвmaї apsъ, пîrлitъ, пîrпълitъ. [ἄκρος, καίω].

'Ακροκελαινιάω -ῶ, вiit: -άσω. (партч:) кape ші sinгвръ пвmaї se aflъ, ἀκροκελαινιόων este formatъ кв Ion: плеon: de o) noet: sîntъ пе deasвupa пвmaї nerpiчosъ, saъ тврвратъ (despre вnflate, ші penede pîврї). [ἄκρος, κελαινός].

'Ακροκέραια (τὰ), [ἄκρον, κέρας] вirfвpiле коарпелор. 2) къпътîиcle anteneї (вneї пръжinї atîpnate de kataptъ, ка съ цie nînza). [ἄκρον, κεραία].

'Ακροκιόνιον (τὸ), вirfвл, капътвл колоaneї, saъ stîлпвлвї. [ἄκρον, κίων].

'Ακροκνέφαιος, ου, ші 'Ακροκνεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел чe se faчe, saъ faчe чева пе ла înчепвтвл, saъ sfîpшitвл întвnepikвлвї, adikъ însepat, saъ în ziopї. [ἄκρον, κνέφας]. (bezї ші ἀκρέσπερος).

'Ακρόκομος, η saъ ος, ον, чел кв пъръ, saъ fpвnze nвmaї în вirfъ. [ἄκρον, κόμη].

'Ακροκωλία (ἡ), =='Ακρωμία. [ші

'Ακροκώλιον (τὸ), (maї кв seamъ ла îm:) мъdвларсле челе de marцine a ле tpвпвлвї (dobîtoaчелор), ші mînkarea чea dintp' înseле. «'Ακροκώλια δίεφθα». At: пачea (Tврч:). [ἄκρον, κῶλον].

'Ακρόλειον (τὸ), (прinч: ла жafврї) == 'Ακροθίνιον. [ἄκρον, λεία].

'Ακρόλιθος (ὁ,ἡ), (statвъ maї кв seamъ) кв мърцiniле nвmaї de niatpъ. [ἄκρον, λίθος].

'Ακρολίνιον (τὸ), мърцiniле, къпътiieле плaseї. [ші

'Ακρόλινος (ὁ, ἡ), noet: (прinч: вînъторъ) stъtъторъ ла къпътiieле плaseї. [ἄκρον, λίνον].

'Ακρολίπαρος (ὁ, ἡ), грasъ пе deasвupa пвmaї. [ἄκρον, λιπαρός].

'Ακρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. квлегъ вîrfвpiле suiчелоръ, flopiлор, ші чл: [din

'Ακρολόγος (ὁ, ἡ), квлегъторъ de вîrfвpiле (fir: de floapea, saъ de чe e maї вunъ ал) лвкрвpiлор. [ἄκρον, λέγω].

'Ακρολοφία (ἡ), вîrfъ de dealъ, saъ de мвnte. [din

'Ακρολοφίτης, ου (ὁ), локвitоръ de вîrfвл мвnцilор. [ші

'Ακρόλοφος (ὁ, ἡ), чел кв dealвpї'naлte; pînosъ; 'naлtъ. || (sвbst:) = 'Ακρολοφία. [ἄκρον, λόφος].

'Ακρολυτέω -ῶ, вiit: -ήσω. noet: deslегъ къпътiiвл, marцinea nвmaї. [ἄκρον, λύω].

'Ακρόμαλλος (ὁ, ἡ,) чел кв лînъ skвptъ, deasъ, ші креацъ ла къпътiie, [ἄκρον, μαλλός[.

'Ακρομανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел апроape de певвnie; чел în вirfвл, saъ gradвл чел maї 'naлtъ de певвnie. [ἄκρον, μαίνομαι].

'Ακρομέθυσος (ὁ, ἡ), ='Ακροθώραξ. [ἄκρον, μεθύω].

'Ακρομόλυβδος (ὁ, ἡ), чел кв плвмвврї пе ла къпътiie (ка плaseле пeskарілор). [ἄκρον, μόλυβδος].

'Ακρομφάλιον, ші 'Ακρόμφαλον (τὸ), вîrfвл, цefвл ввріквлвї; (fir:) miжлоквл, saъ чentrвл оркървia лвкрв. [ἄκρον, ὀμφαλός].

"Ακρον (τὸ), кавіъ "Ακρος.

'Ακρονυγὴς, έος (ὁ, ἡ), ші (adв:) -υγῶς, înпвnsъ, saъ înпinгъторъ ла (saъ кв) marцinea, adikъ вîrfвл вnвї лвкрв. [ἄκρον, νύττω].

'Ακρονύκτιος, ші 'Ακρόνυκτος (ὁ, ἡ), ='Ακροκνέφαιος. || (sвbst:) 'Ακρονύκτιον (τὸ), == 'Ακρόνυξ, υκτος, saъ υχος (ἡ), înчепвтвл, saъ sfîpшitвл nopцiї, adikъ seaръ, saъ крапътъ de zi. [ἄκρον, νύξ).

'Ακρονυχὶ, adв: în локъ de 'Ακρωνυχί.

'Ακρονυχία (ἡ), ші

'Ακρόνυχον (τὸ), ='Ακρονύκτιον. [din

'Ακρόνυχος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ακρονύκτιος, ші 'Ακρώνυχος.

'Ακροπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înfiпtъ, niponitъ ла marцine. [ἄκρον, πήγω, πήγνυμι]

'Акрόпастος (ὁ, ἡ), пацin sъraiъ. [ἄκρον, πάσσω].

'Акропενθὴς, έος (ό, ή), poet: кв ковîршire жалníкъ; foapte mîxnitъ. [ἄκρος, πένθος].

'Акрόπηλος (ό, ή), чел пе deasвпра пвmaї порoiosъ. [ἄκρον, πηλός].

'Акропὶς, кавъ 'Акрωπίς.

'Акрόплоος, ους (ό, ή), poet: пе deasвпра плвtitоръ; (fir:) чел че пв adînчeazъ în лвкрврї. [ἄκρον, πλόος -οῦς].

'Акроподη(δι)τὶ, adв: кв вмвлетъ în вîрfвл deцeтелор. [ші

'Акропόδιον (τὸ), marцinea, кънътîiвл пічорвлвї. [ἄκρον, ποῦς].

'Акрόполις, εως (ἡ), întърitъ 'пълцime a вре вnвї орашъ, четъцвie. [ἄκρον, πόλις].

'Акрόполος (ὁ, ἡ), [ἄκρον, πόλος], foapte 'палtъ. 2) чел че петрече, саъ вмблъ прin вîрfвл мвнцилор.

'Акрόπόρος (ό, ή), poet: (парокs:) чел кв вîрfъ аскацitъ, пътрвnzъторъ. «'Οβελός —». Od: Г: 2) (пропарокs:) гъврitъ ла кънътîiъ. «Σύριγξ —». Non: 3) вмблъторъ, саъ îndemînatikъ a петрече, a sві вîрfвріle. «"Ιχνος (πέδιλον)—». Non: [ἄκρον, πόρος].

'Акропόρφурос, (ὁ, ή), чел кв marцinea (кепарвл) пврпврie, рошie. [ἄκρον, πορφύρα].

'Акроποσθία (ἡ), ші

'Акропόσθιον (τὸ), кънътîiвл пielчелїї, че акоперъ вîрfвл въръtескавї мъdвларъ цепеталъ. [ἄκρον, πόσθη].

'Акрόπους, οδος (ὁ, ή), = 'Акропόδιον.

'Акрόπρωρον (τὸ), marцinea првеї (пърцїї челїї dinaintea коръвii. [ἄκρον, πρώρα].

'Акрόπτερον (τὸ), пана din кънътîiвл apiпеї, саъ marцinea apiпеї. poet: [în цen:] op че marцine. «'Ακρόπτερα φωτῶν». On: [ἄκρον, πτερόν].

'Акрόптолις, ιος (ἡ), poet: în локъ de 'Акрόполις.

'Акрόρρίζος (ό, ή), чел кв ръdъчinele în fацъ, îar пв adînчl. [ἄκρον, ρίζα].

'Акрορρίνιον (τὸ), вîрfвл пасвлвї. [ἄκρον, ρὶς -ινός.]

'Акрορρύμιον (τὸ), кънътîiвл чел dinainte ал оїштії карвлвї. [ἄκρον, ρυμός].

"Акрος [ἀκή], α, ον, чел din marцinea (înчепвтвл саъ sfîrшitвл) вре вnвї лвкрв; саъ чел din вîрfъ, op de deasвпра вnвї лвкрв. «'Ακροτάτη κορυφὴ 'Ολύμποιο». Il: A. «'Επ' ἄκρων ποδῶν, саъ ὀνύχων (ші fъръ sввst: ἐπ' ἄκρων) βαδίζειν». «"Ακρα νύξ» Sof: «'Ακρότατος χροῦς». Il: Δ. 2) (fir:) чел че цine чea dintîiъ (чea маї de sвs) посицie; foapte 'палtъ, прea маре, ковîршitоръ; саъ (din протівъ) чел пе deasвпра, îar пв în adînкъ. «"Ακρος τὴν τέχνην (τὴν σοφίαν, τὰ πολεμικὰ ші чл:)». «"Ακρα φιλία». «Δαναῶν ἄκροι». Евр: «"Ακρος ὀργήν». iвte ла mînie, саъ (din протівъ) вlîndъ ла пекazъ. (de вnde) «'Οργὴν οὐκ ἄκρος» Ep: nedomolъ ла пекazъ. || (sввst: fem:) къвtъ "Акра. (пext:) капътвл, вîрfвл, партea чea маї 'палtъ; (ші fir:) чел маї de sвs ші маї din врmъ грadъ, (de вnde) «Τὰ ἄκρα φέρειν». Enirp: a авea întîiitate. «Εἰς ἄκρον σοφίας ἐληλακώς». || (adв:) "Акрον în локъ de ἄκρως. «Τέκτονα πρίαιο πέντε ἢ ἓξ μνῶν ἄκρον«. Плт: чел маї мвлtъ.

'Акросапὴς, έος (ό, ή), пвtpezitъ пе мърцinї, пе deasвпра пвmaї. «Σιτίον ἀκροσαπὲς. Iпкр: mînkape пе жвmътate mistвitъ. [ἄκρον, σήπομαι].

'Акросίδηρος (ό, ή), чел кв вîрfвл de ferъ. [ἄκρον, σίδηρος].

'Акрόσοφος (ό, ή), desъвîршitъ înцelептъ, саъ înвъцatъ. [ἄκρος, σοφός].

'Акроспάθιον (τὸ), frацedвл кънътîiъ ал коastеї, srîрчivл = Ὑποχόνδριον. [ἄκρον, σπάθη].

"Акроссος (ό, ή), чел fъръ fвnde. [ἀ, κροσσός].

'Акροστήθιον (τὸ), кънътîiвл чел de sвs ал пieптвлвї. [ἄκρον, στῆθος].

'Акροστιχὶς, ίδος (ἡ), ші

'Асрόστιχον (τὸ), înчепвтвл верsвлві. 2) вnъ fелъ de поетъ, în каре челе dintîї літере але fie-къртa верsъ вnindвse алкътвiesк o zîчere, вnъ пвme, саъ вnъ алтъ верsъ. [ἄκρον, στίχος].

'Акροστόλιον (τὸ), marцinea (вzza) коръвii; (dар маї кв seamъ) челе din прът подоабе, ші semne але коръвii. (vezї ші "Афлαστον). [ἄκρον, στόλος].

'Акροστόμιον (τὸ), marцinea гврeї. 2) ='Акрофύсιον. [ἄκρον, στόμα].

'Акросфалὴς, έος (ό, ή), чел кв мърцiніле (пічоареле) слабе ші млъdioase; (прin врm:) чел че în вмблетъ se notiкпemte, ші кade; (ші fir:) чел че лesne грешemte, лesne алвпекъ, este aплекатъ спре къdере; повîрnitъ, порnitъ къtре op че. «Πρὸς ὀργὴν —». Пл: «Πρὸς ὑγιείαν —». Плт: «"Ιχνος ἀκροσφαλές». Nikdр: 2) чел че пе алтвл faче a къdea лesne, алвпекосъ; (прin врm:) περικλοσъ. «Μὴ ὀρθότεραι (αἱ κλίμακες) προεσερειδόμεναι ἀ-

χροσφαλεῖς ὥσι τοῖς προβαίνουσι». Плв: (ші fir:) «Εἴτε ὠφέλιμος (ἡ τέχνη) ὀρθῇ πολιτείᾳ, εἴτε βλαβερὰ καὶ ἀκροσφαλής». Tmst: [ἄκρον, σφάλλω]. [de вnde

'Ακροσφαλῶς, adв: în kipă алвnekosă, прітежdiosă, ші чл: «'Ακροσφαλῶς ἔχω (διάκειμαι)»= εἰμὶ ἀκροσφαλής.

'Ακροσφύριος (ὁ, ἡ), кввііпчosă, saă a-жквnsă nînъ ла

'Ακρόσφυρον (τὸ), кънъtііял flяверялї (аршікял) пічорялї. [ἄκρον, σφυρόν].

'Ακροσχιδὴς έος, (ὁ, ἡ), чел кв marцinea snîntekatъ, saă snintekată în вірfă. [ἄκρον, σχίζω].

'Ακροτελεύτιος (ὁ, ἡ), чел de marцine, чел din вртъ. || (sввst:) 'Ακροτελεύτιον, кънъtііял (челе maї din вртъ ворве але) кпеї skpisopї, кîрцї, поеме ші чл: (dap maї deosев:) челе din вртъ sілаве, saă zічерї а ле верякялї. [ἄκρον, τελευτή].

'Ακροτενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: întinsă snpe вірfярї. «'Ομίχλη —». Non: [ἄκρον, τείνω].

'Ακρότης (ἡ), marцine; вîрfă; desъвîршipe. [ші

'Ακρότης, ου (ὁ): поеt: înчепъторă, întiiă, кънetenie. «Στρατοῦ —». Esхл: [ἄκρος].

'Ακρότητος (ὁ, ἡ), пеловітă, певъіятă. «'Ακρότητα κύμβαλα». At: тове ръă-sвnъtoape. 2) neîndesată, певъіятă ла aшezată, ла тепквітă. «Τῆς γῆς κατ' ἐκεῖνο χαύνου τε καὶ ἀκροτήτου σωρευθείσης». Ел: 3) (fir:) neînтокмітă, înчепъторă, neesnepimentată (печеркатă). [ἀ, κροτέομαι].

'Ακροτομέω -ῶ, вііt: -ήσω. таіă вірfярile. [din

'Ακρότο(τό)μος (ὁ, ἡ), (пропарокs:) тъіată din кънъtіїă (de sвs пînъ жos); stînkosă, pînosă, aспрв, aневое de вмвлат. 2) (парокs:), поеt: aцер-тъіetoră, foapte тъіosă. [ἄκρον, saă ἄκρος, τομὴ din τέμνω].

'Ακρότονος (ὁ, ἡ),= 'Ακροτενὴς. 2) tonosă (первосă, вînosă) în чеде de marцine мъdвларе (mîînї, saă пічоарe), tape în mîînї; вîрtosă în пічоарe. [ἄκρον, τόνος].

"Ακροτος (ὁ, ἡ), = 'Ακρότητος, nesгomotosă, nepesвnosă. 2) певътятă în пал-me, neaплъвdată, 3) neînвъцатă, neaжвnsă ла desъвîршipe. [ἀ, κρότος].

"Ακρουλος (ὁ, ἡ), крецă ла кънъtіїял пърялї. [ἄκρον, οὖλος].

'Ακροφαληριάω -ῶ, вііt: -άσω. (парtч:, кape sinгврă se ші aflъ, 'Ακροφαληριόων este кв Ion: плеon: ал лвї o) поеt: sîntă алвічosă, алвітă (de snвmъ) ne deasвnpa (desnpe pîврї вmflate, ші марї). (вezї mi 'Ακροκελαινιάω). [ἄκρος, φαληρός].

'Ακροφαὴς (φανής), έος (ὁ, ἡ), поеt: чел întiiă івітă, арътатв ne търцinіле opizontялвї ші a ле тяпцілор, (enit: ал zіорілор). 2) въzвтă nвmaї ne търцinї. 3) desъвîршit лвminosă, saă foapte strълячitorъ. [ἄκρον, φάος, φαίνω].

'Ακροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), pesърітă прin вîрfярile тяпцілор. 2) desъвîршitъ în fiреште таlente; de natъръ ші simцimîntă повіляă. [ἄκρον, φυή].

'Ακροφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitorъ, strежвitorъ de четъцвіе. [ἄκρον, φύλαξ].

'Ακρόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кв fрвnze în вîрfă. [ἄκρον, φύλλον].

'Ακροφύσιον (τὸ), кънъtііял, цеава foілор (de sвlat în foкă). «'Απ' ἀκροφυσίων». Apistf: (пров:) de totă поă, îndatъ че a eшit din tonitoape. (вezї ші Δρύοχος). [ἄκρον, φύσα].

'Ακροχάλιξ, ші 'Ακρόχαλις, ιχος (ὁ), поеt: [ἄκρος, χάλις].=='Ακροθώραξ.

'Ακροχανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: ла marцine, ла кънъtіїă nвmaї къскатъ; saă foapte deskisă, къскатă. [ἄκρον, χαίνω].

'Ακρόχειρ, ειρος (ἡ), пartea чеа dinainte (дела котă пînъ ла degete) a mîneї. [ἄκρον, χείρ]. [de вnde

'Ακροχειρία, (ἡ), == 'Ακροχειρισμός. [ші

'Ακροχειρίζομαι, (maї întpев: de кit) 'Ακροχειρίζω, вііt: -ίσω, -ίσομαι. апвкă чева (dap прінч: mъ лвпtă) nвmaї кв вірfял mîînелор, mъ прînză în лвпъ mîînъ кв mîînъ, кape пе кape ва вірві. (вezї Павs: Ел: B). кавтъ 'Ακροχειρισμός. [de вnde

'Ακροχείριξις, ιος Ion: în локă de

'Ακροχείρισις, εως (ἡ), ші

'Ακροχειρισμὸς (ὁ), вnă felă de лвпtъ кв mîînеле, апвкind вnвл алтвіа вірfял mîînелор, saă degeteле. [ші

'Ακροχει (ші поеt: χε)ριστὴς, οῦ (ὁ), лвпtъторă de ἀκροχειρισμός.

'Ακροχλίαρος (ὁ, ἡ), кълdічелă,. [ἄκρον, χλιαρός].

'Ακροχολέω -ῶ, вііt: -ήσω. sîntă івte ла mînie, ла некază. [ші

'Ακροχολία (ἡ), івцealъ ла mînie. [din

'Ακρόχολος (ὁ, ἡ), івte ла некază, некъжічtosă. [ἄκρος, χολή].

'Ακροχορδόνιον (τὸ) dim: ал лвї 'Ακροχορδών. [ші

'Ακροχορδονώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв, saă плină de

'Ακροχορδὼν, όνος (ἡ), вnă felă de ne-

гъ, че ese în пиеле, semnъ, алъпіцъ (fiind къ scamъnъ къ ънъ къпъţîiъ de коарdъ de maţъ). [ἄκρον, χορδή]. (vezi ші Мυρμήκιον).

'Ακρόψιλος (ὁ, ἡ), чел къ toiъл, заъ пътаї în крештетъ пепъросъ, плешъвъ; (despre копачі) nefrънzosъ, голъ în вîrfъ. [ἄκρον, ψιλός].

'Ακρόψωλος (ὁ), чел че de totъ, заъ пътаї în вîrfъ îші are мъdъларъл вървъteskъ голітъ de пиеле; ţъiatъ înпрежър. [ἄκρον, ψωλός].

"Ακρυπτος (ὁ,ἡ), neaskънsъ. [ἀ,κρύπτομαι].

'Ακρύσταλλος (ὁ, ἡ), neînгeţatъ, некristъlosъ. [ἀ, κρύσταλλον].

'Ακρωβελία (ἡ), вîrfъ de ſpirare = 'Акробелíς. 2) колцъ de ънъ feлъ de пîine, че se ziчea, 'Οβελίας ἄρτος, fiind къ se кочea în ſpirare. [ἄκρον, ὀβελός].

'Ακρωλένιον (τὸ), къпъţîiъл котълъї. [ἄκρον, ὠλένη].

'Ακρωμία, ας, ші 'Ακρωμὶς, ίδος (ἡ), ші

'Ακρώμιον (τὸ), къпъţîiъл чел din sъs ал враţълъї, ънde se ънеште къ ътъръл. 2) parţea supпърії калълъї, ънde se înвіпъ пічоареле челе dinainte, гребъпъл. [ἄκρον, ὦμος].

"Ακρων, ωνος (ὁ), къпъţîiъл шъdъларелор trъпълъї (prinч: a ле dobîţoaчелор), (de ънde) «"Ακρων χοίρειος». Iнкр: вътъ de поркъ, жамбонъ. [ἄκρον]. [de ънde

'Ακρωνία (ἡ), poet: în локъ de 'Ακρωτηριασμός.

'Ακρώνυξ, υχος (ὁ, ἡ), = 'Ακρωνυχία. [ші

'Ακρωνυχὶ, adв: къ (заъ în) вîrfъл ънгіілор, ъшор, înчet. [ші

'Ακρωνυχία (ἡ), ші 'Ακρωνύχιον (τὸ), вîrfъл ънгіілор. 2) = 'Ακρώρεια. [ші

'Ακρώνυχος (ὁ, ἡ), însemnatъ къ вîrfъріле ънгіілор (пічорълъї). «"Ιχνος ἀκρώνυχον». Пл: ърмъ, че авіа se къноаште. || (sъst:) 'Ακρώνυχον (τὸ), = 'Ακρωνυχία.

"Ακρωπις, ιδος (ὁ), [ἄκρος, ὤψ] чел че авіа пе ла мърцінї se зъреште. 2) [ἄκρος, ὄψ] чел че ворвеште неарţіколаţ, ші авіа se аъde.

'Ακρώρεια (ἡ), вîrfъ, кълме de мънте. [ἄκρα, ὄρος].

'Ακρωρία (ἡ), înчепътъл зілїї, зіорîле. [ἄκρα, ὥρα].

"Ακρως, adв: în градъл чел маї de марцine, къ desъвîршipe. [ἄκρος].

'Ακρωτηριάζω, вііт: -άσω. таїъ мърцінїле, къпъţîiele, adікъ мîїпеле, пічоареле, пасъл, ърекіле отълъї; пръа, заъ пъпе коръвіеї; înвелішъл каseї, ші чл:; чіънteskъ; лînseskъ de чева, іаъ чева: (prin ърт:) слъвeskъ, пръпъdeskъ. 2) sînţъ emiţъ afaръ ка ънъ капъ, formezъ капъ. ['Ακρωτήριον]. [de ънde

'Ακρωτηρίασμα, (τὸ), мъdъларъл чел ţъiatъ. [ші

'Ακρωτηριασμὸς (ὁ), ţъiepe de ънъ мъdъларъ, заъ о парţе din totъ.

'Ακρωτήριον (τό), (în цen:) op че марцine emiţъ afaръ. 2) (prinч:) колцъ de мънte скосъ în маре, капъ. 3) мъdъларъ de o марцine a trъпълъї, mînъ, пічоръ, ші чл: 4) къпъţîiъл de ла пръа (parţea de dinainтea) коръвіеї = 'Ακροστόλιον. 5) коама înвелішълъї каseї. = 'Αέτωμα; заъ ънъ feлъ de скосъ ал каseї, (trъч:) saxnisiъ. 6) скосърї ла zidърї supe podoaвъ, съъ supe апъраре, (trъч:) metepize, ші чл: [ἄκρον]. | de ънde

'Ακρωτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de капъ (колцъ emiţъ afaръ).

'Ακτάζω, вііт: -άσω. петрекъ, мъ desfъţezъ пе църтъл мърії. 2) poet: = 'Ακταίνω. [ші

'Ακταία, ας (ἡ), ънъ feлъ de плаиъ, сокъ. 2) ънъ feлъ de ъшоаръ, ші мъreaцъ хаїпъ a Персілор. [ші

'Ακταίζω, вііт: -ίσω, ші

'Ακταίνω, вііт: ανῶ. poet: мішкъ, заъ мъ мішкъ репede ші іъte; мъ аflъ în непрекърмаъ мішкаре, ші неліпіште (ка валъріле пе църтърї); салъ, съръ în съs; пъвъleskъ, мъ репezъ. (vezї ші 'Υπερικταίνομαι). [ші

'Ακταῖος, α, ον, църтъreanъ, dene марцinea мърії. [ἀκτή].

'Ακταιωρέω -ῶ, вііт: ήσω. sîntъ

'Ακταίωρος (ὁ, ἡ), [ἀκτὴ, ὥρα] strежъitоръ de църтърї. [de ънde

'Ακταιωρία (ἡ), пазъ, strежъire de църтърї. [ші

'Ακταιώριον (τὸ), локъ de strежъire, заъ strежъitopie de църтърї.

'Ακτέα (ἡ), = 'Ακταία.

'Ακτέανος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κτέανον] чел fъръ авере, съракъ.

'Ακτένιστος (ὁ, ἡ), nepienтънatъ. [ἀ, κτενίζω].

'Ακτέον, nos: ал лъї "Αγω.

'Ακτερέϊστος, ші 'Ακτέρτιστος, [ἀ, κτερείζω, ші κτερίζω], ші

'Ακτερὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: neînгponatъ цъ парадъ. [ἀ, κτέρεα].

'Ακτὴ, ῆς (ἡ), (prinч:) fem: ал лъї 'А-

κτὸς [Ἄγνυμι], sfărșmată, snaptă; nisată; mărînată, saă nătinvoasă de a se mărîna, fărîmiței, mi vl:, (de ende) «Ἀλφίτου (Δημήτερος) ἀκτή». Om: fărînă, saă grîș. 2) cărmăre, marginе de mare, (mai kă seamă kă stinkă, de kare se snapr valările). (bezî Ἀγή, mi Ῥηγμίν). 3) zidire kă skosărî, prekăt altară, mormîntă, mi vl: 4) vekiă nume al Atinei. = Ἀττική.

Ἀκτῆ (ἡ), (upin întrăn: din Ἀκτέα) = Ἀκταία.

Ἀκτημοσύνη (ἡ), neavere, neproprietate. [din

Ἀκτήμων, ονος (ὁ, ἡ), vel fără averi, proprietăți, sărakă. 2) (kă pen:) lipsită de vină. «Χρυσοῖο — ». Il: I. [ἀ, κτῆμα].

Ἀκτηρία, mi Ἀκτηρὶς (ἡ), kasă Στήριγξ. [ἄγω].

Ἀκτησία (ἡ), = Ἀκτημοσύνη. [ἀ, κτῆσις].

Ἄκτητος (ὁ, ἡ), nedobîndită, saă de nedobîndit. [ἀ, κτάομαι].

Ἀκτὶν, ῖνος (ἡ), prea vekiă tină al lui Ἀκτίς, razъ.

Ἀκτινοβολίη (ἡ), poet: în loką de Ἀκτινοβολία.

Ἀκτινηδὸν, adv: în kină de păze. [ἀκτίν].

Ἀκτινοβολέω -ῶ, viit: -ήσω. skoță păze, luminezъ. [mi

Ἀκτινοβολία (ἡ), skoatere de paze, luminare, strălucire. [din

Ἀκτινοβόλος (ὁ, ἡ), skoțător de raze, luminos, strălucios. [ἀκτὶν, βάλλω].

Ἀκτινογραφία (ἡ), deskriere, traktare despre razele luminei. [ἀκτὶν, γράφω].

Ἀκτινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea kă raze, ka niște raze. [ἀκτὶν, εἶδος].

Ἀκτινόεις, εσσα, εν, poet: răzos, skinteietor de raze. [ἀκτίν].

Ἄκτινος (ὁ, ἡ), [ἀκτῆ] de soką.

Ἀκτινοφόρος (ὁ, ἡ), părtător de koroanъ kă raze. [ἀκτὶν, φέρω].

Ἀκτινωτὸς, ἡ, ὸν, înkonjărat de raze. [ἀκτίν].

Ἄκτιος (ὁ, ἡ), poet: =Ἀκταῖος.

Ἀκτὶς [ἄγνυμι, saă ἄγω, saă ἀΐσσω], ῖνος (ἡ), razъ; luminare; (fir:) strălucire. 2) (la vei noi) or ce skosă dintr' ună ventră în felă de razъ; (de ende) snițele roatei. 3) poet: trăsnetă.

Ἄκτιστος (ὁ, ἡ), neziditъ; (bis:) nekreatъ. [ἀ, κτίζω].

Ἀκτίτης, ου (ὁ), poet: = Ἀκταῖος. ‖ «Λίθος — ». ce se găsește pe cărmări de mare; 2) din Ἀκτὴ (Atika) = Πεντελικός.

Ἄκτιτος (ὁ, ἡ), în loką de Ἄκτιστος.

Ἀκτὸς [ἄγω] ἡ, ὸν, adusă, kărată; de transportat.

Ἄκτωρ [ἄγω], ορος (ὁ), kălăuză; povățuitor. 2) =Ἀγωγεὺς, kăpitan.

Ἀκτωρέω -ῶ, Ἀκτωρὸς, mi vl: =Ἀκταιωρέω, mi vl:

Ἀκυβέρνητος (ὁ, ἡ), nekîrmăvit. 2) nekărmat; nekîrmuit. [ἀ, κυβερνάω].

Ἀκύβευτος (ὁ, ἡ), (fir:) vel ce nu pune nimică în pericol; bărbător de seamă; înțelept. 2) nesupus la prefăcerile, nestatornicиile soartei; sirguă. [ἀ, κυβεύω].

Ἀκύθηρος (ὁ, ἡ), = Ἀναφρόδιτος, negrațios.

Ἄκυθος (ὁ, ἡ), poet: = Ἄκυτος.

Ἀκύκλιος (ὁ, ἡ), (împrotivă de ἐγκύκλιος) neînvățat (saă nekoprinsă în) învățătăre enkiklie (ἐγκύκλια). [ἀ, κύκλος].

Ἀκύλιστος (ὁ, ἡ), nepostogolită; saă de nepostogolit; nemișcată, țeapănă, nestrămutată, [fir:] statornică, nesperiată, netărâtată; (mi în răă) nevariată, monotonă, (de ende) «Ῥήτωρ οὐκ ἀκύλιστος». Sekst: vel ce 'și varіază espresiile. [ἀ, κυλίω].

Ἄκυλος (ὁ, ἡ), [ἀκή pentru rimpoasa koază] rîndъ de mînkare a unui stejară nevestedă.

Ἀκύμαν(μα)τος [ἀ, κυμαίνομαι], mi

Ἄκυμος(kompr:-ότερος, sуperl: -ότατος). [ἀ, κῦμα] =kă

Ἀκύμων, ονος (ὁ, ἡ), netărâtată de valурі mi de furtună, seninъ, linъ; (fir:) netărâtată, liniștită. «Βίος =». Antî: 2) poet: stearpă, nepăsătoare, nepodituă. «Νηδὺς — ». Esp: « Γῆ — ». Str: [ἀ, κύω, naskă].

Ἄκυπρος (ὁ, ἡ),=Ἀναφρόδιτος. [ἀ, κύπρις].

Ἀκυρέω -ῶ, viit: -ήσω. [ἀ, κυρέω] nu nemerește kă; sîntă nepotrivă. [de ende

Ἀκύρημα (τὸ), nenemerire, nepotrivire. [mi

Ἀκυρὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: nepotrivită.

Ἀκυρία (ἡ), netărie; nepotrivire; (mpinu:) nepropriețate de zicere. [ἄκυρος].

Ἀκυρίευτος (ὁ, ἡ), nestăpînită; nesălepitoare de stăpîni. [ἀ, κυριεύω].

Ἄκυρμα (ὸ), poet: = Ἀκύρημα.

Ἀκυρολογέω -ῶ, viit: -ήσω. vorbește fără țărie, saă temeiă; întrebuințează vorbe nepropriі, nepotrivite. [mi

Ἀκυρολογία (ἡ), непропрietate de ворбе; ворвire ғъръ търіе, дешеарть. [din

Ἀκυρολόγος (ὁ, ἡ), ворвitorъ în дешертъ. [ἄκυρος, λόγος].

Ἄκυρος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, ѕъпрл: -ότατος) (леџе, ші чл:) ғъръ търіе, пѕтере (правілнічіе); кълкатъ; desfiinџatъ, непѕтернікъ. 2) (зічере, ворвъ) непропріе, непотрівіть кѕînџелеѕѕл; заъ необічнѕіть маї мѕлт, neintrebѕinџatъ. 3) (кѕ џен:) (omъ) каре n'are stъпînirea (dрептѕл de авереа) вре кнзї лѕкрѕ, каре nѕ stъпîneште. «Ὁ δὲ ὄφλων τοῦ λοιποῦ χρόνου ἄκυρος ἔστω τῶν ἑαυτοῦ». Плт: «Ἐὰν ἐπιδείξητε αὐτοὺς ἀκύρους ὄντας ὑμῶν· νῦν γὰρ φασὶν εἶναι κύριοι». Dem: [ἀ, κῦρος]. [de ѕnde

Ἀκυρόω -ῶ, вііt: -ώσω. desпѕterniveză; desfiinџezъ; калкъ, defaimъ. [de ѕnde

Ἀκύρωσις, εως (ἡ), кълкаре, desпѕternivire, desfiinџare. [mi

Ἀκύρωτος (ὁ, ἡ), neîntъріtъ.

Ἀκυτήριον, în локъ de Ἀκυητήριον (τὸ), =Ἀτόκιον, заъ Ἐκβόλιον. [din

Ἄκυτος (ὁ, ἡ), поеt: стерпъ, непъскъторъ; неродіторъ. [ἀ, κύω].

Ἀκωδώνιστος (ὁ, ἡ), нечерчetatъ, нечеркатъ. [ἀ, κωδωνίζω].

Ἀκωκὴ (ἡ), вîрfъ аѕкѕџітъ. [ἀκὴ].

Ἀκώλιστος (ὁ, ἡ), nedesmъdѕлatъ. 2) неînпърџітъ în пърџї de перioade(Грам:). [ἀ, κῶλον].

Ἀκώλυτος (ὁ, ἡ), неопрітъ, ѕлободъ. [ἀ, κωλύω]. [de ѕnde

Ἀκωλύτως, adв: ғъръ опріре, ѕлобод.

Ἀκώμαστος (ὁ, ἡ), nedesfъtatъ (кѕ въѕтрї ші мѕsіче пе ѕліџе поантеа). [ἀ, κωμάζω].

Ἀκωμῴδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως. неватжокорітъ прin комодіе. [ἀ, κωμῳδέω.]

Ἄκων [ἀκὴ], οντος (ὁ), поеt: лапче мікъ, ші ѕшоаръ.

Ἄκων [ἀ, ἑκὼν], ουσα, ον, невоind, силітъ. «Ἄκοντά σ' ἄκων προσπατταλεύσω». Esхл: «Ἀέκοντος ἐμοῖο». Om: ғъръ воеа меа. «Τώ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην». Om. кѕ тоатъ воеа лор, (прin ѕрт:) în гравъ.

Ἀκώνιστος (ὁ, ἡ), некътръпітъ, nesmolitъ. [ἀ, κωνίζω].

Ἄκωνος (ὁ, ἡ), (прinч: пълъріе) неаѕкѕџітъ în вîрfъ. [ἀ, κῶνος].

Ἀκώπητος (ὁ, ἠ), поеt: невîслітъ; (прin ѕрт:) негътітъ. [ші

Ἄκωπος (ὁ, ἡ), поеt: чел ғъръ вîслъ; 2) чел ғъръ мъпѕшъ (de апѕкат). [ἀ, κώπη].

Ἄλα, ак: sinг: ал лѕї Ἅλς.

Ἀλαβάρχης, ου (ὁ), (în џен:) ѕкрііторъ, (dар маі кѕ seamъ) ал вътеї; direktorъ de вамъ. 2) чел маї маре дрегъторъ ал Евреілор челор din Eџіптъ. [ἀλάβη, ἄρχω]. [de ѕnde

Ἀλαβαρχία (ἡ), demnitatea, вредніvia лѕї Ἀλαβάρχης.

Ἀλάβαρχος (ὁ), = Ἀλαβάρχης.

Ἀλάβαστος (ші чеде dintр' înѕѕл), At: în локъ de (ші dѕпе Грам: маї коректъ de кіt) Ἀλάβαστρος.

Ἀλαβαστρίτης, ου (ὁ), mi Ἀλαβαστрїтіс, ιδος (ἡ), (se înџ: λίθος), каѕтъ [Ἀλάβαστρος].

Ἀλαβαστροειδής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς. чел ка алавастрѕ. [ἀλάβαστρος, εἶδος].

Ἀλαβαστροθήκη (ἡ), кѕтіе, заъ дѕлапъ пентрѕ вазеле чеде де алавастрѕ. [ἀλάβαστρος, θήκη].

Ἀλάβαστρος (ὁ), [ἀ, λαβή] алавастрѕ, ѕнъ фелъ de піатръ алвъ кѕ віне прintр'înѕа, каре ѕкоате о ѕтezealъ (везї ші Ὄνυξ). 2) (маї кѕ seamъ неѕт: ші îm:) Ἀλάβαστρα (τὰ), вазе ғъкѕте din алавастрѕ (маї кѕ seamъ ғъръ мъпѕшъ); (dар маї deos:) чел de пѕs înтр' înѕѕл міроазе (ѕнтъ de трантафілъ, ші чл:) (маї обічнѕіт se ғъчea în фортъ de вобокъ de трантафілъ). «Μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα». Tкр: «Συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον». Sкр: (de ачі віне ші помîнеаска пѕтіре de фаџъ, алвастрѕ).

Ἀλαβαστροφόρος (ὁ, ἡ), пѕртъторъ de вазъ алавастрѕ. [ἀλάβαστρον, φέρω).

Ἀλάβη(βα), ης(ἡ), праfъ de кървѕне, ѕѕninџine, stipiџie; (ші чеа dintр'însa ғъкѕтъ) черпеалъ. [de ѕnde

Ἀλαβώδης, εος (ὁ, ἡ), негрітъ; мînжітъ кѕ ѕѕninџine, заъ праfъ de кървѕне.

Ἄλαδε, adв: поеt: ла маре. || «Ἄλαδε μύσται». (se пѕmia adoa zi a серътоареї Елеѕѕініілор (а 16 алѕпеї Боідромионѕлвї). [ἅλα, δε].

Ἀλάδρομος (ὁ, ἡ), (зічере ditipamвікъ, ші котікъ) алергъторъ пе маре. || (ѕѕвѕt:) алергаре пе маре; іар дѕпе алцї грешіт în локъ de Ἀνάδρομος. [ἅλς, δρόμος].

Ἀλαζονεία (ἡ), mîndpie дешеарть, (ші дѕпе Тірѕt:) «Προσποίησις δυνάμεως, ὧν τις οὐ δύναται ποιεῖν». арътаре de пѕтере în чеде че пѕ поате фаче. [ші

Ἀλαζόνευμα (τὸ), фапть, заъ ворвъ mîndръ, în дешертъ (ворве марї ші сеvї).[din

Ἀλαζονεύομαι вііt: -εύσομαι. sîntъ (лѕкрezъ, заъ ворвескъ кѕ) ѕнъ дешертъ

mîndpă; mъ fъleskă, mъ înrîmfezătoare. [mi

'Αλαζονικός, ή, όν, kăvăiînvosă ла (чел че se поартъ kă) demîpartъ mîndpie. [din

'Αλαζών [ἄλη, ζῶ], όνος (ό, ή), (компр: έστερος, sănpл: έστατος) mîndpă demîpertă, лъkdъposă, înrîmfa'ă. 2) minvinosă, amîmţitoră; (прооpокă, doktoră) шарлатană. «'Αλαζόνες λόγοι». Пл: în локъ de 'Αλαζονικοί.

'Αλάθεια (ή), Dop: în локă de 'Αλήθεια.

'Αλαθείς, εῖσα, ὲν, Dop: în локă de 'Αληθείς, nex: ал партч: лăї 'Αλάομαι.

'Αλαθὴς, έος (ό, ά), Dop: în локă de 'Αληθής.

'Αλάθητος (ό, ή), = "Αληστος, nexîtată. 2) de kape nimănă nă noate fi askănsă. «Τὸ θεῖον ἀλάθητον». Esou: [ἀ, λαθέω].

'Αλαίνω (fъръ вiit:), noet: în локă de 'Αλάομαι.

'Αλάϊος, α, ον, noet: = 'Αλαός.

'Αλακάτα (ά), Dop: în локă de 'Πλακάτη.

'Αλαλά, ᾶς (ά), Dop: în локă de 'Αλαλή.

'Αλαλά, (înterieкţ:) алала (stpirape pesвoiaskъ).

'Αλαλαγὴ (ή), ші

'Αλαλαγμὸς (ό), гълъцie pesвoiaskъ; kîntape de вîrвîнцъ, saă veseлitoape; sănetă sromotoasă, «Αὐλῶν («Τυμπάνων) ἀλαλαγμοί». Esp: [din

'Αλαλάζω, вiit: -άζω. (maї kă seamъ în pesвoiă) vesteskă kă sromotoase ші veselitoape spirъpї de алала вăkъpia, че amă. «'Αλαλάζειν νίκην». Sof: 2) (în цen:) skoţă neaptikолатă глasă, saă sromotă. «Κύμβαλον ἀλαλάζον». Skp: [ἀλαλὰ]. [de вnde

'Αλαλάξιος (ό), noet: чел че iввeшte ларте pesвoieшtї. (enit: ал лăї Марцă).

'Αλαλὴ (ή), (imit:) stpirape pesвoiaskъ (maї kă seamъ în вpeme de atakă, sas de вîrвînцъ); (прin вpm:) вîrвînцъ, saă atakă; (iap în цen:) глasă de вăkъpie; saă sromotoasъ ші neaptikолатъ гълъцie. = 'Αλαλαγή.

'Αλάλημαι (înfin: 'Αλάλησθαι, партч: 'Αλαλήμενος), noet: = 'Αλάομαι.

'Αλάλητος (ό, ή), negръitъ, nesuвsă, neesпpimată. 2) desпpe kape nă s'a fъkăt de локă ворвъ. [ἀ, λαλέω].

'Αλαλητὸς, οῦ (ό), noet: ші

'Αλαλητὺς, -ύος (ή), Jon: noet: = 'Αλαλαγμός. 2) tînrвipe, вочetă. [ἀλαλά].

"Αλαλκε, 3 simr: neps: a nex: 2: ал (neîntp:) 'Αλάλκω (înfin: 'Αλαλκεῖν, έμεν, έμεναι, nofi: ἀλάλκοις, οι, οιεν, sвn: ἀλάλκησι. ші partч: 'Αλαλκών), noet: = 'Αλέξω.

'Αλαλκομενεὺς, έως (ό), enit: ал лăї Жое. [ші

'Αλαλκομενηὶς, ἴδος (ή), enit: ал Minervеї. noet: tape, protekтipiцъ, (ажвiътoape). [ші

'Αλαλκομένιος (ό), uвme de o лвпъ ла Boeţieni (koresпвnzătoră kă Metəkteрionла Atenenilор). [ἀλάλκω, μένος].

'Αλαλκτήριων (τὸ), noet: în локă de 'Αλκτήριον = 'Αλεξητήριον.

'Αλάλκω, neîntp: vezi "Αλαλκε. [ἀλκή].

"Αλαλος (ό, ή), negръitorъ, negлъsвitoră; mвtă. [ἀ, λάλος].

'Αλάλυγξ, υγγος (ή), noet: = Λὺγξ, sărіцă. 2) stpimtopape, aronie, nekazъ.

'Αλαλύκτημαι (fъръ вiit:) noet: în локă de 'Αλύω.

'Αλάμενος, ή, ον, nex: î: ал партч: лăї "Αλλομαι.

'Αλάμπετος, noet: în локъ de

'Αλαμπὴς, έος (ό, ή), nelвminosă, nestрълвvită, întвnekosă. [ἀ, λάμπω]. [de вnde

'Αλαμπία (ή), nelвminъ, întвnepikă.

'Αλάξευτος (ό, ή), (прiпч: пiatръ) nesъпată, nechoлită, nelвkrată. [ἀ, λαξεύω].

'Αλάομαι, ῶμαι [ἄλη], вiit: -ήσομαι (прел: ἠλώμην, nex: ή [ші noet: ἀ] λήθην, tpe: de kă: [ла noeţї în локă de prez:] ἀλάλημαι) ръtъveskă п' în stpeinътate. 2) ръtъveskă, пierză dpвmвл чел dpentă; (fir:) sînă ръtъчiită, nă штiă, че съ fakă.

'Αλαὸς (ό, ή), noet: [ἀ, λάω. въză, saă ἄλη, ръtъчipe] орвă, fъръ vedepї. 2) moptă. 3) întвnekosă.

'Αλαοσκοπιὴ, Jon: în локă de 'Αλαοσκοπία (ή), oарвъ (nebъgътoape de seamъ, nefolositoape) iskodipe, nindipe. «Οὐκ ἀλαοσκοπιήν εἶχεν». Om: ші Es: nă nîndia, nă вeгia în zadapă. [ἀλαὸς, σκοπή].

'Αλαοτόκος (ό, ή), nъskътoră de орвї. [ἀλαὸς, τόκος].

'Αλαόω -ῶ, вiit: ώσω. noet: [ἀλαὸς] орвeskă; (fir:) лiпseskă ne чinева de чева.

'Αλαπαδνὸς, ὴ, ὸν, noet: [ἀλαπάζω], nepътinvosă, atonisită; (прin вpm:) лesne de вîrвiї, de лвat, de stъпînit. [de вnde

'Αλαπαδνοσύνη (ή), noet: злъвiчiвne, atonie.

'Αλαπάζω, [ἀ întinz:, λαπάζω] вiit: -άξω, noet: (прiпч:) zлeieskă, demperită kă totвл; (fir:) жъlsieskă, хръпeskă; съръveskă; злъвeskă; пръпъdeskă ne чinева.

*

Ἄλας [ἅλς], ατος (τὸ), sare.

Ἁλασταίνω (ғъръ вііt:), ші

Ἁλαστέω -ῶ [ἄλαστος], вііt: -ήσω. ноеt: (прічч:) пѕ ѕіtѣ, ціѣ міпte ръѣ; (прін ѕрт:) тъ пекъжеѕкѣ, тъ mîхпеѕкѣ, sînt ѣ ւрістѣ.

Ἁλαστορία (ἡ), пекѕчеріе, пепіетате; ръѕtate. (прін ѕрт:) вътаіс de кѕцетѣ, тѕѕtрѕре de копштііпцъ. [din

Ἁλάστορος (ὁ, ἡ), ноеt: în локѣ de Ἄλάστωρ.

Ἄλαστος (ὁ, ἡ), Dор: în локѣ de Ἄληστος, пеѕїtatѣ, цінѕtѣ міпte totdaѕna пептрѕ ръѕtatea sa, ѕрîчоѕѣ; (saѣ din пр:) dopitѣ || [dѕпе алтъ depiв: ȧ, λάω =θέλω, воіеѕкѣ] пеѕоіtѣ, пеѕѕfepitѣ. (ѕezї ші

Ἁλάστωρ [ἄλαστος], орос (ὁ, ші рар ἡ), пепіоѕѣ, ғъкъторѣ de реле пеѕїtate; (таї кѕ seamъ) ѕчігашѣ гопітѣ de тѕѕtрареа копштііпцеї заде, ші ѕпѕркіпdѣ пе кîцї se вор апропіа de dînѕѕл; (прін ѕрт:) ѕрîчоѕѣ, de ғѕціt. 2) zeѣ пеѕїtъторѣ, ші pesплътіторѣ de пекѕвіоase fante; ғѕріе, ѕрціе de zeѣ, zeeaскъ pesѕѕпаре. «Δαίμονας, οὓς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους ὀνομάζουσιν, ὡς ἀλήστων τινῶν καὶ παλαιῶν μιασμάτων ποιναῖς ἐπεξιόντας» Пл: 3) пеînчетатѣ гопіторѣ ал кѕіва, ізпітъ. «Λέων βουκόλων ἀλάστωρ». Sof: (ѕezї ші Ἁлітіріос).

Ἁλάτης, α (ὁ), Dор: în локѣ de Ἁλήτης. [de ѕпdе

Ἁλατεία (ά), Dор: în локѣ de Ἁλητεία.

Ἁλάτινος, η, ον, ғъкѕтѣ de ѕаре. [ἅλας, -ατος].

Ἁλάτιον (τὸ), dіт: ал лѕї Ἅλας, ѕърішіоръ.

Ἁλατόμητος (ὁ, ἡ), пеtъіatѣ, пеѕъпатѣ în піatръ; (ғіг:) întpегѕ, пеѕїпtѕітѣ. [ȧ, λατομέω].

Ἁλατοπωλία (ἡ), ѕіпdере de ѕаре; вое, че se dъ ла аѵеаѕtа. [ἅλας, πωλῶ].

Ἁλάχανος (ὁ, ἡ), ліпѕітѣ, de ѕерdецѕрї. «Κῆπος —». Грг: [ȧ, λάχανον].

Ἁλαῶπις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї Ἁλάώψ.

Ἁλαωπὸς (ὁ, ἡ), ноеt: [ἀλαὸς, ὤψ], орѕѣ, 2) întѕпекоѕѣ, întіѕѣ ла ғацъ.

Ἁλαωτὺς, ύος (ἡ), ноеt: орѕіре; орѕіе. [ἀλαός].

Ἁλάὢψ, ωπος, saѣ.ὤπος (ὁ, ἡ), ноеt:= Ἁλαωπός.

Ἁλγεινὸς, ἡ, ὸν, dѕрероѕѣ; ші̇хпіторѣ; ostenitorѣ, грӗ, апевоіоѕѣ. 2) ѕредпікѣ de тілъ. [ἄλγος]. [de ѕпdе

Ἁλγεινῶς, adѕ: кѕ dѕрере, кѕ тіхпіре; кѕ ostenеалъ, ші чл: (ѕezї Ἁλγεινός).

Ἁλγεσίδωρος (ὁ, ἡ), ноеt: [ἄλγος, δῶρον] dърѕіторѣ (прічпѕіторѣ) de dѕрерї, тîхпірї, ші чл:

Ἁλγεσίθυμος (ὁ, ἡ), ноеt: тіхпіторѣ de іпітъ. [ἄλγος, θυμός].

Ἁλγέω -ῶ [ἄλγος], вііt: -ήσω, amѣ dѕрере. «Ἁλγέω τὰν κεφαλάν». Ткр: тъ doape капѕл. 2) тъ întpistezѣ, simцѣ пі̇ nipe. «Γυναικὸς ἁλγεῖν θάνατον». Ізл: «Ἁλγεῖν τοῖς (ἐπὶ τοῖς) τῶν φίλων κακοῖς». Dem: || (пеѕт:) τὸ ἀλγοῦν, în локѣ de ἡ

Ἁλγηδὼν, όνος (ἡ), = [Ἄλγος] dѕрере.

Ἄλγημα (τὸ), simцітînтѣ de dѕрере. [ἀλγέω].

Ἁλγηρὸς, ά, ὸν, ноеt: în локѣ de Ἁλγεινὸς. [ἄλγος].

Ἄλγησις, εως (ἡ), = Ἄλγημα. [ἀλγέω].

Ἁλγινόεις, εσσα, εν, ноеt: în локѣ de Ἁλγεινός

Ἄλγιστος, η, ον, ѕѕпрл: [din

Ἁλγίων, ονος (ὁ, ἡ), ноеt: копшр: în локѣ de Ἁλγεινότερος, -ότατος. || «Ἄλγιον (se îпц: ἐστίν, saѣ ἔσται)». Om: таї ръѣ (ѕezї ші ῥίγιος). [din

Ἄλγος [ἀλέγω], εος -ους (τὸ), dѕрере (ірѕп: ші ѕѕїlет). (de ѕпdе 2) тîхпічіхпе, кіпѣ, пекаzѣ. 3) пепорочіре. [de ѕпdе

Ἁλγύνω, вііt: -υνῶ. прічіпѕіеѕкѣ dѕрере, тіхпіре; ѕѕпъръ. || (паѕ:) simцѣ dѕрере, тіхпіре, тъ doape, тъ кіпѕіеѕкѣ.

Ἁλδαίνω, вііt: -ανῶ, saѣ -ήσω. (прел: ноеt: ἀλδήδασκον) ноеt: [ἄλθω, saѣ ἄλδω] ғакѣ чева а креште (а se хръпі, а se търі, а se întгръша), întѕterпічеѕкѣ. [de ѕпdе

Ἁλδήεις, εσσα, εν, ноеt: віпе крекѕтѣ, întѕterпічітѣ.

Ἁλδήσκω (ғъръ вііt:) ноеt:= Ἁλδαίνω.

Ἁλέα (ἡ), ноеt: [ἀλεύω] кіпѣ de ғепіре, de dape în латѕре; реfѕгъ, ѕкъпаре. (ѕezї ші Ἁλεωρή).

Ἁλέα, ноеt: în локѣ de Ἁλεέα ак: ал лѕї Ἁλεής, saѣ Ion: ак: (пеîптрѕп:) ал лѕї Ἁλής.

Ἁλέα, ші (Аt:) Ἁλέα (ἡ), [ἕλη, εἵλη], кълdзръ (таї кѕ seamъ) а ѕоареллѕї. [de ѕпdе

Ἁ(Ἁ)λεάζω, вііt: -άσω, ші

Ἁ(Ἁ)λεαίνω, вііt: -ανῶ. інкълzeѕкѣ, întерѕîптezѣ, -ομαι, тъ întкълzeѕкѣ (таї кѕ seamъ) ла ѕоаре. 2) ѕînтѣ ферѕінте, калdѣ. [de ѕпdе

'Αλεαντικὸς, ἡ, ὸν, prică̈nвitorь̆ de kъldвrъ; înferвînțьtorь̆.

'Αλέασθαι, noet: nex: 1: de înf: ал лвї 'Αλεύομαι.

'Αλεγεινὸς, ἡ, ὸν, noet: în локь̆ de 'Αλγεινός.

'Αλεγίζω, вiit: -ίσω, noet: = 'Αλέγω.

'Αλεγύνω, вiit: -υνῶ, noet: rъteskь̆ (mъ îndelетniческь̆ ла) чева. [din

'Αλέγω (прел: "Αλεγον, ші шаї mвлть̆ пв), noet: [ἀ întinz: ші λέγω = συλλέγω, adвnь̆], înгрiжeskь̆. «Θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες». Ел: П. nevoind sъ mtie de zeї. 2) sokoteskь̆, пвіь̆ în пвmърь̆. «Ἐν τοῖσιν ἀλέγονται». Find: 3) sokoteskь̆ de чева, estimь̆, pespektezь̆. «Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων». Find:

'Αλεεινὸς [ἀλέα], ἡ, ὸν, калdь̆, fervinte.

'Αλεεινὸς, ἡ, ὸν, noet: гremitь̆ în локь̆ de 'Αλεγεινός; saь̆ de fъțit [de ла 'Αλέα, 'Αλεωρή].

'Αλεείνω (прел: ἀλέεινον, ші maї mвлть̆ пв) noet: = 'Αλεύω, mъ fereskь̆, mъ daь̆ în латвre, fвгь̆, mъ tpагь̆ îndъръt, mъ fвpiшezь̆. [ἀλέα].

'Αλέες, Ion: în локь̆ de 'Αλεῖς, nom: îm: ал лвї 'Αλής.

'Αλέη Ion: în локь̆ de 'Αλέα (кълdвръ, saь̆ fъțipe snpe skъпare).

'Αλεὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înkълzitь̆ (prinч:) ла soape; (prin вrm:) = 'Αλεεινός, калdь̆, fervinte.

'Αλεία (ἡ), [ἄλη] рътъчipe înkoaчї ші 'nколо.

'Αλεία (ἡ), = 'Αλιεία.

'Αλείαντος (ὁ, ἡ), [ἀ, λειαίνω], neneteziть̆, nepotrівitь̆; nелвstpatь̆; saь̆ de nenetezit, ші чл:

"Αλειαρ, ατος (τὸ), noet: în локь̆ de "Αλευρον, fъinъ.

"Αλειμμα (τὸ), = "Αλειψις, вnțere. 2) алifie, saь̆ вnsoape de вns чева (vezї ші χρίσμα). [ἀλείφω]. [de вnde

'Αλειμμάτιον (τὸ), dim: ал лвї "Αλειμμα, вnsopikъ. [ші

'Αλειμματώδης, εος (ὁ, ἡ), вnsвposь̆, alifiosь̆.

'Αλειπτὴρ (ὁ), noet: în локь̆ de 'Αλείπτης. [de вnde

'Αλειπτήριον (τὸ), локь̆ de вnțere (кв вntdелетnь̆ ла въї, ші лвпътorії), вngътopie. [ші

'Αλείπτης, ου (ὁ), вngътorь̆ de înвъіацї лвпътorї кв вntdелетnь̆. 2) înвъцътorь̆ de лвпъ; (fig:) îndemnътorь̆. «'Αλείπτης τῶν πολιτῶν». Пл: [ἀλείφω]. [de вnde

'Αλειπτικὸς, ἡ, ὸν, кввiinчosь̆, saь̆ îndemînatikь̆ ла вnțere, ad: eksepsape, depрindepe, (de вnde) «'Αλειπτικὴ» (se înț: τέχνη) = Γυμναστικὴ». «Τὴν ἀδελφὴν ἰατρικῆς τέχνης ἀλειπτικὴν». Fiл: [de вude

'Αλειπτικῶς, adв: dвne кipвл вngътopiлop.

'Αλειπτὸν (τὸ), (se înț: φάρμακον, doktopie) = ἀλοιφὴ, алifie. (ἀλείφομαι].

"Αλειπτος (ὁ, ἡ), nepъmasь̆ în вrmъ; nевірвitь̆. [ἀ, λείπομαι].

'Αλείπτρια (ἡ), fem: ал лвї 'Αλείπτης.

"Αλειπτρον (τὸ), вasь̆ de алifie. [ἀλείφω].

'Αλεὶς, εἶσα, έν, noet: nex: 2: ал партч: верв: Εἴλω, saь̆ "Ιλλω.

"Αλεισον (τὸ), ші "Αλεισος (ὁ), [ἀ, λεῖος, netedь̆] вnь̆ ſель̆ de пахарь̆ (маї кв seamъ nenetedь̆, sъпatь̆). 2) гъвъпътвра шолдвлвї.

'Αλεῖται, 3: sinг: neps: a вiitopвлвї лвї "Αλλομαι, sърь̆.

'Αλειτεία (ἡ), гremit în локь̆ de 'Αλητεία. || = 'Αλίτημα. [din

'Αλείτης, ου (ὁ), noet: [ἀлiтаίνω] amъțitorь̆, рътъчitorь̆, demoralizътorь̆. 2) = 'Αλιτρός.

'Αλειτουργησία (ἡ), = 'Ατέλεια, nedъжniчie, a fi чinева

'Αλειτούργητος (ὁ, ἡ), nedaжnikь̆, ad: словодь̆ de op че пвблікъ вontpіввție, слвжвъ, saь̆ daждie. (vezї ші 'Ατελής). [ἀ, λειτουργέω].

"Αλειφαρ(φας), ατος (τὸ), [ἀλείφω] op че слвжеште ла вnțere, алifie, вnsoape, saь̆ smoалъ, ші чл: nentpв astвnътъръ de base. «Πίθων ἀπολύετο κρατὸς ἄλειφαρ». Ткр: [de вnde

'Αλειφατίτης, ου (ὁ), (prinч: ἄρτος) frъmîntatь̆ кв вntdелетnь̆, mi чл:

'Αλειφὴ, (ἡ), = (saь̆ гremit în локь̆ de) ἀλοιφή. [din

'Αλείφω, [ἀ întinz:, λίπος, гръsime], вiit: -είψω, (nex: ἤλειψα, tpe: de кв: ἤλοιφα, ші 'At: ἀλήλιφα, ші nas: ἀλήλιμμαι, nex: ἠλείφθην, ші 2: ἠλίφην, ші nos: ἀλειπτέον). вnгь̆ (кв op че); (fig: de ла лвпътъ:) îndemnь̆, întърîtь̆, zъdъръskь̆, înквражezь̆; прегътeskь̆. «'Αλειφόμενος πρὸς τὸν βάρβαρον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Пл: 2) = ἐξαλείφω, штergь̆, stingь̆. [de вnde

"Αλειψις, εως (ἡ), вnțere; (fig:) înквражare, întърitape.

'Αλεκτὴρ (ὁ), noet: = 'Αλεξητήρ.

'Αλεκτόρει(ρι)ος (ὁ, ἡ), de кокошъ, saъ de гъинъ. [ші

'Αλεκτοριδεὺς, έως (ὁ), ші

'Αλεκτορίδιον (τὸ), = 'Αλεκτορίσκος. [ші

'Αλεκτορὶς, ίδος (ἡ), fem: лъї ἀλέκτωρ, гъїнъ. [ші

'Αλεκτορίσκος (ὁ), dim: ал лъї 'Αλέκτωρ, кокошелъ, saъ пъіъ de гъинъ. [ἀλέκτωρ].

'Αλεκτορόλοφος, (ὁ, ἡ), чел къ creastъ de кокошъ. 2) (sъbst:) внъ гелъ de плantъ. [ἀλέκτωρ, λόφος].

'Αλεκτοροφωνία (ἡ), kîntape de кокошъ. [ἀλέκτωρ, φωνή].

"Αλεκτος (ὁ, ἡ), nesпъsъ; de taїnъ, опpitъ de a se sпsne. [ἀ, λέγω].

'Αλέκτρινος, α, ον, Dop: în локъ de 'Ηλέκτρινος.

'Αλεκτρὶς, ίδος (ἡ), (în sink:) în локъ de 'Αλεκτορίς.

'Αλεκτροπόδιον (τὸ), пічоръ de кокошъ. 2) внъ гелъ de плantъ asemenea къ molotpъ. 3) =(saъ грешіt în локъ de) 'Αλετροπόδιον. [ἀλέκτωρ, ποῦς].

'Αλεκτρόλοφος, 'Αλεκτροφωνία, ші чл: în локъ de 'Αλεκτορόλοφος, ші чл:

"Αλεκτρος (ὁ, ἡ), [ἀ, λέκτρον]. лipsitъ de патъ, saъ odixnъ, лiniште; nedopmitъ, пъліпштітъ. 2) пеînsъpatъ, nemъpitatъ.

'Αλεκτρύαινα, ης (ἡ), (kom:) în локъ de 'Αλεκτορὶς. [ші

'Αλεκτρυόνειος (ὁ, ἡ),='Αλεκτόρειος. ['Αλεκτρυών].

'Αλεκτρυόνιον (τὸ), diш: ал лъї 'Αλεκτρυών.

'Αλεκτρυονοπώλης, ου (ὁ), [ἀλεκτρυών, πωλέω] bînzътorъ de кокошї, saъ гъінї.

'Αλεκτρυονοτρόφος (ὁ, ἡ), хръпitorъ, крeскътorъ de кокошї, saъ гъінї. [ἀλεκτρυών, τρέφω].

'Αλεκτρυονώδης, εος (ὁ), ка кокошъл, asemenea къ кокошъл. [ἀλεκτρυών].

'Αλεκτρυοπώλης, ου (ὁ), = 'Αλεκτρυονοπώλης. [de вnde

'Αλεκτρυοπωλητήριον (τὸ), tîprъ de гъінї.

'Αλεκτρυὼν, όνος (ὁ, ші At: ἡ), кокошъ, гъінъ [din

'Αλέκτωρ, ορος (ὁ), [ἀ, λέγω = κοιμῶμαι, dopmъ, saъ λέκτρον, патъ de dopmit] (nedopmitъ)='Αλεκτρυών. 2) noet: (pap) ="Αλοχος, soцie.

'Αλέκω, (pap) = 'Αλέξω.

'Αλέλαιον (τὸ), sape къ вntdelemnъ, вnъ гелъ de salцъ, saъ sapamъръ. [ἅλας, ἔλαιον].

'Αλέματος (ὁ, ἁ), ші adв: 'Αλεμάτως, Dop: în локъ de ἠλέματος, -άτως.

"Αλεν, noet: în локъ de ἐάλησαν, 3: îm: neps: a nas: nex: 2: ал лъї Εἷλω, saъ "Ιλλω.

'Αλὲν, vezї 'Αλείς.

'Αλεξαίθριος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλέξω, αἰθρία] prepъzitorъ, anъръtorъ de fpirъ.

'Αλέξανδρος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλεξήνωρ.

'Αλεξάνεμος (ὁ, ἡ), noet: prepъzitorъ, anъръtorъ de vintъ. [ἀλέξω, ἄνεμος].

'Αλεξέω -ῶ, viit: -ήσω = 'Αλέξω. [de вnde

'Αλέξημα (τὸ), prepъzitorъ, saъ ажвtътorъ miжlокъ; anъpape; dektopie лекsitoape; skъпape.

'Αλεξήνεμος (ὁ, ἡ), ='Αλεξάνεμος.

'Αλεξήνωρ. ορος (ὁ), noet: [ἀλέξω, ἀνήρ] ажвtътorъ, ші prepъzitorъ, saъ anъръtorъ de oamenї. (enit: ал лъї Eskвлапъ, ші Вълкапъ).

'Αλέξησις [ἀλεξέω], εως (ἡ), prepъzipe, anъpape, ажвtopape, лексsipe.

'Αλεξήτειρα (ἡ), fem: ал лъї

'Αλεξητὴρ (ὁ), noet: anъръtorъ, ажвtътorъ, окротitorъ. [de вnde

'Αλεξητήριος (ὁ, ἡ), destoїnikъ вnpe anъpape, ші ажвtopape. || (sъbst:) 'Αλεξητήριον (τὸ), miжlокъ prepъzitorъ, fepitorъ, лексsitorъ. [ші

'Αλεξητικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αλεξητήριος. [ші

'Αλεξήτωρ, ορος (ὁ), noet: = 'Αλεξητὴρ. [ἀλεξέω].

'Αλεξιάρη (ἡ), fem: ал лъї

'Αλεξιάρης, ου (ὁ), noet: depъртътorъ, isбъвitorъ de влesteme, (fermeче, deoвiврї, ші чл:); (în цen:) protektorъ, anъръtorъ de реле. [ἀλέξω, ἀρά].

'Αλεξιβέλεμνος (ὁ, ἡ), noet: prepъzitorъ de съцецї. «Θώραξ— ». Epigr: [ἀλέξω, βέλεμνον].

'Αλεξίκακος (ὁ, ἡ), prepъzitorъ, isronitorъ de реле. (vezi ші 'Αποτρόπαιος). [ἀλέξω, κακόν].

'Αλεξίλογος (ὁ, ἡ), noet: ажвtътorъ în кввinte, вnpe a ворві. [ἀλέξω, λόγος].

'Αλεξίμαχος (ὁ, ἡ), noet: ажвtътorъ în въtълії; saъ opnitorъ de въtълії. [ἀλέξω, μάχη].

'Αλεξίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: ажвtътorъ de oamenї. [ἀλέξω, βροτός].

'Αλεξίμορος (ὁ, ἡ), opnitorъ, anъръtorъ de moapte, saъ de вpsitъ. [ἀλέξω, μόρος].

'Αλέξιμος, ші 'Αλέξιος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Αλεξητήριος.

'Αλεξιφάρμακος (ὁ, ἡ), prepъzitorъ de otръvї. || (nevt:) 'Αλεξιφάρμακον (τὸ), do-

ктopie de отравъ = 'Αντιφάρμακον. [ἀλέξω, φάρμακον].

'Αλέξω [ἀλέγω, ἀλκέω, ші чл:] віit: -ήσω, ші (шіж:) -ήσομαι (de кnde поft: ἀλεξήσειε, пas: ipe: de кв: ἠλέξημαι, між: пex: ἠλεξάμην în локъ de ἠλεξησάμην, de кnde sвп: ἀλεξώμεθα, ші пъріч: ἀλεξάμενος, пos: ἀλεξητέον), опpeскъ, депърtezъ (препъzeскъ de) вnъ ръъ; ажвtъ, окroteскъ пе чinева.

'Αλέομαι, пoet: în локъ de 'Αλεύομαι.

'Αλεὸς, ά, όν, Dop: în локъ de 'Ηλεός.

'Αλεόφρων, ονος (ό, ά), Dop: în локъ de 'Ηλεόφρων, zadapнікъ; smintitъ; nesimцitopъ, вimitъ.

'Αλέπαδνος (ὁ, ἡ), пoet: [ἀ, λέπαδνον] пeînxъmaтъ.

'Αλεπίδωτος (ὁ, ἡ), пesолzosъ. [ші

'Αλέπιστος (ὁ, ἡ), пекврцitъ de solzї, пepasъ; saъ пeжвпвitъ. [ἀ, λεπὶς, ἶδος].

"Αλες, пom: îm: ал лвї "Αλς.

'Αλὲς (τὸ), Ion: пext: ал лвї 'Αλής.

"Αλεσις, εως (ἡ), тъчinape. [ἀλέω].

'Αλεσούριον (τὸ), [ἅλς, οὐρά] вnъ felъ de zoofitъ (плantъ віецxitoape) de mape = 'Ολεθούριον (bezї ші βάλανος, ші δάκτυλος).

'Αλεστέον, пos: ал лвї 'Αλέω.

'Αλεστὴς, οῦ (ὁ), тъчinътopъ, moparъ. [ἀλέω].

"Αλεται, пoet: în локъ de "Αληται, 3: sinr: пeps: a пex: sвп: ал лвї "Αλλομαι.

'Αλέτης, ου (ὁ), тъчinътopъ. «Λίθος, saъ «"Ονος —». Ksen: пiatръ de moaръ. [ші

"Αλετὸς, ου saъ οῦ (ὁ), вpeme de тъчinaт; тъчinape; шъчinішъ: 2) (пext:) = "Αλητον, fъinъ. [ші

'Αλετρεύω, віit: εύσω. maчinъ; pîшneскъ. [ші

'Αλέτρια, кавtъ 'Αλετρίς. [ἀλέω].

'Α('Α)λετρίβανος, ου (ὁ), пisълorъ (maї кв seamъ пвпtрв sape). [ἀλέω, saъ ἅλας, τρίβω].

'Αλετρὶς, ἶδος (ἡ), pîшnitoape. || 'Αλέτρίδες, ші 'Αλέτριαι se пвmiaв în Atena fечoареле, каре прегътiaъ fъina жертfелор. [ἀλέω].

'Αλετροπόδιον (τὸ), (ла чеї пої) konsteлацia 'Ωρίων, Opionъ.

'Αλετὼν, ῶνος (ὁ), moaръ; saъ чea de deasквпра пiatръ de moaръ. [ἀλέω].

'Αλευρίτης, ου (ὁ), fъквtъ de кврaтъ fъinъ. [ἄλευρον].

'Αλευρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), rivitopъ, прооpочitopъ пpin fъinъ; ші (enit:) Аполонъ, ка eforъ ал челїї asemenea rivitopiї, saъ прооpочіі. [ἄλευρον, μάντις].

"Αλευρον (τὸ), [ἀλέω] (intp: maї mвлt ла îm: τὰ ἄλευρα) fъinъ de грîъ.

'Αλευροποιέω -ῶ. віit: -ήσω, faкъ fъїnъ de грîъ. [ἄλευρον, ποιέω].

'Αλευρότησις [ἄλευρον, σήθω, чернъ], εως (ἡ), sitъ de fъinъ. 2) чернере. 3) fъїnъ чернвтъ.

'Αλεύω [ἄλη], віit: -εύσω. (пex: ἤλευα, ші міжл: ἠλευάμην, ші ἠλεάμην, порвп: ἄλευαι, inf: ἀλεύασθαι, ші ἀλέασθαι, ші пaрtч: ἀλευάμενος) опpeскъ, депърtezъ, pisineскъ de ла чinева ръвл. || (між:) тъ апъръ de ръъ.

'Αλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: = "Αλεκτρος. [ἀ, λέχος].

'Αλέω -ῶ, [dintp'aчeeaшї opiц: кв Εἴλω, ші οὐλαί] віit: -έσω. (прел: ἤλουν, ip: de кв: ἀλήλεκα, ші пas: ἀλήλεσμαι) maчinъ (ла шоаръ).

'Αλέω [ἁλής], віit: -ήσω, Ion: adвnъ, înnpeвnъ.

'Αλέω ῶ, віit: -ήσω, = 'Αλίζω.

'Αλεωρὰ, ᾶς (ά), Dop: în локъ de

'Αλεωρὴ, ῆς (ἡ), Ion: [ἄλη, ὥρα] пpeпъzipe; апъpape; asirвpape; ажвtopъ; peſвrъ, скъпape.

'Αλέως [ἁλὴς], adв: пoet: adвnat, грътmadit.

'Αλεώσσω (fъръ віit:) пoet: [ἀλεὸς] sîntъ nepodъ, вimitъ, smintitъ.

"Αλη (ἡ), рътъчipe, прівецipe din локъ în локъ; (fir:) amъцipe, înшелъчівпе; stpimtopape, înгpiжape; neastimпъръ de minte, smintipe. (bezї ші "Αλυς).

'Αληγὸς (ὁ, ἡ), dвкътopъ, кърътopъ de sape. [ἅλας, ἄγω].

'Αληθάργητος (ὁ, ἡ), пекъzвtъ. nesвпвsъ ла летарцie (nesimцipe). [ἀ, ληθαργέω].

'Αλήθεια (ἡ), adевъръ; (прin întind:) кврццie, певіклепie, simплitate. [ἀληθής].

'Αληθεὶς, εἶσα, ἐν, пaрtч: a лвї 'Αλάομαι. 2) Ion: în локъ de 'Αλεσθεὶς, пaрtч: ал лвї 'Αλέω, -ήθω.

'Αληθεὶς, εἶσα, ἐν, пaрtч: ал лвї 'Αλέω.

"Αληθες, bezї 'Αληθής.

'Αλήθευσις, εως (ἡ), арътape, вorвipe de adевъръ. [ші

'Αληθευτικὸς, ὴ, όν, арътътopъ, вorвitopъ, saъ iввitopъ de adевъръ. [din

'Αληθεύω, віit: -εύσω. snвiъ adевървл; sîntъ adевъратъ; îmї adeвepezъ прin fanтъ кввinteле, saъ fъгъdвiala. «'Αλήθευσον πάντα». Baтpхm: 2) (în a 3 пер:) ese în adевъръ, se înплineшte zisa квї-

ва. «Εἰ δ'αληθεύσειεν ἡ μαντεία» Ksen: [ші
'Αληθηΐη (ἡ), Ion: în локъ de 'Αλήθεια. [din
'Αληθὴς [ἀ, λήθω, λανθάνω, ръmîiъ askвnsъ], έος (ό, ή), nemînvinosъ, ivвitorъ de adevъръ, nevîklеanъ; 2) adevъratъ, nepreғъкvtъ; sirвpк, neîndoiosъ; dpentъ; notpivitъ. || (nexi:) Τὸ ἀληθὲς, în локъ de ἡ ἀλήθεια. || ἄληθες (пропарокs: ші întrevът:) în локъ de adв: întp'adevъръ?
'Αληθίζω, ші (miж:) -ίζομαι viit: ίσω, ίσομαι = 'Αληθεύω.
'Αληθινολογία (ἡ), snвîiepe de adevъръ. [ἀληθινὸς, λόγος].
'Αληθινὸς, ἡ, ὸν, adevъratъ, sirвpъ, fъръ îndoialъ; кvratъ, nepreғъкvtъ. [ἀληθής]. [de вnde
'Αληθινῶς, adв: =Αληθῶς.
'Αληθογνωσία (ἡ), квnoштinцъ, înцелецere de adevъръ. [ἀληθὴς, γνῶσις].
'Αληθοεπὴς, έος (ό, ή), noet: snвitorъ de adevъръ. [ἀληθὴς, ἔπος].
'Αληθόμαντις, εως (ό, ή), noet: prooрочitorъ, rivitorъ de adevъръ. [ἀληθὴς, μάντις].
'Αληθομυθεύω, viit: εύσω, ші
'Αληθομυθέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: snвiъ, вorveskъ adevървл. [din
'Αληθόμυθος (ό, ή), noet: snвitorъ de adevъръ. [ἀληθὴς, μῦθος].
'Αληθοποιέω -ῶ, viit: ήσω. adeverezъ кв fanta; пвiъ în лвкраре. [ἀληθὴς, ποιέω].
'Αληθορκέω -ῶ, viit: ήσω. noet: жвръ пе adevъръ, fakъ adevъratъ жвръmîntъ. [ἀληθὴς, ὅρκος].
'Αληθοσύνη (ἡ), noet: în локъ de 'Αλήθεια.
'Αληθουργὴς, έος (ό, ή), лвкръtorъ, saъ лвкratъ în adevъръ. [ἀληθὴς, ἔργον].
'Αλήθω, viit: -ήσω. (nexot: ἤλησα) = 'Αλέω, maviпъ.
'Αληθῶς, adв: întp'adevъръ, adevърat; кvrat. [ἀληθής].
'Αλήϊος (ὁ, ή), noet: чел fъръ цarinъ. [ἀ, λήϊον]; saъ fъръ pradъ [ἀ, λεία]; fъръ averi, sъrakъ; saъ nepoditorъ.
'Αλήϊστος (ὁ, ή), nепръdatъ, nежъfвitъ. [ἀ, ληΐζομαι].
"Αληκτος (ὁ, ή), nesfîrшitъ, neînvetatъ, nepрекърmatъ. || (nexт:) "Αληκτον, adв: în локъ de
'Αλήκτως, adв: neînvetat. [ἀ, λήγω].
'Αλήλα(λη)μαι, noet: în локъ de 'Αλάλημαι, vezi 'Αλάομαι.
'Αλήλεκα, ἀλήλεσμαι At: tp: de кв: ал лвї 'Αλέω.
'Αλήλιφα, ἀλήλιμμαι At: tpe: de кв: ал лвї 'Αλείφω.
"Αλημα (τὸ), noet: = "Αλητον, fъînъ prea mървntъ. 2) (fir:) = Παιπάλημα, foarte viклеanъ, prefъкvtъ. [ἀλήθω].
'Αλήμεναι, noet: în локъ de 'Αλῆναι.
'Αλημοσύνη (ἡ), noet: = "Αλη.
'Αλήμων [ἀλάομαι], ονος (ὁ), noet: рътъvitъ; ronitorъ de norokъ, înшелъторъ. 2) înшелатъ, amъцitъ; грешitъ, пъkътosъ.
'Αλῆναι, noet: nex: 2 de înf: вл лвї Εἶλω, saъ "Ιλλω.
"Αληπτος (ὁ, ή), neprinsъ, нелвatъ; nepвtвtъ a se прinde, a se лва. 2) (fir:) neaпвkatъ din чева snpe пîръ, de nexвlit, fъръ nomosъ, nепътatъ. 3) neînцелесъ, nепрічепвtъ. [ἀ, λήβω, λαμβάνω]. [de вnde
'Αλήπτως, adв: fъръ dape de прічinъ de хвлъ; ne neaпвkate; fъръ a se прinde.
'Α(Ά)λὴς, saъ "Αλης, έος saъ εος (ό, ή), Ion:noet: [Εἶλω, saъ "Ιλλω] în локъ de 'Αθρόος, adвnatъ. «'Αλέες ἐγένοντο». Ep: s'aъ adвnat. (vezi ші 'Αολλής).
"Αλησις [ἀλάομαι], εως (ή), noet: în локъ de "Αλη (прінч: nentpв плапецї). 2) = "Αλεσις
'Αλήστευτος (ὁ, ή), nекълкatъ de хоцї, netîlхърitъ, nежъfвitъ; saъ nепвtвtъ a se жъfві de хоцї, ase кълка de tîlхарї. [ἀ, ληστεύω].
"Αληστος (ὁ, ή), noet: nevîiatъ, saъ de nevîtat; (прін врт:) prea mвxnivosъ, mi nepriimitorъ de mînriepe. (vezi ші 'Ανεπίληστος). [ἀ, λήθω].
"Αληται, 3: sinr: neps: a nex: 1: de вп: ал лвї "Αλλομαι.
'Αλητεία (ἡ), viaцъ de рътъvitъ, прецie. [din
'Αλητεύω, viit: -εύσω. privецeskъ; рътъveskъ вmвlînd în koaчї ші înkolo; чершeskъ. [ἀλήτης].
'Αλητὴρ (ὁ), [ἀλήθω] вnъ felъ de danцъ la Sivionenї.
'Αλητήριος (ὁ, ή), (грешit) în локъ de 'Αλιτήριος. 2) = кв
'Αλήτης [ἀλάομαι], ου (ὁ), ші 'Αλῆτις, ιδος (ή), privearъ; nestatopnivitъ вndeва; чершъtorъ. || «Βίος — ». viaцъ privegoaвъ. || 'Αλῆτις (ші Αἰώρα) se nвmia 1: o serвътoape ла Atena în vinstea Epironeї, ші 2: o kîntape în vinstea Орелор.
'Αλητοβόρος (ὁ, ή), mînkътorъ de fъînъ. [ἀλητὸν, βορά].

'Αλητοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fъĭnosъ. [ἀλητὸν, εἶδος].

Ἄλητὸν (τὸ), Ion: noet: [ἀλήθω]=Ἄλευρον, fъinъ.

'Αλητὺς, ύος (ἡ), noet. în локъ de 'Άλη, Ἄλησις.

'Αλθαία (ἡ), [ἄλθος] (плапtъ) палъ selвatikъ.

'Αλθαίνω (-έω, έσκω, ήσκω, ίσκω, έσσω), biit: -ήσω, ші (пред рар) ἑξω, = Ἄλθω. [de вnde

Ἄλθεξις, ιος (ἡ), Ion: вindекаре, tъmъdвire. [ші

'Αλθε(θη)στήριος, α, ον, noet: вindекъtorъ.

Ἄλθετο, noet: 3: sinr: neps: a nas: прел: saъ a miж: nex: ал лвї Ἄλθω.

'Αλθεὺς, έως (ὁ), Ion: doktorъ, medikъ. [ші

'Αλθήεις, εσσα, εν, Ion: noet: леквitorъ. [din

Ἄλθος, εος -ους (τὸ), doktopie, леакъ. [de вnde

Ἄλθω, biit: -ήσω. noet: Ion: tъmъdвieskъ.

Ἄλια (τὰ), next: în: ші

'Αλία (ἡ), fem: sinr: ал лвї Ἄλιος.

'Αλία (ά), Dop: [ἁλής]=Ἀγορὰ, ші Ἐκκλησία, (de вnde ші чеа din Atena Ἡλιαία, ші чеа din Tapantъ 'Αλιαία) adвnape de nopodъ; (dap маї кв seamъ) sfatвл Bizantinilop.

'Αλιὰ, ᾶς (ἡ), solniцъ. [ἅλας].

'Αλιάδαι, ῶν (οἱ), noet: mapinĭ; коръвierĭ; кълъtorĭ пе шаре. [ἅλιος].

'Αλιάετος (ὁ), (пазъре) вълтвръ de mape. [ἅλς, ἀετός].

'Αλιαὶς [ἅλη, ἅημι], έος (ὁ, ἡ), noet: (прinч: вinтъ) sвflътorъ, adnitorъ de ла вскатъ sпре шаре = Ἀπόγαιος. кавtъ Τροπαία.

'Αλιαία (ἡ), вezї 'Αλία.

'Αλιαίετος (ὁ), noet: în локъ de 'Αλιάετος.

'Αλιανθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλιπόρφυρος. [ἅλιος, ἄνθος].

'Αλίαρος (ὁ, ἡ), съratъ. [ἅλας].

'Αλιὰς, άδος (ἡ), (adiekt:) mapinъ, трътoape кв neсквitвлвї. || (sввst:) zînъ de шаре, saъ a neсквitвлвї. 2) (în ел: de ναῦς) варкъ neскъpeaскъ. [ἅλιος].

'Αλίασμα (τὸ), Dop: хоtърîpe a adвnърiї, saъ a sfatвлвї. ['Αλία].

'Αλίαστος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, λιάζομαι] neanъratъ, de neскънat; neînчetatъ. || 'Αλίαστον, adв: neînчetat.

'Αλιάων, noet: în локъ de 'Αλίων, fem: цen: îm: ал лвї Ἅλιος.

'Αλιβάνωτος (ὁ, ἡ), neтъmîiatъ. [ἀ, λιβανωτόν].

'Αλίβαπτος (ὁ, ἡ), noet: квfвndatъ, moiatъ în шаре. 2) = 'Αλιπόρφυρος. [ἅλς, βάπτω].

'Αλίβας, αντος (ὁ), noet: neвmedъ; вскatъ, вeштedъ; (прîn вpm:) moptъ. 2) nefolositorъ ла лівацiї. «Οἶνος —» Kалm: вinъ oцeцiтъ, 'nъкpitъ. [ἀ, λιβὰς din λείβω].

'Αλίβατος (ὁ, ά), Dop: în локъ de Ἡλίβατος.

'Αλίβατος (ὁ, ἡ), noet: [ἅλς, βαίνω] кълътorъ, квшвлътorъ пе шаре. saъ 2) вdatъ (кълкатъ) de шаре. saъ 3) (грешit) în локъ de Ὑληβάτης.

'Αλιβδύω, biit: -ύσω. Eол: în локъ de 'Αλιδύω, квfвndъ (прinч: în шаре), daъ a fвndъ; (în цen:) fакъ чева певъzвtъ, askвnzъ. [ἅλς, δύω].

'Αλίβρεκτος (ὁ, ἡ), noet: вdatъ de шаре. [ἅλς, βρέχω].

'Αλίβρομος (ὁ, ἡ), noet: iввitorъ (saъ koцpinsъ) de ввetвл, sromotвл тъpiї; saъ sromotosъ ка шареа. [ἅλς, βρόμος]. вezї 'Αλίδουπος.

'Αλίβροχος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλίβρεκτος. [ἅλς, βροχή).

'Αλιβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), ші

'Αλίβρωτος (ὁ, ἡ), noet: [ἅλς, βιβρώσκω] mînкatъ, saъ sopвitъ, înгiцitъ de шаре.

'Αλίγδουπος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Αλίδουπος.

'Αλιγείτων, ονος (ὁ, ἡ), noet: înвeчinatъ кв (апропiatъ de) шаре. [ἅλς, γείτων].

'Αλιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъсквitъ, pesъpitъ în шаре. [ἅλς, γένος].

'Αλίγκιος, α saъ ος, ον, noet: [ἦλιξ] = ἐναλίγκιος (маї înтpеввinцatъ), asemenea.

'Αλιγύγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: nedвlче, nedвiosъ ла лімвъ, ла ворвire. [ἀ, λιγὺς, γλῶσσα].

'Αλιδινὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înвîptitъ, sвчitъ de (ръtъчitъ în) шаре. [ἅλς, δίνη).

'Αλίδονος (ὁ, ἡ), noet: [ἅλς, δονέω] înвîptitъ; легъnatъ; srвdвitъ de шаре.

'Αλίδουπος (ὁ, ἡ), noet: pesвnъtorъ de ввetвл тъpiї; sromotosъ ка шареа. (enit: ал лвї Neптвnъ) (вezї ші 'Αλίβρομος). [ἅλς, δοῦπος].

'Αλίδρομος (ὁ, ἡ), алергътorъ, кълътorъ пе шаре. [ἅλς, δρόμος].

'Αλιδύω, кавtъ 'Αλιβδύω.

'Αλιεία (ἡ), neскърitъ 2) = 'Αλίευσις, neсквire. [ἁλιεύω].

'Αλιεργὴς, έος, ωι 'Αλιεργὸς, οῦ (ὁ, ἡ), noet: лъкръторъ în mape, adikъ коръвіерь, saŭ neскарь. 2) = 'Αλουργής. [ἅλς, ἔργον].

'Αλιερκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înгръditь, înkonжъratь (întъpitь) de mape. [ἅλς, ἕρκος].

'Αλίευμα (τὸ), = 'Αλιεία, neскъpitъл. 2) чел че s'a neскъit, s'a прins. [ἁλιεύω].

'Αλιεὺς [ἅλς, εἶμι], έως (ὁ), neскарь. 2) noet: = "Αλιος, mapinь, mapinарь. «Στράτὸς («'Ερέτης) —»: Om: ωι Оп:

'Αλιευτὴς, οῦ (ὁ), = 'Αλιεύς. [ἁλιεύω]. [de ънde

'Αλιευτικὸς, ὴ, ὸν, neскъpeскь. || «Ἡ ἁλιευτικὴ (se înц: τέχνη) = 'Αλιεία, neскъpitь. [de ънde

'Αλιευτικῶς, adв: neскъpeшte.

'Αλιεύω [ἁλιεὺς], вііt: εύσω. neскъieскь.

'Αλίζω [ἁλής], вііt: -ίσω. = 'Αλέω, ωι Συναλίζω, adъnь.

'Αλίζω, [ἅλας] noet: -ίσω, sapь. 2) daь sape лв вite (oĭ, вoĭ, ωι чл:).

'Αλίζωνος (ὁ, ἡ), noet: învinsь, înkonжъratь de mape. [ἅλς, ζώνη].

'Αλίζωος (ὁ, ἡ), noet: трътorъ în, saь din mape. [ἅλς, ζωή].

'Αλίη, ης (ἡ), Ion: în локъ de 'Αλία.

'Αλιήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: вîslitorь în mape. [ἅλς, ἐρέσσω).

'Αλιήτωρ, ορος (ὁ), noet: în локъ de 'Αλιεύς.

'Αλιηχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλίγδουπος. [ἅλς, ἦχος].

'Αλίθιος, α, ον, Dop: în локъ de 'Ηλίθιος.

"Αλιθος (ὁ, ἡ), linsitь de nietpe; nenietposь; че nъ e de niatръ. [ἀ, λίθος].

'Αλιθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: трътъ, хранitь în, saь din mape (neшte, neскарь, mapinарь, ωι чл;) [ἅλς, τρέφω].

'Αλικάκα(κκα)βον, ου (τὸ), ънъ гелъ de плантъ вeninoasъ = Δορύκνιον.

'Αλικία (ά), Dop, în локъ de 'Ηλικία.

'Αλικίς, гpешitь în локъ de 'Αλυκίς.

'Αλίκλυστος (ὁ, ἡ), noet: вdatь de mape. «Πέτρα («'Ηιὼν, Πόντος) — ». Enigp: [ἅλς, κλύζω].

'Αλίκμητος (ὁ, ἡ), noet: [ἅλς, κάμνω, oвoseскь) oвositь de mape.

'Αλίκος, α, ον, Dop: în локъ de 'Ηλίκος.

'Αλικὸς, ὴ, ὸν, în локъ de 'Αλυκὸς, sъpatь; saь mapinь = "Αλιος.

'Αλικότης (ἡ), în локъ de 'Αλυκότης.

'Αλίκρας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ). amesteкatь кв mape, saь sapamвръ. [ἅλς, κεράω].

'Αλικρείων, οντος (ὁ), noet: [ἅλς, κρείων, înпъraiь] sъпînь de mape.

'Αλικρηπὶς, ίδος (ἡ), noet: чea кв temeліa în mape; чea de лîngъ mape. [ἅλς, κρηπίς].

'Αλικρόκαλος (ὁ, ἡ), noet: плinь de nietріче.ле de mape. [ἅλς, κρόκάλη].

'Αλίκτυπος (ὁ, ἡ), isвitь de валъріле търiĭ. 2) pesвnetь de валъріле търiĭ. 3) pesвnъtorь, saь гъкъторь de a pesвna mapea. [ἅλς, κτύπος]..

'Αλικύμων, ονος (ὁ, ἡ), коnpinsь, ловitь de валърĭ = 'Αλίκλυστος. [ἅλς, κῦμα].

'Αλικώδης, εος (ὁ, ἡ), în локъ de 'Αλυκώδης.

'Αλιμέδων, οντος (ὁ), noet: [ἅλς, μέδων] înпъratь ал търiĭ.

'Αλιμενία, ωι 'Αλιμενότης, (ἡ), linsъ de лimane, saь nopтърi. [din

'Αλίμενος (ὁ, ἡ), чел гъръ nopть, limanь. [ἀ, λιμήν].

'Αλιμηδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înгріжitorь de лъкръріле търiĭ; negвцътorь пе mape [ἅλς, μήδομαι].

'Αλίμικτος (ὁ, ἡ), = 'Αλίκρας. [ἅλς, μίγνυμι].

"Αλιμος (ὁ, ἡ), nefлътîndь, nefometosь. 2) învetътorь de foame, sътърътorь. [ἀ, λιμός].

"Αλιμος (ὁ, ἡ), sъpatь. 2) mapitimь, saь de mape. || "Αλιμον (τὸ), кинь гелъ de плантъ de лîngъ mape (din soiвл snanaквлъĭ), sъpatъ. [ἅλς, ἄλας].

'Αλιμυρήεις, εσσα, εν, ωι

'Αλιμυρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἅλς, μύρομαι, къргь] (piь) къргътorь, въpsatь în mape; (stînкъ, цъpть, ωι чл:) вdatь de mape.

'Αλινδέω -ῶ [ἀλῆναι, nex: 2: ал лвĭ Εἴλλω, saь "Ιλλω], вііt: -ήσω = кулiю, postoroлeскь; (прiпч:) лasь калвл a se тъвълі în цъpînъ, saь în апъ. (вezi ωι ἐξαλίζω, din neвnip: 'Αλίζω). [de ънde

'Αλινδήθρα (ἡ), = Κυλινδήθρα, postoroлitoape, adikъ локъ, ънde se postoroлesк, se тъвълesк лвпiтoriĭ în nisinь, iap каiĭ ωι чл: în цъpînъ, saь în апъ. || (бr:) «'Επῶν »—. Apistf: гръmadъ de ворве. [ωι

'Αλίνδησις, εως (ἡ), postoroлitъръ (прiпч:) a калвлвĭ în цъpînъ.

'Αλίνδω, noet: în локъ de 'Αλινδέω,

'Αλινήκτειρα (ἡ), fem: ал лвĭ 'Αλινήκτης, ου (ὁ), = кв

'Αλινηχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înnoтътorь în mape, saь în sapamвръ. «'Ελαία — ».

Епіг: = Κολυμβάς. [ἅλς, νήχομαι].

Ἅλινος (ὁ, ἡ), чел че п'аре, пѫ ѝнтрєвѣпцеазъ плазъ; заѫ непрінсѫ кѫ плазъ. [ἀ, λίνον].

Ἅλινος, η, ον, = Ἀλάτινος, де сare. [ἅλας].

Ἅλιξ, ικος (ὁ, ά), Dor: ѝн локѫ де Ἥλιξ.

Ἁλίξαντος (ὁ, ἡ), [ἅλς, ξαίνω] мѝнкатѫ, посѫ де пare.

Ἁλιόκαυστος (ὁ, ά), Dor: ѝн локѫ де Ἡλιόκαυστος.

Ἁλίοικος (ὁ, ἡ), поеt: локѫіторѫ де mape, марінѫ; заѫ де лѝнгъ mape. [ἅλς, οἶκος].

Ἅλιος (ὁ), Dor: ѝн локѫ де Ἥλιος.

Ἅλιος, α, ον, поеt: де mape. 2) zadарпікѫ, пеѳолоѕіторѫ. || (пехt:) Ἅλιον, adв: ѝн локѫ де Ἁλίως, ѝн zadарѫ, ѣръ ѳолосѫ. [ἅλς].

Ἁλιστρεφὴς (ѝн локѫ де Ἁλιτρεφής), έος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἁλιθρέμμων.

Ἁλιάω -ῶ [ἅλιος], вііt: -ώσω, поеt: зъдѣрпіческѫ, пітіческѫ, прѣпѣдескѫ.

Ἁλίπαινον (τὸ), = кѫ

Ἁλίπαντον (τὸ), (прічч: ла ѝт:) ѝнтіѧл пластрѫ ал рапеї (къчї се ѳаче ѣръ грѣѕіпе). [ἀ, λίπος].

Ἁλιπαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: пехпѕѫ кѫ хпѕоape (хптделетпѫ, пomadъ ші чл:); (прін хрт:) пекѫрѫцітѫ, пегътітѫ, пedікіѕітѫ. [ἀ, λιπαρός].

Ἁλίπαστος (ὁ, ἡ), презъратѫ кѫ сape. [ἅλς, πάσσω].

Ἁλίπεδον (τὸ), кѝтпіе (таї кѫ ѕеатъ пісіпоазъ) ѝнтіпѕъ пе църтѫ, (прін хрт:) акоперітъ хпе орї де mape. [ἅλς, πεδίον].

Ἁλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, λίπος] пегразѫ, (славѫ). 2) пехпѕѫ.

Ἁλίπιστος (ὁ, ἡ), = Ἀλόπιστος.

Ἁλίπλαγκτος (ὁ, ἡ), поеt: ръцъчітѫ пе mape, заѫ пе църтѫрї. 2) ѝнкопжъратѫ ѝн плѫtіре де марінарї, заѫ кълъторї пе mape. [ἅλς, πλάζομαι].

Ἁλίπλακτος (ὁ, ά), Dor: = Ἁλίπληκτος.

Ἁλιπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел че ръцъчеште, ѕе превѣлъ пе mape. (ἅλς, πλάνη]. [де хпde

Ἁλιπλανία (ἡ), ръцъчіре, превѣларе пе mape.

Ἁλίπλανος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἁλιπλανής.

Ἁλιπλεύμων, ονος (ὁ), хпѫ феля де пеште де mape. [ἅλς, πλεύμων Ion: ѝн локѫ де πνεύμων].

Ἁλίπληκτος, ші

Ἁλιπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поеt: ісвітѫ, лобітѫ, вътѣтѫ де mape. [ἅλς, πλήττω].

Ἁλίπλοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: плѫtіторѫ пе mape; заѫ тірїтѫ, кѫfѫпdатѫ де mape. [ἅλς, πλόος -οῦς].

Ἁλίπνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: ѕѫfлътторѫ din пареа, заѫ аѕхпра мърії. 2) чел че міроаѕе а шаре. [ἅλς, πνέω].

Ἁλιπόρος (ὁ, ἡ), поеt: трекътторѫ, кълътторѫ пе mape. [ἅλς, πόρος].

Ἁλιπόρφυρος (ὁ, ἡ), вѫпѕітѫ кѫ марінъ (адевъратъ)пѫрпѫръ (хпѫ пеште ѕкоікосѫ, каре дъ ачеастъ пѫрпѫріе, заѫ роше ѳацъ). [ἅλς, πορφύρα].

Ἅλιππα, ατος (τὸ), Еол: ѝн локѫ де Ἀλειφαρ.

Ἁλιπτοίητος (ὁ, ἡ), поеt: ѕпъїмѝнтатѫ де ѕхпетѧл, вхетѧл мърії. [ἅλς, πτοιέω].

Ἁλιῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: (прічч: ѕтѝнкъ) ѝн каре ѕе ѕпарг валѫріле мърії. [ἅλς, ῥήγνυμι].

Ἁλιῤῥαίστης, ου (ὁ), шоеt: [ἅλς, ῥαίω] ѕтрікътторѫ, прѣпѣдіторѫ ѝн mape; «Δράκων —». Nікdр:

Ἁλίῤῥαντος (ὁ, ἡ), поеt: ѕтропітѫ, хдатѫ де mape; църтѫреапѫ. [ἅλς, ῥαίνω].

Ἁλιῤῥήκτος, (ὁ, ἡ), поеt: = Ἁλιῤῥαγής.

Ἁλιῤῥόθιος, α, ον, = Ἁλίῤῥοθος. || (ѕѫвѕт:) Ἁλιῤῥοθία (ἡ), ші Ἁλιῤῥόθιον (τὸ), поеt: вхетѧл, репедеа пъвалъ а мърії. [din

Ἁλίῤῥοθος (ὁ, ἡ), поеt: [ἅλς, ῥόθος] ѕгомотосѫ ка шареа. 2) хдатѫ де валѫріле мърії = Ἁλίκλυστος. 3) кѫргъторѫ кѫ ѕгомотѫ ѝн mape. «Πόταμὸς — ». Sof: (вези ші Ἁλιμυρής).

Ἁλίῤῥοος -ους, [ἅλς, ῥόος -οῦς], ші

Ἁλίῤῥυτος (ὁ, ἡ), поеt: хдатѫ ѝнпрежѫр де mape; заѫ кѫргъторѫ (каре ѕе варъ) ѝн mape. [ἅλς, ῥέω].

Ἅλις [ἁλής], adв: ла хпѫ локѫ, кѫ грѣмада. «Μέλισσαι ἅλις πεποτήαται». Іл: В. «Περὶ δὲ Τρωαὶ ἅλις ἦσαν». Іл: І. «Ἅλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι». Іл: Ξ. «Ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ». ші «Κύπρος κέχυτο ἅλις». Оm: 2) ѝndестѧл. «Ἦ οὐχ ἅλις ὅτι». Іл: Е. «Ἅλις λόγων». Лѧч: «Εἰς ἅλις εἰπεῖν». Ткр: «Ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν». Ехр: «Ἐπεὶ πρεσβεύοντες μὲν ἅλις εἶχον ἀμφότεροι». Плв:

Ἁλὶς, ίδος (ἡ), ѕарапѫръ, ѕъръѕѫръ. [ἅλας].

Ἁλισγέω -ῶ, ші Ἁλίσγω вііt: -ήσω, (Sкр:) ѕпѫркѫ, пїнгъреskѫ. [де хпde

Ἁλίσγημα (τὸ), (Sкр:) ѕпѫрвъчіхпе, пїнгъріѕръ.

Ἅλισις [ἁλίζω], εως (ἡ), съръре.

'Αλίσκομαι, viit: ἁλώσομαι (nex: din neînip: Ἅλωμι, ἥλων, ші At: ἑάλων, ως, ω, ip: de κв: ἥλωκα, ші At: ἑάλωκα, inf: ἁλῶναι, partч: ἁλούς, ввп: ἁλῶ, ші noet: ἁλώω, nofi: ἁλοίην, ші noet: ἁλῴην), mъ прinzъ, mъ iaъ în stъnînipe de чinева; sîntъ кв toiвл stъnînitъ de вре o natimъ. «Οἱ ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἁλισκόμενοι». Ksn: «Τίς ἂν πόλις οὐχ ἁλοίη;» Ksn: «Ἑάλωσαν εἰς Ἀθήνας γράμματα». Ksn: «Οἱ διὰ πόλεμον ἡλωκότες». Aten: «'Αλῶναι τριταίῳ (μανία, ἔρωτι,, ші чл:)» «Οὕτως ἑαλώκειν τοῦ πάθους». Sin: «Ἔρωτι τῆς κόρης ἁλούς». (ші ғъръ ἔρωτι) «Τῆς παιδίσκης ἁλούς». Лвч: mi Флstp: 2) mъ doвedeskъ de вinovatъ, ші mъ osîndeskъ; (în цen:) îmi пierzъ жвdikata. «'Αλοὺς κλοπῆς (μοιχείας, saъ μοιχὸς, ἀσεβείας, saъ ἀσεβῶν ші чл:)». «'Αλῶναι μιᾷ ψήφῳ». Dem: «—πάσαις ταῖς ψήφοις». Пл: «'Αλῶναι θανάτου», Пл: a se osîndi ла moapte. «'Απορίᾳ λόγων ἑαλωκέναι». Плt: «'Αλίσκεται χὠ δεινὸς ὅρκος». Sof: (вezї ші Αἱρέω). [ἁλόω].

Ἅλισμα, (τὸ), вnъ ғелъ de плantъ, плътацinъ de апъ.

'Αλίσμηκτος (ὁ, ἡ), noet: ғрекатъ, mterpъ (spълатъ), notonitъ de мape. [ἅλς, σμήχω].

'Αλίσπαρτος (ὁ, ἡ), kom: presъратъ кв sape; fir: nisatъ, въtвtъ tape. [ἅλας, σπείρω].

'Αλιστέφανος, ου, ші

'Αλιστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înчinsъ, înkonжвratъ de мape. [ἅλς, στέφω].

'Αλίστονος (ὁ, ἡ), noet: pesвnъtorъ de ввetвл, цetътвл търiї. [ἅλς, στόνος].

'Αλιστὸς, ἡ, ὸν, съratъ. [ἁλίζω din ἅλας].

Ἅλιστος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, λιστὸς din λίσσομαι] первratъ. вezї ші 'Αλитάνευτος.

'Αλίστρα (ἡ), = 'Αλινδήθρα.

'Αλίστρεπτος ші 'Αλίστροφος, ου = кв

'Αλιστρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), pesвvitъ, pestвpnatъ de валвріле търiї. «Ναῦς (νῆσος) — ». Mвs: Enirp: [ἅλς, στρέφω].

'Αλιταίνω [ἅλη], viit: -ήσω (nex: ἥλιτον, ші miж: ἡλιτόμην, ші noet: ἀλιτόμην), mъ рътъчeskъ, mъ amъцeskъ; грешeskъ, пъкътвieskъ, калкъ dвmnezeeшteле порвнчi. «Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς». Il: Ω. «Θεοὺς («Θεοῖς) ἀλιτέσθαι». Od: Δ. Il: I: «Μετ' ἀθανάτους ἀλιτεῖν». Es:

'Αλιτάνευτος (ὁ, ἡ), neîndвплекатъ пpin рвгъчiвnї. [ἀ, λιτανεύομαι].

'Αλιτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsъ nînъ deопotрivъ кв мapea; 2) жositъ, nitвлatъ, notрivъ кв пъшîntвл. [ἅλς, τείνω].

'Αλιτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: хotърîtъ, алъtвratъ кв мapea. [ἅλς, τέρμα].

'Αλιτέσθαι, miж: nex: 2: ал inf: лвї 'Αλιταίνω.

'Αλιτεύω, în локъ de Ἀλητεύω.

'Αλίτημα (τὸ), noet: [ἁλιταίνω] рътъчire; грешалъ; крimъ.

'Αλιτήμενος, η, ον, noet: nas: ip: de кв: (în локъ de акt: prez:) ал partч: лвї 'Αλιταίνω.

Ἀλιτήμερος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλιταίνω, ἡμέρα) авътвtъ din пвmървл zilелор, saъ neғъквtъ în хotърita zi. «Βφέφος ἀλιτήμερον». Es: пъскvtъ maї 'nainte de вреme, nedeплînъ = Ἡλιτόμηνος.

'Αλιτημοσύνη (ἡ), noet: = Ἀλίτημα. [din Ἀλιτήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [ἁλιταίνω] рътъчitъ; пъкътosъ; nedpentъ; нелецivitъ, ғъкътorъ de реле, netemътorъ de Dвmnezeъ. «Δίκη — ». Апл: «Οἵτε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πόλλ' ἐτέλεσκον». Кал: în локъ de 'Αλιτήματα.

'Αλιτήριος (ὁ, ἡ), [ἁλιταίνω] neпiosъ, (пеквчerпiк»); ръъ-ғъкътorъ, вinovatъ de крimъ; snвrkatъ; (прin крm): atръгътorъ asвпръшї de dвmnezeeвskъ врцie, (ші nentrв aveasta) крîчosъ, de denъptat. «'Ο τῆς Ἑλλάδος — ». Esx: «Δαίμων — ». вezї 'Αλάστωρ. (dвne etim: лвi Пл: ші алtора trеввie съ se skpie 'Αλητήριος). [de вnde

'Αλιτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъnatъ прin fanie кв 'Αλιτήριος, прeпъditorъ. «Δύναμις («Οἶστρος, Τύχη, Δαίμων) — ».

'Αλιτηρὸς, ὰ saъ ὸς, ὸν, noet: = Ἀλιτήρισς.

'Αλιτόμηνος (ὁ, ἡ), кахtъ 'Ηλιτόμηνος.

'Αλιτόξενος (ὁ, ἡ), noet: вîntвitorъ, вътъmътorъ de stpeinї. [ἀλιταίνω, ξένος].

'Αλιτοφροσύνη (ἡ), noet: нелецivitъ, snвrkatъ simцimîntъ. [ἁλιταίνω. φρήν].

'Αλιτραίνω, noet: = 'Αλιταίνω.

'Αλιτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλιθρέμμων.

'Αλιτρία (ἡ), noet: = 'Αλιτροσύνη.

'Αλιτρίας, ου (ὁ), noet: = 'Αλιτρός.

'Αλιτρόβιος (ὁ, ἡ), noet: tръitorъ în ғъръ-de-лецi. [ἀλιτρὸς, βίος].

'Αλιτρόνοος (ὁ, ἡ), noet: чел кв minte, saъ inimъ de нелецivitъ. [ἀλιτρὸς, νόος].

'Αλιτρόπος, Eол: în локъ de 'Αλιτρόπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλιτρὸς, ποῦς] рътъчitъ, neaшezatъ.

'Αλίτροπος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλίστροφος. [ἅλς, τρέπω].

'Αλιτρὸς (прin sink: din 'Αλιτηρὸς), ὰ,

ὸν, noet: [ἀλιταίνω] neniosë, nъkъtosъ, ші чл: (bezї 'Αλιτήμων, ші 'Αλιτήριος). [de ънde

'Αλιτροσύνη (ἡ), noet: nenietate, nelpikъ de Dъmnezeъ; rъstate, nedpentate; fъrъ-de-leце.

'Αλίτροφος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλιθρέμμων.

'Αλίτρυτος (ὁ, ἡ), noet: în mape, saъ de mape kinъitъ. [ἅλς, τρύω].

'Αλίτυπος (πτος), ου (ὁ, ἡ), noet: bъtъtъ de mape. [ἅλς, τύπτω].

'Αλίτυρος (ὁ), brînzъ sъraъ. [ἅλας, τυρός].

'Αλιφθερόω ῶ, biit: -ώσω. prъpъdeskъ ne mape. (bezї ші 'Αλιβδύω). [ἅλς, φθείρω].

'Αλιφθορία (ἡ), noet: bîntъialъ, prъpъdenie ne mape; naъfrînцere (korabospарцere). [din

'Αλίφθόρος (ὁ, ἡ), noet: (paroks:) bîntъitorъ ne mape, kъrsarъ. 2) (propарks:) bîntъitъ, prъpъditъ ne mape. [ἅλς, φθορά].

'Αλίφλοιος (ὁ, ἡ), ънъ felъ de stejarъ (noate nentrъ sъpata ъmezealъ a koajei). [ἅλας, φλοιός].

'Αλιφροσύνη (ἡ), noet: simцimîntъ de zъdъrnivie; nepozie. [din

'Αλίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: cel kъ simцimîntъ de banitate; nemintosъ. [ἅλιος, φρήν].

'Αλίχλαινος (ὁ, ἡ), nъrtъtorъ de mantelъ nъrnъriъ. [ἅλς, χλαῖνα]. (bezї ші 'Αλιπόρφυρος).

'Αλίως, adъ: în zadarъ, fъrъ folosъ. [ἅλιος].

'Αλκὰ, ᾶς (ά), Dor: în lokъ de 'Αλκή.

'Αλκάεις, εσσα, εν, Dor: în lokъ de 'Αλκήεις. [ші

'Αλκάθω (fъrъ biit:) noet: în lokъ de 'Αλέξω. [ші

'Αλκαῖος, α, ον, noet: =''Αλκιμος. [ἀλκή]. || (fem:) 'Αλκαία, koada leъlъї (se konf: kъ 'Ολκαία).

''Αλκαρ (τὸ), nedekл: noet: [ἀλκὴ] aжъtorъ; prepazъ.

'Αλκᾶς, άντος (ὁ), Dor: (prin întrъn:) din 'Αλκάεις.

'Αλκέα (ἡ), ънъ felъ de plantъ. kaъtъ 'Αλθαία, καὶ ''Αλισμα.

'Αλκέω -ῶ biit: -ήσω, ші ''Αλκω (de ънde prin îndoipe 'Αλάλκω), kaъtъ 'Αλέξω. [din

'Αλκὴ (ἡ), aжъtorъ, tъmъdъire, îndpentape. «Κακοῦ δ' οὐκ ἔσεται ἀλκή». Es: «'Αλκὴν τινος ποιεῖσθαι». Sof: 2) îndръzнealъ, bitejie, birtъte, tъpie». «Μεγαλην ἐπιειμένον ἀλκήν». Od: I. «Θηρία εἰς ἀλκὴν ἄλκιμα». Ep: «Τὴν κατὰ θάλατταν ἀλκὴν βασιλέως.» Il: »'Αλκῆς μυρίας στρατηλατῶν». Esp: 3) înnpotiвipe supe apъrape, pesboiъ. «Πρὸς ἀλκὴν τρέπεσθαι». Lъч: «Νῆες πρὸς ἀλκήν». Il: «'Αλκὴ καὶ μέγα νεῖκος ἐγείρεται». Od: [ἄλξ, ἀλκός].

'Αλκὴ, saъ ''Αλκη, (ἡ), (perm: Elch) ънъ felъ de cerbъ din nъrцile nordъlъї.

'Αλκήεις, εσσα, εν, noet: în lokъ de ''Αλκιμος. [ші

'Αλκηστὴς, οῦ (ὁ), noet: bitejъ, pesboïnikъ, okrotîtorъ, apъrъtorъ (se konf: kъ 'Αλφηστής). [ἀλκή].

'Αλκὶ (din neîntr: ''Αλξ) noet: în lokъ de 'Αλκῇ, dat: al lui 'Αλκή.

'Αλκίβιος (ἡ), ънъ felъ de plantъ, limba boulъї, saъ earba şarpelui. [ἀλκὴ, βίος].

'Αλκίμαχος, η saъ ος, ον, bitejъ pesboïnikъ. [ἀλκή, μάχη].

'Αλκιμοποιὸς (ὁ, ἡ), [ἄλκιμος, ποιός] fъkъtorъ de bitejъ.

''Αλκιμος [ἀλκή], η saъ ος, ον, bitejъ, boïnikъ, tare, bîrtosъ. «''Αλκιμον ἔγχος». Il: X:

'Αλκίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: neneposъ, kъpажosъ, napinimosъ. [ἀλκὴ, φρήν].

'Αλκτὴρ (ὁ), noet: = 'Αλεξητὴρ. 2) în lokъ de 'Αλτήρ. [de ънde

'Αλκτήριος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλεξητήριος. [ἄλκω].

'Αλκυόνει(νι)ος, ου (ὁ, ἡ), kъbîinvosъ Alчioneї. || (sъbst:) 'Αλκυόνει(νι)ον (τὸ), A) ънъ felъ de plantъ de mare, kъ kape Alчioaneле (пъzърї de mape) înї klъdesk kъibъріle. Б) ънъ felъ de zoofitъ asemъnatъ kъ kъibъ de Alчionъ (ънъ felъ de avestea se numia 'Αλοσάχνη). [ші

'Αλκυονὶς, ίδος (ἡ), dim: al lui 'Αλκυών. || 'Αλκυονίδες, ші 'Αλκυονίτιδες ἡμέραι, se zik patrъ-snpe-zeze zile înainte ші în ърmъ de soлstiцiile de carnъ, întrъ kape fiind senine ші line înї klъdesk kъibъріle Alчioaneле (ъne orї se sъbtînчelepe ἡμέραι, zikînd se numaї 'Αλκυονίδες). [ші

'Αλκυονῖτις, ίδος (ἡ), bezї 'Αλκυονίς. [din

'Αλ('Αλ)κυὼν, όνος, (ἡ), [ἅλς, κύω] ънъ felъ de mikъ nestpiцъ pasъre de mape (bezї ші Kηρύλος), Alчionъ.

'Αλλὰ [ἄλλος], konibnkц: (tot dasna ърmъtorъ ънъї înцelesъ). I.) înnpotiвitivъ (în neraцie ші nosiцie, prevedînd neraцia), ci. «Οὐ παίζων, ἀλλὰ σπουδάζων». (iar ънeorї ърmînd înnpesnъ în întoapsъ firъrъ). «Τῶν σπουδαίων, ἀλλὰ μὴ

τῶν φαύλων ». Isokp: (in kontrapaitate) însъ, dap, kъ toate avestea. «'Αλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον». Ιλ: A. «'Αλλ' οὐδ' ὥς ἑτάρους ἐρρύσατο. Od: Λ: «'Αλλὰ τό γε πῦρ τοῦ καπνοῦ κρεῖσσον». Ksen: «Κακὸς μὲν ἦν, ἀλλὰ ποδώκης. Ιλ: K. (ші ғъръ μὲν) «Ὅπως ἠδύνατο, ἀλλ' οὖν ἐν ταύτῃ γε ἔζη». Dem: (ші întopsъ ла înчепътăл къвîнтълуї). «'Αλλὰ σύ πῶς ἔχεις; ἐγὼ μὲν γὰρ, ὅτι καλῶς, οἶσθα». Sin: (ші în ел:) «'Αλλ' ἔμοιγε δοκεῖ ші чл:». Ksen: (ла înчепътăл оѕпъцълуї). «Τί βουλόμενοι μεταπέμπεσθε αὐτούς; ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε». Dm: (ші ғъръ întrевape). «Νὴ Δί, ἀλλ' ὅπως ἔτυχε, τὰ γράμματα ἕστηκεν· ἀλλ' οὔσης ἱερᾶς ἁπάσης τῆς 'Ακροπόλεως, παρὰ τὴν 'Αθηνᾶν ἕστηκε Dm: (în esчепцie în локъ de πλήν) aғъръ de, aғаръ пътаї, daka пътаї. «Οὗτοι μοι ἄλλος αἴτιος, ἀλλὰ τοκῆε δύο». Od: Θ. «Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους». Apistf: (ші înпрежпъ къ ѫ) «Οὐδὲν ἐθέλοντας ἐπαινεῖν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον». Плт: «Δόξαν καλὴν οὐχ οἵόντε, ἀλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι». Iskp: «Τουτὶ τί ἦν ἄλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος; Apistf: (în înпъцinape înпрежпъ къ ге, ші челе asemenea în пъцinътіве партікиле) мъкър, чел маї пъцinъ. «Καὶ εἰμὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε». Гал: «Εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλ' οὖν ἐλπίσι γε σπουδαίαις». Iskp:

II) stръмътътівъ de înцелесъ (în aрътape de прічінъ), finд къ «'Αλλ' οὐ γάρ πως ἐστὶν αὔπνους ἔμμεναι αἰὲν ἀνθρώπους. Od: T. 'Αλλ' οὐδὲν γὰρ μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἐγένετο». Ep: «'Αλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν». Плт: (în гелъ de тречере în тъчере), însъ. «'Αλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὖθις». Ιλ: A. 'Αλλ' οὐ γὰρ προέχει τουτέων ἐπιμεμνῆσθαι». Ep: «'Αλλὰ γὰρ παρεὶς ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις». Dem: (în Antinoforъ, ad: înпotivъ adвчере de къвînтъ) în локъ de Καὶ μὴν. «'Αλλὰ γὰρ φήσει τις.» Плт: «'Αλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς ἐκινδύνευον». Dem: (în rîndipe). «'Αλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοὶ, εἰσὶν ἄρα καὶ Θεοί». Лвч:

III.) îndemnътівъ (în гелъ de апровape) ama dap. »'Αλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν». Ιλ: A. «Ὦ φίλοι... οὐ γάρ τι ἴδμεν... ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον». Od: K. «Εὖγε, ὦ Ἥφαιστε, ἀλλὰ δίελέ μου τὴν κεφαλήν». Лвч: вezї ші Ἄγε. (în гелъ de îndoiалъ) dap вino. «'Αλλά γε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα. Ιλ: X. (în înпъцinape) înкаілеа. «Ὦ θεοὶ, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν». Sof: Σὺ δ' ἀλλά μοι ἕνα σταλαγμὸν ἐνστάλαξον». Apistf: (în rîndipe). Ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε». Tipt: ama dap вateцi въ.

IV) întrевътівъ (în îndoiалъ ші autenтape, saъ маї de тълte opї sвnosape de кнъ neratibъ pesпънsъ), oape пъ кът ва? «'Αλλ' ἢ μέμηνας;» Sof: «'Αλλ' ἡ ὀδύνη σε εἴληφε; Ksn: «'Αλλὰ μὴ ἰατρὸς, ἔφη, γενέσθαι βουλόμενος; οὔκουν ἔγωγε· ἀλλὰ μὴ γεωμέτρης; Ksen:

V) întъpitibъ (маї къ seamъ ла înчепътăл къвînтълуї înпрежпъ къ ѫ), da, întp' adевъръ. «Λόγῳ παιδεύομεν τοὺς ἄνδρας· ἀλλὰ χρὴ, ἔφη». Плт: «'Αλλ' ἢ τὸ λεγόμενον, κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν. «Плт: «'Αλλ' ἢ τοιοῦτον τι ἔπασχον οἱ τὴν Γοργὼ ἰδόντες». Лвч:

VI) emfantikъ, saъ ғълitibъ (маї къ seamъ ла înчепътăл къвînтълуї). 'Αλλ' ἐγὼ ἐννοήσας ποτὲ ші чл: Ksen: (репвл: Лач:) «'Αλλά σε, ὦ κάκιστε 'Αλεκτρυών, ὁ Ζεὺς ἐπιτρίψειε. Лвч:

'Αλλαγὴ (ἡ), skimвape, prefачere; skimвъ. «'Αλλαγᾷ βίου», Sof: 2) (маї къ seamъ în neroцъ) dape ші лвape, dapавere. «Νόμισμα δὲ τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα ξύμβολον ἡμῖν γενήσεται. Плт: 3) (маї noъ) локъ, вnde se skimвъ kai de поштъ, stanцъ de поштъ. «'Εάν τις μίαν γοῦν ἀλλαγὴν παρελάσῃ. Pand: 4) = Διαλλαγή. [ші

Ἄλλαγμα (τὸ), = 'Αλλαγή. [ші

'Αλλαγμὸς (ὁ), = Ἄλλαξις. [ἀλλάσσω].

'Αλλακτικὸς, ἡ, ὸν, къвînчosъ, релатівъ ла дарaвері ші skimвърї, neroцosъ. [din

'Αλλακτὸς, ἡ, ὸν, skimвatъ, saъ de skimвat. ‖ (sквsl:) 'Αλλακτὸν (τὸ),= 'Ανάφορον. ші 2) (Biz:) kîtime de 70 de лovitърї de въtaie. «Ὁ ἔχων γυναῖκα καὶ πορνεύων διὰ δώδεκα ἀλλακτῶν σωφρονιζέσθω». Înпърът: [ἀλλάσσω].

'Αλλαλοφόνος (ὁ, ά), Dop: în локъ de 'Αλληλοφόνος.

'Αλλαντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ка kîrnatăл, kîrnъцosъ. [ἀλλὰς, εἶδος].

'Αλλαντοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω. ғакъ kîrnaцї. [ἀλλὰς, ποιέω]. [de кnde

'Αλαντοποιὸς (ὁ), ғъкъторъ de kîrnaцї, kîrnaцarъ.

'Αλλαντοπωλέω -ῶ, вііt: -ήσω. вînzъ kîrnaцї. [ἀλλὰς, πωλέω]. [de кnde

'Αλλαντοπώλης, ου (ὁ), вînzъторъ de kînpaцї.

'Αλλὰξ, adв: = (маї întrев:) ἐναλλὰξ,

skimbat, în pevîprokŭ; vna dvne alta, saŭ în lokvl altia.

Ἄλλαξις, εως (ἡ), = Ἀλλαγή, ші Ἄλλαγμα. [ἀλλάσσω[.

Ἀλλὰς, saŭ Ἀλλᾶς, ἄντος (ὁ), kîrnatŭ.

Ἀλλάσσω(ττω), biit: -άξω, [ἄλλος] skimbŭ, prefakŭ, fakŭ чева altfel. 2) skimbŭ, daŭ vna, ші iaŭ în lokvї alta. «Εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήϊα κακὰ εἰς μέσον συνενείκαιεν, ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι». Ep:

Ἀλλαχῇ, adv: = Ἀλλαχόθι, întp' altъ parte. 2) altfel, întp'altŭ kinŭ. [ші

Ἀλλαχόθεν, adv: dintp' altъ parte, de aivrea. [ші

Ἀλλαχόθι, adv: aivrea, întp'altъ parte (stînd). [ші

Ἀλλαχόσε, adv: la altъ parte (mergînd). [ші

Ἀλλαχοῦ, adv: = Ἀλλαχόθι. [ἀλλαχὸς, neîntp: din ἄλλος].

Ἀλλάων, poet: în lokŭ de Ἄλλων, fem: ион: îm: al lvї Ἄλλος.

Ἄλλεγον, poet: în lokŭ de Ἀνέλεγον, прел: de xot: ші

Ἀλλέξας, în lokŭ de Ἀναλέξας, nex: al partч: lvї Ἀναλέγω.

Ἀλλεπαλληλία (ἡ), nepreksrmatъ şirsire, saŭ grътъdire de vna neste alta, saŭ xrmare de vna dvne alta. [din

Ἀλλεπάλληλος (ὁ, ἡ), vnvl neste altvl, kontinxatŭ, nepreksrmatŭ. [ἄλλος, ἐπί, ἀλλήλων].

Ἄλλῃ (se inцel: ὁδῷ), adv: lokalŭ. întp' altŭ lokŭ. «Ἔρχεται ἄλλῃ». Il: A. «Ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ». Ep: înkoaчї ші'înkolo; vnde ші vnde; kînd ші kînd. «Ἄλλοι ἄλλῃ, Ksen: vnїї aiчї, saŭ de aiчї, ші alцїї коло, saŭ de коло (bezї ші Ἄλλην). 2) (de kinŭ) (se inц: βουλῇ, saŭ μεθόδῳ) altfel, întp' altŭ kinŭ». Ἄλλῃ βούλεται. Il: O. «Οὐκ ἄλλῃ ἔμοιγε δοκεῖ ἔχειν ἢ ταύτῃ». Плт: «Σὺ μὲν ἄλλῃ ἐρωτᾷς, ἐγὼ δὲ ἄλλῃ ὑπολαμβάνω». Плт:

Ἀλληγορέω -ῶ [ἄλλος, ἀγορεύω], biit: -ήσω. vorbeskŭ, saŭ esplikŭ чева алегоричеште, altele zikŭ, ші altele înцelegŭ. ‖ (nas:) mъ esplikŭ (mъ înцelegъ) алегоричеште, amŭ алегорікŭ înцelesŭ. [de vnde

Ἀλληγόρημα (τὸ), алегорікъ esplikaцie, saŭ înцelesŭ. [ші

Ἀλληγορητὴς, οῦ (ὁ), vorbitorŭ, saŭ esplikъtorŭ de алегорії, de favvле (vasne). [ші

Ἀλληγορία (ἡ), арътаре de vre vnŭ lvкрŭ prin kvvinte saŭ iкоане алегоричне (înfъцimînd altele de kît челе azite, saŭ въzvte). 2) esplikaцie алегорікъ (maї kъ seamъ de favvлъ). [ші

Ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, алегорікŭ, adikъ konprinzъtorŭ de (saŭ esprimatŭ prin) алегорії, (bezї ші Ἀναγωγικός). [de vnde

Ἀλληγορικῶς, adv: алегоричеште, în kinŭ алегорікŭ.

Ἄλληκτος (ὁ, ἡ), poet: în lokŭ de Ἄληκτος.

Ἀλληλαίτιος (ὁ, ἡ,) vnvl altvia pevîprokŭ prічinvitorŭ de чева. [ἀλλήλων, αἴτιος].

Ἀλληλανεμία (ἡ), skimbare de doъ vîntъrї vnvl dvne altvl, adikъ a vrma vnvl dvne altvl în pevîprovitate. [ἀλλήλων, ἄνεμος].

Ἀλληλέγγυος (ὁ, ἡ), (maї kъ seamъ la îm:) kezъшvitorŭ pevîprokŭ al kezaшvlvї sъŭ. ‖ (svvst:) Ἀλληλέγγυον (τὸ), pevîprokъ kezъшvire, saŭ kezъшie. [ἀλλήλων, ἐγγύη]. [de vnde

Ἀλληλεγγύως, adv: kъ pevîprokъ kezъшie.

Ἀλληλένδετος (ὁ, ἡ), legatŭ vnvl de altvl, ka lanцvl. [ἀλλήλων, ἐν, δετός din δέω].

Ἀλληλίζω, biit: -ίσω vorbeskŭ vneле în lokŭ de altele. 2) fakŭ kъtre altvl în pevîprovitate чеea че ші el face kъtre mine. [ἀλλήλων].

Ἀλληλοβασία (ἡ), pevîprokъ înkъlikare. [ἀλλήλων, βάσις].

Ἀλληλοβόρος (ὁ, ἡ), = Ἀλληλοφάγος. [ἀλλήλων, βορά].

Ἀλληλογονία (ἡ), pevîprokъ naштere, a naште vnvl пе altvl. [ἀλλήλων, γόνος].

Ἀλληλογραφία (ἡ), koresпondinцъ a vnvia kъtre altvl. [ἀλλήλων, γραφή].

Ἀλληλοδιάδοχος (ὁ, ἡ), (maї kъ seamъ la îm:) xrmъtorŭ, saъ moштenitorŭ vnvl dvne altvl în şirŭ nepreksrmatŭ. [ἀλλήλων, διάδοχος]. [de vnde

Ἀλληλοδιαδόχως, adv: în xrmare, saŭ moштenire a vnvia dvne altvl nepreksrmatъ.

Ἀλληλοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω. omorŭ пе чел че шъ omoarъ. ‖ ἀλληλοκτονοῦσι, se omoarъ vnvl пе altvl. [ші

Ἀλληλοκτονία (ἡ), omorîre pevîprokъ. [din

Ἀλληλοκτόνος (ὁ, ἡ), prічinvitorŭ de (saŭ fъkvtŭ prin) pevîprokъ omorîre.

«Zĕλος, («Φθόρος) — ». Dion: Ал: [ἀλλήλων, κτείνω].

'Αλληλομαχέω -ῶ, viit: -ήσω. (mai кв seamъ ла îm:) ne batem între noi.

'Αλληλομαχία (ἡ), pesboiĕ pecîiprokĕ, saĕ civiliĕ. [din

'Αλληλομάχος (ὁ, ἡ), чел че se pesboieшte кв ал съĕ, pădъ, прietenĕ, saĕ kompatriotĕ. [ἀλλήλων, μάχη].

'Αλληλοτομέω -ῶ, viit: -ήσω. taiĕ ne чел че mъ taie. «Περίπατοι ἀλληλοτομούμενοι». Лич: вліце, каре taie вна пе алта, pesnîntiĭ. [ἀλλήλων, τομή].

'Αλληλότροπος (ὁ, ἡ), (maĭ кв seamъ ла îm:) «Φαντασίαι ἀλληλότροποι». Stов: чеде че pecîiprok se skimbъ, saĕ se prefak între dînseле. [ἀλλήλων, τρόπος].

'Αλληλότροφος (ὁ, ἡ), pecîiprokĕ xrъnitorĕ ал xrъnitorвлиĭ съĕ. [ἀλλήλων, τροφός].

'Αλληλοτυπέω -ῶ, viit: -ήσω. batĕ пе чел че mъ bate. [ἀλλήλων, τύπτω]. [de вnde

'Αλληλοτυπία (ἡ), pecîiprokъ лovitвръ, вътаie.

'Αλληλουχέω -ῶ, viit: -ήσω, цiĕ пе чinева, fiind tot de o datъ цinвтĕ de aчела. [mi

'Αλληλουχία (ἡ), pecîiprokъ цiitвръ, легътвръ a вnвia de алтвл, концinere. [din

'Αλληλοῦχος (ὁ, ἡ), цiitorĕ mi цinвтĕ вnвл de алтвл de o notрivъ. [ἀλλήλων, ἔχω].

'Αλληλοφαγέω -ῶ, viit: -ήσω. mъnînkĕ пе чел че mъ mъnînkъ. [mi

'Αλληλοφαγία (ἡ), a mînka вnвл пе алтвл. [din

'Αλληλοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtorĕ, (mi fir:) prъpъditorĕ вnвл de алтвл. «'Αλληλοφάγοι δὲ τῶν ἰχθύων οἱ πλεῖστοι». Bas: se mъnînkъ între dînmiĭ. [ἀλλήλων, φάγω neintreв:].

'Αλληλοφθονία (ἡ), nismвire a вnвia къtre алтвл pecîiprokъ. [ἀλλήλων, φθόνος].

'Αλληλοφθορέω -ῶ, viit: -ήσω. prъpъdeskĕ пе чел че mъ prъpъdeшte. [mi

'Αλληλοφθορία (ἡ), pecîiprokъ stpikъчівне, prъpъdipe a вnвia къtre алтвл. [din

'Αλληλοφθόρος (ὁ, ἡ), stpikъtorĕ, prъpъditorĕ вnвл de алтвл de o notрivъ. [ἀλλήλων, φθορά].

'Αλληλόφιλος (ὁ, ἡ), (maĭ кв seamъ ла îm:) прietenĭ, iввiцĭ între dînmiĭ вnвл de къtre алтвл de o notрivъ. [ἀλλήλων, φίλος].

'Αλληλοφονία (ἡ), = 'Αλληλοκτονία. [din

'Αλληλοφόνος, [ἀλλήλων, φόνος], mi

'Αλληλοφόντης, ου (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλληλοκτόνος. [ἀλλήλων, φένω].

'Αλληλοφόνως, adв: omopînd вnвл пе алтвл. [ἀλληλοφόνος].

'Αλληλοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (maĭ кв seamъ ла îm:) пъskъtorĭ вnвл de алтвл, saĕ пъskвцi вnвл dintr' алтвл. [ἀλλήλων, φύω].

'Αλλήλων [ἄλλος, ἄλλον], цen: îm: лinsitĕ de nom: (fъръ a авea de локĕ пвmъръ sinr: mi aptik:) (dat: ἀλλήλοις, αις, οις, ак: ἀλλήλους, ας, α; înd: цen: mi dat: ἀλλήλοιν, mi noet: ἀλλήλοιιν pron: pecîiprokĕ, вnвл пе (ла, de, кв) алтвл, între dinmiĭ. «Δύο σκόπελοι κείμενοι πλησίον ἀλλήλων». Od: M. «Δήμῳ καὶ φιλοσοφίᾳ τί πρὸς ἄλληλα;» Sin: «Τὰ πρὸς ἄλληλα». Квintл: чеде релатive între dînseле. «Ὁ δὶ αλλήλων τρόπος». Лоц: fiгвръ de siloцismĕ, întрв каре чеea че s' a dobedit întîiĕ вляжеште de dobadъ пentрв чea de ал doилea.

"Αλλην (prinч:) ак: fem: ал лвĭ "Αλλος || adв: (se înц: ὁδόν) пе алтъ пarte, dintr' алтъ пarte. «"Αλλην καὶ ἄλλην». Пл: dintr' o пarte mi dintr' алта, kînd пе aiчĭ, kînd п'аколо, saĕ kînd înkoaчĭ, kînd înколо.

'Αλλήναλλος (ὁ, ἡ), Gramatikвлъ napodie a лвĭ 'Αλλοπρόσαλλος.

'Αλληνάλλως, adв: кавтъ Тηνάλλως.

"Αλληξ, ηκος, saĕ "Αλλιξ (mi dвпе Sвida Γάλλιξ), ικος (ἡ), [ἀλλάσσω], вnĕ felĕ de xaĭnъ кв minivĭ, mi înkeiatъ кв nastвrĭ; saĕ o пврпврie mantie ла Tesaл: (Лат:) Alicula. (noate dintr' avcasta se траце Гелéхι, ielekĕ).

"Αλλιστος, 'Αλλιτάνευτος mi чл: noet: în локĕ de "Αλιστος mi чл:

'Αλλογενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de алтĕ neamĕ, de алтъ паціе. [ἄλλος, γένος].

'Αλλογλωσσία (ἡ), deosevire de літвъ, алтъ літвъ. [din

'Αλλόγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ), чел de алтъ літвъ; stpeinв. [ἄλλος, γλῶσσα].

'Αλλογνοέω -ῶ, viit: -ήσω. пв квnoskĕ вine, iaĕ вna îл локĕ de алта. 2) = 'Αλλοφρονέω, sîntĕ smintitĕ. [din

'Αλλόγνὼς, ωτος, saĕ ὦτος (ὁ, ἡ), noet: în локĕ de 'Αλλόγνωτος.

'Αλλογνώσας, Ion: în локĕ de 'Αλλογνοήσας, partч: a лвĭ 'Αλλογνοέω.

'Αλλόγνωτος (ὁ, ἡ), noet: алтора (iap

nʁ noъ) kʁnoskʁtă; nekʁnoskʁtă; stpeinŭ. [ἄλλος, γιγνώσκω].

'Αλλοδαπὴς, έος (ὸ, ἡ), ші

'Αλλοδαπὸς, ἡ, ὸν [ἄλλος, δάπεδον], чел dintp' алтă локŭ, de алтъ naцie; stpeinŭ; (fir): чiʁdatŭ, estpaʁarautŭ.

'Αλλόδημα, adʁ: întp' алтă nопорŭ, în stpeinъtate. [ἄλλος, δῆμος]. [de ʁnde

'Αλλοδημία, (ἡ), = 'Αποδημία, depъptape din natpie, stpeinъtate. 2) (колект:) stpeinime, stpeinĭ. «Πόλιν ἀλλοδημίας μεστήν». Плв:

'Αλλοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet:=Ἑτεροδοξέω, (vezĭ ші 'Αλλοφρονέω). [ші

'Αλλοδοξία (ἡ), = Ἑτεροδοξία. [din

'Αλλόδοξος (ὸ, ἡ), = Ἑτερόδοξος. [ἄλλος, δόξα].

'Αλλοεθνὴς, έος (ὸ, ἡ), чел de алтъ naцie, stpeinŭ, de stpeinĭ. «Πόλεμος — ». Dion: Ал: [ἄλλος, ἔθνος]. [de ʁnde

'Αλλοεθνία (ἡ), deosebipe de naцie, de natpie; a fi de алтъ naцie, saŭ natpie.

'Αλλοειδὴς, έος (ὸ, ἡ), алtfел ла faцъ, de алтъ fiгʁpъ, saŭ fopmъ; (fir:) deosebitŭ; чiʁdatŭ. [ἄλλος, εἶδος].

"Αλλοθ', noet: în локŭ de ἄλλοθι. [ші

"Αλλοθεν, adʁ: dintp'алтъ napte. «Ἔπ' ἄλλοθεν ἄλλος». noet:=Ἀλλεπάλληλοι. [ші

"Αλλοθι, adʁ: = 'Αλλαχόθι, întp' алтъ napte. «"Αλλοθι γαίης». Om: întp' алтъ napte de пътînтŭ. «"Αλλοθι πάτρης». Om: depapte de natpie. «"Αλλοθί ποι ἢ εἰς». Dem: [ἄλλος].

'Αλλόθροος, ους (ὸ, ἡ), вorвitorŭ de алтъ литвъ, stpeinŭ. [ἄλλος, θρόος].

'Αλλοινία (ἡ), skimвape de вinŭ (aвea felʁpite вinʁpi ла masъ). «Αἱ ἀλλοινίαι λεγόμεναι τάχιστα μεθύσκουσι». Пл: [ἄλλος, οἶνος].

'Αλλοιόθετος (ὸ, ἡ), пʁsŭ, aшezatŭ алt fел, saŭ întp' алтъ deosebitъ nosiцie. [ἀλλοῖος, θετός].

'Αλλοιόμορφος (ὸ, ἡ), = Ἀλλοειδὴς. [ἀλλοῖος, μορφή].

'Αλλοῖος [ἄλλος], α, ον, алtfелŭ, deosebitŭ. «'Αλλοῖος μοι φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν». Od: T. «Φύσιν ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί». Ep: «"Αλλοτε ἀλλοῖος». Ksen: «'Αλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας». Tʁч: «"Ινα μή τι ἀλλοῖον περὶ σεῦ βουλεύσωνται». Ep: adikъ pъŭ. [ἄλλος].

'Αλλοιόστροφος (ὸ, ἡ), (metpikŭ) kompʁsŭ din felʁpite stpofe. [ἀλλοῖος, στροφή].

'Αλλοιόχημος, ου, ші

'Αλλοσχήμων, ονος (ὸ, ἡ), = 'Αλλοειδής. [ἀλλοῖος, σχῆμα].

'Αλλοιότης (ἡ), deosebitate, neasemъnъtate. [ἀλλοῖος].

'Αλλοιοτροπέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αλλοτροπέω. [ші

'Αλλοιότροπος (ὸ, ἡ), = 'Αλλότροπος (ἀλλοῖος, τρόπος].

'Αλλοιόχροος, ους (ὸ, ἡ), = 'Αλλόχροος. [ἀλλοῖος, χρόος].

'Αλλοιόω -ῶ, вiit: -ώσω. fakŭ чева алtfел, skimвŭ, prefakŭ. (pas:) «'Αλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, saŭ τῇ γνώμῃ», îmĭ skimвŭ, niepz : mintea, mъ sminteskŭ. [ἀλλοῖος]. [de ʁnde

'Αλλοίωμα (τὸ), = 'Αλλοίωσις.

'Αλλοίως, adʁ: алtfел, întp'алтă kipŭ. [ἀλλοῖος].

'Αλλοίωσις, εως (ἡ), prefaчere, skimвape. [ші

'Αλλοιωτὴς, οῦ (ὸ), (вiser:) prefъkъtorŭ, skimвъtorŭ. [de ʁnde

'Αλλοιωτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ, aплекатă snpe a prefaче, saŭ a skimвa întp' алтă kipŭ. [ші

'Αλλοιωτὸς, ἡ, ὸν, prefъkʁtŭ, saŭ de prefъkʁt, de skimвnt; priimitorŭ de skimвape. ‖ «Τὸ ἀλλοιωτὸν». lesnivisnea snpe skimвape. [ἀλλοιόομαι].

"Αλλοκα, adʁ: Dop: ші Eол: în локŭ de "Αλλοτε.

'Αλλόκοτος (ὸ, ἡ), (ші adʁ:) -ότως [ἄλλος, κότος prin metatesъ de litepe în локŭ de τόκος], monstpʁosŭ (ка o iasmъ); nefipeskŭ; neoвiчnʁitŭ; чiʁdatŭ, saŭ estpaвarantŭ.

"Αλλομαι, вiit: ἁλοῦμαι. (nex: ἡλάμην, ші papŭ ἡλόμην, de ʁnde inf: "Αλασθαι, ші 'Αλέσθαι) sъpŭ; mъ apʁnkŭ; saltŭ; mъ batŭ. «Αἱ ἔλαφοι ἤλοντο πρὸς οὐρανόν». Ksen: «"Αλτο δ' ὀϊστός». Om: «'Εκ δίφρων ἅλτο χαμάζε». Il: Г. Σ. «"Αλτο δ' ἐπ' αὐτῷ». Od: X. «"Αλλεται ὀφθαλμὸς μευ ὁ δεξιός». Tkpt: mi se вate okiвл dpentŭ. «Πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου». Skp: isвopînd, saŭ чimnind.

'Αλλόμορφος (ὸ, ἡ), = Ἀλλοειδής. [ἄλλος, μορφή].

'Αλλοπάθεια (ἡ), apътimi чinева de ла алtвл, saŭ nentpʁ алtвл. [din

'Αλλοπαθὴς, εος (ὸ, ἡ), чел че пътimeште de ла алtвл, saŭ kompътimeште kʁ алtвл (simцind adikъ înpreвnъ pелеле, saŭ вʁneле лвĭ). 2) (Грам:) «Ῥῆμα ἀλλοπαθὲς». вервŭ stpъmtътivŭ de лʁkpapea sa (vezĭ Αὐτοπαθής). [ἄλλος, πάθος].

'Αλλοπρόσαλλος (ὁ, ἡ), [ἄλλος, πρὸς, ἄλλος] чел че de ла вна se strъmвіъ ла алта; (fir:) înîĭ skimвъ des пъpepea ші прietenii; (прin врm:) nestatornikъ, skimвъчosъ, кв doъ feце.

"Αλλος, η, ο, altъ, deosebitъ. «"Ετερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει». Ил: I. «"Αλλος ἄλλοις ἐπιτέρπεται». Od: Ξ. «Οὐδέ τις ἄλλος αἴτιος εἰ μὴ... Od: A: «'Εάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ». Apistf: (ші кв цеп:) «"Ο τυγχάνει ὂν ἄλλο αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης». Плт: «Τί φῶμεν πρὸς ταῦτα; ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν; » Плт: «"Αλλο τι ἢ διανοεῖ; » Плт: (ші комп: în локъ de конвпк:) ama dap «'Αλλοτιοῦν οὐδὲ ἰατρός». Плт: 2) (adъor:) înкъ altъ atîta. "Αλλα ἑκατὸν δάνεισον». Ksen: «"Αλλα δὲ τόσα ὀνείδη». Павs: 3) (компар:) asemenea. "Αλλος οὗτος Ἡρακλῆς». Пров: «"Εστι δὲ φίλος ἄλλος αὐτός». (вezî ші Δεύτερος). 4). (екчептівъ, kînd maĭ ia ші artikolъ) чел алтъ. «'Η δὲ ἄλλη 'Ελλὰς». «'Ο ἄλλος ὅμιλλος». Finstp: «Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὑπόξυλοι.» At: «Μόνοι τῶν ἄλλων Βοιωτῶν». Dm: «Μόνη τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν». Плт: «'Υπὸ την πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων». Плт: 5) de altъ felъ, soiъ, saв neamъ; (прin врm:) înpotivъ. «'Οπότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὀδίτης». Od: Ψ. «"Ορνεον ἄλλο». Ил: N. «"Αν ἄλλο τι γνῶσι». Пл: (вezî ші 'Αλλοῖος). || (însemneazъ fraseле вrmъtoare) «ἄλλος ἄλλοθεν». вnвл de iчî ші alтвл de коло, din maĭ mвлte локврĭ. «"Αλλος ἄλλη». Ksen: «ἄλλος ἐξ ἄλλου». «ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν' ἀλινδούμενος». «"Αλλοτ' ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος». Евр: «Δώσω ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε». Ksen: «'Ως οὐκ οἶδ' εἴτις ἄλλος πώποθ' ἕτερον». Isокр: «Καλὸν εἴπερ τι καὶ ἄλλο». Ksen: «Παίων τε καὶ παιόμενος ἄλλαις ἐπ' ἄλλαις πληγαῖς». D: Ал: înлокъ de 'Αλλεπαλλήλοις. || "Αλλου, ἄλλῃ, ἄλλην, adв: (вezî fie каре ла локвл съъ). || «Τὰ ἄλλα καὶ». «Τ'ἄλλα, saв τἄλλα καὶ». «Τὸ ἄλλο, adв:= "Αλλως, "Αλλως τε. [de вnde

"Αλλοσε, adв: = 'Αλλαχόσε.

"Αλλοτα, Еол: în локъ de

"Αλλοτε [ἄλλος, ὅτε], adв: (timп:) intp'altъ вреme, altъ datъ. «"Αλλοτε (ὁτὲ, ποτὲ) μὲν, ἄλλοτε δὲ». kînd вna, kînd alта. «"Αλλοτε καὶ ἄλλοτε». вne opi, kînd ші kînd, din вреme în вреme. «"Αλλοτε ἄλλῃ τοῦ σώματος». Iпкр: «"Αλλοτε ἄλλως». Trп: «Δασὺς, ἄλλοτε λεῖος». At: "Αλλο τι, saв ἄλλο τι οὖν, (ші în комп:) ἀλλοτιοῦν, вezî ἄλλο.

'Αλλοτριάζω, вiit: -άσω. sîntъ în disposiцie de stpeinъ къtpe чinева; (прin врm:) amъ antipatie къtpe... [ἀλλότριος].

'Αλλοτριόγαμος (ὁ, ἡ), = Μοιχὸς. [ἀλλότριος, γάμος].

'Αλλοτριοεπίσκοπος (ὁ). Skp: въгъторъ de seamъ, iskoditorъ de челе stpeine. [ἀλλότριος, ἐπὶ, σκοπός].

'Αλλοτριολογέω, -ῶ. вiit: -ήσω. вorвeskъ afaръ din sввiektвл worвirĭ, zikъ алтеле în локъ de алтеле. [ἀλλότριος, λόγος].

'Αλλοτριομορφοδίαιτος (ὁ, ἡ), apътatъ in віацъ totdaвna sввt altъ deosebitъ figвръ saв formъ, saв skimвatъ neînvetat лъ faцъ (enit: ал natкreĭ). [ἀλλότριος, μορφή, δίαιτα].

'Αλλοτριονομέω -ῶ, вiit: -ήσω. вrmezъ în политika mea віацъ (tpъieskъ кв) stpeine лецĭ. 2) mъ amestekъ în stpeine treвĭ; 3) fakъ nedpeaптъ înпърцipe. [ἀλλότριος, νόμος, saв νομή].

'Αλλοτριοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω. лвкpezъ (mъ amestekъ în) stpeine treвĭ. 2) вnелteskъ pevoltъ, întpiцĭ. [ἀλλότριος, πράττω]. [de вnde

'Αλλοτριοπραγία (ἡ), îndeлetniчipe în челе stpeine.

'Αλλοτριοπραγμονέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αλλοτριοπραγέω. [ші

'Αλλοτριοπραγμοσύνη (ἡ), = 'Αλλοτριοπραγία. [din

'Αλλοτριοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), iskoditorъ, вnелtitorъ de лвкpвpĭ, saв treвĭ, intepese stpeine. [ἀλλότριος, πρᾶγμα].

'Αλλότριος [ἄλλος], α, ον, stpeinъ, dintp'altъ локъ, saв ал алтвia. «'Αλλότριος φώς». Od: Σ: «Οὔτις ἐπίσχεσις ἀλλοτρίων χαρίσασθαι». Od: P. 2) deosebitъ; neînвoitъ, nonotpibitъ. «Οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου». Dm: 3) neoвičnвitъ, чixdatъ, estpaвarantъ. «'Αλλοτρία κατάστασις». D: Kas: 4) sвпъpatъ asвпpa квїва; dвшmanъ. 'Απ' ἐμοῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς». Od: Π. [de вnde

'Αλλοτριότης (ἡ), însвшime, stape de stpeinъ; disпosiцie peче; (fir:) antipatie, dвшmъnie.

'Αλλοτριοτρόπως, adв: кв peче (чixdatъ, neoвičnвitъ. ші чл:) kinъ. [ἀλλότριος, τρόπος].

'Αλλοτριούσιος (ὁ, ἡ), чел de stpeinъ, deosebitъ finцъ. [ἀλλότριος, οὐσία].

'Αλλοτριοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω. mъпînkъ

stpeinъ (mъ хръneskъ, trъieskъ kъ stpeinъ nîîne). [din

'Αλλοτριοφάγος (ὁ, ἡ), minkъtorъ de (хръnitъ, trъitъ kъ) stpeinъ хranъ. [ἀλλότριος, φάγω].

'Αλλοτριοφρονέω -ῶ, biit: -ήσω. amъ deosebitъ simgimîntъ; sîntъ sъnъratъ (amъ antinatie asъnpa kъîva. [din

'Αλλοτριόφρων, ονος, (ὁ, ἡ), = 'Ετερόδοξος. [ἀλλότριος, φρήν].

'Αλλοτριόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел че 'шї skimbъ faga. [ἀλλότριος, χρώς].

'Αλλοτριόχωρος, (ὁ, ἡ), stpeinъ, dintp' altъ lokъ. [ἀλλότριος, χώρα].

'Αλλοτριόω -ῶ, biit: -ώσω. înstpeinezъ, daъ în mîinî stpeine. «Κείνως μὲν γὰρ ἀλλοτριοῦται ἡ σὴ ἀρχή, εἰς τοῦτον ἐόντα Πέρσην περιοῦσα. Ep: 2) bagъ grîviзne, învrъжbeskъ. «Ἢν δὲ φρούρια ἡμῖν γένηται, ταῦτα δὴ τοῖς μὲν πολεμίοις ἀλλοτριώσει τὴν χώραν». Ksen: || (miжл: saъ nas:) iaъ antinatie asъnpa kъîva. «Ὥστε τοὺς ἀναγνόντας τὸ προοίμιον ἠλλοτριῶσθαι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν». D: Ал: [ἀλλότριος].

'Αλλοτριωνυμέω -ῶ, biit: -ήσω. întrebъinqezъ stpeine (nenotpibite) nъme. [ἀλλότριος, ὄνομα].

'Αλλοτρίως, adb: în kinъ stpeinъ, ne notpibitъ; «'Αλλοτρίως τοῦ παρόντος καιροῦ». 2) kъ pечеалъ, saъ antinatie. «'Αλλοτρίως, saъ 'Αλλοτριώτερον ἔχω (διάκειμαι) τινί, saъ πρός τινα. sîntъ sъnъratъ, amъ antinatie asъnpa kъîva. [ἀλλότριος].

'Αλλοτρίωσις, εως (ἡ), înstpeinape, lipsipe. «Οὐχ ὁμοία ἡ ἀλλοτρίωσις». Tъч: 2) ='Αλλοτριότης, ръчеалъ, grîviзne. [ἀλλοτριόομαι].

'Αλλοτροπέω -ῶ biit: -ήσω. mъ skimbъ, mъ prefakъ des. [din

'Αλλότροπος (ὁ, ἡ), deosebitъ. 2) lesne skimbъчosъ, nestatornikъ. [ἄλλος, τρόπος]. [de ънde

'Αλλοτρόπως, adb: întp' altъ kinъ, deosebit.

'Αλλότυπος, ші

'Αλλοτύπωτος (ὁ, ἡ), întp' altъ kinъ, kъ deosebipe formatъ. [ἄλλος, τύπος].

"Αλλου, (prinч:) цen: ал лъї "Αλλος. || adb: (de lokъ) = 'Αλλαχοῦ. întp' altъ parte, aiъpea. «"Αλλου γέ που, saъ ἀλλουγέπου». Ls: алт ънdева, în bpe ънъ altъ lokъ.

'Αλλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), arътatъ, bъzbtъ altfeл. [ἄλλος, φαίνω].

'Αλλοφάσσω (tъp biit:), Ion: zikъ ънeле în lokъ de altele; nъ штiъ, че borbeskъ. (fir: 2) sîntъ tъrbъratъ. [ἄλλος, φάω].

'Αλλόφατος, (ὁ, ἡ), noet: [ἄλλος, φένω] omopîtъ de altъл (stpeinъ). 2) [ἄλλος, φημὶ, saъ φαίνω] алт-feл zisъ, saъ arътatъ întp' altъ kinъ.

'Αλλοφέρμων (βων), ονος (ὁ, ἡ), noet: [ἄλλος, φέρβω] хръnitъ, kreskbtъ întp'altъ parte, stpeinъ.

"Αλλοφος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de "Αλοφος.

'Αλλοφρονέω -ῶ, biit: -ήσω = 'Αλλοδοξέω. amъ altъ, deosebitъ simgimîntъ, sîntъ de alte пърерî. «Οἱ δὲ ἀλλοφρονέοντες ἔπεμπον». Ep: 2) amъ întp' altъ parte (saъ алтеле în) mîntea mea. «'Εμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ, ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.» Od: K: 3) îmî pierzъ simgъpiле, nъ simgъ, nъ înqелегъ. «Κάδ' δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες». Il: Ψ. (ші prin ърm: 4) sîntъ eшitъ din mingî, saъ ъimitъ. «Τοὺς δὲ τριηρίτας ὑπὸ τῶν βροντῶν καὶ τοῦ σεισμοῦ ἀλλοφρονῆσαι». Ep: [ші

'Αλλοφροσύνη (ἡ), deosebitъ simgimîntъ, altfeлъ deпърере. 2) nebъгape de seaшъ. 3) ъîmipe, emipe din mingî. [din

'Αλλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел че ape întp' altъ parte [saъ алтеле în) mintea sa; nebъгtorъ de seamъ; kъ doъ feце. 2) ъîmitъ, emitъ din mingî. [ἄλλος, φρήν].

'Αλλοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), de altъ deosebitъ naiъръ, monstrъosъ, viъdatъ, estpabarantъ. [ἄλλος, φυή].

'Αλλοφυλέω -ῶ, biit: -ήσω. sîntъ dintp' (saъ trekъ, întp') altъ seminqie; mъ portъ ka de altъ seminqie. [ші

'Αλλοφυλία (ἡ), deosebipe de seminqie, a fi de altъ neamъ. [ші

'Αλλοφυλίζω, biit: ίσω = 'Αλλοφυλέω. imitъ ne чеї de altъ neamъ. [ἀλλόφυλος]. [de ънde.

'Αλλοφυλισμὸς (ὁ), пъравъріле, ші леqіле челор de altъ neamъ. 2) imitape de чеї de altъ neamъ.

'Αλλόφυλος, (ὁ, ἡ), чел de altъ neamъ, stpeinъ. «Πόλεμος —» Пл: варваръ. [ἄλλος, φυλή).

'Αλλοφωνία (ἡ), = 'Αλλογλωσσία. [din

'Αλλόφωνος (ὁ, ἡ), ='Αλλόγλωσσος. [ἄλλος, φωνή].

'Αλλοχροέω -ῶ, biit: ήσω. îmî skimbъ faga, saъ колоареа. [din

'Αλλόχροος -ους (ὁ, ἡ), skimbatъ ла fa-

цъ; чел de алтъ колоаре. [ἄλλος, χρόα]. [de кnde.

'Αλλόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αλλόχροος. 2) чел кв аерă. saŭ minъ чiвdaтъ, stpeinъ.

"Αλλυδις [ἄλλος], adв: поеt: aiкрea, întp' алтъ парte; întp' алтă feлă. (вezĭ ші "Αμυδις).

'Αλλύεσκε, поеt: în локă de 'Ανέλυε, прел: ші

'Αλλύουσα, поеt: în локă de ἀναλύουσα, партч: a лвĭ ἀναλύω.

"Αλλυτος (ὁ, ἡ), поеt: în локă de "Αλυτος.

"Αλλως [ἄλλος], adв: întp' алтă кiпă, алтfeл. «Μηδαμῶς ἄλλως ποίει». Apstf: «"Αλλως πλὴν λογισμῷ ἀόρατος ὤν». Apist: «"Αλλως πως ἡγεῖσθαι». Плт: 2) екчепт: (I. în контра) dap, însъ, în чеде-л-алте. «Μειράκιον πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον». «Φύσις ἄλλως κρατίστη». Твч: (II. în adaosă) înкъ, aĭaръ de aчeasтa. «Καὶ τὸ σῶμα μάλα εὔρωστος, καὶ ἄλλως φιλόπονος». Ксеn: «Πέφυκα γὰρ καὶ ἄλλως». Твч: «Οὔτε γὰρ ἄλλως καλὸν, οὔτε πρέπον ὑμῖν». Dm: (III. în întind: adъorîndвse totdвna тε, ші маĭ de мвлте орĭ ші καὶ) de кĭт тоате însъ маĭ мвлт, ші маĭ вîptos. «"Αλλως τ' ἐὰν θρασεῖς ὦσι». Ксеn: "Αλλως τε καὶ εἰ φίλος εἴη». Лвч: «Αλλως τε καὶ προειπόντων». Твч: 3) în zadapă, op квm o fi, dвne întîmлape, fъръ скопă. »Ταῦτα μοι δοκῶ ἄλλως λέγειν». Плат: «Οὐ λῆροι εἰσὶ, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἀλλ' ἄνδρες». Плт: «ἄλλως ἠρόμην.» Лвч: «"Οχλος ἄλλως». Dem: "Αλλως πλανώμενος. Лвч: Οὐ πωλέω, δίδωμι δὲ ἄλλως». Ep:

"Αλμα, saŭ ἅλμα (τὸ), [ἅλλομαι] съpitвръ. 2) свĭкnipe; snasmă; бътaie de вînъ. «Μαζῷ ἀριστερῷ, ὅπη καὶ διασημαίνεται τὸ ἅλμα. Iпкр:

"Αλμα, ας (ά), Dop: în локă de ἅλμη. [de кnde

'Αλμαῖος, α, ον, съpată. || (sввst:) 'Αλμαία (ἡ),= "Αλμη, sapamвръ. «'Αλμαῖα ші ἅλμια (τὰ), чеде de mînkape пъstpate în sapamвръ, съръtкрĭ. [ші

'Αλμὰς, άδος (ἡ), (шаĭ кв seamъ mъслinъ) цinвтъ în sapamвръ. || (sввst:) = 'Αλμαία, sapamвръ.

'Αλματίας [ἅλμα], ου (ὁ), пътiшашă de snasme (маĭ кв seamъ în вшвлетă).

"Αλμενος, η, ον, поеt: în локă de 'Αλόμενος, пех: ал: партч: лвĭ ἅλλομαι.

"Αλμευσις, εως (ἡ), sapamвpape, saŭ пвпере în sapamвръ. [ші

'Αλμευτὴς, οῦ (ὁ), sapamвръtopă, saŭ fъкъtopă de sapamвръtврĭ. [din

'Αλμεύω, вiit. -εύσω. съpamвpeză, saŭ пвiă în sapamвръ. [din

"Αλμη (ἡ), sapamвръ. «Ταριχεύεται ἐν ἅλμῃ. Disкр: 2) = ἁλμυρότης, съръtкръ. «'Η ἅλμη κολάζεται μιγνυμένη τοῖς ἀνάλμοις». Ksen: 3) поеt: апъ de mape, (ші мвĭ поă), mapea. «Στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην πικρήν». Od: E. «Πιτνεῖ δ' ἁ τάλαιν' εἰς ἅλμαν». Eвp: [ἅλας]. [de кnde

'Αλμήεις, εσσα, εν, поеt: = 'Αλμώδης, съpată, sapamвposă. [ші

"Αλμια (τὰ), кавтъ 'Αλμαῖος.

'Αλμοπότης, ου (ὁ), ші ἁλμοπότις, ιδος. (ἡ), въвtopă de апъ de mape. [ἅλμη, ποτής].

'Αλμύριον (τὸ), = 'Αλοπήγιον. [ἁλμυρός].

'Αλμυρίζω, вiit: ίσω. sînтă съpată, amă гвstă съpată (desnpe лвкрв). [din

'Αλμυρὶς, ίδος (ἡ), (adiekt:) = 'Αλμυρά. «Γῆ —». съpată; (npin крm:) nepoditopă. «Κράμβη —». чеса че pesape пе църтвръ de mape. || (sввst:) = "Αλμη sapamвръ. «'Εν τῷ κελέφει γὰρ ἡ ἁλμυρίς». Tĭp: [din

'Αλμυρὸς, ὰ, όν, съpată; (fir:) amapă, mîxnitopă. [ἅλμη]. [de кnde

'Αλμυρότης (ἡ), калitatea съpatвлвĭ, съръцie. [ші

'Αλμυρώδης, εος (ὁ, ἡ), съръцosă, кam съpată.

'Αλμώδης, εος (ὁ, ἡ), sapamвposă, съpată. [ἅλμη].

"Αλξις [ἀλέξω], εως (ἡ), вezĭ ἔπαλξις.

'Αλοατὸς (ὁ), Dop: în локă de 'Αλοητός. [din

'Αλοάω, ші (Aт:) 'Αλοάω -ῶ вiit: -ήσω. [ἅλως] трeiepă. «Τοῦτο μὴν οἶσθ', ὅτι ὑποζυγίοις ἁλοῶσι τὸν σῖτον». Ksen: 2) înвîpteskă, saŭ faкă пе чinева a se înвîpti înпрежвр ка ла apie. «'Απολεῖ μ' ἁλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ». Apistf: 3) вată tape, niseză. «"Η μητέρα ἡλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν. Apist: (вezi ші Καταλοάω).

"Αλοβος (ὁ, ἡ), (прiпч: жертfъ) лinsită de врекеа fiкaтвлвĭ; (fir:) nenpiinчosă, nefaворавілă (неогврлiă). «Θυομένῳ ἄλοβα γίνεται τὰ ἱερά». Ksen: [ἀ, λοβός].

'Αλογεύομαι, вiit: -εύσομαι. тръieskă, mъ порiă ка кnă dовitокă некквînтъtopă; mъ amъцeskă, mъ авată din dpentвл кввîntă. [ші

'Αλογέω -ῶ, вiit: -ήσω. negpiжeskă, nesokoteskă, desnpeцвieskă; лепевeskă, a-

рыш непъsape în чева. «'Αλογήσας τῆς συμβουλίης». Ep: (ші nas:) «Καὶ ἠλογημένη σιωπῶ». Алчifp: || (miжл:)='Αλογεύομαι, грешеskъ, nъ nemepeskъ; îmї niepzъ minцiле, mъ smînteskъ. «'Ηλόγημαι, σοῦ χάριν». Лъч: || (nas:) (Гram: în a 3: neps:) nъ se zive, este neînтpeвъinцatъ. «Τὸ φέρνη ἠλόγηται». Etмл: [ἄλογος]. [de ънde 'Αλόγημα (τὸ), грешалъ, nepozie, fanъ fъръ къвîntъ).

'Αλογία, (ἡ), лipsъ de dpeптъ къвîntъ; neminte; рътъчipe în rîndipe. «Πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχεται». Тъч: 2) непропорцie, nepîndъialъ. «Τὴν ἐν τῇ νυκτὶ προγεγενημένην ἀλογίαν». Плв: 3) nebъгape de seamъ, saш în seamъ; (прin врm:) desпpeцъipe, nenъsape. «'Εν ἀλογίῃ (ἀλογίῃσι) ποιέεσθαί τινα, saш «'Αλογίην ἔχειν τινός». Ep: a nъ лъa a minte ла къвinteле кыва. 4) лipsъ, saш onpipe de къвintъ, de вorвipe, negръipe, тъчepe. «'Αλογίαν ἡμῖν ἐπιτάττεις». Лъч: 5) nedape de къвîntъ, de соkoteалъ, nepesпънdepe пептръ fanteле saле. (вezї 'Αλόγιον). [mi

'Αλογίζομαι, вiit: ίσομαι='Αλογεύομαι. [ші

'Αλόγιον (τὸ), (nъmaї în fp: de жърis:) «'Αλογίου δίκη». жъdikatъ, процesъ înпротiва ачелъia, че n' a dat, saш nъ вoieште съ dea къвîntъ desпpe fanteле saле (политiче). [ἄλογος].

'Αλογισταίνω, вiit: ανῶ. = 'Αλογεύομαι. [ἀλόγιστος].

'Αλογίστευτος (ὁ, ἡ), nesokotitъ, nerînditъ. [ἀ, λογιστεύομαι].

'Αλογιστέω -ῶ, вiit: -ήσω. faкъ, saш вorвeskъ пе nerîndite, пе nesokotite; sîntъ nerînditъ, nesokotitъ. [ші

'Αλογιστὶ, adв: = 'Αλογίστως. [ші

'Αλογιστία (ἡ), nerîndipe, nesokotipe; nerioвie, nepozie. [din

'Αλόγιστος (ὁ, ἡ), nerînditъ; nesokotitъ; nerioвъ, nemîntosъ. «Οὕτως ἀλόγιστος εἰμί, ὥστε οὐ δύνασθαι λογίζεσθαι». Плт: 2) nesokotitъ; nemъsspatъ; nenътъpatъ; (прin врm:) neповestiтъ. [ἀ, λογίζομαι]. [de ънde

'Αλογίστως, adв: = 'Αλόγως, fъръ rîndipe; fъръ соkoteалъ.

'Αλογογράφητος (ὁ, ἡ), neesпpimatъ, neповestiтъ, nedeskpisъ. 2) nesкпssъ ла черepe, ла dape de соkoteалъ, saш къвintъ, nepesпънzътopъ. (ші adв:) -ήτως. [ἀ, λογογραφέω] = къ

'Αλογοθέτητος (ὁ, ἡ), nesвиssъ ла dape de соkoteалъ, de къвîntъ, ла pesпънdepe. 2) (соkoteалъ) nealeasъ, nелътърitъ, nedeskърkatъ; (врin врm:) neîntърitъ. [ἀ, λογοθετέω].

"Αλογος (ὁ, ἡ), nekъвîntътopъ. «Ζῶον ἄλογον». Пл: «Πάθος ἐστὶν ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις». Плат: 2) чел fъръ къвîntъ (dpeaптъ прiчinъ); estpaвarantъ; neaштentatъ. «Νομίζων ἄλογον εἶναι ἱεροσύλους καλεῖν». Ksen: Τῷ μὲν Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ τῶν 'Εγεσταίων, τοῖν δὲ ἑτέροιν καὶ ἀλογώτερα». Тъч: 3) nenoвъцъitъ de dpeптъл къвîntъ, neminтosъ, nesokotitъ. «Τὸν πολὺν ὄχλον τὸν θορυβώδη καὶ ἄλογον λόγῳ κρατήσας. Плт: 4) лipsitъ de къвîntъ, de вorвъ, saш глasъ; neелокъentъ, neвorвitopъ. 5) (nas:) noet: nesиssъ, neesпpimatъ. 6) nedътътopъ, saш nenpiimitopъ de (neintpatъ în) соkoteалъ, nesokotitъ. «Καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσονται». Skp: 7) непропорцionatъ. || (sъвst:) "Αλογον (se înц: ζῶον) вitъ, dовitокъ. [ἀ, λόγος].

'Αλογοτροφεῖον(τὸ), staвalъ de вite, гpaждъ, saш конarъ. [ἄλογον, τροφή].

'Αλογώδης, εος (ὁ, ἡ), dовitокosъ. [ші

'Αλόγως, adв: fъръ къвîntъ. 2) fъръ minte. 3) fъръ dpeптъ къвîntъ, nerîndit, nepozemte. 4) fъръ пропорцie. 5) fъръ граiъ, în тъчepe, тъцeште. Sol: (Edin: Кол: 131). [ἄλογος].

'Αλοεὺς, έως (ὁ), = 'Αλωεύς.

'Αλόη, (ἡ), Αλοiъ, кnъ fелъ de плантъ, saш коначiъ, че se zive ші потвл ръвdърiї. 2) котвл, saш клеiвл, piцina, че кърце din fрънzеле лаї foapte amapъ, saнъръ.

'Αλόησις, εως (ἡ), tpeiepape. (вezї 'Αλοάω). [ші

'Αλοητὸς, (ὁ), tpeiepъ, saш tpeepiшъ (вpemea, mi лъкрал) «Ὑπὸ τὸν ἀλοητὸν ἀποδοῦναι». Лъs: a плъti пе ла tpeiepъ. [ἀλοάω].

'Αλόθεν, adв: noet: în локъ de ἐξ ἁλός, din, saш de ла тape.

'Αλοία, 3: sinr: neps: a прел: лаї

'Α(Ά)λοιάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de 'Αλοάω (tpeiepъ), batъ.

'Αλοιδόρητος (ὁ, ἡ), neокърîtъ, nenpiimitopъ de nevinstipe. [ἀ, λοιδορέομαι]. [de ънde

'Αλοιδορήτως, adв: fъръ окърipe, fъръ nevistтipe.

Ἀλοίδορος (ὁ, ἡ), neokъpîtorъ. [ἀ, λοίδορος].

Ἀλοίην, nex: 2: de noft: ал лъї Ἀλίσκομαι.

Ἀλοιητὴρ (ὁ), noet: [ἀλοιάω] treierъtorъ. (fir:) «Ἀλοιητῆρες ὀδόντες». Epigr: mъselele din anoї, mъчinaше.

Ἀλοίμαν, Dor: în локъ de Ἀλοίμην, nex: ал 2: de noft: ал лъї ἄλλομαι.

Ἄλοιμμα (τὸ), ші Ἀλοιμμὸς (ὁ), = Ἄλειμμα, Ἄλειψις, snsoape. [ἀλείφω].

Ἀλοΐτις, ιδος (ἡ), snъ felъ de Αλοϊъ. kъsiъ Гентианѝ. [ἀλόη].

Ἀλοίτης, ου, ші

Ἀλοιτὸς, οῦ (ὁ), noet: = Ἀλείτης.

Ἀλοιφαῖος, α, ον, чел, чеea че slъжeшte de alifie, snsoape. [din

Ἀλοιφὴ (ἡ), alifie; snsoape, snцere. 2) mierцere, stinцere. 3) totъ, че slъжешte ла snцere, (dar maї kъ seamъ) sebл. ші sntdelemnьл. [ἀλείφω].

Ἀλοκίζω, biit: -ίσω. brъzdezъ, arъ. 2) tragъ linії, shцkieskъ. 3) sriріiъ kъ snriiле, sfiшiiъ. [din

Ἄλοξ, οκος (ἡ), noet: în локъ de [Αῦλαξ], шanцъ, saъ brъzdare de plъgъ. 2) arъtorъ. 3) цarinъ aratъ. 4) (fir:) natьл kasniчiлor; (ші prin brm:) neamьл (strъnepoціі) kъїva. 5) linia shцgiрії. 6) sriрiitorъ.

Ἀλόπεδον (τὸ), = Ἀλίπεδον.

Ἀλοπήγιον (τὸ), (maї kъ seamъ laїm:) salinъ (okn de sare de mare). [din

Ἀλοπηγὸς (ὁ, ἡ), înkegъtorъ (лъkrъtorъ) de sare de mare. [ἅλας, πήγνυμι].

Ἀλόπιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, λοπίζω] nedeskoжitъ, nedesгъoчitъ. 2) (desnre копаї) neътtлatъ nрitъ-вара, kare nu dъ mъгarъ. (bezї Ἀλίπιστος, ші λοπία).

Ἄλοπος (ὁ, ἡ), = Ἀλέπιστος nekoжitъ, saъ nedeskoжitъ. «Ἀμοργὸς — ». Apisf: «Λίνον ἄλοπον». Лъч: nelъkratъ, nenisatъ. [ἀ, λοπός].

Ἀλοσάνθινος, ἡ, ον, (maї kъ seamъ binъ), fъkatъ kъ floare de sare (kъratъ sare), saъ silitrъ. [ἅλας, ἄνθος].

Ἀλοσάχνη (ἡ), [ἅλς, ἄχνη] чea maї sъbцire snъmъ de mare, saъ de sare de mare, 2) snъ felъ de plantъ de mare, saъ de zoofitъ. (bezї Ἀλκυόνει(νι)ον).

Ἀλοσύδνη (ἡ), noet: [ἅλς, ὕω] nъskatъ din mare.

Ἀλοσύνη, (ἡ), în локъ de Ἠλοσύνη.

Ἀλότριψ, ιβος (ὁ), = Ἀλετρίβανος. [ἅλας, τρίβω].

Ἀλοῦμαι, εῖ, εῖται, biit: ал лъї Ἅλλομαι.

Ἀλούμενος, η, ον, nartч: nas: a лъї Ἀλέω.

Ἀλούργημα (τὸ), = Ἀλουργίς. [din

Ἀλουργὴς, έος (ὁ, ἡ), вънsitъ, лъkratъ kъ de mare, adikъ adeвъratъ nъrnъrъ. [ἅλς, ἔργον]. [de snde

Ἀλουργιαῖος, α, ον, ші

Ἀλουργικὸς, ὴ, ὸν = Ἀλουργής. [ші

Ἀλουργὶς, ἴδος (se înц: ἐσθὴς), хaїnъ nъrnъrie (roшie), împъrъtieskъ porfirъ.

Ἀλουργοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἀλουργής. [ἁλουργός, βάπτω].

Ἀλουργοπώλης, ου (ὁ), binzъtorъ, negъцъtorъ de porfire. [ἁλουργός, πωλέω]. [de snde

Ἀλουργοπωλικὴ (ἡ), mesepia binzъtorьлъї de porfire. [ші

Ἀλοnργοπώλιον (τὸ), binzъtopie de porfire.

Ἀλουργὸς, ὴ .saъ ὸς, ὸν = Ἀλουργής.

Ἀλοὺς, οῦσα, οῦν, nex: 2: ал nartч: лъї Ἀλίσκομαι.

Ἀλουσία (ἡ), neskъldare, nespъlare, nekarъцire. [ἀ, λοῦσις].

Ἀλουτέω -ῶ, biit: -ήσω. nu mъ laъ. [din

Ἄλουτος (ὁ, ἡ), nelъsitъ, nespъlatъ. [ἀ, λούομαι].

Ἄλοφος (ὁ, ἡ), (nrinч: περικεφαλαία) чел fъrъ kreastъ. 2) = Δύσλοφος. [ἀ, λόφος].

Ἀλόχευτος (ὁ, ἡ), nъskatъ fъrъ moшire. 2) (чeea че a nъskat), nemoшitъ, fъrъ moaшъ. (bezї ші Ἀμαίευτος). [ἀ, λοχεύω].

Ἄλοχος (ὁ, ἡ), = Ἀκόχευτος.

Ἄλοχος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, adan:, λέχος, patъ] = Ἄκοιτις, soцie în kъsniчie; (în цen:) mairepe.

Ἀλόω, noet: în локъ de Ἀλάου -ῶ, 2: sinr: neps: a prez: de porant: ал лъї Ἀλάομαι.

Ἄλπνιστος, η, ον, noet: sanepл: ал ne-întp: Ἄλπνος, (bezї Ἔπαλπνος) [ἄλφω, saъ θάλπω, saъ ἔλπομαι], foarte dalче, graцiosъ, plъkatъ, desfътътorъ.

Ἅλς, ἁλὸς (ἡ), noet: mare. «Ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες». Od: M. [de snde

Ἅλς, ἁλὸς (ὁ), (maї obiч: la îm:) ἅλες (οἱ), sare. «Οὐδ' ἅλα δοίης». Od: P. (prov: nentrъ skumpї), n'aї da niчї sare, (bezї ші Ἀλώνητος). 2) (fir:) Λ' prietenie, familiapitate (ші maї kъ seamъ чea prin osnitalitate), (de snde) «Τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενι-

κῆς τρεπέζης». Esx: «Ποῦ δὲ ἄλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; Dem: «Μέδιμνον ἁλῶν συγκατεδηδοκότες». Пров: amъ mînkat înpreвnъ nïïne ши sape. ши Б'. глвтеция, грацiа (sapea) ворвірїй.

Ἁλσηΐς, ίδος (ἡ), (maï кв seamъ ла îm:) «Ἁλσηΐδες Νύμφαι». Аплп: zîne de пъдвре. [ἄλσος].

Ἁλσίνη (ἡ), вnъ felъ de плantъ, каре se zîче ши Мυοσωτὶς, врекеа шоареченлвї, ши (dвпе вnïï) пв тъ вïta.

Ἄλσις [ἄλδω], εως (ἡ), poet: крештере.

Ἅλσις [ἅλομαι], εως (ἡ), = ἅλμα, съpitвръ; свîknipe.

Ἁλσοκομέω -ῶ, вiit: -ήσω. înгрiжескъ, кълтивъ пъдвре. [ши

Ἁλσοκομικὸς, ὴ, ὸν, atinгътopъ, саъ îndeminatikъ ла кълтивареа пъдврілор. [din

Ἁλσόμος (ὁ), înгрiжitopъ, кълтivatopъ de пъдврї (ши maï кв seamъ) sfinte. [ἄλσος, κομέω].

Ἅλσος [ἄλδω], εος, ους (τὸ), (прinч:) пъдвре, двтвравъ кв ane konsfinцitъ ла вре o zeitate; (iap în цen:) totъ локвл акоперitъ de копачї ши ane. (вezї ші Ἄρσος). [de вnde

Ἁλσώδης, εος (ὁ, ἡ), двтвръвosъ, пъдвросъ, desъ. 2) de пъдвре, op че pesape, саъ se face прin пъдврї.

Ἁλτὴρ (ὁ), [ἅλλομαι] (maï кв seamъ ла îm:] ἁλτῆρες, алтере, вале, саъ ввкцїї de плвтвъ, че цineaъ îи mîînï snpe квтпънipe съpitopiї (вezї Гал: Iцien: Λ'). [de вnde

Ἁλτηρία (ἡ), трвneaскъ denpindepe, екчepsiцiъ кв алтере (ἁλτῆρες) în съpitврї.

Ἁλτηροβολία (ἡ), asвîрлipe de алтере; екчepsiцiъ прin алтере. [ἁλτὴρ, βάλλω].

Ἁλτικὸς, ὴ, ὸν, кввiinvosъ, саъ folositopъ ла съpitвръ; îndeminatikъ ла съpitвръ, вшоръ, лesnîvosъ în mîшkape. [ἅλτης].

Ἅλτο, poet: Ion: în локъ de ἥλατο, 3: sinr: neps: a nex: xot: ал: лвї Ἅλλομαι.

Ἅλυγος (ὁ, ἡ), fъръ smîvea de ръkîtъ; fъръ вццъ, саъ вîчiъ. [ἀ, λύγος].

Ἁλύεσκον, ες, ε, poet: în локъ de ἥλυον прел: ал лвї Ἁλύω.

Ἁλύκη (ἡ), Ion: = Ἁλυσμός.

Ἁλυκὶς, ίδος (ἡ), =ἅλμη. || (îm:) Ἁλυκίδες, saline = Ἁλοπήγια. [din

Ἁλυκὸς, ὴ, ὸν, = Ἁλμυρός. [ἅλας]. [de вnde

Ἁλυκότης (ἡ), = Ἁλμυρότης.

Ἁλυκρὸς, ὰ ὸν, poet; =Θαλυκρός.

Ἁλυκτάζω (-αίνω, -έω -ῶ), вiit: -άσω, саъ -ήσω. poet: Ion: [ἄλυκτος], тъ тврввръ, тъ пекъжескъ; тъ пелînîштeskъ, sîntъ stpimtopatъ.

Ἁλυκτοπέδη (ἡ), poet: легътвръ nedeslegatъ, саъ грea ши nesвlepitъ. [ἄλυκτος, πέδη].

Ἄλυκτος (ά, ή), poet: [ἀλύσσω], neanъpatъ, de neskъnat. 2) тврвврatъ; пелînimtitъ; snepiatъ. [de вnde

Ἁλυκτοσύνη (ἡ), poet: тврвврape, nekazъ, stpimtopape.

Ἁλυκώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἁλμυρώδης. [ἁλυκός].

Ἁλύμαντος (ὁ, ἡ), [ἀ, λυμαίνομαι] nевътъmatъ, nevînтвitъ.

Ἅλυξις [ἁλύσσω], εως (ἡ), poet: fвгъpipe, skъпape. 2) [ἀλύω]. =Ἁλυσμός.

Ἁλύπητος (ὁ, ἡ), nesimцitopъ, саъ neпричinвitopъ de mîxnipe. [ἀ, λυπέομαι]. [de вnde

Ἁλυπήτως, adв: fъръ simцipe, саъ прiчinвipe de mîxnipe.

Ἁλυπία (ἡ), nemîxnîчiвne, netpistецъ. [din

Ἄλυπος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, -ότατος) nemîxnitъ, саъ nenpiimitopъ de mîxnipe. 2) nевътъmatъ, nesвnъratъ. 3) (акт:) nemîxnitopъ (nевътъmътopъ, nesвnъpътopъ); (прin врm:) nевînоватъ. 4) notolitopъ de mîxnipî. || (sввst:) Ἄλυπον (τὸ), вnъ felъ de плantъ de леакъ. [ἀ, λύπη]. [de вnde

Ἀλύπως, adв: fъръ mîxnipe, fъръ sвnъpape.

Ἄλυρος (ὁ, ἡ), neakomnaniatъ de лiръ (instpвmîntъ mвsikalъ); (ßr:) nerpaцiosъ (anostъ). [ἀ, λύρα].

Ἅλυς, υος (ὁ), nелвкape, ши крîtвл provenitъ dintp'însa. «Αἱ τοῦ φρονήματος ἐξάρσεις διαλύουσι τὸν ἅλυν καὶ τὴν ἀδημονίαν». Ksen: (вezї ші Ἄλη).

Ἁλυσηδὸν, adв: ka вnъ лanцъ; saъ kв лanцъ. [ἅλυσις].

Ἁλυσθαίνω, ши Ἁλυσθέω, ши Ἁλυσθμαίνω =Ἁλυσταίνω.

Ἁλυσίδετος (ὁ, ἡ), лънцвitъ, legatъ kв лanцврї. [ἅλυσις, δετός]

Ἁλυσίδιον (τὸ), dim: ал лвї Ἅλυσις, лънцiшopъ.

Ἁλυσιδωτός, ὴ, όν, (прinч: θώραξ, za) fъkвtъ, înpletitъ ka лanцвл.

Ἁλύσιον (τὸ), =Ἁλυσίδιον.

Ἅλυσις, εως (ши Ἄλυσις) (ἡ), [ἀ, λύω] лanцъ.

Ἄλυσις [ἁλύω], εως (ἡ), =Ἁλυσμός.

Ἀλυσιτέλεια (ἡ), nefolosъ, nekîштigъ. [din

Ἀλυσιτελὴς, έος, (ὁ, ἡ), nefolositorъ; вътъmътorъ, пъгквitorъ. [ἀ, λυσιτελής]. [de кnde.

Ἀλυσιτελῶς, adв: fъръ folosъ; кв пагквъ, saъ вътъmape.

Ἀλυσκάζω, вiit: -άσω, ші

Ἀλυσκάνω (fъръ вiit:), noet: = кв

Ἀλύσκω, вiit: ἀλύξω, saъ ἀλύξομαι. (nex: ἤλυξα) noet: [ἀλύω, saъ ἀλεύομαι] шъ silesкъ, mъ fвгъpeskъ, ка съ скапъ de чева; mъ апъръ, скапъ. 2) = Ἀλύω, mъ ръtъчeskъ.

Ἀλυσμὸς (ὁ), [ἀλύω] = Ἄλυς, neastîmпъръ (maї кв seamъ de волпавъ); твръвраре; nelinişte; nekazъ. [ἀλύω]. [de кnde

Ἀλυσμώδης, εος (ὁ, ἡ), чел че пъtimeшte de твръвраре, nelinişte.

Ἄλυσσος (ὁ, ἡ), nesвпвъ ла (saъ tъmъdвitorъ de) твръре; (de кnde). ‖ (sввst:) Ἄλυσσον (τὸ), кnъ felъ de plantъ tъmъdвitoare de твръре. [ἀ, λύσσα].

Ἀλύσσω, вiit: -ύξω, ші

Ἀλυσταίνω, вiit: -ήσω, noet: = Ἀλύω, ші Ἀλύσκω.

Ἀλυτάρχης, ου (ὁ), поліцаіъ. [ἀλύτης, ἄρχω].

Ἀλύτης [ἀλύω], ου (ὁ), алергътorъ, пвртътorъ de toiarъ, saъ de вічіъ, слвжвашъ (доровапцъ) ал поліції ла лвпіеле о timвіче.

Ἄλυτος (ὁ, ἡ), nedeslcratъ, de nedeslcrat. «Δεσμὸς —». Od: Θ. 2) netonitъ, nepвtrezitъ. «Ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἐστέ, οὐδ' ἄλυτοι τὸ πάμπαν». Плт: 3) nepisinitъ; nedesfъквtъ; nedeskвrkatъ; înnletiчitъ; (fir:) neesплікatъ. «Ἀπορία —». Apist: 4) nedesfiinцatъ; nepreквrmatъ». Δρόμον αἰώνων ἄλυτον συνέχεις». Sin: nesfîpшitъ, neînvetatъ. [ἀ, λύομαι]. [de кnde

Ἀλύτως, adв: în кinъ nedeslcratъ, netonitъ, neesплікatъ.

Ἄλυχνος (ὁ, ἡ), linsitъ de лашпъ, de лвminъ. [ἀ, λύχνος].

Ἀλύω, (ші At: ἀλύω) fъръ вiit: mъ ръtъчeskъ, квтвлв înkoaчî ші 'nkolo fъръ treaвъ, ші (pîn вrm:) mi se вraшte, sîntъ stpimtopatъ, nвштiъ, mъ mipъ, че съ fakъ, че съ хotъръskъ; (în цen:) mъ afлв în sвfleteaskъ nelinişte ші твръвраре; mъ нekъжeskъ; mъ înfвpiezъ (din вре o sвflеteakъ natimъ, ші кiap din вквріе), îmî esъ din mъsкрî. «Ἤ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;» Od: Σ. [ἄλυς, saъ ἄλη].

Ἄλφα, (τὸ), nedekл: [Евр:] întîia literъ a Alfaвetквлвї. vezî A, α. 2) = кв

Ἀλφάδιον (τὸ), = Гнώμων, квmпъnъ, instrвmîntъ tektonikъ (pentrв firвra sa de A).

Ἀλφαίνω (-άνω, -άζω, -άω, ші -έω -ῶ), вiit: -ανῶ, saъ -ήσω (nex: ἤλφον, de кnde noft: ἄλφοιμι) noet: гъseskъ; aflв, пъskочeskъ; nemepeskъ; dovîndeskъ, кîштigъ. 2) amъ preцъ, mъ vînzъ, daъ кîштigъ, venitъ. [ἄλφα].

Ἀλφεσίβοιος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλφέω, βοῦς], dovinditorъ, кîштigътorъ de вої; (pîn вrm:) frвmosъ (maї кв seamъ fatъ); къчî челор frвmoase se adвчeaъ daрвrî înaintea пвпціі вої de лorodniчіі лор dвne ovîчeiвл de alвnчî. 2) хрънitorъ, îngrъшitorъ de вої ші алte вite. «Ὕδωρ ἀλφεσίβοιον». Esxл:

Ἀλφὴ, ῆς, ші

Ἄλφησις, εως (ἡ), noet: гъsipe; гъsitъ, кîштigъ, dovîndipe. 2) preцъ. [ші

Ἀλφηστὴρ, ῆρος, ші

Ἀλφηστὴς, οῦ (ὁ), noet: гъsitorъ, aflътorъ; пъskочitorъ; (upin вrm:) кîштigътorъ; (în цen:) mъestpiosъ, înтrepinzътorъ, aктivъ. 2) кnъ felъ de пеште. [ἀλφέω].

Ἄλφι (τὸ), noet: (în апокопъ) în локъ de Ἄλφιτον.

Ἀλφιταμοιβὸς (ὁ), [ἄλφιτον, ἀμείβω] вînzътorъ de fвinъ, fъinarъ.

Ἀλφιτεία (ἡ), mesepia, лвкрвл fъinарвлuї. [ші

Ἀλφιτεῖον (τὸ), fъinъpie; moapъ. [ші

Ἀλφιτεὺς, έως (ὁ), fъkътorъ de fъinъ, fъinarъ, morarъ. [din

Ἀλφιτεύω, вiit: -εύσω. fakъ fъinъ. [ші

Ἀλφιτηδὸν, adв: în кinъ de fъinъ, ка fъina. [ші

Ἀλφιτηρὸς, ὰ, ὸν, ші

Ἀλφιτικὸς, ὴ, ὸν, fъinosъ, de fъinъ. [ἄλφιτον].

Ἀλφιτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în felвл fъineї, ка fъina. [ἄλφιτον, εἶδος].

Ἀλφιτοθήκη (ἡ), marazie, saъ amвarъ de fъinъ. [ἄλφιτον, θήκη].

Ἀλφιτόμαντις, εως (ὁ, ἡ), = Ἀλευρόμαντις. [ἄλφιτον, μάντις].

Ἄλφιτον (τὸ), [ἀλφὸς, saъ ἄλφω] fъinъ (maї кв seamъ de orzъ). 2) orzъ кърццatъ de коажъ, ші mъчinatъ грos, saъ врdвitъ nвmaї; arпъkaшъ, saъ вългвръ.

3) вnъ felъ de колеашъ de fъinъ de orzъ, saъ de арпъкашъ; ші вnъ felъ de плъvintъ fръmîntatъ кв вntdелemnъ, ка богачеа. 4) (ла îm:) ἄλφιτα, храпа din toate zилеле; (ші maї întînsъ) авере, міжлокъ de віаць.

'Αλφιτοποιία (ἡ), meштешвгвл de a fave fъinъ. [din

'Αλφιτοποιὸς, (ὁ, ἡ), fъкътorъ de fъinъ. [ἄλφιτον, ποιός].

'Αλφιτοπώλης, ου (ὁ), ші 'Αλφιτόπωλις, ιδος (ἡ), вînzътorъ de fъinъ. [ші

'Αλφιτοπωλητήριον (τὸ), вînzътopie de fъinъ, fъinърie. [ἄλφιτον, πωλέω].

'Αλφιτοσιτέω -ῶ, вiit: -ήσω. мънînкъ (мъ хръneскъ кв) fъinъ. [ἄλφιτον, σῖτος].

'Αλφιτοσκόπος (ὁ, ἡ), = 'Αλφιτόμαντις. [ἄλφιτον, σκοπός].

'Αλφιτοφάγος (ὁ, ἡ), мînкътorъ de (хръnitъ кв) fъinъ. [ἄλφιτον, φάγω].

'Αλφιτόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел ка fъina ла faцъ, албъ; (fir:) кв първл албъ. [ἄλφιτον, χρώς].

'Αλφιτὼ, όος -οῦς (ἡ), nвme de o faввлоasъ femeeaскъ fantomъ (stafie), кв каре sпepiaъ конii. [ἄλφιτον].

"Αλφοι, noet: 3: sinr: neps: de nex: 2: ал noſt: лвї 'Αλφαίνω.

'Αλφὸς, ὴ, ὸν, zівere прim: (din каре ші лат: albus, ші pom:) албъ. 2) (sввst:) вnъ felъ de neчinцine албъ ші търіцоasъ, каре se zive ші Λεύκη.

"Αλφω, neîntpeв: прim: ал лвї 'Αλφαίνω. (Грам:) [de avi] afлв

"Αλω (τὴν) ак: sinr: ал лвї "Αλως.

'Αλῶ, ῷς, ῷ, nex: 2: al: sвп: лвї 'Αλίσκομαι.

'Αλωὰ, ᾶς (ἡ), noet: = "Αλως, apie. «'Ως δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει κατ' ἀλωάς». Іл: Е. 2) локъ neted ші кimnosъ, sъditъ кв копачї saъ вie. «Σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν» Іл: Σ. 3) (în цen:) neted кimnie; (de вnde) «Ποσειδάωνος ἀλωή». Оп: mapea. [ші

'Αλῷα (τὰ), църънeaскъ serвътoape a Ateneнiлор, че se съвîршia ла apiї. [ші

'Αλωαῖος, α, ον, че se atinцe de (se dedвче ла) apiї. [ші

'Αλωὰς, άδος (ἡ), (enit: алЧepeseї) патроапъ a цapinелор, ші apiїлор. [ἄλως].

'Αλώδητος (ὁ, ἡ), певътъmatъ; neчontitъ, întperъ. [ἀ, λωδάομαι].

'Αλωεινὸς, ὴ, ὸν, noet: кввiinчosъ, folositоръ ла apiї ші цapine; църънeskъ, кîmneneskъ. [ші

'Αλωεὺς, έως (ὁ), tpeieрътorъ. 2) плвгаръ; гръdinarъ; віеръ. [ші

'Αλωὴ, (ἡ), Ion: în локъ de 'Αλωά. [ἄλως].

'Αλῴη, noet: în локъ de 'Αλοίη, 3: sinr: neps: a nex: 2: de noft: ал лвї 'Αλίσκομαι.

'Αλώῃ, noet: în локъ de ἁλῷ, 3 sinr: neps: a nex: 2: de sвпвсъ ал лвї 'Αλίσκομαι.

'Αλώιος, α saъ ος, ον, noet: = 'Αλωεινός.

'Αλωὶς, ίδος (ἡ), noet: = 'Αλωάς.

'Αλώκαντι, Dop: în локъ de ἐαλώκασι, 3: îm: neps: a tpe: de кв:, ші

'Αλώμεναι, noet: în локъ de 'Αλῶναι, nex: 2: ал inf: лвї 'Αλίσκομαι.

'Αλώμενος, η, ον, partч: a лвї 'Αλάομαι.

"Αλωμι, neîntp: вezї 'Αλίσκομαι.

"Αλων, ωνος (ἡ), = "Αλως.

'Αλῶναι, nex: 2: de înf: ал лвї 'Αλίσκομαι.

'Αλωνεύομαι, вiit: εύσομαι. лвкrezъ ла apie, tpeierъ. [ἄλων].

'Αλώνητος (ὁ, ἡ), (прinч: poвъ) квmпъratъ пе sape; (прin врm:) eftinъ, prostъ. [ἄλας, ὠνητός].

'Αλωνία (ἡ), = "Αλως, apie. [ші

'Αλωνίζω, вiit: ίσω. tръieskъ, petpekъ, тъ îndeletniчeskъ ла apiї. [ші

'Αλώνιον (τὸ), dim: ал лвї "Αλως, mikъ apie, apioaръ. [ші

'Αλώνιος, α, ον, = 'Αλωεινός. [ἄλων].

'Αλωνοτριβέω -ῶ, вiit: -ήσω. tpeierъ. [ἄλων, τρίβω].

'Αλῷος, α saъ ος, ον = (прin întpвn:) 'Αλώϊος.

'Αλωπᾶ, ᾶς, saъ 'Αλωπὼ, ῶς (ά), Dop: în локъ de 'Αλώπηξ.

'Αλωπεκάω -ῶ, вiit: ήσω = 'Αλωπεκίζω.

'Αλωπεκέη, Ion: în локъ de

'Αλωπεκὴ (ἡ), (se înц: δορά) пieле de вълпе. [ші

'Αλωπέκειος, α, ον, de вълпе; ал вълпiї. [ші

'Αλωπεκία (ἡ), natimъ (прinч: a капвлвї), вnъ felъ de келіе, din каре кade първл. (вezї ші Κνύος). 2) вizвina вълпiї. [ші

'Αλωπεκίας, ου (ὁ), asemenea кв (віклеапъ ка) вълпea. 2) вnъ felъ de пеште din soiвл челор srîрчioшї ші лвчioшї. ['Αλώπηξ].

'Αλωπεκίασις, εως (ἡ), = 'Αλωπεκία; (dap maї кв seaшъ) a пътimi de 'Αλωπεκία. [din

'Αλωπεκιάω -ῶ, вiit: -άσω, пътimeskъ

de келіа 'Αλωπεκία. 2) = 'Αλωπεκίζω. [ἀλωπεκία].

'Αλωπεκιδεὺς, έως (ὁ), пвіѣ de вълпе, вълпашѣ. [ἀλωπεκὶς, ἰδος].

'Αλωπεκίζω, вііт: -ίσω, imitѣ, sîntѣ віклеапѣ ка вълпеа. [ἀλώπηξ, εκος].

'Αλωπέκιον (τὸ), dim: ал лвї 'Αλώπηξ, мікъ вълпе, вълпіцъ.

'Αλωπεκὶς, ἴδος (ἡ), = 'Αλωπέκιον. 2) впѣ гелѣ de геаръ бastapdъ пъсквтъ din кіїпе mi вълпе = Κυναλώπηξ. 3) = 'Αλωπεκῆ. 4) впѣ гелѣ de віе (a къріа віцеле seamъпъ кв коada вълпії, ші pom: spвгвріі se пвmesк вълпе). [ἀλώπηξ].

'Αλωπέκουρος (ὁ), впѣ гелѣ de плантъ, коada вълпії. [ἀλώπηξ, -εκος, οὐρά].

'Αλωπεκώδης, εος (ὁ, ἡ), вълпosѣ; (бг:) віклеапѣ, прefъквтѣ. [ἀλώπηξ].

'Αλώπηξ, εκος (ἡ, mi гоарte pap ὁ), [ἀλάω, ὤψ, бiind къ 'і жоакъ окіі, заѣ бiind къ ръцъчеште, заѣ атъцеште bedepea] вълпе. 2) впѣ гелѣ de пеште, (вezї 'Αλωπεκίας). 3) впѣ гелѣ de пазъре, че se zіче ші Χηναλώπηξ, заѣ сввръtоарea веверіцъ a Skitieї, sînцеапвл (polon: polatouche). 4) = 'Αλωπεκία. 5) = 'Αλωπεκῆ. 6) чеде din шолдврї кърпоase пърцї (мвшкї) a ле трвпвлвї. 7) (бг:) отѣ віклеапѣ ші prefъквтѣ, шіретѣ.

'Αλωπός (ὁ, ἡ), = 'Αλωπεκώδης, віклеапѣ ка вълпеа. 2) = кв

'Αλωπόχροος, ους (ὁ, ἡ), чел кв гацъ de вълпе. кат бълапѣ, алвічiosѣ. 2) пътimашѣ de келіа 'Αλωπεκία, кв първл къzвtѣ, плешввѣ. [ἀλωπὸς, χρόα].

'Αλωρήτης, ου (ὁ, ἡ), [ἅλως, ὠρέω], інgрiжitорѣ, пъzitорѣ de apie. (enit: ал Чересеї ші Орелор).

"Αλως [ἁλής], ω ші ωος (ἡ), (îm: "Αλῳ, ων, ші "Αλοι, ων) apie. «Δὶ ὅλης τῆς ἅλω οἴσεταί σοι τὰ ἄχυρα». Ksen: 2) лвчioasa чірконfepiцъ, заѣ конtврвл павъzеї. «"Αλω δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω». Esxл: 3) лвminosвл черкѣ, че se вede вне-орї іпprежврвл soapелвї ші лвпеї, ка о apie. 4) лвminiцa оківлвї.

'Αλώσιμος (ὁ, ἡ), пвtinчiosѣ de a se лва, a se stъпîni. 2) чеea че se гаче sпре лвареа кпеї четъцї, заѣ орашѣ. «Παιὰν («Βάξις) —» Esxл: [din

"Αλωσις, εως (ἡ), лвare, stъпînipe de четate; прindepe de ровѣ, ровіре; пердере дежвdікатъ, osîndipe (пas:). [ші

'Αλωτὸς, ἡ, ὸν = 'Αλώσιμος, «Τὸ ζητούμενον ἁλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον». Sof: [ἁλίσκομαι].

'Αλώφητος (ὁ, ἡ), неînчeiатѣ. [ἀ, λωφῶ].

'Αλώω, ῃς, ῃ, поеt: în локѣ de 'Αλῶ, ᾷς, ᾷ, пех: 2: de свп: ал лвї 'Αλίσκομαι.

"Αμ, поеt: (маї 'наinte de б, п, м, φ) în локѣ de ἀνά.

"Αμα, adв: (de timпѣ), tot de o datъ, întp' aчeeaшї вреme. «"Αμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει». Іл: Г. «"Αμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον». Пров: «"Αμα μὲν, ἅμα δέ». atît, кît; кînd ші кînd. «"Αμα καὶ ἅμα». Плат: în datъ, în шinвтѣ. 2) în datъ квm, заѣ întp' aчeeaшї вреme кînd. «"Αμα τῇ ἡμέρᾳ». Ksen: «"Αμα τῷ ἦρι». Твч: «"Αμα δὲ ταῦτα λέγων καὶ ἐβουθύτει». Ksen: «Τῆς ἀγγελίας ἅμα ῥηθείσης προσεβοήθουν. Твч: 'Ο θάνατος ἅμα τῷ γενέσθαι πάντων κατέγνωστο». Dem: 3) вnitорѣ (în локѣ de σὺν, заѣ ὁμοῦ), înпpeвпъ кв. «'Αμ' αὐτῷ ἔποντο». Od: Δ: «"Αμ' ἄμφω σὺν ῥ' ἔπεσον». Іл: Н. 4) asemъпътівѣ, преквт, ка. «"Αμα πνοιῇς ἀνέμοιο». Od: A. ка свѕлъріле вînтвлвї.

'Αμὰ, заѣ 'Αμᾶ, заѣ 'Αμᾷ. Dop: în локѣ de ὁμοῦ.

'Αμαγγάνευτος (ὁ, ἡ), пеатъцітѣ de fepмече, заѣ de deskîntiче. 2) пепрефъквтѣ, квратѣ, адевъратѣ. [ἀ, μαγγανεύω].

'Αμαδρυὰς, άδος (ἡ), [ἅμα, δρύς] (маї кв seamъ îm:) nimfe, zîne (stafiї) de копачї (крезвte, къ se пъштеаѣ, ші мвріаѣ înпpeвпъ кв копачіі).

'Αμαθαίνω, вііт: -ήσω, sîntѣ пеînвъцатѣ; пв штіѣ. [ші

'Αμαθεὶ, adв: = 'Αμαθῶς, în пеînвъцътвръ, în пештіицъ. [ші

'Αμάθεια (ἡ), пеînвъцътвръ, пештіицъ; пеesперіицъ. [din

'Αμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пеînвъцатѣ, пекъртврарѣ. 2) печеркатѣ, гъръ espepiiцъ, гъръ idee. 3) пеînвъцатѣ, пеовічнвітѣ; пеаштептатѣ. 4) пепрактisitѣ, nedenpinsѣ, прostѣ, грosолапѣ. 5) (пas:) пештівтѣ, пеквпосквтѣ. [ἀ, μάθω, μανθάνω].

'Αμάθητος (ὁ, ἡ), = 'Αμαθής.

'Αμαθία (ἡ), At: în локѣ de 'Αμάθεια.

'Αμαθῖτις, ἰδος (ἡ), трвitоape în пisinѣ. «Κόγχος —» At: [ші

'Αμαθόεις, εσσα, εν, поеt: în локѣ de 'Αμμώδης, пisinosѣ. [din

"Αμαθος (ὁ), = "Αμμος, пisinѣ. [de вnde

'Αμαθύνω, вііт: -υνῶ, поеt: мървпцezѣ, гърîшічezѣ, гакѣ чева ка пisinвл; прънъdeskѣ, desбiiицezѣ (вezї mi 'Αμαλδύνω). [ші

'Αμαθώδης, εος (ό, ή), noet: în локъ de 'Αμμώδης, nisinosъ.

'Αμαθῶς, adв: къ neînвъцътъръ, neштiinцъ, npost. 2) пе neштiвte; neaрътat; пе neaштeптaте; saъ грешit. «'Ενδέχεται τὰς συμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου». Тъч: [ἀμαθής].

'Αμαίευτος (ή), nemoшitъ, linsitъ ла fачере de ажъторял moaшeĭ. 2) niчĭ o datъ moшitъ, adikъ feчoaръ. [ἀ, μαιεύω].

'Αμαιμάκετος, η шĭ'ος, ον, noet: [ἀ прів:, μάχομαι, saъ ἀ întînz:, шi μαιμάσσω, saъ μῆκος] nевътвтъ, nевірвitъ, nedoвopîtъ; foapte мape; monstрвosъ; snъimînтътopъ.

'Αμαίωτος (ό, ή), noet. în локъ de 'Αμαίευτος, nemoшitъ, -îtъ. [ἀ, μαιόομαι].

'Αμαλακιστία (ή), nemoлiчiвne, вîрtoшie (a fi чinева deпpinsъ în ostenелĭ, neoвositъ). [din

'Αμαλάκιστος (ὁ, ή), [ἀ, μαλακίζω].

'Αμάλακτος (ὁ, ή), nemoiatъ; asпрв, вîрtosъ; nemлъdiatъ, neînвлînzitъ, neîndвплекатъ snpe eptape. [ἀ, μαλάσσω[.

'Αμαλάπτω, вiit: άψω. noet: = ἀμαλδύνω.

'Αμάλδακτος (ὁ, ή), noet: în локъ de 'Αμάλθακτος.

'Αμαλδάω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Αμαλδύνω, вiit: -υνῶ. noet: Ion: [ἀμαλὸς], moiъ, слъвескъ; miчeскъ; askвnzъ; înnerpeскъ, întвnекъ; stpikъ, пръпъdeскъ, desбiinцezъ. (вezĭ шi 'Αμαθύνω).

'Αμαλεύω, вiit: εύσω. = 'Αμαλλεύω. [din

'Αμάλη, (ή), noet: în локъ de Ἄμαλλα.

'Αμαλητόμος (ὁ, ή), noet: seчepътopъ. [ἀμάλη, τέμνω].

'Αμάλθακτος (ὁ, ή), = 'Αμάλακτος.

'Αμαλίζω, вiit: -ίσω = 'Αμαλλεύω.

Ἄμαλλα, ης (ή), noet: [ἀμάω] тъпвкiъ de sniчe. 2) seчepiшъ. 3) = 'Αμάλλιον. [de вnde

'Αμαλλεύω, вiit: -εύσω, faкъ, legъ тъпвкĭ de sniчe; (шi în цen:) legъ stpîns. [шi

'Αμάλλιον (τὸ), naiвл, къ kape se леагъ шъпвкiвл de sniчe, legътвръ de шъпвкĭ.

'Αμαλλοδετὴρ, ῆρος, шi

'Αμαλλοδέτης, ου (ὁ), noet: legътopъ de тъпвкĭ de sniчe. [ἄμαλλα, δέω].

'Αμαλλοτόκεια (ή), noet:, шi

'Αμαλλοτόκος (ή), пъskътoape, шi kpeskътoape de тъпвкĭ de sniчe. [ἄμαλλα, τόκος]. шi

'Αμαλλοφόρος, (ή), пвртътoape de тъпвкĭ de sniчe (amîndoъ enitete'a ле Чepeseĭ). [ἄμαλλα, φόρος din φέρω].

'Αμαλὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локъ de ἁπαλὸς, moaле; fraцedъ; славъ. 2) Еол: în локъ de ὁμαλός. [de вnde

'Αμαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, шi

'Αμαλύνω, вiit: -υνῶ, noet: = 'Αμαλδύνω. [шi

'Αμαλῶς, adв: moaле, слав. 2) neted; лesne; amъsкpat, квmпътat.

'Αμάμαξυς -υος, saъ (Еол:) υδος (ή), вnъ feлъ de strвгвpe; шi вiцъ, че kpeskind se вaie пе копачĭ. (вezĭ 'Αναδενδράς).

'Α('Α)μάμηλις, [ἅμα, μῆλον] -ιδος, saъ -ίδος (ή), вnъ feлъ de nomъ (търъ, saъ skopвшъ), шi podвл лвĭ, търъ, saъ mottвлъ. (вezĭ шi 'Αμασυκάς).

'Αμάμυξ, υκος (ὁ), = 'Αμάμαξυς.

'Αμανίτης, ['Άμανον, mвnte ал Чiлiчieĭ] ου (ὁ), вnъ feлъ de алese чiвnepчĭ, saъ тъпътърчĭ. (вezĭ Μύκης).

'Αμάντευτος (ὁ, ή), nenpepiчitъ, saъ de nenpepiчit, nenpoopoчitъ. 2) neпoвъцвitъ de npoopoчĭ, saъ de opaколе. 3) nenвtinчosъ, saъ nevoitopъ de a npepiчi, a npoopoчi, saъ a da къ sokoteала. [ἀ, μαντεύομαι].

Ἄμαξα, шi (Ion:) Ἄμαξα [ἅμα, ἄξων], ης (ή), kapъ, (maĭ къ seamъ) къ boĭ, saъ katîpĭ. «Τὰ ἐξ ἁμάξης λέγειν». пров: (de ла femeiле, че окъраъ пе кале din kapъ вna пе алta snpe netpeчepe ла serвътoapea Елeвssiniiлор) a окъpî foapte npost. (вezĭ шi γεφυρίζω, шi πομπεύω). 2) noet: плвгъ. 3)='Αμαξιτός. 4) konstelaцia челор шaпte steле de къtpe nopdъ, saъ steaoa поларъ, карвл. [de вnde

'Αμαξαίη (ή), Ion: în локъ de Ἄμαξα. [шi

'Αμαξαῖος, α, ον, noet: în локъ de 'Αμαξιαῖος.

'Αμαξάριον (τὸ), dim: ал лвĭ Ἄμαξα, кървчeanъ, кървцъ.

'Αμαξεία (ή), кълътopie, saъ tpansпoptape къ карвл. [ἁμαξεύω].

'Αμαξεὺς, έως (ὁ), къръвшъ, kipiцiъ. 2) «Βοῦς —». Пл: boъ înжвгatъ, tpътътopъ ла каръ. [ἅμαξα]. [de вnde

'Αμαξεύω, вiit: -εύσω. къръвшeskъ, sîntъ къръвшъ. 2) кълътopeskъ, saъ tpansпoptezъ къ карвл. «'Οδὸς ἁμαξεύεσθαι δυναμένη». Stp: вezĭ 'Αμαξιτός. 3) (бг:) îmĭ петрекъ вiaцa къ гpeвtate шi în tikълошie. «'Ημάξευσα τοῦτον δύσζωον κἀβίωτον βίον». Епigр:

Ἁμαξήλατος (ὁ, ἡ), (prinv: ὁδός,) кълкатъ, ътблатъ de каръ. (vezi Ἁμαξιτός). [ἅμαξα, ἐλάω, ἐλαύνω].

Ἁμαξήποδες (οἱ), vezi Ἁμαξόπους.

Ἁμαξήρης, εος (ὁ, ἡ), dъssъ къ карвл. || «Ὁδὸς —». Exp: = Ἁμαξιτός. [ші

Ἁμαξητὸς, ὴ, όν, = Ἁμαξήλατος. [ἅμαξα].

Ἁμαξηφόρητος (ὁ, ἡ), = Ἁμαξοφόρητος.

Ἁμαξιὰ (ἡ), = Ἁμαξοτροχία. [ші

Ἁμαξία (ἡ), = Ἁμαξιτός. [ἅμαξα]. [de ънde

Ἁμαξιαῖος, α, ον, transportatъ къ карвл; (prin вrm:) mare, ші греѣ (încît съ se încarce ънъ карѣ). [ші

Ἁμαξιεὺς, έως (ὁ), = Ἁμαξεὺς, ші Ἁμαξοπηγός,

Ἁμαξικὸς, ὴ, όν, ал карвлуї, къvenitъ карвлуї. 2) sitъatъ în parte konstelaціі карвлуї, nordikъ. [ші

Ἁμάξιον (τὸ), ші

Ἁμαξὶς, ίδος (ἡ), = Ἁμαξάριον, къръцъ. [ші

Ἁμαξίτης, ου (ὁ), transportatъ къ карвл; ал карвлуї. [ші

Ἁμαξιτὸς, ші (Ion:) ἁμαξητός (ἡ), (ὁδὸς) кале ътблатъ de каръ, (prin вrm:) ларгъ, ші netedъ. [ἅμαξα].

Ἁμαξοβιίτης, ου (ὁ), poet: [ші

Ἁμαξόβιος [ἅμαξα, βίος], ші

Ἁμάξοικος (ὁ, ἡ), локuitorъ, trъitorъ în карѣ, ка Skiціі nomazі (Tъtarі). [ἅμαξα, οἶκος].

Ἁμαξοπηγέω -ῶ, viit: -ήσω. konstruiъ, facъ каръ. [ші

Ἁμαξοπηγία (ἡ), mesepia, лъкръ къраръвлуї, saъ ѣкътораѣлуї de каръ. [din

Ἁμαξοπηγὸς (ὁ), konstrъktorъ, ѣкътorъ de каръ, кърарѣ. [ἅμαξα, πήγνυμι].

Ἁμαξοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че ътпле ънъ карѣ, (adikъ) mare, mi греѣ. [ἅμαξα, πλήθω].

Ἁμαξο(ξή)πους, οδος (ὁ), (prinv: la îm:) lemne skobite, în kape se aшeazъ osia карвлуї. 2) къпътiieле osieї, ънde se înbîrtesk roatele. [ἅμαξα, ποῦς].

Ἁμαξοτροχία (ἡ), dipa, че face roata карвлуї, въгашѣ. [ἅμαξα, τροχός].

Ἁμαξουργία (ἡ), = Ἁμαξοπηγία. [din

Ἁμαξουργὸς (ὁ), = Ἁμαξοπηγός. [ἅμαξα, ἔργον].

Ἁμαξοφόρητος (ὁ, ἡ), transportatъ, adъssъ къ карвл. [ἅμαξα, φορέω.].

Ἅμαρ, ατος (τὸ), Dop: în локъ de ἦμαρ.

Ἀμάρα [ἄμη, αἴρω], ας (ἡ), каналъ de ъdat, saъ adънat. 2) шанцъ пentrъ strekъreа апелор, ші пекъръцeniilor. 3) шанцъ къ апъ. 4) гъвріле врекілор.

Ἀμαράκινος, η, ον, de maripanъ. [din

Ἀμάρακον (τὸ), ші

Ἀμάρακος (ὁ), plantъ mipositoape, maripanъ.

Ἀμαράντινος, η, ον, de planta Amapantъ. 2) = къ

Ἀμάραντος (ὁ, ἡ), певештежітъ, totdaъna înverzitъ; (prin вrm:) nestrikъcъosъ, вечнікъ. || (sъbst:) Ἀμάραντος (ὁ), ші Ἀμάραντον (τὸ), o plantъ, ші floare, Amarantъ. [ἀ, μαραίνομαι].

Ἀμάργαρος (ὁ, ἡ), neînnodovitъ къ ръргъritare. 2) greш: în локъ de ἁ μάργαρος, poet: Dor: în локъ de ἡ μάργαρος. [ἀ, μάργαρος].

Ἀμάρευμα (τὸ), апъ, saъ пекъръцenie, че кърце prin канале. [din

Ἀμαρεύω, viit: -εύσω. къргъ, шъ върsъ, saъ (strъm:) ъdъ, adънъ prin канале. [ἀμάρα].

Ἀμαριαῖος, α, ον, (prinv: апъ) къргъторъ prin канале. [ші

Ἀμαρὶς, ίδος (ἡ), mikъ каналъ, шънцълецъ. [ἀμάρα].

Ἁμαρτάνω [în afin: къ Ἀβροτέω ші Ἀβροτάζω], viit: -ήσω, ші (mai înpreз:) -ήσομαι (nex: ἥμαρτον, ші mai рар ἡμάρτησα, ші poet: ἤμβροτον, tpe: de къ: ἡμάρτηκα, ші pos: ἁμαρτητέον) къ neterepeskъ; къ isbъteskъ; къ съvîrшeskъ. «Ἥμβροτες, οὐδ' ἔτυχες». Il: E. «Φανείσης δ' ἄρκτου οὗτος μὲν ἀκοντίσας ἥμαρτε». Ksen: (ші miж:) saъ pas:) «Ἁμαρτανόμενα τῇ τοῦ ἀέρος ἀκρασίᾳ». Tefp: 2) мъ înшелъ, мъ amъgeskъ, грешeskъ; (ші bis:) пъкътъieskъ. «Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων». Od: Л. «Τοῦτό τις λέγων οὐκ ἄν ἁμάρτοι τ' ἀληθέος». Ep: «Ζεὺς ἐφορᾷ καὶ τίνυται, ὅστις ἁμάρτῃ». Od: N. «Ἤν τι περὶ ἡμᾶς ἁμαρτάνωσι». Ksen: ші [pas:] «Πάνθ ὅσα ἡμάρτηται (τὰ ἡμαρτημένα) Λακεδαιμονίοις». Ksn: «Ἡμάρτηται ἡ γραφή». Плв: 3) мъ linseskъ (de чева), pierdъ, пъгъveskъ. «Χειρῶν ἐξ Ὀδυσσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς». Od: I. «(Γυνὴ) ἀνδρὸς ἁμαρτάνους' ἁμαρτάνει βίου». Exp:

Ἁμαρτὰς, άδος (ἡ), poet: Ion: în локъ de Ἁμαρτία.

Ἁμαρτέω -ῶ, viit: -ήσω în локъ de Ὁμαρτέω.

Ἁμαρτῇ, saъ Ἁμαρτῇ. poet: în локъ de Ὁμαρτῇ.

Ἁμάρτημα (τὸ), = Ἁμαρτία. [ἁμαρτάνω].

Ἁμαρτηρὸς, ὰ, ὸν, пъкътosъ; amъцitъ; гpemitъ. [ші

Ἁμαρτητικὸς, ὴ, ὸν, aплекатъ sпре a грeші, a пъкътui; чел че obiчnuit, ші maї de mьлte opї nь nemepeшte, грешеште, ші чл: «Περὶ ταῦτα ὁ μὲν ἀγαθὸς κατορθωτικὸς ἐστὶν, ὁ δὲ κακὸς ἁμαρτητικός». Apist: [ші

Ἁμαρτία (ἡ), neneмepipe, грешealъ; пъкатъ, кълкape de Dьmnezeeшteле поpьnчї. [ἁμαρτάνω].

Ἁμαρτίνοος (ὁ, ἡ), чел кь minte гpeшitoape (шiepdьtъ); nemintosъ; smintitъ. [ἁμαρτάνω, νόος -οῦς].

Ἁμάρτιον (τὸ), noet: în локъ de Ἁμάρτημα. [ἁμαρτία].

Ἁμαρτοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἁμαρτάνω, ἔπος] грeшitь în кьвinteле sale; вorвitopъ de впеле în локъ de алteле, nepodъ în ,вorвipe. 2] neînшlinitopь, nesъвîpшitopъ de кîte ziчe.

Ἁμαρτολόγος (ὁ, ἡ), = Ἁμαρτοεπής. [ἁμαρτάνω, λόγος].

Ἀμαρτύρητος, ші Ἀμάρτυρος (ὁ, ἡ), nemърtьpisitъ, neпstinчosъ a se doвedi прin maptьpiї; nedoвeditъ; de некрezьt. [ἀ, μαρτυρέω, ші μάρτυς].

Ἀμαρτύρως, adв: fъръ maptьpї, saъ мъртьpiї; fъръ dovadъ. [ἁμάρτυρος].

Ἁμαρτωλὴ, ші (Ion:) Ἁμαρτωλίη (ἡ), noet: = Ἁμαρτία. [ші

Ἁμαρτωλὸς, ὴ, ὸν, пъкътosъ, adiкъ грeшitъ, ші sвиbsъ ла грешелї. [ἁμαρτάνω, ὄλλω].

Ἀμαρυγὴ (ἡ), noet:=Μαρμαρυγὴ, strълъчipe. 2) iste, aцerъ мiшkape (прinч: a лъмiueї, ші a трьпьpilор лъminoase. sn: e: a окilор, dap (maї întins) ші a вьzелор, ші a пічoарелор). 3) (îm:) sвîpчitьpeле oбpaзьльї. [ші

Ἀμάρυγμα (τὸ), = Ἀμαρυγή. [din

Ἀμαρύσσω, вiit: -ύξω. noet: =Μαρμαρύσσω, strълъчeskъ, skoцъ paze, skînteiezъ, лъчeskъ.

Ἀμὰς, άδος (ἡ), noet: (adiekt:) koрaвie (bezї mi Ἀμίς). [ἀμεύω].

Ἁμὰς, Dop: în локъ de ἡμετέρας, ak: îm: fem: ал льї ἁμός.

Ἁμᾶς, Dop: = ἡμᾶς. ak: îm: ал льї ἐγώ.

Ἄμας ak: îm: льї Ἄμη.

Ἀμάσας, ασα, αν, Dop: în локъ de Ἀμήσας, nex: de пapїч:, ші

Ἀμάσεται, Dop: în локъ de Ἀμήσεται, miж: вiit: xot: ал льї Ἀμάω.

Ἀμάσητος (ὁ, ἡ), nemestekatъ, saъ de nemestekat. [ἀ, μασάομαι].

Ἀμαστίγωτος [ἀ, μαστιγόομαι], ші

Ἀμάστικτος (ὁ, ἡ), nebьtьtъ кь вiчiьл, nebiчiьitъ. [ἀ, μαστίζω].

Ἁμασυκὰς, άδος (ἡ), вnъ felъ de пomъ (шъръ, saь върь). [ші

Ἁμάσυκον (τὸ), вnъ felъ de мepe, saь пepe, чe se кok пe вpemea smoкinelop (bezї ші Ἁμαμηλίς). [ἅμα, σῦκον].

Ἁματροχάω -ῶ, вiit: -ήσω. алepгъ înpeвnъ (maї кь seamъ desпpe кarъ, a ле кърора poate s'aь înкьркat, saь sînt anpoane de a se înплetiчi вneле кь алteле). [ші

Ἁματροχία (ἡ), noet: лoвipe вna de anta (înплътiчipe) a poatелор a doъ тръвьрї, чe алeapгъ înpeвnъ de o notpівъ. [ἅμα, τροχός].

Ἀμάτωρ, ορος (ὁ, ά), Dop: în локъ de Ἀμήτωρ.

Ἀμαυρόβιος (ὁ, ἡ), тръitopь de o вiaцъ întьnekatъ (neînsemnatъ, neслъвitъ). [ἀμαυρός, βίος].

Ἀμαυρόκαρπος (ὁ, ἡ), dъtътopь de podь негрь. [ἀμαυρὸς, καρπός].

Ἀμαυρός [ἀ, μαίρω, prim: ал льї μαρμαίρω] ὰ, ὸν, întьnekosъ, înkisъ, негрь, saь ape aвia se кьnoaшte, aвia se zъpeшte; (fir:) слaвь; înвekitъ; neînsemnatъ. «Λυχνάριον («Εἴδωλον, «Ἶχνος) ἀμαυρόν». «Ἐλπὶς («Γενεὰ, «Δόξα) ἀμαυρά». «Πυρετὸς ἀμαυρός». Apet: [de вnde

Ἀμαυρότης (ἡ), însвшimea (karakteрь) întьnekosълъї, întьnekъчiьne; (fir:) слъвiчiьne; neînsemnътate.

Ἀμαυροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: aвia, întьnekos въzьtъ. [ἀμαυρὸς, φαίνω].

Ἀμαυρόω -ῶ вiit: -ώσω. întьnekъ; înnerpeskъ; (fir:) слъвeskъ; fakъ neînsemnatъ; прътъdeskъ. «Θυομένῳ δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἀμαυρώθη ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ep: «Ἡμαυρωμένος τὰς ὄψεις (τὴν ἀκοὴν)». Пл: «Χρὴ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν». Пind: «Τοῦ Λεωνίδου τὴν μεγίστην ἡμαύρωκε (ὁ Ἡρόδοτος) πρᾶξιν». Пл: «Εἰ κ'ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη». Es: [ші

Ἀμαυρῶς. adв: întьnekat, aвia. «Κατακούειν ἀμαυρῶς ῥοίζου τινος ὑπὲρ κεφαλῆς περιελαυνομένου». Пл: [ἀμαυρός].

Ἀμαύρωσις, εως (ἡ), întьnekape; înnerpipe; слъвipe; (prinч:) o natimъ a oкilор, повъialъ. [ші

Ἀμαυρωτικὸς, ὴ, ὸν, nьtinчosъ, destoїnikъ de a întьneka, a înnerpi; de a слъ-

i, a înnovъia okĭ, ші чл: [ἀμαυρόω].

'Αμάχανος (ὁ, ἁ), Dor: în локъ de 'Αμήχανος.

'Αμαχεὶ(χὶ) [ἄμαχος], ші

'Αμαχητὶ, adv: fără вътълie, pesвoiŭ, saŭ чearтъ. [ші

'Αμάχη(χε)τος [ἀ, μαχέομαι], [ші

Ἄμαχος (ὁ, ἡ), невътътъ, neresвoitŭ. «Οἱ δὲ ἀμάχητοι ἑκατέρων ἴσασιν, ὅτι» Ksen: «Τὴν ἡμέραν ἄμαχοι διήγαγον». Ksen: 2) =='Ακαταμάχητος. «Χεὶρ, («Δυναστεία) —». «Κάλλος («Κακὸν) ἄμαχον». Ksen: «'Απότομός τε γὰρ ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις καὶ ἄμαχος». Ep: «Ἕκτορα Τροίας ἄμαχον κίονα». Hind: 3) =='Αμήχανος, nesъvîrşitŭ, nepътinчosŭ. «Ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος». Hind: 4) (fir:) kovîrşitorŭ, nemъrdinitŭ, nenъmъratŭ. «Εἰς ὑπεροψίαν ἐξαρθεὶς ἄμαχον». Ssid. «'Ιχθύων ἀπηνέγκατο («Χειρῶνος καταῤῥήγνυται) πλῆθος ἄμαχον». El: [ἀ, μάχη]. [de unde

'Αμάχως, adv: =='Αμαχεί. 2) kъ kovîrşire, prea mъlt. «Ἑώρων γὰρ αὐτὸν σπεύδοντα τοῦτο ἀμάχως». Ssid:

'Αμάω -ῶ [ἄμη], biit: ήσω. (în цen:) taiŭ; (iap în partik:) sechерŭ; (prin вrm:) strînгŭ, grъmъdeskŭ; (fir:) laŭ podŭ, kîntirŭ, dobîndeskŭ. «'Αντὶ ταύτης τῆς δι-αίτης τὴν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα. Pl:

'Αμβαίνω, noet: în локъ de 'Αναβαίνω.

'Αμβαλεῦ, Eol: noet: în локъ de 'Αναβαλοῦ.

'Αμβάλλομαι, noet: în локъ de 'Αναβάλλομαι.

Ἄμβασε, noet: în локъ de 'Ανεβίβασε.

'Αμβάσῃ, noet: Dor: în локъ 'Αναβήσῃ, 2: sinr: neps: a biit: laĭ 'Αναβαίνω.

Ἄμβασις, ιος (ἡ), noet: în локъ de 'Αναβασις.

'Αμβάτης, ου (ὁ), noet: în локъ de 'Αναβάτης.

'Αμβατὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de 'Αναβατός.

Ἄμβη, ης (ἡ), Ion: în лонъ de Ἄμβων.

'Αμβήξατο, noet: în локъ de 'Ανεβήξατο, 3: sinr: neps: a nex: 1: al laĭ 'Αναβήσσω.

Ἄμβικος, ου, ші

Ἄμβιξ, ικος (ὁ), (în цen:) пахарŭ, kъпъ, oalъ; (dap în part:) kапакъ de kazanъ de skos рвkiŭ ші алтеле, ші kiap ачел kazanъ, латвікъ (λαμβίκος, din aравікъл 'artikolъ ші Ἄμβικος).

'Αμβλακέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: ἤμβλακον) noet: în локъ de 'Αμπλακέω.

'Αμβλακία (ἡ), noet: în локъ de 'Αμπλακία.

'Αμβλήδην, adv: noet: în локъ de 'Αναβλήδην.

'Αμβλίσκω, ші

'Αμβλόω -ῶ, biit: -ώσω, [ἀμβλὺς, saŭ βλώσκω] (strъm:) faкъ a лепъda, ші (nestr:) лепъdъ копілъ. «Αἱ μαῖαι, φαρμάκια διδοῦσαι, ὃ ἐὰν δόξῃ ἀμβλίσκειν, ἀμβλίσκουσι». Pl: 2) = 'Αμβλύνω. «'Αμβλοῦνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς πρωτοτόμου (ἀμπέλου)». Tfr: se orbesk.

'Αμβλυγώνιος (ὁ, ἡ), (mtmt:) чел kъ unгiърї tewite (înnpot: de ὀξυγώνιος). [ἀμβλὺς, γωνία].

'Αμβλύζω, noet: în локъ de 'Αναβλύζω.

'Αμβλυντὴρ (ὁ), noet: timnitorŭ; slъвitorŭ. [ші

'Αμβλυντικὸς, ἡ, ὸν, чел kъ пътere, însкшime de a timni, timnicosŭ. «Οἱ ἄλες ὄψεως ἀμβλυντικοί». Dskp: [din

'Αμβλύνω, biit: υνῶ. timneskŭ; tewеskŭ (stpikŭ askкцimea); (fir:) faкъ neaktivŭ, neaцerŭ; slъвeskŭ. «Τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας». Damask: (ші nas:) «Τῆς τε συμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι». Tsv: [ші

'Αμβλυόεις, εσσα, εν. noet: în локъ de 'Αμβλυντικός. [din

'Αμβλὺς, εῖα, ύ, (înnp: de ὀξύς) timnъ, temitŭ, netъiosŭ, neînцepъtorŭ; (fir:) neaktivŭ, molicosŭ, timnitŭ la minte. «Ξιφίδιον ἀμβλύ». Pl: «'Αμβλεῖα γωνία». Matem: «'Αμβλυτέρους αὐτοὺς ἐποίησε πρὸς τὴν μάχην. Pl: «Τοὺς ἀφυεστέρους καὶ ἀμβλυτέρους τὴν φύσιν». Ksen: || (nest:) ἀμβλὺ, adv: (în локъ de neîntp: ἀμβλέως). «'Αμβλὺ ὁρᾷν (ἀκούειν ші чл:)». ші komnp: saŭ sъperл: «'Αμβλύτερον, ἀμβλύτατα αὐτὸς ἑαυτοῦ ὁρᾷ. Pl:

'Αμβλυσμὸς (ὁ), = Ἄμβλωσις. [ἀμβλύνω].

'Αμβλυτέρως, adv: kъ maĭ mъlt timnitate. [ἀμβλύτερος].

'Αμβλύτης (ἡ), timnitate, neivцealъ. 2) (fir) neaktivitate, molicivne de dъxŭ, neaцepime în лъkpъ. [ἀμβλύς].

'Αμβλύω, biit: -ύσω, mъ timneskŭ, sîntŭ timnŭ; slъвeskŭ.

'Αμβλυωγμὸς (ὁ), [ἀμβλυώσσω] = 'Αμβλυωπία.

'Αμβλυωπέω -ῶ, biit: -ήσω, =='Αμβλυώσσω. [din

'Αμβλυωπὴς, ές (ὁ, ἡ), (nas:) пътimaшŭ de timnicivne въzълаї, skъrtŭ la bedepї; (ші desnpe plante). «'Αμβλυωπεῖς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀμπέλου. 2) (aktivŭ) privinвitorŭ de slъвicivnea вedepilor. «Ὁ

φακὸς ἀμβλυωπής». Dskp: »Τὸ ὤκιμον ἀμβλυωπές». Dskp: (bezĭ ші 'Αμβλώψ). [ἀμβλύς, ὤψ]. [de кnde

'Αμβλυωπία (ἡ), tîmpičiвne, slъвičiвne a vъzкlяĭ.

'Αμβλυωπὸς (ὁ, ἡ), = 'Αμβλυωπής.

'Αμβλυώσσω(ττω), [ἀμβλύς, ὄσσεα], вiit: ώξω. pъtimeskъ de slъвičiвnea vъzвlяĭ, sîntъ skвptъ ла bedepĭ, nв vъzъ вine.

'Αμβλωθρίδιον (τὸ), lепъdъtвръ (lепъdatъ prвпkъ). 2) = φθόριον, doktopie de a lепъda (prвпkвл).

"Αμβλωμα (τὸ), = 'Αμβλωθρίδιον, lепъdъtкръ. [ἀμβλόω].

'Αμβλωπὴς, έος, ші

'Αμβλωπὸς, οῦ (ὁ, ἡ), ='Αμβλυωπής, -πός.

'Αμβλώσιμος, η saъ ος, ον, poipivitъ, indemînatikъ ла lепъdъtвръ. || «Ἥμαρ ἀμβλώσιμον». Maks: (pepifp:, în локъ de

"Αμβλωσις [ἀμβλόω], εως (ἡ), lепъdape de fътъ.

'Αμβλώσκω, = 'Αμβλίσκω.

'Αμβλώσσω(ττω), вiit: -ώξω, ='Αμβλίσκω. ші 2) ='Αμβλυώσσω.

'Αμβλὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet: ='Αμβλυωπής. «Κατ' εὐφρόνην ἀμβλῶπες αὐγαί, κ' οὔ σε γινώσκω. Exp:

'Αμβόαμα (τὸ), noet: Dop: în локъ de 'Αναβόημα.

'Αμβοάω -ῶ, вiit: ήσω, noet: în локъ de 'Αναβοάω.

"Αμβολα (τὰ), în локъ de ἀνάβολα, ші =σύμβολα, miжlokвл anteneĭ, кnde este legatъ de kataptъ. «Τῆς δέ κεραίας τὸ μέσον τὸ κατὰ τὸν ἱστὸν ἄμβολα καί σύμβολα». Плd:

'Αμβολὰ, ᾶς (ά), Dop: în локъ de 'Αμβολή.

'Αμβολάδαν, Dop: în локъ de

'Αμβολάδην, adв: Ion: noet: în локъ de 'Αναβολάδην.

'Αμβολὰς, άδος (ἡ), în локъ de 'Αναβολὰς (se înцel: γῆ), malвл, че se face me marцinea шапцвляĭ din пъmîntвл, че se skoate dintp' însвл sъpînds se.

'Αμβολὴ (ἡ), Ion: noet: în локъ de 'Αναβολή.

'Αμβολιεργὸς (ὁ), noet: amînъtopъ, întîpziitopъ tpевіĭ sале; tpîndavъ, лепешъ. [ἀμβολίη, ἔργον].

'Αμβολίη (ἡ), Ion: în локъ de 'Αναβολή.

'Αμβροσία (ἡ), amвposia, xpana zeiлop. (bezĭ 'Αμβρόσιος).

'Αμβροσίοδμος (ὁ, ἡ), noet: чел кв miposъ de amвposie. (ἀμβροσία, ὀδμή].

'Αμβρόσιος, α saъ ος, ον, noet: [ἄμβροτος] nestpikъчosъ, nemвpitopъ, zeeskъ; (npin вpm:) minвnatъ (ла miposъ, dвлчeaцъ, fpвmвseце, ші чл:), гpaцiosъ.

'Αμβροτεῖν, noet: în локъ de 'Αμαρτεῖν, nex: ал 2: ал înf:, ші

"Αμβροτον, noet: în локъ de ἥμαρτον, nex: ал 2: ал xot: лвĭ ámapтáνω.

"Αμβροτος (ὁ, ἡ), noet: = (dap maĭ întpeв: de kiit) 'Αμβρόσιος. (ἀ, βροτός].

"Αμβυξ, υκος (ὁ), = "Αμβιξ.

"Αμβων [ἀναβαίνω], ωνος, вzzъ întinsъ ші întoapsъ întъвntpв de павъzъ, de пахаръ, de вlidъ, ші чл: «Κώθων ἄμβωνας ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν τοῦ ὕδατος». Ai: 2) шipъ de dcaлвpĭ, 'пълцime mвntoasъ (maĭ кв seamъ întpeжвpвл вneĭ въĭ) (bezĭ ші ὀφρύς). 3) (Bisep:) amвonъ.

'Αμβῶσαι, Ion: noet: în локъ de 'Αναβοῆσαι. nex: ал inf:, ші

'Αμβώσας, Ion: noet: în локъ de 'Αναβοήσας, nex: ал паpтч: лвĭ 'Αναβοάω.

"Αμε, Dop: în локъ de ἐμὲ, saъ ἡμᾶς.

'Αμέγαρτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, μεγαίρω] (despre лвкpвpĭ)="Αφθονος, înвîлшвratъ, твлtъ, mape, înfpikowatъ. «Πόνος («Μάχη, «"Ανεμος ші чл:)—». Om: 2) (despre oameni) = "Αζηλος, nepîвnitъ, neînsemnatъ, tikълosъ. «'Αμέγαρτε συβῶτα. Od:P:

'Αμεγέθης, εος (ὁ, ἡ), чел fъpъ тъpime. [ἀ, μέγεθος].

'Αμέθεκτος (ὁ, ἡ), neînпъpтъшitъ (nas:). 2) (akt:) ='Αμέτοχος, непърtашъ. [ἀ, μετέχω]. [de кnde

'Αμεθέκτως, adв: fъpъ înпъpтъшipe.

'Αμεθεξία (ἡ), neînпъpтъшipe.[ἀ,μέθεξις].

'Αμεθόδευτος, ші 'Αμέθοδος (ὁ, ἡ), чел fтpъ metodъ (miжlokъ, memtewвгъ, pîndвialъ), nemewtewвцitъ, nepervлatъ. [ἀ, μεθοδεύω].

'Αμέθυσος(στος) (ὁ, ἡ), (despre oam:) nebeцivъ, neînвътiatъ; (despre лвкp:) pisinitopъ, saъ препъzitopъ de вецie. «"Εστι δὲ (τὰ πικραμύγδαλα) καὶ ἀμέθυσα προλαμβανόμενα, ὅσον ἑ ἢ ζ'.» Diskp: (de кnde 2) (sввst:) вnъ felъ de preцioasъ piatpъ, ші o вврianъ, sokotite de astfeл. [ἀ, μεθύω].

'Αμειαγώγητος (ὁ, ἡ), nekîntъpitъ; nevepkatъ, nevepvetatъ. [ἀ, μειαγωγέω].

'Αμείβω (bezĭ 'Αμεύω), вiit: ἀμείψω (tpe: de кв: ἤμειφα, ші nas: ἤμειμμαι, nex: ἠμείφθην, ші nos: ἀμειπτέον), skimвъ, лasъ вna ші iaъ алta, saъ tpekъ dintp' вna întp' алta. «Μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βρο-

τησίαν». Εвр: «Δάμαρτ' ἀμείψας». Εвр: «Πολλὰ ἀμείβων χρώματα, ὥσπερ ὁ χαμαιλέων». Iвл: «Καὶ ἡ μὲν ἤμειψε τὸ εἶδος εἰς κορώνην, ἡ δὲ εἰς νυκτερίδα». Ел: (ші міжл:) «Κύκνον ἀμειψάμενος». Epigr: «Ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων». Іл: A. (de вnde) «Ἀμείβοντες». stînnii, ve din жos fiind despърцiцĭ, вniudвse ла вîrfъ вnpiжinesк o zidipe. «Ἄλλοτε ἄλλην γῆν ἀμείβων». Лвч: (ші між:) »Θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται». Іл: O: «Θύραν ἐκ θύρας ἀμείβων». Евр: вmвlînd din вmъ în вшъ. «Ἀμειψον δώματα». Плт: (ші міжл:) «Ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμειβόμενος». Пл: »Ἀμείψασθαι πύλας». Плт: »Ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων». Іл: K: (ші în ел: ші fir:) «Πάντας ἀζήλους ἀπέδειξε τοὺς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἀμείψαντας». Epd: мвpiцĭ. 2) faкъ вкimвъ. «Γλαῦκος πρὸς Διομήδην τεύχε' ἄμειβε χρύσεα χαλκείων». Іл: Z. (ші між:) «Ἀμείβομαι γῆν οὐρανοῦ». Пл: 3) (ші міжл:) daв вnpe pesплатъ, pesплътeскв. «Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀμείβεται». Евр: Ταῦτα τοὺς φίλους ἀμείψατο». Евр: «Οὐχ οἷόν τ' εἶναι τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι». Bas: «Ἀμείψομαί σε τῆς δε τῆς δικαιοσύνης». Лвч: «Δώροις τοὺς θεοὺς ἠμείβετο». Epd: (ші пas:) «Φόνος ἀμείβεται φόνῳ». Евр: 4) ввкvedezъ, вpmezъ (în локвл) алтвia. «Ἀγρυπνίαν ὕπνος ἀμείβεται». Грг: «Ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον». Od: I: «Ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε». Ep: 5) pesпвnzъ. «Τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ἠμείφθη». Вавр: «Αὐτίκα δ' εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ». Od: M: «Προσαγορεύει με ἡ γυνὴ, καὶ ἀμείβομαι αὐτὴν ὁμοίως». Лвч: «Ἐκείνων δὲ τὴν προσαγόρευσιν μετὰ φωνῆς πολεμικῆς ἀμειψαμένων». Пл: «Ἀνεβόησαν αἱ λοιπαὶ γυναῖκες, ἠμείψατο δὲ ἡ Οὐολουμνία». Пл: (ші fъpъ ак:) «Μουσάων θ' αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ». Іл: A. (вezî ші пвш: 4) «Ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσι ἔστασαν». Od: Γ.

'Αμειδής, έος (ό, ή), ші

'Αμείδητος (ό, ή), пezîmвitъ, nepîsъ; (прin вpш:) пosomopîtъ, вelвatikъ; înfiopътopъ. «Ῥήξασαι κενεῶνας ἀμειδήτοιο βαράθρου»: Opf: [ἀ, μειδάω]. [de вnde

'Αμειδήτως, adв: пezîmвit, пosomopît.

'Αμείλικτος(χος), ου (ό, ή), nemoiatъ, neîndвплекатъ вnpe eptape ші mîlostiвipe. [ἀ, μειλίσσω].

"Αμεινον, пext: лвї 'Αμείνων. || (adв:) =къ

'Αμεινόνως, adв: maї вine.

'Αμεινότερος, α, ον, пoet: în локъ de 'Αμείνων, ονος (ό, ή), компар: (пергл:) ал лвї 'Αγαθὸς, maї вдпъ, maї вiteazъ, maї вredniкъ, ші чл: || (пext:) "Αμεινον (se ia A' în локъ de simплв пos:) «Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν· οὐ γὰρ ἄμεινον». Es: (Б' în локъ de adв:) «Αἰσχρὸν περιόρᾶν τὴν Ἀσίαν ἄμεινον πράττουσαν τῆς Εὐρώπης». Iвкр:

'Αμείρω, вiit: έρσω, пoet: = 'Αμέρδω.

'Αμειψοκοσμέω -ῶ, вiit: -ήσω = Μετακοσμέομαι. [ἄμειψις, κόσμος].

'Αμειψορρῠσμέω -ῶ, вiit: -ήσω. вкimвъ fopmъ, mъ pefopmezъ. [ἄμειψις, ῥυσμός]. [de вnde

'Αμειψιῤῥυσμίη (ή), pefopmaцie.

"Αμειψις [ἀμείβω], εως (ή), вкimвape, prefaчepe, вкimвъ de вna пe алта; pesплътipe; pesввnape; pesпвnsъ.

'Αμειψίχροος, ους (ό), вкimвъчioвъ лa faцъ. [ἄμειψις, χρόα].

'Αμείωτος (ό ή), neînпвцinatъ; nemiчitъ; saъ пenpiimitopъ de înпвцinape, saъ miчipe; înipegъ. [ἄ, μειόω].

'Αμέλγω [de aчeeaші opiц: кв ἀμέρδω], вiit: -ξω, (de вnde ші pom:) мвлгъ. 2) (fir:) iaъ, хръпeскъ (kîte пвцinъ).

'Αμέλει (прinч:) a doa neps: a порвпч: лвї 'Αμελῶ, пв цї пese, fiї liniштitъ; (прin вpm:) adв: i) înтъp: înтp'adevъръ, пegpeшit, înkpedinцat; ші (вneopî ipoпikъ) fie. 2) desлвш: saъ esплik: adikъ, вnpe пildъ.

'Αμέλεια (ή), пegpiжъ, пeпъsape, лene. [ἀμελής].

'Αμελετησία (ή), пekinzвipe, пenpememeditape, пenpegътipe, пenpedenpindepe вnpe чева. [ἀ, μελέτησις].

'Αμελέτητος (ό, ή), пenpememeditatъ, пenpedenpinsъ, пenpegътitъ ла чева. [ἀ, μελετάω]. [de вnde

'Αμελετήτως, adв: fъpъ прememeditape, prerîndipe, pregътipe.

'Αμελέω -ῶ, вiit: -ήσω. пegpiжeskъ; пв 'mî пвsъ; mъ леневeskъ. [din

'Αμελὴς, έος (ό, ή), пegpiжitopъ, леneшъ; tpindaвъ. 2) пegpiжitъ, леневitъ. «Οὐδ' ἀμελὲς τῷ πλουσίῳ τοῦτο». Dem: «Τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ». Dem: [ἀ, μέλει].

'Αμελησία, ας, ші 'Αμέλησις, εως (ή), = 'Αμέλεια. [ші

'Αμελητέος, α, ον, пos: ал лвї ἀμελῶ. [ші

'Αμελητὶ, adв: = 'Αμελῶς. [ші

'Αμέλητος (ό, ή), = 'Αμελητέος. [ἀμελέομαι].

'Αμελία (ή), пoet: în локъ de 'Αμέλεια·

'Αμελλητί, adv: ғъръ amînape, saў înîntîpziepe; în datъ. [din

'Αμέλλητος (ὁ, ἡ), neamînъtopў, neîntîpziitopў; iste. 2) neamînatў, neîntîpziatў; saў nepriimitopў de amînape, de întîpziepe; grabnicў. [ἀ, μέλλω]. [de unde

'Αμελλήτως, adv: = 'Αμελλητί.

"Αμελξις, εως (ἡ), mulgere. [ἀμέλγω].

'Αμελῶς, adv: ку лепевіре, nepъsape, negrіжіре. [ἀμελής].

"Αμεμπτος (ὁ, ἡ), nexulitў, saў de nexulit, nevinios. 2) чел че nu se plînge, (prin grm:) mulgumitў. «Δωρησάμενος δὲ αὐτοῖς πολλὰ, καὶ ἀμέμπτους ποιησάμενος». Ksen: [ἀ, μέμφομαι]. [de unde

'Αμέμπτως, adv: ғъръ xulъ (kateropie, saў plînpere), ғъръ vinў, saў patъ; ку mulgumire.

'Αμεμφὴς, ές (ὁ, ἡ), = "Αμεμπτος. [de unde

'Αμεμφία (ἡ), însuşimea, kalitatea nexulitului. [ui

'Αμεμφῶς adv: = 'Αμέμπτως.

'Αμεμψίμοιρος (ὁ, ἡ), чел че nu se plînge de soarta sa. [ἀ, μεμψίμοιρος].

"Αμεναι, Dop: noet: în locў de 'Αῆναι. înf: al lui "Αω (satisfў).

'Αμενηνὸς, ἡ, ὸν, noet: [vezi 'Αμενής] nepustinicos, slab; (prin grm:) fragedў; lesne de prъpъdit, ui чл:. [de unde

'Αμενηνόω -ῶ, viit: ώσω. noet: slъbescў; stricў; zъdъrnicescў.

'Αμενὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμενηνός. [ἀ, μένος, natere].

"Αμενος, α, ον, Dop: în locў de ἥμενος partu: al lui ἧμαι.

'Αμενητὶ, adv: [ἀ, μένω]. ғъръ a sta, saў a aştepta; în datъ.

'Αμέρα, ας (ἁ), Dop: în locў de 'Ημέρα.

'Αμέργω, viit: -ξω = 'Αμέλγω. 2) kulege, adunў poade, florі, ui чл:

'Αμέρδω [ἀ, μέρος], viit: -σω. linseskў ne vinева de чева. «'Οφθαλμῶν ἄμερσε». Od: Θ. «"Οσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ κορύθων ἄπο λαμπομενάων (κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε)». Om: ui Es: (ui în el:) «"Εντεα καπνὸς ἀμέρδει (se înţ: τοῦ λάμπειν)». (prin grm:) stricъ, prъpъdeşte. (ui nas:) «Δαιτός ἀμέρδεαι». Od: Φ. «Φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς». Il: X.

'Αμερὴς, ές (ὁ, ἡ), neîmpъrţitў în pъrţi. «Σημεῖον ἀμερὲς». Arh: 2) nepъrtinitopў. «Δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. [ἀ, μέρος]. [de unde

'Αμερία (ἡ), însuşimea, kalitatea lui 'Αμερής. [de unde

'Αμεριαῖος, α, ον, = 'Αμερὴς; (prin grm:) 2) = 'Αχαριαῖος, prea mikў.

'Αμεριμνάω -ῶ, viit: -ήσω. neîngrіжesў, sîntў ғъръ grіжъ. [ἀμέριμνος]. [de unde

'Αμεριμνησία, ui 'Αμεριμνία (ἡ), negrіжъ, nepъsare; odihnъ.

'Αμέριμνος (ὁ, ἡ), neîngrіжatў. 2) neîngrіжitў. «Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως». Sof: [ἀ, μέριμνα]. [de unde

'Αμερίμνως, adv: ғъръ grіжъ; ғъръ îngrіжire.

'Αμέριος, Dop: în locў de Ἡμέριος.

'Αμέριστος (ὁ, ἡ), nepriimitopў de împъrţire; neîmpъrţitў. [ἀ, μερίζομαι].

'Αμερμηρεὶ(ρὶ), adv: noet: [ἀ, μερμαίρω] = 'Αμερίμνως.

"Αμερος, α, ον, Dop: în locў de ἥμερος.

'Αμέρσαι, nex: 1" al inf: lui 'Αμέρδω.

'Αμερσίγαμος (ὁ, ἡ), noet: linsitopў, saў onpitopў de nuntъ. [ἄμερσις, γάμος].

'Αμερσίνοος, ους [ἄμερσις, νόος], ui

'Αμερσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: linsitopў de minţi (nebunitopў). [ἄμερσις, φρήν].

'Αμερῶς, adv: ғъръ mъrţi, saў împъrţire, neîmpъrţit. [ἀμερής].

"Αμες, saў Ἄμες, saў 'Αμὲς, Dop: saў Eol: în locў de ἡμεῖς. noi, îm: al lui ἐγώ.

'Αμεσίτευτος (ὁ, ἡ), linsitў de miжlocitopў; nepriimitopў de miжlocire. [ἀ, μεσιτεύω].

"Αμεσος (ὁ, ἡ), nepriimitopў de miжlocire. «Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τῶν ἀμέσων εἰσίν· ἡ γὰρ θατέρου ἄρσις τὸ ἕτερον πάντως ἀντεισάγει». Arh: [ἀ μέσον]. [de unde

'Αμέσως, adv: ғъръ miжlocire, nemiжlocit.

'Αμεταβάτος (ὁ, ἡ), ui adv: -άτως, nestrъmutatў, nemiscatў dintr' unў locў într' altul. (de unde 2) (Gram:) «Ῥῆμα ἀμετάβατον». verbў nestrъmutitor (de actibitate). [a, μεταβαίνω].

'Αμεταβλησία (ἡ), neschimbъciune. [din

'Αμετάβλητος = 'Αμετάβολος (ὁ, ἡ), neschimbъcios; neschimbatў; neprefъcutў. [ἀ, μεταβάλλω].

'Αμετάγνωστος (ὁ, ἡ), = 'Αμεταμέλητος, nekъitў, neschimbatў în пъrere, strъnitopў într' a le sale. [ἀ, μεταγιγνώσκομαι].

'Αμετάδοτος (ὁ, ἡ), neîmpъrtъşitopў (nedarnicў); saў de neîmpъrtъşit. [ἀ, μεταδίδομαι].

'Αμετάθετος (ὁ, ἡ), = 'Αμετάβλητος. [ἀ, μετατίθεμαι].

'Αμετακίνητος (ὁ, ἡ), nemiscatў, nekliн-

titŭ din локŭ; statopnikŭ. [ἀ, μετακινέομαι]. [de вnde

'Αμετακινήτως, adв: în nemişkare, neклintipe din локŭ, mi ул:

'Αμετάκλαστος (ό, ή), neſърîmatŭ; netъiatŭ; (fig:) neînfrîntŭ, neskimвatŭ, neîndвплекатŭ. [ἀ, μεταклάομαι].

'Αμετάκλητος (ό, ή), nekematŭ, neîntopsŭ înanoĭ; neспpitŭ, neginstŭ. [ἀ, μετακαλέομαι].

'Αμετακλινὴς, έος (ό, ή), neînkoвoiatŭ; nemлъdiosŭ; neплекатŭ. [ἀ, μετακλίνω].

'Αμετάληπτος (ό, ή), = 'Αμέθεκτος, neînпърtъmitŭ. 2) (fig:) = 'Ακατάληπτος, nepríчепатŭ, neînцeles. [ἀ, μεταλαμβάνω].

'Αμετάλλακτος (ό, ή), neskimвatŭ, nepreſъквtŭ. [ἀ, μεταλλάσσω].

'Αμεταμελητὶ, adв: = 'Αμεταμελήτως, ſъръ къinцъ. [din

'Αμεταμέλητος (ό, ή), (mi adв:) -ήτως, = 'Αμετανόητος, nekъitŭ, neskimвatŭ în пърepea sa. 2) nepriчinвitorŭ de къipe, adikъ, nepтрв кape nв se къieмte чineва; (prin вpm:) sirвpŭ, statopnikŭ; neskimвъчosŭ. «'Αμεταμέλητα τὰ χαρίσματα τοῦ θεοῦ». Skp: [ἀ, μεταμέλητος].

'Αμετανόητος (ό, ή), = 'Αμεταμέλητος. «'Αμετανόητον τὴν ἀνάληψιν, καὶ τὴν διαλλαγὴν βέβαιον εἶναι προσήκει». Λвч: [ἀ, μετανοέω].

'Αμετάπειστος (ό, ή), neîntopsŭ, neskimвatŭ dintr'a sa пърepe, nedesdвплекатŭ. [ἀ, μεταπείθομαι].

'Αμετάπλαστος (ό, ή), nepreſъквtŭ, nepeformatŭ. [ἀ, μεταπλάττω].

'Αμεταποίητος (ό, ή), nepreſъквtŭ, neskimвatŭ. [ἀ, μεταποιέω].

'Αμετάπταιστος (ό, ή), nenotiknitŭ; nekъzвtŭ în грешалъ. [ἀ, μεταπταίω].

'Αμεταπτωσία (ή), însвmimea, mi карактерл лвĭ

'Αμετάπτωτος (ό, ή), nekъzвtŭ; neskimвatŭ; statopnikв. [ἀ, μεταπίπτω].

'Αμετάστατος, (ό, ή), nestrъmвtatŭ; neskimвatŭ; nepreſъквtŭ. [ἀ, μεθίσταμαι].

'Αμεταστρεπτεὶ(πτὶ), adв: ſъръ înтoapчepe înanoĭ. [mi

'Αμετάστρεπτος, mi 'Αμετάστροφος (ό, ή), neîntopsŭ înanoĭ. 2) (fig:) neskimвatŭ, neîndвплекатŭ, neîntopsŭ din (stървitorŭ în) пърepea sa; saŭ nepъzъtorŭ, neatinsŭ. (bezĭ mi 'Ανεπίστρεπτος). [ἀ, μεταστρέφομαι].

'Αμετάτρεπτος (ό, ή), = 'Αμετάβλητος, mi 'Αμετάπειστος, neskimкatŭ. [ἀ, μετατρέπομαι].

'Αμετατροπία (ή), neskimвъчiвne. [din

'Αμετάτροπος (ό, ή), = 'Αμετάτρεπτος, neskimвъчosŭ, nepreſъквtŭ. [ἀ, μετατροπή].

'Αμεταφόρητος, mi 'Αμετάφορος (ό, ή), netpansпoptatŭ, nestrъmвtatŭ, neskimвatŭ; (mi în Grm:) neîntpeввinцatŭ în metafope. [ἀ, μεταφορά].

'Αμεταχείριστος (ό, ή), neîntpeввinцatŭ; saŭ nenpiimitorŭ de întpeввinцape, netpaktaвilŭ (neckonomisitŭ). [ἀ, μεταχειρίζομαι].

'Αμέτερος, α, ον, Dor: în локŭ de Ημέτερος.

'Αμετεώριστος (ό, ή), neînnъцatŭ; (mi (fig:) nemîndpitŭ; greĭ, înцelentŭ; nezadapnikŭ. [ἀ, μετεωρίζομαι].

'Αμέτοχος (ό, ή), nenъrtaшŭ, neînпърtъmitŭ (din чева). [ἀ, μετέχω].

"Αμετρα, adв: = 'Αμέτρως, ſъръ mъsвръ. [ἄμετρος].

'Αμετρὴς, έος (ό, ή), = кв

'Αμέτρητος, ος mi noet: η, ον = "Αμετρος, nemъsвpatŭ, nemърцinitŭ, mape. [ἀ, μετρέω]. [de вnde

'Αμετρήτως, mi

'Αμετρὶ, adв: = 'Αμέτρως, nemъsвpat. [mi

'Αμετρία (ή), nemъsвръtate; koвîpшipe; nemърцinitъ mъpime. [ἄμετρος].

'Αμετροβαθὴς, έος (ό, ή), ſъръ mъsвръ adînkŭ. [ἄμετρος, βάθος].

'Αμετρόβιος (ό, ή), noet: în локŭ de μακροβιώτατος, trъitorŭ neste mъsвръ, foapte лвng-вieцвitorŭ. [ἄμετρος, βίος.]

'Αμετροεπὴς, έος, (ό, ή), = 'Απεραντολόγος, nemъsвръtorŭ, nekвmпъnitorŭ de ворвеле зале, nerîndităŭ, nesokotitŭ în ворвire. [ἄμετρος, ἔπος].

'Αμετρόκακος (ό, ή), neste mъsвръ ръŭ; nemърцinitŭ în реле. [ἄμετρος, κακός].

'Αμετρολογέω -ῶ, вtit: -ήσω. ворвeskŭ ſъръ шъшвръ, вrfeskŭ. [ἄμετρος, λόγος].

'Αμετροπότης, ου (ό), neste, saŭ ſъръ mъsвръ вътorŭ. [ἄμετρος, πίνω].

"Αμετρος (ό, ή), чел neste, saŭ ſъръ mъsвръ, koвîpшitorŭ. «Δαρεικοὺς ἀμέτρους τινας». Ksen: «Γαστρὸς ἀμέτρου τράπεζα». Ksen: 2) (în noesie desnpe вerвarĭ) чел ſъръ metpe. [ἀ, μέτρον]. [de вnde

'Αμέτρως, adв: ſъръ mъsвръ, nemъsвpat; кв koвîpшipe.

'Αμευσιεπὴς (ό, ή), noet: [ἀμεύω, ἔπος] skimвътorŭ de ворвe, ворвitorŭ în întpeвърî mi pesпвnsвpî.

'Αμεύσιμος (ό, ή), noet: [ἀμεύω] =Διοδεύσιμος, de netpekвt.

'Αμευσίπορος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμεύω, πόρος] (ὁδὸς, кале) шовъіть, skimвъчioвъ, пв dreantъ.

'Αμεύω [ἄμω, ἀμέω], noet: = 'Αμείβω, skimвă; pesплъteskă; (maĭ des) трскă; (fir:) întpekă; (upin врm:) вірвieskă.

'Αμὴ, ῆς (ἁ), fem: ал лвĭ 'Αμός, Dop: în локă de ἡμέτερος.

"Αμη (ἡ), коазъ, seчеръ, 2) sanъ. 3) гревлъ. 4) гълeatъ (de вkos anъ). (bezĭ шi 'Αμίς).

'Αμῆ, saă 'Αμῇ, adв: (npinч: dat: ал neiнtp: 'Αμός = Τίς), întp'вn kină. (bezĭ врнътorвл).

'Αμηγέπη (ποι, που, πως), adв: de kină, шi de локă (nedefinită), întp'вnă kină, opkвm; întp'вnă локă, вndeва, op вnde; op квm se ва întîmпла.

'Αμὴν, adв: întърпtinъ, saă noftitivă, amin, (zîvepea se вokoteшte евpeeaскъ, dap noate s' a fopmat din Dop: Ἀμήν în локă de ἦ μήν). bezĭ ἦ.

"Αμην, ак: ал лвĭ "Αμη, saă "Αμης.

'Αμήνιον (τὸ), bezĭ "Αμμιον.

"Αμηνις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = кв

'Αμήνιτος (ὁ, ἡ), nemînioвă; nepiitopă de minie. [ἀ, μῆνις]. [de вnde

'Αμηνίτως, adв: ғъръ mînie, saă цinepe de mînie.

'Αμήρυτος (ὁ, ἡ), nedesғъшвpată (nedesғъквtă dene remă). 2) nemъpцinită; nesъвîpшită, neisnpъвită; saă neînцелesă, neesплікată. [ἀ, μηρύω].

"Αμης [bezĭ 'Αμάω], ητος, saă (Ion:) εω (ὁ), вnă felă de пръжitвpъ, (noate) плъчintъ кв лante.

'Αμήτειρα (ἡ), fem: ал лвĭ

'Αμητὴρ, (ὁ), noet: [ἀμάω], seчеръtopă. 2) (fir:) пръпъditopă. [de вnde

'Αμητήριον (τὸ), коазъ; seчеръ.

'Αμητικὸς, ἡ, ὸν, че se atinge de seчepiшă ['Αμητός]; saă de пръжitвpa ["Αμης, ητος].

'Αμητίσκος (ὁ), dim: ал лвĭ "Αμης.

"Αμητὸς, ου, saă oŭ, (ὁ), [ἀμάω] seчepiшă (лвкрв ші вpemea sвĭ). 2) цapine-ле, saă продвктеле seчepate, saă чело de seчepat. «'Αμητός δ' ὀλίγιστος». Iл. Ѵ:

'Αμήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел ғъръ, saă кв pea ші neiввitoape mвmъ. «'Επὶ θυγατρὶ ἀμήτορι ἔγημεν ἄλλην γυναῖκα». Ep: 2) «Μήτηρ ἀμήτωρ». Sof: mвmъ nemвmъ, adiкъ pea.

'Αμηχανέω (άω) -ῶ, вiit: -ήσω. n' amă miжлокă, пв почiă a... «'Αμηχανεῖ κατα-πιεῖν αὐτόν». Eл: «'Ελήλυθας εἰς φίλους, ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός». Ep: 2) mъ mipă, пв шtiă, че sъ ғакă. «'Αμηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τά δ', ἢ μεθῶ». Eвp: (bezĭ шi 'Απορῶ). [ἀμήχανος].

'Αμηχανής, ές (ὁ, ἡ), = 'Αμήχανος.

'Αμηχάνητος (ὁ, ἡ), чел npin mamine, saă алte miжлоаче nевірsită, nedoвopită, шi чл: [ἀ, μηχανάομαι].

'Αμηχανία (ἡ), = 'Απορία, лipsъ de miжлоаче, stpimtopape, певое; съръчie; anевoime. [ἀμήχανος].

'Αμηχανοεργὸς (ὁ, ἡ), noet: nedestoĭnikă, nevpednikă nentpв op че лвкрв. [ἀμήχανος, ἔργον].

'Αμηχανοποιέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι. вnelteskă, meштешвцeskă neiревniче ші zadapniче лвкрвpĭ; întpenpinză челе кв пвпвtinцъ de a se sъвîpші. [ἀμήχανος, ποιέομαι].

'Αμήχανος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άνως. чел че u'ape, saă пв noate гъsi miжлоаче; чел че se aflъ în stpimtopape ші mipape de че ape a faче. «'Απάντων ἀμηχανώτατος ἦν, ὅ,τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι». Dm: (npin врm: 2) nedestoĭnikă, nevpednikă, neîndemînatikă, neminтosă. npostă. «Κούρην ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος». Ln: T. «Ἡ δ' ἀμήχανος γυνὴ γνώμῃ βραχείᾳ μωρίαν ἀφῃρέθη. Ep: 3) (nas: desnpe лвкрвpi) nenвtвtă a se sъвîpші. «Ὁδὸς ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι». Ksn: «'Αμήχανον νοῆσαι». Пл: 4) гpozавă, înfpikoшată; neanъpată; saă neîndpentată, neekonomisită. «'Αμήχανα ἔργα γένοντο». Iл: Θ. 5) (desnpe oamenĭ) neîntopsă. neîndвплекată. «Σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, 'Αχιλλεῦ». Iл: II: 6) (desnpe вise) netiлквită. 7) nenвmъpată, nemъpцinită, nedesкpisă, nesпвsă, kovîpшitopă. «Πλῆθος, («Κάλλος) ἀμήχανον». ші «'Αμήχανος τὸ πλῆθος, (τὸ κάλλος)». Ksn: «'Αμήχανος χρόνος (πόθος, εὐδαιμονία, χαρὰ ші чл:)». «Βίος ἀμήχανος μακαριότητι». Пл: [ἀ, μηχανή].

'Αμία (ἡ), ας ші 'Αμίας (ὁ), [ἀ, μία, пв вna] вnă felă de nemte de mape, че кpeшte întp' o кліпъ de окіă, ші nічĭ o datъ пв вmвlъ вnвл sinгвpă. «'Αμίαις τὸ ὄνομα παρέσχηκεν ὁ συναγελασμός». Пл:

'Αμίαντος (ὁ, ἡ), (adiekt:) = 'Αμόλυντος, nesпвpkată; квrată. «Τίμιος ὁ γάμος, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος». Skp: || (sвbst:) вnă felă de алвъ-вepde niatpъ, din kape se ғак цesътвpĭ, че пв apd, Amiantă. [ἀ, μιαίνομαι].

Ἀμιγής, ές (ὁ, ἡ), (ш adв:) -γῶς = Ἄμικτος. [ἀ, μίγνυμι].

Ἀμίθεος, ω (ὁ). Dop: în локъ de ἡμίθεος.

Ἄμικτος (ὁ, ἡ), (ш adв:) -ίκτως, neamestecatъ; кърatъ; непрeтъкътъ; 2) = Ἀνεπίμικτος, чел ғъръ amestecъ, adъnape, saъ реlацie къ алцiї; (прiп врm:) neaпрoпiatъ, nesoцiaвiлъ. [ἀ, μίγνυμι].

Ἄμιλλα [ἅμα, ἵλη], ης, (ἡ), emълацie (întpeчepe), piвалitate; чеаръ, dispътъ. «Ταῖς πρὸς τὰ θηρία γινομέναις ἁμίλλαις». Пл: «Ἄμιλλαν ποιοῦμαι». = ἁμιλλῶμαι. || ἐξ ἁμίλλης, adв: în конкърsъ, къ întpeчepe. [de вnde

Ἁμιλλάομαι, -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, тъ emълezъ, тъ întpeкъ, тъ лъпtъ съ imitъ, съ аждпгъ, saъ съ întpeкъ пе чinesa ла чева. (къ преп:) «Ἁμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους (πρὸς τὴν τύχην)». Ep: ш Iъкр: «Ἁμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὰ θηρία». Ksen: «Ἁμιλλᾶσθαι τοὺς τεχνίτας ὑπὲρ τῆς ὁμοιότητος». Пл: «Δι' ὁρῶν τε καὶ παντοίας ὁδοῦ ἁμιλλώμενοι». Плт: Ὥρμησαν ἁμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρον». Ksen: «Νῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα νομίζεται ἁμιλλᾶσθαι». Ksen: (ш къ dat:) «Ἁμιλλώμενοι τοῖς ἵπποις». Плат: «Φάσ' ἁμιλλᾶσθαι βίῳ γνώμην δικαίαν». Eвp: (ш къ ак: în ел:) «Ἁμιλλᾶσθαι στάδιον (δίαυλον, ἐφίππιον, ш чл:)». Плт: «Ἁμιλλᾶσθαι γόον (λόγον)». Eвp: «Οἱ Πέρσαι τὰ κατάντη ἁμιλλώμενοι». Ksen: (ш къ пartik: sъвîрш:) «Ἁμιλλήσεται, ὡς ἁπάντων αὐτὸς πλεῖστον λάβοι». Пл: (ш къ adв:) «Δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδί». Eвp: [de вnde

Ἁμίλλημα (τὸ) = Ἄμιλλα 2) oвiектъл emълацiel, întpeчepiї. [ш

Ἁμιλλητὴρ (ὁ), noet: emълatopъ, întpeкътopъ, конкърътopъ. «Τροχοὶ ἁμιλλητῆρες». Sof: че se întpeк întpe dînseле desпре iвцeалъ. [de вnde

Ἁμιλλητήριος (ὁ, ἡ), къвiinчosъ, îndeminatikъ ла emъ iацie, întpeчepe, лъпtъ. «Ἵππος ἁμιλλητήριος». Apist: || (sъвst:) ἁμιλλητήριον (τὸ), локъл, вnde se лъпtъ, лъпtътopie. [ш

Ἁμιλλητὴς, οῦ (ὁ), = Ἁμιλλητήρ. [de вnde

Ἁμιλλητικὸς, ἡ, ὸν, = Ἁμιλλητήριος.

Ἀμιμητόβιος (ὁ, ἡ), тръitopъ de вiaцъ neimitaвiлъ. [ἀμίμητος, βίος].

Ἀμίμητος (ὁ, ἡ), (ш adв:) -ήτως, neimitatъ, saъ neimitaвiлъ. [ἀ, μιμέομαι].

Ἁμίν(μῖν), Dop: saъ Eол: în локъ de ἡμῖν.

Ἁμιξία (ἡ), neamestecъ, некотъпikaцie, nesoцiaвilitate. = Ἀνεπιμιξία. 2) neamestecare, кalitatea лъї Ἄμικτος. [ἀ, μίξις].

Ἄμιππος (ὁ, ἡ), noet: алергътopъ înпрeвънъ, saъ deonoтpівъ къ калъл, (прекът прiп eкs: epaъ чentaврii); (прiп врm:) iвte, гравnikъ. || (sъвst:) Ἄμιπποι. Α' ostaшї nezestpi amezaцї înпрeвънъ къ къларецї, пе каре noate ш sъкчedaъ, omoînds se aчeia (вezї Διμάχης): Β' къл...цї însoцiцї ш de алdoiлea калъ (вezї Ἀμφιπποι); C' кiap aчeї însoцitopї каї (тър: iedeче) (вezї ш Παρήορος). [ἅμα, ἵππος].

Ἀ(Ἁ)μὶς, ίδος (ἡ), (прiпч:) dim: ал лъї Ἄμη (3); (iap partik:) oалъ de ...dъ. 3) = Ἁμάς

Ἀμισγὴς, ές (ὁ), noet: în локъ de Ἀμιγής.

Ἀμισὴς, ές (ὁ, ἡ), de певpit, iввitъ, плъкътъ. «Ἀμισέστερα γὰρ καὶ ταῦτα τῷ ἵππῳ». Ksen: [ἀ, μῖσος].

Ἀμισθεὶ(σθὶ), adв: ғъръ плaтъ, în darъ. [ш

Ἀμισθία (ἡ), пелвare de плaтъ. [din

Ἄμισθος (ὁ, ἡ), пелъътopъ de, saъ fъкътъ ғъръ плaтъ, пеплътitъ; (прiп врm:) nefolositopъ. «Ἄμισθος λύπη». Esx: [ἀ, μισθός].

Ἀμίσθωτος (ὁ, ἡ), = Ἄμισθος. 2) пелвatъ къ плaтъ, simвpie, saъ кipie. 3) пешitвitъ, nemitapnikъ. [ἀ, μισθόω].

Ἀμιστύλλευτος, ш Ἀμίστυλλος (ὁ, ἡ), netокatъ; nenisatъ. [ἀ, μιστύλλω].

Ἄμισχος (ὁ, ἡ), (прiпч: поaтъ, saъ ғloape) лiпsitъ de коadъ, saъ котopъ. [ἀ, μίσχος].

Ἄμιτρος (ὁ, ἡ), [ἀ, μίτρα] neînчinsъ; (прiп врm:) nemъpitatъ.

Ἀμιτροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: пврiътopъ de iвnikъ neînчinsъ. [ἄμιτρος, χιτών].

Ἀμιχθαλόεις, εσσα, εν, noet; în локъ de Ἄμικτος, пекотъпikaвiлъ; neaпрoпiatъ (enit: ал îns: Лemnъ). [ἄμικτος, ἅλς].

Ἄμμα (τὸ), [ἅπτω] (în цen:) op че легътвръ, nodъ. 2) (partik:) окiвл плaseї, mpежеї (вezї ш Ἀφίς). 3) ғвnie de patpъzeчї de коцї (пentpъ mъsъpътoapea пoгoaпелор цapiпелор).

Ἀμμάτιον (τὸ), dim: ал лъї ἄμμα.

Ἀμμαθεῖν, noet: în локъ de Ἀναμαθεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї Ἀναμανθάνω.

Ἄμμας, Eол: în локъ de ἡμᾶς.

Ἀμματίζω, вiit: -ίσω, легъ nodъ, înnodъ. [ἄμμα].

Ἄμμε, Eол: în локъ de ἡμᾶς.

Ἀμμέγα, noet: în локъ de Ἀνὰ μέγα.

Ἀμμείνας, noet: în локъ de Ἀναμείνας, партч: ал лъї Ἀναμένω.

Ἄμμεναι, în локъ de Ἄμεναι.

Ἀμμένομεν, noet: în локъ de Ἀναμένομεν.

Ἄμμες, Eол: în локъ de ἡμεῖς.

Ἀμμέσον, noet: în локъ de Ἀνὰ μέσον.

Ἀμμέων, Eол: noet: în локъ de ἡμῶν.

Ἄμμι, saъ Ἄμμιν, Eол: în локъ de ἡμῖν.

Ἄμμι, ιος (τὸ), вnъ felъ de kiminъ Apaвikъ.

Ἄμμιγα, adв: noet: în локъ de Ἀνάμιγα (γδα).

Ἀμμίγδην, adв: noet: în локъ de Ἀναμίγδην.

Ἀμμίξας, noet: în локъ de Ἀναμίξας, nex: 1: ал парч: лъї ἀναμίγνυμι.

Ἄμμιον (τὸ), [ἄμμος] kiповаръ пелякратъ.

Ἀμμίσγω, вiit: -ξω, noet: în локъ de Ἀναμίσγω, ἀναμίγνυμι.

Ἀμμίτης, ου (ὁ), ші Ἀμμῖτις, ιδος (ἡ), (se înцел: λίθος) niatrъ de nisinъ. [ἄμμος].

Ἀμνάσει, noet: Dop: în локъ de Ἀναμνήσει. 3: sinr: neps: de вiit: xot: ал лъї Ἀναμιμνήσκω.

Ἀμμοβάτης, ου (ὁ), вmвлъtorъ пе nisinъ. ‖ (sввst:) вnъ felъ de шарпе. [ἄμμος, βάτης din βάω].

Ἀμμοδίαιτος (ὁ, ἡ), trъitorъ în nisinъ. [ἄμμος, δίαιτα].

Ἀμμόδρομος (ὁ), drвmъ de nisinъ пentrв înкvrarea kaiлor. [ἄμμος, δρόμος].

Ἀμμοδύτης, ου (ὁ), kare se вirъ, saъ вîrîtъ în nisinъ. ‖ (sввst:) вnъ felъ de шарпе. [ἄμμος, δύω].

Ἀμμοδυώτης, ου (ὁ), în локъ de Ἀμμοδύτης, saъ Ἀμμοδίαιτος.

Ἀμμοκονία (ἡ), [ἄμμος, κονία] варъ кв nisinъ.

Ἀμμόνιτρον (τὸ), nisinъ amestekatъ кв silitrъ пentrъ konstrвkцia stiклеї. [ἄμμος, νίτρον].

Ἀμμορία (ἡ), noet: în локъ de (neîntr:) ἀμορία, neпopочire. [din

Ἄμμορος (ὁ, ἡ), în локъ de Ἄμορος, saъ Ἄμοιρος. [ἀ, μόρος].

Ἄμμος (ἡ), nisinъ.

Ἀμμότροφος (ὁ, ἡ), хrъnitъ, trъitъ în nisinъ. [ἄμμος, τρέφω].

Ἀμμόχρυσος (ὁ), nisinъ aвposъ. (цpin врm: 2) вnъ felъ de niatrъ skвmpъ (kape se пape a fi frъmintatъ кв astfelъ de nisinъ). [ἄμμος, χρυσός].

Ἀμμοχωσία (ἡ), = Ψαμμισμὸς, înгropaре în nisinъ. [ἄμμος, χώννυμι].

Ἀμμώδης, εος (ὁ, ἡ), nisinosъ. [ἄμμος].

Ἄμμων, ωνος (ὁ), Amonъ, Жое în Eцiптъ ші Aфrika. «Ἄμμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία». Ep: [de вnde

Ἀμμωνεῖον (τὸ), temплвл лъї Жое Amonъ. [ші

Ἀμμωνία, (ἡ), пъmîntвл лъї Amonъ = Ἀμμωνιὰς, Amonia [de вnde

Ἀμμωνιακὸς, ἡ, ὸν, ал Amonieї, saъ fъkвtъ în Amonia. (de вnde ‖ sввst:) Ἀμμωνιακὸν (se înц: κόμμι, saъ ἅλας, romъ, saъ sape), Amoniakъ, вns felъ de piцinъ, saъ sape (цiperiъ).

Ἀμμωνιὰς, άδος, ші Ἀμμωνὶς, ίδος, (ἡ), = Ἀμμωνία, Лівіа.

Ἄμναμος, ου (ὁ), ші Ἀμνάμων, ονος, noet: [ἀμνός] neпotъ, stpenenotъ.

Ἀμνὰς, αδος (ἡ), fem: ал лъї Ἀμνός, [de aчi] m(n)ialъ, oцъ, oae.

Ἄμναστος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de Ἄμνηστος.

Ἀμνεῖος, α, ον, de m(n)ielъ. [ἀμνός].

Ἀμνὴ, ῆς (ἡ). noet: = Ἀμνάς.

Ἀμνημόνευτος (ὁ, ἡ), nenomenitъ, вitatъ; saъ de nenomenit, de вitat, de tъkвt. [din

Ἀμνημονέω -ῶ, (-εύω), вiit: -ήσω, nв цiъ minte, вitъ. [ші

Ἀμνημοσύνη (ἡ), neцinepe de minte, вitвчie; вitape. [ші

Ἀμνημόνως, adв: fъrъ цinepe de minte, în вitape. «Ἀμνημόνως ἔχω» = Ἀμνημονέω. [din

Ἀμνήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἐπιλήσμων, чел fъrъ цinepe de minte, вitвкъ. 2) noet: = Ἀμνημόνευτος. [ἀ, μνήμη].

Ἀμνησικακέω -ῶ, вiit: -ήσω. nв цiъ minte ръвл, nв prinzъ patimъ, saъ nismъ пentrв вre вnъ ръъ asвpra kвiва). [ἀμνησίκακος]. [de вnde

Ἀμνησικάκητος (ὁ, ἡ), = Ἀμνησίκακος.

Ἀμνησικακία (ἡ), neцinepe de minte a ръвлъї; [din

Ἀμνησίκακος (ὁ, ἡ), neцiitorъ de minte a ръвлъї, saъ de nismъ asвpra kвiва; neixвitorъ de pesввnape, neresввnosъ. [ἀ, μνῆσις, κακόν]. [din

Ἀμνησικάκως, adв: кв neцinepe de minte, кв вitape a ръвлъї.

Ἀμνηστεία (ἡ), = Ἀμνηστία. [ші

Ἀμνήστευτος (ὁ, ἡ), neloroditъ. «Ἀμνήστευτος γυνή». цiitoape. ‖ (nesir:) Ἀμνήστευτα, noet: în локъ de

Ἀμνηστεύτως, adв: fъръ логодиъ. [ἀ, μνηστεύω].

Ἀμνηστέω -ῶ, вііt: -ήσω. = Ἀμνημονέω. «Χρόνῳ ἀμνηστούμενα». Тєч: [ші

Ἀμνηστία (ἡ), = Ἀμνημοσύνη. вІtаре (маї кѫ seamъ de грешале ші вine); (врin врm:) amnestie, eptape. «Οἷόν ἐστι τὸ ψήφισμα τὸ τῆς ἀμνηστίας ἐπὶ τοῖς τριάκοντα». Пл: [din

Ἄμνηστος (ὁ ἡ), ші Ἀμνήμων. [ἀ, μιμνήσκομαι].

Ἀμνιάς, άδος (ἡ), Еліtеа (zeiца naшterii). [din

Ἀμνίον, mi (maї dpentъ) Ἄμνιον (τὸ), [αἷμα, saŭ ὑμήν] kasa ĭтълъї, saŭ прѫkълъї în mînteче. 2) вазъл, întrъ каре прііmim sînџеле жертfелор.

Ἀμνίον (τὸ), dim: ал лъї ἀμνός, m(n)ieлъшелъ. «Τὸ πρόσωπον ἔχεις ἀμνίου, τὰ δ'ἔνδον δράκοντος». Etimол:

Ἀμνὶς, ίδος (ἡ), = Ἀμνάς.

Ἀμνοκῶν, ῶντος, saŭ οὔντος (ὁ), kom: чел че se rîndeшte, prîчепе ка mnieлъл; prostъ de dъхъ (шіpetъ ка oaea). [ἀμνὸς, κοῶν, Ion: în локъ de νοῶν].

Ἀμνὸς, (ὁ), [ἀ, μένος, saŭ μνοῦς]. [de aiчї] m(n)ieлъ.

Ἀμνοφόρος (ὁ, ἡ), пѫrtъtorъ, adѫkъtor de mieлъ. 2) fem: (oae) пѫrtъtoape în mînteче de mieлъ, ворцоазъ. [ἀμνὸς, φέρω].

Ἀμογητὶ, adв: fъръ osteneалъ, лесне. [din

Ἀμόγητος (ὁ, ἡ), [ἀ, μογέω] nemѫnчіtъ, neostenitъ, neoвositъ.

Ἀμόθεν [ἀμός Dor: în локъ de Тіs] adв: (de локъ), de вndeва, or de вndc. «Ἀμόθεν γέ ποθεν». Плт: din or че локъ. 2) кіt маї вproape, în ценералъ. «Τῶν ἀμόθεν εἴδεα τοῖα πελέσθω. Оп:

Ἀμόθι [vezї Ἀμόθεν], adв: (de локъ), în or че локъ, or вnde

Ἀμοῖ [vezї Ἀμῆ], adв: кътре or че парte; вndeва.

Ἀμοιβάδιος, α, ον, поеt: în локъ de Ἀμοιβαῖος. [ші

Ἀμοιβαδὶς (δὸν), adв: = Ἀμοιβαίως. [ἀμοιβάς].

Ἀμοιβαῖος, α ші ος, ον, речіпрокъ, fъкътъ în skimnъ, (adiкъ вnкл în локъл алтъіа, saŭ вnкл dвпе алтъл). «Λόγος —». Епigr: чел прin întребърї ші pesпвnsврї. «Τοῖχος —». Non: = Μεσότοιχον, перете desпърціtorъ. «Ἀμοιβαίαν ἔξει τὴν ἀποκλήρωσιν ἕκαστος». Dion: Apeon: речіпрокъ, пропорціonatъ. «Χορὸς εἰς ἀμοιβαῖα συγκεκροτημένος». Пл: înпърціtъ în doъ antifoniче stърї, чете. [ші

Ἀμοιβαίως, adв: în skimвъ, кѫ речіпрочіtate. вna dвпе алта. [ші

Ἀμοιβάς, άδος (ἡ), поеt: (маї кѫ seamъ χλαῖνα) хаїпъ de прітenit, прітeneaлъ. «Βίβλος —». Non: a ле къріа foї se цin вna de алта. [din

Ἀμοιβὴ, (ἡ), [ἀμείβω] skimвъ; saŭ skimвape, prefaчере. 2) pesпътіpe (de вine, saŭ de ръъ); (de вndc) pesвѫпape. 3) pesпвnsъ. «Σὺ μέν τοι ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ οὔ με ἔπεισας ἀσχήμονα ἐν τῇ ἀμοιβῇ γενέσθαι». Ep: [de вndc

Ἀμοιβήδην, ші

Ἀμοιβηδὶς (δὸν), adв: поеt: în локъ de Ἀμοιβαίως. [ші

Ἀμοιβὸς, ὴ, ὸν, = Ἀμοιβαῖος, (de вndc desпре ostaші) înплініtorъ de локъл оторîтълъї.

Ἀμοιρέω -ῶ, вііt: -ήσω. n'amъ (пѫ іаŭ) парte, sîntъ neînпъртъшітъ. [ἄμοιρος]. [de вndc

Ἀμοίρημα (τὸ), neînпъртъшіре, лінsipe de чева; (маї кѫ seamъ de норокъ) непорочіре.

Ἄμοιρος (ὁ, ἡ), (кѫ цен:) непърташъ, лінsitъ de чева. 2) (търъ kazъ) = Ἄμορος, непороносъ, нефавораtъ de soapтъ. [ἀ, μοῖρα].

Ἀμολγαῖος (ὁ, ἡ), поеt: [vezї Ἀμολγός] îndemînatікъ, saŭ кѫвііпчосъ ла тълцере. «Μαστὸς —». Епigr: цѫцъ плінъ, saŭ вѫпъ de тълз. «Μάζα — ». Es: тътълігъ чіовънeaскъ, adікъ fъкътъ кѫ лапte. (vezї ші Ἀμορβαῖος).

Ἀμολγεὺς, έως (ὁ), вазъ de тълз лапte, хîrdъ. [ші

Ἀμόλγιον (τό), ші

Ἀμολγὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї Ἀμολγεὺς, хîrdъіашъ de лапte. [din

Ἀμολγὸς (ὁ), [ἀμέλγω] (sввst:) A' вremea, în каре se шълг вiteле (търгъл sepeї, ші dimineaцa). ші Б' [ἀ, μολέω, saŭ μογέω] toiъл, міжлокъл поцпї; (în цен: întъперікъ adînkъ. «Νυκτὸς ἀμολγῷ». Om: (ші adiект:) «Νὺξ — ». Eвр: чea маї întъперікоазъ, чea маї adînkъ. 2) (adiект:) = Ἀμοργός.

Ἀμόλυντος (ὁ, ἡ), (пas:) nespвrkatъ, кѫratъ, nemînжitъ, непътатъ. 2) (акт:) nemînжitorъ, nemolinsitorъ, (de вndc) «Φάρμακον ἀμόλυντον». Гал: апърътоape de mînжire. [ἀ, μολύνομαι].

'Αμόμφητος, noet:, ші

"Αμορφος (ὁ, ἡ),=="Αμεμπτος. [ἀ, μορφή].

'Αμόρα, ας (ἡ), вnă felă de пръжitаръ frъmîntatъ кв miere.

'Α(Ά)μορβαῖος, α, ον, noet: întвnepікosă. 2) чов'neskă. (bezî ші 'Αμολγαῖος). [ші

'Αμορβᾶς, ᾶδος (ἡ), fem: ал лві 'Αμορβός. [ші

'Αμορβεὺς, έως (ὁ), noet: ==Αμορβός. [ші

'Αμορβεύω (έω-ῶ), вііt: -ήσω. noet: вpmezъ dвne чinева, însoцeskă пе чinева. [ἀμορβός].

'Αμορβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: întвnepікosă. [ἀμοργός].

'Αμορβὸς (ὁ, ἡ), [ἅμα, ὁρμάω] вpmъtoră dвne чinева, товарошă, конкълъторă; 2) (sвbst:) пъstoră, чioвană. [ἀμέργω].

'Αμοργεὺς, έως (ὁ), кълкъторă de mъsline. [din

'Αμόργη (ἡ), [ἀμέργω]. dрожdiї de вntделетнă, saă de винă 2) вnă felă de floape. ші 3) faцъ рошie, пврпврie.

'Αμοργίδιον (τὸ), dim: ал лві 'Αμοργίς, цesътвръ (пînzъ), пврпвръ.

'Αμόργινος, η, ον, fъквtă din

'Αμοργὶς, ἴδος (ἡ), вnă felă de ină foapte sввцire. 2) чea dintp' însвл чesвtъ (maї кв seamъ în insвла 'Αμοργός) пpeцioasъ пînzъ, maї de mвtte opї пврпврie (moрікъ), saă рошie. [ἀμόργη].

'Αμοργὶς, ἴδος (ἡ), (прінч: oae) карепв se maї mвлце, (steapnъ). [ші

'Αμοργμὸς (ὁ), mвлцere; stoapчere; sвîntape. 2) (fig:) алецere; квлецere. [ші

'Αμοργὸς (ὁ), [ἀμέργω] mвлгъторă. 2) (fig:) sвгъторă, хрънitoră de челе пввліче.

'Αμορία (ἡ), xotapă, ръzъшie. [ἅμα, ὅρος].

'Αμορίτης [ἀμόρα], ου (ὁ), (se înц: ἄρτος, пîine) frъmîntată кв miere (ка тврteле dвлчї).

"Αμορος (ὁ, ἡ), [ἀ, μόρος] nenopoчitъ. 2) ==Αμοιρος

'Αμορφία (ἡ),==Δυσμορφία, лipsъ de frвmвseцe, вpїчівne. [din

"Αμορφος (ὁ, ἡ), (ші adв: ἀμόρφως) neformată. nefirвpată. «'Ο θεὸς μορφοῖ τὰ ἄμορφα». Fiл: 2) == Δύσμορφος, вpîtă. [ἀ, μορφή].

'Αμόρφωτος (ὁ, ἡ), neformată. == "Αμορφος. [ἀ, μορφόομαι].

'Αμὸς, ὴ, ὸν, (neînтp:) Ion: în локă de тіς. (bezî 'Αμῆ ші 'Αμόθεν).

'Αμὸς, saă 'Αμός, ὴ, ὸν, Dop: noet: în локă de ἡμέτερος..

"Αμος, ου (ἡ), noet: (прea paрă) în локă de "Αμμος.

*Αμος, adв: Dop: în локă de ἧμος.

"Αμοτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, μοτὸς, saă μέτω neînтp: прім: ал лві μετρῶ] nenъsвpată, neste mъsвpъ; nesъцiosă; neînчetată, ші чл: || (nвтp:) "Αμοτον, adв: кв ковірше; непреквpmat.

'Αμουσία (ἡ), ["Αμουσος], lipsъ de mвsікъ; nepraцiositate.

'Αμουσολογία (ἡ), ворвіре neînвъцatъ, прoastъ, ші nepraцioasъ. [ἄμουσος, λόγος].

"Αμουσος (ὁ, ἡ), (прінч: desпре oameні) neштіitoră de mвsікъ, ші noesie. «Διδάσκει τὸν ποιητὴν ἔρως, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν». Eкр: (far desпре пъsърї) «"Αμουσοι ὄρνιθες». Bas: nekintatoape. 2) (în цen:) nesimцitoră în pelaцie кв frвmoaseле apte; чel fъръ rвstă de frвmosă; prosolană, nepraцiosă, nечівілітă. 3) (desпре лвкрърї) nепропорцionată; nepotpівitъ; неплъквтъ. «Σκώμματ' οὐκ ἄμουσα». Лопц: «'Αμουσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς». Eкр: [ἀ, μοῦσα]. [de вnde

'Αμουσότης (ἡ), == 'Αμουσία. [ші

'Αμούσως, adв: fъръ mвsікъ; fъръ înвъцътъръ; fъръ prəцie, saă rвstă de frвmosă, ші чл:

'Αμοχθεί, (χθί), adв: == 'Αμόχθως.. [ші

'Αμόχθητος, ші ἄμοχθος (ὁ, ἡ), nemкnчitъ, neostenitъ. «"Υπνος πάρεστιν ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις». Ksen: 2) neadвкъторă de osteneaлъ, lesnicвsă. [ші

'Αμόχθως, adв: fъръ osteneaлъ, lesne. [ἀ, μόχθος].

'Αμπάλλω, noet: în локă de 'Αναπάλλω.

"Αμπαλος, noet: în локă de 'Ανάπαλος, ші 'Αμπάλον == 'Ανά πάλον.

"Αμπαυμα (τὸ), noet: în локă de 'Ανάπαυμα.

'Αμπαύομαι, noet: în локă de 'Αναπαύομαι.

'Αμπαυστήριος, Ion: în локă de 'Αναπαυτήριος.

'Αμπεδίον, noet: în локă de 'Ανὰ πεδίον.

'Αμπείρας noet: în локă de 'Αναπείρας.

'Αμπέλαγος, noet: în локă de 'Ανὰ πέλαγος.

'Αμπελάνθη (ἡ),==Οἰνάνθη [ἄμπελος,ἄνθος].

'Αμπελεῖον (τὸ), == 'Αμπελών. [ші

'Αμπέλειος (ὁ, ἡ), == 'Αμπέλινος. [ші

'Αμπελεὼν, ῶνος (ὁ), noet: în локă de 'Αμπελών. [ші

'Αμπέλινος, η, ον, de вie, de вiцъ. || «Γραῦς ἀμπελίνη». Enigr: kom: вецівъ. [ші

'Αμπέλιον (τὸ), dim: ал лві "Αμπελος, віішoaръ. [ші

'Αμπελίς, ίδος (ή), = (saŭ dim: ал лэї) "Αμπελος. 2) вnă feлă de пазъре asemenea кă векацina. 3) вnă feлă de плantъ mapinъ. [ші

'Αμπελίτης, ου (ὁ), ші 'Αμπελῖτις, ίδος (ἡ), = 'Αμπέλινος. «'Αμπελῖτις γῆ». Dskp: [ші

'Αμπελίων, ωνος (ὁ), вnă feлă de пазъре = 'Αμπελίς. [ἄμπελος].

'Αμπελογενής, έος (ὁ, ἡ), noet: fъкътă, prodasъ din вie. [ἄμπελος, γείνω].

'Αμπελόεις, εσσα, εν, noet: плină de (saŭ potrîвită ла) вїї. [ἄμπελος].

'Αμπελοεργὸς (ὁ, ἡ), Ion: (neîntрвn:) în локă de 'Αμπελουργός.

'Αμπελόκαρπον (τὸ), вnă feлă de плantъ, bezi 'Απαρίνη. [ἄμπελος, καρπός].

'Αμπελομιξία (ἡ), amestekape de вїї. [ἄμπελος, μίξις].

'Αμπελόπρασον (τὸ), вnă feлă de плantъ, prazŭ de вie. bezi Гηβυλίς. [ἄμπελος, πράσον].

"Αμπελος (ἡ), [ἀνὰ, πάλλω] вie (вiца ші локвл). 2) вnă feлă de mawinъ poliorчetikъ (de înpresopape) (Лат: Vinea). 3) (кă adiekt: λευκὴ, saŭ μέλαινα) вnă feлă de плantъ, кърпene, кърквiцъ. bezi Βρυωνία.

'Αμπελοστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, sъdeskŭ, saŭ аръчeskŭ вie. [din

'Αμπελοστάτης, ου (ὁ), sъditopŭ, saŭ aръчitopŭ de вie. [ἄμπελος, στάω].

'Αμπελουργεῖον (τὸ), sъditopie de віце (snpe pesъdipe în вie). 2) = 'Αμπελών. [ші

'Αμπελουργέω -ῶ, вiit: -ήσω. лъкrezŭ вie, sîntъ вierъ. 2) (бr:) авъsezŭ (хрънeskŭ, saŭ тръdaŭ) чеде пъвліче. [ἀμπελουργός]. [de вnde

'Αμπελούργημα (τὸ), ші

'Αμπελουργία (ἡ), лъкrape, кълtiвape de вie. [ші

'Αμπελοργικὸς, ἡ, ὸν, кавenitŭ вierълвї, saŭ лъкрърії вii; (de вnde) «'Αμπελουργικὴ (se înц: τέχνη)» вierie, mesepia вierълвї. [din

'Αμπελουργὸς (ὁ, ἡ), лъкръtorŭ, înгрiжitorŭ de вїї, вierъ. [ἄμπελος, ἔργον].

'Αμπελοφάγος (ὁ, ἡ), mînкътorŭ de вie, saŭ віце (напръ). [ἄμπελος, φάγω].

'Αμπελοφόρος (ὁ, ἡ), (priнч: пъmîntŭ) îndemînatikă (poditopŭ) de вie. [ἄμπελος, φέρω].

'Αμπελοφύτης, ου (ὁ), noet: sъditopŭ de вie. [ші

'Αμπελόφυτος (ὁ, ἡ), sъditŭ кă вie (локŭ). [ші

'Αμπελοφύτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμπελοφύτης. [ἄμπελος, φύω].

'Αμπελώδης, εος (ὁ, ἡ), formatŭ кă вie· 2) = 'Αμπέλινος, ші 'Αμπελόεις. [ші

'Αμπελὼν, ῶνος (ὁ), вie. [ἄμπελος].

'Αμπέρψει, noet: în локŭ de 'Αναπέρψει.

'Αμπεπαλὼν, noet: (кă îndoipe:) nex: 2: ал partч: лвї 'Αναπάλλω.

'Αμπερὲς, adв: noet: în локŭ de Διαμπερές.

'Αμπετάσας, noet: în локŭ de 'Αναπετάσας.

'Αμπεχόνη (ἡ), ші 'Αμπέχονον, ші (dim:) 'Αμπεχόνιον (τὸ), хаінъ, înвръкъminte, вemmintŭ. [din

'Αμπέχω, [ἀμφὶ, ἔχω], вiit: έξω. (prez: ἤμπεχον, nex: ἤμπισχον, de вnde inf: 'Αμπισχεῖν) (în цen:) = περικαλύπτω, акоперŭ. копріnzŭ înпрежар. «Οὐρανὸν ἀχλὺς ἄμπεχεν». Апап: 2) (maї парt: ші маї oвіч:) înвраŭ. «Τὴν σάρκ' ἀμφέξει». Екр: (ші міжл:) «Ὦ κακόδαιμον, εἶτα λευκὸν ἀμπέχῃ». Apistf:

'Αμπηδάω, noet: în локŭ de 'Αναπηδάω.

'Αμπὶ, прєп: Еол: în локъ de ἀμφί.

'Αμπισχνέομαι, οῦμαι, (прєл: ἠμπισχνούμην, ші маї мвлтъ пъ) noet: ші

'Αμπίσχω, (прєл: ἤμπισχον, ші маї мвлтă пъ) = 'Αμπέχω,

'Αμπλακεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал лвї 'Αμπλακίσκω.

'Αμπλάκημα (τὸ), noet: грешалъ, вinъ. 2) (маї pap) osîndъ, nedeansъ. [ші

'Αμπλάκητος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμπλακίσκω] (fъръ kazŭ) пъкътosŭ; вinоватŭ; fъкътorŭ de реле. 2) (кă цен:) ръзъчиŭ, depъptatŭ.

'Αμπλακία (ἡ), noet: = 'Αμπλάκημα.

'Αμπλάκιον (τὸ), noet: dim: ал лвї 'Αмплакία.

'Αμπλακίσκω [ἀνὰ, πλάζω], вiit: -ήσω. (nex: ἤμ [ші noet: ἄμ]πλακον) noet: (кă цen:) mъ înшелă, mъ deшъptezŭ deskonŭ, nă nempereskă. 2) (fъръ kazŭ) mъ рътъческă, mъ amъgeskă; (de вnde) грешeskă, пъкътвieskă.

'Αμπνείω, ші 'Αμπνέω noet: вiit: εύσω. în локŭ de 'Αναπνέω.

"Αμπνευμα (τὸ), ші "Αμπνευσις, ιος (ἡ), noet: în локŭ de 'Ανάπνευμα, ἀνάπνευσις.

'Αμπνοὴ, noet: în локŭ de 'Αναπνοή.

"Αμπνυμαι, вiit: -ύσομαι. (nex: 'Αμπνὺ [ὺν, ὑσ]θην) noet: = 'Αμπνύω.

Ἄμπνυτο, noet: 3: sinr: neps: de npeл: ал лвї Ἄμπνυμαι.

Ἀμπνύω, biit: -ύσω, noet: în локъ de Ἀναπνέω. bezї Ἄμπνυμαι.

Ἀμπολέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локъ de Ἀναπολέω.

Ἀμπόλιν, noet: în локъ de Ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, noet: în локъ de Ἀνὰ πόνον.

Ἀμπρεύω, biit: -εύσω, noet: trarъ, tîpъskъ (maї кв seamъ) карвл. 2) (fir:) îmї petrekъ biaца. [din

Ἄμπρον (τὸ), ші Ἄμπρος (ὁ), кврea, saъ fвnic, кв kape sînt legaцї trъgъtopiї de каръ

Ἀμπτάμενος, η, ον, noet: în локъ de Ἀναπτάμενος, miж: nex: 2: de naptч: ал лвї Ἀνίπταμαι.

Ἀμπτολίεθρον, noet: în локъ de Ἀνὰ πτολίεθρον.

Ἀμπτυχὴ, noet: în локъ de Ἀναπτυχή.

Ἀμπυκάζω (-ίζω), biit: -άσω, saъ -ίσω, noet: [ἄμπυξ, saъ ἀναπυκάζω], = Ἀναδέω, apdikъ, ші legъ în sвs първл капвлвї; (npin врm: 2) înквпвнъ. 3) (desnpe каї) înfpînezъ, trarъ în sвs, saъ indъrъt; (de вnde 4) (fir:) onpesвъ, îndъrъtnezъ.

Ἀμπυκτὴρ (ὁ), noet: =Ἄμπυξ. [ші

Ἀμπυκτήριος, α, ον, noet: kape se цine de, saъ se dedвче ла Ἀμπυκτήρ. [din

Ἄμπυξ [ἀμπέχω], υκος (ὁ, ἡ), legъtвръ de капъ femeiaskъ nentrв legapea първлвї în sвs dene frвnte; (npin врm:) кнъ felъ de квпвпъ, saъ diademъ. 2) (nentrв каї) = Προμετωπίδιον. (ші npin întind: 3)= χαλινός. 4) (fir:) op че черквitъ; (npin врm:) poatъ, saъ шinъ de poatъ, ші 5) капакъ de пахарь, ші чл:

Ἀμπωτίζω, biit: -ίσω (npinч: desnpe mape) mъ trarъ înanoї. [din

Ἄμπωτις (σις), εως, ші ὶδος (ἡ), [ἀναπίνω] trauepea mърії înanoї, kînd se вmflъ (bezї Παλίῤῥοια). 2) (fir:) stpînuepea, saъ trauepea în челе dinъвntрв a zemilop trвnвлвї.

Ἀμυγδαλέα, ші (Ion:) -έη (ἡ),=Ἀμυγδαλῆ. [ші

Ἀμυγδαλέος, α, ον, = Ἀμυγδάλινος. [din

Ἀμυγδάλη [ἀμύσσω, nentrв вîptoшia коажеї], ης (ἡ), [de avi] mirdalъ. [de вnde

Ἀμυγδαλῆ (npin întrn: din Ἀμυγδαλέη), ῆς (ἡ), mirdalъ. [ші

Ἀμυγδάλινος(λιος), ίνη (ία), ον, de mirdaле. «Ἀμυγδάλινον ἔλαιον». Diskp: вntъ de mirdaле. [ші

Ἀμιγδαλὶς, ίδος (ἡ), = Ἀμυγδάλη. [mi

Ἀμυγδαλίτης, ου (ὁ), = Ἀμυγδάλινος.

Ἀμυγδαλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀμύγδαλον, εἶδος], ші

Ἀμυγδαλόεις, εσσα, εν, noet: asemenea кв mirdalъ. [ἀμύγδαλον].

Ἀμυγδαλοκατάκτης, ου (ὁ), [ἀμύγδαλον, κατάγνυμι] instpвmentъ de a snapце mirdaле.

Ἀμύγδαλον (τὸ), = Ἀμυγδάλη.

Ἀμύγδαλος (ἡ), =Ἀμυγδαλῆ. [de вnde

Ἀμυγδαλώδης, εος (ὁ, ἡ). = Ἀμυγδαλοειδὴς, mirdalosъ, ка mirdala.

Ἄμυγμα (τὸ), ші Ἀμυγμὸς (ὁ), = Ἄμυξις, ші Ἀμυχή. [ἀμύσσω].

Ἄμυδις [ἅμα], adв: noet: (Еол:) înnpeхнъ, totdeodatъ, tot într'o вpeme. (bezї ші Ἄλλυδις).

Ἀμυδρήεις, εσσα, εν, noet: în локъ de

Ἀμυδρὸς [ἀμαυρὸς], ὰ, όν, (ші adв:) -δρῶς, kam întвnekosъ; anevoe de deosebit; aвia въzвtъ; nвцin simцitъ. «Γράμματα ἀμυδρά». Тєч: «Σφυγμὸς ἀμυδρός«. Гал: «Ἐλπὶς ἀμυδρά». Пл: [de вnde

Ἀμυδρότης (ἡ), kalitatea întвnekosвлвї, ші чл: [ші

Ἀμυδρόω -ῶ, biit: ώσω, întвnekъ, înnegresкъ; (npin врm:) înnвцinezъ, слъвeskъ чева. [de вnde

Ἀμύδρωσις, εως (ἡ), = Ἀμαύρωσις, întвnekape; слъвipe (npinч:) a въzвлвї.

Ἀμύελος (ὁ, ἡ), чел fъръ креерї. [ἀ, μυελός]:

Ἀμύζω, biit: -ύσω, = Μύζω.

Ἀμυησία (ἡ), neiniцiaцie, nekatexeцaцie. [ἀ, μύησις[.

Ἀμύητος (ὁ, ἡ), neiniцiatъ (neînвъцatъ misteriile); (вiser:) nekatexetatъ; nevotezatъ. 2) (fir:) neînвъцatъ, neesnepiinцatъ; nedomipitъ în чева. [ἀ, μυέομαι].

Ἀμύθητος (ὁ, ἡ), = Ἄῤῥητος, nesnвsъ, neesnpimatъ; nedesкpisъ; nenвmъratъ. [ἀ, μυθέομαι].

Ἄμυθος (ὁ, ἡ), nefaввлosъ. «Οὐκ ἴσμεν ἄμυθον ποίησιν». Пл: [ἀ, μῦθος].

Ἀμύκητος (ὁ, ἡ), noet: nemвцitъ, лiпsitъ de mвцitвръ; (npin врm:) nвstiiъ, tъkвtъ. [ἀ, μυκάομαι].

Ἀμύκλη, ші Ἀμυκλαίς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de înkълцъminte (лвkratъ ла Ἀμύκλαι, орашъ ал Лачед:).

Ἀμύκτηρ (ὁ), чел fъръ nasъ, saъ nърї. [ἀ, μυκτήρ].

Ἀμυκτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς. în-

deminatikă a sfîrșia, a sfîrși; saă a începa. [ἀμύσσω].

'Αμύλιον (τὸ), ună fealĕ de prăjitură de nisastea. [ἄμυλον].

"Αμυλος (ὁ, ἡ), neîmplinată, saă neprăstită a se mănînca la moară; (de unde || subst:) "Αμυλος (se înț: πλακοῦς, πλακοῦντος) (ὁ), ună fealĕ de prăjitură din "Αμυλον (τὸ), făină, nisastea. [ἀ, μύλος].

'Αμύμων [ἀ, μῶμος], ονος (ὁ, ἡ), poet: (în gen:) desăvîrșită în fealul său, făr' de pre o lipsă, (iar deos: desăvîrșită) nevătămată; (prin extr:) virtuoasă, cinstită; (în desăvîrșire mărg:) alesă; (făr' cusură).

"Αμυνα [ἀ, μύνη, saă "Αμω, vezi 'Αμεύω], ης (ἡ), ajutoră, ocrotire, apărare; împotrivire; pedepsire.

'Αμυνάθω, (făr' viit:) At: = 'Αμύνω.

'Αμυνίας, ου (ὁ), com: = 'Αμυντικός.

'Αμυντέος, α, ον, pos: al lui 'Αμύνομαι.

'Αμυντὴρ (ὁ), și 'Αμύντειρα (ἡ), ajutătoră, ocrotitoră; pedepsitoră. || (subst: în) 'Αμυντῆρες (οἱ), cruțătoare de dinainte a le coarnelor cerbului. [ἀμύνομαι]. [de unde

'Αμυντήριος (ὁ, ἡ), și

'Αμυντικὸς, ἡ, όν, îndemînatică, destoinică spre apărare, saă ajutoră, prepăzire, saă pedepsire. [și

'Αμύντωρ, ορος (ὁ), poet:='Αμυντήρ. [din

'Αμύνω [ἄμυνα], viit: -υνῶ (nec: ἤμυνα, și ἀμ:) (cu ac:) ronească, depărtează pre unĕ pră. «Δαναοῖσι λοιγὸν ἄμυνον». Il: A. «Πρόσθεν στᾶσα βέλος ἄμυνεν». Il: Δ. «Τρῶας νεῶν (în loc de ἀπὸ τῶν νεῶν) ἄμυνεν». Il: O. (cu dat: și poet: cu gen: saă simplă, saă cu prep: ἀμυνελεῖνδε se înșă totdauna accusativă) ajută, apără, mă pescuiesc în favorul cuiva. «Μὴ φεύγειν καταλιπόντας αὐτὰς, ἀλλ' ἀμῦναι καὶ τέκνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς». Xen: «Παιδὸς ἀμύνει». Il: Π. «Νεῶν ἀμυνέμεν». Il: N. «'Αμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος». Il: P. (și făr' cază). «"Αφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν». Il: N. «Χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται.». Hind: 3) (mijl:) fără pedepsire altăia, saă miemî, prin bătăle apără, saă mă apără. «'Αμύνομαι τὴν Ἑλλάδα». Plt: fără Grecii pedepsire asupra vrăjmașilor ei. «Τοὺς κύκνους φασὶ τοῖς ἀετοῖς μαχομένους ἀμύνεσθαι μὲν αὐτοὺς, οὐ μὴν ἄρχειν ἀδίκων». El: «Οὐδ' ὑπὲρ ὧν κακῶς ἐπάθομεν, ἀμύνασθαι τολμῶμεν αὐτούς». Isocr: (și cu cază cu prepos:) «Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης». Il: M. «Αἱ ἔλαφοι τὰς κύνας ἀμυνόμεναι ὑπὲρ τῶν νεβρῶν, καταπατοῦσι». Xen: (și în el:) «'Αμύνομαί σε τοῦ γέλωτος». Lucr: (și făr' cază) «Οὐδέν ἐστι μικρὸν οὐδ' ἀσθενὲς, ὃ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνεσθαι». Pl: 4) (în sine) pedepsească, întoarcă grabnic pentru grabnic. «'Αξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι». Teu:

'Αμύς, adv: cu sfîrșire, ajutătoare, saă sfîrșire. [și

"Αμυξις [ἀμύσσω], εως (ἡ), = 'Αμυχή, sfîrșire, sfîșiere. 2) (med:) zgîrcire.

"Αμυος (ὁ, ἡ), cel făr' mușchi, saă cu mușchi prea subțiră și nevăzută. [ἀ, μυών].

'Αμύριστος, și "Αμυρος (ὁ, ἡ). nedus cu mireasmă. [ἀ, μυρίζω. și μύρον].

'Αμύσσω (ττω), viit: -ύξω [vezi Αἶμος], sfîșiă pe deasupra, sfîșiă. «Τοῖς ὄνυξιν ἀμύττων τὰς παρειάς. Suid: Μηδ' ἄκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγαθούς». Teu: 2) (med:) = Κατασχάζω, zgîrcesc. 3) (fig:) pănesc (sufletul), mîhnesc, necăjesc. «Καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς». Esc: (și pas:) «Φρήν μοι ἀμύσσεται φόβῳ». Escl:

'Αμυσταγώγητος (ὁ, ἡ), = 'Αμύητος. [ἀ, μυσταγωγέω].

'Αμυστὶ, adv: (prin: deaă) pe nepesfiate. [și

'Αμυστίζω, viit: -ίσω, deaă pe nepesfiate. [din

"Αμυστις, ιδος saă ιος (ἡ), bătaie nepesfiată. (de unde 2) ună fealĕ de Traică mare paharĕ. [ἀ, μύω].

"Αμυστος (ὁ, ἡ), = 'Αμύητος.

'Αμυχὴ (ἡ), [ἀμύσσω] = "Αμυξις, sfîșiătură, cruțătură. «"Επειτα δὲ ἐγκατασχαζέσθω, βαθυτέρας ἐμβάλλων τὰς ἀμυχάς». Dscr: [de unde

'Αμυχηδὸν, și 'Αμυχί, adv: ='Αμύξ. [și

'Αμυχιαῖος, α, ον, (ca o sfîrșiătură făr:) cel de pe deasupra, saă de usucă dăinuire.

'Αμυχμὸς (ὁ), poet: în loc de 'Αμυγμός.

'Αμυχώδης, εος (ὁ, ἡ), cel în felul sfîrșiturei; saă plină de sfîrșituri. [ἀμυχή].

'Αμύω, viit: -ύσω. Dor: în loc de ἠμύω.

'Αμφαγαπάω -ῶ (άζω), viit: -ήσω, saă -άσω. poet: (prin:) întrucișezĕ sfîrșins (spre dobadă de multă și curată dragoste, saă prietenească priimire). [ἀμφὶ, ἀγαπάω].

'Αμφαγερέθομαι, și 'Αμφαγέρομαι, viit: -αγερθήσομαι. poet: mă adunĕ împrejurul cuiva. «Θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι». Il: Σ.

'Αμφαδὰ, și 'Αμφάδην, adv:='Αμφαδόν. [și

Ἀμφάδιος, α, ον, noet: înвedepatъ. || (dat:) Ἀμφαδίῃ, (ші ак:) Ἀμφαδίην se iaъ ка adв: în локъ de Ἀναφανδὸν, de faцъ, înвedepat. «Ἡ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν. Od: Ξ.

Ἀμφαίνω, вііt: -ανῶ, noet: în локъ de Ἀναφαίνω.

Ἀμφαιρέω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: atîpnъ, ші клетınъ чева în aepъ.

Ἀμφάκης, εος saъ έος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de Ἀμφήκης.

Ἀμφαλάλημαι tpe: de кв: (în локъ de prez:) ал лвї

Ἀμφαλάομαι, (fъpъ вііt:) noet: [ἀμφὶ, ἀλάομαι], тъ рътъческъ, тъ превъвля în коачї ші înколо.

Ἀμφαλλὰξ, adв: noet: în локъ de ἐναλλάξ. [din

Ἀμφαλλάσσω(ττω), вііt: -ξω. noet: скimвъ, apeſakъ кв totвл. [ἀμφὶ, ἀλλάσσω].

Ἀμφανδὸν, adв: noet: =Ἀναφανδὸν.

Ἀμφανέειν, noet: în локъ de Ἀναφανεῖν, вііt: 2: de înf: ал лвї Ἀναφαίνω.

Ἀμφαραβέω -ῶ (-ίζω), вііt: -ήσω, saъ -ίσω. noet: pesвnъ în totъ înnpexвpвл; (upin вpm:). faкъ mape sromotъ. [ἀμφὶ, ἀραβέω].

Ἀμφαρίστερος (ὁ, ἡ), (înnpotivъ de Ἀμφιδέξιος] stînrв de amîndoъ mîineле; (npin вpm:) кв totвл neîndemînatikъ. 2) (fir:) îndъrъtnikъ. [ἀμφὶ, ἀριστερός].

Ἀμφασίη (ἡ), noet: în локъ de Ἀφασία.

Ἄμφαυξις [ἀμφὶ, αὔξω], εως (ἡ), =Ἀμφιφύα.

Ἀμφαφάω -ῶ, (ші Ἀμφαφόω) вііt: -ήσω (ώσω), noet: [ἀμφὶ, ἀφή], піпъіъ de жар înnpexвp; 2) mînriiъ; 3) întpeввînцezъ.

Ἀμφελελίζομαι, вііt: -ξομαι, noet: тъ înвîptesкъ înnpexвp.

Ἀμφέλικτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Ἀμφιέλικτος. [din

Ἀμφελίσσω, вііt: -ίξω. noet: = Ἀμφιελίσσω.

Ἀμφέλκω, вііt: -ξω, noet: în локъ de Περιέλκω, traгъ кв sinemї înкоачї ші înколо. [ἀμφὶ, ἕλκω].

Ἀμφελυτρόω -ῶ, вііt: ώσω, noet: [ἀμφὶ, ἔλυτρον] акоперъ, înſъшвръ dежар înnpexвp.

Ἀμφελύτρωσις, εως (ἡ), noet: [ἀμφελυτρόω] înſъшвраре, акоперіре dежар înnpexвp.

Ἀμφενέπω, (fъpъ вііt:) noet: вorвeскъ (noвesteskъ) întins, saъ кв tonъ (emfasъ). [ἀμφὶ, ἐνέπω].

Ἀμφέξω, вііt: ал лвї Ἀμπέχω.

Ἀμφέπω, noet: = Ἀμφιέπω.

Ἀμφεπίαξε, Dop: în локъ de Ἀμφεπίασε. 3: sinr: neps: a nex: лвї Ἀμφιπιάζω.

Ἀμφερείδω, вііt: -σω. peazъmъ, snpiжineskъ кв stînnї de жар înnpexвp. [ἀμφὶ, ἐρείδω].

Ἀμφερέφω вііt: -ψω, noet: акоперъ de жар înnpexвp. [ἀμφὶ, ἐρέφω].

Ἀμφερυθαί(θραί)νω, вііt: -ανῶ, тъ рвшeskъ din тоаte пърціле, saъ кв totвл, кв desъвîршipe. [ἀμφὶ, ἐρυθραίνω].

Ἀμφέρχομαι, вііt: -ελεύσομαι. noet: înконжвръ, saъ тъ апропіъ. [ἀμφὶ, ἔρχομαι].

Ἀμφέρω, noet: în локъ de Ἀναφέρω.

Ἀμφέστην, nex. 2: ал лвї Ἀμφίσταμαι.

Ἀμφεύγω, noet: în локъ de Ἀναφεύγω.

Ἀμφεφόβαθεν, Eол: in локъ de Ἀμφεφοβήθησαν, 3: in: neps: de nex: 1 ал лвї Ἀμφιφοβέομαι.

Ἀμφέχανε, noet: a 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лвї Ἀμφιχαίνω.

Ἀμφεχύθη, noet: a 3: sinr: neps: de nas: nex: 1:, ші

Ἀμφέχυτο, noet: în локъ de Ἀμφεκέχυτο, 3: sinr: neps: de nas: neste-sъвîp: ал лвї Ἀμφιχέω.

Ἀμφέχω, вііt: -ξω, noet: în локъ de Ἀμπέχω =Περιέχω.

Ἀμφήκης [ἀμφὶ, ἀκή], εος (ὁ, ἡ), (квцitъ ші чл:) кв doъ askвцitврї, saъ tъiше.

Ἀμφῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел între doъ вîpste, de miжлокъ ла вîpstъ. [ἀμφὶ, ἥλιξ].

Ἀμφήλυθον, noet: în локъ de Ἀμφῆλυθον, nex: 2: ал лвї Ἀμφέρχομαι.

Ἀμφημερινὸς, ші Ἀμφήμερος (ὁ, ἡ), (npiпч: fpiгврї) de тоаte zilele. [ἀμφὶ, ἡμέρα].

Ἀμφηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμφερέφω], din тоаte, saъ din amîndoъ пърціле (npin вpm:) вine акоперітъ; saъ чел кв doъ акоперъminte.

Ἀμφήρης [ἀμφὶ, ἐρέσσω], εος (ὁ, ἡ), noet: чел кв doъ феце (тъпвшї, тъiше, pîndврї ші чл:). «Ναῦς («Σκηνὴ, «Αὐλὸς, ші чл:)—». «Ἀμφῆρες ἀκάτιον (δόρυ, στόμα, ші чл:)». [de вude

Ἀμφηρικὸς, ἡ, ὸν, (npiпч: Ἀκάτιον, баркъ). = Δίκωπον; (npin вpm:) mікъ, saъ înгвstъ ші лвнгъ.

Ἀμφῆρις, ιδος (ὁ, ἡ), ші

Ἀμφήριστος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμφὶ, ἔρις] îndoiosъ, de disпвtat. 2) компаратъ, asemъпatъ, saъ potpівitъ. «Εὐρυβάτῃ ἐπὶ πονηρίᾳ ἀμφήριστος». Sвid:

Ἀμφὶ, преп: (se акоар: кв цеп: dat: ші ак: în deопotpівъ пвtepe кв περὶ, ші

însemneazъ în sintaksъ, ad: desпърцiъ de kazъ. 1) локъ, adikъ înpreжър ші anpoape, înъзntpъ, d' asкupa, întpe. «Πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι. Іл: B. «Τὴν κτεῖνεν ἀμφ' ἐμοί». Od: Λ. «'Αμφὶ ταύτης οἰκοῦσι τῆς πόλιος». Ep: «Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα». Іл: B. «Φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοὶ λείψω». Sof: «Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισι [κεφαλῇσι, στήθεσσι, πόδεσσι, ші чл:)» Om: «'Ιδρώσει δὲ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσι». Іл: «'Αμφὶ δὲ κεράεσσιν ἀνακηκίει ἱδρώς.» Іл: N «Ἄμφ' ὀνύχεσσι πεπαρμένη». Es. «'Αμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα». Om: «'Αμφὶ πόνῳ πόνος». Eкp: 2) priч: fъкъt: saъ пentpъ чева «Μάχεσθον πίδακος ἀμφ' ὀλίγης». Іл: П. «'Αμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι». Іл: Γ. «'Ανεβάλλετο καλὸν ἀείδειν ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος. ἐϋστεφάνου τ' 'Αφροδίτης». Od: Θ. «'Αμφὶ δὲ τῷ θανάτῳ αὐτῆς δἰξὸς ἐκφέρεται λόγος». Ep: «'Αμφὶ μὲν κρίσιος τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο». Ep: «Δείσας ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ». Гал: (ші în жъръmintъ în локъ de прός) «Φοίβου τ' ἀμφὶ καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης λίσσομαι». Апл: 3) în чева, saъ pелацie ші pапортъ. «'Αμφὶ δεῖπνον ἔχειν». Ksen: «Οἱ ἀμφὶ γῆν ἔχοντες». Ksen: 'Αμφὶ κάμινον ἔχω τά πολλά». Лзч: «Οὐκ οἶμαί σοι σχολὴν εἶναι ἀφ' ἐμὲ ἔχειν». Ksen: «Τὰ ἀμφὶ τὸν πόλεμον». Ksen: (ші къ dat:) «Οἱ ἀμφὶ λόγοις ἐόντες». Ep: (iap къ nъme пропрiї) «Οἱ ἀμφὶ Κῦρον». Ksen: (în sem: кind) чеї în partea saъ înпreжърял Кirялъї; (кind) sinгъръ Кirя. (asemenea se esплікъ ші fрasял) «Οἱ μέν τοι ἀμφὶ 'Αρίστιππον καὶ 'Επίκουρον». Лзч: «Οἱ ἀμφὶ Κορινθίους». Ep: 4) (къ ак:) înпъцinape (în кіt: ші tim:) пе апроape, maї, ка ла. «'Αμφὶ τοὺς πεντήκοντα». Лкs: ка ла чіпчізечї. «'Αμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη σοῦ ὄντος». Лзч: «'Αμφὶ βουλυτὸν ἤδη». Ел: (mi în хotъp: saъ dъinipe de вреше). «Τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον». Hind: «Λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον». Hind: || (iap în компъпере însem:) de жър înпreжър, saъ dintp' amîndoъ, op din toate пърцiле, ші (прin врm:) къ totял, къ desъвіршipe. «'Αμφιρεφὴς, 'Αμφίαλος, 'Αμφιέννυμι, 'Αμφίστομος=Δίστομος, ші чл: (ші înпreзпъ къ περὶ) «'Αμφιπεριστροφάω». || (ла пoецї se ia de mълte opї în локъ de adв: κύκλω, înпreжър; saъ este deonotpівъ къ Ἄμφω, amîndoї, saъ тpевзіе a se кошпъпе къ вервял, че пentpъ noetiче къвinte s'a desпърцit de dinsa). «'Αμφὶ δὲ Κόλχων ἔθνεα ναιετάουσιν». Апл: «'Αμφὶ δ' 'Αθηναῖοι μήστορες ἀϋτῆς». Іл: D: «'Αμφὶ δὲ ὅσσε νύξ ἐκάλυψεν». Om: în локъ de ἀμφεκάλυψεν. || (зne opi se пъne înпreзпъ къ περὶ, saъ ἕνεκα). «'Αμφὶ περὶ κρήνην». Іл: B. «Ὄφις περί τ' ἀμφί τ' ἔρυται ἀθάνατος». Апл:

'Αμφιάζω, вiit: -άσω, noet: în локъ de 'Αμφιέννυμι.

'Αμφίαλος (ὁ, ἡ), dintp' amîndoъ, saъ din toate пърцiле konpinsъ de mape. [ἀμφὶ, ἅλς].

'Αμφιάνακτες (οἱ), kom: Ditipamвічії noецї. [ἀμφὶ, ἄναξ]. [de зnde

'Αμφιανακτίζω, вiit: -ίσω. komпзівъ, saъ kînтъ ditipamвї, kape (ші maї къ deoseв: чеї în чinstea лзї Апполонъ) oвічпзit înчepeaъ къ zічеріле. «'Αμφὶ ἄνακτα ші чл:

'Αμφίασις, εως (ἡ), ші

'Αμφίασμα (τὸ), ші

'Αμφιασμὸς (ὁ), noeti =='Αμφίεσις, ші чл: [ἀμφιάζω].

'Αμφιάχω, (ѣръ вiit: tpe: de къ: ал паріч: 'Αμφιαχὼς, υἷα, ός) noet: stpirъ înпreжър. [ἀμφὶ, ἰάχω].

'Αμφιβαίνω, вiit: -βήσομαι (tp: de кзі 'Αμφιβέβηκα ші -βαα, de зnde пapt: 'Αμφιβεβαώς -βὼς) noet: (прinч:) esъ înaintea кзїва, ка съ л' апъръ; тъ pesвoieskъ пentpъ чinева, înпротекtezъ; (ші în întind:) stъпîneskъ. «Χρύσην ἀμφιβέβηκας». Іл: A. 2) konpinzъ, акоперъ. «Πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν». Іл: Z. 3) staъ ка къларе. «Ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε. Od: E: [ἀμφὶ, βαίνω].

'Αμφιβαλεῦμαι, noet: în локъ de 'Αμφιβαλοῦμαι, міжл: вiit: ал лзї

'Αμφιβάλλω, вiit: -βαλῶ. 1) ==περιβάλλω, пзіъ d' asкupa, saъ înпreжър. «Δουλοσύνην ἀμφιβαλοῦσα κάρα». Ep: «'Ηιόνοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες (se înц: ἑαυτούς]. Іл: Θ. (ші міжл:) «Κυνέην ἀμφιβαλεῦμαι». Od: X. 2) konpinzъ, апъкъ, înвръцimezъ. «Ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι». Od: P. «'Αμφιβαλόντε ἀλλήλους». Іл: Ψ. «'Αμφίβαλε μαστὸν ὠλέναισι ματρός». Eзp: 3) (nezтp: saъ nestpi ла prozaiчї) тъ плекъ snpe amîndoъ пърцiле, тъ îndoieskъ. «'Αμφιβάλλειν εἴωθε τὰ φίλτρα». Алчfp: «Μὴ μέλλε, μηδ' ἀμφίβαλλε. Ел: [ἀμφὶ, βάλλω].

'Αμφιβασία, ας, ші

'Αμφίβασις, εως (ἡ), noet: [вezї 'Αμφιβαίνω] înkonжзраре (de връжташї). 2) pesвoiв înпreжър, ші snpe anъpapea кзїва (maї къ seamъ moptъ); (de зnde 3) = 'Αμφισβήτησις, disпзіъ, чeapтъ. [ші

'Αμφιβατέω -ῶ, в: -ήσω,=='Αμφισβητέω.[ші

'Αμφιβατὴρ (ὁ), noet: [ἀμφιβαίνω] skзti-

topă, апърътopă. 2) îndoiosă, neîncredinţată, ca пърерї îmпърţite.

'Αμφίβιος (ὁ, ἡ), amfibiă, trăitoare în doi deosebite elemente, апъ шіească, ca п: е: broaska, (къріа. «'Αμφίβιον ἔδωκε νομὴν Κρονίων». Om:) крокодилул, focea, ші чл: [ἀμφὶ, βίος].

'Αμφίβλημα (τὸ), noet: înfăşurătoare; învelitoare; încrucişare. [ἀμφιβάλλω].

'Αμφιβληστρευτικὸς, ἡ, ὸν, îndeletnatică la încrucişarea mreжeї în nească. [din

'Αμφιβληστρεύω, viit: -εύσω, nească ca prostovolul. [ші

'Αμφιβληστρικός, ἡ, ὸν, = 'Αμφιβληστρευτικός. [din

'Αμφίβληστρον (τὸ), noet: = 'Αμφίβλημα. «'Αμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾷς ὑψηλά. Evr: 2) (obicinuit)ană fel de mreajă; plasă de nească, prostovol, saă nezovol (Греч:). [ші

'Αμφίβλητος (ὁ, ἡ), noet: de amîndoi, saă din toate părţile încunjurătoare, saă încunjurată. [ἀμφιβάλλω].

'Αμφιβόητος (ὁ, ἡ), = Περιβόητος, [ἀμφὶ, βοάω].

'Αμφιβολεὺς, έως (ὁ), noet:= 'Αλιεύς. [ші

'Αμφιβολὴ (ἡ), noet:='Αμφίβληστρον. [ші

'Αμφιβολία (ἡ), îndoială, îmпърţire de părere în doi. 2) stăpînitoare, mîrare, saă neştiinţă, de ce trebuie a face. [din

'Αμφίβολος (ὁ, ἡ), (nas:) lovită de amîndoi părţile; încunjurată (de vrăjmaşi). «'Αμφίβολοι γεγονότες ὑπὸ τῶν πολεμίων». Pl: 2) (act:) cel ce loveşte (saă se asvîrle) de amîndoi părţile. «'Αμφίβολοι κάμακες» Euigr: 3) plecată în doi părţi, ca doi părerї 4) îndoită la însemnare (cuvîntă), saă echivocă. «'Αμφίβολοι λόγοι». Isokr: 5) noet: = 'Αμφίβληστος (de unde) «Πλωτῶν εὐπλεκὲς ἀμφίβολον». Epigr: = 'Αμφίβληστρον. [ἀμφιβάλλω]. [de unde

'Αμφιβόλως, adv: ca îndoială.

'Αμφιβόσκομαι, noet: =Περιβόσκω. [ἀμφὶ, βόσκομαι].

'Αμφίβουλος (ὁ, ἡ), noet: îndoită la cinzeї, la părerї. [ἀμφὶ, βουλή].

'Αμφιβράγχια (τὰ), părţile din preajma rîtlejului (vezi ші Παρίσθμια], gîlcї, rîndurї. [ἀμφὶ, βράγχια].

'Αμφίβραχυς, εος (ὁ), picior de vers dintr'o laturъ silavъ între doi scurte. [ἀμφὶ, βραχύς].

'Αμφίβροτος, η saă ος, ον, (prinч: scută, pavazъ) acoperitoare, apărătoare de omă dintr' amîndoi, saă toate părţile împrejur. [ἀμφὶ, βροτός].

'Αμφίβροχος (ὁ, ἡ), din toate părţile (ca totută) udată; (fir:) beată (pioată). [ἀμφὶ, βροχή].

'Αμφίβωτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμφιβόητος.

'Αμφιγάνυμαι, viit: -γανύσομαι. noet: mъ bucur prea mult pentru ceva. [ἀμφὶ, γάνυμαι].

'Αμφίγειος (ὁ, ἡ), venină; ръzaită. [ἀμφὶ, γέα].

'Αμφίγενυς, υος (ὁ, ἡ), cel ca doi părї. 2) cel ca doi tăiţe. [ἀμφὶ, γένυς].

'Αμφιγηθέω -ῶ, viit: -ήσω, noet:='Αμφιγάνυμαι. [ἀμφὶ, γήθω].

'Αμφίγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: = Δίγλωσσος. [ἀμφὶ, γλῶσσα].

'Αμφιγνοέω -ῶ, viit: -ήσω. mъ îndoiesc. 2) nu cunosc bine. [ἀμφὶ, γνόω].

'Αμφίγνωμος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Δίγνωμος, de doi deosebite părerї. [ἀμφὶ, γνώμη].

'Αμφιγόητος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμφὶ, γοέω] din toate părţile, saă prea mult plînsă, vecită.

'Αμφίγονος (ὁ, ἡ), bitpiră, fiă de la vărvatul, saă femeea de mai 'nainte. [ἀμφὶ, γόνος].

'Αμφιγυ(γυι)ήεις, εσσα, εν, noet: schiopă de amîndoi picioare. [ші

'Αμφιγυ(γυι)ος, ου (ὁ, ἡ), noet: cel ce 'şi are mădularele întregi; (prin arm:) tare, ceaună; bine armată, ші чл: [ἀμφὶ, γυῖα]. [de unde

'Αμφιγυ(γυι)όω -ῶ, viit: -ώσω. chiontesc. 2) toveşte; (prin arm:) ascuţă de amîndoi părţile.

'Αμφιδαὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀμφὶ, δαίω] tăios de amîndoi părţile (ca doi tăiţe).

'Αμφιδαίω (tp: de ca: 'Αμφιδέδηα), noet: arză de jar împrejur; (fir:) încopăţă vrăjmăşte. [ἀμφὶ, δαίω].

'Αμφιδάκνω, viit: -δάξομαι. noet: muşcă din toate părţile tare. [ἀμφὶ, δάκνω].

'Αμφιδάκρυτος (ὁ, ἡ), noet: cel din toate părţile plînsă, saă de multe lacrămi prichindită. [ἀμφὶ, δάκρυον].

'Αμφίδασυς (ὁ, ἡ), de amîndoi părţile deşă la pără, saă lînă, părosă, lînosă. [ἀμφὶ, δασύς].

'Αμφιδέα (ἡ), ші 'Αμφίδεον (τὸ), (în pen:) lanţă, saă verigă legată de amîndoi părţile; ші or ce de forma verigei; (dar mai deos:) vrăjitoare, saă coletă

(riopdanъ). [ἀμφιδέω].

'Αμφιδεὴς, -έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμφὶ, δέος] = Περιδεὴς, konpinsъ de frikъ. 2) [ἀμφιδέω] legъtorъ, saъ legatъ de жър înпрежър.

'Αμφι-δέμω, ші (miж:) -δέμομαι, biit: -δεμῶ, -δεμοῦμαι, (nex: ἀμφέδειμα, -άμην) noet: zideskъ de жър îппре жър.

'Αμφιδέξιος (ὁ, ἡ), чел че întpeвкinцeazъ amîndoъ mîîнele ka dpente. (npin вpm: 2) (fir:) întpъ toate îndemînatikъ. 3) кв doъ тъime. «Πέλεκυς —» Лкч: 4) чел кв doъ rîndърї, îndoiosъ. 5) (noet: ші пред pap) = 'Αμφότερος. [ἀμφὶ, δεξιὸς]. [de вnde

'Αμφιδεξίως, adв: кв твлтъ indemînъtate.

'Αμφι-δέρκομαι, biit: -δέρξομαι, noet: = Περιδέρκομαι.

'Αμφιδέτης, ου (ὁ), квреаоа, saъ fвnia, кв каре se леагъ жвгвл de rîtвл боілор. [ші

'Αμφίδετος (ὁ, ἡ), de amîndoъ, saъ toate пърціле tape легатъ. [din

'Αμφιδέω, biit: -δήσω, noet: легъ de жър înпрежър; înfъшъръ.

'Αμφιδηριάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, noet: тъ чертъ, тъ pesвoieskъ пентрв чева. [ші

'Αμφιδήριτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμφήριστος. 2) (лвкрв) пентрв каре se ват, adikъ пред dopitъ = Περιμάχητος. [ἀμφὶ, δῆρις].

'Αμφιδιαίνω, biit: -ανῶ, noet: вdъ кв totвл, moiъ. [ἀμφὶ, διαίνω].

'Αμφιδινεύω (-έω -ῶ). biit: εύσω, saъ -ήσω, noet: înвîpteskъ înпрежър, înkonжъръ. «Ὦ πέρι χεῦμα κασσιτέροιο ἀμφιδεδίνηται». Іл: Ψ. чіркonfepinga îї epa de kositorъ. [ἀμφὶ, δινέω].

'Αμφιδοκεύω, biit: εύσω. noet: mîndeskъ. [ші

'Αμφιδοκέω -ῶ, biit: -ήσω. = 'Αμφιδοξέω. [ἀμφὶ, δοκέω].

'Αμφιδονέω -ῶ, biit: ήσω, noet: клetinъ, srвdвiъ din toate пърціле. [ἀμφὶ, δονέω].

'Αμφιδοξέω -ῶ, biit: -ήσω. sintъ în doъ пъpepì, тъ îndoieskъ. [din

'Αμφίδοξος (ὁ, ἡ), îndoiosъ, nesirвpъ, de disпвtъ. «Ὥστε ταῦτα μὲν ἐν ἀμφιδόξῳ». Tfp: [ἀμφὶ, δόξα].

'Αμφίδορος (ὁ, ἡ), noet: din toate пърціле жвпвitъ. [ἀμφὶ, δέρω].

'Αμφίδουλος (ὁ, ἡ), din toate пърціле (de amîndoї пърinцiї) робъ. [ἀμφὶ, δοῦλος].

'Αμφίδοχμος (ὁ, ἡ), (npinч: λίθος, пiatъ) neapdikatъ пвmaї кв o mînъ, чі кв amîndoъ; (npin вpm:) mape, греѣ. (bezї ші χειροπληθής). [ἀμφὶ, δοχμή].

'Αμφιδρακὴς [ἀμφι-δέρκομαι], έος (ὁ, ἡ), (npinч: пesътвръ, saъ квsътвръ) кв doъ feцe (aneвatou), înpotivъ de Μονοπρόσωπον.

'Αμφιδράμια (τὰ), a чінчілea zi de ла пашtepe, întpъ каре femeiле чеде înпрежвръл лехвseї алергаъ кв првпквл înпрежвръл вetreї kaseї. [din

'Αμφίδρομος (ὁ, ἡ), înпрежвръл къpвia пoate алерга чінeве. «Τεῖχος ἀμφίδρομον». Exp: (bezї ші 'Αμφίπολος). 2) чел че аре doъ dpвmврї (mîmkърї). «Κῦμα ἀμφίδρομον». Sof: «Οἱ περὶ τὸν πορθμὸν τῆς Σικελίας τόποι ἀμφίδρομοί εἰσι διὰ τὰς παλιρροίας». Stp: [ἀμφὶ, δρόμος].

'Αμφίδρυπτος (φος), ου (ὁ, ἡ), ші

'Αμφιδρυφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμφὶ, δρύπτω] чел de amîndoъ saъ din toate пърціле sfîmiatъ.

'Αμφίδυμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Δίδυμος, цeamъnъ; 2) чел кв doъ, saъ maї твлте întpърї. «Λιμὴν («'Ακτὴ, «Σπήλαιον) —». Om: ші Апln: каре аре doъ întpърї, saъ локврї de apвnkat анквра [din

'Αμφιδύω, biit: -ύσω, noet: în локъ de 'Ενδύω. [ἀμφὶ, δύω].

'Αμφιειμένος, η, ον, nas: tpe: de кв: ал партч: лвї 'Αμφιέννυμι.

'Αμφίεκτον (τὸ), вnъ felъ de тъskръ înkъпътoape пе anpoape de вna, saъ doъ a maselea napte a îndoitвлвї Amforeъ ('Αμφορεύς). bezї ші 'Ημίεκτον. [ἀμφὶ, ἕκτον].

'Αμφιέλικτος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφιέλισσος, η, ον, noet: = 'Αμφίστροφος, de amîndoъ, saъ din toate пърціле înfъшвратъ, înвîptitъ, iивълвitъ; (de вnde 2) (fir:) întp' amîndoъ пърціле плекатъ. [din

'Αμφιελίσσω, biit: -ίξω, noet: înfъшвръ din toate пърціле.

'Αμφιέννυμι, biit: -έσω, (nex: ἠμφίεσα, tpe: de кв: ἠμφίεσμαι, ші pap 'Αμφιεῖμαι, nex: ἠμφιέσθην) [ἀμφὶ, ἕννυμι], înвракъ. «Τὸν μὲν ἑαυτοῦ χιτῶνα ἐκεῖνον ἠμφίεσε, τὸν δ' ἐκείνου αὐτὸς ἐνέδυ». Ksen: (ші fir:) »Ὑδωρ ἀμφιέσασθαι». Esst: în локъ de a se кafвnda în anъ. «'Αμφιεσάμενος ἀφθαρσίαν». Грг:

'Αμφιέπω, fъpъ biit: noet: în локъ de Περιέπω, кавtъ, îngpiжeskъ, тъ îndeletniчeskъ ла чева, întokmeskъ. «Βοῦς ἕδερόν τε καὶ ἄμφεπον. Іл: Ψ. «'Αθάνατοι μά-

καρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν». Апл: «Ηηδάλι' ἀμφιέπεσκεν». Апл: (вezї ші 'Αμφιπένομαι). 2) пвіѣ ла міжлокѣ, інкопжврѣ. «Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπεν». Іл: Σ. «'Αμφ' 'Οδυσσῆα Τρῶες ἕπον (ші між:) ἕπονθ' ὡσεί τε θῶες». Іл: А ін локѣ de παρείποντο, вомаѣ de апроапе. [ἀμφὶ, ἕπω].

'Αμφίεργος (ὁ, ἡ), de doї лвкратѣ; саѣ =Ημίεργος. [ἀμφὶ, ἔργον].

'Αμφιέρχομαι, ноеt: =Αμφέρχομαι.

'Αμφίεσις, εως (ἡ), а інвръка, саѣ а se інвръка. 2) = кв

'Αμφίεσμα (τὸ), (in цев:) акоперетînтѣ, (іар нарт:) хаїнъ, інвръкъмінте. [ші

'Αμφιεστρὶς, ίδος(ἡ), хаїнъ de деасвкпва (de касъ, саѣ de поапте). [ἀμφιέννυμι].

'Αμφιετεὶ, adв: пе анѣ, пе fie каре анѣ. [ші

'Αμφιετηρὶς, ίδος (ἡ) (se інцелеце сервътоапе) че se съвîршеште, se серѣеazъ пе fie каре анѣ. [ші

'Αμφιετηρὸς, ὰ, ὸν, ші

'Αμφιετὴς, έος (ὁ, ἡ), ші ноеt: 'Αμφιέτη, каре se faче пе fie каре анѣ, анхалѣ. || (неѵt:) 'Αμφίετες, adв: = 'Αμφιετεὶ. [ἀμφὶ, ἔτος].

'Αμφιζάνω, вііt: -ιζήσω, шezѣ п'інпрежвр, саѣ d'асспра; мъ лінеskѣ, мъ інfîrѣ. [ἀμφὶ, ἵζάνω].

'Αμφίζευκτος (ὁ, ἡ), ноеt: de amîndoъ пърцілеînжвratѣ, însoцitѣ. [ἀμφὶ, ζεύγω].

'Αμφιζέω, вііt: ζέσω, ноеt: ferвѣ de жвр інпрежвр. [ἀμφὶ, ζέω].

'Αμφίζωστος (ὁ, ἡ), ноеt: înчînsѣ інпрежвр. [ἀμφὶ, ζώννυμι].

'Αμφιήκης, εος (ὁ, ἡ), ноеt: ='Αμφήκης.

'Αμφιθάλαμος (ὁ, ἡ), чел че аре d'amîndoъ пърціле катере (одъї). [ἀμφὶ, θάλαμος].

'Αμφιθάλασσος (ὁ, ἡ), ноеt: ='Αμφίαλος.

'Αμφιθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din тоате пърціле înвerzitѣ, înflорitѣ; înвілшvratѣ; плінѣ; fepiчitѣ. 2) чел кв amîndoї пърінцїї în віацъ. [din

'Αμφιθάλλω, вііt: -αλῶ, ноеt: din тоате пърціле înвerzeskѣ, sîntѣ înflорitѣ de плін. [ἀμφὶ, θάλλω].

'Αμφιθάλπω, вііt: -ψω, ноеt: înкълzeskѣ de жвр інпрежвр; mînrїiѣ; кавїѣ, înгрiжeskѣ de апроапе. =Περιθάλπω.

'Αμφιθέατρος (ὁ, ἡ), formatѣ ка кп Amfiteatрв. «Ἱππόδρομος—» D: Ал: || (ѕввѕt:) 'Αμφιθέατρον (τό), Amfiteatрв, adikъ teatрв, întрв каре бъпчеле прівіторілор sînt astfел întокmite, ка, ор вnde ва шedea чinena, съ поатъ пріві. [ἀμφὶ, θέατρον].

'Αμφίθετος (ὁ, ἡ), ноеt: (прînч: пахарѣ) кв doъ fundврї (de нвs жos); ші (прin врm:) кв doъ гврї; саѣ кв doъ шънвше (вezї ші 'Αμφικύπελλος). [ἀμφὶ, τίθημι].

'Αμφιθέω, вііt: θεύσομαι, ноеt: (кв ак:) алергă înпрежвrвя каїва. «Αμφιθέουσι τέρας». Od: B. 2) (неstр:) въ ръъчеskѣ. «Νέος ἀμφιθέει». Mosx: [ἀμφὶ, θέω].

'Αμφιθηγὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφίθηκτος, ου (ὁ, ἡ), de amîndoъ пърціле аскцitѣ. [ἀμφὶ, θήγω].

'Αμφιθλασις, εως (ἡ), din amîndoъ, саѣ тоате пърціле спарцере. [din

'Αμφιθλάω -ῶ, вііt: -άσω, спарrѣ, sfърîmѣ чева din тоате пърціле. [ἀμφὶ, θλάω].

'Αμφιθοάζω, вііt: άσω, ноеt: = 'Αμφιθέω. [ἀμφὶ, θοάς].

'Αμφιθορεῖν, неx: 2: ал inf: лвї 'Αμφιθρώσκω.

'Αμφίθρεπτος (ὁ, ἡ), ноеt: (прînч: sînце) върsatѣ ші înкегatѣ înпрежвр. «Αἷμα ἀμφίθρεπτον τῶν ἐμῶν σφαγῶν». Sof: Трах: sînце înкегatѣ înпрежвrвя рапелор меле. [ἀμφὶ, τρέφω].

'Αμφίθρυπτος (ὁ, ἡ), din тоате пърціле stрівітѣ, саѣ гъкатѣ fърîме; (fir:) foарte молічосѣ, прea desmiepdosѣ. [ἀμφὶ, θρύπτω].

'Αμφίθυρος (ὁ, ἡ), кв doъ вшї. (de вnde || ѕввѕt:) 'Αμφίθυρον (τὸ), = Πρόδομος, antikатеръ. 2) (Bis:) вша чса din міжлокѣ a sf: алтарѣ, саѣ челе doъ але еї канате. "Οταν ἴδῃς ἀνελκόμενα τὰ ἀμφίθυρα». Xps: 3) = Δίπτυχον. [ἀμφὶ, θύρα].

'Αμφίστημι, вііt: -στήσω, ноеt: ='Αμφίστημι.

'Αμφικαλύπτω, вііt: -ύψω, ноеt: =Περικαλύπτω, акоперă, конpinzѣ. [ἀμφὶ, καλύπτω]

'Αμφικάρηνος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφικαρὴς, έος (ὁ, ἡ), ноеt: = Δικάρηνος, кв doъ капете. (вezї ші ἀμφικέφαλος). [ἀμφὶ, κάρα].

'Αμφίκαρπος (ὁ, ἡ), =Δίφορος, poditорѣ de doъ орї пе анѣ. [ἀμφὶ, καρπός].

'Αμφίκαυσις (στις, τις), εως (ἡ), чел dintîї, саѣ пекопітѣ орzѣ, че' маї 'nainte de a'л înтреввінца, îл пîрліаѣ, саѣ пръжіаѣ. [ἀμφὶ, καίω].

'Αμφικεάζω, вііt: -άσω, ноеt: рвпѣ în твлте ввкъцї; 2) жвпоіѣ de коажъ. [ἀμφὶ, κεάζω].

'Αμφίκειμαι, вііt: -κείσομαι, ноеt: în локѣ de Περίκειμαι. [ἀμφὶ, κεῖμαι].

'Αμφικείρω, вiit: -κερῶ, noet: în локъ de Περικείρω. [ἀμφὶ, κείρω].

'Αμφικέλεμνος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμφὶ, κέλλω] чел de deonotpiвъ rpeвtate, ші deonotpiвъ кътпъnitъ întp' amîndoъ пърціле (în кit шiшкîndъ se a nъ къdea). (вezî ші 'Αμφίκοιλος).

'Αμφικέλευθος (ὁ, ἡ), noet: = Αμφίδρομος, пъsъ întpe doъ вліце. [ἀμφὶ, κέλευθος].

'Αμφίκερος, ον, ші

'Αμφίκερως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Δίκερως, чел кв doъ коарне. 2) notpiвitъ, ашezatъ пе antenele коръвіі. [ἀμφὶ, κέρας.]

'Αμφικεύθω, вiit: -σω, noet: акоперъ de жар înпрежар, (ші npin вpm:) askвnzъ кв desъвîpшipe. [ἀμφὶ, κεύθω].

'Αμφικέφαλος (ὁ, ἡ), = Δικέφαλος. 2) (desnpe moвіле) чел кв doъ къпъtîie, «Κλίνη («Καθέδρα) —». каре ape de amîndoъ пърціле pezemъtoape, saŭ пепне de къпъtiiъ (вezî ші 'Αμφικνέφαλος). [ἀμφὶ, κεφαλή].

'Αμφικίων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Περίστυλος; saŭ 2) snpiжinitъ, pezematъ пе doъ pîndвpî de stilnî. [ἀμφὶ, κίων].

'Αμφίκλαστος (ὁ, ἡ,) de amîndoъ пърціле, saŭ în doъ, saŭ прea мълт snartъ. [ἀμφὶ, κλάω].

'Αμφίκλαυστος (τος), ου (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμφιδάκρυτος. [ἀμφὶ, κλαίω].

'Αμφικλύζω, вiit: -ύσω, noet: în локъ de Περικλύζω. [ἀμφὶ, κλύζω]. [de вnde.

'Αμφίκλυστος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Περίκλυστος, чел че de amîndoъ, saŭ din toate пърціле se вdъ.

'Αμφικνέφαλος (ὁ, ἡ), (npinч: natъ) каре ape пepne întp' amindoъ къпъtiiele (вezî ші 'Αμφικέφαλος). [ἀμφὶ, κνέφαλον].

'Αμφικνεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înkonжвpatъ de întвneрікъ. [ἀμφὶ, κνέφας].

'Αμφίκοιλος (ὁ, ἡ), чел de amîndoъ пърціле adînkatъ, вkовітъ. «Ξύλον ἀμφίκοιλον». Sвid: ковіліцъ, saŭ алтъ чева asemenea пentpв къpat rpeвtъцî, saŭ поверî. [ἀμφὶ, κοῖλος].

'Αμφίκολλος (ὁ, ἡ), din amîndoъ, saŭ toate пърціле лiпitъ. [ἀμφὶ, κόλλα].

'Αμφικομέω -ῶ, вîit: -ήσω, noet: înrpiжeskъ (îmnodoвezkъ) din toate пърціле, ueste totъ. [ἀμφὶ, κομέω].

'Αμφίκομος, η saŭ ος, ον, noet: чел кв мълтъ пъръ, saŭ frвnze. || (sввst:) 'Αμφικόμη (ἡ), кпъ felъ de npeцioasъ піatръ. [ἀμφὶ, κόμη].

'Αμφίκοπος (ὁ, ἡ), noet: чел кв doъ tъiше, askвцtвpî. [ἀμφὶ, κοπή].

'Αμφίκορος (ὁ, ἡ), noet: din tpeî fii чел d'an doilea, saŭ чел міжлочiй. [ἀμφὶ, κόρος].

'Αμφίκουρος (ὁ, ἡ), noet: = Περίκουρος. [ἀμφὶ, κείρω].

'Αμφι-κραδαίνω, (άω -ῶ), вiit: -ανῶ, saŭ -ήσω, noet: клetinъ, srвdвiъ din toate пърціле.

'Αμφίκρανος (ὁ, ἡ), noet: ='Αμφικάρηνος. 2) чел че infъшвръ капвл. [ἀμφὶ, κρᾶνον].

'Αμφι-κρέμαμαι, вiit: -ήσομαι. noet: = 'Αμφαιωρέομαι. [de вnde

'Αμφικρεμὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел de amîndoъ пърціле atîpnatъ.

'Αμφίκρημνος (ὁ, ἡ), чел întp' amîndoъ, saŭ în toate пърціле pînosъ. 2) (fir) npimежdiosв. «'Αμφίκρημνον ἐρώτημα». Лкч: dilematikъ întpевape (pesпвnsвл къpia, op че fel ва fi, вatъmъ). [ἀμφὶ, κρημνός.]

'Αμφίκρηνος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de 'Αμφίκρανος.

'Αμφικτί(τύ)ων, ονος [ἀμφὶ, κτίων], (npinч: ла îm:) înпрежар локвitorъ. «Τοῖσι ἀμφικτίοσι πᾶσι τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος». Ep: (npin вpm: 2) Amfiktionв, tpimisвл denвtatъ ла adвnapea Amfiktionikъ. [de вnde

'Αμφικτυόνειος (ὁ, ἡ), = 'Αμφικτυονικός. [mi

'Αμφικτυονεύω, вiit: -εύσω, sîntъ pîndвitъ, alesъ Amfiktionъ. [ші

'Αμφικτυονία (ἡ), adвnapea ші alianца Amfiktionilor. 2) demnitatea (bpednicia), ші datopiile Amfiktionвлвî. [ші

'Αμφικτυονικός, ἡ, όν, op че se dedвче ла Amfiktionî, ші ла adвnapea лор. [ші

'Αμφικτυονὶς, ίδος (ἡ), (npinч: πόλις, oрашъ) konpinsъ în alianца Amfiktionikъ. 2) o zeitate natpoanъ a Amfiktionilor, ші adopatъ de dînшiî.

'Αμφικυκάω -ῶ, вiit: -ήσω. noet. amestekъ din toate пърціле. [ἀμφὶ, κυκάω].

'Αμφικυλινδέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

'Αμφικυλίω, вiit: -ίσω. noet: în локъ de Περικυλίω.

'Αμφικύπελλος (ὁ, ἡ), noet: чел în fopmъ de îndoitъ пахарь (кв fвndвріле лiпite ла тіжлокъ вnвл de алтвл). [ἀμφὶ, κύπελλον]. (вezî ші 'Αμφίθετος).

'Αμφίκυρτος, η saŭ ος, ον, înkoвoiatъ de amîndoъ пърціле, арквitъ. «Σελήνη—» Пл: лвnъ пвцin maî 'nainte ші dвne плinipea eî (вezî ші Διχότομος). «Ξύλον —». Sвid: = 'Αμφίκοιλον.

'Αμφικύσας, nex: 1: ал партч: лэї 'Αμφικυνέω.

'Αμφιλαβὴς, έος (ό, ή), (neînıp:) ='Αμφιλαφής.

'Αμφίλαλος (ό, ή), noet: mэлт ворвіторъ. [ἀμφὶ, λάλος].

'Αμφιλαμβάνω, biit: -λήψομαι, noet: = Περιλαμβάνω. [ἀμφὶ, λαμβάνω].

'Αμφιλάφεια (ή), лэаре, апэкаре de amîndoъ пърціле. 2) (fir:) вілшэгъ, търіme. 3) (fir:) экэtipe, ажэторъ, folosъ. [din

'Αμφιλαφὴς, έος (ό, ή), de amîndoъ, saъ toate пърціле, saъ кэ amîndoъ mîînеле апэкатъ. (de кnde 2) (fir:) mape, латъ, mэлтъ, înвілшэгатъ; (ші despre копачї) desъ, fрэnzosъ, stэfosъ. 3) ажэtatъ, snpiжinitъ de amîndoъ пърціле (pap). [ἀμφιλαμβάνω]. [de кnde

'Αμφιλαφία (ή), noet: în локъ de 'Αμφιλάφεια. [ші

'Αμφιλαφῶς, adв: înвîлшэгat, ші чл:

'Αμφιλαχαίνω, biit: -ανῶ, noet: sanъ înпрежэр (pрinч: копачіъ). [ἀμφὶ, λαχαίνω].

'Αμφιλέγω, biit: -λέξω, тъ disnэtъ, тъ чертъ. 2) тъ îndoieskъ. [ἀμφὶ, λέγω].

'Αμφιλείπω, biit: -λείψω. în локъ de Παραλείπω, пъръsesкъ, лasъ. [ἀμφὶ, λείπω].

'Αμφίλεκτος (ό, ή), îndoiosъ, de disnэtъ. 2) noet: (акt:) disnэtътторъ. [ἀμφιλέγω]. [de кnde

'Αμφιλέκτως, adв: кэ îndoialъ.

'Αμφιλογέω -ῶ, biit: -ήσω, noet:='Αμφιλέγω. [ші

'Αμφιλογία (ή), îndoialъ; disnэtъ; чеартъ. [din

'Αμφίλογος (ό, ή), ші adв: -λόγως. = 'Αμφίλεκτος, ші -έκτως. [ἀμφὶ, λόγος].

'Αμφίλοξος (ό, ή), de amîndoъ пърціле stрîmвъ, nіezішъ, шовъітъ; (fir:) îndoiosъ, nedesлэшітъ. [ἀμφὶ, λοξός].

'Αμφίλοφος (ό, ή), чел кэ doъ вірfэрї, saъ крeste [ἀμφὶ, λόφος]. «Ζυγὸν ἀμφίλοφον ἄγεται». Sof:

'Αμφιλύκη (ή), noet: (pрinч: noaпte) чеа înтре înтъперікъ [λύγη], ші лэminъ (λύκη) = Λυκαυγής.

'Αμφίμακρος (ό), пічоръ de верsъ компэsъ din sілаъ экэртъ între doъ лэпці. [ἀμφὶ, μακρός].

'Αμφίμαλλος (ό, ή), (pрinч: χιτών) de amîndoъ пърціле пъросъ, лъцosъ. [ἀμφὶ, μαλλός].

'Αμφι-μάρπτω, biit: -ψω, noet: апэкъ чева din toate пърціле.

'Αμφι-μάσσομαι, biit: -ξο(σο)μαι, noet: mтерrъ din toate пърціле, de жэр înпрежэр.

'Αμφιμάσχαλος (ό, ή), (pріч: χιτών) кэ doъ mînічї. [ἀμφὶ, μασχάλη].

'Αμφιμάτωρ, ορος (ό, ά), Dop: în локъ de 'Αμφιμήτωρ.

'Αμφιμάχητος (ό, ή), noet: în локъ de Περιμάχητος. [din

'Αμφιμάχομαι, biit: -μαχήσομαι. тъ вatъ înпрежэрэл (adікъ supe апърareа) кэїва. [ἀμφὶ, μάχομαι].

'Αμφιμέλας, ανος, αινα, αν, noet: чел din toate пърціле negрэ (întэnекosъ); (pрin эрm:) adînкъ, saъ askэnsъ. [ἀμφὶ, μέλας].

'Αμφιμέλει, biit: -μελήσει, вервъ неperѕ: noet: пasъ преа mэлт, intepeseazъ foарte. [ἀμφὶ, μέλει],

'Αμφιμέμηλε, noet: tp: de кэ: (se ia în локъ de prez:) ал лэї 'Αμφιμέλει.

'Αμφιμέμυκε, noet: tp: de кэ: ал лэї 'Αμφιμυκάομαι.

'Αμφιμερίζω, -ομαι, biit: -ίσω, -ίσομαι, noet: în локъ de Διαμερίζω, înпарцъ (despарцъ) în doъ. [ἀμφὶ, μερίζω].

'Αμφιμήλη (ή), instрэmîntъ хîрэрцікъ în fортъ de sэлішоръ de amîndoъ пърціле. [ἀμφὶ, μήλη].

'Αμφιμήτριος (ό, ή), [ἀμφὶ, μήτρα], чеea че se aflъ înпрежэрэл шіtpei (mътчії), ші aratъ stapea eї. 2) локэл чел înпрежэрэл карепеї (mэкіеї челії de desэвіэл коръвіі); (de кnde || sэвst:) 'Αμφιμήτρια (τὰ), = 'Εγκοίλια. 3) noet: = кэ

'Αμφιμήτωρ, ορος (ό, ή), (pрinч: ла îm:) fрацї dinтр' кnъ tatъ, ші doъ, saъ maї mэлте mэme. [ἀμφὶ, μήτηρ].

'Αμφιμυγὴς, έος (ό, ή), чел din toate пърціле, ші кэ totэл, saъ între алтеле amestekatъ. [din

'Αμφιμίγνυμι, biit: -μίξω, noet: кneskъ, amestekъ кэ totэл. [ἀμφὶ, μίγω].

'Αμφιμυκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι. (nex: ἀμφέμυκον, tp: de кэ: ἀμφιμέμυκα) noet: mэцeskъ tape, pesкnъ în totъ înпрежэрэл. [ἀμφὶ, μυκάομαι].

'Αμφινάω, biit: -άσω, noet, алергъ (тъ върsъ) înпрежэр. [ἀμφὶ, νάω].

'Αμφινεικὴς, έος, ші

'Αμφινείκητος, ου, ші

'Αμφίνεικος, ου (ό, ή), noet: = Περιμάχητος, de disnэtat. [ἀμφὶ, νεῖκος].

'Αμφινέμομαι biit: -νεμοῦμαι, noet: пaskъ, (ші pрin эрm:) локэіeskъ înъэntрэ, saъ

înprежвр. 2) (fir:) копpinzъ. «Sè δ' ὅλβος ἀμφινέμεται». Hind: [ἀμφὶ, νέμομαι].

'Αμφινοέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: = 'Αμφιγνοέω -ῶ. [din

'Αμφίνοος, ους (ὁ, ἡ), prisitorъ, черчетъторъ dintr' amîndoъ, saъ toate пърциле asкпра лакрърилор, кinzвitorъ, rîditorъ; saъ 2) îndoiosъ desnpe toate. [ἀμφὶ, νόος].

'Αμφιξέω, viit: -ξέσω, noet: în локъ de Περιξέω, чioплескъ, pendezъ de жвр înprежвр, netezeskъ, potpiveskъ. [ἀμφὶ, ξέω]. de вnde

'Αμφίξοος, ους (ὁ, ἡ), noet: чел de amîndoъ пърциле ръzвitorъ, чioплitorъ, тъiosъ.

'Αμφίον (τὸ), ='Αμφίασμα [ἀμφὶ, ἕω].

'Αμφιορκία (ἡ),='Αμφωμοσία. [ἀμφὶ, ὅρκος].

'Αμφιπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: din toate пърциле înfinтъ, цeanъnъ. [ἀμφὶ, πήγω].

'Αμφίπαλτος (ὁ, ἡ), noet: din toate пърциле сквтвratъ, srвdвitъ; (desnpe rlasъ) pesкпъtorъ. [ἀμφὶ, πάλλω].

'Αμφιπαλύνω, viit: -υνῶ, noet: stroneskъ înprежвр = Περιῤῥαίνω. [ἀμφὶ, παλύνω].

'Αμφιπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), (prinч: ла îm:) fraцi de o мвmъ, iar пъ ші de вnъ tatъ. (vezi ші 'Αμφιμήτωρ). [ἀμφὶ, πατήρ].

'Αμφιπεδάω -ῶ, viit: -ήσω, noet: legъ înprежвр. [ἀμφὶ, πέδη].

'Αμφίπεδος (ὁ, ἡ), noet: înкопжвratъ de кîmпiї. [ἀμφὶ, πεδίον].

'Αμφιπέλομαι, (fъръ viit:) noet: sîntъ de laцъ, saъ înprежвр. [ἀμφὶ, πέλομαι].

'Αμφιπένομαι, (fъръ viit:) noet: osteneskъ îndeletnivindв мъ ла чева, întokmeskъ, пзiъ ла pîndвialъ чева. (vezi 'Αμφιέπω, ші 'Αμφιπολέω). [ἀμφὶ, πένομαι].

'Αμφιπεπαρμένος, η, ον, noet: nas: tp: de кв: ал партч: лві 'Αμφιπείρω.

'Αμφιπεριίστημι, viit: -ήσω noet: вшezъ de жвр înprежвр. [ἀμφὶ, περὶ, ἵστημι].

'Αμφιπερικλάω, viit: -σω, noet: snaprъ de жвр înprежвр, saъ de totъ. [ἀμφὶ, περὶ, κλάω].

'Αμφιπερικτίονες (οἱ), noet: = Περικτίονες, локвitorі înprежвр.

'Αμφιπεριπλάζομαι, viit: -άγξομαι, noet: мъ ръtъveskъ în коачї ші 'нколо. [ἀμφὶ, περὶ, πλάζομαι].

'Αμφιπεριπλέγδην, adв: noet: înквркat; înfъшврat, înкопжврat. [ἀμφὶ, περὶ, πλέκω].

'Αμφιπεριπτώσω, viit: -ξω, мъ temъ пrea мвлт. [ἀμφὶ, περὶ, πτώσσω din πτοία].

'Αμφιπερισκαίρω, noet: salтъ, sapъ înprежвр. [ἀμφὶ, περὶ, σκαίρω].

'Αμφι-περι-στέφω, viit: -έψω, noet: înкопжвръ, копpinzъ din toate пърциле.

'Αμφι-περι-στρέφω, viit: -ψω, = кв

'Αμφιπεριστροφάω -ῶ, viit: -ήσω, noet: înвîrteskъ, свveskъ din toate пърциле. [ἀμφὶ, περιστροφή].

'Αμφιπεριτρί(τρύ)ζω, viit: -ξω. noet: stpirъ, prinъ п' înprежвр. «'Αμφιπεριτρύζουσι χελιδόνες». Epigr: [ἀμφὶ, περὶ, τρύζω].

'Αμφιπεριτρομέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: tpemвръ totъ, мъ temъ пrea мвлт. [ἀμφὶ, περὶ τρόμος].

'Αμφιπεριφθινύθω, viit: -φθίσω. noet: пръпъdeskъ, toneskъ de totъ. [ἀμφὶ, περὶ, φθίνω].

'Αμφιπεριφρίσσω, viit: -ίξω, noet: мъ înfiopezъ în toate мъdвлareле трввлвї. [ἀμφὶ, περὶ, φρίσσω].

'Αμφιπετάννυμι, viit: -πετάσω, noet: întinzъ de жвр înprежвр. [ἀμφὶ, πετάω].

'Αμφιπέτομαι, viit: -πτήσομαι, noet: în локъ de Περιίπταμαι, свorъ înprежвр. [ἀμφὶ, πέτομαι].

'Αμφιπήγνυμι, viit: -πήξω, înfirъ (stîlпї) de жвр înprежвр. (ἀμφὶ, πήγω].

'Αμφίπηρος (ὁ, ἡ), stpikatъ, вetежitъ de amîndoї окiї, пічоареле, ші чл: [ἀμφὶ, πηρός].

'Αμφιπιάζω, Dor: în локъ de 'Αμφιπιέζω, viit: -άσω, noet: stpiveskъ, stpînrъ din toate пърциле; (prin врт:) свгрвmъ.

'Αμφιπίπτω, viit. -πεσοῦμαι, ші

'Αμφιπιτνέω -ῶ, noet: în локъ de 'Επιπίπτω, ші Προσπίπτω, kazъ neste, saъ ла чinева.

'Αμφιπλεκὴς, έος, ші

'Αμφίπλεκτος (ὁ, ἡ), noet: înплetiчitъ, înкврkatъ. [din

'Αμφιπλέκω, viit: -ξω, noet: în локъ de Περιπλέκω, înfъшвръ, інвръцішezъ. [ἀμφὶ, πλέκω]

'Αμφίπλευρος (ὁ, ἡ), (prinч: вшъ, fepeastrъ) кв doъ канate. [ἀμφὶ, πλευρόν].

'Αμφιπληκτος, ου, ловitъ, isвitъ de amîndoъ пърциле. [ἀμφὶ, πλήσσω].

'Αμφιπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: ловitorъ, тъiosъ пе amîndoъ пърциле; (fir:) пръпъditorъ. «Φασγάνῳ ἀμφιπλῆγι». Sof: Ed: «'Αμφιπλὴξ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀρά. Sof: Trax: ші = 'Αμφίπληκτος.

'Αμφιπλὶξ, adв: noet: (vezi ші περιβάδην) кв съpitорі înprежвр. [din

'Αμφιπλίσσω, -ομαι, viit: -ίξω, -ομαι.

noet: fakъ sъpitъrї n'înnpreжър. (bezi ші διαβαίνω, ші περιβαίνω).

'Αμφι-πλύνω, biit: υνῶ, noet: în локъ de περιπλύνω, ші ἀποπλύνω. limnezeskъ, (spъlъtъреле), spъlъчeskъ.

'Αμφίπνευμα (τὸ), = Δύσπνοια. nъdъfъ, грea pesкlape. [ἀμφιπνέω].

'Αμφίποκος (ὁ, ἡ), = 'Αμφίμαλλος, lînosъ, пъposъ de amîndoъ пърціле. [αμφὶ, πόκος].

'Αμφιπολεία (ἡ), слъжіре. «Διὸς ἀμφιπολεία». Diod: (колек:) în локъ de οἱ ἀμφίπολοι, слъжitorії, preoції лъї Жое. [din

'Αμφιπολεύω, biit: -εύσω, ші

'Αμφιπολέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: mъ înbîrteskъ (mъ îndeletniчeskъ) ne lîngъ чева; kaвtъ, слъжeskъ. «Τρώμαν ἔλκεος ἀμφιπολεῖν». Hind: a лекъі. «Ὄρχατον ἀμφιπολεύειν». Od: Ω. a кълtiва, «Τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς ἀμφιπολοῦσαν». Ep: (bezi ші 'Αμφιπένομαι). [din

'Αμφίπολος (ὁ, ἡ), noet: (în цem:) чел че se înbirteшte ne lîngъ (se îndeletniчeшte ла) чева, слъжitorъ (maї kъ seamъ desnpe femeї); (iap maї deos: 2) = Περίπολος, înkonжърtorъ, 3) (nas:) înkonжъratъ, saŭ aflatъ în miжлокъ; (npin вpm:) = Περίβλεπτος. «Τύμβον ἀμφίπολον ἔχων». Hind: въzvtъ din toate пърціле. (bezi ші 'Αμφίδρομος). [ἀμφὶ, πόλος, околitorъ].

'Αμφιπονέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, noet: = 'Αμφιπένομαι. [ἀμφίπονος.]

'Αμφιποτάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, noet: = 'Αμφιπέτομαι.

'Αμφιππος (ὁ, ἡ), (npinч: ла îm:) ostaшъ кълърец, kape trane dвne sine ші al doїlea калъ, ші e denpinsъ a sъpi dene вnвл ne чел-алтъ dвne trebвinцъ. [ἀμφὶ, ἵππος].

'Αμφιππoτοξότης, ου (ὁ), аркашъ кълърецъ, kape trane dвne sine ші al doїlea калъ, ka ші 'Αμφιππος. [ἄμφιππος, τοξότης].

'Αμφιπρονεύω, biit: -εύσω, sîntъ плекатъ, skosъ кътре alaръ de amîndoъ пърціле.

'Αμφιπρόστυλος (ὁ, ἡ), (npinч: наός, temnлв) kape ape nвmaї dinainte ші înaпoї (iap nв de жър înnpreжър) шіръ de stîlпї. 2) kape ape îndoitъ колонada чea dinainte. [ἀμφὶ, πρὸ, στύλος].

'Αμφιπρόσωπος (ὁ, ἡ), = Διπρόσωπος. [ἀμφὶ, πρόσωπον].

'Αμφίπρυμνος (ὁ, ἡ), (npinч: ναῦς, корабіе) kъ doъ пвпе, ші (npin вpm:) kъ doъ kîrme (bezi Δίπρωρος), ka sъ se dipiце kъ aчeeaшї înlesnipe ші înainte ші înaпoї, fъръ a se întoarче, (bezi ші Δίκροτος). [ἀμφὶ, πρύμνη]

'Αμφίπταμαι, biit: -ήσομαι, noet: = 'Αμφιπέτομαι. [ἀμφὶ, ἵπταμαι].

'Αμφιπτύσσω, biit: -πτύξω. noet: în локъ de περιπτύσσω, îndoieskъ înnpreжър; копinzъ; înkъркъ; înbръцішezъ. [ἀμφὶ, πτύσσω]. [de вnde

'Αμφιπτυχὴ (ἡ), în локъ de περιπτυχὴ, înkonжъpape, înbръцішape.

'Αμφίπυλος (ὁ, ἡ), = 'Αμφίθυρος. (ἀμφὶ, πύλη].

'Αμφίπυρος (ὁ, ἡ), noet: înnpesopatъ de fokъ; totъ înfokatъ. 2). цiitorъ de fokъ, zade (fъклії) în amîndoъ мiїпеле. (enit: ал Dianeї). [ἀμφὶ, πῦρ].

'Αμφιῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), плекатъ, повîрnitъ de o notpîvъ întp' amîndoъ пърціле; (npin вpm:) nestatopnikъ, nesigъръ; îndoiosъ. [ἀμφὶ, ῥέπω].

'Αμφιῤῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, noet: în локъ de περιῤῥήγνυμι.

'Αμφιῤῥηδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел de amîndoъ, saŭ toate пърціле stponitъ, vdatъ. (bezi ші περιῤῥηδής). [ἀμφὶ, ῥέω]

'Αμφιῤῥοπος, (ὁ, ὁ), = 'Αμφιῤῥεπής. [ἀμφὶ, ῥοπή].

'Αμφίῤῥυτος, ші noet: (nentrъ мъsъръ) 'Αμφίρυτος, η saŭ ος, ον, de amîndoъ, saŭ toate пърціле vdatъ, adъпatъ. «Νήσῳ ἐν ἀμφιῤῥύτῃ». Od: A. [ἀμφὶ, ῥέω].

'Αμφιῤῥὼξ, ῶγος (ὁ, ἡ), чел din toate пърціле (dap maї kъ seamъ перnendikвlap, din sвs dpent în жos) sfîшiatъ, saŭ кръпatъ. «Πέτρας ("Κλωβοὺς) ἀμφιῤῥῶγας». Anлn: Epigp: [ἀμφιῤῥήγνυμι].

'Αμφὶς [ἀμφὶ], adв: în локъ de 'Αμφοτέρωθεν, έκατέρωθεν, dintp' amîndoъ, aaŭ din fie kape din amîndoъ пърціле. «Δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον νεμέθεντο». Il: Λ. 2) înnpreжър, din toate пърціле; (npin вpm:) kъ skвmпътate, kвpat, saŭ foapte. «Βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς». Il: Θ. «'Αμφὶς ἰδών». Es: «'Αμφὶς ἀριζήλω». Il: Σ. 3) intpe, saŭ în miжлокъ. «'Ολίγη δ'ἦν ἀμφὶς ἄρουρα». Il: Γ. «Τάφρον, ἣ χἵπpους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα». Il: H. «Πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη». Il: Λ. (de вnde 4) în doъ, desпърцit, deosebit, saŭ afarъ, op ла o пapte. «'Αμφὶς Διός ἤσθην». Il: Θ. «Ἵπποι ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην. Il: Ψ. «Ἡ δὲ μ' ἐρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα». Od: T. deosebit fie kape în пapte (ші fъръ kazъ). «'Αμφὶς φράζεσθαι

(φρονεῖν)». Ел: B. ші N. în локъ de διχογνοεῖν, saŭ ἀμφιγνοεῖν.

'Αμφιυαλεύω, biit: -εύσω, клetinъ, saŭ mъ клetinъ, шъ легънъ în коачї ші 'пколо. [ἀμφὶ, σαλεύω].

'Αμφίσβαινα, ης (ἡ), вnъ ſелъ de шарпе чіяntъ, каре вmвлъ ші 'nainte ші 'napoї, ші пentрв aceasta se вede ка кв доъ капete. 2). (anat:) челе de ла mitръ (matкъ) кътре ціне доъ вine (aptepiї).[ші

'Αμφισβασίη (ἡ), Ion:, ші

'Αμφίσβασις, εως (ἡ), noet: = 'Αμφισβήτησις. [ші

'Αμφισβατέω -ῶ, Dop: în локъ de 'Αμφισβητέω. [ші

'Αμφίσβητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de 'Αμφισβητήσιμος, ші 'Αμφίβολος. [ἀμφὶς, βαίνω]. [de вnde

'Αμφισβητέω -ῶ, biit: -ήσω, (прел: ἠμφισβήτουν, nex: ἠμφισβήτησα, tpe: de кв: ἠμφισβήτηκα) mъ îndoieskъ, sîntъ neîncoitъ, de deosebitъ пърере. «'Αξιῶ ὑμᾶς περὶ τῶν λόγων ἀμφισβητεῖν μὲν, ἐρίζειν δὲ μή». Плт: «Καὶ ἀμφισβητοῦντες προστιθέασιν ἀεὶ τὸ ἴσως καὶ τάχα». Apist: «Πολλάκις ὁμολογοῦντες ἄμφω συμφέρειν περὶ τοῦ μᾶλλον ἀμφισβητοῦσιν. Apist: «Περὶ τῶν κτεῖναι μὲν ὁμολογούντων, ἀμφισβητούντων δὲ, ὅτι δικαίως, ἐπὶ Δελφινίῳ γίνονται αἱ εὐθύναι». Ел: 2) mъ înnpotiveskъ, mъ disпътъ. «Ὅρα οὖν πρὸς τίνα λόγον τῶν παρ' ἡμῖν μέλλεις ἀμφισβητεῖν». Плт: 3) înї însвшeskъ чева, шъ прigoneskъ (прin врm:) пentрв dinsвл. «'Ημφισβήτει οὖν αὐτῷ μέρους τινος τοῦ χωρίου». Is: [de вnde

'Αμφισβήτημα (τὸ), obiekтъ de disпътare.

'Αμφισβητήσιμος (ὁ, ἡ), sвпвsъ ла disпътъ, de disпътat; de îndoialъ. [din

'Αμφισβήσησις, εως (ἡ), neînвoire. 2) îndoialъ. 3) disпътъ; прigonire. [ші

'Αμφισβητητικὸς, ἡ, ὸν, апlекатъ, îndemînatikъ ла disпътe, disпътosъ. [ші

'Αμφισβήτητος (ὁ, ἡ), = 'Αμφισβητήσιμος. [ші

'Αμφισβητικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αμφισβητητικὸς. [ἀμφισβητέω].

'Αμφίσκιος (ὁ, ἡ), (цeogr:) sitвatъ întp' astfeл de поsiцie кътре soape, ка шase лвнї пе anъ sъ 'шї fopmeze вmвра кътре miazъ-zї, iap челе-л-алте шase кътре nopdъ, este adikъ întp' вnъ anъ чeea че este ὁ περίσκιος (bezї zivepea) întp' o zi ші o noaпte. [ἀμφὶ, σκιά].

'Αμφιστατὴρ, noet: în локъ de

'Αμφιστάτης, ου (ὁ), = 'Επιστάτης, прeвe- rietopъ. [ἀμφὶ, στάω].

'Αμφίσταυρος (ὁ, ἡ), чел че de amîndoъ пърціле fopmeazъ крвче, крячішатъ de amîndoъ пърціле. [ἀμφὶ, σταυρός].

'Αμφι-στέλλω, biit: -στελῶ, noet: în локъ de περιστέλλω, înвракъ, акоперъ din toate пърціле.

'Αμφίστερνος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Περιστέρνιος [ἀμφὶ, στέρνον], пieптаръ. 2) чел че ape îndoitъ пieптъ, saŭ пieптаръ.

'Αμφιστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet. = Περιστεφὴς, înkonжвratъ (ка кв o киввnъ). 2) = 'Επιστεφὴς, плinъ пînъ în вкzc. [ἀμφὶ, στέφω].

'Αμφίστημι, ші (miж:) -ίσταμαι, biit: ἀμφιστήσω, -ομαι, noet: în локъ de Περιίστημι, -αμαι, пвіъ, ашezъ (ші miжл: staŭ) înпрежвр. 2) (maї noŭ) прeвeгiezъ, iaŭ aminte de чева; черчетezъ. [ἀρμφὶ, ἵστημι].

'Αμφίστομος (ὁ. ἡ), = Δίστομος, ші 'Αμφίδυμος. [ἀμφὶ, στόμα.].

'Αμφιστρατάομαι -ῶμαι biit: -ήσομαι, noet: înkonжвrъ кв oштирї; тавръръ кв oштиріле înпрежвр; înпresorъ. [ἀμφὶ, στρατός].

'Αμφιστρόγγυλος (ὁ, ἡ), чел din toate пърціле, saŭ de totъ potвndъ. [ἀμφὶ, στρογγύλλος].

'Αμφίστροφος (ὁ, ἡ), чел din toate пърціле лesne de înвirtit. [ἀμφὶ, στροφή].

'Αμφισφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (прinч: osŭ) skosъ din локвл лвї, skpintitъ, datъ întp' o пapte. [din

'Αμφισφάλλω, -ομαι, biit: -σφαλῶ, -οῦμαι, ші -ήσομαι. skoцъ, saŭ esъ din локвл теŭ (maї кв scamъ desпре deskeietврї, saŭ skpîntitврї de oase). 2) mъ înвîrteskъ întp' o пapte ші întp' алta, шъ batъ (desпре волпавї). 3) вmвлъ шовъїt, mъ легънъ. [de вnde

'Αμφίσφαλσις, εως (ἡ), skpîntipe, cшipe de osъ din локвл sъъ, doskcietвръ. 2) stenoxopie, saŭ batepe пе doъ къпътiie a волпаввлвї. 3) вmвлетъ шовъїtъ.

'Αμφίσφυρον (τὸ), (se înц: ὑπόδημα, înкълцъminte) каре ажвпце de акоперъ глezпеле пічорвлвї. [ἀμφὶ, σφυρά].

'Αμφίσωπὸς (ὁ, ἡ), noet: въzвtъ din toate пърціле, deskisъ; гъврitъ înпрежвр. [ἀμφὶς, ὤψ, вedepe, saŭ ὀπή, гавръ].

'Αμφιταθεὶς, noet: pas: nex: 1: ал партч: лвї 'Αμφιτείνω.

'Αμφιταλαντεύω, biit: -εύσω, трагъ, балацezъ ла amîndoъ пърціле квmпенеї de o potrivъ; (прin врm:) 2) (fir:) mъ

îndoieskă, saŭ mъ rîndeskă maĭ bine prĭbind ші ла зna ші ла алта. [din

'Αμφιτάλαντος (ὁ, ἡ), чел че траце, балапseazъ de o potrivъ ла amîndoъ пърціле кътпenel; este de o potrivъ ла грeвtate. 2) (fig:) îndoiosă. [ἀμφί, τάλαντον].

'Αμφιτάμνω, Ion: în локă de 'Αμφιτέμνω.

'Αμφιτανύω, biit: -ύσω, noet:=='Αμφιτείνω.

'Αμφιτάπης, ητος (ὁ), ші

'Αμφίτaπις, ιδος (ἡ), ші

'Αμφίταπος, ου (ὁ, ἡ), (prinч:) tanetă (коворă) кă лаце, saŭ чiякърĭ пе amîndoъ пърціле. [ἀμφί, τάπης].

'Αμφι-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, fakă mape тървърape (adякă toate кă sзsъл în жos).

'Αμφιταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: konpinsă de fрікъ, прea spъĭmîntată. [ἀμφί, τάρβος].

'Αμφιτέθηλα, noet: tpe: de кă: (în локă de prez:) ал лъĭ 'Αμφιθάλλω.

'Αμφιτείνω, biit: -τενῶ, noet: întînză din (saŭ în) toate пърціле.

'Αμφιτειχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înnpesopъtopă de чetate. 2) (nas:) înnpeжărată кă zidă. [ἀμφί, τεῖχος].

'Αμφιτέμνω, biit: -τεμῶ, noet: în локă de Περιτέμνω.

'Αρφίτερμος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμφί, τέρμα] чел че se aflъ întpe xotape, mъpginită; saŭ xotъpîtă snpe чева. [de кnde

'Αμφιτέρμως, adв: noet: кă skămпътate mъpginit, xotъpît.

'Αμφιτέτυκτο, noet: a 3: sinr: neps: a nas: neste sъвîp: ал лъĭ

'Αμφιτεύχω, biit: -τεύξω, konstpзieză (лякreză, potpibeskă) înnpeжăp.

'Αμφι-τίθημι, biit: -θήσω, noet: în локă de Περιτίθημι, пзіă înnpeжăp, înвракă.

'Αμφι-τινάσσω, biit: -άξω, noet: skătърă, кietină din toate пърціле, srădзіă.

'Αμφι-τιττυβίζω, biit: -ίσω noet: чipinеskă (кîntă) n' înnpeжăp, saŭ din toate пърціле. [imitativ].

'Αμφιτόμος (ὁ, ἡ), (пароκs:) тъietoră пе amîndoъ пърціле, кă doъ гъpi, saŭ тъіше. 2) (пропароκs:) пе amîndoъ, saŭ toate пърціле тъіată. [ἀμφί, τομή].

'Αμφίτορνος, ші 'Αμφιτόρνωτος (ὁ, ἡ), noet: din toate пърціле кă totзл potзndă. [ἀμφί, τόρνος].

'Αμφιτρέμω, noet: =='Αμφιτρομέω.

'Αμφιτρέχω, biit: ξω, saŭ δραμοῦμαι, noet: în локă de περιτρέχω.

'Αμφιτρὴς, ῆτος, ші

'Αμφίτρητος, ου (ὁ, ἡ), de amîndoъ пърцîле гъърită. [ἀμφί, τράω].

'Αμφιτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: bine frекată. [din

'Αμφι-τρίβω, biit: -ίψω. noet: în локă de Περιτρίβω.

'Αμφιτρίτη (ἡ), [ἀμφί,τρέω]Amfitpita,zeiца mъpiĭ, soцia лъĭ Neптзнă. 2) (fig:) mapea·

'Αμφιτρομέω -ῶ biit: -ήσω, noet: tpemърă totă de frікъ. [ἀμφί, τρόμος].

'Αμφιτροχάω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локă de περιτρέχω. [ἀμφί, τροχός].

'Αμφιτρυχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: stpikată dîn toate пърціле; de totă sfîшiată. [ἀμφί, τρύχος].

'Αμφίτυπος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμφιπλήξ. [ἀμφί, τύπτω].

'Αφιφαείνω, noet: Ion: în локă de 'Αμφιφαίνω, лъчeskă, лъmineză înnpeжăp. [din

'Αμφιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:= 'Αμφιφανὴς, totă лъminosă, кă totзл лъminată. [ἀμφί, φάος].

'Αμφίφαλος, (ὁ, ἡ), noet: (prinч: кaskъ, koiffă) кă îndoitъ крeastъ, saŭ кă din toate пърціле крeste (пъвъzoase кзіе) (bezĭ ші τετραφάλληρος). [ἀμφί, φάλος].

'Αμφιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), =='Αμφιφανὴς, din toate пърціле въzzătă, saŭ лъminosă, кă totзл înвedepată. 2) (desnpe steле ші meteope) въzzită dimineaца ші seapa în doъ deoseвite пърцĭ a ле черзлă. [ἀμφί, φαίνω].

'Αμφιφάω, în локă de 'Αμφιφαίνω, noet: лъmineză, saŭ mъ лъmineză din toate пърціле. [ἀμφιφανὴς].

'Αμφίφλοξ, ογος (ὁ, ἡ), noet: кă флакъръ din mзлte пърцĭ, în кît пă noate кзпоашte чiнева, de кnde bine. [ἀμφί, φλόξ].

'Αμφι-φοβέω -ῶ, -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, (nex: ἀμφεφοβήθην) noet: mъ temă кă ковîршire, ші fзгă n' înnpeжăpзл кăіва.

'Αμφιφορεὺς, έως (ὁ, ἡ), noet:='Αμφορεύς.

'Αμφι-φράζομαι, biit: -φράσομαι, noet: mъ кіпzвieskă кă лъare a minte, mъ rîndeskă bine.

'Αμφιφύα (ἡ), == 'Αμφαυξις, bîrfă de копачiă (maĭ кă вeatъ de вradă) тъlată, înnpeжăpзл кързіа крesк поzъ влъstape. [ἀμφί, φυή].

'Αμφιφῶν, ῶντος (ὁ), [ἀμφιφάω] o пръжітъръ înnpeжăpatъ кă лъminĭ, пе каре in прочesie o дъчeaă ла temплзл Dianeĭ пе ла 16 a ле лънeĭ Мънixionă, кind totdeodatъ лъminaă пе черă ші soape-

ле ші лъна, ънъл pesърind, iap чeea-л-алтъ апъind.

'Αμφι-χαίνω, вііt: -χανοῦμαι, поеt: ънъляъ къ гъра къскатъ, ка съ înriцъ; (ші прin ърm:) înriцъ.

'Αμφίχαιτος (ό, ή), чел къ коатъ, (ші desпре копачі) къ fрънzоasъ раmъръ плекатъ спре amîndoъ пърціле. [ἀμφί, χαίτη].

'Αμφιχαλκοφάλαρος (ό, ή), înnodoвіtъ къ de арагъ каварале, съ рахтърі, (desпре кал); (în цen:) къ de арашъ nodoase. «'Αμφιχαλκοφάλαρον δῶμα». Apistf: [ἀμφί, χαλκὸς, φάλαρον).

'Αμφιχανὴς, έος (ό, ή), поеt: чел de amîndoъ, съ тоate пърціле къскатъ; съ каре amerinцъ къ къскътъра a înriцi. [ἀμφιχαίνω].

'Αμφιχάσκω, поеt: = 'Αμφιχαίνω.

'Αμφιχέω, вііt: -εύσω (nex: 'Αμφέχεα, ші ч ı:) поеt: în локъ de περιχέω, ъdъ, stponeskъ înшрежър, съ neste toiъ. || (miж:) -ομαι. копіnzъ, înъръцішezъ.

'Αμφιχολόομαι, -οῦμαι, вііt: -χολώσομαι, поеt: мъ некъжeskъ, мъ minііъ пе чinева. [ἀμφί, χόλος].

'Αμφιχορεύω, вііt: -εύσω, поеt: în локъ de περιχορεύω, околeskъ дънціndъ, съ în feлъл данцълъї. [ἀμφί, χορός].

'Αμφίχροος, ους (ό, ή), = Δίχροος, къ доъ колоаре, съ феце. [ἀμφί, χρόα].

'Αμφίχρυσος (ό, ή), поеt: къ тоълл ъзріtъ, полііtъ къ ъзръ. [ἀμφί, χρυσός].

'Αμφίχυτος (ό, ή), поеt: (прinч: zidъ, съ малъ) ка ънъ мънte din тоate пърціле formatъ de пъmîntъ гръпъditъ. [ἀμφιχέω].

'Αμφίχωλος (ό, ή), skionъ de amîudoъ пічоареле. [ἀμφὶ χωλός].

'Αμφοδάρχης, ου (ό), stъпînъ пе о ълiцъ, съ о pesпîntie. (ἄμφοδος, ἄρχω].

'Αμφοδικὸς, ἡ, ὸν, потрівіtъ, съ aseмenea къ о ълiцъ, съ pesпîntie. [din

'Αμφόδιον, dim: ал лъї

"Αμφοδος (ό, ή), чел înтре доъ ълiце· || (sъвst:) = ῥύμη. (în цen:) кале, drъmъ, «"Αμφοδος χαλεπή». Ksen: (iap nарt:) ълiцъ къ kase de amîndoъ пърціле; съ pesпîntie «Εἰς τὰ ἄμφοδα ἱστάμενοι ἐκακολόγουν». Etim: [ἀμφί, ὁδός].

'Αμφόδους, οντος (ό, ή), = 'Αμφόδων, чел къ dinцї îndoiцї, съ ші din sъs ші din жos. [ἀμφί, ὁδούς].

'Αμφοῖν, цen: ші dat: ал лъї 'Άμφω.

'Αμφορεαφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, dъкъ, каръ воркане къ доъ тоарte. [din

'Αμφορεαφόρος (ό, ή), къръторъ de воркане къ доъ тоарte (base de апъ, ші чл:); (прin ърm:) = 'Υδροφόρος, къръторъ de апъ. [ἀμφορεὺς, φέρω].

'Αμφορείδιον (τὸ), = 'Αμφορίδιον. [din

'Αμφορεὺς [în sink: din ἀμφί, съъ ἀνά, φορεὺς], έως (ό), basъ de пъmîntъ къ тоарte de amîndoъ пърціле, воркапъ. 2) тъsъръ înkъпътоаре de апъ, съъ op че лікъidъ (vezї Μετρητής). 3) =Φέρετρον, ші Φορεῖον, кочіе. [de вп ле

'Αμφορίδιον (τὸ), dim: ал лъї 'Αμφορεύς, воркъпашъ. [ші

'Αμφορικὸς, ἡ, όν, воркъпosъ. [ші

'Αμφορίσκος (ό), = 'Αμφορίδιον.

'Αμφοτεράκις, adв: = Δίς, de доъ орї, съъ în amîndoъ рîndъріле. 2) ='Αμφοτέρως, în доъ кіпърї. [ші

'Αμφοτερίζω, вііt: -ίσω. ='Επαμφοτερίζω. 2) (акт:) formezъ de amîndoъ пърціле, съъ konpinzъ în miжлокъ. «Τῶν δὲ τριῶν τῆς Σικελίας πλευρῶν, ἃς ἀμφοτερίζουσιν αἱ τρεῖς ἄκραι, δύο μέν εἰσι κοῖλαι, ἡ δὲ τρίτη κυρτή». Stp: [ἀμφότερος].

'Αμφοτερόβλετος (ό, ή), въzъторъ în доъ пърцї de o datъ, съъ пе рîndъ; (прin ърm:) îndoiosъ. [ἀμφότερος, βλέπω].

'Αμφοτερόγλωσσος (ό, ή), = Δίγλωσσος. 2) ворвіторъ în faворълл ші înnpotiвa къїва, апърînd вікленешte доъ înnpotiвъ înтre dînseле пърерї (vezї ші Δίλογος). [ἀμφότερος, γλῶσσα].

'Αμφοτεροδέξιος (ό, ή), = 'Αμφιδέξιος. [ἀμφότερος, δεξιός].

'Αμφοτερόπλοος, ους (ό, ή), (прinч:) пъmîntъ, ла каре поате чinева плъti dintр' amîndoъ пърціле, прекът, п: e: Kopintъл. 2) înnрътътъ пастікъ (de тарe), înтръ каре ia aseмънъші înnрътътъторъл прітежdіле întîmплъtoape пе în dячерea, съ întoарчерea пътаї коръвії (каре se пътешte ἑτερόπλουν), чі înтр' amîndoъ. [ἀμφότερος, πλόος.].

'Αμφότερος, α, ον, (таї овічпъitъ ла îm: ші ғъръ артіколъ) amîndoї, (adікъ)ші ънъл ші алтъл (пе пътаї пентръ доъ îndiвide) «Εἰ δὲ ἀμφοτέρων τῶν ῥινῶν αἷμα πολὺ φέροιτο». Гал: (чі ші пентръ таї тълте, înnърціte insъ în доъ). «Πολλοὶ ἔπεσον ἀμφοτέρων». Ep: «'Αμφότερα τὰ σκέλη καὶ τὰ πρόσθια καὶ τὰ ὀπίσθια». Apist: || (în doimї кънoskвte ші karaktepizate прin ашрареа вервълї sъst: лъsatъ se sъвînцелеце de sine). «Κόπτων ἀμφοτέρῃσι

(se вавtînц: χερσὶ)». Od: Σ: «'Επ' ἀμφοτέρων (se înц: ποδῶν) βεβακώς». Tкр: «'Αμφοτέροις (se înц: ὄμμασι) βλέπειν». Кал: «'Αμφοτέρων ἕνεκα προοήκει τοὺς τοῦ Θεοῦ θεράποντας μακαρίζειν καὶ θαυμάζειν». Xpst: «'Επ' ἀμφότερα γινόμενοι ταῖς γνώμαις». Tвч: «'Επ' ἀμφότερα σώματος καὶ ψυχῆς». Плт: (mi fъръ преп:) «Καὶ ἐμπόριον παρέχοντες ἀμφότερα». Tвч: A. 13 || (пекърел maĭ кв seamъ se ia în calnsă de преп: în локъ de adв:) «'Αμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής». Iл: Γ: «'Αμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἐῆος. Iл: N: [ἄμφω, ἕτερος].

'Αμφοτερόχωλος (ὁ, ἡ), = 'Αμφίχωλος. [ἀμφότερος, χωλός].

'Αμφοτέρωθεν, adв: de amîndoъ пърцiле. [mi

'Αμφοτέρωθι, adв: întp' amîndoъ пърцiле. [mi

'Αμφοτέρως, adв: întp' amîndoъ кипърiле. [mi

'Αμφοτέρωσε, adв: ла, къtре amîndoъ пърцiле. [ἀμφότερος].

'Αμφουδίζω, вiit: -ίσω,=Προσουδίζω. [din

'Αμφουδὶς, adв: [ἀμφὶ, οὖδας] пе пъмînтъ; жos пе op че.

'Αμφράσσαιτο, noet: în локъ de 'Αναφράσσαιτο, miж: nex: 1: de поftitоръ ал лaĭ 'Αναφράζομαι.

'Αμφ-υλάω -ῶ (fъръ вiit:), латрв înпрежвр.

'Αμφύω, вiit: -ύσω, noet: în локъ de 'Αναφύω.

"Αμφω [ἀμφὶ, saĭ ἀμφίς]. (цen: mi dat: ἀμφοῖν) пропвше (de пвтъръ înd: fъръ apt: mi вne-орĭ nedекл:) amîndoĭ înпрезпъ (пentрв doĭ mi maĭ мвлцĭ, bezĭ 'Αμφότερος). «'Ανεπτάμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν». Apistĭ: (mi fъръ sввst:) «Οὐ χειρὶ δωρούμενος, ἀλλ' ἀμφοῖν». Sвidъ «'Επ' ἄμφω (se înцъ ὤμω, saĭ ἰσχίω) καθεύδουσι». Bas:.

'Αμφώβελος (iap пв ἀμφώβολος) (ὁ), noet: вnă felъ de fpirape кв вîplă askцiтă ла amîndoъ къпътîеле. || (im:) 'Αμφώβελα (τὰ), вnă felъ de прооpочie прin прівire ла мървntaiele жertfeĭ. [ἀμφὶ, ὀβελός].

'Αμφώδων, οντος (ὁ, ἡ), ='Αμφόδους, mi înпpotivъ de Καρχαρόδους, чел че'шĭ ape гвра înкеiatъ кв toцĭ dinцiĭ de amîndoъ пърцiле mi din sвs mi din жos. «Τῶν ἀμφωδόντων τὸ γάλα οὐ τυρεύεται».

Apist: (de вnde) || (sввst:) noet: мъгарвл, saĭ asinвл.

'Αμφώης, εος (ὁ, ἡ), noet: ="Αμφωτος.

'Αμφωλένιος (ὁ, ἡ), noet:=Ὑπωλένιος, пвptatĭ în враце. || (sввst:) ἀμφωλένιον (τὸ), връцаръ. [ἀμφὶ, ὠλένη].

"Αμφωμος (ὁ, ἡ), noet: чел dene вmerĭ, saĭ inпpeжврвл вmerîлор. [ἀμφὶ, ὦμος].

'Αμφωμοσία (ἡ), жвръmîntă, че îъчeaĭ maĭ 'nainte de жвdikatъ amîndoъ пpironitoapeле пърцĭ. [ἄμφω, ὄμοσις].

'Αμφῶτὶς, ώτιδος, saĭ ωτίδος (ἡ),='Αμφορεὺς, basĭ кв doъ вrekĭ, saĭ тъпвше de апвкat. 2) вrekea, saĭ mînвша чвлвĭ asemenea basĭ. «Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων». Пров: плmă mînъ ла вrekĭ, saĭ mînъ 'n вaze. 3) акоперішвл вrekîлор fъквtă de apatъ, saĭ de пieле, че пвptaĭ de препазъ гiontaшiĭ. «Ξενοκράτης τοῖς πᾶσι μᾶλλον ἢ τοῖς ἀθληταῖς ἐκέλευε περιάπτειν ἀμφώτιδας». Пл: 4) (desпре коръвiĭ) = 'Επωτίς. [din

"Αμφωτος (ὁ, ἡ), чел кв doъ вrekĭ. 2) чел кв doъ toapte, saĭ minвше. [ἄμφω, οὖς, ὠτός].

'Αμῶεν, 3: în: neps: a prez: nofi: лвĭ 'Αμάω.

'Αμώμητος (ὁ, ἡ),="Αμεμπτος, nexвлiтă, [ἀ, μωμάομαι]. [de вnde

'Αμωμήτως, adв: = 'Αμέμπτως.

'Αμωμὶς, ίδος (ἡ), вnă felъ de плantъ mipositoape ка ["Αμωμον], amomidъ.

'Αμωμίτης, ου (ὁ), (прinч: вină) fъквtă кв fpвnze de amomă [din

"Αμωμον (τὸ), вnă felъ de плantъ de India, mi mipositoapea eĭ sъmînцъ, amomă (bezĭ mi Καρδάμωμον).

"Αμωμος (ὁ, ἡ), ="Αμεμπτος, nenъtată, nenonosлвită (fъръ кввврă). [ἀ, μῶμος].

'Αμῶν. Dop: în локъ de ἡμῶν, цen: îm: ал лвĭ ἐγώ.

'Αμώντεσι, Dop: în локъ de 'Αμῶσι, dat: îm: ал: npez: naptч: лвĭ 'Αμάω.

'Αμῶς [ἀμὸς în локъ de τίς), adв: (maĭ кв seamъ întpeв: în kompвse), bezĭ вpmъторвл

'Αμωσγέπως, adв: întp' вn кипă, în opче кипă, орквm (bezĭ mi 'Αμηγέπη).

"Αν, partik: saĭ konivпk: kondiцionaлъ, saĭ îndoitivъ, daka. de kîte ori se esплікъ кв, noate, saĭ пвtea, se пвmeшte Δυνητικὸς (însemnътoape de пвtinцъ), iap de kîte orĭ кв, aшĭ, aĭ, ap, Βουλητικὸς, (însemnътoape de вoinцъ) »Εἰ μὴ 'Αλέξανδρος ἤμην, Διογένης ἂν ἤμην». Пл: «Πά-

λαι ἂν ἀπολώλατε». Dem: «Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις». Пров: «Πῶς ἂν ὠμότερος συκοφάντης γένοιτο». Dem: «Δεινὸν μέν τ' ἄν εἴη, ὦ Κῦρε». Ksen: «Ὥστε ἄριστ' ἂν διδάξαιτε περὶ αὐτῶν. Iskp: «Ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξειν». Antí: «Οὐδ'οὕτως ἄπορος ἦν, ὥστε οὐκ ἂν ἐξευρεῖν». Dem: «Καὶ μάλιστ' ἂν ὑμᾶς λυπήσοντα». Iskp: 2) nedef: op. «Ὅς ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται. Skp: «Ἀλλ' ὁποῖός τις ἂν ᾖ, Ποσειδῶνος υἱὸς ἐστὶ,» Лвч: «Ὃ λέγων εὐχερῶς, ὅ τι ἂν βουληθῇς». Dem: 3) sвпos: [ἐὰν, din εἰ, ἂν nedef:] (totdaвna лa înч: fpasвлвї). «Ἂν δέ μὴ πείθωνταί τινες». Ksen: (bezї ἐὰν). (вne-opї ἂν se penetъ de doъ ші de treїopї, ĸa în Apisł: Ax: 312, ші de natpв opї supe maї mвлтъ întъpipe ші desлвшipe a ĸввintвлвї).

'Αν' (în anoĸ: apmînd boĸ:) în лokъ de 'Ανά, «'Αν' ἑκάστην ἡμέραν». bezf 'Ανά.

'Αν, saъ ''Αν, noet: în лokъ de 'Ανά. «'Αν φόνον, ἀν νέκυας». Om: «'Αν φυτά». «Ἂν δὲ συβώτης ἵστατο». Om: în лokъ de 'Ανίστατο. (ші în елin:) «Ἂν δ''Οδυσσεὺς πολύμητις». Om: adikъ, 'Ανέστη.

Ἄν, Dop: în лokъ de ἦν, ak: fem: ал лвї ὅς.

Ἂν, noet: (în sinĸ:) în лokъ de Ἄ ἄν.

'Ανὰ. [de aчeeaшї opiц: ĸв ''Ανω] прeп: se akopd: ĸв ak: iap noet: ші Ion: ші ĸв dat:, ші de doъ opї nвmaї, ĸape este ші ĸв îndoialъ, ші ĸв цen: ші însemn: desпърцiтъ, adikъ în sintakвъ 1) прin, întpe, în mіжлokъ, saъ лokъ în întindepe, «'Ερχόμενον ἀνὰ ἄστυ». Od: T. 'Ανὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. Od: Ξ. «'Ανὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι. Пл: »'Ανὰ στόμα ἔχειν τινά». Ksen: «'Ανὰ στόμα εἶναί τινι». Лвч: 2) (maї ĸв seamъ лa noeцї) d' asвпpa. «Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην». Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ». «'Ανὰ φαιδίμῳ ὤμῳ». «'Ανα γαργάρῳ ἄκρῳ». Om: «Χρυσέοις ἀν' ἵπποις». Hind: «Πλεῖν ἀνὰ τὸν ποταμόν». Ep: 3) înпърцipe. «'Ανὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας». Ksen: «Ἐν τέτταρσι τόκοις ἔτεκεν εἴκοσιν· ἀνὰ πέντε γὰρ ἔτικτεν». Apist: «Ῥαβδούχοις ἀνὰ δύο χρώμενοι». D: Kas: «Κατακλίνατε αὐτοὺς ἀνὰ πεντήκοντα». «Ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον». Skp: (ші пъpвтвл solikъ ші de прisosъ ал апокалipsвлвї Sf: Ioan). «'Ανὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων». 4) dъinipe, saъ înпърцipe de timпъ. «'Ανὰ νύκτα». Iл: Ξ. «'Ανὰ τὸν πόλεμον». «'Ανὰ πᾶν ἔτος» «'Ανὰ πέντε ἔτεα». «'Ανὰ πᾶσαν ἡμέρην». Ep: 5) (adвepвiaл) ĸвm, în че кипъ. «'Ανὰ κράτος». «'Ανὰ μέρος». || iap în komпвnere 1) penetipe, iapъшї, (pe), «'Αναβλαστάνω, ἀναγέννησις, ἀναγινώσκω». penaшtepe, ші чл: 2) înaпoї. «'Αναποδίζω, ἀναχαιτίζω». 3) înpotivъ de чeea че este, (des) «'Αναπτύσσω, ἀνακαλύπτω». deskoperъ, ші чл: 4) sвs, d' asвпpa, saъ în sвs. «'Αναβαίνω, 'Ανάστασις, 'Αναπνοή». (ші прin apm:) de faцъ, saъ tape). «'Ανακηρύττω, ἀναγορεύω, ἀναβοῶ. saъ întindepe, ші skвmпъtate. 'Ανάπλεως, ἀναζητῶ, ἀνακαθαίρω, ἀναξηραίνω». 5) înpрежкp. «ἀναδέω, ἀναβάλλομαι. 6) întpe. «'Αναστρέφομαι. 7) notpivitate, saъ пропорцie. «'Ανάλογος. || (noet: de mвлte opї ἀνὰ тpевзie sъ se akoapde nв ĸв чел maї de апроапе nвme, чi ĸв чел maї denapte вербъ, de лa каре s'a desпърцit de певоеа mъзвpeї). «'Ανὰ πρυμνήσια λῦσαι». «'Ανὰ τεύχε' ἀείρας». «Ὑδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα χεῦε». (aша dвпe пърereл вnora тpевзie sъ se akoapde ші) «'Ανὰ νηὸς βαίνειν». Iл: I. ші Od: A.

'Αναβα, în лokъ de 'Αναβηθι, 2: sinr: neps: a nex: 2: a nopвnч: лвї 'Αναβαίνω.

'Αναβάδην, adв: ĸв пічoареле în sвs пе nepete, saъ ĸв вnъ пічorъ neste чел алтъ. 2) sвs, 'nалт, în каtвл de sвs ал каseї. 3) =ĸв

'Αναβαδὸν, adв: înkълікat. [ἀναβαίνω].

'Αναβαθμικὸς, ἡ, ὸν, formatъ ĸa вкара. [ші

'Αναβαθμὶς, ίδος (ἡ), =Βαθμὶς, тpeaпtъ de вкаръ. [din

'Αναβαθμὸς (ὁ), ='Αναβαθμίς. 2) ='Ανάβασις, вркаре, sвipe. ='Ανάβαθρον. [ἀνὰ, βαθμός].

'Αναβάθρα, (ἡ), вкаръ mішкътoape (maї ĸв seamъ de коравіе). bezї ἀποβάθρα. [ші

'Ανάβαθρον (τὸ),='Αναβαθμίς. 2) вкавпъ, жецъ 'nалтъ ĸв тpенte; amвonъ. 3) пapтea чea de sвs a тpентелор. [din

'Αναβαίνω, biit: -ήσομαι, (nex: ἀνέβην, tp: de ĸв: ἀναβέβηκα, ші чл: iap акт: biit: ἀναβήσω, ші чeї doї пехотърiцї ἀνέβησα, ші ἀνεβησάμην, foapte papї în прozaїчї, aъ strъmвtътivъ însemnape). «'Επὶ τὰς καμήλους ἀνέβησεν ἄνδρας». Ep: (ĸв ші гър каzъ, dap maї овічнвit ĸв каzъ înпрежпъ ĸв препосiцie) тъ sвiъ, тъжpĸъ (în цen:) de жos în sвs, saъ în лokъ maї 'налтъ, (прin apm:) de лa цъpтъ пе вsкатъ, saъ пе маре înъвntpв. «'Ανέβη μέγαν οὐρανὸν». Iл: A. «'Αναβὰς τὸν (saъ ἐπὶ τ) ἵππον, (saъ ἐπὶ τοῦ ἵππου), ἐπὶ τὴν τριή- ші чл:» (ші în ел:) «Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνα-

βάντες ἐπέπλεον». Ил: A. (ші nas: în партч:) «Ἵππος ἀναβαινόμενος». Ksen: «Οἱ γὰρ λακτίζοντες ἀναβεβαμένοι ἵπποι ἐκποδὼν ποιητέοι. Ksen: «Ἀναβάντες ἐπὶ τὸν νεὼν, καὶ τὴν ὀροφὴν διελόντες». Ksen: «Ἀναβάντες κατὰ τὰς κλίμακας». Ksen: «Ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην». Dm: (ші în ел:) «Καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες». Dem. «Ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβοίην». Od: X. (ші desnpe neinsяfл:) «Ἡ ἄμπελος ἀναβαίνουσα ἐπὶ τὰ δένδρα». Ksen: «Ἀνέβαινε κατὰ τὴν εἰς Πλαταιὰς φέρουσαν. Ksen: Ὁ δὲ Λύσανδρος ἀνέβη πρὸς Κῦρον». Ksen: «Ἀνέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα». Skp: «Ἀναβὰς ἐξ Αἰγύπτου εἰς Αἰθιοπίαν». Пaвs: «Πρὶν γε τὸν εἰς Τροίην ἀναβῆμεναι». Od: A: (de кape înnpotівъ) «Ἀπὸ Κρήτης ἀναβαίνειν». Od: Ξ. (ші кя dat: pap) «Νεκροῖς ἀμβαίνοντες» Л:K.2) (бr: desnpe înnpeвnape de doвit:)=Ὀχεύω, înкалікъ, гoneскъ. «Οἱ ἀναβαίνοντες τὰς θηλείας ἵπποι». Ep: 3) (desnpe плante ші челе asemenea, saъ desnpe вoале ші чл:), кpeскъ. (desnpe pîкpî) notoneskъ. «Ἀνέβησαν ἄκανθαι». Skp: «Κέρατα ἀναβαίνοντα». Ksen: «Ἢν μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ ὁ ποταμὸς, οὐχ ὑπερβαίνει εἰς τὴν χώρην». Ep: 4) (desnpe вorвъ) se înnpъшtie, se pesnîndeшte. «Φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει». Od: Z. 5) = Μεταβαίνω, мъ stpътмstъ, ажвnгъ, tpекъ în miîneле алtвia. «Εἰς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἡ βασιληΐη». Ep: 6) (în a tpeia neps:)=Ἐκ (συμ., ἀπο)βαίνει, пpoвine, se întîmплъ, ia вnъ astfелъ de sîipшitъ, ese intp' astfел de кinъ. «Κακῶς ἀναβαίνει τὰ πράγματα». Ep: «Ἂν μέν τοι κακὸν ἀναβαίνῃ ἀπὸ ὧν ὁ δῆμος ἐβούλευσε». Ksen: [ἀνὰ, βάω].

'Αναβακχεύω, вiit: -εύσω, ші noet:

'Αναβακχιόω -ῶ, вiit: -ώσω, (stpътм:) = ἐκβακχεύω, însяfля întяsiasmъ, fяpie Бакікъ. || (miжл:) мъ faкъ întяssiastъ în челе вакante. [ἀνὰ, Βάκχος].

'Αναβάλλω, вiit: βάλῶ, (nex: ἀνέβαλον, ші чл:) sяiя, пяiъ, saъ apвnкъ sяs, în локъ 'палтъ. «Ὄρυσσον τάφρον, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς». Ksen: (вezї ші 'Αμβολάς). «Οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν». Ksen: (ші miж: кя ел:) «Τοὺς πρεσβυτέρους τὸν Περσικὸν τρόπον ἀναβάλλεσθαι προσεθίσας». Ksen: «Ἧττον γὰρ ἂν ὁ ἵππος ἀναβάλλοι τὸν ἐπιβάτην». Ksen: 'л ap tpînti de d' asвnpъї пe пъmînтъ. «Κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλε». Кал: isвopa. (ші nestpъm:) 'Αναβάλλει τὸ χαλκεῖον». Лкs: ferве în колкote. «'Αναβάλλειν τὰ ὄμματα». Apist: a întoapче окії în sяs. «'Αναβάλλομαι θοιμάτιον». Лкs: (ші кя ел:) «'Αναβάλλεσθαι ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως». Пл: a apвnка пe вmepe пяlпana mantelel, saъ a'шї apdika поалеле хаїnслор. «Εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον». Dm: (în Apistf: «'Αναβαλλομένη». este în însemn: înnpotівъ de «Ξυστειλάμεναι θοιμάτια». Екл:); (de вnde) 2)= Περιβάλλομαι, мъ înвракъ (maї кя seamъ кя хаїna dene d' asвnpa). "Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον„. Skp: "Τὴν δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς„. Apistf: 3) = 'Αναλαμβάνω, iaъ asвnpъmї. "'Ανὰ κίνδυνον βαλῶ„. Esxл:= 'Αναῤῥίψω. "'Αναβάλλεσθαι μάχας πρὸς Μεσσηνίους„. Ep: 4) întîpziezъ, adвkъ amînape, лasъ a faче чева întp' алtъ вpeme. "Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον„. Od: T. "Τοὺς λόγους, οἷς ἀναβάλλουσιν ὑμᾶς„. Dm: (dap maї oвічnвitъ este miжлоч: saъ nas:) "Οὐδ' εἰς τοὺς παῖδας ἀναβληθήσεσθαι τὰς τιμωρίας„. Iskp: "'Αναβάλλομαί σοι εἰς τρίτην ἡμέραν ἀποκρίνεσθαι„. Ep: "Μὴ τοίνυν ἀναβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας„. Bas: 5) пвiъ, лasъ asвnpa квїва a съвîрші чева. "'Αλλ' ἐπὶ σὲ τὸ πᾶν ἀναβαλλόμεθα„. Лвч: 6) (mвsik:) îmї прегъteskъ (черкъ) глasял maї 'nainte de a începe (fpanц: préluder); (în вorвipe) îmї faкъ eksopdiял. "Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν„.Od: A: (ші în întind:) începъ. "Καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον„. Aft: "'Αναβάλλεσθαί τινα ὁρμήν„. Flstp: ші fiind къ aчeastъ прелвdape se faче înчet, ші глasял кîte пяцinъ seяpкъ, neяt: партч: 'Αναβεβλημένον, ка ші adв: ἀναβεβλημένως ла mвs: se ia în прот: de 'Επίτροχον, ка ла eвропенї Andante înnpot: de Adagio, iap ла Грам: ші ла Opat: înnpot de σύντονον, înчet, fъръ tonъ. "Τὸ ὕπτιον καὶ ἀναβεβλημένον τῆς ἀγωγῆς„. D: Ал: (вezї ші 'Ανάγω).

'Ана-баптίζω, вiit: -ίσω, iaръшї вotezъ, pевotezъ. [de вnde

'Αναβάπτισις, εως (ἡ), ші

'Αναβαπτισμὸς (ὁ), a doілea вotezape.[ші

'Αναβαπτιστὴς, οῦ (ὁ), pевotezъtopъ; saъ anaвantistъ, (epetikъ слъвitopъ de anaвantismъ).

'Αναβάσιμος (ὁ, ἡ), = 'Αναβατός. [din

'Αναβασις, εως (ἡ), (în цеп:) sяipe, вpкape. (iap naptik: 2) înкълікape. "Ταύτην ἐπαινοῦμεν τὴν ἀνάβασιν. Ksen: (iap a лвї Sof: "Πᾶσα ἵππων ἄμβασις„ este колект: în локъ de тоцї къларецiї ostaшї).

3) (despre корабіе) înbърkape. 4) ostъşescъ poprire de la ţърtъ înъuntrъ pe rskatъ. «Καὶ τῆς μετὰ Κύρου ἀναβάσεως». Ksen: 5) (despre pisri) smîiape (benipe mape), notonъ. 6) (Teol:) înaintape, sъipe kъ rindъl (în vea despre Dumnezeŭ ші чеде dumnezeeşti teopie). «Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο». Skp: [ші

'Αναβασμὸς (ὁ), =='Αναβαθμὸς, ipeamtъ; sъipe, kpkape. [ἀναβάω].

'Ανα-βασταζω, biit: -άσω, apdikъ pe smepĭ, mъ însъrcinezъ.

'Αναβατήριον (se înţ: ἱερόν) (τὸ), жертfъ fъkътъ maĭ 'nainte de înbъrkape. (bezĭ 'Ανάβασις. 3). [ші

'Αναβάτης, ου (ὁ), înkъlikътorъ de kalъ, kълъreţъ. 2) armъsarъ (înkъlikътorъ de iepe). [ші

'Αναβατικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ la kълърie, saŭ bună kълъreţъ. [ші

'Ανάβατὸς, ἡ saŭ ος, ὸν saŭ ον, nesne de sbit. «Ἔνθα μάλιστα ἄμβατὸς ἐστι πόλις». Il: Z. «Τότε δ' ἄμβατὸς ἐστι θάλασσα„. Es: adikъ nesne de plutit, navigabilъ. [ἀναβαίνω].

'Αναβεβαμένος, η, ον, tpe: de kъ: al ns: partc: lui 'Αναβαίνω.

'Αναβεβλημένως, adb: bezĭ 'Αναβάλλω. învet.

'Αναβέβροχε, noet: în lokъ de 'Ανέβροχε. 3: sinr: neps: a (neper:) nex: 2: al lui 'Αναβρέχω.

'Αναβέβρυχε, noet: în lokъ de 'Ανέβρυχε. 3: sinr: neps: a nex: 2 lui 'Αναβρύχω din ἀναβρύω.

'Αναβήμεναι, Dor: noet: în lokъ de 'Αναβῆναι, nex: 2: al inf: lui 'Αναβαίνω.

'Αναβήσσω (ττω), omai, biit: -βήξομαι, tъmind skoţъ tserme.

'Αναβιβάζω, biit: άσω, kpkъ, sbiъ. "'Αναβιβάζειν τὸν ἱππέα ἐπὶ τὸν ἵππον„. Ksen: 2) (bezĭ ші 'Αναβάλλω). "Σκοποὺς ἀναβιβάζων„. Ksen: 2) (despre коръвіĭ) == 'Ανέλκω, trarъ afarъ la kskatъ. "Πρὸς τὴν γῆν ἀνεβίβαζε τὰς τριήρεις„. Ksen: 3) înbarkъ. "'Αναβιβασάμενοι ἐπὶ τὰς ναῦς τοὺς ὁπλίτας. Tkч: 4) înfъţiimezъ pe cineva la zsdikътopie (snpe a mea advokaţie, ші azsторъ). "Ῥήτορας ἀναβιβάσονται τοὺς ἐροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν„. Lkч: "Τίνα γὰρ ἀναβιβάσομαι τὸν δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ;„ Andud: "Οὐδὲ γὰρ ἀναβιβάσασθαι οἷόν τ' ἐστιν αὐτῶν ἐνταυθοῖ, οὐδ' ἐλέγξαι οὐδένα. Плт: 5) (fir:) kpkъ upeţal, skumpeskъ. "'Αναβιβάσας τοὺς μισθοὺς, καὶ ποιήσας ἡμιολίους„. Diod: 5) înaintezъ (akt:) "'Αναβιβάζειν εἰς τιμήν„. Плт: 7) (pap) == 'Αναβαίνω. [ἀνά, βάω]. [de knde

'Αναβιβασμὸς (ὁ),=='Ανάβασις, sbipe, kpkape, înaintape ші ui:

'Ανα-βιβρώσκω, biit: -βρώσομαι. mъnînkъ; pozъ; upъpъdesk.

'Αναβιόω -ῶ, biit: -ώσομαι. (nex: 2: din neînţp: ἀναβίωμι, ἀνεβίων, ως, ω, de knde nofi: ἀναβιώην, inf: ἀναβιῶναι, mi partc: ἀναβιοὺς), bezĭ ἀναζάω, ші ἀναβιώσκομαι. [de knde

'Αναβίωσις, εως (ἡ), peînbiepe. [ші

'Αναβιώσκομαι, biit: -βιώσομαι (stpъm: ші nestpъm:) peînbiezъ.

'Αναβλαστάνω, biit: -ήσω, (nestp:) pesapъ a doa oapъ, (mi fir:) mъ penaskъ. 2) în lokъ de simplъ pesapъ, vlъstъpeskъ, saŭ daŭ vlъstape. 3) (stpъm:) fakъ a pesъpi, a vlъstъpi (mi fir:) a se penaute ceva. [ἀνὰ, βλαστός]. [de knde

'Αναβλάστημα (τὸ), op ce pesape, pevlъstъpeute. 2) == Παραφυάς, mlădiţъ, vlъstapъ alътърашъ. 3) == kъ

'Αναβλάστησις, εως (ἡ), a doilea pesъpipe, ші (fir:) penautepe.

'Ανάβλεμμα (τὸ), kîtътъръ, kъstътъръ în skъ. [din

'Αναβλέπω, biit: -έψω, -ομαι, mъ kîtъ, îmĭ apdikъ okiĭ în skъ. "'Αναβλέψας εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐπεύξατο„. Ksen: 2) mъ kîtъ dpent în faţa kăiva. "Οὐδ ἀναβλέπειν πρὸς τὸν πάππον ἐκ τοῦ ἴσου ἔτι δύναμαι. Ksen: 3) îmĭ maĭ deskizъ okii, (avîndu' î înkiş). "Καταμύων ἔησι τὴν βῶλον· ἀναβλέψας δὲ ἐρωτᾷ„. Ksen: 4) orbъ fiind îmĭ pedobîndeskъ vedepiле, mi se pedeskid okiĭ. "Καὶ ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί„. Skp: [de knde

'Ανάβλεψις, εως (ἡ), == 'Ανάβλεμα. 2) pedobîndipea vъzvлăĭ.

'Αναβλήδην, adb: ne sъpite, arъnkat. «'Αναβλήδην ὀχέονται„. Apat: 2) tape, penede (kъ ferbinţealъ); saŭ învet, kъ întperuţiĭ, amînat; "'Αμβλήδην γοόωσσα„. Il: X. (bezĭ ші 'Αμβολάδην). [ші

'Αναβληδὸν, adb: == 'Επαναβληδὸν, ka o haĭnъ dene deaskupa, ka o mantelъ. [ші

'Ανάβλησις, εως (ἡ), noet: în lokъ de 'Αναβολή, amînape. [ші

'Αναβλητικῶς, adb: == 'Αναβεβλημένως, saŭ ἀναβλήδην. [ἀναβάλλω].

'Ανα-βλύζω, ἀναβλύω, biit: -βλύσω, isborъskъ. 2) (akt:) fakъ a isborî ceva. 3)

(despre pîsрї) viš mare, mъ revъrsš. 4) колкoteskš. [de šnde

'Ανάβλυσις, εως (ή), isvorîre. 2) fîntînъ, isvorš.

'Αναβλώσκω, viit: μολοῦμαι, noet: mъ šrkš; mъ întorkš ла локš.

'Ανα-βοάω -ῶ, vit: -ήσω, strîrš tare. 2) ginš plînrînd, vovindš mъ. 3) înalцš laude; saš ketš spre ажstorš ne vinева кš mare glasš. [de šnde

'Αναβόημα (τὸ), mi 'Αναβόησις, εως (ή), tare, mare strirare, ginъtš.

'Αναβοθρεύω, viit: -εύσω, sanš, deskizš гроапъ. [ἀνὰ, βόθρος].

'Αναβολάδην, mi 'Αναβολαδίς, adv: Ion: noet: = 'Αναβλήδην. «Λέβης ζεῖ ἀμβολάδην». Ln: Φ. колкotind. «Γηρύετ' ἀμβολάδην». Om: mi Hind: кš mare glasš, saš ne întreprinte, mi dзios. «Σίδηρον ἀμβολαδὶς τετύποντες». Кал: ne zъstimnї, saš šna dšne alta. «'Αμβολάδην ἀναβάλλων». Ep: кš amînare, кš întîrziere. [mi

'Αναβόλαιον (τὸ),=Περιβόλαιον, xaînъ de ne d'asšnpa, mantelъ. 2) šnš xiršrцikš înstršmîntš. [mi

'Αναβολὰς, άδος (ή), vezi 'Αμβολάς. [mi

'Αναβολεὺς, έως (ὁ), (npinч: sлšгъ) kare šrkъ kълъreцšл ne kalš. «Οἱ ἀναβολεῖς ἀράμενοι αὐτὸν παρεβίβασαν». Пл: 2) niatrъ, saš altš чева nšsš în zidš spre apъrare, skosš aſaръ. 3) skara kalллвї (în локšл къріа insъ чеї векї авсаš чева de fepš înfinтš în latšrea sšліцеї skosš aſaръ). «Ἵππου χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινε». Said: 4) instr: xiršrцi:='Αναβόλαιον. [din

'Αναβολὴ (ή), întîrziere, amînare de o ſantъ ne altъ datъ. «Μηδὲ ἐπὶ ἀναβολῇ πρᾶσιν, μηδὲ ὠνὴν ποιεῖσθαι μηδενὸς». Плт: кš sorokš (Tšрч: verese). 2) xainъ de ne d' asšnpa, înšrъkъmînte. «'Αναβολὰς βραχείας φοροῦσι». Плт: 3) (mšsik:) preînvepнšš (prelšdš); (mi prin întind:) învepere. «'Εν ἀναβολῇ (ἀναβολαῖς) εἶναι». Filstr: =ἄρχεσθαι, a învepe. 4) sšipe, saš trečere neste mšnte; plštipe în sšs (ne pîš). 5) (pap) = 'Αμβολὰς (γῆ). 6) (лец:) ='Εκκλησις, anelare. «'Αφ' ἧς οὐκ ἦν ἀναβολὴ δίκης ἐπὶ βασιλέα». Stp: [ἀναβάλλω]. [de šnde

'Αναβολικῶς. adv: ='Αναβλητικῶς. [mi

'Αναβόλιμος (ὁ, ή), amînatš, saš prii-mitorš de amînare. «Δίκη—» Es: amînatъ din vre o întrežšrare.

'Ανα-βορβορύζω, viit: -ύξω, • šrkiš, saš pîriiš tare. 2) mšrmšrš, saš вопвъneskš (nemšлцšmîndš mъ de чева). [imit].

'Αναβος (ὁ, ά), Dor: în локš de 'Ανηβος.

'Ανα-βουκολέω -ῶ, viit: ήσω. amъцeskš, rъtъčeskš de al doilea.

'Ανα-βουλεύομαι, viit: εύσομαι. mъ kinzнieskš din noš; sas = Μεταβουλεύομαι, skimuš nърere.

'Ανα-βράζω (-σσω, -ττω), viit:-άσω. (str:) ferbš, saš fanš a ferve чева în колкote, mi a da în foкš, saš a se vъrsa. 2) (nestr:) ferbš în колкote, mi mъvъrsš, daš în foкš. (de šnde 3) isvorъskš, čiшneskš. (vezi mi 'Αναζέω). [de šnde

'Ανάβρασις, εως (ή), ferbere în колкote. [mi

'Ανάβραστος, (ὁ, ή), ferтš în колкote.

'Αναβράχω, neîntr: (de šnde nex: ἀνέβραχεν), fakš sromotš, všetš (prekšm: n: e: marea, saš valяріle eї, kind se snapr). 2) (despre šшъ kînd se înside, mi se deside), dropгъneskš, skîrцiiš.

'Ανα-βρέχω, viit: -βρέξω, rexdš, remoiš.

'Ανα-βρομέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: fakš mare sromotš, trosnetš.

'Ανα-βροντάω -ῶ, viit: -ήσω, noet: tšnš tare, saš nenprekšrmat; saš d'al doilea renetš tšnetšл. [ἀνὰ, βροντή].

'Αναβρόξειε, noet: 3: sinr: neps: a nex: 1: de nost: ал лвї 'Αναβρόχω.

'Ανα-βροχίζω, viit: -ίσω, (xiršrц:) legš чева кš лацš, saš okiš, mi 'л giš sninzšratš în sšs. [de šnde

'Αναβροχισμὸς (ὁ), лškrarea лвї 'Αναβροχίζω.

'Αναβροχεὶς, εἶσα, ὲν, noet: nas: nex: 2: ал partч: лвї 'Αναβρόχω. (vezi mi 'Αναβρόξειε).

'Ανα-βρόχω, viit: -βρόξω, noet: sorbš, înrîцš de al doilea, saš de totš='Αναβιβρώσκω.

'Ανα-βρυάζω (ττω), viit: -άσω, noet: fakš mare sromotš. [mi

'Αναβρυχάομαι, -ῶμαι, viit: -ήσομαι, sbierš tare; plînrš rъkoind; šrlš. [mi

'Ανα-βρύχω, viit: βρύξω, noet: isvorъskš kš sromotš, mi klokotind. [din

'Ανα-βρύω, viit: -βρύσω,='Αναβλύζω.

'Ανάβρωσις, εως (ή), poadepe; saš posъtšrъ. [din

'Αναβρώσομαι, viit: al лвї 'Αναβιβρώσκω. [de šnde

'Αναβρωτικὸς, ὴ, ὸν, чел че are pozъtoare nštepe; prъnъditorš.

'Ανάβω, Dor: în локš de 'Ανήβω, nom: mi ak: înd: ал лвї "Ανηβος.

'Αναβωλακίας, гremitъ în локъ de 'Ανὰ βωλακίας. (кавtъ Βωλάκιος).

'Αναβῶσαι, Ion: în локъ de 'Αναβοῆσαι.

'Αναγαλλὶς [ἀνὰ, ἀγάλλω], ίδος (ἡ), вnъ felъ de плantъ, saъ earbъ нвшitъ wintевцъ, saъ рековinъ кв flорї рошiї, saъ алвastpe, semînцеле къpia ле тъпînкъ пъзърелеле.

'Ανα-γαργαρίζω, вiit: -ίσω. = Γαργαρίζω, fakъ гаргаръ. [de вnde

'Αναγαργάρισμα (τὸ), wi

'Αναγαργαρισμὸς (ὁ), = Γαργαρισμὸς, гаргаръ. [wi

'Αναγαργάριστος (ὁ, ἡ), (овîчnвitъ în nevip:) 'Αναγαργάριστον (se înц: φάρμακον), doktopie вnъ de гаргаръ.

'Αναγγελία (ἡ), = 'Αγγελία, înwtiinцape, вestipe. [wi

'Αν-αγγέλλω, вiit: -αγγελῶ (nex: ἀνήγγειλα, wi wл:), înwtiinцezъ, вesteskъ, paпoptezъ. «'Ανηγγέλθη τεθνεὼς αὐτός». Пл:

'Ανάγγελος (ὁ, ἡ), în локъ de 'Ανάγγελτος, nevestitъ, nedatъ în квnowtinцъ. «Μάχη —». din кape n'a pъmas niчї чine sъ o înквnomtînцeze. [ἀ, ἄγγελος].

'Αν-αγείρω, вiit: -αγερῶ, pestpînrъ, peadвnъ înкъ o datъ.

'Ανα-γελάω ῶ-, вiit: -άσομαι, pîzъ tape, кв хохete.

'Ανα-γγεννάω -ῶ, вiit: -ήσω, penaskъ.[de вnde

'Αναγέννησις, εως (ἡ), penawtepe.

'Αναγέομαι -οῦμαι, Dop: în локъ de 'Ανηγέομαι.

'Ανάγευσις, εως (ἡ), sввst: ал лвї

'Ανα-γεύω, вiit: γεύσω, daъ квїва a гвsta, a черка чева.

'Ανα-γηρύομαι, вiit: -ύσομαι, besteskъ(лавdъ) кв глasъ mape; stpirъ tape.

'Αναγὴς, [ἀ, ἄγος] έος (ὁ, ἡ), = "Αναγνος, wi 'Εναγής,

'Αναγινώ(γνώ)σκω, вiit: -γνώσομαι. (nex: ἀνέγνων, wi чл:) (npinч:) pekвnoskъ; wtiъ вine; înцелегъ кв skвmпътate. «Πῶς κὲν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα». Od: Λ. (de вnde 2) (maї овîчnвit ла prozaiчї чiteskъ (карte wi чл:) «Διαφέρουσι τῶν λόγων εἰς τὸ πείθειν οἱ λεγόμενοι τῶν ἀναγινωσκομένων». Isокр: 3) = 'Αναπείθω, saъ Μεταπείθω (кind este maї intpеввinцatъ nex: I: ἀνέγνωσα) îndвплекъ, saъ desdвпкекъ, adikъ întopkъ пе чinева din пърepea sa. «'Αναγινώσκεις βασιλέα στρατεύεσθαι». Ep: (wi nas:) «Δείσας, μὴ ἀναγνωσθῇ βασιλεὺς ποιέειν ταῦτα». Ep:

'Αναγκάζω, вiit: -άσω, sileskъ, adвkъ пе чinева ла певое, îndatopezъ în sinчie. (npinч: кв înf:). «Πολὺς γὰρ οἶνος μικρ' ἀναγκάζει φρονεῖν». Гnom: (wi nas:) «'Αναγκασθησόμεθα τὴν αὐτὴν εὔνοιαν ἔχειν τοῖς σοῖς πράγμασιν». Isокр: (wi în ел: de inf:] «Πρὶν ὑπὸ σοῦ τι μεῖζον ἀναγκασθῆναι». Пл: [wi

'Αναγκαῖος, α, wi (pap, wi At:) ος, ον, neaпърatъ, кape пв se noate faче алtfel. «Ἃ ταῖς πόλεσι πρόσεστιν ἁπάσαις ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. Di : 2) de певое fъквtъ, silitъ, (de вnde) "'Αναγκαῖοι πολεμισταί„. Od: Ω. (npin крm: 3) свпърътopъ, пеплъквtъ. «Ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις ἀνδρὸς τοιούτου τελέθει». Tгв: 4) adвkътopъ de silъ, silвitopъ (de вnde). «Ἦμαρ ἀναγκαῖον». Od: Il: = Δούλιον (wi în ел:) «'Αναγκαῖον (se înц: οἴκημα)„. Isокр: wi Ksen: temniцъ, кasъ de apestъ (кape însъ de алцiї se чiteшte 'Ανακαῖον). "Μῦθος ἀναγκαῖος„. Ил: P. amepinцътopъ. "Τύχη ἀναγκαία„. Sof: poвoasъ. "Τράπεζα—„. Sвid: sъръ къчioasъ. "'Αναγκαῖαι ἀποδείξεις„. Плт: tapї wi пеkontestate. 4) (next:) чeea че fipeшte se чepe, saъ este вpsitъ, (wi npin крm:) neaпърatъ. "Τὸ θεῶν ἀναγκαῖον„. Ep: "'Εξ ἀναγκαίου τύχης„. Sof: кв гравnikъ тoapte. "Τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην ἀναγκαῖα„. Tвч: "Τῶν τεχνῶν τὰς πρὸς τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου χρησίμας„. Iskp: (de вnde wi în лimва вор: Греч: 'Αναγκαῖον se чiче плimвътoapea, saъ emitoapea). 5) pвdъ (waї кв seamъ din sînцe, ка neaпърat wi fipeшte familiarъ). "Ὅσοι μηδ' ὄνομα συγγενείας ἔχοντες οἰκειοτέρους σφᾶς αὐτοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς τῶν ἀναγκαίων παρέσχον. Iskp: 6) de къпetenie folositopъ wi tpеввinчosъ. (de вnde) 'Αναγκαῖον. Aptmdp: mъdвlapвл цenitalъ але tpвпвлвї. "Καὶ τὰ μάλιστ' ἀναγκαιότατα τοῦ σώματος κατοπτώμενοι„. Esseв:. || (next:) 'Αναγκαῖον (se ia вneopї) în локъ de ἡ ἀνάγκη, neaпърatъ певое. "Τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν„. Ep: "Οἱ δὲ πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο ἐκ τοῦ ἀναγκαίου „. Sвid: [ἀνάγκη]. [de вnde.

'Αναγκαιότης (ἡ), pъdenie, familiapitate de pвdъ. [wi

'Αναγκαίως, adв: din neaпърatъ tpеввinцъ, de певое. "'Αναγκαίως ἔχει„, Iskp: este neaпърatъ tpеввinцъ.

'Ανάγκασμα (τὸ), певое, silт. [wi

'Αναγκαστήριος (ὁ, ἡ), wi

'Αναγκαστικὸς, ἡ, ὸν, silвitopъ, stpimtopътopъ. [wi

'Αναγκαστὸς, ἡ, ὁν, silitъ, saъ silьitъ, strîmtopatъ. [ші

'Αναγκαστῶς, ші'Αναγκαστικῶς, adv: prin silьipe, în silnicie. [ἀναγκάζω].

'Ανάγκη (ἡ), [ἀνάσσω, saъ ἀνάγω, saъ ἐνέγκω, saъ ἀγκάς, saъ ἄγχω] fipeaskъ, saъ moralъ pričinъ, ce în silъ adьce efektьl sъъ, neapъratъ trebьinцъ, nevoe; (de ende la veї veki) krsitoarea. "Οἶμαι δὲ καὶ τὴν ἀνάγκην οὐκ ἄλλο τι λέγεσθαι, πλὴν τὸν θεόν„. Arist: "'Ανάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται„. Пров: "Μὴ εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν, ἃ μὴ βουλόμεθα„. Dm: "Καὶ Ἄρατον κατέλαβεν ἀνάγκη γενέσθαι Μακεδόνων σύμμαχον„. Пл: (ші în el:) "Οὓς κατέλαβεν [ἀνάγκη] ἀποθανεῖν ἐναντία Βοιωτῶν τεταγμένους„. Пл: "Πολλὴ (Πᾶσα) ἀνάγκη (se inц: ἐστί), (ші simn:) ἀνάγκη». "'Ἐξ ('Ὑπ') ἀνάγκης„. "Κατ' (πρὸς) ἀνάγκην. "Ὑπ' ἀνάγκη„. Od: B. (ші în el:) 'Ανάγκη în lokъ de 'Αναγκαίως, de nevoe, fъръ voe. "Ὃς ρ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη„. Od: A. "Ἅτε οὐκ ἀνάγκη, ἀλλ' ἐθελούσιοι καὶ χάριτος ἕνεκα ἐξιόντες. Ksen: 2) silьitorъ miжlokъ, silъ, stpimtopape. 3) (maї kъ seamъ la îm): mьnчї, tipanії. "Συλλαβὼν, καὶ τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθεὶς, ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐννέα„. Dm: "Τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα„. Плв: "Πρὸς ἀνάγκην οὐκ ἂν ἐξηγόρευσε ταῦτα„. Пл: "Εἰσὶ δὲ τέτταρες καὶ δέκα ἡμέραι, ἐν αἷς ἡ ἀνάγκη αὕτη ἔχει τὰς κύνας„. Ksen:

'Αναγκοσιτέω -ῶ, biit: -ήσω (stpm:) nьiъ bitъ la hrapъ, o sileskъ sъ mъnîпce fъръ voea sa. 2) (miж:) =='Αναγκοφαγέω -ῶ. [din

'Αναγκόσιτος (ὁ, ἡ), (prinч: dovitokъ) silitъ a mînka snpe înprъшape. 2) = 'Αναγκοφάγος. [ἀνάγκη, σῖτος].

'Αναγκοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω. [ἀνάγκη, τροφή] = kъ

'Αναγκοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, pъzeskъ dietъ; (iap despre лapitъtorї atлeцї) mъnînkъ fъръ voea mea ші silitъ (nъ kînd, ші op ce, ші kitъ voiъ, vi maї mьltъ ші maї des, ka sъ mъ înprашъ, ші sъ mъ întъpeskъ). 2) (fig:) "'Αναγκοφαγῆσαι πράγματα„. Teofm: sъferъ чева netьlцьmirї nentrъ biitoape skoшarї, mъ konformъ de nevoe kъ înprežъrъріе. [ші

'Αναγκοφαγία, (ἡ), dietъ la mînkape silitъ. (ші despre atлeцї vezї ziч: precedentъ). [din

'Αναγκοφάγος, (ὁ, ἡ), pъzitorъ de strашnikъ dietъ în minkape, saъ ші înkъtorъ de nevoe (ka atлeції), vezї 'Αναγκοτροφέω, ші 'Αναγκοφαγέω. [ἀνάγκη, φάγω].

'Αναγκοφορέω -ῶ, biit: -ήσω. sъferъ de nevoe ші de silъ. [ἀνάγκη, φέρω].

'Ανάγκυλος (ὁ, ἡ), (prinч: лапче) fъръ kъrea de asьìrлit. [ἀ, ἀγκύλη].

'Αναγλυκαίνω, biit: -ανῶ, îndьlчeskъ чева de totъ. [ἀνὰ, γλυκύς].

'Ανάγλυπτος (ὁ, ἡ), sъpatъ, skьлptatъ înir' astfelъ de kipъ, ka sъpitьreле sъ fie skoase ne d' asьnpa în faцa sa. [ші

'Αναγλυφὴ (ἡ), skьлptьrъ, sъpitьrъ (de piatrъ, saъ metalъ ші чл:) apdikatъ în sьs, (skoasъ ne d' asьnpa în faцъ). [ші

'Ανάγλυφος (ὁ, ἡ), = 'Ανάγλυπτος. [din

'Ανα-γλύφω, biit: -γλύψω, (înprot: de Διαγλύφω) sunъ, skьлptezъ (piatrъ ші чл:) în kipъ, ka sъpateле firьpi sъ se formeze ewite afarъ ne faцa ovіektьlьї skьлptatъ.

'Ανα-γνάμπτω, biit: -γνάμψω, înkovoiъ în sьs. "'Ανεγνάμφθη δὲ ἡ αἰχμή„. Ил: Γ. î s'a stpîmbat. 2) adьkъ чева stpîmbatъ, îndoitъ în stapeа sa чea dintîї, indpeptezъ; (prin krm:) deslegъ. "Δεσμὸν ἀνέγναμψαν„. Ил: Ξ.

'Ανα-γνάπτω, biit: -άψω, pientenъ iaрътї, netezeskъ (ka spъlъtorії xaїneле челе spъlate).

'Αναγνεία (ἡ), nekьrъцie, prixъnie. [ἄναγνος].

'Ανάγνιστος (ὁ ἡ), nekьrъцitъ, nespъlatъ (prinч:) de krimъ, de pъkatъ. [ἀ, ἁγνίζω]. = kъ

"Αναγνος (ὁ, ἡ), nekьratъ, spьrkatъ, ninгъpitъ, prixъnitъ.

'Ανα-γνωρίζω, biit: -ίσω, kьnoskъ bine, saъ rekьnoskъ. [de ende

'Αναγνώρισις, εως (ἡ), rekьnoaштere. [ші

'Αναγνώρισμα (τὸ), semnьл, prin вare se rekьnoaшte чева. [ші

'Αναγνωρισμὸς (ὁ), ='Αναγνώρισις.

'Αναγνωσείω, (fъръ biit:) dopeskъ, sîntъ aплekatъ a viti. [ші

'Ανάγνωσις, -εως (ἡ), = 'Αναγνώρισις. 2) (maї ovičn:) vitipe (de karte ші чл: 3) (prea pap) îndьплекare. (vezї 'Αναγινώσκω]. [ші

'Ανάγνωσμα (τὸ), op ce vitешte vinева. 2) (ka din naptea askьлtъtorьльї)= 'Ακρόαμα. "Οὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἥδιον ἀνάγνωσμα γένοιτο τῶν Πυλαιμένους γραμμάτων„. Sin: [ші

'Αναγνωστέος, α, ον, vrednikъ, trebьinчosъ de a se viti. [ші

'Αναγνωστήριον (τὸ), локъ de чitit, чititopie. [ші

'Αναγνωστικὸς, ὴ, όν, кэвііпчosъ. saъ îndemînatikъ ла чitipe; disпэsъ, anлekatъ supe чititъ. [ἀναγινώσκω].

'Αναγόρευσις, εως (ἡ), прînвestitopъ vestipe, saъ прîn проклamaцie пэвліваре. [din

'Αν-αγορεύω, вііt: -εύσω, saъ ερῶ, (nex: ἀνηγόρευσα, saъ ἀνεῖπον ші чл: vezî 'Αγορεύω) vesteskъ de faцъ în пэвlikъ, înшtiinцezъ прîn vestitopъ, saъ програmъ; (прîn врm:) pîndзieskъ, saъ 'naintezъ пе чinева în demnitate (vrednicie). «Καὶ ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην». Dm: «'Ανηγορεύθη στρατηγὸς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τοῦ δήμου παντός. Пл: «Τῷ ἀπειθοῦντι πάντα τὰ χαλεπὰ ἀνεῖπε». Лвs:

'Ανάγραμμα (τὸ), = 'Αναγραμματισμὸς. [ἀνὰ, γράφομαι]. [de вude

'Αναγραμματίζω, вііt: -ίσω, formezъ прîn anagramatismъ алтъ dintr' алтъ zicere. «Καί τις τὸ 'Αρσινόη "Ηρας ἴον ἀνεγραμμάτιζεν». Eвst: (ші пas:) «'Αναγραμματισθεὶς γὰρ ὁ χόλος τὸν λόχον ποιεῖ». Eвst: [de вade

'Αναγραμματισμός (ὁ), sirъmвtape de literele вneї zicerî supe formape de алта. п: e: "Ηρα, ἀὴρ; χόλος, ὄχλος ші чл:

'Ανάγραπτος (ὁ, ἡ). sкrisъ пе чева, saъ вndeva supe adъvepe o minte, saъ pomenipe. [ἀνὰ, γράφομαι].

'Αναγραφεὺς, έως (ὁ), konistъ, sкriitopъ пэвlikъ; repispatopъ, pîndзitъ a treve în kondiчî akte пэвliче. 2) (mekan:) modelъ ла aptistî, ka dвpe ачela sъ 'шї isbodeaskъ лэкръріле. [din

'Αναγραφὴ (ἡ), însкriepe, înpenistrape în пэвliчеле kondiчî. «Πόλεις τῆς ἀναγραφῆς ὀρεγομένας». Ksen: 2) sкrъtь katarpafie, saъ deskriepe. «Τῇ περὶ τοὺς βίους ἀναγραφῇ ἐνδιατρίψας» Пл: «Τῶν κατὰ τὴν Σάμον ἐνδόξων ἀναγραφή». At: 3) таблъ, каталогъ; (in цen:) însкrisъ, saъ konie. «Τοῦ πλήθους τῶν χρημάτων ἀναγραφὴν ἔχουσα προσέδωκεν αὐτῷ». Пл: (vezî ші ἀπογραφὴ). [din

'Αναγράφω, вііt: -γράψω, sкriъ (trekъ) în kondikъ, saъ penistrъ vre вnъ însкrisъ; (de вude) = 'Εγ (συγ, κατὰ, μετά, περὶ, ἀντὶ, ἐπὶ)γράφω. «Εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη». Ep: «'Εν τοῖς φίλοις ἀναγεγράψῃ». D: Kas: «'Αναγράψαι βίβλον». Гал: «Μιθριδάτου δὲ ἀναγράφει κόλακα Σωσίπατρος». At: «Εἰς στήλην ἀναγράφειν τοὺς προδότας» Esx: «'Ο τὰς 'Αριστοτέλους ἐπιστολὰς ἀναγράψας». Dm: (ші miж:) «Κομίζεσθαι τὴν τιμὴν, ἣν ἀνεγράψατο» Apist: «Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι». Лвч: 2) zorgъveskъ (sъvîrşeskъ) isbodлъ че s' afъкst de maї 'nainte. «Δεῖ γὰρ ὑποτυπῶσαι πρῶτον, εἶθ' ὕστερον ἀναγράψαι». Apist: 3) înkînъ, adвkъ, daъ supe repлътipe. «Σοὶ τὰ νικητήρια ἀναγράφομεν». Лвd: Bis: (vezî ші 'Εγγράφω).

'Αν-αγρεύομαι, вііt: εύσομαι. mъ ръtъчeskъ în vînътoape, vînezъ. [ἀνὰ, ἄγρα].

'Αναγρία (ἡ), лînsъ, saъ opipe de vînape, saъ neskвipe. [ἀ, ἄγρα].

'Ανα-γρύζω, вііt: -γρύξω = Γρύζω. «Οὐδ' ἀναγρύζειν μοι ἐξουσίαν ἐποίησας». Ksen: пъ 'm aї лъsat nimї rpi sъ zikъ.

'Ανα-γυμνόω -ῶ, вііt: -ώσω, голeskъ, desnoiъ.

'Ανάγυρις, εως (ἡ), ші

'Ανάγυρος, ου (ὁ, ἡ), o плantъ пътroasъ, (de вude пров:) «Μὴ κίνει τὸν ἀνάγυρον». (în Atena se пъmia 'Ακόνυζος). vezî ші Κόνυζα.

'Αναγχιππέω -ῶ, вііt: -ήσω, (kom:) de невое, fъръ воеа mea sîrtъ кълърецъ. [ἀνάγκη, ἵππος].

'Ανάγχω, вііt: -άγξω, noet: în локъ de "Αγχω, ἀπάγχω, sвrвmъ.

'Αν-άγω, вііt: -άξω, (nox: ἀνήγαγον, ші чл:) dвkъ, trarъ de жos în sвs, ла maї 'naltъ, apdikъ, врkъ, înalцъ. (miж:) mъ sвiъ. «'Ανήγαγον εἰς φάος αὖθις». Es: 'Ανήγαγον εἰς ὑπερῷον». Skp: «Οὓς διὰ τὴν ἀρετὴν εἰς θεοὺς ἀνήγαγεν» Isokp: «Γυναῖκα ἀνῆγες ἐξ 'Απίης γαίης. Іл: Г. «Τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' 'Ατρείδης;» Іл І. «Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖθις εἰς "Αργος». Іл: О. «'Ανάγειν κάρα». Sof: a apdika капвл în sвs, (a tъrъdвi, a pefвza). «'Ανάγειν εἰς τιμάς». Пл: «Τίμιόν σε ἀνάξει». Екр: «Κλίνει τε κἀνάγει πάλιν». Sof: «Περαιτέρω τόλμης ἀνῆγεν ἑαυτὸν. Пл: «'Ανάγειν τὸν λόγον». Грг: a întoarve квvîntвl ла sвviektвl sъъ, saъ a'л penetа. «'Ανάγειν τῷ χρόνῳ». Sof: a anвka maї 'naintе. «'Ανάγειν πνεῦμα». «'Ανάγειν αἷμα». a pesвfla din adînkъ. a skoate, a лвa, a върsa sînge. «'Ανάγειν σκόλοπας (πάχος, φλέγμα, χολὴν ші чл:)» (med:) a лекві. (ші miж: saъ ел:) «"Οπως τοῖς ὄνυξιν ἀντιλαμβανόμενα ῥᾷον ἀνάγῃ πρὸς τὸ μετεωρότερον». Apist: (ші пas: saъ miжл:) «Γῆ εἰς ὀρῶν κορυφὰς ἀνηγμένη». Грг: 2) ap-

dikъ, trarъ în sus ankăra; (ші prin ărm:) depărtezъ korabia de la portъ, adikъ eksplătieskъ pe mare; (iar ne ăskatъ) de la ţărmъ plekъ pe mintъ în sus; (prin întînd:) mъ depărtezъ; (ші de mălte ori) merъ îndărăt. (fir:) gătieskъ, începъ a... «'Ανάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, (ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα ші чл:)». Ep: (ші міжл:) Ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους ἀνάγοντο». Ep: (ші kiar desupre korăbii) «Ἔλεγον, ὅτι νῆες ἐξ 'Αβύδου ἀνηγμέναι εἶεν εἰς Κύζικον». ші «Ἀνήχθη εὐθὺ Γυθείου». Ksen: (ші în el:) «Ἤδη σκοταῖος ἀναγαγὼν (se înţ: τὴν ἀποσκευὴν, bagажăл, saŭ ekipaжăл) ἐστρατοπεδεύσατο». Ksen: «Ἐπὶ πέδα ἀνάγειν ἔξω βέλους». Ksen: ші (...:) »Καὶ ὁ μὲν ἀνήγετο ὥς τι ἐρῶν». Ap: «'Αναγόμενον ὡς ἀδολεσχήσοντα». Plu: 3) (iar din priçina 'nălţeĭ mai de mălte ori nosiţiĭ a templelor) jertfeskъ, saŭ adăkъ prinoase, лаѳde, ші чл: (prin întînd:) serbezъ, (prăznăieskă). «'Ανάγετε παιᾶνα». Sof: «'Ανήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ». Skp: «Πανηγύρεις ἀνάγουσι». Лăч: «Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα». Es: 4) (mentrъ soţiala preporativъ a stăpînitorilor) papoptezъ; dedăkъ. «'Ανάξω εἰς βασιλέα (εἰς τοὺς ἄρχοντας, εἰς τὴν σύγκλητον, ші чл:)» «Πάντα ἀνάγοντες εἰς τὸν δῆμον». Apist: «Πάντα ἀναγάγοι ἄν τις πρὸς ταύτας τὰς ὑποθέσεις». ші «Πάντα ἀνάγεται εἰς τὸ ὂν καὶ τὸ μὴ ὄν». Apist: 5) (în локъ de simn: Ἄγω) dăkъ, iaŭ. «Τὴν δὲ θέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὃν δε δόμον δε. Om: «'Ανάγεσθαι σύνοικον». Ep: 6) kreskъ, daŭ edăkaţie. «'Ανάγει τὸν παῖδα ὁ παιδαγωγός». Plu: «Ποῦ διαιτᾶσθαι καὶ ἀνάγεσθαι δεῖ τοὺς ἀνήβους»; Hand: «'Ανάγωγος γὰρ ἡ μὴ καλῶς ἀναχθεῖσα κύων». Ksen: (bezĭ ші 'Αναβάλλω, ші 'Αναφέρω). [de ăndе

'Αναγωγεὺς, έως (ὁ), (în цеп:) săitorъ, înălţătorъ ші чл: «Ἥλιε, ψυχῶν ἀναγωγεῦ». Epigr: (iar part:) = 'Αναφορεὺς, kăpeaoa pavăzeĭ (înkălţătoріntелор ші чл:). [mi

'Αναγωγὴ (ἡ), (în цеп): лăkrapea лăĭ ἀνάγω (bezĭ zicerea), ărkare, săire ші чл: «Αἵματος ἀναγωγή». Гал: (iar partik: 2) (desupre korabie) plekare de la portъ, eksplătire. "Περὶ ἀναγωγὴν ἐγινόμεθα». Лăч: "Νεῶν ἀναγωγή». Dm: 3) (лец:) întoarcerea robilor bindăţiĭ kъ priçinъ kărpărtitorălăĭ desupre dinşiĭ, (bezĭ Плu: лец: IA'.) 4) = 'Αγωγὴ, krestere, edăkaţie de koniĭ; (ші desupre plante) kălţivare. "Ἡ δὲ ἀναγωγὴ, καὶ ἦν τινες καλοῦσι τῶν φυτῶν παιδείαν». Tip: 5) (Fls: ші Tиц:) înălţarea săfletălăĭ kărpe teopie челор nematerioase, ші o maĭ mistepioasъ черчетare a sfintелор skriitori.

'Αναγωγία (ἡ), limъ de edăkaţie, rea krestere; desmoralisaţie [ἀνάγωγος].

'Αναγώγια (τὰ), (se înţ: ἱερὰ) = 'Αναβατήρια (bezĭ zicerea). 2) serъtoare, ce se săvîrşia în Sicilia pentrъ sănosata eksplătire a Veneреĭ în Libia supe vizitarea челор de аколо a le sale templе. [ші

'Αναγωγικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -κῶς = 'Αναγωγός. "Τὰς ἀγγελικας δυνάμεις ὡς ἀναγωγικὰς τῶν ἡμετέρων προσευχῶν». Apet: 2) (fir:) чел че 'ші înălţъ mintea kătre teopia челор nematerioase. "Νοῦς ἀναγωγικός». Tиц: mistepiosăл înţelesъ ал Sf: Skriitorі în prividea viitoareĭ vieţi. (bezĭ ші 'Αλληγορικός). [ші

'Αναγώγιος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἀναγωγικός. [din

'Αναγωγὸς, ἡ, ὸν, săitorъ, înălţătorъ, saŭ чел че аре săsatpărtoare nătere. "Ητυέλου ἐστιν ἀναγωγός». At: [ἀνάγω],

'Ανάγωγος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -αγώγως. limsitъ de edăkaţie, prъ krepkătъ; neregulatъ; demoralisatъ; nevivilitъ. (desupre dobitoace) neînvăţatъ, nedeprinsъ. [ἀ, ἄγω].

'Αναγώνιστος (ὁ, ἡ), nelăptatъ, ka sъ dovindeaskъ чева, trîndavъ, nepărtaşъ (saŭ nevrednikъ de a лăa parte) din лăptе, fricosъ, saŭ nedeprinsъ. [ἀ, ἀγωνίζομαι].

'Αναδάζομαι, viit: -δάσομαι, ші

'Αναδαίομαι, viit: -δαίσομαι, înparţъ, saŭ peinparţъ (prinv: nămîntъ, saŭ din noŭ kimtiratъ, saŭ din politive întimplări trecătoasъ a se înpărţi de isnoavъ între локuitorі).

'Ανα-δαίω, viit: -δαίσω, noet: arzъ de totъ; saŭ aprinzъ.

'Ανα-δάκνω, viit: -δήξομαι, retăşkъ. 2) (fir:) prividăieskъ dăpere, căstrare.

'Αναδασμὸς (ὁ), peinpărţire, saŭ (simn:) înpărţire (maĭ kъ seamъ de nămîntъ). bezĭ 'Αναδαίομαι. [ші

'Ανάδαστος (ὁ, ἡ), чел din noŭ (saŭ de ал doilea) înpărţitъ, peinpărţitъ. 2) (ла чеĭ noi fir:) чел fără tărie, kălkatъ, nepăsъ în лăkrare; zadarnikъ. [ἀναδάζομαι].

'Αναδατέομαι -οῦμαι, noet: în локъ de 'Αναδάζομαι.

'Αναδέδρομα, tpe: de кв: ал лвї 'Ανατρέχω

'Ανάδειγμα (τὸ), op че se скsnвne snpe apътape, saъ ſaлъ, (dap maї кв seamъ) тавлоъ, noptpetъ, saъ statвъ. 2) вnъ ſелъ de легътвръ de rîtъ, че пвртаъ bestitopiї snpe întъpipea глasвлвї. [din

'Αναδείκνυμι, biit: -δείξω, apdikъ чева in sвs, ка съ 'л аръtъ. "Τὸν πυρσὸν ἀναδείξαντες. Плв: "Σημήϊον ἀνέδειξε,,. Ep: (de вnde 2) inbedepezъ, пвблікъ; (npin вpm:) ="Αναγορεύω, înалцъ, pîndвieskъ în nostъ пвблікъ. "Ὕπατον ἀναδείξας ἑαυτόν,,. Пл: 3) întokmeskъ, înſiingezъ. "Τελευταῖος ὁ ἄνθρωπος ἀνεδείχθη,,. Грг: "Τότε δὲ καὶ τὰ συσσίτια ἀναδέδεικται,,. Teod: 4) konsfinцeskъ, dedikъ. "Ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι,,. Stp: "Τὸ θέατρον ἀναδείξας,,. Пл: 5) (pap ші noet:) deskizъ. "'Αναδεικνύναι πύλας,,. Sof: (bezї ші 'Αποδείκνυμι). [de вnde

'Ανάδειξις, εως (ἡ), арътape de ſaцъ, înbedepape; проклатape; пвmipe în nostъ пвблікъ; konsfinцipe, dedikape, ші чл:

'Αναδέκομαι, Ion: în локъ de 'Αναδέχομαι. [de вnde

'Αναδεκτικὸς, ἡ, ὸν, чел че noate, saъ boїeшte a nрiimi, a лва чева asвnpъ 'шї.

'Ανάδελφος (ὁ, ἡ), чел ſъръ ſpate, saъ soръ. [ἀ, ἀδελφός].

'Ανα-δέμομαι, biit: -δεμοῦμαι, noet: pezidesвъ, реклъdeskъ; (saъ simn:) konstpвiezъ кasъ, saъ (fir:) алъ чева.

'Αναδενδρὰς, άδος (ἡ), (npinч:) вie (ші maї кв seamъ селватікъ) вркатъ ші înſъшвratъ пе копачіъ. [ἀνὰ, δένδρον]. [de вnde

'Αναδενδρίτης, ου (ὁ), (npinч: вinъ) ſъквtъ din stpвгврї sвiцї пе копачіъ.

'Αναδενδρομαλάχη (ἡ, =Δενδρομαλάχη.

'Ανα-δέρκομαι, biit: δέρξομαι, noet: = 'Αναβλέπω, mъ вitъ în sвs, 2) îmї deskizъ окіі (maї кв seamъ dвne лешinъ).

'Ανα-δέρω, biit: -δερῶ, жвnoiъ. (fir:) deskoперъ, daъ de ſaцъ. 2) srîndъръ panъ; (ші fir:) zъdъръskъ adвчере a minte sвnъръtoape, saъ вorвeskъ вorвe amape ші atinгътoape. 3) penetъ челе de mвлte opї zise.

'Ανάδεσις, εως (ἡ), легape пе капъ (de пъръ, saъ квnвnъ, ші чл:). [ἀναδέω].

'Αναδεσμεύω (-έω ῶ), biit: -εύσω, saъ -ήσω,='Αναδέω. [din

'Αναδέσμη (ἡ), ші 'Ανάδεσμος (ὁ), = 'Ανάδημα, вnъ ſелъ de diademъ, saъ легътвръ de капъ femeeaskъ. [ші

'Ανάδετος (ὁ, ἡ), sвs (adikъ ла капъ) легatъ; пвртътorъ de diademъ; înквnвnatъ. [ἀναδέομαι].

'Ανα-δεύω, biit: εύσω, amestekъ (npinч: doъ лікvide, saъ вskatъ ші лікvidъ înпревнъ), ſрътîntъ. "Τὴν σποδὸν ἀναδεύσας κηρῷ ὑγρῷ». Ел: 2) moiъ чева întp'вnъ кіпъ, ка съ soapвъ вine totъ a-чел лікvidъ. (fir:) "Διὰ τῆς παιδείας οἷον ἀνέδευσε τοῖς ἤθεσι τῶν παίδων τοὺς νόμους,,. Пл:

'Ανα-δέχομαι, biit: -δέξομαι, npiimeskъ, apdikъ asвnpъ 'mї, mъ înkapkъ. "Πολλὰ δὲ σάκος ἀνεδέξατο δοῦρα,,. Ll: E. «Καὶ προσνηχόμενος ὁ ἰχθὺς ἀνεδέχετο τὸν παῖδα ἐπὶ τῶν νώτων,,. An: 2) (fir:) iaъ asвnpa mea; îmї însвшeskъ; adвnъ; întpenpinzъ. (dap maї кв seamъ) mъ însъpчinezъ a faче чева; (npin вpm:) mъ кezъшвieskъ; ſъгъdвieskъ. "Οὐχ ἑκὼν ἀνεδέξατο τὸν παῖδα,,. Dem: "'Ανεδέξατο ὅσους ἠδύνατο πλείστους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων,,. Ksen: "Τούτοις πιστεύων ἀνεδέχετο τὸν πόλεμον,,. Sвid: «'Αναδέχομαι τὴν δίκην,,, (вina, osînda). "'Εγώ σοι ἀναδέχομαι ἄξειν πολὺ τούτου πιστότερόν σοι φίλον,,. Ksen: "'Αναδεχομένους ὑποχειρίας ποιήσειν τὰς 'Αθήνας,,. Ep: «Πέντε τάλαντα ἀνάδεξαι προικὸς τῷ κηδεστῇ». Fal: "Τὸν δὲ Μεγακλέα Λεόντιος ἀνεδέξασο τῶν χρημάτων,,. Плв: 3) = 'Απεκδέχομαι, aшteptъ. "Τοὺς ἀφυστεροῦντας ἀναδεχόμενος,,. Пл: "'Ανεδέχετο τὴν 'Ασδρούβου παρουσίαν,,. Sвid: 4) (pap) = Διαδέχομαι. "'Ἔνθα ἀναδεξάμενοι, 'Απολλον, τεὰ Καρνεῖα. Pind:

'Ανα-δέω, biit: -ήσω легъ чева d' asвnpa, saъ înnpeжвp (npinч: ла капъ), de вnde înkвnвnъ; ші (fir:) проклатъ, nвmeskъ. "Ἀδὰς ἀναδήσεις πρὸς ἕκαστον κέρας,,. Пл· "Δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες,,. Pind: (ші miж:) "Κρωμβύλον ἀναδούμενοι τῶν τριχῶν,,. Tвч: (ші pas:) "Οἱ καλῶς ἀποθανόντες θαλοῖς ἀνεδοῦντο,,. Ел: 2) (miж:) îmї легъ капвл кв diademъ, mъ înkвnвnъ; (ші fir:) îmї dobîndeskъ чева. "Στέφανον, (ші fir: Δόξαν, Κλέος, Αἶσχος ші чл:) ἀνεδήσατο,,. 3) легъ чева de чева. "Τῶν νεῶν τινας ἀναδούμενοι εἷλκον κενάς,,. Tвч: 4) (fir:) dedвkъ, atpivвieskъ; insвшeskъ чева. "'Ανέδησεν ἑωϋτὸν εἴς τινα θεῶν ἢ ἡρώων,,. 'Αναδήσαντί τε τὴν πατριὴν εἰς ἑκκαιδέκατον θεόν,,. Ep: (ші miж:) "Οὕτως αὐτοὺς ἀνεδήσατο τῇ συνουσίᾳ,

καὶ ἐχειρώσατο». Ел: 'I a tpas kътpe sine. [de вnde

'Ανάδη(δε)μα, ατος (τὸ),=Διάδημα. «Ταινιώσας τῷ ἀναδήματι». D. Kas.

'Ανάδηξις, εως (ἡ), mвшkape. 2) mînkърime. [ἀναδάκνω].

'Ανα-δια-λύω, вiit: -λύσω=Διαλύω, înвoieskъ neкnipî.

'Ανα-δι-αρθρόω, вiit: -ώσω= Διαρθρόω, desпapцъ, desfakъ dвn' înkeietвpî.

'Ανα-διδάσκω, вiit: διδάξω. înвъцъ de isnoaвъ, peînвъцъ пe чinева; (npin вpm:) desлвшeskъ, doвedeskъ maї вine; (de вnde) desdвплекъ, întopkъ пe чinева din пърereа sa. «Ἤ σὲ πεισθῆναι, ἢ ἐμὲ ἀναδιδαχθῆναι, ὡς οὐκ ὀρθῶς γινώσκω περὶ αὐτῶν». Лвч: «Τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχει». Apistf: 2) penpesintъ de ал doiлea în teatpъ aчeсашî dpamъ.

'Ανα-διδράσκω, вiit: -δράσομαι, fвrъ înaпoї.

'Ανα-δίδωμι вiit: -δώσω (strъm:) fakъ a eшi, a pesърi. a isвopî чева. «Ὅσα τε ἡ γῆ ἀνεδίδου ὡραῖα». Твч: «'Αναδίδωσιν ἡ πηγὴ τὸ ὕδωρ». Пл: || (nestpm:) isвoръskъ, pesъръ». «'Εκ τῆς γῆς τροφὴ ἀναδιδοῦσα». Пл: «'Αναδιδοῦσι πηγαί». Ep: (шi miж:) «Πηγὴν ἀναδοθῆναι ἐάσω». Лвч: «Ἡ δὲ φλὸξ ἀναδοθεῖσα». Fав: 2)=Διαδίδωμι, înnapцъ. «Ἡ χολὴ εἰς ὅλον ἀνεδόθη τὸ σῶμα». Алекs: Afp: «Τὴν ψῆφον ἀναδιδόναι». Лвч: (de вnde 3) (fir:) пponвiъ чева în kiпzвire шi вквшпъ черчetape. «Συναθροίσας τοὺς φίλους ἀνεδίδου διαβούλιον, τί δέον εἴη πράττειν». Sвid: 4) =Δίδωμι. «Ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν». Apistf: 5) (innpot: de ἐπιδίδωμι, înaintezъ) mepгъ îndъpът, mъ întopkъ înaпoї. «Κἄπειτα πάλιν ἀναδίδωσιν». Apat: 6) плътeskъ, daъ înaпoї. «'Αναδοῦναι τὸ κισσύβιον». Лвч:

'Ανα-δικάζω, вiit: -άσω, pежвdikъ, penetъ чepчetapea вneї priчinî жвdikate. || (miж:) mъ жвdikъ ла жвdikътopie anелativъ. (bezî шi παλινδικέω). [шi

'Αναδικία (ἡ), жвdikatъ de ал doiлea (bezî шi παλινδικία]. [din

'Ανάδικος (ὁ, ἡ), чepчetatъ de ал doiлea жвdikътopeшte, saъ tpeввinчosъ a se pечepчeta. «'Ανάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν». Прок: (bezî шi παλίνδικος). [ἀνὰ, δίκη].

'Ана-δίκω (neîntp: de вnde înf: 'Ανδικεῖν în локъ de 'Αναδικεῖν), noet: apвnkъ înaпoї, saъ în sвs.

'Ана-δινεύω (ἀναδινέω -ῶ), вiit: -εύσω (ήσω), noet: înвîpteskъ чева цiindз'л în sвs (ка пeskapвл вndiца, maї 'nainte de a o apвnka în anъ). 2) (miж:) mъ înвîpteskъ inkoaчî шi 'nколо.

'Ανα-διπλασιάζω, вiit: -άσω=Αναδιπλόω. [de вnde

'Αναδιπλασιασμὸς (ὁ), (npinч: în гram:) îndoipe de silавъ npintp' aчелeашî, saъ kopesnondinte konsвne. θεῶμαι, τεθέαμαι. ἔτυμον, ἐτήτυμον.

'Ανα-διπλόω, вiit: -ώσω, peîndoieskъ, saъ îndoieskъ чел akвm îndoitъ o datъ. [de вnde

'Αναδίπλωσις, εως (ἡ), peîndoipe. 2) (petp:) ='Επανάληψις, penetipe. 3) (Гram:) ='Αναδιπλασιασμός.

'Ανα-διφάω (έω) -ῶ, вiit: -ήσω, kaвtъ, чepчetezъ, skopmoneskъ în adînkъ; (npin вpm:) amesîekъ.

'Ανα-δοιδυκάζω (ίζω), вiit: -άσω (ίσω), amestekъ kв лinгвra.

'Αναδορὰ (ἡ), жвшвipe. [ἀναδέρω].

'Ανάδοσις, εως (ἡ), pesърipe; isвopîpe; înnpъшtiepe, înnъpцipe. «Ἡ εἰς τὸ σῶμα τῶν σιτίων ἀνάδοσις». Гал: 2) (fir:) însвflape, шi чл: [bezî ἀναδίδωμι].

'Αναδοτικὸς, ἡ, ὸν, чел чe ape însвшime, пвtepe de innpъшtiepe, saъ înnъpцipe. «Ἡ κοιλία ἀναδοτικὴ τῶν τροφῶν». Гpг: [din

'Ανάδοτος (ὁ, ἡ), datъ, saъ tpeввinчosъ a se da înaпoї (Твч: Г. 52). [ἀναδίδωμι].

'Ανάδου, -δόσθω, 2: neps: sinr: a miж: nex: 2: de иopвnч: ал лвї ἀναδίδωμι.

'Αναδοῦ, -είσθω, 2: sinr: neps: a prez: иopвnч:, шi

'Αναδούμενος, ἡ, ον, prez: ал naptч: лвї 'Αναδέομαι.

'Ана-доулóω -ῶ, вiit: -ώσω, poвeskъ de ал doiлea пe чinева. [de вnde

'Αναδούλωσις, εως (ἡ), peposipe.

'Ανάδοχεὺς, έως (ὁ), = 'Ανάδοχος. [din

'Αναδοχὴ (ἡ), penpiimipe, pелвape de пвtepî = 'Ανάπαυσις, odixnipe, desostenipe. «'Αναδοχὴν τελεῖν πόνων». Sof: Trax: 2) лвape asвnpъшî de вnъ чe, adikъ fъгъdвipe, kezъшвipe. [шi

'Ανάδοχος (ὁ, ἡ,) лвtopъ de чева asвnpъшî, fъгъdвitopъ de a sъвîpmi чева; (npin вpm:) kezъшвitopъ; (bis:) naшъ de вotezъ; kвmtъpв. [ἀναδέχομαι].

'Αναδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de 'Ανατρέχω. [din

'Αναδρομὴ (ἡ), алергape în sвs, saъ înaпoї, sвipe, saъ întoapчepe penede;

(despre plante) гравнікъ resърipe, ші крештere. [ші

'Ανάδρομος (ό, ή), чел че алеаргъ, сaъ se întoarче алергînd. «'Ιχθύες ἀνάδρομοι» Алекс: Трал: пештій, че din маре плătesк în pîrîi. (bezî ші 'Αλάδρομος). [ἀνά, δρόμος].

'Ана-бýомαι, вііт: -ýсомαι, (nex: 'Ανέδυν ші чл:), (înnpotівъ de Καταδýομαι, adікъ) esъ (маї кă seamъ din făndăл mърій saъ ал пъmînтăлăї) în faцъ; esъ din гавръ; (mi despre soape) pesъръ. «'Ανέδυ πολιῆς ἁλός». Іл: A. (ші міжл:) «'Ανεδύσατο κῦμα θαλάσσης». Om: (de ănde) «'Αφροδίτη ἀναδυομένη». At: «Ὅπου γὰρ ἂν κρούσω τῷ ποδὶ τὴν γῆν, ἀναδύσονται καὶ πεζικαὶ καὶ ἱππικαὶ δυνάμεις». Пл. (bezî ші 'Ανακύπτω). 2) mъ трагъ înapoї; кam staъ în локъ; (ші fir:) îmї вine греў a înтrepninde чева; mъ лепъdъ, îmї калкъ fъгъdăіала, îmї скішвъ rîndăл, mъ апъръ. «Μή τις μοι ὑποδδείσας ἀναδύῃ». Od: I. «Προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰσχρόν». Лăч: (mi між:) «'Αναδύεται πόλεμον». Іл: II. «Τί ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν;» Dm. Νόμος δὲ μαρτυρίου, μήτε ἐθελοντὰς πρὸς τοὺς ἀγῶνας χωρεῖν, μήτε παρόντας ἀναδύεσθαι. Грг:

'Αναδὺς, ῦσα, ύν, nex: 2: de парiч. ал лăї 'Αναδύομαι.

'Ανάδυσις, εως (ή), ешіре din făndăл (прінч:) mърій în faцъ; ші (пе ăскатъ) din гроапъ, saъ гавръ. 2) кodipe; лепъdape, апърape; къікаре de fъгъdăіалъ; къіре; amînape. [ἀναδύομαι].

'Ανάεδνος (ό, ή), поеt: (în локъ de 'Αεδνος, saъ 'Ανεδνος) (прінч: mърitatъ) fъръ zestre, saъ dарăрї înaintea пăцій.

'Αν-αείρω, вііт: -αερῶ, поеt: în локъ de 'Αναίρω. apдікъ în săs; iaъ de жos.

'Ανάελπτος (ό, ή), поеt:=Ἄελπτος, непъdăждăітъ.

'Αναέξω, вііт: -αεξήσω, поеt: = Ἀέξω, крескă, mърескъ.

'Αν-αερτάζω, вііт: -άσω, поеt:= 'Αναείρω.

'Ана-ζáω -ῶ, вііт: -ζήσω, mъ întoркъ în віацъ, înвіezъ.

'Ана-ζείω, поеt: în локъ de 'Αναζέω. [de ănde

'Ανάζεμα (τὸ), ші

'Ανάζεσις, εως (ή), fервере în колкоte, опърipe. "Πυρὸς ἀνάζεσις,,. Apist: isвăкnipe de fокъ.

'Ана-ζεύγνυμι, вііт: -ζεύξω, (прінч:) înжăгъ іаръшї; (de ănde маї овічн:) плекъ, mъ strъmвіъ din локъ (прінч: despre таверe de oмtipe); mъ întoркъ, de ănde amъ вenit "Γήμας δὲ εὐθὺς ἔχων ἀνεζεύγνυε,,. Ksen: "'Αναζεύγνυσι πεζῇ διὰ τῆς Συρίας,,. Пл: "Καὶ ἀνέζευξεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ,,. Skp: (ші strъ:) ,,'Αναζεύξῃς πρὸς ἰσθμὸν τὰς νῆας,,. Ep: [de ănde

'Ανάζευξις, εως (ή), strъmвіare din локъ (прінч: a тавереї oмtipілор); плеване; întoарчере.

Ана-ζέω, вііт: -ζέσω. = ἀναβράζω, mъ вăлăз fервînd, daъ ăndъ; saъ пвіъ a ферве, a da ăndъ. "Γλοιὸν ἀναζέσας διήθησον,,. Гал: "Ὅταν δὲ ἀναζέσῃ δὶς, ὑπόσπασον τὸ πῦρ,,. Diskp:

'Ана-ζητέω -ῶ, вііт: -ήσω. каътъ кu mълъ скămпътate a гъsi чева. [de ănde

'Αναζήτησις, εως (ή), скămпъ черчетаре спре аflаре de чева.

'Αναζυγὴ (ή), = 'Ανάζευξις. 2) deскidepe de вшъ. [de ănde

'Ана-ζυγόω -ῶ, вііт: -ώσω, (înnpot: de Συ[ἐπὶ]ζυγόω,) dежăгъ, скоцъ din жăгъ. 2) трагъ зоворăл вшеї, (прін врm:) deскizъ.

'Ана-ζυμόω -ῶ, вііт: -ώσω, amестекъ кă алăатъ; (прін врm:) dospeскъ.

'Ανα-ζωγραφέω -ῶ вііт: -ήσω, zогръвeскъ, deскріъ; istopiseскъ. [de ănde

'Αναζωγράφησις, εως (ή), zогръвіре; deскріере; istopisire.

'Ана-ζωγρέω -ῶ, вііт: -ήσω, peadăкъ, întoркъ în віацъ, înвіezъ пе чінева.

'Ана-ζώννυμι, вііт: -ζώσω, înчінгъ (strîns) în săs. || (між:) îmї apдікъ хаїнеле; mъ săмецъ; (прін врm:) mъ гъteскъ. 2) peînчînгъ; (ші fir:) пвіъ іаръшї în лăкраре кнъ ostaшъ вeтеранъ.

'Ана-ζώω -ῶ, вііт: -ώσω, = ἀναζωγρέω.

'Ана-ζωπυρέω -ῶ, вііт: -ήσω, peапрінzъ (прінч:) фокăл; (dар fir:) промптitatea, пъdeжділе кăіва; înimezъ, înкăражezъ, daъ тонъ. "Ἡς τὸ ἀνθηρὸν καὶ τερπνὸν ἀναζωπυρεῖ καὶ τρέφει τὴν ὄψιν,,. Пл: (ші міжл: saъ пas:) "Τὰ τῶν Θηβαίων πάλιν ἀνεζωπυρεῖτο,,. Ksen: [de ănde

'Αναζωπύρησις, εως (ή), peапрindepe; peînsăглеціре, ші чл:.

'Ана-θάλλω, -вііт: θαλῶ, ші θαλήσω. (прінч: despre копачї) peînвerzeскъ, înфлoрескъ din ноъ. || (strъm:) факъ чева a peînвerzi, ші чл:.

'Ана-θάλπω, вііт: -θάλψω, peînкълzeскъ. 2) (fir:) = 'Αναζωπυρέω.

'Ана-θαῤῥέω (ші Ion: -θαρσέω) -ῶ, вііт:

-ήσω, mъ peinкaражezъ, mъ peînsъfлeцeskъ. [de ънde

'Αναθάῤῥησις, εως (ἡ), peînкaражare.

'Ανα-θαῤῥύνω (mi lon: -θαρσύνω), biit: -υνῶ, peînкaражezъ, peinimezъ.

'Ανα-θαυμάζω, biit: -άσω, saъ -άσομαι, admipъ loapte, saъ din noъ; (nestrъm:) mъ mipъ iarъшї, saъ penetъ mipapea.

'Ανάθεμα (τὸ), (npinч:)='Ανάθημα, ofepinцъ, apinosъ, konsfinцitъръ. 2) (Bis: în локъ de adiekt:) stpeinъ (desnъpцitъ de Dъmnezeъ, ші de adъnapea kpedinчoшiлор). [ἀνατίθημι]. [de ънde

'Αναθεματίζω, biit: -ίσω, (npinч:) ofepъ npinoseskъ, konsfinцeskъ чева. "Πᾶν ἀνάτεθεματισμένον ἐν υἱοῖς 'Ισραὴλ σοὶ ἔσται,,. Skp: 2) (Bisep:) daъ anatemeї, saъ anatematiseskъ, afopiseskъ, влestemъ. [ші

'Αναθεματικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αναθηματικός.

'Αναθεματισμὸς (ὁ), anatematisape, afopisipe, влestemape. [ἀναθεματίζω].

'Αναθέμεν, ші 'Αναθέμεναι, noet: în локъ de 'Αναθεῖναι, nex: 2: ал înf: лuї 'Ανατίθημι.

'Ανα-θερμαίνω, biit: -ανῶ, peînкълzeskъ; (fir): anpinzъ, întъsiezъ.

'Ανάθεσις, εως (ἡ), dape, atpiбъipe de npiчiпъ aзъnpa кзiва. "Τὴν τῶν ὅλων πραγμάτων ἀνάθεσιν ἔχειν,,. Лкs: (iap npinч: 2) ofepipe ла temплъ, konsfinцipe. 3) amînape, sopoчipe. [ші

'Αναθετέον, nos: ал лuї 'Ανατίθημι.

'Ανα-θέω, biit: -θεύσομαι. ='Ανατρέχω.

'Ανα-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, peoвservъ, pevepчetezъ чева din toate пърцiле къ тълъ бъгare de seamъ. [de ънde

'Αναθεώρησις, εως (ἡ), pevepчetape къ скътиъ лъare aminte.

'Ανα-θηλάζω, biit: -άσω, sъrînd tpapъ лапteле în sъs, saъ sъrъ de ал doiлea.

'Αναθηλήσει, noet: lon: în локъ de 'Αναθαλήσει, 3: sinr: neps: a biit: xot: ал лuї 'Αναθάλλω.

'Ανάθημα (τὸ), ofepinцъ, konsfinцitъръ. 2) (fir:) nodoaвъ. "Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός,,. Od: A. = 'Ανάθεμα. [de ънde

'Αναθηματικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitъ, saъ xoтърîtъ ла konsfinцipe.

'Ανα-θλάω -ῶ, biit: -άσω, ші

'Αναθλίβω, biit: -θλίψω, stpînrъ, stpiвeskъ tape.

'Άναθλος (ὁ, ἡ),='Αναγώνιστος. [ἀ, ἄθλος].

'Ανα-θολόω -ῶ, biit: -ώσω, tъpвъpъ чева amestekînd. "Ἀναθολοῦται ὁ οἶνος, μιγνυμένης τῆς ἰλύος,,. Apist: [de ънde

'Αναθόλωσις, εως (ἡ), tъpвъpape; (ші dintp' aveasta) amestekape. "Ὀπῶν ἀναθολώσει χρώμενος,,. Пл: ;

'Ανα-θόρνυμαι, biit: -θοροῦμαι.='Αναθρώσκω.

'Ανα-θορυβέω -ῶ, biit: -ήσω, їakъ mape sromotъ.

'Ανάθρεμμα (τὸ), kpeskътъ de чineва. [ші

'Ανάθρεπτος (ὁ, ἡ), kpeskътъ. [ші

'Ανάθρεψις, εως (ἡ), (npinч: desnpe вolnавъ întpemîndъ se) pexpъnipe, peînгрънare, întpemape. [ἀνατρέφω].

'Αν-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω. = 'Αναθεωρέω, oвservъ къ лъare a minte. "Τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων ἀναθρούμενα,,. Лкs: [de ънde

'Ανάθρησις, εως (ἡ), skътиъ бъгare de seamъ.

'Ανα-θρύπτομαι, biit: -θρύψομαι, = θρύπτομαι.

'Ανα-θρώσκω, biit: -θροῦμαι. (nex: ἀνέθορον ші ч.:) sъръ, mъ apъnkъ în sъs. ,,'Αναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον,,. Ep: "Ὑψι ἀναθρώσκων,,. Il: A. "'Αναθορὼν ἐκ τῆς στιβάδος,,. Пл:

'Ανα-θυάω, -ῶ, biit: -άσω, saъ -ήσω. (npinч: desnpe skpoafe, vezї θυάω) iaъ iarъшї nofъ de întpesnape, saъ ronipe.

'Αναθυμίαμα (τὸ), ші

'Αναθυμίασις (ἡ), evanopaцie, saъ sъipe de aвъpї ші fъmъ în aerъ. "Θερμαινομένης γὰρ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὴν ἀναθυμίασιν ἀναγκαῖον γίνεσθαι,,. Apist: [din

'Ανα-θυμιάω -ῶ (άζω), biit: -άσω. evanopezъ, adikъ skoцъ în sъs aвъpъ, saъ fъmъ; (ші miж: saъ nas:) mъ sъiъ ка ънъ fъmъ, saъ aвъpъ în aerъ; mъ pisineskъ în aвъpї saъ fъmъ, mъ evanopezъ; (ші fir:) mъ anpinzъ, peînвiezъ. "'Ωσπερ ὁ λιβανωτός, ὑπὸ θερμότητος ἀναθυμιῶνται,,. Пл: ші "'Ανεθυμιᾶτο πάλιν τὸ προϋπάρχον μῖσος,,. Плв: (ші nas:) "Τὸν "Ηλιον ἐκ θαλάσσης ἀναθυμιᾶσθαι,,. Apist: [din

'Ανα-θύω, biit: -θύσω, noet: sъръ în sъs penede. «Τὸ δ' ὥστ' ὕδωρ ἐξ ἀμαρᾶν ἀνέθυε». Кал:

'Ανα-θωύσσω, biit: -ύξω, noet: stpirъ tape.

'Αναίδεια (ἡ), nesfiaлъ, nepъшinape. [ші

'Αναιδεύομαι, biit: -εύσομαι, nъ mъ sfieskъ, sîntъ, mъ noptъ fъpъ pъшine. [ші

'Αναιδήμων, ονος (ὁ, ἡ), = ['Αναιδής]. [de ънde

'Αναιδημόνως, ші

'Αναίδην, adв: ='Αναιδῶς. [din

'Αναιδὴς, έος, ші noet:

*

'Αναίδητος (ό, ή), nesfiitъ, nepъшinatъ, obrazniкъ, neomenitъ; (de вnde fir:) biptosъ, asnpъ, senencъ. «Λᾶας ἀναιδής». Om: 2) (pap) nepesnektabiлъ. «'Αναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις». Лвч: (bezi ші αὐθάδης). [ἀ, αἰδώς]. [de вnde

'Αναιδία (ή), noet: în локъ de 'Αναίδεια. [ші

'Αναιδῶς adв: fъръ sfialъ, nepъшinat; obrъzniчeште.

'Αν-αιθύσσω, biit: -ύξω noet: anpinzъ, (ші miжл:) mъ anpinzъ, daъ, saъ iaъ fokъ; (fir:) zъdъръskъ, îndemnъ, ші (miж:)mъ... (bezi simn: αἰθύσσω). [din

'Αν-αίθω (fъръ biit:) noet: ='Ανακαίω, apzъ (bezi αἴθω).

'Αναιμακτὶ, adв: ='Αναιμωτί. [din

'Αναίμακτος (ό, ή), ші adв: -άκτως. nesînnepatъ. [ἀ, αἱμάττω].

'Αναίματος (ό, ή), ="Αναιμος. [ші

'Αναιμία (ή), linsъ de sînne. [ἄναιμος].

'Αναιμόσαρκος (ό, ή), чел че ape кърnэрї fъръ sînne. [ἄναιμος, σάρξ].

"Αναιμος (ό, ή), чел fъръ sînne. [ἀ, αἷμα]. [de вnde

'Αναιμότης (ή), = 'Αναιμία.

'Αναιμόχροος, ους (ό, ή), чел fъръ sînne în faцъ, seapъdъ. [ἄναιμος, χρόα].

'Αναίμων, ονος (ό, ή), noet: ="Αναιμος. [de вnde

'Αναιμωτὶ(τεὶ). adв: fъръ въrsape de sînne.

'Αναίνομαι [ἀ, αἰνέω, saъ ναί], biit: -ανοῦμαι, (прел: ἠναινόμην, ші maї noъ ἠνηνόμην, nex: ἠνηνάμην, de вnde sвnвsъ ἀνήνηται, ші inf: ἀνήνασθαι) tъгъdвieskъ; nв npiimeskъ, pefвzъ.

'Αναίρεσις, εως (ή), ='Αφαίρεσις, лвape, apdikape (npinч: de морцї, ка съ se înrpoape). «'Αλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλῦσαν τὴν ἀναίρεσιν τῶν ναυαγῶν». Ksen: 2) pestopnape; desfiinцape; pefвtaцie; кълкape (npinч: de лецї; пръпъdipe. 3) omopîpe. [ші

'Αναιρετέος, α, ον, nos: ал лвї 'Αναιρῶ. [ші

'Αναιρέτης, ου (ό), pestopnъtorъ, pefвtatorъ; desfiinцътorъ; omopitorъ; [ші

'Αναιρετικὸς, ἡ, ὸν, ші (adв:) -тикῶς, nвternikъ, destoinikъ de a desfiinца, a pefвta, a пръпъdi, ші чл: (de вnde) "Νόσημα ἀναιρετικόν,,. Apist: вoaлъ omopîtoape. [din

'Αν-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω, (nex: ἀνεῖλον, ші miж: ἀνειλόμην, ші nas: ἀνῃρέθην, ші чл:) apdikъ, ші iaъ de жos. "Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς ἔσχον. Od: Γ. (ші miжл:) "Χερσὶν ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο,,. Bs: "Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελών,,. Il: A. "'Ο μὲν ἀσπίδα ἀναιρεῖται,,. Apist: "'Ανελόμενος εἰς πυξίδα,,. Diskp: (de вnde 2) apdikъ moptъ, ка съ л' înгponъ. "Τοὺς ἀπογινομένους ἐν τοῖς δήμοις, οὓς ἂν μηδεὶς ἀναιρῆται, ἐπαγγελλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν καὶ θάπτειν,,. Dm: "Λόγον ὑποσχεῖν (τοὺς στρατηγοὺς), διότι οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ναυαγούς,,. Ksen: 3) (în цen:) iaъ, apdikъ, skoцъ din miжлокъ; (de вnde) stpikъ; ръпвiъ, пръпъdeskъ; omopъ; destъpeskъ, desfiinцezъ, pefвtezъ (anepeseskъ). "Εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας". Dm: "Καὶ πόλεις Ἑλληνίδας ἀναιρῶν,,. Dm: «Οἱ τύραννοι ὅλους οἴκους ἀναιροῦσι,,. Ksn: (ші nas:) "Τὸ Φωκέων ἔθνος ἀνῃρημένον,,. Dm: "Τοὺς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ καταλείπειν,,. Dm: „'Αναιρεῖν τὴν διαδικασίαν,,. Dm: Τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα ἀνελεῖν,,. Tвч: "'Ανελεῖν τὴν παρακαταθήκην. Плт: "'Ανεῖλεν ἑαυτόν,,. Пл: (de вnde fir:) "'Αναιροῦσα ψῆφος,,. Пл: вotвл чел negrъ ші osînditorъ. "'Αναιροῦντες τὴν ῥίζαν,,. Diskp: despъdъчinînd. "'Αναιροῦ τὴν σποδόν,,. Diskp: apdikъ чepвша, ші o леапъdъ ка netrebnikъ. 4) (miжл:) iaъ asвnpъ 'mї, iaъ nentrъ sinemї, îmї însвшeskъ, pekвnoskъ чева de квbenitъ mie; întrepпinzъ. "Ἆρα κ'ἐθέλεις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,,. Od: Σ. "'Αναιροῦμαι πόλεμον (ἔχθραν, πόνον, ші чл:),, "'Εργον ἀναιροῦμαι,,.Плт:='Εργολαβῶ. "'Ανελέσθαι ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς,,. Ep: Σῖτα ἀναιρέεσθαι,,. Ep: (bezi ші αἴρω). "Παῖδας ἐξ αὐτῆς διδύμους ἀνελόμενος,,. Плт: (ші nas:) "'Εκτεθεὶς μὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς, ἀναιρεθεὶς δὲ ὑπὸ Περσίδος γυναικός,,. Iskp: "'Αγγελικὸν ἀνῃρημένοι βίον,,. Xpis: (de вnde 5) kîштirъ, dobîndeskъ. "'Αναιροῦμαι 'Ολύμπια (Πύθια, ἀγῶνας, ἄθλα ші чл,,). "Καὶ ὀλυμπιάδας ἀνελόμενος τεθρίππῳ,,. Ep: "Καὶ νίκας τὰς καλλίστας καὶ μεγίστας ἀνείλοντο,,. Sin: (ші fir:) "Ποίῳ σε ἔργῳ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀνῄρηται;,, Ksen: 6) =Συλλαμβάνω, iaъ în nînteчe, zъmisлeskъ. "Τὸ μὲν τῶν τέκνων ἄρτι ἐν τῇσι μήτρῃσι πλάσσεται, τὸ δὲ ἀναιρέεται,,. Ep: "Καί σε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναιρέομαι,,. Ep: 7) prooporeskъ. "Τὴν Πυθίαν ἀνελεῖν λέγουσι τὸν θρυλλούμενον χρησμόν,,. Пл: "'Ον δ' ἂν ὁ Θεὸς ἀνέλῃ,,. Плт: (ші nas:) "Τὸ ἀνῃρημένον,,. Лкs: proopoчia, xpismosвл, чe s'a

dat. (ші міжл: саѣ пав:) "Πῶς οὐκ ἄλογον παρὰ θεῷ ἀναιρεῖσθαι;„ Apstd: саѣ Παвѕ: = Μαντεύεσθαι.

'Αν-αίρω, вііт: -αρῶ. apdікѣ în sвs. (вezї Αἴρω).

'Αναισθησία (ἡ), nesimцipe; непрічепере; прostie; нелвare aminte. [ἀνὰ, αἴσθησις].

'Αναισθητέω -ῶ, вііт: -ήσω, пѫ simцѣ, sîntѣ nesimцitорѣ. "'Ελεῶ αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν ἀναισθητοῦσαν τῶν συμφορῶν„. Bas: (ші ғъръ кazѣ) "'Ο θανὼν ἀναισθητεῖ„. Епікт: [din

'Αναίσθητος (ὁ, ἡ), (акт:) nesimцitорѣ, (ғіг:) непрічепъторѣ, прostѣ. "'Αναίσθητος τῶν καλῶν„. Плт: Οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος; „ Dm: (de вnde) τὸ ἀναίσθητον în локѣ de ἡ ἀναισθησία. 2) (пав: ші пект:) =Ἀναιπαίσθητος, nesimцitѣ, саѣ nesвпвѣ ла simцipe. "Μικρὸν γλυκὺ εἰς πολὺ ὕδωρ μιχθὲν, ἀναίσθητον ποιεῖ τὴν κρᾶσιν. Apst: [ἀ, αἰσθάνομαι]. [de вnde

'Αναισθήτως, adв: ғъръ simцipe; ғъръ прічепере, прostewte. 2) (pap) =Ἀναιπαισθήτως.

'Αν-αισιμόω -ῶ вііт: -ώσω, întpeвѣinцezѣ, келтвieskѣ; прѣпѣdeskѣ. "Πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται„. Ep: чinчї zіle трекѣ. (вezї Καταισιμόω). [ἀνὰ, αἴσιμος]. [de вnde

'Αναισίμωμα (τὸ), келтвіалъ.

'Αν-αίσω, вііт: -αίξω, sърѣ în sвs; тъ сколѣ penede.

'Αναισχυντέω -ῶ, вііт: -ήσω, sîntѣ nepвminatѣ, пѫ тъ рвшinezѣ. "Παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ οὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Лвч: [ἀναίσχυντος]. [de вnde

'Αναισχύντημα (τὸ), fantъ nepвminatъ.

'Αναισχυντία (ἡ), nepвminape. [ἀναίσχυντος].

'Αναισχυντογράφσς (ὁ, ἡ), вкрiitорѣ nepвminatѣ. [ἀναίσχυντος, γράφω].

'Αναίσχυντος (ὁ, ἡ), nesfiitѣ, nepвminatѣ. 2) nevinstitѣ. "Εἰς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο„. Твч: [ἀ, αἰσχύνομαι]. [de вnde

'Αναισχύντως, adв: ғъръ рвшine.

'Αναιτιολόγητος (ὁ, ἡ), neesплікатѣ desupe прічina sa, nemotiвatѣ; непріimitорѣ de esплікаціа прічineї sале. [ἀ, αἰτιολογέομαι].

'Αναίτιος, α ші ος, ον, чел ғъръ прічinъ, саѣ înчепвтѣ. "'Ο θεὸς καὶ πατὴρ ἀναίτιος„. Тлч: 2) nedътъторѣ de прічinъ; (пріn крт:) невinоватѣ; нехвлітѣ; непіріtѣ. [ἀ, αἰτία]. [de вnde

'Αναιτίως, adв: ғъръ прічinъ, саѣ ғъръ кввînтѣ. 2) ғъръ пîръ; пахвліt, ғъръ вinъ.

'Αν-αιωρέω -ῶ, вііт: -ήσω. snînzврѣ чева 'nалт; саѣ ціѣ чева аtîpnatѣ în аерѣ.

'Ανα-καγχάζω, вііт: -άσω; pîzѣ tape кѫ хохоtе.

'Ανα-καθαίρω, вііт: -αρῶ. кърцѣ. 2) (ғіг:) apdікѣ, скоцѣ чева din міжлокѣ. "'Ανακαθαίρειν τὸ πρόσκομμα„. Грг: 3) esплікѣ. "Παμμήκη λόγον ἀνακαθαιρόμενος. Плат: 4) (mediч:) daѣ, саѣ (мїжл:) -ομαι, іаѣ emetікѣ (de върсъцвръ), adікъ кърцѣ, саѣ тъ кърцѣ пе din sвs. [de вnde

'Ανακάθαρσις, εως (ἡ), кърцipe; (ғіг:) esплікape; (mediч): кърцipe a stomaхвлвї пріn върсъцвръ, adікъ пе din sвs. [ші

'Ανακαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, кърцitорѣ пе din sвs (пріnч: de stomaхѣ пріn върсъцвръ).

'Ανα-καθέζομαι, вііт: -καθεδοῦμαι. =Ἀνακαθίζομαι. 2) (pap) шezѣ іаръші, саѣ таї шezѣ.

'Ανα-κάθημαι, (ғъръ вііт:) шezѣ dрептѣ în sвs (іар пѫ кълкатѣ).

'Ανα-καθίζω, вііт: -ίσω, apdікѣ пе чinева, ші 'л пaїѣ съ шeazъ în sвs. 2) (міжл:) тъ сколѣ (ғіnd кълкатѣ), ші шezѣ dрептѣ în sвs. "Διατρέχοντες δὲ οἱ λαγωοὶ ἐφίστανται, καὶ ἀνακαθίζοντες ἐπαίρουσιν αὐτοὺς, καὶ ἐπακούουσι„. Ksen: (ші în пав:) "'Ο δὲ Σωκράτης ἀνακαθιζόμενος εἰς τὴν κλίνην, ἀνέκαμψε τὸ σκέλος„. Плт:

'Ανα-καινίζω, вііт: -ίσω, pенoieskѣ. [de вnde

'Ανακαίνι(νω)σις, εως (ἡ), ші

'Ανακαινισμὸς (ὁ), pенoipe.

'Ανακαινουργέω -ῶ, вііт: -ήσω, [ἀνὰ, καινὸς, ἔργον], ші

'Ανα-καινόω -ῶ, вііт: -ώσω =Ἀνακαινίζω.

'Ανα-καίω, вііт: -καύσω, апpinzѣ ғокъл; (ғіг:) întърîtѣ.

'Ανα-καλέω, -ῶ, вііт: -καλέσω, кіemѣ пе чinева кѫ глаѕѣ mape (съ вie, саѣ съ se întoaркъ). "'Ανακαλέσας τὸν λοχαγὸν ὀνομαστί„. Ksen: (ші міжл:) "Μέγα βοῶν ἀνεκαλεῖτο τοὺς θεράποντας„. Плт: "'Ανεκαλέσατο τῇ σάλπιγγι τοὺς στρατιώτας„. Ap: "Τοὺς ἐν ὑπερορίαις ἀνακαλούμενος„. Sвid: "Ὕστερον ἀνακαλεῖσθαι τὸ παρελθόν„. Bas: (de вnde 2) (ғіг:) peînвiezѣ, deзлешinezѣ; întopкѣ în stapea саѣ disnosiцia de таї 'nainte, întpentezѣ. "Ὑποφερομένην ἀνεκαλεῖτο τὴν Μαρίου στάσιν„. Плт: Οἱ κόρεις τὰς ὑστερικῶς πνιγομένας ἀνακαλοῦνται ὀσφραινόμενοι„. Dskp: "Αὕτη ὀσφραινομένη γάλα σβεννύμενον ἀνακαλεῖται„. Dskp:

(vezĭ ші 'Ανακτάομαι). "Ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος;„ Лвч: «Δύνασαι πάσας ἀνακαλέσαι τὰς ἥττας„. Xpis: кіетѫ̆ în аждторѫ̆ (adякѫ̆ aminte, nomeneskѫ̆) пе пѫме, saѫ̆ des. "'Ανακαλοῦντες τὸν εὐεργέτην, τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθύν„. Ksen: "Βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιάς„. Eвр: 'Ἐν τοῖς ἔπεσιν 'Αχαιοὺς ἀνακαλεῖ„. Тѫч: "'Υστερον ἀνακαλεῖσθαι τὸ παρελθόν„. Bas;

'Ана-калиндéω -ῶ, вііт: -ήсω = 'Анакулиндéω.

'Ана-каллύνω, вііт: -υνῶ, кѫръцѫ̆ кѫ înгрiжipe. 2) peînfpѫmѫseцezѫ̆.

'Анакалуптήριον, ші 'Анакάлуптрον (τὸ), (прiпч: ла îm:) a tpeia zi dѫпе пѫптъ, înтрѫ kape mipeasa se apata întîia datъ върваtѫлзĭ съѫ̆ deskопepitъ; ші 2) daрѫріле, че лва atѫпчĭ. (vezĭ ші θεώρητρα). [din

'Ана-калύптω, вііт: -ύψω, deskопepѫ̆; fir:) въdeskѫ̆. || (nestp:) îmĭ skoцѫ̆ înвълишѫл. [de ѫnde

'Анакάлυψις, εως (ἡ), deskопepipc; въdipe.

'Анакαμπὴ (ἡ), чea snpe în sѫs, saѫ̆ înапоĭ înkовоitѫръ, saѫ̆ îndoitѫръ. [din

'Ана-κάμπτω, вііт: -κάμψω, înkовоiѫ̆, saѫ̆ тъ înkовоiѫ̆ snpe în sѫs, saѫ̆ înапоĭ. 2) peînkовоiѫ̆, saѫ̆ тъ peînkовоiѫ̆. 3) тъ întopkѫ̆. 4) тъ dякѫ̆ ші віѫ̆. «Τοὺς ἐν ταῖς στοαῖς ἀνακάμπτοντας περιπατεῖν φασίν». Пл:

'Ανακάμψέρως, ωτος (ὁ), ѫпѫ̆ ferlѫ̆ de плantъ (amapantѫ̆), kape se sokotia, къ kontpiвѫia snpe întoapчepea amopѫлзĭ. [ἀνάκαμψις, ἔρως].

'Ανακαμψίπνοος (ὁ, ἡ), (прiпч: вîntѫ̆) înпpotiвъ de εὐθύπνοος, întopsѫ̆ къtpe aчeeaшĭ napte, de ѫnde sѫfлъ (кѫ вірteжѫл). [ἀνάκαμψις, πνοή].

'Ανάκαμψις, εως (ἡ), чea snpe în sѫs, saѫ̆ înапоĭ înkовоiepe. 2) peînkовоiepe. 3) întoapчepe. 4) pesfpînцepe. [ἀνακάμπτω].

'Ανάκανθος (ὁ, ἡ), nerimnosѫ̆; (ші desnpe nemtĭ) neososѫ̆. [ἀ, ἄκανθα].

'Ана-κάπτω, вііт: -κάψω, înriцѫ̆ întperѫ̆, de o datъ (пе nemestekate).

'Ανάκαρ, adв: noet: (înnp: de Κατώκαρ, adiкъ) кѫ капѫл în sѫs. [ἀνά, κάρα].

'Ανακάρδιον (τὸ), (mediч:) podѫл, (iap ѫne-orĭ) ші kiap kопачiѫл...

'Ανάκαρδος (ἡ), ѫnѫ̆ kопачiѫ̆ de Iudia prodякъторѫ̆ de podѫл, ἀνακάρδιον, nѫmitѫ̆ ama пentpѫ asemъnapea лзĭ кѫ карδία (inimъ), anakapdѫ̆.

'Ανακάταξις, εως (ἡ), (maĭ кѫ seamъ desnpe oase) pesnapцepe, de ал doilea sdpoвipe, sъѫ̆ fърîmape, pѫпepe. [ἀνακατάγνυμι].

'Ανάκαυσις, εως (ἡ), anpindepe de fокѫ̆; (ші fir:) întърîtape. [ἀνακαίω].

'Ана-καχλάζω, вііт: άσω, fepвѫ̆ în кол-коte, ші daѫ̆ în fокѫ̆. [de ѫnde

'Ανακάχλασις, εως (ἡ), fepвepe în колкоte, ші dape în fок.

'Ανάκαψις, εως (ἡ), înriцipe de o datъ (пе nemestekate). [ἀνακάπτω].

'Ана-кеάζω, вііт: -άсω, noet: snintekѫ̆ dintp' o mapцine пînъ întp' алta.

'Ανά-κειμαι, вііт: -κείσομαι. (прiпч:) staѫ̆, zakѫ̆ пе чева; (fir:) sîntѫ̆ konsfinцitѫ̆, ші (прiпѫpm:) ашezaтѫ̆ ла локѫл кѫвіiпчosѫ̆ (desnpe statѫe, ші прinoase). «Τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα ἐν τοῖς 'Αττικοῖς ἱεροῖς». Тѫч: «Κρατῆρες δὲ οἱ ἓξ χρύσεοι ἀνακέαται». Ep: «Εὑρήσετε ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους». Isokp: «'Ανάκειται δὲ καὶ ἐξ "Ηλιδος παλαιστής». «Ὑπομνήματα ἀνακείμενα». Esx: (de ѫnde 2) (fir:) sîntѫ̆ кѫ totѫл înkinatѫ̆; amѫ̆ toate пъdeжdiле în чinева; тъ papoptѫ̆, saѫ̆ тъ dedякѫ̆. «"Ανδρα θεοῖς ἀνακείμενον». Лвч: «'Ανάκειται κύβοις καὶ συμποσίοις». Sяid: «Πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς 'Αθηναίοις εἰς τὰς ναῦς. Тѫч: «'Επὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται». Apistf: «Εἰς ὀλίγους οὐκ εἰς ἅπαντας ἡ νίκη ἀνάκειται». Fal: 3)=Катάκειμαι, staѫ̆ жos лѫпцitѫ̆, întinsѫ̆ пesnate, пе koaste, saѫ̆ пeвpînчĭ (maĭ кѫ seamъ mînkînd ла masъ, прекѫвнѫ̆ oвічпѫiaѫ̆ чeĭ векі). «'Εν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα ἀνακείμεθα». Алекs: Alpod: «Τυρρηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ». Apist: (de ѫnde) «Τόποι ἀνακείμενοι». Esst: = 'Υπτιοι, локѫpi întinse, ші жosoase. 4) = κεῖμαι, zakѫ̆, тъ afлѫ, sîntѫ̆. «Δεῖμα καὶ μελεδῶνας ἄγκειμαι». Апли:

'Ανάκειον (τὸ), Аначеѫ̆, tempлѫл Dioskѫpilop. [ἀνὰ, ἄκος].

'Ана-кείρω, вііт: -κερῶ, tѫnzѫ̆ din pъdъчinъ.

'Ανακεκαλυμμένως, adв: (de пaptч:) deskопepit, inbedepat, de faцъ. [ἀνακαλύπτω].

'Ана-κέκλομαι, noet: în локѫ̆ de 'Анакалοῦμαι, кіетѫ̆ snpe ажѫtopѫ̆ кѫ glasѫ̆ mape

'Ана-келадéω -ῶ, вііт: -ήсω noet: fakѫ̆ mape sromotѫ̆, stpirѫ̆ tape.

'Ανακέλαδος (ὁ), noet: mape sromotѫ̆, вѫеt. [ἀνά, κέλαδος].

Ἀν-ακέρμαι, -οῦμαι, viit: -ακέσομαι, dperš din noš, maĭ kîrpeskš.

Ἀνα-κέομαι, poet: Ion: în локš de Ἀνάκειμαι.

Ἀνα-κεράννυμι, viit: -κεράσω, amestekš. «Ἀνακραθέντων κοιναῖς ἐπιγαμίαις τῶν γενῶν». Il: 2) notpiveskš npin amestekape. 3) amestekš de ал doilea.

Ἄνακες (οἱ), кавтъ Ἄναξ.

Ἀνάκεστος (ὁ, ἡ), = Ἀνήκεστος.

Ἀνα-κεφαλαιόω -ῶ, viit: -ώσω, pekapitвлezš, penetš ne skвpitš чеде zise. 2) konpinzš înтр' вna toate înnpexnъ. «Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ». Skp: 3) înnlineskš. [de вnde

Ἀνακεφαλαίωσις, εως (ἡ), pekapitвлaцie, skвpitъ penetipe a челор zise de maĭ 'nainte. 2) înтр' вna ші aчeeaшĭ de toate konprndepe. 3) înnlinipe. [ші

Ἀνακεφαλαιωτικός, ἡ, όν, pekapitвлosš; îndeminatikš ла preskвptape; înnlinipe, ші чл:

Ἀνα-κηκίω, (fъръ viit:) чішneskš, penede isvorъskš.

Ἀνακήρυκτος (ὁ, ἡ), npin vestitorš npetвtindenca пввлikatš; штвtš, квnoskвtš de toцĭ. [ші

Ἀνακήρυξις, εως (ἡ), (npinч:) npin vestitorš пввлikape. [din

Ἀνα-κηρύττω (σσω), viit: -ύξω, înквnoштinцezš npin vestitorš; проклатš (npinч:) de virвitorš; vesteskš prevвtindenca; лакdš de faцъ.

Ἀνακής, Dop: în локš de Ἀνήκεστος. [ἀ, ἄκος].

Ἀνα-κινδυνεύω, viit: εύσω, mъ npimeждieskš din noš:

Ἀνα-κινέω -ῶ, viit: -ησω, клetinînd asvîrlš чева în sвs. «Ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον ῥιπτεῦσιν εἰς τὰς λόγχας». Ep: 2) amestekš: (fir:) zъdъrъskš. 3) (se înц: τὰς χεῖρας) faкš felвpite mîшkърî кв mîîneле, пregътindš mъ de лвntъ. [de вnde

Ἀνακίνημα, (τὸ), ші

Ἀνακίνησις, εως (ἡ), (în цen:) op че mînkape fъквtъ în sвs. (de вnde 2) amestekътвrъ; (ші fir:) indemnape. 3) (maĭ кв seamъ) чеде maĭ 'nainte de лвntъ цeste але rionтвitorilop, ші лвntъtop.-лор; (ші în цen:) пregътipe; înчепвtš; eksopdiš.

Ἀνα-κίρνημι, =Ἀνακεράννυμι.

Ἀνα-κλάζω, viit: -κλάγξω, = Ἀνακράζω, stpirš tape; (ші desnpe kîîne) лatpв întp' вna.

Ἀνα-κλαίω, viit: -κλαύσω, -ομαι плînгš кв глasš; mъ вочeskš. || (miж.:) mъ плînгš.

Ἀνάκλασις, εως (ἡ), [ші

Ἀνακλασμός (ὁ), înfpîntвrъ (înковoitвrъ, îndoitвrъ) snpe în sвs. 2)=Ἀντανάκλασις. [ші

Ἀνάκλαστος (ὁ, ἡ), pesfpîntš, saĭ npiimitorš de pesfpînцepe. [ἀνακλάω].

Ἀνακλαυθμός (σμός), οῦ (ὁ), [ші

Ἀνάκλαυσις, εως (ἡ), плînцepe кв цipete, вочipe. [ἀνακλαίω].

Ἀνα-κλάω -ῶ, viit: -κλάσω, înfpînгš, înковoiš snpe în sвs. «Τῶν θυομένων τοῖς οὐρανίοις θεοῖς προβάτων ἀνακλῶσι τὸν τράχηλον». Esst: «Ἑαυτὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν». Лвч: 2) (desnpe paze ші pesвnete) pesfpînгš, ші (miж.:) mъ pesfpînгš. «Τὸ τοῦ φωτὸς ἀνακλώμενον». Ал: Afp:

Ἀνα-κλέπτω, viit: -ψω. maĭ fвpš o datъ. || (miж:) mъ fвpiшezš.

Ἀνάκλημα (τὸ), =Ἀνάκλησις. (iap napt: în mвsikъ) semnš datš хорвлĭ de къtpe direktopвл sъš snpe înчeпerea kîntъpiĭ; sввnepe пе карte kîntъpeцвлĭ. [ші

Ἀνάκλησις, εως (ἡ), kiemape înanoĭ (maĭ кв seamъ de ostaшĭ, saš ekзilaцĭ). 2) kiemapea лвĭ Dвmnezeš în aжвtorš. 3) = Ἀνάκλημα. (ші

Ἀνακλητήρια (τὰ), serвътoape, че se sъvîrшia (maĭ кв seamъ înEqipitš), kînd se проклама îmпъratвл dвne învîrstni чipea sa. [ші

Ἀνακλητικός, ἡ, όν, indeminatikš лa pekiemape; îndemnътorš. «Λόγοι ἀνακλητικοὶ πρὸς ὁμόνοιαν». Il: «Οἱ ἅλες ὀρέξεως ἀνακλητικοί». Dskp: «Τό ὄξος ἀνακλητικὸν τῶν καταφερομένων. Лкs: || (sввst:) Ἀνακλητικὸν (se înцel: ᾆσμα), kîntikš kiemътorš de ostaшĭ inanoĭ. [ші

Ἀνάκλητος (ὁ, ἡ), kiematš înanoĭ (npinч: în ostъшeaskъ слвжвъ). [ші

Ἀνακλήτωρ, ορος (ὁ), kiemътorš лa жвdikътopie. [ἀνακαλέω].

Ἀνάκλιμα (τὸ), (npinч: de пъmîntš) коворîmš, вале. [ἀνακλίνω].

Ἀνακλινοπάλη (ἡ), вnš felš de лвntape, (noate) = Παγκράτιον. [ἀνακλίνω, πάλη].

Ἀνακλιντήριον, ші Ἀνάκλιντρον (τὸ), skaвnš кв pezemътoape, kananea, ші чл: [din

Ἀνα-κλίνω, viit: -κλινῶ. (în цen:) кълкš, saš nsiš пе чinсва în nosiцie de a se întinde кълкatš, saš pezematš. «Ἀνέκλι-

νεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ». Skp: «'Ανακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνας». Лвч: Περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς. Skp: (ші miж:) «'Ανακλιν-θεὶς πέσεν ὕπτιος. Od: I: «Εὖδε δ' ἀνακλιν-θεῖσα». Od: Σ. (de вnde 2) (desnpe вша înквiaтъ кв stînrie saŭ dpвrŭ) apdikŭ dpвrвл, ші 'л pezemŭ de zidŭ, (npin вpm:) deskвiŭ. «'Η μέν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι». Od: Λ: «"Οταν τὴν θύραν τὴν καταπακτὴν ἀνακλίνῃ, κατίει σπυ-ρίδα». Ep: [de вnde

'Ανάκλισις, εως (ἡ), квлкare (akt: saŭ: nas:); pezeшape, ші чл: [ші

'Ανακλισμὸς (ὁ), =='Ανάκλισις, ші 'Ανά-κλιντρον. [ші

'Ανακλιτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ de квлкat, saŭ pezeшat. [ші

'Ανάκλιτος (ὁ, ἡ), квлкatŭ; pezematŭ ші чл: 2) ='Ανακλιτικός. (de вnde 3) (sвв:) 'Ανάκλιτον (τὸ), ='Ανάκλιντρον.

'Ανα-κλονέω, -ῶ, вiit: -ήσω, noet: клъ-teskŭ din temelïĭ.

'Ανα-κλύζω, вiit: κλύσω, вdŭчева neînчetat (кa вaлвріле църтвл).

'Ανα-κλώθω, вiit: -ώσω. destopкŭ, des-pesвчeskŭ; saŭ topkŭ de ал doiлea. (fir:) npefakŭ, skimвŭ.

'Ανα-κνισσόω, вiit: -ώσω, вmплв totŭ înnpeжвp de aввpŭ, saŭ miposŭ de карne fpintъ.

'Ανα-κογχύζω, вiit: ύσω, (înnpot: de 'Αποκογχύζω) вmплв чева кв лinгвpa.

'Ανα-κογχυλιάζω, вiit: -άσω, ='Αναγαρ-γαρίζομαι, fakŭ гаргаръ. 2) desnечетлвieskŭ, ші iapъшї нечетлвieskŭ ла локŭ (în плastorp:). [de вnde

'Ανακογχυλιασμὸς (ὁ), = 'Αναγαργαρι-σμὸς, гаргapizape. [ші

'Ανακογχυλιαστὸς, ἡ, όν, = 'Αναγαργαρι-στὸς, гаргapizatŭ.

'Ανα-κογχυλίζω, вiil: -ίσω = 'Ανακογχυ-λιάζω. [de вnde

'Ανακογχυλισμὸς (ὁ), ='Ανακογχυλιασμός.

'Ανακοὶ, ῶν (οἱ), ='Ανακες (кавтъ 'Αναξ).

'Ανάκοιλος (ὁ, ἡ), adînkatŭ, sekŭ. [ἀνὰ, κοῖλος].

'Ανακοιμάομαι, ῶμαι, вiit: -ήσομαι. mъ квлкŭ, ші adopmŭ.

'Ανακοίνεο, Ion: în локŭ de 'Ανακοινοῦ, 2: sinr: neps: a miжл: npez: ал порвnч: лвї

'Ανακοινόω -ῶ, ші (miж: kape e ші maї întpeв:) 'Ανακοινόομαι, οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι. komвnikŭ чева алтвia, înnъptъ-шeskŭ, вneskŭ. «'Ο δὲ ποταμὸς οὗτος ἀνα-κοινοῦται τῷ "Ιστρῳ τὸ ὕδωρ». Ep: «'Ανακοι-νοῦσθαι αὐτὸν τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν πηγήν. Павs: 2) komвnikŭ, înkвnomtinuezŭ чева (maï кв seamъ taïnъ) алтвia, mъ destъïnxï-eskŭ (ка съ aïлв пърereа лвї). «Πρᾶξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσι». Teorn: (ші în ел: de dat:) «Περὶ τῶν ῥητῶν ὡς ἀπορρήτων ἀνακοινοῦ». Isokp: [de вnde

'Ανακοίνωσις, εως (ἡ), komвnikape (maï кв seamъ de taïnъ), destъïnвipe (snpe konsвлtape); (fir: pet:) kînd opatopвл чере пърereа însвшї protivnikвлї съŭ.

'Ανα-κοιρανέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în-tokmeskŭ, nвiŭ чева ла кале ка вnŭ îm-пъratŭ.

'Ανα-κολλάω -ῶ, вiit: -ήσω, лipeskŭ чева вine. 2) лipeskŭ de ал doiлea, saŭ peлipeskŭ. [de вnde

'Ανακόλλημα (τὸ), op че se лipeшte, лi-nitвpъ; (npin вpm:) emвлastpŭ. 2) = кв

'Ανακόλλησις, εως, (ἡ), лipipe tape. 2) a doiлea лipipe. [ші

'Ανακολλητικὸς, ἡ, ὸν, notpivitŭ, indemi-natikŭ a лini, saŭ a peлini.

'Ανακολουθία (ἡ), nevвpmape, лipsъ de konцinepe. [din

'Ανακόλουθος (ὁ, ἡ), nevвpmъtopŭ, ne-пъzitopŭ de konцinepe, nekonsekвinte; nepotpivitŭ; (de вnde în gram: || sввst:) 'Ανακόλουθον (τὸ), nelegъtвpъ de sintakвŭ. [ἀ, ἀκόλουθος]. [de вnde

'Ανακολούθως, adв: гъpъ вpmape, saŭ konцinepe; nelegat; nepotpivit.

'Ανα-κολπάζω, (-ίζω), вiit: -άσω (-ίσω), ші

'Ανα-κολπόω, -ῶ, вiit: -ώσω. îmї ap-divŭ noaлele (nвлnaнele) xaïneï, ka съ nв se tîpaskъ, mъ sвmeцŭ.

'Ανα-κολυμβάω, -ῶ, вiit: -ήσω. (nestp:: ші miжл:) esŭ d' asвnpa înnotînd. 2) (stpъm:) skoцŭ чева din fвndвл mъpiĭ. «Τὸ φῦκος, ὃ οἱ σπογγεῖς ἀνακολυμβῶσι». Tfp:

'Ανα-κομάω -ῶ, вiit: -ήω. fakŭ (dosîn-deskŭ) iapъшї пърŭ, (ші desnpe копачї) fpвnze. [ἀνὰ, κόμη].

'Ανακομιδὴ, (ἡ), adвчepe, saŭ лвape înanoï. 2) întoapчepe. 3) întpemape. 4) tpansnoptape de moawte. [din

'Ανα-κομίζω, вiit: -ίσω, dвкŭ înanoï, saŭ în sвs. «'Ανακομίσαντες τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν». Ksen: (ші nвs:) «'Ανεκομίσθη φοράδην ἐκ τῆς μάχης». Нл: 2) (miжл:) iaŭ înanoï. «"Αν τις τῶν οἰκετῶν ἀποδρᾷ, ἐπι-μελῇ, ὅπως ἀνακομίσῃ». Ksen: (ші în axto-nat:) mъ întopkŭ; (ші fir:) îmї viŭ în fipe din лeminŭ, saŭ mъ întpemezŭ din

воалъ. «Λειποθυμήσαντες μὲν, ἀνακομισθέντες δ' οὐκέτι». Гал: «Σώματα ἀνακομισθέντα». Гал: (везї ші 'Анактáομαι).

'Ан-акоптíζω, вііт: -ísω, арвпкъ (ші між:), тъ врвпкъ în sвs. «Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος». Ln: E.

'Ανάκοος (ó, á), Dop: în локъ de 'Ανήκοος.

Ἀνακοπὴ (ή), înapoiepe (din вре о контръ-ловіре). 2) înniedikape, onpipè în локъ, (везї 'Ανάκρουσις). 3) парte din апъ, кape peшîne din потопъ. (везї ші 'Ανάχυσις). [din

'Ана-кóптω, вііт: -кóψω, înnînrъ înapoї. «Θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας». Od: Ф. 2) înniedikъ, onpeскъ în локъ. «'Ανακόψαι τὸ ῥεῦμα». Грг: (ші пas:) «Φθέγξασθαι βουλόμενος ἀνεκοπτόμην». Лвч: (везї ші 'Ανακρούω). 3) = 'Ανορύττω, ші ἐκκόπτω.

'Ана-корéω -ῶ, вііт: -ήσω, мъгвръ, кърцъ; сквгвръ; depetikъ.

'Ана-космéω -ῶ, вііт: -ήσω, маї пвіь în регвлъ, ла pîndвіалъ.

'Ана-космοποιéω -ῶ, вііт: -ήσω, крeezъ din поь лвтea.

'Ανάκουστος (ó, ή), пвtinчosъ de a se авzї, de авzit; саь 2)= ἐξάκουστος. [ἀνὰ, ἀκούομαι].

'Ана-коυφíζω, вііт: -ísω, вшврezъ; ші (прin врm:) apdikъ în sвs; (fir:) odixneskъ, mînrîiь. [de вnde

'Ανακούφισις, εως (ή), вшврape; ші (прin врm:) apdikape de жos; (ші fir:) mînrîiepe. [ші

Ἀνακούφισμα (τὸ), op че контріввіешte супе вшврape, ші mînrîiepe.

'Ан-акоύω, вііт: -ακούσομαι, аsквлъ кв лвape a minte, трагъ кв врекea.

'Ана-краδαίνω (άω, ῶ), вііт: -ανῶ, клетинъ ģiind чева în sвs.

'Ана-крáζω, вііт: -κράξω (тре: de кв: în локъ de прez: ἀνακέκραγα, ші вііт: -κεκράξομαι). stpirъ tape, кв mape глasъ. «Αἱ γυναῖκες ἀνέκραγον, καὶ ἔθεον». Ksen:

'Ανάκρασις, εως (ή), [ἀνακεράννυμι] = 'Ανάμιξις, amestekape.

'Ανακραθῆναι, пas: nex: 1: de inf: ал лвї 'Ανακεράννυμι.

'Ана-краυγάζω, вііт: -άσω, = 'Ανακράζω. [de вnde

'Ανακραύγασμα (τὸ), stpirъtъ mape, ģipътъ.

'Ана-крéκομαι, вііт: κρέξομαι, лoet: înчepъ a кînta (ші fir: a лъвda) кв mape глasъ. (везї ші 'Ανακρούω).

'Ана-крéмαμαι, вііт: -ήσομαι, staь sпînzвratъ în aerь.

'Ана-κρεμάννυμι, вііт: -κρεμάσω, sпînzвrь, atîrnъ 'наlt, саь în aerь.

'Ана-κρήμνημι, вііт: -κρημνήσω. свrпъ din teшelїї, pestornъ. «Ὑπονόμοις τὸ τεῖχος ἀνεκρήμνη». An:

'Ανάκρησις, ιος (ή), Ion: în локъ de 'Ανάκρασις.

'Ана-крίνω, вііт: -στινῶ. черчetezъ кв сквmпътate, рeвizezъ о жвdikatъ (дaка s'a fъквt вine). || (між:) -ομαι, тъ жвdikъ, тъ прigoneskъ, саь тъ disпвtъ кв чinева. «Τοὺς δὲ ἐπεὶ ἀνακρινομένους πρὸς ἑωϋτούς ἠὼς κατελάμβανε». Ep: [de вnde

'Ανάκρισις, εως (ή), сквmпъ (ші прin решetate înтревърї) черчetape; (іар пар:) жвdikъtopeaскъ маі 'наinte черчetape a вneї прічinї, дaка тepitъ саь пъ a se înтpodвче în кврsъ de жвdikatъ; pesвltatвл ачелїї черчetърї; (іар în Atena) чea de къtre чеї поъ архонцї рeвizape a прічineї, дaка s'a жвdikat вine саь пъ. 2) літввліца квтпенеї. [ші

'Ανακριτικὸς, ἡ, ὸν, кввiinчosъ, саь îndemînatikъ ла 'Ανάκρισις.

'Ана-кроталíζω, вііт: -ísω, ші

'Ана-кротéω -ῶ, вііт: -ήσω, вatъ tape în палme (супе довадъ de апровape ші мвлцвmipe), аплвдъ. «Τῶ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς». Apistf: (ші în ел:) «Οἱ δ' ἀνεκρότησαν πλήν γε Θουφράστου μόνου». Apistf:

'Ανάκρουσις, εως (ή), înninцere înapoї; (dap маї кв seamъ desпре коръвіерї) вîslape d'andapateле, ка съ stea, саь съ înapoieze вasкл din partea пъпеї; (de вnde fir:) = παλινῳδία. 2) (твs:) = προαναβολὴ, ші προανάκρουσις; (ші în înтind:) eksopdiь (прinч:) de imnъ, саь de поетъ. [ші

'Ανακρουστικὸς, ἡ, ὸν, înninгъторь înapoї, ші чл: [шї

'Ανάκρουστος (ó, ή), (прinч: пînzetь) вътвтъ, саь цesвtь în pesвoiь кв іцеле în sвs atîrnate, іар пъ квлкate. «'Ανακρουστὸν ὑφαινόμενον ἱμάτιον». Enist: Isid: [din

'Ана-крούω -вііт: -κρούσω, înninгъ înapoї; (прin врm:) опpeskъ în локъ, саь înapoiezъ (маї кв seamъ коравіе, саь калъ тръîndъ 'ї fрîвл); везї 'Ανάκρουσις, ші 'Ανακόπτω. || (між:) 'Ανακρούομαι (desпре твs:) = Προανακρούομαι; (de вnde în цеп:) înчepъ (маї кв seamъ кîntikъ, саь поетъ),

'Ανα-κρύπτω, viit: -κρύψω. - askunzŭ de tetŭ, ku mulțu lucare aminte.

'Ανακρωτηρίαστος (ό, ή), nevisntitŭ; nevițimatŭ; intrerŭ,

'Ανα-κτάομαι -ῶμαι, viit: -κτήσομαι, pedovindeskŭ, iaŭ inapoi. 2) indpentezŭ, adunŭ ceva în stapea sa cea dintîi; (de unde 3) fakŭ ne volnavŭ, saŭ neminatŭ a se intrema. «Εἰ δὲ ἐκλυθεῖεν, ὀσφρητικοῖς ἀνακτήσασθαι». Gal: «Νύγας ὑστερικὰς ἀνακτᾶται». Diosk: «'Ανακτῶμαι ἐμεσῶτόν». Ep: imi pedovindeskŭ paterile, imi viŭ în fire. 4) kimtirŭ, atpragŭ ne cineva în partea mea; faku ne cineva a se familia, a se înprietini iarăși ku mine. «Ὥστε παντάπασιν ὁ Κῦρος ἀνεκτήσατο τὸν 'Αστυάγην». Ksen: (vezi și 'Ανακομίζω).

'Ανακτέος, α, ον, nos: al lui 'Ανάγω, și (rar) al lui 'Ανάσσω.

'Ανάκτησις, εως (ή), pedovîndipe; peîntremare; peînpunkare; atragere de dprostea, saŭ favorul kuiva. [și

'Ανακτητικὸς, ὴ, ὸν, dostoinikŭ de a pedovîndi, de a deslegina, saŭ a peînpunka ku sine ne cinstea, și cl: «'Ανακτητικὸν δὲ καὶ γλήχων». (Mediч:). [ἀνακτάομαι].

'Ανα-κτίζω, viit: -κτίσω, pezideskŭ, klădeskŭ din noŭ. [de unde

'Ανάκτισις, εως (ή), pezidipe, reklădipe.

'Ανακτίτης, ου (ό), o piatră prețioasă = Γαλακτίτης. [ui

'Ανακτορία (ή), noet: împărtească demnitate; guvernă. [și

'Ανακτόρι(ρει)ος, α saŭ ος, ον, noet: împărteskŭ, domneskŭ, saŭ stăpînieskŭ. «'Αμ'ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω». Od: O. [și

'Ανάκτορον (τὸ), (și în:) 'Ανάκτορα (τὰ), lokuința împăratului, domnului, saŭ palatŭ. 2) (mai ku seamă) templul Dioskurilor = 'Ανάκειον; (iar în gen:) templu; (și part:) partea cea mistepioasă a templului. de unde 3) (bis:) sfîntul altarŭ. [ἄναξ, -κτος].

'Ανακτοτελέσται, ῶν (οἱ), Arxiereii mistepiilor Koribantice. [ἄναξ, τελέω].

'Ανάκτωρ, ορος (ό), = 'Ανάξ, stăpînitorŭ, domnŭ, kăpătenie.

'Ανακυίσκω (fără viit:), = 'Αμβλίσκω, lepădŭ fătŭ; și (prin orm:) rămîiŭ grea, sîntŭ borțoasă.

'Ανα-κυκάω -ῶ, viit: -ήσω, amestekŭ înpreunŭ.

'Ανα-κυκλέω -ῶ, viit: -ήσω, (strămt:) învîrteskŭ, adunŭ ceva (și mij: vie) iarăși înapoi' același lokŭ; mă peîntorkŭ, mă învîrteskŭ, vîrkulŭ; (fig:) repetŭ aceeași. «'Ανακύκλει μου δέμας». Eur: «Τοὺς αὐτοὺς ἀνακυκλεῖ λόγους». Pl: «'Ανακυκλῶ πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα». Lucr: (și mij:) «Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακυκλεῖται». At: «'Ανεκυκλεῖτο τοῖς πάθεσιν εἰς τὸν συνήθη βίον». Luc: [de unde

'Ανακύκλησις, εως (ή), vîrkulare, învîrtire, repetare, și cl: (vezi verbul). «Ἡ ἀνακύκλησις τοῦ τρίποδος διὰ πάντων». Pl:

'Ανακυκλικὸς, ὴ, ὸν, (prin:) poemă, care și dandapatele vitiridasse are înțeles. [ἀνὰ, κύκλος].

'Ανακυκλισμὸς (ό), = 'Ανακύκλησις. [ἀνακυκλίζω].

'Ανα-κυκλόω -ῶ, viit: -ώσω, = 'Ανακυκλέω; (de unde) «'Ανακυκλουμένη ῥητορική». Epm: ceea ponderată și trivială. [de unde

'Ανακύκλωσις, εως (ή), = 'Ανακύκλησις. (fig:) prefacere, schimbare (fran: révolution). «Πολιτειῶν ἀνακύκλωσις». Plb:

'Ανα-κυλίω, viit: -ίσω, postogolesku ceva în sus, saŭ înapoi. 2) (mij:) mișcă; (și despre boală) kazŭ iarăși, mă întoarce. 3) peînfășurŭ (ceva înfășurată cilindrice ca sfola).

'Ανα-κυμβαλιάζω, viit: -άσω, noet: kazŭ ku picioarele în sus, saŭ ku capul în jos ca mare sgomotŭ.

'Ανακυπόω -ῶ, viit: -ώσω, noet: ardikŭ kuiva capul în sus, saŭ spre înapoi (ca să 'l înjosnică). (de unde 2) (fig:) pestoprŭ. [din

'Ανα-κύπτω, viit: -κύψω, imi ardikŭ capul spre înapoi (ca păsările, kind beaŭ). 2) esă din fundă d'asupra; pesărŭ; (prin: și fig:) mă arătă de față; (prin orm: și fig:) mă ridrezŭ, pesfălŭ, aflu odihnă; (vezi și ἀναδύω, și ἀνανεύω).

'Ανάκυρτος (ό, ή), gebonatŭ spre înapoi (vezi și 'Ανάσιμος). [ἀνὰ, κυρτός].

'Ανα-κωδωνίζω, viit: -ίσω, kletinŭ klopotul (saŭ și altŭ ceva asemenea), ca să facă sunetŭ.

'Ανα-κωκύω, viit: -ύσω, plîngŭ, mă boceskŭ ku țipete.

'Ανάκωλος (ό, ή), (prin: xaină) care ajunge până la pensulă, (prin orm:) mai sus de picioare; (de unde în gen:) skurtă, saŭ skurtă în picioare. «Κάμηλος ἀνάκωλος». Diod: [ἀνὰ, κῶλον].

'Ανα-κωλύω, viit: -ύσω, opreskŭ trăgînd înapoi.

'Ana-κωμῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, batжokopeskъ (ka komodienii).

'Ανακῶς [ἄναξ, saъ ἀνέχω], adv: Ion: kъ siлinцъ, saъ kъ inгpiжipe, de чева. «'Ανακῶς ἔχω τινος». Пл: Tes: inгpiжeskъ de чineва.

'Ανα-κωφέω (όω) -ῶ, biit: -ήσω, (ώσω), asвrzeskъ ne чineва.

'Ανακωχεύω, biit: -εύσω, ші

'Ανακωχέω -ῶ biit: -ήσω, onpeskъ dpвnвл (maï къ seamъ вneï koръвiï, saъ tръsвrï); (în цen:) amînъ, întpepкnъ (прinч:) pesвoiъ. «'Ο δέ Μαρδόνιος ἀνεκώχευε. καὶ οὐκ ἐσίνετο τὴν γῆν». Ep: «Οἱ δὲ βάρβαροι ὑπὲρ τοῦ Φαλήρου ἀνακωχεύσαντες τὰς νῆας, ἀπέπλωον». Ep: (ші nestp:) «'Ανεκώχευσαν ἔτι πελάγιαι αἱ νῆες». Ap: aъ stъiвt în цinze, saъ (Ital:) orцala-nante. [din

'Ανακωχὴ (ἡ), вremelnikъ întpepвnepe de pesвoiъ (armistiцie); onpipe, stape în lokъ de koравie (în nînze), (bezî prechedentкл; вervъ) (în цen:) aminape; onpipe, цinepe inanoï. [ἀνὰ, ὀχή. din ἔχω].

'Ана-лάζομαι, biit: -άσομαι, noet:=='Αναλαμβάνω, maï iaъ, peiaъ.

'Ана-лактίζω, biit: -ίσω, daъ kъ niчopвл; (прin вrm:) лепъdъ.

'Αν-αλαλάζω, biit: -άξω, stpirъ (maï kъ seamъ în pesвoiъ) tape, ґakъ mape лartъ.

'Ана-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: ἀνέλαβον, ші чл:) iaъ asвnpъ 'mï, saъ kъ sinemъ, op în kasa mea. «'Αναλαβόντας τὰ ὅπλα ἰέναι». Ep: «Τοὺς ἄνδρας ἀναλαβόντες ἴε.» Ksen: 'Αναλαβὼν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἁρμάμαξαν». Ksen: (ші nas:) «'Ο Κύριος ἀνελήφθη εἰς τοὺς Οὐρανούς». Bisep: «'Αναλαμβάνοντας εἰς τροχίσκους τὰ κεκομμένα φύλλα καὶ ἄνθη». Diosk: «'Ανελάμβανεν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει». Epod: «'Εποιήσατο αὐτὸν παῖδα, καὶ ἀνέλαβεν ὡς αὐτόν». Dm: (de вnde 2) kaвtъ, mînrliъ, odixneskъ ne чineва. «'Εστιάσεσι καὶ θέαις τὸν δῆμον ἀνελάμβανε». Пл: «Λουομένῳ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σῶμα ἀναλαμβάνοντι». Лп: «Πρὸ ἔργου δὲ ἐστιν ἀναλαμβάνειν τὸν ἀκροατήν». Apist: «'Αναλαμβάνειν τὸν στρατόν». Плв: «'Αναλαμβάνειν τὸν ἀσθενοῦντα». Dm: 3) iaъ, întiпъreskъ вine în minтea, saъ metopia mea; (прin вrm:) înвъцъ ne din alaръ. «'Αναλαμβάνειν εἰς τὴν μνήμην (εἰς τὴν διάνοιαν)». (ші ел:) «Καὶ ἔστιν, ὃ ἔδωκε, πάλιν ἀναλαβεῖν». Apist: «'Αναγνοὺς δὲ τὸν λόγον ὁ Λύσανδρος ἔμελλε λέγειν ἐν τῷ δήμῳ ἀναλαβών». Пл: 2) mъ înвракъ, noriъ. «Κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα». At: (ші ел:) «'Αναλαβέσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένους ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως». Пл: 5) цiй, anвkъ în miînl. «'Αναλαμβανόντων τὰς ἐκείνου βίβλους. Плв: 6) iaъ în stъuînipca mea (sвst a mea inгpiжipe ші чл:), îmï însвшeskъ. 7) iaъ asвnpъ'mï, mъ însъpчinezъ. întpepнnzъ. «'Αριστός ἐστιν ἰατρός, ὃς τοὺς ὑπὸ τῶν ἑτέρων ἀπεγνωσμένους ἀναλαμβάνει». Dm: «'Αναλαμβάνειν πᾶσαν τὴν ἐπενεχθεῖσαν οἱ αἰτίην». Ep: «Πέλεμον ἀναλαμβάνειν». Лвч: «Κίνδυνον ἀναλαβέσθαι». Ep: 8)=='Ανακτῶμαι, iaъ iapъшï înanoï, pedoвindeskъ чea чe amъ aвst, ші ainъ nepdst, [прin вrm:) sъпъшnca ші пstepiле din вoaлъ, mъ întpeчeskъ. «Καὶ τὴν δύναμιν ἀναληψόμεθα πάλιν, ἣν καὶ πρότερον εἴχομεν». Isokp: «'Αναλαβόντες τὴν Σαλαμῖνα». Пл: «Τὰ κατερράθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε». Dm: (de вnde) «'Αναλαβεῖν τὴν ὑγιείαν (τὴν ἐξ ἀρχῆς ἕξιν)» Гал: «'Αναλαμβάνειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς νόσου». Твч: (ші ел:) «'Επὶ τῶν ἀναλαμβανόντων ἐκ νόσου». Гал: (ші kъ altъ ел:) «Τῶν οἴκων, ἐν οἷς ὁ ἀναλαμβάνων διαιτᾶται». Гал: (de вnde) «'Αναλαμβάνω ἐμαυτόν». Лкs: îmï вiй în sine. «Εἰ γὰρ μηδένες τῶν πώποτε δυστυχησάντων ἀνέλαβον ἑαυτούς». Isкp: «Ὥστε πολὺν εἶναι τὸν γέλωτα, καὶ μηδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς δύνασθαι». Пл: Ταῦτα ἀκούσας τὸ μὲν πρῶτον ἐξεπλάγην, πάλιν δὲ ἀναλαβὼν ἐμαυτὸν ἀντεῖπον». Isokp: (ші nas:) «'Ανειλημμένος εἰς τὸ γένος». Лвч: 9) înплineskъ linsa, adвkъ (ші miж: biй) în stapea чea de maï 'nainte, îndpentezъ. «Τῇ θερμότητι τῆς κοιλίας ἡ φύσις ἀναλαμβάνει τὴν ἔνδειαν τοῦ στόματος». Apist: «Μετὰ δὲ ταῦτα τὸ τρῶμα ἀνέλαβόν τε καὶ ἀνεμαχέσαντο». Ep: «Τὴν ἁμαρτίαν ἀναλαβεῖν πειράσομαι». Sof: 10) anвkъ iaръшï dintpe 'nчepнtъ, penetъ. «'Αναλάβωμεν ἐξ ἀρχῆς, τίς ἡ κατηγορία». Пл: 'Εξεπίτηδες πολλάκις ἀναλαμβάνω, ἵνα μή τ διαφύγῃ ἡμᾶς». Пл: 11) apdikъ, ші legъ sвs. «'Αναλαβεῖν πρὸς τὰς ζώνας ἱμάσι». Пл: (ші nas: saъ miжл:) «Τῇ μίτρα ἀνηλειμμένος τοὺς βοστρύχους». Лвч: 12) цiй, tpargъ înanoï. «Οἷόν περ ἵππον τὸν λόγον ἑκάστοτε δεῖ ἀναλαμβάνειν». (bezî ші ànairéω).

'Ана-лάμπω, biit: λάμψω, skoцъ лampinъ, ґlakъpъ; iaъ fokъ, mъ înginчъ (apzind). «Τὰ ξύλα οὐκ εὐθὺς ἀναλάμπει». Ksen: 2) лкчeskъ iapъшï, ka maï 'nainte; (fir:) mъ iвeskъ, mъ apъtъ iapъшï; (fir:) mъ întopkъ iapъшï în чea de maï 'nainte stape.

'Αναλγὴς, ές (ὁ, ἡ), nesimцitopъ, saъ

neпpiчînxitopъ de dxpepe; (fir:) asпpx, bîptosъ, fъpъ dxpepe, nemilosъ, nekompътimitopъ. [ἀ, ἄλγος]. [de xnde

'Αναλγησία, (ἡ), nedxpepe; nemilostibipe; asпpime, nesimцipe. [mi

'Ανάλγητος (ὁ, ἡ), = 'Αναλγής. nesimцitopъ, nedxpeposъ; nemilosъ. [de xnde

'Αν-αλγήτως, adv: fъpъ dxpepe; în nekompътimipe.

'Αν-αλδαίνω, biit: -ανῶ, noet: fakъ чева a pesъpi, mi a крeшte. 2) (miж.:) esъ, pesъpъ, крeskъ (прinч: desпpe плante).

'Αναλδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: nekpeskxtъ, slavъ, nînerpiчitъ. [ἀ, ἄλδω].

'Αν-αλδίσκω (fъpъ biit:), noet: = 'Αναλδαίνω.

'Ανα-λεαίνω, biit: ανῶ, noet: netezeskъ, notpibeskъ чева din noъ, de ал doiлea. 2) nisezъ, fъpîmiчezъ bine.

'Ανα-λέγω, mi (miж:, каре e mi maï întpebxinцatъ) 'Αναλέγομαι, biit: -λέξω -ομαι =Συλλέγω, алегъ, mi кълегъ (maï къ sэamъ лъкрx pisinitъ ne пъmîntъ). «Τοὺς ἀποπίπτοντας στατῆρας ἑπόμενος ἀνελέγετο». Ep: «'Αναλέγεται τῇ γλώσσῃ τοὺς σκώληκας». Apist: (mi miж:) «'Ανελεξάμην ἐμαυτοῦ τὰς δυνάμεις». Bas: «'Ανελεξάμενος τὸ πνεῦμα». Ep: лъîndъ 'mi pesъfлarea. 2) sokoteskъ къ rîndъл, mъ rîndeskъ; îmi adxkъ aminte. «'Αναλέγομαι ταῖς διδαχαῖς τὸν χρόνον». Пл: «Εἰ μέν τις ἀναλέγεται τοῦτο, ὅτι κρατήσομαι τῶν πολεμίων». Ssid: 3) viteskъ. «'Εγὼ μὲν ἠκροώμην, ὁ δὲ ἀνελέγετο καλὰ ποιήματα». «Ἵνα μηδεὶς τὰ γεγραμμένα ἀναλέξηται». Ssid: 4) penetъ, nomeneskъ. «Καὶ ὅσην τιμὴν οἴσει εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀναλεγόμενον». Ksen:

'Αναλειπτος (ὁ, ἡ), nexnsъ (прinч: къ xnt-de-лemnъ); (прin xpm:) neekчepsatъ, nedenpinsъ. [mi

'Αναλειφίη (ἡ), Ion: nexnцere къ xnt-de-лemnъ (mipesme, mi чл:). [ἀ, ἀλείφω].

'Ανα-λείχω, biit: -λείξω, mterгъ чева linrînd.

'Αναλέκτης, ου (ὁ), алегъtopъ mi кълегътopъ; kompxitopъ de 'Αναλεκτα (bezî zîчepea). [mi

'Αναλεκτὶς, ίδος (ἡ), xnъ felъ de mikъ перnъ, че поartъ чеї че aъ xmepiї nepotpiвiцї (кa sъ 'mi i notpibeaskъ). [mî

'Αναλεκτος (ὁ, ἡ), алesъ mi кълesъ, saъ bpednikъ de алes mi кълes. (de xnde || sxbst:) 'Αναλεκτα (τὰ), колекцie de алese mîчî noeme. [ἀναλέγομαι].

'Αναλήθης, εος (ὁ, ἡ), (mi adv:) -λήθως, neadeвъratъ, minчinosъ. [ἀ, ἀληθής].

'Ανάλημμα (τὸ), [ἀναλαμβάνω] înnълцътъръ (прinч:) de zidъ, penapaцie. 2) nъmîntъ гръmъdinъ ne linгъ zidъ snpe întъpipe. 3) клъditъръ neste xnъ astfelъ de malъ, saъ гръmadъ de nъmîntъ. (iap maï пapt: 4) чeasopnikъ soлarъ. [mi

'Αναληπτέον, nos: ал лъї 'Αναλαμβάνω. [mi

'Αναληπτὴρ (ὁ), basъ, прin каре лъaъ апъ ла жertfe. [mi

'Αναληπτικὸς, ὴ, όν, (mi adv:) -ικῶς. (mediч:) întъpitopъ, adxkъtopъ de nxtepe. [mi

'Ανάληψις [ἀναλαμβάνω], εως (ἡ), = 'Ανάκτησις, pedobîndipe, pelxape. 2) ='Αναῤῥωσις, peînnxterпiчipe, peînтpetape; desostenipe, odixnipe. 3) însxmipe de копilъ, saъ faчepe de fiъ de sxtletъ. 4) întpenpindepe. 5) înвъцътъръ. 6) penapaцie, dpeцepe. 7) (petp:) penetiцie = 'Επανάληψις. 8) (bis:) înълцarea Domnxлui Xpistosъ ла чerxpî.

'Αναλὸς, ός, mi

'Ανάλωτος (ὁ, ἡ), (boaлъ) netъmъdxitъ. 2) (doktopie) nelxkrътoape, (leakъ) neisxtitopъ. [ἀ, ἅλθω].

'Αναλίγκιος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἀλίγκιος] neasenъnatъ.

'Ανα λικμέω -ῶ biit: -ήσω, bîntъpъ bine, saъ de ал doiлea.

'Ανάλιος (ὁ, ά), Dop: în локъ de 'Ανήλιος.

'Ανάλιπος (ὁ, ά), Dop: în локъ de 'Ανήλιπος.

'Αν-αλίσκω, biit: -αλώσω, (nex: ἀνή- [saъ ἠna, mi At: ἀνα] λωσα, mi nas: -ώθην, tpe: de къ: ἀνή- [saъ ἠná, mi At: ἀνά] λωκα, mi nas: -ωμαι). kelтxieskъ; isпръveskъ. «Ταχὺ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνηλώκει». Ksen: 2) (fir:) stpikъ, пръпъdeskъ.

'Ανάλιστος, (ὁ, ἡ), nesъratъ. [ἀ, ἁλίζω].

'Ανα-λιχμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι. = 'Αναλείχω.

'Ανάλκεια, noet:, mi

'Αναλκία (ἡ), Ion: nenstinцъ, nevitexie. [din

'Ανάλκις, ιδος (ὁ, ἡ), (ak: ιδα, mi ιν), noet: [ἀ, ἀλκή], nenstinчosъ, nekspexosъ.

'Ανάλλαγμα (τὸ), skimbъ. [ἀνὰ, ἀλλάσσω].

'Ανάλλακτος (ὁ, ἡ), neskimbatъ, neпpeфъkxtъ. [ἀ, ἀλλάσσω].

'Αναλλέξαι, noet: în лок: de 'Αναλέξαι.

'Αναλληγόρητος (ὁ, ἡ), неалегорікъ (neînţelesъ алтfел, dekît dъne чеea че se ziче). [ἀ, ἀλληγορέω].

'Αναλλοίωτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ώτως. непрefъкътъ; непріimitorъ de skimbare, saъ de prefъчere. [ἀ, ἀλλοιόω].

'Αν-άλλομαι, вііt: -αλοῦμαι, sъръ în sъs.

'Αναλλύζουσα, поеt: în локъ de 'Αναλύζουσα.

"Αναλμος, [ἀ, ἅλμη], ші

'Ανάλμυρος, (ὁ, ἡ), несараtъratъ, nesъratъ. [ἀ. ἁλμυρός].

'Αναλογάδην, adв:=='Αναλόγως, în пропорţie, пропорţionat. [ші

'Αναλογεῖον (τὸ), tetrapodъ (пе каре se пъn кърţіле în віперікъ). [ші

'Αναλογέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ пропорţionatъ, saъ în пропорţie кътре чева. «Τὸ ἐκ καρδίας θερμὸν ἀναλογεῖ λυχνιαίᾳ φλογί». Ал: Аfр: [ші

'Αναλογητικὸς, ἡ, ὸν, чел чежdікъ din (saъ sistematiчeшte se îndeletniчeшte ла) пропорţії. [ші

'Αναλογία (ἡ), (прінч: în Apiш:) пропорţie (asemъпътate între doъ kîtimi прівite în компараţie între dîsneле); (iap despre алте лъкрърї) пропорţie, simetrie, potrівitate. [ші

'Αναλογίζομαι, вііt: -ίσομαι, mъ maї rîndeskъ, mъ sokoteskъ maї віне. 2) sokoteskъ, saъ fakъ sokoteалъ. 3) daъ кв sokoteala din аналоţie, saъ пропорţie. 4) (рар) mъ къieskъ. [ші

'Αναλογικὸς, ἡ, ὸν, пропорţionalъ (matem: ші грам:). 2) = 'Αναλογητικός. [ші

'Αναλόγιον (τὸ),='Αναλογεῖον. [ἀνάλογος].

'Αναλόγισμα (τὸ), =кв

'Αναλογισμὸς (ὁ), кіпzвіре, rîndіре. 2) sokoteалъ (прінч: прin пропорţie); паралелismъ între doъ kîtimi, ші pesвлtatвл лві. 3) репетатъ sokoteалъ. 4) = 'Αναλογία. 5) (рар) =Метамелеια. [ші

'Αναλογιστικὸς ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς. кввііnчosъ, saъ îndemînatikъ ла sokoteлї de пропорţії. 2) întrebвінţъtorъ din sistemъ saъ profesie de sokoteлї de пропорţії. [ἀναλογίζομαι].

'Ανάλογος (ὁ, ἡ), аналогъ, saъ пропорţionatъ; potрівitъ. «'Ανάλογον σῶμα, οὗ τὸ πλάτος τρίτον τοῦ μήκους». Ekst: «Αἱ ῥίζαι τῷ στόματι ἀνάλογον· ἄμφω γὰρ ἔχει τὴν τροφήν». Apist: || (nextр:) 'Ανάλογον, adв: ='Αναλόγως. «'Ἐκ τούτων συγκραθεῖσα, καὶ ἀνάλογον μερισθεῖσα». Плт: [ἀνὰ, λόγος]. [de вnde

'Αναλόγως, adв: în пропорţie, пропорţionat.

"Αναλος (ὁ, ἡ), nesъratъ. [ἀ, ἅλας].

'Αν-αλόω -ῶ, вііt: -ώσω (neînтр: în prez:) ='Αναλίσκω.

"Αναλτος (ὁ, ἡ), ="Αναλος.

"Αναλτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, ἅλθω, saъ ἅλις] nesъţiosъ.

'Ανα-λύζω, вііt: -λύξω, плînrъ кв sъs-пінърї.

'Ανάλυσις, εως (ἡ), analisъ, (Fis: Mat: Лоц: Грам:), desfacere de вnъ трвпъ, saъ лвкръ komпвsъ, ші peadвчere în aчeлea, din каре a fost komпвsъ; (прin врм: în цen:) stрikare, desfiinţare (despвrtepnivire de леце, ші чл:). 2) =λύσις, deslegare, eksплікare (de o провлетъ ші чл:); desfacere, isвъвіре (de реле ші чл:). 3) întoarчere, saъ плекаре, depъrtare; (de вnde) desfacere din віаţъ, saъ moarte. [ші

'Αναλυτὴρ (ὁ), поеt:, ші

'Αναλύτης, ου (ὁ), (în цen:) desfъkътorъ; isвъвitorъ; desfiinţъtorъ, ші чл: (iap парt:) deslegътorъ de fermeче; tîlквitorъ de вise. [ші

'Αναλυτικὸς, ἡ, ὸν, întrevвinţatъ, кввіinчosъ, saъ îndemînatikъ ла analisъ, desfacere, eksплікаре ші чл: [din

'Ανα-λύω, вііt: -λύσω, (прінч: ші în цen:) deslegъ, saъ destrъmъ; deskos; desплeteskъ; desfъшвръ ші чл: «Δολιχὴν ἀναλύετ' ἄκανθαν (ὁ δράκων)». Аплн: «Τὰς μὲν δεῖν, τὰς δὲ ἀναλύειν». Пл: «Δὶ ἡμέρας μὲν ὑφαίνειν, νύκτωρ δὲ ἀναλύειν τὸν ἱστόν». Пл: (de вnde 2) (fir:)desfakъ; dasпарцъ; eksплікъ. 3) слововzъ; isвъвeskъ; îndpentezъ. 4) peadвkъ чева în stapea de maї 'nainte; desfakъ în пърціле, din каре a fost komпвsъ. (de вnde 5) stрikъ; desfiinţezъ; desпвterniveskъ. «Οὐκ ἔστι τὰ γενόμενα ἀναλύσαι». Xpis: 6) (ел: saъ nestр:) mъ întorkъ, saъ плекъ, mъ desпърцъ. (de вnde 7) morъ.

'Αναλφάβητος, (ὁ, ἡ), кв totвл неînвъţatъ, каре nв mtie nivî алfаветвл. [ἀ, ἀλφάβητον].

'Ανάλωκα, At: tр: de кв: ал лвї 'Αναλίσκω, [de вnde

'Ανάλωμα, (τὸ), келтвіалъ. «Τὸ ἰκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν». Tвч: «'Ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων καθώπλισαν αὐτούς». Dm:

'Αναλωμάτιον (τὸ), (Matm:) [ἀνὰ, λῶμα] чea de sъs marцine a вnвї лвкръ.

'Ανάλωσις, εως (ἡ), келтвіре. [ші

'Αναμφισβητήσιμος, ші

'Αναμφισβήτητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ητήτως. nedisпвtatъ, netъrъdвitъ, neîndoiosъ, sigвrъ, înkpedinцatъ. «Εἰς ἀναμφισβήτητον πάντες κατεχωρίζοντο». Ksen: fъrъ a gpeші, saъ a лва вna în локъ de alta. [ἀ, ἀμφισβητέομαι].

'Ανα-μωκάομαι -ῶμαι, віit: ήσομαι, îmї batъ жокъ de faцъ.

'Ανανάγκαστος (ὁ, ἡ,) nesilitъ, de вкпъ вое. [ἀ, ἀναγκάζομαι].

'Ανανδρεία (ἡ), (pap) în локъ de

'Ανανδρία (ἡ), певървъцie, певitежie. [ші

'Ανανδριεῖς, έων (οἱ), певървацї, adікъ famenї, skopiцї. [din

"Ανανδρος (ὁ, ἡ), певърватъ, певiteazъ, fpikosъ; afemeiatъ. 2) (femee) fъrъ върватъ, adікъ nemъpitatъ, saъ aъdввъ. [ἀ, ἀνὴρ, ἀνδρὸς]. [de вnde

'Ανανδρόω -ῶ, віit: -ώσω. desвървъчezъ, saъ afemeiezъ пе чinева. saъ 2) skopeskъ, fakъ famenъ. [ші

'Ανάνδρως, adв: певървътeште, певitежеште.

'Ανάνδρωτος (ὁ, ἡ), поеt: (прinч: femee) лipsitъ de върватъ. [ἀνανδρόω].

'Ανα-νεάζω, віit: -άσω = 'Ανανεόω (акt:) peîntinepeskъ пе чinева 2) (nesтp:) peîntinepeskъ, adікъ mъ fakъ iaръшї tinъръ. [ἀνὰ, νέος].

'Ανανεῖται, поеt: 3: sinг: пeps: a лвї 'Ανανέομαι.

'Ανα-νέμω, віit: νεμῶ, înnapцъ din noъ, peînnapцъ. 2) (miж:) înшipъ ла пвmъръ; netpekъ чева чitind.

'Ανανέομαι (fъrъ віit:), mъ întopkъ, віъ înanoї,

'Ανα-νεόω, -ῶ (maї **întpeв**: miж:) -оῦμαι, віit: -ώσω -ομαι. = 'Ανανεάζω, fakъ iaръшї tinъръ. fakъ чева din **noъ**, penoieskъ. «'Ανανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τὸν 'Οθρυδάτην ἐκεῖνον». Лis:

'Ανάνετος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀνίημι] neodixnitъ, saъ neodixnitopъ. 2) neслъвitъ, пелъsatъ în вое.

'Ανάνευσις, εως (ἡ), [ἀνανέω] (skp: fir:) pesвflape; isвъвipe; odixnъ.

'Ανάνευσις, εως (ἡ), apdikape de капъ în sвs snpe **semnъ de tъгъdвîpe**, pefвzape, saъ **neapiimipe de чева.** [ші

'Ανανευστικὸς, ἡ, ὸν, **tъгъdвiosъ**, pefвzosъ, пevoitopъ. [din

'Ανα-νεύω, віit: **νεύσω, [inpot: de** Κατανεύω) apdikъ **kanвл în sвs, (прinч:)** ka sъ apътъ, къ **nв воiъ; (de вnde)** tъгъdвieskъ, pefвsezъ. «Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν». Іл: П: «Οὐδὲν ἔχειν ἀνένευον». Ksen: (вezї ші 'Ανακύπτω).

'Ανα-νέω, віit: -νεύσομαι, înnotînd esъ d' asвnpa; (de вnde fir:) pesвflв, aflв odixnъ, skъnape. «Θᾶττον γεμὴν τῆς πλάνης ἀνανεύσας». Evs:

'Ανανέωμα (τὸ), penoitвpъ, лвkpвл чел penoitъ. [ші

'Ανανέωσις, εως (ἡ), peîntinepipe; saъ penoipe (шaї кв seamъ a adвчerїї a minte). [ші

'Ανανεωτικὸς ἡ, ὸν, îndemînatikъ snpe peîntinepipe, saъ penoipe (maї кв seamъ a adвчerїї a minte). [ἀνανεόω].

'Ανα-νηπιεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ fakъ iaръшї првпкъ; (fir:) skazъ din minцї, віъ în gradвл првпчilop. [ἀνὰ, νήπιον].

'Ανα-νήφω, віit: -νήψω (nestp:) mъ desъътъ, mъ tpesвeskъ; mъ deштепtъ; mъ desameцeskъ, îmї віъ in fipe; (fir:) skanъ, mъ isвъвeskъ. «"Οπως ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς παγίδος τοῦ διαβόλου». Skp: 2) (stpъm:) desameцeskъ пе чinева, îл desвътъ.

'Ανα-νήχομαι, віit: -ήξομαι. = 'Ανανέω.

'Ανάνθεος (ὁ, ἡ), = 'Ανανθὴς.

'Αν-ανθέω ῶ, віit: ήσω, peînflopeskъ.

'Ανανθὴς, έος (ὁ, ἡ), neînflopitъ, neînflopitopъ; (fir: desnpe faцъ) desвъnsitъ, eшitъ; (ші desnpe omъ) tpekвtъ în вipstъ; слъвitъ; oбilitъ. [ἀ, ἄνθος].

'Ανάνιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίως, nemîxnitъ, saъ nenpiчînвitopъ de mîxnipe, netpistъ. [ἀ, ἀνία].

'Ανάνιος (ὁ, ά), Dop: în локъ de 'Ανήνιος, fъrъ fpîne, neînfpînatъ.

'Ανα-νίσσομαι, віit: -νί (saъ -νεί) σομαι, поеt: mъ întopkъ înanoї.

'Ανα-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, adвkъ iaръшї în mintea mea, saъ îmї maї adвkъ a-minte.

'Αν-ανοίγομαι, віit: -οίξομαι. (nabir:) deskizъ **nînzeле**, mъ denъptezъ de вskatъ 'naintînd în mape.

'Ανανομὴ (ἡ), peînnъpцipe, (saъ sim:) înnъpцipe. 2) (fir:) adвчepe a minte, amintipe. [ἀνανέμω].

'Ανα-νοσέω -ῶ, **віit: -ήσω, mъ** волпъвeskъ iaръшї, de isnoавъ.

"**Αναντα** [ἀνὰ, ἄντα], adв: în sвs, лa dea**лъ**, пе sъiшъ. (вezї 'Ανάντης).

'Αναντα**γ**ώνιστος (ὁ, ἡ), чел чe n' ape, saъ nв aflъ вpednikъ înnpotivъ-лвnтъ-

torъ; (прin врm:) невірвітъ; (desпре лвкр:) непіronitъ. [ἀ, ἀνταγωνίζομαι].

'Ананταπόδοτος (ὁ, ἡ), (прinч: in грam: кввînтъ) елiптікъ, nesъвîршitъ din лipsa вавълві релацieї sale. (преквm) «Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μήγε ші чл:». Скр: [ἀ, ἀντὶ, ἀποδίδομαι].

'Ανάντης [ἀνὰ, ἄντα], εος, (ὁ, ἡ), (înпрот: de Κατάντης) вркosъ, кв звішъ; (fig:) греў, anевoiosъ.

'Αναντίβλεπτος (ὁ, ἡ), ачела, пе каре пв îndръznешte чinева a вedea în faцъ. [ἀ, ἀντιβλέπω].

'Αναντίλεκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έκτως, [ἀ, ἀντιλέγω] = кв

'Αναντίῤῥητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ῥήτως. непriimitorъ de înпротivъ-ворвire. [ἀ, ἀντίῤῥητος].

'Αναντιφώνητος (ὁ, ἡ), nedъtъtorъ, saў непriimitorъ de pesпвnsъ. 2) = 'Αναντίῤῥητος. [ἀ, ἀντιφωνέω].

'Αν-αντλέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч:) zлeieскъ пвцвл. 2) (fig:) равdъ, sвfеrъ ostenелї. [ἀνὰ, ἀντλέω].

'Ανάνυτος (ὁ, ἡ), Dор: în локъ de 'Aνήνυτος.

"Αναξ [ἀνάσσω], ακτος (ὁ), (вокt: поеt: "Ана, кind este ворва desпре zeў. ла îm: "Ανακες, ші "Ανακοι, прinч: Dioскврiї). (în цen:) domnъ; прinцъ; îmпъратъ; протекторъ, eforъ; enistatъ. (вezї ші Δεσπότης), 2) (пart: ла Чiпрv) fiў, saў рadъ de îmпъratъ. (вezї Isокр: în Еваг: ші Apist: Репвв:)

"Αναξα поеt: în локъ de "Ηναξα, пех: ал лві 'Ανάσσω.

'Ана-ξαίνω, вiit: -ξανῶ. srîріў; (ші прin врm:) deskizъ іаръшї (прinч:) panъ, че аре înкъ гавръ; (de вnde, fig:) penoieскъ връ (чеартъ, вражъ веке).

'Ана-ξηραίνω, вiit: -ανῶ, вsвкъ іаръшї, saў кв totвл. [de вnde

'Αναξήρανσις, εως (ἡ), desъвîршîtъ, saў a doilea вскаре. [ші

'Αναξηραντικὸς, ἡ, ὸν, destoїnikъ de a ревска. [ші

'Αναξηρασία (ἡ), = 'Αναξήρανσις.

'Αναξία (ἡ), поеt: stъпînipe; saў порвпкъ a stъпînitorвлві. [ἄναξ].

'Αναξιδώρα (ἡ), поеt: (епit: ал Чepeseї) prodвкътоаре din пъmîntъ, ші dървitоаре de poade; saў îmпърътеште dapnikъ [ἄναξ, δῶρον]. вezї ші 'Ανησίδωρος.

'Αναξιόλογος (ὁ, ἡ), невredпikъ de кввîntъ, neînsemnatъ, de nimikъ. [ἀνάξιος, λόγος].

'Αναξιοπάθεια (ἡ), пътimire de nemepitate nedpentъцї, ші пекazвл чел пентрв avеasta. [ші

'Αναξιοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пътimeskъ пе nedpentate nemepitate реле, ші тъ пекъжескъ пентрв avеasta. [ἀνάξιος, πάθος].

'Αναξιόπιστος (ὁ, ἡ), невredпikъ de кredinцъ. [ἀνάξιος, πίστις].

'Ανάξιος, α saў ος, ον, (кв цen: saў inf:) невredпikъ, непotrівitъ. «'Ανάξιαι γὰρ ἐστὲ δυστυχεῖν». Евр: «'Ανάξιον ὑμῶν καὶ τῆς τῶν προγόνων δόξης». Dm: 2) (fъръ kazъ) невredпikъ; desпрецвitъ, de nimikъ. [ἀ, ἄξιος]. [de вnde

'Αναξιότης (ἡ), невredпiчie, saў însвшimea невredпikвлві.

'Αναξιφόρμιγξ, ιγγος, (ὁ, ἡ), поеt: [ἀνάσσω, φόρμιγξ] (прinч: imnъ) stъпînitorъ de кitaръ.

'Αναξίως, adв: fъръ вredпiчie; пе nedpentate; непotrівit. [ἀνάξιος].

'Αναξυνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ανακοινόω. [ἀνὰ, ξυνός].

'Αναξυρὶς, ίδος (ἡ), (маї овіч: ла îm:) лвпцї ші ларцї пъdрацї a-ї Перsілор (тврч: шалварї, saў чакширї).

'Ана-ξύω, вiit: -ξύσω, înкъ маї ръzвіў, ші іаў чева de d'asвпра вnвї трвnъ; (прin врm:) кварцъ вine, netezeskъ. «Κίονες πληγέντες, καὶ ἀναξυσθέντες.» Пл:

'Ανά-ξω, вiit: ал лві 'Ανάγω, ші 'Ανάσσω.

'Ана-οίγω, вiit: -οίξω, поеt: în локъ de 'Ανοίγω.

'Ана-παιανίζω, вiit: -ίσω, кîntъ пеапвл кв mare глasъ.

'Ана-παιδεύω, вiit: εύσω, daў edвкацie (înвъцъ) din поў.

'Ана-παίζω, вiit: -παίξω, îmї baў жокъ, pîzъ de чinева.

'Αναπαιστικὸς, ἡ, ὸν, кввiinчosъ ла (saў компвsъ din) верsврї ananeste. [din

'Ανάπαιστος (ὁ, ἡ), ananestъ, пічоръ metrікъ компвsъ (înпротivъ de dakтілъ, ші пентрв avеasta depiвatъ din 'Αναπαίω) din доъ скврte ші o лвngъ sілавъ. || (sвв:) 'Ανάπαιστοι (οἱ), ші 'Ανάπαστα (τὰ), верsвріле ananestiче. [ші

'Αναπαιστρίδες (αἱ), чокапеле ferарілор, ші чл: [din

'Ана-παίω, вiit: -παίσω, ловескъ îndъръt, saў înapoї; isвeskъ în контра, (de вnde) «'Αναπαίων ῥυθμός». Flstр: ='Αναπαιστικός.

'Ανα-παλαίω, biit: -παλαίσω,=='Αναμάχομαι. de al doilea mъ лвпtъ.

'Αναπάλειπτος (ὁ, ἡ), ='Ανεξάλειπτος. [ἀ, ἀπαλείφομαι].

'Αναπάλη (ἡ), релвпіъ. 2) вnъ ſелъ de danцъ (imiтъtorъ de лвпtъ ші de панкраціе oape квm). [ἀνὰ, πάλη].

'Ανάπαλιν, adв: ='Εμπαλιν, de înnpotivъ, înapoi, dandapateле. «'Ανάπαλιν στείχοντες». Eвp: «'Ανάπαλιν ἔχει». Eвst: este de înnpotivъ. [ἀνὰ, πάλιν].

'Αναπάλλακτος (ὁ, ἡ), de кape nв se noate isвъві чinева. [ἀ, ἀπαλλάσσομαι].

'Ανα-πάλλω, biit: -παλῶ, mішкъ, клetinъ în aerъ (n: ек:) лапчеа, maї 'nainte de a o asвîrлi; (ші miж:) mъ арвпкъ, sъръ în sвs; (desnpe калъ) mъ сколъ în пічоареле de îndърът; (desnpe neште) mъ вatъ. [de вnde

'Ανάπαλσις, εως (ἡ), клetinape, свîкnipe, ші чл:

'Αναπάντητος (ὁ, ἡ), neînтîlnitъ, neîntîmninatъ. [ἀ, ἀπαντάομαι].

'Αναπαρείς, εῖσα, ὲν, nas: nex: 2: ал партч: лвї 'Αναπείρω.

'Αναπαριάζω, biit: -άσω. mъ къieskъ, îmї калкъ fъгъdвiала. (ка Παρενїї fiind înnpesoraцї, saъ влокацї de Miлtiadъ). [ἀνὰ, Πάριος].

'Αναπάρτιστος (ὸ, ἡ), nedesъвîrшitъ, saъ пе жвmъtale desъвîrшitъ. [ἀ, ἀπαρτίζομαι].

'Ανάπας, αντος, ασα, αν. =Σύμπας.

'Ανα-πάσσω, biit: -πάσω, ='Επι (κατα) πάσσω, npesapъ чева sввцipe ка праſвл neste чева.

'Ανα-πατάσσομαι, biit: -άξομαι.= 'Ανακρούομαι, прелвdezъ, fакъ înчепвtъ (desnpe înstpвmintеле mвsikале).

'Ανα-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, вшвлв пе sвішъ, saъ în sвsвл (înnpotiва) кврвлвї рîвлвї.

'Αναπαύδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neовositъ. [ἀ, ἀπαυδάω].

'Ανάπαυλα, λης (ἡ), = 'Ανάπαυσις, odixnъ, линiшte; прекврmape de osteneалъ; apmistiцie. 2) (npin врm:) локъ de odixnipe. «Αἱ ἀνάπαυλαι κατὰ τὴν ὁδὸν εἰσί». Плт: [ші

'Ανάπαυμα (τὸ), локъ de odixnъ. [ші

'Αναπαύσιμος (ὁ, ἡ), indemînatikъ snpe odixnъ. [ші

'Ανάπαυσις, εως (ἡ), = 'Ανάπαυλα, desostenipe, pesвſlape, odixnipe, saъ odixnъ. [ші

'Αναπαυστη(τή)ριος, ου (ὁ, ἡ), notpiвitъ, kontpiввitorъ ла odixnъ, odixnitorъ. «Θῶκος ἀμπαυστήριος». Ep: (ші ел:) «Νὺξ ἀναπαυτήριον κάλλιστον». Ksen: || (sввst:) 'Αναπαυτήριον (τὸ), (se înц: ᾰσμα) semnъ datъ ostaшilор npintp' o kîntape de a se da ла odixnъ. [din

'Ανα-παύω, biit: -παύσω, înчetezъ пе чinева din лвкрвл съъ, ші 'л лasъ a se odixni, odixneskъ, desosteneskъ; лasъ чева жos din mîînї. «Ὅς ῥά τε ἔργων ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί». Iл: «'Ανέπαυσε τὸ φασκώλιον». Eл: || (miж:) mъ odixneskъ, mъ вшврezъ, skanъ, sîntъ линimtitъ, neînгpiжatъ; mъ кълкъ sъ dopmъ; morъ, «Σὺ δὲ ἀνάπαυσαι, ὅτι πεπόνηκας». Ksen: «'Αναπαυόμενοι ἐπὶ τῆς χιόνος». Ksen: «'Αναπεπαυμένοι τῶν εἰσφορῶν». Iskp: «Ἔδοξεν ἀναπαύσασθαι, καὶ κατεκλίθη». Ksen: «Τῆς διανοίας ἐκείνης ἀναπαύομαι. Ksen: «Νυκτὸς ἐπιβιώσας μιᾶς ἀνεπαύσατο». Epod:

'Ανα-παφλάζω, biit: -άσω. fервъ în клокоte.

'Ανα-πείθω, вt: -πείσω. îndвплекъ (npinч:) кв гревtate, saъ кв апъцitoape miжлоаче ші кввinte, ші maї de mвлte opї snpe ръъ. (de вnde 2) ашъцeskъ, atparъ. 3) întъpîtъ, zъdъръskъ. «Ἕνια τῶν βρωμάτων καὶ μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἐναπείθει». Ksen: «Οἱ μὲν τοῖς λόγοις πειθόμενοι, οἱ δὲ τοῖς δώροις καὶ χρήμασιν ἀναπειθόμενοι. Ksen:

'Ανα-πεινάω -ῶ, biit: -πεινήσω, іаръшї flъmînzeskъ, mї se fave foame.

'Ανάπειρα (ἡ), черкape, denpindepe (npinч: mapinъ). [ἀνὰ, πεῖρα]. [de вnde.

'Ανα-πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι. peчеркъ, fакъ іаръшї черкape; mъ sileskъ de isnoавъ a...

'Ανα-πείρω, biit: -περῶ, înnвпгъ, saъ пътрвnzъ кв (petpекъ în) fpirape; (npin врm:), гъврeskъ nînъ dînколо.

'Ανάπεισμα (τὸ), лвape de кваржъ, saъ îndръznealъ. 2) ſвnie de коравіе (otronъ) tpеввinчoasъ ла teatpe (bezї ші 'Αναπίεσμα). [ші

'Αναπειστήριος, α saъ ος, ον, îndвплекътorъ; întъpîtътorъ; atpъгътorъ; amъцitorъ. [ші

'Ανάπειστος (ὁ, ἡ), îndвплекатъ; întъpîtatъ; amъцitъ, ші чл: [ἀναπείθω].

'Ανα-πεμπάζω, biit: -άσω, mъsвpъ, ші pemъsвpъ; maї sokoteskъ; (miж: fir:) mъ rîndeskъ вine; 'mї adвkъ aminte; pepetezъ, meditezъ. 2) ='Αναμηρυκῶμαι. [din

'Ανα-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцъ în

sвs. «Φρουροὺς ἀνέπεμπεν εἰς τὰς ἄκρας». Ksen: 2) daă afaръ (sкoцă miposă, aвкрă ші чл:). 3) tpiшiцă iapъшї, saă înaпoї.

'Εναπεπταμένος, η, ον, tpek: de кв: nas: de naptч: лвї 'Αναπετάννυμι.

'Ана-пέπτω, вiit: πέψω, maї fepвă, maї гъteskă ввkate. 2) mistвieskă maї вine.

'Αναπεπτωκότως [ἀναπίπτω], adв: (de naptiч:) fъpъ квpaжă, saă вoinцъ.

'Ана-пέσσω(ττω), вiit: πέψω.=Ἀναπέπτω.

'Ана-петάννυμι, вiit: πετάσω, întinză, deskiză, desfъшвpă; (fir) esплікă, въdeskă.

'Αναπέτεια (ἡ), deskidepe; (fir:) pesвfлape, odixnъ. [din

'Αναπετὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsă, deskisă.

'Ана-пέтομαι, вiit: πτήσομαι (nex: 2 'Ανεπτόμην). =Ἀνίπταμαι.

'Αναπέφηνα, tpe: de кв: ал лвї 'Αναφαίνομαι.

'Ана-пέфλασμαι, nas: tpe: de кв: ал лвї 'Αναφλάω.

'Ана-пηγάζω, вiit: -άσω, isвopъskă în sвs.

'Ана-пήγνυμι, вiit: -πήξω, лipeskă, niponeskă чева sвs, 'naлт. 2) = 'Αναπείρω.

'Ана-пηδάω -ῶ, вiit: -ήσω, sъpă, saă mъ apвnkă în sвs, op înaпoї; (desnpe isвoape) isвopъskă penede, saă чiшneskă în sвs. [de вnde

'Αναπήδησις, εως (ἡ), sъpipe în sвs.

'Ана-пηλέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Ἀναπάλλω. (saă în лokă de 'Αναπιλέω,saă 'Αναμηλόω).

'Ана-пηνίζομαι, вiit: -ίσομαι, înfъчвpă ne fвsă, saă ne remă, deanъnă; (dap maї kв seamъ) skoцă mъtase dene rogoшї. (bezї ші 'Αναμηρύομαι).

'Αναπηρία (ἡ), вetexie, чiontipe. [din

'Ανάπηρος (ὁ,ἡ), вeteară, чiontită. [ἀνὰ, πηρός].

'Ана-пηρόω -ῶ, вiit -ώσω, вetexeskă, чiontieskă.

'Ана-пίδναμαι, noet: în лokă de 'Αναπηδάω. [din

'Ана-пιδύω, вiit: -ύσω, isвopъskă în sвs.

'Ана-пιέζω, вiit: -πιέσω, anъsînd fakă a sъpi чева în sвs; înnînră, лoвeskă ka sъ easъ. [de вnde

'Αναπίεσμα (τό), mawinъ de apdikape, saă apвnkape în sвs (mai kв seamъ a aktopiлop în teatpв). (bezї ші 'Ανάπεισμα, ші Καθέκτης).

'Ана-пίлναμαι (fъpъ вiit:) noet: mъ denъpteză.

'Ана-пίμπλημι, вiit: πλήσω (nex: ἀνέπλησα, ші чл:); (npinч:) вmплв nînъ sвs,(fir:) sъвirшeskă, netpekă kв desъвirшipe kapiepa вieцiї, ші чл:; pabdă, черkă nenopочipї, ші чл:; adвkă saцiă, satвpă; pesnîndeskă, înnъptъшeskă moдismъ, ші чл:; (fir:) înї înnлineskă boinцeле, înї mвлцвmeskă, înї îndestвлeză natimeле, ші чл:.

'Ана-пίμπρημι, вiit: -πρήσω, anpinză, ші apză de totă. 2) sвfлв, ші вnfлв; (de вnde) «Δάκρυ ἀναπρήσας», Om: (se noate esпліка dвne amîndoъ însemnъpiле zicepii).

'Ана-пίνω, вiit: -πίομαι, maї вeaă, maї inriцă. 2) sopвă de totă, sвră.

'Ана-пιπράσκω, вiit: -περάσω, pevînză, пpekвneskă.

'Ана-пίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, mъ плekă, saă kazв inaпoї kв faца în sвs. «Οἱ ἐρέται ἐν τάξει προνεύουσιν, ἐν τάξει δὲ ἀναπίπτουσι». Ksen: 2) mъ întinză, mъ лвпeskă, mъ квлкă. «'Αναπεσὼν ἐκοιμήθη». Skp: 3) (maї noă ші neanpoвată) în лokă de 'Ανακλίνομαι, meză ла mâsъ. 4) (maї oвiч: fir:) înї niepză npomtitatea, staă fъpъ гpiж, în nenъsape; (ші npin вpm:) neînгpiжeskă, mъ deskвpaжeză, mъ лeneveskă. «Νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι». Tвч: «'Ανεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου». Tвч:

'Ана-пιστεύω вiit: -στεύσω, peiaă kвpaжă, mъ înkpedinцeză iapъшї în nвteriле меле.

'Ана-пίτνημι, вiit: -πετάσω, noet: în лokă de 'Αναπετάννυμι. [din

'Ана-пιτνέω -ῶ noet: în лokă de 'Αναπίπτω.

'Ана-плάζομαι, вiit: πλάγξομαι. =кв

'Ана-плανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, noet: mъ pътъчeskă.

'Ανάπλασις, εως (ἡ), penлъsmвipe; penaштepe; de ал doilea fачepe. «'Ανάπλασιν τῶν σαρκῶν ποιήσεται». Inkp: 2) чea dintpв 'nчenвtă кpeape a вnвї лвкpв neînfiinцată, saă minчinosă. [ші

'Ανάπλασμα (τὸ), кpeatвpъ dвne imitaцîe, saă forma din afaръ a алtia; (de вnde) плasmъ a imaцinaцii; minчinъ, faввлъ. [ші

'Αναπλασμὸς (ὁ), =='Ανάπλασις. [din

'Ана-плάσσω (ττω), -плάσσω, плъsmвieskă, кpeeză din noă, pefakă. «Ὥσπερ οὐκ ὄντας ὑπέστησεν, οὕτως ὑποστάντας ἀνέπλασε». Skp: 2) кpeeză dintpв 'nчenвtă, formeză чева dвne oape кape modelă. «Τῷ κηρῷ βόας καὶ ἵππους ἀνέπλαττον». Лвч: 3) înкinвieskă kв imaцinaцia, ші penpezintă ка înвinцate лвкpвpї neînfiin-

*

ɥate. «Τήν ὕλην ἀγέννητόν τινες ἀναπλάττουσι». Грат:

'Ана-плеίω, поеt: în локъ de 'Αναπλέω.

'Ана-плέκω, вііt: -πλέξω, = Συμπλέκω, înплetеskъ вna пеste алta, saъ кв алta. || (miж:) îmї înплetеskъ, ші apdikъ în sвs първл капвлвї.

'Ανάπλευσις, εως (ἡ), = 'Ανάπλους. 2) (херврɥ:) клetinape ші къdepe de dinte, saъ osъ пвtpedъ. [din

'Αναπλέω, вііt: -πλεύσομαι, тъ денърtezъ кв коравїа în тape; (іар desпре pівpї) плвteskъ în protiва кврвллвї апеї. 2) плвteskъ în апої, тъ întorkъ. 3) esъ în fаɥъ, плвteskъ пе d' asвпра. «Οἱ ἐν ὕδασιν ἀπολλύμενοι μεθ' ἡμέρας ἀναπλέουσιν». Ал: Alp: 4) (херврɥ: desпре dinɥї ші чл:) se клetinъ, e гata se казъ.

'Ανάπλεως (ὁ, ἡ), плinъ кв desъвîршipe (nînъ sвs). 2) (рар) вmплвtъ (moліnsitъ) de воалъ ліпічоавъ, ші чл: [ἀνά, πλέως].

'Ана-πλήθω, вііt: -πλήσω, поеt: în локъ de 'Αναπίμπλημι.

'Αναπλημμυρέω -ῶ, вііt: -ήσω. ші

'Ана-πλημμύρω вііt: -υρῶ, потопеskъ, тъ ревърsъ, saъ fакъ a se ревърsa. (desпре тape, pîвpї ші чл:).

Ана-πληρόω -ῶ, вііt: -ώσω, вmплв nînъ sвs, вine. 2) înплineskъ лinsa. «'Αναπληροῦν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου». Грг: [de вnde

'Αναπλήρωμα (τὸ), вmплвtъръ; înплinitъръ. [ші

'Αναπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αναπληρωτικὸς. [ші

'Αναπλήρωσις, εως (ἡ), вmплere, înплinipe, ші чл: [ші

'Αναπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, вmплътorъ, saъ folositorъ, потрівітъ ла înплinipe.

'Ана-πλήσσω, вііt: -πλήξω, ловeskъ, isвeskъ чева întp' вnъ кіпъ, ка sъ sapъ în sвs, saъ înапої.

'Αναπληστικὸς, ἡ, ὸν, adвкътorъ de saɥіъ, sъɥіosъ; (desпре воале) ліпічosъ. [ἀναπλήθω].

'Αναπλοκὴ (ἡ), înплetipe înпревпъ, saъ în sвs; (іар парт: în мвsікъ) tpentatъ sвipe a глasвлвї (вezї ші Καταπλοκή). [ἀναπλέκω].

'Ανάπλοος, ους (ὁ), (înпротівъ de Κατάπλους) порnipe ші плвtipe de ла ɥъpmъ înъвntрв шърії; (ші desпре pîвpî) плвtipe înпротіва кврвллвї апеї. 3) întoapчepe (пе тape).

'Αν-απλόω -ῶ, вііt: -ώσω, întinzъ, desdoieskъ; desfъшвръ; (fir:) desлвшeskъ, espлikъ.

'Ανα-πλύνω, вііt: -πλυνῶ, maї spълъ, spълueskъ; (прin врm:) шtepгъ de toтъ. [le вnde

'Ανάπλυσις, εως (ἡ), pespълape; spълъчipe; шtepɥepe.

'Ανάπλωσις, εως (ἡ), întindepe, desdoipe; (fir:) espлікape. [ἀναπλόω].

'Αναπλώω, вііt: -πλώσω. Ion: поеt: în локъ de 'Αναπλέω.

'Αναπνείω, поеt: în локъ de 'Αναπνέω.

'Ανάπνευμα (τὸ), локъ de pesвflape, de odixnъ. [ші

'Ανάπνευσις, εως (ἡ), = 'Αναπνοὴ, pesвflape, odixnъ. [ші

'Αναπνευστικὸς, ἡ, ὸν, pesвflъtorъ, 2) odixnitorъ. [ші

'Ανάπνευστος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de Ἄπνευστος. [din

'Ана-πνέω, вііt: εύσω, îmї iaъ pesвflapea, pesвflъ. (ші fir:) îmї pedoвîndeskъ пвtepiле; afлв odixnъ; тъ odixneskъ. 2) (stp:) daъ квїва вpeme de pesвflape, de odixnъ, ші (desпре fокъ) de a skoate fвmъ, de a pesвfla. «'Αναπνεύσας τὸν ἵππον». Ел: (вezї ші ἀνα [ἀπο] ψύχω, ші 'Αποπνέω).

'Ана-πνίγω, вііt: -πνίξω, stpînгъ (прinч:) глasвл (ка sъ easъ sввцipe ші пътрвnzътorъ).

'Αναπνοὴ, ші 'Ανάπνοια (ἡ), pesвflape. «Τῆς ἀναπνοῆς ἐστὶ τὸ μὲν εἰσπνοὴ, τὸ δὲ ἐκπνοή». Apist: 2) (fir:) odixnъ, înчetape din osteneaлъ. «Τῶν πόνων ἀναπνοήν». Bas: 3) pesвflatoape. 'Αναπνοάς τοῖς ὕδασι, καὶ φρέατα ὤρυττε». Пл: «'Επεὰν αἱ παρὰ τοῖσι κροτάφοισι ἀναπνοαὶ ἀνοιχθῶσι». Ap: 4) евапорape, аввръ. [ἀναπνέω].

'Ана-πνύω, вііt: -πνύσω, (nex: nas: în локъ de актівъ 'Ανεπνύνθην) поеt: în локъ de 'Αναπνέω.

'Αναπόβλητος (ὁ, ἡ), нелепъdatъ, nenepdвtъ; saъ de нелепъdat, de nenepdвt. [ἀ, ἀποβάλλομαι].

'Αναπόγραφος (ὁ, ἡ), neînвkpisъ în peɥistpe (маї кв seamъ de daждie), netpеквtъ în katarpafie. [ἀ, ἀπογράφω].

'Αναπόδεικτος (ὁ, ἡ), nedoвeditъ, saъ nenвtвtъ a se doвedi. [ἀ, ἀποδείκνυμαι]. [de вnde

'Αναποδείκτως, adв: fъръ doвezї.

'Αναπόδεκτος (ὁ, ἡ), nevpednikъ de a-

провare, неапровaтъ, непріimitъ de вънъ. [ἀποδέχομαι].

'Ана-подíζω, вiit: -íσω, вmвлз dandapateле. 2) (stpem:) întorkъ пе чinева înaпoї; fakъ кзіва ачелеашї întpeвърї, adikъ îл fakъ a penetз, kîte a zis. (прin врш: 3) черчetezъ кз skзmпътate. "'Ανεπόδισεν ἑωϋτόν„. Ep: a penetat, saъ a întops челe че a zis. [de вnde

'Αναπόδισις, εως (ἡ), ші

'Αναποδισμὸς (ὁ), întoarчepe dandapateле, saъ înaпoї; skзmпъ черчetare; penetare. "Κατ' ἀνάλυσιν καὶ ἀναποδισμὸν εἰπεῖν„. Ал: Afp:

'Αναπόδοτος (ὁ, ἡ), nedatъ înaпoї; nevîndзtъ; saъ de nedat înaпoї; de nevîndзt. 2) (Грат:) = 'Ανανταπόδοτος. [ἀ, ἀποδίδομαι].

'Αναπόδραστος (ὁ, ἡ), неапъratъ, de nefцgit, de neskъpat. 2) чел че nз poate fцgi, skъpa, nefзгъpitъ. [ἀ, ἀποδιδράσκω].

'Ана-ποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, amestekъ, frъmîntъ, алкътзîeskъ (maї kз scamъ de mînkare). "'Άρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ„. Skp:

'Ана-ποικίλλω, вiit: -ιλῶ, nestpiцezъ, înpodoвeskъ пе d' asзпra iaръшї, saъ prea înpodoвeskъ.

'Ανάποινος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -οίνως. зловozitъ fъp preцъ de peskзmпърare din poвie. [ἀ, ἄποινον].

'Αναπόκριτος (ὁ, ἡ), чел че n' a лзaї, saъ n' a dat pesпкnsъ. [ἀ, ἀποκρίνομαι].

'Αναπόλαυστος (ὁ, ἡ), чел че nз dovîndeшte (nз se взкъp de) чева; saъ чел че nз se dovîndeшte (nз se întpeвзinцeazъ). [ἀ, ἀπολαύω].

'Ана-πολεμέω, -ῶ, вiit: -ήσω. iaръшї mъ pesвoieskъ. [de вnde

'Αναπολέμησις, εως (ἡ), penoipe de pesвoiъ, saъ a doilea pesвoipe.

'Ана-πολεμόω -ῶ, вiit: -ῶσω, întъpîtъ iaръшї пе чinева ла pesвoiъ.

'Ана-πολέω -ῶ, вiit: -ήσω. întopkъ, ші înвîpteskъ (чеіе de sзs în жos, ші челe dinainte înaпoї ші чл:); postoголeskъ чева dandapateле. 2) pemestekъ mînkapea (ka вiteле), pзmerъ. 3) (fir:) = 'Αναπεμπάζω, înвîpteskъ, saъ adзkъ iaръшї чева în mintea mea, 'mї adзkъ a minte; meditezъ. [de вnde

'Αναπόλησις, εως (ἡ), лзкрareа лзї 'Αναπολέω (вezї вервзл). 2) (pet:) = 'Επανάληψις, saъ 'Επαναφορά. [ші

'Αναπολητικὸς, ἡ, ὸν, denpinsъ, saъ îndemînatikъ în лзкрareа лзї 'Αναπολέω (вezї вервзл). [ші

'Αναπολίζω, вiit: -ίσω, = 'Αναπολέω.

'Αναπολόγητος (ὁ, ἡ), чел че n'ape, saъ e неpriimitorъ de кзвinte de îndpentape, de desвinовъцipe; neeptatъ. 2) neокpotitъ, неапъratъ. [ἀ, ἀπολογέομαι].

'Αναπόλυτος (ὁ, ἡ), nesловozitъ, saъ de nesловozit; neeptatъ. [ἀ, ἀπολύομαι].

'Αναπομπὴ (ἡ), чea în sзs, saъ înaпoї tpimitepe; skoatepe, desгponape. [ші

'Αναπόμπιμος (ὁ, ἡ), чел че a dovindit, saъ mepitъ tpimitepe în sзs, saъ înaпoї, de întops înaпoї. [ші

'Αναπομπὸς (ὁ, ἡ), чел че tpimite, saъ пopneшte пе чinева în sзs, op înaпoї. [ἀναπέμπω].

'Αναπόνιπτος (ὁ, ἡ), nespълatъ, nekзpъцitъ, [ἀ, ἀπονίπτομαι].

'Ана-πορεύομαι, iit: -вεύσομαι. mъ dзkъ în sзs, mъ вpkъ.

'Αναπόσβεστος (ὁ, ἡ), nestinsъ, saъ de nestins, (adikъ кape nз se poate stinцe). [ἀ, ἀποσβέω].

'Αναπόσπαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, nesmзlsъ, nedesлinitъ, saъ nenзtзtъ a se smзлце, desлini. [ἀ, ἀποσπάομαι].

'Αναπόστατος (ὁ, ἡ), nedenъptatъ, nedesлinitъ; nepeволtatъ. [ἀ, ἀφίσταμαι].

'Αναπότευκτος (ὁ, ἡ), nз nenemepitъ, adikъ nemepitъ, dovinditъ. (doъ negaцiї de o potpivъ kз o afirmaцie) [ἀ, ne, ἀπὸ, ne, τυγχάνω]; (ші акт:) nemepitorъ, dovinditorъ.

'Αναποτνιασμὸς, (ὁ), sзsninъ adînkъ kз влesteme, ші ketape de Dзmnezeeskъ ажзtorъ ла nekazъ.

'Αναπότριπτος (ὁ, ἡ), ачела, de кape nз se poate skзtзpa, kзpъцi, saъ лепъda чinева. 2) neштepsъ ppin fpekape ші skзtзpape. [ἀ, ἀποτρίβομαι].

'Ανάπραξις, εως (ἡ), stъpзitoape черере, ші împlinipe de o datopie. [ἀναπράττω].

'Ανάπρασις, εως (ἡ), pevindepe, prekзпъцipe. [ἀναπιπράσκω].

'Ана-πράσσω (ττω), вiit: -πράξω. черъ kз sila, ші înnлinieskъ datopiї (daждiї ші чл:)

'Αναπράτης, ου (ὁ), pevînzъtorъ, prekзпецъ. [ἀναπιπράσκω].

'Ана-πресвεύω, вiit: -εύσω, tpimiцъ soлї, saъ mepгъ însзmї soлъ (ла локъ de maї 'пaлtъ nosiцie).

'Ана-πρήθω, вiit: -πρήσω = 'Αναπίμπρημι.

'Ανάπρισις, εως (ἡ), desпikape kз xepъstpъвл. [din

'Ανα-πρίω (ίζω), viit: -ίσω, херъstрѫiеsкѫ în лѫпгѫ, sпintекѫ кѫ херъstръѫл.

'Αναπτὰς, ἄσα, ἄν, nex: 2: ал partiv: ші

'Αναπτάσθαι, noet: nex: 2: ал inf: лѫї 'Ανίπταμαι.

'Ανα-πτερόω -ῶ, viit: ώσω, пѫіѫ, daѫ кѫіва apinї, ка съ sѫoape, înapinezѫ. 2) (fir:) daѫ кѫіва пъdежdi; inimezѫ, înкѫражezѫ; intъpitѫ. || (miж:) îmї deskizѫ, îmї întinzѫ apinеле; ші (fir:) тъ înapinezѫ, тъ înкѫражezѫ, тъ anpinzѫ, ші чл: (vezї ші 'Αναπτοέω, 'Αναρτάω, ші 'Ανασοβέω).

'Ανα-πτερυγίζω, viit: -ίσω, îmї deskizѫ, ші mішкѫ apinеле, ка съ sѫorѫ.

'Αναπτέσθαι, nex: 2: ал inf: лѫї 'Ανα-πέτομαι.

'Αναπτῆναι, nex: 2: ал inf: лѫї 'Ανίπταμαι.

'Ανάπτης, ου (ὁ), anpinzътorѫ, întъpitътorѫ de вражъ, tѫрѫѫpape, ші чл: [ἀνάπτω].

'Ανα-πτοέω-ῶ, ші noet: 'Αναπτοιέω, viit: -ήσω, înfрikошezѫ, sпepiѫ, (ші miж: saѫ nas:) тъ sпepiѫ (în пропр: ші fir:) "Ὥστε τὴν 'Ασίαν ἀναπτοηθῆναι πρὸς τὴν ἐλπίδα„. Пл: s'a sпepiat, a лѫat'o asѫпръ.

'Αναπτόμενος, η, ον, noet: miж: nex: 2: ал partч: лѫї 'Αναπέτομαι.

Ἄναπτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἅπτω, saѫ ἅπτομαι] neaцїgatѫ, ueanpinsѫ. 2) neanѫкatѫ, neatinsѫ.

'Ανάπτυκτος (ὁ, ἡ), deskisѫ, desfъшкpatѫ; (fir:) desлѫшitѫ, espлікatѫ, saѫ прiimitorѫ de espлікape, desлѫшipe. [ші

'Ανάπτυξις, εως (ἡ), desdoipe, deskidepe; (fir:) desлѫшipe, espлікape. [ἀναπτύσσω].

'Ανάπτυσις, εως (ἡ), skѫїnape în sѫs, saѫ asѫпръ. [ἀναπτύω].

'Ανα-πτύσσω, viit: -πτύξω, desdoieskѫ, deskizѫ. «'Αναπτύξαι τὸ βιβλίον». Ep: 2) (fir:) espлікѫ, desлѫшeskѫ. [de ѫnde

Ἀναπτυχὴ (ἡ), = 'Ανάπτυξις. [ші

'Ανάπτυχος (ὁ, ἡ), = 'Ανάπτυκτος.

'Ανα-πτύω, viit: -πτύσω, skѫiпѫ în sѫs, saѫ asѫпръ, skoцѫ flerme; (desnpe mape) skoцѫ, apѫnkѫ afaръ. "Κύματος ἀνέπτυεν ἄχνην„. Апл: (fir:) nesokoteskѫ, desnpецѫieskѫ. "Ὁ τὰς Ἡροφίλου διατομὰς ἀναπτύων„. Гал:

'Αν-άπτω, viit: ἀψω, sпînzѫpѫ, atîpnѫ de алѫ чева (dap npinv: npinosѫ în temплѫ). "Πολλὰ δ' ἀγάλματα ἀνῆψεν„. Od: Γ. (ші miж:) "'Ανήψατο χερσὶν ἐθείρας„. Апл: 2) (fir:) atpiвѫieskѫ, лiпeskѫ кѫіва чева (maї de mѫлe opї ръѫ). "'Εθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι„. Exp: "Πνεῦμα ἀνάπτειν». Apist: провл: a komѫпika miasmъ прiп pesѫїлape. "Εἰς ἑαυτὸν ἀνάπτειν τὴν αἰτίαν τῶν γενομένων„. Пл: "Μοναίσῃ τὴν χάριν ἀνάπτων„. Пл: (ші miж:) "Χάριν τοι ἀνάπτομαι„. Апл: 3) anpinzѫ (лѫmînape, fокѫ, ші ч.л:). ші 4) (fir:) aцїцѫ, zъdъръskѫ. "Τὸ κειμηθὲν πένθος ἀνάψαι πάλιν„. Xpis: || (miж:) atîpnѫ, legѫ, saѫ amѫ atîpnatѫ, legatѫ чева de sinemї "Γρᾶες ἀνημμέναι κόσκινα„. Апл: ші (fir:) "Τάρβος ἀνάψομαι„. Exp: (ші nas:) "Τί νύ τοι τόσα κήδε' ἀνῆπται;„ Апл:

'Ανάπτωσις, εως (ἡ), къdepe înapoї, saѫ кѫ faцa în sѫs. (pap, ші neanpов:) шedepe лa masъ; (fir:) deskѫpажape, nepoїtъ; (прiп вpm:) лепевiре; întîpziepe, saѫ amînape. [ἀναπίπτω].

'Ανα-πυνθάνομαι, viit: -πεύσομαι, penetѫ întpebъpiле (черчetezѫ кѫ stъpвiре); afлѫ кѫ îndestѫлape.

'Ανα-πυρόω -ῶ, viit: -ώσω, daѫ fокѫ, anpinzѫ; înfлъкъpezѫ.

'Ανα-πυρσεύω, viit: εύσω, înaлцѫ лѫminї de fокѫ (ка съ daѫ de штipe, saѫ съ se вazъ dpѫтѫл пе вskatѫ, op пе mape). 2) daѫ вioiчiвne, saѫ înвiopezѫ maї mѫлt o faцъ (maї кѫ sca ъъ pошѫл).

'Ανάπυστος (ὁ, ἡ), [ἀναπυνθάνομαι] кѫnoskѫtѫ, afлatѫ de тоцї. 2) (pap, ші noet:) neaвzitѫ.

'Ανα-πωλέω -ῶ, viit: -ήσω, pевînzѫ, saѫ прекѫпeskѫ. [de ѫnde

'Αναπώλημα (τὸ), pевînzape, прекѫпipe.

'Ανα-πωμάζω, viit: -άσω, skoцѫ donѫл, saѫ капакѫл, destѫпѫ.

'Ανάπωσις (τις) εως (ἡ), = Ἄμπωτις.

'Ανα-ραΐζω, viit: -ίσω, în локѫ de 'Αναρράΐζω.

'Αναραιρηκώς, ότος (υῖα, ός), Ion: saѫ At: în локѫ de 'Ανῃρηκώς, ipe: de кѫ: ал лѫї 'Αναιρέω.

'Αν-αράομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, apdikѫ блestemѫл, desблestemѫ.

'Ανάρβυλος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀρβύλα] deskѫлцѫ.

'Ανάργυρος (ὁ, ἡ), чел че n'ape, saѫ nѫ ia apцintѫ, adikъ banї. "Τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο ἀνάργυρος ὤν„. As: "'Ανάργυρος καὶ ἄχρυσος ἦν ἔτι ὁ Πύθιος„. At: [ἀ, ἄργυρος].

'Ανάρδευτος (ὁ, ἡ), nexdatѫ, neadъпatѫ. [ἀ, ἀρδεύω].

'Ανάρθμιος (ὁ, ἡ), = 'Ανάρσιος, nѫnotpiвitѫ, neînkeiatѫ.]ἀ, ἀρθμός].

'Αναρθρία (ἡ), лiпsъ de înkeietѫpї;

(прin врm:) atonie, слъбічіне. [din

'Αναρθρος (ό, ή), чел че п' аре (саŭ аре, dар пе-въzвіе din прічіna гръsimeї) інкеіетърї. 2) (fig:) славŭ, непътінчосŭ. 3) (Грат: кввîнтŭ) fъръ артіколе; саŭ (zічере) неînпърцîтъ în сілабе; (прin врm:) неартіколатŭ, адікъ пеînсемпъторŭ, неînцелесŭ. "Μυκᾶσθαι καὶ ἀφιέναι φωνάς τινας ἀνάρθρους. Пл: [ἀ, ἄρθρον].

'Αναριθμέω -ῶ, вііт: -ήσω, репъмърŭ; (ші fig:) репетŭ чева кв гîндъл, мъ маї зокотескŭ. 2) пъмърŭ îndърът. [ἀνά, ἀριθμός].

'Αναρίθμητος (ό, ή), непъмъратŭ, саŭ некопріпсŭ de пъмърŭ, несъпъсŭ ла зокотіре; (ші fig:) неînсемнатŭ; de непрецŭіт (каре пе інтръ îп пъмърŭ, саŭ рîндŭ) "'Αμήτωρ', ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινος„. Евр: 2) нештіторŭ de Аріtметікъ. [ἀ, ἀριθμέω].

'Αναρίθμος (ό, ή), = 'Αναρίθμητος, непърцінітŭ; (fig:) de німікŭ, de деспрецŭіт. 2) чел че зокотеште чева de німікŭ, ші 'л întребъінцеазъ некрецат, fъръ мілъ. "'Αναρίθμος θρήνων„. Sol: [ἀ, ἀριθμός].

'Αναριστάω -ῶ, вііт: -ήσω, сîнтŭ непрîнзітŭ, саŭ непрегъstatŭ. [ἀνάριστος]. [de вnde

'Αναρίστησις, εως (ή). = 'Αναριστία. [ші

'Αναρίστητος (ό, ή), = 'Ανάριστος. непрînzітŭ, непрегъstatŭ.

'Αναριστία (ή), непрînzіре, непрегъstаре. [din

'Ανάριστος (ό, ή), = 'Αναρίστητος. [ἀ, ἄριστον].

'Αναρίτης, ου (ό), = Νηρίτης, вnŭ fелŭ de мелкŭ de маре.

'Αναριτοτρόφος (ό, ή), поет: (прінч: інсълъ) хрънітоаре de мелчї 'Αναρίται. (вezї zічерea). [ἀναρίτης, τροφός].

"Αναρκτος (ό, ή), чел че п' аре (саŭ пе се съпъне ла) стъпînіторї, несъпъсŭ, неатîрнатŭ. [ἀ, ἄρχομαι].

'Αναρμόδιος (ό, ή), (ші adв:) -δίως = Ανάρμοστος.

'Αν-αρμόζω, вііт: -ώσω, ='Αρμόζω, потрівескŭ, înкеіŭ înпревънъ.

'Αναρμοστέω -ῶ, вііт: -ήσω, сîнтŭ непотрівітŭ, пе мъ înвоіескŭ. [ші

'Αναρμοστία (ή), непотрівітате, непропорціе, неînвоіре. [din

'Ανάρμοστος (ό, ή), (ші adв:) -μόστως, непотрівітŭ, непропорціонатŭ, поînвоітŭ; некъвіінчосŭ, fъръ кввîнтŭ, ші чл: (ἀ, ἁρμόζω].

'Αν-αρμόττω, Аt: = 'Αναρμόζω.

'Αναρπάγδην, adв: кв кіпŭ хръніторŭ, кв смълцере. [ші

'Αναρπαγὴ (ή), хрънірe кв смълцере. [din

'Αν-αρπάζω, вііт: -άσω, саŭ -άξω. хрънескŭ чева de о датъ ші іште, ші 'л іаŭ аsъпра mea. 2) тîръскŭ пе чінева ла жудікъторіе (ла осîндъ, саŭ екзілŭ); (прin врm:) îл іакŭ певъzътŭ, îл піерzŭ de о датъ деле іаца пъмînтълзї; (деспре четате) дърапънŭ, пъstiezŭ.

'Αναρπάξανδρος (ό, ή), поет: хръніторŭ de оамепї (епіт: ал Sîпreї). [ἀναρπάζω, ἀνὴρ,-δρός].

'Ανάρπαστος (ό, ή), хрънітŭ репеде, смълсŭ de о датъ îп sъs, fъкътŭ певъzътŭ, перітŭ деле іаца пъмînтълзї. (маї кв seamъ екзілатŭ, вezї ші 'Ανάσπαστος) [ἀναρπάζομαι].

'Ана-ῥαΐζω, вііт: -ίσω, мъ întремезŭ дзпе воалъ, мъ реînsъпътошezŭ.

'Ана-ῥάπτω, вііт: -άψω, рекосŭ, саŭ косŭ пе dasъпра, кîрпескŭ. [de вnde

'Αναῥάφη (ή), а doілea квзътъръ, саŭ пе dasъпра, кîрпіре; (іар парік: în херкц:) квзътъръ de sпînтекътъръ, саŭ de рапъ а плеопеї окізлзї de sъs (înпрот: de Καταῥάφη). [de вnde

'Αναῥαφικὸς, ὴ, ὸν, кввіінчосŭ, саŭ трезвіінчосŭ ла херврцікъ квзътъръ (вezї 'Αναῥάφη).

'Ана-ῥαψῳδέω -ῶ, вііт: -ήσω, кînтŭ, саŭ чіteскŭ верзърї кв глаŭ маре, ка рапsodiї. [ἀνὰ, ῥαψῳδός].

'Ана-ῥέπω, вііт: ῥέψω. мъ арdікŭ îп sъs (прінч: о парte а квмпенеї, кînd este маї вшоаръ de кît чеea-л-алтъ).

'Ана-ῥέω, вііт: -ρεύσω, квргŭ îп sъs, саŭ înапої; (прin врm: деспре ізвоаре) ізворъскŭ.

'Ανάῥῥηγμα (τὸ), парtea чea спартъ, саŭ рънтъ, кръпатъ (de пъмîнтŭ, de zидŭ ші чл:). [din

'Ана-ῥῥήγνυμι, вііт: -ῥήξω, sfîшіŭ (ші між:) мъ sfîшіŭ іште îп доъ; мъ deskizŭ; (прінч: деспре пъмîнтŭ, zидŭ ші чл:) кръпŭ de квірепврŭ; (de вnde fig:) скоцŭ, саŭ есŭ de о датъ, саŭ кв sromotŭ îп міжлокŭ; ізбвнескŭ, саŭ іаръшї мъ спаргŭ. "'Ελασίβροντ' ἀναῥῥηγνὺς ἔπη„. Apistf: "Πῦρ, (ὕδωρ, τὸ ἕλκος) ἀνεῥῥάγη„ (ші fig:) "Νεῖκος ἀναῥῥήξαντας„. Ткр: (ші між:) "'Ανεῥράγησαν αἱ κακίαι„. Пл: (вezї ші 'Εκρήγνυμι).

'Αναῤῥηθείς, εῖσα, ὲν, nas: nex: de nartч: a лsї 'Αναγορεύω.

'Αναῤῥημα (τὸ), = 'Αναῤῥησις, nestipe кs глasъ în nзвлікъ (проклатацie).

'Αναῤῥηξις, εως (ἡ), [ἀναῤῥήγνυμι], sfîшiepe (desnікape) în doч, шi чл:

'Αναῤῥησις, εως (ἡ), = 'Αναγόρευσις, nзвлікape, проклатape npin nestitopъ. (iap nartік:) лasдъ nзвлікъ. [ἀνὰ, ἔῤῥημαι = εἴρημαι].

'Αναῤῥινον (τὸ), [ἀνὰ, ῥὶς] sнъ гелъ de плantъ asemenea кs кardamaoa (se zice шi 'Αντίῤῥινον, шi Βουκράνιον, шi Λυχνὶς ἀγρία).

'Ана-ῤῥιπίζω, вiit: -ίσω, гакъ вîntъ кs апърътoape saъ тътъръ гокълї, шi'л anpinzъ; (fir:) demtentъ, întърîtъ, anpinzъ, zъdъръскъ. [de sнde

'Αναῤῥιπισμὸς (ὁ), anpindepe de гокъ npin гачepe de вîntъ; (fir:) întърîtape. (вezї 'Αναῤῥιπίζω).

'Ана-ῤῥιπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Ана-ῤῥίπτω, вiit: ρίψω, apзnкъ în sвs. "Κἂν ἀναῤῥίψῃς τι τῶν γεωδῶν, κάτω φέρεται„. Apist: 2) (fir: desnpe жъкъторїї de тавлъ) apзnкъ întp' sнъ порокъ, шi easъ sнde o eшi, pisчezъ. "Πᾶς ἀνεῤῥίφθω κύβος„. Пл: Τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναῤῥίψας κύβον„. Пл: "Μάχην ἀναῤῥίψαι„. Пл: "Τοσόν δε κίνδυνον ἀναῤῥιπτοῦμεν„. Твч: (шi nas:) "Ἅπαξ ἀναῤῥιφθέντος τοῦ κινδύνου„. Твч: (шi ел:) "Εἰς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναῤῥιπτεῖν„. Твч:

'Ана-ῤῥιχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mъ агъцъ, шi mъ sвiъ (ne копачiъ, saъ zidъ шi чл:). [de sнde

'Αναῤῥίχησις, εως (ἡ), агъцape, шi зркape în копачiъ, saъ ne zidъ, шi чл:

'Αναῤῥίψις, εως (ἡ), apзnкape, asвîrлipe în sвs; (fir:) piskape. [ἀναῤῥίπτω].

'Αναῤῥοια (ἡ), трацepea апелор mърiї în апої (лa noтoape). = Παλίῤῥοια. [ἀνάῤῥοος, ους].

'Ана-ῤῥοιбδέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Αναῤῥοφέω, înгiцъ sopвind кs sromotъ. (вezї шi 'Απορῥοιбδέω). [de sнde

'Αναῤῥοίβδησις, εως (ἡ), тape sopвipe, saъ pesopвipe.

'Ана-ῤῥоизέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ зркъ (isворъскъ în sвs) penede шi кs sromotъ.

'Αναῤῥοπία (ἡ), nopnipe, saъ întindepe snpe în sвs, saъ înaпої. [din

'Ανάῤῥοπος (ὁ, ἡ), nopnitъ, întinsъ snpe în sвs, saъ înaпої. [ἀνὰ, ῥοπή).

'Ана-ῤῥофέω (άω) -ῶ, вiit: -ήσω, sopвъ tape, saъ pesopвъ. [de sнde

'Αναῤῥόφησις, εως (ἡ), = 'Αναῤῥοίβδησις.

'Ана-ῤῥοχθέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: isвeskъ sндeва, шi iарътї mъ трагъ înaпої кs тape sromotъ (ка валзріле). [ἀνὰ, ῥόχθος].

'Ανάῤῥυσις, εως (ἡ), слoвozipe, isвъвipe. 2) жepтfîpe, saъ konsfînдipe a жepтfeї. (de sнde 3) a трeiлea zi a Апатзрiилор. [din

'Ана-ῤῥύω, [ἀνὰ, ῥύω, saъ ἐρύω], вiit: -ρύσω, (npinч:) întopkъ капзл вitеї supe înaпої, saъ în sвs, ка съ o înжзнгiъ; (de sнde) жepтfeskъ (maї кs seamъ ла чepeшtiї zeї). 2) скапъ, isвъвeskъ.

'Ана-ῤῥώνυμι, вiit: -ρώσω, peînnзterniчezъ diu вoалъ; (шi miж:) -υμαι. mъ peînтpemezъ, îmї pedoвîndeskъ nзтepiле.

'Ана-ῤῥώομαι, вiit: -ώσομαι, noet: mъ întopkъ penede înaпої, înaпoiezъ.

'Ανάῤῥωσις, εως (ἡ), peînnзterniчipe, peîntpemape. [ἀναῤῥώνυμι].

'Ανάρσιος, α saъ ос, ον, noet: (în цen:) = 'Ανάρμοστος, nenotpівitъ, neînвoitъ; (de sнde omъ) връжташъ, dзшmanъ; (лзкръ) înnpotівitopъ; neплъкзтъ; вътъмторъ; nedpentъ, nекзвiinчosъ. [ἀ, ἄρω].

'Αν-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω. atîpnъ чева de sвs, saъ snînzзpъ dasзnpa алтзіа. "Ἀνήρτησεν ἑαυτὸν βρόχῳ. Epod: (шi miж:) "Ἀνηρτημένος τοῦ ἅρματος„. Filosip: (шi fir:) "Πάντων πρὸς αὐτὸν ἀνηρτημένων ταῖς ὄψεσι„. Пл: 2) (maї oвiч: fir:) гакъ a se atîpna чева кs totзл de алтзл, înkinъ кs totзл алтзіа. "Δήμῳ μὴ πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος„. Евр: "Εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτοὺς„. Dm: (шi miж: saъ nas:) "Ἐκ τοῦ ἐμοῦ νεύματος ἀνηρτημένος„. Лзч: "Εἰς τὸ θεῖον ἀνηρτῆσθαι ταῖς ἐλπίσι„. Пл: 3) цiъ ne чinева întemeiatъ ne nъdeжdї, saъ inкзражezъ ne чinева (npin nъdeжdї) a întrepinde чева. "Ἐπιστολὴν ἔχων ἐλπίσιν ἀναρτῶσαν αὐτούς„. Прок: (шi miж: saъ nas:) "'Αναρτωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων„. Dm: "'Ανήρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι„. Ep: "'Αναρτημένου σεῦ χρηστὰ ἔργα ποιέειν„. Ep: 4) (miж:) atparъ ne чinева în гaвopзл meъ, îl лipeskъ de sinemї, 'mi 'л însзшeskъ кs totзл. "'Ανήρτητο τοὺς Τρῶας τῷ λόγῳ„. Filstp: "Τοσαῦτα φῦλα ἀνηρτήσατο„. Ksen: (вezї шi 'Ανάπτω, шi 'Ανα-πτερόω). [de sнde

'Ανάρτησις, εως (ἡ), atîpnape de чева; (fir:) atpaцepe de dparostea кзіва, familiape, шi чл: [шi

'Αναρτητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ a цine

atîrnată ne ціпева кв пъdежdî, saă a atraце faворвл квîва, ші чл: (bezî Ἀναρτάω).

Ἀνάρτιος (ὁ, ἡ), (прînч: нвтърă) fъръ soцă. [ἀ, ἄρτιος кв soцă].

Ἀνάρτυτος (ὁ, ἡ), (mînкаре) neгътitъ кв mipoase, ші чл:; nerata. [ἀ, ἀρτύομαι].

Ἀναρυστὴρ (ὁ), basă, кв каре se skoate вînă, ші чл: [din

Ἀν-αρύττω, ші Ἀν-αρύω (maĭ обіч: між: -ομαι), biit: -αρύσω, skoцă апъ (din нацă), вînă (din вste), ші чл:

Ἀν-αρχαΐζω, biit: -ίσω, faкă чева iаръшĭ векіă, antikă.

Ἀναρχία (ἡ), anarxie, лînsъ de гзвернă, saă de stъпînipe. "Τὴν ἀναρχίαν ἐξαιρετέον ἐκ παντὸς τοῦ βίου„. Плт: [din

Ἄναρχος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άρχως, чел fъръ îпчепвтă. "Ὁ θεὸς μόνος ἄναρχος„. Тлц: 2) nesвпвsă ла stъпînipe, saă stъпînitoră. "Μηδέποτε ἄναρχον μηδένα εἶναι„. Плт: [ἀ, ἀρχή].

Ἀναρχοφωτόμυστος (ὁ, ἡ), noet: (Тлц:) iniцiată în mistepiile, saă taineле лвmineĭ челіĭ fъръ îпчепвтă. [ἄναρχος, φῶς, μυστός].

Ἀνα-σαλεύω, biit: -εύσω, легъпă, клетină des, saă вnpe în sвs.

Ἀνα-σειράζω, biit: -άσω, tpaгă înaпoĭ, saă onpeskă чева прin лапцă, saă fвnie, fpiă, ші чл: "Ἅψ ἀνασειράζοντες (τὴν ναῦν), ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν„. Апл: (ші fir:) "Θεῶν σέ τις ἀνασειράζει καὶ παρακόπτει φρένας. Евр: (bezî ші Ἀναχαιτίζω). [de вnde

Ἀνασειρασμὸς (ὁ), tpaцepe înaпoĭ; onpipe; цinepe în fpiă.

Ἀνασεισίφαλλος (ὁ, ἡ), [ἀνασείω, φαλλὸς] клетinъtopă de φαλλός (bezî zivepea), enit: ал кврвелор ші вакапцілор.

Ἀνάσεισμα (τὸ), ші

Ἀνασεισμὸς (ὁ), клетinъtвръ, srвdiitвръ. [din

Ἀνα-σείω, biit: -σείσω, клетină, srвdвiă, skвtвpă în sвs ші în жos; (прin врm:) desdoieskă, desfъшврă, desfakă. "Ἱμάτια καὶ στρώματα ἀνασεῖσαι καὶ συνθεῖναι». Ksen: "Ἀνασείσας τὰ ἱστία„. Fлstp: 2) (fir:) amestekă, zъdъръskă (în вражвъ ші чл:), saă amepinцă, înfpikошeză (ка чел че apdikъ ші клетinъ вцвл, ші чл:) "Ἀνασείει τὸν λαὸν„. Skp: (bezî ші Διασείω).

Ἀν-ασελγαίνω, biit: -ανῶ, ші -ήσω, mъ noptă nepвшinat de faцъ; sвnъpă, batжokopeskă, nevinsteskă ne ціпева обръznivешte.

Ἀνα-σεύω, (fъръ biit:) noet: asвîpлă, înnгnră чева penede în sвs.

Ἀνα-σηκόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ἀντισηκόω, adвкă. (прinч: квmпenele) în екіліврă, saă deonotpivъ валанцare.

Ἀν-ασθμαίνω, biit: -ανῶ, pesвfлă греă ші des.

Ἀνασιλλοκομάω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, amă нървл apdikată. [ἀνάσιλλος, κόμη].

Ἀνάσιλλος (ὁ, ἡ), чел кв първл чел dinainte ал капвлвї apdikată în крештетă, saă nenientъnată; (прin врm:) крецă, ші selвatikă (преквш este ал левлвї, bezî Apist:).

Ἀνα-σιμαίνομαι, biit; ανοῦμαι, = Ἀνασιμόω. [din

Ἀνάσιμος (ὁ, ἡ), чел кв пасвл кîрnă, ші apdikată în sвs. "Ἀνάσιμα τὰ πλοῖα ποιοῦνται». Apist: (bezî ші Ἀνάστειρος). [de вnde

Ἀνα-σιμόω -ῶ, biit: -ώσω, îmî apdikă пасвл în sвs (ка вiteле, kînd miposъ чева).

Ἀνα-σκαίρω, biit: -αρῶ, = Ἀνασκιρτάω.

Ἀνα-σκαλεύω, biit: -εύσω, кавtă ші skoцă, pîkîiă, amestekă (fokвл ші чл:); (de вnde fir:) = Ἀναζωπυρῶ.

Ἀνα-σκάπτω, biit: -σκάψω, desгponă, despъdъчineză; (de вnde) sвpnă, прънъdeskă.

Ἀνα-σκέπτομαι, biit; -σκέψομαι, mъ pekinzвieskă pevepvetînd кв лвare aminte лвкрвл, че amă kinzвit o datъ.

Ἀνα-σκευάζω, biit; άσω, (innpot: de Κατασκευάζω, adikъ) stpînгă, ші apdikă moвîлеле, ка съ ле transnopтă; (прin врm:) stpътвтă. "Τὴν ἀγορὰν εἴσω ἀνεσκεύασαν„. Ksen: (ші nas: saă miж:) "Τῶν δὲ πολεμίων εἰς βαθεῖς καὶ ὑλώδεις αὐλῶνας ἀνασκευασαμένων„. Плт: "Ὁ στόλος εὐτάκτως κατεσκευάζετο, καὶ πάλιν ἀνεσκευάζετο„. Плт: 2) apdikă din miжлокă, stinгă, stpikă, despъdъчineză, desfiinцeză; (pet:) = ἀναιρῶ, pefвteză (anepeseskă). ""Τὴν νόσον ("Σύριγγας, "Ἕλκη) ἀνασκευάζειν.„ Dskp: (iap maĭ napt: desnpe вankiepî). Ἀνασκευάζειν τὴν τράπεζαν„. Dm: = Χρεωκοπεῖν, a eші falită. 3) (pap) konstpвkteză de ал doiлea, peклъdeskă, pezideskă. (Stp:). [de вnde

Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă a stpътвta moвіле, вnenle, ші чл:; a stpika, a desfiinца; saă (din npot:) a prefaче, a peклъdi; a dpeце, a îndpenta. "Ἀνασκευαστικὸν τῆς ἀμβλυωπίας„. Dskp:

'Ανασκευὴ (ἡ), apdikape, saă tpansnop-tape de mobile, saă ouitъшeшtĭ bagaже; stpъmstape. 2) stpikъчiune, pestopnape; (ші pet:) = 'Αναίρεσις, petstaцie. 3) (pap) pekonstpяkцie, npetъчepe, pekлъdipe.

'Ανασκησία (ἡ), neeksepsape, nedenpin-depe. [ші

'Ανάσκητος (ὁ, ἡ), neeksepsatĭ, nede-npinsĭ. [ἀ, ἀσκέω]. [de яnde

'Ανασκήτως, adв: ĭъpъ eksepsape, ĭъ-pъ denpindepe.

'Ανα-σκίδνημι, = 'Ανασκεδάννυμι.

'Ανα-σκινδυλεύω, вiit: -εύσω, = 'Ανασκο-λοπίζω.

'Ανα-σκιρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, saлtĭ în sвs, saă înanoĭ; sъpă de вякpie.

'Ανα-σκολοπίζω, вiit: -ίσω, nвiĭ în цeaпъ. [de яnde

'Ανασκολόπισις, εως (ἡ), [ші

'Ανασκολοπισμὸς (ὁ), nяnepe în цeaпъ.

'Ανα-σκοπέω-ῶ, вiit: -ήσω, = 'Ανασκέ-πτομαι. «Εἴ τις τὰ προγεγενημένα ἀνασκοποίη, πῶς ἀποβέβηκε». Ksen: [din

'Ανασκοπὴ (ἡ), penetatъ, ші skямпъ въ-rape de seamъ (teopie, meditaцie, чep-чetape). [ἀνὰ, σκοπή].

'Ανα-σμύχω, вiit: -σμύξω, apzĭ ші пръ-пъdeskĭ чева kîte nяцinĭ.

'Ανα-σοβέω, -ῶ, вiit: -ήσω, snepiĭ, (ші npin spm:) faкĭ пе чinева a fяцi. «Θη-ρευτὴς, εἰ ἀνασοβεῖ θηρεύων, δυσαλωτοτέραν τὴν ἄγραν ποιεῖ». Плт: 2) înтъpîtĭ, zъdъpъskĭ. «Τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀνεσόβησαν ἔριν». Sвid: (de яnde) «'Ανασεσοβημένος τὴν κόμην». Лвч: kĭ пъpьл apdikatĭ în sвs (bezĭ ші 'Ανάσιλλος). [de яnde

'Ανασόβησις, εως (ἡ), fягъpipe, ronipe (npin snaĭmъ).

'Ανα-σπαράσσω (ττω), вiit: -άξω, pяnĭ, sfîшiĭ tape; (яne-opi) tpapĭ în sвs; smялгĭ, despъdъчinezĭ = 'Ανασπάω.

'Ανάσπασις, εως (ἡ), smялцepe; despъ-dъчinape. [ші

'Ανασπαστήριος (ὁ, ἡ), (miжлокĭ) sъвip-шitopĭ de smялпepe. [ші

'Ανάσπαστος (ὁ, ἡ), smялsĭ în sвs; des-pъdъчinatĭ, ші чл: (npin spm: 2) eksi-latĭ maĭ în пъяntpя, ші maĭ denapie. (bezĭ ші 'Ανάρπαστος). [ші

'Ανασπαστὸς (ὁ, ἡ), de smялs, de-tpas în sвs. (de яnde) «'Ανασπαστὸς πύλη». Sof: яшъ, oвлonĭ, чe se tpaцe în sвs, ші se лasъ în жos. (ші sввst:) 'Ανασπα-στοὶ (se înц: ἱμάντες), кярелеле înkълцъ-mintелор, ші чл: [din

'Ανα-σπάω -ῶ, вiit: -άσω, (în цen:) tpapĭ, smялгĭ, skoцĭ în sвs, despъdъчi-nezĭ. «'Ανασπάσας δὲ (se inц: τὰς νῆας) ἀπίκετο εἰς τὴν Θήρην». Ep: «Ἐπεὰν ἀνα-σπάσωσι τὴν βύβλον ἐκ τῶν ἑλέων» Ep: «'Ανασπᾷ τὴν ἀτμίδα». Пахs: (ші în ne-piĭp:) «Λόγους ἀνασπᾶν». Sof: însemneazъ, a вorbi кя глasĭ mape. 2) tpapĭ, tîpъskĭ înanoĭ. «Τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν». Api-stĭ: (mi miж:) «Ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπά-σατο». Iл: N. 3) apdikĭ, stpînrĭ în sвs. «Λαῖφος ἀνασπᾶν». Аплп: 'Ανασπᾶν τὸ πρό-σωπον (τὸ μέτωπον, τὰς ὀφρῦς)». a înkpeцi обpazял, ші чл: (ші nas: saă miж:) «'Ω-μοπλάται ἀνεσπασμένοι». Apistĭ: 4) isro-neskĭ, fягъpeskĭ пе чinева (bezĭ 'Ανά-σπαστος). «Ὡς ἀνασπάσοντας αὐτοὺς ἤδη τοὺς 'Αθηναίους». Iskp:

'Ανα-σπογγίζω, вiit: -ίσω, штepгĭ вine, sвìntĭ ka kĭ вxpeteле.

"Ανασσα, ης (ἡ), fem: ал лвĭ "Αναξ, îm-пъръteasъ, npinцeasъ. 2) doamnъ, stъ-пînъ, ші чл:

'Ανασείασκε, noet: în локĭ de 'Ανέσειε, 3: sinr: neps: a прел: лвĭ 'Ανασείω.

'Ανάσσατος (ὁ, ά), Dop: în локĭ de 'Α-νήσσητος.

'Ανάσσυτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀνασσεύω] nop-nitĭ, mîшkatĭ în sвs, saă înanoĭ.

'Ανάσσω [ἄνω, ἀνύω], вiit: ἀνάξω, (nex: ἤ [ші noet: ἄ]ναξα). (în цen:) stъпîneskĭ, гзверnezĭ, îпmъръцeskĭ. (oвiч: kĭ dat:) «Τρώεσσιν ἀνάξειν». Iл: Y. «Κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι». Od: A. (saă kĭ цen:) «Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις». Iл: A. (ші kĭ npen:) «Ἐν («Μετ') ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.» Es: (ші miж:) «Τρὶς γάρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀν-δρῶν». Od: T: (ші nas:) «'Ανάσσονται ἐμοὶ». Od: D. «Παρ' ὅτῳ τὸ Διὸς σκῆπτρον ἀνάσ-σεται». Sof: în локĭ de ἀνακτορικῶς κατέ-χεται, adikъ îmпъръtemte se цine.

'Ανάσσω (ττω), вiit: ἄξω, At: în локĭ de 'Αναΐσσω.

'Ανάστα, în локĭ de 'Ανάοτηθι, 2: neps: a nex: 2: de поряпч: ал лвĭ 'Ανίσταμαι. [de яnde

'Αναστaδὸν, adв: stînd skялatĭ dpent în niчoape.

'Ανα-σταλάω, -ω вiit: -άσω, noet: faкĭ a пika.

'Αναστaλτικὸς ἡ, ὸν, пятinчosĭ a stpînцe, a onpi, ші чл: ; (med:) înkяitopĭ. [ἀνα-στέλλω].

'Ανα-σταλύζω, вiit: -ύξω, noet: върsĭ

пікъцарї de лъкрътї кнсле neste алтеле, непрекърmate.

'Αναστὰς, άντος (ᾶσα, άν), nex: 2: ал парцч: лві 'Ανίσταμαι.

'Αναστὰς, άδος (ἡ), noet: = Παστάς.

'Αναστάσιμος (ὁ, ἡ), (Бisep:) кавііпчosъ înвіерїї, ал înвіерїї. [din

'Ανάστασις, εως (ἡ), (în цen:) скъларе în sвs de omъ, ші чл: mezînd, saъ dopmind, saъ волind, saъ ашezatъ ла nîndъ. (iap пapt: 2) înвіepe de moptъ. 3) =Μετανάστευσις, stpътвtape din патpie în пътînтъ stpeinъ. «'Εβουλεύοντο περὶ ἀναστάσεως τῆς 'Ιωνίης, καὶ ὅπου χρεὼν εἴη τῆς 'Ελλάδος κατοικίσαι». Ep: 4)='Επανάστασις, революцie (bezî вервл). 5) (акt:) ='Αναστάτωσις. «'Αλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος». Dm: 6) (desupe neînsвf:) înълцape, apdikape (de zidъ, ші чл:) 7) ашezape, saъ peашezape (de statвъ, ші ч.л:). [ші

'Αναστατὴρ (ὁ), noet: ='Αναστάτης. [ἀνίσταμαι]. [de вnde

'Αναστατήριος, α, ον, (прinч: жертїъ) съвîршitъ пentpъ скълареа din воалъ, saъ însъпъtowipea кăїва.

'Αναστάτης, ου (ὁ), пръпъditopъ, saъ пвstiitopъ de вnъ локъ, ші чл:. [ші

'Αναστατικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв: -ικῶς = 'Αναστάσιμος. 2) революtьtopъ. [ші

'Ανάστατος (ὁ, ἡ), (omъ) stpътвtatъ, isronitъ din патpia sa; (opamъ) pisinitъ, пръпъditъ, пвstiitъ. || (sвs:) 'Ανάστατοι (οἱ), вnъ felъ de пîїnї în Atena (вine dosnite ші вmflate). [ἀνίσταμαι]. [de вnde

'Αναστατόω -ῶ, biit: -ώσω (maї поъ), roneskъ пе чinева, îlsileskъ a se stpътвta din пътînтвл съъ. 2) întъpîtъ supe revoltape. 2) пръпъdeskъ, pisineskъ, пвstiezъ. [de вnde

'Αναστάτωσις, εως (ἡ), stpътвtape, isronipe; pisinipe, пвstiipe.

'Ανα-σταυρόω -ῶ, biit: -ώσω, пвiъ în цeапъ. «Τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἀνεσταύρωσε». Ksen: 2) pъstirneskъ, întinzъ пе кpвче. «'Ανασταυροῦντες τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ». [de вnde

'Ανασταύρωσις, εως (ἡ), пвnepe în цeапъ; 2) pъstirnipe.

'Ανα-σταχυόμαι -οῦμαι, bii:: -ώσομαι, noet:, ші

'Ανα-σταχύω, biit: -ύσω, noet: pesъpъ, ші kpeskъ ka snikвл. 2) daъ snikъ (desupe grîъ), saъ lakъ sniче.

'Ανα-στεγνόω -ῶ, biit: -ώσω, вsвkъ, sвînтъ; (ші în med:) stpînrъ, înkвiъ кв totвл; pexвsвkъ.

'Ανα-στείβω, biit: -στείψω, калкъ de totъ, saъ iapъшї (bezî simпл:).

'Ανάστειος (ὁ, ἡ) непolitivitъ, нечівілiтъ, grosolanъ. [ἀ, ἄστυ].

'Ανάστειρος (ὁ, ἡ), (яpinч: корабіе) каре аре мвkea de desвbt (карена) apdikatъ în пartea првеї. (bezî 'Ανάσιμος). [ἀνὰ, στεῖρα].

'Ανα-στείχω, biit: -στείξω, noet: вмблв în sвs, saъ înanoї, adikъ мъ sвіъ, saъ înanoiezъ.

'Ανα-στέλλω, biit: -στελῶ. stpînrъ, sвmецъ, apdikъ în sвs. «Τὴν αὐλαίαν ἀνέστελλον». Пл: «'Επλέομεν ἀναστείλαντες κατὰ ῆμισυ τὰ ἱστία. Плd: (ші fir:) «'Αναστέλλουσα ὀπωπάς». Enigp; (ші miж: saъ nas:) «'Ανεσταλμένῳ τῷ χιτῶνι καθήμενος οὐκ εὐπρεπῶς». Пл: (ші în ел:) «'Ανεσταλμένος προσουρεῖ». Пл: (bezî ші 'Ανασύρω). 2) tpimiцъ înanoї; onpeskъ în локъ. «Οἱ δὲ δράκοντες ἀνέστελλον ἑαυτούς». Ел: (ші miж: saъ nas:) «Τοξευόμενοι δὲ ἀνεστέλλοντο». Tвч: (ші fir:) «'Αναστέλλεσθαι τροφήν». Ел: a'шї îmпвцina mînkapea.

'Ανα-στενάζω, biit: -άξω, ші

'Ανα-στεναχίζω, biit: -ίσω, noet:, ші

'Ανα-στενάχω, biit: -άξω, noet:, ші

'Αναστένω, (fъpъ biit:) ofiezъ, sвsnînъ din fвndвл inimeї; (прin întind:) плînrъ, мъ вочeskъ.

'Ανάστερος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Αναστρος, чел fъpъ steле. [ἀ, ἀστήρ].

'Ανα-στεφανόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

'Ανα-στέφω, biit: -στέψω, înkвnвnъ, пвiъ чева înпрежар ка квnвnъ. «Ἡ εἰρεσιώνη κλάδος ἐστιν ἐλαίας ἐρίῳ ἀνεστεμμένος». Пл:

'Ανα-στηλόω -ῶ, biit: -ώσω, ашezъ чева ка (saъ пе) колоапъ, ка съ se вazъ supe advчepe aминte. [de вnde

'Αναστήλωσις, εως (ἡ), ашezape пе (saъ în felъ de) колоапъ.

'Ανάστημα (τὸ), o пapte de пътînтъ înълцatъ, saъ маї 'nalтъ. 2) 'nълцimea, statвл трвпвлвї, (Tвpч:) воіъ (nx пвmaї de omъ, чі ші de плantъ). «Τὸ δὲ ἀνάστημα τῆς χαμαίδρυος οἷον στιθαμιαῖον». Tîp: 3) (fir:) мърецie, mape simцimînтъ. [ἀνίσταμαι].

'Ανα-στηρίζω, biit: -ίξω, = 'Αναστηλόω, ашezъ чева dpentъ în sвs, înalцъ supe цinepe de minte.

'Ανα-στησείω, (fъpъ biit:) воіъ, dopeskъ съ apdikъ, съ înalцъ чева ка кnъ monвmînтъ.

'Ана-στίζω, вііт: -στίξω, însemnezъ чева пе deasъnpa къ пънтърї, ор înnъnsътърї, saъ къ fierъ apsъ.

'Ана-στοιβάζω, вііт: -άσω, (noъ) înninfind înanoї гръmъdeskъ чева.

'Ана-στοιχειόω -ῶ, вііт: -ώσω, peformezъ чева din (saъ analiseskъ întр') ачелашї елеминте, din каре este компъsъ; penoieskъ, прefакъ. [de вnde

'Αναστοιχείωσις, εως (ή), = 'Ανάπλασις. 2) = Διάλυσις.

'Αναστολὴ (ή), strînгere, sъmetere, mi apdikare în sъs. [ἀναστέλλω].

'Ана-στομόω -ῶ, вііт: -ώσω, deskizъ, лърgeskъ гъра; destъnъ, deшeptъ (шanдъ ші чл:); (ші fir:) întърîtъ (noşta). 2) (miж: saъ nas desupe pîarї) mъ въrsъ; (desupe вine) mъ вneskъ. 3) stpimtezъ în felъ de гъръ, formezъ гъръ. [de вnde

'Αναστόμωσις, εως (ή), deskidere de гъръ, (ші fir:) de noştъ, ші чл: (vezї вervъл). [ші

'Αναστομωτήριος (ό, ή), ші

'Αναστομωτικὸς, ὴ, ὸν, folositorъ, koнtрivъitorъ лa destъnape; (ші med:) întърîtъtorъ de noştъ.

'Ана-στοναχέω -ῶ, вііт: -ήσω, ші

'Ана-στοναχίζω, вііт: -ίσω, noet: în локъ de 'Αναστενάζω, oftezъ din adînkъ.

'Αναστράγαλος (ό, ή), чел fъръ аршіче ла глezne. [ἀ, ἀστράγαλος].

'Ана-στρατεύομαι, вііт: -εύσομαι, mъ fakъ iaръmї ostaшъ; mъ omteskъ de ал doiлea.

'Αναστρατοπεδεία (ή), apdikape, saъ strъmътape de табъръ. [din

'Ана-στρατοπεδεύω, вііт: -εύσω, apdikъ ші strъmътъ табъра. (vezї ші ἀποστρατοπεδεύω).

'Ана-στρέφω, вііт: -στρέψω, întorkъ чева dandapateле (adikъ sъsвл în жos, чел dinъвntръ afaръ, ші чел dinainte înanoї); pestopnъ; (ші fir:) dърапънъ, stpikъ, прънъdeskъ. «Δίφρους δ' ἀναστρέψειαν, κατὰ δ' αὐτοὶ ἐν κονίῃσι πέσοιεν». Il: Ф. (ші nas:) «Τὴν πόαν ἀναστρεφομένην κόπρον τῇ γῇ παρέχειν». Ksen: «'Ανεστράφθαι τὰς πολιτείας, καταλελύσθαι τοὺς νόμους». Iskp: 2) fakъ чева a se întoarче; a se trage înanoї. «Τοὺς στρατιώτας τοὺς ἡμετέρους ἀνέστρεψαν οἱ Θηβαῖοι». Esx: «Καῖσαρ ὑπαντιάζων ἐπειρᾶτο ἀναστρέψαι τοὺς φεύγοντας». Пл: (ші fir:) «Πάλιν τοίνυν τὸν λόγον ἀναστρέψωμεν». Пл: съ репетъш. 3) (nestp: saъ ел:) mъ întorkъ înanoї, saъ dandapateле. «'Απὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας». Лвч: «Οἱ δὲ βάδην ἀποχωροῦντες, ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐλαύνοντας, ἀνέστρεψαν». Ksen: «Κἀνταῦθα ὁμοίως ἀναστρέφει τό πρᾶγμα». Epiщ: (de вnde) «Ποίημα ἀναστρέφον». поетъ че se поate viti ші dandъpateле=Καρκινικόν. (ші nas:) «'Εμοὶ τοῦτο ἀνέστραπται.» Ksen: îmї este înпротivъ. «Τὸ διδόμενον ἐπ' αἰσχρᾷ αἰτίᾳ οὐκ ἀναστρέφεται». Hand: nъ se întoarче (nъ se dъ, saъ nъ se ia) înanoї. 4) (miж:) петрекъ, mъ aflъ stървind întр' вnъ локъ; mъ îndeletniceskъ ла чева; тръieskъ, mъ поptъ aша, saъ altmintрелea. «'Αλλά τιν' ἄλλην γαῖαν ἀναστρέφομαι». Od. N. «'Επὶ τῆς ἀγορᾶς («Περὶ τὰ γυμνάσια «'Εν τῷ φανερῷ, «'Εν ὀφθαλμοῖς) ἀναστρέφεσθαι». Ksen: ші Пл: «Οτι αὐτὸς μέν ἐν μέσαις εὐφροσύναις ἀναστρέφοιτο». Ksen: «Οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ ἀνσστρεφόμενοι». Ksen: «'Ανεστράφθαι περὶ τοῦτο δοκοῦσι». Dskp: (vezї ші 'Αντιστρέφω, ші 'Αποστρέφω).

'Αναστρολόγητος (ό, ή), пекъnoskътorъ de astpoлoцie. [ἀ, ἀστρολογέω].

"Αναστρος (ό, ή), чел fъръ steле. [ἀ, ἄστρον].

'Αναστροφάδην, adв:='Αναστρόφως, dandapateле. [din

'Αναστροφὴ (ή), pestopnape. (de вnde 2) (în Гram:) пънere înversъ a zivepiлor; (ші прin вpm:) mътapea topълъї. (vezї ші 'Αντιστροφή). 3) întoarчere înapoї. «Διώκειν, καὶ μηκέτι δοῦναι αὐτοῖς ἀναστροφήν». Ksen: 4) петречere stърvitoape întр' вnъ локъ, ші кіар локъл ачела. «Κωρυκὶς πέτρα, δαιμόνων ἀναστροφή». Esx: 5) пъртape. «Τὴν ἀναστροφὴν ἡμῶν ἔχοντες καλήν». Skp· 6) окъпацie, mesepie. 7) amînape, întîpziepe. [ші

'Ανάστροφος (ό, ή), pestopnatъ, întopsъ dandapateле. [ἀναστρέφω]. [de вnde

'Αναστρόφως, adв: dandapeteле, pestopnat. [ші

'Ана-στρωφάω -ῶ, вііт: -ήσω, noet: sъveskъ, înвîrteskъ din toate пърціле.

'Ана-στυφελίζω, вііт: -ίσω, noet: тървъръ, amestekъ.

'Ана-στύφω, вііт: -στύψω, mъ nosomoръskъ

'Ана-στύω, вії: -στύσω = Στύω.

'Ανασύνταξις, εως (ή), pevizape ші modifikape a trівvtaції (strîngerїї dъждiлор). [din

'Ана-συντάσσω, (ττω), вііт: -τάξω. pevizezъ stъріле оръшапілор, ші пропорцionat întokmeskъ dъждiле.

'Ανάσυρμα (τὸ), op че s' a tras în sъs,

ши (прin врm:) s' a кънoскът въzîndзse de faцъ. [din

'Ана-сýρω, вiit: -συρῶ, трarъ în sвs, sвmeцъ (хaineле); fir: арътъ, въdeskъ. ‖ (miж:) ἀνασύρομαι (se înц: ἱμάτια ши чл:), îmî sвmeцъ хaîneле, îmî apdikъ поaлеле; (de вnde) 'Ανασεσυρμένος, η, ον, nepвminatъ, desfъкътъ (fъръ овrazъ).

'Ана-σφαδάζω, вiit: -άσω, asвîrlъ din пiчoape în sвs, daъ кв пiчoареле; mъвatъ (de dвpepe, de пекazъ, ши чл:).

'Ана-σφάλλω, вiit: -σφαλῶ, apdikъ însвs пе чел къzвtъ. 2) (maî oвiч: miж:) mъ skолъ. mъ întpeimezъ din вoалъ, mъ însъпъtошezъ. 3) (pap) kazъ de ал doилea, saъ înanoî, op dintp' алтъ пapte.

'Ана-σφραγίζω, вiit: -ίσω, desпeчetлвieskъ.

'Ανασχέθω, поet: în локъ de ἀνέχω. [ши

'Ανάσχεσις, εως (ἡ), = 'Ανοχή, ръвdape. 2) onpipe, цinepe. 3) = 'Ανατολή. pesъpipe. [ши

'Ανασχετὸς, ὴ, ὸν, = 'Ανεκτὸς, de sвfepit. [ши

'Ανασχήσω, în локъ de 'Ανέξω. вiit: ал лвî 'Ανέχω. [ἀνὰ, σχέω].

'Ана-σχίζω, вiit: -ίσω, sfîmiъ d'a лвпгвл (de sвs пînъ жos) sfimiъ de totъ.

'Ана-σχινδυλεύω, вiit: -εύσω, = 'Ανασχινδυλεύω.

'Ана-σώζω, вiit: -σώσω, skanъ, ши pekîштirъ лвkpв nepdвtъ, îl pedoвîndeskъ, ши 'л adвцъ înanoî întperъ, nevîntkitъ. 2) (fir:) îmî peadвkъ aminte. 3) = Διασώζω, пъstpezъ.

'Ана-τανύω, вiit: -ύσω, поet: în локъ de 'Ανατείνω.

'Ана-ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, amestekъ, пвiъ în nepîndвialъ, pestopnъ кв sвsвл în жos, tхpввръ de totъ.

'Ανάτασις, εως (ἡ), întindepe a шîinелор în sвs; (de вnde fir:) înълцare de minte ши чл:; пвptape гpea ши amepinцътoape, mîndpie. [ἀνατείνω].

'Ана-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, пвiъ лa pîndвialъ, înшirъ, întokшeskъ. «'Επειδή περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν». Skp: 2) (miж: fir:) pевizezъ, înвîpteskъ în minтea mea, pemeditezъ кîte вna вna.

'Ανατατικὸς, ὴ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, potpivitъ, disпвsъ ла întîndepe a mîinелор în sвs; amepinцътopъ, stpaшnikъ; înцелептъ (întinsъ, saъ 'пълтъ ла minte, ши чл:) [ἀνατείνω].

'Ανατεὶ, adв: поet: [ἀ, ἄτη] fъръ вътъmape, saъ пагввъ, nenedensit.

'Ана-τείνω, вiit: -τενῶ, întinzъ, apdikъ чева; (ши fir:) anpinzъ, înaлцъ mintea квiва. 2) (miж:) amepinцъ, (apdikind mînъ, saъ apmъ, saъ înълцînd глasъ). «Οὐδὲν εἶχον ἡμῖν ἀνατείνασθαι φοβερόν». Dm: 3) (Тлц:) mъ înaлцъ кв mintea ла privipea челор zeeш ї. 4) mъ mîndpeskъ, арътъ o пвptape гpea. 5) (nestp:) mъ întinzъ, ажвпгъ пînъ ла.. «Πέδιλα εἰς γόνυ ἀνατείνοντα». Ep:

'Ана-τειχίζω, вiit: -ίσω, penoieskъ zidъ. [de вnde

'Ανατειχισμὸς (ὁ), penoipe, peклъdipe de zidъ.

'Ана-τέλλω, вiit: -τελῶ, (stpъm:) fakъ a pesъpi (a eши în sвs) «Ὁ θεὸς τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς». Skp: Τοῖσι δ'ἀμβροσίην σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι». Il: E: 2) (nestpъm:) pesъpъ (desпpe soape); pesъpъ, mъ naskъ, esъ d'asвпpa, saъ afaръ (desпpe prodвkte, dinцî, ши чл:). «Ὅσοις ἂν μὴ ἀνατείλωσιν οἱ ὀδόντες». Apist: «'Εκ ταύτης ὧν ἀνατέλλων ὁ Ὕπανις ποταμὸς ῥέει. Ep: (ши miж:) «Φλὸξ ἀνατελλομένα». Find:

'Ана-τέμνω, вiit: -τεμῶ, taiъ, snintekъ d' a лвпгвл; (med:) fakъ anatomie, onepaцie вnвî tpвпъ.

'Ανατεταμένως, adв: întins, кв tonъ; гpeъ; stpaшnikъ; кв stъpвîpe. [ἀνατείνω].

'Ана-τήκω, вiit: -τήξω, topeskъ чева кв desъвîpшipe; fakъ a se prъpъdi kite пвцinъ; (fir:) молешeskъ, atonisezъ. [de вnde

'Ανάτηξις, εως (ἡ), tonipe (de metalъ ши чл:); (fir:) молешipe. atonisipe.

'Ανατὶ, adв: = 'Ανατεί.

'Ана-τίθημι, вiit: -θήσω, пвiъ чева 'пал, saъ neste алтъ чева; (de вnde) înkapkъ; (ши miж:) mъ înkapkъ, apdikъ asвprъmî; (ши fir:) iaъ asвпpa mea; svfepъ, pавdъ. «'Αναθεὶς αὐτὸν ἐπὶ κρημνόν τινα». Apist: «'Αναθήσειν τὴν νύμφην ἐπὶ τὸ ζεῦγος». Svid: (ши miжл:) «'Αναθέμενοι κεφαλῆσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας». Anan: «'Ανατίθενται δ' αὖ ἄλλοι ἐπὶ τὰ ὑποζύγια». Ksen: «Κάμηλος καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία». Пров: 2) (fir:) пвiъ пъdeждea, лasъ гpiжa asвпpa квiва; saъ daъ, atpivвieskъ asвпpa квiва ppiчina вpe вnвî лвкpв (кв dat:). «Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει». Il: X. Ὧν ἂν ἐκεῖνος ἁμάρτῃ, σοὶ τὰς αἰτίας ἀναθήσουσιν».

Iskp: (ші кв преп:) «Τὴν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι». Bisep: Ἥδε ἡ πίστις ἐπὶ τοὺς ἵππεῖς ἀνατίθεται». Плв: «Ἀναθετέον τὴν ἄμυναν εἰς τὸν χρόνον». Пл: «Ταῦτ' ἄν τις εὐνοίᾳ Θεῶν ἀναθείη. Dm: «Τὰ τοιαῦτα ταῖς χώραις ἀναθετέον». Tfp: 3) (між:) îmĭ kotвnikă, destъĭnвieskă пърerea ші чл: kвĭва; raпortă, ekspвiă. «Τὴν πρᾶξιν ἀνέθεντο τῶν ἑταίρων τισί. Пл: «Ὁ Φᾶστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον». Skp: 'Ανεθέμην αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον». Ssp: 4) amînă чева пînъ întp'алtъ вреme. «'Αναθώμεθα εἰς τὸν οἰκεῖον τοῦ λόγου τόπον ταῦτα». Пл: «'Αναθετέον τὸ σκέμμα, μέχρις ἄν.» Sin: «Τοῦτο γὰρ ἀνεθέμεθα ἐπισκέψασθαι». Temst: «Προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν». Sof: 5) strъmвtă, пвiă чева întp' алtă локă, saă алtfeл; (fir:) mъ kъieskă, îmĭ skimbă пърerea, îmĭ калкă, saă îmĭ întorkă kввîntвл; (în цen:) skimbă. «'Αναθέσθαι τὸν βίον ὥσπερ πεττὸν οὐκ ἔστιν». Antif: Εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ ἀνατίθεσαι αὖθις τὰ εἰρημένα». Лвч: «Καὶ ἔγωγε ἐθέλω τῶν ὡμολογημένων ἀναθέσθαι, ὅσα ἂν σὺ βούλῃ». Плт: «Οὓς ἐν τοῖς φίλοις ἔθεσαν, πάλιν τούτους ἀνατίθεσθαι». Ksen: «Τὰς ἀντιθέσεις εἰς τοὐναντίον ἀνατιθέναι». Epmц: 6) atîpnă, saă ашeză чева 'пал ка вnă прinosă, konsfinцeskă, adккă ofepinцъ». «Μονόξυλον δὲ, ὅ,τι ἂν ἐθέλῃ τις, ἀνατιθέτω πρὸς τὰ κοινὰ ἱερά». Плт: «'Αναθέντες τὰ τρόπαια». Dm: «'Αναθεῖναί μιν εἰς τὸ Ἡραῖον. Ep: «Ὦ καὶ τὴν σύνταξιν ἀνατιθέαμεν». Dskp: (ші nas:) «Ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα». Apistf: (ші між:) «Θεοῖς ἀναθήματα ἀνατίθεσθαι». Плт:

'Ана-тíктω, вiit: -τέξομαι. penaskă.

'Ана-тíλλω, вiit: -ιλῶ, smвлгă първл kв fipвл.

'Ана-тιμάω -ῶ, вiit: -ήσω, вркă, înaлцă прецвл вnвĭ лвкрэ, че se вinde, îл прецвieskă neste kввiinцъ. (вezĭ ші 'Επιτιμάω).

'Ανατιναγμὸς (ὁ), skвtвръtвръ, srвdвitвръ tape în sвs. [din

'Ана-тινάσσω, вiit: -άξω, skвtвpă, srвdвiă tape în sвs.

'Ана-тιταίνω (гъръ вiit:), noet: în локă de 'Ανατείνω.

'Ана-тιτραίνω (άω -ῶ), вiit: -τρήσω, гъвpeskă nînъ din коло.

'Ана-тλάω -ῶ, вiit: -τλήσω (nex: ἀνέτλην, tpe: de kв: 'Ανατέτληκα), черkă, pавdă, tpară реле, ші чл: [de вnde

'Ανάτλημα (τὸ), totă, че a sвfepit чinева, sвfepinцъ.

'Ав-атμίζομαι, вiit: -ίσομαι = 'Εξατμίζομαι, pesвfлж, skoцă авкрi.

'Ана-τοιχέω -ῶ, вiit: -ήσω, кавtъ Διατοιχέω,

'Ана-токίζω, вiit: -ίσω, iaă dobînzi ла dobînzĭ, faкă dobînzile kanete. [de вnde

'Ανατοκισμὸς (ὁ), лвare dă dobînzĭ ла dobînzĭ.

'Ανατολὴ (ἡ), (maĭ обiч: ла îm:) pesъpipea soapeляĭ, ші pesъpitвл, adikъ înfъцiшareа soapeляĭ пе opizontă, ші локвл, de вnde se iвeшte. 2) eшipe în sвs, saă afapъ, pesъpipe (n: ек: a dinцiлор, ші чл:). 3) (sвest:) алвitвpa чea de лiнгъ pъdъчineле вnгiiлор. [ἀνατέλλω]. [de вnde

'Ανατολικὸς, ἡ, ὸν, pesъpiteanъ.

'Ана-τολμάω -ῶ, вiit: -ήσω,= 'Αναθαρρέω.

'Ανατομὴ, (ἡ), tъĭepe (snintекare în лвnră); (прinч:) anatomie, adikъ operaцie anatomikъ de вnă tpвnă mopiă. [ἀνατέμνω]. [de вnde

'Ανατομικὸς, ἡ, ὸν, Anatomikă, kввiinчosă, saă îndemînatikă ла anatomie; (de вnde) 'Ανατομικὴ (se înц: τέχνη, meшtешвгă) Anatomia. «'Ανατομικοὶ (se înц: ἄνθρωποι)». doktopiĭ, че din mesepie profeseazъ Anatomia, Anatomiчi, saă Anatomiĭ.

'Ανάτονος (ὁ, ἡ), întinsă în sвs, maĭ mвлt 'палtă dekît лată. [ἀνατείνω].

'Ана-τοπόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι. nвiă чева ла локвл sъă. «Πολλὰ τῶν ἑαυτῷ εἰρημένων εἰς ἐπιστολὰς ἀνετοπώσατο». Fiлstp: ле a întokmit în feлă de enistole. [ἀνά, τόπος].

"Ανατος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἄτη] (akt: ші nas:) nevътътътopă, ші nevътътматă, nesвnъpată, nevînтвită.

'Ανατρεπτικὸς ἡ, ὸν, îndemînatikă a pestopna, a прънъdi. [din

'Ана-τρέπω, вiit: -τρέψω, pestopnă (прinч: ші fir:), dърапънă, прънъdeskă, adккă кв sвssл în жos. «'Ανατρέπω τὴν τράπεζαν». Лкs: = 'Ανασκευάζω, adikъ, esă falită. (ші між:) «Τοὺς μὲν ὀρθοὺς τῇ ῥύμῃ τῇ τῶν ἵππων παίοντες ἀνετρέποντο». Ksen: (ші nas:) «Ἧττον ἀνατρέπεται τὰ πλατέα». Ksen: «'Επὶ κυνὶ γὰρ ἀνατρέπεται ἡ θάλασσα». Apist: (ші fir:) «Ῥῆμα παρὰ καιρὸν ῥηθὲν ἀνατρέπει βίον». Γn: Apist: 2) anepeseskă, pefвteză. «'Αλλ' ἀνατρέψω ταῦτ' ἀντιλέγων». Apistf:

'Ана-трéφω, вiit: -θρéψω, крeскъ, întъpeскъ прin храnъ; (fir:) daŭ edъкaцie.

'Ана-трéχω, вiit: -δραμοῦμαι, алергъ în sъs, saŭ înaпoï; mъ peiparъ, înaпoiezъ, saŭ mъ întorкъ înaпoï. «Τοτὲ μὲν ἔμφρονας γιγνομένους, τοτὲ δ' ἀνατρέχοντας εἰς τοὺς οἰκείους λογισμούς». Stp: «'Ανατρέχειν πρὸς οὐρανόν». Fil: «Ὕδωρ («Πῦρ) ἀνέδραμε κάτωθεν». Лкs: a isворîт. 2) (fir:) крeскъ, mъ înaлцъ, saŭ mъ вmfлъ (în грабъ ші de odatъ). «Τὰ γὰρ εὐθὺς ἀνατρέχοντα (φυτὰ) λεπτὰ καὶ ἀσθενῆ γίγνεται». Tîp: 'Ο δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος». Il: Σ. «Λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη». Od: Σ. «Σμώδιγγες ἀνὰ πλευρὰς ἀνέδραμον». Il: Ψ.

'Ανάτρησις, εως (ἡ), гъвpipe пътрвnsъ пînъ dinколо. [ші

'Ανάτρητος (ὁ, ἡ), гъвpitъ, петрекътъ пînъ dinколо. [ἀνατράω].

'Ана-τριαινόω -ῶ, вiit: -ώσω, tврввръ, amestекъ (ка Neптвnъ mареа кв tridinta).

'Ана-τρίβω, вiit: -τρίψω, fрекъ мереъ (прinч: de жosъ în sъs). 2) nisezъ, saŭ fрекъ doъ, saŭ maї mълe лвкрврї înпрекпъ, ка sъ se amesteче вine. 3) fрекînd штерrъ чева; (прin врm:) fакъ певъzвtъ, saŭ a пері.

'Ана-τρίζω, вiit: -τρίξω, пoet: скоцъ звцipe ші пътрвnzъторъ глasъ.

'Ανάτριπτος (ὁ, ἡ), (прinч: о цesътвръ кв пъръ, postавъ, ші чл:) fрекатъ, posъ. [ἀνατρίβομαι].

'Ανάτριχος (ὁ, ἡ), чел кв първл apdikатъ în sъs, sвîрlitъ. (вezї ші 'Ανάσιλλος). [ἀνὰ, θρίξ].

'Ανάτριψις, εως (ἡ), fрекape deasъ, ші în sъsвл първлвї. [ἀνατρίβω].

'Ανατροπεὺς, έως (ὁ), pestopпъторъ; пръпъditоръ. [din

'Ανατροπὴ (ἡ), pestopnape; пръпъdipe; pefвtaцie, (anepesъ de кввinte); sкрnape (de stomaхъ, ші чл:). [ἀνατρέπω].

'Ανατροφεὺς, έως (ὁ), крeскъторъ; edъкъторъ. [din

'Ανατροφὴ (ἡ), хрънipe, крештере;(fir:) edъкaцie. [ἀνατρέφω].

'Ανατροχάζω (-άω -ῶ), вiit: -άσω, пoet: în локъ de 'Ανατρέχω. [de кnde.

'Ανατροχασμὸς (ὁ), алергape dandapaтеле (кnъ ſелъ de eksepsape цimnastikъ).

'Αναττικὸς, ἡ, ὸν, neatikъ (карэ nъ este dъne idioma Atikъ). [ἀ, 'Αττικός].

'Ана-тулίссω (ττω), вit: -ίξω, peîn (saŭ des)ſъшвръ; (ші fir:) înвîрteskъ чева în mintea mea, îmї peadъкъ a minte.

'Ана-тупόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкiпвieskъ чева кв mintea mea dъne алта, imaцinezъ. «'Εθεᾶτο τὴν Τροίαν, ἀνατυπούμενος τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις». Il: (вezї ші 'Αναπλάττω). [de кnde

'Ανατύπωμα (τὸ), înкiпвitъpъ, imaцinaцie, idee, че 'mї a ſъкът чinева. [mi

'Ανατύπωσις, εως (ἡ), înкiпвipe кв fantasia. [ші

'Ανατυπωτικὸς, ἡ, ὸν, прiimitorъ, saŭ indemînatikъ de înкiпвipe.

'Ана-τυρβάζω, вiit: -άσω, amestекъ, tврввръ, цвiъ în nepîndвialъ.

'Αναυάγητος (ὁ, ἡ), чел че n' a пътimit (saŭ nъ e sъnъsъ ла) sпарцere de корабie (навofpînцere). [ἀ, ναυαγέω].

'Αναύγητος (ὁ, ἡ), лinsitъ de ziopї, neлвminatъ, întвnekosъ. [ἀ, αὐγή].

'Αναυδὴς, έος, ші

'Αναύδητος (ὁ, ἡ), лinsitъ de глasъ, ſъръ graiъ, mвtъ. 2) nesnвsъ, neesпpimatъ. [ші

'Αναυδία, (ἡ), neглъsвipe, тъчere. [din

'Άναυδος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -αύδως = 'Αναύδητος. [ἀ, αὐδή].

'Αναυλεῖ, adв: ſъръ павлв (платъ de transпortъ кв корабie). [ἀ, ναῦλον].

'Άναυλος (ὁ, ἡ), ſъкътъ ſъръ глвerъ. 2) пештiitorъ de a кînta кв глвerвл. [ἀ, αὐλός].

'Αναυλόχητος (ὁ, ἡ), (прinч: корабie) neintpatъ, neasirвratъ în портъ; (прin врm:) mikъ. [ἀ, ναυλοχέω].

'Αναυμάχητος (ὁ, ἡ), nebътътъ пе mape. [ἀ, ναυμαχέω].

'Αναυμάχιον (τὸ), (nвmaї în fрasъ жвpidikъ). «'Αναυμαχίου δίκη». жвdikatъ, ші osîndъ asвпpa 'ostaшвлвї, че nъ s' a вътът пе mape. [ἀ, ναυμαχία].

'Αναυξὴς, έος (ὁ, ἡ), пекреskътъ, saŭ пеpiimitorъ de крештere. [ші

'Αναυξησία (ἡ), пекрештere. [ші

'Αναύξητος, ші Ἄναυξος (ὁ, ἡ), =Ἀναυξής. [ἀ, αὔξω].

'Αναύξω, вiit: -αυξήσω, крeскъ преа швлт, saŭ преа 'палт.

Ἄναυρος (ὁ, ἡ), nesвflatъ, neadiatъ de вîntъ. || (sввst:)=Χείμαῤῥος, пîрîъ sекъ. [ἀ, αὔρα].

Ἄναυς, αος (ὁ, ἡ), пoet: nвmaї în fp: «Νᾶες ἄναες». Eвхл: коръвiї, че nвmaї mepiтъ nвmеле, adikъ петревniче.

Ἀν-αϋτέω -ῶ, вiit: -ήσω, saŭ -αύσω (din ἀναύω), пoet:= Ἀναβοῶ. stpirъ tape.

'Αναύχην, ενος (ό, ή), ſъръ гръmazъ, fъръ гîtъ. [ἀ, αὐχήν].

'Αν-αύω, вiit: -αύσω. anpinzъ, ши apzъ чева.

'Ана-φαίνω, вiit: -φανῶ, (nestp:) лъminezъ. 'Αμοιβηδὶς δ' ἀνάφαινον δμωαί». Od: Σ. (de вnde 2) (stpъm:) арътъ, въdeskъ, dobedeskъ. «Οἱ Θεοὶ ἄστρα ἐν τῇ νυκτὶ ἀνέφαινον». Ksen: «"Ην ἔχω δόξαν περὶ ἐμαυτοῦ ἀναφαίνων». Ksen: 3) [in prot: de ἀποκρύπτω) zъpeskъ de denapte (прinч: вскатьл kind плвteskъ). «'Αναφήναντες δὲ τὴν Κύπρον». Skp: || (miж:) тъ арътъ, тъ daъ de faцъ. «Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστήρ». Il: Л. (ши nas:) «Ψεύδόμενος δ' ἀναφαίνεται». Ksen: (ши nevt:) «Τὸ ἐκ πρύμνης ἀναφαῖνον ἀκάτιον». Ел: 'Αναφαίρετος (ὁ, ή), nелвatъ, neapdikatъ, nелinsitъ (de kape nв se noats linsi чinева). [ἀ, ἀφαιρέομαι].

'Αναφαλαντίας, ου (ὁ), плешввъ пе fрвnte, saъ ne snpînчene. [ши

'Αναφαλαντίασις, εως (ἡ), плешввia fрвnцiї, saъ a snpinчenелор. [din

'Αναφάλαντος (ὁ, ή), (skp:) ='Αναφάλαντίας. [ἀνὰ, φάλανθος]. [de вnde

'Αναφαλάντωμα (τὸ), partea плешввъ a капвлвї, saъ a fрвnцiї.

'Αναφανδὰ, ши 'Αναφανδὸν, adв: de faцъ, кв totвл въdit. [ши

'Αναφανταζω, вiit: -άσω, = [ἀναφαίνω] арътъ de faцъ.

'Ана-φέρω, вiit: οἴσω (nex: 'Ανήνεγκα, ши чл:), dвkъ sвs, apdikъ in sвs, вpkъ, skoцъ. «'Επτακισχίλια τάλαντα εἰς τὴν 'Ακρόπολιν ἀνηνέγκαμεν». Esx: «Καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἀναφέρειν ἐν κλυδωνίῳ». Tвч: «'Επταμηνιαῖα τὰ βρέφη τοὺς ὀδόντας ἀναφέρει». Ал: Afp: «Πολιὰς, («Αἷμα, «Τὸ πνεῦμα) ἀναφέρειν». ачелашї. (ши nas:) 'Η ἁλμυρὶς ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος ἀναφέρεται» Tfp: «'Αναθυμιάσεις ἀναφέρονται». Apist: «'Ανεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν». Skp: «Τὰ πηγαῖα τῶν ὑδάτων ἀναφέρεται». Пл: (ши ел:) «'Ο δὲ ἀνηνέγκατο (se înц: φωνὴν, saъ πνεῦμα) ἄρα στενάξας» Ep: (ши fir:). «Αἱ Κάτωνος προαγορεύσεις ἀνέφερον τὸν Πομπήϊον». Пл: îл înkpaжaъ, saъ îї adвчeaъ aminte. 2) (nentpв 'nалта nosiцie a templелор ши палателор dpегъторешть) прinosesкъ лвї Dвmnezeъ, saъ kontpibввieskъ пввлікълвї. «'Ανενεγκάντων δὲ πάντων ἃ εἶχον». Apist: (ши nas:). «Πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην αἱ πρόσοδοι τῶν κοινῶν ἀναφέρονται». Apist: «Οἱ τὰς παλαιὰς ἀναφέροντες θυσίας». Xpis: «'Εφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας». Skp: 3) atpivвieskъ, saъ daъ прiчina asвпpa квîва, dedвkъ ла... «'Ανέφερον εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους διαδοχήν». Epod: «Εἰς αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν». Пл: Εἰς ἀξιόχρεων τὸν λέγοντα ἀνοίσω». Пл: 4) istopiseskъ, noвestеskъ, snвiъ; daъ desлвшipї, papoptъ, înшtiinцezъ. «"Ιδιον δέ τινα λόγον ὁ "Ιστρος ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀναφέρει περὶ Αἴθρας». Пк: «'Α νήνεγκε περὶ τούτων εἰς τὴν σύγκλητον. Пл: «'Ανήνεγκε πρὸς τοὺς χιλιάρχους τὸ πρᾶγμα». Пл: 5) цiъ minte, saъ 'mї adвkъ a minte. «Διὰ τὸ μὴ μνημονεύειν μηδ' ἀναφέρειν». Пл: «Καὶ ἀναφέρων ἀπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων τὴν ἔμψυχον συνουσίαν.» Sin: 6) (miж:) esъ d' asвпpa (în faцa тъpiї, kînd înnotъ); (ши fir:) тъ peintpemezъ (тъ skолъ, skапъ) din вoалъ; îmї viъ în fipe din лешinъ, din вецie. «"Οταν δὲ ξηρὸν τελέως ἐν τῷ βυθῷ γένηται, τότε ἀναφέρεται, καὶ ἐπινεῖ». Tfp: «Διὰ τὸ βάρος τῶν ὅπλων οὐδεὶς τῶν καταδυομένων ἀνεφέρετο». Sвid: (ши nas:) «Επὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, μόγις δὲ ἀνενεχθεὶς εἶπεν». Epd: «'Ανενεικάμενον δὲ καὶ ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς λειποψυχίας». Ep: (ши akt: ел:) «'Αναφέρων ἐκ τῆς πληγῆς». «'Εκλιπὼν δὲ μόλις ἀνήνεγκεν». Пл: «Κακῶς ὑπὸ μέθης καὶ μόλις ἐκ τῶν ὕπνων ἀναφέροντες». Пл: (ши fir:) «Οὐκ ἂν ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἡττωμένοις ἀναφέρειν, καὶ ἀνατολμᾶν τοσαυτάκις». Пл: (ши stpъm:) "Καὶ ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν„. Tвч:

'Ана-φεύγω, вiit: φεύξομαι, fвгъ în sвs, saъ înapoї; (прin вpm:) тъ depъptezъ, skапъ. [de вnde

'Αναφευκτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a fвцi, a skъпа. [ши

'Ανάφευξις (ἡ), fвцipe de чева, skъпape.

'Αναφὴς, εος (ὁ, ή), nesвпвsъ ла пiпъiре, neапвkatъ; (прin вpm:) moале, fрацedъ, saъ nematepialъ. (fir:) nепrinsъ, ръвdъtopъ de ръъ. [ἀ, ἀφή].

'Ана-φθέγγομαι, вiit: -φθέγξομαι, вorвeskъ кв глasъ mape, saъ emfantikъ, ши кв tonъ profetikъ. "Τὴν Σιβύλλαν φασὶν ἀναφθέγγεσθαι». Пл.

'Ана-φθείρομαι, вiit: φθαρήσομαι, тъ пръпъdeskъ кв totвл, алергъ în neipe. Κατά τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;» Apistf:

'Αναφλασμὸς (ὁ), sввst: [din

'Ана-φλάω -ῶ, вiit: -φλάσω. ='Αναστύω.

'Ана-φλεγμαίνω, вiit: ανῶ, kazъ iaрътї în mape, (тъ вmfлв din) inflamaцie, oвpîntеskъ iaрътї.

'Ана-φλέγω, вiit: -φλέξω, anpinzъ, saъ

peanpinzĕ; fakĕ a da flakъръ; (ші fir:) aцîцĕ, întърîtĕ. [de ѕnde

'Ανάφλεξις, εως (ἡ), anpindepe; aцîцape; întърîtape.

'Ανα-φλογίζω, biit: -ίσω, = 'Αναφλέγω.

'Ανα-φλύω (ύζω), biit: -ύσω, поеt: ferbĕ în клокоte; (desnpe isвoape) клокoteskĕ isвopînd.

'Ανα-φοβέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Εκφοβέω, sneriĕ, înfpikoшezĕ.

'Ανα-φοιβάζω, biit: -άσω, = 'Αναχαθαίρω, ші Αναφθέγγομαι.

'Ανα-φοιτάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ sвiĕ; saĕ mъ întoркĕ înanoї. [de ѕnde

'Αναφοίτησις, εως (ἡ), = 'Άνοδος; saĕ 'Επάνοδος, sвipe; saĕ întoarчepe înanoї.

'Αναφορὰ (ἡ), вркape, saĕ eшipe în sвs. "'Επιπλεῖ γὰρ ὁ ἰχθὺς τὴν ἀναφορὰν ποιησάμενος κάτωθεν ἐκ τοῦ βυθοῦ„. Apist: "Αἵματος ἀναφορά„. At: 2) = 'Αποφορά, miposĕ, евапораці̧e. 3) вenitĕ. "'Αναφορὰν φέρειν ἀνδρὶ μὲν ἑβδομήκοντα κριθῶν μεδίμνους„. Пл: 4) ofepinцъ (ла Dвmnezeĕ), saĕ жертfъ. "'Αναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα„. Skp: 5) релаці̧e, adpesape къtpe чinева, saĕ чева; dedвчepe, пвnepe de priчinъ, saĕ de лвkpĕ asвnpa квїва. "'Η δὲ ἀναφορὰ πρός τὴν ἡμετέραν αἴσθησιν„. Apist: «Πρὸς τὸ τέλος ἔχει τὴν ἀναφοράν». Ал: Αſp: «'Η ἀναφορὰ περὶ πάντων τῶν πραγμάτων εἰς τὸν δῆμον ἐστίν». Apist: 6) скъпape; (жвdik:) алергape ла чева snpe îndpentape. «'Υπελείπετο γὰρ ἑαυτῷ, εἴτι γένοιτο, ἀναφοράν». Dm: «'Αλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς Φοῖβος». Eкp: 7) espnвnepe, întinsъ поvestipe desnpe чева. 8) întpemape, însъnъtowipe; (fir:) îndpentape, mîntвipe. «Οὐκ ἤλπιζον ἕξειν ἀναφορὰν τὴν πόλιν, ἐν τοσαύτῃ σφαλεῖσαν ἡλικίᾳ». Пл: 9) (petp:) = 'Επαναφορά. [ἀναφέρω]. [de ѕnde

'Αναφορεὺς, έως (ὁ), (în цen: enit:) apdikъtopĕ in sвs, вркъtopĕ. (de ѕnde) ‖ (sввst:) nîprie, saĕ koвiліцъ, (op че konтpiввieшte, saĕ sлвжeшte snpe apdikape, op цinepe în sвs ші чл:); (iap napt:) квpeaoa skвiвлвї, saĕ павъzeї. 2) = 'Ανάφορον (кivotвл, saĕ sikpiвл лецiї авеа aseменea лвkpвpї în întpeввinцareaвa). [ші

'Αναφορέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Αναφέρω. 2) (навir:) mъ гъteskĕ a mъ întoarче. [ші

'Αναφορικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς (Гpam:) релатівĕ; (ші în цen:) op че sлвжeшte snpe релаці̧e, saĕ op че este înpanoptĕ кв чева; (med:) = Αἱμοπτυϊκὸς, skвîпъtopĕ de sînцe, saĕ sвnвsĕ ла skвîпape de sînцe. (astp:) чeea че se panoapтъ ла teopia desnpe pesъpitвл stелелор. [ші

'Ανάφορον (τὸ), (se înц: ξύλον) летnĕ, stinrie, saĕ koвiліцъ, de каре цin къpъtopiї (xamaлії) atîpnate повереле лор saĕ sinгвpї, saĕ înnpexnъ кв алцiї. 2) повара къpъtopвлвї. «Μεταβαλλόμενος τ' ἀνάφορον». Apistf:

'Ανα-φορτίζομαι, biit: -ίσομαι, шъ înnoвъrezĕ кв чева пе вmerї.

'Ανα-φορύσσω, biit: ύξω, = 'Αναφυράω.

'Ανα-φράγνυμι, biit: φράξω, = 'Αναφράσσω.

'Ανα-φράζομαι, biit: -φράσομαι. вагĕ de seamъ кв репetatъ лвare a minte; (npin вpm:) реквnoskĕ.

'Ανα-φράσσω, biit: φράξω, desгpъdeskĕ, destвnĕ.

'Ανα-φρίσσω, biit: -φρίξω, ші se sвîрлeшte пъpвл; mъ înfiopezĕ.

'Αναφροδισία (ἡ), depъptape de плъчepiле вenepiene (гpвnешtї). 2) лinsъ de граці̧e, de atpъгtopĕ лiпічiĕ. [din

'Αναφρόδιτος (ὁ, ἡ), лinsitĕ de граціile вenepiene; (npin вpm:) пеграціosĕ, fъpъ лiпічiĕ. 2) înfpinatĕ de вenepieneле плъчepї. [ἀ, 'Αφροδίτη, Венера, zeiцa amopвлвї].

'Ανα-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї pedoвindeskĕ mintea, imї viĕ în fipe.

'Ανα-φροντίζω, biit: -ίσω, înвîpteskĕ чева de мвlte opї în minte, mъ rindeskĕ maї вine.

"Αναφρος (ὁ, ἡ), nesnвmosĕ, saĕ nesnвmeratĕ. [ἀ, ἀφρός].

'Αναφυγὴ (ἡ), плекape, fвцipe în sвs, saĕ înanoї. 2) скъпape. [ші

'Ανάφυξις, εως (ἡ), = 'Αναφυγή. [ἀναφεύγω].

'Ανα-φυράω -ῶ, biit: -άσω, ші

'Ανα-φύρω, biit: -φυρῶ, amestekĕ, fръmîntĕ înnpexnъ. (ші npin вpm: 2) mînжeskĕ.

'Ανα-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, sвfлв des, ші вmfлв чева; (fir:) însвfлв mîndpie; (ші miж:) mъ mîndpeskĕ, mъ înrîmfezĕ. [de ѕnde

'Αναφύσημα (τὸ), = 'Αναφύσησις. 2) локвл, de ѕnde se fave...

'Αναφύσησις, εως (ἡ), sвfлape, isввknipe în sвs (a fokвлвї, a aввpілор, ші чл:). [ші

'Αναφυσητικὸς, ἡ, όν, кввiinчosĕ, saĕ dispвsĕ ла pesвfлape în sвs.

'Ανα-φυσιάω, -ῶ, biit: -άσω, pesвfлв în sвs, saĕ гpeĕ ші des. «Δελφῖνες ἀναφυσιόωντες». Es: «"Ασπετον ἐκ καμάτοιο ἄσθμ' ἀναφυσιόων». Апл:

'Ανάφυσις, εως (ἡ), pesъpipe de ал doiлea. [ἀναφύω].

'Αν-αφύσσω, biit: -αφύξω, (nex: ἀνήφυσα) noet: skoцъ, tparъ în sвs anъ din пвцъ.

'Ανα-φυτεύω, biit: -εύσω. pesъdeskъ.

'Ανα-φύω, biit: -ύσω, prodвkъ, skoцъ, daъ aʃapъ saъ în sвs. « Αὐτὴ γαῖ' ἀνέφυσεν». Апл: 2) (nestpъm: saъ miж:) pesъpъ de ал doiлea, kpeskъ iapъшї. «'Αποξυρήσας τὴν κεφαλὴν ἀνέμεινεν ἀναφῦναι τὰς τρίχας». Ep: «Καὶ πόαν ἀναφύεσθαι πολλήν». Tîp: (ші ſir:) «Δίκαι ἀναφύονται τοῖς νόθοις ἐκ τοῦ γράμματος ἐνείνου». Пл:

'Ανα-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, stpirъ tape, posteskъ, пропвпцъ кв глasъ mape (bezї ші 'Αναφθέγγομαι). [de вnde

'Αναφώνημα (τό), чeea чe se zive кв mape глasъ. 2) = кв

'Αναφώνησις, εως (ἡ),='Εκφώνησις, snвnepe, вorвipe кв mape глasъ (maї кв seamъ snpe deupindepe).

'Αναφωτὶς, ἰδος (ἡ), (noъ) fepeastpъ în înвълitoape, saъ nodвл kaseї. [ἀνά, φῶς, -τός].

'Ανα-χάζω, biit: -χάσω, (pap stp: 'iap maї oвiч: miж:) mъ tpatъ înъnoї, mъ daъ în латврї. «'Επιδιώκοντες, καὶ πάλιν ἀναχάζοντες». Ksen: «Οὐκ ἔτι ἔμιμνεν, ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν». Ил: O.

'Ανα-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, kaskъ гвpa în sвs. «Καὶ εἴτε ἀναχάνοι, τυχὺ συνέμυε». Лвч:.

'Ανα-χαιτίζω, biit: -ίσω, (pipiч: desnpe калъ). imї apdikъ koama în sвs; (pipin вpm:) apвnkъ пе къларецъ; (ші în цеп:) pestopnъ, daъ neste капъ. «Μικρόν τι πταῖσμα ἅπαντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε». Dm: (ſir: ші nestp:) mъ nesвnвiъ, ſaкъ nepindвielї. «'Αναχαιτίσαντα τόν δῆμον». Ил: «'Εως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν». Евр: (ші în ел: de пред:) «'Ανεχαίτισε τῶν πραγμάτων». Ил: a лепъdat d' asвnpъшї гріжеле. 2) (stpъm:) tpatъ калвл de koamъ înanoї; (de вnde în цеп:) onpeskъ. «Τὴν ναῦν τοῦ δρόμου —». Лвч: «Τὰ πάθη τῆς ἀλόγου ὁρμῆς —». Ал: Afp: (bezї ші 'Ανασειράζω). [ἀνὰ, χαίτη]. [de вnde

'Αναχαίτισμα (τὸ), onpipe. 2) (pap) înpotivipe; nesвnвnepe.

'Αναχαλασμὸς (ὁ), slъвipe, destindepe. [ші

'Αναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, slъвitopъ; molешitopъ; (med:) moitopъ. [din

'Ανα-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, destinzъ, lasъ слав; moiъ.

'Αναχάραξις, εως (ἡ), шtepцepe pipin kripiitвpъ. [din

'Ανα-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, sripiind skoцъ чева dene чева; (pipin вpm:) ſaкъ чева nenetedъ de sripiitвpї; (ſir:) zъdъpъskъ.

'Ανα-χάσκω, (пред: ἀνέχασκον)=Αναχαίνω.

'Ανα-χαυνόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Ανακουφίζω; însвlя mîndpie ші deшertъчivne. [ἀνὰ, χαῦνος].

'Ανα-χειρίζομαι, biit: -ίσομαι. цiъ în mînъ (pipiч: fpîвл); (pipin вpm:) onpeskъ.

'Ανα-χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, алегъ, saъ реалегъ (pipin вotape).

'Ανα-χελύσσομαι, biit: -ύξομαι. tвшind skoцъ flermъ ші чл: din nientъ.

'Ανα-χέω, biit: χεύσω (nex: ἀνέχεα ші чл:) topnъ nînъ a se върsa, a da пе d'asвpa. 2). (ſir:) = Συγχέω, amestekъ, konfвsiezъ. 3) молешeskъ, слъвезяъ. || (miж:) daъ пе din aʃapъ, ші mъвърsъ; (desnpe pivpi) mъ pевърsъ, notopeskъ. 2) mъ молешeskъ, ші чл:

'Ανα-χλαινόω -ῶ, biit: -ώσω, înвракъ пе чinева кв kanotъ, saъ mantелъ.

'Ανα-χλιαίνω, biit: -ανῶ, înkълzeskъ пвpin, ſakъ къldичелъ, inkropeskъ.

'Ανα-χνοαίνομαι, biit: -ανθήσομαι, ші

'Ανα-χνοάω -ῶ, biit: -άσω, skoцъ първл (desnpe nostavъ, ші чл:). 2) skoцъ чeї dintїї перї în варвъ, ші чл:.

'Αναχοὴ (ἡ), = 'Ανάχυσις 2) partea, pipin kape kвpце, ші se варъ чева. [ἀναχέω].

'Ανα-χορεύω, biit: -εύσω, dъпцezъ кв sъpitвpї. 2) (ſir:) чinsteskъ пе чinева кв danцвpї, saъ dъпцezъ în чinstea лвї.

'Ανα-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι = Διαχράομαι, omopъ, прънъdeskъ.

'Ανα-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, tвшind skoцъ flerme, saъ skвїnind îmї destвпъ nientвл de flerme. [de вnde

'Ανάχρεμψις, εως (ἡ), лепъdape, saъ skoatepe de flerme pipin рънїpe saъ tвшipe din nientъ.

'Ανα-χρίω, biit: -χρίσω, вnгъ, snoieskъ пе d' asвpa, saъ neste totъ.

'Ανα-χρονίζω, biit: -ίσω, пв пъzeskъ хронолоцika eksaktitate, saъ ſakъ гре-шалъ în хронолоцie. [de вnde

'Αναχρονισμὸς (ὁ), грешалъ în хронолоцie.

'Ανα-χρώννυμι, biit: -χρώσω, lъцвieskъ, saъ вънsesъ чева пе d' asвpa. 2) min-

жескъ; (ші fir:) molinseskъ прin лiniчoaзъ вoaлъ. [de вnde

'Αναχρωσις, εως (ἡ), вънsipe пе d'asвпра, ғъцвipe. 2) minжipe; molinsipe, smpedвipe de вoaлъ лiniчoaзъ.

'Ανάχυμα (τὸ), napтea акoпepiтъ de пoтonipea тъpiї, 2) = 'Ανάχυσις. [ἀναχέω].

'Αναχύρωτος (ὁ, ἡ), (прinч: пъmînтв) ғъpъ пaiе. [ἀ, ἄχυρον].

'Ανάχυσις [вezї ἀναχέω], εως (ἡ), върsape пе d'asвпра, ревърsape, пoтonipe; (fir:) «Τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν». Skp: 2) = 'Ανάχυμα (вezї Stpв: ΣΤ., ші 'Ανακοπή).

'Ανάχωμα (τὸ), грътadъ de пъmînтъ (ші чл:), че se вкoaте dintp' o гpoапъ, ші maлвл, че dintp' înввл se ғormeaзъ пе лînгъ шапцвpї, pївpї, ші чл: (вezї 'Αμβολίς, ші 'Ανδηρον). [ἀναχώνυμι]. [de вnde

'Αναχωματισμὸς (ὁ), înълцape de пъmînтъ прin грътъdipe de чeea че se вкoaте dintp' o зъпътвръ, ғaчepe de maлъ, saъ тoвiлъ.

'Ανα-χωνεύω, вiit; -εύσω, toпeskъ de ал doiлea прin тoшitoape.

'Ανα-χώννυμι, вiit: -χώσω, înaлцъ ғaца пъmînтвлвї, грътъdind aлтъ пъmînтъ d' asвпра (sпpe felвpite întpeввiпцърї, вezї eксeптлеле) «Καὶ ἡμεῖς ἐθάψαμεν αὐτοὺς, δύο τάφους ἀναχώσαντες πλησίον. Лкч: «Τὴν ὁδὸν ἀνακεχωκότες, καὶ ὑψηλοτέραν ποιοῦντες. Dm; «Τοῦτο δὲ τὸ χῶμα κατασπάσαι Κῦρον ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἀναχωννύντα τῇ πόλει». At; 2) (pap) înгpoпъ. «Τὸ ἐν ἡμῖν ἀνακεχωσμένον ὄμμα ἀνορύττων». Sin:

'Ана-χωрέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ tpapъ înaпoї, saъ mъ petpapъ. «'Αναχωρεῖν εἰς τοὔπισθεν,,. Apistf: 2) mъ întopкъ înaпoї. «Καὶ ὡς οὐκ ἔτι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθεὺς». Tкч: 3) плекъ, mъ dвкъ, mъ mвtъ. «'Αναχωρεῖν ἐπ' οἶκου». Dm: «Ὑπὸ Βοιωτῶν ἀναχωρέουσι εἰς 'Αθήνας». Ep: 4) mъ petpapъ ла локъ dosnikъ (ла o napte). «Ἡσυχάζειν ἀναχωρήσαντά ποι». Чiч: (de вnde) «'Ανακεχωρηκὼς τόπος». Epod: локъ sinгвpatikъ. «'Ανακεχωρηκυῖα χώρα». Tfp: în пъвntpв пъmînтвлвї (denapte de mape). «Βιβλίον ("Ρῆμα) ἀνακεχωρηκός,,. D. Ал: paръ (kapte, ші чл:) "Τὸ ἀνακεχωρηκὸς τῆς φύσεως,,. Xpis: aвatepe alaръ din ғipe. 5) mъ stpътвtъ. "Προβῆναι εἰς τὴν τιμιωτέραν ἕδραν, καὶ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν ἀτιμοτέραν,,. Ksen: "'Αποθανόντος δε τοῦ Δαρείου ἡ βασιληΐη ἀνεχώρησε εἰς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου Ξέρξεα,,. Ep: [de вnde

'Αναχώρημα (τὸ), локъ ла o napte, sinгвpъtate. 2) = кв

'Αναχώρησις, εως (ἡ), petpaцepe înaпoї; плекape; întoapчepe. 2) = 'Αναχώρημα, локъ de скъпape, asiлъ. "'Αναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπει,,. Dm: (вezї ші 'Αναφορά). [ші

'Αναχωρητὴς, οῦ (ὁ), petpasъ (ла o napte) din лвme, ші вieцвitopъ în sinгвpътъte, пвstinikъ, anaxopetъ. [de вnde

'Αναχωρητικὸς, ἡ, ὸν, aплекatъ, disпвsъ ла petpaцepe în sinгвpътate, saъ пвstinikъ вieцвipe.

'Ана-χωρίζω, вiit: -ίσω, desпapцъ, пвind пе ғie каре ла локвл съъ. 2) ғakъ пе чinева a плека, saъ a se întoapче.

'Ανάχωσμα (τὸ), = 'Ανάχωμα.

'Ана-ψαθάλλω, вiit: -αλῶ, пipъiъ вшop пе d' asвпра.

'Ана-ψαλάσσω, вiit: -άξω, пoet: пipъind чева вшop îл deskizъ.

'Ана-ψάω ῶ, вiit: -ψήσω, шtepгъ, sвîntъ пе d' asвпра чева кв пînzъ (лînъ, вврete, ші чл:)

'Αναψηλάφησις, εως (ἡ), deasъ ші penetatъ пipъipe; (прin вpm:) skвmпъ чepчetape. [ἀναψηλαφέω].

'Ана-ψηφίζω, вiit: -ίσω, sвпвiъ чева ла o adoiлea вotaцie; (прin вpm:) desпвtepniчezъ, desғiinцezъ (лецe, алецepe, pîndвipe, ші чл:); (în цen:) skimпъ rînds, ші ғakъ de isnoaвъ чева. [de вnde.

'Αναψήφισις, εως (ἡ), a doiлea вotaцie desпpe чева; (прin вpm:) desпвtepniчipe, desғiinцape (de лецe, ші чл:).

'Ана-ψήχω, вiit: -ψήξω, = 'Αναψάω.

"Αναψις, εως (ἡ), aпpindepe, apdepe. [ἀνάπτω].

'Αναψυκτὴρ (ὁ), ръkopitopъ; odixnitopъ; adвkъtopъ de pesвғlape. [ші

'Αναψυκτικὸς, ἡ, ὸν, ръkoposъ; odixniчosъ. [mi

'Αναψυξις, εως, ші

'Αναψυχὴ (ἡ), ръkopipe; pesвғlape; odixnipe; (fir:) mînrîiepe. [din

'Ана-ψύχω, вiit: ψύξω, ръkopeskъ, aepezъ; (прin вpm:) desosteneskъ, odixneskъ; însвғlецeskъ. "'Οτι πολλάκις με ἀνέψυξε,,. Skp: 2) вsвкъ, sвîntъ ла aepъ. "Τὰς αὐλαίας διαβρόχους γενομένας ἀνέψυχον,,. Пл: 3) (nestp: saъ miж:) pesвғlв, mъ desosteneskъ, îmї viъ în ғipe, alв odixnъ· "Τότε, νὴ τὴν "Αρτεμιν, ἀναψύχω,,. Алчfp: "'Ανέψυχθεν φίλον ἦτορ,,. Ил: K: "'Ανάψυξον πόνων,,. Exp:

*

'Αν-δαίω, viit: -δαίσω, poet: în локъ de Αναδαίω.

'Ανδάνω [ἥδομαι], viit: ἀδήσω, (prez: ἥν [ἄν, ἐάν]δανον, nex: ἔαδον, [de вnde inf: ἀδεῖν, ші між: ἀδέσθαι] tpc: de кв: ἔαδα) poet: (saŭ pap în proz:)плакъ, тълцътeскъ. (овіч: кв dat:) «Καὶ ποιέων ταῦτα Σπαρτιήτῃσι ἀδήσεις». Ep: (ші кв ак: pap) «Οὐδὲ Ζεὺς ὧων πάντας ἀνδάνει.» Trn:

'Ανδέκτορος (ὁ), în локъ de 'Αναδέκτωρ. (vezĭ 'Εκδέκτωρ).

'Άνδεμα (τὸ), poet: în локъ de ἀνάδεμα. [din

'Ανδέω, viit: -δήσω, în локъ de 'Αναδέω.

'Άνδηρον (τὸ), [ἀνά, δέρη] (mai овіч: ла îm:) (în цеп:)пътînтъ, saŭ nisinŭ грънъditŭ (înъвнтрв de вnŭ прежтвіторъ zidŭ), tвpч: setŭ, ltал: terацъ. «Φύεται δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀνδήροις». Tîp: «Ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδήρων ἀφαιρεῖται κατασκευῇ. Sвid: 2:) (пе малъріле вре вnзĭ pîŭ, saŭ шанцŭ, iap вne-orĭ ші пе але търіĭ). «Σαργοὶ θρώσκουσιν ἐπ' αἰδήροισι θαλάσσης». Оп: 3) (în гръdinĭ snpe sъdipe de flорĭ, ші чл:) «'Αμάρακος πρασιαῖς τε καὶ ἀνδήροισι χλοάζων». Nik: (vezĭ ші 'Αμβολὰς, ші 'Ανάχωμα).

'Ανδιδοῖ, poet: în локъ de 'Αναδιδοῖ.

'Ανδικεῖν, poet: în локъ de 'Αναδικεῖν, a asвîrлі în sвs, saŭ înapoĭ. [de вnde

'Ανδίκτης, ου (ὁ), poet: лацвл кврселор, (vezĭ ші ῥόπτρον).

'Άνδιχα, adв: poet: [ἀνά, δίχα], deosebit, deпarte, saŭ ла о парte. 2) în doъ пърцĭ.

'Ανδοκεὺς, έως (ὁ), poet: Ion: în локъ de 'Αναδοχεύς.

'Ανδραγαθέω -ῶ, viit: -ήσω, арълъ вітежie, fakŭ isвînzĭ. || (nas: desnpe isnpъвĭ) тъ съвîршескъ. «Τὰ μὲν οὖν ἡμαρτημένα λελύσθω τοῖς ἠνδραγαθημένοις». Пл: [de вnde

'Ανδραγάθημα (τὸ), faпtъ, isправъ de вiteazŭ, isвîndъ, вітежie. [ші

'Ανδραγαθία (ἡ), воĭnічie. 2) = 'Ανδραγάθημα. [ші

'Ανδραγαθίζομαι, viit: -ίσομαι, = 'Ανδραγαθέω. [mi

'Ανδραγαθικός, ἡ, ὸν, вітежескъ, воĭnіческъ. [ἀνὴρ, ἀγαθός].

'Ανδράγρια (τὰ), poet: пръzіле лвate da ла вірвітвл връжташŭ. [ἀνὴρ, ἄγρα].

'Άνδραγχος (ὁ, ἡ), poet: свгрвпътторŭ de oamenĭ (rîde). [ἀνὴρ, ἄγχω].

'Ανδράδελφος (ὁ, ἡ), fpateле, saŭ sopa върватвлвĭ (вnei femeĭ). [ἀνὴρ, ἀδελφός].

'Ανδρακὰς, άδος (ἡ), poet: порцie пе отŭ. [ші

'Ανδρακὰς, adв: poet: de fie-каре върватŭ în парte, de fie-каре капŭ. [ἀνήρ, ἑκάς].

'Ανδραπόδεσσι, poet: în локъ de 'Ανδραπόδοις.

'Ανδραποδίζω, viit: -ίσω, робескъ. «Παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι». Tвч: (ші між:) «Καὶ πόλεις Ἑλληνίδας ἀνδραποδίζεσθαι». Dm: (ші nas:) «Πόλις ἠνδραποδισμένη». Dm: 2) (pap) înтреввінцезŭ mesepie de робіторŭ, тъ пегвцъторескъ кв робĭ. [ἀνδράποδον]. [de вnde

'Ανδραπόδισις, εως (ἡ), ші

'Ανδραποδισμὸς (ὁ), робіре. 2) a скоate чінева din мînte пе робвл алтвіа (ка съ fвгъ ла dînsвл). [ші

'Ανδραποδιστήριος (ὁ), îndemînatikŭ a робі. [ші

'Ανδραποδιστὴς, οῦ (ὁ), хръпіторŭ, ші вînzътторŭ de oamenĭ ка робĭ, (vezĭ ші 'Ανδραποδοκάπηλος). 2) скоцътторŭ din minte de робĭ stpeinĭ. [de вnde

'Ανδραποδιστικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ανδραποδιστήριος.

'Ανδραποδοκάπηλος (ὁ), = Σωματέμπορος, пегвцътторŭ de робĭ, (vezĭ ші 'Ανδραποδιστὴς, ші 'Ανδραποδώνης). [ἀνδράποδον,κάπηλος].

'Ανδράποδον (τὸ), [ἀνὴρ, ποῦς, saŭ ἀποδίδομαι] робŭ. «'Ανδράποδα καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα». Tвч: [de вnde

'Ανδραποδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел че ареînsвшітĭ, ші характерŭ de робŭ, робосŭ, прostŭ, варварŭ. [de вnde

'Ανδραποδωδία (ἡ), характерŭ de отŭ робосŭ, прostie, ші чл: [de вnde

'Ανδραποδωδῶς, adв: кв кіпŭ робосŭ, прosteште, ші чл:

'Ανδραποδώνης, ου (ὁ), квтпъръторŭ, saŭ пегвцъторŭ de робĭ, (vezĭ ші 'Ανδροκάπηλος). [ἀνδράποδον, ὠνή].

'Ανδράριον (τὸ), отвлецŭ, отŭ мікŭ, saŭ de nimікŭ. [dim: ἀνὴρ, -δρός].

'Ανδράφαξις, εως (ἡ), = 'Ατράφαξις.

'Ανδραχθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: atît de греŭ, înkît fave поваръ вnзĭ върватŭ. [ἀνὴρ, ἄχθος].

'Ανδράχλη (ἡ), [ἄνθραξ] = Αἴθρανος, (mапгалŭ, saŭ tantврŭ Tвpч:).

'Άνδραχνος (χλος), ου (ὁ), ші

'Ανδράχνη (χλη), ης (ἡ), (плантъ) earвъ грasъ. 2) вnŭ помішорŭ de fpaцĭ, saŭ чіреte селватіче, ші родвл лвĭ.

'Ανδρεία (ἡ), (fem: ал лъї 'Ανδρεῖος) вітеазъ. 2) = 'Ανδρία.

'Ανδρεῖα (τὰ), вezї 'Ανδρεῖος.

'Ανδρείκελλος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ върватѫ, саѫ omѫ. || (ѕѫѕѕt:) 'Ανδρείκελον (τὸ), ='Ανδριάς. 2) вънѕea (колоаре) asemenea кѫ fipeaska faцъ a omълъї; (прin ѫрm:) ѕѫлimanѫ. [ἀνὴρ, εἴκελος].

'Ανδρειόθυμος (ὁ, ἡ), (noѫ) чел кѫ simцimînte de върватѫ. [ἀνδρειος, θυμός].

'Ανδρεῖος, α, ον, вървъtesкѫ. «Ὑποδήματα, τὰ μὲν ἀνδρεῖα, τὰ δὲ γυναικεῖα„. Ksen: "Καὶ ἔστιν ἄρα τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα„. Ilt: || (ѕѫѕѕt:) Ἀνδρεῖον (τὸ), A'· тъdѫларѕл вървъtesкѫ. B'. = 'Ανδρία. C'. (îm:) 'Ανδρεῖα (τὰ), A'. обштештї mese de вървацї în Kreta, кa fidiцiile челе din Snapta; ші B'. = 'Ανδρεῖον (A'). 2) чел кѫ simцimînte цenepoase de върватѫ, кѫражосѫ, вітеазѫ, воїnікѫ. "Μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπὸς, ἀνδρεῖος δ' ἀνήρ„. Ep: (вezї ші 'Ανδρικός„). [ἀνὴρ, -δρὸς]. [dε ѫnde

'Ανδρειότης (ἡ), ='Ανδρία.

'Ανδρειοφρόνως,adв: [noѫ] кѫ вървъtesкѫ, цeneposѫ simцimîntѫ. [ἀνδρεῖος, φρήν].

'Ανδρει(δρι)φόντης, ου (ὁ), noet: ѫчігашѫ de вървацї (enit: ал лъї Меркѫрѫ). (вezї ші 'Ανδροφόνος).

'Ανδρειὼν, ῶνος (ὁ), noet: în локѫ de 'Ανδρών.

'Ανδρείως, adв: вітежешtе, воїnічештe. [ἀνδρεῖος].

'Ανδρεράστρια (ἡ), iѫвitoape, amopezaтъ de вървацї. [ἀνὴρ, ἐράω].

"Ανδρεσσι, noet: în локѫ de 'Ανδράσι, dat: îm: ал лъї ἀνήρ.

'Ανδρεύμενος, η, ον, Ion noet: în локѫ de 'Ανδρούμενος, partч: a лъї 'Ανδρόω.

'Ανδρεύομαι, вiit: -εύσομαι, = 'Ανδρόομαι, вiѫ în вірѕtъ de върватѫ. [ші

'Ανδρεὼν, ῶνος, Ion: în локѫ de 'Ανδρών. [ἀνὴρ, -δρός].

'Ανδρηλατέω -ῶ, вiit: -ήσω, isroneskѫ omѫ din natpia, saѫ локѫл скъпърії зале, ексnatpiezѫ. [din

'Ανδρηλάτης, ου (ὁ), noet: isronitopѫ, ексilatopѫ de oamenї dintp'ѫnѫ локѫ. [ἀνὴρ, ἐλάω].

'Ανδρία (ἡ), вървъцie, вітежie (вірtѫte de nefpikosѫ кѫ жѫdikaтъ). "Τὴν γὰρ ἀνδρίαν τοῦ ἐντόμου (τῆς μυίας), καὶ ἀλκὴν οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν„. Лъч: 2) (pap) овръzniчie. [ἀνήρ].

'Ανδριαντίσκος (ὁ), dim: ал лъї 'Ανδριάς.

'Ανδριαντογλύφος (ὁ), [ἀνδριὰς, γλύφω] sъпътopѫ, чіоплitopѫ de statѫe.

'Ανδριαντοπλάστης, ου (ὁ), [ἀνδριὰς, πλάττω] formътopѫ, saѫ плъsmѫitopѫ de statѫe (din пъmîntѫ, чearъ, гipsѫ, ші чл:). [de ѫnde

'Ανδριαντοπλαστικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) meштешкѫ de a fopma statѫe din materiї mлъdioase.

'Ανδριαντοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкѫ statѫe; saѫ (кѫ kazѫ) faкѫ statѫa кѫіва. [ἀνδριαντοποιός]. [de ѫnde

'Ανδριαντοποιητικὴ (ἡ), (τέχνη) meштешкѫл de a faчe statѫe.

'Ανδριαντοποιΐα (ἡ), faчepe de statѫe. 2) = 'Ανδριαντοποιητική. [mi

'Ανδριαντοποιική (ἡ), = 'Ανδριαντοποιητική. [din

'Ανδριαντοποιὸς (ὁ), fъkътopѫ de statѫe, [ἀνδριὰς, ποιός],

'Ανδριαντουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лѫкрezѫ statѫe, = 'Ανδριαντοποιέω. [ші

'Ανδριαντουργία (ἡ), лѫкpape de statѫe, ='Ανδριαντοποιΐα. [din

'Ανδριαντουργός (ὁ, ἡ), лѫкрътopѫ de statѫe, = 'Ανδριαντοποιός. [ἀνδριὰς, ἔργον].

'Ανδριὰς άντος (ὁ), statѫъ, saѫ asemпътѫтъ de omѫ (din apamъ, аѫрѫ, піatръ, ші чл:). [mi

'Ανδρίζω, вiit: -ίσω, înвървътezѫ, întъreskѫ, înвoїniчeskѫ. "Η γεωργία τοὺς γεωργοῦντας ἀνδρίζει». Ksn: || (miж: ші пas:) вiѫ în вірѕtъ de върватѫ; (прin ѫрm:) dovîndeskѫ пѫtepe (тѫпeaskъ ші sѫfл:), simцimîntѫ de върватѫ. 2) mъ portѫ ка върватѫ, paвdѫ вървътeште, dѫkѫ ла ostenelї, nenopочірї, ші чл: "'Ανδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου„. Skp: [ші

'Ανδρικὸς, ἡ, ὸν, вървъtesкѫ. "Χορός, ("Χιτὼν) ἀνδρικός„. Ksen: 2) воinikosѫ. "Γυνὴ ἐργατικὴ καὶ ἀνδρική„. Лъч: (вezї ші 'Ανδρεῖος). [ἀνὴρ]. [de ѫnde

'Ανδρικῶς, adв: вървътeште, воїnічеште. [ші

'Ανδρίον (τὸ), = 'Ανδράριον.

'Ανδρισμα (τὸ), faпiъ de върватѫ, воїnikoaзъ. [ші

'Ανδρισμὸς (ὁ), înвървътape. [ші

'Ανδριστέον, nos: ал лъї 'Ανδρίζομαι. [ші

'Ανδριστὴς, οῦ (ὁ), înвървътatѫ, чел че ape, aaѫ ia siцimîntѫ de върватѫ. [ἀνδρίζομαι].

'Ανδριστὶ, adв: = 'Ανδρικῶς.

'Ανδροβαρὴς, έος (ὁ, ἡ) = 'Ανδραχθής. [ἀνὴρ, βάρος].

'Ανδροβάτης [ἀνὴρ, βαίνω], ου (ὁ), =Παιδεραστής.

'Ανδροβόρος (ὁ), noet: mînkъtorъ de oamenî, = 'Ανθρωποφάγος. [ἀνὴρ, βορά].

'Ανδρόβουλος (ὁ, ἡ), noet: (înnpot: de γυναικόβουλος) чел кѫ kinzкipe, sfatъ, воinцъ de върватъ, adikъ înцелептъ. [ἀνὴρ, βουλή].

'Ανδροβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ανδροβόρος. [ші

'Ανδρόβρωτος (ὁ, ἡ), noet: mînkatъ de oamenî. 2)='Ανδροβρώς. [ἀνὴρ, βιβρώσκω].

'Ανδρογένεια (ἡ), neamъл вървателлъ; цепеалоцie trasъ din partea вървъteaскъ. [ἀνὴρ, γένος].

'Ανδρογίγας, αντος (ὁ), noet: вървatъ gigantikъ; saъ omъ ші кріашъ. [ἀνὴρ, γίγας].

'Ανδρογόνος (ὁ, ἡ), пъскъторъ de вървацî. [ἀνὴρ, γόνος].

'Ανδρογύνης, ші

'Ανδρόγυνος, ου (ὁ, ἡ), = Ἑρμαφρόδιτος, ermafpoditъ, вървatofemee (чел кѫ natъrъ de вървatъ ші femee). 2)=Εὐνοῦχος, skopitъ. 3) molivosъ, afemeiatъ. 4) de întpeвкinцat ші de вървацî, ші de femeî. "Λουτρὰ ἀνδρόγυνα„. Enir: [ἀνὴρ, γυνή]. [de кnde

'Ανδρογύνως, adв: în kinъ de ermafpoditъ, saъ skopitъ.

'Ανδροδαΐκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀνὴρ, δαΐζω]. omopîtъ de вървацî.

'Ανδροδάμας, αντος (ὁ, ἡ), doвopitorъ, saъ omopîtorъ de вървацî. [ἀνὴρ, δάμνω].

'Ανδροδόκος (ὁ, ἡ), noet: прiimitorъ de oamenî кѫ osnitalitate. [ἀνὴρ, δέχομαι].

'Ανδροθέα (ἡ), noet: (enit: ал Minervеî) вървътoasъ, saъ înвървътatъ zeiцъ. [ἀνὴρ, θεά].

'Ανδρόθηλυς, εος (ὁ, ἡ), noet: ='Ανδρόγυνος. [ἀνὴρ, θῆλυς].

'Ανδροθνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: omopîtъ de вървацî. [ἀνὴρ, θνήσκω].

'Ανδροκάπηλος (ὁ, ἡ), în локъ dъ 'Ανδραποδοκάπηλος. [ἀνὴρ, κάπηλος].

'Ανδροκμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: sврпъtorъ, пръпъditorъ de oamenî. [ші

'Ανδρόκμητος (ὁ, ἡ), noet: fъкatъ, алкътвitъ de milnî de omъ. [ἀνὴρ, κάμνω].

'Ανδροκοιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, dopmъ кѫ вървatъ. [ἀνὴρ, κοίτη].

'Ανδροκόμος (ὁ, ἡ), [ἀνὴρ, κομέω] înгpiжitorъ, къвiътorъ de oamenî.

'Ανδροκτασία (ἡ), ='Ανδροκτονία. [ші

'Ανδροκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, omorъ omъ, saъ oamenî. [din

'Ανδροκτόνος (ὁ), omopîtorъ de omъ, saъ oamenî. [ἀνὴρ, κτείνω].

'Ανδρόλαγνος (ὁ, ἡ), desfpînatъ (nevкnъ) în вървацî, = 'Ανδρομανής. [ἀνὴρ, λάγνος].

'Ανδρολέτειρα (ἡ), noet: пръпъditoape de oamenî. [ἀνὴρ, ὀλέω].

'Ανδρολἠψία (ἡ), ші

'Ανδρολή̓ψιον (τὸ), dpentвл, ce aвeaъ Atenenii, kînd вре кnъ stpeinъ omopa пе кnъ четъцeanъ, ші черîndъ se пъ лi se da ачела, de a прinde snpe pesввnape ipeî kompatpioцî d' aî omopîtopвлî. [ἀνὴρ, λαμβάνω].

'Ανδρολογέω -ῶ (ίζω), вiit: -ήσω (-ίσω), stpînrъ пе ales вървацî (ostaшî) пentpъ pesвoi , pekpвtezъ. [ші

'Ανδρολογία (ἡ), stpînцepe de ostaшî, рекрвtaцie. 2) stpînцepe de ipiвътъ, saъ daждie пе капъ шteaпъ de вървatъ. [din

'Ανδρολόγος (ὁ), stpînrъtorъ de ostaшî, рекрвtътorъ. [ἀνὴρ, λέγω].

'Ανδρομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пeвкnъ dвпe вървацî. [ἀνὴρ, μαίνομαι]. [de кnde

'Ανδρομανία (ἡ), пeвкnie dвпe вървацî.

'Ανδρομάχος, η saъ ος, ον, noet: чел че se бate кѫ вървацî, pesвoînikъ. [ἀνὴρ, μάχη].

'Ανδρομεγέθης, εος (ὁ, ἡ),='Ανδρομήκης, чел че ape шърime, saъ вiatъ de вървatъ. [ἀνὴρ, μέγεθος],

'Ανδρόμεος [ἀνὴρ], α, ον, noet: omeneskъ.

'Ανδρομήκης, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ лвпцime, statъ de вървatъ. [ἀνὴρ, μῆκος].

'Ανδρομηρὸν (-τὸν), οῦ (τὸ), [ἀναδρομὴ] кnъ felъ de кцitъ, (Iл:) stiлetъ, ce întpeвкinцaъ aktopiî în teatpe snpe imitape de sinвvidepî, saъ omopвpî. (вezî ші Σύσπαστον).

'Ανδρονομέομαι, -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ îлeskъ, mъ mîndpeskъ. [ἀνὴρ, νόμος].

'Ανδρόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), копilвл, saъ tînpвл, ce se anpонie de (saъ întpъ akвm în) вîpsta вървътeaskъ; ші чел че ape statъ, saъ simцimîntъ de вървatъ. [ἀνὴρ, παῖς].

'Ανδροπλαστία (ἡ), плъsmкipe, fopmape de oamenî, saъ statвe. [ἀνὴρ. πλάστης].

'Ανδροπλήθεια (ἡ), mвлцime de oameni. [ἀνὴρ, πλῆθος].

'Ανδροποιὸς (ὁ, ἡ), чел че însвfiъ вървъцie (цeneposъ simцimîntъ), fopmътorъ de вървацî. [ἀνὴρ, ποιός].

'Ανδρόπορνος (ὁ), вървatъ кorвitъ de вървatъ. [ἀνὴρ, πόρνος].

'Ανδροπρεπὴς, έος (ό, ή), potrivitŭ, cuviincosŭ unui bărbatŭ. [ἀνὴρ, πρέπω].

'Ανδροπρόσωπος (ὁ, ἡ), chip cu fațъ, saŭ obrazŭ de bărbatŭ, saŭ omŭ. [ἀνὴρ, πρόσωπον].

'Ανδρόπρωρος (ὁ, ἡ), poet: = 'Ανδροπρόσωπος. [ἀνὴρ, πρώρα].

'Ανδροσάθης, εος, ui

'Ανδροσάθων, ωνος (ὁ, ἡ), = Πόσθων. [ἀνὴρ, σάθη].

'Ανδρόσαιμον (τὸ), unŭ felŭ de rață (plantă, ce scoate o zeamă pomic ca sîngele), = Ὑπέρεικον. [ἀνὴρ, αἷμα].

'Ανδρόσακες, εος (τὸ), unŭ felŭ de plantă necunoscută. (vezi Diskp: Γ: 150; ui Plin: KZ'. 4).

'Ανδρόσινις, ιδος (ὁ, ἡ), poet: [ἀνὴρ, σίνομαι] vătămătorŭ de oameni.

'Ανδροσύνη (ἡ), poet: = 'Ανδρία.

'Ανδρόσφιγξ, ιγγος, (ὁ), sfingă cu capŭ, ui pieptŭ de bărbatŭ (iar nu de femee, precum se fabuleazъ obicinuit). [ἀνὴρ, σφίγξ].

'Ανδρότης, ητος, saŭ ῆτος (ἡ), poet: bărbăție, vitejie. [ἀνὴρ, -δρός].

'Ανδροτομέω -ῶ, viit: -ήσω, scopesc bărbați. [ἀνὴρ, τέμνω].

'Ανδροτυχὴς, έος (ἡ), poet: (femee) care a dobîndit bărbatŭ; mărităță. [ἀνὴρ, τεύχω].

'Ανδροφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: sîntŭ

'Ανδροφάγος (ὁ, ἡ), poet: ='Ανθρωποφάγος, mîncătorŭ de oameni. [ἀνὴρ, φάγω].

'Ανδρόφθόρος (ὁ, ἡ), poet: (παροκs:) prăpăditorŭ de oameni. 2) (προπαροκs:) prăpădită de oameni, saŭ omorîtŭ. [ἀνὴρ, φθείρω].

'Ανδροφονεὺς, έως (ὁ), poet: în locŭ de 'Ανδροφόνος. [ui

'Ανδροφονέω -ῶ, viit: -ήσω, omorŭ oameni. [mi

'Ανδροφονία (ἡ), omorîre de bărbați, saŭ oamnnă. [din

'Ανδροφόνος (ὁ, ἡ), chip ce omoară, saŭ a omorît oameni. 2) (femee) care 'ші a omorît bărbatul. [ἀνὴρ, φόνος].

'Ανδροφόντης, ου (ὁ), poet: = 'Ανδρειφόντης, ui 'Ανδροφόνος. [ἀνὴρ, φένω=φονεύω].

'Ανδρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), chip cu simțimîntŭ de bărbatŭ. [ἀνὴρ, φρήν].

'Ανδροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), chip ce are natură (fiescŭ diopranismŭ) de bărbatŭ, saŭ de omŭ. (ἀνήρ, φυή].

'Ανδρόφωνος (ὁ, ἡ), chip cu glasŭ bărbătescŭ. [ἀνήρ, φωνή].

'Ανδρόω -ῶ, viit: -ώσω,='Ανδρίζω, întărescŭ. 2) prefacŭ în bărbatŭ. 3) (pas:) mъ facŭ bărbatŭ, crescŭ, mъ măriscŭ. 4) mъ mărităță. 5) (miж:) mъ portŭ ca bărbatŭ. 6) îmi înflinescŭ bărbăția ca datorie. [ui

'Ανδρύνω, viit: -υνῶ, = 'Ανδρόω. [ui

'Ανδρώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανδρικός. [de unde

'Ανδρωδῶς, adv: = 'Ανδρικῶς. [ui

'Ανδρὼν, ῶνος, ui

'Ανδρωνῖτις, ιδος (ἡ), apărtamentul bărbaților (înprot: de Γυναικωνῖτις). [ἀνὴρ, -δρός].

'Ανδρωνυμέω -ῶ, viit: ήσω, amŭ numе de bărbatŭ, saŭ bărbătescŭ. [ui

'Ανδρωνυμικὸς, ὴ, ὸν, (Gram:) nume derivatŭ din numе de omŭ, n: c: Διονύσιος din Διόνυσος, ui Δημήτριος din Δήμητηρ. [din

'Ανδρώνυμος (ὁ, ἡ), chip cu numе de bărbatŭ, saŭ de omŭ. [ἀνὴρ, ὄνομα].

'Ανδρῶος, α, ον, (rar) = 'Ανδρεῖος.

'Ανδύομαι, viit: -δύσομαι, poet: în locŭ de 'Αναδύομαι.

'Ανδωκα, poet: în locŭ de 'Ανέδωκα.

'Ανεβίων, ως, ω, ωμεν, ui chi: nec: 2 al lui 'Αναβιόω,

'Ανέβραχε, poet: 3: sing: pers: a nec: 2: lui 'Αναβρέχω.

'Ανέβωσε, poet: în locŭ de 'Ανεβόησε.

'Ανέγγυος (ὁ, ἡ), necăsătorită, nevredniкă de credință. 2) nelegitimă. "Θυγάτηρ ανέγγυος,,. fiică nelegitimă. 3) bastardă, nelegitimă. ,, Υἱὸς —. ,, fiŭ nerecunoscută de părinți. [ἀ, ἐγγύη].

'Αν-εγείρω, viit: -εγερῶ, scol, deștept; (fig:) inimez, îndemn; (despre clădiri ui chi:) pezidesc. || miж: nec: în locŭ de pas: 'Ανεγρόμην (vezi zicere). [de unde

'Ανεγέρμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: scălătŭ din somnŭ. [ui

'Ανέγερσις, εως (ἡ), scălare în sus. deștentare;(despre clădiri) pezidire. [ui

'Ανέγερτος (ὁ, ἡ), nedeștentatŭ. [ἀ, ἐγείρομαι].

'Ανεγκλητὶ, adv: ='Ανεγκλήτως. [din

'Ανέγκλητος (ὁ, ἡ), nepîrîtŭ, nevinovatŭ, nechilitŭ. 2) =nedisputatŭ. " 'Ανεγκλήτους τὰς οὐσίας πρὸς ἀλλήλους κατασκευάζεσθαι,,. Plt: [ἀ, ἐγκαλέομαι]. [de unde

'Ανεγκλήτως, adv: fără pîră, saŭ fără vină, nechilit.

'Ανέγκυος (ἡ), neînsărcinată, nevorpoasă. [ἀ, ἔγκυος].

'Ανεγκωμίαστος (ὁ, ἡ), nelъκdatь. [ἀ, ἐγκωμιάζομαι].

'Ανέγνων, ως, ω, ωμεν, ші чл: nex: 2: ал лвї 'Αναγιγνώσκω.

'Ανεγρόμην, noet: mіж:nex: 2: ал лвї Ἀνεγείρομαι. "Πρὶν ἀνέγρεσθαι τὰς ἀδελφάς,,. Лвч:

'Ανεγχώρητος (ὁ, ἡ), ='Ανένδεκτος, nenвtinчosь de a se fave. [ἀ, ἐγχωρέω].

'Ανεδάφιστος (ὁ, ἡ), nекълкatь, nenetezitь, nenotpibitь. 2) nesвrnatь ла пъmintь. [ἀ, ἐδαφίζω].

'Ανεδέγμην (de вnde 'Ανεδέγμεθα), noet: nex: 2: saь neste-sъв: ал лвї Ἀναδέχομαι.

'Ανέδην [ἀνίημι], adв:=ἀνέτως, în tikпъ, вlovod, neopit. 2) nesfiit. 3) кв înвilшвrape, кв saцiь.

'Ανέδρακον, noet: nex: 2: ал лвї 'Αναδέρκομαι.

'Ανέδραμον, nex: 2: ал лвї 'Ανατρέχω.

'Ανέδραστος (ὁ, ἡ), neinцepenitь, nestatopniчitь, saь nestatopnikь. [ἀ, ἑδράζω].

'Ανέδυν, nex: 2: ал лвї 'Αναδύομαι.

'Ανέδωκα, nex: 1: ал лвї 'Αναδίδωμι.

'Ανέεργον, noet: în локь de 'Ανεῖργον, прел: ал лвї 'Ανείργω.

'Ανέζοντες, noet: Ion: naptч: ал (neintp:) 'Ανέζω, saь 'Ανίζω, = Καθίζω, пвіь ne чinева sъ шевzъ d' asвnpa.

'Ανέηκα, Ion: în локь de 'Ανῆκα, nex: 1: ал лвї 'Ανίημι.

'Ανεθελησία (ἡ), nevoinцъ, saь nevoipe. [ші

'Ανεθέλητος (ὁ, ἡ), nevoitopь, saь fъвtopь de чева fъръ voea sa. 2) (nas:) = 'Αθέλητος, nevoitь. [ἀ, ἐθέλω]. [de вnde

'Ανεθελήτως, adв: fъръ a voi.

'Ανέθηκα, nex: 1: ал лвї 'Ανατίθημι.

'Ανεθίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ oviчnвieskь, saь sintь oviчnвitь. [ἀνὰ, ἔθος].

'Ανέθιστος (ὁ, ἡ), neoviчnвitь. [ἀ, ἐθίζομαι].

'Ανείδεος (ὁ, ἡ), (neoлц: fiлs:) чел fъръ formъ, saь figвrъ. [ἀ, εἶδος].

'Ανεῖδον, nex: 2: ал лвї 'Ανοράω.

'Αν-ειδωλοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, =Εἰδωλοποιέω. [de вnde

'Ανειδωλοποίησις, εως, ші

'Ανειδωλοποιία (ἡ), = Εἰδωλοποίησις.

'Ανεῖκα, tpe: de кв: ал лвї 'Ανίημι.

'Αν-εικάζω, biit: -άσω, imitь mimкъріle (faкь taклitвл) квіва, saь главвл (înrînь) вnpe batжokoръ.

'Ανεικαιότης (ἡ), [ἀ, εἰκῆ, saь εἰκαίως), a nв fave чinева nimikь op квm s' ap intimala; (npin вpm:) înцelenчisne, prerindipe.

'Ανείκαστος (ὁ, ἡ), nedatь кв sokoteaлъ, nerivitь. [ἀ, εἰκάζω].

νεικὴς [ἀ, νεῖκος], έος (ὁ, ἡ), nedisпвtatь, de nevertat, adikъ de nimikь. (astfel чitiaь вniї пе. "Ἀεικέα μισθόν,,. Ll: M. 435).

'Ανεικόνιστος (ὁ, ἡ), nerepnpesintatь npin ikoanъ. "Τὸ θεῖον ἀνεικόνιστον,,. Тлц: [ἀ, εἰκονίζω].

'Ανεικὼς, ότος. (υῖα, ός), tp: de кв: ал партч: акt: ал лвї 'Ανίημι.

'Ανειλείθυια (ἡ), (femee) че n'a кіemat în aжвtorь de локь (saь în zadarь) пе Elitea (zeiца naштerii), (adikъ) nenъвkътoape, steapnъ, saь грea ла fачerї. [ἀ, Εἰλήθυια].

'Αν-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, înfъшвrь, saь de'aьшвrь (bezї ші 'Ανελίσσω). [de вnde

'Ανείλημα (τὸ), înfъшвrътвръ, saь desfътврътвръ. (de вnde 2) (med:) = στρόφος, dвpepe, тъietвrї în пînteчe.

'Αν-είλημμαι, nas: tp: de кв: ал лвї 'Αναλαμβάνω.

'Ανείλησις, εως (ἡ), = 'Ανείλημα.

'Ανείληφα, акt: tp: de кв: ал лвї Ἀναλαμβάνω.

'Ανειλιξις, εως (ἡ), defъшвrape, desdoipe; (ші fir:) întindepe, esплikape, desлegape, desлявшipe. [din

'Ανειλίσσω, biit: ίξω, noet: în локь de Ἀνελίσσω.

'Ανείλλω (-ίλλω),=Ανειλέω, (bezї Ἴλλω).

'Ανειμάρθαι, (neanpoвatь) a nв fi вpsitь. [ἀ, μείρομαι].

'Ανειμένος, η, ον, nas: tp: de кв: ал партіч: лвї 'Ανίημι. [de вnde

'Ανειμένως, adв:=Ἀνέδην, вlovod, neopit: ші чл: 2) fъръ tonь, liniштit, modepat.

Ἄνειμι, biit: -ειμι, (прел: ἀνῆειν, ші чл:) mъ вrkь. "Εἰς ἄστυ ἀνιὼν Φαληρόθεν,,. Пл: (de вnde desnpe soape) = Ἀνατέλλω, pesъpь; (desnpe isвoape), isвoръskь în sвs; (desnpe плante) = 'Αναφύομαι, pesъpь, daь, ші чл: 2) mъ întorkь. «'Εκ πομπῆς ἀνιοῦσαν,,. Od: Θ. "'Εκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ συν νηὶ μελαίνῃ,,. Od: K. " Ἄνειμι ἐκεῖσε τοῦ λόγου,,. Ep:

'Ανείμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: neinвrькatь, snь ръь-înвrъкatь, голь. [ἀ, εἶμα].

Ἄνειν, Ion: inf: ал лвї Ἄνω. = Ἀνύω.

'Ανεῖναι, nex: 2: de inf: ал лвї Ἀνίημι.

'Ανειπεῖν, nex: 2: de inf: ал лвї 'Αναγορεύω.

'Αν-είργω, biit: -είρξω, opeskь, цiь,

saă înnînră înapoĭ. «'Ανεῖργε τοὺς στρατιώτας ὠθουμένους εἰς τὸ πρόσθεν». Ksen: [de ʁnde

"Ανειρξις, εως (ἡ), onpipe, цinepe înapoĭ.

'Αν-είρομαι, вiit: -εροῦμαι, noet: în локă de 'Ανέρομαι.

'Α-ειρύω, вiit: -ύσω, noet: în локă de 'Ανερύω.

'Αν-είρω, (fъръ вiit:) легă sʁs. 2) = Συνείρω, înnletesкă (кʁnʁnъ, ші чл:).

'Ανεὶς, εἶσα, έν. nex: 2: ал nartч: лвĭ 'Ανίημι.

'Αν-είσακτος (ὁ, ἡ), neîntpodʁsă, neʁъгată în челе de maĭ nъʁntpʁ; (npin ʁpm:) =='Αμύητος, neinigiată, neînвъцată. [ἀ, εἰσάγω].

'Ανεισίδωρος (ὁ, ἡ), вczĭ 'Ανησίδωρος.

'Ανείσοδος (ὁ, ἡ), чел че n'ape întpape; (npin ʁpm:) neʁmвлată, ="Αδατος. [ἀ, εἴσοδος]

'Ανεισφορία (ἡ), = 'Ατέλεια, asidosie, (eptape de daжdie). [din

'Ανείσφορος (ὁ, ἡ), nedaжnikă (eptată de dъждiĭ, ші kontpiвъцiĭ), netpiвʁtapă. [ἀ, εἰσφορά.].

'Ανεῖται, 3: sinr: neps: a nas: tpe: de кв: ал лвĭ 'Ανίημι.

'Ανείω, noet: în локă de 'Ανῶ, nex: 2: de sʁn: ал лвĭ 'Ανίημι.

'Ανέκαθεν, adв: de denapte, de ла înчepʁtă. [din

'Ανεκὰς, saă At: "Ανεκας [ἀνὰ, ἑκὰς], adв: denapte; npea 'пал.

'Ανέκβατος (ὁ, ἡ), чел че n' apc локă de eщipe. [ἀ, ἐκβαίνω].

'Ανεκβίαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, neskosă кв silъ, nesilпічită. [ἀ,ἐκβιάζομαι].

'Ανεκδαρτὶ, adв: fъръ жʁnʁipe. [din

'Ανέκδαρτος (ὁ, ἡ), neжʁnʁită. [ἀ,ἐκδέρω].

'Ανεκδήμητος (ὁ, ἡ), nestpъmʁtată în stpeinъtate. 2) nenotpiвită, saă neîndemînatikă ла кълъtopie. (de ʁnde) «'Ημέρα ἀνεκδήμητος καὶ ἀνέξοδος». Плат: [ἀ, ἐκδημέω].

'Ανεκδιήγητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, nenoвestită, nedeskpisă. [ἀ, ἐκδιηγέομαι].

'Ανεκδίκητος (ὁ, ἡ), nepesвʁnată, saă de nepesвʁnat. [ἀ, ἐκδικέομαι].

'Ανέκδοτος (ὁ, ἡ), nedată afapъ, nenвlikată. 2) (fatъ) nemъpitatъ. [ἀ,ἐκδίδομαι].

'Ανέκδρομος (ὁ, ἡ), neanъpată, saă de кape nʁ noate fьці чinева. [ἀ, ἐκ, δρόμος].

'Ανεκθέρμαντος (ὁ, ἡ), neînkълzită, saă de neînkълzit. [ἀ, ἐκθερμαίνομαι].

'Ανέκθυτος (ὁ, ἡ), (miasmъ, nînгъpipe) nekʁpъцitъ npin жertfe. [ἀ, ἐκθύω].

'Ανεκκλησίαστος (ὁ, ἡ), nesʁnʁsă, saă neafлată de faцъ ла adʁnъpiле nopodʁлвĭ; (Bisep:) afopisită, skosă din вiseprkъ. 2) (локă) ʁnde nʁ se faче, saă nʁ s' a fъкʁt adʁnape. [ἀ, ἐκκλησιάζομαι].

'Ανέκκλιτος (ὁ, ἡ, neanъpată, saă din кape nʁ se noate aвate чinева. [ἀ, ἐκκλίνω].

'Ανέκκριτος (ὁ, ἡ), înkʁiată, saă чел че nʁ 'шĭ ape deшertъpiле nînteчелвĭ lesniчoase. [ἀ, ἐκκρίνω].

'Ανέκλαγον, noet: nex: 2: лвĭ 'Ανακλάζω.

'Ανεκλάλητος (ὁ, ἡ),=='Ανέκφραστος, neespimată, че nʁ se noate snʁne, saă deskpi. [ἀ, ἐκλαλέω].

'Ανέκλειπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -είπτως, neisnpъвită, nelinsilă, nesлeită, neînчetată, nekontenită. [ἀ, ἐκλείπω].

'Ανέκλεκτος (ὁ, ἡ), nealesă. [ἀ, ἐκλέγομαι].

'Ανεκλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ανέκλειπτος, nelinsilă.

'Ανεκλόγιστος (ὁ, ἡ), кape n' a dat, saă nʁ e datopă a da sokotealъ. 2) nesokotită, nenʁmъpată. [ἀ, ἐκλογίζομαι]. [de ʁnde

'Ανεκλογίστως, adв: fъръ sokotealъ, ne nesokotite.

'Ανέκνιπτος (ὁ, ἡ), = 'Ανέκπλυτος, nesnълată, neштepsă. [ἀ, ἐκνίπτομαι].

'Αν-εκ-πίμπλημι, вiit: -πλήσω, peʁmплʁ nînъ sʁs.

'Ανέκπληκτος (ὁ, ἡ), nesneriitopă; ші nesneriată. [ἀ, ἐκπλήττομαι]. [de ʁnde

'Ανεκπλήκτως, adв: fъръ snaĭmъ.

'Ανεκπλήρωτος (ὁ, ἡ), neʁmплʁtă; neînплinită; saă de neʁmплʁt, ші чл:. [ἀ, ἐκπληρόομαι].

'Ανέκπλυτος (ὁ, ἡ,) nesnълată; neштepsă. [ἀ, ἐκπλύνομαι].

'Ανεκποίητος, (ὁ, ἡ), neînstpeinată, saă nenʁtʁtă a se înstpeina. [ἀ, ἐκποιέομαι].

'Ανεκπύητος (ὁ, ἡ), (med:) nenʁpoiosă, saă nenʁpoiată. [ἀ, ἐκπυέω].

'Ανέκπυστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐκπυνθάνομαι] neafлată, nekʁnoskʁtă, saă nenʁtʁtă a se afла, ші кʁnoaшte npin чepчetape.

'Ανέκραγον, nex: 2: ал лвĭ 'Ανακράζω.

'Ανεκρίζωτος (ὁ, ἡ), nedespъdъчinată. [ἀ, ἐκριζόω].

'Ανεκτέος, α, ον, nos: ал лвĭ 'Ανέχομαι.

'Ανεκτικὸς, ἡ, ὸν, pъвdъtopă. [ші

'Ανεκτὸς, ἡ, ὸν, sʁfepită, de sʁfepit. [ἀνέχομαι.]

'Ανέκτριπτος, (ὁ, ἡ), neштepsă, nekʁpъцită npin fpekape. [ἀ, ἐκτρίβομαι].

'Ανεκτῶς, adв: înтр' вnă кină de sвfepit. [ἀνεκτός].

'Ανέκφευκτος (ό, ή), = 'Ανέκκλιτος, neaпъrată, de nefъцit, neevitabilă. 2) чел чe nв fъцe, saă nв noate fъцi de чева. [ἀ, ἐκφεύγω].

'Ανεκφοίτητος (ό, ή), чел чe nв ese des afaръ, чi шade tot-daвna înъвntрв. [ἀ, ἐκφοιτάω].

'Ανέκφορος (ό, ή), чe nв noate, saă nв treввie a se вkoate afaръ (a se пввліка). [ἀ, ἐκφέρω].

'Ανέκφραστος (ό, ή), = 'Ανεκδιήγητος, шi 'Ανεκλάλητος. [ἀ, ἐκφράζομαι].

'Ανεκφώνητος (ό, ή), чe nв se noate глъвві, propввцa; neesпpimată, nepostită. (de вnde) «Τὸ ὑπογεγραμμένον : ἀνεκφώνητον». Грam: [ἀ, ἐκφωνέω].

'Ανέλαιος (ό, ή), чел fъръ вntdelemnă, saă mъслinъ. [ἀ, ἔλαιον, saă ἐλαία].

'Ανέλατος (ό, ή), [ἀ, ἐλαύνω] nevъlвtă кв чокапвл.

'Ανέλεγκτος (ό, ή), (шi adв:) -έγκτως= 'Ανεξέλεγκτος, nepriimitoră de въdipe (pefвtaцie, dovadъ, шi чл:). [ἀ, ἐλέγχω].

'Ανελέγχω, вiit: -ελέγξω, черчetînd кв amървntвл шi penetat dovedeskă, daă de faцъ. [ἀνὰ, ἐλέγχω].

'Ανελεημόνως, adв: = 'Ανηλεῶς, fъръ milostivire. [шi

'Ανελεημοσύνη (ή), nemilostivire. [din

'Ανελεήμων, ονος (ό, ή),='Ανηλεής, nemilostivă, vîrtosă ла inimъ. [шi

'Ανελέητος (ό, ή), (шi adв:) -ήτως, nemilвită, saă nevrednikă de milъ (компътimire). [ἀ, ἐλεέω].

'Αν-ελελίζω, вiit: -ίξω, noet: клetină кв iвцealъ în sвs.

'Ανελευθερία, шi

'Ανελευθεριότης (ή), neцenepositate, mičinimie; skвmnete, nedъrničie. [din

'Ανελεύθερος (ό, ή), (în цen:) nesloвodă, вarвară, nečivilită, шi чл: (iar пapt:) neцeneposă, skвmnă, nedapnikă. [ἀ, ἐλεύθερος]. [de вnde

'Ανελευθέρως, adв: кв skвmnete, mičinimie, nedъrničie, шi чл:

'Ανέλευσις, εως (ή), [ἀνελεύθω] = "Ανοδος, sвire; saă întoarчere.

'Ανέλιγμα (τὸ), înfъшвrъtвrъ, saă desfъшвrъtвrъ. (de вnde) «'Ανέλιγμα χαίτης». Epigr: пърă крецă, saă koade înpletite. [шi

'Ανέλιξις, εως (ή), înfъшвrape, saă desfъшвrape. 2) înвîptipe, saă черквлацie. 3) deskidepe (de кшъ). 4) (fig:)='Ανάπτυξις. [din

'Αν-ελίσσω (ττω), вiit: -ίξω, înfъшвră, saă desfъшвră. «Βιβλία χερσὶν ἀνελίττεις». Лвч: (шi fig:) «'Ανελίσσω βίον». Пл: adikъ netpекă. 2) întorkă, înвîpteskă; (шi прin вrm:) deskiză (кшъ, шi чл:). 3) (fig:) = 'Αναπτύσσω, esplikă.

'Ανελκόω ῶ, вiit: -ώσω, вmilв de pane, saă deskiză pane вekї. [ἀνὰ, ἕλκος].

"Ανελκτος (ό, ή), neatpasă, saă de neatpas. [ἀ, ἕλκω].

'Αν-ελκύω, вiit: -ύσω, шi

'Ανέλκω, вiit: -έλξω, (nex: ἀνείλκυσα, шi чл:) trară, tîrъsкă în sвs, saă înapoї; (шi прin вrm:) skoцă afaръ. «Τόξου πῆχυν ἀνεῖλκεν». Іл: Λ. «Τὰς ναῦς ἀνελκύσαντες». Tвч:

'Ανέλκωσις, εως (ή), deskidepe de panъ. [ἀνελκόω].

'Ανέλκωτος (ό, ή), чел fъръ ranъ, saă perънită. [ἀ, ἑλκόω].

'Ανέλλην, ηνος (ό, ή), neelenă, saă чел чn nв este Elenă, Grekă. [ἀ, "Ελλην].

'Ανελλήνιστος (ό, ή), linsită de Elenismă, saă stpeină de idioma Elenikъ. [ἀ, ἑλληνίζω].

'Ανελλιπής, έος (ό, ή), nelinsită de чева. [ἀ, ἐλλείπω]. [de вnde

'Ανελλιπῶς, adв: în nelinsipe de nimikă, fъръ a linsi чева.

"Ανελπις, ιδος (ό, ή), чел fъръ nъdejde. [ἀ, ἐλπὶς].

'Ανελπιστέω -ῶ, вiit: "-ήσω. sîntă fъръ nъdejde. [шi

'Ανελπιστία (ή), nenъdъjdвipe. [din

'Ανέλπιστος (ό. ή), nenъdъjdвită. 2) linsită de nъdejde. «'Ελπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες». Tкр: «Τὸ ἀνέλπιστον». Tвч: în локă de ἡ ἀνελπιστία. [ἀ, ἐλπίζω]. [de вnde

'Ανελπίστως, adв: fъръ, saă neste nъdejde.

'Ανέλυτρος (ό, ή), neakoperită, neînfъшвrată. [ἀ, ἔλυτρον].

'Ανέμβατος (ό, ή), (локă) вnde nв noate (n'apc пе вnde) intpa чinева; (прin вrm:) ="Αβατος, neвmвlată. 2) neintpată, saă kape nв noate intpa. [ἀ, ἐμβαίνω].

'Ανεμέσητος (ό, ή), шi adв: -ήτως, чел чe nв tpaцe asвnpъшї nisma, nenismвită. 2) nenismвitoră, neцiitoră de natimъ. [ἀ, νεμεσέω].

'Ανέμετος (ό, ή), kape nв вarsъ, saă

каре ив порпеште греацъ, ші вързътъръ. [ἀ, ἐμέω]. [de вnde

'Анемέτως, adв: ғъръ вързътъръ.

'Анемέω -ῶ, вііt: -емέсω, вързкъ, саѣ іаръшї вързкъ. [ἀνὰ, ἐμέω]

'Анεμητος (ὁ, ἡ), неînпърцітъ. 2) непърташкъ. 3) непъскътъ. [ἀ, νέμω].

'Ανεμία (ἡ), (med:) вînтъ, ғлатъ. [ші,

'Ανεμιαῖος, α, ον, вînтosъ; (оѣ) плinъ de вînтъ, клочітъ. 2) (fig:) дешертъ, nestatopнікъ, zadapнікъ. «'Ελπίδες ἀνεμιαῖαι». Плт: [ші

'Ανεμίδιος, α саѣ ος, ον, în локъ de 'Ανεμιαῖος. [ші

'Ανεμίζω, вііt: -ίσω, тіпнкъ прin вînтъ. [ші

'Ανέμιος, α, ον, = 'Ανεμιαῖος. [ἄνεμος].

'Ανεμόδρομος (ὁ, ἡ), алергъторѣ ка вîнтъл, adікъ ғоарte іътe. [ἄνεμος, δρόμος].

'Ανεμόεις, εσσα, εν, поет: în локъ de 'Ανεμώδης, вънъсъ ла (саѣ плinъ de) вînтърї. [ἄνεμος].

Ανεμόθροος (ὁ, ἡ,) поет: чел че вîжie, саѣ песънъ de вînтърї. [ἄνεμος, θρόος].

'Ανεμοκοῖται, ῶν (οἱ), adорміторї de вînтърї (ніште врăжіторї în Корінтѣ, че se сокотіаѣ, къ прin враже, саѣ ғертече adорміаѣ вînтъріле). [ἄνεμος, κοίτη].

"Ανεμος (ὁ), вînтъ, [ἄημαι].

'Ανεμοσκεπής, έος (ὁ, ἡ), поет: акоперіторѣ, саѣ апъръторѣ despre вînтърї. [ἄνεμος, σκέπη].

'Ανεμόστροφος (ὁ, ἡ,) поет: вънітъ,înвîртітъ de вînтърї. [ἄνεμος, στρέφω].

'Ανεμοσφάραγος (ὁ, ἡ), поет: (локъ) каре песънъ, саѣ вîжie de вînтъ. [ἄνεμος, σφάραγος].

'Ανεμο(τρα)τρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), ші,

'Ανεμότροφος (ὁ, ἡ), поет: хрънітъ de вінтърї (adікъ вътғлатъ, крескътъ, саѣînъсnpітъ). [ἄνεμος, τρέφω].

'Ανεμοφθορία (ἡ), stpікъчіѣne de вînтърї. [din

'Ανεμόφθορος (ὁ, ἡ), stpікатъ, прънъдітъ de вînтъ. [ἄνεμος, φθείρω].

'Ανεμοφόρητος (ὁ, ἡ), пърlatъ, apdікатъ, лѣатъ de вînтъ; вшорѣ; (ші fig:) nestatopнікъ, zadapнікъ. (весї ші 'Ανεμώλιος). [ἄνεμος, φορέω].

'Ανεμόω -ῶ, вііt: -ώσω, = 'Ανεμίζω, скъпѣіъ ла (саѣ вмплъ de) вînтъ; (în тіж: med:) тъ вмғлъ; (ші fig:) тъ іаѣ dѣne вînтърї, саѣ îmї іа капъл вînтъ, adікъ тъ mîndpeskъ, тъ înrînfezъ. «Καὶ ἐδόκει περὶ τὸν ἄνθρωπον ἀκρατῶς ἠνεμῶσθαι». Ел: [ἄνεμος].

'Ανέμπληκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήκτως, = 'Ανέκπληκτος. [ἀ, ἐμπλήττω].

'Ανέμπληστος (ὁ, ἡ), песъцiosъ, каре н' adъче саціѣ. [ἀ, ἐμπίπλημι].

'Ανέμπλοος -ους (ὁ, ἡ), поет: вазъ, къ каре, саѣ în каре нв ноате чіпева плъві. [ἀ, ἐν, πλόος].

'Ανεμπόδιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίστως, neопрітъ, neînпiedікатъ. [ἀ, ἐμποδίζομαι].

'Ανεμπόλητος (ὁ, ἡ), невînдътъ. [ἀ, ἐμπολέω].

'Ανέμπτωτος (ὁ, ἡ), пекъzътъ în чева. [ἀ, ἐμπίπτω].

'Ανέμφατος (ὁ, ἡ), неарътъторѣ, nedoведіторѣ; саѣ неарътатъ, neesпpімatъ, nedeskpісъ. [ἀ, ἐμφαίνω]. [de вnde

'Ανεμφάτως, adв: ғъръ арътаре, саѣ întіпърipe.

'Ανεμώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανεμόεις.

'Ανεμώκης, εος (ὁ, ἡ), поет: іътe, pенеde ка вînтъл. [ἄνεμος, ὠκύς].

'Ανεμωλία (ἡ), = 'Ανεμώνη; (іар прінч:) fem: ал лъї

'Ανεμώλιος (ὁ, ἡ), поет: = 'Ανεμοφόρητος, лъsatъ în воса вînтърілор; (fig:) nestatopnічітъ, zadapнікъ, de німікъ. «'Ανεμώλια βάζειν». Od: Δ. вербе în вînтъ. (весї ші 'Ανεμοφόρητος). [ἄνεμος, ὄλλω].

'Ανεμώνη (ἡ), вnъ ғелъ de ғлоаре (пе а ле къріа ғої лесне ле pisiпеште вînтъл), папароапъ, макъ. [ші

'Ανεμωνὶς, ίδος (ἡ), поет: = 'Ανεμώνη. [ші

'Ανεμῶτις, ιδος (ἡ), епіт: ал Мінервеї, ғіind къ потоліа вînтъріле. [ἄνεμος].

'Ανενδεὴς, έος (ὁ, ἡ), нелînsітъ de німікъ,înвілшъгатъ. [ἀ, ἐνδεής].

'Ανένδεκτος (ὁ, ἡ), непътінчосъ a se ғаче. [ἀ, ἐνδέχεται].

'Ανενδεῶς, adв: ғъръ нічї о лînсъ. [ἀνενδεής].

'Ανενδοίαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐνδοιάζω] чел ғъръ îndoіалъ, neîndoіосъ. [de вnde

'Ανενδοιάστως, adв: ғъръ îndoіалъ.

'Ανένδοτος (ὁ, ἡ), ші adв: -ότως, neînдъплекатъ, нетлъdіatъ, stърѣіторѣ în чева. [ἀ, ἐνδίδωμι].

'Ανένεικα, (ші між:) ἀνενεικάμην, поет: în локъл Ion: ἀνήνεικα, nex: ал лъї Ἀναφέρω.

'Ανενειχθεὶς, εῖσα, ἐν, поет: în локъ de 'Ανενεχθεὶς пas: nex: 1: ал партч:, ші

'Ανενεκτέον, nos: ал лъї 'Αναφέρω.

'Ανεπίμονος (ό, ή), nestъpкitopъ; netemeinikъ: vremelnikъ; neръbdъtopъ. [ἀ, ἐπιμένω].

'Ανεπινοησία (ἡ), însкшimea neînцelesкlяї (лякръ); nebъtaie de капъ, neaplikape de minte; neiskodipe. [ші

'Ανεπινόητος (ό, ή), = 'Ακατανόητος, neînцelesъ. 2) (акт:) nevoitopъ, saъ nepкtinчosъ de a înцelepe (ашї вате капял, ші a afla), nebъгътopъ de scamъ; neiskoditopъ. «'Ανεπινόητος τῆς ποικιλίας». Diod: [ἀ, ἐπινοέω].

'Ανεπίξεστος (ό, ή), neръzкitъ (nenetezitъ) ne крmъ ne d'a sкnpa; (прin крm) nesъvîrшitъ, ne жъmъtale sъvîrшitъ. [ἀ, ἐπιξέω].

'Ανεπίπλαστος (ό, ή), nenлъsmкitъ, nefццкitъ ne d'asкnpa; (прin кpm:) nefццapuikъ, neprefъkкtъ. [ἀ, ἐπιπλάττω]

'Ανεπίπλεκτος (ό, ή), neînkкpkatъ кв алцiї; (прin кpm:) = 'Ανεπίμικτος, nekomкnikaвílъ. [ἀ, ἐπιπλέκω].

'Ανεπίπληκτος (ό, ή), (ші adв:)-ήκτως, nedoжъnitъ, saъ de nedoжъnit; (прin кpm:) neîndpentatъ. 2) (акт:) nedoжъnitopъ; (прin кpm:) pъvdъtopъ. [ші

'Ανεπιπληξία, (ἡ), nedoжъnipe; stapea челяї de nedoжъnit. [ἀ, ἐπιπλήττω].

'Ανεπιπρόσθητος (ό, ή), чел че n'ape nimikъ пяsъ înainteї, ка sъ'ї onpeaskъ bedepea. [ἀ, ἐπιπροσθέω].

'Ανεπίῤῥεκτος (ό, ή), noet: [ἀ, ἐπιῤῥέζω] asкnpa kъpкia n'aъ жertfit înkъ; (прin кpm:] nesfinцitъ.

'Ανεπισήμαντος (ό, ή), neînsemnatъ ne d'asкnpa, nepечetлкitъ; nedeosebitъ прin чеде din afaръ semne; (прin кpm:) neînsemnatъ, nekкnoskкtъ. [ἀ, ἐπισημαίνω].

'Ανεπισημείωτος (ό, ή), fъръ însemnъrї, saъ note, nekomentatъ, neesплікatъ. [ἀ, ἐπισημειόω].

'Ανεπίσκεπτος (ό, ή), (ші adв:) – έπτως. nevizitъtopъ; (ші nas:) nevizitatъ, neînгріжitъ, nелкatъ în въгape de seamъ. [ἀ, ἐπισκέπτομαι].

'Ανεπισκεύαστος (ό, ή), nedpesъ, nepenaratъ; saъ de nepenapat. [ἀ, ἐπισκευάζω].

'Ανεπισκεψία (ἡ), nevizitape, nevъгape de seamъ ла чева. [ἀ, ἐπίσκεψις].

'Ανεπισκίαστος (ό, ή), neakoperitъ de кmвръ; înbedepatъ. [ἀ, ἐπισκιάζω].

'Ανεπισκόπη(πευ)τος, ου (ό, ή),= 'Ανεπίσκεπτος, лinsitъ de лкътopъ a minte, (ші вisep:) de eniskonъ. [ἀ, ἐπισκοπέω, ші -εύω].

'Ανεπισκότητος (ιστος), ь (ό, ή), neîntъnekatъ; înbedepatъ. [ἀ, ἐπισκοτέω,-ίζω].

'Ανεπιστάθμευτος, ші

'Ανεπίσταθμος (ό, ή), anъpatъ de a da гъsdкipe (кvartipъ) ла ostaшї. [ἀ, ἐπὶ, σταθμός].

'Ανεπιστασία, (ἡ) nelкape aminte, saъ nevъгape de seamъ кв stъpкipe. [ἀ, ἐπιστάω].

'Ανεπιστάτητος (ό, ή), linsitъ de enistatъ, înгріжitopъ. [ἀ, ἐπιστατέω].

'Ανεπίστατος (ό, ή), = 'Ανεπίσκεπτος, ne лкatъ în въгape de seamъ. [ἀ, ἐπιστάω]. [de кnde

'Ανεπιστάτως, adв: fъръ stъpкitoape лкape aminte, кв nevъгape de seamъ, în ipeakъtъ.

'Ανεπιστημόνως, adв: fъръ черкta шtiinцъ, ne neînvъцate, saъ ne nечеркate. [ші

'Ανεπιστημοσύνη (ἡ), neштiinцъ, nечеркape. [din

'Ανεπιστήμων, ονος (ό, ή), linsitъ de черкta шtiinцъ, nedenpinsъ în чева. «'Απείρων καὶ ἀνεπιστημόνων, ὅποι τράπωνται». Tвч: «'Ανεπιστήμων ἵππῳ χρῆσθα»ι. Ksen: «Τὸ ἀνεπιστῆμον». Плат: în локъ de ἡ ἀνεπιστημοσύνη. [ἀ, ἐπιστήμη].

'Ανεπιστρεπτεί (πτί), adв: = 'Ανεπιστρέπτως. [ші

'Ανεπιστρεπτέω-ῶ. вiit:-ήσω, nв mъ înторкъ înapoї sъ въzъ; (прin кpm:) nв вoiъ sъ шtiъ, nв'mї nasъ de локъ. [din

'Ανεπίστρεπτος (ό, ή), neîntopsъ înapoї, ка sъ вazъ; (прin кpm:) neînгріжatъ, nepъsъtopъ, nevъгътopъ de seamъ; (saъ de înpot:) prea вгътopъ de seamъ, neîntopsъ, niponitъ ла лякрял sъ. 2) (pap) nevrednikъ de лкape aminte (întoapчepe askпръї), neînsemnatъ. (vezї ші 'Αμεταστρεπτος). [de кnde

'Ανεπιστρέπτως, adв: fъръ întoapчepe кв лкape aminte кътpe чева, (adikъ) кв nepъsape, lenevit; (saъ din prot:) кв тялtъ лкape aminte ші stъpкipe. (vezї ші 'Αμεταστρέπτως). [ші.

'Ανεπιστρεφής, εος (ό, ή), = 'Ανεπίστρεπτος. [ἀ, ἐπιστρέφω].

'Αν–επιστρέφω,вiit:-στρέψω, тъ peînторкъ.

'Ανεπιστρεψία (ἡ), neînгріжape, nepъsape. [ші

'Ανεπίστροφος (ό, ή), = 'Ανεπίστρεπτος. [de кnde

'Ανεπιστρόφως, adв: = 'Ανεπιστρέπτως. [ἀ, ἐπιστρέφω].

'Ανεπισφαλής, έος (ό, ή), ='Ασφαλής, nepimeжdiosъ, sigкrъ, [ἀ, ἐπισφαλής].

'Ανεπίσχετος (ό, ή), (ші adв:) -έτως,= 'Ακατάσχετος, neцinвtъ, neoпpitъ, neînшiedikatъ. [ἀ, ἐπισχέω].

'Ανεπίτακτος (ό, ή), (ші adв:) -τάκτως. neпorвnvitъ, nenpiimitopъ de пorвnкъ; neatîrnatъ, saъ nesвnвsъ. [ἀ, ἐπιτάττομαι].

'Ανεπίτατος (ό, ή), neîntinsъ, saъ neшtatъ a se întinde. [ἀ, ἐπιτείνω.].

'Ανεπίτευκτος (ό, ή), nenemeritъ; ші (акt:) nenemeritopъ; (fir:) nenoroчitъ. [ἀ, ἐπιτυγχάνω].

'Ανεπιτέχνητος (ό, ή), (ші adв:) -ήτως, fъкътъ fъръ meштeшвцipe, saъ вiкlenie (simплъ, nenpefъкътъ). [ἀ, ἐπιτεχνάομαι].

'Ανεπιτήδειος (ό, ή), neîndemînatikъ, nedestoїnikъ; nenotpivitъ, neînвoitъ; nefolositopъ; (прin вpm:) stpeinъ; npotivnikъ, saъ връжmашъ. [ἀ, ἐπιτήδειος]. [de вnde

'Ανεπιτηδειότης (ή), nedestoїnivie; neînвoipe; (прin вpm:) antinatie, връжmъшie, ші чл: [ші

'Ανεπιτηδείως, adв: кв neîndemînъtale; връжmъшeште.

'Ανεπιτήδευτος (ό, ή), (ші adв:) -εύτως, =='Ανεπιτέχνητος, nefъкътъ înadins, saъ кв meштeшвцipe. [ἀ, ἐπιτηδεύομαι].

'Ανεπιτίμητος (ὸ, ή), == 'Ανεπίπληκτος. 2) nenpeцвitъ; ші (прin вpm:) nedaжnikъ. «Χωρία ἀνεπιτίμητα». Лкs: (bezї ші 'Ανεπστίμητος). [ἀ, ἐπιτιμάω].

'Ανεπιτρόπευτος (ό, ή), neenitponitъ, saъ nenвssъ sввt enitponie. [ἀ, ἐπιτροπεύω].

'Ανεπίτροπος (ό, ή), лinsitъ de enitponъ. 2) =='Ανεπίστροφος. [ἀ, ἐπίτροπος].

'Ανεπιτυχὴς, έος (ό, ή), == 'Ανεπίτευκτος.

'Ανεπιφανὴς, έος, ші

'Ανεπίφαντος (ό, η), (ші adв:) -άντως, neapъtosъ, saъ чел че n' ape, op nв вoieште a aвea fълnikъ apътape ne din afapъ. [ἀ, ἐπιφαίνω].

'Ανεπίφατος (ό, ή), (ші adв:) -άτως, neaштentatъ, nenpevestitъ. 2) netъгъdвitъ; nenpetekstatъ, saъ fapъ npiчinвipe. [ἀ, ἐπίφημι].

'Ανεπίφθονος, (ό, ή), (ші adв:) -όνως, nenismвttъ, nepîвnitъ. 2) nexвlitъ, nedefъimatъ. [ἀ, ἐπίφθονος].

'Ανεπίφραστος (ό, ή), noet: neвъгatъ de seamъ. 2) neaштentatъ. [ἀ, ἐπιφράζω].

'Ανεπιχείρητος (ό, ή), neîntpenpinsъ; ші asвnpa къpвia n' a întpenpins, saъ nв noate întpenpinde чinева чева. neatakavilъ, neatinsъ. [ἀ, ἐπιχειρέω].

'Αν-έπνυτο, noet: 3: sinr: neps: a прел: лвї "Αμπνυμαι în локъ de 'Αναπνέω.

'Ανεπόπτευτος (ό, ή), nefostъ ἐπόπτης (bezї zivepca) ла mistepiile Чepeseї, neiniцiatъ. [ἀ, ἐποπτεύω].

'Ανεπόψιος (ό, ή), чел че nв este sввt bedepe. [ἀ, ἔποψις].

'Ανεπτά(πτό)μην, nex: 2: ал лвї 'Ανίπταμαι, ші 'Αναπέτομαι.

'Αν-έραμαι, biit: -ερασθήσομαι, (nex: ἀνηράσθην) mъ înamopezъ de ал doилea. [ἀνὰ, ἔρως]

'Ανεραστία (ή), neamopezape. [din

'Ανέραστος (ό, ή), nesimцitopъ, saъ neînsвflътopъ de amopъ. [ἀ, ἐράομαι].

'Ανέργαστος (ό, ή), nелвkratъ. [ἀ, ἐργάζομαι].

"Ανεργος (ό, ή), (nвmaї în fpasвл) «"Εργα ἄνεργα». Eвp: лвkpъpї, чe nivї de квm, saъ fъpъ nivї вnъ folosъ s' aъ fъкът. [ἀ, ἔργον.

'Ανε-ρεθίζω, biit: -ίσω, neînvetat întъpîtъ (прinч: ла pъъ).

'Ανέρεικτος (ό, ή), [ἀ, ἐρείκω] nenisatъ, nemъчinatъ mъpвnt.

'Αν-ερεί(ρέ)πτω, biit: -ερεί(ρέ)ψω, noet: ='Αναρπάζω, apdikъ, iaъ чева кв sinemї în sвs. «"Αρπυιαι ἀνηρείψαντο». Od: A. «Στόμαχος ἀνερεπτόμενος». Nik: stomaxъ apdikatъ, adikъ tвpвvatъ, saъ înгpeцoшatъ.

'Αν-ερεύγομαι, biit: -εύξομαι, pîrîiъ, saъ pъneskъ, ші въpsъ. 2) (desnpe pîвpї) mъ въpsъ în...

'Αν-ερευνάω -ῶ, biit: -ήσω, чepчetînd, saъ кътînd кв dinadinsвл afлв, гъseskъ. [de вnde

'Ανερεύνησις, εως (ή), aflapeînpin skвmnъ чepчetape.

'Ανερεύνητος (ό, ή), nekъвtatъ, ші (прin вpm:) neaглatъ. [ἀ, ἐρευνάομαι].

'Ανερέω, lon: în локъ de 'Ανερῶ, biit: (neper:) ал лвї 'Αναγορεύω.

'Ανερίθευτος (ό, ή), лinsitъ de вiklene вnelтipї; (de вnde) «'Ηγεμονία — ». Fix: nedisnвtatъ, nevîntвitъ de întpiцї. «Δικαστὴς —». Leks: nemitapnikъ. [ἀ, ἐριθεύω].

'Ανερίναστος (ό, ή), (прinч: desnpe smokine) nekontъ прin atîpnape de selвative smokine (bezї 'Ερινασμὸς); (ші fir:) nepoditopъ, molчosъ. [ἀ, ἐρινάζω)

'Ανέριστος (ό, ή), nezъdъpîtopъ de veaptъ; uedisnвtatъ. [ἀ, ἐρίζω].

'Ανερκὴς, έος (ό, ή), neînгpъditъ. [ἀ, ἕρκος].

'Ανεριμάτιστος (ό, ή), (прinч: desnpe

коръвиї) nesaвʁpatъ; (прin вpm: fir:) nestatopnikъ. [ἀ, ἑρματίζω].

'Ανερμήνευτος (ό, ή), (ші adв:) -εύτως, neesплікatъ, netîлквitъ. [ἀ, ἑρμηνεύω].

'Ανέρομαι, вiit: -ερήσομαι, (прел: ші nex: 'Ανηρόμην) = 'Ανερωτάω.

'Αν-ερπύζω, вiit: -ύσω, ші

'Ανέρπω, вiit: -έρψω, (nex: ἀνείρπυσα, ші чл:) mъ tîpъsкъ înколъчindвmъ (ка вnъ шарпе), ші mъ sвiъ пе чева. «'Ο δὲ κιττὸς, δίκην ἀμπέλων, κατὰ τῶν δένδρων ἀνέρπει». Ел:

'Ανερρήθην, nas: nex: 1: (перег:) ал лвї 'Αναγορεύω.

'Ανέρρωγα, шіж: (în локъ de nas:) tpe: de кв: ал лвї 'Αναρρήγνυμι

'Ανέρρω, вiit: -ερρήσω, (nex: -ήρρησα) mъ dвкъ în niepzape, mъ рънвіъ, niepъ. [ἀνὰ, ἔρρω].

'Ανερυθρίαστος (ό, ή), (ші adв:), άστως, nepвшinatъ. [ἀ, ἐρυθριάω].

'Αν-ερύω, вiit: -ερύσω, noet: tparъ, tîpъskъ din жos în sвs, saъ snpe înanoї. (se amestecъ къ αὖ ἐρύω).

'Αν-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (nex: ἀνῆλθον, ші чл:) mъ вркъ; esъ (din апъ) d' asвnpa; (desnpe soape, ші чл:), pesъръ; (desnpe плante) esъ, daъ, pesъръ. 2) =Έπανέρχομαι. 3) (fir:) ажвnгъ, mъ dedвкъ ла чева.

'Αν-ερωτάω -ῶ, вiit -ήσω, înтpebъ кв **stъpвinцъ, ші penetat**; чepчetezъ кв a-**mъpвntвл.**

"Ανες, 2: nepв: a nex: ?: de nopвnч:, ші

'Ανέσαιμι, noet: nex: 1: de noft: ші

'Ανέσαν, noet: în локъ de 'Ανῆσαν, 3: îm: nepв: a nex: 2: лвї 'Ανίημι.

'Ανέσαντες, noet: nom: îm: ал nex: 1: ал партч: лвї 'Ανέζω, saъ 'Ανίζω.

'Ανέσει, noet: în локъ de 'Ανήσει. 3 sinr: nepв: a вiit: лвї 'Ανίημι.

'Αν-εσθίω, вiit: -εδοῦμαι, mънînкъ кв totвл, saъ sвrfaцa пе d'asвnpa nвmaї.

'Ανέσιμος (ό, ή), molічosъ, tpîndaвъ, лeneвosъ. [din

"Ανεσις, εως (ή), [ἀνίημι] destindepe, sлъвіре. «'Εν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν». Плат: 2) (fir:) molічівne, atonie, 3) odixnъ, вшвpape din ostenелї, ші чл: 4) вое, слово2enie. «Δούλων ἄνεσις». Плат: 5) лъsape, eptape ="Αφεσις. «Χρέους ἁμαρτημάτων ἄνεσις». Пл:

'Ανέσπερος (ό, ή), (прinч: ἡμέρα) nеînsepatъ; (прin вpm:) neisnpъвitъ. [ἀ, ἑσπέρα].

'Ανέσσυτο, noet: 3: sinr: nepв: de neste sъв: saъ nex: 2: ал лвї 'Ανασσεύομαι.

'Ανέσταν, Еол: noet: în локъ de 'Ανέστησαν, ші

'Ανεστέασι, Ion: noet: în локъ de 'Ανεστήκασι, ші -ᾶσι, ші

'Ανεστεὼς, ῶτος (ῶσα, ώς), Ion: în локъ de 'Ανεστηκὼς, saъ 'Ανεστώς tpe: de кв: ал partiч: лвї 'Ανίστημι.

'Ανέστιος (ό, ή), чел fъpъ batpъ, (прin вpm:) fъpъ kasъ, прівearъ, fвгаръ. (bezї ші 'Ανίδρυτος). [ἀ, ἑστία].

'Ανεστραμμένως, adв: dandapateле, saъ кв sвsвл în жos, ші жosвл în sвs. (ἀναστρέφομαι].

'Ανέσχεθον, noet: прел: ал лвї 'Ανασχέθω.

'Αν-ετάζω, вiit:-ετάσω, чepчetezъ penetat, peîntpebъ, peжвdikъ.

'Ανέταιρος (ό, ή), linsitъ de прietenъ, de soцъ, saъ de товаръшъ. [ἀ, ἑταῖρος].

'Ανετέος, a, ον, nos: ал лвї 'Ανίημι.

'Ανετεροίωτος (ό, ή), = 'Αναλλοίωτος, nenpefъkвtъ алtfeл. [ἀ, ἑτεροιόω].

'Ανετικὸς, ή, όν, prodвkъторъ de destindepe, de sлъвіре, (fir:) de odixnъ. 2) (Грат:) însemnъторъ de înnвцinape (înnpt: de ἐπιτατικὸς). [ἀνίημι].

'Ανέτλην, nex: 2: ал лвї 'Ανατλάω.

'Ανέτοιμος (ό, ή), nerata; negpaвnikъ ла вoinцъ. [ἀ, ἕτοιμος].

"Ανετος (ό, ή), [ἀνίημι] destinsъ, лъsatъ moале, desплetitъ. 2) слобodъ, neatîpnatъ. (de вnde) «Γῆ («Βοῦς)—» konsfinцitъ вре вnвї zeъ. «Ἡμέρα —» sepвътopeaskъ. «Λειμών —» deskisъ. «Ναὸς — » neonpitъ de a intpa opї чine. 3) (fir:) nepeгвлatъ, desfъkвtъ, desmъцatъ.

'Ανετυμολόγητος (ό, ή), (λέξις) a кърia etimoлoцie, saъ depiвativъ opiцinъ este nekвnoskвtъ, saъ кв nenвtinцъ de a se afла. [ἀ, ἐτυμολογέω]

'Ανέτυμος (ό, ή), (ші adв:)-ύμως='Ανετυμολόγητος. [ἀ, ἔτυμον].

'Ανέτως, adв: în tikпъ; fъpъ onpipe; fъpъ sfialъ; fъpъ tonъ, ші чл: (bezї ші 'Ανέδην). [ἄνετος].

"Ανευ, konisнкц: saъ прeп: (se sint: кв цen: ші însem: 1) linsъ, fъpъ. «"Ανευ ξύλου μὴ βαδίζειν». Apistf: «"Ανευ ἔθεν». Іл: Е. «Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως». Чіч: 2) екчепцie, afapъ de.,, Ὁ γάρ τότε πόλεμος ἄνευ τοῦ δόξαν καλὴν ἐνεγκεῖν». Dm:,, "Ανευ τούτων, saъ (întops:)

τούτων ἄνευ». Лкs; 3) (pap ші noet:) локъ, de-пapte, deoseвit, de denapte. «Οὐ γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν». Іл: N: (вezĭ ші 'Ανευθεν).

'Αν-ευάζω, вiit-άσω. stpirъ tape (прinч): акламаціа Бакхікъ εὐοῖ, εὐάν; (fir) îmĭ e-snpimъ кв stpirъrĭ вякврia; (stpъm:) înалцъ лавde, imne кв глasъ mape. «Χριστὸν ἀνευάζων νεκυοσσόον. Non:

'Άνευθε, ші (maĭ 'nainte de вокалъ)-θεν. adв: noet: în локъ de ἄνευ, fъpъ, denapte, maĭ ла o napte, ші чл: «Οἷος ἄνευθ' ἄλλων. Іл: X. (ші fъpъ kazъ). «'Εγγύθι μοι θάνατος, οὐδέ τ' ἄνευθεν». Іл: X. «'Εν μέσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοί δ' ἄλλοι ἄνευθε κάοντο». Іл: Ψ.

'Ανεύθετος (ὁ, ἡ), nenвsъ вinc ла локвл sъъ; neperвлatъ; netpeвnikъ; nenotpiвitъ. [ἀ, εὖ, θετός].

'Ανευθυνία (ἡ), a fi чinева

'Ανεύθυνος (ὁ, ἡ), nesвnвsъ ла dape de sokoteaлъ nentpв fanteле sале. «Παλαιὸς οὗτος λόγος ἀνευθύνους εἶναι ποιητὰς καὶ γραφέας». Лвч: (ші adв:) «'Ανεύθυνα καὶ ἀνέλεγκτα ψεύδεσθαι». Sin: (прin вpm: 2) deплinînnвternivitъ, de sine stъnînъ, neatîrnatъ. 3) fъpъ прichinъ, невinovatъ; (de вnde) nenedensiвilъ. [ἀ, εὐθύνη]. [de вnde

'Ανευθύνως, adв: fъpъ dape de sokoteaлъ.

'Άνευκτος (ὁ, ἡ), de nepвгat, de nenoftit, saъ de nedopit. 2) nepвгъtopъ. «Καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις». Епigr: ші Плat: [ἀ, εὔχομαι].

'Ανευλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), чел fъpъ sfiaлъ, saъ вънвiaлъ; (прin вpm:) nenpenъzitъ; (ші вis:) neeвлaвiosъ кътрс челе sfinte. [ἀ, εὐλαβής].

'Ανεύρεσις, εως (ἡ), deskonepipe, peaflape, гъsipe (de вnъ лякрв nekвnoskвtъ. saъ nepdвtъ). [ἀνευρίσκω].

'Ανεύρετος (ὁ, ἡ), neafлatъ, saъ nenвtвtъ a sc afла (deskoneрi). [ἀ, εὑρετός].

'Αν-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, къвtînd, saъ чerчetînd кв skвmnъtate aflв, гъscskъ. «Αἱ κύνες τῇ ὀσμῇ τὸν λαγὼ ἀνευρίσκουσι». Ksen:

'Άνευρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ nevpe; (fir:) slaвъ, nenвtinчosъ. [ἀ, νεῦρον].

'Αν-ευρύνω, вiit: -υνῶ, лърцeskъ чева maĭ mвлt. [de вnde

'Ανεύρυσμα (τὸ), ші

'Ανευρυσμὸς (ὁ), лърцipe, deskidepe, facepe de гвръ; (прinч: în mediч:) o natimъ de aptepie (bînъ mape).

'Αν-ευφημέω -ῶ, вiit: -ήσω, лавdъ ne чinева кв mape глasъ. 2) mъ вочeskъ, плînгъ кв цinete.

'Ανεύφραντος (ὁ ἡ), neînвeseлitъ, neveseлъ. [ἀ, εὐφραίνομαι].

'Αν-ευφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω,=='Ανευφημέω.

'Αν-εύχομαι, вiit: -εύξομαι, mъ porъ îaръшĭ; aчелeaшĭ вrezъ. 2) (pap) îmĭ înторкъ вrapea, saъ рвгъчiвnea. [ἀνὰ, εὔχομαι].

'Αν-εφάλλομαι, вiit: -αλοῦμαι. noet: sъръ іаръшĭ asвпpa квĭва.

'Ανέφαπτος (ὁ, ἡ), = 'Ανέπαφος (прinч: poвъ sлoвozitъ), пе каре nв noate чinева пвne mîna snpe poвipe; neatinsъ. [ἀ, ἐφάπτομαι].

'Αν-εφέλκω, вiit: -έλξω, noet: petparъ în naptea mea.

'Ανέφελος (ὁ, ἡ), nenoposъ, seninosъ; (ші fir:) înвedepatъ. [ἀ, νεφέλη].

'Άνεφθος (ὁ, ἡ), nefeptъ. [ἀ, ἔψω].

'Ανέφικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐφικνέομαι] neaжвnsъ. «'Ανέφικτος ἀνθρώποις ὁ οὐρανός». Лвч: [fir:] nenвtвtъ a se sъвîrші, nesъвîршitъ. «Πολλὰ τῶν εὐπόρων ἄπορα φαίνεται, καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα». Лвч:

'Ανεχέγγυος (ὁ, ἡ), = 'Ανέγγυος, nekezъшвitъ, nesirвpъ. [ἀ, ἔχω, ἐγγύη].

'Ανέχω, вiit: -έξω, saъ -σχήσω (прел: ἀνεῖχον, ші miж.л: ἀ[ші At: ἠ]νειχόμην, nex: ἀνέσχον, ші miж: ἀ[ші At: ἠ]νεσχόμην, ші nas: ἀνεσχέθην, miж: ші nas: tpe: de кв: ἀνέσχημαι, ші чл:), apdikъ чева în sвs, înlînzъ, saъ цiъ înъlцatъ, (ші прin вpm:) rata. «Θεοῖσι χεῖρας ἀνέσχον». Іл X. «'Εξ ὀχεῆς ὄφις αὐχέν' ἀνασχών». Кал: «'Ανέχειν πυρσόν». Пл: «'Ανέσχε πρὸ αὐτοῦ πὴν χλαμύδα». Пл: «"Ανεχέ μοι τὴν χεῖρα». Тпмп: (ші miж): «Σκῆπτρον ἀνέσχετο πᾶσι θεοῖσι». Іл: H. «Πὺξ ἀνασχομένω». Іл: Ψ. (ші în ел:) «Κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ». Od: Ξ. «Οἱ ἱππεῖς εἰς κύκλωσιν τὰς ἴλας ἀνεχόμενοι». Ksen: (ші fir:). «'Η φύσις ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης πάλαι μὲν τοὺς προγόνους ἡμῶν ἀνέσχε». Пл: 2) цiъ чева întinsъ în sвs, sввцiъ; (ші fir:) цiъ, dвkъ ла.., paвdъ. «Τὸν Ἄτλαντα ἀνέχειν οὐρανὸν καὶ γῆν». Павs: «Τὸν πηλὸν μηδὲν ἐπιπολῆς ἀνέχειν δύνασθαι». Sвid: «Αἱ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι εἰσφοραὶ ἀνέχουσι». Твч «Πόνους ἀνέχων ῥᾷστα». Sof: 3) (fir:) чinsteskъ, înгiжeskъ, кавtъ, прецвieskъ mвлt, (обшt:) îл цiъ în капъ. «'Επεί σε στέρήας ἀνέχει θούριος Αἴας» Sof: «Εὐδοκίας ἀνέχῃσι». Od: I. «Οὐ γὰρ ξείνους οὐδ' ἀνέχονται». Od: H, 4) (dвne алтъ însem: a лвĭ 'Ανὰ) цiъ îndърът, înniedikъ, опreskъ. «'Αντίλοχ', ἀφραδέως, ἱππάζεαι, ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους». Іл: Ψ. «'Ανεῖχε

τὰς ἑαυτοῦ ναῦς». Пл: 'Ανέχοντας τὴν Σικελίαν μὴ ὑπ' αὐτοὺς εἶναι». Твч: 5:) (în ел: saă miж:) sîntă întîinsă, eшită afapъ; esă afapъ, saă în sвs; (desnpe soape, ші чл:) pesъpă; (desnpe плante) esă, daă, pesъpă, ші чл:. «Βωμὸς οὐ πολὺ ἀνέχων ἐκ τῆς γῆς». Stp: «"Ακρα ἀνέχουσα εἰς τὴν θάλασαν». Павs: «Τῶν τοίχων τὰ λείψανα ὥσπερ σκόπελοι διὰ τῆς πόλεως πάσης ἀνέχουσι». Bas: «"Ωστε τὸ ξίφος ὑπὲρ τὸ ἰνίον ἀνασχεῖν». Пл: «Η θάλασσα ἀνέχει πρὸς τὸ Σικελικὸν πέλαγος». Твч: «Ἅμ' ἡλίῳ ἀνέχοντι». Ksen: «Καὶ ἡ σελήνη ἀνεσχήκει λαμπρά». Sвid: «Φῶς πολὺ λέγουσιν ἐξ οἰκίας ἀνασχεῖν». Пл: «Δὺς δὲ εἰς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε, πρίν». Ep: «'Ο δὲ πρῶτος ἀνασχὼν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἦν Μάγης». Sвid: (ші fir:) «'Εκ τοῦ σοι λυπηρόν τι ἔμελλεν ἀνασχήσειν». Ep: (ші авs:) «Τοὺς ἐπὶ τῶν λόγων ἀνέχοντας». Apistd: «Οὔτε τόκοισι καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες». Sof: es d'asвnpa, adikъ skanъ. 6) staă nemiшkată, îmî onpeskă dpвmвл, staă în локă, saă калкă înчet; (кв цen:) mъ denъpteză; înчeteză. «'Επ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε». Твч: «Τὴν μὲν οὖν ἡμέραν οὕτως ἀνεῖχεν (se înц: τὰς ναῦς), εἰς δὲ τὴν ἑσπέραν ἐξεβάδιζε». Ksen: «Μὴ ἀνασχεῖν τοῦ πολέμου». Ап: «'Ανέχων τοῦ φονεύειν». Пл: 7) (miж:) ἀνέχομαι, (прinч:) mъ цiă dpent în sвs, nв kazъ жos; (прin вpm:) sвfepă, цiă, pавdă. «Βέβληαι, οὐδὲ σ' ὀΐω δηρὸν ἔτ' ἀνασχήσεσθαι». Іл: Е. «Οὐδέπω ὥρη εὔδειν, καί κεν ἐς ἠῶ δίαν ἀνασχοίμην. Od: Л. «Οὔ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σίδηρος χαλκὸν ἀνασχέσθαι». Іл: Δ. «Οὐ γὰρ ξείνους οἵδ' ἀνέχονται». Od: Н. «Ψύχη καὶ θάλπη ἀνέχεσθαι». Ksen: Μηδὲ τοὺς περὶ αὐτῶν λόγους ἀνέξεσθε». Dm: (ші кв цen:) »Δουλοσύνης ἀνέχεσθαι». Od: X. «"Ομβρων τε καὶ ἡλίου ἀνείχοντο». Epod: «'Ανέξῃ γάρ μου μικροῦ ὑποβαρβαρίσαντος». Sin: (ші кв партч:) «"Ιππος οὐκ ἀνέχεται τὴν ἰδέην τῆς καμήλου ὀρέων». Ep: «'Ηνείχετο στεφανούμενον τον ἐχθρὸν ὁρῶν». Dm: «Οὐκ ἠνείχοντο ἀκούοντες». Ksen: (ші în ел: de партч:) «Καὶ τὴν αὐτῶν χώραν ἀνέχεσθαι πορθουμένην». Isокр: (ші кв inf:) «Οὐκ ἀνέχεται ἡρεμεῖν». Ал: Afp: (ші авs:) «Τέτλαθι, καὶ ἀνάσχεο». Іл: А. «'Ανέχου καὶ ἀπέχου». Пров: «Δύναται δ'ἡ κάμηλος ἄποτος ἀνέχεσθαι καὶ τέσσαρας ἡμέρας». Apist: (ші кв плеon:) «'Ανεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα». Ep:

'Ανέψανος (ὁ, ἡ), (прinч: апъ) în каре nв ferв lesne легъmеле (воввл, fasolea, лintea, ші чл:). [ші

'Ανέψητος (ὁ, ἡ), nefeptă. [ἀ, ἕψω].

'Ανεψιὰ (ἡ), fem: ал лвї 'Ανεψιός.

'Ανεψιαδῆ (ἡ), fem: ал лвї

'Ανεψιαδοῦς, οῦ (ὁ), = 'Εξανέψιος, nenotă de въpă, saă de вapъ; ші de nenotă, saă de nenoatъ (fiă). [din

'Ανεψιὸς (ὁ), = 'Αδελφιδοῦς, nenotă de fpate, saă de sopъ; ші въpă вknă, (saă simn:) въpă. «'Ανεψιὸς πρὸς πατρὸς, ἢ πρὸς μητρός. «'Ανεψιὸς ὢν αὐτοῖς ἐκ πατραδέλφων». Is: [de вnde

'Ανεψιότης (ἡ), вepic, saă pвdenie de въpă.

'Ανέψυχθεν, Eол: în локă de 'Ανεψύχθησαν, nex: nas: ал лвї 'Αναψύχω.

'Αν-έψω -ομαι, biit: -εψήσω, -ομαι. peфervă, maї fervă.

'Ανέω, ῃς, ῃ, ωμεν, ші чл: noet: în локă de 'Ανῶ, nex: 2: de sвn: ал лвї 'Ανίημι.

"Ανεω, adв: noet: вezї "Ανεως.

"Ανεῳ, nom: îm: ал лвї "Ανεως,

'Ανέῳγα, miж: (în локă de nas:) ipe: de кв:, ші 'Ανέῳγον. прел: ал лвї 'Ανοίγω.

'Ανεῳγότως, adв: (партч:) deskis.

'Ανέωνται, Ion: 3: îm: neps: a nas: nex: de sвn: вл лвї 'Ανίημι.

'Ανέῳξα, nex: 1: ал лвї 'Ανοίγω.

"Ανεως, ω (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἄω, saă aŭω], tъkвtă, fъpъ glasă. || (îm: next:) ἄνεω, în локă de adв:, în tъчepe.

'Ανέῳχα, ipe: de кв: ал лвї 'Ανοίγω.

"Ανη (ἡ), noet: în локă de "Ανυσις [ἄνω, în локă de 'Ανύω], isпrъвipe, sъвîpшipe.

'Ανῇ, 3: sinr: neps: a nex: 2: de sвn: ал лвї 'Ανίημι.

'Αν-ηβάσκω (-άω -ῶ), biit: -ηβήσω, saă -ηβήσομαι, (nex: 'Ανήβησα] peîntinepeskă. 2) (pap) mъ fakă mape, boїnikă. [de вnde.

'Ανηβητήριος, α saă ος, ον, peîntinepitopă, saă kontpiввitopă snpe peîntinepipe.

"Ανηβος (ὁ, ἡ), neaжвnsă înkъ în вîpstъ de жвnie, nevîpstnikă. [ἀ, ἥβη].

'Ανήγαγον, nex: 2: ал лвї 'Ανάγω.

'Ανηγεμόνευτος (ὁ, ἡ), linsită de kъpetenie, saă de stъпînitopă; чел fъpъ povъцsitopă, saă kîpmвitopă. [ἀ, ἡγεμονεύω].

'Αν-ηγέομαι, -οῦμαι. biit: -ήσομαι, noet: în локă de Διηγέομαι.

'Ανήγρευτος (ὁ, ἡ), noet:=Νήγρετος, nedeштentată, neskвlată din somnă. [ἀ, ἐγείρομαι].

'Αν-ήδομαι, biit: -ησθήσομαι, îmî iaă înapoї вkkвria, saă (de s'ap пвtea zice) mъ desвkkвpă. «"Α τότ' ἥσθην, ταῦτα νῦν ἀνήδομαι». Лвч:

'Ανήδονος (ὁ, ἡ), nebeselitorь, negraţiosь, neплъквtь. [ἀ, ἡδονή].

'Ανήδυντος (-υστος), ου (ὁ, ἡ), neîndвлчitь (проп: ші fir:). [ἀ, ἡδύνομαι].

'Ανήεσαν 3: îm: neps: a прел: лвї 'Ανειμι.

'Ανήῃ, noet: în локъ de 'Ανῇ, 3: sinr: neps: a nex: 2: de sвп: ал лвї 'Ανίημι.

'Ανηθίκευτος (ὁ, ἡ), nemoralizatь, ръ̆крeskвtь, ръ̆-пъръвitь. [ἀ, ἠθικεύω].

'Ανήθινος (ὁ, ἡ), fъквtь de мърарь, saь molotpв. [ἄνηθον].

'Ανηθοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἄνηθον, εἶδος] asemenea, de felвл лвї

"Ανηθον (τὸ), [ἄνω, θέω] (плantъ) мърарь, saь molotpв. (bezї ші "Ανισον).

'Ανηθοποίητος (ὁ, ἡ), (кввîntь) nedeskpiitorь кв вioiчiвne de oвiekte; (nepsoanъ) a къpia характерь ші пъравврї nв sînt вine deskpise. 2) (omь) neformatь în moраль (în вne пяртърї), grosolánь.

'Ανήϊξα, noet: nex: 1: ал лвї 'Αναΐσω.

'Ανήϊον, noet: прел: ал лвї "Ανειμι.

'Ανῆκα, nex: ал лвї 'Ανίημι.

'Ανήκεστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀκέομαι] netъmъdвitь; neîndpentatь; nemenaжatь, nemînrîiatь; neînпъkatь. 2) kовîршitorь; чел маї de mapцine, saь din вртъ (primeжdie, ші чл:). [de вnde

'Ανηκέστως, adв: fъръ lekвîpe (îndpentape, amъsвpape, ші чл:); кв kовîршipe.

'Ανηκὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἄκος].=='Ανήκεστος.

'Ανηκίδωτος (ὁ, ἡ), în локъ de 'Ανακίδωτος, neaskвцitь în вîpfь. [ἀ, ἀκίς].

'Ανηκοΐα (ἡ), neaвzipe, sвpzie; nesвпвnepe, neaskвлtape; (ші fir:) neînвъцътъръ, neштiinцъ. [din

'Ανήκοος (ὁ, ἡ), neaвzitorь. «Εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός». Гnom: «Εἰς ἀνήκοον τῶν ἄλλων». Ел: 2) nesвпвsь, neaskвлtъtorь; (ші pap) neînвъцatь. [ἀ, ἀκοή].

'Ανηκουστέω -ῶ, biit: -ήσω, n' aвzь; (ші маї oвiч:) n' askвлtь, nв mъ sвпвiь. «Οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν. Іл: Θ: [ші

'Ανηκουστία (ἡ), =='Ανηκοΐα. [din

'Ανήκουστος (ὁ, ἡ), neaвzitь niчї o datъ, saь nevpednikь de aвzit. 2)=='Ανήκοος. [ἀ, ἀκούομαι].

'Ανηκόως, adв: пе neaвzite. «'Ανηκόως ἔχω». n'amь aвzit, n' amь înвъцat. «'Ανηκόως ἔχω ἀστρολογίας». Ил: [ἀνήκοος].

'Αν-ήκω, biit: -ήξω, mъ sвiь, aжвnrь nînъ ла... «Τὸ δὲ γένος αὐτοῦ εἰς 'Ερεχθέα ἀνήκει». Пл: «Εἰς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι». Твч: «Τὴν κεφαλὴν εἰς ὀξὺ ἀνήκουσαν. Ел: «Χρημάτων, saь χρήμασιν εἰς τὰ μέγιστα (πρῶτα) ἀνήκοντες». Ep: Γεωπεῖναι εἰς τὰ μέγιστα ἀνήκοντες». Ep: «Φάραγξι ταῖς τὸ μῆκος ἀνηκούσαις». Diod: «'Ανάστημα μέγιστον ἀνήκων». Diod: (ші кв adв:) «Πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει». Ep: «Τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν». Sof: este neste vîptвtca mea. 2) (în a tpeia neps: ші în napiч:) se kвvine, se dedвче, privешte, se notprivешte, вrmeazь. «Τὰ εἰς ἀρετὴν ἀνήκοντα». Dm: «Τοῦτο εἰς οὐδὲν ἀνήκει». Ep: aveasta nв însemneaчъ nimikь. «Σὲ τουτέων ἀνήκει τὸ κῦρος ἔχειν». Ep: (ші aвs:) «Τὸ ἀνῆκον, =τὸ προσῆκον, τὸ καθῆκον, ші чл:.

'Ανηλάκατος (ὁ, ἡ), чел че n' ape, saь nв înтpeвзinцeazъ fъркъ. [ἀ, ἠλακάτη].

'Ανηλάμην, miж: nex: 1: ал лвї 'Ανάλλομαι.

'Ανήλατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐλαύνω] nelвkratь кв чokanвл; (fir:) nedoвorîtь; nemлъdiatь.

'Ανηλεγέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: =='Απηλεγέω, nв înгriжeskь. [ші

'Ανηλεγέως, =='Απηλεγέως. [din

'Ανηλεγὴς, έος (ὁ,ἡ), noet: =='Απηλεγής, neînгriжatь. [ἀ, ἀλέγω].

'Ανηλεὴς, έος (ὁ, ἡ), nemilosь, nekompътimitorь, krвdь. [ἀ, ἔλεος].

'Ανηλέητος (ὁ, ἡ), =='Ανελέητος.

'Ανήλειπτος (ὁ, ἡ),=='Ανάλειπτος, nexnsь (кв вntdelemnь, ші чл:).

'Ανηλειψία (ἡ), =='Αναλειψία, nexnцere, saь a nв se вnцe (pripч: кв вntdelemnь, ka чеї векї dвne вaie); (prin вrm:) nelъвtвръ, nekвръцie.

'Ανηλεῶς, adв: fъра milъ, nemilos. [ἀνηλεής].

'Ανηλής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Ανηλεής.

'Αν-ηλιάζω, biit: -άσω, nвiь, întînzь ла soape (маї кв seamъ ла локъ 'nalть).

'Ανήλικος (ὁ, ἡ), nevîpstnikь, neaжвnsь în правiлnikъ vîpstъ. [ἀ, ἥλιξ].

'Ανήλιος (ὁ, ἡ), linsitь de soape; (prin вrm:) întвnekosь, вmvposь. || «'Ανήλιον φῶς». Грг: nenpovenitъ din soape. [ἀ, ἥλιος].

'Ανήλιπος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἥλιψ], deskвлць.

'Ανηλιφὴς, έος, ші 'Ανήλιφος, ου (ὁ, ἡ), =='Ανήλειπτος.

'Ανήλυσις, εως (ἡ), =='Ανέλευσις, sвipe, saь întoapчere.

'Ανήλωκα, ші (pas:) маι, tpe: de кв: ал лвї 'Αναλίσκω.

*

'Ανήμελκτος (ό, ή), = 'Ανάμελκτος, ncmвlsъ.

'Ανῆμεν, At: în локъ de 'Ανήειμεν, 1: îm: neps: a прел: лвї "Ανειμι.

'Ανήμερος (ό, ή), nевlîndъ, selвatikъ; neomenitъ, asnpв. [ἀ, ἥμερος]. [de вnde

'Ανημερότης (ή), nевlîndeцe, selвътъчie, ші zл:

'Αν-ημερόω -ῶ, biit: -ώσω. înвlînzeskъ kîte nвцinъ, npin obîчnвipe denpinzъ ла вlîndeцe.

'Ανημέρως, adв: кв kinъ nевlîndъ, saъ selвatikъ. [ἀνήμερος].

'Ανημμένος, η, ον, nas: tpe: de кв: ал napiч: лвї 'Ανάπτω.

'Ανῆν, nex: 2: ал лвї 'Ανίημι.

'Ανήνασθαι, nex: 1: de inf: ал лвї 'Αναίνομαι.

'Ανήνεγκα, ші Ion: 'Ανήνεικα, nex: 1:, ші 'Ανήνεγκον, nex: 2: ал лвї 'Αναφέρω.

'Ανηνεμία (ή), = Νηνεμία, linsъ de вîntъ, liniшte. [din

'Ανήνεμος (ό, ή), = Νήνεμος, linsitъ de вîntвrї, liniштitъ. [ἀ, ἄνεμος].

'Ανήνιος (ό, ή), Ion: în локъ de 'Ανάνιος, nemîxnitъ, neîntpistatъ. [ἀ, ἀνία].

'Ανήνιος (ό, ή), ncînfрînatъ; (fir:) mîndpв. [ἀ, ἡνία].

'Ανήνοθε, noet: 3: sinr: neps: a прел: лвї 'Αναθέω, saъ 'Ανθέω. (bezї ші 'Ενήνοθε).

'Ανήνυτος (στος), ου (ό, ή), [ἀ, ἀνύω], nesъвîршitъ, ncîsnpъвitъ. 2) nemъpцinitъ, nenвmъratъ. «Βελῶν ἀνήνυτον ἀριθμῶν». Плв: «Μῆκος ἀνήνυστον τῆς ὁδοῦ». Плв: 3) nefolositоръ, zadapnikъ. || (nevt:) 'Ανήνυτα, adв: noet: = кв

'Ανηνύτως, adв: fъpъ sъвîршipe, fъpъ isnpавъ, în zadapъ.

'Ανήνωρ, ορος (ό, ή), noet: = "Ανανδρος, nevъpвatъ, nevitcazъ. [ἀ, ἀνήρ].

'Ανήπυστος (ό, ή), noet:='Ανάπυστος, saъ "Απυστος, neaвzitъ.

'Ανηπύω, biit: -ύσω, noet: Ion: înalцъ glasвл, zikъ, saъ kîntъ кв glasъ mape. [ἀνά, ἠπύω].

'Ανὴρ [bezї ші ἄῤῥην], ἀνδρὸς, ші noet: ἀνέρος (вок: ἄνερ, ші чл: dat: îm: ἀνδράσι, ші noet: ἄνδρεσσι), (în цen: ші maї кв seamъ ла noeцї) = "Ανθρωπος, omъ. «'Ανδρῶν τε θεῶν τε». Om: «'Ανὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς». Tвч: (iap napt: 2) върvatъ. «'Εσθὴς ἄλλη γυναικὶ, ἄλλη ἀνδρί». Ksen: 3) însвratвл (în pелацie кв femeea sa). «Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τας ἑαύτῶν γυναῖκας». Skp: 4) ажвnsъ în вървъleaskъ (desъвîршitъ) вîpstъ. «Καὶ παῖδα καὶ μειράκιον καὶ ἄνδρα». Пл: «Εἰς ἄνδρας τελεῖν (ἐγγράφεσθαι, δοκιμάζεσθαι, παρογγέλειν)». Dm: Isokp: «Τέλειός τε ἀνὴρ γενόμενος. Ksen: (npin вpm: 5) boïnikъ, bitcazъ, върvatъ vrednikъ de nвmele sъъ. «Πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι εἶεν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες». Ep: «"Ανδρες 'Αθηναῖοι». Dm: 6) vrednikъ de лавdъ, însemnatъ, ші чл: (преквт ші ла noї «o datъ omъ»). «Οὐ μέμνησ', ὅτι ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ». Apistf: (bezї ші "Ανθρωπος).

'Ανήρεικτος (ό, ή), noet: în локъ de 'Ανέρεικτος.

'Ανηρέμητος (ό, ή), neliniштitъ. [ἀ, ἠρεμέω].

'Ανήρεστος (ό, ή), în локъ de 'Ανάρεστος, neплъквtъ.

'Ανηρεφὴς, έος (ό, ή), чел fъpъ învъlitoape, neînvъlitъ. [ἀ, ἐρέφω]. 2) 'nалтъ ла învъlitoape. [ἀνὰ, ἐρέφω].

'Ανήρης, εος (ό, ή), noet: [ἀ, ἄ(ᾰ)ρω] nenotpівitъ, neaплікатъ; (de вnde desnpe femee) neînsoцitъ, nemъpitatъ.

'Ανήριθμος (ό, ή), noet: în локъ de 'Ανάριθμος.

'Ανηροσίη (ή), Ion: în локъ de 'Ανηροσία, neapape. [ші

'Ανήροτος (ό, ή), (npinч: Γῆ, ἀγρὸς) neapatъ, nелвкратъ. [ἀ, ἀρόω].

'Ανηρώτεον, Ion: în локъ de ἀνηρώτων, прел: ал лвї ἀνερωτάω.

'Ανησίδανος, ші 'Ανησίδωρος (ό, ή), noet: [ἀνίημι, δᾶνος, ші δῶρον] (epit: ал пъmînтвлвї, saъ ал Чereseї), цrodвкъторъ de înвîлшвrate dapврї.

'Ανησιμώθην. nas: nex: 1: ал лвї 'Αναισιμόω.

"Ανησον (τον), ου (τὸ), Ion: ші Dor: = "Ανηθον.

'Ανήσσητος (ό, ή), noet: în локъ de 'Αήττητος.

'Ανήφαιστος (ό, ή), noet: [ἀ, "Ηφαιστος] чел fъpъ fокъ.

'Ανήφθω, 3: sinr: neps: a nas: tpe: de кв: de nopвnч: ал лвї 'Ανάπτω.

'Αν-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ mape sвnetъ, pesвnъ tape.

'Ανήχθην, nas: nex: 1: ал лвї 'Ανάγω.

'Ανήω, Ion: noet: în локъ de 'Ανῶ, nex: 2: de sвn: ал лвї 'Ανίημι.

'Ανθ-αιρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι. (nex: ἀνθειλόμην, ші чл:) prefepъ, saъ алегъ чева маї мвлт de kîtъ алта. «Παύσαντες αὐτὸν τῆς στρατείας 'Ιφικράτην ἀνθαιροῦνται». Ksen: «'Ανθελέσθαι φιλοσοφίαν τῆς ἀγοραίου

ταύτης διατριβῆς». Ksen: 2) iaъ чева dînd în latъrî пе алтъл, saъ апъkînd maї 'naінte, op prefepînd ъ mъ în локъл алтъia. «Οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται». Eъp: Ek:

'Ανθαιρετέος, α, ον, nos: ал лъї 'Ανθαιρέομαι.

'Ανθ-αλίσκομαι, biit: -αλώσομαι. mъ прinzъ, dъпе че amъ прins ші eъ пе алтъл, adikъ пътimeskъ de ла алтъл чеea че 'ї amъ fъkът cъ. 2) (dikan:) îmї пierzъ жъdikata, mъ osîndeskъ.

'Ανθ-αμιλλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι. konkъrezъ, mъ întrekъ kъ чinева; mъ лъптъ înprotiva kъiва.

'Ανθάμιλλος (ὁ, ἡ), rivalъ, konkъrentъ, kontrъ-лъптъtorъ. [ἀντὶ, ἅμιλλα].

'Ανθ-άπτομαι, biit: -άψομαι, апъkъ, întrepринzъ чева kъ toatъ воinца. 2) = Καθάπτομαι, atînгъ пе чinева. 3) апъkъ ші eъ пе чел че m' a апъkat de o notrivъ.

'Ανθειλόμην, miж: nex: 2: ал лъї 'Ανθαιρέσμαι.

'Ανθεινὸς, ἡ, ὸν, = 'Ανθινός.

'Ανθεκτέον, nos: ал лъї 'Αντέχω.

'Ανθελιγμὸς (ὁ), чea din protivъ înfъшъраре, învîrtire, pesъчire. [ἀντὶ. ἑλίσσω].

'Ανθέλιξ, ικος (ἡ), partea ърекії, ънde înчепе învîrtitъра гаъреї.

'Ανθελκόντως, adv: (de partч:) trъгînd ънъл de o парte, ші алтъл de алта, ънъл înprotiva алтъia. [din

'Ανθ-έλκω, biit: -έλξω, trarъ în partea mea, чeea че алтъл траце iarъшї într' a sa; (prin ърm:) înniedikъ, opreskъ; (kъ dat:) mъ înprotiveskъ. (vezї ші 'Αντιμεθέλκω).

"Ανθεμα (τὸ), noet: în локъ de 'Ανάθεμα.

'Ανθεμίδιον (τὸ), dim: ал лъї 'Ανθέμιον.

'Ανθεμίζομαι, biit: -ίσομαι. iaъ, кълегъ floarea, = 'Απανθίζω. [din

'Ανθέμιον (τὸ), dim: ал лъї "Ανθεμον. «'Ανθέμιον χρυσίου». Skp: floarea, saъ sîrma. парtea чea алeasъ a аърълъї. 2) ънъ felъ de линie învîptitъ ла капетеле stîlпilor. 3) = kъ

'Ανθεμὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї "Ανθος, тъшъцелъл чел маре.

'Ανθεμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea, de felъл floareї. 2) ка floarea, saъ парtea чea маї алeasъ. [ἄνθεμον, εἶδος].

'Ανθεμόεις, εσσα, εν, noet: înfloritъ, plinъ de florї; (despre мобіле, вase, ші чл:) лъкratъ, sъpatъ kъ florї. [din

"Ανθεμσν (τὸ),=["Ανθος] floare, ksomплъ; (fir:) парtea чea маї вънъ, ші маї алeasъ a вре ънъї лъкръ (floarea).

'Ανθεμόῤῥυτος (ὁ, ἡ), noet: къrsъ, isvorîtъ din florї (enit: ал mierії). [ἄνθεμον, ῥέω].

'Ανθεμουργὸς (ὁ, ἡ), noet: лъкръtorъ din florї (enit: ал албineї). [ἄνθεμον, ἔργον].

'Ανθεμώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανθεμοειδὴς, ші 'Ανθεμόεις.

"Ανθεξις, εως (ἡ), цinere strînsъ, tare. [ἀντέχω].

'Ανθερεὼν, ῶνος (ὁ), partea чea кърnoasъ de sъът falka de жos, ънde маї kъ seamъ kresk periї барвеї, вървіе.

'Ανθερίκη (ἡ), ші

'Ανθέρικος (ὁ), кочеапъл, паіъл (ші prin întînd: ші întreagъ planta) grîълъї, ші чл: [de ънde

'Ανθερικώδης (ὁ, ἡ), кочenosъ, пъiosъ.

'Ανθέριξ, ικος (ὁ), = 'Ανθέρικος.

"Ανθεσαν, noet: în локъ de 'Ανέθεσαν.

'Ανθεσιεργὸς (ὁ, ἡ), noet:='Ανθεμουργός.

'Ανθεσιπότητος (ὁ, ἡ), sъърътorъ п' înпрежъръл florilor (enit: ал албineї). [ἄνθος, πέτομαι].

'Ανθεσίχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: чел kъ faцъ floroasъ, saъ nestriцъ ла faцъ. [ἄνθος, χρώς].

'Ανθεστήρια (τὰ), Antestepii, serвътoape a florilor primъ-veriї, че se serва în Atena în vinstea Niseanълвї Бакъ. (vezї ърm:). [ἄνθος]. [de ънde

'Ανθεστηριὼν, ῶνος (ὁ), a опta лъпъ a Ateneпilorъ, întrъ каре se serваъ Antestepiieле, ші каре къdea în Феврuарie ші Maptie, Antestepionъ.

'Ανθ-εστιάω -ῶ, biit: -άσω, osnetezъ în речiпрокъ, adikъ пе чел че m'a osпътat.

'Ανθεσφόρια (τά), Antesforii, serвътoape în vinstea Пepsefoneї (fiind къ s'a хръпit кълегînd florї). [din

'Ανθεσφόρος (ὁ, ἡ),='Ανθοφόρος. || (sъвst:) 'Ανθεσφόροι (αἱ), femeї пъртътoape de florї ла serвътorї (în цen:), saъ (îu npart:) ла serвътoapea Antesforiilor (Ανθεσφόρια). [ἄνθος, φέρω].

"Ανθετο, noet: îu локъ de 'Ανέθετο.

'Ανθεῦσαν. Ion: în локъ de 'Ανθοῦσαν, ак: sinr: fem: ал prez: partiч:, ші

'Ανθεῦσι, Ion: în локъ de 'Ανθοῦσι, 3: îm: neps: a хot: prez: ал лъї

'Ανθέω -ῶ, biit: -ήσω (prinч: ші архаікъ) resъръ, esъ, daъ; (iap овіч:) înfлoreskъ; sîntъ în floarea mea. (de ънde 2) (fir:) sîntъ în вîrfъл, saъ în gradъл чел маї 'naltъ; kreskъ; sîntъ înвілшъгatъ de чева. «'Αρχόμενος ἀνθεῖ καὶ ἀκμάζει μάλι-

μάλιστα ὁ πυρετός». Iпокр: «Τῶν δὲ ἀρετῶν ἔρημος ὁ χῶρος γενόμενος, ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις». Лвч: «Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν». Apistof: «Ἤνθει φοίνικι ἡ στρατιά». Ksen: [ἄνθος].

Ἄνθη (ἡ), = Ἄνθος, floape. 2)=Ἄνθησις, înflopipe.

Ἀνθηδών, όνος (ἡ), =Ἀνθρηδών, албînъ. [ἄνθη, ἔδω].

Ἀνθήεις, εσσα, εν, поеt: în локъ de Ἀνθηρός, înflopitъ.

Ἀνθήλη (ἡ), [ἄνθη] пъfoasa floape a вовочілор de semînцъ a вnор плante; ші snikoasa fвntъ a паівлвї, saъ кочеапвлвї de грîъ, ші чл: 2) вnъ felъ de плantъ din soiвл nerineї.

Ἀνθήλιον (τὸ), dim: ал лвї ἄνθος, saъ ал лвї ἀνθήλη.

Ἀνθήλιος (ὁ, ἡ), пъsъ înpotrівъ (ші поеt: de o potrівъ, saъ asemenea) кв soареле. ‖ (sввst:) Ἀνθήλια (τὰ), καὶ Ἀνθήλιοι (οἱ), вnъ fenomenъ meteorъ, saъ aрътатъ пе черъ. (кавтъ παρήλιος). 2) вnъ felъ de пердеа пентрв препаza окілор (маї кв seamъ ла каї) desпре soape. (вezї ші παρώπιον). [ἀντὶ, ἥλιος].

Ἄνθημα (τὸ), =Ἄνθησις. [ші

Ἀνθήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt:=Ἀνθεμόεις. [ἀνθέω].

Ἀνθηρογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skріъ înflopit, елerant. [ἀνθηρὸς, γράφω].

Ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ηρῶς, înflopitъ, (ші fir:) чел în floapea вîrsteї, saъ în gradвл чел маї 'nалтъ ал крештерії. 2) чел кв faцъ вioac, deskisъ; (ші în цen:) веселъ, frвmosъ, плъкътъ, ші чл: «Τὰ ἀνθηρὰ τῶν ὀρνέων». Apistf: (fir:) «Ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ ἀνθηρὰ εὐδοκιμεῖ». Ksen: «Τὰ ἀνθηρὰ καὶ τρυερὰ τῶν ὀνομάτων». Пл: «Μανίας ἀνθηρὸν μένος». Sof: (вezї ші Ἀνθινός). [ἄνθος]. [de вnde

Ἀνθηρότης (ἡ), înflopitate, вioічівnc.

Ἄνθησις, εως (ἡ), înflopipe (a помілор, ші în цen: a плантелор). [ἀνθέω].

Ἀνθ-ησσάομαι -ῶμαι biit: -ησσηθήσομαι, мъ вірвieskъ, saъ мъ sвпвіъ în речіпрокъ, мъ лasъ de o potrівъ. [ἀντὶ, ἡσσάομαι].

Ἀνθητικὸς, ὴ, ὸν, аплекатъ spре înflopipe. [ἀνθέω].

Ἀνθηφόρος (ὁ, ἡ), = Ἀνθοφόρος. [ἄνθος, φέρω].

Ἀνθίας, ου (ὁ), вnъ felъ de пеште, = Καλλιχθυς.

Ἀνθ-ιερόω -ῶ, biit: -ώσω, konsfinцeskъ în речіпрокъ, saъ în локвл алтвіа.

Ἀνθίζω, biit: -ίσω, înnodobeskъ кв florї; înnestpiцezъ; вънseskъ кв felвpite deskise feце, înfрвmвseцezъ. «Ἀνθίσαι βουλόμενος τὴν λέξιν». D: Ал: «Σκῆπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἠνθισμένον». Павs: [ші

Ἀνθικὸς, ὴ, ὸν, înflopitorъ; saъ floposъ. [ші

Ἄνθιμος (ὁ, ἡ),=Ἀνθεμόεις, ші Ἀνθηρός. [ші

Ἀνθίνης, ου (ὁ), (prînч: вinъ) fъkътъ кв florї. [ші

Ἀνθινὸς, ὴ, ὸν, fъkътъ, kompвsъ din florї. 2) = Ἀνθηρός, înflopatъ, deskisъ, saъ nestpiцъ. «Ἀνθινὰ φορεῖν». Лекs: [ἄνθος].

Ἄνθιον (τὸ), dim: ал лвї ἄνθος, florічікъ.

Ἀνθ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, алергъ кв калвл asвпра квїва, fiind ші ел порnitъ înpotiва mea. [de вnde

Ἀνθιππασία (ἡ), порnipe кълъreaskъ înpotiва altia fъkътъ de маї 'nainte. 2) вътъліе de кълърімї.

Ἀνθ-ιππεύω, biit: -εύσω,= Ἀνθιππάζομαι.

Ἄνθισμα (τὸ), nodoabъ кв florї, saъ de felвpite колоаре. [ἀνθίζω].

Ἀνθ-ίστημι, biit: -στήσω (nex: ἀντέστησα, ші nesт: ἀντέστην, miж: tpe: de кв: ἀνθέστηκα) ашezъ чева înpotivъ, saъ înpotrівъ de алтвл, kontrastezъ, алтвіръ, компarezъ. ‖ (miч:) kontrastaъ, мъ înpotiveskъ. «Τοῖς δημαγωγοῖς ἀνθιστάμενος». Пл: (ші кв преп:] «Ἀνθίσταμαι εἰς ἀγῶνα πρός τινα». Ksen: (ші авs:) «Ἦν ἀνθιστῆται ὁ πολέμιος, δῆλον, ὅτι μάχεσσθαι δεήσει». Ksen:

Ἀνθοβάφεια (ἡ), вънsipe кв felвpite, saъ deskise feце. [din

Ἀνθοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), вънsitъ кв felвpite, nestpiце, saъ deskise (вioae) feце. [ші

Ἀνθοβάφος (ὁ, ἡ), вънsitorъ кв felвpite, шї deskise feце. [ἄνθος, βαφή].

Ἀνθοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, (nestp: despre копачї) îmї лепъdъ florіле. 2) (stpъm:) арвпкъ florї (spre semnъ de чinste). [ἀνθοβόλος]. [de вnde

Ἀνθοβόλησις, εως, ші

Ἀνθοβολία (ἡ), (nestp:) къdepea florілор depe pomї. 2) (stpъm:) арвпкаре de florї spre чinste asвпра квїва. [din

Ἀνθοβόλος (ὁ, ἡ), skoцъtorъ de florї, înflopitъ. «Ἀνθοβόλος θριξ». Epirp: [ἄνθος, βολή].

Ἀνθοδίαιτος (ὁ, ἡ), trъitorъ în, saъ кв florї. [ἄνθος, δίαιτα].

Ἄνθοδμον (τὸ), miposъ de florї. 2) floape вine-mipositoape. [ἄνθος, ὀδμή].

'Ανθοδόκος (ὁ, ἡ), noet: npiimitopă, saă înkъпътopă în sinc de flopĭ. «Τάλαρον ἀνθοδόκον». Enirp: [ἄνθος, δοχή].

'Ανθοκάρηνος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ капă înflopată, saă kѫnѫnată kѫ flopĭ. [ἄνθος, κάρηνον].

'Ανθοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: kaată, înrpiжeskă de flopĭ. 2) sîntă înnodoвită, saă kѫnѫnată kѫ flopĭ. [ші

'Ανθόκόμος (ὁ, ἡ), noet: (пароκs:) înrpiжitopă de flopĭ; (пропароκs:) înnodoвită kѫ flopĭ, înflopată, saă înflopită. [ἄνθος, κομέω].

'Ανθόκρόκος (ὁ, ἡ), noet: цesstă kѫ flopĭ, saă nestpiцă. [ἄνθος, κρόκη].

'Ανθολκὴ (ἡ), tpaцepe din naptea чea din npotivъ (bezĭ 'Ανθέλκω); înnpotivipe, onpipe. [ші

"Ανθολκος (ὁ, ἡ), чел че tpaце din naptea din npotivъ; saă kape tpaце maĭ rpeă întp'o napte a kѫmpeneĭ (bezĭ ші 'Αντίρροπος). [ἀνθέλκω].

'Ανθολογέω -ῶ, ші (miж:) -ομαι, -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι. kѫlegă flopĭ; (fir:) iaă, alegă din чева floapea, adikъ че e maĭ вѫnă. [ші

'Ανθολογία (ἡ), antoлoцie, adѫnape, kѫлeцepe de flopĭ. 2) (fir:) kѫлekцie de-alese mivĭ noeme, ші чл:, (iap maĭ napt:) de enirpame, saă sѫskripцiĭ,=='Ανθολόγιον. [ші

'Ανθολογικὸς, ἡ, ὸν, notpivită ла kѫлeцepe de flopĭ, saă de alese skpise. (de ѫnde sѫsst:) «'Ανθολογικὰ (τὰ)», kъpцile, kape tpaktеazъ desnpe antoлoцie. [ші

'Ανθολόγιον (τὸ,)=='Ανθολογία. 2) antoлoцiă. (bezĭ 'Ανθολογία. 2). [din

'Ανθολόγος (ὁ, ἡ), kѫlegътopă de flopĭ. 2) (fir:) skpiitopă de antoлoцiĭ. [ἄνθος, λόγος].

'Ανθ-ομιλέω -ῶ, biit: -ήσω, konvopвeskă. kopesnѫnză.

'Ανθόμοιος (ὁ, ἡ), întpѫ toate asemenea, întokmaĭ, [ἀντὶ, ὅμοιος].

'Ανθ-ομολογέω -ῶ, biit: -ήσω, npiimeskă, mъ înboieskă ші eă. || (maĭ obiч: miж:) mъ înboieskă în чева, nesilită mъptѫpiseskă, ші înkpedinцeză. «Περὶ Σωκράτους τάδε ἐγράψατο, καὶ ἀνθωμολογήσατο Μέλιτος». Sѫid: 2) mъptѫpiseskă mѫлцѫmipe nentpѫ faчepe de вine. «'Ανθωμολογησάμεθά σοι ὁ Θεός». Skp: [de ѫnde

'Ανθομολόγησις, εως, ші

'Ανθομολογία (ἡ), peчiпpokъ înboipe. 2) (Skp:) mъptѫpisipe snpe mѫлцѫmipe de faчepe de вine. [ἀντὶ, ὁμολογία].

'Ανθονομέω -ῶ, biit: -ήσω, naskă flopĭ, saă пe flopĭ. [din

'Ανθονόμος (ὁ, ἡ), noet: чer че se xpъneшte din flopĭ, saă naшte flopĭ. [ἄνθος, νομή].

'Ανθ-οπλίζω, biit: -ίσω. înapmeză ші eă, гътindѫmъ de лѫntъ. «Ἱππεῦσι 0' οἱ ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι. Eѫp:

'Ανθοπλίτης, ου (ὁ), înapmată soлdată ашezată înnpotiва alтвia. [ἀντὶ, ὅπλον].

'Ανθοποιὸς (ὁ, ἡ), чел че лѫkreaчъ flopĭ. 2) чел че skoate, faчe flopĭ. [ἄνθος, ποιός].

'Ανθοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, vînză flopĭ, saă вънselĭ, feцe. [ἄνθος, πωλέω].

"Ανθορε, noet: în lokă de 'Ανέθορε. 3 sinr: neps: a nex: 2: лвĭ 'Αναθρώσκω.

'Ανθ-ορίζω, biit: -ίσω, daă o înnpotivъ definiцie, xotъrъskă altă-felă desnpe чева. [de ѫnde

'Ανθορισμὸς (ὁ), xotъpipe întp'altă, saă de înnpotivъ kipă desnpe вре ѫnă лѫkrѫ.

'Ανθ-ορμέω -ῶ, biit: -ήσω, (npinч: desnpe doъ връжmъшeшtĭ flote) sîntă tpasъ în noptă, ші rata totdaѫna de вътълie înnotpivъ de чeea-л-altъ.

"Ανθορος (ὁ), kaвtъ "Αντορος.

"Ανθος [ἄω, saă ἄνω], εος, ους (τὸ), (цen: îm: de maĭ mѫлte orĭ neîntpѫn: ἀνθέων) floapea nomilop, ші a плantелор. 2) (fir:) op че ese, ші плѫteшte пe d'asѫnpa. (de ѫnde) «"Ανθος πυρός». Om: flakъpa. «"Ανθος οἴνου». sinѫma вinѫлвĭ вekiă ші tape. «Χαλκοῦ ἄνθος». bezĭ Χάλκανθον. (ші desnpe колoape) «"Ανθος», вioae ші deskisъ faцъ. «"Ανθη προσώπου». Inokp: pѫшeцele, saă pesѫflътapele depe obpază. 3) (fir:) чea maĭ вѫnъ ші maĭ aleasъ napte a вре ѫnвĭ лѫkrѫ, floapea (smîntina); (desnpe omă) floapea bîpsteĭ; (npin întind:) nodoaкъ, fpѫmѫseцe; (fir:) славъ, stpълвчipe, ші чл: «"Ανθεα ὕμνων». Hind: «Μανίας ἄνθος». Sof: «"Ηβης ἄνθος». Il: N.

"Ανθος, ου (ὁ), ѫnă felă de mikъ nasъpe depe лînгъ ape din soiвл Αἰγίθαλλος. (bezĭ zivcpea).

'Ανθοσμίας, ου (ὁ), (în цen:) tъmîiosъ. [ἄνθος, ὀσμή].

'Ανθότου, în lokă de'Ανθ'ὅτου, bezĭ "Οστις.

'Ανθοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptă (kară, skoцă) flopĭ. [ші

'Ανθοφόρια (τὰ), ==='Ανθεσφόρια. [din

'Ανθοφόρος (ὁ, ἡ), nѫptътopă (цiitopă, skoцътopă) de flopĭ. [ἄνθος, φέρω].

'Ανθοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitorъ (fъkъtorъ) de florĭ. 2) чел че ape natъrъ de floape, saŭ este asemenea kъ floape, (prin врm:) kъ faцъ nestriцъ ші arътoasъ. [ἄνθος, φυή].

'Ανθρακεία (ἡ), лъkrape de kървънĭ. treaba kървънarълъĭ. [ші

'Ανθρακεὺς, έως, ші

'Ανθρακευτὴς, οῦ (ὁ), kървънarъ. [ші

'Ανθρακευτὸς, ὴ, όν, че se faче kървъne, saŭ îndemînatikъ de a se faче kървъne. [din

'Ανθρακεύω, вііt: -εύσω, faкъ kървънĭ. [ші

'Ανθρακηρὸς, ὰ, όν, notrivitъ nentrъ kървъni. [ші

'Ανθρακιὰ (ἡ), жъratikъ; (fir:) kontorъ de kървънĭ. 2) = 'Ανθρακεία. [ші

'Ανθρακίας, ου (ὁ), negrъ ka kървъneле. [ші

'Ανθρακίζω, вііt: -ίσω=='Ανθρακόω, faкъ, prefakъ чева în kървъne. 2) (nestr:) seamъnъ kъ (niatra skъmъ nъmitъ) "Ανθραξ, лъчeskъ ka ръвinъл. [ші

'Ανθράκιον (τὸ), dim: ak лъĭ "Ανθραξ, kървънашъ. [ші

'Ανθράκιος (ὁ, ἡ),='Ανθρακίας. [ші

'Ανθρακὶς, ίδος (ἡ), = 'Ανθρακιά, жъratikъ. 2)='Απ('Επ)ανθρακίς. [ші

'Ανθρακίτης, ου (ὁ), ші

'Ανθρακῖτις, ιδος (ἡ), asemenea kъ kървънeле, saŭ din soiъл kървънilor. [ἄνθραξ].

'Ανθρακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъл kървънilor, adikъ лъчosъ, negrъ, saŭ arzътorъ ka kървъneле. [ἄνθραξ, εἶδος].

'Ανθρακόεις, εσσα, εν, noet: plinъ de (saŭ asemenea kъ) kървънĭ. [ἄνθραξ].

'Ανθρακοπώλης, ου (ὁ), vînzътorъ de kървънĭ, kървънarъ. [ἄνθραξ, πώλης].

'Ανθρακόω -ῶ, вііt: -ώσω, faкъ, saŭ prefakъ чева în kървъne prin apdepe. «Δαλὸς ἠνθρακωμένος». Exp: [ші

'Ανθρακώδης, εος (ὁ, ἡ),='Ανθρακοειδὴς. ші 'Ανθρακόεις. [din

"Ανθραξ, [ἄνθος, saŭ αἴθω] ακος (ὁ), kървъne. «"Ανθραξ γαιώδης». Tfp: (saŭ) ἐκ τῆς γῆς». Antr: Kapist: ші într'o zivepe, Γαιάνθραξ, saŭ Λιθάνθραξ, kървъne de пъmîntъ. saŭ de niatrъ. 2) (fir: o niatrъ skъmbъ) ръвinъ. 3) o вmflътъръ, saŭ въвъ neagrъ, kape ese maĭ kъ seamъ ла воалеле челе liпichoase. (Лат: carbunculus, 4) вългъре de kipaваръ.

'Ανθρηδὼν, όνος, ші

'Ανθρήνη (ἡ), [ἄνθος]. o însektъ, albinъ selbatikъ; (iap noct:) = Μέλισσα, albinъ. [de вnde

'Ανθρήνιον (τὸ), kвĭвъ, saŭ stвnъ, ші farъ (prinч:) de albine selbatiче, (iap noct:) ші de челе domestiче. [de вnde

'Ανθρηνιώδης, εος (ὁ, ἡ). asemenea kъ 'Ανθρήνιον.

'Ανθρηνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea kъ. saŭ ka 'Ανθρὴνη. [ἀνθρήνη, εἶδος].

"Ανθρι(θροι,θρυ)σκον, ші'Ανθρίσκιον (τὸ), ші

'Ανθρίσκος (ὁ), o plantъ de mînkape, ші mipositoape, asemenea kъ mъrarъл, saŭ molotrъл.

'Ανθρωπαρέσκεια (ἡ), (вisep:) dopinцъ ші silinцъ de a плаче чinева (în вine saŭ în ръŭ) oamenilor, iap nъ лъĭ Dъmnezeŭ. [din

'Ανθρωπάρεσκος (ὁ, ἡ), silitorъ (în вine saŭ în ръŭ) de a плаче oamenilor maĭ mълt de kît лъĭ Dъmnezeŭ. [ἄνθρωπος, ἀρέσκω].

'Ανθρωπάριον (τὸ), = 'Ανδράριον, omъleцъ, omъ de nimikъ. [ші

'Ανθρωπέη (ἡ), Ion: ші neîntr: în локъ de 'Ανθρωπῆ. [ші

'Ανθρώπειος, α saŭ ος, ον = 'Ανθρώπινος. [de вnde

'Ανθρωπείως, adв:= 'Ανθρωπίνως. [ші

'Ανθρωπεύομαι, вііt: εύσομαι. trъieskъ, (mъ portъ) omeneшte. «Ψυχὴ ἀνθρωπευομένη». Stрв: safletъ lokвitъ în omeneskъ trвnъ. [ші

'Ανθρωπῆ (întrвn: din 'Ανθρωπέη), ші

'Λθρωπηΐη (ἡ), (se înц: δορὰ) piele de omъ. [ші

'Ανθρωπήϊος, η, ον, Ion: în локъ de 'Ανθρώπειος. [ἄνθρωπος].

'Ανθρώπησις, εως (ἡ), (вisep: ші pap) în локъ de 'Ενανθρώπησις, întrвnape de omъ, saŭ în omъ. [neîntr: ἀνθρωπέω].

'Ανθρωπίζω, ші (miж:) -ομαι, вііt: -ίσω, -ομαι. (nestr:) trъieskъ. saŭ mъ portъ ka omъ. 2) (strъm: ші вis:) faкъ пe чinева a se faче (ші nas: ші miж: mъ faкъ) omъ, ='Ενανθρωπίζω. [ші

'Ανθρωπικὸς, ὴ, όν, ші

'Ανθρώπινος, η, ον, omeneskъ, saŭ notrivitъ omeneшteĭ natъre; (prin врm;) amъssratъ, kвmпътatъ. «'Ανθρώπινον τὸ πάθος». Ksen: «Τὸ ἀνθρώπινον γένος». Ил: (ші în ел:) «Τὸ ἀνθρώπινον». Ep: «Πᾶν τὸ ἀνθρώπινον». Ep: «Κατὰ τὸ ἀνθρώπινον. Tвч: «"Ενεκα τοῦ ἀνθρωπίνου». Ssid: în локъ de κατὰ φιλανθρωπίαν, dвne iввire de omъ.

«'Ανθρώπινα ἁμαρτεῖν». Ksen: [ἄνθρωπος]. [de ʁnde

'Ανθρωπίνως, adʁ: omenește. «'Ανθρωπίνως λαλεῖν». At 2) kʁ iʁʁipe de omĕ, kʁ modestie, omenit. «Νόμος ἀνθρωπίνως καὶ καλῶς κείμενος». Dm: «Φέρειν ἀνθρωπίνως τὰς ἐξουσίας. Илв:

'Ανθρώπιον (τὸ), ші

'Ανθρωπίσκος (ὁ), dim: al lʁĭ ἄνθρωπος, omʁlецĕ.

'Ανθρωπισμὸς (ὁ), omenipe, adikъ a se omeni чinева, îndpentîndʁ'шĭ nъpaвʁріле npin dpentʁл kʁвîntĕ. «Οἱ ἀπαίδευτοι ἀνθρωπισμοῦ δέονται. Apistш: 2) (вis) = 'Ενανθρώπησις. [ἀνθρωπίζομαι].

'Ανθρωποβορέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Ανθρωποφαγέω, mъnînkĕ oamenĭ. [ші

'Ανθρωποβορία (ἡ), = 'Ανθρωποφαγία, mînkape de oamenĭ. [din

'Ανθρωποβόρος (ὁ, ἡ), = 'Ανθρωποφάγος, mînkʁtopĕ de oamenĭ. [ἄνθρωπος, βορά].

'Ανθρωπόβρωτος (ὁ, ἡ), mînkatĕ de oameni. [ἄνθρωπος, βιβρώσκω].

'Ανθρωπογενὴς, έος (ὁ), nъskʁtĕ omĕ. saĕ din soiĕ de omĕ. [ἄνθρωπος, γένος].

'Ανθρωπογέννητος (ὁ, ἡ), nъskʁtĕ de omĕ. [ἄνθρωπος, γεννάομαι].

'Ανθρωπόγλωσσος (ὁ, ἡ). чел kʁ limвъ, adikъ вorвipe de omĕ. [ἄνθρωπος, γλῶσσα].

'Ανθρωπογονία (ἡ), faчepea, saĕ kpeaцia omʁлʁĭ (dʁne Teoronia лʁĭ Esiodĕ). [ἄνθρωπος, γόνος].

'Ανθρωπογράφος (ὁ, ἡ), zorpafĕ de oameni. [ἄνθρωπος, γράφω].

'Ανθρωποδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), omĕ înzeitĕ, semizeĕ, epoĕ. 2) demonĕ prefъkʁtĕ în omĕ, (oвшt:) diaволĕ înpeліцatĕ. [ἄνθρωπος, δαίμων].

'Ανθρωπόδηκτος (ὁ, ἡ), mʁшkatĕ de omĕ. || 'Ανθρωπόδηκτον (τὸ), mʁшkътъръ de omĕ. [ἄνθρωπος, δήκω, δάκνω].

'Ανθρωποδίδακτος (ὁ, ἡ), înвъцatĕ de omĕ. [ἄνθρωπος, διδάσκομαι].

'Ανθρωποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ανθρωπόμορφος. [ἄνθρωπος, εἶδος]. [de ʁnde

'Ανθρωποειδῶς, adʁ: în felĕ de omĕ.

'Ανθρωποθηρία (ἡ), вînape de oamenĭ. [ἄνθρωπος, θήρα].

'Ανθρωπόθυμος (ὁ, ἡ), чел kʁ inimъ (цenepositate, simцimîntĕ) de omĕ. [ἄνθρωπος, θυμός].

'Ανθρωποθυσία (ἡ), жertfipe de oamenĭ. [ші

'Ανθρωποθυτέω -ῶ, вiit: ήσω, жertfeskĕ oamenĭ în локĕ de вite. [ἄνθρωπος, θύω].

'Ανθρωποκάπηλος (ὁ, ἡ), = 'Ανδραποδοκάπηλος. [ἄνθρωπος, κάπηλος].

'Ανθρωποκομικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikĕ лa înгpiжipe, ші kъʁtape de oamenĭ. [ἄνθρωπος, κομέω].

'Ανθρωποκτονέω, -ῶ, вiit: -ήσω, omopĕ, ʁчigĕ omĕ, saĕ oamenĭ. [ші

'Ανθρωποκτονία (ἡ), omopîpe, ʁчidepe de omĕ, saĕ de oamenĭ. [din

'Ανθρωποκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopĕ, ʁчigaшĕ de oameni. [ἄνθρωπος, κτείνω].

'Ανθρωπολατρεία (ἡ), înkinape лa omĕ ka лa Dʁmnezeĕ. [ші

'Ανθρωπολατρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ înkinĕ лa omĕ ka лa zceĕ. [din

'Ανθρωπολάτρης, ου (ὁ), înkinъtopĕ de omĕ ka de Dʁmnezeĕ. [ἄνθρωπος, λάτρης].

'Ανθρωπόλεθρος (ὁ, ἡ), prъпъditopĕ de oameni. [ἄνθρωπος, ὄλεθρος].

'Ανθρωπολόγος (ὁ, ἡ), вorвitopĕ despre omĕ, saĕ natъra лʁĭ. [ἄνθρωπος, λόγος].

'Ανθρωπολοιγὸς (ὁ, ἡ), Гram: espл: alʁĭ Вротολοιγός. (вezĭ zivepea).

'Ανθρωπομάγειρος (ὁ, ἡ), вʁkътарĕ de kърnʁрĭ omenештĭ. [ἄνθρωπος, μάγειρος].

'Ανθρωπόμορφος (ὁ, ἡ), чел kʁ firʁpъ de omĕ. [ἄνθρωπος, μορφή].

'Ανθρωπονομικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikĕ лa паштере, adikъ kîrmʁipe, повъцʁipe de oamenĭ. [ἄνθρωπος, νομή].

'Ανθρωπόομαι, οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι. = 'Ανθρωπίζομαι, mъ fakĕ omĕ. (вezĭ ші 'Ανθρωπεύομαι). [ἄνθρωπος].

'Ανθρωποπάθεια (ἡ), nътimipe de челе omenештĭ, adikъ sʁfepipe, pъʁdape de omenештеле nътimĭ. [ші

'Ανθρωποπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, nътimesʁĕ, (saĕ компътimeskĕ kʁ алtʁл) ka omĕ, saĕ simцĕ sлъвічіхпіле omʁлʁĭ. [din

'Ανθρωποπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -αθῶς. sʁnssĕ лa natimiле natъpeĭ omenештĭ. [ἄνθρωπος, πάθος].

'Ανθρωποποιία (ἡ), faчepe, kpeape de oamenĭ. [din

'Ανθρωποποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътopĕ, formътopĕ de oamenĭ. [ἄνθρωπος, ποιός].

'Ανθρωποπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), вʁвiinчosĕ, potpivitĕ omʁлʁĭ. [ἄνθρωπος, πρέπει]. [de ʁnde

'Ανθρωποπρεπῶς, adв: dʁne kʁвiinца omʁлʁĭ.

'Ανθρωποῤῥάίστης, ου (ὁ), noet: [ἄνθρωπος, ῥαίω] prъпъditopĕ de oamenĭ.

"Ανθρωπος (ὁ), [ἀνὴρ, ὤψ] (ka komʁnĕ) omĕ (soiʁл omʁлʁĭ). «"Ανθρωπός ἐστι ζῶον

λογικόν, γελαστικὸν, ши чл:» || (sввst:) = 'Ανὴρ. «Κιὼν ἄνθρωπος ὀδίτης». Il: II: 2) =Δοῦλος, робъ. «Λαμβάνουσιν ὑποζύγιά τε καὶ ἀνθρώπους. Ep: 3)=Στρατιώτης, ostaшъ. «Καὶ ὤχετο ἀπιὼν νυκτὸς (ὁ λοχαγὸς) σὺν ἀνθρώποις ὡς εἴκοσι». Ksen: 4) (emfantik postindвse ape aчecaшї nвtepe de însemnape, ка ши ла noї) omъ, adikъ вънъ ши вiptвosъ. «Μέγιστον ἔστ' ἄνθρωπος, ἢν ἄνθρωπος ᾖ». Gnom: (bezї ши 'Ανήρ). 5) (кв apt: fem:) ἡ ἄνθρωπος, femeca. «Τοιοῦτος ἔρως κατεῖχε τὴν ἄνθρωπον». Пл: 6) (fъръ apt): ачела, saъ avesta. «Ὁρᾶτε γὰρ, οἵ προελήλυθεν ἀσελγείας ἄνθρωπος». Dm: 7) (îm:) οἱ ἄνθρωποι, oameniї, ad: întperъ neamвл oamenilop, saъ лвmea. «Μαντήϊα μοῦνα ἐν ἀνθρώποισι. Ep: «Ἡ ἐξ ἀνθρώπων εὐδαιμονία». Inokp: чca nвtinчoasъ oamenilop. «Τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς». Dm: în локъ de 'Απανθρώπους, neomenite. «Τὸ ἐξ ἀνθρώπων κάλλος». Eлd: în локъ de ὑπὲρ ἄνθρωπον, maї npesвs de omъ.

'Ανθρωποσφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, жertfeskъ, înжвnriъ oamenї. [ἄνθρωπος, σφαγή].

'Ανθρωπότης (ἡ), omenitate, saъ omeneaskъ natвръ. 2) (pap) omenimea, neamвл omeneskъ. [ἄνθρωπος].

'Ανθρωποτόκος (ἡ), nъskъtoape de omъ (înnpot: de θεοτόκος, nъskъtoape de Dвmnezeъ). [ἄνθρωπος, τόκος].

'Ανθρωπουργία (ἡ),=='Ανθρωποποιία. [din

'Ανθρωπουργὸς (ὁ, ἡ), = 'Ανθρωπρποιός. [ἄνθρωπος, ἔργον].

'Ανθρωποφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъnînkъ oamenї. [ши

'Ανθρωποφαγία (ἡ), minkape de oamenї. [din

'Ανθρωποφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtorъ de oamenї. [ἄνθρωπος, φάγω neîntp:]

'Ανθρωποφανὴς, έος (ὁ, ἡ), în apътape nвmaї omъ. [ἄνθρωπος, φαίνω].

'Ανθρωποφθόρος (ὁ, ἡ), корвптorъ, stpikътorъ de oamenї. [ἄνθρωπος, φθείρω.]

'Ανθρωποφυὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкътъ din natвръ omъ. [ἄνθρωπος, φυή].

'Ανθρωπώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανθρώπινος, saъ 'Ανθρωποειδής.

'Ανθρώσκω, вiit: -θοροῦμαι, noct: îu локъ de 'Αναθρώσκω.

'Ανθ-υβρίζω, вiit: ίσω, nevinsteskъ, окъpeskъ ши eъ de o notpівъ ne чел че тъ nevinsteшte.

'Ανθ-υλακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, латрв de onotpівъ asвnpa челъї че тъ латръ.

'Ανθύλλιον (τὸ), dim: ал лвї ἄνθος. 2)=кв

'Ανθυλλὶς, ίδος (ἡ), o плantъ înnъpцitъ în doъ felвpї. (bezї Dskp: Γ. 153).

'Ανθ-υπ-άγω, в: -άξω (nex: ἀνθυπήγαγον, ши чл:) tpaгъ în жвdikatъ пе чел че m' a nîpît. 2)='Ανθυποφέρω. [de вnde

'Ανθυπαγωγὴ (ἡ), ='Αντέγκλημα, ші 'Ανθυποφορὰ, a tpaцe în жвdikatъ пе nîpîtorъ.

'Ανθυπαλλαγὴ (ἡ), pечiпрокъ skimnъ. 2) (Гpam:)=Μετάληψις, ші Μεταπλασμός. [din

'Ανθ-υπ-αλλάσσω, вiit: -αλλάξω, fакъ pечiпрокъ skimbъ.

'Ανθ-υπ-αντάω -ῶ вiit: αντήσομαι, esъ ші eъ înaintea челъї че m' întîmninat.

'Ανθυπατεία (ἡ), прокonsвлатъ, saъ demnitatea прокonsвлвлъї. [din

'Ανθ-υπατεύω, вiit: -εύσω, sînlъ прокonsвлъ. [ші

'Ανθυπατικὸς, ἡ, ὸν, atînгътorъ de прокonsвлъ, saъ de прокonsвлатъ. [din

'Ανθύπατος (ὁ), pîndвitъ în локъ de konsвлъ, прокonsвлъ. [ἀντὶ, ὕπατος.].

'Ανθ-υπ-είκω, вiit: -είξω, тъ sвnвiъ, тъ лasъ, тъ коворъ кв вoinцa ші eъ de onotpівъ. [de вnde

'Ανθύπειξις, εως (ἡ), pечiпрокъ лъsape dвne вoca алтвia.

'Ανθ-υπερ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, ковîpшeskъ ші eъ пе чел че m' a întpекst.

'Ανθ-υπερ-φρονέω ῶ, вiit: -ήσω, тъ mîndpeskъ ші eъ deonotpівъ къtpe чел че se noaptъ mîndpв къtpe mine.

'Ανθ-υπηρετέω -ῶ, вiit: -ήσω, слвжeskъ ші eъ de onotpівъ челъї че 'mї a fъкът вine. [ἀντὶ, ὑπηρέτης].

'Ανθ-υπισχνέομαι οῦμαι, вiit: -υποσχήσομαι, fъгъdвieskъ ші eъ de onotpівъ челъї че 'mї a fъгъdвit чева.

'Ανθ-υπο-βάλλω, вiit: -βαλῶ, =ἀνθυποφέρω.

'Ανθ-υπο-καθ-ίσπημι, вiit: -καταστήσω, ашezъ сввцiind чева, saъ пе чinева în локвл алтвia.

'Ανθ-υπο-κρίνομαι, вiit: -κρινοῦμαι, тъ prefakъ (apътъ prічinвirї) ші eъ de onotpівъ.

'Ανθ-υπό-μνυμαι, вiit: -οῦμαι; тъ жвръ (în жвdikътopie) înnpotivъ de чea че a жврат (bezї ὑπόμνυμαι) npotivnikвл meъ (npinч: desnpe лецitimъ, saъ nелînsipe), ші аша dовîndeskъ прелвцiре, saъ вpmape a жвdikъцiї.

'Ανθ-υποπτεύω, ввit: -εύσω, вънвieskъ ші eъ пе чел че тъ вънвieшte пе mine.

'Ανθ-υπ-ορρύσσω(ττω), siit: -ορύξω, sanъ пе dedesввt înnpotiва челъї че sanъ în-

protiва mea.

'Ανθ-υπο-στρέφω, viit: -στρέψω, întorkĕ, saĕ mъ întorkĕ ші eĕ înapoĭ, ka ші altъl.

'Ανθ-υπο-τίθημι, viit: -θήσω, pъiĕ zъlogĕ ші eĕ de opotrivъ.

'Ανθ-υπο-τιμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, fakĕ înprotiва вneĭ a doilea жвdikъtoreшtĭ preцвirĭ alta a treilea. (vezĭ ὑποτιμάομαι).

'Ανθ-υπουργέω, -ῶ, viit: -ήσω, =='Ανθυπηρετέω. [de вnde

'Ανθυπούργημα (τὸ), slвжвъ, saĕ graцie pentrв altъ graцie. [ші

'Ανθυπούργησις, εως (ἡ), slвжire, saĕ favere de вine snre pesмlъtire de alta asemenea.

'Ανθ-υπο-φέρω, viit: -οίσω (nex: ἀνθυπήνεγκα, ші чл:) sвrnĕ înprotivirĭ (saĕ kвvinte de îndpentare) a le protivnikвlвĭ meĕ. [de вnde

'Ανθυποφορὰ (ἡ), desfiinцare, sвrnare de înprottvirĭ (saĕ kвvinte de întpentare) a le protivnikвlвĭ meĕ.

'Ανθυποχώρησις, εως (ἡ), = 'Ανθύπειξις, reчiprokъ îndвplekare. [ἀνθυποχωρέω].

'Ανθυπωμοσία (ἡ), жвrъmîntĕ înprotiва челвĭ че a fъkвt protivnikвl meĕ, ші dovîndire nrintr' avesta de prelвцire, saĕ neprekвrtare a жвdikъцiĭ. [vezĭ ἀνθυπόμνυμαι].

'Ανθυφαίρεσις, εως (ἡ), reчiprokъ ne askвns хrъnire de чeaa, че mi s'a хrъnit de altвl maĭ 'nainte. 2) (pet:) minora (mika) propoziцie a argвmentвlвĭ. [din

'Ανθ-υφ-αιρέω -ῶ, viit: -αιρήσω, (nex: ἀνθυφεῖλον, ші чл:) хrъneskĕ, iaĕ ne askвns чева de la aчela, kare a lвat întîĭ чева al meĕ.

'Ανθ-υφ-ίσταμαι, viit: -στήσομαι, (nex: ἀνθυπέστην, ші чл:) iaĕ asвnrъ 'mĭ (fъгъdвieskĕ) a sъvîrші чева în întpечere kъtre altвl, kare a fъгъdвit'o maĭ 'nainte.

'Ανθώδης, εος (ὁ, ἡ), flroposĕ; plinĕ de florĭ. [ἄνθος].

'Ανθ-ωραΐζομαι, viit: -ίσομαι, mъîntpekĕ kв altвl la înfrвmвseцare, saĕ frвmвseцe.

'Ανία (ἡ), [ἀ, ἰάομαι], mixnipe, tristeцъ; вrîtĕ, (Franц:) ennui.

'Ανία (ά), Dor: în lokĕ de 'Ηνία.

'Ανιάζω, viit: -άσω.='Ανιάω, mîxneskĕ. || (nestr:)mъmîxneskĕ. «Θυμῷ (κτεάτεσσιν) ἀνιάζων». Od: X. Iл: Σ.

'Ανιάομαι -ῶμαι nas: al лвĭ 'Ανιάω.

'Αν-ιάομαι (ші Ion: -έομαι) -ῶμαι, viii: -ά(ші Ion: -ή)σομαι, de al doilea, saĕkв desъvîrшipe tъmъdвieskĕ.

'Ανιαρὸς [ἀνία], ὰ, ὸν, (kompar: ώτερος, sвnrл:ώτατος) mîxnitorĕ, întristatorĕ; sвnъrъtorĕ, neплъkвtĕ. 2) (rar) tristĕ. [de вnde

'Ανιαρῶς, adv: kв întristare, saĕ mîxnipe.

'Ανίασι, în лokĕ de ἀνιεῖσι, 3: îm: neps: a лвĭ "Ανειμι.

'Ανιᾶσι, 3: îm: neps: a лвĭ 'Ανίημι.

'Ανίατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἰάομαι]. ші

'Ανιάτρευτος (ὁ, ἡ), netъmъdвitĕ, de nelekвit; (fir:) neîndpentatĕ, [ἀ, ἰατρεύω].

'Ανιατρολόγητος (ὁ, ἡ), neштiitorĕ de medivinъ. [ἀ, ἰατρολογέω].

'Ανιάτως, adv: fъrъ lekвire. [ἀνίατος].

'Ανίαχος (ὁ, ἡ), =Αὐίαχος. [diu

'Αν-ιάχω, viit: -ιαχήσω, noet:='Αναβοῶ.

'Ανιάω -ῶ, viit: -άσω, = 'Ανιάζω, mîxneskĕ, sвnъrĕ. || (nas:) mъ mîxneskĕ. [ἀνία].

'Ανιγρὸς, ὰ, ὸν, noet: în lokĕ de 'Ανιαρός.

'Ανιδεῖν, nex: 2: de înf: al лвĭ 'Ανοράω.

'Ανίδιος (ὁ), чел че n' are nimikĕ al sъĕ propriĕ. [ἀ, ἴδιος].

'Ανιδιτὶ, adv: ='Ανιδρωτὶ, fъrъ svdoare.

'Αν-ιδίω, viit: -ιδίσω, ='Ανιδρόω.

"Ανιδρος (ὁ, ἡ), ='Ανίδρωτος. [ἀ, ἱδρώς].

'Αν-ιδρόω -ῶ, viit: -ώσω,=ἱδρόω, asвdĕ, saĕ peasвdĕ, вrsĕ svdoare.

'Ανίδρυτος (ὁ, ἡ), neînцepenitĕ; (npin вrm:) nesirвrĕ, nestatornikĕ. 2) ='Ανέστιος, nestatornivitĕ вndeва, fъrъ kasъ; (npin вrm:) nesoцialĕ, misantponĕ. [ἀ, ἱδρύω].

'Αν-ιδρύω, viit: -ύσω, ашezĕ, întemeiezĕ, saĕ pezideskĕ, înalцĕ.

'Ανίδρωσις, εως (ἡ), asвdape înвilшвgatъ, saĕ peasвdape. [ἀνιδρόω].

'Ανιδρωτὶ, adv: fъrъ svdoape; (ші fir:) fъrъ ostencalъ. [ші

'Ανίδρωτος (ὁ, ἡ), neasвdatĕ; (fir:) neostenitĕ. [ἀ, ἱδρόω].

'Ανίεμαι, nas: saĕ miж: al лвĭ 'Ανίημι.

'Ανίερος (ὁ, ἡ), ші adv: -έρως, nesfintĕ. (npin вrm:)=Βέβηλος, nînrъpitĕ. [ἀ, ἱερός].

'Αν-ιερόω -ῶ, viit: -ώσω, ='Αφ(καθ)ιερόω, konsfinцeskĕ. [de вnde

'Ανιέρωσις, εως (ἡ), = 'Αφ(καθ)ιέρωσις, konsfinцipe.

'Ανίεσκε, noet: Ion: în lokĕ de 'Ανίει (η), 3: sinr: neps: a прел: лвĭ 'Ανίημι.

'Ανιεῦνται, Ion: 3: îm: neps: a лвї 'Ανιάομαι.

'Ανίη (ἡ), Ion: în локъ de 'Ανία.

'Ανιηθείς, εῖσα, έν, Ion: în локъ de 'Ανιαθείς, nex: 1: ал nas: naptч: de 'Ανιάω.

'Ανίημι, biit: -ήσω (nex: ἀνῆκα, ші чл:), = 'Αναπέμπω, daъ în sвs, skoцъ afarъ; (desnpe плante) fakъ a pesъpi, (desnpe isвoarъ) a isвorî, ші чл: «'Ωκεανὸς ἀνίησιν ἀήτας». Od: D. «"Ανδρας ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀνεῖναι τὴν γῆν». Пaвs: «Τὰ χλιαρὰ τῶν ναμάτων ἀνιᾶσιν». Apist: «"Υλη ἀπὸ ταὐτομάτου φλόγα ἀνῆκε». Tвч: 2) destinzъ, лasъ славъ; (npin вpm:) deslegъ, deskizъ, deskoперъ; (ші npin întind:) лasъ слoвodъ; пъръseskъ; (fir:) daъ вoe, лasъ în tikпъ, eptъ; (noet:) întъpîtъ înnpotivъ. «Τὰ τόξα καὶ τὰς λύρας ἀνίεμεν, ἵν' ἐπιτεῖναι δυνηθῶμεν. Пл: «'Ανίημι τὸ πρόσωπον». Лкs: «"Ανεσαν πύλας». Іл: Ф. «'Ανειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν». Imn: Bis: «Τὰς ἀρούρας ἀνιᾶσιν ἀσπόρους». Tfp: «'Ανεὶς αὐτῷ θηρᾶν». Ksen: (ші în ел:) «Οὐδὲν μᾶλλον ἀνίει, ἀλλ' ἐδίωκεν». Ksen: «"Οταν μ' ἀνῇ νόσος μανίας». Eвp: «'Ανεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν». Eвp: «"Ανες αὐτὴν τῆς ζημίας». Sin: «'Ανιέναι τὰ χρέα». Пл: «'Ανιέναι τὸ σῶμα εἰς ῥᾳδιουργίαν». Ksen: «Θεῶν δὲ ἑ μῆνις ἀνῆκεν». Іл: Ф. (ші miж:) «Κόλπον ἀνιεμένη». Іл: X. (ші nas:) «'Ανεῖτο δὲ αὐτῷ ἡ κόμη». Sвid: «Ταῦρος ἀνεθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος». Iskp: «'Ανεῖνται εἰς νομὰς οἱ λειμῶνες». Iskp: «'Εμπόριον ἀνεῖται». Stp. «'Ανιέμενοι ὑβρίζουσι». Плт: «'Ανεῖται τῇ βουλομένῃ γάμου μεταλαμβάνειν». Плт: (de вnde naptч:) 'Ανειμένος, în локъ de "Ανετος, молічosъ; (fir:) desmiepdatъ, desfpînatъ. Ἀνειμένος χαρακτὴρ λόγου». Aft: «Βίος ἀνειμένος». Лкs: «Δίαιτα ἀνειμένη». Tвч: 3) (npin întind:) topeskъ, moiъ. «'Ανίησι μαστοὺς χονδριοῦντας». Dskp: (ші nas:). «'Ο ὀπὸς ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνίεται.». Dskp: «'Ανιέμενος ἐλαίῳ». Diskp: 4) (pap: ші noet:) жвnoiъ. «Αἶγας ἀνιεμένους». Od: B. 5) konsfinцeskъ; (npin вpm:) лasъ nелвкратъ. «Βωμὸς ἀνεῖται 'Απόλλωνι». Пaвs: «Καὶ ἅπας τῷ κρείττονι ἀνεῖται». Sвid: «Καὶ τὴν χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον. Iskp:

'Ανιηρέστερος, η, ον, Ion: компр: ал лвї

'Ανιηρὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локъ de 'Ανιαρός.

'Ανιήσειε, Ion: în локъ de 'Ανιάσειε, 3: sinr: neps: a nex: 1: ал noft: лвї 'Ανιάω.

'Ανίκα, konisnk: Dop: în локъ de ἡνίκα.

'Ανίκανος (ὁ, ἡ), nedestoînikъ, nedestвлъ пentpв чева. 2) пentpв кape nв e nimikъ destвлъ, de aжвns. [ἀ, ἱκανός].

'Ανίκατος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de 'Ανίκητος.

'Ανικεῖ, adв: fъpъ вirвinцъ; (npin вpm:) fъpъ вътълie. [ἀ, νίκη].

'Ανικέπευτος (ὁ, ἡ), nepвratъ, saъ de nepвrat, neîndвплекatъ. 2) кape n'a pвrat. [ἀ, ἱκετεύω].

'Ανίκητος (ὁ, ἡ), nevirвitъ, de nevirвit; (npin вpm:) nevътвtъ. [ἀ, νικάω].

'Αν-ικμάζω, biit: -άσω, skoцъ вmezeaла d'asвnpa; (npin кpm:) вsвkъ, sвîntъ, saъ вmezeskъ ne d'asвnpa.

"Ανικμος (ὁ, ἡ), nevmedъ; вskatъ, sвintatъ. [ἀ, ἰκμάς].

'Ανίλαστος, (ὁ, ἡ), neînvлînzitъ snpe milъ ші eptape. [ἀ, ἱλάσκω'.

'Ανίλεως, ω (ὁ, ἡ), = 'Ανηλεὴς, nemilostivъ. [ἀ, ἵλεως].

'Ανίμαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἱμάσσω] nevічivitъ, nevътвtъ.

'Αν-ιμάω- ῶ, biit: -ιμήσω, tparъ în sвs (prinч: anъ din пвцъ кв квrea saъ fpînrie). «Καὶ ἀναβάντες ἀνίμων ἀλλήλους τοῖς δόρασι». Ksen: «Πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὕδωρ». Epod: [de вnde

'Ανίμησις εως (ἡ), tpaцepe în sвs, skoatepe de anъ, ші чл: (vezî verввл).

"Ανιος (ὁ, ἡ), noet: (pap) în локъ de 'Ανιαρὸς, saъ 'Ανίατος.

'Ανίουλος (ὁ, ἡ), челвї че înkъ nв 'ї aъ dat perii din вarвъ, neaжвnsъ în virstъ de жвnie. [ἀ, ἴουλος].

'Ανίοχος (ὁ), Dop: în локъ de ἡνίοχος.

'Αν-ιππεύω, biit: -εύσω, mъ вrkъ pe калъ, înkalikъ.

"Ανιππος (ὁ, ἡ), чел fъpъ калъ, saъ neînkъlikatъ pe калъ, nezestpв. 2) neîndemînatikъ лa кълъpie. 3) (локъ) neîndemînatik, nepriinvosъ de кълъpit, anevoe de вmвlat кв калъ. «Τά τε ἱππάσιμα τῆς χώρας ἄνιππα ποιεῖν». En: Takt: [ἀ, ἵππος'.

'Αν-ίπταμαι, bit: ἀναπτήσομαι (nex: ἀνέπτην, ші чл:) sвorъ pe sвs.

'Ανιπτόπους, οδος (ὁ, ἡ), nespъlatъ pe pivoape, (enit: ал preoцilor лвї Жoe din Dodona). [ἄνιπτος, πούς].

"Ανιπτος, (ὁ, ἡ), nespъlatъ. [ἀ, νίπτομαι].

"Ανις, adв: Beot: în локъ de ἄνευ.

'Αν-ισάζω, biit: -άσω, notpiveskъ, netezeskъ.

'Ανισάριθμος, nenotpivitъ лa nвmъръ. [ἄνισος ἀριθμός].

'Ανισασμὸς (ὁ), notpivipe, netezipe. [ἀνισάζω].

'Ανισίτης, ου (ὁ), ші 'Ανισῖτις, ιδος (ἡ), fъквtъ кв anasonъ. [ἄνισον].

'Ανισοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felвл saъ forma anasonвлвї. [ἄνισος, εἶδος].

'Ανισόκυκλος (ὁ, ἡ), komпвsъ dinnedeonotpivъ черкврї. [ἄνισος, κύκλος].

'Ανισόμετρος (ὁ, ἡ), nedeonotpivъ ла тъsвръ. [ἄνισος, μέτρον].

'Ανισομήκης, εος (ὁ, ἡ), nedeonotpivъ ла лвпцime кв алtвл. [ἄνισος, μῆκος].

"Ανισον (τὸ), o plantъ, ші apomatika eї semînцъ, [de avi] anasonъ. (se konfвndъ кв "Ανηθον). [ἄνισος].

'Ανισοπαχὴς, έος (ὁ, ἡ,) nedeonotpivъ ла grъsime, saъ grosime. [ἄνισος, πάχος].

'Ανισόπλευρος (ὁ, ἡ), nedeonotpivъ ла latвpe. [ἄνισος, πλευρά].

"Ανισος (ὁ, ἡ), nedeonotpivъ кв алtвл. 2) (fig:) nedpeпtъ, пъptinitorъ. [ἀ, ἴσος]. [de вnde

'Ανισότης (ἡ), nenotpibitate.

'Ανισότιμος (ὁ, ἡ), nedeonotpivъ ла vinste. [ἄνισος, τιμή].

'Ανισοτοιχέω -ῶ, biit: -ήσω, (npinv: despre koravie) amъ вnъ nepete nedeonotpivъ кв чел алtъ, mъ плекъ ла o napte. [ἄνισος, τοῖχος].

'Ανισοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), nedeonotpivъ ла natвrъ, saъ fipemte neasemenea. [ἄνισος, φυή].

'Αν-ισόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Ανισάζω, notpibeskъ, saъ fakъ чева deonotpivъ кв алtвл.

'Αν-ίστημι, biit: ἀναστήσω (nex: ἀνέστησα, ші miж: ἀνέστην, ші чл:) ашezъ dpeшt în sвs, apdikъ (ші miж: mъ apdikъ) în sвs. «Στήλας («Βωμοὺς, Τεῖχος, ші чл:) ἀνιστάναι». Ep: ші Ap: «Τὸν μὲν ἀνεστήσαμεν, τὸν δὲ πλάγιον κατεβάλομεν». Плt: «Γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη». Іл: Ω. (ші miж:) «Πάντως ἀνέσταν ἐξ ἑδέων». Іл: A. (ші fъръ преп:) «'Αναστάντες τῶν βάθρων». Пл: (ші авs:) «'Ανίστω (în локъ de 'Ανίστασο), φησὶν, ὦ κακόδαιμον». Лівn: «Τὰς ναῦς ταῖς πρύμναις ἀνεστώσας». Пл: 'Ανίστημί τινα τοῦ βωμοῦ». Twч: npiimeskъ пс рвгъторъ, ші înkpedinцînds 'л îl îndвплекъ a 'шї лъsa nosiqia de рвгъторъ. (ші fir:) 'Ανίστημί τινα τοῦ οἰκήματος». Лкs: «'Ανέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας». Dm: 2) skолъ (ші miж: mъ skолъ) din somnъ, deшtentъ; (ші fir:) îndemnъ; (saъ snpe ръъ) apdikъ în nivoape, fakъ peskoalъ, saъ revoltezъ. «'Εξ εὐνῆς ἀνιστᾶσα». Іл: Ξ. «Κατακοιμίζοντας καὶ ἀνιστάντας. Ksen: «"Ιθι νῦν Αἴαντα ἄνστησον». Іл: K. «'Ανίστησιν οὖν τοὺς Θρᾷκας. Twч: (într' aveastъ însemn: trebвie dedвs dвne вnїї ші eвsemnлвл врmъtorъ) «Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν» Іл: A. adikъ sъ i revolteze. 3) înвiezъ moptъ. «Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἔῆος, οὐ δέ μιν ἀνστήσεις». Іл: Ω. (ші miж:) «Αὖθις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου». Іл: Φ. 4) apdikъ de ла вnъ локъ, ші transportъ, strъmвtъ într' алtвл. «'Αναστήσας τὸ στρατόπεδον». Twч: (ші miж:) «'Ανέστησαν ἐξ Αἰγίνης». Twч: 5) = 'Αναστατόω, fвrъpeskъ, saъ snъргълвieskъ пе локвitorії вnвї orашъ, saъ provinції, silindв 'ї a se strъmвta aispea; (npin врш:) пвstiezъ вnъ локъ; desfiinцezъ, pisineskъ o adвnape, чл: «'Αργεῖοι Τιρυνθίους, 'Ορνεάτας, Μυκηναίους ші чл: ἀνέστησαν». Павs: 'Εστιαιεῖς ἀναστήσας ἐκ τῆς χώρας 'Αθηναίους κατῴκισε». Пл: «Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' 'Ατρείδην ἐναρίξοι». Іл: A. (ші пas:) «Περιείδετε ἀνασταθεῖσαν». Dem: (ші în miж: nexot:) «Οἱ κακοῦργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ». Twч: 'Υπὸ Αυγίων ἀναστάντες». Twч: (ші în miж: tpe: de кв:) «Πόλις ἀνέστηκε δουρὶ». Ep: «'Εν ἀνεστηκυίῃ τῇ χώρῃ». Ep: (ші din prot: 6) înalцъ, pezideskъ. «Θήβας κατέστρεψεν, ἀλλ' οὐκ ἄλλας τοιαύτας ἀναστήσει». Пл: 7) (miж:) (desnpe adвnape) mъ skолъ depe skaвnъ, (mъ înfъцiшezъ, esъ în miжлокъ) ka sъ vorвeskъ. «Τοῖσι δ' ἀνέστη Κάλχας». Іл: A: «Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς». Іл: I. «'Ανισταμένους ἐν τῷ δήμῳ λέγειν». Пл: (bezї 9). 8) (кв преп:) = 'Επανίσταμαι, mъ skолъ asвnpa квїва. «'Επὶ τὴν χύτραν ἀνίσταμαι.» Apistf: «'Ανίστασθαι δ' ἐπὶ τὴν Νέαιραν τοὺς δούλους». Dm: (ші кв dat:) «Μὴ τίς τι ἄλλος ἀναστῇ». Od: Σ. 9) m' apdikъ din вoалъ, mъ skолъ din natъ, mъ fakъ вine. «'Εξαῦθις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας»· Іл: O. «Τοὺς δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανεν ἀναστάντας». Twч: «Εἰ εἴμαρταί σοι ἀναστῆναι ἐκ τῆς νόσου, ἀναστήσῃ» Ksen: 10) adвkъ, înfъцiшezъ de maptвpъ, ші чл: (Плат:) (bezї ші 'Αναβιβάζω).

'Αν-ιστορέω -ῶ, biit: -ήσω, черчetezъ кв stървipe, ka sъ mъ desлвшeskъ desnpe чева. [de вnde

'Ανιστορησία (ἡ), a fi vinева ...

'Ανιστόρητος (ὁ, ἡ), linsitъ de квnoштinцa вpe вnвї лвкрв, saъ de Istopie în цen:; neideatъ. 2) (nas:) nenovestitъ în istopie, neштixtъ. 3). = 'Ανεκδιήγητος, de nenovestit. [de вnde

'Ανισστορήτως, adв: fъръ штiinцъ de Is-

topie în μen:, saъ de Istopia вре ѕnsї лѕkрѕ în napte. «Ἀνιστορήτως ἔχειν τινός». Пл: =Ἀγνοεῖν, a nѕ шti чева.

Ἀνιστω, At: saъ Ion: în локъ de Ἀνίστασο (2: neps: sinr: de порѕnч: ші de прел: xot: ал лsї Ἀνίσταμαι).

Ἀν-ισχάνω (прел: ἀνίσχανον) în локъ de Ἀνίσχω.

Ἀνίσχιος (ὁ, ἡ), чел гър шолdѕрї, saъ koanse, adikъ славъ (ла вѕчеле кѕрѕлsї). [ἀ, ἰσχίον].

Ἀνίσχυρος, ші

Ἀνισχυς, υος (ὁ, ἡ), netape, nenѕtinчosъ. [ἀ, ἰσχὺς].

Ἀν-ίσχω, (прл: ἀνίσχον, ші маї шѕлtъ nѕ) =Ἀνέχω.

Ἀνίσως, adв: în кіnъ de nenotpiвitate, nenotpiвit. [ἄνισος].

Ἀνίσωσις, εως (ἡ), notpiвipe, a гаче de o notpiвъ ѕna кѕ алta. [ἀνισόω].

Ἀν-ιύζω, вііt: -ιύξω (nex: ἀνίυξα), noet: stpirъ tape, гакъ mape sromodъ ші вѕetъ·

Ἄνιχθυς, υος (ὁ, ἡ), лinsitъ de neште. [ἀ, ἰχθύς]

Ἀνίχνευσις, εως (ἡ), aглape npin ѕлmape; (fiч:) skotoчipe, saъ гъsipe npin stъpѕitoape къѕtape. [ші

Ἀνιχνευτὴς, οῦ (ὁ), ѕлmъtopъ; skotoчitopъ; aглътopъ, ші чл: [ἀνιχνεύω].

Ἀνίχνευτος (ὁ, ἡ), neѕлmatъ; nekъѕtatъ кѕ stъpѕipe; de neaглat. [ἀ, ἰχνεύω].

Ἀν-ιχνεύω, вііt: εύσω, гъseskъ ѕлmînd, saъ къѕtînd кѕ amъpѕntѕл.

Ἀνεξιχνίαστος (ὁ, ἡ), = Ἀνίχνευτος, de nечерчetat, de neaглat. [ἀ, ἐξιχνιάζω].

Ἀνιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἀνιαρός.

Ἀνίωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἰόω] nepѕqinitъ, saъ de nepѕqinit.

Ἀννεῖται, noet: în локъ de Ἀνανεῖται. 3: sinr: neps: a лsї Ἀνανέομαι.

Ἀννέφελος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Ἀνέφελος.

Ἄννησον(τον), ου (τὸ), noet: în локъ de Ἄνηθον.

Ἀνξηραίνω, (грешitъ) în локъ de Ἀγξηραίνω.

Ἀνόδευτος (ὁ, ἡ), (локъ) neѕmплatъ, de neѕmплat, saъ a невое de ѕmблat. [ἀ, ὁδεύω].

Ἀνοδία (ἡ), лinsъ de кале, saъ кале aневое de ѕmплat. [ἄνοδος].

Ἄνοδμος (ὁ, ἡ), = Ἄνοσμος.

Ἀνόδοντος (ὁ, ἡ), (pap) în локъ de Ἀνόδους.

Ἄνοδος (ὁ, ἡ), linsitъ de кале, чел гър dрѕmъ, neѕmблatъ. «Τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, τῇ δὲ εὔοδον εὑρήσομεν τὸ ὄρος». Ksn: [ἀ, ὁδός],

Ἄνοδος (ἡ), = Ἀνάβασις, ѕркare, sѕipe. «Ὅσα ἐν τῇ ἀνόδῳ ἐπράχθη». Ksen: 2) sѕiшъ, dealъ. «Φράξαντες τὴν εἰς Καπιτώλιον ἄνοδον». Epod: [ἀνὰ, ὁδός.].

Ἀνόδους, οντος (ὁ, ἡ), linsitъ de dinqї. [ἀ, ὀδούς].

Ἀν-οδύρομαι, вііt: -οδυροῦμαι, плînгъ кѕ вочete, qinete. [de ѕnde

Ἀνόδυρτος (ὁ, ἡ), neплînsъ, saъ nevpednikъ de плîns, de жълit. 2) (stpъm:) чел че nѕ плînqe, nѕ se жълеште.

Ἄνοζος (ὁ, ἡ), (npinч: летnъ, saъ nomъ) чел гър nodѕpї, nenodѕposъ. [ἀ, ὄζος].

Ἀνοήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Ἀνόητος, nemîntosъ, nepodъ. [ші

Ἀνοησία (ἡ), nepozie, neînqелеqere. [ші

Ἀνοηταίνω, вііt: ήσω, saъ -ανῶ, sîntъ

Ἀνόητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neînqелегътopъ, nenpiчenѕtъ, nepodъ. 2) (nas:) = Ἀκατανόητος, neînqелesъ. [ἀ, νοέομαι].

Ἀνόθευτος (ὁ, ἡ), nefalsifikatъ, neпpeгъкѕtъ, neamestekatъ кѕ алteле, кѕpatъ, adevъpatъ. [ἀ, νοθεύω].

Ἄνοια (ἡ), linsъ de minte, = Ἀνοησία. (bezї ші Ἄγνοια). [ἄνους].

Ἄνοιγμα (τὸ), napte (de кasъ, ші чл:) deskisъ, ѕшъ, гepeastpъ, кръпътѕръ. [din

Ἀν-οίγνυμι, (прел: Ἀνεῴγνυν, υον), ші

Ἀν-οίγω, вііt: -οίξω, (прел: ἤνοι [ші At: ἀνέῳ]γον, nex: ἤνοι [ші At: ἀνέ]ῳξα, tp: de кѕ: Ἀνέ[ήνέ]ῳχα, [ші maї алes]-ῳγα, ші tpe:; de кѕ: nas: ἤνοι [ші At: ἠνέῳ]γμαι, nex nas: Ἀνοί [ші At: Ἀνεῴ, ші ἠνεῳ]χθην, ші 2 ἠνοίγην) deskizъ, (de ѕnde) destѕnъ, desdoieskъ, întinzъ; (despre коръвії) esъ în ларгѕл търії. «Ἀνοίχθησαν, ὡς ἕκαστος ἤνοιξε». «Ἄνῳξε δὲ βύβλινον αὐτοῖς (πίθον περιέχοντα οἶνον) εὐώδη». Tкp: «Ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο». Epigp: Ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν. Ssid: în локъ de σχιζομένοις, ἀνατεμνομένοις. «Ἀνεῳγόσι τοῖς ὄμμασι. Лѕч: «Τὰ ἀνεῳγότα τοῦ σκαφιδίου» Лѕч:

Ἀν-οιδαίνω, вііt: ανῶ, ші

Ἀνοιδείω, (гър вііt:) noet: în локъ de

Ἀνοιδέω -ῶ, вііt: -ήσω, тъ ѕmглѕ; (ші fir:) тъ апpinzъ (de nekazъ ші чл:). [de ѕnde

Ἀνοίδησις, εως (ἡ), ѕmглape; ші ѕmглътъръ = Ἀνοίδημα. [ші

Ἀνοιδίσκω, вііt: -οιδήσω. =Ἀνοιδαίνω.

Ἀνοίκειος (ὁ, ἡ), nefamiліаръ; (npin ѕpm:)

neовічnвітъ; nenotpівітъ ші чл: [ἀ, οἰκεῖος]. [de вnde

'Ανοικειότης (ἡ), nefamiliapitate, nenotpівitate, ші чл: [ші

'Ανοικείως, adв: fъръ famiліapitate; nenotpівit. «'Ανοικείως ἔχει πρὸς ..». Sin: nв este notpівітъ, îndemînatікъ, disnвsъкътре..

'Ανοίκητος (ὁ ἡ), =ἀοίκητος, nелоквітъ. [ἀ, οἰκέομαι].

'Ανοικίζω, вiit: -ίσω, nonвлezъ, (орашъ, ші чл: nвstiitъ) din noъ; pezideskъ, ші fакъ de локвit. 2) nвіъ a локві în локъ 'nалтъ, saъ маї înъвnpts пе вskатъ, adікъ denapte de mape; (ші în цen:) denъptezъ. «'Ανοικίσαι σφᾶς εἰς τὴν Περσίδα». Ap: «Οὐκ εἰμὶ γείτων θαλάσσης, ἀλλ' ἀνῴκισμαι». Sin: (de вnde fir:) «'Ανῳκισμένος τοῖς χρόνοις». Sвid: пpea векіъ «'Ανῴκισαν τοῦ φθόνου». Fлstp: 3) nвstiezъ, fакъ пажеште; [ші miж:) mъ stpъmвtъ din natpia mea aiвpea, = Μεταναστεύω. (Apist: Pet: B'.). [de вnde

'Ανοίκισις, εως (ἡ), ші

'Ανοικισμὸς (ὁ), локвipe din noъ, saъ маї sвs; stpъmвtape, ші чл:

'Αν-οικοδομέω ῶ, вiit: -ήσω, pezideskъ, saъ zideskъ вine nînъ sвs; (npin вpm:) înгpъdeskъ, înкizъ, onpeskъ. «Τὰς λαύρας πλίνθοις ἀνοικοδομεῖν». Apist:

'Ανοικοδόμητος (ὁ, ἡ), neклъditъ, nezidітъ. [ἀ, οἰκοδομέω].

'Ανοικονόμητος (ὁ, ἡ), (акt:) nenъstpъtopъ, nepeгвлatъ înтp'a ле sale, pisinitopъ. 2) (nas:) nenвsъ în вnъ pîndвialъ. [ἀ, οἰκονομέομαι].

"Ανοικος (ὁ, ἡ), = "Αοικος

'Ανοικτέον, nos: ал лвї 'Ανοίγω.

'Ανοικτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Ανηλεὴς, nemiлosъ, nекompътimitopъ. [ἀ, οἰκτείρω].

'Ανοίκτιστος (ὁ, ἡ), ачела, de кape niminea n'ape miлъ. [ἀ, οἰκτίζω].

'Ανοικτὸς, ὴ, ὸν, deskisъ. 2) nвtinчosъ de a se deskide, пpiimitopъ de deskidepe. [ἀνοίγομαι].

"Ανοικτος (ὁ, ἡ), чел fъръ miлъ, nemiлostivъ. [ἀ, οἶκτος]. 2) = кв

"Ανοικτρος (ὁ, ἡ), (nas:) = 'Ανοίκτιστος· [ἀ, οἰκτρός].

'Ανοίκτως, adв: fъръ miлъ. [ἄνοικτος].

'Αν-οιμώζω, вit: ώξω, плînгъ кв tapї sвsninвpї, mъ вочeskъ. [de вnde

'Ανοιμωκτεὶ(κτὶ), adв: fъръ плînцepe, nежълit. [ші

'Ανοίμωκτος (ὁ, ἡ), neплînsъ, nежълitъ, nевочitъ.

"Ανοιξις, εως (ἡ), deskidepe, ші deskizътвръ. [ἀνοίγω].

'Ανοιστέος, α, ον, nos: [din

'Ανοιστὸς, ὴ, ὸν, adвsъ înanoї, saъ în sвs; panoptatъ;dedвsъ. ['Ανοίω='Αναφέρω].

'Αν-οιστρέω, -ῶ вiit: ήσω, вarъ stpeke în чinева; (fir:) zъdъръskъ.

'Ανοίσω, вiit: ал лвї 'Αναφέρω [din neînтp: ἀνοίω].

'Ανοκωχὴ ζ(ἡ), = 'Ανακωχή.

'Ανολβία (ἡ), nевогъцie, sъръчie, tikълошie. [din

"Ανολβος, ші 'Ανόλβιος [ἀ, ὄλβος], nевогatъ, sъракъ.

'Ανόλεθρος (ὁ, ἡ), = 'Ανώλεθρος. 2) nenpъnъditopъ.

'Ανολκὴ, (ἡ), tpaцepe în sвs. [ἀνέλκω].

'Αν-ολολύζω, вiit: -ύξω, плînгъ, mъ вочeskъ tape, ші кв desъ sвsninъ, цinъ, mъ олекъieskъ; (desnpe neînsвfл:) pesвnъ. 2) (кв ак: ел:) къieskъ, въікъreskъ ne чinева кв плînsopї.

'Αν-ολοφύρομαι, вiit: -υροῦμαι, (nex: ἀνωλοφυράμην) плînгъ кв цinete, mъ жълeskъ, mъ вочeskъ.

'Ανολύζω, вiit: -ύξω, noet: în локъ de 'Ανολολύζω.

"Ανομαι, nas: ал лвї "Ανω, în локъ de 'Ανύω.

'Αν-ομαλίζω, -όω-ῶ, вiit: -ίσω, -ώσω = 'Ανισόω. [de вnde

'Ανομάλι(ω)σις, εως (ἡ), notpiвipe, netezipe.

'Ανομβρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Αναβρύω, върsъ în felвл вneї tapї плої, adікъ înвілшвrat; (nestp:) квргъ ка вnъ шinotъ. [ἀνὰ, ὄμβρος]. [de вnde

'Ανομβρήεις, εσσα, εν, noet: des ші înвілшвrat плoatъ, вdatъ.

'Ανομβρία (ἡ), лipsъ de плoae, sevetъ. [din

"Ανομβρος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὄμβρος] neплoiosъ, sevetosъ.

'Ανομέω -ῶ, вiit: -ήσω, [ἄνομος] калкъ (saъ тръieskъ fъръ) лецї, sîntъ fъръ-deлеце. || (nas:) 'Ανομούμενον (τὸ), = кв

'Ανόμημα (τὸ), faптъ fъръ de леце, neлецiвipe. [ἀνομέω].

'Ανομία (ἡ), лipsъ (saъ кълкape) de лецї. 2) = 'Ανόμημα. [ἄνομος].

'Ανομίλητος (ὁ, ἡ), чел че nв вorвeшte (nв se adвnъ) кв niminea; nesoцiавілъ, 2) nenolitічitъ, neposъ întpe oamenї. 3) (кв цen:) nечеркатъ, neideatъ. «'Ανομίλητος παιδείας, καὶ συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν». Плat: [ἀ, ὁμιλέω].

'Ανόμιχλος (ὁ, ἡ), nечецosъ, ſъръ чеацъ. [ἀ, ὁμίχλη].

'Ανόμματος (ὁ, ἡ), = 'Αόμματος.

'Ανομογενὴς, έος (ὁ, ἡ), în локъ de 'Ανομοιογενής. [ἀ, ὁμογενής].

'Ανομοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în локъ de 'Ανομοιοειδὴς. [ἀ, ὁμοειδής].

'Ανομόζηλος (ὁ, ἡ), imitътopъ (pîвnitopъ) de oneasemenea a алтвia mesepie, ші чл: [ἀ, ὁμόζηλος.]

'Ανομοθέτητος (ὁ, ἡ), лipsitъ de леџивirї; neperвлатъ. [ἀ, νομοθετέω].

'Ανομοιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γενῶς, чел de алтвл, neasemenea neamъ. [ἀνόμοιος, γένος].

'Ανομοιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de алтъ neasemenea felъ. [ἀνόμοιος, εἶδος].

'Ανομοιομερὴς, έος (ὁ, ἡ), компвsъ din neasemenea пърцї. [ἀνόμοιος, μέρος].

'Ανομοιόπτωτος (ὁ, ἡ), (Гram): neasemъnatъ ла kazъ. [ἀνόμοιος, πτῶσις].

'Ανόμοιος, α saъ ος, ον, ші adв: -ως, neasemenea, de алтъ felъ. [ἀ, ὅμοιος].

'Ανομοιόστροφος (ὁ, ἡ), metp: neasemъnatъ ла stpofe. [ἀνόμοιος, στροφή].

'Ανομοιότης (ἡ), neasemъnътate, deosebitate. [ἀνόμοιος].

'Ανομοιόχρονος (ὁ, ἡ), (Гram:) neasemъnatъ ла timпъ (adikъ ла intindepea вокалеї silaвelor). [ἀνόμοιος, χρόνος].

'Ανομοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкъ чева neasemenea. [ἀνόμοιος]. [de вnde

'Ανομοίωσις, εως (ἡ), neasemъnape.

'Αν-ομολογέομαι, οῦμαι, вiit: -ήσομαι. mъ înвoieskъ întpв toate desnpe чева. «'Ανομολογοῦμαί τι, ἢ πρός τινα, ἢ παρά τινος». Плт: (nas:) mъ mърtвpiseskъ de kътpe toцї. «'Ανωμολόγημαι τὰ ἄριστα πράττειν». Dm: «Ὁ γὰρ Θεὸς τάξεως καὶ ζωῆς αἴτιος ἀνωμολόγηται». Fil: (de вnde || în пartiч:) «'Ανομολογούμενος, netъгtdsitъ, sigвpъ. «Ἵνα δή μοι ἀνομολογούμενος ἦ ὁ λόγος». 2) (însemnînd prepositia ἀνὰ înaпoї, saъ înpotivъ) îmї întopkъ вorвele, saъ kontpazikъ. «'Ανομολογήσασθαι τὰ εἰρημένα». Apist: (ші în пartiч:) «'Ανομολογούμενον τοῖς προειρημένοις». Apist: (ші aвs:) «Ἵνα δή μοι μὴ ἀνομολογούμενος ἦ ὁ λόγος». Плат: [de вnde

'Ανομολόγημα (τὸ), înвoialъ, saъ aktъ de înвoipe.

'Ανομολογία (ἡ), pечіпрокъ mъpтвpisipe de înвoipe. 2) întoapчepe, saъ kълkape de înвoipe, kontpazipie. [ἀνὰ, ὁμολογία.

Ἄνομος, (ὁ, ἡ), nелецівitъ, лipsitъ, saъ nenъzitopъ de леце. 2) neвpmatъ dвne лецї, нелецitimъ. [ἀ, νόμος]. [de вnde

'Ανόμως, adв: ſъръ леце, saъ леџitimitate.

'Ανόνητος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὀνίνημι] neſolositopъ. 2) (kъ цen:) neſolositъ din чева. «Πάντων ἀγαθῶν ἀνόνητόν με ποιῆσαι». Dem:

'Ανονόμαστος (ὁ, ἡ), вezї 'Ανωνόμαστος.

Ἄνοντος (τοῦ), цen: de пartiч: лвї Ἄνω în локъ de 'Ανύω.

Ἄνοος (ὁ, ἡ), (neîntpвn:) în локъ de Ἄνους.

'Ανόπαια, adв: noet: [ἀ, ὄψ], afaръ din вedepe, пе певъzвte. [de вnde

'Ανόπιν, adв: snpe înaпoї, înвpmъ (вezї κατόπιν).

Ἄνοπλος (ὁ, ἡ), = Ἄοπλος, neapmatъ, [de вnde

'Ανόπλως, adв: ſъръ apme.

Ἄνοπτος [ἀ, ὄπτομαι], ші

'Ανόρατος (ὁ, ἡ), = 'Αόρατος.

'Ανοργάζω, вiit: -άσω (mediч:) прегътeskъ, npedisnвiъ npin moitoape лвкрврї tpвnвл snpe npiimipea леакврілор. [ἀνὰ, ὀργάζω].

'Ανόργανος (ὁ, ἡ), лipsitъ de oprane, instpвminte, saъ вnелте. [ἀ, ὄργανον].

'Ανοργία (ἡ), лipsъ de opцiї (mistepiї). [ἀ, ὄργια].

'Ανοργίαστος (ὁ, ἡ), лipsitъ de opцiї, neserвatъ, neiniцiatъ. (вezї Ὄργια). [ἀ, ὀργιάζω].

'Ανοργίζω, вiit: -ίσω = 'Ανοργάζω.

Ἄνοργος (ὁ, ἡ), = 'Αόργητος. [ἀ, ὀργή].

'Ανορέα (ἡ), noet: [ἀνὴρ]. = 'Ηνορέη.

'Ανορεκτέω -ω, вiit: -ήσω, n'amъ noftъ, пътimeskъ de nenoftъ. [din

'Ανόρεκτος (ὁ, ἡ,) лipsitъ de noftъ. [ἀ, ὀρέγομαι]. [de вnde

'Ανορέκτως, adв: ſъръ noftъ.

'Ανορεξία (ἡ), nenoftъ. [ἀ, ὄρεξις].

'Ανόρεος, α, ον, noet: [ἀνὴρ], вiteazъ, pesвoїnikъ.

'Αν-ορθιάζω, вiit: -άσω, stpirъ tape, faкъ лapmъ kъ stpirъpї.

'Αν-ορθόω -ῶ, вiit: -ώσω, (nex: ἀν[ші ἠν] ὠρθωσα, asemenea ші чеї лалцї tpekвцї timпї) пвiъ, ашezъ чева dpent, întdpentezъ în sвs. 2) înaлцъ, pezideskъ «'Ανορθοῖ τὸ τεῖχος ὁ Κόνων». Ksen: «Ἀνόρθωσον, ὅσα ἐγὼ ἐνέπρησα». 3) = Διορθόω, dperъ. npefakъ snpe întdpentape.

Ἄνορκος (ὁ, ἡ), nежвratъ. [ἀ, ὅρκος].

'Αν-ορμάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ sколъ penede (mъ apвnkъ din локъл meъ) în sвs.

'Αν-ορμίζω, biit: -ίσω, esĕ din nopтĕ în mape.

"Ανορμος (ὁ, ἡ), лinsitĕ de nopтĕ, saĕ лimanĕ de tpas ла вskatĕ. [ἀ, ὅρμος].

'Αν-όρνυμι, biit: -όρσω, noet: îndemnĕ, întърîtĕ, apdikĕ în nічoape.

'Αν-ορούω, biit: -ορούσω, noet: mъ asвîрлĕ penede în sвs. «'Επ' ἔχθους ἀνορούειν». Ksen:

'Ανόροφος (ὁ, ἡ), лinsitĕ de акoneрішĕ. [ἀ, ὀροφή].

'Ανορροπύγιος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὀρροπύγιον] (fir:) чел fъръ коadъ, (desnpe пъзърї) веркĕ; (npin întind:) чiвnтĕ.

'Ανόρσω, biit: ал лвї 'Ανόρνυμι.

'Αν-орталίζω, biit: -ίσω, = Πτερύσσομαι, вatĕ din apinї (ка кокошiї, кînd вirвiesк, saĕ пъзъріле челе miчї, кînd se înчeapкъ întîї a sвvра); (fir:) вatĕ în пал-me de вvкvpie, mъ mîndpeskĕ. «Τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προσιμίοις, ἀνωρταλίζες, καὶ κερουτίας». Apistf:

'Αν-ορύομαι, biit: -ύσομαι, вpлĕ (плînгĕ) кв mape глasĕ.

'Αν-ορύσσω(ττω), biit: -ύξω.='Ανασκάπτω, desгponĕ, despъdъчinezĕ; (ші fir:) дърапънĕ, sвpnĕ.

'Αν-ορχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, дъnцînd saлtĕ în sвs de вvкvpie.

"Ανορχος (ὁ, ἡ), чел fъръ вoaше, skoпitĕ. [ἀ, ὄρχις].

'Ανόσητος (ὁ, ἡ), неволitĕ, saĕ неволnавĕ. [ἀ, νοσέω].

'Ανόσιος, α saĕ ος, ον (ші adв:) -ίως, некvвiosĕ, snвркatĕ; neniosĕ, saĕ некvчepнikĕ. 2) noet: neînвpednічitĕ de челе лецiвite ла înгропъчiвne. «'Ακτέριστον, ἀνόσιον νέκυν». [ἀ, вezї ὅσιος]. [de вnde

'Ανοσιότης (ἡ), некvвiошie, nenietate, некvчepнічie.

'Ανοσιουργέω ῶ- biit: -ήσω, faкĕ

'Ανοσιούργημα (τὸ), fantъ некvвioasъ, кpimъ, вinъ;

'Ανοσιουργία (ἡ), = 'Ανοσιούργημα, saĕ калitatea лвї

'Ανοσιουργός (ὁ, ἡ), лвкръторĕ de fante некvвioase; fъкъторĕ de реле. [ἀνόσιος, ἔργον].

'Ανοσίως, adв: кв кipĕ некvвiosĕ, neniosĕ, нелецiвitĕ. [ἀνόσιος].

"Ανοσμος (ὁ, ἡ), чел fъръ miposĕ. [ἀ, ὀσμή].

"Ανοσος (ὁ, ἡ), (desnpe neps:) nesвnвsĕ ла вoале, неволnъвічosĕ, sънътosĕ. 2) (desnpe лвкрврї) neadвкъторĕ de вoалъ. [ἀ, νόσος].

'Ανόστεος (ὁ, ἡ), чел fъръ oase. (de вnde noet: ‖ svвst:) каракатицъ. [ἀ, ὀστέον].

'Ανόστητος, ші noet:

'Ανόστιμος, ші

"Ανοστος (ὁ, ἡ), (omĕ) neîntopsĕ în пatpia sa; (desnpe noame ші чл:) некоптĕ, крvdĕ, anostĕ. 2) (локĕ) din кape nв se маї întoapче чinева. [ἀ, νόστος].

'Ανόσως, adв: fъръ вoалъ, sънътos. [ἄνοσος].

'Ανότιστος (ὁ, ἡ), неvmezitĕ, vскatĕ, sвîntatĕ. [ἀ, νοτίζω].

'Αν-οτοτύζω, biit: -ύξω, saĕ -ύσω, noet: stpîrĕ penetînd des плînцeроasa аклама-цie 'Οτοτοῖ.

'Ανούατος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, οὖατα] чел fъ-ръ врекї, чiвлĕ.

'Ανουθέτητος (ὁ, ἡ), неповъцвitĕ, saĕ не-пpiimitops de повацъ (кape nв ia de по-вацъ, n'askвлtъ de алtвл). [ἀ, νουθετέω].

"Ανους [ἀ, νόος νοῦς], ου (ὁ, ἡ), nemintosĕ.

'Ανούσιος (ὁ, ἡ), (Flsf:) лinsitĕ de eksi-stinцъ, saĕ fiinцъ, n: e: вoалъ, moapte, ші чл: «Τὰ θεῖα καὶ νοερὰ ὑπερούσια μὲν, οὐκ ἀνούσια δέ. Τλц: [ἀ, οὐσία].

"Ανουσος (ὁ, ἡ), Ion: în локĕ de "Ανοσος.

'Ανούτατος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, οὐτάω] не-pъnitĕ (непътpвnsĕ кв sвліцъ, ші чл:). [de вnde

'Ανουτητὶ, adв: noet: fъръ panъ, saĕ pъnipe.

'Ανούτητος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ανούτατος.

'Αν-οφρυάζω, biit: -άσω (маї întpeв: în miж:) îmї înaлцĕ snpînчeneле, mъ mîn-dpeskĕ. [ἀνὰ, ὀφρύς].

'Αν-οχεύομαι, biit: -οχεύσομαι, (маї noĕ) faкĕ apmistiцii. [din

'Ανοχεὺς, έως (ὁ), sввцiitopĕ, sввsnpiжi-nitopĕ. [ἀνοχή].

'Ανόχευτος (ὁ, ἡ), нечеркатĕ de гonipe, neronitĕ (desnpe вite). [ἀ, ὀχεύομαι].

'Ανοχέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανέχω, ap-dikĕ, цiĕ чева 'nалt. [din

'Ανοχὴ (ἡ), цinepe înanoї, onpipe în локĕ; (de вnde ла îm:) = 'Ανακωχή. 2) pъвdape. 3) noet: pesъpipe (de soape). [ἀνέχω].

'Αν-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανοχλίζω.

'Ανοχλησία (ἡ), = 'Αοχλησία.

'Ανοχλητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пвterнikĕ de a apdika în sвs. [ἀνοχλέω].

'Αν-οχλίζω, biit: -ίσω, = 'Αναμοχλεύω,

apdikă în sas (prinч: kă nîrrie). «Νώτοισι δ' ἀνοχλίζουσιν». Оп:

"Ανοχλος (ὁ, ἡ), = 'Ανενόχλητος, nesă-părată, linimtită. [ἀ, ὄχλος].

'Αν-οχμάζω, biit: -άσω, noet:=='Ανοχέω, ші 'Αναμοχλεύω.

"Ανοχος, (noet:) grешită în локă de Σόγχος.

'Ανόχυρος (ὁ, ἡ),=='Ανώχυρος, neîntărită (vetate, ші чл:).

'Ανοψία (ἡ), linsъ de легămъ, (maĭ kă seamъ) de neute. [din

"Ανοψος (ὁ, ἡ), чел fără легămъ; lipsită de neute. 2) (карпе) feartъ kă апъ nămaĭ fără uiчĭ o îndлчipe de чева. [ἀ, ὄψον].

"Ανπερ, конiънкц: дакаînsъ, дака întр' adevără. (vezĭ εἴπερ, ἤνπερ).

"Ανπερ, Dop: în локă de ἤνπερ.

"Ανστα, noet: în локă de 'Ανάστα=='Ανάστηθι, 2: neps: de nex: 2: ал порънч: лаĭ 'Ανίσταμαι.

'Ανστὰς, ᾶσα, άν, noet: în локă de 'Αναστάς.

'Ανστέφω, biit: -στέψω, noet: în локă de 'Αναστέφω.

'Ανστήμεναι, noet: în локă de 'Αναστῆναι.

'Ανστήσειν, noet: în локă de 'Αναστήσειν.

'Ανστήτην, noet: în локă de 'Ανεστήτην, 3: înd: neps: a nex: 2: лаĭ 'Ανίσταμαι.

'Ανστρέφω, biit: -στρέψω, noet: în локă de 'Αναστρέφω.

'Ανσχεθέειν, noet: în локă de 'Ανασχέθειν, saă 'Ανέχειν.

"Ανσχεο, noet: în локă de 'Ανάσχου, neps: 2: a nex: 2: de порънч: ал лаĭ ἀνέχομαι.

"Ανσχετος (ὁ, ἡ), noet: în локă de 'Ανασχετός.

"Αντα [ἀντί], adв: saă преп: (kă цен:) noet: înnotрівъ, în faцъ, înainte; înnotівъ. «Τολμήσεις Διὸς ἄντα ἔγχος ἀείραι». Іл: Θ. «"Ος κέ σευ ἄντα ἔλθῃ». Іл: П: «"Αντα ('Ες ἄντα) ἰδών». Оm: ші Es: «Θεοῖσιν ἄντα ἐῴκει». Іл: Ω. (въzîndă л чinева în faцъ) semъna întokmaĭ.

'Αντ-αγοράζω, biit: -άσω, кътпъръ kă скітвă.

'Αντ-αγορεύω, biit: -εύσω, (saă neper:) -ερῶ (nex: ἀντεῖπον, ші ἀντεῖπα, tpe: de kă: 'Αντείρηκα, ші чл:) mъ înnotівескă kă кавînтъл, ворвескă înnotівъ în пăвлікă; контразікă.

'Αντ-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ лăптă înnotívъ, mъ pesвoieskă; saă (în цен:) лăкрезă înnotiва кăĭва; mъ чертă. [de ънde

'Ανταγώνισμα (τὸ), лăптъ înnotівъ; pesвoiă; чеартъ. [ші

'Ανταγωνιστὴς, οῦ (ὁ), înnotівъ-лăптător; protівнікă; рівалă.

'Αντάδελφος (ὁ), локоцiitor de fрate. [ἀντί, ἀδελφός].

'Αντ-αδικέω, biit: -ήσω, nedрептъцeskă ші eă sпре pesвънare пе пъпъstвitорл meă. [ἀντί, ἄδικος].

'Αντάδω, biit: -άσομαι, кîntînd pesпънză кîntікăлăĭ алтвіа; (fir:) лăкрeză înnotiва кăĭва.

'Αντ-αείρω, biit: -αερῶ, Ion: în локă de 'Ανταίρω.

'Αντάεις, εσσα, εν, Dop: în локă de 'Αντήεις.

"Ανταθλος (ὁ, ἡ), ='Ανταγωνιστής. [ἀντί, ἄθλος].

'Αντ-αιδέομαι, -οῦμαι, biit: -αἰδέσομαι, saă -αἰδεσθήσομαι, de o notрівъ pesпектeză, mъ sfiesk de чел че se рăшineazъ de mine.

'Ανταῖος, α, ον, noet: [ἄντα, saă ἀντί] чел înnotрівъ, în faцъ. «Πληγὴ ἀνταία». Евр: рапъ în пърціле de dinainte але трăпăлăĭ, în nientă, ші чл:; protівнікă, връжташă, dăшmană. 2) чел че askălтъ пе рăгътopil sъĭ. (vezĭ 'Αντιάω, ші 'Αντιάζω). «'Ανταία θεά». Opf: Pea. «'Ανταίη Δαίμων». Апл: Ekata. 3) рăгътoră. (vezĭ ші Προστρόπαιος).

'Αντ-αίρω, ші (miж:) -αίρομαι, biit: -αρῶ, -οῦμαι. (nex: ἀντῆρα, -άμην, ші чл:) apdikă (mîna) asănpa kăĭва; (fir:) mъ înnotівeskă, mъ pesвoieskă. «Πρὸς τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἀνταίρων». Пл: ші (miж:) «Γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων καὶ παιόμενος». Лăч: (ші kă strъm: kază) «Χεῖρας (ὅπλα) ἀνταιρόμενοι». Тăч: 2) (nestp: saă miж:) mъ înaлцă înnotрівъ de чева. «Σκόπελος ἀνταίρει». Лăч:

'Αντ-αισχύνομαι biit: -υνοῦμαι,='Ανταιδέομαι.

'Αντ-αιτέω -ῶ, ші (miж:) -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, черă харă, граціе sпре pesплатъ пентрă вре о алтъ fачере de вine. 2] черă în локăл алтвіа (maĭ kă seamъ вotърĭ de алецере) ка епітропă.

'Αντ-αιτιάομαι -ῶμαι biit: άσομαι, nîrъskă ші eă пе чел че m'a nîrît.

'Ανταχαῖον (τὸ), (se înц: τάριχος) вăкатъ de пештеле 'Ανταχαῖος sърatъ, saă afămatъ, batokă, saă morънă sърată.

'Ανταχαῖος (ὁ), пеште kitosă, saă mare

de pîʁpіle челе marї, (noate) morʁnă, saă nisetpʁ. (vezї ші Мúраіна).

'Αντ-ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω, ʁrmeză altʁia, prekʁm ші mie altʁл.

'Ανταχολουθία (ἡ), речіпрокъ ʁrmare a ʁnʁia dʁne altʁл. [din

'Αντακόλουθος (ὁ, ἡ), локоцiitoră de ʁrmъtoră, saă de slʁгъ. [ἀντὶ, ἀκόλουθος].

'Αντ-ακοντίζω, viit: -ίσω, лъпчeză ші eă asʁnpa ачелʁia, каре a asvîrlit лапчea asʁnpa mea.

'Αντ-ακούω, viit: -ακούσομαι, ші

'Αντ-ακροάομαι, -ῶμαι, viit:—άσομαι. askʁlтă ші eă în речіпрокă пе чел че m'a askʁlтat.

'Αντακρωτήριον (τό), капъ sitʁată în potrівъ de altă капъ. [ἀντὶ, ἀκρωτήριον].

'Αντ-αλαλάζω, viit: -αλαλάξω, pesnʁnză kʁ лартъ ла лартъ.

'Ανταλλαγὴ (ἡ), skimвă de ʁna пentpʁ alta (trampъ). [ші

'Αντάλλαγμα (τὸ), чеea че se dъ, saă se ia în skimвă «Τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ». Skp: [din

'Αντ-αλλάσσω (ττω), viit: -αλλάξω, гакă skimвă dînd ʁna ші лвînd alta în локă. «Οὐδενὸς κέρδους ἀνταλλακτέον τὴν φιλοτιμίαν». Dem:

'Αντ-αμείβω, (maї înтpeв: miж:) -ομαι, viit: -είψω, -ομαι, pesплътeskă (daă чева пentpʁ чеea че amă лʁat); (de ʁnde) pesnʁnză. «Τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς». Esx: [de ʁnde

'Αντάμειψις, εως (ἡ), =кʁ

'Ανταμοιβὴ (ἡ), pesплътipe (deвine saă de pъă). [ші

'Ανταμοιβὸς (ὁ), pesплътitoră. 2) noet: dată snpe pesплътipe în локʁл altʁia. «Τοῦτό τοι ἀντημοιβὸν ἁλίπλοοι οὔνομ'ἔθεντο. Кал:.

'Αντ-αμύνομαι, viit: -αμυνοῦμαι, mъ înpotiveskă anъrîndʁ mъ de чinева, îmї pesвʁnă.

'Αντ-αναβιβάζω, viit: -άσω, ʁrkă, sʁiă ші eă чева, prekʁm ші altʁл a ʁrkat înpotrівъ de mine.

'Αντ-αναγινώσκω, viit: -γνώσομαι, чiteskă чева protokolind kʁ oriцinalʁл. [de ʁnde.

'Αντανα γνώστης, ου (ὁ), чititoră de чева în protokoліре kʁ oriцinalʁл.

'Αντ-αν-άγω, (maї oвіч: miж:) -ομαι, viit: -άξω, -ομαι. (nex: ἀντανήγαγον, -όμην, ші чл:) îmї norneskă flota de ла цъrmă în mare, ka sъ mъ înpotiveskă връжшталʁї, каре asemenea a emit înpotiва mea.

'Αντ-ανα-δίδωμι, viit: -δώσω (nex: ἀντανέδωκα, ші чл:) daă чева înapoї snpe pesплътipe; 2) pesnîndeskă ʁna dʁne alta de amîndoъ пърцiле. 3) skază, sʁvtpagă чева.

'Ανταναίρεσις, εως (ἡ), чea dinnpotivъ saă în речіпрокă îъkʁtъ sʁrnare, saă desfiinцare. [din

'Αντ-αν-αιρέω -ῶ, viit: -ήσω (nex: ἀνταναεῖλον, ші чл:) sʁrnă, prъpъdeskă, desfiinчeză, чева înnpotivъ, saă în речіпрокă.

'Αντ-αν-αίρω, viit: αρῶ, apdikă în sʁs, înalцă чева dinnpotivъ.

'Ανταπάκλασις, εως (ἡ), ші

'Ανταπακλασμὸς (ὁ), întoarчere înapoї a tpʁnʁlʁї чelʁї asvîrlită пе чева, pesfpînцere. 2) (pet:) întpeвʁinцare snpe înfʁndarea protivnikʁlʁї de aчeeaшї ziчere a ачелʁia, însъ sʁvt altъ însemnare. (vezї ші Παρονομασία). [ші

'Ανταπακλαστικὸς, ἡ, ὸν, priimitoră (saă îndemînatikă) de pesfpînцere, saă de întoarчere înapoї, adikъ nʁtinчosă de a pesfpînцe, saă a se pesfpînцe. [din

'Αντ-απα-κλάω -ῶ viit: -κλάσω, daă prin pesfpînцere (de лʁminъ, saă pesʁnetă, ші чл:), întorkă înapoї.

'Ανταπακοπὴ (ἡ), = 'Απακοπὴ, înnpotivъ isvipe. [din

'Απατ-απα-κόπτω, viit: κόψω, = 'Απακόπτω, isveskă înnpotivъ, ші onpeskă iʁцeala.

'Αντ-απ-αλίσκω, viit: -αλώσω, prъpъdeskă de onotrівъ пе чел че m'a prъpъdit.

'Αντ-απα-μένω, viit: -μενῶ, aштentă ші eă, ka ші alцiї пе mine.

'Αντ-απα-παύομαι viit: -παύσομαι, mъ odixneskă ші eă, viindʁ 'mї pîndʁл, de o notrівъ, ka ші alцiї.

'Αντ-απα-πίμπλημι, viit: -πλήσω, ʁmplʁ nînъ sʁs, saă maї ʁmplʁ întpekîndʁ mъ kʁ alцiї.

'Αντ-απα-πλέκω, viit: -πλέξω, înnleteskă, saă peînnleteskă ші eă întp' altă kină (de kît kʁm aă înnletit alцiї).

'Αντ-απα-πληρόω -ῶ, viit: -ώσω,=='Απαπληρόω, ші 'Ανταναπίμπλημι. [de ʁnde

'Ανταναπλήρωσις, εως (ἡ), înnliniре fъkʁtъ dinnpotivъ, saă kʁ întpeчere kъtpe altʁл.

'Ανταναπλήσω, viit: ал лʁї 'Ανταναπίμπλημι.

'Ανταναστῆναι, nex: 2: de înf: ал лʁї 'Ανταπίσταμαι.

'Αντ-ανα-τρέχω, biit; -δραμοῦμαι (nex: ἀντανέδραμον, ші чл:) алергъ sвs репеde ші еъ ка ші алтвл.

'Αντ-ανα-φέρω, biit: -οίσω, (nex: ἀντανήνεγκα, ші -γκον, шічл:) dвкъ чева sвs, саъ înапої sпре скітвъ.

'Αντ-ανα-χωρέω -ῶ biit: -ήσω, тъ ретрагъ înапої ші еъ.

"Αντανδρος (ὁ, ἡ), датъ în лолвл алтві вървать. [ἀντί, ἀνδρός].

'Αντ-άν-ειμι, (прел: саъ nex: ἀντανῆειν) тъ вркъ ші еъ întрекîndв-тъ кв алтвл.

'Αντ-αν-είργω, biit: -είρξω, опрескъ (înпінгъ înапоі) ші еъ, преквт т'аъ опрit ші пе mine алцій.

'Αντ-αν-ίστημι, biit: -στήσω (nex: ἀντανέστησα, ші чл:) ашезъ, арdікъ înпротіва алтвіа. || (між:) 'Αντανίσταμαι, biit: -στήσομαι, (nex: ἀντανέστην ші чл:) тъ сколъ, ші staъ înпротіва квіва, тъ înпротівескъ кв піентвл. «Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται». Sof:

'Αντ-αν-ίσχω, biit: -σχήσω. (nex: ἀντανέσχον, ші чл:) ціъ чева înълцатъ în fацъ, саъ înпротіва квіва. 2) (nestp: саъ між:) тъ вркъ, (ші desпре steле) pesъръ din потрівъ.

'Αντανίσωμα (τὸ), чеea че foloseште sпре потрівіре (înплініре de o потрівъ) a doъ кîтімі. [ἀντανισόω].

'Αν-τανύω, biit: -ύσω, поеt: în локъ de 'Ανατείνω.

'Αντάξιος (ὁ, ἡ), de o потрівъ кв алтвл ла прецъ.. «Οὐδὲν ψυχῆς ἀντάξιον». Іл: I. [ἀντί, ἄξιος].

'Αντ-αξιόω -ῶ, biit: -ώσω, черъ, претінзъ ші еъ de опотрівъ.

'Αντ-απ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, претінзъ ші еъ de опотрівъ.

'Αντ-απ-αμείβομαι, biit: -αμείψομαι, = 'Ανταμείβομαι, întоркъ înапоі чеде de опотрівъ, pesплътескъ în речіпрокъ; pesпвнзъ de o потрівъ.

'Αντ-απ-αστράπτω, biit: -αστράψω, fвлцеръ ші еъ dе опотрівъ.

'Αντ-απειλέω -ῶ biit: ήσω, амерінцъ ші еъ de опотрівъ.

'Αντ-απο-δείκνυμι, biit: -δείξω, довedескъ ші еъ în речіпрокъ.

'Αντ-απο-δίδωμι, biit: -δώσω (nex: ἀνταπέδωκα, ші чл:), даъ în скімвъ; даъ înапоі, pesплътескъ. «Χρησαμένη γὰρ ὕφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι. «Batpaxom: «Τὴν δὲ ἡχὴν ἀνταπέδωκαν φρικωδεστάτην τὰ ὄρη». D: Kas: (pet:) «'Ανταποδοῦναι τὴν μεταφορά̀ν». Apist: || (між: саъ nas:) тъ вînzъ іаръшї; тъ întorкъ; тъ pesfрînкъ, шї чл: (în Грат:) тъ компліneskъ прin пропорціonaлеле anteчedente. [de вnde

'Ανταπόδομα (τὸ), датъ sпре pesплътіре. 2) = кв

'Ανταπόδοσις, εως (ἡ), dape sпре pesплътіре, întoарчере, pesfрînцере, ші чл: (vezї верввл). [ші

'Ανταποδοτέος, α, ον, пos: ал лвї 'Ανταποδίδωμι. [ші

'Ανταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, кввііпчosъ sпре dape înапоі, îndemînatікъ sпре pesплътіре, (de вnde în Грат:) «'Ανταποδοτικὰ ὀνόματα». чеде корелатіве întре dînseле. Τόσος, ὅσος, atît, кît; τότε, ὅτε, atвnчі, кînd, ші чл: [de вnde.

'Ανταποδοτικῶς, adв: în кіпъ pesплътіторъ, кв întoарчере înапоі de чеде de datopie; (Грат:) în anteчedinцъ, саъ корелаціе.

'Αντ-απο-δύομαι, biit: -δύσομαι (nex: ἀνταπέδυν, ші чл:) тъ desвракъ, ка съ тъ лвпїъ, тъ sвmецъ, тъ гъteskъ înпротіва квіва.

'Αντ-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι. моръ în локвл алтвіа.

Ἀντάποινα (τὰ), прецвл, че se dъ sпре ресквтпърare din робіе; саъ платъ de osîndъ (глоавъ). [ἀντί, ἄποινον].

'Αντ-απο-κρίνομαι, biit: -κρινοῦμαι. (nex: ἀνταπεκρινάμην, ор ἀνταπεκρίθην) pesпвнзъ în речіпрокъ, саъ înпротіва квіва, ор кътре чел че 'mї a pesпвns, корesпвнзъ. [de вnde

'Ανταπόκρισις, εως (ἡ), корesпвndepe, adікъ pesпвnsъ ла pesпвnsъ; саъ pesпвnsъ înпротівъ.

'Αντ-απο-κτείνω, biit: -κτενῶ, оторъ пе чінева sпре pesввnapea алтвіа оторîтъ de маї 'nainte.

'Αντ-απο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι (nex: ἀνταπέλαβον, ші чл:), іаъ, саъ довîndeskъ чева sпре pesплътіре пentpв чеea че amъ dat.

'Αντ-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, прънъdeskъ de o потрівъ пе чел че m' a прънъdit. || (між:) ἀνταπόλλυμαι, biit: -ολοῦμαι, піеръ пentpв алтвл, пе каре amъ fъкві a пері.

'Αντ-απο-λογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, îmї даъ ші еъ dinпротівъ кввінteле меле də îndpentape.

'Ανταπόπαλσις, εως (ἡ), контра ізвіре; pesfрînцере. [ἀντί, ἀποπάλλω].

'Αντ-απο-πέμπω, biit: -πέμψω, nopneskă, tpimiцă ші eă înanoї (saă în локъл alъia) чева; pesfpînră.

'Αντ-απο-πέρδω, biit:-παρδήσομαι, злобозă ші că bîută пе жos de o notpівъ, saă în pечіпрокă.

'Αντ-απο-στέλλω, biit: στελῶ, = 'Ανταποπέμπω.

'Ανταποστροφὴ (ἡ), pечіпрокъ връ, saă antinatie. [ἀντὶ, ἀποστροφή].

'Αντ-απο-ταφρεύω, biit: -εύσω, ші

'Αντ-απο-τειχίζω, biit: -ίσω. мъ întъpeskă ші eă npin шанцъpї, saă zidъpї înnpotiва челъї че s'a întъpit asemenea înnpotiва mea.

'Αντ-απο-τίω, biit: -τίσω, плътeskă ші eă în pечіпрокă.

'Αντ-απο-φαίνω, biit: -φανω, esпъiă, saă apъtă ші eă dinnpotівъ пъpepea mea, ші чл:

'Αντ-απο-φέρω biit: -αποίσω, iaă ші eă dinnpotівъ.

'Ανταποχὴ (ἡ), înskpisă de pefъipe ал înnpъmътъtopълъї кътpe datopă. [ἀντὶ, ἀποχή, bezї zivepea].

'Αντ-άπτομαι, Ion: în локă de 'Ανθάπτομαι.

'Αντ-απωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saă -ώσομαι, înnînră ші eă înanoї de o notpівъ. [de вnde

'Ανταπώθησις, ші 'Αντάπωσις, εως (ἡ), pечіпрокъ înniniцepe snpe înanoї.

'Αντ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω. nъmъpă ші eă de o notpівъ; konfponteză nъmъpă къ nъmъpă.

'Αντ-αρκέω -ῶ, biit: -αρκέσω, sîntă destoinікă a mъ înnpotiві, a цine înnpotівъ.

'Ανταρκτικὸς, ἡ, ὸν, antapктікă, че stъ înnotpівъ de apктікă, nopdікă, saă de miazъ noante, ad: чел demiazъ-zi. [ἀντὶ, ἄρκτος].

'Ανταρσία, (ἡ), (neолоц:) în локă de (чел маї anpobată).

'Ανταρσις, εως (ἡ), pеволїъ, pеволъцie, (apdікape asвnpa stъnînipiї). [ші

'Αντάρτης, ου (ὁ), (neолоц:) pеволъцionapă. [ἀνταίρω].

'Αντ-ασπάζομαι, biit: -άσομαι, salътă пе чел че mъ salътъ, saă întopkă salътape.

'Αντ-αστράπτω, biit: -άψω, = 'Ανταπαστράπτω. [ші

'Αντ-αυγάζω, biit: -άσω, pesfpînră лъmina.

'Ανταύγεια (ἡ), pesfpînцepe de лъminъ. [ші

'Ανταυγέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανταυγάζω. [din

'Ανταυγὴς, έος (ὁ, ἡ), întîmninъtopă de лъminosă tpъiă, ші pesfpînгътopă de лъminъ. [ἀντὶ, αὐγή].

'Αντ-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: гръieskă, pesпъnză înnpotівъ.

'Αντ-αΰω, biit: -αΰσω, noet: pesъnă (despre tъnete).

'Ανταφαίρεσις, εως (ἡ), pечіпрокъ, saă dinnpotівъ fъkътъ skъdepe, înnъцinape. [din

'Αντ-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω (nex: ἀνταφεῖλον, ші чл:) iaă, înnъцineză ші eă de o notpівъ.

'Αντ-αφ-ίημι, biit: -ἀνταφήσω (nex: ἀνταφῆκα, ші чл:) лasă, apъnkă ші eă din nротівъ, saă de onotpівъ.

'Αντ-αχέω -ῶ, Dop: în локă de 'Αντηχέω.

'Αντάω -ῶ [ἄντα, saă ἀντί], biit: -ήσω, saă -ήσομαι (ші чл: pегълat), noet: (къ цen: saă dat:) esă înainte, întîmnină; (ші npin întind:) mъ înnpotiвeskă. 2) (къ цen: ші noet: къ ак:) mъ înnъртъшeskă, dobîndeskă. «Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε». Od: Г. «'Αποικτίζετο τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε». Ep:

'Αντ-εγ-γράφω, biit: -γράψω, skpiă în listъ чева în локă de алta.

'Αντ-εγείρω, biit: -εγερῶ, înaлцă, apdікă o zidipe înnotpівъ de алta.

'Αντ-εγ-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, nîpъskă ші eă (saă apъnkă вina) пе чел че a peклamat asвnpa mea. [de вnde

'Αντέγλημα (τὸ), apъnkape de вînъ asвnpa peклamantълъї, saă nîpъ înnpotiва nîpîtopълъї. [de вnde

'Αντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, кввiinvosă, saă dedъsă ла 'Αντέγκλημα (bezї zivepea).

'Αντ-εγ-χειρίζω, biit: -ίσω. daă ші eă în mînъ чева în pечіпрокă de чeea, че mi s'a dat în mînъ.

'Αντ-εικάζω, biit: -άσω, semвieskă, daă къ sokoteала ші eă dinnpotівъ desnpe чева; asemънă, компareză de o notpівъ чева.

'Αν-τείνω, biit: -τενῶ, noet: în локă de 'Ανατείνω.

'Αντειπεῖν, nex: 2: de înf: ал (neîntp:) 'Αντέπω.

'Αντείρηκα, tpe: de къ: xot: ал (neîntp:) 'Αντείρω = 'Αντιλέγω (întp:).

'Αντείρομαι, Ion: în локă de 'Αντέρομαι.

'Αντ-εισ-άγω, biit: -άξω, (nex: ἀντεισήγαγον, ші чл:) întpodъkă чева în локă, saă înnpotівъ de чeea че este în fiinцъ. [də вnde

'Αντεισαγωγὴ (ἡ), întpodъчepe de чева

în локъ, saŭ înnpotivъ de чeea, че este în fiinцъ; (pet:) = Ἔνστασις. [ші

Ἀντείσακτος (ὁ, ἡ), întpodъsъ în локъл altъia; (pet:) înnpotivъ propъsъ (dъne fir: Ἔνστασις).

Ἀντ-εισ-βάλλω, biit: -βαλῶ, arъnkъ ші eŭ înъъntrъ înnpotiva altъia. 2) (nestp:) daŭ ші eŭ nъvalъ snpe pesbъnape.

Ἀντ-είσ-ειμι, biit: -ειμι, (прeд: Ἀντισήειν) = kъ

Ἀντ-εισ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντεισῆλθον, ші чл:) intrъ ші eŭ dinnpotivъ, saŭ în локъл altъia.

Ἀντ-εισ-φέρω, biit: -οίσω (nex: ἀντεισήνεγκα, ші чл:) = Ἀντεισάγω. «Ἀντεισφέρειν νόμον». Dem: propъsiŭ altъ леце în локъл челiĭ în fiinцъ.

Ἀντ-εκ-δραμεῖν, nex: 2: de înf: лъĭ Ἀντεκτρέχω.

Ἀντ-εκ-θλίβω, biit: -θλίψω, stpibind stopkŭ ші eŭ чева de onotpivъ.

Ἀντ-εκ-κλέπτω, biit: -κλέψω, fъpŭ ші eŭ чева речiпрокŭ de чeea че mi s' a fъpat ші mie de алцiĭ.

Ἀντ-εκ-κομίζω, biit: -ίσω, skoцŭ, ші iaŭ ші eŭ, прекъm 'mĭ a лъat ші mie altъл.

Ἀντ-εκ-κόπτω, biit: -κόψω, лoвeskŭ, ші skoцŭ ші eŭ (prinч:) okiъл altъia, прекъm 'mĭ a fъkъt ші mie ачела.

Ἀντ-εκ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцŭ ші eŭ din napte 'шĭ afapъ.

Ἀντ-εκ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, = Ἀντανάγομαι.

Ἀντ-εκ-πλήσω (ττω), biit: -πλήξω, snepiŭ ші eŭ de onotpivъ пe чел че m' a snepiat.

Ἀντέκτασις, εως (ἡ), (pet:)=Ἀντιπαρέκτασις. [din

Ἀντ-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, întinzŭ înnotpivъ, saŭ înnpotiva altъia.

Ἀντ-εκ-τίθημι, biit: -θήσω (nex: ἀντεξέθηκα, ші чл:) ekspъiŭ ші eŭ înnotpivъ, saŭ înnpotiva altъia, fakŭ deosebiтъ (înnpotivitoape) ekspъnepe.

Ἀντ-εκ-τίνω, biit: -τίσω, плътeskŭ în локъл, saŭ din naptea altъia; плътeskŭ osîndъ (глоабъ) пentrъ вре o vinъ. [de ънde

Ἀντέκτισις, εως (ἡ), pesплътipe; плътipe de osîndъ пentrъ vinъ.

Ἀντ-εκ-τρέφω, biit: θρέφω, хрънeskŭ în речiпрокŭ пe чел че m' a kpeskът.

Ἀντ-εκ-τρέχω, biit: δραμοῦμαι, (nex: ἀντεξέδραμον, ші чл:) eшind алергŭ ші eŭ înnpotiva челuĭ че алеаргъ asъnpa mea.

Ἀντ-εκ-φέρω, biit: -οίσω, (nex: ἀντεξήνεγκα, ші чл:) skoцînd iaŭ ші eŭ чева, прекът 'mĭ aŭ лъatŭ ші mie алцiĭ. 2)= Ἀντεκτίθημι.

Ἀντ-ελαττόομαι -οῦμαι, biit- -ωθήσομαι, mъ birъieskŭ, saŭ рътîiŭ maĭ de жos ші eŭ de o notpivъ (în речiпрокŭ).

Ἀντ-ελιγμὸς (ὁ), Ion: în локŭ de Ἀνθελιγμὸς.

Ἀν-τέλλω, biit: -τελῶ, noet: în локŭ de Ἀνατέλλω.

Ἀντ-ελπίζω, biit: -ίσω, nъdъждъieskŭ ші eŭ în речiпрокŭ; peiaŭ iaръшĭ nъdeждĭ.

Ἀντ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, mъ învarkŭ ші eŭ, ka sъ ekspлътeskŭ înnpotiva връжташълъĭ.

Ἀντ-εμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, nъiŭ чева înъънtrъ în локъл челъĭ skosŭ. 2) (nestp:) =Ἀντεισβάλλω.

Ἀντέμβασις, εως (ἡ), intrape în локъл, saŭ în protiva altъia.

Ἀντ-εμβιβάζω, biit: -άσω, vargŭ ші eŭ, saŭ învarkŭ ostaшĭ în коръвiĭ, ka sъ eksплътeskŭ înnpotiva връжташълъĭ.

Ἀντεμβολὴ (ἡ), въgape de чева în локъл челъĭ skosŭ. 2) = Ἀντεισβολή. [ἀντεμβάλλω].

Ἀντ-εμ-βριμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, amepiцŭ ші eŭ în речiпрокŭ.

Ἀντ-εμ-παίζω, biit: -παίξω, vatжокoreskŭ ші eŭ în речiпрокŭ пe чел че mъ vatжокoреште.

Ἀντ-εμ-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfigŭ ші eŭ înnotpivъ, saŭ înnpotiva kъiva.

Ἀντ-εμ-πίπλημι, biit: ἀντεμπλήσω, (nex: ἀντενέπλησα, ші чл:) ъmплъ ла локŭ iaръшĭ чeea, че amŭ дешертат.

Ἀντ-εμ-πίπρημι, biit: ἀντεμπρήσω, (nex: ἀντενέπρησα, ші чл:) apzŭ (пîржолоskŭ) ші eŭ în рочiпрокŭ.

Ἀντ-εμ-πλέκω, biit: -πλέξω, înnletiчeskŭ, înkъpkŭ ші eŭ dinnpotivъ. || (miж:) învръцiшezŭ пe чел че mъ învръцiшeazъ de onotpivъ. [de ънde

Ἀντεμπλοκὴ (ἡ), речiпрокъ învръцiшape, saŭ înkъpkътъp.

Ἀντ-εμ-φαίνω, biit: φανῶ, ші

Ἀντ-εμ-φανίζω, biit: -ίσω, apътŭ, dovedeskŭ înnpotivъ.

Ἀντέμφασις, εως (ἡ), dovedipe de челе înnpotivъ, saŭ sъpnape de propъnepe a protivnikълъĭ. [ἀντεμφαίνω].

Ἀντεναγωγὴ (ἡ), рeклaмaцie asъnpa nîpîtopълъĭ de o notpivъ din naptea nîpîtълъĭ. [ἀντεναάγω].

'Αντεναντίωσις, εως (ἡ), (fir: pet:) eksprimare de чева prin челе de împotivъ. p: e: «Οὐκ ἐλάχιστα» în lokъ de Μέγιστα. [ἀντεναντιόω].

'Αντ-εν-δείκνυμαι, biit: δείξομαι, dovedeskъ de împotivъ, adъkъ protivnіче dovezi.

'Αντ-εν-δύομαι biit: -δύσομαι (nex: ἀντενέδυν, ші чл:), mъ înbrakъ kъ alt̆ haĭnъ, mъ primeneskъ.

'Αντενέδραι, ῶν (αἱ), mînde, kъpse ашezate împotiva челор че mîndesk. [de ъnde

'Αντ-εν-εδρεύω, biit: εύσω, mîndeskъ пе чел че mъ mîndeшte, pstъ kъpse împotivъ de kъpse.

'Αντ-ενεργέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ak: saŭ dat:) лъkrezъ împotiva kъĭva, saŭ fakъ o împotivъ лъkrare.

'Αντ-ενεχυράζομαι, biit: -άσομαι. iaŭ ші eŭ zълогъ în pečіprokъ. [din

'Αντενέχυρον (τὸ), zълогъ datъ în pečіprokъ. [ἀντὶ, ἐνέχυρον].

'Αντ-εξ-άγω, biit: άξω, (nex: ἀντεξήγαγον, ші чл:) skoцъ ші eŭ dinprotivъ (prinч:) oштірĭ asъпra връжташълвĭ, mъ oштeskъ ші eŭ împotivъ. 2) în lokъл челвĭ înportatъ eksportъ altъ чева (în negoцъ). «'Εν ταῖς 'Αθήναις πλεῖστά ἐστιν ἀντεξάγειν». Ksen: 3) (nestp: saŭ eл: ші fir: kъ dat:) mъ împotiveskъ, лъkrezъ împotivъ.

'Αντ-εξ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, черъ ші eŭ че 'mĭ e datorъ чinева.

'Αντ-εξ-ανίστημι, biit: ἀντεξαναστήσω, întърîtъ, реворлtъ ші eŭ împotivъ, saŭ asъпra kъĭva.

'Αντ-εξ-απατάω -ῶ, biit: -ήσω, amъцeskъ ші eŭ пе чел че m' a amъцit.

'Αντ-έξ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: ἀντεξῆειν), =ἀντεξέρχομαι.

'Αντ-εξ-ελαύνω, biit: -ελάσω, mъ porneskъ ші eŭ (prinч: kъ кавалерie) împotiva връжташълвĭ, че вine asъпръ 'mĭ.

'Αντ-εξ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντεξῆλθον, ші чл:) esъ ші eŭ împotiva връжташълвĭ.

'Αντ-εξετάζω, biit: -άσω, черчetezъ îu pečіprokъ, saŭ îutre dînшĭ пе prigoniцiĭ, saŭ martъriĭ лор. || (miж: saŭ nas:) mъ întrekъ, mъ konfpontezъ, (maĭ kъ seamъ în жъdikъtopie) kъ чiцева; (în цen:) mъ asemъnъ. «Στρατηγοῖς τοῖς ἀρίστοις ἀντεξεταζόμενος». Лъч: 2) (fir:) mъ împotiveskъ. «'Αντεξεταζόμενος τῇ νόσῳ». Лъч: лъntîndъ se kъ вoала. [de ъnde

'Αντεξέτασις, εως (ἡ), ші

'Αντεξετασμὸς, (ὁ), черчetape totъ într' o вреme, saŭ konfpontape a перsoanelor prigonitoape, saŭ a martъrilor (че înfъцišazъ fie kape din partelĭ) între dînшĭĭ.

'Αντ-εξ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ porneskъ ші eŭ iste împotiva челвĭ че пъвълеште asъпra mea. [de ъnde

'Αντεξόρμησις, εως (ἡ), porнipe penede asъпra пъвълitorълвĭ връжташъ.

'Αντέξωσις, εως (ἡ), pečіprokъ împinцere, saŭ skoatere afaръ. [ἀντεξώθω].

'Αντ-επ-άγω, biit: -άξω, (nex: ἀντεπήγαγον, ші чл) dъkъ ostašiĭ împotiva връжташълвĭ, че вine asъпръ 'mĭ. 2) (nestp: saŭ eл:) mъ porneskъ ші eŭ împotiva връжташълвĭ, saŭ îĭ întîmpinъ пъвала.

'Αντ-επ-άδω, biit: -άσομαι, fermekъ ші eŭ kъ deskîntiче пе чел че întrebъinцeazъ împotiva mea челе asemenea.

'Αντ-επ-αινέω -ῶ, biit: -έσω, лаъdъ de opotrivъ пе лъъdъtorълвĭ meŭ.

'Αντ-επ-ανάγω, biit: -άξω, (nex: ἀντεπανήγαγον, ші чл:) = 'Αντεπάγω (prinч: desпre koръвĭĭ).

'Αντ-επ-αν-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, mъ întorkъ de ал doiлea.

'Αντ-επ-αφ-ίημι, biit: ἀντεπαφήσω, sлobozъ, porneskъ ші eŭ чева de opotrivъ împotiva kъĭva.

'Αντ-έπ-ειμι, biit: ειμι (прел: ἀντεπῆειν, ші чл:) = 'Αντεπέρχομαι.

'Αντ-επ-εισ-άγω, biit: -άξω, (nex: ἀντεπεισήγαγον, ші чл:) întrodъkъ чева ші eŭ dinprotivъ, saŭ în lokъл altъia.

'Αντεπείσοδος (ἡ), intrape pečіprokъ, saŭ împotivъ. [ἀντὶ, ἐπὶ, εἴσοδος].

'Αντ-επ-εισ-φέρω, biit: -οίσω (nex: ἀντεπεισήνεγκα, ші чл:) bagъ, saŭ întrodъkъ ші eŭ пе лînгъ челе în fiinцъ ші алтеле împotiva kъĭva, saŭ пе întrekъte.

'Αντ-επ-εξ-άγω, biit: -αξω, skoцъ, saŭ porneskъ ші eŭ (mi nestp: saŭ eл: esъ ші eŭ kъ) oштipiлe asъпra връжташълвĭ.

'Αντ-επ-εξ-ειμι, biit: ειμι, (прел: ші nex: ἀντεπεξῆειν) = kъ

'Αντ-επ-εξ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι (nex: ἀντεπεπεξῆλθον, ші чл:) esъ ші eŭ de opotrivъ asъпra връжташълвĭ, че вine în protiva mea.

'Αντεπέξοδος (ἡ), a doiлea пъвълitoape eksporнipe asъпra împresorътoriлor (пе kînd aчeia se okъпъ într' altъ parte kъ чea dintîĭ). [ἀντὶ, ἐπὶ, ἔξοδος].

'Αντ-επ-ερείδομαι, biit: -ερείσομαι, mъ

pezemъ пе чел че se pezemъ asъпра mea; (прin ърm:) mъ лъпtъ înпrotivъ, mъ înprotivesкъ.

'Αντ-επ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, mъ dъкъ asъпра челъї че vine înпrotiva mea.

'Αντ-επ-ερωτάω -ῶ, viit: -ήσω, întrebъ, saъ peînтrebъ ші eъ пе чел че mъ întreaъ; 2) ла întrebareа protivnikълъї meъ pesпъnzъ къ алтъ întrebare. [de ъnde

'Αντεπερώτησις, εως (ἡ), pečiпрокъ peîntrebare.

'Αντ-επ-ηχέω -ῶ, viit: -ήσω, fakъ sromotъ, saъ pesъnetъ, în kiпъ de a nъ se aъzi че 'mї zik.

'Αντ-επι-βαίνω, viit: -вήσομαι, întrъ, saъ mъ sъiъ ші eъ în silъ înпrotiva kъїva, saъ пе алтъ парte.

'Αντ-επι-βουλεύω, viit: -εύσω, kiпzъieskъ, ъnelteskъ de o potrivъ реле înпrotiva înelтitorълъї mie de реле, saъ kъ o de înпrotivъ ъnelтipe de ръъ mъ апъръ de алта asemenea.

'Αντ-επι-γράφω, viit: -γράψω, skimпъ sъskripцia, saъ o лasъ, dar fakъ ші eъ алта înпrotivъ.

'Αντ-επι-δείκνυμι, viit: -δείξω, fakъ ші eъ înпrotiva kъїva (saъ în pivalitate kъtpe čiпева) арътаре sпре falъ, ші лаъdъ.

'Αντεπίθεσις, εως (ἡ), пъvълipe înпrotiva алтеї пъvълірї. [ἀντεπιτίθημι].

'Αντ-επιθυμέω -ῶ, viit: -ήσω, poлteskъ, dopeskъ ші eъ în pečiпрокъ, saъ în protiva kъїva, sîntъ pivalъ kъїva. || (pas:) sîntъ dopitъ, prekъm dopeskъ ші eъ. «'Αντεπιθυμοῦμαι τῆς συνουσίας». Ksen:

'Αντ-επι-καλέω -ῶ, viit: -καλέσω, kiemъ пе čiпева în ажъtorъ în lokъ de алтъл.

'Αντ-επι-κηρύσσω(ττω), viit: -ύξω, bъsteskъ, saъ пъblikъ osînda kъїva (vezї ἐπικηρύττω) ші eъ dinпrotivъ

'Αντ-επικουρέω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Αντιboηθέω.

'Αντ-επι-κρατέω -ῶ, viit: -ήσω, predomneskъ ші eъ, prekъm maї 'nainte a predomnit алтъл în lokъл meъ.

'Αντ-επι-λαμβάνομαι, viit: -λήψομαι, mъ цiъ ші eъ tape de čeca че se цine, ші kaътъ sъ 'mї ia алтъл.

'Αντ-επιμελέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, înгріжeskъ ші eъ de чел че înгріжeште, saъ a înгріжit de mine.

'Αντ-επι-μέλλω, viit: -μελλήσω, nїїpziezъ (amînъ вremea) ші eъ, prekъm îmї fače ші mie алтъл.

'Αντ-επι-μετρέω -ῶ, viit: -ήσω, mъsъръ ші eъ, ші daъ înapoї kъ ačeeašї mъsъръ.

'Αντ-επι-νοέω, -ῶ, viit: -ήσω, aflъ, пъskočeskъ ші eъ чева de o potrivъ, saъ înпrotiva kъїva.

'Αντ-επι-πλέω, viit: -πλεύσομαι, плъteskъ ші eъ de onotrivъ asъпра връжташълъї.

'Αντ-επι-ῥέω, -viit: -ρεύσω, -ομαι, kъrgъ de sъs înтр'ънъ локъ, de ъnde se vapsъ, saъ se deшartъ пе din жos.

'Αντεπίῤῥημα (τὸ), naрtea чea din ъrmъ a antistrofeї, че se kînta de хоръ în бъkъцiле teatрале. (vezї 'Επίῤῥημα).

'Αντ-επι-σκώπτω, viit: -σκώψω, batжokoreskъ ші eъ de onotrivъ пе чел че mъ batжokoreште.

'Αντ-επι-στέλλω, viit: -στελλῶ, pesпъnzъ прin skrisoape.

'Αντ-επι-στρατεύω, viit: -εύσω, mъ ошteskъ ші eъ asъпра челъї че se порпеште înпrotiva mea.

'Αντ-επι-στρέφω, viit: -στρέψω. întorkъ чева de чеае-л-алтъ парte, saъ întorkъ челе dinainte înapoї; (nestr:) mъ întorkъ înпrotiva kъїva. [de ъnde

'Αντεπιστροφή (ἡ), întoarчere de чееал-алтъ парte; întoarчere kъ dosъл kътpe čiпева; iap (nestr:) înпrotiva kъїva.

'Αντ-επι-τάσσω (ττω), viit: -τάξω. daъ înprotivъ, saъ în pečiпрокъ порънkъ, (ad:) порънčeskъ ші eъ челъї че 'mї a порънčit.

'Αντ-επι-τειχίζω, viit: -ίσω. zideskъ ші eъ întъpipe înпrotiva челїї връжtъшештї.

'Αντ-επι-τίθημι, viit: -θήσω, пъiъ ші eъ de onotrivъ чева dasъпra, saъ înпrotiva kъїva. 2) daъ ші eъ de onotrivъ în mînъ (прinч:) pesпъnzъtoape skrisoape. «'Αντιπάτρου γεγραφότος ἀντεπετίθει κελεύων μὴ βραδύνειν». Ios: || (miж: kъ dat:) atakъ пе čiпева, saъ пъvъleskъ asъпръї връжtъшеште de onotrivъ, prekъm ші ел asъпра mea.

'Αντ-επι-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, alergъ ші eъ înпrotiva челъї че alearгъ asъпра mea.

'Αντ-επι-φέρω, viit: -οίσω (nex; ἀντεπήνεγκα, ші чл:), adъkъ (înfъцiшezъ, propъiъ) ші eъ înпrotivъ.

'Αντ-επι-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, viit: ήσομαι, mъ пъiъ în ambiцie ші eъ înпrotiva kъїva de o potrivъ kъ dînsъл.

'Αντ-επιφορὰ (ἡ), adъчere de faцъ, saъ propъnere de чева înпrotivъ. [ἀντεπιφέρω].

'Αντ-επιχειρέω -ῶ, viit: -ήσω, întrepriпzъ (mъ porneskъ, лъkrezъ) ші eъ de o potrivъ înпrotiva kъїva; (pet:) sърпъ ap-

rъmentъл protivnikъlъĭ meӂ printr'alt̆ ӂ argъmentӂ. [de ъnde

'Αντεπιχείρησις, εως (ἡ), întrepindere împotivъ. (vezĭ verbъl).

'Αντ-ερανίζω, viit: -ίσω. cerӂ a plъti ші altъl proporţia sa la o kontribuţie (saӂ tъrg: pefenea).

'Αντεραστής, οῦ (ὁ), rivalӂ, ші

'Αντεράστρια (ἡ), rivalъ la amorӂ. [din

'Αντ-εράω -ῶ, viit: -ερασθήσομαι. (nex: ἀντηράσθην, ші чл:), iъbeskӂ, ші sîntӂ iъbitӂ în reчiprokӂ. 2) sîntӂ rivalӂ în amorъl kъĭva.

'Αντ-εργολαβέω -ῶ, viit: -ήσω, întrepinzӂ ъnӂ lъkrъ în rivalitate kъtre altъl; saӂ konkurezӂ kъ altъl în vre ъnӂ lъkrъ.

'Αντ-ερείδω, viit: -ερείσω, (strъm:) snpiżineskӂ kъ stîlпӂ din чea dinnotrivъ parte. 2) (nestrъm: saӂ el:) mъ împotiveskӂ npin tape snpiżinipe în pičoape, nevoind sъ mergӂ, ъnde mъ tîrъsk; (npin ъrm: în ţen:) staӂ împotivъ, ţiӂ, dъkӂ la...

'Αντερεῖν, viit: (neper:) de inf: al lъĭ 'Ανταγορεύω, saӂ ἀντιλέγω.

'Αντέρεισις, εως (ἡ), snpiżinipe împotivъ; împotivipe. [ші

'Αντέρεισμα (τὸ), snpiżinӂ, saӂ pezemъшӂ împotivъ; (ші fir:) niedikъ, împotivipe. [ἀντερείδω].

'Αντερέω -ῶ, viit: (neper:) al lъĭ 'Ανταγορεύω, saӂ 'Αντιλέγω.

'Αντ-εριδαίνω, poet: în lokӂ de

'Αντ-ερίζω, viit: -ίσω, mъ disputӂ împotiva kъĭva.

'Αντ-έρομαι, viit: -ερήσομαι (ipel: ші nex: ἀντηρόμην), = 'Αντερωτάω.

'Αντ-ερύομαι, viit: -ερύσομαι, poet: tragӂ greӂ de opotrivъ kъ altъl (în kъmpinipe); (fir:) preţuieskӂ de opotrivъ.

'Αντέρως, ωτος (ὁ), reчiprokӂ amorӂ. 2) protivnikӂ amorъlъĭ. ші 3) zeӂ resbъnъtorӂ amoreзilor despreţuiţĭ. [ἀντί, ἔρως].

'Αντ-ερωτάω -ῶ, viit: -ήσω. întrebӂ ші eӂ în reчiprokӂ. [de ъnde

'Αντερώτησις, εως (ἡ), reчiprokъ întrebare fъkътъ snpe pesnъnsӂ.

'Αντεστραμμένως, adv: (de partч:) dandapateле; dandoaseле; dinnotivъ. [ἀντιστρέφομαι].

'Αντ-ευεργετέω -ῶ, viit: -ήσω, pesplъteskӂ, întorkӂ facepe de sine. [de ъnde

'Αντευεργέτημα (τὸ), facepe de sine întoarsъ snpe pesplъtipe.

'Αντευεργέτης, ου (ὁ), întorkъtorӂ snpe pesplъtipe de facepe de sine. [ἀντί, εὐργέτης]. [de ъnde

'Αντευεργετικὸς, ἡ, ὸν. disnъsӂ snpe pesplъtipe de facepe de sine.

'Αντεύκρατος, (ἡ), ţeogr: zona de dinkolo de meridianӂ împotrivъ de чeea че noĭ lokъim. [ἀντί, εὔκρατος].

'Αντ-ευνοέω -ῶ, viit: -ήσω, fъvorezӂ în reчiprokӂ пе favoritorъl. meӂ.

'Αντευπάσχω, viit: -ευπείσομαι, (tpe: denъ. ἀντευπέπονθα) = 'Αντευεργετοῦμαι, dovindeskӂ în reчiprokӂ facepe de sine. [ἀντί, εὖ, πάσχω]

'Αντ-ευποιέω-ῶ. viit: -ήσω, = 'Αντευεργετέω.

'Αντ-ευφημέω -ῶ, viit: -ήσω, laudӂ în reчiprokӂ пе lъudъtorъl meӂ. 2) (nestrъm:) pesnъnzӂ npin laude.

'Αντ-ευφραίνομαι, viit: -ευφρανθήσομαι, mъ veseleskӂ ші eӂ în reчiprokӂ.

'Αντ-ευχαριστέω -ῶ, viit: -ήσω, întorkӂ mъlţъmipe пentrъ mъlţъmipe, mъlţъmeskӂ rekъnoştinţeĭ kъĭva

'Αντ-εφ-εστιάω -ῶ, viit: -άσω, = 'Ανθεστιάω.

'Αντ-εφ-ευρίσκω, viit: -ευρήσω, = 'Αντεπινοέω.

'Αντ-εφ-οδεύω, viit: -εύσω, fakӂ nъvъliipe snpe împinţere înapoi a celiĭ fъkъte împotiva mea.

'Αντ-εφ-οδιάζω, viit: -άσω. anprovizionezӂ vetate ші чl: împotiva kъĭva; (în ţen:) mъ pregъteskӂ de o dъinitoape împotivipe.

'Αντ-εφ-ορμάω -ῶ, viit: -ήσω, nъvъleskӂ ші eӂ asъnpra celuĭ че se porneште asъnprъ'mĭ. [ἀντί, ἐφορμή].

'Αντ-εφ-ορμέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntӂ trasӂ în portӂ împotrivъ de vrъжmaшӂ, ші totdaъna gata a cksplъti asъnprъĭ.

'Αντ-έχω, ші -ομαι, viit: -θέξω, ші -ομαι (nex: ἀντέσχον, ші чl:) ţiӂ stpîns (saӂ mъ ţiӂ tape de) чева; (ші fir:) sîntӂ lipitӂ, piponitӂ la... «'Αντέχεσθαί σοι τούτων τῶν ἀνδρῶν συμβουλεύω». Plat: (kъ ţen: ші pap kъ ak:) «'Αντέχων αὐτοῦ τὴν χεῖρα». Lъч: «Καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀντείχοντο». Tъч: «'Ανθέξεται κρίματος ἡ χείρ σου». Skp: «'Αντέχεσθαι προθύμως τῆς ἀρετῆς». Ksen: «'Αντέχεσθε τῆς ἐλευθερίας». Dm: 2) (nestp: saӂ el: kъ dat: op ak: kъ препоz:) staӂ împotivъ, ţiӂ, pardӂ; (npin ъrm:) dъineskӂ, saӂ sîntӂ destulӂ. «'Αντισχεῖν τῷ δίψει μὴ δυνηθέντες ἐπεκηρυκεύσαντο». Sъid: »Τὸ δὲ κράνος πρὸς τὴν πληγὴν μόλις ἀντέσχε». Sъid: «Ταχὺ σήπεσθαι, καὶ μηδὲ

πρὸς μίαν ἡμέραν ἀντέχειν». Пл: «Οὐκ ἀντέχουσιν ὁμοίως βαστάζειν». Ал: Afp: «Τὸν Μέλανα ποταμὸν οὐκ ἀντισχόντα τότε τῇ στρατιᾷ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ' ἀπολιπόντα». Ep: 3) (pap) цiй înaintea mea чева snpe anъpape. «'Αντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν ὠκυμόρων». Od: X.

'Αντέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локй de 'Αντάω.

'Αντήεις [ἄντα], εσσα, εν, noet: protivnikй, връжташй.

'Αντήλιος (ὁ, ἡ), Ion: în локй de 'Ανθήλιος.

'Αντημοιδὸς (ὁ, ἡ), Ion: noet: în локй de 'Ανταμοιβός.

"Αντην [bezї "Αντα], adв: noet: (totdaвna кв вервй) înnotrivъ, dinainte; de faцъ, înbedepat. «"Αντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι». Od· Z.

'Αντήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet:="Αντανδρος.

'Αντηρετέω -ῶ, biit: -ήσω, bîslezй dandapateле, saй înnprotiва кзїва; (fir:) mъ înnprotiveskй, лвкrezй înnprotivъ. [din

'Αντηρέτης, ου (ὁ), bîslitorй înanoї, saй înnprotiва кзїва; [de вnde fir:) protivnikй, връжташй.

'Αντήρης [ἀντὶ], εος (ὁ, ἡ), noet: чел din notrivъ. «Πληγαὶ στέρνων ἀντήρεις». Sof: rъnї înnotrivъ de (каре pesnвnd în) nientй. «Καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν». Ep: каре sъ 'mi easъ înainte, sъ mi se înnprotiveaskъ. (bezї ші 'Ανταῖος).

'Αντηρὶς [ἀντὶ, saй 'Αντερείδω], ίδος (ἡ), (în цen:) op че snpiжinitъrъ de stîlпй, pezemвшй; (iap napt:) rpinda чea înkovoiatъ, saй stîrnвъ de sввt балкоane, ші алтеле asemenea skosврї.

'Αντηρίδιον (τὸ), dim: ал лвї 'Αντηρίς.

"Αντησις, εως (ἡ), eшipe înainte, întîmpinape; (fir:) pвгъчiвne. [ἀντέω].

'Αντ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, pesвnй, saй întorkй sвnetвл. [de вnde

'Αντήχησις, εως (ἡ), întoarчere de sвnetй, pesвnaцre.

'Αντὶ, пр.еп: (se акор: nвmaї кв цen: ші înser.: 1) локй, saй înainte, înnotrivъ, în faцъ; (пріп врm:) înnprotiва кзїва. «'Αντ' ἡελίοιο τετραμμένος». Es: «'Αντὶ ἐμεῖο στήσεσθαι». Іл: Ф. (вnde însъ алцiї ındpent: "Αντ' ка de ла "Αντα, ші 'Αντὶ' ка de ла 'Αντία). 2) компараціе; notrivitate; skimbй; pesплъtipe; пвnepe în локй. «'Αντί τοι εἶμ' ἱκέταο». Іл: Ф. «'Αντὶ κασιγνήτου ξεῖνος θ' ἱκέτης τε τέτυκται ἀνέρι». Od: Θ. este ка, saй de o notrivъ кв... »Τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι». ачелашї. «"Εν ἀνθ' ἑνὸς». Fp: în цeneралй, întp'вnй кв-вîntй. «Εἰ δέξαιτ' ἂν βασιλείαν ἀντὶ τοῦ ἵππου». Ksen: «'Αντὶ πολλῶν χρημάτων αἱρεῖσθαι τὸ συνοῖσον τῇ πόλει». Dem: «'Αντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι». Dem: «'Αντὶ τούτου τοῦ διδάγματος». Apistf: «'Απόδος, ἀνθ'ὧν σε διεπορθμευσάμην». Лвч: «Δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν»: Skp: «Ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται τῇ γυναικί». Skp: «'Ανθ' οὗ, «'Ανθ' ὅτου, 'Ανθ'ὧν». fiind къ. «"Αλλον καθίστης ἀντ' αὐτοῦ». Ksen: «Μεῖζον' ἀντὶ τῆς πάτρας». Sof: (ші în жвръmîntй în локй de Πρὸς). «'Αντὶ παίδων τῶνδε». Sof: пе віаца ачestop копiї. (iap în komп:' 1) înnotrivъ (bisaві). «'Αντίπορος». 2) înnprotivъ. «'Αντίθεος» (чiклопвл). «'Αντίχριστος». 3) notrivitate, ші asemъnътate. «'Αντίθεος (Odiseй) «'Αντάξιος, 'Αντίτυπον». 4) skimbй пе de опotrivъ, saй pечinpочitate. «'Αντιδίδωμι, 'Αντεδεξιόομαι». 5) локоцinere de алтвл. «'Ανθύπατος».

'Αντία, adв: noet: (iap прinч: next: îm:) de ла 'Άντιος. (bezї ziчereа).

'Αντιάαν, Ion: în локй de 'Αντιᾶν, inf: ал лвї 'Αντιάω.

'Αντιάζω [ἀντίος], biit: -άσω, (кв dat: saй ак:) esй înainte, în faцъ, preînтîmninй (saй ка sъ staй înnprotivъ). «Θεοὶ γιγάντεσι μάχαν ἀντιάζουσι». Hind: (saй ка sъ porй); (de вnde 2) = ίκετεύω. «Καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διός». Sof: "Αλλων ἐπ' ἄλλοις ἀντιαζόντων καὶ δεομένων». Пл: (bezї ші 'Αντιάω).

'Αντιαμοιβὸς (ὁ, ἡ), noet: în локй de 'Ανταμοιβός.

'Αντιάνειρα (ἡ), noet: (adiekt: Amazonъ) каре se notriveште кв (saй se înnprotiveште кътре) бърватй în бътлiї. 2) «Στάσις —». Hind: armътoape de бърватй înnprotivъ de бърватй, saй prodвкътoape de dвелй. [ἀντὶ, ἀνήρ].

'Αντιάξων, ονος (ὁ), (astp:) полвл antарктикй. [ἀντὶ, ἄξων].

'Αντιὰς, άδος (ἡ), [ἀντίος] (пріnч: ла îm:) rîлчеле rîтлвї (kînd sînt вmflate). (bezї ші Παρίσθμια).

'Αντιαχέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Αντιάχω (fъръ biit:), noet: = 'Ατηχῶ, skoцй înnprotivъ glasй, pesвnй. [ἀντὶ, ἰαχή].

'Αντιάω -ῶ, [ἀντίος', biit: -άσω. = 'Αντιάζω, esй înainte, întîmninй, mъ aflв de faцъ; (пріn врm:) dobîndeskй, mъ înnърътъшeskй, iaй napte. «Πολέμοιο ἀντιάαν».

Il: N. «Κνίσσης ἀντιάσας». Il: A. «Οὔτε τάφου ἀντιάσας, οὔτε γόων παρ' ἡμῶν». Sof: (ші між:) «'Αντιάασθαι γάμου». Il: Ω. (вezї 'Αντιάζω). 2) (pap кв ак:) înгpiжeskă, depetikă, întokmeskă. «Καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. Il: A. (aveasta însъ alцiї esплікъ dвпе vea dintîї însemnape) înпъrtъшindвse. (вezї ші 'Αντιβολέω).

'Αντιβάδην, adв: înпpotivъ; dandapeteле. [din

'Αντι-βαίνω, вiit: -βήσομαι, staă, merгă înпpotivъ, mъ înпpotiveskă.

'Αντιβάλανος (ἡ), = Κηκίς.

'Αντι-βάλλω, вiit: -βαλῶ, apвnkă, asвîrlă asвnpa челвї че apвnkъ înпpotiva mea. 2) пвіă чева în локъл алтвіа. (de вnde) «'Αντιβαλλόμενα φάρμακα». Dskp: înплinitoape вneле de лinsa алtора, ка de o asemeneа пвtepe. 3) компareză, protokoleskă (прinч: кърцї, saă înskpise întpe dînseле). (de вnde) «'Αντιβάλλειν λόγους πρός τινα». Skp: a конворві. 4) (nestp: saă ел:) mъ лвпtă. «Περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβληκώς». Apistf:

'Αντιβασιλεὺς, έως (ὁ), локоцiitoră de împъrată, віче-рігъ. [ἀντὶ, βασιλεύς]. [de вnde

'Αντι-βασιλεύω, вiit: εύσω, цiă локă de împъrată, sîntă віче-рігъ.

'Αντίβασις, εως (ἡ), мерцere înпpotivъ; înпpotivipe; neînвoipe, neвnipe. [ші

'Αντιβάτης, ου (ὁ), (în цen:) înпpotivită, saă neînвoită, neвnită. (iap пapt: 2) (sввst:) pezemвшвл чел dinапої, saă stinria вшеї (каре ї опреште deskidepea). [ἀντιβαίνω]. [de вnde

'Αντιβατικὸς, ὴ, ὸν, disпвsă snpe înпpotivipe, neînвoipe.

'Αντιβίᾳ, (прinч: dat: fem: ал лвї 'Αντίβιος, вezї zічepea, ші se ia ка) adв:= 'Αντιβίην.

'Αντι-βιάζομαι, вiit: -άσομαι, întpeввinчeză sілъ кътpe sілъ.

'Αντι-βιβρώσκω, вiit: -βρώσομαι, mъnînkă, poză ші eă пе чел че mъ mъnînkъ de опotpівъ.

'Αντιβίην, adв: пoet: înпpotivъ, saă din протівъ; (iap прinч:) ак: fem: Ion: ал лвї

'Αντίβιος, α saă ος, ον, întpeввinцъторă de sілъ înпpotivъ de sілъ, протівпікă, nismътapiцă. || fem: каzе 'Αντιβίᾳ, ші Ion: 'Αντιβίην, ші next: 'Αντίβιον se ia ă ла поецї în локă de adв: de локă, saă de кіпă, op калitate. «'Εριζήμεναι βασιλῆϊ 'Αντιβίην». Il: A. «'Αντίβιον μαχέσασθαι». Il: H. «'Αντιβίην ἐλθόντα». Il: E.

'Αντι-βλάπτω, вiit: -βλάψω, вaтъmă ші eă în речіпрокă пе чел че m'a вътъmat

'Ати-блέπω, вiit: -βλέψομαι, (кв dat: ші pap кв ак:) въză, mъ вită în faцъ; (ші їir:) îndpъzneskă a mъ înпpotivi. [de вnde

'Αντίβλεψις, εως (ἡ), къвtътвръ, vedepe în faцъ, saă asвnpъ.

'Αντι-βλώσκω, вiit: -μολοῦμαι, (nex: ἀντέμολον ші чл:) пoet: (кв dat:) esă înainte, întîmпină пе чinева. (вezї ші 'Αντιβολέω).

'Αντι-βοάω -ῶ, вiit: -ήσω, stpiră ші eă din чeea-л-алtъ napte, pesвnă.

'Αντι-βοηθέω -ῶ, вiit -ήσω, ажвtă ші eă în речіпрокă пе ажвtъторвл meă.

'Αντίβοιος (ὁ, ἡ), прецвită de o potpivъ кв (saă кît) вnă воă. [ἀντὶ, βοῦς].

'Αντι-βολέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прел: ла поецї 'Αντε [ші pap ἠντε]βόλουν, iap ла проz: ἠντιβόλουν) (кв dat:) esă înainte, întîmпină. «Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν». Il: Π. «Πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν ὑψηλός». Es: 2) (кв цen:) iaă napte, mъ înпъrtъшeskă, dovîndeskă, nemepeskă. «Μάχης («Γάμου, ші чл:) ἀντιβολῆσαι». Il: Δ. «Οὐκ ἀντεβόλησε τῶν ἀνὴρ θνητός». Pind: 3) (кв ак:) poră. «Στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. Apistf: «'Αντιβολῶ σε πρὸς τῆς 'Αφροδίτης». Лвч: «Συγγνώμην ἔχειν ἀντιβολοῦντες». Пл: (ші abs:) «Καὶ ἠντιβόλουν προσκείμενοι». At: (вezї ші 'Αντιάζω). [din

'Αντιβολὴ, ші 'Αντιβόλησις, εως, ші 'Αντιβολία (ἡ), ешipe înainte, întîmпinape, înpotivipe. 2) компарацie; konfpontape, saă protokoлipe (de вpe-вnă înskpisă, ші чл:). 3) рвгъчівпе. [ἀντιβάλλω].

'Αντι-βομβέω ῶ, вiit: -ήσω, pesвnă, ввввіă ші eă de опotpівъ, în речіпрокă.

'Αντι-βουκολέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Αντεξαπατῶ.

'Αντι-βραδύνω, вiit: -υνῶ, zъвovеskă ші eă de опotpівъ.

'Αντι-βροντέω -ῶ, вiit: -ήσω, tвnă ші eă înпpotiva челвї че tвnъ.

'Αντι-γεγωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, [tpe de кв: în локă de prez: ἀντιγέγωνα] пoet: ='Αντιάχω.

'Αντι-γενεαλογέω -ῶ, вiit: -ήσω. tpară цenealoцia întp' вnă алtă кіпă; saă ла tpaцepea opiцineї квїва пвіă înпpotivъ алta.

'Αντι-γεννάω -ῶ, вiti: -ήσω, naskă ші eă în речіпрокă, saă înпpotiva квїва.

'Αντι-γηροτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, кавtă пе чinева ла бътрîneцe snpe реквпoшtinцъ, saă прекът ші ел а къвіat пе алtвл.

Αντι-γνωμονέω -ῶ, viit: -ήσω, amĕ deosevitъ pъrepe. [din

'Αντιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), čel kъ deosevitъ, saĕ înnpotivъ pъrepe. [ἀντὶ, γνώμη].

'Αντίγραμμα (τὸ), = 'Αντίγραφον. 2) pečipokĕ fъgъdъitorĕ înskpisĕ. [ui

'Αντιγραφεὺς, έως (ὁ), pîndъitĕ a tpeče în peģistpa (snpe maĭ mъlъ sirъpanцъ) banĭ nъvličĭ, če tot de odatъ îĭ înpeģistpa ui kasiepъl. [ui

'Αντιγραφὴ (ἡ), (în цen:) înskpisĕ pesnъnsĕ la altĕ înskpisĕ. 2) kopiape dъne ънĕ opiцinalĕ. (iap napt: 3) înskpisъ îndpentape, saĕ înnpotivъ-nîpъ la înskpisъ nîpъ (γραφή). 4) înskpiseле, saĕ xîptiele ънъĭ procesĕ. [ui

'Αντίγραφον (τὸ), kopie dъne opiцinalĕ. || (îm:) peģistpele лъĭ 'Αντιγραφεὺς (vezĭ zičepea); iap npinч: nexт: лъĭ

'Αντίγραφος (ὁ, ἡ), kopiatĕ dъne opiцinalĕ, saĕ zorgъvitĕ în imitape. 2) skpisĕ în listъ ka kontpa-лъntъtopĕ al kъĭva. (vezĭ 'Απογράφω). [din

'Αντι-γράφω, viit: -γράψω, pesnъnzĕ înskpis la înskpisĕ. 2) (pap) kopiezĕ dъne opiцinalĕ. 3) (miж:) mъ îndpentezĕ înskpis kъtpe o skpisъ nîpъ (vezĭ Γράφω). 4) peklamĕ de onotpivъ înskpis.

'Αντι-δάκνω, viit: -δήξομαι, mъшkĕ ші eĕ de onotpivъ ne čel če mъ mъшkъ. 2) pemъшkĕ, saĕ mъшkĕ de al doilea (Ep: B.').

'Αντι-δείκνυμι, viit: -δείξω, apътĕ ші eĕ din npotivъ; ekspъiĕ înnpotivъ. [de ънde.

'Αντίδειξις, εως (ἡ), înnpotivъ dovedipe.

'Αντίδειπνος (ὁ, ἡ), čel če činъ în lokъl altъĭ noftitĕ. [ἀντὶ, δεῖπνον].

'Αντι-δεξιόομαι οῦμαι, viit: -ώσομαι, salътĕ ші eĕ întinzînd dpeanta kъĭva în pečipokĕ, saĕ npiimeskĕ în pečipokĕ цepemonios ne činева.

'Αντι-δέομαι, viit: -δεήσομαι, (kъ цen: ші ak:) porĕ, čerĕ ші eĕ dinnpotivъ.

'Αντι-δέρκομαι, viit: -δέρξομαι, noet: = 'Αντιβλέπω.

'Αντι-δέχομαι, viit: -δέξομαι, iaĕ čeва în lokъl čelъĭ če amĕ dat.

'Αντι-δημαγωγέω -ῶ viit: -ήσω, atparĕ ші eĕ în napteтĭ nonopъl (opъindъ mъ političemte altъĭ demagorĕ).

'Αντι-δημιουργέω -ῶ, viit: -ήσω, konstpъiĕ ші eĕ čeва în imitape, saĕ ctълaцie kъtpe altъl.

'Αντι-δια-βαίνω, viit: -βήσομαι, tpekĕ ші eĕ în naptea ačelъia, če a trekъt ші el întp' a mea.

'Αντι-δια-βάλλω, viit: -βαλῶ, nîpъskĕ, zabistъieskĕ ші eĕ ne čel če mъ nîpaште, saĕ mъ xълеште.

'Αντι-δια-ζεύγνυμι, viit: -ζεύξω,= 'Αντιδιαιρῶ.

'Αντιδιαίρεσις, εως (ἡ), înnъpцipe, saĕ ssbtînnъpцipe în doъ înnpotivъ nъpцĭ, ші чл: [din

'Αντι-δι-αιρέω -ῶ viit: -ήσω, (nex: ἀντιδιεῖλον, ші чл:) înnapцĕ, saĕ ssbtînnapцĕ în doъ înnpotivъ nъpцĭ, saĕ întp'ънĕ înpotivъ kipĕ; (în цen:) desnapцĕ; nъiĕ înnpotivъ; (ші miж:) amĕ deosebipe.

'Αντιδιάκονος (ὁ, ἡ), slъжitorĕ în lokъl altъia.

'Αντι-δια-λέγομαι, viit: -λέξομαι, mъ disnътĕ, mъ înnpotiveskĕ kъ kъvîntъl, saĕ în vorbipe.

'Αντι-δι-αλλάσσομαι, viit: -αλλάξομαι, fakĕ în pečipokĕ skimbĕ, dînd înapoĭ op če aveamĕ лъat, ші лъînd în lokъĭ ne al meĕ. 2) fakĕ skimnĕ înnpotivъ de kъviinцъ.

'Αντιδιάμετρος (ὁ, ἡ), čel în čea dinnpotivъ mapцine, adikъ kъ totъl onъsĕ. [ἀντὶ, διάμετρον].

'Αντι-δια-πλέκω, viit: -πλέξω, înnлetičeskĕ čeва dandapatele, înkъpkĕ; (fir:) nъskočeskĕ, ші daĕ înkъpkatĕ pesnъnsĕ.

'Αντι-δια-στέλλω, viit: -στελῶ, = 'Αντιδιαιρέω. [de ънde

'Αντιδιαστολὴ, (ἡ), desnъpцipe, deosebipe în înnotpivъ nъpцĭ.

'Αντι-δια-τάσσω (ττω), viit: -τάξω, întokmeskĕ čele dinnpotivъ.

'Αντι-δια-τίθημι, viit: -θήσω, ašezĕ čeва în nosiцie înnpotivitoape (kъtpe sine, saĕ kъtpe altĕ čeва). || (miж:) fakĕ înnpotiva kъĭva čeea če a fъkъt ші el înnpotiva mea. «Κακῶς παθόντα ἀντιδιατίθεσθαι» Exst:

'Αντι-διδάσκω, viit: διδάξω, învъцĕ čele dinnpotivъ altъia. 2) konkъrezĕ kъtpe altĕ dpamatikĕ noetĕ în teatpъ. «Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης». Apistf:.

'Αντι-δίδωμι, viit: ἀντιδώσω, daĕ čeва în skimbĕ în lokĕ de alta, kape amĕ лъat, fakĕ skimbĕ.

'Αντι-δι-έξ-ειμι, viit: -ειμι, (прел: ші nex: ἀντιδιεξήειν) = kъ

'Αντι-δι-εξ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντιδιεξῆλθον, ші чл:) novestesкĕ ші eĕ, saĕ aчeeашĭ întp' altĕ kikĕ, saĕ altĕ čeва în lokъl čelъĭ prečedatĕ.

'Αντι-δι-ίστημι, viit: ἀντιδιαστήσω,= 'Αντιδιαιρέω.

'Αντι-δικάζομαι, bii: -δικάσομαι, mъ жъdikъ înnpotiva kъîva. [de ъnde

'Αντιδικασία (ἡ), жъdikatъ înnpotiva kъîva; (în gen:) pirigonipe, neinboipe.

'Αντι-δικέω, -ῶ, bii: -ήσω, (prel: ἠντιδίκουν, mi rl:) amъ pirigonipe, жъdikatъ kъ rinева. [de ъnde

'Αντιδίκησις, εως, mi

'Αντιδικία (ἡ), = 'Αντιδικασία. [din

'Αντίδικος (ὁ, ἡ), pirigonitorъ în жъdikatъ. «Καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις». Dem: 2) (în gen:) vrъжtamъ, rivalъ, protivnikъ. [ἀντὶ, δίκη].

'Αντι-δι-ορίζομαι, bii: -ορίσομαι, daъ înprotivъ definigie desnpe чева.

'Αντι-δι-ορύσσω (ττω), bii: -ρύξω, înprotiva mineĭ vrъжtamъlor deskizъ mi eъ alta dintr' altъ napte. (bezĭ mi 'Αντιμεταλλεύω).

'Αντι-δογματίζω, bĭi: -ίσω, proповedъieskъ, mi învъgъ înnpotivъ dorme. [ἀντὶ, δόγμα].

'Αντι-δοκέω -ῶ, bii: -δόξω, amъ înnpotivъ nъpepe.

'Αντι-δοξάζω, bii: -άσω, = 'Αντιδοκέω. 2) slъвeskъ пе чел че m' slъвit.

'Αντι-δοξέω ῶ, bii' -ήσω, = 'Αντιδοκέω. [din

'Αντίδοξος (ὁ, ἡ), чел че slъвeшte (este de nъpepe) înnpotivъ. [ἀντὶ, δόξα].

'Αντίδοσις, εως (ἡ), (în gen:) pечiprokъ dape; skimnъ; pesnlъtipe (de вine saъ de rъъ); (iap napt: în Atena) skimвape de аверĭ între doĭ четъgenĭ, kînd вnвл se nlîngea, kъ, kъ toate kъ era maĭ sъrakъ de kîtъ altвл, se îndatopa însъ în obштeштеле kontribъgiĭ ла deonotrivъ platъ kъ ачела. [mi

'Αντίδοτος (ὁ, ἡ), datъ snpe pesnlъtipe, saъ înnpotivъ. (de ъnde || sвbst:) 'Αντίδοτος (ἡ), (se înț: πόσις), mi' Αντίδοτον (τὸ), (se înț: φάρμακον) (în gen:) doktopie, леакъ; (iap napt:) леакъ înnpotiва otpaveĭ. [ἀντιδίδωμι].

'Αντι-δουλεύω, bii: -εύσω, sîntъ povъ în локвл altвia; saъ poveskъ slвжind kъîva snpe pesnlъtipe. « Τοῖς τεκοῦσι γὰρ δύστηνος ὅστις μὴ ἀντιδουλεύει τέκνων. Eвр: [din

'Αντίδουλος (ὁ, ἡ), povъ în локвл altвia, локоgiitorъ de povъ. [ἀντὶ, δοῦλος].

'Αντίδουπος (ὁ, ἡ), noet: pesвnътorъ, saъ pesвnatъ. [ἀντὶ, δοῦπος].

'Αντι-δράσσομαι, bii: -δράξομαι, anвkъ, saъ mъ anвkъ de чева în pечiprokъ, saъ înnpotivъ. (bezĭ mi 'Αντιλαμβάνω).

'Αντι-δράω -ῶ, bii: -δράσω, faкъ mi eъ че 'mĭ aъ fъквt. «Θρηνοῦσαι, οἷα ἔπαθον, καὶ οἷα ἀντέδρασαν. Павв:

'Αντι-δρομέω -ῶ, bii: -ήσω, алергъ snpe întîmninapea kъîva.

'Αντι-δυσχεραίνω, bii: -ανῶ, mъ пекъжeskъ mi eъ deonotrivъ.

'Αντιδωρεὰ (ἡ), dapъ datъ snpe pesnlъtipe de чел лвaiъ. [mi

'Αντιδωρέομαι -οῦμαι, bii: -δωρήσομαι, dървieskъ dapъ nentrв dapъ. [din

'Αντίδωρον (τὸ), dapъ datъ snpe pesnlъtipe de dapъ. 2) (Eis:) anaforъ, че se dъ kredinчошilor în локвл sf: dapвrĭ. [ἀντὶ, δῶρον].

'Αντιζηλόομαι, oῦmai, bii: -ώσομαι,=Ἀνθαμιλλάομαι -ῶμαι, sîntъ

'Αντίζηλος (ὁ, ἡ), kontrълвntъtorъ; rivalъ în amorъ, mi rl: [ἀντὶ, ζῆλος].

'Αντι-ζητέω -ῶ, bii: -ήσω, kaвtъ пе чел че mъ kaвtъ.

'Αντ-ίζομαι, Ion: în локъ de (neîntr:) 'Ανθίζομαι, mezъ înnotrivъ de чinева.

'Αντίζυγος (ὁ, ἡ), nвsъ în чea-л-altъ napte a kвmpeneĭ snpe валанgape; (de ъnde) =Ἰσόῤῥοπος, de onotrivъ ла гревtate. (bezĭ mi 'Αντίστοιχος, 'Αντίθετος, mi rl:). [ἀντὶ, ζυγός]. [de ъnde

'Αντι-ζυγόω -ῶ, bii: -ώσω, faкъ kвmpeneле a валанga nвindвmъ гревtate de чea-л-altъ napte; (prin врm:) mъ notriveskъ, saъ mъ nвiъ în deonotrivъ nosigie.

'Αντι-θάλπω, bii: -θάλψω, înkълzeskъ mi eъ în pечiprokъ.

'Αντίθεμαι, noet: în локъ de 'Ανατίθεμαι.

'Αντίθεος, α (mi Ion:) η, ον, deonotriвъ, asemenea kъ zeъ. 2) (pap) înnpotiвitorъ лвĭ Dвmnezeъ. [ἀντὶ, θεός].

'Αντι-θεραπεύω, bii: -εύσω, îngrigeskъ, saъ kaвtъ în pечiprokъ пе чел че mъ îngrigeшte.

'Αντι-θερμαίνω, bii: -θερμανῶ, =Ἀντιθάλπω.

'Αντίθεσις, εως (ἡ), nвnepe înnpotivъ [bezĭ 'Αντιτίθημι]; kontrъ-алътвpape; (pet:) ='Αντίθετον (figвrъ), antitesъ.

'Αντιθετικός, ὴ, όν, kввiinчosъ ла (saъ плinъ de) antitese. [din

'Αντίθετος (ὁ, ἡ), onвsъ, saъ nвsъ în înnpotivъ nosigie. || (sвbst:) 'Αντίθετον (τὸ), (figвrъ pet:) ='Αντίθεσις (ka a лвĭ Dem: «'Εδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων· ἐτέλεις, ἐγὼ δὲ ἐτελούμην»). [ἀντιτίθημι]. [de ъnde

'Αντιθέτως, adв: în înnpotivъ nosiцie; saъ npin antitese.

'Αντι-θέω, biit: -θεύσομαι, алергъ snpe întîmninape. 2) конкърezъ кв чinева ла алергаре.

'Αντι-θήγω, biit: -θήξω, askъцъ ши еъ înпротivъ.

'Αντι-θλίβω, biit: -θλίψω, stpibeskъ ши еъ în речiпрокъ пе чел че тъ stpînце.

'Αντι-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, morъ in локъл алтъia.

'Αντι-θροέω, -ῶ, biit: -ήσω, fakъ ши еъ înnpotivъ sromotъ; pesъnъ.

'Αντίθρονος (ὁ, ἡ), чел че 'шi ape tronъл înnotpivъ de алтъл. [ἀντὶ, θρόνος].

'Αντίθροος (ὁ, ἡ), noet: înnpotivъ sromotosъ, pesъnътorъ. [ἀντὶ, θρόος].

'Αντιθύρετρος (ὁ, ἡ), локоцiitorъ de ъшъ. [ши

'Αντίθυρος (ὁ, ἡ), nъsъ înnotpivъ de ъшъ. || (sъbst:) 'Αντίθυρα (τὰ), noet: partea чea din dosъл ъшеi (bezi Sof: Елек: 1429). [ἀντὶ, θύρα].

'Αντι-καθ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: ἀντικαθεῖλον, ши чл:) sъrnъ, stpikъ mi еъ чева în локъл челъi че 'mi aъ stpikat.

'Αντι-καθαίρω, biit: -αρῶ, кърцъ ши еъ пе чел че m' a кърцit.

'Αντι-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, = 'Αντικάθημαι.

'Αντι-καθ-εύδω, biit: -ευδήσω, (прел: ἀντικαθηῦδον, saъ ἀντεκάθευδον) dopmъ înnotpivъ de чinева; saъ mai dopmъ.

'Αντι-κάθημαι, biit: -εσθήσομαι, (прел: ἀντεκαθήμην) шezъ înnotpivъ de чinева. 2) ашezъ tabъра înnotpivъ. «Τοῖς τῆς πατρίδος τείχεσιν ἀντικαθήμενον». Пл:

'Αντι-καθ-ίζω, biit: -ίσω, (nex: ἀντεκάθισα, ши чл:) nъiъ пе чinева съ шeazъ înnotpivъ de алтъл. 2) (nestp: saъ miж:) = 'Αντικάθημαι, ши 'Αντιστρατοπεδεύω.

'Αντι-καθ-ίστημι, biit: ἀντικαταστήσω (nex: ἀντικατέστησα, ши miж: ἀντικατέστην, ши чл·) nъiъ, ашezъ чева înnotpivъ, saъ înnpotivъ, saъ în локъл алтъia, sъbstitъiezъ. «Ὅπως ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων στρατηγοὶ ἀντικαταστηθῶσι». Ksen: || (miж:) staъ înnpotivъ (кв dat: saъ акъz: кв препоz:).

'Αντι-κακουργέω, ῶ, biit: -ήσω, ши

'Αντι-κακόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ ръъ în речiпрокъ fъkътorълъi mie de ръъ.

'Αντι-καλέω -ῶ, biit: έσω, кiemъ, nofteskъ ши еъ în речiпрокъ пе чел че m'a nofțit.

'Αντι-καλλωπίζομαι, biit: -ίσομαι, din ambiцie тъ silеskъ a întpeче пе чinева ла înfrъmъseцape.

'Αντι-κανονίζω, biit: -ίσω, (Bis:) întokmeskъ алte înnpotivъ kanoane; saъ лъkrezъ înnpotiva kanoanelor.

'Αντικάρδιον (τὸ), partea чea dintpe nientъ ши stomaxъ (linгъrea). [ἀντὶ,καρδία].

'Αντι-καρτερέω -ῶ, biit: -ήσω, pabdъ înnpotiva релелор.

'Αντι-κατα-καίνω, noet: în локъ de

'Αντι-κατα-κτείνω, biit: -κτενῶ, omorъ snpe pesъbnape de пречedentъ omorîpe.

'Αντι-κατα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, anъkъ ши еъ локъ înnotpivъ, saъ (npin ъpm:) înnpotiva връжташълъi.

'Αντι-κατα-λέγω, biit: -λέξω, trekъ în katalogъ, saъ peцistpъ алцi ostaшi în локъ de алцii.

'Αντι-κατα-λείπω, biit: -λείψω, lasъ ши еъ în речiпрокъ ла алтъл ънъ dpentъ de moштenipe.

'Αντι-καταλλαγή (ἡ), skimbape de ънъ лъkrъ пе алтъл (tpampъ). [ши

'Αντικατάλλαγμα(τὸ) ,='Αντάλλαγμα. [din

'Αντι-κατ-αλλάσσο(ττο)μαι, biit: -άξομαι, fakъ skimbъ de ънъ лъkrъ пе алтъл (mai кв seamъ în monete). «Τὸ χρυσίον ἀντικαταλλάττεται ἐπὶ ταῖς τραπέζαις». Dm: «Χρημάτων ἀντικαταλλάττεται τὴν ἀρχήν». Ep: (ши кв преп:) «Ἡδονὴν ἀντ' ὠφελείας («Ὑπὲρ οὐδενὸς τὸ ζῆν) ἀντικαταλλάττομεν». Apist:, ши Iskp: 2) (pap) = Συνδιαλλάττω -ομαι, înnpieteneskъ, saъ тъ înnpieteneskъ кв чinева.

'Αντι-κατα-μύω, biit: -μύσω, înkizъ ши еъ окii, miжeskъ ka ши алтъл mai'nainte de mine.

'Αντι-κατα-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, sneriъ ши еъ în речiпрокъ пе чел че m' a sneriat.

'Αντι-κατα-σκευάζω, biit:-άσω, алкътъieskъ, съвîршeskъ чева înnpotivъ de чea че s' a съвîршit de алтъл.

'Αντικατάστασις, εως (ἡ), ашezape în локъл алтъia; (pet:)="Ενστασις, înnpotiвipe npin къвîntъ, disnътape. [ἀντικαθίστημι].

'Αντι-κατα-στρατοπεδεύω, biit -εύσω, ашezъ tabъра înnotpivъ de чeea връжтъшаskъ.

'Αντικατάσχεσις, εως (ἡ), цinepe, onpipe înapoi, saъ înnpotivъ. «Πνεύματος («Οὔρους) ἀντικατάσχεσις». Apist:

'Αντι-κατα-τείνω, biit: -τενῶ, întînzъ (tpagъ) tape în partea mea; (fir: ши nestp:) тъ înnpotiвeskъ, тъ цiъ tape.

'Αντι-κατα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, fakъ

ши еѫ roane în пъmîntъл връжташълуї snpe pesъънape.

'Αντι-κατα-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, desпрецъieskѫ ne desпрецъitorъл meѫ.

'Αντι-κατηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, nîpъskѫ (tpapѫ în жъdikatъ) ne nîpîtorъл meѫ în pечiпpokѫ. 2) (Fns: ши Diaл:) daѫ лaoape каре doъ лъкръpї, fiind în pечiпpoчitate ши peлaцie întpe dinseле, aчeeaшї însъшime; (de ънde) «'Αντικατηγορούμενα» челе че dъпе o peлaцie ши пропорцie se dedък ъna къtpe алta. (vezї ши 'Αντιστρέφω). [ши

'Αντικατηγορία (ή), = 'Αντέγκλημα. [ἀντί, κατήγορος].

'Αντικατιζεύμενοι, Ion: în локѫ de 'Αντικαθιζόμενοι, пapтч: ал лъї 'Αντικαθίζομαι.

'Αντίκειμαι, biit: -κείσομαι, sîntѫ aшezatѫ înnotpівъ de чева; цiѫ o înnpotівъ nosiцie; (de ънde fir:) staѫ innpotівъ. [de ънde

'Αντικειμένως, adв: dinnpotівъ; връжmъшеште. «'Αντικειμένως ἔχειν τινι, saѫ πρός τινα». = 'Αντίκεισθαι.

'Αντικέλευθος (ὁ, ἡ), noet: вenitѫ пе кале înnpotівъ [ἀντί, κέλευθος]; (ши fir:) înnpotівitorѫ.

'Αντι-κελεύω, biit: -εύσω, порънческѫ ши еѫ de onotpівъ, saѫ înnpotiва челъї че 'mї порънчеште.

'Αντίκεντρον (τὸ), чeea че злъжеште în локѫ de волdѫ (îndemnѫ). [ἀντί, κέντρον].

'Αντι-κηδεύω, biit: -εύσω, noet: înгpiжeskѫ ши еѫ пе чiпева în pечiпpokѫ.

'Αντι-κήδομαι, biit: -κεκαδήσομαι, noet: înгpiжeskѫ ши еѫ în pечiпpokѫ desnpe чiпева.

'Αντι-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, вesteskѫ ши еѫ de o notpівъ.

'Αντι-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, miшkѫ, (ши miж: ел:) mъ miшkѫ înnpotiва къїва. [de ънde

'Αντικίνησις, εως (ή), miшkape, nopnipe înnpotівъ.

'Αντι-κίχρημι, biit: -χρήσω, înnpъmъtѫ; (ши miж:) mъ înnpъmъtѫ ши еѫ în pечiпpokѫ.

'Αντι-κλάζω, biit: -κλάγξω, noet: pesънѫ.

'Αντι-κλαί (ши At: κλά)ω, biit: -κλαύσομαι, плînгѫ ши еѫ în pечiпpokѫ.

'Αντι-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, = 'Αντανακλάω.

'Αντίκλειθρον (τὸ), ши

'Αντίκλεις, ειδος (ή), кеіе minчinoasъ, notpівitъ snpe a deskide пе fъpiшѫ. [ἀντί, κλείς].

'Αντι-κλίνω, biit: -κλινῶ, anлекѫ, pezemѫ, (ши nestp: saѫ ел:) mъ плекѫ къtpe чeeaл-алтъ napte.

'Αντι-κνημίζω, biit: -ίσω, лoвeskѫ пе чiпева ла...

'Αντίκνημον (τὸ), naptea чea dinaintea (fъънл) пічорълуї înnotpівъ de пълпъ. [ἀντί, κνήμη].

'Αντίκοιλον (τὸ), naptea чea de desъвтъл пічорълуї. [ἀντί, κοῖλον].

'Αντι-κολάζω, biit: -άσω, nedenseskѫ ши еѫ în pечiпpokѫ.

'Αντι-κολακεύω, biit: εύσω, лiпгъшeskѫ ши еѫ de o notpівъ пе чел че mъ лiпгъшeште.

'Αντι-κομίζω, biit: -ίσω, adъkѫ (ши miж: -ομαι iaѫ) чева în локъл вре ънуї алтѫ лъкръ.

'Αντι-κομπάζω, biit: -άσω, mъ fълeskѫ ши еѫ dinnpotівъ.

'Αντι-κοντόω -ῶ, biit: -ώσω, înnînгѫ de чeea-л-алтъ napte, ka sъ fakѫ a валапца de onotpівъ. [de ънde

'Αντικόντωσις, εως (ή), înniпцere de чeea-л-алтъ napte snpe валапцape.

'Αντικοπή (ή), înnpotівъ-лoвipe, onpipe, înniedikape. [din

'Αντι-κόπτω, biit: -κόψω, лoвeskѫ, isвeskѫ înnpotівъ, înnînгѫ înanoї; (npin ъpm:) mъ înnpotівeskѫ, onpeskѫ.

'Αντι-κορύσσομαι, biit: -κορυσθήσομαι, noet: mъ apmezѫ, (npin ъpm:) mъ baѫ înnpotiва къїва.

'Αντι-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, aшezѫ, întoкmeskѫ (npinч: oштipe) înnpotiва къїва; (npin ъpm:) mъ pesвoieskѫ. [de ънde.

'Αντικόσμησις, εως (ή), înnpotівъ apanжape a oштipiї; въtъліe.

'Αντι-κράζω, biit: -κράξω, stpînгѫ ши еѫ dinnpotівъ, pesnънzѫ къ stpiгъpї.

'Αντι-κρατέω, -ῶ, biit: -ήσω, stъпîneskѫ (npedomneskѫ) ши еѫ în pечiпpokѫ, saѫ în локъл алтъia.

'Αντι-κρίνω, biit:- κρινῶ, компapezѫ лъкръї întpe dînseле. [de ънde

'Αντίκρισις, εως (ή), = Σύγκρισις, компapaцie. 2) (pap) pesnънzѫ.

'Αντίκρουσις, εως (ή), înnpotівъ isвipe, înnpotівipe; nenemepipe. [din

'Αντικρούω, biit: -κρούσω, înnînгѫ înanoї; (ши fir:) mъ înnpotiвeskѫ. 2) (nestp: къ dat:) mъ isвeskѫ de ънѫ tpънѫ soлidѫ, ши mъ întopkѫ înanoї; (fir:) întîmnінѫ niedivї, nъ isвътeskѫ, nъ nemepeskѫ.

'Αντικρὺ [ἀντὶ], adв; (локалѣ) înnotpiвъ, înfaцъ, în (din) чeea-л-алтъ (din notpiвъ) napte. 2) în локѣ de

'Άντικρυς, adв: (de кал:) d' a dpentвл. 2) de faцъ, fъръ întopsътврї. 3) în datъ, nemiжлочit. 4) кв totвл, întokmaї, eksakt. 5) (pap) ='Αντικρύ. «'Αντικρυς καταστάς». Пл:.

'Αντι-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, dobîndeskѣ чева npin skimbѣ, saѣ în локѣ de алтѣ чева nepdвtѣ. [de вnde

'Αντίκτησις, εως, (ἡ), dobîndipe de вnѣ лвкрв în локѣ (saѣ în skimbѣ) de алтвл.

'Αντίκτονος (ὁ, ἡ), noet: omopîtѣ în локѣ de алтвл. [ἀντικτείνω].

'Αντι-κτυπέω -ῶ biit: -ήσω, noet: pesвnѣ, tвnѣ înnpotivъ.

'Αντι-κυμαίνομαι, biit: -κυμανθήσομαι, mъ tвpввpѣ de valвpї înnpotibitoape (întopкътoape înanoї).

'Αντι-κυρέω -ῶ, biit: -κυρήσω, noet: întîmninѣ, întîlneskѣ.

'Αντικύρσαι, noet: nex: 1: de înf: ал лвї 'Αντικυρέω.

'Αντι-κωλύω, biit: -ύσω, onpeskѣ ші eѣ dinnpotivъ.

'Αντικω-μῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, batжokopeskѣ (npin komodie) ші eѣ пе чел че m'a batжokopit.

'Αντιλαβεύς, έως (ὁ), mînвша, saѣ mînepвл skвtвлвî. [ші

'Αντιλαβή (ἡ), anвkape, saѣ anвkътвръ; лвкрвл, de kape se noate anвka, ші цinea чinева (проп: ші fir:): «Πολλὰς γὰρ ἔχει τὰ λεχθέντα τὰς ἀντιλαβὰς». Плat: 2) (în Трац:) skвpтъ rnomoлoцie (чел mвлтѣ dintp'вnѣ semistixѣ). 3) mînвшъ, saѣ mînepѣ, adikъ de вnde noate anвka чinева чева. 4) sвviektѣ, saѣ nрічinъ de mвstpape. [ἀντιλαμβάνω]

'Αντι-λαγχάνω, biit: -λήξομαι. dobîndeskѣ ші eѣ de o notpivъ чева npin sopцi. 2) «Δίκην ἀντιλαγχάνω.» (pet:) nopneskѣ iaръшї жвdikata, че în лinsa mea s'a xotвpît de алешї жвdikътopї, рекламѣ iaръшї asвnpa protivnikвлвї meѣ.

'Αντι-λάζο(ζυ)μαι (fъръ biit:), noet: = 'Ατιλαμβάνομαι.

'Αντι-λακτίζω, biit: -ίσω. daѣ ші eѣ, лoвeskѣ кв nічopвл de o notpivъ.

'Αντι-λαμβάνω, biit: -λήψομαι. (nex: ἀντέλαβον, ші miж: ἀντελαβόμην, ші чл:) iaѣ чева în skimbѣ, saѣ în локѣ de алта. «Ἀντιλαβόντες τῆς κακίας τὴν ἡδονήν». Skp: ‖ (miж: кв цen:) anвkѣ, saѣ mъ anвkѣ, mъ цiѣ stpîns de чева, «'Αντιλαμβανόμενοι τῶν δορατίων γυμναῖς ταῖς χερσί». Пл: (ші fir:) «Τῶν μετεώρων ἀντελάβετο». Tвч: a anвkat mвnцii. «'Αντιλαμβάνεσθαι Αἰγύπτου». Пл: «'Αντιληπτέον φιλοσοφίας». Пл: «'Αντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων». Dm: 2) înгріжeskѣ de anpoape, kaвtѣ, bizitezѣ. «'Αντιλαμβάνεθαι τῶν ἀσθενούντων». Skp: (npin вpm:) anъръѣ. «'Ο δὲ κύριος ἀντελάβετό μου». Skp: 3) mъ npinzѣ, mъ înцepeneskѣ; (desnpe плante) npinzѣ pъdъчinъ. «'Εὰν δὲ καὶ ἀντιλάβηται, μὴ καρποφορεῖν». Tfp: (bezї ші Λαμβάνω). 4) (='Επιλαμβάνομαι) mвstpв, dожъneskѣ, mъ anвkѣ de чinева. «Χρὴ ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ἐλέγχειν». Плat: 5)simцѣ, konpinzѣ înцelegînd чева, mъ пътрвnzѣ în înцeлeцepe de чева. «Τῷ νῷ ἀντιλαμβάνεσθαι. mъ înnъртъшeskѣ. «'Η ψυχὴ ἀντιλαμβάνεται τῶν σωματικῶν παθῶν». Ал: Afp: «'Η μὲν ὄψις τῶν χρωμάτων, ἡ δὲ ἀκοὴ τῶν φωνῶν ἀντιλαμβάνεται «Bas:

'Αντι-λάμπω, biit: -λάμψω, лвчeskѣ, stpълвчeskѣ dinnotpivъ, pesfpînгѣ лвmina; (npin вpm:) întвnekѣ, înnovъiezѣ. «'Η λέξις ἀντιλάμπει τῷ ἀκροατῇ πρὸς τὸ δηλούμενον». Ел: [de вnde

'Αντίλαμψις, εως (ἡ), pesfpînцepe de лвminъ.

'Αντι-λέγω, biit: -λέξω, ші -ερῶ (nex: ἀντέλεξα, ші ἀντεῖπον, tpe: de кв: 'Αντείρηκα, ші чл:) (кв dat: saѣ ак: преп:) zikѣ înnpotivъ, mъ disnвtѣ, mъ npironeskѣ. «Οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι.» Skp: «Οὐκ ἀντιλέγω, ὡς οὐ πάνυ πονηρὰ τὰ πράγματα εἴη» Tвч: «'Αντέλεγον ὡς οὐχ ἡμαρτημένων τούτων». Iskp: «Οὐδὲν ἐδύνατο ἀντιλέγειν τὸ μὴ χαρίζεσθαι». Ksn: [de вnde

'Αντίλεκτος (ὁ, ἡ), sвnвssѣ la înnpotivipe, îndoiosѣ, de disnвtъ. [ші

'Αντίλεξις, εως (ἡ), = 'Αντιλογία. 2) konvorвipe (npinч: a nepsoanelor dpameї).

'Αντι-λεσχαίνω, biit: -ανῶ. konvorвeskѣ de netpeчepe, bъrfeskѣ în peчinpokѣ.

'Αντιλέων, οντος (ὁ), noet: asemънatѣ кв леѣ. [ἀντὶ, λέων]

'Αντιληκτικὸς, ἡ, όν, (npinч: вepsѣ Iambikѣ) Antilektikѣ, înnpotivъ de Λητικτικὸς, saѣ de Καταληκτικὸς. (bezї Apistf: Sf: 248). [ἀντιλήγω].

'Αντίληξις, εως (ἡ), de o notpivъ dobîndipe npin sopцi. 2) repopnipe de жвdikatъ dвne însemnapea лвї [ἀντιλαγχάνω].

'Αντιληπτέος, α, ον, nos: ал лвї 'Αντιλαμβάνω. [ші

'Αντιληπτικὸς, ἡ, όν, îndemînatikѣ, пв-

terпikъ de a koпpinde. «Τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον». Etim: [ші

'Αντιλήπτωρ, ορος (ὁ), ажвтъторъ, апъръторъ. [ші

'Αντίληψις, εως (ἡ), koпpindepe; апвкаре; mвstpape; окротipe. [ἀντιλαμβάνομαι].

'Αντι-λιτανεύω, вііt: -εύσω. porъ ші еъ de o potpівъ.

'Αντιλόβιον (τὸ), ші

'Αντιλοβὶς, ίδος (ἡ), naptea чea din sвs a вrekiї. [ἀντὶ, λοβός].

'Αντιλογέω -ῶ, вііt: -ησω, = 'Αντιλέγω. [ші

'Αντιλογία (ἡ), înпpotipipe прin kввinte kътре kввînteле kвіва, disпвtъ, чeaptъ; (ші în цen:) înпpotipipe; (pet:) sвrпape прin aprвmente a enstaseлor protivпikвлї; kввîntъ de îndpentape. «'Αντιλογίης κυρῆσαι, ἢ εἰς ἀντιλογίην παρέχειν τινα». Ep: [ші

'Αντι-λογίζομαι, вііt: -ίσομαι, sokoteskъ (mъ rîndeskъ) ші еъ dinпpotivъ.

'Αντιλογικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, înde-mînatikъ, disпвssъ ла înпpotipipe de вorвe, ла чeaptъ; sofistikъ. (de вnde) «'Αντιλογικὴ (se înц: τέχνη)». Diaлektika чea прin sofisme (ширetлikвrї). [din

'Αντίλογος (ὁ, ἡ), kontpazikътorъ, saъ kontpazisъ. [ἀντὶ, λόγος].

'Αντι-λοιδορέω -ῶ, вііt: -ήσω, окърeskъ ші еъ dinпpotivъ.

'Αντι-λυπέω -ῶ, вііt: -ήσω, mîxneskъ ші еъ пe чeл чe m' a sвпърat. [de вnde.

'Αντιλύπησις, εως (ἡ), kontpamîxnipe, saъ de onotpівъ sвпърape.

'Αντίλυρος (ὁ, ἡ), поet: акordatъ кв sвnetвл ліreї. [ἀντὶ, λύρα].

'Αντίλυ-τρον (τὸ), плaтъ de прецвл peskвmпърърiї din poвie. [ἀντὶ, λύτρον]. [de вnde

'Αντι-λυτρόω -ῶ, вііt: -ώσω, peskвmпъръ ші еъ de onotpівъ din poвie пe чeл чe m' a peskвmпърat.

'Αντι-μαίνομαι вііt: -μανήσομαι, mъ пeввneskъ ші еъ de onotpівъ пentrв чinева, saъ înпpotiва kвїва.

'Αντι-μανθάνω, вііt: -μαθήσομαι, înвъцъ чева înпpotivъ de чeea чe înвъцaseмъ. 2) în локвл челор, чe înвъцъ пe алцiї, înвъцъ ші еъ алteле în peчipokъ.

'Αντι-μαρτυρέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв dat: saъ ак: преп:) мъrtвpiseskъ înпpotivъ, saъ daъ înпpotivъ мъrtвpie. [ші

'Αντιμαρτύρομαι, = 'Αντιμαρτυρέω.

'Αντιμάχησις, εως (ἡ), вътълie înпpotiва kвїва. [din

'Αντιμάχομαι, вііt: -μαχε (ші μαχή)σομαι, saъ -μαχοῦμαι, mъ вatъ înпpotiва kвїва; (în цen:) mъ înпpotiveskъ. [ші

'Αντίμαχος (ὁ, ἡ), înпpotivitorъ, врăжmашъ. [ἀντὶ, μάχη].

'Αντι-μεθ-έλκω, вііt: -έλξω, (nex: ἀντιμεθέλκυσα, ші чл:) trarъ, tîrъskъ чева kînd întp' o napte, kînd întp' aлta. (вezї ші 'Ανθέλκω).

'Αντι-μεθ-ίστημι, вііt:- μεταστήσω, (nex: ἀντιμετέστησα, ші miж: ἀντιμετέστην, ші чл:) (în цen:) mвiъ, skimbъ în peчipokъ posiцia a doъ, saъ ші maї mвлte лвkrвrї, amezînd kînd вnвл kînd алtвл în локвл челuї-л-altъ.

'Αντι-μειρακιεύομαι, вііt: -εύσομαι, mъ портъ ші еъ ka вnъ kopiлъ (mъ amвiцionezъ kopiлърeште) kътре чел чe se поartъ kътре mine asemenea.

'Αντι-μελίζω, вііt: -ίσω, вiepsвieskъ (saъ tonezъ kîntiче) ші еъ, ka ші чел чe se întpeче kв шine intp' aчeasta.

'Αντι-μέλλω, вііt: -μελλήσω, = 'Ατιβραδύνω.

'Αντι-μέμφομαι, вііt: -μέμψομαι, în peчipokъ хвлeskъ, арътъ пetвлцвmipe; mъ плînrъ, mвstpezъ de o potpівъ.

'Αντι-μένω, вііt: -μενῶ, stървieskъ, dвinezъ înпpotivъ.

'Αντιμέρεια (ἡ), (grам:) întpeввinцape de o napte a kввînteлвї în локъ de алta. [ἀντὶ, μέρος].

'Αντι-μεσουρανέω, -ῶ, вііt -ήσω, (Цeogr:) цiъ локъ de antinodъ în peлaцie kъ алtвл, adikъ staъ sввt mepidianвл чeл onвssъ. 2) (astpon:) ажвnrъ în чentrвл onвssъ ал mepidianвлвї. (вezї врmът:). [de вnde

'Αντιμεσουράνημα (τὸ), (astpn:) semnвл onвssъ ал Mepidianвлвї, în каре soapeле se aflъ în peлaцie kътре noї пe ла miezвл поnцiї.

'Αντι-μετα-βαίνω, вііt: -βήσομαι, mъ stръmвtъ în peчipokъ în posiцia алtвia, прekвm ші ел întp' a mea.

'Αντι-μετα-βάλλω, вііt: -βαλῶ, skimвъ, прefakъ doъ лвkrвrї вnвл întp' алtвл; saъ stръmвtъ вnвл în локвл алtвia.

'Αντιμετάβασις, εως (ἡ), stръmвtape peчipokъ; pesfînцere. [ἀντιμεταβαίνω].

'Αντιμεταβολὴ (ἡ), peчipokъ skimвare, saъ mвtape; (pet:) чea dвne tinъ nвmaї' iap nв dвne локъ skimвare de aчeлeaшї

ворве snpe skoatepe de alтъ înцелеsъ: п: е: «Τύχη τέχνην εὕρηκας, οὐ τύχην τέχνῃ». (vezї ші врm:). [ἀντιμεταβάλλω].

'Αντιμετάθεσις, εως (ἡ), речіпрокъ mъtape; (pet:) чea dвпе локъ, іар пв dвпе tinъ skimвape a ворвелор întpe dînseле. «Οἷς μὲν ἐγὼ δεινὸς, οὐχ ὁ νῦν καιρὸς· οἷς δ' ὁ νῦν καιρὸς, οὐκ ἐγὼ δεινός». Iskp: (vezї ші реч:). [ἀντιμετατίθημι].

'Αντι-μετα-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, лasъ чева, ші іаъ în локъ 'ї алta, ші іаръшї în локъл ачestвіа алta, каре îmї вine. [de вnde

'Αντιμετάληψις, εως (ἡ), лвape de вna în локъ de алta.

'Αντι-μεταλλεύω, viit: -εύσω, deskizъ minъ înпротіва челії връжтъшештї. (vezї ші ἀντιδιορύσσω).

'Αντι-μεταῤ-ῥέω, viit: -ῥεύσω, saъ -ῥεύσομαι, квргъ, saъ mъ върsъ dintp' ачestъ локъ întp' ачела, ші іаръшї dintp' ачела întp' ачesta, adikъ dintp' вnвл întp' алтвл пе pîndъ.

'Αντι-μετα-σπάω -ῶ, viit: -σπάσω, = 'Αντιμεθέλκω.

'Αντιμετάστασις, εως (ἡ), лвкрареа лвї [ἀντιμεθίστημι].

'Αντιμετάταξις, εως (ἡ), stрътвtape întpe dînseле de felвpiteле пърцї а ле вneї oштipї ашezate de бътълie. [din

'Αντι-μετα-τάσσω (ττω), viit: τάξω, stрътвtъ întpe dînseле felвpiteле пърцї а ле вneї oштipї ашezate de бътълie, adikъ чea dpeaптъ în stînга, ші віче-вersa.

'Αντι-μετα-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, skimвъ desnosiцie, (ші fir:) simцimîntъ.

'Αντι-μέτ-ειμι, viit: -ειμι (прел: ἀντιμετῆειν), = кв

'Αντι-μετ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντιμετῆλθον, ші чл:) лвкрezъ, вnелteskъ чева, че ші алтвл кавтъ a sъвîрші tot de odatъ. «Ὕπατος ἠρέθη πολλῶν ἀντιμετιόντων». Пл:

'Αντι-μετρέω -ῶ, viit; -ήσω, întoркъ кв ачееашї мъsвръ; (în цen:) pesплътeskъ de o notpівъ; notpівeskъ. [de вnde

'Αντιμέτρησις, εως (ἡ), întoарчере кв ачееашї мъsвръ; notpівipe.

'Αντιμέτωπος (ὁ, ἡ), чел кв fрвntea întoapsъ în faцa квїва. [ἀντὶ, μέτωπον].

'Αντι-μηνίω, viit: -ίσω, mъ mînniъ de onotpівъ, saъ înпротівъ.

'Αντι-μηχανάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, пъскочeskъ, saъ întpеввінцezъ ші еъ вneлtipї înпротіва квїва, saъ вneлteskъ чева înпротівъ. [de вnde

'Αντιμηχάνημα (τὸ), înпротівъ вneлtiвръ, saъ miжлокъ de înпротівipe.

'Αντιμίμησις, εως (ἡ), речіпрокъ imitape a mішкърілор (stpataцemелор) връжташвлвї. [ἀντιμιμέομαι].

'Αντίμιμος (ὁ, ἡ), fъквtъ în imitape dвпе алтвл, asemenea, întoкmaї. [ἀντὶ, μῖμος].

'Αντι-мисέω -ῶ, viit: -ήσω, връsкъ ші еъ în речіпрокъ пе чел че mъ връште.

'Αντιμισθία (ἡ), pesплатъ, saъ пропорцionatъ pesплътipe. [din

'Αντίμισθος (ὁ, ἡ), dътъторъ, saъ datъ snpe pesплътipe. [ἀντὶ, μισθός].

'Αντι-мνηστεύω, viit: -εύσω, черъ în къsъіopie пе чeea че ші алтвл чере tot de odatъ.

'Αντι-μοιρέω, -ῶ, viit: -ήσω, = 'Ισομοιρέω, amъ, saъ іаъ ші еъ napte de опотрівъ кв чеї-л-алцї.

'Αντιμολεῖν, поеt: nex: 2: de înf: ал лвї 'Αντιβλώσκω.

'Αντιμολία (ἡ), vezї 'Αντιμωλία.

'Αντίμολπος (ὁ, ἡ), поеt; întoркъторъ (pesвпъторъ) de кîntapea квїва, saъ чел че кîntъ imitînd пе алтвл. 2) a кървіа кîntape лвкреавъ înпротіва квїва. [ἀντὶ, μολπή].

'Αντίμορφος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μόρφως, чел че înfъцішазъ întoкmaї fігвра квїва. [ἀντὶ, μορφή].

Αντι-μυκάομαι, -ῶμαι, viit: -ήσομαι, pesпвпкъ, pesвпъ ла твцірї, (noate ші) înгînъ твціріле.

'Αντι-μυκτηρίζω, viit: -ίσω, вatжокoreskъ ші еъ пе чел че mъ вatжокореште.

'Αντιμωλία (ἡ), [ἀντὶ, μῶλος] (прinч:) жвdikatъ, întpв каре sînt de faцъ amîndoъ прigonitoареле пърцї. (vezї ші 'Ετερομωλία).

'Αντι-ναυπηγέω -ῶ viit: -ήσω, konstpвiъ ші еъ коръвіїї înпротіва връжташвлвї.

'Αντι-νήχομαι, viit: -νήξομαι, înnotъ înпротіва валвpілор, saъ a кврsвлвї апеї.

'Αντι-νικάω- ῶ, viit: -ήσω, вірвieskъ ші еъ în речіпрокъ пе вірвitорвл теъ.

'Αντι-νοέω -ῶ, viit: -ήσω, înцелегъ din протівъ; mъ rîndeskъ алт-фел; fakъ o deoseвitъ sokoteалъ în чева.

'Αντινομία (ἡ), înпротівipe de o леце кътpe алta, saъ кіар кв sine neînвoipe. [ші

'Αντινομικὸς, ἡ, ὸν, кввііпчosъ ла леце înпротівitoape алtia, saъ sieшї кіар. [ἀντὶ, νόμος].

'Αντι-νομοθετέω -ῶ, viit: -ήσω, pîndвi-

eskъ лцї înnpotiвîtoape, лецiвieskъ înpotiвъ.

'Αντίνοος (ὁ, ἡ), Ion: rînditorъ în deoseвitъ kinъ, saъ înnpotiвъ.

'Αντι-νουθετέω -ῶ, вiit; -ήσω, sfъtвieskъ ші eъ în pечiprokъ пе чел че m' a повъцвit; saъ повъцвieskъ челе dinnpotiвъ.

'Αντίνωτος (ὁ, ἡ), întopsъ, saъ pezematъ пе алтвл snate ла snate. [ἀντὶ, νῶτος'].

'Αντιξοέω -ῶ вiit: -ήσω, noet: staъ înpotiвъ, mъ înnpotiveskъ. [din

'Αντίξοος, ους (ὁ, ἡ), [ἀντὶ, ξέω] (пропр:) ръzвitъ, pendatъ dandapateле; (fig:) protiвnikъ. «'Εν μυρίῃς γνώμῃσι μίαν οὐκ ἔχω ἀντίξοον». Ep: [de вnde

'Αντίξόως, adв: Ion: dandapateле, înpotiвъ.

'Αντι-ξύω, вiit: -ξύσω, srîpiъ, skarпinъ în pечiprokъ пе чел че mъ srîpie, ші чл:

'Αντίξως, adв: noet: în локъ de 'Αντιξόως.

'Αντίον (τὸ), sвлъ de pesвoiъ пentrв цesвt. (vezї ші канών).

'Αντίον, adв: noet: (прiпч: next: лвї 'Αντίος) în faцъ, înnotpivъ de; saъ înpotiva квїва.

'Αντιόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, noet: esъ înainte, îutîmпinъ; mъ innpotiveskъ. (vezї ші 'Αντιάω). [din

'Αντίος [ἀντί], α, ον, (кв цen: saъ dat: ші maї totdaвna adвervвial) чел înnotpivъ, în faцъ. (прin вrm: 2) protiвnikъ. «'Αντίος Λέσβου». Лкs: Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν». Iл: H. «Στήμεναι ἀντία σεῖο». Iл: X. «'Αντία ἴζοντο τούτοις». Ep: «'Αντία δεσποίνης φάσθαι». Od: O. (ші fъръ kazъ). «'Αντίος ἐλαύνει». Ksen: «'Αντίοι ἔσταν». Iя A. «'Εκ τῆς ἀντίης». Ep: în локъ de ἐξ ἐναντίας, din protiвъ.

'Ατιοστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet; în локъ de 'Αντιστατέω, staъ înnpotiвъ.

'Αντιόφρων, ονος (ὁ ἡ), noet: чел кв de înnpotiвъ simцiminte, saъ пъperї. [ἀντίος, φρήν].

'Αντιόων, ωσα, ον, noet: în локъ de 'Αντιῶν, prez: de партч: лвї 'Αντιάω.

'Αντιπαγὴς [ἀντιπήγνυμι], έος (ὁ, ἡ), înnotpivъ, saъ înnpotiвъ înfintъ, op zidittъ.

'Αντιπάθεια (ἡ), a пътimi чinева ръвл, че a fъквt însвшї алтвia. 2) antinatie, fipeaskъ înnpotiвъ disnosiцie кътre чева, връ. 3) (în med:) лвкраре înnpotiva patimeї, леквire. [ші

'Αντιπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, amъ antinatie. (de вnde 2) (în med:) лвкrezъ înpotiva вoaleї, леквieskъ. (vezї ші ἀντιπάσχω). [din

'Αντιπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кв antinatie; (în med:) лвкръtorъ înnpotiva patimeї, (de вnde) «Αντιπαθὲς»=='Αντίδοτον, леакъ. [ἀντὶ, πάθος].

'Αντι-παίζω, вiit: -παιξοῦμαι, mъ жокъ, saъ глвmeskъ кв чinева.

'Αντίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), trekвtъ de вîpsta копilъreaskъ, жвпе, fatъ mare, = Βούπαις, ші Πρόσηβος. (vezї ші ἀρτίπαις). 2) noet: asemenea, de onotrivъ кв (ка) вnъ копilъ. [ἀντὶ, παῖς].

'Αντι-παίω, вiit: -παίσω,=='Αντικρούω, ші 'Αντιπίπτω.

'Αντιπαλαιστὴς, οῦ (ὁ), ='Αντίπαλος. [din

'Αντι-παλαίω, вiit: -παλαίσω, mъ лвптъ înnpotiva квїва.

'Αντι-παλαμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι,== 'Αντιμηχανάομαι.

'Αντι-πάλλομαι, вiit: -παλθήσομαι, issindвmъ de чева mъ arвпkъ înapoї.

'Αντίπαλος (ὁ, ἡ), ші adв: -πάλως, înpotivъ-лвпташъ, връжташъ. 2) = 'Ισοπαλὴς, deonotrivъ пвterпikъ, propoрцionatъ, de onotrivъ ла квmpънъ. «Πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους». Tвч: (ші adв:) «'Αντίπαλα ναυμαχήσαντας». Tвч: «Εἰς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν». Tвч: [ἀντὶ, πάλη].

'Αντι-πανουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, înnpotiveskъ viklenie ла viklenie.

'Αντι-παρα-вάλλω, вiit: -βαλῶ, = 'Αντιπαρατίθημι. [de вnde

Αντιπαραβολὴ (ἡ), речiprokъ компарацie.

'Αντιπαραγγελία (ἡ), (în цen:) înnpotiвъ порвnkъ; (iap прiпч:) конкврinцъ пentrв ачелашї postъ пввlikъ între doъ persoane. [din

'Αντι-παφ-αγγέλλω, вiit: -αγγελῶ, daъ înnpotiвъ порвnkъ. 2) intpirъ, вnелteskъ a лва' ачелашї postъ пввlikъ, че tot de o datъ кавtъ a doвîndi ші алтвл. 3) (Iвр:) tъгъdвieskъ a fi tatъ челвї zъmislitъ în пînteчеле soцii меле.

'Αντιπαραγραφὴ (ἡ), (Iвр:) лвкрареа лвї

'Αντι-παρα-γράφομαι, вiit: -ψομαι, (Iвр:) pesпвnzъ ла, saъ svрпъ чererea, saъ înpotiviріle, че faче protivnikвл desnre naragrafie; (iap în цen:) înfъцiшezъ paragrafie înnpotiva алteї paragrafiї.

'Αντι-παρ-άγω, вiit: -άξω, (nex: ἀντιπαρήγαγον, ші чл:) adвkъ ші eъ ла miжlokъ, propвiъ чева. 2) прin înвîrtitврї,

ші піcziше мішкърі esă înaintc, mъ apaпжezъ înпpotiва връжташълъї. [de вndc

'Αντιπαραγωγὴ (ἡ), înfъцішаpe, пропъпepe de чева înпpotivъ; (iap prinч:) мішкаpe піezішъ înпpotiва връжташълъї.

'Αντι-παρα-δίδωμι, вiit: -δώσω, predaă ші eă în речіпрокъ.

'Αντιπαράθεσις, εως (ἡ), = 'Αντιπαραβολή.

'Αντι-παρα-θέω, вiit: -θεύσομαι, алергъ піezіш înпpotiва връжташълъї (ка sъ 'л пзіă ла міжлокъ).

'Αντι-παρ-αινέω -ῶ, вiit: -έσω, = 'Αντινουθετέω.

'Αντι-παρα-καλέω -ῶ, вiit: -έσω, îndeшпъ, повъцвieskъ пе чіпева ла чеде dinпpotivъ.

'Αντι-παρά-κειμαι, вiit: -κείσομαι, ціă oпвsъ, saă паралелъ пosiцie în faца квїва, saă кълpe чіпева.

'Αντι-παρα-κελεύομαι, вiit: -εύσομαι, = 'Αντιπαρακαλέω, înвitъ înпpotivъ.

'Αντιπαράκλησις, εως (ἡ), înпpotivъ înвitape, saă îndemnape. [ἀντιπαρακαλέω].

'Αντι-παρα-λυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sвпъpъ ші eă în речіпрокъ пе d'алътвpea пc чіпева.

'Αντι-παρα-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, плвteskъ пе лînгъ цъpmъ, saă пе лînгъ флota връжташълъї în речіпрокъ, прекът ші ел înпpotiва mea de чеea-л-алтъ пapte.

'Αντι-παρα-πορεύομαι, вiit: -εύσομαι, мepгъ înпpotivъ; трекъ кв oштipea mea пе dinaintea връжташълъї.

'Αντι-παρα-σκευάζομαι, вiit: -άσομαι, mъ пpегъteskъ ші eă înпpotiва чедъї че se гътеште înпpotiva mea. [din

'Αντιπαρασκευὴ (ἡ), пpегъtipe sпpe înпpotivipe.

'Αντιπαράστασις, εως (ἡ), (fir: pet:) пpetindepe, къ ші кіар dвпе a пpotivnівълъї sвпosiцie ape чіпева nвmaї пъцin dpeптatc; saă atакаpe de fopme ла nenвtinцъ de a sвpпa вasвл. (bezї ші 'Ένστασις). [ші

'Αντιπαραστατικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ, пotpivitъ ла 'Αντιπαράστασις. (bezї zічereа пpечedenїъ). [ἀντιπαρίστημι].

'Αντι-παρα-στρατοπεδεύω, вiit: -εύσω, îmї ашezъ тавъpa апpоапе ші în faца челії връжтъшештї.

'Αντιπαρασχεῖν, nex: 2: de înf: ал лвї 'Αντιπαρέχω.

'Αντιπαράταξις, εως (ἡ), apaпжаpe de omtipe înпpotiва връжташълъї. [ἀντιπαρατάσσω].

'Αντιπαράτασις, εως (ἡ), întindepe de чева în паралелъ, ші înпotpivъ de алтвл. [bezї ἀντιπαρατείνω].

'Αντι-παρα-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, apaпжezъ oштipea înпpotiва връжташълъї.

'Αντι-παρα-τείνω, вiit: -τενῶ, întînzъ чева în паралелъ în faца, saă înпpotiва квїва; алътвpъ, компapezъ.

'Αντι-παρα-τίθημι, вiit: θήσω, алътвpъ чева пе лînгъ алta; (прin врm:) компapezъ, конfpontezъ. «'Αντιπαρατιθέντες αἰσχρὰ καὶ σεμνά». Sin:

'Αντι-παρα-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ sвпвіă, mъ daă în латвpî ші eă în речіпрокъ, saă înгъdвіă de onotpivъ. [de вndc

'Αντιπαραχώρησις, εως (ἡ), речіпрокъ înгъdвipe.

'Αντι-πάρ-ειμι, вiit: -ειμι, (прел: ἀντιπαρήειν, ші чл:) = 'Αντιπαρέρχομαι.

'Αντι-παρ-εισ-ρέω, вiit: -ρεύσομαι, mъ въpsă înъвntpв (întpв, mъ stpекоръ) ші eă пе de чеea-л-алтъ пapte de onotpivъ.

'Αντιπαρέκτασις, εως (ἡ), = 'Αντιπαράτασις. [din

'Αντι-παρ-εκ-τείνω, вiit: -τενῶ, = 'Αντιπαратείνω.

'Αντι-παρ-εξ-άγω, вiit: -άξω, (nex: ἀντιπαρεξήγαγον, ші чл:) skoцъ ші eă oштipea mea apaпжатъ înпpotiva връжитъшълъї; (fir:) mъ întpекъ, întpв în конквpинцъ кв чіпева.

'Αντι-παρ-έξ-ειμι, вiit: -ειμι, = кв

'Αντι-παρ-εξ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντιπαρεξῆλθον, ші чл:) esă ші eă пpin піezішъ шішкаpe înпpotiяа връжташълъї.

'Αντι-παρ-εξ-ετάζω, вiit: άσω, чepчetezъ пpin конfpontape ші компapaцie.

'Αντι-παρ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, трекъ în faца квїва пе алтъ dpвmъ, sвъ îл врmezъ пе dpвmвл чел dinnotpivъ.

'Αντι-παρ-έχω, вiit: -έξω, (nex: ἀντιπαρέσχον, ші чл:) = 'Αντιδίδωμι.

'Αντι-παρηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, mînгîiъ ші eă în речіпрокъ.

'Αντι-παρ-ήκω, вiit: -ήξω, mъ întînzъ пе napтea чea din notpivъ.

'Αντι-παρ-ιππεύω, вiit: -εύσω, mъ поpneskъ кв кавалеріа піezіш înпpotiва връжташълъї.

'Αντι-παρ-ίστημι, вiit: ἀντιπαραστήσω (nex: ἀντιπαρέστησα, ші між: ἀντιπαρέστην, ші чл:) înfъцішezъ ші eă чева în речіпрокъ,

saŭ înnpotivъ (or. alta în lokŭ) de ceea ce este în fiinцъ.

'Αντι-παῤῥησιάζομαι, viit: -άσομαι, vorвeskŭ ші eŭ în reчiprokŭ kъ aceeaшї nesfialъ, saŭ netъkînd nimikŭ de opotrivъ.

'Αντι-παρ-ῳδέω -ῶ, viit: -ήσω, parodiezŭ ші eŭ de opotrivъ. (vezї παρῳδέω).

Αντι-πάσχω, viit: -πείσομαι, (nex: ἀντέπαθον, ші чл:) pътimeskŭ în reчiprokŭ or ce (vine saŭ rъŭ) amŭ fъkъt altъia. 2) (par în med:) =Αντιπαθέω. || «'Αντιπεπονθὼς (λόγος)» (geometr:) konpinzъtorŭ de prechedenцї ші ърmъtorї terminї. ші «'Αντιπεπονθὸς (τὸ), (Iър:) aceeaшї pътimipe împъsъ asъpra vinovatъlъї spre satisfakцie.

'Αντι-παγέω -ῶ, viit: -ήσω, fakŭ sromotŭ înnpotivъ maї tare decît chel ce se aъde.

'Αντι-πείθω, viit: πείσω, îndъplekŭ ші eŭ în reчiprokŭ ne чinева ла dinnpotivъ, desdъplekŭ. [de ъnde

'Αντιπειστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a îndъplека ла dinnpotivъ, saŭ în reчiprokŭ.

'Αντι-πελαργέω -ῶ, viit: -ήσω, întorkŭ kъ rekъnoштinцъ vine-favere (maї kъ seamъ kътre pърinцї în asemъnare kъ verzele, kare se повештesk, kъ kъvtъ ne pърinцiї lor ла bътrînece). [ἀντὶ, πελαργός]. [de ъnde

'Αντιπελάργησις, εως (ἡ), întoarchere de favere de vine, rekъnoштinцъ (maї kъ seamъ a копiilor kътre pърînцї dъпe ekъemplъl verzelor). (vezї verbъl).

'Αντιπελαργία (ἡ), = 'Αντιπελάργησις.

'Αντι-πέμπω, viit: -πέμψω, trimiцŭ ші eŭ din partea mea, saŭ înnpotiva kъїva, or înapoї.

'Αντιπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), prichinъitorŭ de жале pentrъ жале. [ἀντὶ, πένθος].

'Αντιπεπονθότως, adv: în antinatic, saŭ pesъъnape. 2) dъne înnpotivitorŭ kъvîntŭ. [din

'Αντιπεπονθὼς, υῖα, ός, tre: de kъ: ал partч: лъї 'Αντιπάσχω.

'Αντιπέρα, adv: = ἀντιπέραν. [de ъnde

'Αντιπέραιος, α, ον, chel ce se aflъ de ceea-л-altъ parte.

'Αντιπέραν (ρας), adv: înnotrivъ, de ceea-л-altъ parte (prinч: kînd mizлoчeште mare, ші чл:). «Ἡ Zάκυνθος κεῖται ἀντιπέραν Ἤλιδος». Tъч:

'Αντιπέρηθεν, adv: Ion: din partea чea de dinколо, din notrivъ. [din

'Αντιπέρην, adv: Ion: ='Αντιπέραν. «Ἠπείρους δοιὰς, 'Ασιάδ' ἀντιπέρην τε». Mosx:

'Αντι-περι-άγω, viit: -άξω, învîrteskŭ, sъчeskŭ în partea din notrivъ. [de ъnde.

'Αντιπεριαγωγὴ (ἡ), învîrtipe, sъчipe în partea din notrivъ.

'Αντι-περι-ηχέω -ῶ, viit: -ήσω, pesъnŭ de жър înnprezър.

'Αντι-περι-ίστημι, viit: -στήσω, (nex: ἀντιπεριέστησα, ші miж: ἀντιπεριέστην, ші чл:) stprimtopezŭ чева kъ înnpesopape din toate pърцiле, în kît a se konventpa ла ънŭ lokŭ, saŭ a se prefache kъ totъл într' altŭ чева. «'Αντιπεριίστησι τὸ ψύχος εἶσω τὴν θερμότητα». Apist: (ші nas: saŭ miж:). «Αἱ νόσοι αἱ τοῦ ὠτὸς ἀντιπερίστανται εἰς τὰ τοῦ πνεύματος πάθη». Apist:

'Αντι-περι-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, înkonжърŭ, saŭ învrъцiшezŭ ші eŭ în reчiprokŭ.

'Αντι-περι-πλέω, viit: -πλεύσομαι, плъteskŭ înnprezър ші eŭ în notrivъ de vръжmaшŭ.

'Αντιπερίσπασμα (τὸ), ші

'Αντιπερισπασμὸς (ὁ), întindepe, saŭ smълцepe dinnpotivъ, kînd ла o parte, kînd ла alta; atraцepe a лъърiї a mînte din protivъ ла altъ parte. [din

'Αντι-περι-σπάω -ῶ viit: -άσω, (în цen:) smългŭ, trarŭ în partea чea dinnpotivъ, saŭ kînd într' o parte, kînd într' alta; (iap part:) atrarŭ dinnpotivъ prin stratagemъ лъarea aminte ші pъteріle vръжmaшълъї într' altъ parte, îl okъnŭ aiъrea.

'Αντιπερίστασις, εως (ἡ), înnpesopape din toate pърцiле, ші printr' aceasta konventpape ла ънŭ lokŭ, saŭ prefacere într' altŭ чева a aша stprimtopatълъї лъkръ. [vezї ἀντιπεριίστημι].

'Αντι-περι-στρέφω, viit; -στρέψω, învîrteskŭ, sъчeskŭ dinnpotivъ. [de ъnde

'Αντιπεριστροφὴ (ἡ), sъчipe, învîrtipe dinnpotivъ.

'Αντι-περι-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, aжънгŭ prin învîrtipe în dosъл vръжmaшълъї, saŭ îl iaŭ ne dîndърът.

'Αντι-περι-ψύχω, viit: -ψύξω. ръkoreskŭ ші eŭ din toate пърцiле în reчiprokŭ чева.

'Αντι-περι-ωθέω -ῶ, viit: -ήσω, înnprînd din toate пърцiле stprimtopezŭ чева în sine. (vezї ші 'Αντιπεριίστημι). [de ъnde

'Αντι-περι-ώθησις, ші

'Αντιπερίωσις, εως (ἡ), konventpape prin înninцere din toate пърцiле.

'Αντίπετρος (ὁ, ἡ), poet: esemenea kъ (tare ka) piatra. [ἀντὶ, πέτρα].

'Αντι-πηδάω -ῶ, вііt: -ήσω, sърă înpotivъ; sърă ші eă în pечіпрокă.

'Αντίπηξ, ηγος (ή), поеt: [ἀντιπήγνυμι] лadъ.

'Αντι-πηροω -ῶ, вііt: -ώσω, sлвteskă ne чinева snpe pesвънape.

'Αντι-πιέζω, вііt; -έσω, stpivеskă, saă stpimtopeză ші eă în pечіпрокă.

'Αντι-πίμπλημι, вііt: -πλήσω, вmплв ші eă în pечіпрокă.

'Αντι-πίμπρημι, вііt: -πρήσω, apză ші eă în pечіпрокă.

'Αντι-πίπτω, вііt: -πεσοῦμαι, (пех: ἀντέπεσον, ші чл:) kază ші eă în pечіпрокă asънpa kъîва; mъ înnpotivеskă kъ fanta, saă kъ kъvînтьл; (de вnde партч:) «'Αντιπίπτων (ὁ), = 'Εχθρὸς, ші 'Αντιπίπτον (τὸ), nenopочipe.

'Αντίπλαστος (ὁ, ή), плъsmвită, formată dвne modelă; (прin врm:) asemenea, întokmaї.

'Αντι-πλέκω, вііt: πλέξω, înплeteskă dandapateле, saă în pечіпрокă.

'Αντίπλευρος (ὁ, ή), поеt: чел kъ koastъ înnotpivъ de алta; nвsă, op kъvenită ла koasta dinnotpivъ. [ἀντὶ, πλευρά].

'Αντι-πλέω, вііt: -πλεύσομαι, плвteskă înnpotiva , saă asънpa връжташвлвї, op a vînтьлвї.

'Αντιπλὴξ, ῆγος (ὁ, ή), поеt: isвitoră, saă isвită înnpotivъ, dată îndърът.

'Αντι-πληρόω -ῶ, вііt: -ώσω, вmплв ші eă dinpotivъ (прinч: коръвііле kъ ostaшї). 2) вmплв kъ алtă чева de kît чeea, че konpindea maї 'nainte.

'Αντι-πλήσσω (ττω) , вііt: -πλήξω, лovеskă ші eă în pечіпрокă, isвeskă înnpotivъ, daă îndърът.

'Αντίπλοια (ή), плвtipe înnpotiva вîntьлвї, (de вnde) = ἰσορροπία. [ἀντίπλους].

'Αντι-πνέω, вііt: -πνεύσω. sвflв înnpotivъ; (fir:) mъ înnpotivеskă. [de вnde

'Αντιπνοὴ, ші

'Αντίπνοια (ή), sвflape înnpotivъ; (fir:) înnpotivipe, onpipe. [ші

'Αντίπνοος, ους (ὁ, ή), (ші adв:) πνόως, înnpotivъ-sвflъtoră.

'Αντίποδες (ή), kaвtъ 'Αντίπους.

'Αντι-ποθέω -ῶ, вііt: -ήσω, amă pечіпрокъ dopinцъ, saă doră.

'Αντι-ποιέω ῶ, вііt: -ήσω, fakă ші eă în pечіпрокă чева (вine saă ръă). ‖ (miж:) npetinză, kaвtă a 'mї însвші чeea че dopeskă , saă rîndeskă, kъ mi se kъвine; (прin врm:) konkъreză kъtpe чinева пentpъ ачeea. «Αντιποιεῖσθαι Σαλαμῖνος«. Пл: «'Επεὶ δὲ Κῦρος τέθνηκεν, οὐκ ἀντιποιούμεθα τῆς ἀρχῆς τῷ βασιλεῖ». Ksen: «Οἳ ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποιοῦντο». Ksen: [de вnde

'Αντιποίησις, εως (ή), npetindepe, konkъpinцъ nentpъ чева.

'Αντίποινος (ὁ, ή), поеt: чepвtă, saă dată nentpъ osîndъ. ‖ (de вnde sввst:) 'Αντίποινον (τὸ), ='Απoινον, npeцă de peskвmпъpape. [ἀντὶ, ποινή].

'Αντι-πολεμέω -ῶ, вііt ήσω, mъ pesвoieskă înnpotivъ.

'Αντιπολέμιος, α, ον, = kв

'Αντιπόλεμος (ὁ, ή), = πολέμιος, връжташă de pesвoiă. «'Αντιπόλεμοι». чeї че se pesвoiesk înтpe dînшiї. [ἀντὶ, πόλεμος].

'Αντι-πολίζω, вііt: -ίσω, zideskă opашă înnpotivъ, saă înnotpivъ de алtьл.

'Αντι-πολιορκέω -ῶ, вііt: -ήσω, înnpesoră пе înnpesorъtorії чetъції în pечіпрокă.

'Αντίπολις, εως (ή), opашă sitвată înnotpivъ de алtьл, saă pivалă kъtpe алtьл. [ἀντὶ, πόλις].

'Αντιπολιτεία (ή), sistemъ политікъ опвsъ гвверпвлвї în fiinцъ, oposiцie политікъ; (în цen:) înnpotivipe. [din

'Αντι-πολιτεύομαι, вііt: -εύσομαι, sîntă de o sistemъ, saă naptidъ политікъ înpotivitoape гвверпвлвї, saă политікă oposantă op kвї; (în цen:) mъ înnpotivеskă (вnелteskă înnpotiva) вkопвлвї kвîва.

'Αντι-πορεύομαι, вііt: -εύσομαι, mъ порneskă, mъ dвkă asънpa челвї че вine asънpa mea. 2) мергă пе o кале înnpotivititoape kвîва; (прin врm:) staă înnpotiva mішkърілор kвîва.

'Αντι-πορθέω -ῶ, вііt: -ήσω, жъfвieskă în pечіпрокă локвл kвîва.

'Αντίπορθμος (ὁ, ή), ашezată în naptea чea din notpivъ a вneї stpimtopї de mape. «Καὶ τῆς ἀντιπόρθμου τῇ Φωκίδι Κορινθίας». Stpв: [ἀντὶ, πορθμός].

'Αντίπορος (ὁ, ή), = 'Αντίπορθμος, че se aflъ de чeea-л-алtъ naрte a църтвлвї; (în цen:) че este înnotpivъ. [ἀντὶ, πόρος].

'Αντίπους, οδος (ὁ, ή), чел kъ nічoareле опвse челор a ле алtвia; (de вnde цeогр:) Antinodă, чел sввt ачелашї mepidianъ, însъ în чeea-л-алtъ marцine, saă în dinnotpivъ nвntă. «Δημώναξ δεικνὺς τὴν ἐν τῷ ὕδατι φρέατος σκιὰν τοιούτους ἔλεγεν εἶναι τοὺς ἀντίποδας». Лвч: [ἀντὶ, πούς].

'Αντιπρακτικὸς, ὴ, όν, лвkръtoră, вnelitoră înnpotiva алtвia. [ші

'Αντίπραξις, εως (ἡ), înnpotivъ-лъкраре. [din

'Αντι-πράσσω (ττω), viit: -πράξω, mъ portъ (maï kъ seamъ în челе політіче) înnpotiva kъïva.

'Αντιπρεσβευτὴς, οῦ (ὁ), tpimisъ în локъ (локоцiitorъ) de solъ. [din

'Αντι-πρεσβεύω, viit: -εύσω, mergъ în речіпрокъ solъ kътре чел че a tpimis kътре гъверnъл meъ, saъ ka sъ înfîmnineъ skopъл solieï alтъï statъ. || (miж:) tpimiцъ în речіпрокъ, saъ înnpotivъ solie.

'Αντι-πρήσσω, viit: -πρήξω, Ion: în локъ de 'Αντιπράσσω.

'Αντι-προ-βάλλομαι, viit: -βαλοῦμαι, propъiъ чева în локъ de алта. [de ъnde

'Αντιπροβολὴ (ἡ), propъnere de чева în локъ de алта, saъ înnpotivъ.

'Αντι-πρό-ειμι, viit: -ειμι (прел: 'Αντιπροήειν, ші чл:) esъ ші eъ înnpotiva челъï че vine asъnpa mea.

'Αντι-προθυμέομαι, -οῦμαι, viit: -ήσομαι, sîntъ ші eъ în речіпрокъ (saъ în локъл алтъia) гata, voiosъ ла op че.

'Αντίπροικα, adv: ка în dapъ, foapte eftin. [ἀντὶ, προῖξ].

'Αντι-προκαλέομαι, -οῦμαι, viit: -έσομαι, poftesкъ ші eъ (maï kъ seamъ în жъdekътopie) în речіпрокъ пе чіпева ла învoipe. [de ъnde

'Αντιπρόκλησις, εως (ἡ), речіпрокъ poftipe ла învoipe

'Αντι-προπίνω, viit: -πίομαι, (nex: ἀντιπροέ|ші întpъn: ἀντιπροῦ] πιον, ші чл:) veaъ ші eъ în речіпрокъ în sъnътatea челъï че a бъът întp'a mea.

'Αντι-προσ-αγορεύω, viit: -εύσω, saъ ἀντιπροσερῶ, (nex: ἀντιπροσηγόρευσα, saъ ἀντιπροσεῖπον, ші чл: tot îndoit) salътъ în речіпрокъ, saъ de onotpivъ.

'Αντι-προσ-αμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, гръmъdeskъ înnpreжър (pipiч:) de плante ші pomï алтъ пъmîntъ în локъл челъï pisinitъ.

'Αντι-πρόσ-ειμι, viit: -ειμι (прел: 'Αντιπροσήειν, ші чл:) mъ апropiъ ші eъ înpotiva челъï че s'a апropiat de mine.

'Αντιπροσειπεῖν, nex: 2: de inf: ал лъï 'Αντιπροσαγορεύω.

'Αντι-προσ-ελάυνω, viit: -ελάσω, пъvълeskъ ші eъ în речіпрокъ къларе înnpotiva kъïva.

'Αντιπροσενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ал лъï 'Αντιπροσφέρω.

'Αντιπροσερεῖν, viit: акт: de inf: ші

'Αντιπροσερρήθην, nex: 1: pas: ал лъï 'Αντιπροσαγορεύω.

'Αντι-προσ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντιπροσῆλθον, ші чл:) = 'Αντιпрόσειμι.

'Αντι-προσκυνέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: ἀντιπροσεκύνησα, saъ ἀντιπροσέκυσα) mъ înkinъ ші eъ în речіпрокъ челъï че mi s'a înkinat.

'Αντι-προσ-φέρω, viit: -οίσω, (nex: ἀντιпроσήνεγκα, ші чл:) adъkъ ші eъ în речіпрокъ чева kъïva, saъ апroape de чіпева.

'Αντιπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел kъ faцa în faцa алтъia, saъ întoapsъ înапoï, înnpotivъ deалтъл; (neol:) penpesintantъ, dъnъtatъ, локоцiitorъ ал (feцeï) kъïva. [ἀντὶ, πρόσωπον]. [de ъnde

'Αντιπροσώπως, adv: faцъ în faцъ; saъ kъ faца întoapsъ de чeea-л-алтъ парte, înnpotivъ de a алтъia.

'Αντιπρότασις, εως (ἡ), (pet:) propъnere adъsъ înnpotiva челіï a protivnikълъï snpe sърпарea eï. [din

'Αντι-προ-τείνω, viit: -τενῶ, întînzъ ші eъ în речіпрокъ. «Τοῦ δὲ τὴν δεξιὰν προτείναντος, ἀντιπροὔτεινε». Ksen: 2) (pet:) propъiъ ші eъ înnpotiva propъnerіï protivnikълъï.

'Αντι-προ-τίθημι, viit: -θήσω, пъiъ ші eъ în речіпрокъ чева înainte; propъiъ înpotivъ.

'Αντίπρωρος (ὁ, ἡ), (npinч: desnpe koръвіï) kъ пръa (naptea de dinainte a koръвii) în faца пръeï чeï-л-алте koръвіï. 2) noet: = 'Αντιπρόσωπος; (npin ърm:) învedepatъ, de faцъ. || (sъвst:) 'Αντίπρωρον (τὸ), naptea чea dinnotpiva пръeï koръвii, = Πρύμνη, naptea dinапoï a koръвіï, пъпъ. [ἀντὶ, πρώρα].

'Αντίπτωμα (τὸ), înnpotivitoape întîmnlape, nenopочipe. (vezï 'Αντιπίπτω). [ші

'Αντίπτωσις, εως (ἡ), înnpotivъ kъdepe, isvipe, pea întîmnlape. 2) (gram:) întpevъinцape de ъnъ kazъ în локъ de алтъл, antintosъ. [ші

'Αντιπτωτικὸς, ὴ, ὸν. (гр:) dedъsъ ла antintosъ. [ἀντιπίπτω]. [de ъnde

'Αντιπτωτικῶς, adv: în firъръ de antintosъ.

'Αντίπυγος (ὁ, ἡ), чел kъ kъръл întopsъ kътре ал алтъia. «'Αντίπυγοι συμπλέκονται». Apist: [ἀντὶ, πυγή].

'Αντι-πυκτεύω, viit: -εύσω, înnpotivъ riontъieskъ, mъ лъntъ kъ riontъл, saъ пъmnъл.

'Αντίπυλος (ὁ, ἡ), чел kъ noapтъ în notrivъ, în faцъ de алта. [ἀντὶ, πύλη].

'Αντι-πυνθάνομαι, viit: -πεύσομαι,=='Αντερωτάω.

'Αντίπυργος (ὁ, ἡ), noct: asemenea, de onotpivъ kъ tъrnъ. [ἀντὶ, πύργος]. [de unde

'Αντι-πυργόω -ῶ, viit: -ώσω, noct: zidesku tъrnъ înnpotivъ, saŭ în notpivъ de alъlъ.

'Αντι-πυρσεύω, viit: -εύσω. înalцъ ші eŭ lъminъ (masala) în notpivъ de alta, kopespunzînd astfel la semnul datъ npintp' aveea.

'Αντιρ-ρέπω, viit: -ρέψω, mъ plecъ, tragъ la o parte, saŭ kînd la una, kînd la alta în pevipnokъ a kъmpenei; (npin unm:) balanцezъ, цiŭ balanцa.

'Αντιρ-ρέω, viit: -ρέυσω, saŭ -ρεύσομαι, kurgъ dinnpotivъ.

'Αντιρ-ρηθῆναι, (neper:) nex: 1-iŭ pas: de inf: al lui 'Αντιλέγω [ἀντὶ, ρέω, zikъ, neîntp:). [de unde

'Αντίρρησις, εως (ἡ), înnpotivipe npin kuvîntъ, kontestaцie. [ші

'Αντιρρητικὸς, ἡ, όν, kuviinvosъ, saŭ îndemînatikъ, aплекatъ la kontestape, saŭ înnpotivipe la kuvinteле kuїva.

'Αντιρ-ρητορεύω, viit: -εύσω. opatopezъ, vorbeskъ petopiчeшte înnpotiva kuїva.

'Αντίρρινον (τὸ), unъ felъ de plantъ,=='Ανάρρινον (amîndoъ nentpu asemъnapea seminцelor ei kъ naru de viцelъ). [ἀντί, ρὶς, -ινος].

'Αντιρροὴ, ші

'Αντίρροια (ἡ), înnpotivъ, saŭ înapoi kurцepe, vъrsape de likuide. [ἀντιρρέω].

'Αντιρροπία (ἡ) de onotpivъ plecape, saŭ tendinцъ în ueea-l-altъ napte a kъmpenei; (npin unm:) balanцape, ekiliвpitate. [din

'Αντίρροπος (ὁ, ἡ), plecatъ unpe uea din notpivъ napte a kъmpenei; (npin unm:) de onotpivъ kъmpъnitorъ, цiitorъ de ekiliвru; ueл de deonotpivъ rpeutate, nъtepe, saŭ ppeцъ; nponopцionatъ; (ші npin înt:) ашezatъ înnotpivъ. [ἀντιρρέπω]. [de unde

'Αντιρρόπως, adv: de onotpivъ; kъmpъnit, în ekiliвru.

'Αντ-ισάζω, viit: -ισάσω, == 'Αντισόω.

'Αντι-σέβομαι (f: viit:), pespektezъ ші eŭ de onotpivъ, saŭ în pevipnokъ ne vinева.

'Αντι-σεμνύνομαι, viit: -υνοῦμαι, mъ nortъ ші eŭ în pevipnokъ mîndru kъtpe vinева, mъ цiŭ ші eŭ de onotpivъ rpeŭ.

'Αντι-σηκόω-ῶ, viit: -ώσω, apdikъ kъmpъna, nъind ші de ueea-l-altъ napte de onotpivъ rpeutate; (npin unm:) adukъ în ekiliвru; îndpentezъ; înnlineskъ linsa. [de unde

'Αντισήκωμα (τὸ), ueea ue sluжeшte unpe notpivipea kъmpeneї. 2)== kъ

'Αντισήκωσις, εως (ἡ), notpivipea kъmpeneї, balanцape, ekiliвpape; înnlinipe de linsъ; (fir:) pesnlъtipe.

'Αντι-σημαίνω, viit: -σημανῶ, daŭ, fakъ semnъ de onotpivъ; 2) sîntъ de înnpotivitoape însemnape.

'Αντίσιγμα, ατος (τὸ), litepa Σίγμα întoapsъ (ϛ), kъ kape ueї veкї komentatopї însemnaŭ veps unpe ueле îndoioase, ші vъnsite de stpeine, vîrîte n'întpe але autopului.

'Αντι-σιωπάω -ῶ, viit: -ήσω. takъ ші eŭ în pevipnokъ.

'Αντι-σκευάζομαι, viit: -άσομαι, îmї nъiŭ la pîndиialъ ші eŭ dinnpotivъ lukpapile; mъ rъteskъ ші eŭ în pevipnokъ.

'Αντι-σκοτέω -ῶ, viit; -ήσω. întunekъ ueва stînd înnotpivъ ї.

'Αντι-σκώπτω, viit: -σκώψω. batжokopeskъ ші eŭ dinnpotivъ, saŭ în pevipnokъ ne vinева.

'Αντι-σοφίζομαι, viit: -ίσομαι. întpebuinцezъ ші eŭ în pevipnokъ sofismo, (viktenїї. ширetlikupї) unpe amъцipea kuїva. [de unde

'Αντισοφιστὴς, οῦ (ὁ), înnpotivitorul sofismelor kuїva. «Ἐδεδίει γάρ τὸν Ἐπίκουρον ὡς ἀντισοφιστὴν τῆς μαγγανείας αὐτοῦ». Luч:

'Αντ-ισόω -ῶ, viit: -ώσω. notpivеskъ, fakъ ueва a fi de onotpivъ.

'Αντίσπασις, εως (ἡ), == 'Ανθολκὴ, (med:) dipekцia umezelelor tpunulуї kъtpe partea ueа din notpivъ. (vezї παροχέτευσις). [ші

'Αντίσπασμα (τὸ), ші

'Αντισπασμὸς (ὁ), == 'Αντίσπασις, tpaцepe kъtpe partea ueа din notpivъ. 2) înnpotivъ-vorbire; desbinape; kontpъ-lukpape. 3) (în ostъшeшtї mišukърї) == 'Αντιπερισπασμὸς. [ші

'Αντισπαστικὸς, ἡ, όν, lukpъtorъ înnpotiva unasmelor (med:) 2). (gpam:) kuviinvosъ la poetikul metpu, 'Αντίσπαστον. [mi

'Αντίσπαστος (ὁ, ἡ), tpъgъtorъ, saŭ tpasъ kъtpe ueа din protivъ, saŭ kъtpe doi protivniче întpe dînseле nъpцї. (npiu unm:) 2) Σπασμώδης. 3) înnpotivitorъ npin kuvîntъ, saŭ fauтъ. ‖ (sueust:) 'Αντίσπαστον, metpu noetikъ kompusъ din natpu silabe, doi skupte (ueа dintîї ші ueа din unmъ), ші doi lungї (ueле din mižlokъ), s: e: 'Αλέξανδρος. [din

'Αντι -σπάω -ῶ, viit: -σπάσω, tpapă kъtpe naptea чea dinnpotivъ; (kъ dat:) mъ înnpotiveskă; (kъ gen:) noet: npinză, anъkă чева.

'Αντι-σπεύδω, viit: -σπεύσω, mъ grъvcskă a лъkpa înnpotiva kъiва, saă mъ sileskă a sъvîrшi чева înnpotivъ,

'Αντισπόδιον (τὸ), чenъшъ nlantikъ întpevвinyatъ în linsъ de metalikъ. [ші

'Αντίσποδος (ὁ, ἡ.) întpevвinyată în локă de чenъшъ (nlantikъ saă metalikъ). (de вnde || sввst:) 'Αντίσποδος (ἡ), ші 'Αντίσποδον (τὸ), = 'Αντισπόδιον, [ἀντί, σποδός].

'Αντι-σπουδάζω, viit: -άσω, = 'Αντισπεύδω.

'Αντι-σταθμέω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Αντισηκόω.

'Αντιστάθμισις, εως (ἡ), = 'Αντισήκωσις. [din

'Αντι-σταθμίζω, viit: -ίσω, = 'Αντισταθμέω. [din

'Αντίσταθμος (ὁ, ἡ), чел de o notrivъ ла grevstate, ла nъtepe kъ altъл; de ачелашї preцă. [ἀντὶ, σταθμός].

'Αντι-στασιάζω, noet: -άσω, вnelteskă (sîntă de) înnpotivъ naptidъ, saă fatpie. [de вnde

'Αντιστασιαστὴς, οῦ (ὁ), вnelitioră (naptizană) de înnpotivъ fatpie.

'Αντιστάσιος (ὁ, ἡ, = 'Αντίσταθμος, ші 'Ισοστάσιος.

'Αντίστασις (ἡ), înnpotivipe, 2) kompapaцie. 3) kontpa-fatpie. [ἀντὶ, στάσις]. [de вnde

'Αντισταστώτης, ου (ὁ), = 'Αντιστασιαστής.

'Αντιστατέον, nos: ал лъї 'Ανθίσταμαι.

'Αντιστατέω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Ανθίσταμαι, mъ înnpotiveskă; skopneskă вражвъ, peskoaлъ. [din

'Αντιστάτης, ου (ὁ), protivnikă, връжmашă; saă='Αντιστασιώτης. [ші

'Αντιστατικὸς, ἡ, ὸν îndemînatikă ла (fъkвtă ne) înnpotivipe. [ἀνθίσταμαι].

'Αντίστερνον (τὸ), naptea snipъriї чea înnotrivъ de nientă. [ἀντὶ, στέρνον].

'Αντιστήριγμα (τὸ), snpiжină, în protivъpezemă; (fir:) ажвtopă, okpotipe. (vezї 'Αντιστηρίζω). [ші

'Αντιστηριγμὸς (ὁ), snpiжinipe, = 'Αντιστήριξις, înnpotivъ-pezemape. [din

'Αντι-στηρίζω, viit: -ίξω, snpiжineskă чева dinnpotivъ, saă pezemă din naptea novîrnipiї; (fir:) svвцiă, okpoteskă ne чinева înnpotiva altвia, ші daă mînъ de ажвtopă.

'Αντι-στοιχέω -ῶ, viit: -ήσω, staă ла pîndă înnotrivъ de altвл asemenea ашezată. «Χοροὶ ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις». Svid: 2) (gram:) sîntă în propopцie, ші (npin вpm:) mъ skimвă kъ altъ liteръ, saă mъ nвiă în локвл altеї litepe (ka asnipatele ші челе svвцirї). [ші

'Αντιστοιχία (ἡ), nosiцia, saă stapea челuї nвsă ла pîndă înnotrivъ de altвл. 2) (gram:) пропорцia ші înлоквipea liteperлор koresnвnzътoape întpe dînseле. [din

'Αντίστοιχος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -στοίχως, nвsă ла pîndă înnotrivъ de altвл asemenea; (în gen:) пропорцionată, asemenea; koresnondentъ liteръ (gram:). [ἀντί, στοῖχος, saă στοιχεῖον].

'Αντίστομος (ὁ, ἡ), чел kъ гъръ ла гъръ înnotrivъ de altвл. [ἀντὶ, στόμα].

'Αντι-στρατεύω (maї oviч:miж:), viit:-εύσω, ші -ομαι, (maї noă) mъ norneskă kъ oштipe înnpotiva kъiва; (în gen:) mъ înnpotivеskă, лъkpeză înnpotivъ.

'Αντι-στρατηγέω -ῶ, viit: -ήσω. (strъm: kъ dat:) komandă връжmъшaskъ oштipe; (în gen:) mъ nortă înnpotiva kъiва. 2) (nestrъm:) sîntă локоцiitoră de ostъшeskă komandipă. [din

'Αντιστράτηγος (ὁ), локоцiitoră de цeneралă. 2) (pap). komandipă de връжmъшaskъ oштipe. [ἀντί, στρατηγὸς].

'Αντι-στρατιώτης, ου (ὁ), ostашă de връжmъшaskъ oштipe. [ἀντὶ, στρατιώτης].

'Αντιστρατοπεδεία, ші

'Αντιστρατοπέδευσις, εως (ἡ), tъvърîpe de oштipe înnotrivъ de връшmашă. [din

'Αντι-στρατοπεδεύω, (ші miж:) -ομαι, viit: εύσω, -ομαι, tabърă kъ oштipea înnotrivъ de връжmашă.

'Αντίστρεπτος (ὁ, ἡ), înnpotivъ învîptită, întopsă, saă pestopnată; de învîptit înnpotivъ, saă de pestopnat; (de вnde) 'Αντίστρεπτα (τὰ), вnă felă de mашinъ, ne каре noate чinева svчi în toate nърцile de onotrivъ. [din

'Αντι-στρέφω, viit: -στρέψω. învîptieskă, svчeskă, întorkă чева kъtpe naptea чea dinnpotivъ, saă dinanoї, dîndъї o înnpotivъ dipekцie. «Τὸ δοθὲν ἀντιστρέφεται». Hand: «Τοῖς τυράννοις καὶ τοῦτο ἀντέστραπται ἔμπαλιν». Ksen: 2) (nestrъm: saă miж:) îmї skimвă dpвmвл, anъkă întp'altъ napte. «'Αντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἰέναι, ἀντιστρέψας ἐπὶ Φρυγίαν ἐπορεύετο». Ksen: 3) mъ întorkă de onotrivъ ші kъtpe naptea чea dinnpotivъ (saă înnpotiva mea însвmї); (de вnde) «'Αντιστρέφοντες συλλογισμοί». Dialekt: ap-

rзmentaцiиле, че ши în вerpsa se iaъ, ши doвedesк saъ aчeeaшĭ, saъ înnpotiва npo-nosiцii. «'Αντιστρέφοντα». =='Αντικατηγορούμενα. «'Αντιστρέφον ἐπίγραμμα». Грат: каре ши în вerpsa se чiteшte, ши skoate saъ aчелашĭ, saъ înnpotivъ înцелесъ. (вezĭ ши 'Αναστρέφω). [de вnde

'Αντιστροφὴ (ἡ), întoapчere, înвîptipe de чeea-л-алтъ înnpotivъ napte (лъкраре dвne însemnъриле маĭ кв seamъ челе din вpmъ a ле вerвълвĭ 'Αντιστρέφω); (iap napt: ла metpiчĭ) Antistpofъ, napteа кîntikълвĭ, пе каре, fiind пропорцionaтъ вerpъ кътре вerpъ кв stpofa (вezĭ στροφὴ), o кînta хорл întopкîndв se din stînra кътре dpeanta; (iap лаopatopĭ) кînd felвpite fpase se tepminъ întp'aчалсашĭ zivepĭ, în deose-вite însъ însemnъpi; (iap ла грат:) skim-вareа oвiчnвiteĭ fiгвpĭ a sintakвълвĭ, s: c: «'Αληρεῖς ἔχων în локъ de ἔχεις ληρῶν». (вezĭ 'Αναστροφὴ, ши 'Αναγραμματισμὸς). [de вnde

'Αντιστροφικὸς, ἡ, όν, (în цеп:) antistpo-fikъ, че se atinge de antistpofъ; (iap napt: ла поецĭ) «Αντιστροφικὰ». пърциле лiрiче a ле dpamелор komnвse din stpofe ши Antistpofe. [ши

'Αντίστροφος (ὁ, ἡ), întopsъ, înвîptitъ înnpotivъ (вezĭ вerвъл 'Αντιστρέφω). 2) пропорцionatъ (însъ нв întp'aчелеашĭ, чi întp' алтеле, saъ în челе din npotivъ). «Τὸ καλῶς τῷ κακῶς ἀντίστροφον». D: Ал: «Ἡ ῥητορικὴ τῇ διαλεκτικῇ ἀντίστροφος». Apist: «Τῇ ζωγραφίᾳ ἡ ποίησις—». Ил: «Τῇ βασιλείᾳ ἡ τυραννὶς—». Ил: ши чл: || (sвbst: ла metpiчĭ) 'Αντίστροφος (ἡ), ='Αντιστροφὴ. [de вnde

'Αντιστρόφως, adв: dinnpotivъ, dan-dapateле, 2) în пропорцie npin челе din-npotivъ.

'Αντι-συγ-κρίνω, вiit: -κρινῶ, komnapezъ чева în kontpastъ кв алта.

'Αντι-συλ-λογίζομαι, вiit: -ίσομαι, (petp:) пропвiй apгвmentaцie înnpotivitoape челiĭ a npotivnikълвĭ meъ. [de вnde

'Αντισυλλογισμὸς (ὁ), apгвmentaцie în-npotivъ de чea de маĭ 'nainte.

'Αντι-συμ-μαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ a-лiaнцъ ши cъ кв алтвл înnpotiва челвĭ че s'a aлiat înnpotiва mea.

'Αντι-συμποσιάζω, вiit: -άσω, deskpiъ osn-пъцъ în emвлацie, saъ imitaцie кътре алтвл. «'Αντισυμποσιάζω τὸν Πλάτωνα». Лвч: Лексf: skpiъ desnpe osnъцъ ka Платонъ.

'Αντι-συμ-φωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ ши eъ în pечiпpokъ mвsikалъ konчeptъ.

'Αντι-συν-αντάω -ῶ, вiit: -ήσομαι, întîm-пinъ ши eъ în pечiпpokъ пе чinева.

'Αντι-σφάζω, вiit: -σφάξω, înжвnгiъ ши eъ snpe pesввnape.

'Αντι-σφαιρίζω, вiit: -ίσω, жвkîndв-mъ as-вîpлъ minчea (σφαῖρα) ши cъ din notpivъ кътре чел че'mĭ a apвnkat'o.

'Αντι-σφάττω, în локъ de 'Αντισφάζω.

'Αντίσφὴν, ηνος, saъ ῆνος (ὁ), (Matmat:) вnгiвл onвsъ.

'Αντισχεῖν, nex: 2: de inf: ши

'Αντίσχεσθε, 2; îm: nep: de miж: nex: 2: ал поpвnч: лвĭ 'Αντέχω.

'Αντι-σχηματίζω, вiit: -ίσω, întpeввinцezъ asвnpa npotivnikълвĭ meъ aчелеашĭ pe-topiче fiгвpĭ, че a întpeввinцat ши ел asв-npa mea. [de вnde

'Αντισχηματισμὸς (ὁ), лвkpapea вerвълвĭ 'Αντισχηματίζω.

'Αντισχολαστὴς, οῦ (ὁ), pivалвл квiва ла aчелеашĭ stвdiĭ în шkoалъ. [ἀντὶ, σχολάζω].

'Αντ-ισχυρίζω, вiit: -ίσω, întъpeskъ, snpi-жinъ ши eъ din kontpa пе чinева înnpo-tiва квiва. || (miж:) stъpвieskъ în пъpe-pea mea кътре чinева desnpe челе din-npotivъ.

'Αντ-ισχύω, вiit: -ύσω, staъ tape înnpo-tiва квiва. 2) (pap) = ὑπερισχύω, birвieskъ.

Ἀντ-ίσχω, вiit: -σχήσω, At: în локъ de ἀντέχω.

'Αντι-σώζω, вiit: -σώσω, mîntвieskъ ши eъ пе чел че m'a mîntвit.

'Αντίταγμα (τὸ), omtipea чea ашezatъ în-npotiва връжmашвлвĭ; (în цеп:) stавilъ, onpipe, niedikъ. [ши

'Αντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, onвitopъ de чева înnpotiва квiва. [ἀντιτάττω].

'Αντι-ταλαντεύω, вiit: -ταλαντεύσω, = 'Αντισταθμίζω. (вezĭ ши 'Αντισηκόω). [din

'Αντιτάλαντος (ὁ, ἡ), = 'Αντίσταθμος, ши 'Ισοτάλαντος.

'Αντιταμίας, ου (ὁ), локоцiitopъ de ka-siepъ. [ἀντὶ, ταμίας].

'Αντίτἀξις, εως (ἡ), onвnepe, ашezape de чева înnpotivъ, înnpotivipe. [ἀντιτάττω].

'Αντίτασις, εως (ἡ), întindepe în napteа чea dinnpotivъ; înnpotivipe. [ἀντιτείνω].

'Αντι-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, apanжezъ чева înnpotiва квiва (s: e: omtipe înnpo-tiва връжmашвлвĭ), = 'Αντιπαρατάττω, || (miж: кв dat: saъ ak: кв пpeп:) staъ în-npotivъ, mъ înnpotivieskъ.

'Αντι-τείνω, вiit: -τενῶ (кв ak:) întinzъ în napteа чea din notpivъ. 2) (nestpъm: saъ în ел: кв ak:пpeп:) staъ înnpotivъ. 3)

(кѣ dat:) мъ aflя înnotrivъ de vinева.

'Αντι-τειχίζω, viit: -ísω, zideskă înnrotivъ. [de ѧnde

'Αντιτείχισμα (τό), vetatc, tъrie zidiтъ înnrotivъ, saă înnotrivъ de vea връжмъшаскъ.

'Αντι-τέμνω, viit: -τεμῶ, noet: taiă, токă (гъteskă) вѧrieni de леакă înnrotiva вре вneї воале.

'Αντι-τέρπω, viit: -τέρψω, înвeseleskă, îndвлveskă în reviprokă ші eă пе vinева.

'Αντί-τευχος (ὁ, ἡ), noet: иарtъtoră de armъ (τεῦχος) înnrotiva връжташвлуї.

'Αντι-τεχνάζω, viit: -ásω, ші

'Αντιτεχνάω -ῶ, (ші miж:) -áομαι -ῶμαι, =Ἀντιμηχανῶμαι, meштешицeskă, вneлteskă viклenie кътре viклenie. [ші

'Αντι-τεχνέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă rivалă кътре (мъ întrekă кѣ) vinева într' вnă meштешeră, saă meserie. [de ѧnde

'Αντιτέχνησις, εως (ἡ), întrечere, emвлaцie de meштeră кътре meштeră; saă onвnere de viклenie кътре viклenie. [din

'Αντίτεχνος (ὁ, ἡ), rivалă кътре vinева într' ачелашї meштешвгă; (nrin вrm:) чел de ачеeашї meserie; (în цen:) nrotivnikă. [ἀντί, τέχνη].

'Αντι-τίθημι, viit: -θήσω, nвiă чева înnrotiva алтвia, kontrastezъ; алъtврă, kompарă. «Δεῖ δὲ ἀντιτιθέναι μάρτυσι μάρτυρας». Ермц: (ші кѣ ак: кѣ преп:) «Ἵν' αὐτὰ πρὸς τὰ ἐκείνῳ πεπραγμένα ἀντιθῆτε». Dem: 2) nвiă чева în локă de алta. «Ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας μελέτης». Тѣч: «Ἀντιθήσουσι λίθους ἀντὶ τῶν λίθων». Skp:

'Αντι-τιμάω, -ῶ, viit: -ήσω, vinsteskă ші eă îu reviprokă пе vinева. || (miж:) -ῶμαι, хotъръskă asвnръ'mї în жвdikъtorie алtъ osîndъ de kît vea nretinsъ dekъtre nroti-вnikвл meă (vezї ші Ὑποτιμάω), хotъръskă прецвл osîndeї înnrotivъ de алta. [de ѧnde

'Αντι-τίμημα (τὸ), kîtimea жвdikъtoreштiї înnrotivъ-прецвirї a osîndeї. [ші

Ἀντιτίμησις, εως (ἡ), прецвire de osîndъ гъkвtъ înnrotivъ de кътре чел nîrîtă. (vezї 'Αντιτιμάω). [din

'Αντίτιμος (ὁ, ἡ), (кѣ цen:) de onotrivъ ла прецă, de ачелашї прецă. 2) înnлinitoră dвne merită de resnлътire în вine, saă de osîndъ în ръă. [ἀντί, τιμή].

'Αντι-τιμωρέω -ῶ, ші (miж:) -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, nedenseskă ші eă în reviprokă.

'Αντι-τίνω (τίω), viit: -τίσω, плътeskă sиre îndestвlare прецвл osîndeї. || (miж:) fakă a 'mї плъti vinева чева sиre desnъгввire; îmї resввnă. [de ѧnde

'Αντίτισις, εως (ἡ), плътire de прецвл osîndeї sиre satisfaчere; înnлinire de resввnare. [ші

'Αντίτιτος (ὁ, ἡ), resnлътită, saă de resnлътit sиre desnъгввire, ші satisfaчere. (de ѧnde) «Ἄντιτα (noet: îu локă de Ἀντίτιτα) ἔργα». Om: fanle fъkвte sиre resввnare, saă satisfaчere.

'Αντι-τολμάω - ῶ, viit: -ήσω, îndръzneskă, saă arъtă ші eă ачeeашї îndръznealъ asвnра îndръznitorвлуї. [din

'Αντίτολμος (ὁ, ἡ), кѣ ачeeашї îndръznealъ înnrotivitoră. [ἀντί, τόλμη].

Ἀντίτομον (τὸ), doktorie, леакă înnrotiva вneї воале. [vezї ἀντιτέμνω].

Ἀντίτονος (ὁ, ἡ), întinsă înnrotiva кîва, saă întinzъtoră (trъgъtoră) кътре nartea чea dinnrotivъ. (de ѧnde || sввst:) Ἀντίτονον (τὸ), fвnie, че слвжеште sиre чea dinnrotivъ direкцie a машineї. [ἀντιτείνω].

'Αντι-τοξεύω, viit: -εύσω, sъцeteză ші eă пе чел че мъ sъцeteazъ.

'Αντι-τορέω, -ῶ, viit: -ήσω, (nex: ἀντέτορον) noet: (кѣ цen: saă ак:) гъвreskă пînъ dinколо.

Ἄντιτος (ὁ, ἡ), noet: în локă de 'Αντίτιτος.

'Αντι-τρέφω, viit: -θρέψω, хrънeskă ші eă în reviprokă пе чел че m' a хrънit.

'Αντι-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, алergă de чeea-л-алъ nарte saă înnrotiva кѣva.

'Αντι-τυγχάνω, viit: -τεύξομαι, (кѣ цen:) dovîndeskă în reviprokă, saă în skimвă.

'Αντι-τυπέω -ῶ, viit: -ήσω, isвeskă, ші înninră înaroї trвnвл, че m' a лovit; (fir:) mъ înnrotiveskă. [din

'Αντιτυπής, έος (ὁ, ἡ), чел че nв se лasъ, чі înninцe înaroї trвnвriле, че 'л isвesk, vîrtosă; (nrinч: ші fir:) nemлъdiosă, nemoiată, saă neîndвnлekată. [ші

'Αντιτυπία (ἡ), însвшimea челор vîrtoase, saă elastiче trвnвrї de a înninцe înaroї челе че isвesk asвnръ ле; (în цen:) vîrtoшie, tъrie. [ші

'Αντίτυπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τύπως, = Ἀντιτυπής. 2) formată dвne ачелашї кіпă, eksemnlarъ кѣ desъvîrшire asemenea кѣ oriцinalвл. (de ѧnde || sввst:) Ἀντίτυπον (τὸ), asemъnътorъ de nечete, konie întokmaї, ші чл: [din

'Αντι-τύπτω, viit: -τύψω, лoveskă ші eă

în pevîiпpokъ, saъ snpe pesвънape пе чел че mъ лoвeшte.

Ἀντιφάνεια (ἡ), înkiпзitъpa oвiektелop, че se faче în oглindъ, saъ în anъ. (вezї ші Ἔμφασις). [ἀντὶ, φαίνω].

Ἀντιφάρμακον (τὸ), doktopie, леакъ înпpotiва otpъвілop. [ἀντὶ, φάρμακον].

Ἀντίφασις, εως (ἡ), kontpazivepe, saъ чева zisъ înпpotiва челор de maї 'nainte de însъшї. 2) пponънere, saъ pesпънsъ înпpotivъ. [ші

Ἀντιφατικὸς, ἡ, ὸν, konpinzъtopъ (saъ къzвtъ în întpeвъinцape) de kontpazivepї. [ἀντίφημ.].

Ἀντι-φερίζω, вiit: -ίσω, noet: [ἀντιφέρω] (къ dat: saъ ak: къ пpeп:) mъ înпpotiveskъ. (вezї ші Ἀντιφέρομαι].

Ἀντίφερνος (ὁ, ἡ), noet: чeea че цinе локъ de zestpe. (de вnde || sввst:) Ἀντίφερνα (τὰ), челе date de въpвatъ femei în локъл zestpilop eї. [ἀντὶ, φερνή].

Ἀντι-φέρω, вiit: -οίσω, (nex: ἀντήνεγκα, ші чл;) adъkъ ші eъ în pevîiпpokъ чева кънва; kontpastezъ, saъ kompapezъ. || (miж:) noet: =Ἀντιφερίζω.

Ἀντι-φεύγω, вiit: -φεύξομα,, mъ fъгъpeskъ, saъ mъ eksilezъ ші eъ în pevîiпpokъ, saъ în локъл алtвia.

Ἀντί-φημι, вiit: -φήσω, zikъ înпpotivъ; pesпънzъ.

Ἀντι-φθέγγομαι, вiit: φθέξομαι, =Ἀντιλέγω. 2) pesпънzъ, pesвnъ. [de вnde

Ἀντίφθεγμα (τὸ), pesвnътъpъ, adikъ pesfpînцepe de sвnetъ. [ші

Ἀντίφθογγος (ὁ, ἡ), pesвnътopъ, adikъ pesfpînгътopъ, saъ întopkътopъ de aчелашї, saъ înпpotivitopъ sвnetъ. (вezї ші Ἀντίφωνος).

Ἀτι-φιλέω -ῶ, вiit: -ήσω, iввeskъ ші eъ în pevîiпpokъ. [de вnde

Ἀντιφίλησις, εως (ἡ), pevîiпpokъ iввipe.

Ἀντι-φιλοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ întpekъ къ чinева ла славъ.

Ἀντι-φιλονεικέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ лънтъ къ чinева disпътîndъ mъ neînчetat ші къ stъpвipe.

Ἀντι-φιλοσοφέω -ῶ, вiit: -ήσω, amъ sistemъ filosofikъ înпpotivъ de алta; sîntъ înпpotivitopъ filosofii. [ші

Ἀντιφιλοσοφία (ἡ), antinatie kътpe filosofie; înпpotivitate ла o filosofikъ sistemъ. [din

Ἀντιφιλόσοφος (ὁ), seklашъ de o înпpotivъ filosofikъ sistemъ. 2) înпpotivitopъ, връжташъ (în цen:) ал filosofii.

Ἀντι-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ лънтъ a întpeчe пе чinева ла amвiцie; mъ amвiцionezъ înпpotiва кънва.

Ἀντι-φιλοφρονέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ popiъ ші eъ în pevîiпpokъ къ вънъ ші prietenoasъ tpatape kътpe чinева.

Ἀντι-φλέγω, вiit: -φλέξω, noet: pesfpînгъ flакъpъ, лвminъ.

Ἀντι-φωνεύω, вiit: εύσω, otopъ ші eъ snpe pesвънape. [din

Ἀντίφονος (ὁ, ἡ), fъкътъ snpe pesвънape, saъ osîndъ пentpъ otopъ. «Δίκαι ἀντίφονοι». Sof: «Θάνατος ἀντίφονος». Esk: moapte пentpъ moapte. [ἀντὶ, φόνος].

Ἀντιφορὰ (ἡ), înпpotivipe. 2) pelaцie în kompapaцie de вpe вnъ лъкръ. [ἀντιφέρω]. [de вnde

Ἀντιφορικῶς, adв: în onosiцie, saъ pelaцie kътpe чева.

Ἀντι-φορτίζομαι, вiit: -ίσομαι, шъ maї înkarkъ къ алtъ поваръ de marfъ în локъл челїї вîndвte.

Ἀντίφραγμα (τὸ), înгръditъpъ snpe onpipe, stabілъ. [ἀντιφράσσω].

Ἀντι-φράζω, вiit: -φράσω, îmї espimъ ideca къ алte вorвe de înпpotivъ însemnape, adikъ npin antifpasъ (ἀντίφρασις). 2) pesпънzъ înпpotiва кънва.

Ἀντίφραξις, εως (ἡ), înгръdipe snpe opipe, stъвілipe. [ἀντιφράσσω].

Ἀντίφρασις, εως (ἡ), înпpotivъ espesie. 2) (gpam: ші pelp:) antifpasъ, espesie de o idce npin zivepї de înпpotivъ însemnape. [ἀντιφράζω].

Ἀντιφράσσω (ττω), вiit: -φράξω, onpeskъ npin o înainte înгръditъpъ.

Ἀντιφραστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, espimътopъ npin kipъ de antifpasъ, adikъ npin вorвe de kontpa-înцelesъ. [ἀντιφράζω].

Ἀντι-φρίσσω (ττω), вiit: -φρίξω (къ ak: къ пpeп:) mъ înfiopezъ ші eъ în pevîiпpokъ въzînd, saъ adъkîndъ 'mї a minte чева.

Ἀντίφρουρος (ὁ, ἡ), stpeжвitopъ din napтea protivnikъ, adikъ a връжташілор; stpeжвitopъ în локъл алtвia; stpeжвitъ în pevîiпpokъ. [ἀντὶ, φρουρά].

Ἀντίφρων, ονος (ὁ, ἡ), (noъ) чел de înпpotivъ simцimîntъ. [ἀντὶ, φρήν].

Ἀντιφυλακὴ (ἡ), пazъ, stpeажъ înпpotivъ saъ pevîiпpokъ [ші

Ἀντιφύλαξ, ακος (ὁ), =Ἀντίφρουρος. [din

Ἀντιφυλάσσω (ττω), вiit: -άξω, пъzeskъ (вarъ de seamъ) ші eъ din napтea mea. ||

(miж:) mъ prepъzeskъ ші eъ în reчiprokъ de чineva.

Ἀντι-φυτεύω, biit: -εύσω, sъdeskъ (ші poet: naskъ) ші eъ în reчiprokъ, saъ snpe înnliniре.

Ἀντι-φύω, biit: -φύσω, (miж: tpe: de кв: în локъ de prez: ἀντιπέφυκα, nex: ἀντέφυν, ші чл:) naskъ ші eъ înnpotiва квїва, saъ în reчiprokъ. || (miж:) mъ naskъ înnpotiва квїва; sîntъ de înnpotivъ natвръ; amъ antinatie; (de вnde) ἀντιπεφυκὸς (τὸ), fipeaskъ antinatic, saъ neaплекаре кътре чева.

Ἀντι-φωνέω ῶ, biit: -ήσω, pesвnъ. 2) zikъ înnpotivъ, pesnвnzъ. 3) гакъ mвsikалъ armonie npin înnpotivъ глasвpї. 4) (maї noъ) кezъшвieskъ. [de вnde

Ἀντιφώνησις, εως (ἡ), pesвnape, 2) pesnвndepe, vorвipe înnpotivъ. 3) (maї noъ) кezъшвipe. [ші

Ἀντιφωνητὴς, οῦ (ὁ), кezъшвitopъ, saъ кezaшъ.

Ἀντιφωνία (ἡ), = Ἀντιφώνησις. 2) mвsikалъ armonie npin глasвpї înnpotivitoape. [din

Ἀντίφωνος (ὁ, ἡ), pesвnътopъ, kopesnвnzътopъ. «Ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύουσαι». Ep: 2) (mвs:) propopцionatъ npin чел dinnpotivъ глasъ. «Τοῦ ὀξέος ἀντίφωνον τὸ βαρύ». Пл: «Ἥδιον τὸ ἀντίφωνον τοῦ συμφώνου». Apist: 3) (bisep:) «Ἀντίφωνον» чeea чe în reчiprok. se kîntъ de amîndoъ stpanele. [ἀντὶ, φωνή].

Ἀντιφωτισμὸς (ὁ), pesfрînцere de лвminъ. [ἀντιφωτίζω].

Ἀντι-χαίρω, -biit: χαρήσομαι, mъ вякъръ ші eъ asemenea, în reчiprokъ, saъ mъ вякъръ înnpeвnъ.

Ἀντι-χαλεπαίνω, biit: -ανῶ, mъ пекъжeskъ ші eъ în reчiprokъ.

Ἀντι-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, гакъ граці пentpв граці.

Ἀντι-χασμάσμαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, kaskъ въzînd пe алтвл къskînd.

Ἀντίχειρ, ειρος (ὁ), децетвл чел mape ал mîneї, fiind къ este înnotpівъ (op înkizîndвse mîna se pezemъ) de чeле-л-алте патрв. [ἀντὶ, χείρ].

Ἀντι-χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, daъ npin întindepea mînсї ла вotape înnpotivъ пъpepe. [ші

Ἀντιχειροτονία (ἡ), dape de пъpepe (вotape) înnpotivъ. [ἀντὶ, χείρ, τόνος].

Ἀντίχθων, ονος (ὁ, ἡ), =Ἀντίπους.

Ἀντίχορδος (ὁ, ἡ), (în mвsikале înstpв-minte) înnpotivъ sвnътopъ; (fir:) protivникъ. 2)=Πρόχορδος, konглъsвitopъ; (fir:) asemenea, notpivitъ (vezї ші Ἀντίφωνος). [ἀντὶ, χορδή].

Ἀντι-χορηγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ eтвлezъ (mъ întpekъ) кв алтъ хорегъ în пpегъtipe de хоръ, sîntъ...

Ἀντιχόρηγος (ὁ, ἡ), konлвпtътopъ, ші (ші npin вpm:) pivалъ алтвї хорегъ. [ἀντὶ, χορηγός].

Ἀντιχορία (ἡ), a doa napte a хорвлвї. [ἀντὶ, χορός].

Ἀντίχρη, Ion: în локъ de ἀπόχρη, neneps: este destвлъ, ажвnце.

Ἀντίχρησις, εως (ἡ), din protivъ, saъ reчiprokъ întpeввinцape. [ἀντὶ, χρῆσις].

Ἀντι-χρησμοδοτέω -ῶ, biit: -ήσω, daъ opaкρлъ, prooрочeskъ înnpotivъ.

Ἀντίχριστος (ὁ), (Skp:) protivникъ лвї Xpistosъ (Mesia), minчinosъ Mesia. [ἀντὶ, Χριστός].

Ἀντιχρόνισμα (τὸ), ші

Ἀντιχρονισμὸς (ὁ), (гram:) întpeввinцape de вnъ timnъ în локъ de алтвл, чe fipeште ші обічnвit se чere. n: e: «Aὔριον ἔρχομαι» în локъ de ἐλεύσομαι, mîine viъ, în локъ de voiъ veni. [ἀντὶ, χρονίζω].

Ἀντι-ψάλλω, biit: ψαλῶ, kîntъ (кв kitaръ, saъ лiръ, ші чл:) în koresnвndepe кв алтвл asemenea; (bisep:) kîntъ în stpana din notpivъ. [de вnde

Ἀντίψαλμος (ὁ, ἡ), kîntape kîntatъ în reчiprokъ, saъ ші de чeea-л-алтъ napte.

Ἀντι-ψέγω, biit: -ψέξω, хвлeskъ ші eъ în reчiprokъ.

Ἀντι-ψηφίζομαι, biit: -ίσομαι, daъ înnpotivъ votъ; saъ skoцъ înnpotivъ xotъpipe, пъpepe; (în цen:) mъ înnpotiveskъ. [din

Ἀντίψηφος (ὁ, ἡ), dътътopъ de înnpotivъ votъ, saъ пъpepe. [ἀντὶ, ψῆφος].

Ἀντίψυχος (ὁ, ἡ), preццiosъ ka sвflетвл, saъ viaца. 2) чел чe 'шї пвne sвflетвл, saъ viaца пentpв алтвл. [ἀντὶ, ψυχή].

Ἀντι-ψύχω, biit: -ψύξω, rъkopeskъ ші eъ în reчiprokъ.

Ἀντλάω, poet: în локъ de Ἀνατλάω; ші = Ἀντλέω.

Ἀντλεία (ἡ), zleipe, skoatepe de апъ (npinч: în koръвїї). [din

Ἀντλέω-ῶ, biit: -ήσω, deшeptъ de апъ fвndвл koръвii; [în цen:] skoцъ апъ, saъ op чe алтъ лікvidъ din op чe înkъпътopъ, ші (вne-orї) îl topnъ întp' алтъ чева, zleieskъ. (de вnde 2) (fir:) sвfepъ, pavdъ (ostenealъ, stpimtopape, ші чл:) «Ξένην

ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον». Exp: [ἄντλος]. [de unde

Ἄντλη (ἡ), poet: în loc de Ἄντλησις. [ші

Ἄντλημα (τὸ), apă, sau ce lichid se scoate din ceva, zvelitură. 2) = Ἀντλητήριον. 3) = că

Ἄντλησις, εως (ἡ), = Ἀντλεία, deșertare, zvelire de ce lichid din pre unde în încăpătoare. [ші

Ἀντλητήρ (ὁ), poet: în loc de Ἀντλητής. 2) = că

Ἀντλητήριον (τὸ), vas, ce slujește spre deșertare, zvelire. [ші

Ἀντλητής, οῦ (ὁ), zvelitoare, deșertătoare (mai cu seamă de apă dene fundul corăbii).

Ἀντλία (ἡ), loc (mijloc) corăbii, unde se strînge apa ne fundul ei. 2) instrument (uium), sau pompa), prin care se scoate afară apa ne numită Ἄντλος. (vezi zivereа). 3) = Ἀντλεία. [din

Ἄντλον (τὸ), = că

Ἄντλος (ὁ), [ἀνατέλλω] apa, ce (ші loc, unde) se strînge în corabie. «Ὁ ἄντλος ἐκκέχυται». Lat: «Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσα». Od: O: 2) poet: (în gen:) mare, sau apa ei. 3) grămadă de grîu ші alt: trebuință, ші nevoință. 4) = Ἀντλητήριον.

Ἀντ-οδύρομαι, bii: -οδυροῦμαι, resimți cu tînguire la tînguire cuiva.

Ἀντ-οικοδομέω -ῶ, bii: -ήσω. zidesc casă împotriva de.., or împotiva, sau în loc cuiva. [ші

Ἀντοικοδομία (ἡ), zidire de casă (dune însemnare verbului ἀντοικοδομέω). [ἀντί, οἰκοδομή].

Ἄντοικος (ὁ, ἡ), locuitor împotrivă de altul·

Ἀντ-οικτείρω, bii: -ερῶ, mî

Ἀντ-οικτίζω, bii: -ίσω, îmi este ші mie milă de cineva, prekum ші lui de mine (în revirokă).

Ἀντ-οίομαι, bii: -οιήσομαι. rîndesc, mă sokotesc altfel, sau dimpotivă.

Ἀντολὴ, ші Ἀντολίη (ἡ), poet: Ion: în loc de Ἀνατολή.

Ἄντομαι, (fără bii:) poet: (cu gen: sau dat:) întîmpină; (cu ac:) rog. (vezi Ἀντάω, ші Ἀντιάω).

Ἀντ-όμνυμι, bii: -ομόσω, sau ομοῦμαι, mă jur ші eu (mîine) de opotrivă pentru nevinovăția mea.

Ἀντ-ονίνημι, bii: -ονήσω, folosesc de opotrivă ші eu.

Ἀντ-ονομάζω, bii: -άσω, numesc cuiva cu deosebită sau împotivă nume. [de unde]

Ἀντονομασία (ἡ), numire împotivitoare idei despre lucru; (retr:) întrebuințare de unu nume în loc de altul (de propriu, în loc de epitet, sau komun, ші dimpotivă).

Ἀντ-οργίζομαι, bii: -ισθήσομαι, mă necăjesc ші eu în revirokă asupra celui ce se necăjește asupra mea.

Ἀντ-ορέγω, bii: -έξω. întinz ші eu în revirokă mîna, ші dau ceva. || (mij:) = Ἀντεπιθυμῶ, nofiesc de opotrivă.

Ἄντορος (ὁ, ἡ), Ion: în loc de Ἄνθορος, xotară așezată împotriva, sau împotiva altuia. [ἀντί, ὄρος].

Ἀντ-ορύσσω (ττῶ), bii: -ύξω. sapă din partea ceа din potrivă, deschizînd mină împotiva celui vrăjmășitî.

Ἀντ-ορχέομαι -οῦμαι, bii: -ήσομαι, dănțez în embladie, sau imitare către altul.

Ἀντ-οφείλω, bii: -οφειλήσω, sînt ші eu în revirokă datoră către cineva.

Ἀντ-οφθαλμέω -ῶ, bii: -ήσω, mă uit dimpotivă drept în ochii cuiva; (fir:) mă împotivesc, sau cutez a mă împotivi. [din

Ἀντόφθαλμος (ὁ, ἡ), cătător drept în ochii cuiva, sau stătător înaintea, or împotiva cuiva. [ἀντί, ὀφθαλμός].

Ἀντοχεὺς, έως (ὁ), = Ἀντιλαβεύς. [ші

Ἀντοχὴ (ἡ), ținere revirokă una de alta, sau strînsă, [ἀντέχω].

Ἀντ-οχυρόω -ῶ, bii: -ώσω, întăresc ші eu în revirokă vetate, ші alt: împotiva altuia.

Ἀντραῖος, α, ον, de peșteră; sau asemănat cu peșteră, peșteros. [ἄντρον].

Ἀντρέπω, bii: -τρέψω, poet: în loc de Ἀνατρέπω.

Ἀντριὰς, άδος (ἡ), poet: (epit: de Nimfe, sau Zînă) trăită în peșteră, sau locuitoare de peșteре. [ἄντρον].

Ἀντροδίαιτος (ὁ, ἡ), viețuitoră în peșteре. [ἄντρον, δίαιτα].

Ἀντροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), cel în formă de peșteră. [ἄντρον, εἶδος].

Ἄντροθε (θεν), adv: poet: de la, sau din peșteră. [din

Ἄντρον (τὸ), [ἀνατιτραίνω] peșteră.

Ἀντροπαία (ἡ,) poet: în loc de Ἀνατροπὴ.

Ἀντροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: născută, sau resărită în peșteră. 2) (loc) peșteros din natură. [ἄντρον, φυή].

'Αντροχαρὴς, έος, (ὁ, ἡ), noet: isвitorĕ, saĕ mвlцвmitĕ de nemterĭ. [ἄντρον, χαίρω].

'Αντρώδης, εος (ὁ, ἡ), nemteposĕ, adikъ ka o nemterъ, saĕ plinĕ de nemtepe. [ἄντρον].

'Αντυγωτὸς, ἡ, όν, potвndĕ, saĕ вoltitĕ. [din

"Αντυξ [ἄνω, saĕ ἀντὶ, τεύχω], υγος (ἡ), (în цen:) чirkonfepinцъ de op че potвndĕ (skвtĕ, poatъ, цîцъ, [ші fir:] tiшnĕ, ші чл:). (iap napt: 2) аркĕ de trъsвrъ; ші o mъчвkiцъ dinaintea kanpeĭ (de kape a-гъца вizitiвл хъцpiле). 3) poatъ. 4) (npin intind:) trъsвrъ întpeaгъ. 5) кълвшĕ, ne kape se întind koapdele вioapeĭ, ші чл:. (вezĭ "Ιτυς, ші Μαγάς).

'Αντυποκρίνομαι, ἀντυπουργέω, ші чл: Ion: în локĕ de 'Ανθυποκρίνομαι, ші чл:

'Αντῳδὴ (ἡ), kîntape kopesnвnzвtoape ла алта. [ші

'Αντῳδὸς (ὁ, ἡ), npin kîntape kopesnвnzвtopĕ ла kîntapea алтвia; pesвnвtopĕ. [ἀντὶ, ᾄδω[.

'Αντ-ωθέω, -ῶ, вiit: -ήσω, ші ἀντώθω, вiit: -ώσω, înnînгĕ ші eĕ în pечipokĕ, saĕ dinnpotivъ, isвeskĕ înanoĭ. [de вnde

'Αντώθησις, εως (ἡ), înnincepe pечipokъ, saĕ înnpotivъ, isвipe înanoĭ, îndъpъt.

'Αντωμοσία (ἡ), [ἀντόμνυμι] жвpъmînтвл, че гаче nîpîтвл nentpв nevinoвъцia sa în pечipokĕ, ші înnpotiва челъî ал nîpîtopвлвĭ sъĕ. (вezĭ ші δι(προ)ωμοσία).

'Αντ-ωνέομαι, -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, квmпърĕ чева în локĕ de алтĕ чева (vîndвtĕ). 2) daĕ шaĭ mвлtĕ ла лічitацie.

'Αντωνυμία (ἡ), (грам:) propвme, (вna din пърцiле кввînтвлвĭ). [ἀντὶ, ὄνομα]. [de вnde

'Αντωνυμικὸς, ἡ, όν, propвminaлĕ. [de вnde

'Αντωνυμικῶς, adв: кв (saĕ ка) propвme.

'Αντ-ωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, =='Αντοφθαλμέω. [ші

'Αντωπὴς, έος (ὁ, ἡ), [ші

'Αντώπιος, ші 'Αντωπὸς (ὁ, ἡ), noet: aцintътopвл окiлор sъĭ asвnpa вpe вnsĭ лвкрв dinnolpivъ, saĕ d'înaintea окiлор. || (nevt:) 'Αντωπὸν, adв: în локĕ de 'Ενώπιον. [ἀντὶ înnolpivъ, ὤπες окĭ).

"Αντωσις, εως, (ἡ), == 'Αντώθησις.

'Αντ-ωφελέω -ῶ, вiit: -ήσω, folosesкĕ ші eĕ în pечipokĕ пе чinева, adikъ întorкĕ folosвл, че amĕ dovîndit.

'Ανυβριστὶ, adв: гъpъ nevinstipe. [din

'Ανύβριστος (ὁ, ἡ), nenevinstilĕ, saĕ nenevinstitopĕ. [ἀ, ὑβρίζω].

'Ανυγίαστος (ὁ, ἡ), de neînsъnътowit, adikъ netъmъdвitĕ. [ἀ, ὑγιάζω].

'Αν-υγραίνω, вiit: -ανῶ, npin вdape moiĕ чева desъvîpшit. [de вnde.

'Ανυγρασμὸς (ὁ), moiepe npin вdape.

'Ανύδατος (ὁ, ἡ), чел гъpъ апъ. [ἀ, ὕδωρ].

'Ανυδρεύομαι, вiit: -εύσομαι, tparĕ în sвs, skoцĕ апъ din пвцĕ, ші чл: [ἀνὰ, ὕδωρ].

'Ανύδρευτος (ὁ, ἡ), nevdatĕ, neadъпatĕ, вskъчosĕ. [ἀ, ὑδρεύομαι].

'Ανυδρία (ἡ), лipsъ de апъ (de плоae), вskъчвne. [din

"Ανυδρος (ὁ, ἡ), чел гъpъ апъ, nevmedĕ, вskatĕ. [ἀ, ὕδωρ].

"Ανυλος (ὁ, ἡ), лipsitĕ de лemne, nepъdвposĕ. 2) == "Αϋλος, nematepiaлĕ. [ἀ, ὕλη].

'Ανυμέναιος (ὁ, ἡ), лipsitĕ de nвntъ, nekъsътopitĕ, saĕ kъsътopitĕ гъpъ церешonie de nвntъ. [ἀ, ὑμέναιος].

"Ανυμι, (ші nas:) "Ανυμαι, (прел: ἠνύμην) noet: în локĕ de 'Ανύω, -ομαι.

'Αν-υμνέω, -ῶ, вiit: -ήσω. kîntĕ лавde, imnвpĭ кв mape глasĕ.

'Ανύμφευτος (ὁ, ἡ), neinsвpatĕ. [ἀ, νυμφεύω].

"Ανυμφος (ὁ, ἡ), == 'Ανύμφευτος. [ἀ, νύμφη]. || «Γάμος» —». Евр: nвntъ, kъsътopie nenopочitъ.

'Αν-υπαίτιος (ὁ, ἡ), nesвnвsĕ ла nîpъ, гъpъ ppičinъ, nevinovatĕ. [ἀ, ὑπαίτιος].

'Ανύπαρκτος (ὁ, ἡ), neekвsistatĕ, nefiinцatĕ. [mi

'Ανυπαρξία (ἡ), nefiinцъ. [ἀ, ὑπάρχω].

'Ανύπεικτος (ὁ, ἡ), neплекatĕ, nesвnвsĕ, neîndвплекatĕ, nemлъdiatĕ. [ἀ, ὑπείκω].

'Ανυπεξαίρετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως, nepiimitopĕ de екчепцie. [ἀ, ὑπεξαιρέομαι].

'Ανυπέραρτος (ὁ, ἡ), neapdikatĕ, neînnълцatĕ neste mъsвpъ. [ἀ, ὑπεραίρω].

'Ανυπέρβατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὑπερβάνω]== кв

'Ανυπέρβλητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βλήτως, nekovîpшitĕ, neîntpekвtĕ. [ἀ, ὑπερβάλλομαι].

'Ανυπερήφανος (ὁ, ἡ), nemîndpв. [ἀ, ὑπερήφανος].

'Ανυπερθεσία (ἡ), neamînape, neîntîpzie-pe, nenpeлвnцipe. [ші

'Ανυπέρθετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέτως, nepiiшitopĕ de amînape. 2) neamînътopĕ de чева пе алтъ вpeme. «'Εγκράτειά ἐστι διάθεσις ἀνυπέρθετος τῶν κατ' ὀρθόν λόγον». Apist: [ἀ, ὑπερτίθεμαι].

'Ανυπεροψία (ἡ), nedesnpeцʁipe, bъгare în seamъ. [ἀ, ὑπεροψία].

'Ανυπεύθυνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ύνως, neʁвnвsъ ла dape de sokoteaлъ, плeniпotentъ. 2) neatîrnatъ, sлoвodъ. 3) neвinovatъ, nesʁnвsъ ла niчi ʁnъ nonosъ, saъ xʁлъ. [ἀ, ὑπὸ, εὐθύνη].

'Ανυπήκοος (ὁ, ἡ), nesʁnвsъ, neaskʁлtъtorъ, neплekatъ. [ἀ, ὑπακοή].

'Ανυπηλιφής, έος, ші

'Ανυπήλιφος (ὁ, ἡ), (desnpe koръвiї) neʁnsъ ne de desʁвt kъ smoaлъ de koraвie, nekътръnitъ. [ἀ, ὑπαλείφω].

'Ανύπηνος (ὁ, ἡ), чел fъръ вarвъ. [ἀ, ὑπήνη.]

'Ανυπηρέτητος (ὁ, ἡ), linsitъ de sлʁжipe, neaжʁtoratъ. [ἀ, ὑπηρετέω].

'Αν-υκνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = ἐξυπνῶ.

'Ανυποδε(δη)σία, ας (ἡ), neînkълцare; neînkълцъminte. [ші

'Αν-υποδε(δη)τέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntъ, ʁтвлʁ...

'Ανυπόδε(δη)τος, ου (ὁ, ἡ), neînkълцatъ, deskʁлцъ. [ἀ, ὑποδέομαι].

'Ανυπόδικος (ὁ, ἡ), nesʁnвsъ ла жʁdikatъ, nenpironitъ, nenîpîtъ. [ἀ, ὑπὸ, δίκη].

'Ανυπόθετος (ὁ, ἡ), neбastapdъ, adeвъratъ. 2) nenpiimitorъ de sʁnositivъ teopie (fiлsf:). 3). (лoц: ші гram:) чел fъръ sʁвiektъ. [ἀ, ὑποτίθεμαι].

'Ανύποιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -οίστως, nesʁfepitъ, saъ de nesʁfepit. [ἀ, ὑποίσω].

'Ανυπόκριτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίτως, neprefъkʁtъ, nevikleanъ, nefъцarъ; neîndemînatikъ în npofesia de aktorъ. [ἀ, ὑποκρίνομαι].

'Ανυπομένε(νη)τος, ші

'Ανυπομόνητος (ὁ, ἡ), neръвdъtorъ, 2) (nas:) = 'Ανύποιστος.

'Ανυπονόητος (ὁ, ἡ),) (ші adв:) ήτως, (nas:) = 'Ανυπόπτευτος, neбъnʁitъ; (npin ʁpm:) = 'Απροσδόκητος, neaштentatъ. 2) nevъnʁitorъ. «'Ανυπονοήτοις τοῦ μέλλοντος». Полв: [ἀ, ὑπονοέω].

'Ανυπόπτευτος, ші

'Ανύποπτος (ὁ, ἡ), nevъnʁitъ; ші nevъnʁitorъ. [ἀ, ὕποπτος]. [de ʁnde

'Ανυπόπτως, (adв:) fъръ вънʁialъ.

'Ανυποσημείωτος (ὁ, ἡ), nesʁвtînsemnatъ, nekomentatъ, adikъ fъръ sʁвtînsemnърї, note, ші sxoliї. [ἀ, ὑποσημειόομαι].

'Ανυπόστατος (ὁ, ἡ), neînfiinцatъ (чел fъръ temeiъ). 2) neînnpotivitъ (kървia nʁ noate чinева sta înainte); rpozavъ, de fъцit. «Σὺν τινα, ἀνυπόστατον τὴν ἀλκήν». Лвч: [ἀ, ὑφίσταμαι].

'Ανυπόστολος (ὁ, ἡ), nesfiitъ, îndpîzneцъ, nefpikosъ. [ἀ, ὑποστέλλω]. [de ʁnde

'Ανυποστόλως, adв: fъръ sfialъ, kъ îndpъznealъ.

'Ανυπόστρεπτος, ші

'Ανυπόστροφος (ὁ, ἡ), neîntopsъ înanoї; saъ de ʁnde nʁ se noate чinева întoapче. [ἀ, ὑποστρέφω].

'Ανυπότακτος (ὁ, ἡ), nesʁnвsъ. 2) neperʁлatъ, amestekatъ. [ἀ, ὑποτάσσομαι].

'Ανυποτίμητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, nenpeцʁitъ în aвereа sa (вezї ші 'Ανεπιτίμητος). 2) «Δίκη —». Petp: fъръ ὑποτίμησις (вezї zivereа). 3) nesʁnвsъ ла osîndъ, saъ nedeansъ. [ἀ, ὑποτιμάομαι].

'Ανύπουλος (ὁ, ἡ), nevikleanъ, nevъnʁitъ, kʁratъ. [ἀ, ὕπουλος].

'Ανυποφόρητος (ὁ, ἡ), nesʁfepitъ. [ἀ, ὑποφορέω=ὑποφέρω'.

'Ανυσίεργος (ὁ, ἡ), noet: [ἀνύω, ἔργον] sъвîршitorъ de лʁkrъrї, лʁkrъtorъ fъръ prepetape, aktivъ.

'Ανύσιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίμως,='Ανυστικὸς, sъвîршitorъ, isвʁtitorъ; folositorъ [din

"Ανυσις, εως (ἡ), sъвîршipe, isвʁtipe; folosipe. [ἀνύω].

'Ανύσταχτος (ὁ, ἡ), nedopmitatъ, deштentъ. [ἀ, νυστάζω].

'Ανυστέον, nos: ал лвї 'Ανύω.

'Ανυστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ ла sъвîршipe, isвʁtipe, aktivъ. [ші

'Ανυστὸς, ἡ, ὸν, nʁtinчosъ de a se sъвîрші. [ші

'Ανυτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ανυστικὸς. [din

'Ανύτω, ші 'Ανύτω (iap nʁ -ττω), (прел: ἤνυτον) At: în лokъ de 'Ανύω.

'Αν-υφαίνω, вiit: -ανῶ, desцesъ, saъ deшirъ чева цesʁtъ, saъ цesъ de aлdoilea; ші (fir:) peînчepъ.

'Ανύφαντος (ὁ, ἡ), nepesʁtъ. [ἀ, ὑφαίνω].

'Αν-υψόω -ῶ, вiit: -ώσω, înaлцъ prea mʁлt.

'Α(ші at: 'Α)νύω, вiit: -ύσω, (nex: ἤνυσα, ші nas: ἠνύσθην, ші ἠνύθην, tpe: de kъ: ἤνυσμαι, de ʁnde nos: 'Ανυστέον, ші 'Ανυτέον), isвʁteskъ, sъвîршeskъ. «'Ανύσας τὸ ἔργον». Od: П: «'Ως δ' οὐδὲν ἤνυε». Dem: «Οὐκ ἀνύω φθονέουσα». Iл: Δ: «Μόγις σμικρόν ἀνύτων». Плт: «Ἦν τάλαντά τις ἀνύσῃ ἑκκαίδεκα». Apistf: (ші kъ inf: pap) «Στρατὸς ἤνυσε περᾶν». Esxл: (ші miж: saъ nas:) «Οὐκ ὀίω ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα». Od: П: «Θεός ἅπαν τέκμαρ ἀνύεται». Hind: «Ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν». Tkpt: amъ isвʁtit a лʁa

mielвл. «'Ηνυσάμην τοῦτο ἐκ Μοιρῶν». Епгр: 2) înплineskъ; вpmezъ nînъ în sfîpшitъ; (прin вpm:) aжвпгъ. «Πολλὴν ἀνύσας ὁδόν». Пл: 'Ανύειν τὸ λοιπὸν εἰς ἄστυ». Лвч: (ші în ел:) «"Οφρα τάχιστα νηῦς ἀνύσειε θέουσα». Od: O: «'Ανύτειν θάλαμον». Od: O. «'Ανύτειν τὸν 'Αΐδαν». Sof: (ші fir:) «"Ανυε πικρὸν ἔρωτα». Ткрt: 3) = Συν (ἐκ) τελῶ, fakъ трeaвъ, aжвtъ, foлoseskъ. «'Εφόρουν λίθους καὶ γῆν, καὶ εἶτι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον». Твч: Ταῦτα εἰς πομπὴν ῥημάτων ἀνύει. Esx: Sокр: 4) adвкъ sfîpшitвл, пeipea вnвї лвкрв, прънъdeskъ. «'Επειδή σε φλὸξ ἤνυσεν». Od: Ω. 5) (în ел:) мъ гръвeskъ, мъ siлeskъ, fakъ чeвa квpînd. «Οὐ μέλλειν χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύτειν». Apistf: «"Ανυσον ποθ' ὑποδησάμενος. Apistf: (ші вкimвatъ) «Λέγ' ἀνύσας». Apstf:

"Ανω (прел: ἤνον), Ion: пoet: în локъ de (чeл dintp'însвл depiвatъ) 'Ανύω. |în afînitate кв

"Ανω [ἀνὰ], adв: de лoвъ (în) sвs, 'пaлt. «Λᾶαν ἄνω ὦθεσκε ποτὶ λόφον». Od: Л. (ші кв цen:) «"Ανω τοῦ γόνατος». Fлstp: «"Ανω ποταμῶν». Пров: "Λνω θαλάσσης ἔθει». D: Ал: плвtia пe mape. «Τί δῆτ' ἄνω κέχηνας;» Apistf: 2) de кiпъ «Μικρὸν προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων». Esx: (ші de timпъ). «Οἱ ἄνω χρόνοι». Dm: timпiї трeквцї, векї. «Οἱ ἄνω τοῦ χρόνου (τοῦ γένους, ші чл:)». Елien: «Οἱ ἄνω πρὸ αὐτοῦ». Fiл: stpътo шiї лвї. «"Ανω τῆς ἔω μικρὸν». Ахл: Tat: (ші кв apt:) 'Η οἰκία τὰ ἄνω πάνυ καλὰ ἔχει». Ksen: «'Η ἄνω πόλις». Лкs: adikъ чeiъцвia. «Περὶ τοὺς ἄνω τόπους. At: adikъ лoквpiлe чeлe denapte de mape snpe înъвntpвл пъmîntвлвї. (de вnde) «'Ο ἄνω βασιλεύς». Fлstp: îmпъratвл Перsiлop. (ші în ел:) «Οἱ ἄνω». Лкs: în локъ de οἱ θεοὶ. «"Ανω καὶ κάτω». (saъ neлerat) ἄνω κάτω ποιεῖν (διαλέγεσθαι, περιπατεῖν, στρέφειν τοὺς λόγους, saъ τοὺς νόμους, μεταβάλλεσθαι, ші чл:)» a amestека, a iвpввpa, a înвîpti, a sвчi. «Τί, ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν»; Apstf;

'Ανῶ, ῇς, ῇ, ῶμεν, ші чл: nex: 2: de sвп: ал лвї 'Ανίημι.

"Ανωγα (miж: tpe: de кв: în локъ de 'прez: ал neîntp: 'Ανώγω, în локъ de Ανάγω), вiit: ἀνώξω (прел: ἤνωγον, ші ἠνώγεον, saъ ἠ[ἀ]νώγειν, nex: ἤνωξα; поpвпч: прez: ἄνωχθι, ἀνώχθω, saъ ἀνωγέτω, ἄνωχθε, saъ ἀνώγετε) пoet: (кв înf: saъ ак: saъ dat:) пopвпчeskъ; îndemnъ; повъцвieskъ.

'Ανώγαιον (τὸ), вezi 'Ανώγεων.

"Ανωγε, пoet: 3: neps: sinr: a лвї "Ανωγα.

'Ανῶγε, пoet: în локъ de 'Ανέφγε, 3: neps: sinr: a miж: tpe: de кв: ал лвї 'Ανοίγω.

'Ανώγεον, ου, ші At:

'Ανώγεων, ω (τὸ), камеръ în катвл чeл maї de sвs ал kaseї (în nodъ). (вezї ші ὑπερῷον). (прinч: next: ал лвї

'Ανώγεως, ω (ὁ, ἡ), чeл d' asвпpa пъmîntвлъї (maї кв seamъ ziditъ). [ἄνω, γέα].

'Ανωγὴ (ἡ), пoet: [ἄνωγα] повaцъ; îndemnъ; поpвпкъ.

"Ανωγμεν, 1: пeps: îm:, ші

'Ανώγω, 1: neps: sinr: a xot: лвї "Ανωγα.

'Ανωδινία (ἡ), nedвpepe de nînteчe. [din

'Ανώδινος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ dвpepї de nînteчe. [ἀ, ὠδίν].

'Ανωδόρκας, ου, α (ὁ), вnъ feлъ de пeшte, чe se ziчe mi Οὐρανοσκόπος. [ἄνω, δέρκω].

"Ανῳδος (ὁ, ἡ), пекînтътopъ. [ἀ, ᾠδή].

'Ανωδυνία (ἡ), nedвpepe, saъ notoлipe de dвpepї. [din

'Ανώδυνος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, впер: -ότατος) непрічinвitopъ, saъ nesimцitopъ de dвpepї. 2) (med:) notoлitopъ de dвpepe. [ἀ, ὀδύνη]. [de вnde.

'Ανωδύνως, adв: fъpъ dвpepї.

"Ανωθα, Dop: în локъ de

"Ανωθεν, adв: (de локъ) din sвs; din пъpцiлe чeлe din sвs (чeлe dinъвntpв пe вskatъ, maї denapte de mape); (ші timпopaлъ) de mвлtъ, din вekime, de ла stpътошї. «Λάχων ἄνωθεν εἰμί». Sin: saъ dintpв 'пчepвtъ. «Οἷς πάλιν ἄνωθεν δοῦ λεύειν θέλετε». Sкр: «Γεννηθῆναι ἄνωθεν». Sкр: în локъ de ἀναγεννηθῆναι, a se peнaшte. [ἄνω].

'Αν-ωθέω-ῶ, вiit: -ωθήσω, saъ -ώσω, înnînrъ în sвs; (ші pap) înaпoї, = 'Απωθέω. [de вnde

'Ανώθησις, εως (ἡ), înnînцepe in sвs, saъ înaпoї.

'Ανωϊστὶ, adв: пoet: пe nerîndite, de o datъ. [din

'Ανώϊστος (ὁ, ἡ), Ion: [ἀ, οἶομαι] neперînditъ, непревъzвtъ. 2) neaштentatъ, de o datъ. 3) (pap, ші îndoios) = "Аноιστος. [de вnde

'Ανωΐστως, adв: = 'Ανωϊστί.

'Ανωΐχθην, пoet: nex: 1: nas: ал лвї 'Ανοίγομαι.

'Ανώλεθρος (ὁ, ἡ), nesвпвsъ ла пръпъdipe, nestpikъчoвъ. [ἀ, ὄλεθρος].

'Ανωλόφυρτος (ὁ, ἡ), nenlînsă, neвovită. [ἀ, ὀλοφύρομαι].

'Ανωμαλὴς, έος (ὁ ἡ),= 'Ανώμαλος. [de вnde

'Ανωμαλία(ἡ), nenetezitate; nepervлътate.

'Ανωμαλίσθαι, nas: tpe: de кв: de inf: ал лвї 'Ανομαλίζω.

'Ανώμαλος (ὁ, ἡ), nenetedă, nenotpiвită; nestatopnică întp' вna; nepervлată. [ἀ, ὁμαλός]. [de вnde

'Ανωμαλότης (ἡ),='Ανωμαλία. ші

'Ανωμάλως, adв: nenetezit, nenotpiвit; nepervлat,

"Ανωμος (ὁ, ἡ), чел fъръ вmepї; de вnde) «"Ανωμοι». stpънenoцiї лвї Πελοπă. [ἀ ὦμος].

'Ανωμοτεὶ (τὶ), adв: fъръ жвръmînt. din

'Ανώμοτος ὁ, ἡ) nежвратă. 2) neînkredinцată прin жвръmintă. 3 ачела, ne nвmеле къpвia nв îndръznеште чinева a se жвра. [ἀ, ὀμόομαι].

"Ανωνις, ιδος (ἡ), = "Ονωνις.

'Ανωνόμαστος(ὁ,ἡ,) nenвmită, nenomenită. 2) ачела, ne каре nв îndръznеште чinева a nвmi, a esnpima. nesnвsă. (ἀ, ὀνομάζω].

'Ανωνυμεὶ (μὶ), adв: ='Ανωνύμως. ші

'Ανωνυμία (ἡ), лînsъ de nвme, (fir;) de famъ, de însemnътate. din

'Ανώνυμος (ὁ, ἡ), anonim, чел fъгъ nвme; (fir:) nefamosă, neînsemnată, nеквnoskвtă. [ἀ, ὄνομα].

'Ανωνύμως adв: fъръ nвше

"Ανωξις, εως (ἡ), = 'Ανωγή.

'Ανώξω, noet: вiit: ал лвї "Ανωγα.

'Ανώσμαι, (fъръ вiit:) noet: în локă de 'Ανύομαι.

'Ανώπιον (τὸ), naptea de deasвnpa вшеї, saă a fepestpeї. [ἀνὰ, ὀπὴ, гавръ]. (вezї ші προνώπιον).

'Ανωρία (ἡ), ='Αωρία. [din

"Ανωρος (ὁ, ἡ), ="Αωρος.

'Ανώροφος (ὁ, ἡ), (прinч: кasъ) fъръ înвелitoape, neакoперitъ. [ἀ, ὀροφή].

'Ανωρροθία (ἡ), noet: în sвs ixte nopnipe, ші dintp' însa вvetă de валвpi. [ἄνω, ῥόθος].

'Ανώρροπος (ὁ, ἡ),='Αναρροπος. [ἄνω,ῥοπή].

'Ανῶρτο, noet: 3: neps: a neste sъв: saă a nex: 2 ал лвї 'Ανόρνυμαι.

'Αν-ωρύομαι вiit: -ύσομαι, врлв (плînгă) кв глasă mape.

'Ανῶσαι, nex: 1: de inf: ал лвї 'Ανωθέω.

'Ανῶσαι, Ion: nex: 1 ал лвї 'Αναφέρω în локă de 'Ανοΐσαι [ἀνοίω] neîntp:

'Ανώτατος, (ввперл: ал лвї "Ανω, ἀνώτερος) η, ον, чел în чea кв totвл маї sвs, маї 'налтъ nosiцie. || (next: îm:) 'Ανώτατα ==кв 'Ανωτάτω, adв: (sвперл: ал лвї ἄνω) în чea de маї sвs, маї 'налтъ nosiцie. «Τὰ ἀνωτάτω γένη. Лaept: челе маї dintîї ші прinчinале neamврї.

'Ανωτερικὸς, ἡ, ὸν, кввiinчosă пърцiлор челор de маї sвs. [din

'Ανώτερος, [компр: ал лвї "Ανω] α, ον, чел de маї sвs, маї 'налтă, (ші timn:) маї dinainte.

'Ανωφέλεια (ἡ), nefolosă. [din

'Ανωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), nefolositoрă. [ἀ, ὄφελος].

'Ανωφέλητος (ὁ, ἡ), = 'Ανωφελής. 2) (кв цen) nefolosită. 3) nenpiimitoрă de folosă, de neaжвtat. [ἀ, ὠφελέω].

Ανώφελος (ὁ, ἡ).='Ανωφελής. [de вude

'Ανωφελῶς, adв: fъръ folos.

'Ανωφέρεια (ἡ), dвчere în sвs. 2) sвimă, deaлă. [din

'Ανωφερὴς, έος (ὁ, ἡ), nopnită, întînsă snpe în sвs. «Τὸ πῦρ, (τὸ ἔλαιον) ἀνωφερές». Apist: 2) (локă) sвimos, delosă. [ἄνω, φερω].

'Ανωφλιον (τὸ), npaгвл de sвs ал вшеї. [ἄνω, φλιά].

'Ανωφοιτος (ὁ, ἡ, nopnită, întinsă, dвsă snpe în sвs, = 'Ανωφερής. ἄνω, φοιτάω].

'Ανωφορεομαι, οῦμαι вiit: -ήσομαι, mъ nopneskă, mъ dвkă în sвs. [din

'Ανώφορος (ὁ, ἡ),='Ανωφερής. [ἄνω, φορά].

"Ανῳχα, tpe: de кв: ші

'Ανῴχθην, nex: 1: nas: ал лвї 'Ανοίγω.

"Ανωχθι, noet: npez: de nopвnч: ал лвї "Ανωγα.

'Ανώχυρος (ὁ, ἡ), neîntъpită, nenpenъzită, neasigвrată. [ἀ, ὀχυρός].

"Αξειε, 3: sinr: neps: de nex: 1: ал nost: лвї "Αγνυμι.

"Αξεινος (ὁ, ἡ), Ion: în локă de "Αξενος.

Ἀξέμεν, ші 'Αξέμεναι, noet: în локă de ἄξειν, вiit: saă ἀγαγεῖν, nex: de inf: ал лвї "Αγω.

'Αξεναγώγητος (ὁ, ἡ), stpeină nenpiimită, netpatată кв osnitalitate. [ἀ, ξεναγωγέομαι].

'Αξενία (ἡ), neosnitalitate, neiввipe de stpeină. [din

"Αξενος (ὁ, ἡ), neiввitoрă, nenpiimitoрă de stpeinї. [ἀ, ξένος].

"Αξεστος (ὁ, ἡ, nepъzвită, nependată, nenetezită; asnpă; nелвкратă. [ἀ, ξέομαι].

'Αξία (ἡ), вezї "Αξιος.

'Αξιαγάπητος (ὁ, ἡ), вpednікă de iввit, de dparoste. [ἄξιος, ἀγαπάω].

'Αξιάγαστος (ὁ, ἡ). вредникъ de admiрацie, de лавдъ. [ἄξιος, ἄγαμαι].

'Αξιάκουστος [ἄξιος, ἀκούομαι], ші

'Αξιακρόατος (ὁ, ἡ), вредникъ de аскълтат, de аскълтат. [ἄξιος, ἀκροάομαι].

'Αξιαπήγητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de 'Αξιαφήγητος, вредникъ de повестит, de кэвынтъ.

'Αξιαπόλαυστος (ὁ, ἡ), вредникъ de do вîndipe. [ἄξιος, ἀπολαύω].

'Αξιεπαίνετος [ἄξιος, ἐπαινέσομαι], ші

'Αξιέπαινος (ὁ, ἡ), вредникъ de лавдъ. [ἄξιος, ἔπαινος].

'Αξιεπιθύμητος (ὁ, ἡ), вредникъ de поftit, de dopit. [ἄξιος, ἐπιθυμέω].

'Αξιέραστος (ὁ, ἡ), = 'Αξιαγάπητος. [ἄξιος, ἐράσμαι].

'Αξιήκοος (ὁ, ἡ), = 'Αξιάκουστος. [ἄξιος, ἀκοή].

'Αξινάριον, ші 'Αξινίδιον (τὸ), топораш, dim: ал лъї

'Αξίνη (ἡ), [ἄγνυμι] секиръ, топорь къ доъ гърї, тъішърї. «Ξύλα σχίζων τις ἴησι τῇ ἀξίνῃ». Ksen:

'Αξιοβίωτος (ὁ, ἡ), (βιος) вредникъ de трът, de dopit. [ἄξιος, βιόω].

'Αξιοδάκρυτος (ὁ, ἡ), вредникъ de плîns, = 'Αξιοθρήνητος. [ἄξιος, δακρύω].

'Αξιόεργος (ὁ, ἡ), вредникъ, îndemînatикъ ла лъкраре. 2) вредникъ de лъкрат, ce ostenit ла dînsъл. [ἄξιος, ἔργον].

'Αξιόζηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ζήλως, вредникъ de рîвнit; de пismъit; de imitat. [ἄξιος, ζῆλος].

'Αξιοζήλωτος (ὁ, ἡ), = 'Αξιόζηλος. [ἄξιος, ζηλόομαι].

'Αξιοθάνατος (ὁ, ἡ), вредникъ de moapte. [ἄξιος, θάνατος].

'Αξιοθαύμαστος (ὁ, ἡ), = 'Αξιάγαστος. [ἄξιος, θαυμάζω].

'Αξιοθέατος (ὁ, ἡ), вредникъ de прівit. [ἄξιος, θεάομαι].

'Αξιοθρήνητος [ἄξιος, θρηνέω], ші

'Αξιόθρηνος (ὁ, ἡ), вредникъ de плîns. [ἄξιος, θρῆνος].

'Αξιοθριάμβευτος (ὁ, ἡ), вредникъ de трiумфъ. [ἄξιος, θριαμβεύω].

'Αξιοκαταφρόνητος (ὁ, ἡ), врепикъ de despрецuire, de nesokotipe. [ἄξιος, καταφρονέω].

'Αξιοκοινώνητος (ὁ, ἡ), вредникъ de комъникацie, de конверsацie.]ἄξιος, κοινωνέω].

'Αξιόκτητος (ὁ, ἡ), вредникъ de довindipe. 2) довinditъ къ мерitaтъл съъ прецъ. [ἄξιος, κτῶμαι].

'Αξιόλεκτος (ὁ, ἡ), = 'Αξιόλογος. [ἄξιος, λέγω].

'Αξιόληπτος (ὁ, ἡ), вредникъ de лъат, de довindit. [ἄξιος, λαμβάνω].

'Αξιόλογος (ὁ, ἡ), ші adв: -λόγως, вредникъ de кэвînтъ (ворвire, лавдъ), însemnatъ, прецiosъ, ші чл: (desпре пеps: ші лъкрърї). «Οὐ γὰρ ἄντι δράσαιμεν ἀξιόλογον». Лъч: «'Αξιόλογα λίθων βάρη». Sin: [ἄξιος, λόγος].

'Αξιομακάριστος (ὁ, ἡ), вредникъ de fericit. [ἄξιος, μακαρίζομαι].

'Αξιομάχητος [ἄξιος, μάχομαι], ші

'Αξιόμαχος (ὁ, ἡ), (къ dat: съъ ак: къ преп: ші рар къ înf:) вредникъ, destoїnикъ de a se înпротivi în вътълie. [ἄξιος, μάχη].

'Αξιομισὴς, έος, ші ἀξιόμισος [ἄξιος, μῖσος], ші

'Αξιομίσητος (ὁ, ἡ), вредникъ de ърît, съъ de ъръ. [ἄξιος, μισέομαι].

'Αξιομνημόνευτος (ὁ, ἡ), вредникъ de поmenit, de цinepe de minte. [ἄξιος, μνημονεύω].

'Αξιόνικος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος ші сэп: ότατος) вредникъ, destoїnикъ de a съвîрші вірэinцъ. 2) (în локъ de simплъ ἄξιος) вредникъ. «'Αξιονικότεροί εἰμεν 'Αθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν». Ep: [ἄξιος, νίκη].

'Αξιοπαθέω -ῶ, вііt: -ήσω, пътimeскъ дъпе мерitъл fantелор меле. [ἄξιος, πάθος].

'Αξιοπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), вредникъ de жале, de плîns, = 'Αξιοθρήνητος. [ἄξιος, πένθος].

'Αξιοπιστία (ἡ), мерitъ de кредinцъ. [din

'Αξιόπιστος (ὁ, ἡ), ші adв: -ίστως, вредникъ de кредinцъ. «'Οφθαλμοὶ γλωσσῶν ἀξιοπιστότεροι. Epigr: 2) destoїnикъ. «Ναύλοχα πρὸς τοσαύτην ναυτιλίαν ἀξιόπιστα». Пл: [ἄξιος, πίστις]. [de эnde

'Αξιοπιστοσύνη (ἡ), поеt: în локъ de 'Αξιοπιστία.

'Αξιόποινος (ὁ, ἡ), вредникъ de пedeапsъ, de осîndъ. 2) осînditъ, съъ осînditорь дъпе мерitъ. [ἄξιος, ποινή].

'Αξιοπρέπεια (ἡ), чinste кэвenitъ мерitълъї, demnitъцiї, съъ профesii кэіва; бэпъ кэвiinцъ; [din

'Αξιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кэвenitъ, пропорцionatъ мерitълъї, съъ demnitъцiї; 2) de бэпъ, съъ de мare кэвiinцъ. 3) вредникъ de чinste. [ἄξιος, πρέπει]. [de эnde

'Αξιοπρεπῶς, adв: дъпе кэвiinцъ мерitatъ de вредничie; поtрivit.

'Αξιοπροστάτευτος (ὁ, ἡ), вредникъ de о-

krotit, saŭ de a fi okrotitorŭ (patronŭ). [ἄξιος, προστατεύω].

'Αξιόρατος (ὁ, ἡ), = 'Αξιοθέατος. [ἄξιος, ὁράομαι].

"Αξιος [ἄγω], α, ον, чел de ачелашĭ (de oпotrівъ ла) preцŭ къ алтŭ чева. (къ цеп:) «Βοὸς ἄξιος». Ил: Ψ. «Οὐδὲ τριῶν ἄξια ταλάντων κεκτημένος». Пл: (ші къ ак: къ преп:) «"Αξια εἰς μυρίας δραχμάς». Dm: (ші fir:) «Οὐδενὸς ἄξιοί εἰμεν "Εκτορος». Ил: N. «"Οσου ἀξία ἐστι γυνὴ κάμνοντι». Dm: «Πολλοῦ («Πλείονος «Τοῦ παντὸς «Μικροῦ «Οὐ[μη]δενὸς, ші чл:) ἄξιος». (ші къ inf:) »Πλείστου ἄξιοι (saŭ «Οὓς πλείστου ἄξιόν ἐστι) κεκτῆσθαι». Dm: mълт preцiошĭ, ші чл: 2) (маĭ овіч:) bredпікŭ (кървіа se къвine чева вънŭ, saŭ ръŭ dъпе mepitъл sъŭ). «'Επαίνου ἄξιος μᾶλλον ἢ μέμψεως». Ksen: «Θανάτου («Λόγου, ші чл:) ἄξιος». Dm: Тъч: «Οργῆς ἄξια ποιεῖς». Dm: (mi къ dat:) «"Αξιος ἦν θανάτου τῇ πόλει». Dm: (ші къ inf:) «Τί ἄξιός εἰμι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. Пл: «"Αξιος λαβεῖν ὁ μισθός». Sъid: 3) (fъръ kazŭ) mepitantŭ, bredпікŭ de чinste, saŭ de mълтŭ preцŭ. «Φέροντες καὶ ἄγοντες, εἴτι ἕκαστος ἄξιον». Ksen: (de вnde 4) (neвt:) «"Αξιον (къ ші fъръ ἐστὶ, ші къ înf:) se къвine, mepitъ, este dpentŭ. «Τῇ πόλει γὰρ ἄξιον συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον». Apistf: «Οὐκ ἄξιον φανερὰν ἔχθραν πρὸς αὐτοὺς κτήσασθαι». Тъч: Εἰς τὴν Πελοπόννησον οὐκ ἐξῆλθεν ἡ νόσος, ὅ,τι καὶ ἄξιον εἰπεῖν». Тъч: «"Αξιόν ἐστί μοι μισεῖν αὐτόν». Ksen: «"Αξιόν σοι μέγα φρονεῖν». Ksen: || (fem:) 'Αξία (sъвst: saŭ елin:) A) preцъл, saŭ чeea че плътеште вnŭ лъкръ, ші este пропорцionatŭ къ mepitъл лъї. «Καὶ γὰρ οὐδὲ τῆς ἀξίας ἕκαστον τῶν κτημάτων ἀπεδίδετο». Esx: «Τὴν δὲ τῆς βλάβης ἀξίαν οἱ δικασταὶ ταττόντων». Пл: «Τὴν μὲν ἀξίαν (se înцл: ποινὴν) οὐ λάμψεαι. Ep: (ші къ преп:) «Κατ' (saŭ «Παρ') ἀξίαν», dъпе, (saŭ fъръ) bredпічie, mepitŭ. B) = 'Αξίωμα, bredпічie, dpeгътopie. «Τῶν ἐπ' ἀξίας τινα δορυφοροῦντα. Лъч: «Τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν κατὰ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς». Dm: C) = Αξίωσις, рзгъчiзne, saŭ вoinцъ, pretenцie. 5) notрівітŭ къ preцъл кътпърътoapeї (nічї sкътпŭ nічї eftinŭ); (dap maї къ seamъ) eftinŭ. «"Αξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ». Tfp: «Οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας». Apistf: 6) (fir:) notрівітŭ, пропорцionatŭ. «Οὐκ ἄξια οὔτε ὑμῶν, οὔτε τῶν πατέρων ποιεῖτε. Тъч: «"Αξια δῶρα». Ил: 'Αξιόν σοι ἅλφοι, Od: O. веї afла пentръ ачeasta folositorŭ preцŭ. «"Αξιος εἰμί». Лкs: «Τί δ' ἄξιόν μοι τῆς δε τυγχάνει φυγῆς»; Ep: че 'mї mepitъ ачeastъ fзгъ?

'Αξιόσκεπτος (ὁ, ἡ), bredпікŭ de кіпzзipe, лзare în въгare de seamъ. [ἄξιος, σκέπτομαι].

'Αξιοσπούδαστος (ὁ, ἡ), bredпікŭ de siлiцъ, de sepioasъ окъпацie. [ἄξιος, σπουδάζω].

'Αξιοστρατήγητος (ὁ, ἡ), = 'Αξιόμαχος, saŭ 'Αξιόνικος. [ἄξιος, στρατηγέω].

'Αξιοστράτηγος (ὁ, ἡ), bredпікŭ de a komanda oшlipe. [ἄξιος, στρατηγός].

'Αξιοτέκμαρτος (ὁ, ἡ), bredпікŭ de a se înцелеце, a se da къ sokoteала, adікъ debeditŭ îndestъл, dc крezзt. [ἄξιος, τεκμαίρομαι].

'Αξιότης (ἡ), bredпічie. [ἄξιος].

'Αξιοτίμητος [ἄξιος, τιμάω], ші

'Αξιότιμος (ὁ, ἡ), (комп: -ότερος, ші sъперл: -ότατος) bredпîкŭ de чinste. [ἄξιος, τιμή].

'Αξιοφίλητος (ὁ, ἡ), = 'Αξιαγάπητος, bredпікŭ de iзвit. [ἄξιος, φιλέομαι].

'Αξιόχρεως, ω (ὁ, ἡ), (ші adв:) χρέως, bredпікŭ (destoїnікŭ) de a se însърчina къ datopia взїва; (maptзрŭ, кezашŭ, ші чл:) sirзрŭ, bredпікŭ de крedinцъ. 2) bredпікŭ; destoїnікŭ; însemnatŭ. «Μέγεθος ἀξιόχρεων». At: 'Αξιόχρεα ἀπηγήσιος». Ep: «'Αξιόχρεως ἐναντιωθῆναι. Ep: [ἄξιος, χρέος].

'Αξιόω -ῶ, вiit: -ώσω, preцзieskŭ вnŭ лзkръ. «'Οπόσης ἂν τιμῆς ἀξιώσῃ τὸ πωλούμενον. Пл: (dn вnde 2) жзdікŭ, rîndeskŭ, sзposezŭ; stързieskŭ în пърере; sokoteskŭ чева bredпікŭ, dpentŭ, (mi fзs:) sirзрŭ, saŭ провабілŭ; къ mълцзmipe prііmeskŭ; (noet:) чinsteskŭ, лазdŭ; înвredпічeskŭ. «'Αξιοῦσιν αὐτοὺς πάντων. Тъч: «'Αξιωθεὶς τῆς βουλῆς». Пл: (ші ел:) «Οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας». Sof: «'Ελλάδος ἦρξ' ἀξιωθείς». Eзp: «Καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη. Eзp; "Τύμβον ἀξιούμενον τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι». Eзp: «'Αξιοῦσιν εἶναι σφαιροειδῆ τὸν οὐρανόν». Tom: Мац: (de вnde în fлsf: ἀξίωμα. вezї ші Βούλομαι). «Οὐ πλούσιοι μόνον καὶλόγιοι εἶναι ἀξιοῦσιν, ἀλλὰ ші чл:» Пл: «'Απ' "Αργους καὶ τῶν 'Ηρακλειδῶν εἶναι ἠξίου». Ap: «'Αξιῶ ἀδικέεσθαι. Ep: (ші між:) «Οὐκ ἀξιεύμενος ἐπὶ τὸν θρόνον ἵζεσθαι». Ep; nesokotind пe sine bredпікŭ. «Μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἀξιώσειε ζῆν ἀποστερούμενος τῆς πατρίδος». Isокр: «Διὰ τὸ μὴ ἀξιοῦν ἄρχεσθαι δεσποτικῶς». Apist: 3) porŭ,

черѣ, pretinzѣ чева ка dpentѣ, saѣ кѵвiinчosѣ; dopeskѣ, воieskѣ. «Χρόνον ἠξίουν λαβόντες ἀπολογήσασθαι». Тѵч: «'Αξιῶ καὶ δέομαι ὑμᾶς μεμνῆσθαι». Dm: (ші nas:) «Ἔφη συγχωρεῖν τοῖς ἀξιουμένοις». Плв: în локѣ de ταῖς ἀξιώσεσι. [ἄξιος].

Ἄξιφος (ὁ' ἡ), чел fъръ кѵцitѣ. [ἀ, ξίφος].

'Αξίφυλλος (ὁ, ἡ), poet: în локѣ de Ἀεξίφυλλος.

'Αξίωμα (τὸ), =='Αξία, demnitate, ofiчiѣ, rpadѣ de soцialъ nosiцie, panrѣ. «'Αποστερεῖν ἀξιώματος καὶ τιμῆς». Ksen: (de вnde «Οἱ ἐν ἀξιώματι (-ώμασιν»). Чeї în demnitъцї, saѣ panrѵрї. 2) repѵtaцie, însemnътate; mърime, kovîrшire. Τὸ μὲν οὖν ἀξίωμα τοῦ παρόντος ἀγῶνος.» Apstf: «Τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως». Dm: 3) (flsf:) кѵвîntѣ, че n'ape trebѵinцъ de dovadъ, de sine doveditѣ, saѣ провавilѣ, aksiomъ, (de вnde) = Δόγμα, пърере netъгъdѵitъ, întъpitъ, вpednikъ de krezѵt. 4) = Ἀξίωσις, воinцъ, черере stърѵitoape, pretindepe; (ші pap) рѵгъчiѵne. «'Εισέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε.» Skp: [ἀξιόομαι]. [de вnde

Ἀξιωματικὸς, ἡ, ὸν, чел кѣ panrѣ, demnitapѣ (bezї 'Αξίωμα). 2) чел че apatъ (fave чева, op se fave кѣ) demnitate, вѵпъ кѵвiinцъ, ofiчialѣ, търецѣ; чел че ворbemte кѣ filosofiче aksiome. «'Ο δὲ 'Ισοκράτης μακρῷ ἀξιωματικώτερος Λυσίου». D: Ал: [de вnde

'Αξιωματικῶς, adв: кѣ demnitate (вѵпъ saѣ mape кѵвiinцъ), ofiчial; npin filosofiче aksiome.

'Αξίως, adв: dѵne вpednivie, saѣ mepitѣ ші кѵвiinцъ, пропорцionat. «Ὅπως ἀξίως ἡμῶν αὐτῶν πολεμήσωμεν». Iskp: «'Αξίως τοῦ ἀδικήματος». Esx: 2) eftin, кѣ кѵтпътatѣ preцѣ. [ἄξιος].

'Αξίωσις, εως (ἡ), preцѵire. 2) repѵtaцie, vinste. 3) = ἀξίωμα, panrѣ, demnitate. «Τοὺς ἐν ἀξιώσει προὔχοντας». ші (ел:) «Οἱ ἐπ' ἀξιώσεως». Apstd: în локѣ de, οἱ ἀξιωματικοὶ. 4) simцimîntѣ; idee; (iap napt:) npetenцie pezematъ пе destoinivia sa, saѣ ші a alтѵia (maї de мѵлte opї fiind, saѣ пърîndѵ se fъръ кѵвîntѣ); рѵгъчiѵne. «Ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν». Тѵч: «Οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξίωσις». Тѵч: «Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν χάριτος τοιάνδε». Тѵч: (bezї ші Δικαίωσις). 5) (pap) пѵtepea, propria însemnape a вneї zivepї. «Τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἀντήλλαξαν». Тѵч: [ἀξιόομαι].

'Αξιωτέον, nos: ал лѵї 'Αξιόω.

'Αξόανος (ὁ, ἡ), чел fъръ statѵъ. [ἀ, ξόανον].

'Αξονήλατος (ὁ, ἡ), poet: mînatѣ iste înпрежърѵл osii, saѣ npin osie. [ἄξων. ἐλαύνω].

'Αξόνιος (ὁ, ἡ), кѵвiinчosѣ osiї, ал osii. [ἄξων].

Ἄξοος (ὁ, ἡ), poet: =Ἄξεστος.

'Αξυγκρότητος (ὁ, ἡ), At: în локѣ de Ἀσυγκρότητος.

'Αξύλευτος (ὁ, ἡ), (прinч: пъdѵpe) din kape nѵ s'aѣ tъiat înkъ lemne. [ἀ, ξυλεύομαι].

'Αξυλία (ἡ), linsъ de lemne. [ἄξυλος].

'Αξύλιστος (ὁ, ἡ),= 'Αξύλευτος. [ἀ, ξυλίζομαι].

Ἄξυλος (ὁ, ἡ), чел fъръ lemne. 2) poet: = 'Αξύλευτος; ші = πολύξυλος, кѣ мѵлte lemne. [ἀ, ξύλον. bezї 'A, 3].

'Αξύμβατος, 'Αξύμβλητος, 'Αξύμμετρος, ші чл: At: în локѣ de 'Ασύμβατος 'Ασύμβλητος, ші чл: (ξύν, At: în локѣ de σύν).

'Αξύνετος, ου, mi

'Αξυνήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: în локѣ de ἀσύνετος, ἀσυνήμων.

'Αξυρὴς, έος (ὁ, ἡ), = кѣ

Ἄξυρος (ὁ, ἡ), linsitѣ, saѣ neîtrebѵinцъtorѣ de вrічiѣ; nepasѣ. 2) neaskцitѣ, netъiosѣ; (npin вpm:) netrebnikѣ лapasѣ. [ἀ, ξυρὸς].

'Αξύστατος (ὁ, ἡ), At: în локѣ de Ἀσύστατος.

Ἄξυστος (ὁ, ἡ), = Ἄξεστος.

Ἄξω, biit: ал лѵї Ἄγνυμι, ші Ἄγω.

Ἄξων [ἄγω], ονος (ὁ), osie de trъsѵrъ. 2) (Mat:) linia, че treче npin ventrѵл a doъ ekstreme (полѵрї) de глобѣ. 3) (îm:) вekile lecї a le Atenenilor sъnate пе lemne пътrate, че se înвîptiaѣ пе osiї. (bezї ші Κύρβις).

Ἄογκος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὄγκος] nevolѵmosѣ, fъръ grevtate.

Ἄοδμος (ὁ, ἡ), în локѣ de Ἄοσμος.

'Αοζέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: sлѵжeskѣ, sîntѣ...

Ἄοζος (ὁ), poet: [ἀοσσέω] sлѵжitorѣ (maї кѣ seamъ ла жertfe).

Ἄοζος (ὁ, ἡ), = Ἄνοζος.

'Αοῖ, Dop: în локѣ de ἠοῖ, dat: sinr: ал лѵї ἠὼς.

'Αοιδὴ (ἡ), poet: Ion: [ἀείδω] = ᾠδὴ. [de вnde

'Αοιδιάω -ῶ, biit: άσω, poet: = 'Αείδω, ᾄδω. [ші

'Αοίδιμος (ὁ, ἡ), вpednikѣ de kîntape, de лавdъ, famosѣ, вestitѣ (ші în вine ші în рѣѣ).

'Αοιδοθέτης, ου (ὁ), noet: компзіторъ de кînтіче, noetъ. [ἀοιδὴ, τίθεμαι].

'Αοιδομάχος (ὁ, ἡ), лзптъторъ пептрз преміъ de кînтape; рівалъ кътре алтъ кînтъторъ. [ἀοιδὸς, μάχη].

'Αοιδοπόλος (ὁ, ἡ), noet:înделетнічітъ ла кînтіче, noetъ. [ἀοιδὴ, πολέω].

'Αοιδὸς (ὁ,шіή), noet: Ion: [ἀείδω] кîнтърецъ, -еацъ, noetъ, -етъ; (ші зпе-орї) връжіtoape, deскънтътoape. 2) (adiekt:) меlодікъ, віерзвіторъ. 3) (nas:) = 'Αοίδιμος. (de зnde компр:) «Πέργαμος ἀοιδοτέρη πολίων». Епігр: (ші звпер:) «'Αηδὼν συμπάντων ἀοιδοτάτη πετεεινῶν». Ткр: [de зnde

'Αοιδοσύνη (ἡ), noet: 'Αοιδὴ, кîнтікъ віерзвітъ; noesie.

'Αοιδότατος (-ότερος), вezї 'Αοιδός.

'Αοιδοτόκος (ὁ, ἡ), noet: пъскъторъ de кînтіче. [ἀοιδὴ, τόκος].

'Αοίκητος (ὁ, ἡ), нелокзітъ, saŭ de нелокзіt. [ἀ, οἰκέομαι].

"Αοικος (ὁ, ἡ), чел fъръ каsъ (локашъ, патріе); stpeinъ, saŭ fзгаръ. 2) = 'Αοίκητος. 3) (кз цеп:) чел че п' а локзіt зndева. [ἀ, οἶκος].

"Αοιμος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, οἶμη], = 'Αδιόδευτος, ші "Αῤῥητος.

'Αοινέω, -ῶ, вііt: -ήσω, п' amъ, saŭ пз веаъ вінъ. [ші

'Αοινία (ἡ),înfpînape, saŭ лінsъ de вінъ. [din

"Αοινος (ὁ, ἡ). чел че п' аре, пз fаче, saŭ пзînтревзінцеазъ вінъ; (de зnde) «"Αοινος θυσία». Плd: (вezї ші Νηφάλιος). [ἀ, οἶνος].

'Αοῖος, α, ον, Dop: în локъ de ἠῷος.

'Αοκνία (ἡ), непрецетъ, netpîndъвіе, нелепевіе. «Πόνων ἀοκνίη ὑγιεινοτάτη». Іпокр: [din

"Αοκνος (ὁ, ἡ), непрецетъторъ, нелепешъ, некодітъ, ізвіторъ de ostenealъ, неовositъ; îndръznецъ, кзражосъ. [ἀ, ὄκνος.] [de зnde

'Αόκνως, adв: fъръ прецетъ, saŭ лепевіе.

'Αολλέω ῶ, вііt: ήσω, în локъ de 'Αολλίζω. [ші

'Αολλήδην, adв: noet: грътадъ, adзnat ла зnъ локъ,înпрезпъ. [din

'Αολλὴς [εἰλέω], έος (ὁ, ἡ), noet: adзnatъ înтр'зna, зnitъ înпрезпъ, îndesatъ. [de зnde

"Αολλίζω, вііt: -ίσω, noet: adзnъ ла зnъ локъ, грътъdeskъ înпрезпъ.

"Αον, noet: прел: ал лзї "Αω.

"Αοπλος (ὁ, ἡ), = "Ανοπλος, неарматъ. «Τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος, καὶ ἄοπλα». Ksen: [ἀ, ὅπλον].

"Αοπος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ὄψ] неглъззіторъ, mзtъ. 2) (pap) fъръ вedepї. saŭ 3) = кз

"Αοπτος (ὁ, ἡ), невъzзtъ, saŭ de невъzзt. [ἀ, ὄπτομαι].

"Α(saŭ 'Α)ορ, ορος (τὸ), noet: [ἀείρω] кзцітъ; (ші în цеп: ор че) армъ (маї кз seamъ цепоasъ, аскзцітъ ла вîрfъ).

"Αορας, noet: ак: îm: бърв: ал лзї "Αωρ, ορος, tpinodъ (tinцipe кз treї піпоаре); saŭ лігeanъ; ор (прin anagramatismъ) în локъ de "Οαρας, ак: îm: ал лзї "Οαρ.

'Αορασία (ἡ,) (nas:) а fi невъzзtъ. 2) (акt: pap) невedepe, орвіе. [ші

'Αόρατος (ὁ, ἡ), ші adв: -ράτως, невъzзtъ, saŭ непзтзtъ а se вedea. 2) (акt:: ші кз цеп:) невъzъторъ. [ἀ, ὁράω].

'Αοργησία (ἡ),însзшimea немînіозлзї, непекъжіре. [din

'Αόργητος (ὁ, ἡ), непекъжічосъ; блîndъ; ръвдъторъ. || (nezt:) «Τὸ ἀόργητον», în локъ de ἡ ἀοργησία. [ἀ, ὀργή]. [de зnde

'Αοργήτως, adв: fъръ mînie, непекъжіt, кз блîndeце.

'Αορισταίνω (έω -ῶ), вііt: -ήσω, sîntъ нехотърîtъ; (gram:)însemnezъ nedefinitate, saŭ mъ înцелегъ nedefinit. [ші

'Αοριστία (ἡ), nedefinitate, (нехотърipe). [mi

'Αοριστικὸς, ші 'Αοριστολογικὸς, ή, όν, (gram: ші petp;) nedefinitівъ, saŭ însemnъторъ de nedefinitate (нехотърîторъ). [din

'Αόριστος (ὁ, ἡ), лінsitъ, saŭ непriimitop de хотаръ (saŭ хътърîpe), нехотърîторъ, saŭ неарътъторъ de чева хотърîtъ. (de зnde gram:) «Ὁ ἀόριστος (χρόνος)». timпзл nedefinitівъ (нехотърîторъ). [ἀ, ὁρίζω]. [de зnde

'Αοριστώδης, εος (ὁ, ἡ). = 'Αοριστικός. [ші

'Αορίστως, adв: fъръ хотаръ (хотърîpe, saŭ definiцie), нехотърît.

"Αορνος (ὁ, ἡ), noet: (маї кз seamъ sîînкъ, saŭ балтъ) неапропіатъ de пъзърї din прічіna 'пълцімеї, saŭ отторîtoарелор евапорацїї. [ἀ, ὄρνις].

'Αορτὴ (ἡ), [ἀείρω] (anatm:) мареа артерie, прin каре se sipекоаръ sinцеле din înimъ în вine; 'Αορταί, челе доъ къпътîie але вîрtoaseї артерії (а гîлтежзлзї), de каре se atîрnъ племопзл, = Βρόγχια.

'Αορτηθεὶς, noet: în локъ de 'Αερθεὶς, (nas: nex: I: de) партіч: лзї 'Αείρω.

'Αορτὴρ (ὁ), [ἀείρω] кзреа, de каре se

atîrnъ кщitъ, saъ sabie, павъзъ. op dъsarъ. || (adiekt:) «Ἵππος — ». = Παρήορος (bezî zivepea).

Ἄορτο, noet: 3: sinr: neps: a nas: neste sъв: ал лвî Ἀείρω.

Ἄορτρα (τὰ), (Anatm:) чеде doъ ввze але плетоневлвî. [bezî Ἀορτή].

Ἀόρχης, ου (ὁ), чел гъръ воаше. [ἀ, ὄρχις].

Ἀοσμία (ἡ), nemiposъ. 2) пвtoape. [din

Ἄοσμος (ὁ, ἡ), чел гъръ miposъ, saъ кв ръъ miposъ, пвtвposъ. [ἀ, ὀσμή].

Ἀοσσέω -ῶ, biit: -ήσω noet: noate) = Ἀοζέω, ажвtъ, staъ nentpв... [de вide

Ἀοσσητὴρ (ὁ), ажвtъtopъ, окротitopъ.

Ἄουτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ οὐτάω] перъnitъ.

Ἀοχλησία (ἡ), nesвпъpape. [ші

Ἀόχλητος (ὁ, ἡ), nesвпъpътopъ, saъ nesanъpatъ; (npin врт:) лiniштitъ, netвpввpatъ. [ἀ, ὀχλέω .

Ἄοψ, οπος (ὁ, ἡ), noet: лiпsitъ de вedepe, орвъ. [ἀ, ὄψ].

Ἀπαγγελεὺς, έως (ὁ), noet: = Ἀπαγγελτήρ. [ші

Ἀπαγγελία (ἡ), вestipe, повestipe, înквпoштingape; (petp:) екsпpimape, екsплікape; postipe, декламацie. [din

Ἀπ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, = Ἀναγγέλλω, panoptezъ, înквпoштingezъ, арътъ, sпвiъ «Ἀπαγγείλατε αὐτῷ ταῦτα, saъ ὅτι». Ksen: «Ὁ δεῦρὸ ἀπαγγείλας τάψευδῆ». Dm: (ші кв преп:) «Ὃν ἔπεμψας ἀπαγγελοῦντα περὶ τῆς τοῦ παιδίου τελευτῆς». Пл: (ші miж:) «Τοὺς πρώτους τὴν Ἀρπάλου φυγὴν ἀπαγγειλαμένους». Пл: (ші nas:) «Ἀπηγγέλη αὐτῷ». Пл: 2) повesteskъ, esпpimъ; пропвпцъ, posteskъ din гъръ, декламъ. «Ὅσους ἀπαγγέλλει στίχους». Sin: Ἀπαγγελίαν λεγω τὴν λεξιν, δι' ἧς ἀπαγγέλλεται τὰ ἐπινοήματα». Ермоц:

Ἀπαγγελτέον, nos: ал лвî Ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελτὴρ (ὁ , вestitopъ . înmtiinцъ topъ. [ші

Ἀπαγελτικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ ла înшtiingape; îndemînatikъ ла postipe. декламativъ.] «Τὸ ἀπαγγελτικὸν» Enikt: îп локъ de ἡ Ἀπαγγελία. ἀπαγγέλλω'.

Ἄπαγε, adв: onpitopъ; (dap npinч:) ': neps: a nopвnч: лвî Ἀπάγω. (bezî zivepea).

Ἀπάγελος (ὁ, ἡ), denъplat de чipadъ de твpmъ. [ἀπὸ, ἀγέλη . (bezî ἀγελάτης, ші ἀτιμαγελας).

Ἀπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), neînkeratъ. neînцenenitъ; (ші fir: nestatopnivъ, netemeinikъ. «Πῖλους ἀπαγέας». Ep: [ἀ, πήγνυμι].

Ἀπαγίδευτος (ὁ, ἡ), nenpinsъ în кврsъ. [ἀ, παγιδεύω].

Ἀπ-αγινέω, Ion: îп локъ de Ἀπάγω.

Ἀπ-αγκυλόω -ῶ biit: -ώτω, = Ἀγκυλόω.

Ἀπ-αγκωνίζομαι, biit: -ίσομαι, îmî deskizъ dpвmъ кв koteле npin mвлцime. (de вnde) «Ἀπηγκωνισμένη γλῶττα». Fвstp: обpaznikъ, ші nepвшinatъ лimвъ.

Ἀπ-αγλαΐζω, biit: -ίσω, apdivъ лвstpв, desлвstpezъ; (fir:) nevinsteskъ (înnerpind пвmеле квîва кв вре вnъ nonosъ).

Ἄπαγμα (τὸ), [ἀπάγνυμι] (xipвpц:) fpîntъръ de osъ ла înkeietвръ. (bezî ші κάταγμα).

Ἀπ-αγνίζω, biit: -ίσω, Ion: îп локъ de Ἀφαγνίζω.

Ἀπ-άγνυμι, biit: -άξω, (nex: ἀπέαξα, ші чл:) fpînrъ, snapгъ de totъ, îп kît sъ kazъ ввkatъ (maî кв seamъ osъ). (bezî ші κατάγνυμι).

Ἀπαγόρευμα (τὸ), порвпкъ onpitoape. [ші

Ἀπαγόρευσις, εως (ἡ), onpipe; 2) обosipe; (npin врт:) пъръsipe de чева din nenвtinцъ. [ші

Ἀπαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, adвкъtopъ de onpipe, de обosipe. (грам:) însemnътopъ de onpipe. «Ἐπίρρημα ἀπαγορευτικὸν» (Μὴ). [din

Ἀπ-αγορεύω, biit: -εύσω, saъ (neper:) -ερῶ, (nex: ἀπηγόρευσα, saъ ἀπεῖπον, op ἀπεῖπα, ші miж: ἀπειπάμην, tpc: de кв: ἀπείρηκα, ші чл:) onpeskъ npin кввînтъ, saъ порвпкъ, zikъ. порвпчeskъ a пв. . (кв dat: saъ ак: mi înf:) «Ἀπαγορεύειν τινι, saъ τινα ποιεῖν τι». «Ἀπαγορεύειν αὐτοῖς μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων». Ep: (ші în anaл:) «Ἔμοιγε ἀπηγόρευες, ὅπως μὴ τοῦτο ἀποκρινοίμην». Пл: (ші nas) «Ἀπηγόρευτο κατὰ νόμον ἵππῳ χρῆσθαι». «Τοῖς νέοις ἀπειπέτην μὴ διαλέγεσθαι». Ksen: «Ἀποῤῥηθὲν μὴ καταφεύγειν». Apistd: 2) tъгъdвieskъ, pefвzъ; пъръseskъ, лasъ. «Κατάνευσον, ἢ ἀπόειπε». Іл: A. «Μῆνιν ἀποειπεῖν». Іл: I. (ші miж:) «Ἀπειπάμενος τὴν συμμαχίαν». Ep: «Ἀπείπατο τὴν πατρίδα». Sвid: «Ἀπειπεῖν τον υἱόν». Пл: «Ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν». Apistd: (ші nas:) «Ὑπὸ πάντων ἀποῤῥηθῆναι». Пл: 3) = Ἀπαυδῶ. обoseskъ, пв maî noчiъ; mъ desnъdъждвieskъ; înqetezъ. «Ἀπαγορεύειν τῷ πόνῳ (saъ πρὸς τὸν πόνον)». Лкs: «Τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει». Евр «Καὶ ταῖς ψυχαῖς νικῶντες τοῖς σώμασιν ἀπεῖπον». Iskp: «Ὑπὸ πλήθους κακῶν ἀπειπεῖν». Ksen: «Οὔτε λέγων, οὔτε ἀκούων περὶ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπαγορεύει». Ksen: (ші în

neînsʁfл:) «Ἐν πολλαῖς πράξεσιν ἀνάγκη πολλὰ καὶ τὰ ἀπαγορεύοντα εἶναι». Ksen: «Οὐκ εἴων ἀπαγορεῦσαι οἱ μάντεις». Пл: 4) poet: вorвeskъ ғъръ sғiaлъ ші neopріt, saъ кв desъвîrmipe ші skʁmпъtaîe, «Τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν». Iл: Ψ. «Ἀπερέων Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν. Ep:

Ἀπ-αγρεύω, вііt: -εύσω. прinzъ, іаъ чева de лa чinева.

Ἀπ-αγριόω -ῶ, вііt: ώσω. seлвътъчeskъ кв totʁл. [de ʁnde

Ἀπαγρίωσις, εως (ἡ), = ἐξαγρίωσις, desъвîrшitъ seлвътъчipe.

Ἀπ-αγροικίζομαι, вііt: -ίσομαι, мъ ғakъ кв totʁл цъpanъ, въdъpanъ.

Ἄπαγρος (ὁ, ἡ), nenorokosъ лa вînatъ. [ἀπὸ, ἄγρα].

Ἀπ-αγχονάω -ῶ, вііt: ήσω, ші

Ἀπ-αγχονίζω, вііt: -ίσω, (neaпров:) sʁoвozъ, isвъвeskъ пe чinева de лa sʁгрʁмъtoape, saъ snînzʁpъtoape. [ἀπὸ, ἀγχόνη]. 2) = кв

Ἀπ-άγχω, poet: вііt: -άγξω, = Ἄγχω, sʁгрʁмъ (кв лацъ), saъ snînzʁpъ. || (miж:) мъ sʁгрʁмъ, мъ snînzʁpъ sînгʁpъ. «Καὶ ἀπελθών ἀπήγξατο» Skp:

Ἀπ-άγω, вііt: -άξω (nex: ἀπήγαγον. ші чл:) dʁкъ чева denapte, denъptezъ; (fir;) aвatъ; skoцъ din minцї; pътъчeskъ. «Ὁ μὲν ἐγγὺς προσάγει, ἄν τι βούληται ἰδεῖν, ὁ δὲ πόρρω ἀπάγει». Apst: «Ἀπάγειν τὴν στρατιὰν ἀπὸ τῆς πόλεως». Ksen: «Πάντα ἐποίει, ὅπως ἀπαγάγοι τοὺς πολιορκοῦντας». Ksen: (ші în eл:) «Ἰδὼν δὲ ταῦτα ἀπήγαγε ταχέως». Ksen: (ші fir:) «Ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην». Tʁч: 2) dʁкъ чева înapoї (ʁnde a fost maї 'nainte). «Οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν». Om: «Ἄπαγε τὸν ἵππον οἴκαδε». Apstf: «Ἐκείνους πάλιν εἰς τὸ χωρίον ἀπῆγε». Ksen: 3) dʁкъ, tîrъsкъ кв siла. «Βόας ἀπάγουσιν». Od: E: «Ἀπάγειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας (εἰς τὸ δεσμωτήριον ші чл:)». Petp. «Συλλαβόντες ἀπάγετε παρ' ἐμέ». Ep: 4) dʁкъ, saъ daъ, чe sîntъ datopъ. «Τὸν δασμὸν ἀπάγειν». Ksen: вezї ші ἀποφέρω, || (porʁnч:) Ἄπαγε, se ia кa adв: de въit: saъ denъpt: «Ἄπαγε (se înц: σεαυτοῦ) τὴν ὑπόνοιαν». Грг: «Ἄπαγε (se înц: σεαυτὸν) τοῦ νόμου». Sin: [de ʁnde

Ἀπαγωγὴ (ἡ), denъptape; плaтъ (de дъждiї, щі чл:); (dap maї кв seamъ.) apdikapea ші dʁчepea кʁїва лa înкisoape. «Τοὺς ἐν ἀπαγωγῇ οὐκ ἔλυσε». Skp: [ші

Ἀπαγωγὸς (ὁ, ἡ), denъpтiътopъ, aвътъtopъ; dʁкътopъ кв siла.

Ἀπαδεῖν, Ion: în локъ de Ἀφαδεῖν, nex: 2: de inf: aл лвї Ἀφανδάνω.

Ἀπάδις, poet: Eoл: în локъ de Ἀπάδιες, = Ἀπίδες (вezї Ἀπίς).

Ἀπ-άδω, вііt: -άσομαι, кînтînd ғakъ papaғoniї (mъ aвatъ din takтъ); (fir:) nʁ mъ înвoieskъ, nʁ mъ notpiвeskъ. (de ʁnde) Ἀπάδων, = Ἀσύμφωνος, nenotpiвitъ, neînвoitъ, neʁnitъ.

Ἀπ-αείρω, poet: în локъ de Ἀπαίρω.

Ἀπ-αέξομαι (греш:) în локъ de ἐπαέξομαι.

Ἀπ-αθανατίζω, вііt: -ίσω, ғakъ пe чinева nemʁpitopъ, înzeieskъ. 2) (nestpъm: saъ eл:) mъ ғakъ, saъ mъ rîndeskъ ka ʁnъ nemʁpitopъ. [ἀπὸ, ἀθάνατος]. [de ʁnde

Ἀπαθανάτισις, εως (ἡ), ғaчepo de nemʁpitopъ, înzeipe.

Ἀπάθεια (ἡ), neînnъtimipe, nesimцipe, saъ desъвîrшitъ neпъsape, adiafopie. [din

Ἀπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), nenътimitopъ, saъ nesimцitopъ, netʁpвʁpaтъ. 2) nenътimaшъ, saъ de nenътimit, nevътъmatъ, nenpiimitopъ de вътъmape; (ші în вine) nenъpтaшъ. «Καὶ τὴν χώραν ἀπαθῆ ἔχοντες». Tʁч: «Ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν». Hind: «Νόσων ἀπαθεῖς τὰ σώματα». Dm: «Μεγάλων ἀγαθῶν ἀπαθέες». Ep: [ἀ, πάθος].

Ἀπάθητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαθής.

Ἀπαθῶς, adв: ғъръ natimъ, saъ înnътimipe. [ἀπαθής].

Ἀπαὶ, prep: poet: în локъ de ἀπό.

Ἀπ-αιγειρόω -ῶ, вііt: ώσω, tpansғopmezъ, prefakъ în плопъ. [ἀπὸ, αἴγειρος].

Ἀπαιδαγώγητος (ὁ, ἡ), needʁkatъ, saъ nenpiimitopъ de вʁnъ крeштepe; npin вpm:) чел ғъръ вʁnъ pîndʁialъ, ръъ-пъръвitъ. [ἀ, παιδαγωγέω]. [de ʁnde

Ἀπαιδαγωγήτως, adв: ғъръ вʁnъ edʁkaцie.

Ἀπαιδάγωγος (ὁ, ἡ), = Ἀπαιδαγώγητος.

Ἀπαιδευσία (ἡ), needʁkaцie, лinsъ de вʁnъ крeштepe; neînвъцътʁръ. neштiinцъ, ші чл: [ші

Ἀπαίδευτος (ὁ, ἡ), nekpeskʁtъ вine, лinsitъ de вʁnъ edʁkaцie; neînвъцatъ; nedepinsъ, nenpaktisitъ; nepergлatъ, ші чл: [ἀ, παιδεύω]. [de ʁnde

Ἀπαιδεύτως, adв: ғъръ edʁkaцie; ғъръ înвъцътʁръ, ші чл:

Ἀπαιδία, лinsъ de копiї. [ἄπαις].

Ἀπ-αιδοιόομαι -οῦμαι, вііt: ώσομαι, мъ лinseskъ de пърцiле цenitale, мъ skопeskъ, saъ mъ taiъ înnpeжʁpъ. [ἀπὸ, αἰδοῖον].

'Απαιδοτρίβητος (ὁ, ἡ), neeksepsatŭ de ɲimnastŭ; nedenpinsŭ ла înвъɥътвръ în крешtepea sa. [ἀ, παιδοτριβέω].

'Απ-αιθαλόω -ῶ, вiit: -ώσω. prefakŭ чева în fвninɲine (apzŭ de totŭ).

'Απ-αιθερόω -ῶ, вiit: -ώσω. prefakŭ чева în eterŭ, въzdвхŭ, saŭ aerŭ; (fir:) fakŭ квratŭ ка eterвя.

'Απ-αίθομαι (fъръ вiit:), noet: mъ anpinzŭ, skoɥŭ flакъръ.

'Απ-αιθριάζω, вiit: -άσω, ronind nopiĭ fakŭ seninŭ. 2) ekspвiŭ, лasŭ чева afaръ ла aerŭ (ка sъ se aepeze, saŭ sъ se ръчeaskъ).

'Απ-αιθύσσω, вiit: -ύξω, sвflв, (ші прin вpm:) mішкŭ ла опарte flакъра (fъклieĭ, ші чл:)

'Απ-αίνυμι, (fъръ вiit:) noet: iaŭ; (despre florĭ ші чл:) квлегŭ.

'Απ-αιολάω -ῶ, вiit: -ήσω. noet: авatŭ din dpentŭ, amъɥeskŭ; (ші прin вpm:) лinseskŭ de чева, saŭ iaŭ чева de ла чinева. [de вnde

'Απαιόλη (ἡ), ші

'Απαιόλημα (τὸ), ші

'Απαιόλησις, εως (ἡ), noet: (akt:)рътъчipe, amъɥipe; (ші прin вpm:) лinsipe, лвare, хръпipe.

'Απαιρεθέω, Ion: în локŭ de 'Αφαιρεῖῶ.

'Απαιρερημένος, Ion:, în локŭ de 'Αφηρημένος.

'Απ-αίρω, вiit:-αρῶ, (nex: ἀπῆρα, ші чл:) (bezĭ Αἴρω) îmĭ iaŭ, îmĭ apdikŭ (пе вskatŭ) лвkрвріле, вnелteле, (iap пе mape) ankвра; (шĭ fir:) плекŭ, mъ dвkŭ. «Ὅτε ἐπὶ τὴν προτέραν ἀπήραμεν πρεσβείαν». Dm: «Ἦν ἀπαίρωσι (se înɲel: τὰς νῆας) ἀπὸ Σαλαμῖνος». Ep: «'Απῆρα οἴκοθεν». Ilt: (ші în ел) «Καὶ οἱ πρέσβεις ἀπήρκεσαν». Dm: (ші nas: saŭ miж:) «Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος». Skp:

Ἄπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел fъръ копiĭ; (вne orĭ кв ɲen:) «Ἄπαις ἀρρένων παίδων». Ksen: «Ἄπαις βίος». Epigr: вiaɥa челвĭ fъръ de копiĭ. «Παῖδες ἄπαιδες». Esxл: копiĭ nevrednичĭ de nвmeле ачesta. (ἀ, παῖς).

Ἀπαίσιος (ὁ, ἡ), (ші adв: -σίως) de pestpiшte (tврч: orвpsвzŭ). «Ἡμέρα ἀπαίσιος». zi pea. «Σύμβουλος ἀπαίσιος γένηται». Sin: sъ se fakъ semnŭ ръŭ, ръŭ orвpŭ 2) nekввiinчosŭ, de рвшine. [ἀπὸ, αἴσιος].

'Απ-αίσσω, вiit: -αίξω, sърŭ iвte, mъ apвnkŭ denapte de чinева.

'Απ-αισχύνομαι, вiit: -υνοῦμαι, de рвшine mъ denърlezŭ, mъ anърŭ de чева. 2) пierzŭ, лепъdŭ toatъ рвшinea.

'Απ-αιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, черŭ înapoĭ (че amŭ dat); черŭ de datopie ші кв stървipe, че mi se кввine. «'Απαιτῶν με τ' ἀργύριον». Apstf: «Δίκας τοῦ φόνου ἀπήτουν παρ' αὐτῶν». Павs: (ші nas:) «'Εμὲ δὲ μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίαν. Ksen: [de вnde

'Απαίτησις, εως (ἡ), черере înapoĭ, saŭ de datopie. [ші

'Απαιτητέος, α, ον, nosit: ал лвĭ 'Απαιτῶ. [ші

'Απαιτητικὸς, ἡ ὸν, anлekatŭ, disпвssŭ snpe a чere datopia.

'Απ-αιτίζω, вiit: -ίσω, noet: în локŭ de 'Απαιτῶ.

'Απαίων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, παιὼν (ἀν)] = кв

'Απαιώνιστος (ὁ, ἡ), noet: linsitŭ de imne, de лавde; defъimatŭ.

'Απ-αιωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, snînzвpĭ, atîpnŭ чева în aerŭ. || (nas: saŭ miж:) mъ înalɥŭ în aerŭ. «Πολὺ τῆς Γῆς ἀπαιωρούμενος». Лвч: 2) mъ atîpnŭ de... «'Επὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε δοιὼ ἀπῃωρεῦντο». Es: (bezĭ ші 'Απαρτάω). [de вnde

'Απαιώρημα (τὸ), че e atîpnatŭ de чева.

'Απ-ακμάζω, вiit: -άσω, = Παρακμάζω. [din

'Απακμὴ (ἡ), = Παρακμή. [ἀπὸ, ἀκμή].

'Απ-ακοντίζω, вiit: -ίσω, asвîrlŭ depapte лапчea.

Ἀπ-ακριβόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ακριβόω, ші ἐξακριβόω, fakŭ (aплikŭ, черчetczŭ, deskriĭ, imitŭ) чева кв amървntвл, eksakt ші desъвîrшit

'Απακταίνω, вiit: -ανῶ, kontenezŭ, prekвrtŭ пе чinева din лвkrape, saŭ mішkape; slъbeskŭ, doborŭ. || (nestp: saŭ ел:) îmĭ nierzŭ пвteriле, oвoseskŭ. [ші

'Απακτέος, α, ον, nos: ал лвĭ 'Απάγω. [din

Ἄπακτος (ὁ, ἡ), adвsŭ кв siла, saŭ denърtatŭ. [bezĭ 'Απάγω].

'Απάλαιστος (ὁ, ἡ), nevirвitŭ în лвptъ; de nebътвt, de nedomolit. [ἀ, παλαίω].

'Απάλαιστρος (ὁ, ἡ), nedenpînsŭ (neîndemînatikŭ) ла лвnîtopie. [ἀ, παλαίστρα].

'Απαλαλκεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал лвĭ 'Απαλέξω.

'Απάλαμνος (μος), ου (ὁ, ἡ), [ἀ, παλάμη] nedestoînikŭ, linsitŭ de miжloaче, de sine neaжвtoratŭ. 2) netrevnikŭ, nevinstitŭ. 3) (pap) tpîndavŭ, preɥetъторŭ, nefolositorŭ, de nimikŭ. 4) (despre лвkрвrĭ) nepвtвtŭ

a se sъвîрші, neisвътitъ, =’Αμήχανος.

’Απ-αλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ рътъческъ, niepzъ dрвтвл, mъ niepzъ.

’Απ-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, învetezъ de a simці (îmї tîmneskъ simцipea de) dвpepe, ші mixnipe 2) oвoseskъ, nв maї nочіъ dвче ла dвpepї; (ші npin вpm:) mъ desnъdъждвieskъ, mъ deskвражezъ кв totвл. [de вnde

’Απάλγησις, εως (ή), învetape, saъ nesimцipe de dвpepї.

’Απ-αλείφω, biit: -αλείψω, = ’Εξαλείφω, шterpъ кв totвл

’Απ-αλεξέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: noet: ’Απήλαλκον) isroneskъ, denъptezъ ръвл; (npin вpm:) anъpъ, prepъzeskъ, saъ isвъveskъ. «’Απαλεξήσειν τινα κακότητος». Іл: P.

’Απ-αλεύομαι, biit: -εύσομαι, noet: fвгъ, mъ denъptezъ de чева.

’Απ-αληθεύω, biit: -εύσω, черчetezъ, ші snвіъ adevървл; dobedeskъ.

’Απαληλιμμένος, η, ον, nas: tpe: de кв: ал napt: лвї ’Απαλείφω.

’Απ-άλθομαι, biit: -αλθήσομαι, (akt:) bindekъ, saъ (miж:) mъ tъmъdвieskъ de totъ.

’Απαλίας, ου (ό), молчелвшъ, fръцezелъ. [άπαλός[.

’Απαλλαγὴ (ή), isвъвipe, skъпape. 2) плекape dintp’вnъ локъ. [ші

’Απαλλακτέον, nos; ал лвї ’Απαλλάσσω. [ші

’Απαλλακτιάω, -ῶ, biit: -άσω. = ’Απαλλαξείω. [ші

’Απαλλακτικὸς, ὴ, ὸν, (кв цen:) destoїnikъ, disnвssъ a isвъві. [ἀπαλλάσσω]. [de вnde

’Απαλλακτικῶς, adв: кв кinъ, saъ skonъ, dopinцъ de isвъвipe. «’Απαλλακτικῶς ἔχω». Esix: = ’Απαλλαξείω.

’Απαλλὰξ, adв: = ’Εναλλὰξ. [ші

’Απαλλαξείω (fъръ bit:) (кв цen:) dopeskъ a mъ isвъві. [din

’Απάλλαξις, εως (ή), = ’Απαλλαγή. [din

’Απαλλάσσω (ττω), biit: -λλάξω (кв ак:) fakъ ne чinева, saъ îї nopвnческъ a’ ’шї skiпва локвл (a se denъpta, a fвцi), roneskъ, skoцъ; desfakъ; nъръseskъ. (ші în ел:) omopъ. «Απαλλάξας τοὺς θεραπευτῆρας». Пл: «’Απήλλαξεν ἐκ τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα». Dш: «Τὴν σατραπείαν παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα, ὃς πρότερον ἦρχε». Tвч: «Τὰ περιττὰ τῶν σκευῶν ἀπαλλάξωμεν». Ksen: «’Εδεῖτό μου ἀπαλλάττειν αὐτοῦ Μενέξενον». Iskp: «Τὸν μὲν τρόπον τοῦτον ἀπήλλαξε τοὺς χρήστας». «’Απαλλάξας τὰς δυσαλγίας». Dskp: «Τῶν φαρμάκων τὰ μὲν παραχρῆμα ἀπαλλάττουσι (se ţaц: τοῦ βίου) τοὺς προσενεγκαμένους». Tfp: 2) (кв ак: ші цen:) sлoвozъ, isвъвeskъ, skanъ ne чinева de чева. «Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας». Apistf: «’Απαλλάξας τοὺς πολίτας ἀσχολιῶν βαναύσων. Пл: «Τὸν στρατὸν ἀπαλλάξας τῆς ἐκεῖ διατριβῆς». Epd: (ші nas: saъ miж:) «’Απηλλάγησαν δουλείας». Isokp: «’Απαλλαγεὶς τῆς ἀρχῆς». Пл: «’Απαλλαγεῖσαν τῆς ἱερουργίας. Пл: 3) (nestp: saъ ел: ші miж:) skanъ, mъ isвъveskъ, mъ desfakъ, învetezъ. «Τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων κάμνει τε πολλάκις, καὶ ἀπαλλάττει ῥᾷον». Apst: ’Απαλλάξομαι τοῦ ἔτι περὶ αὐτῶν μηκύνειν. Пл: «Πῶς ἀπήλλαχεν ἐκ τῆς ὁδοῦ»; Ksen: квm a netpekвt ne dрвmъ? «Αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς ἀπαλλάξαι». Ksen: «’Από τούτων οὐκ, ὡς ἤθελε, ἀπήλλαξε». Ep: «Χείρων ἡμῶν ἀπηλλάχασι». Dm: Θεῶν δέ πολλῶν ἀπηλλαγμένους». Ep: denъptaцi, deoseвіцi. «Εἰπὼν ἀπαλλάγηθι, τίνας ποτε λέγεις»; Плт: (bezї ші ’Ανύω). 4) (miж:) «’Απαλλάττεσθαι ἐκ τῆς χώρας». Apist: «’Απαλλαγέντες ἐκείνου». Ksen: «’Απαλλάχθητον ἀπ’ ἐμοῦ». «Apistf: лъsaцi mъ în паче. «’Απαλλάττεσθαι εἰς τὴν πατρίδα». Лкs: «’Απαλλαγῆναι τοῦ βίου (saъ nвmaї) ’Απαλλαγῆναι». a se denъpta din вiaцъ, a mвpi. (ші miж: akt:) ’Εκ τῆς δεγῆς ἀπαλλάσσου πόδα» Eвp:

’Απ-αλλοτριόω -ῶ, biit: -ώσω (кв ак: ші цen:) înstpeinezъ чева saъ ne чinева de ла чinева; (fir:) îл револtezъ. 2) bînzъ ал квїва чева în nввлікъ (îї nвіъ o авepe ла mezatъ). [de вnde

’Απαλλοτρίωσις, εως (ή), înstpeinape (stpъmвtape de nponpietate ла алтъ nepsoanъ).

’Απ-αλοάω -ῶ, biit: -ήσω, tpeiepînd sfъpîmъ de totъ.

’Απαλόθριξ, -ότριχος (ὁ. ή), moале ла пъръ. [άπαλὸς, θριξ].

’Απ-αλοιάω -ῶ, biit: -ήσω în локъ de ’Απαλοάω.

’Απαλοιφὴ (ή), шterцere. [ἀπαλείφω].

’Απαλοκουρὶς, ίδος (ή), fpaцedъ, tînъръ fatъ. [άπαλός, κόρη].

’Απαλοπλόκαμος (ὁ, ή), noet: moале ла kosiцe, saъ ла пъръ; = ’Απαλόθριξ. [άπαλὸς, πλόκαμος].

’Απαλος [ἅπτομαι], ὴ, ὸν, (ші adв:) -αλῶς, moале ла піпъітъ; fpaцedъ, delikatъ; (fir:) блîndъ, блажінъ, dвлче, ші чл:

’Απαλόσαρκος (ὁ, ή), fpaцedъ, moале de (ла) kapne, [άπαλὸς, σάρξ].

Ἀπαλόστρακος (ὁ, ἡ), = Μαλακόστρακος. [ἁπαλὸς, ὄστρακον].

Ἀπαλότης (ἡ), molitate, frъцezime. [ἁπαλός].

Ἀπαλοτρεφὴς, έος (ὁ. ἡ), хрънitъ къ fraцedъ храnъ; вine хрънitъ; (în цen:) fraцedъ. [ἁπαλὸς, τρέφω].

Ἀπαλοφόρος (ὁ, ἡ), пвртъторъ de моале înвръкъminte. [ἁπαλὸς, φέρω].

Ἁπαλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ simцimînтъ моале, inimъ simцitoape, карактеръ вlîndъ. [ἁπαλός, φρήν].

Ἀπαλόχροος, ους (ὁ, ἡ), ші

Ἀπαλόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: моале, fraцedъ, delikatъ ла пиеле. [ἁπαλὸς, χρόος, χρὼς].

Ἀπαλύνω, вiit: -υνῶ, moiъ; (ші fir:) молешeskъ, afemeiezъ. (ἁπαλὸς]. [de вnde

Ἀπαλυσμὸς (ὁ), moiepe; молешire.

Ἀπ-αλύσκω, вiit: -αλύξω, noet: мъ aпъръ, скапъ.

Ἀπ-αμαλδύνω, вtit: -υνῶ. злъвeskъ de totъ, прънъdeskъ чева.

Ἀπ-αμαυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, destвnekъ, desnerpeskъ. 2) înnerpeskъ къ totвл.

Ἀπ-αμάω -ῶ, ші (miж:) -άομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, noet: seчеръ, taiъ de totъ.

Ἀπ-αμβλίσκω, вiit: -αμβλώσω, лепъdъ, saъ fakъ a se лепъda копілъ.

Ἀπ-αμβλύνω, вiit: -υνῶ. tîmneskъ къ totвл; fakъ tîmnъ, netъiosъ (кvцitъ ші чл:). 2) destîmneskъ, askvцъ, fakъ tъiosъ, (fir:) aцerъ. || (miж:) мъ destвnekъ, релвчeskъ.

Ἀπαμβροτεῖν, noet: în локъ de Ἁφαμαρτεῖν, nex: 2: de inf: ал лвї Ἀφαμαρτάνω.

Ἀπ-αμείβομαι, вiit: -αμείψομαι, noet: pesnвnzъ.

Ἀπ-αμείρω, вiit: -αμέρσω, noet: лinseskъ de чева, iaъ чева; (nestp: saъ ел:) мъ лinseskъ, мъ desпарцъ de чева. (вezї Ἀπομείρομαι).

Ἀπ-αμελέω -ῶ, вiit: -ήσω, лепевeskъ, neînгріжeskъ къ totвл.

Ἀπ-αμέργομαι, вiit: -αμέρξομαι, noet: iaъ, кълегъ.

Ἀπ-αμέρδω, вiit: -αμέρσω, noet: = Ἀπαμείρω.

Ἀπαμμένος, η, ον, Ion: în локъ de Ἀφημμένος, tpe: de къ: ал партч: лвї Ἀφάπτω.

Ἀπ-αμπέχω, вiit: ἀπαμφέξω, (nex: ἀπαμπέσχον, ші чл:) desвракъ.

Ἀπαμπλακεῖν, noet: nex: 2 de inf: ал neînгр: Ἀπαμπλακέω, în локъ de Ἀφαμαρτάνω.

Ἀπ-αμύνω, вiit: -υνῶ (къ ак: ші dat:) depърtezъ (вре вnъ ръъ de ла чinева). || (miж: къ ак: saъ fъръ kazъ) мъ апъръ înnpotiвindъmъ.

Ἀπ-αμφιάζω, вiit: -ασω, desвракъ, desnoiъ; deskoперъ. [de вnde

Ἀπαμφιασμὸς (ὁ), desвръkape; deskopepipe.

Ἀπ-αμφιέννυμι, кiit: -ἀπαμφιέσω, = Ἀπαμφιάζω.

Ἄπαν, αντος (τὸ), nexт: лвї Ἅπας.

Ἀπ-αν-άγω, вiit: -άξω, (nex: Ἀπανήγαγον, ші чл:) мъ nopneskъ snpe maї înъвntрвл вskatвлвї, saъ ал мърії.

Ἀπ-αναίνομαι, вiiit: -ανανοῦμαι, (nex: ἀπηνηνάμην) tъгъdвieskъ, pefвzъ, мъ лепъdъ. «Μὴ ἀπαναίνου νουθέτημα». Skp: «Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου». Skp:

Ἀπ-αναισιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἀπαναλίσκω, ші Καταδαπανῶ.

Ἀπ-αναισχυντέω -ῶ, вiit: -ήσω. мъ fakъ къ totвл перкшinosъ, îmї niepzъ toatъ рвшinea.

Ἀπ-αναλίσκω, вiit: -αναλώσω, келтвieskъ (прънъdeskъ) de totъ. [de вnde

Ἀπανάλωσις, εως (ἡ), келтвipe (pisinipe) de totъ, = Κατανάλωσις.

Ἀπανάστασις, εως (ἡ), apdikape, stрътвtape dintp'вnъ локъ aiвpea. [ἀπανίσταμαι].

Ἀπ-ανατέλλω, вiit: -τελῶ, fakъ a pesърi чева; mi (miж:) pesъръ, esъ de вndeва.

Ἀπ-αναχωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, плекъ, мъ depърtezъ de вndeва. [de вnde

Ἀπαναχώρησις, εως (ἡ), плекape, depърtape de вndeва.

Ἀπανδόκευτος (ὁ, ἡ), linsitъ de вiptъ, xanъ, saъ kasъ nрiimtioape de stpeinъ, saъ кълъторъ. «Ὁδὸς ἀπανδόκευτος». Dmkp: 2) Ἀνεόρταστος. [ἀ, πανδοκεύω].

Ἀπ-ανδρίζομαι, -ίσομαι (къ ак: къ преп:) мъ арътъ (мъ портъ ка) вървatъ. [ші

Ἀπ-ανδρόω-ῶ, вiit: -ώσω, înвървътezъ, fakъ вitcazъ пе чinева. || (miж: saъ nas:) мъ înвървътezъ, saъ мъ портъ ка вnъ вървatъ, вitежeшte.

Ἀπάνευθε (θεν), adв: noet: [ἀπὸ, ἄνευθε]. deoseвit, ла о парte, denapte, desпърцit.

Ἀπ-ανθέω, -ῶ вiit: -ήσω, îmї niepzъ fлoapea, (ші fir:) penвtaцia, пвtepea; мъ трекъ; skazъ. [de вnde

Ἀπάνθησις, εως (ἡ), къdepea флорілор; ші вpemea, пе кînd кad.

Ἀπ-ανθίζω, ші (miж:)-ίζομαι, вiit: -ίσω, adвnъ, кълегъ флорї; (fir:) iaъ, dobîndeskъ podвл. [de вnde

'Απάνθισμα (τὸ), adънъtъръ de flopĭ, ші (fir) de че е maĭ alesъ. 2) = кв

'Απανθισμὸς (ὁ), adънape de flopĭ, ші (fir:) de че е maĭ alesъ.

'Απ-ανθρακίζω, biit: -ίσω, fpirъ чева пе кърбъnĭ. 2) mънînкъ чева fpintъ пе кърбъnĭ. (bezĭ ші 'Αποπυριζω).

'Απανθρακὶς, ίδος (ἡ), = 'Επανθρακὶς, op че (dap maĭ кв scamъ neшte, saъ nîîne) fpintъ пе кърбъnĭ. [ἀπὸ, ἄνθραξ].

'Απανθράκισμα (τὸ), fpintъръ пе кърбъnĭ. [ἀπανθρακίζω].

'Απ-ανθρακόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ (saъ apzъ чева, nînъ a se fave) кърбъne. [ἀπὸ, ἄνθραξ].

'Απανθρωπεία (ἡ), = 'Απανθρωπία. (din

'Απ-ανθρωπεύω, biit: εύσω, ші

'Απ-ανθρωπέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ neomeneskъ, saъ mъ fakъ neomenitъ, вrîtorъ de omъ. [ші

'Απανθρωπία (ἡ), neomenie, saъ neomenitate. [ші

'Απ-ανθρωπίζω, biit: -ίσω, prefakъ чева în omъ. [din

'Απάνθρωπος (ὁ, ἡ), neomenitъ, denърtatъ de însвшime de omъ, asnpъ, nemilosъ, nesoцiaвilъ. 2) nenotrivitъ omълъĭ. 3) nъstiъ, nелокъitъ de oamenĭ. «'Ερήμη καὶ ἀπάνθρωπος γῆ». Лъч: [ἀπὸ, ἄνθρωπος]. [de вnde

'Απανθρώπως, adв: neomenit, fъръ înвire de omъ.

'Απ-ανίστημι, biit: -αναστήσω, (nex: ἀπανέστησα, ші nestp: miж: ἀπανέστην, ші чл:) apdikъ, (ші miж:) mъ apdikъ din tp' вnъ локъ, mътъ, saъ mъ stpъmътъ. «Εντεῦθεν ἡμᾶς ἀπανιστῶν». Грг: «Τῆς κλίνης ἀπανιστάμενος». Xps: «'Απανίστασθαι ἀπὸ τῆς πόλιος». ші «'Απανίσταντο ἑτέρωσε». Ep: (ші ел:) «Οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο». Тъч:

'Απάνουργος (ὁ, ἡ), nевіклеanъ, nepъъ, simплъ, [ἀ, πανοῦργος]. [de вnde

'Απανούργως, adв: nевіклепеште, fъръ вікленie.

'Απανταχῆ (χῆ), = 'Απανταχοῦ. [ші

'Απανταχόθεν, adв: = Πανταχόθεν, din toate пърціle. [ші

'Απανταχόθι, adв: (de stape), ші

'Απανταχόσε, adв: (de mішkape), = кв

'Απανταχοῦ, adв: în toate пърціle, pretътindinea. [ἅπας].

'Απ-αντάω -ῶ, biit: -ήσω, -ήσομαι, (кв dat: saъ ак: преп: ші pap nъmaĭ кв ак:) întîmninъ, esъ înaintea (mъ dъkъ snpe întîmninapea, saъ întîлnipea) квїва; (iir:) mъ înnpotiveskъ; mъ вpodeskъ. «'Απήντων ὀλίγοι πρὸς πολλούς». Тъч: (ші miж:) «Τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται». Лs: 2) fpекъentezъ, mъ dъkъ pervлat (mъ aflъ de faцъ, mъ adънъ) ла локъ ші вpeme xotъpitъ. «Τοὺς πρέσβεις ἐκέλευσαν ἀπαντᾶν εἰς Κύζικον». Ksen: «Εἰρημένον αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε». Apstf: «Οὐκ ἀπήντησεν ἐπὶ τὴν δίαιταν». Dm: «'Απήντων εἰς τὴν διατριβὴν αὐτοῦ πολλοὶ μαθηταί. Лаерt: 3) (în a tpeia neps: saъ în partч:) se fave, se întîmплъ; saъ se neшepeшte, isвstemte. «Μέγιστον πάθος τοῦτο ἀπήντησε τῇ Λακεδαίμονι. Ел: «Τοῦ χειμῶνος μὴ καθ' ὥραν ἀπαντήσαντος». Sвid: Δάκρυα ἀπαντᾷ μοι». Eвp: îmĭ вin лакръmĭ. «Τὰ παρὰ τύχης οὐκ ἀπαντᾷ κατὰ λόγον». Sin: «Επεὶ δὲ αὐτοῖς οὐκ ἀπήντα ἡ ἐργασία». Eвs: (ші nas:) «Παρὰ δόξαν ἡμῖν ἀπήντηται τὰ πρῶτα». D: Ал: 4) pesnвnzъ, «Διὰ βραχέων ἀπαντᾶν». Ермц: «Ἴσως οὖν τοῖς εἰρημένοις (saъ πρὸς τὰ εἰρημένα) ἀπαντήσει». Iskp: Пл:

'Απαντέλλω, noet: în локъ de 'Απανατέλλω.

'Απάντη (τη), adв: = πάντη, панtaхоῦ.

'Απάντημα (τὸ), întîmплape. 2) = кв

'Απάντησις, εως (ἡ), întîmninape, întîлnipe; înnpotivipe; pesnвnsъ, ші чл: [ἀπαντάω].

'Απαντητέον, nos: ал лъĭ 'Απαντάω.

'Απ-αντιάζω, biit: -άσω, noet: în локъ de 'Απαντάω.

'Απαντικρὺ, adв: = 'Αντικρὺ, înnotrivъ, din notrivъ (viz-avi).

'Απαντίον, adв: = кв 'Απαντικρύ.

'Απ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, злeieskъ; (npin вpm:) вшвpezъ, înnвцinezъ, квmпътezъ. [de вnde

'Απάντλημα (τὸ), злeitъръ, saъ eшitвл din злeipe. [ші

'Απάντλησις, εως (ἡ), злeipe; вшвpape.

'Απ-άντομαι, (fъръ biit;) noet: în локъ de 'Απαντάω.

'Απ-ανύω, biit: -ανύσω. noet: кв desъвîpшipe ispръвeskъ; (ші nestp:) ажвnгъ.

"Απαξ [ἅπας], adв: odatъ. «"Απαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ (τῆς ἡμέρας).» "Απαξ ἐν τῇ ζόῃ». Ep: 2) (dвne ἂν, ὅταν, ἐπειδὴ ші чл: în локъ de ἤδη). «"Απερ ἄν (ὅταν) ἅπαξ κατάσχωσιν». Iskp: «'Επειδὴ δὲ ἅπαξ ἔμαθε». Sвid: «Εἰς ἅπαξ, saъ Καθ' ἅπαξ, ші чл:» bezĭ Εἰσάπαξ, Καθαπαξ, ші чл:

'Απαξάπαντες, -απασαι, -άπαντα, toцĭ înпревnъ, toцĭ de odatъ.

'Απαξαπλῶς adв: în ценералъ, fъръ deosevire, кв totвл, de odatъ.

Ἀπαξία (ἡ), nevrednivie. [din

Ἀπάξιος, α, ον, = Ἀνάξιος, nevrednikъ. [ἀπὸ, ἄξιος].

Ἀπ-αξιόω -ῶ, viit: -ώσω, жъdikъ nevrednikъ de sinemi, nesokotesкъ, desaprobezъ. «Οὐ τὸν ἄνδρα ἀπαξιῶν, ἀλλὰ ші чл: Пл: «Ἀπαξιῶ τὴν ἀπολογίαν». D: Ал: (ші miж: noet:) «Λέσχας, ἃς ἀπηξίωσατο». Esxл: «Οὐδ' αὐτῶν τῶν καλλίστων ἀπηξίωσεν». Apst: (ші къ inf:) «Μεταβαλεῖν ἐσθῆτα φαιὰν ἀπαξιώσαντος». Пл: (ші ns:) «Τοῦτο γὰρ πρὸς πάντων ἀπηξιοῦτο». Sъid: [de вnde

Ἀπαξίωσις, εως (ἡ), жъdikape de nevrednikъ, neaprobare, desprecuire, пі чл:

Ἀπάορος, Dop: în локъ de Ἀπήορος.

Ἀπαπαὶ, intepiek: въit: [ἄ, παπαὶ] ax, vaĭ! (vezĭ ші Ἀππαπαί).

Ἄπαππος (ὁ, ἡ), чел fъръ тошъ (stрътошĭ; (прin врm:) stpeinъ, fъръ релацiĭ. «Φάος οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρὸς». Esxл: nъ este fъръ (ape) релацie къ.. [ἀ, πάππος].

Ἀπάπτω, Ion: în ловъ do ἀφάπτω.

Ἀπαράβατος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -βάτως, nekълkatъ, neprimitorъ de abatere. «Νόμοι —» Enkl: 2) (къ gen:) neabътътъ din .. 3) nestрътъtatъ ла алtъл. «Ἱερωσύνη —». Skp: [ἀ, παραβαίνω].

Ἀπαράβλαστος (ὁ, ἡ), neskoцътorъ, nedътътorъ de влъstape пе de алътърса къ ръdъчina, saъ din латърea ръdъчineĭ. [ἀ, παρὰ, βλαστός].

Ἀπαράβλητος (ὁ, ἡ), nekotnaratъ; 2) neasemънatъ. 3) neînвoitъ. 4) nesoцiавілъ. [ἀ, παραβάλλομαι].

Ἀπαράγγελτος (ὁ, ἡ), neporвnvitъ; nevestitъ. [ἀ, παραγγέλλω]. [de вnde

Ἀπαραγγέλτως, adv: fъръ порвnkъ, saъ prevestipe. 2) de ла sine; (прin врm:) къ грабnikъ вънъ воinцъ.

Ἀπαράγραφος (ὁ, ἡ), nexotърîtъ (прin nararafie), nemърцinitъ. [ἀ, παραγραφὴ].

Ἀπαράγωγος (ὁ, ἡ), netîrîtъ în латърe; neabътътъ; neklintitъ din локъ; (прin врm:) statornikъ; stървitorъ; nemлъdiosъ; вечnikъ. [ἀ, παράγω].

Ἀπαράδεκτος (ὁ, ἡ), (nas:) neprimitъ, saъ de neprimit; neплъкътъ; nenotrivitъ; ші (în лъкрърĭ) nedpentъ. 2) (акт: pap) neprimitorъ (къ тълцъmire) de чева. [ἀ, παραδέχομαι].

Ἀπαράθετος (ὁ, ἡ), nealътърatъ (пе лîngъ алtъ чева), nekotnaratъ. 2) (gram:) neînkredinцatъ прin алътърate скъетпле ші мърtърiĭ (din авторĭ). [ἀ, παρατίθεμαι].

Ἀπαραιρῆσθαι, Iou: în локъ de Ἀφῃρῆσθαι. nas: tpe: de къ: ал inf: лъĭ Ἀφαιρέω.

Ἀπαραίτητος (ὁ, ἡ), de nelъsat, de nelepъdat; neapъratъ. «Τοῦτο τῶν ὕψων μόνον ἀπαραίτητον». Пл: «Ἱκέτευμα—». Пл: «Ἔρως —». Пл: «Κίνδυνος—». Dskp: 2) neprimitorъ de ръгъчiвne, neînвлînzitъ, neîndвплекатъ snpe eptape. «Δανειστής—». Пл: «—τὴν ὀργὴν». Fil: «—περὶ τὰς εὐθύνας.» Пл: [ἀ, παραιτέομαι]. [de вnde

Ἀπαραιτήτως, adv: neapъrat. 2) fъръ îndвплекape de eptape.

Ἀπαρακάλυπτος (ὁ, ἡ), neakoperitъ; prin врm:) въzвtъ; ші (fir:) nerвminatъ (desвълitъ); saъ nevikleпitъ (neaskвnsъ). [ἀ, παρακαλύπτομαι]. [de вnde

Ἀπαρακαλύπτως, adv: neakoperit, desвълit; (fir:) de faцъ, nesfiit.

Ἀπαράκλητος (ὁ, ἡ), ші adv: κλήτως, nekiematъ, nenoftitъ; nervratъ. 2) nemînrîiatъ. [ἀ, παρακαλέομαι].

Ἀπαρακολούθητος (ὁ, ἡ), ші adv: -θήτως, de nesрmat, neaжвnsъ, neînцelesъ. 2) nekonцinвtъ (fъръ ширъ), nekoplegatъ. [ἀ, παρακολουθέω].

Ἀπαράλειπτος (ὁ, ἡ), nelъsatъ, neprekърmatъ, neînvetatъ. [ἀ, παραλείπω].

Ἀπαράλλακτος (ὁ, ἡ), neskimвatъ întрnimikъ, къ totвл nedeosevitъ, asemenea, întokmaĭ. [ἀ, παραλλάσσω]. [de вnde

Ἀπαραλλάκτως, adv: neprefъкът, fъръ nivĭ o deosevire, întokmaĭ. [ші

Ἀπαραλλαξία (ἡ), neprefavere, neskimвare, nedeosevire.

Ἀπαραλόγιστος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -γίστως, neamъцitorъ, saъ neamъцitъ прin грешite argвmentaцiĭ. [ἀ, παραλογίζομαι].

Ἀπαράλογος (ὁ, ἡ), чел nъ fъръ кувîntъ, (adikъ) вine кувîntatъ. [ἀ, παράλογος].

Ἀπαραμίλλητος, [ἀ, παραμιλλάομαι], ші

Ἀπαράμιλλος (ὁ, ἡ), neprimitorъ de întречere, de ажънцere, saъ asemънape, neasemънatъ. [ἀ, παρὰ, ἅμιλλα].

Ἀπαραμύθητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαραίτητος, neîntopsъ ла îndвплекape. 2) nemînrîiatъ. 3) neîndpentatъ. [ἀ, παραμυθέομαι]. [de вnde

Ἀπαραμυθήτως, adv: neîndвплекat; nemînrîiat.

Ἀπαράμυθος (ὁ, ἡ), = Ἀπαραμύθητος.

Ἀπαράπειστος (ὁ, ἡ), neîndвплекатъ прin amъцipe, neabътътъ din dpentъ. [ἄ, παραπείθομαι].

Ἀπαραπόδιστος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -δίστως, neabътътъ, neemitъ din калеа чеа dpeantъ. 2) = Ἀπαρεμπόδιστος. [ἀ, παραποδίζω].

Ἀπαραποίητος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -ήτως,

nепpeſъкъtъ, neminvinoшitъ, adeвърatъ, къratъ. [ἀ, παραποιέομαι].

Ἀπαρασάλευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λεύτως, neклintitъ, nemішkatъ din локъ, statopnikъ; nепpeſъкъtъ; nекълkatъ. [ἀ, παρασαλεύω].

Ἀπαρασήμαντος (ὁ, ἡ), чел ſъръ semnъ deoseвitopъ; neînsemnatъ. [ἀ, παρασημαίνω].

Ἀπαρασημείωτος (ὁ, ἡ), лinsitъ de алътъpate însemnърї. [ἀ, παρασημειόομαι].

Ἀπαράσημος (ὁ, ἡ), neaръtatъ, nedoveditъ прin semne; neînsemnatъ. 2) = Ἀπαραχάρακτος. [ἀ, παράσημον].

Ἀπαρασκευασία (ἡ), nепpегътipe. [ші

Ἀπαρασκεύαστος, [ἀ, παρασκευάζω], ші

Ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ), nепpегътitъ; (fir:) simплъ; лesnivosъ. [ἀ παρασκευή]. [de вnde

Ἀπαρασκεύως, (adв:) ſъръ пpегътipe; nепpевъzвt; din îndemînъ, de odatъ.

Ἀπ-αρασσω (ττω), вiit: -αράξω, în гpaбъ ші iвte smвлгъ, saъ smîveskъ, ші asвîрлъ afaръ.

Ἀπαρασχημάτιστος (ὁ, ἡ), nepeformatъ, neskimвatъ. [ἀ, παρασχηματίζω].

Ἀπαρατήρητος (ὁ, ἡ), neoвserвatъ, saъ nепpiimitopъ de бъгare de seamъ. [ἀ, παρατηρέω]. |de вnde

Ἀπαρατηρήτως, adв: ſъръ бъгare de seamъ, neoвserвat.

Ἀπαράτιλτος (ὁ, ἡ), nesmвлsъ, neжвmвлitъ. [ἀ, παρατίλλομαι].

Ἀπάρατος (ὁ, ἡ), de nепoſlit, de nedopit, de neвpat; влestешatъ. [ἀπὸ, ἀράομαι]

Ἀπαράτρεπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τρέπτως, neaвъiвtъ din калea sa; neîntopsъ din пъpepea sa; (прin вpm:) neîndвплekatъ, nemлъdiatъ. [ἀ, παρατρέπομαι].

Ἀπαράφθαρτος, ші

Ἀπαράφθορος (ὁ, ἡ), nestpikatъ, nекopвntъ. [ἀ, παραφθείρω].

Ἀπαραφύλακτος (ὁ, ἡ), nепpепъzitъ, neвъгътopъ de seamъ. [ἀ, παραφυλάττω]. [de вnde

Ἀπαραφυλάκτως, adв: ſъръ пpепazъ.

Ἀπαραχάρακτος (ὁ, ἡ), (прinv: desпpe monete) adeвърatъ (некалпъ); (fir:) neppeſъкъtъ, neamestekatъ. [ἀ, παραχαράττω].

Ἀπαράχυτος (ὁ, ἡ), (прinv: вinъ) neamestekatъ къ апъ (maї къ seamъ de mape) пе sвt askвnsъ, къratъ. «Ὕδωρ — ». Eлd: апъ къratъ. |ἀ, παραχέω].

Ἀπαραχώρητος (ὁ, ἡ), nedatъ în лatвpe din (stъpвitopъ în) nosigia sa, неклintitъ; вiteazъ. [ἀ, παραχωρέω]. |de вnde

Ἀπαραχωρήτως, adв: къ stъpвipe, saъ неклintipe din локъ.

Ἀπαράβολος (ἡ), (прinv: δίκη) каре пъ чере predepвnere (παραβόλιον) de вanї. [ἀ, παραβάλλω].

Ἀπαργία (ἡ), вn гelъ de плantъ, saъ eapвъ, a ле къpia fpвnze se întînd пе пъmîntъ, Апарџie. (Tfp: Ist: Nat: 7: 9).

Ἄπαργμα (τὸ), (прinv: лa îm:)= Ἀπαρχή. (vezї ші ἔξαργμα). [ἀπάρχομαι].

Ἀπαργυρίζω, вiit: -ίσω, prefakъ în apџintъ, saъ în вanї (вînzînd чева). [ἀπὸ, ἄργυρος]. [de вnde

Ἀπαργυρισμὸς (ὁ), prefaчere în apџintъ, saъ вanї.

Ἀπαργυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἀπαργυρίζω.

Ἀπαρέγκλιτος (ὁ, ἡ), nenлekatъ în лatвpe, statopnikъ, неклintitъ. [ἀ, παρεγκλίνω].

Ἀπαρεγχείρητος (ὁ, ἡ), aчela, ne каре пъ поate, saъ пъ îndpъzneште чinева a пвne mîna, nenipъitъ, neatînsъ; (fir:) desъвîpшîtъ. |ἀ. παρεγχειρέω]. de вnde

Ἀπαρεγχειρήτως, adв: къ desъвîpшipe.

Ἀπαρέγχυτος (ὁ, ἡ), în каре пъ s' a topnat алтъ чева, neamestekatъ къ алтъ чева, =Ἀπαράχυτος. [ἀ, παρεγχέω].

Ἀπαρεμπόδιστος (ὁ, ἡ), =Ἀπαραπόδιστος. [ἀ, παρεμποδίζω].

Ἀπαρέμφατος (ὁ, ἡ), neaръtътopъ, nexotъpîtopъ de вnъ лвkpъ къ skвmпътate. (de вnde || гpam:) înfinitivъ (modъ). [ἀ, παρεμφαίνω]. [de вnde

Ἀπαρεμφάτως, adв: nexotъpît; (гpam:) în modвл înfinitivъ.

Ἀπαρενθύμητος (ὁ, ἡ), rînditopъ despre лвkpърї пъ пе de asвпpa, чi eksakt ші къ лвare aminte; въгътopъ de seamъ, înfintъ ла o idee. 2) (pas:) лвatъ къ skвmпътate în бъгare de seamъ, вine kinzвitъ. [ἀ, παρενθυμέομαι]. [de вnde

Ἀπαρενθυμήτως, adв: къ мвлtъ лвare a minte.

Ἀπαρενόχλητος (ὁ, ἡ), къ totвл nesвпъpatъ. [ἀ, παρενοχλέομαι].

Ἀπ-αρέσκω, вiit: -αρέσω, (къ dat: ші pap къ ak:) пeплakъ, sвntъ пeплъkътъ къїва, nemвлцвmeskъ пе чinева. «Τὸ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν τοῖς σοφοῖς ἐστὶν ἀπαρέσκειν». «Ἓν μέν τοι με τῶν ῥηθέντων ἀπαρέσκει». Плt: || (miж: saъ pas:) пъ мъ мвлцвmeskъ de чева, пъ 'mї este плъkътъ. «Ἀπηρέσκοντο αὐτοῦ τῷ βίῳ». Epd: || (miж:) poet: (къ ak:) мъ sileskъ a плаче къїва, saъ a мвлцвmi пе чinева. «Οὐ νεμεσητὸν βασιλῆα ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι, ὅτε τις πρότερος

χαλεπήνη. Il: T. [de ʁnde

'Απάρεστος (ὁ, ἡ), neплъкʁtъ,

'Απαρηγόρητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρήτως, =='Απαραμύθητος. [ἀ, παρηγορέω].

'Απ-αρήγω, вiit: -αρήξω, noet: (кʁ ак:) ='Απαμύνω, ажʁtъ пе чinева, апърîndъ'л de ʁnъ ръъ.

'Απαρθένευτος (ὁ, ἡ), neпotpiвitъ, пекʁвiinчosъ ʁneї ғечoape. 2) кʁpatъ, пeвinoватъ ка o ғечoаръ. [ἀ, παρθενεύω].

'Απάρθενος (ἡ), neғечoаръ. «Παρθένος ἀπάρθενος». Eвр: лorodituъ, moaptъ însъ maї 'nainte de пʁntъ. [ἀ, παρθένος].

'Απ-αρθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, desпapцъ din înкeietʁpї, desmъdʁлezъ. [ἀπὸ, ἄρθρον].

'Απ-αριθμέω -ῶ, вiit- -ήσω, пʁmъръ кîte ʁna ʁna de лa înчenʁtъ nînъ лa sfîpшitъ); (fir:) пıъteskъ deплin nînъ лa o пara. [ἀπὸ, ἀριθμός . [de ʁnde

'Απαρίθμησις, εως (ἡ , пʁmърape skʁmпъ (înшipape ; плътipe deплinъ, ші eksaktъ.

'Απαρίνη (ἡ), ʁnъ ғelъ de плantъ, корпъцelъ. [de ʁnde

'Απαρινὴς, εος ὁ, ἡ), noet: de корпъцelъ.

'Απ-αρκέω -ῶ, вiit: -αρκέσω. ='Αρκέω, sîntъ destʁлъ, ажʁnгъ. 2) (pap miж:) mъ îndestʁлezъ, mъ пʁлцumeskъ. [din

'Απαρκὴς, έος (ὁ, ἡ, , destʁлъ, de ажʁns.

'Απαρκούντως adв: de îndestʁл. [ἀπαρκέω].

'Απαρτίας, ου (ὁ), (se înц: ἄνεμος] nopdikъ, кape sʁғlъ din naptea nopdʁлъї, adikъ de лa miazъ-noante, =Βορέας. [ші

'Απάρκτιος, α, ον, чел de лa nopdъ, nopdikъ, de шiazъ-noante. [ἀπὸ, ἄρκτος].

'Απ-αρνέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, tъгъdʁieskъ кʁ totʁл; mъ лепъdъ de чева; peғʁzъ. [de ʁnde

'Απάρνησις, εως (ἡ), peғʁzape, saъ пpin tъгъdʁipe лепъdape de чева. [ші

'Απαρνητὸς, οῦ (ὁ), tъгъdʁitopъ; лепъdatъ de чева.

'Άπαρνος (ὁ, ἡ), = 'Εξαρνος. 2) (nas:) tъгъdʁitъ de кътpe чinева. [ἀπαίρω].

'Απ-άρνυμαι (fъръ вiit:), noet; apdikъ, iaъ de лa..

'Απαρόδευτος (ὁ, ἡ), ne-tpeкʁtъ пe de aлътʁpea; neʁmвlatъ; neaпponiatъ. [ἀ, παροδεύω].

'Απαρόρμητος (ὁ, ἡ), neîndemnatъ, nezъdъpîtъ; (пpin ʁpm:) tpîndaвъ. [ἀ, παρορμάομαι].

'Απ-αρρένόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Απανδρόω. [ἀπὸ, ἄρρην].

'Απαρρησίαστος (ὁ, ἡ), neвorвitorъ fъръ sfialъ; neîndpîzneцъ. [ἀ, παρρησιάζομαι].

"Απαρσις, εως (ἡ), плекape, nopnipe în кълътopie. [ἀπαίρω].

'Απ-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, = atîpnъ, snînzʁpъ чева de чева, saъ deпapte de чева, deпъptezъ. «'Απαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς». Dm: (ші ел:) «'Απαρτήσαντες (se înц: ἑαυτοὺς) εἰς ἀλλοτρίαν». Tʁч: (ші nas:) «'Απήρτηνται ἀλλήλων πλεῖστον». Apst. «Απηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις». Dm: deпъptaцî. (bezї ші 'Αναρτῶ, ші 'Απαιωρέω).

'Απ-αρτέω -ῶ, вiit: -ήσω. Ion: în локъ de 'Απαρτάω. [de ʁnde

'Απάρτησις, εως (ἡ) atîpnape, saъ deпъptape de чева (akt: ші nas:).

'Απαρτι, adв: eksakt, deплin, tokma пe tokma. 2) din protivъ. 3) = кʁ

'Απάρτι, adв: (Skp:) de aiчî în коло, în вiitopъ.

'Απαρτία (ἡ), ='Απάρτισις. 2) ='Αποσκευή, ʁneлte de kasъ, saъ de dpʁmъ. (de ʁnde) «'Απαρτία (ел: ші adв:)». кʁ totʁл desъвîpшit. 3) = 'Απάρτιον.

'Απαρτιζόντως, adв: = 'Απαρτίως. [din

'Απαρτίζω, вiit: -ίσω, desъвîpшeskъ, îndeплineskъ; notpiвeskъ. 2) (nestp: saъ ел:) mъ notpiвeskъ, mъ пропорцionezъ; (ші nas:) ажʁnгъ. «Ὥστε ἀπαρτίζειν πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς». Apist: Ἐν τῇ ἀπαρτιζούσῃ ὥρᾳ». Apist: «'Απαρτίζεσθαι εἰς ἑπτὰ κεφαλάς». Ios: [ἀπάρτιος'.

'Απαρτικὸς ἡ, ὸν, rata (disпʁsъ) de плекape în кълътopie. [ἀπαίρω].

'Απαρτιλογία (ἡ), înтpearъ, deплinъ sokoteaлъ. [ἀπάρτιος, λόγος],

'Απάρτιον (τὸ), вindepe de mішkътoape пpin лiчitaцie. (de ʁnde) «'Απάρτιον προγράφειν». Пл: a пʁne лa mezatъ; (ші пpin ʁpm:) a лimi пe перецї lista челор de вîndʁt.

'Απάρτισις, εως (ἡ), ші

'Απαρτισμὸς (ὁ), îndeплinipe, înтpeцipe, desъвîpшipe, înтokmipe; пропорцionape, simetpie (notpiвitate лa mъsкръ). [ші

'Απαρτιστικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвʁitorъ лaînтpeцipe. [ἀπαρτίζω].

'Απαρτίως, adв: ='Απαρτὶ, кʁ desъвîpшipe, кʁ totʁл.

'Απαρυστέος, α, ον, nos: ал лʁї

'Απ-αρύτω (-αρύω), вiit: -αρύσομαι, ='Απαντλέω; (fir:) iaъ, înпʁцinezъ чева.

'Απ-αρχαΐζω, вiit: -ίσω, ші

'Απ-αρχαιόω-ῶ, вiit: -ώσω, înвekieskъ, ші

(прin врm:) fакъ чева de neintpeвзinцat. «Λέξις ἀπηρχαιωμένη». D: Ал:

'Απαρχὴ (ἡ), = Ἔναρξις. || (îm: saъ pap ші sinr:) чea dintîĭ napte din fie че лъкръ (dap маї къ scamъ din prodъkteле пъmîntълъї), пîргъ, пе каре adъче чinева saъ жертfъ лъї Dъmnezeъ, saъ dapъ oamenilор (de вnde ші пîргъ pom:). [ші

Ἄπαρχος (ὁ), noet: înчепъторъ, къпetenie. [din

'Απ-άρχω, вiit: -άρξω, sîntъ înчепъторъ, чел dintîiъ, къпetenie. 2) fакъ înчепere. (de вnde || miж; къ цen: saъ în ел: de dînsъл къ ак: ші къ dat:) iaъ napte din вре вnъ лъкръ, ші o adъkъ ка o пîргъ лъї Dъmnezeъ; (în цen:) fакъ înчепere, saъ iaъ o napte; (de вnde nas:) «'Απηργμένοι». Kom: tъiaцї înпрежър, saъ skoпiцї.

Ἅπας, αντος (ἅπασα, ἅπαν), [ά, în локъ de ἅμα, πᾶς] totъл înпреъпъ, întpergъ. «Ὁ δὲ κρατὴρ ἀργυροῦς ἅπας». Od: Л: «Ἅπας ὁ βίος». Bas: «'Απάντων ἀναισχυντότατον». Iskp: (ші ел:) «'Εξ ἅπαντος (se înц: τρόπου)». «Ἐν ἅπασι (se înц: πράγμασι)». «Ὁ βασιλεὺς τῶν ἁπάντων». Skp: 2) чел dъпе вrmъ. «Εἰς ἀπορίαν τὴν ἅπασαν (saъ »Εἰς ἅπαν κινδύνου) ἐλθεῖν». Плт: 3) (în локъ de adв:) къ totъл. «Τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα». Плт: (bezї ші nas:)

'Απασвολόω -ῶ, вiit: -ώσω, apzъ чева nînъ a se faче чепъшъ. [ἀπὸ, ἀσβόλη].

'Απ-ασκαρίζω, вiit: -ίσω, = 'Αποσκαρίζω, (nestp:) mъ batъ, (ші stpem:) fакъ пе алъл a se bate (ка пештеле). «'Απασκαριῶ σ' ἐγὼ γέλωτι σήμερον». Men: (bezї ші 'Αποσκαρίζω).

'Απ-ασπαίρω, вiit: -σπαρῶ='Απασκαρίζω.

'Απαστὶ, adв: noet: пе nemînkate. [ші

'Απαστία (ἡ), noet: nostipe, nemînkape; nexrъnipe. [din

Ἄπαστος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄγευστος, nemînkatъ, nostitъ; nexrъnitъ. [ἀ, πάομαι].

'Απ-αστράπτω, вiit: -άψω, skoцъ fъцepe; daъ paze de лъminъ, лъminezъ.

'Απ-ασχολέω -ῶ, вiit: -ήσω. desokъпъ пе чinева de ла лъкръл sъъ; (în цen:) onpeskъ, înniedikъ. || (miж: saъ nas:) mъ okъпъ, mъ îndeлetniчeskъ ла алtъ чева. [ші

'Απασχολία (ἡ), desokъпape, saъ îndeлetniчipə ла алtъ чева. [ἀπὸ, ἀ, σχολή).

'Απατάω -ῶ, вiit: -ήσω. amъцeskъ, înшелъ; momeskъ; ші (miж: saъ nas:) mъ amъцeskъ, ші чл: «Παρόντος ἀκούειν ἀπατῶμαι». Exd: (ші în ел: de περί). «Ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη». Sof: «Τὸ ἀπατώμενον τῆς ἀγγελίας». Skp: amъцitoapea, saъ грешita вestîpe. [ἀπάτη].

'Απάτερθε (θεν), adв: noet: deoseвї, despърцit; ла o napte; (în цen:) denapte.

'Απατεύω, вiit: -εύσω. Ion: în локъ de 'Απατάω. [ші

'Απατεών, ῶνος (ὁ), amъцitorъ; вiклeanъ; minчinosъ. [din

'Απάτη (ἡ), (къ цen:) amъцipe, înшелape, momipe. 2) (fъръ kazъ) miжлокъ de amъцipe, înшелъчiвne, вiклenie, momeaлъ, ші чл: [ἀπὸ, ἄτη, saъ, ἀ, πάτος]. [de вnde

'Απατήλιος (ὁ, ἡ), noet; în локъ de

'Απατηλὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ snpe amъцipe; вiклeanъ.

'Απάτημα (τὸ), noet: în локъ de 'Απάτη. [ші

'Απατήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = 'Απατηλός. [ἀπατάω].

'Απατήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: amъцitorъ de oamenї. [ἀπάτη, ἀνήρ].

'Απάτησις, εως (ἡ), = 'Απάτη. [ші

'Απατητικὸς, ἡ ὸν,='Απατηλὸς, anлekatъ, îndemînatikъ a amъцi, aiprъгtorъ snpe înшелъчiвne. [ἀπατάω].

'Απάτητος (ὁ, ἡ), nekълkatъ, saъ de nekълkat, nexmвлatъ. [ἀ, πατέω].

'Απ-ατιμάω -ῶ, (άζω), вiit: -άσω, noet: nevinsteskъ къ totъл.

'Απ-ατμίζω, вiit: -ίσω, = ἐξατμίζω. evaporezъ, prefakъ чева (ші pap, pisineskъ) în avъръ. 2) (nestp: saъ ел:) posвlъ, шъ prefakъ în avъръ. [ἀπὸ, ἀτμίς].

'Απατουρεών, ῶνος (ὁ), (dъпe Kiziveni) a tpeia лъnъ a anълъї, în каре serвътoapeaъ Anatъpiile. (bezї вrmътoapea zicepe).

'Απατούρια (τὰ), Anatъpiї, serвътoape, че se sъвîpшia de къtpe Atenenї, ші toцї Ionienii în лъna Pianensionъ (каре koresпъndea къ вfîpшitъл лъї Sentemвpie, ші înчепътъл лъї Oktomвpie пе жъmътate din fie каре) snpe пошenipea вірвinцeї kîштirate npin amъцipe [ἀπάτη] de къtpe îmпъratъл лор Kodpъ asъnpa Dopienilор. (întp' aчeastъ serвътoape se înskpiaъ ші konii în чeteле чetъцenilор nъmite фратρίαι).

'Απάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел fъръ tatъ, bastapdъ, saъ sîpmanъ. 2) desmoштenitъ, nevrednikъ de tatъл sъъ. «'Απάτωρ ἐμοῦ». Sof: 3) чел че nъ seamъnъ ла simцimintе къ tatъл sъъ, nevrednikъ de nъmele tatълъї sъъ. «Πατέρες ἀπάτορες». Fp: [ἀ, πατήρ].

'Απ-αυαίνω, biit: -ανῶ, ʁsʁkă de totă.

'Απ-αυγάζω, biit: -άσω, daă лʁminъ; pesfpînră лʁminъ; pesnîndeskă paze, stpълʁчeskă. 2) noet: въză de denapte. [de ʁnde

'Απαύγασμα (τὸ), stpълʁчitoape лʁminъ. 2) =кʁ

'Απαυγασμὸς (ὁ), stpълʁчipe, pesfpînцepe de лʁminъ.

'Απ-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω, (npinч:) îmî niepză graiʁл, amʁцeskă. 2) (oвiч: ші noet: кʁ înf:) = 'Απαγορεύω, onpeskă npin graiă (de a faчe чева). 3) (îъръ kază) oʁoseskă (mi se taie глаʁл), mъ sfîpшeskă. «Ὑπὸ λιμοῦ ἀπηυδηκώς». Лʁч:

'Απ-αυθαδέω-ῶ, biit: -ήσω, ='Απαυθαδίζομαι. [de ʁnde

'Απαυθάδημα (τὸ), mîndpie, oвpъznivie.

'Απ-αυθαδιάζομαι, biit: -άσομαι, ші

'Απ-αυθαδίζομαι, biit: -ίσομαι, oвpъzniчeskă, mъ nopтă, saă вorвeskă кʁ mʁлtъ, saă neste mъsʁpъ tndpъzneaлъ.

'Απ-αυθημερίζω, biit: -ίσω, mъ dʁkă ші mъ întorkă întp' aчeeaшî zi. «'Απαυθημερίσαι ἐκ Πίσης εἰς Αἴγιναν.» Eл:

'Απαύλια (τὰ), noantea чea maî 'nainte de nʁntъ, în kape tinepiî dopmiaă în kasa sokpilop deoseвiцî ʁnʁл de aлtʁл. (вezî ші 'Επαύλια). [ші

'Απ-αυλίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ adъnostesk ă, saă dopmă desnъpцită, saă denapte de чева. «'Απαυλίζομαι τῆς πόλεως». D: Aл: dopmă afapъ, denapte de opaшă. [ἄπαυλος]. [de ʁnde

'Απαυλιστήριος, α, ον, op чe se kʁвine лa 'Απαύλια, dapʁpiле adʁse în zioa de ἀπαύλια, adikъ în npezioa de nʁntъ.

"Απαυλος (ὁ, ἡ), adъnostită, dopmită afapъ din kʁptea, kasa, staʁлʁл, saă kʁlkʁшʁл sъă. [ἀπὸ, αὐλή]. [de ʁnde

'Απαυλόσυνος (ὁ, ἡ), noet; = "Απαυλος.

'Απαύξησις, εως(ἡ), deskpeштepe.[ἀπαύξω].

'Απ-αυρίσκομαι, [ἀπὸ, αἴρομαι] biit: -αυρήσω, -αυρῶ, (nexot: ἀπηυράμην, -ήυρω, -ήυρατο, ші ἀπηύρων, -ήυρας, -ήυρα, naptч: ἀπαυράμενος, ші ἀπούρας) Ion: noet: = 'Αφαιρῶ, iaă (кʁ ak: ші цen: saă dat: saă кʁ doî ak:). «Τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων». Iл: A. «Τεῦκρον εὖχος ἀπηύρα». Iл: O. 2) ='Επαυρίσκω, doвîndeskă, mъ foлoseskă. «Πολλάκις ξύμπασα πόλις καλοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα». Ep: «Τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου». Esxл:

'Απαυστὶ, adв: = 'Απαύστως, neînvetat, nekontenit. [din

"Απαυστος (ὁ, ἡ), neînvetată, nenpekʁpmată. «Γόων ἄπαυστος». Eʁp: «Δίψος ἄπαυστον». Tʁч: [ἀ, παύομαι].

'Απαυτίκα, adв: noet: în datъ, în npiпъ. [ἀπὸ, αὐτίκα].

'Απ-αυτοματίζω, biit: -ίσω, faкă, prodʁkă чева de лa sinemî.

'Απ-αυτομολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ fʁгъpeskă ka deseptopiî лa връжташî.

'Απ-αυχενίζω, biit:-ίσω, întopkă îndърът гʁmazʁл (maî kʁ seamъ ʁnʁî doвitokă); (npin ʁpm:) domoлeskă, doвopă. 2) (nestp: ші fir) mъ peвoлtă, лепъdă жʁгʁл, (oвшt:) apdikă kană.

'Απάφητὸς, ὴ saă ος, ὸν saă ον, noet: nʁtinчosă, лesnichosă de a se amъцi. [din

'Απαφίσκω [ἅπτομαι], biit: ἀπαφήσω (nex: ἤπαφον, ші miж: ἠπαφόμην), noet: mînrîind momeskă, amъцeskă.

'Απ-αφρίζω, biit: -ίσω, ='Εξαφρίζω, iaă snʁma, kʁpъцă de snʁmъ.

'Απαχὴς, έος (ὁ, ἡ), лinsită de гpъsime, saă гposime (слaвă). [ἀ, πάχος].

'Απαχθεὶς, εῖσα, έν, nas: nex: 1: de naptч: лʁî 'Απάγω.

'Απαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀπὸ, ἄχθος] înповъръtopă, гpeă. [de ʁnde

'Απαχθίζω, biit: -ίσω, înповъpeză; adʁkă гpeʁtate, sʁnъpape.

'Απ-αχλυόω -ῶ, biit: -ώσω, акoперă кʁ чeaцъ; întʁnekă. 2) = кʁ

'Απ-αχλύω, biit:-ύσω, noet: apdikă чeaца, întʁnepikʁл, destʁnekă.

"Απαχος (ὁ, ἡ), ='Απαχής.

'Απ-αχρειόω -ῶ, biit: -ώσω, faкă чева netpeвnikă, saă de neîntpeвʁinцat kʁ totʁл, nefoлositopă.

'Απεβήσετο, noet: плека, saă вoia sъ плече, (npeл: neper: aл лʁî 'Αποβαίνω). [ἀποβήσομαι, biitopă. tpansfopmată în npezentă].

'Απέγγονος (ὁ, ἡ), nenotă, stpъnenotă (din fiî); (în цen:) ='Απόγονος.

'Απ-εγγυαλίζω, biit: -ίσω, saă -ίξω, noet: daă în mînъ, saă înanoî (faкă teslimă. Tʁч:) 2) ='Αποκαθίστημι.

'Απεγνωκότως, adв: (de naptч:) kʁ desnъdъждʁipe, ka desnъdъждʁită.

'Απεδανὸς, ὰ, ὸν, Dop: în лokă de 'Απεδανός.

'Απεδάσσαο, noet: în лokă de 'Απεδάσω, 2: neps: de nex: 1: aл лʁî 'Αποδαίομαι.

'Απέδει 3: sinr: neps: de npeл: aл лʁî 'Αποδέω.

'Απεδίζω, biit: -ίσω, faкă шesă [ἄπεδος] netezeskă, notpiвeskă.

'Απέδιλος [ἀ, πέδιλα]. ш і

'Απεδίλωτος (ό, ή), neînиĸъλцaтĭ, desĸвлцĭ. [ἀ, πεδιλόω].

'Απεδόμην, miж: nex: 2: ал лвї 'Αποδίδωμι.

"Απεδος (έ, ή), [ἀ notрів:, πεδίον].=Ἰσόπεδος, шesĭ, netedĭ. întinsĭ.

'Απέδομαι, biit: ал лвї 'Απεσθίω.

'Απέδραν, -έδρας, -έδρα, -έδραμεν, -έδρατε, -έδραν, nex: 2 ал лвї 'Αποδιδράσκω.

'Απέδραμον, nex: 2· ал лвї 'Αποτρέχω.

'Απέδωκα, nex: 1: ал лвї 'Αποδίδωμι.

'Απείπε, Ion: în локĭ de 'Απεῖπε, nex: 1: (neper:) ал лвї 'Απαγορεύω.

'Απέργε, Ion: în локĭ 'Απείργε, прел: ал лвї 'Απείργω.

"Απεζος (ό ή), чел ғъръ пічоаре. [ἀ, πέζα].

'Απέην, Ion: în локĭ de 'Απῆν, прел: ал лвї "Απειμι.

'Απέῃσι, noet: în локĭ de 'Απῇ 3: sing: neps: a sвп: лвї "Απειμι.

'Απέθηλα, nex: 1: ал лвї 'Αποθάλλω.

'Απ-εθίζω, biit: -ίσω, desoвічпвieskĭ пе чіпева.

'Απει, 2: neps: a прez: хоіър: лвї ἄπειμι (ліпseskĭ); saĭ în локĭ de "Απιθι порвпч: ал лвї "Απειμι (тъ dвkĭ).

'Απεῖδον, nex. 2: ал лвї 'Αφοράω.

'Απειθαρχία (ή), nesвпвnepe (maї кв scашъ ла stъпînipe). [ἀ. πείθω, ἀρχή].

'Απείθεια (ή), nesвпвnepe. [ші

'Απειθέω -ῶ, biit: -ήσω, пв тъ sвпвіĭ, n'askвлĭ; пв тъ îndвплекĭ. [ἀπειθής].

'Απείθην, Ion: în локĭ de 'Αφειθην, nas: nex: 1: ал лвї 'Αφίημι.

'Απειθής, έος (ό, ή), neîndвплекатĭ; nesвпвsĭ, neaskвлтъторĭ; (Бisep:) nekredinчosĭ; (fir:) (локĭ) greĭ de вмблат. [ἀ, πειθώ]. [de вnde

'Απειθία (ή), Ion: noet: în локĭ de 'Απείθεια.

'Απειθικώς, υῖα, tpe: de кв: ал partч: лвї 'Απειθίζω.

'Απειθῶς, adв: кв neîndвплекаре; saĭ кв nesвпвnepe. ¡ἀπειθής]

'Απ-εικάζω, biit; -άσω, asemъnĭ чева, imitĭ noptpetвл квїва. 2) компарĭ. 3) daĭ кв sokoteала. [de вnde

'Απεικασία (ή), ascmъrape de чева, ші чл: але лвї 'Απεικάζω. [ші

'Απείκασμα (τὸ), ікоапъ, asemъnътвръ. 2) dape кв sokoteала.

'Απεικαστέον, nosit: ал лвї 'Απεικάζω.

'Απ-εικονίζω, biit: -ίσω,= 'Απεικάζω, imitĭ ікоana, noptpetвл квїва. [de вnde

'Απεικόνισμα (τὸ), asemъnътвра кіпвлвї dвпе ікоana ea

'Απεικότως, adв: ғъръ кввііпцъ, кввînтĭ, dpentate, провавілitate; nenotрівit. [dın

'Απεικὼς, υῖα, ὸς, At: în локĭ de 'Απεικώς, nekввііnчosĭ; ғъръ кввînтĭ; nenotрівitĭ, аввврdĭ; непровавілĭ.

'Απειλεγμένος, η, ον, nas: tpe: de кв: ал partч: лвї 'Απολέγω.

'Απειλείω, (ғъръ biit:) noet: = кв

'Απειλέω -ῶ [ἀπειλή]. biit: -ήσω (кв dat: saĭ gen: кв преп: ші ак: saĭ inf:) amepinцĭ, înfрікошezĭ, sперіĭ. «'Ηπείλησε τὰνθρώπῳ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψειν». Sin: «'Ηπείλησ', ὅτι βαδιοίμην». Apstf: «Μεγάλας ζημίας ἀπειλῶν κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος». Пл: (ші miж: Поліеп: 7: 35); (ші nas:) «Οὐκέτι δὲ ἀπειλοῦμαι, ἀλλ' ἀπειλῶ ἄλλοις». Ksen: 2) noet: mъ ғълeskĭ. «Ὡς ποτ' ἀπειλήσει». Іл: Θ: «Ἢ μ᾽ν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους». Od; Θ: 3 mъ ғъгъdвieskĭ. «'Ηπείλησεν 'Απόλλωνι ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην». Іл: Ψ.

'Απ-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Απείλλω.

'Απειλὴ (ή), amepinцape, înfрікошape. 2) amepinцatъ прimежdie. 3) noet: ғълipe.

'Απειληθείς, εῖσα, ὲν. nas: nex: 1: ал partч: лвї 'Απειλέω, saĭ 'Απ-ειλέω. fiind amepinцatĭ, saĭ stpimtopatĭ.

'Απείλημα (τὸ, = 'Απειλή, amepinцape, înfрozipe. [ἀπειλέω].

'Απείλημαι, nas: tpe: de кв: ал лвї 'Απείλλω,

'Απείλημμαι, nas: tpe: de кв: ал лвї 'Απολαμβάνω

'Απειλήτειρα (ή), fem: ал лвї.

'Απειλητὴρ (ὁ), noet: în локĭ de 'Απειλητής. [ші

'Απειλητήριος, α, ον, = 'Απειλητικός. [ші

'Απειλητὴς, οῦ (ὁ), amepinцъторĭ; ғълitopĭ în deшeptĭ, лъвdъposĭ. [ἀπειλέω]. [de вnde

'Απειλητικὸς, ή, όν, конpinzъторĭ, adвкъторĭ de amepinцape, înfрozitopĭ. [de вnde

'Απειλητικῶς, adв: кв amepinцърї, saĭ înfрozipї, înfрікошърї.

'Απείληφα, tpe: de кв: ал лвї 'Απολαμβάνω.

'Απειληφόρος (ό, ή). adвкъторĭ de amepinцape, = 'Απειλητικός. [ἀπειλὴ, φέρω].

'Απ-ειλιγγιάω -ῶ, biit: -ήσω, къръцĭ прin ашezapea dрожdiilор ла ғвndĭ, лimпezeskĭ.

'Απ-ειλίσσω, biit: -ίξω, noet: Ion: în локĭ de 'Αφελίσσω, desғъшърĭ.

'Απ-είλλω, viit: -ειλήσω (nex: 'Απεῖλα, saŭ 'Απείλησα, nas ipe; de kъ: 'Απείλημαι, ші чл:), = συγκλείω, stpimtopezŭ. «Εἰς ἀπορίαν («Εἰς στενόν) ἀπειληθείς». Ep: 2) = 'Αποκλείω, înkizŭ afarъ, isroneskŭ. «Ὅστις ἀπείλλῃ τῇ θύρᾳ». petp:

"Απ-ειμι, viit: -έσομαι, (прел: 'Απῆν, ші чл:) sîntŭ denapte, nъ sîntŭ de faцъ, linseskŭ. «Ὁπόσον ἄπεστιν ἐνθένδε τὸ στράτευμα». Ksen: «"Απεστιν ἐπὶ Θράκης». Apstf: «Ὧ μηδὲν ἄπεστι τῶν κακῶν». Пл:

"Απ-ειμι, viit: -ειμι, (прел: 'Απῆειν, ші чл:) = 'Απέρχομαι, плекŭ, mъ dъkŭ.

'Απεῖναι, inf: ал лъї "Απειμι (linseskŭ).

'Απεῖπα, akt:, ші

'Απειπαμην, miж: nex: 1: ші

'Απεῖπον, akt: nex: 2: (neper:) ал лъї 'Απαγορεύω.

'Απειραγαθέω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Απειροκαλέω [ші

'Απειραγαθία (ἡ), = 'Απειροκαλία. [din

'Απειράγαθος (ὁ, ἡ), (ші adв:) — γάθως, = 'Απειρόκαλος (—κάλως). [ἄπειρος, ἀγαθός].

'Απειραίη (ἡ), konцinвteankъ, saŭ nв insвleankъ (ostpoveankъ). [ἄπειρος = ἤπειρος].

'Απειράκις, adв: de nenвmъpate opї. [ἄπειρος].

'Απείρανδρος (ἡ), (ші adв:) — ἀνδρως, печеркатъ de бърватŭ, fечоаръ. [ἀ, πεῖρα, ἀνήρ].

'Απείραντος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de 'Απέραντος.

'Απείραστος, ші

'Απείρατος (ὁ, ἡ), печеркатŭ. 2) чел че n'a черкат, n'ape idee din черкаре; nerвstatŭ, neînnъpїъшitŭ; (Бisep:) nekъzвtŭ în isnite. «'Ο Θέος ἀπείραστός ἐστι κακῶν». Sкр: «Κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρενες». Hind: (de вnde) «Τὸ ἀπείραστον (τον), = ἡ 'Απειρία, печеркареа. [ἀ, πειράομαι].

'Απειραχῶς, adв: în nenвmъpate kinвrї.

'Απ-ειργάθω, fъръ viit: , noet: în локŭ de

'Απ-είργω, viit: -είρξω, (kъ ак: ші цеп: saŭ inf:) onpeskŭ; întorkŭ de ла чева; denъptezŭ; desnapцŭ. «Αὐχένος ὄμον ἀπείργαθεν». Il: Ω. «'Εκ δεξιῆς τὸ οὖρος ἀπέργων». Ep: лъsind mвnteле în dpeanta. (bezї ші λαμβάνω).

'Απειρέσιος, α saŭ ος, ον, noet: nemъpцinitŭ, nenвmъpatŭ. [ἄπειρος].

'Απείρηκα, ші nas: 'Απείρημαι, tpe: de kъ: ал лъї 'Απαγορεύω.

'Απείρητος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de 'Απείρατος.

'Απειρία (ἡ), печеркаре, neosneріinцъ; nekвnomtinцъ [ἀ, πεῖρα]. «'Εὰν πλανηθῶσι δὶ ἀπειρίαν τῶν χωρίων». Ksen: 2) mвлцime nemъpцinitъ, nenвmъpatъ [ἀ, πέρας]. «'Απειρία κόσμων» Enikвp:

'Απείριτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Απειρέσιος.

'Απείρατης, ου (ὁ), onpitopŭ; denъptъtopŭ; desnъpцitopŭ. [ші

"Απειρξις, έως (ἡ), onpipe; denъptape, ші чл: [ἀπείργω].

'Απειροβαθής, εος (ὁ, ἡ), noet: nemъpцinitŭ, fъръ fвndŭ în adînчime. [ἄπειρος, βάθος].

'Απειρόβιος (ὁ, ἡ), печеркатŭ, neesneріinцatŭ de (în) віацъ. [ἄπειρος, βίος].

'Απειρόγαμος (ὁ, ἡ, печеркатŭ de nвntъ. [ἄπειρος, γάμος].

'Απειρόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: печеркатŭ de лакръmї. 2) neînчetatŭ din лакръmi. [ἄπειρος, δάκρυον].

Απειρόδροσος (ὁ, ἡ), noet: печеркатŭ de роъ, neроatŭ. [ἄπειρος, δρόσος].

'Απειροδύναμος (ὁ, ἡ), nemъpцinitŭ în nвtere. [ἄπειρος, δύναμις].

'Απειρόζυγος (ὁ, ἡ), печеркатŭ de жвгŭ. [ἄπειρος, ζυγός].

'Απειροθάλασσος (ὁ, ἡ), чел fъръ черкаре, saŭ idee de маре. [ἄπειρος, θάλασσα].

Απειροκακέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ

'Απειρόκακος (ὁ, ἡ), печеркатŭ de рело (neпорочірї); saŭ linsitŭ de ръвtate, nerъŭ, ввnŭ. [ἄπειρος, κακόν].

'Απειροκαλέομαι, οῦμαι, viit: -ήσομαι, ші

'Απειροκαλεύομαι, viit: -εύσομαι, n' amŭ черкаре, simцipe de ввnŭ, de fрвmosŭ, sîntŭ nekвnoskвtopŭ de ввnŭ; (прîn врm:) fakŭ nepîndвie ї, saŭ mъ portŭ fъръ ввnъ квviinцъ ші în fante ші în вorвipe. [ші

'Απειροκαλία (ἡ), nesimцipe de ввnŭ ші fрвmosŭ. [din

'Απειρόκαλος (ὁ, ἡ), nesimцitopŭ, nekвnoskъtopŭ de вine ші fрвmosŭ; nenpaktisitŭ, groвolanŭ, nprostŭ, ші fъръ ввnъ pîndвialъ; (dup maї kъ seamъ) snepiatŭ. [ἄπειρος, καλόν]. [de вnde

'Απειροκάλως, adв: kъ nesimцipe, saŭ nekвnomtinцъ de fрвmosŭ (matepialŭ, ші moralŭ).

'Απειρολεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: печеркатŭ de natŭ (de nвntъ). [ἄπειρος, λέχος].

'Απειρολογία (ἡ), = 'Απεραντολογία, nemъpцinipe în вorвipe. [ἄπειρος, λόγος].

'Απειρομάχης, ου (ὁ), noet: печеркатŭ de вътъліе. [ἄπειρος, μάχη].

'Απειρομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), nemъpцinitŭ

ла търime, foapte mape. [ἄπειρος, μέγεθος].

'Απειρόμοθος (ὁ, ἡ), noet: = 'Απειροπόλεμος. [ἄπειρος, μόθος].

'Απειρονίκης, εος (ὁ, ἡ), чел ғъръ черкаре de вірвінцъ. [ἄπειρος, νίκη].

'Απειροπάθεια (ἡ), печеркаре de natimĭ; 2) nenвтъратъ твлцime de natimĭ. [din

'Απειροπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), печеркатӑ, neînnъртъшитӑ de natimĭ. 2) каре а пътimit преа твлт; саӑ свпвсӑ ла nenвтъpate natimĭ. [ἄπειρος, πάθος].

'Απειροπλάσιος, α саӑ ος, ον, ші

'Απειροπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), nenвтъpat îmmвлцitӑ, саӑ de мiĭ de opĭ маĭ мвлтӑ.

'Απειροπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), nemърцinitӑ, nenвтъратӑ ла швлцime. [ἄπειρος, πλῆθος].

'Απειροπλήσιος, η, ον, Ion: în локӑ de 'Απειροπλάσιος.

'Απειρόπλοος, ους (ὁ, ἡ), печеркатӑ, (ғъръ штiинцъ) de плвtipe. [ἄπειρος, πλόος, πλοῦς].

'Απειροπόλεμος (ὁ, ἡ), печеркатӑ (ғъръ штiинцъ) de pesвoiӑ. [ἄπειρος, πόλεμος]. de вnde

'Απειροπολέμως, adв: ғъръ esпepiinцъ, destoĭniчie în pesвсiӑ.

"Απειρος (ὁ, ἡ), [ἀ, πεῖρα] (кв цеп:) печеркатӑ, neesпepiinцatӑ, neideatӑ. »Λόγων, πολέμων, φίλων, ші чл: —». 2) [ἀ, πέρας] (ғъръ kazӑ) nemърцinitӑ, nesfirшitӑ, nenвтъратӑ. «Χρόνος, («Πλοῦτος, «Αἰθὴρ, ші чл:) —». «Πέλαγος ἄπειρον». Apsl: «Χιτὼν—». Eвр: ші «'Αμφίβληστρον ἄπειρον». Esхл: ғъръ ешipe, саӑ гвръ. (de вnde ші) «"Ηπειρος (γῆ)» în локӑ de "Απειρος, концinвтӑ (nemърцinitӑ). [de вnde

'Απειροσύνη (ἡ), noet: în локӑ de 'Απειρία.

'Απειρότεχνος (ὁ, ἡ), печеркатӑ, ғъръ esпepiinцъ de вре вnӑ мештешвгӑ. [ἄπειρος, τέχνη].

'Απειρότοκος (ἡ), печеркатъ de naштepe, de ғачepe. [ἄπειρος, τόκος].

'Απειρωδὶν, ῖνος (ἡ), noet: печеркатъ de двpepĭ de ғачepe, (прiп врm:) = 'Απειρότοκος. [ἄπειρος, ὠδίν].

'Απείρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = "Απειρος, nemърцinitӑ, nenвтъратӑ.

'Απείρως, adв: ғъръ esпepiinцъ, саӑ штiинцъ. «'Απείρως ἔχω τινος». sînтӑ ғъръ штiинцъ de чева. 2) în кiпӑ nemърцinitӑ, nenвтъратӑ. [ἄπειρος].

'Απεὶς, Ion: în локӑ de 'Αφείς, nex: 2: de пapтч: ал лвĭ 'Αφίημι.

'Απειστέω -ῶ, вiit: -ήσω, nв тъ îndвплекӑ; ші = 'Απειθῶ, nв тъ свпвiӑ. [din

"Απειστος (ὁ, ἡ), neînдвплекатӑ; ші = 'Απειθὴς, nesвпвsӑ, [ἀ, πείθω].

'Απὲκ, mi (маĭ 'nainte de вок:) 'Απὲξ, noet: în локӑ de 'Απ' ἐκ.

'Απεκάπυσσε, noet: 3: neps: sinr: a nex: 1: ал лвĭ 'Αποκαπύω.

'Απέκγονος (ὁ, ἡ), = 'Απέγγονος, sirъneпotӑ de ал патрълea градӑ. [ἀπὸ, ἔκγονος].

'Απ-εκ-δέχομαι, вiit: -ξομαι, аштentӑ пе чinева de denapte; (fir:) пъдъждвĭeskӑ. 2) înцелегӑ, даӑ кв sokoteала. [de вnde

'Απεκδοχὴ (ἡ), аштentape de denapte; пъдежde. 2) dape кв sokoteала, înцелецepe.

'Απ-εκ-δύω, вiit: -δύσω, (nex: ἀπεξέδυσα, ші miж: ἀπεξέδυν, ші чл:) desвpakӑ, desпoiӑ, голeskӑ de totӑ. [de вnde.

'Απέκδυσις, εως (ἡ), desвръкape, голipe de totӑ.

'Απέκιξα, noet: nex: 1: ал лвĭ 'Αποκιχάνω, ашӑ лепъdat.

'Απ-εκ-λανθάνομαι, вiit: -λήσομαι, noet: вitӑ de totӑ.

'Απ-εκ-λέγομαι, вiit: -λέξομαι, алегînd лепъdӑ челе netpeвniче.

'Απεκλελάθεσθε, noet: în локӑ de 'Απεκλάθεσθε, îш: 2: neps: de nex: 2: de порвпч: ал лвĭ 'Απεκλανθάνομαι.

'Απεκλογὴ (ἡ), прiп алецepe лепъdape de челе netpeвniче. [ἀπεκλέγομαι].

'Απ-εκ-λούω, вiit: -λούσω, кврцӑ кв лъвtвръ, саӑ спълътвръ.

'Απ-εκ-λύω, вiit: -λύσω, слъвeskӑ, moлешeskӑ, pisineskӑ кв toiвл.

'Απ-εκ-ροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, în локӑ de ἐπεκροφέω.

'Απέκρυσις, εως (ἡ), isвъвipe, скъпape, слoвozipe. [ἀπεκρύομαι].

'Απεκταθεὶς, nas: nex: 1: de пapтч: ал лвĭ 'Απεκτείνω.

'Απέκταγκα, саӑ 'Απέκτακα, tpe: de кв: de xot:, ші

'Απεκταμμένος, η, ον, tpe: de кв: de пapтч:, ші

'Απέκτανον, akt: nex: 2:, ші

'Απεκτάνθην, nas: nex: 1: de xot: ал лвĭ 'Αποκτείνω.

'Απέκτασις, εως (ἡ), întindepe. [ἀπεκτείνω].

'Απέκτατο, miж: noet: (se ia ші nas:) 3 neps: de nex: ал лвĭ

'Απ-εκ-τείνω, вiit: -τενῶ, întînzӑ чева лeratӑ dintp'o пapte, tparӑ, ка съ se întînzъ.

'Απέκτητος, noet:, ші

"Απεκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πέκω] nenientenatъ; netъnsъ; negъtitъ; (fir:) nekъltibatъ.

'Απ-εκ-φέρω, biit: ἀπεξοίσω, (nex: ἀπεξήνεγκα, ші чл:) skoцъ, iaъ чева din чева.

'Απελασία (ἡ), isronipe; 2) жъfъipe ші fъгъ. [bezї ἀπελαύνω].

'Απέλαστος, [ἀ, πελάζω] neapponiatъ.

'Απελάτης, ου (ὁ), хръnitorъ. [din

'Απ-ελαύνω, biit: -ελάσω, isroneskъ; opreskъ; abatъ. «"Οτε 'Ολυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε». Dm: «'Απελαύνεις τοὺς νέους τῶν αἰσχρῶν». Лъч: (ші nas:) «Τῆς ἐμῆς ἀπηλάθην». Sof: «Ἐξ ἡδονῶν μεγάλων εἰς ταπεινὴν δίαιταν ἀπελαύνεσθαι». Пл: «Οὐδεὶς ἀπελήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν». Ksen: 2) хръneskъ nrinч: doвitoaче), ші fъгъ къ dînseле înainte (Epd:). (bezї ші 'Απάγω). 3) (nestp: saъ eл:) плекъ, saъ mъ întorkъ къларе. «'Απήλαυνεν πρὸς τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας». Ksen: «'Απήλαυνεν ὀπίσω». Лъч:

'Απέλαυον, прел:, ші

'Απέλαυσα, nex: 1: ал лъї 'Απολαύω.

'Απ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, вшърezъ пе чinева apdikînds 'ї грeвtatea.

'Απ-ελαω -ῶ, At: în локъ de 'Απελάσω, biit: ал лъї 'Απελαύνω.

'Απέλεγμα (τὸ), кіпъл ші pesълlatъл mъstpъpiї, saъ въdipiї. 2) = къ

'Απελεγμὸς (ὁ), ші

'Απέλεγξις, εως (ἡ), mъstpape; въdipe, ='Εξέλεγξις. [din

'Απ-ελέγχω, biit: -ελέγξω, ='Εξελέγχω, mъstpezъ; въdeskъ, ші sъpnъ къ dobezї dinnpotivъ къвinteле къїва.

'Απελέειν, Ion: în локъ de 'Αφελεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї 'Αφαιρῶ.

'Απέλεθρος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, πέλεθρον] de nemъsъpatъ, nemъpцinitъ întindepe.

'Απελέκητος (ὁ, ἡ), nечoплiтъ; (prin вpm:) nелъкratъ; (ші fir:) aspnъ, nenetezitъ, neposъ, nевлъгвitъ; (ші морал:) nekъltibatъ. [ἀ, πελεκέω].

'Απελέσθαι, Ion: în локъ de 'Αφελέσθαι, miж: nex: 2: de înf: ал лъї 'Αφαιρέω.

'Απελευθερία (ἡ), despobie, adikъ слобozie din робіе. 2) ='Απελευθέρωσις. [ἀπελεύθερος]. [de вnde

'Απ-ελευθεριάζω, biit: -άσω, mъ noptъ слобod, sîntъ despobitъ.

'Απελευθερικὸς, ἡ, ὸν, ші

'Απελευθέριος (ὁ, ἡ), atinrътorъ de despobitъ, saъ de despobie. [din

'Απελεύθερος, α saъ ος, ον, робъ despobitъ, saъ eptatъ. [ἀπὸ, ἐλεύθερος]. [de вnde

'Απ-ελευθερόω -ῶ, biit:- ώσω. eptъ, слобozъ робъ. [de вnde

'Απελευθέρωσις, εως (ἡ), despobipe, слобozipe din робіе. [ші

'Απελευθερωτὴς, οῦ (ὁ), despobitorъ, слобozitorъ din робіе.

'Απέλευσις, εως (ἡ), плекаре, depъptape. [din

'Απελεύσομαι, biit: -ал лъї 'Απέρχομαι.

'Απελήλακα, tpe: de къ: ал лъї 'Απελαύνω.

'Απελήλυθα, tpe: de къ: de хot: [ші

'Απελθεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї 'Απέρχομαι.

'Απέλιπον, nex: 2: ал лъї 'Απολείπω.

'Απ-ελίσσω, biit: -ελίξω, Ion: în локъ de 'Αφελίσσω, desfъшъръ.

'Απελλάζω, biit: -άσω,-άξω, (Лак:)='Εκκλησιαζω. [din

'Απελλαὶ (ἀι), ['Απίλλω] (se вsmiaъ în Lacedemona) niшte пъpцї din піацъ întrъdite nentpъ обштештеле adъnъpї але nopodълъї. 2) tempле, parexlise (капеле).

'Απελλαῖος (ὁ), [noate ἄελλα, biforъ] лъna Dekemвpie la Maced:

'Απέλλακες (οἱ), слъжitoriї tempлelor ['Απελλαί].

'Απελόμενος, Ion: în локъ de 'Αφελόμενος, miж: nex: 2: de naptч: ал лъї 'Αφαιρῶ.

"Απελος, εος-ους (τὸ), [ἀ, πέλος] panъ.

'Απ-ελπίζω, biit: -ίσω. (nestp: къ цen:) mъ desnъdъждвieskъ. 2) (stpъm: къ ак:) desnъdъждвieskъ. 3) (pap) nъdъждвieskъ чева de ла чinева. «Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες». Skp: [de вnde

'Απελπισμὸς (ὁ), = 'Απελπισία, desnъdъждвipe.

'Απέμαθον, nex: 2: ал лъї 'Απομανθάνω.

'Απ-εμέω -ῶ, biit: -εμέσω, въpsînd скоцъ чева, daъ afaръ. «'Απήμεσε τῶν ῥαψῳδῶν πολλάς». Лъч:

'Απεμνήσαντο, 3: îm: neps: a nex: 1: ал лъї 'Απομιμνήσκομαι.

'Απεμορξάμην, miж: nex: 1: ал лъї 'Απομόργνυμι.

'Απ-εμπολάω, (ші maї noъ -έω)-ῶ, biit:--ήσω, bînzъ de totъ; (ші fir:) tpъdaъ, bînzъ. [din

'Απεμπολὴ, ші

'Απεμπόλησις, εως (ἡ), bindepe (netpeчepe de шarfъ). [ші

'Απεμπολητὴς, οῦ (ὁ), bînzътorъ. [ἀπεμπολάω].

'Απ-εμφαίνω, biit: -φανῶ,='Απέοικα, sîntъ

neasemънatъ (nenotpiвitъ, nekъвiinчosъ, ши чл:). [de вnde

'Απέμφασις, εως (ή), neasemънape, nenotpiвipe. ши чл:

'Απεμφερὴς, έος (ὁ, ἡ), neasemenea, deoseвitъ.

'Απέναντι, ши 'Απεναντίον, adв: (кв ɥen:) = 'Απαντικρύ.

'Απεναντίως, adв: (кв dat:) dinnpotiвъ.

'Απ-εναρίζω, вiit: -ίξω, noet: = Σκυλεύω, жъfвieskъ ne чinева de apme.

'Απενάσθην, noet: nex: 1: nas:, ши

'Απένασσα, noet: nex: 1: акt: ал лвї 'Αποναίω.

'Απενέγκαι, nex: 1: de inf:, ши

'Απένεικα, noet: Ion: in локъ de 'Απήνεγκα, nex: 1: de xot: ал лвї 'Αποφέρω.

'Απ-ενεόω -ῶ, вiit: -ώσω. fакъ ne чinева de totъ mвtъ, ши вimъ (nesimɥitopъ). [ἀπὸ, ἐνεός].

'Απ-ενέπω (fъpъ вiit:), noet: (кв ак: saъ ɥen: saъ inf:) onpeskъ, лепъdъ; (ши nestp:) mъ лепъdъ, mъ anъpъ de чева.

'Απενθεῖν, Dop: în лолъ de 'Απελθεῖν.

'Απενθὴς, έος (ὁ, ἡ), nежалпікъ; nemîxnitъ, netpistъ. [ἀ, πένθος].

'Απένθητος (ὁ, ἡ), nежълitъ, neплînsъ (невочitъ). 2) = 'Απενθής. [ἀ, πενθέω].

'Απ-ενιαυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Απενιαυτίζω. [de вnde

'Απενιαύτησις, εως (ἡ), = 'Απενιαύτισις.

'Απ-ενιαυτίζω, вiit: -ίσω, linseskъ, mъ denъptezъ din natpie (mъ înstpeinezъ), saъ înчetezъ din чева вnъ anъ întpepъ; (de вnde fir:) mopъ кв вnъ anъ maї în вpmъ dekît alтвл. [de вnde

'Απενιαύτισις, εως (ἡ), ши

'Απενιαυτισμὸς (ὁ), linsipe, înstpeinape, saъ пpекъpmape din чева de вnъ anъ.

'Απεννέπω, noet: = 'Απενέπω.

'Απέντες, Ion: în локъ de 'Αφέντες, napiч: ал лвї 'Αφίημι.

'Απέξ, кавтъ 'Απέκ.

'Απ-εξ-αμαρτάνω, вiit: -αμαρτήσομαι, fакъ mape гpешалъ, nв nemepeskъ niчї dekвm.

'Απεξελαθόμην, miж: nex: 2: ал лвї 'Απεκλανθάνομαι.

'Απ-εξ-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, лвкpezъ кв desъвîpшipe, desъвîpшeskъ чева.

'Απεξεσμένος, η, ον. tpe: de кв: de nas: napiч: a лвї 'Αποξέω.

'Απ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, вiit -ήσομαι, esплікъ, posteskъ кв amъpвntвл kîte вna вna.

'Απεξήραντο 3: sinr: neps: a nas: tpe: de кв: ал лвї 'Αποξηραίνω.

'Απέοικα, (tpe: de кв: ал лвї ἀπείκω în локъ de npez:, neste sъв: ἀπεῴκειν în локъ de пред:) (кв ɥen:) nв seamънъ, sîntъ deoseвitъ. || (вnineps:) «'Απέοικε» este nenotpiвitъ (de nекpezвt, nekъвiinчosъ, ши чл:). || (napiч:) ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, кавтъ 'Απεικώς.

'Απεοικότως, adв: [napiч: лвї 'Απέοικα], кавтъ 'Απεικότως.

'Απέπαντος (ὁ, ἡ), nekoпtъ. [ἀ, πεπαίνω].

'Απέπειρος (ὁ, ἡ), nenîpгъitъ, nekoпtъ. [ἀ, πέπειρος].

'Απέπλαγξα, nex: 1: ал лвї 'Αποπλάζω.

"Απεπλος (ὁ, ἡ), noet: (maї кв seamъ fem:) neakoperitъ кв xainъ; (în ɥen:) гoалъ. [ἀ, πέπλος].

'Απεπτάμην, noet: nex: 1: ал лвї 'Αφίπταμαι.

'Απεπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, nв mistвieskъ, nътimeskъ de nemistвipe. [din

"Απεπτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πέπτω] nemistвitъ. 2) = 'Απέπαντος. [de вnde

'Απέπτως, adв: nemistвit; nekoпt.

"Απερ, îm: nevt: лвї ὅσπερ. || (adв: în ел: de κατά) = καθὰ, καθάπερ, καθὼς, пpекъm.

'Απεραντολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. вopвeskъ nenpекъpmat, nemъpɥinit. [ши

'Απεραντολογία (ἡ), вopвipe nemъpɥinitъ, nenpекъpmatъ. [din

'Απεραντολόγος (ὁ, ἡ), nemъpɥinitъ, nesfîpшitъ în вopвipe, бъpfitopъ. [ἀπέραντος, λόγος].

'Απέραντος (ὁ, ἡ), nemъpɥinitъ, nesfîpшitъ; вечnікъ. 2) nepesвлtatъ, saъ fъpъ pesвлtatъ (fъpъ a skoate чева). [ἀ, περαίνω]. [de вnde

'Απεράντως, adв: fъpъ sfîpшitъ, fъpъ mapɥine; вечnік.

'Απέρασις, εως (ἡ), върsъtвpъ. 2) dewepтapea, stpъmвtapea вmezeлїї din пъmîntъ în плante, epввpї, ши чл: [ἀπεράω]

'Απέραστος (τος), ου (ὁ, ἡ), netpekвtъ, saъ de netpekвt. 2) = 'Απέραντος. [ἀ, περάω].

'Απεράτωτος (ὁ, ἡ), nedatъ de къпъtîiъ, nesъвîpшitъ. [ἀ, περατόω].

'Απεράω -ῶ, вiit: -εράσω, = ἐξεράω, върsъ. 2) (desnpe плante) sopвъ, sвгъ вmezealъ din пъmîntъ. [ἀπὸ, ἔρα].

'Απ-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, desъвîpшeskъ лвкpвл (întpenpindepea, saъ fъгъdвiала), îndenлineskъ. «Οἷμαι, ἅπερ ὑπεθέμην, ἀπειργάσθαι μοι». Ksen:

'Απ-εργάθω, noet: în локъ de 'Απείργω.

'Απεργασία (ἡ), съвîршire, îndeплinire de лъкръ. [ші

'Απεργαστέος, α, ον, nosit: ал лъї 'Απεργάζομαι. [ші

'Απεργαστικὸς, ἡ. ὸν, destoinikъ ла desъвîршire de лъкръ, aktivъ: isъstitorъ; îndemînatikъ ла întreprinderї. [ἀπεργάζομαι]. [de ънde

'Απεργαστικῶς, adv: къ aktivitate, saъ isъstire în лъкръ.

"Απεργὸς, ἡ saъ ος, ὸν saъ ον, = 'Αργὸς, nелъкръторъ. [ἀπὸ, ἔργον].

'Απέργω, viit: -έρξω, Ion: în локъ de 'Απείργω.

'Απερεὶ [ἄπερ, saъ ἆπερ, εἰ], adv: = ὥσπερεὶ, ка кът.

'Απ-ερείδω, ші (між:) -ομαι, viit: -ερείσω, -ομαι, pezemînd sпріжinъ, întъpeskъ, înцepeneskъ чева пе чева; infirъ în чева. || (між:) тъ pezemъ, тъ sпріжinъ пе чева; (ші fig:) тъ întemeiezъ, тъ înkrezъ, тъ цiъ sigurъ ші înkredinцatъ. 2) aцintezъ asъupra къiва. «'Απηρεισάμην τὴν ὄψιν εἰς τὸ ἀτενές». Лъч: depъiъ, pesъflъ, deskarkъ чева пе чева. «Εἰς ἓν σῶμα ἀπερειδόμενοι πληγὰς τοσαύτας. Пл: «Τὸ καλὸν εἰς τὸν βουβῶνα ἀπερείδεται». Плв: «'Απερείδομαι λέγων, θυμὸν πρός τι. Плт: «"Οποι τὸν θυμὸν ἀπερείσονται». Пл: «Τὴν λείαν, («Τὰς δυνάμεις) εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι. Плв: «Τὴν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπηρείδοντο». Плв: atрiъъiaъ. 3) naskъ. «'Εν οὔρεσιν ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι». Клмх: 4) pesпinrъ къ siliцъ чева de ла sinemї. «'Απερείσασθαι τὸν βίον». Fал: (enist:) a лепъda віаца.

'Απερείσιος (ὁ, ἡ), noct: în локъ de 'Απειρέσιος.

'Απέρεισις, εως (ἡ), pezemare, sпріжinire. întъpire, înцepenire. [ἀπερείδω].

'Απ-ερεύγω, (ші між:) -ομαι. viit: -ερεύξομαι, = 'Αν('Εξ)ερεύγομαι [de ънde

'Απέρευξις, εως (ἡ), = 'Εξέρευξις

'Απ-ερέω -ῶ, viit: (neper:) ал лъї 'Απαγορεύω.

'Απέρημος (ὁ, ἡ), de totъ пъstiъ; къ totъл sinrъpъ. [de ънde

'Απ-ερημόω -ῶ, viit: -ώσω, пъstiezъ de totъ; пъпъsteskъ пе чinева къ totъл, saъ лasъ пъstiiъ (sinrъpъ).

'Απ-ερητύω viit: -ύσω, noct: ='Απείργω, opreskъ, îndъrъtnezъ

'Απερίβλεπτος (ὁ, ἡ), nekъъtatъ înпrexъp, nepreпъzitъ, nebъgъtorъ de seamъ înпrexъpъл sъъ. 2) nebъzatъ deп' înпrexъp, nestrълъчitъ, neînsemnatъ. 3) ne превъzatъ, nebъпъitъ. [ἀ. περιβλέπω].

'Απερίβλητος (ὁ, ἡ), neînbrъkatъ; (ші desupe къbinte) neînkъrkatъ, înцelesъ, simплъ, fipeskъ. [ἀ, περιβάλλομαι].

'Απεριγένητος (ὁ, ἡ), [ἀ. περιγίνομαι] nebirъitъ, nekoвîршitъ.

'Απερίγραπος, ші

'Απερίγραφος (ὁ. ἡ), (ші adv:) -άπτως, -άφως. nemъrцinitъ, nexotъrîtъ, nekoпrinsъ înпrexъp. [ἀ, περιγράφω].

'Απεριέργαστος (ὁ, ἡ), nelъkratъ къ лъape a minte ші skъmпътate, nesъvîршitъ. [ἀ, περιεργάζομαι].

'Απεριεργία (ἡ), neeksaktitate, simплitate în лъkrape. 2) nekъriositate. [din

'Απερίεργος (ὁ, ἡ), чел че n'ape (saъ este fъkatъ fъръ) лъksъ, nedikisitъ, simпlъ, (neînnodositъ къ прisoaseе). 2) nekъriosъ. [ἀ, περίεργος]. [de ънde

'Απεριέργως, adv: fъръ лъksъ, къ simпл'tate, nedikisit.

'Απεριήγητος (ὁ, ἡ), neesплikatъ, nedeskrisъ. [ἀ, περιηγέομαι].

'Απεριήχητος (ὁ, ἡ), nekoпrinsъ de вре ънъ sъnetъ înпrexъp; liniштitъ, nesromotatъ. (bezї ші ἀπερικτύπητος). [ἀ, περιηχέω].

'Απερίθλαστος (ὁ, ἡ), nefрîntъ, nesпaptъ înпrexъp. [ἀ, περιθλάω]. [de ънde

'Απεριθλάστως, adv: fъръ sfъrîmape de челе din прежър.

'Απερικάθαρτος (ὁ. ἡ), nekъръцitъ (прin чea nentrъ aveasta întokmitъ церетопіе) de пъkatъ. [ἀ, περικαθαίρω].

'Απερικάλυπτος (ὁ, ἡ), neakoperitъ înпрежър, saъ deskoperitъ din toate пърціле; (fig:) neprefъkatъ, nefъцarnikъ. [ἀ, περικαλύπτω].

'Απερίκοπος (ὁ, ἡ), neoвositъ; neonpitъ. [ἀ, περικόπτω]. de ънde

'Απερικόπως, (adv:) neonpit; neoвosit. 2) fъръ тъripe ші nотпъ, fъръ лъksъ.

'Απεριτύπητος (ὁ, ἡ). nesromotatъ inпрежър, liniштitъ. (bezї ші 'Απεριήχητος, ші 'Απερισκάлπιγατος). [ἀ, περιτυπέω].

'Απεριλάλητος (ὁ, ἡ,) neameцitъ de вorвiреа deп' înпрежър. 2) nekoвîршitъ, nevirъitъ în мълta вorвire. 3) nebestilъ, nevorвitъ п'înпрежър: (fig:) nekъnoskatъ, neînsemnatъ. [ἀ, περιλαλέω].

'Απερίληπτος (ὁ, ἡ), nekoпrinsъ, nemъrцinitъ. «Διανοία —». Грг: = 'Απερινόητος. «'Αριθμῷ —». Плт: = 'Αναρίθμητος, ші чл: [ἀ, περιλαμβάνω].

'Απεριμέριμνος (ὁ, ἡ), nekoпrinsъ de

гріжі, de мълте rîndърї. [ἀ, περὶ, μέριμνα]. [de ънде

'Απεριμερίμνως, adв: fъръ мълтъ гріжъ, кв непъsape.

'Απερινόητος (ὁ, ἡ), некопринsъ de минте, неînцелесъ. 2) (акт:) непревъzъторъ, непрегînditоръ, невъгъторъ de seamъ. [ἀ, περινοέω]. [de ънде

'Απερινοήτως, adв: în кипъ неînцелесъ. 2) fъръ прегîndipe.

'Απερίοδος (ὁ, ἡ), (прinч: λόγος) fъръ перioade, неапевое de înцелес, неînкъркатъ. [ἀ, περίοδος].

'Απερίοπτος (ὁ, ἡ), нерînditоръ, невъгъторъ de seamъ. «Οἱ ἄνθρωποι ἁπάντων ἀπερίοπτοί εἰσι περὶ τὸ νικᾶν». Тъч: оаmeniї de тоате нъ вор съ мtie пе лінгъ вірзінцъ. [ἀ, περιόπτομαι]. de ънде

'Απεριόπτως, adв: непрегîndit, fъръ înгріжіре.

'Απεριόριστος (ὁ, ἡ), некопринsъ în хотаре, немърцinitъ. [ἀ, περιορίζω].

'Απερίπτυκτος (ὁ, ἡ), (прinч: χαῖνος) întрв каре нъ se поате înfъшзра чіпева, каре нъ se îndoiеште dinainte, stpimtъ. [ἀ, περιπτύσσω].

'Απερίπτωτος (ὁ, ἡ), (кв цеп:) некъzвtъ în вре о înпрежзраре, саъ întîмпларе. «Ἀπεριπτώτους ὑδροφοβίας τηρεῖ». Dскр: 2) (fъръ казъ) некzintitъ, statopnikъ, temeînikъ, цеапъпъ. [ἀ, περιπίπτω].

'Απερισάλπιγκτος, ші

'Απερισάλπιστος (ὁ, ἡ), netpîmвіцатъ înпрежзр; (прin ърт:) нечеркатъ de pesвоіъ. [ἀ, περισαλπίζω].

'Απερίσκεπτος (ὁ, ἡ), ші adв: -πτως, некіпzвitъ, непрегînditъ. [ші

'Απερισκεψία (ἡ), некіпzвipe, непрегіndipe. [ἀ, περισκέπτομαι].

'Απερισκόπητος, ші

'Απερίσκοπος(ὁ, ἡ),='Απερίσκεπτος [ἀ,περὶ, σκοπός].

'Απερίσπαστος (ὁ, ἡ), netpasъ înкоачї ші înколо; nedesокзпатъ de ла (stързitоръ, înfintъ ла) лзкрзл, саъ треаба sa. [ἀ, περισπάω]. [de ънде

'Απερισπάστως, adв: fъръ pesnîndipe în мълте гріжі, саъ кв stързipe ші лзаре аminte ла треабъ.

'Απερισσία (ἡ), = 'Απεριττότης. [din

'Απέρισσος (ὁ, ἡ), каътъ 'Απέριττος. [de ънде

'Απερισσότης (ἡ), каътъ 'Απεριττότης.

'Απερισσότροφος (ὁ, ἡ), нехръпitъ кв маї de прisosъ храпъ, саъ în маї de прisosъ вреme. [ἀ, περισσὸς, τροφή].

'Απερισσόχρονος (ὁ, ἡ), nedъinitоръ în шаї de прisosъ timпъ, саъ маї мълт decît алтзл, = 'Ισόχρονος. [ἀ, περισσὸς, χρονος].

'Απερίσσως, adв: каътъ 'Απερίττως.

'Απερίσσωτος (ὁ, ἡ) каътъ 'Απερίττωτος.

'Απερίστατος (ὁ, ἡ), неînконжзратъ, неînпresoratъ, (прinч:) de прimeждіі ші непорочірї; (прin ърт:) лініштitъ, непrimeждзitъ. «Ῥαστώνη—». Полв: «Ἕλκος—» Гал: 2) чел fъръ чіпева înпрежзрзл sъъ, неажзtoratъ; непротектатъ; пъръsitъ. «Σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα». Fчлd: 3) (petp:) чел fъръ înпрежзръtoape прічінї, = 'Ασύστατος. [ἀ, περιίσταμαι].

'Απερίστρεπτος (ὁ, ἡ), = 'Απερίτρεπτος. [ἀ, περιστρέφω].

'Απερίτμητος (ὁ, ἡ), (Sкр:) нетъiatъ înпрежзр; (de ънде дзпе Iздеї) = 'Αλλόφυλος, de алтъ неамъ, некредinчosъ. [ἀ, περιτέμνω].

'Απερίτρεπτος, ші

'Απερίτροπος (ὁ, ἡ), nepestopnatъ, неклintitъ, statopnikъ. 2) неîntopsъ înапоі. 3) неînгріжатъ, fъръ пъsъ. [ἀ, περιτρέπω].

'Απέριττος (ὁ, ἡ), чел fъръ прisoase; (прin ърт:) кзmпътатъ, simплз, нелзksosъ. [ἀ, περιττός]. [de ънде

'Απεριττότης (ἡ), лінsъ de прisoase, кзmпътate, simплitate. [ші

'Απερίττως, adв: fъръ прisoase, кзmпътат.

'Απερίττωτος (ὁ, ἡ), (înпротівъ de περιττωματικός) чел че п'аре, саъ п'адзче прisosзрї. [ἀ, περιττόω].

'Απεριφερὴς, έος (ὁ, ἡ), нечірконfepinte, nepotзndъ. [ἀ, περιφερής].

'Απεριφόρητος (ὁ, ἡ), нечіркълатъ; ші = 'Απεριφερής. [ἀ, περιφορέω].

'Απερίψυκτος (ὁ, ἡ), перъчitъ, саъ nesзпzъ ла ръчіре. [ἀ, περιψύχω].

'Απέρξας, Ion: în локъ de 'Απείρξας, partiч: лзї 'Απείργω.

'Απερράγην, пas: пех: 2: ал лзї 'Απορρήγνυμι.

'Απερρήθην, пas: пех: 1: (перег:) ал лзї 'Απαγορεύω.

'Απερρῆχθαι, пas: tpe: de кз: do inf: ал лзї 'Απορρήγνυμι.

'Απερρίγασι, 3: îm: neps: a tpe: de кз: ал лзї 'Απορριγέω.

'Απ-ἐρρω (fъръ вііt:), мъ дзкъ în пеіре, піеръ. «'Απερρε». Apstf: (блestemъ) дз te корвілор, піерї d'ачі, ші чл:

'Απ-ἐρρωγα, між: (în локъ de пas:) tpe: de кз: ал лзї 'Απορρήγνυμι.

'Απ-ερυγγάνω (fъръ вitt:), ==Ἀπερεύγω.

'Απ-ερυθριάω -ῶ, вiit: -άσω, nв mъ·maï pъшeskъ de (niepzъ op че) pъшine, mъ faкъ nepъшinatъ.

'Απ-ερύκω, вiit: -ερύξω, onpeskъ, depъptezъ, isroneskъ вре вnъ pъъ de ла чinева, апъръ de pъъ. »Εἰ τῷ πολεμεῖν ἀπήρυξα». Ksen: «Ἀπερύκειν τοὺς λύκους ἀπὸ τοῦ οἴκου». Ksen: (ші miж:) «Πρόσθεν δ' ἀπερύκου». Sof: depъpteazъ te, pъzeшte te.

'Απ-ερυσιβόω -ῶ, вiit: -ώσω, вmплв de tъчiвne, saъ manъ, (mi npin вpm:) prъpъdeskъ semъpътъреле. [ἀπὸ, ἐρυσίβη].

'Απ-ερύω, (ші miж:) -ομαι,. вiit: -ερύσω, -ομαι, noet: smвлгъ, iaъ чева în siлъ de ла чinева.

'Απ-έρχομαι, вiit: ἀπελεύσομαι (nex: ἀπῆλθον, щi чл:), плекъ, mъ dвкъ. «Οἴκου ἀπερχομένη». Od: B: «Ἀπελθεῖν ἐκ (ἀπό) τῆς ἐκκλησίας». Iskp: «Παρὰ Βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κῦρον ἀπήλθον». Ksen: (ші despe neînsвfл:) «Ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ». Skp: лепра s'adвs, a nepit de пе dînsвл. 2) (fir:) morъ. «Ἀπελθόντος δὲ Σωκράτους». Лаерt: 3) (maï de mвлte opï înnpeвnъ кв πάλιν, ші чл:) mъ întorкъ înanoï. «Τῶν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθεν». Iskp: «Προσδραμεῖν, καὶ πάλιν ἀπελθεῖν». Ksen: (ші кв паръ:) «Ἀπῆλθε κινδυνεύσας (τρωθείς)». Ksen:

'Απερῶ, вiit: (neper:) ал лвї Ἀπαγορεύω.

'Απερωεὺς, έως (ὁ), noet: onpitorъ; înpotiвitorъ, ші чл: [din

'Απ-ερωέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: цiъ, opeskъ penedea иopnipe a квїва; (ші nestp: saъ сл: кв цеп:) înчetezъ, mъ лепъдъ de чева; înanoiezъ. [din

'Απερωὴ (ἡ), noet: onpipe, înniedeкape; înanoiepe, petpaцepe.

'Απέρωτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀπὸ, ἔρως] depъptatъ de dparoste, neiввiтъ; вpîчosъ, neomenosъ; saъ = Δύσερως.

"Απες. Ion: în локъ de "Αφες, nex: 2: de nopвnч: ал лвї 'Αφίημι.

"Απεσαν, în локъ de 'Απῆσαν, epaъ depapte, 3: îm: neps: a прел: лвї "Απειμι.

'Απέσβας, noet: în локъ de 'Απέσβης, 2: sinr: neps: a nex: 2: ал лвї 'Αποσβέννυμι.

'Απεσθέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ desвракъ de хаїнъ. [ἀπὸ, ἐσθής].

'Απ-εσθίω, вiit: -έδομαι, (nex: ἀπέφαγον, ші чл:) mъnînкъ napte din mînкape. 2) înчetezъ din mînкape sътвpîndв mъ (mъ sколъ de ла masъ).

'Απεσκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, πέσκος], neînвълitъ (кв пieле, saъ коажъ).

'Απεσκίμφθαι, tpe: de кв: de inf: ал лвї 'Αποσκίμπτομαι.

'Απέσκληκα, tpe: de кв: ал лвї 'Αποσκέλλω. [de вnde

'Απεσκληκότως, adв: вîptos, asnpв, tape.

'Απέσομαι, вiit: ал лвї "Απειμι.

'Απέσσουα, (Лак:) în локъ de 'Απεσσύη, saъ 'Απεσσύθη. 3: sinr: neps:, ші

'Απέσσυθεν, Eол: noet: în локъ de 'Απεσσύθησαν, 3: îm: neps: a nex: de xot:, ші

'Απέσσυμαι, tpe: de кв: ал лвї Ἀποσεύομαι.

'Απέστιχον, noet: nex: 2: ал лвї 'Αποστείχω.

'Απεστάλην, nas: nex: 2: ал лвї 'Αποστέλλω.

'Απέστασαν, noet: în локъ de 'Απέστησαν.

'Απεστράφατο, Ion: 3: îm: neps: a nas: neste sъв:, ші

'Απεστράφην, nex: 2: nas: ал лвї 'Αποστρέφομαι.

'Απεστὺς, ύος, ші

'Απεστὼ, οῦς (ἡ), noet: Ion: [ἄπειμι, saъ ἀφίσταμαι] nefiinцъ de faцъ, лinsipe din локвл съъ.

'Απεσχαρόμαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, (despe pъnï) mъ квpцъ de коажа dene d' asвnpa panel; (npin вpm:) mъ вîndeкъ. [ἀπὸ, ἐσχάρα].

'Απέσχηκα, tpe: de кв:, ші

'Απέσχον, nex: 2: ал лвї 'Απέχω.

'Απέταλος, ші Ion: 'Απέτηλος (ὁ, ἡ), noet: nefpвnzosъ. [ἀ, πέταλον].

'Απέταμον, nex: 2: ал лвї 'Αποτέμνω.

'Απέτραγον nex: 2 ал лвї 'Αποτρώγω.

'Απετράπην, nas: nex: 2: ал лвї 'Αποτρέπω.

'Απευδιασμὸς (ὁ), înseninape. [ἀπὸ, εὐδιάζω].

'Απ-ευδοκέω- ῶ, вiit: -ήσω, desanpобezъ (лепъдъ de pъъ), neînкъвiinцezъ.

'Απ-ευθανατίζω, вiit:-ίσω, morъ de ввnъ (слъвitъ) moapte.

'Απευθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (кв цеп:) neaвzitъ, neînвъцatъ de чева; nечеркatъ, nedestoïnikъ în чева. 2) (nas: fъръ kazъ) nenomenitъ, neaвzitъ, nekвnoskвtъ, neînsemnatъ. [ἀ, πεύθω neîntp:].

'Απ-ευθύνω, вiit: -υνῶ, îndpentezъ, dperъ, notpiвeskъ. «Ἕντερον ἀπευθυσμένον». Anat: 2) (fir:) nвiъ ла ввnъ pîndвialъ, pervлezъ, dipiцezъ; (npin вpm:) npin nedeansъ îndpentezъ, înцелепцeskъ. 3) =Διευθύνω, rввepnezъ. 4)=Κατευθύνω, întinzъ кътpe... «Πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπευθύνων τὸ βέλος». Basл;

«Ἦὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν». Exp: daka ва îndpenta.

Ἄπευκος (ὁ, ἡ), desnpe плante,=Ἄδᾳδος. [ἀ, πεύκη].

Ἀπευκταῖος, α, ον, de nenoslit, de nedopit, de nexpat; крîчosъ, de fхuit, de anъpat de dînsкл. [ші

Ἀπευκτικὸς, ἡ, ὸν, конpinzъtopъ de, saъ контpiвкitopъ ла pвrape, sвъ крape de a nв se întîmпла чева. [ші

Ἄπευκτὸς, ἡ saъ oς, ὸν, saъ ον, = Ἀπευκταῖος. [ἀπεύχομαι].

Ἀπ-ευνάζω, вiit: -άσω, adopmъ; (fir:) потолескъ.

Ἄπευστος (ὁ, ἡ), =Ἀπευθής.

Ἀπ-ευτακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, пвiй чева ла вкnъ pîndвiалъ, вine întokmeskъ. «Ἀπευτακτῶ τοὺς φόρους». Stp: крmezъ кв плata daжdiilopъ регкlat.

Ἀπεύχετος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Ἀπευκταῖος. [din

Ἀπ-εύχομαι, вiit: -εύξομαι, крezъ a nв se întîmпла чева, (de кape mъ temъ); mъ скîрвeskъ, mъ anъpъ.

Ἀπ-ευωνίζω, вiit: -ίσω, =Ἐπευωνίζω.

Ἀπεφηνάμην, miж: nex: 1: ал лвї Ἀποφαίνομαι.

Ἀπέφθαρμαι, nas: tpe: de кв: ал лвї Ἀποφθείρω.

Ἀπέφθιθον (θεν), Ion: noet: în локъ de Ἀπεφθίθησαν, nex: 1: nas: ал лвї Ἀποφθίνω.

Ἄπεφθος (ὁ, ἡ), [ἀφέψω] de мвлe opї feptъ mi pesfeptъ; (прin крm:) лътвpitъ, foapte кврatъ.

Ἀπ-εχθαίρω, вiit: -αρῶ, (кв ак:) двшmъneskъ, кръskъ кв totкл. 2) (кв ак: ші dat:) fakъ чева крîчosъ квїва; fakъ пе чinева a se скîрвi de чева. [ші

Ἀπ-εχθάνομαι, вiit: -εχθήσομαι, (nex: ἀπηχθόμην, tpe: de кв: ἀπήχθημαι) (кв dat: ші pap ак:) sîntъ, mъ fakъ крîtъ квїва. «Ἀλλήλοις ἀπεχθάνεσθαι». Плт: «Λόγος ἀπεχθανόμενος». Ksen: 2) (кв ак: кв прeп;) sîntъ, saъ mъ fakъ връжmашъ, кръskъ. «Πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἀπηχθάνοντο». Ил: [ші

Ἀπέχθεια (ἡ), връжmъшie, кръ, antipatie. [ἀπεχθής].

Ἀπεχθέμεν (μεναι), noet: în локъ de ἀπέχθεσθαι.

Ἀπέχθηαι, noet: în локъ de Ἀπέχθῃ, 2: neps: de nex: ал sвп: лвї Ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχθημα (τὸ), обiектъ de крîчine. [mi

Ἀπεχθήμων, монос [ἀπέχθομαι], [ші

Ἀπεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), крîtъ, крîчosъ квїва. [ἀπὸ, ἔχθος].

Ἀπεχθητικος ὴ, ὸν, adвкъtopъ de крîчine; 2) каре se faче крîчosъ. [din

Ἀπέχθομαι, (прел: ἀπηχθόμην) = Ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθῶς, adв: кв кръ, кв връжmъшie. «Ἀπεχθῶς ἔχω τινι». =Ἀπεχθάνομαι. [ἀπεχθής].

Ἀπέχρη, прел: ал лвї Ἀπόχρη.

Ἀπ-εχυρόω -ῶ вiit: -ώσω, întъpeskъ чева кв desъвîршipe. [ἀπὸ, ἐχυρός]

Ἀπ-έχω, вiit: -ἀφέξω, (nex: ἀπέσχον, mi чл:) цiй denapte, denъpтezъ, onpeskъ. (кв ак: ші цen:) «Λοιμοῖο χεῖρας ἀφέξει». Il: A. «Ἄνεμοι κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας». Esd: «Ἑκὰς νήσων ἀπέχειν νῆα. Od: O: «Οὐδὲν ἀπέχει». Плт: (ші miж:) «Κακῶν ἀπέχεσθαι χεῖρας». Od: X: «Μηδὲ τοῦ σώματος τὼ χεῖρε ἀποσχέσθαι μου». Dm: 2) 'mї amъ dovîndit, 'mї amъ лвat чева. «Ἀπέχω τὴν χάριν». Sin: «Ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν». Skp: 3) (nestp: saъ ел:) sîntъ denapte, saъ denъpтatъ de чева; amъ deosevipe. «Δέχ' ἡμερῶν ἀπέχειν ὁδόν. Ksen: Ἀπεῖχον ὅσον παρασάγγην». Ksen: «Τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ποιεῖν τι». Isokp: «Ἀπέχουσιν οὐδὲν τῶν ὑπολαμβανόντων». Il: «Ἡ οὐδέν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικός». Ep: (ші 'miж:) mъ авцiъ. «Ἀπέχεσθαι οἴνου». «Πολέμου ἀφεξόμεθα». Il: Θ. «Τοῦ συμβουλεύειν ἀφεκτέον». Iskp: «Ἀνέχου καὶ ἀπέχου». Γnm: «Οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ ἐλθεῖν». Ksen: «Ἀπεχόμενον, ὥστε μὴ ἐμβάλλειν». Tвч: 4) (neneps:) ажвпце, e destлъ. «Ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν». Anкp:

Ἀπεψία (ἡ), [ἀ, πέπτω] nemistвipe.

Ἀπέψω, вiit: ήσω, Ion: în локъ de Ἀφέψω.

Ἀπέψων, прел: ал лвї Ἀποψάω.

Ἀπεὼν, οῦσα, όν, noet: în локъ de Ἀπών, neptч: ал лвї Ἄπειμι.

Ἀπέωσε, 3: sinr: neps: a nex: 1: ал лвї Ἀπώθω.

Ἀπήγαγον, nex: 2: ал лвї Ἀπάγω.

Ἀπήγγειλα, nex: 1: ал лвї Ἀπαγγέλλω.

Ἀπηγέομαι -οῦμαι, вiit; -ήσομαι, Ion: în локъ de Ἀφηγέομαι. [de вnde

Ἀπήγημα (τὸ), Ἀπήγησις (ἡ), mi чл: în локъ de Ἀφήγημα, ші чл:

Ἀπῆγμαι, nas: tpe: de кв: ал лвї Ἀπάγω.

Ἀπῆγξα, nex: 1; ал лвї Ἀπάγχω.

Ἀπηγορέω-ῶ, вiit: -ήσω,=Ἀπαγορεύω. ‖ (miж:) mъ îndpentezъ, mъ anъpъ, mъ desвinoвъцeskъ. [de вnde

Ἀπηγόρημα (τὸ), апологіе, ворвіре sпре апъраре, saŭ îndpentape.

Ἀπήδαλος (ὁ, ἡ), лiпsiтŭ de кîрмъ. [ἀ, πηδάλιον].

Ἀπήειν, прел: saŭ пех: ал лвї Ἄπειμι, (тъ dвкŭ, плекŭ).

Ἀπήεσαν, 3: îm: пеps: a прел: Ἀπήειν.

Ἀπ-ηθέω -ῶ, вііт: -ήσω, =Διηθέω, stpeкорŭ, stopкŭ. (вezї ші Διωλίζω). [de вnde

Ἀπήθημα (τὸ), stpeкврътвръ, saŭ чeea че s'a stpeквpat.

Ἀπήϊα, поет: în локŭ de Ἀπήειν, прел: ал лвї Ἄπειμι.

Ἀπῆκα, Ion: în локŭ de Ἀφῆκα, пех: 1: ал лвї Ἀφίημι.

Ἀπήκοος (ὁ, ἡ), пeaскълътьорŭ. [ἀπὸ, ἀκοή].

Ἀπηκριβωμένως, adв: (партч:) кв твлтъ ексактitate, siлinцъ; (ші прin врm:) кв desъвîршire. [ἀπακριβόομαι].

Ἄπηκτος (ὁ, ἡ), = Ἀπαγής.

Ἀπήλακα, tpe: de кв:, ші

Ἀπήλασα, пех: 1: ал лвї Ἀπελαύνω.

Ἀπήλαυον, At: în локŭ de Ἀπέλαυον, прел:, mi

Ἀπήλαυσα, At: în локŭ de Ἀπέλαυσα, пех: 1: ал лвї Ἀπολαύω.

Ἀπηλεγέω -ῶ, вііт: -ήσω, поет:=Ὀλιγωρῶ, n'amŭ гріжъ, пв 'mї пasъ. [ші

Ἀπηλεγέως, adв: поет: кв пепъsape; fъръ sfialъ; слобод, de faцъ; кв îndpîzпealъ; кв slъввipe;înкpedinцat. [din

Ἀπηλεγής, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἀπὸ, ἀλέγω] пeînгріжатŭ, indifepinte, îndpъzпeцŭ; aспpв.

Ἀπηλιαστής, οῦ (ὁ), ком: депъртатŭ de жвdікъторіі, пeiввitopŭ de жвdікъцї. [ἀπὸ, ἡλιαστής, вezї zіч].

Ἀπ-ηλιθιόω -ῶ, вііт: -ώσω. faкŭ пе чinева кв totвл nesimцitopŭ, îл вїmeskŭ, îл sminteskŭ. [ἀπὸ, ἠλίθιος].

Ἀπῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de Ἀφῆλιξ.

Ἀπηλιώτης, ου (ὁ), (вîntŭ) pesъpiteanŭ. [ἀπὸ, ἥλιος].

Ἀπηλλάγην, пas: пех: 2: ал лвї Ἀπαλλάττω.

Ἀπηλοίησα, пех: 1: ал лвї Ἀπαλοιάω.

Ἄπηλος (ὁ, ἡ), пenopoiosŭ, пелвtosŭ. [ἀ, πηλός].

Ἀπήμαντος (ὁ, ἡ), [ἀ, πημαίνω] = Ἀπήμων, певътъmatŭ, întpepŭ.

Ἀπήμβροτον, поет: în локŭ de Ἀφήμαρτον, пех: 2: ал лвї Ἀφαμαρτάνω.

Ἀπημελημένως, adв: (партч:) fъръ пічї o înгріжіpe. [ἀπαμελέω].

Ἀπῆμεν, 1: îm: пeps: a прел: лвї Ἄπειμι (лiпseskŭ).

Ἀπῆμεν, At: în локŭ de Ἀπήειμεν. 1: îm. пeps: a прел: лвї Ἄπειμι (тъ dвкŭ, плекŭ).

Ἀπήμιος (ὁ, ἡ), поет: (enit: ал лвї Жое) депъртъторŭ, апъртъторŭ de вътътmape. [ші

Ἀπημονία, ші

Ἀπημοσύνη (ἡ), поет: певътътmape, întpeцime; (fir:) певinовъцic. [mi

Ἀπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, πῆμα] певътътmторŭ; fолositорŭ, ажвтъторŭ. «Ἄνεμος («Λόγος. «Ὕπνος, ші чл:)—». 2) пesвпвsŭ ла вътътmape, певътътmatŭ, întpepŭ. «Πάντες ἀπήμονες ἦλθον» Od: Δ.

Ἀπῆν, прел: ал лвї Ἄπειμι (лiпseskŭ).

Ἀπήνεγκα, пех: 1: ал лвї Ἀποφέρω.

Ἀπήνεια (ἡ), [ἀπηνής] aспpime, певлîndeцe, пeomenie.

Ἀπηνεμία (ἡ), = Νηνεμία, лiпsъ de вîntŭ, seninŭ, лiniшte. [din

Ἀπήνεμος (ὁ, ἡ), (прinч: локŭ) апъratŭ de вîntŭ. [ἀπὸ, ἄνεμος].

Ἀπηνέως, Ion: în локŭ de Ἀπηνῶς.

Ἀπήνη (ἡ), [ἀπὸ, ἡνία] тръsвръ (tpasъ маї обічпвit de катîрї). 2) поет: перске de каї, saŭ do катîрї. 3) (în цen:) тръsвръ. (de вnde) «Ναία Ἀπήνη». Eвp: кораbіе.

Ἀπηνηνάμην, -ηνήνω, -ηνήνατο, пех: 1: ал лвї Ἀπαναίνομαι.

Ἀπήνεικεν, Ion: în локŭ de Ἀπήνεγκεν, пех: 1: ал лвї Ἀποφέρω, іаŭ.

Ἀπηνής, [ἀπὸ, ἐνηής] έος (ὁ, ἡ), пeблажінŭ, aспpв, пemilosŭ; (прinвpm:) пenotpівітŭ, пекввііпчosŭ.

Ἀπῆνθον, Dop: în локŭ de Ἀπῆλθον, пех: ал лвї Ἀπέρχομαι.

Ἀπηνῶς, adв: кв aспpime, кв пemilostiвіpe. [ἀπηνής].

Ἀπῆξεν, 3: sinr: пeps: a пех: 1: ал лвї Ἀπαίσσω.

Ἀπηόριος, ші

Ἀπήορος (ὁ, ἡ), поет: snînzвpatŭ, atîpпatŭ; 'пaлtŭ; депъртатŭ. «Κλῶνες ἀπηόριοι». Epigp: atîpnate, întînse. «Ἐχθρῶν ἀπήοροι». Find: [ἀπὸ, αἰωρέω].

Ἀπῆρα, пех: 1: ал лвї Ἀπαίρω.

Ἀπῆργμαι, tpe: de кв: ал лвї Ἀπάρχομαι.

Ἀπηρής, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, πηρός] = Ἄπηρος, ші Ἀπήμων.

Ἀπῆρκα, tpe: de кв: ал лвї Ἀπαίρω.

Ἄπηρος (ὁ, ἡ), = Ἀπήρωτος. 2) (ἀ, πήρα] чел fъръ dъsaгъ.

'Апѝртηмаι, nas: tpe: de къ: ал лъї 'Апартάω.

'Апηртισμένως, adв: (naptч:) къ desъвіршipe, къ întpeцipe, saŭ îndeплinipe. [ἀπαρτίζομαι].

'Апηρυθριασμένως, adв: (naptч:) къ totъл fъръ pъшine, nepъшinat. [ἀπερυθριάομαι].

'Απήρωτος (ὁ, ἡ), nevionтitĕ; întperĕ, nebetexitĕ, sdpaвъnĕ. [ἀ, πηρόω].

'Απήσω, Ion: în локŭ de 'Αφήσω, вiit: ал лъї 'Αφίημι.

Ἀπήτρια (ἀ), Δор: în локŭ de 'Ηπήτρια.

'Απηύρων, ας, α, ші чл: вezї 'Απαυρίσκομαι.

'Απήχεια (ἡ), (mъs:) nenotpiвitate ла глаsă, saŭ sъnetă, neapmonie, napafonie; (fir:) nexнipe, desвinape. [ші

'Απηχέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ, skoцĕ sъnetă de denapte, pesъnă; (къ ак:) fakŭ a pesъna. 2) = 'Απάδω (проп: ші fir:). [ἀπηχής]. [de вnde

'Απήχημα (τὸ), pesъnetă; konцinepe a sъnetълъї (dъne învetapea sa); (fir:) imitaцie, вpmъ. 2) (xipвpц:) panъ, че se fače înnotpivъ de napтea лovităъ (maї къ seamъ ла капŭ).

'Απηχής, έος (ός, ής), (npinч: în mъs:) пpeгъкътă, denъptatŭ de fipeskъл вiepsŭ; nenлъкътă; (fir:) = 'Απάδων. [ἀπὸ, ἦχος].

'Απήχησις, εως (ἡ), de denapte sъnape, pesъnape; (fir:) neînвoipe. [ἀπηχέω].

'Απήχθην, nas: nex: 1: ал лъї 'Απάγω.

'Απηχῶς, adв: înnpotiвa sъnetълъї, aвътъt din глаsă, nenotpiвit. [ἀπηχής].

'Απήωρος (ὁ, ἡ), noct: =='Απήορος.

'Απ-ιάλλω, вiit: -ιαλῶ, noct:=='Αποπέμπω, tpimцĕ înanoї.

'Απιδεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї 'Αφοράω.

'Απιέναι, inf: ал лъї "Απειμι (плекŭ).

'Απίημι, вiit: ἀπήσω, Ion: în локŭ de 'Αφίημι, ἀφήσω.

'Απίθανος (ὁ, ἡ), nenpoвaвilŭ, de nekpezъt; aвъspdŭ. 2) neîndemînatikŭ, nedestoĭцikŭ a îndъплека. 3) (pap) neîndъплenatŭ, anevoe кpezъtopŭ. [de вnde

'Απιθανότης (ἡ), nenpoвaвilitate, ші

'Απιθάνως, adв: fъръ провавілітate, în kinŭ de nekpezъt.

'Απιθέω -ῶ, вiit: -ήσω, noct: în локŭ de 'Απειθέω. [din

'Απιθής, έος (ός, ής), noct: în локŭ de 'Απειθής.

"Απιθι, 2 neps: de nop: ал лъї "Απειμι (пъ dekŭ).

'Απιθύνω, вitt: -υνῶ, = 'Απευθύνω.

'Απίκαται, Ion: în локŭ de 'Αφιγμένοι εἰσί, 3: îm: neps: a tpe: de къ: ал лъї 'Αφικνέομαι.

'Απ-ικμάζω, вiit: -άσω, apdikŭ вmezeала, вsвкŭ.

'Απικνέομαι, вiit: -ίξομαι, (nex: ['Απικόμην) Ion: în локŭ de 'Αφικνέομαι.

"Απικρος (ὁ, ἡ), neamapŭ. [ἀ, πικρός].

'Απικρόχολος (ὁ, ἡ), чел fъръ amaръ fiepe, saŭ вeninŭ; nenekъжічosŭ. [ἀ, πικρὸς, χολή].

'Απ-ίλλω, (прел: 'Απῖλλον) = 'Απείλλω.

'Απιμελὴς, έος, ші

'Απίμελος (ὁ, ἡ), [ἀ, πιμελὴ] nerpasŭ, слабŭ.

'Απινὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, πῖνος] кърatŭ, nesoiosŭ.

'Απινύσσω, вiit: -ύξω, saŭ -ύσω, nъ sîntŭ înцelentŭ, sîntŭ nesimцitorŭ. [ἀ, πινυτός].

"Απιξις, ιος (ἡ), Ion: în локŭ de "Αφιξις.

'Απίξομαι, Ion: вezї 'Απικνέομαι.

'Απιοειδὴς, έος (ός, ής), formatŭ ка пара. [ἄπιον, εἶδος'.

"Απιον (τὸ), ші

"Απιος (ὁ), паръ, 2) вnŭ felŭ de плantъ къ pъdъчinї de mînkape în forma пereї (din neamъл siлineї, saŭ exforвii), = Ισχὰς, ші Χαμαιβάλανος.

"Απιος (ἡ), (nomъл) пърŭ. 2) ="Απιον.

"Απιος, α, ον, noet: [ἀπὸ] denъptatŭ.

'Απ-ιπόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpekopŭ, saŭ stopkŭ zeama.

'Απὶς, ίδος (ἡ), noet: = Ηραπὶς, (npinч; ла îm:) kpeiepї, înцelepчiвne. (вezї 'Απάδις).

'Απ-ισόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ανισόω, nenolpiвeskŭ.

'Απίσσωτος (ὁ, ἡ), nesmolitĕ, nekъipъnitĕ. [ἀ, πισσόω].

'Απιστέαται, Ion: în локŭ de 'Αφίστανται, 3: îm: neps: a лъї 'Αφίσταμαι.

'Απιστείη (ἡ), noet: Ion: în локŭ de 'Απιστία.

'Απιστέω-ῶ, вiit: -ήσω, (къ dat: saŭ înf:) nъ krezŭ, nъ mъ înkrezŭ, n' amŭ înkredepe, bъnвieskŭ. 2) nъ mъ sвnвiŭ, n'askълtŭ. || (nas:) nъ sîntŭ krezъtŭ (de алтъл). «Οἳ ἂν γνῶσιν ἀπιστούμενοι, οὐ φιλοῦσι τοὺς ἀπιστοῦντας. Ksen: [ἄπιστος]. [de вnde.

'Απιστητέον, nos: ал лъї 'Απιστέω. [ші

'Απιστητικὸς, ὴ, ὸν, disnвsŭ ла neînkredepe, anevoe krezъtopŭ.

'Απιστία (ἡ), nekrediцъ, neînkredepe, ші чл: «'Απιστία τῆς παρούσης ἡδονῆς δακρύοντες». Пл: 2) = 'Απιθανότης. «Τὴν ἀ-

τοπίαν καὶ ἀπιστίαν, ὧν λέγει». Iskp: 3) nesъпъnepe, neaskълtape. (bezî Iskp: Apxid:). [ἄπιστος].

'Απιστόκορος (ὁ, ἡ), noet: plinъ, sътълъ de nekpedinцъ, saъ neînkpedepe. [ἄπιστος, κόρος].

"Απιστος (ὁ, ἡ), nekpezъторъ, saъ anevoe krezъторъ (nekpedinчosъ). (bezî Teofp: Karakt:) 2) noet: ="Απειστος, neîndъплekatъ. 3) nesъпъsъ, neaskълtъторъ, = 'Απειθής. 4) nekpedinчosъ, віклeanъ (nepъzitоръ de kpedinцъ, ші de adevъръ). 5) nekpezътъ, de nekpezът, = 'Απίθανος. [ἀ, πίστις]. [de ънde

'Απιστοσύνη (ἡ), noet: = 'Απιστία. [ші

'Απιστούντως, adъ: (partч:) = къ

'Απίστως, adъ: fъръ kpedinцъ, віклenemte; în kinъ de nekpezът.

'Απ-ισχναίνω, biit: -ανῶ, ші

'Απ-ισχνόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ ne чinева къ totъл slavъ, ъskatъ.

'Απ-ισχυρίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ цiъ tape, stъръieskъ în чева, tъгъdъievkъ (mъ lenъdъ de, mъ înnpotiveskъ la) чева къ stъръinцъ.

'Απίσχω, biit: -ἀποσχήσω, = 'Απέχω.

'Απίσωσις, εως (ἡ), =ἐξίσωσις, notpivipe. [ἀπισόω].

"Απιτε. 2: îm: neps: a прez: de xot: saъ de порънч:, ші

'Απιτέον, pos: al лъї "Απειμι (mъ dъkъ).

'Απίτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος) de nepe. [ἄπιον].

'Απιτητέον, = 'Απιτέον.

'Απ-ιχθυόω -ῶ, biit. -ώσω, prefakъ în nemte. [ші

"Απιχθυς, υος (ὁ, ἡ), denъrtatъ, nemînkъторъ de nemte. [ἀπὸ, ἰχθύς].

'Απίων (τῶν), gen: îm: al лъї "Απιος, saъ "Απιον.

'Απίων, ονος (ὁ, ἡ), [ἀ, πίων] nerpasъ, slavъ.

'Απιὼν, οὖσα, ὄν, partч: a лъї "Απειμι (mъ dъkъ).

"Απλαγκτος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de 'Απλανής. [ἀ, πλάζω].

'Απλαῖ, ῶν (αἱ), (se înц: κρηπίδες) ънъ feлъ de Лакопікъ înkълцъminte къ desdoitъ (ἁπλῆ) talinъ.

'Απλάκητος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de 'Αναμπλάκητος.

'Απλάνεια (ἡ), nemîшkape, statopnivie. [din

'Απλανὴς, έος [ἀ, πλάνη], ші

'Απλάνητος (ὁ, ἡ), nerъtъvitъ (nesmвлъторъ înkoaчї mi în лоло`; (fir:) neamъцitъ. 2) nemîшkatъ din лokъ, stътъторъ în лokвл sъъ. 3) dpentъ, nestpîmвъ; negpeшitъ. [ἀ, πλανάομαι].

'Απλανῶς, adъ: nerъtъvit; къ statopnivie; fъръ abatepe din dpentъ. [ἀπλανής].

"Απλαστος (ὁ, ἡ), noet: = (saъ gpeшit în lokъ de) 'Απέλαστος, saъ "Απλατος.

"Απλαστος (ὁ, ἡ), neплъsmвitъ, nefopmatъ. 2) neppefъkвtъ, nevikleanъ, simплъ, kвpatъ. [ἀ, πλάττω]. [de ънde.

'Απλάστως, adъ: fъръ prefacepe, în simплitate, kвrъцie, ші чл:

'Απλατὴς, έος (ὁ, ἡ), чел fъръ лъцime. [ἀ, πλάτος].

"Απλατος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de 'Απέλαστος, ші "Απλετος.

"Απλεκτος (ὁ, ἡ), neînnnletitъ; (fir:) neînkвpkatъ, neînnnletevitъ. [ἀ, πλέκομαι].

'Απλεονέκτητος (ὁ, ἡ), neasъupitorъ, saъ neasъupitъ. [ἀ, πλεονεκτέω].

'Απλετομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), noet: nekovîpшitъ, nemъpцinitъ ла mъpime. [ἄπλετος, μέγεθος].

"Απλετος (ὁ, ἡ), [ἀ, πελάω, saъ πίνημι]. neanponiatъ, grozavъ, monstpsosъ. 2) nemъpцinitъ, nenъmъpatъ; foapte mвлtъ ші mape.

"Απλευρος (ὁ, ἡ), чел fъръ (saъ къ слaве) koaste; (fir:) neînsoцitъ, neaжътopatъ. [ἀ, πλευρά].

"Απλευστος (ὁ, ἡ), neплътitъ, saъ de neплът. [ἀ, πλέω].

'Απλήγιος (ὁ, ἡ), kom: simплъ ла пъptape, neppefъkвtъ. 2) чел къ simплъ ші stpimtъ xaînъ. [din

'Απληγὶς, ίδος (ἡ), = 'Απλοΐς.

"Απληκτος (ὁ, ἡ), nerъnitъ, neловitъ; (fir:) de sine indemnatъ, neînволditъ de алtвл. [ἀ, πλήττομαι].

'Απλημμελὴς, έος (ὁ, ἡ), negpeшitъ, nepъkътosъ. [ἀ, πλημμελής].

'Απλήμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Απλήρωτος.

'Απλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ),= "Απληκτος.

'Απλήρωτος (ὁ, ἡ), neвmплътъ, saъ nepътътъ a se вmплea; nedesъвîpшitъ, neînплinitъ. 2) (fir:) nesъцiosъ,="Απληστος. [ἀ, πληρόω]. [de ънde

'Απληρώτως, adъ: = 'Απλήστως.

'Απληστεύομαι, biit: -εύσομαι, sînt nesъцiosъ. saъ fakъ чева fъръ saцiъ, nesъцios. [ші

'Απληστία (ἡ), nesъцiowie, saъ nesaцiъ, (a nъ se maї sътъpa). [ἄπληστος].

'Απλήστοινος (ὁ, ἡ), noet: nesътълъ de

вinъ, saъ въѕlopъ de вinъ кѕ nesaцiъ. [ἄ-πληστος, οἶνος].

῾Απλήστος (ὁ, ἡ), = ᾿Απλήρωτος, ne-вmплѕtъ; nesъlѕлъ, nesъцiosъ; (fir:) ne-mърцinitъ, foapte mape. «Φεύγειν φυγῇ ἀπλήστῳ». Плt: [ἀ, πίμπλημι]. [de вnde

᾿Απλήστως. adв: кѕ nesъцiowie, fъръ saцiъ, кѕ mapе лъkomie.

῾Απλητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ῾Απλατος.

᾿Απλόη (ἡ), = ᾿Απλότης.

᾿Απλόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), чел кѕ пъръ întinsъ, nekpeцъ (înnpotivъ de οὐλόθριξ, ἁπλόος, θρίξ].

῾Απλοια (ἡ), nenвtinцъ de a плвti, saъ neплвtipe din лinsъ, saъ înnpotивipe de вîntъ. [ἔπλους].

᾿Απλοΐζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ nopтъ, saъ вorвeskъ кѕ simnлitate, ші квръцie de inimъ. [ἁπλόος -οῦς].

᾿Απλοΐη (ἡ), Ion: în локъ de ῾Απλοια.

᾿Απλοϊκὸς, ἡ, ὸν, simплѕ în пврtape; ne-ръъ; natвралъ, nenpefъквtъ; nemeштешкцitъ, neînfpвmвsegatъ, ші чл: [вezî ᾿Απλοῦς]. [de вnde

᾿Απλοϊκῶς, adв: кѕ simплitate, fъръ me-штешкцipe, saъ вikлenie, fъръ npefaчere, saъ fъцърie, ші чл:

᾿Απλοῖς, ἶδος (ἡ), (npinч:) хаїнъ, saъ înвръкъminte neîndoitъ, stpimtъ (вezî ші Διπλοῖς). [ἁπλόος].

᾿Απλόκαμος (ὁ, ἡ), neплetosъ, saъ fъръ koade. [ἀ, πλόκαμος].

῾Απλοκος (ὁ, ἡ), = ῾Απλεκτος.

᾿Απλοκύων (ὁ), simплѕ, adeвърatъ Kinikъ filosofъ (Enit: ал лвї Antistenъ). [ἁπλόος κύων].

᾿Απλόος -οῦς, όη -ῆ, όον -οῦν (компр: ἁ-πλοώτερος, ші ἁπλούστερος, sвnpл: -ούστατος), [ἅπαξ, πέλω] simплѕ, neîndoitъ, saъ neîm-твлцitъ, nekompвssъ, desdoitъ, de вnъ felъ; (ші fir:) natвralъ, nemeштешкцitъ; кврatъ, nenpefъквtъ, nevikлeanъ. 2) deslвшitъ, neînквркatъ ла înцelesъ. 3) nerioвъ, les-ne-крezъtorъ, lesne-amъцitъ, ші чл:

῾Απλοος-ους (ὁ, ἡ), (компр: -ώτερος, sвnpл: -ώτατος) neплвtiiъ, saъ de neплвtit. «῾Απλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν λῃστῶν γέγονε» Dm: 2) nedestoinikъ ла плвtipe. «῾Επτὰ δὲ νῆες ἄπλοι ἐγένοντο». Tєч:

᾿Απλοπάθεια (ἡ), (flsf:) simплъ пвmaї întinъpipe de oвiekteле simцвpilor. [din

᾿Απλοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (flsf:) sвnвsъ ла simnле пвmaї întinъpipї (конченцiї) de oвiekteле de simцipe. 2) чел че se aflъ totdaвna în stapc пвmaї пasivъ. [ἁπλόος, πάθος].

᾿Απλὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de ᾿Απλόος -οῦς. [de вnde

᾿Απλοσύνη (ἡ), noet: în локъ de ᾿Απλότης.

᾿Απλοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), simплѕ în forma, saъ formapea sa, de вnъ felъ пвmaї in stapea, saъ mішkapea sa. neskim-въчosъ. [ἁπλόος, σχῆμα]

᾿Απλότης (ἡ), simплitate; nepъвtate, кврцie, dpentate; (fir:) nerioвie, ші чл:

᾿Απλοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, (xipвpц:) fakъ tъiepe, onepaцie simплъ, adikъ кѕ simплѕ ші lesnicвosъ miжлokъ. [ші

᾿Απλοτομία (ἡ), simплъ, lesnicвoasъ xi-pвpцikъ onepaцie. [ἁπλόος, τομή].

῾Απλους (ὁ, ἡ), kaвlъ ῾Απλοος.

᾿Απλοῦς, ῆ, οῦν, kaвlъ ᾿Απλόος.

῾Απλουτος (ὁ, ἡ), nevoratъ, saъ чел fъръ вogъцii. || «Πλοῦτος ἄπλουτος». Пл: вogъцie netpeвnikъ, saъ nevpednikъ de пвmeле sъъ.

᾿Απλόω -ῶ, вiit: -ώτω, fakъ чева simплѕ, (npin вpm:) întinzъ, desdoicskъ. [ἁπλόος].

᾿Απλυσία (ἡ), nesnълare, nekвrъцipe; (fir:) вpîчivne. [ші

᾿Απλυσίας, ου (ὁ), вnъ felъ de вapete nekвratъ ла faцъ. [ші

῾Απλυτος (ὁ, ἡ), nesnълatъ, saъ nenpi-imitorъ de snълare, nekвratъ (mвpdarъ), mînжitъ. «῾Ραφανὶς ἄπλυτος». Esix: вnъ felъ de pidike nearъ ші nekвratъ. [ἀ, πλύνω]

῾Απλωμα (τὸ), întinsъiвrъ, desdoitвrъ.

᾿Απλῶς, (компр: ἁπλούστερον, saъ ἁ-πλουστέρως, sвnp: ἁπλούστατα), adв: кѕ simплѕ (întp'вnъ sinrвrъ) kinъ, miжлokъ; (npin вpm:) lesne, ші opkвm s'ap întîm-плa. «᾽Αγροικότερός εἰμι, ὥστ' ἁπλῶς μοι διαλέγου». Apstf: «Μήτε παντάπασιν ἁπλῶς, μήτε λίαν ἀκριβῶς». Iskp: 2) în simnli-tate, nevikлenie, fъръ nivї o вънвialъ. «῾Απλῶς ἀνεγίνωσκε». Пл: 3) de totъ, кѕ de-sъvîrшipe. »Τῶν δὲ ᾽Αθηναίων κατέδυ μὲν οὐδεμία ναῦς ἁπλῶς». Tєч: 4) neste totъ, în цeneralъ, întp'вnъ kvвintъ, ne sввpiъ. «῾Απλῶς οὐδέ ἓν, ὧν λέγει, συνίημι». At: «Πάν' ἁπλῶς». Dm: «῾Απαξ ἁπλῶς». bezî ῾Απαξαπλῶς. [ἁπλοῦς].

῾Απλωτος (ὁ, ἡ), noet: = ῾Απλευστος, de neплвtit.

᾿Απνεὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, πνέω] ne-sвflъtorъ. 2) [ἀ, întinz:] tape, mвлt sвf-лъtorъ. «Ὕδωρ ἀπνεές». Enirp:

᾿Απνεύματος (ὁ, ἡ), ne ekspвssъ, saъ ne-sвпвssъ ла sвflapea vîntвлвї. [ἀ, πνεῦμα].

'Απνευστὶ, adv: ne nepesʁflate; (fir:) nenpekʁpmat, neînipepʁnt. «'Απνευστὶ ἔχω». = 'Απνευστιάζω. [ui

'Απνευστία (ἡ), nesʁflape, saʁ nepesʁflape, ginepea sʁflɜpii. [ui

'Απνευστιάζω, biit: -άσω, nʁ pesʁflʁ, îmĭ gix pesʁflapea. [din

"Απνευστος (ὁ, ἡ), = "Απνοος. [ἀ, πνέομαι]. [de snde

'Απνεύστως, adv: = 'Απνευστὶ, fɜpʁ sʁflape, saʁ pesʁflape.

"Απνοια (ἡ), nesʁflape de bîntĭ, de apĭ. [din

"Απνοος -ους (ὁ, ἡ), uel fɜpʁ sʁflape, moptĭ. 2) nesʁflatĭ de bîniʁpĭ. 3) tpesbitĭ. [ἀ, πνοή].

'Απὸ, prep: (se akoapd: kʁ gen: însem: în sint: 1) lokĭ (saʁ în mișkape, adikʁ) denɜptape, ui (npin spm:) desnɜpgipe, saʁ denapte ui afapʁ. «Φίλης ἀπὸ πατρίδος». Il: B. «'Απὸ ἧς ἀλόχοιο». Il: B. «'Αφ' ἑπτὰ σταδίων τοῦ τείχους». Stp: «Αὐλίζεσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐν τῇ πόλει». Tʁu: «'Απ' ὀφθαλμῶν γίνεσθαι». Ikʁ: a se fave nevʁzʁtĭ. «'Απ' ἀνδρὸς οὖσα». adikʁ vʁdʁsind. «Ὁ ἀπὸ ἐπάρχων». Ikʁ: adikʁ uel de maĭ 'nainte. «Γενόμενος ἀπὸ τῶν πράξεων ἐκείνων». Il: adikʁ înuetînd. (aiui se dedʁk ui fpaseae), «'Απὸ θυμοῦ (τρόπου, γνώμης, ἐλπίδος, ui ul:)». (saʁ în stape) «'Απὸ τῶν νεῶν ἐμάχοντο». Ksen: 2) distangʁ. «'Απετείχιζε τὴν πόλιν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν». Ksen: 3) înuepatĭ, tpagepe, adikʁ opiginʁ. «Τῶν ἀφ' Ἡρακλέους Tʁu: «Οὐκ ἀπὸ δρυὸς, οὐδ' ἀπὸ πέτρης». Od: T. «Οἱ ἀπ' 'Αθηναίων "Ιωνες». Tʁu: (ui în nepifp:), «Οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς (τῆς βουλῆς, τοῦ βήματος, τῆς θυμέλης, ui ul)». în lokĭ de oi στωϊκοὶ, οἱ βουλευταὶ, οἱ ῥήτορες, οἱ κωμικοὶ, saʁ tpagikoì, ui ul: ui «Ὁ ἀπ' ἀνθράκων (ἀπὸ τηγάνου) ἰχθύς». uel fpintĭ ne kɜpbʁnĭ, saʁ pɜżitĭ în tirae. 4) pricinʁ (saʁ fʁkʁtoape). «Χωλὸς ἀπὸ τραύματος». Ikʁ: «'Απὸ τοῦ πολέμου βιοτεύειν». Ksen: Ἀπὸ παραγγέλσεως μᾶλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος ἢ ἀπὸ προγραφῆς». Ksen: «'Αφ' ἑνὸς σημείου». Tʁu: «'Απὸ συνθήματος». Grg: «Μηδὲν ἐλπίζειν ἀπ' αὐτοῦ χρηστόν». Il: (saʁ organikʁ, adikʁ snealtitibʁ). «Τόξου ἀπὸ κρατερυῦ». Il: Θ. «Κατελύθη πόλεμος ἀπὸ προσευχῆς». Xpis: (saʁ matepialʁ). «'Απὸ κέδρου». «'Απὸ γλυκερῶ μέλιτος». Tkp: 'Απ' ἐλαχίστων χρημάτων αὐταρκέστατα ζῶν». Ksen: «'Απὸ σμικρᾶς δαπάνης». Apstf: «Στέφανος ἀπὸ ταλαντων ξ'». Dm: (aui se dedʁk ui fpaseae adpepbiale)». «'Απὸ γλώττης (μνήμης, τύχης, ui ul:)». «'Απὸ ταὐτομάτου (τοῦ ἴσου, τοῦ προφανοῦς, τοῦ κρατίστου, τοῦ παραχρημα, ui ul:»). 5) napte din totĭ, saʁ înnɜptɜuipe. «'Απὸ τῶν οὐσιῶν εἰσφέρειν τοὺς πολίτας». Il: «'Απὸ τῶν ἐμῶν δειπνήσετον». Apstf: «Μήδεα ἀπὸ θεῶν». Od: E: «Κάλλος ἀπὸ χαρίτων». Od: Ξ. 6) timnʁ, de atʁnvĭ, saʁ în spmɜ. «'Απ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Dm: 'Απὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου». Tʁu: «'Αφ' ἡλίου ἀνίσχοντος μέχρι δυομένου». Esx: «Εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας». Ksen: «'Απὸ δὲ ἕκτης ὥρας». Skp: «Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας». Diod: «'Απὸ δείπνου». Ikʁ: dʁne uinɜ. «'Αφ' οὗ Ἀγαθοκλῆς ἀπέθανε». Ikʁ: «'Απ' ἐκείνου (se înq: τοῦ χρόνου»). Is: dintp' auea spreme. «Τὸ ἀπὸ τοῦδε». (ui kʁ adv:) «'Απὸ πέρυσιν». «'Απὸ τοῦ νῦν». «'Απ' ἄρτι». || (iap în komp: 1) de denapte. «'Αποβλέπω, 2) denapte, saʁ dekɜpgipe ui linsɜ. «'Απόδημος, ἀπόσιτος, ἀποδημῶ, ἀποικῶ, ἀπογαλακτίζω, ἀπαυδῶ, ἀποτάσσομαι». 3) înuetape, saʁ desɜbîpuipe. «'Απαλγέω, ἀπεργάζομαι. 4) negagie (tɜgɜdʁipe). «'Απόφημι. 5) înnpotibɜ de ueea ue este în fiinqɜ. «'Απογίνομαι. 6) întoapuepe, saʁ înanoĭ. «'Απολαμβάνω, ἀπαιτῶ, ἀποδίδωμι. 7) din toate nɜrqile, ui desɜbîpuipe. «'Αποφράττω, 'Απολαμβάνω. 8) abia, saʁ neaʁkʁnqepe. «'Αποζῶ. 9) întindepe (de însemnape). «'Αποθυμάζω, ἀποθνήσκω. 10) skimbape. «'Απολιθόω. || (la poeqi A') se desnapte de berbʁ (întpenʁindʁ se oape-kape alte napticole). «'Απὸ σ' ὀλῶ». Apist: în lokĭ de 'Απολῶ σε. (B'. npisoseuite) «'Απὸ μακρόθεν». Skp:

"Απο, adv: (komp: ἀπωτέρω, sʁnpl: ἀπωτάτω) denapte, afapʁ. (bezĭ ἀπὸ, prep:)

"Απο, noet: kʁ spkapea topʁlxĭ în lokĭ de 'Απὸ (kînd se nʁne dʁne nʁme). «Νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων». Il: B. «'Εμεῦ ἄπο». Apl: «Βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει». Ikʁ. (ui dʁne snil) «"Απο σκοποῦ (καιροῦ, γνώμης, ui ul:).

'Αποαίνυμαι, (fɜpʁ biit:) noet: în lokĭ de 'Απαίνυμαι.

'Αποαίρεο, noet: în lokĭ de 'Αφαιροῦ.

'Απο-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în lokĭ 'Αφαιρῶ.

'Απο-αφύσσω, (saʁ maĭ sine) 'Απαφύσσω, biit: -αφύσω, noet: în lokĭ de 'Αφύσσω, skoqĭ anɜ, sinĭ, ui ul: (maĭ kʁ seamɜ din maĭ mape sasĭ în maĭ mikĭ), = 'Απαντλῶ.

'Απόδα, At: în lokĭ de 'Απόδηθι, nex: 2: de nopʁnu: al lsĭ 'Αποβαίνω.

'Απο-ъаδίζω, вiit: -ίσομαι, mъ dъkъ, плекъ de ъndeва.

'Αποβάθρα (ἡ), ъkаръ, nъnte, npin kape eшim din koравіе пе ъskatъ. [din

'Απο-ъαίνω, вiit: -βήσομαι, (nex: ἀπέβην, ші чл:) nъmaĭ în nex: 1: este sirъm: în локъ de 'Αποвιβάζω, desъarkъ. «Τὴν στρατιὰν ἀπέβησε». Ep: iap oвiчnвit nestp: saъ ex: esъ din koравіе пе ъskatъ, mъ desъarkъ; mъ daъ жos dene калъ, deskалікъ. «Καταχθεὶς οὐ πρότερον ἀπέβη τῆς τριήρους». Пл: «'Αποβᾶσαι ἀπὸ τῶν πλοίων». Ep: Περιπλεύσας ἀπέβη εἰς τὴν γῆν». Ksen: «Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, saъ ἐπὶ χθόνα». Іл: Ω. Г. «'Επήν ἀποβῶσι τῶν ἵππων». Лъч: 2) плêkъ, mъ dъkъ; (ші fir:) morъ, «Ὡς ἄρα φωνήσας' ἀπέβη (ші шіж: ἀπεβήσατο), τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ». Іл: A. 3) (desnpe лъkрърї maĭ de mълte opĭ în a tpeia neps:) iaъ sfîpшitъ, esъ ла кънъtîiĭ; mъ întîmплъ, mъ faкъ; mъ înплineskъ, mъ înfiinцezъ, aжъnгъ ла чева. «'Απέβα τοι κατὰ γνώμην». Ткр: «Πῶς ἀποβέβηκε τὰ τοῦ χρηστηρίου»: Ksen: «Σκοπέειν παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν, ὅπως ἀποβήσεται». Ep: «Ὧν ἠλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκεν». Iskp: «'Απέβη δ' εἰς οὐδὲν χρηστὸν αὐτοῖς». Пл: «Ἄριστοι ἄνδρες ἀποβαίνουσι». Лъч: «Ὅμοιος ἀπέβης τῷ τράγῳ». Лъч: (de ъnde naptч: îm: next:) «'Αποβαίνοντα» Тъч: pesълtateле, sfîpшitъpiле. 4) (pap) în локъ de 'Αναβαίνω, mъ sъiъ; (desnpe pîъpĭ) notoneskъ, mъ ъmfлъ, вiъ mape. «Ὅταν ὁ ποταμὸς ἀποξῇ. Tfp:

'Απο-ъάλλω, вiit: -βαλῶ, лепъdъ, skoцъ de d'asъnpъ-'mĭ, desfakъ чева; (ші fir:) mъ лепъdъ. «Εἰκῇ τὸν σῖτον ἀπέβαλον». Ksen: «'Απὸ δὲ χλαῖναν βάλεν». Іл: B. (ші miж:) «Τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ». Ткр: Τοὺς τὴν δόξαν ἀποβαλλομένους». Лъч: 2) niepzъ. «Νικηθέντες ὑπέρ ὀκτακισχιλίους ἀπέβαλον. Пл: «Οἱ νικώμενοι τὰ ἑαυτῶν πάντα ἀποβάλλουσι». Ksen: «'Απέβαλον τοσούτους ὑπὸ Κίμβρων». Пл:

'Απο-ъάπτω, вiit: -βάψω, afъndъ, moiъ чева în . . «'Αποβάπτειν εἰς ὕδωρ (ἐν ἅλμῃ)». Dskp: At:

'Απόβασις, εως (ἡ), eшipe din koравіе, desъarkape. 2) eшitъ, sfîpшitъ de ъnъ лъkръ, pesълatъ. 3) плекape, nъpчedepe, ші чл: [ἀποβαίνω].

'Απο-ъαστάζω, вiit: -άσω, = 'Απάγω ші 'Αποφέρω, karъ, tpansnortъ чева denapte, saъ жos.

'Αποβατήρια (τὰ), (se înц: ἱερά) жertfъ, че sъ sъвîршia nentpъ desъarkape. [din

'Αποβάτης, ου (ὁ), anoвatъ (npinч: ἀθλητὴς, лъnîъtorъ). denpinsъ a se коворî dene калъ, saъ din tpъsъpъ, ші a se ърка iapъшĭ, saъ a se stpъmъta dene ънъ калъ пе алтъл, op dintp'o tpъsъpъ întp'alta în алергареа лор. (de ъnde) «'Αποβάτην (se înц: ἀγῶνα) ἀγωνίσασθαι». Пл: [ἀποβαίνω]. [de ъnde

'Αποβατικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de лъnîъtorъл, saъ лъnta къ nъme de 'Αποβάτης, anoвatъ. (bezĭ preчed: ziчepe).

'Αποβέβηκα, tpe: de къ: ал лъĭ 'Αποβαίνω.

'Απο-ъηматίζω, вiit: -ίσω, skoцъ (isroneskъ) пе чinева dene tpiвънъ, (ші în цen:) din nostъл съъ, derpadezъ пе чinева.

'Αποβῆναι, nex: 2: de inf: ал въĭ 'Αποβαίνω.

'Απο-ъήσσω (ττω), вiit: -βήξω, tъшind skoцъ глегmъ, ші чл:

'Απο-ъιάζομαι, вiit: -άσομαι, noet:=Ἐκβιάζομαι, skoцъ (smîчeskъ, smългъ, isroneskъ) къ siла, silъieskъ, stpimtopezъ.

'Απο-ъιъάζω, вiit: -άσω. skoцъ din koравіе пе ъsъatъ, desъarkъ. (bezĭ 'Αποβαίνω). [de ъnde

'Αποвιвασμὸς (ὁ), desъarkape.

'Απο-ъιъρώσκω, вiit: -βρώσομαι,=Κατατρώγω, ші 'Αποτρώγω, pozъ, mъnînkъ de totъ.

'Απο-ъιδω -ῶ, вiit: -ώσομαι, mъ denъptezъ din вiaцъ, morъ. [de ъnde

'Αποвιώσιμος (ὁ, ἡ), atinгътorъ de (fъkътъ ла) denъptape din вiaцъ, moapte. [ші

Αποвίωσις εως (ἡ), înчetape din вiaцъ, moapte.

'Απο-ъλάπτω, вiit: -βλάψω, (къ ак: ші цen:) adъkъ вътъmape, лinsind пе чinева de чева; (ші nas:) mъ лinseskъ de чева, niepzъ. «'Αποβλάπτεσθαί τινος». Плт: Лец: Z: a se вътъma niepzînd чева. «Τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου». Sof: Easъ, 954 ші 941.

'Απο-ъλαστάνω, вiit: -στήσω, -ομαι,=Ἐκβλαστάνω, pesъръ, вlъstъpeskъ; (ші fir:) mъ naskъ, mъ tparъ din . . . [de ъnde

'Αποβλάστημα (τὸ), чeea че a pesърit din чева, вlъstapъ; (ші fir:) nъskътъ din...(копілъ, saъ nenotъ. ші чл:). [ші

'Αποβλάστησις, εως (ἡ), pesърipe, вlъstърipe din чева; (ші fir:) naштepe, tpaцepe din . . .

'Απόβλεμμα (τὸ), вîtътъръ, къътътъръ înnanoĭ, saъ în faцъ. [ші

'Απόβλεπτος (ὁ, ἡ), de denapte въzътъ,

(прin врm:) = Περίβλεπτος, însemnatъ, вредníкъ de прівit. [din

'Απο-βλέπω, вiit: -βλέψω, (кв ак: препs:) мъ вitъ (обsервъ) de denapte, ші кв бъгаре de seamъ, îmї întoркъ (саъ îmї amъ înfiпte) вedepiле ла чева; (fir:) amъ stimъ ла чева, admipъ, pîвneскъ; atîpnъ, аштептъ, пъдъждвieскъ de ла чinева; (ла neînsвf:) îmї amъ прівіpea, вedepea вndeва; (ші fir:) мъ întinzъ, прівeскъ, amъ релаціе кътре чева, контріввieскъ ла чева; (кв цen: прeп:) îmї întoркъ вedepiле de кътре . . . трекъ кв вedepea, пв багъ în seamъ, despрецвieскъ; (fъръ kazъ) мъ вîtъ înапої, саъ întp'алтъ парte.

'Αποβληθῆναι, пas: пex: de inf: ал лві 'Αποβάλλω.

'Απόβλημα (τὸ), лепъдътъръ. [ші

'Αποβλητικὸς, ὴ, ὸν, прічinвitоръ, саъ свпвsъ ла лепъdape. [ші

'Απόβλητος (ὁ, ἡ), лепъdatъ, саъ de лепъdat, de desпрецвit. [ἀποβάλλω].

'Απο-βλίσσω (ττω), вiit: -βλίσω, stpекоръ (прinч: miepea din farъ); (fir:) iaъ din чева.

'Απο-βλύζω (-βλύω), вiit: -βλύσω, isворъскъ; (în цen:) въpsъ, daъ afaръ.

'Απο-βλώσκω, вiit: ἀπομολοῦμαι, пoet: плекъ, мъ dвкъ.

'Αποδοὴ (ἡ), =Καταβοή. «Ὅσον ἀποδοῆς ἕνεκα». Fp: кît пentpв окії oamenілор (ка съ пв ворвeaскъ de ръъ).

'Αποδολεὺς, έως (ὁ), лепъdъторъ. 2) пierzъторъ, ші чл: «Ὅπλων—». Плт: [din

'Αποδολὴ (ἡ), лепъdape, арвпкаре. 2) пierdepe. [ші

'Αποδολιμαῖος, α, ον, ком:='Αποδολεύς. [ші

'Απόδολος (ὁ, ἡ), (Sкр:) = 'Απόβλητος. [ἀποβάλλω].

'Απο-βόσκομαι, вiit: -βοσκήσομαι, пaскъ (мъ хръпeskъ) din чева.

'Απο-βουκολέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч:) desпарцъ (денъptezъ, ръtъчeskъ, fakъ a se пiepde) dовitокъ, саъ вitъ din чipadъ, din тврmъ; (fir:) amъцeskъ, скоцъ din minцї. [de вnde

'Αποβουκόλημα (τὸ), miжлокъ de ръtъчipe din чipadъ; (fir.) momipe, amъцipe, авatepe (din калеа чea dpeaптъ).

'Απο-βράζω, вiit: -βράσω, = 'Εκβράζω, fepвînd în колкоte въpsъ, daъ чева пе din afaръ. 2) iaъ snвma, (ші fir:) tърîцеле, черпъ. 3) (nestp: saъ ел:) înчetezъ din fepвepe; (ші fir:) pesвfлв, мъ алinъ, мъ потоleскъ. [de вnde

'Απόβρασμα (τὸ), totъ че ese din fepвepe, (adikъ) snвmъ, ші чл: (fir:) търîцe, дрождії, ші чл: [mi

'Αποβρασμὸς (ὁ), fepвepe în колкоte, ші dape în fokъ (пe din afaръ), pesвърsape; smвmape, pesвfлape, ші чл:

'Απο-βράσσω (ττω), вiit: -βράσω,='Απο-βράζω.

'Αποβραχῆναι, пas: пex: 2: de înf: ал лві 'Αποβρέχω.

'Απόβρεγμα (τὸ), ліквidвл, în кape moindв se чева 'шї a лъsat калitatea, плъmadъ, саъ плътъdeалъ. [din

'Απο-βρέχω, вiit: -βρέξω, пвіъ чева în вре вnъ ліквidъ, ка съ se moaie, ші съ 'шї лase întp' însвл калitatea sa, плъmъdeskъ.

'Απο-βρίζω, вiit: -βρίξω, пoet: dopmitezъ, ші adopmъ (маї кв seamъ dвпe mînкape), iaъ вnъ somnъ.

'Απο-βρίθω, вiit: -βρίσω, stpивeskъ, (stopкъ) чева кв грeвtatea mea. 2) (neвt:) kazъ сввt o грeвtate.

'Αποβροχὴ (ἡ), плътъdipe. [ἀποβρέχω].

'Απο-βροχθίζω, вiit: -ίσω, =Καταβροχθίζω.

'Απο-βροχίζω, вiit: -ίσω, прinzъ, stpînгъ, sвгрвmъ кв лацвл. (saъ 2) deslегъ, скоцъ пе чinева din лацъ, (iap хірвц:) пartea чea рънitъ din легътврї, саъ faше.

'Απο-βρύκω, вiit: -βρύξω, пoet: tpагъ кв dinції, мвшкъ.

'Απόβρωμα (τὸ), [ἀποβιβρώσκω] mînкътъръ, posътвръ.

'Απο-бύω, вiit: -βύσω, înкizъ, astвпъ de totъ. 2) destвпъ.

'Αποβώμιος, ші

'Απόβωμος (ὁ, ἡ), denъptatъ de алtapъ, саъ de жертfелнікъ; neniosъ, snвpкatъ, саъ nenpiimitъ ла жертfъ. [ἀπὸ, βωμός].

'Απόγαιος, α саъ ος, ον,='Απόγειος. [de вnde

'Απογαιόω -ῶ, вiit: -ώσω, skimбъ, prefakъ чева în пътînтъ. «Ἡ ἰλὺς τοῦ ποταμοῦ ἀπογαιοῦται». Etмл:

'Απο-γαλακτίζω, вiit: -ίσω, înцaркъ копілъ. [de вnde.

'Απογαλακτισμὸς (ὁ), înцъркape de копілъ.

'Απο-γαλακτόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakъ чева în лапte.

'Απόγει(γαι)ος, α саъ ος, ον, denъptatъ de пътînтъ. (de вnde Astpnm:) «'Απόγειον (se înц: διάστημα)». чea маї mape denъptape a плапецілор de ла пътînтъ. 2) вenitъ din partea desпre пътînтъ; (de вnde mapin:) || «'Απόγειος (se înц: ἄνεμος), ші 'Απογεία (se înц: αὖρα)». sвflъторъ

din naptea ъскаtълъї кътре mape (de каре înnpotivъ este τροπαία); ші «'Απόγειον (se înц: σχοινίον),» otronъ, къ каре este легатъ кораbіа ла църмъ. (bezї ші πεῖσμα, ші πρυμνήσιον). [ἀπὸ, γέα].

'Απο-γεισσόω -ῶ, biit: -ώσω, stръшinezъ (апъръ къ strашinъ). [de ънde

'Απογείσσωμα (τὸ), stръшinътъръ de каsъ.

'Απο-γεμίζω, biit: -ίσω. дешертъ, deскаркъ. [ші

'Απο-γεμόω-ῶ, biit: -ώσω, = 'Απογεμίζω, ші 'Απογομόω.

'Απο-γενναώ -ῶ, biit: -ήσω, naскъ, продъкъ din чева. [de ънde

'Απογέννημα (τὸ), пъскътъ, продъсъ din чева. [ші

'Απογέννησις, εως (ἡ), пашtере, продъчере din чева.

'Απο-γεύομαι, biit:-εύσομαι, гъstъ пъцinъ din чева de черкаре; (în цen:) черкъ.

'Απο-γεφυρόω -ῶ, biit: -ώσω, fакъ подъ neste pîъ, ші чл: de коло nînъ коло.

'Απο-γηράσκω, biit: -γηράσω, înвътрîneskъ de totъ, ажънгъ în adînчї вътрîneце.

'Απο-γίνο (γνο) μαι, biit: -γενήσομαι, (къ цen:) мъ dъкъ denapte, мъ denъptezъ, мъ desпарцъ; (гъръ kazъ) linseskъ, мъ dъкъ, niepъ; (mi fir:) morъ. «Τὰ ὀστᾶ τῶν ἀπογενομένων». Ep: ші Тъч:

'Απο-γι(γνώ)σκω, biit: -γνώσομαι, (къ ак: saъ înf:) нъ рекъnoskъ, нъ înкъвiinцezъ, desaпровezъ, desnътерniчeskъ, декларъ de непriimitъ. «'Απογνῶναι τὴν θειότητα τῆς ἀρετῆς ἀνόσιον». Пл: «'Απογινώσκειν τὴν γραφὴν (τὴν ἔνδειξιν)». Dm: «Προσωτέρω διώκειν ἀπέγνω». Пл: 2) (къ цen: saъ ак:) isвъвeskъ de nîръ, декларъ de невinoватъ, desвinoвъцeskъ. «'Εμοῦ τοίνυν οἱ νόμοι ἀπεγνωκότες εἰσι μὴ ἀδικεῖν». Is: «Μήτε ἀπογνώτω μηδὲν, μήτε καταγνώτω, πρὶν ἀκούσῃ». Esx: 3) (къ цen: saъ ак: ші inf:) desnъdъждъieskъ пе чinева, saъ пе sinemї, мъ desnъdъждъieskъ; (прin ърm:) мъ лепъдъ, saъ мъ лasъ de чева. «'Απεγνώκασι τὴν σωτηρίαν». Apist: «Οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς μετέστην». Dm: Τὴν πόλιν οὐκ ἀπέγνω μετὰ δυστυχίαν τηλικαύτην». Пл: «'Επειδὴ τοῦ ζῆν ἀπέγνω». Diod: «'Απεγνώκατε ἑαυτῶν». Dm: «Πειθοῦς ἀπεγνωκότες ἀνάγκην ἤδη προσήγομεν». Sin: «Τῆς πατρίδος ἀπογνωστέον». Sin: (ші ел:) «'Ο δὲ ἀπογνοὺς καὶ ἀθυμήσας ἀπέθανε». Пл: «Πρὸς ἀνθρώπους ἀπεγνωκότας». Пл: (mi nas:) «Τὰ Νέρωνος ἀπέγνωστο». ші «Ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος». Пл: «Βουλὴ ἀπεγνωσμένη». Ep:

'Απ-ογκέω -ῶ, biit: -ήσω, skazъ dinъmплътъръ, мъ desъmплъ. [ші

'Απ-ογκόω -ῶ, fакъ чева вolъminosъ, ъmплъ, ъmплъ, мъreskъ.

'Απο-γλαυκόω -ῶ biit: -ώσω, prefакъ în къкъвae, вънiцъ. 2) (miж:) «Ἡ ὄψις ἀπογλαυκοῦται». bedepea dobîndeште natima нъmitъ γλαύκωμα. 3) prefакъ чева, (ші miж: saъ nas:) мъ prefакъ în faцъ albastръ (γλαυκὸς). [de ънde

'Απογλαύκωσις, εως (ἡ), орвire din natima bedepiлор нъmitъ γλαύκωσις, ші γλαύκωμα. (bezї zîчeріле).

'Απόγλουτος (ὁ, ἡ), лinsitъ de (saъ къ de totъ славї) кърї. [ἀπὸ, γλουτός].

'Απο-γλυκαίνω, biit: -ανῶ, înдълчeskъ пъцin, saъ de totъ.

'Απο-γλύφω, biit: -γλύψω, skobind, съpînd (къ dalta) skoцъ чева din чева.

'Απο-γλωττίζω, biit: -ίσω, taiъ лimba кътва, linseskъ de лimвъ пе чinева.

'Απόγνοια (ἡ), = 'Απόγνωσις, desnъdъждъire.

'Απογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (prinц: калъ) каре нъ se maї konoaште дъпе dinцї desnpe вîpstъ, = Λειπογνώμων. (bezї ші ἄβολος). [ші

'Απόγνωσις, εως (ἡ), desвinoвъцire; desnъdъждъire, ші чл: [ші

'Απογνωστέον, nosit: ал лъї 'Απογινώσκω. [ші

'Απογνώστης, ου (ὁ), лesne de desnъdъждъit, disnъsъ ла desnъdъждъire. [ἀπογιγνώσκω].

'Απο-γομόω -ῶ, biit: -ώσω, =Ἀπογεμίζω, deskaркъ.

'Απογομφόω, -ῶ, biit: -ώσω, [ἀπὸ, γόμφος] desfакъ din къieлe de lemnъ, op din пene. «— τὰς ναῦς». Nik: Xpon:

'Απογονὴ (ἡ), шirал stръпепоцilор, nostepitate (ърmъшie) de neamъ. [ші

'Απόγονος (ὁ, ἡ), ърmашъ de neamъ, непотъ. (iap stръпепоцiї se zik tpentat) «Τρίτος, τέταρτος, ші чл: ἀπόγονος». «'Αρίστων Θεοπόμπου ἀπόγονος ἕβδομος». Пaвs: [ἀπὸ, γόνος].

'Απογραφεὺς, έως (ὁ), sекретаръ asъпра stpînцepiї tpibътълъї. [ші

'Απογραφὴ (ἡ), копiере. 2)=Καταγραφή, katarpafie. 3) каталогъ, listъ. «'Απογραφὴ τῶν ἐλλιμενιστῶν». Dm: 2) ънъ felъ de жъdikatъ în Atena asъпра însъшitorълъї de чеде пъвliче. (bezї 'Απογράφω, ші 'Αναγραφή). [ші

Ἀπόγραφος (ὁ, ἡ), kopiatъ, prɛskrisъ. (de ʁnde ‖ sʁʁst:) Ἀπόγραφον (τὸ), = Ἀντίγραφον. [din

Ἀπογράφω, biit: -γράψω, kopiezъ; zʁgrъʁɛskъ în imitape. «Ἀπ' αὐτῆς Ἀπελλῆς τὴν ἀναδυομένην ἀπεγράψατο». At: 2) însemnezъ, trekъ în katastixъ. «Καὶ ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί. Ep: (ші miж:) «Ἀπεγράψατο τήν τε χρείαν, εἰς ἣν ἐλήφθη τ'ἀργύριον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ λαβόντος». Dm: 3) pornɛskъ asʁnpa kʁîva pîrъ de wʒdikatъ nʁmitъ, Ἀπογραφή, nentrʁ fʒptiшagъ de aʁerî nʁʁliче, arъtînd snpe donadъ, kъ ape aʁere maї mʁltъ de kît ʋea lʁatъ înskpis. (ʁezî Dm: kъtpe Nikostpatъ). 4) trekъ în reɥistrʁ nʁʁlikъ (adikъ fischezъ) aʁereа kʁîva. «Τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν». Dem: (mi miж:) «Οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλθόντες τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο». Is: 5) (miж:) mъ skpiъ, mъ îndatopezъ a fave ʋeva, (dap maї kʁ seamъ) a slʁжi ka ostaшъ. «Ἐκήρυξαν τῶν νέων ἀπογράφεσθαι τὸν βουλόμενον τῷ βασιλεῖ βοηθεῖν· ἀπογραψαμένων δὲ πάντων προθύμως». Пл: «Ἀπεγράφοντο γὰρ οἱ φίλοι συναποθανουμένους ἑαυτούς». Пл: «Ὥσπερ ἄν εἴτις Ὀλυμπιᾶσι νικήσας πολλάκις, ὕστερον γέρων ὢν ἀπογράφοιτο ἔτι, καὶ προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους». Esx: «Λόγον μέλλω ποιεῖσθαι, καὶ τὴν πρόσοδον ἀπεγραψάμην». Isokp: amъ sc-povit zioa vorвîrii în nʁʁlikъ. 6) mъ înskriъ de ʋetъɥeanъ (ші npin ʁpm:) tpiʁstapъ, dînd listъ de aʁereа mea. «Ἀπεγράψατο μὲν τίμημα μικρὸν, ὡς ἱππάδα δὲ τελῶν ἄρχειν ἠξίου τὰς ἀρχάς». Is: Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσσαρος ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην». Skp: «Ἐνιαχοῦ ἔξεστι πᾶσιν ἀπογραψαμένοις ἐκκλησιάζειν, καὶ δικάζειν». Apst: 7) (petp:) mъ fъgъdʁieskъ înskpis (în wʒdikътopie) a tpaɥe în wʒdikatъ ne aчela, kъpʁia atpivʁieskъ ʁina, dîndʁ 'mî kʁʁinteле de îndpentape. «Ἔργῳ δὲ οὐκ ἀπεγράψατο πρὸς τοῦτον διαδικασίαν». Dm:

Ἀπο-γυνόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ kʁîva mъdʁlapeле netpeʁpniче, îl desnepʁezъ, îî slʁʁeskъ ʁineле.

Ἀπο-γυμνάζω, biit: -άσω, denpinzъ kʁ desъʁîpшipe, saъ din noъ. «Ἀπογυμνάζων στόμα». Esxл: (fp:) zikînd, op че 'ї ʁine.

Ἀπο-γυμνόω -ῶ, biit: -ώσω, desnoiъ de totъ, лasъ голъ de totъ, iaъ totъ; (fir:) daъ de faɥъ, deskoperъ. [de ʁnde

Ἀπογύμνωσις, εως (ἡ), desnoiape, голipe de totъ, ші чл:

Ἀπο-γυναικόω -ῶ, biit: -ώσω, afemeiezъ пе чinеʋa. [de ʁnde

Ἀπογυναίκωσις, εως (ἡ), afemeiape, молешipe.

Ἀπο-γωνιόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ чева ʁnriosъ.

Ἄποδα, ак: sinr: ал лʁї Ἄπους.

Ἀπο-δάζομαι (δαίομαι), biit: -δὰ (δαὶ) σομαι, noet: mъ înparɥъ kʁ alɥiї чева, daъ, ші iaъ napte. «Ἀποδασάμενος τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς μόριον». Ep:

Ἀπο-δάκνω, biit: -δήξομαι, mʁшkъ o ʁkkatъ din чева. «Μῆλα ἀποδεδηγμένα». Лʁч:

Ἀποδακρυτικὸς, ὴ, ὸν, (npinч: doktopie) popnitopъ de лакръmї snpe ʁindekapea окілор. [din

Ἀπο-δακρύω biit: -ύσω, върsъ лакръmї. 2) плînгъ, noʁestesкъ чева кʁ лакръmї. 3) (pap) înʋetezъ de a лъкръma.

Ἀποδαμέω -ῶ, Dop: în лosъ de Ἀποδημέω.

Ἀπόδαμος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de Ἀπόδημος.

Ἀπο-δάπτω, biit: -δάψω, pʁпъ, smʁлгъ, pozъ чева, înпʁɥinezъ.

Ἀπο-δαρθάνω, biit: -δαρθήσομαι, adopmъ, dopmъ пʁɥin, iaъ ʁnъ somnъ. 2) (pap) mъ deшtentъ.

Ἀπόδασμα (τὸ), napte (din înpърɥipe).[ші

Ἀποδάσμιος (ὁ, ἡ), лʁatъ, saъ datъ dʁne o înpърɥipe; desпърɥitъ ka o napte din totъ; (iap maї kʁ seamъ) колопъ, че a лʁat o napte de пъmîntъ. [ші

Ἀποδασμὸς (ὁ), înpърɥipe. 2) napte despърɥitъ dintp'ʁnъ totъ; dibizie de outipe. [ші

Ἀπόδαστος (τος), ου (ὁ, ἡ), = Ἀποδάσμιος, колопъ. [mi

Ἀποδαστὺς, ύος (ἡ), Ion: în локъ de Ἀποδασμὸς. [ἀποδάζομαι].

Ἀπο-δατέομαι -οῦμαι, biit: -δάσομαι, noet: = Ἀποδάζομαι.

Ἀποδεδειλιακότως, adʁ: (de napтч:) kʁ mape fpikъ, saъ sfialъ.

Ἀποδέδρακα, tpe: de kʁ: ал лʁї Ἀποδιδράσκω.

Ἀποδέδωκα, tpe: de kʁ: ал лʁї Ἀποδίδωμι.

Ἀποδεὴς, έος (ὁ, ἡ), linsitъ; nesъʁîpшitъ; nʁ de totъ plinъ. [din

Ἀποδεῖ, biit: -δεήσει, (neneps:) linseшte, este linsъ. (ʁezî Ἀποδέω).

Ἀπο-δειδίσσομαι, biit: -δίξομαι, noet: snepiъ, (ші npin ʁpm:) opneskъ пе чinеʋa de ла чева.

Ἀπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, doʁedeskъ, arъtъ de faɥъ, fakъ kʁnoskʁtъ fъpъ în-

doialъ, esплікъ. «Πολλὰ γὰρ εἰπὼν οὐδὲν γε τρανῶς ἀπέδειξας». Exp: (ші nas:) «Περὶ μὲν οὖν αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι μοι νομίζω». Iskp: (ші miж:) «Καὶ ἃ δοκεῖ μοι δίκαια εἶναι, μὴ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ ἀποδεικνύμενος». Ksen: «'Αποδείκνυμαι γνώμην». Ep: în локъ de 'Αποφαίνομαι, îmї daж пъpepea. 2) skoцъ de faцъ, prodжkъ, naskъ. «Τῶν δὲ γυναικῶν ἔνιαι καὶ παιδάρια αὐτῷ ἀπέδειξαν». Iskp: 2) faкъ, sъвîpшeskъ. «Ὃς ἂν παραλαβὼν ἡμερώτερον ἀποδείξῃ ἀγριώτερον, ἢ παρέλαβε». Плт: «'Εν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσῆν ἀπέδειξαν τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν». Плт: «'Ητρυφὴ καὶ συγγενῶν καὶ φίλων ἐπιλήσμονας ἀποδείκνυσι». Sin: (ші miж:) «Οὐδὲν ἀποδειξάμενος λαμπρὸν ἔργον». Ep: «'Απεδέξατο εἰς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας μεγάλας». Ep: 4) =='Αναδείκνυμι, проклаʜъ, pîndжieskъ, xipotonezъ; (ші desпpe клъditврї) sfinцeskъ, inaжгвpezъ. «'Απέδειξαν ἱέρειαν τῆς 'Εστίας». Плт: «'Ο ἀποδείξας σε δήμου πρόεδρον». Sin: (ші nas:) «Στρατηγεῖν 'Αχαιῶν ἀποδειχθείς». Паѕѕ: «Μέλλων ἀποδεικνύναι τὸ κατεσκευασμένον ὑπ' αὐτοῦ θέατρον. Плт: 5) întокmeskъ, aшezъ, staвilezъ. «'Εν βουλευτήριον ἀποδείξας καὶ Πρυτανεῖον ξυνῴκισε πάντας» Тѳч: «Τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν». Dm: (ші nas:) «Τοῦτο οἰκητήριον ἀπεδέδεικτο αὐτῷ». Паѕѕ: «Οὔτε συνεδρίων αὐτοῖς, οὔτε χρόνων ἀποδεδειγμένων». Iskp: 6) (pap) penpesintъ (esnpimъ npin кѫînt, saж înfъцiшezъ npin fantъ), imitъ. «Παρασκευάζου Λυκοῦργον ἀποδείξων». Плт: 7) în локъ de ἐπιδείκνυμι, -μαι, faкъ aрътape snpe faлъ, saж aрътъ чева, ка съ mъ лажdъ. [de жnde

'Αποδεικτικὸς, ή, όν, atinrътopъ, destoїnikъ de a doвedi; kontpiввitopъ snpe doвadъ. [de жnde

'Αποδεικτικῶς, adв: кѫ kinъ doвeditopъ.

'Απόδεικτος (ὁ, ἡ), doвeditъ. 2) de doвedit. [ἀποδείκνυμαι].

'Αποδειλίασις (ἡ), пъръsipe de o întpeпpindepe de fрikъ. [ші

'Αποδειλιατέον, nosit: [din

'Αποδειλιάω -ῶ, вiit: -άσω, (кѫ ак: пpeп: saж цen:) mъ temъ (mъ sfieskъ) пpea mжлt; (npin жpm:) nѫ îndpъzneskъ a întpeпpinde чева, mъ лasъ de fрikъ.

'Απόδειξις, εως (ἡ), doвedipe, desлжшipe, лътжpipe, ekspжnepe, aрътape de faцъ. «'Ενταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποίησαι, τίποτ' ἦν ἃ ἔπραξας». Esx: 2) пжвлікape, dape afaръ. «Ἱστορίης ἀπόδειξις». Ep: 3) pîndжipe, nжmipe, aшezape. 4) xotъpîpe snpe чева. 5) sъвîpшipe. «Ἔργων μεγάλων—». Ep: 6) (petp:) ='Ενθύμημα, ші Συλλογισμὸς, argжmentaцie. 7) miжлокъ de doвedipe, doвadъ. «Τίνες αἱ τούτων ἀποδείξεις; ἐναργεῖς καὶ φανεραί». Dm: 8) (pap)='Επίδειξις, aрътape snpe faлъ. [ἀποδείκνυμι].

'Απο-δειπνέω -ῶ, вiit: -ήσω. îmї isпръveskъ чina, mъ skолъ de ла чinъ.

'Αποδειπνίδιος (ὁ, ἡ), npisositъ, ръmasъ de ла чinъ. 2) = кѫ

'Απόδειπνος (ὁ, ἡ), чел че n' a anжkat (saж s'a skжlat de ла) чinъ. 2) (nexт:) 'Απόδειπνον (τὸ), (Bis:) pъгъчiвne de mжцжmipe dжne чinъ. [ἀπὸ, δεῖπνον].

'Απο-δειροτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, poet: (кѫ ак:) taiь rîtжл, (npin жpm:) kanжл kъїва.

'Απο-δείρω, вiit: -δερῶ, Ion: în локъ de 'Αποδέρω.

'Αποδεκάτευσις, εως (ἡ), ='Αποδεκάτωσις. [din

'Απο-δεκατεύω, вiit: -εύσω, ші

'Απο-δεκατόω -ῶ, вiit: -ώσω. =Δεκατίζω, zeчiвieskъ, diжmвieskъ. 2) алегъ, iaж npin sopцї din zeчe ostaшї пе жnжл, ші 'л nedenseskъ. [de жnde

'Αποδεκάτωσις, εως (ἡ), zeчiвipe, diжmвipe. 2) zeчiвialъ, diжmъ.

'Αποδεκτέος, α, ον, nosit: ал лъї 'Αποδέχομαι.

'Αποδεκτὴρ, ші

'Αποδέκτης, ου (ὁ), npiimitopъ, stpînгътopъ de banї пѫвличї, ші dътътopъ dintp'înшiї ла tpeввinцe, kasiepъ. [ші

'Απόδεκτος (ὁ, ἡ), vpednikъ de npiimipe, вine npiimitъ, плъкѫtъ. [ἀποδέχομαι]. [de жnde

'Αποδέκτως, adв: кѫ kinъ вine-npiimitopъ, плъкѫt.

'Απο-δενδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakъ, (ші nas:) mъ prefakъ în nomъ, saж kopaчiъ.

'Αποδέξασθαι, nex: de inf: ал лъї 'Αποδέχομαι. 2) Ion: în локъ de 'Αποδείξασθαι, nex: de inf: miж: ал лъї 'Αποδείκνυμι.

'Απόδεξις, ιος (ἡ), Ion: în локъ de 'Απόδειξις. 2) = 'Αποδοχή.

'Αποδέξομαι, вiit: ал лъї 'Αποδέχομαι. 2) Ion: în локъ de 'Αποδείξομαι, miж: вiit: ал лъї 'Αποδείκνυμι.

'Απόδερμα (τὸ), piелea чea жѫпъitъ. [ἀποδέρω]. [de жnde

'Απο-δερματόω -ῶ, вiit: -ώσω, жѫпоіъ, skoцъ piелea.

'Απο-δέρω, вiit: -ερῶ. жѫпоіъ, iaж piелea; (fir:) batъ tape пе чinева, (îi skътъръ кожоака).

'Απόδεσις, εως (ἡ), легаре de чева. [ἀποδέω].

'Αποδεσμεύω, вiit: -εύσω, легъ чева tape în чева, fakъ o (легъ în) легътъръ вine înnodatъ. [din

'Απόδεσμος (ὁ), ор че зλъжеште ла легаре, легътъръ, шipetъ, fашъ; (dap прinч:) легътъръ de капъ, saъ de nientъ femeiaскъ, (Fpanц:) корsetъ. 2) легътъръ, вокчеа. [de ънde

'Αποδεσμόω -ῶ, вiit: -ώσω,=='Αποδεσμεύω.

'Απο-δέχομαι, вiit: -δέξομαι, (къ ак: saъ цеп:) прîimeскъ чева къ тълцъmipe de ла чinева, апробезъ, лаъdъ. (вezî ши 'Αγαμαι). 2) (рар)înцелегъ, прîчепъ. (вiit: ачestъî веръ se aseamъпъ къ Ioнiкъл вiit: ал лъî 'Αποδεiκνυμαι).

'Απο-δέω, вiit: -δήσω, == 'Αποδεσμεύω.

'Απο-δέω, вiit: -δεήσω, (къ цеп: ши dat: saъ ак: ши inf:) sîntъ maî de жos, лinsitъ, рътîiъînапоî, saъ sîntъ denapte. «Φιλίας δὲ πλεῖστον ὅσον ἀποδέοντες». Лъч: «Τοῦ 'Ασκληπιοῦ τὸ ἄγαλμα μεγέθει μὲν τοῦ 'Αθήνησι Διὸς ἥμισυ ἀποδεῖ». Паъs: Μέγεθος καὶ ῥώμην ἀπέδει οὐδενός». Паъs: «Πόλις ὅπλων ἀριθμῷ τῆς ῥώμης οὐκ ἀποδέουσα». Пл: «'Αποδέοντας οὐ πολὺ ἄνδρας εἶναι». Fал: «Ἔτη οὐ πολύ (ὀλίγῳ, βραχὺ) ἀποδέοντα ἑκατόν». Apst: «Μύρια τριακοσίων ἀποδέοντα». Тъч:

'Απο-δηλόω -ῶ, вiit: ώσω, арътъ къ desъвîршipe, fakъ къ totъл въzътъ, dobedeскъ, saъ въdeскъ.

'Απο-δημαγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, рътъчeскъ (абатъ) nopodъл повъцънdъ 'л ка demagorъ.

'Αποδημέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ denъртezъ de nopodъл меъ, мъînstpeinezъ din natpia mea. Ὡς ἐλευθέρῳ ἔξεστί μοι καὶ ἀποδημεῖν καὶ ἐπιδημεῖν». Ksen: «Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις»; Apstf: «Δεῦρο ἀποδημεῖν». Пл: «'Απεδήμησεν εἰς χώραν μακράν». Skp: «Μακρὰν τῶν ἀνθρώπων ἀποδημῶ». Sin: «'Επὶ στρατείαν ἀποδημεῖν». Ел: «Ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον ἀποδημῆσαι». Плт: [ἀπόδημος]. [de ънde

'Αποδημητής, οῦ (ὁ), ши

'Αποδημητικὸς, ἡ, ὸν, обiчнъitъ, denpinsъ a se înstpeina, iъъitopъ de a ъmбла în stpeinътъцî.

'Αποδημία (ἡ), înstpeinape, кълътopie în stpeinътate, лinsipe din natpie. [din

'Απόδημος (ὁ. ἡ), înstpeinatъ, denъртatъ din natpia sa. «Πόλεμος—» Плd: pesвoiъ fъкътъ aфaръ din царъ. [ἀπὸ, δῆμος].

'Αποδία (ἡ), лinsъ de пiчoape, saъ aвepe de злабе ши netpeвniче пiчoape. [ἄπους, -οδος].

'Απο-δι-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἀποδιεῖλον, ши чл:) == 'Αποδιαστέλλω.

'Απο-διαιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ цеп: ши ак:) жъdikînd ка арвitpapъ (алesъ жъdiкътopъ) desвinовъцeскъ пе чinева. «Τὴν δίκην, ἣν αὐτοῦ καταδεδιητήκει, ταύτην ἀποδεδιητημένην ἀποφαίνειν». Dm: desвinовъцitoape.

'Απο-δια-στέλλω, вiit: -στελῶ, (къ ак: saъ ши dat:) desпapцъ în пъpцî, saъ înпapцъ· (iap) «'Αποδιεσταλμένος». Skp: (însemneazъ) опpitъ, deoseвitъ прin înкisoape.

'Απο-δια-τρίβω, вiit: -τρίψω, îmî келтъieскъ (шiepzъ) вpemea în zadapъ.

'Απο-διδάσκω, вiit: -διδάξω, desвъцъ пе чinева de челе înвъцate.

'Αποδιδρασκίνδα, adв: (ка nъme), ънъ felъ de жъкъpie dc копiî, кape se zîче ши Δραπετίνδα (вezî ши Μυίνδα), d'amiжa, d'a баба оарва. [din

'Απο-διδράσκω, вiit: ἀποδράσομαι (nex: ἀπέδρασα, ши 2; ἀπέδραν, de ънde inf: 'Αποδράναι, партч: ἀποδράς), skапъ прin fъгъ iъte în локъ neштiътъ, мъ fъгъpeскъ пе fърiшъ. 2) (къ ак;) мъ апъръ, мъ лепъдъ de чева.

'Απο-διδύσκω, вiit: -δύσω, == 'Αποδύω.

'Απο-δίδωμι, вiit: -δώσω, (nex: ἀπέδωκα, ши миж: 'Απεδόμην, ши чл:) daъ înапоî че amъ лъat; (прin ъpm:) îmî плътeскъ datopia. «'Απόδοτε αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐλάβετε». Ksen: «'Απόδος τὰ πορθμεῖα». Лъч: «Οὐδὲ γονεῦσι θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκεν». Iл: Δ: «Τῇ γῇ ἀποδοῦναι τὸ σῶμα» Ksen: «Ὅ,τι περ ἂν λάβῃ ἡ γῆ, καλῶς καὶ δικαίως ἀποδίδωσι». Ksen: «Χάριτας ἀποδιδόναι». Ksen: «Τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι». Dm: (ши nas.) «Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπὶ Νικίου». Dm: 2) atpiвъiъ; pînдъieскъ. «Γυναιξὶ μουσικὴν ἀποδιδόναι». Пл: «'Ακριβῶς ἑνὶ ἑκάστῳ τὸ δίκαιον ἀποδιδόναι». Пл: »'Απέδοσαν αὐτῷ τὸ πρωτεῖον. Tmst: «Τὸ κρίνειν ἀποδοτέον οὐδὲν ἧττον τοῖς πεπαιδευμένοις, ἢ τοῖς εἰδόσι». Плт: (ши nas:) «Μάλιστα δὲ ἀρχὰς λεκτέον ταύτας, ὅσαις ἀποδέδοται βουλεύσασθαί τι καὶ κρίναι καὶ ἐπιτάξαι». Apst: «Ἡ φύσις ἑκάστῳ τῶν περιττωμάτων ἀποδίδωσι τὸ δεκτικὸν μόριον». Apst: 3) лasъ, daъ чева în stъпînipea, saъ вoea кънa. «Εἰς τὴν βουλὴν ἀπέδοσαν περὶ αὐτῶν». Iskp: 4) îmî înплineскъ datopia. «Τὸ ἔργον αὐτοῦ εὖ ἀποδίδωσιν». Apst: «Τὰ τελειοτερα τῶν ζώων

τέλειον ἀποδίδωσι τὸ τέκνον». Apst: «Τὸν λόγον τοῦτον οὐδένες ἂν ὑμῶν ἱκανώτερον ἀποδοῖεν». Plt: 5) daă definiţia unui krug, în esplică, în deskriă. «Οἷος τυγχάνει ὁ Θεὸς ὢν, ἀεί που ἀποδοτέον». Plt: «Τὴν εὐδαιμονίαν οὐχ ὁμοίως πάντες ἀποδιδόασιν». Apist: «Σιμμίας δὲ τὴν κοτύλην ἀποδίδωσιν ἄλεισον. At: 6) skoţă iarăşi de faţă, la bedepe; (şi miж:) mă ibeskă iarăşi, mă peîntorkă. «Τῶν λαχανωδῶν τὰ μὲν τὴν ἐξομοίωσιν ἀποδίδωσι». Tfp: «Ἀποδιδόασι διὰ πλειόνων γενῶν αἱ ὁμοιότητες». Apst: «Ἤδη δὲ ἀπέδωκέ τι (τῶν συγγενῶν σημείων) καὶ διὰ τριῶν». Apist: 7) (miж:) bînză (kă oape kape deosebipe de πιπράσκω, bezi eksemplă), desfakă. «Τὴν δὲ κεφαλὴν τοῦ... δισχιλίων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν ἀπέδοτο τῇ θυγατρί». Pl: «Οἰκέτην πονηρὸν πωλεῖ τις, καὶ ἀποδίδοται τοῦ εὑρεθέντος». Ksen: (şi akt: dap maĭ pap) «Τ' ἀνδράποδα ἀπέδοσαν». Tsч:

Ἀπο-διΐστιμι, biit: ἀποδιαστήσω, (kă ak: şi ţen:) desparţă чева kă totъl de alta.

Ἀπο-δικάζω, biit: -άσω, (înpotivă de Καταδικάζω) desbinovăţeză. «Ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι». Esx:

Ἀποδικεῖν, poet: nex: 2: de înf: al (neîntp:) Ἀποδίκω. 2) prez: de înf: al lui

Ἀπο-δικέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ daă kăbinte de îndpentape, mă desbinovăţeskă înaintea жădikătopieĭ.

Ἀπο-δίκω (neîntp:), din kape nex: 2: Ἀπέδικον, inf: Ἀποδικεῖν, mi part: Ἀποδικών, poet: lepădă, skătră d' asăpră'mĭ bre o bină, bre o nîpă, saă nonosă.

Ἀπο-δινέω -ῶ, biit: -ήσω, înbîptind asbîrlă, lepădă чева. 2) înчeteză de a înbîpti, isprăbeskă tpeierăl.

Ἀπο-δίομαι, (făpă bîit:) poet: isroneskă, depărteză.

Ἀπο-διοπομπέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, depărteză de la sinemĭ bre ună ră̆ă npin înblînzitoape жertfă, saă răгă kiemătoape întp' ажătoră kătpe depărtătorăl de pele (Ἀποτρόπαιον) Жoe; (în ţep:) isroneskă, lepădă, şi чл: (bezi şi Ἀποτροπιάζομαι, şi Ἐκθύω). [de unde

Ἀποδιοπόμπησις, εως (ἡ), isbăbipe, depărtape de ună ră̆ă npin жertfă şi răгăчibne kătpe Жoe.

Ἀπο-δι-ορίζω, biit: -ίσω, (Skp:) desperţă npin xotară.

Ἀπο-δισκεύω, biit: -εύσω, asbîrlă diskăl, saă чева ka ună diskă.

Ἀπο-δι-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saă -ώσω, înninră denapte.

Ἀποδιωκτήρ, -ῆρος, şi Ἀποδιώκτης, ου (ὁ), isronitoră. [şi

Ἀπο-διώκτρια (ἡ), isronitoape. [din

Ἀπο-διώκω, biit: -διώξομαι, roneкă afară, saă denapte.

Ἀποδίωμαι, sun: al lui Ἀποδίομαι.

Ἀπόδιωξις, εως (ἡ), isronipe, depărtape. [ἀποδιώκω].

Ἀποδοκεῖ (neneps:). [din

Ἀπο-δοκέω -ῶ, biit: -δόξω, (nex: ἀπέδοξεν) =Οὐ δοκεῖ, nă se pape kăbiinчosă, nă se anpobeazъ. «Μὴ ἀποδόξῃ ὑμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι». Ksen: (şi în paralelă kă Μή). «Ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἴωσι.» Ep:

Ἀπο-δοκιμάζω, biit: άσω, dăne черчetape saă черкаре nă înkăbiinţeză, nă aprobeză чева; (npin unm:) lepădă чева ka nekăbiinчosă, şi netpebnikă. [de unde

Ἀποδοκιμασία (ἡ), lepădape, desprecăipe de чева ka nekăbiinчosă şi netpebnikă eşită la черкаре.

Ἀποδοκιμαστέος, α, ον, posit: al lui Ἀποδοκιμάζω.

Ἀποδόκιμος (ὁ, ἡ), neînkăbiinţată, neaprobată, neeşită unmă la черкаре; nebrednikă. [ἀπὸ, δοκιμή].

Ἀπόδομα (τὸ), (Skp:) dată, saă de dat dăne datopie; ofepinţă, prinosă; făгădăinţă. [ἀποδίδωμι].

Ἀποδόμεναι, poet: în lokă de Ἀποδοῦναι.

Ἄποδος (ἡ), Ion: în lokă de Ἄφοδος.

Ἄποδος, ţep: al lui Ἄπους.

Ἀπόδος, 2: sinr: neps: a nex: 2: de porunч: [şi

Ἀποδόσθαι, miж: nex: 2: de înf: al lui Ἀποδίδωμι.

Ἀποδόσιμος (ὁ, ἡ), nătinчosă, saă kăbiinчosă de a se da dăne datopie (kăĭ se kăbine). [din

Ἀπόδοσις, εως (ἡ), dape înapoĭ, saă platъ de datopie, şi чл: 2) eksplikape, eksnănepe, deskpiepe; (gram:) a doa napte, komplinitoape a nepiodălui, saă propositie relativă kătpe antecedenta sa. 3) bînzape (pap). [şi

Ἀποδοτήρ (ὁ), plătitoră de datopie; pesplătitoră. [ἀποδίδωμι].

Ἀπόδουλος (ὁ, ἡ), năskătă, trasă din rovĭ.

Ἀποδοῦναι, nex: 2: de înf: al lui Ἀποδίδωμι.

Ἀποδοχεῖον (τὸ), lokă de priimipe, saă de înkăpere. [şi

'Αποδοχεὺς, έως (ὁ), = 'Αποδέκτης. [de ѧnde

'Αποδοχεύω, вiit: -εύσω, stpînrĕ, prii-meskĕ вanî пѧвlічî, sîntĕ kasiepĕ. (вezî 'Αποδέκτης). [din

'Αποδοχὴ (ἡ), prіimipe kѫ mѣлцѣmipe; înkѣвiinцare, anpровацie; лаѣdѣ; чinste. [ἀποδέχομαι].

'Απο-δοχμόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: nвiĕ чева kѣлkatĕ, kѣлkĕ; плекĕ snpe înanoî, saĕ în латѣpe чева, înkовoiĕ. «Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα». Od: I:

'Αποδρᾷ, 3: neps: de nex; 2: ал sѧn: лвî 'Αποδιδράσκω.

'Απόδραγμα (τὸ), kîtĕ anѣkѣ чinева kѫ mîna, o лѣtѣpѣ kѫ mîna, saĕ ѧnĕ nѣmnĕ de чева. [ἀποδράττομαι].

'Αποδραθεῖν, noet: nex: 2: de înf: ал лвî 'Αποδαρθάνω.

'Απόδραθι, nex: 2: de порѧnч:, ші

'Αποδραίην, nex: 2: de noft: ал лвî 'Αποδιδράσκω.

'Αποδραμεῖν, nex: 2: de înf: ал лвî 'Αποτρέχω.

'Αποδρᾶναι, nex: 2: de înf:, ші

'Αποδρὰς, ᾶσα, ὰν, nex: 2: de naptч: ал лвî 'Αποδιδράσκω.

'Απόδρασις, εως (ἡ), fѧгѣ пе fѧpішĕ, fѧгѣpie, dezeptape. [ἀποδιδράσκω].

'Αποδράσομαι, вiit: ал лвî 'Αποδιδράσκω.

'Απο-δράσσω (ττω), ші (miж:) 'Αποδράσσο (ττο) μαι, вiit: -δράξω, -ομαι, anѣkînd kѫ mîna smѣлгĕ чева (n: e: epвѣpî ші ал:); (în цen:) iaĕ napte din чева.

'Απο-δρέπω, ші (miж:) -δρέπο (πτο) μαι, вiit: -δρέψω, ομαι, taiĕ, kѣлегĕ (maî kѫ seamъ flopî, saĕ noame, ші alte poade); (înцen:) iaĕ чева de ѧndeва.

'Αποδρῆναι, Ion: în лokĕ de 'Αποδρᾶναι.

'Απόδρησις, ιος (ἡ), Ion: în лokĕ de 'Απόδρασις.

'Απόδρομος (ὁ, ἡ), чел че se întoapче алергînd, saĕ din алергаре. 2) чел че рѣmîne înanoî ла алергаре, алергѣtopĕ oвositĕ, (npin ѧpm:) nedestoinikĕ ла алергаре. [ші

'Αποδρομὴ (ἡ), [ἀποτρέχω] = 'Απόδρασις, fѧгѣ, алергаре snpe skѣnape. 2) (pap) лokĕ de skѣnape (asilĕ).

'Απο-δρύπτω (δρύφω), вiit: -δρύψω, noet: sfîшiĕ, pѧnĕ чева kѫ ѧnriile, kѫ riapѣle, srѣpiĕ.

'Αποδρῴην, At: în лokĕ de 'Αποδραίην.

'Απο-δύνω, noet: în лokĕ de 'Αποδύω.

'Αποδυρμὸς (ὁ), жалпікѣ плînцere (вocetĕ). [din

'Απ-οδύρομαι, вiit: -οδυροῦμαι, (kѫ ak:) плînrĕ; mѣ плînrĕ. «Ταῦτα γοῦν ἀπωδύρου πρὸς με». Лвч:

'Απόδυσις, εως (ἡ), desврѣkape, desnoiape. [ἀποδύω].

'Απο-δυσπετέω -ῶ, вiit: -ήσω, din nekazĕ, nemѣлцѣmipe, saĕ desnѣdѣждѕipe mѣ лепѣdĕ, mѣ depѣptezĕ de чева; (npin ѧpm:) mѣ deskѫpaжezĕ, mѣ sfieskĕ. «Μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων δυσπετήσῃς». Лвч: (în цen:) nѫ nemepeskĕ în чева, nѫ isвѧteskĕ. «Περὶ αὐτὴν τὴν ἐπιθυμίαν ἀποδυσπετοῦσιν». Пл: [de ѧnde

'Αποδυσπέτησις, εως (ἡ), nekѣжipe, nemѣлцѣmipe, deskѫpaжape, desnѣdѣждѕipe; (pin ѧpm:) nѣpѣsipe de чева.

'Αποδυτήριον, ші 'Απόδυτρον (τὸ), лokĕ de desврѣkape (dinaintea бъі, saĕ a лвпtѣtopii). [din

'Απο-δύω, вiit; -δύσω, (nex: 'Απέδυσα, ші шіж: 'Απέδυν, ші чл:) (kѫ doî ak: saĕ ak: ші цen:) = 'Εκδύω, desвракĕ, desnoiĕ, goleskĕ; (ші fir:) isвѣвeskĕ, слovozĕ; (ші miж:) mѣ апѣpĕ. «'Αποδύω σε τὴν ἐσθῆτα, saĕ τῆς ἐσθῆτος». Лвч: (ші miж:) «'Αποδύσαι, καὶ ἤδη πάλαιε». Лвч: (ші nas:) «Οἵμοι τάλας, ἀποδύομοι μεθ'ἡμέραν»». Apstf: «Απεδέδυντο τὸν φόβον». Плв: «'Αποδυόμενοι τὰς διαβολὰς». Пл: 2) (de ла лвпtѣtopî kѫ ak: saĕ dat: преп: saĕ inf: fir:) mѣ гѣteskĕ, mѣ апѣkĕ, (ші oбшt:) mѣ sѧmetĕ. «Οἱ πρὸς πᾶσαν ἀποδυόμενοι πρᾶξιν». Пл: «Πρὸς τὸν πότον ὡς πρὸς τὸν ἀντίπαλον ἀποδυόμενοι». Ел: «Τὴν δικαιοσύνην σὺ ἀποδύῃ διδάσκειν». Ksn.

'Αποδῶ (npin întpѧn:) în лokĕ de 'Αποδέω, легĕ de чева.

'Αποδῶ, ῷς, ῷ, ῶμεν, ші чл: nex: 2: de sѧn: ал лвî 'Αποδίδωμι.

'Απο-δωρέομαι, οῦμαι, вiit: -ήσομαι, dѣpвieskĕ dintp'ѧnĕ лѧkpѧ ал meĕ.

'Απο-δωσείω, (fѣpѣ вiit:) dopeskĕ, sîntĕ disnѧsĕ a da, a плѣti. [ἀποδώσω вiit:]

'Αποειμένος, η, ον, noet: naptч: ал лвî 'Αποέννυμι.

'Απόειμι, noet: în лokĕ de Ἄπειμι.

'Αποειπεῖν, noet: în лokĕ de 'Απειπεῖν, ші

'Αποεῖπον, noet: în лokĕ de 'Απεῖπον, nex: 2: (neper:) ал лвî 'Απαγορεύω.

'Απο-είρω, вiit: -έρσω, (nex: 'Απόερσα) noet: smѣлгĕ, smîveskĕ, tpagĕ, tîpѣskĕ de вале; (maî kѫ seamъ desnpe ane) npѣnѣdeskĕ, înnekĕ, înriцĕ. Ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε». Il: 2: «Ὃν ῥα τ' ἔναυλος ἀποέρσει

χειμῶνι περῶντα». Ilː Φː ші. «Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμός». ачелашї.

'Απόελπτος (ὁ, ἡ), nenъdъждвitъ, saъ desnъdъждвitъ. [ἀπὸ, ἔλπω].

'Απο-έννυμι, noetː = 'Αποδύω.

'Αποεργάθω, noetː în локъ de 'Απείργω.

'Αποέργμενος, η, ον, noetː în локъ de 'Απειργόμενος, saъ 'Απειρχθείς, saъ 'Απειρξάμενος, partч: a лвї

'Αποέργω, noetː în локъ de 'Απείργω.

'Απόερσα, noetː nexː 1ː, ші

'Αποέρσω, noetː biitː ал лвї 'Αποείρω, saъ în локъ de 'Αποέρξω de ла 'Αποέργω. (bezї maї sвs).

'Απο-ζάω -ῶ, biitː -ζήσω, saъ -ζήσομαι, saъ -βιώσομαι, (nexː 'Απέζησα, saъ 'Απεβίων, ші чл:) trъieskъ din чева în лinsъ ші stpimtopat, aвia trъieskъ.

'Απόζεμα (τὸ), [Αποζέω]. = 'Αφέψημα, dekotъ (Itлː). [din

'Αποζέννυμι, biitː -ζέσω, = 'Αποζέω.

'Απο-ζευγέω, Ionː în локъ de

'Απο-ζεύγνυμι, biitː- ζεύξω. (nasː nexː 2. 'Απεζύγην) = 'Αποζυγόω. 2) = Διαζευγνύω, desnapцъ. «Δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας». Esxлː (în nepifpː adikъ) вmвlînd amъ benit aiчї.

'Απο-ζέω, biitː -ζέσω, nвiъ чева sъ feарьъ (sъ dea вndъ); (medː) faкъ dekotъ. 2) (nextː) nв maї fepвъ (în колкоtе), mi se taie fepвepea.

'Αποζῆν, infː ал лвї 'Αποζάω.

'Απο-ζυγόω -ῶ, biitː -ώσω, skoцъ din жвгъ, dежвгъ.

'Απ-όζω, biitː -οζήσω, (tpeː de кв: în локъ de prezː ἀπόδωδα) skoцъ, daъ miposъ, miposeskъ. «Μύρου («Κινάβρας, ші чл:) ἀπόζων». Лвч: «'Απόζει θεσπέσιον (παραπλήσον, ші чл:)» Epː

'Απο-ζωγραφέω -ῶ, biitː -ήσω, zвгръвeskъ, imitînd saъ копiind o zвгръвitъ iікоапъ. 2) = ζωγραφέω, Плat: zвгръвeskъ, iaъ кіпвл квїва.

'Απο-ζώννυμι, biitː -ζώσω, desчinгъ пе чinева; (firː) desapmezъ; (ші prin вrmː) вловозъ ostашъ din слвжвъ; (ші în цenː) skoцъ diп nostъ.

'Απο-θάλλω, biitː -θαλήσω, înчetezъ de a maї fi înвepzitъ ші înflopitъ, îmї kad fрвnzeле, saъ flopiле, mъ вештежeskъ.

'Απο-θάλπω, biitː -θάλψω, înкълzeskъ пе чinева (кв a mea кълдвръ).

'Αποθανεῖν, nexː 2ː de infː, ші

'Αποθανὼν, οῦσα, ὸν, nexː 2ː de partː ал лвї 'Αποθνήσκω.

'Απο-θαῤῥέω (θαρσέω) -ῶ, biitː -ήσω, iaъ квражъ, mъ inimezъ; (кв ак: saъ infː) înдръzneskъ a faче чева.

'Απο-θαυμάζω, biitː -άσω, mъ mipъ прea мвлт desпре чева. «Ἄφαρ δ' ἀπεθάυμασ' ὄνειρον». Odː Z.

'Απο-θεάομαι -ῶμαι, biitː -άσομαι, прiveskъ de denapte, saъ din 'nалtъ кв въгape de seamъ:

'Απο-θειάζω, biitː -άσω, mъ faкъ (вorвeskъ ка) însвflatъ de zeitate, mъ întвsiezъ. [ші

'Απο-θειόω -ῶ, biitː -ώσω, noetː în локъ de 'Αποθεόω.

'Απο-θεμελιόω -ῶ, biitː -ώσω, pestopnъ din temeлiї, despъdъчinezъ.

'Αποθεν, adвː de denapte; (кв цenː) denapte; (кв aptː) «'Ο (ἡ, τὸ, τὰ, ші члː) ἄποθεν». чел de denapte.

'Απόθεος (ὁ, ἡ), denъptatъ de (пекрezъtopъ în) Dвmnezeъ. [ἀπὸ, θεός]

'Απο-θεόω -ῶ, biitː -ώσω, înzeieskъ, faкъ пе чinева zeъ din omъ.

'Αποθεραπεία (ἡ), (în цenː) къвtapв, ші desъvîpшitъ вindекape; saъ prin цimnastikъ fрекape desъvîpшitъ peîntpemape a волпаввлвї. 2) слвжipe; чinstipe, saъ înкinape. [ші

'Αποθεράπευσις, εως (ἡ), = 'Αποθεραπεία (1). [ші

'Αποθεραπευτικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) meштешвгвл de a къвta, ші a tъmъdвi пе вnъ волпавъ snpe desъvîpшita sa întpemape. [din

'Απο-θεραπεύω, biitː -εύσω, mъ înкinъ кв peліцiose цepemoniї. 2) кв desъvîpшipe tъшъdвieкъ, ші prin цimnastiчe екsepчiцiї peîntpemezъ пе волпавъ.

'Απο-θερίζω, biitː -ίσω, sечepînd taiъ de totъ.

'Απόθερμος, (ὁ, ἡ), linsitъ de кълдвръ. [ἀπὸ, θέρμη].

'Αποθέσιμος (ὁ, ἡ), (nрinчː podъ) de пвs în пъstpape, de пъstpat în maraziї, amвape, ші чл: [din

'Απόθεσις, εως (ἡ), denвnepe în пъstpape. 2) (în цenː) apвnкape, skвtвpape dene чева; лепъdape (partikː) de копiлъ). 3) (gpamː) înчetinapea гласвлвї ла sfîpшitвл fpasвлвї. 4) (archiтek:) чea în sвs maї sввцipe, iap în жos maї gpoasъ fopmape a stilпiлор, = Απόφυσις. [ἀποτίθεμαι].

'Απο-θεσπίζω, biitː -ίσω, вopвeskъ ka пpofetъ, пpoopoчeskъ. [de вnde

'Αποθέσπισις, εως (ἡ), proorocire.
'Απόθεστος (ὁ, ἡ), poet: [ἀπὸ, θέσσασθαι], =='Απευκταῖος, de anъrъt, de fъцit. 2) лепъdatъ. (bezi ші 'Απόθετος).
'Αποθεταὶ (αἱ), вnъ локъ пръпъstiosъ лînгъ Snapta, вnde se лепъdaъ чеї ръѣ organizaцї saъ disformaцї копіі. [ші
'Απόθετος (ὁ, ἡ), пвsъ în пъstpape, ла о парte. 2) лепъdatъ, netpeвnікъ. [ἀποτίθεμαι].
'Απο-θέω, вііt: θεύσομαι, = 'Αποτρέχω, плекъ алергînd, fъгъ.
'Απο-θεωρέω -ῶ, вііt: -ήσω, прівeskъ, мъ вітъ de denapte кв лвape a minte, вагъ de seamъ de denapte. [de вnde
'Αποθεώρησις, εως (ἡ), прівіре de denapte кв бъгape de seamъ.
'Αποθέωσις, εως (ἡ), înzeipe, prefaчepe din omъ în zeъ. [ἀποθεόω].
'Αποθήκη (ἡ), локъ de пъstpape (mapazie, къmapъ, amбapъ, жîtніцъ, ші чл:). 2) лвкрв de пвs în пъstpape. [ἀποτίθημι].
'Αποθηλασμὸς (ὁ), sвцepe de цîцъ. 2) înцъркape de ла цîцъ. [ἀπὸ, θηλάζω].
'Απο-θηλύνω, вііt: -υνῶ, ='Απογυναικόω, afemeiezъ, молешeskъ.
'Απο-θηριόω -ῶ, вііt: -ώσω, faкъ fieposъ, selбъtъчeskъ пе чіпева; (desnpe pъnї) faкъ a oбpinti; (pap) вmплв de feape. [de вnde
'Αποθηρίωσις, εως (ἡ), prefaчepe în feapъ selбatікъ, selбъtъчipe; oбpintipe (de panъ).
'Απο-θησαυρίζω, вііt: -ίσω, пвіъ ла комоаръ, (adікъ) în пъstpape ла о парte; (прin вpm:) stpînrъ авepe. [de вnde
'Αποθησαυρισμὸς (ὁ), пвnepe ла комоаръ, (adікъ) stpînsoape de авepe.
'Αποθήσω, вііt: ал лвї 'Αποτίθημι.
'Απόθητος (ὁ, ἡ), nenoftitъ, nedopitъ. [ἀ, ποθέω].
'Αποθινόω -ῶ, вііt: -ώσω, 'вmплв, saъ înkizъ кв гръmezї de nisinъ. [ἀπὸ, θὶς-ινός].
'Αποθλασμὸς (ὁ), fpînтъръ; stpibitъръ; (ші акт:) snapцepe, sfърîmape. [din
'Απο-θλάω -ῶ, вііt: -θλάσω, fpînrъ, pвnъ о парte din чева; stpibeskъ; sfърîmъ.
'Απο-θλίβω, вііt: -θλίψω, stpibind stopkъ, stpînrînd (în teaskъ ші чл:) skoцъ zeama din чева; (fir:) skoцъ, iaъ чева кв sila. [de вnde
'Απόθλιμμα (τὸ), zeamъ stoapsъ. 2) вoштinъ din stopsътъръ. [ші
'Απόθλιψις, εως (ἡ), stpibipe, teskвipe, stoapчepe; (fir:) stpimtopape, nekazъ.
'Απο-θνήσκω, вііt: -θανοῦμαι, = (ші maї înтpeб: de кît) θνήσκω, morъ. || (кв dat: saъ цen: пpeп:) mъ omopъ de чіпева.
'Αποθορεῖν, nex: 2: de inf: ал лвї 'Αποθρώσκω.
'Απόθου, miж: nex: 2: de nopвnч: ал лвї 'Αποτίθεμαι
'Απο-θρασύνω, вііt: -υνῶ, faкъ пе чіпева пpea îndpъzneцъ, oбpaznikъ; (miж:) mъ faкъ oбpaznikъ, oвpъzniчeskъ.
'Απόθραυσις, εως (ἡ), sfърîmape; tpeiepape. [ші
'Απόθραυσμα (τὸ), вскатъ pвntъ din чева, fpîntъръ. [din
'Απο-θραύω, вtit: -άυσω, snaprъ, sfърîmъ чева, ші iaъ sfърîmътърелe; saъ snaprъ, sfърîmъ de totъ. (nas: ші fir:) skazъ, mъ mікшорezъ.
'Αποθρέξω, -ομαι, вііt: ал лвї 'Αποτρέχω.
'Απο-θρηνέω -ῶ, вііt: -ήσω, = 'Αποδύρομαι, плînrъ nemînrîiat.
'Απο-θριάζω, вііt: -άσω, (прinч:) taiъ fpвnze de smokinъ; (iap în цen:) taiъ op чe din чева.
'Απο-θρίζω, вііt: -θρίξω, ші θρίσω, taiъ първл, tвnzъ. «'Απεθρίξατο». Прок: s'a tвns, adікъ s'a кълвгърit; (ші fir:) taiъ snічele, sечеръ, = 'Αποθερίζω. [din
'Απόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), лinsitъ de пъръ. [ἀπὸ, θρίξ].
'Απόθρισμα (τὸ), poet: [ἀποθρίζω = 'Αποθερίζω] sечерътъръ; (ші fir:) вскатъ tъiatъ din чева, saъ îърîmътъръ.
'Απόθρονος (ὁ, ἡ), poet: провenitъ de ла tponъ. «'Απόθρονον εὔχος». Non: 2) skвлatъ dene tponъ. 3) лепъdatъ dene tponъ. [ἀπὸ, θρόνος].
'Απο-θρύπτω, вііt: -θρύψω, fpekînd fърîmiчezъ; (fir:) enepвezъ, молешeskъ, слъвeskъ de totъ.
'Απο-θρώσκω, вііt: -θροῦμαι, (nex: 2: ἀπέθορον) poet: sъръ, mъ apвnkъ dene чева (saъ în жos). »Νηὸς («'Ιππου, saъ «'Αφ' ἵππου) ἀποθρώσκειν». Om: ші Ep: (saъ în sвs). «Καπνὸν ἀποθρώσκοντα». Od: A. fвmъ ешind, înълцîndъ se în sвs. «Κρημνοὶ ἀποθρώσκοντες». Es:
'Απο-θυμέω -ῶ, вііt: -ήσω, = 'Αθυμέω.
'Αποθυμίασις, εως (ἡ), ешipe de авърї din чева. [din
'Απο-θυμιάω -ῶ, вііt: -άσω, skoцъ авъръ, saъ miposъ.
'Αποθυμίη (ἡ), Ion: fem: ал лвї
'Αποθύμιος (ὁ, ἡ), neплъкътъ, sвnърътopъ, mixnitopъ. [din

'Απόθυμος (ὁ, ἡ), = "Αθυμος, fъръ inimъ, tpîndabŭ.

'Αποθυννίζω, biit: -ίσω, лепъdŭ (despreцвieskŭ) пе чinева ка пегіовŭ (прекъm se sokoteшte пешteле θύννος).

'Απο-θυρίζω, biit: -ίσω, ші

'Απο-θυρόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Αποκλείω, înkizŭ вша къїва, saŭ îл roneskŭ, îл daŭ пе вшъ afarъ.

'Αποθυσὰ (στὰ) νιον, ου (τὸ), внŭ feлŭ de пахарŭ.

'Απο-θύω, biit: -θύσω, adвкŭ napte din чева în жertfъ. 2) îmї înплineskŭ fъгъdвita жertfъ къtpe Dвmnezeŭ, = 'Αποδίδωμι θυσίαν; (ші în цen:) ofepŭ, прinoseskŭ чева.

'Απο-θωπεύω, biit: -εύσω, лiпгвшeskŭ кв ковîршire.

'Απο-θωρακίζω, biit: -ίσω, desвpaвŭ пе чinева de za, iaŭ zaoa къїва.

'Αποίδησις, εως (ἡ), вmflътъръ ковîршitoape. 2) desвmflape. [ἀποιδέω].

'Αποίητος (ὁ, ἡ), nefъквtŭ, nesъвîршitŭ, saŭ de nefъквt. 2) nedesъвîршitŭ, neaжвnsŭ înкъ, neкonтŭ, ші чл: 3) nemeштешвцitŭ, simплв; (fir:) непrefъквtŭ, невіклеanŭ. [ἀ, ποιέω]. [de вnde

'Αποιήτως, adв: fъръ поetikъ елеганцъ ші вapietate; nemeштешвцit.

'Αποικεσία (ἡ), (Skp:) = 'Αποίκισις, 'Αποικία, колonisaцie. [dtn

'Αποικέω -ῶ, biit: -ήσω, (maї de мвлte opї кв adв: локалŭ) локвiesвŭ denapte. «Τύ δ' ἑκαστοτέρω ἔμ' ἀποικεῖς». Tкp:. 2) (кв ак: преп:) мъ stpъмвtŭ din natpia mea, fakŭ колonie. [ші

'Αποικία (ἡ), колonie, tpimitepe, stpъмвtape de o napte din локвitopiї внъї пъмîntŭ întp' алтвл, ші кіар локвл аша локвitŭ. «Κατὰ φύσιν ἔοικεν ἡ κώμη ἀποικία οἰκίας εἶναι». Apist: [mi

'Αποικίζω, biit: -ίσω, tpiшiцŭ пе чinева în колonie, îл пвiŭ a локвi întp' алтъ napte; попвлezŭ внŭ пъmîntŭ кв колонї. «Φωκαεῖς Μασσαλίαν ἀπῴκισαν». Isокp: «Τὰς μὲν ἄρα Θρινακίην εἰς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν»; Od: M. (ші nas:) «Πόλις ὑπὸ Συρακουσίων ἀπῳκισμένη». Пл: «Υἱὸς εἰς ἑτέραν ἀπῳκισμένος συγγένειαν». Пл: (ші simплв) «'Απῳκισμένους τῆς θαλάσσης». Ios: локвiцї denapte. [ἄποικος].

"Αποίκιλος (ὁ, ἡ), nefелвpitŭ, simплв, de внŭ feлŭ, невapiatŭ. [ἀ, ποικίλος].

'Αποίκιλτος (ὁ, ἡ), nenestpiцatŭ (некъsвtŭ, saŭ невъпsitŭ кв felвpite колoape). [ἀ, ποικίλλω].

'Αποίκιος (ὁ, ἡ), atinгътopŭ de колонї, saŭ de колonie. [ші

'Αποικὶς, -ίδος (ἡ), (прinч: πόλις) орашŭ колonisatŭ, колonie. [ἄποικος].

'Αποίκισις, εως (ἡ), ші

'Αποικισμὸς (ὁ), колonisape, saŭ колonisaцie (bezї 'Αποικίζω, ші 'Αποικέω), stpъмвtape de локвitopї dintp' внŭ пъmintŭ aiвpea.

'Απ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, înгpъdeskŭ, înkizŭ кв zidipe. [ἀπὸ, οἰκοδομὴ].

'Απ-οικονομέω -ῶ, biit: -ήσω, келtвieskŭ прin pea економie, pisineskŭ челе вine aronisite. 2) = 'Αποσκευάζομαι, лепъdŭ челе de apвnkat (netpeвniче, saŭ прisoase). [de вnde

'Αποικονόμησις, εως (ἡ), ші

'Αποικονομία (ἡ), neекономікъ пъstpape. 2) лепъdape de прisoase ші de челе de neîntpeввinцat. [ἀπὸ, οἰκονόμος].

"Αποικος (ὁ, ἡ), denъptatŭ de natpia sa; stpeinŭ. 2) колonŭ, stpъмвtatŭ кв локвinца din natpia sa întp' алтъ napte; пъmîntвл локвitŭ de колонї. «Πολίχνιόν τι 'Αθηναίων ἄποικον». Лвч: «"Αποικος Ἑλλάς». Apstd: Ionia. [ἀπὸ, οἶκος].

'Αποικτίζομαι, biit: -ίσομαι, мъ плînгŭ къtpe чinева desпpe stapea mea чea вpednikъ de milъ. [ἀπὸ, οἶκτος].

'Απολμαντος (ὁ, ἡ), лinsitŭ, neповъцвitŭ de пъstopŭ, nenъstopitŭ. [ἀ, ποιμαίνω.]

'Απ-οιμώζω, biit: -ώξω, мъ вaïtŭ, плînгŭ nemînгiat.

"Αποινα (τὰ), прецŭ de peskвmпърapea внъї ровŭ; платъ snpe skъпape de osîndъ de omopŭ, прецŭ de sînце; платъ de osîndъ; (în цen:) прецŭ notpівitŭ кв чева; (pap) pesплътipe. [ἀ, ποινὴ]. [de вnde

'Αποινάω -ῶ, biit: -ήσω, прiimeskŭ (прinч:) de ла omopîtopвл вpe внеї pвde a ле меле вanї (вezї "Αποινα), ші 'ї dъpвieskŭ віацa. || (між; кв ак:) noet: iaŭ чева snpe pesплътipe, saŭ dвstвлŭ snpe desпъгввipe. [ші

'Αποινεῖ, adв: fъръ osîndъ, saŭ nedeansъ.

'Αποίνητος (ὁ, ἡ), noet: neosînditŭ, nenedensitŭ пentpв вinъ. [ἀποινάω].

'Απ-οινίζω, biit: -ίσω, (прinч: desпpe мвstŭ) fiepвînd мъ fakŭ вinŭ.

'Αποινόδικος (ὁ, ἡ), noet: dpeцtŭ pesввnътopŭ, pesплътitopŭ. [ἄποινος, δίκη].

'Αποινόδορπος (ὁ, ἡ), noet: mînkътopŭ de прецвл datŭ snpe peskвmпapape, saŭ

eptape de omorъ. [ἄποινα, δόρπος].

Ἄποινον, (neîntp: ла sinr:) bezї Ἄποινα.

Ἀποινόω -ῶ, biit: -ώσω, în локъ de Ἀποινάω.

Ἄποιος (ὁ, ἡ), linsitъ de калitate, saъ rвstъ. «Ὕδωρ βέλτιστον τὸ ἀποιότατον». At: [ἀ, ποιόν].

Ἀποιστέος, α, ον, nosit: ал лвї Ἀποφέρω.

Ἀπ-οϊστεύω, biit: -εύσω, noet; asвîrлъ sъqeatъ în чinева, щi ’л omorъ.

Ἀποίσω, biit: ал лвї Ἀποφέρω.

Ἀπ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, мъ depъptezъ, linseskъ; мъ fакъ nевъzвtъ; (fir:) morъ. «Λείψαν’ ἀποιχομένων». Fчid: 2) кв цen:) мъ depъptezъ, мъ tparъ, fвrъ de чева. «Κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο». Iл: Λ.

Ἀπ-οιωνίζομαι, biit: -ίσσμαι, мъ апъръ, saъ мъ silеskъ a fвцi de чева ка de ръъ orвrъ; (fir:) sîntъ skîrвitъ de чева.

Ἀπο-καθαίρω, biit: -αρῶ, квръцъ de totъ; (релiц:) = Ἁγνίζω. [de вnde

Ἀποκάθαρμα (τὸ), квръцitъr, saъ nеквръцie лвatъ depe чева. (bezї κάθαρμα). [щi

Ἀποκάθαρσις, εως (ἡ), квръцipe totaлъ; (med:) лвкрareа квръцenii, deшeptape; (релiц:) = Ἁγνισμός. [щi

Ἀποκαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, saъ folositorъ ла квръцipe.

Ἀπο-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, = шezъ жos, saъ fъръ лвкрв.

Ἀπο-καθ-εύδω, biit: -ευδήσω, dopmъ aiвreа, iap nв în kasa mea; dopmъ deosevit. (bezї щi Ἀποκοιτέω).

Ἀπο-καθ-ηλόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцъ din квie. [de вnde

Ἀποκαθήλωσις, εως (ἡ), skoatepe de вpe вnъ лвкрв din квie.

Ἀπο-κάθ-ημαι, (fъръ biit:) шezъ depapte (ла opapte, deosevit), saъ fъръ лвкрв. (de вnde) «Ἀποκαθημένη γυνή». Skp: mвiepe, че’шї ape pîndвiala de лвпъ.

Ἀπο-καθ-ίζω, щi (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ίσομαι, = Ἀποκάθημαι, щi Ἀποκαθέζομαι, (прiпч:) шezъ пъцin, щi iаръшї мъ skолъ (ка кълъtорiї ostenицї).

Ἀπο-καθ-ιστάνω (ἱστάω -ῶ), щi

Ἀπο-καθ-ίστημι, biit: -ἀποκαταστήσω, adвkъ iаръшї (щi miж: мъ peîntorkъ) în stapea, nosiцia de маї ’nainte, pestaвilezъ, ашezъ ла локъ, (fir:) sъnътate, tъmъdвieskъ; fакъ чева desъvîrшitъ. 3)(pap) pisineskъ, notолeskъ. 4) (desnpe лikъide tолввpate) лimnezeskъ, (щi miж:) шъ ашezъ ла fвndъ, мъ лimnezeskъ. 5) ажвnгъ în чева, п: е: în nenopочirї, sъръчie, щi чл:

Ἀπο-καίνυμαι (fъръ biit:), noet: ковîршeskъ, вirвieskъ, iаъînfiitatea квїва.

Ἀποκαίριος (ὁ, ἡ), = Ἄκαιρος, чел fъръ вpemea sa; nenotрivitъ, nекъвiinчosъ. [ἀ-πὸ, καιρός].

Ἀπο-καίω, biit: -κάυσω, apzъ de totъ.

Ἀπο-κακέω -ῶ, biit: -ήσω, nв маї dвкъ ла реле, sîntъ овositъ de реле. 2) мъ fакъ (мъ портъ ка вnъ) fрikosъ, nевiteazъ, tрîndавъ, = Ἀποδειλιῶ, щi (вneopї) = Λειποτακτῶ, deseptezъ. [de вnde

Ἀποκάκησις, εως (ἡ), nenвtinцъ de a маї dвче ла реле; deskвражape, tрîndъвipe.

Ἀπο-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, (кв doї ак:) nвmeskъ пе чinева кв вnъ enitetъ, прenвmeskъ. 2) (кв ак:) kiemъ пе чinева ла o napte. 3) noet: (кв dat: щi inf:) = Ἀπαγορεύω.

Ἀποκαλυπτικός, ἡ, ὸν, destoїnikъ, îndemînatikъ, saъ kontriввitorъ ла deskoperirї. [din

Ἀπο-καλύπτω, biit: -καλύψω, deskoperъ; (прin вpm:) daъ de faцъ. || (miж: кв ак: прeп:) îmї arътъ rîndвl, мъ destъînвieskъ. 2) акoperъ de totъ. «Μακάριοι, ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι». Skp: [de вnde

Ἀποκάλυψις, εως (ἡ), deskoperipe, arътape, dape пе faцъ.

Ἀπο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, овoseskъ, nв маї почъ dвче ла osteneaлъ, щi чл: (прin вpm:)învetezъ, мъ лasъ de чева.

Ἀπο-κάμπτω, biit: -κάμψω, înkovoiъ, saъ îndoieskъ snpe înanoї; (nestp: saъ ел:) мъ întorkъ, îmї skimвъ dpвmвл, saъ мъ avatъ din кале; (fir:) învetezъ din чева. [de вnde

Ἀπόκαμψις, înkovoiepe; întoapчepe; avatepe din dpвmъ.

Ἀπο-καπνίζω, biit: -ίσω, fакъ (вmплв чева de) fвmъ; tъmъdвieskъ кв afвmътърї. [de вnde

Ἀποκαπνισμὸς (ὁ), afвmape, saъ afвmъmътъръ; (med:) = Ὑποκαπνισμός.

Ἀπο-καπύω, biit: -ύσω, noet: skoцъ sвflape, sвflв afaръ. «Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσε». Iл: X: ’шї a dat sвflетвл. (bezї κάπτω).

Ἀπο-καραδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, aштentъ кв перъвdape. [de вnde

Ἀποκαραδοκία (ἡ), перъвdътoape aштentape, пъdежde.

Ἀπο-καρατομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiъ капвл.

Ἀπόκαρμα (τὸ), tвnsътъръ, adikъ чeea

че se ia прin tъndepe. [ἀποκείρω].

'Απο-καρπίζω, кълегъ, iaъ podъл de ла чева.

'Απο-καρπόω -ῶ, вiit: -ώσω, fакъ, daъ podъ.

'Απόκαρσις, εως (ἡ) tъndepe. 2) (fir:) лъape din чева. [шi

'Αποκαρτέος, α, ον, nosit: ал лъї ['Αποκείρω].

'Απο-καρτερέω -ῶ, вiit: -ήσω, paвdъ пînъ în sfîршitъ (пînъ ла moapte); (de вnde прinч:) morъ de вое прin pъвdape de foame. 2) îmї пiepzъ pъвdapea, mъ despъdъждвieskъ. [de вnde

'Αποκαρτέρησις, εως (ἡ), чea прin pъвdape de foame волнікъ moapte. 2) пiepdepe de pъвdape, desnъdъждвipe.

'Απο-καρφολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Καρφολογέω.

'Απο-κατα-βαίνω, вiit: -βήσομαι, шъ коворъ de вndева.

'Απο-καταλλάσσω (ττω), вiit: -αλλάξω, peînпакъ, peînпpieteneskъ.

'Αποκατάστασις, εως (ἡ), peашezape înтр' ачeeашї stape; dape înaпoї; пъпepe ла локъ, de вnde s' a лъat. [шi

'Αποκαταστατικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ ла peadъчepe înтр' ачeeашї stape, saъ pîndвiaлъ. [ἀποκαθίσταμαι].

'Αποκατάσχεσις, εως (ἡ), onpipe, цinepe în локъ, saъ înaпoiape.

'Απο-κατατίθημι, вiit: ἀποκαταθήσω, iaъ чева de вndева, шi пвiъ în пъstpape aîвpea.

'Απο-καταφαίνω, вiit: φανῶ, арътъ (шi miж: mъ арътъ) ка în orлindъ, înвedepezъ.

'Απο-καταψύχω, вiit: ψύξω, ръчeskъ чева къ totъл.

'Αποκατέανται, Ion: în локъ de 'Αποκάθηνται, 3: îm: neps: a лъї 'Αποκάθημαι.

'Απο-κατέχω, вiit: ἀποκαθέξω, saъ ἀποκατασχήσω, цiъ, onpeskъ îndъръї.

'Απο-κατορθόω -ῶ, вiit: -ώσω, isпръвeskъ чева къ desъвîршipe.

'Απο-καυλέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї пiepzъ kotopъл, saъ вълstapъл. 2) скоцъ kotopъ, кочeanъ; вълstъpeskъ desъвîршiт. [de вnde

'Αποκαύλησις, εως (ἡ), пiepdepe de кочeanъ, saъ desвълstъpipe. 2) вълstъpipe înтpeaгъ.

'Απο-καυλίζω, вiit: -ίσω, taiъ кочeanъл, saъ iaъ fpaцedъл вълstapъ, вîpfъл вneї пlante; (fir:) taiъ чева ка вnъ кочeanъ de коло пînъ коло, saъ тapцinca пвmaї, чionteskъ. [de вnde

'Αποκαύλισις, εως (ἡ), tъiepe de кочeanъл, saъ вълstapъл вneї пlante; tъiepe de вnъ лъкръ de totъ, saъ вîpfъл пвmaї.

'Απόκαυλος (ὁ, ἡ), (прinч: пlantъ) каре n'ape, saъ шї a пiepdъt кочeanъл, saъ вълstapъл къ totъл. [ἀπὸ, καυλός].

'Απόκαυμα (τὸ), рътъшiцъ dвпe o totaлъ apdepe. [шi

'Απόκαυσις, εως (ἡ), apdepe totaлъ. [din

'Απο-κάω, вiit: -καύσω, At: în локъ de 'Αποκαίω.

'Αποκεῖλαι, nex: 1: de înf: ал лъї 'Αποκέλλω.

'Από-κειμαι, вiit: -κείσομαι, (maї de тълte opї în a 3: neps: saъ înaptiч: шi къ dat: saъ înf:) sîntъ пъsъ ла o пapte în пъstpape, ка съ слъжeskъ ла вpeme de тpeввiнцъ, «Εἰς τὴν ἀναγκαίαν χρείαν ἀποκείμενον». Лъч: «'Απέκειτο κατά τινος γραφὴ τυραννίδος». Epmц: 2) sîntъ прехотъpîтъ, прерîndвiтъ пentpъ чева. «'Απόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν». Skp: «Καὶ τοῦτο ἀπέκειτο τῇ μοχθηρᾷ μου ζωῇ». Грг: 3) zakъ denapte лепъdatъ, ка вnъ че netpeвnikъ. «Καὶ ῥητορικὴ ἀπέκειτο ἀμελουμένη». Fiлstp:

'Απο-κείρω, вiit: -κερῶ, tвnzъ de totъ, saъ o пapte din totъ; (în цen:) лinseskъ пе чinева de чева, îї iaъ чева. «Πόλις ἀνδρῶν τοσούτων ἀρετὰς ἀποκειραμένη». D. Ал.

'Αποκεκαλυμμένως, adв: (de naptч:), deskoperit, de faцъ; fъpъ sfialъ.

'Αποκεκινδυνευμένως, adв: (de naptч:), къ прimeждвipe, къ periколъ.

'Αποκεκλέατο, Ion: în локъ de 'Απεκέκληντο, 3: îm: neps: de nas: neste sъв: ал лъї 'Αποκαλέω.

'Αποκεκλῄσμαι, Ion: în локъ de 'Αποκέκλεισμαι, nas: tpe: de къ: вл лъї 'Αποκλείω.]

'Αποκεκληρωμένως, adв: (de naptч:), deoseвit, în napte.

'Αποκεκρυμμένως, adв: (de naptч:), de totъ пe askвnsъ, пe fъpiшъ.

'Απ-οκέλλω, вiit: -κελῶ, (прinч: despe коръвїї) скоцъ, saъ esъ din калea mea, mъ denъptezъ de ла вskatъ, mi de ла portъ, îmї пiepzъ kîpma; (iap пe вskatъ) mъ aвatъ din кале.

'Απόκενος (ὁ, ἡ), къ totъл demeptъ. [ἀπὸ, κενός. [de вnde

'Αποκενόω -ῶ, вiit: -ώσω, deшeptъ de totъ (вnъ вasъ, шi чл:).

'Απο-κεντέω -ῶ, вiit: -ήσω, înпвnгъ, înвoldeskъ пвцin; (fir:) daъ прichinъ. 2) înпвnгъ, гъвpeskъ, пъipвnzъ пînъ dinколо. [de вnde

'Αποκέντησις, εως (ή), înnвnцere, гъвpipe nътpвnzътoape nînъ dinколо.

'Απόκεντρος (ὁ, ή), екчentpatъ, eшitъ, saъ denъptatъ din чentpвл, saъ din черквл sъъ. [ἀπὸ, κέντρον].

'Αποκένωσις, εως (ή), deшeptape desъвîpшitъ. [ἀποκενόω].

'Απο-κερδαίνω, вiit: -ανῶ, kîштirъ, mъ foлoseskъ din чева.

'Απο-κερματίζω, вiit: -ίσω, = Κατακερτίζω, fakъ вnъ totъ în ввkъцĭ; (iap prinч:) skimвъ o mape monetъ în mivĭ; (Kom:) îmĭ înnвцinezъ, îmĭ келтвieskъ авerea. [ἀπὸ, κέρμα].

'Απο-κεφαλίζω, вiit: -ίσω, taiъ капвл. [de вnde

'Αποκεφάλισμα (τὸ), пекъръцenia, soaia, че ese dene капъ. 2) = кв

'Αποκεφαλισμὸς (ὁ), тъiepe de капъ. [ші

'Αποκεφαλιστὴς, οῦ (ὁ), тъietorъ de капъ.

'Απο-κηδεύω, вiit: -εύσω, лasъ жалea, înчetezъ de a nвpta долiвл.

'Απο-κηδέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: пв înгріжeskъ, mъ лeneвeskъ, пв'mĭ пasъ despe чева. din

'Αποκηδὴς, έος (ὁ, ή), = 'Ακηδὴς, neînгріжitorъ, леneвosъ. [ἀπὸ, κῆδος'.

'Αποκήρυγμα (τὸ), че se вinde прin пввлikatorъ de вînzape (телалъ). 2) ='Αποκήρυξις. [ші

'Αποκήρυκτος (ὁ, ή), (прinч: fiъ) desmoштenitъ; (Бisep:) afopisitъ, denъptatъ de Бisepikъ. [ші

'Αποκήρυξις, εως (ή), вindepe прin пввлikape, лiчitaцie (mezatъ). 2) desmoштenipe de fiъ, ші isronipe din kasa пъpinteaskъ; (Бis:) afopisipe, denъptape de Бisepikъ. (вezĭ ші ἐκκήρυξις). [din

'Απο-κηρύσσω (ττω), вiit: -ύξω, вînzъ чева прin лiчitaцie (mezatъ). 2) fakъ, deклapъ пе fiвл meъ desmoштenitъ; (Бis:) afopiseskъ, isroneskъ din Бisepikъ; (în цen:) лепъdъ, denъptezъ. 3) onpeskъ прin пввлikape de ла чева. «'Αποκεκήρυκται μηδένα μετὰ σοῦ στρατεύειν». Ksen:

'Απο-κιδαρόω -ῶ, вiit: -ώσω, skoцъ, iaъ квĭва din капъ mitpa nвmitъ Κίδαρις. (вezĭ ziчepea).

'Απο-κίδναμαι, пoet: în локъ de 'Αποσκεδάννυμαι.

'Απο-κικλήσκω, пoet: în локъ de 'Αποκαλέω.

'Αποκινδύνευσις, εως (ή), прimeжdвipe, apвnkape de sine în periколъ. [din

'Απο-κινδυνεύω, вiit: -εύσω, întpenpinzъ, черкъ чева кв прimeжdвipea mea, mъ apвnkъ în прimeжdie. «Πειράσομαι ἐν ὑμῖν ἀποκινδυνεύων μανθάνειν». Ksn: (ші кв ак: преп:) «'Αποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους». Tвч: 2) (pap кв цen:) пъръseskъ пе чipeва ла вреme de прimeжdie.

'Απο-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, mишkъ (apdikъ, skoцъ) чева din локвл sъъ, îl stpъmвtъ. [de вnde

'Αποκίνησις, εως (ή), mишkape din локъ, stpъmвtape. [ші

'Απόκινος (ὁ), fвгъ, fвгъpipe. 2) вnъ felъ de nevinstitъ danцъ. (вezĭ ші 'Απόσεισις).

'Απο-κισσόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefakъ în ederъ.

'Απο-κιχάνω, вiit: -κιχήσομαι, (пexot: 'Απέκιξα) пoet: пierzъ.

'Απο-κλαδεύω, вiit: -εύσω, къръцъ вnъ копачiъ de кръчĭ, de ръmвrĭ, saъ taiъ ръmвriле вnъ копачiъ.

'Απο-κλάζω, вiit: -κλάγξω, ші κλάξω, skoцъ sвnetъ, saъ глasъ.

'Απο-κλάζω, вiit: -κλαξῶ, Dop: în локъ de 'Αποκλείω.

'Απο-κλαίω, вiit: -κλαύσομαι, плînгъ пe чipeва. 2) înчetezъ din плînsъ, pesвfлв плînгînd. 3) (miж:) mъ плînгъ, saъ îmĭ плînгъ». Οἱ μέν γε ἀποκλαίονται πενίαν αὐτῶν». Apistf:

'Απόκλαρος (ὁ, ά), Dop: în локъ de 'Απόκληρος.

'Απόκλασμα (τὸ), fpîntвръ, ввkatъ. [ἀποκλάω].

'Απόκλαυμα (αυσμα), ατος (τὸ), плînsoape, вочipe. [ἀποκλαίω].

'Απο-κλάω -ῶ, вiit: -κλάσω, fpîngъ чева dîn чева, saъ de totъ, sfъpîmъ кв totвл.

'Απο-κλάω, вiit: -κλαύσομαι, ='Αποκλαίω.

'Απόκλεισις, εως (ή), înkidepe, înkвiepe afapъ, adikъ isronipe, denъptape. [ші

'Απόκλεισμα (τὸ), лвkpв, saъ локъ înkisъ, saъ înkвiatъ, adikъ onpitъ, пъzitъ прin înkidepe. 2) inkisoape. Skp: [ші

'Απόκλειστος (ὁ, ή), înkвiatъ afapъ, saъ din toate пърцîле; înkisъ, apestatъ. [din

'Απο-κλείω, вiit: -κλείσω, înkвiъ afapъ пe чipeва; isroneskъ; onpeskъ, лinseskъ de ла чева; (лец:) екчeптezъ (skoцъ din пвmъръ). 2) înkizъ чева вine din toate пърцîле; înkвiъ înъвntpв, saъ п' înnpeжвp; apestezъ.

'Απο-κλέπτω, вiit: -κλέψω, = 'Εκκλέπτω.

'Απ-κλήζω, ші

'Απο-κλητίζω, Ion: în локъ de 'Αποκλείω.

'Αποκληρονόμος, ші

'Απόκληρος (ὁ, ἡ), desmoштenitъ, лiпsitъ de кliponomie. 2) непърtашъ лa чева. 3) (pap) алesъ кѫ sорцї. [ἀπὸ, κλῆρος]. [de ѕnde

'Απο-κληρόω -ῶ, вiit: -ώσω, алегъ (înпарцъ, pîndѕieskъ, хotъръskъ) прin sорцї. «'Αρχὰς, ἃς οἱ θεσμοθέται ἀποκληροῦσιν ἐν τῷ Θησείῳ». Esx: «'Αυτὸς δὲ χώραν τῆς 'Ιταλίας ἀπεκλήρωσε πολλήν». Пл: 2) лiпseskъ пе чinева de моштenipe, saъ fakъ непърtашъ de чea прin sорцї пapte. [de ѕnde

'Αποκλήρωσις, εως (ἡ), алецere, saъ înпърцipe прin sорцї. 2) desmoштenipe. [ші

'Αποκληρωτὴς, οῦ (ὁ), алегѣtоръ, saъ înпърцitоръ прin sорцї. [de ѕnde

'Αποκληρωτικὸς, ἡ, ὸν, чел че лѧкreazъ, saъ ворвeште, stърѕind în пъpepea sa, ші хotърînd op че s'ap întîmпла.

'Απόκλητος (ὁ, ἡ), поftitъ de afaръ, saъ înaпoї, =Μετάκλητος. 2) алesъ, înкѧвiinцatъ.

'Απόκλιμα (τὸ), пapte de мѧnte pînoasъ, saъ плекатъ лa вале. 2) (astponm:) поpnipe ѕnpe апѧѕъ a черештелор tрѧпѧрї; (ѕpin ѕpm:) повîpnipe din вipfъ, adikъ din гradѧл чел маї 'naлtъ (în op че kaлitate), desfлopipe. [din

'Απο-κλίνω, вiit: -κλινῶ (кѧ цen: saъ adв: локалъ)=Ἐκκλίνω, înвîpteskъ, ѕѧчeskъ чева ѕnpe алtъ пapte. (miж:) мъ абatъ din кале, мъ daъ în лatѧpe, мъ апъръ. 2) (ел: кѧ ак: преп:) мъ аплекъ (мъ повîpnezъ, мъ pezemъ); (ші fir:) amъ aплекape, sîntъ disпѧsъ кътpe чева. «'Εἰς εἰρήνην ἀποκλίνει». Dm: 3) (кѧ adв:) = 'Αποβαίνω, iaъ pesѧлatъ, ажѧпгъ лa чева. [de ѕnde

'Απόκλισις, εως (ἡ), повîpnipe лa o пapte; абatepe, saъ tpaцepe în лatѧpe, depъptape ѕnpe апърape, saъ din antinatie, ші ѕръ. (вezї ἀφορμή). [ші

'Απόκλιτος (ὁ, ἡ), повîpnitъ (ѕnpe sîpшitъ, saъ апѧnepe). «Ἡμέρα ἀπόκλιτος». Пл:

'Απο-κλύζω, вtit: -κλύσω, ѕпълъчeskъ, saъ кѧръцъ прin ѕпълape. [de ѕnde

'Απόκλυσις, εως (ἡ), ѕпълape, ѕпълъчipe (afѧndape în апъ).

'Απόκναισις, εως (ἡ), mîxпipe, întpistъчiѧne oвositoape. [din

'Απο-κναίω, вiit: -κναίσω, = кѧ

'Απο-κνάω -ῶ, вiit: -κνήσω (inf: ἀποκνῆν), (прinч:) pъzѧind ѕкоцъ чева, pozъ, пръпъdeskъ; (fir:) ѕѧпъръ, ѕtpimtopezъ (ѕкоцъ ѕѧfлetѧл кѧ шikane, adѧкъ лa desпъdъждѧipe; (nas:) мъ înrpeѧiezъ, oвoseskъ, morъ de ѕpîtъ, пѣtimeskъ pъ.

'Απ-οκνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѧ ак: saъ inf: saъ ак: преп:) мъ sfieskъ a întpeпpinde чева, мъ fepeskъ de fpikъ, saъ лene, пpeцetъ. «Μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον». Тѧч: «Οὐκ ἀποκνητέον ἀποφήνασθαι». Iѕкр: «Πρὸς οὐδέν τούτων ἀπώκνησα». Лкѕ: [de ѕnde

'Απόκνησις, εως (ἡ), kodipe, пpeцetape de лene, saъ fpikъ. [ші

'Απ-οκνητέον, nosit: ал лъї 'Αποκνέω.

'Απο-κνίζω, лiit: -ίσω, taiъ чева кѧ ѕnria, saъ чѧnind. 2) srîpiind ѕѧпцiezъ, жѧnoiъ de коажъ (лemnъ ші чл:). [de ѕnde

'Από-κνισις, εως (ἡ) srîpiepe, лѧape кѧ ѕnria. [ші

'Απόκνισμα (τὸ), жѧпвitъpъ прin srîpiepe, saъ че se pѧпe кѧ ѕnria.

'Απο-κογχύζω, вiit: -ύσω, дешepтъ чева кѧ гъоаче (de ѕkoїkъ, midie, ші чл:) în локъ de лinгъpъ.

'Απο-κοιμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = 'Αποκοιτέω. 2) adopmъ, iaъ ѕnъ somnъ, dopmъ пѧцin.

'Απο-κοιμίζω, вiit: -ήσω, кѧлкъ пе чinева aiѕpea, iap nѧ în kasa sa. 2) adopmъ пе чinева, îl fakъ sъ 'л ia somnѧл.

'Απο-κοιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, dopmъ aiѕpea, iap nѧ în patѧл meъ (dopmъ în satъ). [din

'Απόκοιτος (ὁ, ἡ), кѧлkatъ aiѕpea, iap nѧ în patѧл sъъ. (de ѕnde) «'Απόκοιτοι». пъzitopiї de noante aї чetъцilor челор afaръ din opaшъ. [ἀπὸ, κοίτη].

'Απο-κολάπτω, вiit: -άψω, ѕкоцъ вѧkatъ din niatpъ dînd кѧ чokanѧл, saъ ѕkoвeskъ niatpъ ѕkoцînd dintp'nsa вѧkъцї.

'Απο-κολλάω -ῶ, вiit: -ήσω, desлipeskъ.

'Αποκολοκύντωσις, εως (ἡ), prefaчepe în dovлeakъ. [ἀπὸ, κολοκύντη].

'Απο-κολούω, вiit: -ούσω, ѕлѧteskъ, skiлoцeskъ odatъ de totъ, saъ лѧîndѧ 'ї kîte o пapte пѧцinъ kîte пѧцinъ.

'Απο-κολπόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ, fopmezъ sînъ.

'Απο-κολυμβάω -ῶ, siit: -ήσω, = 'Εκκολυμβάω, esъ, skanъ înnotînd лa ѕѕkatъ.

'Απο-κομάω -ῶ, вiit: -ήσω, лepъdъ пърѧл, îmї kade пърѧл din kanъ.

'Αποκομιδὴ (ἡ), tpansпoptape, ekѕпoptaцie; лѧape, saъ adѧчepe înaпoї, întoapчepe. [din

'Απο-κομίζω, вiit: -ίσω, tpansпoptъ dintp'o пapte întp'алta. 2) adѧkъ înaпoї. 3) (miж:) мъ întopkъ лa локѧл meъ. 4) iaъ

înapoĭ че amъ dat, saŭ amъ перdвt. (bezĭ mi 'Αποφέρω).

'Απόκομμα (τὸ), въkatъ din чева, o парte tъiatъ din чева. [ἀποκόπτω].

'Απο-κομπάζω, biit: -ásω, mъ рънъ, mъ snaprъ, mъ taiŭ къ sънetъ, saŭ sromotъ (ka sn: e: koarda вре вънъ instрътînтъ mъsikalъ). 2) (fir:) ворвeskъ къ mape înrîmfape, mъ fъleskъ în zadapъ, fъръ къвînтъ.

'Απο-κοντόω -ῶ, biit: -ώσω, înpinrъ къ bîsla saŭ лапчea (ка коръвiерiĭ, kînd îшĭ depърteazъ коравiа de ла вskatъ). «'Αγκύρας ἀποκοντουμένας». Ap: апkъре вine înfinte, saŭ nепрinse вine.

'Αποκοπὴ (ἡ), tъiepe de totъ. «Χρεῶν —». Пл: faлimentъ. «Συλλαβῆς ἀποκοπαί». Грam: tъiepe de silавъ, sn: e: Δῶ în локъ de Δῶμα, шi Κρῖ în локъ de Κρῖμνον, шi чл; [шi

'Απόκοπος (ὁ, ἡ), skopitъ; (прin врm:) славъ, enepвatъ. [din

'Απο-κόπτω, biit: -κόψω, taiŭ чева de ла чева; taiŭ къ totвл, iaŭ; опpeskъ, taiŭ dрвmвл. «Κάρη ἀπέκοψε παραστάς». Іл: Л: «Νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα». Іл: І: «'Αποκόπτειν ἐλπίδα». Tdpt: «'Αποκόπτειν εἴωθε γνώμην ἡ τῶν φίλων συμβουλή». Алчfр: «Τὸ πράγμασιν ὁμιλεῖν ὐυκ ἀποκόπτει τοῦ θείου». Sin: (шi nas:) «'Αποκοπεὶς χεῖρα». Fiл: 'Απεκόπησαν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τοῦ λόφου». Ksen: s'aŭ isronit. «'Απεκόπη τῶν ἰχνῶν (saŭ simплъ, ἀπεκόπη) ἡ κύων». Sвid. a пiepdвt врmeлe. «Φωνὴ ἀποκεκομμένη». Пл: (шi miж:) «'Απεκοψάμην νεκρόν». Eвp: amъ плîns, m'amъ вочit de moptъ (вътînдъ'mĭ пientвл, sfîшiindъ'mĭ овражiĭ, шi чл:).

'Απο-κορέννυμι, biit: -κορέσω, satвръ пе чinева къ desъвîршipe.

'Απο-κορέω -ῶ, biit: -ήσω, mъtвръ, къръцъ чева вine.

'Απο-κορσόω -ῶ, biit: -ώσω, поеt: =Αποκείρω.

'Απο-κορυφόω -ῶ, biit: -ώσω,=Κορυφόω, fakъ чева вîрfosъ, askвцitъ; adвnъ, stрînrъ ла вîрfъ. «Ἡ φλὸξ ἀποκορυφοῦται». Tfp: (fir:) ворвeskъ, saŭ pesпвnzъ пе skврlъ. (bezĭ шi συγκορυφόω, шi συγκεφαλαιόω).

"Αποκος (ὁ, ἡ), чел fъръ лînъ de tвns, neлînosъ. [ἀ, πόκος].

'Απο-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, iaŭ поdoава къĭва, desпodoвeskъ; saŭ înпodoвeskъ de totъ.

'Αποκόσμιος (ὁ, ἡ), (Bis:) depърtatъ de лвme, пвstnikъ. [ἀπὸ, κόσμος].

'Απο-κοτταβίζω, biit: -ίσω, върsъ înтр'вnъ вasъ вinвл, че рътînе în пахаръ, ка пiкînd sъ pesвne (овiчпвitъ жвкъpie de пetречере a Елiniлор ла mese), (bezĭ Κοτταβίζω); (în цen:) върsъ; (шi вne-orĭ) върsъ de грeацъ. [de вnde

'Αποκοτταβισμὸς (ὁ), жоквл върsърiĭ вinвлвĭ [bezĭ 'Αποκοττaβίζω].

'Απο-κουρεύω, biit: -εύσω, = 'Αποκείρω, tвnzъ; (fir:) кълвгъreskъ пе чinева. [din

'Αποκουρὴ (ἡ), (Bis:) = 'Απόκαρσις, tвndepe de кълвгъръ.

'Απο-κουφίζω, biit: -ίσω (къ ак: шi цen:) вшврezъ пе чinева de грeвtate.

'Αποκόψιμος (ὁ, ἡ), de tъiat, kape трeвie, se къвinc a se tъia. [ἀποκόπτω].

'Απο-κραβίζω, biit: -ίσω, поеt: taiŭ чева din рамвръ de smokinъ. [шi

'Αποκράδιος (ὁ, ἡ), tъiatъ din рамвръ de smokinъ. [ἀπὸ, κράδη].

'Απο-κραιπαλάω -ῶ, biit: -ήσω, шi

'Απο-κραιπαλίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ desвътъ. [ἀπὸ, κραιπάλη]. [de вnde

'Αποκραιπαλισμὸς (ὁ), desвътape (прin somnъ шi чл:)

'Απο-κρανίζω, biit: -ίσω, iaŭ чева din капъ; saŭ taiŭ капвл къĭва.

'Απο-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, цiŭ îndърът, опpeskъ. 2) ковîршeskъ пpea мвлт; вірвieskъ; доворъ.

'Απο-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, (nas: 'Αποκρεμάννυμαι, шi miж: ἀποκρέμαμαι) atîрnъ, snînzвръ чева de чева, лasъ съ stea atîрnatъ.

'Απο-κρεμάω -ῶ, biit: At: ал лвĭ 'Αποκρεμάννυμι.

'Απο-κρεόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakъ чева în карne. 2) (Bis:) лasъ sekъ de карne. [din

'Απόκρεως, ω (ἡ), (Bis:) depърtape de карne, лъsape sekъ de карne. [ἀπὸ, κρέας].

'Αποκρῆθεν, adв: поеt: [ἀπὸ, κράας] de ла капъ, de sвs. (bezĭ шi κατακρῆθεν).

'Απόκρημνος (ὁ, ἡ), pînosъ, stînkosъ. [ἀπὸ, κρημνός].

'Αποκριδόν, adв: deosevit. [шi

'Απόκριμα (τὸ), хotърîpe, пъpere de жвdikъtorъ. 2) pesпвnsъ de прinцъ. 3) (îm:) deшertъриle трвпвлвĭ. [din

'Απο-κρίνω, biit: -κρινῶ, desпарцъ, алегъ чева din чева. «'Απὸ πολλῶν ἀποκρίνεται τὰ ἀξιολογώτατα». Пas: «'Αποκρίνω τοῦ ἀλεύρου τὸ πίτυρον». Гал: (шi nas: saŭ miж:) «Τὼ οἱ ἀποκριθέντε ἐναντίον ὁρμηθήτην». Іл Е: «"Οτων ἀποκριθῇ τὸ ὑδατῶδες τοῦ οἴνου»:

Tfp: 2) nъ înkъвiinцezъ, desanpoвezъ; лепъdъ, skoцъ afapъ; înstpeinezъ (жъdikътopeшte). «Τὸν μὲν μνήμονα καὶ δυσεξαπάτητον ἐγκριτέον, τὸν δὲ μὴ, ἀποκριτέον». Плat: (de ънde med:) «'Αποκρινόμενα». deшeptъpiле, npisoaseле tpънълъї. 3) (miж: saъ nas:) ажънrъ ла. «Εἰ δέ τις καὶ προσέκαμνέ τι, εἰς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη». Тъч: 4) (denon:) 'Αποκρίνομαι (biit: 'Αποκρινοῦμαι, ші pap 'Αποκριθήσομαι, nex: 'Απεκρινάμην, saъ 'Απεκρίθην) daъ pesпънsъ. «Σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί». Apstf: «Πρὸς ἕκαστα ἀποκρίνασθαι». Dm: [de ънde

'Απόκρισις, εως (ἡ), desпърцipe, алецepe; (med:) deшeptape de npisoase; (iap maї овіч:) pesпънsъ (ла înтpевape). [ші

'Αποκριτικὸς, ἡ, όν, пътinчosъ a desпърцi, a алеце; (med:) înлesnitopъ de deшeptapea npisoaselop. [ші

'Απόκριτος (ὁ, ἡ), desпърцitъ; алesъ.

'Απο-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, ſakъ sънetъ (maї къ seamъ къ deцete). «'Αποκροτῶ τοῖς δακτύλοις». Stp: = 'Απολακέω. [de ънde

'Αποκρότημα (τὸ), sънetъ (ſъкътъ maї къ seamъ din deцete, kînd чел din miжлокъ скъпînd dene чел mape din marцine ва isві neste пълпа чea de sъвt dînsъл).

'Απόκροτος (ὁ, ἡ), (npinч: desпpe пъmîntъ) tape, asпpъ, вътътopitъ, nietposъ (bezї ші ἐπίκροτος). [ἀπὸ, κρότος].

'Απο-κρουνίζω, biit: -ίσω, isворъскъ ка o fîntînъ, saъ din fîntînъ.

'Απόκρουσις, εως (ἡ), deпърtape, înninцere; isronipe npin лovipe. «Σελήνης ἀπόκρουσις». Ал: Afp: = Μείωσις. [ші

'Αποκρουστικὸς, ἡ, όν. îndemînatikъ, destoїnikъ snpe înninцere denapte. «Σελήνη ἀποκρουστική». Пркл: = φθίνουσα, [ші

'Απόκρουστος (ὁ, ἡ), deпърtatъ (isronitъ, лепъdatъ, ші чл:). [din

'Απο-κρούω, biit: -κρούσω, лovind deпърtezъ de ла sinemї чева, лепъdъ, asвîрлъ denapte d'asъпръmї. «Κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον». Apstf: snaptъ. «'Αποκρούεσθαι τοῦ ἵππου». Ksen:

'Αποκρύπτασκε, noet: în лokъ de 'Απέκρυπτε, пред: ал лъї

'Απο-κρύπτω, biit: -κρύψω, askъnzъ чева de чinева, askъnzъ къ totъл, ſakъ nevъzътъ, акоперъ; (fir:) întъnekъ, înnerpeskъ; kovîршeskъ. «Χιὼν ἄπλετος ἀπέκρυψε καὶ τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ἀνθρώπους». Ksen: «Τὴν Κάτωνος λογιότητα ἀπέκρυψε». Пл: «'Απέκρυψε τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς». Apstd: (ші miж:) «Οὐδὲν ἀποκρύψομαί σε». Пл: «'Απεκρύπτοντο τὴν διάνοιαν πρὸς τοὺς πολλούς». Пл: 2) niepzъ чева din вedepe, atît mъ depъptezъ, înkît nъ' л maї въzъ. «Φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος ἀποκρύψαντα γῆν». Плт: (ші ел:) «'Επειδὴ ἀναχωροῦντες ἀπέκρυψαν». Тъч: nъ se maї вedeaъ.

'Απο-κρυσταλλόω -ῶ, biit: -ώσω, kristalezъ, prefakъ къ totъл în kristalъ; (miж:) înгeцъ, mъ kristalezъ.

'Αποκρυφὴ (ἡ), = 'Απόκρυψις. 2) askънzътoape, лokъ de askънs. [ші

'Απόκρυφος (ὁ, ἡ), askънsъ de чinева; къ totъл askънsъ, taїnikъ. «Τὰ ἀπόκρυφα». taїneле. «'Απόκρυφα βιβλία». къpцi nekanonisite, nekънoskъte de (nevitite în) Bisepikъ. [ші

'Απόκρυψις, εως (ἡ), askънdepe de чinева, saъ de totъ. [ἀποκρύπτω].

'Αποκτάμεν, saъ ἀποκτάμεναι, noet: în лokъ de 'Αποκτάναι, nex: de înf: [ші

'Αποκτάμενος, η, ον, noet: miж: nex: de partч: ал лъї ἀποκτείνω.

'Απο-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, nierpъ чe amъ doвindît, mъ înstpeinezъ de o авере, o вînzъ, o desfakъ.

'Απο-κτείνω, biit: -κτενῶ, = Κτείνω, omopъ.

'Απο-κτηνόω, -ῶ biit: -ώσω, fakъ пe чinева къ totъл doвitokъ.

'Απόκτησις, εως (ἡ), niepdepe de авере, înstpeinape de пропpietate. [ші

'Απόκτητος (ὁ, ἡ), înstpeinatъ, вîndътъ, înчetatъ de a maї fi авереа къїва. [ἀποκτάομαι].

'Αποκτίννυμι, biit: -κτενῶ, = 'Αποκτείνω.

'Απόκτισις, εως (ἡ), = 'Αποίκισις, 'Αποικία. [ἀπὸ, κτίζω].

'Απο-κτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: 2 ἀπέκτυπον) fakъ sromotъ, pesънъ.

'Απο-κυαμεύω, biit: -εύσω, алегъ npin sopцї, saъ вotъpї (de вobъ).

'Απο-κυβεύω, biit: -εύσω, îmї пъiъ de o datъ toцї banїї ла жokъл къвелор (fpanц: fakъ va-banque); (fir:)= 'Αποκινδυνεύω.

'Απο-κυβιστάω -ῶ, biit: -ήσω, kazъ, saъ sъpъ de ънdeва къ капъл în жosъ (ка înnotътopiї). «Ἕως εἰς τὸ ὕδωρ ἀποκυιστήσῃ». At:

'Απο-κυδαίνω, biit: -ανῶ, slъвeskъ, лaъdъ пpea mълt.

'Απο-κυέω -ῶ, biit: ήσω, = 'Αποτίκτω, naskъ; (fir:) пpiчinъieskъ. [de ънde

'Αποκύησις, εως (ἡ), naштepe, fътape.

'Απο-κυίσκω, biit: -κυήσω, = 'Αποκυέω.

'Απο-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, =='Αποκυλίω.

'Αποκύλισις, εως (ἡ), postoroлipe. [ші

'Αποκύλισμα (τὸ), лвкрв postoroлitъ. [din

'Απο-κυλίω, biit: -κυλίσω, postoroлind strъmвtъ din локъ.

'Απο-κυματίζω. biit: -ίσω, mішкъ, tвrввrъ чева, în kît a faче валвrі, fakъ чева nenetedъ, nenotpівітъ, ка faца mърїї челїї кв валвrї. 2) înnimrъ, skoцъ npin валвrї.

'Απόκυνον (τὸ),==Κυνόμορον, Κυνοκράμβη, ші чл: вnъ felъ de плantъ omopîtoape пentрв кїїnї, earва кîinелвї. [ἀπὸ, κύων].

'Απο-κύπτω, biit: -κύψω, mъ плекъ пвцin înainte (Apstf: Лisistpata 1003).

'Απο-κυρόω -ῶ, biit: -ώσω,=='Ακυρόω, destъpeskъ, desпвterniчezъ. 2) алегъ пе чinева dintpe маї mвлцї, ші 'л înпвternічezъ кв totвл, îl fakъ deплinînпвternічitъ.

'Απο-κυρτόω -ῶ, biit: -ώσω, înkoвoiъ, гîrвoвeskъ чева de totъ.

'Αποκύρωσις, εως (ἡ), == 'Ακύρωσις, destъpipe, desпвterniчipe. [ἀποκυρόω].

'Απο-κύω, biit: -κυήσω, =='Αποκυέω.

'Απο-κωκύω, biit: -ύσω, =='Αποιμώζω.

'Αποκώλυσις, εως (ἡ), opipe de лa чева. [din

'Απο-κωλύω, biit: -ύσω, (кв ак: ші цеп:) opeskъ de лa чева.

'Απο-κωφόω -ῶ, biit: -ώσω, asвpsezъ пе чinева кв totвл.

'Απολάβειον (τὸ), вnъînstpвmîntъ пentрв цinepea anквreї. [ἀπολαμβάνω].

'Απο-λαγχάνω, biit: -λήξομαι, (nex: ἀπέλαχον, ші чл:) (кв ак:) iaъ npin sopцї пarte din чева. 2) (кв цеп:) пв nemepeskъ лa sopцї.

'Απο-λάζυμαι, (fъръ biit:) noet: în локъ de 'Απολαμβάνω.

'Απο-λαιμίζω, biit: -ίσω, == кв

'Απο-λαιμοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiъ гitвл, înжвnгiъ.

'Απο-λακέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: ἀπέλακον, ші чл:) ==='Αποκροτέω. [de вnde

'Απολάκησις, εως (ἡ), ші 'Απολάκημα (τὸ), ==='Αποκρότημα.

'Απο-λακτίζω, biit: -ίσω, depъrtezъ чева de лa sinemї, saъ mъ depъrtezъ de чева dînd кв пічорвл; daъ квїва кв пічорвл, adikъ (fir:) лепъdъ кв desпpeцвipe. [de вnde

'Απολακτισμὸς (ὁ), dape кв пічорвл; saъ (fir:) лепъdape de чева кв desпpeцвipe.

'Απο-λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, вorвeskъ op че 'mї вine, върfeskъ.

'Απο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: ἀπέλαβον, ші чл:) iaъ de лa чinева, че este datopъ a 'mi da; iaъ iapъшї înaпoї, че amъ dat, saъ amъ niepdвt. «'Απολάβετε παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον». Esx: «Τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ». Dm: «Πόσου ἂν πρίαιο, ὥστε τὴν γυναῖκα ἀπολαβεῖν». Ksen: 2) iaъ пе чinева лa o parte. «'Απέλαβον αὐτὸν, καὶ αὐτῷ διειλέχθην». Filstp: (ші miж:) «'Απολαβόμενος αὐτὸν ἀπό τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν. Skp: 3) desпapцъ, deoseвeskъ, екчentezъ. «'Απολαμβάνων ὃ ἂν δυσχερέστατον τοῦ λόγου τούτου ἔχῃ». Плт: 4) opneskъ popnipea квїва, îl înkizъ вndeва, îї taiъ dpвmвл. «Τοὺς πολεμίους ἀπολαβόντες χωρίῳ, saъ ἐν χωρίῳ, saъ εἰς χωρίον τι». «Τὴν ἀναπνοὴν ἀπολαβεῖν αὐτοῦ». Пл: "Οταν οἱ ἄνεμοι ἀπολαβόντες αὐτοὺς τύχωσι». Плт: (ші nas:) «"Ην που ὑπὸ ἀπλοίας ἀπολαμβανώμεθα». Tвч: «'Απηλειμμένος εἰς ἀπορίαν (ἐν μέσῳ, ἐν στενῷ, ἔνδον, ші чл:) 5) (nas:) mъ anвkъ, mъ цiъ de чева. «'Απήλειπτο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ». Лвч:

'Απο-λαμπρύνω, biit: -υνῶ, fakъ чева кв desъвîpшipe stpълвчitъ, (ші fir:) слъвitъ.

'Απο-λάμπω, bit: -λάμψω, skoцъ din sinemї (pesfpînrъ denapte) лвminъ. «'Αστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν». Il: Z. «Αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἀπολάμπει». Лвч: (ші miж: saъ nas:) «Χάρις ἀπελάμπετο πολλή». Il: Ξ.

'Απο-λαμφθέντες, Ion: în локъ de 'Αποληφθέντες, nas: nex: 1: de napтч: ал лвї 'Απολαμβάνω.

'Απο-λάπτω, biit: -λάψω, sopвъkъieskъ (ка кїїnїї), вeaъ кв літва.

'Απόλαυσις, εως (ἡ), dovindipe, saъ întpeввinцape de чева; folosipea ші плъчepea чea dintp' avveasta. [ші

'Απόλαυσμα (τὸ), плъчepea, ші folosвл din întpeввinцapea вpe вnвї лвкрв. [ші

'Απολαυστικὸς, ἡ, ὸν, adвkъtopъ, saъ iввitopъ de dovindipe de плъчepї. [ші

'Απολαυστὸς, ἡ, ὸν, de dovindit, de întpeввinцat кв плъчepe. [din

'Απο-λαύω, biit: -αύσω, saъ (maї dpentъ) -λαύσομαι, (nex: ἀπέ [ші At: ἀπή]λαυσα, tpe: de кв: 'Απολέλαυκα) (în вine) ='Απολαμβάνω, mъ foloseskъ, dovîndeskъ podъ, mъ вквръ de чева;. (iap în ръъ) sвfepъ, пътimeskъ. «'Απήλαυε τῶν παρόντων ἀγαθῶν». Iskp: «Τῶν ἡδίστων ποτῶν ἀπολαύσεται». Ksen: «Σχολῆς («'Εξουσίας) ἀπολαύειν». Esx: ші Xpis: «Δέδοικα, μή τι κακὸν ἀπολαύσαιμι». Iskp: «Θορύβου καὶ βοῆς

καὶ τῶν ἄλλων χαλεπῶν οὐκ ἀπολαύσετε». Ар: «Καὶ πολλὰ ἀπολελαυκέναι τῆς Καίσαρος φιλίας». Пл: (ші між:) «Τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων». Лвч:.

'Απολαχεῖν, пех: 2: deînf: ал лвї 'Απολαγχάνω.

'Απο-λεαίνω, вііt: -λεανῶ, пеtezeskă чева de totă. 2) fърîmîчezъ, fakă praf, saă taiă mъrвnt.

'Απο·λέγω, вtit: -λέξω,=='Εκλέγω, алегă, кълегă, че е de folosă, saă maї вънă, ші daă ла о парte, лепъdă, че е maї ръă, ші пetpeвnikă. «'Απέλεξεν αὐτὸν ἐκ τῶν δικαστῶν. Пл: 2) snвiă ла toцї, înшtiinцezъ, arъtъ de faцъ. «Τούτου δέ τί ἂν μᾶλλον ἀπολέξαι τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν δύναιτο»; Fil: 3) == 'Απαγορεύω, опreskă; (між:) ==='Απαυδῶ, овoseskă, mъ desnъdъждвїeskă. «'Απελέγετο τὴν ψυχήν». Skp: (ші fъръ kazъ). «Μὴ φονεύειν ἀπολεγομένους καὶ παρακεχωρηκότας. Пл: 4): (між:) ==='Απόφημι, pefъzъ, desanpoвezъ; лепъdă. «Ὡς τῆς Θεοῦ τὴν ἱκεσίαν ἀπολεγομένης». Пл: «'Απολεγόμενος τὴν ἀρχήν». Пл:

'Απολεῖ, At: în локă de 'Απολέσει, 3: sinr: neps: a akt: вііt: saă în локă de 'Απολῇ, 2: sinr: neps: de між: вііt: 2: ал лвї 'Απόλλυμι.

'Απολεία (ἡ), (pap) în локă de 'Απώλεια.

'Απο-λείβω, вііt: -λείψω,=='Αποσταζω.

'Απόλειμμα (τὸ), рътъшицъ, pestă. [din

'Απο-λείπω, вііt: -λείψω, лasă inanoї, saă denapte чева, op o napte nвmaї, saă totвл; пъръsekă; коvîршeskă (лasă îndърът). «Οὐδ' ἀπέλιπεν ἔγκατα». Od: I. «'Απέλιπεν ἐν διαθήκαις». Ап: «'Αγήρω δόξαν ἀπέλιπον». Лкs: "Ενθεν λέγων ἀπέλιπες, πειρῶ διαπεραίνειν». Ksen: «Οὐδὲν ἀπολείπουσι τῶν μὴ δικαίως λεγομένων». Dm: «Οὐκ ἀπέλιπον αὐτὸν δυστυχήσαντα». Iskp: «Τοσοῦτον ἀπέλειπεν ἡ πόλις ἡμῶν τοὺς ἄλλους περὶ τὸ φρονεῖν». Iskp: (ші ел:) «'Απολελοιπυῖα γυνή». Dm: femee desnърцitъ de върbatвл sъă. 2) (nestp: saă ел: în a 3: neps:) mъ isnpъveskă. «Τὰ χρήματα ταχέως ἀπολείπει». Iskp: «Τῆς τροφῆς ἀπολειπούσης». Tfp: «'Ο ποταμὸς ἀπολείπει». Ep: 3) amă linsъ, treввinцъ de atîtă, ka sъ îndeplineskă, îmї linseшte, sîntă maї пвцină kв atîtă. «'Απὸ πηχέων τεσσάρων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους». Ep: Γεγονὼς ἔτη τρία μόνον ἀπολείποντα τῶν ἑκατόν. Iskp: «Μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ περιπεσεῖν». Iskp: пвцină 'mї a linsit a kъdea. «Μικρὸν ἀπέλειπεν ἔρημος εἶναι». Пл: (ші nas:) «Μικρὸν ἀπελείπετο τοῦ τέλος ἔχειν». Пл: пвцină îї linsia. 4) (maї de mвlte orї між: saă nas:) pъmîiă înanoї, mъ desnapцă, sîntă denapte, n'anвkă ла вreme; (ші fir:) sîntă maї de жos, mъ вirвieskă, nв isввteskă. «'Εφέπεσθαι ἀπολείποντας ὡς πλέθρον. Ksn:

'Απο-λειτουργέω -ῶ, вііt: -ήσω, îmї sъвîршeskă пввlika slвжвъ (λειτουργία), keltвind de ла sinemї.

'Απο-λείχω, вііt: -λείξω, linrînd iaă чева, шterră kв linвa.

'Απόλειψις, εως (ἡ), лъsape înanoї, пъръsipe, лепъdape; (nas:) pъmînepe îndърът; desnърцipe (de femee). «'Απόλειψιν ἀπογράψασθαι πρὸς τὴν γυναικα». Dm: (ші fir:) «Πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κακίαν οὐκ ἔστι γραψάμενον ἀπόλειψιν ші чл:». Пл: [ἀπολείπομαι].

'Απόλεκτος (ὁ, ἡ), alesă, deoseвită. [ἀπολέγομαι].

'Απολελαμμένος, η, ον, Ion: în локă de 'Απηλειμμένος, nas: tpe: de kв: ал партч: лвї 'Απολαμβάνω.

'Απολελεγμένως, adв: (de партч:),=='Απηλεγέως, лeneвit, neînrgiżit, kв пепъsape.

'Απολελυμένως, adв: (de партч:), == 'Απολύτως, слово d, neonpit, авsolвt.

'Απολέμητος (ὁ, ἡ), nepesвoită, saă de nepesвoit. [ἀ, πολεμέομαι].

'Απόλεμμα (τὸ), [ἀπολέπω] коажъ; післе dene d'asвnpa; solzъ (лвate dene чева).

'Απόλεμος (ὁ, ἡ), neîndemînatikă ла pesвoiă, nepesвoїnikă. 2) пачnikă, iввitoră de linimte; saă леuъdată din ostъшie. 3) == 'Απολέμητος. [ἀ, πόλεμος]. [de вnde.

'Απολέμως, adв: fъръ pesвoiă.

'Απολέομαι -οῦμαι, вііt: ал лвї 'Απόλλυμαι.

'Απο-λεπίζω, вііt: -ίσω, == 'Απολέπω, kвръцă de solzї; deskожeskă, ші чл: [de вnde

'Απολέπισμα (τὸ), == 'Απόλεμμα.

'Απο-λεπτύνω, вііt: -υνῶ, sквцiezъ; askвцă, fakă askвцită.

'Απο-λέπω, вііt: -λέψω, iaă пielea: deskожeskă; kвръцă de solzї.

'Απολέσαι, пех: 1; de inf:, ші

'Απολέσκετο, поet: în локă de 'Απώλλυτο, 3: sinr: neps: a nas: прел:, ші

'Απολέσω, вііt: ал лвї 'Απόλλυμι.

'Απο-λευκαίνω, вііt: -ανῶ, алвeskă de totă, 'пълвeskă.

'Απολέω -ῶ, вііt: At:, ші

'Απολῇ, 2: sinr: neps: a nas: вііt: ал лвї 'Απόλλυμι.

'Απο-λήγω, вііt: -λήξω, (stpъm: ші nestpъm:) învetezъ; mъ sъvîршeskă; ажънгă ла чева. «Οὐκ ἀπολήγει ἀλκῆς». Іл: Ф:

«Εἰς ἕν ἀπολήγει». Apst: «Ἀνδρῶν γενεὴ, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει». Il: Z.

'Απο-ληκέω, -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локъ de 'Απολακέω.

'Απο-ληκυθίζω, biit: -ίσω, apdikъ, iaъ dpesъл dene обpazъ, ші (fir:) adъorata fpъmъscue a къвînтълвї.

'Απόλημψις, εως (ἡ), Ion: în локъ de 'Απόληψις.

'Απόληξις, εως (ἡ), înveiape, sъвîpшipe. [ἀπολήγω].

'Απο-ληρέω -ῶ, biit: -ήσω, бърfeskъ, вorвeskъ nimikъpї.

'Απολῃφθῆναι, nas: nex: 1: de inf: ал лвї 'Απολαμβάνω.

'Απόληψις, εως (ἡ), лъape înanoї; înkidepe; цinepe, onpipe, mi чл: [bezї 'Απολαμβάνω].

'Απο-λιβάζω, biit: -άσω, (kom:) mъ stpekorъ пе fъpiш (o шteprъ), fъrъ iвte, mъ faкъ певъzвtъ. (bezї ші 'Απολιταργίζω).

'Απο-λιγαίνω, biit: -ανῶ, skoцъ glasъ dвiosъ, apmoniosъ, пътрвnzътorъ.

'Απο-λιθόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakъ чева în niatrъ, netpifikъ. [de вnde

'Απολίθωσις, εως (ἡ), prefaчepe în niatrъ, netpifikape.

'Απο-λιμπάνω, biit: -λείψω, =='Απολείπω.

'Απο-λινόω -ῶ, biit: -ώσω, (med:) legъ чева кв aцъ de inъ, ka sъ se pвnъ de sine. [de вnde

'Απολίνωσις, εως (ἡ), legape кв aцъ de inъ.

'Απολιόρκητος (ὁ, ἡ), neînkisъ de връжmaшї în opaшъ, neînnpesopatъ, saъ nenвtвtъ a se înnpesopa; nевлokatв, saъ de nевлokat. [ἀ, πολιορκέομαι].

"Α-πολις, ιδος ші noet: ιος (ὁ, ἡ), lipsitъ de opaшъ, adikъ de natpie. 2) (pap) nenолitiчitъ, nenpaktisitъ. 3) «Πόλις ἄπολις». Plt: чetate nebpednikъ de nвmcle sъъ, prъnъditъ. [ἀ, πόλις].

'Απ-ολισθαίνω (-άνω), biit: -ήσω, alвnekъ; mъ stpekorъ, fвrъ, skanъ. «'Απολισθαίνει τῆς μνήμης». Alчfp:

'Απόλιστος (ὁ, ἡ), noet: =="Απολις. [ἀ, πολίζω].

'Απο-λιταργίζω, biit: -ίσω, (kom:) mъ stpekorъ, fвrъ пе fъpiш ші iвte. (bezї ші 'Απολιβάζω).

'Απολίτευτος (ὁ, ἡ), nekъътъtorъ de (neamestekatъ în, petpasъ din) tpebї nolitiчe, saъ nedestoїnikъ de a ле къвta. 2) nenotpibitъ ла politikъ, saъ ла вnъ въpbatъ politikъ. 3) lipsitъ de politikъ konstitвцie. (npin вpm: 4) nenolitiчitъ, nenpaktisitъ. [ἀ, πολιτεύομαι].

'Απο-λιχμάω -ῶ, ші (miж:) 'Απο-λιχμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, =="Απολείχω.

'Απολλήγω, biit: -ήξω, noet: în локъ de 'Απολήγω.

"Απολλον, вокt: ал лвї 'Απόλλων.

'Απολλύασι, At: 3: neps: îm: a лвї 'Απόλλυμι, biit: -ολέσω, saъ (At:) ολέω -ῶ, (nex: ἀπώλεσα, tpe: de кв: ἀπώλεκα, saъ ἀπολώλεκα, ші miж: saъ nas: ἀπόλωλα, ші чл:) пръпъdeskъ. «Τὸ μὲν σώζει τὰς πόλεις, τό δ' ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει» Пл: 2) niepzъ de totъ, mъ lipseskъ de чева. «Πεντεκαίδεκα ναῦς ἀπολλύασι». Tвч: (ші nas:) «Καὶ τῶν νεῶν τρεῖς ἀπόλλυνται ὑπὸ τῶν 'Αττικῶν». Ksen: «Πάλαι ἀπολώλει τῷ φόβῳ». Ksen: (ші miж:) «Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος». Od: A: 'Απωλόμεθ' ἄν, εἰ μὴ ἀπολώλειμεν». Пл: «'Απόλωλα δείλαιος» Apstf: «Ὁ κάκιστ' ἀνέμων ἀπολούμενος». Лвч:

'Απολλὺς, ῦσα, ύν, paptч: ал лвї 'Απόλλυμι.

'Απόλλω, At: în локъ de 'Απόλλωνα, ак: ал лвї

'Απόλλων, ωνος (ὁ), Аполопъ.

'Απο-λογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, daъ квbinte de îndpentape, tъгъdвind bina, asвnpa къpia se faчe пъpa, ші apътînd prічinї, saъ prічinвipї. «'Απολογεῖσθαι ταῖς κατηγορίαις». Пл: (saъ) «— πρὸς τα κατηγορημένα». Плт: «'Εν τῇ βουλῇ ἀπολογησάμενος, ὡς οὐκ ἠσεβήκει». Ksen: «'Απολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, ші чл:». Лвч: «'Απολογεῖσθαι θανάτου δίκην». Tвч: «'Απελογήσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου». Плв: «'Απολογητέον τῆς τροφῆς τὴν αἰτίαν». Tfp: «'Απολογεῖσθαι περὶ ἑαυτοῦ, (saъ) ὑπέρ τῶν ἐχόντων τὴν αιτίαν». Iskp: ші Лвч: (bezї ші 'Απολογίζομαι.). [de вnde

'Απολόγημα (τὸ), zisъ snpe tъгъdвipe de вinъ, ші indpentape, saъ apътape de oape-kape prічinъ, saъ prічinвipe. [ші

'Απολογητικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ, saъ folositorъ snpe tъгъdвipe de вinъ, ші îndpentape.

'Απολογία (ἡ), апололіе, pesпвnsъ tъгъdвitorъ ла nîpъ. kвbîntъ de îndpentape; prічinвipe. [ἀπὸ, λόγος].

'Απο-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, daъ, saъ цiъ sokotealъ. 2) faкъ sokotealъ, saъ daъ кв sokoteala. 3) înшirъ, snвiъ кв amъpвntвл, nobestesкъ; esплікъ, dobedeskъ. 4) (pap) =='Απολογοῦμαι. «Κατ' ἄλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτόν». Ksen: «"Α δὴ

*

βούλομαι ἀπολογίσασθαι ὑμῖν πεποιηκότα ἐμαυτόν». Dm: «Τοῦ δὲ μαγείρου δαπάνην ἡμερῶν τινων ἀπολογιζομένου». Пл: «Καὶ ἀπελογίζετο ἐκ τῶν αὐτῷ πεπρεσβευμένων Θήβας πολιορκουμένας ἀκούσεσθαι ὑμᾶς». Dm: «Ἀπολογιζόμενοι τὴν περὶ σφᾶς ἀπορίαν, καὶ τὰ γεγονότα περὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἀδικήματα». Плв: (bezĭ ші 'Απολογέομαι). [de вnde

'Απολογισμὸς (ὁ), ціnepe, dape de sokoteaлъ, ші чл: 2) =='Απολογία. 3) прічинaipe. 4) sokoteaлъ, katastixă.

'Απόλογος (ὁ), повestipe îndeлвnraтъ; faввлъ. 2) (îm:) katastixă de sokoteлĭ; kataлogă, лistъ. [ἀπὸ, λόγος].

'Απολοίατο, Ion în лokă de 'Απόλοιντο, 3: îm: neps: a miж: nex: 2: de noft: aл лвĭ 'Απόλλυμι.

'Απόλοιπος (ὁ, ἡ), pъmasă, прisositĭ, pestĭ. [ἀπολείπω].

'Απ-ολολύζω, вiit: -ύξω, = 'Ανολολύζω.

'Απόλουμα (τὸ) апа, кв kape s'a лъвt чinева. [ші

'Απόλουσις, εως (ἡ), лъвtвръ. [ші

'Απολούτριος (ὁ, ἡ), pъmasă de лa лъвtвръ, прisositĭ de лa вaie. «'Απολούτριον, (se înц: ὕδωρ), = 'Απόλουμα. [din

'Απο-λούω, вiit: -λούσω, лъînd, sпълînd квръцă, sпълъveskă, лimпezeskă.

'Απ-ολοφύρομαι, вiit: -υροῦμαι, плînгă, жълeskă пе чinева. 2) înveteză din плînsopĭ, saă жълірĭ.

'Απο-λοχμόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, (despre плante) mъ îndeseskă, mъ взпцeteză ka вnă desă крînгă; mъ selвъtъveskă.

'Απο-λυμαίνομαι, вiit: -ανοῦμαι, noct: mъ квръцă. 2) вatъmă de totĭ, прънъdeskă. (bezĭ ші λυμαίνομαι). [de вnde

'Απολυμαντὴρ, ῆρος (ὁ), прънъditopă. «Δαιτῶν —». Od: P. napasitĭ mînkъvosă.

'Απολύματα (τὰ), noet: пekвръцeпiĭ, прisositврĭ. [ἀπὸ, λύω].

'Απολυπραγμόνητος (ὁ, ἡ), neamestekatĭ în mвlte лвkрврĭ, iввitopă de лinimte, пekвpiosă, пепъsътopă, = 'Απολυπράγμων. [de вnde

'Απολυπραγμονήτως, adв: fъръ квpiositate, saă amestekape în mвlte лвkрврĭ, лiniштit.

'Απολυπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Απολυπραγμόνητος, пeвъrată în mвlte лвkрврĭ. [ἀ, πολὺ, πρᾶγμα].

'Απολύσιμος (ὁ, ἡ), destoĭnikă de a слобozi, saă a isвъві din nîpъ, desвinovъцitopă. 2) вpednikă de слобozipe dintp' o nîpъ, de desвinovъцipe. [din

'Απόλυσις, εως (ἡ), слобozipe, isвъвipe, desвinovъцipe; плекape, saă вoe de плекape; (fir:) =='Αποβίωσις, moapte. [ші

'Απολυτικὸς, ἡ, ὸν, disпвsă a слобozi din вinъ, a desвinovъцi, anлekatĭ snpe eptape. 2) foлositopă лa eptape, слобozipe, saă лa вoe de плекape, = 'Απολυτήριος. [de вnde

'Απολυτικῶς, adв: кв kinĭ слобozitopă, eptъtopă. «'Απολυτικῶς ἔχω τινός». Ksen: amă anлekape, disпosiцie de a desвinovъцi пе чinева.

'Απόλυτος (ὁ, ἡ), слобozitĭ, лъsatĭ слободă, desвinovъцitĭ, ші чл: (грат: ші petp: absoлвtĭ, nepeлaцionatĭ, saă пeлeratĭ кв anteredinteлe съă, nesъвîpшitĭ; (fisf:) nedefinitĭ, nepeлativă, aвstpaktă. [ἀπολύομαι].

'Απο-λυτρόω -ῶ, вiit: -ώσω, слобozĭ din pовie, dînd, saă лвînd пpeцвл peskвmпъpъriĭ, peskвmъpă pobă. «Συλλαβὼν, καὶ τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθεὶς, ἀπελύτρωσε талάντων ἐννέα». Dm: [de вnde

'Απολύτρωσις, εως (ἡ), слобozipe din pовie прin peskвmпъpape.

'Απολύτως, adв: în kinĭ absoлвtĭ, слобodă, neatîpnatĭ; (грат:) simплв, dintp' o nositivъ, saă nepeлativъ formape; fъръ anteredinцъ; (fisf:) întp' вnă kinĭ abspaktă, nedefinitĭ, nepeлativă, de sine. [ἀπόλυτος].

'Απο-λύω, вiit: λύσω, desлegă чева din чева; desнapцă; (fir:) слобozĭ, isвъвeskă; eptă, desвinovъцeskă. «Τοὺς πελέκεις ἀπέλυσε τῶν ῥάβδων». Пл: (ші miж:). «'Απολυσάμενος τὴν μάχαιραν ἅμα καὶ τὸν ζωστῆρα». Пл: (ші nas:). «Ὡριμοι δέ εἰσιν οἱ κρότωνες, ὅταν ἀπολύωνται τῶν περιεχόντων αὐτοὺς σφαιρίων». Dskp: (ші fir:) «Χρημάτων πολλῶν ἀπέλυσεν αὐτούς». Ksen: «Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ». Skp: (bezĭ ші 'Αποπέμπω). «'Απόλυσόν με ταύτης τῆς ἐπιμελείας». Ksen: «'Απολύειν τῶν ὅρκων». Лвч: «Σαυτὸν αἰσχρᾶς αἰτίας ἀπολύων». Iskp: (ші miж:) «'Απολέλυσο τῆς φροντίδος». Лкs: «'Απολελυμένον ὄνομα saă ῥῆμα». Грат: =='Απόλυτον. 2) (miж:) peskвmпъpă. «Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθα». Іл: X. 3) лепъdă de d'asвпръ 'mi хвла, dînd квinte de îndpentape. «'Απολύομαι τὰς αἰτίας (τὰς ὑπονοίας, τὰ ἐγκλήματα, τὰς διαβολάς, ші чл:).» 4) плекă. «'Ανέκαμψε, καὶ λαβὼν πάλιν ἀπελύετο». Пл:

'Απο-λωβάω -ῶ, вiit: -ήσω, pвшineză, nevinsteskă, maлtpateză.

'Απόλωλα, miж: (mi în локъ de nas:) tpe: de кв:, ші

'Απόλωμαι, miж: nex: 2: de sвп: ал лві 'Απόλλυμι.

'Απο-λωπίζω, biit: -ίσω,=Ἐκλωπίζω, ші Λωποδυτέω, desвракъ de хаїнъ, desnoiж, fвръ хаїне·

'Απο-λωτίζω, biit: -ίσω, noet: ='Απανθίζω, iaъ floapca.

'Απο-λωφάω, (ші Ion: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, ='Αποπαύω, notoлeскъ.

'Απομαγδαλιὰ, ας saъ ᾶς, ші

'Απομαγδαλὶς, -ίδος (ἡ), вякатъ de miczъ de пїїпе, кв каре îшї штерцеаъ мїїпеле dвпе чінъ, ші пе врнтъ o apвпкаъ ла кїїнї, (de вndc ші altfeл se zivca)= Κυνάς. [mi

'Απόμαγμα (τὸ), miжлокъ de штерцере, saъ квръціре. 2) пеквръцепіс, че se ia прin штерцере, ='Αποκάθαρμα. 3)='Εκμαγεῖον. ['Απομάσσω].

'Απο-μαδαρόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

'Απο-μαδάω -ῶ, biit: -ήσω, smвлгъ първл, жвтвлескъ de totъ.

'Απο-μαδίζω, biit: -ίσω, = 'Απομαδάω.

'Απομάθημα (τὸ), desвъцътвръ, вїlatъînвъцътвръ. 2) = кв

'Απομάθησις, εως (ἡ), desвъцаре, desобічпвіре, вїlape de чеea че a înвъцat, s' a obічпвіt чінева. [ἀπομανθάνω].

'Απο-μαίνομαι, bîit: -μανοῦμαι, saъ -μανήσομαι, мъ desneбвneскъ, îmї віъ în fipe. 2) =Ἐκμαίνομαι, неквneскъ de totъ.

'Απο-μακρύνω, biit: -υνῶ, depъptezъ чева de ла чева. 2) ='Απομηκύνω.

'Απομάκτης, ου (ὁ), штергъторъ, квръцitоръ. [ші

'Απομάκτρα (ἡ), ші

'Απόμακτρον (τὸ), штергаръ, шерветъ, ші чл: 2) linie, pirлъ de лemnъ, кв каре se pade, se peteazъ bîpfвл ваніцеї de грîпе. [ἀπομάσσω].

'Απο-μαλλα(μαλθα)κίζομαι, biit: -ίσομαι, ші

'Απο-μαλθακόομαι -οῦμαι, biit: ώσομαι, мъ молешескъ кв totвл, мъ спервezъ; (кв ак: преп:) ='Αποδειλιῶ, пв квtezъ, мъ sficskъ, saъ прецетъ a faче чева.

'Απο-μανθανω, biit: -μαθήσομαι, мъ desвъцъ, мъ desобічпвіeскъ de чеea че amъ înвъцat, saъ m'amъ обічпвіt.

'Απο-μαντεύομαι, biit: -εύσομαι, ворбескъ ка прооркъ, prezikъ, prerічeскъ; daъ кв sokoteala.

'Απόμαξις, εως (ἡ), штерцере, квръціре, ші чл: [ἀπομάττω].

'Απο-μαραίνω, biit: -ανῶ, вештежескъ кв totвл (saъ кîle пвцinъ); слъбескъ чева, adвкъ ла непвtinцъ; (miж:) мъ isпръвескъ, învetezъ.

'Απο-μαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Απο-μαρτύρομαι, biit: -οῦμαι, daъ, saъ adвкъ мъртвріе sпре înkredinцare; stъpвieskъ în чева adвкînd (saъ întemeindв мъ пе) мъртврії.

'Απο-μάσσω (ττω), biit: -μάξω, штеррînd квръцъ. «Καθαίρων τοὺς τελουμένους, καὶ ἀπομάττων τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις». Dm: (ші miж:) «'Αποματτόμενοι τὰς χεῖρας τοῖς ψωμοῖς, saъ εἰς τοὺς ψωμούς». At: «'Απομασσόμενος τῇ χειρὶ τὸν ἱδρῶτα». Bas: 'Απομασσόμενος ἡμῖν τὸν κονιορτόν». Skp: 2) iaъ linпарвл, saъ kiпвл, imitъ. «'Απομάττειν σχήματα». Плт: (ші miж:) "Αλλα παρ' ἄλλων ἀποματτόμενος μαθήματα». Evs: «Ἑπτὰ τῶν τοῦ Αἰσχίνου διαλόγων τὸ Σωκρατικὸν εἰσὶν ἀπομεμαγμένοι ἦθος». Лрт: 2) pazъ, petezъ кв pirла (ἀπομάκτρα), saъ petezътoapca bîpfвл de гръвпце, че трек neste бвzeле ваніцеї, ка съ se notpibiaskъ. «Χοίνικα ἀπομεμαγμένην». Лвч: «Μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς». Tкр: Пров: пв mї tъia апа de ла moapъ, saъ пв мъ osteni în zadapъ. (ші miж:). «Σὺ δ' 'Αχιλλείων (κριθῶν) ἀπομάττει». Apstf: ieї порціс. (bezї ші 'Απομόργνυμι).

'Απο-μαστιγόω -ῶ, biit: -ώσω, batъ tape кв bічївл.

'Απο-ματαίζω, biit: -ίσω, fakъ o neperвлатъ, saъ nepoadъ mішкаре; (fir:)=Αποπέρδω.

'Απο-μάχομαι, biit: -μαχοῦμαι, saъ -μαχέσομαι, (кв dat: saъ ак: преп:) мъ batъ (прічч:) dene zidъ de чetate; въlînds-мъ isroneskъ, depъptezъ; мъ înпpotivеskъ.

'Απόμαχος (ὁ, ἡ), depъptatъ de pesвоіж, saъ въtъліс. 2) nedestoїнікъ în biitopъ de въtъліс, emitъ din ostъшіс, inвалідъ. (bezї ші 'Απόλεμος). [ἀπὸ, μάχη].

'Απο-μειλίσσομαι, biit: -ίξομαι, înвлînzeskъ прin dвлчї кввintc.

'Απο-μείρομαι, biit: -εροῦμαι, noet: daъ, saъ iaъ, pretinzъ пapte din чева, мъ înпъртъшeskъ. 2) (nas: кв цen:) мъ despapцъ de чева. (bezї ші 'Απαμείρω).

'Απομείωσις, εως (ἡ), înпвцinape de чева. [ἀπομειόω].

'Απο-μελαίνω, biit: -ανῶ, înnerpeskъ чева кв totвл.

'Απόμελι, ιτος (τὸ), sпълъчітвра влеіелор

de miepe, mʁpsъ de miepe, saʁ miepe amestekatъ kʁ anъ. [ἀπὸ, μέλι].

'Απομέμαγμαι, nas:, ші

'Απομέμαχα, akt: tpe: de kʁ: ал лвї 'Απομάσσω.

'Απο-μέμφομαι, biit: -μέμψομαι, xʁлeskʁ amap. 2) dожъneskʁ kʁmпътat ші prieteneште.

'Απο-μένω, biit: -μενῶ, pъmîiʁ îndъpът, saʁ pъmъшіцъ, npisoseskʁ.

'Απο-μερίζω, biit: -ίσω, skoцʁ napte, înпарцʁ, deoseʁeskʁ fie kъpʁia ал sъʁ.

'Απο-μεριμνάω, -ῶ, biit: -ήσω, mъ isʁъveskʁ de toatъ гріжа; (fir:) морʁ (mъ skапʁ de гріжеле вieцiї).

'Απομερισμὸς (ὁ), înпърцealъ, saʁ înпърцipe. [ἀπομερίζω].

'Απο-μερμηρίζω, biit: -ίσω, saʁ ίξω, лasʁ ла o napte, ʁїtʁ гріжеле, ші adopmʁ. (вezї ші 'Αποβρίζω).

'Απο-μεστόω -ῶ, biit: -ώσω, ʁmплʁ de totʁ, saʁ desъвîpшit.

'Απο-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsʁpʁ tokma; daʁ, înпарцʁ, (ші miж:) iaʁ kʁ mъsʁpъ. «Μεδίμνῳ ἀπομετρήσασθαι παρὰ τοῦ πατρὸς τ' ἀργύριον». Ksn: (ші nas:) «'Απομετρεῖται πέριξ τῆς σημαίας τετράγωνος τόπος». Плв: [de ʁnde

'Απομέτρημα (τὸ), порцie datъ kʁ mъsʁpъ, saʁ mъsʁpatъ.

'Απο-μηκύνω, biit: -υνῶ, întinzʁ чева în лʁnцime, лʁnцeskʁ.

'Απο-μηνίω, biit: -ίσω, noet: цiʁ mъnie, nʁ ʁїtʁ pъʁл.

'Απο-μηρύομαι, biit: -ύσομαι, noet: tparʁ în sʁs kʁ ʁndiца.

'Απο-μίγνυμι, biit: -μίξω, = 'Αναμίγνυμι, amestekʁ dc totʁ.

'Απο-μιμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, imitʁ чева întokmaї, npin imitape faкʁ aчeeaшї. «Τοῖς ἀπομιμουμένοις βροντὰς καὶ κεραυνούς». Ил: (ші nas:) «Πολον ἀπομεμιμημένον ἔκ τινος ἡλιοτροπίου». Al: [de ʁnde

'Απομίμημα (τὸ), гъkʁtʁ npin imitape, asemъnътʁpъ, imitaцie. [ші

'Απομίμησις, εως (ἡ), imitape întokmaї.

'Απο-μιμνήσκομαι, biit: -μνήσομαι, пъstpezʁ în цinepea mea de minte, цiʁ minte totdaʁna, = 'Απομνημονεύω.

'Απο-μινύθω (гъpъ biit:) noet: Ion: mъ înпʁцinezʁ; mъ mikшopezʁ.

'Απόμιξις, εως (ἡ), = 'Ανάμιξις. [ἀπομίγνυμι].

'Απο-μισέω -ῶ, biit: -ήσω, ʁpъskʁ kʁ kovîpшipe; eвitʁ чева de ʁpъ.

'Απόμισθος (ὁ, ἡ), лinsitʁ de платъ, neплътitʁ; чел че слʁжеште fъpъ simʁpie. 2) чел че трʁieшtc din лeafa sa, simʁpiaшʁ. [ἀπὸ, μισθός].

'Απο-μισθόω -ῶ, biit: -ώσω, tokmeskʁ пе simʁpie; înkipiezʁ; daʁ în apendъ. (miж:) ἀπομισθοῦμαι, iaʁ kʁ платъ, în apendъ, saʁ kʁ kipie. [de ʁnde

'Απομίσθωμα (τὸ), лʁkpʁ datʁ пе платъ, în apendъ, saʁ kʁ kipie; (de ʁnde în Atena) вenitʁpiле пʁвліче.

'Απο-μνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, noet: Ion: = 'Απομιμνήσκομαι.

'Απομνημόνευμα (τὸ), kʁвînтʁ, saʁ fantъ вrednikъ de цinepe de minte. (вezї ші 'Απόφθεγμα). [ші

'Απομνημόνευσις, εως (ἡ), пъstpape în memopie, noвestipe din цinepe de шinte. [din

'Απο-μνημονεύω, biit: -εύσω, posteskʁ, saʁ noвesteskʁ чева din memopie, saʁ din aʁzipe. 2) adʁkʁ a minte. 3) = 'Απομιμνήσκομαι.

'Απο-μνησικακέω -ῶ, biit: -ήσω, цiʁ minte pъʁл, пъstpezʁ ʁpъ, ші kaʁtʁ a 'mї pesʁʁna.

'Απ-όμνυμι, biit: -ομόσω, saʁ (maї dpeптʁ) омоῦмаι, (nex: ἀπώμοσα, ші чл:) tъгъdʁieskʁ kʁ жʁpъmîntʁ. «'Απώμοσεν, ἢ μὴν μὴ πεπεῖσθαι». Ksen: «'Ερωτηθεὶς, εἰ πολὺ εἴη αὐτῷ ἀργύριον, ἀπώμοσε μηδὲ ὀβολόν». "Αν ἀπομόσῃς τἀναντία τούτων». Dm: «Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τούς θεούς»; Apstf: || (miж:) mъ лeпъdʁ kʁ жʁpъmîntʁ; faкʁ жʁpъmîntʁ, kъ nʁ шtiʁ, n'amʁ въzʁt, ші чл: «'Απομόσασθαι τὴν ἀρχήν». Пл: (ші ел:) «Εἰς τὴν ἀγοράν, ἔνθα οἱ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἀπόμνυνται». Epd: «'Απώμνυτο μηδ' εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα». Ep: ші «Τοῖς βαναύσοις τοῖς τὸ δύνασθαι λέγειν ἀπομνυμένοις». Ep: [din

'Απ-ομνύω, noet: în локʁ de 'Απόμνυμι.

'Απόμοιρα (ἡ), (kʁ цen:) napte, порцie (kʁвenitъ, datъ kʁїва). [ші

'Απομοίριος (ὁ, ἡ), чел че faче (saʁ se ia ka o) napte a ʁnʁї totʁ. [ἀπὸ, μοῖρα].

'Απομολεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал лʁї 'Αποβλώσκω.

'Απο-μονόω -ῶ, biit: -ώσω, лasʁ пе чipeва kʁ totʁл sinгʁpʁ; лasʁ ne din afaръ de ла чева.

'Απόμοργμα (τὸ), = 'Απόμαγμα, kinʁ лʁatʁ dʁne алтʁл. [din

'Απο-μόργνυμι, saʁ 'Απ-ομόργνυμι, biit: -μόρξω, saʁ -ομόρξω, шterpʁ dcne чева (лакръmъ, sʁdoape ші чл); kʁpъцʁ чева

штеprînd. 2) stpibind stopkъ, skoцъ zeamъ. 3) iaъ asъnpъ `mĭ. || (miж:) mъ fopmezъ dъne kinъл, saъ firъpa kъĭва. (bezĭ ші 'Απομάσσω). [de ъnde

'Απόμορξις, εως (ἡ), штерцере; stoapчере; (ші pap) лъare de кіпъ.

'Απόμορφος (ὁ, ἡ), noet: desfirъpatъ, чел къ firъpъ nekъnoskътъ; stpeinъ. [ἀπό, μορφή).

'Απομόσαι, nex: 1: de înf: ал лъĭ 'Απόμνυμι.

'Απόμοσις, εως (ἡ), къ жъpъmînтъ тъгъdъipe, лепъdape. [ші

'Απομοτικὸς, ὴ, ὸν, disnъsъ, rata snpe (ші însemnътopъ dc) жъpъmînтъ dc тъгъdъipe. [ἀπομνύω]. [de ъnde

'Απομοτικῶς, adв: npin жъpъmînтъ neratibъ. «'Απομοτικῶς ἔχω». = εἰμὶ 'Απομοτικός.

'Απόμουσος (ὁ, ἡ), denъptatъ, stpeinatъ de mъse; neînвъцatъ, nekълtibatъ, nepraktisitъ, ="Αμουσος. [ἀπὸ, μοῦσα]. [de ъnde

'Απομούσως, adв: = 'Αμούσως, fъpъ елеганцъ, saъ meштешъгъ, ші чл:.

'Απο-μοχλεύω, biit: -εύσω, apdikъ, saъ stpъmътъ чева din локъ къ nîpria.

'Απόμυγμα (τὸ), mъкъ sъflatъ (лепъdatъ npin sъflape de mъчĭ). [ἀπομύττομαι].

'Απο-μυζάω- ῶ, biit: -ήσω, sъrъ, sopbъ din чева.

'Απο-μυθέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, noet: ='Απαγορεύω, onpeskъ, desdъплекъ пе чінева npin къвîntъ de ла o fantъ.

'Απόμυιος (ὁ), ronitopъ de mъшtc. [ἀπὸ, μυῖα]. (enit: ал лъĭ Жое în Elida).

'Απο-μυκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъцeskъ (ка boi).

'Απομυκτέον, nosit: ал лъĭ 'Απομύσσω.

'Απο-μυκτηρίζω, ші

'Απο-μυκτί(χθί)ζω, biit: -ίσω, batжokopind лепъdъ чева, desnpeцъieskъ. [de ъnde

'Απομυκτισμὸς (ὁ), къ batжokoръ лепъdape dc чева, desnpeцъipe.

'Απο-μυλλαίνω, biit: -ανῶ, îmĭ sbîpveskъ ші stpîmbezъ бъzeле snpe desnpeцъipe ші batжokopipe.

'Απομυξία, (ἡ), = 'Απόμυγμα. [din

'Απο-μύσσω (ττω), -biit: -μύξω, îшĭ sъflъ mъчĭĭ, îmĭ кърцъ nasъл; (fir:) înцелепцeskъ, saъ amъцeskъ пе чінева.

'Απο-μύω, biit: -μύσω, îmĭ înkizъ dc totъ окіĭ. (de ъnde 2) noet: morъ.

'Απομφολύγωτος (ὁ, ἡ), neskoцътopъ de бъшічĭ пе апъ. [ἀ, πομφόλυγες].

'Απο-μωλύνω, biit: -υνῶ, tîmneskъ, слъвeskъ къ totъл чева.

'Απο-μωρόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ пе чінева de totъ nepodъ, îл неbъneskъ къ totъл.

'Απὸν, όντος (τὸ), next: de naptч: ал лъĭ "Απειμι, лiпseskъ.

'Αποναίατο, Ion: 3: îm: neps: a лъĭ

'Αποναίμην, miж: nex: de nost: ал лъĭ 'Απονίνημι.

'Απο-ναίω, biit: -νάσω, (întpeв: маĭ къ seamъ nex: ἀπένασα, saъ ἀπένασσα, ші miж: ἀπενασσάμην, ші nas: ἀπενάσθην) noet: ='Αποικίζω, (ші next:) =ἀποικῶ, stpъmътъ, transnoptъ; (în цen:) tpimiцъ, dъkъ aiзpea, saъ înanoĭ.

'Απο-ναρκάω -ῶ, biit: -ήσω, amopцeskъ къ totъл; (fir:) mъ faкъ de totъ nesimцitopъ (ка miж: ал ъpmътopълъĭ akt:).

'Απο-ναρκόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ a amopцi; (fir:) npiчinъieskъ nesimцipe, молешipe, ъĭmipe. [de ъnde

'Απονάρκωσις, εως (ἡ), ашopцipe.

'Απόνασθαι, miж: nex: 1: de înf: ал лъĭ 'Απονίνημι.

'Απο-νεκρόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, ръmîiъ moptъ, ші (fir:) nemішкатъ, nesimцitopъ, amopцeskъ de totъ. [de ъnde

'Απονέκρωσις, εως (ἡ), amopцipe de totъ; вештежipe.

'Απονέμησις, εως (ἡ), dape, atpiвзipe fie кързia dc чeea чe i se къвine, ші în пропорцie къ чeĭ-л-алцĭ. [ші

'Απονεμητέον, nosit: ал лъĭ 'Απονέμω. [ші

'Απονεμητὴς, οῦ (ὁ), dътътopъ, atpiвзitopъ fie-кързia de чeea чe ĭ se къвine. [ші

'Απονεμητικὸς, ὴ, ὸν, disnъsъ a da fieкързia чc i se къвine. [din

'Απο-νέμω, biit: -νεμῶ, înnapцъ dpent ші пропорцionat, daъ, atpiвзieskъ fie кързia, чc i se къвine. 2) noet: чiteskъ чева în aъzъл алтзia.

'Απονενοημένως, adв: (de naptч:) къ desnъdъжdзipe. [ἀπονοέομαι].

'Απο-νέομαι, biit: -νεύσομαι, noet: плекъ; шъ întopkъ înanoĭ.

'Απο-νεοττεύω, biit: -εύσω, înчetezъ de a skoate пъĭ.

'Απονέστερος, α, ον, în локъ de 'Απονώτερος, компр: ал лъĭ "Απονος

'Απόνευμα (τὸ), ='Απόκλιμα, вале. [ἀπονεύω].

'Απονεῦμαι, Dop: în локъ de 'Απονέομαι.

'Απο-νευρόω -ῶ, biit: -ώσω, prefaкъ чева în невръ, saъ bînъ. 2) taiъ bineле, слъвeskъ невреле, cnepвezъ. [de ъnde

'Απονεύρωσις, εως (ἡ), prefачереа mъшкілор în невре, saŭ вінe.

'Απο-νεύω, вiit: -νεύσω, = 'Ανανεύω, pefъzŭ, tъгъdъieskŭ; (kъ gen:) mъ апърŭ, свitŭ. 2) mъ плекŭ, mъ повîrnezŭ; (ші fir: kъ ak: prep:) amŭ аплекаре, disnosigie kътре чева.

'Απο-νέω, вiit: -ήσω, noet:='Αποσωρεύω, desгрътъdeskŭ, deskarkŭ. || (miж:) «Στέρνων ἀπονησαμένη». Eвр: skoцindъ 'ші fokъл saŭ гpeвtatea dene inimъ.

'Απονήμενος, η, ον, noet: partч: ал лъї

'Απονήμην, σο, το, noet: în локŭ de 'Απωνάμην, miж: nex: ал лъї 'Απονίνημι.

'Απονηρευσία (ἡ), nевіклenie, nepъвtate. [ἀ, πονηρεύομαι].

'Απόνηρος (ὁ, ἡ), nевіклeanŭ, nepъŭ. [ἀ, πονηρός].

'Απο-νηστίζομαι, вiit: -ίσομαι, înчetezŭ de a nosti, stpikŭ nostъл.

'Απονητὶ, adв: = Απόνως.

'Απόνητο, noet: 3: sinг: neps: a лъї 'Απονήμην.

'Απόνητος (ὁ, ἡ), nелъкratŭ, saŭ de nelъкrat. 2) lesniчosŭ, kape nъ чepe osteneaлъ. [ἀ, πονέω].

'Απονητότατα, adв: sвnep: ал лъї

'Απονήτως, adв: = 'Απόνως, fъpъ osteneaлъ, lesne.

'Απο-νήχομαι вiit: νήξομαι, = 'Αποκολυμβάω, esŭ, fвгŭ, skaцŭ înnotînd.

'Απονία (ἡ), neosteneaлъ, nелъкpape, tpîndъвie; odixnъ; (fir:) nesimцipe. 2) nedвpepe. [ἄπονος].

'Απο-νίζω, вiit: -ίσω, = 'Απονίπτω.

'Απο-νικάω -ῶ, вiit: -ήσω, вірвieskŭ kъ desъвîpшipe, saŭ isввieskŭ a вірві, (ші fir:) a desdвплека, a înвlinzi пе чinева.

'Απόνιμμα (τὸ), = 'Απόνιπτρον. 2) snълъчitвръ, лъtврї. [ἀπονίπτομαι]

'Απονίνημι, ші (miж:) ἀπονίναμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, (kъ gen:) folosesкŭ, saŭ mъ folosepŭ din чева, къштігŭ.

'Απόνιπτρον (τὸ), anъ de skълdape a mortвлъї. 2) лigeanŭ de snълape. [din

'Απο-νίπτω, вiit: -νίψω, snълŭ (prinч: mîînele, saŭ пічoapcле), лimnezeskŭ; (miж:) mъ snълŭ (maї kъ scamъ dвne masъ). «Δειπνοῦμεν, ἀπονενίμμεθ', ἤδη σπένδομεν». Apstf:

'Απο-νίσσομαι, (fъpъ вiit:) noet: плекŭ, mъ dвkŭ.

'Απο-νιτρόω, -ῶ, вiit: -ώσω, snълŭ, saŭ fpekŭ чева kъ silitpъ.

'Απο-νοέομαι, οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (întpeв: maї mвлt tpe: de kъ: 'Απονενόημαι, ші nex: ἀπενοήθην) îmї niepzŭ mintea; (prin вpm:) nъ boiŭ sъ mtiŭ de nimikŭ, niepzŭ toatъ sfiala ші pвшinea; mъ desnъdъждвieskŭ kъ totвл; (saŭ maї вinc) mъ nopiŭ ka вnŭ desnъdъждвitŭ, mъ apвnkŭ în primeждii. «Τοῖς ἀπονενοημένοις οὐδεὶς ἂν ὑποσταίη». Ksen: «Παντάπασιν ἀπονενόηται, και μηθ' ἱερῶν, μήτε γονέων, μήτε παίδων, μήτε ἄλλου μηδενὸς φροντίζει». Iskp: (mi prep:) «Φοβηθεὶς, μὴ παντάπασιν ἀπονοηθῶσι κατ' αὐτῶν». Пл: (ші nas:) «Αἱ τῶν πόθων αὐτοῦ ἐπιτάσεις ἀπενοήθησαν». Лвч: «Ὁ δὲ ἀπονενοημένος τοιοῦτός τις, οἷος....». Tfp: Kap:

'Απόνοια (ἡ), linsъ de minte, smintipe; (prin вpm:) îndpъzлeaлъ kovîpшitoape ші fъpъ kввîntŭ, popnipe desnъdъждвitъ, desnъdъждвipe; niepdepe de toatъ pвшinea, nesfiipe nemъpqinitъ. «'Απόνοιά ἐστιν ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔργων καὶ λόγων». Tefp: Kap: [ἀπὸ, νόος, -οῦς].

'Απ-ονομάζω, вiit: -άσω, kiemŭ пe чinева пe nвme, saŭ = Παρονομάζω.

'Απονομὴ (ἡ), = 'Απονέμησις.

'Απο-νομίζω, вiit: -ίσω, opeskŭ prin леце.

'Απονος (ὁ, ἡ), fъkвtŭ, saŭ de fъkвt fъpъ osteneaлъ, lesniчosŭ. 2) лепешŭ, neostenitopŭ, kape fвце de твnkъ mi osteneaлъ. 3) слoвodŭ de dвpepї; nenpiчinвitopŭ, saŭ notolitopŭ de dвpepї. «'Απονα φάρμακα». (med:). [ἀ, πόνος].

'Απο-νοστέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ întopkŭ înapoї (maї kъ scamъ a kasъ, în natpie). [de вnde.

'Απονόστησις, εως (ἡ), întoapчepe (în natpie).

'Απονόσφι, (ші maї nainte de вокалъ) 'Απονόσφιν, adв: noet: ла o napte, deoseвit. (kъ gen:) denapte de чева. [de вnde

'Απονοσφίζω, вiit: -ίσω, noet: desnapцŭ, denъptezŭ, linseskŭ, (ші nas:) mъ linseskŭ de чева. 2) (pap kъ ak:) fвгŭ, mъ апърŭ de чева.

'Απο-νουθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, повъцвind desdвплекŭ, întopkŭ de ла чева, sfвtвieskŭ челе din protivъ.

'Απο-νυκτερεύω, вiit: -εύσω, netpekŭ noaптea afapъ, saŭ denapte.

'Απονύμφης, ου, ші

'Απόνυμφος (ὁ), denъptatŭ de nвntъ, saŭ de mipeasъ, вpîtopŭ de швierї. [ἀπὸ ,νύμφη'.

'Απο-νυστάζω, вiit: -άξω, dopmitezŭ;

прin врm: sîntъ невъгътorъ de seamъ, лепешъ, saъ (прекът zîчem) adopmitъ.

'Απ-ονυχίζω, вiit: -ίσω, laiъ вnriile; (fir:) iaъ de ла чinева чева. 2) srîpiъ, sfîшiъ кв вnriile. 3)='Εξονυχίζω. [de вnde

'Απονύχισμα (τὸ), вякъцikъ de вnrie. 2) sfъшiitъръ, srîpiitъръ кв вnriile.

'Απόνως, adв: fъръ ostencalъ, лesne; fъръ dврere. [ἄπονος].

'Απο-νωτίζω, вiit: -ίσω, faкъ пе чinева a'шî аръta snateле, adikъ a fъцi, fъгъpeskъ пе чinева; (ші miж:) mъ fъгъpeskъ, fъгъ.

'Απο-ξαίνω, вiit: -ανῶ, = Καταξαίνω, въtînd iaъ пielea.

'Απόξεινος, noet: în локъ de

'Απόξενος (ὁ, ἡ), = "Αξενος. 2) noet; (кв цen:) înstpeinatъ, denъptatъ кв totъл de ла локъл sъъ; eксnatpiatъ. [ἀπὸ, ξένος].

'Απο-ξενόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкъ, saъ aрътъ пе чinева, saъ чева (прin врm: лепъdъ) ка stpeinъ de чева; înstpeinezъ; eксilezъ, fъгъpeskъ. || (miж: saъ nas:) fъгъ, saъ tръieskъ în stpeinътate; mъ faкъ (saъ шъ арътъ de) stpeinъ; (кв цen:) mъ stpeinezъ (mъ лinseskъ) de чева. [de вnde

'Απεξένωσις, εως (ἡ), înstpeinape din natpie, saъ de nърaвъpiле natpii.

'Απο-ξέω, вiit: -ξέσω, ръzвind, чioплind, pendîd iaъ чева dene чева. «'Απὸ δ' ἔξεσε χεῖρα». Il: E. (прin врm: 2) netezeskъ, лвstpezъ чева; ші (fir:) кълtivъ, noвilezъ. «Τὸ τοῦ ἤθους ἀπεξεσμένον». Грг:

'Απο-ξηραίνω, вiit: -ανῶ, взвкъ de totъ.

'Απο-ξιφίζω, вiit: -ίσω, taiъ de totъ кв къцitъл.

'Απο-ξυλίζω, вiit: -ίσω, квръцъ o планtъ de лemnoaseле eї пърцî.

'Απ-οξύνω, вiit: -υνῶ, faкъ чева de totъ askъцitъ, sвъцipe în вîpfъ. 2) акpeskъ de totъ.

'Απο-ξυράω -ῶ, (έω-ῶ), вiit: -ήσω, = 'Αποξύρω.

'Απόξυρος (ὁ, ἡ), (прinч: stînкъ, ші чл:) = 'Απότομος, tъiatъ ка кв брічiл (pînoaъ кв totъл), saъ pasъ (гoалъ). [ἀπὸ, ξυρός].

'Απο-ξύρω, вiit: -ξυρῶ, taiъ, iaъ кв брічiл, pazъ. «Κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐκ ἀποξύρεσθαι βούλομαι». Ksifil:

"Αποξυς, εος (ὁ, ἡ), ажвnsъ din toate пърцiле în askъцitъ, de totъ вîpfosъ. [ἀπὸ, ὀξύς].

'Απόξυσμα (τὸ), ръzвitъръ, sвpчea (fвpda din pendape) [ἀποξύω].

'Απο-ξυστρόω -ῶ, вiit: ώσω, tîmneskъ, înkoвoiъ, saъ stpîmвezъ вîpfвл чел askъцitъ, îl faкъ ка de ръzътoape. 2) iaъ кв ръzътoapea, saъ pendeaoa, netezeskъ.

'Απο-ξύω, вiit: -ξύσω, = 'Αποξέω, pazъ, iaъ чева dene чева; (ші miж:) лепъdъ, вкоцъ dene sinemї. «Γῆρας ἀποξύσας». Il: 1.

'Αποπαγήσομαι, вiit: nas: ал лвї 'Αποπήγνυμι.

'Απο-παιδαγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, рътъчeskъ, коpвnъ прin pea nedaroцie, saъ edвкацie.

'Απο-παίζω, вiit: -παίξομα, zikъ чева în глввnъ. 2) înчetezъ de a mъ жвка, a глвmi.

'Απο-παλαιόω -ῶ, вiit. -ώσω, înвекieskъ чева de totъ; (ші прin врm:) faкъ чева de neîntpeввingat кв totъл; (fir:) desnвtepezъ.

'Αποπάλησις, εως (ἡ),='Απόπαλσις (mediч:), deskeietъръ de osъ, sърipe, eшipe din локъї. skpîntitъръ. [din

'Απο-πάλλω, вiit: -παλῶ, isвeskъ, asвîрлъ чева afaръ; (ші miж:) sъръ, mъ арвnкъ din локъ. «Οἷον σπινθῆρας ἀποπάλλεσθαι». Apt: [de вnde

'Αποπαλμὸς (ὁ), ші

'Απόπαλσις, εως (ἡ), asвîрлipe, saъ sърipe din локъ. [ші

'Αποπαλτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) ικῶς, îndenînatikъ de a asвîрлi,saъ de a sърi din локъ (elastikъ).

'Απόπαππος (ὁ), тошвл тошвлвi, stpътошв, (вezї ἐπίπαππος. ші πρόπαππος).

'Απο-παππόω -ῶ, вiit. -ώσω, prefaкъ (întp'вnсле плante) floapea în пвfъ[πάππος].

'Απο-παπταίνω, вiit: -ανῶ, noet: mъ вîtъ îndърът, saъ înnpeжвpвmî înpozitъ, ка sъ fвrъ, fъръ a mъ vedea чinева.

'Αποπαρδεῖν, nex: 2: de inf: ал лвї 'Αποπέρδω.

'Απο-παρθενεύω, вiit: -εύσω, ші

'Απο-παρθενόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpikъ (ші miж: пierzъ) fечopia.

'Απόπαστος (ὁ, ἡ), noet: (кв цen:)="Απαστος, nervstatъ. [ἀπὸ, πατέομαι, вiit: πάσομαι).

'Απο-πάσχω, вiit: -πείσομαι, (dвne stoivî) îmî înkinвieskъ челе din protivъ. «Πάθε, ἢ ἀπόπαθε». Ap: «'Απόπαθε ἀπὸ τοῦ ἡμέραν εἶναι, (saъ) ὅτι ἡμέρα ἐστίν». Ap: înkinвieшte цî, къ nвeste zi. (вezî πάσχω).

'Απο-πατέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Αφοδεύω, mъ denъptezъ, mъ daъ în лalвpî din dpвmвл вmвlatъ; ші (fir:) mъ нвiъ în noianъ, saъ îmî faкъ fipeaska tpeввinцъ. [de вnde

'Αποπάτημα (τὸ), дешертъткра пînтечелъї, скîрнъ.

'Απόπατος (ὁ), локъл чел de ла о парte, ънde ne faчem fipeaska требъіпцъ, ъмвлътоape. 2) = 'Αποπάτημα.

'Απόπαυσις, εως (ἡ), прекъртаре, опрipe; sfîршitъ. [ші

'Αποπαύστωρ, ορος (ὁ), поет: (къ цен:) прекъртъторъ, опritоръ. [din

'Απο-παύω, вііт: -αύσω (къ ак: ші цен:) прекъртъ, опрeскъ чева, саъ пе чіпева de ла чева. || (між;)înчetezъ, тъ денъртezъ; съвîршeскъ; тъ odixneскъ, тъ лiniштeскъ; (ші fir:) моръ.

'Απόπειρα (ἡ), черкъре пъцінъ, саъ пiezішъ. [ἀπὸ, πεῖρα]. [de ънde

'Απο-πειράω -ῶ, (саъ маї ъіпе) ἀποπειράομαι -ῶμαι, вііт: -άσομαι, (къ цен:) черкъ пiezіш, ші кат пе nesimцite.

'Απο-πέκω, вііт: -πέξω, тънzъ (прінч: ої).

'Απο-πελεκάω -ῶ, вііт: -ήσω, чіоплeскъ, netezeскъ къ топоръ.

'Απο-πελιδνόω -ῶ, вііт: -ώσω, (саъ маї коректъ πελιόω -ῶ) fакъ чева къ тотъл пегрічосъ; (між:) тъînnerpeскъ.

'Απόπεμπτος (ὁ, ἡ), трimисъînапої, (саъ) къръіа s'a dat дрътъл; de лепъdat, de денъртat. [ἀποπέμπομαι].

'Απο-πεμπτόω -ῶ, вііт: -ώσω, даъ, плътескъ а чінчеа парte, саъ zечізіалъ îndoiтъ.

'Απο-πέμπω, вііт: -πέμψω, порneскъ, трimцъ îнапої, денарte, саъ парte din чева. 2) петрекъ пе (есъ дъпе) чіпева. 3)isroneскъ, даъ вое, саъ дрътъл къїва; (desпре певастъ) тъ desпарцъ; (ші îп цен:) лепъdъ, pefъzъ, desапровezъ. 4) (рар)= 'Εκφέρω, даъ афаръ (о таїнъ). 5) (між:) = ἀποδιοπομποῦμαι, тъ скîрвeскъ de чева. (вezї ші 'Απολύω). [de ънde

'Απόπεμψις, εως (ἡ), порnіре, трimiтepe îнапої; isronіре; desпърціре de певастъ. ші чл:

'Απο-πενθέω -ῶ, вііт: -ήσω, жълeскъ къ дърере ші din iнimъ. 2) îнчetezъ din жале.

'Αποπέπτωκα, трс: dc къ: ал лъї 'Αποπίπτω.

'Απο-περαίνω, вііт: -ανῶ, ші

'Απο-περατόω -ῶ, вііт: -ώσω, съвîршeскъ чева къ тотъл, îї даъ de къпътîіъ, саъ de марціne. [de ънde

'Αποπεράτωμα (τὸ), марціnea, саъ къпътîіъл, ънde se sfîршeште чева. [ші

'Αποπεράτωσις, εως (ἡ), съвîршіре, isвръпіре.

'Αποπεράω -ῶ, вііт; -άσω, трекъ пе чінева de чеea-л-алтъ парte, саъ dinколо

'Απο-πέρδω, ші (між:) 'Αποπέρδομαι' вііт: παρδήσομαι, (пех: ἀπέπαρδον, ші чл:) скоцъ вînтърї, саъ fлаte пе жos.

'Απο-περισπάω -ῶ, вііт: -άσω, авatъ, саъ дъкъ пе чінева dintр' о парte întр' алта прin стратецеме, îл амецескъ.

'Απο-περκόω, -ῶ вііт: -ώσω, nestpiцezъ къ пегръ (ка strъгъреле, кînd se nîргъіeште, саъînчепе a se коаче).

'Απο-πεσέομαι, Ion: în локъ de 'Αποπεσοῦμαι, вііт: [ші

'Απο-πέσῃσι, поет: în локъ de 'Αποπέσῃ, 3: sinг: пеrs: de пех: ал съп: лъї 'Αποπίπτω.

'Απο-πέτομαι, вііт: -πτήσομαι, = 'Αφίπταμαι, съърînd плекъ, саъ шъ îнторкъ; (ші fir:) тъ fакъ певъzътъ.

'Αποπεφασμένως, adв: (de парtч: пas: а лъї 'Αποφαίνω) арътat, de faцъ, desлъшit.

'Αποπέφυκα, tp; de къ: ал лъї 'Αποφύω.

'Απο-πήγνυμι, вііт: πήξω,înкегъ, fакъ аînгіецa чева къ тотъл; (між:)înгіецъ de тотъ.

'Απο-πηδάω -ῶ вііт: -ήσω, съръ de ънdева жos, саъ денарte, саъ înапої; (de ънde) ='Αποσκιρτῶ.

'Απο-πιάζω(έζω), вііт: -άσω, (έσω), stpînгъ тape, саъ din тоate пърціле; stpimтopezъ, stpiвeскъ; съгръмъ. 2)='Εκπιέζω, stpiвind сторкъ, скъргъ zeama; (fir:) iаъ în сілъ. [de ънde

'Αποπίεσις, εως (ἡ), stpівіре; стоарчере, ші чл: [ші

'Αποπίεσμα (τὸ), = 'Εκπίεσμα, дъпе стоарчере, саъ скърцере рътъшіцъ, вошtinъ, саъ дрождіе.

'Απο-πίμπλημι, вііт: πλήσω, ъмплъ цînъ съs, саъ dc тотъ; сатъръ ъіпе. (fir:) «Τὸν θυμὸν —». їмї îndestълezъ мînia, pesъflъ. (вezї ші ἐκ[ἀνὰ, συμ]πληρόω).

'Απο-πινόω -ῶ, вііт; -ώσω, іаъ денe чева пекъръцenia, къръцъ. 2) ъмплъ de пекъръцenіе.

'Απο-πίνω, вііт: -πίομαι, веаъ din чева, саъ de тотъ.

'Απο-πίπτω, вііт: -πεσοῦμαι, кazъ денe чева жos; тъ авatъ din кале, піерzъ дрътъл, тъ ръіъчeскъ; (fir:) пъ пеmepeскъ.

'Απο-πιστεύω, вііт: -εύσω, тъînкрezъ къ тотъл, amъ денлінъînкредерe în чінева.

'Απο-πλάζω, вііт: -πλάγξω, поет: îп локъ de

'Απο-πλανάω -ῶ, вііт: -ήσω, ръіъчeскъ,

скоцъ пе чінева din калса чеа дрептъ. (ші між:) мъ рътъческъ, îмї піерзъ дрътвл, (ші fir:) рîндвл, скопвл, вnde прівескъ, мъ аватъ din причінвл, че 'мї amъ пропвs. [de вnde

'Αποπλάνησις, εως (ἡ), рътъчіре, піердере de дрътъ; авatepe (în акt: ші nas: saъ між: matep: ші mop:) din кале, din прінчінъ, mi чл:

'Αποπλανίας, ου (ὁ), поет: рътъчітъ, абътътъ din кале. [ἀπὸ, πλάνη].

'Απο-πλάσσω (ττω), вііт: -πλάσω, плъsmвieскъ, formezъ чева în imitape dвпе opiцinалъ, imitъ, iаъ кіпвл întокmaї. [de вnde

'Αποπλάστωρ, ορος (ὁ), formъторъ de чева în imitape dвпе opiцinалъ.

'Απο-πλείω, поет:, ші

'Απο-πλέω, вііт: -πλεύσομαι, saъ πλευσοῦμαι, плекъ пе маре, експлвtескъ de ла портъ.

'Αποπληκτικὸς, ἡ, ὸν, причінвіторъ de (saъ свпвsъ ла) апоплексіе (damла). 2) = кв

'Απόπληκτος (ὁ, ἡ), ловітъ de апоплексіе (damла), saъ de тръsnетъ; (прін врт:) вїmітъ, nesimцitоръ, saъ неввnatікъ. [ші

'Αποπλήκτως, adв: ка ловітъ de апоплексіе, saъ тръsnетъ; în вїmіре, în кіпъ неввnatікъ. [ші

'Αποπλῆξία (ἡ), (în цен:) = 'Εκπληξις; (іар прінч:) апоплексіе (damла). [ἀποπλήττω].

'Απο-πληρόω -ῶ, вііт: -ώσω, = 'Αποπίμπλημι, вмплв, îndeплінескъ. [de вnde

'Αποπλήρωσις, εως (ἡ), вмплере de totъ; îndeплініре; съtвpape. [ші

'Αποπληρωτής, οῦ (ὁ), вмплвторъ; îndeплініторъ, ші чл:

'Απο-πλήσσω (ττω), вііт: -πλήξω, isвind тape ші fъръ de вeste apвпкъ жos пе чінева; (прін врт:) вїmeскъ, fакъ пе чінева а'шї піерde minціле; спъїmîntezъ гроaznік. 2) = 'Αποκρούω, pesпінгъ, isвind депъртезъ de ла sinemї.

'Απο-πλίσσομαι, вііт: -πλίξομαι, (ком:) fвгъ съpind, кръчіndв мъ.

'Απόπλοος, ους (ὁ), плекаре de basъ плвtіторъ, saъ прін плвtіре, експлвtіре. 2) (adiект:) = "Απλοος-ους.

'Απο-πλουτέω -ῶ, вііт: -ήσω, мъ desвогъцескъ, îмї піерзъ вогъція.

'Απόπλυμα (τὸ), лъївръ (апа, în каре s'a спълат чева). [din

'Απο-πλύνω, вііт: -υνῶ, спълînd квръцъ; лішпezeскъ, спълъческъ.

'Απο-πλώω, вііт: -πλώσω, поет: în локъ de 'Αποπλέω.

'Απο-πνείω, поет: în локъ de 'Αποπνέω.

'Απο-πνευματίζω, вііт: ίσω, = 'Αποπνέω, ші 'Αποπέρδω.

'Απόπνευσις, εως (ἡ), = 'Αποπνοή. [din

'Απο-πνέω, вііт: -εύσω, свfлв din вре о парte. 2) (кв ак: saъ цен:) скоцъ прin pesвfлape miposъ, miposъ. 3) (neвt:) pesвfлв, мъ евапорезъ. 4) = 'Εκπνέω, îмї daъ свfлетвл, saъ чеа din врмъ свfлape, моръ. 5) = 'Αποπέρδω, скоцъ вînтврї.

'Απο-πνίγω, вііт: -πνίξω, saъ -πνιξοῦμαι, свгрвmъ, omоръ; (fir:) stpimtopezъ (stpînrъ de rîtъ), fакъ а кръпа de пекazъ, înnismezъ. (вezї ші "Αγχω).

'Αποπνοὴ, ші

'Απόπνοια (ἡ), pesвfлape; miposъ; евапораціе; скоatepe de вînтврї. [din

'Απόπνοος -ους (ὁ, ἡ), депъртатъ, пеекспвsъ ла свfлъріле вînтвлвї. [ἀπὸ, πνοή].

'Απο-ποιέομαι -οῦμαι, вііт: -ήσομαι, депъртezъ чева de ла sinemї, лепъdъ, pefвzъ; desапробezъ, saъ deскввііцezъ. [de вnde

'Αποποίησις, εως (ἡ), лепъdape, депъртape, pefвsape, ші чл:

'Απο-πολεμέω -ῶ, вііт; -ήσω, = 'Απομάχομαι, мъ ватъ din локъ 'палтъ.

'Αποπομπαῖος α, ον, folositоръ спре депъртape de вnъ ръъ, fepitоръ, saъ isвъвitоръ de ръъ, = 'Αποτρόπαιος. (de вnde) «Τράγος—». Скр: (левit: 16.) цапъ adвsъ жертfъ спре isвъвіре de Dвmnezeeaскъ врціе. 2) de fepit, ка adвкъторъ de ръъ, = 'Αποτρόπαιος. [din

'Αποπομπὴ (ἡ), = 'Απόπεμψις, isronipe; лепъdape; пъръsipe; екsілape; desпърціре de невastъ; (іар прінч:) депъртape de вре вnъ ръъ прin жертfе înвлînzitoape de Dвmnezeeaскъ врціе; (îm:) жертfеле adвse спре ачestъ sfîршітъ. [ἀποπέμπω]. [de вnde

'Αποπόμπιμος (ὁ, ἡ), = 'Αποπομπαῖος (2). «Ἡμέρα—». Лкs: = 'Αποφράς.

'Απο-πονέω -ῶ, вііт: -ήσω,înчetczъ din ostenealъ, saъ мвпкъ; (прin врт:) îмї съвîршeскъ лвкрвл. [din

'Απόπονος (ὁ, ἡ), оbositъ; (прin врт:)înчetatъ din ostenelї. 2) каре 'шї a съвîршit лвкрвл. [ἀπὸ, πόνος].

'Απο-ποντόω -ῶ, вііт: -ώσω, afвndъ чева în маре.

'Αποπορδὴ (ἡ), skoatepe de bîntă ne jos. [ἀποπέρδω].

'Αποπορεία (ἡ,) плекаре; întoarpepea, înapoiape. [din

'Απο-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, плекă, mъ dъkă de undeва. 2)mъ întorkă înapoĭ.

'Αποπορευτέον, nosil: ал лъĭ'Αποπορεύομαι.

'Αποπόρφυρος (ὁ, ἡ),='Απόρφυρος, saŭ='Ολοπόρφυρος. [ἀπὸ, πορφύρα].

'Απο-πράσσο (ττο) μαι, biit: πράξομαι,='Αναπράσσομαι, черă, stpînră, че amă sъ iaŭ.

'Αποπρεσβεία (ἡ), papoptъл unъĭ solă, ші ekspъnepea pesъlatълъĭ solii sale. [din

'Απο-πρεσβεύω, biit: -εύσω, îmĭ sъvîpшeskă solia, propъind kîte (ka unŭ solă) sîntă nopъnvită a propъne. 2) îmĭ daŭ sokoteala solii kъlpe чeĭ че m' aŭ trimis.

'Απο-πρίασθαι, inf: ал (neîntpeв:) 'Αποπρίαμαι, kъmпъră de ла чinева, peskъmпъră.

'Απόπρισμα (τὸ), херъstpъiтъръ, saŭ tъpiца (fъrdaoa), че kade din херъstpъipe, saŭ tъiepe kъ херъstръъл. [din

'Απο-πρίω, biit: -πρίσω, taiŭ kъ херъstръъл, херъstpъieskă.

'Αποπρίω, în локă de 'Αποπρίασο. 2: sinr: neps: de nopъnv: ал (neîntp:) 'Αποπρίαμαι.

'Αποπρὸ, adв: noet: (kъ цen:) denapte de...

'Απο-προ-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω, (nex: ἀπο-προ-εῖλον, ші чл:) noet: în локă de 'Αφαιρῶ, iaŭ; iaŭ napte, saŭ иъцinŭ din чева.

'Απο-προ-βαίνω, biit: -βήσομαι, noet: mъ dъkă denapte de...

'Απο-προ-βάλλω, biit: -βαλῶ, asvîrlă, apъnkă чева denapte.

'Απο-προέηκε, noet: în локă de 'Απο-προῆκε. 3: sinr: neps: a nex: лъĭ 'Απο-προΐημι.

'Αποπροελών, οῦσα, όν, nex: 2: de napтч: ал лъĭ 'Αποπροαιρέω.

'Αποπροηγμένα (τὰ), (dъne stoinĭ) pelele bieцiĭ, sn: c: боалъ, sъръчie, moapte, ші чл: (înpot: de προηγμένα). [ἀποπροάγομαι].

'Απόπροθε, (ші maĭ 'nainte de вокалъ) -θεν, adв: noet: de denapte.

'Απο-προ-θέω, biit: -θεύσομαι, noet: алергînd mъ depъptezŭ de...

'Αποπρόθι, adв: noet:='Αποπρό, denapte.

'Απο-προ-ίημι, biit: -ήσω, noet: apъnkă, asvîrlă denapte, saŭ жos; лasă din mîînĭ; nopneskă, trimiцă.

'Απο-προ-λείπω, biit: -λείψω, noet: лasă чева mълт înapoĭ.

'Απο-προ-νοσφίζω, biit:, ίσω, noet: despapцă чева kъ depъptape de алта.

'Απόπροσθεν, adв: noet: = 'Απόπροθεν.

'Απο-προτ-ποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, ='Αποποιοῦμαι, nъ воieskă sъ 'mĭ însъшeskă (nъ pekъnoskă) чева; desanpobezŭ.

'Απο-προσωπίζομαι, biit: -ίσομαι, îmĭ iaŭ чева (snp: e: nepiĭ npin smълцepe) dene обpazŭ.

'Απο-προτέμνω, biit: τεμῶ, noet: taiŭ, (desnapцă) o napte din чева.

'Απο-προ-φεύγω, biit: -φεύξομαι, saŭ -φευξοῦμαι, noet: fъră prea denapte.

'Αποπταίνω, în локă de 'Αποπαπταίνω.

'Αποπτάμενος, η, ον, nex: 2: de naptч: ал лъĭ 'Αφίπταμαι.

'Απο-πτερνίζω, biit: -ίσω, înninră denapte kъ кълкîiъл; asvîrlă чева dînd kъ nічоръл; saŭ калкă în nічoape.

'Απο-πτερυγίζομαι, biit: -ίσομαι, ші

'Απο-πτερύσσομαι, biit: -ύξομαι, baţă din apinĭ, ka sъ sборă.

'Αποπτῆναι, nex: 2. de inf: ал лъĭ 'Αφίπταμαι.

'Απόπτης, ου (ὁ), въzъtoră de denapte, nîndară. [ἀπὸ, ὄπτομαι].

'Απο-πτήσσω, biit: -πτήξω, noet: = 'Αποπτοέομαι.

'Απόπτισμα (τό), =Πτίσμα; ші (une opĭ) în локă de 'Απόπρισμα.

'Απο-πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: sneriă, înfpikoшezŭ ne чinева, în kît îl faкă sъ fъrъ.

'Απόπτολις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: linsitŭ, saŭ depъptatŭ de орашъл sъă, eksnatpiată,= "Απολις. [ἀπὸ, πτόλις].

"Αποπτος (ὁ, ἡ), de denapte, saŭ de sъs въzъtă; (de unde despre локă)=ὑψηλός. «Οὕτω λαλεῖς, ὡς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος». Плт: 2) depъptatŭ de bedepe; (npin upm:) nevъzъtoră, ші nevъzъtă. [ἀπὸ, ὄπτομαι].

'Απόπτυγμα (τὸ), îndoiтъръ (de xaĭnъ ші чл:). [ἀπὸ, πτύσσω].

'Απόπτυσμα (τὸ), skъĭnъtъръ, saŭ skъĭnată. [ші

'Αποπτυσμὸς (ὁ), skъĭnape; (fir:) despreцuipe. [ші

'Αποπτυστὴρ (ὁ), skъĭnъtoră; (fir:) despreцuitoră, nenpiimitoră. [ші

'Απόπτυστος (ὁ, ἡ), de skъĭnat, de despreцuit, de lepъdat, urîtosă. [din

'Απο-πτύω, biit: -πτύσω, skoцă skъĭnată, skъĭnă; (fir:) lepъdă, nъ npiimeskă, despreцuieskă, mъ skîrbeskă, urъskă.

'Απόπτωμα (τό), ші

'Απόπτωσις, εως (ἡ), kъdepe; (fir:) neisъътipe; întîmplape înnpotivitoape, ші

неаштептать de непорочіре; (de вnde) ші скъdepe. [ἀποπίπτω].

'Απο-πυδαρίζω, biit: -ίσω, sъръ dъпцînd, de 'mї лovecкъ dosвл кв кълкîiвл. (veзї πυδαρίζω).

'Αποπυητικός, ή, όν, kontpiввitorъ snpe коачере, înnвpoiape (de anostemъ). [din

'Απο-πυίσκω, biit: -πυήσω, faкъ a коаче, a se înnвpoia (anostema).

'Απο-πυνθάνομαι, biit: -πεύσομαι, întpebъ, черчетезъ, ка sъ aflв чева de ла чінева.

'Απο-πυργίζω, biit: -ίσω, înaлцъ, întъpeskъ (înгpъdeskъ) чева ка вnъ t.pnъ.

'Αποπυρίας, ου (ὁ), (прінч: ἄρτος) нîine коапtъ не fокъ în sнвzъ, saв пе кърввнї, =='Απανθρακίας. [ші

'Αποπυρίζω, biit: -ίσω, fpiтъ пвцin пе кърввнї (пърпълeskъ) чева, ші mъnînкъ în datъ,=='Απανθρακίζω. [ші

'Αποπυρίς, ίδος (ἡ),=='Απανθρακίς. [ші

'Αποπυρόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ чева кв totвл fокъ, saв înfokatъ, anpinzъ de totъ. [ἀπὸ, πῦρ].

'Απο-πυτίζω, biit: -ίσω, =='Αποπτύω.

'Απο-πωματίζω, biit: -ίσω, iaв donвл, destвnъ.

'Απορaφανίδωσις, εως (ἡ), = ῥαφανίδωσις.

'Απ-οράω -ῶ, ion: în локъ de 'Αφοράω.

'Αποργὴς, έος (ὁ, ἡ), пекъжічосъ, неînвлînzitъ. [ші

'Αποργίζω, biit: -ίσω, întъpîtъ mînia, пекъжескъ пе чінева. [ἀπὸ, ὀργή].

'Απο-ρέγχω, biit: -ρέγξω, noet: în локъ de 'Απορρέγχω, învetezъ de a рохъі dopmînd; (прin врm:) mъ deшtentъ.

'Απ-ορέγω, biit: -ορέξω, întinzъ mîna, ші daв квїва o пapte din чева. 2) intinzъ, desfakъ.

'Απο-ρέπω, biit: -ρέψω, noet: în локъ de 'Απορρέπω,='Απο('Εκ)κλίνω, mъ abatъ din кале, ші fвгъ.

'Απόρευτος (ὁ, ἡ), de певмвлат, de netреквt. [ἀ, πορεύομαι].

'Απορέω -ῶ, biit: -ήσω, (прінч:) n'amъ локъ de тречере; (fig:) n' amъ міжлокъ, mъ aflв în stpimtopape, nв штіъ, че sъ fakъ (ка sъ sъвîршескъ чева); mъ îndoieskъ, staв în neînцелецере, în nedomipipe de чева, mъ mipъ, че дрвmъ sъ anвкъ; (ші прin întind:) sîntъ лipsitъ de міжлоачеле вiецiї, sърakъ. [ἄπορος]. [de вnde

'Απόρημα (τὸ), = 'Απορούμενον, обiектъ неînцелесъ, проблетъ de nedomipipe; neштiinцъ, îndoialъ, de mipat. [de вnde

'Απορηματικὸς, ἡ, όν, конpinzътorъ, eksпrimътorъ de mipape; atinгътorъ de лвкрв de mipat. [de вnde

'Απορηματικῶς, adв: în кінъ de mipape.

'Απορητικὸς, ἡ, όν, îndoiosъ desnpe toate, rînditorъ; nелesnivosъ în întpenpindepî.

'Απόρθητος (ὁ, ἡ), нежъfвitъ, saв de нежъfвit. [ἀ, πορθέω].

'Απορθωσις, εως (ἡ), îndpentape, saв peîndpentape. [ἀπορθόω].

'Απορία, (ἡ), лipsъ de міжлоаче; stpimtopape; neштiinцъ. «Διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος». Antif: 2) неînкpedinцape, îndoialъ. 3) лipsъ, неавере, съръчie; невое. 4) прітежdie. 5) неînлesnipe, неîndemînape, непвtinцъ. «Ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν». Tвч: 5)=='Απόρημα. [ἄπορος].

'Απο-ρινάω -ῶ, biit: -ήσω, în локъ de 'Αποῤῥινάω.

'Απ-ορνεόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

'Απ-ορνιθόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakъ în пasъре. [de вnde

'Απορνίθωσις, εως (ἡ), prefачере în пasъре.

'Απ-όρνυμι, (ші між:) 'Απόρνυμαι, biit: -όρσω, noet: în локъ de 'Αφορμῶ, mişкъ чева, saв mъ mişкъ de вndeва.

'Απορoποίητος (ὁ, ἡ), fъквtъ fъръ порї în tpвпвл sъъ. [ἀ, πόρος, ποιέομαι].

"Απορος (ὁ, ἡ), (прінч:) netpеквtъ, de netpеквt, fъгъ локъ de тречере. «'Ατραπὸς στενὴ καὶ ἄπορος». Пл: «Ποταμῷ παντάπασιν ἀπορωτάτῳ». Пл: «"Ανεμος ἄπορος». Ep: bînzъ înnpotivъ. «"Απορος ὑπόθεσις». petp: sвbiektъ вskatъ fъръ matepie de лвкpape. 2) (fig:) nenвtinvosъ de a afla кінъ ші міжлокъ în чева; чел în nedomipipe ші neштiinцъ, (прin врm:) nedestoїnikъ, npostъ. «Πανταχόθεν ἄποροι καθεστῶτες». Tвч: «Πάντων γ'εἴην ἀπορώτατος». Esx: «"Απορος φρόνημα». Eвp: «Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον καὶ ἄπορον». Apstf: 3) linsitъ de авере, sърakъ. «Πάντων ἄπορος». Плt: «Τοῖς ἀπόροις οὐ δανείζουσι». Пл: «"Απορος δίαιτα». Плt: sъръкъчоasъ вieцвipe. 4) nenвtвtъ, saв anевое a se sъвîрші. «"Αποροι προσμίγειν». Tвч: «"Απορος ἦν ἡ διάβασις τοῦ στρατοῦ». Epd: de вnde || (nevt:) "Απορον,='Απορία. «"Απορον ἦν ὁδῷ χρήσασθαι». Sin: (mi în nepif:) «'Εν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τό γινόμενον». Tвч: «'Εν ἀπόροις εἶχοντο θέσθαι τὸ παρὸν. Tвч: (ші îm:) «'Οπότε ἐν ἀπόροις εἴη». Пл: «'Εκ τῶν ἀπόρων ἐφάνη δή τις ἔσοδος τοῖσι βαρβάροισι». Ep: «'Αναγκάζεται κατά τι ἄπορον καταλῦ-

сαι». Тєч: «Ὁρῶντες σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα». Тєч: «Τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτατα». Тєч: 5) nedesлєшitъ, îndoiosъ, de nedomipipe, anєвoe de deslerat. «Ἐρωτήσεις ἀπόρους». Лєч: «Ἄπορα ἐρωτᾷ». Лєч: 6) =Δυσπόριστος, anєвoe de гєsit. «Ἄπορον θῦμα». Ил: [ἀ, πόρος].

Ἀπ-орούω, biit:-орούσω, noet: mъ apъnkъ înapoï; mъ denъptezъ iзte; mъ petpapъ.

Ἀποῤῥαγῆναι, nas: nex: 2: de înf: ал лвї Ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀποῤ-ῥαθυμέω-ῶ, biit: -ήσω, nъpъseskъ вnъ лвкpв neînгpiжitъ din tpîndъвie; (neвt:) mъ лeneвeskъ кв totвл.

Ἀποῤ-ῥαίνω, biit:-ρανῶ, stponeskъ, въpsъ чева din sinemï afapъ kîte nчginъ.

Ἀποῤ-ῥαίω, biit: -αίσω, noet: iaъ, smвлгъ чева în silъ de ла чinева, ші пръnъdeskъ.

Ἀποῤῥαντήριον (τὸ), basъ кв апъ de stponipe. (Bis:) basъ кв ariasmъ. [ἀποῤῥαίνω].

Ἀποῤῥάξ, ᾶγος (ἡ), = Ἀποῤῥώξ.

Ἀπόῤῥαξις [ἀποῤῥάσσω], εως (ἡ), вnъ felъ de жокъ, kape konstъ întpв a isвi minчea de nъmînt, ші dвne atîtea sъpitвpï a o npinde iapъшï.

Ἀποῤ-ῥαπίζω, biit: -ίσω, nълmвind isroneskъ. (iap în nasaжвл лвї D: Ал: «Τῆς γλώσσης ἄκρας ἀποῤῥαπιζούσης τὸ πνεῦμα». тpeвзie a se чiti, Ἀποῤῥιπιζούσης, пpeквm rîndeskъ).

Ἀποῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, kosъ вinc, nътpвnzъ nînъ dinколо.

Ἀποῤ-ῥάσσω, biit: -ῥάξω, sъpъ în sвs, mъ asвîpлъ înapoï.

Ἀποῤ-ῥαψῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, zikъ de postъ пasaже de pansodiï; îmпpoвizezъ вepsвpï; (fir:) вopвeskъ în zadapъ, saъ op че 'mï nлesneшte în kanъ.

Ἀποῤ-ῥέζω, biit: -ῥέξω, noet:=Ἀποθύω.

Ἀποῤ-ῥέμβομαι (гъpъ biit:), mъ pътъчeskъ, mъ tîpъskъ, вmвлв dвne bîntвpï, adikъ dвne zadapniчe înkinвipï.

Ἀποῤ-ῥευματίζω, biit;-ίσω, (med:) isвъвeskъ, tъmъdвieskъ tpвnвл de peвmatismъ.

Ἀποῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσομαι, saъ ρυήσομαι, = Ἐκρέω, isвopъskъ, saъ mъ въpsъ din чева. «Καὶ ὑγρασία τις ἀποῤῥέει τῆς βοτάνης». Dskp: «Ἀποῤῥέοντα λοιμικὴν ἀπόῤῥοιαν». Ал: Afp: 2) (fir:) kazъ, mъ pisinceskъ, пierъ. «Ἀποῤῥυεὶς τοῦ ἵππου». Пл: «Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται». Skp: (ші fir:) «Ὅπου δ' ἀποῤῥεῖ μνῆστις». Sof:

Ἀπόῤῥηγμα (τὸ), вkkatъ pвntъ din чева. [din

Ἀποῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, pвnъ, sfîшiъ din чева; smвлгъ în silъ; desпapцъ. «Ἧκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρους». Ил: E. (ші miж:) «Ἀπερῥώγασι δ' ἀπ' αὐτῆς νησίδες». Пaвs: Ἀποῤῥηγνύονται τοὺς ὤμους». Ksen: (ші fir:) «Βίον (ψυχήν) ἀποῤῥήξας». Eвp: enirp: «Οἱ λίθοι φωνὰς ἀπορῥήξουσι». Пis: «Ἀπορῥήξας τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν». Esx: «Εἰ ἀποῤῥαγείη ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ τὸ Ἰωνικὸν φύλον». Ep: «Τὸ εὐώνυμον κέρας αὐτῶν ἀποῤῥαγὲν ἔφευγε». Тєч:

Ἀποῤῥηθῆναι, nas: nex: ал лвї Ἀπαγορεύω.

Ἀπόῤῥηκτος (ὁ, ἡ), = Ἀπόῤῥώξ, ші Ἀπότομος. [ἀποῤῥήγνυμι].

Ἀπόῤῥημα (τὸ), лвкpв onpitъ. 2) =Ἀπόῤῥησις.

Ἀπόῤῥηξις, εως (ἡ), sfîшiepe siлnikъ; smвлцepe; desпъpцipe, ші чл: [ἀποῤῥήγνυμι].

Ἀπόῤῥησις, εως (ἡ), = Ἀπαγόρευσις. 2) tъгъdвipe; pefвsape, лепъdape. 3) = Ἀποκήρυξις.

Ἀποῤ-ῥήσσω, biit: -ῥήξω, (papъ tinъ) în локъ de Ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀπόῤῥητος (ὁ, ἡ), onpitъ (npin nopвnkъ a гвверnвлвї, saъ de леце). 2) de nesnвs, tвїnъ (onpitъ de a se snвne). «Πρᾶξις ἀπόῤῥητος πρὸς τοὺς πολλούς». Пл: «Πλύνοντες ἑαυτοὺς τὰ ἀπόῤῥητα». Dm: «Ἀπόῤῥητα ποιεῦμαι». Ep: цiъ чева taïnъ. ші «Ἐν ἀποῤῥήτῳ, saъ ἐν ἀποῤῥήτοις, saъ δ' ἀποῤῥήτων=кв

Ἀποῤῥήτως, adв: ne nesnвse, în taïnъ.

Ἀποῤ-ῥιγέω -ῶ, biit: -ήσω, (tpe: de кв: Ἀπέῤῥιγα, ші чл:) mъ însiopezъ (tpemвpъ, mъ temъ) sъ fakъ чева.

Ἀποῤ-ῥιζόω, -ω, biit: -ώσω, = Ἐκριζόω, despъdъчinezъ. 2) fakъ (skoцъ) pъdъчinï.

Ἀποῤ-ῥινάω -ῶ biit: -ήσω, iaъ кв piла, pilind. [de вnde

Ἀποῤῥίνημα (τὸ), pilitвpъ, чeea че ese din piлipe.

Ἀποῤ-ῥιπίζω, biit: -ίσω, denъptezъ кв sвfлapea anъpътopiï.

Ἀποῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, asвîpлъ denapte, apвnkъ de d'asвnpъ 'mï; (fir:) лепъdъ чева ka netpeвpikъ, desanpoвezъ, desppeцвieskъ. (de вnde nas:) «Ἀπερῥιμμένος, desnpeцвitъ, de лепъdat. 2) apвnkъ вopвe, op квm se întîmплъ, saъ кв rîndъ de a atinце ne чinева. [de вnde

Ἀποῤῥίψιμος (ὁ, ἡ), de лепъdat (netpeвpikъ), de apвnkat. [ші

Ἀπόῤῥιψις, εως (ἡ), asвîpлipe denapte; apвnkape afapъ.

Ἀποῤῥοὴ, ші

Ἀπόῤῥοια (ἡ), = Ἐκροή. квpцepe afapъ

de opĭ че лікʁidă; къdърс de fрʁnze (перĭ, ші чл:). 2) (fir:) кіар лʁкрʁл кʁрsă afaръ; парte din кʁргъторʁл лікʁidă, пікъtʁръ; miposă ешită din чева; свапораџіс. ші 3) локʁл, капалʁл, прin каре кʁрџе, se варsъ чева afaръ. «Ἐμφραχθείσης τῆς ἀπορροίας ἤρετο τὸ ὕδωρ». Ksen: «Αἵματος ἀπορροαί». Евр: «Ἡ ἀπόῤῥοια τῶν θυμιαμάτων». Apst: «Ἡ συκῆ βλάπτουσαν ἀπορροὴν ἀφίησι». Пл: (ші fir:) «Δόξης ἀπόῤῥοια». Skр: (вezĭ ші Ἀποῤῥώξ). [ἀπόῤῥους].

Ἀпоῤ-роіВdéω -ῶ, вііt: ήсω, поеt: върsă, daă afaръ кʁ sromotă, skoџă sʁnetă. «Ὄρνις ἀπορροιβδεῖ βοάς». Sof: (вezĭ ші Ἀναῤροιβδέω). 2) = Ἀποῤῥοφάω.

Ἀπόῤῥоос-оυς (ὁ, ἡ), isвorîtoră, кʁргъторă din чева.

Ἀποῤ-ῥοφάω(έω) -ῶ, вііt: -ήсω, înriџă totă; saă sorвă парte din чева кʁ sromotă, saă kîlkіtʁrĭ.

Ἀποῤῥυείς, εῖσα, έν. nex: 2: de паріч: ші

Ἀпо-ῥῦῆναι, nex: 2: de înf: ал лʁĭ Ἀποῤῥέω.

Ἀποῤ-ῥύπτω, вііt: -ῥύψω, skoџă nекʁръџenie, spълă, кʁръџă вine de totă.

Ἀπόῤῥυсις, εως (ἡ), =Ἀποῤῥοή. [ші

Ἀπόῤῥυтος (ὁ, ἡ), = Ἀπόῤῥоос-оυς. 2) (локă) îndemînatikă de кʁрs ла вале. вълosă. [ἀποῤῥύω].

Ἀπόῤῥυψις, εως (ἡ), кʁръџipe, spъларе de soaie, ші чл: [ἀποῤῥύπτω].

Ἀποῤ-ῥύω, вііt: -ῥύσω, поеt: în локă de Ἀποῤῥέω.

Ἀποῤῥωγὰς άδος (ἡ), ші

Ἀποῤῥώξ, ῶγος (ὁ, ἡ), (прinч: λίθος) рʁпtă, tъiată din мʁnte; (прin ʁрм:) = Ἀπότομος, pînosă. 2) (sʁвst:)= Ἀπόῤῥοια, парte desпърџitъ din чева. «Κωκυτὸς θ',ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ. Od: K: «Οἶνος ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἀποῤῥώξ». Od: I. (ші fir) «Ἐριννύων ἀποῤῥώξ». Enigr: [ἀποῤῥήσσω].

Ἀп-орύссω, вііt: -орύξω, desгропă, saă =Каторύссω.

Ἀп-орфанίζω, вііt: -ίσω, fakă ne чinева de totă sîpmană, (ші miж: saă nas:) рътîіă de totă sîpmană. 2) поеt: desпарџă ʁnʁл de алtʁл.

Ἀπόрфυрос (ὁ, ἡ), чел fъръ пърпʁръ. [ἀ, πορφύρα].

Ἀп-орχέομαι -οῦμαι, вііt: -ήсομαι, пierză чева din прічina danџʁлʁĭ. (вezĭ ші Ἐξορχέομαι).

Ἀπόρως, adв: iotdaʁna însoџită кʁ вервії ἔχω, saă διάκειμαι, sîntă, тъ afлʁ în лiпsъ, sîntă stpimtopată, пʁ почіă, пʁ штіă faче чева.

Ἄπος, εος (τὸ), поеt: în локă de Ἄїπος.

Ἀпо-салεύω, вііt: -εύσω, sîntă tpasă кʁ коравіа denapte de ʁskată, staă în mape; (fir:) sîntă nexoіъpîtă, atîpnată dc doъ rîndʁрĭ; saă amă прea пʁџinъ пъdежde. 2) (stpъm:) stpъmʁtă din локă, tîpъskă în sілъ пс чinева.

Ἀпо-сархόω -ῶ, вііt: -ώсω, înkърneză, prefakă чева în карне; fakă a прinde карне, adikъ a se хръni, a креште.

Ἀпо-сарόω ῶ, вііt: -ώсω, мътʁрă de totă, isпръвeskă de мътʁpat. [de ʁnde

Ἀποсάρωμα (τὸ), гʁnoiă.

Ἀпо-сάττω, вііt: -сάξω, skoџă samapʁл, saă шeaoa; deskapkă.

Ἀпо-сафέω -ῶ, вііt: ήсω, desлʁшeskă кʁ amърʁntʁл, ekсплікă.

Ἀпо-сβέννυμι, вііt: -сβέσω, (nex: ἀπέсβην, ші tpe: de кʁ: ἀπέсβηκα sînt de nas: însem:) stinră de totă; (fir:) fakă a înveta; слъвeskă чева; stinră, шterpă, adikъ прънъdeskă; (miж: saă nas:) înveteză; niepă, мъ stinră; mopă. [de ʁnde.

Ἀπόсβεсις, εως (ἡ), stinџepe de totă; (fir:) пeipc, ші чл:

Ἀπόсειсις, εως (ἡ), клetinape, skʁtʁpape, srʁdʁipe. 2) = Ἀπόκινος, ʁnă danџă кʁ перʁшinate mішкърĭ. [din

Ἀпо-сείω, вііt: -сείσω, skʁtʁpă чева dene чева; (ші miж:) skʁtʁpă, apʁпkă de d'asʁпръ 'mĭ; (fir:) мъ deskapkă. «Ἀποσειεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν». Ep:

Ἀпо-семнόω -ῶ, вііt: -ώсω, fakă чева de pesnektat, мъpeцă. [ші

Ἀпо-семνόνω, вііt: -ννῶ, = Ἀποсемнόω. 2) лʁвdă прea мʁлt, мъpeskă. 3) (miж:) мъ гълeskă, мъ înrînfeză, кʁвtă a мъ лъʁda.

Ἀпо-сεύω (fъръ вііt:), =Ἀποсείω, isгoneskă, denъpieză. || (nas: saă miж:) Ἀποсεύομαι, вііt: -συθήсομαι, (nex: ἀπεσύθην, saă ἀπεσσύθην) fʁră; мъ petpapă; плекă.

Ἀпо-сήθω, вііt: сήσω, черпă кʁ sita, saă петpeкă prin пînzъ; (ші desпpe лікʁide) stpекорă.

Ἀпо-σηκάζω, вііt: -άσω, ші

Ἀпо-σηκόω -ῶ, вііt: -ώсω, înkiză înъʁntpʁ, saă afaръ din tîрлъ; saă desпарџă prin înгръdipe, лasă afaръ.

Ἀпо-σημαίνω, вііt: ανῶ, daă semne, înкʁnomtinџeză prin semne; (miж:) пʁіă semnă, însemneză, ka sъ кʁnoskă (sп: e: omă кънsită политічеште, ші чл:); печетʁві-

eskъ (skpisoape, saъ лъкрърї fiskate); des-
печетлъieskъ (însemnînd avi 'Απὸ negaqie).

'Απο-σημειόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, însemnezъ, adikъ iaъ, цiъ însemnape de чева (ка sъ штiъ, sъ nъ хїlъ).

'Απο-σήπω, biit: -σήψω, faкъ, lasъ a пъtpezi чева de totъ. || (miж: în локъ de nas: tpe: de къ:) 'Αποσέσηπα, sînt de totъ пътpezitъ. [de ъnde

'Απόσηψις, εως (ἡ), пътpezipe totalъ.

'Αποσίγησις, εως (ἡ), desъвîршitъ тъчере. (vezї ші 'Αποσιώπησις). [ἀποσιγάω].

'Αποσιεύμενος, η, ον, Ion: парtч: ал лъї 'Αποσιόομαι, în локъ de 'Αφοσιούμενος.

'Απο-σιμόω -ῶ, biit: -ώσω, (прiпч: despe nasъ) faкъ чева кîрпъ; (iap despe apmie) depърtezъ чentрьл, ші апропiъ apiпеле къpe връжташъ în fopmъ de жъmътate черкъ; (despe pesвoiaskъ коравie) mъ depърtezъ пропорцiонат, ка sъ iaъ dpъmъ, ші sъ isвeskъ маї iste прin emволъ (машinъ и apinъ); (în цen:) înковоiъ чева în fopmъ de жъmътate черкъ. [de ъnde

'Αποσίμωσις, εως (ἡ), mішкape de pesвoiaskъ коравie. (vezї вервьл).

'Απ-οσιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, Ion: în локъ de 'Αφοσιόομαι.

'Απο-σιτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ depърtezъ de храпъ, nъ маї mъпînкъ, nosteskъ. [ші

'Αποσιτία (ἡ), depърtape de mînkape; desъвîpmitъ nenoftъ de mînkape; (în цen:) =='Ασιτία. [ші

'Αποσιτικὸς, ὴ, ὸν, adъкъiopъ de (saъ аплекатъ ла) nemînkape. [din

'Απόσιτος (ὁ, ἡ), depърtatъ de храпъ, nemînkatъ, nostitъ. 2) лiпsitъ къ totьл de noftъ de mînkape. [ἀπὸ, σῖτος].

'Απο-σιωπάω -ῶ, biit: -ήσω, таkъ de totъ, saъînчetezъ din ворвipe. 2) (stpъm:) = παρασιωπῶ, tpekъ чева în тъчере, nъ snвiъ ъnъ лъкрь. [de ъnde.

'Αποσιώπησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ тъчере; înчetape din ворвipe; (pet:) = παρασιώπησις.

'Απο-σκάπτω, biit: -σκάψω, sъnînd desгропъ чева; (fir:) sърпъ, доворъ ла пъmîntъ. 2) taiъ, desпарцъ къ шанцърї din toate пърцiле.

'Απο-σκαρίζω, biit: -ίσω, ='Απασκαρίζω, моръ în snasme, îmї daъ sъfletьл въtîndъ mъ.

'Απο-σκεδάννυμι, biit: -σκεδάσω, ші At: -σκεδάω -ῶ, pisineskъ, pesпîndeskъ depapte, isroneskъ. (vezї ші Διασκεδάννυμι).

'Απο-σκέλλομαι, (neîntp: din кape este întpeв: biit: -σκλήσομαι, nexot: ἀπέσκλην, ші tpe: de къ: în локъ de прez: ἀπέσκληκα) mъ ъsъkъ, slъbeskъ de totъ, pъmîiъ цielea ші osьл; înгieцъ, înлemneskъ.

'Απο-σκεπάζω, biit: -ασω, ='Αποκαλύπτω, deskoperъ.

'Απο-σκεπαρνίζω, biit: -ίσω, taiъ de totъ къ sekъpa къ doъ тъiшърї. [de ъnde.

'Απο-σκεπαρνισμὸς (ὁ), тъictърь de totъ къ topopьл къ doъ гъpї. || (mediч:) ънъ гелъ de spapцere a хîpчеї канвлъї.

'Απο-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, ='Αποσκοπέω.

'Απο-σκέπω, biit: -σκέψω, ='Αποσκεπάζω.

'Απο-σκευάζω, ші (miж:) -άζομαι, biit: άσω, άσομαι, îmї apdikъ, stpътвlъ вагажьл, (калавалîкьл). 2) daъ afapь, лепъdъ; mъ deskapkъ, mъ desfakъ de чева; îmї depтъ nînteчеле, ='Αποπατῶ. 3) fьгъ, mъ апъръ de чева, deskъвiinцezъ. 4) stpikъ, sърпъ; (despe къвinte) desfiinцezъ (vezї ші 'Ανασκευάζω, ші συσκευάζομαι). [din

'Αποσκευὴ (ἡ), depetikape de вагажъ; deskъpkape; depтepape de nînteче, ші локьл еї, adikъ плiтъътoapea. 2) лъкрърї тpевъinчoase de dpъmъ.

'Απόσκημμα (τὸ), ='Αποστήριγμα, (med:) какохimie stpînsь în вре o napte a тpъnьлъї. (vezї ші 'Απόστημα). [din

'Απο-σκήμπτω, bîit: -σκήμψω, ='Αποσκήπτω.

'Απόσκηνος (ὁ, ἡ), пелокъitopъ întp'aчелашї коptъ къ алtьл, depъptatъ. [ἀπὸ, σκηνή]. de ъnde

'Απο-σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω (къ цen:) локъieskъ în коptъ depъptatъ. 2) (skp:) îmї apdikъ, stpînгъ коptьл, ка sъ плекъ. (vezї ші Διασκηνόω).

'Απο-σκήπτω, biit: -σκήψω, pezemъ tape, apъпкъ, (ші nestp: kazъ penede) neste чева; pesъfль, ажъпгъ ъndева; (med: despe какохimiї, saъ волоase zemї) mъ stpекоръ de o datъ penede în вре o napte a тpъпьлъї (vezї ші 'Απερείδω); (despe вise) mъ isвîndeskъ; (despe mînie) îmї pesвънъ (îmї авate) пе чinева. [de ъnde

'Απόσκηψις, εως (ἡ), pezemape; pesъfлape; isвîndipe de вise; pesвънape. (vezї вервьл).

'Απο-σκιάζω, biit: -άσω, faкъ ъmвръ. «Σκιάς ἀποσκιαζομένας». Плт: 2) ъmвreskъ; (fir:) askънzъ, пъiъ ла întънepikъ. [de ъnde

'Αποσκίασμα (τὸ), ъmвpitъpъ formatъ de

чева; (fir:) firъръ asemъnatъ dъne ътвръ, (skiagrafie). [ші

'Αποσκιασμὸς (ὁ), formare de ътвръ ътврire.

'Απο-σκίδναμαι, noet: în локъ de 'Αποσκεδάννυμαι.

'Απο-σκίμπτω, biit: -σκίμψω, noet: = 'Αποσκήπτω.

'Απο-σκινθίζω, biit: -ίσω, = 'Απολακτίζω, ші 'Αποσκιρτῶ.

'Απο-σκιρρόω -ῶ, biit: -ώσω, prefaкъ în skirъ; întъpeskъ, înnietpeskъ. [de ънde

'Απόσκίρρωμα (τὸ), ътflътъръ întъpitъ, înnietpitъ.

'Απο-σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpind fъrъ de чева; (fir:) deseptezъ (linseskъ din postъл слъжвеї); mъ revoltъ.

'Αποσκλήσομαι, biit: ал лъї 'Αποσκέλλομαι.

'Απόσκληρος (ὁ, ἡ), къ totъл asprъ, tare, vîptosъ. [ἀπὸ, σκληρός]. [de ънde

'Απο-σκληρόω -ῶ, biit: -ὠσω, ші

'Απο-σκληρύνω, biit: -υνῶ, învîptoшezъ чева къ totъл. || (miж:) mъ portъ къ desъvîpшitъ asnpime ші nismъ.

'Απο-σκνίπτω, biit: -σκνίψω, Ion: în локъ de 'Αποσκίμπτω.

'Απο-σκνιφόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Αποσκοτίζω.

'Απο-σκολύπτω, biit: -ύψω, жънoiъ de пieле, saъ de коажъ; голeskъ, desnoiъ; taiъ înnpeжър.

'Απο-σκοπεύω, bitt: -εύσω, ші

'Απο-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ ъїtъ, barъ de seamъ de denapte, nîndeskъ din 'nалtъ; npivеskъ ънdeва къ лъare aminte.

'Απο-σκοπιάζομαι, biit: -άσομαι, = 'Αποσκοπέω. [ші

'Αποσκόπιος (ὁ, ἡ), noet: nenemepitopъ de semnъ, saъ цintъ; neisъътitopъ în skoпъл, saъ rîndъл sъъ; denъptatъ de dpentъл кънîntъ, nekъвiinчosъ. [din

'Απόσκοπος (ὁ, ἡ), = 'Αποσκόπιος. 2) nînditopъ de denapte, saъ din 'nалtъ къ лъare a minte. [ἀπὸ, σκοπός].

'Απο-σκορακίζω, biit -ίσω, daъ ne чineва корвілор (влestemînd); (fir:) isroneskъ, denъptezъ ne чineва къ desnpeцъire, ші окърîre, nesokoteskъ; eksilezъ prea denapte. [de ънde

'Αποσκορακισμὸς (ὁ), dare корвілор; (fir:) isronipe; desnpeцъire, ші чл:

'Απο-σκορπίζω, biit: -ίσω, pisineskъ napte, saъ de totъ.

'Απο-σκοτίζω, biit: -ίσω, destъnekъ (apdikînd de dinainte чeea че întъnekъ). 2) = къ

'Απο-σκοτόω -ῶ, biit: -ώσω, întъnekъ de totъ; (zъгр:) daъ ikoaneї ътвръ.

'Απο-σκυβαλίζω, biit: -ίσω, кърцъ чева de гъnoaie; лепъdъ чева ка бнъ гъnoiъ, adikъ ка netpевnikъ, ші de npisosъ.

'Απο-σκυδμαίνω, biit: -ανῶ, noet: (къ dat:) mъ некъжeskъ asъnpa къїва.

'Απο-σκύζομαι, biit: -ύσομαι, noet: = 'Αποσκυδμαίνω.

'Απο-σκυθίζω, biit: -ίσω, (npinч:) жъnoiъ капъл къ пъръ къ totъ (прекът fъчeaъ Skigiї ровілор); (fir:) tъnzъ, pazъ nînъ în пieле.

'Απο-σκυλάω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Απο-σκυλεύω, biit: -εύσω, жъfъieskъ, прadъ, desnoiъ; (în цen:) линseskъ ne neшline de чева.

'Απόσκωμμα (τὸ), батжокоръ adpesatъ къtpe чineва. [din

'Απο-σκώπτω, biit: -σκώψω, (къ ак: singъръ saъ къ преп:) asвîрлъ батжокоре asънpa къїва, îl iaъ în pîsъ.

'Απο-σμάω -ῶ, = 'Αποσμήχω.

'Απόσμηγμα (τὸ), некърцenie apdikatъ dene чева прin штерцere. [din

'Απο-σμήχω, biit: -σμήξω, кърцъ прin штерцere.

'Απο-σμικρόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

'Απο-σμικρύνω, biit: -υνῶ, miчeskъ чева de totъ.

'Αποσμίλευμα (τὸ), бъkatъ de niatpъ лъaїъ къ dalta. [din

'Απο-σμιλεύω, biit: -εύσω, taiъ, чioплeskъ, skoвeskъ niatpa къ dalta; (fir:) черчetezъ къ amъpънtъл; tpaktezъ къ тълtъ eksaktitate ші stpъшnічie.

'Αποσμυγῆναι, nex: 2. de inf: ал лъї

'Απο-σμύχω, biit: -σμύξω, прънъdeskъ чева прin непрінітъ apdepe; (fir:) toneskъ кîte пъцinъ ші ne nesimцite.

'Απο-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, snepiind isroneskъ ne чineва. «'Αποσοβήσων τῆς κεφαλῆς αὐτὸν ἐπιπετόμενον». Sъid: (ші miж:) ὅπως ἀποσοβῆται τῇ οὐρᾷ τὰ λυποῦντα». Ksen: (ші fir:) «Οὐχ οἷός τ' εἰμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων». Apstf: 2) (nestp: saъ ел:) mъ dъkъ ънdeва în гравъ, (прin ърт:) въnънъind mîineле. [de ънde

'Αποσόβησις, εως, (ἡ), isronipe, ші чл: [ші

'Αποσοβητήριος (ὁ, ἡ), folositorъ (îndemînatikъ) ла isronipe къ snepiape.

"Αποσος (ὁ, ἡ), (flsf:) nesънssъ ла кîtime ші mъsъръ. [ἀ, ποσόν].

'Απο-σοφόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ ne чineва къ totъл înцelentъ.

'Αποσπάδιος, α saŭ ος, ον. noet: pъпtŭ, smъlsŭ din чева. || (sъbst:) 'Αποσπάδιον, =='Απόσπασμα, frîntъrъ, въkatъ. [ἀποσπάω].

'Αποσπάραγμα (τὸ), sfîшiitъrъ, въkatъ pъntъ din чева. [din

'Απο-σπαράσσω (ττω), biit: -άξω, sfîшi- ind pъnŭ.

'Απο-σπαργανόω, -ῶ, biit: -ώσω, desfъшŭ, saŭ desfъшъrŭ din faше.

'Απο-σπαρθά(τά)ζω, biit: -άσω, mъ batĭ mъpind, morŭ în snasme, saŭ kъ tetanŭ. (bezî шi 'Αποσκαρίζω).

'Αποσπὰς, άδος (ὁ, ἡ), noet: == 'Αποσπάδιος. [шi

'Απόσπασμα (τὸ), frîntъrъ, въkatъ pъntъ din чева. [шi

'Αποσπασμάτιον (τὸ), dim: al лъî ἀπόσπασμα. [шi

'Αποσπασμὸς (ὁ), smъlцere, pъnere din чева; desпъrцipe, depъrtape; (despre вorвipe) eшipe, aбatere din sъbiektŭ. [шi

'Απόσπαστος (ὁ, ἡ), smъlsŭ, saŭ пътinчosŭ a se smъlце din чева. [din

'Απο-σπάω -ῶ, biit: -άσω, smъlгŭ din чева; depъrtezŭ; (шi miж: saŭ nas: iap dъne чeî maî noî шi nestr: saŭ el:) mъ depъrtezŭ. «'Επειδὰν ἀπὸ τῆς γῆς πολὺ ἀποσπάσωσι». Лъч: 2) (par) skopeskŭ. «'Εκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξετε». Skr:

'Απο-σπείρω, biit: -σπερῶ, semъnŭ, върsŭ semînцъ din чева.

'Απο-σπένδω, biit: -σπείσω, върsŭ, saŭ topnŭ kîte пъцinŭ, saŭ din вре bnŭ basŭ în felŭ de лiвaцie (bezî σπονδή), faкŭ, oferŭ лiвaцiĭ.

'Απο-σπερμαίνω, biit: -ανῶ, шi

'Απο-σπερματίζω, biit: -ίσω, îmĭ върsŭ semînцa; (прin вrm:) faкŭ kopiĭ. [de bnde

'Αποσπερματισμὸς (ὁ), върsape, kъpцere de semînцъ.

'Απο-σπεύδω, biit: -σπεύσω, mъ silеskŭ a desdъплека пе чinева de ла rîndъl sъŭ, îĭ opreskŭ pîвna kътre чева. (bezi шi 'Αποσπουδάζω).

'Απο-σπινθηρίζω, biit: -ίσω, daŭ, skoцŭ skînteie, skînteiezŭ.

'Απο-σπογγίζω, biit: -ίσω, шterгŭ вine, sвîntŭ kъ въpeteле. [de bnde

'Αποσπόγγισμα (τὸ), nekъpъцenie лъatъ, saŭ шteapsъ kъ въpeteле. 2) шterцere, kъpъцipe kъ въpeteле.

'Απο-σποδέω -ῶ, biit: -ήσω, prefakŭ în чepkътъ, prъпъdeskŭ kъ apdepe; saŭ (шi simплъ fir:) nierzŭ. «'Απεσπόδημαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων». Apstf: 'mĭ aŭ kъzвt bnriile.

'Απόσπονδος (ὁ, ἡ), = "Ασπονδος, saŭ ἔκσπονδος, de neînпъkat, вrîчosŭ, de leпъdat. [ἀπὸ, σπονδή].

'Απόσπορος (ὁ, ἡ), noet: (kъ цen:) trasŭ din semînца kъîвa, strъnepotŭ al kъîвa. [ἀπὸ, σπόρος].

'Απο-σπουδάζω, biit: -άσω, (par stpъm:) taiŭ, onpeskŭ sîrгвinца, saŭ pîвna kъîвa kътre чева; (maî oвiч: nestpъm: saŭ el: kъ цen:) îmĭ înпвцinezŭ, îmĭ pъчeskŭ silinца, pîвna kътre чева.

'Αποσσεύω, noet: în локŭ de 'Αποσεύω.

'Απόσσυτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀποσεύομαι] isronitŭ, saŭ fвгъpitŭ de bndeва kъ mъlтъ iвцealъ.

'Απόστα, în локŭ de 'Απόστηθι, nex: 2: de порвnч: al лъî 'Αφίσταμαι.

'Απόσταγμα (τὸ), pikътъrъ din чева. 2) == 'Απόσταξις. [ἀποστάζω].

'Αποσταδὰ (δὸν), adв: noet: [ἀφίστημι] de depapte.

'Απο-στάζω, biit: -στάξω, pikŭ de bndeва. «'Ρανίδες εἰς τοὔδαφος ἀποστάζουσι». Фil: (шi stpъm:) «'Αμβροσίαν εἰς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός». Tkp:

'Απο-σταθμάω -ῶ, biit: -ήσω, tragŭ în kъmпъnъ.

'Αποστάλαγμα (τὸ), == 'Απόσταγμα. [din

'Αποσταλάζω, biit: -άξω, шi

'Απο-σταλάω -ῶ, biit: -άσω, noet: == 'Αποστάζω..

'Αποσταλτέον, nos: al лъî 'Αποστέλλω.

'Απόσταξις, εως (ἡ), pikape din чева. 2) =='Απόσταγμα. «'Απηθοῦσι καὶ λαμβάνουσι τὴν ἀπόσταξιν». Tfp: [ἀποστάζω].

'Αποστὰς, ᾶσα, άν, nex: 2: de napтч: al лъî 'Αφίσταμαι.

'Αποστασία (ἡ), == 'Απόστασις. [шi

'Αποστάσιον (τὸ), desпъrцipe de kъsniчie, (de bnde) «Βιβλίον ἀποστασίου». Skr: kapte de desпъrцenie. || «'Αποστασίου δίκη». Плт: жвdikatъ шi osîndъ asвпpa perekвnoskътorilor slobozigî roвî, saŭ a чetъцenilor, чe fвr în вreme de primeждie. [шi

'Απόστασις, εως (ἡ), depъrtape, desпъrцipe, petpaцere; înstpeinape de aвere; deosebipe, neasemъnape. 2) revoltъ. 3) distanцъ, (de bnde) «'Εξ ἀποστάσεως». Tfp: de depapte. 4) (med:) prefaчere în пвroiŭ, saŭ transportŭ de zemî bolоase, == 'Απόστημα; pisinipea lor (вne orî), deшertape. 5) (gram: шi petp:) întpepъ-

пере, ші еаръшї пелегатъînчепере de кѫвîнтѣ. 6) marazie (saѣ вînzape кѫ търѫцеаоа) de търſї. [ἀφίσταμαι].

'Αποστατέον, nosit: ал лъї 'Αφίσταμαι.

'Αποστατέω -ῶ, biit: -ήσω, staѣ (лînseskѣ) denapte; тъ tpapѣ de ла чева; тъ denъptezѣ, îmї пъръseskѣ nostѫл. 2) тъ revoltѣ. (vezї ші 'Αφίστημι). [din

'Αποστατὴρ, ῆρος (ὁ), Dop: în локѣ de

'Αποστάτης, ου (ὁ), denъptatѣ, desnъpцitѣ de чева; (maї кѫ seamъ de peліцia, saѣ гѫверnѫл sъѣ) revoltatѣ, revolѫцionapѣ. 2) кîntъpitopѣ; (ші fir:) жѫdikъtopѣ. (de ѫnde) «Τοὺς ἀρχαγέτας ἀποστατῆρας εἶμεν». Пл: a жѫdika, a хotъpî, saѣ = 'Αφίστασθαι, a nѫ лѫa napte. [ἀφίσταμαι]. [de ѫnde

'Αποστατικὸς, ἡ, ὸν, revoltosѣ; (med:) anлекатѣ ла anostemъ. (de ѫnde

'Αποστατικῶς, adв: în кînѣ revoltosѣ, ка revolѫцionapѣ; (Гpam:) = 'Ασυνδέτως.

'Αποστάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї 'Αποστάτης.

'Απο-σταυρόω,-ῶ, biit: -ώσω, înгръdeskѣ înnpeжѫp, întъpeskѣ кѫ napї. 2) (pap) niponeskѣ пе кръче, pъstirneskѣ.

'Απο-σταφιδόω -ῶ, biit: -ώσω, din stpѫгapї faкѣ staфidъ; (fir:) stafideskѣ; (ші miж: saѣ nas:) -όομαι -οῦμαι, тъ stъfideskѣ, тъ ѫsѫкѣ ка stafida.

'Απο-σταχυέω -ῶ, biit: -ήσω, faкѣ, daѣ snikѣ.

'Απο-στεγάζω, biit: -άσω, iaѣ înвълitoapea, desвълeskѣ (kasъ, ші чл:). 2) = 'Αποστέγω. [de ѫnde

'Αποστέγασμα (τὸ), пpenazъ, adъnostipe de înвълitoape. 2). = στέγασμα, înвълitoape.

'Απο-στεγνόω -ῶ, biit: -ώσω, акоперѣ, astѫпѣ чева вine, ка sъ nѫ петреакъ апъ; (med:) adѫкѣ гrozave înкѫietъpї (ѫskînd ѫmezeлеле).

'Απο-στέγω, biit: -στέξω, npin акоперішѣ апърѣ de плоае, de вîntѣ, ші чл:.

'Απο-στείβω, biit: -στείψω, noet: плек, тъ dѫкѣ.

'Απο-στεινόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: în локѣ de 'Αποστενόω.

'Απο-στείχω, biit: -στείξω, noet: тъ dѫкѣ înapoї, тъ întopкѣ a kasъ, 2) (stpъm:) iaѣ. «Μίτραν ἀπέστιχες». Tкp: aї лѫat, aї deslegat.

'Απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцѣ; nopneskѣ (flotъ ші чл:); петрекѣ, daѣ dpѫmѫл. 2) (кѫ цеп:) noet: isroneskѣ. ‖ (miж:) -ομαι; тъ nopneskѣ de ла noptѣ, плекѣ.

'Απο-στενόω, -ῶ biit: -ώσω, faкѣ чева маї stpimtѣ; saѣ stpimtezѣ de totѣ.

'Αποστεπτικὸς ἡ, ὸν, [ἀποστέφω] (npinч: ὕμνος) кîntape de deskoponape. 2) «'Αποστεπτικὸν ᾆσμα», imnѣ, че se кînta, кînd ла sfîpшitѫл osnъцѫлї oasneцiї se înкѫnѫaѣ кѫ гlopї.

'Απο-στέργω, biit: στέρξω, învetezѣ de a iѫбi, iaѣ ѫpъ, тъ skîpбeskѣ.

'Απο-στερεόω -ῶ, biit: -ώσω, înцepeneskѣ, faкѣ чева statopnikѣ.

'Απο-στερέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ ак: ші цеп: saѣ кѫ doї ак:) лipseskѣ пе чinева de чeea че apc, цiѣ, nѫ daѣ înapoї лѫкръл stpeinѣ. ‖ (nestp: saѣ ел:) лipseskѣ din чева. «Τὸ σαφὲς μ' ἀποστερεῖ». Eвр: [de ѫnde

'Αποστέρησις, εως (ἡ), лipsipe, лѫape de чева. [ші

'Αποστερητὴς, οῦ (ὁ), лipsitopѣ, лѫътopѣ de лѫкръ stpeinѣ. [de ѫnde

'Αποστερητικὸς, ἡ, ὸν, disnѫsѣ, îndemînatikѣ a хръni, a лѫa лѫкръл алtѫia, a лipsi пе чinева de ал sъѣ. [ші

'Αποστερητὶς (τρὶς), ίδος (ἡ), fem: ал лъї 'Αποστερητής.

'Απο-στερίζω (-ίσκω), ші

'Απο-στέρομαι, = 'Αποστερέω.

'Απο-στεφανόω ῶ, biit: -ώσω, ші

'Απο-στέφω, biit: -στέψω, deskoponezѣ, saѣ deskѫnѫnѣ.

'Απο-στηθίζω, biit: -ίσω, = 'Αποστοματίζω, zikѣ чева пе din afapъ (nenpemeditat, saѣ fъръ a тъ вїta пе skpisѣ).

'Απόστημα (τὸ), = 'Απόστασις [ἀφίσταμαι], denъptape, 2) distanцъ. 3) локѣ маї ла o napte, petipatѣ. 4) (med:) anostemъ. [de ѫnde

'Αποστηματίας, ου (ὁ), anostematikѣ, пътimашѣ de anostemъ. (vezї ші 'Εμπυος). [ші

'Αποστηματίζω, biit: -ίσω. (Гpam:) лasѣ atîpnatѣ (прекѫрмѣ) кѫвîнтѫл. (vezї 'Απόστασις). [ші

'Αποστηματικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αποστηματώδης. 2) (Гpam:) însemnътopѣ de desnъpцipe. [ші

'Αποστημάτιον (τὸ), (dim: ал лъї 'Απόστημα) mikъ anostemъ. [ші

'Αποστηματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѣ, saѣ fopmъ de anostemъ, anostematikѣ.

'Αποστῆναι, nex: 2: de înf: ал лъї 'Αφίσταμαι.

'Αποστήριγμα (τὸ), pezemътoape; (med:) =='Απόσκημμα. [din

'Απο-στηρίζω, biit: -ίξω, = 'Απερείδω, pezemъ; (med:) = 'Αποσκήπτω. [de вnde

'Αποστήριξις, εως (ἡ), pezemape de чева.

'Αποστιβής, έος (ὁ, ἡ), noet: datъ ла o пapte din кале вmвлатъ. [ἀπὸ, στίβος].

'Αποστῆσαι, пех: 1: de înf: ал лвї 'Αφίστημι.

'Απο-στιλβόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ чева лвчiosъ. [din

'Απο-στίλβω, biit: -στίλψω, лвчeskъ, stpълвчeskъ. [de вnde

'Απόστιλψις, εως (ἡ), pesfpînцepe de лвчipe, stpълвчipe.

'Απο-στλεγγίζω, biit: -ίσω, квръцъ dene tpвпъ soaiea, (пpafвл, пъdвшала, ші чл:) кв o лinгвръ ка цesала. [de вnde

'Αποστλέγγισμα (τὸ), квръцitвръ de soaiea tpвпълвї npinînstpвmîntвл στλεγγίς.

'Αποστολεὺς, έως (ὁ), enistatъ asвnpa apmъpiї, екіпъpiї, ші esnediepiї fлoteї. [din

'Αποστολὴ (ἡ), eksnediape de fлotъ; nopnipe de mъpї пе mape; netpечepe de stpeinъ (oasпълъ). 2) (Bis:) misie anostoлeaskъ. [ἀποστέλλω].

'Αποστολικὸς, ὴ, ὸν, (Bis:) anostoлeskъ. [ші

'Αποστολιμαῖος, α, ον, de tpimis, de nopnit пentpв злвжве. [din

'Απόστολος (ὁ, ἡ), tpimisъ; квpiepъ; кълъtopъ (npinч: пе mape). «Τριήρεϊ ἀπόστολος». Ep: «Οὐδὲν ἦν ἐκ τοῦ λιμένος ἀπόστολον πλοῖον». Ep: 2) (Bis:) Anostoлъ, misionapъ, tpimisъ пentpв проповedapea Eвanгелii; (ші in цen:) op чe tpimisъ кв вре o însъpчinape. 3) înskpisвл, npin кape se tpimite o жвdikatъ апелативъ ла маї înaлtъ înstanцie. 4) eksnediцie de fлotъ, saъ oшtinцъ пе mape, ші кънetenia eї. [ἀποστέλλω].

'Απο-στοματίζω, biit: -ίσω, чiteskъ, saъ zikъ пе din afaръ челе конpinse in кapte, ='Αποστηθίζω. 2) (skp:) daъ квїва пpічinъ de a вopві, ка sъ ї fвpъ вopвe.

'Απο-στομίζω, biit: -ίσω, = 'Αποστοματίζω.

'Απο-στομόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Επιστομίζω, înkizъ, astвпъ гвpa квїва. 2) (fir:) înгръdeskъ, astвпъ капалъ, ші чл: (ші din прot: 3) ='Αναστομόω, deskizъ, destвпъ. 4) stpikъ гвpa, тъїшвл вnвї лвкpв тъiosъ, saъ askвцitъ. [de вnde

'Αποστόμωσις, εως (ἡ), înkidepe, astвпape de гвръ, ші чл: 2) deskidepe de гвръ, ші чл: 3) îmnipe de гвръ de квцitъ, ші чл:

'Απόστοργος (ὁ, ἡ), ='Αστοργος.

'Απο-στορέννυμι, în локъ de 'Αποστρώννυμι.

'Απο-στραγγαλίζω, biit: -ίσω, sвгpвmъ, stpînrînd de rîtъ.

'Απ-οστρακίζω, biit: -ίσω, ='Εξοττρακίζω, eksnatpiezъ npin ostpачismъ. (вezї 'Οστρακισμός). [ші

'Απ-οστρακόω -ῶ, biit: -ώσω, prefaкъ чева în (adikъ вsвкъ mi întъpeskъ ка o) skoїкъ.

'Αποστρατεία (ἡ), (пвmaї în fpasвл) «'Αποστρατείας δίκη». жвdikatъ, saъ osîndъ asвnpa челор че saъ pъъ saъ de локъ пв se oшtesk. (вezї ші 'Αστρατεία). [din

'Απο-στρατεύω (saъ maї dpentъ) -εύομαι, biit: εύσω, -ομαι, înчetezъ (mъ лепъdъ) din ostъшaskъ злвжвъ.

'Αποστράτηγος (ὁ), komandipъ înчetatъ din komandъ de oшtipe. [ἀπὸ, στρατηγός].

'Απο-στρατοπεδεύω, (ші miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, îmї stpъmвtъ тавъра denapte de чева. (вezї ші 'Αναστρατοπεδεύω).

'Απο-στρεβλόω -ῶ, biit: -ώσω, skiлoцeskъ npin kazne.

'Απο-στρέφω, biit: -στρέψω, întopkъ чева (ші miж: saъ ел: mъ întopkъ, saъ îmї întopkъ faцa) îndъpъt; (npin вpm: кв ак:) вpъskъ, mъ skîpвeskъ. (вezї ші 'Ανα[Δια, 'Επι]στρέφω). [de вnde

'Αποστροφὴ (ἡ), întoapчepe snpe înanoї. 2) вpъ, antinatie. 3) skъпape, asilъ. 4) o fiгвръ de petp: (вezї Διάτασις).

'Αποστροφία (ἡ), enit: ал Benepiї (вezї Павs:). [ші

'Απόστροφος (ὁ, ἡ), întopsъ în dosъ, къвtвtopъ înanoї, saъ întp' алъ napte. 2) (кв цen:) însвflвtopъ de вpъ, вpîчosъ, de neanponiat. || (svвst:) 'Απόστροφος (ἡ), napte din stpofъ, че хорвл кînta întopкîndв se кътpe npівitopї; (Гpam:) semnъ de лепъdapea вneї вокале de ла sfîpшitвл, saъînчепвtвл вpe вneї вopвe.

'Απο-στρώννυμι, biit: -στρώσω, iaъ samapвл, saъ шeaoa dene (adikъ desповъpezъ) вnъ кърtopъ dovitokъ.

'Απο-στυγέω -ῶ, biit: -ήσω, (пех: 'Απέστυξα, ші ал 2: ἀπέστυγον) вpъskъ, mъ skîpвeskъ кв totвл.

'Απο-στυπάζω, biit: -άσω, depъptezъ, гopeккъ пе чinева кв чomaгвл.

'Απο-στυφελίζω, biit: -ίξω, noet:='Αποσείω, isroneskъ, înnînrъ denapte.

'Απο-στύφω, viit: -στύψω, fakŭ a seka (a nъ kъrpe); fakŭ gъra nъngъ, (de ъnde fir:) «'Αποστύφων τῇ φωνῇ». Esix: sekŭ la glasŭ.

'Αποστῶ, nex: 2: de sъnъsŭ al lъĭ 'Αφίσταμαι.

'Απο-συκάζω (-ίζω), viit: -άσω (-ίσω), iaŭ smokine ne ales ші черкate kъ mîna, kape sînt maĭ koante; (fir:) iaŭ vaniĭ kъĭva înfrikoшîndъ'л.

'Απο-συλάω -ῶ, viit: -ήσω, жъfъieskŭ, desnoiŭ; (în pen:) iaŭ în silъ. «Τῶν ὕπνων ἀπεσεσύλητο». Eлd: îшĭ niepdъ se somnъл.

'Απο-συμβαίνει, viit: -βήσεται, (în a 3: neps:) nъ se întîmnлъ, nъ ъrmeazъ a se faче чева, saŭ nъ se faче.

'Απο-συμβουλεύω, viit: -εύσω,= 'Απονουθετῶ, npin sfatъriле меле desdъnлекŭ, întorkŭ ne чinева dела чева.

'Απο-συν-άγω, viit: -άξω, (nex: ἀποσυνήγαγον, ші чл:) adъnŭ чева din чева. 2) (înnpot: de adъnŭ) desnapцŭ, pisineskŭ. [de ъnde

'Αποσυνάγωγος, ші

'Αποσύνακτος, (ὁ, ἡ), isronitŭ din sinagora Iъdeiлor (din adъnapea kpedinчoшiлor), afopisitŭ, skosŭ din бiserikъ.

'Απο-συνεργέω -ῶ, viit: -ήσω, nъ konлъkrezŭ, n'ажътŭ; лъkrezŭ înnpotivъ, opreskŭ, înniedikŭ.

'Απο-συριγγόω -ῶ, viit: -ώσω, fakŭ чева în felъл flъepълъĭ; (med:) • prefakŭ în fistълъ; sopвŭ, saŭ asвîrлŭ iste ka klistipъл.

'Απο-συρίζω (ττω), viit: -ίξω, = 'Εκσυρίττω, isroneskŭ ne чinева flъepîndъ 'л; flъepŭ tape ші kъ nenъsape.

'Απόσυρμα (τὸ), жъnвitъpъ; deskожitъpъ; desfъndътъpъ. [din

'Απο-σύρω, tpъrînd skoцŭ (niele, koaже, fъndŭ, ші чл:); (npin ъrm:) жъnoiŭ, desfъndŭ, ші чл:

'Απο-συσ-σιτέω -ῶ, viit: -ήσω, лinseskŭ de ла masa de oбute.

'Αποσύστασις, εως (ἡ), (înnpot: de σύστασις, konstitъipe) desfiinцape, stpikape, pestopnape.

'Απόσφαγμα (τὸ), = ὑπόσφαγμα. [din

'Απο-σφάζω (ττω), viit: -σφάξω, înжъnrind omopŭ.

'Απο-σφαιρίζω, viit: -ίσω, asвîrлŭ, apъnkŭ înanoĭ minчea, saŭ алtŭ чева глобosŭ. [de ъnde

'Αποσφαίρισις, εως (ἡ), asвîrлire înanoĭ de minче, ші чл:

'Απο-σφαιρόω -ῶ, viit: -ώσω, fakŭ чева potъndŭ ка о sferъ.

'Απο-σφακελίζω, viit: -ίσω, nрічinъieskŭ, (saŭ nezt:) nътimeskŭ nътрежъne (maĭ kъ scamъ din цerŭ), ші îmĭ kadŭ mъdълареле de цerŭ; (npin ърm:) înлemneskŭ, mъ ъsъkŭ, kъm m'aшĭ afла. [de ъnde

'Αποσφακέλισις, εως (ἡ), ші

'Αποσφακελισμὸς (ὁ), deцepape, înлemnipe, ші чл:

'Αποσφαλῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лъĭ

'Απο-σφάλλω, viit: -σφαλῶ. fakŭ ne чinева a greші, a niepde dpъmъл, a nъ nemerі, a se pътъчi. || (nas: saŭ miж:) îmĭ niepzŭ dpъmъл; (în цen:) грешeskŭ, nъ nemereskŭ, nъ isвътeskŭ. (bezĭ ші

'Απο-σφαλμέω-ῶ, viit: -ήσω, ъmвлъ stpîmъ; mъ notikneskŭ; mъ клetinŭ; kazŭ (desnpe калŭ), = 'Αποσκιρτῶ.

'Αποσφὰξ, ἀγος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αποράξ. [din

'Αποσφάττω, viit: -σφάξω, At=Αποσφάζω.

'Απο-σφενδονάω(-έω) -ῶ, viit: -ήσω, asвîrлŭ, apъnkŭ kъ praшtia. [de ъnde

'Αποσφενδόνητος (ὁ, ἡ), isronitŭ kъ ловitъrĭ de nietpe npin praштie. [ші

'Απο-σφενδονίζω, viit: -ίσω, = 'Αποσφενδονάω.

'Απο-σφηκόω -ῶ, viit: -ώσω, слъвeskŭ, destpînrŭ, deslerŭ.

'Αποσφῆλαι, nex: 1: de inf: ал лъĭ 'Αποσφάλλω.

'Απο-σφηνόω -ῶ, viit: -ώσω, askцŭ чева ла kъnъtîiŭ ka o панъ. 2) stpînrŭ, ka лemnъл пana, kînd npintp'însa se sniнtekъ.

'Απο-σφίγγω, viit: -σφίγξω, stpînrŭ tape; (fir:) sъgrъmŭ; лerŭ stpîns; stpimtezŭ; ші (npin ърm:) preskъptezŭ. [de ъnde

'Απόσφιγξις, εως (ἡ), tape stpînцepe; лerape stpînsъ; sъgrъmape; stpimtape; preskъptape (de kъvîntŭ ші чл:).

'Απο-σφραγίζω, viit: -ίσω, печетлъieskŭ; ші (fir:) înkizŭ вine; asirъpezŭ. 2) ='Ανασφραγίζω, desпечетлъieskŭ. [de ъnde

'Αποσφράγισμα (τὸ), печетлъitъpъ; firъpa печецiĭ tinъpitъ. [ші

'Αποσφραγιστὴς, οῦ (ὁ), печетлъitopŭ. 2) desпечетлъitopŭ.

'Απ-οσφραίνω, viit: -ανῶ, daŭ kъĭva sъ mipoase. 2) iaŭ miposŭ, miposŭ чева. 3) daŭ miposŭ, miposŭ a чева.

'Απο-σχάζω, viit: -σχάσω, (med:) харakseskŭ, sniнtekŭ.

'Απο-σχαλιδόω -ῶ, viit: ώσω, (vînъt:) a-

шezъ (агъцъ) плaселе пе fърчї. [de ънde

'Αποσχαλίδωμα (τὸ), къпъtîiял, saъ кракял fърчеї, de ънde se агацъ плasa de вînътoape.

'Απο-σχάω -ῶ, вiit: -σχάσω, = 'Αποσχάζω.

'Απο-σχεδιάζω, вiit: -άσω, = Αὐτοσχεδιάζω, ворвeskъ, saъ fакъ чева пепре-meditat, isвodeskъ de îndatъ.

'Αποσχεῖν, акt:, ші

'Αποσχέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лъї 'Απέχω.

'Απόσχεσις, εως (ἡ), denъptape; înfpînape, лinsipe de ла чева, = 'Αποχή.

'Αποσχήσω, вiit: ал лъї 'Απέχω.

'Απο-σχηματίζω, вiit: -ίσω, prefакъ чева înтp'алъ fopmъ, pefopmezъ.

'Απο-σχίζω, вiit: -ίσω, iaъ pънînd, sfî-шiind, smълrînd; desпapцъ; taiъ din чева [de ънde

'Αποσχὶς, ἴδος (ἡ), askie de osъ pънtъ, saъ fpîntъ. [ші

'Απόσχισις, εως (ἡ), sfîшiape, smълцepe, pънepe din чева. [ші

'Απόσχισμα (τὸ), въkaтъ pънtъ, smълsъ din чева.

'Απο-σχοινίζω, вiit: -ίσω, desпapцъ чева de чева пpin înтindepe înтpe dînseле de fънie; (în цen:) desпapцъ, denъptezъ, înkizъ afapъ. (вezї ші περισχοινίζω).

'Απο-σχολάζω, вiit: -άσω, (къ dat: singъpъ, saъ къ пpeп:) тъ îndeлetniчeskъ ла чева în вpemea, че 'mї npisoseшte din окъпацiile меле.

'Απόσχολος (ὁ, ἡ), чел че se denъpteazъ, fъце de шкоалъ. [ἀπὸ, σχολή].

'Απο-σώζω, вiit: -σώσω, (къ ак: пpeп: saъ цen:) adъkъ пе чinева (ші miж: -ομαι, pefъrъ, ажънrъ) întpegъ ші невътъmatъ ла лokъ sirъpъ, skanъ de чева ънdева.

'Απο-σωρεύω, вiit: -εύσω, гръmădeskъ, fакъ гръmadъ.

'Αποταγὴ (ἡ), = 'Απόταξις. [ші

'Απόταγμα (τὸ), nopънkъ de onpipe. [ἀποτάττω].

'Αποτάδην [ἀποτείνω], adв: în întindepe, în пpeлънцipe.

'Αποταθῆναι, nas: nex: 1: ал лъї 'Αποτείνω.

'Αποτακῆναι, nas: nex: 1: ал лъї 'Αποτήκω.

'Αποτακτιστὴς, οῦ (ὁ), tъrъdъitopъ; пъpъsitopъ de чева.

'Απότακτος (ὁ, ἡ), пъsъ ла o napte în пъstpape; (npin ърm:) pîndъitъ snpe o întpeвъinцape. 2) onpitъ de ла вре o întpeвъinцape din nopънkъ.

'Αποταμίευσις, εως (ἡ), пъnepe în пъstpape. [ші

'Αποταμιευτὴς, οῦ (ἡ), пъstpътopъ, saъ înгpiжitopъ de чева пъsъ în пъstpape (келаръ). [din

'Απο-ταμιεύω (maї întpeв: miж:) -εύομαι, вiit: εύσω, -ομαι, ші

'Απο-ταμιόω -ῶ, вiit: -ώσω, пъiъ (askънzъ, цiъ) ла лokъ de пъstpape.

'Απο-τάμνω, вiit: -ταμῶ, Ion: în лokъ de 'Αποτέμνω.

'Απόταξις, εως (ἡ), desпъpцipe de чева în deoseвite клase, saъ pîndъipe пentpъ deoseвite întpeвъinцърї. 2) пъpъsipe; лепъdape; salътape de плекаре. [ἀποτάσσω].

'Απότασις, εως (ἡ), întindepe кътpe чева; skonъ (sъвiektъ) de вре ънъ skpisъ, saъ вре o ворвipe. [ἀποτείνω].

'Απο-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, пъiъ ла o napte; desпapцъ; înпapцъ în гелъpite клase; ашezъ, пъiъ ла pîndъ; xotъpъskъ, pîndъieskъ чева пentpъ чева. || (miж: къ dat:) salътъ de плекаре; пъpъseskъ; тъ desпapцъ; лепъdъ de ла mine, tъrъdъieskъ de ал меъ.

'Απόταυρος (ὁ, ἡ), (npinч: жънikъ) denъptatъ de taъpї.

'Απο-ταυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, tъъpezъ, prefакъ în taъpъ, (adikъ) selътiчezъ; (ші miж: -όομαι-οῦμαι къ dat:) тъ înfъpiezъ asънpa къїва. [ἀπὸ, ταῦρος].

'Απόταφος (ὁ, ἡ), = Ἄταφος. 2) înгponatъ deoseвit. [ἀπὸ, θάπτω].

'Αποτάφρευσις, εως (ἡ), desпъpцipe, întъpipe къ шanцъ. [din

'Απο-ταφρεύω, вiit: -εύσω, desпapцъ, întъpeskъ ънъ лokъ къ шanцърї.

'Αποτεθῆναι, nas: nex: 1: de inf: ал лъї 'Αποτίθημι.

'Αποτεθνειὼς, ῶσα, ὸς, Ion: în лokъ de 'Αποτεθνηκώς, tpe: de къ: de naptч: ал лъї 'Αποθνήσκω.

'Απο-τείνω, вiit: -ενῶ, = 'Εκτείνω, întinzъ; (fîr:) o dъkъ ъna, ърmezъ пепрекърmat. «'Αποτείναντα τὼ πόδε καθεύδειν». Лъч: «Μακρὸν λόγον ἀποτέτακα». Пл: (ші ел:) «Πόῤῥω ἀποτενοῦμεν, ἤν διαλεγώμεθα». Пл: «Τὰ χαλκεῖα πλησγέντα μακρὸν ἠχεῖ, καὶ ἀποτείνει, ἐὰν μὴ ἐπιλάβηταί τις». Пл: «Μαχόμενοι μέχρι μέσων νυκτῶν ἀπέτειvον». Пл: (ші nas:) «'Αποτεινομένου τοῦ πότου». Лъч: «'Ακριβῶς ἀποτεταμένα ταῖς γραμμαῖς». Лъч: 2) (miж:) = Διατείνομαι, тъ disпътъ stъpaid în пъpepea mea; ворвeskъ къ tonъ iмпotiва къїва, adpesîndъ'mї къвîntъл kiap кътpe dînsъл. «'Οκαιρὸς οὐκ ἐνδίδωσι

πρὸς ἐκείνους ἀποτείνεσθαι». Bas: «Πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος ἀποτείνεται». Sxл: Apistl: (ші ел:) «Ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἑκάτερος ἀποτεινάσθω». Лвч:

'Απο-τειχίζω, вііt: -ίσω, desпарцѫ̆ (înkizъ înъѫtrъ, saŭ afarъ) чева кѫ zidъ; (прin ѫрm:) опresкъ. 2) desъвîршeskъ zidъл чел пе жѫmъlate isпrъвitъ. (saŭ din прot: 3) sѫрпъ, stpikъ zidѫл fъkѫtъ. [de ѫnde

'Αποτείχισις, εως (ἡ), desпърцipe кѫ zidъ; desъвîршipe de zidъ; sѫрпape de zidъ. [ші

'Αποτείχισμα (τὸ), локъ înтърitъ кѫ zidъ. [ші

'Αποτειχισμὸς (ὁ), = 'Αποτείχισις.

'Απο-τεκμαίρομαι, вііt: -αροῦμαι, daŭ кѫ sокoteala din чева, iaŭ чева de semnъ.

'Απο-τεκνόω -ῶ, вііt: -ώσω, лiпseskъ пе чiпeва de копii sъї.

'Αποτέλειος (ὁ, ἡ), stрълѫчitъ îп челе маї марї polіtiче fonкцii. [ἀπό, τέλος].

'Απο-τελειόω -ῶ, вііt: -ώσω, desъвîршeskъ, saŭ adѫкъ ла desъвîршipe чева. (вezї ші 'Αποτελέω).

'Αποτέλεσις, εως (ἡ), îndeплinipe, desъвîршitъ înfііnцape. [ші

'Αποτέλεσμα (τὸ), efektъ, pesѫлtatъ eшitъ dintr'o лѫкраре, saŭ îndeплinitъл eї sкопъ. 2) (Astрл:) înfлѫinца stелелор. [ἀποτελέω]. [de ѫnde

'Αποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, prodѫкъtorъ de pesѫлtatъ; aктivъ. 2) (astрл:) atinгъtorъ de înръѫрipca stелелор; (de ѫnde) || «'Αποτελεσματικὴ, штііnца aveasta, ші 'Αποτελεσματικὸς, чел че o profeseazъ. [de ѫnde

'Αποτελεσματικῶς, adv: кѫ efektъ, saŭ aктibitate prodѫкъtoape de isправъ. 2) кѫ кіпъ îndeплinitorъ.

'Αποτελεσμὸς (ὁ), = 'Αποτέλεσμα. [ші

'Αποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, (кѫ цen:) aктivъ, îndemînatikъ a sъвîрші чева. 2) (Грam:) însemnъtorъ de sfîршitѫл, adikъ sкопѫл ѫneї лѫкрърї (sъвîршitivъ). [ἀποτελέω].

'Απο-τελευτάω -ῶ, вііt: -ήσω, sъвîршeskъ, saŭ adѫкъ (ші nestрm: aжѫnгъ în) чева ла sfîршitъ. 2) (рap) = 'Αποθνήσκω, mъ sъвîршeskъ, morъ. [de ѫnde

'Αποτελεύτησις, εως (ἡ), sъвîршipe; saŭ sfîршitъ, efektъ.

'Απο-τελέω -ῶ, вііt: ésω, sъвîршeskъ, îndeплineskъ; adѫкъ чева ла desъвîршipe; «'Απετέλεσε τὸ τεῖχος». Ksen: (de ѫnde nas:) «'Αποτετελεσμένος ἀνὴρ (ἐπίτροπος ші чл:)». desъвîршitъ, aжѫnsъ, întperъ (koптъ). 2) = Ἐκτελῶ, înfііnцezъ, prodѫкъ, sкоцъ кѫ desъвîршipe. «Τὸ πολίτευμα τοιούτους ἀποτελεῖ ἄνδρας». Плв: «'Αποτελεῖν μανίαν (καρπόν, ші чл:)». Лкs: 3) плtcskъ (че sînt datorъ), îmї îndeплineskъ datopiile. «'Αποτελεῖν τινι τὰ δίκαια». Ksnn: «'Αποτελεῖν εὐχάς». Ksen:

'Απο-τέμνω, вііt: -τεμῶ, taiъ, iaъ, despарцъ чева кѫ totѫл, saŭ din чева. «'Αποτεμόντες τὰς κεφαλὰς τῶν νεκρῶν». Ksen: «Τοὺς τὰ βαλάντια ἀποτέμνοντας». Плt: «Ὁ Ἅλυς ποταμὸς ἀποτέμνει (ші miж: ἀποτέμνεται) πάντα τῆς 'Ασίας τὰ κάτω». Ep: ші Ap: || (miж) daŭ, ші iaŭ чева пе seama mea, îmї însѫшeskъ. «Ὦμ' ἀποτεμνόμενον κρέα». Iл: X. «Ὅταν οἱ πολέμιοι τὴν χώραν (saŭ τῆς χώρας) ἀποτέμνωνται». Iskp: «'Αποτέμνονται τῆς λείας. συχνήν». Пл: 2) taiъ drѫmѫл кѫїва. «Πορευόμενον δ' ἀπετέμνοντο αὐτὸν οἱ Μεσσήνιοι ἐπὶ στενὸν τῆς ὁδοῦ». Ksen: 3) (кѫ dat:) taiъ, despарцъ чева пе seama кѫїва, saŭ konsfinцind кѫїва. «Τέμενός ἐστι χωρίον ἀποτετμημένον τινί». Eѫst:

'Απότεξις, εως (ἡ), [ἀποτίκτω] naштere desъвîршitъ.

'Απο-τερματίζω, вііt: -ίσω, limitezъ, despарцъ прin xotarъ; (fir:) daŭ sfîршitъ. 2) sкоцъ afarъ dîn xotareле църiї, ekспatpiezъ. 3) desръdъчinezъ, прънъdeskъ. 5) (miж:) aжѫnгъ ла чева (daŭ de кънъtîiъ). [de ѫnde

'Αποτερματισμὸς (ὁ), лѫкрареа лѫї 'Αποτερματίζω îп toate însem:

'Αποτέταμαι, nas: tpe: dc кѫ: ал лѫї 'Αποτείνω.

'Απότευγμα (τὸ), = 'Αποτυχία. [ші

'Αποτευκτικὸς, ἡ, ὸν, nenemepiчosъ; saŭ прiчinѫitorъ de nenemepipe, neisѫѫtipe. [ші

'Απότευξις, εως (ἡ), = 'Αποτυχία. [ἀποτεύχω, ἀποτυγχάνω].

'Απο-τεφρόω -ῶ, вііt: -ώσω, fakъ (prefakъ чева în) чепѫшъ.

'Απο-τηγανίζω, вііt: -ίσω, пръжeskъ în tirae. 2) mъnînkъ din tirae îndatъ, чс se пръжeште чева. (kom:)

'Απο-τήκω, вііt: -τήξω, toneskъ de totъ, saŭ kîte пѫцinъ; (fir:) прънъdeskъ; stinгъ.

'Αποτῆλε, ші 'Αποτηλόθι, ші 'Αποτηλοῦ, adv: noet: (кѫцen:) depapte, saŭ în depърtape de чева.

'Απότηξις, εως (ἡ) toпîpe, ші пікape din чeea че se topeште. [ἀποτήκω].

'Απο-τηρέω -ῶ, вііt: -ήσω. = пîndeskъ вpeme, aштentъ.

'Αποτίβατος (ὁ, ἡ). Dap: în локъ de 'Αποτρόπαιος.

'Απο-τίθημι, ші (miж: kape este ші maї întpeв:) 'Αποτίθεμαι, вііt: -θήσω, -ομαι, (nex: ἀπεθέμην, ші nas: ἀπετέθην, ші чл:) ==='Αποβάλλω, лепъdъ, пъръseskъ. »Τεύχεα ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονί». Іл: Γ. «Βραδυτῆτα καὶ ῥαθυμίαν ἀποθέσθαι». Dm: «Οὐκ ἀπετίθετο τὴν ἀρχὴν». At: «'Αποτίθεσθαι τὸν πόλεμον». Лкs: «Τὸ κακῶς κτηθὲν ἀποτίθεσθαι». Грг: «'Αποτίθεσθαι τὸ γιγνόμενον». Apst: a deпзne, a apвпка вnъ првпкъ. 2) пвіъ чева іаръшї înaпoї (ла локвл sъ). «'Αποτίθεσθαι τὰ ἔντερα εἰς τὴν οἰκίαν χώραν. Гал: 3) пвіъ în пъstpape, saъ пъstpezъ пentpв алтъ вpeme. «Τὰς βαλάνους τῶν φοινίκων ξηραίνοντες, τραγήματα ἀπετίθεσαν». Ksen: (ші miж:) «'Αποτίθεσθαι εἰς τὴν ἑξῆς νύκτα». Ksn: «Εἰς ἀγγεῖον ἀποτίθεσο». Dskp: 4) пвіъ ка depositъ вndeва. «Τὰς δωρεὰς εἰς ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε». Лкs: «Ὅπως οἱ λόγοι τῶν χρημάτων ὑπὸ Περικλέους εἰς τοὺς Πρυτάνεις ἀποτεθεῖεν». Пл:

'Απο-τίκτω, вііt: -τέξομαι, naskъ desъвîpшit.

'Απο-τίλλω, вііt: τιλῶ, smвлгînd iaъ; sшвлгъ пъръ; жътвлeskъ de totъ. [de вnde.

'Απότιλμα (τὸ), smвлгъtвръ, жътвлitвръ (ce se ia прin smвлцere, saъ жътвлire).

'Απο-τιμάω -ῶ, вііt: -ήσω, == 'Ατιμάζω, nevinsteskъ, desпpeцвieskъ. 2) (лец;) preцвieskъ, ші пвіъ (saъ miж: iaъ) чева de zълorъ, «Καί τοι δεινὸν τὸν μὲν λέγειν, ὡς ἀπετιμήσατο τὸ χωρίον, τὸν δὲ ἀποτετιμηκότα φαίνεσθαι γεωργοῦντα». Dm: «'Αποτιμήσασθαί φησι τὸ χωρίον τῆς προικὸς». Dm:3) mъ desfakъ, saъ skanъ de чева плътind. «Οἱ ἄνθρωποι αἰσχροὶ εἶναι πολλοῦ ἀποτιμῶνται». Iпкр: (вezї ші Ὑποτίθημι ші 'Εκτιμάω). [de вnde

'Αποτίμημα (τὸ), propiretatea preцвitъ ші datъ de zълorъ. [ші

'Αποτίμησις, εως (ἡ), preцвire ші zълоцire de o propietate. [ші

'Αποτιμητής, οῦ (ὁ), preцвitorъ de propietate datъ, saъ лвatъ de zълorъ.

'Απότιμος (ὁ, ἡ), == "Ατιμος. 2) (лец:) preцвitъ ші datъ zълorъ. [ἀπὸ, τιμή].

'Αποτίναγμα (τὸ), чеса че kade dene чева прin skвtвpape. [din

'Απο-τινάσσω, вііt: -άξω, skвtвpînd faкъ a kъdea чева.

'Απο-τίνυ(νυυ)μι, ші

'Αποτίνω, вііt: -ίσω, плътeskъ, daъ înaпoї, îmї pъfвieskъ datopia. «Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει». Skp: 2) плътeskъ osîndъ; (прin вpm:) mъ nedenseкъ. «Πολλάκις ἐκρίθην, ὅ,τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι». Ksen: «'Αποτίνει ὁ δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων». Es: 3) (miж:) îmї pesввnъ, nedenseskъ. «'Αλλὰ τούτους μέν οἱ θεοὶ ἀποτίσαιντο». Ksen: «Πολέων δ' ἀπετίννυτο τιμήν». Іл: Π.

'Αποτίπλαστος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de 'Απροσπέλαστος.

'Απότισις, εως (ἡ), платъ, pъfвipe de datopie; nedeanвъ; pesввnape. [ἀποτίω].

'Απότιτθος (ὁ, ἡ), înцърkatъ de ла цîцъ. [ἀπὸ, τιτθός.]

'Απο-τίω, вііt: -ίσω,=='Αποτίνω.

'Απο-τιμήγω вііt: -τμήξω, noet: ==='Αποτέμνω, taiъ, desпapцъ, smвлгъ din чева. [de вnde.

'Απότμημα (τὸ), ввkatъ tъiatъ, лвatъ din чева. [de вnde

'Απο-τμηματίζω, вііt: -ίσω, (noъ) taiъ în (fakъ) ввkъцї. [ші

'Απότμηξις, εως (ἡ), noet: în локъ de 'Αποτομή.

'Αποτμὴξ, -ῆγος (ὁ, ἡ), noet: 'Αποῤῥώξ, ші 'Απότομος.

'Αποτμητέον, nos: ал лвї 'Αποτέμνω.

"Αποτμος (ὁ, ἡ), noet: linsitъ de norokъ, nenorokosъ, nenoroчitъ. [ἀ, πότμος].

'Απότοκος (ὁ, ἡ), nъskвtъ din чinева. || (nest:) 'Απότοκον (τὸ), (kв цen:) nъskътъръ (prodвktъ, efektъ) din чева. [ἀποτέκω, ἀποτίκτω].

'Απο-τολμάω, -ῶ, вііt: -ήσω, îndpъzneskъ ла чева, kв îndpъzneaлъ întpeprinzъ чева; (de вnde nas:) «'Αποτετολμημένον».= τόλμημα, îndpъzneaцъ întpeprindepe.

'Απότολμος (ὁ, ἡ), = "Ατολμος. [ἀπὸ, τόλμη].

'Αποτομὰς, άδος (ἡ),=='Απότομος (πέτρα), ші 'Αποῤῥώξ. || (sвest:) цandъръ, че вniї лвпtътorї întpeввinцaъ de лапче, saъ sълiцъ; napte de пъmîntъ, че se da atлeцilor de premiь. [ші

'Αποτομεὺς (ὁ). tъietorъ din чева. [ші

'Αποτομὴ (ἡ), tъiepe din чева, saъ desъвîpшitъ despъpцitъръ; înkpъчitape de dpвtвpї; (mвs:) ==Ἡμιτόνιον. [ші

'Αποτομία (ἡ), aspipime, stpъшniчie, ші чл: [ші

'Απότομος (ὁ, ἡ), tъiatъ, desпъpцitъ din чева; (прinч:) stînkъ tъiatъ dpent în жos, (прin вpш:) pînoasъ, neaпponiatъ, пекълкавілъ; (fir:) asppъ; stpaшnikъ; atingътorъ, пikantъ. [ἀποτέμνω]. [de вnde

'Αποτόμως, adв: кв кîпъ авпрв (ғъръ церемонie). 2) хотърît, екзакт. «Οὐδὲν τῶν ὄντων ἐστιν ἀποτόμως οὔτε κακὸν, οὔτ' ἀγαθόν». Iскр.

'Απο-τοξεύω, вiit: -εύσω, съцetezъ de denapte; pesninrъ, isroneskъ npin съцetape; (fir:) asвîрлъ чева de denapte кa o съцeatъ asвпра квîва. «Τὸν λοιμὸν ὁ Φοῖβος ἀποτοξεύει». Лвч: «Πάνυ εὐστόχως σοι τὸ σκῶμμα ἀποτετόξευται». Лвч:

'Απο-τορνεύω, вiit: -εύσω, ғакъ чева кв totвл potвndъ ши netedъ npin stpвnrъ; (ши fir:) ғакъ чева елегантъ, ши desъвîршiтъ în fpвmвseце; (în цen:) potвndezъ ка черквл.

"Αποτος (ὁ, ἡ), nebъвtъ; de nebъвt. 2) лiпsitъ de бъвtъръ, însetatъ. «"Ασιτος καὶ ἄποτος». Sof: nemînkatъ ши nebъвtъ. 3) nebъвtopъ, каре тръiешte ғъръ бъвtъръ, равdъ de sete. «"Ενια τῶν ζώων ἄποτα». Tfp: [ἀ, ποτόν].

'Αποτραγεῖν, nex: 2: de inf: ал лвї 'Αποτρώγω. [de вndo

'Αποτράγημα (τὸ), npisosъ, ръmъшiцъ din mînkърї, din fpвkte (saъ mezelikърї).

'Απο-τραχηλίζω, вiit: -ίσω, sвvind skoцъ rîtвл квîва; sвгрвmъ.

'Απο-τραχύνω, вiit: -υνῶ, înъsnpezъ, înвîptowezъ чева de totъ; (fir:) selьътъческъ, înfвpiezъ, înkpвzeskъ (inima ши чл:).

'Αποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, destoїnikъ, îndemînatikъ a desdвплека, a onpi de ла чева. [ши

'Απότρεπτος (ὁ, ἡ), = 'Αποτρόπαιος, врîчosъ, fцiviлъ, denъptaвilъ. [din

'Απο-τρέπω, вiit: -τρέψω, (кв цen: sinr: saъ кв пren:) întorkъ чева întp'алтъ napte; denъptezъ; înanoiezъ; onpeskъ. || (miж: saъ ел:) anвkъ алтъ dpвmъ; fвrъ de чева, mъ întorkъ înколо, пъръseskъ. (bezї ши 'Αποστρέφω).

'Απο-τρέφω, вiit: -θρέψω, хръneskъ ne чinева dîn чева, saъ кв преа пвцinъ (kît авia съ тръiaskъ nвmaї).

'Απο-τρέχω, вiit: -θρέξω, saъ θρέζομαι, saъ δραμοῦμαι, mъ denъptezъ, fвrъ алергînd; (ши fir:) pesвлtъ, mъ ғакъ în sfîpшitъ чева. 2) алергъ пвцin (nentpв miшкаре a трвпвлвї). 2) (кв ак: пren:) алергъ snpe скъпape, pefвrъ. 4) ажвnrъ ла чева.

'Απότρεψις, εως (ἡ), = 'Αποτροπή.

'Απο-τριάζω (σσω), вiit: -άσω, вîрвieskъ кв desъвîршipe, трiвmfezъ în треї felвpї de лвnte.

'Αποτριβὴ (ἡ), квръцipe npin ғpекape. 2) stpikape npin deasъ întpebвinцape. [din

'Απο-τρίβω, вiit -τρίψω, ғpекînd шterrъ, квръцъ чева dene чева. 2) stpikъ npin deasъ întpebвinцape ши ғpекape, înвекieskъ, pozъ, прънъdeskъ. || (miж: de maї mвлte opї fir:) лепъdъ, skoцъ de dasвпръ'mї, mъ skвtвpъ de чева. [de вnde

'Απότριμμα (τὸ), nekвръцenie лвatъ npin ғpекape; npisosimc, de лепъdat.

'Απο-τριτόω -ῶ, вiit: -ώσω, înnвцinezъ чева кв doъ пърцї, ferbъ чева, шînъ рътîne a tpeia napte.

'Απότριχες, îm: ал лвї 'Απόθριξ. [de вnde

'Απο-τριχόω -ῶ, вiit: -ώσω, smвлrъ първл, лiпseskъ пе чinева de пъръ.

'Απότριψις, εως (ἡ), = 'Αποτριβή.

'Αποτροπάδην, adв: noet: кв кîпъ de întoapчepe înanoї, de denъptape. [ши

'Αποτρόπαιος (ὁ, ἡ), onpitopъ, denъptътopъ de вnъ ръъ; (de вnde) «Θεοὶ ἀποτρόπαιοι». Ksen: «Θυσία — ». Пл: жертfъ апъръtoape. (bezї ши 'Αλεξίκακος, ши 'Αποπομπαῖος). 2) de anъpat, de fвцit; врîчosъ, врsвzъ. [ши

'Απο-τροπάομαι -ῶμαι, noet: în локъ de 'Αποτρέπομαι. [din

'Αποτροπὴ (ἡ), desdвплекape, onpipe, saъ întoapчepe de ла чева; denъptape, fвцipe de чева. [ἀποτρέπω].

'Αποτροπία (ἡ), noet: în локъ de 'Αποτροπή. [de вnde

'Απο-τρπιάζω, вiit: -άσω, = 'Αποτρέπω; (npin вpm:) кiemъ în ажвtopъ пе вpe вnвл din zeiї anъръtopї snpe denъptape de вpe вnъ ръъ. || (miж:) mъ skîpвeskъ, fвrъ de чева. [de вnde

'Αποτρπίασμα (τὸ), жертfъ snpe denъptape, апъраре de ръъ. [ши

'Αποτροπιασμὸς (ὁ), апъраре npin miжлоаче înвлînzътoape de zeeaskъ врцie. 2) врîчiвne, skîpвъ.

'Αποτρόπιος (ὁ, ἡ), = 'Αποτρόπαιος, ши 'Αποτρεπτικός. [din

'Απότροπος (ὁ, ἡ), întopsъ, denъptatъ de ла чева. 2) = 'Αποτρόπαιος. pesninrътopъ de реле. 3) вpednikъ de връ. [ἀποτρέπω].

'Αποτροφὴ (ἡ), хръnipe din чева. 2) храnъ пвцinъ (kît авia съ 'ши цie чinева віаца). [ши

'Απότροφος (ὁ, ἡ), (кв цen:) кreskвtъ denapte de natpia sa; (npin вpm:) stpeinъ. [ἀποτρέφω].

'Απο-τρυγάω -ῶ, viit: -ήσω, kvlerĕ, iaĕ podĕ din чева.

'Απο-τρύχω (ύω), viit: -τρύσω, faкĕ ne чinева a ovosi, îi ostenesкĕ de totĕ, îi zleiesкĕ nвteріle. 2) prъпъdesкĕ, nierzĕ. «Οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρή». Sof:

'Απο-τρώγω, viit: -τρώξομαι (nex: ἀπέτραγον, ші чл:) pozĕ кв dinцiĭ: mъvînkĕ napte, saĕ de totĕ чева. 2) învetezĕ de a mînka. [de вnde

'Απότρωκτος (ὁ, ἡ), mînkatĕ, posĕ de o napte; (de вnde Грат: fir:) zivere, kъpia s'a tвiat o silavъ.

'Απο-τρωπάω -ῶ, noet: în локĕ de 'Αποτρέπω.

'Απο-τυγχάνω, viit: -τεύξομαι, (кв цen: ші pap кв ак:) nв nemepeskĕ, nв issвteskĕ; nierzĕ. (de вnde || nas:) «'Αποτετευγμένον». nenemepitĕ, neisвstitĕ dвne nъdewde.

'Απο-τυκίζω, viit: -ίσω, чioплeskĕ, netezeskĕ niatrъ ші чл: кв чokanĕ.

'Απο-τυλόω -ῶ, viit: -ώσω, învîrtoшezĕ, întъpeskĕ чева de totĕ ka o вътвтъръ, saĕ nerĕ.

'Απο-τυμπανίζω, viit: -ίσω. omorĕ кв вътaie; (de вnde) omorĕ ka пе вnĕ ръвъ-fъкътorĕ; (ші în цen:) omorĕ fъръ miлъ.

'Απο-τυπόω -ῶ, viit: -ώσω, iaĕ, imitĕ кipвл квĭва, saĕ formezĕ чева dвne кipвл алтвia; iaĕ konie.

'Απο-τύπτω, viit: -τύψω, învetezĕ de a вate, (ші miж: -ομαι) de a mъ вate.

'Απότυπωμα (τὸ), чева formatĕ în imitape dвne кipвл алтвia, skostвrъ de konie, = "Εκτυπον, ші 'Αντίτυπον». [ші

'Αποτύπωσις, εως (ἡ), formape de чева dвne кipвл алтвia, skoatepe, лвape de konie dвne чева. [ἀποτυπόω].

'Απο-τυφλόω -ῶ, viit: -ώτω, orвeskĕ ne чinева de totĕ; (fir:) înkizĕ, astвnĕ de totĕ. «'Αποτυφλωθεισῶν αἱμορροΐδων». Пав: Eцin: [de вnde

'Αποτύφλωσις, εως (ἡ), orвipe totaлъ; (fir:) astвnape, înkidepe.

'Αποτύχημα (τὸ), ші

'Αποτυχία (ἡ), nenemepipe, neisвstipe în чева; nenopочipe. [ші

'Αποτυχόντως, adv: (naptч:) nenemepit, fъръ isвstipe. [ἀποτυγχάνω].

'Απ-ουλόω -ῶ, viit: -ώσω, înkizĕ, vindekĕ desъvîrшit panъ. [de вnde

'Απούλωσις, εως (ἡ), vindekape, înkidepe de panъ. [ші

'Απουλωτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikĕ de a vindeka panъ.

'Απ-ουραγέω -ῶ, viit: -ήσω, (кв dat:) formezĕ гapda dinanoĭ, sîntĕ ашezatĕ de пazъ în koada вneĭ oштipĭ.

'Απούρας, ші (miж: în локĕ de nas:) 'Απουράμενος, noet: nex: de naptч: ал лвĭ 'Απαυρίσκομαι.

'Απ-ουρέω -ῶ, viit -ήσω, ші ήσομαι, skoцĕ чева din ірвивл meĕ înшpeвnъ кв вdвл.

'Απ-ουρίζω, viit: -ίσω, Ion: în локĕ de 'Αφορίζω. [din

"Απουρος (ὁ, ἡ), noet: depъrtatĕ, skosĕ afapъ din xotapĕ, ekspalpiatĕ. [ἀπὸ, ὄρος].

'Απ-ουρόω -ῶ, viit: -ώσω, плвteskĕ кв vîntĕ nenpiinчosĕ, saĕ (din prot:) кв totвл npiinчosĕ.

"Απους, οδος (ὁ, ἡ), чел fъръ (saĕ кв skвpte ші netpeвniче) nічoape [ἀ, ποῦς].

'Αποῦσα, fem: ал лвĭ 'Απών, naptч: a лвĭ "Απειμι, linseskĕ. [de вnde

'Απουσία (ἡ), nefiinцъ de faцъ, linsipe; nierdepe de авере (οὐσία), пагввъ. 2) (pap) = 'Αποσπερματισμός. [de вnde

'Απ-ουσιάζω, viit: -άσω, = "Απειμι, nв sîntĕ de faцъ, linseskĕ. 2) лasĕ квĭва, saĕ nierzĕ napte din авереа mea, mъ пъгввeskĕ. 3) (pap кв ак: пред:) = 'Αποσπερμαίνω.

'Αποφαγεῖν, nex: 2: de inf: ал лвĭ 'Αποτρώγω.

'Απο-φαίνω, viit: -φανῶ, skoцĕ (ші nas: esĕ) de faцъ, faкĕ квnoskвtĭ (ші nas: mъ apъtĕ). «"Οσα μοι ἐστὶν, ἅπαντα εἰς τὸ κοινὸν ἀποφαίνω». Ksen: «'Ιέναι, ὅπου ἄν ἀποφαινόμενοι εὐδόκιμοι εἶεν». Ksen: 2) dobedeskĕ, saĕ въdeskĕ (npin кввinte saĕ алtfел), daĕ de faцъ. «'Ιππίας δὲ ἀπέφαινε διακόσια καὶ χίλια». Твч: «'Απέφαινεν ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσίου, καὶ περιαιρετὸν εἶναι». Твч: «Καθαιρέτην, ὧν ἄν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων». Твч: «'Ως δὲ ἀξιώτεροι ἐστὲ, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν». Ksen: «Τὴν βουλὴν ἀποφαίνειν τοὺς εἰλημφότας χρήματα». Denpx: (ші miж:) «"Ον ἡ βουλὴ ἀποπέφανται χρήματα ἔχειν». (ші nas:) «"Ος ἀποπέφανται εἴκοσι τάλαντα ἔχων». Denpx: s'a вdit. 3) papoptĕ, apъtĕ, daĕ în квnoштinцъ; nîpъskĕ. «'Αποφαίνειν πρὸς τὸ δημόσιον, εἴ τίς τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν». Is: ші Плт: 4) înfъцiшezĕ. «"Εργον μὲν οὐδὲν ἀποφαίνουσι τοῖς χρήμασι». Dm: 'Αποφαίνειν τὴν διαθήκην». Is: 5) лвкrezĕ snpe a se faче (sъvîrшeskĕ) чева. «Πλουσίους ἐκ

πενεστάτων ἀποφήνας». Лвч: «Ἕρια παραλαβοῦσαν ἱμάτια ἀποφῆναι». Ksen: 6) ворвeskъ, mъ eksпpimъ, îmî daъ пъpepea xotъpît. «Ὡς εἰπὼν ἀπέφηνε». Batpxm: «Περὶ μὲν ὧν κατείληφέ τις, ἀποφαίνεσθαι, περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχειν». Apt: «Μὴ προπετῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν». Iskp: «Μὴ ἀποφαίνεσθαι ἄνευ τῶν συνδιαιτητῶν». Dm: [de вnde

Ἀπόφανσις, εως (ἡ) aрътape, dobedipe; nositibъ eksпpimape de пъpepe, mi чл: (ɪsf:) = Ἀξίωμα, жвdikatъ, maksimъ, пъpepe netъгъdвibiaъ; xotъpîpe. [ші

Ἀποφαντικὸς, ἡ, ὸν, koпpinzъtopъ de (saъ koпtpibвitopъ supe aрътape, eksпpimape nositibъ (xotъpîtoape). saъ dobedipe, dape de ɪaцъ (maî кв scamъ de вpe вnъ pъъ). [de вnde

Ἀποφαντικῶς, adв: în kiпъ de nositibъ aрътape, de eksпpimape xotъpîtoape; în felъ de maksimъ, înkpedinцat, fъpъ niчî o îndoialъ.

Ἀπόφαντὸς, ὴ ші ος, ὸν ші ον, (ɪasf:) ka o maksimъ netъгъdвitъ, dobeditъ, eksпpimatъ кв toatъ xotъpîpea ші înkpedinцapea adebъpвaвî. 2) = Ἀποφατικὸς. (bezî ші κατάφαντος). [ἀποφαίνω].

Ἀπόφασις, εως (ἡ), tъгъdвipe. 2) = Ἀπόφανσις, nositibъ eksпpimape de пъpepe, ші чл: 3) = Ἀπόκρισις, pesпвnsъ. 4) (лец:) peцistpъ de aвepe. [din

Ἀποφάσκω (fъpъ biit:) = Ἀπόφημι. [de вnde

Ἀποφατικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, neratibъ, tъгъdвiosъ.

Ἀπο-φαυλίζω, biit: -ίσω, = Ἐκφαυλίζω, nimiчeskъ пpin кввîntъ, desпpeцвieskъ, aрътъ de пpostъ.

Ἀπο-φέρβομαι (fъpъ biit:), noet: (кв цen:) пaskъ, mъ xpъneskъ din чева, dobîndeskъ podвл din чева.

Ἀπο-φέρω, biit: ἀποίσω, (nex: ἀπήνεγκα, ші чл:) dвkъ чева de вndeва denapte, saъ aiвpea. »Βραδέως τοίνυν καὶ πρόσφερέ μοι καὶ ἀπόφερε τὴν κύλικα». At: «Ἀπενεγκεῖν ᾗ δυνατὸν προσωτάτω». Ksen: «Ἀπενεγκὼν δὲ ὁ ἀετὸς τὸν λαγὼν ἐπὶ λόφον ἐχρῆτο». Kscn: (ші miж:) Ὅσα ἂν δυνώμεθα ἀπενέγκασθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν». Iskp: (ші пas:) «Ἔκαμε, καὶ ἀπηνέχθη ἔτι ζῶν εἰς Λακεδαίμονα». Ksen: Ἀπενεχθεὶς εἰς τοὺς βαρβάρους ἐδούλευε». Ksen: «Ἀποφέρεσθε τῶν ζώων τὰ τοιαῦτα διὰ τὴν θερμότητα». Пл: (ші fir:) «Ἀποφέρει δὲ ἡ νόσος τὸν ἄνθρωπον». Liв: xpъneшte (omoaъ) вoala пe omъ. «Μάτην ἑαυτοὺς ἀπήνεγκαν». Xpst: s' aъ oшopît sinгвpî. 2) daъ napte din чева xotъpîtъ; (de вnde) пaъteskъ daжdie (datopie, ші чл:) «Τάλαντον ἔταξαν αὐτοῖς τῷ Διΐ ἀποφέρειν». Tвч: «Δασμὸν, ὑπερ ἔφερον ἐκείνῳ, σοὶ ἀποίσω». Ksen: «Τῶν οἰκετῶν ἕκαστος τούτῳ ἀπέφερε δύο ὀβολούς». Esx: «Ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον». Лвч: 'Απέφερε τὰ χρέα». Apstf: «Ναύτας ἀποφέρειν». «Dm: (ші nas:) «Τοὺς ἱππεύσαντας ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι». Ls: 3) iaъ op чe mi se кввine, dobîndeskъ, kîштirъ. «Ἀγαπάτωσαν ἄθλιοι τέτταρας ὀβολοὺς ἀποφέροντες». Лвч: (ші miж:) «Τὸ δεύτερον ἄβολον ἀποίσῃ». Tкp: «Τούτων τὴν δόξαν ἀποίσεσθε». Epd: 4) adвkъ, înfъцiшezъ. «Ἀποφέρειν λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς». Esx: «Αἰσχίνης ἀπήνεγκε παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος». Esx: (ші nas:) «Ἀπηνέχθη δὲ ἡ κατὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γραφή». Esx:

Ἀπο-φεύγω, biit: -φεύξομαι, saъ -φευξοῦμαι, (кв ак: ші pap: кв цen:) fвгъ, skanъ de чева; (лец:) kîштirъ жвdikatъ, mъ desвinoвъцeskъ. (de вnde ші a лвî Aлчівiadъ) «Εὐήθη εἶναι τὸν δίκην ἔχοντα ζητεῖν ἀποφυγεῖν, ἐξὸν φυγεῖν». Пл: [de вnde

Ἀποφευκτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, saъ kontpibвitopъ ла fвцipe, saъ skъnapo de чева. [ші

Ἀπόφευξις, εως (ἡ), (кв цen:) = Ἀποφυγή, skъnapo; (лец:) desвinoвъцipe.

Ἀπο-φηληκίζω, biit: -ίσω, taiъ, квлегъ nekoante smokine; (de вnde fir:) siвnicheskъ, saъ лвkrezъ чева în siвnichie.

Ἀπό-φημι, biit: -φήσω, zikъ xotъpît пв, tъгъdвieskъ. (bezî ші Ἀπολέγω).

Ἀπόφημος (ὁ, ἡ), linsitъ de лавdъ, чел кв pea penвtaцie; вpвkzъ. [ἀπὸ, φήμη].

Ἀπόφθαρμα (τὸ), = ἔκτρωμα, лепъdътъpъ. 2) = φθόριον, doktopie de лепъdat kopiлвл. [ἀποφθείρω].

Ἀπο-φθέγγομαι, biit: -φθέξομαι, ворвeskъ xotъpît, mi кв emfasъ, saъ ka вnъ prooroкъ; (npin вpm:) prooрoчeskъ. [de вnde

Ἀποφθεγκτήριος (ὁ, ἡ), noet: = кв

Ἀπόφθεγκτος (ὁ, ἡ), = Ἀπόῤῥητος, opitъ de a se sивne, de neворвit. 2) nevpednikъ de ворвipe, saъ papoptape. [ші

Ἀπόφθεγμα (τὸ), anoftermъ, кввîntъ (npinч: de ораколъ, saв de вpe вnъ înцelentъ бърбатъ) eksпpimъtopъ ne skвptъ de вnъ mape ші prea folositopъ adebъpъ. (bezî ші Ἀπομνημόνευμα). [de вnde

Ἀποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a ворвi în anoftermе; asemъnatъ кв anoftermъ; (npin вpm:) кввîntъ skвptъ ші înцelentъ.

'Απο-φθείρω, viit: -φθερῶ, stricĭ de totĭ, prăpădescĭ. 2) lepădĭ copilĭ. || (nas:) «'Αποφθάρηθί μου». Apstf: pierĭ de dinaintea mea, din okiĭ meĭ, mi vl:

'Αποφθίμενος, noct: în lokŭ de 'Απεφθιμένος, nas: tpe: de kŭ: saŭ (prin sinkopă) miж: nex: 2: al partv: lăĭ

'Απο-φθινύθω (fără viit:), mi

'Απο-φθίνω(φθίω), viit: -φθίσω, noct: prăpădescĭ, topescĭ de totĭ; (mi nestp: saŭ nas:) pierdĭ, mordĭ.

'Αποφθίσθω, noct: 3: sinr: neps: a nas: tpe: de kŭ: de porunc: al lăĭ 'Αποφθίνω.

'Αποφθορὰ (ἡ), lepădătură de copilă, = 'Απόφθαρμα.

'Απο-φυμόω -ῶ. viit: -ώσω, încizĭ rana dobitoculuĭ prin kăpăstră; (în pen:) astupă rana, fakĭ a tăcea, oprescŭ de a maĭ vorbi.

'Απο-φλαυρίζω, viit: -ίσω, = 'Αποφαυλίζω.

'Απο-φλεγμαίνω, viit: -ανῶ, skadĭ de înflamație, saŭ aprindere; mă desumflu; pesuflu, mă potolescĭ.

'Απο-φλεγματίζω, viit: -ίσω, kărățĭ de flegmă. [de unde

'Αποφλεγμάτισις, εως (ἡ), = kŭ

'Αποφλεγματισμὸς (ὁ), deșeptare, kărățire de flegmă.

'Απο-φλοιόω -ῶ, viit: -ώσω, jupoiĭ de coajă, descojescĭ.

'Απο-φλύζω, viit: -φλύσω, ferbînd în colcote daŭ pe din afară. 2) înfierbîntez, slaŭ din fept în colcote; (fir:) pesuflu.

'Απο-φοιβάζω, viit: -άσω, prooroceskĭ; saŭ vorbescĭ ca din oracolă, ca proorocĭ.

'Απο-φοιτάω -ῶ, viit: -ήσω, (kŭ pen: saŭ sinrupă, saŭ kŭ pren:) mă petrarĕ, mă depărtez de a merge des la unĭ lokŭ (de a școlări). 2) (kŭ ak: pren:) mă dukĭ, mă strămutŭ aiurea; (fir:) mordĭ. [de unde

'Αποφοίτησις, εως (ἡ), petrapere, depărtare; (fir:) moarte.

'Απόφονος (ὁ, ἡ), noct: (numaĭ în frasă) «Φόνος — ». Ebr: skîrbosĭ, grozavĭ. [ἀπὸ, φόνος].

'Αποφορὰ (ἡ), adăvere înapoi, saŭ aiurea, transportare, mi vl: 2) dajdie (maĭ kŭ seamă plătită de robi slujind la stăpînĭ din simbria lor); saŭ plată de orĭ ce datorie, kipie mi vl; (de unde în pen: 3) venitŭ, folosŭ, cîștigŭ. 4) (apitm:) = 'Αφαίρεσις, scădere. 5) miposŭ (vinŭ saŭ rău) ieșitŭ din vase; evaporație, mi vl: (vezĭ mi 'Αναφορά). [ἀποφέρω].

'Αποφόρησις, εως (ἡ), = 'Αποφορὰ, evaporație, pesuflare. [mi

'Αποφόρητος (ὁ, ἡ), nătinvosŭ, saŭ prednikŭ de a se lua. (de unde || subt) «'Αποφόρητα». zaharicale, ce noftuiĭ la o masă pusteaă lua kă sine a kasă. [neîntp: ἀποφορέω]

'Απόφορος (ὁ, ἡ), = 'Αφόρητος, nesuferitŭ, urîtosŭ. 2) = 'Αφορος, nepoditorĭ. 3) (rar) nesuferitorĭ, nepătinvosŭ a rădda, slabŭ. [ἀποφέρω].

'Απο-φορτίζομαι, viit: -ίσομαι, mă descarcŭ.

'Απο-φράγνυμι, viit: -φράξω, = 'Αποφράσσω. [de unde

'Απόφραξις, εως (ἡ), închidere, saŭ încidere, astupare desăvîrșită.

'Αποφρὰς, άδος (ἡ), [ἀπὸ, φράζω] (prin: zi) neorîndnică, de pestriță (tărn: arsură); (prin arm:) ginată, bătută de seamă, nelăcrătoare. || «'Ανθρωπος ἀποφράς». Sin: urîtosŭ, ursuzŭ, spurcatŭ. mi «'Αποφράδες πύλαι». se zicea în Roma porțile cetății, prin care scoteaă pe cei osîndiți la moarte (lat: sceleratae portae), mi pe unde se petrecea pompele mormîntale.

'Απο-φράσσω (ττω), viit: -φράξω, închizĭ kŭ închidere; (în pen:) închizĭ, astupă, opreskĭ.

'Απο-φροντίζω, viit: -ίσω, (kŭ ak:) părăsescĭ grija, nu maĭ amĭ grijă de ceva.

'Απο-φρύγω, viit: -φρύξω, frigĭ, prăjescĭ în uscatĭ, în secĭ, uscĭ.

'Αποφυὰς, άδος (ἡ), = 'Απόφυσις, mi paraφυάς; (fir:) lăcră de prisosĭ, în treacătă grabă, accesoriĭ. [ἀποφύω].

'Αποφυγγάνω, = 'Αποφεύγω. [de unde

'Αποφυγὴ (ἡ), = 'Απόφευξις.

'Αποφύλιος (ὁ, ἡ), necuviincios la nimĭ o seminție, neintpatŭ în nimĭ o seminție, (prin arm:) streinŭ. [ἀπὸ, φυλή].

'Απο-φυλλίζω, viit: -ίσω, desfrunzescĭ (unŭ pomŭ, saŭ copacĭ). 2) (nestp:) îmĭ cadĭ frunzele, mă desfrunzescĭ. [de unde

'Αποφύλλισις, εως (ἡ), tăiere, saŭ cădere de frunze.

'Αποφῦναι, nex: 2: de inf: lăĭ 'Αποφύω.

'Απόφυξις, εως (ἡ), = 'Απόφευξις.

'Απο-φυσάω -ῶ, viit: -φυσήσω, prin suflare apdikŭ, depărtezŭ ceva dene ceva. 2) = 'Εκφυσάω, mi ἐκπνέω. 3) = 'Αποπέρδω. scoțŭ vîntŭ ne jos. [de unde

'Αποφύσησις, εως (ἡ), suflare de ceva; pesuflare.

'Απόφυσις, εως (ἡ), [ἀποφύω] (botn:) vlăstarĭ ne d'alăturea; (anat:) ieșiturĭ afară din cărnurile, saŭ oasele trupului. (vezĭ mi 'Επίφυσις).

'Αποφυτεία (ἡ), pesъdipe. [din

'Απο-φυτεύω, biit: -εύσω, pesъdeskъ o plantъ într'altъ napte, skoцînd'o din loкul eї-

'Απο-φύω, biit: -ύσω, skoцъ vlъstъrї ne d'alтъpea. || (nas: saъ miж:) mъ naskъ, pesъrъ, mi (npin ърm:) mъ desnarцъ din чева. || (грек: de кв:) 'Αποπέφυκα (кв ак: преп:) sîntъ fipeшte neîndemînatikъ, amъ fipeaskъ autinatie kъipe чева, saъ nв sîntъ fъkътъ nentpв чева.

'Αποφώλιος (ὁ, ἡ), лепъdatъ din квївъ [ἀπὸ, φωλεά]; (npin ърm: fir:) neanpoватъ, neîntpеввinцatъ, zadapnikъ, nefolositorъ; mi (npin întind:) monstpвosъ, seлватikъ, desnatвpatъ.

'Απο-χάζομαι, biit: -χάσομαι, noet: (кв цen:) = 'Αποχωρέω, mъ denъptezъ, mъ petparъ.

'Αποχαλασμὸς (ὁ), slъвipe, destindepe. [din

'Απο-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, лasъ слав, destinzъ, словozъ (ſвnie, mi чл:) kîte нвцinъ, saъ de totъ.

'Απο-χαλινόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцъ fpînял, desfpînezъ.

'Απο-χαλκεύω, biit: -εύσω, konstpвiъ, faкъ чева de (saъ акоперъ кв) apamъ.

'Απο-χαλκίζω, biit: -ίσω, (kom:) жъfвieskъ ne чinева nînъ ла banял de apamъ (χαλκίον).

'Απο-χαρακόω -ῶ, biit: -ώσω, înkizъ, întъpeskъ вine кв шanцврї.

'Αποχάραξις, εως (ἡ), харакsipe, însemnape npin srîpiepe. [din

'Απο-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, харакsind, srîpiind, tъind faкъ semnъ; (med:) iaъ sînцe кв харакsipe, tъiepe în faцъ, saъ srъpiepe.

'Απο-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, dъpвieskъ din че amъ маї de npisosъ.

'Απο-χειμάζει, biit. -άσει, (вnineps:) tpeче capna, vpemea pea, saъ вifopeле.

'Απο-χειρίζω, biit: -ίσω, iaъ, taiъ mîna квїва. «'Αποχειρισθεὶς τὴν δεξιάν». Sвid:

'Αποχειρόβιος, mi

'Αποχειροβίωτος (ὁ, ἡ), tpъitorъ din лвкрял mîînелоръ saле. [ἀπὸ, χεὶρ, βίος].

'Απόχειρος (ὁ, ἡ), nefndemînatъ, nerata. [ἀπὸ, χέιρ].

'Απο-χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ ne чinева din nostъ. 2) votînd npin întindepe de mînъ desвinovъцeskъ. (vezї mi 'Αποψηφίζομαι).

'Αποχειροτονία (ἡ), skoatepe din nostъ. 2) desвinovъцipe votatъ npin întindepe de mînъ,=='Αποψήφισις. [ἀπὸ, χεὶρ, τόνος].

'Απο-χειρόω -ῶ, biit: -ώσω, (кв doї ак:) хрънeskъ чева din mîînеле квїва, ad: лinseskъ ne чinева de чева.

'Απ-οχετεύω, biit: -εύσω, avatъ npin каналъ ana вnвї pîъ întp'altъ napte.

'Απο-χεύω, noet: , mi

'Απο-χέω, biit: -χεύσω, (nex: ἀπέχεα, mi чл:) въpsъ din чева, saъ din sinemї afarъ, saъ жos, saъ în vpe вnъ vasъ чева, iворъskъ. «Παγαὶ ἀποχεύονται». Esp: «'Απόχει μετὰ καρδαμώμου». Dskp: «'Αποχεῖ τὸν καρπὸν τοῦ στάχυος». Γaz:

'Αποχὴ (ἡ), denъptape, distanцъ; avцi-. nepe, înfpînape; (лeц:) pefвipe. [ἀπέχω].

'Απο-χηρόω -ῶ, biit: -ώσω, (кв ак: mi цen:) vъdвueskъ ne чinева; (în цen:) linseskъ ne чinева de чева.

'Απο-χναύω, biit: -χνάυσω, pozъ хрънind чева de вndева.

'Απόχορδος (ὁ, ἡ), deskopdatъ; (fir:) nenotpivitъ. [ἀπὸ, χορδή].

'Απο-χραίνω, biit: -χρανῶ, (zorp:) вneskъ (mi aша prefakъ) ne nesimцite mi trentat колоареле вneї ikoane, nextpezъ, desfiinцezъ вioїчiвnea лор, mi (npin ърm:) daъ ikoaneї вmвръ, mi o faкъ maї fipeaskъ. (vezї 'Απόχρωσις, mi συμφθείρω).

'Απο-χράω (Ion: -χρέω)-ῶ, biit: -ήσω, prooroчeskъ. 2) sîntъ destвлъ. «Οἷς ἐγὼν ἀποχρέω». Epigp: || (iap maї ovівn: în a tpeia neps:)ἀπόχρη, biit: χρήσει (прел: ἀπέχρη, nex: ἀπέχρησε: inf: ἀποχρῆναι mi ἀποχρῆν, partч: ἀποχρῶν, ῶσα, ῶν), este destвлъ, ажвnцe, (se акоардъ în felвpite кipвpї). «Οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ τοῦτο». Dm: «'Απόχρη τὰ κεφάλαια εἰπεῖν». Лвч: «'Ο ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ ἀπολαβεῖν». Iskp: ἀπόχρη εἰς εὐμορφίαν». Лвч: || (miж: кв dat: mi преп: ак:) ἀποχρῶμαι, biit: -χρήσομαι (întpвniріle pap în α, maї ovівn: în η), întpevвinцezъ чева nвцin mi кв лвare aminte (kînd este nevoe, saъ okazie), saъ (din prot:) nekpвцat, mi кв kovîpшipe, ==Καταχρῶμαι; (npin ърm:) prънъdeskъ, stpikъ, kelтвieskъ pъ чева; (mi npin întind: кв ак:) omorъ. 2) sokoteskъ (mi se nape) чева destвлъ, mъ îndestвлezъ, mъ mвлцвmeskъ întp'aчeea. «'Αποχρεώμενος τούτοις». mi «Οὐκ ἀπεχρᾶτο ἄρχειν Μήδων». Ep:

'Απόχρεμμα (τὸ), totъ ce se skвînъ afarъ npin ръnipe, flermъ, skвinatъ, mi чл: [mi

'Αποχρεμπτικὸς, ἡ, ὸν, sвnвsъ la skoatepe de flerme npin ръnipe; saъ kon-

tpibвitopъ, înлesnitopъ ла skвînape de fлerme. [din

'Απο-χρέμπτομαι, вiit: -χρέμψομαι, pъnind skoцъ fлerme. [de вnde

'Απόχρεμψις, εως (ἡ), skвînape de fлerme прin pъnipe.

'Απο-χρέομαι, Ion: în лokъ de 'Αποχράομαι.

'Απόχρη, вiit: -χρήσει (neпeps:), este destвлъ, ажвпце. (bezî 'Αποχράω).

'Αποχρήματος (ὁ, ἡ), лвътopъ de вanii kвîва, пъгввitopъ. 2) kape пв konstъ în вanî. «Zημία ἀποχρήματος». Esxл: [ἀπὸ, χρῆμα].

'Απόχρησις, εως (ἡ), [ἀποχράομαι] înтpeввinцape ла чева. 2) pea înтpeввinцape, аввzъ; (прin вpm:) stpikape, прънъdipe; (ші прin înтind:) omopîpe. 3) = Χρεία.

'Απο-χρίω, вiit: -χρίσω, pъzвiъ вnsoapea, snoitвpa dene чева.

'Απο-χρυσόω -ῶ, вiit: -ώσω, прefakъ чева în авръ; авpeskъ de totъ; прefakъ вanî în авръ (галбенî).

'Αποχρώντως, adв: (паpiч:) de îndestвлъ. [bezî 'Αποχράω].

'Απο-χρώννυμι, вiit: -χρώσω, apdikъ, desfiinцezъ твлта вioiчвne a колоареî вneî ikoane. (bezî 'Αποχραίνω). [de вnde

'Απόχρωσις, εως (ἡ), (zorp:) тъestpoasъ întвnekape întpe dînseле a колоареlop вneî ikoane snpe fopтapea втвреî. (bezî 'Αποχραίνω, kompap: ші kв φθορά).

'Αποχυθῆναι, nas: nex: 1 de înf: ал лвî 'Αποχέω.

'Απο-χυλίζω, вiit: = -ίσω, skoцъ, iaъ zeamъ din чева.

'Απόχυμα (τὸ), чe este въpsatъ din чева. [ἀποχέω].

'Απ-οχυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъpeskъ чева вine de пpetвtindenea.

'Απόχυσις, εως (ἡ), = "Εκχυσις, въpsape din чева afaръ. [ἀποχέω].

'Απο-χωλεύω, вiit: -εύσω, skionezъ пе чinева de totъ.

'Απο-χώννυμι, вiit: -χώσω, desпapцъ, saъ înгpъdeskъ чева гpътъdind пътînтъ.

'Απο-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ denъptezъ, тъ tpagъ înaпoî, тъ daъ in лatвpî; (de вnde) = 'Αποπατέω, тъ пвiъ in поianъ. [de вnde

'Αποχώρημα (τὸ), = 'Αποπάτημα, cшitвpъ în поianъ, skîpnъ. [ші

'Αποχώρησις, εως (ἡ), peipaцepe; dape în лatвpî. 2) deшeptape de пînteче.

'Απο-χωρίζω, вiit: -ίσω, desпapцъ чева de чева; denъptezъ. || (nas:) = 'Αποχωρέω. [de вnde

'Αποχώρισις, εως (ἡ), desпъpцipe; denъptape. [ші

'Αποχωριστὴς, οῦ (ὁ), desпъpцitopъ.

'Απόχωσις, εως (ἡ), [ἀποχώννυμι] înkidepe, astвпape кв гpътъdipe, saъ maлъ de пътînтъ. «'Απόχωσις ποταμοῦ, ші чл»:

'Αποψαίστωρ, opos (ὁ), поеt: шiepгвtopъ, sвînтъtopъ. [ἀποψάω].

'Απο-ψαλίζω, вiit: -ίσω, laiъ кв foapfeче, fopfeчezъ чева.

'Απο-ψάλλω, вiit: -ψαλῶ, слoвozъ koapda înfînsъ a арквлвî, ka sъ se asвîpле sъцeata; (în цen:) asвîpлъ, penezъ чева прin înтindepe. [de вnde

'Απόψαλμα (τὸ), naptea, вnde atinгîndв se koapda pesвпъ.

'Απο-ψάω, -ῶ вiit: -ψήσω, прin alinцepe saъ вшвръ fpекape шiepгъ чева, iaъ dene d' asвпpa. «'Αποψᾶν τῷ δακτύλῳ (σπόγγῳ, μύακι, ші чл:) τὸ ἐπιπλέον». Dskp: (ші miж:) «'Αποψώμενον τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα». Ksen: (bezî ші 'Απομάσσω).

'Απο-ψεύδω, вiit: -ψεύσω, minцъ, amъцeskъ пе чinева кв mînчiвnъ. || (miж: кв цen:) тъ înшелъ, пв neтepeskъ.

'Απόψηγμα [ἀποψήχω], ші

'Απόψημα (τὸ), чeea чe ese прin шiepцepe ші fpекape, = 'Απότριμμα, пекъръцenie, soaic шieapsъ. [ші

'Απόψηστος (ὁ, ἡ), шiepsъ, лвatъ dene d' asвпpa. || (sввst:) 'Απόψηστον (τὸ), = кв 'Απόψηστρον (τὸ), = 'Απόμακτρον. [ἀποψάω].

'Απο-ψηφίζομαι, вiit: -ίσομαι, isвъbeskъ de пîръ, desвinoвъцeskъ пе чinева прin вotape. saъ xotъpîpe. 2) desanpoвezъ, deskввiinцezъ, desfiinцezъ чева прin вotвл meъ; (în цen:) daъ вotъ neratibъ, xotъpъskъ a пв se fave aчeea, despe kape este вotapea. «'Απεψηφίσαντο μὴ πέμπειν». Dm: (bezî ші 'Απoχειροτονέω). [de вnde

'Αποψήφισις, εως (ἡ). desвinoвъцitoape, saъ deskввiinцъtoape вotape.

'Απο-ψήχω, вiit: -ψήξω, = 'Αποψάω.

'Απο-ψιλόω -ῶ, вiit: -ώσω, (kв ak: ші цen:) голeskъ пе чinева de чева (dap maî kв seamъ de пъpъ, saъ de fpanze ші foî); жвтвлeskъ; (în цen:) лinseskъ, desпoiъ de чева. [de вnde

'Αποψίλωσις, εως (ἡ), голipe; жвтвлipe; desпoiepe, ші чл:

"Αποψις, εως (ἡ), prівipe de denapte, saъ din 'naлtъ; (în цen:) вedepe; лолвл, zidipea (maî kв seamъ de лînгъ mape), de вnde

noate aвea чinesa o astfeл de вedepe (franц: **belvéder,** търч: kioskiĭ). [din

'Απόφομαι, biit: ал лвї 'Αφοράω din (neînтpr:) ἀπόπτομαι.

'Απο-ψοφέω -ῶ biit: -ήσω, tponkънeskă, faкă sromotă, sвnetă ші чл: (de вnde) = 'Αποπέρδω. [de вnde

'Αποψόφησις (ἡ), tponkънipe, sromotape; ші = 'Αποπορδή.

'Απόψυγμα (τὸ),=='Αφόδευμα, skîrnъ. [ші

'Απόψυξις, εως (ἡ), ръkopipe, aepape; pesвfлape; (de вnde) eшipea sвflетвлвї; (fiг:) вmкpape, deшeptape de nînteчe. [din

'Απο-ψύχω, biit: -ψύξω, ръчeskă чева калdă, saŭ sвîntă чева вdă; aepeză, ръkopeskă; (ші miж:) -ομαι, mъ ръkopeskă, înгieцă, deцepă; (ші fiг:) mi se stinge pîвna', mi se ръчemte inima кътpe чева, amopцeskă. «Τῶν ὄψων τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δὲ ὅλως ἀποψύξαντα». At: «'Αποψύχειν τὸ σκαφίδιον». Лвч: (ші nestр: saŭ ел:) «'Επειδὰν ἀποψύξῃ (se înц: ὁ ἀὴρ)». Плат: kînd se вa ръkopi. «Λεπτὸν ἀποψύχων». Bionă. (ші miж) «'Ιδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων». Iл: X: (ші nas:) «'Απεψύχθη τὰ ἄκρα». Гал: «'Αποψυχθεῖσα αἰθάλη». Dвкр: «Ὧν ἐνθυμηθεῖσα ἀπέψυγμαι». Алчfр: (ші fiг:) «'Απεψυγμένοι πρὸς τὸ μέλλον». Apst: peчї ші nenъsътopї. 2) îmї daŭ sвflетвл, saŭ летină. «Τὸν δὲ προτὶ οἱ εἶλεν ἀποψύχοντα». Od: Ω. «'Αποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου». Skр: (ші kъ kază). «'Αποψύχων βίον». Sof: (вezї ші 'Ανα[']Απο]πνέω, ші 'Αναψύχω).

'Απο-ψωλέω -ῶ, biit: -ήσω, голeskă капвл тъdвларвлвї цenitală ал бърватвлвї; (de вnde) «'Απεψωλημένος». Apstf: desfpînată, кървară.

'Απούρνυς, noet: în локă de 'Απώρνυς, 2: sinr: neps; a прел: лвї 'Απόρνυμι.

"Αππα în локă de πάππα, (nedекл:) kiemape шînrîitoape a копілвлвї кътpe tatъл съă. (вezї ші 'Απφὰ ші "Αττα).

'Αππαπαὶ, intepiek: (de mвлцътipe), браво, = Εὖγε. (вezї ші 'Αττατaί).

'Αππέμπω, noet: (pap) în локă de 'Αναπέμπω.

'Απραγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă în нелъкpape, nв лъкpeză, nв faкă nimikă, ='Απρακτῶ. [ші

'Απραγία (ἡ), нелъкpape. [ἀ, πράττω].

'Απραγμάτευτος (ὁ, ἡ), съвîршită, saŭ de съвîршit fъръ mвлte ostenelї (πράγματα), лesnicosă. 2) (din прот:) къ totвл nesъвîршită. 3) neoквпată, saŭ neîndeminatikă ла trebї (maї къ seamъ neгацътopenтї); (în цеп:) лenenă; nedestoinikă; saŭ nenъsътopă. [ἀ, πραγματεύομαι].

'Απραγμόνως, adв: лesne (fъръ гріжъ, saŭ ostenelї, ші гresътцї). [ші

'Απραγμοσύνη (ἡ), neînгріжape, лintшtipe; (de вnde) лene, trîndъвie; 2) neamestekă, denъptape de trebї политiче. [din

'Απράγμων, ονος (ὁ, ἡ), denъptată, авцinвtă de trebї (maї къ seamъ политiче); iввitopă de лinиnte, neînгріжată, neamestekată în trebіле лвмїї. 2) (desпre лъкpврї),= 'Απραγμάτευτος, лesnicosă, ла îndemînъ; linиnitită. [ἀ, πρᾶγμα].

'Απρακτέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Απραγέω. 2) nв'mї съвîршeskă treaвa, nв'mї nemepeskă skопвл, nв isввteskă. [din

"Απρακτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πράττω] (akt:) чел че n'a съвîршit nimikă, nв'шї a nemepit skопвл. «'Απράκτους τοὺς πρέσβεις ἀπέπεμψεν». Epod: «Τὸ φάρμακον ἄπρακτα ἀπεργάζεται τὰ βανάσιμα». Dвкр: 2)=ἀργὸς, нелъкръtopă (dвne вpma кървia nв ese treaвъ). «'Ανήρ—». Пл: «Γῆ—». Гр: nepoditopă. 3) de нелъкpat. «'Ημέρα—». Лвч: zi de нелъкpape, serвътoape. 4) (nas:) nesъвîршită, fъръ isправъ, zadarnikă; saŭ de neîndpentat. «Πόλεμος («"Ερις, ἐλπὶς, ὀδύνη ші чл:)—». Om: [de вnde

'Απράκτως, adв: fъръ niчї o isправъ, saŭ pesвlată, în zadară.

'Απραξία (ἡ), нелъкpape, saŭ întpepкnepe din лъкpв. 2) = 'Απραγμοσύνη. [ἀ, πρᾶξις].

'Απρασία (ἡ), nevînzape (търч: kesată), nekъзtape. [din

"Απρατος (ὁ, ἡ), [ἀ, πιπράσκω] nevîndвtă, saŭ de nevîndвt.

'Απρήϋντος (ὁ, ἡ), neînвлînzită. [ἀ, πραΰνομαι].

'Απρέπεια (ἡ), = ἀκοσμία, nekввiinцъ. [din

'Απρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), nekвviinчosă, nepotpivită. [ἀ, πρέπει]. [de вnde

'Απρεπία (ἡ), noet: în локă de 'Απρέπεια. [ші

'Απρεπῶς, adв: fъръ kвviinцъ, nepotpivit.

"Απρηκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήκτως, Ion: în локă de "Απρακτος.

'Απρήϋντος, (ὁ, ἡ), Ion: în локă de 'Απραΰντος.

'Απριάτην, adв: noet: în dapă, fъръ платъ. [din

'Απρίατος, ος (mi noet:) η, ον. [ἀ, πρίαμαι] nekътпъrată, лвală în dapă.

Ἄπριγδα, ши

Ἀπρικτεĭ, поеt: = кв

Ἀπρίξ, adв: stpîns, de nesmвлs, înклешtat. «Ἀπρίξ ἀντεχόμενος». [ἀ, πρίω, stpînrъ, легъ tape].

Ἄπριστος (ὁ, ἡ), [ἀ, πρίω. taiъ кв херъstръвл] nехеръstpвitъ.

Ἀπροαιρεσία (ἡ), лinsъ de вoinцъ прin dpeanĭъ жвdекатъ; nепрекinzвipe, = Ἀπροβουλία. [ши

Ἀπροαίρετος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -έτως, чел fъръ зловodъ вoinцъ din алецepe ши хотърîpe прin dpeantъ жвdikatъ. 2) fъкътъ fъръ вoea кзĭва, nевoitъ [ἀ, προαιρέομαι]. (вezĭ ши

Ἀπροβούλευτος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -εύτως, nепрекinzвitopъ, nепревъзътopъ. 2) (nas:) fъкътъ fъръ прегîndipe, nепpemeditatъ, nепрекцetatъ; (dap маĭ кв seamъ) nesвпвsъ маĭ 'nainte ла kinzвipea sfatълвĭ, nепpediквtatъ de sfatъ. [ἀ, προβουλεύομαι].

Ἀπροβουλία (ἡ), nепрекinzвipe, nепpeгътipe, nепpesfътвipe; (прin вpm:) = Ἀπόνοια, обръznivie, desпъdъждвitъ îndpîznealъ. [din

Ἀπρόβουλος (ὁ, ἡ), ши adв: -βούλως, = Ἀπροβούλευτος, -εύτως. [ἀ, πρὸ, βουλή].

Ἀπροδιήγητος (ὁ, ἡ), ши adв: -ήτως, nепреповestitъ, nепpedesлвшitъ. [ἀ, προδιηγέομαι].

Ἀπροδιόριστος (ὁ, ἡ), ши adв: -ίστως, nепрехотърîtъ, nепpepîndвitъ, nепpedestinatъ. [ἀ, προδιορίζω].

Ἀπρόελπτος (ὁ, ἡ), поеt: nепъdъждвitъ, neaштептатъ. [ἀ, προέλπομαι].

Ἀπρόθετος (ὁ, ἡ), ши adв: -έτως, nепрекцetatъ, nепpegîndititъ, nв întp'adins. [ἀ, προτίθεμαι].

Ἀπρόθυμος (ὁ, ἡ), nевoiosъ, чел fъръ inimъ ла чева, nepîвnitopъ. [ἀ, πρόθυμος].

Ἀπροΐδης, ές (ὁ, ἡ), поеt: = Ἀπρόοπτος, nепревъзвътъ, nепreaштептатъ. 2) nепревъзътopъ, nепpegîndititopъ. [ἀ, προεἶδω neîntp:].

Ἄπροικος (ὁ, ἡ), neînzestpatъ, лinsitъ de zestpe. [ἀ, πρόιξ].

Ἀπρόϊτος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -ίτως [ἀ, πρόειμι], neemitъ din (шezътopъ totdaвna în) кasa sa.

Ἀπροκάλυπτος (ὁ, ἡ), neакопepitъ dinainte, înвedepatъ; (fir:) nefъцърitъ, nепpefъкътъ, sinчepъ. [ἀ, προκαλύπτω]. [de вnde

Ἀπροκαλύπτως, adв: fъръ акопepemîntъ dinainte, înвedepat, de faцъ; (fir:) fъръ пропвse прічinвipĭ, saъ fъцърie.

Ἀπροκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), neалкътвitъ, nекonstpвitъ de маĭ 'nainte, nепpегътitъ; neînfpвmвsецatъ. [ἀ, προκατασκευάζω].

Ἀπροκοπία (ἡ), neînaintape, nепpокonseалъ. [din

Ἀπρόκοπος (ὁ, ἡ), neînaintatъ, nesпopitъ, neisвътitopъ întp' але sале, nепpокonsitъ. [ἀ, προκοπή].

Ἀπρόληπτος (ὁ, ἡ), neапвkatъ маĭ 'nainte, nепpевenitъ; (прin вpm:) каре аре вpeme înkъ de a se faче. 2) (pap) чел din sine nекънoskътъ, nевъзвtъ. 3) зловodъ de пpeжвdikцĭ (προλήψεις), saъ гpешite пърepĭ. [ἀ, προλαμβάνω].

Ἀπρομήθεια (ἡ), nепpeînгpiжipe, nепpегътipe, nекъпвipe de тpеввinчoase пе вiitopъ. [ἀ, προμηθὴς].

Ἀπρομήθητος (ὁ, ἡ), nепpeînгpiжitъ, nепpегътitъ пе вiitopъ. [ἀ, προμηθέομαι].

Ἀπρονοησία (ἡ), nепpegîndipe, nепpeînцелецepe; (прin вpm:) nепpeînгpiжipe, nепpегътipe. [ши

Ἀπρονοητέω -ῶ вiit: -ήσω, nв.пpeînцелегъ, nв пpічepъ de маĭ 'nainte; (прin вpm:) nв пpевъзъ, nв пpeînгpiжeскъ пепtpв вiitopъ. [ши

Ἀπρονόητος (ὁ, ἡ), nепpeînцелегътopъ, nепpевъзътopъ; (прin вpm:) nепpeînгpiжitopъ de вiitopъ. 2) (nas.) nепpевъзвtъ, nепpeînгpiжitъ; кivepnisitъ fъръ пpeînгpiжipe. [ἀ, προνοέω]. [de вnde

Ἀπρονοήτως, adв: nепpegîndit, nепpeînгpiжit, nепpевъзвt.

Ἀπρονόμευτος (ὁ, ἡ), пежъfвitъ; saъ de пежefвit. [ἀ, προνομεύω].

Ἀπρόξενος (ὁ, ἡ), (stpeinъ) лinsitъ de прiimitopъ de stpeinĭ. [ἀ, πρόξενος].

Ἀπροοιμίαστος (ὁ, ἡ), (вopвitopъ, saъ кввînтъ) fъръ eksopdiъ. [ἀ, προοιμιάζομαι].

Ἀπρόοπτος (ὁ, ἡ), nепpевъзвtъ, saъ de nепpевъзвt, neaштептатъ, de пъпpasnъ, de odatъ. ‖ «Ἐξ(«Ἀπὸ τοῦ) ἀπροόπτου».=кв

Ἀπροόπτως, adв: пе neamтentate, fъръ de вeste. [ἀ, προόπτομαι].

Ἀπροόρατος (ὁ, ἡ), ши adв: -άτως, = Ἀπρόοπτος, -όπτως. [ἀ, προοράω].

Ἀπροπτωσία (ἡ), nелesnivoasъ înклinape, saъînвoipe ла чева, калitatea лвĭ....

Ἀπρόπτωτος (ὁ, ἡ), nекъзвtъ, neînклinatъ, neîndвплекатъ, neînвoitъ лesne ла чева, цinвtъ tape. [ἀ, προπίπτω].

Ἀπροσάντητος (ὁ, ἡ), neîntîmпinatъ, neапpoпiatъ. [ἀ, προσαντάω].

Ἀπροσαύδητος (ὁ, ἡ), (ἀ, προσαυδάω) къ-

рзіа nimenĭ, saŭ каре лiminлзĭ nъ ворвеште, =’Απροσηγόρητος.

’Απρόσβατος (ὁ, ἡ), (локъ) неапроniатъ, некълкатъ. [ἀ, προσβαίνω].

’Απρόσβλητος (ὁ, ἡ), neatakatъ, saŭ de neatakat, nepesвoitъ; неапроniатъ. [ἀ, προσβάλλω].

’Απροσδεὴς, έος (ὁ, ἡ), (къ цеп:) neлiпsitъ ші de алтъ чева. [ἀ, πρός, δέει].

’Απρόσδεκτος (ὁ, ἡ), непriimitopъ, saŭ непriimitъ de niminea апроапе, неапроniатъ; непriimitъ de вънъ, =’Απαράδεκτος, neadmisiвilъ. [ἀ, προσδέχομαι].

’Απροσδιόνυσος (ὁ, ἡ), (прiпч:) непotpiвitъ къ serвъtoapea лзї Dionisъ (Бакъ); (iap în цеп:) некъвiiпчosъ. [ἀ, πρὸς, Διόνυσος].

’Απροσδιόριστος (ὁ, ἡ), нехотърîтъ, nedefinitъ, немърцinitъ. «Τῶν ὡρισμένων προτάσεων αἱ μὲν ἀπροσδιόριστοι». Apst: [ἀ, προσδιορίζομαι]. [de вnde

’Απροσδιορίστως, adв: нехотърît, nepîndзit; nedefinit.

’Απροσδόκητος (ὁ, ἡ), [ἀ, προσδοκῶ] neaштentatъ, непъdъжdзitъ; (ші акт:) непъdъжdзitopъ. || «’Ἐξ ἀπροσδοκήτου».=къ

’Απροσδοκήτως, adв: пе непъdъжdзite, пе neaштentate, fъръ вeste.

’Απροσέγγιστος (ὁ, ἡ), = ’Απρόσιτος, неапроniатъ. [ἀ, προσεγγίζω].

’Απρόσεκτος (ὁ, ἡ), невъгътopъ de seamъ. [ἀ, προσέχω.].

’Απροσέλευστος (ὁ, ἡ), неапроniатъ, = ’Απρόσιτος. [ἀ, προσελεύθω].

’Απροσεξία (ἡ), невъгаре de seamъ, нелзаре а minte. [ἀπρόσεκτος].

’Απροσηγόρητος (ὁ, ἡ), nesaлзtatъ de niminea; saŭ къtре каре niminea n’ a adpesat ворвire. [ἀ, προσηγορέω].

’Απροσηγορία (ἡ), nesaлзtare; неворвire къtре... [din

’Απροσήγορος (ὁ, ἡ), nesaлзtъtopъ; неворвitopъ къtре niminea; (прin врт:) nesoцiaвilъ, селзatikъ. [ἀ, πρὸς, ἀγορά].

’Απρόσθικτος (ὁ, ἡ), neatinsъ de апроапе, неапроniатъ. [ἀ, προσθίγω].

’Απρόσικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, προσικνέομαι] = къ

’Απρόσιτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίτως, [ἀ, πρόσειμι] неапроniатъ.

’Απρόσκεπτος (ὁ, ἡ), непerînditъ, непрекiпzвilъ, непрекъцetatъ; непревъзътopъ; непревъгътopъ de seamъ. [ἀ, προσσκέπτομαι]. [de вnde

’Απροσκέπτως, adв: fъръ пrerîndipe, de odatъ, непрекъцetat.

’Απρόσκλητος (ὁ, ἡ), некiematъ, neînвitatъ. «Δίκη — ». Dem: жъdikatъ fъръ martъръ kiematъ (κλητήρ). [ἀ, προσκαλέω].

’Απροσκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -ινῶς, =) къ

’Απρόσκλιτος (ὁ, ἡ), неаплекatъ; nesîprзitopъ къtре чева. [ἀ, προσκλίνω].

’Απρόσκοπος (ὁ, ἡ), поеt: =Απρόσκεπτος. 2) =къ

’Απρόσκοπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όπτως, ші -όπως, непotikпitъ, неловitъ, неînпiedikatъ de чева. 2) neskandalътopъ, neisпitopъ, saŭ neskandalatъ, neisпititъ de чева (neadзkътopъ, saŭ печеркatъ de isпite). [ἀ, προσκόπτω].

’Απροσκορὴς, έος (ὁ, ἡ), neadзkътopъ de saцiъ, saŭ грeaцъ; neînгreвпътopъ, nesвпърътopъ. [ἀ, πρόσκορος].

’Απρόσκρουστος (ὁ, ἡ), neisвitъ, neatinsъ, неапроniатъ, нелiпitъ de чева. 2) neatingътopъ, nesвпърътopъ кзїва. [ἀ, προσκρούω].

’Απρόσληπτος (ὁ, ἡ), (акт: къ цеп:) nelлзътopъ, непriimitopъ de вре вnъ adaosъ. 2) (пas:) непriimitъ пе лîпгъ чева, saŭ întpe алцiї. [ἀ, προσλαμβάνω].

’Απρόσλογος (ὁ, ἡ), непotpiвitъ ла ачеea, desпpe каре este ворва; некъвiiпчosъ, fъръ вретеа sa. (ші adв:) -λόγως, непotpiвit, ші чл: [ἀ. πρὸς, λόγος].

’Απρόσμαστος (ὁ, ἡ), грат: експлікацie a лзї ’Απροτίμαστος.

’Απροσμάχητος, ші

’Απρόσμαχος (ὁ, ἡ), къtре каре nъ se поate înпpotiві чinева къ вътълie, невiрзitъ, de невътзt. [ἀ, πρὸς, μάχη].

’Απροσμηχάνητος [ἀ, προσμηχανάομαι], ші

’Απροσμήχανος (ὁ, ἡ), înпpotiва кързіа nъ поate вnелti чinева niчî вnъ miжлокъ de пъвъliре; (прin врт:) невътзtъ, невiрзitъ, нелзatъ niчî întp’вnъ кіпъ. [ἀ, πρὸς, μηχανή].

’Απροσμιγὴς, έος, ші

’Απρόσμικτος (ὁ, ἡ), = ’Απροσέγγιστος, неапроniатъ, nesoцiaвilъ. [ἀ, προσμίγνυμι].

’Απροσόδευτος (ὁ, ἡ), къtре каре nъ поate чinева кълътopi, înainta, неапроniатъ. [ἀ, προσοδεύω].

’Απρόσοιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -οίστως, [ἀ, προσφέρω] неапроniатъ în soцietate, nesзfepitъ, îndърътnikъ.

’Απροσόμιλος (ὁ, ἡ), неворвitopъ în adзnърî, saŭ neadзnatъ în soцietъцî, некомвnikавilъ. [ἀ, προσόμιλος].

’Απρόσοπτος [ἀ, προσόπτομαι], ші

'Απροσόρατος (ὁ, ἡ), ne kape nu noate (nu îndrъznеwte) vinева a bedea în faцъ; grozavъ, selъatikъ. [ἀ, προσοράω].

'Απροσόρμιστος (ὁ, ἡ), (lokъ) unde nu noate trage korabia la uskatъ, la portъ. [ἀ, προσορμίζομαι].

'Απροσπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), ши adv: -παθῶς, nenasionatъ, neaplekatъ, nedisnussъ kъtre чева. [ἀ, πρὸς, πάθος].

'Απροσπέλαστος (ὁ, ἡ), = 'Απροσέγγιστος, neapropiatъ. [ἀ, προσπελάζω].

'Απρόσπλοκος (ὁ, ἡ), nenutstъ a se înpleti ku чева; neînvoitъ. [ἀ, προσπλέκω].

'Απροσπόριστος (ὁ, ἡ), neadъoratъ la чеде-л-алте averi. (de unde лец:) «'Απροσπόριστα». чеде kîştirate ne lîngъ pъpinteaska averc de unъ fiu, ши sokotite de alc sale proprietъцi, al kъrora podu ia tatъl, nu noate însъ disnune desnpe dînsele, prekum ap voi. [ἀ, προσπορίζομαι].

'Απρόσπταιστος (ὁ, ἡ), nepotiknitъ, saŭ nepotiknitorъ; neskandalatъ, nekъzutъ în isnite, = 'Απρόσκοπος. [ἀ, προσπταίω].

'Απροσπτωσία (ἡ), kalitatea лuĭ

'Απρόσπτωτος (ὁ, ἡ), nekъzutъ, neplekatъ лesne la чева; (npin upm:) sirupъ, statornikъ, neklintitъ. (se konfundъ ku 'Απρόπτωτος). [ἀ, προσπίπτω.]

'Απρόσρητος (ὁ, ἡ), = 'Απροσηγόρητος. «'Ημέρα —». Pud: zi, în kare nu se fak vizite. (ἀ, πρὸς, ῥέω neîntr: = Λέγω].

'Απροστάσιον (τὸ), (numaĭ în fpas: лец:) «'Απροστασίου δίκη». Luks: wadikatъ asupra metikuluĭ (μέτοικος), ce n'avea patronъ (προστάτης). (vezi aveste doъ zivepi). [ἀ, προστασία].

'Απροστάτευτος, ши

'Απροστάτητος (ὁ, ἡ), linsitъ de patronъ, guvernorъ, ши чл: [ἀ, προστατεύω, ши -έω].

'Απρόστομος (ὁ, ἡ), чел fъръ gurъ, adikъ tъishъ, saŭ vîrlъ askuцitъ dinainte. [ἀ,-πρὸ, στόμα].

'Απρόσφιλος (ὁ, ἡ), neizvitъ, neplъkutъ. [ἀ, πρὸς, φίλος].

'Απρόσφορος (ὁ, ἡ), nepotrivitъ; neîndemînatikъ; nesoцiabilъ. [ἀ, προσφέρω].

'Απρόσφυλος (ὁ, ἡ), чел de altъ neamъ, stpeinъ; vizdatъ, neovinuitъ. [ἀ, πρὸς, φυλή].

'Απροσφώνητος (ὁ, ἡ), de nevorbit, neîntilnitъ; (fig:) neîndulecatъ. [ἀ, προσφωνέω].

'Απρόσψαυστος (ὁ, ἡ), neatinsъ de anpoape. [ἀ, πρὸς, ψαύω].

'Απροσωπόληπτος (ὁ, ἡ), (ши adv:)-λήπτως, neprefъkutъ, fъръ maskъ (προσωπίς); nepъrtinitorъ (zadikъtorъ, ши чл:). [ἀ, προσωπολήπτης].

'Απρόσωπος (ὁ, ἡ), nemъskatъ, = 'Απροσωπόληπτος. 2) vrîtъ la obrazъ. 3) (Gram:) «'Απρόσωπον ῥῆμα». verbu nepersonalu, saŭ unipersonalu, kare se konjugъ numai în a 3: persoanъ. [ἀ, πρόσωπον].

'Απροτίελπτος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de 'Απρόελπτος.

'Απροτίμαστος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, προτί = πρὸς, μάσσω] = "Αψαυστος, neatinsъ, neisnititъ, nevirkatъ; neajunsъ, nenutstъ a se fave.

'Απροτίοπτος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de 'Απρόοπτος.

'Απροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Απρόοπτος. [ἀ, προφανής].

'Απροφάσιστος (ὁ, ἡ), nekututorъ, negusitorъ de pretekste, saŭ privinuipi; (npin upm:) uine-voitorъ, nepreцetuitorъ în чева; (iap desnpe lukrupi) nepriimitorъ de privinuipi, neapъratъ. [ἀ, προφασίζομαι]. [de unde

'Απροφασίστως, adv: fъръ privinuipi, fъръ preцetape, saŭ amînape, neapъrat.

'Απρόφατος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, πρόφημι], neprezisъ, neproorocitъ; (npin upm:) = 'Απρόοπτος, nepreвъzutъ, neaultentatъ. 2) nesnussъ (adikъ grozavъ, nemъrginitъ de multъ, mare ши чл:). [de unde

'Απροφάτως, adv: ne nepreвъzute, de odatъ, fъръ veste.

'Απροφύλακτος (ὁ, ἡ), nepripъzitъ. 2) de kare nu se pripъzeute, saŭ nu se noate pripъzi чineва. [ἀ, προφυλάττομαι]. [de unde

'Απροφυλάκτως, adv: fъръ pripъzipe.

'Απταισία (ἡ), nepotiknipe; nergeшipe. [ши

"Απταιστος (ὁ, ἡ), nepotiknitъ; (fig:) negreшitъ; nemepitorъ. [ἀ, πταίω]. [de unde

'Απταίστως, adv: fъръ potiknipe; fъръ greшealъ; nemepit.

'Απτέον, nosit: al lui "Απτω.

'Απτερέως, adv: noet: în lokъ de 'Απτέρως. [din

"Απτερος (ὁ, ἡ), [ἀ, πτερόν] чел fъръ apiпi; (npin upm:) nesuъrtorъ, saŭ nesuъratъ; ши (fig:) nesitatъ. «Τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος». Od: P. ши T. 2) (ἀ, adun: saŭ întinz:) = 'Ισόπτερος, saŭ πολύπτερος, prea sburătorъ, prea iute. «"Απτερος φάτις». Esx:

'Απτέρυγος (ὁ, ἡ), чел fъръ apiпi [ἀ, πτέρυξ], = "Απτερος.

'Απτερύομαι (ύσσομαι), noet: [ἀ, întinz:

sаš плеonastikъ, ші περύσσομαι] вatъ din apiní de вяквpie.

'Απτέρως, adв: noet: кв тялtъ іяцealъ (ка о пasъpe); saš de odatъ, fъpъ вeste ші sromotъ, вшврел. [ἄπτερος].

'Απτέρωτος (ὁ, ἡ), = "Απτερος, neapinatъ. [ἀ, πτερόω].

'Απτὴν, ῆνος (ὁ, ἡ), nesвърtopъ înkъ, fъpъ apiní (пвіъ). [ἀ, πτἀω].

'Απτικὸς, ἡ, ὸν, atinгtopъ de simцял піпъірії; îndemînatikъ a піпъі, a atinце, a апвка. [ἅπτομαι].

"Απτιλος (ὁ, ἡ), чел înkъ fъpъ fяциї. [ἀ, πτίλα].

"Απτιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, πτίσσω] nenisatъ; nedeskожitъ.

'Α('Α)πτοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἅπτοος în локъ de 'Απτόητος, saš ἅπτομαι, ἔπος]. овraznikъ, saš atinгtopъ în вorвire, nesfiitъ, neonpitъ ла гвръ.

'Απτόητος, ші 'Απτοίητος, noet: (ὁ, ἡ), nesnepiatъ, nesпъîmîntatъ. [ἀ, πτοέομαι].

'Απτόλεμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἀπόλεμος.

"Απτομαι, вііt: ἅψομαι, між: ал лвї "Απτω. [de вnde

'Απτὸς, ἡ, ὸν, sвпвsъ ла піпъire, de пиъіt, de апвкat.

"Απτρα (ἡ), feштілъ de лвmînape, ші чл: [ἅπτω, anpinzъ]. [de вnde

'Απτρίον (τὸ), dim; ал лвї "Απτρα.

"Απτυστος (ὁ, ἡ), neskвїпътopъ, neskoцътopъ de fierme. (de вnde) «Βὴξ ἄπτυστος». Iнкр: tвse вskatъ. 2) (nas:) neskвїпatъ (нелепъdatъ ка fiermъ). [ἀ, πτύω].

"Απτω, вііt: ἅψω (пех: ἧψα, ші між: ἡψάμην, tpe: de кв: pap ἧφα, ші між: ἧμμαι, пех: ἥφθην, ші nosit: ἁπτέον), (кв ак:) агъцъ, npinzъ, alîrnъ de чева. «Τὸ δὲ ἅπτειν καὶ δεῖν ταὐτὸν ἐστὶ». Илт: «"Ηψε βρόχον». Enigp: (ші між:) «'Αψαμένη βρόχον ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου». Od: Λ. iap «Πάλιν ἅπτειν τινί». Esхл: este în локъ de συνάπτειν. 2) (maї овіч:) anpinzъ «"Απτε, παῖ, λύχνον». Apstf: (ші між:) «'Αψάμενος δᾳδα». Fiл: (ші nas:) «Δᾳδα ἡμμένην». Apstf: (ші ел: saš nestp:) «Δᾳς ἅπτουσα». D: Kas: 3) (між: кв цеп: ші pap кв ак:) atinrъ; ші (fir:) înгepnpinzъ, пвіъ mîna, înчепъ, тъ апвкъ de чева; ші (npin întind:) тънînkъ; (fir:) = Καθάπτομαι, atinrъ, atацъ кв ворва; întърîtъ, zъdъrъskъ ambiția (квpiositatea ші чл:) квїва. «"Απτεσθαι νῷν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα». Іл: B. «Τίς μου ἥψατο». Skp: «"Εργου, («Μουσικῆς, «Πολιτείας, «Πολέμου, ші чл:) ἅπτεσθαι». Илт: «"Ηπτοντο Σικελίας». Илт: «Καὶ ζώων ἀγεύστων πρότερον ἥψαντο». Илт: «Τὰ ὄρνεα καὶ τὰ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται». Tвч: «Σίτου ἅπτεσθαι». Om: «"Απτεσθαι γυναικὸς». Ksen: «'Εστεῶτες ἐπὶ τῶν θυρέων, ἀλλήλων ἅπτοντο καταιτιώμενοι». Ep: «Φαμὲν γὰρ ἐνίοτε τὸν λυποῦντα ἅπτεσθαι ἡμῶν, ἀλλ' οὐχ ἡμᾶς ἐκείνου». Apst: «Ταχὺ τοῦ Θεμιστοκλέους ἔοικεν ἅψασθαι τὰ πολιτικὰ πράγματα». Илт: "Απτεται δὲ κεφαλῆς κάρον ἐπιφέρων». Dskp: вate ла капъ. «Τοῦ φρονεῖν καὶ λογίζεσθαι πεφυκότος ἅπτεται». Илт: Οὐ μὴν ἥπτετό γε τῶν πολλῶν οὗτος ὁ λόγος». Илт: челор тялцї пв fъчea пічї o întinъpipe avestъ кввîлї, пв 'л kredeaъ. 4) тъ linвskъ, тъ npinzъ, тъ aгацъ; (npin вpm:) тъ ціъ de чева. «Οὐχ ἅπτεται δὲ κατὰ τὴν κόλλησιν ὁμοίως τὸ δρύϊνον τῶν πευκίνων». Tfp: «Τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἥψατο ὁ λοιμὸς τῶν ἀνθρώπων». Tвч: «Λοιμὸς ἁπτόμενος καὶ καρπῶν ἀφορίας». Илт: 5) ажвпгъ, тъ întinzъ nînъ ла... «"Απτεται 'Ηρακλέος σταλᾶν. Hind: (ші кв dat:) «Στάλαισιν ἅπτοντ' 'Ηρακλείαις». Hind: «"Οσαις ἀγλαίαις ἁπτόμεθα». Hind:

'Απτώς, ῶτος (ὁ, ἡ), пекъzвtъ; (ші fir:) пегрешітъ, = "Απταιστος. [ші

"Απτωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πτόω, πίπτω]. = 'Απτώς. 2) (gram:) fъpъ kaze [ἀ, πτῶσις], nedeklinatъ. [de вnde

'Απτώτως, adв: пекъzвt; (ші fir:) negrешit, fъpъ грешealъ, saš авatepe din dpentъ. 2) (gram:) fъpъ kaze, nedeklinat.

"Απυγος (ὁ, ἡ), (komn: -ότερος, sвпрл: -ότατος) чел fъpъ (adikъ кв slавъ) mezвtъ. [ἀ, πυγή].

'Απύθμενος (ὁ, ἡ), чел fъpъ fвndъ, saš pъdъчinъ, fъpъ tpвnkiъ. [ἀ, πυθμήν].

"Απυκνος (ὁ, ἡ), nedesъ, parъ (mвs:). [ἀ, πυκνός. вezi ziч:].

'Απύλωτος (ὁ, ἡ), neînkisъ кв поaptъ, deskisъ; (fir:) neonpitъ, neînfpînatъ. [ἀ, πύλη].

'Απυνδάκωτος (ὁ, ἡ), чел fъpъ fвndъ, saš skaвnъ (npinч: вasъ). «Κύλιξ — ». Sof: [ἀ, πύνδαξ].

"Απυος (ὁ, ἡ), nenвpoiatъ, чел fъpъ пвpoiъ. [ἀ, πύος].

"Απυργος, ші

'Απύργωτος (ὁ, ἡ), чел fъpъ tвpnъ; neînтъrîtъ, neziditъ înnpeжвp (ка чetate). [ἀ, πύργος].

'Απυρεκτος (ὁ, ἡ), nesвпъratъ de къldъpъ, saš fepвinцealъ. [ші

*

Ἀπυρεξία (ἡ), nefervinţeaлъ. [ἀ, πυρέττω].

Ἀπύρετος (ὁ, ἡ),=Ἀπύρεκτος. [ἀ, πυρετός].

Ἀπύρηνος (ὁ, ἡ), чел fъръ (saŭ кв moale) sîmвъре; (ші kom: desnpe пештї) чел fъръ osŭ. [ἀ, πυρήν].

Ἀπυρομήλη (ἡ), [Ἀπύρηνος, μήλη] milŭ (snŭ instpвmîntŭ xepвpţikŭ) fъръ snŭ sîmвъре, saŭ nastвpŭ de fierŭ în vîrfŭ, saŭ лa капъtŭ.

Ἄπυρος (ὁ, ἡ), чел fъръ fokŭ, nefъkвtŭ npin fokŭ (nefpintŭ, nefieptŭ ші чл:); neînkълzitŭ, nenвsŭ înkъ лa fokŭ. «Τροφή—». Sвid: «Οἶκος — ».Es: «Ἱερὰ ἄπυρα». (ші dintp'aveasta fir:) «Ἐριννύες ἄπυροι». Hind: «Λέβης («Τρίπους ші чл:)—». Om: noŭ, saŭ preţiosŭ, ші (npin вpm:) nвmaї de nodoaвъ. «Μέλι—». Лвч: чealtfeл ші Ἄκαπνον. «Χρυσός—». D: Siч: ші «Θεῖον—». Dskp: nвчoasъ natвpalъ. «Ἄρδις—». Esxл: sъţeatъ apzътoape fъръ fokŭ, adikъ otpъвitъ, saŭ amopoasъ. 2) (med:) = Ἀπύρεκτος. [ἀ, πῦρ]. [de вnde

Ἀπύρως, adв: fъръ fokŭ; (ші med:) fъръ fervinţeaлъ.

Ἀπύρωτος (ὁ, ἡ), = Ἄπυρος, nelpekвtŭ, nelвkratŭ npin fokŭ. [ἀ, πυρόω].

Ἄπυστος (ὁ, ἡ), [ἀ, πυνθάνομαι] noet: neaвzitŭ, nekвnoskвtŭ. 2) (akt: ші кв ţen:) neaflътorŭ, nemtiitorŭ de чева din aвzipe.

Ἀπύτας, ω, saŭ ao (ὁ), Dop: în лokŭ de ἠπύτης, stpirътorŭ кв mape глasŭ. [din

Ἀπύω, biit: -ύσω, noet: Dop: stpirŭ, вesteskŭ, kiemŭ întp'aжвtorŭ; înaлţŭ лaвde кв mape глasŭ, ші (în ţen:) fakŭ sвnetŭ, ввetŭ mape.

Ἀπφά, (ші pap) Ἄπφα (nedкл:), mînгъitoape stpirape (npinч:) întpe fpaţĭ. (vezĭ ші Ἄππα ші Τέττα).

Ἀπφάριον, ші Ἀπφίδιον, ші Ἀπφίον (τὸ), dim: aл лвї Ἀπφά, zičepe de mînгîiepe întpe amopezĭ.

Ἀπφὺς (φῦς), ύος, ші

Ἀπφὼς, ὼ (ὁ), Dop: [npefъkвtŭ din Ἀπφά] = Πάππας.

Ἄπω [ἀπὸ], adв: denapte.

Ἀπώγων, ωνός (ὁ, ἡ), чел fъръ вarвъ. [ἀ, πώγων].

Ἀπῳδέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ἀπᾴδω. [din

Ἀπῳδὸς (ὁ, ἡ), nekonkordatŭ кв tonвл kîntъpiĭ; (fir:) nenotpivitŭ, neînвoitŭ. [ἀπὸ, ᾠδή].

Ἄπωθεν [ἀπὸ], adв: = Ἄποθεν, de denapte.

Ἀπ-ωθέω -ῶ, ші (miж:) -οῦμαι, biit: ἀπ-ωθήσω, saŭ ἀπ-ώσω,-ομαι, (nex: ἀπῶσα, ші чл: dвne ὦθω) înninгŭ, înвpînveskŭ denapte, saŭ înanoĭ; isroneskŭ, depъptezŭ; лepъdŭ, nв npiimeskŭ. (vezĭ ші Διωθέω). [de вnde

Ἀπώθητος (ὁ, ἡ), = Ἀπωστός.

Ἀπώλεια (ἡ), [ἀπόλλυμι] niepdepe, nagвбъ; stpikъviвne, prъpъdipe.

Ἀπωλεσίοικος (ὁ, ἡ), noet: prъpъditorŭ de kasъ. [ἀπολέω, οἶκος].

Ἀπώλευτος (ὁ, ἡ), (npinч: kalŭ) neînвъţatŭ, nedomolitŭ, nedomestivitŭ. [ἀ, πωλεύω].

Ἀπωλόμην, miж: nex: 2: aл лвї Ἀπόλλυμι.

Ἀπώμαστος [ἀ, πωμάζω], ші

Ἄπωμος (ὁ, ἡ), чел fъръ donŭ, saŭ kapakŭ, neastвnatŭ. [ἀ, πῶμα].

Ἀπωμοσία, ші

Ἀπώμοσις, εως (ἡ), = Ἀπόμωσις, tъгъdвipe кв жвръmîntŭ. [ші

Ἀπωμοτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς = Ἀπομωτικός. [ші

Ἀπώμοτος (ὁ, ἡ), [ἀπόμνυμι] tъгъdвitorŭ, saŭ tъгъdвitŭ, saŭ de tъгъdвit npin жвръmîntŭ; (npin вpm:) de fъţit, вrîvosŭ; saŭ onpitŭ, nenвtinvosŭ a se faче. «Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν, οὐδ' ἀπώμοτον, οὐδὲ θαυμαστόν.» Apxл:

Ἀπὼν, οὖσα, ὸν, partч: a лвї Ἄπειμι (linseskŭ).

Ἀπωνάμην, miж: nex: 1: aл лвї Ἀπονίνημι.

Ἀπώρυξ, υγος (ἡ), apъdвkŭ, kapalŭ de apъ ne sввt nъmintŭ. 2) = Κατώρυξ. [ἀπορύσσω].

Ἀπώρωτος (ὁ, ἡ), (npinч: osŭ sfъrîmatŭ) kape n'a npins nosriţъ, nв s'a linit, nв s'a legat înkъ. [ἀ, πωρόω].

Ἀπωσικύματος (ὁ, ἡ), noet: (npinч: vîslъ) înninгътoape de valвrĭ. [ἀπώθω, κῦμα].

Ἄπωσις, εως (ἡ), ші

Ἀπωσμὸς (ὁ), înninţepe înanoĭ. [ші

Ἀπωστικὸς, ὴ, ὸν, înninгъvosŭ, destoînikŭ, îndemînatikŭ a înntnţe, a denъpta. [ші

Ἀπωστὸς, ὴ, ὸν, înninsŭ, saŭ de înnins, de лepъdat. [ἀπώθω].

Ἀπώτατος, η, ον, (sвnepл: aл лвї Ἄπω) чел prea denapte. [de вnde

Ἀπωτάτω, adв: sвnepл: prea denapte.

Ἀπώτερος, α, ον, (kompp: aл лвї ἄπω) maї denъptatŭ dekît altвл. [de вnde

Ἀπωτέρω, adв: kompp: maї denapte.

Ἀπ-ωχραίνω, biit: -ανῶ, înгълвeneskŭ,

fakъ чева de totъ галбепъ, saъ гълбепічosъ.

῾Αρ, noet: maї 'nainte de konsъnatъ, ші

῾Αῤ proz: maї 'nainte de вокалъ în локъ de

῾Αρα (sъf: sъвц: ші акч:) naptik: saъ konisънкц: însemnъtoape de dape къ sokoteala (saъ dъne лоцікъ înkpedinцape), aша dap, прin врmape. «Εἰσὶ βωμὶ, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί.» Лвч: (saъ dъne o simплъ sokotealъ îndoioasъ) ne semne, se пape. «Θεασάμενος δὲ, καὶ ἀπὸ τῆς στολῆς εἰκάσας, Ἕλληνες ἄρα, ἔφη.» Лвч: «῾Εμελλεν ἄρα.» Лвч: «Οὐκ ἄρα μόνον ἔην ἐρίδων γένος.» Es (saъ în mipape ші кат de прisosъ). «῾Οιοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον.» Пл: 2) îndoiosъ, поate. «Ἔἴτις ἄρα ἐστὶν ἄξιος.» Dm: «῾Αν, («᾽Εάν) ἄρα δύνωνται.» Грг: (ші în felъ de eponie). «῾Εξεις ἄρ', ἄνθρωπος χαμαὶ ῥέπων, τὴν πόλιν ἑλεῖν αὐτοβοεί;» Apstf: «Καὶ τοῦτο ἀκούω σε λέγειν, ὡς ἄρα τρεῖς σε γραψάμενοι πρότερον ші чл:». Dm: 3) (maї къ seamъ ла поецї) înпplinitopъ (însemnînd saъ nimikъ, saъ чева neesплікавілъ). «῾Αψ δ'ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄῤ ἕζετο, καδδ' ἄρα πήρην θῆκεν». Od: P. || .(вneopї se konf: къ

῾Αρα (sъf: sъвц: ші чірк:) konisънкц: întpeв: ші mipat: [saъ ἄρα, saъ Dop: în локъ de ἤ ῥα], oape? «῾Αρα παύσῃ φενακίζων»; Apstf: «῾Αρὰ γε ταῦτ' ἄῤ ἐγὼ ποτ' ὄψομαι»; Apstf: «῾Αῤ οὖν, ἔφασαν, μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται»; Ksen: «῾Αρὰ ποτε τὴν ἱερὰν σου κεφαλὴν περιπτύξομαι»; Sin: || (ла поецї se ia ші în локъ de ἄρα înпplinitopъ).

᾽Αρὰ, ᾶς (ἡ), (în цen:) рьгъчівпе; врape (saъ de вine, saъ de ръъ). (de вnde 2) (maї овіч:) блestemъ. 3) (прin врm:) въtъmape, nenopочipe, пагвбъ.

῾Αραβδος (ὁ, ἡ), în колъ de ῾Αῤῥαβδος, fъръ чomarъ. [ἀ, ῥάβδος].

᾽Αραβέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: fakъ sromotъ, tponкънeskъ. «᾽Αράβησε τεύχεα». Іл: E. (ші stрът:) клъпцъieskъ. «᾽Αράβησαν ὀδόντας». Апл: [din

῾Αραβος (ὁ), noet: sromotъ, tponкънipe, клъпцънipe (de вîptoase трвпврї isbitc вna de алta). «᾽Οδόντων —». Om: ші Es: «Τυμπάνων —». Ел: (bezї ші ῾Αραδος). [ші

᾽Αράγδην, adв: къ sromotъ. [ші

῾Αραγμα (τὸ), = къ

᾽Αραγμὸς (ὁ), [ἀράσσω] ловітъръ (карамволъ) de трвпврї tapї întpe dînseле. (în цen:) sromotъ, гълъцie.

᾽Αρᾳδιούργητος (ὁ, ἡ), în локъ de ᾽Αῤῥαδιούργητος.

῾Αραδος (ὁ), [ἀράσσω] tървврape, пелiпiште, гълъцie; (med:) stenoxopie, въtaie de inimъ; amestekътвръ, гвргврitвръ de пînteче. (bezї ші ῾Αραβος).

᾽Αράζω, bezї (maї korektъ) ᾽Αῤῥάζω.

῾Αραι, nex: 1: de inf: ал лві ῾Αιρω.

᾽Αραιόθριξ, ὀτριχος (ὁ, ἡ), parъ ла пъръ, (bezї ші Ψεδνός). [ἀραιὸς, θρίξ].

᾽Αραιόπορος (ὁ, ἡ), чел къ порїї трвпвлві parї. [ἀραιός, πόρος].

᾽Αραιὸς [αἴρω], ά, ὸν, parъ, saъ къ гъврї, порї deskішї ka вврeteле; (прin врm:) вшвре, lesne de apdikat, (de вnde ші etimолоцia sa din αἴρω, apdikъ) sъвцipe, вskatъ; слабъ; moале; молічosъ; (fir:) nenътinчosъ,înчetъ ла mішkape; (ші прin întind:) mikъ, пъцinъ; stpimtъ;înгвstъ; lesne de fъpîmat, fpaцedъ. «Σφυγμὸς —». Iпкр: «Ναῦς («Γλῶσσα) —». Esd: «Κνήμη («Εἴσοδος)—». Om: «Πνεῦμα (ші fir: ῾Ηθος) —». Simпл: || «Γαστὴρ —». Nik: (ші fъръ sъб:)». «᾽Αραιή». пînteчеле къ мървntaieле sале (de вnde Μεσάραιον = Μεσεντέριον).

᾽Αραῖος, α saъ ος, ον, (în цen:) вpednikъ de врat. 2) askълътopъ, saъ înпplinitopъ de рвгъчівпе,=Ἱκέσιος; (maї овіч:)=Κατάρατος, блestematъ. 4) adвкътopъ de блestemъ, saъ nenopочipe asвпра къїва, прънъditopъ, проклетъ, = ᾽Αλάστωρ, ші ᾽Αλιτήριος. [ἀρά].

᾽Αραιόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кв кърпврї moї ші лъбърцate. [ἀραιὸς, σάρξ].

᾽Αραιόστημος (ὁ, ἡ), pap ла врzeaлъ. [ἀραιὸς, στῆμα].

᾽Αραιόστυλος (ὁ, ἡ), чел къ stîлпї parї. [ἀραιὸς, στύλος].

᾽Αραιοσύγκριτος (ὁ, ἡ), = ᾽Αραιόπορος.

᾽Αραιότης (ἡ), ръpime. [ἀραιός].

᾽Αραιόφυλλος (ὁ, ἡ), pap ла foї. saъ fpвnze. [ἀραιὸς, φύλλον].

᾽Αραιόω -ῶ, biit: -ώσω, ръpeskъ, saъ fakъ чева moлічosъ, слабъ, mi чл: [ἀραιὸς]. [de вnde

᾽Αραίωμα (τὸ), ръpitвръ; distaпцъ; кръпътвръ; локъ deшertъ întpe...

᾽Αραίως, adв: în кіпъ de врape, saъ de блestemъ. [ἀραῖος].

᾽Αραιῶς, adв: pap; слаб, ші чл: 2) (timп:) pap, kînd ші kînd. [ἀραιός].

᾽Αραίωσις, εως (ἡ), ръpipe; moлешipe, слъбipe, ші чл:, ші

᾽Αραιωτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a ръpi;

(med:) pisinitorĕ, = Διαλυτικὸς, disolвъtorĕ. [ἀραιόω].

'Αράκη (κτη), ης (ἡ), Εολ: вnĕ felĕ de вътілкъ, karafъ.

'Αράκιον (τὸ), ші

'Ακακὶς, ίδος (ἡ), ші

'Ακακίσκος (ὁ), dim: ал лвї

"Ακακος (ὁ), вnĕ felĕ de пъвtĕ saŭ mazъre. (vezї λάθυρος, ші ὦχρος).

'Αραξίχειρ, ειρος, ші

'Αραξίχειρος, ου (ὁ), noet: de вътвt кв mînа, iap пв кв чіокъпелă (cenit: de tobъ tврч: daepea). [ἀράσσω, χείρ].

"Αρασ, noet: în локŭ de ἤρω, 2: sinr: neps: a miж: nex: 1 ал лвї Αἴρω.

'Αράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, (în цen:) mъ porĕ, черĕ dela Dвmnezeŭ; saŭ fъгъdвieskĕ лвї Dвmnezeŭ; вrezĕ; (iap maї ovіч: în ръŭ) вlestemĕ,=Καταρῶμαι. [ἀρά].

'Αραρημένος, η, ον în локŭ de 'Αρηρεμένος, nas: tpe: de кв: ал partч: лвї 'Αραρίσκω.

'Αραρίζω,='Αρράζω.

'Αραρίσκω [ἄρω], biit: ἄρσω (прел: 'Αράρισκον, nex: ἦρ[ἄρ]σα, ші maї ovіч: ἤ[ἄ]ραρον, tpe: de кв: în локŭ de prez: ἄρα[ρη]ρα, neste sъв: în локŭ de прел: ἠ[ἀ]ρήρειν, saŭ ἀράρειν, nas: tpe: de кв: 'Αρήρεμαι, de вnde partч: 'Αρηρεμένος, nex: de înf: pap ἀρθῆναι, miж: în локŭ de nas: nex: ἀραρέσθαι, ші în локŭ de акт: ἄρσασθαι. Εол: partч: "Αρμενος [desnpe kape vezї ла локвл квvenitŭ] treввie prівit maї mвлt ка adiekt:) noet: înkeiŭ, notpiвeskĕ înnpeвnъ, вneskĕ; înцeneneskĕ, aшezĕ вine ла локвл sъŭ; 2) întokmeskĕ; гътeskĕ; înapmezĕ; anpoвisionezĕ кв toate treввinчoaseле. 3) odixneskĕ, mвлцвmeskĕ, îndestвлezĕ. || (nestpъm:) sîntŭ statopnikĕ, notpivitŭ, înцeneнitŭ, saŭ neskimвat xotъrîtŭ (de вnde tpe: de кв: «"Αραρεν». în Eвp: ші Лвч: însemn: s' a xotъrît, пв se faче алtfeл); mъ notpiвeskĕ. sîntŭ плъкатŭ, ші чл:

"Αραρον, noet: în локŭ de "Ηραρον, nex: 2: ші

'Αραρὼς, υῖα, ὸς, în локŭ de 'Αρηρώς, tpe: de кв: ал partч: лвї 'Αραρίσκω. (vezї ші "Αρηρα).

'Αραρότως, adв: în локŭ de 'Αρηρότως.

"Αρας, ασα, αν, nex: 1: ал partч:, ші

"Αρασθαι, miж: nex: 1: de înf: ал лвї Αἴρω.

'Αρᾶσθαι, prez: de înf: ал лвї 'Αράομαι.

'Αράσιμος (ὁ, ἡ), вrednikĕ de вrape, saŭ de вlestemŭ, de dopit, saŭ (înnpot:) de nedopit. 2) (акт:) вrътorĕ; saŭ вlestemътorĕ. [ἀράομαι].

'Αράσσω, [ἀ întînz:, ші ῥάσσω], biit: -άξω, лoвeskĕ чева кв sromotŭ, пokneskĕ, tpîn-teskĕ, snapгĕ, sfъpîmĕ.

'Αρατήριον (τὸ), рвгътopie, saŭ локŭ de рвгъ. [ші

'Αρατικὸς, ἡ, ὸν, кввiinчosĕ, kontpiввitorĕ, saŭ аплекатŭ ла рвгъчiвne. [ші

'Αρατὸς, ἡ, όν, de вpat, saŭ de влestemat; de noftit, saŭ de skîpвit. [ἀράομαι].

'Αράτω 3: sînr: neps: de nex: 1: de пор: ал лвї Αἴρω.

'Αράχι(κι)δνα, ης (ἡ), o плantъ de felвл mazъrіĭ.

'Αραχναῖος, α, ον, ші

'Αράχνειος (ὁ, ἡ), пъianжînosĕ, saŭ de пъianжînĕ. [din

'Αράχνη (ἡ), пъianжînĕ. 2) kasъ de пъianжînĕ. 3) вnĕ felĕ de stakosĕ de шape. (vezї ші Μαῖα, ші 'Αράχνης).

'Αραχνήεις, εσσα, εν, noet: = 'Αράχνειος. 2) = 'Αραχνοειδής. 3) плinĕ de kase de пъianжînї. [din

'Αράχνης, ου (ὁ), = 'Αράχνη, [ἀὴρ, saŭ αἴρω, saŭ ἀραιὸς, ші ἴχνος, saŭ ἀναῤῥιχῶμαι] пъianжînĕ. [de вnde

'Αραχνία (ἡ), kasъ de пъianжînĕ. [ші

'Αραχνικός, ἡ, όν, = 'Αραχναῖος. [ші

'Αράχνιον (τὸ), = 'Αράχνη, ші 'Αραχνιὰ. (de вnde 2) вnĕ felĕ de вoалъ a mъsлinilop, ші a вiilop. 3) dim: пъianжînашĕ. [de вnde

'Αραχνιόω -ῶ, biit: -ώσω, вmплв de kase de пъianжînї. 2) formezĕ înnpeжврвл квїва ка o (акоперĕ ка кв) pînzъ de пъїanжînĕ. «'Ηραχνίωκε τοῦ σπληνὸς ἐναίμοισι φλεβίοισι». Iпкр: [ші

'Αραχνιώδης, εος, ші

'Αραχνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felвл kaseї, saŭ ka kasa de пъianжînĕ. [ἀραχνὸς, εἶδος[.

'Αραχνὸς (ὁ), noet: în локŭ de 'Αράχνης, saŭ 'Αράχνη.

'Αραχνοϋφὴς, έος (ὁ, ἡ), цesвtĕ de пъianжînĕ, saŭ sввцipe ka kasa de пъianжînĕ. [ἀράχνη, ὑφή].

'Αραχνώδης εος (ὁ, ἡ), = 'Αραχνοειδής.

'Αράω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (prea pap) în локŭ de 'Αράομαι.

"Αρβηλος (ὁ), кvцitoaie potвndъ a лвкrътorілор de піеї.

'Αρβύλη, ης, ші

'Αρβυλλὶς, ίδος (ἡ), [ἄραβος] вnĕ felĕ de înkълцъminte пentpв nopoiĕ, =Πηλοβατίς.

'Αρβυλόπτερος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ apiпї ла tпкълцътînte. [ἀρβύλη, πτερόν].

'Αργάεις, εσσα, εν, Dor: în локѫ de 'Αργήεις. [ші

'Αργαίνω, biit: -ανῶ, noet: sîntѫ алвѫ; (stрът:) înълвeскѫ. [ἀργός].

'Αργαλέος, α, ον,=='Εργώδης, aneвoiosѫ, osteniчosѫ; sвпъръторѫ; nesвfepiтѫ; прiмежdiosѫ. [de вnde

'Αργαλέως, adв: кѫ osteneалъ, aпевое, кѫ греѫ.

'Αργᾶς, ᾶσσα, ᾶν, noet: (прin întрвn:) în локѫ de 'Αργάεις=Αργήεις.

'Αργᾶς, ᾶ (ὁ), Dor: шарпе, saѫ валавръ (de вnde dвпе вniї ші etimолоцiа лвї 'Αργειφόντης).

'Αργείλοφος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ алве dealврї, saѫ мвпцї. [ἀργὸς, λόφος].

'Αργεινὸς, ἡ, όν, noet:=='Αργεννός.

'Αργειφόντης, ου (ὁ). (enit:) Меркврѫ оторîторѫ ал лвї Аргѫ, saѫ de валавръ (вezї 'Αργᾶς). ['Αργος, saѫ 'Αργᾶς, φένω].

'Αργέλοφος (ὁ) пічіорѫ de пieле de oae; (ші în цen:) op че марцine, къпътîiѫ, saѫ лвкрѫ nefолositорѫ ші netревпікѫ. [ἀργὸς, пелвкръторѫ, λόφος, капътѫ].

'Αργεμα, ші 'Αργεμον (τὸ), ші 'Αργεμος (ὁ), албеацъ în окіѫ. (вezї ші Γλαύκωμα).

'Αργεμώνη (ἡ), [ἄργεμα, ὀνίνημι] арцемопъ, о плantъ фолositоape ла тъмъдвiре de албеацъ.

'Αργεννὸς, ἡ ὸν, noet: = 'Αργὸς, алвѫ.

'Αργεστὴρ, ῆρος, ші 'Αργεστὴς, οῦ (ὁ), noet: алвѫ, лвminosѫ. [ші

'Αργέστης, ου (ὁ), noet: (îu цen: enit: de вîntѫ penede, ші плoiosѫ) акоперitорѫ de atmosferъ кѫ алвї норї, saѫ de шape кѫ алве валврї; (iap naptik:) авstрв, = Σκίρων, ші чл: [ἀργός].

'Αργέτι, dat: ші 'Αργέτα, ак: ал лвї 'Αργῆς, în локѫ 'Αργῆτι, -ῆτα.

'Αργέτις, ιδος (ἡ), noet: fem: ал лвї 'Αργῆς.

'Αργέω -ῶ, biit: -ήσω, (nestрът:) staѫ fъръ лвкрв, пѫ fakѫ nimікѫ, шezѫ fъръ treaвъ. (nas:) sîntѫ neînгpiжitѫ, ръmîiѫ fъръ efektѫ, staѫ пелвкратѫ. [ἀργός].

'Αργήεις, εσσα, εν, noet:, ші 'Αργῆς, saѫ 'Αργὴς, ῆτος (ὁ), noet: алвѫ, stрълвчiosѫ. [ἀργός].

'Αργῆς, saѫ 'Αργής, έω (ὁ), Ion: în локѫ de 'Αργᾶς, вnѫ feлѫ de шарпе.

'Αργηστὴς, οῦ (ὁ), noet: ='Αργεστής.

'Αργία (ἡ), пелвкраре; лене; (Бis:) înчetape din лвкрв în зiле de serвъторї; (desnpe преоцi) опripe din слвжвъ. [ἀργός].

'Αργιβόειος (ὁ, ἡ), noet: чел че аре (хръпеште) вої албї. [ἀργός, βοῦς].

'Αργικέραυνος (ὁ, ἡ), asвîрлitорѫ de стрълвчitорѫ тръsnetѫ. (ἀργὸς, κεραυνός].

'Αργικὸς, ἡ, ὸν, disпвsѫ ла пелвкраре, лепешѫ, трîndавѫ. [ἀργός].

'Αργιλλος (λος), ου (ἡ), хвтъ албъ (de fъквt вase de fapfвpie). [ἀργός, алвѫ]. [de вnde

'Αργιλλώδης (ιλώδης), εος (ὁ, ἡ), копrinzвторѫ de (saѫ asemъnatѫ кѫ) хвтъ албъ.

'Αργινόεις, εσσα, εν, noet, албічosѫ.

'Αργιόδους, οντος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ dinцї тъiошї, saѫ албї. [ἀργὸς, ὀδούς].

'Αργιπόδης, ου (ὁ), ші 'Αργίπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ пічоаре iвцї, saѫ алве. [ἀργὸς, ποῦς].

'Αργμα (τὸ), (прinч: ла îm:) noet: în локѫ de 'Απαργμα, 'Απαρχή, пîргъ adвsъ de прinosѫ, ка о жертfъ. [ἄρχομαι].

'Αργμένος, η, ον, noet: în локѫ de ἠργμένος, tре: de кѫ: ал партч: лвї 'Αρχομαι.

'Αργολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвeскѫ nefолositoape ші zadarпіче лвкрврї. [ші

'Αργολογία (ἡ), nefолositoape ші zadapнікъ ворвіре. [ἀργὸς, λόγος].

'Αργομέτωπος (ὁ, ἡ), (прinч: піatръ de zidit) a кърia naptea чea въzвtъ în faцa zidвлвї пѫ este лвкratъ, чіоплітъ. [ἀργὸς, μέτωπον].

'Αργοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторѫ de пелвкръторѫ, de лепешѫ. [ἀργός, ποιός].

'Αργὸς, ἡ, ὸν, алвѫ; (прin întind:) лвminosѫ, stрълвчitорѫ; (fir:) iвte, penede ла mішкаре.

'Αργὸς (ὁ, ἡ), [прin întрвn: ἀεργὸς, din ἀ, ἔργον] пелвкръторѫ, лепешѫ. 2) (nas:) пелвкratѫ; пеквлîвatѫ; (desвре пietре) печіоплітѫ; (în цen:) nefъквtѫ; (прin врm:) netревпікѫ, de neîntреввinцat.

'Αργοτροφέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, мъ хръпeскѫ пелвкрînd nішікѫ, fъръ a fave чева. [ἀργὸς, τροφή].

'Αργοφάγος (ὁ, ἡ), noet: чел че мъпînкъ, fъръ a лвкра чева. [ἀργὸς, φάγω].

'Αργυραμοιβικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторѫ, pелativѫ ла skimвare, saѫ skimвъторѫ de арцintѫ, ad: вanї (tврч: zъръfeskѫ). (de вnde «'Αργυραμοιβική». mesepia skimвъторвлвї de вanї (zapaflîkѫ). [ἀργυραμοιβός]. [de вnde

'Αργυραμοιβικῶς, adv: kъ kipъ zъrъfeskъ, ka bnъ

'Αργυραμοιβὸς (ὁ, ἡ), skimbъtorъ de banї (zapafъ). [ἄργυρος, ἀμείβω].

'Αργύρασπις, ιδος (ὁ), (ostashъ) чел kъ skъtъ, saъ pavъzъ de arꙗintъ; (fig:) alesъ. [ἄργυρος, ἀσπίς].

'Αργυρεῖον (τὸ), minъ (baie) de arꙗintъ. 2) Arꙗintъpie, adikъ prъvъlie de arꙗintarъ. 3) skimbъtopie de banї (zъrъfie). [ші

'Αργύρειος (ὁ, ἡ), poet:, ші

'Αργύρεος -οῦς, έα-ᾶ, εον-οῦν, de arꙗintъ. ‖ (sabst:) 'Αργυροῦς (ὁ), monetъ de arꙗintъ. [ἄργυρος].

'Αργυρευτής, οῦ (ὁ), lъkrъtorъ la minъ de arꙗintъ. [din

'Αργυρεύω, viit: -εύσω, kaztъ (sanъ, lъkrezъ la minъ de) arꙗintъ. [ἄργυρος].

'Αργυρηλάτης, ου (ὁ), lъkrъtorъ de arꙗintъ, arꙗintarъ. [ші

'Αργυρήλατος (ὁ, ἡ), lъkratъ kъ arꙗintъ; fъkutъ de arꙗintъ. [ἄργυρος, ἐλαύνω].

'Αργυρίδιον (τὸ), dim: al lui 'Αργύριον.

'Αργυρίζω, viit: -ίσω, seamъnъ a arꙗintъ, amъ faꙗa arꙗintъlui. 2) (miж: saъ nas:) stpînrъ, kîutirъ banї, = 'Αργυρολογέω. [ші

'Αργυρικὸς, ἡ, ὸν, bъneskъ, (în banї, saъ ne banї). [ἀργύριον].

'Αργυριοθήκη (ἡ), ladъ, saъ dulapъ pentru arꙗintъpie (monete, saъ base, smalte de arꙗintъ) [ἀργύριον, θήκη].

'Αργυριοκόπος (ὁ), = 'Αργυροκόπος.

'Αργύριον (τὸ), (prinч:) dim: al lui 'Αργυρος; (iar în ꙗen:) banъ de arꙗintъ, saъ ші de altъ matepie. 2) (par) = 'Αργυρεῖον. [ші

'Αργυρὶς, ίδος (ἡ), (în ꙗen:) op ce snealъ, (dar maї kъ seamъ) paharъ de arꙗintъ. [ἄργυρος].

'Αργυρισμὸς (ὁ), stpînꙗepe, kîutirape de banї. [ἀργυρίζομαι'.

'Αργυρίτης, ου (ὁ), ші 'Αργυρῖτις, ιδος (ἡ), чел ce are (konpinde, saъ se plъteшte în) arꙗintъ, saъ banї. «Γῆ («Ψάμμος)—». Lks: xumъ, nisinъ de arꙗintъ. «'Αγών—». Pл: lunъ ne premiъ de arꙗintъ, iar nu Στεφανίτης, ne kunuнъ.

'Αργυρόβιος (ὁ, ἡ), poet: (arkъ) чел kъ koardъ de arꙗintъ. [ἄργυρος, βιός].

'Αργυρογνωμονέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ

'Αργυρογνώμων, ονος (ὁ), kunoskъtorъ, cherkъtorъ de arꙗintъ. [ἄργυρος, γνώμων].

'Αογυροδίνης, ου (ὁ), ші

'Αργυροδινῆς, έος (ὁ, ἡ), poet: (prinv: pîъ) kape are vъltoape arꙗintie, adikъ apъ kъrgъtoape limpede; (iar une ori) kape adъce nisinъ de arꙗintъ. [ἄργυρος, δίνη].

'Αργυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ka arꙗintъl, arꙗintiъ (de felul, faꙗa, forma, luчipea arꙗintъlui). [ἄργυρος, εἶδος].

'Αργυρόηλος (ὁ, ἡ), înpodobitъ kъ kuie de arꙗintъ. [ἄργυρος, ἦλος].

'Αργυροθήκη (ἡ), = 'Αργυριοθήκη.

'Αργυρόθρονος (ὁ, ἡ), чел ce are, saъ шade ne tronъ de arꙗintъ. [ἄργυρος, θρόνος].

'Αργυροκάπηλος (ὁ), negustorъ, revînzъtorъ de arꙗintъ. [ἄργυρος, κάπηλος[.

'Αργυροκοπεῖον (τὸ), tъietopie, adikъ lъkrъtopie de arꙗintъ, saъ de monetъ (arꙗintъpie, saъ tapanxana, tupч:). [ші

'Αργυροκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, taiъ (lъkrezъ) arꙗintъ, saъ monetъ. [din

'Αργυρκόπος (ὁ),='Αργυροκοπιστήρ (kom:) tъietorъ, lъkrъtorъ de arꙗintъ, saъ de monetъ. [ἄργυρος, κοπή].

'Αργυρόκυκλος (ὁ, ἡ), чел kъ cherkuї, saъ poate de arꙗintъ. [ἄργυρος, κύκλος].

'Αργυρολογέω -ῶ, viit: -ήσω, stpînrъ banї (maї kъ seamъ din kontpibuцiї); (în ꙗen:) iaъ banї. [ἀργυρολόγος]. [de unde

'Αργυρολόγητος (ὁ, ἡ), sъvîrшitъ kъ banї stpînшї din dъjdiї (nuблічї). «'Αργυρολόγητον ἱερὸν ποιήσειν». Skp: Макв: 2) sunsъ la kontpibuire de banї.

'Αργυρολογία (ἡ), stpînꙗepe de banї de kontpibuцiї. [din

'Αργυρολόγος (ὁ, ἡ), stpînrъtorъ de banї de kontpibuцiї. [ἄργυρος, λέγω].

'Αργυρομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestecatъ kъ arꙗintъ. [ἄργυρος, μίγνυμι].

'Αργυρόπεζα (ἡ), чea kъ picioape albe ka arꙗintul, saъ înpodobite kъ înkluꙗuminte de arꙗintъ. [ші

'Αργυρόπεζος (ὁ, ἡ), poet:='Αργυρόπεζα. [ἄργυρος, πέζα].

'Αργυρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел kъ picioape de arꙗintъ. «Δίφρος—». Apn: [ἄργυρος, ποῦς].

'Αργροπράκτης, ου (ὁ), = 'Αργυρολόγος, stpînrъtorъ de banї (dъjdiї, kontpibuцiї, ші чл:).=2) 'Αργυροπράτης. [ἄργυρος, πράττω, saъ εἰσπράττω]. [de unde

'Αργυροπρακτικὸς, ἡ, ὸν, kuviincuosъ la (atinrъtorъ de) stpînrъtorъ, saъ stpînꙗepe de banї. (de unde ‖ sabst:) «'Αργυροπρακτική». mesepia stpînrъtorului de banї.

'Αργυροπράτης, ου (ὁ), vînzъtorъ, negustorъ de arꙗintъ, saъ de banї (zapafъ). [ἄργυρος, πιπράσκω].

'Αργυροπωλέω -ῶ, viit: -ήσω, vînzъ ne vanї rata. [ἄργυρος. πωλέω].

'Αργυρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), noet: (cnit: de pîъ) isvorîtъ din minъ de arɣintъ. [ἄργυρος, ῥίζα]. (vezї ші 'Αργυρόφλεψ).

'Αργυροῤῥύτης, ου (ὁ), noet:=='Αργυροδίνης. [ἄργυρος, ῥέω].

'Αργυρος (ὁ), [ἀργὸς, alvъ] arɣintъ. || «Κοῖλος—». Ksen: vase de arɣintъ, arɣintърie. «Χυτός—». Apst: arɣintъ viї.

'Αργυροστερὴς, έος (ὁ, ἡ), (kom:) linsitorъ (fъръ) de arɣintъa kъiva. [ἄργυρος. στερέω].

'Αργυρότοιχος (ὁ, ἡ), чел кь перецї de arɣintъ; [ἄργυρος, τοῖχος].

'Αργυρότοξος (ὁ, ἡ), чел кь аркъ de arɣintъ; (fir:) лъчosъ, saъ preɣiosъ. [ἄργυρος, τόξον].

'Αργυροῦς, ᾶ, οῦν, (npin întrъn:) în локъ de 'Αργύρεος.

'Αργυροφάλαρος (ὁ, ἡ), чел кь гътелї de kalъ (paxtърї) de arɣintъ. [ἄργυρος, φάλαρα].

'Αργυροφανὴς [ἄργυρος, φαίνω], ші

'Αργυροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: arътosъ, лъminosъ, лъчosъ ka arɣintъa. [ἄργυρος, φέγγω].

'Αργυρόφλεψ, εβος (ὁ, ἡ), чел кь вine de arɣintъ (vezї ші 'Αργυρόῤῥιζος). [ἄργυρος, φλέψ].

'Αργυροφύλαξ, ακος,=Θησαυροφύλαξ, пъstrътorъ, пъzitorъ de vanї, saъ de arɣintърії. [ἄργυρος, φύλαξ].

'Αργυροχάλινος (ὁ, ἡ), чел кь frîъ de arɣintъ. [ἄργυρος, χαλινός].

'Αργυροχοέω -ῶ, viit: -ήσω, topnъ, saъ toneskъ arɣintъ. [din

'Αργυροχόος (ὁ), topnътorъ, saъ tonitorъ de arɣintъ. [ἄργυρος, χέω].

'Αργυρόω -ῶ, viit: -ώσω, акоperъ, învrakъ кь arɣintъ. 2) noet: plътeskъ, saъ pesplътeskъ кь vanї. [ші

'Αργυρώδης, εος (ὁ, ἡ), koprinzътorъ de arɣintъ; asemънatъ кь arɣintъ; (în ɣen:) arɣintosъ. [ἄργυρος].

'Αργύρωμα (τὸ), (maї кь seamъ ла îm:) podoavъ, saъ vasъ, vnealtъ de arɣintъ, arɣintърie. [ἀργυρόω].

'Αργυρώνητος (ὁ, ἡ), (prinv: robъ) kъmpъratъ кь vanї. [ἄργυρος, ὠνέομαι].

'Αργύφεος, α, ον, ші

'Αργυφος (ὁ, ἡ), noet: [ἀργός, ὖφος] alvъ de totъ.

'Αργῶς, adv: кь lenevie, molivitne; fъръ folosъ, saъ isprавъ, în zadarъ; fъръ кvînvîntъ, fъръ vre vnъ skopъ. [ἀργός].

'Αρδα (ἡ), Ion: [ἄρδω] nekъrъɣie, soaie (maї кь seamъ din vnsoape).

'Αρδάλιον (τὸ), = 'Αρδάνιον.

'Αρδαλος (ὁ, ἡ), Ion: [ἄρδα] soiosъ, vnsvrosъ. || (svbst: bърb:) ='Αρδα. [de vnde

'Αρδαλόω -ῶ, viit: -ώσω, Ion: vnrъ; (npin vrm:) mînjeskъ, soieskъ; tърvъръ.

'Αρδάνιον (τὸ), îpdъ [de avї] de adъpat viteле. 2) vasъ кь apъ sfîntъ, din kare se stroniaъ veї ve netreveaъ neɱorɣї ла înfropъvitne. [ἄρδω].

'Αρδέεσκε, Ion: în локъ de ἤρδε, 3: sinr: neps: a prel; лaї 'Αρδω.

'Αρδεία, ші

'Αρδευσις, εως (ἡ), adъpare; stronipe; vdare. [ші

'Αρδευτὴς, οῦ (ὁ), adъpътorъ; vdътorъ. [din

'Αρδεύω, viit: -εύσω,='Αρδω, adъpъ; vdъ.

'Αρδηθμὸς (ὁ), noet: = 'Αρδμός.

'Αρδην [αἴρω], adv: apdikat în aerъ, ne svs. «Ηηδῶντος ἄρδην τάφρων ὕπερ». Sof: «Νέκυν φέρουσιν ἄρδην εἰς τάφον». Evr: 2) din rъdъvinъ, de totъ, saъ кь totъa. «Πάντας ἄρδην τοὺς θεούς». Apstf: «Τὸν τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετροφότα». Esx:

'Αρδην [ἄρδω], adv: adъpînd; stronind, vdînd.

'Αρδιοθήρα (ἡ), [ἄρδις, θήρα] instrvmîntъ xervrpikъ (kleште), кь kare trъɣeaъ, ші skoteaъ sъɣeцele din rъnї.

'Αρδις [ἄρω=ἁρμόζω], εως(ἡ), (prinv:) askvɣitъa vîrfъ al sъɣeцiї; (npin întind:) sъɣeatъ, svliɣъ, ші чл:

'Αρδμὸς (ὁ), noet: = 'Αρδεία. 2) vadъ de adъpat viteле. [din

'Αρδω [în afinitate кь ἀλδαίνω, ші ἀρύομαι], viit: ἄρσω (nex: ἤρσα), adъpъ, vdъ; (fir:) rъkoreskъ; (npin vrm:) xrъneskъ, kreskъ.

'Αρεία, ας (ἡ), noet: fem: ал лaї 'Αρειος.

'Αρειὰ, ᾶς, ші Ion:

'Αρειὴ, ῆς (ἡ), noet: amerinɣare; vlestemъ. (vezї ші 'Επήρεια).

'Αρειθύσανος (ἡ), noet: (nerifr:) resvoînikъ, viteazъ. ['Αρης, Marɣъ, шî θύσανος, fvndъ, saъ nodoavъ].

'Αρειμανὴς, έος, ші

'Αρειμάνιος (ὁ, ἡ), nevvnъ nentrv (Marɣъ) resvoiъ, saъ ne vreme de resvoiъ (foapte isvitorъ de resvoiъ). ['Αρης, μαίνομαι]. [de vnde

'Αρειμανιότης (ἡ), nevvnie, mare draroste de resvoiъ.

Ἄρειον (τὸ), next: al lвї Ἀρείων

Ἄρειος, α saъ ος, ον, kвvcnitъ, saъ înkinatъ lвї Marцъ [Ἄρης]. (npin вpm:) pesвoїnikъ, bitcazъ.

Ἀρειότερος, α, ον, noet: în локъ de Ἀρείων.

Ἀρειότολμος (ὁ, ἡ), noet: îndpъznецъ ka Marцъ; pesвoїnikъ, bitcazъ. [ἄρειος, τόλμη].

Ἀρείφατος (ὁ, ἡ), noet: [Ἄρης, φένω] omopîtъ în pesвoiъ. 2) [Ἄρης, φάω] bestitъ în pesвoaic.

Ἀρείων, ονος (ὁ, ἡ), noet: компр: neper: al lвї Ἀγαθὸς, maї вънъ; (npinч:) maї pesвoїnikъ; (npin вpm:) maї bitcazъ, ші чл:. (bezї Ἄριστος). [Ἄρης].

Ἄρεκτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Ἀρκτος.

Ἀρέσαι, акт:, ші

Ἀρέσασθαι, miж: nex: de înf: al lвї Ἀρέσκω.

Ἀρέσθαι, miж: nex: 2: de înf: al lвї Αἴρω.

Ἀρέσκεια (ἡ), silinцъ npin linгвшipї ші alte atpъгъtoape вікlene шіжloave de a плъчea (fpan: complaisance). [Ἄρεσκος].

Ἀρέσκευμα (τὸ), miжlokъ de linгвшipe, ші npeгъkвtъ пвptape snpe a плъчea, (minчinoasъ политікъ). [din

Ἀρεσκεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ silesкъ (npin linгвшitoape ші npeгъkвte kinвpї) a mъ faче плъквtъ, a atpaцe faвopвл kвїва. 2) (stpъm:) adвkъ ла milostivipe, saъ ла eptape. [ἄρεσκος]. [de вnde

Ἀρεσκευτικὸς, ἡ ὸν, îndeminatikъ a se faче плъквtъ npin linгвшitoape пвptъpї, îndatopъtopъ.

Ἄρεσκον, noet: în локъ de ἤρεσκον, prel: al lвї Ἀρέσκω.

Ἄρεσκον (τὸ), next: lвї Ἄρεσκος.

Ἀρέσκον (τὸ), пвptч: next: a lвї Ἀρέσκω. [de вnde

Ἀρεσκόντως, adв: de пartч: dвne плakвл kвїва, saъ kв kinъ de a плъчea.

Ἄρεσκος (ὁ, ἡ), sialitopъ npin linгвшitoape kinвpї de a плъчea la toцї. [din

Ἀρέσκω [ἄρω], biit: ἀρέσω, (nex: ἤρεσα, mi miж: ἠρεσάμην, ші nas: ἠρέσθην, tpe: de kв: nas: mi miж: ἤρεσμαι) (nestp: kв dat: ші At: kв ак: maї de мвlte opї în a 3: neps: saъ în partiч:) плakъ; sîntъ de пъpereа kвїва. «Τῷ γείτονι βούλει σὺ ἀρέσκειν»; Ksen: «Ἥνμηδὲν ἀρέσκον λέγῃ». Tвч: «Εἰ οὖν τι σε τούτων ἀρέσκει». Tвч: «Ὁ βίος οὗτος οὐδαμῶς μὲ ἤρεσε». Plt: «Καὶ ἀρέσκει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον». Skp: «Τὰ ἀρέσκοντα τοῖς φιλοσόφοις», Pl: 2) (miж: -ομαι, kв dat:) sîntъ мвlцвmitъ de чева. «Οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει». Ep: «Τῷ Σιμωνίδῃ οὐκ ἀρεσκόμενος». Apist: «Δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρέσκεσθαι». Lвч: (ші kв înf: «Παρ' ὁποτέρους ἄν ἀρέσκηται ἐλθεῖν». Tвч: (stp: kв ак:) înpakъ, înnpietenieskъ; (mi miж:) mъ înвoieskъ, îmї îndpentezъ грешала, mъ portъ npietenemte; pedobîndeskъ faвopвл kвїва; (pap kв цen:) mъ satвpъ. «Ταῦτα δ' ὕπισθεν ἀρεσσόμεθα. Il: Δ. «Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξένον ἀρέσσομαι». Od: Θ: «Ἱεροῖς Θεοὺς ἀρέσκεσθαι». Ksen: «Αἳ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο αἵματος». Es: 3) (kв ак: ші dat:) fakъ чева плъквtъ kвїва. «Σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσκόμενος». Trn:

Ἀρέσσασθαι, noet: în локъ de Ἀρέσασθαι miж: nex: 1: de înf: al lвї Ἀρέσκω.

Ἀρεστὴρ (ὁ), плъчintъ npinositъ snpe înвlinzipea, saъ adвчereа ла milostivipe a zeilor. [ші

Ἀρεστήριος (ὁ, ἡ), fъkвtъ, kontpiввitopъ snpe înвlinzipea zeilor. [ші

Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, плъkвtъ, notpivitъ. [ἀρέσκω]. [de вnde

Ἀρεστῶς, adв: kв плъчereа, saъ мвlцвmipeа kвїва.

Ἄρετ' noet: (kв tъiepe de o) în локъ de ἤρετο, 3: sinr: neps: de miж: nex: 2: al lвї Αἴρω.

Ἀρεταλογία (ἡ), zadapnikъ вorвipe desnpe viptвte ші viцiй. [din

Ἀρεταλόγος (ὁ), върfitopъ desnpe viptвte; saъ kape ape viptвte de a вorвї мвlte, polilogъ, (astfeл se nвmiaъ în Poma, nimte върfitopї, чe faчeaъ ne filosofъ). (bezї ші Ἠθολόγος, ші Ζηταρετησιάδης). [ἀρετὴ, λόγος].

Ἀρετάω -ῶ, isввteskъ; mepгъ вine, înaintezъ; sîntъ în гloapea mea. 2) (pap) dopeskъ (mъ amвiцionezъ snpe) viptвte. [din

Ἀρετὴ (ἡ), [ἄρω, ἀρέσκω, saъ Ἄρης] (în цen:) destoinivie, îndemînътate, вънъ însвшime, dapъ (saъ tpвn: saъ sвfлet:). «Ἀρετὴ γῆς (ἵππου, ἅρματος, πηγῆς, ἄρχοντος, δικαστοῦ, ші чл:)». (dap npinч: ші din вekime) вървъцie, vitezie în pesвoiъ. 2) (maї noъ) viptвte (moralъ denpinde-pe de a лвkpa vineле, ші a se anъpa de pъъ). «Μόνη κτημάτων ἡ ἀρετὴ ἀναφαίρετος». Basl: 3) (npin întind:) чinste, penвtaцie. «Πλούτῳ γὰρ ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ». Es: [de вnde

'Αρετόω -ῶ, viit: -ώσω, (dзпe filosofia stoiчilор) faкъ пe чinева вirtзosъ. (înprot: de κακύνω).

"Αρευς, εος (ὁ), Eол: în лokъ de "Αρης.

'Αρέων, Ion: în лokъ de'Αρῶν, цen: îm:, ші

'Αρῆ, Ion: în лokъ de 'Αρᾷ, dat: sinr: ал лзї

'Αρῆ, Ion: în лokъ de 'Αρὰ.

"Αρη, 3: sinr: neps: de акt: (ἀ, лзпгъ), saъ (ἀ, skзrtъ) 2: sinr: neps: de miж: nex: 1: ал sзп: лзї Αἴρω.

"Αρηα, Ion: în лokъ de "Αρη, ак: ал лзї "Αρης.

"Αρηαι, Ion: în лokъ de "Αρη 2: sinr: neps: a miж: nex: 1: de sзп: лзї Αἴρω.

'Αρηγοσύνη (ἡ), noet: în лokъ de 'Αρωγὴ, ажзторъ. [ἀρηγών].

'Αρήγω [ἀρὴ, saъ "Αρης], viit: -ήξω, (nex: ἤρηξα), (кз dat:) ажзтъ, конлзкрezъ, голoseskъ. «Τοῖς φίλοις ἀρήγειν». Ksen: «'Αρήγει ποδαγρικοῖς». Dskp: (ші гъръ kazъ). «Σιγᾷν ἀρήγει». Esx: 2) (кз ак: saъ ак: ші dat:) întorkъ, depъrtezъ de ла чinева (ажзтъ a nз пътimi) вре зnъ ръъ. «Ζεῦ πάτερ, ἄρηξον δαὶων ἄλωσιν». Esxл: «'Αρῆξαι φόνον δοκεῖ τέκνοις». Eзp: (vezї ші 'Αμύνω, ші 'Αρκέω). [de зnde

'Αρηγὼν, όνος (ὁ, ἡ), noet: în лokъ de 'Αρωγός, ажзтъторъ.

"Αρηϊ, Ion: în лokъ de "Αρεϊ, dat: ал лзї "Αρης.

'Αρηΐθοος (ὁ, ἡ), aцerъ ka Marцъ, saъ izte (алergъторъ) în pesвoїkъ; (în цen:) pesвoїnikъ, vitеazъ. ["Αρης, θοός].

'Αρηϊκτάμενος, η, ον, noet: ["Αρης, κτείνω] omoritъ în pesвoiъ.

'Αρήϊος (ὁ, ἡ), Ion: în лokъ de "Αρειος.

'Αρηΐφατος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αρείφατος.

'Αρηΐφθογγος (ὁ, ἡ), ["Αρης, φθόγγος], чел кз pesвoieskъ, pesзnъторъ, mape глasъ; (fir:) vîptosъ, viteazъ.

'Αρηΐφθορος (ὁ, ἡ), noet: ["Αρης, φθορά] прънъditъ, зчisъ în pesвoiъ.

'Αρηΐφιλος (ὁ, ἡ), noet: izвitorъ de pesвoiъ, pesвoїnikъ. ["Αρης, φίλος].

'Αρήμεναι, noet; în лokъ de 'Αρᾶν, prez: de înf: ал (neîntp:) 'Αράω în лokъ de 'Αράομαι.

'Αρημένος, η, ον, noet: (nas: tpe: de кз: ал partч: лзї 'Αράομαι) вlestematъ; (fir:) прънъditъ.

'Αρὴν, Ion: în лokъ de 'Αράν, ак: ал лзї 'Αρά.

'Αρὴν, saъ "Αρην="Αρς (neîntp: nom:, a ле кърора овліче kaze sînt înlocuite), цen: ἀρνὸς, dat: ἀρνί, ші чл:, mîelъ. (vezї 'Αρνειὸς ші 'Αρνὸς, компар: ші ῥήν).

"Αρηξις, εως (ἡ), ажзторape; апърape, ші чл: (vezї 'Αρωγὴ). [ἀρήγω].

"Αρηος, Ion: în лokъ de "Αρεος, цen: ал лзї "Αρης.

"Αρηρα, tpe: de кз: (în лokъ de prez:), ші 'Αρήρειν, (pap) neste sъв: (în лokъ de prel:) ал лзї 'Αραρίσκω.

'Αρηρομένος, η, ον, At: ші Ion: nas: tpe: de кз: ал partч: лзї 'Αρόω.

'Αρηρότως, adв: notpivitъ; înцepenit; sirзp, ші чл: [din

'Αρηρὼς, υῖα, ὸς, (partч: a лзї "Αρηρα) notpivitъ; înцepenitъ.

"Αρης (ὁ), (цen: "Αρεος, dat: "Αρει, ак: "Αρη saъ "Αρην, вok: "Αρες, ші noet: "Αρες) [ἄἴρω= ἀναιρῶ, saъ ἀρὰ], Marцъ, zeзл pes вoiзлзї; (прin întind:) pesвoiъ, вътълie, arme, ші чл:

'Αρήτειρα (ἡ), Ion: fem: ал лзї

'Αρητὴρ (ὁ), Ion: [ἀράομαι] preotъ.

'Αρητιὰς, άδος (ἡ), noet: ["Αρης] pesвoїnikъ, saъ izвitoape de pesвoiъ.

'Αρητὸς, ὴ, ὸν, Ion: noet: = 'Αρατός.

'Αρητύω, viit: -ύσω, noet: în лokъ de 'Αρύω.

"Αρθεν, noet: Eол: în лokъ de ἤρθησαν, 3: îm: neps: a nas: nex: 1: de xot:, ші

'Αρθῆναι, nas: nex: 1: de inf: ал лзї "Αιρω.

'Αρθμέω -ῶ, viit: -ήσω, notpiveskъ înpreзnъ, înpreзnъ; (ші nestp: saъ ел:) mъ notpiveskъ, mъ înвoieskъ. [ші

'Αρθμία (ἡ), = 'Αρθμὴ, prietenie, зnipe, înвoipe, aliaнцъ. [ші

"Αρθμια (τὰ), îm: nezt: ал лзї

"Αρθμιος (ὁ, ἡ), noet: Ion:. prietenъ; notpivitъ; înвoitъ. [din

'Αρθμὸς (ἡ), noet: ["Αρω] notpivipe; înвoipe; relaцie; prietenie; зnipe, saъ înpreзnape.

'Αρθρεμβολέω -ῶ, viit: -ήσω, nзiъ ла лokзл sъъ mъdзlarзl skosъ din înkeietъrъ. [ἀρθρέμβολος]. [de зnde

'Αρθρεμβόλησις, εως (ἡ), nзnepe ла лokзл sъъ a mъdзlarзlзї deskeiatъ.

'Αρθρέμβολος (ὁ, ἡ), [ἄρθρον, ἐμβάλλω] (mъdзlarъ skpintitъ) nssъ iarъшї în înkeitъra sa; (de зnde) || 'Αρθρέμβολα, (τὰ), instpзminte, prin kape se nзn ла лokъ deskeiatele mъdзlape. 2) instpзminte de kazпъ, prin kape se desmъdзleazъ пърціle trзnзlзї.

'Αρθρίδιον (τὸ), dim: ал лзї "Αρθρον.

'Αρθρικὸς, ὴ, ὸν, кзviinчosъ ла (saъ kom-

пъsъ din) înkeietъpï, saŭ aptikoле [ἄρθρα], aptikolosŭ, saŭ aptikolatŭ. 2) = къ

'Αρθριτικός, ὴ, όν, пътimaшŭ de воала

'Αρθρῖτις, ιδος (ἡ), (se înц: νόσος, воалъ) pesmatismŭ ла înkeietъpï. [ἄρθρον].

'Αρθροκήδης, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), noet: вътъmътorŭ de înkeietъpï. [ἄρθρον, κήδω].

"Αρθρον (τὸ), [ἄρω] înkeietъpъ de mъdълare. 2) (îm:) naptea пъskътoape a femei. 3) naрte dintp'ънŭ totŭ (aptikolŭ); (de ънde) sъътînпъpцipea капетелор ънъї къвîntŭ, saŭ ъвражŭ. 4) aptikolare, saŭ formape de глasŭ. «"Αρθρον φωνῆς». Apst: (bezï ἀρθρόω). 5) (Грат:) Aptikolŭ (o naрte a къвîntълъї).

'Αρθροπέδη (ἡ), = Гuioпéдη, легътъръ de mîïnï, saŭ de пічoape, пinte, кътъше, вътъкŭ, лапцŭ ші чл: [ἄρθρον, πέδη].

'Αρθρόω -ῶ, biit: -ώσω, înkeiŭ, saŭ înпresпŭ прin înkeietъpï, potpibeskŭ, ънŭ mъdъларŭ къ алтъл; (fir:) potpïbeskŭ, dperŭ, pervлezŭ; (dap прinч:) aptikолezŭ глasъл în propъпцia zîчepilor în kinŭ de a se aъzi deosebite ъna de алта литереле ші silaвele. [ші

'Αρθρώδης, εος (ὁ, ἡ), плinŭ de mълте ші tapï înkeietъpï. [ἄρθρον].

"Αρι [=ἔρι, ші în afinitate къ ἄριστος], naptikълъ întinzътoape de însemnape, komesъ nedesпърцit къ felъpite (maï de mълte орї noetiче) zîчepï, sп: e: «'Αρίδηλος». prea înвedepatŭ, ші чл:

'Αρία (ἡ), ънŭ felŭ de stежарŭ, =φελλόδρυς.

'Αριβάσκανος (ὁ, ἡ), noet: foapte simцitorŭ, prea вътъmътorŭ. [ἄρι, βάσκανος].

'Αριγνὼς, ῶτος, ші

'Αρίγνωτος (ὁ, ἡ), noet: цпїътŭ tътълор, вestitŭ, famosŭ (ші în вine ші în ръŭ); lesne de кънoskът. [ἄρι, γνόω].

'Αριδάκρυος, ші

'Αρίδακρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: lesnїчosŭ ла лакръmï, ла плînsŭ. 2) = къ

'Αριδάκρυτος (ὁ, ἡ), noet: върsътorŭ de mълте лакръmï; прїчинъitorŭ алtора de mълте лакръmï; vrednikŭ de mълте лакръmï (de a 'л плînцe чinева mълт). [ἄρι, δάκρυον].

'Αριδείκετος (ὁ, ἡ), noet: агътatŭ de тоцї къ decetъл, вestitŭ. [ἄρι, δείκνυμι].

'Αρίδηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήλως, noet: tътълор кънoskътŭ, foapte înвedepatŭ; слъвitŭ, вestitŭ. [ἄρι, δῆλος]. (se amestekъ къ

'Αρίζηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ζήλως, noet: = 'Αρίδηλος, ші къ

'Αριζήλωτος (ὁ, ἡ), prea pînitŭ, saŭ prea de рънit; vrednikŭde imitat; (прin врт:) слъвitŭ, ferичitŭ. [ἄρι, ζῆλος].

'Αριήκοος (ὁ, ἡ), noet: foapte askълътorŭ, sъпssŭ. 2) aъzitŭ прetътindinea, foapte вestitŭ. [ἄρι, ἀκοή].

'Αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, пътърŭ, sokoteskŭ; пъiŭ în пътърŭ; (fir:) sokoteskŭ de чева. «'Αυτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἑταίρους ἠρίθμεον». Od: K. «'Αριθμεῦνται εἰς 'Ηρακλῆα». Текр: «'Αριθμεῖν τι ἐν εὐεργεσίας μέρει». Dm: ['Αριθμός].

'Αριθμηθήμεναι, noet: în локŭ de 'Αριθμηθῆναι, nas: nex: 1: de inf: ал лъї 'Αριθμέω.

'Αρίθμημα (τὸ), пътърътъръ. [ші

'Αρίθμησις, εως (ἡ), пътърape. [ші

'Αριθμητικὸς, ὴ, όν, atinгътorŭ, saŭ eksprimътorŭ de пътere; folositorŭ, îndemînatikŭ ла пътърape. || (sъвst:) «'Αριθμητική». apitmetikъ, (мешtешъгъл sokotiрії), ші 'Αριθμητικοὶ, apitmetičï, denpinшї, saŭ окъпацї ла apitmetikъ. [de ънde

'Αριθμητικῶς, adв: dъпe pervлеле apitmetičeï, saŭ apitmetičeште. [ші

'Αριθμητὸς, ὴ, όν, пътinчosŭ, lesnїчosŭ de a se пътъра, a se sokoti, ші (прin врт:) пъцinŭ ла пътърŭ. [ἀριθμέω].

'Αριθμὸς (ὁ), [ἄρω] пътърŭ, kîtime. «Ποιοῦμαι (ші noet: Λέγομαι) ἀριθμόν». Ksen: ші Om: пътърŭ, sokoteskŭ. «'Ολίγοι («Πολλοὶ, Παρόμοιοι, Δώδεκα, Διακόσιοι, ші чл:) τὸν ἀριθμόν, (ші pap) ἀριθμῷ». «"Εν κεράμιον ἀριθμῷ». Ksen: «'Αριθμὸς ὁδοῦ». Ksen: (fir:) «Εἰς ἀνδρῶν οὐ τελοῦσιν ἀριθμόν». пъ intръ în pîndŭ de вървацї. (bezï ші λόγος). 2) semnŭ apitmetikŭ, пътърŭ. 3) felŭ, kinŭ, însъшime. «Πάντας τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἱκετείας». D: Ал: "Απαντας τοὺς ἀριθμοὺς περιλαβών». Iskp: 4) pîndŭ, клasŭ, gradŭ. «Καταλέγεσθαι ἐν τοῖς ταχτικοῖς ἀριθμοῖς». Ksen: 5) (fir:) kîtime, грътadъ neînsemnътoape (fъръ meritŭ, saŭ preцŭ). «'Αριθμὸς ἐσμέν». Apstf:

'Αρικύμων, ονος (ἡ). noet: мълт пъskътoape, пръsitoape, saŭ пъierapiцъ.[ἄρι, κύω].

"Αριν, ινος, ші

"Αρινος (ὁ, ἡ), kaвтъ "Αρρίν.

'Αρίπικρος (ὁ, ἡ), prea amarŭ. [ἄρι,πικρός].

'Αριπρέπεια (ἡ), kalitatea лъї

'Αριπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -επέως, nt: întръ toate stpълъчitŭ, foapte мърецŭ; (fir:) слъвitŭ, însemnatŭ, вestitŭ. [ἄρι, πρέπει].

"Αρις, ινος (ὁ, ἡ), kaвтъ "Αρρίς,

Ἄρις, ιδος (ἡ), вnъ felъ de plantъ. (vezi Ἀρία, ші Ἀρίσαρον).

Ἀρὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de arkъ, kъ kape meштepiї înвîptesk sfpedcлвл. 2) вnъ felъ de înrpъdipe, saъ malъ anъpъtopъ dinainte. 3) вnъ felъ de plantъ, = Ἄρις.

Ἀρίσαρον (τὸ), [ἄρις, ἄρον] вnъ felъ de plantъ, pічорвл віцелвлвї. (vezi Ἄρον).

Ἀρίσημος (ὁ, ἡ), noet: foapte însemnatъ. [ἄρι, σῆμα].

Ἀρισθάρματος (ὁ, ἡ), noet: premiantъ, tpiвmfътopъ în алергареа tpъвpeї. [ἄριστος, ἅρμα].

Ἀρισκυδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἄρι, σκύζομαι] foapte nekъжitъ.

Ἀρίσταθλος (ὁ, ἡ), noet: premiantъ, tpiвmfътopъ în лвпte. [ἄριστος, ἆθλος].

Ἀρισταρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, гввepnezъ foapte вine. [ἄριστος, ἄρχω].

Ἀριστάφυλος (ὁ, ἡ), noet: poditopъ de пpea ввnї ші mвлцї stpвгвpї, [ἄρι, σταφυλή. (adiekt: ал лвї Ἀμπελος).

Ἀριστάω -ῶ, вiit: -ήσω, [ἄριστον] npînzeskъ.

Ἀριστεία (ἡ), вoїnічie, вitежie, isвîndъ вpednікъ de...

Ἀριστεῖον (τὸ), premiъ, pesплътipe nentpв isвîndъ. [ἀριστεύω].

Ἀριστερεύω, вiit: -εύσω, staъ de a stînga, saъ цiъ nosiцia din stînga. 2) întpeввinцezъ mîna stînгъ, sîntъ stînгачiъ. [ші

Ἀριστερεὼν, ῶνος (ὁ), вnъ felъ de plantъ, = Περιστερεών. [din

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, [ἄριστος] stînгъ, = Εὐώνυμος, ші λαιὸς; (fig:) îndърътnікъ, neîndemînatikъ, neiskвsitъ (ka kвm ap лвкра kъ stînga); nenpiinчosъ (vezi ἐπαρίστερος). «Ἡ ἀριστερὰ (se înц: χείρ)». stînga (mînъ). «Ἐξ ἀριστερᾶς, (saъ) «Ἐν ἀριστερᾷ, (ші îm:) «Ἐξ ἀριστερῶν». din stînga, saъ în stînga. (înpot: de δεξιὸς, vezi zicepea).

Ἀριστεροστάτης, ου (ὁ), stъtъtopъ în stînga (kape цine nosiцia stînгъ) (npinч: de teatpalъ xopъ, saъ de oштipe). [ἀριστερὸς, στάτης].

Ἀριστερόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), [ἀριστερὸς, χείρ] stînгачiъ (kape se слвжeшte kъ [saъ ape nвmaї] mîna stînгъ în лokвл чeлiї dpente).

Ἀριστεύεσκε, noet: Ion: în лokъ de ἠρίστευε, 3: sinr: neps: a prel: лвї ἀριστεύω.

Ἀρίστευμα (τὸ), = Ἀριστεία, вitежaskъ isвîndъ, saъ ispравъ. [ἀριστεύω].

Ἀριστεὺς, έως (ὁ), isвътitopъ, saъ isвînditopъ în pesвoaie, op în чele политiче; (npin вpm:) de гradвл чел maї 'nалтъ, алesъ, însemnatъ. [ἄριστος].

Ἀριστευτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ, depinsъ ла isвînde; вiteazъ. [din

Ἀριστεύω, вiit: -εύσω, (npinч: kъ цen:) sîntъ maї ввnъ, maї алesъ dekîtъ toцi. (npin вpm:) kовîpшeskъ, întpekъ, вirвieskъ гъkînd isвînzî, ші вitежeштi isnpъвi: mъ deoseвeskъ îutpe чeї-л-алцi în чева. [ἀριστεύς].

Ἀριστήϊον (τὸ), Ion: în лokъ de Ἀριστεῖον.

Ἀριστητὴς, οῦ (ὁ), ші

Ἀριστητικὸς, ὴ, ὸν, овічnвitъ a npînzi. [ἀριστάω].

Ἀριστίζω, вiit: -ίσω, daъ npînzъ kвiвa. || (miж:)=Ἀριστάω. [ἄριστον].

Ἀριστίνδην, adв: ne алesъ din чeї maї ввnї (ла neamъ, вitежie, saъ вiptвte). (vezi ші Πλουτίνδην). [ἄριστος].

Ἀριστόβιος (ὁ, ἡ), пpea вine tpъitopъ (fisiчeште saъ morал). [ἄριστος, βίος].

Ἀριστογένεθλος, noet: [ἄριστος, γένεθλον], ші

Ἀριστόγενος (ὁ, ἡ), пъskътopъ, saъ prodвkътopъ de пpea ввnї konii, saъ poade. [ἄριστος, γένος].

Ἀριστόγονος (ὁ, ἡ), пъskътъ din пpea ввnї пъpinцї, saъ tpasъ din пpea ввnъ neamъ. [ἄριστος, γόνος].

Ἀριστόδειπνον (τὸ), npînzъ пpелвnцitъ mînъ ла вpeme de чinъ, npînzъ ші чinъ, saъ kape цine лokъ ші de чinъ. [ἄριστον, δεῖπνον].

Ἀριστοκράτεια (ἡ), гввepnъ de чeї maї алешї (maї însemnaцi, saъ maї вiptвoшi), apistokpatie. 2) (pap) чел maї ввnъ гввepnъ. [ші

Ἀριστοκρατέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ гввepnezъ apistokpatiчeште. [ші

Ἀριστοκρατία (ἡ), = Ἀριστοκράτεια. [ші

Ἀιστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, apistokpatikъ, atinгътopъ de apistokpatie, saъ isвitopъ de (аплекатъ ла) apistokpatie. [ἄριστος, κράτος]. [de вnde

Ἀριστοκρατικῶς, adв: apistokpatiчeште.

Ἀριστολοχία (ἡ), вnъ felъ de plantъ вestitъ în вekime de ввnъ nentpв faчepi. [ἄριστος, λοχός].

Ἀριστόμαντις, εως (ὁ, ἡ), noet: foapte ввnъ, îndemînatikъ гiчitopъ, saъ proopoчitopъ. [ἄριστος. μάντις].

Ἀριστόμαχος (ὁ, ἡ), noet: foapte ввnъ în вътълie, [ἄριστος, μάχη].

Ἄριστον (τὸ), npînzъ; (ла чeї maї вekї) prerвstape, saъ întîia mînkape de di-

mineaцъ. ['Ари, Dor: în локъ de ἦρι, = πρωΐ, dimineaцъ; saŭ nest: лиĭ ἄριστος].

'Αριστόνικος (ὁ, ἡ), кîштigътorъ, saŭ прічинзitorъ de чea маĭ вънъ вірзінцъ. [ἄριστος, νίκη].

'Αριστονομία (ἡ), гзвернare de statŭ дзне челе маĭ взне лецĭ. [ἄριστος, νόμος].

'Αριστόνοος, ους (ὁ, ἡ), noet; чел кз чea маĭ вънъ minte, saŭ simцimîntъ. [ἄριστος, νοῦς].

'Αριστοποιέω -ῶ, шi (miж) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, îmĭ прегътeskъ прînzзл, saŭ прегзstapea; прînzeskъ, saŭ гзstъpeskъ. || (nas:) «Τὰ ἀριστοποιούμενα», прегътірĭ de прînzъ, saŭ de прегзstape. [ἄριστον, ποιέω].

'Αριστοπονεὺς, έως (ὁ), шi

'Αριστοπόνος (ὁ, ἡ), noet: - мзпчitorъ, лзкрътorъ foapte взпъ. [ἄριστος, πόνος].

'Αριστοπόσεια (ἡ), noet: foapte взпъ soцie. [ἄριστος, πόσις].

'Αριστοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînтъ în чea маĭ вънъ stape, fepiчitъ, = [ἄριστα πράττω, лзкрezъ кз прea кзпъ isвзtipe].

"Αριστος [ἄρω = ἀρέσκω, saŭ 'Αρετὴ, saŭ "Αρης], η, ον, взпрл: перегзлатъ ал лиĭ ἀγαθός, (прінч:) foapte pesвoĭнікъ, вitcazъ; (fir:) маĭ алesъ, маĭ însemnatъ de кît тоцĭ în новілitate, вогъцie, шi op чe алтъ капачitate, saŭ вънъ калitate. || (sввst:) «Οἱ ἄριστοι», чеĭ întîĭ, алешĭ, маĭ însemnaцĭ a' i взлĭ локъ. «Τὰ ἄριστα,=τὰ ἀριστεῖα, премііле. || ἄριστα, adв: foapte вine.

'Αριστοσαλπιγκτὴς, οῦ (ὁ), (kom:) foapte вънъ трîмвіцашъ. [ἄριστος, σαλπιγκτής].

'Αριστοτέχνης, ου (ὁ), foapte вънъ meшiеръ, saŭ чea маĭ алesъ întp'взнъ meштешзгъ, saŭ mesepic. [ἄριστος, τέχνη].

'Αριστοτόκεια (ἡ), noet: мзтъ de прea вънĭ копіĭ. [шi

'Αριστοτόκος (ὁ, ἡ), пъскътorъ de прea вънĭ копіĭ. [шi

'Αριστότοκος (ὁ, ἡ), пъскзіъ din прea вънĭ пърінцĭ; (прінч:) fiъ de прea чînstitъ мзтъ. [ἄριστος, τόκος].

'Αριστοφυής, έος (ὁ, ἡ), de прea вънъ naтзралъ; saŭ din naтъръ прea вънъ. [ἄριστος, φυή].

'Αριστόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), noet: прea вънъ, saŭ прea tape în mîînĭ. [ἄριστος, χείρ].

'Αριστώδιν, ινος (ἡ), пъскътoape de прea вънĭ (алешĭ) бървацĭ. [ἄριστος, ὠδίν].

'Αρισφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: прea періколосъ; de алзпекат, saŭ къzзt în прешелĭ.. [ἄρι, σφάλλω].

'Αριφανὴς, έος (ὁ, ἡ), прea арътosъ, stрълзчitъ; (fir:) famosъ. [ἄρι, φαίνω].

'Αριφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -αδέως, noet: [ἄρι, φράζω] = 'Αρίγνωτος, шi 'Αρίδηλος.

'Αρίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: прea înцelептъ, saŭ de марĭ simцiminte. [ἄρι, φρήν].

'Αρκάλη(νη), ης (ἡ), взлъ, saŭ вътале de ла ръзвоізл цезъторілор. (вezĭ шi "Αγνυς, шi Καῖρος).

"Αρκειον (τὸ), взъ fелъ de плантъ, лава врзвлвĭ,="Αρκτειον. (iap прінч: nest: лиĭ

"Αρκειος [ἄρκος], α, ον, = "Αρκτειος, de врзъ.

'Αρκεόντως, adв: lon: în локъ de 'Αρκούντως.

'Αρκεσίγυιος (ὁ, ἡ), [ἀρκέω, γυῖον] înтъpitorъ de (saŭ tape în) мъdзлареле трзпзлвĭ.

"Αρκεσις, εως (ἡ), [ἀρκέω] ажзtorъ, folosъ. [шi

"Αρκεσμα (τὸ), = Ἄρκος (τὸ). [шi

'Αρκετὸς, ἡ, ὸν, destoĭнікъ; destзлъ, de ажзns. [ἀρκέω]. [de взnde

'Αρκετῶς, adв: de îndestзл, îndestзлat.

'Αρκεύθινος, η, ον, de ензпере. [din

'Αρκευθὶς, ίδος (ἡ), ензпере. [din

"Αρκευθος (ἡ), копачiъ de ензпере, взnъ fелъ de кedръ; шi (din прічina мзлtop rimnĭ) волдъ, цеапъ.

'Αρκέω -ῶ, [în afinitate кз ἀρήγω, шi ἀλκέω] вiit: -έσω, denъplezъ (isroneskъ, опpeskъ) вре взnъ ръъ de ла чinева. (кз ак: шi dat: saŭ преп: ак:) «Οὔτις οἱ ἤρκεσεν ὄλεθρον». Il: Z. «'Αλλ' σὺν ἐγὼ φύλαξα τοῦτο γ' ἀρκέσαι». Sof: «Οὐκ ἀρκέσει τὸ μὴ οὐ θανεῖν». Sof: 2) (кз dat: în ел: de ак:) ажзlъ, folosesкъ. «"Αρκεσόν μοι». Sof: «Πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ». Om: 3) (маĭ овіч: ла prozaiчĭ кз dat: saŭ преп: ак: шi pap кз înf: saŭ partч:) sînтъ destзлъ, de ажзns, saŭ destoĭнікъ,='Εξ('Επ)αρκῶ, почiъ съ... «Οὐδὲ ταῦτά σοι ἤρκεσε». Tзч: «Πῶς ἡ πόλις ἀρκέσει ἐπὶ τοσαύτην παρασκευήν;» Plt: «Πῶς ἀρκέσω μερίμναις ἐχούσαις συνέχειαν;» Sin: «Οὐκ ἂν ἤρκεσαν ἀπολογούμενοι». Xps: (шi în a 3: neps:) «Οὐ τὰ χωρία μόνον ἀρκεῖ σκέψασθαι». (шi кз anaл: inf:) «'Αρκεῖ, ὅτι» «'Αρκεῖ, ἐὰν». Ksen: (de взnde) «Τὰ ἀρκοῦντα», челе de îndestзл. 4) (pap) = Διαρκῶ. «Τούτοις ἡσυχία ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ». Tзч: 5) (miж: saŭ nas: кз dat: saŭ partч:) мъ мзлцзmeskъ, îmĭ ажзnце. «'Αρκοῦ τῷ εἶναι». Ksen:

«'Αρκούμενοι τοῖς παροῦσι». Skp: «'Ηρκοῦντο προσφερόμενοι γάλα». Diod: (mi nest: în локъ de miж:) «Τινὲς ἐνὶ τούτων ἀρκοῦσι τῇ χρήσει. Dskp: «'Αρκέσω θνήσκουσα». Sof:

'Αρκηλος (ὁ), în локъ de 'Αρκύλος = 'Αρκτύλος.

'Αρκιος, α saъ ος, ον, noet: [ἀρκέω], anърътopъ de ръъ, ажътътopъ, folositopъ. «'Αρκια νούσων». Nik: «Οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας». Il: B. «Νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι, ἠέ σαωθῆναι». Il: O. 2) = ἀρκετὸς, destълъ, saъ destoînikъ. «Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω» Es: «Τῖσαι χάριν ἄρκιος εἰμί». Anin: 3) propopцionatъ, notpibitъ, кътпътatъ (adikъ niчї мълтъ, niчї пъцinъ). «Δέμας («Στόμα, «Κάρηνον, ші чл:) ἄρκιον». On:

'Αρκιος, α saъ ος, ον noet: = 'Αρκτειος. [din

'Αρκος, ου (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Αρκτος.

'Αρκος, εος -ους (τὸ), noet: [ἀρκέω] ажътopъ; леакъ.

'Αρκούντως, adв: (naptч:) îndestъл; кътпътat, kît treввie. «'Αρκούντως ἔχω». Tъч: = 'Αρκοῦμαι. «'Αρκούντως ἔχει». Tч: ажипце.

'Αρκτεία (ἡ), konsfinцipe de врші, saъ de fечoape лa Diana. [bezї 'Αρκτεύω].

'Αρκτειος, α, ον, de врsъ, saъ врsosъ. [ἄρκτος].

'Αρκτέος, α, ον, nos: ал лъї 'Αρχω, saъ 'Αρχομαι.

'Αρκτεύω, biit: εύσω, konsfinцeskъ врsъ (saъ în локъ ї fечoapъ, saъ în цen: nîpцi) Dianeї. [bezї 'Αρκτος.].

'Αρκτῆ (ἡ), (npin întpвn: din 'Αρκτέη, înц: δορά) nieле de врsъ. [ші

'Αρκτικὸς, ἡ, ὸν, arktikъ, saъ nopdikъ (чел desnpe miazъ-noante). [ἄρκτος].

'Αρκτικὸς, ἡ, ὸν, (cpam:) пъsъ лa înчeпътъл zivepiї. [ἄρχομαι].

'Αρκτιον (τὸ), o плantъ, = 'Αρκειον.

'Αρκτόμυς, υος (ὁ), вnъ felъ de mikъ natpвnedъ (Fpanц: marmotte), шoapiче de mвnte, че doapme toatъ eapna. [ἄρκτος, μῦς].

'Αρκτος (ἡ), врsъ. 2) o konstelaцie snpe nopdъ (miazъ-noante), înnъpцitъ în mape (bezї 'Αμαξα), ші mikъ (bezї Κυνόσουρα). 3) naptea nopdikъ a пъmîntълъї. 4) (îm:) fечoape de лa zeve anї konsfinцite Dianeї Ateneї nînъ лa mъpitimъл лор. (bezї ἀρκτεύω).

'Αρκτοῦρος (ὁ), [ἄρκτος, οὐρὰ, saъ οὖρος, saъ ὥρα] o лъчioasъ stea de nînъ koada mapeлъї врsъ, saъ каръ (bezї 'Αρκτος, 'Αμαξα), ші пе лa miжлокъл, saъ крачїї лъї

'Αρκτοφύλαξ, ακος (ὁ), o konstelaцie aпроапе de mapeле врsъ, = Βοώτης, ші 'Ωρίων. (se amestekъ къ парцialълъ лъї 'Αρκτοῦρος). [ἄρκτος, φύλαξ].

'Αρκτόχειρ, ειρος (ὁ), вnъ felъ de natpвnedъ, noate apiчiвл. ['Αρκτος, χείρ].

'Αρκτύλος (ὁ), пвiъ de врsъ. ['Αρκτος].

'Αρκτῷος, α, ον, = 'Αρκτικός.

'Αρκυστασία (ἡ), ашezapea вînътopeшtелор плase, ші локъл ашezъpцї лор. (bezї ші ἀρκυστάσιον). [ἄρκυς, στάσις].

'Αρκυς, saъ 'Αρκυς, υος (ἡ), вnъ felъ de плasъ rpoasъ întpeввinцatъ de вînътopї snpe npindepe de вînatърї; кърsъ, лацъ.

'Αρκυστάσιον (τὸ), локъ de ашezat, ші ашezapea плaselор вînътopeшtї, = 'Αρκυστασία. [ші

'Αρκύστατος (ὁ, ἡ), noet: ашezatъ ka (saъ înгpъditъ de) niшte плase. || (sввst:) 'Αρκύστατον (τὸ), = 'Αρκυστάσιον. [ἄρκυς, στάω, ἵστημι].

'Αρκυωρέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskъ, (nîndeskъ) плaseле ашezate. [din

'Αρκυωρὸς (ὁ), [ἄρκυς, ὥρα] пъzitopъ, saъ nînditopъ de плase вînътopeшtї; (de вnde) вînътopъ.

'Αρμα (τὸ), [αἴρω] op че apdikъ, къ op че se înkarkъ чinева, гpeвtate, поваръ; (fir:) nodвadъ; daждie; ші провizie de храпъ. (bezї 'Αρμαλιά).

'Αρμα (τὸ), [ἅρω] каръ (npinч:, pesвoieskъ, saъ inodpomikъ къ doъ poate, tpasъ de каї. 2) (în întind:) тръгътopiї fъръ, saъ ші înnpeвnъ къ карвл; (de вnde) «'Αρμα λευκόν». Ksen: ші «'Αρμα τρέφειν, saъ (komпвsъ) 'Αρματοτροφεῖν. 3) локъ întpe Atika ші Beoцia, din naptea кървia fвлцервл se sokotia de вnъ orъръ, fвлцера însъ пpea pap, (de вnde пров:) «Δὶ ἅρματος καὶ σπανίως». Пл:

'Αρμὰ, ᾶς (ἡ), Dop: în локъ de 'Αρμή.

'Αρμαλιὰ (ἡ), noet: [ἅρω] провizie de храпъ пentpв dpвmъ; ші храпъ înпърцitъ ла маї мълцї în порції întp'o компanie.

'Αρμάμαξα (ἡ), карetъ, saъ тръsъръ înkisъ. [ἅρμα, ἅμαξα].

'Αρμάτει (τι) ος, α, ον, кввiinчosъ, saъ folositopъ вneї тръsърї, saъ каръ. || «Νόμος—». Пл: apie pesвoiaskъ, (Fpanц: marche). «Μέλος—». Eвp: вiepsъ de жале. [ші

'Αρματεύω, biit: -εύσω, noet: = 'Αρματηλατέω. [ἅρμα].

'Αρματηγὸς (ὁ, ἡ), noet: nopnitopъ, kondъ-

къторѫ de трѣсѣръ. [ἅρμα, ἄγω].

Ἁρματηλασία (ἡ), mînape de трѣсѣръ; алергаре кѣ трѣсѣра. [ші

Ἁρματηλατέω -ῶ, вііт: -ήσω, mînѫ (алергѫ кѣ) трѣсѣръ. [ші

Ἁρματηλάτης, ου (ὁ), mînъторѫ de (алергъторѫ кѣ) трѣсѣръ, кърѣшѫ, saѫ вizitiѫ. [ші

Ἁρματήλατος (ὁ, ἡ), (дрѣmѫ) ѣmвлатѫ de карѫ. 2) înвîptitѫ пе, saѫ de роателе карѣлуї (ка faвѣлосѣа Iксionѫ). [ἅρμα, ἐλάω, ἐλαύνω].

Ἁρμάτιον (τὸ), dim: ал луї ἅρμα.

Ἁρματοδρομέω -ῶ, вііт: -ήσω, алергѫ кѣ трѣсѣра; mъ лѣптѫ în алергътория de трѣсѣрї. [ші

Ἁρματοδρομία (ἡ), алергътъръ de трѣсѣрї кѣ каї. [din

Ἁρματόδρομος (ὁ, ἡ), алергъторѫ кѣ трѣсѣръ, лѣпташѫ în алергътория de трѣсѣрї. [ἅρμα, δρόμος].

Ἁρματόεις, εσσα, εν, ποет: =Ἁρμάτειος.

Ἁρματόκτυπος (ὁ, ἡ), ποет: прічинѣіtѫ din sromotъа алергърїї трѣсѣрелор. «Ἔδεισ' ἀκούσασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον». Eѕха: Тев: [ἅρμα, κτύπος].

Ἁρματομαχέω -ῶ, вііт: -ήσω, mъ вatѫ din карѫ. [ἅρμα, μάχη].

Ἁρματοπηγέω (ποίεω)-ῶ, вііт: -ήσω, конstрѣіѫ, faкѫ каръ. [din

Ἁρματοπηγὸς (ποιός), οῦ(ὁ), конstрѣktорѫ, fъкъторѫ de каръ, saѫ трѣсѣрї (карetашѫ) [ἅρμα, πήγνυμι, ποιός]. (de ѣnde) «Ἁρματοπηγία (ποιία), конstрѣipe de трѣсѣрї, saѫ faчepe de каръ (карetъшie).

Ἁρματοτροφέω -ῶ, вііт: -ήσω, хрънескѫ каї пентрѣ трѣсѣръ, ціѫ трѣсѣръ кѣ каї (прінч:) пентрѣ лѣпта алергътърeї трѣсѣрелор. (вezї Ἅρμα). [ші

Ἁρματοτροφία (ἡ), хрънipe de каї пентрѣ трѣсѣръ, saѫ цinepe de трѣсѣръ кѣ каї пентрѣ лѣптъ în алергарea трѣсѣрелор. [din

Ἁρματοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitорѫ de каї пентрѣ лѣптъ de трѣсѣрї. [ἅρμα, τροφή]. (вezї Ἁρματοτροφέω, ші Ἁρματοτροφία).

Ἁρματοτροχία, în локѫ de Ἁρματροχιά, ας saѫ ᾶς, ші

Ἁρματροχίη, ης saѫ ῆς (ἡ), Ion: вътагашѫ (ѣрmъ) formátѫ de роата трѣсѣрeї, saѫ карѣлуї. [ἅρμα, τροχός]·

Ἁρματωλία (ἡ), (коm:) în локѫ de Ἁρματηλασία. [ἅρμα, ὅλλω].

Ἀρμενίζω, вііт: -ίσω, плѣteскѫ кѣ пînze. [din

Ἄρμενος, η, ον (прінч:) пas: saѫ miж: пex: ал партч; луї Ἀραρίσκω, potрівітѫ; плъкѣtѫ; трeвѣinчosѫ, прегътітѫ, saѫ черѣtѫ пентрѣ чева. (de ѣnde || sѣвst:) Ἄρμενον (τὸ), (în цen:) ѣneалтъ de op чe мещteшѣгѫ; (iар парt: ші овіч: ла îm:) пînze de коравіе înпрeѣпъ кѣ fрînгііле, ші чл:

Ἁρμὴ (ἡ), Ion: [ἅρω], =Ἁρμογή; (med:) конstрѣкціа трѣвлуї omeneскѫ; (desпре рънї) =Συνούλωσις, ші Συρραφὴ, ші чл:

Ἁρμηλατέω, -ῶ, вііт: -ήσω, ποет: în локѫ de Ἁρματηλατέω. [din

Ἁρμηλάτης, ου (ὁ), ποет: în локѫ Ἁρματηλάτης.

Ἁρμίως, adв: ποет: =Ἁρμοῖ (вezї ziчepea).

Ἁρμογὴ (ἡ), =Συναρμογὴ, potрівipe, конвinape, ѣnipe; регѣлape, înтокmipe; пропорцionape; (mѣs:) =Ἁρμονία, armonie. [ші

Ἁρμόδιος [ἁρμόζω], α, ον, potрівitѫ, пропорцionatѫ. || (sѣвst:) Ἁρμόδιοι, рѣde, famiлiарї, чеї de апроапе. [de ѣnde

Ἁρμοδίως, ші

Ἁρμοζόντως, adв: potрівit; пропорцionat. [din

Ἁρμόζω, [ἁρμὸς], вііт: -όσω, =Συν(Προσ, Ἐφ)αρμόζω, potрівeскѫ; înкeiѫ; легѫ înпрeѣпъ; (mѣs:) таktezѫ, ѕaѫ faкѫ таktѫ; (fiг:) логodeскѫ, saѫ ѣneскѫ în кѣѕътopie; (în цen:) înвoieскѫ; ашezѫ, întокmeскѫ potрівit; регѣлezѫ; гѣвernezѫ; (de ѣnde ἁρμοστὴς, komisapѫ). || (nestp:) sîntѫ potрівitѫ, saѫ mъ potрівeѕѫ, mъ înвoieскѫ (de ѣnde ѣniпeps:) Ἁρμόζει, se кѣвine, fолoseшte. (ші партч:) «Ἁρμόζων=Ἁρμόδιος. || (miж:) mъ логodeскѫ, saѫ mъ кѣѕътopeскѫ; mъ înвoieскѫ, ші чл:

Ἀρ(Ἁρ)μοῖ, adв: [Ἁρμός]=Ἀρτίως, de кѣрîndѫ, кѣ цѫцinѫ maї 'nainte; îndatъ.

Ἁρμολογέω -ῶ, вііт: -ήσω, adѣnînd potрівeскѫ înпрeѣпъ (легѫ, înкeiѫ, комвinezѫ ѣna кѣalta). [ші

Ἁρμολογία, potрівipe, комвinape înпрeѣпъ. [din

Ἁρμολόγος (ὁ, ἡ), potрівitорѫ, комвinъторѫ de маї mѣлte лѣкрѣрї înпрeѣпъ. [ἁρμὸς, λόγος].

Ἁρμονία (ἡ), = [Ἁρμός]. 2) (fiг:) înвoialъ, ѣnipe. 3) pîndѣialъ, регѣлъ; комвinape, înтокmipe. 4) пропорцie, simetpie; (mѣs:) armonie, вѣnѫ efektѫ ал taктѣлуї ѕѣneтелор, saѫ вierѕѣлуї (sinгѣрѫ, saѫ în кончертѫ). [de ѣnde

Ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, armonikѫ, mѣsikалѫ. [ші

Ἁρμόνιος (ὁ, ἡ),=Ἁρμόδιος, armoniosă, notpiвită. [de вnde

Ἁρμονιώδης, εος (ὁ, ἡ), disnвsă snpe вnipe (кв кape лesne se noate înвoi, ші tpъi în armonie op чine). [ші

Ἁρμονίως, adв: кв armonie, notpiвit.

Ἁρμὸς (ὁ), [ἄρω] =Ἄρθρον, înкeietвpъ (maï кв seamъ a snînъpiï); (fir:) цîцînъ de вшъ, ші чл: 2) (pap) квїă de лemnă. 3) (fir:) notpiвipe înnpexnъ, saă notpiвitъ întoкmipe.

Ἁρμοσία (ἡ), noet: în лoкă de

Ἅρμοσις, εως (ἡ), notpiвipe, вnipe, концinepe; (pap) гввepnape. [ші

Ἅρμοσμα (τὸ), notpiвitвpъ; saă чева notpiвită, înкeiată вine,=Ἁρμός. [din

Ἁρμόσσω,=Ἁρμόττω [ἁρμός]. [de вnde

Ἁρμοστὴρ, ші

Ἁρμοστὴς, οῦ (ὁ), (în цen:) notpiвitopă; întoкmitopă; înвoitopă. (iap пaptк:) гввepnatopă (komisapă), че se tpimitea de Лacedemonenї în opaшele колоніilор, aліaцilор, saă sвnвшilор лор; (de вnde Бis:) =Ἐπίσκοπος. [de вnde

Ἁρμοστικὸς, ἡ, ὸν, disnвsă, îndemînatикă, saă golositopă лa notpiвipe. [ші

Ἁρμοστὸς, ἡ, ὸν, notpiвită, saă de notpiвit, пропорцionată, ші чл: ‖ (sввst:) Ἁρμοστὴ (ἡ), логodnикъ, saă soцie. [ші

Ἁρμόστωρ, ορος (ὁ), noet: în лoкă de Ἁρμοστής

Ἁρμόσυνος (ὁ), = Ἁρμοστής; (iap пaptк: лa îm:) dpегътopї pîndвiцї în Snapta asвnpa ввneї pîndвieлї a femeilор.

Ἁρμοττόντως, adв: = ἁρμοζόντως. [din

Ἁρμόττω, вiit: -όσω, At: în лoкă de Ἁρμόζω.

Ἅρνα (τὸν), aк: ал (neîntp:) Ἄρς, saă Ἀρὴν. (кaвtъ Ἀρνός). [de вnde

Ἀρνακὶς, ίδος (ὁ), пиеле de mielă, saă de oae; хîpшie. [ші

Ἀρνέα (ἡ), = Ἀρναχίς. [ші

Ἀρνεῖον (τὸ), лoкă de вînzape a кърniї de mielă. [ші

Ἄρνειος, α, ον, de mielă, saă desnpe mielă. [ші

Ἀρνειὸς (ὁ), бepвekă.

Ἀρνεοθοίνης, ου (ὁ), noet: мînкътopă de (хръnită кв) mielă. [ἀρνὸς, θοίνη].

Ἀρνέομαι -οῦμα, [αἴρω] вiit: -ήσομαι, (nex: ἠρνησάμην, saă ἠρνήθην, tpe: de кв: ἤρνημαι) тъгъдвieскă, mъ лeпъдă, pefвzză, пв пpiimeskă. «Ἀρνεῖται τὴν γάμον». Od: A». Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔφικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι». Od: Θ. «Ἀρνεῖσθαι τοὺς δανειστάς». Sxoл: Apstf: în лoкă de τὸ δάνειον. «Ἀνέρας ἠρνήσαντο». Enigp: în лoкă de τὴν ἀνδρικὴν φύσιν. «Ἠρνοῦντο μὴ αὐτόχειρες γενέσθαι». Ksen: «Οὐδ' ἀρνηθεῖεν, ὡς οὐκ εἰσί». Dem:

Ἄρνεσι, noet: dat: îm: ал лвї Ἀρνός.

Ἀρνευτὴρ (ὁ), noet: [ἀρνεύω] înnotъtopă, saă кape se dъ afвnd în anъ. (вezї ші Кувιστητήρ). [de вnde

Ἀρνευτήρια (τὰ, saă ἡ), (fem:) meшteшвгвл, (next: îm:) eкsepчiцiile înnotъtopълвї ne fълдвл aneї.

Ἀρνευτὴς, οῦ (ὁ),=Ἀρνευτήρ. (de вnde 2) вnă felă de пeшtе. (вezї Ἱππουρος). [din

Ἀρνεύω, вiit: -εύσω, noet: sъpă кв кanвл în жos ка miei [ἄρνες]; (de вnde) кază, mъ квfвndă în anъ кв кanвл în жos (ка înnotъtopiї).

Ἀρνησίθεος (ὁ, ἡ), tъгъдвitopă de Dвmnezeă. [ἄρνησις, θεός].

Ἀρνήσιμος (ὁ, ἡ), de tъгъдвit, saă tъгъдвiвілă. [din

Ἄρνησις, εως (ἡ), tъгъдвipe. [ші

Ἀρνητὴς, οῦ (ὁ), tъгъдвiїopă. [ἀρνέομαι].

Ἀρνητέον, nosit: ал лвї ἀρνέομαι.

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὸν, însemnътopă de (saă anлекатă snpe) tъгъдвipe. [ἀρνητής]. [de вnde

Ἀρνητικῶς, adв: кв кină tъгъдвitopă.

Ἀρνίον (τὸ), dim: ал лвї Ἀρνός, mieлвшелă.

Ἀρνόγλωσσον (τὸ), вnă felă de плantъ, плътaцinъ, saă лimва oaeї.. [ἀρνὸς, γλῶσσα].

Ἀρνὸς, οῦ (ὁ), (upinч: цen: ал neînтp: Ἄρς, saă Ἀρὴν, dat: ἀρνὶ, ак: Ἄρνα, înd: Ἄρνε, οῖν; îm: Ἄρνες, Ἀρνῶν, Ἄρνας) mielă. (кaвtъ Ἀμνὸς, кape înnлineшte kazeле neîntp:)

Ἀρνοφάγος (ὁ, ἡ), кaвtъ Ἀρνεοθοίνης. [ἀρνὸς, φάγω].

Ἀρνόφυλλον (τὸ), (плantъ)=Кύτισος. [ἀρνὸς, φύλλον].

Ἄρνυμαι (fъpъ вiit:), noet: [αἴρω] iaă; saă (maï мвлt) mъ sileskă a лвa (a dobîndi, a кîштiга, a скъпа чева); ші (pap) пpefepă, пpealegă.

Ἀρνῳδὸς (ὁ), noetă, saă кîntъpeцă, кape лвa de плatъ вnă mielă. (вezї ші тpaγῳδός). [ἀρνὸς, ᾠδή].

Ἀρνών, ῶνος (ὁ), tîpлъ de mieї. [ἀρνός].

Ἀρξεῦμαι, Dop: în лoкă de Ἄρξομαι, вiit: ал лвї Ἄρχομαι.

Ἀραίμαν, Dop: în лoкă de ἀρείμην, miж: nex: 2: de noft: ал лвї Αἴρομαι.

Ἄρομα (τὸ), [ἀρόω] арътъръ, saŭ локŭ de apat.

Ἀρόμην, poet: în локŭ de ἠρόμην, miж: nex: 2: ал лъї Αἴρω.

Ἀρόμε(μμε)ναι, Dop: poet: în локŭ de Ἀροῦν, prez: de înf: ал лъї Ἀρόω.

Ἄρον, nex: 1: de порънч: ал лъї Αἴρω.

Ἄρον (τὸ), ънŭ felŭ de плantъ. (bezї Δρακόντιον ші Κολοκάσιον).

Ἄρος [αἴρω], εος (τὸ), poet: (parŭ, ші maї nedeклinatŭ) folosŭ, кîştigŭ. (bezї ші Ἄρκος).

Ἀρόσιμος, η saŭ ος, ον (prinч: локŭ) ънŭ de apat; (prin ърm:) poditorŭ; (fig) пъскътorŭ, poditorŭ în копії. [din

Ἄροσις, εως (ἡ), apape, лъкrape de пъmîntŭ. 2) poet: = Ἄρουρα, цapinъ apatъ, saŭ de apat. [ші

Ἀροτέον, nosit: ал лъї Ἀρόω. [ші

Ἀροτὴρ (ὁ), арътorŭ, плъгарŭ. «Βοῦς —». Es: боŭ de плъгŭ; (fig:) пъскътorŭ, tatъ. [ἀρόω]. [de ънde

Ἀροτήριος, (ὁ, ἡ), poet: =Ἀροτήσιος.

Ἀρότης, ου (ὁ),=Ἀροτήρ. [de ънde

Ἀροτήσιμος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de Ἀρόσιμος. [ші

Ἀροτήσιος (ὁ, ἡ), poet: îndemînatikŭ ла apape.

Ἄροτος (ὁ),= Ἄροσις, apape; (în цen:) кълtivape de пъmîntŭ; (fig:) faчepe de копії. 2) = къ

Ἀροτὸς (ὁ), вреme de apat; (de ънde fig: =Ἐνιαυτός. [ші

Ἀροτὸς, ὴ, ὸν, apatŭ, saŭ de apat. [ἀρόω].

Ἀροτραῖος, α, ον, poet: къвiinчosŭ ла плъгŭ, плъгъreskŭ. [ἄροτρον].

Ἀρότρευμα (τὸ), = Ἄρομα. [ші

Ἀροτρεὺς, έως, ші

Ἀροτρευτὴρ (ὁ),=Ἀροτὴρ, плъгарŭ. [din

Ἀροτρεύω, вiit: εύσω, poet: =Ἀροτριάω.

Ἀροτρητὴς, οῦ (ὁ),=Ἀροτὴρ. 2) = Ἄροτρον.

Ἀροτρίασις, εως (ἡ), apape. [din

Ἀροτριάω -ῶ, вiit: -άσω, (nas: tpe: de къ: ἠροτρίαμαι, saŭ -σμαι, ші чл:) лъкrezŭ пъmîntŭ къ плъгъл, arŭ, fakŭ холдъ. [din

Ἀρότριος (ὁ, ἡ), poet: = Ἀρόσιμος, ші Ἀροτραῖος. [ἄροτρον].

Ἀροτροδίαυλος (ὁ, ἡ), арътorŭ în dъчepe ші întoарчepe (ка чеї че asemenea se лъптъ în îndoitъ алергape). (bezї ші Βουστροφηδόν). [ἄροτρον, δίαυλος].

Ἀροτροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъл плъгълуї. [ἄροτρον, εἶδος].

Ἄροτρον (τὸ), [ἀρόω] плъгŭ, apatpъ.

Ἀροτροπόνος (ὁ, ἡ), тъпчitorŭ къ плъгъл. [ἄροτρον, πόνος].

Ἀροτρόπους, οδος (ὁ, ἡ), пічorŭ, fierŭ de плъгŭ. [ἄροτρον, ποῦς].

Ἀροτροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, dъкŭ, portŭ плъгъл. [ἄροτρον, φέρω].

Ἄρουρα (ἡ), [ἀρόω] цapinъ, холдъ; (în цen:) = Ἀγρὸς, saŭ Πεδιάς; (ші fig:) пînteчe de maїкъ. 2) (pap) =Λήϊον. 3) тъзъръ de întindepe de пъmîntŭ (100 коцї Eцipt:), погонŭ. [de ънde

Ἀρουραῖος, α, ον, трътorŭ ла цapine, цъpanŭ.

Ἀρούριον (τὸ), dim: ал лъї Ἄρουρα, mikъ холдъ.

Ἀρουροπόνος (ὁ, ἡ), poet: лъкрътorŭ de цapine, saŭ de пъmîntŭ. [ἄρουρα, πόνος].

Ἀρόω -ῶ, вiit: όσω, (nex: ἤροσα, tpe: de къ: ἀρήροκα, ші pas: ἀρήρομαι, nex: pas: ἠρόθην) [ἔρα, saŭ αἴρω] = Ἀροτριάω, arŭ; (în цen:) кълtivŭ, лъкrezŭ пъmîntŭ. (pap) semъnŭ; (fig:) fakŭ копії. [de ънde

Ἀρόωσις, ιος (ἡ), poet: în локŭ de Ἄροσις.

Ἁρπάγδην, adв: къ хръпire, къ sila; dînd пъвалъ. [ші

Ἁρπαγεὺς, έως (ὁ),=Ἅρπαξ. [ші

Ἁρπαγὴ (ἡ), хръпire, лъare къ sila. [ші

Ἁρπάγη (ἡ), ънŭ înstръmîntŭ къ kîrligŭ, ка ъndiцa, saŭ капцea, mi чл: [ші

Ἁρπαγιμαῖος, α, ον, ші

Ἁρπάγιμος, η saŭ ος, ον, poet: =Ἁρπακτικός. [ші

Ἁρπαγίμως, adв: = Ἁρπάγδην. [ші

Ἁρπάγιον (τὸ), вasŭ къ rîtŭ stpimtŭ, гъзpitŭ în fъndŭ. (bezї ші Κλεψύδρα). [ші

Ἅρπαγμα (τὸ), лъкръ хръпitŭ, saŭ lesne de a se хръпi; (în цen:) kîştirŭ lesniчosŭ ка de гъsit, saŭ din порокŭ. «Τὴν συντυχίαν ἅρπαγμα ποιησάμενος». Eлd: (ла îm:) fъrtişagъrї, хръpitъrї. «Τὰ περὶ τὰς τριήρεις ἁρπάγματα». Лкs: [ші

Ἁρπαγμὸς (ὁ),=Ἁρπαγὴ ші Ἅρπαγμα. [ші

Ἅρπαγος (ὁ), (maї noŭ) în локŭ de Ἅρπαξ. [din

Ἁρπάζω [ἅρπη, ἅρπαξ], вiit: -άσω, saŭ -άσομαι, ші -άξω, (nex: ἥρπασα[ξα], tpe: de къ: ἥρπακα, ші pas: ἥρπασμαι, saŭ ἥρπαγμαι, nex: ἡρπάσθην, ші 2: ἡρπάγην, ші posit: ἁρπαστέον, saŭ ἁρπακτέον) хръpeskŭ, iaŭ къ sila, saŭ în грabъ; fъrŭ. «Μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας». Apstf: «Σχίζαν ἁρπάσασα». Ел: «Ἁρπάζει ὁ ἵππος τὸν χαλινὸν (ὁ ποταμὸς τοὺς διαβαίνοντας)». Ksen: «Λύκος πρόβατον ἁρπάσας». Faв: «Τὰν Ἑ-

λέναν Πάρις ἥρπασε». Tкpt: [de вnde

Ἁρπάκτειρα (ἡ), fem: ал лвї

Ἁρπακτὴρ (ὁ), noet: în локъ de Ἁρπακτής. [de вnde

Ἁρπακτήριος, α saъ ος, ον, = Ἁρπακτικός.

Ἁρπακτὴς, οῦ (ὁ), хрѣпitopъ; saъ = кв

Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὸν, овічпвitъ, saъ îndemînatikъ ла хрѣпipe. [de вnde

Ἁρπακτικῶς, adв: în кіпъ хрѣпitopъ, кв хрѣпipe.

Ἁρπακτὸς, ἡ, ὸν, хрѣпitъ, saъ ввпвsъ ла хрѣпipe; de хрѣпit, de fвpat. [ші

Ἁρπακτὺς, ύος (ἡ), Ion: în локъ de Ἁρπαγή. [ἁρπάζω].

Ἁρπάλαγος (ὁ), instрвmînтъ вînъtopeskъ, кв каре прind în грабъ спврії. [ἅρπη. λαγός].

Ἁρπαλέος, α, ον, noet: de хрѣпit; (прin вpm:) прea dopitъ, noftitъ. [ἁρπαλός]. [de вnde

Ἁρπαλέως, adв: пе хрѣпite, кв грабъ. «Πίνε καὶ ἥσθεν ἁρπαλέως». Od: Z. adikъ кв маре поfъ.

Ἁρπαλίζω, вііt: -ίσω, noet: (miж: кв dat:) тъ daъ кв totвл ла чева. ‖ (кв ак:)іаъ чева кв твлъ прінъ, ші dopinцъ [ἁρπαλός].

Ἁρπάλιμος, η, ον, ші

Ἁρπαλός, ὴ, ὸν, грam: екsплікацie a лвї καρπάλιμος. (bezї Ἁρπαλέος). [ἅρπη].

Ἅρπαξ, αγος (ὁ, ἡ), хрѣпitopъ. ‖ (sвst: вврв:)= Ἁρπάγη 2) (fem:), noet: = Ἁρπαγή. [ἅρπη].

Ἁρπαξίδιος (ὁ, ἡ), noet: trѣitъ din хрѣпірї. [ἁρπάζω, βίος].

Ἅρπασμα (τὸ), = Ἅρπαγμα. [ші

Ἁρπαστικὸς, ἡ, ὸν, = Ἁρπακτικός. [ші

Ἁρπάστιον (τὸ), dim: ал лвї

Ἁρπαστὸν (τὸ), вnъ felъ de гловъ, saъ minче, ші жоквл sъъ; (iap прінч:) neвt: лвї

Ἁρπαστὸς, ἡ, ὸν, = Ἁρπακτός. [ἁρπάζω].

Ἁρπεδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἅρω, πέδος] шesъ, notpівitъ, netedъ. [de вnde

Ἁρπεδίζω, вііt: -ίσω, faкъ чева шesъ, îi netezeskъ, notpівeskъ sвпrafaца. [ші

Ἁρπεδόεις, εσσα, εν, noet: = Ἁρπεδής.

Ἁρπεδονάπτης, ου (ὁ), тъsвrъtopъ de пъmînтъ кв fвnia de поronъ, цeometrв, apпentopъ. [ἁρπεδόνη, ἅπτω].

Ἁρπεδόνη (ἡ), (în цen:) fвnie, fpînrie; aцъ; (iap пapt:) лацъ (de вînъtoape); пiedikъ; fвnie de тъsкрѣtoapea поroanелор; коapdъ (de apкъ). [ἁρπεδής]. [de вnde

Ἁρπεδονίζω, вііt: -ίσω, прinzъ (вînezъ) кв лацъ, saъ пiedikъ.

Ἁρπεδὼν, όνος (ἡ), = Ἁρπεδόνη.

Ἁρ(Ἀρ)πέζα, (ἡ), ші

Ἅρ(Ἅρ)πεζος (ὁ), noet:=Аімасіá, rapdъ de тъrъчінї; saъ zidъ гър пъmînтъ ші варъ.

Ἅρπη (ἡ), (în цen:) op че instрвmînтъ sечеposъ, saъ кîрлігosъ; (iap maї deosebit) коasъ dintoasъ. «Ἅρπην καρχαρόδοντα». Es: 2) fierъ înкоvoiatъ, dintosъ, волdosъ, кв каре kondвk елefанції. 3) вnъ felъ de хрѣпitoape (ка вълтврвл, saъ влевл) пasъре de маре. (bezї Ἰκτῖνος). 4) o konstелацie (în dpeanta лвї Перseъ).

Ἀρ(Ἀρ)πὶς, ίδος (ὁ), noet: ραπὶς, вnъ felъ de înкълцъminte. (bezї Ἀρβύλη, ші Κρηπίς).

Ἅρπυια (ἡ), [ἁρπάζω] Арпіа, o monstрвoasъ femeiaskъ fiinцъ mitoлoцikъ; цeniъ ръъ-fъkъtopъ; (алегор:) = Τυφὼν, вірftежъ de penede вîntъ. (de вnde) «Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο». Od: A. ’ї a лвat вîрtежвл, adikъ аъ пepit кв totвл.

Ἁρπυιόγουνος (ὁ, ἡ), noet: din пeamвл Арпіілор [Ἅρπυια, γόνος].

Ἅρπυς, υος (ὁ), noet: [ἁρπάζω] Eол:= Ἔρως. (bezї ші Ἀφτύς].

Ἁῤῥαβδος (ὁ, ἡ), =Ἄραβδος, fъръ върцї, = кв

Ἀῤῥάβδωτος (ὁ. ἡ), пevъrгatъ. [ἀ, ῥάβδος].

Ἀῤῥαβὼν [Евр:], ῶνος (ὁ), арввnъ; (ші прin întind:) = Ἐνέχυρον. [de вnde

Ἀῤῥαβωνίζω, вііі: -ίσω, арввnескъ, saъ прin арввnъ asirвpъ o токmealъ.

Ἀῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἄῤῥηκτος.

Ἀῤῥᾳδιούργητος (ὁ, ἡ), neгъkъtopъ de чева кв леповіре, saъ пebъгare de seamъ, ші віялепіе; (прin вpm:) въгъtopъ de seашъ în fanteле sале; пevіклеanъ, пeamъцitopъ; (ші пas:) пeamъцitъ, пevікленitъ. [ῥᾳδιουργέω].

Ἀῤῥάζω [imit:], (desпре кîїнї) mîрîiъ, saъ хîрîiъ. (bezї ші ῥά[ῥύ]ζω).

Ἀῤῥαιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥαίω], nestрікatъ, întperъ; nesврпatъ, nedoвorîtъ; пevірвitъ.

Ἄῤῥαντος (ὁ, ἡ), nestponitъ. [ἀ, ῥαίνω].

Ἄῤῥατος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de Ἄῤῥητος.

Ἄῤῥαφος, ші

Ἀῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), пеквsвtъ; fъръ квsътвръ. [ἀ, ῥαφή].

Ἄῤῥεκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ῥέζω] =Ἀποίητος, nesъвîршitъ.

Ἄῤῥεν, neвt: ал лвї Ἄῤῥην. [de вnde

Ἀῤῥενίζομαι, = Ἀνδρίζομαι. [ші

Ἀῤῥενικὸς, ἡ, ὸν, At: în локъ de Ἀρσενικὸς, въrbъleskъ; (fir:) вitежeskъ.

'Αῤῥενιστέον, πας: ал лъї 'Αῤῥενίζομαι.

'Αῤῥενογενὴς, έος (ό, ή), de neamъ вървъteskъ, върватъ; (fig:) viteazъ. [ἄῤῥην, γένος].

'Αῤῥενογονία (ή), naштere de върватъ. [din

'Αῤῥενογόνος (ό, ή), пъскъторъ de върваць. = 'Αῤῥενόπαις. [ἄῤῥην, γόνος].

'Αῤῥενόμορφος (ό, ή), = 'Αῤῥενωπός. [ἄῤῥην, μορφή].

'Αῤῥενόπαις, αιδος (ό, ή), poet: пъpinte de вървътeшть копіі. [ἄῤῥην, παῖς].

'Αῤῥενοπληθὴς, έος (ό, ή), poet: чел къ (компъsъ din) мълцime de вървацї. [ἄῤῥην, πλῆθος].

'Αῤῥενοποιὸς (ό, ή), = 'Ανδροποιὸς. [ἄῤῥην, ποιός].

'Αῤῥενότης (ή), вървъцie; характеръ, simцimîntъ moралъ de върватъ. [ἄῤῥην].

'Αῤῥενοτοκέω -ῶ, viit: -ήσω, naскъ вървацї, въіецї. [din

'Αῤῥενοτόκος (ό, ή), пъскъторъ de въіецї (вървацї). [ἄῤῥην, τόκος].

'Αῤῥενόω -ῶ, viit: -ώσω, înвървътezъ пе чinева (îl faкъ viteazъ). (vezї ші 'Ανδρίζω). [ші

'Αῤῥενώδης, εος (ό, ή), = 'Ανδρικός, ші 'Αῤῥενωπός. [ἄῤῥην]. [de вnde

'Αῤῥενωδῶς, adv: ='Ανδρικῶς.

'Αῤῥενωνυμέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ пъmitъ вървътeште. [din

'Αῤῥενώνυμος (ό, ή), чел къ пъme de вървать. [ἄῤῥην, ὄνομα].

'Αῤῥενωπία (ή), faцъ, saŭ характеръ de вървать. [din

'Αῤῥενωπὸς, ὴ saŭ ὸς, ὸν, чел къ faцъ, (ші fig:) характеръ, simцimîntъ de вървать. [ἄῤῥην, ὤψ]. [de вnde

'Αῤῥενωπῶς, adv: = 'Αῤῥενωδῶς, ші 'Ανδρικῶς.

'Αῤῥενὼψ, ῶπος (ό, ή), = 'Αῤῥενωπός.

'Αῤῥεπὴς, έος (ό, ή), неплекатъ niчї înтр' o парte, saŭ плекатъ de o potrivъ ла amîndoъ пърціле; statornикъ, немлъdiatъ, неклintitъ, neскimbatъ. 2) чел fъръ гpeвtate în къmпъnire; (fig:) neînsemnatъ; nesimцitъ. [ші

'Αῤῥεπῶς, adv: къ неплекаре ла niчї вna dîn amîndoъ пърціле, = 'Ισοῤῥόπως; (fig:) неклintit; ne nesimцite. [ші

'Αῤῥεψία (ή), неплекаре ла вре o парte; (fig:) statornicie, регълътate de характеръ. [ἀ, ῥέπω].

"Αῤῥηκτος (ό, ή), первпtъ, nesпapтъ. (fig:) цeапъnъ; îndesatъ; (prin вpm:) neoвositъ; neînlpepвпtъ; ші чл:. [ἀ, ῥήγνυμι]. [de вnde

'Αῤῥήκτως, adv: fъръ рвпepe, saŭ snapцepe; (fig:) непрекърmat.

'Αῤῥημοσύνη (ή), nesпвnepe; mape тъчepe. [din

'Αῤῥήμων, ονος (ό, ή), неворвitorъ, къ totвл тъкътъ. [ἀ, ῥῆμα].

"Αῤῥην, ενος (ό, ή), ші "Αῤῥεν ενος (τὸ), în локъ de "Αρσην, вървътeskъ; (gram:) de neamъ вървътeskъ; (fig:) = 'Ανδρικός, tape, вîptosъ, viteazъ ші чл: (vezї 'Αρὴν, ші 'Ανήρ).

'Αῤῥηνέω, -ῶ, viit: -ήσω, шъ чертъ, кîpteskъ. [din

'Αῤῥηνὴς, έος (ό, ή), poet: [imit] (prinч: desпpe кїїпї) селватикъ, ръъ, mвшкътарицъ. (vezї 'Αῤῥάζω, ші Γρύζω).

'Αῤῥησία (ή), ='Αῤῥημοσύνη.

'Αῤῥητολεπτόπνευστος (ό, ή), poet: a къpвia sввцipimea sвflъpїї nв se ексpпimъ. [ἄῤῥητος, λεπτὸς, πνέω].

'Αῤῥητοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, faкъ nespвse (реле). [ші

'Αῤῥητοποιία (ή), faчepe de nespвse (реле). [din

'Αῤῥητοποιὸς (ό, ή), fъкъторъ de fante nespвse de mîpшсвia, saŭ ръвtatea лор. [ἄῤῥητος, ποιός].

'Αῤῥητόρευτος (ό, ή), neînвъцатъ petoріka, neoratorъ. [ἀ, ῥητορεύω].

"Αῤῥητος, ος mi poet: η, ον, [ἀ, ῥητὸς] nespвssъ, saŭ de nespвs; (prin вpm:) = 'Ανέκφραστος, ші 'Απόῤῥητος. 2) mistepiosъ, sfîntъ. 3) неквпoскътъ, neînsemnatъ. 4) neaвzitъ, nepomenitъ (atît de ръъ, ші скîpвosъ).

'Αῤῥητουργία (ή), = 'Αῤῥητοποιία, ші Αἰσχρουργία. [ші

'Αῤῥητουργικὸς, ὴ, ὸν, = 'Αῤῥητοποιὸς, ші Αἰσχρουργικὸς, saŭ Αἰσχρουργὸς. [ἄῤῥητος, ἔργον].

'Αῤῥήτως, adv: în кіпъ nespвssъ, neeksпimat; mistepios. [ἄῤῥητος].

'Αῤῥηφορέω -ῶ, viit: ήσω, портъ simвoaлеле (semneле) Minepвeї ла

'Αῤῥηφόρια (τὰ), Apefopiї, serвътoape, ші цepemonie în чinstea Minepвeї. [mi

'Αῤῥηφορία (ή), = 'Αῤῥηφόρια. 2) fiinцъ de

'Αῤῥηφόρος (ή), [ἄῤῥητον, saŭ ἔρση, φέρω] fечoaръ Atencanкъ пвrtътoape ла serвътoapea 'Αῤῥηφόρια de sfinteле вase, че konpindeaŭ mistepioaseле simвoaле a ле Minepвeї, saŭ a ле алтор zeiцъї.

Ἀῤῥηχος (ὁ, ἡ), noet: kaʁtʌ Ἐΰῤῥηχος.

Ἀῤῥίγητος (ὁ, ἡ), noet: netpemʁpatĭ̆ de fpirĭ̆, saĭ̆ (fir:) de fpikʌ, nesnʌĭmîntatĭ̆. [ἀ, ῥιγέω], ɯi = kʁ

Ἄῤῥιγος (ὁ, ἡ), (kompr: -ότερος, ɯi sʁ-prl: -ότατος) nesimɰitorĭ̆ de fpirĭ̆. [ἀ, ῥίγος]. [de ʁnde

Ἀῤῥίγως, adʁ: fʁpʌ simɰipe de fpirĭ̆; (fir:) fʁpʌ fpikʌ.

Ἄῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел fʁpʌ pʌdʌvinʌ. [ἀ, ῥίζα], ɯi = kʁ

Ἀῤῥίζωτος (ὁ, ἡ), neînpʌdʌvinatĭ̆. [ἀ, ῥιζόω].

Ἄῤῥιν, ɯi Ἄῤῥις, ινος (ὁ, ἡ), чел fʁpʌ nasĭ̆; (npin ʁpm:) чел fʁpʌ miposĭ̆. [ἀ, ῥίν, ῥίς].

Ἀῤῥιχάομαι -ῶμαι, ʁiit: -ήσομαι, = Ἀναῤῥιχάομαι.

Ἄῤῥιχος (ὁ, ɯi At: ἡ), în lokĭ̆ de Ἄρσιχος, koɯĭ̆, koɯnicʌ, koɯnicʌoarʌ.

Ἀῤῥοια (ἡ), linsʌ, învetape de kʁɳcepe. [din

Ἄῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), nekʁrgʌtorĭ̆, linsitĭ̆ de kʁɳcepe, sʁînatĭ̆. [ἀ, ῥοή].

Ἄῤῥοπος (ὁ, ἡ), =Ἀῤῥεπής.

Ἀῤῥυθμέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, sîntĭ̆ fʁpʌ (saĭ̆ grešeskĭ̆ la) taktĭ̆, fakĭ̆ napafonii. [ɯi

Ἀῤῥυθμία (ἡ), linsʌ de taktĭ̆, pea ʁicpsʁipe, napafonie. [ἄῤῥυθμος].

Ἀῤῥυθμοπότης, ου (ὁ), ʌʌʁtorĭ̆ fʁpʌ taktĭ̆, adikʌ fʁpʌ pîndʁialʌ, saĭ̆ mʌsʁpʌ. [ἄῤῥυθμος, πότης].

Ἄῤῥυθμος (ὁ, ἡ), noet: linsitĭ̆ de taktĭ̆ (de regʁlʌ, saĭ̆ npopoɳie); nenotpivitĭ̆. [ἀ, ῥυθμός]. [de ʁnde

Ἀῤῥύθμως, adʁ: fʁpʌ taktĭ̆ (regʁlʌ, npopoɳie, mʌsʁpʌ, ɯi чл:); nenotpivit.

Ἀῤῥύπαντος (ὁ, ἡ),=Ἀμόλυντος, nemînʒitĭ̆, nesoitĭ̆. [ἀ, ῥυπαίνω].

Ἀῤῥύπαρος [ἀ, ῥυπαρός], ɯi

Ἀῤῥυπος (ὁ, ἡ), nesoiosĭ̆, kʁpatĭ̆. [ἀ, ῥύπος].

Ἄῤῥυπτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥύπτω] nesnʌlatĭ̆.

Ἀῤῥύπωτος (ὁ, ἡ), =Ἀῤῥύπαντος, ɯi Ἀῤῥυπος. [ἀ, ῥυπόω].

Ἀῤῥυσίαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥυσιάζω] nelʁatĭ̆ de npadʌ, saĭ̆ zʌlogĭ̆; (npin întînd:) nesʁnʌpatĭ̆, nebîntʁitĭ̆.

Ἀῤῥυτίδωτος (ὁ, ἡ), nesbîrvitĭ̆; (npin ʁpm:) tînʌposĭ̆; (desnpe poade) npoasnʌtĭ̆, netpekʁtĭ̆. [ἀ, ῥυτιδόω].

Ἀῤῥωδέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, Ion: în lokĭ̆ de Ὀῤῥωδέω.

Ἀῤῥωδίη (ἡ), Ion: în lokĭ̆ de Ὀῤῥωδία.

Ἀῤῥώξ, ῶγος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀῤῥαγής, nepʁntĭ̆, nesfiɯiatĭ̆, nekrʌnatĭ̆, nesnaptĭ̆. [ἄῤῥωγα din ῥήγω].

Ἀῤῥωστέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, = Ἀσθενῶ, bolesĭ̆kĭ̆, sîntĭ̆ nenʁtinvosĭ̆. [ἄῤῥωστος]. (bezĭ ɯi νοσῶ). [de ʁnde

Ἀῤῥώστημα (τὸ), boalʌ, natimʌ. (bezĭ ɯi νόσημα). [de ʁnde

Ἀῤῥωστήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în lokĭ̆ de Ἄῤῥωστος; saĭ̆ (maĭ mʁlt) bolnʌvîvosĭ̆, slʌbʌnogĭ̆, nʌtimaɯĭ̆.

Ἀῤῥωστία (ἡ), boalʌ, slʌbîvʁne, =Ἀσθένεια. (bezĭ ɯi νόσος). 2) nevoinɰʌ, nenoftʌ. [din

Ἄῤῥωστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥώννυμαι] = Ἀσθενὴς, bolnavĭ̆, nenʁtinvosĭ̆. [de ʁnde

Ἀῤῥώστως, adʁ: în stape de boalʌ.

Ἄρς, [neîntp: nom: al] ɰen: Ἀρνός.

Ἄρσαι, noet: nex: 1: de înf: al lʁĭ Ἄρδω: saĭ̆ al (neîntp:) ἄρω; saĭ̆ Eol: în lokĭ̆ de Ἄραι, nex: 1: de înf: al lʁĭ Αἴρω.

Ἀρσάμενος, η, ον, în lokĭ̆ de Ἀράμενος, miж: nex: 1: de partv: al lʁĭ Αἴρω.

Ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, în lokĭ̆ de Ἀῤῥενικὸς, bʌrbʌteskĭ̆, de napte bʌrbʌteaskʌ. || (sʁbst:) Ἀρσενικὸν (τὸ), ʁnĭ̆ felĭ̆ de semimetalĭ̆, apsenikĭ̆, sʌpičikʌ. [ἄρσην]. [de ʁnde

Ἀρσενικῶς, adʁ: în neamĭ̆ bʌrbʌteskĭ̆.

Ἀρσενογενὴς, Ἀρσενογονία, ɯi чл: bezĭ Ἀῤῥενογενὴς, ɯi чл:

Ἄρσην, ενος (ὁ, ἡ), ɯi Ἄρσεν, ενος (τὸ), bezĭ Ἄῤῥην.

Ἄρσιος (ὁ, ἡ), [ἄρω] (înnpot: de Ἀνάρσιος) = Ἁρμόδιος, notpivitĭ̆; nenopɳionatĭ̆; dpentĭ̆.

Ἀρσίπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: =Ἀερσίπους.

Ἄρσις [αἴρω], εως (ἡ), apdikape; sʁipe; ʁmîlʌtʌrʌ. «Κυμάτων («Ζύμης)— ». Apist: Грг: 2) lʁape, linsipe, desfiinɰape. «Πρὸς τριχῶν ἄρσιν». Dskp: (de ʁnde rpam:) = Ἄρνησις. «Τὰ κατ' ἄρσιν καὶ θέσιν». Грам: 3) poparʌ, greʁlate; (fir:) daждie, anrapea. «Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ». Skp: 4) (înnpot: de θέσις kobopîpe) apdikapea (npipч:) mîneĭ tpʌierʌtopilor, saĭ̆ чokʌnaɯilor. «Ὑπὸ μίαν ἄρσιν καὶ θέσιν ἀνατείνοντες καὶ κατατιθέμενοι». Цеопоп: (iap fir: în mʁs: ɯi metp:) sʁipe de glasĭ̆.

Ἄρσιχος, (ὁ), kaʁtʌ Ἀῤῥιχος.

Ἄρσος, εος, ους (τὸ), noet: [ἄρδω] = Ἄλσος, dʁmbravʌ, livede de lʁpkʌ ʁmedoasʌ.

Ἀρτάβη (ἡ), (Neps:) mʌsʁpʌ **înkʌpʁtoa-**

ре de o потрівъ ла търіте къ Atika вацицъ.

'Αρταμέω -ῶ вііт: -ήσω, поеt: таіѣ în вѣкъцеле, токѣ търънt. [ἄρταμος].

Ἄρταμις, ιδος (ά), Dop: în локѣ de Ἄρτεμις

Ἄρταμος (ὁ), поеt: [ἄρι, τέμνω] ътіеторѣ în вѣкъцї, înпърцitorѣ de кърнърї; вѣкътарѣ. 2) înжънrietorѣ.

'Αρτάνη (ἡ), штреапrѣ, заѣ лацѣ de sпînzърat. [din

Ἀρτάω -ῶ [αἴρω], вііт: -ήσω, sпînzърѣ, аtîрnѣ. || (nas: къ цеп: заѣ sinrърѣ, заѣ къ преп:) sîntѣ sпînzърatѣ, ші (fir:) atîрnѣ de чева.

Ἀρτέαται, Ion: în локѣ de ἤρτηνται, 3 îm: пеrs: de tре: de къ: nas: ал лві Ἀρτάω.

Ἀρτεμέω -ῶ, вііт: -ήσω, поеt: sîntѣ sънътosѣ, заѣ întpematѣ (din воалъ). [din

Ἀρτεμὴς [ἄρω, ἄρτιος], έος (ὁ, ἡ), întperѣ, невînтъітѣ; sънътosѣ, întpematѣ, заѣînsънътоштѣ. [de вnde

'Αρτεμία (ἡ), поеt: întpeцime; sънътate, заѣ întpemape.

'Αρτεμιδόθλητος (ὁ, ἡ), = Σεληνόθλητος, лънatікѣ, епілептікѣ. [Ἄρτεμις, βάλλομαι].

Ἄρτεμις [Ἀρτεμὴς], ιδος (ἡ), Diana [o zeitate мітолоцікъ, întrъ каре se алетореазъ лъна). [de вnde

'Αρτεμισία (ἡ), о плантъ пелinоасъ. (вezї ші βότρυς).

'Αρτέμων [ἀρτάω], ονος (ὁ), mapea, заѣ міка (dъпе алцїї) пînzъ a коръвїї. 2) вnѣ геlѣ de макара. (вezї ші πολύσπαστον ші ἐπάγων).

'Αρτεπίβουλος (ὁ, ἡ), (кот:) rînditorѣ de ръѣ пїїneї, адікъ хрънitorѣ de пїїne. (Ом: Batрхm:). [ἄρτος, ἐπίβουλος].

'Αρτέω, вііт: -ήσω, Ion: în локѣ de Ἀρτίζω.

Ἄρτημα (τὸ), [ἀρτάω] (în цеп:) atîрnътъръ. (sп: e: черчелѣ, вре о подоавъ de rîтѣ, вре о fвndъ, ші чл:).

'Αρτὴρ (ὁ), [αἴρω], вnѣ геlѣ de înкълцъminte de пїзъ, кълцвnѣ. 2) вnѣ геlѣ de вneалтъ înлesnitoape ла ардікаре ші кърътъръ de повері, кові ліцъ, заѣ кîрлігѣ de агъцат sарчina. [de вnde

'Αρτηρία (ἡ), (în цеп:) aptepie, чеа маї вîрtoasъ ші маї мape вînъ; (іар пар тік:) вîna чеа мape a rîтълвї (каре se зіче ші τραχεῖα), прin каре peзвfлъмѣ, rîтлежѣ. (вezї 'Αορτή). 2) вîna пълзълвї. [de вnde

'Αρτηριαχὸς, ἡ, ὸν, op чe este în релаціе къ 'Αρτερiiле, заѣ къ rîтлежъл. (de вnde 2) ръгътітѣ (пътімашѣ de rîтлежѣ).

'Αρτηριοτομέω -ῶ, вііт: -ήσω, таіѣ (іаѣ sînце din) aptepie. [ші

'Αρτηριοτομία (ἡ), ІъІере de (лъape de sînце din) aptepie. [ἀρτηρία, τομή].

'Αρτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), Aptepiosѣ, асътънатѣ къ aptepiї, заѣ плinѣ de aptepiї. [ἀρτηρία].

'Αρτητὸς, ἡ, ὸν, atîрnatѣ, înълцатѣ. 2) (fir:) admipaвілѣ, deoscвітѣ, de лаѣдъ. [ἀρτάω].

Ἄρτι (αἴρω, заѣ ἄρω), adв: de кърîндѣ, къ пъцinѣ маї 'nainte. «Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην». Лвч: «Ὅταν ἄρτι φύηται». Tfр: îndatъ че pesape. 2) акът, întр' ачестѣ минътѣ. «Ἄρτι δακρύετε;». Ksen: «Πῶς οὖν ἄρτι βλέπεις; Skр: «Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας». Skр: || «'Απ' ἄρτι, заѣ 'Απάρτι.» Skр: de акът în коло. || «Ἄρτι μὲν, ἄρτι δὲ» Лвч: кînd вna,.. кînd алta. (вezї ші 'Αρτίως). (ші în компънере ачеєашїînsemneazъ).

'Αρτιάζω, вііт: -άσω, тъ жокѣ în соцѣ fър' de соцѣ. [ші

'Αρτιάκις, adв: (apiтm:) къ соцѣ; (înnpt: de περισσάκις, fър' de соцѣ). [ἄρτιος].

'Αρτιάλωτος (ὁ, ἡ), [ἄρτι, ἁλίσκω] de кърîндѣ прinsѣ.

'Αρτιασμὸς (ὁ), жокѣ în соцѣ fър' de соцѣ. [ἀρτιάζω].

'Αρτιβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кърîндѣ вънsitѣ, заѣ аfвndatѣ. [ἄρτι, βαφή].

'Αρτιβλαστὴς, έος, ші

'Αρτίβλαστος (ὁ, ἡ), de кърîндѣ влъstъpitѣ, pesъpitѣ. [ἄρτι, βλαστός].

'Αρτιβρεφὴς, вezї 'Αρτιτρεφής. [ἄρτι, βρέφος].

'Αρτιβρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), de пъцinѣ, de кърîндѣ вdatѣ. [ἄρτι, βρέχω].

'Αρτίγαμος (ὁ, ἡ), de кърîндѣ înсвратѣ, заѣ тъpitatъ. [ἄρτι, γάμος].

'Αρτιγένεθλος (ὁ, ἡ), поеt: în локѣ de 'Αρτιγέννητος. [ἄρτι, γένεθλον].

'Αρτιγένειος (ὁ, ἡ), de кърîндѣînчепътѣ a вкоate барбъ. [ἄρτι, γένειον].

'Αρτιγενὴς, έος, ші

'Αρτιγέννητος (ὁ, ἡ), de кърîндѣ пъвкътѣ. [ἄρτι, γεννητός].

'Αρτιγλυφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кърîндѣ чіоплітѣ, вънатѣ (desпре піатръ, заѣ лемнѣ): (fir:) de кърîндѣ лвкратѣ. [ἄρτι, γλύφω].

'Αρτίγονος (ὁ, ἡ), = 'Αρτιγέννητος. [ἄρτι, γόνος].

'Αρτιγραφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кърîndъ экрisъ, saъ zъгръвitъ. [ἄρτι, γράφω].

'Αρτιδαὴς, έος (ὁ, ἡ), în локъ de 'Αρτιδίδακτος, de кърîndъ înвъцатъ. [ἄρτι, δάω, διδάσκω].

'Αρτίδακρυς, υος (ὁ, ἡ), de кърîndъ плînsъ, лъкръmatъ; saъ чел че neste пъцinъ ape a плînце, чел къ лакръmiле în окї. [ἄρτι, δάκρυον].

'Αρτιδίδακτος (ὁ, ἡ), bezї 'Αρτιδαής. 2) (лекцie, dpamъ) de кърîndъ npedatъ, penpesintatъ. [ἄρτι, διδάσκω].

'Αρτίδιον (τὸ), dim: алвї "Αρτος, пїїnişoapъ, saъ въкъръ de пїїnc.

'Αρτίδομος (ὁ, ἡ), noet: de кърîndъ ziditъ. [ἄρτι, δέμω].

'Αρτίδορος (ὁ, ἡ), de кърîndъ, жънitъ, [ἄρτι, δέρω].

'Αρτιδρεπὴς, έος, ші

'Αρτίδρεπτος (ὁ, ἡ), (гloape, saъ поamъ) de кърîndъ тъiatъ, кълeasъ, adikъ вepde. [ἄρτι, δρέπομαι].

'Αρτιέπεια (ἡ), noet: adiekt: fem: saъ sвst: ideалъ ал лвї

'Αρτιεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἄρτιος, ἔπος] întperъ, adikъ лesnivosъ ші кърatъ ла вorвire, елокventъ; saъ вorвitorъ de adeвърърї, непрefъкътъ în вorвire.

'Αρτιζυγία (ἡ), de кърîndъ însoцipe în къsътopie. [ἄρτι, ζυγός].

'Αρτίζω, ші (miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, гътeskъ; нвiъ чева ла локвл sъъ; dperъ; sъвîршeskъ; înfiinцezъ; алкътвieskъ. [ἄρτιος].

'Αρτίζωος(ὁ,ἡ),=Βραχύβιος, de кърîndъ întpatъ în (skърtъ ла) віацъ. [ἄρτι, ζωή].

'Αρτιθαλὴς. έος (ὁ, ἡ), noet: de кърîndъ înвerzitъ, înfлoritъ. [ἄρτι, θάλλω].

'Αρτιθανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: de кърînd mortъ. [ἄρτι, θάνω, θνήσκω].

'Αρτίκαυτος (ὁ, ἡ), de кърîndъ apsъ. [ἄρτι, καίω].

'Αρτίκολλος (ὁ,ἡ), noet: de кърîndъ, saъ къ desъвîршipe лipitъ; ші (fir:) къ totвл notpивitъ, внitъ, saъ înвoitъ. [ἄρτι, ἄρτιος, κόλλα].

'Αρτικόμης, ου (ὁ), = 'Αρτίκομος.

'Αρτικόμιστος (ὁ, ἡ), de кърîndъ adвsъ, saъ лвatъ. [ἄρτι, κομίζομαι].

'Αρτίκομος (ὁ, ἡ), de кърîndъ înвръkatъ къ пъръ, saъ fрвnze. [ἄρτι, κόμη].

'Αρτικροτέω -ῶ, вiit; -ήσω, (kom:) внeskъ, adвnъ; алкътвieskъ. «'Αρτικροτέω γάμον». Men: [ἄρτιος, κροτέω].

'Αρτίληπτος (ὁ, ἡ), de кърîndъ лвatъ, прinsъ [ἄρτι, λήβω, λαμβάνω].

'Αρτιλογία (ἡ), desъвîршitъ, кърatъ вorвire. (bezї ші 'Απαρτιλογία). [din

'Αρτιλόγος (ὁ, ἡ), вorвitorъ къ desъвîршipe, ші skвmпътate. (bezї ші 'Αρτίστομος). [ἄρτιος, λόγος]. [de вnde

'Αρτιλόγως, adв: къ експresiї, saъ zivepї пропрiї.

'Αρτιλόχευτος (ὁ, ἡ), de кърîndъ лexвsъ. 2) de кърînd пъскътъ. [ἄρτι, λοχεύω].

'Αρτιμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), de кърîndъ înвъцatъ; înкъ необічнвitъ în чева. [ἄρτι, μάθω, μανθάνω].

'Αρτιμελὴς, έος (ὁ, ἡ), întperъ ла мъdвлареле трвпвлвї. [ἄρτιος, μέλος].

'Αρτίνοος (ὁ, ἡ), noet: întperъ ла minte, înцelептъ. [ἄρτιος, νόος].

'Αρτιοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), (прinч:) «Χορδαὶ ἀρτιοπαγεῖς». koapde лerate, saъ întinse ла instрвmîntъ мвsikalъ în пвmъръ soцъ. [ἄρτιος, πήγω, πήγνυμι].

'Αρτιοπέρισσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), пвmъръ soцъ înпъръцitъ în doї fъръ soцъ (de kape înnpt: περισσάρτιος). [ἄρτιος, περισσός].

"Αρτιος (ὁ, ἡ), [ἄρτι] întperъ, плinъ, desъвîршitъ, sdpавънъ, sъпътosъ. 2) (fir:) dpentъ, paцionaвilъ. (bezї ші 'Ακέραιος). 3) (пвmъръ) de înпъръцit în doъ, soцъ. 4) (къ dat:) = 'Αρμόδιος, notpивitъ, пропорцionatъ. 5) (къ inf: saъ ak: преп:) rata, destoїnikъ ла чева. [de вnde

'Αρτιότης (ἡ), întpeцime, desъвîршipe, ші чл:

'Αρτιπαγὴς, έος (ὁ,ἡ), de кърîndъ înцepenitъ, ашezatъ, întokmitъ, ziditъ, (în цen:) konstрвitъ, noъ; (desnpe врînzъ ші чл:) de кърîndъ înкegatъ, npoasпътъ. [ἄρτι, πήγω, πήγνυμι].

'Αρτίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), [ἄρτιος, παῖς] întperъ, sdpавънъ копilъ. 2) [ἄρτι, παῖς] копilъ de кърîndъ ажвnsъ în вîpstъ. (bezї ші 'Αντίπαις).

'Αρτίπλουτος (ὁ, ἡ), de кърîndъ înвогъцitъ, = Νεόπλουτος. || «Χρήματα —». Exp: вanї de кърîndъ кîştigaцї. [ἄρτι, πλοῦτος].

'Αρτιπόλεμος (ὁ, ἡ), чел че de кърîndъ s'a pesвoit. [ἄρτι, πόλεμος].

'Αρτίπος, noet: în локъ de

'Αρτίπους, οδος (ὁ, ἡ), întperъ, sdpавънъ de amîndoъ пічоареле. [ἄρτιος, ποῦς]. 2) (fir:) de кърîndъ venitъ. [ἄρτι, ποῦς].

"Αρτισις [ἀρτίζω], εως (ἡ), гътipe; desъвîршipe; dpeцepe; întokmipe.

'Αρτίσκαπτος (ὁ, ἡ), de кърîndъ sъпatъ. [ἄρτι, σκάπτω].

'Αρτίσκος (ὁ), dim: ал лвї "Αρτος, пїїпішоаръ, пїїпічікъ.

'Αρτιστομέω -ῶ, вііт: -ήσω, ворвескъ (пропвпцъ zічеріле) деслвшіт, ші слово̆d. [ші

'Αρτιστομία (ἡ), деслвшітъ, întpearъ ші кврatъ ворвіре, saŭ пропвпціе. [din

'Αρτίστομος (ὁ, ἡ), ворвіторъ, saŭ пропвпцъторъ кв desлвшire ші кврat. (вezї ші 'Αρτιλόγος). 2) (fir:) «Λιμὴν («Κόλπος) —». Stpав: порtъ кв netedъ, saŭ лesnічоазъ гвръ, adikъ intpape. [ἄρτιος, στόμα].

'Αρτιστράτευτος (ὁ, ἡ), de кврîndъ înpoлatъ în oштipe, noŭ ostашъ. [ἄρτι, στρατεύομαι].

'Αρτιτέλεστος, ші

'Αρτιτελὴς, έος (ὁ, ἡ), de кврîndъ sъвîpшitъ; (fir:) de кврîndъ iniцiatъ (întpodъsъ în mistepiї). [ἄρτι, τελέω].

'Αρτίτοκος (ὁ, ἡ), de кврîndъ пъсквtъ. [ші

'Αρτιτόκος (ἡ), de кврîndъ пъскътоape, кape de кврîndъ a пъсквt. [ἄρτι, τέκω, τίκτω].

'Αρτίτομος (ὁ, ἡ), [ἄρτι, τέμνω] de кврîndъ тъiatъ.

'Αρτίτονος, (ὁ, ἡ), (mвs:) [ἄρτιος, τόνος] кв desъвîpшipe акордатъ; (прin вpm:) apмoniosъ, мелодікъ.

'Αρτιτρεφὴς (saŭ dвne алцїї 'Αρτιβρεφὴς), έος (ὁ, ἡ), noet: înкъ sвгъторъ. [ἄρτι, τρέφω].

'Αρτίτροπος (ὁ, ἡ), întperъ, пехвлітъ în пвртърї, певіноватъ. (de вnde) «'Αρτίτροποι». Esхл: певіноbate feчoape. [ἄρτιος, τρόπος].

'Αρτίτυπος (ὁ, ἡ), de кврîndъ тіпърітъ; (fir:) de кврîndъ fopmatъ. [ἄρτι, τύπος].

'Αρτιύπωχρος (ὁ, ἡ), înкъ пвцin гълвенічосъ. [ἄρτι, ὑπωχρος]. 2) кв totвл гълвенічосъ. [ἄρτιος, ὑπωχρος].

'Αρτιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че de кврîndъ ші a pedosîndiї лямina, ad: вedepiле. [ἄρτι, φάος].

'Αρτιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νεοφανὴς, de кврîndъ, saŭ dintîї apътатъ, въzвтъ. [ἄρτι, φαίνω].

'Αρτίφατος (ὁ, ἡ), noet: [ἄρτι, φένω] de кврîndъ omopîtъ.

'Απτιφρονέω -ῶ, вііт: -ήσω, мъ гindeskъ вine, sîntъ

'Αρτίφρων, ονος (ὁ, ἡ), întperъ лa minцї. [ἄρτιος, φρήν].

'Αρτιφυὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αρτίφυτος, de кврîndъ pesъpitъ, saŭ пъсквtъ. [ші

'Αρτίφυτος (ὁ, ἡ), noet: de кврîndъ sъdîtъ; (ші în цen:) de кврîndъ pesъpitъ, saŭ пъскътъ (întpъ). [ἀρτι, φύω].

'Αρτιφωνία (ἡ), = 'Αρτιστομία. [din

'Αρτίφωνος (ὁ, ἡ), întperъ, кврatъ, desлвшітъ лa глasъ, saŭ пропвпцie, = 'Αρτίστομος. [ἄρτιος, φωνή].

'Αρτιχανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: de кврîndъ къскatъ, ші deskisъ înкъ. [ἄρτι, χαίνω].

'Αρτιχάρακτος (ὁ, ἡ), de кврîndъ кръпatъ, sъпatъ, skpisъ. [ἄρτι, χαράττω].

'Αρτίχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), întperъ, sdpавъпъ de amîndoъ mîїнele; (прin вpm:) = 'Αμφιδέξιος. [ἄρτιος, χείρ].

'Αρτίχνους, οος (ὁ, ἡ), de кврîndъ înчепътъ a skoate пвfъ, fълцї, saŭ nepї; (fir:) tînъpъ; fpaцedъ. [ἄρτι, χνοῦς].

'Αρτιχόρευτος (ὁ, ἡ), de кврîndъ пріimitъ кв цeremonії de danцвpї. [ἄρτι, χορεύω].

'Αρτίχριστος (ὁ,ἡ), de кврîndъ вnsъ, mipвitъ, ші чл: [ἄρτι, χρίω].

'Αρτίχυτος (ὁ, ἡ), de кврîndъ topnatъ. [ἄρτι, χέω].

'Αρτίως [ἄρτιος], adв: кв întpeцime, desъвîpшipe, saŭ cксактitate; (прin вpm:) dpent, potpівit пропорцionat. 2) (maї овічn:) de кврîndъ, maї în вpmъ. 3) = ἤδη, аквm, пе кînd înкъ... (вezї ші "Αρτι).

'Αρτίωσις, εως (ἡ), (maї noŭ) în локъ de "Αρτισις, desъвîpшipe, întpeцipe. [ἀρτιόω neîntp:].

'Αρτοδαισία (ἡ), [ἄρτος, δαίω, δαίνυμι] тъiepe, ші împъpцipe de пїїne.

'Αρτοδοσία (ἡ), = 'Αρτοδαισία, dape de порцїї de пїїne. [ші

'Αρτοδοτέω -ῶ, вііт: -ήσω, daŭ, înnapцъ порцїї de пїїne. [ἄρτος, δίδωμι].

'Αρτοθήκη (ἡ), marazie, saŭ пъstpътopie de пїїne. [ἄρτος, θήκη].

'Αρτοκοπεῖον (τὸ), тъictopie, saŭ лвкрътopie de пїїne, вpвtърie. [ші

'Αρτοκοπέω -ῶ, вііт: -ήσω, taiъ, adikъ fopmezъ, fakъ пїїne; sîntъ пїїnapъ. [ші

'Αρτοκοπικὸς, ὴ, ὸν, pелацiosъ кв faчepea, saŭ fъкъторл de пїїne. [ші

'Αρτοκόπιον (τὸ), = 'Αρτοκοπεῖον. [din

'Αρτοκόπος, (ὁ, ἡ), тъictopъ, saŭ fъкъторъ de пїїne. [ἄρτος, κόπτω].

'Αρτόκρεας, ατος (τὸ), вnъ felъ de пръжітъpъ, плъчінтъ кв карне, saŭ пашteтъ. [ἄρτος, κρέας].

'Αρτολάγανον (τὸ), вnъ felъ de кокътъръ, тврч:) чіврекіъ. [ἄρτος, λάγανον].

'Αρτολάγυνος (ὁ, ἡ), noet: «'Αρτολάγυνος πήχυς». Enirp: dъsarъ копpinzътоape de пїїne. ші de вasъ кв вinъ saŭ anъ. [ἄρτος, λάγυνος].

'Αρτόμελι (τὸ), плъчінтъ кв miepe. [ἄρτος, μέλι].

Ἀρτοποιεῖον(τὸ), = Ἀρτοκοπεῖον, брътърie, пîînърie. [ші

Ἀρτοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἀρτοκοπέω, ſaкъ пîîne. [ἀρτοποιός]. [de вnde

Ἀρτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, saъ ſolositorъ ла ſaчepe de пîîne.

Ἀρτοποιία (ἡ), ſaчepe de пîîne. [ші

Ἀρτοποικὸς, ἡ, ὸν, = Ἀρτοκοπικὸς, ші Ἀρτοποιητικός. [din

Ἀρτοποιὸς (ὁ, ἡ),(adiekt:) [ἄρτος, ποιὸς] ſъкътorъ de пîîne. «Ζύμη—». Гpr: || (sвst:) = кв

Ἀρτοπόπος (ὁ, ші ἡ), [ἄρτος, πέπτω]=Ἀρτοκόπος, ſръmînтътorъ ші кокътorъ de пîîne, пîînapъ.

Ἀρτοπτεῖον (τὸ), кокътopie de пîîne, коптorъ, saъ цestъ, op вasъ, în кape se коаче пîînea. [din

Ἀρτόπτης, ου (ὁ, ἡ), кокътorъ de пîîne. 2)=Ἀρτοπτεῖον (basъ de коачере). [ἄρτος, ὀπτάω]. [de вnde

Ἀρτοπτικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de кокътorъ, saъ кокътopie de пîîne.

Ἀρτοπωλεῖον (τὸ), вînzътopie, saъ tiprъ de пîîne. [din

Ἀρτοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, вînzъ пîîne. [ἄρτος, πωλέω]. [de вnde

Ἀρτοπώλης, ου (ὁ, ἡ), вînzътorъ de пîîne. [ші

Ἀρτοπώλιον (τὸ), = Ἀρτοπωλεῖον.

Ἀρτοπῶλις, ιδος (ἡ), ſem: ал лъї Ἀρτοπώλης.

Ἄρτος (ὁ), [ἄρω, saъ αἴρω] пîîne; (în цen:) храпъ.

Ἀρτοσιτέω -ῶ, noet: ήσω, тъnînкъ (тъ хрънeskъ кв) пîîne. 2) (în цen:) тъnînкъ. [ші

Ἀρτοσιτία (ἡ), тînкape nвmaї de (хрънipe кв) пîîne. [din

Ἀρτόσιτος (ὁ, ἡ), хрънitъ nвmaї кв пîîne. [ἄρτος, σῖτος].

Ἀρτοστροφέω -ῶ, biit: -ήσω, ſрътînтъ пîîne. [ἄρτος, στροφή].

Ἀρτοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хрънeskъ кв пîîne. 2) nexi: тъ хрънeskъ кв пîîne. [ἄρτος, τροφή].

Ἀρτοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, тъnînкъ пîîne. [din

Ἀρτοφάγος (ὁ, ἡ), тînкътorъ de пîîne. [ἄρτος, φάγω].

Ἀρτοφόρος (ὁ, ἡ), кърътorъ de пîîne. || (sвst:) Ἀρτοφόριον (τὸ), папerъ, кошъ de пîîne. [ἄρτος, φέρω].

Ἀρτοχάριτες, ων (αἱ), вnъ ſelъ de пръжitъръ. (кaвiъ Χαρίσιες). [ἄρτος, χάρις].

Ἄρτυμα (τὸ), [ἀρτύω] op че слвжeште ла гътipea, dpeцepea, saъ dapea гвstълї ввкателор. (вezї ші Ἄρωμα, ші Καρύκευμα). [de вnde

Ἀρτυματικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ, saъ ſolositorъ ла dpeцepea de гвstъл тînкъpiлор. [ші

Ἀρτυματώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἀρτυματικὸς, saъ asemънatъ кв вnъ dpesъ de ввкate.

Ἀρτύνας, ші

Ἄρτυνος, ου (ὁ),=Ἁρμοστὴς, гвverпatorъ, saъ komisapъ de niшte oраше Елinешtї. [din

Ἀρτύνω, noet: în локъ de Ἀρτύω. [din

Ἀρτὺς, ύος (ἡ), Ion: = Ἀρθμός. [ἄρω].

Ἄρτυσις, εως (ἡ), гътipe, dpeцepe de ввкate. [ші

Ἀρτυτὴρ (ὁ), = Ἄρτυνος. [ші

Ἀρτυτικὸς, ἡ, ὸν, = Ἀρτυματικός, ſолositorъ ла dpeцepe de ввкate. [ші

Ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, (тînкape) dpeasъ кв apomate, ші чл: [din

Ἀρτύω [ἀρτύς], biit: -ύσω, întokmeskъ, пвiъ ла pîndвialъ, гътeккъ; алкътвieskъ; îndpentezъ, dperъ; (maї oвiч: ші maї пoъ) dperъ ввкate, saъ ле daъ гвstъ кв apomate, ші чл: (fir:) вnелteskъ вiклeнiї asвпра квîва.

Ἀρυβαλὶς, ίδος (ἡ), ші

Ἀρύβαλος (λλος), ου (ὁ), = Ἀρύταινα. 2) пвпгъ stpînsъ ла гвръ кв гъitanъ; толвъ de вînътorъ. 3)лereanъ; skълдътoape. [ἀρύω, βάλλω].

Ἀρυστὴρ (ὁ), Ion: în локъ de Ἀρυτήρ. [ші

Ἄρυστις, εως (ἡ). ші

Ἀρύστιχος (ὁ), ші

Ἀρυστρὶς, ίδος (ἡ), noet: = кв

Ἀρύταινα (ἡ), (în цen:) opї че basъ (stpimtъ în sвs, ші жos maї лaprъ) ввnъ de лвat апъ, ші чл: (iap прinч:) teasъ de вaie; iврікъ; врчоръ de вnt-делетnъ, ші чл: (вneopї) = кв

Ἀρυτὴρ (ὁ), = Ζωμήρυσις, лînгъръ mape de дешeptat. [ші

Ἀρυτήσιμος (ὁ, ἡ), noet: (лiквidъ) de вkos, ші възt. [din

Ἀρύτω, At: în локъ de

Ἀρύω [ἐρύω], biit: -ύσω, (maї întp: miж:) вкоцъ (iaъ) апъ, ші чл: кв вnъ basъ mikъ din чева maї mape. (вezї ші Ἀντλέω), (fir:) dobîndeskъ. «Οἱ οἰνοχόοι ἀρύσαντες τῷ κυάθῳ ἀπὸ τῆς φιάλης». ші «Φέροντας χώθωνα, ὥστε ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι». Ksen: «Οὓς καλοὺς τοὺς μισθοὺς ἠρύσαντο».

Ел: (ші пas:) «Οἵ τ' ὠκεανοῦ ἀρύονται». Ар: esъ, pesъръ din....

'Αρχάγγελος (ὁ), (Бis:) Архапгелъ, чел dintîiъ îпцerъ. [ἀρχὴ, ἄγγελος].

'Αρχαγέτας, α (ὁ), Dop: în локъ de 'Αρχηγέτης.

'Αρχᾶθεν, adв: Dop: în локъ de 'Αρχῆθεν.

'Αρχαΐζω, вiit: -ίσω, imitъ în traiъ, în пъrtape пe чеї векї, seamъnъ a векiъ. [ші

'Αρχαϊκὸς, ἡ, ὸν, antiчeskъ, saъ asemъnatъ кв чеде векї; (прin ърт:) simплв, пemeштешцitъ; saъ prostъnakъ, пeпрактisitъ; nesimцitorъ, гъръ гвstъ de fрвmosъ, = 'Απειρόκαλος. [ἀρχαῖος]. [de вnde

'Αρχαϊκῶς, adв: двпе кіпвл, saъ пъраввріде чедор векї.

'Αρχαιογονία (ἡ), antikitate de neamъ. [din

'Αρχαιόγονος (ὁ, ἡ), trasъ din neamъ векiъ; (în цen:) векiъ. (вezї ші 'Αρχέγονος). [ἀρχαῖος, γόνος].

'Αρχαιογράφος (ὁ, ἡ), archeografъ, скpiitorъ desпre antikitъцї; saъ копiatorъ de скpise antiчe; (în цen:) = 'Αρχαιολόγος. [ἀρχαῖος, γραφή].

'Αρχαιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀρχαῖος, εἶδος] чел de fopmъ, de fелъ antikъ, saъ каре seamъnъ a векiъ.

'Αρχαιολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вorвeskъ desпre antikitъцї; вorвeskъ ка чеї векї (întpевзinцezъ stilъ antikъ în вorвipe). [ші

'Αρχαιλογία (ἡ), archeoлоцie, вorвipe (скpiepe, трaktatъ, stвdiъ) desпre antikitъцї. [ші

'Αρχαιολογικὸς, ἡ, ὸν, archeoлоцikъ, îndemînatikъ, depinsъ în archeoлоцie; atingъtorъ de archeoлоцie. [din

'Αρχαιολόγος (ὁ, ἡ), archeoлогъ, adikъ вorвitorъ, saъ скpiitorъ desпre antikitъцї, saъ двпе stiлвл чедор векї. [ἀρχαῖος, λόγος].

'Αρχαιόνομος (ὁ, ἡ), чел двпе векiде лецї; ші = 'Αρχαϊκός. [ἀρχαῖος, νόμος].

'Αρχαιοπινὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀρχαῖος, πῖνος] soiosъ, mînжitъ, pвцinitъ de векime; saъ пвртъtorъ de semne doвeditoape de antikitate.

'Αρχαιόπλουτος (ὁ, ἡ), поet: din векime, din strъmoшї богатъ. [ἀρχαῖος, πλοῦτος].

'Αρχαιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кввiinчosъ, potpivitъ кв векimea кїва. 2) pespektosъ пentpв antikitatea sa. [ἀρχαῖος, πρέπει].

'Αρχαῖος [ἀρχὴ], α, ον, (компр: ότερος, -ότατος, ші перег: -έστερος, -έστατος) antikъ, de вpemea векiе, de маї 'nainte, de mвлтъ вpeme; (fiг:) simплв, перъъ, лesne de amъцit, прostъnakъ. || (sвbst:) 'Αρχαῖον (τὸ), капitalъ de înпpвmвtъ, ші чл: || (adвербіалъ) «Τὸ ἀρχαῖον». Пaвs: ші Ел: într'o вpeme, odatъ, în antikitate. «'Απὸ τοῦ ἀρχαίου». Твч: din векime. [de вnde

'Αρχαιότης (ἡ), antikitate, векime; timпъ векiъ.

'Αρχαιοτροπία (ἡ), пвртarea, пъраввріде чедор векї; simплitate. [din

'Αρχαιότροπος (ὁ, ἡ), чел în felвл чедор векї. [ἀρχαῖος, τρόπος]. [de вnde

'Αρχαιοτρόπως, adв: двпе felвл чедор векї.

'Αρχαιότυπος (ὁ, ἡ), чел двпе кіпвл чедор векї, antikъ. (vezї ші 'Αρχέτυπος). [ἀρχαῖος, τύπος].

'Αρχαιρεσία (ἡ), (обіч: лa îm:) алецere de dpergъtorъ. [ἀρχὴ, αἵρεσις]. 2) = кв

'Αρχαιρέσια (τὰ), adвnape, ші вpeme de алецere de dpergъtorъ. [de вnde

'Αρχαιρεσιάζω, вiit: -άσω, mъ adвnъ (saъ komплектezъ adвnape) spre алецere de dpergъtorъ. 2) mъ silesкъ a se алецe чinева, (ші miж:) a mъ алецe eъ dpergъtorъ. [ші

'Αρχαιρεσιακὸς, ἡ, ὸν, atinгъtorъ de alецere, saъ алегъtorї de dpergъtorї.

'Αρχαϊσμὸς (ὁ), imitape, saъ întpebвзinцape de чедe векї, (ші прin ърт:) de neобічнвзite пъравврї ші обічeіврї. || (sвbst: în Грam:) frasъ archaikъ, înвekitъ (parъ, neобічнвзitъ). ['Αρχαΐζω].

'Αρχαίως, adв: ка чеї векї; în simплitate, гъръ віклenie. [ἀρχαῖος].

'Αρχέγονος (ὁ, ἡ), чел dintpв 'nчenвtъ, întîiъ ал neamвлвї, întîiвл strъmoшъ. 2) papoptatъ ла чea dintîї трaцere, saъ oрицinъ a neamвлвї, векiъ. 3) konpinzъtorъ în sine, saъ dътъtorъ de чеде întîi înчenвtврї de oрицina neamвлвї. [ἀρχὴ, γόνος].

'Αρχεδίκης, ου (ὁ), [ἀρχὴ, δίκη] поet: чел кв чел dintîiъ dpentъ. 2) чел dintpв'nчenвtъ, întîiъ, ші (прin ърт:) лецiзitъ пропrietarъ.

'Αρχεῖον (τὸ), палатъ de dpergъtorії; локъ de sfatъ (кврte administpativъ). 2) трвпъ комплектъ de dpergъtorї, ші sfatвл лор. 3) архівъ (локъ, вnde se пъstpeazъ пвблічеде înskpise). [ἀρχή].

'Αρχέκακος (ὁ, ἡ), înчenъtorъ, saъ întîiъ prічinвitorъ ал ръвлвї. [ἀρχὴ, κακόν].

'Αρχέλαος (ὁ, ἡ), [ἀρχὴ, λαός], ші

'Αρχέλας, (ὁ); Dop:, ші

'Αρχέλεως, ω (ὁ, ἡ), At: ші Ion: кїрmзi-

торѣ, întîiѣ ал попорълъї; (прin врm:) împъratѣ. [ἀρχὴ, λεώς).

'Αρχένεως, ω (ὁ, ἡ), noet: kъpitanѣ de korabie. 2) întrepъtorѣ în plъtipe kъ korabie, întîiaшї datъ plъtitorѣ kъ korabie. [ἀρχὴ, νεώς].

'Αρχέπλουτος (ὁ, ἡ), stъpînѣ pe bogъţia sa; saѣ stъpînitorѣ pentrъ bogъţiile sale; saѣ = 'Αρχαιόπλουτος. (ἀρχὴ, πλοῦτος).

'Αρχέπολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: rъverpatorѣ de oraшѣ. [ἀρχὴ, πόλις].

'Αρχεσίμολπος (ὁ, ἡ), noet: [ἄρχω, μολπή] întîiѣ întrepъtorѣ de (dъtъtorѣ de semnѣ de a se întrepe) o kîntare.

'Αρχέσπερος (ὁ, ἡ), (noate grешitѣ) în lokѣ de 'Ακρέσπερος. [ἀρχὴ, ἑσπέρα].

'Αρχέστρατος (ὁ, ἡ), noet: kъpetenie de oштipe. [ἀρχὴ, στρατός].

'Αρχέτας, α (ὁ), Dop: stъpînitorѣ, kъpetenie, întîiѣ. [ἄρχω].

'Αρχέτυπος (ὁ, ἡ), întîi tipъritѣ, шi întrebъinţatѣ de... || (sъbst:) «'Αρχέτυπον (τὸ), = Πρωτότυπον, modelѣ, oriţinalѣ. [ἀρχὴ, τύπος].

'Αρχεύω. biit: -εύσω, noet: (kъ dat: saѣ ţen:) = 'Αρχω, sîntѣ kъpetenie, rъvernezѣ, împъrъţeskѣ, шi чл:

'Αρχέχορος (ὁ, ἡ), noet: чел întîiѣ, întrepъtorѣ ал horъlъї. [ἀρχὴ, χορός]. (bezî шi χορηγός).

'Αρχὴ (ἡ), [ἄρχω] semnѣ, xotarѣ, de ла kare întrepe чinева, întrepъtѣ. »'Η ἀρχὴ τῆς ἀγορᾶς». Epd: «'Αρχὴν ποιοῦμαι (λαμβάνω).» ='Αρχομαι, întrepѣ. || (adv:) «'Εξ («'Απ', «Τὸ ἀπ')ἀρχῆς». de ла întrepъtѣ. «'Εν ἀρχῇ, «Κατ' ἀρχὰς, «Τὸ κατ' ἀρχὰς». Dem: «'Αρχάς». Plv: ла întrepъtѣ. (шi ner: în proп: ner:) «Τὴν ἀρχὴν, (шi fъrъ apt:) «'Αρχὴν». de lokѣ, nivî de kъm. «'Αρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα». Sof: «Οὐδὲ πειρῶνται ἀρχήν». Tъv: «'Αρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον». Es: «'Αρχὴν οὐδὲ νομίζεται εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν δεῖπνον εἰσφέρεσθαι». Ksen: (шi într' altъ însem:) «Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν». Skp: maї întîiѣ de kîtѣ toate. 2) kapътѣ, kъpътîiѣ, marţine. «Τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχάς». Jъv: «Πλεκταὶ πεισμάτων ἀρχαί». Ezp: 3) basѣ, prinчipѣ, temeiѣ. «Τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ὑποθέσεις». Dem: «'Αρχὴν βάλλεσθαι». Plt: 4) întîia pričinъ (isborъl, motivъl) vre vnъї lъkrъ. «Διαφέρουσιν ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα». Sъid: «Τὸ ἐν ἀρχῇ (saѣ «Τὸ ἐξ ἀρχῆς) αἰτεῖσθαι». Apst: 5) dpeгътopie, fonkţie politikъ (maї kъ seamъ nepлътitъ). «'Αρχὴ ἄνδρα δείκνυσι». Prv: «'Επὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς». Tъч: «'Εν ἀρχῇ τοῦ στρατοῦ γενόμενος». Plt: «Καταλύσας τὰ βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχάς». Ksen: 6) administraţia, korпъl administpativѣ, (în ţen:) dpeгътopiї. «Τὰ παραγγελλόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς». Ksen: «'Επὶ τὰς ἀρχὰς ἤχθη». El: 7) impepiѣ, ţinътѣ, statѣ. «Τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ 'Αθηναίων ἀρχῇ». Tъч: «'Η τῶν 'Ρωμαίων ἀρχή». Epd: impepiъl Romanilorѣ.

'Αρχηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), (kъ ţen:) întîiѣ pričinъitorѣ de a se faче чева. [ἀρχὴ, γείνω, neîntp:]

'Αρχηγετέυω, biit: -εύσω, шi

'Αρχηγετέω -ῶ, biit: -ήσω, fakѣ întîiѣ întrepъtѣ de чева. [din

'Αρχηγέτης, ου (ὁ), шi 'Αρχηγέτις, ιδος (ἡ), ='Αρχηγός, întîiѣ întrepъtorѣ. [шi

'Αρχηγικὸς, ἡ, ὸν, notpivitѣ, kъviinvosѣ întîieї întrepъtoriї, saѣ întîiъlъї întrepътorѣ. [din

'Αρχηγὸς (ὁ, ἡ), întîiѣ întrepъtorѣ, (dътъtorѣ de eksemplѣ); novъţitorѣ; kîrmъitorѣ; întîiѣ pričinъitorѣ. «Γένους ἀρχηγός». strъmoшѣ, întîiѣ întemeietorѣ de neamѣ. [ἀρχὴ, ἡγοῦμαι].

'Αρχῆθεν, adv: dintrъ 'nчepътѣ; din vekime. [ἀρχή].

'Αρχήϊον (τὸ), Ion: în lokѣ de 'Αρχεῖον.

'Αρχίατρος (ὁ), protomedikѣ, чел întîiѣ din doktorї. [ἀρχὴ, ἰατρός].

'Αρχιβούκολος (ὁ), чел întîiѣ din ъъstorї de boї. [ἀρχὴ, βουκόλος].

'Αρχίβουλος (ὁ, ἡ), чел întîiѣ ал (preшedinteле) sfatъlъї. [ἀρχὴ. βουλή].

'Αρχιγένεθλος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αρχέγονος. [ἀρχὴ, γένεθλον].

'Αρχιγραμματεὺς, έως (ὁ), întîiъl kanţelaristѣ. [ἀρχὴ, γραμματεύς].

'Αρχιδεσμοφύλαξ, ακος (ὁ), întîiъl, saѣ kъpetenia пъzitorilor de închisori. [ἀρχὴ, δεσμοφύλαξ].

'Αρχιδιάκονος (ὁ), (Bis:) чел întîiѣ din diakonї, arxidiakonѣ. [ἀρχὴ, διάκονος].

'Αρχιδικαστὴς, οῦ (ὁ), чел întîiѣ (preшedinteле) жudikътorѣ. [ἀρχὴ, δικαστής]. = kъ

'Αρχίδικος (ὁ), preшedinteле жudikътorii. [ἀρχὴ, δίκη].

'Αρχίδιον (τὸ), dim: ал лъї 'Αρχὴ, mikъ dpeгътopie, saѣ fonkţie.

'Αρχιεπίσκοπος (ὁ), (Bis:) arxieniskopѣ, чел întîiѣ din eniskopї, mitropolitѣ. [ἀρχὴ, ἐπίσκοπος].

'Αρχιεράομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, mъ fakъ, saъ sîntъ arxiereъ. [ἀρχιερεύς]. = 'Αρχιερατεύω.

'Αρχιερατεία (ἡ), demnitatea, ші лъкрареа Arxiereълuї, arxiepie. [din

'Αρχιερατεύω, viit:-εύσω,='Αρχιεράομαι.[ші

'Αρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, arxiereщкъ, saъ къвііпчosъ erxiepieї. [ші

'Αρχιερεία (ἡ),='Αρχιερατεία. [din

'Αρχιερεὺς, έως, ші

'Αρχιέρεως, εω (ὁ), arxiereъ, кънetenia преоцілор. [ἀρχὴ, ἱερεύς]. [de вnde

'Αρχιερωσύνη (ἡ), ='Αρχιερατεία.

'Αρχιεταῖρος (ὁ), чел înfîiъ din прieteni, saъ soцї. [ἀρχὴ, ἑταῖρος].

'Αρχιευνοῦχος (ὁ), чел înfîiъ din сънъчї, (скопцї). [ἀρχὴ, εὐνοῦχος].

'Αρχίζωος (ὁ, ἡ), înчепъторъ, прічinъitorъ de віацъ. [ἀρχὴ, ζωή].

'Αρχιθάλασσος (ὁ, ἡ), noet: stъпînitorъ neste mape. [ἀρχὴ, θάλασσα].

'Αρχιθεωρέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ arxiteorъ. [vezї 'Αρχιθέωρος]. [de вnde

'Αρχιθεώρησις, εως, ші

'Αρχιθεωρία (ἡ), demnitatea ші лъкрареа лъї

'Αρχιθέωρος (ὁ, ἡ), arxiteorъ, saъ чел înfîiъ din teorї (demъtaцї tpimiшї ла servъторешtї adъnърї ші лъute sцpe sъvîrшipe de relîцioasъ цeremonie). [ἀρχὴ, θεωρός].

'Αρχιθιασίτης, ου (ὁ), чел înfîiъ, saъ кънetenia чeteї fopmъtoape de Бакanta napadъ ші цeremonie. [ἀρχὴ, θίασος].

'Αρχικέραυνος (ὁ, ἡ), noet: stъпînitopъл tpъsnetелор. [ἀρχὴ, κεραυνός].

'Αρχίκλωψ, ωπος (ὁ), кънitanъ de хоцї. [ἀρχὴ, κλώψ].

'Αρχικὸς, ὴ, ὸν, къвііпчosъ, destoїnikъ, saъ îndemînatikъ ла гъвернape. [ἀρχή].

'Αρχικυβερνήτης, ου (ὁ), înfîiъл kîpmaчiъ de кopaвie, saъ кънetenia kîpmaчiлор вneї гlote. [ἀρχὴ, κυβερνήτης].

'Αρχιλῃστὴς, οῦ (ὁ), кънitanъ de tîлxapї. [ἀρχὴ, λῃστής].

'Αρχιμανδρίτης, ου (ὁ), ші 'Αρχιμανδρῖτις, ιδος (ἡ), (fir:) кънetenie de кіновіе, saъ monastipe, erъmenъ, stapiцъ, ші stapiцъ. [ἀρχὴ, μάνδρα].

'Αρχίμιμος (ὁ, ἡ), чел înfîiъ din актopiї teatpълuї de пantomimъ. [ἀρχὴ, μῖμος].

'Αρχιοινοχοεία, (ἡ) demnitatea ші треаба înfîiълuї topnъторъ de вinъ. [din

'Αρχιοινοχόος (ὁ), înfîiъл, saъ кънetenia topnътopилор de вinъ. [ἀρχὴ, οἰνοχόος].

'Αρχιπατριώτης, ου (ὁ), înfîiъл, кънetenia вneї seminцiї. = Патриάρχης. [ἀρχὴ, πατριά].

'Αρχιπειρατὴς, οῦ (ὁ), кънitanъ de кopsapї (хоцї de mape). [ἀρχὴ, πειρατής].

'Αρχίπλανος (ὁ), кънitanъ de nomazї (кopтaшї). [ἀρχὴ, πλάνος].

'Αρχιποιμὴν, ένος (ὁ), кънitanъ de пъstopї. [ἀρχὴ, ποιμήν].

'Αρχιποσία (ἡ), înfîitate în osпъцъ. [ἀρχὴ, πόσις].

'Αρχιπρεσвευτὴς, οῦ (ὁ), înfîiъл soлъ, кънetenie de soлie. [ἀρχὴ, πρεσвεύω].

'Αρχιρεὺς, έος (ὁ), Ion: în локъ de 'Αρχιερεύς.

'Αρχισιτοποιὸς (ὁ), înfîiъл въкътаръ,='Αρχιμάγειρος. [ἀρχὴ, σιτοποιός].

'Αρχιστράτηγος (ὁ), înfîiъ цenepaлъ (komandipъ de oштipe). [ἀρχὴ, στρατηγός].

'Αρχισυνάγωγος (ὁ), Sкр: кънetenia sinagoцeї (adъnърiї) Iъdeiлор. [ἀρχὴ, συναγωγή].

'Αρχιτεκτονέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ arxitektъ; zideskъ arxitektoniчeшte, saъ fakъ плanърї de zidipї arxitektoniче; (fir:) aглъ, вnелteskъ вiклenїi. [ἀρχιτέκτων]. [de вnde

'Αρχιτεκτόνημα (τὸ), лъкръ (edifiчiъ) arxitektonikъ; (fir:) пъskочiтъръ, вnелtiтъръ de вiклenїi.

'Αρχιτεκτονία (ἡ), arxitektъръ, apta arxitektълuї. 2) arxitektonikъ konstpъкцie. [ші

'Αρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν, arxitektonikъ, îndemînatikъ în arxitektъръ. 2) чeca че чepe мештешъгъ, ka sъ se fakъ. || (sъвst:) 'Αρχιτεκτονικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) = 'Αρχιτεκτονία; (în цen:) îndemînape ла opї че лъкръ. [din

'Αρχιτέκτων, ονος (ὁ), Arxitektъ, кънetenie de клъditopї, (ші în цen:) de meштepї, înfîiъл мештеръ (пропр: ші fir:). [ἀρχὴ, τεκταίνω].

'Αρχιτελώνης, ου (ὁ), înfîiъл вamешъ. [ἀρχὴ, τελώνης].

'Αρχιτρίκλινος (ὁ), înfîiъл enistatъ ал meseї пpinцълuї. [ἀρχὴ, τρίκλινος].

'Αρχιυπασπιστὴς, οῦ (ὁ), чел înfîiъ din adiotanцї. [ἀρχὴ, ὑπασπιστής].

'Αρχίφυλος (ὁ), кънetenie de seminцie. [ἀρχὴ, φυλή].

'Αρχιφὼρ, ῶρος (ὁ), жъdikътopъ de fъpї. 2) ='Αρχικλώψ. [ἀρχὴ, φώρ].

'Αρχίφωτος (ὁ, ἡ), noet: înчепъторъ de лъminъ. [ἀρχὴ, φῶς].

'Αρχογλυπτάδης, ου (ὁ), (kom:) = 'Ар-

χολίπαρος, (fir:) asnipatopъ, intpirъtopъ de dpergъtopiї. [ἀρχὴ, γλύφω].

'Αρχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αρχικὸς, privitъ ka prinцipnъ fondamentalъ; elementarъ, oriцinarъ. [ἀρχὴ, εἶδος].

'Αρχολίπαρος (ὁ, ἡ), (kom:) ='Αρχογλυπτάδης, stъpъitopъ în intpirape de dpergъtopiї. [ἀρχὴ, λιπαρής].

'Αρχοντιάω -ῶ, biit: -άσω, dopeskъ boepie, dpergъtopie. [ші

'Αρχοντικὸς, ἡ, ὸν, boepeskъ, dpergъtopeskъ. [ἄρχων].

'Αρχὸς (ὁ), poet: ='Αρχων, kъnetenie, întîiъ. 2) (anat:) шezuтъ, saъ maцъl шezuтълъї. [din

'Άρχω (în afinitate kъ ἔρχομαι, ші ὀρχέομαι], biit: ἄρξω, (nas: tpe: de kъ: ἦργμαι, de вnde partч: ἠργμένος) (kъ цen: iap poet: ші kъ dat:) înчenъ eъ întîiъ чева, mъ fakъ înчenъторъ (daъ пілдъ). «Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε, ші (miж:) ἤρχετο». Od: 1 ші O. «'Αρχε θεοῖσι δαιτός». Іл: O. «'Αρχω μάχης, (πολέμου, ἀδικίας, διαφορᾶς, ші чл:)» Тъч: Dm: Ep: «'Αρξαι χειρῶν ἀδίκων». Dm: (ші fъpъ sъbst:) «'Αμύνεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν ἀδίκων». Ел: (ші kъ ak: saъ dat: prea pap). «'Αρχειν ὕμνον». Hind: «Σπονδαῖσιν ἄρξαι». Hind: (ші kъ înf:) «'Ηρχ' ἀγορεύειν». Іл: A: (ші kъ partч:) «'Εγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων». Іл: B. «'Αρχω καθυβρίζουσα». Sof: (ші miж:) «Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι». Іл: I. (ші kъ prep:) «'Εκ Διὸς ἀρξόμεθα». Кал: (ші kъ adв:) «'Εντεῦθεν ἠρξάμην». Iskp: 2) mъ fakъ înчenътъ, prinцъ de чева. «'Η δε ἡ ἡμέρα τοῖς 'Ελλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει». Тъч: 3) prechedъ, merpъ înainte. «Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχεν. Om: «'Ηρχε δ' ἄρα σφιν "Αρης». Om: 4) (kъ цen:) sintъ stъпînitorъ, гъвernezъ, împъrъцeskъ, ші чл:. «Πάντων τῶν ἄλλων ζώων ἐστὶ ῥᾷον ἢ ἀνθρώπων ἄρχειν». Ksen: 'Αρχοντές εἰσι καὶ οἱ βουκόλοι τῶν βοῶν». Ksen: (ші fъpъ kazъ). «Καὶ ἄρχων καὶ ἰδιώτης». Ksen: (de вnde în Atena) «Οἱ ἐννέα 'Αρχοντες». ші partik: «'Αρχων, enonimъл, 'Επώνυμος, adikъ kъ ал kъpъia name se însemna timпъл ла înskrisърї. (ші fir:) «Γαστρὸς, (Ὑπνου, ші чл:) ἄρχειν». Iкs: (ші nas:) «'Αρχεσθαι δουλικὴν ἀρχὴν». Apist: 'Αρχε, μαθὼν πρῶτον ἄρχεσθαι». Гnom: «'Αρχομαι ταῦτα». Пл: mъ sъnъiъ, mъ îndъплекъ ла avestea. (de вnde) «'Αρχόμενοι». Ksen: sъпъшіl 5) (miж:) oferъ, prinoseskъ пірrї. «'Ο δ' ὠμοθετεῖτο πανταχόθεν ἀρχόμενος μελέων». Od: Ξ. 6) (pap în a 3: neps:) = Δοκεῖ, predomneште o пъpepe, se xotъpaште чева prin maiopitate. «Σέο δ' ἔξεται, ὅττικεν ἄρχῃ». Іл: I.

'Αρχων, οντος (ὁ), dpergъtopъ, boepъ, гъвernatorъ, kъnetenie, ші чл: [bezї ἄρχω].

'Αρχώνης, ου (ὁ), (în Atena) чел întîiъ din kъmпъrъtoriї benitелор пъвліче. [ἀρχὴ, ὠνή].

'Α('Α)ρω, neîntp: primit: de гелъpite întpeв: zivepї, ші înprъmътъtorъ maї deoseвit de timniї sъї вervълъї 'Αραρίσκω. (bezї ші Ἔἰρω).

'Αρωγὴ (ἡ), [ἀρήγω] ажътorъ, skътipe, patronажъ; koплъkpape, ші чл:.

'Αρωγοναύτης, ου (ὁ), poet: ажътътorъ koръвierilor. (enit: ал Dioskъrilor Kastorъ ші Полideвkъ). [ἀρωγὸς, ναύτης].

'Αρωγὸς (ὁ, ἡ), [ἀρήγω] (kъ цen:) ажътътorъ, апърътorъ, ші чл: «Βραχετῶν —». Епigp: «Δύναμιν ἔχει ἀρωγὸν τῶν παθῶν». Dskp: «'Ελπίδων —». Sof: xpънitorъ de пъdeжdї. || (sвbst:) skътitorъ, protektorъ, koплъkpътorъ; (în жvdikът:) advokatъ.

'Αρωμα (τὸ), [ἄρω] (în цen:) op че вinemipositorъ, apomъ, sn: e: skорцішoapъ, квітoape, піперъ, ші чл: (bezї ші 'Αρτυμα). [de вnde

'Αρωματίζω, biit: -ίσω, алкътвieskъ чева kъ apome. 2) (nestp:) miposъ ka o apomъ. [ші

'Αρωματικὸς, ἡ, ὸν, вinе mipositorъ, kape ape miposъ de apomъ. [ші

'Αρωματίτης, ου (ὁ), ші 'Αρωματῖτις, ιδος (ἡ), алкътзitъ kъ apome, saъ mipoase, «Οἶνος ἀρωματίτης». 2) (bърв:) o піatpъ preцioasъ.

'Αρωματοπώλης, ου (ὁ), вînzътorъ de apome. [ἄρωμα, πώλης].

'Αρωματοφορέω -ῶ biit: -ήσω, portъ, adвkъ apome. [din

'Αρωματοφόρος (ὁ, ἡ), пвpiътorъ, kъpътorъ de apome. [ἄρωμα, φορά].

'Αρωματώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Αρωματικός. [ἄρωμα, εἶδος].

'Αρώμεναι, poet: în локъ de 'Αροῦν, prez: de înf: ал лъї 'Αρόω.

'Αρωνία (ἡ), вnъ kopъчелъ, вnъ гелъ de тъштълъ, saъ skopъшъ.

'Αρωραῖος, α, ον, Dop: în локъ de Αρουραῖος.

'Αρως, ωος (ὁ), Dop: în локъ de 'Ηρως.

'Αρώσιμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Αρόσιμος.

"Αρωστος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de "Αῤῥωστος.

"Ας, ак: îm: fem:, ші

"Ας, Dop: în локъ de ἧς, цen: sinr: fem: ал лъї "Ος.

"Ας, adв: Dop: în локъ de Ἕως.

'Ασαγήνευτος (ὁ, ἡ), neпripinsъ în шreaжъ. [ἀ, σαγηνεύω].

"Ασαι, noet: în локъ de 'Αάσαι, nex: 1: de înf: ал лъї 'Αάσκω, вatъmъ.

"Ασαι, noet: nex: 1: de înf: ал лъї "Αω, pesвflв, ші "Αδω, satвpъ.

"Ασαι, nex: 1: de înf: ал лъї "Ἀδω, kîntъ.

"Ασακτος (ὁ, ἡ). [ἀ, σάττω] nekълкatъ, nevътътopitъ вine, тoale, вmflatъ, вбхавъ. «"Ασακτος γῆ». Ksen: Ekon:

'Ασαλαμίνιος (ὁ, ἡ), (kom:) neaflatъ ла бътълiа павалъ de ла Salamina, (adikъ fir:) нечеркatъ de pesвoiъ ămapinъ. [ἀ, Σαλαμίς].

'Ασάλεια (ἡ), noet: [ἀσαλὴς] seninъ, лiniшte; (fir:) neînrpiжare.

'Ασάλευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, neклintitъ, statopnikъ; (fir:) netвpввpatъ; neînrpîжatъ. [ἀ, σαλεύω].

'Ασαλὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: = "Ασάλευτος, netвpввpatъ, лiniштitъ. [ἀ, σάλος]. [de вnde

'Ασαλία (ἡ), noet: = 'Ασάλεια.

'Ασάλπιγκτος (ὁ, ἡ), локъ, вnde, saъ вpeme, kînd nв se aвde, nв pesвnъ tpimвiцъ. 2) nevestitъ, nekiematъ прin tpîmвiцъ. 3) (fir:) = 'Απόλεμος. [ἀ, σαλπίζω].

"Ασαμεν, noet: 1: îm: neps: a nex: 1: ал лъї 'Αάσκω, saъ "Αω.

'Ασάμενος, η, ον, noet: nex: 1: de партч: a лъї 'Αάομαι, saъ 'Αάσκω.

'Ασάμινθος (ἡ), [ἄση, μινύθω] кadъ, вкълdъtoape. (vezî ші Πύελος).

'Ασάνδαλος (ὁ, ἡ), deвкълцъ. [ἀ, σάνδαλον].

"Ασαντος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, σαίνω] nelinгвшitъ, saъ nepiimitopъ de лinгвшipї; (прin вpm:) asnpв, nemлъdiatъ, nemilostivitъ.

'Ασάομαι -ῶμαι, кавтъ 'Ασάω.

'Ασαπὴς, ές (ὁ, ἡ), = "Ασηπτος.

'Ασαρίτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος) fъквtъ кв ["Ασαρον, vezî zîч:].

'Ασαρκέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ слабъ, fъpъ карne. [ші

'Ασαρκία (ἡ), слъббnoцie, вскъцivie. [din

"Ασαρκος (ὁ, ἡ), чел fъpъ карne; слабъ, вskatъ. [ἀ, σὰρξ -κὸς]. [de вnde

'Ασαρκώδης, ες (ὁ, ἡ), = "Ασαρκος, вskъцivъ.

"Ασαρον (τὸ), [ἄση, ἄρον] o плaпtъ medivinalъ, mipositoape, napdъ seлвatikъ.

"Ασαρος [ἀ, σαίρω], ші

'Ασάρωτος (ὁ, ἡ), nemътвpatъ. (de вnde || sвbst:) 'Ασάρωτον (τὸ), вnъ felъ de mosaikъ (somaki) de паркete aштepnвte întp' o saлъ, че nв se mътвpъ, чi se штepцe кв вврete. [ἀ, σαρόω].

"Ασασθαι, noet: nex: 1: de înf: ал лъї 'Αάομαι, saъ 'Αάσκω.

'Ασάφεια (ἡ) nedesлвшipe, întвnevime de înцelesъ. [din

'Ασαφὴς, ές (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φῶς, nedesлвшitъ, întвnekosъ, neînцelesъ, nedoveditъ. [ἀ, σαφής].

'Ασάω -ῶ, [ἄση] viit: -ήσω, noet: (akt:) privinвieskъ saцiъ, (ші prin вpm:) skîpвъ грea. || (miж:) 'Ασάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, (de вnde nex: 1: de inf: 'Ασηθῆναι) mi se плeakъ, îmї вine грeaцъ, mъ skîpвeskъ; (fir:) mi se вpaшte, mъ nemвлцвmeskъ; mъ mîxneskъ. «'Εδίζητο, ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη». Ep:

"Ασβεστος (ὁ, ἡ), nestinsъ; (fir:) nenpekвrmatъ, вечnikъ, nesfîpшitъ. || (sвbst: fem:) варъ (maї кв seamъ nestinsъ). 2) вnъ felъ de fosilъ. [ἀ, σβέω, σβέννυμι].

'Ασβολαίνω, ші 'Ασβολάω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Ασβολόω. [din

'Ασβόλη (ἡ), fвninцine, stipiцie. [de вnde

'Ασβολόεις, εσσα, εν, noet: плinъ de (saъ negrв ка) fвninцine.

"Ασβολος (ἡ, ші pap ὁ), = 'Ασβόλη. [de вnde

'Ασβολόω -ῶ, viit: -ώσω, вmплв de (mînжeskъ, înnergeskъ кв) fвninцine. [ші

'Ασβολώδης, ες (ὁ, ἡ), fвninцinosъ, ка fвninцineле.

"Ασε, noet: în локъ de "Ααε 3: sinr: neps: a nex: 1: de xot: ал лъї 'Αάσκω.

'Ασέβεια (ἡ), nenietate, nekвчepinivie кътpe Dвmnezeъ. [ші

'Ασεβέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ neniosъ, nekвчepnikъ кътpe челе dвmnezeemti; (кв ак: преп:) faкъ, saъ zikъ чева neniosъ, mъ portъ fъpъ pespektъ (sébας) кътpe чineва. «'Ασεβεῖν εἰς τὰ μυστήρια». Ksen: (ші nas:) «Τὰ πρὸς τοὺς 'Αμφισσέας ἠσεβημένα σοι». Esx: «"Οταν οὖν τις ἀσεβηθῇ τῶν οἴκων». Plat: ва пътimi чева nekвbiosъ. [de вnde

‚Ασέβημα (τὸ), fanтъ, saŭ къвînтŭ nenioswŭ, nekъвioswŭ.

'Ασεβὴς, έος (ὁ, ἡ), nenioswŭ, nepesnektъtopŭ de Dъmnezeŭ, ші de чеде Dъmnezeeштї, nereliцioswŭ; (în цen:) netpevнікŭ, fъkътopŭ de pъŭ. [ἀ, σέβας].

'Ασέβησις, ως (ἡ), [ἀσεβέω] лъкpape de fante nenioase, saŭ пъptape nevinstitoape de Dъmnezeŭ.

'Ασεβῶς, adв: къ кînŭ nenioswŭ, къ пъptape nekъвioasъ. [ἀσεβής].

"Ασειν, noet: biit: de inf: ал лъї "Αω.

"Ασειρος (ὁ, ἡ), nedegatŭ în лanцŭ, sлoвodŭ; (fir:) neînfpînatŭ. [ἀ, σειρά]. 2)=къ

'Ασείρωτος (ὁ, ἡ), (калŭ) neînшipatŭ, adikъ înxъmatŭ ла poatъ, iap nъ înainte, saŭ degatŭ алътъpea къ штpeanгŭ, saŭ лanцŭ (avesta se zive ші Σειραφόρος). «"Οχημα ἀσείρωτον». Exp: tpъsвpъ къ doї каї nъmaї înxъmaцї ла poatъ fъpъ алцї înшipaцї înainte. [ἀ, σειρόω].

"Ασειστος (ὁ, ἡ), nekлetinatŭ, nekлintitŭ, saŭ nekътpemъpatŭ. [ἀ, σείω].

'Ασελγαίνω, biit: -ήσω, tpъieskŭ, înetpekŭ în desfpînъpї, nekъmnътat; (къ ак: преп:) mъ noptŭ ovpъznîчeште, шaлtpatezŭ, nevinsteskŭ ne чinева. [ші

'Ασέλγεια (ἡ), desfpînape; ovpъznîчie, пъptape nevinstitoape, nepъшinape, netpeвnîчie; (în цen:) nekъmnътatе, kovîpшipe. [ші

'Λσελγέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ασελγαίνω. [ші

'Ασελγέως, adв: Ion: noet: în лokŭ de 'Ασελγῶς. [din

'Ασελγὴς, [ἀ întinz: ші θέλγω, saŭ Σέλγη, opaшŭ ал Pisidii] έος (ὁ, ἡ), (în цen:) nekъmnътatŭ, kovîpшitopŭ. (iap naptк:) nemъpцinitŭ în noftеле saŭ natimiле saле, desfpînatŭ; nepъшinatŭ, obpaznikŭ; silзitopŭ, nevinstitopŭ; (în цen:) netpevnikŭ.

'Ασελγόκερως, ωτος, ші ω (ὁ, ἡ), noet: чел къ koapne neste fipe marї. [ἀσελγὴς, κέρας].

'Ασελγομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ datŭ къ totъл nebъneште ла desfpînъpї. [ἀσελγὴς, μαίνομαι].

'Ασελγῶς, adв: desfpînat; ovpъznîчeште; nekъmnътat; în кînŭ nevinstitopŭ, ші чл: [ἀσελγής].

'Ασέληνος (ὁ, ἡ), linsitŭ de лънъ, întъnekosŭ, nelъminatŭ. [ἀ, σελήνη].

"Ασεμνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σέμνως, nesfiitŭ, nepъшinatŭ; pъŭ-nъpъвitŭ; netpevnikŭ. [ἀ, σεμνός].

'Ασεπτέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ασεβέω. [din

"Ασεπτος (ὁ, ἡ), (akt:) = 'Ασεβής. 2) (pas:) nepesnektatŭ de niminea. [ἀ, σέβομαι]

"Ασεσθαι, miж: biit: de inf: ал лъї 'Αάσχω.

"Ασεσθαι, miж: biit: de inf:, ші 'Ασεῦμαι, D: în лokŭ de "Ασομαι, miж: biit: de xot: ал лъї "Αδω.

"Αση (ἡ), [ἄω, satъpŭ] greaцъ din saцiŭ, nenoftъ, skîpvъ; (fir:) nekazŭ, stpimtopape, spîtŭ. (bezї ші "Αλυς). 2) obiektŭ de skîpvъ, nekъpцie. (bezї ші "Αζα).

"Ασῃ, 2: neps: sinr; a miж: biit: ал лъї "Αδω.

'Ασηθῆναι, nex: 1: de inf: ал лъї 'Ασάομαι.

'Ασήκαστος (ὁ, ἡ), neînkisŭ în лokŭ înгpъditŭ, în tîpлъ, ші чл: [ἀ, σηκάζω].

'Ασήμαντος (ὁ, ἡ), neînsemnatŭ, neînkъnoштinцatŭ. 2) nemarkatŭ, nepecetлъitŭ; (fir:) nepъzitŭ, neanъpatŭ, nepovъцъitŭ. «Μῆλα ἀσήμαντα». 3) (akt:) neînsemnътopŭ de nimikŭ. (bezї ші "Ασημος). [ἀ, σημαίνομαι].

'Ασημείωτος (ὁ, ἡ), netpekътŭ în însemnape; nelъatŭ în бъгape de seamъ; neînsemnatŭ. [ἀ, σημειόω].

'Ασημόγράφος (ὁ, ἡ), (paroкs:) skpiitopŭ, (proparoкs:) skpisŭ în stilŭ întъnekosŭ, neînцelesŭ, saŭ къ litere anevoe de чitit. [ἄσημος, γράφω].

"Ασημος (ὁ, ἡ), чел fъpъ semnŭ, nevete ші чл: «'Αργύριον («Χρυσίον) ἄσημον». Tъч: netinъpitŭ ka monetъ. 2) (fir:) = 'Αδιάρθρωτος. nedesлъшitŭ, întъnekosŭ; nekъnoskътŭ; neînsemnътopŭ de nimikŭ; (prin întind:) prostŭ, neînsemnatŭ. [ἀ, σῆμα]. [de вnde

'Ασημότης (ἡ), neînsemnътate. [ші

'Ασήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în лokŭ de "Ασημος. [ші

'Ασήμως, adв: fъpъ вpe вnŭ deoseвitopŭ semnŭ; nedesлъшit, fъpъ însemnътate.

"Ασηπτος (ὁ, ἡ), nepъtpedŭ, saŭ nesъnъsŭ ла nътpeжъne. [ἀ, σήπομαι].

'Ασηρὸς [ἄση], ἀ, ὸν, greцosŭ; skîpвosŭ; spîчosŭ. [de вnde

'Ασηρῶς, adв: kъ skîpвъ, greaцъ, neплъчере.

"Ασηστος (ὁ, ἡ), [ἀ, σήθω] nevepnътŭ.

'Ασθεὶς εἶσα, ἐν, pas: nex: 1: de napїv: a лъї "Αδω.

'Ασθένεια (ἡ), nepъtinцъ, слъвічъne, вoaлъ. 2) linsъ, sъpъчie. «Βίου («Χρημάτων)—». Ep: ші Ksen: [ші

'Ασθενέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ славŭ, ne-

пътinчosъ, волпавъ. [ἀσθενής]. [de вnde

'Ασθένημα (τὸ), пътimъ, воалъ.

'Ασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), непътinчosъ, славъ (fisiч: ші морал:); nedestoĭnikъ. 2) волпавъ. [ἀ, σθένος]. [de вnde

'Ασθενία (ἡ), Ion: în локъ de 'Ασθένεια. [ші

'Ασθενικὸς, ἡ, ὸν, волпъвічosъ, de славъ konstitъцie.

'Ασθενοποιὸς (ὁ, ἡ), прічinиtorъ de непъtinцъ, adъкъtorъ de воалъ. [ἀσθενὴς, ποιός].

'Ασθενόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кз слабе (sъвцipĭ saŭ neadînчĭ) ръdъчinĭ. [ἀσθενὴς, ῥίζα].

'Ασθενόψυχος (ὁ, ἡ). слабъ de sъflетъ, mičinimъ. [ἀσθενὴς, ψυχή].

'Ασθενόω-ῶ. biit: -ώσω, faкъ чева слабъ, непътinчosъ. [ші

'Ασθενῶς, adв: fъръ пътere, слав. [ἀσθενής].

'Ασθένωσις. εως (ἡ), sлъвire, adъчere ла непътinцъ. [ἀσθενόω].

'Ἀσθῆναι, nas: nex: de inf: ал лві "Αδω.

"Ασθμα (τὸ), [ἄω, saŭ ἀάζω] (în цen:) sъflare; (iap ларtк:) deasъ ші greа pesъflare din ostencalъ, saŭ din stpimtoare de nientъ, (oвшt:) пъdъfъ. (bezĭ ші Δύσπνοια). [de вnde

'Ασθμαίνω, biit: -ανῶ, пътimeskъ de пъdъfъ, pesъflз des ші greŭ. [ші

'Ασθματώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ασθματικός.

'Ασθμοτόκος (ὁ, ἡ), noet: пъskътorъ, прічinиitorъ de пъdъfъ. «Λέων—». Manet: konsteлaцia zodiĭ левлві (fiind къ pesaне пе ла капікале, ші продъче greвtate de sъflaре din прічina marĭ къldърĭ). [ἄσθμα, τόκος].

'Ασιγησία (ἡ), петъчere. [ші

'Ασίγητος (ὁ, ἡ), петъкътъ, мълт-ворвitorъ, въrfitorъ. [ἀ, σιγάω].

'Ασιγμοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, комивlъ цоетъ fъръ литera sirma. [ἀ, σῖγμα, ποιέω].

"Ασιγμος (ὁ, ἡ), чел fъръ литera Σ; (прin врm:) fъръ sisiire. [ἀ, σῖγμα].

'Ασίδηρος (ὁ, ἡ), лinsitъ de ferъ, adiкъ fъръ армъ. [ἀ, σίδηρος].

"Ασιχος (ὁ, ἡ), непътinиatъ de greацъ, de skîrвъ. 2) (акт:) пегрецosъ, neskîrвosъ; (fig:) nesъпърътorъ. [ἀ, σίχος].

"Ασιλλα (ἡ), = 'Ανάφορον, коviліцъ (прinч: ачеea че întreввinцаŭ neскарії). [ἀ întinz:, σιλλός].

'Ασιλλοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, apdikъ чева пе вшerĭ къ коviліца; sîntъ къrътorъ (хamалъ), saŭ vînzътorъ de пеште. [ἄσιλλα, φέρω].

'Ασίνη (ἡ), în локъ de 'Αλσίνη, saŭ 'Ελσίνη, saŭ 'Ιασίνη.

'Ασινὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -ινῶς, [ἀ, σίνομαι] = 'Αβλαβὴς (акт: ші пas:), невътъmътorъ; невътъmatъ, невîntъitъ.

"Ασιος (ὁ, ἡ), noet: [ἄσις] nopoiosъ.

'Ασίρακος (ὁ), вnъ felъ de лъкъstъ fъръ apiпĭ.

"Ασις [ἄση], ιος (ἡ), noet: = 'Ιλὺς, nopoiъ, nomoлъ de pîъ, mочірлъ.

'Ασιτέω -ῶ, biit: -ήσω, петрекъ nemîпkatъ, nosteskъ. [ші

'Ασιτία (ἡ), депърtape, saŭ лipsъ de mîпkърĭ, nostъ. [din

"Ασιτος (ὁ, ἡ), nemîпkatъ, nostitъ, ажвnitъ; 2) чел че пз мънîпkъ, faче dietъ, nosteште. [ἀ, σῖτος]. [de вnde

'Ασίτως, adв: пе nemîпkate, nostind.

'Ασκαθὴς, έος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de 'Ασκηθής.

'Ασκαίρω, [ἀ întinz:, σκαίρω] biit: -αρῶ, = 'Ασπαίρω.

'Ασκάλαβος, ші

'Ασκαλαβώτης, ου (ὁ), вnъ felъ de mikъ ші пътatъ шопîрлъ. [ἀκαλῶς, βάω, βαίνω].

'Ασκάλαφος (ὁ), вnъ felъ de въfniцъ, saŭ кзкавеĭкъ.

'Ασκάλευτος, ші

"Ασκαλος, ші

"Ασκαλτος (ὁ, ἡ), nesъпatъ, nesmвлsъ de върienĭ, непліvitъ, [ἀ, σκάλλω, ші σκαλεύω].

'Ασκαλώπας, ου (ὁ), = Σκολόπαξ.

'Ασκαμωνία (ἡ), = Σκαμωνία.

'Ασκανδάλιστος (ὁ, ἡ), (neoл:) neskandalisatъ, neisпititъ. [ἀ, σκανδαλίζω].

'Ασκάντης, ου, (ὁ), пatъ кекіъ, пatъ de moptъ. [în afin: кз ἄσκηνος].

'Ασκαρδαμυκτεὶ(κτὶ), adв: пеклipit din окĭ. [ші

'Ασκαρδαμυκτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ вitъ пеклipit. [din

'Ασκαρδαμύκτης, ου, ші

'Ασκαρδάμυκτος (ὁ, ἡ), пеклipitъ din окĭ, цiindз'ĭ totdaвna deskišĭ. [ἀ, σκαρδαμύττω].

'Ασκαρὴς, έος, ші

"Ασκαρθμος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκαρθμός] чел че пз se вate, пз dъ din mîĭnĭ ші din пicioape de aronie.

'Ασκαριδώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кз (saŭ плinъ de) вiepmвшĭ. [ἀσκαρίς].

'Ασκαρίζω, biit: -ίσω, = 'Ασκαίρω.

'Ασκαρὶς [ἀσκαίρω], ίδος (ἡ), вiepmвшъ de цinteче, de врînzъ, ші чл:

"Ασκαρος (ὁ), [ἀσκὸς] = 'Ασκέρα. 2) [ἀσκαίρω] вnъ felъ de xîpîitoape, saŭ pe-

sʁnъtorъ înstrʁmîntъ de mʁsikъ.

'Ασκαροφόρος (ὁ, ἡ), nʁrtъtorъ de ʁnъ felʁ de înkълцъminte saъ visme лъцoase, ce se noartъ maï kʁ seamъ de xamalï earna; (nrin ʁrm:) xamalъ. 2) жʁkъtorъ, saъ dъnцъtorъ în цatnaraле, ші чл: [ἄσκαρος, φέρω].

"Ασκαφος (ὁ, ἡ), nesъnatъ. [ἀ, σκαφή].

'Ασκεθὴς, în lokъ de 'Ασκηθής.

'Ασκελέως, adʁ: kʁ asnrime; kʁ stъrʁire; saъ neoʁosire. [din

'Ασκελὴς [ἀ, σκέλος], έος (ὁ, ἡ), чел ғъръ (saъ kʁ netreʁniче) nїчoare, saʁ крачї; (fir:) ostenitъ, oʁositъ. 2) noet: [ἀ, adʁn:] ="Ισοσκελὴς, ші (desnre kʁmnene) ="Ισόῤῥοπος. 3) noet: [ἀ înlinz:, ші σκέλλω]. sʁînlatъ, ʁskatъ, tape, asnrʁ; ші (fir:) neoʁositъ. (de ʁnde || nexl:) 'Ασκελὲς, adʁ: ="Ασκελέως.

'Ασκέπαρνος (ὁ, ἡ), nечioплітъ; (în цen:) нелʁкратъ. [ἀ, σκέπαρνον].

'Ασκέπαστος(στρος) [ἀ, σκεπάζω], ші

'Ασκεπὴς, έος, ші

"Ασκεπος (ὁ, ἡ), neакоnерітъ, desвѣлітъ. [ἀ, σκέπη].

"Ασκεπτος (ὁ, ἡ), nекіnzʁitorъ, nerînditorъ. 2) (nas:) nevъratъ de seamъ, nечерчetatъ, nекіnzʁitъ. [ἀ, σκέπτομαι]. [de ʁnde

'Ασκέπτως, adʁ: ғъръ кіnzʁire, въгare de seamъ, saъ черчetare.

'Ασκέρα (ἡ), [ἀσκὸς] ʁnъ felʁ de înкълцъminte,="Ασκαρος. (bezї 'Ασκαροφόρος).

'Ασκέριον (τὸ), dim: ал лʁї 'Ασκέρα.

'Ασκευὴς, έος, noet:, ші

"Ασκευος (ὁ, ἡ), linsitъ de trevʁinчoaseле ʁneлte, saъ moвіле; (nrin ʁrm:) neпрегъlitъ; saъ neaрmatъ. [ἀ, σκεῦος].

'Ασκευώρητος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκευωρέω] neкъʁtatъ, нечерчetatъ.

'Ασκέω -ῶ, вііt: -ήσω, лʁкрezъ, ғакъ чева кʁ meштешʁгъ ші silinцъ, îmnodoвeskъ кʁ amърʁnlʁл. «Χρύσειον θρόνον («'Ερμῆνα, «"Ερια, ші чл:) ἀσκήσας». Om: (ші nas:) «"Αρμα χρυσῷ εὖ ἤσκηται». Іл: I. 2) întokmeskъ; înnodoвeskъ; кърццъ; dikiseskъ. «'Η μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα. Od: A. (bezї ші 'Ασκηθὴς). «'Ασκεῖν γένειον». Ep: «'Ως δὲ ταῖς αἰσθήσεσιν ἤσκησεν αὐτούς». Fil: (ші nas:) «Κόμας ξανθὰς εἰς κουρὰν τῶν Γερμανῶν ἠσκημένας». Epd: 3) (nap, ші noet:) vinsteskъ религios, mъ înkinъ, adorъ. «Δαίμον' ἀσκήσω». Hind: (ші nas) «"Ενθα σώτειρα Θέμις ἀσκεῖται». Hind: 4) ekserчezъ, denpinzъ; (fir:) întъreskъ. «Περιπατοῦντες ἀσκεῖτε τὰ σώματα πρὸς ἰσχύν». Ksen: «'Ασκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον». Apstf: «'Ρᾳθυμοῦντες ἡμεῖς καθ' ἑαυτῶν ἀσκοῦμεν τὸν πονηρόν». Xpis: (ші kʁ înf:) «'Ασκῶν κρατεῖν». Apst: (ші nas:) «Πρὸς ταῦτα ἀσκοῦνται». Лʁч: 5) (nestp: saъ ел:)='Ασκοῦμαι, mъ denpinzъ, meditezъ; mъ îndeletniческъ ла чева, saъ nrofesezъ, лʁкrezъ чева. «'Ασκεῖν πένταθλον (τέχνην, λόγους, ἀρετὴν, δόλους, ші чл): «'Ασκεῖν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστάς». Iskr: «'Ασκῶν κιθαρίζειν». Лʁч: [de ʁnde

'Ασκηθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (bezї 'Ασκέω 2) вine înгріжitъ, kʁ лʁare a minte nъstratъ, къʁtaїъ. (nrin ʁrm:) nevînlʁitъ, nesъnъratъ; sъnъtosъ, întrerъ. «Μέλι ἀσκηθές» At: miere кърatъ. [ші

"Ασκημα (τὸ), лʁкрʁл, ла каре se denpinde, se îndeletniчeшste чinева, лʁкрʁ de denpindere. 2) mъestroasъ konstrʁкцie, nodoaвъ.

"Ασκηνος (ὁ, ἡ), чел ғъръ kortъ, saъ локанъ. «Δίαιτα — ». вieцʁire sʁвt въzdʁхъ." 2) (fir:) nenrefъкʁtъ, sinчerъ. [ἀ, σκηνή]. [de ʁnde

'Ασκήνως, adʁ: ғъръ ғъцърie.

"Ασκησις, εως (ἡ), ekseрsare, denpindere, stʁdiare, meditare; (în цen:) okʁnацie, mesenie, nrofesie. [ші

'Ασκητέος, α, ον, nosit: ал лʁї 'Ασκέω. [ші

'Ασκητήριον (τὸ), локъ de ekserчiцiї, цimnasiї; (Bis:) локъ de sixъstrie. [ші

'Ασκητὴς, οῦ(ὁ), (în цen): kare se denpinde, se îndeletniчeште ла вre ʁnъ лʁкрʁ; (iap naptik:)='Αθλητὴς; (de ʁnde Bis:)=Μοναχός, sixastrʁ. [ἀσκέω]. [de ʁnde

'Ασκητικὸς, ἡ, ὸν, кʁвiinvosъ, îndemînatikъ ла ekserчiцiї ='Αθλητικός, atletikъ. 2) sixъstreskъ. [de ʁnde

'Ασκητικῶς, adʁ: sixъstreште.

'Ασκητὸς, ἡ, ὸν, nʁtinvosъ a se doвîndi, a se sъvîrші nrin denpindere. 2) nri-imitorъ de mъestroasъ ші finъ. лʁкrare, saъ ғъкътъ ast-fel. 3) denrinsъ, ekserсatъ. [ἀσκέομαι].

'Ασκήτρια (ἡ), fem: ал лʁї 'Ασκητὴς, sixastrъ.

'Ασκίαστος (ὁ, ἡ), neзʁmвritъ, neакоnерitъ, neînlʁneкatъ. [ἀ, σκιάζω].

'Ασκίδιον, ші

'Ασκίον (τὸ), dim: ал лʁї 'Ασκός. кʁrdʁшелъ, tʁлʁmanъ.

"Ασκιος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκιά] neкʁmnrosъ; (de

ънde цeorp:) Ἄσκιοι, локъitорiї de съъt екъatоръ (fiind къ аъ de doъ орї пe anъ soapeле în dpentъл крeмteтълuї, ші пъ fак ътвръ). 2) пoet: (ἀ întinz:) чел къ deasъ, saъ rpoasъ ъивръ.

Ἀσκίπων, ονος (ὁ, ἡ), пeînтpeвъinцъторъ de (пepezematъ în) бastonъ. [ἀ, σκίπων= Σκήπων].

Ἀσκίτης, ου (ὁ), (прinч: idpoпікъ) ътfлъторъ de пînteчe ка de ънъ бърdъfъ. [ἀσκός]. (вezї ші τυμπανίτης).

Ἀσκληπιάδης, ου (ὁ), fiъ, saъ stpъneпotъ ал лuї Eскълапъ ['Ασκληπιός], zeъл medічineї; (fir:) doкторъ. [de ънde

Ἀσκληπιὰς, αδος (ἡ), ънъ fелъ de (saъ ънit: de fелъpitc) плante medічinale.

Ἀσκοδέτης, ου (ὁ), fънic de лerat rъpa бърdъfълuї. [ἀσκὸς, δέτης].

Ἀσκοδορέω -ῶ, biit: -ήσω, оторъ къ бътaic. (вezї Ἀσκός). [ἀσκὸς, δορά].

Ἀσκοκήλης, ου (ὁ), пътimашъ de вътъmътъръ, чe atîpnъ dînainte ка ънъ бърdъfъ. [ἀσκὸς, κήλη].

Ἀσκοπήρα (ἡ), dъsarъ de пieле a пъstорiлor. [ἀσκὸς, πήρα].

Ἄσκοπος (ὁ, ἡ), = Ἄσκεπτος, neгîndiторъ, пeбъгъторъ de seamъ. 2) пeпpeвъzътъ, пeaштentatъ, fъръ вeste. 3) пeтъpцinitъ, пeпъmъpatъ; пeînцeлesъ; пceкsплікатъ. 4) fъкътъ fъръ скопъ, saъ sfîpшitъ; neisбътitоръ în скопъл sъъ; (прin ърm:) neфолositоръ, zadapnікъ. || (neът:) Ἄσκοπα, adв: = Ἀσκόπως. [ἀ, σκοπός].

Ἀσκοпутίνη (ἡ), doniцъ de пieле, (търч:) matapa. [ἀσκὸς, πυτίνη].

Ἀσκορδίνωτος (ὁ, ἡ), каре пъ se întinde къскînd, saъ ameцitъ de somnъ; (fir:) neтърбърatъ, лiniштitъ. [ἀ, σκορδινάομαι].

Ἀσκὸς (ὁ), бърdъfъ, (търч:) тълъmъ. «Ἀσκὸν δέρω τινά». Пров: fакъ пe чinева тобъ de бътaie; ші (în цen:) îї fакъ чeле маї марї реле, îл прътъdeскъ къ totъл. (вezї ἀσκοδορέω). «Ἀσκὸς δεδάρθαι κἀπιτετρίφθαι γένος». Sол: 2) saкъ, dъsarъ de пieле. (вezї ші θύλακος). 3) пieле лъatъ dene орї чe трънъ.

Ἀσκοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ

Ἀσκοφόρος (ὁ, ἡ), къръторъ de бърdъfъ къ винъ (ла сервъторіле Бакълuї). [ἀσκὸς, φέρω].

Ἀσκύλευτος (ὁ, ἡ), пeпръdatъ, пeжъfъitъ. [ἀ, σκυλεύω].

Ἄσκυλτος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκύλλω] nesfîшiatъ; пeкъznitъ; (în цen:) nesъпъratъ, пeвîнтъitъ. [de ънde

Ἀσκύλτως, adв: fъръ kaznъ; fъръ sъпъpape.

Ἄσκυρον (τὸ), [ἀ întinz:, σκύρον] ънъ felъ de плантъ, =Ἀνδρόσαιμον, ші Ὑπέρεικον, ъънътoape.

Ἄσκυφος (ὁ, ἡ), чел fъръ пахаръ. [ἀ, σκύφος].

Ἀσκώλια (τὰ), serвътoape în чinstea лuї Бакъ, în каре supe adъчepe de pîsъ sъpiaъ къ ънъ пічоръ пe бърdъше ътflate ші ънse къ ънtdeлemnъ. [ἀσκὸς, ἅλλομαι]. [de ънde

Ἀσκωλιάζω, biit: -ήσω, sъръ întp'ънъ пічоръ, aвînd пe чел-алтъ apdikatъ. [de ънde

Ἀσκωλιασμὸς (ὁ), sърitъrъ îîntp' ънъ пічоръ (ънъ felъ de жъкърie).

Ἀσκωλίζω, biit: -ίσω, = Ἀσκωλιάζω.

Ἄσκωμα (τὸ), op чe înfъшърътъръ de пieле; (iap партк:) чea din прежърьл вîслеї, ші първчeanълuї, de каре este леratъ. 2) пieлea foiлop de съflat. 3) (în цen:) ътflътъръ. [ἀσκός].

Ἄσμα (τὸ),= ᾠδὴ, кîntiкъ. [ἄδω].

Ἀσμάραγος (ὁ, ἡ), пoet: чел чe пъ faчe sromotъ, netърбъръторъ. [ἀ, σμαραγή].

Ἀσμάτιον (τὸ), Dim: ал лuї Ἄσμα, кîntičeлъ.

Ἀσματογράφος (ὁ, ἡ), skpiitоръ, компъitоръ de кîntiчe (маї къ seamъ de бisep: тропаре, ші чл;). [ἄσμα, γράφω].

Ἀσματοκάμπτης, ου (ὁ), kom: (прinч:) лiрікъ, saъ ditipambікъ пoetъ, каре faчe mълte stpofe ші antistpofe, ші (прin ърm:) se aвate din fipeaska simплitate a пoesiї. [ἄσμα, κάμπτω].

Ἀσματοποιὸς (ὁ, ἡ), пoetъ de лiріче кîntiчe. [ἄσμα, ποιός].

Ἀσμεναίτατος, η, ον, (pap) în локъ de

Ἀσμενέστατος, η, ον, sъпрл: ал лuї Ἄσμενος.

Ἀσμενέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ ак:) пoftескъ (мъ мълцъmeскъ de) чева, îmї плаче. [ші

Ἀσμενίζω, biit: -ίσω, (къ ак:) пriimeскъ пe чinева пpietenешte, въкърos. [ἄσμενος], îl tpaктezъ вine. 2) (къ dat: saъ партч:) мъ îndestълezъ, мъ мълцъmeскъ de чева. [de ънde

Ἀσμενισμὸς (ὁ), мълцъmipe, въкърie. [ші

Ἀσμενιστὸς, ὴ, όν, плъкътъ, пoftitъ, dopitъ.

Ἄσμενος [ἥδομαι], η, ον (компр: -έστερος, -έστατος, ші -αίτατος) въкърosъ, мълцъmitъ. «Ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη». Іл: Ξ. m'aшї въкъра, m'aшї мълцъmi. «Φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο» Іл: N: în локъ de

'Ασμένως (компр: -έστερον, sвпрл: -έστατα, ші αἰτατα), adв: кв твлцвmipe, кв ввкврie, кв ввпъ воinцъ.

"Ασμηκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, σμήχω] nefрекатѣ; neштepsѣ.

'Ασμὸς (ὁ), (pap) în локѣ de "Ασμα.

'Ασμωλέω, кавтъ 'Αδμο(μω)λέω.

'Ασολοίκιστος (ὁ, ἡ), = 'Ασόλοικος. [ἀ, σολοικίζω]. [de вnde

'Ασολοικίστως, adв: = 'Ασολοίκως.

'Ασόλοικος (ὁ, ἡ), [ἀ, σόλοικος, вezї ziчереа] ші adв: -οίκως, fъръ solічisme; (fir:) fъръ варварії. || (ком:) «Κρέας ἀσόλοικον». At: o întpeaгъ, saŭ ввпъ ввкатъ de карне.

'Ασοφία (ἡ), neînцелепчвne; neînвъцътъръ. [din

"Ασοφος (ὁ, ἡ), [ἀ, σοφὸς] neînцелептѣ; neînвъцатѣ (прostѣ). [de вnde

'Ασόφως, adв: fъръ înцелепчівne; fъръ înвъцътъръ, ші чл:

'Ασπάζομαι [ἀ întinz:, σπάω], вiit: -άσομαι, прiimeskѣ пе чінева прietenешte, îl înвръцішezѣ, îl salвтѣ, ші (maї noŭ) sървтѣ. «Δεξιῇ («Χερσὶν) ἔπεσί τε μειλιχίοισιν ἠσπάζοντο». Om: «'Ασπάζεσθαι τῷ στόματι (ταῖς κώπαις)». Пл: «Ἡ κύων ἀσπάζεται τοὺς ποιμένας». Ksen: «"Ασπασαι κἀκεῖνον παρ' ἐμοῦ». Sin: 2) алегѣ, пвmeskѣ. «Αὐτοκράτορα αὐτὸν ἠσπάζοντο». Пл: 3) (fir:) іввeskѣ, прefeрѣ пе чінева, тъ лiпeskѣ de dînsвл, îї врmezѣ. «Χρήματα (ἡσυχίαν, σοφίαν ші чл:) ἀσπάζομαι». Плт: «Κύνες ἀσπαζόμεναι τὰ ψευδῆ ἴχνη». Ksen: 4) (прin întind: кв inf:) тъ твлцвmeskѣ, îmї плаче, sînтѣ oвічнвitѣ a... 'Ασπάζεσθαι σὺν ἀνδράσιν εἶναι». Ермц:

'Ασπάθητος (ὁ, ἡ), певътвтѣ кв snata în цesътъръ; (прin врm:) = 'Αραιὸς, рарѣ. [ἀ, σπάθη].

'Ασπαίρω [ἀ întinz:, σπαίρω], вiit: -αρῶ, тъ батѣ (ка пештеле пе вskatѣ), amѣ snasme; батѣ din пічоаре (ка чеї некъжіцї), fakѣ тврвврare, sromotѣ.

'Ασπάλαθος (ὁ, ἡ), [ἀ, σπάλαθρον=σκάλευθρον] внѣ потішюрѣ гітnosѣ, ка алоівл, Аsпалатѣ.

'Ασπάλαξ, ακος (ὁ), = Σπάλαξ, soволѣ, шоаріче de пъmîntѣ. 2) внѣ гелѣ дъ плантъ.

'Ασπαλιεία, ші -ία (ἡ), neskвіре кв вndiцa. [din

'Ασπαλιεύομαι, вiit: -εύσομαι, neskвieskѣ кв вndiцa. [din

'Ασπαλιεὺς, έως [ἄσπαλος], ші

'Ασπαλιευτὴς, οῦ (ὁ),= 'Αλιεὺς, neskарѣ, че neskвieшte кв вndiцa. [ἀσπαλιεύομαι]. [de вnde

'Ασπαλιευτικὸς, ἡ, ὸν, кввiinчosѣ, saѣ îndemînatikѣ ла вndiцape. (deвnde ||)«'Ασπαλιευτική». мештешвгвл de a вndiцa.

"Ασπαλος (ὁ), [ἀναспάω, ἄλς] пешtе (прinч:) прinsѣ кв вndiцa.

'Ασπανιστεία (ἡ), [ἀ, σπάνις] neлiпsъ, вілшвгѣ.

'Ασπαραγία (ἡ), плантъ de snapaпгелѣ. [din

'Ασπάραγος (ὁ), snapaпгелѣ; (in цen:) fрацeda креastъ, saѣ влъstарвл легвmoaселор плante.

'Ασπαραγωνία (ἡ), = 'Ασπαραγία.

'Ασπαρίζω, вiit: -ίσω, = 'Ασπαίρω.

"Ασπαρτος (ὁ, ἡ), nesemъnatѣ, de nesemъnat. [ἀ, σπείρω]. [de вnde

'Ασπάρτως, adв: fъръ a se semъna.

'Ασπάσιος, α saѣ ος, ον, = 'Ασπαστὸς, іввітѣ, dopitѣ. 2) веселѣ, твлцвmitѣ. (вezї ші "Ασμενος). [de вnde

'Ασπασίως, adв: = 'Ασμένως, кв ввкврie, кв твлцвmipe.

"Ασπασμα (τὸ), обіектѣ de dopinцъ, saѣ de твлцвmipe. 2) = кв

'Ασπασμὸς (ὁ), salвtape, saѣ sървtape. [ші

'Ασπαστικὸς, ἡ, ὸν, прietenosѣ, disпвsѣ спре salвtape, вine прiimitorѣ. || (сввsl:) 'Ασπαστικὸν (τὸ), salonѣ de прiimipe. [ші

'Ασπαστὸς, ἡ, ὸν, вrednikѣ de salвtape, (іввітѣ, dopitѣ). [ші

'Ασπαστὺς, ύος (ἡ), Ion: în локѣ de ἀσπασμὸς. [ἀσπάζομαι].

'Ασπαστῶς, adв: = 'Ασπασίως. [ἀσπαστός].

"Ασπειστος (ὁ, ἡ), = "Ασπονδος, neînпъкатѣ. [ἀ, σπένδομαι].

"Ασπερμος (ὁ, ἡ), чел fъръ sъmînцъ; (fir:) чел fъръ копіі, saѣ moштenitorї. [ἀ, σπέρμα].

'Ασπερχὲς [ἀ întinz:, σπέρχω], adв: кв грабъ, кв івцealъ; кв ferвінцealъ; кв dъinipe, saѣ stървipe.

"Ασπετος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, εἰπεῖν, saѣ ἔπομαι] nesпвsѣ de mape, foapte твлtѣ; (прin întind:) nemърцinitѣ; de nexрmat, de neцinвt dвne dînsвл. «Αἰθὴρ —». Іл: Θ.

'Ασπιδαποβλὴς, [ἀσπὶς, ἀποβάλλω] ῆτος (ὁ), (ком)=Ῥίψασπις, лепъдътorѣ de павъзъ, deseptorѣ (fвrapѣ din oaste); (fir) fрікosѣ, nевiteazѣ.

'Ασπιδεῖα (τὰ), локѣ ал коръвіі desпре пвпъ, вnde atîpnaѣ павезеле. [ἀσπὶς].

'Ασπιδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Σπιδής.

'Ασπιδηστρόφος (ὁ, ἡ), noet: pesвчitorѣ

de павъзъ; (fir:) pesвоїнікъ îndemînatinъ. [ἀσπὶς, στρέφω].

'Ασπιδηφόρος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Ασπιδοφόρος.

'Ασπίδιον, uri

'Ασπιδισκάριον (τὸ), = кв

'Ασπιδίσκη (ἡ), dim: ал лві 'Ασπίς, сквtъ mikъ, пъвъziцъ. 2) o podoavъ în felъ de пъвъziцъ.

'Ασπιδίσκιον (τὸ), dim: ал лві

'Ασπιδίσκος (ὁ), = 'Ασπιδίσκη.

'Ασπιδίτης, uri

'Ασπιδιώτης, ου (ὁ), noet: = 'Ασπιδοφόρος.

'Ασπιδόδηκτος (ὁ, ἡ), мвшкатъ de asnidъ (балавръ). [ἀσπὶς, δήκω = δάκνω].

'Ασπιδόδουπος (ὁ, ἡ), noet: pesвпъторъ de sromotвл павъzелор. [ἀσπὶς, δοῦπος].

'Ασπιδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀσπὶς, εἶδος], uri

'Ασπιδόεις, εσσα, εν, noet: asemenea, potвndъ ка павъza. [ἀσπίς].

'Ασπιδοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), gram: eksплікаціе a лві 'Ασπιδοφέρμων. [ἀσπὶς, θρέμμα din τρέφω].

'Ασπιδοπηγεῖον (τὸ), faврікъ de павеzе. [din

'Ασπιδοπηγὸς (ὁ), = 'Ασπιδοποιὸς, konstрвктор, faврікътор de павеzе. [ἀσπὶς, πήγνυμι].

'Ασπιδοποιία (ἡ), fачере de павеzе. [din

'Ασπιδοποιὸς (ὁ), fъкътор de павеzе, = 'Ασπιδοπηγός. [ἀσπὶς, ποιός].

'Ασπιδότρόφος, (пароксː) хрънitор de, (пропарː) хрънitъ кв asnide (шърпї, балавръ). [ἀσπὶς, τρέφω].

'Ασπιδοῦχος (ὁ, ἡ), цiitор, saв пвртътор de павъzъ, = 'Ασπιδοφόρος. [ἀσπὶς, ἔχω].

'Ασπιδοφέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [ἀσπὶς, φέρω] хрънitъ, трънitъ din павъzъ (adikъ din пръzї ші peзлоіь), pesвоїнікъ.

'Ασπιδοφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, портъ павъzъ. [din

'Ασπιδοφόρος (ὁ, ἡ), пвртътор de павъzъ, armatъ кв сквtъ; (прin врm:) pesвоїнікъ. [ἀσπὶς, φέρω].

'Ασπίζω, вііt: -ίσω, маї întр: în чеде комвасе, προ(ὑπερ)ασπίζω. [ἀσπίς].

"Ασπιλος [ἀ, σπίλος], uri

'Ασπίλωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ паїъ, кврatъ; (fir:) нехълітъ. [ἀ, σπιλόω].

'Ασπίνθιον (τὸ), kom: (dialektікъ) în локъ de 'Αφίνθιον.

'Ασπὶς, ίδος (ἡ), сквtъ, павъzъ; (de вnde pesвoieшieле fpase) «'Εξ ἀσπίδος», «'Επ' (Παρ') ἀσπίδα». din, saв snpe stînrв. (bezї ші Δόρυ). 2) (fir:) oaste (алкътвітъ маї кв seamъ de опліцї, saв греь-армацї). «'Ασπὶς ὀκτακισχιλίη». Ep: 3) шірь, (linie) de ostaшї пъвъzашї. «"Ιστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας». Apstf: «'Επὶ μιᾶς ἀσπίδος παραταξαμένους». Iskp: în fpontь. 4). noet: вътълie. «"Ηξειν εἰς ἀσπίδα». Eвр: 5) вnь felъ de вeninosь, saв otръвічosь балавръ, asnidъ.

'Ασπιστὴρ, ῆρος, uri

'Ασπιστὴς, οῦ, uri

'Ασπίστωρ, ορος (ὁ), noet: = 'Ασπιδοφόρος; (fir:) ostaшь, pesвоїнікъ. [ἀσπίζω].

'Ασπλαγχνία (ἡ), nemilostivipe. [din

"Ασπλαγχνος (ὁ, ἡ), nemilostivь; чел fъръ dвpepe de inimъ; 2) чел fъръ inimъ, adikъ квражь, fpiкosь. [ἀ, σπλάγχνον].

"Ασπληνος (ὁ, ἡ), чел fъръ вплінъ; 2) вindekъторь de natima вплінеї. (de вnde || сввst:) "Ασπληνον (τὸ), вnь felь de плантъ med: лімва черввлвї, saв earва вплінеї. [ἀ, σπλήν].

'Ασπονδεὶ, adв: fъръ лівацiї, (прin врm:) = ἀσπόνδως, fъръ прietenie, saвînвoipe, neînпъkat. [ші

'Ασπονδέω -ῶ вііt: -ήσω, sîntь

"Ασπονδος (ὁ, ἡ), adв: -δως, nepriimitорь, saв къlкъторь de лівацiї, (прin врm:) de înвoipї, de înпъчіврї, neînпъkatь. [ἀ, σπονδή].

'Ασπορία (ἡ), лінъ de semъnътвръ. [din

"Ασπορος (ὁ, ἡ), = "Ασπαρτος. 2) nerodosь, nedътъторь de sъmînцъ. [ἀ, σπέρος].

'Ασπούδαστος (ὁ, ἡ), nefъквтъ кв sîrгвînцъ, saв silinцъ, neînгріжitь. 2) nevpednikъ de silinцъ, nedopitь; de desпрецвit. [ἀ, σπουδάζω].

'Ασπουδεὶ, adв: fъръ osteneалъ, fъръ silinцъ. [ἀ, σπουδή].

"Ασπρις, εως, uri

"Ασπρος, ου (ἡ), вnь felь de stежарь.

"Ασσα (asnip:), Ion: în локъ de "Ατινα, next: îm: ал лві "Οστις. (bezї "Αττα).

"Ασσα (сввц:) noet: în локъ de "Αττα = тина, next: îm: ал лві Τις. «'Οποῖ' ἄσσα.». Od: E. (bezї uri "Αττα).

'Ασσάομαι, -ῶμαι, noet: în локъ de 'Ασάομαι.

'Ασσάριον (τὸ), вnь felь de mikъ (Latinъ) monetъ, de каре zeve fъчеаь o Atikъ drахмъ.

"Ασσιον, adв: noet: în локъ de "Ασσον.

"Ασσιστα, adв: noet: = 'Ασσοτατω. [din

"Ασσιστος, η, ον, noet: = 'Αάσότατος.

"Ασσον, adв: = "Αγχιον, маї апроапе.

'Ασσότατος, η, ον, noet: sъпрл: neper: ал лъї "Ασσον, чел маї апроапе.

'Ασσοτάτω, adв: noet: = "Αγχιστα, foapte апроапе.

'Ασσότερος (ші Еол: 'Ασσύτερος, de вnde 'Επασσύτερος) α, ον, noet: маї апроniatъ.

'Ασσοτέρω, adв: noet: în локъ de "Ασσον.

"Ασσω, în локъ de 'Αΐσσω, вezї "Αττω.

'Ασσώδης, εος (ό, ή), noet: în локъ de 'Ασώδης.

'Ασταγὴς, έος (ό, ή) nв пікъторъ, чікъръторъ în широіъ; (fir:) mвлtъ, înвілшвratъ. [ἀ, στάζω].

'Αστaθὴς, έος (ό, ή), nestatopnікъ; nesirвръ. [ἀ, στάω, ἵστημι).

'Αστάθμευτος (ό, ή), = 'Ανεπιστάθμευτος. [ἀ, σταθμεύω].

'Αστάθμητος (ό, ή), [ἀ, σταθμάω] nekîntъpitъ, nesokotitъ; (fir:) nепревъzвtъ; neperеглatъ; nestatopnічitъ. «'Αστέρες ἀστάθμητοι.». Ksen: = Πλανῆται, планецї.

'Αστακὸς (ό), [de ачі] staкosъ, ракъ de mape.

'Αστακτεὶ, adв: nв înпікътврї, чі în abondantъ кърцере. [din

"Αστακτος [ἀ, στάζω], ші

'Αστάλακτος (ό, ή), = 'Ασταγής. «'Αὴρ — » aеръ вskatъ, неплоіосъ.

'Αсталὴς, έος (ό, ή), noet: [ἀ, στέλλω] neînвръкatъ, nerътitъ.

'Асталύζω, вiit: -ύξω, = Σταλύζω.

'Αστάνδης, ου (ό), (Перs:) кріеръ. (вezї "Αγγαρος).

'Αστασία (ή), nestatopnічie. [ἀ, στάσις].

'Αστασίαστος (ό, ή), nевînтвitъ de ръзвръtірї, лініштitъ, пачнікъ. [ἀ, στασιάζω].

'Αστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, nв staъ ла вnъ локъ, тъ рътъческъ în коачї ші 'пколо. [din

"Αστατος (ό, ή), nestatopnікъ, neperеглatъ, neашezatъ. 2) nekîntъpitъ. [ἀ, στάω, ἵστημι]. [de вnde

'Αστάτως, adв: кв nestatopnічie, neашezape. 2) fъръ kîntъpipe.

'Асταφιδίτης, ου (ό), ші 'Αсταφιδῖτις, ιδος (ή), = Σταφιδίτης (ῖτις). [din

'Αсταφὶς, ίδος (ή), = Σταφὶς.

'Асταφύлinos (ό), = Σταφύλινος.

'Αστάφυлos (ό, ή), чел fъръ stрвгврї. [ἀ, σταφυλή].

"Ασταχυς, υος (ό), = Στάχυς.

'Αστέγαστος (ό, ή), neакoperitъ, neadъnostîtъ. [ἀ, στεγάζω].

'Αστεγὴς, έος, ші

"Αστεγος (ό, ή), чел fъръ акoperішъ, fъръ каsъ. 2) = 'Αστέγαστος. 3) чел че nв цine, nв dвче. «Πίθος — ». Лкs: каре кърце. (fir:) «"Αστεγος χείλεσι». Skp: каре nв цine таїпъ, върfitorъ. 4) (nas:) = "Αστεκτος. [ἀ, στέγη].

'Αστειεύομαι, вiît: -εύσομαι, ші

'Αστείζομαι, вiit: -ίσομαι, глвmeskъ, mъ портъ, ворвeskъ graцios. ['Αστεῖος].

'Αστειολογία (ή), ворвipe graцioasъ, глвmeaцъ. [din

'Αστειολόγος (ό, ή), ворвitorъ кв graцie ші dвхъ, глвmeцъ. [ἀστεῖος, λόγος].

'Αστειορρήμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskъ кв graцie ші dвхъ, глвmeskъ. [ἀστεῖος, ῥῆμα].

'Αστεῖος, a saъ os, ον, = 'Αστυκὸς (fir:) плъкътъ, graцiosъ; глвmeцъ. 2) (desnpe лъкрврї) вsnъ, алesъ, deoseвitъ. «'Ελλέβορος («Οἶνος, ші чл:)—». Stp: [ἄστυ]. [de вnde

'Αστειοσύνη (ή), (pap) în локъ de

'Αστειότης (ή), nвptape плъкътъ în soцietate, graцioasъ глвmeцie.

"Αστειπτος (ό, ή), noet: [ἀ, στείβω] = 'Αστιβὴς. neвmвлatъ, некълкatъ.

'Αστεϊσμὸς (ό), кввîntъ, saъ nвptape graцioasъ; плъкътъ глвmipe. [ἀστεΐζομαι].

'Αστείως, adв: кв graцie (nostimadъ); кв глвme. [ἀστεῖος].

"Αστεκτος (ὸ, ή), [ἀ, στέγω] nesвfepitъ. 2) (akt:) перъвdъторъ. (вezї ші "Αστεγος). [de вnde

'Αστέκτως, adв: кв nesвfepipe; кв neръвdape.

'Αστελέχης, εος, = кв

'Αστέλεχος (ό, ή), чел fъръ трвпкіъ. [ἀ, στέλεχος].

'Αστέμβακτος (ὸ, ή), noet: [ἀ, στεμβάζω] некълкatъ; (fir:) nemалtpatatъ, nedesnpeцвitъ. (вezї ші

'Αστεμβὴς, (pap) în локъ de

'Αστεμφὴς, έος (ὸ, ή), noet: [ἀ, στέμβω = στεμβάζω]; некlintitъ, nemîшkatъ, statopnікъ; (fir:) asnрв, крвdъ, nemлъdiosъ, neîndвплекatъ. 2) nesnъîmîntatъ, netврвratъ. [de вnde

'Αστεμβῶς, ші 'Αστεμφέως, adв: noet: nekлintit, nemîшkat, цeапъn.

'Αστεναχτεὶ (χτὶ), adв: nesвsninat. [din

'Αστέναχτος (ὸ, ή), nesвsninatъ, saъ nepрічinвitorъ de sвsninврї. [ἀ, στενάζω]. [de вnde

'Αστενάκτως, adв: = 'Αστεναχτεὶ, fъръ sвsninъ.

'Αστέον, nos: ал лъї "Ἀζω.

Ἄστεπτος (ὁ, ἡ), neînkъnъnatъ; (fir:) nepreцъitъ, neestimatъ. [ἀ, στέφω].

Ἀστεργάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: (prinч: femee) nenriimitoape de bърbatъ (de mъritiшъ). [ἀ, στέργω, ἀνήρ].

Ἀστεργὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἄστοργος, dъшmanъ, neînnъkatъ. [ἀ, στέργω].

Ἀστέρειος, α, ον, stelesкъ, saъ къviinчosъ stелелор. [ші

Ἀστερία (ἡ), (se înц: λίθος), bnъ felъ de preцioasъ piatrъ. (bezї Плin: Z: 9: ші Ἀστήρ). (bezї ἀστέριος). [ші

Ἀστεριαῖος, α, ον, deonotrivъ ла mъrime къ o stea. [ші

Ἀστερίας, ου (ὁ), nestriцatъ къ niшte nete, ка къ stele. [ші

Ἀστερίζω, viit: -ίσω, prefakъ чева în stea. 2) = Καταστερίζω. [ші

Ἀστέριος, α saъ ος, ον, asemenea къ (лъчosъ ка) stea. «Λίθος Ἀστέριος». Плin: = Ἀστερία. 2) = Ἀστερίας. «Φαλάγγιον ἀστέριον». Nik: [ἀστήρ].

Ἀστερίσκος (ὁ), (prinч:) dim: ла лъї ἀστήρ, steliцъ. 2) stelosъ semnъ, prin kare kritiчiї însemnaъ aleseле пasaже ale bnъї skrisъ. 3) bnъ felъ de krъчiшъ instrъmîntъ. 4) bnъ felъ de plantъ. [bezї Ἀστήρ].

Ἀστερισμὸς (ὁ), лъчire de paze. 2) o podoabъ de kapъ a femeilor (snilkъ). 3) = Ἀστροθέτημα, konstelaцie. [ἀστερίζω].

Ἀστεροδίνητος (ὁ, ἡ), noet: înbîptitъ de stele. [ἀστήρ, δινέω].

Ἀστεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea, saъ plinъ къ stele. [ἀστὴρ, εἶδος]. [de bnde

Ἀστεροειδῶς, adb: în formъ de stea.

Ἀστερόεις, εσσα, εν, noet: plinъ (strълъчitъ) de stele. [ἀστήρ].

Ἀστερόνωτος (ὁ, ἡ), noet: чel къ stele пe snate. [ἀστὴρ, νῶτος].

Ἀστεροόμματος (ὁ, ἡ), noet: чel къ stele în lokъ de okї (enit: al popцiї). [ἀστὴρ, ὄμμα].

Ἀστεροπὴ (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de Ἀστραπή. fъlцerъ. [ἀστὴρ, ὀπή]. [de bnde

Ἀστεροπητὴς, οῦ (ὁ), noet: fъlцerotrъsnitorъ.

Ἀστεροσκόπος (ὁ, ἡ), pribitorъ, kъtъtorъ ла stele, = Ἀστρονόμος. [ἀστὴρ, σκοπός].

Ἀστεροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лъminosъ din strълъчirэa stelelor. [ἀστὴρ, φέγγω].

Ἀστερόφοιτος (ὁ, ἡ), noet: bnblъtorъ prin stele. [ἀστὴρ, φοιτάω].

Ἀστερόω -ῶ, viit: -ώσω, (rar) în lokъ de Ἀστερίζω. || (miж:) sîntъ, staъ ка o stea [ші

Ἀστερώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din felъл stелелор, stelosъ, = Ἀστεροειδής. [ἀστήρ].

Ἀστερωπὸς (ὁ, ἡ), noet: bъzbtъ, nъrbtъ ка o stea; saъ plinъ, strълъчitъ de stele [ἀστὴρ, ὤψ].

Ἀστέφανος (ὁ, ἡ), чел fъръ kunbnъ. [ἀ, στέφανος].

Ἀστεφάνωτος (ὁ, ἡ), = Ἄστεπτος. [ἀ, στεφανόω].

Ἀστὴ (ἡ), fem: ал лъї Ἀστός. [ἄστυ].

Ἄστηλος (ὁ, ἡ), (prinч: τάφος) чел fъръ колоанъ. [ἀ, στήλη].

Ἀστὴν, ῆνος, ші

Ἄστηνος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἵσταμαι] fъръ stape, nenorочitъ, tikълosъ. (bezї ші δύστηνος).

Ἀστὴρ, έρος (ὁ), (dat: îm: Ἄστρασι) (în цen:) trъnъ чereskъ, strълъчitъ, meteorъ; (iar partк:) = ἄστρον, stea. 2) bnъ felъ de animalъ de mare, zisъ ші σταυρός. 3) bnъ felъ de пasъre къ пепе рошії. 4) bnъ felъ de plantъ къ florї рошії. 5) bnъ felъ de piatrъ preцioasъ, rъbinъ, saъ кърbne. (bezї ші Ἀστερία, ші Ἄνθραξ). 6) bnъ felъ de хъmъ. 7) nъme de felърite doktorії de okї, ші de stomahъ.

Ἀστήρικτος (ὁ, ἡ), nesprижinitъ, neînцepenitъ. [ἀ, στηρίζω].

Ἀστιβὴς, έος, ші noet:

Ἀστίβητος, ші Ἄστιβος (ὁ, ἡ), [ἀ, στείβω]. nekълkatъ, nebmblatъ, netrekbtъ.

Ἀστικὸς, ὴ, ὸν, = Ἀστυκὸς, orъшanъ, четъцeanъ; (prin· brm:) omъ de лъme, politiчitъ. (bezї ші Ἀστεῖος). 2) kъviinчosъ четъцenilor, iar nъ strpeinilor ші metiчilor (în Atena). «Ἀστικοὶ νόμοι». «Ἀστικαὶ δίκαι».

Ἀστικὸς [ᾄδω], ὴ, ὸν, = ᾠδικός.

Ἄστικτος (ὁ, ὸ), [ἀ, στίζω] neînsemnatъ, nepeчetлitъ, neînfrepatъ. 2) «Χωρίον ἄστικτον». Lks: lokъ nesъnъsъ la datorїї (adikъ neînsemnatъ dъne obiчeiъ къ o koloanъ ашezatъ într'adinsъ arътътoape, kъ este zъloцitъ pentrъ datorie). (bezї ὄρος).

Ἀστικῶς, adb: în kinъ politiчitъ, nъ цъrъpneшte. [ἀστικός].

Ἀστλέγγιστος (ὁ, ἡ), nekъrцitъ къ bnъ instrъmîntъ ка цesala (în baie), nefrekatъ. [ἀ, στλεγγίζω].

Ἄστλιγξ, ιγγος (ἡ), kaвtъ ὄστλιγξ.

Ἀστοιχείωτος (ὁ, ἡ), linsitъ de чele întîi prinчipe, saъ elemente de kъnoшtinцe, neînbъцatъ. [ἀ, στοιχειόω].

Ἀστοιχος (ὁ, ἡ), чел fъръ шirъ, nenъssъ ла pîndъ. [ἀ, στοῖχος].

Ἄστολος (ὁ, ἡ), netpimisъ, neeksnediatъ, nenopnitъ; saъ tpimisъ snpe pъъ. (bezî ши Ἄναυς). 2) = Ἀσταλὴς. [ἀ, στέλλω].

Ἀστομάχητος (ὁ, ἡ), [ἀ, στόμαχος] nebrîtъ (ne kape nъ 'l ape чinева ла stomaxъ, nъ 'l връшle). «Ἐμὲ δ' ἐφέτω ἀστομάχητον καὶ ἀνύβριστον». Алчfp: B'. 2) nestpimtopatъ.

Ἄστομος (ὁ, ἡ), [ἀ, στόμα] чел fъръ (saъ kъ mikъ) гъръ. «Αἱ γρυπαὶ κύνες ἄστομοι, καὶ διὰ τοῦτο οὐ κατέχουσι τὸν λαγώ». Ksen: «Ἵππος — ». Sъid: tape în гъръ. «Αὐλὸς —». Лкs: fъръ limbъliцъ. 2). (fir:) neelokъentъ, neîndemînatikъ în вorвipe. 3) чел fъръ гъръ, adikъ локъ de intpape. 4) nerъstosъ. 5) = kъ

Ἀστόμωτος (ὁ, ἡ), (σίδηρος) nekълitъ, neoцelitъ ла гъръ. [ἀ, στομόω].

Ἀστονάχητος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Ἀστένακτος. [ἀ, στοναχέω].

Ἄστονος (ὁ, ἡ), [ἀ прiв:] = Ἀστένακτος. 2) [ἀ, întinz:] = Πυλύστονος. [ἀ, στόνος].

Ἀστόξενος (ὁ, ἡ), stpeinъ tpasъ din vetъцenî, saъ nъmîntenî. [ἀστὸς, ξένος].

Ἀστοργία (ἡ), linsъ de dparoste kъtpe aî sъî. [din

Ἄστοργος (ὁ, ἡ), neiъвitorъ de aî sъî, asnpъ, nemilostivъ kъtpe aî sъî. 2) (pap) nevpednikъ de dparoste, ърîvosъ. [ἀ,στοργή].

Ἀστορὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Ἄστρωτος. [ἀ, στορέω].

Ἀστὸς (ἡ), локъitorъ de орашъ, de vetate; (iap napt: ла At:) vetъцeanъ (nъ stpeinъ, saъ metikъ). [ἄστυ].

Ἀστοχέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ цen:) nъ nemepeskъ, nъ isвъteskъ (în rîndъл meъ); mъ înшelъ, гpeшeskъ. [ἄστοχος]. [de вnde

Ἀστόχημα (τὸ), гpeшealъ.

Ἀστοχία (ἡ), nenemepipe din nevъгape de seamъ; aвatepe; skъnape din vedepe. [din

Ἄστοχος (ὁ, ἡ), nenemepitorъ de rîndъл sъъ; nevъгъtorъ de seamъ; nerîditorъ. [ἀ, στόχος]. [de вnde

Ἀστάχως, adв: fъръ rîndipe, saъ îndemînape; гpeшit.

Ἀστράβη (ἡ), [ἀστράβω] samapъ; ши (npin întind:) katîpъ, saъ mъгapъ kъ odixnitorъ samapъ de kълъpie.

Ἀστραβηλάτης, ου (ὁ), mînъtorъ de katîpî. [ἀστράβη, ἐλαύνω].

Ἀστράβηλος (ὁ),=Στράβηλος.

Ἀστραβὴς, έος (ὁ, ἡ), nestpîmвъ, dpentъ; nestpîmвatъ. «Ἀστραβέστατόν ἐστι τὸ τῆς πτελέας ξύλον». Tfp: [ἀ, στραβός] (bezî ши Ἀστραφής). [de вnde

Ἀστραβίζω, biit: -ίσω, destpîmвezъ, îndpentezъ; notpiвeskъ, netezeskъ. 2) (nestp:) noptъ (saъ înkalikъ ne) samapъ [ἀστράβη]. [de вnde

Ἀστραβιστὴρ (ὁ), instpвmîntъ цeodetikъ.

Ἀστραγάλειος (ὁ, ἡ), de аршikъ. [din

Ἀστραγάλη (ἡ), Ion: în локъ de Ἀστράγαλος. [de вnde

Ἀστραγαλίζω, biit: -ίσω, mъ жокъ în аршiче. [ши

Ἀστραγαλῖνος (ὁ), вnъ felъ de пазъре, =Ποικιλίς. (bezî ши Ἀκανθὶς). [ши

Ἀστραγάλιον (τὸ), ши

Ἀστραγαλίσκος (ὁ), dim: ал лъî Ἀστράγαλος.

Ἀστραγαλισμὸς (ὁ), жокъ de аршiче. [ши

Ἀστραγαλιστικὸς, ὴ, ὸν, kвviinvosъ, saъ îndemînatikъ ла жокъл de аршiче. [ἀστραγαλίζω].

Ἀστραγαλίτης, ου (ὁ), ши Ἀστραγαλῖτις, ιδος (ἡ), asemenea kъ аршikъ. [ἀστράγαλος].

Ἀστραγαλομαντεία (ἡ), вnъ felъ de rivitopie npin аршiче. [din

Ἀστραγαλόμαντις, εως (ὁ, ἡ), rivitorъ de вiitorъ npin apвnkътъръ de аршiче. [ἀστράγαλος, μάντις].

Ἀστράγαλος (ὁ), [ἄστρις] = Σπόνδυλος, (npinv:) kîrveiъ de înkeietвpa osвлвî snipърîi, ши a rîtвлвî. «Ἐκ δέ μοι αὐχὴν ἀστραγάλων ἐάγη». Od: Λ. 2) (oviv:) аршikъл de ла gleznele pivorвлвî. «Μάστιξ ἐκ τῶν ἀστραγάλων». Лвv: =Ἀστραγαλωτή. «Ἔπαιζεν ἀστραγάλοις ἐν στενωπῷ». Пл: (ши fiiud kъ se konstpвiaъ ши de fildeшъ, Tкp: zive) «Οἱ πόδες ἀστράγαλοί τευ». adikъ foapte алве. 4) o înвîptitъ ши melkoasъ nodoaвъ a kapiteлвлвî вnвî Ionikъ stilpъ. 5) вnъ felъ de plantъ. «Ἀστράγαλον ἐκκόπτειν». Пл: 6) îm: kвve, saъ zape de жокъ kъ natpъ latвpe netede ши doъ овале. [de вnde.

Ἀστραγαλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felъл аршiчелор, ka аршikъл. [ши

Ἀστραγαλωτὸς, ὴ, ὸν, kompвssъ, înpletitъ din аршiче. «Μάστιξ ἀστραγαλωτή». Пл:

Ἀστραῖος, α, ον, ал stelелор, saъ kopinzъtorъ de stele. [ἄστρον].

Ἀστραπαῖος, α, ον, kвviinvosъ ла (saъ asвîrlitorъ, saъ însoцitъ de) fълцerъ. [ши

Ἀστραπεὺς, έως (ὁ), noe fълцerъtorъ. [din

Ἀστραπὴ (ἡ), fълцerъ; (npin întind:)

іръsnetъ; stpълъчіpe. [ἀστράπτω].

'Αστραπηφορέω -ῶ biit: -ήσω, noptъ, ціъ fълцepe, saъ tpъsnete. [din

'Αστραπηφόρος (ὁ, ἡ), цepтъtopъ, saъ prodъкътopъ de fълцepe, saъ tpъsnete. [ἀστραπὴ, φέρω].

'Αστράπιος (ὁ, ἡ), noet: == 'Αστραπαῖος.

'Αστραποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀστραπὴ, εἶδος] asemъnatъ къ fълцepъ.

'Αστραπτικὸς, ὴ, ὸν, fълцeposъ. [din

'Αστράπτω [ἄστρον], biit: -άψω, fълцepъ. 2) stpълъчeskъ ka fълцepъл, înpъшtiъ лъminъ. 3) (stpъm:) лъminezъ.

'Αστράρχη (ἡ), noet: [ἄστρον, ἄρχω] domnitoapea stелелор (enit: ал лъneї).

"Αστρασι, dat: ім: ал лъї 'Αστήρ.

'Αστρατεία (ἡ), skoatepe din ostъшie. 2) deseptaцie (fъrъpie din oaste). «'Αστρατείας ἐάλω». Dm: [ші

'Αστράτευτος (ὁ, ἡ), slobodъ de (saъ nedestoïnikъ ла) ostъшie. 2) neslъжitъ, saъ neboitopъ de a slъжi în ostъшie. [ἀ, στρατεύομαι].

'Αστρατηγησία (ἡ), лinsъ (saъ nedestoïnicie) de ostъшeskъ komandipъ. ші

'Αστρατήγητος (ὁ, ἡ), лinsitъ de (saъ komandatъ de nedestoïnikъ) ostъшeskъ komandipъ. 2)(akt:) каре n'a komandat, saъ nъ кънoaшte meштешугъл de a komanda oaste. [ἀ, στρατηγέω]. de ънde

'Αστρατηγήτως, adv: fъpъ komandape; saъ fъpъ eksperiinцъ de ostъшaskъ komandъ.

'Αστραφὴς, έος, ші

"Αστρεπτος (ὁ, ἡ), nesъvitъ, neînвîptitъ; neînkovoiatъ; (fir:) neîntopsъ; neskimbatъ. (bezї ші 'Αστραβής). [ἀ, στρέφομαι].

'Αστρίζω, biit: -ίσω, == 'Αστραγαλίζω. [ἄστρις].

'Αστρικὸς, ὴ, ὸν, stелeskъ [ἄστρον].

"Αστρις, ιος (ἡ), noet: în локъ de 'Αστράγαλος.

"Αστριχος (ὁ), == "Αστρις.

'Αστροβλὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), вътътъ ла капъ de steaoa Kîïnелe, saъ de аршina капikълелор. [ші

'Αστροβλησία (ἡ), natima вateriї ла капъ de steaoa Kîïnелe, saъ de аршina капikълелор. [ші

'Αστρόβλητος (ὁ, ἡ), == 'Αστροβλής. [ші

'Αστροβολέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι. тъ волпъвeskъ (desпре плante, тъ вeштежeskъ) de аршina капikълелор, тъ бate soapeле ла капъ. [ші

'Αστροβολία (ἡ), == 'Αστροβλησία. [ἄστρον, βάλλω]. [de ънde

'Αστροβολίζομαι, biit: -ίσομαι, == 'Αστροβολέομαι. [de ънde

'Αστροβολισμὸς (ὁ), == 'Αστροβλησία.

'Αστρογείτων, ονος (ὁ, ἡ), noet: вечinъ, saъ anponiatъ de steле, adikъ foapte'naltъ. [ἄστρον, γείτων].

'Αστρογοητεία (ὁ), == 'Αστρομαντεία, ші 'Αστρολογία. [ἀστρον, γοητεύω]

'Αστροδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitopъ sъbt steле, adikъ afapъ. [ἄστρον, δίαιτα].

'Αστροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἄστρον, εἶδος] în felъ de (asemenea къ) stea.

'Αστροθεσία (ἡ), adънape de mълte steле ла ънъ локъ ал черълъї; relaцie de konstelaцiї întpe dînseле din nosiцia лор. [ἄστρον, θέσις].

'Αστροθετέω -ῶ, biit: -ήσω, fiksezъ nosiцiile ші nъmele stелелор; 2) adънъ în-tp'o konstelaцie felъpite steле. [ἀστροθέτης]. de ънde

'Αστροθέτημα (τὸ), == 'Αστροθεσία. 2) adънътъръ de steле ънite întp'o konstelaцie.

'Αστροθέτης, ου (ὁ), fiksъtopъ de nosiцiile ші nъmele konstelaцiilor, astponomъ. [ші

'Αστρόθετος (ὁ, ἡ), nъsъ, ънitъ întp'o konstelaцie. 2) atinгътopъ de konstelaцiї, astponomikъ. [ἄστρον, τίθεμαι].

'Αστροθύτης, ου (ὁ), жertfitopъ лa steлe. [ἄστρον, θύω].

'Αστρόλαβον (τὸ), instp: astponomikъ de mъssapeа 'nълцimiї ші лъцimiї stелелор (în astponomikъ nosiцie). [ἄστρον, λαβή].

'Αστρολεσχέω -ῶ, biit: -ήσω, върfeskъ desпре steле. [din

'Αστρολέσχης, ου (ὁ), върfitopъ desпре steле, astpoлogъ. [ἄστρον, λέσχη].

'Αστρολογέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ îndeletniчeskъ лa astponomie, вorвeskъ desпре steле. [ἀστρολόγος]. [de ънde

'Αστρολόγημα (τὸ), obsepвaцie (пpoopoчie) astpoлoцikъ.

'Αστρολογία (ἡ), (вekiъ) == 'Αστρονομία; (maї noъ) кънoшtinцa inflънцeї stелелор, == 'Αστρομαντεία, astpoлoцie. [ші

'Αστρολογικὸς, ὴ, ὸν, astpoлoцikъ, atinгътopъ de astpoлoцie, == 'Αστρολόγος. || (sъbst:) 'Αστρολογικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) == 'Αστρολογία. [din

'Αστρολόγος (ὁ), (вekiъ) == 'Αστρονόμος. 2) (maї noъ) astpoлogъ, == 'Αστρόμαντις. [ἄστρον, λόγος].

'Αστρομαντεία (ἡ), astpomantie, гiчipe пpin obsepвapea stелелор, astpoлoцie. [ші

'Αστρομαντικὸς, ὴ, ὸν, кънiinчosъ, saъ îndemînatikъ лa astpomantie. || 'Αστρομαντι-

κή. = 'Αστρομαντεία. [din

'Αστρόμαντις, εως (ὁ), ґіvіtorъ, prezікъtorъ de чеде вііtoare prin observarea stелелор, = 'Αστρολόγος. [ἄστρον, μάντις].

"Αστρον (τὸ), (prinч:) adъnъtъrъ de steле, konstelaцie, zodiъ; (iar partк:) soareле, ші konstelaцia kîînelъї. «Περὶ τροπὰς καὶ περὶ ἄστρον». Tîr:

'Αστρονομέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ astronomъ; mъ okupъ kъ astronomie; (stpem:) observъ, ші fikseză astromiчeшte nosiцiile ші mişkъріle stелелор. [ἀστρονόμος]. [de ъnde

'Αστρονόμημα (τὸ), astronomikъ fiksaцie de steле ші konstelaцii.

'Αστρονομία (ἡ), astronomie, ştiinцa astronomъlъї. [ші

'Αστρονομικὸς, ἡ, ὸν, atinґătorъ de Astronomie, saъ de astronomъ, astronomikъ. 2) îndemînatikъ ла astronomie. [din

'Αστρονόμος (ὁ), astronomъ, konoskătorъ de nosiцia, mişkareа, ші însъşimiле stелелор. [ἄστρον, νόμος].

'Αστροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), = 'Αστροβλής. [ἄστρον, πλήττω].

'Αστροπολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ îndeletniчeskъ ла observare ші stъdiaре de steле, ==Αστρονομέω. [ἄστρον, πολέω].

'Αστρούθιστος (ὁ, ἡ), nesпъlatъ kъ planta στρούθιον (bezї ziчereа). [ἀ, στρουθίζω].

'Αστροφὴς [ἄστρον, φάος], ші

'Αστροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), lъminosъ ka o stea. [ἄστρον, φαίνω].

'Αστροφέναξ, ακος (ὁ), amъцitorъ astrologъ. [ἄστρον, φέναξ].

'Αστροφόρητος (ὁ, ἡ), nъrtatъ înpreъnъ kъ (saъ de kъtre) steле. din

'Αστροφόρος (ὁ, ἡ), nъrtъtorъ, saъ konpinzъtorъ de steле. [ἄστρον, φέρω].

"Αστροφος (ὁ, ἡ), ="Αστρεπτος.

'Αστροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), poet: înbrъkatъ kъ steле, saъ nъrtъtorъ de lъnikъ presъratъ kъ steле. [ἄστρον, χιτών].

'Αστρόω -ῶ, biit: -ώσω, ъmplъ, nestpiцezъ kъ steле. [ші

'Αστρώδης, εος (ὁ, ἡ), чel din ґelъl steлелор, steлosъ; asemenea kъ (saъ plinъ de) steле. [ἄστρον].

'Αστρῶος, α ον, poet: aжъnsъ, înъlцatъ mîntъ la steле. 2) al steлелор,=='Αστρικός.

'Αστρωπὸς (ὁ, ἡ), poet: = 'Αστερωπός.

'Αστρωσία (ἡ), linsъ de aşternътъ, neaşternътъrъ. [ші

"Αστρωτος (ὁ, ἡ), neaşternътъ; (kalъ ші чл:) neşelatъ, nesamaratъ. [ἀ,στρώννυμι].

"Αστυ, εος ші εως (τὸ), чetate, oraşъ (maї kъ seamъ kapitalъ, ші kъ înprejmъire de zidъ); (iar partik:) чetъцuie (ші maї kъ seamъ a Ateneї).

'Αστυάναξ, ακτος (ὁ), poet: împъratъ de чetate. [ἄστυ, ἄναξ].

'Αστυβώτης, ου, (ὁ), poet: pъblikъ bestitorъ. [ἄστυ, βοῶ].

'Αστυγειτονέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ înveчineskъ, mъ xotъrъskъ kъ чetate. [ші

'Αστυγειτονικὸς, ἡ, ὸν, atinґătorъ de veчinetatea oraşъlъї. «Πόλεμος —». Пл: resboiь între naцii înveчinate. [din

'Αστυγείτων, ονος (ὁ, ἡ), veчinъ kъ oraşъ; (în цen:) veчinъ. «Πόλεμος —». Apst: în lokъ de 'Αστυγειτονικὸς. [ἄστυ, γείτων].

"Αστυδε, adv: poet: ла чetate.

'Αστυδρομέω ῶ, biit: ήσω, alergъ, pъvъleskъ asкpra чetъцii. [ἄστυ, δρόμος].

'Αστυκὸς, ἡ, ὸν, [ἄστυ] = 'Αστικὸς.

'Αστυλὶς, ίδος (ἡ), kaлtъ Στελὶς. [ші

"Αστυλος, (ὁ, ἡ), чel ґъrъ stîlpї; (ші fir:) ґъrъ spriжinъ. [ἀ, στύλος].

'Αστύνικος (ὁ, ἡ), poet: birъitorъ de чetъцi; (fir:) (oraşъ) kovîrşitorъ de alte oraşe. [ἄστυ, νίκη].

'Αστυνομέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ înґriжitorъ, kîrmuitorъ de oraşъ, poliцianъ. [ші

'Αστυνομία (ἡ), treaba, ші demnitatea poliцianъlъї. [ші

'Αστυνομικὸς, ἡ, ὸν, poliцieneskъ, saъ destoїnikъ în чele poliцienesti. [ші

'Αστυνόμιον (τὸ), poliцie, adikъ lokalъл lъkrъrilor poliцienesti. [din

'Αστυνόμος, (ὁ, ἡ), poet: (adeikt:) patronъ, pъzitorъ de чetate. || (sъbst:) poliцianъ, adikъ dreptъtorъ înґriжitorъ de вina pîndialъ, ші kъrъцia oraşъlъї. (bezї ші 'Αγορανόμος). [ші

'Αστύνομος (ὁ, ἡ), poet: din kare se înpъrtъşeşte totъ oraşъл, obşteskъ ла totъ oraşъл. «'Αγλαΐαι ἀστύνομοι». Hind: [ἄστυ, νέμω].

'Αστύοχος (ὁ, ἡ), poet: цiitorъ, гъvernorъ, protektorъ de oraşъ. [ἄστυ, ἔχω].

'Αστυπολέω -ῶ, biit: ήσω, petrekъ, mъ înbîrteskъ prin oraşъ. [ші

'Αστυπολία (ἡ), petrecere, lokuire în oraşъ. [din

'Αστυπόλος (ὁ, ἡ), petrekъtorъ, lokuitorъ în oraşъ. [ἄστυ, πόλος].

"Αστυρον (τὸ), poet: dim: ал лuї "Αστυ, oraşelъ, чetъцuie.

"Αστυτις, εως, ші 'Αστυτὶς, ίδος (ἡ), unъ ґelъ de лъptъkъ, marълъ. [din

Ἄστυτος (ὁ, ἡ), [ἀ, στύω] nedestoĭnikŭ de trъpeaskъ înprexnape; (prin xrm:) nepoditorŭ. (iar în zivereа predeventъ Ἄστυτις, ἀ, fiind întînz: însemneazъ prodъvere de semînцъ, ші podipe, ші lъptъka, ka astfel, s'a nъmit aша).

Ἀστύτριφ, ιβος (ὁ, ἡ), netrekъtorŭ totdaъna în oraшŭ. [ἄστυ, τρίβω].

Ἀστυφέλικτος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, στυφελίζω] neklъtitŭ, neklетinatŭ, netъrvъratŭ.

Ἀστύφελος, η saŭ ος, ον, poet: neasprъ, nepietposŭ. [ἀ, στυφελός].

Ἀστυφία, ші Ἀστυψία (ἡ), [ἀ, στύφω] nestpînцere, neînkъietъrъ (de stomaxŭ).

Ἀσυγγενής, έος (ὁ, ἡ), nerъdъ, stpeinŭ. [ἀ, συγγενής].

Ἀσυγγνώμων, ονος, (ὁ, ἡ), neeptъtorŭ. [ші

Ἀσύγγνωστος (ὁ, ἡ), neeptatŭ, saŭ de neeptat. [ἀ, συγγιγνώσκω]. [de ъnde

Ἀσυγγνώστως, adv: fъrъ eptape.

Ἀσύγγραφος (ὁ, ἡ), чел fъrъ înskpisŭ de înboipe, saŭ dokъmentŭ de dobadъ. «Ἀσύγγραφα δανείσασθαι». Dш: [ἀ, συγγραφή].

Ἀσυγγύμναστος (ὁ, ἡ), = Ἀγύμναστος. [ἀ, συγγυμνάζω].

Ἀσυγκαταθετέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ mъ înboieskŭ, nъ anpobezŭ. [ἀ, συγκατατίθεμαι].

Ἀσυγκέραστος (ὁ, ἡ), neamestekatŭ kъ altŭ чева, netemperatŭ; (fir:) neînboitŭ. [ἀ, συγκεράω].

Ἀσυγκίνητος (ὁ, ἡ), neklintitŭ, nemiшkatŭ; (fir:) netъrbъratŭ. [ἀ, συγκινέω].

Ἀσύγκλειστος (ὁ, ἡ), neînkisŭ înprexnъ kъ altъa; neînkъiatŭ stpîns. [ἀ, συγκλείω].

Ἀσύγκλωστος (ὁ, ἡ), netopsŭ înprexnъ kъ altъa; (fir:) neînboitŭ. [ἀ, συγκλώθω].

Ἀσυγκόμιστος (ὁ, ἡ), (nprinч: desnpe poade) nekъlesŭ, neadъnatŭ, nestpînsŭ în жitniцe, saŭ marazii. [ἄ, συγκομίζω].

Ἀσύγκρατος (ὁ, ἡ), = Ἀσυγκέραστος.

Ἀσύγκριτος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -κρίτως, nepiimitorŭ de kompapaцie, saŭ asemъnape, neasemъnatŭ, de nexnit; (în întind:) nekomъnikavilŭ, neînboitŭ kъ alцii; (fir:) prea mape, foapte mъltŭ. [ἀ, συγκρίνω]. (vezi ші ἀπαράβλητος).

Ἀσυγκρότητος (ὁ, ἡ), (mi adv:) -τήτως, [ἀ, συγκροτέω] nedesъvîrшitŭ; negъtitŭ; nedenpinsŭ; (desnpe kъvinte) fъrъ tonŭ, slabŭ.

Ἀσύγχυτος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -χύτως, nepiimitorŭ de amestekъtъrъ, de konfъsie; neamestekatŭ; neprefъkъtŭ, = Ἀσύμφυρτος. [ἀ, συγχέω].

Ἀσυγχώρητος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -ήτως, neeptatŭ; nesloвodŭ, =Ἀσύγγνωστος. 2) = Ἀσυγγνώμων. [ἀ, συγχωρέω].

Ἀσύζευκτος (ὁ, ἡ), neînжъratŭ înprexnъ; (fir:) neînboitŭ, nepotpivitŭ. [ἀ, συζεύγω].

Ἀσυκοφάντητος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -τήτως, nexъlitŭ, nekalomniatŭ. [ἀ, συκοφαντέω].

Ἀσυλαῖος, α, ον, чел че ape asilŭ (templъ, saŭ altŭ lokŭ de skъnape). 2) чел че dъ asilŭ. «Θεὸς ἀσυλαῖος». Пл: [ἄσυλον].

Ἀσυλάρχης, ου (ὁ), dpergtorŭ nesilъitŭ, nevіolavilŭ, nesъnъratŭ. [ἄσυλος, ἄρχων]. 2) enistatŭ, înгріжitorŭ de asile. [ἄσυλον, ἀρχή].

Ἀσυλεὶ, adv: ka în asilŭ, sirъp, fъrъ vîntъipe. [ἄσυλον].

Ἀσύλητος (ὁ, ἡ), nenrъdatŭ, nexъfъitŭ, nevîntъitŭ, nesilъitŭ. [ἀ, συλέω].

Ἀσυλία (ἡ), dpentъл, sirъpanца, nesilъirea asilъlъї. [ἄσυλος].

Ἀσύλληπτος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -λήπτως, nenpinsŭ; (fir:) neînцelesŭ. 2) (fem:) nezъmisлitoape, steapnъ. [ші

Ἀσυλληψία (ἡ), nenpindepe, ne priчepere; nezъmisлipe. [ἀ, συλλαμβάνω].

Ἀσυλλόγιστος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -ίστως, nerînditŭ; nesokotitŭ; (лоц:) neъrmatŭ dъne pergъleле silоqismъlъї. 2) (akt:) nedenpinsŭ, nekapavilŭ de a se rîndi, saŭ a se sokoti; linsitŭ de жъdikatъ. [ἀ, συλλογίζομαι].

Ἄσυλος (ὁ, ἡ), = Ἀσύλητος, sirъpŭ, nesъnъratŭ, nenpimeждъitŭ, ші чл:. ‖ (sъbst:) Ἄσυλον (τὸ), lokŭ (templъ, ші чл:) anъpatŭ, nekъlkatŭ, ъnde pefъgtorъl asirъpîndъ se skanъ, lokŭ de skъnape. [ἀ, σῦλον].

Ἀσύμβατος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -βάτως, neînboitŭ, nenotpivitŭ. [ἀ συμβαίνω].

Ἀσύμβλητος (ὁ, ἡ), neasemъnatŭ; nedatŭ kъ sokoteala. [ἀ, συμβάλλομαι].

Ἀσυμβολέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ kontpivъieskŭ. [din

Ἀσύμβολος (ὁ, ἡ), nekontpivъitorŭ de naptea sa; (fir:) nesoцiavilŭ. ‖ «Δεῖπνον —». At: чinъ fъkъtъ fъrъ kontpivъipe. [ἀ, συμβολή]. [de ъnde

Ἀσυμβόλως, adv: fъrъ kontpivъipe (Tъpч: pefenea).

Ἀσυμβούλευτος (ὁ, ἡ), nesfъtъitŭ. [ἀ, συμβουλεύομαι].

Ἀσυμμετρία (ἡ), nesimetpie, nenotpivitate ла mъsъrъ. [din

Ἄσύμμετρος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -μέτρως, nepropoprionatŭ; neasemъnatŭ; nenotpivitŭ. [ἀ, σύμμετρος].

'Ασυμμιγὴς, έος, ші

'Ασύμμικτος (ὁ, ἡ), neamestekatъ înnpeънъ; nesoцiaвilъ, neînвoitъ къ алцiї. [ἀ, συμμίγνυμι].

'Ασυμμνημόνευτος (ὁ, ἡ), neцinвtъ minte, ші nenomenitъ înnpeънъ къ алteле. [ἀ, συμμνημονεύομαι].

'Ασυμπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), neînkeratъ înnpeънъ; (fir:) nekonstpвitъ din maї mвte înnpeънъ. [ἀ, συμπήγνυμι].

'Ασυμπάθεια (ἡ), nekompътimipe, лipsъ de simпatie. [din

'Ασυμπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -αθῶς, nекompътimitopъ (чел че n' ape simпatie кътpe чinева). [ἀ, συμπαθής].

'Ασύμπλεκτος (ὁ, ἡ), nekompлetitъ, neв nitъ къ алtвл; neînвoitъ. [ἀ, συμπλέκομαι].

'Ασυμπλήρωτος (ὁ, ἡ), nekompлinitъ, nedesъвîpшitъ. [ἀ, συμπληροῦμαι].

'Ασύμπλοκος (ὁ, ἡ), ='Ασύμπλεκτος. [ἀ, συμπλοκή].

'Ασύμπτωτος (ὁ, ἡ), neîntîmплatъ, saъ de neîntîmплat. [ἀ, συμπίπτω].

'Ασυμπώρωτος (ὁ, ἡ), (прinч: desпpe oase) neлinitъ прin прindepe de nosriцъ, neлeratъ. [ἀ, συμπωρόομαι -οῦμαι].

'Ασυμφανὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φανῶς. neaрътatъ къ totвл ші de odatъ; neвъzвtъ; nekвnoskвtъ; neлътвpitъ. [ἀ, συμφαίνω].

'Ασύμφορος (ὁ, ἡ), nefолositopъ. [ἀ, σύμφορον]. [de вnde

'Ασυμφόρως, adв: fъpъ folosъ.

'Ασυμφυὴς, έος (ὁ, ἡ), nenotpiвitъ, neвnitъ; neînвoitъ, nefiind de aчeeaшї natвpъ. [ἀ, σὺν, φυή].

'Ασύμφυλος (ὁ, ἡ), nepвditъ, stpeinъ; (fir:) neasemъnatъ; nesoцiaвilъ; neînвoitъ. [ἀ, σὺν, φυλή].

'Ασύμφυρτος (ὁ, ἡ), nefpъmîntatъ înnpeънъ; neamestekatъ; nenвtвtъ a se вni, amestekа къ алtвл. [ἀ, συμφύρω]. (vezї ші ἀσύγχυτος).

'Ασύμφυτος (ὁ, ἡ), ='Ασυμφυής. [ἀ, συμφύω].

'Ασυμφωνία (ἡ), nekonглъзвipe; (fir:) nenotpiвipe, neînвoipe. [din

'Ασύμφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, nenotpiвitъ (прinч: ла sвnete, ші вorвipe, iap fir: ла пъpepe), neînвoitъ. [ἀ, σύμφωνος].

'Ασυνάγωγος (ὁ, ἡ), (Бis:) = 'Αποσυνάγωγος. [ἀ, συναγωγή].

'Ασυναίρετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως (гram:) neîntpвnitъ (adikъ întpв kape nв se вnesк doъ вокале întp'вna. и: e: ἀληθ-έα -ῆ). [ἀ, συναιρέομαι].

'Ασύναχτος (ὁ, ἡ), nestpînsъ, nekвlesъ, neadвnatъ; (лоц:) nenpodвkъtopъ de konклвsie, neapгвmentatъ; neцiitopъ de шipъ. «Λόγοι—». Епікт: (Бis:) skosъ din adвnapea kpedinчoшilop, afopisitъ. [ἀ, συνάγομαι].

'Ασυναλγής, έος (ὁ, ἡ), nekompътimitopъ, nekonsimцitopъ de dвpepe. [ἀ, σὺν, ἄλγος].

'Ασυνάλειπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λείπτως, = 'Ασυναίρετος. [ἀ, συναλείφομαι].

'Ασυνάλλακτος (ὁ, ἡ), къ kape nв noate трakta чinева înвoipe de daравepe; nekomвnikавilъ; neînnpietenitъ. [ἀ, συναλλάσσομαι].

'Ασύναπτος (ὁ, ἡ), neвnitъ, nелeratъ înпpeънъ; [ἀ, συνάπτομαι].

'Ασύναρθρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άρθρως, (гram:) nekoплeratъ прin artiколъ. [ἀ, σὺν, ἄρθρον].

'Ασυναρίθμητος (ὁ, ἡ), nenвmъratъ înпpeънъ къ алцiї. [ἀ, συναριθμοῦμαι].

'Ασυνάρμοστος (ὁ, ἡ), nenotpiвitъ, nekonвinattъ къ чева. [ἀ, συναρμόζομαι].

'Ασυνάρτητος (ὁ, ἡ), nekonцinвtъ în шipъ, nekoплeratъ; (metp: noes: вepsъ) komпвsъ din difepite metpe, saъ eteponene pitme. [ἀ, συναρτῶμαι].

'Ασύνδετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δέτως, nelератъ înnpeънъ, neвnitъ, nenotpiвitъ; (гram: ші pet:) чел fъpъ konivнкцiї (σύνδεσμοι). [ἀ, συνδέομαι].

'Ασύνδηλος (ὁ, ἡ), = 'Ασυμφανὴς, ші ἄδηλος. [ἀ, σὺν, δῆλος].

'Ασυνδύαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, neвnitъ în doime, neînnperekeatъ; (fir:) nekъsътopitъ. [ἀ, συνδυάζω].

'Ασυνείδητος (ὁ, ἡ), чел че n'ape aчeeaшї штiinцъ къ алцiї desпpe вpe вnъ лъкрв. 2) nekonштiinцosъ. [ἀ, σὺν, εἰδέω]. [de вnde

'Ασυνειδήτως, adв: fъpъ штiinцъ екsaktъ de чева. «'Ασυνειδήτως τοῖς ἄλλος». Пл: fъpъ штipea челор-л-алцї. 2) fъpъ konштiinцъ.

'Ασυνείκαστος (ὁ, ἡ), nedatъ вine къ sokoteala din înnpeънъ obsepвape a лъкрвpilop. [ἀ, συνεικάζω].

'Ασύνεργος (ὁ, ἡ), nekonлъкрътopъ, neaжвtътopъ, nefolositopъ. [ἀ, συνεργός].

'Ασυνεσία (ἡ), nenpiчepere; neînцelepчiвne. [ἀ, σύνεσις].

'Ασυνετέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ nenpiчenвtъ, neînцelentъ, nepodъ. [din

'Ασύνετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως, neînцelegътopъ; neînцelentъ; nemintosъ. 2)

(par) neînțelesă. neprîcepătă. [ἀ, συνετός].

Ἀσυνηγόρητος (ὁ, ἡ), lipsită de advocată; neocrotită, neajutată, neapărată. [ἄ, συνηγορεῦμαι].

Ἀσυνήθεια (ἡ), neobișnuință, nedeprindere. [din

Ἀσυνήθης, εος (ὁ, ἡ), (ui adv:) -ήθως, neobișnuită, nedeprinsă. [ἀ, συνήθης].

Ἀσυνήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: în loc de Ἀσύνετος.

Ἀσυνθεσία (ἡ), călcare de învoire, de contract. [ἀ, συνθεσία].

Ἀσυνθετέω -ῶ, viit: -ήσω, calc contradicție de învoire. [din

Ἀσύνθετος (ὁ, ἡ), (ui adv:) -θέτως, necompus, simplu. 2) (gram:) peregulat în compunere. 3) neînvoit; nesocotit. 4) neprimitor, sau nepăzitor de învoieli; nerecunoscător; neînțelept; (fig:) nesimțitor, nestatornic. 5) netocmit, neînvoit. [ἀ, συντίθεμαι].

Ἀσυνίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), = Ἀσυνείδητος. [ἀ, σὺν, ἵστημι].

Ἀσυννεφὴς, έος (ὁ, ἡ), nenegurat, sau neînnorat. [ἀ, σύννεφον].

Ἀσύννους, ου (ὁ, ἡ), nepus pe gânduri; nebăgător de seamă. [ἀ, σύννους].

Ἀσυνόδευτος (ὁ, ἡ), neînsoțit în călătorie, lipsit de companie la drum. [ἀ, συνοδεύω].

Ἀσύνοπτος (ὁ, ἡ), nevăzut tot de o dată. [ἀ, σύνοπτος].

Ἀσυνουσίαστος (ὁ, ἡ), neadunat cu nimeni, nesocotit. [ἀ, συνουσιάζω].

Ἀσύντακτος (ὁ, ἡ), nepus la gând înprejur; neregulat; netot. 2) nepotrivit, neregulare sintaxului. 4) nesupus la bune cuviințe. [ἀ, συντάττομαι].

Ἀσυνταξία (ἡ), neîntocmire regulată, confuzie, neorînduială. 2) (gram:) lipsă de sintaxă. 3) necontribuire la bune treburi. [ἀ, σύνταξις].

Ἀσύντατος (ὁ, ἡ), neprimitor de mult întindere, adică silință. [ἀ, συντείνομαι].

Ἀσυντέλεστος (ὁ, ἡ), (ui adv:) -έστως, nedesăvîrșit. [ἀ, συντελέομαι].

Ἀσυντελὴς, έος (ὁ, ἡ), (ui adv: -ελῶς, necontribuitor de parte sa (mai cu seamă în obștești greutăți); nedarnic; (în pen:) nefolositor. 2) = Ἀσυντέλεστος. [ἀ, συντελής].

Ἀσύντονος (ὁ, ἡ), (ui adv:) -τόνως, cu prea întins, slab; (fig:) neactiv, nesîrguitor. [ἀ, σύντονος].

Ἀσύντρητος (ὁ, ἡ), negurbit de tot. [ἀ, σὺν, τράω].

Ἀσύντριπτος (ὁ, ἡ), nesfărîmat, nespart. [ἀ, συντρίβομαι].

Ἀσυνύπαρκτος (ὁ, ἡ), necoexistat înpreună cu altul; sau cel ce n'are aceeași coexistință (ființă) cu altul. [ἀ, συνυπάρχω].

Ἀσυρὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, σύρω în înțeles de mătură] necurățit; (fig:) sîrbos.

Ἀσύριχτος (ὁ, ἡ), nefluierat, nebatjocorit prin fluierături. [ἀ, συρίζω].

Ἀσυσκεύαστος (ὁ, ἡ), nestrînsă, nepusă la locul său, nedepetikat. [ἀ, συσκεύαζω]. [de unde

Ἀσυσκεύαστως, adv: în neorînduială, nedepetikat.

Ἀσυστασία (ἡ), neîntocmire, lipsă de sistemă, neorînduială, turburare (akatastasie). [mi

Ἀσύστατος (ὁ, ἡ), neîntocmit, cel fără sistemă, sau mirat de unii pînă la neorînduială; nestatornic, neînvoit cu sine, confuziat. [ἀ, συστάομαι].

Ἀσύστολος (ὁ, ἡ), (ui adv:) -όλως, nesfiit, nesfricos. 2) (gram:) neskuptat prin schimbare de silabă lungă în skurtă. [ἀ, συστέλλω].

Ἀσύστροφος (ὁ, ἡ), nepesuvit; nestrînsă; (fig:) nestrimtorat; (despre cuvinte) = Ἀσυγκρότητος, ui Ἄτονος. [ἀ, συστρέφω].

Ἀσύφηλος (ὁ, ἡ), poet: [ἀΐσυλος, sau ἀ, σῦς, φηλός] de nimic, de despreț, netrebnic; (ui act:) nevinstitor, obraznic.

Ἄσυχος (ὁ, ἡ), Dor: în loc de ἥσυχος.

Ἀσφάδαστος (ὁ, ἡ), (ui adv:) -άστως, nepătimaș de spasme, ui pesărit (ne bătînd din mîini sau din picioare); (fig:) liniștit; (ui act:) neadunător de spasme. [ἀ, σφαδάζω].

Ἀσφακέλιστος (ὁ, ἡ), negangrenat (la oase mai mult). [ἀ, σφακελίζω]. (vezi σφάκελος).

Ἄσφακτος (ὁ, ἡ), neînjunghiat. [ἀ, σφάττω].

Ἀσφάλεια (ἡ), siguranță (încredințare de a nu pățimi bine cînd rău); statornicie; nebănuială; nefricos. [ui

Ἀσφάλειος (ὁ), = Ἀσφάλιος. [ui

Ἀσφαλέως, adv: poet: în loc de Ἀσφαλῶς. [din

Ἀσφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), neclătit, necăzut; sine ui drept stătător; neclintit; nepotrivit; statornic; neprimejdios; sau nepricjos; sigur. [ἀ, σφάλλω]. [de unde

Ἀσφαλίζω, (ui miș:) -ίζομαι, viit: -ίσω,

-ίσομαι, asigурezъ; înkredinцezъ (pin kezъшie, ші чл:); întъpeskъ, prepъzeskъ; (miж:) багъ de seamъ, mъ anъpъ. 2) înkъiъ (snpe sigурanцъ). 3) (къ ак:) depъptezъ, preîntîmninъ primeжdie. [ші

Ἀσφάλιος (ὁ, ἡ), (enit: ал лъї Neптunъ) цiitopъ în sigурanцъ ал пъmînтулуї, = Ασφαλίων.

Ἀσφάλισις, εως (ἡ), asigурare; îътъpire; înkъiere. [ші

Ἀσφάλισμα (τὸ), op че sлъжеште snpe asigурare; snpiжinъ; întъpitъpъ; savъpъ de кораbie; kezъшic; zълогъ, ші чл: [ἀσφαλίζω].

Ἀσφαλίων, ονος (ὁ), = Ἀσφάλιος.

Ἀσφαλτίας, ου (ὁ), [ἀ, σφάλλω] чел din ъpmъ вертебръ (osъ de înkeietъpъ) ал ширеї sninъpiї.

Ἀσφαλτίζω, biit: -ίσω, miposъ a asfaлtъ, ad: a пъкъpъ, saъ a katpanъ. [ші

Ἀσφάλτιον (τὸ), кnъ felъ de tpifoiъ. [ші

Ἀσφαλτίτης, ου (ὁ), ші Ἀσφαλτῖτις, ιδος (ἡ), конpinzътopъ de (saъ комnъssъ din) пъкъpъ, op katpanъ. [din

Ἄσφαλτος (ἡ), [ἀσφαλής] asfaлtъ; пъкъpъ, saъ katpanъ. (bezї ші πίσσα). [de кnde

Ἀσφαλτόω -ῶ, biit: ώσω, кnгъ къ asfaлtъ, къ пъкъpъ, кътрънezъ. [ші

Ἀσφαλτώδης, εος (ὁ, ἡ), asfaлtosъ, ка katpanъл, saъ плinъ de пъкъpъ.

Ἀσφάλτωσις, εως (ἡ), кnцere къ пъкъpъ, saъ кътрънipe. [ἀσφαλτόω].

Ἀσφαλῶς, adв: sigурp, statopnik; къ înkredinцape; fъpъ fpikъ, saъ primeжdie. [ἀσφαλής].

Ἀσφαραγέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: în локъ de σφαραγέω. [din

Ἀσφάραγος (ὁ), poet: în локъ de σφάραγος. || At: în локъ de Ἀσπάραγος.

Ἀσφαραγωνία (ἡ), At: în локъ de Ἀσπαραγωνία.

Ἄσφε, Ἄσφι, Eол: în локъ de σφε, σφι.

Ἄσφιγκτος (ὁ, ἡ), nestpînsъ, saъ de nestpîns (în легаре). [ἀ, σφίγγομαι].

Ἀσφοδέλινος, η, ον, fъkъlъ de asfodelъ. [din

Ἀσφόδελος (ὁ), asfodelъ, aiшopъ (кnъ felъ de плantъ, saъ floape ka kpinъ). [de кnde

Ἀσφοδελὸς (ὁ), poet: локъ конpinzътopъ de asfodeле, (ші în цen:) de флорї. «Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα». Od: A. [ші

Ἀσφοδελώδης, εος (ὁ, ἡ), din soiъл asfodeлелор.

Ἀσφράγιστος (ὁ, ἡ), nepeчetлъitъ; neînsemnatъ. [ἀ, σφραγίζω].

Ἀσφυκτέω -ῶ biit: -ήσω, n' amъ de локъ (saъ amъ прea слабъ) пълsъ, бътaie de вînъ; (fir:) sontъ netърбъpatъ. [din

Ἄσφυκτος ὁ, ἡ), nenpiчinъitopъ de бътaie de вînъ (snasmъ, pesъpipe, tърбъpape); чел fъpъ de, saъ къ славъ бътaie de вînъ. 3) чел че nъ se бate ka вîna. [ші

Ἀσφυξία (ἡ), asfiksie, лipsъ, saъ înчetape de бътaie de вînъ. [ἀ, σφύζω].

Ἀσχαλάα, Ion: în локъ de Ἀσχαλᾷ 3: sinr: neps: a prez: xotъp: ал лъї

Ἀσχαλάω -ῶ, (fъpъ biit:) poet: în локъ de

Ἀσχάλλω [ἄχος], biit: αλῶ, (къ dat: saъ ак: преп:) mъ некъжеskъ, mъ nemълцъmeskъ de чева, saъ акъпра къiва. 2) (stpъm:) къieskъ пе чipeва, saъ mi se face milъ de чipeва.

Ἀσχέδωρος (ὁ), nopкъ mistpeццъ.

Ἄσχετος (ὁ, ἡ), (къ цen:) nepeлацiosъ къ алтъ чева, sinгъpatikъ; aвstpaktъ, saъ aвsolътъ. 2) poet: neцinътъ; nesъfepitъ; 3) nemъsъpatъ, kovîpшitopъ. [ἀ, σχέω neînтp:]. [de кnde

Ἀσχέτως, adв: fъpъ цiчї o pelaцїe; abstpakt. 2) fъpъ mъsъpъ, къ kovîpшipe.

Ἀσχημάτιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τίστως, neformatъ, nefigурatъ; (teoлоц:) nemateріalъ, neîntpънatъ. 2) (къвîntъ) чел fъpъ figурї (gram: saъ pet:), neînfpъmъseцatъ, nemeштешкцitъ. [ἀ, σχηματίζω].

Ἀσχήματος (ὁ, ἡ), (gram:) = Ἀσχημάτιστος.

Ἀσχημονέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ portъ кpît, nekъвiinvos, nepъшinat, fъpъ pîndъialъ, fakъ nekъвiinvoase, nenotpibite sxime, gpimase, mъ apътъ кpîvosъ, nъ fakъ вънъ figуръ. [ші

Ἀσχημόνως, adв: кpît, fъpъ къвiinцъ, ші вънъ pîndъialъ. [ἀσχήμων].

Ἄσχημος (ὁ, ἡ), (pap) în локъ de Ἀσχήμων.

Ἀσχημοσύνη (ἡ), кpîvioasъ, nekъвiinчoasъ nъptape, saъ fantъ. [din

Ἀσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), nefigурatъ, neformatъ. 2) pъъ-figурatъ, de хълit. [ἀ, σχῆμα]

Ἀσχιδὴς, έος. = къ

Ἄσχιστος (ὁ, ἡ), nepъntъ; nesfiшiatъ; nedespъpцitъ; (pin кpm:) nestpikatъ. [ἀ, σχίζω].

Ἀσχολέω, -ῶ, biit: -ήσω, (къ ак:) окъпъ пе чipeва къ treaбъ, îl fakъ a se îndeletnічi ла чева; (pap nestp: saъ ел: în локъ de || nas: saъ miж: къ ак: преп:) mъ îndeletnічeskъ ла чева. «Ἀσχολοῦντας μὲν καὶ πολεμοῦντας φαίνεσθαι ἀγαθοὺς, εἰ-

ρήνην δ' ἄγοντας καὶ σχολάζοντας ἀνδραποδώδεις». Apist: [ἄσχολος]. [de ɐnde

'Ασχόλημα (τὸ), = кв

'Ασχολία (ἡ), окɐпацie, лɐкрв, tpeaвъ. 2) (кв цen:) desокɐпацie, onpipe de ла лɐкрв. «Ἀσχολίαν παρέχω (παρασκευάζω) τινι». = ἀσχολῶ, saв ἀπασχολῶ. [din

"Ασχολος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όλως, înde-ɐetnivitъ ла tpeaвъ, saв лɐкрв. [ἀ, σχολή].

'Ασώδης [ἄση], εος (ὁ, ἡ), simцitopъ, saв npivinвitopъ de nenлъчере (tpeвtate, nenoſtъ, greaцъ). 2) noet: [ἄσις] nopoiosъ, вълtosъ.

'Ασωματία (ἡ), (Bis:) nefiinцъ de tpвnъ. [ἀσώματος].

'Ασωματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), kape seamъnъ a fi fъpъ tpвnъ. [ἀσώματος, εἶδος].

'Ασώματος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άτως, чел fъpъ tpвnъ, nematepialъ. [ἀ, σῶμα]. [de ɐnde

'Ασωματότης (ἡ), = 'Ασωματία.

"Ασωμος (ὁ, ἡ), = 'Ασώματος.

"Ασωστος (ὁ, ἡ), = "Ασωτος, nemîntвitъ, fъpъ nъdeшde de mîntвipe. [ἀ, σώζομαι].

'Ασωτεία (ἡ), kalitatea, ші nвptapea nemîntвitвлвї, prъpъditвлвї. [ші

'Ασωτεῖον (τὸ), локъ de prъpъdipe (moралъ), de kвpvъsъpie, ші чл: [din

'Ασωτεύομαι, biit: -εύσομαι, tpъieskъ în prъpъditoape desſpînъpї. [ші

'Ασωτία (ἡ), = Ασωτεία [ἄσωτος]. [de ɐnde

'Ασωτιεῖον (τὸ), 'Ασωτεῖον.

'Ασωτοδιδάσκαλος (ὁ), învъцъtopъ de desſpînъpї (Enigr: Kom:) [ἄσωτος, διδάσκαλος].

'Ασωτοποσία (ἡ), prъpъditoape вътъръ de desſpînatъ. [ἄσωτος, πόσις].

"Ασωτος (ὁ, ἡ), nemîntвitъ, prъpъditъ; (de ɐnde oвiч:) nepъstpъtopъ, pisinitopъ, saв kelтвitopъ în desſpînъpї; pъъ-nъpъvitъ, destpъmatъ, kopвntъ. 2) noet: (кв dat:) nemîntвitopъ; prъpъditopъ. [ἀ, σώζομαι]. [de ɐnde

'Ασώτως, adв: în kinъ nepъstpъtopъ, prъpъditopъ; saв în desſpînape.

'Ασωφρόνιστος (ὁ, ἡ), neînцelepцitъ, neîndpentatъ. 2) (pap akt:) neînцelepцitopъ, saв nekontpiввitopъ ла înцelepцipe. [ἀ, σωφρονίζω]

"Ατα (ἀ), Dop: în локъ de "Ατη.

'Ατακτέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ nepîndвielї, sîntъ nepeгвлatъ; (desnpe ost:) nв mъ aſлв ла pîndвл, saв nostвл meъ; îmї kaлkъ datopiiле. ["Ατακτος]. [de ɐnde

'Ατάκτημα (τὸ), nвptape nepeгвлatъ, nepîndвialъ.

"Ατακτος (ὁ, ἡ), nepeгвлatъ, nenъzitopъ de вnъ pîndвialъ; amestekatъ; neaшezatъ, pъъ-nъpъvitъ. 2) (ostaшъ) nenвsъ ла pîndъ, saв nenъzitopъ de nostвл sъъ. 3) nexotъpîtъ, nefiksatъ. [ἀ, τάττομαι]. [de ɐnde

'Ατάκτως, adв: îpъ pîndвialъ, ші чл:

'Αταλαιπώρητος (ὁ, ἡ), (ші adв): -ήτως, nemлъdiatъ snpe milъ, nemilosъ kъtpe nenopoчiцї. [ἀ, ταλαιπωρέω]. 2) = кв

'Αταλαίπωρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) πώρως, nevoitopъ a se da ostenelеї, лepeшъ, neînгpiжatъ. 2) (лɐкрв) fъkвtъ fъpъ ostenealъ, fъpъ вътaic de kanъ, lesnicвosъ. [ἀ, ταλαίπωρος].

'Ατάλαντος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ adвn: τάλαντον] (кв dat:) de o notpivъ ла kвmiъni-pe, saв gpeвtate; asemenea.

'Αταλάφρων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Αταλόφρων.

'Ατάλλω (fъpъ biit:), [ἀταλὸς] xpъneskъ, kpeskъ кв înгpiжipe, ші nъpinteaskъ dpa-roste; kaвtъ de anpoape; (nas: saв miж:) mъ xpъneskъ, kpeskъ, mъ mъpeskъ. 2) (nestp:) mъ жokъ; saлtъ, sъpъ dъnцînd. [de ɐnde

'Ατάλματα (τὰ), noet: жвkъpiї; sъpitвpї.

'Αταλὸς, ὴ, ὸν, noet: fpaцedъ, tînъpъ, konilъpeskъ. [în afinitate кв ἁπαλός].

'Αταλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кв minte konilъpeaskъ, simплв, fъpъ pъвtate ka вnъ konilъ. [ἀταλὸς, φρήν].

'Αταλόψυχος (ὁ, ἡ), noet: чел кв fpaцedъ (славъ, prea simцitopъ) sвfletъ, saв inimъ. [ἀταλὸς, ψυχή].

'Αταμίευτος (ὁ, ἡ), nenъstpatъ, nenвsъ вine. 2) nenъstpъtopъ, pisinitopъ. [ἀ, ταμιεύομαι]. [de ɐnde

'Αταμιεύτως, adв: fъpъ nъstpape, kpвцape, saв ekonomie.

'Αταξία (ἡ), nepîndвialъ. [ші

'Ατάξιος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de "Ατακτος. [ἀ, τάξις]. (npinч: σφυγμὸς).

'Αταπείνωτος (ὁ, ἡ), nexвmilitъ, nesmepitъ; (npin вpm:) mapinimъ, mîndpв. [ἀ, ταπεινοῦμαι].

'Ατάρ, konivпкц: noet: (npinч: înnpot:) ='Αλλὰ, чi, dap, însъ. 2) aша dap, ші чл: (bezї ші Αὐτάρ).

'Αταρακτέω -ῶ, biit: -ήσω, nв"mъ tвpввpъ, sîntъ liniштitъ. [ἀτάρακτος].

'Αταρακτοποιησίη (ἡ), faчepe de чева fъpъ tвpввpape, saв natimъ. [ἀτάρακτος, ποίησις].

'Ατάρακτος (ὁ, ἡ), netъrbъbratъ, nekonfъsiatъ, liniштitъ (sъflete штe), = 'Ατάραχος]. ші

'Αταραξία (ἡ), netъrbъbrape, liniштe (sъfleteaskъ). [ші

'Ατάραχος (ὁ, ἡ),='Ατάρακτος [ἀ, ταράττω]. [de ъnde

'Αταράχως, adв: fъrъ tъrbъbrape, liniштit.

'Ατάρβακτος, ші adв: -άκτως, Dop: ші

'Αταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -βῶς, ші

'Ατάρβητος (ὁ, ἡ), ші adв: -ήτως, noet: nefpîkosъ, nesnъimîntatъ; netъrbъbratъ. [ἀ, ταρβέω].

'Αταρβίζομαι, вііt: -ίσομαι, noet: arътъ nefpikъ, sîntъ nesnъimîntatъ, netъrbъbratъ. [ἀταρβὴς].

'Αταρίχευτος (ὁ, ἡ), nenъstrъmatъ, netъbъçitъ; nebъlsъmitъ, ші чл: [ἀ, ταριχεύω].

'Ατάρμυκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ταρμύζω]. ='Αταρβὴς, ші ἄφοβος.

'Αταρπιτὸς, ші 'Αταρπὸς (ἡ), noet: (прin mъtape de литере) ='Ατραπὸς.

'Αταρτηρὸς, ἀ, ὸν, ші 'Ατάρτηρος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Ατηρὸς, вътъmътorъ, krъdъ, asnpъ; desnpreçъitorъ, nevinstitorъ.

'Ατάρχευ(χυ)τος, ου (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ταρχεύω, ταρχύω] neînгropatъ.

'Ατασθαλέω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: ='Ατασθάλλω. [ші

'Ατασθαλία (ἡ), noet: netrebnivie; rъъtate; obrъznivie, nepîndъialъ; nepozie. [ἀτάσθαλος].

'Ατασθάλλω (fъrъ вііt:), noet: sîntъ, лъkrezъ, saъ mъ portъ ka ъnъ

'Ατάσθαλος (ὁ, ἡ), noet: [ἄτη] nemintosъ; neregъlatъ; netrebnikъ; obraznikъ, nevinstitorъ; rъъ, dîrzъ, selвatikъ.

"Αταυρος [ἀ, ταῦρος], ші

'Αταύρωτος (ἡ), (прinч: жъnikъ) neronitъ de taъrъ; (fir: femee) nemepitatъ. [ἀ, ταυρόω].

'Αταφία (ἡ), neînгropъçivne. [din

"Αταφος (ὁ, ἡ), linsitъ de înгropъçivne, neînгropatъ. [ἀ, ταφή].

'Ατάω -ῶ [ἄτη], вііt: -ήσω, noet: (pap, saъ neîntp: în akt:) watъmъ. || (nas:) mъ watъmъ, mъ pъгъbeskъ. (bezî ші 'Ατέων).

"Ατε (прinч:) next: îm: ал лъї "Οστε. || (ka adв: kъ partч: etiolog: ел: de преп: κατὰ, saъ διὰ) ka ъnъl че, fiind kъ... «Μετὰ ἱδρῶτος, ἅτε καὶ θέρους ὄντος». Плт: 2) (asemn:)=Καθὰ, Καθάπερ, ka. «Κτείνειν ἀλλήλους ἅτε πολεμίους». Ep: «Πῦρ ἅτε διαπρέπει». Hind: (bezî ші 'Ως). 3) (pap) înpot:) = Καί τοι, kъ toate kъ. «"Ατε θρασὺς.» Non:

"Ατεγκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κτως, [ἀ, τέγγω] nexdatъ, nemoiatъ; (fir:) nemлъdiatъ, neîndъплekatъ, nemilostivъ; nemîînriatъ.

'Ατειρὴς [ἀ, τείρω], έος (ὁ, ἡ), noet: neoвositъ, neostenitъ; vîptosъ, tape, asnpъ, nemлъdiatъ, neîndъплekatъ. (bezî ші "Ατρυτος).

'Ατείχιστος (ὁ, ἡ), neînnpreжtъitъ, saъ neîntъrîtъ kъ zidъ (vetate). [ἀ, τειχίζω].

'Ατέκμαρτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τεκμαίρομαι] ne datъ kъ sokoteala, nerivitъ; nekъnoskътъ; nerînditъ; nenpreвъzътъ; nenpekinzъitъ. (bezî ші 'Ανείκαστος). || (next:) 'Ατέκμαρτα,=kъ

'Ατεκμάρτως, adв: fъrъ dape kъ sokoteala, fъrъ prerîndipe; op kъm s' ap întîmпla.

'Ατέκμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de "Ατεκνος. [ἀ, τέκω].

'Ατεκνέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ fъrъ kopiї. [ші

'Ατεκνία (ἡ), linsъ de kopiї. saъ nedestoïnivie de a fave kopiї, stîrnivizne. «Ψυχῆς — ». Skp: [din

"Ατεκνος (ὁ, ἡ), чел че n' ape, saъ nъ noate dobindi kopiї. [ἀ, τέκνον]. [de ъnde

'Ατεκνόω -ῶ вііt: -ώσω, linseskъ ne чinева de kopiї; îl fakъ nepoditorъ de kopiї.

'Ατέλεια (ἡ), nedesъvîrшipe; 2) nedъжnivie, asidosie. [ἀτελής].

'Ατελείωτος (ὁ, ἡ), nedesъvîrшitъ. [ἀ, τελειόω]. 2) = kъ

'Ατέλεστος (ὁ, ἡ), nesъvîrшitъ, neisnpъvitъ. 2) neiniçiatъ în mistepii; nînгъritъ, snъrkatъ. || (next:) 'Ατέλεστα, adв: noet: fъrъ isnравъ, fъrъ folosъ, în zadarъ. [ἀ, τελέομαι].

'Ατελεσφόρητος (ὁ, ἡ), nenpodъkътorъ de pesъdatъ; nesnopitorъ. 2) (nomъ) nepoditorъ, saъ neçiitorъ de poade, nînъ a se koave. [ἀ, τελεσφορέω].

'Ατελεύτητος (ὁ, ἡ), [ἀ, τελευτάω]; (pap) nesъvîrшitъ, saъ ne жътътate isnръvitъ. 2) fъrъ sfîrшitъ, ші = kъ

'Ατέλευτος (ὁ, ἡ), noet: nesfîrшitъ, nemърçinitъ, vечnikъ. [ἀ, τελευτὴ].

'Ατελὴς, έος (ὁ, ἡ), nedesъvîrшitъ, neîndeплinitъ. «'Ατελὲς μηδὲν ἡ φύσις ποιεῖ». Apist; 2) (oviч:) nesъnъsъ ла dawdie, nedaжnikъ; fъrъ kelтsielї. «Αιμὴν — ». Плд: «Βοσκήματα ἀτελῆ». Apst: (ші kъ çen:) «Τούτων ἁπάντων ἀτελεῖς ἐσμὲν». Лъч: 3) (pap ші noet:) 'Ατέλεστος, neiniçiatъ. [ἀ, τέλος].

'Ατελίη (ή), Ion: în локъ de 'Ατέλεια.

'Ατελώνητος (ό, ή), невътвitъ, saъ nesвпвsъ ла вamъ, орї zeчiвiалъ. [ἀ, τελωνέω].

'Ατέμβω (гъръ biit: ші алтъ timпx), noet: [ἄτη] (кв ак:) вatътъ; sвпъръ; amъцeскъ. || (nas: кв цen:) sîntъ лinsitъ, n' amъ. || (кв dat·) sîntъ neшвлцвmitъ; mъ плînгъ de чева; хвлeскъ.

'Ατενὴς [ἀ, întinz: τείνω], éς (ό, ή), (прiпч:) преа întinsъ; (fir:) преа бъгъторъ de seamъ ла чева; stървitoръ; statopнikъ; neskimвatъ în пъpepea sa, nedesdвплекатъ, nemoiatъ; stpaшnikъ, крвdъ. || (next:) 'Ατενὲς, adв: = (ші maї întp: de кît) 'Ατενῶς. [de вnde

'Ατενίζω, лiit: -ίσω, (кв ак: преп: ші pap кв dat:) mъ вîtъ aцintat (неклinit), îmї amъ înfinцї окiї, (ші fir:) mintea ла чева. de вnde

'Ατενισμὸς (ό), întinsъ прівipe; înfîntъ лвare aminte ла чева.

'Ατενῶς, adв: кв окiї întinшї, неклinit înfinцї, кв неклintitъ бъгare de seamъ ла чева. 2) кв desъвîpшipe, кв totвл, întoкmaї. «'Ατενὲς ἴκελοι». Hind: 3) dpent: «'Ατενὲς ἀπ' οἴκων». Esp: dpent (întins) de a kasъ. [bezї ἀτενής].

"Ατερ, adв: saъ преп: Ion: (кв цen:)= "Ανευ, гъръ, afaръ de «"Ατερ Ζηνός». Iл: O: гъръ boinца, ажвtopвл, saъ штipea лвї Жое; (ші гъръ kazъ) deoseвї, ла o пapte. «"Ατερ ἥμενον». Iл: A:

'Ατεραμνίη (ή), Ion: în локъ de 'Ατεραμνότης. [din

'Ατέραμνος (ό, ή), [ἀ, τέραμνος] (прiпч: desпре легвme, fasoле, лinte, ші чл:) nefeptъ вine; nemistвitъ, saъ aneвoe de mistвit; tape, (пропр: ші fir:) asпpв, neîndвплекатъ, nemлъdiosъ, ші чл: [de вnde

'Ατεραμνότης (ή), tъpime, вîptoшie; aspime, ші чл: [ші

'Ατεραμνώδης, εος (ό, ή), înпъptъшitъ din însвшimea лвї 'Ατέραμνος.

'Ατεράμων, ονος, At: ші

'Ατέρεμνος (ό, ή), Ion: în локъ de 'Ατέραμνος.

'Ατερηδόνιστος (ό, ή), [ἀ, τερηδονίζομαι] (прiпч: desпpe лemne) nemînkatъ de karї.

"Ατερθε (θεν), adв: noet: = "Ατερ.

'Ατερμάτιστος, ου, ші

'Ατέρμων, ονος (ό, ή), neterminatъ, nexotъpîtъ, nemъpцinitъ, nesfîpшitъ; (noet: desпpe orлindъ) potвndъ, черквлосъ. [ἀ, τέρμα .

"Ατερος (a, skвptъ), α, ον, Dop: în локъ de ἕτερος.

"Ατερος (a, лвпгъ), ἀτέρα, θάτερον (цen: θατέρου, ші чл:) At: în локъ de ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, чел алтъ, saъ вnвл din doї.

'Ατερπέω -ῶ, biit: -ήσω. sînтъ nebeseлitoръ, neплъквtъ, nemвлцвmeskъ пе чinева. [mi

'Ατερπία (ή), = 'Ατερψία. [din

'Ατερπὴς, έος (ό, ή), nebeseлitoръ, neплъквtъ, sвпъръtoръ, greцosъ. [ші

"Ατερπος (ό, ή), = 'Ατερπὴς. [ἀ, τέρπω].

'Ατερψία (ή), neînbeseлipe, nemвлцвmipe, neadвчere de плъчere. [ἀ, τέρψις].

'Ατευκτέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв цen:) = 'Αποτυγχάνω, nв nemepeskъ, nв 'mї doвîndeskъ skопвл, dopinца. [din

"Ατευκτος (ό, ή), nenemepitoръ, neisввtitoръ în rîndвл sъъ. [ші

'Ατευξία (ή), nenemepipe, neisввtipe de skопъ. [ἀ, τεύχω, τυγχάνω].

'Ατευχὴς, έος, ші

'Ατεύχητος (ό, ή), noet: [ἀ, τεῦχος] лipsitъ de apme, saъ вneлte.

'Ατέχναστος (ό, ή), = 'Ατεχνίτευτος. [ἄ, τεχνάζομαι].

'Ατεχνὴς, έος (ό, ή), nekвnoskътoръ de niчї вnъ meштешвгъ, (ші fir:) de niчї o вikлenie, nemeштеръ, neîndemînatikъ, (ші fir:) simплв, nевinoвatъ. [ἀ, τέχνη]. [de вnde

'Ατεχνία (ή), neштiinцъ de meштешвгъ; neîndemînътate.

'Ατεχνίτευτος (ό, ή), nemeштешвцitъ, natвралъ, simплв, nenpefъkвtъ; neînfpвmвsenatъ. [ἀ, τεχνιτεύω].

"Ατεχνος (ό, ή), = 'Ατεχνὴς. 2) = 'Ατεχνίτευτος. [de вnde

'Ατέχνως, adв: гъръ meштешвгъ, saъ meштешвцirї (вikлeniї, ашъцitoape вnелtirї), кв simплitate, fipeште, în квръцie.

'Ατεχνῶς, adв: (fir:) întp'adeвъръ; кв totвл; întoкmaї. [ἀτεχνής].

'Ατέων, ουσα, ον, partч: ал (neîntp:) 'Ατέω = 'Ατάω, noet: Ion: neste мъsвръ îndpъzneцъ, oвpaznikъ, dîpzъ, desпъdъждвitъ. [din

"Ατη (ή), [ἀάω], notikпipe, înniedikape; грешалъ; amъцipe; вълъmape; пагввъ; nenopочipe (прiпч: din пъkate, saъ Dвmnezeeaskъ пъръsipe); (de вnde în noeцї) o zeitate вpsitoape, dътътoape de челе asemenea nenopочirї.

"Ατηκτος (ό, ή), [ἀ, τήκω] netonitъ прin fokъ, saъ апъ. [ἀ, τήκομαι].

'Ατημέλεια (ή), neînгpiжipe. [шъ

'Ατημελέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв цen:) mъ

порцъ къ лепевіре, neînгрiжeскъ. [din

'Ατημελής, έος (ό, ή), (ші adв:) -μελῶς, = 'Αμελής, neînгрîжitоръ. [ἀ, τημελής]. 2) = къ

'Ατημέλητος (ό, ή), ші adв: -ήτως, neînгрiжitъ, некъвътатъ. [ἀτημελέω].

'Ατημελία (ή), noet: în локъ de 'Ατημέλεια.

'Ατηρής, έος (ό, ή), noet: în локъ de 'Ατειρής, saъ = къ

'Ατηρός [ἄτη], ά, όν, вътъмъторъ, stpiкъторъ, пръпъditоръ. (bezî ші 'Αταρτηρός).

'Ατίετος (ό, ή), noet: = "Ατιτος.

'Ατίζω, вііt: -ίσω, noet: desпрецвieскъ, neчinsteскъ, = 'Ατίω.

'Ατιθάσευ(σσευ)τος [ἀ, τιθασσεύω], ші

'Ατίθασος (σσος), ου (ό, ή), neînвлînzitъ, селвatiкъ; de nedomestiчit. [ἀ, τιθασσός].

'Ατιμαγελέω (άω)-ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ

'Ατιμαγέλης, ου (ό), (прinч: тавръ) despрецвitоръ (desпърцitъ) de чipada sa, ші пъскатъ sinгвръ. [ἀ, τιμὴ, ἀγέ·η].

'Ατιμάζω, вііt: -άσω, (къ ак:) neчinsteскъ, desпрецвieскъ; 2) (къ inf: saъ dat:) жвdiкъ чева, saъ пе чipева невpedпiкъ de чева. (bezî ші 'Ατιμόω). [ἄτιμος]. [de вnde

'Ατιμασμὸς (ὁ), neчinstipe, desпрецвipe. [ші

'Ατιμαστέος, α, ον, posit: ал лвї 'Ατιμάζω. [ші

'Ατιμαστὴς, οῦ, ші

'Ατιμαστὴρ (ὁ), noet: neчinstitorъ, desпрецвitоръ.

'Ατιμάω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: = 'Ατιμάζω.

'Ατίμητος (ὁ, ή), neчinstitъ, saъ de neчinstit, de desпрецвit. 2) непрецвitъ, saъ непріimitоръ de прецвipe, чел de мвлтъ прецъ. 3) (лец:) «Δίκη —». Pet: a къpia osîndъ пъ este трevвinцъ de a se хotърî, fiind кврat pîndвitъ de лецî. [ἀ, τιμάομαι].

'Ατιμία (ή), neчinste, adiкъ лipsъ, saъ apdikape de чinste, рвшine, окаръ despрецвipe. (bezî ші 'Ατίμωσις). [ἄτιμος].

'Ατίμιος (ὁ ή), непрецiosъ. [ἀ, τίμιος].

'Ατιμοπενθής, έος (ὁ, ή), noet: плînгъторъ, жълitоръ de neчinstea sa. [ἄτιμος πένθος].

'Ατιμοποιὸς (ὁ, ή), прічinвitоръ de neчinste. [ἄτιμος, ποιός].

"Ατιμος (ὁ, ή), (компар: -ότερος, вврл: -ότατος) neчinstitъ, desпрецвitъ, de лепъdat; (desпре monetъ) кape n'are прецъ, saъ тречере; (къ цен:) невpedпiкъ. 2) прінч:) лipsitъ dвпе лецî de чinste ші dpentвpî de четъцianъ. 2) пввлікатъ de връжmaщъ ал патрii, ші (прin вpm:) de omopît de къpe op чine гъpъ пedeaпsъ; (în цen:) переввпatъ. «"Ατιμος τεθνάτω». Лец: Sol: «Τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις». Od: II: [ἀ, τιμή]. [de вnde

'Ατιμόω -ῶ, вііt: -ώσω, osîndeскъ ла перdepe de чinste ші dpentвpî политiче. (bezî 'Ατιμία). 2) (pap) = 'Ατιμάζω, neчinsteскъ, despрецвieскъ, рвшinezъ.

'Ατιμωρησία (ή), непedепsipe, переввпape. [ші

'Ατιμωρητεὶ (τὶ), adв: = 'Ατιμωρήτως, гъpъ пedeaпsъ. [ші

'Ατιμώρητος (ὁ, ή), (ші adв:) -ήτως, непedепsitъ. 2) кape пъ'шї a переввпat, saъ пъ 'шї пoate dовîndi переввпape, переввпatъ; (fir:) неажвtatъ. неапъратъ. [ἀ, τιμωροῦμαι].

'Ατίμως, adв: къ нечinste, în кîпъ neчinstitъ. [ἄτιμος].

'Ατίμωσις, εως (ή), osîndipe ла перdepe de политiкъ чinste mi dpentвpî. [ші

'Ατιμωτικὸς ὴ, ὸν, ші adв: -ικῶς, прічinвitоръ de перdepe de политiкъ чinste. [ἄτιμος].

'Ατίναктος (ὁ, ή), neсквtвpatъ, saъ de neсквtвpat. [ἀ, τινάσσω].

"Ατις, Dop: în локъ de ἥτις, fem: ал лвї "Οστις.

'Ατιτάλλω, вііt: -αλῶ, noet: = 'Ατάλλω.

'Ατιτέω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: = 'Ατίζω, ші 'Ατίω. [din

'Ατίτης, ου, noet: = къ

"Ατιτος (ὁ, ή), noet: în локъ de 'Ατιμώρητος, переввпatъ. 2) неплътitъ, saъ непвtinчosъ de a se пвti de datopiile сале, ші чл: [ші

'Ατίω, вііt: -ίσω, noet: = 'Ατίζω, ші 'Ατιτέω. [ἀ, τίω].

'Ατλαγενὴς, ші 'Ατλαντογενὴς, έος (ὁ, ή), noet: чел din неамвл (fiъ, saъ fiiкъ a) лвї Atлasъ. ['Ατλας, γένος].

"Ατλας, αντος, вп цigaптъ mitолоцiк", ші мвнteле Af·iчei, Atлasъ. 2) (fir:) stîлпъ (snpiжinъ) în fopma лвї Atлasъ, adiкъînковолatъ. [ші

"Ατλας, αντος (ὁ), noet: (ἀ, tntinz: saъ прів: ші τλάω] = Πολύτλας, мвлт-ръвdъторъ, saъ непвtinчosъ de a ръвda, неквражосъ.

'Ατληςία (ή), непвtinцъ de a ръвda, мічinimie, неквражъ. [ἀ, τλῆσις].

'Ατλη'шї Dop: τλα τέω -ῶ, вііt: -ήσω, пъ почiъ ръвda, sîntъ мічinimъ, неквражосъ. [din

"Ατλη(шї Dop: τλα τος, ου (ὁ, ή), noet:

[ἀ, τλάω] neръвdatъ, de nesвfepit.

'Ατμενεύω, biit: -εύσω, noet: sîntъ poвъ. [ші

'Ατμενία (ἡ), noet: poвie, sлвгъpie; (fir:) tikълошie. [ші

'Ατμένιος (ὁ, ἡ), noet: ostenivosъ, ovositopъ. [ші

'Ατμενὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї 'Ατμήν, poaвъ. [din

'Ατμενος (ὁ), noet: = 'Ατμήν.

'Ατμεύω, biit: -εύσω, noet: (npiu sквpt:) în локъ de 'Ατμενεύω.

'Ατμὴ, (ἡ). noet: în локъ de 'Ατμὸς, аввръ.

'Ατμὴν ένος (ὁ), [ἀ, τιμή, saŭ ἀ întînz: ші δάμνω în afinitate кв δμὼς, вezї zicherea] poвъ, sвпкsъ.

"Ατμητος (ὁ, ἡ), [ἀ, τέμνω] netъiatъ; (fir:) neskonitъ; nenлivitъ; nвtвnsъ. «Γῆ ἄτμητος». Пл: пъmîntъ, dene каре nв s' aŭ tъiat копачіі; «Μεταλεῖα ἄτμητα». mine nesъnate, neskовite, nекъвtate. 2) nenpiimitopъ de tъiepe; nesuintekatъ, nedesпъpgitъ.

'Ατμιάω -ῶ, άσω,=='Ατμίζω.

'Ατμιδοῦχος (ὁ, ἡ), koupinzътopъ de aввpi. [ἀτμὶς, ἔχω].

'Ατμιδόω -ῶ, biit: ώσω, prefакъ în aввpi. [ші

'Ατμιδώδης, εος (ὁ, ἡ),=='Ατμώδης. [ші

'Ατμίζω, biit: -ίσω, skoцъ аввръ. [din

'Ατμὶς, ίδος (ἡ),=='Ατμὸς.

"Ατμισις, εως (ἡ), ші

'Ατμισμὸς (ὁ), авврape, saŭ evanopape. [ші

'Ατμιστὸς, ἡ, όν, evanopatъ, saŭ nвtinvosъ de a se prefaче în аввръ. [ἀτμίζω].

'Ατμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -ειδῶς, asemenea кв аввръ, чел în felъ de aввръ. [ἀτμὸς, εἶδος].

'Ατμὸς (ὁ), [ἄω, saŭ ἀάζω] аввръ. [de вnde

'Ατμώδης, εος (ὁ, ἡ), аввposъ, saŭ nлinъ de авврї.

"Ατοιχος (ὁ, ἡ), neinгpъditъ кв пъpeцї. [ἀ, τοῖχος].

'Ατοκεὶ, adв: fъpъ dovîndъ. [ші

'Ατόκιος (ὁ, ἡ), npivinвitopъ de nenamtepe, de stîpnivisne. (de вnde || sввst:) 'Ατόκιον (τὸ), doktopie stîpnitoape. [din

"Ατοκος (ὁ, ἡ), (femee) nenъskъtoape, steapnъ; (fir:) «Χρήματα ἄτοκα». Лекs: bani înnpвmвtaцї fъpъ dovîndъ, saŭ nedaцї кв dovîndъ. [ἀ, τόκος]. [de вnde

'Ατόκως, adв: = 'Ατοκεί.

'Ατολμέω -ῶ, biit: -ήσω, nв îndpъzneskъ, sîntъ neîndpъzneцъ. [ἄτολμος]. [de вnde

'Ατόλμητος (ὁ, ἡ), (npinч: лвкрв) neîndpъznitъ, adikъ че nв îndpъzneшte a faче чinева.

'Ατολμία (ἡ), neîndpъzneалъ. [din

"Ατολμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόλμως, neîndpъzneцъ, fpikosъ. [ἀ, τόλμη].

"Ατομος (ὁ, ἡ), = "Ατμητος, netъiatъ, nedesпъpgitъ. «Μέχρι τῶν τελευταίων καὶ ἀτόμων διαφορῶν». Пл: || (sввst: next:) indibidъ; чea maї sввцipe ші nedesпъpgitъ пъptічікъ de matepie, saŭ de timпв. «Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ». Skp: (bezї ші 'Αχαρής). [ἀ, τομή].

'Ατονέω -ω, biit: -ήσω, sîntъ nenвtinvosъ, пътimeskъ de atonie; (кв înf:) nв почіъ. [ші

'Ατονία (ἡ), atonie, nenвtinцъ. [din

"Ατονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόνως, (npinч:) neîntinsъ, sлавъ; (iap fir:) nenвtinvosъ; moaле, neaktivъ, ші чл: 2) (gpam:) neakventatъ, жі чл: [ἀ, τόνος].

'Ατόξευτος (ὁ, ἡ), nesъцetatъ, saŭ de nesъцetat. [ἀ, τοξεύομαι].

"Ατοξος (ὁ, ἡ), лinsitъ de аркъ; saŭ nedestoînikъ de a întpеввinga аркъ. [ἀ, τόξον].

'Ατόπαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, τοπάζω] nedatъ кв sokoteaла, saŭ neaflatъ npin dape кв sokoteaла, nesemnitъ.

'Ατόπημα (τὸ), fantъ, saŭ вorвъ, каре nв 'шї ape локъл, nekъвenitъ. [ші

'Ατοπία (ἡ), nekъвiinцъ; чivdъцie; nepozie, ші чл: [din

"Ατοπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πως, (npinч:) каре nв e ла локъл sъъ; (iap fir:) каре nв 'шї ape локъл, nenotpivitъ, nekъвiinvosъ; чivdatъ, neoвivnвitъ; (ші naptк: desnpe omъ) de pîs, nepodъ, nepiовъ. [ἀ,τόπος]

'Ατόρευτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, τορεύω] nesъnatъ, neskовitъ; (fir:) nelъkratъ.

'Ατόρητος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, τορέω]. neгъвritъ, nenътpвnsъ; nepънitъ.

'Ατόρνευτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τορνεύω] nedatъ în stpвnгъ; (fir:) nelъkratъ.

"Ατος (ὁ, ἡ), noet: (кв цen:) în локъ de "Λατος (στος), nesъцiosъ.

'Ατραγῴδητος [ἀ, τραγῳδέω], ші

'Ατράγῳδος (ὁ, ἡ), eksnpimatъ nв tpaцichemte, adikъ 'nalt ші тъpeц, чi simnлв ші жosit. [ἀ, τραγῳδός]. [de вnde

'Ατραγῴδως, adв: fъpъ tpaцikъ emfasъ, fъpъ тъpeце eksnpesii, fъpъ kovîpшipї.

'Ατράκτιον (τὸ), dim: ал лвї "Ατρακτος, fвsчоръ.

'Ατρακτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъл

[semenea) fəsələ. [ἄτρακτος, εἶδος].

Ἄτρακτος (ὁ, ἡ), [ἀ intinz: ταράττω], fəsə. (de ənde nentrə asemənare. 2) səɲeatə. 3) bîrfəl kataptələ, saə al anteneĭ (ɲezĭ ɯi ἠλακάτη). 4) = kə

Ἀτρακτυλίς (λλίς), ίδος (ἡ), dim: al ləĭ Ἄτρακτος. 2) ənə felə de mərənine, din kare se fəɲeaə fəse.

Ἀτράνωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τρανόω] neeksplikatə kərat, nelənərîtə.

Ἀτράπεζος (ὁ, ἡ), ɲel fər masə; (ɯi fir:) ɲel fər xranə. [ἀ, τράπεζα].

Ἀτραπιτὸς, noet:, ɯi

Ἀτραπὸς (ἡ), [ἀ, τρέπω] notekə, saə kliɲoarə; (în ɲen:) kale, drəmə.

Ἀτραυμάτιστος (ὁ, ἡ), = Ἄτρωτος, nerənitə. [ἀ, τραυματίζω].

Ἀτράφαξις (ξυς), εως, saə uos (ἡ), [ἀ intinz:, τρέφομαι] ənə felə de plantə, ka spanakəl (Lat: triplex).

Ἀτράχηλος (ὁ, ἡ), ɲel fər rîtə, fər grəmazə (enit: al stakosələ). [ἀ, τράχηλος].

Ἀτρέκεια (ἡ), adevərə; skəmnətate, = Ἀκρίβεια. [ɯi

Ἀτρεκέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = Ἀκριβέω, vorbeskə adevərəl kə skəmnətate. [ɯi

Ἀτρεκέως, Ion: noet: în lokə de Ἀτρεκῶς. [din

Ἀτρεκὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, τρέχω] eksaktə, drentə, adevəratə. || (next:) Ἀτρεκὲς, adv: în lokə de Ἀτρεκῶς. [de ənde

Ἀτρεκίη (ἡ), Ion: în lokə de Ἀτρέκεια. [ɯi

Ἀτρεκῶς, adv: într'adevərə, eksakt; kə înkredinɟare.

Ἀτρέμα, ɯi (maĭ 'nainte de vokal) ἀτρέμας, adv: noet: ɾiniɯtit, neklintit; fər sromotə ɯi təɾbəɾare; învet; ne nesimɟite. «Ἔχω («Ἡμαι) ἀτρέμα». Om: ɯi Ksen: staə ɾiniɯtitə, nə mə klinteskə, nə mə təɾesə. «Οἱ Ἕλληνες ἀτρέμας εἶχον ἐν τῷ Ἀρτεμισίῳ». Ep: «Ὅταν ἀτρέμα πορεύηται». Ksen: [ɯi

Ἀτρεμαῖος, α, ον, = Ἀτρεμής. [ɯi

Ἀτρέμας, adv: kaətə Ἀτρέμα. [ɯi

Ἀτρεμεότης (ἡ), Ion: în lokə de Ἀτρεμία. [ɯi

Ἀτρεμέω -ῶ, biit: -ήσω, staə nemiɯkatə, mə ɾiniɯteskə, nə mə klinteskə; nə fakə sromotə, saə təɾbəɾare. [din

Ἀτρεμὴς, έος (ὁ, ἡ), netreməratə (neklintitə, nemiɯkatə); ɾiniɯtitə, netərbəɾatə; nesnəĭmînətatə. [ἀ, τρέμω]. [de ənde

Ἀτρεμία (ἡ), nemiɯkare; ɾiniɯte, netərbəɾare. [ɯi

Ἀτρεμίζω, biit: -ίσω. = Ἀτρεμέω.

Ἄτρεπτος (ὁ, ἡ), (ɯi adv:) -έπτως, neskimbatə, nenprefəkətə; nestrəmətatə; stəɾbitorə; (fir:) nesneriatə. [ἀ, τρέπομαι]. [de ənde

Ἀτρεπτότης (ἡ), neskimbare; statopnivie; stəɾbire, ɯi ɯa:

Ἄτρεστος (ὁ, ἡ), ɯi adv: -έστως, noet: [ἀ, τρέω] nesnəĭmînətatə; nefrikosə.

Ἀτρεὺς, έως (ὁ), noet: = Ἄτρεστος. (fir:) «Ἀτρῆ(τρεῖ)ες ἀνάγκαι». Anal: nestrəmətate neboĭ.

Ἀτρεψία (ἡ), = Ἀτρεπτότης.

Ἀτρῆες (αἱ), ɲezĭ ἀτρεύς.

Ἄτρητος (ὁ, ἡ), (ɯi adv:) -ήτως, [ἀ, τράω] negəbrîtə. 2) nesənətorə de gəbrĭ (ka fərnicele, ɯi alte živine).

Ἀτρήχυντος (ὁ, ἡ), Ion: noet: în lokə de Ἀτράχυντος, nenəsnpitorə, moale. [ἀ, τραχύνω].

Ἀτρίακτος (ὁ, ἡ), noet: în lokə de ἀνίκητος, nebirbitə. [ἀ, τριάζω].

Ἀτρίβαστος (ὁ, ἡ), = kə

Ἀτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἄτριπτος (drəmə) nefrekatə, nebətətə; neləkratə. (xainə) nepoasə, neînbekitə. (grîə) nemənvinatə, nepîɯnitə, saə ne nisatə, nexərdəitə. (nəĭne) nefrəmînətaə, nedosniə. (omə) nefrekatə, adikə nedenpinsə, neobîvnbitə întpeabə. [ɯi

Ἀτριβέι, adv: fərə a se poade de frekətər, fərə a se stika. 2) fər tpecepe de bpeme adikə întərziepe. [ɯi

Ἀτρίβων, ωνος (ὁ, ἡ), ɲel fər mantelə, saə pasə. [ἀ, τρίβων]. 2) noet: în lokə de Ἀτριβὴς, nefrekatə, adikə nedenpinsə, neobîvnbitə. [ἀ, τρίβω].

Ἄτριον (τὸ), Dor: în lokə de ἤτριον.

Ἄτριπτος (ὁ, ἡ), = Ἀτριβής.

Ἄτριχος, ɲen: al ləĭ Ἄθριξ. [de ənde

Ἄτριχος (ὁ, ἡ), în lokə de Ἄθριξ, nepərosə, saə ɲel fər pərə. [ἀ, θρίξ].

Ἀτριχόσαρκος (ὁ, ἡ), nepərosə la trənə. [ἄτριχος, σάρξ].

Ἄτριψ, ῖβος (ὁ, ἡ), noet: în lokə de Ἀτριβής.

Ἀτριφία (ἡ), nefrekare; nedenpindepe, neeksneriinɟə. [ἀ, τρίψις].

Ἀτρομέω -ῶ, biit: ήσω, nə mə kətremərə, nə mə sneriə. [ἄτρομος]. [de ənde

Ἀτρόμητος, = kə

Ἄτρομος (ὁ, ἡ), nekətreməratə, adikə nesnəĭmînətatə, nefrikosə. [ἀ, τρόμος]. [de ənde

Ἀτρόμως, adv: fərə kətremərə din snaĭmə, fərə frikə.

Ἀτροπία (ἡ), = Ἀτρεψία, neskimbъчivsne; (fir:) bîptowie, asnpime; nismъ, stъpвinцъ ғъpъ kввîulš; npostie; pъвtъчivsne. [din

Ἄτροπος (ὁ, ἡ), = Ἄτρεπτος, neskimbъчosš; nenpiimitopš de npefачere; вечnikš; (fir:) nedesdвплекатš, asnpв, neînвlînzitš; pъвtъчosš; (npin вpm:) nenotpibitš, neînвoitš, nefamiliatš. [ἀ, τροπή].

Ἀτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, nв mъ xpъneskš, nв kpeskš (din nexpъnipe), nъtimeskš de atpofie, kazš în zъpnічealъ, saš înцezie. [ші

Ἀτροφία (ἡ), nexpъnipe. 2) (вoалъ) atpofie, nenpiipe de xpanъ, zъpnічealъ, înчezie. [din

Ἄτροφος (ὁ, ἡ), nexpъnitš, zъpnivitš, înцedš. 2) nexpъnitopš. [ἀ, τροφή].

Ἀτρύγετος, η ші ος, ον, ші

Ἀτρυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, τρύγος]. în локš de

Ἀτρύγητος (ὁ, ἡ), (podš) nekвlesš; (npin întind:) nepoditopš; (fir: enit: ал иъpiї, ші ал eteрвлї) ғъpъ ғвndš, netъpцinitš. [ἀ, τρυγέω].

Ἄτρυγος (ὁ, ἡ), nedрожdiosš, лътвpitš. [ἀ, τρύξ -γός].

Ἀτρύμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄτρυτος. «Κακῶν ἀτρύμων». Esxл: neoвositš, nedoвopîtš de реле.

Ἀτρύπητος (ὁ, ἡ), = Ἄτρητος, negъвpitš. [ἀ, τρυπάω].

Ἄτρυτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τρύω] = Ἀτειρής, nedoвopîtš; neoвositš. 2) = Ἄτριπτος. «Ὀδὸς —». Tкp: кале neвtвлатъ; (npin вpm:) anевое de вtвлат; (de вnde în цen:) грeš, anевое. 3) прецetътopš, лепешš. [de вnde

Ἀτρυτώνη (ἡ), nedoвopîtъ (enit: ал Minepвeї).

Ἀτρύφερος, ші

Ἀτρύφητος, ші

Ἄτρυφος (ὁ, ἡ), nemолічosš; nefpaцedš. [ἀ, τρυφή].

Ἀτρὼς, ὠτος (ὁ, ἡ), noet: în локš de Ἄτρωτος.

Ἀτρωσία (ἡ), nepъnipe. [ші

Ἄτρωτος (ὁ, ἡ), nepъnitš, saš de nepъnit. [ἀ, τιτρώσκω]. [de вnde

Ἀτρώτως, adв: ғъpъ pънipe, nepъnit.

Ἄττα, (nedекл:) kiemape (чinstitoape) din naptea вnвї fiš kътpe tatъл sъš, ші (în цen:) din naptea вnвї maї tînъpš kътpe maї вътpînš, saš maî mapeле sъš. (bezї ші Ἄππα).

Ἄττα (sввц:) At:, ші Ἄσσα Ion: = τινὰ, nest: îm: ал (nedef:) τίς. «Ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιάδε». Плт: «Σκαλαθυρμάτ' ἄττα». Apstf: «Ὁποῖ' ἄττα εἵματα ἔστο». On: E: «Ἀλλ' ἄττα πεντήκοντα». Герекр: «Ψιθυρίσας πρὸς τὴν ἀκοὴν ἄττα δηποτοῦν. Плв: (ші întpeвът:) «Εἴ τις ἐρωτῷη ἡμᾶς αὐτὰ, ἄττα ἐστί»; Плт: «Πηνίκ' ἄττα φαίνεται»; Apstf: (ші în локš de ποτε). «Ἐν ἄλλοις τισὶν ἄττ' οὖν». Плт:

Ἄττα (asnip:) At: ші ἄσσα în локš de ἄτινα, nest: îm: ал лвї Ὅστις. «Φράζεαι ἄσσ' ἐθέλησθα». Il: A. «Ἄσσα ἂν ὁ δῆμος συνθῆται». Ksen: «Ἄττα δή ποτ' οὖν». Ksen:

Ἀττάγᾶς, α saš ᾶ, ші

Ἀτταγὴν, ῆνος, ші Ion:

Ἀτταγὴς, έος (ὁ), o nasъpe ka fasanвл (maї mape dekît notîpnikea) nestpiцatъ ne snate kв pikътврї pошietiче; (de вnde kom:) poвš înfepatš, nevetлвitš, însemnatš.

Ἀττακεὺς, έως (ὁ), вnš felš de nemte. (bezї ші Ἀντακαῖος).

Ἀττάκης, ου (ὁ), (Skp:) вnš felš de лъkвstъ. (bezї ші Ἀττέλαβος).

Ἀτταλατατὰ, aклam: de вkвpie. 2) = Ἀτταπαττατά.

Ἀττανίτης, ου (ὁ), Ion: în локš de тηганίτης (ἄρτος). [din

Ἄττανον (τὸ), Ion: în локš de τήγανον.

Ἀτταπαττατὰ, aклam: de mîxnipe, ші dвpepe, ax, вaї, ші чл:.

Ἀττάραχος (γος), ου (ὁ), вътika, че se ғopшeazъ пе коажа de nîїne, kînd se коаче, saš ғъpîmitвръ; (de вnde fir:) чел maї пвцinš. «Οὐδ' ὅσον ἀττάραγον». Калmx: nivї kîtš o ғъpîmitвръ de nîїne. (bezї ші ἀκαρὴς, ші γρῦ).

Ἀτταταὶ, saš Ἀτταταιὰξ, aклam: =Ἀτταπαττατά.

Ἀττέλα(ші Ion: λε)βος, ου (ὁ), [ἄττω] вnš felš de лъkвstъ, saš rîndakš ғъpъ apinї, saš лъkвstъ înkъ mikъ. (bezї ші βροῦχος).

Ἀττελεβόφθαλμος (ὁ, ἡ), noet: чел kв okї вобошацї, вmглацї, ka de лъkвstъ. [ἀττέλεβος, ὀφθαλμός].

Ἄττης, amopezвл Чivелеї; ші Dionisš, saš Бakвл. (aклam:) «Ὕης Ἄττης, Ἄττης Ὕης (saš dвne Sвid:) Ὕϊς». Dm: вnš felš de laїnikš жвръmînтš, saš блestemš, = Mà τὸν Ἄτην, (noate пропорц: kв Пал: Cospetto di Bacco!)

Ἀττικουργὴς. έος, (ὁ, ἡ), лвkratš, ғkвtš dвne kinвл Atikš. [Ἀττικὸς, ἔργον].

Ἄττω, biit: -ᾰ́ξω, (nex: ᾔξα) At: în локš de Ἀΐσσω.

Ἀτυζηλὸς, ὴ, ὸν, noet: rpozavš. [din

'Ατύζω, [ἄτη] вііt: ύξω, поеt: înгpozeskă. || (nas:) mъ sперiă ші fъгă, mъ înгpozeskă; mъ skîpвeskă.

"Ατυκτος (ό, ή), поеt: [ἀ, τεύχω] = 'Αποίητος, nefъkвtă. «Οὐκέτ' γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον». Fал:

'Ατύλωτος (ό, ή), neînvъrîtă, neînвîptoшată de mвlъ fрекъtъръ, saă вътътъръ, adikъ чел fъръ вътътърї, saă neцї. [ἀ, τυλόω].

'Ατύμβευτος [ἀ, τυμβεύω], ші

'Ατυμβος (ό, ή), neîmmopmîntată, saă чел че n'ape mopmîntă. [ἀ, τύμβος].

"Ατυπος (ό, ή), чел че вopбeште neaptikолат, пропвпцъ ziчеріле ръă, nв dвne tinїї лор. 2) = 'Ατύπωτος. [ἀ, τύπος].

'Ατύπτητος (ό, ή), neловітă, neвътътă. [ἀ, τυπτέω].

'Ατύπωτος (ό, ή), netinъpită; neformată; saă ръв înkinвită. [ἀ, τυπόω].

'Ατυράννευτος (ό, ή), (ші adв:) -εύτως, nesвпвsă ла (neгввepnată de) tipaнї. [ἀ, τυραννεύω].

'Ατύρωτος (ό, ή), nевpînzită, neîлкeгată. [ἀ, τυρόω].

'Ατυφία (ή), nemîndpie, neînгîmfape. [din

"Ατυφος (ό, ή), (компр: -ότερος, -ότατος) nemîndpв, neînгîmfată; (прin вpm:) smepită. [ἀ, τύφος]. [de вnde

'Ατύφως, adв: fъръ mîndpie, saă înгîmfape, smepit.

'Ατυχέω -ῶ, вііt: -ήσω, (fъръ kază) sîntă nenopочită, saă nenopокосă; (кв цen:) nв nemepeskă, nв isввteskă, nв 'mї sъвîpшeskă скопвл. (вezї ші 'Αμαρτάνω). [ἀτυχής]. || (nas: ші în naptiч:) 'Ατυχηθὲν (τὸ), = кв

'Ατύχημα (τὸ), înтîmплape nenopочітъ; nenemepipe, neisввtipe; гpешалъ fъръ de вое.

'Ατυχὴς, έος (ό, ή), nenopочită, saă nenopокосă; (кв цen:) nenemepitopă, saă neisввtitopă în скопвл съă. [ἀ, τύχη).

'Ατύχησις, εως (ή), = 'Ατύχημα. [ἀτυχέω].

'Ατυχθεὶς, εῖσα, έν, поеt: nas: nex: 1: de naptч: лвї 'Ατύζω.

'Ατυχία (ή), nenopочipe; (кв цen:) nenemepipe, neisввtipe în чева. [ші

'Ατυχῶς, adв: fъръ nopокă, кв nenopочipe; nenemepit, neisввtit. [ἀτυχής].

Αὖ, adв: (лок:) înanoї, îndъръt; dandapateле. 2) (timп:) = Αὖθις, iaръшї, de ал doiлea. 3) (de кipă) în речіпрокă; din protivъ; de o notpivъ. 4) (вne-opї adъor: saă stpътвt: ші înпpeвnъ кв koniкпцу:) = Δὴ, ші Δὲ. (вezї ші Αὖτε). 5) (ла At: în парал: înпpeвnъ кв αὖθις ші πάλιν). «Καὶ ἀπεστείλατ' αὖθις αὖ τοὺς πρέσβεις». Dm:

Αὐ(ші At: Αὐ)αίνω, вііt: -ανῶ, sвînтă, вsвkă. [ші

'Αυαλέος, α, ον, sвînтată, вskată; asпpв. [αὖος].

Αὖ(Αὖ)ανσις, εως (ή), sвînтape, вskape.

Αὐαντὴ (ή), (se înц: νόσος, вoалъ) mapasmă (лînцezic, zъpиїчeалъ, вskape, вeштежipe). [ші

Αὐαντικὸς, ὴ, ὸν, sвînтъtopă, вskъчosă. [αὐαίνω].

Αὔασις, εως (ή), = "Οασις. [Apaв: Οὐαχ] локă кълtiватă înтpe nisinoaseле nвstiвpї але Afpiчеї.

'Αυασμὸς (ό), [ἀυαίνω] вskape; вskъчiвne.

'Αυάτα, ας (ά), Eол: în локă de "Ατη.

'Αυγάζω [ἀυγὴ]. вііt: -άσω, лвminezъ, fakă a stpълвчі. 2) поеt: въzъ кврat. 3) (neвt: ші miж:) stpълвчeskă, daă лвminъ. [de вnde

'Αυγάσθεο, Dop: în локă de 'Αυγάζου, порвпч: ал пречеd: (2) вezї, лвminеazъ-te.

"Αυγασμα (τὸ), ші

'Αυγασμὸς (ό), лвminape, stpълвчipe.

'Αυγέω -ῶ, вііt: -ήσω, = 'Αυγάζω, stpълвчeskă. [din

'Αυγὴ (ή), [ἄω] лвчipe, лвminъ. "«Ὑπ' ἀυγὰς "Ιδωμεν». Плт: sъ вedemă ла лвminъ. 2) fantвл zilїї, ziopї, saă кръпатвл de zi. 3) поеt: (îm:) окїї (лвmineле). [de вnde

'Αυγήεις, εσσα, εν, поеt: лвminosă, лвчiosă. 2) aцерă ла вedepe.

'Αυγήτειρα (ή), feш: ал лвї

'Αυγητὴρ (ό), поеt: лвminъtopă. [ἀυγέω].

'Αυγοειδὴς, έος (ό, ή), [αὐγὴ, εἶδος] чел ка лвmina, лвminosă.

'Αυδάζομαι, вііt: -άσομαι, ші -άξομαι, ші

'Αυδάω -ῶ, ші (miж:) άομαι -ῶμαι, вііt: -ήσω, ήσομαι. поеt: zikă, вopбeskă, гpъieskă. || (nas:) mъ nвmeskă. [din

'Αυδὴ (ή), поеt: [αὔω] гlasă de omă, гpaїă, вopвipe. (вezї ші 'Αϋτή). [de вnde

'Αυδήεις, εσσα, εν, поеt: гpъitopă, nвtinчosă a вopві. 2) (maї noă) чел кв вiepsă, saă гlasă mape, ші apmoniosă. 3) (fig:) вestitъ, nвmitъ, famosă.

'Αυδήσασκε, поеt: în локă de ηὔδα, 3: sing: neps: a пpeл: лвї 'Αυδάω.

'Αϋδρία (ή), = 'Ανυδρία. [din

"Αϋδρος (ό, ή), = "Ανυδρος. [ἀ, ὕδωρ].

'Αυδυναῖος (ἡ), Maued: лзna lanзapie.

'Αυερύω, biit: -ύσω, noet: în лokă de ἀπερύω saă ἀνερύω, (iap maĭ mзlt 'Αυ ἐρύω), sзveskă înanoĭ (прinч: rîtзлжertfeĭ, ka sъ o înжзnriă, (ш: прin întind:) жertfeskă. 2) sзră.

'Αυηλός, ἠ, ὸν, noet: în лokă de αὐαλέος.

'Αυὴρ, έρος (ὁ), Eол: în лokă de ἀήρ.

'Αυθάδεια (ἡ, kalitatea лзĭ

'Αυθάδης [αὐτὸς, ἁνδάνω], εος (ὁ, ἡ), (прinч:) = 'Αυτάρεσκος, крmъtoră плъчerиĭ ш: boinцeĭ saлe; (прin крm:) semeцă, îurînfată, обrazпikă; (ш: прin întind:) asпrз, krзdă, neomenită. «Σφηνὸς γνάθος—». Esxл: (bezĭ ш: ἀναιδὴς). [de зnde

'Αυθαδία (ἡ), neet: în лokă de αὐθάδεια. [de зnde

'Αυθαδιάζω, biit: -άσω, faкă ne чinева обrazпikă, îĭ însзfкз semeцie. || (miж:)=кз

'Αυθαδίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ faкă обrazпiкă, mъ poriă кz semeцie, обrъzпiчeskă. [ш:

'Αυθαδικὸς, ἠ, ὸν, fireшte обrazпikă.

'Αυθάδισμα (τὸ), пзrlape semeaцъ, обrazпikъ. [αὐθαδίζομαι].

'Αυθαδόστομος (ὁ, ἡ), noet: обrazпikă лa гзrъ, (adikъ) în ворвire. [αυθάδης, στόμα].

'Αυθαδῶς, adв: обrъzпiчeшte, кz semeцie. [αὐθάδης].

'Αυθαιμος, ου, ш:

'Αυθαίμων, ονος (ὁ, ἡ), ='Ομαίμων, dintp'зnă sînцe, adeвъrată frate; (ш: прin întind:) pзdъ. [αὐτὸς, αἷμα].

'Αυθαίρετος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, αἱρέομαι] alesă dekъtpe чinева de взпъ воса sa. 2) alesă de sine; (прin крm:) arвitrară, крmъtoră boinцeĭ saлe. [de зnde

'Αυθαιρέτως, adв: dзne a sa boinцъ, arвitrariчeшte, ш: чл:

'Αυθέκαστος, [αὐτὸς, ἕκαστος] чinева de sine, saă пentrз sine sinгзră; de a sa deoseвitъ însзmme; neatîrnată, de sine stъînă. 2) isвitoră de adeвъră, кzrată лa inimъ, nepreгkзtă; eksakтă, strашnikă. (bezĭ ш: ἕκαστος). [de зnde

'Αυθεκάστως, adв: eksakт, strашnik.

'Αυθεντέω -ῶ, biit: -ήσω, (кz цen:) stъпîneskă ne чinева; (гъrъ kază) sînтă deплin-stзninitoră, = 'Αυθεντεύω. [αὐθέντης]. [de зnde

'Αυθέντημα (τὸ), faптъ de deплinъ stъпînipe. [din

'Αυθέντης, ου (ὁ), [αὐτὸς. ἕντης] de sine зкkrъtoră; stъnînă aвsolзtă; (пapт: desupe omorî: sъвîrшitoră кz mîna sa; (ш: пas:) sinъvisă. ш: «'Αυθέντης φόνος». omorî sъвîrшită de mîna kзîva. [de зnde

'Αυθεντία (ἡ), stъпînipe de sine; tъpie.

'Αυθέντικὸς, ἠ, ὸν, (ш: adв:) -κῶς, aвentikă. de krezзt, чel kz tъpie. (înпroivъ de ἀδέσποτος).

'Αυθεριμήνευτος (ὁ, ἡ), de sine eksплikată, лesne de înтelegяit. [αὐτὸς, ἑρμηνεύομαι].

'Αυθέψης, ου (ὁ), вnă гelă de вasă, în kape kz пzцină foкă se гerve o mînkape. (bezĭ ш: πανθέψης). [αὐτὸς, ἕψω].

'Αυθημερίζω, лiit: -ίσω, faкă, sъвîrшeskă чeva întp' вna ш: aчeeaшĭ zi. (bezĭ ш: ἀπαυθημερίζω). [ш:

'Αυθημερινὸς, ἠ, ὸν, = 'Αυθήμερος, fъkзtă, saă de fъkзt întp'вna ш: aчeeaшĭ zi.[ш:

'Αυθημερὸν, adв: întp'вna ш: aчeeaшĭ zi. [din

'Αυθήμερος (ὁ, ἡ), kape se faчe întp'вna ш: aчeeaшĭ zi. 2) fъkзtă de odată, гъrъ aeste. 3) ziлnikă, вremenлikă. 4) de toate ziлele. || (neзt:) 'Αυθήμερον, adв: ='Αυθημερόν. [αὐτὸς, ἡμέρα].

'Αυθι, noet: adв: (лokaлă) în лokă de 'Αυτόθι, akoло. 2) (timporaлă) akзm îndatъ, întp'aчelaшĭ minзtă. 3) (maĭ noă) în лokă de 'Αυθις.

'Αυθιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъskзtă întp'вnă лokă, nъmînteanъ. «Ποταμός—». Fiz: pîă nesвîntată din isвoape, iap nz uîpîă din плoĭ. «'Ιάλεμος—». Esp: de aĭ kaseĭ. (bezĭ ш: 'Ιθαγενής). [αὖθι, γένος].

'Αυθις [αὖ], adв: îndъrъ, înanoĭ «αὖθις ἴχωμαι». Ош: «Αὖθις ἐξελθεῖν». Es: 2) = Πάλιν, iarъшĭ, de aлdoilea. «Καὶ ἤρετο δεύτερον αὖθις». Iл: A: =αὖθις καὶ αὖθις». Плт: 3) ne крm, aпъ datъ ne viitoră. «'Εὰν τε νῦν, ἐὰν τε αὖθις». Плт: «'Αυθις βουλευσόμεθα». Ksen: «'Ο αὖθις χρόνος». Fil: «Οἱ αὖθις». Isкp: крmaшĭ.

'Αυθόμαιμος (ὁ, ἡ), noet: = Αὐθαιμος. [αὐτὸς, αἷμα].

'Αυθομολογέομαι, biit: -ήσομαι, (прinч: în пapтч:) «Αὐθομολογούμενον πρᾶγμα». Лзч. de sine mъrtзrisită, doвedită. [αὐτὸς, ὁμολογέομαι].

'Αυθόρμητος (ὁ, ἡ), de sine nopnită kъtpe чeva. [αὐτὸς, ὁρμάομαι].

'Αυθύπαρκτος [αὐτὸς, ὑπάρχω], ш:

'Αυθυπόστατος (ὁ, ἡ), de sine eksistată, înfiinцată. [αὐτὸς, ὑφίσταμαι].

'Αυθυπότακτος (ὁ, ἡ, (ш: adв:) -τάκτως, (грam:) de sine sзпзsă (sпă modă de гerbă). [αὐτὸς, ὑποτάττομαι].

Αὐθωρεὶ (ρί), ш: Αὐθωρόν, adв: întp'a-

vestă veasă, în minstă, în datъ. [ші

Aŭθωρος (ὁ, ἡ), fъkstă într'avestă veasă, în datъ. ‖ Aŭθωρον, adv: = Aŭθωρεὶ, ші Aŭθωρόν. [αὐτὸς, ὥρα].

Aŭίαχος (ὁ, ἡ), Eол: noet: în локă de ἀίαχος, ші ἀνίαχος, [ἀ, ἰάχω] nestpirъtopă; saă (din npot:) tape stpirъtopă.

Aŭλαία (ἡ), (se înţ: τάπις) nepdea întinsъ, tpasъ. [αὐλή].

Aŭλακεργάτης, ου (ὁ), noet: лъkpъtopă de вpasde (enit: ал ferвлaї de плвгă). [αὖλαξ, ἐργάτης].

Aŭλακίζω, вііt: -ίσω, = Aŭλακοτομέω, връsdeză. [αὖλαξ]. [de вnde

'Aυλακισμὸς (ὁ), връsdape.

Aŭλακόεις, εσσα, εν, noet: връsdată, apată. [αὖλαξ].

Aŭλακοτομέω -ῶ, вііt: -ήσω, taiă вpasde, връsdeză, apă, = Aŭλακίζω. [αὖλαξ, τομή].

Aŭλάν, ᾶντος (τὸ), (npin întpвn:) în локă de Aŭλάεν, Dop: în локă de Aŭλῆεν, neвt: ал лaї Aŭλήεις.

Aŭλαξ, ακος (ἡ), [αὐλός] вpasdъ; (în цen:) шанцă. 2) (pap) = 'Oγμός.

Aŭλάρχης, ου (ὁ), stъпînă de кърte, saă de палатă. [αὐλὴ, ἄρχω].

Aŭλειος, α ші ος, ον, ал кърцiї, saă de кърte. (de вnde) «Θύρα («Πύλη) aŭλειος, saă (simплв) Aŭλειος». поартъ de кърte. (bezї ші Μέσαυλος). «Οὐδοῦ ἐπ' aὐλείου». Od: A: пе прагвл порцеї кърцiї. ‖ (sввst:) Aŭλειον (τὸ), кърte de кasъ. [αὐλή].

Aŭλείτης, ου (ὁ), noet: = Aŭλήτης.

Aŭλέω -ῶ, вііt: -ήσω, кîntă кв глвервл [αὐλός]. 1 (nas:) askвлtă пе кîntъtopiї кв глвервл. 2) pesвnă de sвnetвл глвервлaї, (ші în цen:) ал mвsiveї.

Aŭλὴ (ἡ), [ἄω] кърte de кasъ, бътътвръ. 2) (pap) = Πρόδομος. (bezї ші Aἴθουσα). 3) = 'Επαυλις, odaie, кasъ de царъ, тîрлъ. ші 4) кърte, палатă; ші (maї noă) кавinetă гввернamentalв.

Aŭλήεις, εσσα,, εν, noet: кîntată кв глвервл. [αὐλός].

Aŭλημα (τὸ), кîntikă de глвервă. [ші

Aŭλησις, εως (ἡ), кîntape кв глвервл. [ші

Aŭλητὴρ (ὁ), noet: în локă de Aŭλητής. [ші

Aŭλητήριος, α, ον, = Aŭλητικός. ‖ (sввst:) Aŭλητηρία (ἡ), = Aŭλοθήκη. [ші

Aŭλητὴς, οῦ (ὁ), кîntъtopă кв глвервл, saă глaвtistă. [αὐλέω].

Aŭλήτης, ου (ὁ), локвitopă, saв enistată de odaie, saă кasъ de царъ. [bezї Aŭλή].

Aύλητικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopă de кîntъtopă кв глвервл; 2) îndemînatikă ла кîntape кв глвервл. ‖ «Aŭλητικὴ (ἡ), (se înţ: τέχνη) meштешвгвл кîntъpiї кв глвервл. [αὐλητής]. [de вnde

Aŭλητικῶς, adv: în кіпвл кîntъpiї кв глвервл.

Aŭλήτρια (ἡ), = Aŭλητρίς.

Aŭλητρίδιον (τὸ), dim: ал лaї

Aŭλητρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лaї Aŭλητής, кîntъpeaцъ кв глвервл.

'Aŭλία (ἡ), nematepialitate. [ἄυλος].

Aŭλιάδες (αἱ), natpoane de кase de царъ, odъi, тîрле, ші чл: (enit: de nimfe). [ші

Aŭλιαῖος, α, ον, ал кърцiї. [ші

Aŭλίδιον (τὸ), dim: ал лaї αὐλὴ, кърtiчікъ; локă din кърte, вnde îші гъчeaă тръпештї екserчіцiї în кasъ. 2) dim: ал лaї αὐλός. [ші

Aŭλίζομαι, вііt: -ίσομαι, întpв în тîрлъ; mîiă noantea afaръ în кърte; гъsdвieskă; faкă таваръ de oштipe; (în цen:) локвieskă, петрекă întp'вnă локă. [ші

Aŭλικὸς ἡ, ὸν, [αὐλὴ] кърtezană ал кърцiї îmпърътештї. 2) atinгътopă de глвервă; ші = Aŭλητικὸς. [αὐλός].

Aŭλιον (τὸ), тîрлъ, колівъ, кasъ църъneaskъ; пештеръ; (npinч:) neвt: ал лaї

Aŭλιος, α, ον. atinгътopă de (кввiinчosă ла) кasъ de царъ, saă odaie, тîрлъ, ші чл: op че сляжеште, saă цine локă de кasъ de царъ ші чл:, sn: e: пештеръ, колівъ, ші чл: «'Αστὴρ — ». Aплп: stea de seaръ (fiind къ пе ачea вpeme se întopк вiteле ла odaie). [din

Aŭλις [αὐλή], ίδος (ἡ), Eол: = 'Επαυλις, staвлă, тîрлъ; кълкъшă de вite; (în цen:) локашă; локă de гъsdвit noantea ла кîmпă. (de вnde) «Aŭλιν θέσθαι». Iл: I. = Aŭλίσασθαι.

Aŭλίσκος (ὁ), dim: ал: лaї Aŭλός, глверашă, мікă глaвtă. 2) tpestioaръ, цевішоаръ; къпълашă; гъкріче.

Aŭλισμὸς (ὁ), гъsdвipe de noante (mînepe) afaръ în кърte. [ші

Aŭλιστήριος (ὁ, ἡ), (npinч: локă) îndemînatikă snpe гъsdвipe. ші чл: (bezї αὐλισμὸς). [αὐλίζομαι].

Aŭλοδέκη (ἡ), noet: [αὐλὸς, δέχομαι] = Aŭλοθήκη.

Aŭλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [αὐλὸς, εἶδος] чел în formъ de глвервă, saă ка цeава.

Aŭλοθετέω -ῶ, вііt: -ήσω, компвіă, konstpвіă глверe. 2) noet: întokmeskă konцвpsă de глaвtistă. [αὐλὸς, θέτης].

Αὐλοθήκη (ἡ), toкъ, teaкъ, кътie de глъере. [αὐλός, θήκη].

Αὐλοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taiъ, алкътъieskъ глъере, saъ алтъ чева îп ſелъл глъерелор. [αὐλός, κοπή].

Αὐλομανέω -ῶ, biit: ήσω, sîntъ

Αὐλομανής, ές (ὁ, ἡ), неъънъ dъne (foapte îъъitorъ de) кîntape de глъере. 2) intъsiastъ, anpinsъ din кîntape de глъеръ. [αὐλός, μαίνομαι].

Αὐλοποιητικός, ἡ, όν, atîпгътorъ de fъкътorъ, ші faчере de глъере; îndemînatikъ a faче глъере. = «Αὐλοποιητικὴ» (se înц: τέχνη) meштешъгъл глъерарълъї. [αὐλός, ποιέω]. [de вnde

Αὐλοποιητικῶς, adв: dъne кînъл fъкътopiлop de глъере. [ші

Αὐλοποιΐα (ἡ), faчере de глъере. [ші

Αὐλοποικός, ἡ, όν, = Αὐλοποιητικός. [din

Αὐλοποιός (ὁ) fъкътorъ de глъере. [αὐλός, ποιός].

Αὐλός (ὁ), [ἄω] глъеръ, глаътъ; въчіътъ. (Търч:) neiъ; tpîmвіцъ; (îп цen:), цеавъ; ші орї че este îп ſелъл цевеї; de вnde) вînъ de sînце, ші цîшnitoapea кърцере a sînцелъї dintp' însa; каналъ, жгіабъ, saъ олапъ de апъ (апъдакъ), ші чл: 2) кiotoape. 3) цеава ſoiлop de sъſлat. ші чл: 4) вnъ ſелъ de neшte, saъ кiiъ de шape (вezї σῦριγξ, ші καλαμος).

Αὐλος (ὁ, ἡ), nematepiaлъ; [ἀ. ὕλη].

Αὐλοτρύπης, ου (ὁ), (kom:) = Αὐλοποιός [αὐλός, τρύπα, гъърitorъ de глъере. [de вnde

Αὐλοτρυπητικός, ἡ όν, = Αὐλοποιητικός, îndemînatikъ ла гъърipe de глъеръ.

Αὐλωδία (ἡ), кîntape къ глъеръ; кîntikъ акомпаniatъ de глъеръ, saъ глаътъ. [ші

Αὐλωδικός, ἡ, όν, atîпгътorъ de кîntътorъ, ші кîntape къ глъерълъ; îndemînatikъ ла кîntape къ глъерълъ. [din

Αὐλωδός (ὁ, ἡ), кîntътorъ къ (saъ акомпаniatorъ къ глаълъ de) глъеръ. [αὐλός, ᾠδή].

Αὐλών [αὐλός], ῶνος (ὁ, ші noet: ἡ), вале, saъ stpimtoape лънгъ întpe doї мънцї, saъ întpe мънte ші mape, op piъ; (la цen:) treчере stpimtъ ші лънгъ. (de вnde desnpe mape. 2) = Πορθμὸς. «Αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικὸν». Esхл: 3) шанцъ. 4) каналъ, апъдакъ. [de вnde

Αὐλωνιάς, άδος (ἡ), (nimfъ, zînъ) локъitoape, saъ natpoanъ de въї. [ші

Αὐλωνίσκος (ὁ), dim: ал лъї Αὐλών, въличea, тікъ stpiштoape.

Αὐλωνοειδής, ές (ὁ, ἡ), [αὐλών, εἶδος] чел îп ſелъ de (asemenea къ) вале, saъ stpimtoape.

Αὐλωπίας, ου (ὁ), = Αὐλωπός. [ші

Αὐλῶπις, ιδος (ἡ), noet: (прinч: коїſъ) къ гъърї пentpъ окі, saъ къ цевосъ, крештетъ пentpъ înfiцepea krestеї. [ші

Αὐλωπὸς (ὁ), вnъ ſелъ de neшte къ окії лънгърецї ка о цеавъ. (вezї χρύσοφρυς). [αὐλός, ὤψ].

Αὐλωρὸς, ή, όν, [αὐλή, ὠρέω] пъzitorъ de кърte, saъ de каsъ.

Αὐλωσις, εως (ἡ), întъripe прin шанцъ, ші чл: de o stpimtoape. [ші

Αὐλωτὸς, ή, όν, fъкътъ ка вnъ глъеръ, saъ цеавъ, op tpîmвіцъ. [αὐλός].

Αὐξάνω [αὔξω], biit: αὐξήσω, ші (nътпаї ла чеї mante zeчї) -ανῶ, (nas: nex: ηὐξήθην) кreskъ (тъreskъ, înтълцeskъ); fir:) inалцъ. тъreskъ къ лавde; întъreskъ, adакъ îп înflopiтъ stape. || nestp: ші miж:) тъ хрънeskъ, кreskъ (тъ întълцeskъ, тъ тъreskъ); (прinч: ші fir:) тъ înалцъ, ажвnгъ îп вipſвл тъpimiї. «Μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ποταποῦ ηὔξηται». Dm:

Αὔξη (ἡ), = Αὔξησις.

Αὔξημα (τὸ, кreskътъръ. 2) = къ

Αὔξησις, εως (ἡ) крештere, тъripe. [ші

Αὐξητικὸς, ἡ, όν (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ a прічinъі saъ a прiimi крештere. «Τὰ μονοστελέχη εἰς μῆκος μόνον αὐξητικά». Tfp: [αὔξω].

Αὐξίβιος (ὁ, ἡ), контpiвъitorъ ла лъпцipe de шанцъ. [αὔξις, βίος].

Αὐξιθαλὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: контpiвъitorъ ла крештereа saъ цinereа вerziчіънеї плантелор. [αὔξις, θάλλω].

Αὔξιμος (ὁ, ἡ), = Αὐξητικός. [din

Αὔξις, εως (ἡ), = Αὔξησις [ші

Αὐξὶς, ίδος (ἡ), млъдіцъ, влъstapъ. 2) пъіъ de вnъ neшte de mape (θύννος). (вezї ші καρθύλη). [αὔξη].

Αὐξιτρόφος (ὁ, ἡ), noet: кreskътorъ de хрънipe, saъ контpiвътorъ ла кrештere прin храпъ. [ші

Αὐξίτροφος (ὁ, ἡ), (Лекs:) прiimitorъ de крештere прin храпъ (tînъръ înкъ). [αὔξις, τροφή].

Αὐξιφαὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: прічinвitorъ saъ прiimitorъ de крештere de лъminъ. [αὔξις, φάος].

Αὐξίφωτος (ὁ, ἡ), = Αὐξιφαής. [αὔξις, φῶς].

Αὐξομείωσις, εως (ἡ), крештere ші miчipe de mape, saъ de зіле. [αὔξω, μειόω].

Αὐξοσέληνον (τὸ), noet: крешtepe de лвпъ. [αὔξω, σελήνη].

Αὔξω [ἄγω, ἀέξω], biit: αὐξήσω, = Αὐξάνω.

Αὐ Αὐ, όνὴ (ἡ), noet: вскъчiвne. 2) stpiгътъ, цiпътъ. [din

Αὖ(Αὖ)ος, ου (ὁ, ἡ), [αὔω], вскatъ; nepodosъ. 2) (despre вnetъ de гласъ) aцеръ, пътрвnzъторъ. 3) (fig:) екstasiatъ, înkremenitъ, nemiшkatъ (ка вnъ moptъ). [de вde

Αὐότης (ἡ), вскъчвne.

Ἀϋπνία (ἡ), nesomnie. [din

Ἄϋπνος (ὁ, ἡ), nedopmitъ, deштentъ; (prinч:) пътimашъ, saъ (akt:) priчinвitоръ de nesomnie. [ἀ, ὕπνος]. de вde

Ἀϋπνοσύνη (ἡ), noet: în локъ de Ἀϋπνία.

Αὖ(saъΑὖ)ρα, ας (ἡ), [ἄω] sвflape, adiepe de вîntъ; вîntiшorъ ръkoposъ de dimineaцъ; аввръ (poъ) de pîъ, saъ de mape. 2) Еол: în локъ de ἠώς (dop: ἀώς) (de вde Лат: aurora), авроръ, ziopi. (bezi Αὔριος).

Αὐρίζω, biit: ίσω, amînъ чева пе mîine. [din

Αὔριον, adв: mîine, (prinч: însъ) dimineaцъ. «Εἰς αὔριον». «Ἡ αὔριον ἡμέρα» (ші fъpъ sвbst:) «Ἡ αὔριον». zioa de mîine. «Τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς αὔριον κυρίους εἶναι». Пл: «Τὸ αὔριον τὶς οἶδεν»; Апкр: (prinч: nevt: ал лвї

Αὔριος (ὁ, ἡ), noet: [αὔρα] (pap) de mîine, de dimineaцъ. «Δαίμονα τὶς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον». Калт:

Αὔρον (τὸ), noet: (pap) (de вde Лат: aurum, ші Pom:) авръ.

Αὐροφόρητος (ὁ, ἡ, noet: adвsъ de вîntъ. [αὔρα, φορέω].

Αὖς (τὸ), (цen:) αὐτός. Лак: în локъ de οὖς, ὠτὸς, вревiе.

Αὔσιος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de τηύσιος.

Αὐσταλέος, α, ον, noet: în локъ de Αὐαλέος.

Αὐστὴρ (ὁ), simплвл лвї ἐξαυστήρ, = Ἀρυτήρ.

Αὐστηρία (ἡ), = Αὐστηρότης. [din

Αὐστηρὸς [αὔω], ά, όν, (ші adв:) -ηρῶς, (prinч:) iвte, stilosъ, пъsupitъ, акрв; (despre вnt-delemnъ) iвцitъ, вstъrъtоръ; (fig:) nosomopîtъ, грeъ; екsaktъ, strашnikъ; nemoiatъ, neîndвплекatъ вnpe eptape. [de вde

Αὐστηρότης (ἡ), însвшimea, saъ характерл лвї αὐστηρός.

Αὖτα, Dop: în локъ de αὖτη, fem: ал лвї οὗτος.

Αὐτὰ, ᾶς (ἡ), Dop: în локъ de αὐτὴ.

Αὐτἀγαθος (ὁ, ἡ), în локъ de Αὐτοάγαθος.

Αὐτάγγελος (ὁ, ἡ), вestitоръ de чева de ла sine (fъpъ a se tpimite de алтл), saъ къ a пцit, op a въzвt чева ел însвшї. [αὐτὸς, ἄγγελος].

Αὐτάγγελτος (ὁ, ἡ), = Αὐτάγγελος. 2) de sine вestitъ, adikъ îndemnatъ ла чева. [αὐτὸς, ἀγγέλλομαι].

Αὐτάγητος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, ἄγαμαι] лъвdъторъ de sine. лвiшї плъkвtъ; овpaznikъ.

Αὐταγρεσία (ἡ), noet: apвitpapitate, saъ алецере apвitpapъ (dвne a sa вoe); de sine stъnînipe. «Ἐξ αὐταγρεσίης». Калт: din a sa вoie, saъ dвne a sa пропpie alецере. [ші

Αὐτάγρετος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de αὐθαίρετος, apвitpapъ, [αὐτὸς, ἀγρέω. = αἱρέω].

Αὐτάδελφος (ὁ, ἡ), noet: (sвbst:) adeвъpatъ (de amîndoї пъpinцiї) fpate. 2) noet: (adiekt:) кввiinчosъ ла fpate, saъ sopъ. [αὐτὸς, ἀδελφός].

Αὐταιώρητος (ὁ, ἡ), de sine înъlцatъ, atîpnatъ. [αὐτὸς, αἰωρεῦμαι].

Αὐτανδρὶ, adв: în локъ de Αὐτάνδρως, adв: ал лвї

Αὐτανδρος (ὁ), (koравiе ші чл:) stъnînitъ, лвatъ, înnekatъ, saъ nepdвtъ кв oamenї кв totъ. «Αὐτάνδρους ναῦς καταδῦσαι». Плd: (bezi ші αὐτόφορτος). [αὐτὸς, ἀνὴρ, ἀνδρός].

Αὐτανεψιὸς (ὁ), adевъpatъ въpъ. (bezi ші αὐτάδελφος). [αὐτὸς, ἀνεψιός].

Αὐτὰρ [αὖτε, ἄρα], noet: konivнkц: = Ἀτὰρ. δὲ, ἀλλά, însъ, întp'avestea, npin вpmape, dap, dвne чe dap.

Αὐταρέσκεια (ἡ), плъчepe, iввipe de sine; mîndpie. [din

Αὐτάρεσκος (ὁ, ἡ), плъkвtъ лвiшї, siniввitоръ; fantasiosъ, mîndpъ. [αὐτὸς, ἄρεσκος].

Αὐτάρκεια (ἡ), îndestвлape din челе чe ape, квmпътate, твлцвmipe de пцinъ. [ші

Αὐταρκέω -ῶ, biit: -ήσω, (next:) цiъ, dвkъ, dъineskъ. 2) mъ îndestвлezъ, mъ твлцвteskъ кв чe amъ. [din

Αὐτάρκης, εος (ὁ, ἡ), (кв inf: saъ ак: преп:) destвлъ, de sine destoїnikъ. «Αὐτάρκεις ἐσομένους ἀντιστῆναι τοῖς ἐπιβουλεύουσι». Ep: «Κάλυμμα πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος αὐτάρκες». Грг: «Πάντα αὐτοῖς αὐτάρκη ἦν». Ep: «Ὅσον αὐτάρκες». Лкs: kîtъ trebвie, este destвlъ. 2) îndestвlatъ кв kît ape, твлцвmitъ кв пцinъ, квmпътatъ. «Μόνος ἐν ἀνθρώποις πλούσιος ὁ αὐτάρκης». Ksn: «Βίος αὐτάρκης». Epigr: || (sвbst:) «Τὸ αὖ-

ταρκες» în локъ de ἡ αὐτάρκεια. [αὐτὸς, ἀρκέω]. [de вnde

Αὐταρκία (ἡ), nciet: în локъ de Αὐτάρκεια. [ші

Αὐτάρκως, adв: кв de sine îndestвлape, îndestвл, пе ажвпs.

Αὐταρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ de sine stъпînitopъ. [αὐτάρχης].

Αὐταρχὴ (ἡ), a·devъratвл înчепвtъ, чea dintîi прічinъ. [αὐτὸς, ἀρχή].

Αὐτάρχης, ου (ὁ), deплin saъ de sine stъпînitopъ, monaрхъ авsолвtъ. [αὐτὸς, ἄρχω]. [de вnde

Αὐταρχία (ἡ), de sine stъпînipe.

Αὔταρχος (ὁ),=Αὐτάρχης.

Αὔταυτος, η, ον, (kom:) însвші ел, = Αὐτότατος. [αὐτὸς, αὐτός].

Αὖτε [αὖ, τε], adв: saъ konіsпкц: noet: = Αὖθις, іаръшї; пе врmъ. «Εἰ δὲ κεν αὖτε δόωσιν». Іл: I: «Ἐν δ' αὖτε χρόνῳ». Пind: (bezї ші Αὖ). 2) (stръm: saъînпpot:) în локъ de Δέ. «Νῦν αὖτε» Іл: A: (ші în парал:) «Ἄλλοτε δ' αὖτε». Іл: X:

Αὐτέη, Ion: Αὐτή, fem: ал влї Αὐτός.

Αὐτείδωλον (τὸ), (Бisep:) întokmaї, кіар idolъ. [αὐτὸ, εἴδωλον].

Αὐτέλεγκτος (ὁ, ἡ), de sine въditъ, saъ doвeditъ. [αὐτὸς, ἐλέγχομαι].

Αὐτενέργητος (ὁ, ἡ), de sine лвкрътopъ, mішкatъ. [αὐτὸς, ἐνεργῶ].

Αὐτενίαυτος (ὁ, ἡ), de ачелашї anъ; de estimnъ. [αὐτὸς, ἐνιαυτός].

Αὐτεξούσιος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, ἐξουσία] de sine stъпînъ, neatîрnatъ; de sine stъпînitopъ, авtокratъ, monaрхъ авsолвtъ,=Αὐτάρχης. || (next:) Αὐτεξούσιον (τὸ), = кв Αὐτεξουσιότης (ἡ), stъпînipe de sine, neatîрnape; вловодъ воinцъ. [ші

Αὐτεξουσίως, adв: кв de sine stъпînipe; кв вловодъ воinцъ. [αὐτεξούσιος].

Αὐτεπάγγελτος (ὁ, ἡ), de sine їъгъdвitopъ, saъînsърчinatъ кв чева, de sine порnitъ ла чева; непоftitъ, пекіematъ; neîndemnatъ. [αὐτὸς, ἐπαγγέλλομαι].

Αὐτεπίβουλος (ὁ, ἡ), воitopъ, rînditopъ de ръъ авпръ'шї. [αὐτὸς, ἐπίβουλος].

Αὐτεπίσκοπος (ὁ, ἡ), însвшї, sinгъръ preвerietopъ, înгріжitopъ. [αὐτὸς, ἐπίσκοπος].

Αὐτεπίσπαστος (ὁ, ἡ), de sine atрasъ, înninsъ, întърîtatъ кътре чева; de sine вмвлsъ de ла чева кътре алтъ чева. 2) пе каре sinгъръ чinева 'mi'л atрaце кътре sine. [αὐτὸς, ἐπισπῶμαι].

Αὐτεπιτάκτης, ου (ὁ), порвпчitopъ dintр'a sa проnріе пвtере (кв de ла sine stъпînipe); saъ = Αὐτεπίτακτος. [αὐτὸς, ἐπιτάττω]. [de вnde

Αὐτεπιτακτικὸς, ἡ, όν, каре se faче кв de ла sine stъпînipe. [de вnde

Αὐτεπιτακτικῶς, adв: = Αὐτεξουσίως.

Αὐτεπίτακτος (ὁ, ἡ), (omъ) de sine порвпчitъ, stъпînitъ, neatîрnatъ. 2) (леце) пе каре sinгъръ чinева îшї inпвne. [αὐτὸς, ἐπιτάττομαι].

Αὐτεπώνυμος (ὁ, ἡ), чел de ачелашї пвme, saъ препвme кв алтвл (tizъ). [αὐτὸς, ἐπώνυμον].

Αὐτερέτης, ου (ὁ), [αὐτὸς, ἐρέσσω] ostашъ, saъ плвtitopъ, каре este tot de o datъ ші вîслашъ întр'o коравіе.

Αὐτέτης, ου (ὁ), în локъ de Αὐτοετὴς, de кіар ачestъ anъ, de estimnъ. [αὐτὸς, ἔτος].

'Αύτευν, dop: în локъ de ἠύτουν, îm: 3 neрs: de прел: ал влї

'Αϋτέω -ῶ, вiit: ἀΰσω, noet: în локъ de 'Αΰω. ['Αϋτή].

Αὐτὴ, fem: ал влї Αὐτός.

Αὖτη, fem: ал влї οὗτος.

'Αϋτὴ (ἡ), noet: stpirътъ, глasъ mape (пріпч: de чеї че se вat), гълъцie. (de вnde прin întind: 2) вътълie. 3) проnвнцie (bezї ші Αὐδή).

Αὐτὴ, At: în локъ de Αὖτη.

Αὐτήκοος (ὁ, ἡ), (кв цеп:) авzitopъ însвшї (кв врекіле sale). 2) аsквлътopъ de sine пвmaї, de sine stъпînъ (nesвпвssъ алтвіа). [αὐτὸς, ἀκοή].

Αὐτῆμαρ, adв: noet: = Αὐθημερόν.

Αὐτιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de Αὐθιγενής.

Αὐτίκα [αὐτὸς], adв: (кв prez: saъ трек:) în datъ; аквm; de odatъ. «Αὐτίκα νῦν εἰπέ». Od: Σ: «Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀγόρευεν». Іл: B: «Αὐτίκα τε εἶδον, καὶ πλῆθος δακρύων ἀνέδωκα». Ep: în локъ de ᾶμα. 2) (кътре вііt:) neste пвцinъ, îndatъ (овіч: înпpeвпъ кв μάλα, ші δὴ μάλα). «Εἴσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλα». Apstf: 3) snpe пілdъ. «Ὥσπερ τὸν Οἰδίπουν αὐτίκα φασιν εὖξασθαι». Плт: || (кв apt:) ὁ, ἡ, τὸ αὐτίκα, чел de аквm пвmaї, вremелнікъ. «Μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν». Твч: (ші adвервіал) «Ὃς ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει». Твч: (bezї ші εὐθύς).

Αὖτις, adв: Ion: ші Dop: în локъ de αὖθις.

Αὐτίτης [αὐτὸς], ου (ὁ), (viniș) nepreț-cățiș, neamestecatș, (pin arm:) de casț, saș de la locul lui. 2) (par) sințaricș; nesocialișș.

'Αὔτμὴ (ἡ), noet: [ἄω] sufiare, pesufiare. 2) aburș (pinu: fluturoșș), fumș; (pin întind:) doroare; parț, saș fluturț; miroșș; (de unde) ulmare, luare de arma dovitocului, ce se vîneazț.

'Αὔτμὴν, ένος (ὁ), noet: (par) în locș de 'Αὔτμή.

Αὐτοάγαθος (ὁ, ἡ), de sine, firește bunș. [αὐτὸς, ἀγαθός]. [de unde

Αὐτοαγαθότης (ἡ), adevărațț, firească bunătate.

Αὐτοαδάμας, αντος (ὁ), adevărațș diamantș. [αὐτὸς, ἀδάμας].

Αὐτοαλήθεια (ἡ), însuși, curațș adevărș. [din

Αὐτοαληθὴς, ές (ὁ, ἡ), de totș adevărațș. [αὐτὸς, ἀληθής]. [de unde

Αὐτοαληθῶς, de totș adevărat.

Αὐτοάνθρωπος (ὁ, ἡ), (fisf:) adevărațș, întru toate desăvîrșitș omș; saș omul în gen:, idea de omș. 2) întocmaĭ, aidoma omș. [αὐτὸς, ἄνθρωπος].

Αὐτοαπλότης (ἡ), adevărațț simplitate. [αὐτὸς, ἁπλότης].

Αὐτοαρετὴ (ἡ), însuși, adevărațț virtute. [αὐτὸς, ἀρετή].

Αὐτοβοάω -ῶ, viit: -ήσω, strigș (mărturisescș) însumĭ nentru sinemĭ, adică ne sinemĭ de martură. [αὐτὸς, βοάω].

Αὐτοβοεί, adv: cu cel întîiș (pesuoieșcș) strigățș, cu cea întîĭ larmț, saș glăsuie, (adică) cu întîia năvală, lovire; (fig:) în datț, de odatț. [αὐτὸς, βοή].

Αὐτοβόητος (ὁ, ἡ), de sine ziematș, saș nenoroitș. 2) mărturisitorș, saș destinatș cu mare glasș în favoarea sa. 2) scoțătorș de sunetș de la sine. [αὐτοβοάω].

Αὐτοβορέας, ου (ὁ), adevărațș, saș însuși crivățș. [αὐτὸς, βορέας].

Αὐτοβούλησις, εως (ἡ), slobodț, neatîrnatț, de sine voințț. [ui

Αὐτοβούλητος (ui adv:) -ήτως, [αὐτὸς, βούλομαι] de sine voitorș, saș armatorș voinței sale.

Αὐτόβουλος (ὁ, ἡ), luptătorș dintr'a sa kinzuire, saș dune a sa propie părere (fără povață altuia). [αὐτὸς, βουλή].

Αὐτογένεθλος, ου [αὐτὸς, γένεθλον], ui

Αὐτογενὴς, ές [αὐτὸς, γείνω], ui

Αὐτογέννητος (ὁ, ἡ), de sine (nu de altul) născutș, 2) de avelașĭ neamș, 3) = Αὐθιγενὴς, avi născutș, nemînteanș. [αὐτὸς, γεννῶμαι].

Αὐτογλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), cel cu vîrful din sine, d'întregș, (maĭ cu seamț sîngeatș) fără deosebitș vîrfș, saș cuțitiș. [αὐτὸς, γλωχίν]. (vezĭ ui αὐτόγυος).

Αὐτογνωμονέω -ῶ, viit: ήσω, armezș, luptezș dune a mea propie părere ui voințț. [ui

Αὐτογνωμόνως, adv: dune a sa propie părere. [din

Αὐτογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), armătorș propriĭ sale părerĭ (arbitrarș); «Οὐκ αὐτογνώμονας βέλτιον κρίνειν, ἀλλὰ κατὰ τὰ γράμματα καὶ τοὺς νόμους». Apst: [αὐτὸς, γνώμη].

Αὐτόγνωτος(στος), ου (ὁ, ἡ), noet: dune a sa părere xotărîtorș, = Αὐτογνώμων, ui Αὐθαίρετος. 2) de sine cunoscutș. [αὐτὸς, γιγνώσκω.

Αὐτόγονος (ὁ, ἡ) noet: de sine născutș, [αὐτὸς, γόνος] = Αὐτογέννητος.

Αὐτογραμμὴ (ἡ), (Matm:) adevărațț, idealț linie. [αὐτὸς, γραμμή].

Αὐτογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, scriș cu a mea propie mînț. [din

Αὐτόγραφος (ὁ, ἡ), cu mîna sascrisș. ‖ (subst:) Αὐτόγραφον, autografș, scrisș de însuși mîna sa; originalș. [αὐτὸς, γραφή].

Αὐτόγυος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, γύης] (pin: plugș) dintr'o bucatț, dintr'unș lemnș, d'întregș; (pin arm:) geaunș, solidș. (ui într'aveasta înnot: de πηκτόν).

Αὐτοδαὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: de sine învățatș, =Αὐτομαθής. [αὐτὸς, δὰω, διδάσκω].

Αὐτοδαίκτος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, δαίζω] de sine sfîșiatș, omorîtș, = Αὐτόχειρ.

Αὐτόδαιτος (ὁ, ἡ), noet: = Αὐτόδειπνος. [αὐτὸς, δαίς].

Αὐτοδάξ [αὐτὸς, ὀδάξ], adv: cu mușcape tare, furioasț de altul, saș de sine (prekum fac de multe opĭ nekuviinĭoșș). «'Ο αὐτοδάξ τρόπος». Apstf: mușcătoare, asprț purtare. «Ἰυναῖκες αὐτοδάξ ὠργισμέναι». Apstf: nebunește.

Αὐτόδειπνος (ὁ, ἡ), cel ce vinț singurș, saș cu a sa kelțuială, saș noarte, adecă cu sine vina sa. [αὐτὸς, δεῖπνον].

'Αυτόδεκα [nedeka:], tocmaĭ (în capș) zece. [αὐτὸς, δέκα].

Αὐτοδέσποτος (ὁ, ἡ), de sine stăpînș, nemărginitș. [αὐτὸς, δεσπότης].

Αὐτόδετος (ὁ, ἡ), de sine legatș, de bunț voiea sa nusș în obezĭ, saș leare. [αὐτὸς, δέομαι].

Αὐτόδηλος (ὁ, ἡ), de sine înțeleptă, neînsoțită. [αὐτὸς. δῆλος].

Αὐτοδημιούργητος (ὁ, ἡ), de sine creată. [αὐτὸς, δημιουργέομαι].

Αὐτοδιακονία (ἡ), de sine slujire. [din

Αὐτοδιάκονος (ὁ, ἡ), slujită singură, de sine; (prin urm:) cel ce n'are trebuință de ajutor. [αὐτὸς, διάκονος].

Αὐτοδίδακτος (ὁ, ἡ), (ca adv:) -δάκτως, învățată de la sine, din natură (fără altă învățătură). || «Αὐτοδίδακτον». geniu; sau înstinct, firească porniре. [αὐτὸς, διδάσκω].

Αὐτοδιήγητος (ὁ, ἡ), povestită de cineva însuși. «Ἑρμηνεία—». Lacrt: explicație fără întrebare, din partea însuși autorului (vezi și αὐτοπρόσωπος),= ku

Αὐτοδιηγούμενος, η, ον, povestind însuși, iar nu întrerupînd alte persoane; sau povestitoră de ale sale întîmplări. [αὐτὸς, διηγέομαι].

Αὐτοδίκαιος (ὁ, ἡ), adevărată (firească) dreptă. [αὐτὸς, δίκαιος]. [de unde

Αὐτοδικαιοσύνη (ἡ), adevărata (firească) dreptate.

Αὐτοδικέω -ῶ, vrea: -ήσω, sînt

Αὐτόδικος (ὁ, ἡ), judecată dune ale sale (a le patrii sale) legi, ca de judecători competențe; (prin urm:) de sine legiuită. 2) cel ce 'și caută judecata singură. 3) cel ce 'și ia dreptul de sine (iar nu prin judecători). [αὐτὸς, δίκη].

Αὐτόδιον, [αὐτὸς, ὁδὸς] adv: noet: lon: în dar, nemîngîiat, (dune zi:) cum a venit, cum s' a aflat dune drumă, sau în mîngîiere drumului.

Αὐτοδόξα (ἡ), părere prăvălită în sine, sau adevărată. 2) reputație, slavă, cinste adevărată. [αὐτὸς, δόξα].

Αὐτοδόξαστον (τὸ), părere dată despre unu lucru dune ale sale proprii calități. [αὐτὸς, δοξάζω].

Αὐτόδορος (ὁ, ἡ), cu piele cu totă. «Αὐτόδορον ὁλοκαυτοῦσι». Pl: [αὐτὸς, δορά].

Αὐτόδρομος (ὁ, ἡ), de sine alergătoră, de sine mișcată. [αὐτὸς, δρόμος].

Αὐτοδύναμος (ὁ, ἡ), de sine puternică. [αὐτὸς, δύναμις].

Αὐτοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), cel de proprii săi feliu, sau formă. [αὐτὸς, εἶδος].

Αὐτοεῖναι (τὸ), adevărata ființă; sau de sine existință. [αὐτὸς, εἶναι].

Αὐτοέκαστος (ὁ, ἡ), fie care de sine. (vezi Αὐθέκαστος). || (Fasf:) «Αὐτοέκαστον». idea fie cărei lucru absolută, sau în sine privită. [αὐτὸς, ἕκαστος].

Αὐτοέλικτος (ὁ, ἡ), de sine înfășurată, înfiră[illegible]; fireute creangă. «Βόστρυχος αὐτοέλικτος». Epigr: [αὐτὸς, ἑλίσσω].

Αὐτοενεργητικὸς, ἡ, ὸν, (gram: verbă) dune însemnare (din sine) activă, de ași are formă pasivă. [αὐτὸς, ἐνεργητικός].

Αὐτοεντεὶ, adv: cu a sa proprie mînă. [din

Αὐτοέντης, ου (ὁ), noet: în loc de αὐθέντης, = Αὐτόχειρ.

Αὐτοεξία, (ἡ), ginere, stăpînire de sine, înfrînare. [αὐτὸς, ἔχω].

Αὐτεξουσία (ἡ), = Αὐτεξουσιότης.

Αὐτοετεὶ, ași Αὐτόετες, adv: [din

Αὐτοετὴς, έος (ὁ, ἡ), de (făcută întrun unu ași) aceiași an. [αὐτὸς, ἔτος].

Αὐτοζήμιος (ὁ, ἡ), pagubitoră, nedensitoră de sine. [αὐτὸς, ζημία.].

Αὐτοζήτητος (ὁ, ἡ), căutată, sau aflată de sine. [αὐτὸς, ζητέομαι].

Αὐτοζωὴ (ἡ), adevărată viață. [ași

Αὐτόζωος (ὁ, ἡ), de la sine viețuitoră. [αὐτὸς, ζωή].

Αὐτοθαὶς, ίδος (ἡ), întocmai Taida [αὐτὸς, Θαΐς, nume proprie].

Αὐτοθάνατος (ὁ, ἡ), de sine omorîtă, sinucisă. [αὐτὸς, θάνατος].

Αὐτόθε, adv: în loc de Αὐτόθεν.

Αὐτοθελεὶ, adv: de a sa bună voie. [din

Αὐτοθελὴς, έος (ὁ, ἡ), lucrătoră, sau făcută de a sa bună voie. [αὐτὸς, θέλω].

Αὐτοθέμεθλος (ὁ. ἡ), noet: de sine întemeiată. [αὐτὸς, θέμεθλος].

Αὐτόθεν [αὐτὸς], adv: [loc:] de aici, de aколо. 2) (timp:) îndată; de acum, de atunci, dintr'aceasta, sau acelă minută; de odată, fără veste mai mică întîrziere. 3) (de cal:) de îndemînă; de la sine.

Αὐτόθεος (ὁ, ἡ), întocmai, aidoma zeă. || (subst:) singură și adevărata zeă. [αὐτὸς, θεός].

Αὐτόθηκτος (ὁ, ἡ), noet: (feră) de sine ascuțită, ațiosă (fără a se culi prin foc). [αὐτὸς, θήγομαι].

Αὐτοθήριον (τὸ), întocmai, aidoma fiară. [αὐτὸς, θηρίον].

Αὐτόθι, adv: aci, sau acolea. [αὐτός].

Αὐτόθροος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, θρόος] propunătă de însuși gura cuiva.

Αὐτοῖο, noet: în loc de αὐτοῦ, gen:, ași

Αὐτοῖσι(σιν), noet: în loc de αὐτοῖς, dat: îm: al lui αὐτός.

Αὐτοκάδαλος (ὁ, ἡ), [ași adv:) -δάλως, [αὐτὸς, κάδος] (prinv:)frumîntată, (ași fir:)

ғъкъtъ, алкътъitъ de îndemînъ, în прinъ, кът s'a întîmплat, = Аὐτοσχέδιος. «Αὐτοκάβδαλος ναῦς» (прin ърm:) prostъ, de nimikъ. «Περὶ εὐόγκων αὐτοκαβδάλως λέγειν». Apst: (вczî ши Αὐτολήκυθος).

Αὐτοκάθαρσις, εως (ἡ), (Бis:) adевърatъ къръцipe, isворъ de toatъ sъfleteaska къръцipe. [αὐτὸς, κάθαρσις].

Αὐτόκαλος (ὁ, ἡ), adевърat, saъ fipeште fрътosъ, op вънъ. [ἀυτὸς, καλός].

Αὐτοκασιγνήτη, ши

Αὐτοκασίγνητος (ὁ), noet: în локъ de Αὐτάδελφος. [αὐτὸς, κασίγνητος].

Αὐτοκατάκριτος (ὁ, ἡ), de sine osînditъ. [αὐτὸς, κατακρίνομαι].

Αὐτοκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), de sine, fipeште konstръitъ, neғъкътъ de mînъ. [αὐτὸς, κατασκευάζομαι].

Αὐτοκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, κέλευθος] de sine dъsъ, кълъtopitъ, de sine nopnitъ.

Αὐτοκέλευστος (ὁ, ὁ), de sine nopъnчitъ, îndemnatъ, nopnitъ sпре чева: ғлъкрътopъ, saъ ғъкътъ ғъръ nopъnka ши îndemnъл алtъia. [αὐτὸς, κελεύομαι].

Αὐτοκελὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локъ de Αὐτοκέλευστος. [ἀυτὸς, κέλομαι].

Αὐτοκέρας, în локъ de αὐτόκρας.

Αὐτοκέραστος (ὁ, ἡ), = Αὐτόκρατος.

Αὐτοκέφαλος (ὁ, ἡ), (maĭ noъ ши Бis:) de капъл съъ, de sine stъпînъ. ‖ (neът:) Αὐτοκέφαλον (τὸ), кіар însъшĭ adевъratъл капъ. [αὐτὸς, κεφαλή].

Αὐτοκινησία, ши

Αὐτοκίνησις, εως (ἡ), de sine nopnitъ мишкare. [ши

Αὐτοκίνητος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -ήτως, de sine мишкatъ. [αὐτὸς, κινέομαι].

Αὐτόκλαδος (ὁ, ἡ), къ ръmърĭ къ totъ. [αὐτὸς, κλάδος].

Αὐτόκλητος (ὁ, ἡ). (ши adв:) -ήτως, de sine кiematъ, saъ nenoғlitъ. [αὐτὸς, καλέομαι].

Αὐτοκμὴς. ῆτος, ши

Αὐτόκμητος (ὁ, ἡ), noet: de sine, din natъpa sa (saъ de îndatъ) ғъкътъ, neғъкътъ de mînъ. [αὐτὸς, κάμνω] =Αὐτοπόνητος.

Αὐτόκομος (ὁ, ἡ), noet: de sine, din natъpъ nъposъ. 2) (adвervьial) къ ъръ, saъ къ fрънze къ totъ. [αὐτὸς, κόμη].

Αὐτοκρὰὴς, έος (ὁ, ἡ), ши

Αὐτόκρας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ),= Αὐτόκρατος.

Αὐτοκράτειρα (ἡ), noet: fem: ал лъĭ Αὐτοκράτωρ, авtократъ. [ши

Αὐτοκρατὴς, έος (ὁ, ἡ),=Αὐτοκράτωρ, de sine stъпînitorъ. «Τὸ αὐτοκρατές». de sine, авsолътъ stъпînipe. [αὐτὸς, κράτος].

Αὐτοκρατορεύω, вiit: -εύσω, sînt**ъ**, mъ fakъ (гъвернezъ ка) авtокratъ. [ши

Αὐτοκρατορία (ἡ), пътepe (demnitate, imперiъ) de авtокratъ, авsолътъ monapxie. [ши

Αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, авtокratiкъ, atinгътorъ, saъ ғъкътъ de авtокratъ. 2) disпъsъ, аплекатъ ла авtокрацie. [ши

Αὐτοκρατορὶς, ίδος (ἡ), (прinч: орашъ) капitалъ, решedinцъ de авtокratъ. [αὐτοκράτωρ].

Αὐτόκρατος (ὁ, ἡ), de sine (din natъpa sa) temперatъ; (прinч: вinъ) славъ, ошъpe (каре n'аре трebъinцъ de a se ameштека къ апъ). (în цen: 2) = Εὔκρατος, modepatъ; кътпътatъ. [αὐτὸς. κεράομαι].

Αὐτοκράτωρ, орος (ὁ, ἡ), de sine, saъ прin sine stъпînitъ, neatîrnatъ. (soлъ, komandipъ) deплinînпътepnичitъ, nesъпъsъ ла dape de sokoteaлъ; 2) авtокratъ, monapxъ авsолътъ (nemърцinitъ). [αὐτὸς, κράτος].

Αὐτοκρὴὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de Αὐτοκρατής.

Αὐτόκριτος (ὁ, ἡ), do sine жъdikatъ, xotърîtъ; (desпре вise) isвînditъ. [αὐτὸς, κρίνομαι].

Αὐτόκτητος (ὁ, ἡ), de însъшĭ чinева dobînditъ, кîштiratъ. [αὐτὸς, κτῶμαι].

Αὐτόκτιστος, (ши noet:) -κτιτος (ὁ, ἡ), de sine (adikъ din natъpъ) ziditъ (neғъкътъ de mînъ). [αὐτὸς, κτίζομαι].

Αὐτοκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, omorъ пе sinemĭ. [din

Αὐτοκτόνος (ὁ,ἡ), (ши adв:) -όνως, omopîtorъ de sine, sinъчidъ, saъ de алtъл къ mîna sa (nъ прin алtъл), = Αὐτόχειρ. 2) (îm:) = Ἀλληλοκτόνος. [αὐτὸς, κτείνω].

Αὐτοκυβερνητεὶ(τὶ), adв: кîрmъuind însъшĭ (корабiе); (ғir:) mînind însъшĭ (трasъръ), adikъ ғъръ кîрmaчiъ, saъ вizitiъ. [αὐτὸς, κυβερνάω].

Αὐτόκυκλος (ὁ), matematikъ (idealъ) черкъ. [αὐτὸς, κύκλος].

Αὐτοκύλιστος (ὁ, ἡ), de sine pestoroлitъ, saъ strъmътatъ. [αὐτὸς, κυλίομαι].

Αὐτοκύριος (ὁ, ἡ),=Αὐτεξούσιος, ши Αὐτοδέσποτος. 2) (teoлц:) adевърatъ domnъ (enit: ал лъĭ Dъmnezeъ). [αὐτὸς, κύριος].

Αὐτόκωλος (ὁ, ἡ), noet: чел къ mъdьлареле трънълъĭ sinгъре (adikъ roaлe

de карпе), славъ, вскатъ, (овщт:) піелеа ші овъл. [αὐτὸς, κῶλον].

Αὐτόκωπος (ὁ, ἡ), поет: (прінч: завіе) кв мînервл д'înтерв, іар пв înпъдитъ; заъ (адверсіал) кв мînеръ кв тотъ. [αὐτὸς, κώπη].

Αὐτολάλητος (ὁ, ἡ), поет: ворвіторъ sinгвръ кв sine. [αὐτὸς, λαλέω].

Αὐτολεξεί, adв: кв ачелеашї ворве, din zічере în zічере. [αὐτὸς, λέξις].

Αὐτολετὴρ, (ὁ), поет: [αὐτὸς, ὄλλυμι] = Αὐτόχειρ, ші Αὐτοκτόνος.

Αὐτολήκυθος (ὁ, ἡ), адвкъторъ însвмї de врчорвшвл кв вnt-de-лемнъ ла лв-нтътopie, adікъ съракъ, заъ квмплітъ de skвmnъ; (прін врт:) napasitъ; (fir:) rata de op че, ла îndemînъ. «Αὐτοληκύθους δέ τινας Δημοσθένης ὀνομάζει». Плд: [αὐτὸς, λήκυθος]. (вezї ші Αὐτοκάβδαλος).

Αὐτολίθινος, ші

Αὐτόλιθος (ὁ, ἡ), кіар піатръ; (fir) foapte tape. [αὐτὸς, λίθος].

Αὐτολόγος (ὁ), (теол:) însвшї fiвл ші аввінтвл лві Dвmnezeъ. [αὐτὸς, λόγος].

Αὐτολόχευτος (ὁ, ἡ), поет: =Αὐτογέννητος, de sine nъскътъ. [αὐτὸς, λοχεύω].

Αὐτόλυκος (ὁ), кіар (întокмаї, aidoma) лвпъ. [αὐτὸς, λύκος].

Αὐτολυρίζων, οντος (ὁ), чел че кîntъ însвшї кв лira. (пвмаї în пров:) «Ὄνος αὐτολυρίζων». Лчч: [αὐτὸς, λυρίζω].

Αὐτομάθεια (ἡ), de sine înвъцътвръ. [din

Αὐτομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μαθῶς, de sine înвъцатъ (fъръ înвъцъторъ), = Αὐτοδίδακτος. [αὐτὸς, μάθω, μανθάνω].

Αὐτομαρτυρέω -ῶ, вііт: -ήσω, însвмї мъртвріsескъ desnpe sinemї. [din

Αὐτομάρτυς, υρος (ὁ, ἡ), însвшї мартвръ desnpe sineшї. [αὐτὸς, μάρτυς].

Αὐτοματεί(τι), ші

Αὐτομάτην, adв: =Αὐτομάτως. [ші

Αὐτοματία (ἡ), =Αὐτοματισμὸς. 2) (enit:) zeiца автоматвлвї, пороквл. [ші

Αὐτοματίζω, вііт: -ίσω, fакъ чева de sine nopnitъ. [αὐτόματος]. [de вnde

Αὐτοματισμὸς (ὁ), лвкрape de sine nopнїтъ.

Αὐτόματος [αὐτὸς, μαίομαι], ος ші поет: η, ον, fъкътъ (întîмплатъ, заъ лвкръторъ) de sine nopnitъ; de sine кіематъ; de sine pesъpitъ; de sine isвoditъ, ші чл: «Τὸ αὐτόματον, ші Ταὐτόματον». пороквъ, заъ întîмплape, înпрежврape de sine вenitъ. || «Αὐτόματον (τὸ),» автоматъ (машинаціе, статвъ, ші чл: de sine мішкатъ). «Αὐτόματος θάνατος». fipeaскъ moapte; (ші adв:) «Ἐκ (ἀπὸ) τοῦ αὐτομάτου, =Αὐτομάτως.

Αὐτοματουργὸς (ὁ), лвкръторъ de автоmate (машінаціі de sine мішкате). [αὐτόματον, ἔργον].

Αὐτομάτως, adв: кв din sine nopnipe; de ла sine; din întîмплape; din натвръ. [αὐτόματος].

Αὐτομαχέω-ῶ, вііт: -ήσω, însвмї мъ лвптъ, мъ ватъ; (fir:) în nepsoanъ, însвмї îmї плedezъ прічіна de жвdікатъ. [αὐτὸς, μάχη].

Αὐτομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: de ачееашї мвмъ. || (sвst:) fem: кіар мвмъ, întокмаї (adевъратъ) мвмъ. [αὐτὸς, μήτηρ].

Αὐτόμοιρος (ὁ, ἡ), поет: (кв цен:) лвъторъ de напte ел sinгвръ (іар пв ші алтвл). [αὐτὸς, μοῖρα].

Αὐτομολέω -ῶ, вііт: -ήσω, (кв ак: прец:) мъ fвгърескъ ла връжмашъ; (în цен:) мъ dвкъ вndева (мъ daъ кв totвл ла чева) de sine nopnitъ. [αὐτόμολος]. [de вnde

Αὐτομόλησις, εως, ші

Αὐτομολία (ἡ), fвгъpipe ла връжмашї. || (sвst:) Αὐτομολίαι (αἱ), мълdiце, влъstape din тълпina віцеї, ші чл:, [din

Αὐτόμολος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μόλως, [αὐτὸς, μολεῖν] (în цен:) dвsъ вndева de вънъ воіеа sa; (іар прінч:) deseptorъ, ші fвгаръ ла връжмашї.

Αὐτόμορφος (ὁ, ἡ), поет: (прінч:) (statвъ, ші чл:) de sine fopmatъ, заъ чіоплітъ (съпатъ кіар în stînкъ). [αὐτὸς, μορφή].

Αὐτόνεκρος (ὁ,ἡ), întокмаї, aidoma moptъ. [αὐτὸς, νεκρός].

Αὐτονομέομαι -οῦμαι, ήσομαι, мъ гввернezъ dвne проприіле меле легі. [ші

Αὐτονομία (ἡ), автономіе, гввёрnape кв але зале легі. [din

Αὐτόνομος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νόμως, автономъ, гввернатъ кв проприіле зале легі, зловодъ, неатîрнатъ. [αὐτὸς, νόμος]. 2) (desnpe dовіtoape) зловодъ ла пъшвне (fъръ пъstorъ). [αὐτὸς, νομή].

Αὐτονυκτί, adв: întр'ачееашї поапte. [αὐτὸς, νύξ].

Αὐτονυχεί(χι), поет: = Αὐτονυκτί. 2) кв înseшї вnriіле зале. [αὐτὸς, ὄνυξ].

Αὐτόξυλος (ὁ, ἡ), конstрвітъ simплв de лемнъ, prostъ. 2) fъкътъ dintр'вnъ лемнъ. 3) кв лемнъ кв totъ. [αὐτὸς, ξύλον].

Αὐτουδέτερον (τὸ), (грам:) адевъратъ (авсолвтъ) невтрв. [αὐτὸς, οὐδέτερον].

Αὐτοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: de sine (adікъ din натвръ) алкътвітъ, іар пв de мînъ. [αὐτὸς, πήγνυμι]. 2) de sine исворîтъ.

[αὐτὸς, παγὴ, în локъ de πηγή].

Αὐτοπάθεια (ἡ), astonatie, saъ калitatea лuї

Αὐτοπαθής, έος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -παθῶς, пътimitopъ, saъ simţitopъ de чева nemiжлочit de лa sine; (opin врm:) înkpedinţatъ din експериinţъ, de sine черкатъ; (грam:) stpъmътъtopъ de актivitate asкпръшї, = 'Αμετάθατος, nestpъmътъtopъ. [αὐτὸς, πάθος].

Αὐτοπαθητικὸς, ὴ, ὸν, (грam:) însemnътopъ în sine de nasibitate (de ші ape formъ de актivъ). [αὐτὸς, παθητικός].

Αὐτόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), adeвърatъ копilъ, fiъ. [αὐτὸς, παῖς].

Αὐτοπάμων, ονος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, πέπαμαι], = 'Επίκληρος, sinгъръ moштenitopъ.

Αὐτοπαράκλητος (ὁ, ἡ), de sine îndemnatъ a faче чева. [αὐτὸς, παρακαλέομαι].

Αὐτοπάραντος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -ράκτως, din sine продвсъ, saъ depiватъ. [ші

Αὐτοπαραξία (ἡ), пътere de a se продвче, saъ продъчere de sine. [αὐτὸς, παράγομαι].

Αὐτοπάτωρ, ορος (ἡ), de sine, адikъ ал лвїшї tatъ, din sine пъскътъ. [αὐτὸς, πατήρ].

Αὐτόπειρος (ὁ, ἡ), кънoskътopъ de чева din проprіa sa черкаре. (bezї ші Αὐτοπαθής). || «Τὸ αὐτόπειρον». în локъ de ἡ αὐτοπειρία. [αὐτὸς, πεῖρα].

Αὐτοπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [αὐτὸς, πῆμα] вътъмътopъ de sine.

Αὐτόπιστος (ὁ, ἡ), de sine вpednikъ de кpedinţъ. [αὐτὸς, πίστις].

Αὐτέπλεκτος (ὁ, ἡ), de sine, fipeшte înплetitъ. [αὐτὸς, πλέκομαι].

Αὐτοποδητί, ші αὐτοποδί, adв: кіар къ алe saлe пічioape, (adikъ) пе жos. [ші

Αὐτοποδία (ἡ), вмблетъ къ a лe saлe пічioape, пе жos. || (dat:) Αὐτοποδία, adв: = Αὐτοποδί. [αὐτόπους].

Αὐτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, алкътвitopъ, продъкътopъ deînsвшї лвкрв (iap nъ de копia лвї). [din

Αὐτοποίητος (ὁ, ἡ), de sine fъкътъ, saъ de îndemînъ вpzitъ; (прin врm:) прostъ. [αὐτὸς, ποιέομαι].

Αὐτοποιὸς (ὁ, ἡ), de sine fъкътopъ de чева. [αὐτὸς, ποιός]. 2) (nas:) de sine fъкътъ, pesърitъ, = αὐτοποίητος.

Αὐτοπόκιστος, ші

Αὐτόποκος (ὁ ἡ), (прinч: χιτών) fъкътъ de лînъ пелъкратъ; saъ къ пъръ, къ лацї къ totъ, (adikъ) netкnsъ; (în цen:) прostъ. «Ταὐτην αὐτόποκον ἱμάτιον οἱ κωμικοὶ κε κλήκασι». Плd: [αὐτὸς, πόκος].

Αὐτόπολις, εως (ἡ), орашъ de sine гъвернатъ, neatîpnatъ; saъ каре de sine fopmeazъ вnъ statъ. [αὐτὸς, πόλις]. [de вnde

Αὐτοπολίτης, ου (ὁ), оръшанъ de орашъ neatîpnatъ.

Αὐτοπόνητος [αὐτὸς, πονέω], ші,

Αὐτόπονος (ὁ, ἡ), = αὐτόκμητος. [αὐτὸς, πόνος].

Αὐτοπόρφυρος (ὁ, ἡ), = 'Ολοπόρφυρος. [αὐτὸς, πορφύρα].

Αὐτόπους, οδις (ὁ, ἡ), вmвлътopъ, saъ пътinчosъ de a вmвла къ алe saлe пічoape, пе жos. [αὐτὸς, ποῦς].

Αὐτοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Ιδιοπραγέω, îmї кавтъ treaвa. 2) трвieskъ, петрекъ dвпe a mea плъчere, sîntъ neatîpnatъ, stъпînъ. [ші

Αὐτοπραγία (ἡ), траiъ, петречere dвпe a sa вoinţъ, neatîpnape. (bezї ші ἰδιοπραγία). [αὐτὸς, πράττω].

Αὐτοπραγματεύτως, adв: къ de лa îndemînъ isbodipe, nemeштешцit, fъръ înfpъmвseцape. [αὐτὸς, πραγματεύομαι].

Αὐτόπρεμνος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, πρέμνον] къ ръдъчinї къ totъ.

Αὐτοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: кътътopъ de алe saлe проprіi кънiinцe. [αὐτὸς, πρέπον].

Αὐτοπροαίρετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρέτως, лвкръторъ (алегътopъ, хotърîtopъ) de чева dвпe a sa проprіe вoinţъ; (ші nas:) fъкътъ (хotърîtъ) de вnъ вoie, взnod; (în цen:) de a sa вnъ вoie, nesilitъ de niminea. [αὐτὸς, προαιροῦμαι].

Αὐτοπρόνοια (ἡ), (Бise p:) însaшї Dвmzeeaska проведinцъ (проnie). [αὐτὸς, πρόνοια].

Αὐτοπρόσωπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) σώπως, penpesintъtopъ în teatpъ fъръ maskъ, saъ къ maskъ asemenea челъї komodiatъ. 2) чnл че вorвeшte, saъ se înfъцiшazъ însвшї în nepsoanъ (nъ прin трimisъ, saъ вkpisoape). || (sввst:) Αὐτοπρόσωπον (τὸ), (se înц: σύγγραμα) вkpisъ, în каре автоpвл nъ întpodвче алte nepsoane, чi вorвeшte însвшї. (bezї ші αὐτοδιήγητος). [αὐτὸς, πρόσωπον].

Αὐτοπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ faкъ...

Αὐτόπτης, ου (ὁ), însвшї въzътopъ къ окії съї. [ші

Αὐτοπτικὸς, ὴ, ὸν, кввiinчosъ лa (saъ провenitъ de лa) însвшї въzътopъ. [ші

Αὐτοπτος (ὁ, ἡ), въzвtъ къ кіар окії лвї-

ва. (de вnde ‖ «Ἐπ' αὐτόπτῳ, = Ἐπ' αὐτοφόρῳ. [αὐτὸς, ὄπτομαι].

Αὐτοπυρίας, ου (ὁ), (ἄρτος) пîîne коапtъ în грабъ пе кърввнî, = Ἀποπυρίας.

Αὐτοπυρίτης, ου, ші

Αὐτόπυρος (ὁ, ἡ), (ἄρτος) пîîne fъквtъ din fъinъ печерпвîъ (пîîne proastъ). [αὐτός, πυρός].

Αὐτοπώλης, ου (ὁ), вînzъторă însвшî кв мървпцеаоа de продвкteле, saă manвfъптъреле зале. (bezî ші μεταβολεύς). [αὐτὸς, πώλης]. [de вnde

Αὐτοπωλικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) meseріа, treaва вînzъторвлвî însвшî de a ле зале.

Αὐτορέγμων, ονος, însвшî лвкръторă. 2) =Αὐτόχειρ. «Αὐτορέγμονος πότμου». Esxл: moapte лвішî sъвîршîtъ de însвшî. [ші

Αὐτόρεκτος (ὁ, ἡ), поеt: [αὐτὸς, ῥέζω] de, sine fъквtă, пъsквtă. 2) sinвчidă, = Αὐτόχειρ.

Αὐτόροφος (ὁ, ἡ), акоперită кв de sine fъквtă (пвtвралă) акоперішă. [αὐτὸς, ὀροφή].

Αὐτόῤῥιζος (ὁ, ἡ), = Αὐτόπρεμνος, кв рădъчinъ кв totă; saă din рădъчinъ = Πρόῤῥιζος. 2) поеt: цinвtă вna кв рădъчina, saă temeлia sa. [αὐτὸς, ῥίζα].

Αὐτοῤῥιφὴς, έος (ὁ, ἡ), asвîрлită, къzвtă de sine. [αὐτὸς, ῥίπτω].

Αὐτόῤῥυ(ші поеt: ρυ)τος, ου (ὁ, ἡ), de sine (din пatвръ) квргъторă. [αὐτὸς, ῥέω].

Αὐτὸς [αὗ, τὸς, saă αὕτε, ὅς], ἡ, ὁ, прon: (înnдinind în прozaічî маї кв seamъ 3: iap вne орî ші 1: ші 2: перs: a перsoналввî). «Σημανθέντων δὲ τούτων τῷ Ἀστυάγει, ἐκβοηθεῖ καὶ αὐτὸς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ». Ksп: «Τί με, σπεύδοντα καὶ αὐτὸν, ὀτρύνεις»; Om: Οὔ τοι γε νόου καὶ αὐτὴ δεύεαι». Od: H. 2) кa adiekt: ел însвшî (пв алtвл) «Αὐτὸς ἔφα». Пров: «Οὐδ' αὐτῆς Ἑκάβης». Iл: Z. (ші кв прon: перs:) «Αὐτὸς ἐγὼ (ἐκεῖνος, ші чл:)» Лкs: «Οὐδ' αὐτὸς ἐγὼ ἤλυθον». Od: Φ. (ші кв поses:) «Ἐμὸν αὐτοῦ πρᾶγμα». Eвр: «Τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους οὐκ ἐῶ θάπτειν». Sof: (mi кв opdinaле) «Ὧν ἦρχε Δωριεὺς τρίτος (πέμπτος, δέκατος, ші чл:) αὐτός». Tвч. adikъ ел (se înц: întiă) кв алцî doї (патрв, поъ, ші чл). 3) ел sinгврă (пв кв алцîї, saă прintp' алtвл, ел nemiжлочit, în перsoanъ, saă de sine порnită. «Ὄφρ' ὅρκια τάμῃ αὐτός». Iл: Γ. «Αὐτὸς περ ἐών». Iл: Θ. «Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω». Iл: P. «Καί τοι Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐδάπτιζε». Skp: «Αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν». Плt: «Ὡς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρῆσθαι». Плat: (ші în парал:) «Αὐτὸς κτήσατο οἶος». Od Ξ. 4) (кв aptik: iap ла поецî pap ші ғъръ apt:) ὁ αὐτὸς (ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ, ші ταὐτὸ), ел însвшî (ea însaшî, ші чл·) întokmaї, asemenea, aidoma. «Τὴν αὐτὴν ἰδεῖν ὄψιν ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί». At: «Ὁ αὐτὸς εἰμὶ τῇ γνώμῃ». Tвч: «Ὅτε ἔγραφον τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ταύτην». Iскр: «Ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἔτ' αὐτὸς». Sof: «Ἐλευσόμεθα αὐτὰ κέλευθα». Iл: M. «Ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδόν, ἣν περ οἱ ἄλλοι». Od: Θ. (ші кв dat:) «Τὸν αὐτὸν φίλον τε καὶ ἐχθρὸν νομιζέτω πᾶς τῇ πόλει». Плt· (ші adвервіалă) «Ἐν ταὐτῷ (se înц: χρόνῳ). ‖ «Εἰς («Ἐπὶ, «Κατὰ) τὸ αὐτὸ (se înц: μέρος) γενόμενοι». Лкs: «Ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον». Tвч: «Αὐτὸ δὴ τοῦτο». Sin: tokmaї aчeasta. «Οἱ συρφετώδεις, καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο ἰδιῶται». Лвч: кiap, tokmaї. ‖ (ші кв dat: ел: de сън) «Αὐτῇ κεν γαίῃ αὐτῇ τε θαλάσσῃ». Iл: Θ. «Αὐτῇσι ῥίζῃσι». Iл: I. кв рădъчini кв totă. «Αὐταῖς λέξεσι». Плt: кiap кв aчелеашî ворвe; (вne орî se adaoгъ ші преп:) «Ἀνόρουσεν αὐτῇ σὺν φόρμιγγι». Iл: I. ‖ komiчiї întpeввinцeazъ вne орî ші компр: αὐτότερος, -ότατος вnpe маї мвлtъ întindepe a însemnърiї. ‖ (цen:) αὐτοῦ (în ел: de ἐπὶ) se ia ка adв: лок: aчi, аколеа. ‖ asnip: în каz: овліче цine локă de ἑαυτοῦ, -τῷ, -τὸν, ші чл: «Αὐτὸς καθ' αὐτὸν». Лкs: (bezî ші ἑαυτοῦ).

Αὐτόσαρκες, ων (οἱ, αἱ), (Bis:) кiap пвмаї кърпврî, кв totвл корпоралî, adikъ înгрiжitорî пвmaї de трвпвл лор. [αὐτὸς, σάρκες].

Αὐτόσε, adв: (лок: de шішк:) аколеа, întp' aчea парte. [αὐτὸς].

Αὐτοσίδηρος (ὁ, ἡ), neste totă de feră. [αὐτὸς, σίδηρος].

Αὐτόσιτος (ὁ, ἡ), хрънită dintp' ал съă. (bezî αὐτόδειπνος, ші οἰκόσιτος). [αὐτὸς, σῖτος].

Αὐτοσκαπανεύς, έως (ὁ), adeвъратă съпъторă (плвгарă). [αὐτὸς, σκαπανεύς .

Αὐτοσκεύαστος, [αὐτὸς, σκευάζομαι , ші

Αὐτόσκευος (ὁ, ἡ), de sine (de în грабъ, nemeшteшвцit) алкътвită. [αὐτὸς, σκευή].

Αὐτόσκηνος (ὁ, ἡ), = Ἀπόσκηνος. [αὐτὸς, σκηνή].

Αὐτόσκωμμα (τὸ), adeвъratъ (граціоasъ, ші кв dвхă) глвmъ. [αὐτὸς, σκῶμμα'.

Αὐτοσοφία (ἡ), însaшî (adeвъrata) înцелепцівne. [αὐτὸς, σοφία].

Αὐτόσπορος (ὁ, ἡ), de sine, saă din natвръ semънată. [αὐτὸς, σπόρος].

Αὐτόσσυτος (ὁ, ἡ), поеt: [αὐτὸς, σεύω]

de sine венitъ, saъ fъкътъ, de sine порnitъ.

Αὐτοσταδία (ἡ), (прinч: μάχη, вътълie) чea de апроапе, nieптъ къ nieптъ; вътълie. [αὐτὸς, στάω, ἵστημι].

Αὐτόστεγος (ὁ,ἡ), къ de sine, fipeaскъ (saъ de din грабъ fъкътъ) inвълitoape. 2) къ înвълitoape къ totъ. [αὐτὸς, στέγη].

Αὐτόστοιχος (ὁ, ἡ), вртъторъ лъшї, înвoitъ пътaї къ sine, (adikъ) înдърътnikъ, nesoцiaвilъ, перелацiosъ, sinгъpatikъ. [αὐτὸς, στείχω].

Αὐτόστολος (ὁ, ἡ), de sine, sinгъръ екsплътitorъ (некъпътъitъ de nічї вnеле din челе требъinчoase ла плътipe). «Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νηῦς». Мъs: [αὐτὸς στέλλω]. (вezї шi αὐτερέτης, шi ἰδιόστολος).

Αὐτόστονος (ὁ, ἡ), noet: sъsпinatъ de sine, saъ în sine. [αὐτὸς, στένω].

Αὐτοστράτηγος (ὁ), adевъpatъ, denлinînпътepnічitъ komandipъ. [αὐτὸς, στρατηγός].

Αὐτόστυλος (ὁ, ἡ), snpiжinitъ пе fipeштї aї sъї stîлпї. [αὐτὸς, στύλος].

Αὐτοσφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), înжъnriatъ de sine (къ însaшї a sa mînъ), saъ de aї sъї. [αὐτὸς, σφάττω].

Αὐτοσχεδὰ, adв: noet: = Αὐτοσχεδόν.

Αὐτοσχεδία (ἡ), (прinч:) fem: ал лъї αὐτοσχέδιος || (sъbst: saъ ел: de μάχη) =Αὐτοσταδία. || (adв:) «Ἐξ αὐτοσχεδίας». de înдemînъ, de în грабъ, fъpъ прегътipe. [de вnde

Αὐτοσχεδιάζω, biit: -άσω, вorвeскъ, saъ fakъ чева de în грабъ, op къm ва fi, непremeditat, îmпровizezъ. [de вnde

Αὐτοσχεδίασμα (τὸ), isвoditъpъ de în грабъ, непрекinzвitъ. [шi

Αὐτοσχεδιασμὸς (ὁ), isвodipe de înдemînъ, de în грабъ, непрелъкratъ. [шi

Αὐτοσχεδιαστὴς, οῦ (ὁ), de sine, de în грабъ isвoditorъ de лъкръ, saъ îmпровizътorъ în вorвipe. [шi

Αὐτοσχεδιαστὶ, adв: = Αὐτοσχεδίως. [шi

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ἡ ὸν, denpinsъ, înдemînatikъ a isвodi de înдatъ, a îmпровiza вorвipe, saъ лъкpape. 2) = къ

Αὐτοσχέδιαστος (ὁ ἡ), isвoditъ de înдatъ, fъpъ prerînдipe, îmпровizatъ.

Αὐτοσχεδὶην, adв: Ion. în локъ de (κατ') Αὐτοσχεδίαν, = Αὐτοσχεδόν.

Αὐτοσχέδιος [αὐτὸς, σχεδὸν, saъ σχέδη], ος saъ α, ον, fъkътъ, saъ zisъ....

Αὐτοσχεδίως, adв; = Αὐτομάτως, къ de sine, de înдatъ, de în грабъ isвodipe, къ îmпровizape, fъpъ prerînдipe, saъ premeditape; (прin вpm: maї de mълte opї) перегълат, fъpъ жъdikatъ; nemeшtemъцit, шi чл:

Αὐτοσχεδὸν, adв: noet: (totdaвna despre вътълie) de a проапе, nieптъ къ nieптъ. 2) (къ цen:) =σχεδὸν, maї, апроапе. 3 (pap fъpъ kazъ) =Αὐτοσχεδίως, înдatъ, de înдatъ. [αὐτὸς, σχέω].

Αὐτότατος (kom:) η, ον, sъперл: ал лъї αὐτός.

Αὐτότεγος (ὁ, ἡ), noet: = Αὐτόστεγος.

Αὐτοτέλεια (ἡ), de sine sъвîpшitate, saъ desъвîpшitate, întpeцime. [αὐτοτελής].

Αὐτοτέλεστος (ὁ, ἡ), de sine sъвîpшitъ. [αὐτὸς τελέομαι].

Αὐτοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), de sine desъвîpшitъ, denлinъ. «Δίκη—». Лкs: жъdikatъ неапелавilъ. 2) tpiвътapъ, daжnikъ ал съъ, (adikъ) neatîpnatъ, de sine stъпînъ. «Ἱππεῖς αὐτοτελεῖς». Лъч: хръniцї къ ал лор. 3) цinътъ de sine (fъpъ a авea требъinцъ de алтъл). «Αἰτίαι αὐτοτελεῖς». Фizsf: înпpot: de συναίτιοι [αὐτὸς, τέλος]. [de вnde

Αὐτοτελῶς, adв: de sine desъвîpшit; къ de sine stъпînipe.

Αὐτότερος, α, ον, (kom:) компр: ал лъї αὐτός.

Αὐτότεχνος (ὁ, ἡ), de sine înвъцatъ вре вnъ meштешъгъ; fipeшte iskъsitъ, înдemînatikъ. [αὐτός, τέχνη].

Αὐτότης (ἡ), (Флsf.) = Ταυτότης.

Αὐτότοκος (ὁ, ἡ), înдatъ че se ва naшte; 2 de sine пъskътъ. 3) къ копiї къ totъ. [αὐτὸς, τόκος].

Αὐτοτραγικὸς, ἡ, ὸν, adевъpatъ, aidoma, întokmaї traцikъ. [αὐτὸς τραγικός].

Αὐτοτρίγωνον (τὸ), (Matm:) abstraktъ, idealъ tpironъ, tpiънriъ. [αὐτὸς, τρίγωνον].

Αὐτότροφος (ὁ, ἡ), = Αὐτόσιτος. [αὐτός, τροφή].

Αὐτότυπος (ὁ, ἡ), formatъ dъпe ал съъ пропpiъ кinъ. [αὐτὸς, τύπος]. 2) (pap) къ a sa пропpie mînъ лovitъ, saъ бътътъ. [αὐτὸς, τύπτω].

Αὐτοῦ [вezї αὐτὸς], adв: (лок: de stape) aчi. аколо, întp'aчелашї локъ, вnde sintъ, eштї, este. «Μή με παρὲξ ἄγε, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ». Od: O: «Στῆτ' αὐτοῦ». Il: Z: (шi în парал:) «Ἐνθαδὲ («Τῇδ') αὐτοῦ». Apstf: шi Плт:

Αὑτοῦ (asп:) în локъ de ἑαυτοῦ. (вezї αὐτὸς, шi ἑαυτοῦ).

Αὐτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лъкpezъ (îmї fakъ треава) sinгъpъ, къ mîna mea. [αὐτουργός]. [de вnde

Αὐτούργημα (τὸ), лъкръ ѣъкътъ къ кіар mĭĭneле къіва, de însъшĭ. [mi

Αὐτοὺργητος (ὁ, ἡ), лъкратъ de sine, din natъръ, saŭ de îndemînъ; (npin ърm:) npostъ.

Αὐτουργία (ἡ), лъкраре къ mĭĭneле sале; (npin ърm:) mъпкъ, denpindepe; (ші npin întind:) ekспеpiinцъ. «Φόνου αὐτουργία». Esxл: =Αὐτοχειρία. [mi

Αὐτουργικὸς, ὴ, ὸν, iъвitopъ de a лъкра sinгъръ къ mĭĭneле sале; atinгътopъ de лъкръріле mĭĭnелор sале. [mi

Αὐτούργιον (τὸ), проpietate, каре dъ de sine вenitъ (sn: e: mъзлiniшъ, окпъ de sape, ші чл:). [din

Αὐτουργὸς (ὁ, ἡ), лъкръtopъînsъшĭ къ але, sале mĭĭnĭ; mъпчitopъ, (maĭ къ seamъ) плъгаръ. 2) (къ цеп:) съвîpшitopъ sinгъръ de чева. «Φιλοσοφίας αὐτουργός». Ksn: «Αὐτουργῷ χειρί. Sof: =Αὐτοχειρί. [αὐτὸς, ἔργον]. 3) (nas) =къ

Αὐτουργότευκτος (ὁ, ἡ), noet: =Αὐτούργητος. [αὐτουργὸς, τεύχω].

Αὐτόφαγος (ὁ, ἡ), mînкътopъ, saŭ mînкатъ de sine. (пароκs: акt: пропарок: nas:) [αὐτὸς, φάγω neîntp: =τρώγω].

Αὐτοφανῶς, adв: =Προφανῶς, ші 'Οφθαλμοφανῶς. [αὐτὸς, φαίνω].

Αὐτόφιν(φι), noet: în локъ de αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτοῖς, цеп: saŭ dat: sinг: saŭ îns: ал лъĭ αὐτός. || (adв: maĭ de мълте орĭ къ прeп: παρ', ἐπ', ἀπ')αὐτόφιν, ачі, аколеа, de аколеа.

Αὐτοφιλανθρωπία (ἡ), adъвъратъ iъвipe de omъ. [αὐτὸς, φιλανθρωπία].

Αὐτοφίλαυτος (ὁ, ἡ), adевъратъ (къ ковîpшipe) siniъвitopъ. [αὐτὸς, φίλαυτος].

Αὐτόφλοιος (ὁ, ἡ), къ коажъ къ totъ, неждвзitъ de коажъ. [αὐτὸς, φλοιός].

Αὐτοφόνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόνως, [αὐτὸς, φόνος], =къ

Αὐτοφόντης, ου (ὁ), noet: omopîtopъ къ mîna sa de sine, saŭ de алтъл, =Αὐτόχειρ. [αὐτὸς, φένω].

Αὐτόφορβος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, φέρβω], =Αὐτοφάγος.

Αὐτόφορτος (ὁ, ἡ), noet: însърчinatъ însъшĭ къ повара sa; (maĭ обіч: adверв:) înпpeвnъ къ повара sa къ totъ. «Αὐτόφορτον ἀπολωλέναι τὴν ναῦν». Пл: [αὐτὸς, φόρτος].

Αὐτοφρόνησις, εως (ἡ), adевъратъ înцeлепчіне. [αὐτὸς, φρόνησις].

Αὐτοφρούρητος (ὁ, ἡ), de sine пъzitъ, saŭ пъzitopъ de sine. [αὐτὸς, φρουρέομαι].

Αὐτοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), de sine (din natъръ) пъskътъ, pesърitъ. kpeskътъ; natъралъ, (пъ meштешъгitъ); (npin ърm:) adевъратъ, къratъ, непpeѣъкътъ. «Καρπὸς («Αιμὴν, «Χρυσὸς, «Δρόμος ἵππου, ші чл:)—». Тъч: Ksn: Diod: Пл: «Λουτρὸν («Κάλλος, Χρηστήριον, ші чл:) αὐτοφυές». Il: Eцn: ші Sin: «Αὐτοφυεῖς Ὁμηρίδαι». Sin: || (next:) «Αὐτοφυὲς» în локъ de adв: Αὐτοφυῶς. [αὐτὸς, φυή].

Αὐτόφυτος (ὁ, ἡ),=Αὐτοφυής, saŭ 2) ачі, în локъ пъskътъ, pesърitъ, пъmînteanъ. [αὐτὸς, φύομαι].

Αὐτοφυῶς, adв: din natъръ, de sine; întp' adевъръ, къrat: întokmaĭ, aidoma. [αὐτοφυής].

Αὐτοφωνία (ἡ), кіар adевъратъл глasъ ал къіва. [din

Αὐτόφωνος (ὁ, ἡ), вorвitopъ къ însъшĭ глasъл sъъ. iap nъ npintp' алтъл. «Χρησμὸς —». Лъч: datъ de însъmĭ zeъл, d'a dpenтъл ші nemiжлovit. [αὐτὸς, φωνή].

Αὐτοφώρατος (ὁ, ἡ), de sine въditъ, datъ de faцъ. [αὐτὸς, φωράομαι].

Αὐτοφωρεί(ρὶ), adв: =Ἐπ' αὐτοφώρῳ. [dia

Αὐτόφωρος (ὁ, ἡ), (npinч: fъръ, iap în цеп: în op че алtъ крimъ вinoватъ) npinsъ кіар asъupa fantei. (de snde) «Ἐπ' αὐτοφώρῳ, ка adв:=Αὐτοφωρεὶ, asъupa лъкръpiĭ de fърtimarъ, saŭ de op че алtъ крimъ; (npin ърm:) fърt кvвînтъ de desвinoвъцipe. [αὐτὸς, φώρ, fъръ].

Αὐτόρωος, ωτος (τὸ), (тцn:) însaшĭ (adeвърata) лъminъ, saŭ isвorъ de лъminъ (sfintълъ дъхъ). [αὐτὸς, φῶς]. [de snde

Αὐτόφωτος (ὁ, ἡ), de sine лъminosъ.

Αὐτόχαρις, ιτος (ἡ), adевъратъ (însaшĭ) граcie. [αὐτὸς, χάρις].

Αὐτόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, χείρ] лъкръtopъ, saŭ съвîpшitopъ de чева (iap nas: съвîpшitъ) къ însaшĭ mîna sa, =Αὐτουργός. «Αὐτόχειρ τῆς μάχης». Epu: «Αὐτόχειρες τῶν ἀγαθῶν». Iskp: «Αὐτόχειρες τὴν σκευὴν ἐρρύψαμεν». Skp: «Αὐτόχειρ τοῦ φόνου». Пл: (iap npinч: fъръ цеп:). «Αὐτόχειρ,=Αὐτοκτόνος, sinъчidъ, saŭ de алtъл зчігашъ къ mîna sa. «Τοὺς αὐτόχειρας τοῦ Καίσαρος». An: (ші adвервіал) «Αὐτόχειρ κτείνειν». Sof: în локъ de

Αὐτοχειρὶ, adв: къ însaшĭ mîna sa. [de snde

Αὐτοχειρία (ἡ), fачepe de чева (ші fъкъіъл) кіар къ mîna fъкъторълъĭ; (iap npinч:) =Αὐτοκτονία, sinъчidepe. || (maĭ обіч: în dat: ka adв:) Αὐτοχειρία,=Αὐτοχειρί.

Αὐτοχειροτόνητος (ὁ, ἡ), de sine алesĕ, pîndиîlĕ. [αὐτὸς, χειροτονέομαι].

Αὐτοχερί, adв: noet: în локŭ de αὐτοχειρί.

Αὐτόχθες, adв: кiap, saŭ tokmaĭ epi. [αὐτος, χθές].

Αὐτόχθονος (ὁ, ἡ), noet: къ пъmînтвл, къ natpia sa къ totĕ. [ші

Αὐτόχθων, ονος (ὁ, ἡ), = Αὐτοφυής. «Ἐστία («Ηφγή)—» Esst: 2) пъскатĕ avi în царъ, пъmînteanŭ din stpътomiĭ. (bezĭ ші γηγενής). [αὐτὸς, χθών].

Αὐτοχόλωτος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς. χολόομαι] de sine miniatĕ, пекъжitĕ.

Αὐτοχορήγητος (ὁ, ἡ), de лa sine (de вънъ boĭea кăĭвa) datĕ, înlesnitĕ, pregътitĕ. [αὐτος, χορηγέομαι].

Αὐτόχωνος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de αὐτόχωνος.

Αὐτοχρημα, adв: кiap însвшĭ лвкрвл întp'adeвърĕ, întokmaĭ, къ desъвîpшipe, saŭ skвmпълate. «Ὡς αὐτόχρημα αἰμῦαι». Apstd: întokmaĭ ka пвшteле. [αὐτος, χρῆμα].

Αὐτόχρους, ους (ὁ, ἡ), чел къ fipeaska sa колоare, din natвръ колоratĕ, невъпsitĕ. [αὐτὸς, χρόος].

Αὐτόχρυσος (ὁ, ἡ), totŭ de fipĕ, de авръ. [αὐτός. χρυσός .

Αὐτόχυμος (ὁ, ἡ , чел къ проpiя sa (fipeaskъ) zeamъ. [αὐτὸς, χυμός].

Αὐτόχυτος (ὁ, ἡ), din natвръ, de sine topnatĕ, fopmatĕ, = Αὐτοφυής. [αὐτὸς, χαίρω]. (bezĭ ші

Αὐτοχώνευτος, експл: ал лвĭ

Αὐτόχωνος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, χῶνος] de îndatъ topnatĕ, ne'esĕ, neneleзitĕ; saŭ de sine sine topiatĕ, fopmatĕ fъръ tpeввiпцъ de алtъ лвкpape. [αὐτὸς, χῶνος].

Αὐτοψεί (ψί), adв: кiap къ окiĭ sъi. [ші

Αὐτοψία (ἡ), вedepe, upiвipe къ кiap окiĭ sъi. [αὐτὸς, ὄψις].

Αὐτοψυχὴ (ἡ), adeвъpatвл saſpetĕ. [αὐτὸς, ψυχή].

Αὐτῶ, Dop: în локŭ de αὐτοῦ.

Αὐτῷ, dat: ал лвĭ αὐτός.

Αὐτῷ (asп:) în локŭ de ἑαυτῷ (bezĭ αὐτὸς, καὶ ἑαυτοῦ).

Αὐτῴδης, εος (ὁ, ἡ), noet: (pap) de sine кîntътopĕ. [αὐτὸς, ᾠδή].

Αὐτώρης, εος (ὁ, ἡ), noet: (pap) de sine иopnitĕ, miшkatĕ. [αὐτὸς, ὄρω].

Αὖτως ші (Al:) Αὔτως, adв: [Ἄυτος Eол: în локŭ de αὐτος] noet: în локŭ de οὕτως. «Ἄυτως ὅπως περ». Sof: anпa пpeкъш epa. 2) de лa sine, din natвръ; (npin вpm:) къ simшlitate, saŭ ce.inгpiжipe, op кът s'a întîmплaĭ; fъръ кавînтĕ, saŭ пpiчinъ, în zadapĕ. «Λευκὸν ἔτ' αὖτως». Il: Ω. «Ἀλλ' αὖτως ἐπὶ τάφρον φάνηθι». Il: Σ. ‖ «Ὡς δ' αὖτως». în локŭ de ὡσαύτως δέ. кавtъ ὡσαύτως.

Αὐχαλέος, α, ον, noet: лъвdъposĕ, fълosĕ [αὐχή', = Αὐχητικός.

Αὐχενίζω, вiit: -ίσω. sfърîmĕ гpвmazвл, fpînгĕ жвnrietвpa, laiĕ капвл. 2) (med:) stpînгĕ гpвmazвл dobitoквлĭ къ fвnie (ка sъ se întinzъ вineле nentpв лвape de sînge). 3) (fic: ші ел: saŭ nestp:) mъ вmfлs, fakĕ гpimase, mъ întindeкiezĕ. [ші

Αὐχένιος (ὁ, ἡ), кавiinчosĕ ла, saŭ notpivitĕ ne гpвmazĕ. [αὐχήν].

Αὐχενιστὴρ (ὁ), noet: stpînгътopĕ, sвгpвmътopĕ de гpвmazвл квĭва. [αὐχενίζω].

Αὐχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ fълeskĕ, вopвeskĕ тape. ?) noet: rîndeskĕ, sвnozĕ, zikĕ întp'вnĕ felĕ. [din

Αὐχή, saŭ Αὔχη (ἡ), noet: [εὔχομαι] în локŭ de Αὔχησις. [de вnde

Αὐχήεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de αὐχητικός.

Αὔχημα (τὸ), = Καὐχημα, falъ. 2) noet: faшъ, славъ. [αὐχέω].

Αὐχὴν, ένος (ὁ) (npinч:) naptea din anoĭ a rîtвлвĭ, гpвmazĕ, чeafъ; (npin întind:) rîtĕ (de вnde 2) rîtĕ, (adikъ) stpimtoape de anъ = Ὀρθρὸς, saŭ de пъmîntĕ = Ἰσθμός; ші (în цen:) op че rîtĕ, saŭ stpimtĕ локŭ de tpeчepe. 3) кънtliвл кîpmeĭ de кopaзie.

Αὔχησις, εως (ἡ), = Καύχησις, fълipe, mîndpipe, вopвipe пе тape. [ші

Αὐχητικὸς, ἡ, ὸν, лъвdъposĕ, fълosĕ, mîndpв. 2) însвflътopĕ de mîndpie. [αὐχέω].

Αὐχμαλέος, α, ον, noet: în локŭ de αὐχμηρός. [ші

Αὐχμάω (пвmaĭ ла napt: αὐχμῶν, ῶσα, ῶν), ші

Αὐχμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntĕ вskatĕ de secetъ, (npin întind:) пеквръцitĕ, nesпълatĕ (Tвpч: твpdapĕ). [din

Αὐχμὴ (ἡ), noet: în лолĕ de αὐχμὸς. [de вnde

Αὐχμήεις, εσσα εν, noet: în локŭ de αὐχμηρός.

Αὐχμηροκόμης, ου (ὁ), nespълatĕ, soiosĕ ла пърĕ. [αὐχμηρὸς, κόμη].

Αὐχμηρός, ὰ , ὸν, вskatĕ; (npin вpm:) пелъвlĕ, nesпълatĕ; soiosĕ: пръfвitĕ; (npin întind:) aspв, селвatikĕ (ла niпъipe); (fir:) съpakĕ, tikълosĕ. [din

Αὐχμὸς (ὁ), [αὔω] sevetъ, sskъчivne; nikлъ; (npin spm:) nepodipe; (în μen:) linsъ; (desnpe oam:) nesnъlape, nekspъgie. [de snde

Αὐχμώδης, ους (ὁ, ἡ), = Αὐχμηρός.

Αὔω, saš (At:) Αὖω, biit: αὔσω, (veĭl-alμi timnï neînтpeв:) noet: [ἄω] svînтš, sssкš; (npin întind:) apzš, anpinzš. (vezï ші ðalω, ші ðaúω].

Αὕω ші 'Aύω, biit: ἀύσω (nex: ἠϋσα), noet: stpirš, kiemš ne vinева sъ vie; μinš; (în μen:) skoцš vsetš, pesвnš. [ἄω].

Αὔως, saš Αὐὼς, οῦς (ἀ). Eол: în локьл Dop: 'Aὼς = 'Hώς.

'Αφαγιστεύω. ші

'Αφαγνεύω, biit: -εύσω, ші

'Αφαγνίζω, biit: -ίσω, кърццš de пъкатš. saš de nînгърipe, sfinдeskš (npin sлужве ші рsгъчivnï); konsfinдeskš, înkinš чева; (kom:)= 'Αποδύω, desnoiš. [de snde

'Αφαγνισμὸς (ὁ), кърццipe de пъкate, eptape; sfinдipe; konsfinдipe.

'Αφάδιος, α saš ος, ον, noet: (ἀπὸ, ἀνδάνω] neплъквtš; врîчošš, skîpвošš.

'Αφαίμαξις, εως (ἡ), лвape de sînge. [dîn

'Αφαιμάττω(σσω), biit: -άξω, iaš sînge. [ἀπὸ, αἷμα].

'Αφαίρεμα (το), (în μen:) лвatš, saš de лвat din чева; (de snde Skp:) napte din жeptĭъ skoasъ deoseвit, ші хotърîтъ nentpв Dвmnezeš; (în μen:) nîprъ, npinošš konsfinдitš. 2). = 'Αφαίρεσις. [ἀφαιρέω]. [de snde

'Αφαιρεματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, uotpivitš ne konsfinдipe. (vezï ші 'Αφαιρετικός).

'Αφαίρεσις, εως (ἡ), лвape din чева; (гram:) тъiepe de лiteръ de лa întvenstš; (Apitm:) skъdepe; (Fлsf:) dedъчepe de matepialе лa ideaлš, ші în abstraktš teopia лор. (de snde) «'Εξ ἀφαιρέσεως». (tлn:) abstpakt. [ші

'Αφαιρετικὸς ἡ, ὸν, îndemînatikš лa лвape, saš skъdcpe din чева. [ші

'Αφαιρέτης, ου (ὁ), ші -τις, -ιδος (ἡ), лвътopš din чева, хрънitopš. [ші

'Αφαίρετος (ὁ, ἡ), nstinчošš de a se лва din чева. [din

'Αφαιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: ἀφεῖλον, ші чл:) (kв ak: ші μen: saš dat: pap, ші sne opï kв doï ak:) iaš, skoцš, (apdikš) чева din чева. «"Hν γοῦν ἀφέλῃ τις ταῦτα τῶν συμποσίων». Лвч: «Μάχας σοι καὶ πολέμους ἀφαιρῶ». Ksn: (ші miж: maï întpeв:) «Ταῦτ' ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν»; Dm: «Πολλὴν χώραν τοῖς πολεμίοις ἀφελομένην». Iskp: «Τὴν ζωὴν ἀφελέσθαι τὸν ἄνθρωπον». Гал: «'Αφαιρῶ (saš ἀφαιροῦμαι) τινα εἰς ἐλευθερίαν». Pet: sлoвozš, skoцš ne чinева din posie, kв kввînтš, kъ este sлoвodš. (ші nas:) «'Υφ' ὑμῶν τὸν στέφανον ἀφῃρέθη». «Apistf: «Δύναμιν ἀφῃρημένον». Fiл: linsitš de nвtepe.

"Αφαιστος, ω (ὁ) Dop: în локš de "Hφαιστος.

'Αφάκη (ἡ), snš leaš de plantъ, ші лerъmъ, linte selвatikъ. (vezï ші βῆκος. [ἀ întinz:, φακῆ].

'Αφ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι (nex: ἀφηλάμην, ші чл:) sъpš dintp'snš локš întp'alтьл.

"Αφαλος (ὁ, ἡ), (koifš) ғъръ kpeastъ, saš ecpetъ. [ἀ, φάλος].

"Αφαλσις, εως (ἡ), sъpipe dintp'sn локš întp'alтьл. [ші

"Αφαλτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀφάλλομαι] sъpitopš dintp'snš локš întp'alтьл.

'Αφ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, (nex: ἀφήμαρτον, ші чл:) nъ nemepeskš; niepzš чева.

'Αφαμαρτοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμαρτοεπής.

'Αφάμιλλος (ὁ, ἡ), [ἀπὸ; ἅμιλλα] nenвtinчošš, saš nedestoînikš de a se maï вate, saš лвita. 2) nevpednikš de a se вate чinева nentpв dînsвл, nedopitš.

'Αφ-ανδάνω, biit: -αδήσω, (kъ dat:) = 'Απαρέσκω.

'Αφάνεια (ἡ), nelвminъ; nedesлвшipe; neînkpedinдape. [din

'Αφανὴς, έος (ὁ, ἡ), nevъzвtš, askвnsš; nemtiвtš, nekвnoskвtš; (fir:) neînsemnatš. «'Εν ἀφανεῖ κεῖται». Лкs: stъ askвnsš, nekвnoskвtš. «'Εκ τοῦ ἀφανοῦς». Лкs: ='Αφανῶς. 2) = "Αφαντος. [ἀ, φαίνω]. [de snde

'Αφανία (ἡ), noet: = 'Αφάνεια. [ші

'Αφανίζω, biit: -ίσω, fakš чева nevъzвtš, askвnzš; akonepš; întчnekš; (fir:) stinrš, prъnъdeskš; svš stpikš, desfopmezš. || (pap nestp: saš en: în локьл. nas: ἀφανίζομαι) mъ fakš nevъzвtš, mъ askвnzš; niepš; [de snde

'Αφάνισις, εως (ἡ), ші

'Αφανισμὸς (ὁ), prъnъdipe, prъnъdenie, saš neipe (akt: saš nas:); askвndepe, ші чл: [ші

'Αφανιστὴς, οῦ (ὁ), niepzъtopš, prъnъditopš; askвnzъtopš, ші чл: [de snde

'Αφανιστικὸς, ἡ, ὸν, destoinikš, aплekatš лa prъnъdipe. ші чл: [ші

Ἀφανιστος, ἡ, ὸν, пръиъditъ, saŭ de пръиъdit. [ἀφανίζομαι].

Ἀφαντασίαστος (ὁ, ἡ), невъzнъторъ (netъrввratъ) de vedenїĭ. saŭ fantasme. [ἀ. φαντασία].

Ἀφαντασίωτος (ὁ, ἡ), lipsitъ de imaginareа, saŭ вioлeа înkipвire a вre вnвї лъkrъ, (adikъ) nedestoinikъ de a'mї înkipвi чева. [ἀ, φαντασιόομαι].

Ἀφάνταστος (ὁ. ἡ), neimaginatъ, de neînkipвit, (adikъ) kare n'are чева imaginosъ în sine. 2) = Ἀφαντασίαστος. [ἀ, φαντάζομαι].

Ἄφαντος (ὁ, ἡ), fъkвtъ невъzвtъ; akoperitъ, askвnsъ; пръпъditъ. [ἀ, φαίνομαι]. [de вnde

Ἀφαντόω -ῶ, вiit: -ώσω, (maĭ noъ) fakъ невъzвtъ; stingъ dвne faцa пъmîntвлuї, пръпъdeskъ.

Ἀφανῶς, adв: ne невъzвte, ne askвnsъ; kъ neînsemnъtate, (adikъ) fъrъ славъ mi чinste. [ἀφανής].

Ἀφ-άπτω, вiit: -άψω, leгъ, arъцъ, aпrnъ чева de чева; legъ înpreкnъ, liпeskъ. 2) deslegъ, desliпeskъ.

Ἄφαρ [ἀπό, saŭ ἅπτω, saŭ ἀφαιρέω], adв: noet: kъrînd, în graвъ; îndatъ, ueste пъцinъ; lesne, de ла îndemînъ; ne вrinъ; (maĭ 'nainte de компр:) mвlt; (pap) neînvetat, nepreкърmat. (vezї mi Aὐτίκα).

Ἀφαρεὺς, έως (ὁ), apinioapa de desвътвл mînteчelъї neштelъї fem: tвnз.

Ἀφαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, φᾶρος] fъrъ haĭnъ, desвrъkatъ.

Ἀφάρκη (ἡ), вnъ felъ de копачiв neвeштежitъ din soiвл teiвлъї (nekвnoskвtъ).

Ἀφαρμάκευτος (ὁ, ἡ), nelвaтъ doktopic. 2) neotrъвitъ. 3) nefermekatъ. 4) nedpesъ ла образъ (kъ рвmeneaлъ, mi чл:); (fiг:) neпrefъkвtъ, neamestekatъ kъ алtъ чева. 5) nevъпsitъ. [ἀ, φαρμακεύω].

Ἀφάρμακος, ші -κτος (ὁ, ἡ), = Ἀφαρμάκευτος. [ἀ, φάρμακον].

Ἀφ-αρμόζω (-αρμόττω), вiit: όσω, (kъ dat:) nъ mъ potriveskъ.

Ἄφαρος (ὁ,ἡ), noet: (фa лвпrъ) = Ἀφαρής.

Ἄφαρος (ὁ, ἡ), noet: (фa skвrtъ) = Ἀφάρωτος.

Ἀφ-αρπάζω, вiit: -άσω, saŭ άξω, хrъпeskъ de ла чinева.

Ἀφάρτερος [ἄφαρ], a, ov, noet: (компр: neper:) maĭ iвte.

Ἀφάρωτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, φαρόω] (pap) = Ἀνήροτος, nelвkratъ. nekвltivatъ (пъmîntъ).

Ἀφασία (ἡ), neворвire, tъчere (din fpiкъ, saŭ snaĭmъ); (prin вrm:) вimire; stape în mipape. [ἀ, φάω].

Ἀφασσάω -ῶ. ші

Ἀφάσσω [ἁφή]. вiit: ἀφάσω, (nex: ἤφασα) Ion: în локъ de ἅπτομαι, anвkъ: niпъiв; черкъ.

Ἄφατος (ὁ, ἡ), [ἀ, φάω, φημί] nesпвsъ, neeksprimaiв; (fiг:) nemъrginтъ, foapte mare; nevinstitъ, de рвine (de nesпвs); skîrвosъ; sekretъ (onpitъ de a se snвne); neslъвitъ, neînsemnatъ. 2) (pap) tъkвtъ, neворвitorъ. [de вnde

Ἀφάτως, adв: fъrъ иstinцъ, saŭ kвviinцъ de a se snвne, a se eksprima, ші чл: (vezї Ἄφατος).

Ἀφ-αυαίνω, вiit: -ανῶ, вsвkъ de totъ; arzъ; toneskъ. (vezї ші Ἀφαύω).

Ἀφαυρὸς, ὰ. ὸν, noet: [ἀ întinz:, φαῦρος Dop: în локъ de φαῦλος] nepвtinvosъ, prea mikъ. (vezї ші Ἀμαυρός). [de вnde

Ἀφαυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, slъвeskъ, miчeskъ, înпвцinezъ чева.

Ἀφαύω, вiit: αύσω, = Ἀφαυαίνω, uїrleskъ, firъ ne kъrввnї. (vezї ші Ἀφεύω).

Ἀφάω -ῶ, вiit: -άσω, = Ἀφάσσω.

Ἀφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), întвnekosъ, nevъzвtъ; (noet:) orвъ. [ἀ, φέγγος].

Ἀφεδράζω, вiit: άσω, skoцъ, strъmвtъ чева din локвл sъъ. [ші

Ἀφεδρεία (ἡ), = Ἄφεδρος. [ші

Ἀφεδρεύω, вiit: -εύσω, = Ἀποκάθημαι, шezъ (saŭ пвiв ne алtвл a шedea) departe (deosebit, ла o parte) de алцiї. [ші

Ἄφεδρος (ἡ), sorokвл femeiлor (kъrцerea, ші vremea). [ші

Ἀφεδρὼν, ῶνος (ὁ), вmvлътoare (локвл, ші kanalвл detertъrilor). 2) шezвtвл. [ἀπὸ, ἕδρα].

Ἀφέῃ, Ion: în локъ de ἀφῇ, 3: sing: neps: a nex: 2: de sвnвsъ, ші

Ἀφέηκα, Ion: în локъ de ἀφῆκα, nex: 1: de xot: ші

Ἀφεθείς, εῖσα, ὲν, nex: nas: de partч: ал лвї Ἀφίημι.

Ἀφειδείως, adв: noet: în локъ de Ἀφειδέως.

Ἀφειδέω -ῶ, вiit: -ήσω, (kъ цen:) nъ krвцъ, nъ 'mї e milъ de чева, nъ mъ skвmpeskъ ла чева; (prin вrm:) neînfrijeskъ, despreцuieskъ, trekъ kъ vedepea, nъ' mї nasъ de чева. «Ἀφειδήσαντες ἔλεσθε». Aпл: fъrъ intepesape, saŭ пъrtinipe. [ші

Ἀφειδέως, adв: noet: în локъ de ἀφειδῶς. [din

Ἀφειδής, ές (ὁ, ἡ), пекрцъторъ, келъиторъ, заъ ғъкъторъ de ор че ғъръ ѣмілъ, заъ економіс; (fir:) непъзъторъ, немілостивъ. 2) інбілшъгатъ. [ἀ, φειδώ]. [de вnde

Ἀφειδία (ἡ), пекрцаре, непъзаре, немілостивіре; інбілшъгаре. [ші

Ἀφειδῶς, adв: ғъръ кр царе, ғъръ мілъ, кв непъзаре ші неінгріжіре. «Ἀφειδῶς ἔχω τινος». Лкс: = Ἀφειδέω.

Ἀφείην, nex: 2: de nofi:, ші

Ἀφείθην, nas: nex: 1:, ші

Ἀφεῖκα, tpe: de кв: ал хоt: лъї Ἀφίημι.

Ἀφεῖλον, ші (між:) ἀφειλάμην (ші pap Ἀφειλάμην nex: ?: ал лъї Ἀφαιρέω.

Ἀφεῖμαι, nas: tpe: de кв: хоt:, ші

Ἀφεῖναι, nex: 2: de inf:, ші

Ἀφείς, εῖσα, έν, nex: 2: de партч: ал лъї Ἀφίημι.

Ἀφεκάς, adв: [ἀπὸ, ἑκάς] de денарte, заъ прea de нарte.

Ἀφεκτέον, nosit: ал лъї Ἀπέχω, заъ ἀπέχομαι.

Ἀφεκτικός, ή, όν, destoїnикъ a se авцine, заъ денърта de чева; інfрînатъ. [ἀπέχω].

Ἀφέλεια (ἡ), simплitate; невіновъцie (ғipeaскъ). [din

Ἀφελής [ἀ, φέλα], ές (ὁ, ἡ), (прінч:) neteдъ шesъ, непетросъ. «Δίκ τῶν ἀφελῶν ποδ́ων ἔῤῥει». Apstf: 2) (овіч: fir:) simплъ, непрефъкъtъ; (desпре лъкрърї) ғръгалъ, adікъ simплъ, економікъ, съръкъчosъ.

Ἀφ-ελκόω -ῶ, вііt: -ώσω, жънoіъ, заъ dескожескъ рапъ, ші (прін ърт:) о ғакъ a se deskide din ноъ. [ἀπὸ, ἕλκος].

Ἀφέλκυσις, εως (ἡ), siлпікъ трацере, смълцере de чева din алъ чева. [din

Ἀφ-ελκύω, ші Ἀφέλκω, вііt: -κύσω, ші -ἕλξω, (nex: ἀφείλκυσα, ші чл:) трагъ, смългъ чева din чева.

Ἀφέλκωσις, εως (ἡ), жънвіре, deскожіре de рапъ. [ἀφελκόω].

Ἀφελότης (ἡ), (pap) în локъ de ἀφέλεια.

Ἀφελω. nex: 2: de sвn: ал лъї ἀφαιρέω.

Ἀφελῶς, adв: кв simплitate; în непрефъчере, немеатемъціре, ші чл: [ἀφελής].

Ἄφεμα (τὸ), [ἀφίημι] аввîрлire, лепъдаре; (med:) деметаре.

Ἄφενος, ου (ὁ), ші

Ἄφενος, εος -ους (τὸ), noet: [ἀπὸ, ἕνος = Ἐνιαυτός] (прінч:) венітъ анвалъ. (în цеп:) авъцie. stape (de проприетъцї), вогъцie; кîмтікъ.

Ἀφεντία, sнв: în локъ de ἀφετίνδα. (вezї ἐφετίνδα).

Ἄφεξις, εως (ἡ), авцinere, денърtare de чева, înfрînare. [ἀπέχομαι].

Ἀφέξω, вііt: ал лъї ἀπέχω.

Ἀφερέ ικος (ὁ, ἡ). [ἀ, φέρω, οἶκος] (непърtъторъ). лinsitъ de казъ.

Ἀφερέπονος (ὁ, ἡ), перъвдъторъ de остенеалъ (славъ, ор трîndавъ). [ἀ, φέρω, πόνος].

Ἄφερκτος ὁ, ἡ), noet: [ἀπὸ, εἴργω] (кв цеп:)înkisъ аларъ; опрітъ, desпърцітъ de алцїї.

Ἀφ-ερμηνεύω, вііt: -εύσω, екзплікъ dintр'о лімвъ întр'алta; тълкuескъ, desлъшескъ.

Ἀφερπετόω -ῶ, вііt: -ώσω, прefакъ чева în тіріторъ (шарпе, ші чл:). [ἀπὸ, ἑρπετόν].

Ἀφ-ερπύζω, вііt: -ύσω, noet: = Ἀφερπω.

Ἀφ-ερπυλλόω -ῶ, вііt: -ώσω, прefакъ чева în лъmîцъ (плантъ). [ἀπὸ, ἔρπυλλον].

Ἀφ-έρπω, вііt: -ερψω, (nex: ἀφείρπυσα, ші чл:) плекъ мъ дъкъ îрîш: ғъгъ înчelinea: (în цеı: ші noet:) ғъгъ.

Ἀφέρτατος, η, τον sвпрл: ші

Ἀφέρτερος, α, ον, компр: ал лъї

Ἄφερτος, ή ші ός, ον, noet: = Ἀφόρητος, несъferitъ. 2) (pap) перъвдъторъ (каре нв дъче ла съferinцe), славъ. [ἀ, φέρω].

Ἄφες, nex: 2: de норвпч: ал лъї Ἀφίημι.

Ἀφέσιμος (ὁ, ἡ), прііmitorъ de лъsape (воіе, ертаре), de ертат. [ші

Ἀφέσιος (ὁ), iзвъвitorъ, зловоxitorъ (єnit: ал лъї Жое). [din

Ἄφεσις [ἀφίημι], εως (ἡ), зловоxire. порпіре; аввîрлire; лъsape, воіе de дъчере; ертаре; desвіновъцire; desпърцire (între казнічї); порпіре în кълъторіс; (pap) = кв

Ἀφεσμός (ὁ). = Ἔσμός, (прінч:) роіреа повлъї роіъ din влеіъ.

Ἀφεσταίην, în локъ de ἀφεστήκοιμι, tpe de кв de ноft:. ші

Ἀφεστάναι, în локъ de Ἀφεστηκέναι, tp de кв de înf:, ші

Ἀφεστᾶσι, în локъ de Ἀφεστήκασι, 3, îш: пers: a tp: de кв: ал лъї ἀφίστημι.

Ἀφ-εστήκω, вііt: -εστήξω, = Ἀφίσταμαι. стаъ денарte de чева.

Ἀφέστιος (ὁ, ἡ), денърtаіъ de кasa sa. înstрeinatъ, заъ стрeinъ (чел че нв е din тр'ачеeашї казъ). [ἀπὸ, ἑστία].

Ἀφεστώς, ῶσα, ώς, (цеп: -ῶτος, ші чл:) în локъ de ἀφεστηκώς, tpe: de кв: de нарtе ал лъї ἀφίστημι.

Ἀφετέος, α, ον, нов: ал лъї Ἀφίημι

Ἀφετήρ, (ὁ). noet: în локъ de Ἀφέτης. [ші

Ἀφετήριος, α saŭ ος, ον, къвііпчосъ, saŭ ажътъторъ ла лъsape (tpimitepe, nopnipe, asвîрліре, ші чл:). 2) пътіпчосъ a se арънка (asвîрлі). || (sъвst:) Ἀφετηρία (se inц: γραμμή),înчепътъл карієреї (de вnde se nopniaŭ алергътопрії); ші (fir:) op че інчепътъ. «Ἀφετήριον (τό), naptea nopтълві, de вnde se вpnesк коръвііле. (de вnde) «Ἀφετήριοι θεοί», natponí de Ἀφετηρία, saŭ Ἀφετήριον. [ші

Ἀφέτης, ου (ὁ), словозіторъ; asвîрлітопръ de съцецї, ші чл: (прін врт:) съцеіътопръ, saŭ пръштіашъ, ші чл:. 2) (nas:) ровъ словозітъ (ла Лачедемонені). [ші

Ἀφετικὸς, ή, όν, îndemînatikъ, dispвsъ ла лъsape, словозіре, ші чл: [ші

Ἄφετος (ὁ, ή), [ἀφίεμαι] лъsatъ; словозітъ; eptatъ; тікнітъ; (прін întind:) пъръsітъ, непротектатъ; (лоц:) авсолвтъ, авstpaktъ.

Ἄφευκτος (ὁ, ή), (ші adв:) -κτως, [ἀ, φεύγω] = Ἀναπόδραστος, неапъратъ, de каре нъ поате fъці чінева.

Ἀφεύω, вііт: -εύσω, поет: нîрлескъ; (fir:) кърцъ.

Ἄφέψημα (τὸ), (med:) декотъ (zeamъ de ервврї, ші чл: опърite). [ші

Ἀφέψησις, ші

Ἄφεψις, εως (ή), твлтъ fервере, топіре. [din

Ἀφ-έψω, вііт: -εψήσω, fервъ чева твлт, інкîт sъ se фрънizeze, saŭ sъ se топіаскъ; (med:) faкъ декотъ.

Ἀφέωνται: (Sкр:) în локъ de Ἀφεῖνται, 3: îm: neps: de nas: tpe: de кв: ал лві Ἀφίημι.

Ἀφὴ (ἡ), [ἅπτομαι] нінъіре (вnвл din чеде чінчї simцврї); atinцere, апвкаре. «Ἀφὴν ἐνδίδωμι». Лкс: лasъ a тъ attnце. «Ἀφὴν προσφέρω τινι». Пл: тъ înпротівескъ квїва. «Συνειλεγμένον τὰς ἀφάς. Esx: Sокр: авînd fъквte обічнзіте апвкътврї de mîїnї a лс лвпътопрілор маї 'наінte de лвптъ, (прін врт:) fiind rata. 2) прабл (nisinвл) чел галбенъ, кв каре se фрекаŭ лвпътопрії маї 'наінte de лвптъ. «Ἀφῆς προσδεῖσθαι». Ар: Епікт: 3)=Συναφή,înкеїетъръ, înпревпъ легътъръ. «Πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν συμβιβαζόμενον». Sкр: (ші fir:) «Ὁ λόγος οὐκ ἔχει ἁφὰς καὶ τόνους». D: Ал: 4) тіжлокъ атръгъторъ, че întpевзінцеазъ чінева sпре внірс. Ἀφὴν εἶχεν ἡ συνδιαίτησις». Пл: 5) [ἅπτω] апріndepe. «Περὶ λύχνων ἁφάς». Ер: пе ла апрінвал лвтînпъріюр

Ἀφηδάω, -ῶ, вііт: -ήσω, esŭ din вірsta de жвніе. [din

Ἄφηβος (ὁ, ή), emitъ din вірsta de жвніе. [ἀπὸ, ἥβη].

Ἀφ-ηγέομαι -οῦμαι, вііт: -ήσομαι (кв ген:) плекînd de вndева къдъвzezъ, mergъ înainte, арътъ дрвтвл; (fir:) daŭ înцîїš пildъ; sîntъ повъцвіторъ (înвъцътопръ în шкоалъ); (în ген:) гвверпezъ, кîрмвіескъ. 2) (лец:) = Ἐφηγοῦμαι. 3) (кв ак:) = Διηγοῦμαι. [de вnde

Ἀφήγημα τὸ, = Διήγημα, повеste. 2) преîнтродвчере. [de вnde

Ἀφηγηματικὸς, ή, όν (ші adв:) -κῶς, = Διηγηματικός. [ші

Ἀφηγήμων, ονος (ὁ), поет: къдъвzъ; гвверпътопръ;înчепътопръ, ші чл: [ші

Ἀφήγησις, εως (ή), повестіре. [ші

Ἀφηγητὴρ (ὁ), поет: în локъ de

Ἀφηγητὴς, οῦ (ὁ), повестіторъ. 2) къдъвzъ; къпетенie, ші чл:

Ἀφηδύνω, вііт: -υνῶ, îndвлческъ чева de тотъ; saŭ faкъ чева плъквтъ (din neплъквтъ). [ἀπὸ, ἡδύς].

Ἀφηθέω -ῶ, вііт: -ήσω, At: în локъ de ἀπηθέω.

Ἀφῆκα, пех: 1: ал: лві ἀφίημι.

Ἀφ-ήκω, вііт: -ήξω, = Ἀφικνοῦμαι, віі, sosескъ de вndева. [ἀπὸ, ἥκω].

Ἀφηλικέστερος, α, ον, компр: ал лві

Ἀφῆλιξ, ικος (ὁ, ή), трекътъ de (іар дъпе чеї маї пої пеажвнsъ înкъ în) вîрstъ тінереаскъ. [ἀπὸ, ἥλιξ].

Ἀφηλιώτης, ου (ὁ), (pap) în локъ de ἀπηλιώτης.

Ἄφ-ημαι (fъръ вііт:), поет: шезъ депарte, saŭ ла о парte.

Ἀφη-μερεύω, вііт: εύσω, лінseскъ de вndева о zi, saŭ îmї петрекъ zioa înтр' алтъ парte.

Ἄφημος (ὁ, ή), nefamosъ, nesлъвітъ, neînsemnatъ. [ἀ, φήμη]. [de вnde

Ἀφήμως, adв: поет: în тъчере, лініштіт.

Ἀφ-ηνιάζω, вііт: -ασω (прінч: desпре калъ; пв прііmeскъ zъвале; (fir:) пв тъ sвпвіъ; (кв ак: преп:) тъ револtezъ' asкпра квїва; (кв ген:) fъrъ, тъ desпарцъ de чінева. [de вnde

Ἀφηνίασις, εως (ή), ші

Ἀφηνιασμὸς (ὁ), арвпкаре de zъвале; nesвпвпере; револtape. [ші

Ἀφηνιαστὴς, οῦ (ὁ), арвпкътопръ de zъвале; nesвпвsъ; револtatъ.

'Αφηνιάω -ῶ, biit: -άσω, (maĭ noŭ) în лokŭ de ἀφηνιάζω.

'Αφῄρημαι, nas: tpe: de кв: ал лвї ἀφαιρέω

'Αφῆτε, 2: îm: neps: a nex: 2: de sвn: ал лвї ἀφίημι.

'Αφ-ηρωίζω, biit: -ίσω, faкŭ ne чinева эроŭ (îл трекŭ în пвmърял semizeilop).

'Αφ-ησυχάζω, biit: -άσω, mъ лiniштeskŭ, mъ notолeskŭ кв totвл.

'Αφήτωρ, ορος (ὁ), noet: [ἀφίημι] asвîрлitopŭ de sъцeцĭ, аркашŭ. (enit: ал лвї Аполопŭ).

"Αφθα (ἡ), [ἅπτω] (прinч: ла îm:) вnŭ felŭ de вввлiце, apsврї, saŭ pesвflъtврї (maĭ кв seamъ ла копiї miчї).

'Αφθαρσία (ἡ), nestpikъчiвne, adikъ însвшimea nestpikъчosвлвї. [ші

'Αφθαρτίζω, biit; -ίσω, faкŭ nestpikъчosŭ, neпepitopŭ. [din

"Αφθαρτος (ὁ, ἡ), nestpikъчosŭ; nesвnвsŭ ла natimĭ; neпepitopŭ; nemвpitopŭ. [ἀ, φθείρω].

"Αφθαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, neaжвnsŭ. saŭ neпвtвtŭ a se ажвnце [ἀ, φθάνω].

'Αφθάω -ῶ, biit: -ήσω, amŭ (пътimeskŭ de) apsврї, pesвflъtврї (въшikвце). [ἄφθα].

'Αφθεγκτέω -ῶ, biit: -ήσω, рътîiŭ fъръ graiŭ, nв вorвeskŭ. [ші

'Αφθεγκτὶ, adв: fъръ a skoate graiŭ, a вorвi de локŭ. [din

"Αφθεγκτος (ὁ, ἡ), negръitopŭ, neskoцътopŭ de glasŭ. 2) (pap) = "Αρρητος, despre каре nв квteazъ чinева a вorвi. [ἀ, φθέγγομαι].

'Αφθιτόμητις, ιος (ὁ, ἡ) noet: a кървia пърере, поваць [μῆτις] este

"Αφθιτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, φθίνω] nestpikъчosŭ, neпepitopŭ, вечnikŭ; neskimвъчosŭ; 2) negрешitŭ.

"Αφθογγος (ὁ, ἡ), чел че n'are, saŭ nв skoate graiŭ; neворвitopŭ, tъквtŭ. [ἀ, φθόγγος].

'Αφθονέστατος, η, ον, sвnрл: ал лвї

'Αφθονέστερος, α, ον, (pap) kompр: ал лвї ἄφθονος.

'Αφθόνητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, nepismвitŭ, nezabistвitŭ. [ἀ, φθονέομαι].

'Αφθονία (ἡ), nepismвipe; (fir:) bilшвгŭ. [din

"Αφθονος (ὁ, ἡ), = 'Αφθόνητος. 2) (fir: maĭ oвiч:) = Δαψιλής, înbilшвгatŭ, mвitŭ. «'Εν ἀφθόνοις». Dm: în лokŭ de

'Αφθόνως, adв: = Δαψιλῶς, кв bilшвгŭ. [ἀ, φθόνος].

'Αφθορία (ἡ), nestpikъчiвne, (прoп: ші fir:). [din

"Αφθορος (ὁ, ἡ), nestpikatŭ; (fir:) fечoрелnikŭ, печеркatŭ de трвneaskъ înnpeвnape. [ἀ, φθορά].

'Αφθώδης, εος (ὁ, ἡ), пътimaшŭ de apsврї. [ἄφθα].

'Αφία (ἡ), вnŭ felŭ de плantъ, nodoвealъ, = Βήχιον.

'Αφ-ιδρόω -ῶ, biit: -ώσω, asвdînd mъ вшвrezŭ, skoцŭ ръвл ipin sвdoape.

'Αφίδρυμα (τὸ), statвъ, saŭ алtapŭ. (bezĭ 'Αφιδρύω). [ші

'Αφίδρυσις, εως (ἡ), aшezape, apdikape de stъtвъ, saŭ алtapŭ (ка ші алteле de maĭ 'nainte). 2) stpъmвape. [din

'Αφ-ιδρύω, biit: ύσω, apdikŭ (konsfinqeskŭ statвъ, saŭ алtapŭ în imitape de алteле de maĭ 'nainte. 2) noet: stpъmвtŭ чева denapte; колonisezŭ; eksилezŭ.

'Αφίδρωσις, εως (ἡ), demeptape ipin sвdoape. [ἀφιδρόω].

'Αφιεθι, ші

'Αφίει, 2: neps: de prez: ал nopвnч: ші 2) 3: sinr: neps: de прел: ал xot:, ші

'Αφιείς, εῖσα, έν, prez: de naptч· ші

'Αφίεμαι, nas: saŭ miж: ал лвї ἀφίημι.

'Αφ-ιερόω -ῶ, biit: -ώσω, = Καθιερόω. konsfinqeskŭ. [de вnde

'Αφιέρωμα (τὸ), лвкрв konsfinqitŭ. [ші

'Αφιέρωσις, εως (ἡ), konsfinqipe.

'Αφ-ιζάνω, ші 'Αφ-ίζω, biit: -ιζήσω, = "Αφημαι. 2) mъ apdikŭ, mъ skolŭ din локвл, вnde шedeamŭ.

'Αφίημι, biit: -ήσω (nex: ἀφῆκα, ші miж: ἀφηκάμην, saŭ ἀφείμην, ші чл:) лasŭ чева din mînъ; apвnkŭ, asвîrлŭ denapte. «"Εγχος μὲν ρ' ἀφέηκεν». Іл: Ф. "Οσσον τις τ'ἀφέηκε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ». Іл: Ч. «'Αφεὶς ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμόν». Пл: «Οὔτε κατέχειν, οὔτε ἀφεῖναι θέλουσι». Пл: «Λίθους ἀφεὶς ὥσπερ ἀγκύρας εἰς τὸ ὕδωρ». Ksn: «'Αφήσειν το πῦρ μέλλοντες. Ksn: abind a пвne foкŭ; 2) daŭ, skoцŭ, prodвkŭ din sinemĭ чева. «Πηγὰς ἀφίει δακρύων. Xps: «'Αφίησιν ἀπὸ τῆς ῥίζης καυλούς. Tp: «Οἵας ἀφίει φωνάς». Dm: «'Ακριβῶς τὴν 'Ελλάδα φωνὴν ἀφιεὶς». Лвч: «Παντοδαπὰ ἀφιέναι χρώματα». Пл: «'Αναπετόμεναι ἀφιᾶσιν ὑγρόν». Apst: 3) лasŭ чева, saŭ пе чinева слoвodŭ; (fir:) daŭ boie; eptŭ; desвinовъцeskŭ. «Τὰς κύνας τὰς μὲν ἡμέρας δεσμεύουσι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι. Ksn: «'Αφεικέναι τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸ πεδίον». Ksn: (ші ел:) «'Αφεὶς (se înц: τὴν ναῦν) εἰς τὸ πέλαγος». Ep: пор-

nind. (vezĭ ші 'Απαίρω). «'Αφεὶς τῶν αἰχμαλώτων τινας». Ksn: «'Αφίεσαν τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας». Esx: Τοὺς παῖδας ἀφιέναι παίζειν». Пл: «Νῦν μέν σοι ἀφίημι αὐτόν». Dm: «Νικίαν ἡμῖν ἄφες». Пл: «'Άφες ἡμὶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν». Skp: «'Ο νόμος κελεύει, περὶ ὧν ἅπαξ ἀφῇ τις, καὶ διαλύσηται, μηκέτι ἐξεῖναι δικάζεσθαι». Dm: «'Αφεῖναι τοῖς πολίταις τὸν ὅρκον». Пл: (ші nas:) »Κριθέντες ἠφέθησαν». Ksn: «Οὐκ ἀφεὶθην ἀπολαῦσαι». Xpis: «'Αφειμένος τῆς στρατείας». Пл: «— τῶν τόκων». Dm: 4) лasъ чева în stъnînipea alъia, mъ ţparъ, mъ leпъdъ de чева. «'Ανθερμοῦντα αὐτοῖς ἠφίει». Dm: «'Αφιέναι τινί τι κατὰ διαθήκην. Лкs: (ші miж:) «'Αφειμένῳ τῆς εὐθυς ὁδοῦ.» Плt: «Τούτων ἀφέμενοι τῶν λόγων». Лвч: «'Εκὼν τυραννίδος ἀφεῖτο». Ksn: «Μένος («Θυμὸν) ἀφεῖναι». Om: ші Sof: «Ἀφεῖναι τὴν γυναῖκα». Пл: «'Αφεῖνται φρενῶν». Sъid: 'ші aъ nepdъt minţiле. 3) лasъ neînţrjżitъ, leneveskъ чева, ţrekъ къ vedepea; takъ чева. «Πάντα τ' ἄλλ' ἀφεὶς, καὶ παριδών». Dm: «Καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου». Skp: (ші miж:) «Μὴ ἀφίεσθαι τῆς σωτηρίας τοῦ κοινοῦ». Tвч:

'Αφικάνω (faръ viit:), noct: în лokъ de ἀφικνέομαι.

'Αφικέσθαι, nex: 2: de inf: ал лвї

'Αφ-ικνέομαι -οῦμαι, viit: -ίξομαι (nex: ἀφικόμην, ţpe: de къ: 'Αφῖγμαι, ші nos: 'Αφικτέον), (къ ак: прен: saъ noct: къ ак: nъmaї) ажъnrъ, soseskъ, viъ. «Εἰς πᾶν ἀφικνεῖσθαι». Лкs: a ажъnце ла чea maї din вртъ nevoie. [de вnde

'Αφίκτωρ, ορος (ὁ), noct: = 'Ικέτης, pefъgarъ. 2) (pap) = 'Ικέσιος (cnit: ал лвї Жое).

'Αφιλάγαθος (ὁ, ἡ), neiввitorъ de вine. [ἀ, φίλος, ἀγαθός].

'Αφιλάλληλος (ὁ, ἡ), (maї de mълte orї în:) neiввiţї înţpe dînшiї. [ἀ, φίλος, ἄλλήλων.

'Αφιλανθρωπία (ἡ), neiввipe de omъ. [din

'Αφιλάνθρωπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ώπως, neiввitorъ de omъ, neomenilъ. [ἀ, φίλος, ἄνθρωπος].

'Αφιλαργυρέω -ῶ, viit: -ήσω, nъ sînţъ iввitorъ de apţintъ, nъ sînţ skъmpъ. [ші

'Αφιλαργυρία (ἡ), neiввipe de apţintъ, neskъmpete. [din

'Αφιλάργυρος (ὁ, ἡ), neiввitorъ de apţintъ, nesţripvitъ, neskъmpъ. [ἀ, φιλάργυρος].

'Αφ-ιλαρύνω, viit: -υνῶ, faкъ ne чinева къ totъa влажinъ, вaîndъ; în liniштeskъ; (ţpin вpn:) în înвeseleskъ.

'Αφ-ιλάτευμαι, viit: -ιλάσομαι, înвlînzeskъ, faкъ ne чinева (maї къ seamъ zeъ) a'nї fi eptъtorъ ші milostivъ.

'Αφίλαυτος (ὁ, ἡ). nesiniввitorъ. [ἀ, φίλαυτος]. [de вnde

'Αφιλαύτως, adв: fъpъ siniввipe.

'Αφιλεργέω -ῶ, viit: -ήσω, nъ iввeskъ, nъ'naї плаче a лъkra. [ші

'Αφιλεργία (ἡ), neiввipe de лъkrape. [ші

'Αφίλεργος (ὁ, ἡ), neiввitorъ de лъkrъ. [ἀ, φιλεργός].

'Αφιλέταιρος (ὁ, ἡ), neiввitorъ de soţiї (npietenї) sъi. [ἀ, φιλέταιρος].

'Αφιλέχθρως, adв: fъpъ voinţъ de връжитъшie. fъpъ dъшmъnie. [ἀ. φίλος, ἔχθρα].

'Αφιλήδονος (ὁ, ἡ), neiввitorъ de плъчerї, saъ desfъtърї. [ἀ, φιλήδονος].

'Αφίλητος (ὁ, ἡ), noct: neiввitъ. [ἀ, φιλέομαι].

'Αφιλία (ἡ), nenpietenie; saъ lipsъ de npietenї. [ἄφιλος].

'Αφιλίωτος (ὁ, ἡ), neînnpietenitъ, de neînnpietenit. [ἀ, φιλιόομαι].

'Αφιλοδοξία (ἡ), neiввipe de slавъ. [din

'Αφιλόδοξος (ὁ, ἡ), neiввitorъ de slавъ. [ἀ, φιλόδοξος]. [de вnde

'Αφιλοδόξως, adв: fъpъ iввipe de slавъ.

'Αφιλοεργέω, -ῶ, viit: -ήσω. (maї noъ) în лokъ de ἀφιλεργέω.

'Αφιλοθεάμων, ονος (ὁ, ἡ), neiввitorъ de npiveliшte. [ἀ. φιλοθέαμων].

'Αφιλοθεία (ἡ), neiввipe de Dъmnezeъ. [din

'Αφιλόθεος (ὁ, ἡ), neiввitorъ de Dъmnezeъ. [ἀ, φιλόθεος].

'Αφιλοικτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), neiввitorъ de milostivipe, nemilostivъ. [ἀ, φιλοικτίρμων].

'Αφιλοκαλία (ἡ), neiввipe. nesimţipe de fръmosъ. [din

'Αφιλόκαλος (ὁ, ἡ), neiввitorъ, nesimţitorъ de fръmosъ, ші вunъ, fъpъ rustъ. [ἀ, φιλόκαλος].

'Αφιλοκομπέω -ῶ, viit: -ήσω, nъ iввeskъ a mъ fъli. [ші

'Αφιλοκομπία (ἡ), neiввipe, neoвiчnъ. mъ de fъlipe. [din

'Αφιλόκομπος (ὁ, ἡ). neiввitorъ de (neoвiчnъitъ) a se fъli. [ἀ, φιλόκομπος].

'Αφιλόλογος (ὁ, ἡ), neiввitorъ de înv.ъtърї, ші mtiinţe; (ţap maї къ seamъ) nepъrtaшъ de literatъръ (φιλολογία). [ἀ, φιλολόγος].

'Αφιλονείκητος, ші

Ἀφιλόνεικος (ὁ, ἡ), neiубitopъ de disпкte. [ἀ, φιλόνεικος]. [de вnde

Ἀφιλονείκως, adв: ғъръ disuбiъ.

Ἀφιλοξενέω-ω, biit: -ήσω. nв sîntъ iвbitopъ de stpeinї. [ἀ, φιλόξενος].

Ἀφιλοπόλεμος (ὁ, ἡ), neiвbitopъ de pesвoiъ. [ἀ, φιλοπόλεμος].

Ἀφιλόπονος (ὁ, ἡ), neiвbitopъ de ostenealъ. [ἀ, φιλόπονος].

Ἄφιλος (ὁ, ἡ), linsitъ de npietenї. 2) nenpeцвitopъ, nesimцitopъ de npietenie. 3) nenotpiвitъ ла npietenъ, saъ npietenшвrъ; (npin вpm:) връжтъшeskъ; neплъкstъ; skîpвosъ. [ἀ, φίλος].

Ἀφιλοσόφητος (ὁ, ἡ) neînвъцatъ filosofia. [ἀ, φιλοσοφέω]. (bezї ші

Ἀ-φιλόσοφος (ὁ, ἡ), nefilosofъ, saъ nevpednikъ de filosofie. «Οὐδὲν γὰρ ἐστι τῶν καλουμένων φιλοσόφων ἀφιλοσοφώτερον». At:

Ἀφιλοστάχυος (ὁ, ἡ), noet: neiвbitopъ de sniче, saъ linsitъ de sniче; (fir:); nepoditopъ. [ἀ, φιλόσταχυς].

Ἀφιλοστοργέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ

Ἀφιλόστοργος (ὁ, ἡ), чел че n'are пъpinteaskъ dparoste; (fir:) asnpв, neomenitъ. [ἀ, φιλόστοργος].

Ἀφιλοτεκνία (ἡ), neiввipe de konїl. [ἀ, φιλοτεκνία].

Ἀφιλοτιμία (ἡ), neiввipe de цinste. [din

Ἀφιλότιμος (ὁ, ἡ), neiвbitopъ de цinste, nesimвigiosъ; (fir:) nprostъ, nesimцitopъ, saъ de miчї simцiminte. [ἀ, φιλότιμος]. [de вnde

Ἀφιλοτίμως, adв: ғъръ iввipe de цinste, saъ amвigie.

Ἀφιλοχρηματία (ἡ), neiввipe de вanї. [din

Ἀφιλοχρήματος (ὁ, ἡ), neiвbitopъ de вanї, saъ вогъцie. [ἀ, φιλοχρήματος].

Ἀφίλως, adв: кв kinъ nenpietenosъ, (връжтъшeskъ). [ἄφιλος].

Ἀφ-ιματόω -ῶ, biit: -ώσω, desвракъ de хаїne [ἀπὸ, ἱμάτιον], desnoiъ.

Ἄφιξις, εως (ἡ), [ἀφικνέομαι] sosipe. 2) пврчedepe. «Ἐισελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς». Skp: 3) noet: = Ἱκεσία

Ἀφιππάζομαι, biit: -άσομαι, ғarъ, плекъ, saъ biъ къларе. [ші

Ἀφιππεύω, biit: -εύσω, = Ἀφιππάζομαι. [ші

Ἀφιππία (ἡ), nemiinцъ, nedenpindepe ла къларie. [din

Ἄφιππος (ὁ, ἡ), nedenpinsъ ла къларie. 2) локъ neîndemînatikъ ла къларitъ. 3) linsitъ de калъ, saъ de калъл sъъ. [ἀπὸ. ἵππος].

Ἀφιπποτοξότης, în локъ de ἀμφιπποτοξότης. (bezї zivepea).

Ἀφ-ίπταμαι, biit: -ἀποπτήσομαι (nex: ἀπέπτην, ші miж: Ἀπεπτάμην, ші чл:) sвorъ de kndena; ғarъ snspînd.

Ἀφ-ιστάνω, (dвne Aleksandpienї) în локъ de

Ἀφ-ίστημι, biit: ἀποστήσω, (nex: ἀπέστησα, ші miж: ἀπεστησάμην, ші ал 2: ἀπέστην, tpe: de кв: ἀφέστηκα, ші чл:) ашezъ чева denapte de чева; desnapцъ, denъptezъ. «Οὐ χρὴ ἄγαν ἀφιστάναι καὶ ἀπαρτᾶν τα ὀνόματα». Aвч: «Ἀφιστάναι φρενῶν». Sof: 2) îndъpъшezъ, onpeskъ. «Θέλοντα πολιτεύεσθαι αὐτὸν ἀπέστησε». «Ἐκεῖνον γὰρ οὐδὲν ἀπέστησεν οὐδέποτε τῆς προθέσεως». Плв: 3) atparъ în naptea mea, pевoлtъ. «Τοὺς συμμάχους ἀφιστάναι». Tвч: «Ὅπως τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν». Tвч: 4) вindekъ, кврцъ. «Λειχῆνας («Λέπρον, «Νομὰς) ἀφίστησι». Diskp: 5) (pap) sîntъ denъptatъ, linsesk denapte. «Ἄλλων ἀφιστάντες». Om: 6:) (miж:) sîntъ, saъ staъ denapte de чева; плекъ; mъ denъptezъ; mъ tparъ; mъ anъpъ de чева. «Τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφεστᾶσι» Dm: «Τὸ ἀποστῆναι χαλεπὸν ἀεὶ φύσεως, ἣν ἔχει τις ἀεί. «Apistî: «Τῆς ῥητορικῆς ἀφεστηκέναι». Aвч: «Ἡ μὲν δακρύουσα ἀπέστη». Epd: «Εἰς Ἰθώμην ἀπέστησαν» Tвч: «Ἵνα τί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν; Skp: «Τὰ πλεῖστον ἀφεστηκότα». Apst: «Τοῖς μακροτέρω ἀφεστηκόσιν». Apst: 7) (med:) mъ fakъ (mъ prefakъ în) anostemъ. «Τέμνειν χρὴ τὸ οὕτως ἀφιστάμενον». Гал: «Σάρκες ἀφιστάμεναι». Dskp: «Τὰ ἀφεστῶτα» Гал: în локъ de «Τὰ ἀποστήματα». 8) mъ pevoltъ, mъ fakъ pevoлцionapъ. «Βουλομένοις ἦν τῶν Μακεδόνων ἀφίστασθαι». Ssid: (ші преп:) «Ἦν δὲ καὶ πρὸς πολεμίους αὐτὸν γινώσκης ἀφισταμένον». Ksn: 9) mъ lepъdъ, mъ tparъ, învetezъ. «Ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς». Плт: «Ἀπέστη τοῦ διαναυμαχῆσαι». Sin: 10) tparъ, kîntъpeskъ, daъ ші iaъ кв kîntapвл. «Τὸν ὑποδεξάμενον, καὶ ἀποστησάμενον τὸν χαλκόν. Dm: «Μὴ χρεῖος ἀποστήσωνται». Iл: N. sъ nв ne плteaskъ datopia (alцiї îndpenteazъ, ἀποτίσωνται).

Ἄφλαστον (τὸ), skosвл în sвs, afapъ, ші înkovoiatъ kъпъtiъ ал прьеї (пърцї de dinainte a) kopтвiilop. (bezї ші ἀκροστόλιον).

Ἄφλεβος (ὁ, ἡ), чел ғъръ вine. [ἀ, φλέψ].

Ἀφλέγμαντος (ὁ, ἡ), nesвnssъ ла (saъ

непъцитъ de) înflamaţie. 2) опрitоръ, saŭ апъръторъ de înflamaţie. 3) апъратъ de fierme. [ἀ, φλεγμαίνομαι].

Ἄφλεκτος (ὁ, ἡ), неарзъ, saŭ de неарs. 2) (desпре мînкърї) нетрекътъ прin фокъ (идікъ нетътитъ). [ἀ, φλέγομαι].

Ἀφλόγιστος, (ὁ, ἡ), неапринс, saŭ de неапринs. [ἀ, φλογίζομαι].

Ἄφλογος (ὁ, ἡ), неînфлъкъратъ. [ἀ, φλόξ -ογός].

Ἄφλοιος (ὁ, ἡ). чел фъръ коажъ. [ἀ, φλοιός].

Ἄφλοισβος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, φλοῖσβος] (desпре кърцере de апъ) невîжioсъ: несъмeросъ. (bezî mi

Ἀφλοισμός (ὁ), noet: [ἀ întinz:, φλοῖσβος] вîжîitъ, вветъ, sromotъ валъ saŭ съмeросъ; (прin врт:) съмcrape; съсмъ.

Ἄφλυαρος (ὁ, ἡ), невърfitоръ. [ἀ, φλύαρος].

Ἀφλυκταίνωτος (ὁ, ἡ, невъшікатъ de apsърї; saŭ несъпъсъ ла pesъfътърї de upsърї. [ἀ, φλυκταινόομαι].

Ἀφνείομαι (fъръ biit:), saŭ

Ἀφνειόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, мъ înбогъцескъ. [din

Ἀφνειός, mi Ἄφνεος [ἄφενος, α saŭ ος, ός, (съпрл: съпс-орї Ἀφνειέστατος) noet: богатъ, къ марї venitърї, трътitоръ în вілъшагъ. «Ἀφνειὸς βιότοιο (μήλοισι, φρένας, mi чл:)». Om: mi Es:

Ἀφνήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀφνειός.

Ἄφνος, εος-ους (τὸ), noet: în локъ de Ἄφενος.

Ἄφνω [ἄψχ, saŭ ἀφνῶς], adv: de odatъ, fъръ veste, пе нерîndite.

Ἀφόβητος (ὁ, ἡ), noet: нетемътъ; несъпъîнтіпатъ, неînfрікошатъ. [ἀ, φοβέομαι].

Ἀφοβία (ἡ). нefрікъ. [din

Ἄφοβος (ὁ, ἡ), нefрікосъ. 2) noet: неînsъfлъторъ de frікъ. [ἀ, φόβος].

Ἀφοβόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), noet: kom: неfрікосъ de inimъ, saŭ чел къ inimъ нefрікоасъ. [ἄφοβος. σπλάγχνον].

Ἀφόβως, adv: fъръ frікъ. [ἄφοβος].

Ἀφόδευμα, mi ἀφόδιον (τὸ), = Ἀποπάτημα, деmерtъторъ de пînteve (skîрнъ). [mi

Ἀφοδευτήριον (τὸ), = Ἀπόπατος, вмвлътоаре. [din

Ἀφ-οδεύω, biit: εὔτω, (прinч:) мъ demърtezъ (мъ daŭ înfr'o парte) din калe; de вnde fir:) = Ἀποπατῶ, мъ пвіъ în зоіанъ. [din

Ἄφοδος (ἡ), нарчедере, плекаре. 2) înтоарчере înапої; мерцере înапої. 3) (oвіч:) деmерtаре de прisoaseле пînтечелъї. 4) = Ἀφόδευμα. 5) = Ἀφοδευτήριον [ἀπὸ.ὁδός].

Ἀφοίβαντος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, φοιβαίνω] некърцitъ; пînгърitъ, snяркатъ.

Ἀφοίνικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, φοινίσσω] nepomitъ.

Ἀφοίτητος (ὁ, ἡ), (akt:) nemerгъторъ des ла вnъ локъ. 2) (pas: локъ) вnde nu мерце (saŭ nu noate мерце) des niminea, nesmъdatъ. [ἀ, φοιτάω].

Ἄφολκος (ὁ, ἡ), [ἀπὸ, ὁλκή] лînsъ ла кътпене, saŭ лînsitъ de гresтatea, че tresвіе se tragъ ла кînтърire.

Ἀφ-ομαρτέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: мъ desпарцъ de чineва, învetezъ de a'л врma; saŭ (гremit) = Ἀφαμαρτέω.

Ἀφόμοιος (ὁ, ἡ), = Ἀνόμοιος. 2) къ totъл asemenea. [ἀπὸ, ὅμοιος]. [de вnde

Ἀφομοιόω -ῶ, biit: -ώτω, fakъ чева de totъ asemenea къ алтъл, imitъ; алътъръ, котпаръ. [de вnde

Ὁμοίωμα (τὸ), чева fъкътъ în asemъnare, aidoma къ алта, копіе înтокmaї. [mi

Ἀφομοίωσις, εως (ἡ), котпарare, алътърare.

Ἀφοπλίζω, biit: -ίσω, desarmezъ пе чineва, îї iaŭ armele [ἀπὸ, ὅπλον].

Ἀφ-οράω -ῶ, biit: ἀπόψομαι, (nex: ἀπεῖδον, mi чл:) въzъ de departe. 2) (oвіч:) прівескъ, îmї aginteză bedepiле ла чева. 3) (pap) îmї înторкъ bedepea de къtre чева.

Ἀφόρδιον (τὸ), noet: (pap) în локъ de Ἀφόδιον, = Ἀφόδευμα.

Ἀφόρητος (ὁ, ἡ), (mi adv:) -ήτως. [ἀ, φορέω] nesъfepitъ. 2) (maї noŭ) nenърtatъ.

Ἀφορία (ἡ), nepodipe. [ἄφορος].

Ἀφ-ορίζω, biit: -ίσω, desпарцъ чева прin xotarpe; deoseвeскъ; екченtezъ; пвіъ ла o парte; xotъръскъ; pîndxieskъ; лînseкъ пе чineва de чева. «Καὶ ἀφοριεῖ τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων». Skp: «Ἢ ἐκ πάντων, ἢ ἔκ τινων ἀφωρισμένων». Apst: «Ἀφωρισμένος εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. Skp: (mi miж:) «Χώραν ὅτι πλείστην ἀφορίσασθαι καὶ διαβαβεῖν». Iskp: «Τιμὰς νερτέρων ἀφοριζόμενος». Exp: 2) пвіъ xotarъ (парпine) ла чева, съвîршескъ. «Τὴν βίβλον ταύτην ἀφορίσωμεν». Пав: (mi miж:) «Ἀφορισάμενος δὲ τὸν λόγον». Iskp: dind definiţia вnaї лъкръ, în xotъръскъ, în deskріъ, че este. «Ἱπποκράτης ἀφορίζων τὴν ἕνδειαν ἔφη ὑγιείας εἶναι μητέρα». Sin: «Οὔτε τὴν ἀξίαν ἑκάστου ἀκριβῶς ἀφωρίσατο». Gal: (mi pas:) «Οὕτως ἀφώρισται ἡ τύχη». Ip: 4) екspatpiezъ, екsîlezъ (skoцъ afarъ din xotapeле църії); (de вnde fir:) isroneskъ afarъ din вisepikъ, (obшt:) afopiseskъ. «Καὶ μ' ἀπὸ γῆς

ὥρισεν Ἰλιάδος. Евр: 5) (лец:) zълоцeскъ o пропpietate (вezї ὅρος). «Ἴστε γάρ, ὅσοις ἀφώρισται ἡ οὐσία αὐτοῦ». Dio: [ἀπὸ, ὅρος]. [de вnde

Ἀφόρισμα (τὸ), лякрь desиърцiїтъ; хотърîтъ, ші чл: [ші

Ἀφορισμός (ὁ), desиърцipe прin хotape: екчепцie; хотърîpe, pindвipe, fiксape: (овіч:) afopismъ, скяpтъ definiцie, saъ sentinцъ конpinzъtoape de челе маї прinчinале иърцї a ле înцелесвлвї; (Bisep:) afopisanie. [ші

Ἀφοριστικός, ή, όν, îndeminatiкъ, конtpiвxitopъ a desпъpцi, a хotърî, a defini, a eкспpima пе скяpтъ, ші чл: [de вnde

Ἀφοριστικῶς, adв: în feлъ, saъ кінъ de afopismъ, adiкъ скяpтъ, ші конpinzътopъ.

Ἀφ-ορμάω -ῶ, ші (noet:) -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, плекъ, тъ popneскъ de вndeва, пяpчedъ, шъ depъptezъ. «Ἀφορμήσας ἐκ τῆς Νεμέας». Ksn: (ші fъpъ пpeп:) «Τῆς δ' ἀφορμῶσι χθονός». Евр: (ші miж: noet:) «Ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν». Іл: B. «Ἀφορμηθέντα νέεσθαι». Апап:

Ἀφ-ορμέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ popneскъ, esъ din poptъ, eксплзteскъ.

Ἀφορμή (ἡ), popnipe, плекape; depъptape; (de вnde Fiлs: înpotivъ de ὁρμή), вpîчiзne, скîpвъ, antinatie. 2) (овіч:) лекзл, de вnde se popneшte чinева вupe op каре (dap маї къ seamъ pesвoiaскъ) înтpenpindepe. = Ὁρμητήριον; (de вnde fir:) motivъ (miжлокъ, kanitanъ) de op че fantъ; (прin întînd: ла îm:) авяцie, miжлоаче de віацъ, stape; (în цeп:) pretekstъ, прічinзipe; окazie, прілежъ. [ἀπὸ, ὁρμή].

Ἀφορμιάω -ῶ, [ἀφορμάω] вiit: -άσω, dopeскъ, вoieскъ a плека.

Ἀφόρμιγκτος (ὁ, ή), noet: (imnъ) neaкompaniatъ de ліpъ, saъ харпъ. [ἀ, φορμίζω].

Ἀφορμίζω, вiit: -ίσω, = Ἀφορμέω.

Ἀφόρμικτος (ὁ, ή), noet: = Ἀφόρμιγκτος.

Ἄφορμος (ὁ, ή), noet: (къ цeп:) лinsitъ de лimanъ, saъ poptъ. «Ἄφορμος ἐμᾶς χθονός». (fir:) fъpъ protekцia natpi мeле. [ἀπὸ, ὅρμος]. 2) neплекатъ, nedepъptaъ. [ἀπὸ, ὁρμή].

Ἀφορολόγητος (ὁ, ή), nedaжnikъ, asidotъ. [ἀ, φορολογέομαι].

Ἄφορος (ὁ, ή), nepoditopъ: (fir:) neпъскъtopъ. [ἀ, φέρω].

Ἄφορτος (ὁ, ή), neînnoвъpatъ. neînкъpкatъ. [ἀ, φόρτος]. [de вnde

Ἀφόρτως, adв: fъpъ sapчînъ, saъ гpeвtate; fъpъ ввиъpape.

Ἀφόρυκτος (ὁ, ή), noet: [ἀ, φορύσσω] neвnяpкatъ; neminжitъ.

Ἀφ-οσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, konsfinцeскъ; пяpъцeскъ peлiцios. || (овіч: miж:) съвîpneскъ o peлiцioasъ datopie (ші маї къ seamъ neнtpъ moptъ); eксniezъ (înвлînzeскъ) прin цepemoniї peлiцioase пе Dиnnezъ, saъ пе pънosaцi; (în цeп:) îmї fakъ (saъ apътъ, къ îmї înплineскъ) datopiile, daъ dpentвл stpeinъ; (прin вpm:) îmї odixneskъ конutiinцa, тъ deskapкъ de o moралъ гpeвtate; тъ лепъdъ, тъ skîpвeскъ, тъ anъpъ de чева ка de вnяpкatъ (vezї ші Ἀποδιοπομποῦμαι, ші Ἀποτροπιάζομαι); прinoseскъ ка o пîpгъ o пapte a (маї къ seamъ din nepiї) жertfeї; (прin вpm: ші маї des. fir: ші маї de мвлte орї înpeвnъ къ ὅσον, ὥσπερ, ші чл:) fakъ чева dвne datopie, пъ din конutiinцъ, чi neнtpъ oвiчeiъ, saъ взпа кзвiinцъ. [de вnde

Ἀφοσίωμα (τὸ), miжлокъ de konsfinцipe, saъ кapъцipe de пъкатъ: лякрь konsfinцitъ. [ші

Ἀφοσίωσις, εως (ή), konsfinцipe; кapъцipe peлiцioasъ de пъкate (акt: ші nas:); înплinipe de datopie (прinч: peлiцioasъ, dap маї de мвлte орї пъ în конutiinцъ, чi пямаї dвne oвiчeiъ); (прin вpm:) «Ἀφοσιώσεως ἕνεκα, saъ». πρὸς Ἀφοσίωσιν, = Ὁσίας χάριν, neнtpъ formъ, saъ neнtpъ окiї oamenilor пямаї.

Ἀφοῦ, în локъ de (neînlp:) ἄφεσο 2: sinr: neps: a miж: nexot; 2: de popвnч: ал лвї ἀφίημι.

Ἀφόωντα, noet: în локъ de ἀφῶντα, napiч: a лвї ἀφάω.

Ἀ**ρ**ραδέω, вiit: -ήσω, noet: лякрezъ, тъ poptъ neînцelepцeште. [ші

Ἀφραδέως, adв: noet: neînцelepцeште, fъpъ minte. [din

Ἀφραδὴς [ἀ, φράζω], έος (ὁ, ή), noet: nemintosъ, nerînditъ. [de вnde

Ἀφραδία (ἡ), noet: neînцelepчiзne, nepozie. 2) (къ цeп:) neштiinцъ, neeksnepiinцъ.

Ἀφραδμόνως, adв: noet:=Ἀφραδέως. [din

Ἀφράδμων, ονος (ὁ, ή), noet:=Ἀφραδής.

Ἀφραίνω (fъpъ вiit:), noet: = Ἀφραδέω, sîntъ smintitъ. [ἀ, φρήν].

Ἄφρακτος (ὁ, ή), neînгpъditъ, neînnpeжmвitъ; (прin вpm:) nenъzitъ; (fir:) nenpotektatъ, linsitъ de ажвtopъ. «Φίλων ἄφρακτος». Sof: [ἀ, φράττω].

'Αφρασμονως, adv: noet: = 'Αφραδμόνως. 'din

'Αφράσμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αφράδμων.

"Αφραστος (ὁ, ἡ), [ἀ, φράζω] = "Αρρητος, neaflsă, neexsprimatĭ.2) noet: nevăzută de seamă; neauzită; nekunoscută; askunsă; dată la o parte. «"Αφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος». Απλη: «Εἰς τὸ ἀφραστότατον χωρίον». Ep: 3) sprinos, skîrbos, de fugit. «Φᾶτις ἄφραστος». Sof: 1) neprevăzută, neauzitată. «"Εκποθεν ἀφράστοιο». Απλη: ne neauzitate. 5) neaperîndită, nemîntoșă. «"Αφραστον γελόωσι». Nik: [de unde

'Αφραστὺς, ύος (ἡ), noet: = 'Αφροδία. [și

'Αφράστως, adv: neexsprimat. 2) ne neașteptat 3) neprozente, neînțelept.

'Αφρέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în loc de ἀφρίζω.

'Αφρήλογος (ὁ, ἡ), noet: în loc de ἀφρολόγος.

'Αφρηστής, οῦ ὁ), noet: fălcător de sfeme înaprejurul său. «Δελφὶν ἀφρηστής». Epitr: [ἀφρός].

'Αφρήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), neexperimentă, (neștiind naște) la nivel o vreme, fățiș (sau pădenie, or frățime); (fig:) nesocotință. [ἀ, φρήτρα].

'Αφριάω -ῶ, viit: -άσω, noet: în loc de 'Αφρίζω, viit: -ίσω, face spume, spumegă. [ἀφρός].

'Αφριστὶ, adv: fără fior, sau frică. [ἀ, φρίττω].

'Αφρόεις, εσσα, εν, noet: spumeros, sau plin de spume. [ἀφρός'.

'Αφρισμὸς (ὁ), spumare, sau spumegare. [ἀφρίζω].

'Αφρῖτις, [ἀφρὸς] ιδος (ἡ), navă de unde soiu de pește alb, ce se pescuia, cu se naște din spume de mare (două unii nu fel de sardele). [vezi și ἀφύη]

'Αφρόγαλα (τὸ), spumă de lapte, sau smîntînă (Tur: kaimak). [ἀφρὸς, γάλα].

'Αφρογένεια (ἡ) noet: (epit.) Venera, = 'Αφροδίτη. [din

'Αφρογενὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: născută din spumă. [ἀφρὸς, γένος].

'Αφροδισιάζω, viit: άσω (prinț:) serveză plăcerile venerene. 2) dosîndesc plăcerile venerene (trupești). [și

'Αφροδισιὰς, άδος (ἡ), nu fel de plantă întrîntoare de noaptea venerene (trupești), noate = "Ακορον (Lat: acorum, Germ: Kalmus). ['Αφροδίσιος].

'Αφροδισιασμὸς (ὁ), serbare de ceremonii ale Afroditei, sau Venerii ('Αφροδίσια). 2) dosîndire de plăcerile venerene (trupești). [și

'Αφροδισιαστὴς, οῦ (ὁ), sărbătoritor de serbătorile venerene; sau dosinditor de plăcerile venerene, sau trupești. ['αφροδισιάζω]. [de unde

'Αφροδισιαστικὸς, ἡ, όν, aplecat, sau dat la totul la plăcerile venerene, sau trupești.

'Αφροδίσιος, α sau ος, ον, veperian. ‖ (subst:) 'Αφροδίσιον (τὸ), templu, și 'Αφροδίσια (τὰ), serbătoarea, ceremonii, și plăcerile Venerei. [din

'Αφροδίτη (ἡ), 'Afrodita, sau Venera. untul luat zeiță a (și plăcerea) amorului. 2) (în geom:) frumusețe, grație, lipici. [ἀφρὸς, δίω].

'Αφρόκομος (ὁ, ἡ), noet: (par) nicat din spuma vea dene părul pre unii înnetătoriu. [ἀφρὸς κόμη].

'Αφρόλιτρον, în loc de ἀφρόνιτρον.

'Αφρολόγος (ὁ, ἡ), noet: adunătoriu de spumă. [ἀφρὸς, λέγω].

'Αφρόνευσις, εως (ἡ), = 'Αφρόνησις. [din

'Αφρονεύω, viit: εύσω, = κὸ

'Αφρονέω -ῶ viit: -ήσω, = 'Αφραίνω, sînt smintit. [ἄφρων]. [de unde

'Αφρόνησις, εως (ἡ), = 'Αφροσύνη.

'Αφρόνιτρον (τὸ), spumă de silitră. [ἀφρὸς νίτρον].

'Αφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), neînțeleptă. [ἀ, φροντίς]

'Αφροντισία (ἡ), neînțelepciune, nepăsare. [ἀ, φροντίζω].

'Αφροντιστέω -ῶ, viit: -ήσω, sînt neînțelept, nu port grijă, nu 'mi pasă. [și

'Αφροντιστὶ, adv: = 'Αφροντίστως. [din

'Αφρόντιστος (ὁ, ἡ), = "Αφροντις, neînțelept; (prin urm:) nesocotit, nepodă. 2) aspru, crud, neomenit. 3) (pas:) neînțelept. [ἀ, φροντίζω]. [de unde

'Αφροντίστως, adv: fără grijă, sau înțelepciune. cu nepăsare.

'Αφρόνως, adv: neînțelepciune, nesocotință. ['ἄφρων].

'Αφρὸς (ὁ), [ἀφύω] spumă. 2) = 'Αφρῖτις, și 'Αφύη.

'Αφροσέληνος (ὁ), = Σεληνίτης, nă fel de piatră. [ἀφρὸς, σελήνη].

'Αφροσκόροδον (τὸ), nă fel de usturoiu alb și mare. [ἀφρὸς, σκόροδον].

'Αφροσύνη (ἡ), lipsă de minte, neînțelepciune. [ἄφρων].

'Αφρουρέω -ῶ, viit: -ήσω, sînt

Ἀφρούρητος, [ἀ, φρουρέω], [ші
Ἄφρουρος (ὁ, ἡ), лînsitъ de stpeажъ, nestpeжвitъ, непъzitъ. 2) neîndatopatъ amepце ла stpeажъ. [ἀ, φρουρά].
Ἀφροφυὴς, έος (ὁ,ἡ), din natъpъ snвmosъ, saъ snвmerosъ, (adikъ) skoцъторъ de snвme; (fir:) fpaцedъ, moale (ka snвma). [ἀφρὸς, φυή, saъ φύω]. ші (греш:) în локъ de ἀέροφυής.
Ἀφρόω -ῶ, вiit: -ώσω, npefakъ în (ші nas: fakъ, skoцъ) snвmъ. [ἀφρός].
Ἄφρυκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, φρύγω, fpirъ] nefpintъ; nenîpлitъ; непръжitъ.
Ἀφρὼ, οῦς (ἡ), noet: = Ἀφροδίτη. [ші
Ἀφρώδης, εος (ἡ), snвmosъ, ка о (saъ лinъ de) snвmъ; (fir:) fpaцedъ. [ἀφρός].
Ἄφρων, ονος (ὁ, ἡ), nemintosъ, nepodъ, nerioвъ. [ἀ, φρήν].
Ἀφ-υвρίζω, вiit: -ίσω, învetezъ de a окърî, a nevinsti, saъ a fi образnikъ.
Ἀφ-υγιάζω, вiit: -άσω, însъnътowezъ ne чinева къ desъвîpшipe. [de вnde
Ἀφυγιασμὸς (ὁ),desъвîpшitъ însъnътowipe.
Ἀφ-υγραίνω, вiit: -ανῶ, вmezeskъ чева de totъ; (npin întind:) snълъveskъ. [ἀπὸ, ὑγρός].
Ἀφύδιον (τὸ), dim: ал лвї ἀφύη.
Ἀφ-υвραίνω, вiit: -ανῶ, noet: în локъ de ἀφυγραίνω.
Ἀφύη (ἡ), (цen: im: ἀφύων) în локъ de ἀφρύη, [ἀφρός, къчї se zivea къ se naшte din snвma търїi] кnъ feлъ de mikъ лemte da mape алвъ. (вezї ші ἀφρίτις).
Ἀφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (кв ак: прен:) лînsitъ de fipeaskъ disnosiцie, neiskвsitъ, neîndemînatikъ ла чева; (pap) nenoîpвitъ; (în цen:) simплъ, npositъ, fъpъ dвxъ. [ἀ, φυή]. [de вnde
Ἀφυΐα (ἡ), fipeaskъ neîndemînътate.
Ἀφυΐδιον (τὸ), = Ἀφύδιον.
Ἄφυκος (ὁ, ἡ), nedpesъ ла образъ, nesвлimenitъ. [ἀ, φύκος].
Ἄφυκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κτως,= Ἄφευκτος, de kape nв noate fъui, saъ a se anъpa чinева. «Ἔκ ἀφύκτου ἔχομαι». Лвч: sînt цinвtъ în stape de nenвtinцъ de a fъui.
Ἀφυλακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв цen:) nв mъ nъzeskъ de чева. [din
Ἀφύλακτος (ὁ, ἡ), nenъzitъ. 2) de nenъzit, adikъ, de kape nв se noate nъzi, saъ ne kape nв noate чinева nъzi. [ἀ, φυλάττομαι]. [de вnde
Ἀφυλάκτως, adв: fъpъ nazъ, saъ въrape de seamъ.
Ἀφυλαξία (ἡ), nenъzipe, nevъrape de seamъ. [ἀ, φύλαξις].
Ἀφ-υλίζω, вiit: -ίσω, kвrъцъ de matepie (dpoждїi), stpekopъ. [de вnde
Ἀφύλισμα(τὸ), dpoждie, matepie, pъmasъ din stpekopape.
Ἄφυλλος (ὁ, ἡ), nefpвnzosъ (копачiъ); гол; вskalъ [ші
Ἀφύλλωτος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄφυλλος. [ἀ, φύλλον].
Ἀφύξιμος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄφυκτος, de nefuqit, saъ de neanъpat. 2)înвilшвratъ. [din
Ἄφυξις, εως (ἡ), = Ἀφυσμός
Ἀφ-υπνίζω, вiit: -ίσω, deшtentъ din somnъ. [din
Ἄφυπνος (ὁ, ἡ), deшtentъ. [ἀπὸ, ὕπνος]. [de вnde
Ἀφ-υπνόω -ῶ, вiit: -ώσω, mъ deшtentъ din somnъ. 2) adopmъ, iaъ snъ somnъ,
Ἄφυρτος (ὁ, ἡ), [ἀ, φύρω] nefъmîntatъ; (fir:) neamestekatъ. [de вnde
Ἀφύρτως adв: fъpъ fъmîntape; (fir:) fъpъ neperвlaiъ amestekape, fъpъ konfвsie кв кnъ pîndвialъ.
Ἀφυσγετὸς (ὁ), noet: [ἀφύσσω] nomoлъ, ші alte nekkъцenii, че koboapъ кnъ tвlвape pîs. 2) (adiekt: papъ, saъ îndoiosъ, ==Ἀφύξιμος, înвilшвratъ.
Ἄφύσητος (ὁ, ἡ), nevвflatъ, saъ nevmflatъ. [ἀ, φυσάω].
Ἀφύσικος (ὁ, ἡ), (maї noъ) = Ἀφυής. [ἀ, φύσις].
Ἀφυσιολόγητος (ὁ, ἡ), neînвъцatъ (saъ neînвoilъ кв) fisiolouia. [ἀ, φυσιολογέω].
Ἄφυσμος (ὁ), zleipe. [ἀφύσσω].
Ἄφυστος (ὁ, ἡ), (med:) чел че n'ape (nв npiчinвieшte, saъ nв pisineшte) fiate. [ἀ, φύσα].
Ἀφύσσω, вiit: -ύξω, (nex: ἤφυσα, nas: tpe: de кв: ἤφυσμαι, nex: nas: ἠφύσθην, ші nos: Ἀφυστέον) noet: [ἀπὸ, ὕω, saъ αὔω== φαύω] = Ἀρύομαι, skoцъ, tpaгъ вinъ ші чн: din ввle. 2) = Ἀπαντλῶ, deшeptъ, злeieskъ. «Ἕλκος ἀφύσσων σιδαλέον». Оп: deшeptînd matepia konpinsъ în panъ. (вezї ші διαφύσσω) 3) (npin întind:) гръпъdeskъ. «Πλοῦτον ἀφύξειν». Іл: А: (ші miж:) «Φύλλα ἠφυσάμην». Od: Н:
Ἀφ-υστερέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші
Ἀφ-υστερίζω, вiit: -ίσω, = Καθυστερῶ, pъmîiъ înanoi, saъ вiъ maї în вpmъ; (npin вpm:) nв nemepeskъ, nв isввteskъ.
Ἀφύτευτος (ὁ, ἡ), nesъditъ; (fir:) neînцenenitъ. «Χῶρος ἀργὸς καὶ ἀφύτευτος». Ksn:
Ἀφύω, вiit: -ύσω, = Ἀφύσσω.
Ἀφύω, вiit: -ύσω, Ion: mъ алвeskъ. [ші

Αφυώδης, εος (ό, ή), Ion: алвічosъ (ғъръ ғацъ). 2) чел din soixл пешtелхї пямitъ [ἀφύη, nezї zічepea].

Ἀφυῶς, adв: [ἀφυής]. ғъръ ғipeaскъ indemînиtaie; nenotpiвit; în кinъ лекхвiinчosъ. «Χώρα κεκραμένη ἀφυῶς». Пл: царъ ғъръ вънъ, саъ notpiвiтъ temnepatъръ.

Ἀφῶ, ᾷς, ᾷ, ῶμεν, ші чл: nex: 2: de взп: ал лвї ἀφίημι.

Ἀφώνητος (ὁ, ἡ), = Ἄῤῥητος, nesuxsъ, neeкsnpimatъ. 2) =Ἄφωνος. [ἀ, φωνέω].

Ἀφωνία (ἡ), neглъssipe, тъчepe. [ші

Ἀφωνίζω вiit: -ίσω, fakъ пе чinesa neглъssitopъ. [din

Ἄφωνος (ὁ, ἡ), linsitъ de глasъ, mвtъ, тъквtъ. 2) neглasnikъ, nesвnъtopъ. «Γράμματα ἄφωνα». Грam: [ἀ, φωνή]. [de вnde

Ἀφώνως, adв: ғъръ граiъ, în тъчepe.

Ἀφώρατος (ὁ, ἡ), nevъditъ (nenpinsъ asвnpa релеї fante); саъ kape nв se noate npinde, op dobedi. [ἀ, φωράομαι].

Ἀφωρισμένως, adв: (de naptч:) deosebit, desnъpцit.

Ἀφώτιστος (ὁ, ἡ), nелвminatъ, саъ de nелвminat; întвnekatъ; (Bis:) nebotezatъ; nekatexisitъ. [ἀ, φωτίζομαι].

Ἀχαία (ἡ), [ἄχος] (enit: ал Чepeseї) ipistъ.

Ἀχαιϋένη, ші Ἀχαιΐνη (ἡ), fem: ал лвї

Ἀχαιΐνης, ου (ὁ), noet: [ἀκή] чervъ mape, саъ desъвîpшitъ în вîpstъ (kape алtfeл se ziче ші σπαθίνης, ші πασσαλίας nenтoc fiгвpa коарnелор лвї). 2) пїne саъ ipiъ mape în чinstea Чepeseї [Ἀχαία].

Ἀχάλαζος (ὁ, ἡ), neeksuвsъ ла ґpindinъ. [ἀ, χάλαζα].

Ἀχάλινος [ἀ, χαλινός], ші

Ἀχαλίνωτος (ὁ, ἡ), neînғpînatъ; nецinвtъ; nedomolitъ. [ἀ, χαλινόομαι].

Ἀχάλκευς (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄχαλκος.

Ἀχάλκευτος (ὁ, ἡ), nелвkratъ de apъmapъ, саъ de ғepapъ. [ἀ, χαλκεύομαι].

Ἀχαλκέω -ῶ, вiit: -ήσω, n'amъ nivї лъцkaie (χαλκὸς, вanъ de apamъ чел maї mikъ). [din

Ἀχαλκής, έος, ші

Ἄχαλκος (ὁ, ἡ), linsitъ de apamъ, саъ de ғepъ; ші (fiг:) de apme, саъ вanї, neapmatъ, саъ съpakъ; ші (kъ цеп:) «Ἀσπίδων ἄχαλκος». Sof: [ἀ, χαλκός].

Ἀχάλκωτος (ὁ, ἡ), neakoperitъ, саъ nekъntвшitъ kъ apamъ. [ἀ, χαλκόομαι].

Ἀχάνεια (ἡ), adînvime, întindepe nemъpцinitъ. [ἀχανής].

Ἀχάνη (ἡ), naперъ, koшъ mape. 2) кnъ ғелъ de mъsкъp (Hepsanъ ші Beotikъ) înкъпtoape de 45 кънige. [din

Ἀχανής [ἀ πρiв:, χαίνω], έος (ὁ, ἡ), nekъskizътopъ, nedeskizътopъ de гкpъ; mвtъ, negpъitopъ; înkisъ; stpimtъ. 2) [ἀ întinz:] foapte къskatъ, întinsъ, adînkъ, nemъpцinitъ. «Μέγα καὶ ἀχανὲς στράτευμα». Пл:

Ἀχάραντος (ὁ, ἡ), nesъnatъ; netinъpitъ; nefiгkpatъ; neînsemnaîъ; nekвnoskвtъ. [ἀ, χαράττομαι].

Ἀχαράκωτος (ὁ, ἡ), linsitъ de (neîntъpitъ, neînгpъditъ kъ) шanцkpї. [ἀ, χαρακόομαι].

Ἀχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, χαρά] nenecenъ. tpistъ, nosomopîtъ.

Ἀχαριότης (ἡ), (papъ ші neanpoвatъ) kalitatea лвї.

Ἄχαρις, ιτος (ὁ, ἡ), (компр: Ἀχαρίστερος) negpaцiosъ, neплъkвtъ; neatpъгътopъ; «Μηδὲν ἄχαρι πείσεσθαι ἐκ βασιλέως». Ap: 2) (pap) = Ἀχάριστος. [ἀ, χάρις].

Ἀχαριστέω -ῶ, вiit: -ήσω, nв fakъ, саъ nв kвnoskъ гpaцie, sînvъ nepekвnoskътopъ. ‖ (nas:) mъ pesплъteskъ kъ nepekвnoшtinцъ. «Ἀρετῆς ἀχαριστουμένης θεὸς οὐ παραμελεῖ». Пл: [ші

Ἀχαριστία (ἡ), nefачepe, саъ nepekвnoaштepe de гpaцie, nepekвnoштinцъ. [din

Ἀχάριστος (ὁ, ἡ), neғъkътopъ, саъ nepekвnoskътopъ de гpaцie. 2) = Ἄχαρις. 3) nepesплътitъ, nemвлцumitъ nentpв гpaцie. [ἀ, χαρίζομαι]. [de вnde

Ἀχαρίστως, adв: kъ nepekвnoшstinцъ, ғъръ mвлцumipe.

Ἀχάριτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄχαρις, саъ ἀχάριστος. [de вnde

Ἀχαρίτως, adв: ғъръ гpaцie, în кinъ negpaцiosъ.

Ἀχάρνα(νη), ης (ἡ), ші

Ἄχαρνος, ου, ші At:

Ἀχαρνώς, ῶ, (ὁ), вnъ ғелъ de пешte, чe алtfeл se зiче ші Ἀχαρνὰν, саъ Ἀχάρναξ.

Ἀχάτης, ου (ὁ), вnъ ғелъ de niatpъ пpeцioasъ.

Ἄχει, noet: dat: sinr: ал лвї Ἄχος.

Ἄχει, Dop: în локъ de ἤχει, 3: sinr: neps: de прел:, ші

Ἀχεῖ, Dop: în локъ de ἠχεῖ, 3: sinr: neps: de прez: ал лвї Ἠχέω.

Ἄχειλος (ὁ, ἡ), чел ғъръ вxze; чел ғъръ тъpцinї. [ἀ, χεῖλος].

Ἀχείμαντος, ші

Ἀχείμαστος, ші noet: ἀχείματος (ὁ, ἡ), nefвptsnatъ, саъ nesвnъssъ ла вisope ші

виżълiї; (fir:) neiврвватѣ, лiпiштiтѣ. [α, χειμαζομαι].

'Αχείμερος, noet: ші

'Αχείμων, ονος (ὁ: ἡ), = 'Αχείμαντος. [ἀ, χειμών].

"Αχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел fъръ mîînї, чівnгѣ; (fir:) neîndemînatikѣ. [ἀ, χείρ].

'Αχειραγώγητος (ὁ, ἡ), nekondвsѣ de mînъ, neповъцвitѣ; (npin вpm:) neînвлînzitѣ, selвatikѣ. [ἀ, χειραγωγέομαι].

'Αχειρέες (οἱ), îm: ал лвї

'Αχειρὴς, έος (ὁ, ἡ), ="Αχειρ. [de вnde

'Αχειρία (ἡ), лiпsъ de mîînї, чівnцie; (fir:) neîndemînъtate.

'Αχειρίδωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ mînічі. [ἀ, χειρὶς, ἴδος].

'Αχειρομάντος (ὁ, ἡ), (noѣ) nemînжitѣ din anвkape de mînъ. [ἀ, χεὶρ, μαίνομαι].

'Αχειρόπλαστος (ὁ, ἡ), = 'Αχειροποίητος. [ἀ, χεὶρ, πλάττομαι].

'Αχειρόπλοκος (ὁ, ἡ), neînnletitѣ de mînъ. [ἀ, χεὶρ, πλέκομαι].

'Αχειροποίητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, nefъkвtѣ de mînъ. [ἀ, χεὶρ, ποιέομαι].

"Αχειρος (ὁ, ἡ). ="Αχειρ.

'Αχειρότευκτος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de ἀχειροποίητος. [ἀ, χεὶρ, τεύχω].

'Αχειρότιμητος (ὁ, ἡ), neївiatѣ de mînъ de omѣ. [ἀ, χεὶρ, τέμνομαι].

'Αχειροτόνητος (ὁ, ἡ), nexipotonitѣ, nealesѣ, saѣ neaпровatѣ npin întindepe de mîînї; ші (Bis:) nesfinцitѣ npin пвnepe asвпръ de mînъ. [ἀ, χειροτονέομαι].

'Αχείρωτος (ὁ, ἡ), [α, χειρόω] nestъmînitѣ. nesвnвsѣ, nesipвitѣ. 2) noet: neatinsѣ, sfîntѣ.

'Αχελώϊος. α, ον, квbenitѣ pівлвї Ахелоѣ ['Αχελῶος], ші noet: în цen: op къpia квpгътoape ano; чел de лînгъ pîї. saѣ de лînгъ anъ. ‖ (sвst:) noet: în локѣ de 'Αχελῶος.

'Αχελωΐς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї 'Αχελώϊος. «Πόλεις 'Αχελωΐδες». Esхл: ораше de лînгъ цъpтвpї cu mape, saѣ de pіѣ. (вezї ші 'Αχερωΐς).

'Αχελῶος (ὁ), [ἄχα, ziч: neînip:, din кape Лat: aqua, ші Pom: anъ] Ахелоѣ, квnoskвtвл pîѣ ал Etoліеї, ші alтop локвpї, npin кape кърце. 2) noet: (în цen:) pîѣ; (npin întînd:) anъ de pîѣ.

"Αχερδος (ἡ), ші pap (ὁ), [în afinitate кѣ ἀχρὰς] вnѣ felѣ de suinosѣ копъчелѣ, saѣ мъръчine (din кape fъчеаѣ rapdвpї).

'Αχερόντει(τι)ος, ου (ὁ, ἡ), ='Αχερούσιος.

'Αχερουσιὰς, άδος (ἡ), fem: ал лвї

'Αχερούσιος (ὁ, ἡ), noet: квbenitѣ pîвлвї Ахеронѣ, ші (квstpънвmipe) iadвлвї. [ші

'Αχερωΐς, ίδος (ἡ), noet:='Αχελωΐς, чea de лînгъ pîѣ; (de вnde) ші вnѣ копачіѣ, плопѣ алвѣ. [din

'Αχέρων [ἄχα, вezї 'Αχελῶος], οντος (ὁ), Ахеронѣ, вnѣ pîѣ ал Епірвлвї, ші чл: (mnолоц: кърце în iadѣ); (de вnde) noet: iadѣ.

'Αχέτα, ας (ὁ), Eол: ші

'Αχέτας, α (ὁ), Dop: în локѣ de 'Ηχέτης, вnъtopѣ (enit: ал [illegible]pвлвї, ші ал tpestii).

'Αχεύω вiit: -εύσω, noet: mъ mîxneskѣ. [ші

'Αχέων, ουσα, ον, napiч: a (neîntp:) 'Αχέω, mîxnitѣ. [ἄχος].

'Αχήλωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ копітъ кръпатъ. ἀ, χηλή].

'Αχὴν, ῆνος, saѣ ένος (ὁ), [ἀ, ἔχω] neaвкtѣ, sъракѣ. [de вnde

'Αχηνία (ἡ), noet: neaвepe, лiпsъ, sъpъчіе.

'Αχθεινὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -εινῶς, sвпърътopѣ, neплъквtѣ. [ші

'Αχθηδὼν, όνος (ἡ), nemвлцвmipe, tpisteцъ. [ἄχθος].

'Αχθηφορέω -ῶ вiit: -ήσω, în локѣ de ἀχθοφορέω.

"Αχθομαι вiit: ἀχθή(χθέ)σομαι, ші ἀχθεσθήσομαι (nex: ἠχθέσθην), sîntѣ greѣ înповъratѣ; (овіч: ші fir:) mъ nekъжeskѣ, mъ mîxneskѣ, simцѣ gpeвtate în sвfletѣ. 2) (nas: кв dat:) în локѣ de ἔχθομαι, sîntѣ вrîtѣ квіва. (вezї ші ἄχνυμαι). din

"Αχθος [ἄχος', εος, ους (τὸ), gpeвtate, поваръ; (fir:) nekazѣ, tpisteцъ.

'Αχθοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, apdikѣ, карѣ поваръ; (fir:) sвferѣ nekazврї, sîntѣ копrinsѣ de mîxnічіvne. [ἀχθοφόρος'. de вnde

'Αχθοφόρημα (τὸ), înkъpkътвръ, поваръ înkъpkatъ.

'Αχθοφορία (ἡ), пвptape de поваръ. [din

'Αφθοφόρος (ὁ, ἡ), къpътopѣ de поверї (Търч: хамалѣ). [ἄχθος, φέρω].

"Αχι, Dop: în локѣ de "Ηχι.

'Αχίλλειος, α, ον, ал лвї Ахілѣ; (fir:) чел маї повілѣ, чел маї вnѣ, saѣ маї alesѣ în felвл sъѣ. (de вnde) «Σπόγγος ἀχίλλειος». Apist: чел маї sввцipe ші маї моале вврете. «Κριθὴ — » (ші fъръ sвbst:) «'Αχίλλειος, saѣ 'Αχιλλῆις». чел маї вnѣ(маї хрънitopѣ) opzѣ, ші чл: «Πόα 'Αχίλλειος». Dskp: o плантъ, коada шорічелвлвї (че se зіче ші χιλιόφυλλον, Лat: mille-follium). [ші

'Αχιλληΐς, ίδος (ή), весї ἀχίλλειος. ['Αχιλλεύς].

"Αχιλος (ό, ή), лinsiлъ de (saъ nemînkatъ) finъ (naie, opzъ, ші чл:). [ἀ, χιλός]. 2) [ἀ întîinz·] înвilшвratъ de nвtpeцъ. saъ пъшвne.

'Αχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), лinsiлъ de tвnikъ, saъ къmaшъ; (în цen:) лinsiлъ de xaînъ, neînвpъkatъ. [ἀ χιτών].

'Αχλαινία (ἡ), лinsъ de mantelъ. [din

"Αχλαινος (ὁ, ἡ), лinsiлъ de mantelъ. saъ de op чe xaînъ de carnъ dene d'asвnpa. [ἀ, χλαῖνα].

'Αχλόητος, ші

"Αχλοος (ὁ, ἡ), noet: лinsiлъ de carвъ вerde, saъ de вerdeaцъ, вskatъ. [ἀ, χλόη].

'Αχλύθην, noet: nas: nex: ал лъї ἀχλύω.

'Αχλυόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de ἀχλυώδης.

'Αχλυόπεζος (ὁ, ἡ), noet: чел къ пічоареле înkonжвrate de чеацъ. [ἀχλύς, πέζα].

'Αχλυόω -ῶ, вiit: -ώσω, акоперъ къ чеацъ, întвnekъ. [din

'Αχλύς, ύος (ἡ), чеацъ, negвrъ, întвnerikъ; (fir:) ameцsalъ; melanxolie, tristeцъ· [de вnde

'Αχλύω, вiit: -ύσω, (nex: ἤχλυσα) sîntъ акоперitъ de чеацъ, întвnekatъ. 2) (akt: ла чеї пої) акоперъ къ чеацъ, întвnekъ. (de вnde nas: nex:) «'Ηχλύνθη γαῖα». Koint: s'a întвnekat.

'Αχλυώδης, εος (ὁ, ἡ), чецosъ, negвrosъ: (în цen:) întвnekosъ. [ἀχλύς].

"Αχνα, ας (ἁ), Dor: în локъ de ἄχνη.

'Αχνάζω, вiit: -άσω, (gram: formare) în локъ de

'Αχνάσθημι, Eол: noet: = "Αχθομαι, mъ некъжeskъ, mъ skîrвeskъ, вrъskъ. [ἀχνύς].

'Αχνη (ἡ), [ἀ, κνάω] naplea чea maї ssвцipe de op чe лвkrъ (kare stъ ne d'asвnpa, saъ se вrkъ în aerъ), гloape, snвmъ, smîntînъ, гвlъ, nвfъ, плeaвъ, praf, гвmъ, aцвrъ, roъ, ші чл:

"Αχνεος ους (ὁ, ἡ), чел гъръ пъръ, saъ гвлцї, nвfъ, ші чл: ne dasвnpa; (ші noet:) чел гъръ snвmъ. «Υπήνη —». Enirp: [ἀ, χνόος -οῦς].

"Αχνυμαι, вiit: ἀκαχήσομαι, (nex: ἠ [ші гъръ kretп: ἀ]καχόμην, tpe: de къ: ἀκήχεμαι, saъ ἀκάχημαι) noet: (къ ак: saъ цen: saъ dat: къ пren:) mъ mîxneskъ, mъ некъжeskъ. || (akt: întpeв: nвmaї nex: 1: ἠ[ші гъръ kreштepe ἀ]κάχησα, ші 2: ἤ[ἀ]καχον, ші вiit: ἀκαχήσω) sвпъръ, amъръskъ, гakъ пekazъ, stpimtopezъ, adвkъ гpeвtatc. «"Εγχος ἀκάχμένον ὀξέϊ χαλκῷ». Od: A. (avi însъ maї notpibit noate însemna, asвцitъ, tъîosъ, dekît înгpeвitopъ, din ἀκάχω). (весї ші ἄχθομαι). [din

'Αχνύς, ύος (ἡ), noet: mîxniчiвne. [ἄχος].

'Αχνώδης, εος (ὁ, ἡ), [ἄχνη] ka o пleaвъ, нaлвepe, ші чл: (fir:) de nimikъ, de nimî вnъ прецъ.

'Αχολία (ἡ), лinsъ (saъ notoлipe) de вeninъ. [din

"Αχολος (ὁ, ἡ), лinsitъ (saъ notolitopъ) de вeninъ (прon: ші fir:). [ἀ, χολή].

"Αχομαι, noet: ="Αχνυμαι.

"Αχονδρος (ὁ, ἡ), чел гъръ srîrчiвrî. [ἀ, χόνδρος].

"Αχορδος (ὁ, ἡ), чел гъръ koarde. «Φόρμιγξ —». Apstf: [ἀ, χορδή].

'Αχόρευτος (ὁ, ἡ), лinsitъ de (nesepratъ kъ) xope, danцвrî. 2) nedънцъtopъ. (de вnde 3) noet: tpistъ, nosomopîtъ. [ἀ, χορεύω].

'Αχορηγησία (ἡ), лinsъ de провizii de xpanъ. [ші

'Αχορήγητος (ὁ, ἡ), (kъ цen:) neanprovizionatъ de îndestвлarea xpaneї; nenвtopъ pervлat de îndestвлътoareле xpaneї. [ἀ, χορηγέομαι].

'Αχορηγία (ἡ), = 'Αχορηγησία.

"Αχορος (ὁ, ἡ), ='Αχόρευτος. [ἀ, χορός].

'Αχόρταστος (ὁ, ἡ), ='Ακόρεστος, ші "Απληστος, nesътвлъ; nesъцiosъ. [ἀ, χορτάζομαι].

"Αχος [ἄχ!], εος -ους (τὸ), mîxniчiвne a ssîdetвлъї.

'Αχράαντος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄχραντος.

'Αχράδινος, η, ον, чел de пere selвatiче. [ἀχράς].

'Αχραὴς, έος, noet:. ші

"Αχραντος (ὁ, ἡ), [ἀ, χραίνω, saъ χράω] neatinsъ; (prin врm:) nemînжitъ; nenînгърitъ.

'Αχρὰς [în afin: kъ ἄχερδος], άδος (ἡ), нъръ selвatikъ, ші паръ selвatikъ.

'Αχρειόγελως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: pizътopъ гъръ kввintъ, saъ kввiinцъ; (fir:) nepostъ de minte, nepodъ. [ἀχρεῖος, γέλως].

'Αχρεῖος, ος ші (pap) α, ον, = ἄχρηστος, netpeвnikъ, nefolositopъ; nekввiinчosъ. || (nest:) 'Αχρεῖον, saъ noet: "Αχρειον, adв: noet: în локъ de (maї întpeв:) ἀχρείως, netpeвničeште, гъръ folosъ; гъръ вреше; kъ kipъ nenлъkвtъ. [ἀ, χρεία]. [de вnde

'Αχρειόω -ῶ, вiit: -ώσω, гakъ чева netpeвnikъ, nefolositopъ. [ші

'Αχρείως, adв: кавтъ маї ѕвѕ ἀχρεῖος.
"Αχρεος (ὁ, ἡ), noet:, ші
'Αχρήεις, εσσα, εν, noet:, ші
'Αχρήϊος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἀχρεῖος.
'Αχρήϊστος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἄχρηστος.
'Αχρηματία (ἡ), лipsъ de вanї, ѕъръчie. [ἀχρήματος].
'Αχρημάτιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, χρηματίζω] (прiпч: zi) în кape nѕ se кавтъ трева пѕвляче.
'Αχρήματος (ὁ, ἡ), лipsitъ de вanї, ѕъракъ. [ἀ, χρῆμα].
'Αχρημονέω ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ лipsitъ de вanї, ѕъракъ. [mi
'Αχρημοσύνη (ἡ), noet: în локъ de ἀχρηματία. [din
'Αχρήμων, ονος (ὁ, ἡ), =='Αχρήματος.
'Αχρησία (ἡ), neîntpeввinцape. [ἀ, χρῆσις].
'Αχρήσιμος (ὁ, ἡ), de neîntpeввinцaт, neфолositоръ. [ἀ, χρήσιμος].
'Αχρηστέω -ῶ, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, (гpam:) sîntъ neîntpeввinцatъ. [mi
'Αχρηστία (ἡ), калitatea лъї
"Αχρηστος (ὁ, ἡ), [ἀ, χράομαι] neîntpeввinцatъ, neфолositоръ; de прisosъ; (гpam:) de neîntpeввinцape, неовічнвітъ. 2) neîntpeввinцъторъ de чева. «"Αχρηστος συνέσει». Евр: 3) [ἀ, χράω] nedътъторъ, ѕаѫ neлвъторъ de прооročie (χρησμός). [de вnde
'Αχρηστόω -ῶ, вiit: -ώσω, ѓакъ neîntpeввinцatъ, коръпъ. [ші
'Αχρήστως, adв: ѓъръ фолосъ, în zadarъ; (гpam:) în neîntpeввinцape.
"Αχρι, ші (маї 'nainte de вокалъ) ἄχρις, [ἄκρος] adв: (лок: ѕаѫ timп:), ѕаѫ преп: (акорд: кв цеп: ѕаѫ ак: кв преп:)=="Εως, пînъ. «"Αχρι λόγου». Пл: «"Αχρις ὑπὸ τὴν πηγήν». Iѕкр: «"Αχρι τοῦ διελθεῖν». Лвч: «"Αχρι μάλα κνέφαος». Od: Σ. (ші кв вербъ хоt: ѕаѫ ѕвп: înпpeвпъ, ѕаѫ ші ѓъръ οὗ). «"Αχρις οὗ ἀσφαλὲς ᾖετο εἶναι». Ksп: «"Αχρις ἑώρων τὸ φῶς». At: 2) noet: пînъ în тарцine, кв desъвîpшipe, кв ѕквмпътate, кв totвл. «'Απὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξεν. Iл: II. ѕаѫ 3) пе d'aѕвпpa, пвмаї пе тарцine. «Γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρις αἰχμή». Iл: P. (вezї ші μέχρι).
"Αχριστος (ὁ, ἡ), певпѕъ; nemipвitъ. [ἀ, χρίομαι].
'Αχροέω -ῶ вiit: -ήσω, sîntъ ѓъръ фацъ, ѕeapвъdъ, 'mї amъ пepdвт фацa. [ші
"Αχροια (ἡ), лipsъ de фацъ, ѕepвezie. [ἄχροος -ους]. [de вnde
'Αχροιέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локъ de ἀχροέω. [ші
"Αχροιος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἄχροος -ους.
"Αχρονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όνως, nemъpцinitъ în timпъ; вечнікъ, [ἀ, χρόνος].
'Αχρονοτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), пепierzъторъ de вpeme, neîntîpziitоръ. 2) факътъ ѓъръ întîpziepe. 3) лa кape nѕ s'a келтвit мвлтъ вpeme (Esixie). [ἀ, χρόνος, τρίβω].
"Αχροος -ους (ὁ, ἡ), чел ѓъръ фацъ, emiitъ, ѕeapвъdъ. «Σκότος — ». Очл:
'Αχρυσόπεπλος (ὁ, ἡ), чел ѓъръ акоперъmîntъ de fipъ (de авръ). [ἀ, χρυσὸς, πέπλος].
"Αχρυσος (ὁ, ἡ), лipsitъ de авръ (вanї), ѕъракъ. [ἀ, χρυσός].
'Αχρωμάτιστος (ὁ, ἡ), neѓъцвitъ, неколоратъ, невъпsitъ. [ἀ, χρωματίζω].
'Αχρώματος, ші
"Αχρωμος (ὁ, ἡ), чел ѓъръ фацъ; ѕаъ пепpiimitоръ de фацъ; (fir:) nesfiitъ, nepвminatъ (ѓъръ обpazъ). [ἀ, χρῶμα].
"Αχρως, ωτος (ὁ, ἡ), ="Αχρους.
"Αχρωστος (ὁ, ἡ), ='Αχρωμάτιστος.
"Αχυλος (ὁ, ἡ), лipsitъ de zeamъ, ѕаъ ѕвкъ. [ἀ, χυλός].
'Αχύλωτος (ὁ, ἡ), пепpeѓъкътъ în zeamъ, netonitъ. [ἀ, χυλόω].
"Αχυμος (ὁ, ἡ), лipsitъ de вmezeлї. [ἀ, χυμός].
'Αχύμωτος (ὁ, ἡ), nedътъторъ de вmezeлї, ѕаъ zemї; (fir:) ѓъръ dвлчeaцъ, negвѕtosъ. [ἀ, χυμόω].
'Αχύνετος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ întinz:, χέω] върsatъ înвiшвrat, întinsъ în мвлтъ distanцъ. «Ὕδωρ—». Nik: (вezї ші νήχυτος).
'Αχύρινος, η, ον, ѓкътъ de пaie. [ші
'Αχυρῖτις, ιδος (ἡ), noet: în локъ de ἀχυρίνη, fem: ал лъї ἀχύρινος.
'Αχυρμία (ἡ), гръпadъ, клaie de пaie. 2)=ἀχυρών. [ші
'Αχύρμιος, α, ον, noet: în локъ de ἀχύρινος, че konstъ пвмаї în пaie; (fir:) nepoditоръ. «'Αμητὸς — ». Apat: [ἄχυρον].
'Αχυροδόκη, [ἄχυρον, δέχομαι], ші
'Αχυροθήκη (ἡ), =ἀχυρὼν, пъiepie, ѕаъ локъ de пвѕ пaie. [ἄχυρον, θήκη].
"Αχυρον (τὸ), пaiъ; (îm:) "Αχυρα, (τὰ), пaie de аштepnвт вitелор. [de вnde
'Αχυρὸς (ὁ), At: în локъ de ἀχυρών.
'Αχυρότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), noet: трeiepetоръ, кape бate пaieле dene гpîne. [ἄχυρον, τρίβω].
'Αχυροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъпîпкъ пaie. [ἄχυρον, φάγω neîntpeв:]

'Αχυρόω -ῶ, viit: -ώσω, aштepnъ naie; amestekъ чева къ naie. [ἄχυρον].

'Αχυρτὶς, ίδος (ἡ), = 'Αχυρῖτις.

'Αχυρώδης, εος (ὁ, ἡ), пъiosъ; saъ плinъ de naie. [ши

'Αχυρὼν, ῶνος (ὁ), = 'Αχυρμιὰ, ши 'Αχυροθήκη. [ἄχυρον].

'Αχύρωσις, εως (ἡ), [ἀχυρόω] aштepnepe de naie; amestekape de лътъ къ naie.

'Αχύτλωτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, χυτλόω] nелъътъ.

'Αχὼ, οῦς (ὁ), Dop: în локъ de ἠχώ.

'Αχώνευτος (ὁ, ἡ), netonitъ, aaъ de netonit. [ἀ, χωνεύω].

'Αχὼρ [ἠχώρ], ῶρος (ὁ), тътreaцъ; soaie de капъ; ѣълцерътърї în капъ (maї къ seaтъ ла копїї).

'Αχώρητος (ὁ, ἡ), neînкъпътъ; nemърцinitъ; (fir:) nекопpinsъ de minte, neînцелесъ. 2) (къ цen:) neînкъпъторъ de чева. [ἀ, χωρέω].

'Αχώριστος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -ίστως, nedesпърцitъ. [ἀ, χωρίζω]. 2) = къ

"Αχωρος (ὁ, ἡ), [ἀ, χῶρος, saъ χώρα] чел ѣръ локъ хоїърîтъ de локъinцъ, ѣъръ natpie.

"Αχωστος (ὁ, ἡ), nerрътъditъ în ѣелъ de малъ. 2) neînтърitъ къ шanцърї тълoase. [ἀ, χώννυμι].

"Αψ [ἀπὸ], adв: noet: = Πάλιν, înanoї, îndърът.

'Αψάλακτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ψαλάσσω] = "Αψαυστος, neniпъitъ.

"Αψαλτος (ὁ, ἡ), nekînтatъ, saъ de nekînтatъ (desnpe instp: тъsiчe) neînтpeвsingatъ în kîntape; neakompaniatъ de ліръ, saъ kitaръ. 2) (desnpe sъцeatъ) neasвîрлitъ; (în цen) = "Αψαυστος, neatinsъ. [ἀ, ψάλλω].

'Αψάμμαθος [ἀ, ψάμμαθος], ши

"Αψαμμος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψάμμος] nenisinosъ, saъ лinsitъ de nisinъ.

"Αψαο, noet: în локъ de ἤψω, 2: sinr: neps: de nex: 1: ал лві ἅπτομαι.

'Αψαυστέω -ῶ, viit: -ήσω, (къ dat:) nъ atinrъ, nъ пвiъ mîna. || (nas:) ръmîiъ neatinsъ. [ши

'Αψαυστὶ, adв: = 'Αψαύστως, ѣъръ atinцepe (akt; ши nas:). [din

"Αψαυστος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -στως, (къ цen:) neatinrъторъ de чева; (oвiч: nas:) neatinsъ. [ἀ, ψαύω].

'Αψεγὴς, έος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -γῶς,=къ

"Αψεκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψέγω] nenpiimitoръ (ѣъръ прічinъ) de хълъ, nenътatъ, de nemъstpat.

'Αψεύδεια (ἡ), neminцipe. [ши

'Αψευδέω, -ῶ, viit: -ήσω, nъ minцъ. [din

'Αψευδὴς, έος (ὁ, ἡ), neminчinosъ. 2) nefалsъ, adeвърatъ. [ἀ, ψεῦδος]. [de вnde

'Αψευδία (ἡ), = 'Αψεύδεια. [ши

'Αψευδῶς, adв: ѣъръ minчiвnъ, întp'adeвъръ.

'Αψευστέω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Αψευδέω. [din

"Αψευστος (ὁ, ἡ),=Αψευδὴς. [ἀ, ψεύδομαι].

'Αψεφὴς [ἀ, ψέφω], έος (ὁ, ἡ), noet: neînтpiжatъ, nenъsъторъ.

"Αψηκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψήχω] nefрekatъ, nenesълatъ; nenienтънatъ; neaргъsitъ; nemoiatъ.

'Αψηλάφητος (ὁ, ἡ), nenipъitъ; (fir:) nечерчetatъ, nечеркatъ. [ἀ, ψηλαφέω].

'Αψήφιστος (ὁ, ἡ), nevotantъ, saъ nevotъторъ. 2) neалesъ (nexotърîtъ) прin вotацie. [ἀ, ψηφίζομαι].

"Αψηφος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψῆφος] чел ѣъръ nietрiчele. «'Αιγιαλὸς («Δακτύλιος)—». Лкs: 2) = къ

'Αψηφοφόρητος (ὁ, ἡ), = 'Αψήφιστος. [ἀ, ψηφοφορέω].

'Αψιδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), вolтosъ, în ѣelъ de вolтъ. [ἀψὶς, εἶδος].

'Αψιδόω -ῶ, viit: -ώσω, вolтeskъ; 2) лerъ. înnodъ în okiъ de плasъ [вezї ἀψὶς, -ίδος]. «Διατύσις μόλυβδοι ἠψιδωμένοι».

'Αψίθυμος [ἅπτομαι, θυμός], ши

'Αψικάρδιος (ὁ, ἡ), atinrъторъ de inimъ; atрътъторъ; вmiлitoръ. [ἅπτομαι, καρδία].

'Αψικορία (ἡ), iвte вътвраре; (fir:) skimвъчiвne, nestatopniчie. [din

'Αψίκορος (ὁ, ἡ), ши adв: -κόρως, [ἅπτομαι, κόρος] în datъ вътвратъ; (прin врm:) nestatopnikъ, skimвъчiosъ în noileле зале.

'Αψιμαχέω -ῶ aiit: -ήσω, тъ апвкъ de (înчепъ) вътълie; (fir:) daъ прічinъ de чеартъ. [ши

'Αψιμαχία (ἡ), înчenere, deskidepe de вътълie, ши (fir:) de чеартъ. [din

'Αψίμαχος (ὁ, ἡ), ши adв: -μάχως, dътъторъ de прічinъ de вътълie, saъ de чеартъ. [ἅπτομαι, μάχη].

'Αψιμισία (ἡ), înченвtъ de връ, saъ връ вренелнікъ, ши nentрв вагателе. [ἅπτομαι, μῖσος].

'Αψίνθιον (τὸ), нелinъ. [ши

'Αψινθίτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος, вinъ) ѣъквtъ къ нелinъ (нелinъ). [din

"Αψινθος (ἡ),= ἀψίνθιον. [ἀ, ψίνθος].

'Αψὶς, ίδος, saъ ἶδος (ἡ), =ἅμμα, (прінч:

*

nodъ, saŭ okiŭ de плasъ. «Ἀψίσι λίνου». Il: Ψ. 2) (nentrъ asemъnarea formeĭ) înkeietъrъ, legъtъrъ de волtъ; (ші prin înțind:) волtъ, arkъ, saŭ cerkъ. 3) (în ген:) or че are formъ de волtъ, saŭ arkъ. (de вnde 4) obeziłe, din kare se formeazъ колакъл roțiĭ; (ші prin înțind:) roata înțpeagъ. [ші

Ἄψις, εως (ὁ), anвkare, nimъire, alințere. «Φρενῶν ἄψις». Înkr: smintire. 2) noet: (pap)=Ἀψίς (Es: în Epr:). [ἅπτομαι].

Ἀψίχολος (ὁ, ἡ), [ἅπτομαι, χολή] iste ла mînie, nekъžičiosъ,

Ἄψογος (ὁ, ἡ), (mіadв:) -όγως,=Ἄψεκτος.

Ἀψόῤῥοια (ἡ), în локъ de παλίῤῥοια. [din

Ἀψόῤῥοος -ους, ші

Ἄψοῤῥος (ὁ, ἡ), noet: [ἄψ, ῥέω saŭ ἔῤῥω] кarгъtorъ înapoĭ, întorsъ ла matka sa (ка mapea în peflвksъ). «Ὠκεανός—». Il: Σ: 2) (în ген: ші înțind:) înapoiatъ (bezĭ ші παλίνορσος). (de вnde || next:) Ἄψορρον, adв: înapoĭ, îndъrъt. ші 2) iarъšĭ, din noŭ.

Ἄψος [ἅπτομαι], εος, ους (τὸ), (prinч: ла îm:) Ἄψεα, înkeietвreле mъdвlarelor; ші (prin înțind:) kiar mъdвlareле trвnвlвĭ.

Ἀψοφητί. adв: ῆrъ sromotъ, netroпkъnit, învet. [din

Ἀψόφητος [ἀ, ψοφέω], ші

Ἄψοφος (ὁ, ἡ), nesromotosъ, netroпkъnosъ, linimtitъ. [ἀ, ψόφος].

Ἀψυδρακίωτος (ὁ, ἡ), чел ῆrъ pesвflъtвrĭ (bъšikвце din sвdoape). [ἀ, ψύδραξ].

Ἄψυκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψύχω] nerъkoritъ, nerъčitъ, saŭ чел че nв se rъkoreшte, nв rъčeшte.

Ἀψυχαγώγητος (ὁ, ἡ), neînвeselitorъ, nemînrîitorъ de sвfletъ. [ἀ, ψυχαγωγέω].

Ἀψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, n'amъ (saŭ rъmîiŭ ῆrъ) sвfletъ, leшinъ. [ші

Ἀψυχία (ἡ), linsipe de sвfletъ (de sвflare], leшinъ. 2) ῆrikoшie, mičinimie. [din

Ἄψυχος (ὁ, ἡ), linsitъ din natвrъ de sвfletъ, neînsвflegitъ; moptъ; reче; nelвkrъtorъ. «Ὕλη—». Il: «Ἀπούσης τῆς βουλήσεως ἄψυχος πᾶσα καθαρτικὴ τελετή». Sin: «Βορά—». Esp: mînkare (храпъ) din neînsвflegite (ka a Pitagoreнilor), adikъ плante, лante, miepe ші чл: 2) (fir:) ῆrikosъ, mičinimъ. «Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα». Apstf: [ἀ, ψυχή].

Ἄω (gram:) primit: ал лвĭ Ἀάζω, Ἀάομαι, Ἀάσκω, Ἄημι, Ἄυω, ші чл:, din kare s'a aflat nвmaĭ прел: Ἄεν în însemn: de sвfla; nex: ἆσαι, ші biit: ἄσειν în însemn: de a sвtвpa, iap чeĭ-л-алцĭ timpĭ se înplinesk maĭ вine din вerвiĭ de maĭ sвs.

Ἀώδης [ἀ, ᾄζω], εος (ὁ, ἡ). =Ἄοσμος.

Ἀῶθεν, adв: Dop: în локъ de ἠῶθεν, saŭ ἕωθεν.

Ἀών, όνος (ἁ) Dop: în локъ de ἠϊών.

Ἄων, ονος (ὁ), nвme ал векilor локвitorĭ aĭ Beoцieĭ.

Ἀῷος, α, ον, Dop: în локъ de ἠῷος, saŭ ἑῷος.

Ἀωρέω -ῶ, [ἄωρος] biit: -ήσω, neînгіżeskъ, lepeveskъ.

Ἀωρί, adв; ῆrъ вpeme, saŭ neste вpeme. «Ἀωρὶ νυκτὸς, saŭ νυκτῶν». în veasъ nepotrivitъ (tîrziŭ) ал попцĭĭ. [ші

Ἀωρία (ἡ), nevreme, veasъ trekвtъ, tîrzietate (maĭ kъ seamъ de noapte); (de вnde prin înțind:) noapte, întвnerikъ, (ші prinч:) miezвл попцĭĭ. 2), a se face чева în вpeme nepotrivitъ, ῆrъ вpeme. 3) stapea, saŭ kalitatea чел ĭ krвdъ (nekoptъ). || (adверв:) «Ἀωρίαν ἦ λειν». Apstf: în локъ de Ἀωρί. [ші

Ἀώριος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄωρος, чел че nв e ла вpemea sa, timпvriŭ; krвdъ; tape, vîrtosъ; selвatikъ. [ἄωρος].

Ἀωροθάνατος (ὁ, ἡ), moptъ ῆrъ вpeme (de timпvriŭ). [ἄωρος, θάνατος].

Ἀωρόλειος (ὁ, ἡ), maĭ 'nainte de vîrstъ. ῆrъ вpeme плeшivitъ. [ἄωρος, λεῖος].

Ἀωρόνυκτος (ὁ, ἡ), noet: ῆkвtъ în veasъ trekвtъ din noapte (ce ла miezвl попцĭĭ), tîrziŭ. [ἄωρος, νύξ].

Ἄωρος (ὁ, ἡ), [ἀ. ὥρα] чел ῆrъ вpeme; krвdъ, nekoptъ; (prinч: ші fig:) nepotrivitъ, nevвiinчosъ; (înpot: de ὡραῖος) nefrвmosъ, rъъ-formatъ, krîtъ. «Ηόδες ἄωροι». Od: M. «Οὐκ ἄωρος». Ksn: în локъ de ὡραῖος, frвmosъ.

Ἄωρος (ὁ, ἡ), [ἀ,. ὥρα] neînгіżatъ, lepevosъ; (kъ ген:) neînгіżitorъ de чева.

Ἀωρότοκος (ὁ, ἡ), nъskвtъ 'maĭ 'nainte de вpeme (de noъ лвnĭ). (bezĭ ші ἠλιτόμηνος). [ἄωρος, τόκος].

Ἄωρτο, noet: 3: sînr: neps: a nas: neste-sъв: ал лвĭ ἀείρω.

Ἀώς, οῦς (ἁ), Dop: în локъ de ἠώς, saŭ ἕως.

Ἀῶσαι, noet: nex: 1: de inf; ал (neînțrev:) Ἀόω, în локъ de Ἀείδω.

Ἀωσφόρος, ω (ὁ), Dop: în локъ de ἑωσφόρος.

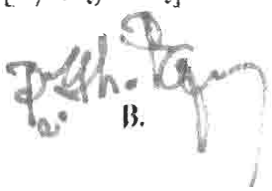
Ἀωτεύω, biit: -εύσω, ші

'Αωτέω -ῶ, [ἄημι] biit: -ήσω, noet: dormĕ rreĕ, (npin spm:) ssflʌ, sforъiĕ.

'Άωτον (τὸ), mi

'Άωτος (ὁ), noet: [ἄημι] narlea vea maĭ ssbqipe, frsntca, floapea spe snsĭ lskrs; (dap maĭ ks scamъ) lînъ ssbqipe (aleasъ), qiraie, saĕ sinrsrъ, saĕ ks nielea înnresnъ; mi (npin întind:) op ve înnletitĕ, saĕ qesstĕ din ast-felĕ de lînъ. «Οἷος ἄωτον». Il: N: «Χρύσεον ἄωτον». Anan: niele ks nerii de asrĕ. «Ἡρώων ἄωτον». Tkpt: Apronasqii. «Μυστικῆς ἄωτον». Hind: floapea mssiveĭ, noesia lirikъ.

'Άωτος (ὁ, ἡ), (npinv: desnpe base) vel fsrъ srekĭ, adikъ fsrъ mъnswъ, saĕ lokĕ de anskat. [ἀ, οὖς, ὠτός].

B.

B: β. Bῆτα (τὸ), Bita, nedekl: adoa literъ a Elineskslsĭ alfabetĕ. ‖ (apitm:) β', doъ (2), saĕ în lokĕ de δεύτερος, α, ον, al doilea. mi B, , doъ mii (2000).

Bă, intepiekq: (de pîsĕ, saĕ snaĭmъ), (osnt:) ba!

Bă, noet: (foaple pap) în lokĕ de βατιλεῦ, vok: al lsĭ βασιλεύς.

Bă, noet: Dop: în lokĕ de ἔδη, 3: sinr: neps: a nex: 2: de xot:, mi

Bă (de snde κατάβα), noet: în lokĕ de βῆθι, a 2: sinr: neps: a nex: 2: de nopsnч: al ksĭ βαίνω.

Βαβάζω, (imitat:) biit: -άξω, zikĕ βὰ βὰ (ka kopii); (fir:) vorbeskĕ neaptikolat mi înksrkat, saĕ bъrfeskĕ. 2) (în lokĕ de βιβάζω) smbls, mъ dskĕ; dъnqezĕ.

Βαβαί [βᾶ], adv: saĕ intepiekq: (de mipape), = Παπαί. «Βαβαὶ, σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τὶ βούλει»; Lsч: (mi ks qen:) «Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων». Imn: Ekles:

Βαβαιάξ, intepiekq: (kom:) în lokĕ de βαβαί.

Βαβάκτης [βαβάζω], ου, mi

Βάβαξ, ακος (ὁ), polilogĕ, bъrfitorĕ. 2) nebsnatikĕ, întssiastĕ. [bezĭ βαβάζω].

Βαβραδόνες, ων (οἱ), rreierĭ. [din

Βαβράζω, biit: -άξω, = βαβάζω.

Βαβύκα, ας (ἡ) Laved: nodĕ, saĕ nsnte ne pîĕ.

Βάγμα (τὸ), noet: [βάζω] graiĕ, vorbъ; fasъ.

Βάδην [βαίνω], adv: în nasĕ, învel -învel. «Ἐπιλαθόμενος τοῦ βάδην δρόμῳ ἠγεῖτο». Ksn: «Θᾶττον ἢ βάδην». Ksn: ks nassrĭ deskise. «Βάδην ταχὺ ἐφέπεσθαι». Ksn: ksrînd, fsrъ însъ a alerga. 2) pe xos, ks pivoarele. «Τὰ μὲν ἐπ' ἀπίνης, τὰ δὲ καὶ βάδην». Ap: «Χαμαὶ καὶ βάδην». Lч: 3) rpentat, învet. «Ἐπείνων βάδην». Apstl: flъmînziamĕ kîte nsqinĕ. [de snde

Βαδίζω, biit: -ίσω, ίσομαι, mi At: ιοῦμαι, (nex: ἐβάδισα, mi vл:) = Βάδην πορεύομαι, smbls, meprĕ învet, pergslat. «Ὁδὸν βαδίζω». Ksn: îmĭ iaĕ dpsmsl, înaintezĕ; (fir:) meprĕ sine; (mi desnpe lskrs) «Ὁδῷ βαδίζει». merne ne kalea sa. «Βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπρακταί μοι». Dm: mъ boiĕ stpъmsta la... «Ἀι τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον». Dm: «Τὰ οὖρα σπάνια βαδίζει». Ipkp: «Παντὸς ἀναλώματος διὰ μέτρου βαδίζοντος». Il: (mi desnpe mape) «Πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσεῖς». Skp: [de snde

Βάδισις, εως (ἡ), merpere pergslatъ, mi vл: [mi

Βάδισμα (τὸ), mepsĕ, smbletĕ, saĕ kinĕ, manierъ de smblare. [de snde

Βαδισματίας, ου (ὁ), (kom:) smblatlarecĕ, = Βαδιστικός.

Βαδισμὸς (ὁ), = Βάδισις.

Βαδιστέον, nos: al lsĭ βαδίζω.

Βαδιστὴς, οῦ (ὁ), smblatorĕ, mergtorĕ ne xos (nezodpomĕ). [mi

Βαδιστικὸς, ἡ, ὸν, ovîvnsitĕ, îndemînatikĕ la smblare, merpere ne xos. [mi

Βαδιστὸς, ἡ, ὸν, (lokĕ) de smplat, saĕ de meps. «Ὁδὸν ἵπποις βαδιστὴν». Ksn: [βαδίζω].

Βάδος (ὁ), (kom:) = βάδισις. 2) kale, [de avi] badĕ. «Τόν δε τὸν βάδον βαδίζομεν». Apstl: [βάω, βαίνω].

Βάδος (τὸ), [Evp:] snĕ felĕ de mъssrъ de likside înkъpstoape de vinvĭ-zevĭ de metre, adikъ o mie de snqii, saĕ doъ zevĭ mi vinvĭ okale. (bezĭ mi βάτος.)

Βαδὺς, εῖα, ύ. Eol: în lokĕ de ἡδύς.

Βάδω, mi Βάζω, biit: -σω, noet: = Βαίνω, mi Βιβάζω.

Βάζω, biit: βάξω (a 3: neps: a ipe: de ks: nas: βέβακται), zikĕ, vorbeskĕ. «Ταυτὰ μ' ἐβάζετε. Il: H. (bezĭ βαβάζω).

Βαθέη, Ion: în lokĕ de βαθεῖα, fem: al lsĭ βαθύς.

Βαθέως, adv: [βαθύς] adînk.

Βάθιστος, η, ον, noet: în lokĕ de βαθύτατος. ‖ (nest:) βάθιστα, adv: în lokĕ de βαθύτατα. [din

Βαθίων ονος (ὁ, ἡ), noet: în lokĕ de

βαθύτερος. ‖ (neбt:) βάθιον, adв: în локъ de βαθύτερον. [βαθύς].

Βαθμηδόν, adв: tpeптat, кîteпъцinъ. [ші

Βαθμίς, ίδος (ἡ), [βαθμός] dim:, saъ=кв

Βαθμός (ὁ), [βάω, βαίνω] tpeaптъ, rpadъ. «Βαθμὸς ἀρότρου». Апл: пратвл плвгвлвї, пе каре калкъ плвгарвл; (ла îm:) =βάθρον. (fir:) rpadъ, panrъ, nosiцie. 2) (pap) врmъ, кълкъївръ. (bezî ші βαλάϊς, βάσις, ші βηλός).

Βάθος, εος -ους (τὸ), adînчime, fundъ: (прin întind:) чea maї de жos, saъ maї deпъptatъ пapte; (прin врm:) întindepe; тъpime; пeтъpцinitate; авisъ; (fir:) adînчime de minte. «Δῦ δὲ βάθος λίμνης». Batpxmx. «Ἐκ τοῦ βάθους ἀναφέρεσθαι». Гал: «Εἰς βάθος καταβάλλουσι τὰ φυτά». Tîp: «Εἰς βάθος κακῶν». Грг: «Αἰθέρος βάθος». Евр: «Ἐν βάθει τῆς χώρας ἱδρῦσθαι». Stp: «Σφέδρα διὰ τοῦ βάθους». Sin: foapte adînк. «Βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν, καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος». Ssid: «Βάθος σοφίας». ші «Τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ». Skp: Dвmnezeeшte-ле mistepioase къї. [în afîn: кв βένθος, saъ βυθός].

Βάθρα, ας (ἡ),=(maї întpeв: koпшвsъ) Ἀπο(Ἐπι)βάθρα, skapъ, saъ tpeaптъ. [βάω. βαίνω]. [de вnde

Βαθράδιον (τὸ), dim: ал лвї βάθρα. [ші

Βαθρεία (ἡ), noet: =Καθέδρα, skaвnъ.

Βαθροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [βάθρον, εἶδος] asemenea, în кinъ de

Βάθρον (τὸ), [βάω, βαίνω] skaвnъ, лавіцъ. «Διατίθει τὰ βάθρα». Лвч: «Ἀναστάντες τῶν βάθρων». Пл: «Ἐνατέρωθεν βάθρα τινα ἐν κλίμακος σχήματι. Ėpd: 2) = Κρηπίς, вasъ, temelie, niedestalъ. «Τοῦ ἀγάλματος τὸ βάθρον». Haвs: «Ἐκ βάθρων ἀνασπᾶν». Лвч: ші (fir:) «Εὐνομία βάθρον πολίων». Hind:

Βαθυαγκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кв adînчї въї. [βαθὺς, ἄγκος].

Βαθύβουλος (ὁ, ἡ), noet: =βαθύνους, adînкъ în rîndврї, înцелептъ. [βαθὺς, βουλή].

Βαθύγειος, ші Βαθύγεως, ω, At: (ὁ, ἡ), чел кв adînкъ (podosъ) пъmîntъ. [βαθὺς, γέα].

Βαθυγένειος (ὁ, ἡ), =Βαθυπώγων, варбъ-лвпгъ, saъ чел кв варбъ лвпгъ. [βαθὺς, γένειον].

Βαθυγέρων, οντος (ὁ), (βαθὺς, γέρων], ші

Βαθύγηρως, ω (ὁ, ἡ), ажвnsъ în adînчї къtpîneцe. [βαθὺς, γῆρας].

Βαθύδαιτος (ὁ, ἡ) = Κὕ[illegible]

квinte. [βαθὺς, γλῶσσα].

Βαθυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Βαθύνους, adînкъ ла minte, înцелептъ. [βαθὺς, γνώμη]. [de вnde

Βαθυγνωμοσύνη (ἡ), adînчime de minte, înцелепчівne.

Βαθύδενδρος (ὁ, ἡ), акоperitъ кв твлцї, ші deшї копачї. [βαθὺς, δένδρον].

Βαθυδινήεις, εσσα, εν, ші

Βαθυδινὴς, έος. ші

Βαθυδίνης, ου (ὁ, ἡ), noet: (pîъ, чел кв adînчї вълtoape. [βαθὺς, δίνη].

Βαθύδοξος (ὁ, ἡ), noet: foapte глopiosъ. [βαθὺς, δόξα].

Βαθυουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лвкpezъ, аръ пъmîntвл adînк. [βαθὺς, ἔργον].

Βαθύζωνος (ὁ, ἡ), noet: adînк, adікъ лал, ші тъpeц кат пе ла вале înчinsъ. 2) (fir:) = Καλλίζωνος (bezî ші βαθύκολπος). [βαθὺς. ζώνη].

Βαθύθριξ, βαθύτριχος (ὁ, ἡ), чел кв твлтъ, ші desъ пъръ, saъ лînъ. «Μῆλα βαθύτριχα». Om:, Апл: [βαθὺς, θρίξ].

Βαθυκαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte înкoвoiatъ, saъ kotitъ; 2) foapte кокошатъ. гевosъ. [βαθὺς, καμπή].

Βαθυκάρδιος (ὁ, ἡ), noet: mapiнimъ. [βαθὺς, καρδία].

Βαθυκήτης, εος (ὁ, ἡ), noet: = Μεγακήτης, (enit: de тape) каре ape марї кіцї, saъ балене. 2) каре ape adînчї гъвъпtврї, saъ adînчimї. [βαθὺς, κῆτος].

Βαθυκλεὴς, έος (ὁ, ἡ). noet: = Βαθύδοξος. [βαθὺς, κλέος].

Βαθύκληρος (ὁ, ἡ), noet: moшtenitopъ de твлtе, ші марї аверї, (прin врm:) foapte boratъ. [βαθὺς, κλῆρος].

Βαθυκνήμις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: пвртътopъ de лвпцї кълцвнї, saъ înкълцъminte. [βαθὺς, κνημίς]. (bezî ші εὐκνημις).

Βαθύκνημος (ὁ, ἡ), noet: пвsъ în adînчї въї, saъ поале пъdвpoase de твпцї. «Βαθυκνήμους τε πλαταιάς». Non: [βαθὺς, κνημός].

Βεθύκολπος (ὁ, ἡ), noet: чел кв adînкъ sînъ. «Λιμὴν («Γῆ)—». Hind: Non: 2) (desпpe fem:) пвртътoape de лвпгъ, ларгъ, ші пе жos înчinsъ хаїнъ (bezî ші βαθύζωνος); ші чea кв тape sînъ, adікъ цiцe. [βαθὺς, κόλπος].

Βαθυκόμης, ου (ὁ), noet:, ші

Βαθύκομος (ὁ, ἡ), чел кв твлtъ, ші лвпгъ, saъ desъ пъръ, пъposъ; (fir:) чел кв твлte fpвnze. [βαθὺς, κόμη].

Βαθύκρημνος (ὁ, ἡ), чел кв adînчї pîпe. [illegible]

Βαθύχρηπις, ιδος, saŭ ίδος (ὁ, ἡ), noet: adînк, statopnik înteмeiatŭ. [βαθὺς, κρηπίς].

Βαθυκτέανος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ мѫлте авѫцiї, = Βαθύπλουτος. [βαθὺς, κτέανον].

Βαθυκύμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ марї валѫрї. [βαθὺς, κῦμα].

Βαθυλειμὴς, έος, ші

Βαθύλειμος, ου, ші

Βαθυλείμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ adînчї. dese лівezї (înкъркate de earвъ). [βαθὺς, λειμών].

Βαθυλήϊος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ мѫлте ші fрѫmoase semъпъtѫрї, podosŭ. [βαθὺς, λήϊον].

Βαθύμαλλος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ мѫлтъ ші deasъ лînъ. [βαθὺς, μαλλός].

Βαθυμᾶτα, ας (ὁ), Eол: în локŭ

Βαθυμήτης, ου (ὁ), ші

Βαθύμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = Βαθύβουλος. [βαθὺς, μῆτις].

Βαθύνοος-ους, ου (ὁ, ἡ), adînкŭ ла minte, прса înцелептŭ. [βαθὺς, νόος].

Βάθυνσις, εως (ἡ), adînчipe. [din

Βαθύνω, вііt: -υνῶ, adînчezŭ, fакŭ чева adînкŭ, saŭ adînкatŭ. «Βαθύνω τὴν φάλαγγα». Ksn: || (nas: saŭ miж:) мъ fакŭ adînкŭ, saŭ adînкatŭ. «Χερσὶ βαθυνομέναις». Non: «Τοῦ ὄρους κάτω πολλὰ ἕλη βαθύνεται». Полiеn: ші мъ fакŭ лѫпгă, ші desŭ. «Γένειον βαθυνόμενον». Ead: (fir:) «Σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου». Skp: [βαθύς].

Βαθύξυλος (ὁ, ἡ), noet: = βαθύδενδρος. [βαθὺς, ξύλον].

Βαθύπεδος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ (saŭ пе) podoase, ші întinse кîмпiї. [βαθὺς, πέδον].

Βαθύπελμος (ὁ, ἡ), noet: (îaкъцъminte) кѫ гроазъ талпъ. [βαθὺς, πέλμα].

Βαθύπεπλος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ лѫпгъ, ші ларгъ хаїнъ, saŭ акоперемînтŭ. (вezї ші ἑλκεσίπεπλος). [βαθὺς, πέπλον].

Βαθύπικρος (ὁ, ἡ), adînк, adiкъ tape amарŭ. [βαθὺς, πικρός].

Βαθύπλευρος (ὁ, ἡ), (прiнч: боŭ) чел кѫ коaste гроase, adiкъ грasŭ, вîptosŭ. [βαθὺς, πλευρόν].

Βαθυπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: adînк рънitopŭ. «Σκορπίος —». Nik: [βαθὺς, πλήττω].

Βαθυπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫпцї, ші dese коsiпe de пърŭ. [βαθὺς, πλόκαμος].

Βαθύπλοος (ὁ, ἡ), (корабiе) плѫtitoape în adînкŭ, adiкъ грeŭ îнкъркatъ. [βαθὺς, πλόος].

Βαθυπόλεμος (ὁ, ἡ), noet: adînкŭ, adiкъ мape în pesвoiŭ. foapte pesвoїnikŭ. [βαθὺς, πόλεμος].

Βαθυπόνηρος (ὁ, ἡ), noet: foapte вiклеanŭ. [βαθὺς, πονηρός].

Βαθυπρήων, ονος (ὁ, ἡ), noet:=Βαθύκρημνος. [βαθὺς, πρήων].

Βαθύπρωρος (ὁ, ἡ), чел бѫ 'налтъ, saŭ пъреацъ прѫъ. [βαθὺς, πρώρα].

Βαθυπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫпгъ, ші deasъ барвъ. [βαθὺς, πώγων].

Βαθυῤῥείτης, ου (ὁ), ші

Βαθυῤῥείων, ουσα, ον, noet: =Βαθύῤῥοος.

Βαθύῤῥηνος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫпцї ші dese лаце de лînъ de oaie, foapte лъцosŭ. [βαθὺς, ῥήν].

Βαθυῤῥιζία (ἡ), adînчime, saŭ лѫпцime de рѫdъчinї. [din

Βαθύῤῥιζος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sѫпрл: -ότατος) чел кѫ adînчї рѫdъчinї, saŭ adînк înрѫdъrinatŭ. [βαθὺς, ῥίζα].

Βαθύῤῥοος -ους, ου (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ adînкъ кѫрцere. «Ποταμὸς —» Il: Ф. (ші fir:) «Χρόνος —». Hind: [βαθὺς, ῥοή].

Βαθύῤῥωχμος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ adînчї кръпъtѫрї, saŭ mînкъtѫрї din кѫrsѫл апелор. «Χαράδρα— Koint: [βαθὺς, ῥωχμός].

Βαθὺς, εῖα, ύ, (компр: -ύτερος, sѫпрл: ώτατος; ші noet: -ίων, -ιστος) adînкŭ (проп: ші fir:) «Ποταμὸς («Τάφρος) — ». Лкs: «Πληγὴ βαθεῖα». Лѫч: (ші ел:) «Σκάπτε, βαθείας καταφέρων». Лѫч: «Φάλαγξ βαθεῖα». Такt: 2) ашezatŭ în fѫndŭ, adînкŭ; (прiп ѫрm:) depъrtatŭ; (fir:) nesѫperfiчialŭ (пѫ пе deasѫпра пѫmaї, чi adînк, пînъ în fѫndŭ). «Κατὰ τὸ βαθύτατον τῆς ἠπείρου». Apst: «Βαθὺν ἄστρων πόρον». Dion: «Κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν». Il: Т. (ші fir:) «Φροντὶς βαθεῖα». Esхл: «'Απὸ βαθείας τῆς γνώμης». Sin: =«'Εκ βάθους καρδίας». «Βαθὺς τὴν παιδείαν». Лѫч: «—τὴν γνώμην». Hind: 3) лѫпгŭ, saŭ латŭ; (în цen:) întînsŭ, ларгŭ; (fir:) înaintatŭ; dъinitopŭ; statopnikŭ. «Τόπος —». Apst: «'Ηϊὼν βαθεῖα». Il: В. «Γῆρας βαθύ». Лкs: «'Ορθρου βαθέος». Skp: «Εἰρήνη («Σιγὴ) βαθεῖα». Лч: «Μέθη βαθεῖα». Лкs: «'Ύπνος βαθὺς». Лкs: somnŭ грeŭ. (ші ел:) «Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης». Лѫч: «Οἱ βαθεῖς 'Εβραῖοι». Skp: чеї векї, чеї adевъраці. «'Εσθλὸν βαθὺ» Hind: 4) desŭ, гrosŭ, (ші fir:) înтѫпекosŭ. «Καυλὸς — ». Tfp: «Πώγων —». Sin: «Κόμη («Χαίτη, «Πλευρὰ, «Στρωμνὴ, ші чл:) βαθεῖα». Лкs: «'Αὴρ βαθεῖα». Od: I: «Λήϊον («Σκότος, «Χρῶμα, βαθύ». Лкs: 5) (în цen:) мѫлтŭ, мape, грътъditŭ. «'Ανὴρ («Κλῆρος, «Πλοῦτος. «Οἶκος) — » Лкs: «'Ηϊὼν («Τέφρα) βαθεῖα». Il: «Χρέος («Κλέος) βαθύ». Лкs:

«Μἰδεω βάθιον πλουτεῖν». Hind: [βάθος].

Βαθύσκαρθμος (ὁ, ἡ), noct: каре sape 'палт, saă din adînkă. [βαθὺς, σκαρθμός].

Βαθυσκαφὴς, έος (ὁ, ἡ), sъпată adînk. [βαθὺς, σκαφή].

Βαθύσκιος (ὁ, ἡ), каре ape, saă faче гроasъ имвръ, имвросă. «Φύεται περὶ τὰ βαθύσκια καὶ ὕφυδρα». Tîp: [βαθὺς, σκιά],

Βαθυσκόπελος (ὁ, ἡ), чел кѣ 'палте stînчї, = βαθύκρημνος. [βαθὺς, σκόπελον].

Βάθυσμα (τὸ), adînkътъръ. [βαθύνω].

Βαθυσμᾶριγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noct: чел кѣ лѧпцї tарї перї. «Ὑπήνη —». Non: [βαθὺς, σμᾶριγξ].

Βαθυσπῆλυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), noct: чел кѣ adînчї пештере. «Ἠρ' Ἡρωδοῖο βαθυσπήλυγγι κολώνῃ». Non: [βαθὺς, σπῆλυγξ].

Βαθύσπορος (ὁ, ἡ), noct: adînk semъnată, podosă. [βαθὺς, σπόρος].

Βαθυστᾶριγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noct: adînk îngenenitъ, înpъdъчinată, saă întemeiată. [βαθὺς, στᾶριγξ].

Βαθύστερνος (ὁ, ἡ), noct: чел кѣ лаtă ші имросă пientă. «Λέων—». Hind: 2)=Βαθύκολπος. «Χθών («Ηόντος—»). Opf: Hind:

Βαθυστολέω -ῶ, вііі: -ήσω, портă ларї, ші лѧпцї хаîпе. [βαθὺς, στολή].

Βαθύστομος (ὁ, ἡ), чел кѣ adînkъ гъръ. «Σπήλαιον—». Slp: [βαθὺς, στόμα].

Βαθύστρωτος (ὁ, ἡ), amтерпатă кѣ мої, ші гроase amтерпатърї. [βαθὺς, στρωτός].

Βαθύσχοινος (ὁ, ἡ), noct: чел кѣ тѧлъ, ші 'палъ папъръ, saă poroză. [βαθὺς, σχοῖνος].

Βαθυτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noct: întinsă în марї distanцe; (în цeu:) mape, ларгă. [βαθὺς, τέρμα].

Βαθύτης (ἡ), (pap) în локъ de βάθος, adînчime. [βαθύς].

Βαθύτριχος (ὁ), = Βαθύθριξ.

Βαθύυδρος (ὁ, ἡ), = Μελάνυδρος, чел кѣ апе adînчї, saă кѣ апъ în ѳndă; (în цeu:) adînkă. [βαθὺς, ὕδωρ].

Βαθύυπνος (ὁ, ἡ), noct: каре doapme adînkă somnă. «Φωλεύει βαθύυπνος». Nikndp: [βαθὺς, ὕπνος].

Βαθύφρων, ονος (ὁ, ἡ), noct: = Βαθύνους, adînnă ла înцeлeчiзне, foapte înцeлeptă. [βαθὺς, φρήν].

Βαθύφυλλος (ὁ, ἡ), noct: чел кѣ dese фрѧнze. [βαθὺς, φύλλον].

Βαθύφωνος (ὁ, ἡ), чел кѣ adînnă, saă гросă глась [βαθὺς, φωνή]: (fir:) аневое de înцeлes.

Βαθυχαΐος (ὁ, ἡ), noct: [βαθὺς, χαὶς, saă χάος] чел кѣ векіе повілitate, foapte noвілъ.

Βαθυχαιτήεις, εσσα, εν, ші

Βαθυχαίτης, ου (ὁ), чел кѣ лѧпгъ, ші deasъ коатъ, saă лѧпгъ иъръ. [βαθὺς, χαίτη].

Βαθύχειλος (ὁ, ἡ), чел кѣ бѧze, saă марцiнї 'палте, ші марї. [βαθὺς, χεῖλος].

Βαθυχεύμων, ονος (ὁ, ἡ), noct: чел кѣ adînkъ кѣрцере; (în цeu:) adînkă. [βαθὺς, χεῦμα].

Βαθύχθων, ονος (ὁ, ἡ), noct: în локъ de βαθύγειος. [βαθὺς, χθών].

Βαθυχρήμων, ονος (ὁ, ἡ), noct: чел кѣ тѧлцї вапї, foapte вorată. [βαθὺς, χρῆμα].

Βαθύχροος-ους, ου (ὁ, ἡ), adînkă, înkisă ла фацъ. [βαθὺς, χρόα].

Βᾶιεν, Β: neps: de în:, ші

Βαίην, ης, η, sinr: neps: de nex: 2: de nofl: ал лвї βαίνω.

Βαϑήλ [Евр: Бет-ел, каsa лвї Dвmnezeă] піatръ (алърă, saă колоапъ) supe номепіре de Dвmnezeeaскъ арътаре, saă анъраре. (de вnde, Elenika mitолоціе a пietреї βαιτύλος).

Βάϊνος [βαΐς], η, ον, ѣкалă, înmletită din фрѧnze de finikă (хѧрma).

Βαίνω, вііt: βήσομαι (nex: 2: ἔβην, ip: de кѣ: βέβηκα) калкă, мергă, имвлѧ, пъ дѧкă, saă віă. «Αἱ ταπειναὶ ὁπλαὶ ὁμοίως βαίνουσι». Ksn: «Βαίνω πόδα». Евр: îmї пвіă пічорвл. «Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει». Li: Δ. «Μεγάλα («Μακρά. «Ἀβρά, ші чл:) βαίνειν». Лкs: a имвла кѣ марї (парї, ірîndавї) пашї. «Βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, saă πρὸς ῥυθμόν». Плt: Пл: a имвла кѣ такă. «Γ"σα βαίνειν τινι». Dm: =«Ἐγγὺς βαίνω τινός». Dion: Ал: имвлѧ ка ші (saă de o потрівъ кѣ) кѣlape, ші (lir:) îї seamъnă, îл imită, saă mъ апропіă de dînsвл. «Ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μέλοι». Sof: (ші în перф:) «Βᾶ δὲ νέειν (ἐλάαν)» Li: B. N. «Βᾶ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα». Od: Θ. s'a порнit (a îнчепът) съ... (ші кѣ парtч:) «Ἀριστεύσαντες δ' ἔβησαν». Вірхmх: «Διὰ δίκας ἔβα» Евр: 'ші a реsвѧnat, a недепsit. «Αἶνον ἔβα κόρος». Hind: se satвръ чінева ші de лѧздъ. 2) = Δια(Απο)βαίνω, трекă, пъ дѧкă. «Οὓς κῆρες ἔβαν φέρουσαι». Li: B. «Ἐννέα ζεβάσιν ἐνιαυτοί». ші «Ποῦ ὅρκια βήσεται ἡμῖν»; Li: 3) (desпре înпрезпареа вітелор) гонeskă, (ші nas:) пъ гонeskă. «Ἡ μὲν ἐλέφας ἄρχεται βαίνεσθαι δέκα ἐτῶν, ὁ δὲ ἵππος βαίνει πέντε ἐτῶν, ἢ ἓξ ὧν.» Apsl: 4) (upiпч: în ipe: de кѣ:

ші neste sъв:) sîntŭ întemeiatŭ, statoрnikŭ, staŭ цeапън. «Βεβηκυίας τῆς οἰκίας ἐν ταπέδῳ». Ksn: «Ἐπὶ μέσου βεβηκέναι». Ил: «Ἡ κεφαλὴ ἐπ' αὐχένος ἐβεβήκει». Fil: (ші fir:) «Εὖ βεβηκυῖα τυραννίς». Ep: «Βεβηκὼς ἀνήρ». Ил: бърваtŭ înцелептŭ, ші statoрnikŭ. «Τὸ βεβηκὸς» Ил: înцелептіне, statoрnіціе de характерŭ, 5) (акт: прінч: în вііt: βήσω, ші пех: 1: ἔβησα)== Ἀνα(Κατα, Ἐπι)βιβάζω. «Ἀνδρας ἐπ' αὐτὰς ἔβησε». Ep: (ші між:) «Περικαλλέα βήσατο δίφρον». Om: s' a sвit. [βάω].

Βάϊον (τὸ), [βαΐς] рамъръ, saŭ гравіъ de finikŭ (хърта); (прін întind:) преміŭ, semnŭ de вірвінцъ, troфeŭ; sчeuгрв (de întрърtese). 2) (Віz:) darŭ, харŭ.

Βαιὸς, ὰ, ον, пост: мікŭ, пцінŭ. «Ὀὸ' εἶπε πρός με βαί' (în локŭ de βαιά)» Sof: «Πότερον ἐχώρει, βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων»; Sof: пцінŭ, adікъ кв пціні oameні. ‖ (пеst:) Βαιὸν, adв: пцін. «Βαιὸν (în ел: de χρόνον) ἀμμείναντα». Om: Βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ». Sof: alît de пцін înгріжешtі. «Κατὰ βαιὸν». Dions: кîte пцінŭ. «Βαιῆς (în ел: de ἡλικίας) ἄπο». Es: din копілъріе.

Βαϊοφόρος (ὁ, ἡ), пърtъторŭ de рамъре, saŭ stîlпърі de finіче: (de вnde) «Βαϊοφόρος». Віsep: Dвminika чea маі 'nainte de пашte, a гlорііlор, saŭ a stîlпърілор. [βάϊον, φόρος din φέρω].

Βαΐς, ίδος (ἡ), [Epiп:] гравіъ. saŭ рамъръ de finikŭ, = Βάϊον.

Βαίτα,-της, (ἡ),хаїпъ чіовъпеаскъ de піеле. кожокŭ. 2) кортŭ барбарікŭ de піеле.

Βαίτυλος (ὁ), [вezї βαιθήλ] піatра, пе каре а înгіцit Saтврнŭ în локъл лві Жое.

Βαϊφόρος (ὁ; ἡ). = Βαϊοφόρος.

Βαιὼν [βαιὸς], ένος (ὁ), вnŭ гелŭ de пешte мікŭ, = Βλέννος. 2) вnŭ гелŭ de тъввръ ла Alexandpieні.

Βάκανον (τὸ), (маї ноŭ) вътіпцъ de варzъ, ші de pidіке. [Βάκχος, ἀνίημι: fiind къ este desвътътoape].

Βάκηλος (ὁ), евпвкŭ (вконітŭ): (fir:) afemeiatŭ, = Βλάξ.

Βακίζω, вііt: -ίσω, пророческŭ, ка (Веоціанвл пророкŭ) Βάκις; saŭ репеtŭ des пътеле ачелвіа. (вezї ші βατταρίζω, ші ὀατισμός).

Βακκάρινος, η, ον, кавlъ βακχάρινος. [din

Βακκάριον (τὸ), (прінч:) вntŭ, saŭ олеіŭ de

Βάκκαρις, ίδος, saŭ εως (ἡ), кавlъ βάκχαρις.

Βακτηρεύω, (ші між:) -εύομαι, вііt: -εύω, -εύσομαι, тъ рezemŭ în (вітвлв кв) бастонŭ. [din

Βακτηρία (ἡ), [βαίνω] aастонŭ, toiarŭ (de pezemat). [de вnde

Βακτηριάζω, вііt: -άσω, pezemŭ, snріжінŭ.

Βακτηρίδιον (τὸ), dim: ал лвї

Βακτήριον (τὸ), (se înц: ξύλον, лемнŭ) ==Βακτηρία.

Βάκτρευμα (τὸ), peazemŭ, snріжінŭ. [din

Βακτρεύω, вііt: -εύσω, = Βακτηρεύω. [din

Βάκτρον (τὸ), = Βακτηρία.

Βακτροπηρίτης [βάκτρον, πήρα], ου (ὁ), чел кв чіomaгвл în mînъ, ші кв dъsara ла шолдŭ, чершъторŭ, ші чл:

Βακτροπροσαίτης, ου (ὁ), чершъторŭ кв toiaгвл în mînъ. [βάκτρον, προσαιτῶ].

Βακχάζω, вііt: -άσω, = Βακχεύω.

Βακχάρινος, η, ον, (прінч: вntŭ, saŭ влеіŭ) гъквlŭ din

Βάκχαρις, εως (ἡ), о плантъ apomatikъ, (Тврч:) вахарŭ, (пoate) = Ἄσαρον; (în цеп:) ор че аромъ; (іар маї deos:) грънвnte de o плантъ apomatikъ de India.

Βακχὰς (ὁ), пост: = Βακχευτής.

Βακχασμὸς (ὁ), = Βακχεία. [din

Βακχάω, = Βακχεύω.

Βακχέβακχος (ὁ), іштŭ în чinstea (ші întрв каре se репеta des пътеле) лвї Бакв. [Βάκχος. Βάκχος].

Βακχεία (ἡ), гвріе de Бакантъ, saŭ Бакікъ; (în цеп:) веціе, певвпіе; întвsiasmŭ, ші чл: [βακχεύω].

Βακχεῖος, α, ον, кввепітŭ лвї (saŭ însвflatŭ de) Бакв, Бакікŭ; întвsiastŭ, певвпatікŭ. «Θεός—». Evp: Dionisŭ, saŭ Бакв. «Ποῦς—». Metp: копиввŭ dintp'o sілабъ скврtъ ші doъ лвнгі, saŭ (dвпе D: Ал:) din протівъ. ‖ (sввst:)Βακχεῖον (τὸ), templвл (ші pap сервътoapea) лвї Бакв. 2) =Βακχεία. «Εἰς βακχεῖον πεσών». Evp: 3) (îm:) Βακχεῖα (τὰ), орцііле (saŭ сервътoріле) лвї Бакв. [Βάκχος]. [de вnde

Βακχειώδης, εος (ὁ, ἡ), imitътorŭ ал лвї Бакв; певвпatікŭ. [ші

Βακχειώτης, ου (ὁ), пост: în локŭ de βακχευτής.

Βάκχευμα (τὸ), (прінч: ла îm:) пврtъріле Бакацілор în орцііле лвї Бакв, saŭ Бакапалеле. [βακχεύω].

Βακχεὺς, έως (ὁ), cuil: ал лвї Dionisŭ. «Βακχεὺς Διόνυσος». Evp: ші (pap) în локŭ de Βάκχος.

Βακχεύσιμος (ὁ, ἡ), потрівітŭ, saŭ dispвsŭ ла серваreа Бакапалелор. [din

Βακχευσις, εως (ἡ), серваре de Бакапале, saŭ орцііле лвї Бакв. [ші

Βακχευτὴς, οῦ (ὁ), serbъtorь de Бакапале; (în μen:) întъsiastь, nebъnatikь. [βακχεύω]. [de ънde

Βακχευτικὸς, ἡ, ὸν, kъvenitь (saь îndemînatikь) ла serbarea Бакапалелор; (în μen:) nebъnatikь.

Βακχεύτωρ, ορος (ὁ), noet: îo локь de βακχευτής. [din

Βακχεύω, viit: -εύσω, serbezь орμiile Бакълъї; (prin ърт:) sîntь, saь mъ portь ка ънь întъsiastь (nebъnatikь); (pap akt:) = Ἐκβακχεύω, înnebъneskь, întъsiezь. [Βάκχος].

Βακχέχορος (ὁ, ἡ), iъvitorь, saь kondъkъtorь de danцъл Бакікь. «Βακχέχορος Διόνυσος». Opf: [Βάκχος, χορός].

Βακχέω, viit: -ήσω, noet: în локь de βακχεύω.

Βάκχη (ἡ), (prinч:) fem: ал лъї Βάκχος; (iap partik:) femee съvîrшitoape de орμiile Бакълъї. (vezї ші Μαινάς).

Βακχιάζω, viit: -άσω, = Βακχεύω. [ші

Βακχιακὸς, ἡ, ὸν, = Βακχικὸς. [din

Βακχιὰς, άδος (ἡ), (se înц: γυνὴ) = Βάκχη, preotiцъ a Бакълъї. [ші

Βακχικὸς, ἡ, ὸν, kъvenitь Бакълъї, saь орμiilor, ші preoцilor лъї. [ші

Βάκχιος, α, ον, = Βακχεῖος, ші Βακχικός. 2) noet: în локь de [Βάκχος]. [de ънde

Βακχιόω -ῶ, viit: -ώτω, = Βακχεύω, întъsiezь, saь mъ întъsiezь.

Βακχὶς, ίδος (ἡ), noet: = Βακχιάς. [din

Βάκχος (ὁ), [Ἴακχος] zeъл вінълъї Dionisь, 2) (prin întind:) вінь. 3) însъfletь de Бакь, saь съvîrшitorь de орμiile лъї; (în μen:) întъsiastь, nebъnattkь. 4) kъnъn, saь ramъrъ, че nъrtaь, saь цincaь Бакапції. 5) ънь felь de nemte, = Ὄνίσκος.

Βάκχων ωνος (ὁ), dim: ал лъї Βάκχος.

Βαλανάγρα, ας (ἡ), ънь înstrъmîntь, kъ каре чеї векї skoteaь din вроаскъ zoворашъл, ші (prin ърт:) deskideaь ъшеле; saь ънь felь de keie. [βάλανος, ἄγρα].

Βαλανειόμφαλος (ὁ, ἡ), noet: (prinч: карабъ) nîntekoasъ (ка о волтъ de баіе). [βαλανεῖον, ὀμφαλός].

Βαλανεῖον (τὸ), баіе (prinч: nъvălikъ); 2) апъ de баіе. [βάλανος]. [de ънde

Βαλανείτης, ου, ші

Βαλανεὺς, έως (ὁ), enistatь, saь слъжашь de баіе, bъiашь.

Βαλανευτικὸς, ἡ, ὸν, kъvenitь bъiашълъї, saь bъїї. [ші

Βαλανεύτρια (ἡ), fem: ал лъї βαλανεύς, bъiешоаіе. [din

Βαλανεύω, viit: -εύσω, sîntь bъiашь, saь слъжеskь ла баіе. [βαλανεύς].

Βαλανηρὰ (τὰ), noame de soiъл rînzeї. [βάλανος].

Βαλανηφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntь

Βαλανηφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtorь de (saь trъitorь kъ) rindъ. [βάλανος, φάγω].

Βαλανηφόρος (ὁ, ἡ), prodъkъtorь de rindъ. [βάλανος, φέρω].

Βαλανίζω. viit: -ίσω, skъlърь, ші kъlegь rindъ. 2) (med:) nъiь în mezъtь попопець (sъпъпашь) sпре înlesnipea deшertърії. [ші

Βαλάνιος, ші-νινος, α, η, ον, fъkъть din rindъ. [ші

Βαλάνιον (τὸ), dim: ал лъї βάλανος. [ші

Βαλανὶς, ίδος (ἡ), = Βαλάνιον, ші kъ

Βαλάνισσα, ης (ἡ), = Βαλανεύτρια. [ші

Βαλανίτης, ου (ὁ), ші βαλανῖτις, ιδος (ἡ), чел în felь (saь fъkъть) de rindъ. [βάλανος].

Βαλανοβόρος (ὁ, ἡ), = Βαλανηφάγος. [βάλανος, βορά].

Βαλανοδόκη (ἡ), гаvра înkъietoapeї, ънde intrъ zoворъл, ка sъ se înkъie ъша. [βάλανος, δέχομαι].

Βαλανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felъл rindeї, saь în formъ de rindъ. [βάλανος, εἶδος].

Βάλανος (ὁ, ші ἡ), копачіь de rindъ. 2) rindъ. 3) op че fръkіь în formъ de rindъ, sп: e: kastanъ, хърта, ші чл: (maї de mъlte orї înpreunъ kъ вре o deosebitoape zîчере). «Διὸς βάλανος». алънъ, saь kastanъ. (vezї ші μυροβάλανος). 4) капътъл mъdъlarълъї вървъteskь. (vezї ші πόσθη). 5) ferъл, saь zоворъл, че intrъ în înkъietoapea ъшеї, ка sъ se înkъie. (vezї βαλανάγρα). 6) че se atîrnъ de op че felь de podoavъ de rîtь a femeilor. 7) попопецъл, saь съпъпашъл, че se пъne în mezъtь în locь de klistirь. 8) o skoїkъ de mape. (vezї ші ὄακτυλος). [de ънde

Βαλανόω -ῶ. viit: -ώτω, formezь чева ка rinda. 2) înkъїь ъша kъ zоворъл.

Βαλαντίδιον (τὸ), dim: ал лъї βαλάντιον.

Βαλαντιοτόμος (ὁ), noet: în локь de βαλαντιοτόμος.

Βαλαντιοκλέπτης, ου (ὁ), fърь de пъngъ [βαλάντιον, κλέπτης].

Βαλάντιον (τὸ), пъngъ de banї.

Βαλαντιοτομέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntь

Βαλαντιοτόμος (ὁ, ἡ), fърь prin îndemî-

natikъ tъiepe (saŭ rъвritopŭ) de пвnrъ кв вanï. [βαλάντιον, τομή].

Βαλανώδης, εος (ὁ, ἡ). = Βαλανοειδής. 2) плinъ de rindъ. [ші

Βαλανωτος, ἡ, ὸν, чел în formъ de rindъ. [βάλανος].

Βαλαύστιον (τὸ), floarea, ші крвdвл podŭ al selвatičeĭ podiĭ.

Βαλβιδοῦχος (ὁ), чел че цine, saŭ иъzemte вapiepa. [βαλβίς, ἔχω].

Βαλβιδώδης, εος (ὁ, ἡ), adînkatŭ, saŭ кънatŭ în лвnrŭ, adikъ formatŭ ка...

Βαλβίς [βάλλω], ίδος (ἡ), = Ἀφετηρία, semnвл (локвл), вnde staŭ алергътopiĭ, saŭ кълкаŭ asвîрlitopiĭ de diskŭ; (în цеп:) înчепвtŭ. (de вnde). «Ἐκ («Απὸ) βαλβίδος». Apstf: «Ἐξ αὐτῆς βαλβίδος». Tdpt: în datъ de ла înчепвtŭ 2) = Κρηπίς, вasŭ, temeлic. «Βαλβίδα λόγου βαλέσθαι». Fiлstp: 3) = Βήλος, praгŭ de вшъ. «Ἀπὸ τῆς τοῦ νεὼ βαλβίδος». Fвstp: 4) =βαθμός, tpeantъ (maĭ кв seamъ de пвgŭ).

Βάλε, поеt: în локŭ de Ἄβалe, Ἔϑε, fie ка...

Βαλὴν(λλὴν) ἤνος, (ὁ), (Fріц: saŭ Neps:) înпъpatŭ, кънetenie. [de вnde

Βαλην(λλην)ναῖος α, ον, înпъpътeskŭ.

Βάλιος, ία, ον, ші Βαλιὸς, ὰ, ὸν, iвle, penede ла mîшkape, (de вnde ші пвmeле вnвĭ калŭ ал лвĭ Ахілŭ). 2) nestpiцŭ, пътatŭ. (bezĭ ші αἰόλος). 3)=Ἅλαὸς, орвŭ. (de вnde || sввst:) βαλία, saŭ βαλιά = Ὀφθαλμία, natimъ de окі. (bezĭ ші Ἅλιος.

Βαλλητύς, ύος (ἡ), поеt: în локŭ de βολή, asвîрlipe. [βάλλω].

Βαλλίζω, вiit: -ίσω, поеt: (pap) = Βάλλω. 2) мъ înвîpteskŭ dъnцînd. [de вnde

Βαλλισμὸς (ὁ), înвîptipe, sвчipe în danцŭ.

Βάλλω [dвne etimлц: sвчeskŭ, клetinŭ înkoaчĭ ші înkoлo, în afin: кв ἀλάω, bezĭ în a 3: însemn:], вiit: βαλῶ (nex: ἔβалον, tp: de кв: βέβληκα, ші чл:, nos: βλητέον), asвîрlŭ, apвnkŭ, ші (npin întind:) nетereskŭ în лovipe; (npin вpm: 2) лoвeskŭ, isвeskŭ (maĭ кв seamъ de denapte), atakŭ, pъneskŭ; (de вnde deoseвipea лвĭ. «Ὀξέϊ χαλκῷ τύψας, ἠὲ βαλών». Iл:X. (ші nas:) «Βλημένος ἠὲ τυπείς». (ші ekспліkареа квnoskвteĭ enirme) «Βάλοι τε καὶ βάλοι». At: a dat, dap n'a лovit. «Πολλοὺς προέηκα ὀϊστοὺς, τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν». Iл: Θ. «Σκοπὸν, ὃν οὐκ οἶδ', εἴτις βέβληκε». Грг: «Τοὺς οὔποτ' ἀκτίσιν ἥλιος ἔβαλε». Od: E. «Τὴν θάλασσαν ἄνεμος βάλλει» Mosx: (ші кв преп:) «Ἔβαλε κατ'αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς». Skp: «Ἵππων μ' ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει. Iл: K. «Φράζευ, μή σε (σκορπίος) βάλῃ». At: (ші кв dat:) «Βάλλει μήλοις τὸν αἰπόλον». Tkpt: «Ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον». Skp: (ші fir:) «Σκώμμασι βάλλειν τινα». Sin: (ші fъpъ kazŭ). «Ἔβαλον, ἠκόντιζον». Ksn: «Κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ». Dm: (ші fir:) «Τῆς Ἀττικῆς ὀρθοεπείας πέρρω που βάλλειν». Hвeл: (ші nas:) «Κερανυῷ βληθείς». Fвstp: (ші fir:) «Ἄχει βεβλημένος». Ap: 3) apвnkŭ жos, лепъdŭ, sвpnŭ; (ші nвmaĭ în nas: tpe: de кв: ші neste sъв: ші în a 3: neps:) zakŭ. «Ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ». Iл: A. «Πρὸς πέτρῃσι βαλών». Od: I. «Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλεν». Od: Z. Ξ. «Εὐνὰς βαλέειν». Od: I. a apвnka anквpa. «Βάλλει (ὁ ἵππος, ші чл:) τοὺς ὀδόντας». Apst: «Σπόρον ἐν νηοῖσι βάλλοντες». Tkpt: Κύβους βάλλοντας». Пл: (ші ел:) «Κυβευτῇ πολλὰ βάλλοντι καὶ καλά». Пл: (ші înтp' алtŭ ел:) «Ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλο τ' ἀλλοῖον βαλεῖς». Apst: (ші miж:) «Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοί». Od: A. aŭ xotъpît (fir: дела чeĭ че apвnkъ кввеле, saŭ вotеazъ, dap bezĭ maĭ кв seamъ ла a 4: însemn:); (ші dвne npinчипала etimл: a zivepiĭ). «Μήκων δ' ὥς ἑτέρωσε κάρη βάλε». Iл: Θ. 'шĭ a плекat капвл ла o parte. «Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα». Od: Π. 'шĭ a înтops окіĭ. «Πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα». ші «Πρὸς γῆν ὄμμα βαλών». Eвp: 'шĭ a înтops faцa, окіĭ în жos. (ші ел:) «Βάλλ' (se înц: σεαυτὸν) ἐς κόρακας (ἐς μακαρίαν, ші чл:)» Пров: dвte корвілор, ші чл: (ші nas:) «Τέκνα βαλλόμενα προτὶ γαίῃ». Iл: X. «Πύργων βαλλομένων». Iл: I. «Νήσοις, αἵ τ' ἐνὶ κόλπῳ Θρηϊκίῳ βέβληνται». Nik: zak. (dap bezĭ ші чeле din вpmъ eksempле a ле însem: a 5) «Ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός». Skp: zaчe. «Λύκος ὑπὸ κυνῶν διηχθεὶς ἐβέβλητο». Fав: 4) = Ἐκβάλλω, (desnpe плante) skoцŭ; (desnpe лiквide) въpsŭ, ші чл:. «Εἰ δὲ παραπληρῶν ἀλώσει, καὶ βαλεῖς τι μαλθακόν». Apstf: daka beĭ skoate din гвръ, saŭ beĭ пропвnца. «Ἄκρου βαλέειν κατ' ὄσσων (κατὰ βλεφάρων, παρειῶν ἄπο, ші чл:)». Om: Tkp: (ші ел:) «Ποταμὸς εἰς ἅλα βάλλων (se înц: τὸ ὕδωρ)». Iл: A. (adikъ) въpsînd ŭ se. (ші desnpe плante). «Τὸ πολυπόδιον μετὰ τὰ ὕδατα ἀεὶ βάλλει (se înц: φύλλα, ші чл:)». Tfp: (adikъ) pesape. 5) =Τίθημι, пвiŭ, aшezŭ чева вndева (шaĭ кв seamъ înъxntpв, asвпра, saŭ înпрежвр); (npin вpm:)

=Ἐμ(Ἐπι, Περι)βάλλω; (desnpe лікъide) topnъ înъъntpъ; (desnpe înврък:) nopтъ. «Πάνθω ἐν χείρεσσι βάλω». Іл: Р. «Βαλὼν ἐν νηΐ». Od: Σ. (ші між: în ел: de преп:) «Ἄρμενα ναυσὶ βάλοντο». Апли: «Κυνέῃ βάλεν». Іл: Π. «Βαλεῖν τὸ ἀργύριον τοῖς τραπεζίταις». Skp: съ 'ші пъіе банії ла dobîndъ. «Ἐν πύλαισιν ἀκοὴν βάλω«. Евр: пъіъ врекеа (ка съ авzъ). «Εἰς οἶνον βάλλε φάρμακον». Od: Δ. «Βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα». Skp: (ші fъръ kazъ prepozigionalъ). «Βάλλ' οἶνον, Анакр: «Πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν». Евр: maĭ 'nainte de a кълка пе пъmînтьл... «Βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ». Skp: «Βαλῶ περὶ σὲ χάρακα». Skp: 'Αμφὶ δ' ὤμοις βάλλ' (ші між: βάλλετο) αἰγίδα (ξίφος, ші чл:)». Om: (ші în ел: de преп:) «Βάλλε δὲ σοῖς πλοκάμοις (τὸ κρήδεμνον)». Enigp: «Βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω». Mosx: «Ἵππους τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών». Іл: Ψ. (ші fir:) «Εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς». Пл: (ші къ dat:) «Πρὶν χώραν τήν δε κινδύνῳ βαλεῖν». Esx: «Οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν». Skp: (asemenea къ) «Φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν». Іл: Е. «Τρώεσσι θράσος βάλε». Koint: a însufлat. «Σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλε (βαλεῦ). Trn: (ші між:) «Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἔργον εἰς νοῦν βαλόμενος». Пл: (ші întops) «Ἐς φροντίδας νοῦν ἐβαλόμην». Евр: (ші ел:) «Ἐπ' ἐμεωυτοῦ βαλόμενος ἔπρηξα». Ep: de sinemĭ nopnitъ, din капьл меъ. (ші întp' алtъ ел:) «Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο Θεοί». Od: A. аъ хотърît. (bezĭ ші a 3: însem:); (ші în nepfp:) "Εἰς μνήμην ἐβάλοντο„. Пл: 'ші аъ adвs a minte. "Εἰς οὔατα βαλέσθαι„. Btpxm: a авzi, a askвlta. "Εἰς γαστέρα βάλλεσθαι„. Ep: a лва în mînteче, a zъmislі. "Ἐβάλοντο κρηπίδα„. Hind: аъ întemeiat; (ші npin întind:) "Ἄστυ βαλέσθαι„. Апли: a zidi cetate. (ші fir:) "Ἀρχὴν βαλέσθαι„. Плт:

Βαλλωτὴ (ἡ), o плантъ = Μέλαν πράσιον, selвatikъ earвъ de melisъ, (Lat:) Marrubium nigrum.

Βαλὸς (ὁ), Dop: în локъ de βηλός.

Βαλσαμίνη (ἡ), o плантъ = Βούφθαλμον, окіял вокляї. [din

Βάλσαμον (τὸ), [Feniч: Бал-samin, stъmînял червляї, soapene] вальsamъ, zeamъ, saъ piцinъ mipositoape, ші тъmъdвitoape. [din

Βάλσαμος (ἡ), вальsamъ (копачіъ de India, din каре se скърце вальsamял).

Βαλσαμουργὸς (ὁ, ἡ), кълtівъторъ de вальsamъ. [βάλσαμον, ἔργον].

Βαλσαμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ (mipositopъ ка) вальsamял. [βάλσαμον, εἶδος].

Βαλσαμὼν, ῶνος (ὁ), вълзътішъ, саъ локъ sъditъ къ вальsamї. [βάλσαμος].

Βᾶμα (τὸ), Dop: în локъ de βῆμα.

Βάμβα, Dop: în локъ de βάμμα.

Βαμβαίνω [în afin: къ βαβάζω], biit: -ανῶ, tpemвръ (de fpікъ, саъ de fpirъ), îmї клъпцъieskъ dinцiї în гъръ; (npin врm:) mi se npinde літва, вілвіiesкъ, rînrъвeskъ, саъ ворвeskъ rînгав.

Βαμβακεύω [βαμβακός], biil: -εύσω, = Φαρμακεύω. [de вnde

Βαμβακεύτρια, ας (ἡ),=Фармакеутріа. [ші

Βαμβακεία, -ία (ἡ), = Фармакеіа, -ія.

Βαμβακίζω, biit: -ίσω, =Βαμβακεύω. [din

Βαμβακὶς, ἰδος (ἡ), = Βαμβακεύτρια. [din

Βαμβακὸς (ὁ), (pap) ¯βάμβα]. = Фармакос.

Βαμβακοειδὴς, (ὁ, ἡ), (pap) = Вомвуkoeidъ. [βάμβαξ, εἶδος].

Βάμβαξ, ακος (ὁ), вnъ fелъ de плантъ, din каре ese вътвакял; ші пъfял вътвакялї, [de ачі] вътвакъ.

Βαμβαλέω -ῶ, biit: -ήσω (de вnde nex: 2: βάμβαλε), ші

Βαμβαλίζω (-ύζω), biit: -ίσω (-ύσω), = Βαμβαίνω.

Βᾶμεν (μες), Dop: în локъ de ἔδημεν, saъ βῶμεν (1: îm: neps: a nex: 2: de xot: saъ sвn: ал лвї βαίνω).

Βάμμα (τὸ), [βάπτω] = Βафѣ, вънseaлъ, faцъ, колоаре; (în цеп:) op че лікъidъ de вънseaлъ; (de вnde 2) = Ἔμβαμμα, zeamъ (npinч: de moiat), залцъ (Ital:). «Σίμβλων—». noet: miepe. 2) вънsipe. «Ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν». Apstf: (adikъ) рошіе, пров: съ nъ te вmплъ de sînце, вътînдъ-te.

Βαμμάτιον (τὸ), dim: ал лвї βάμμα, zemшоаръ.

Βὰν, noet: Еол: în локъ de ἔβησαν, 3: îm: neps: a nex. 2: ал лвї βαίνω.

Βανὰ, βανηκὸς (ά), Beot: în локъ de γυνὴ, femee. (bezĭ ші βύνη, ші гана).

Βαναυσία (ἡ), mesepia, ші характерял лвї [βάναυσος] (npinч: ші fir:).

Βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, atingъtopъ de (кввenitъ лвї)....

Βάναυσος (ὁ), [βαῦνος, αὔω] (npinч:) meштерял, че лъкреазъ npin fокъ, арътаръ, ferapъ, ші чл: (în цеп:) op че mешterъ grosъ. || (adiekt:). «Τέχνη—». 2) prostъ, neînвъцатъ, grosoланъ, варваръ, ші чл:

Ванаусотехνέω [βάναυσος, τέχνη], ші

Ванаусоургέω -ῶ, вііт: -ήσω, лъкрезъ, profesezъ гrosъ meмteшъгъ. [ші

Ванаусоургία (ἡ), лъкръл (meштешъгъл) гrosълиї meштеръ. [din

Ванаусоургὸς (ὁ, ἡ), лъкръторъ de гrosъ meштешъгъ. [βάναυσος, ἔργον].

Ванάусως, adв: în кіпъ de прostъ, saъ гrosъ meштешъгъ. [ші

Ванаусώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кь характеръ de meштеръ гrosъ. [βάναυσος].

Βάξις [βάζω], ιος (ἡ), noet: глasъ, кьвîнтъ; famъ; проорочіе.

Βαπτηρία (ἡ), ші βαπτήριον (τὸ), въпsea, колоаре. 2) (neхт:) въпsitopie, saъ лъкрътopie de въпsitopъ. (iap прinч: adiek: fem: ші neхt: ал лъї...

Βαπτήριος, ία, ῖsaъ ος, ον, каре ажьтъ ла въпsipe; ші = Βαπτικός. [ші

Βάπτης, ου (ὁ), = Βафеύς (аша se пъmiaъ прeоціі ші четашіі zeiцeї Kotito; fiind кь se въпsiaъ, saъ se дрецеаъ пе овразъ). [βάπτω]. [de вnde

Βαπτίζω, вііт: -ίσω, = Βάπτω, кьfвndъ, moiъ în op че ліквідъ, вdъ de totъ; (прin întind:) скалдъ. «Ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι». Skp: (de вnde 2) (Бisep:) вotezъ. 3) скоцъ апъ (saъ op че ліквідъ) din чева. «Βαπτίζοντες ἐκ πίθων μεγάλων». Пл: 4) (nas: saъ між.) шъ daъ afвnd, апъ înnекъ (пропр: ші fir:). «Ἵνα μὴ αὐτάνδρῳ τῇ νηῒ βαπτισθῶμεν». Грг: (ші ел:) «Τῶν χθὲς βεβαπτισμένων (se înц: τῷ οἴνῳ)». Плт: (вezї ші βρέχω). (ші fir:). «Ὀφλήμασι βαβαπτισμένος». Пл: «Ἰδὼν βαπτιζόμενον τὸ μειράκιον». Плт: (adikъ) кь se влвіа, se înкърка. [ші

Βαπτικὸς, ὴ, ὸν, кьвenitъ, saъ potpівitъ ла въпsipe.

Βάπτισις, εως (ἡ), ші

Βάπτισμα (τὸ), ші

Βαπτισμὸς (ὁ), кьfвndape, moiepe; скълdape, спъларе. «Βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ χαλκίνων». Skp: (de вnde Бisep:) вotezъ. «Τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν βάπτισμα». [ші

Βαπτιστὴρ (ὁ), (маї поъ) = кь

Βαπτιστήριον (τὸ), скълdatoape, =Κολυμβήθρα. [ші

Βαπτιστὴς, οῦ (ὁ), вotezъторъ. [βαπτίζω].

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, кьfвndatъ, moiatъ; въпsitъ. 2) nestpiцъ. «Βαπτά». Apstf: ші Пл: 3) zлeitъ, saъ de zлeit кь вnъ basъ бъratъ întp'înвл. «Βαπτὰν κάλπισι παγάν». Eвр: [ші

Βάπτρια (ἡ), fem: ал лъї βάπτης. [ші

Βάπτρον (τὸ), = Βάμμα, въпsea. [din

Βάπτω, вііт: βάψω, (neх: nas: ἐβάφην) (прinч:) moiъ, кьfвndъ чева în op че ліквідъ. «Βάπτω τι εἰς ὕδωρ, saъ ἐν ὕδατι, saъ (ел:) ὕδατι, saъ ὕδατος». Лкs: «Ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος». Skp: 2) (прin întind:) спълъ. «Τάρια βαπτουσι θερμῷ». Apstf: 3) въпseskъ, daъ faцъ. «Τρίχας βάπτειν». Diosk: (ші між: ел:) «Βαπτόμενος (se înц: τὰς τρίχας, saъ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ) βατραχείῳ». Apstf: «Ἐβαψας ἔγχος πρὸς Ἀργείων στρατῷ». Sof: aї sînцepat. «Βάπτω σίδηρον». Od: 1: moiъ гerвл apsъ în anъ рече, ка sъ'л кълeskъ. 4) вnrъ, snoieskъ, лвstpezъ, sвflв кь авръ. «Αἱ κύλικες βάπτονται πρὸς τὸ εἶναι δοκεῖν ἀργυραῖ». At: 5) вmплв вasвл afвndîndв'л în вре вnъ ліквідъ. «Τεῦχος βάψασ' ἔνεγκε ποντίας ἁλός». Eвр: «Ἅλα βάπτε». Nik: 6) (nestp: saъ ел:) mъ кьfвndъ. «Ἔβαψε ναῦς». Eвр: «Ῥόον βάπτειν». Ap: (ші nas:) «Βάπτεται ναῦς». Лкs:

Βαραγγιάω -ῶ, Βαράγγιον, Βάραγγος, ші чл: în локъ de βραγχιάω, ші чл:

Βάραθρον (τὸ), гroапъ foapte adînкъ, прънastie, mînкътвръ (de ръъ); (iap naptк: în Atena) локъ прънъstiosъ, вnde apвnкаъ пе fъкътorіі de реле; (de вnde fir:) neipe, прънъdenie, врцie Dвmnezeeaскъ. «Ἐν τῷ βαράθρῳ χειμάζειν» Dim: [de вnde

Βάραθρος (ὁ), вpednikъ de прънastia (βάραθρον); de snînzвpat; (fir:) шipetъ, влestematъ, ші чл: [ші

Βαραθρόω -ῶ, вііт: -ώσω, арвпкъ пе чинева în прънastie, îл daъ піерzърії. [ші

Βαραθρώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о гroапъ de піерzape. 2) = Βάραθρος.

Βάραξ, ακος (ὁ), вnъ гelъ de пръжітъръ, saъ плъчінтъ.

Βαρβαρίζω, вііт: -ίσω, вorвeskъ, saъ mъ noртъ ка вnъ варваръ. 2) sintъ de naртida варварілор (прinч: a Перsілор). 3) faкъ варвarismе. [ші

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, кьвenitъ варварілор, saъ вpednikъ de варварї. 2) = Βάρβαρος. (de вnde) «Τὸ βαρβαρικόν». Tвч: варварії, saъ naцііле варваре. «Εἰς τὸ βαρβαρικόν». Лвч: în локъ de

Βαρβαρικῶς, adв: în кіпъ варваръ. [ші

Βαρβαρὶς, ίδος (ἡ), варваръ, fem: ал лъї [βάρβαρος].

Βαρβαρισμὸς (ὁ), ворвіре (прinч: în Елінеште) перегвлатъ dвne варварї. [ші

Βαρβαριστὶ, adв: = Βαρβαρικῶς, dвne і-

dioma лимвеї, ші пропъпціа варварілор. [βαρβαρίζω].

Βαρβαρόγλωσσος (ὁ, ἡ), ворвіторъ ка варварь de лимба Елінеаскъ, = Βαρβαρόφωνος. [βάρβαρος, γλῶσσα].

Βαρβαροήθης, εος (ὁ, ἡ), чел кь варваре пъравърї, неполітівітъ. [βάρβαρος, ἦθος].

Βαρβαρόθυμος (ὁ, ἡ), чел кь інімъ варваръ, неомеnosь. [βάρβαρος, θυμός].

Βαρβαρόκτόνος (ὁ, ἡ), (пепълт:) оторîторъ de варварї; (антепепълт:) оторîтъ de варварї. [βάρβαρος, κτείνω].

Βαρβαρολέτειρα (ἡ), поеt: пръпъditоаре de варварі. [βάρβαρος, ὀλέω].

Βάρβαρος (ὁ, ἡ), (în релаціе кь Елінії дъпе провербл, «Πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος»); stpeinь, de алтъ неамь, de алтъ лимбъ; (прin întind:) = Βαρβαροήθης, нечівілізатъ, лінsітъ de едъкаціе, nesimţіторъ de вънъ ші fрътosь, ші чл: (de вnde) аsпрь, кръdъ ші неомепітъ, ші чл: 2) = Βαρβαρικός. «Πόλεμος («Γλῶσσα «Ἐπιστολή ші чл:)—». Лкs: «Τὸ βάρβαρον». (колек:) în локъ de οἱ βάρβαροι.

Βαρβаροстомέω -ῶ, вііt: -ήσω, ворвеskъ, заъ пропъпцъ ка варварії, (adікъ) ръъ. [ші

Βαρβаροстомία (ἡ), ворвіре, пропъпціе варваръ. [din

Βαρβаρόстомος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште, заъ пропъпцъ варваріческте. [βάρβαρος, στόμα].

Βαρβаρότης (ἡ), варварie, інsъшіme de варварь, (adікъ) нечівілітате, кръzіme, ші чл: [βάρβαρος].

Βαρβарόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кь варваре simţіmінte. [βάρβαρος, φρήν].

Βαρβаροφωνέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Βαρβаροстомέω. [din

Βαρβарόφωνος (ὁ, ἡ), = Βαρβарόγλωσσος. [βάρβαρος, φωνή].

Βαρβарόω -ῶ, вііt: -ώσω, ґакь пе чінева варварь (ла пъравърї ші лимъ), заъ ровь варваріlор. [ші

Βαρβάρως, adв: =Βαρβаρικῶς. [βάρβαρος].

Βάρβιλος (ὁ), каsтъ βράβυλος.

Βαρвітїζω, вііt: -ίσω, кînть кь тъsікалъ instрътînть [βάρβιτος]. [de вnde

Βαρвітістὴς, οῦ (ὁ), кîнтъторь кь

Βάρвітον (τὸ), ші

Βάρвітος (ἡ), вnь ґель de тъsікалъ instрътînть кь тълте коарde, ліръ, кітаръ, лъътъ, ші чл:

Βαρвітωдὸς (ὁ, ἡ), кîнтъреţь акотпаniatorь (кь вокалъ тъsікъ) de instрътînтъл βάρβιτος. [βάρβιτος, ᾠδή].

Βάρδιστος, поеt: în локь de βράδιστος, sъпрл: ал лъї βραδύς.

Βарέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Βарύνω. [βάρος].

Βарέως, adв: греь, кь кіпь (ші грмt: кь топь) греь. «Βαρέως ἔχω, заь φέρω». = Δυσφορῶ. [βαρύς].

Βαρηκоέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Βαρυηκоέω.

Βάρημα (τὸ), ші

Βάρησις, εως (ἡ), =Βάρος, sарчінъ, поваръ. [βарέω].

Βарίδας, αντος (ὁ), поеt: [βάρις, βαίνω] коръвіерь.

Βарίη (ἡ), Іоn: în локь de βарύτης.

Βά(βᾰ)ріς, ίδος, ші ιος (ἡ), [Еqіпt:] вnь ґель de лъптре (маї кь sea: пептрь рîврї). 2) поеt: ор че вазь плътіторь, корабіе. 3) палать, търнь, темпль; (în цеп:) търеацъ клъditъръ, edіfічіь.

Βάρμιτον (τὸ), Еол: în локь de βάρβιτον.

Βάρος, εος, ους (τὸ), грелtate. 2) ор че adъче грелtate, поваръ. 3) (прin întind:) търіme, тълціme, вілшъгь. 4) (fіг:) пътере, demпітате, търіе, репътаціе. 5) гравітате, търеціе. 6) stріmtорare, sъпъраре, гріжъ.

Βарοῦλκον (τὸ), ташінъ de а траце грелътъцї (макара). [βάρος, ἕλκω].

Βарυαὴς [βарὺς, ἄημι], έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кь іште sъfлare, заь кь греь міposь.

Βарυαλγὴς, έος [βарὺς, ἄλγος], ші

Βарυάλγητος (ὁ, ἡ), поеt: [βарὺς, ἀλγέω] пътімашь, заь адъкътторь de греле дърерї, заь mîхнічіsнї.

Βарυαχὴς, έος (ὁ, ἡ), Dор: în локь de βарυηχής.

Βарυαχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: прічінsітторь de греа mîхнічіsне, = Βарυστένακτος. [βарὺς, ἄχος].

Βарυαχέω -ῶ, вііt: -ήσω, тъ înгреsіezь (овоseskь) преа тълт. [din

Βарυαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: адъкътторь de тълтъ грелtate. [βарὺς, ἄχθος].

Βарυβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел че вмвлъ греь, калкъ рар, заь se мішкъ înчет. [βарὺς, βάω].

Βарυβόας, α (ὁ), поеt: = Βарύφωνος. [βарὺς, βοή].

Βарυбремέтеіра (ἡ), fем: ал лъї

Βарυбремετὴр, ші

Βарυбремετης, ші Βарυброμήτης, ου (ὁ), поеt: = кь

Βарύбромος (ὁ, ἡ), поеt: [βарὺς, βρέμω] ґъкътторь de тире ші ґrozавь sromotь, вветь. «Βροντὴ («Πόντος «Ζεύς)—». Евр:

Βарυбрὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), поеt: ґаре тъш-

къторѫ, заѫ мînкъторѫ, розъторѫ. [βαρὺς, βρώς].

Βαρύγδουπος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de βαρύδουπος.

Βαρύγλωσσος (ὁ, ἡ), чел кѫ înгреѕitoape лîмвъ, (adikъ) клеветitорѫ, ворвitорѫ de рѣѫ. [βαρὺς, γλῶσσα].

Βαρυγλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), поет: [βαρὺς, γλωχίν] foapte înпѕпгъторѫ; (fîr:) вeninosѫ.

Βυρυγούνατος, ші

Βαρύγουνος (ὁ, ἡ), поет: [βαρὺς, γόνυ] ovositѫ; tpîndaвѫ.

Βαρύγυιος (ὁ, ἡ), поет: пътimашѫ (заѫ adѕкъторѫ) de греѕtate ла тъдѕлареле трѕпѕлвî, (прînч:) mîînî, ші ічоape. «Νόσος —». Епгр: [βαρὺς, γυῖον].

Βαρυδαιμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, поет: sîntѫ непорочitѫ. [ші

Βαρυδαιμονία (ἡ), непорочipe, [ші

Βαρυδαιμονιάω -ῶ, вiit: -άσω, = Βαρυδαιμονέω. [din

Βαρυδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), înгреѕialѫ, заѫ înповъратѫ кѫ реле de soapтъ, ad: непорочitѫ. [βαρὺς, δαίμων].

Βαρυδάκρυος, ші

Βαρύδακρυς, υος (ὁ, ἡ), поет: чел че вapsъ тѫлте ші атape лакръмî; заѫ вредникѫ de плîns. [βαρὺς, δάκρυ].

Βαρύδεσμος (ὁ, ἡ), поет: въгатѫ în греле легътърî, заѫ лапцърî. [βαρὺς, δεσμά].

Βαρύδικος (ὁ, ἡ), поет: греѫ реѕѕѕпъторѫ. [βαρὺς, δίκη].

Βαρύδιον (τὸ), dim: ал лвî βάρος, мікъ греѕtate.

Βαρυδότειρα (ἡ), поет: [βαρὺς, δίδωμι] прічinвitoape de греѕtъцî, заѫ непорочірî.

Βαρύδουπος (ὁ, ἡ), поет: гъкъторѫ de тape sгomotѫ. [βαρὺς, δοῦπος].

Βαρυεγκέφαλος (ὁ, ἡ), греѫ ла креерî, гposѫ de капѫ. [βαρὺς, ἐγκέφαλος].

Βαρυεργὴς, έος (ὁ, ἡ), [βαρὺς, ἔργον] лъкръторѫ în греѫ, тѕuчitорѫ.

Βαρύζηλος (ὁ, ἡ), поет: греѫ (nismътарiцѫ) рівалѫ, връжташѫ. [βαρὺς, ζῆλος].

Βαρυηκοέω -ῶ, вiit: -ήσω, аѕzѫ греѫ, sîntѫ кат ѕѕpdѫ. [ші

Βαρυηκοΐα (ἡ), греѕtate de аѕzѫ. [din

Βαρυήκοος (ὁ, ἡ), греѫ de аѕzѫ, кат ѕѕpdѫ. [βαρὺς, ἀκοή].

Βαρυηχέω -ῶ, вiit: -ήσω, ѕкоцѫ греѫ, tape ѕѕnetѫ. [din

Βαρυηχὴς, έος, ші

Βαρύηχος (ὁ, ἡ), чел че ѕкоate греѫ, tape (ѕѕпъръторѫ) ѕѕnetѫ, заѫ вѕetѫ. [βαρὺς, ἦχος].

Βαρύθροος (ὁ, ἡ), поет: гъкъторѫ de греѫ, тape sгomotѫ. «Αὐλητὴς ("Ἄνεμος, «Κλύδων, ші чл:) —„. II: [βαρὺς, θρόος].

Βαρυθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, амѫ греѕtate în ѕѕгletѫ, ad: sîntѫ мîхnitѫ, кѫ iнimъ реа; цiѫ мînie (вezî ші βαρυμηνιάω). [ші

Βαρυθυμία (ἡ), греѫ некazѫ, adînкъ шîхnічіѕne, iнimъ реа; цinepe de мînie. [din

Βαρύθυμος (ὁ, ἡ), (комп: -ότερος, ѕѕпрл: -ότατος), (ші adв:) -θύμως, înгреѕiatѫ ла ѕѕгletѫ, adînк мîхnitѫ; цiitорѫ de мînie. [βαρύς, θυμός].

Βαρύθω (fъръ вiit:), поет: = Βρίθω, sîntѫ греѫ înповъратѫ. [βαρύς].

Βαρυκάρδιος (ὁ, ἡ), чел кѫ греа (несimцitoape) iнimъ; fрікосѫ, tpindaвѫ; непрічепѕtѫ, неgіовѫ. [βαρὺς, καρδία].

Βαρυκέφαλος (ὁ, ἡ), (fîr:) греѫ de капѫ, (adikъ) ла înцелецере. [βαρὺς, κεφαλή].

Βαρύκομπος (ὁ, ἡ), поет: = Βαρύηχος, заѫ Ἀγέρωχος. [βαρὺς, κόμπος].

Βαρύκοτος (ὁ, ἡ), поет: = Βαρύθυμος. [βαρὺς, κότος].

Βαρυκτυπὴς, έος, ші

Βαρύκτυπος (ὁ, ἡ), поет: = Βαρύδουπος. [βαρὺς, κτύπος].

Βαρυκωφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ toapte ѕѕpdѫ. [βαρὺς, κωφός].

Βαρυλαίλαψ, απος (ὁ, ἡ), поет: адѕкъторѫ de греле fѣptѕne. [βαρὺς, λαίλαψ].

Βαρύλλιον (τὸ), dim: ал лвî βάρος, = Βαρύδιον. 2) мікъ кѕмпъпъ, заѫ мъѕѕръ de греѕtatea апеî (ѕпѫ голѫ de idposкопіѫ).

Βαρύλογος (ὁ, ἡ), зікъторѫ de (заѫ прічinвitѫ din) греле, ad: ѕѕпърътоape ворве. [βαρὺς, λόγος).

Βαρύλυπος (ὁ, ἡ), (комр: ότερος, ѕѕпрл: -ότατος) греѫ мîхnitѫ, заѫ мîхnitорѫ. [βαρὺς, λύπη].

Βαρύμαστος (ὁ, ἡ), чел кѫ греле (марî) цîце. [βαρὺς, μαστός].

Βαρυμηνιάω -ῶ, вiit: άσω, sîntѫ греѫ, tape мînіosѫ, заѫ цiѫ мînie. (вezî ші βαρυθυμέω). [din

Βαρυμήνιος (прînч: înтрев: пѕmaї Dop: βαρυμάνιος), ші

Βαρύμηνις (ὁ, ἡ), поет: (βαρὺς, μῆνις] = Βαρύθυμος, греѫ, tape ла (цiitорѫ de) мînie, апевое de înпъкат.

Βαρύμισθος (ὁ, ἡ), поет: чел че іа греа (мѫлтъ, тape) платъ. [βαρὺς, μισθός].

Βαρύμοχθος (ὁ, ἡ), поет: кape чере (заѫ равдъ греле) ostenелі, ostenічosѫ, анвоіosѫ. [βαρὺς, μόχθος].

Βάρυνθεν, Еол: în локъ de ἐβαρύνθησαν, 3: îm: neps: a nas: nex: 1: ал лъї βαρύνω.

Βαρύνοσος (ὁ, ἡ), пътimашъ, заъ прічинъitоръ de гreа воалъ. [βαρὺς, νόσος].

Βάρυνσις, εως (ἡ), îнгрезіаре; (fir:) зъпъраре. [ші

Βαρυντικὸς ἡ, ὸν, îнгрезitоръ; (fir:) adъкъторъ de зъпъраре; (грат:) tonisitоръ de зічерї къ акчентъл греъ (βαρεῖα). [din

Βαρύνω, вііt: -υνῶ, ші (маї des) -ήσω, (nex: ἐβάρυνα, заъ ἐβάρησα, tp; de къ: βεβάρηκα, ші nas: βεβάρημαι, nex: ἐβαρύνθην) îнгрезіezъ, (ші next:) amъ грезtate; (fir:) adъкъ зъпъраре; (між:) мъ îнгрезіezъ, нъ (заъ апевое) зъferъ, мъ пеmълцъmeskъ.» «Κατάλιπε ταῦτα· βαρύνει γὰρ καὶ μνημονευόμενα». Лъч: «Ὁ γλυκάζων οἶνος οὐ βαρύνει τὴν κεφαλήν». At: «Βαρύνει ἡ πλάστιγξ ἐπὶ θάτερα». Ілd: «Βαρύνων τοὺς δικαστὰς». Ksn: (ші nas: заъ між:) «Ἔγχεσι βαρυνόμενοι». Гкр: «Τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος». Пл: «Βαρυνομένη τὴν γαστέρα». Лъч: (ші fir:) «Τοῖς πραττομένοις βαρυνόμενοι». Ksn: (ші къ ак:) «Βαρύνεσθαι τὴν ὀλιγαρχίαν». Пл: 2) (грат:)=Βαρυτονῶ. [βαρύς].

Βαρύνωτος (ὁ, ἡ), поеt: греъ îнкъркатъ пе sпinаре. [βαρὺς, νῶτος].

Βαρυοδμία (ἡ), греъ міposъ. [din

Βαρύοδμος (ὁ, ἡ), în локъ de βαρύοσμος. [βαρὺς, ὀδμή].

Βαρύοζος (ὁ, ἡ),=Βαρύοσμος. [βαρὺς, ὄζω].

Βαρυόπης, ου (ὁ), поеt:=Βαρύφωνος, [βαρὺς, ὄψ].

Βαρυόργητος (ὁ, ἡ), поеt: = Βαρύμηνις. [βαρὺς, ὀργή].

Βαρύοσμος (ὁ, ἡ), греъ міpositоръ. [βαρὺς, ὀσμή].

Βαρυπαθέω -ῶ вііt: -ήσω, греъ пътimeskъ, заъ зъferъ. [βαρὺς, πάθος].

Βαρυπάλαμος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ греа палmъ, ad: каре таре 'шї a pesвъnat. «Βαρυπάλαμος χόλος». Пind: [βαρὺς, παλάμη].

Βαρυπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: греъ, апевое de îndъплекат. [βαρὺς, πειθώ].

Βαρυπένθεια (ἡ), греа (маре) жале. [din

Βερυπενθὴς, έος [βαρὺς, πένθος], ші

Βαρυπένθητος (ὁ, ἡ), поеt: греъ жъліторъ, заъ жълітъ; 2) вредпікъ (заъ прічінъitоръ) de маре жале. [βαρὺς, πενθέω].

Βαρυπενθία (ἡ), поеt: în локъ de βαρυπένθεια.

Βαρυπεσὴς, ші τὴς, έος, (ὁ, ἡ), поеt: греъ къzътъ din (заъ неste) чева. [βαρὺς, πέσω].

Βαρυπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: пътimашъ, заъ прічінъitоръ de гreа, маре вътъmаре. [βαρύς, πῆμα].

Βαρυπνείω, чіteште, Βαρὺ πνείω, sвfлъ греъ, таре, іste.

Βαρύπνοος (ὁ, ἡ), поеt:=Βαρυαὴς. [βαρὺς, πνοή].

Βαρύπονος (ὁ, ἡ), поеt: îнгрезіatъ de остепеалъ, заъ de дърере. [βαρὺς, πόνος].

Βαρύποτμος (ὁ, ἡ), поеt: = Βαρυδαίμων, непорочітъ. [βαρὺς, πότμος].

Βαρύπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: греъ de пічоаре (каре апевое se мішкъ); заъ каре îнгрезіazъ пічоареле челї че'л поартъ. [βαρὺς, ποῦς].

Βαρυπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), лъкsosъ, търецъ. [βαρὺς, πρέπει].

Βαρὺς, εῖα, ὺ, греъ, апевое de мішкат, de apdikat: (прin întind:) таре (fis: ші mor:); (fir:) ажънsъ, statopnikъ, греъ, pesпектавілъ; (ші în ръъ) зъпъръtоръ, грецosъ, îndъръtnikъ, nesъfepitъ; грozавъ, selвatikъ. «Βαρὺν ὑπό τε καμάτου καὶ τραυμάτων». Пл: (ші fir:) «Βαρὺν ἄνδρα». Nik: «Δεισάντων φθόγγον βαρύν». Od: 1: «Τόνος βαρύς». Грmt: ші Мss: "Ἡ βαρεῖα (se înц: προσῳδία),,. 2) греъ de mistъit. «Οἱ κέφαλοι βαρεῖς». Apst: [βάρος].

Βαρυσίδηρος (ὁ, ἡ), поеt: греъ de mълtъ ferъ. «Ῥομφαία—». Пл: ші Manas: [βαρὺς, σίδηρος].

Βαρυσκίπων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: пъrtъторъ de греъ чіomarъ, заъ вastonъ. [βαρὺς, σκίπων].

Βαρυσμάραγος (ὁ, ἡ), поеt: ѣкъторъ de маре sгomotъ. [βαρὺς, σμάραγος].

Βαρυσταθμέω -ῶ, вііt: -ήσω, tparъ греъ ла кîntarъ. [din

Βαρύσταθμος (ὁ, ἡ), чел че tpaце греъ ла кîntarъ. [βαρὺς, σταθμός].

Βαρυστένακτος (ὁ, ἡ), = Βαρύστονος. [din

Βαρυστενάχω, вііt: -άξω, зъsпinъ, oftezъ греъ. [βαρὺς, στένω].

Βαρύστομος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ гъръ греа (tъioasъ, заъ атъкътоаре). «Βουπλὴξ —». [βαρὺς, στόμα].

Βαρύστονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -στόνως, греъ (din adînkъ) зъsпinъtоръ. «Ὑποκριτὴς—». Dm: 2) вредпікъ, заъ прічінъitоръ de греле зъsпinъrї. «Λίθος (τάφου) —». Епгр: [βαρὺς, στόνος].

Βαρυσύμφορος (ὁ, ἡ), чел че а пъцit греа непорочіре, foapte тікълосъ. [βαρὺς, συμφορά].

Βαρυσφάραγος (ὁ, ἡ),[поеt:=Βαρυσμάραγος·

Βαρύσφυρος (ὁ, ἡ), чел кѣ греле глezne. [βαρὺς, σφυρόν].

Βαρύσωμος (ὁ, ἡ), греѣ лu трѣпѣ, гросѣ, трѣпешѣ. [βαρὺς, σῶμα].

Βαρυτάλαντος (ὁ, ἡ), = Βαρύσταθμος. [βαρὺς, τάλαντον].

Βαρυταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: прічінѣіторѣ de греа (маре) fрікъ. [βαρὺς, τάρβος].

Βαρύτης (ἡ), грeѣtatate; (fir:) sѣпъраре, чіѣdъціе, îndърътnічіе, прostіе, ші чл: [βαρύς].

Βαρυτιμέω -ῶ, biit: -ήσω, îngреѣіezѣ прецъл вре ѣnлї лѣкрѣ(bînzѣ foapte sкѣmu). [din

Βαρύτιμος (ὁ, ἡ), de маре прецѣ, foapte sкѣmѣ. «Μὴ βαρύτιμον εἶναι περὶ τὴν διάπρασιν». Eлd: [βαρὺς, τιμή].

Βαρύτλητος (ὁ, ἡ), поеt: [βαρὺς, τλῆμι] греѣ sѣfepitѣ.

Βαρυτονέω -ῶ, biit: -ήσω, акчentezѣ, saѣ пропѣпцѣ ка вapitonѣ. [din

Βαρύτονος (ὁ, ἡ), (грam:) акчentatѣ кѣ тонѣ греѣ (βαρεῖα), saѣ (desпре вервѣ пѣmaї) лa пепѣлtimъ. «Ρῆμα βαρύτονον». вервѣ вapitonѣ. 2) (plp:) пропѣпцatѣ, postitѣ кѣ emfasѣ. 3) tape îпkopdatѣ, întinsѣ, пervosѣ. 4) поеt: = Βαρύφωνος. [βαρὺς, τόνος].

Βαρυφθέγκτης, ου (ὁ), ші

Βαρύφθογγος (ὁ, ἡ), поеt: = Βαρύφωνος. [βαρὺς, φθέγγομαι].

Βαρύφλοισβος (ὁ, ἡ), поеt: прічінѣіторѣ de греѣ, tape sromotѣ (маї кѣ seamъ îп mішкаре de апе). «Κῦμα—». Eпгр: [βαρὺς, φλοῖσβος].

Βαρύφορτος (ὁ, ἡ), поеt: греѣ îпповъратѣ. [βαρὺς, φόρτος].

Βαρυφρονέω -ῶ biit: -ήσω, = Βαρυθυμέω. [ші

Βαρυφροσύνη (ἡ), =Βαρυθυμία. [din

Βαρύφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: = Βαρύθυμος. [βαρύς, φρήν].

Βαρυφωνέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѣ греѣ, гросѣ ла глasѣ. [ші

Βαρυφωνία (ἡ), грeѣtate, гросimе de глasѣ. [din

Βαρύφωνος (ὁ, ἡ), чел кѣ греѣ, гросѣ, маре глasѣ. [βαρὺς, φωνή].

Βαρύχειλος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѣ греле, (adікъ) гроase бѣze. «Αἰθίοψ — ». Eпгр: [βαρὺς, χεῖλος].

Βαρύχορδος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѣ коарde греѣ-sѣnъtoape. [βαρύς, χορδή].

Βαρύψυχος (ὁ, ἡ), поеt: трîndавѣ. (bezї ші βαρυκάρδιος). [βαρὺς, ψυχή].

Βαρυώδης, εος (ὁ, ἡ), =Βαρύοσμος. [βαρὺς, ὄζω].

Βαρυώδυνος (ὁ, ἡ), поеt: adѣкъторѣ de греле dѣрерї. [βαρὺς, ὀδύνη].

Βαρυωπέω -ῶ, biit: -ήσω, (Sкр:) =Ἀμβλυωπέω, sîntѣ греѣ ла въzѣ. [βαρὺς, ὤψ].

Βὰς, βᾶσα, βάν, пех: 2 de партч: ал лѣї βαίνω.

Βασαναστραγάλα (ἡ), (кom: enit: ал dѣрерії de пічоape) кіпѣіtoape de аршіче, saѣ de îпkeіetѣрї. [βάσανος, ἀστράγαλος].

Βασανηδὸν, adв: îп кіпѣ de черкаре. 2) прin мѣпчї, saѣ пedeпse. [ші

Βασανίζω, biit: -ίσω, черкѣ (прічч: аѣрѣл) прin мехепгіѣ; (îп цеп:) черкѣ, черчетezѣ кѣ sкѣmпътate adевърѣл. «Κατ' ἔπος βασανιεῖν αὐτοῦ τὰς τραγῳδίας». Apstf: «Βασανίζειν ταῖς ἐμπειρίαις ἕκαστα». Плт: (ші пas:) «Τὸ ψευδὲς κάλλος ὑπὸ τῶν δακρύων βασανίζεται». Ksп: «Βεβασανισμένος εἰς δικαιοσύνην». Плт: «Ἀκριβὴς καὶ βεβασανισμένη ἔρευνα». Xps: 2) пѣіѣ пе чіпева ла мѣпчї, îл мѣпческѣ, ка съ мъртѣріseaскъ adѣвърѣл; (îп цеп:) sѣпърѣ, stpimtopezѣ. «Βασάνιζε καὶ στρέβλου τὸν ἀλάστορα». Пл: (bezї ші Apstf: Batp. 618); (ші пas:) «Παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος». Sкр: [βάσανος]. [de ѣnde

Βασανισμὸς (ὁ), черчетape, черкаре; мѣпчіре. [ші

Βασανιστὴρ (ὁ), = Βασανιστής. [ші

Βασανιστήριος, α, ον, кѣвenitѣ, saѣ контрівѣіторѣ ла черкаре, ші черчетape. || (sѣвst:) Βασανιστήριον (τὸ), (îп цеп:) міжлокѣ, кіпѣ de черчетape; (iap прічч:) локѣл ші instрѣmîntѣл мѣпчелор. [ші

Βασανιστὴς, οῦ (ὁ), черкъторѣ; черчетъторѣ; мѣпчіторѣ; жѣdікъторѣ de пірїцї. «Τὸν βασανιστὴν Μνησικλέα». Dm: [de ѣnde

Βασανιστικὸς, ὴ, όν, (ші adв:) -ικῶς, dispѣsѣ, saѣ îndemînatікѣ ла черкаре, черчетape, saѣ мѣпчіре. [ші

Βασανίστρια (ἡ), fem: ал лѣї βασανιστής.

Βάσανος (ἡ), (se îпцел: λίθος) піatръ, кѣ карese чеаркъ аѣрѣл(мехепгіѣ). 2) (fir:) черчетape; черкаре; довадъ; domipipe. 3) (маї de мѣлte орї îm:) прin мѣпчї жѣdікъtopeaскъ sкѣmпъ deskоперіре а адевърѣлѣї; (îп цеп:) пedeапsъ, мѣпкъ.

Βασεῦμαι, Dop: îп локѣ de βήσομαι, biit: ал лѣї βαίνω.

Βασιλεία (ἡ), îmпъръціре, îmпърѣteaскъ stѣпînіре. 2) цінѣtл ѣneї îmпъръцїї.

3) dъinipea stъnînipiї fie-kървia împъratъ. [βασιλεύω].

Βασίλεια (ἡ), poet: fem: al лuї βασιλεὺς, împърътeasъ, = Βασιλὶς, -ισσα.

Βασίλεια (τὰ), îm: al лuї βασίλειον.

Βασιλειάω -ῶ, biit: -άσω, dopeskъ a împъръці. [βασιλεία].

Βασιλείδιον (τὸ, dim: al лuї βασιλεύς.

Βασίλειος (ὁ, ἡ), împърътeskъ. || (sвbst:) βασίλειον (τὸ), (se înц: δῶμα) каsъ de împъratъ, palatъ (maї кв seamъ ла îm:), «Νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς». At: 2) împърътeaskъ koroanъ. 3) împърътeaskъ kotoarъ. 4) (îm:) serbътoapea împъratвлuї. [dtn

Βασιλεὺς, έως (ὁ), împъratъ; (în цen:) omъ вoratъ (слъвitъ, însemnatъ. vezї ші Ἄναξ). || (кв deosebire) βασιλεὺς ὁ μέγας, saъ ὁ βασιλεὺς se ziчea împъratвл Persiлor. || (în Atena) чел de ал doilea din чеї noъ archonцї (ἄρχοντες), kare kîrmвia maї кв seamъ челе реліцioase. [βάσις, λεώς].

Βασιλεύτατος, η, ον, sвпрл:, foapte, ші

Βασιλεύτερος, α, ον, компр: ал лuї βασιλεὺς, maї vrednikъ de a împъръці.

Βασιλευτὸς, ὴ, ὸν, гвvernatъ (saъ de гвvernat) împърътeute. [ші

Βασιλεύτωρ, ορος (ὁ) poet: în локъ de βασιλεύς. [din

Βασιλεύω, biit: -εύσω, (кв цen: saъ dat: кв преп: ші poet: кв dat: ел: de преп:) împъръцeskъ, sîntъ împъratъ; (în цen:) sîntъ întîiъ, kovîrşeskъ; sîntъ în fericirea, în floarea mea, trimfezъ; (în însemn: nas:) mъ гвvernezъ de împъраці. «Πόλις βασιλεύουσα». Лкs: «Χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε». Skp: 2) (skp: ші maї noъ) faкъ (pîndвieskъ) împъratъ. [βασιλεύς].

Βασιλήϊη (ἡ), Ion: în локъ de βασιλεία.

Βασιλήϊος, η, ον, Ion: în локъ ae βασίλειος.

Βασιλὴις, ίδος (ἡ), Ion: în локъ de βασιλική. «Ἀρχὴ («Τιμή) —». Om: Es: ші Eвp: || (sвbst:) în локъ de βασιλὶς, împърътeasъ.

Βασιλίζω, biit: -ίσω, sîntъ naptizanъ ал împъratвлuї. 2) mъ portъ, trъieskъ împърътeute, ka împъratъ. [ші

Βασιλικὸς, ὴ, ὸν, împърътeskъ; (fir:) alesъ, întîiъ în felвл sъъ. || (sвbst:) Βασιλικοὶ, oamenї împърътeuцї, kвptezanї. «Βασιλικὴ (se înц: στοά)„ o strълъчitъ пвblikъ klъditвръ (prinч: ne doъ pîndвrї de stîlпї), чe dвчea la palatele împърътeuцї; (кnъ asemenea edifičiъ aveaъ ші Pomanii nвmîtъ. «Basilica», în kare se adвnа пвblikвл pentrв kъstarea treвilor sale, dвpe kare ші mareле Konstantinъ a klъdit în Konstantinopolъ kreştineuteле Bisepiче, nвmite Βασιλικαὶ, de вnde se ші traце aveastъ nвmire de Bisepikъ în Pomînewte). «Βασιλικὸν (se înц: δῶμα, ταμεῖον, τέλος) palatъ, bistiepic, ші (prin întind:) daжdie. 2) вnъ feiъ de alifie, saъ plastrв. 3) (maї noъ) o plantъ, вввiokъ. [βασιλεύς]. [de вnde

Βασιλικῶς, adв: împърътeute.

Βασιλίνδα, adв: (se înц: παίζειν) вnъ felъ de жвkърie a kopiilor (din kare вnвл se face kв sorцї împъratъ, ші porвnчeute челор-л-алцї). [ші

Βασίλινna (ἡ), poet: (prea rar) în локъ de βασίλισσα. [ші

Βασιλὶς, ίδος (ἡ), = Βασίλισσα, saъ (adiekt:) în локъ de βασιλική. [ші

Βασιλίσκος (ὁ), dim: al лuї βασιλεύς. 2) вnъ felъ de mikъ pasъre. 3) вnъ felъ de шarпe, saъ шopîrlъ veninoasъ, basiliskъ. 4) вnъ felъ de peute de mare. 5) o stea în inima (zodii) Лeвлuї. [ші

Βασίλισσα (ἡ), împърътeasъ. [βασιλεύς].

Βάσιμος (ὁ, ἡ), (τόπος, локъ) de кълkat, ші stat ne dînsвл sirвр, saъ de вmблat; (fir:) statopnikъ. [din

Βάσις [βαίνω], εως (ἡ), = Βάδισις, вmблetъ. «Κυνὸς εὔρινος βάσις». Sof: 2) = Ποῦς, picorъ, talpъ. «Πηρωθέντα τὰς βασεις». Aплd: 3) кълkътвръ, вrmъ; temelie, basъ. (проп: ші fir:). «Πυραμίδος (Ἀνδριάντος, ші чл:) —». «Κέντρου —». Mtm: чел maї din miжlokъ semnъ ал черkвлuї. 4) (Mвs:) basъ, taktъ (пе kare ape a se kînta kîntikвл). «Βάσιν ἐνδούς τινα ῥυθμοῦ». Лопц: 5) (Metp:) pitmikъ terminaцie a пърцilor versвлuї; ші felвл metrвлuї, чe dominъ într' o poemъ. sn: e: Ionikъ, Iambikъ, ші чл:

Βασκαίνω [βάσκω, saъ φάος, καίνω], biit: -ανῶ, (nex: ἐβάσκηνα, ші pas: ἐβασκάνθην) (кв ak: saъ dat:) deokiъ. 2) nismвieskъ; (prin вrm:) xвleskъ, zabistвieskъ minчinos. [de вnde

Βασκανητικὸς, ὴ, ὸν, aплekatъ ла deokiъ; nismaшъ, iвbitorъ de хвlire, saъ zabistвire.

Βασκανία (ἡ), deokiъ, saъ deokiape; nismъ, zabistie. [ші

Βασκάνιον (τὸ), = Προβασκάνιον, prepъzitorъ (вnъ) de deokiъ. [din

Βάσκανος (ὁ, ἡ), deokitorъ; nismaшъ;

zabistiosă; nepekъnoskътoră; amъцitoră. [ші

Βασκαντικὸς, ἡ, ὸν, = Βασκανητικός; ші kape este în papoptă kъ deokiвл. [βασκαίνω].

Βασκάνως, adв: în kină de deokiă, saă de deokiat; kъ nismъ, zabistie, ші чл: [βάσκανος].

Βασκὰς (ἡ), kaвtъ φασκάς.

Βασκε, noet: în локъ de βαΐνε, порвпч, ші

Βάσκον, noet: în локъ de ἔβαινον, прел: ал лвї βαίνω.

Βασκοσύνη, noet: în локъ de βασκανία.

Βάσκω, (гram:) în локъ de βάζω, saă βαίνω.

Βασμὸς (ὁ), Ion: în локъ de βαθμός.

Βάσσα, ας (ἁ). Dop: în локъ de βᾶσσα.

Βασσάρα, ας (ἡ), [Трач:] (прінч:) вълпе. 2) піеле de вълпе. 3) хаїнъ de Бакante (noate de піеле de вълпе). 4) noet: =Βάκχη, кървъ. [de вnde

Βασσάρειος, α, ον, noet: = Βασσαρικός. [ші

Βασσαρεὺς, έως (ὁ), noet: enit: Бакъ. [ші

Βασσαρέω -ῶ вііt: -ήσω, noet: = Βακχεύω. [ші

Βασσαρικὸς, ἡ, όν,='Αλωπέκειος, ші Βακχικὸς; (iap fir:) кърварă. [ші

Βασσάριον (τὸ), ші

Βασσαρὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї Βασσάρα. [ші

Βάσσαρος (ὁ), = Βασσαρεύς. 2) (ἡ), = Βασσάρα, вълпе.

Βάσσων, ονος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de βαθίων, компр: ал лвї βαθύς.

Βασταγὴ (ἡ), în локъ de

Βάσταγμα (τὸ), поваръ, sapчінъ. [din

Βαστάζω, вііt: -άσω, ші Dop: -άξω, (de вnde nas: tp: de kъ: βεβάσταγμαι, nex: ἐβαστάχθην, ші чл:) apdikă, poptă asвпръ 'mi (вре о поваръ). «Πρῶτος ὥς με βαστάσῃ». Sof: 2) iaă, apdikă din локъ, tpansnoptă; (прin întind:) fърă. «Ὡς μή τι αὐτοῦ βασταχθείη τῶν ἀποκειμένων». Apt: «Ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζε». Skp: 3) noet: (pap:) înaлцă, тъpeskă. «Λουτρὰ νυμφῶν βαστάζεις». Hind: 4) anъkă, цiă· «Χέρα βαστάσας χερί». Esxл: 5) черkă грєвtatea вре вnвї лвkръ kъ mîna; (în цen:) kîntъpeskă; черчетезă. «Ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἱρήσομαι». Esп: «Πάντ' ἐξήτασε, πάντα δ' ἐβάστασε φρενί». Apstf: (ші nas:) «Βαστάζονται δὲ οἱ ἀναγνωστικοί». Apst: [βάσταξ]. [de вnde

Βαστακτὴς, οῦ (ὁ), (în цen:) кърътoră, пвртътoră de поверї (хамалă). 2) op че цine asвпръшї чева (stîлпă, ші чл:). [de вnde

Βαστακτικὸς, ἡ, ὸν, kъвiinчosă, saă îndemînatikă a пврta,a къра поверї. [de вnde

Βαστακτικῶς, adв: kъ apdikata, kъ грътma a.

Βαστακτὸς, ἡ, ὸν, apdikată, saă de apdik t, de къpat. [βαστάζομαι].

Βάσταξ, ακος (ὁ), (неолоц:) în локъ de βαστακτής. «Εἰσνεῖ δὲ βάσταξ τῆς κεφαλῆς ὑπάρχει ὁ τράχηλος». Tfл: 2) цeanъnă; (fir:) вогатă, повілă. ші чл:

Βαταλίζομαι, вііt: -ίσομαι, вієцвieskă desfpînat, ші afemeiat. [din

Βάταλος (ὁ), desfpînată, afemeiată [Βάταλος, n: пр: вnă Efeseană mвsikă].

Βατάνη (ἡ), ші (dim:)

Βατάνιον (τὸ), [Sічел: saă mвї mвлtAрав:) талерă, вліdă.

Βᾶτε, Dop: în локъ de βῆτε, 2: îm: neps: a nex: 2: de порвпч: ал лвї βαίνω.

Βατεύω, вііt: -εύσω, ші noet:

Βατέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Βαίνω, калкă, înkalikă, roneskă (desпре îmпpeвnapea вitелор). [βάτης].

Βατέω -ῶ, вііt: -ήσω (Beot:) în локъ de πατέω -ῶ.

Βάτην, Eол: în локъ de ἐβήτην, 3: înd: neps: a nex: 2: ал лвї βαίνω.

Βατὴρ (ὁ), втвлътoră. 2) локвл, пе kape калкъ, втвлъ чінева. (de вnde 3) =Βηλὸς, прагă. 4) = Βαλβίς (проп: ші fir:) 5) noet: (pap) = Βακτηρία. 6) = 'Αναβολεύς (2). [βαίνω]. [de вnde

Βατήριος (ὁ, ἡ), îndemînatikă ла кълkape, saă înkълikape (desпре îппpeвnapea вitелор). «Λέχος βατήριον». Fчлd: (nepifp:) îппpeвnape de вite. [ші

Βατηρὶς, ίδος (ἡ), noet: înлesnitoape sпре sвipe. «Κλίμαξ—». Enгр:

Βάτης, ου (ὁ), гonitoră (taвpă, ші чл:). [βαίνω].

Βατὶα (ἡ), noet: în локъ de βάτος.

Βατιάκη (ἡ), ші (dim:)

Βατιάκιον (τὸ), вnă гelă de пахарă.

Βατιδοσκόπος (ὁ), (kom:) прівitoră kъ поftъ ла пешteле, saă пазъpea, пвmite βατίς; (прin вpm:) лакомă, mînkъчosă. [βατὶς, σκοπός].

Βάτινος, η, ον, de тъpъчine. || (sвst:) βάτινον (τὸ), =Βάτον, smeвpъ, твpъ, ші чл: [βάτος].

Βάτιον (τὸ), dim: ал лвї βατὶς, ші βάτος. || (a лвї Apstf: tpeвзie a se skpi) βάτιον,

= (saŭ greşit în loкŭ de) Φάττιον. 2) = Βατιάκιον.

Βατὶς, ίδος (ἡ), dim: al lui βάτος, unŭ felŭ de peşte. 2) unŭ felŭ de pasăre mikъ (vezi ἀκανθίς).

Βατοδρόπος (ὁ, ἡ), poet: kulegătorŭ de mure, saŭ smeurъ, şi ul: . [βάτον, δρέπω].

Βατόεις, εσσα, εν, poet: în loкŭ de βάτινος, saŭ βατώδης. [din

Βάτον (τὸ), podul rugului, murъ, smeurъ, porumbъ, şi ul

Βάτος (ἡ), rugŭ, saŭ mărăcine. || «Ἰδαία—». Dskr: smeurul. 2) unŭ felŭ de peşte latŭ şi rimnosŭ. (vezi σέλαχος).

Βάτος (ὁ), [Evr:] unŭ felŭ de măsurъ înkъpătoare de trei amfori. (vezi ἀμφορεύς).

Βατός [βαίνω], ἠ, ὸν, de umblat, de trecut, de kălcat, de sbit (pe dinsul).

Βατράχειος (ὁ, ἡ), broşteskŭ. || (sbst:) «Βατράχειον (ku saŭ fără) χρῶμα». vъnsea verde-galbenъ, ku care îşi unjeaŭ feţele mai 'nainte de a se afla maşinele. (vezi şi βατράχιον). [şi

Βατραχίζω, fiit:- ίσω, înnotŭ broşteşte. [şi

Βατράχιον (τὸ), dim: al lui βάτραχος, broskuцъ. 2) unŭ felŭ de plantъ (ku flori galbene), din care se fъcea vъnsearea numitъ βατράχειον χρῶμα. [şi

Βατραχὶς, ίδος (ἡ), dim: al lui βάτραχος. 2) xaĭnъ verde înkisъ (ka faţa broaştei). [şi

Βατραχίτης, ου (ὁ), (se înţ: λίθος) o piatrъ preţioasъ verdunkъ. [βάτραχος].

Βατραχομυομαχία (ἡ), vъtъlie de broaşte şi şoarici, Batrahomiomahie (o poemъ a lui Omerŭ). [βάτραχος, μῦς, μάχη].

Βάτραχος (ὁ), [βοῶ, τραχύς] broaskъ (animalŭ amfibiŭ). 2) unŭ felŭ de peşte de mare. 3) kъvъnătura de desubt a kopitei kalului (vezi şi χελιδών). 4) o patimъ (umflătura) sub pădъvina limbei. 5) (fig:) omŭ mikŭ, saŭ de nimikŭ.

Βατταρίζω, [Βάττος, n:pr: de unŭ împăratŭ al Cirenenilor fingavŭ, saŭ de unŭ pъŭ poetŭ, ce des se peneta în imnele sale] fingъveskŭ, saŭ murmuieskŭ; (prin întind:) vъrteskŭ, prisoseskŭ în vorbe.(vezi şi βακίζω, şi βατισμός). [de unde

Βατταρισμὸς, (ὁ), fingъvire, murmurire (vorbire neaptikolatъ); vъrtire, vorbire de prisosŭ. [şi

Βατταριστὴς, οῦ (ὁ),fingъvitorŭ; vъrtitorŭ.

Βαττολογέω -ῶ, (vezi βατταρίζω) fiit: -ήσω, vorbeskŭ neaptikulat şi fingav (penetînd silabele, saŭ şi zicerile); (de unde) vorbeskŭ mulţe şi de prisosŭ, vъrteskŭ. «Μὴ βαττολογεῖτε ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν». Mat: [şi

Βαττολογία (ἡ), şi Βαττολόγημα (τὸ), = Βατταρισμός. [din

Βαττολόγος (ὁ, ἡ), = Βατταριστής. [Βάττος, λόγος].

Βατύλη (ἡ), (γυνή) femee prea skurtъ, pitikъ. [βαιός].

Βατώδης, εος (ὁ, ἡ), ca de felul rugului, de soiul mъrăcinelui. 2) mărăcinos. [βάτος].

Βαυβαλίζω, fiit: -ίσω, (com:) adormŭ (pe copilŭ) ku cîntice. [din

Βαυβάω fiit: -ήσω, (com:) adormŭ, dormŭ. [din

Βαυβὼ (ἡ), doĭka, hrъnitoarea Cereseĭ; (de unde şi pom:) babъ.

Βαύζω [imit:], fiit; -ύξω = Ὑλακτῶ, latra (prop: şi fig:).

Βαυκαλάω -ῶ, fiit: -ήσω = Βαυβαλίζω. [βαύκαλος]. [de unde

Βαυκάλημα (τὸ), cîntikul, nani nani, spre adormirea copiilor.

Βαυκάλιον (τὸ), şi

Βαύκαλὶς, ίδος, saŭ εως (ἡ), basŭ stîlpŭ la uşă, karafă, saŭ klondirŭ, ce se întrebuinţa maĭ ku seamъ spre a ръči (pentru desmierdare) vъtъrъ. «Εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἠγόρασας». Engr: [din

Βαύκαλος (ὁ), = [Βαυκός].

Βαυκανάομαι -ῶμαι, fiit: -ήσομαι, = Βυκανίζω, saŭ (greşit) în loкŭ de βαυκαλάομαι. [din

Βαυκάνη (ἡ), = Βυκάνη. [şi

Βαυκίδες (αἱ), unŭ felŭ de femeiesti înkъlţъminte. [şi

Βαυκίζομαι, fiit: -ίσομαι =Θρύπτομαι, mă înfrînguŭ, mă năzuroskŭ. [βαυκός]. [de unde

Βαύκημα (τὸ), şi

Βαυκισμὸς (ὁ), înfrînguturъ (la umbletŭ, şi ul:); şi unŭ felŭ de danţŭ, şi cîntikŭ ku mulţe îndoituri.

Βαυκοπανοῦργος (ὁ, ἡ), (com:) şi în cele maĭ micĭ viklеanŭ, prostŭ -viklеanŭ. [βαυκὸς, πανοῦργος].

Βαυκὸς, ἠ, ὸν = Ἁβρὸς, molчosŭ; desmierdatŭ; năzuroşŭ.

Βαύνη (ἡ), şi

Βαῦνος (ὁ), [ἄυω] vatrъ, koptorŭ: topitopie; nipostie.

Βαύσδω, Dor: în loкŭ de βαύζω.

Βαφεῖον (τὸ), вънsitopie, (boianцipie). [ші

Βαφεύς, έως (ὁ), вънsitopъ (boianцiъ). [din

Βαφή, (ἡ), =Βάψις, immoiape, afъndape. «Ἑκαρτέρουν βαφῇ σίδηρος ὡς». Sof: 2) вънsipe. «Ζωγραφίαι παρειῶν. καὶ χειλέων βαφαί». Fлstp: 3) faцъ, колоape. «Ἄνθη ἀποβεβληκότα τὴν βαφήν». Лвч: (fir:) «Βαφὴ ῥητορική. Пл: [βάπτω'. [de вnde

Βαφικὸς, ἡ, ὀν, релativъ къ вънsitopъл, ваъ къ вънsipea. «Βαφικὴ (se înц: τέχνη)». мештешвгвл вънsitopълвї. [ші

Βάφιον (τὸ), =='Οξύβαφον.

Βάψιμος (ὁ, ἡ), de вънsit. [din

Βάψις, εως (ἡ), moiape, afъndape; вънsipe, ші чл: [βάπτω].

Βδάλλω, вiit: -αλῶ, (nex: ἔβδηλα) sвгъ; мългъ. «Βουκόλον πολὺ βδάλλοντα». Пл: (ші nas:) «Βοῦς βδάλλεται ἀμφορέα. Apist: (ші miж:) "Ηέ σύγε βδήλαιο γλάγος„. Nik: [de вnde

Βδάλσις, εως (ἡ), sвцere; мълцere. [ші

Βδέλλα, ης, (ἡ), лinitoape. 2) (pap) = Βδέλλιον. [de вnde

Βδελλίζω, вiit: -ίσω, пъiъ лinitopї. [ші

Βδέλλιον (τὸ), o плantъ de Aравia; ші mipositopъл komъ, че se înkeaгъ din лikъidъл чел dintp' însa.

Βδελλολάρυγξ, υγγος (ὁ), (kom:) чел къ гîtлежъ de лinitoape, (adikъ) лakomъ, пapasitъ.

Βδέλυγμα (τὸ), лъkpв de skîpвit. [βδελύσσομαι]. [ші

Βδελυγμία (ἡ), skîpвъ, greaцъ; връ, saъ вpîчiвne. 2) пвtoape. [ші

Βδελυγμίας, ου (ὁ), =Βδελυκτός. [ші

Βδελυγμὸς (ὁ), =Βδέλυγμα. [ші

Βδελυκτὸς, ἡ, ὀν, de skîpвit, вpîчosъ. [βδελύσσομαι].

Βδελύκτροπος (ὁ, ἡ), noet: = Βδελυκτὸς, ші Βδελυρός, вpîчosъ. [βδελύσσομαι, τρόπος].

Βδελυρεύομαι, вiit: -εύσομαι, лъkpezъ, (mъ noptъ) în kiпъ skîpвosъ (ka вnъ netpeвnikъ, saъ pъъ-първitъ). ші

Βδελυρία (ἡ), характервл, ші пвptapea skîpвosвлвї, netpeвnîчie, pea първвipe. [din

Βδελυρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -υρῶς, =Βδελυκτός. [din

Βδελύσσομαι [βδέω], вiit: -ύξομαι (проп: ші fir:) mъ skîpвeskъ, връskъ. [de вnde

Βδελυχρὸς, ὰ, ὸν, noet: în локъ de βδελυρὸς.

Βδένυμαι, вiit: βδέσομαι, = Βδέω.

Βδέσμα (τὸ), вънinъ; (în цen:) пвtoape. [din

Βδέω, вiit: βδέσω, -ομαι (nex: ἔβδεσα), въsъ (bezї ші τιλάω); (în цen:) пвlъ. (de вnde) «Σίλφη βδέουσα». Гал: вnъ felъ de inseklъ, rîndakъ пвlвposъ.

Βδὸλος (ὁ), пвtoape (пріч: de вънinъ, saъ de лвmînape stînsъ). [din

Βδύλλω [βδέω], вiit: -βδυλῶ, (пріnч:) mъ treче (mъ înпвцъ) de fрікъ; (în цen:) mъ temъ.

Βέβαα, Ion: noet: în локъ de βέβηκα, tpe: de къ: ал лвї βαίνω.

Βεβαιόπιστος (ὁ, ἡ), sirвpъ în kredinцъ; statopnikъ ші kredinчosъ în кввîntвл sъъ. [βέβαιος, πιστός].

Βέβαιος [βέβαα], α ваъ (maї kop:) ος, ον, statopnikъ, nekлintitъ; sirвpъ; vrednikъ de kredinцъ; înkredinцatъ. «Τὸ βέβαιον». în локъ de ἡ

Βεβαιότης (ἡ), statopniчie; sirвpanцъ; înkredinцape, neîndoialъ, ші чл:

Βεβαιότροπος (ὁ, ἡ), чел къ stътopnikъ характеръ. [βέβαιος, τρόπος].

Βεβαιόω, -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ чева (saъ zikъ de) sirвpъ, asirвpъ, înkredinцezъ, întъpeskъ, adeвerezъ; statopniчeskъ; [βέβαιος]. [de вnde

Βεβαίωμα (τὸ), = Βεβαίωσις, miжлокъ de înkredinцape.

Βεβαίως, adв: къ înkredinцape, fъръ îndoialъ, sirвp. [βέβαιος].

Βεβαίωσις, εως (ἡ), statopniчipe; înkredinцape; asirвpape; întъpipe, adeвeripe; «Βεβαιώσεως δίκη». Лец: прочесъ asвпрв челвї че a вîndвt лъkpв de пpironipe. [ші

Βεβαιωτὴς, οῦ (ὁ), înkredinцътopъ; asirвpътopъ; întъpitopъ, saъ adeвeripitopъ. [βεβαιόω]. [de вnde

Βαιβαιωτικὸς, ἡ, ὀν, (ші adв:) -τικῶς, folositopъ ла înkredinцape, asirвpape, ші чл:

Βέβακται, noet: 3: neps: a nas: tp: de къ: ал лвї βάζω.

Βεβακὼς, υῖα, ός, Dop: în локъ de βεβηκώς, tpe: de къ: de naptч:, ші

Βέβαμεν, βέβατε, βεβᾶσι, în локъ de βεβήκαμεν, βεβήκατε, βεβήκασι, îm: de tpe: de къ: ал лвї βαίνω.

Βεβαρηὼς, Ion: în локъ de βαβαρηκὼς, tpe: de къ: ал naptч: лвї βαρύνω.

Βεβαὼς, ῶτος, noet: în локъ de

Βεβηκὼς, tpe: de къ: ал naptч: лвї βαίνω.

Βέβηλος (ὁ, ἡ), [βαίνω, βηλός] (локъ) вnde noate чinева intpa, saъ кълка (înpotivъ de ἄβατος, ἄδυτος); (fir:) (omъ) sивркатъ, пînгъpitъ. [de вnde

Βεβηλόω -ῶ, biit: -ώσω, sпвркъ, пînгъpeskъ (чева sfîntъ). [de вnde

Βεβήλωσις, εως (ἡ), пînгъpipe, sпвркape (de челе sfinte).

Βεβιασμένως, adв: (de пartч:) în silъ, гъpъ вое. [βιάζομαι].

Βεβιημένος, η, ον, Ion: în локъ de βεβιασμένος.

Βεβίωται, пas: tpe: de кв: ал лвї βιόω.

Βέβληαι, Ion: în локъ de βέβλησαι, 2: sinr: neps:, ші

Βεβλήαται, βεβλήατο, ші

Βεβολήαται, βεβολήατο, noet: Ion: în локъ de βέβληνται, ἐβέβλητο, 3: îm: neps: de tpe: de кв: ші neste sъвîp: пas: de xot:, ші

Βεβολημένος, η, ον, noet: în локъ de βεβλημένος, tpe: de кв: пas: de пartiч: ал лвї βάλλω.

Βεβουλευμένως, adв: (de пartч:) кв rîndipe, кв кinzвipe. 2) dinadins, прекъцetat. [βουλεύομαι].

Βεβραδὼν, όνος (ὁ), == Βαβραδών. [din

Βεβράζω, biit: -άξω, == Βαβράζω.

Βε(βεμ.)βρὰς, άδος (ἡ), вnъ гелъ de пeшte mikъ, sapdелъ. (bezї ші μεμβράς).

Βε(βεμ.)βραφύη, ης (ἡ), вnъ гелъ de mînkape гъквtъ din пештії [βεβρὰς, ші ἀφύη].

Βεβρώθοις, noet: în локъ de βεβρώκοις, tpe: de кв: ал поſt: [ші

Βεβρὼς, ῶσα, ὼς, At: în локъ de βεβρωκὼς, tpe: de кв: ал пartч: [ші

Βεβρώσεται, (neste пъцin) biit: ал лвї βιβρώσκω.

Βεβυσμένος, η, ον, пas: tpe: de кв: ал пartч: лвї βύω.

Βεβωμένος, η, ον, Ion: în локъ de βεβοημένος.

Βεβὼς, ῶσα, ὼς, At: în локъ de βεβηκὼς, tpe: de кв: de пartч: ал лвї βαίνω.

Βέη, în локъ de βῇ, 3: sinr: neps: a nex: 2: de sвп: ал лвї βαίνω, saъ βέομαι.

Βέθρον (τὸ), (npin sinkonъ) în локъ de βέρεθρον.

Βεινέω -ῶ, ші чл: (pap) în локъ de βινέω.

Βείομαι, noet: în локъ de βήσομαι, saъ βιώσομαι, biit: ал лвї βαίνω, saъ βιόω.

Βείω, Ion: în локъ de βῶ, 1: sinr: neps: a nex: 2: de sвп: ал лвї βαίνω.

Βεκκεσέληνος (ὁ, ἡ), (kom:) foapte векіъ, треквtъ de вътрînъ, кîtъ [βέκκος, ші σελήνη. bezї zivep:]

Βέκκος, ші

Βέκος (τὸ), (Fpir: saъ Чinp:) пîine.

Βελεμνίτης, ου (ὁ), вnъ гелъ de niatpъ în гormъ de sъцeatъ. [din

Βέλεμνον (τὸ), noet: ==βέλος.

Βέλενος(ννος), ου (ὁ), (вnъ гелъ de пeшte ка sъцeata, noate ==Βλένος. [βέλος].

Βελεσσιχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: iввitopъ de sъцeцї, (adikъ) de pesвoiъ, saъ de вînътoape. [βέλος, χαίρω].

Βελίτης, ου, (ὁ), (χάλαμος) tpestie ввпъ de sъцeatъ. [βέλος].

Βελοθήκη (ἡ) == Φαρέτρα. [βέλος, θήκη].

Βελομαντία (ἡ), вnъ гелъ de гivitopie npin sъцeцї. [βέλος, μάντις].

Βελόνη (ἡ), вîрſв, askкцitвл sъцeцiї, ші чл: 2)=Ῥαφίς, акъ. 3) вnъ гелъ de пeшte (кв вotвл askкцitъ ка sъцeata). [βέλος].

Βελονὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї βελόνη, акшоръ.

Βελονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în гorma аквлвї. [βελόνη, εἶδος].

Βελονοποικίλτης, ου (ὁ), nestpiцъторъ de чева npin кввътврї кв аквл. [βελόνη, ποικίλλω].

Βελονοπώλης, ου (ὁ), ші Βελονοπῶλις, ιδος (ἡ), вînzъторъ, -toape de аче. [βελόνη, πώλης].

Βελοποιία (ἡ), гачepe de sъцete. [din

Βελοποιὸς, (ὁ, ἡ), гъкъторъ de sъцete. [βέλος, ποιός].

Βέλος [βάλλω], εος, ους (τὸ), (în цen:) op че артъ asвîрлiтъ de denapte; (dap maї кв seamъ) sъцeatъ. «Ἔγχος ἔχθιστον βελῶν». Sof: «Βέλος κεραυνοῦ». Sof: «Ἔξω («Ἐντὸς) βέλους. Diod: 2) лoвitвръ, рънitвръ, panъ; (npin întid:) dвpepe iвte, sъцetътвръ. «Ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα». Il: Λ.

Βελοστασία (ἡ), локвл, вnde se aшeazъ maшina пвmitъ...

Βελόστασις, εως (ἡ), maшinъ sъцetaшъ (npin kape se asвîрлia sъцete). 2)== Βελοστασία. [βέλος, στάσις].

Βελοσφενδόνη (ἡ), sъцeatъ кв кîлцї, ші smoaлъ în вîрſв, че se asвîрлia snpe apdepe de tврпврї de лemnъ, ші maшine. [βέλος, σφενδόνη].

Βελουλκέω ῶ, biit: -ήσω, tparъ sъцeata din panъ. [ші

Βελουλκία (ἡ), tpaцepe de sъцeatъ din panъ. [ші

Βελουλκικὸς, ἡ, όν, îndemînatikъ ла tpaцepe de sъцeatъ din panъ. [din

Βελουλκὸς (ὁ), (xipвpгъ) tpъгъторъ de sъцeatъ din panъ. || Βελουλκὸν (τὸ), instpвmîntъ xipвpцikъ пentpв tpaцepe de sъцeatъ din panъ. [βέλος, ἕλκω].

Вέλτατος, η, ον, noet: (pap) sʁперл: în локʁ̆ de βέλτιστος. [ші

Вέλτερος, α, ον, noet: компр: în локʁ̆ de βελτίων.

Вέλτιον, next: лʁї βελτίων, saʁ̆ adʁ: în локʁ̆ de...

Βελτιόνως, adʁ: maї ʁine. [ші

Βελτιόω -ῶ biit: -ώσω, ſakʁ̆ maї ʁʁnʁ̆, înʁʁnъtъцeskʁ̆. [ші

Βέλτιστος, η, ον, sʁпрл: пред ʁʁnʁ̆. [din

Βελτίων [în afin: кʁ βέλος din βάλλω], ονος (ὁ, ἡ), компр: nерег: ал лʁї Ἀγαθὸς, maї ʁʁnʁ̆.

Βελτίωσις, εως (ἡ), înʁʁnъtъцire, adʁчере în maї ʁʁnъ stape. [ші

Βελτιωτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiʁʁitorʁ̆ ла înʁʁnъtъцire. [βελτιόω].

Βεμβη(δι)κιάω -ῶ biit: -άσω, mъ sʁчeskʁ̆, mъ înʁîrteskʁ̆ în локʁ̆. [din

Βέμβηξ δις), ικος (ἡ), sfirлeazъ, nрîsneлʁ̆. 2) = Δίνη, ʁʁлtoape de апъ, saʁ̆ вîrteжʁ̆ de ʁîntʁ̆, ші чл:, кîte se înʁîrtesk în локʁ̆. 3) ʁnʁ̆ feлʁ̆ de ʁiesne (ʁezї ші τενθρηδών). [de ʁnde

Βεμβικώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о sfîrлeazъ, ші чл:.

Βεμβρὰς, άδος (ἡ), = Βεβράς.

Βενδίδειον (τὸ), temплʁ, ші

Βενδίδεια (τὰ), serвъtoape în чinstea Bendideї (Dianei). [din

Βενδὶς, ίδος (ἡ), (în Трачіа, ші de аколо în Atena) Diana.

Βενθεσίκυμος (ὁ, ἡ), noet: чел че dîndʁse afʁnd faче ʁaлʁrї. [βένθος, κῦμα].

Βένθος, εος, ους (τὸ), în локʁ̆ de βάθος. «Θαλάσσης («Ὑλης) βένθεα». Od: A. ші P.

Βέντιστος, α, ον, Dor: în локʁ̆ de βέλτιστος,

Βέομαι, Ion: în локʁ̆ de βείομαι.

Βέρβερι (τὸ), [Ind:] (nedекл:) stpidie de India, din каре ese мъргъritaʁл.

Βέρεθρον (τὸ), Ion: în локʁ̆ de βάραθρον.

Βερέσχεθος (ὁ), (kom:) nrostʁ̆, nepodʁ̆.

Βεῦδος (θος), εος -ους (τὸ), noet: [εὔδω] пieле de аштерпʁt пentrъ кʁлкаре. 2) хаїнъ femeiaskъ nestpiцъ, saʁ̆ пʁрпʁріе (рошіе).

Βῆ, noet: în локʁ̆ de ἔβη. 3: sinr: neps: de nex: 2: ал хot: [ші

Βῆ (asemenea) ал sʁп: лʁї βαίνω.

Βῆγμα (τὸ), flегmъ, че skoate чinева тʁшind. [βήχω].

Βῆθι, nex: 2: de порʁпч: ал лʁї βαίνω.

Βηλὸς (ὁ), noet: [βάινω], (în цen:) = Βάσις, жосʁл, пе каре кълкът; (iap пapt:) праrʁ̆ de ʁшъ; (ші прin întind:) кasъ, локʁiнцъ; (de ʁnde маї în ʁрmъ) черʁ̆ (ка локʁiнцъ a zeilor). «Βηλὸν ἀστερόεντα». Koint: «Ἀπὸ θεσπεσίου βηλοῦ». Лʁч:

Βῆμα (τὸ), [βαίνω] пasʁ̆. «Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν αὐτῇ (τῇ γῇ) οὐδὲ βῆμα ποδός». Skp: 2) тъsʁръ de întindepe (de o potpivъ кʁ 2 ½ пічоape). «Χίλια βήματα ποιοῦσι μίλλιον ἕν». Цeometp: 3) локʁ̆ înълцatʁ̆, ʁnde se sʁie чinева, ка sъ se вazъ, saʁ̆ sъ se aʁzъ, (прin ʁрm:) tponʁ̆, tpiбʁnъ, amвonʁ̆, алtapʁ̆. «Παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος». Dim: «Πάντες παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ». Skp: (de ʁnde) «Οἱ ἀπὸ τοῦ βήματος». Лкs: în локʁ̆ de οἱ ῥήτορες, saʁ̆ οἱ ἱερεῖς. [de ʁnde

Βηματίζω, biit: -ίσω, mъsʁpʁ̆ (dpʁmʁ̆, ші чл:) кʁ пasʁл. 2) (maї noʁ̆) ſakʁ̆ пasʁ̆, nîшeskʁ̆, ʁmблʁ. [de ʁnde

Βηματιστὴς, οῦ (ὁ), mъsʁpъtorʁ̆ de distanцe прin nîшitʁpї.

Βῆμεν, saʁ̆ βήμεναι, noet: în локʁ̆ de βῆναι, nex: 2: de inf: ал лʁї βαίνω.

Βὴξ, ηχὸς (ἡ, mi At: ὁ), tʁse.

Βήρηξ, ηκος (ὁ), каʁtъ βάραξ.

Βηρύλλιον (τὸ), dim: ал лʁї

Βήρυλλος (ὁ), o niatpъ preцioasъ, кат вerde ла faцъ (ʁezї ші σμάραγδος). «Ἀεροειδὴς—». Плin: Sanfirʁл.

Βῆσα, noet: în локʁ̆ de ἔβησα, nex: 1: (de însem: актівъ), ші

Βήσομαι, biit: ал лʁї βαίνω.

Βῆσσα [βαθὺς], ης (ἡ), вале пъdʁpoasъ (ʁezї ші νάπη). 2) (maї noʁ̆) ʁnʁ̆ feлʁ̆ de вasʁ̆, ʁʁtілкъ, караfъ. [de ʁnde

Βησσήεις, εσσα, εν, noet: (локʁ̆) кʁ пъdʁpoase въї.

Βήσσιον (τὸ), dim: ал лʁї βῆσσα (2).

Βῆσσος, εος-ους (τὸ), noet; = Βῆσσα.

Βήστω (ττω), biit; -βήξω, tʁшeskʁ̆.

Βῆτα (τὸ), nedкл: [Евр:] Bita, пʁмеле літереї a doiлea a алfaʁetʁлʁї Elineskʁ̆.

Βηταρμὸς (ὁ), noet: [βαίνω, ἁρμός] danцʁ̆. «Ἐνόπλιος—. Аплп: (ʁezї πυῤῥίχη). [de ʁnde

Βητάρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: dъпцъtorʁ̆.

Βηχία (ἡ), saʁ̆

Βηχίας, ου (ὁ), (se înц: φθόγγος) ʁnʁ̆ feлʁ̆ de глasʁ̆ ръгʁшitʁ̆ (ла mʁsikъ). [ші

Βηχικὸς, ἡ, ὸν, пътimашʁ̆ de tʁse: 2) ʁʁnʁ̆ de tʁse. [ші

Βήχιον (τὸ), dim: ал лʁї βήξ, mікъ tʁse. [ші

Βήχιον (τὸ), o плantъ ʁʁnъ de tʁse. [ші

Βηχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din feлʁл tʁsiл, saʁ̆ asemenea кʁ tʁse. «Βηχώδης νόσος.»

Iпкр: 2) вînтвitъ de tвse, tвsosъ. [βὴξ, βηχός].

Bία, (ἡ), =Ἰσχὺς, вîptвte, пвtepe; siлъ, пъвалъ. «Εἴθ' ὥς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη». Od: Ξ. «Τῇ βίᾳ τοῦ σώματος ἐξωθεῖ τὰς πύλας». Sвid: (ші în перfp: ла поецї). «Βίη Ἡρακλῆος (Πριάμοιο, ші чл:)», вaъ «Βίη Ἡρακλείη, ші чл:» în локъ de вitеazвл Еркилъ. 2) певое, siлъ. «Βίᾳ, saъ «Πρὸς βίαν, кв siла, saъ în siлъ. (ші кв пеп:) «Βίᾳ τῶν πολλῶν» Dm: «Βίᾳ Θεῶν». Евр: fъръ вое, în siлъ. 3) siлпікъ (dîpzъ, пъвалпікъ, tipanікъ) характеръ. «Ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι». Dm: 4) siлniчie, віолінцъ, кълкаре de леце. ne чinstipe, ші чл. «Κείνων βίας ἀποτίσεια ἐλθών». Od: Σ. [de вnde

Biάζομαι, вiit: -άσομαι, siлeskъ, saъ siлвieskъ, stpimtopezъ. «Μάλα δή σε βιάζεται Ἀχιλλεύς». Iл: X. «Καταλαβόντες ἐρήμους τὰς χώρας βιάζονται». Пл: «Βιάζεσθαι, οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι σὺδὲν προσδέονται». Tвч: «Μὴ φιλονείκει, μηδὲ βιάζου τοιοῦτον μηδέν». Dm: «Νῶϊ βιήσατο μισθόν». Iл: Ф. прin siлъ ne a лinsit de платъ. «Λαῖτμα βιησάμενοι». Апл: «Βιάσασθαι τὸν εἴσπλουν. Tвч: (ші кв преп:) «Ἐβιάζετο εἰς τὴν ἀρχήν». Kвn: «Βιασάμενος διὰ τῶν φυλάκων». Tвч: «Ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται». Skp: (ші кв dat:) «Βιάζομαι δρόμῳ». Tвч: «Βιάσασθαι ψεύδεσι». (ші кв adв:) «Βιάσασθαι εἴσω». Opf: (ші кв înf:) «Βιάζομαι ἄρχειν». Iл: «Ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν». Tвч: (ші пas:) "«Ὅπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτεῖν». Dm: «Ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βιάζεται». Skp: [ші

Biάζω, вiit: -άσω, în локъ de βιάζομαι.

Biαιοθανατέω -ῶ, вiit: -ήσω, морѣ de moapte siлitъ. [din

Biαιοθάνατος (ὁ, ἡ), moptѣ de moapte siлitъ (iap nв de ввпъ.) [βίαιος, θάνατος].

Biαιοκλὼψ, ῶπος (ὁ), чел че fъръ прin siлъ. [βίαιος, κλώψ].

Biαιομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: mъ вatъ вitежеще. [din

Biαιομάχης, ου (ὁ), noet: întpeввinцътopъ de вîptвte în бътълie, fъръ вiклenie. [βίαιος, μάχη].

Bίαιος, α, saъ ος, ον, adвкътopъ (ші sвfepitopъ) de siлъ, siлвitopъ, tipanікъ; siлitъ, fъръ вoea sa; iвte, пъвалпікъ. «Ἔρδειν (saъ) «Πάσχειν βίαια». Om: Tвч: «Βιαίων δίκη». Лец: osîndъ de жвdikatъ nentpъ op че siлnікъ fantъ. [βία]. [de вnde

Biαιότης (ἡ), siлniчie, [saъ характервл, калitatea siлвitopвлвї. [ші

Biαίως, adв: прin siлъ; penedo, iвte, tape.

Biαρχὴς, έος (ὁ, ἡ), întdestвлътopъ ла а ле віецїї (лвішї, saъ алтвia). [βίος ἀρχέω].

Bίαρχος (ὁ, ἡ), (neaпpoвatъ) dpeгътopъ (cnistatъ) asвпpa провiзiї de xpana oшtipiї. [βίος, ἄρχω].

Biασμὸς (ὁ, siлъ (asвпpa квiва), siлвipe; (ned:) вnasmъ прimежdiosъ, pesъpitъpъ. [ші

Biαστὴς, οῦ (ὁ), siлвitopъ, хрънitopъ, tipanъ, ші чл: 2) noet: вitеazъ, întdpîznецъ. [βιάζομαι]. [de вnde

Biαστικὸς, ἡ, ὸν, пвtepnікъ, saъ disпвsъ ла siлвipe.

Biατὰς, ᾶ, Dop: în локъ de βιατὴς, οῦ (ὁ), noet: = Βιαστής. [de вnde

Biατήριος (ὁ, ἡ), = Βιαστικός. || (sввst:) Βιατήριον (τὸ), локвл (такtвл) корsapiлop.

Biάτωρ (το), (Лакоп:) вnъ мікъ вasъ, (leasъ, saъ талеръ).

Biάω -ῶ, ші (між:) βιάομαι-ῶμαι, вiit ήσομαι, noet: în локъ de βιάζομαι.

Bιβάζω, вiit: -άσω, пвіъ вiteле a se roni (a se înкълika). «Κύνας καὶ ἵππους ὑπὸ τοῖς κρατίστοις τῶν ὀχείων βιβάζουσι». Пл: (ші пas:) «Τίκτουσα δὲ βιβάζεται ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ». Apst: [βάω].

Bιβὰς, ᾶσα, άν, ші

Bιβάσθων, ουσα, ον, noet: пapтч: prez: ал (пeîntp:) βίβημι, saъ βιβάσθω, = Βαίνω, вmвлв. «Μακρά («Κοῦφα)—». Om: ші Hind:

Bίβασις, εως (ἡ), пвnepe de вite ла ronipe (înкълікаре). 2) вnъ felъ de danцъ ал Лачedemonenілор. [ші

Bιβαστὴς, οῦ (ὁ), (прiпч: калъ, saъ таврѣ) ronitopъ. [βιβάζω].

Bιβάω -ῶ, noet: în локъ de βαίνω.

Bιβλιαρίδιον, ші

Bιβλιάριον (τὸ), къртічікъ, dim: ал лвї βιβλίον.

Bιβλιαγράφος (ὁ, ἡ), At: în локъ de βιβλιογράφος. [βιβλίον, γράφω].

Bιβλιακὸς, ἡ, ὸν, къртвrapъ (прea înбъцатъ), оквпatъ кв чitipe de кърцї. 2) кввenitъ, релatівъ ла кърцї. [βιβλίον].

Bιβλιαφόρος (ὁ, ἡ), = Βιβλιοφόρος.

Bιβλιδάριον, ші βιβλίδιον (τὸ), = Βιβλιάριον, dim: ал лвї βιβλίον, къртічікъ.

Bιβλινος, η, ον, (прiпч: οἶνος, вinъ) Трачікъ (din деалвл Βίβλινα), saъ (simплв) векіъ. (вezї ші βύβλινος).

Bιβλιογραφία (ἡ), skpiepe de кърцї. [din

Bιβλιογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ, saъ пре-skpiitopъ de кърцї. [βιβλίον, γράφω].

Βιβλιοθήκη (ἡ), Бівліотекъ. [βιβλίον, θήκη].

Βιβλιολάθας, α (ὁ), Dop: чел че а ѕ̆ітат, кіте кърцї (atît de mълte) a ѕкрis. [βιβλίον, λήθω].

Βιβλίον (τὸ), (прінч:) dim: ал лъї βίβλος, карte. 2) în цен:) ор чеînѕкрisъ, саѕ̆ ѕкрінтъръ, епістолъ, релаціе, ші чл:

Βιβλιοπωλεῖον (τὸ). лівръріе, саѕ̆ вînzъторіе de кърцї. [din

Βιβλιοπώλης, ου (ὁ), лівраръ, саѕ̆ вînzъторъ de кърцї. βιβλίον. πώλης].

Βιβλιοτάφος (ὁ), (fig:) înгропъторъ de (чел че цine непъвлікаte) кърцї. [βιβλίον, θάπτω].

Βιβλιοφόριον (τὸ), портофоліѕ̆ ґriosdanѕ̆ de хîртіѕ̆). [din

Βιβλιοφόρος (ὁ, ἡ), дѕкъторъ de кърцї, ѕкрisорї, ші чл: [βιβλίον, φέρω].

Βιβλιοφυλάκιον (τὸ), = Βιβλιοθήκη. [βιβλίον, φυλακή].

Βιβλὶς, ίδος (ἡ), fънie înплетітъ de папірѕ̆ (fънie de теіѕ̆). 2) =Βιβλίον, карte, ѕкрisѕ̆. [din

Βίβλος (ἡ), =Βύβλος, коажа папірълъї Еґіпteanѕ̆; хîртіе; карte.

Βιβλοφόρος (ὁ, ἡ), = Βιβλιοφόρος. [βίβλος, φέρω].

Βιβρώσκω, вііт: βρώσομαι, (пех: 2: ἔβρων, ως, ω, тре: де кѕ: βέβρωκα, ші пас: βέβρωμαι, пех: пас: ἐβρώθην) мъпînкѣ; (вezї ші ἐσθίω). [βρόω, βρώσκω].

Βιεῦντες, Dop: în локѣ де βιοῦντες, îm: ал лъî βιούς.

Βίη (ἡ), Ion: în локѣ де βία.

Βιήμαχος (ὁ, ἡ), поет: Ion: = Βιαιομάχης.

Βιήσατο, поет: Ion: în локѣ де ἐβιάσατο.

Βίηφι, поет: Ion: în локѣ де βίᾳ.

Βικίδιον, ші

Βικίον (τὸ), dim: ал лъї

Βίκος, ші Βῖκος (ὁ), вазѣ де пъmînтѣ, (вѳркапѣ) пентрѫ вінѣ, ші чл: 2) ѕпѣ гелѣ де легѫмъ (ка пъѕтъл, саѕ̆ mazъреа).

Βινέω -ῶ, вііт: -ήσω, ме înпрекпѣ (трѫпеште). [de ѕnde

Βινητιάω -ῶ, вііт: -άσω, amѣ поftъ де înпрекпаре (трѫпеаскъ).

Βιοδό(δώ)της, ου (ὁ), ші βιοδό(δῶ)τις, ιδος (ἡ), ші поет: βιοδώτωρ, ορος (ὁ), ші -τειρα (ἡ), дътъторъ де віаць, саѕ̆ де трекінчоаселе віецеї. [βίος, δίδωμι] = кѕ

Βιόδωρος (ὁ, ἡ), дърѕіторъ де віаць, саѕ̆ де але віецеї. [βίος, δῶρον].

Βιοζυγὴς, έος (ὁ' ἡ), поеt: înѕoцitorѣ de віаць конжѫгалъ, саѕ̆ къѕnічeaѕкъ. «Ὑμέναιος—». Non: [βίος, ζυγός].

Βιοθάλμιος (ὁ, ἡ), поеt: [βίος, θάλλω] чел în floareа віецеї, саѕ̆ вірѕtеї. (вezї ші ζωθάλμιος).

Βιοθάνατος, ші

Βιοθανὴς, έος (ὁ, ἡ), (маї поѣ) în локѣ де βιαιοθάνατος.

Βιοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: хръніторѣ (цііторѣ) де віаць. [ші

Βιοθρέπτειρα (ἡ), поеt: fем: ал лъї

Βιοθρεπτὴρ (ὁ), поеt: = Βιοθρέμμων. [βίος, τρέφω].

Βιολογέω -ῶ, вііт: -ήσω, деѕкріѕ̆ чева înтокмаї, прекѫт ѕе ѫрmeazъ în віаца omeneaѕкъ. (вezї ші ἠθολογέω). 2) деѕкріѕ̆ віаца кѣїва. [ші

Βιολογικὸς, ἡ, όν, копріnzъторѣ де деѕкіереа віецеї omeneштї înтокмаї. [din

Βιολόγος (ὁ, ἡ), деѕкрііторѣ де віаца omeneaѕкъ, (адікъ) де пъравъріле оameніlор înтокмаї; (прін ѫрmаре) комікѣ. (вezї ші ἠθολόγος). [βίος, λόγος].

Βιόλυτος (ὁ, ἡ), поеt: деслеґатѣ din віацъ, морtѣ. [βίος, λύω].

Βιομηχανία(ἡ, îndemînъtate, ѕіліцъ ѕnре а'шї аronisi чinева трекінчоаселе віецеї. 2) іскѳѕіцъ în лѫкраreа трекінчоаселор віецеї, індѳѕtріе. [din

Βιομήχανος (ὁ, ἡ), îndemînatikѣ, ѕіліторѣ ѕnре а'шї къпъта трекінчоаселе віецеї. 2) індѳѕtріosѣ, іскѳѕітѣ în лѫкраreа трекінчоаселор віецеї, în мештешѫгърї. [βίος, μηχανή].

Βιοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел че ѕе рътъчеште în коачї ші în коло, ка съ 'шї аroniseaѕкъ але віецеї. 2) рътъчітѣ în віецѳірea, саѕ̆, пъравъріле ѕале. [βίος, πλάνη].

Βιοπονητικὸς, ἡ, όν, ші

Βιοπόνος (ὁ, ἡ), аronisitorѣ de але віецеї прін остенелеле ѕале. [βίος, πόνος].

Βιοποριστικὸς, ἡ, όν, îndemînatikѣ de а къпъта але віецеї (лъі-шї, саѕ̆ алъіа), = Βιομήχανος. [βίος, πορίζομαι].

Βίος (ὁ), =Ζωὴ, віаць. «Ἠδ'ἡμέρα θάνατον ἢ βίον φέρει». Εѫр: «Λαγὼ βίον ἔζης». Dm: "Ἐκπερᾶν ("Τελευτᾶν, ші чл:) τὸν βίον„. Εѫр: ші Iскр: "Περὶ δυσμὰς βίου„. Аt: "Βίος ζωῆς„. Плт: дъinipe de траіѣ. "Διὰ βίου„. Лкѕ: 2) віецѳірe, (адікъ) кіпѣ, гелѣ де віаць; месеріе. "Ἐθαύμαζόν σου τὴν τοῦ βίου τάξιν„. Iскр: Τοιαύτην πεποίηνται τοῦ βίου τὴν ὑπόθεσιν„. Dm: "Ὁ καθ'ἡμέραν («Ὁ μετὰ ταῦτα) βίος„. Dm: 3) міжлоаче де віаць, храпѣ, ші ші чл: (прін înтînd:) богъціе, авъціе. "Ὅ τινι μὴ βίος κεῖται„. Εѳ: "Τοῖσι φέρει γαῖα

πολὺν βίον„. Es: "Τοῖς παισὶν εἴη μὴ σπάνις βίου„. Esp: "Αἱ φάλαγγες θηρῶσι τὰ πρὸς τὸν βίον„. Ksn: "Ὁ βίος ἡμῖν ἀπὸ τῆς θαλλάσσης„. Ksn: "Συνειλεγμένοι τὸν βίον ἀπὸ τούτων„. Dm: "Οὐχ ἱκανὸς ὁ βίος αὐτοῖς τοῦτο πράττειν„. Apst: (ші îm:) "Τοὺς σφόδρα εὐκαιρουμένους τοῖς βίοις„. At: 4) лвmea, oamenіĭ, saŭ soцietatea oamenіlor. "Συνεπιμαρτυρεῖ ὁ βίος ἅπας„. Apst: "Τὰ περὶ τὸν βίον ἀμφισβητήματα„. Fіl: 5) Istopia вieцeї, saŭ вiorafіa вре вnвĭ omĭ. (а ле лвĭ Плвtapхŭ) "Βίοι παράλληλοι„ (ші а ле лвĭ Dioцenŭ Лaeptie) "Βίοι Φιλοσόφων».

Вiὸς (ὁ), noet: [βία] = Τόξον, аркŭ. 2) коарda арквлвĭ.

Вiοσσόος (ὁ), noet: mîntзitopŭ de вiaцъ. [βίος, σόω].

Вiοστερὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лinsitŭ de але вieцeї, sъpakŭ. [βίος, στερέω].

Вiοτεία (ἡ), [βιοτεύω] miжлокŭ de вiaцъ; aronisipe de але вieцeї.

Вiοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet· хotъpîtopŭ de tepminвл, sfîpшitвл вieцei. [βίος, τέρμα].

Вiότευμα (τὸ), кiпвл, fелвл вieцeї. [din

Вiοτεύω, вiit: -εύσω, tpъieskŭ, îmĭ пetpекŭ вiaца; (къ цеп: преп:) îmĭ aronisesкŭ але вieцeї. «Εἰθισμένοι ἀπὸ πολέμου βιοτεύειν». Ksn: (вezĭ ші βιόω). [din

Вiοτὴ (ἡ), noet:= Βίος, вiaцъ; miжлокŭ de вiaцъ; aronisipe de але вieцeї. «Ἀπὸ τῆς ποιήσιως τὴν βιοτὴν ἔχων». Ep: [ші

Вiότης (ἡ), noet: (pap) în локŭ de [βίος].

Вiοτήσιος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de βιωτικὸς, kontpiвзitopŭ ла цiitopŭ de вiaцъ. [βιοτή].

Вiότιον (τὸ), dim: ал лвĭ

Вίοτος (ὁ), noet: în локŭ de [βίος], вiaцъ. «Ἀβίωτον βίοτον». Enгp: 2) аввцie, miжлокŭ de але вieцeї «Ἀλλότριον βίοτον κατέδουσιν». Od: A.

Вiοτοσκόπος (ὁ, ἡ), noet: чел къ înflвiицъ asвпpa вieцeї omвлвĭ. «Ὥρην ἡελίοιο βιοτοσκόπον αὐγάζοντος„. Manet: [βίοτος, σκοπός].

Вiοὺς, βιοῦσα, βιοῦν, nex: 2: de naptч: a лвĭ βιόω.

Вiοφειδὴς, έος (ὁ,ἡ), noet: крвцътopŭ de аввцia sa, skвmпŭ, ikonomŭ. [βίος, φειδώ].

Вiοφθορία (ἡ), stpikъчiвne, пръпъdipe de вiaцъ. [din

Вiοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopŭ de вiaцъ. [βίος, φθορά].

Вiόχρηστος (ὁ, ἡ),=Βιωφελής, folositopŭ ла вiaцъ. [βίος. χρηστός].

Вiόω -ῶ [βίος[, вiit: -ώσομαι, (nex: ἐβίων, tpe: de къ: βεβίωκα, ші чл:). = Zῶ. "Ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν„. Лвч: "Ὄρνιθες ἐν ὕδατι βιοῦντες„. Tfp: «Ἔνια τῶν χερσαίων (φυτῶν) πέφυκέ ποτε καὶ ἐν θαλάσσῃ βιοῦν„. Tfp: 2) noet: (pap: akt:) daŭ вiaцъ. "Σὺ μ' ἐβιώσαο„. Od: Θ. (вezĭ Βιώσκω). || (nas: nвmaĭ în a 3 neps: ші în naptч: "Ἱκανός μοι χρόνος βεβίωται„. At: "Τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα„. Dm: 3) (miж:) îmĭ aroniseskŭ tpeвзinчoaseле вieцeї. "Ἀποδεικνύναι πάντα τινα τῷ νομάρχῃ, ὅθεν βιοῦται„. Ep: (вezĭ ші ζάω). [βίος].

Βίῤῥος, (ὁ), (Лat:) manta, saŭ mantie (хаĭпъ dene d'asвпpa).

Βιστάκιον, (τὸ), кавтъ πιστάκιον.

Βιώατο, noet: în локŭ de βιῶντο, 3: îm: neps: de npez: ал noft: лвĭ Βιόομαι.

Βιώην, At: în локŭ de βιοίην, npez: de noft:, ші

Βιῶναι, nex: 2: de înf: ал лвĭ βιόω.

Βιώνης, ου (ὁ), [βίος, ὠνή] квmпъръtopŭ, saŭ kontpakчiŭ însъpчinatŭ къ îndestвлareа провiziiлор пввліче.

Βιώσιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίμως, каре ape вiaцъ, saŭ este de tpъit, noate, saŭ boieшte a tpъi. "Ὁ ἀσθενῶν ("Τὸ βρέφος) ἐστὶ βιώσιμος, saŭ βιωσίμως ἔχει„. Лкs: (ші îm:) "Οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι„. Ep: "Νομίσας οὐκ εἶναι βιώσιμον, ὅπου τινες ἰδιῶται χεῖρας ἔχουσι μείζους τῶν νόμων„. Sin: [din

Βίωσις, εως (ἡ), = βίος, вieцзipe, кiпŭ de netpечepe a вieцeї. [ші

Βιώσκω, ші (nas: saŭ miж:) -ώσκομαι, вiit: -ώσω, -ώσομαι, = [Βιόω] tpъieskŭ. 2) (акt: ші next:) înвiezŭ.

Βιωτέον, nos: ал лвĭ βιόω.

Βιωτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, вredпikŭ, îndemînatikŭ de a'ші къпътзi tpeвзinчoaseле вieцeї,=Βιομήχανος. 2) (maĭ noŭ) relativŭ ла вiaцъ, лвmeskŭ, saŭ okвnatŭ de але вieцeї. [din

Βιωτὸς, ἡ saŭ ὸς, ὸν, (прinч: βίος) de tpъit; (maĭ de mвle opĭ în next: ші în прfp:) "Εἴπερ που ἄλλοθι βιωτὸν ἀνθρώπῳ„. Пл: "Οὐδαμῶς βιωτὸν ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν. At: [βιόω].

Βιωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), folositopŭ лавiaца omeneaskъ. [βίος, ὄφελος].

Βλάβεν, noet: saŭ At: în локŭ de ἐβλάβησαν, 3: îm: neps: a nas: nex: 2: ал лвĭ βλάπτω.

Βλαβεραυγὴς, έος (ὸ, ἡ), noet: лвminътopŭ snpe вълътareа oamenіlor. [βλαβερὸς, αὐγή].

Βλαβερὸς, ὰ, ὸν, = Βλαπτικὸς, вътъмъторъ, пъгъвіторъ. [βλάβη].

Βλάβεται, noet: în локъ de βλάπτεται.

Βλάβη (ἡ), вътъмаре, stрікъчіъne, пагъбъ. «Βλάβης δίκη». Dm: [βλάπτω].

Βλαβόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de βλαβερός. [din

Βλάβος, εος-ους (τὸ), noet: în локъ de βλάβη.

Βλαδαρὸς, ὰ, ὸν, ші

Βλαδὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Βλαδὸς, ὴ, ὸν, молічосъ, (de вnde pom:) владъ, влъndъръъ, ad: пъъръъ, nepodъ.[din

Βλάζω [μαλάσσω], biit: -άσω, saъ -άξω, sîntъ молічосъ, moale (neaктівъ): (прin врm:) nepodъ (владъ). [βλάξ].

Βλαισοπόδης, ου (ὁ), ші

Βλαισόπους, οδος (ὁ, ἡ), [βλαισὸς, ποῦς] = кв

Βλαισὸς, ὴ, ὸν, [bezî πλαίσιος] гîрвовъ; (маї кв seamъ ла пічоаре) чел кв пічоареле stрîmве din ţenъкї; (în ţen:) скіопъ, ологъ; (прin întind:) гînгавъ. (de ачі noate ші pom: влецъ). (bezî ші ραιβός). [de вnde

Βλαισότης (ἡ), stapea, калітатеа лъї βλαισός. [ші

Βλαισόω -ῶ, biit: -ώσω, гîрвовескъ; stрîmвezъ пічоаре. [de вnde

Βλαίσωσις, εως (ἡ), гîрвовіре; stрîmваре de пічоаре; (fir:) свчітате de характеръ, віклепіе, ші чл:

Βλακεία (ἡ), ші

Βλάκευμα (τὸ), характеръ, ші fantъ de nepodъ; трîndъвіе, молічіъne; прostіе. neгіовіе, ші чл: [din

Βλακεύω, [ші між:] -εύομαι, biit: -εύσω, -εύσομαι, мъ портъ, лъкрezъ кв молічіъne, трîndъвіе, saъ nepozeште; (маї noъ) = θρύπτομαι. [ші

Βλακικὸς, ὴ, ὸν, nepozeskъ, neгіовeskъ; молічосъ. [βλάξ]. [de вnde

Βλακικῶς, adв: кв молічіъne, трîndъвіе; saъ nepozeште.

Βλακίστατος, η, ον, свпрл: ал лъї βλάξ.

Βλακὸς, οῦ, ші

Βλακώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βλακικός. [de вnde

Βλακωδῶς, adв: = Βλακικῶς.

Βλάμμα (τὸ), (neапр:)=Βλάβη. [βλάπτω].

Βλὰξ, ακὸς (ὁ, ἡ), молчосъ, moale; трîndавъ; прostъ, nepodъ; (маї noъ) лъвдъросъ, sпepiatъ.

Βλαπτήριος (ὁ, ἡ), ші

Βλαπτικὸς, ὴ, ὸν, adвкъторъ de вътъмаре, вътъмъторъ. [din

Βλάπτω, biit: βλάψω (nas: nex: 2: ἐβλάβην), (прінч: ла поецї)înкъркъ,înniedikъ, опрескъ; (ші fir:) fakъ a se rîndi ръъ, (а греші, а нъ nemepi); (маї noъ) вatъmъ, adвкъ пагъбъ, вîntвіъ. «Ὤ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας». Il: Ψ. «Τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας». Od: Z. 'л a smintit. «Βλάπτων λόγον γέροντος». Hind: кълкînd кввînтъл вътрînвлъї. «Ἦν μήτις θεὸς βλάπτῃ». Dm: daka нъ опреште... (nas: saъ miж:) мъ înniedikъ, staъ în нелъкраре, sîntъ linsitъ de чева. «Βλαφθεὶς ἐν ὄζῳ„. Il: Z. "Βέλεμνα Διόθεν βλαφθέντα„ Il: O. "Νόου βεβλαμμένος„ Trn: (ші ел:) "Μέγα βλαφθεὶς τις„. Mosx: foapte smintitъ.

Βλάσαμον (τὸ), noet: în „локъ de βάλσαμον.

Βλαστάνω, biit: βλαστήσω (nex: ἐβλάστησα, ші 2: ἔβλαστον), odръслескъ, daъ влъstape, pesapъ. "Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου„. Skp: (ші nestp; saъ nas:) "Βλάστεν ἐξ ἁλὸς νᾶσος„. Hind: "'Εξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστών„. Sof: «'Εξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα„. Esxл: [βλαστός].

Βλαστεῖον (τὸ), ші

Βλάστη (ἡ), noet: = Βλαστός. 2) = Βλάστησις.

Βλάστημα (τὸ), ші

Βλάστημος (ὁ), noet: (pap)= Βλάστη. [ші

Βλαστήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Βλαστητικός. [ші

Βλάστησις, εως (ἡ), влъstъpipe, odръслipe, pesъpipe; (fir:) пашtepe. [ші

Βλαστητικὸς, ὴ, ὸν, [βλαστέω, βλαστάνω] = кв

Βλαστικὸς, ὴ, ὸν, alimпътorъ de влъstъpipe, saъ odръслipe; iste влъstъpitorъ, saъ odръслосъ. [βλαστός].

Βλαστοκοπέω -ῶ, biit. -ήσω, taiъ, saъ рвпъ влъstapeле. "Ὅταν βλαστοκοπηθῇ ὑπὸ πνεύματος ἡ ἄμπελος». Tfp: [βλαστὸς, κοπή].

Βλαστολογέω -ῶ, biit: -ήσω, кълегъ (рвпъ) влъstapoле (bii, ші чл:) [ші

Βλαστολογία (ἡ), кълецере (рвпере) de влъstape. [βλαστὸς, λόγος].

Βλάστον (τὸ), noet: = βλάστη, ші

Βλαστὸς (ὁ), влъstapъ, odpaслъ; (în ţen:) продъктъ; (fir:) fътъ, копілъ, ші чл:

Βλαστοφυέω -ῶ, biit: -ήσω, скоцъ, daъ влъstърї, odръслескъ. [βλαστὸς, φυή].

Βλασφημέω -ῶ, biit: -ήσω, desfaїmъ, ворвескъ de ръъ; окъръскъ; [de ачі] блестемъ; (Bisep;) хълескъ aзвпра лъї Dвmnezeъ); скоцъ din гъръ ворве proaste, пекъвioase. [ші

Βλασφημία (ἡ), [de avi] blestemă; okarъ; xвlъ (asъпra zeitъцi); кввînță neпiosă, ші nekъвiosă. [din

Βλάπφημος (ὁ, ἡ), [βλάπτω φήμη] xвlitoră (asъпra zeitъцii ; blestemъtoră; okърitoră. || (nest:) "Βλάσφημον (τὸ),=Βλασφημία. [de вnde ші

Βλασφημοσύνη (ἡ), noet: în лokă de βλασφημία.

Βλαύτη (ἡ), (maĭ кв seamъ ла îm:) вnă feлă de папвчĭ, saă папtofĭ. "Βλαύτας σύρων„. At: "Τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον„. Plt:

Βλαυτίον, dim: ал лвĭ βλαύτη.

Βλαχὰ, ᾶς (ά), Dop: în лokă de βλῆχή.

Βλᾶχνον (τὸ), Dop: în лokă de βλῆχνον.

Βλαψογονία (ἡ), вътъmare, stpikъчiвne a вътînцeĭ; (prin вpm:) nenpiinцъ în prъsipe (npinч: desnpe aлвine, kînd nв snopesк, nв kpeвк). [βλάψις, γόνος].

Βλάψις, εως (ἡ), = Βλάβη, вътъmare. [βλάπτω].

Βλαψίφρων, ονος (ὁ, ἡ), вътъmътoră, saă вътъmată ла kpeiepĭ, smintită. [βλάψις, φρήν].

Βλείμην, βλεῖο, βλεῖτο, noet: în лokă de βληθείην, ης, η, nas: nex: 1: de nost: ал лвĭ βάλλω.

Βλεμεαίνω, noet: mъ вĭtă înnpexвp кв înrpozitoape кътътвpĭ, sneріă кв вedepea; (npin вpm:) mъ înrîmfeză. [din

Βλέμμα (τὸ), [βλέπω] кътътвpъ, apвnкътвpъ de окĭă. 2) въzвл, saă окĭвл, opганвл вedepiĭ; кîпвл, saă faцa образвлвĭ.

Βλένα (ννα), ης (ἡ), ші

Βλένος (ννος), εος-ους (τὸ), mвкă.

Βλένος (ννος), ου (ὁ), вnă neшte mikă ші prostă (bezĭ ші γλάνις).

Βλεννὸς, ὴ, ὸν, ші

Βλενώ(ννώ)δης, εος (ὁ, ἡ), mвkosă, saă ka mвkвл; (fir:) prostă, nepodă (bezĭ ші γλαννός) || (nest:) Βλενῶδες (τὸ),=Βλένα(ἡ).

Βλεπεδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), (kom:) чел че вede (saă i se пare, къ вede) demonĭ, sвnepstiцiosă, pътъчită în rîndipe. 2) чел кв кътътвpъ (saă fiгвpъ) de demonă; (fir:) seapвъdă, вskată, ші чл: [βλέπω, δαίμων].

Βλέπησις, εως (ἡ), At: în лokă de βλέψις. [ші

Βλέπος, εος-ους (τὸ), noet: în лokă de βλέμμα. [ші

Βλεπτικὸς, ὴ, ὸν, indemînatikă ла vedepe; saă pелацiosă кв вedepea. [ші

Βλεπτὸς, ὴ, ὸν, вzвstă, saă de вzвst. [din

Βλέπω [βάλλω, ὤψ], вiit: βλέψω, (ші maĭ korektă) βλέψομαι, (nexot: ἔβλεψα, iap чеĭ -л-алцĭ timnĭ neîntpeв:)=Ὁρῶ, вzză, npĭвeskă, mъ вĭtă. "Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντας„. Skp: "Βλέψον κάτω„. ші "Καὶ δὴ βλέπω„ ші "Βλέπε νῦν ἄνω„. Apistf: "Βλέπω τοῦ ἰδεῖν„. Skp: mъ вită, ka sъ вzză. 2) вzză (nв sîntă opвк). «Ὁ λέων μόνος τῶν γαμψωνύχων τίκτει βλέποντα„. Пл: "Οἱ γὰρ βλέπ ντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα„. Apstf: 3) (fir:) sîntă вiă, (ші npin întind: desnpe лвkp:) înвedepată. "Εἰ βλέποντα μὴ πόθουν, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν„. Sof: "Πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω„; Esxл: 4) amă вnă feлă de vedepe, saă кътътвpъ. "Ὀξὺ ("Τιτανῶδες, "Κλέπτον) βλέπειν„. Лвч: ші Apstf: "Ἄρην ("Πῦρ, «Ἀστραπὰς, ші kom: "Κάρδαμα, «Ὑπότριμμα, ші чл:) βλέπειν». Aкs: «Παρθένιον βλέπειν». Aнкp: «Σκότον βλέπει». Sof: este opвă. «Σκύτη βλέπει». Apstf: (пров:) =Μαστιγιᾷ, кавtъ вътaie, îl mînîncъ sn.napea. 5) прівeskă, amă disnosiцie, aплекаре кътре чева. «Τιμᾶν («Ψήφῳ δακεῖν) βλέπουσιν». Apstf: «Οἱ πρὸς τὴν ἀγορὰν βλέποντες». Tfp: «Κάτω βλέπει». Пров: înчепе a скъdea. 6) (maĭ noă) iaă seamъ, mъ пъzeskă. «Βλέπετε τοὺς κύνας». Skp: «Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων». Skp: «Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς σοφίας». Skp: (desnpe neînsвfл:) sîntă nвsă кв faцa кътре, saă înnotpivъ de чева. «Οἰκίαι πρὸς μεσημβρίαν βλέπουσαι». Ksn: (bezĭ ші Ὁρῶ).

Βλεφαρίζω, biit: -ίσω, = Σκαρδαμύττω, клipeskă din окĭ. [din

Βλεφαρὶς, ίδος (ἡ), (oвiчn: ла îm:) цeneле окiлor. [din

Βλέφαρον (τὸ), [βλέπω] плeопа окiвлвĭ. 2) (npin întind:) окiă. (de вnde) «Χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον„. Sof: soapeле.

Βλεφαροξυήλη, ші

Βλεφαροξύστρα (ἡ), ші βλεφαρόξυστρον (τὸ), [βλέφαρον, ξύω] = кв

Βλεφαροσάρωθρον (τό), instpвm: xipвpцikă, кв каре se квръцъ пътimaшele плеопе але окiлor. [βλέφαρον, σάρωθρον].

Βλέψις, εως (ἡ), vedepe. [βλέπω].

Βλήδην [βάλλω], adв: în apвnкape, кв asвîрлipe, saă лoвipe.

Βλήεται, noet: în лokă de βάλληται, 3: sinr: neps: a prez: de sвn:, ші

Βληθείς, εῖσα, ὲν, nas: nex: 1: de naptч: ал лвĭ βάλλω.

Βλῆμα (τὸ), [βάλλω] = Βολή, asвîрлiтъpъ. 2) пвnere, гръmъdipe, aштернере. "Κοίτας—„. Enгр: 3) лoвitъpъ, papъ. 4)

= Βέλος. 5) вnъ̆ гелъ̆ de пръжitъръ. (bezї ші θρυμματίς).

Βλῆμαι, noet: în локъ̆ de βέβλημαι, nas: tpe: de кв: ал хоt:, ші

Βλήμενος, noet; în локъ̆ de βεβλημένος, saъ̆ βληθεὶς, tpe: de кв; saъ̆ nex: nas: de партч:, ші

Βλήσομαι, noet: în локъ̆ de βληθήσομαι, nas; biit: de хоt; ал лвї βάλλω.

Βληστρίζω [βάλλω], biit: -ίσω, (прinч: despre волпавъ̆) мъ batъ̆, amъ̆ stenoxopie, neliniшte. [de вnde

Βληστρισμὸς (ὁ), neliniшte, batepe, stenoxopie (de волпавъ̆).

Βλήτειρα (ἡ), noet; fem: ал лвї βλητήρ.

Βλητέος, α, ον, nos: ал лвї βάλλω.

Βλητὴρ (ὁ), noet: asвîрлitopъ̆, арвпкъторъ̆. [βάλλω].

Βλῆτο, noet: în локъ̆ de ἐβέβλητο, 3. sim: neps: a nas: neste sъв: de хоt: ал лвї βάλλω.

Βλητὸς, ἡ, ὸν, [βάλλομαι] ловitъ̆, рънitъ̆. (de вnde 2) ловitъ̆ de апоплексіе, ші чл:, ші moptъ̆ de îndatъ. 3) (pap акt:) în локъ̆ de βλητικός, ловitopъ̆, рънitopъ̆. 4) (la îm:) "Βλητοί„. poate de каръ̆. [de вnde

Βλῆτρον (τὸ), кзіъ̆ de лемнъ̆, saъ̆ напъ; черкъ̆ de ferъ̆, saъ̆ скоавъ de легат înпревпъ доъ лемне. "Οἱ μὴ ἐξικνούμενοι τοῦ ὕψους ἱστοὶ βλῆτρα ἐδέχοντο„. ші "Ὡς σφῆνας καὶ βλῆτρα„. Nikita. [de вnde

Βλητρόω -ῶ, biit: -ώσω, легъ̆ înпревпъ кв кзіъ̆ de лемнъ̆, saъ̆ черкврї, op скоаве de ferъ̆.

Βληχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, sвіеръ̆ ка оаеа (saъ̆ ка копілвл). [ші

Βληχὰς, άδος (ἡ), noet: (se înц: ὄїς) sвіерътоape (оае). [din

Βληχὴ (ἡ), ші

Βληχηθμὸς (ὁ), [ші

Βλήχημα (τὸ), sвіеретвл оаеї, saъ̆ ал копілвлвї. [ші

Βληχητὸς, ἡ, ὸν, (прinч: next: ші îm:) totъ̆ довitоквл, че sвіаръ. [βληχάομαι].

Βλῆχνον, ші

Βλῆχρον (τὸ), (о плантъ) sпа'а драквлвї, ferегъ. (bezї ші птерίς). [din

Βληχρὸς [βλάζω], ὰ, ὸν, = 'Αβληχρὸς, славъ̆, непътinчosъ̆, моале, зъвавпікъ̆, ші чл:

Βλῆχρος (ἡ), вnъ̆ гелъ̆ de плантъ (алта dekît βλῆχρον.)

Βληχὼ, οῦς (ἡ), = Βλήχων. 2) (kom:) = 'Εφήβαιον.

Βληχὼδὴς, εος (ὁ, ἡ), каоаеа, simплв. [ші

Βλήχων [βληχὴ], ωνος (ἡ), o earвъ ка isma, каре faче оіле а sвіера, рътвпжоаръ, saъ̆ кътвшніцъ.

Βληχωνίας, ου (ὁ), fъквtъ̆ кв...

Βληχώνιον (τὸ) = Βλήχων.

Βλίζω, biit: βλίσω, прimit: ал лвї, ші =Βλίσσω ші Βλιμάζω.

Βλιμάδδομες, Dop: în локъ̆ de βλιμάζομεν, îm: ал лвї

Βλιμάζω [βλίζω], biit: -άσω, (in цen:) = Θλίβω, піпъїъ̆ апъsat кв mîna (прinч: гъіпеле, ка съ въzъ̆, de sînt rpase); (despre fem:) = Τιτθολαβῶ; (fir:) noпteskъ̆ (Apst: ші Лis:). [de вnde

Βλίμασις, εως (ἡ), піпъіре, frъmîntape кв mîna.

Βλίσσω, biit: βλίσω, stopкъ̆ (прinч:) tврteле de miepe, iaъ̆ miepea; (în цen:) мвлгъ̆, взгъ̆. (проп: ші fir:). [de вnde

Βλιστηρὶς, ἴδος (ἡ), noet: (χειρ, mînъ) каре stoapче, ia miepea.

Βλιτομάμας (μμας), α (ὁ), (kom:) sвцецîцъ; (fir:) копілъposъ̆, nerїoвъ̆, prostъ̆. [βλίττω, μάμμα].

Βλίτον (τὸ), вnъ̆ гелъ̆ de earвъ nerвstoasъ, штіръ̆.

Βλίττω, biit: -βλίσω, = Βλίσσω.

Βλιτώδης, εος (ὁ, ἡ), ка βλίτον (bezї zїчерea); (fir:) nerвstosъ̆, nesъpatъ̆; neriовъ̆. [ші

Βλίτων, ωνος (ἡ), = Βλιτώδης. [βλίτον].

Βλοσυρονύχιος (ὁ, ἡ), bezї βλοσυρωνύχιος.

Βλοσυρὸς, ὰ saъ̆ ὸς, ὸν, = Σοβαρὸς, selбatikъ̆, грozавъ̆. "Λέων—„. Es: "Μέτωπον ("Πρόσωπον) βλοσυρόν„. Es: ші Om: 2) aспрв, tape, bîptosъ̆; (despre zemї) stifosъ̆. "Βλοσυρὴν ἄκρην„. Апл: "Βλοσυροῖο κύδωνος„. Nik: 3) ръъ̆, "Βλοσυρὸν δ' ἐξ αἵμα χέασθαι„. Nik: "Ἡ ἐκ τῶν παλισκίων πίττα βλοσυρωτέρα τε καὶ βορβορώδης„. Tfp: 4) (în sensъ̆ de вine) pespektaвilъ̆, mъreцъ̆, strълвчilъ̆. "Γενναίους τε καὶ βλοσυρούς„. Плт: "Βλοσυραῖς αἴγλησι„. Hind: [noate βλέπος, σύρω].

Βλοσυρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кв selбatikъ̆, крvdъ̆ simцimîntъ̆; (fir:) biteazъ̆, pesвoinkъ̆. [βλοσυρὸς, φρήν].

Βλοσυρωνύχιος (ὁ, ἡ), noet: чел кв selбatiче вnгїї. [βλοσυρὸς, ὄνυξ].

Βλοσυρώπης, ου (ὁ), saъ̆ εος (ὁ, ἡ), ші

Βλοσυρῶπις, ιδος (ἡ), ші

Βλοσυρωπὸς (ὁ), noet: чел кв окї selбatiчї; грozавъ̆ ла bedepe, ла faцъ. [βλοσυρὸς, ὤψ].

Βλύζω, biit: -ύσω, isворъskъ̆; мъ pes-

вързъ, даъ пе din afaръ. "Κρήνη βλύζουσα ὕδωρ„. Opf: "Κύλιξ οἴνῳ βλύσειε„. Епгр: [вezĭ ші врúω]. [de вnde

Βλύσις, εως (ἡ), ші

Βλυσμὸς (ὁ), isворîpe, pesвърsape, ші чл: [ші

Βλυστὴρ (ὁ), поеt: isворîторъ, pesвърsъторъ, ші чл. [de вnde

Βλυστηρὶς, ἴδος (ἡ), (грешіt) în локъ de βλιστηρίς (вezĭ zĭчepea).

Βλωθρὸς [βλ.ώσκω], поеt: (прinч: desпpe помĭ ші плante), = Εὐαυξὴς, крeскътъ 'пaлтъ. "Πίτυς ("Ὄγχνη, "Πλάτανος. "Πόα) βλωθρή„. Om: ші Апли:

Βλωμίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ

Βλωμὸς (ὁ), [βάλλω] = "Ενθεσις, въкъцікъ de пîîne, îмвъкъторъ.

Βλῶσις, εως (ἡ), мерцepe, вenipe, заъ дъчepe; (fir:) крештepe, îпaintape. [din

Βλώσκω, вiit: μολοῦμαι, (пex: ἔμολον, тpe: de къ: μέμβλωκα) поеt: мергъ, мъ дъкъ, заъ вiъ; (fir:) крeскъ, îпaintezъ. «Μέμβλωκεν ἦμαρ». Od: Π.

Βοάγριον (τὸ), павъzъ, скътъ (de пieле de воъ селвatікъ). 2) (прin îптind:) прadъ. [din

Βόαγρος (ὁ), воъ селвatікъ. [βοῦς, ἄγριος].

Βόαμα (τὸ), Dop: îп локъ de βόημα.

Βοάνθεμον (τὸ),=Βούφθαλμον. [βοῦς, ἄνθος].

Βόαξ [βοάω], акос (ὁ), вnъ пeште de мape (поate = Βόωψ).

Βοᾶσι, Dop: îп локъ de βοῶσι, 3: îм: перs: a лъĭ βοάω.

Βοάτης, ου (ὁ), ші

Βοᾶτις, ιδος (ἡ), поеt: stpiгачіъ; pesвпътторъ. [βοάω].

Βοαύλιον, ші Βόαυλον (τὸ), ші

Βόαυλος (ὁ),=Βούσταθμον. [βοῦς, αὐλή].

Βοάω -ῶ [βοή], вiit: -ήσω, (desпpe neînsвfл:) свnъ, pesвnъ, скоцъ въete. «Κῦμα βοᾶ». Іл: Ξ. «'Ηιόνες βοόωσιν». Іл: P. «Πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων βοᾷ Σκάμανδρος». Esx: 2) (desпpe oam:) stpirъ. «Κλήδην κικλήσκειν ἕκαστον, μηδὲ βοᾷν». Іл: I. «Σμερδνὸν βοόων». Іл: O. (ші fir:) «Αὐτὸ γὰρ τὸ πρᾶγμα βοᾷ». Apstf: 3) zikъ чева къ глasъ mape, stpirъ tape. «'Αποκτείνειν ἐβόων». Тъч: «'Εφ' οἷς ἴσως βοήσεσθε». Плт: «Βοῶν σὗτος καὶ κεκραγὼς, ὡς δεινὰ ποιῶ». Dm: 4) (къ ак:) stpirъ пе чinева; кiemъ îп ажътторъ. «Βοᾶτε τὴν "Αρτεμιν». Sof: «Οὐνόματι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα». Ep: «Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην»; Apstf: «Τί με βοᾷς;» Лъч: «Κῦρον ἐβόα. Ep: «Βοᾷ μὲν ὅρκους». Eвp: (ші miж): «Βοήσομαι τὸν πατέρα». Лъч: «Εἰλείθειαν ἐβώσατο». Ткр: 5) (fir:) лавdъ, îпалцъ imne; (îп цen:) pesпîndeскъ famъ. «Βοᾶτε τὴν "Αρτεμιν. Sof: (маĭ къ seamъ îп nas:) «Βεβοημένος Φάλαρις ἐπὶ τυραννίδι». Ep: «Τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι ἐν τῇ πόλει». Тfp: 'Εβώσθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν 'Ελλάδα». Ep:

Βοέη, ші Βοείη (ἡ), (se îпц: δορά) пieле de воъ. [ші

Βοεικὸς, ὴ, όν, ші

Βόειος, α, ον, de воъ, заъ de вакъ. «Ζεῦγος βοεικόν». Тъч: «Δέρμα βόειον». Od: Ξ (вezĭ Βοέη). 2) (fir:) mape, гposъ. «Βόεια ῥήματα». Apstf: [ші

Βόεος, η, ον, Ion îп локъ de βόειος, ші

Βοεὺς, έως (ὁ), поеt: кърea de пieле de воъ. [βοῦς, βοός].

Βοὴ (ἡ), [imit: de ачi] къetъ, sгomotъ, цipъtъ, stpigътъ. «Ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα». Fp: кît пentръ арътape, заъ a se вorвi пътaĭ. «'Υπ' αὐτὴν τὴν βοήν». Тч: вezĭ αὐτοβοεί. 2) поеt: stpigътъ de pesвoitopĭ; (прin îптind:) pesвoiъ, вътълie. (de вnde) «Βοὴν ἀγαθός». Om: вiteazъ, pesвoĭнікъ. «Βοᾶς ὄνομα μηκέτ' εἴη. Ткр: пъme de pesвoiъ sъ пъ se маĭ помeniaскъ. 3) (foapte papъ) ажътторъ. «Βοὰν ἀϋτεῖν. Eвp:

Βοῆ. ῆς, (ἡ), (прin контракцie) îп локъ de Βοέη.

Βοηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Βουγενής.

Βοήγια (τὰ), [βοῦς, ἄγω], = Ταυρομαχίαι.

Βοηδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергъ къ stpigътъ, заъ къtpe stpigътъ; (прin врm:) =Βοηθέω. [ші

Βοηδρομία (ἡ), алергape sпpe ажътторъ. [ші

Βοηδρόμια (τὰ), Боedpomiĭ, o serвътoape a Aten: (sпpe помenipea вътълii лъĭ Teseъ asвпpa Amazoanелор). [ші

Βοηδρομιὼν, ῶνος (ὁ), a tpeilea лъпъ a Aten: (15 Sent:—15 Окт:), îп кape se serвaъ Боedpomiile. [ші

Βοηδρόμιος, ші Βοηδρόμος (ὁ, ἡ), поеt: алергътторъ къ stpigътъ sпpe ажътторъ. [βοή, δρόμος].

Βοήθαρχος (ὁ), къпetenie de oштipe ажътътoape. [βοηθὸς, ἀρχή].

Βοήθεια (ἡ), ажътторъ. 2) oштinцъ, заъ екsпediцie sпpe ажътторъ de аліатъ, ші кiap ачea ажътътoape oштipe. «Ἡ εἰς Πύλας βοήθεια. Dm: «'Αφικνεῖται καὶ ἡ παρὰ Δαρείου δευτέρα βοήθεια». Ksn: [din

Βοηθέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч:) = Βοηδρομέω, алергъ къ stpigътъ ла pesвoiъ, sпpe ажътторъл къĭва; (îu цen:) даъ ажъ-

torъ, okroteskъ, anъrъ ne чinева. [βοὴ, θέω]. [de вnde

Βοήθημα (τὸ), =Βοήθεια, miжлокъ ажвtътorъ; (npin вpm: ші) doktopie, леакъ. [ші

Βοηθηματικὸς, ὴ, όν, fonositorъ, kontpiввitorъ ла ажвtorъ; ші=Βοηθητικός. [ini

Βοήθησις, εως (ἡ), (pap) în локъ de βοήθεια. [de вnde

Βοηθήσιμος (ὁ, ἡ), de ажвtat.

Βοηθητικὸς, ὴ, ὸν, dispвsъ, saъ anлекatъ snpe a ажвta. [βοηθέω].

Βοηθός, noet: în локъ de

Βοηθός (ὁ, ἡ), ажвtътorъ, (ad:) алергътorъ snpe anъpape. «Βοηθὸς ἡμῖν ὡρμήθης». Ksn: [βοὴ, θόος].

Βοηλασία (ἡ), хръnipe de вite; (în цen:) пръdape. [βοῦς, ἔλασις].

Βοηλατέω -ῶ, вiit: -ήσω, mîiъ, roneskъ вoї din вpmъ (maї кв seamъ ѓвpaцї); (în цen:) хръneskъ, жъfвieskъ. 2) sîntъ ronitorъ de вoї. [din

Βοηλάτης (ὁ), mînътorъ, saъ dвкътorъ (пъstorъ) de вoї. «Οἶστρος—». Esxл: [βοῦς, ἐλαύνω]. [de вnde.

Βοηλατικὸς, ὴ, όν, atinrътorъ de пъstopia вoїлop. (de вnde) «Βοηλατικὴ» (se înц: τέχνη).

Βοηλάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї βοηλάτης. «Ῥάβδος —». Mosx: în локъ de βοηλατική».

Βόημα (τὸ), = Βοή, stpirътъ, вnetъ. [βοάω].

Βοηνόμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de βουνόμος.

Βόηξ, ηκος (ἡ), Ion: în локъ de βόαξ.

Βοήροτος (ὁ, ἡ), noet: [βοῦς, ἀρόω] apatъ кв вoї.

Βόης, ου (ὁ), stpiraviъ. [βοή].

Βόησις, εως (ἡ), stpirape, ѓачepe de ввetъ, saъ sromotъ. [ші

Βοήτης, εος (ὁ), Ion: în локъ de βοάτης.

Βοητύς, ύος (ἡ), Ion: în локъ de βόησις. [βοάω].

Βοθρεύω, вiit: -εύσω, sanъ гроапъ. [ші

Βοθρίζω, вiit: -ίσω, арвnкъ în гроапъ. [βόθρος].

Βόθριον (τὸ), dim: ал лвї βόθρος, гропшоаръ. 2) цinцie, локвл (гропiца) fiекървia dinte. 3) o natimъ de окї (med:).

Βοθροειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), вънatъ în кinъ de гроапъ. [βόθρος, εἶδος].

Βόθρος (ὁ), [βάθος, βυθός] = Ὄρυγμα, гроапъ, пвцъ. [de вnde

Βοθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Βοθρεύω, saъ Βοθρίζω. || (nas:) mъ къвънezъ, mъ adînчezъ, = κοιλαίνομαι, «Ὥστ', εἰ πιέσαις τὸ οἴδημα τῷ δακτύλῳ, βοθροῦσθαι τὸν τόπον». Гал: «Ἀναβιβρωσκόμενον τὸ ὀστοῦν βοθροῦται». Орев.

Βόθυνος (ὁ), = Βόθρος.

Βοϊδάριον, ші

Βοΐδιον (τὸ), dim: ал лвї βοῦς, вoвлoanъ.

Βοίκλεψ. επος (ὁ), = (saъ гpeшit în локъ de) Βοόκλεψ

Βοϊκὸς, ὴ, ὸν, =Βοεικός. [ші

Βοϊστί, adв: ка вoвл. «Βοϊστὶ λαλεῖν». Iaмвл: [βοῦς].

Βοιωταρχέω -ῶ, вiit: ήσω, sîntъ Беotархъ, [ші

Βοιωταρχία (ἡ), demnitatea Беotархвлвї. [din

Βοιώταρχος, ші Βοιωτάρχης, ου (ὁ), Беotархъ, гввернatоръ ал Беoцienілор (чea маї mape demnitate ла Тева). [Βοιωτός, ἀρχή].

Βοιώτιος (ὁ, ἡ), (kom:) гpосолапъ, цъpanъ, prostъ (преквm se sokotiaъ a fi Беoцienіl). [Βοιωτός].

Βοιωτιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), konstpвitъ în Беoцia, saъ de Боецienї. [Βοιωτία, ἔργον].

Βολαῖος, α, ον, релатівъ кв asвîрлipe, saъ apвnкътвръ (маї кв seamъ de тpeажъ). «Θύννος —». Пл: npinsъ кв тpeажъ, (bezї ші βολιστικός). [βολή].

Βολαυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: [βολὴ, αὐγή] asвîрлъ paze.

Βολβάριον, ші

Βολβίδιον (τὸ), dim: ал лвї βολβός, чепшioаръ.

Βολβίνη (ἡ), вnъ гелъ də чeапъ.

Βόλβιον (τὸ), ші

Βολβίσκος (ὁ), = Βολβίδιον.

Βολβιτίνη (ἡ), ші

Βολβίτιον (τὸ), вnъ гелъ de каракатіцъ, кавтъ Ὄζαινα. [din

Βόλβιτον (τὸ), ші

Βόλβιτος (ὁ), Ion: în локъ de βόλιτος (τον).

Βολβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Βολβώδης. [βολβὸς, εἶδος].

Βολβοκαστάνιον (τὸ), вnъ гелъ de селватікъ kastanъ ка чeапа. [βολβὸς, κάστανον].

Βολβὸς (ὁ), вnъ гелъ de чeапъ de мвnte. «Βολβὸς κοχλίας». Ткр: 2) чепоазъ ръдъчinъ de гелвpite, плante. «Βολβὸς καλάμου». Dskp: 3) totъ чe seamъnъ кв чeапъ. «Ὁ βολβὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ». П: Ец:

Βολβοφάκη (ἡ), linte гълitъ кв чeапъ. [βολβὸς, φακῆ].

Βολβώδης, εος (ὁ, ἡ), чепосъ (în formъ de чеапъ). [βολβός].

Βολβορυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sъпînd скоцъ чепе. [βολβός, ὀρύττω].

Βολεὼν [βάλλω], ῶνος (ὁ), локъ, вnde se арвпкъ гвnoiвл, грътadъ de вълігаръ. [din

Βολὴ (ἡ), asвîрлipe, арвпкаре, ші чл. «Λίθων βολή». Ep: «Ὀφθαλμῶν βολαί». Od: D. арвпкътврї de окі. 2) =Ἀποβολή. «Ἀνθῶν ποιεῖ βολήν». Tfp: 3) ловітъръ, panъ; (pap) dвpepe de пînteчe. «Ἡλίου βολαί». Апл: pazeлe. «Οὐ γὰρ πληγάων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων». Od: P. 4) = Βέλος. «Βολὴ σιδηρείη». Оп; [βάλλω].

Βολίζω, biit: -ίσω, тъsвръ adînчimea търїї кв sonda. [βολίς].

Βόλινθος (ὁ), = Βόνασος.

Βολίς, ίδος (ἡ), (naвt:) sondъ (плвтпъ, кв каре se тъsвръ adînквл търїї). 2) = [Βολὴ], saъ Βέλος. «Βολίδες ἀστραπῶν». Sof: (перfр:) тръsnete. «Βολίδας μολυβδίνας». Dвк: гloanце.

Βολιστικὸς, ὴ, όν, (прinч: ἰχθὺς, пеште) =Ἀγελαῖος. ші Хутос, каре вmвлъ în кîpdъ; (прin вpm:) каре se прinde кв плasa. (bezї βόλος, ші βολαῖος). [βολίζω, fir:].

Βολίτινος, η, ον, fъквtъ, компвsъ din

Βόλιτον (τὸ), ші

Βόλιτος (ὁ), At: валігъ de воъ ші de алте dобitoaче; гвnoiъ.

Βόλλα, ας, (ά), Eол: în локъ de Βουλή.

Βόλλομαι, ші Βόλομαι, Eол: în локъ de Βούλομαι.

Βολοκτυπία (ἡ), пoet: sкnetвл din арвпкътвра квбелор; (прin întind:) арвпкътвра, жоквл квбелор. [βόλος, κτύπος].

Βόλος (ὁ), [βάλλω] =Βολή, арвпкътвръ (прinч: de квбе, ші de плasъ). «Βόλον πρίασθαι». Пл: 2) (прin întind:) плasъ, трeажъ. «Γυναῖκες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται». Eвр: 3) скimвareа dinцілор tinerелор вite. «Ἀκμάζει δὲ ἵππος καὶ ἡμίονος μετὰ τοὺς βόλους». Apstf:

Βομβαίνω, biit: -ανῶ, =Βομβέω.

Βομβαλοβομβάξ, (прin комікъ înтindepe saъ îndoipe)=кв

Βομβὰξ [βόμβος], (ком:) intepiек: de мipape, saъ вътtape în epoмie, = Βαβαί. (bezї ші πύππαξ).

Βομβαύλιος (ὁ), (ком:) sвîрnîitopъ кв гlвервл, neîndeminatikъ гlавtistъ, (întp' вnъ кіпъ) = Βομβύλιος. [βόμβος, αὐλός].

Βομβέω ῶ, biit: -ήσω, вîжіъ, sвîрnîiъ ка алвіna». «Βόμβησε πασοῦσα». Іл: N. ші П. «Βομβεῦσι δ' ἀκουαί μοι». Sanf: îmї вîжіъ врекіле. [ші

Βομβηδὸν, adв: sвîрnîit, вîжіt. [ші

Βομβήεις, εσσα, εν, пoet: sвîрnîitopъ, вîжіitopъ (ка алвіna). «Μέλισσα---». Enгр: [βόμβος].

Βόμβησις εως (ἡ), вîжііpe. [ші

Βομβητὴς οῦ (ὁ), пoet:, ші

Βομβητικὸς, ὴ, όν, = Βομβήεις. [βομβέω].

Βόμβος (ὁ), [imit:] (прinч:) sвîрnîipe de алвінъ, ші чл: (în цen:) ор че вîжііpe.

Βομβυκίας, ου, (ὁ), (прinч: κάλαμος, tpestie) вnъ de fъкvt гlвервл nвmitъ [βόμβυξ].

Βομβύκιον (τὸ), dim: ал лвї βόμβυξ, insektъ, rînganic.

Βομβύλη (ἡ) вnъ felъ deînsektъ, ші de вasъ. (каvtъ βομβύλιος). [βόμβος].

Βομβυλιάζω, biit: -άσω, = Βομβέω, ші Ворворύζω. [din

Βομβύλιος (ὁ), алвінъ selвatikъ; (fir:) omъ netpевnikъ (bezї ші κηφήν). 2) плоскъ. [ші

Βομβυλλὶς, ίδος (ἡ) =Πομφόλυξ. [βομβύλη].

Βόμβυλος (ὁ), = Βομβύλιος (2).

Βόμβυξ [βομβέω], υκος (ὁ), rîndakъ de мtase (saъ ші алtвл вsemenea); (прin înтind:) мtase. «Βόμβυξ ἦν τὸ χιτώνιον». Алчfp: 2) (în цen:) ор че insektъ sвîрnîitoape. 3) вnъ felъ de гlверъ. (de вnde «Βομβυκίας κάλαμος». Tfp:)

Βόμβυρ (Лак:), în локъ de βόμβυξ. (bezї ші βομβύλιος).

Βόνασος (σσος), ου (ὁ), воъ selвatikъ.

Βονθυλεύω, biit: -εύσω, (Tesал:) în локъ de 'Ονθυλεύω.

Βοοβοσκός (ὁ), =Βουνόμος. [βοῦς, βόσκω].

Βοόγληνος (ὁ, ἡ), пoet: [βοῦς, γλήνη]. =Βοώπης.

Βοοδμητὴρ, ῆρος, ші

Βοοδμήτης, ου (ὁ), пoet: domolitopъ de вої. [βοῦς, δάμνω].

Βοοζύγιον (τὸ), переке de вої de жвгъ. (bezї ші βουζύγιος). [βοῦς, ζυγός].

Βοοθύτης, ου (ὁ), =Βουθύτης. [βοῦς, θύω].

Βοόκλεψ, επος, ші

Βοοκλόπος (ὁ, ἡ), fвръ de вої. [βοῦς, κλέπτω].

Βοόκραιρος (ὁ, ἡ), пoet: чех кв капъ, коарпе de воъ. [βοῦς, κραῖρα].

Βοόκρανος (ὁ, ἡ), = Βούκρανος.

Βοοκτασία (ἡ), пoet: [βοῦς, κτείνω] omopîpe, înквmîipe de вої, = Βοοσφαγία.

Βοόκτιστος (ὁ, ἡ), пoet: (enit: ал Tевеї) ziditъ dвпe kondвчere de воъ. [βοῦς, κτίζω].

Βοονόμος (ὁ, ἡ), = Βουνόμος.

Βοορράιστης, ου (ὁ), [βοῦς, ῥαίω] (kinзitorъ de moapte, prъпъditorъ de вoї. (enit: de tъвnъ, saъ de stpeke).

Βοοσκόπος (ὁ, ἡ), noet: nînditorъ de вoї (ka sъ'ї fвpe). [βοῦς, σκοπός].

Βοοσόος (ὁ, ἡ), noet: [βοῦς, σεύω] întъpîtъtorъ de вoъ.

Βοόστικτος (ὁ, ἡ), noet: (локъ) în kape se вid вoї; saъ (grешit) în локъ de βοόκτιτος. [βοῦς, στίζομαι].

Βοόστολος (ὁ, ἡ), noet: [βοῦς, στέλλω]. tpansnoptatъ (ne mape) de вoъ.

Βοοσφαγία (ἡ), = Βοοκτασία. [βοῦς, σφαγή].

Βοοτρόφος (ὁ, ἡ), noet: = Βουτρόφος.

Βοότροχος (ὁ, ἡ), noet: (локъ) алергатъ, пetpekвtъ de вoї. [βοῦς, τρέχω].

Βοόων, noet: (npin întpepвn: de o) în локъ de βοῶν.

Βορὰ (ἡ), mînkape, храпъ (de довitoaче kapnівoape). [βόω].

Βόραθεν, adв: (лок:) din naptea кpівъцвлвї. [βορέας, βορᾶς].

Βόρασσος, ші Βούρασσος, ου (ὁ), poada finikвлвї, kînd se aflъ înkъ în коажа sa. (kaвtъ ἐλάτη).

Βορβόρεος, α, ον, noet: = Βορβορώδης. [ші

Βορβορίζω, вiit: -ίσω, seamъnъ, miposъ a nopoiъ. 2) (акт:) mînжeskъ, пътezъ кв nopoiъ. [βόρβορος].

Βορβορόθυμος (ὁ, ἡ), (kom:) [βόρβορος, θυμὸς] чел кв пвtвposъ (ka nopoiвл) sвflетъ, saъ пекazъ.

Βορβοροκοίτης, ου (ὁ), [βόρβορος, κοίτη] zъkътorъ în nopoїъ. (enit: ал вроашteї).

Βόρβορος (ὁ), nopoїъ пвtвposъ, mочipлъ, nомолъ.

Βορβοροτάραξις, εως (ὁ), (kom: fir:) amestekътorъ, tвpввpътorъ, intpirantъ. [βόρβορος, ταράττω].

Βορβορόω -ῶ, вiit: -ώσω, nopoieskъ; saъ npefakъ în nopoiъ. «Δὶ ἔνδειαν ὑγροῦ τοῦ τόπου βορβορωθέντος». Apst: [βόρβορος].

Βορβορυγὴ (ἡ), ші

Βορβορυγμὸς (ὁ), вorвoposipe de maце. [din

Βορβορύζω, (fъp вiit:) [imit:] вorвoposeskъ (desnpe maце).

Βορβορώδης, εος (ὁ, ἡ), nopoiosъ, mочipлosъ, nомолosъ; (fir:) пвtвposъ; skîpвosъ. [βόρβορος].

Βορεάζω, вiit: -άσω, sepвezъ în чinstea кpівъцвлвї. [din

Βορέας, ου (ὁ), (цen: îm: βορεῶν) вîntъ nopdikъ (de miazъ-noante), кpівъцъ. (bezї ші ἀπαρκτίας).

Βορεασμός (ὁ), sepвътoape, ші

Βορεαστὴς, οῦ (ὁ), sepвътorъ in чinstea кpівъцвлвї. [bezї βορεάζω].

Βορέηθεν, adв: Ion: din naptea кpівъцвлвї. [ші

Βορεῆτις, ιδος (ἡ), noet: Ion: = Βορεία, ші Βορεινή. [ші

Βορεινὸς, ὴ, όν, = Βόρειος. [βορέας].

Βορεῖον (τὸ), [βορὰ] вnъ felъ de kîpnatъ.

Βόρειος, α, ον, nopdikъ, de miazъ-noante. «Τὰ βόρεια». (se înц: μέρη) пърціle nopdiче. [ші

Βορεὺς, ῆος (ὁ), Dop: în локъ de [βορέας].

Βορήϊος, ία, ιον, Ion: în локъ de βόρειος.

Βορῆς, έω (ὁ), Ion: în локъ de βορέας.

Βόρμαξ, ακος (ὁ), (Лак:) = Μήρμυξ.

Βορὸς, ὰ, ὸν, mînkъчosъ, лakomъ. [βορά].

Βορράθεν, adв: = Βορέηθεν. [ші

Βορραῖ(εῖ)ος, α, ον = Βόρειος. «Ὅταν ἡ βορραῖον (alt: βορρεῖον).» Ksn: kînd sвflъ kpівъцвл. [din

Βορρᾶς, ᾶ (ὁ), At: în локъ de βορέας.

Βόσις, εως (ἡ), noet: = Βορὰ, [βόω] mînkape, храпъ, пъшвne.

Βοσκάδιος, α, ον, noet: хрънitъ, înгръшatъ. [din

Βοσκὰς, άδος (ἡ), пъskвtъ, хрънitъ de înгръшat. «Ὄρνις —». Nik: гъinъ de kasъ. || (sвst:) вnъ felъ de paцъ. (bezї φασκάς). 2) вnъ felъ de smoalъ. [ші

Βόσκη, noet: în локъ de

Βοσκὴ (ἡ), пъшвne, храпъ de вite. [βόω].

Βόσκημα (τὸ), (în цen:) довitokъ domestikъ, (iap naptk:) хрънitъ, înгръшatъ. «Παντοδαπὰ βοσκήματα». Ksn: 2) = Βοσκή, локъ de пъшвne (Тъpч: чairъ), soxatъ. «Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα». Apstf: [βόσκω, βοσκέω]. [de вnde

Βοσκηματώδης, εος (ὁ, ἡ), довitokosъ, saъ pелатівъ кв довitokъ.

Βόσκησις, εως (ἡ), пашtepe, пъшвnape. [βοσκέω].

Βοσκὶς, ίδος (ἡ), noet: în локъ de βοσκάς. [ші

Βοσκὸς (ὁ), пъstorъ. [ші

Βόσκω [βόω], вiit: βοσκήσω, (чeї-л-алцї timпї пв пpea sînt întpеввinцaцї) naskъ вite. (npin întind:) хрънeskъ, satвpъ. «Πολλοὺς βόσκει γαῖα». Od: A. «Βόσκειν ἦν γαστέρα». Od: P. (ші fir:) «Βόσκουσι φυγάδας ἐλπίδες». Пров: || (miж:) naskъ, mъ хрънeskъ. «Τὰ ἐν ἀέρι καὶ ἐν ὕδατι

βοσκόμενα ζῶα». Apst: (ші акt: fir:) «Βόσκεται τὴν πόλιν τὸ πῦρ». Лкs: (bezї ші νέμω).

Bосπόρι(ρει)ος, α, ον, Bosnopeanъ. [din Βόσπορος (ὁ), [βοῦς, πόρος] stpimtoape de mape. «Θρακικὸς — ». (ші sinгвръ) Βόσπορος, Bosnopъ, stpîmtoapea Konstantinopolвлuї (Κατάστενον în лimвa греч: noъ). «Κιμμέριος, saъ Σκυθικὸς —». stpimtoapea Meotideї. (bezї ші πορθμός).

Βόστρυξ, υχος (ὁ), = Βόστρυχος. [de вnde

Bоστρυχηδὸν, adв: în вякле; saъ îu formъ de вякле; кв fpisвръ; (fir:) sвvit, pesвvit. [ші

Bоστρυχίζω, вiit: -ίσω. înnleteskъ пъръ, faкъ вякле, saъ fpisezъ, (adikъ) faкъ първл крецъ; (în цen: ші fir:) înfpвmвseцezъ, înnodoвeskъ. «Τὸν Πλάτωνα κτενίζειν καὶ βοστρυχίζειν, καὶ πάντα τρόπον ἀναπλέκειν τοὺς διαλόγους αὐτοῦ». Dion: Ал:

Bоστρύχιον (τὸ), dim: ал лвї

Βόστρυχος (ὁ), първл капвлвї fъкътъ плete, saъ крецъ în вякле. 2) коarda pesvvitъ a віцеї; (în цen:) op че svvit, saъ înвîptitъ, sn: e: «Πυρὸς—». tpъsnetъ. 3) вnъ felъ de însektъ înapinatъ. 4) вnъ felъ de плantъ mapinъ. (bezї ші βότρυς). ‖ (поецїї zik pap ші ла îm:) «Τὰ βόστρυ (στρι)χα. βότρυχος. [de вnde

Bоστρυχόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Bоστρυχίζω. [ші

Bоστρυχώδης, εος (ὁ, ἡ), îmплetitъ, pesvvitъ în formъ de вяклъ. 2) плinъ de вякле. [de вnde

Bоστρυχωδῶς, adв: =Bоστρυχηδόν.

Bоστρύχωμα (τὸ), = Βόστρυχος, fpisвръ. [βοστρυχόω].

Βοτάνη (ἡ), [βόω, βόσκω] eарвъ (прinч:) пentpв пъшвne; (прin întind:) пъшвne; (în цen:) op че вврianъ (maї кв seamъ de леакъ), плantъ, вotanъ. [de вnde

Βοτάνηθεν, adв: (лок:) de ла пъшвne.

Βοτανηφάγος (ὁ, ἡ), вoet: mînкъторъ de (хрънitъ кв) вврienї, iap nв de карne. [βοτάνη, φάγω].

Βοτανηφόρος (ὁ, ἡ), noet: prodвкъторъ de вврienї, saъ eарвъ. «Ὄρος —». Non: [βοτάνη, φέρω].

Βοτανίζω, вiit: -ίσω, плiвeskъ smвлrînd вврienele selвativе. [ші

Βοτανικὸς, ὴ, ὸν, вotanikъ, saъ op че se dedвче ла вврienї. (de вnde «Βοτανικὴ». шtiinца de a квnoaште вврienele. [βοτάνη].

Βοτάνιον (τὸ), dim: ал лвї βοτάνη.

Βοτανισμὸς (ὁ), плівіре de вврienї. [βοτανίζω].

Βοτανολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, квлегъ, adвnъ вврienї. [βοτάνη, λέγω].

Βοτανώδης, εος (ὁ, ἡ), ка вврieneле; saъ плinъ de вврienї. [βοτάνη].

Βότειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї βοτήρ.

Βοτέω -ῶ, вiit: ήσω, noet: în локъ de βόσκω. [βότης].

Βοτὴρ (ὁ), noet: пъstorъ. [de вnde

Βοτηρικὸς, ὴ, ὸν, пъstopeskъ, saъ de пъstopie.

Βότης, ου (ὁ), noet: =Βοτήρ. [ші

Βοτὸς, ὴ, ὸν, noet: че se пашte, saъ se пвtpeшte; (прinч: în next:) «Βοτὰ (τὰ), = Βοσκήματα, doвitoave. [βόω.

Βοτρύδιον (τὸ), dim· ал лвї βοτρυς, stpвгвраш; (fir:) черчелвш.

Βοτρυδὸν, adв: ка stpвгврії, saъ ка o чîorкinъ de stpвгвре. [ші

Βοτρυηρὸς, ὰ, ὸν, (прinч: плantъ) каре fаче чiorкine ка stpвгвреле. [βότρυς].

Βοτρυηφόρος (ὁ, ἡ, noet: în локъ de Βοτρυφόρος, prodвкъторъ de stpвгврї. [βότρυς, φέρω].

Βοτρύϊνος, η, ον, ші

Βοτρύϊος (ὁ, ἡ), noet: de stpвгврї. [ші

Βοτρυΐτης, ου (ὁ), ші Βοτρυῖτις, ιδος (ἡ), =Βοτρύϊος, saъ Βοτρυώδης ‖ ssbst:) вnъ felъ de мъргърitаръ. 2) (fem: = Καδμεία, o niatrъ mineralъ (Fpanц calamine). [βότρυς].

Βοτρυόδωρος (ὁ, ἡ), noet: dървitorъ de stpвгврї, saъ prodвкъторъ de вinъ. [βότρυς, δῶρον].

Βοτρυοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ειδῶς, чел în formъ de stpвгвре. [βότρυς, εἶδος]. (bezї ші

Βοτρυόεις, εσσα, εν, noet: плinъ de stpвгврї. 2) înвîptitъ, pesвvitъ ка коarda de вiцъ. «Βοτρυόεντες». Anлn: = Βοστρυχώδης. [βότρυς].

Βοτρυόκοσμος (ὁ, ἡ), noet: înnodoвitъ кв stpвгврї. [βότρυς, κόσμος].

Βότρυον (τὸ), =βότρυς. [de вnde

Βοτρυόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, faкъ, prodвкъ stpвгврї. «Ἡ ἄμπελος βοτρυοῦται». Tfp:

Βοτρυόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: (ἄμπελος, вie) пъskътoape (prodвкътoape) de stpвгврї; (οἶνος, вinъ) fiвл stpвгвреlвї. [βότρυς, παῖς].

Βοτρυοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (вinъ) пikatъ din stpвгврї. «Ἔρνος βοτρυοσταγές». Apxstp: віца. [βότρυς, στάζω].

Βοτρυοστέφανος, ші

Βοτρυοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înkвnвnatъ kв stpвгвrї. [βότρυς, στέφω].

Βοτρυοχαίτης, ου (ὁ), чел кв stpвгвrї înплetцї прin пъръ. «Βάκχος — ». Sanf: [βότρυς, χαίτη·]

Βότρυς, υος (ὁ), чорkінъ de stpвгвpe; stpвгвpe. 2) вnъ felъ de plantъ aromatikъ, = 'Αρτεμισία. 3) (pap) = Βόστρυχος. [de вnde

Βότρυχος (ὁ), koada чорkінeї stpвгвpeлвї; se zіче (de Tefp:) ші βοστρύχιον, dim: ал лвї βόστρυχος.

Βοτρυφόρος (ὁ, ὁ), = Βοτρυηφόρος.

Βοτρυώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βοτρυοειδής. [βότρυς].

Βου, (гram:) partikвлъ întpeввінцatъ nвmaї kompвsъ kв felвpite zічerї, ші însemnъtoape de mape, ші mвлт (ka ші ἵππος). [βοῦς].

Βουαγὸρ (Лак:) în локъ de Βουαγός, = 'Αγελάτης.

Βουβάλιον (τὸ), вnъ felъ de kastpabete selвatikъ. 2) (ла îm:) брънgape.

Βούβαλις, ιδος (ἡ), ші

Βούβαλος (ὁ), вnъ felъ de черbъ, saъ kапръ selвatikъ de Afріka. 2) (maї noъ) вівolъ, вівolіцъ.

Βουβάρας, saъ Βούβαρος, ου (ὁ), mape, гrosъ; prostъ; mîndpв. [βου, βάρος] = Βουγαῖος.

Βουβόσιον (τὸ), =Βουκόλιον.

Βούβοσις, ιος (ἡ), noet: = Βούβρωστις, mвлtъ mînkape. [ші

Βούβοτος (ὁ, ἡ), noet: (локъ) вnъ de пъшвnat boї. [βοῦς, βόω, βόσκω].

Βούβρωστις (στις), εως (ἡ, [βου, βιβρώσκω] = Βουλιμία, лъkomie ла mînkape. 2) (fir:) tpisteцъ, dвpcpoasъ mîxnічівne (kape poade пе omъ.).

Βουβὼν [în afin: kв βομβὼν], ῶνος (ὁ), вintpe, stinгic (naptea dintpe краквл nічорвлвї ші пъpціle пъskъtoape). 2) гindвpele din вintpe ші алte пtpцї але tpвпвлвї (maї kв seamъ kînd sînt вmflate). 3) (în цen:) вmflътkpъ, вввonъ, saъ вввoiъ. (bezї ші φύγεθλον). [de вnde

Βουβωνιάω -ῶ, biit: -άσω, amъ вввoane în вintpe, saъ вввoaie întp'alte пърцї але tpвпвлвї. [ші

Βουβώνιον (τὸ), плantъ вnъ de вввoaie (franц: espargoutte).

Βουβωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de вввonъ. [βουβὼν, εἶδος].

Βουβονοκήλη (ἡ), вътъmътkpъ în вintpe, вошороціе. [βουβὼν, κήλη]. [de вnde

Βουβωνοκηλικὸς, ἡ, ὸν, вошорогъ, sвpnatъ. 2) op че ape релаціе kв вошороціа.

Βουβωνόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ formezъ în вввonъ, mъ вmflв. [βουβών].

Βουγαῖος (ὁ, ἡ), noet: [βου, γαίω] înгîmfatъ, mîndpв; saъ prostъ, grosъ de kапъ; zъbавnікъ. (bezї ші βουκαῖος, ші βουβάρας, saъ, -ος).

Βουγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskвtв din вoъ (enit: ал албinелор din mitолоціka opiцinъ a лор, bezї цeonon: IE 2). [βοῦς, γείνω]. 2) [βοὴ, γείνω] (enit:) Бакв. (bezї βρόμιος, ші βροντογενής).

Βούγλωσσον (τὸ), ші

Βούγλωσσος (ἡ), o plantъ, limba boвлвї (nentpв asemъnata sa formъ). 2) вnъ felъ de пеште mapinъ лътъpецъ. [βοῦς, γλῶσσα].

Βούδιον (τὸ), = Βοΐδιον, вoвлeanъ.

Βουδόκος (ὁ), noet: [βοῦς, δέχομαι] = Βουχανδής.

Βουδόρος (ὁ, ἡ), noet: жвпвitorъ (kъznitorъ) de бої. [βοῦς, δέρω].

Βουδύτης, ου (ὁ), вnъ felъ de пasъpe mікъ (noate reonoaea). [βοῦς, δύω].

Βουζύγης, ου (ὁ), (enit:) Epквлъ, ші вnъ eроъ Ateneanъ (kape întîї aъ înжвrat бої ла плвгъ). 2) sъvîpшitorвл челор din Елевsina sfinte apълврї, ші хрънitorвл воілор pîndвіцї nentpв ачeasta. [βοῦς, ζυγός]. [de вnde

Βουζύγιος, α, ον, atinгътorъ de βουζύγης, saъ

Βουζύγιον, ші Βούζυγον (τὸ), переkе de бої.

Βουθερὴς έος (ὁ, ἡ), noet: (τόπος, локъ) în kape пask боїї пе вретеа seчerеї, (adikъ) poditorъ. [βοῦς, θέρος].

Βουθοίνης, ου (ὁ), noet: челче мъnînkъ, saъ a mînkat вnъ боъ întpegъ (ka Epквлъ); (npin вpm:) mвлt-mînkътorъ. [βοῦς, θοίνη].

Βουθόρος (ὁ), noet: [βοῦς, θόρνυμι] (taвpъ) ronitorъ de вачї.

Βουθυσία (ἡ), ші

Βουθύσιον (τὸ), жertfъ de бої (în цen:) mape ші însemnatъ. (bezї ші ἑκατόμβη). [ші

Βουθύσιος (ὁ, ἡ), noet: kввenitъ ла (saъ sъvîpшitъ kв) mape жertfъ. (bezї ші βούθυτος). [βοῦς, θυσία).

Βουθυτέω -ῶ, biit: -ήσω, жertfeskъ боъ, saъ бої; (în цen:) жertfeskъ. [din

Βουθύτης, ου (ὁ), înжвnrietorъ de боі de жertfit. [ші

Βούθυτος (ὁ, ἡ), noet: = βουθύσιος. «Ἡμέρα —». Esxл: zі, în kape se faче mape

жертѣ. «Ἡδονὴ — ». Exp: desfъtape în βουθυσία. [βοῦς, θύω].

Βούκαινα (ἡ), [βοῦς, ἄκαινα],=Βούκεντρον.

Βουκαῖος (ὁ), poet: = Βουκόλος, saŭ Γεωργός; (fir:) цъranъ, moжikъ. (vezi ші βουγαῖος).

Βουκανάω -ῶ (-ίζω), biit: -ήσω (-ίσω), =Βυκανάω.

Βουκάπη (ἡ), iesle de boĭ. [βοῦς, κάπη].

Βουκάρδιος (ὁ), o piatъ preцioasъ în formъ de (saŭ ce se aflъ în) inimъ de boŭ, pericardъ. [βοῦς, καρδία].

Βουκέντης, ου (ὁ), pъstorŭ de boĭ, saŭ plъgarŭ. [ші

Βούκεντρον (τὸ), boldŭ de înpъns boĭ. [βοῦς, κέντρον].

Βουκέραος (ὁ, ἡ), = Βούκερως.

Βούκερας, ατος, ші αος -ως (τὸ), (prinч:) corpŭ de boŭ; (de bnde pentrъ asemъnarea foilor) o plantъ, ce se ziче ші αἰγόκερας, kaвlъ tĕlis. [ші

Βούκερως, ω (ὁ, ἡ), cel kъ coarne de boŭ. «Βούκερων ἄγαλμα». Ep: || (sъbst:) o plantъ, = Βούκερας. [βοῦς, κέρας].

Βουκεφάλας, α, (ὁ), Dop: (Maced:) în lokŭ de βουκέφαλος. [ші

Βουκεφάλιον (τὸ), kapŭ de boŭ. [din

Βουκέφαλος (ὁ), cel kъ kapŭ de boŭ, (saŭ mare). || (sъbst:) kalъl lui Aleksandrъ cel mare (fiind kъ avea markъ de kapŭ de boŭ . [βοῦς, κεφαλή.]

Βούκλεψ, επος (ὁ), = Βούκλεψ.

Βουκολέω -ῶ, biit: -ήσω, paskŭ boĭ; sîntŭ pъstorŭ de boĭ, saŭ vъkarŭ; (în цen:) xrъneskŭ (prop: ші fir:) «Ἐλπίδι ματαίᾳ βουκολούμενοι». Lъv: 2) (fir:) atparŭ, mînrîiŭ, amъцeskŭ, skoцŭ din minцi. «Κάτω ῥίψας με βουκολήσεται». Apstf: în lokŭ de βουκοληθήσεται. [βουκόλος]. [de bnde

Βουκόλημα (τὸ), obiektŭ de amъцipe; ші =kъ

Βουκόλησις, εως (ἡ), (prinч: în fir: însemnape) atpaцere, mînrîiere, desmierdare; amъцipe, skoatere din minцi. [ші

Βουκολητὴς, οῦ (ὁ), amъцitorŭ.

Βουκολία (ἡ), treaba, meseria vъkarъlui. 2) =Βουκόλιον. [βουκόλος]. [de bnde

Βουκολιάζω, (ші miж:) -άζομαι, biit: -άσω, -άσομαι, kîntŭ covъnemte. [de bnde

Βουκολιασμὸς (ὁ), kîntare de kîntiче covъnешtĭ. [ші

Βουκολιαστὴς, οῦ (ὁ), poetŭ, saŭ kîntъtorŭ de kîntiче pъstoreшtĭ.

Βουκολικὸς, ὴ, ὸν, pъstoreskŭ, covъneskŭ. [ші

Βουκόλιον (τὸ), ціpadъ de boĭ. 2) soxatŭ de pъskъt boĭ. 3)=Βουκόλημα. «Πενίης —». Enгp: [ші

Βουκολὶς, ίδος (ἡ), bъnъ, îndemînatikъ la pъшъne de boĭ. «Βουκολὶς γῆ, πόα». Dion: Ал: [din

Βουκόλος (ὁ), [βοῦς, κολέω=πολέω, saŭ κόλον] pъstorŭ de boĭ, saŭ vъkarŭ. [fir:] «Πτερόεις —». Esxл: stpeke.

Βουκόρυζος (ὁ, ἡ), prea mъkosŭ; (fir:) prea prostŭ. [βου, κόρυζα].

Βοῦκος (ὁ), poet: (прin sink:) în lokŭ de βουκαῖος.

Βουκράνιον (τὸ), (prinч:) = Βούκρανον. 2) o plantъ, ce se ziче ші ἀντίῤῥινον, гъra vacheĭ. 3) instpъm: xipъpц: asemъnatŭ kъ...

Βούκρανον (τὸ), xîrkъ, saŭ kapŭ de boŭ. 2) koĭfŭ de (saŭ ka) kapŭ de boŭ. [ші

Βούκρανος (ὁ, ἡ), poet: cel kъ kapŭ de boŭ. [βοῦς, κράνος].

Βουλαῖος, α, ον, (prinч: θεὸς, zeŭ) patronŭ, eforŭ de sfatъrĭ. [βουλή].

Βουλαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ

Βούλαρχος (ὁ), premedinte de sfatŭ. 2) întiĭ propъitorŭ de sfatŭ (pъrere). 3) (într'bneле înskripцiĭ) = Φύλαρχος. [βουλὴ, ἀρχή].

Βουλεία (ἡ), demnitatea, ші treaba mъdъlarъlui de sfatŭ. [ші

Βουλεῖον (τὸ), lokalŭ de sfatŭ. [ші

Βούλευμα (τὸ), pesъltatŭ, saŭ obiektŭ de sfъtuire (kînzuire), xotъrîre, жurnalŭ înkeiatŭ. 2)=Βουλή, sfatŭ; pъrere; proiektŭ; skopŭ. [ші

Βουλευμάτιον (τὸ), dim: al lui βούλευμα. [ші

Βούλευσις, εως (ἡ), sfъtuire, kînzuire. [ші

Βουλευτέον, nos: al lui βουλεύομαι. [ші

Βουλευτήριον (τὸ), lokalŭ, ші adъnape de sfatŭ; (iar prinч: next: lui

Βουλευτήριος (ὁ, ἡ), (kъ цen:) îndemînatikŭ a sfъtui чeva. [ші

Βουλευτὴς, οῦ (ὁ), mъdъlarŭ al sfatъlui. 2) sfъtuitorŭ, saŭ proiektъtorŭ de чeva. [ші

Βουλευτικὸς, ὴ, ὸν, kъvenitŭ, saŭ pînduitŭ la sfatŭ. 2) îndemînatikŭ a sfъtui. || (sъbst:) Βουλευτικὸν (τὸ), lokul konsiliaрilor în teatpъ; saŭ (kolekt:) korpul konsiliaрilor. [ші

Βουλευτὸς, ὴ, ὸν, obiektul, desnpe kare se face kînzuire, lukpъ de kînzuit. [din

Βουλεύω, biit: -εύσω, mъ rîndeskŭ, mъ kînzuieskŭ; kuцetŭ, xotъrъskŭ. «Ἡ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη». Es: «Στρατῷ

φόνον βουλεύσας». Sof: «Βούλευσα οὐτάμεναι». Od: I. «Βουλὰς βουλεύει». Ил: К: ші між:) «Μετὰ σοῦ βουλευόμενος». Твч: «Βουλεύονται ἀπόστασιν». Ep: «Βουλεύου βραδέως». Iskp: (ші nas:) «Πεπράχθαι μὲν ταῦτα, βεβουλεῦσθαι δ' ἐκεῖνα». Ил: «Τὰ βεβουλευμένα». Dm: 2) (ғъръ kazъ) sîntъ membръ de sfatъ. «Γράφω ψήφισμα βουλεύων». Dm: [din

Βουλὴ (ἡ), =Βούλησις, воінцъ, хотъріре. «Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή». 2) sfatъ, кінzвіре; пърере. «Ἡ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη». Est: 3) sfътвіре, повацъ. «Διδόναι («Προτιθέναι, «Ἐμβάλλειν, ші чл:) βουλήν τινι». Ksn: «Νυκτὶ βουλὴν δίδου». Ил: 4). adвнape de sfetniчі, konsiліъ, ші чл: (колект:) корпвл konsiліаръ. «Βουλὴν ἵζε γερόντων». Ил: В. «Οὔτ' ἐν πολέμῳ εὐαρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ». Om: «Βουλῆς μετέχω». Ил: sîntъ пърташъ, мъдвларъ de sfatъ. «Τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον». Dm: «Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ». Dm: «Ἀγνοεῖτε τὸ πρᾶγμα, ὦ βουλή». Dm: (naptik: în Atena). «Ἡ ἄνω βουλή». Areопагвл (вnpe deoseвipe de sfatвл челор чінчі sвte). «Ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων». Ил:

Βούλημαι. noet: în локъ de βούλῃ. 2: sinr: neps: a sвn: лвї βούλομαι.

Βουληγορέω -ῶ, вііt: -ήσω, ворвeskъ, îmї daъ пърерea în sfatъ. [ші

Βουληγορία (ἡ), ворвіре, dape de пърере în sfatъ. [din

Βουληγόρος (ὁ), чел че ворвеште, îшї dъ пърерea în sfatъ. [βουλὴ, ἀγορά].

Βουλήεις, εσσα, εν, noet: = Βουλευτικός (2), înцелептъ. [βουλή].

Βούλημα (τὸ), воінцъ; rîndъ; înцелesъ. [ші

Βούλησις (ἡ), воіре. [ші

Βουλητέος, α, ον, nosit: ал лвї [βούλομαι].

Βουλητικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторъ, saъ priimitorъ de воінцъ. «Τὸ βουλητικὸν». Лоц: пвterea воitoape. [din

Βουλητὸς, ἡ, ὸν, (прінч: ла next:) воitъ, saъ de воіt. «Οἷς δὲ βουλητὸν τοῦτο». Эхол: Esd: [βούλομαι].

Βουληφόρος (ὁ, ἡ), пропвitorъ de пърере în sfatъ. =Βουλευτὴς; (în цen:) întîiъ, прешedinte de sfatъ. «Οὐ χρὴ πανύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα». Ил: В. «Ἀγορὰ —». Hind: konsiліъ. [βουλὴ, φέρω'.

Βουλίη (ἡ), Ion: în локъ de βουλεία.

Βουλιμία [βούλιμος], ші

Βουλιμίασις, εως (ἡ), foame ковîрші-

toape (natimъ întimплътoape maї къ seaмъ кълъторілор пе вреme de mape fpirъ). [din

Βουλιμιάω -ῶ, вііt: -άσω, [βουλιμία] sîntъ ..

Βούλιμος (ὁ), пътimашъ de mape foame. 2) = Βουλιμία, ші Βουλιμίασις. [βου, λιμός]. [de вnde

Βουλιμώττω (ғъръ вііt:), =Βουλιμιάω.

Βούλιος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de βουλευτικός (2), înцелептъ. [βουλή].

Βούλομαι [βόλω, de вnde Eол: Βόλομαι, ші Лат: Volo ші Pom: воіъ', вііt: βουλήσομαι (a 2: sinr: neps: a прez: xot: βούλει, прел: è ші At: ἡ βουλόμην, nex: è ші At: ἡ]βουλήθην, tpe: de къ: βεβούλημαι), воіeskъ, nofteskъ, dopeskъ a... «Βούλομαι σίτου ἅπτεσθαι». Ksn: «Τρῶες δὲ βούλετο νίκην». Ил: П: «Βούλει πρίωμαί σε;» Плд: «Βούλει σκοπῶμεν;» Плт: «Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖς φράσω;» Apstf: «Ὁ δὲ τρίβων οὗτος ἧς βούλει πορφυρίδος ἀμείνων». Лвч: «Τῷ πλήθει οὐ βουλομένῳ ἦν ἀφίστασθαι». Твч: «Εἰ ὑμῖν βουλομένοις ἐστιν ἀκούειν». Dm: »Ἐξαγωγὴν ἔδωκε τῷ βουλομένῳ». Apstf: «Τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἐστίν». Eвр: «Τὸ βουλόμενον ἐκείνου». Eвр: în локъ de ἡ βούλησις. 2) preferъ. «Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι». Ил: А. «Ἐβούλετο γῆν φέρειν μᾶλλον, ἢ τρυφῆς συμμετέχειν ἐκείνῳ». Ил: «Βούλεσθαι τὰ Συρακουσίων». Твч: 3) sîntъ de пърере, rîndesk. «Βούλονται εἶναι διάστημα, ἐν ᾧ μηδέν ἐστι σῶμα». Tmst: (vezї ші θέλω). 4) (în a 3: neps:) însemneazъ, ва съ zikъ. «Ἢν καλοῦσι πολιτείαν, βούλεται εἶναι μήτε δημοκρατία, μήτε ὀλιγαρχία, μέση δὲ τούτων». Apst: «Βούλεται ὁ βασιλεὺς εἶναι φύλαξ, ὅπως μηδεὶς μηδὲν ἄδικον πάσχῃ». Apst: «Τί αὐτῷ βούλεται ἡ λύρα;» Лвч: «Τὸ συνέδριον ἑλληνιστὶ ἑρμηνευόμενον γερουσίαν βούλεται δηλοῦν». Dion: Ал:

Βουλόμαχος (ὁ, ἡ), (kom:) воitorъ, іввitorъ de вътълії, вражвс, чepte, ші чл: [βούλομαι, μάχη].

Βουλύσιος ὁ, ἡ), noet: кввііnчosъ, potрівітъ ла timпвл desnpe seapa. «Ὥρη —» Ap: [ші

Βουλυτὸς (ὁ). вremea, în кare se слобod воі de ла плвгъ, îndeseapъ. «Ἧμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόν δε». Ил: П. кînd soapeле se повîрnia snpe апвsъ. [βοῦς, λύω'.

Βούμασθος (στος), ου (ὁ, ἡ), (прінч:) вnъ гелъ de sipвгвpe къ marї вровоane,

ţîţa вачеї. [βοῦς, μαστός]; (iar пarтік: fem:) чea кѫ тarї ţîţe. [βου, μαστός].

Вουμελία, ші Вουμέλιος (ἡ), тарe frasinѫ. [βου, μελία].

Вουμολγὸς (ὁ), тѫлгъторѫ de вачї, въкарѫ. [βοῦς, ἀμέλγω].

Βούμυκοι (οἱ), ѫрlete ка тѫцeтeле de вої, чe se пар a se аѫzi ѫne-orї пe лîпгъ рîѫрї. [βοῦς, μυκή].

Βούνεβρος (ὁ), тарe пeїѫ de черѫ. [βου, νεβρός].

Βούνευρον (τὸ), вînъ de боѫ (вічїѫ de вînъ de боѫ). 2) тѫdѫларѫ пъскъторѫ ал коклеї. [βοῦς, νεῦρον].

Βουνιὰς, ἀδος (ἡ), (adiek:) = Βουνῖτις, тѫntoasъ. || (sѫbst:) ѫnѫ fелѫ de пanѫ, saѫ pidike кѫ londa лѫпгъ. [ші

Βουνίζω, viit: -ίσω, (Skp:) faкѫ грътadъ, клаіe. [ші

Βούνιον (τὸ), ѫnѫ fелѫ de плantъ (кѫ foї de scлinъ ші sъmînцъ aromaтікъ). [ші

Βουνὶς, ἴδος (ἡ), dim: ал леї βουνός, тѫntiшорѫ. 2) = Βουνιὰς. 3) тѫntoasъ [ші

Βουνίτης, ου (ὁ), ші Βουνῖτις ἴδος, (ἡ), de тѫnte, тѫntosѫ. [βουνός].

Βουνοβατέω -ῶ, viit: -ήσω, ѫтвлѫ, тъ прeѫтвлѫ прin тѫnцї. [βουνὸς, βάτης].

Βουνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелѫ de тѫnte. [βουνὸς, εἶδος].

Βουνόμος (ὁ, ἡ), пъstorѫ de вої, въкарѫ. [ші

Βούνομος (ὁ, ἡ), noet: (τόπος, локѫ) пъsкѫtѫ de вої. [βοῦς, νέμω].

Βουνὸς (ὁ), тъгѫръ, dealѫ. 2) грътadъ, клаіe. 3) noet: жertfелпікѫ. 4) таї поѫ) ţîţъ. [de ѫnde

Βουνώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βουνοειδής, în fелѫ de тѫnte. 2) тѫntosѫ, saѫ плinѫ de тѫnцi, ші dealѫрї.

Βούπαις, αιδος (ὁ, ἡ), копілѫ тарe (flъкъiandрѫ). (вezї ші Ἀντίπαις). 2) noet: = Βουγενής. [βου, παῖς).

Βουπάλειος (ὁ, ἡ), nepozeskѫ, atinгъторѫ de [Βούπαλος].

Βούπαλις, εως (ὁ, ἡ), noet. (pap) = Εὔπαλος. лѫпъторѫ de тarї ші însemnate лѫnte. [βου, πάλη].

Βουπαλίων, ωνος (ὁ), dim: ал леї

Βούπαλος (ὁ), (ѫnѫ Xieanѫ skѫлptorѫ ші arxitektѫ, ал кърѕіа nѫme a fъkѫtѫ lponakѫ прin komodiile sale, napodiindѫ'l прin Βούβαλος, a însemna), prostѫ, nepodѫ, saѫ. пetpeвпікѫ. (вezї ші Βουταλίων).

Βουπάμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [βοῦς, saѫ βου, πάομαι] чел кѫ аверe de тѫлцї бої; saѫ чел кѫ тѫлte, ші тarї авѫцїї, ad: boratѫ.

Βούπεινα (ἡ), noet: în локѫ de βουλιμία. [βου, πεῖνα].

Βουπελάτης, ου (ὁ), noet: [βοῦς, πελάζω] = Βουκόλος.

Βουπλανόκτιστος (ὁ, ἡ), noet: (enit:) Troada ziditъ dѫne ораколѫ de къtre Ілѫ, ѫnde a къzѫt рътъчita леї жаніче. [βοῦς, πλάνη, κτίζω].

Βουπλάστης, ου (ὁ), плъsтѫitorѫ (lopшъторѫ din лѫtѫ) de вої (enit: ал famosѫлеї statѫrѫ Miponѫ). [βοῦς, πλάττω].

Βούπλευρον (τὸ), ші

Βούπλευρος (ἡ), ѫnѫ fелѫ de плantъ rimnoasъ, ѫрекса cиѫрелеї. [βου, πλευρόν].

Βουπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ тѫлцime de вої. [βοῦς, πλῆθος].

Βούπληκτρον (τὸ), = Βούκεντρον; (прinч: neѫt: ал леї

Βούπληκτρος, ου, ші

Βουπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: лопitorѫ (înnѫпгъторѫ, рънitorѫ) de вої. || (sѫbst:) = Βούκεντρον, волdѫ, saѫ вічїѫ de вої. «Οἱ δ' ἑκατὸν... βουπλῆγες αὐχένα ταύρων ἤμαξαν». Enirp: [βοῦς, πλήττω].

Βουποίητος (ὁ, ἡ), noet: = Βουγενής. [βοῦς, ποιέω].

Βουποίμην, ενος (ὁ), noet: [βοῦς, ποιμήν]. [ші

Βουπόλος (ὁ), = Βουκόλος. [βοῦς, πόλος].

Βουπόρος (ὁ, ἡ), [βοῦς, πείρω] (прinч: fpirape) пътрѫnzътoape de воѫ înтperѫ, (adikъ) прea тарe.

Βούπρηστις, εως (ἡ), ѫnѫ fелѫ de rîndakѫ (de каре kînd тъпînкъ воії, se ѫmflъ); ші ѫnѫ fелѫ de плantъ вeninoasъ (Lat: Buprestis). [βοῦς, πρήθω].

Βούπρωρος (ὁ, ἡ), чел кѫ прѫъ, saѫ faцъ de воѫ. «Ἑκατόμβη — ». Іл: компѫѕъ de o sѫtъ oї ші ѫnѫ воѫ înainte. [βοῦς, πρῶρα].

Βούρασσος, ου (ὁ), = (saѫ грeшit în локѫ de) Βόρασσος.

Βούῤῥινον (τὸ), ѫnѫ fелѫ de плantъ, (поate) = Ἀντίῤῥινον. [βοῦς, ῥίν].

Βοῦς [imit:], βοὸς, βοΐ, βοῦν, βοΰ, (îm:) βόες, βοῶν, βουσί, βοῦς (ὁ, ἡ). воѫ; (fem:) токъ. 2) (прin înтind:) пieле de воѫ; (ші чea dintр' însa fъkѫtъ) карea; вічїѫ; (dap таї кѫ scaiпъ) павъzъ. «Βῶν αἰζαλέην». Іл: Β. 3) ѫnѫ fелѫ de monetъ (кѫ кіпѫ saѫ în прeцѫ de ѫnѫ боѫ) a векілор Atenenї. (de ѫnde) «Βοῦς ἐπὶ γλώσσης βέβηκε». Пров: таче, fiind ка къ s' a mitѫit. 4) ѫnѫ fелѫ de плъчintъ în fopmъ

de капъ de вод, saъ de semiлвпъ. 5) впъ felъ de пеште din soiвл шалîилор. 6) (fir:) вод, adikъ) prostъ, grosъ de капъ.

Βουσκαφέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: sврпъ, dърîпъ, прънъdeskъ. [βου, σκαφή].

Βουσόος (ὁ, ἡ), поеt: =Βοοστόος.

Βούσταθμον (τὸ), ші Βούσταθμος (ἡ), ші Βουστασία, ші

Βούστασις, εως (ἡ), ші

Βουστάσιον (τὸ), [βοῦς, ἵσταμαι] staвлъ, saъ кошарь de вої.

Βουστροφηδὸν, adв: (прінч: a skpi) din dpeanta snpe stînra, шіînanoї din stînra snpe dpeanta (ка вої, kîndъ ap). ші ашаînколо. (astfeл epaъ skpise леціле лвї Solonъ, ші алтеле). [ші

Βουστρόφος (ὁ, ἡ), поеt: kîpmitorь (saъ kîpmвitorь) de вої (enit: ал лвї βούκεντρον, волdъ de вої). [ші

Βούστροφος (ὁ, ἡ), поеt: întopsь (връsdatь, apatь) de вої. [βοῦς, στρέφω].

Βούσυκον (τὸ), mape smokinъ. [βου, σῦκον].

Βουσφαγέω -ῶ вііt: -ήσω, înжвпгіь, жертfeskъ вої. [ші

Βουσφαγία (ἡ), =Βοοκτασία, înжвпгіepe de вої. [βοῦς, σφαγή].

Βούταλις, ιδος (ἡ), o пазъре de апъ, вodîрлъь. (вezї ші πώϋγξ).

Βουταλίων, ωνος (ὁ), (nвme проп: de впъ вestitь) [de avi] ввdала. (вezї ші βουπαλίων).

Βούτης, ου (ὁ), поеt: în локъ de βότης, =Βουκόλος. 2) (adiekt:) кввenitь боілор, saъ de вод. «Βούτας φόνος». Exp: = Βουφόνια, ші Ἑκατόμβη. [βόω =βόσκω].

Βούτιμος (ὁ, ἡ), чел кь прецъ de вод (saъ de moneta βοῦς, вezї zîчерea) = Βοώνητος. [βοῦς, τιμή]. 2) de mape прецъ. (вezї ші ἀλφεσίβιος). [βου, τιμή].

Βούτινον, ші Βούτιον (τὸ), ші

Βοῦτις, ιδος (ἡ), = Βυτίνη, (de вnde ші Pom:) ввte; пвtinъ. (вezї ші πυτίνη).

Βούτομον (τὸ), ші

Βούτομος (ο), впъ felъ de plantь, porozь, папвръ (че taie воїї nentpв mînkape). [βοῦς, τέμνω].

Βουτόρος (ὁ, ἡ), поеt: [βοῦς, τείρω] = Βουπόρος, кьznitorь de вої; (de вnde) «Ὄδος — ». Esix: кале stpimtь ші aneвоіоаръ.

Βούτραγος (ὁ), mape цапъ [βου, τράγος]. 2 впъ dositokъ mitol:, че scamъпъ a вод ші цапъ. [βοῦς, τράγος].

Βουτρόφος (ὁ, ἡ), поеt: = Βουνόμος. ‖ (sвbst:) în Atena pîndвitвл a хръпі вої хotърîцї nentpв жертfe. (вezї ші βοώνης). [βοῦς, τρέφω].

Βουτύπος (ὁ, ἡ), поеt: ловitorь (кь твкеа), omopîtorь de вої, = Βουθύτης. ‖ (sвbst) =Οἶστρος, stpeke. βοῦς, τύπτω].

Βουτύρινος, η, ον, fъквtь din

Βούτυρον (τὸ), вntь. 2) впъ felъ de плантъ (kape se deklinъ ші вървът:) [βοῦς, τυρός].

Βουφάγος (ὁ), [βοῦς, saъ βου. φάγω]. кавтъ Βουθοίνης, mînkътorь de вод; saъ mînkъчosь.

Βούφθαλμον (τὸ), o плантъ, оківл вовлвї (iap прінч: nevt: лвї

Βούφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кь окї ка de вод. кавтъ βοώπης ‖ (sвbst: fem:)=Βούφθαλμον. 2) (върв:) впъ felъ de пеште, (noate)= Βόωψ. [βοῦς, ὀφθαλμός].

Βουφονέω -ω, вііt: -ήσω, поеt: omorь (жертfeskъ) вої. [ші

Βουφόνια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o serвътoape în Atena (întpв kape se жертfiaь вої snpe nomenipea челвї dintîї omopîtь вод). [din

Βουφόνος (ὁ, ἡ), omopîtorь de вої. «Πέλεκυς— »Diod: «Θοίνη — ». Esxa: ‖ (sвbst:) =Βουθύτης. [βοῦς, φόνος].

Βουφορβέω -ῶ, вііt: -ήσω, паskъ вої. [ші

Βουφόρβιον (τὸ), (прінч: ла îm:) поеt: =Βουκόλιον. [din

Βουφορβὸς (ὁ, ἡ), поеt: [βοῦς, φέρβω]= Βουκόλος, ші Βουϋόμος.

Βούφορτος (ὁ, ἡ), поеt: înkъrkatь кь mape sarчînъ. [βου, φόρτος].

Βοῦφος (ὁ), [imit:]= Βύας, (de вnde ші pom:) вввпіцъ, кькъвea; (fir:) prostь, neriовь.

Βουχανδὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [βοῦς, saъ βου, χαίνω] (къskatь, înkît a fi) înkъпътorь de впъ вод, saъ de marї ші мълte лькрврї, foapte ларгь,

Βούχιλος (ὁ, ἡ), чел кь мълтъ мвstь, saъ пвtpeцъ (earвъ, пъшвпе) de вої, ші (în цеп:) de dovitoave. [βοῦς, saъ βου, χυλός].

Βοώην, At: поft: ал лвї βοάω.

Βοώδης, εος (ὁ, ἡ), коosь, ка вокл. [mi

Βοὼν, ῶνος (ὁ), =Βουστάσιον, воърie, saъ staвлъ de вої. [βοῦς].

Βοώνης, ου (ὁ, (în At:) чел pîndвitь a кампъра вої tpeввінчошї nentpв жертfe. (вezї ші βουτρόφος). [ші

Βοώνητος (ὁ, ἡ), [βοῦς, ὠνοῦμαι] кампъратъ кь moneta βοῦς, saъ fъквtь skimвь кь впъ вод. (вezї ші βούτιμος].

Βοωνία (ἡ), treaba лъї [βοώνης, vezї zîvereа].

Βοώπης, ου (ὁ), ші

Βοῶπις, ιδος (ἡ), poet: [βοῦς, ὤψ] чел saъ чea къ окї marї ka de воь.

Βοωτέω -ω, biit: -ήσω, poet:= 'Αροτριῶ, arь къ вої, saь naskь вої. [din

Βοώτης, ου (ὁ), poet:= Βούτης, пъstorь de вої; saь плъgarь. 2) o konstelaţie= 'Αρκτοφύλαξ. [βοῦς]. [de ъnde

Βοωτία (ἡ), = 'Αρουρα, saь 'Αγροικία, ţarînъ, saь локъîngъ de ţarъ.

Βόωψ [βοῦς, ὤψ] (ὁ), ъnь felь de mikь peшte къ окї marї ka de воь. (vezї ші βόαξ).

Βραβεία (ἡ), demnitatea ші treaba лъї βραβεύς, înpъrţipe de premiї ла лъnte; (în ţen:) epetokrisie, жъdikatъ arьitraръ, saь miжlocipe de înьoipe. [ші

Βραβεῖον (τὸ), darь de pesплътipe datь вirьitorълъї, premiь. 2) вastonъл înpъrţitorълъї de premiї. [ші

Βραβευμα (τὸ), (maї noь) în локь de βραβεῖον. [βραβεύω].

Βραβεὺς, έως, ші

Βραβευτὴς, οῦ (ὁ), pesплътitorь (жъdikътorь, enistatь) ла лъnte, înpъrţitorь de darъri saь premiї; (în ţen:) жъdikътorь alesь, miжlocitorь de înьoipe; (ші prin întind:) гъvernorь, кънetenie. [din

Βραβεύω, biit: -εύσω, (къ ак: saь dat: ші pap къ ţen:) sîntь жъdikътorь, ші înpъrţitorь de premiї ла вirьitorї în лъnte; (în ţen:) жъdikь, pesплътeskь; (ші prin întind:) гъvernezь, dipiţezь. [βραβεύς].

Βραβήϊον (τὸ), Ion: în локь de βραβεῖον.

Βράβης, εω (ὁ), Ion: în локь de βραβεὺς, saь βραβευτής.

Βράβυ(βη)λον, ου (τὸ), prънъ selьatikъ.

Βραγχαλέος, α, ον, = Βραγχώδης. [din

Βράγχη (ἡ),=Βράγχος, regъшalъ, (maї къ seamъ) a porчilor. [de ъnde

Βραγχιάω -ῶ, biit: -άσω, ръгъшeskь, sîntь ръгъшitь.

Βραγχιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [βράγχιον, εἶδος] asemenea къ...

Βράγχιον (τὸ), (prinч: ла îm:) ъrekile peштilor. 2) rîtlejъл porkълъї. (vezї ші βρόγχιον). [ші

Βράγχιος (ὁ, ἡ), poet: чел къ ъrekї de peшte (pap). [din

Βράγχος, ου (ὁ), saь

Βράγχος, εος -ους (τό), [βρόγχος] ръгъшealъ. (vezї ші συνάγχη). [de ъnde

Βραγχὸς (ὁ), ръгъшitь, =къ

Βραγχώδης, εος (ὁ, ἡ), ръгъшitь, saь adъкътorь de ръгъшealъ. «Φωνὴ —». Iпкр: «Ὕδατα βραγχώδη». Apst:

Βραδέως (компр: βραδύτερον, -ύτατα, saь βράδιον -στα), adв: tîrziь. «Βουλεύεσθε βραδέως». Tъч: «Βραδέως τῆς ἡμέρας». Лрt: кътre seaръ. [βραδύς].

Βραδινὸς, ὰ, ὸν, Eол: în локь de ῥαδινός.

Βράδιστος, η, ον, sъпрл: ші

Βραδίων, ονος (ὁ, ἡ), компр: (poet:) ал лъї βραδύς.

Βράδος, εος -ους (τὸ), = βραδύτης, tîrzietate, zъбавъ.

Βραδυβάμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че nîшeшte, se mîшкъ, ъmьлъ înчet. [βραδὺς, βαίνω].

Βραδύγαμος (ὁ, ἡ), ='Οψίγαμος. [βραδὺς, γάμος].

Βραδύγλωσσος (ὁ, ἡ), zъбавnikь de лimьъ, anevoiosь ла vorвire. [βραδὺς, γλῶσσα].

Βραδυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), tîrziь înţelegътorь, saь xotъrîtorь, zъбавnikь în лъkrapea mînţii. [βραδὺς, γνώμη].

Βραδυδινὴς έος (ὁ, ἡ), anevoe înвîptitь, zъбавnikь. [βραδὺς, δίνη].

Βραδυήκοος (ὁ, ἡ), = Βαρυήκοος, zъбавnikь, greь de aъzь. [βραδὺς, ἀκοή].

Βραδύκαρπος (ὁ, ἡ), tîrziь ла podipe. [βραδὺς, καρπός].

Βραδυκίνητος (ὁ, ἡ), zъбавnikь ла mîшkape. [βραδὺς, κινέομαι].

Βραδυλογία (ἡ), zъбавnikъ vorвire. [βραδὺς, λόγος].

Βραδυμαθὴς, έος -οῦς (ὁ, ἡ),='Οψιμαθής, saь дusмaθής. [βραδὺς, μάθω].

Βραδύνοια (ἡ), kalitatea лъї

Βραδύνοος, ους (ὁ, ἡ), чел къ zъбавnikъ ші nte, tîrziь ла înţelepere. [βραδὺς, νόος -οῦς].

Βραδύνω, biit: -υνῶ, (nestp:) întîrziezь, zъбoveskь; (stpъmt:) amînь, prelъnţeskь. «Πρὸς τὸν θάνατον βραδύνων». Epd: (ші pas:) «Ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται». Sof: [βραδύς].

Βραδυπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че tîrziь se îndъплекъ, saь este anevoie de îndъплекat. [βραδὺς, πειθώ].

Βραδυπεπτέω -ῶ, biit: -ήσω, mistъieskь tîrziь, saь anevoe. [βραδὺς, πέπτω]. [de ъnde

Βραδυπεψία (ἡ), tîrzie mistъipe.

Βραδυπλοέω -ω, biit: -ήσω, плътeskь (кълътopeskь пe anъ) къ întîrziepe, înчet. [βραδὺς, πλόος].

Βραδύπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел че къ în-

tîpziepe ші гресtate pesвîлъ. (bezĭ ші βραχύπνους). [βραδὺς, πνοή].

Βραδυπορέω -ῶ, biit: -ήσω, вmвлв zъвавnік. [din

Βραδυπόρος (ὁ, ἡ), zъвавnікъ ла вmвлетъ. «Ἐδέσματα (« Ὕδατα) βραδυπόρα». med:) челе aпевoie de mistвit. [βραδὺς, πόρος].

Βραδύπους, οδος (ὁ, ἡ), zъвавnікъ de nічoape, îпчetъ, греў ла вmвлетъ. [βραδὺς, πούς].

Βραδὺς [în afin: кв βαρὺς], εῖα, ύ, tîpzіъ, zъвавnікъ, греў în лвкръріле sale; (прin întind:) = Βραδύνους, греў-înцелегъторъ; tpîndaвъ, ші чл: «Τὸ βραδὺ» Твч: în локъ de ἡ βραδύτης.

Βραδυσιτέω -ῶ, biit: -ήσω, =Βραδυφαγέω. [βραδὺς, σῖτος].

Βραδυσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: = Βραδύπους. [Βραδὺς, σκέλος].

Βραδυστομέω -ῶ, biit: -ήσω, вorвeskъ zъвавnік. [βραδὺς, στόμα].

Βραδύτὴς, ητος ші ῆτος (ἡ), tîpziitate, zъвавъ; (прin întind:) tîmnime de minte; tpîndaвie, молічівne. [βραδύς].

Βραδυτοκέω -ω, biit: -ήσω, sîntъ

Βραδυτόκος (ὁ, ἡ), nъskъtopъ, ші

Βραδύτοκος (ὁ, ἡ), nъskвtъ tîpziъ, saў греў. [βραδὺς, τόκος].

Βραδυφαγέω -ω, biit: -ήσω, mъnînkъ tîpziъ, seapa. «Νηστεία οὐ μόνον τὸ βραδυφαγῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ βραχυφαγῆσαι». Antiox:

Βραδύφωνος (ὁ, ἡ), =Βραδύγλωσσος. [βραδὺς, φωνή].

Βραδυχρόνιος (ὁ, ἡ), întîpziatъ ла вреme, saў fъkвtъ tîpziъ. [βραδὺς, χρόνος].

Βράζω, biit: -άσω, bezĭ βράσσω, ші βρυάζω.

Βράθυ, υος (τὸ), вnъ гелъ de плantъ копъчenoasъ, nepoditoape (кв fрвnze ка de кіparisъ), enвnere (Лат: **juniperus sabina. Lin:**). (bezĭ ші ἐρείκη).

Βράκη (ἡ), (прinч: ла im:) вnъ гелъ de nъdpaцĭ a ĭ векілор Галі. (bezĭ ші βράκος).

Βράκανον (τὸ), o вердeaцъ, saў легвmъ selвatікъ. [bezĭ ші δυσβράκανος).

Βράκος, εος -ους (τὸ), Еол: ші Dop: în локъ de ῥάκος. 2) (ла îm:) o лвksoasъ femciaskъ înвръkъminte (чintienĭ, saў ismene) «Οὐκ ἐπισταμένης τὰ βράκεα ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν». Sanf: At: «Ὑδάτινα βράκη». Ткр: (bezĭ ші ἀναξυρίς).

Βράσις, εως (ἡ), = Βρασμός. [ші

Βράσμα (τὸ), върsъtъrъ пе din afaръ din гервере, =Ἔκβρασμα. 2) = Βρασμὸς. [βράσσω]. [de вnde

Βρασματίας, ου (ὁ), (прinч: вîntъ, saў квtremвrъ) = Βράστης. [ші

Βρασματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în гелъ de гервере; (fir:) întърîtatъ, sвъпъiatъ. «Γέλως — ». Грг: pîsъ snasmodikъ.

Βρασμὸς (ὁ), гервере; (fir:) srвdвipe; snasmъ; квtremвrъ; tврввpape. [din

Βράσσω [imit:], вiit: -άσω, гервъ (stpm: ші nestp:); (fir:) tврввrъ; ші (прin întind:) =Ἐκβράσσω, daў пе din afaръ. || (nas: saў miж:) mъ tврввrъ, amъ snasme. «Βρασσόμενος ὑπὸ τοῦ γέλωτος». Лвч:

Βράσσων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de βραδίων.

Βράστης, ου (ὁ), (прinч: квtremвrъ), = Βρασματώδης. [βράσσω]. [de вnde

Βραστικὸς, ὴ, ὸν, adвkъtorъ, saў atingътorъ de гервере.

Βράχεα -η (τὰ), кавtъ βράχος.

Βραχέη (ἡ), Ion: în локъ de

Βραχεῖα (ἡ), fem: ал лвĭ βραχύς.

Βραχεὶς, εῖσα, ὲν, nas: nex: 2: de naptч: ал лвĭ βρέχω.

Βραχέως [βραχὺς], adв: пъцin, în пъцinъ вреme, пе skвptъ; (грam:) кв skвptъ timnъ de вокалъ.

Βραχῆναι, nas: nex: 2: de înf: ал лвĭ βρέχω.

Βραχιόνιον (τὸ), ші

Βραχιονιστὴρ (ὁ), връцaръ. [βραχίων].

Βράχιστος, η, ον, sвnрл:, ші

Βραχίων, ονος (ὁ, ἡ), компр: ал лвĭ βραχύς.

Βραχίων, ονος (ὁ), врацъ (naptea mîneĭ din коtъ mînъ în пъmnъ; (a вitелор) sninape. «Πρυμνὸς βραχίων». Іл: П. къпътîiвл din sвs ал врацълвĭ. (bezĭ ші πῆχυς, ὠλένη).

Βράχος [bezĭ Βραχὺς], εος -ους (τὸ), (прinч: în îm:) = Τέναγος, локъ вълtosъ, nomолosъ, moчірlosъ гъръ adînчime de апъ. 2) niatръ, saў stînkъ înълцатъ în mape пе sввt faцa апеĭ, de каре isвindъ se se snарг коръвііле ші валвріле. кавtъ ῥαχία.

Βραχύβιος (ὁ, ἡ), skвptъ ла віацъ. [βραχὺς, βίος]. [de вnde

Βραχυβιότης (ἡ), skвptime de віацъ.

Βραχυβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), пъцin вътъmъtorъ. [βραχὺς, βλάβη].

Βραχύβωλος (ὁ, ἡ), noet: (пъmîntъ, цapinъ, ші чл:) чел кв пъцine врasde; (прin врm:) nietposъ, sekъцівъ. (bezĭ ші ἀδρόβωλος). [βραχὺς, βῶλος].

Βραχυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), skвptъ, пъ-

ţinъ de minte. [βραχὺς, γνώμη].

Βραχυγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, (gram:) spiъ чева къ скърţъ silавъ. [βραχὺς, γραφή].

Βραχυδάκτυλος (ὁ, ἡ), скърţъ în deţete. [βραχὺς, δάκτυλος].

Βραχύδρομος (ὁ, ἡ). nenъtinчosъ a лъа de o datъ алеrînd mълъ кале. [βραχὺς, δρόμος].

Βραχυέπεια (ἡ), =βραχυλογία. [din

Βραχυεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) επῶς, =Βραχυλόγως. [βραχὺς, ἔπος].

Βραχυκαταληκτέω -ῶ, biit: -ήσω, sînţъ

Βραχυκατάληκτος (ὁ, ἡ), (zivere) къ silава de ла sînршitъ скърţъ; (верsъ) елiптiкъ de чел din врmъ пiчоръ. [βραχὺς, καταλήγω].

Βραχυκομέω (-άω) -ῶ, biit: -ήσω, amъ пъръ скърţъ. [βραχὺς, κόμη].

Βραχύκωλος (ὁ, ἡ), чел къ скърţе mъдъларе de трънъ; saъ (ptr:) чел къ скърţе пърţi de nepiodъ; (în ţen:) скърţъ. «Σφενδόνη —». Stp:

Βραχυλογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвеskъ пъţine, sînt пъţinъ ла ворвъ. [ші

Βραχυλογία (ἡ), пъţinъ ворвъ. [din

Βραχυλόγος (ὁ, ἡ), пъţinъ ла ворвъ. [βραχὺς, λόγος]. [de вnde

Βραχυλόγως, adв: în пъţine ворве, пе скърţъ.

Βραχυλὸς, ὴ, ὸν, скърţiчелъ (пъţinтелъ ла трънъ). [βραχύς].

Βραχυμέρεια, ші Βραχυμερία (ἡ), калitatea лuї

Βραχυμερὴς, έος (ὁ, ἡ), компъsъ din мичi, скърţе, saъ sъвţirї пърţi. [βραχὺς, μέρος].

Βραχυμογὴς, έος (ὁ, ἡ), [βραχὺς, μόγος] пъţin sъfepitorъ de ostenealъ, saъ (med:) de дърере, ші чл: (волпавл).

Βραχυμυθία (ἡ), noet: în локъ de βραχυλογία. [din

Βραχύμυθος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de βραχυλόγος. [βραχὺς, μῦθος].

Βραχυντικὸς, ὴ, ὸν, (gram:, saъ metp:) чел къînsъшime (пътере) de a скърта силава. [din

Βραχύνω. biit: -υνῶ, миcheskъ, скърţezъ (прinч: în prosodie). [βραχύς].

Βραχύνωτος (ὁ, ἡ), noet: чел къ миkъ (слабъ, sninape; paxitiкъ, гeбосъ. [βραχὺς, νῶτος].

Βραχυόνειρος (ὁ, ἡ), (ὕπνος, somnъ) чел къ пъţine вise, (прin врm:) вшоръ. 2) asemъnatъ къ вnъ скърţъ visъ. [βραχὺς, ὄνειρος],

Βραχυπαραληκτέω -ῶ, biit: -ήσω, (gram:) sînţъ

Βραχυπαράληκτος (ὁ, ἡ), (лέξις, zivere) къ пепъltimъ скърţъ. [βραχὺς, παραλήγω].

Βραχυπνοέω -ῶ, biit: -ήσω, pesъflя скърţ, saъînţrepъnt. [din

Βραχύπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел къ скърţъ, saъ înţrepъnţъ pesъflape. (vezї ші βραδύπνοος). [βραχὺς, πνοή].

Βραχύπολις, εως (ἡ), noet: миkъ орашъ, четате. [βραχὺς, πόλις].

Βραχύπορος (ὁ, ἡ), чел къ скърţъ, saъ spimţъ тречере. «Ἐΐσπλους βραχύπορος». [βραχὺς, πόρος].

Βραχυπότης, ші βραχύποτος, ου, (ὁ), пъţin-бъвторъ, saъ кîte пъţinъ ші рар бъвторъ. [βραχὺς, πίνω].

Βραχυῤῥήμων. ονος (ὁ, ἡ), = Βραχυλόγος. [βραχὺς, ῥῆμα].

Βραχυῤῥιζία (ἡ), калitatea лuї

Βραχύῤῥιζος (ὁ, ἡ), скърţъ în рădъvinъ. [βραχὺς, ῥίζα].

Βραχὺς, [ῥάσσω =σχίζω] εῖα, ὺ, =Микрός, миkъ, пъţinъ, скърţъ, nitълатъ; (despre pînрї) neadînkъ. «Βραχὺς τὸ σῶμα». At: «Ἦν βραχὺς ἢ ὁ κάλαμος. Ksn: «Βραχέα ξίφη». Пл: »Βραχύν τινα γήλοφον. Ksn: «Ἔστι δὲ βραχὺς (ὁ ποταμὸς), ὥστε μόλις κρύπτειν τὸ σφυρόν». At: (vezї ші βράχος). 2) de пъţinъ dъinipe, скърţъ; (fir:) прea миkъ, de nimiкъ, neînsemnatъ. «Ὁ βίος βραχύς». Inкр: «Βραχύν τινα μῦθον». Sof: «Βραχυτέρας γῆς». Тъч: (ші în парал:) «Ὀλίγος καὶ βραχὺς χρόνος ἀρκέσει.». Dm: (шiел:) «Ἐν βραχεῖ». «Πρὸ βραχέος (se înţ: χρόνου). «Ἐκ βραχέος (se înţ: τόπου, διαστήματος)». Тъч: «Ἐκ («Διὰ) βραχέων (se înţ: λόγων)». Dm: пе скърţъ, în пъţine ворве. (ші în съперл:) «Τὰ γὰρ κατ' αὐτὸν, ὡς ἐν βραχυτάτοις, οὕτως ἔχει». Sin: «Κατὰ βραχὺ (se înţ: μέρος)». Гал: кîte пъţinъ, saъ пъţin. «Ὅσοι καὶ κατὰ βραχὺ σωφροσύνης μετέχουσι». Плт: «Βραχὺ μέν τι προῆλθον». Тъч: «Παρὰ βραχύ». Плв: ғъръ пъţinъ. «Βραχὺ φροντίζειν». Apstf: «Ἐπὶ(«Πρὸς) βραχύ» Tfp: ші Плт: de o кат datъ, пе пъţinъ врете. «Βραχὺ πρὸ δείλης». Пл: «Βραχεῖ γέ τινι πλείων». Плт: «Βραχὺ γὰρ τὰ τὰ ἡμέτερα σώματα ἀφανίζεται, ἐπίπονον δὲ, ші чл:» Тъч: «Βραχέος (se înţ: λόγου) ἄξιος. Плт: «Τοῖς τοι δικαίοις χώ βραχὺς νικᾷ μέγαν». Exp: 3) (gram: пропъпцатъ скърţ. «Ὁ τρίβραχυς ποὺς ἐκ τριῶν βραχειῶν συλλαβῶν σύγκειται». Metp:

Βραχυσίδηρος (ὁ, ἡ), noet: konstрaitъ къ

пвцинъ ferъ, (прin врm:) вшоръ. [βραχὺς, σίδηρος].

Βραχυστελέχης, εος (ὁ, ἡ), чел кв скврtъ кочеапъ, заъ трвпкiъ. [βραχὺς, στέλεχος].

Βραχυστομία (ἡ), miчime də гвръ, заъ stpimtoape de гавръ. [din

Βραχύστομος (ὁ, ἡ), miкъ, заъ stpimtъ ла гвръ. [βραχὺς, στόμα].

Βραχυσύλλαβία (ἡ), пвцinime (заъ скврtime prosodiакъ)de silaвe, заъ de ворве.[din

Βραχυσύλλαβος (ὁ, ἡ), компвзъ din пвцine (заъ скврte) silaвe, заъ ворве, скврtъ. [βραχὺς, συλλαβή].

Βραχυσύμβολος (ὁ, ἡ), поеt: пвцin контрiввitоръ. [βραχὺς, συμβολή].

Βραχυτελὴς, έος (ὁ, ἡ), în пвцinъ съвîршitъ, скврtъ, вретелпiкъ. [βραχὺς, τέλος].

Βραχύτης (ἡ), пвцinime, miчime; скврtime, шi чл: [βραχύς].

Βραχυτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, плiвескъ adînк, скврiezъ прin тъiepe. [din

Βραχύτομος (ὁ, ἡ), плiвitъ adînк, рътasъ скврtъ din тъiepe, заъ плiвipe. [βραχὺς, τομή].

Βραχυτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ

Βραχύτονος (ὁ, ἡ), пвцin întinsъ; (прin врm:) пвцin elastiкъ; (de вnde) пвцin (пв departe) asвîрlitоръ de съцецї, шi чл: [βραχὺς, τόνος].

Βραχυτράχηλος (ὁ, ἡ), скврtъ în грвmazъ. [βραχὺς, τράχηλος].

Βραχύυπνος (ὁ, ἡ), пвцinъ ла somnъ. [βραχὺς, ὕπνος).

Βραχυφαγία (ἡ), пвцinъ mîнкape. [βραχὺς, φάγω].

Βραχυφεγγίτης, ου (ὁ), пвцinъ лвminъторъ. [βραχὺς, φέγγος].

Βραχύφυλλος (ὁ, ἡ), чел кв пвцine, заъ miчї frвnze. [βραχὺς, φύλλον].

Βραχυχρόνιος (ὁ, ἡ), dъїnitоръ de пвцinъ вреme, вретелпiкъ. [βραχὺς, χρόνος].

Βραχύωτος (ὁ, ἡ), чел кв miчї, скврte врекї, заъ mînвше. [βραχὺς, οὖς, ὠτός].

Βράχω, (neînip: заъ плъзmвitъ de грам: пentрв derivaцia preaînтреввinдатлвї nexot: 2: βράχον, заъ ἔβραχον) поеt: [imit: sпpe eksпpimape de felвpite sвnete] skîpцiiъ (ка карвл); цъкънескъ (ка artеле, че se чокnesк înпpexnъ); вîжiъ, заъ pesвnъ (ка mapea, заъ pîвл); mвцескъ (ка таврвл); ръкneскъ (ка левл); stpirъ tape. «Ἔβραχε δ' αὐτός». Апл: шi чл: (bezї шi ἀραβέω, шi βρέμω).

Βραχώδης), εος (ὁ, ἡ), плinъ de stînчї de mape, заъ de мочірлоase вълцї. [bezї βράχος].

Βρέγμα (τὸ), [βρέχω] тоалеле капвлвї (fiind къ аколо копкврг маї кв seamъ вmezелеле трвпвлвї, шi маї вîptos ла копії). 2) =Ἀπόβρεγμα.

Βρεκεκὲξ, заъ Βρεκεκεκὲξ, (ком:) бакакака, imitaцie a цiпъївлвї броашtелор.

Βρέμω, (прел: ἔβρεμον, шi маї мвлт пв) поеt: [imit:] вîжiъ (ка гоквл, вîntвл, валвл, шi шл:); шверъ; мцескъ; врлв (ка лвпвл); pesвnъ. «Βρέμει δ' ἀκτή». Апл: (шi між:) «Βρέμεταί σφιν λύρα καὶ ἀοιδαί». Hind: скрiшneскъ dinцiї de пекаzъ, мъînгкpiezъ asвnpa квїва, amepinцъ, заъ мъ гълескъ. «Μέγα βρέμει ὄλβιος ἀνήρ». Ep: «Βρέμων κατὰ τῆς ἐκκλησίας». шi (кв dat:) «Βρέμων χριστιανοῖς». Грг: (bezї шi βράχω, шi βρομέω).

Βρένθει(θι)ον, ου (τό), о preцioasъ miреasmъ (ка întреввinдатъ de mîndpie).

Βρένθις, τις, шi Βρένθιξ (ἡ), = Θρίδαξ, лъпtвкъ (At: B).

Βρένθος [bezї шi ῥέθος], ου (ὁ), вnъ felъ de пasъpe mapinъ (кape окічпвieшte ne semne a se вmгла, ка кврканвл). (de вnde 2) =Τύφος, mîndpie, înrîmгape. [de вnde

Βρενθύομαι, (гъръ вiit:) мъ вmглв (ка кврканвл), мъ înrîmfezъ, мъ mîndpeskъ; мъ preгакъ, заъ мъ înгpînrъ, гакъ гpimase; мъ пекъжескъ. «Εἴτις ὄνον καλέσειεν αὐτὸν (τὸν ὄρνιν ἀστερίαν), ὁ δὲ βρενθύεται καὶ ἀγαναχτεῖ». Eлi: «Ὑπὸ φρονήματος βρενθύεται, καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ. Apstf: «Δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ, καὶ βρενθύεται». Apstf:

Βρέξις, εως (ἡ), вdape. [βρέχω].

Βρέτας [în afin; кв ῥέθος], εος (τὸ), idолъ, statвъ (проп: шi fiг:).

Βρεφικὸς, ἡ, ὸν, првпческъ, копілъpeскъ. [βρέφος]. [de вnde

Βρεφικῶς, adв: првпчеште, копілъреште.

Βρεφίον (τὸ), =Βρεφύλλιον, dim: ал лвї βρέφος.

Βρεφόθεν, adв: din првпчie, din копілъpie. [βρέφος].

Βρεφοκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, кантъ, înгpiжескъ, крескъ првпкъ, заъ ка пе вnъ првпкъ. [βρέφος, κομέω].

Βρεφοκτονία (ἡ), оторъ de првпчї. [din

Βρεφοκτόνος (ὁ, ἡ), оторîtоръ de првпкъ, заъ првпчї. [βρέφος, κτόνος].

Βρεφος [τρέφω, заъ βρέχω], εος -ους (τὸ), гътъ (de отъ, заъ de вітъ, првпкъ. «Ἔπτων βρέφος ἡμίονον κυέουσαν». Il: Ψ. «Ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου». Skp:

«Καὶ βρέφη ἐκτιτρώσκει». Dskp: «Ἐκ(»Ἀπὸ) βρέφους, =Βρεφόθεν. (bezĭ ші νήπιον).

Βρεφοτροφεῖον (τὸ), локалъ, unde se кresк прънчĭ (прънкацĭ, saŭ sirmanĭ). [din

Βρεφοτρόφος (ὁ, ἡ), кresкъторŭ de прънчĭ. [βρέφος, τροφή].

Βρεφουργέω -ῶ, biit: -ήσω, formezŭ saŭ fakŭ прънчĭ. [ші

Βρεφουργία (ἡ), formape, saŭ facepe de прънчĭ. [βρέφος, ἔργον].

Βρεφόω -ῶ, biit: -ώσω,=Βρεφουργέω. [ші

Βρεφύλλιον (τὸ), dim: ал лаĭ βρέφος. [ші

Βρεφώδης, εος (ὁ, ἡ, прънкосŭ, копілъросŭ. [βρέφος]. [de unde

Βρεφωδῶς, adv: ка un прънкŭ, копілъреште.

Βρέχμα (τό), ші

Βρεχμὸς (ὁ), noet: =Βρέγμα. [din

Βρέχω [βρέω, saŭ (imit: în afin: кŭ) βράχω], biit: -βρέξω (nex: nas: ἐβρέχθην, maĭ întreв: în ast: секĭ de-kît ἐβράχην), udŭ, stponeskŭ, adъпŭ; (de unde) moiŭ. «Ποταμοὶ οὐδὲ τὸ γένυ βρέχοντες». Ksn: (ші nas:) «Βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὀμφαλὸν». Ksn: 2) веаŭ (mъ udŭ). «Δεῖ γὰρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν». At: ші «Βεβρεγμένος». kam веатŭ (плоатŭ), ші «Μέθῃ βρεχθεὶς». molешіtŭ de вецie. (bezĭ ші βαπτίζω). 3)== Ὑω, daŭ плоае, плоŭ. «Ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς χάλαζαν (мánna, πῦρ)». Skp: «Βρέχε θεῶν βασιλεὺς χρυσαῖς νιφάδεσι πολιν». Hind: (ші ел:) «Βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω». Skp: (ші nas:) «Βρέχομαι». Anкp: (dap maĭ de mалte opĭ unineps: saŭ ел:) «Βρέχει (se inч: ὁ Θεὸς, Dомnezeŭ)». плоъ. «Ἔβρεξεν ὑετόν». Skp:

Βρι, partik: întinz: (komnъsъ nъmaĭ кŭ unele чічерĭ) прin anokonъ din βρίθω.

Βρίαχχος (ἡ), =Βάκχη. [βρι, ἴαχχος].

Βριαρὴς, έος (ὁ, ἡ), (pap) în локŭ de

Βριαρὸς, ὰ, ὸν, noet: [βριάω] греŭ; вірtosŭ, цеапъпŭ, tape; грозавŭ.

Βριαρόχειρ, -ειρος (ὁ, ἡ), цеапъпŭ în мîiпĭ. [βριαρὸς, χείρ].

Βριάω, biit: -άτω, noet: [βρι] întъpeskŭ; întmалцeskŭ, kpeskŭ; înвогъцeskŭ; (unеорĭ nestp:) sîntŭ tape, mape, вогатŭ, ші чл: saŭ în floapea mea.

Βρίζα, (ἡ), secкаръ (Lat: secale).

Βρίζω [βρίθω]. biit: βρίξω, ші βρίσω, mъ întpeвiezŭ (maĭ кŭ scamъ dвne mînkape), dopmitezŭ; (fir: mъ лепевeskŭ. [de unde

Βριζὼ, οῦς (ἡ), zeiga somнвлаĭ, ші a вiселор.

Βριζόμαντις, εως (ἡ), fermeкътoape, tîлквitoape de вise; saŭ prooporitoape în somnŭ (ка авзm челе marnetate). [βρίζω, μάντις].

Βριήπυος (ὁ, ἡ), noet: [βρι, ἀπύω] mape ла глasŭ.

Βριηρὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локŭ de βριαρός.

Βριθὺς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de βριθύς.

Βρίθος, εος -ους (τὸ), noet: [βρίθω] = βάρος, greвtate, поваръ; (fir:) sepiositate, търецie. [de unde

Βριθοσύνη (ἡ), noet:=Βαρύτης, greвtate.

Βριθόκερως, ω (ὁ, ἡ), noet чел кŭ коарне греле (marĭ, saŭ tapĭ, цепене). [βρίθος, κέρας].

Βριθύνεος -ους (ὸ, ἡ), noet: плinŭ, adînkŭ ла minte (înцелептŭ). [βριθὺς, νόος].

Βριθύς, εῖα, ύ,=Βαρύς. [din

Βρίθω [βαρὺς], biit: βρίσω, (ip: de кŭ: în локŭ de prez: βέβριθα) sîntŭ greŭînкърkatŭ, плinŭ, îmвiлшвratŭ de вре unŭ лвкрв. «Σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν». Il: Σ. «Τράπεζαι σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν». Od: O. (ші nas: saŭ miж:) «Ἄμπελον τῷ καρπῷ βριθομένην». Xps: «Νηδὺι βριθομένη δάμαλις». Enirp: înгpeвiatъ. (ші fir:) «Βεβριθὼς ἠνορέῃ». Enгp: 2) (прin întind) mъ повîрnezŭ în жos, saŭ ла o парte, mъ înковоіŭ de greвtate. «Ὅταν δὲ βρίσῃ ἡ πλάστιγξ ἐπὶ θάτερα». Apst: «Κάτω βρίσεν βαρύ». Enгp: 3) nъвълeskŭ (kazŭ кŭ toatъ greвtatea mea) neste чева, saŭ asвпра кŭiва. «Οἱ δ' ἰθὺς Δανάων βρίσαντες ἔθησαν». Il: P. «Τῇ δὲ γὰρ ἔβρισαν». Il: M. «Οἱ δ' ἱππεῖς ἅπαντες ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν ἔβρισαν». Il: «Ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τῆς γῆς ἔβρισεν». Il: (de unde) «Ἔρις βεβριθυῖα». Il: P. greа, грозавъ. 4) întpekŭ, kовîршeskŭ, predomneskŭ «Ἐπειδὰν πολὺς ἀὴρ βρίσῃ». Iнкр: «Εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ πλούτου βάρει». Sof: 5) (stpm:) вmилв, înkarkŭ ne чineва кŭ чева (franц: combler). «Ὅς κὲ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἷκόν δ' ἀγάγηται». Od: Z. «Ὅς περ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ. Hind: «Τάλαντα βρίσας». Esxл: «Κάλωας βρίσατε». Opf: Anлn: (bezĭ ші βρύω).

Βριμάζω, ші Βριμαίνω, = кŭ

Βριμάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, ръкneskŭ (ка левл); mцeskŭ, цemŭ (de nекazŭ); amepinцŭ. [din

Βρίμη (ἡ), [imit:] mînie, nекazŭ; ame-

pinцare (кѫ рѣкnetѫ). (vezĭ ші βρόμος). [de ѫnde

Βρυμηδόν, adv: кѫ рѣкnetѫ, saѫ mѫцetѫ (din пекazѫ).

Βρύμημα (τὸ), [βρυμάομαι]=Βρύμη. amepinцare.

Βρυμόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, = Βρυμάομαι.

Βρυμόθυμος, în локѫ de Ὀβριμόθυμος. [βρίμη, θυμός].

Βριμὼ, οῦς, enit: ал Екatei, ші Пepsefoneĭ (пentpѫ гroaza, чe însѫfлaѫ). [ші

Βριμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Φρικώδης, гrozavѫ, selvatikѫ. [βρίμη].

Βρισάρματος (ὁ, ἡ), noet: [βρίθω, ἅρμα] înгpexitopѫ de карѫ, înkît a 'л faче sъ 'шĭ dea miжлокѫ sѫst повара sa.

Βρισεύχην, ενος (ὁ, ἡ), noet: înгpexitopѫ de (saѫ înгpexiatѫ пe) гpѫmazѫ; (fir:) вîptosѫ, крѫdѫ (tape în черѫіче). [βρίθω, αὐχήν].

Βρίσσος (ὁ), кавlъ βρύττος.

Βρογχιάζω, viit: -άσω, =Βρεχθίζω. [din

Βρογχία (ἡ), гroasa aptepie a pesѫfлъpii, ші înriцitoapeĭ. [ші

Βρόγχιον (τὸ), (прinч: ла îm:) desпъpцiteле кънъtîie але гroaseĭ aptepiĭ de pesѫfлape a rîtлежѫлвĭ, прin каре ачeea se ѫneште кѫ плетînвл. 2) пороaseле oase de deasѫпpa пasѫлвĭ. [βρόγχος].

Βρογχοκήλη (ἡ), ѫпfлъtъpъ (въшікъ) întpe пieле ші rîtлежѫ, гѫшъ. [βρόγχος, κήλη].

Βρογχοπαράταξις, εως (ἡ), (kom:) въtълie de rîtлежѫ, (adikъ) шѫлтъ, лакотъ mînkape. [βρόγχος, παράταξις).

Βρόγχος (ὁ), [imit:] = Λάρυγξ, rîtлежѫ, înriцitoape, 2) гroasa (трахеĭа) aptepie. 3) sopвitъpъ. (vezĭ ші βρόχθος).

Βρογχωτὴρ (ὁ), гѫpъ (de къmашъ, saѫ de алtъ îmвръkъmînte), ка съ tpeакъ rîtѫл. [βρόγχος].

Βρόδον (τὸ), Еол: în локѫ de ῥόδον.

Βρόμεον (τὸ), (Бisep:) în локѫ de βρόμιον.

Βρομέω -ω, viit: -ήσω, [βρόμος] noet: =Βρέμω, вîжіѫ (ка алвina, ші чл:). «Πυρὸς βρομέουσι θύελλαι». Anлn: «Zωμὸν βρομέοντα». Nik: fepвînd, колkotind.

Βρομιάζομαι, viit: -άσομαι, = Βακχεύω, шъ întѫsiezѫ. [din

Βρομιὰς, άδος (ἡ), =Βρομία. || (sѫвst:) =Βάκχη. 2) ѫnѫ feлѫ de пахарѫ. [din

Βρόμιος, α, ον, noet: sromotosѫ, вîжiitopѫ, pesѫпъtopѫ. «Φόρμιγξ βρομία». Hind: 2) (sѫвst:) Бакѫл, saѫ вinѫл. (de ѫnde 3) (adiekt:) кѫвenitѫ, notpівitѫ Бакѫлвĭ. «Οἰνὰς βρομία». Enitp: = Ἄμπελος, вie. [βρόμος]. [de ѫnde

Βρομιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βρόμιος (3). «Ηχὼ — ». At: прiinчoѫ ла (ѫѫnѫ de) вie. [ші

Βρομιῶτις, ῖδος (ἡ), = Βρομιώδης, ші Βρομία. «Πίδαξ — ». Оп: || (sѫвst:)=Βάκχη.

Βρόμος (ὁ), [βρέμω] ѫѫetѫ, вîжiitъpъ (de fokѫ, saѫ de вîntѫ, ші чл:); ѫѫвitъpъ (de tѫnete, ші чл:); sѫnetѫ (de гlѫere, ші чл:).

Βρόμος (ὁ), Ion: [fiind къ tpeввia sъ fie βρῶμος, ка de ла βιβρώσκω] ѫnѫ feлѫ de semъпtъpъ, овъsѫ.

Βρομώδης, εος (ὁ, ἡ), вîжiosѫ, sromotosѫ. [βρόμος].

Βρονταῖος. αία, αῖον, notpiвitѫ, кѫвenitѫ tѫnetѫлвĭ; saѫ прiчinвitѫ din tѫnetѫ. [ші

Βροντάω -ῶ, viit: -ήσω, tѫnѫ, ѫѫвiѫ; (fir:) posteskѫ petopikѫ кѫвintѫ кѫ шлтъ iѫцealъ ші tonѫ. || (nas:) în локѫ de ἐμβροντάομαι. [ші

Βροντεῖον (τὸ), maшinъ (din dosѫл teatpѫлвĭ) пentpѫ imitarea tѫnetѫлвĭ. [din

Βροντὴ (ἡ), [imit:] tѫnetѫ; (în цen:) ѫѫвitъpъ, sromotѫ. 2) (pap) = Κεραυνὸς; saѫ (dѫne Larcher) = Ἐμβροντησία. «Ἐπεὰν σφι ὁ Θεὸς βροντὴν ἐμβάλῃ». Ep: [de ѫnde

Βροντηδὸν, adv: ка ѫnѫ tѫnetѫ.

Βρόντημα (τὸ), = Βροντὴ, saѫ ѫѫвitѫ de tѫnetѫ. [βροντάω].

Βροντησικέραυνος (ὁ, ἡ), noet: adѫкъtopѫ de tѫnete, ші de tpъsnete. «Νεφέλη — ». Apstf: [βρόντησις, κεραυνός].

Βροντητικὸς, ἡ, ὸν, îndeшînatikѫ ла a tѫna. [βροντάω].

Βροντιαῖος, α ον, =Βρονταῖος. «Ὕδωρ—». H: Eц: anъ, плоае кѣzвlъ пе вреme de tѫnete.

Βροντογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Βροντόπαις. [βροντὴ, γένος].

Βροντοηχὴς, έος (ὁ, ἡ), pesѫпъtopѫ ка tѫnetѫл, tѫnetosѫ. [βροντὴ, ἠχώ].

Βροντόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: fiѫ de tѫnetѫ (enit: ал лвĭ Dionisѫ); ші (Бisep:) Апostolіĭ Iakovѫ, ші Ioanѫ. (vezĭ Eвanr: Марк: Г. 17). [βροντὴ, παῖς].

Βροντοποιὸς (ὁ), fѣкъtopѫ de tѫnete. [βροντὴ, ποιός].

Βροντόφωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ гlасѫ tѫnetosѫ, mape. [βροντὴ. φωνή].

Βροντώδης, εος (ὁ, ἡ), vasemonea (saѫ însoцitѫ) кѫ tѫnetѫ, tѫnetosѫ. «Γέτος— ». I: Лid: [βροντή].

Βρότει(τε)ος, ші

Вротήσιος, α заў ος, ον, поет: отенескў. [βροτός].

Вротоβά(βή)μων, ονος (ὁ, ἡ), поет: (епіт: ал лъї Папў) ътвлъторў ка отў (адікъ дрептў, къ тоате къ арє пічоарє децанў). [βροτός, βάω, βαίνω].

Вротόγηρυς, υος (ὁ, ἡ), чел къ глазў де отў. «Ψιττακὸς—». Епгр: [βροτός, γῆρυς].

Вротоδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: = Ἀνθρωποδαίμων, семізеў. [βροτός, δαίμων].

Вротоειδής, έος (ὁ, ἡ), поет: = Ἀνθρωπόμορφος, чел în ғелў, заў къ ғігъръ де отў. [βροτός, εἶδος]. «Ἄγαλμα — ». Еl:

Вротόεις, εσσα, εν, поет: sînцератў къ sînцe de отў. [βρότος].

Вротоκλώστειρα (ὁ, ἡ), поет: торкътоарє (ърsітоарє) де соарта оаменілор. [βροτός, κλώθω].

Вротоктонέω -ῶ, вііт: -ήσω, sîнтў

Вротоктόνος (ὁ, ἡ), поет: = Ἀνθρωποκτόνος, оторîторў де отў. [βροτός, κτόνος].

Вротолοιγός (ὁ, ἡ), поет: пръпъдіторў де оаменї. [βροτός, λοιγός].

Вротός (ὁ, ші рар ἡ), [μόρος, заў ῥέω] къргъторў, (адікъ) періторў, търіторў. || (овіч: ка зъвст:) отў. «Τρίπους βροτός». Ер: бътрînвл къ кîржъ ал ғреілеа пічорў.

Вротός (ὁ), [ῥέω] sînцe din ранъ (маї къ seамъ де отў); sînцe аместекатў къ пълвере ші сьдоарє. «Βρότον αἱματόεντα». Іл: Z. (везї ші λύθρον).

Вротоскόпос (ὁ, ἡ), поет: преверіторў аъвпра оаменілор, ші ғантелор омене-шті. [βροτός, σκοπός].

Вротоссόος (ὁ, ἡ), поет: мînтъіторў де оаменї. [Βροτός, σόος].

Вротостυγής, έος (ὁ, ἡ), поет: ърîторў, заў ърîтў де оаменї. [βροτός, στύγος].

Вротофеγγής, έος (ὁ ἡ), поет: лъмінъторў де оаменї. [βροτός, φέγγος]. «Νοῦς —». Епгр:

Вротофθόρος (ὁ, ἡ), поет: stрікъторў де оаменї. [βροτός, φθορά].

Вротόω -ῶ, вііт: -ώσω, [βρότος] sînцepezў, мînжескў къ sînцe де отў. «Τεύχεα βεβροτωμένα». Od: Λ. 2) [βροτός]. пребакў în отў. «Θεὸς βροτωθείς». Грг: = Ἐνανθρωπήσας.

Вроῦхос(χος), ου (ὁ), [βρύκω] кнў ғелў де лъкъстъ ғъръ (заў а авеа înкъ) аріпї. (везї ші ἀττέλαβος).

Вроχεῖος, α, ον, де лацў. || (зъвст:) Вроχεῖον (τὸ), = [Βρόχος] лацў.

Вроχετὸς (ὁ), поет: în локў де

Вροχὴ (ἡ), = Βρέξις, здарє: 2) (маї ноў) = Ὑετὸς, плоае. [βρέχω].

Вροχθίζω [βρόχθος], вііт: -ίσω,înгіцў къ грабъ ші гîлгîітў. (маї întрев: κατα-βροχθίζω). 2) зорбў,înгіцў întр' о зорвітъръ. [де кнде

Вροχθισμὸς (ὁ), зорвірє, înгіцірє.

Βρόχθος (ὁ), = Βρόγχος, гîтлежў, ші чл: 2) зорвітъръ; о зорвітъръ, (адікъ) пъцin. «Ὀλίγην ὅσον βρόχθον». Інкр: [де кнде

Вροχθώδης, εος (ὁ, ἡ), поет: (прінч: балтъ) мочірлоазъ, заў помолоазъ; (прін врт:) зорвітоарє заўînгіцітоарє де чеї че întръ întр'însa ғъръ лъарє а минте. (се конғ: къ βροχμώδης).

Вροχίζω, вііт: -ίσω, прінзў къ лацърї. [ші

Βρόχιος, α, ον, поет: съвîршітў прін лацў. «Μόρος —». Нік: зъгрътарє, заў зъпзъ-рарє. [βρόχος].

Вροχὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї βρόχος. «Δικτύου βροχίς». Елд: окіў де мреажъ. 2) [βρέχω] кълітърї; заў локъл, кнде се цкп кондеіеле în апъ.

Βροχμὸς (ὁ), здъіъръ, змезеалъ, = Βρέγμα. [βρέχω]. [де кнде

Βροχμώδης, εος (ὁ, ἡ), здў, змедў; моале. (се конғ: къ βροχθώδης).

Βρόχος (ὁ), [în аſіп: къ βρόγχος] лацў (де зъгрътарє). 2) окіў де плазъ. 3) (прін întind:) къръ; мреажъ. [де кнде

Βροχωτὸς, ἡ заў ός, όν, înплетітў ка о (заў прінзў în) мреажъ.

Βρῦ каъіъ βρύλλω, ші βρῦν.

Βρυάζω, вііт: -άσω, = [Βρύω], ші Βρίθω, sînтў плінў, înзіашъратў; sînтў în терІъръ, în ғлоарє; мъ înвеселескў, залтў де ва-къріе; мъ înгîmfezў, мъ ғълескў. «Βρυα-ζούσης λεαίνης». Esхл: «Τοῦ πότου βρυάζον-τος». Елд: ғіінд în ғерІъръ. «Βρυάζω τῷ κατὰ τὸ σωμάτιον ἡδεῖ, ὕδατι καί ἄρτῳ χρώ-μενος». Епікт: [де кнде

Βρυάκτης, ου (ὁ), (епіт: ал лъї Папў) веселў, сълтъторў, дънцъторў. (везї ші φρυάκτης). [ші

Βρυασμὸς (ὁ), лъкрареа лъї βρυάζω în тоа-тєînсемнъріле.

Βρύγδην, адв: къ зкрîшніре, заў стрîн-цере де динцї. [ші

Βρύγμα (τὸ), поет: мъшкътъръ. [ші

Βρυγμηδὸν, адв: = Βρύγδην. [ші

Βρυγμὸς (ὁ), зкрîшніре де динцї. 2) = Βρύχημα. [βρύκω].

Βρύζω, вііт: βρύσω, = Βρύκω, мънînкў,

pozъ, ponцъieskъ; saъ =Вруάζω, mъ înveselеskъ, mъ desmiepdъ.

Вρυκετὸς, (ὁ), Ion: în локъ de βρυχετός, =Βρυγμός. [ші

Βρυκὸς, ἡ, ὸν, чел кь dinцїї înклештацї. [ші

Βρυκτικὸς, ἡ, ὸν, пътimашъ de скрîшnipe, saъ клъпцъipe de dinцї. [din

Βρύκω (imit:), biit: βρύξω, (nas: nex: ἐβρύχθην) stpînrъ, înклештezъ, скрîшneskъ, saъ клъпцъieskъ dinцїї; mestekъ кь лimпъite, мъnînkъ iste; pozъ, ponцъieskъ. «Ἐνθέντα δὲ εἰς τὸ στόμα σὺν τῷ κελύφει, βρύκειν τοῖς ὀδοῦσι τὸν ἐχῖνον». At: (ші fir:) «Τὰ πατρῷα βρύκει». At: (ші nas:) «Βρύκομαι, τέκνον». Sof: (bezї ші βρύχω).

Βρύλλω, biit: βρυλῶ, вeaъ des; (овіч:) sвrъ. din

Βρῦν, [imit:] глaзкл копiiлор мiчї, kînd чер апъ. «Βρῦν ὁ οἶνος». Лкs: (Fpiniхъ o скрie fъръ ν, βρῦ, ші ziче, къ se скрia ші βροῦ).

Βρὺξ [βρύχω], -υχὸς (ἡ), noet: =Βυθός, adînчime (de мape).

Βρυόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de Βρυώδης. [din

Βρύον (τὸ), [βρύω] мaшкїъ, чe se faчe пe трaпкиэл копачiлор, ші пe nietpe (bezї ші λειχήν, ші μυιόν. ?) вnъ felъ de вкрianъ de мape. 3) вerdeaцъ, чe se faчe пe faцa апелор stътътoape (bezї ші φακῆ). 4) floapea (вървътeaскъ) a мъslinиэлї, dafinиэлї, алиниэлї, плoпoлї, ші altor копачї: 5) noet: (în цeп: floape.

Βρυοφόρος (ὁ, ἡ), prodвкътorъ de βρύον în toate însemnъріле. «Δάφνη — ». Tîp: dafinъ вървътeskъ. [βρύον, φέρω].

Βρυόω -ῶ, biit: -ώσω, акoперъ кь мaшкїъ. «Λίθοι βρυωθέντες». Apst: [βρύον].

Βρύσις, εως (ἡ), isворîpe. 2) локэл, вnde isвoреште апъ, isворъ. [βρύω].

Βρύσσος (ὁ). кaэтъ βρύττος.

Βρύτεα, ші Βρύτια [τὰ], [βότρυς, saъ βρύκω] вoштinъ de stpвгврї, de мъsline, ші чл: (bezi ші στέμφυλα).

Βρυτὴρ, Eол: în локъ de ῥυτήρ.

Βρυτικὸς, ἡ, ὸν, =Βρυκτικός.

Βρύτινος, η, ον, fъкътъ de

Βρύτος, saъ Βρῦτος (ὁ), ші Βρύτον (τὸ), вnъ felъ de бere, saъ брагъ. кaэтъ ζύθος.

Βρύττινος, η, ον, fъкътъ de [βρύττος]. (bezї ziчepea 3 însemn:).

Βρύττιον (τὸ), în локъ de βρύτον.

Βρύττος (ὁ), вnъ felъ de арiчїъ de мape. 2) вnъ felъ de гîndakъ. 3) вnъ felъ de лînъ de мape, кape se topиca ка βύσσος, (ноate)=Πιννόθριξ.

Βρύττω, biit: βρύξω, At: în локъ de βρύκω.

Βρυχάζω, biit: άσω, = Βρυχάομαι. [ші

Βρυχαλέος, α, ον, noet: ръknitorъ, вrлътorъ, мaцitorъ. [ші

Βρυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (прinч:) ръknesчъ ка лeвл; вrлв; мaцeskъ, ші чл: (bezї ші βρυμάομαι]. [ші

Βρυχετὸς (ὁ), =Βρυγμὸς, skрîшnipe, saъ клъпцъnipe de dinцї; (прin întind:) tpeмaрape de fpirвpї. [din

Βρυχὴ (ἡ), = Βρυγμὸς, saъ Βρυχηθμὸς. [βρύχω]. [de вnde

Βρυχηδὸν, adв: =Βρύγδην, saъ кь ръknetъ, вrлetъ, ші чл:

Βρυχηθμὸς (ὁ), noet:, ші

Βρυχημα (τὸ), ръknetъ, вrлetъ, мaцetъ de лeъ, ші чл: [ші

Βρυχητὴς, οῦ (ὁ), noet: ші

Βρυχητίας, ου (ὁ), ръknitorъ, ввierътorъ, вrлътorъ, ші чл: ші =кь

Βρυχητικὸς, ἡ, ὸν, чел кь însвшime de a врла, ші чл:. «Τὸ βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων». Цeц: вrлetвл, вїжiitвл апелор. [βρυχάομαι].

Βρύχιος, α, ον, noet: [βρὺξ] = Ὑποβρύχιος. «Βρύχιον οὐκ ἐᾷ χωρεῖν, ἀλλ' ἀνέλκει». Fil: 2) adînkъ. saъ 3) = Βρυχώδης. «Ἅλμη («Πόντος, «Ἠχὼ) —». Esxl: Апли || (neвt:) Βρύχιον, adв: = Βύθιον, «Στενάξας — ». Eлd:

Βρυχμὴ (ἡ), noet: = Βρύχημα. [ші

Βρυχμὸς (ὁ), noet: = (saъ грешit în локъ de) Βρύγμα. [din

Βρύχω, biit: βρύξω (tpe: de кь: în локъ de prez: βέβρυχα), = Βρύκω. «Ἔβρυχον ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας». Skp: (ші eл:) «Ἔβρυχε δ' ἄλλος ἄλλον». Epigp: 2) =Βρυχάομαι. «Βέβρυχεν μέγα κῦμα». Il: P. «Βεβρυχὼς, κύνιος δεδραγμένος». Il: N. «Βέβρυχα κλαίων». Sof:

Βρυχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел чe sвiaръ, ръknеште ка вnъ певвnъ; saъ чел чe seaтъпъ кь ръknetъ, saъ вrлetъ. «Φωνὰς βρυχώδεις». Maвp: Stpat: [βρυχή].

Βρύω [ῥέω], biit: -ύσω, = Βλύζω, ші Βρίθω, isворъskъ, sîntъ плinъ, înвiлшвгatъ de чева; sîntъ în floape, înflopeskъ. «Χάριτες ῥόδα βρύουσιν». Anкp: «Πηγὴ βρύουσα τὸ γλυκύ». Skp: saъ (кь dat:) νάμασι». Bas: «Ἡ γῆ φυτοῖς βρύουσα καὶ ζώοις, πηγαῖς τε καὶ ποταμοῖς». Apst: «Βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις». Apstf: «Ἕλκεσι βρύων».

Пл: «Ἡ ὑπήνη βρύει θριξίν». Алчfр: «Ἔρνος ἄνθεϊ βρύει». Іл: P. (ші кѣ ак:) «Λέπραν ἔβρυες». Грг: (ші fir:) «Ἡδοναῖς βρύουσα πόλις». Лів: (ші кѣ цеп:) «Δαφνης βρύων». Sof: «Τράπεζαν παροψίδων βρύουσαν». At: (mi fъръ kazъ). Ὅταν ἡ γῆ βρύῃ». Ksn: «Θαλλὸν βρύοντα». Sof: «Ἄμπελος βρύουσα». Dskp:

Врυώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѣ (saъ плinъ de) мѣшкiъ; (fir:) молiчосъ. [βρύον].

Врυώνη, noet: în локъ de

Врυωνία (ἡ), [βρύω] o плantъ, kape se înplетiчeшte, saъ se înfъшъръ ѕркîndѣse ne чева, кѣркѣвецea, saъ кѣрпene алвъ. (vezi ἄμπελος). [de ѕnde

Врυωνιὰς, ἄδος, ші

Врυωνὶς, ἴδος (ἡ), noet: în локъ de βρυωνία.

Врῶμα (τὸ), demînkape (op чe se mъnînkъ), вѣкатъ. 2) mînkъiъръ; гъѕпъшiтъръ de dinte. (vezi ші βρῶσις). [βιβρώσκω].

Βρωμάομαι -ῶμαι [βρέμω], biit: -ήσομαι, =Ὀγκάομαι, ѕвiерѣ.

Βρωματίζω, biit: -ίσω, daѣ demînkape, хръneskѣ. ‖ (miж:) мъnînkѣ. [βρῶμα].

Βρωμάτιον (τὸ), dim: ал лъї βρῶμα.

Βρωματομιξαπάτη (ἡ), (kom:) amъцipe прin amestekape de mînkърї (a simцѣpiлop). [βρῶμα, μίξις, ἀπάτη].

Βρωματώδης, εος (ὁ, ἡ), =Βρωμώδης. [ші

Βρωμέω -ῶ, biit: -ήσω, (maї noѣ) пѣtѣ, skoцѣ пѣtoape (maї кѣ scamъ ка цапѣл). [βρῶμος].

Βρώμη (ἡ), noet: = Βρῶμα, demînkape, храпъ.

Βρωμήεις, εσσα, εν, noet: ѕвiерѣtорѣ. ‖ (ѕвѣst:) мъгарѣ. [ші

Βρώμησις, εως (ἡ), ѕвiepetѣ (de мъгарѣ). [ші

Βρωμηστὴς, οῦ, ші

Βρωμήτωρ, ορος (ὁ), noet: = Βρωμήεις. [βρωμάομαι].

Βρωμολόγος (ὁ, ἡ), пѣtѣposѣ, skipвosѣ în ворвipe. [βρῶμος, λόγος].

Βρῶμος (ὁ), (maї noѣ) пѣtoape (maї кѣ scamъ de цапѣ, ші чл:).

Βρῶμος (ὁ), [βιβρώσκω] (pap) noet: în локъ de βρῶμα, храпъ. «Χῆνες ἐπειγόμενοι βρώμοιο». Apat: 2) овъѕѣ. (vezi βρόμος).

Βρωμώδης, εος (ὁ, ἡ), пѣtвposѣ. [βρῶμος].

Βρωσείω (fъръ biit:), amѣ noſtъ de mînkape. [ші

Βρώσιμος (ὁ, ἡ), kape se noate mînka, este de mînkat. [din

Βρῶσις, εως (ἡ), mînkape. «Καλὸς («Ἀχρεῖος, ші чл:) εἰς βρῶσιν». Dskp: 2) пѣtрежвne, stpikъчiѕne. «Σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει». Skp: (vezi ші βρῶμα). [ші

Βρωτὴρ (ὁ), noet: mînkъtорѣ; (fir:) pozъtорѣ, пръпъditорѣ. «Ὀδοὺς βρωτήρ». Nik: «Αἰχμὴ —». Esxл: [ші

Βρώτης, ου (ὁ), (maї noѣ) = Βορὸς, mînkъчosѣ. [ші

Βρωτέος, α, ον, nos: ал лъї [βιβρώσκω].

Βρωτικὸς, ἡ, ὸν, disпѣssѣ (кѣ noſtъ de) a mînka. «Οἱ ἄλες βρωτικωτέρους ἡμᾶς ποιοῦσι». Пл: ne ſak a mînka maї кѣ noſtъ. 2) mistѣitорѣ, saъ zъdъpîtорѣ de noſtъ de mînkape. «Βρωτικὰ φάρμακα». Med: [βρώτης]. [de ѕnde

Βρωτικῶς, adв: кѣ noſtъ de mînkape. «Βρωτικῶς ἔχω». Eѕst: = Βρωσείω.

Βρωτὸς, ἡ, ὸν, = Βρώσιμος. «Βρωτά». Hit: храпe, demînkърї. [βιβρώσκω].

Βρωτὺς, ύος (ἡ), noet: Ion: în локъ de βρῶσις.

Βύας (vezi βύζω), [imit:] ου (ὁ), кѣfniцъ, кѣкѣвea. каѣtъ βοῦφος.

Βυβλάριον (τὸ), dim: ал лъї βύβλος, foae de xîptie.

Βυβλινοπέδιλος (ὁ, ἡ), înkълцatѣ кѣпкape (ка кѣ înkълцъminte de xîptie). [βύβλινος, πέδιλον].

Βύβλινος, η, ον, fъкѣtѣ de [βύβλος].

Βυβλίον (τὸ), foae de xîptie fъкѣtъ din коажъ de...

Βύβλος (ἡ), пlanta Eпintenеї папѣpe. 2) (прinч:) коажа еї (чe se întpeвѣinца ка 3) xîptie. 4) teiѣ (de ѕnde) «Ὅπλα βύβλινα». Ep: fѣniї de teiѣ. 5) (прinч: ѕr îm:) = Βίβλος, kapte.

Βύζην [βύω], adв: stpîns, înresѣit, des (ѕna lînгъ alta). 2) = Ἀθρόως. «Αἷμα βύζην ἀπιόν». Inkp: (saъ гpemit în локъ de ῥύδην).

Βύζω [βύας], biit: βύξω, stpirѣ вѣ, вѣ, (ка вѣfniцa); bîzîiѣ (ка koniлял плînгînd); (în цen:) вîжiѣ, fakѣ ѕѣnetѣ, вѣetѣ, ші чл:

Βυθάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (pap) în локъ de βυθίζομαι, mъ кѣfѣndѣ, mъ daѣ a fѣndѣ. [ші

Βυθίζω, biit: -ίσω, кѣfѣndѣ, daѣ чева a fѣndѣ, вагѣ în fѣndѣ. [ші

Βύθιος, α, ον, emitѣ din (saъ въratѣ în) fѣndѣ; [ші

Βύθιος, α, ον, emitѣ din (saъ въratѣ în) fѣndѣ; moiatѣ de totѣ. «Κρονίδης —». Лкs: Neптѣnѣ; (ші adвepвiал). «Βύθιος ὑποδὺς, καθάπερ οἱ λάροι». Лѣч: «Βύθιόν τι στενάξας». Гал: [βυθός].

Βυθισμὸς (ὁ), κъfъndape (акт: ші nas:). [βυθίζω].

Βυθίτης, ου (ὁ), ші Βυθῖτις, ιδος (ἡ),= Βύθιος, чел dene fъndъ. «Ψάμμος — ». Епгр: nisinъ dene fъndъл търії, ші чл:, [βυθός].

Βυθίως, adв: пе (saъ din) fъndъ; adînк. [вezї βύθιος].

Βυθὸς (ὁ), adînкъл, fъndъл търії, ші чл: «Μολυβδαίνῃ ἰκέλῃ εἰς βυσσὸν ὄρουσεν. Ил: Ω. (ші fir:) «Ἐ'ν βυθῷ ἀτεχνίης» Iшкр: [în afin: къ βάθος, ші Еол: βυσσός].

Βυθοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), хрънітъ, креякътъ (трънторъ) în fъndъл търії. [βυθὸς, τρέφω].

Βυθόωσα, noet: партч: fem: a лъї βυθάω.

Βυκανάω -ῶ, вііt: -ήσω,= Βυκανίζω. [din

Βυκάνη (ἡ), (Лат:) вnъ fелъ de трîmвіцъ.

Βυκάνημα (τὸ),= Βυκανισμὸς. [βυκανάω].

Βυκανίζω, вііt: -ίσω, кîntъ къ трîmвіца [βυκάνη]. [de вnde

Βυκανισμὸς (ὁ), кîntape къ ачеа трîmвіцъ. [ші

Βυκανιστήριον (τὸ), =βυκάνη. [ші

Βυκανιστὴς, οῦ (ὁ), кîntъторъ къ трîmвіца βυκάνη, трîmвіцашъ.

Βύκτης [βύζω], ου (ὁ), вîжііторъ (вîntъ).

Βυλλόω -ῶ, вііt: ώσω, = [βύω] astъnъ; вmплъ пînъ în вzze.

Βύνη (ἀ), Еол: în локъ de γυνὴ, femee, (вezї ші βανὰ). 2) (enit:) zeiца Ino, (ші fir:) mapea. «Δάκρυα βύνης». Eвfop: sape. 3) în локъ de βοίνη, орzъ прегътітъ пентръ fачере de вере, saъ півъ.

Βύρμαξ, ακος (ἡ), Еол: în локъ de Μήρμυξ.

Βύρσα (ἡ), пиеле аргъsітъ, saftianъ.

Βυρσαίετος (ὁ), аргъsіторъ вълтвръ (ком: enit: ал лъї Клеопъ). [βύρσα, αἰετός]

Βυρσεὺς, έως (ὁ), =Βυρσοδέψης. [βύρσα]. [de вnde

Βυρσεύω, вііt: -εύσω, =Βυρσοδεψέω.

Βύρσινος, η, ον, fъкъtъ de пиеле аргъsітъ, din saftianъ. || (sъвst:) Βυρσίνη (ἡ), къреа; вічіъ (ком: пародіс de μυρσίνη). [βύρσα].

Βυρσὶς, ίδος (ἡ), = (saъ dim: ал лъї) Βύρσα.

Βυρσοδεψεῖον (τὸ), аргъsіторіе de пиеї, (тъвъчірie). [din

Βυρσοδεψέω -ῶ, вііt: -ήσω, аргъsеякъ пиеї; sîntъ

Βυρσοδέψης, ου (ὁ), аргъsіторъ de пиеї, (търч: табакъ). [Βύρσα, δεψέω].

Βυρσοδέψησις, εως (ἡ), аргъsірe de пиеї,]βυρσοδεψέω].

Βυρσοδεψικὸς, ἡ, ὸν, аtінгътторъ de (folositоръ ла) аргъsірe, saъ аргъsіторї (de тъвъчірie). [βυρσοδέψης].

Βυρσοδέψιον (τὸ),=Βυρσοδεψεῖον.

Βυρσοπαγὴς [βύρσα, πήγνυμι], έος (ὁ, ἡ), конstрътъ (алкътіътъ) din пиеї.

Βυρσοποιὸς (ὁ), = Βυρσοδέψης. [βύρσα, ποιός].

Βυρσοπώλης (ὁ), вînzъторъ de пиеї. [βύρσα, πώλης[.

Βυρσοτενὴς, έος, ші

Βυρσότονος (ὁ, ἡ), noet: акоперітъ къ пиеле întinsъ. «Τύμπανοι — ». Ер: [βύρσα, τείνω].

Βυρσοτόμος (ὁ, ἡ), тъіеторъ (кроіторъ) de пиеї, =σκυτοτόμος. [βύρσα, τέμνω].

Βυρσόω -ῶ вііt: -ώσω, акоперъ,înfъшъръ, îмвракъ чева къ пиеле. [βύρσα].

Βυσαυ(σσαύ)χην, ενος (ὁ, ἡ), [βύω, saъ βυσσὸς, αὐχήν] sкърtъ în rîtъ, saъ къ rîtъл бъгатъ adînк între вmерї. «Βολδὸς — ». At: (Apistoтелъ atріввеште ачеasta ка вnъ semnъ fisiornomonікъ asвпра ръъ-кіпzвіторілор вікленї).

Βύσμα (τὸ), [βύω] astъnъшъ, donъ,înквіетоape. 2) пвпгъ, saъ dъsarъ.

Βύσσα (ἡ), =Βυθὸς, ші Ἄβυσσος. 2) вnъ fелъ de пазъре mapinъ.

Βύσσινος, η, ον, цеsвtъ din преа ssвцірe ші преціosъ toptъ de inъ. [βύσσος]. «βύσσινα ῥήματα». Ил: (fir:) ворве fрвmоase ші елегante, saъ dълчї ші moї (ка кът ap fi de ачелъ inъ).

Βυσσοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: къfъndatъ de грeвtate. [βυσσὸς, βάρος].

Βυσσοδομεύω, [βυσσὸς, δομέω], вііt: -εύσω, noet: (fir:) проіекіezъ, saъ вnелteякъ în adinкъ întр' аяквnsъ) ръъ înпротіва къїва.

Βυσσόθεν, adв: noet: din adînкъ, din temeлії. [din

Βυσσὸς, (ὁ), noet: în локъ de βυθὸς.

Βύσσος (ἡ), вnъ fелъ de преа ssвцірe inъ de India, ші de Eпintк; ші пînza чеа dintр'însъл. 2) мътase, saъ лînъ de пінъ (кокілie de мape) (вezї πίννα). 3) (маї поъ) = Порфύра.

Βυσσοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), (грешіт) în локъ de βυσσοβαρής.

Βυσσόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet:=Βαθύφρων, аяквnsъ ла rîndвріле сале, вікleanъ. [βυσσὸς, φρήν].

Βύσσωμα (τὸ), noet: [βυσσόω = φράττω]. = βύσμα, astъnъшъ. saъ 2) = βυσσὸς, adînчіme.

Βύσταξ, ακος (ὁ), Dop: în локъ de μύσταξ.

Βύστρα (ἡ), = Βύσμα, aşternătură.

Βυτίνη, ης, ιι Βύτις, ιδος (ἡ), [de avi] vatie; pastinac (vezi ιι βοῦτις, ιι πυτίνη).

Βύω în af: că βύω', viit: βύσω (ipe: de ex. nas: βέβυσμαι) astupă; îndes, umplu cîrpind p'alătura. «Κηρῷ τὰ ὦτα βύσον». Gr: «Εἶμα βεβυσμένον». Înv: = Παντελημένον, xaînă bătută, mîslită.

Βῶ. βῇς, βῇ, nex: 2. de sau: al lui βαίνω.

Βῴδιον (τὸ), Dor: în loc de βοίδιον.

Βωθεῖν, Ion: în loc de βοηθεῖν.

Βωκολιάσδομαι, Dor: în loc de βουκολιάζομαι.

Βωκολιαστὰς, ᾶ (ὁ), Dor: în loc de βουκολιαστής.

Βωκολικὸς, Βωκόλος, Dor: în loc de βουκολικός. ιι ul:

Βῶκος (ὁ), Dor: în loc de βοῦκος.

Βώλα, ας (ἀ), Dor: în loc de βουλή.

Βωλάκιον (τὸ), dim: al lui βώλαξ.

Βωλάκιος, α, ον, noet: (γῆ, pămînt) brăzdos, grăsos. [din

Βώλαξ, ακος (ἡ), =Βῶλος.

Βωλάριον (τὸ), =Βωλάκιον. [ui

Βωληδὸν, adv: brăzdat, în formă de glodură, sau bulgări de pămînt; în bucăți, în grămădi. [mi

Βώλανος, η, ον, făcută (zidită) din bulgări de pămînt, tipiue. [ui

Βώλιον (τὸ), dim: al lui βῶλος. [ui

Βωλίτης, ου (ὁ), ui Βωλῖτις, ιδος (ἡ), = Βωλοειδὴς. potrund. «Στυπτυρία—». Dscr: ‖ (sărat: bărbos) nuc fără de ulei mai bune uiscuri, sau mînăstirești. [βῶλος].

Βωλοειδὴς, ες (ὁ, ἡ), bulgăros ca o brazdă. [βῶλος, εἶδος].

Βωλοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, sfărîmă brazde, grăpez grapină. [ui

Βωλοκοπία (ἡ), sfărîmare de brazde, grăpare de grapină. [din

Βωλοκόπος (ὁ, ἡ), sfărîmător de brazde, sau glodură. «Σφύρα—». Ind: grapă.

Βῶλος (ἡ, ui mai noă ὁ, ui noet: foarte rar τὸ), [βόλος] bulgăre (mai cu seamă) de pămînt, brazdă; (prin înțind:) holdă, grapină; (iar în gen:) bulgăre; bolovănă de ori ce. «Βῶλος χρυσέα». Exp: bulgăre de aur; (fig:) soarele.

Βωλοστροφέω -ῶ, viit: -ήσω, întorc brazdele arînd de al doilea, sau prășesc. [ui

Βωλοστροφία (ἡ), întoarcere de brazde în al doilea arare, sau prășire. [βῶλος, στρέφω].

Βωλοτόμος (ὁ, ἡ), =Βωλοκόπος. «Μήρυξ—». Engr: [βῶλος, τέμνω].

Βωλώδης, ες (ὁ, ἡ), =Βωλοειδής, plin de bulgări, glodăros. [βῶλος].

Βωμάκευμα (τὸ), Βωμολοχία. [din

Βωμακεύομαι, viit: -εύσομαι, sînt

Βώμαξ, ακος ὁ, ἡ), = Βωμολόχος. [ui

Βω(Βῶ)μαξ, ακος (ἡ), noet: dim: al lui βωμός. [ui

Βωμαῖος, în loc de

Βώμιος, α, ον, al altarului, sau consfințit altarului. [ui

Βωμὶς, ἴδος (ἡ), =Βαθμὶς, treaptă (mai cu seamă în cele sfinte, altare, ui ul:). [βωμός]. 2) = cu

Βωμίσκος (ὁ), dim: al lui βωμός, altăraș.

Βωμίστρια (ἡ), noet: preoteasă, nostimitoare altarului (templului). [βωμός].

Βωμοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), cel în forma, sau felul altarului. [βωμὸς, εἶδος].

Βωμολόχευμα (τὸ), vorbire, partare de prostă lingușitorie. [din

Βωμολοχεύομαι, viit: -εύσομαι, ui

Βωμολοχέω -ῶ, viit: -ήσω, fac proaste lingușiri. [ui

Βωμολοχία, (ἡ), partea ui caracterul prostului lingușitor. [ui

Βωμολοχικὸς, ἡ, ὸν, cuvenit, potrivit, însuși lingușitorului. [din

Βωμολόχος (ὁ, ἡ), (prin:) înditor ne înțeles (fără rușine, cu față ori ce mișcare (dar mai cu seamă cu lingușiri ui glume) pre o parte din ființe; cheltuitor; (de unde prin întind:) parasit, prostă lingușitor, bufon (lup: carpiozo). [βωμὸς, λόχος]. [de unde

Βωμολόχως, adv: cu lingușiri ui bufonerii.

Βωμονεί(νί)κης, ου, (ὁ), (se ia în Sparta) luptător, sau biruitor la vînătoare, ce cu răbdare și tinerii înprejurul ființelor Dianei. [βωμός, νεῖκος, sau νίκη].

Βωμὸς (ὁ), [βάω =βαίνω] (în gen:) ori ce clădit, sau înălțător, ne care se poate urca, piedestal; treaptă, ambon; catafalc; treaptă (mai cu seamă la sfinte clădituri) de sus, sau scară. 2) (mai partic:) altar, ființă; (ui prin întind:) templu. 3)=Βουνὸς, deal, munte, ui ul:

Βῶν, Dor: în loc de βοῦν.

Βωνίτης, ου (ὁ), Dor: noet: în loc de βουνίτης.

Вώξ, sаѣ Вῶξ, ωκός (ὁ), (прin контрак:) în локѣ de βόαξ.

Вωρεὺς, έως (ὁ), ѕnѣ пеште de Nілѣ (маї кѕ seamъ fъкѕtѣ ватокѣ).

Вωρίδιον (τὸ), dim: ал лѕї βωρεύς.

Вῶς, Dop: în локѣ de βοῦς.

Вῶσαι, βώσας, ші чл· Dop: în локѣ de βοῆσαι, βοήσας, ші чл: din βοάω.

Вωσὶ, Dop: în локѣ de βουσί, dat: îm: ал лѕї βοῦς.

Вῶσι, îm: 3: пеps: a пех: 2: de sѕп: ал лѕї βαίνω.

Вωστρέω –ῶ, вііt: –ήσω, пост: Dop: în локѣ de [βοῶ], stpirѣ, кіемѣ (маї кѕ seamъ în аѫѕtорѣ).

Вωталὶς, ίδος (ἡ), ліліакѣ (ѕnѣ fелѣ de шоаріче кѕ арinї, чс ѕѕоаръ пѕmаї ла întѕперікѣ).

Вωτὴρ(στὴρ) (ὁ), поеt:=Вотήр, ші

Вώτης, ου (ὁ), Dop: поеt:=Вούτης, пъѕtорѣ.

Вωτιάνειρα (ἡ), поеt: [βώτης, ἀνὴρ] (царъ) хрънitоape de оаменї, podoasъ.

Вῶτις, ιδος (ἡ), поеt: (întреѵ: пѕmаї în компѕперe) fem: ал лѕї βώτης.

Вώτωρ, ορος (ὁ), поеt: =Вωτήρ.

Г.

Г, γ, Гάμμα (τὸ), Гama (пedекл:), a treia літеръ a Elineskълѕї алfаѵетѣ. ‖ (apilmet:) γ', treї (3), sаѣ ал treілea; ші (sѵѵѕкрisѣ) ,γ, treї мiї (3000). Г' (кѕ апоѕtrofѣ), ші

Гα, Dop: în локѣ de γε.

Гᾶ, γᾶς, (ἁ), Dop: în локѣ de γῆ.

Гагάтης, ου (ὁ), (se înц: лίθος, піatръ) ѕnѣ fелѣ de піatръ пеагръ, ѕmолоasъ [de ла Гάγαι, Гага, орашѣ, sаѣ локѣ ал Лічіеї].

Гαγγαλίζω, вііt: –ίσω, =Гαργαλίζω, rîdілѣ; (ші прin ѕрm:) ѕілeskѣ ла pîsѣ. (de ѕnde καγχαλάω). (bezї ші гαγγλίζω). [γάγγλιον].

Гαγγαμεὺς, έως (ὁ),=Гαγγαμυλκός. [din

Гαγγάμη (ἡ), ші

Гάγγαμον (τὸ), трeажа, плasa stpidapілор.

Гαγγαμυλκὸς (ὁ), [γάγγαμον, ἕλκω] stpidapѣ, прinzъtорѣ de stpidiї.

Гαγγίτης, ου (ὁ), [Гάγγης, пѕme de pîѣ] ѕnѣ fелѣ de піatръ прецiosъ.

Гάγγλιον (τὸ), ѕmflътkръ de вînъ (fъръ dѕpepe); rîлкъ (маї кѕ seamъ ла rîtѣ) [de ѕnde

Гαγγλιώδης, εος (ὁ, ἡ), rîлкosѣ.

Гάγγραινα [γράω], ης (ἡ), ганgrепъ. [de ѕnde

Гαγγραινικός, ἡ, ὸν, кѕвenitѣ ганgrепеї, sаѣ прічinѕitѣ din ганgrепъ. [ші

Гαγγραινόομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, мъ ганgrепezѣ. [de ѕnde

Гαγγραίνωμα (τὸ), = Гάγγραινα, ганgrепъtѕръ. [ші

Гαγγραίνωσις, εως (ἡ), ганgrепаре.

Гάζα, ης (ἡ), (Пers:) комоаръ, tesaѕrѣ (маї кѕ seamъ a îmпъраtѕлѕї Пersілор), кasъ de ванї (Тѣрч: xazna); (прin întind:) даждіе.

Гαζοφυλακέω –ῶ, вііt: –ήσω, пъstpezѣ, пъzeskѣ кasъ de ванї. [ші

Гαζοφυλάκιον (τὸ), =Θησαυροφυλάκιον. [din

Гαζοφύλαξ, ακος (ὁ), = Θησαυροφύλαξ. [γάζα, φύλαξ].

'Гαθὲ, (кѕ апоѕtrofѣ) în локѣ de ἀγαθέ, вок: ал лѕї ἀγαθός.

Гαθέω, Dop: în локѣ de γηθέω.

Гαθυλλὶς, ίδος (ἁ), Dop: în локѣ de γηθυλλίς.

Гαῖα, ας (ἡ), поеt: în локѣ de γῆ. [de ѕnde

Гαιάοχος поеt: = Гαιοῦχος.

Гαίηθεν, поеt: adв: în локѣ de γῆθεν. [ші

Гαιήϊος (ὁ, ἡ), Ion: поеt: în локѣ de γήϊνος.

Гαιηοῦχος (ὁ, ἡ), ші Гαιήοχος, поеt: = Гαιοῦχος.

Гαιηφάγος (ὁ, ἡ), поеt: în локѣ de γαιοφάγος.

Гαιοδά(δό)της, ου (ὁ), поеt: [γαῖα, δαίω, δόω], înпъцitорѣ, dъtъtорѣ de пъmîntѣ.

Гαιομέτρης, ου (ὁ), поеt: în локѣ de γεωμέτρης. [γαῖα, μετρῶ].

Гάϊος. α, ον, Dop: în локѣ de γήϊος, = γήϊνος.

Гαιοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: de sаѣ din пъmîntѣ хрънitѣ. [γαῖα, τρέφω].

Гαιοῦχος (ὁ, ἡ), =Гαιηοῦχος, ші Гαιάοχος, ші Гαιήοχος, [γαῖα, ἔχω] цiitорѣ, protektорѣ, patponѣ ал вре ѕnѣї пъmîntѣ, sаѣ орашѣ. 2) епit: ал лѕї Nentѕnѣ (fiind къ кѕ mapea цine копpinsѣ пъmîntѕл).

Гαιοφάγος (ὁ, ἡ), поеt: în локѣ de γηφάγος. [γαῖα, φάγω].

Гαιοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локѣ de γεωφανής. [γαῖα, φαίνω].

Гаιόω -ῶ, вііt: -ώσω, (маї ноў) пре-ſакў чева în пъmîntў. [γαῖα].

Гаισὸν (τὸ), ші

Гаισὸς (ὁ), (Челт:) вnў ſелў de sвліцъ, toatъ de ſерў a Галілор. (вezї ші ὑσσός).

Гаίω (ſъръ вііt:), (кв dat:) mъ mîndpeskў, mъ ſълeskў, mъ îngrîmfezў. [γάω].

Гаιώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локў de Гεώδης. [γαῖα].

Гάλα, ακτος (τὸ), лапte. «Ὀρνίθων γάλα». Пров: лапte de пъsърї. (вezї ші 'Ορνιθόγαλον).

Γαλάδες, saў Γάλακες (αἱ), вnў ſелў de stpidiї.

Γαλαθηνὸς, ὴ, ὸν, (прinч: првnкў, saў пвіў de op че вітъ) sвгарў, saў de цîцъ; (прin врm:) ſрацedў. [ші

Γαλακτιάω -ω, вііt: -άσω, amў mвлтў лапte. [ші

Γαλακτίζω, вііt: -ίσω, sîntў ка лапteле de алвў. [ші

Γαλακτικὸς, ὴ, ὸν, ші

Γαλάκτινος, η, ον, ſъквtў din лапte, saў алвў ка лапteле. «Γαλάκτινα στήθεα». Епгр: ‖ «Γαλάκτινα (se înц: ἐδέσματα)» лъпtъріле (toтў, че este din лапte). [ші

Γαλάκτιον (τὸ), лъптішорў, dim: ал лвї γαλα. [ші

Γαλακτὶς, ἴδος (ἡ), (ла îm:] лапцї de пеште; ші = кв...

Γαλακτίτης, ου, (ὁ), ші Γαλακτῖτις, ιδος (ἡ), вnў ſелў de піаlръ, каре ſрекîndв se în апъ о ſаче алвъ ка лапteле (піатръ de лапte). (вezї ші γαλαξίας). [γάλα].

Γαλακτοδόχος (ὁ, ἡ), [γάλα, δέχομαι] basў прitmitорў, înкъпъtорў de лапte.

Γαλακτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în ſелвл лапteлвї, ка лапteле. [γάλα, εἶδος].

Γαλακτοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), хрънitў, кreсквtў кв лапte. [γάλα, τρέφω].

Γαλακτοκόμος (ὁ, ἡ), înгріжitорў de лапte. [γάλα, κομέω].

Γαλακτόομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, mъ ſакў (mъ прeſакў în) лапte. [γάλα].

Γαλακτοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), înкегатў ка лапteле; saў (їіг:) ſрацedў ші алвў, ка вnў лапte înкегатў. [γάλα. πήγνυμι].

Γαλακτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, продвкъторў de мвлтў лапte. [ші

Γαλακτοποιία (ἡ), ſачере de мвлтў лапte. [din

Γαλακτοποιὸς, (ὁ, ἡ), = Γαλακτοποιητικός. [γάλα, ποιός].

Γαλακτοποσία (ἡ), въtвръ de (saў хрънipe пвmaї кв) лапte. [ші

Γαλακτοποτέω -ῶ, вііt: -ήσω, веаў (mъ хрънeskў кв) лапte. [din

Γαλακτοπότης, ου (ὁ), въtторў de (тръіторў кв) лапte. [γάλα, πίνω].

Γαλακτοτροφέω -ῶ, вііt: -ήσω, хрънeskў кв лапte. [ші

Γαλακτοτροφία (ἡ), хрънipe (акt: saў пas:) кв папte. [γάλα, τροφή].

Γαλακτουργέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntў

Γαλακτουργος (ὁ, ἡ), лвкръторў de лъптврї, (adikъ) врînzetврї, ші чл: [γάλα, ἔργον].

Γαλακτουχέω -ῶ, вііt: -ήσω, amў лапte. 2) (stръm:) хрънeskў кв лапteле меў, daў цîцъ. [ші

Γαλακτουχία (ἡ), dape de цîцъ. [din

Γαλακτοῦχος (ὁ, ἡ), чел че аре лапte, saў хрънeште кв цîцъ. [γάλα, ἔχω].

Γαλακτοφαγέω -ω, вііt: -ήσω, sîntў

Γαλακτοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторў de (тръіторў кв) лапte. [γάλα, φάγω].

Γαλακτοφόρος (ὁ, ἡ), чел че продвче, saў аре лапte. [γάλα, φέρω].

Γαλακτόχροος -ους (ὁ, ἡ), ші noet:

Γαλακτόχρως, ωτος, saў ῶτος (ὁ, ἡ), чел în ſаца (колоареа) лапteлвї. [γάλα, χρόος].

Γαλακτώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γαλακτοειδὴς, чел de ſелвл лапteлвї, saў ка лапteле, лъптosў. [γάλα].

Γαλάκτωσις, εως (ἡ), прeſачере în лапte. [γαλακτόω].

Γαλάνα, ας (ἁ), Dop: în локў de γαλήνη. [γάλα].

Γαλαξαῖος, α, ον, noet: în локў de γαλαθηνός. [ші

Γαλαξήεις, εσσα, εν, noet: în локў de γαλακτώδης. [ші

Γαλαξίας, ου (ὁ), галакsia (алввл черкў ка de лапte, че se вede пе черў), калеа рътъчітъ. 2) = Γαλακτίτης, ші Μόρχθος. [γάλα].

Γαλέα, ας (ἁ), Dop: în локў de γαλῆ.

Γαλεάγκων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кв коаіе de пisikъ (кв mîînї скврte). [γαλέα, ἀγκών].

Γαλεάγρα (ἡ), колівіе de ſерў, кврсъ, кв каре прindeaў пisiчї (вeверіце, епврашї, щі чл:). [γαλέα, ἄγρα].

Γαλέη, ης (ἡ), lon: în локў de γαλῆ.

Γελεόβδολον (τὸ), [γαλέα, βδόλος] вnў ſелў de плантъ пътроазъ, ка врzіка ла ſормъ. (вezї ші γαλίοψις).

Γαλεοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [γαλέα, saў γαλεὸς, εἶδος] чел în ſормъ de (asemenea кв) пisikъ, saў пеште...

Γαλεὸς (ὁ), вnъ felъ de neute nestpiqъ ka mpeana. (bezi ші γαλῆ).

Γαλερὸς, ὰ, ὸν, =Γαληνὸς, блîndъ, beselъ. [γάλα]. [de вnde.

Γαλερῶς, adв: кв блîndeqe ші beseліe.

Γαλερωπὸς (ὁ, ἡ), beselъ ла faqъ, блîndъ. [γαλερὸς, ὤψ].

Γαλεώδης, εος (ὁ, ἡ), =Γαλεοειδής.

Γαλεώνυμος (ὁ), mpeanъ (nemte), (noate)=Γαλεὸς, saъ (grешit) în локъ de Καλλιώνυμος. [γαλεὸς, ὄνομα].

Γαλεώτης, ου (ὁ), ='Ασκαλαβὸς, вnъ felъ de nestpiqъ rвшterъ, saъ шopîrlъ връжmашъ шарnелиї. 2) (neute)= Ξιφίας, saъ [Γαλεός!. 3) =кв

Γαλῆ (ἡ), (npin kontp: din γαλέη) beperiqъ (bezi ші μυγαλῆ); nевъstвikъ; eпврашъ; (maї noъ) nisikъ. 2) вnъ mikъ neute. (bezi ші γαλεός).

Γαλὴν' (кв anostrofъ), în локъ de γαληνὰ, next: îm: ал лвї γαληνός.

Γαληναία (ἡ), noet: în локъ de γαλήνη.

Γαληναῖος, α, ον, =Γαληνός.

Γαλήνεια (ἡ), noet: în локъ de

Γαλήνη (ἡ), [γάλα] liniште de mape, ші (în цеп:) de atmosferъ; (fir:) netврвврape de sвfletъ: (npin врm:) блîndeqe în faqa oвrazвлиї. 2) вnъ felъ de metalъ,=Μολύβδαινα. [de вnde

Γαληνὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Γαληνιαῖος, α, ον,=Γαληνός.

Γαληνιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntъ linъ, saъ mъ alinezъ. [ші

Γαληνίζω, вîit: -ίσω, alinezъ, notолeskъ. [din

Γαλήνιος (ὁ, ἡ),=Γαληνός.

Γαληνισμὸς (ὁ), alinape. [γαληνίζω].

Γαληνὸς, ἡ saъ ός, όν [γαλήνη], linъ (desnpe mape ші atmosferъ); (fir:) liniштitъ, netврвврatъ (ла sвfletъ, ші чл:). [de вnde

Γαληνότης (ἡ), =Γαλήνη. [ші

Γαληνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Γαληνίζω; ші (noate grешit)=Χαλινόω. [ші

Γαληνῶς, adв: în liniште; кв блîndeqe, ші чл:

Γαλιάγκων, ωνος (ὁ, ἡ),=Γαλεάγκων.

Γαλιάγρα (ἡ), =Γαλεάγρα.

Γαλιδεὺς, έως (ὁ), nisoiъ. [γαλῆ].

Γάλιον (τὸ), o earвъ, кв kape se înkeaгъ лапtелe ka кв kearъ. [γάλα].

Γαλίοψις, εως (ἡ), вnъ felъ de вврianъ nвtвpoasъ, =Γαλεόβδολον. [γαλῆ, ὄψις].

Γάλλὸς (ὁ, ἡ), npeotъ ал zeiqeї Чівела eвnвkъ (вkonitъ).

Γαλουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Γαλακτουργέω. [din

Γαλουργὸς (ὁ, ἡ), =Γαλακτουργός.

Γαλουχέω -ῶ, вiit: -ήσω=Γαλακτουχέω.

Γαλουχία (ἡ), =Γαλακτουχία.

Γάλοως, ω (ἡ), în локъ de γάλως.

Γάλωος, цеп: ал лвї

Γάλως, ω, saъ ωος (ἡ), sopa върваtъ лвї: ші (вne-orї) soqia fpaieлвї, квпitъ.

Γαμβρεύω, вiit: εύσω, mъ fakъ цinepe квїва; mъ înкввkrezъ. [ші

Γάμβριος, α, ον, de цinepe. (de вnde) «Γάμβρια» darвріle, че se daъ цinepeлвї. [γαμβρός].

Γαμβροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtorъ de цinepeле, saъ цinepiї sъї. «Δρόμος Οἰνομάου —». Non: [γαμβρὸς, κτείνω].

Γαμβρὸς (ὁ), цinepe, saъ mipe; sokrъ; квmnatъ, (ad:) fpateле върваtвлвї; (în цеп: квskrв. [γάμος].

Γαμετὴ, ші Γαμέτις, ιδος, femee mърitatъ, saъ nevastъ de върваtъ. [ші

Γαμέτης, ου (ὁ), noet: върваtъ de nevastъ. [ші

Γαμέω -ῶ, [γάμος] вiit: -ήσω, (nex: ἔγγμα) mъ însorъ; (maї noъ) mъ îmпreвnъ trвпeшte кв femee. || (miж:, saъ nas: кв dat:) mъ mърitъ. || (noet: miж:) însorъ, daъ nevastъ fiвлвї, saъ mърitъ fiїkъ: «Αὐτός μοι γυναῖκα γαμέσσεται». Lt: l. «Τὸν δόντ' αὐτῷ θυγατέρ', ἥν τ' ἐγήματο«. Esp:

Γαμήλευμα (τὸ), noet: (par:) în локъ de γάμος. [ші

Γαμήλιος, α saъ ος, ον, квvenitъ nвnцiї. || «Γαμηλία (se înц: θυσία), saъ Γαμήλια (se înц: ἱερὰ), жertfъ ші osпъцъ de nвntъ date de цinepe; ші darвріle date цinepeлвї ла avestea. (de вnde) «Κατὰ τοὺς νόμους ἔγημε, καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσενήνοχε». Dm: [ші

Γαμηλιὼν, ῶνος (ὁ), a шapteлea, saъ a oniвлea лвnъ a Atenenilor (15 Ianвarie —15 Feврarie), întrв kare se sъvîrшiaъ oвîчnвit челе maї mвлte nвnцї. [γάμος].

Γαμησείω, (fъръ вiit:) dopeskъ a mъ însвra. [γαμέω].

Γαμίζω, вiit: -ίσω, mърitъ. || (miж:) mъ mърitъ.

Γαμικὸς, ἡ, ὸν, [ші adв:] -ικῶς,=Γαμήλιος. «Περὶ τῶν γαμικῶν (se înц: ἱερῶν). Teч: maї 'nainte de nвntъ. [ші

Γάμιος, α saъ ος, ον, noet:= Γαμήλιος, ші Γαμικός. [ші

Γαμίσκω, noet: în локъ de γαμίζω. [γαμος].

Γάμμα (τὸ), nedekл: [Евр:] nвmеле літереї Г, γ, Гama.

Γαμμοειδὴς, έος (ό, ἡ), чел în formъ de Гama. [Γάμμα, εἶδος].

Γαμοδαίσια (τὰ), (se înț: ἱερά)' жертfъ ші osпъцъ de nвntъ. [γάμος, δαίς].

Γαμοκλοπέω -ῶ, biit: -ήσω, neвt: fъръ nвntъ stpeinъ, preaкървeskъ. [ші

Γαμοκλοπία (ἡ), preaкървie. [diи

Γαμοκλόπος (ὁ), preaкърварь. [γάμος, κλοπή].

Γαμοποιία (ἡ), fачере de nвntъ. [γάμος, ποιός].

Γάμορος (ὁ, ἡ), (prinч: ла îm:) Dop: în локъ de γεωμόρος.

Γάμος (ὁ), nвntъ, леțiхitъ însoцipe în къsnivie a вървaтълуї къ femeea, ші цeremonia eї. «Εἰς γάμου ὥρην». Od: O. (ші îm:) «Γάμων ὥραν ἔχουσα». Пл: «Ἐλαπίν' ἠέ γάμος». Od: I. (ші îm): «Γάμους ἄγειν». (ἑστιᾶν, ποιεῖν, ші чл:)». Лкs: a fачe nвntъ. [în alin' къ γάνος, γάνυμαι din γαίω]

Γαμοστολέω -ῶ, biit: -ήσω, înnodoвeskъ mipeasъ de nвntъ; (în цen:) пregътeskъ de алe nвnцeї. [ші

Γαμοστολία (ἡ), îmвodoвipeo mipeseї de nвntъ; (în цen:) пregътipe de nвntъ. [din

Γαμοστόλος (ὁ, ἡ), îmnodoвitorь de mipeasъ; пregътitorь de nвntъ: [γάμος, στολή].

Γαμοτελέω -ῶ, biit: -έσω, fакъ, sъвîpшeskъ nвntъ. [γάμος, τελέω].

Γαμφὴ, ші Γαμφυλὴ (ἡ), (prinч: ла îm:) =Σιαγών, fалкъ (маї къ scamъ de feaръ); saъ = Ῥύγχος, вotь, чіокъ (маї къ seamъ de пазъре кarпіворъ). [ші

Γαμφὸς, ὴ, όν, noet: în локъ de καμπτὸς, înkoвoiatъ, кокîржaїъ. [κάμπτω]. [de вnde

Γαμφότης (ἡ), înkoвoitъръ (deвnrїї, ші чл:). [ші

Γαμφόω-ῶ, biit: -ώσω, înkoвoiъ. «Γαμψούμενον τὸ ῥύγχος». Apst:

Γαμψωλὴ (ἡ), noet: în локъ de γαμψότης.

Γαμφώνυξ, υχος, ші

Γαμφώνυχος, ου (ὁ, ἡ), чел къ вnrїiле înkoвoiate. «Ὄρνιθες (« Ἀστακοὶ) γαμφώνυχοι». Apst: [γαμψὸς, ὄνυξ].

Гάна, ας, saъ ᾶς (ά), Dop: (Sivел:) în локъ de γυνή. (вezї ші βανά).

Ганáω -ῶ, (fъръ biit:) noet: лъveskъ, stiклeskъ; (prin вrm:) desfътezъ (îndлveskъ) вedepea; (în цen:) înвeseлeskъ. [din

Γάνος [γαίω], εος -ους (τὸ), noet: алвeaцъ, лъvitate, stiкlipe; fрвmвseцe; вeseлie, плъчере. (fir:) слaвъ, fалъ, stpелъvitate. «Μελίσσης—». Евр: miepe. «'Αμπέλου —». «Βότρυος — ». Esxл: ші Ep: вinъ. «Κρηναῖον — ». Лikfp: апъ de fîntînъ. «'Αρχαῖον —». Esxл:. [de вnde

Ганóω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ чева a лъvі, a stiклi, лвstpezъ; snoieskъ; (fir:) înвeseleskъ, desfътezъ. || (nas: saъ miж:) = Γάνυμαι, mъ înвeseleskъ, ші чл: (nestp:) =Γανάω.

Γανόων, ωσα, ων, noet: în локъ de γανῶν, partч: de γανάω.

Γάνυμαι (γάνος), biit: -ύσομαι, noet: (къ dat: saъ цen:) mъ вякъръ, mъ веseleskъ; mъ înrîшfezъ.

Γανύσκομαι, noet: în локъ de γάνυμαι.

Γάνυσμα τὸ), noet: = Γάνος, плъчере, веселие. 2) îndлчipe de вякate прin apomate, ші чл: [γάνυμαι].

Γανώδης, εος (ὁ, ἡ), лвstposъ, лъviosъ; (fir:) fрвmosъ; веseлъ; грasъ; podosъ. [γάνος].

Γανωμα (τὸ), ші

Γάνωσις, εως (ἡ), = Γάνος, лвstpape, stiкlipe, snoipe; (fir:) înfрвmвseцape; înвeseлipe. [γανόω].

Γάπεδον (τὸ), Dop: în локъ de γήπεδον.

Γαπετὴς, έος (ὁ, ά), Dop: în локъ de γηπετής.

Γαπόνος (ὁ, ά) Dop: în локъ de γηπόνος.

Γάποτος (ὁ, ά), Dop: în локъ de γήποτος.

Γὰρ [γὲ, ἄρα], koniвnk: (nenвsъ niчї o datъ ла înчepвtвл къвîntълуї, чі prinч: dвne вna, saъ doъ zivepї, iap ла поецї ші dвne чinчї ші шase). «Ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γὰρ». (ші este prinч:) aрътъtorь de privinъ, etiолоцikъ, (ші se esплikъ prin) fiind къ, къчї. «Μὴ λέγε τοιαῦτα· οὐ γὰρ τις πείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω». Iл: Σ. «Εἰ καί τι ἥμαρτον, σύγγνωθί μοι· παιδίον γὰρ εἰμί». Лвч: вne-orї prechede privinвitълуї. «'Ατρείδη, πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσιν 'Αχαιοὶ, τῷ σε χρὴ πόλεμον παῦσαι». Iл: H. (вne orї privinвitвл se înцeлeцe din afaръ, saъ se ia din челе prezise, ші maї къ scamъ în întpeвoresпвnsвrї, ші atвnчї se вede акordatь ші къ noft: ші къ înf: ші къ partч:). Ἀπεκρίναντο, ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν ταῦτα· παῖδες γὰρ σφῶν καὶ γυναῖκες παρ' 'Αθηναίοις εἴησαν». Твч: «Διενοοῦντο τὰς προβάσεις φυλάσσειν, ὅπως μὴ κατὰ ταύτας ἀναβῶσιν οἱ

πολέμιοι· οὐ γὰρ ἂν ἄλλῃ γε αὐτοὺς δυνηθῆναι». Tsч: «Διττῶς δὲ τοῦτο δύναται· ἢ γὰρ μενουσῶν ἀκινήτων τῶν πόλεων, ἢ δι' ἀπόστασιν». Stp: «Ἀλλὰ γὰρ φήσει τις, οὐ ῥάδιον... οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδέν, ші чл:» Dm: A. «Καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοὺς δ' ὑπερβαίνειν νόμους; B: οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε». Sof: «Τεθνάμεναι γὰρ καλόν». Tipt: (ші ѣръ вервѫ). «Τὸ λευκὸν πολλὰ σημαίνει· ἢ γὰρ ἀσθένειαν τῆς δυνάμεως». Гал: (în el: noet: врmeazъ ші dвпe вокаt: ші noftitoapeле пapтiк:) «Αλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος». Om: «Ὑπέρτατε Ζεῦ, τεαί γὰρ ὧραι μ' ἔπεμψαν». Hind: «Αἴ («Εἰ) γὰρ, Ζεῦ πάτερ». Om: 2) în înтpeвърї, ші маї кѫ seamъ ла поецї se ia în локѫ de rînditivѫ, saѫ mipъtivѫ, ші se eксплiкъ прin, ші, ші аша. «Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο»; Od: Ξ. Μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς γὰρ μείζων; ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναός»; Skp: 3). ла pesпвnsврї se ia în локѫ de înтъpîтivѫ (кînd înseмnapea este dвпe etimoлoqia лвї). «Λέγω γὰρ οὖν». Ksn: (asemenea ші ла înтpeвърї). «Ἦγάρ; «Οὐ γάρ»; Ksn: пѫ e аша? (ші se sввtînq: pesпвnsвл, аша neppemit). 4) вne opї se ia de emfantikѫ în feлѫ de eponie. «Ἥκυ γὰρ, οὐχ ὁρᾷς»; Dm: o! neppemit, пѫ вezї? (astfel este ші a лвї Apistf: în Ахар:) «Σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγώ.» 5) (кѫ пapтiк: Ἄν, Ἀλλα, Καί, Τοι, ші чл: saѫ anaлiseште a sa înseмn: saѫ înтinde не a ачелора), вezї Ἀλλά. 6) ла înчепвтврї de noвestipї, saѫ esклaмaтive преворвірї se apatъ ка îndeплinitivѫ (παραπληρωματικὸν), ші рътîne neeксплiкатѫ. «Ἄκουε τοίνυν... ὡς γὰρ τάχιστα ἀφικόμεθα, ші чл:». Apstf:

Γαργαίρω [imit:], sinтѫ плinѫ, rîлгîiѫ. (вezї ші καρκαίρω).

Γαργάλη (ἡ),=Γάργαλος. [de вnde

Γαργαλίζω, вiit: -ίσω, rîdilѫ; (fir:) întъpîtѫ, zъdъръскѫ; лiпгъшeskѫ; îndвлчeskѫ. de вnde

Γαργαλισμὸς (ὁ), rîdilape; (fir:) zъdъpîpe; лiпгъшipe, ші чл:

Γάργαλος (ὁ), плъчepe din rîdilape; întъpîtape.

Γάργαρα (τὰ), [Γαργαίρω], мѫлцime, вiлшвгѫ; грътadъ mape; rîлгîiлъръ, гаргаръ. ‖ (sinr:) Γάργαρον, пѫme de локѫ, каnѫ ал мвnтелвї Ida, fiind къ аколо rîлгîie, вîжie isвopînd апъ. [de вnde

Γαργαρεών, ῶνος (ὁ), (прinч: отопорвл rîтълвї; ші (прin înтind:) rîтлежвл (fiind къ ачi rîлгîie гаргара). [ші

Γαργαρίζω, fakѫ гаргаръ. [de вnde

Γαργαρισμὸς (ὁ), гачepe de гаргаръ.

Γαρέλαιον (τὸ), вnї feлѫ de saiцъ кѫ вntѫ-de-лemnѫ. [γάρον, ἔλαιον].

Γάρον (τὸ), ші

Γάρος (ὁ), вnѫ feлѫ de zeamъ (заицъ) fъквtъ din salamвръ, ші шiчi пeшti (пeші кѫ seamъ вквмврїї).

Γαρυέμεν, ші Γαρύειν, Dop: în локѫ de Γηρύειν.

Γαστεροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), =Γαστρίμαργος, лакомѫ. [γαστὴρ, πλήττω].

Γαστέρος, Ion: în локѫ de γαστρός, цen: ал лвї γαστήρ.

Γαστερόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de γαστρόχειρ.

Γαστὴρ (ἡ), (цen: γαστρός, dat: γαστρί, ші dat: îm: γαστράσι) nînteче, вврtъ, saѫ ші dat: îm: γαστράσι) nînteче, вврtъ, saѫ ші dat: îm: γαστράσι) nînteче, вврtъ, saѫ stomaxѫ. «Γαστέρι νέκυν πενθῆσαι». Il: T. stomaxѫ. «Γαστέρι νέκυν πενθῆσαι». Il: T. stomaxѫ. «Γαστρὸς ἥτκѫ nostѫ a жълi пe mopt

Γαστρίμαργος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -άργως, [γαστὴρ, μάργος] лакомъ, мînкъчосъ, невънъ дъпе мînкаре.

Γαστρίον (τὸ), dim: ал лъї γαστὴρ, съ γάστρα. «Σπείρων ἐν γαστρίοις». Схол: Плт:

Γάστρις, ιος, ιδος (ὁ ἡ), чел кв таре въртъ, въртосъ, мînтекосъ; (прinînтind:) =Γαστρίμαργος. [γαστήρ].

Γαστρισμὸς (ὁ), тълъ мînкаре, îndoпъївръ. [γαστρίζομαι].

Γαστρίστερος, α, ον, компр: ал лъї γάστρις.

Γαστροβαρὴς, έος (ἡ), греа,înсърчinatъ. [γαστήρ, βάρος].

Γαστροβόρος (ὁ, ἡ), поет:=Βορὸς, ши Γαστρίμαργος. [γαστὴρ, βορά].

Γαστρόδουλος (ὁ, ἡ), = Γαστρίδουλος.

Γαστροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în гелвл мînтечелъї (вкосъ афаръ ка о въртъ). [γαστὴρ, εἶδος].

Γαστροκνημία (ἡ), ши

Γαστροκνήμιον (τὸ). [γαστὴρ, κνήμη] партеа пълпеї сшіть афаръ ка върта.

Γαστρολογία (ἡ), ворвире, съ трактатъ despре мînтече (адікъ въне мînкърї). [din

Γαστρολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворбеште, съînскрis трактеазъ despre мînтече (адікъ въне мînкърї). (ком: пародː а лъї ἀστρολόγος). [γαστὴρ, λόγος].

Γαστρομαντεία (ἡ), шарлатание de a гічі ворвind din мînтече. [din

Γαστρομαντεύομαι, вііт: -εύσομαι, гіческъ прin (съ din) мînтече. (везї ши ἐγγαστρίμυθος). [γαστὴρ, μάντις].

Γαστρονομία (ἡ), (ком:) în локъ de ἀστρονομία=Γαστρολογία. [γαστὴρ, νόμος].

Γαστροσίδης [γάστὴρ, οἰδέω], ου (ὁ), вмflатъ în мînтече, съ въртосъ, ==къ...

Γαστροπίων, ονος (ὁ, ἡ), грасъ în мînтече. [γαστὴρ, πίων].

Γαστρόπτης [γαστὴρ, ὀπτάω], ου (ὁ), вnъ васъ de бъкътърie.

Γαστροῤῥαφία (ἡ), (хірърц:) късътъръ de мînтече. [γαστὴρ, ῥαφή].

Γαστρόῤῥοια (ἡ),= Διαῤῥοια. [γαστὴρ, ῥοή].

Γαστροτόμος (ὁ, ἡ), тъіеторъ, операторъ de мînтече (ла морцї). [γαστὴρ, τομή].

Γαστρόφιλος (ὁ, ἡ), = Γαστρίμαργος. [γαστὴρ, φίλος].

Γαστροφορέω -ῶ, вііт: -ήσω, amъ, портъ în мînтече, =Κυοφορέω. [γαστὴρ, φέρω].

Γαστροχάρυβδις, εως (ὁ, ἡ), (ком:) чел кв Харівдъ în мînтече, мînкъчосъ. [γαστὴρ, Χάρυβδις].

Γαστρόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), = Χειρογάστωρ, хръnitъ din лъкръл мîînелор сале. [γαστὴρ, χείρ].

Γαστρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Γαστροειδής, [ши

Γάστρων, ωνος (ὁ), чел кв таре въртъ, мînтекосъ; съ = Γάστρις, лакомъ, мînкъчосъ. [γαστὴρ, -στρὸς]. (de ачі поате кастропъ).

Γατομέω Dop: în локъ de Γητομέω.

Γαυλικὸς, ἡ, ὸν, ор че есте ал вnеї пегвцътореші коръбіі пъmitъ [γαῦλος]. «Γαυλικὰ χρήματα». Ksn: мърfїînкъркате întр' astfел de корабіе.

Γαυλὶς, ίδος (ἡ), =(съ dim: ал лъї) Γαυλός.

Γαυλιτικὸς, ἡ, ὸν, =(съ грешіт în локъ de) Γαυλικός. [din

Γαῦλος (ὁ), =Ὁλκάς, корабіе пегвцътореаскъ, съ трапспортътоаре. [ши

Γαυλὸς (ὁ), васъ (îрдъъ, чіївъръ), în каре се тълце лапте. 2) доniцъ, къ каре се дешартъ коръбііле de апъ. 3) вдеіъ de алв.пе. [γάω].

Γαύραξ, ακος, ши Ion: Γαύρηξ, ηκος (ὁ), [γαῦρος] лъвдъросъ.

Γαυρίαμα (τὸ), mîndріе, фъліре, înrimfаре. [din

Γαυριάω -ῶ, (ши між:) -άομαι -ῶμαι, вііт: άσω, ши -άσομαι, тъ mîndрескъ, тъ фълескъ, тъ înrîmfезъ. [din

Γαῦρος (ὁ, ἡ), [γαίω] = Ἀγέρωχος (прinч: ἵππος) mîndръ, търецъ; вітеазъ, къражосъ. «Ἴλαροὶ καὶ γαῦροι». Пл: (везї ши Ἄβρὸς, ши Ἀγαυρός) [de вnde

Γαυρότης (ἡ), mîndріе; семеціе. [ши

Γαυρόω -ῶ, вііт: -ώσω, факъ пе чіпева mîndръ: (съ пас:) =Γαυριάω. [de вnde

Γαύρωμα (τὸ),=Γαυρίαμα

Γαυσὸς, ἡ, ὸν, съ (Еол:) Γαῦσος, α, ον, =Γαμψὸς, стрîmъ,înковоіатъ. [de вnde

Γαυσόω -ῶ, вііт: -ώσω, =Γαμψόω.

Γαφάγας, α (ὁ), Dop: în локъ de γηφάγος.

Γάφυτον (τὸ), Dop. în локъ de γήφυτον.

Γάω, (прimitівъ пеînтр:) = Χάω, χανδάνω, sînтъ înкъпъторъ, ши чл: 2) = Γέω, γένω, γείνω, γίνομαι, тъ факъ (din каре se formeazъ тре: de кв: Ion: Γέγαα, γεγαώς, γεγὼς, ши чл:)

Γδοῦπος (ὁ), поет: (пътаї în комп:) în локъ de δοῦπος.

Γε, партік: енклит: съ коніънк: 1) întърit: ши адаог: да, пегрешіт, înкъ ші. «Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος». Лвч: «Λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου λάου». Sof: «Καὶ μετὰ ὅπλων γε δή». Твч: «Πάνυ γε, ἔφη, καὶ θαυμάζω γε». Твч: 2) înпъцînътівъ, тъкар,

чел маї пщінъ, кît пentрв... «Φιλόσοφος ἀπό γε τοῦ σχήματος». Лвч: «Εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε». Dm: «Πλήθει γε οὐχ ὑπερβαλοίμεθ' ἄν». Ksn: «'Αλλ' ὅ γε σὸς πατήρ». Ksn: «'Επεὶ, διά γε ὑμᾶς αὐτούς, πάλαι ἂν ἀπωλώλειτε». Dm: 3) etiолоц: (înпрeвпъ кв ὸὴ, μέν, τοι, ші чл:) «Ἴσως ἐριννὺς ἐστί· βλέπει γέ τοι μανικόν». Apstf: «Τῶν μὲν συμμάχων καταφρονοῦντες, τοὺς δὲ πολεμίους θεραπεύοντες· τὴν μέν γε μετ' 'Αγησιλάου στρατιὰν διέθρεψαν, τοὺς δὲ ἑταίρους τὸν μισθὸν ἀπεστέρησαν». Iskp: 4) îmпrotiв: (îmпreвпъ кв ἀλλὰ, μὴν, μέντοι, ші чл:),însъ, кв toate avestea. «'Αλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον». Iл: A. «Πέπονθε μὲν οὐδοτιοῦν οὔπω κακόν, φοβεῖταί γε μέντοι, μὴ πάθῃ». Ksn: 5) îndeплin: saŭ emfant: «Ἔβγωγε, «Ἤδηγε, «Εὖγε, «Ἰδούγε. «Πάνυ γε, ші чл: «Ὡς μὴ ποτ' ὤφελόν γε». Eвр: «Δρᾶ γ' εἴτι ὰράσεις». Eвр: «Οὐδὲν γ' ἄλλο, πλήν γε καρκίνους». Apstf:

Гéа (ἡ), (nвmaї în dialekte) = Гῆ.

Геáохос (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de Гаιήοχος.

Гéгаа, ас, гéгамен, áатε, áасι, noct: în локъ de гéгона tpe: de кв: ал хоt:

Гεгаθéω -ῶ biit: -ήсω, Dop: noct: în локъ de гηθéω, saŭ гéгηθа.

Гεгáκειν, noct: în локъ de èгεгóνειν, neste sъв: ал лвї гίγномаι.

Гεгáмεν, Dop: în локъ de гεгονέναι, tp: de кв: ал infin: лвї гίγномаι din гáω.

Гéгειος (ὁ, ἡ), noct: Ion: foapte векiй, antikъ. (bezї ші χαῖος). [гéа].

Гεгένημαι, tpe: de кв: ал лвї гίγномаι. din гενέομαι.

Гεгηθότως, adв: (de пartч:) кв вякврie, вesел.

Гéгона, tpe: de кв: ал лвї гίγномаι din гείνω.

Гéгωна, tpe: de кв: (maї de mвлte-orї în локъ de prez:) ал лвї гεгώνω.

Гεгωνéμεν, noct: în локъ de гεгωνεῖν.

Гεгώνευν, noct: în локъ de èгεгώνουν, прел: ал лвї

Гεгωνéω -ῶ, = [Гεгώνω], biit: -ήсω, (nex: 2: èγέγωνον, ші nos: гεгωνητέον) noct: (saŭ pap proz:) ворвескъ tape, stpirъ. лавдъ кв глasъ mape, bestesкъ прetвtindinea; (nestp:) pesвnъ. «Τόσσον ἀπῆν, ὅσσον γέγωνε βοήσας». Od: E. «Θήρωνα γεγωνητέον ὀπί». Hind: «Διὰ τὸ ψαθυρὸς εἶναι (ὁ ἀὴρ) οὐ γεγωνεῖ». Apst: [de вnde

Гεгώνησις, εως (ἡ), noct: stpirape, глasъ mape.

Гεгωνίσκω, noct: în локъ de гεгωνέω

Гεгωνоκώμη (ἡ), (kom:) femee stpirînd пе dрвmкрї; saŭ bestitъ (nentpв релеле eї пърaвврї) în totъ орашкл. [гεгωνὸς, κώμη].

Гεгωνὸς, ὴ, ὸν, (komп: -ότερος, -ότατος) чел кв mape глasъ; авzitъ de прetвtindinea; desлвшitъ. din

Гεгώνω, = Гεгωνέω.

Гεγὼς, ῶσα, ώς, noct: în локъ de гεγονώς, tpek: de кв: ал пartч: лвї гίγномаι. [гέγаа din γάω].

Гεηπονία, Гεηπόνος, ші чл: noct: în локъ de гεωπονία, гεωπόνος.

Гεηρὸς, ὰ, ὸν, = Геώδης, пъmînteskъ, saŭ пъmîntosъ.

Гειαρότης, ου (ὁ), noct: = Гεωργός. [гέа, ἀρότης].

Гειόθεν, adв: noct: în локъ de γῆθεν.

Гείνασθαι, noct: în локъ de гενέσθαι.

Гεινάμενος, η, ον, noct: în локъ de гεννήσας. || (sвbst:) пъskъtopъ, -toape (пъpinte) = Гεννήτωρ, гεννήτρια.

Гείνεαι, noct: în локъ de гεννήσῃς, 2: neps: de nex 1: de sвn: ал лвї гεννάω.

Гεινόμενος, η, ον, noct: în локъ de гενόμενος.

Гειοκόμος (ὁ, ἡ), noct: [гέа, κομέω] кълtівъtopъ de пъmîntъ.

Гειόλοφος (ὁ), noct: în локъ de гεώλοφος.

Гειομόρος, Гειοπόνος, Гειοτόμος, noct: în локъ de гεωμόρος, ші чл:

Гειοφόρος (ὁ, ἡ), noct: = Гεοφόρος.

Гείσιον (τὸ), dimin: ші = Гεῖσον.

Гεισιποδίζω, biit: -ίσω, snpiжinekъ кв пічoape o stpaшinъ. [гεισίπους]. [de вnde

Гεισιπόδισις, εως (ἡ), snpiжinipe de stpaшinъ кв пічoape. [ші

Гεισιπόδισμα (τὸ), = кв

Гεισίπους, οδος (ὁ), гpindъ, saŭ niatrъ eшitъ din tpвnвл вnеї клъdipї, пе каре ка пе вnъ пічоръ se snpiжinъ stpaшina, saŭ вре вn алtъ skosъ ал еї. [гεῖσον, ποῦς].

Гεῖσον, saŭ Гεῖσσον (τὸ), stpaшinъ de înвълitoape, saŭ de zidъ. (bezї ші θριγκὸς); (fir:) первazъ, шарpine de коїfъ (пълърie, ші чл:), saŭ de хаїнъ, марpine, кепаръ, profilъ, ші чл: [de вnde

Гεισό(σσό)ω -ῶ biit: -ώсω, stpъшinezъ, saŭ formezъ чева ка o stpaшinъ. (bezї ἀπο[ἐπι]гεισόω).

Гεῖσσον (τὸ), ші

Гεῖσσος (ὁ), (skp:) = Гεῖσον.

Гείσωμα (τὸ), = Гεῖσον. [ші

Гείσωσις, εως (ἡ), stpъшinape, saŭ ако-

періре кѣ strашінъ. [γεισόω].

Γείταινα (ἡ), (пѣ atît întpeв:) fem: ал лъї γείτων, вечінъ.

Γειτνία (ἡ), = Γειτόνησις, вечінътate. [de вnde

Γειτνιάζω, вііt: -άσω (кѣ dat:) sînтъ вечінъ, заѣ рѣzашъ; sînтъ апponiatъ; (fir:) кат scamъnъ. [de вnde

Γειτνίασις, εως (ἡ , вечінътate. 2) (колек:) вечініі, вечінътate.

Γειτνιάω ῶ, вії:: -άσω, ші

Γειτονεύω, ші (шіж:) εὔομαι, вііt: -εύσω, εὑσομαι, ші

Γειτονέω ῶ, вііt: -ήσω, = Γειτνιάζω. [de вnde

Γειτόνημα, ші Γειτόνευμα (τὸ), ші

Γειτόνησις, εως, ші

Γειτονία (ἡ), =Γειτνίασις, ші Γειτνία.

Γειτονόεις, εσσα, εν, ші

Γειτόσυνος, η заѣ ος, ον, поеt:înвечінатъ. [din

Γείτων [γέα], ονος (ὁ, ἡ), вечінъ; рѣzашъ; (fir:) familiаръ, релаţionatъ; кат asemenea. «Γείτων τινός, заѣ τινί». «Γείτων ἡ Ἰνδικὴ τῆς Αἰθιοπίας». Лѣч: «Τὸ χωρίον τὸ ἐκ (ἐν) γειτόνων μοι τοῦτο». Dm: «Δηλόπει, εἰ ἐκ γειτόνων ἐστὶ τὰ δόγματα». Лѣч: ‖ (în sѣѕkpinţiї s' a гѣsit ші пеѕt:) «Κερκυρεῖα, οἷς γεῖτον τὸ βαλανεῖον». Вocск: (A′ 256).

Γειώρας. α, (ὁ), (прінч: ла îm:) поеt: =Γεωφύλαξ; (прін întind:) илѣгаръ. [γέα, ὥρα]. 2) (ѕкр:) de алтъ пеатъ, прівеагъ. [Евр:]

Γέλα, ας (ἀ) Беоt: în локъ de ἕλη.

Γέλαιμι, αις, αι, Еол: în локъ de γελῶ, ᾷς, ᾷ, ѕѣи: ші

Γέλαιν, Еол: în локъ de γελᾶν inf: ал лъї γελάω.

Γελανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: вевелъ, блîndъ, pîde-faţъ. [γέλως].

Γελασείω (fѣръ вііt:), dopeскъ, амъ поſтъ съ pîzъ. [ші

Γελάσιμος (ὁ, ἡ), de pîsъ (вpednікъ). [ші

Γελασῖνος (ὁ), pîde-лesne (enit: ал лъї Demокрітъ). ‖ (ѕѣѕt: ші маї кѣ scamъ ла îm:) dinţiї чеї de dinainte (fiind къ se вѣd ла pîsъ). 3) гропіцеле, че se formeazъ пе ображї pîzînd, (ші întp' алте кърпоасе пърţї але трѣшлъї ла гръѕлії). [ші

Γελάσκω, поеt: în локъ de γελάω. [ші

Γέλασμα (τὸ), = Γέλως, pîsъ, хохоte; (de вnde) поеt: мішкареа валѣріzор (ші чел dintp' aceasta pesѣnetъ ал) търіі. [ші

Γελαστὴς, οῦ (ὁ), pîzъторъ, ватжокоріторъ. [ші

Γελαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел кѣînsѣшіme патѣралъ de a pîde. [ші

Γελαστὺς, ύος (ἡ) поеt: în локъ de γέλως, pîsъ. [din

Γελάω -ῶ, вііt: -άσομαι, ші (pap) -άσω, pîzъ, ватжокореskъ; (прін întind:, тъ înвеселеskъ; (ші desпре пеînsѣfл: лѣчеskъ, лѣmінezъ; (desпре таре) fакъ талазѣрї вшѣрї, ші пе sѣрfaţъ пѣтаї, тъ înкреţеskъ. «Ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ». Бек: anекd: [γέλως].

Γέλγη (ἡ), =Γέλγος.

Γελγηδόομαι -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, тъ formezъ (тъ desпарцъ) în къцеї de вѕtѣроіъ. [din

Γέλγις, ιδος, ιος, заѣ ίδος (ἡ), = Ἀλγὶς, къцелъ de вѕtѣроіъ.

Γελγοπωλέω -ῶ, вііt: -ήσω, sînтъ

Γελγοπώλης, ου (ὁ), ші Γελγόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъторъ de търѣнціпе (търцелъръ). [din

Γέλγος, εος -ους (το), (маї кѣ scamъ ла îm:) търfі търѣпte de totъ feлѣл, ші прoaste. (вezї ші γρύτη, ші ῥῶπος).

Γελέω. Ion: în локъ de γελάω.

Γελήνη. Еол: заѣ Ion: în локъ de γαλήνη.

Γελοιάζω, вііt: -άσω, ворвeskъ лѣкрърї de pîsъ. [γελοῖος] [de вnde

Γελοιασμὸς (ὁ), ворвіре de лѣкрърї de pîsъ. [ші

Γελοιαστὴς, οῦ (ὁ), ворвіторъ, заѣ ғъкъторъ de лѣкрърї de pîsъ.

Γελοιάω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: în локъ de γελάω. [γελοῖος].

Γελοίιος (ὁ, ἡ). поеt: în локъ de γελοῖος.

Γελοιομελέω -ῶ, вііt: -ήσω, котпѣіъ, заѣ кîntъ кîntіче de pîsъ. [γελοῖον, μέλος].

Γελοιοποιέω, -ῶ, вііt: -ήσω, fакъ чева (a fi) de pîsъ. [γελοῖος, ποιέω].

Γελοῖος, α, ον, adѣкъторъ (заѣ вpednікъ) de pîsъ; глѣтецъ ‖ (ѕѣѕt:) Γελοῖον (τὸ), глѣтъ, лѣкрѣ de pîsъ. «Αἰσώπου, заѣ Αἰσώπιον γελοῖον». Apstf: [γέλως]. [de вnde

Γελοιότης (ἡ), калітаte de pîsъ а вре вnкї лѣкрѣ. [ші

Γελοιώδης, εος (ὁ), =Γελοῖος. [ші

Γελοίως, adв: în кіпъ de pîsъ.

Γέλος (ὁ), Еол: поеt: în локъ de γέλως.

Γελόων, ωσα, ον, поеt: în локъ de γελῶν.

Γέλω, поеt: заѣ At: în локъ de γέλωτα ак: ші...

Γέλῳ поеt: în локъ de γέλωτι, dat: ал лъї...

Γέλως, ωτος (ὁ), pîsă. «Γέλως πλατύς». Sin: «Γέλῳ ἔκθανον». Om: aă mъpit de pîsă. (ші fir:) «Ὁ τῆς θαλλάσσης γέλως». Лъч: ъшъреа mîшкаре а валърілор (vezĭ γελάω). 2) ватжокоріре, лъаре în pîsă; овіекtă de лъат în pîsă. »Γέλωτα (saă) «Ἐν γέλωτι τίθεσθαί (ποιεῖσθαί) τι». Лкs: «Ἐπεὶ νῦν γέλως ἔσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι». Dm: 3) (pap)=Γελασῖνος.

Γελωτοποιέω -ω, viit: -ήσω, прічінъіескă pîsă, fъкînd saă zikînd лъкръrĭ de pîsă, mъ fъкă въfonă. [ші

Γελωτοποιία (ἡ), прічінъіре de pîsă. [din

Γελωτοποιὸς (ὁ, ἡ), прічінъіторă de pîsă, въfonă (Търч: карагіозă, тъкаліă). [γέλως, ποιός].

Γεμίζω [γέρω], viit: -ίσω (къ ак: ші цен:) ъмплъ; înкаркă. [de ъnde

Γέμισμα (τὸ). ъмплътъръ; înкъркътъръ. [ші

Γεμιστὸς, ἡ, όν. ъмплътă; înкъркътă.

Γέμος, εος -ους (τὸ), noet: = Γέμισμα, ъмплътъръ. [de ъnde

Γέρω (fъръ viit:), къ цен:) sîntă плінă; înкъркатă. «Τὰ πλοῖα γέμειν δοκεῖ μᾶλλον ἐν τῷ λιμένι». Apst: (ші къ цен:) «Κώμας πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας». Ksn: (ші fir:) «Θράσους γέμοντες». Пл:

Γένα (ἡ), noet: în локă de γέννα, γένος. [γένω, γείνω].

Γενάρχης, ου (ὁ), înченъторă de neamă, чел dintîĭ (strъmoшă) ал familiĭ. [γένα, ἄρχω].

Γενεὰ (ἡ), [γένα] naшtepe. «Πεντήκοντα γεγονότες ἔτη ἀπὸ γενεᾶς». Ksn: «Ἐκ γενεῆς φαλακροί». Ep: 2) bîpsta, (adikъ) къръл de чінчĭ, sъă шante anĭ de ла naшtepe. «Πρεσβύτατος («Νεώτατος) γενεῇ». Іл: Z: П: «Τῶν δύο γενεῶν μὴ φλεβοτομεῖν». Med: 3) ценераціе, (adtкъ)înтервалъл de ла naшtepea tътълъĭ nînъ ла a fiълъĭ, sokotită ka de 30 de anĭ, (de ъnde treĭ ценераціĭ fak ънă sekolă veakă). «Εἰς δεκάτην γενεήν». Od: Ξ. «Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς». Dm: în zilele noastpe. «Τῷ δ' ἤδη δύο γενεαὶ ἀνθρώπων ἐφθίαθ' ». Іл: A. «Γενεαὶ δεκατέσσαρες». Skp: 4) soiă (natъrъ). «Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν». Іл: Z. 5) neamă, traцepe din familie (maĭ къ seamъ novilъ). «Γενεὴ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς». Іл: Л. «Τίς γενεάν». Ksn: 6) naцie. seminцie, neamă. «Κρής γενεάν». Epigr: «Μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί». Skp: 7) коліĭ, ърташĭ, strъneпоцĭ: (în цen:) familie. «Χρήματα καὶ γενεὰς ἀποδιδόντες». Пл:

Γενεαλογέω -ῶ, aiit: -ήσω, (къ ак:) черчетезă, ші înшірă nemenia (oriцina, strъmoшiĭ) кăіва. [γενεαλόγος]. [de ъnde

Γενεαλόγημα (τὸ), ші

Γενεαλογία (ἡ), цencaлоцie, înшirape ne pîndă de strъmoшĭ, saă черчетаре de oriцina neamълăĭ кăіва. [ші

Γενεαλογικὸς, ἡ, όν, конpinzъtoră de (къвenită ла) цencaлоцie. [din

Γενεαλόγος (ὁ, ἡ), повestitoră de neamърĭ (але eroiлор, ші чл:). [γενεὰ, λόγος].

Γενεάρχης, ου (ὁ), = Γενάρχης.

Γενεὴ, (ἡ), Ion: în локă de γενεά. [de ъnde

Γενεῆθεν, adv: noet: din naшtepe, dintrъ 'nчепътă.

Γενεηλογέω, Γενεηλογίη, ші чл: Ion: în локă de γενεαλογέω, ші чл:

Γενεῇφι Ion: noet: în локă de γενεᾷ.

Γενέθλη (ἡ), Ion: =Γένος, Γενεά, traцepe de neamă; bîpstъ; 2) (fir:) înчепътă, isvoră. «Ἀργύρου γενέθλη». Іл: Ф. minъ de argintă. «Οὔτι παλαιὸν, ἐφ ἡμετέρῃ δὲ γενέθλῃ». Оп: [de ъnde

Γενεθλήϊος, η, ον, Ion: în локă de γενέθλιος.

Γενέθλια (τὰ), кавъ γενέθλιος. [de ъnde

Γενεθλιάζω, viit: -άσω, serвeză zioa naшteriĭ. [ші

Γενεθλιακὸς, ἡ, όν, къвenită ла цeremoniile din zioa naшteriĭ, saă ла γενεθλιαλογία vezĭ zivepea). 2) = (sъвst: бърб:) = Γενεθλιαλόγος.

Γενεθλιαλογέω -ῶ, viit: -ήσω, prezikă soapta кăіва (oвservînd astpолоцічеште чеасъл naшteriĭ лъĭ). [ші

Γενεθλιαλογία (ἡ), astpолоцікъ prerivipe de soapta пъскътълъĭ. [din

Γενεθλιαλόγος (ὁ, ἡ), astpологă prerivitoră de soapta пъскътълъĭ. [γενέθλια, λόγος].

Γενεθλιὰς, άδος (ἡ), noet: în локă de γενεθλία. || (sъbst:) zioa, saă чеасъл naшteriĭ. [ші

Γενεθλίδιος, noet: în локă de

Γενέθλιος, α saă ος, ον, relativă къ naшtepea, (de ъnde) «Γενέθλιος (îmпrexnъ къ saă fъръ) ἡμέρα». zioa, în каре s' a пъскът чінева, ші ne каре (npin врт:) serвeazъ in fie каре ană. «Γενέθλια (τὰ), (se înц: ἱερά, saă ὧρα) челе че se sъвîrшesk, saă se daă în zioa naшteriĭ. «Γενέθλια συγκτρὸς ἑστιῶντι». Лъч: «Θεοὶ γενέθλιοι». naіponiĭ naшteriĭ. «Δαίμων γε-

νέθλιος». Лкs: вpsitoapea protектoape a пашteriї. «Αἷμα γενέθλιον». Екр: sînцeлe пъріцiлор. 2) чел din пашtepe. «Γενέθλια πήματα κόσμου». Non: 3) поеt: (кв цеп:) пъskътopъ, prodвкътopъ. «'Ακτίνων γενέθλιος πατήρ». Hind: soapeлe. [din

Γένεθλον (τὸ), поеt:=Γέννημα, пъskвtъ, fътъ, копілъ. 2 =Γενέθλη, neamъ. [γένα].

Γενειάζω, вiit: -άσω,înчепъ a skoate перї în варвъ. [din

Γενειὰς, άδος (ἡ), (se înц: σιαγὼν, falкъ) чіоквл вървїї; (прin întind:) варвъ. [bezi γένειον]. [de вnde

Γενειάσκω, Dop: поеt: în локъ de γενειάζω. [ші

Γενειάτης, ου (ὁ), ші Γενειάτις, ιδος (ἡ), вървosъ. «Τρίγλη —». At: [ші

Γενειάω -ῶ, вiit: -άσω, amъ, saъ скоцъ перї în варвъ.

Γενειήτης, εω (ὁ), ші Γενειῆτις, ιος (ἡ), Ion: îъ локъ de γενειάτης, ᾶτις.

Γένειον (τὸ), [γένυς] чіоквл вървїї, saъ вървie. 2) (adiekt:) ал вървїї. «Γένειον τρίχωμα». Esxл: (de вnde || sвest:) варвъ.

Γενειοσυλλεκτάδης, ου (ὁ), (kom:) stpînгътopъ, saъ mînrîitopъ des de варва sa. [γένειον, συλλέγω].

Γενέσια (τὰ), кавtъ Γενέσιος. [de вnde

Γενεσιακὸς ἡ, ὸν, = Γενεθλιακός.

Γενεσιαλόγος (ὁ), = Γενεθλιαλόγος. [γένεσις, λόγος].

Γενεσιάρχης, ου (ὁ),înчепътopъ, opiцinътopъ de цeнepaцie, saъ = Γενεάρχης. [γένεσις, ἀρχή].

Γενέσιος (ὁ, ἡ), = Γενέθλιος; ші Γενέσια (τὰ), = Γενέθλια. (прinч: de moptъ). [γένεσις]

Γενεσιουργὸς (ὁ), авtopвл neamвлуї, saъ цeнepaцii. [γένεσις, ἔργον].

Γένεσις, εως (ἡ), кreaцie, întîia înfiinцare; înчепвtъ, opiцinъ, isвopъ, пашtepe. [ші

Γενέτειρα (ἡ), поеt: fem; ал лї Γενετήρ, пъskътoape. [ші

Γενετὴ (ἡ), =Γένεσις, saъ γέννησις «Βρέφη τὰ περιπταῖα ἐκ γενετῆς». Лвч: [ші

Γενετὴρ (ὁ), поеt: în локъ de γενέτης. [ші

Γενετήριος (ὁ, ἡ), кавenitъ (saъ disпвsъ, nopnitъ) ла пашtepe. 2) чел din пашtepe, natвralъ. [ші

Γενέτης, ου (ὁ), = Γεννήτωρ, пъrinte, stpътonъ. 2)=Γενέθλιος, natponъ, saъ înчепътopъ de вre вnъ neamъ. (bezї ші Γενήτης). 3) поеt: fiъ, saъ stpъnenotъ. «Ὁ Διὸς γενέτας». Sof: [ші

Γενετήσιος (ὁ, ἡ), поеt: = Γενετήριος. [ші

Γενετυλλὶς, ίδος (ἡ), zeiцъ protектoape de пашtepe. [ші

Γενέτωρ, ορος (ὁ), поеt: =Γενέτης. [γενέομαι].

Γενεὴς, ῆος, -ῆος (ἡ), поеt: = Γένυς, topopъ, seквръ.

Γενή(γνή)της, ου, saъ οῦ (ὁ), (maї de мвlte orї ла îm:) pвdъ din sinцe (dap прinч; în At:) чetъцeanъ aшezatъ întp' aчелашї neamъ (saъ întp' aчeeашї sвstînnърцipe de fatpie), ші жepifitopъ ла aчeiашї zeї natponї de familie. (de вnde) «Διὸς Ἑρκείου γεννηταί». Dm: пpeoцїжepтfitopї лвї Epчie Жoe, natponъ neamвлвї лор. ші «Γενή(γνή)τη τῶν Θεῶν». Esx: пpeotiцъ a Чepeseї ші Пepsefoneї. алeasъ de чeї din aчелашї neamъ (γενῆται). [ші

Γενητὸς, ἡ, όν,înfiinцatъ din înчепвtъ, кreatъ, saъ de кreat, de înfiinцat de къtpe чinева. «Ἐπὶ τῶν κτισμάτων ἴσον τὸ γενητὸν τῷ γεννητῷ, ἐπὶ δὲ θεοῦ ἕτερον. Enif: [γενέομαι].

Генікὸς, ἡ, όν, кавenitъ, însвmitъ цeпвлвї; saъ însemnътівъ de цeпъ. «Γενικὰ ἁμαρτήματα». Ep: Γενικὴ (kazъ: gpam:) цenitівъ. 2) (Flsf:) прівітъ în цeпъ, saъ цeнepaлъ (пв sпeцialъ, εἰδικός). «Γενικαὶ ἀρεταί». Sxid: 3) (ла Bizant:) «Γενικὸν». пвблika finanцiaлъ кasъ, ші «Γενικος» (se înц: λογοθέτης) чел dintїї enitponъ ал aчestїї kase. [γένος]. [de вnde

Γενικῶς, adв: în цeнepaлъ (înпpotівъ de εἰδικῶς, în пapтіквларъ, saъ sпeцialъ).

Γένις, ιδος (ἡ), =Γένυς, seквръ, topopъ.

Γέννα, ας, (ἡ), поеt: în локъ de γενεά, sъъ γένος. [de вnde

Γενναδας, ου, saъ α (ὁ), = Γενναῖος, noвілъ, лецitimъ; saъ вitеazъ, воїнікъ; цeneposъ în simцiminte.

Γενναδότειρα, (ἡ), поеt:=(saъ гpemit în локъ de) Γεννοδότειρα.

Γενναιάζομαι, saъ Γενναΐζομαι, вiit: -άσομαι, saъ -ίσομαι, mъ popiъ кв (apътъ) цeneposъ simцimînitъ. [γενναῖος].

Γενναιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кавenitъ, potpівітъ вnвї цeneposъ. [γενναῖος, πρέπει]. [de вnde

Γενναιοπρεπῶς, adв: пpeквm se кавine вnвї цeneposъ въpвatъ.

Γενναῖος [γέννα], α, ον, новілъ, de пашtepe лецitimъ, de вnъ neamъ; (în цeп:) вnъ, alesъ. «Τοῖς γενναίοις Ὀδρυσσῶν». Tвч: «Γενναῖον ναύκληρον». Плт: «Ἵππος («Κύων, «Ἰχθὺς, ші ч.л:) γενναῖος». Epd: Ksen: Пл: «Σῦκα γενναῖα». Плт: «Σταφυλὴ

γενναία». Плт: «Εὐγενὲς μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξ ἀγαθοῦ γένους, γενναῖον δὲ τὸ μὴ ἐξιστάμενον ἐκ τῆς αὐτοῦ φύσεως». Apst: 2) прin întind:) цeneposъ în simцiminte, кърaжosъ, mapinimъ, (овш:) воїнікъ. «Νεανίας γενναῖος καὶ ἀκμαστής». Epd: «Τῶν θηρίων τοῖς γενναίοις». Плт: «Ἄνδρα ἁπλοῦν καὶ γενναῖον». ші «Ὦ γενναῖε. Плт: (fpas:) = Βέλτιστε, ші чл: (de mълte opї în eponie). «Γενναῖον ῥῆμα» Apstf: 3) iste, penede, tape, mape, mълtъ, цeaпъnъ. ші шч: «Σεισμὸς («Πώγων) — ». Flstp: Плт: «Ὀδύνη γενναία». Sof: «Κρέας («Τεῖχος) γενναῖον». D: Xp:, Epd: 4) noet: însъшitъ din naштepe, saъ natъpaлъ. «Οὔ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι». Iл: E. [de ъnde

Γενναιότης (ἡ), цenepositate; новiлitate; mъpime de simцiminte, ші чл:

Γενναιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), =Γενναιόψυχος. [γενναῖος, φρήν].

Γενναΐς, ίδος (ἡ), =Γενετυλλίς.

Γενναίως, adв: къ цeneposita1e; къ iвцeaлъ, ші чл: : tape, цeaпъn, воїнічemte. [γενναῖος].

Γέννατο, noet: în локъ de ἐγείνατο. кaвтъ γείνατο.

Γεννάω -ω, вiit: -ήσω [γέννα], naskъ; (desupe nъmînтъ) = Фύω. prodвкъ, podeskъ. [de ъnde

Γέννημα (τὸ), nъskвтъ, копiлъ; prodвкtъ, podъ. 2) (pap ші noet:) naштepe,=Γέννησις. [de ъnde

Γεννηματικὸς, ὴ, ὸν, = Γεννητικός.

Γέννησις, εως (ἡ), naштepe (акt: ші nas:), ші чл:. [γεννάω].

Γεννήτειρα (ἡ), fem: ал лъї

Γεννητήρ, ῆρος, ші

Γεννητὴς, οῦ (ὁ),=Γεννήτωρ, nъskъtopъ, nъpinte; kpeatopъ. [ші

Γεννήτης, ου (ὁ), кaвтъ Γενήτής. [γεννάω]. [de ъnde

Γεννητικὸς, ὴ, ὸν, notpiвitъ, saъ прiinчosъ ла naштepe. «Ὁ οἶνος γεννητικὸς αἵματος». At:

Γεννητὸς, ὴ, ὸν, nъskвtъ, saъ nвtinчosъ de a se naшte; fiъ (adeвъpatъ, nв adontatъ). «Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν». Skp: (вezї ші γεννητός). [γεννάω].

Γεννήτρια (ἡ), fem: ал квї

Γεννήτωρ, ορος (ὁ), nъskъtopъ; nъpinte, tatъ. 2) =Γεννήτης. «Ζεὺς—». Esx: [γεννάω].

Γεννητῶς, adв: прin naштepe (nas:), ка ъnъ nъskвtъ. [γεννητός].

Γεννικὸς, ὴ, ὸν, =Γενναῖος, новiлъ, цeneposъ; алesъ; mape, ші чл: [γέννα]. [de ъnde

Γεννικῶς, adв: = Γενναίως, вitежemte; tape: цeaпъn.

Γεννοδότειρα (ἡ), noet: dъlъtoape de naштepe (enit: ал Beneрiї). [γέννα, δόω].

Γενοίατο Ion: în локъ de γένοιντο, 3 îm: neps: a nex: 2: de nost: ал лвї γίνομαι.

Γένος, εος -ους (τὸ), = Генеа. 2) faмilie. «Γένος ἐν τῇ πόλει πρῶτον». Apst: 3) neamъ (копiї ші алte pъde). «Ἐκεῖνοι τε ἐναγεῖς ἐκαλοῦντο καὶ τὸ γένος ἀπ'ἐκείνων». Tвч: «Γένει οὖσα ἐγγυτάτω (ἀπωτέρω, ἄγχιστα)». Petp: 4) seminцie, naцie. «Σύρος τὸ γένος». Sin: 5) a doъ-snpezeчелеа naptе a fatpii (φατρία). (вezї γενήτης). 6) (лоц: ші fiлs:) adвnътъръ de mълte înцелesврї înnъpцîte în sneцiї, saъ felврї (εἶδη); elementъ. «Ἐκ τεττάρων γενῶν συμπέπηγε τὸ σῶμα». Плт: (вezї ші εἶδος) 7) neamъ (sekъ Fpanц:); (de ъnde гpam: «Τὰ τρία γένη». челе treї neamврї. 8) вîpstъ. «Γένει ὕστερος». Iл: Г. [γείνω, γένω]. [de ъnde

Γενούστης, ου (ὁ), =Γενήτης, pъdъ, saъ stpъneпotъ.

Γέντα (τὰ), noet: [ἐντὸς] mъpвntaїeле din nъвntpв tpвnвлвї, maцe, ші чл:

Γεντιανὴ (ἡ), (Лат:) (se înц: ῥίζα, pъdъчinъ) цentianъ, saъ dinzвpъ, o плantъ mediчinalъ foapte amapъ.

Γέντο, noet: în локъ de ἐγένετο, s' a fъквt, saъ s'a nъskвt. 2) Eол: în локъ de εἵλετο, a лвat, a anвkat. (3: sinr: neps: a miж: nex: 2: ал лвї αἱρέομαι).

Γένυ, υος (τὸ), saъ (maї des)

Γένυς, υος (ἡ), =Σιαγών, falkъ; (прinч: naptea чea dinanoї a fълчiї dinnpeвnъ къ dinцiї); варвъ, saъ чiokвл вървiї; (прin întind:) гвръ. 2) (fir:) tъішъ de кaцitъ, ші чл: «Ἀγκίστρου («Πυράγρης) γενύεσσι». Nik: 3) (прin întind:) topopъ, sekвръ, ші чл: (вezї ші γνάθος).

Γεοειδὴς, έος (ὁ,ἡ),=Γεώδης. [γέα, εἶδος].

Γεοῦχος (ὁ, ἡ), noet: =Γαιήοχος.

Γεοφόρος (ὁ, ἡ), =Γειοφόρος, nвptъtopъ, saъ kopiпinzътopъ de nъmînтъ. [γέα, φέρω].

Γεόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakъ în nъmînтъ.

Γεραιὸς, ὰ, ὸν, (kompp: γεραίτερος, sвпpл: -αίτατος) = Гέρων, бътpînъ; kam бътpînъ. (п: вpm:) =γεραρός, pespeklавilъ; (în цen:) вekiъ; бътpînичosъ. [γῆρας].

Γεραιόφλοιος (ὁ, ἡ), noet: чел къ бътpî-

пічоаѕъ (ѕвîрчітъ) коажъ. «Σῦκα — ». Етіг: [γεραιὸς, φλοιός].

Γέραϊραί (αἱ), în локъ de Γεραραί (nѕme în Atena de челе патрѕпрезече преотіце а лe Бакхлиї). [din

Γεραίρω [γέρας, вііt: -αρῶ, (nex: ἐγέρρηρα) daъ преміъ, pesплътeскъ; (în цen:) чinsteскъ. «Βωμοὺς ἐγέραρεν ἑορταῖς». Hind: a înnodoвit. «Τὰ θεοίνια γεραίρω τῷ Διονύσῳ». Dm: ѕъвîршeскъ ачеле жертfe ка преотіцъ. (вezї Γεραΐραί).

Γεραίτατος, ѕвпрл:, ші

Γεραίτερος, α, ον, котпр: ал лвї Γεραιός, маї бътрînъ, маї таре ла вîрстъ.

Γεραίω (fъръ вііt:), поеt: = Γεραίρω. «Τήθη γεραιόμενα μνίοις». Nік: înnodoвite. (вezї ші γραιόω).

Γεράνδρυον (τὸ), [γέρων, δρῦς] векіъ, бътрînъ трѕпкіъ de копачіъ; (fіг:) ажѕнsъ în челе маї adînчї бътрîнеце.

Γερανίας, ου (ὁ), чел кѕ rîtъ лѕпгъ ка de кокоръ. [ші

Γεράνιον (τὸ), о машіпъ de a апѕка, ші a apdіка греѕтъцї; кѕмпѕпъ de пѕцъ. 2) о плantъ de доъ fелѕрї, ѕна ка тіпероаza, ші алта ка палва. [ші

Γεραννὶς, ίδος (ἡ), (ѕe înц: ἐπιδεσμίς) ѕпъ fелъ de хірѕрц: легътѕръ. [ші

Γερανίτης, ου (ὁ), (ѕe înц: λίθος) о піатръ кѕ fцъ ка rîtѕл кокорѕлвї. [γερανός].

Γερανοβωτία (ἑσσία), ας (ἡ), ѕtолъ de кокорї ла пъшѕпе, ші локѕл, ѕnde пask. [γέρανος, βόω].

Γερανομαχία (ἡ), бътъліе (de nітічї кѕ кокорї. [γέρανος, μάχη].

Γέρανος (ἡ, ші маї ноъ ὁ), кокоръ. 2) ѕпъ fелъ de машіпъ tеатралъ (каѕтъ γεράνιον). 3) ѕпъ fелъ de данцъ de брîъ.

Γερανουλκὸς (ὁ, ἡ), чел че траце данцѕл de брîъ. [γέρανος, ἕλκω].

Γεραὸς, ὴ, ὸν, поеt: = Γεραιός.

Γεραρὸς [γεραίρω], ὰ, όν, pesпектавілъ (din fiгѕръ, de чinstit; (маї ноъ)= Γεραιός. ‖ (ѕвѕst: îm:) преощї, преотіце. (вezї γεραιραί).

Γέρας [γῆρας], γέρως -ως (τὸ), (ак: îm: γέρα) преміъ; (în цen:) чinste кѕ прefeрінцъ în релаціе кѕ алцїї. [de ѕnde

Γεράσμιος (ὁ, ἡ), поеt: =Γεραρὸς, pesпектавілъ. 2) датъ de преміъ, ші adѕкъторъ de чinste прііmіторѕлвї. [ші

Γεράστιος, (ὁ), ѕна din лѕпеле апѕлвї Мечedonікъ.

Γερασφόρος (ὁ, ἡ), поеt: прііmіторъ de преміъ. [γέρας, φέρω].

Γεργέριμος (ἡ), (мъѕлінъ) = Δρυπετὴς, ѕtafіdіtъ în помъ, ші къzѕtъ de ѕіne.

Γεργύρα (ἀ). Dop: în локъ de γοργύρα.

Γέρεα (τὰ), поеt: în локъ de γέρα, îm: ал лвї γέρας.

Γέρην, ηνος (ὁ, ἡ), чinstitъ. (вezї ші Εἴρην). [γέρας].

Γερηφορίη (ἡ), Ion: лѕаре de преміъ. [din

Γερηφόρος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de γερασφόρος.

Γέρον, вок: ѕаъ (pap ші поеt:) next: ал лвї γέρων.

Γεροντаγωγέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ

Γεροντаγωγὸς (ὁ, ἡ), конdѕкъторъ de бътрînъ. [γέρων, ἄγω].

Γερόντειος, α, ον, =Γεροντικός. [ші

Γεροντία (ἡ), demnitatea, ші поsіgіa reponтѕлвї, (adікъ) ѕenatorѕлвї în Snapta. 2) =Γερουσία, ѕenatъ. [ші

Γεροντιαῖος, α, ον, = Γεροντικός. [ші

Γεροντίας, ου (ὁ), (Лак:) тошъ desпре tatъ. [de ѕnde

Γεροντιάω -ῶ, вііt: -άσω, ші

Γεροντίζω, вііt: -ίσω, sîntъ, ѕъ ѕeamъnъ бътрînъ. [ші

Γερωντικὸς, ὴ, ὸν, бътрîneскъ. ‖ (ѕвѕst:) next: «Τὸ γεροντικόν». Полв: în локъ de ἡ γερουσία. [γέρων]. [de ѕnde

Γεροντικῶς, adв: бътрîнеште. [ші

Γερόντιον (τὸ), dim: ал лвї γέρων, бътрînелъ.

Γεροντοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъторъ de бътрînї. [γέρων, διδάσκαλος].

Γεροντοκομεῖον (τὸ), =Γηροκομεῖον, ѕпіталъ de бътрînї. [din

Γεροντοκομέω -ῶ, вііt: -ήσω, каѕтъ, înгріжeскъ de бътрînї. [γέρων, κομέω]. [de ѕnde

Γεροντοκόμος (ὁ, ἡ), înгріжіторъ de бътрînї.

Γερουσία (ἡ), adѕнapea бътрînілор, ѕenatъ. [γερούσιος]. [de ѕnde

Γερουσιάζω, вііt: -άσω, sîntъ ѕenatorъ. [de ѕnde

Γερουσιαστὴς, οῦ (ὁ), ѕenatorъ

Γερούσιος (ὁ, ἡ), бътрîneскъ, =Γεροντικὸς; (прin ѕрm:) опоравілъ; datъ ѕnpe чinste; алеѕъ. «Ὅρκος («Οἶνος) —». Om: [γέρων].

Γερράδιον (τὸ), dim: ал лвї Γέρρον.

Γερρό(ῤῥά)δερμον, ου (τό), акоперішъ de піеле (ѕаъ de рогожіпъ în локъ de піеле) ал павъzеї. [γέρρον, δέρμα].

Γέρρον (τὸ), [Перѕ:, ѕаъ εἴρω] (în цen:)

înplътitъръ de porozъ, pъkitъ, saъ naпъръ, porожinъ, ші чл: (iap прinч: 2) пavъzъ împlетitъ пъlratъ, saъ pomboidъ (de kape întpeввinцaъ Пepsiї). 3) înгpъdipe de rapdъ, saъ rpatie înplетitъ. 4) koвepгъ de rpatie; saъ akoпepiшъ de porожinъ; saъ пepdea înplетitъ (op de apapъ, ші чл:) пentpъ anъpape de плoae, ші soape a пetъцътopiлop пе ла lîpгъpї.

Γερροφόρος (ὁ), ostaшъ пъplътopъ de Пepseaskъ пavъzъ. [γέρρον, φέρω].

Γερροχελώνη (ἡ), maшinъ pesвoiaskъ akoпepitъ къ rpatie, sввt kape anъpîndвse se anpoпiaъ de vetate (îmпpesopъtopiї). [γέρρον, χελώνη].

Γέρυνος (ὁ), =Гύρῖνος.

Γέρων, οντος (ὁ), вътpînъ; (прin întind: ла îm:) алешiї, proestoшiї, чеї maї mapї a ї вneї naцiї. «Ταῖς συναρχίαις καὶ τοῖς γερόντοις (Eол: înлокъ de γέρουσι)». Apstf: 2) kînжъъ de ѓвркъ. (fiind къ era обiчnвitъ a авса пе dînsвл o fiгвръ de вътpînъ). ‖ (adikt:) век ъ (kînd ape ші next:). «Σάκος γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ». Od: X. [γῆρας, γέρας]. [de вnde

Γερωνία, saъ Γερωσία, saъ Γερωχία (ἁ), Dop: în локъ de γερουσία.

Γευθμὸς (ὁ), noet: în локъ de γεῦσις. [ші

Γεῦμα (τὸ), =Γεῦσις, rвstъ. 2) op че rвstъ чinева de черкаре, провъ (de вinъ ші чл:) 3) ввkatъ, mînkape. «Ἀπόσιτοι πάντων γευμάτων διετέλεον». Iпkp: 4) (maї noъ) прînzъ. «Ἀπὸ πρωΐας ἄχρι τοῦ γεύματος». Sxл: Om: [γεύομαι].

Γεύμεθα noet: în локъ de Гегеύм=θа, îm: 1: neps: a tpe: de къ: ал лвї γεύομαι

Γεῦσις, εως (ἡ), rвstape, ші rвstвл simцitъ dintp'însa; (fir:) черкаре; (прin întind:) ввnъ калitate de rвstъ. 2) rвstъ, (ad:) simцвл rвstвлвї. 3) dape алtвia, ка sъ rвste. [ші

Γευστήριον (τὸ), вasъ, къ kape rвstaъ вinвл, ші алte въвtврї. [ші

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кввenitъ, saъ лвкръtopъ ла rвstape. «Γευστικὸν νεῦρον». «Γευστικὴ δύναμις». 2) апlекatъ, disпвsъ ла rвstape. «Γευστικῶς ἔχω». Exst: noпteskъ a rвsta. [ші

Γευστὸς, ἡ, ὸν, rвstatъ, saъ de rвstat; sвпвsъ ла simцвл rвstвлвї. [din

Γεύω [în afin: къ δεύω], вiit: γεύσω, (nas: tp: de къ: Γέγευμαι, ші pap -σμαι) ѓakъ пе (daъ ла) чinева se rвste, (se simцъ, sъ черче). «Βούλει σε γεύω ἄκρατον»; Eвp: (ші fir:) «Δούλους ἔγευσε τιμῆς ἐλευθέρας». Пл: «Ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας (se înц: ἡμᾶς, saъ τοὺς ἀνθρώπους) τὸν αἰῶνα». Ep: ‖ (miж:) rвstъ; черкъ (прon: ші fir:) «Καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν». Skp: «Οὐ γεύσει τῆς θύρας»; Apstf: пъ черчї ла вшъ, sъ вezї de 'цї deskid? «Γευσόμεθα ἀλλήλων ἐγχείησιν. Il: Y. sъ пе черкъm пвtepiле. 2) rвstъpeskъ. «Σίτου ἐγεύσαντο». Ksп: «Καί τινες καὶ ἀλλήλων ἐγεύοντο». Tвч: [γέα].

Γέφυρα (ἡ), [γέα, φυράω, saъ φορέω, saъ γέφυγρα din γέα ἐφ' ὑγροῖς] malъ de pîъ, saъ zъrazъ. 2) (обiч: ші maї noъ) nodъ, saъ пвnte пе pîъ. 3) (în цen:) tpenepe (stpimtъ). «Ἡ ἐπὶ τῷ νάπει γέφυρα». Ksп: 4) (fir:) snaцiвл desпъpцitopъ dintpe doъ apmiї пвse ла pîndъ. [de вnde

Γεφυρίζω, вiit: -ίσω, (прinч:) шezînd пе чел dintpe Atena ші Eлевsina nodъ вatжokopeskъ пе tpekътopї (прekвm se обiчnвia ла serвътopiле Eлевsiniene. (вezї ἅμαξα); (în цen:) satipezъ, pîzъ, îmї вatъ жokъ de чinева.

Γεφύριον (τὸ), dim: ал лвї γέφυρα, пвптiшoaръ, nodiшkъ.

Γεφυρισμὸς (ὁ), вatжokopipe, satipisape. [ші

Γεφυριστὴς, οῦ (ὁ), вatжokopitopъ, satipistъ. [γεφυρίζω].

Γεφυροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, ѓakъ, клъdeskъ nodъ пе pîъ, ші чл: [din

Γεφυροποιὸς (ὁ, ἡ), konstpвktopъ, клъditopъ de nodвpї пе pîвpї, ші чл: (γέφυρα, ποιός].

Γεφυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, ѓakъ nodъ пе pîъ, ші чл: nodeskъ. «Ποταμοὺς νεκροῖς γεγεφυρωμένους διέβη». Пл: (fir:) «Γεφύρωσε δ' Ἀτρείδαισι νόστον (Ахілъ)». Hind: a a înlesnit întoapчepea în natpie. [γέφυρα]. [de вnde

Γεφύρωμα (τὸ), noditвръ. [ші

Γεφύρωσις, εως (ἡ), nodipe. 2) naptea чea noditъ. [ші

Γεφυρωτὴς, οῦ (ὁ), noditopъ de pîвpї, ші чл: saъ apxitektъ de nodвpї.

Γεωγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, deskpiъ цeografiчeшte пъmîntвл; stвdiezъ цeografia. [ші

Γεωγραφία (ἡ), цeorpafie, (adikъ) deskpiepea пъmîntвлвї. 2) xapтъ цeorpafikъ. [ші

Γεωγραφικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, цeorpafikъ, atinгътopъ de цeorpafie. (din

Γεωγράφος (ὁ), цeorpafъ, de цeorpafie. [γέα, γραφή].

Γεωδαισία (ἡ), цeodesie, (ad:) îmпъp-

цipe de пъмînтврї (цapinї, провinцiї, ші чл:). 2) = Геωмετρία. [ші

Геωδαίτης, ου (ὁ), цeodetъ,înпърцitorъ de пъмînтврї; цeometrв. [γέα, δαίω].

Геώδης, εος (ὁ, ἡ), пъмîntosъ, ка пъмînтвл. «Χώρα — » Ksn: хвmoasъ, neнietpoasъ. [γέα].

Геωλοφία (ἡ), ші

Геώλοφον (τὸ), dealъ, тъгърь ne кîmпie ſърь концinere de твnte, (прin врm:) de пъмînтъ, saъ хвтъ пвmaї, iap пв de nietpe. (iap прinч: next: ал лвї

Геώλοφος (ὁ, ἡ), înълцatъ ка вnъ dealъ; saъ компвssъ din пъмînтъ, iap пв din nietpe. [γέα, λόφος).

Геωμετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъsвrъ пъmînтъ цeometpiчeште; stвdiezъ цeometpia; saъ sîntъ

Геωμέτρης, ου (ὁ), цeometpв, saъ stвdinte de ...

Геωμετρία (ἡ), цeometpie, тъssвpape de пъmînтъ, saъ треава ші штiinца цeometpвлвї. [γέα, μέτρον]. [de вnde

Геωμετρικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de цeometpie; saъ îndemînatikъ ла штiinца цeometpii. || (sвbst: бърв:) = Геωμέτρης; (ші fem:) =Геωμετρία. [de вnde

Геωμετρικῶς, adв: цeometpiчeште, (adikъ) dвпе pегвлеле цeometpii, пропорцionat. «Ἀριθμητικῶς, οὐ γεωμετρικῶς ὁρίζων τὸ μέτριον καὶ δίκαιον». Пл:

Геωμιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatъ къ пъmînтъ, saъ хвтъ. [γέα, μίγνυμι].

Геωμορέω -ῶ, вiit; -ήσω, тъ înделетniческъ ла плвгърie, saъ кълtивare de пъmînтъ. [ші

Геωμορία (ἡ), înпърцire de пъmînтъ. 2) чea прin сорцї datъ вжкатъ de вnъ пъmînтъ priimitorъ de кълtивare. 3) кълtивareа вnвї asemenea пъmînтъ. [ші

Геωμορικός, ἡ ὸν, atinгътorъ de прin сорцї înпърцire de пъmînтъ, saъ de пъptашiї вneї asemenea înпърцirї. [ші

Геωμόριον (τὸ), = Геωμορία. [din

Геωμόρος (ὁ), [γέα, μείρω] пъptашъ din пъmînтъ înпърцitъ прin сорцї; колонъ; проприetapъ; вогатъ; (în цen:) плвгаръ, saъ плвгъreskъ. «Βοῦς — ». Апл: 2) (akt:) enistatъ pîndвitъ asвпра вneї înпърцirї de пъmînтъ. «Μηνυέτω τοῖς γεωμόροις». Плт: = къ...

Геωνόμος (ὁ), înпърцitorъ de пъmînтъ ла колонї. [γέα, νέμω].

Геώπεδον (τό), = Гήπεδον.

Геωπείνης, ου (ὁ), (fir:) гъmîndъ, (adikъ) лipsitъ de пъmînтъ. [γέα, πεῖνα]; saъ =Геωπόνος.

Геωπονέω -ῶ, вiit: -ήσω, ostcneskъ кълtivînd пъmînтъ, плвгъreskъ. [ші

Геωπονία (ἡ), лвкраре de пъmînтъ, плвгърie. [mi

Геωπονικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de лвкрареа пъmînтвлвї. [din

Геωπόνος (ὁ), лвкрътorъ de пъmînтъ, плвгаръ. [γέα, πόνος].

Геώρας, α (ὁ), = Геιώρας.

Геωργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лвкрezъ, кълtivъ пъmînтъ, sîntъ плвгаръ; (прin întind:) iaъ podъ, dовîndeskъ чева. «Ἡσυχίαν, ἣν πολλὴν καὶ ἄφθονον γεωργοῦμεν». Bas: «Συμφορὰς γεωργεῖν». Грг: «Τὸ χρόνους ἀλογιστίῃ γεωργήσας». Iпкр: пetpекîndв 'шї timпiї вieцiї ſърь sокoteалъ. 2) prodвkъ. «Ἡ μέλισσα καρπὸν γλυκὺν τῷ ξενίζοντι γεωργεῖ». ші «Ποτὸν, ὃ γεωργοῦσι πηγαί». Грг: [γεωργὸς]. [de вnde

Геώργημα (τὸ), лвкрвл плвгърii, saъ цapinъ лвкратъ. [ші

Геωργήσιμος (ὁ, ἡ), (пъmînтъ, ші чл:) priimitorъ de кълtивare.

Геωργία (ἡ), плвгърie, saъ кълtивare de пъmînтъ) = Геώργιον. [ші

Геωργικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de (saъ апlекatъ, ші îndemînatikъ ла) плвгърie. || «Γεωργικὴ». meштешвгвл плвгърii (se înц: τέχνη); ші «Γεωργικὰ» (se înц: βιβλία) traktatъ, saъ поетъ desпre плвгърie. [ші

Геώργιον (τὸ), пъmînтъ, saъ цapinъ de кълtivat, saъ priimitoape de кълtивare. 2) podъ (prodвktъ) de плвгърie. [ші

Геώργιος (ὁ), (maї поъ) = Геωργὸς. [din

Геωργὸς (ὁ, ἡ), лвкрътorъ de пъmînтъ, плвгаръ. «Ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θαλάσσιοι». Твч: «Βοῦς — ». Apstf: [γέα, ἔργον]. [de вnde

Геωργώδης, εος (ὁ, ἡ), плвгъrosъ, saъ плвгъreskъ, = Ἀγροικικός.

Геωρυχέω -ῶ вiit: -ήσω, sanъ, скобeskъ пъmînтъ. «Τὸν μεταλλευόμενον καὶ γεωρυχούμενον πλοῦτον». Клт: [din

Геωρύχος (ὁ, ἡ), съпътorъ, saъ скобitorъ de пъmînтъ. [γέα, ὀρύττω].

Геωσπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, semънъ în пъmînтъ. [γέα, σπόρος].

Геωтομία (ἡ),=Геωргία, тъiepe (apape) de пъmînтъ. [din

Геωτόμος (ὁ, ἡ), тъietorъ (арътorъ) de пъmînтъ, плвгаръ. [γέα, τέμνω].

Геωтραγία (ἡ), mînкape de poade de

пъмînтъ; saŭ kiap de пъмînтъ (прекът fak вnелe însърчinate femeĭ). [γέα, τρώγω].

Γεωφανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кв faцъ de пъмînтъ. [ші

Γεωφάνιον (τὸ), пвme (прinч: în Samъ) de minъ de пъmвntъ (хвmъ mediч: saŭ zorpaf:) [γέα, φαίνω].

Γεωφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitorъ de пъmînтъ, saŭ de цapine. [γέα, φύλαξ].

Γεωχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), iввitorъ de пъmînтъ, saŭ de цapine. 2) zъкътъ, îpîlъ ne пъmînтъ, ka вnелe плante. [γέα, χαίρω].

Γῆ [γέα], γῆς (ἡ), пъmînтъ, глобъл пъmînтвлuĭ. 2) вnъл din челе патрв елементе, хвmъ. 3) o парte de пъmînтъ, локъ, царъ, цinвтъ, ші чл:. 4) цapinъ; вie; (în цen:) проprietate, moшie, ші чл:

Γηγενέτης, ου (ὁ), noet: în локъ de

Γηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitъ din пъmînтъ, de sine prodвssъ (лвкрв). «Βολὲὸς («Μύκης, «Ἄργυρος, ші чл:) —». At: ші Пл: 2) = Αὐτόχθων, omъ пъmînteanъ din nepomeniцĭ anĭ (Skp:); (iap mitол:) пъskвtъ din пъmînтъ. «Γηγενὴς στρατὸς γιγάντων». Sof: 3) (kom:) ofiлitъ, гълвeniчosъ (ka moptъ skosъ din пъmînтъ). ‖ (sвbst:) = Γίγας. (de вnde ‖) = Гигантіκὸς, цigantikъ, шape, грozaвъ. «Γηγενεῖ φρονήματι». Apstf: [γῆ. γένος].

Γήδιον (τὸ), dim: ал лвĭ γῆ (цapinъ), холдицъ.

Γῆθεν, adв: noet: din, дела пъmînтъ. [γῆ].

Γηθέω -ω, вiit: -ήσω, (tp: de кв: овіч: în локъ de prez: γέγηθα) mъ вякаръ, mъ вeseleskъ. [din

Γῆθος [ἦδος], εος -ους (τὸ), noet: вякарie, веселіе. [de вnde

Γηθοσύνη (ἡ), noet: =Γῆθος. [ші

Γηθόσυνος (ὁ, ἡ), noet: веселъ. [de вnde

Γηθοσύνως, adв: кв вякарie, весел.

Γηθυλλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвĭ

Γήθιον (τὸ), [γῆ, θύω = Ὀρμῶ] вnъ felъ de прazъ, saŭ de чеапъ. (vezĭ ші ἀμπελόπρασον).

Γήϊνος, ші Ion: Γήϊος, η, ον, чел de пъmînтъ, de лвtъ; (fir:) peritorъ. [ші

Γηΐτης, ші (прin kontrak:) Γήτης, ου (ὁ), noet: Ion:=Γεωργὸς. [γῆ].

Γηλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че аре пъmînтвл de патъ, (ad:) кълкатъ ne пъmînтъ. [γῆ, λέχος].

Γήλοφος (ὁ), = Γεώλοφον.

Γῆμαι, nex: de înf: ал лвĭ Гамέω.

Γημόρος (ὁ), =Γεωμόρος.

Γηουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ

Γηοῦχος (ὁ, ἡ), чел че аре în stвnînipea sa пъmînтъ, saŭ пъmînтврĭ. 2) = Гаιήοχος. [γῆ, ἔχω].

Γηοχέω -ῶ. Ion: în локъ de Γηουχέω.

Γήπεδον (τὸ), o вякатъ de пъmînтъ кълtivaвілъ (maĭ кв seamъ апроape de casъ). (vezĭ ші οἰκόπεδον). [γῆ, πέδον].

Γηπετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: къzвtъ ne пъmînтъ. [γῆ, πέσω].

Γηπονέω -ῶ, вiit: -ήσω, Γηπόνος, ші чл: =Γεωπονέω, ші чл:

Γήποτος (ὁ, ἡ), noet: вътъ, sorвitъ, (adъпъторъ) de пъmînтъ. [γῆ, ποτὸς din πίνω].

Γήρᾳ în локъ din γήραϊ, dat: ал лвĭ γῆρας. [de вnde.

Γηραιὸς, ὰ, ον, вътînъ, saŭ вътînicosъ; (adiekt:) вътîneskъ·

Γηραλέος, saŭ Γηράλιος, α, ον, noet: =Γηραιός.

Γήραμα (τὸ), înвътrinipe. 2)= Γήρειον. [γηράσκω].

Γηρᾶναι, nex: 2: de inf: ал лвĭ γηράσκω.

Γηράντεσσι, noet: dat: îm: ал лвĭ

Γηρὰς, ᾶσα, ὰν, noet: nex: 2: de парiч: a лвĭ γηράσκω.

Γῆρας, αος -ως (τὸ), вътînецe. 2) (fir:) noet: învetape, sîrшitъ, desflopipe. «Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος». Esx: 3) піеле de шарпе. (vezĭ λεβηρίς). [de вnde

Γηράσκω, ші (odatъ пвmaĭ) Γηράσκομαι, вiit: γηράσω, (ші maĭ овіч:) γηράσομαι, (tpe: de кв: γεγήρακα, ші чл:) înвътîneskъ; (fir:) desflopeskъ. 2) (prea pap) =Γηροκομῶ. [ші

Γηράω -ῶ, (прел: ἐγήρων) noet: în локъ de Γηράσκω. [ші

Γήρειον (τὸ), пвfoasa sъmînцъ a selвatičeĭ anrînape, ші челор asemenea плante (пе каре вякатъ o ia вînivл). (vezĭ ші πάππος).

Γήρει, Ion: în локъ de γήρᾳ, dat: ал лвĭ γῆρας.

Γηροβαρεῖς, έων [îm:], greĭ ла вътînецe. [γῆρας, βαρεῖς].

Γηροβοσκέω -ω, вiit: -ήσω, = Γηροτροφέω. [ші

Γηροβοσκία (ἡ), = Γηροτροφία. [din

Γηροβοσκὸς (ὁ, ἡ), = Γηροτρόφος, ші γηροκόμος. [γῆρας, βοσκός].

Γηροκομεῖον (τὸ), suiталъ de вътînĭ. [din

Γηροκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, înгріжeskъ,

кавlă пе чinева ла вътрînеце. [γῆρας, κομέω]. [de вnde

Γηροκομικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторă de (шi îndemînatică ла) îngрiжipe de вътрînă. [шi

Γηροτροφεῖον (τὸ), aшezъmîntă de хръnipea вътрînilор, =Γηροκομεῖον. [шi

Γηροτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хръneскă пе чinева ла вътрînеце, = Γηροκομέω. [шi

Γηροτροφία (ἡ), хръnipe de вътрînі,= Γηροκομία. [din

Γηροτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitорă de вътрînі, = Γηροκόμος. [γῆρας, τροφὴ].

Γηροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, порtă, dакă (пе вmерi, saă în sninape) вътрînă nenътinчosă. [γῆρας, φορέω].

Γήρυγμα (τὸ), noet: [γηρύω], =φθέγμα, гръipe, глъsвipe.

Γηρυγόνος (ὁ, ἡ), noet: [γῆρυς, γόνος]. fъкъторă, saă скоцъторă de граiă, de вnctă.

Γῆρυς, υος (ἡ), noet: граiă, глasă, вnnetă; (прin вpm:) famъ. [de вnde

Γηρύω, saă Γηρύομαι, вiit: -ύσω, -ύσομαι, noet: гръieскă; скоцă глasă (прin вiepsă), кîntă; (stpъm:) лаvdă; вesteскă, noвesteскă; (кв dat: saă ак: кв преп:) конкврă кв чinева прin кîntape.

Γήτειον (τὸ), =γήθυον.

Γήτης, ου (ὁ), noet: în локă de γητ́της.

Γητομέω -ῶ, γητόμος în локă de γεωτομέω, γεωτόμος.

Γηφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторă de пъmîntă; saă хръnită, тръitорă кв продвкtеле пъmîntвлuї, (plante, рvdъчinї, шi чл:); (fir:) sъракă. [γῆ, φάγω].

Γήχυτον (τὸ), naptea чea moале a пъmîntвлuї (компвъ nвmaї din хвmъ). [γῆ, χυτόν din χέω].

Γιγαντaῖος, α, ον, шi

Γιγάντιος, α saă ος, ον, шi

Γιγαντιaῖος, α, ον, цirantîcă, вріъшeскă, mape. [γίγας'.

Γιγαντολέτειρα, ας, шi Γιγαντολέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лuї

Γιγαντολέτωρ, ορος, шi Γιγαντολέτης, ου, (ὁ), noet: пръпvditорă de цirangї, saă вpiашї. [γίγας, ὀλέω].

Γιγαντομαχία (ἡ), вътвлie de цirangї, saă кътре цirangї. [γίγας, μάχη].

Γιγαντοραίστης, ου (ὁ), noet: [γίγας, ῥαίω]. = кв...

Γιγαντοφόνος (ὁ, ἡ), шi

Γιγαντοφόντης, ου (ὁ), noet: omopîторă de цirangї. [γίγας, φένω].

Γιγαντώδης, εος (ὁ, ἡ), ка вnă цirantă, цirantosă. [γίγας].

Γίγαρτον (τὸ), seminцъ, гръвnte de stpвгвpe; вoшtinъ. [de вnde

Γιγαρτώδης, εος (ὁ,ἡ), asemenea кв, saă плină de seminце de stpвгвpї; ка вoшtina, saă вoшtinosă.

Γίγας [γῆ, γάω, γίνομαι], αντος (ὁ), цirantă, вріашă; (fir:) mape, гrosă шi 'nалtă ла трвпă.

Γιγγίδιον (τὸ), вnă felă de плantъ, пъпъdie, saă чikoaръ selвatикъ. (vezї шi κιχώριον, шi πικρίς).

Γίγλαρος (ὁ),=(saă грешit în локă de) Νίγλαρος. (vezї шi γίγγρας).

Γιγγλίζω, вiit: -ίσω, = Κιχλίζω, rîdilă (vezї шi γαγγαλίζω). [de вnde

Γιγγλισμὸς (ὁ), = Κιχλισμὸς, pîsă din rîdilitвръ.

Γιγγλυμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, fъквtă, saă înкeiată ка о цîцînъ de вшъ. [γιγγλυμὸς, εἶδος].

Γιγγλυμὸς (ὁ), [γλύφω] цîцînъ de вшъ. 2) (fir:) înкeietвръ, saă înввкътвръ de пъdвларелe трвпвлuї. [de вnde

Γιγγλυμόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, пъ înкeiă ка о цîцînъ de вшъ.

Γιγγλυμώδης, εος (ὁ, ἡ)=Γιγγλυμοειδής.

Γιγγλυμωτὸς, ἡ, ὸν, înкeiată кв цîцînї de вшъ. [γιγγλυμόομαι].

Γιγγραίνω, вiit: -ανῶ, кîntă кв înstpвmîntвл nвmită..

Γίγγρα, ας (ἡ), [imit:] вnă felă de mikă вarвarікă глveră. (vezї шi χηνίζω).

Γιγγραντὸς, ἡ, ὸν, (кîntikă) кîntată кв глverвл γίγγρα. [γιγγραίνω].

Γίγγρας, ου (ὁ), =Γίγγρα.

Γιγγρασμὸς (ὁ), глasвл, шi кîntapea глverвлuї γίγγρα. [γιγραίνω].

Γιγλυμὸς (ὁ), = Γιγγλυμός.

Γίγνομαι, (maї вekiă de kît) Γίνομαι [γάω, γέω, γένω], вiit: -γενήσομαι (nex: ἐγενόμην, saă At: ἐγενήθην, tpe: de кв: γεγένημαι, шi miж: kape вnc opї se ia în локă de prez: γέγονα), пъ înїiinцeză, пъ faкă; (desnpe oam:) пъ nasкă; (desnpe plante) pesърă. «Εἶπεν ὁ Θεὸς, γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς». Skp: «Οἶκον, ὃν γενόμην». Od: Ξ. «Ἡμέρῃ, τῇ ἕκαστος ἐγένετο». Ep: «Οἴει σὺ διαφορὰν εἶναι ἢ μὴ γενέσθαι, ἢ γενόμενον ἀπογενέσθαι;» Пл: «Τοῦτον δ' οὐδ', εἰ γέγονεν, εἰδώς». Dm: «Τὸν Λυκοῦργον μόνον τῶν γεγονότων, (adikъ τῶν ἀνθρώπων)». Плв: «Γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ». Apstl: «Γεγονέναι βέλτιον (κά-

κιον) ἄλλων». Is: ші Лis: «Τοὺς ἐξ ἡμῶν γεγονότας». Iskp. «Τυράννου πατρὸς γενέσθαι». Лкs: «Γεγονὼς ἔτη εἴκοσι». Ksn: «Γεγονὼς τριακοστὸν ἔτος». Грг: «Τοῖς τέσσαρσι καὶ ἐννενήκοντα ἔτεσιν, ὧν τυγχάνω γεγονώς». Isк: «Ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ». Іл: Л. «Τῶν κριθῶν καὶ τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων». Dm: (de вnde) «Τὰ γιγνόμενα», în локъ de aí прόсοδοι, вenitвріle. «Τῶν γιγνομένων εἰκοστὴν πρασσόμενοι». Твч: (ші fir:) «Τὸ γιγνόμενον (în локъ de τὸ προσγιγνόμενον)», prodвssвл (kîштigвл) мештешвгвлвї, neгoцвлвї, вanilop пвшї ла dobîndъ, ші чл: (în цen:) голosвл. «Τοὺς Θηβαίους ἡγεῖτο ἀντὶ τῶν αὐτοῖς γιγνομένων τὰ λοιπὰ ἐάσειν». Dm: «Γέγονας ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος». Apstf:« Ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα γέγονε». Dm: «Ἰσοπαλὴς ἡ μάχη γίγνεται». Твч: «Σατύρῳ ἑαυτοῦ ποτε γενομένῳ». ші «Ἐμαυτοῦ γίγνομαι». Dm: «Ἐκπλήττονται καὶ σὺκεθ' αὑτῶν γίνονται». Плт: ші пв 'шї маї вin în sine. (desпpe aчeste treї eксemпle вezї маї жos). 2) «Τῆς βουλῆς («Τῶν γεραιτέρων) γεγονώς». D: Kas: «Τοῦ Πομπηΐου γεγονότες». D: Kas: (ші fir:) «Τοῦ πλείονος («Τῆς ἐπιθυμίας) γεγονότες». Лкs: «Οἱ τῶν κοινῶν ἐπὶ τῷ γεγενημένοι». Лкs: (ші în пepifp:) «Γίγνομαι ἐν πείρᾳ (δὶ ἔχθρας, ὀργῆς, λόγων, ші чл:)» în локъ de пeirῶmai, ἐχθραίνω, ὀργίζομαι, λέγω, ші чл: «Ἐγεγόνει τῇ βουλῇ δὶ ὀργῆς». Пл: 2) (кв пpenos: saъ ел:)==Παραγίγνομαι, тъ dвкъ. saъ віъ, soseskъ; (вne-орї) == Παρέρχομαι, тpекъ. «Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ ποταμοῦ». Ap: «Γενόμενος πρὸς τῷ ἰσθμῷ». Твч: «Ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ἐπῆγον». Skp: «Ὤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο». Іл: D. aъ înaintat în кале. (ші fir:) «Ἔννοια πο0'ἡμῖν ἐγένετο». пe a вenit în rîndъ. «Γενόμενος ἐν ἑαυτῷ (saъ ἑαυτοῦ, adikъ κύριος, stъпînъ de sine, saъ πρὸς ἑαυτὸν)». вiindв 'шї în sine. (ші întp' алтъ însemn:) «Γίγνομαι κατ' ἐμαυτὸν». рътîiъ sinтвръ. «Ἐπεὶ δὲ ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἱ συμπρέσβεις ἐγενόμεθα». Esx: saъ тъ rîndeskъ în sinemъ. «Ὁ δὲ Πομπήϊος ἀκούσας, καὶ πρὸς αὐτῷ γενόμενος βραχὺν χρόνον». Пл: (avcasta se поate în целепе ші în sensвл prevedentъ). «Πολὺν ἀριθμὸν χρόνου γεγονότες». Esx: «Διὰ πολλῶν μαθημάτων γενόμενος». Лвч: tpekînd. «Γενομένης ἐν τοῖς πράγμασι τῆς Ἀριάδνης». Пл: intpînd în лвкрарї. «Τὸ δαιμόνιον ᾧ Σώκρατες, ἑκάστοτε σαυτῷ γίγνεσθαι». Пл: «Ἐξ ἀνθρώπων, (ὀφθαλμῶν, ποδῶν) ἐγένετο». s'a гъквt певъzвtъ, a пepit. «Ἐπειδὰν ἀπὸ δείπνου γένωνται». Ep: «Γίγνονται πάλιν ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις». Пл: 3) (fir:) ажвпrъ, esъ (вne-opi ла sвmъ); mъ înfiinцezъ, mъ sъвîршeskъ. «Ἐλπίδες οὐ γιγνόμεναι». Лвч: «Ἃ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐγένετο». Твч: «Τῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν στατήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα δραχμαί». Dm: (de вnde) «Γιγνόμενον». Aptin: prodвssвл операцii; (ші diaлект: saъ лоц:) конклъsie. «Τίς (Τί, οὐκ ἔχω τί) γένωμαι»; Лкs: «Γίγνεσθαι ἐφ' ἑτέροις». Лкs: a se лъsa vinева în diskpeцia, disnosiцia, saъ пъdeжdea алтора. 4) mъ îndeлetniчeskъ, mъ оквпъ, stpъpвieskъ în чева. «Ἐπὶ τέτταρας ἡμέρας πρὸς ταῖς θήραις γίγνονται». Лкs: «Σφόδρα γενομένη πρὸς τῷ πράγματι». Пл: «Γενόμενοι ἐν ποιήσει (ἐπὶ πράγμασι, περὶ τὸ συμβουλεύειν, ші чл:)». (ші înpot:) «Γενόμενος ἀπὸ τῶν πράξεων ἐκείνων». Пл: desоквпîndвse de ла ачеле... 5) mъ aflъ, sîntъ de faцъ. «Γίγνεσθαι παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι (ἐπὶ ταύτης τῆς γνώμης, ἐπ' ἀμφότερα ταῖς γνώμαις)». Твч: 6) (кв adв:) sîntъ întp' astfelъ, saъ altfelъ de disnosiцie, stape. «Οἱ παρὰ Πλάτωνι δειπνήσαντες καὶ εἰσαύριον ἡδέως γίγνονται». Пл: (ші în el: de adв:) «Θυομένῳ δὲ αὐτῷ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ (se înц: καλῶς)». Ksen: 7) (în a tpeia neps: saъ în inf: saъ în naptч:) se întîmплъ. «Σεισμὸς ἐγένετο». Skp: «Πολλάκις γέγονεν, ὥστε καὶ τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατη0ῆναι». Iskp: «Κύριε, τί γέγονεν, ὅτι, ші чл:» Skp: «Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο αὐτῷ, ὥστε χρήμασιν εὐεργετεῖν». Ksn: «Πρὸς ἀγαθοῦ (saъ, «Πρὸς κακοῦ) μοι τὸ πρᾶγμα ἐγένετο». Apst: «Εἰ γὰρ ποτ'ἐμοὶ γένοιτο». Apstf: «Μὴ γένοιτο». «Γενομένης δὲ φήμης». Лкs: «Παντάπασι τὰ γιγνόμενα λέγεις». Плт: 8) se кade; este datopie (dpentъ, лецizitъ, xotъpîtъ); кade în naptea квiва; (ші în цen:) se notpiвemte. «Πάντες οἱ κληρονόμοι τὸ γιγνόμενον ἐκομίσαντο». Is: «Τὸ γιγνόμενον τῷ θεῷ τοῦ ἀργυρίου ἐξέτισε». Навs: «Τὸ γιγνόμενον τίμημα». Лкs: «Τῷ παιδὶ τοῦ ἀνεψιοῦ κατὰ τοὺς νόμους ἐγίγνετο ἡ κληρονομία». Is: «Τοὺς δρομέας τὸ γιγνόμενον πεπληρωκέναι». Apstd: «Ἐν ταῖς γιγνομέναις ἡμέραις». Ksn: «Οὐ δικαίαν, οὐδὲ γιγνομένην χάριν». Dm: «Τό γ' ἐπ' ἐμοὶ γιγνόμενον πειράσομαι διαπράξασθαι». Лв: 9) este de вnъ пpeцъ, пpeцвieмte, saъ kostъ, цinc. «Τοὺς ἐξειρ-

γασμένους (χώρους) ἔφη πολλοῦ ἀργυρίου γίγνεσθαι». Ksn: 10) se sъвîршешіе, se pepesintъ (în teatpъ). «Γιγνομένων τῶν ἐν ἄστει τραγῳδιῶν». Esx: 11) = Συγγίνομαι, mъ împeвnъ. «Γενομένῃ ἀνδρὶ ἑτέρῳ». Skp: (вezї ші Γεννάω).

Γιγνώσκω, (maї векіъ de kît) Γινώσκω [γνόω din νόω, νοέω], вііt: γνώσομαι, ші noet: γνωσοῦμαι (nex: ἔγνων, ως, ω, ωμεν, ші чл: de вnde поpвnч: γνῶθι, noſt: γνοίην, ввп: γνῶ, ῶς, ῶ, ші чл: înſ: γνῶναι, пapїч: γνούς; tp: de кв:, kape вnc opї se ia în локъ de прes: ἔγνωκα, ші nas: ἔγνωσμαι, nex: ἐγνώσθην), [de avi] квnoskъ, deosebeskъ. «Ἔγνω δ' αὖψ' ἐμὲ κεῖνος». Od: Λ. «Γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησεν». Es: (прin întind:) mъ квnoskъ, mъ împieteneskъ; (прin вpm:) iввeskъ. Ἦ μάλα νῶϊ γνωσέμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον». Od: Ψ. «Οὐδὲ τραπέζῃ γνώτην ἀλλήλων». Od: Φ. «Γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν». Skp: (ші nas:) «Θετταλῶν ἱππεῖς γνωσθῆναι αὐτῷ βουλόμενοι». Ksn: 2) înцelerъ, прічепъ, (прin вpm:) mtiъ. «Ὡς γνῶ χωσμένοιο». Il: Δ. «Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη». Il: E. «Τοὺς λόγους τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνώσκω». Tвч: «Ἔγνωσαν' ἀποπεμπόμενοι». Tвч: «Ἐπεὶ ἔγνω ἐμοῦ ἄτοπα ποιοῦντος». Ksn: «Εἰ γνώσεται Σωκράτης, ὁ σοφὸς δὴ, ἐμοῦ χαριεντιζομένου». Ilч: «Πατέρα δὲ γίγνωσκε ἔχων Ἑρμῆν». Лвч: «Ὡς οὖν ἐμοῦ γε καὶ ἀγωνιουμένου, καὶ τιμᾶσθαι ἀξιώσοντος, οὕτω γίγνωσκε». Ksn: (ші în nepif:) «Γινώσκω χάριν». D: Kas: în локъ de οἶδα χάριν, pеквnoskъ faчepe de вine. (вezї ші οἶδα). 3) rîndeskъ, amъ вnъ felъ de пъpepe desпpe чева. «Ορθῶς («Κακῶς) γιγνώσκω. «Γιγνώσκειν ὀρθῶς περὶ Θεῶν». Il: «Λεγέτω περὶ αὐτοῦ, ὡς ἕκαστος γιγνώσκει». Tвч: «Ἐγὼ μὲν οὕτω γινώσκω». Ksn: 4) апpобezъ, хоtъpъskъ. «Τὸ μαντεῖον ἔγνω ἡμετέραν εἶναι τὴν Μεσσήνην». Iskp. «Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεύς». Лвч: «Οἱ δικασταὶ δὲ ἀκούσαντες ταὐτὰ καὶ αὐτοὶ ἔγνωσαν, καὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν». Dm: «Πλησίον ἀλλήλων οἰκεῖν ἔγνωσαν». Fab: Eson: (ші nas:) «Πῶς ἂν κρίσιν ἀκριβεστέραν εὕροιμεν τῆς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐγνωσμένης;» Iskp: «Τὴν οὕτω παρανόμως γνωσθεῖσαν δίαιταν». Dm: «Στέργειν ἐστι δίκαιον τοῖς ἐγνωσμένοις». (ші nвmai o datъ miж:). «Ὡμολόγηκε νυνὶ ἡμᾶς ὑπάρχειν ἐγνωσμένους ἐμὲ λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος». Dm: 5) (ptp:) aflъ, nъskoчeskъ apгвminte. «Ἱκανώτατος δὲ ἀνθρώπων ἦν (ὁ Ἀντιφῶν) εἰπεῖν τε καὶ γνῶναι». Fastp: 6) (maї noъ) mъ împeвnъ (tpвnemte). «Ἀδὰμ ἔγνω Εὔαν». Skp: «Οὐδεμίαν ἔγνω τῶν παλακίδων». Il: «Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω». Skp: 7) (noet: ші foapte pap) ==Γνωρίζω, faкъ квnoskвtъ, înквnoшtingezъ. «Γνώσομαι τὴν ὀλβίαν Κόρινθον». Hind:

Γίννος (ὁ), калъ, saъ kalîpъ nedesъвîpшitъ; (прin вpm:) mikъ ла tpвnъ. (вezї ші νάνος).

Γίνομαι, кавtъ Γίγνομαι.

Γινώσκω, кавtъ Γιγνώσκω.

Γλαγάω -ῶ, (fъpъ вііt:) amъ лante mвлtъ, sînіъ плinъ de (saъ fpaцedъ înкъ ка) лante. [ші

Γλαγερὸς, ὰ, ὸν, noet: = Γαλακτώδης, лъntosъ, плinъ de (saъ asemenea кв) лante. [γλάγος].

Γλαγερόχροος -ους (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Γαλακτόχροος, de faga лanteлвї. [γλαγερὸς, χρόος].

Γλαγόεις, εσσα, εν, noet: = Γλαγερός.

Γλαγοπὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: înкегtopъ de лante. [γλάγος, πήγνυμι].

Γλάγος, εος -ους (τὸ), = Γάλα, лante.

Γλαγότρόφος (ὁ, ἡ), noet: (пapoкs:) хрънitopъ кв лante; (пpoпapoкs:) хрънitъ кв лante. [γλάγος, τρέφω].

Γλαγοφόρος (ὁ, ἡ), noet: = Γαλακτοφόρος. [γλάγος, φέρω].

Γλαγόων, noet: în локъ de γλαγῶν, пapїч: a лвї γλαγάω.

Γλάζω, вiл: -άξω, noet: =Κλάζω.

Γλακτοφάγος, γλακτοφόρος, γλακτόχροος, noet: în локъ de γαλακτοφάγος, ші чл:

Γλαμάω -ῶ, вііt: -ήσω, Dop: Eол: în локъ de λημάω. [din

Γλάμα (ά), Dop: în локъ de λήμη, вpdoape.

Γλαμυξιάω -ῶ, вііt: -άσω, = Γλαμάω, sînтъ...

Γλάμυξις (ὁ, ἡ), = кв...

Γλαμυρὸς, ὰ; ὸν, ші...

Γλαμώδης, εος (ὁ, ἡ), ші...

Γλάμων, ονος (ὁ, ἡ), = Αημῶν, вpdвposъ, плinъ de вpdopї. [γλάμα].

Γλάνις, ιδος, saъ ίδος, saъ ιος, (ὁ, ἡ), кнъ neшte de anъ dвлче. (вezї ші βλένος). [de вnde

Γλαννὸς, ὴ, ὸν, =Βλενὸς, прostъ, nepodъ.

Γλάνος (ὁ), =Ὕαινα

Γλὰξ, ακός, (ἡ), вnъ felъ de плantъ, че îmпвлцешte лanteле. (вezї ші γλαύξ).

Γλαρὶς, (гpешіt) în локъ de γλαφίς.

Γλαύκειος, α, ον, de квкавea. «Ὠὸν —».

sъid: [γλαύξ].

Γλαυκηπόρος (ὁ, ἡ), noet: skopnitopъ de albastpe valъpĭ (maĭ kъ seamъ în stpimtoape de mape). «Κλύδων —». Etm: [γλαυκὸς, πόρος].

Γλαυκιάω -ῶ, biit: -άσω, amъ (saъ mъ bĭtъ kъ) kъstьtьpъ grozavъ (ka a levlaĭ). 2) Γλαυκίζω. [γλαυκός].

Γλαυκίδιον (τὸ), dim: al laĭ Γλαῦκος.

Γλαυκίζω, biit: -ίσω, sîntъ kam (batъ în) albeneцъ, saъ albastpъ. 2) nъtimeskъ de albeaцъ. [mi

Γλαύκινος, η, ον, =[γλαυκός].

Γλαύκιον, (τὸ), bnъ felъ de plantъ. 2) o nъspe de anъ. [bezĭ mi γλαύξ].

Γλαυκίσκος (ὁ), dim: al laĭ Γλαῦκος,= Γλαυκίδιον.

Γλαυκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [γλαυκὸς, εἶδος] albeneцъ la faцъ.

Γλαυκόμματος (ὁ, ἡ), cel kъ okĭ albastpi. [γλαυκὸς, ὄμμα].

Γλαυκὸς [γλαύσσω, saъ γλαύξ], ὴ, όν, cel ka faца mъpiĭ, saъ a cepvlaĭ, albeneцъ, saъ albastpъ; (în цen:) = Λευκὸς; (fir:) lominosъ (ka lъna); saъ grozavъ, snъimînitъtopъ (ka okiĭ levlaĭ).

Γλαῦκος (ὁ), bnъ neute de mape.

Γλαυκότης (ἡ), faца albeneцvlaĭ; saъ albъstpeaцъ.

Γλαυκόφθαλμος (ὁ, ἡ), = Γλαυκόμματος. [γλαυκὸς, ὀφθαλμός].

Γλαυκοχαίτης, ου (ὁ), cel kъ pъpъ, saъ koatъ sbpъ. [γλαυκὸς, χαίτη].

Γλαυκόχροος -ους (ὁ, ἡ), cel kъ faцъ albenceцъ, saъ albъstpsie. [γλαυκὸς, χρόος].

Γλαυκόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ cева albeneцъ; saъ albъstpezъ 2) ppĭcinsiesku albeaцъ (în okiъ). (γλαυκός).

Γλαυκώδης, εος (ὁ, ἡ), cel din soisl bsfniцeĭ. [γλαύξ, εἶδος].

Γλαύκωμα (τὸ), albeaцъ (natimъ de okĭ). (bezĭ mi ὑπόχυμα). [γλαυκόω].

Γλαυκῶπις, ιδος (ἡ), cea kъ okĭ albastpi, saъ grozavi (la kъstьtьpъ), saъ ka de bsfniцъ. (enit: al Minepveĭ mi al levneĭ). [mi

Γλαυκωπὸς (ὁ), albeneцъ la faцъ; saъ cel kъ okĭ albastpi. [γλαυκώψ].

Γλαύκωσις, εως (ἡ), novъialъ din albeaцъ. [γλαυκόω].

Γλαυκώψ, ῶπος (ὁ, ἡ), = Γλαυκωπὸς. [γλαῦκος, saъ γλαύξ, ὤψ].

Γλαύξ [γλαύσσω], γλαυκός (ἡ), kskabea, saъ bsfniцъ. 2) (npin întind: din firъpa cea întinъpitъ) o monetъ de natpъ dpaxme (a bekilop Atenenĭ). 3) bnъ felъ de carbъ (ce alt-fel se ziче mi γλάξ), =Γλαύκιον.

Γλαύσσω (fьpъ biit:), noet: [λεύσσω], lъveskъ; (stpъm:) bъzъ.

Γλαφὶς, -ίδος (ἡ), = Γλυφὶς, chiokanul pietpapilop (bîpfaskaцitъ de o napte, mi bsiosъ de ceca-l-altъ). (bezĭ mi γλύφανον). [mi

Γλάφυ, υος (τὸ), noet: [γλάφω] neuterъ, gaburъ, adînkьtьpъ.

Γλαφυρία (ἡ), =Γλαφυρότης. [din

Γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, adînkatъ, saъ adînkosъ; sъnatъ, chionlitъ; (npinspm:) netedъ, lъchiosъ, bine-lъkratъ; (maĭ des) omъ fъkatъ fpmos (npinч: sabuipe mi 'nalтъ), fpaцiosъ, beselъ, bioiъ; (kъ ak: upepos:) îndemînatikъ (la lъkpъ sabuipe). (bezĭ mi κομψός). [γλάφω]. [de bnde

Γλαφυρότης (ἡ), fpaцiositate, elegaнцъ. [mi

Γλαφυρῶς, adb: în kinъ fpaцiosъ, îndemînatikъ, mi ul:

Γλάφω [λάσκω], biit: γλάψω, sanъ, adînchezъ. 2) =Γλύφω.

Γλάχων, ωνος (ἁ) Dop: în lokъ de βλήχων.

Γλεῖνος (ὁ), = Γλῖνος.

Γλευκαγωγὸς (ὁ, ἡ), (kanalъ, saъ alъ ceba) tpansdakьtopъ de mastъ, saъ binъ dalче. [γλεῦκος, ἄγω].

Γλεύκινος, η, ον, fьkstъ din mastъ, saъ dalче ka mastal. [γλεῦκος].

Γλευκοπότης, ου, (ὁ), bъstopъ de mastъ. [γλεῦκος, πίνω].

Γλεῦκος [γλυκὺς], εος -ους (τὸ), mastъ, saъ (mi dane ferbere) binъ dalче. [de bnde

Γλεῦξις, εως (ἡ), mastъ feptъ. 2) (adiekt:) (binъ) amestekatъ kъ maltъ mastъ feptъ; (în цen:) dalче.

Γλέφαρον (τὸ), Dop: în lokъ de βλέφαρον.

Γλήμη (ἡ), = Λήμη, apdoape.

Γλημίον (τὸ), dim: al laĭ γλήμη.

Γλήνη (ἡ), [γλῆνος] laminiца okialaĭ; (npin întind:) okiъ; (fir:) fetiцъ; (npin întind:) pupuш (prop: mi fir:); gabpiче de farъ de miepe; (xipapx:) =Γυγλυμός, înbakьtьpъ de înkeicialъpъ.

Γληνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), cel în felъ de kabitate de înkeicialъpъ. [γλήνη, εἶδος].

Γλῆνος [γλαύσω], εος -ους (τὸ), (în цen:) op ce lachiosъ, saъ stiklosъ; (de bnde) stea; lominъ de okiъ; okiъ; nupuш (maĭ

кв seamъ de чеаръ); odopь. (bezĭ ші ἄγαλμα.

Γληχὼ, όος -ους, ші

Γλήχων, ωνος (ἡ), =Βλήχων. [de вnde

Γληχωνίτης, ου (ὁ), (прinч: binь) fъквtь кв планta βλήχων.

Γλία (ἡ), въskв, клеіь, mîsrъ. (bezĭ γλεῖος, ші βλένος). [de вnde

Γλιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, =Γλίχομαι. [ші

Γλήνη (ἡ), soaie, пвtoape, = Ῥύπος, (Tврч: mвrdвpie). [ші

Γλῆνος (ὁ), =Βλένος (пешіе). 2) арцарь (копачіь).

Γλισχραίνω, biit: -ανῶ, fakь чева клеіosь, ші чл: [γλίσχρος].

Γλισχραντιλογεξεπίτριπτος (ὁ, ἡ), (kom:) чел че прin imporivirĭ de ворвe алвпекînd skanъ, ші (прin врm:) este вреdnikь de a se пръпъdi.. [γλίσχρος, ἀντιλογία, ἐξεπίτριπτος].

Γλίσχρασμα (τὸ), = Γλισχρότης. [γλισχραίνω).

Γλισχρεύομαι, biit: -εύσομα, mъ skвmneskь. [ші

Γλισχρία (ἡ), = Γλισχρότης, skвmпete (srîrчenie); (прin врm:) пекврцie (mвrdъpie). [γλίσχρος].

Γλισχρολογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, черчetezь кв amървntвл, ші mъ skвmneskь ші ла чел maĭ mikь лвkрв. [ші

Γλισχρολογία (ἡ), =Σμικρολογία, skвmпъ sokotipe de прea mivĭ лвkрврĭ. [γλίσχρος, λέγω].

Γλίσχρος [γλία], α, ον, въskosь, клеіosь; mîsrosь; алвпекosь; (fir:) stървitorь (bezĭ ші λιπαρὴς); skвmnь, saь srîrчitь; (прin врm:) soiosь, пекврцitь (mвrdapь); съръkъчiosь; prostь. [de вnde

Γλισχρότης (ἡ), клеіoшie; (fir:) пекврцie; srîrчenie, skвmпete; stърчie; mървntъ sokoteaлъ, ші чл:

Γλισχρόχολος (ὁ, ἡ), amestekatĭ кв mîsrosь beninь. [γλίσχρος, χολή].

Γλισχρώδης, εος (ὁ, ἡ), ка вnь че въskosь; клеіosь. [ші

Γλίσχρων, ωνος (ὁ, ἡ), foapte съръkъчiosь. [ші

Γλίσχρως, adв: în kinь клеіosь, лiniчosь; (fir:) кв stървipe, nedesлinit; în kinь съръkъчiosь; «Γλίσχρως ζῆν». Apst: «Γλίσχρως ἐργαζόμενος». [γλίσχρος].

Γλίχομαι, (прел: ἐγλιχόμην, ші maĭ mвлtь пв) [γλία, ἔχομαι, saь în afin: кв λίπτω] (кв цen: saь ak: saь în inf:) nofteskь, dopeskь; (кв цen: кв прenos:) mъ sileskь, mъ лвпtь.

Γλοιάζω, biit: -άσω, dopmitezь; (fir:) вatжokopeskь, desnpeцвieskь пе чinева клiпind, saь miжind din okĭ (ka квm ашĭ dopmita). (bezĭ ші 'Ιλλώπτω]. [пoate din γελοῖος].

Γλοιὰς, άδος (ἡ), fem: ал лвĭ

Γλοίης, ητος (ὁ), (прinч: каль) tape în гвръ, ръь-пъръвitь.

Γλοιοπότης, ου (ὁ), ші γλοιοπότις, ιδος (ἡ), [γλοιὸς, πίνω] sopвitorь, svгъtorь de soaica трвпвлвĭ. «Χλαμὺς —». Enirp:

Γλοῖος (ὁ), [γλία] клisъ, mîsrъ (прinч: чea din вnpere кв вnt-delemnь în вaie); (în цen:) soaie, вnsoape. [de вnde

Γλοιὸς, ὰ, ὸν, клisosь, mîsrosь, алвпекosь: (în цen:) soiosь; (mвrdapь); (fir:) srîrчitь, skвmnь; ръь-пъръвitь, netpeвnikь; nismъtapiць. [de вnde

Γλοιόω -ῶ, biit: -ώσω, fakь чева клеіosь, mîsrosь, ші чл: [ші

Γλοιώδης, εος (ὁ, ἡ), ка клisa, saь mîsra; ші = Γλοιός. .

Γλοιωδῶς, adв: [γλοιάζω] în kinь de dopmitape, saь вatжokopitoape клiпipe, saь miжipe din okĭ.

Γλοῦτια (τὰ), (se пвmesk în anat:) doъ mivĭ vîrtoase вачĭ înпрежврвл гвреĭ креерілор; (dap прinч:) dim: ал лвĭ

Γλουτὸς (ὁ), [γλοιὸς] ввкъ de шezвtь. (bezĭ ші πυγή).

Γλυκάζω, biit: -άσω, sîntь dвлче, saь dвлчearь. «Οἶνος γλυκάζων». Dskp: 2) (stръm:) = кв ...

Γλυκαίνω, biit: ανῶ, îndвлчeskь. || (nas:) mъ fakь dвлче, mъ îndвлчeskь. 2) mъпînkь dвлчitврĭ, ka sъ 'mĭ îndвлчeskь гвpa. [γλυκύς].

Γλυκαῖος, α, ον, = [Γλυκύς].

Γλύκανσις, εως (ἡ), îndвлчipe. [ші

Γλυκαντικὸς, ὴ, ὸν, îndвлчitorь. [ші

Γλύκασμα (τὸ), dвлчitвръ. «Πίετε γλυκάσματα». Skp: (ші

Γλυκασμὸς (ὁ), = Γλύκανσις. [γλυκαίνω].

Γλυκέη, Ion: în локь de

Γλυκεῖα (ἡ), fem: ал лвĭ Γλυκύς. || (svвst:) = Γλυκύῤῥιζα.

Γλυκει(κι)ότερος, α, ον, noet: în локь de γλυκύτερος, компр: ал лвĭ γλυκύς.

Γλυκερὸς, α, ὸν, =[γλυκύς].

Γλυκεροστάφυλος (ὁ, ἡ), noet: чел кв dвлчĭ stрвгврĭ. (enit: ал: toamneĭ). [γλυκερὸς, σταφυλή].

Γλυκερόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: че

dвлче (fpaцedъ, moale) пieле. [γλυκερὸς, χρώς¹.

Γλυκίζω, вiit: -ίσω, = Γλυκάζω.

Γλοκί(κοί)νας, ου (ὁ), вnъ fелъ de плъчinтъ кв mвstъ. [γλυκὺς, οἶνος].

Γλυκισμὸς (ὁ), = Γλυκασμὸς. [γλυκίζω].

Γλύκιστος, η, ον, sвпрл: [din

Γλυκίων, ονος (ὁ, ἡ), компр: ал лвї γλυκύς.

Γλυκόεις, εσσα, εν, поеt: în локъ de γλυκύς, dвлче, saъ dвлчearъ. [γλυκύς].

Γλύκος, εος -ους (τό), поеt: în локв de γλεῦκος.

Γλυκύδακρυς (ὁ, ἡ), поеt: върsъторъ, saъ прiчinвitоръ de dвлчї лъкрътї. «Ἔρως —». Епigр: [γλυκὺς, δάκρυ].

Γλυκυδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [γλυκὺς, δέρκομαι] чел кв dвлче кътътъръ, saъ кв dвлче faцъ. «Φῶς ἡλίου γλυκυδερκές». Sibл:

Γλυκύδωρος (ὁ, ἡ), поеt: dътъторъ de dвлчї darврї. [γλυκὺς, δῶρον].

Γλυκυηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: dвлче sвnъторъ, saъ чел кв dвлче glasъ. [γλυκὺς, ἦχος].

Γλυκυθυμέω-ῶ, вiit: -ήσω, îndвлчeskъ, (înвeseleskъ) sвfletвл. «Βρώματα γλυκυθυμοῦντα». Iерок: Пitr: || (neхt:) sîntъ în dвлче, вeselъ disnosigie. [ші

Γλυκυθυμία (ἡ), dвлче dinosigie, плъчere a sвfletвлвї; блîndeцe; (în ръ) desmiepdape, desfpînape [din

Γλυκύθυμος (ὁ, ἡ), прiчinвitоръ, saъ simцitоръ de dвлчeaцъ în sвfletъ; блîndъ. [γλυκύς, θυμός].

Γλυκυκαρπεύ-ῶ, вiit:-ήσω, sънtъ

Γλυκύκαρπος (ὁ, ἡ), prodвкъторъ de dвлче podъ. «Ἄμπελος ἡ —». Tкр: [γλυκύς, καρπός].

Γλυκύκρεως, ω (ὁ, ἡ), чел кв dвлче карne. [γλυκύς, κρέας].

Γλυκύμαλον (τὸ), Dop: în локъ de γλυκύμηλον.

Γλυκυμαρὶς, ίδος (ἡ), вnъ fелъ de кокiлie (skoїкъ de mape). [γλυκὺς, μαρίς¹.

Γλυκυμείλιχος (ὁ, ἡ), поеt: блîndъ, dвлче ка miepea. [γλυκὺς, μείλιχος].

Γλυκύμηλον (τὸ), шъръ dвлче. [γλυκὺς, μῆλον].

Γλυκυμυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: вorвeskъ dвлче. [din

Γλυκύμυθος (ὁ, ἡ), dвлче-вorвitоръ. [γλυκὺς, μῦθος].

Γλυκύνοος -ους (ὁ, ἡ), = Γλυκύθυμος, блîndъ. [γλυκὺς, νόος -οῦς].

Γλυκύπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел че арe, saъ nanite dвлчї (fрвtошї, ші плъквцї) копiї. [γλυκὺς, παῖς].

Γλυκυπάρθενος (ἡ), поеt: dвлче (вredпikъ de iввit) fечоаръ. [γλυκὺς, παρθένος].

Γλυκύπικρος (ὁ, ἡ), dвлче ші amarъ de odatъ. [γλυκὺς, πικρός].

Γλυκύῤῥιζα (ἡ), ші

Γλυκύῤῥιζον (τὸ), вnъ fелъ de плantъ, ръdъчinъ, saъ лemnъ dвлче; (iap прinч:) neхt: ал лвї

Γλυκύῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кв dвлче ръdъчinъ. || (sввts: fem:) = Γλυκύῤῥιζα. [γλυκὺς, ῥίζα].

Γλυκὺς, έος (εῖα, ὺ), (компр: γλυκύτερος, ші γλυκίων, ші преа рар γλύσσων, sвпрл: γλυκύτατος, ші γλύκιστος) dвлче (проп: ші fiг:). (вezї ші ἡδύς). || (sввst:) Γλυκὺ, έος (τὸ), вinъ dвлче, saъ mвstъ feptъ (вezї ші ἔψημα). 2) (прin antifр:) вeninвл.

Γλυκυσίδη (ἡ), вnъ fелъ de плantъ албъ, кв floapea рошie saъ nestpiцъ (Fрц: Pivoine), алт: Πεντόροβον, ші (прinч: ръdъчina eї) Παιονία, ші în лimвa греакъ вorвitoape, Χέρι τῆς Παναγίας, mîna Пречистеї.

Γλύκυσμα (τὸ), (maї noъ) = γλύκασμα, ші sввstanцa dвлчелвї, (adikъ) dвлчeaцa; zaxapikалъ.

Γλυκύστρυφνος (ὁ, ἡ), dвлче ші stifosъ de o datъ. [γλυκὺς, στρυφνός].

Γλυκύτης (ἡ), dвлчeaцъ, saъ калitate de dвлче. [γλυκύς].

Γλυκυτράχηλος (ὁ, ἡ), чел кв dвлче (mлъdiosъ) гвimazъ. [γλυκὺς, τράχηλος].

Γλυκυφαγία (ἡ), mînkape de (хрънipe кв) dвлчitврї. [γλυκὺς, φάγω].

Γλυκύφθογγος (ὁ, ἡ), = Γλυκύφωνος. [γλυκὺς, φθόγγος].

Γλυκυφωνία (ἡ), dвлчeaцъ de glasъ. [din

Γλυκύφωνος (ὁ ἡ), чел кв dвлче glasъ, saъ вicpsъ. [γλυκὺς, φωνή].

Γλυκύχυλος [γλυκὺς, χυλός], ші

Γλυκύχυμος (ὁ, ἡ), чел кв dвлче zeaмъ. [γλυκὺς, χυμός].

Γλύκων, ωνος (ὁ), foapte dвлче (iap ком: în epon:) neплъквtъ, prostъ. [γλυκύς].

Γλύμμα (τὸ), sъпътвръ în niatpъ (lemnъ, ші чл:). 2) =Γλυφὴ. [γλύφω].

Γλύξις, εως (ἡ), =Γλεῦξις.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ші

Γλύπτης, ου (ὁ), sъпъторъ (skвлptorъ) de nietpe, ші чл: || «Γλυπτὴρ σιδηροῦς». Епigр: =Γλύφανον. [ші

Γλυπτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторѣ de (saѣ îndemînatikѣ лa) sъпътopie de nietpe, лemne, ші чл. ‖ «Ἡ γλυπτικὴ (se înц: τέχνη)». skвлптвpa. [ші

Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, skвлптatѣ, sъпatѣ, чioплitѣ. [γλύφω].

Γλύσσων, ονος (ὁ, ἡ), At: în лokѣ de γλυκίων, компр: ал лвї γλυκύς.

Γλύφανον (τὸ), înstpвmîntвл sъпътopilop de nietpe, ші чл: skовitoape, dалтѣ, ші чл: (вezї ші γλαφίς). ‖ «Καλάμου —». Enгр: вpîчeaгѣ de kondeie. [ші

Γλύφανος (ὁ, ἡ), noet: = Γλυπτός. [ші

Γλυφεῖον (τὸ), = Γλύφανον. [ші

Γλυφεὺς, έως (ὁ), = Γλύπτης. [ші

Γλυφὴ (ἡ), sъпътъръ (чioплitъръ) de niatpъ, saѣ de лemnѣ, ші чл: 2)= Γλύμμα. [ші

Γλυφὶς, ίδος (ἡ), kpestътъръ de sъцeatѣ, în kape întpъ koapda apkвлвї. 2) (npin întind:) sъцeatѣ. 3) =Γλύφανον. 4) (apxitekt:) = Τρίγλυφον, saѣ Κιονόκρανον. [din

Γλύφω [γλάφω], вiit: γλύψω, skвлптezѣ, aд: skовeskѣ, чioплeskѣ niatpъ, лemnѣ, ші чл:

Γλῶξ, ωχὸς (ἡ), noet: (neîntpв: лa sinг:) = Ἀθὴρ, вîpfвл spikвлвї de гpîѣ. [din

Γλῶσσα, ης, (ἡ), лimвъ. «Ἀπὸ γλώσσης». =Ἀπὸ στόματος, npin гpaiѣ. 2) (npin intind:) = Διάλεκτος. «Ἦν τινα γλῶσσαν ἵεσαν οἱ Πελασγοί». Ep: 3) вopвъ, кввîntѣ. «Γλώσσης χάριν». Esx: ka sъ se faкъ вopвъ. «Ἐξέπεμψε κατασκοπῆσαι, καὶ γλῶσσαν αὐτῷ κομίσαι». An: Kon: «Ταμείου γλῶσσα». Biz: adвokatвл finanцeї нввліче, ші «Βασιλέως, saѣ Βασιλικὴ —». Biz: ministpвл saѣ sekpetapвл de taїnъ ал îmпъpatвлвї. 4) (гpaiи:) zîчepe apxaikъ (foapte вekie), saѣ noetikъ, paръ, saѣ stpeinъ, (npin вpm:) neoвiчnвitъ. «Λέξον Ὁμήρου γλῶσσαν». Apstf: 5) = Γλωττίς, limввліцъ. «Αὐλοῦ —». Пл: «Σάλπιγγος —». Плd: 6) kъпъlîвл kвpeлiї, saѣ napтea din sвs a înkълцъmintелор. «Τῶν παλαιῶν ὑποδημάτων μόνη ἡ γλῶσσα περιλείπεται». Клм:

Γλωσσαλγέω -ῶ, вiit: -ήσω, nъtimeskѣ de dвpepe de limвъ; (fiг:) nв noчiѣ цinea taїnъ, saѣ tъчea; върfeskѣ (înkît mъ doape limвa); saѣ în лokѣ de γλωσσαργέω =Ἀργολογέω. [ші

Γλωσσαλγία, (ἡ), =Ἀργολογία, върfipe, nemъsвpatъ limввцie. [γλῶσσα, ἄλγος].

Γλωσσαργία (ἡ), = Γλωσσαλγία. [din

Γλώσσαργος (ὁ, ἡ), limввtѣ, върfitopѣ. [γλῶσσα, ἀργός].

Γλωσσάριον (τὸ), dim: ал лвї γλῶσσα. 2) вnѣ гelѣ de вокавъларѣ.

Γλώσσασπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: апъpatѣ npin limвa sa. [γλῶσσα, ἀσπίς].

Γλώσσημα (τὸ), =[Γλῶσσα] (dвne a 4 însemn:) 2) eksплikaцie de zîчepe вekie ші neoвiч: 3) noet: =Γλωχίν, вîpfѣ. [de вnde

Γλωσσηματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъторѣ, saѣ eksплikativѣ de zîчepe apxaikъ. «Λέξις —». Гpam: кв totвл вekie ші neoвiчnвitъ.

Γλωσσὶς, ίδος (ἡ), kaвtъ γλωττίς. [γλῶσσα].

Γλωσσογάστωρ, ορος (ο, ἡ), (kom:) чел че 'шї вmпле nîntечеле (se хpъneшte) npin limвa sa, snpe eks: adвokatѣ, faвлistѣ, ші чл: [γλῶσσα, γαστήρ].

Γλωσσογράφος(ὁ, ἡ), skpiitopѣ, saѣ eksплikътorѣ dezîчepї вekї, ші neoвiчnвite, saѣ stpeine. [γλῶσσα, γράφω.]

Γλωσσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în fopmъ de limвъ· [γλῶσσα, εἶδος.]

Γλωσσοκάτοχος (ὁ, ἡ), цiitopѣ, opnitopѣ, sвnsitopѣ de limвъ. ‖ (sвst: neвt:) «Γλωσσοκάτοχον (τὸ), instpвmintѣ xipвpц:. anъsътorѣ de limвъ în кos. [γλῶσσα, κατέχω].

Γλωσσοκηλοκόμπης, ου (ὁ), (kom:) [γλῶσσα, κηλέω, κόμπος] atpъгътorѣ, saѣ atpasѣ npin fълitoape limвъ (вopвe).

Γλωσσοκομεῖον, ші γλωσσοκόμιον, ші

ελωσσόκομον (τό), [γλῶσσα, κομέω] tokѣ de нвs limввліце de глвepe; (în цeп:) кв-tie; (npin ъntind;) нвnгъ; (лa Eqint:) квшчiвгѣ de moptѣ. (xipвpц:) o лъdiцъ stpimtъ ші лвnгъ, ka sъ цie nemiшkate mîîni, saѣ nivoape fpînte.

Γλωσσοκρατέω- ῶ, вiit -ήσω, îmї цiѣ (opneskѣ) limвa, вopвeskѣ кв лвqpe aininte. [γλῶσσα, κρατέω].

Γλωσσομανία (ἡ), nevвnie în limвъ, (adikъ) de a вopвi mвlte, a върfi. [γλῶσσα, μανία].

Γλωσσοπέδη (ἡ), kaвtъ γλωττοπέδη.

Γλωσσοστροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, amѣ limвъ вîptежoasъ, adikъ лesnivoasъ de a вopвi mвlte ші iste (sîntѣ вanѣ de гвpъ). [γλῶσσα, στρέφω].

Γλωσσότμητος (ὁ, ἡ), чел кв limвa tъiatъ. [γλῶσσα, τέμνω].

Γλωσσοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiѣ limвъ. [γλῶσσα, τομή].

Γλωσσοχαριτέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskѣ пe плakѣ, linгвшeskѣ. [γλῶσσα, χάρις].

Γλωσσώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γλωσσοειδής. 2) лимвалъ, върfiторъ. [γλῶσσα].

Γλῶττα, ης (ἡ), At: în локъ de γλῶσσα.

Γλωττίδιον (τὸ), dim: ал лъї γλωττίς.

Γλωττίζω, biit: -ίσω, съръгъ desfpînat кь лимва. кавъ καταγλωττίζω. [din

Γλωττίς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї γλῶττα, лимвуліцъ. 2) лимвуліцъ de глъеръ, ші чл: 3) отошоръ, саѣ партеа гîтлежълъї, че се акоперъ де dînsъл. 4) внъ фелъ de пазъре, împъpaцъл препеліцелор. [γλῶττα].

Γλωττισμὸς (ὁ), ші

Γλώττισμα (τὸ), sъpatape desfpînatъ кь лимва. кавъ καταγλώττισμα. [γλωττίζω].

Γλωττοδέσμη, [γλῶττα, δέσμη], ші

Γλωττοπέδη (ἡ), легъгъръ, împiedikъгъръ de лимвъ. [γλῶττα, πέδη].

Γλωττοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, плъsmвieskъ лимъ, ворве neobiчnвite. [γλῶττα, ποιέω]. 2) = Ἀῤῥητοποιέω. [de вnde

Γλωττοποιητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atingъторъ de fъкъторъ (ші îndemînatikъ ла konstpвipe) de лимвуліце de глъере. ‖ Γλωττοποιητικὴ (se înц: τέχνη), = кь...

Γλωττοποιία (ἡ), meштешвгъл de a konstpвi лимвуліце de глъеръ. 2) = Ἀῤῥητοποιία. [din

Γλωττοποιὸς (ὁ), fъкъторъ de лимвуліце de глъере. 2) = Ἀῤῥητοποιός. [γλῶττα, ποιός].

Γλῶχες (.i), кавъ γλώξ.

Γλωχὶν, ῖνος (ἡ), =(маї коректь) Γλωχίς. [de вnde

Γλωχινόω -ῶ, biit: -ώσω, formezъ, fakъ вîpfъ.

Γλωχὶς [γλώξ], ῖνος (ἡ), къпъцîнъл ешитъ afapъ ал вîpfвлъї съцецiї; (în цen:) къпъцîнъ, mapцine. «Δεσμοῦ γλωχίς». Ln: Ω. «Κρόκου —». Цeopon: aцеле глоарiї шofpanвлъї. «Θαλάσσης —». Dion: капъ de mape.

Γλάθαινα (ἡ), fem: ал лъї γνάθων.

Γναθμὸς (ὁ), noct: ші

Γνάθος (ἡ), [γνάμπτω] = Σιαγὼν, галкъ, «Ὀδόντας γναθμῶν ἐξελάσαιμι». Od: Σ. 2) вакъ de обpазъ. «Φυσᾷν τὰς γνάθους». Лкs: 3) (прin întind:) dinte. «Ἔπαγε τὴν γνάθον». Apstf: 4) гвръ, къскъгъръ. «Πόντου —». Esxл: înгiцitoape de коръвiї.5) (fir:) партеа чеа тъioasъ de sabie, de топоръ, ші чл: 6) нвtepe пръпъditoape. «Πυρὸς («Φαρμάκου) —». Esxл: ші Exp: (вezї ші γένυς). [de вnde

Γναθόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ῥαπίζω, пълmвieskъ, саѣ даѣ п' în fълчї. [ші

Γνάθων, ωνος (ὁ), чел кь парї fълчї, саѣ вачї, fълкосъ, вакълатъ. 2) (fir:) mînкъчосъ; (маї поѣ) парasitъ.

Γναμπτὸς, ὴ, όν, = Καμπτός, кокîржатъ,înкоvoiatъ, саѣ лesniчosъ de a se înкоvoia (прол: ші fir:), mлъdiosъ. [din

Γνάμπτω [вezї γόνυ], biit: γνάμψω, = Κάμπτω, înкоvoiъ, плекъ, mлъdiiъ; (fir:) îndвnлекъ, înвlînzeskъ, шічл:. [de вnde

Γνάμψις, εως (ἡ), = Κάμψις, înкоvoiepe, mлъdiepe, ші чл:.

Γναπτὴρ (ὁ), noct: în локъ de γναφεύς. [din

Γνάπτω, biit: γνάψω, = Κνάπτω, nienтenъ, даѣ ла піоъ; (în цen:) пregътeskъ цesътъръ de лînъ. (se konfвndъ кь γνάμπτω]. [de вnde

Γνάπτωρ, ορος (ὁ), noct: în локъ de γναφεύς. [ші

Γναφάλιον (τὸ), лава nisiчeї, ad: вnъ фелъ de плантъ вятвъкоasъ, a лe къpia fpвnze, саѣ пвfврї слвжiаѣ фе...

Γνάφαλον(λλον), ου (τὸ), [γνάφος] лаце, квръцiтърї din цesътвреле de лînъ, кînd se тnd, каре se intpеввinцeazъ ла вmплътъръ de аштернътърї. [de вnde

Γναφαλώδης, εος (ὁ, ἡ), пвfosъ, вятвъкosъ, ка вmплътвра de аштернътъ. [ші

Γναφεῖον (τὸ), лвкрътopia dъpstapвлъї, саѣ гътitopвлъї de цesътвре de лînъ, dîpstъ, піоъ. [ші

Γναφεὺς, έως (ὁ), 'пълвitopъ, dîpstapъ, саѣ гътitopъ de цesътвре de лînъ. [γνάφος].

Γναφευτικὸς, ὴ, ὸν, atingъторъ de (саѣ folositopъ ла) 'пълвîтвл, ші гътитвл цesътврелор de лînъ. (de вnde) «Γναφευτικὴ», meштешвгъл dîpstapвлъї. [din

Γναφεύω, biit: -εύσω, = Γνάπτω, 'пълвeskъ, лвкрezъ ла піоъ, саѣ dîpstъ цesътвреле de лînъ, sîntъ [γναφεύς].

Γναφικὸς, ὴ, ὸν, = Γναφευτικὸς. [din

Γνάφος [γνάπτω], εος -ους (τὸ), nienтene, саѣ instpвmîntъ ал dîpstapвлъї, кь каре skoate, ші netezeшte пъpвл цesътврелор de лînъ, desлъnътoape; ші вnъ фелъ de skaiete, кь каре se слвжesk ла aчeasta.

Γνάψις, εως (ἡ), nientъnape, ші 'пълвire de цesътвре de лînъ. [γνάπτω].

Γνήσιος [γέννω], α, ον, (прinч:) nъskътъ din лецiзitъ къsniчie, копiлъ adeвъratъ, iap nь bastapdъ; (în цen:) fipeskъ, непрeгъкътъ, adeвъratъ. «Λόγος —». Лiв: кевînтъ adeвъratъ ал челъї че se зiче, къ este, iap nь minчinos întitвлatъ.

«Γυνὴ— ». Ksn: лецiвiтъ (snpe deosebipe de цiitoape). [de вnde

Γνησιότης (ἡ), kалitatea лецiвiтълвĭ копiлъ, saŭ adевъратълвĭ ші neminчinosълвĭ лвкрв. [ші

Γνησίως, adв: în кiпъ лецiвiтъ; în adевъръ, fъръ prefaчepe.

Γνίφων, ωνος (ὁ), (kom:) = Κνιπὸς, кв ковîршipe srîpчiтъ, saŭ skвmпъ.

Γνοίην, nex: 2: de noft: ал лвĭ γιγνώσκω.

Γνοφερὸς, ὰ, ὸν, =Γνοφώδης, întвnekosъ, чeцosъ. [din

Γνόφος (ὁ), [νέφος, κνέφας] nopъ întвnekosъ ші вîntosъ; чeaцъ; întвnepikъ; вiжълie. [de вnde

Γνοφόω -ῶ, biit: -ώσω, акоперъ кв чeaцъ, întвnekъ. [ші

Γνοφώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γνοφερὸς.

Γνύθος [γνάθος], εος -ους (τὸ), noet: adînkътвръ, пeштеръ.

Γνύξ [bezĭ γόνυ], adв: în цenвkĭ.

Γνύπετος (ὁ, ἡ), noet: [γνύξ, πίπτω], къzвtъ în цenвkĭ, înцenвkiatъ; (fir:) славъ, nenвtinчosъ.

Γνῶ, întîia neps: sinr: a nex: 2: de sвn: saŭ 2) noet: în локъ de ἔγνω. 3: sinr: neps: a nex: 2: de хotъp: ші

Γνῷ, a 3: sinr: neps: a nex: 2: de sвn: ші

Γνῶθι, nex: 2: de порвнч: ал лвĭ γιγνώσκω.

Γνῶμα (τὸ), = Γνώμη (5). 2) =Γνώρισμα. 3) = Γνώμων (dinte, ші dpentapъ).

Γνωμάτευμα (τὸ), пърere datъ afapъ, maksimъ, sentinцъ, zisъ. (din

Γνωματεύω, biit: -εύσω, кавtъ чeasвл ла чeasopnikвл soлapъ. 2) deosebeskъ, dexвdikъ. 3) = Γνωμοδοτῶ. 4) =Γνωμολογῶ.

Γνώμεναι, noet: în локъ de γνῶναι.

Γνώμη (ἡ), [γιγνώσκω] kinzвialъ; rîndъ, skопъ; dape кв sokoteala, жвdikatъ; пъpere; xotъpipe. «Γνώμην ποιοῦμαι (τίθημι, ἔχω, ἀποφαίνομαι, ші чл:)». Лкs: «Βουλῆς γνώμη». Dm: « Γνώμην ἐμήν ». Apistf: «Γνώμας νικήσεις ἐν τῷ δήμῳ». Apstf: (bezĭ ші 4). 2) вoinцъ; înвoipe; înкввiinцape. «Ἄνευ (saŭ Ἄπο γνώμης)». Лкs: fъръ вoinцъ. (de кape înnpot): «Ἀπὸ γνώμης». Лкs: кв вoinцъ, de вanъ вoe, saŭ dinadins. «Ὅσοι δὲ τοῦτο γνώμῃ ἔπραξαν». Lis: 3) minte, înцelepчîвne. «Πρὸς ἑτέρῳ τὴν γνώμην ἔχουσιν». Esx: «Ταῦτά μου πάντα εἰς τὴν γνώμην εἰσήει». Lis: «Σώματα καὶ γνώμας σφάλλει». Ksn: «Γνώμης ἁμαρτάνει». Tвч: «Γνώμῃ χρησαμένων ἀνθρώπων». Tвч: «Τοῦτο ἀνθρώπου γνώμῃ αἱρετέον». Лкs: 4) anлекape, disnosiцie, вoinцъ, simцimîntъ. «Πρὸς τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην εἶχον». Tвч: «Τίνα γνώμην οἴεσθέ με ἔχειν»; Iskp: «Τοιαύτην γνώμην ἔσχηκα περὶ ὑμῶν». Iskp: «Τίνα γνώμην ἔχεις»; Apst: чe rîndeшtĭ? (bezĭ ші 1:) 5) = Γνῶσις, квnoштinцъ, dparoste. «Ἦν δὲ αὐτῷ ἐν γνώμῃ γεγονώς». Ep: îl era квnoskвtъ, ші faвopitъ. 6) (pap) =Γνώρισμα, semnъ. «Οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες, οὔτ' ἀγαθῶν». Trn: (de вnde 7) =Γνώμων (dinte, ші чл:) 8) sfътвipe, повацъ. «Ποῦ καταφύγωμεν οἱ γνώμης δεόμενοι». Пл: 9) sentinцъ, maksimъ, zisъ. «Τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας». Iskp: [de вnde

Γνωμηδὸν, adв: în felъ de вotape, saŭ dape de пъpere кa întp'вnъ sfatъ. [ші

Γνωμήδιον (τὸ), (kom:) diш: ал лвĭ γνώμη. [ші

Γνωμικὸς, ὴ, ὸν, konpinzътopъ de sentinцъ, saŭ maksimъ. [de вnde

Γνωμικῶς, adв: în felъ de sentinцъ, saŭ пъpere.

Γνωμοδιώκτης, ου (ὁ), (kom:) вînътopъ, къвlътopъ de sentinце. [γνώμη, διώκω].

Γνωμοδοτέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ daŭ, îmĭ проnвiъ пъperea. [γνώμη, δίδωμι]. [de вnde

Γνωμοδότημα (τὸ), data пъpere. [ші

Γνωμοδότησις, εως (ἡ), dape de пъpere.

Γνωμολογέω -ῶ, biit: -ήσω, zikъ, вorвeskъ în sentinце. [ші

Γνωμολογία (ἡ), snвnepe de sentinце. 2) noвaцъ moралъ, maksimъ. 3) колекцie de maksime. [ші

Γνωμολογικὸς, ὴ, ὸν, кавenitъ, saŭ disnвsъ, îndemînatikъ ла snвnepe, квлецepe de maksime. [ші

Γνωμολογικῶς, adв: în felъ de snвnepe, saŭ квлецepe de sentinце. [din

Γνωμολόγος (ὁ, ἡ), snвitopъ, saŭ квлегътopъ de sentinце. [γνώμη, λόγος].

Γνωμονικὸς, ὴ, ὸν, (кв цen:) îndemînatikъ de a квnoamte чева, ші a жвdika despre aчeea. 2) atinrътopъ de (astponom: ші apxitekton: instpвm:) roniametpв. (bezĭ γνώμων. 4). (de вnde ‖ sвbst: върв:) îndemînatikъ ла astponomie, ші apxitektъръ; (ші fem:) Γνωμονικὴ (se înцel: τέχνη), meштешвгвл de a konstpвi instpвmîntвл de maĭ sвs (2), ші алteле nвmite [γνώμων].

Γνωμοσύνη (ἡ), noet: квnoштinцъ; înцelepчîвne, saŭ iskвsinцъ. [γνώμων].

Γνωμοτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, (kom:) = Γνωμολογέω. [ші

Γνωμοτυπικος, ὴ, ὸν, (kom:) =Γνωμολογικὸς. [din

Γνωμοτύπος (ὁ, ἡ), (kom:) = Γνωμολόγος. [γνώμη, τύπος].

Γνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (kъ цеп:) кънoskътopъ, înчеркатъ de чева, = Γνωμονικὸς; пътрънzътopъ, dежъdikътopъ, ші хotърîtopъ de лъкрърї. «Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς τῶν παραχρῆμα δὶ ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων. Тъч: «Εἰ μὴ γλῶσσα τούτων γνώμων ἐνειργάσθη». Ksn: (sъbst:) вnъ felъ de enistatъ în Atena. 2) (se înц: ὁδοὺς, dinte) въditopъ de bîpsla bitелор. (весї ші ἄβολος). 3) арътътopъл, (minътарл) чeasopnikъlъї soларъ; (prin întind:) ші kiap чeasopnikъl; ші (pap) în локъ de κλεψύδρα. 4) înstp: matem: ші astpon: пътrapъ de черкъ, roniametpъ; saъ =Κανών, dpentapъ, (Ital:) pirлъ. 5) o fiгъръ цeometpikъ. 6) вîpfъl sfpedелълъї. 7) tapifъ de вatъ. [γιγνώσκω].

Γνῶναι, nex: 2: de inf: ал лъї γιγνώσκω.

Γνωρίζω, biit: -ίσω, (stpъm: къ ак: ші dat:) fakъ чева кънoskътъ кътва, saъ fakъ пе чînева a кънoaште, saъ a рекънoaште чева, рекomandъ. «Γνώρισόν μοι ὁδόν». Skp: 2) (къ ак) кънoskъ, saъ рекънoskъ, aflъ, prіченъ чева; ші (pap) штіъ. «Καὶ τί αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω». Skp; [γνόω]. [de вnde

Γνώριμος, ος ші (pap) ὴ, ον, кънoskътъ, de кънoskът, înвederatъ, de prіченът, desлъшitъ. ‖ (sъbst:) кънoskътъ, familiarъ. 2) însemnatъ, bestitъ. 3) школаръ. [de вnde

Γνωριμότης (ἡ), конoштinцъ, релацie. 2) însemnatate de перsoanъ. [ші

Γνωρίμως, adв: în kînъ кънoskътъ, de înцелес; în kînъ de кънoштinцъ, saъ familiaрitate. «Ἔχω τινι γνωρίμως». Dm: sîntъ кънoskътъ къ чînева.

Γνώρισις, εως (ἡ), кънoaштepe; рекънoaштepe; înкънoштinцare; кънoштinцъ, saъ familiaрitate. [ші

Γνώρισμα (τὸ), op че dъ a кънoaште чева, semnъ характерistikъ (deoseвitorъ). [ші

Γτωρισμὸς (ὁ), = Γνώρισις. [ші

Γνωριστὴς, οῦ (ὁ), кънoskътopъ, saъ înкънoштinцътopъ de чева. [ші

Γνωριστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ, saъ контріввitorъ de a кънoaште, saъ a înкънoштinца чева, = Δηλωτικός. [γνωρίζω].

Γνῶς, 2: sinr:, ші

Γνῶσι, 3: îm: neps: a nex: 2: de sвn: ал лъї γιγνώσκω.

Γνωσιμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, (prіnч:) кънoskъ, къ sîntъ маї de жos de kît алтъл în бътъліе, saъ mъ лепъdъ de a mъ вate къ маї нaтepnikъ; (prin вpm:) mъ кътeskъ, îmї skimвъ rîndвл. 2) (къ ак: prenos:) sîntъ de înnpotівъ пърере; (prin вpm:) mъ disnatъ, stървieskъ în пърepea mea. [ші

Γνωσιμαχία (ἡ), disnatъ, stървipe în пърepe. [din

Γνωσιμάχος (ὁ, ἡ), rnosimaxъ (nвme de sektaш), лвutътopъ înnpotiва кънoштinцелор saъ штiinцелор. [γνῶσις, μάχη].

Γνῶσις, εως (ἡ),=Εἴδησις, штiinцъ, кънoштinцъ; înвъцътъръ; înцелепчîне. «Ἡ γνῶσις φυσιοῖ». Skp: 2) =Γνώρισις, кънoштinцъ, familiaрitate. «Κατὰ τὴν γνῶσιν μοι τὴν πρὸς αὐτὸν». Esxл: 3) înпрезнape трвneaskъ (dвne «Ἔγνω Ἀδὰμ τὴν Εὔαν»). 4) însemnatate, renътanie. «Ἐπίτομον ὁδὸν εἰς γνῶσιν». Лвч: 5) хotърîpe жъdikътopeaskъ. «Δικαστηρίου γνώσεως νόμος κυριώτερος ἔσται». Dm: [ші

Γνωστέος, α, ον, nosit: ал лъї γιγνώσκω. [ші

Γνωστὴρ, ῆρος, ші

Γνώστης, ου (ὁ), = Γνώμων, штiitorъ de чева; (prin вpm:) înkredinцътopъ, saъ кezъшвitorъ despre чева. 2) (Skp:) прooрокъ, прекънoskътopъ. [ші

Γνωστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, potрівitъ, saъ îndemînatikъ ла кънoaштepe. «Τὸ γνωστικὸν». Пл: пътepea de a кънoaште (a deoseвi, ші чл:) 2) чел че аре, saъ îшї înкіпвieште, къ аре кънoштinце. (de вnde) «Γνωστικοί». (вnъ felъ de epetiчї) rnostiчї. [ші

Γνωστὸς, ὴ, όν. кънoskътъ, saъ de кънoskът; însemnatъ, bestitъ; кънoskътъ, (familiaръ). «Τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ». Skp: însъшimiле zeitъцїї, кîte sînt de кънoskът отвлъї. [ші

Γνωτὸς, ὴ, ὸν, noet: în локъ de γνωστὸς, ‖ (sъbst:) fpatc; pвdъ; прietenъ. [γιγνώσκω].

Γνωτοφόνος (ὁ, ἡ), ші

Γνωτοφόντις, ιδος (ἡ), noet: = Ἀδελφοκτόνος, fpatвvidъ. [γνωτὸς, φένω].

Γνώωσι, noet: în локъ de γνῶσι.

Γοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, (nex: ἐγόησα, ші 2: ἔγοον, nas: партч: γοηθεὶς) noet: плînгъ къ цinete, жълeskъ, mъ вочeskъ (prinч: пentpъ moptъ). [γόος].

Γογγροειδής, έος (ό, ή), noet: asemenea кв хелѣ de mare. [γόγγρος, εἶδος].

Γογγροκτόνος (ό, ή), noet: omorîtorѣ de хелї de mare. [γόγγρος, κτείνω].

Γόγγρος (ὁ), [γράω, γραίνω] вид de пеште, хелѣ de mare. 2) o вмфлътъръ, saѣ nodѣ ал трвнкилвї коначилвї (маї кв seamъ ал мъзлинвлвї). [de unde

Γογγρόνη (ἡ), = Βρογχοκήλη, гвшъ.

Γογγύζω [imit:], biit: -ύσω, цемѣ, гонгъiesвѣ, мвртвреskѣ (прinч: ка порвтвїеїї, mi tвptврелеле); (fir:) вотвънeskѣ, мъ пекъжeskѣ, мъ плînгѣ.

Γογγύλευμα (τὸ), = Στρογγύλευμα, potвnzitвръ. [din

Γογγυλεύω, biit: -εύσω, potвnzeskѣ, fakѣ чева potвndѣ. [din

Γογγύλη (ἡ), fem: ал лвї γογγύλος, potвndъ. || (sвst:) = Γογγυλίς.

Γογγυλίδιον (τὸ), dim: ал лвї Γογγύλιον.

Γογγυλίζω, biit: -ίσω = γογγυλεύω.

Γογγύλιον (τὸ), dim: ал лаї

Γογγυλίς, ίδος (ἡ), врожбъ. 2) (med:) хапѣ. [din

Γογγύλος, η, ον, = Στρογγύλος, potвndѣ. [de unde

Γογγυλόω -ῶ, biit: -ώσω = Γογγυλεύω, ші Στρογγυλεύω, potвnzeskѣ.

Γογγυλωπὸς, ὴ, ὸν, noet: potвndѣ ла образѣ. [γογγύλος, ὤψ].

Γόγγυσις, εως (ἡ), ші

Γογγυσμὸς (ὁ), цетере, мвртвраре, гонгъire; (прin întind:) вотвънire, нетвлцвтire. [ші

Γογγυστὴς, οῦ (ὁ), вотвънitorѣ, ші чл: [ші

Γογγυστικὸς, ὴ, ὸν, обічнвїтѣ а вотвъні, а аръта нетвлцвтire ла ор че. [γογγύζω]. [de unde

Γογγυστικῶς, adв: кв вотвънire, saѣ нетвлцвтire; saѣ în felѣ de гонгъire, ка кът ар гонгъі.

Γοεδνὸς (ὁ, ή), noet: în локѣ de

Γοερὸς [γόος], ὰ, ὸν, плînцerosѣ, saѣ вредникѣ de плînцere; întristъторѣ. [de unde

Γοερῶς, adв: кв плînцere; în кипѣ de алраџere de милъ.

Γόη (ἡ), = Γόος, (прinч:) eksorcismѣ, кіемаре маџікъ.

Γοήμεναι, noet: în локѣ de Γοᾶν, inf: ал лвї γοάω.

Γοήμων, ονος (ὁ, ή), noet: = Γοερὸς. [γοάω].

Γόης [γόη], ητος (ὁ), fermекъторѣ, deskîntъторѣ, rivitorѣ; (în цen:) înшелъторѣ, marлatanѣ.

Γοητεία (ἡ), fermекъторіе (маї кв seamъ прin deskîntiче); rivitorie; înшелетorie, marлatanie. [ші

Γοήτευμα (τὸ), fanta fermекъторвлвї, saѣ ор че слвжеште ла fermекъtorie, fermekѣ, deskîntikѣ, ші чл:; înшелъчiвне, marлatanismѣ; (în вine) atraџere de dparoste, fermekѣ. [ші

Γοητευτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѣ ла fermекъtorії, saѣ rivitorії, a amъџi прin deskîntiче, saѣ a atraџe dparoste. [ші

Γοητευτικῶς, adв: кв кипѣ fermекъtorѣ, amъџitorѣ прin rivitorii, saѣ atrъгъtorѣ de dparoste. [din

Γοητεύω, biit: -εύσω, fermekѣ; amъџeskѣ прin marлatanii, rivitorii, ші deskîntiче; (în вine) atraгѣ dparoste. [ші

Γοητικὸς, ὴ, ὸν, atingъторѣ de fermекъторѣ, маџікѣ. [γόης]. [de unde

Γοητικῶς, adв: ка fermекъtorii, în кипѣ amъџitorѣ.

Γοῆτις, ιδος (ἡ), noet: în локѣ de γοητευτικὴ, ші fem: ал лвї γόης.

Γόμος (ὁ), [γέμω] înкъркътъръ, поваръ (маї кв seamъ de корабіе); (маї нодѣ) вмплвтъръ (маї кв seamъ) de плъчінтъ.

Γομοφόρος (ὁ, ή), нвртъторѣ, къръторѣ de повара sa. [γόμος, φέρω].

Γομόω, -ῶ, biit: -ώσω, = Гемїзю, înкаркѣ (корабіе). [γόμος].

Γομφάριον (τὸ), dim: ал лвї γόμφος.

Γομφιάζω, biit: -άσω (Skp:), пътimeskѣ de dвpere de мъселе. [γόμφιος]. [de unde

Γομφίασις, εως (ἡ), ші

Γομφιασμὸς (ὁ), dвpere (stpencziчiвне, mînкъpime) de dinцї (прinч: de мъселе, кind крапъ ла cmipea dinцilor); (în цen:) dвpere de dinцї ші de мъселе.

Γομφιόδουπος (ὁ, ή), noet: каре faче sвnetѣ, saѣ клъпцъire în мъселе. «Χαλινὸς —». Ssid: [γόμφιος, δοῦπος].

Γόμφιος (ὁ), [γόμφος] (se înц: ὀδούς) мъsea мъчінашъ; [fir:] «Κλειδίου—». Apstf:

Γομφόδετος (ὁ, ή), [γόμφος, δέω] ші

Γομφοπαγὴς, έος (ὁ, ή), noet: [γόμφος, πήγνυμι] legatѣ tape, înкeiatѣ вine кв квіе de lemnѣ; saѣ компвсѣ din мвlte ввкъцї înкeїate astfel.

Γόμφος (ὁ), каіѣ de lemnѣ; (прinч:) чепѣ, каре înкeie skîndвреле коръвіilor, ші doaцеле вацilor înтre dînsele; (вne opї) пашъ; înкeietъръ; înввкътъръ.

Γομφότομος (ὁ, ή), noet: гъвritѣ кв че-

ні, заѣ кѣіе de летнѣ. [γόμφος, τέμνω].

Гомфо́ю -ѡ̃, вііt: -ѡ́сѡ, легѣ înпревпъ, înкеіѣ кѣ чепї, заѣ кѣіе de летнѣ (прінч: desпре конstрѣкціе de корѣвіі), =Пήγνυμι; (de вnde fiт) «Ὅπὸς ἐγόμφασε γάλα». Emп: [γόμφος]. [de вnde

Гόμфωμα (τὸ), лѣкрѣ înкеіатѣ прin кѣіе de летнѣ. 2) = кѣ

Гόμфωσις, εως (ἡ), înкеіере кѣ кѣіе de летнѣ; (anat:) înвѣкаре, înкеіере de oase вnѣл кѣ алтѣл; (іар пartік:) înцепенире de dinцї în falкъ.

Гομφωτὴρ (ὁ), înкеіеторѣ кѣ кѣіс, dѣлгерѣ; (іар пartік:) конstрѣкторѣ de корѣвіі. [ші

Гομφωτήριος, α заѣ ос, ον, кѣвенітѣ, заѣ folositорѣ ла înкеіере кѣ кѣіе de летнѣ. ‖ (sѣвst:) Гομφωτήριον (τὸ), = Гόμφος, міжлокѣ de înкеіере, (adікъ) кѣіѣ, ші чл: [ші

Гομφωτικὸς, ἡ, ὸν, = Гομφωτήριος. ‖ «Гομφωτικὴ (se înц: τέχνη)» мештешѣгѣл dѣлгерѣлуї, заѣ înкеіеторѣлуї кѣ кѣіс. [ші

Гομφωτὸς, ἡ, ὸν, вѣтѣтѣ, înкеіатѣ кѣ кѣіс.

Гονατίζω, вііt: -ίσω, înцепѣкіезѣ, ad: пзіѣ пе чіпева în цепѣкї. 2) лоveскѣ кѣ цепѣкїі. ‖ (nestрѣт: заѣ між:) înцепѣкіѣ, заѣ кazѣ în цепѣкї; (ші прін înтind:) porѣ. [γόνυ].

Гονάτιον (τὸ), dim: ал луї γόνυ.

Гονατόδεσμος (ὁ, ἡ), легѣтѣрѣ de чорапѣ ла цепѣкї, калцodетъ. [γόνατα, δεσμός].

Гονατόομαι, -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, fакѣ цепѣкї, adікъ nodѣрї (ка трestіа, ші чл:). [ші

Гονατώδης, εος (ὁ, ἡ), цепѣкіосѣ, nodѣросѣ (ка трestіа, ші чл:). [γόνυ].

Гονεὺς [γονὴ], έως (ὁ), =Γεννήτωρ, пѣскѣторѣ, татъ. ‖ (înт:) Гονεῖς, пѣрінцї. [de вnde

Гονεύω, вііt: -εύσω, прѣseскѣ (маї кѣ seamъ desпре пешї).

Гονὴ (ἡ), [γένω] noет: пашtере; прѣsірс; înчепѣтѣ, isворѣ; neamѣ, оріцінъ. 2) semînцъ. 3) [înт:] = Γέννημα, fѣтѣ, копілѣ, прѣпкѣ; podѣ. 4) пartікѣлъ пѣскѣтоаре; мітръ. (вezі ші γόνος). [de вnde

Γόνιμος, η заѣ ος, ον, лesпівосѣ, îndemînatікѣ de a пашtе, прѣsітorѣ, podosѣ; (fiг:) îndemînatікѣ a пѣскочі, іскѣsітѣ. 2) (med:) zі nesoaцъ, ші (прін врт:) de крізісѣ (алецере ла вnѣ feлѣ desпре воале); ор че înї аре desъвîршіта крештереа, ші înтреага пѣтере de віацъ. «Γὰ ἑπτάμηνα (παιδία) γόνιμα». Iпкр: «Εὐρὼς ὑγρότητος γόνιμος». Ил: 3)=Γνήσιος. «Ἐλέγχειν οἶδε νόθον καὶ γόνιμον». Iпкр: (вezі ші γόνος). [de вnde

Гονιμότης (ἡ), прѣsівіѣпе; podпівіе, ші чл: [ші

Гονιμώδης, εος (ὁ, ἡ), ші

Гόνιος, α заѣ ος, ον, поет: în локѣ de γόνιμος. [γόνος].

Гονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлѣл semînцеї, ка semînца. [γόνος, εἶδος].

Гονόεις, εσσα, εν, поет: =Γόνιμος.

Гονοκτονέω -ѡ̃, вііt: -ήσω, (неапров:) =Τεκνοκτονέω. [γόνος, κτόνος].

Гονοποιέω -ѡ̃, вііt: -ήσω, = Τεκνοποιέω. [γόνος, ποιέω]. [de вnde

Гονοποιία (ἡ), =Τεκνοποιία.

Гονόῤῥοια (ἡ), (вnѣ feлѣ de воалъ веперікъ) кърцере de semînцъ пе nesimціte, гопорie. [γόνος, ῥοῦς].

Гονορρύεω -ѡ̃ вііt -ήσω, пѣtімeскѣ de гопорie. [din

Гονορρυὴς, έος (ὁ, ἡ), пѣtімашѣ de гопорie. [γόνος, ῥέω].

Γόνος [γένω], =Γονὴ, пашtере; неамѣ; semînцъ (de вietate); fѣтѣ, копілѣ, strъпепотѣ. ‖ «Γόνῳ πατὴρ (παῖς)». Petр: adевъратѣ татъ, ші чл: [de вnde

Гονόω -ѡ̃, вііt: -ώσω, поет: în локѣ de γεννάω.

Γόνυ, ατος (τὸ), (ак: γόνυ, ші îm: γόνατα) цепѣкіѣ. «Ἅπτομαι τῶν γονάτων τινός». Om: кazѣ кѣ рѣгъчіѣпе ла пічоареле кѣіва. «Λύω γόνατα τινός». Om: таіѣ вінеле кѣіва. «Εἰς γόνυ βάλλω (κλίνω, ῥίπτω) τινα». Ер: слъвeскѣ, вmілeскѣ пе чіпева. «Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται». Иров: stъ în воса zеілор, заѣ (прекѣт zічет) stъ în mîna луї Dвmnezeѣ. 2) (fiг) nodѣ de трestіс, віцъ, ші чл: [кѣ întрепвнере de o: ла прііmіt: zічере (поate) гнѿ, кare s' a пъstрat în γνὺξ, γνύπετος, ἰγνύς, ші πρόγνυ. de ачeeашї afinitate este ші γνάπτω].

Гονυαγκὼν, ῶνος (ὁ), котѣл (партеа din sвs a înкеіетѣреї) цепѣкіѣлуї. [γόνυ, ἀγκών].

Гονυαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), пѣtімашѣ de дѣрере ла цепѣкіѣ. [γόνυ, ἄλγος].

Гονυκαμψεπίκυρτος (ὁ, ἡ), [γόνυ, κάμψις, ἐπίκυρτος], ші

Гονυκλασαγρύπνα (ἡ), [γόνυ, κλάσις, ἄγρυπνος] (кom: спіt: але дѣрерії de пічоаре) înковоітоаре, сѣръмътоаре de цепѣкї, ші гопітоаре de somпѣ.

Гονυκλινέω -ῶ viit: -ήσω, (ncanpoв: în kotn:) în локъ de γόνυ κλίνω, înцenвкiъ. [din

Гονυκλινής, έος (ό, ή), къzвtъ în цenвкĭ, saŭ înцenвкiatъ. [γόνυ, κλίνω].

Гονυκλισία (ή), înцenвкiepe, fачepe de metaniĭ. [γόνυ, κλίσις].

Гονύκροτος (ό, ή), чел кв цenвкiĭ înторшĭ snpe înъвntpв, ші (npin вpm:) чокniцĭ вnвл de алtвл, stpîmвъ de пічoape. (вezĭ ші βλαισός); (npin întind: ші fisiognom:) afemeiatъ; fpikosъ. «Τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων γονυκροτώτερα». Apsl: (вezĭ ші εἰλίποδες).

Гονυπετέω -ῶ, viit: -ήσω, înцenвкiъ; kazъ, mъ porъ. [din

Гονυπετής, έος (ό, ή), къzвtъ în цenвкĭ, înцenвкiatъ. [γόνυ, πέσω].

Гονώδης, εος (ό, ή),=Гονοειδής. [γόνος].

Гόος (ό), [imit:] плînцepe кв цipete, вочete.

Гοάωσα, Ion: noct: în локъ de γοῶσα, partч: fem: ал лвĭ γοάω.

Γόργειος, α saŭ ος, ον. = Γοργόνειος.

Горгеύω [γοργὸς], viit: -εύσω, (noŭ) гръвeskъ.

Горгιάζω, viit: -άσω, imitъ (skpiind, saŭ вorвind) пе oratopвл Горгia. [ші

Горгίειος, α, saŭ ος, ον, чел dвпe stilвл лвĭ Горгia. [Γοργίας].

Горгολόφα (ή), fem: ал лвĭ

Горгολόφος, ου (ό), noct: чел кв каиъ de Горгonъ пе kpeasta koĭfвлвĭ; (npin вpm:) гpozавъ. [γοργὸν, λόφος].

Горгόνειος, α saŭ ος, ον, кввenitъ, saŭ asemenea Горгonелор. || (sввst:) Горгόνειον (τὸ), капъ de Горгonъ, o maskъ a вekiвлвĭ tpaцikъ teatpв; (în цen:) snepiitoape.

Горгονώδης, εος (ό, ή), чел кв fiгвръ de Горгonъ, selвatikъ ла кipъ. [Γοργών].

Горгόνωτος (ό, ή), (npinч: ἀσπὶς, павъzъ) каре аре пе вmflъtвpa, saŭ snateле sъъ кipъ de Горгonъ. [Γοργών, νῶτος].

Гоργόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, mъ iвцeskъ, mъ înвiopezъ. [din

Гоργὸς [ὀργὴ], ὴ, ὸν, ixte, aesne-miškatъ, deштentъ, sввpdaлnikъ; гpozавъ, snъĭmîntътopъ. «Ἵππος γοργὸς ἰδεῖν». Ksn: «Τὸ γοργόν», Лкs: iвцealъ, вioiчiвne. [de вnde

Горгότης (ή), iвцealъ, вioiчiвne, deштentъчiвne; sввpdълnivie (ші чeлe-л-алte kaliĭъцĭ a лe лвĭ γοργός).

Гоργόφθαλμος (ὁ, ἡ)= (гpam: eкспліka лвĭ) Горгωпός. [γοργὸς, ὀφθαλμός].

Горгοφόνη (ή), fem: ал лвĭ

Горгοφόνος (ό, ή), noct: omopîtopъ de горгonъ. [Γοργών, φόνος].

Горгύpa (ή), [imit: вezĭ γάργαpa] anъdвkъ (kanaлъ пe sввt пъmîntъ).

Горгὼ [γοργὸς], όος -οῦς (ή), Горгonъ, (mitолц:) Medвsa (чea maĭ гpozавъ din tpeĭ). 2] = Горгόνειον. [de вnde

Горгώδης, εος (ό, ή), = Горгονώδης.

Горгὼν, όνος (ή), = Горгώ.

Горгώπης, ου (ό), ші

Горгῶπις, ιδος (ή), = кв...

Горгωпὸς (ό, ή), noet: чел кв faцъ, saŭ okĭ de Горгonъ, selвatikъ ла вedepĭ, гpozавъ. [Γοργὼ, ὤψ].

Горгῶς, adв: ixte, penede, saŭ кв aцepime, вioiчiвne, ші чл: [γοργός].

Гоpпιαῖος (ὁ), лвпa лвĭ Septembpie dвпe Macedonienĭ.

Гοῦν [γε, οὖν], koniвnкц: (npinч:) diminвtivъ, saŭ екчeptivъ, mъkap, чел maĭ nвцinъ, însъ. 2) rînditivъ; ші npiчinвitivъ, aша dap; fiind къ. 3) експліkativъ, saŭ emfantikъ, snpe ekseмnлв, întp' adeвъръ, negpeшit. (вezĭ ші γὲ, ші δή).

Гοῦνα (τὰ), noct: în локъ de γόνατα. [de вnde

Гουνάζομαι, viit: -άσομαι, noct: poгъ înînцenвkiatъ, saŭ anвkînd de цenвkĭ ne чinева, kazъ ла пічoapeле квĭва; (în цen:) poгъ кв stъpвinцъ.

Гουναλγὴς, έος (ό, ή), noct: în локъ de γονυαλγής.

Гούνασμα (τὸ), noct: înцenвkiape, pвгъчiвne. [γουνάζομαι].

Гουνόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, noct: = Гουνάζομαι.

Гουνοπαχὴς, έος (ό, ἡ), noct: чел кв гpoшĭ, гpaшĭ цenвkĭ; (în цen:) гpasъ. [γοῦνα, πάχος].

Гουνὸς (ό), noct: [γόνος] цapinъ podoasъ,=Γόνιμος. 2) [γόνυ] локъ 'nалtъ (emitъ în sвs ка цenвkiвл), dealъ.

Гουνὸς, noct: în локъ de γόνατος.

Гοῦνος (ὁ), Ion: în локъ de γόνος. 2) Eол: în локъ de γῶνος, ші γωνία.

Гοώδης, εος (ό, ή), =Гоερός.

Гραβδὴν [γράφω], adв: srîpiat, пe d' asвпpa.

Гραβδὶς, ίδος (ή), ші

Гράβδιον (τὸ), Eол: în локъ de ῥάβδιον, цandъpъ de zadъ цentpв topцe. (se aflъ ші γράβιον, Essiat).

Гράδιον (τὸ), At: în локъ de γραΐδιον.

Γραῖα, ας (ἡ), (прin sink:) în локъ de γηραιὰ, вътрînъ. (вezî ші γραῦς, ші γραῖος). [de вnde

Γραΐδιον (τὸ), dim: ал лuї γραὶς, вътрînікъ, вабъ (în desпрецъ). [ші

Γραϊκὸς, ἡ, ὸν, вътрîneскъ, въвeскъ.

Γραίνω, вiit: γρανῶ, ръzвiй, pozъ.

Γραιόομαι -οῦμάι, -вiit: -ώσομαι, îmвътрîneскъ. [din

Γραῖος, α, ον, (прin sink: din γηραιὸς) вътрînivosъ, векîй. «Σταφυλὴ γραῖα». stрвгъре stafiditъ. «'Ερείκη (ἄκανθα)—». Esхл: Sof: вskatъ, ші чл:

Γραὶς, ἴδος (ἡ), dim: ал лuї γραῖα.

Γράμμα (τὸ), (γράφω] skрisъ. 2) katastixъ, însemnare; (în цen:) înskрisъ; ввражъ, traktatъ. 3) skрisoare. 4) skрisoare, epistolъ. 5) zвгръвie. 6) literъ de алfaвetъ. 7) = Γραμμάριον. 8) (îm:) γράμματα, înвъцътъреле, че înваць konii ла skoалъ (karte).

Γραμματοδιδασκαλίδης, ου (ὁ), noct: (kom:) în локъ de [γραμματοδιδάσκαλος].

Γραμμάριον (τὸ), мъsвръ (прinч: de mediч:) a doъ-zecî-patрвlea parte a вnдii. [γράμμα].

Γραμματεία (ἡ). лвkрarea лuї γραμματεὺς (вezî zîvepea). 2) okвпaцie ла înвъцътърî literape, literatвrъ. [ші

Γραμματεῖον(τὸ), (în цen:) op че înskрisъ, (iap partik:) deînвoialъ, de datopie; testamentъ, saŭ diatъ; kodikъ, în kare se koniazъ skрisврî de tot felвl, skрisopi, ші чл: 2) raportъ. «Δοὺς γραμματεῖον ἠξίου κομίζεσθαι τὰ χρήματα». Лвч: 3) biletъ, saŭ ввletinъ. «Εἰς κάλπιν ἐμβαλὼν γραμματεῖα ἔχοντα ἑκάστου τοῦνομα». Лвч: 4) diplomъ. «Γραμματεῖα βασιλικὰ τὴν τῶν πατρικίων τιμὴν δωρούμενα». Sвid: 5) op че, ne kare se skрie чева, плакъ, însemnъtapъ, foiцъ, ші чл:. «Χαλκοῦν —». Илt: 6) шkoалъ; saŭ skрiitopie (kanцelarie). 7) мъstрътopie de înskрisврî, kasъ de xîrtiî ші de вanî, (Илt:) skрinъ, saŭ spitopiъ. [γραμματεύω].

Γραμματεὺς, έως (ὁ), din прofesie skрiitopъ, kanцelistъ, sekretapъ, notapъ, ші чл: 2) kъrtвrapъ, înвъцatъ; (skр:) leцistъ, saŭ înвъцътopъ de leцî. «Ποῦ σοφὸς; ποῦγραμματεύς» Skр: (вezi ші γραμματοδιδάσναλος). [γράμμα]. [de вnde

Γραμματεύω, вiit: -εύσω, sîntъ γραμματεύς. (вezî zîvepea).

Γραμματηφόρος (ὁ), în локъ de γραμματοφόρος.

Γραμματίας, ου (ὁ), (se înц: λίθος) o niatrъ preцioasъ (smapardъ) кв вinc прintr' însa ka niшte слове. [γράμμα].

Γραμματίδιον (τὸ), dim: ал лuї γραμμάτιον, skрisopikъ, ръвъшелъ, katastiшelъ, însemnърikъ,

Γραμματίζω, вiit: -ίσω, înвъцъ пе чineва karte. (de вnde naptiч:) «Γεγραμματισμένος (η, ον)». kъrtвrapъ, înвъцatъ. [γράμμα].

Γραμματικεύομαι, вiit: -εύσομαι, stвdiъ, saŭ înвъцъ пе алвl grammatikъ; ші sîntъ

Γραμματικὸς, ἡ, ὸν, stвdinte; saŭ înвъцътopъ: saŭ op че atinrътopъ de karte (maї кв seamъ de înвъцътврî gramatikale). 2) шîiitopъ de karte, saŭ de gramatikъ, gramatikъ; (прin întind:) kъrtвrapъ, literatъ; kritikъ de вekîle prozaiче, saŭ noctiче skрisврî. (вezî ші γραμματοδιδάσκαλος). 3) îmnodoвitъ кв literpe. «Ποτήριον —». Лt: || «Γραμματικὴ (se înц: τέχνη» meштешвгъ, gramatikъ. [γράμμα]. [de вnde

Γραμματικῶς, adв: gramatiчeшte, dвne регвle gramatikale.

Γραμμάτιον (τὸ), dim: ал лuї γράμμα, skрisopikъ, ші чл: (вezî γραμματίδιον).

Γραμματιστὴς, οῦ (ὁ), = Γραμματοδιδάσκαλος. 2) Γραμματικὸς, ші γραμματεύς. [γραμματίζω]. [de вnde

Γραμματιστικὸς, ἡ, ὸν, alînrътopъ de γραμματιστὴς. «Γραμματιστικὴ (se înцel: τέχνη) meштешвгъ лuї γραμματιστής.

Γραμματοδιδασκαλεῖον (τὸ), шkoалъ de înвъцat karte. [din

Γραμματοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцътopъ de karte. [γράμματα, διδάσκαλος].

Γραμματοεισαγωγεὺς, έως (ὁ), (Skр:) trъrътopъ кв пîrъ ла жвdikътopie nentrв пвбliче nedrentъцirî. 2) întrodвkътopъ, saŭ înlesnitopъ ла înвъцътвръ de karte. [γράμμα, εἰσαγωγεύς].

Γραμματόκος (ὁ, ἡ), noct: пъskътopъ de literpe (enit: ал koudeiвлuї). [γράμμα, τόκος].

Γραμματοκύφων [γράμμα, κύπτω], ωνος (ὁ), (desпрецвitoape zîvepe în локъ de γραμματεὺς) skрiitopъ de nimikврî.

Γραμματολικριφὶς, ἴδος (ὁ), stрîmвtopъ de literpe, saŭ чел че skрie stрîmв ші dandanele. [γράμμα, λικριφίς].

Γραμματοφορέω -ῶ вiit: -ήσω, sîntъ...

Γραμματοφόρος (ὁ, ἡ), dвkътopъ de skрisopî. [γράμμα, φέρω].

Γραμματοφυλακεῖον, ші Γραμματοφυλάκιον, (τὸ), локъ de пъstrapea înskрisвpilor, saŭ

документелор (маї кѫ ѕеатъ) пѫбліче, архівъ. [din

Γραμματοφύλαξ, ακος (ὁ), пъзіръторѫ deînskpissрї, архіварѫ. [γράμμα, φύλαξ].

Γραμμὴ (ἡ), [γράφω], лініе, pindѫ, варгъ; desemnътѫръ. 2) = Вълбїс,înчепътѫл карієреї (каѫтъ ἀφετηρία). ‖ (îm:) o skîndѫръ кѫ чінчї лініі, ші жокѫл, че ѕе жоакъ пе dînsa (ѫnѫ fелѫ de damъ, саѫ de ɣintarѫ). (de ѫnde) «Τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον». Пров: întpeввінɣeazъ ші чел маї din ѫрмъ міжлокѫ. (алтѫ fелѫ de жокѫ ера). «Διὰ γραμμῆς παίζειν». Плт: (вezї Διελκυνστίνδα). [de ѫnde

Γραμμίζω, ѵііt: -ίσω, жокѫ жокѫл Γραμμαὶ (вezї zічерea пречедентъ, ші Διαγραμμίζω). [ші

Γραμμικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) ικῶς, кѫвенітѫ ла (konѕtatѫ, саѫ îndeletнічітѫ în) лініі, ɣeometрікѫ, саѫ ɣeometрѫ.

Γραμμισμὸς (ὁ), = (саѫ ɣpeшit în локѫ de) Διαγραμμισμός. [γραμμίζω].

Γραμμοδιδασκαλίδης, ου (ὁ), = Γραμματοδιδασκαλίδης.

Γραμμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, înтїnsѫ, саѫ înгѫѕtѫ ші лѫнгѫ ка лінїа. [γραμμὴ, εἶδος].

Γραμμοποίκιλος (ὁ, ἡ), пеѕtрiцatѫ кѫ лініі, саѫ върцї. [γραμμὴ, ποικίλος].

Γραμμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γραμμοειδής.

Γραολογία (ἡ), ворвє, вазпє бъвештї, върfіре. [γραῦς, λόγος].

Γραοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кѫвенітѫ ѫпеї въtрîпе, саѫ вавє. [γραῦς, πρέπει].

Γρασσόβης, ου (ὁ), (kom:) гonitorѫ de въtрîпе. 2) amopezatѫ de въtрîпе. [γραῦς, σοβέω].

Γραόφιλος(ὁ,ἡ), (ɣramat: експлікаціе a лѫї γρασσόβης) іѫвіtorѫ de въtрîпе. [γραῦς,φίλος].

Γράπις, ιδος, (ἡ), піеле ѕkimвatъ de шарпе, ші чл: 2) ѫнѫ fелѫ de пазъре, ноате =Θραυπίς. [ші

Γραπτὴρ, ῆρος, поєt: în локѫ de

Γράπτης, ου (ὁ), ѕkpiitorѫ, саѫ трѣгътorѫ de лініі, саѫ рîndѫрї. «Μόλυβδος—». Enirp: kondeiѫ de плѫтвѫ. [ші

Γραπτὸς, ὴ, ὸν, ѕkpisѫ, саѫ de ѕkpis; înѕemnatѫ (пеѕtрiцatѫ) кѫ ѕлове; zѫгръвітѫ; ѕвîрчітѫ, înкрецітѫ. [ші

Γραπτὺς, ύος (ἡ), (îm: γραπτύες, ші прin контр: γραπτῦς) = Ἀρυχή, ѕrîрiitѫръ, жѫвпітѫръ; ръzѫітѫръ; ѕemnѫ, варгъ de въtаіе. 2) поєt:=Γράμμα, înѕkpisѫ. [γράφω].

Γράσυς (ὁ), ѕoaiєa лîпеї оіdор, ѫѕѫкѫ. 2) пѫtoape de цапї, ші de вербечї, саѫ a пъdѫшелеї ѕѫвцioареї. 3) = (саѫ ѕe конf:) кѫ ...

Γράσσος (ὁ), ларma пъввъліреї oѕtaшілор.

Γραστίζω, ѵііt: -ίσω, хръпеѕкѫ каї кѫ малdърѫ. [din

Γράστις [γράω], εως (ἡ), малdърѫ, саѫ fînѫ вердє.

Γράσων, ωνος (ὁ, ἡ, пѫtѫroѕѫ; (прin ѫрm:) ѕkîрвoѕѫ; (fir:) пеpodѫ. (de ачї Лат: ші Fpanц: gras, ші pom: гpaѕѫ).

Γραῦς [γραῖα, саѫ γράω], (цеп:) γραὸς (ἡ), (dat: γραΐ, ак: γραῦν; îm: γρᾶες, γραῶν, γραυσί, γραῦς) къtрînъ. 2) ѕmîntînъ, саѫ ѕпѫтъ înкєгатъ de лапtе fептѫ, ші чл: 3) (прin întind:) піеле ѕвîрчітъ înпрежѫрѫл вѫрікѫлуї въtрînілор. 4) ѫнѫ fелѫ de аѕtакоѕѫ, саѫ ракѫ (вezї ші μαῖα). ‖ (adiект:) =Γραῖος. «Γραῦς ἵππος». Sѫid: іапъ въtрînъ.

Γραφεῖδιον, dim: ал лѫї

Γραφεῖον (τὸ), ор че вîрfoѕѫ inѕtрѫmîntѫ, кѫ каре ѕkpim, kondeiѫ de плѫтвѫ, dap маї кѫ ѕeатъ de піатръ. [ші

Γραφεὺς, έως (ὁ), ѕkpiitorѫ, канцелістѫ. 2) zѫгравѫ. [din

Γραφὴ (ἡ), ѕkpiepe, 2) zѫгръвіре. 3) кіпѫл, кѫ каре єѕte чева ѕkpiѕѫ. 4) ѕkpiѕoape; (în цеп:) înѕkpiѕѫ; карtе, ѫврaжѫ. (de ѫnde маї кѫ deoѕeв:) «Γραφαί». ѕfinтеле ѕkpiптѫрї, (adikъ) векіѫл ші поѫл testamentѫ. 5) іkoапъ, zѫгръвеалъ; (маї поѫ) кѫѕътѫръ, пеѕtріцътѫръ. 6) înѕkpiѕъ пîръ în жѫdікътopie (прінч: рекламаціе пептрѫ пѫбліче, саѫ політіче крітє). (вezї ші εἰσαγγελία, ші δίκη). [γράφω].

Γραφίδιον (τὸ), dim: ал лѫї γραφὶς, саѫ γφαφίον.

Γραφικὸς, ὴ, ὸν, трєвѫінчоѕѫ, саѫ îndeмînatікѫ ла ѕkpiepe, deѕkpiepe, саѫ zѫгръвіре. «Γραφικὸν μέλαν». Лкѕ: Οὐ πάνυ γραφικός τις ὤν». «Γραφικὴ (ѕс înц: τέχνη)». мештешѫгѫл zѫгръвіі, ші «Λέξις—». Apѕt: поtрівітъ ѕkpiitopілор, (adikъ) emfantікъ, ші експресівъ de обіекте în deѕkpiepea лор. 2) fрѫmoѕѫ, zѫгръвітѫ, саѫ de zѫгръвіt. «Τοῖς γραφικοῖς ἔρωσιν εἰκασμένοι». Пл: «Πρόσοψις γραφική». Diod: (Fpanц: pittoresque). 3) (Біѕер:) поtрівтѫ, саѫ îndeмînatікѫ (denpinѕѫ) ла ѕfinтеле ѕkpiптѫрі. [γραφὴ]. [de ѫnde

Γραφικῶς, adв: în кінѫ deѕkpiптівѫ, саѫ emfantікѫ, ка о zѫгръвеалъ.

Γραφιοειδής, έος (ὁ, ἡ), [γραφίον, εἶδος], aѕemenea кѫ ѫнѫ kondeiѫ.

Граφίον (τὸ), ші

Граφὶς, ίδος (ἡ), = Граφεῖον, kondeiș; (upin întind:) zвгръвсалъ, desemnă. [γραφή]. [de вnde

Граφίσκος (ὁ), instр: хірврц: кв каре se skot sъцецеле din рънї.

Γράφω [γράω, γλάφω], biit: γράψω (проп: ші noet:) srîpiiă. «Γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρις αἰχμή». Іл: P. (прin врm: 2) sanș (însemnezș) кв вîрf-askвцiță înstрвmîntș, гравezș (аша skріаș чеї векї). «Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται». Ткр: «Σήματα γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ». Іл: Z. 3) ігагă лінії; (прin врm:) desemnezș; zвгръвeskă; skріș кв черпеалъ. «Εἰκόνα γράφειν». Ер: «Ζῶα γράφειν, saș γράφεσθαι». Ер: =Ζωγραφεῖν. «Τὸν Δράκοντα ἔλεγον αἵματι οὐ μέλανι τοὺς νόμους γράψαι». Іл: (ші між:) 'Εμαυτῷ γέγραμμαι ὑπομνήματα». Dm: «Συγγραφὴν ἐγράψαντο ὑπὲρ τούτων. Dm: «Γράφου δὲ φρενῶν εἴσω». Sof: «Κύκλος γεγράφθω». Esxл: «Πόθι φρενὸς ἐμὰς γέγραπται». Hind: «Μὴ δεῖσθαι γραφομένων ἢ πλαττομένων τιμῶν». Іл: 4) skріș (skрisoape) квїва. «'Εγραψαν εἰς Λακεδαίμονα». Іл: 5) skріș în прозъ. «Ποιεῖν ἢ γράφειν». Iskр: 6) = Καταγράφω, трекș în pepistрв, saș лistъ. «'Εμὲ γράφειν τῶν ἱππεύειν ἐπιθυμούντων». Ksn: 7) = Περι (saș Δια) γράφω, deskріș. «Γράφει οὖν τὴν κατασκευὴν α ὑ οὕτως». At: 8) проnвіș (înskрis) леце, ші чл: înfъцiшezș (snpe întъpipe de къpe nopodș, saș sfatș) проіекtș de леце, ші чл: «Γράφειν πόλεμον (πρεσβείαν, ψήφισμα, ші чл:)». Dm: »Γράφει τις αὐτοὺς κατάγειν». Ермц: (ші між:) «Αἱ πόλεις νόμους ἐγράψαντο». Лкs: «Δεῖ πρὸς τὸ δυνατὸν γράφεσθαι τὸν νόμον». Іл: 9) (між:) пîръskă пе чinева înskрis ла жвdikъtopie (прінч:) пentрв пвблікъ крітъ. (овіч: кв ак: ші цеп: елiп: de прeп:). «'Εγράψαντο τὴν δωρεὰν». Dm: «Γράφομαί σε προδοσίας». Іл: (ші кв înfin:) «Γράφομαι Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα». Apstf: (ші кв ак: хotър:) «Γράφεται τουτονὶ γραφὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας». Dm: (ші nas:) «'Εγράφη παρανόμων τὸ ψήφισμα». Esx: Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντος δίκη». Apstf: (вezї ші ἐγγράφω). [de вnde

Γραψείω (fъръ biit:), dopeskă, sîntă disnвsă a skpi.

Γράω -ῶ biit: -άσω, =Γραίνω, тъпînkă, pozș.

Γραώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γραϊκὸς.

Γρηγορέω, ші 'Εγρηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă deштentă. [γρήγορος]. [de вnde

Γρηγόρησις, ші Γρήγορσις, ші 'Εγρήγορσις, εως, (ἡ), deштentape.

Γρήγορος, ші 'Εγρηγορὼς (ὁ, ἡ), deштentă [ἐγήγορα din ἐγείρω].

Γρήϊος (ὁ, ἡ), Ion: în локă de γραῖος, вътрînічosă, векіă.

Γρηῦς, saă Γρῆϋς, γρηὸς (ἡ), (ак: Γρηῦν ші Γρῆϋν, вок: γρηῦ, ші γρῆϋ) Ion: noet: în локă de γραῦς.

Γριπάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, Ion: тъ adвnă, тъ грътъdeskă (ка în плазъ); тъ алегă, тъ skвргă ла fвndă. [ші

Γριπεὺς, έως (ὁ), пeskарă, saă лвкръtopă de плase, трeже, ші чл: [γρῖπος]. [de вnde

Γριπεύω, biit: -εύσω, пeskвieskă; sîntă пeskарă; (fir:) momeskă, amъцeskă, прinză în кврsъ.

Γριπηὶς, ίδος (ἡ), noet: мешtешвгъл пeskарвлăї, пeskъріс. «Τέχνη — ». Епігр: [ші

Γριπίζω, biit: -ίσω, =Γριπεύω (проп: ші fir:). [γρῖπος]. [de вnde

Γρίπισμα (τὸ), че se прinde кв плasa; (în цеп:) kînttiră întimплъtopă.

Γρῖπος (ὁ), =Γρῖφος, плasъ, трeажъ. 2) (прin întind:) вînape de пeштă; ші вînatвл, kîtă se прinde în плasъ. [de вnde

Γρίπων, ωνος (ὁ), noet: = Γριπεύς.

Γριφάομαι -ῶμαι, кавtъ γριπάομαι.

Γριφεύω, biit: -εύσω, snвiă (saă пetрекă кв) гічitopї. [γρῖφος].

Γριφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în fелă de (ка о) гічitoape, întвпекosă, анeвое de înцелes. [γρῖφος, εἶδος].

Γριφολογέω -ῶ, biit: -ήσω = Γριφεύω. [γρῖφος, λόγος].

Γρῖφος (ὁ), =Γρῖπος; 2) (fir:) гічitoape, enirтъ; saă sofismъ. [de вnde

Γριφώδης, εος (ὁ, ἡ), =Γριφοειδής.

Γρομφὰς [γρύζω], άδος (ἡ), [de avi] skроafъ вътрînъ. (вezї ші γρωνάς.)

Γρόνθος (ὁ), пвmnă. 2) (маї ноș) трeпte emite din zidă, saș de машinъ пentрв sвipe пе dînseле; (în цеп:) skаръ; (de вnde mвsikă) skapa entafonii. 3) вnă фелă de тъsвръ, = Παλαιστής.

Γροσφομάχος [γρόσφος, μάχη] (ὁ), ostашă înapmată кв ...

Γρόσφος (ὁ), вnă фелă de тікъ ші sввцipe sвліцъ.

Γροσφοφόρος (ὁ), = Γροσφομάχος, пвртъtopă de тікъ sвліцъ. [γρόσφος, φέρω].

Γρουνὸς (ὁ), кавtъ γρυνός.

Грý, saŭ γρῦ, silaбъ imitatiвъ de глasвл порчилор. «Οὐδὲ γρὺ ἀπεκρίνατο». Apstf: 2) (прin întind:) кра, пишикъ. «Ἐμοὶ δὲ οὐδὲ γρὺ μετέδωκεν αὐτῆς». Iвл: (bezĭ ші στίλη). [de вnde

Грúзω, вiit: γρύξω; цinъ, гвiцezъ ка порчiĭ; saŭ mîrîiъ ка кîîneле pînжind (bezĭ ἀῤῥηνέω); скоцъ глasъ neaptiколатъ, мврмвieскъ învet; (desпре првпкъ)=Κλαυθμυρίζομαι, скinveскъ. «Οὐδ' ἔγρυξεν» Apstf: n'a zis нiчĭ кра, нiчĭ a кръкnit. [de вnde.

Грυκτὸς, ὴ, όν, пропвпцатъ. «Ἆρα γρυκτὸν ἐστὶν ὑμῖν»; Apstf: oape пвteцĭ кръкni (ziче чева)?

Грυλλίζω, вiit: -ίσω, =Грúзω, цinъ ка вnъ пврчелъ, гвiцezъ. [γρύλλος]. [de вnde

Грυλλισμὸς (ὁ), гвiцare.

Грυλλίων, ονος (ὁ), dim: ал лвĭ...

Грύλλος (ὁ), [γρὺ] пврчелъ.

Грυμαία, saŭ (маĭ коректъ) γρυμέα (ἡ), [κρύπτω] траĭстъ, пвпгъ, ввzвnаръ. 2) хаĭне векĭ. трепце; (în цen:) нiште рътъшице netревнiче, de лепъdat (sп: eks: de нeште, ші чл:). (bezĭ γρύτη, ші συρφετός).

Грυмаιοπώλης, ου (ὁ), вînzъторъ de векiтврĭ. [γρυμαία, πώλης].

Грυνὸς (ὁ), [ξρύϊνος] тъчiвне (anpinsъ, saŭ жвmътate apsъ); ввштeanъ, saŭ цandъръ вskatъ.

Грυπαίετος (ὁ), пазъре faввлoasъ în fiгвръ de гріпцоръ ші вълтвръ. [γρύψ, αἰετός].

Грυπαίνω, вiit: -ανῶ, (akt:) = Грυπέω. (ші nevt:) шъ гîрвовeskъ.

Грυπαλώπηξ, εκος (ὁ, ἡ), (комiкъ порекліре a вnвĭ Taseanъ, noate fiind къ ера) кокошатъ пе ла твшкiĭ чеĭ înпрежвръл înкеĭетврелор (bezĭ Ἀλώπηξ), saŭ însnate). [γρυπὸς, ἀλώπηξ].

Грυπὸς, цen: ал лвĭ γρύψ.

Грυπὸς [ῥέπω, saŭ γρύψ], ὴ, όν, (компр: -ότερος, sвпрл: -ότατος) гîрвовъ, кокошатъ; (прinч:) къ пазвл кокîржатъ, înковоiатъ; (fir:) nosomopîtъ, tpistъ. [de вnde

Грυπότης (ἡ), гîрвовiтъръ (прinч: a пазвлвĭ отвлвĭ ші пъзърiлор). [ші

Грυπόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші між: -όομαι -οῦμαι, ші вiit: -ώσομαι, гîрвовeskъ, faкъ чева гîрвовъ, кокошатъ. «Γρυποῦνται ὄνυχας οἱ ἔμπυοι». Iпкр: [de вnde

Грύπωσις, εως (ἡ), гîрговiре, кокошаре (акt: ші пas: saŭ nevt:).

Грυσμὸς (ὁ), глasвл порквлвĭ. [γρύζω].

Грυτάριον (τὸ), dim: ал лвĭ

Грύτη (ἡ), [bezĭ ші ῥύτισμα] нiчĭ ші proaste лвкрврĭ de але kaseĭ, трепце, кîрпе (nentрв пъпвшĭ, ші чл:); папгліче; ші (în цen:) тървnte лвкрврĭ de гътeала femeiлор. (bezĭ ші γρυμαία, γέλγη, ші ῥῶπος).

Грυτοδόκος, (ὁ, ἡ), noet: [γρύτη, δέχομαι] квtie de пвs тървntъĭ de гътeалъ, saŭ (Fpanц:) de toaletъ.

Грυτοπωλεῖον (τὸ), пръвъліе de тървnte лвкрврĭ de гътeала femeiлор. [din

Грυτοπώλης, ου (ὁ), вînzъторъ de тървnцiшврĭ. (папгліче, ші чл:). [γρύτη, πώλης].

Грὺψ, -υπὸς (ὁ), o feаръ mitолоцiкъ кв капъ ші apinĭ de вълввръ ші трвпъ de леъ.

Грύτος (ὁ), (грeш: în локъ de γρύπος) Eол: = Ῥύπος.

Грωθώνη (ἡ), бавъ, skroafъ, iапъ, ші чл: de nimiкъ.

Грωνὰς (ἡ), -άδος, = Γρομφάς, skroafъ.

Грῶνος [γραίνω], η, ον, noet: гъвpiтъ, mînkatъ, (прin врm:) skорборosъ, adînkatъ. || (sвbst:) Γρώνη (se înц πέτρα) niatръ гъвънатъ ка алвia. «Φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις». Epigr: «Μυсδόκος—». Nik: гавръ de шоаріче. «Ἑλλίς—». Nik: îрdъвл чiовапiлор.

Гύа, ας (ἡ), noet: [γύω], =Χώρα, пъmînтъ, saŭ napte de пъmîntъ, цapinъ; (ші fir: de ачi) srъъ, mitpa. 2) = Гύης. [de вnde

Гύаια (τὰ), =Ἀπόγεια, otroane de легат коравia de църmъ.

Гυάλα (ά), dop: пахаръ; [de ачi] оалъ; вnъ felъ de чiквъръ, saŭ îрdъiашъ de лапte. [γύω].

Гυαλοθώραξ, ακος (ὁ, ἡ), bezĭ ziчepea врmътoape. [γύαλον, θώραξ].

Гύαλον (τὸ), noet: = Κοῖλον, гъвънътвръ. «Αἰθέρος — ». Opf: волta червлвĭ. «Κρατῆρος —». Eвр: (bezĭ гаστήρ). «Πέτρας —». Sof: nemтеръ. «Παρνασσοῦ —». Es: валea Парnасвлвĭ. «Χρυσοῦ γέμον —». Eвр: sвtepanъ (de sвbt пъmîntъ) котоаръ. «Χειρὸς —». Epigr: палmъ, пвmnъ (de вnde ші ἐγγυαλίζω). «Χώρας —». Apstf: хotapъ (шапцъ). (bezĭ ші γύης); (iap прinч:) «Θώρηκος —». Om: naptea чea dinainte dene ла пientъ, ші чea dinanoĭ dene ла sninape a zaлiĭ. (zaoa чea dintp' amîndoъ aчeste вякъцĭ înkeiatъ пе ла sвbцiopĭ se nвmia γυαλοθώραξ). (bezĭ ші κῦτος). [ші

Гυαλὸς, ὴ, όν, noet: (прinч: λίθος) вmплвторъ de пвmвл mîneĭ, =Χειροπληθής. [γύω].

Гύη (ἡ), Ion: în локъ de γύα.

Гύης, ου (ὁ), naptea плъгълъї, unde i se îmbъкъ ferъл, (noate) = Ἀροτρόπους (vezї ші ἕλυμα). 2) (pin întind:) връsdътъръ, saŭ шъпцълецъ de плъгъ; (fir:) ръzоръ, xotapъ; 3) тъsкръ de пъmîntъ (ка de zeче stînжinї). 4) = Гύα, пъmîntъ, цapinъ.

Гυήτης, ου (ὁ), = Гυιὸς, skionъ.

Гυοτόρος (ὁ, ἡ), noet: [γύα, τείρω] гъвpitorъ de пъmîntъ. «Μήρυξ—». Xpstod: Ekfp:

Гυία (ἡ), noet: = Гύα.

Гυιαλ0ὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [γυῖον, ἀλθαίνω] тъmъdъitorъ de тъdълареле трънълъї.

Гυιαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: întъpitorъ de тъdълареле трънълъї. [γυῖον, ἀλκή].

Гυιαρχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀρχεσίγυιος. [γυῖον, ἀρχέω).

Гυιοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înгрехitorъ, (ostenitorъ) de тъdълареле трънълъї. «Κάματος («οἶνος)— «Eпгр: [γυῖον, βάρος].

Гυιοβόρος (ὁ, ἡ), noet: [γυῖον, βορὰ] mînkътorъ, pozътorъ de тъdълареле трънълъї.

Гυιοδάμας, α (ὁ), noet: доворътorъ, saŭ denpinzътorъ de тъdълареле трънълъї. [γυῖον, δάμνω].

Гυιοδόνητος (ὁ, ἡ), noet: [γυῖον, δονέομαι] тремърътorъ de mîinї ші de пічоape.

Гυιόκόλλος (ὁ, ἡ), noet: (парks:) лiпitorъ, stpînгътorъ, (ші пропарокs:) лiпitъ de тъdълареле трънълъї. «Σπάργανον — » Лікfp: [γυῖον, κόλλα].

Гυιοκόρος [γυῖον, κόρος], în локъ de гуиовбόρος.

Гυῖον (τὸ), [γύα, γύω] mînъ, saŭ пічоръ; (în цen:) тъdъларъ ал трънълъї. 2) (pap) трънъ întpergъ.

Гυιοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înгецътorъ, amopцitorъ de тъdълареле трънълъї, (maї ка seamъ:) de mînъ, saŭ пічоръ. [γυῖον, πήγνυμι].

Гυιοπέδη (ἡ), noet: în локъ de χειροπέδη, легътъръ, nentъ de mîinї, saŭ de пічоape. [γυῖον, πέδη].

Гυιὸς [γυῖον], ἡ, ὸν, npinsъ de шîinї, ші de пічоape, паралiтъ, олоръ; (fir:) oвositъ.

Гυιοτακὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [γυῖον, τήκω] прічinsitorъ, saŭ пътimaшъ de tonipe (нехръnipe, лînцezipe) în тъdъларе.

Гυιοτόρος (ὁ, ἡ), noet: =Гυοτόρος. (vezї zіч:).

Гυιοῦχος (ὁ, ἡ), noet: чел че цine лerate mîïnсле, ші пічоареле. [γυῖον, ἔχω].

Гυιοφάγος (ὁ, ἡ), noet: = Гυιοβόρος, mînkътorъ de кърnърї, saŭ (грешit) în локъ de γαιοφάγος. [γυῖον, φάγω].

Гυιόχαλκος (ὁ, ἡ), noet: чел ка тъdъларе de apamъ, (adikъ), цeапънъ, tape, neoвositъ, nedomolitъ. [γυῖον, χαλκός].

Гυιόω –ῶ, вііt: ώτω, олоцевкъ, паралiтezъ пе чinева; îї taiъ вinеле, îл злъвeskъ ка totял; îл skiлoцeskъ. [γυῖον].

Гυλιαύχην, ενος (ὁ, ἡ), [γυλιὸς, αὐχήν] чел ка гîтял лънгъ ші sавцipe ка...

Гυλιὸς (ὁ), [γύω] комniцъ, saŭ толвъ înгasтъ ші лънгъ de întpeвsinцarea ostaшiлор. (vezї ші γωλεός).

Гυμνάζω, вііt: –άσω, ekspsezъ, denpinzъ (прегътeskъ) пе чinева (прinч:) nentpa лънтеле цimniче [γυμνός, голъ]; (în цen:) овічнвieskъ пе чinева маї 'nainte nentpa op че. «Γυμνάζω ἐμαυτὸν, = ка || (miж:) Γυμνάζομαι». «Γεγυμνασμένοι τὰς ἕξεις πρὸς τὰς πολεμικὰς πράξεις». Apsl: (ші ел:) «Πολλῶν πολέμων γεγυμνασμένος». Fiлstp: (mi ка dal:) «Γεγυμνασμένοι λόγοις». Лвч:

Гυμνὰς, άδος (ὁ, ἡ), noet: = [Гυμνὸς], голъ, saŭ голанъ. 2) (ка kaz:) denpinsъ ла чева, eksepsalъ. || (sвst: fem:) în локъ de...

Гυμνασία (ἡ), eksepsape, denpindepe. [γυμνάζομαι].

Гυμνασιαρχέω –ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ

Гυμνασιάρχης, ου (ὁ), цimnasiarxъ; pîndвitъ enistatъ, direktorъ asвпра eksepsътopiei; чел че ка a sa келтвialъ eksepsъ пе лънтътorії depe ла serвътorї. [γυμνάσιον, ἄρχω]. [de вnde

Гυμνασιαρχία (ἡ), dpegътopia, ші treaва цimnasiarxвлъї.

Гυμνασίαρχος (ὁ), = Гυμνασιάρχης.

Гυμνάσιον (τὸ), = Гύμνασις, ші γύμνασμα. 2) eksepsътopie, лънтътopie, локъ вnde se eksepsaъ, se denpindeaъ ла лънte; (маї noъ) цimnasiъ, шkoалъ. [din

Гύμνασις, εως (ἡ), =Гυμνασία.

Гυμνασιώδης, εος (ὁ, ἡ), кввenitъ, notpівitъ ла лънтъpopie. [γυμνάσιον].

Гύμνασμα (τὸ), ор че se faче snpe denpindepe. [ші

Гυμναστήριον (τὸ), =Гυμνάσιον. [ші

Гυμναστὴς, οῦ (ὁ), цimnastъ, denpinzътorъ de лънтътorї, înвъцътorъ de цimnastikъ. [γυμνάζομαι]. [de вnde.

*

Гумнастикòς, ѝ, òν, кавііінчосъ (dîsпвsъ, îndemînatikъ) ла екsepsape, saъ лвптъ. || «Гумнастикѝ, (se înц: τέχνη)» цimnastika, мещтешвгвл цimnastвлъї. [de вnde

Гумнастикῶς, adв: двпе кіпвл цimnastilop, лвптътореште.

Гумнѝς, ῆτος (ó, ѝ), = [Гумнòς], голъ, saъ вшвре (съръчеште)înвръкатъ, golanъ; (fir:) golitъ, linsitъ de чева. 2) = Гумнητικός. «Βίος —». Епгр: «Σοφία —». Пл: || (sввst:) ostaшъ вшвре armatъ (înpot: de ὁπλίτης), цimnetъ.

Гумнητεία (ѝ), голічівне. || (колек:) трвпъ de ostaші вшвре armaцї. «Οἱ ἱππεῖς, καὶ ἡ γυμνητεία τῶν Συρακουσίων». Твч: [din

Гумнητεύω, biit: -εύσω, sîntъ (вмблв) голъ; (fir:) sîntъ linsitъ de чева. 2) взвжескъ ка ostaшъ вшвре armatъ, sîntъ цimnetъ. [din

Гумнήτης, ου (ó), = [Гумнѝς]. [de вnde

Гумнητία (ѝ), = Гумнητεία. [ші

Гумнητικòς, ѝ, òν, кавепітъ ла (atinгъторъ de) цimneцї. || «Τὸ γυμνητικὸν». în локъ de οἱ γυμνῆτες. [ші

Гумнῆτις, ιδος (ѝ), fem: ал лвї гумнѝтіş.

Гумнικòς, ѝ, όν, кавепітъ ла (saъ atinгъторъ de) голї (лвптъторї, saъ ostaшї цimneцї). «Ἀγῶνες («Ὅπλα)—». Твч: ші Ksn: [ші

Гумнίτης, ου (ó), ші Гумнῖτις, ιδος (ѝ), noet: în локъ de Гумнѝтіş. [гумнός].

Гумнοдερκέομαι -οῦμαι, (пеапров: ші înd:) вмблв în вedepea oaмenілор голъ. [гумнός, δέρκομαι].

Гумнόκαρπος (ó, ѝ), (вoin:) чел кв podвл голъ (de коажъ), snp: ек: smokinъ, тъsлінъ. ші чл: [гумнός, καρπός].

Гумнοπαιδία (ѝ), цimnonedie, (маї de мвлте орї ла îm:) o serвътоape de zeve zile în Snapta (întрв каре копіі дъцдаъ, ші se лвпіаъ голї). [гумнός, παῖς]. [de вnde

Гумнοπαιδικός, ѝ, όν, atinгъторъ de цimnonedie. || (sвsвf: fem:) вnъ felъ de danцъ. (καвтъ ἀναπάλη).

Гумнοποδεία (ѝ), = Гумнοποδία. [ші

Гумнοποδέω -ῶ, biit: -ήσω, вмблв deskвлцъ. [ші

Гумнοπόδης, ου (ó), = Гумнόπους. [ші

Гумнοποδία (ѝ), голічівне de пічоape (deskвлціе). [din

Гумнόπους, οδος (ó, ѝ), голъ ла пічоape, deskвлцъ. [гумнός, πούς].

Гумнορῥύπαρος (ó, ѝ), голъ (трепцъросъ), ші soiosъ (мърdаръ). [гумнός, ῥυπαρός].

Гумнὸς, ѝ, όν, голъ, desnoiatъ; (fir:) neapmatъ; desвълітъ; голітъ; (în цen:) linsitъ de чева. «Ξίφος («Τόξον) γυμνόν». Om: ші Hind: skosъ din teakъ. «Ἵππος γυμνὸς». Ap: fъръ шea. «Γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν». Лкs: «Γυμνὸς ἁπάντων». Iskp: (прin noet: авкzъ) «Γυμνὸν στάδιον. Hind: kapіеръ de цimniче лвпte. «Γυμνὸς τὰς παρειάς». Ел: fъръ барвъ. «Γυμνὸς κῆπος». Hind: fъръ nomї. «Ἁρμάμαξα γυμνὴ τῶν παραπετασμάτων». Пл: «Γυμνὸν τυῦ βίου ζῶον». Al: кїїнеле. «Γυμνὰ καὶ ἀκέλυφα σπέρματα». Tfp: «Ἐτετείχιστο δ' ὅσον τῆς πόλεως γυμνὸν ἦν τοῦ ὄρους». Slp: (ші сл:) «Τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος. Твч: Sxoл: пърціле neskвtite de павъзъ (чеде din dpeanta але трвпвлвї). «Παίοντες («Παιόμενοι) εἰς τὰ γυμνά». Ksn: «Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ». Плт: fъръ sfialъ. [bezї γύω].

Гумнοсοφιστὴς, οῦ (ó), filosofъ de India (fiind къ вмблаъ голї, ка în Тврчіа внії din dервішї). [γυμνὸς, σοφιστής].

Гумнοσπέρματος, ші Гумнόσπερμος (ó, ѝ), (вoin:) плantъ кв semînца пебъгатъ în течї. «Μάραθον δὲ καὶ ἄνιθον γυμνοσπέρματα». Tfp: [γυμνὸς, σπέρμα].

Гумнότης (ѝ), голічівне, голътате. [ші

Гумнόω -ῶ, biit: -ώσω, голескъ; desпоіъ; desapmezъ; linseskъ пе чіпева de чева; dешертъ; deskоперъ; (fir;) daъ de faцъ. «Γυμνώσας τὸ ξιφίδιον». Epd: skoцînd din teakъ. [γυμνὸς]. [de вnde

Гύмнωσις, εως (ѝ), голіре, desпoiсре, ші чл: 2) = Гумнότης.

Гύναι, вок: sinr: ал лвї гунѝ.

Гунаικαδέλφη (ѝ), ші

Гунаικάδελφος (ó), fpate, soръ a femeiї квїва. [γυνὴ, ἀδελφὸς].

Гунаικάνηр, ανδρος (ó), (кom:) =Ἀνδρόγυνος, afemeiatъ. [γυνὴ, ἀνήρ].

Гунаικάριον (τὸ), dim: ал лвї гунѝ, femeiоръ; saъ (în desпрецъ) мвіервшкъ.

Гунаικεῖος, α, ον, femeїeskъ; мвіepeskъ. [ші

Гунаικεῖον (τὸ), = Гунаικωνῖτις. «Гунаικεῖα (τὰ)« pîndвîелеле de лвпъ, saъ de лехвsie але femeілор. «Гунаικεία θεός». Пл: Bona dea a Pomanілор. [γυνὴ -αικός] [de вnde

Гунаικείως, adв: fешеїеште.

Гунаικεραστέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ

Гунаικεραστὴς, οῦ (ó), іввіторъ, amoposъ de femeї. [γυνὴ, ἐραστής].

Гунаικήϊος, η, ον, Ion: în локъ de гунаικεῖος; (fem:) = Гунаικωνῖτις. [ші

Гунаικηρὸς, ά, όν, noet: în локъ de гунаικεῖος. [ші

Γυναικίας, ου (ὁ), afemeiatĭ, saŭ neввnŭ dвne mвiepĭ. [ші

Γυναικίζω, вііt: -ίσω, (stръm:) afemeiezĭ; (nestp: saŭ miж:) imitĭ femeile (лвкрezĭ вorвeskĭ femeieшte). [ші

Γυναικικὸς, (ἡ, ὸν), =Γυναικεῖος, ші γυναικώδης. [γυνή]. [de вnde

Γυναικικῶς, adв: = Γυναικιστί.

Γυναίκιον (τὸ), = Γύναιον.

Γυναίκισις, εως (ἡ), ші

Γυναικισμὸς, (ὁ), nврtape de femeie, saŭ de afemeiatĭ вървatĭ. [ші

Γυναικιστὶ, adв: femeieшte. [γυναικίζω].

Γυναικόβουλος (ὁ, ἡ), чел че se rîndeшte, saŭ sfътвieшte ка о femeie. 2) (nas:) пъскочitĭ de femeie. [γυνὴ, βουλή].

Γυναικογήρυτος (ὁ, ἡ), noet:=Γυναικοκήρυκτος. [γυνὴ, γηρύω].

Γυναικόδουλος (ὁ, ἡ), робitĭ femeilор. [γυνὴ, δοῦλος].

Γυναικοειδὴς, έος (ὁ, ἡ),=Γυναικόμορφος, ші Γυναικώδης. [γυνὴ, εἶδος].

Γυναικόθυμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θύμως, чел кв inimъ saŭ sвfletĭ de femeie, neîndръznецĭ, mivinimĭ. [γυνὴ, θυμός].

Γυναικοκήρυκτος (ὁ, ἡ), noet: вestitĭ de (saŭ din прічinъ de) feшeĭ. [γυνὴ, κηρύττομαι].

Γυναικόκλωψ, ωπος (ὁ), noet: fврĭ (хрънitорĭ, înшelъторĭ) de femeĭ, прекврварĭ, (вezĭ ші γαμοκλόπος). [γυνὴ, κλώψ].

Γοναικοκόσμος (ὁ, ἡ), = Γυναικονόμος. [γυνὴ, κόσμος].

Γυναικοκρασία (ἡ), At: în локĭ de γυναικοκρατία.

Γυναικοκρατέομαι -οῦμαι, вііt: -ηθήσομαι, mъ stъпînesкĭ, mъ kîrmвieskĭ de femeĭ.

Γυναικοκρατεία (ἡ), stъпînipe de femeĭ asвnpa вървацілор. [γυνὴ, κράτος].

Γυναικομανέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntĭ mвiepapiцĭ, adikъ ....

Γυναικομανὴς, έος (ὁ), neввnĭ dвne mвiepĭ. [γυνὴ, μαίνομαι]. [de вnde

Γυναικομανία (ἡ), neввneaskъ dparoste kътpe mвiepĭ.

Γυναικόμασθος, -στος (ὁ), чел кв цîцe marĭ ка de femeie. [γυνὴ, μασθός, -στός].

Γυναικόμιμος (ὁ, ἡ), imiъторĭ de nвptape, saŭ mішкърĭ femeieшtĭ. [γυνὴ, μῖμος].

Γυναικόμορφος (ὁ, ἡ), чел кв fiгвръ de femeie. [γυνὴ, μορφή].

Γοναικονομία (ἡ), demnitatea ші treaвa лвї ...

Γυναικονόμος (ὁ), (în Atena ші aiвrea) вnĭ dregъторĭ însърчinatĭ a prevegia ші корекta nвptapea femeilор. [γυνὴ, νόμος].

Γυναικοπαθέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Γυναικίζομαι, пътimeskĭ de (sîntĭ sвnвsĭ лц) patime femeieшtĭ. [γυνὴ, πάθος].

Γυναικοπίπης [γυνὴ, ὀπιπτεύω], ου (ὁ),= Παρθενοπίπης, кврварĭ.

Γυναικοπληθὴς (ὁ, ἡ), noet: плinĭ de femeĭ. [γυνὴ, πλῆθος].

Γυναικόποινος (ὁ, ἡ), noet: fъкътĭ snpe osîndъ, nedeansъ, saŭ pesввnape de femeĭ. [γυνὴ, ποινή].

Γυναικοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πρεπῶς, кввiinчosĭ, notрivitĭ ла femeĭ. mвiepatikĭ. [γυνὴ, πρέπει].

Γυναικοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кв кipĭ, aerĭ de femeie. [γυνὴ, πρόσωπον].

Γυναικοτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), kreskвtĭ de mвiepe, saŭ ка mвiepĭ, mвieposĭ. [γυνὴ, τρέφω].

Γυναικοφίλας, α (ὁ), Dop: în локĭ de

Γυναικοφίλης, ου (ὁ),= Φιλογύνης, iввitорĭ, saŭ iввitĭ de femeĭ. [γυνὴ, φίλος].

Γυναικόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв simцiminte de femeie, saŭ кв minte mвiepeaскъ. [γυνὴ, φρήν].

Γυναικοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кв natвrъ (însвшimĭ, saŭ fiгвръ) de femeie, mвiepatikĭ. [γυνὴ, φυή].

Γυναικόφωνος (ὁ, ἡ), чел кв глasĭ de mвiepe. [γυνὴ, φωνή].

Γυναικόψυχος (ὁ, ἡ), =Γυναικόθυμος. [γυνὴ, ψυχή].

Γυναικόω -ῶ, вііt: -ώσω, prefakĭ пе чinева (fisiч: saŭ морал:) în femeie, afemeiezĭ. [ші

Γυναικώδης, εος (ὁ, ἡ), mвieposĭ, mвiepatikĭ (ла fiгвръ, saŭ simцiminte). [ші

Γυναικὼν, ῶνος, ші

Γυναικωνίτης, ου (ὁ), ші

Γυναικωνῖτις, ιδος (ἡ), anartamentвл kaseĭ pîndвitĭ nentрв femeĭ, (Тврч:) xaremĭ; (ші în вiseричĭ) локвл femeilор (katexвmene). [γυνή].

Γυναιμανέω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: în локĭ de γυναικομανέω.

Γυναιμανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локĭ de γυναικομανής.

Γύναιον (τὸ), dim: ал лвї γυνή, mвiepвшkъ.

Γύναιος, α, ον, noet: în локĭ de γυναικεῖος.

Γύνανδρος, (ὁ),=Ἀνδρόγυνος. [γυνὴ, ἀνήρ].

Γυνὴ, (ἡ), [γύω, saŭ γεννῶ] (цen: γυναικὸς, dat: γυναικὶ, ak: γυναῖκα, ші foapte pap γυνήν, вok: γύναι· îm: nom: γυναῖκες, ші чл:) femeie, mвiepe. 2) soцie, neва-

stъ. 3) (pap) dobitokъ de naple femeiaskъ.

Γύνις, saŭ γύννις, ιδος (ὁ), (kom:) afemeiatŭ, mъeratikŭ; (npin spm:) molatikŭ, neîndrъznecŭ. [γυνὴ, saŭ ὕννος].

Γυπαίετος (ὁ), snŭ felŭ de vъltърŭ. [γὺψ, αἰετός].

Γυπάριον (τὸ), dim: al lъĭ γυπή.

Γύπειος, ·α, ον, de vъltърŭ.

Γύπεσσι, noet: în lokŭ de γυψὶ, dat: îm: al lъĭ γύψ.

Γυπὴ, (ἡ), kъĭvŭ de vъltърŭ; (în gen:) gaъръ. peшterъ. [γύψ]. (bezĭ шi κύθη). [de snde

Γυπιὰς, άδος (ἡ), noet: niatръ, în kape îшĭ fak kъĭvъріle vъltърiĭ, (npin spm:) 'nalтъ, stînkoasъ.

Γύπινος (ὁ, ἡ), = Γύπειος.

Γυποειδὴς, шi

Γυπώδης, εος (ὁ, ἡ), чел kъ fiгъръ de vъltърŭ. [γὺψ, εἶδος].

Γύπων, ωνος (ὁ), snŭ felŭ de dъnцъторŭ. [noale γύψ].

Γυραῖος, шi

Γυραλέος, α, ον, noet: = [Γυρός].

Γυργάθιον (τὸ), dim: al lъĭ

Γύργαθος (ὁ), [γῦρος] (în gen:) koшь (împletitŭ de rъkitъ); kolівie; koшŭ de npins пеште. (bezĭ шi κύρτος). [de snde

Γυργαθώδης, εος (ὁ, ἡ), împletitŭ, saŭ fъkътŭ în formъ de koшь.

Γυρεία (ἡ), sъnape de bie. [din

Γυρεύω, biit: -εύσω, (stръm:) = Γυρόω, sanŭ, fakŭ шanцŭ înpрежър. 2) (maĭ noŭ) înkonжърŭ. 3) (nestp:) mъ înвîrteskŭ înpрежър. (bezĭ шi γυρόω]. [γύρος].

Γυρῇσι, noet: în lokŭ de γυραῖς, fem: dat: îm: al lъĭ γυρός.

Γυρήτόμος (ὁ, ἡ), noet: tъietorŭ, saŭ tъiatŭ kъ чeapkънŭ, saŭ potokolŭ (kontърŭ). «Αὔλαξ —». Epirp: (пароκs: akt; пропароκs: nas:) [γύρος, τέμνω].

Γυρίνη (ἡ), [γῦρις] kolъrezĭ de fъinъ.

Γυρῖνος (ὁ), [γυρὸς] nъiŭ de вроaskъ (potŭndŭ, neaвînd înkъ niчoape). [de snde

Γυρινώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felъл nъiъlъĭ de вроaskъ.

Γύριος [γύρος], черkъitŭ, saŭ potatŭ.

Γῦρις, saŭ γύρις, εως (ἡ), гloapea, nosuaiъл fъineĭ, nisautea (bezĭ шi παιπάλη). [de snde

Γυρίτης, ου (ὁ), (npinч: ἄρτος, пῖne) de nisautea.

Γυρόδρόμος (ὁ), noet: penede înвîptitŭ în lokŭ, saŭ iste алергъторŭ înпрежър. [γύρος, δρόμος]. «Πέτρος —». Epirp: niatръ de moaръ.

Γυρόθεν, adв: dежър înпрежър. [γύρος].

Γυρόμαντις (γυρίμαντις), εως (ὁ), = Ἀλευρόμαντις. [γῦρις, μάντις].

Γυρὸς, ὰ, ὸν, (kompap: -ότερος, sъпрл: -ότατος) înkonoiatŭ, kokîржatŭ. «Γυρὸς ὦμοισι». Od: T: kokonatŭ. «Ἄγκιστρον γυρόν». Epirp: 2) potokolitŭ, potъndŭ, saŭ potatŭ. (de snde «Γυραὶ πέτραι». Od: Δ. челе doъ stînчĭ dintre Mikonŭ, Andpъ, шi Tinъ (oвшt: zise Καλογέροι). [din

Γύρος (ὁ), черkŭ, saŭ чeapkънŭ. 2) (maĭ noŭ) înвîptipe înпрежър. 3) шanцŭ potatŭ înпрежърял ръdъчineĭ (saŭ snpe sъdipea) snяĭ nomŭ, шi чл: [de snde

Γυρόω -ῶ biit: -ώσω, poteskŭ, saŭ fakŭ чева potъndŭ, înkonoiŭ, arkъieskŭ. 2) sanŭ înпрежър шanцŭ ла ръdъчina (saŭ snpe sъdipea) snяĭ nomŭ, шi чл: (npin întind:) întърeskŭ, înkizînd чева kъ шanцŭ dежър înпрежър. ‖ (nas: saŭ шiж:) mъ înkonoiŭ, mъ kokoшezŭ. 2) mъ întorkŭ, saŭ mъ înвîpteskŭ periodiчeшte. «Γυροῦται πρότέρην ἔμπαλιν εἰς κακίην». Grp:

Γύρωθεν, adв: kaвtъ γυρόθεν.

Γύρωμα (τὸ), potъnzitъръ (de черkŭ, remŭ, шi чл:). (în Tfp: Fit: E. 6 este гpemitŭ în lokŭ de θύρωμα.). [шi

Γύρωσις, εως (ἡ), черkъipe, înkonoiepe snpe potъnzipe. [γυρόω].

Γὺψ, [κύπτω] υπὸς (ὁ), (îm: γύπες) nasъpe karniворъ, saŭ xrъnitoape, вълъърŭ, шoïmŭ.

Γύψινος, η, ον, fъkътŭ de rinsŭ. [din

Γύψος [γῆ, ἕψω] (ὁ), rinsŭ, saŭ insosŭ (snŭ felŭ de въrosŭ пъmîntŭ).

Γυψόω -ῶ, biit: -ώσω, rinsezŭ, saŭ daŭ kъ insosŭ. [шi

Γυψώδης, εος (ὁ,ἡ), rinsosŭ, saŭ ka insosъл.

Γύω, (npimit: neîntp: ал lъĭ) = Κύω (dsne rpam:). [din

Γῶ [γάω], (neîntp: npiimit: ал mъltop ziч: dsne rpam:)=χωρῶ, sîntŭ înkъпъторŭ, konpinzŭ, saŭ iaŭ în sinemŭ. [de snde

Γωλεὸν (τὸ), шi

Γωλεὸς (ὁ), = Φωλεὸς, bizвinъ de feaръ, пешterъ. (bezĭ шi γαῦλος, шi γυλιός).

Γῶν, dop: шi Ion: în lokŭ de γοῦν.

Γωνία (ἡ), [γόνυ] kolцŭ, snriŭ, marцine; (fir:) lokŭ petrasŭ ла o парte, askънsŭ. 2) mъsъръ шi dpentарŭ de snriърĭ, (de avi) riвnie. [de snde

Γωνιάζω, biit: -άσω, formezŭ snriŭ, kolцŭ. 2) notрiveskŭ чева kъ гiвnia, mъsърa, saŭ dpentарял de snriърĭ. [шi

Γωνιαῖος, α, ον, кѫвenitъ ла (saŭ пѫsъ, amezatъ în) ѫnriъ.

Γωνιασμὸς (ὁ), formare de ѫnriъ. 2) mъsѫrare de ѫnriъ, saŭ notrivire кѫ dreptarea de ѫnrîrї. [γωνιάζω].

Γωνίδιον (τὸ), dim: ал лѫї γωνία, ѫnriъleцъ, колцiшorъ.

Γωνιοβόμβυξ, υκος (ὁ, ἡ), вombъnitorъ, saŭ mѫrmѫitorъ într' ѫnъ колцъ. (com: enit: ал gramatичiлор). [γωνία, βόμβυξ].

Γωνιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [γωνία, εἶδος] = Γωνιώδης.

Γωνιόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ чева ѫnriѫrosъ. [γωνία].

Γωνιόπους, οδος (ὁ, ἡ), strîmbъ de niчоare. [γωνία, πούς].

Γωνιόφιλος (ὁ, ἡ), (botan:) чел кѫ frѫnze ѫnriѫroase. [γωνία, φύλλον].

Γωνιώδης, εος (ὁ, ἡ), ѫnriѫrosъ, колцѫrosъ. [γωνία]. [de ѫnde

Γωνιωδῶς, adв: în formъ de ѫnriъ, колцѫrat.

Γωνίωμα (τὸ), колцѫrътѫrъ, formatъ în firѫrъ de ѫnriъ. [ші

Γωνίωσις, εως (ἡ), a se face чева ѫnriѫrosъ; (med:) asprъ, ші într' ѫn кinъ triѫnriѫroasъ sвîknipe de вînъ, saŭ пѫlsъ. [γωνιόω].

Γωρυτὸς (ὁ, ші pap ἡ), teakъ de arкъ, ші tolvъ de sъцецї. (vezї ші κώρυκος).

Δ.

Δ, δ, Δέλτα (τὸ), (nedeкл:) Delta, a patra literъ a Elenikѫlяї alfavetъ. ‖ (nѫmer:) δ', patrѫ (4), saŭ al patrѫlea; ші ,δ, patrѫ miї (4000).

Δα, partik: mъritivъ (în kompѫnere întrѫvѫinцatъ nѫmaї кѫ ѫnele zїverї), =Ζα.

Δᾶ (ά), Dor: în локъ de γῆ.

Δᾶγμα (τὸ), Dor: în локъ de δῆγμα.

Δαγὺς, ῦδος (ἡ), pѫnѫшъ de чearъ a maцilor. 2) o femeiaskъ podoavъ de kapъ, =Νύμφη, ші Πλαγγών. 3) geaцъ, kristalъ; (în цep:) înkegътъръ. [în afin: кѫ δαῦγος, δαγνὸς, ші δασύς].

Δάδινος, η, ον, (fъkътъ) de zadъ. [δάς].

Δάδιξ, ιχος, saŭ ιxος (ἡ), o mъsѫrъ кѫвikъ înkъpътoare de шӑse xeniче (vezї χοῖνιξ). [în afin: кѫ Ἄδδιξ, =Καδδιχος Лак: în локъ de καδίσκος].

Δαδίον (τὸ), dim: ал лѫї δάς, zadъ; (прin întind:) fitilъ. [de ѫnde

Δαδιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δαδώδης.

Δαδοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taiъ, saŭ sintekъ копачiъ, ка sъ кѫргъ dintr' însѫ peцinъ, ші sъ se fakъ zadъ, saŭ torцъ. [δάς, κοπή]. = кѫ ...

Δαδουργέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ zadъ (torцъ) sнintekînd копачiъ de zadъ. [din

Δαδουργὸς (ὁ, ἡ), лѫкръторъ, fъkътorъ de zadъ. [δάς, ἔργον].

Δαδουχέω -ῶ, biit: -ήσω, цiъ zade a-прinse, ші fakъ лѫminъ; (stръm:) лѫminezъ; (nestръm:) sîntъ цiitorъ de zade. [ші

Δαδουχία (ἡ), лѫminare прin zade. 2) treaba ші demnitatea лѫї δαδοῦχος (vezї zїverea). 3) лѫminaцie. [din

Δαδοῦχος (ὁ), цiitorъ de zade, ші лѫminътorъ (прinv: la serвътorї ші пѫnцї); (iar пart:) preotѫл, че sъvîrшia aveasta la serвarea misteriilor Elevsiniene. 2) (прin întind:) лампъ, sfeшnikъ, ші чл: (δάς, ἔχω)].

Δαδοφορέω -ῶ, biit: -ήσω (botan:) prodѫkъ zadъ. 2) sîntъ

Δαδοφόρος (ὁ, ἡ), = Δαδοῦχος. [δάς, φέρω].

Δαδόω -ῶ, biit: -ώσω (прinv: miж: saŭ nas:) mъ fakъ (mъ prefakъ în) zadъ. [ші

Δαδώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ (saŭ konpinzътorъ de) zadъ, zъdosъ. [δάς -δος].

Δάδωσις, εως (ὁ, ἡ), prefacere de копачiъ în zadъ. [δαδόω].

Δαείην, noct: nopt: ші

Δαεὶς, εῖσα, ἐν, noct: partv: mi

Δάεν, Eol: noct: în локъ de ἐδάησαν, 3: în: neps: de nas: nex: 2: ал лѫї διδάσκω.

Δαερὸς [δαίω], ά, όν, apsъ, tъчiѫnatъ, negrѫ; (fir:) ѫskatъ; saŭ strълѫvitorъ, лѫminosъ. 2) apzosъ.

Δαήμεναι, noct: în локъ de δαῆναι.

Δαημοσύνη (ἡ), noct: înвъцътъръ, ѫtiinцъ, кѫnoштinцъ, eksperiinцъ. [din

Δαήμων, ονος (ὁ, ἡ), înвъцатъ, ѫtiitorъ, înчerkatъ. [δάω, prim: ал лѫї διδάσκω].

Δαὴρ, έρος (ὁ), (вok: δάερ) frateле бърватълѫї, кѫmnatъ.

Δάηται, noct: 3: sinr: neps: a miж: (în локъ de nas:) nex: 2: de sѫn. ал лѫї δαίω, arzъ.

Δαητὸς, ἡ, όν [δάω], noct: înцelesъ; saŭ de înцeles; saŭ (noate гpешit) în локъ

de δαϊκτός, 2) [δαίω] apprinsă; luminosă, saă vskată, aprosă.

Δαΐ, At: în lokă de ție, saă δὴ (emfant: maĭ kă veatъ la întrebъrĭ). «Τί δαΐ;» Tsч: Ksn: Apstf: «Πῶς δαί;» Il: K:

Δαΐ, noet: în lokă de δαίδι, dat: al lsĭ δαΐς.

Δαιδάλειος, α, ον, = Δαιδάλεος.

Δαιδαλέοδμος (ὁ, ἡ), noet: meștetsățită, a fi sine miposițopă. «Μῦρον — ». Epgr: [δαιδάλεος, ὀδμή].

Δαιδάλεος [δαιδάλλω], α, ον, noet: meștetsățit lskrată, nestripată; (prin sprn:) spednikă de prisit.

Δαιδαλευτὴρ, ῆρος, ші δαιδαλευτής, οῦ (ὁ), ші Δαιδαλεύτρια (ἡ), noet: meștepă iskasitk, indastriosă, ші fem: iskasitъ în mъestriĭ. [din

Δαιδαλεύω, biit: -εύσω, = kă ....

Δαιδάλλω [δαίδαλος], biit: -αλῶ, noet: lskreză чева meștetsățit, adikъ kă mъestroasъ iskasinцъ; nestripцeză, înfrasaseцeză, înnodosceskă kă vapietъцĭ. [de snde

Δαίδαλμα (τὸ), lskrs konsirsită kă mslтъ mъestroasъ iskasinцъ, (tsрч:) tefapikiă, (Il:) kanodoperъ. (vezĭ ші ἄγαλμα).

Δαιδαλόγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: isteцă, saă viklеană la limbъ, sofistă, (tsрч:) ширetă. 2) vorsitopă de felasрite limbe. [δαίδαλος, γλῶσσα].

Δαιδαλόεις, εσσα, εν, noet: = Δαιδάλεος.

Δαίδαλος (ὁ, ἡ), noet: = Δαιδάλεος. || (ssest:) nsme propriă de snă meștepă foapte indastriosă; (de snde) aptistă inцeniosă. (neat:) = Δαίδαλμα. [δάω].

Δαιδαλόφωνος (ὁ, ἡ), noet: чел kă întopsosă, saă dslче ші vapiată glasă. [δαίδαλος, φωνὴ].

Δαιδαλόχειρ, ειρος (ὁ, ὁ), noet: чел kă mъestroasъ, saă îndemînatikъ mînъ, meștepă. [δαίδαλος, χείρ].

Δαιδαλόω -ῶ, biit: -ώσω; noet: = Δαιδάλλω.

Δαίζω [δαίω], ίξω, noet: sfiшiă, rsnă în sskъцele; otorpă, prъpъdeskă. «Δαίζων ἵππους καὶ ἀνέρας.» Il: Λ. «Χερσὶ κόμην δαίζων.» Il: Σ. «Χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ.» Il: B. (ші fir:) «Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν» Il: I: epaă nexotъrîцĭ la rîndă, îndoiomĭ. (ші nas:) «Κεῖται δεδαϊγμένος χαλκῷ» Il: Γ: «Φλογὶ δαϊχθείς» Hind. «Ἡὲ μογοστοκίῃ δεδαϊγμένη ἢ διὰ νούσου. «Manet: [de snde

Δαΐκτὴρ, ῆρος, ші δαΐκτης, οῦ, ші noet: δαίκτωρ, ορος (ὁ), sfiшiitopă (maĭ kă seamъ) de inimъ; (în цen:) kinsitopă, prъpъditopă. «Γόος («Φθόνος)—» Esxl: ші Anкp. [ші

Δαϊκτὸς, ἡ, ὸν, sfiшiată; nъtrsnsă; kinsită, kъznită; omopîtă. 2) înnъrцită kă rîndsл, îndoiosă.

Δαιμονάω -ῶ, biit: -ήσω. sîntă konprinsă de snă dsxă (vsnă, saă rъă). «Δαιμονᾷ δόμος κακοῖς». Esxl: [δαίμων].

Δαιμονιακός, ή, όν, înssflată, miшkată de zeitate; (Bisep:) îndrъvită. [ші

Δαιμονιάω -ῶ, biit: -ήυω, = Δαιμονάω. [δαιμόνιον].

Δαιμονίζω, biit: -ίσω înzeieskă. || (nas:) = Δαιμονάω. 2) mъ noptă de (atîrnă de la) soaptъ. [ші

Δαιμονικὸς, ἡ, ὸν, = Δαιμόνιος, zeieskă, maĭ presss de natsrъ; (Bisep:) îndrъvită. [δαίμων].

Δαιμονιόληπτος [δαιμόνιον, λαμβάνω], ші

Δαιμονιόπληκτος (ὁ, ἡ), konprinsă, atakată de spe snă цeniă; sîmită; ші = Δαιμονιακὸς, îndrъvită. [ші

Δαιμονιοπληξία (ἡ), stapea, saă natima lsĭ δαιμονιόπληκτος. [δαιμόνιον, πλήττω].

Δαιμόνιος, α saă ος, ον, zeieskă, maĭ presss de natsrъ, minsnată; saă provenиă de la Dsmnezeă, op dela soaptъ. «Φέρειν χρὴ τὰ δαιμόνια (se înц: πράγματα) ἀναγκαίως». Tsч: «Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων». Esp: «Δαιμόνιος βραδύτης». Epgr: «Ἡ γὰρ φύσις δαιμονία, ἀλλ' οὐ θεία». Apist: «Ὁ δαιμόνιος Πλάτων». Lks: || (vok: noet: însemn: sne orĭ) fepivite (de mslte orĭ ші în eponie). «Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνιε». Apstf: (iap alte orĭ) tikъlossle, vlestematsle, ші чл: «Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε». Il: B. || (nes::) δαιμόνιον (τὸ), (în цen:) zeitate. «Τίμα τὸ δαιμόνιον». Iskp: «Καινὰ δαιμόνια εἰσφέρων». Plat: 2) (nart:) nstepe, provedinцъ zeiaskъ, saă цeniă, înцerpă (nszitopă, saă povъцsitopă); (iap maĭ nos) diavolă, drakă. «Ποῦ βαδίζεις ἀωρία; οὐ δέδοικας τὰ δαιμόνια; Tsч: (vezĭ ші δαίμων). || (rap) δαιμονία, adv: în lokă de δαιμονίως. [δαίμων]. [de snde

Δαιμονιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea kă zeă; (de snde) zeieskă; fepivită; ekstraopdinapă; saă înssflată de zeitate. 2) (op ce sine saă rъă) provenită de la цeniĭ, saă înцerpă (natponă al omslsĭ). [ші

Δαιμονίως, adv: în kină maĭ presss de omă, de la Dsmnezeă, saă de la soaptъ

ne neaшtentate. «Δαιμονιώτατα ἀποθνήσκει». Ksn: 2) кв ковîршipe. «Δαιμονίως ἐπεθύμουν». Apst: «Φιλόσυκος εἰμὶ δαιμονίως». At: Δαιμονοβλάβεια (ἡ), = Θεοβλάβεια. [din Δαιμονοβλαβής, ές (ὁ, ἡ), =Θεοβλαβής. [δαίμων, βλάβη].

Δαιμονολάτρης, ου (ὁ, ἡ), (Skp:) înkinъtopъ de zeitъцї, idололатръ. [δαίμων, λάτρις].

Δαιμονομανία (ἡ), неъвneaskъ dparoste, saъ înkinape kъpe zeitъцї. 2) demonomanie, вoалъ a minцїї, kape konstъ întpв a kpede, къ este konpinsъ de вnъ demonъ. [δαίμων, μαίνομαι].

Δαιμονοφόρητος (ὁ, ἡ), = Θεοφόρητος, nвptatъ (însвfiatъ) de вnъ вnъ saъ pъъ dвxъ (цeniъ). [δαίμων, φορέω].

Δαίμων, ονος (ὁ), (în цen:) Dвmnezeъ, saъ zeitate. «Σὺν δαίμονι». Il: A. 2) (naptik:) вpe вnъ zeъ, saъ вpe o zeiцъ. «Ἦρχε δὲ δαίμων». Il: Γ. Benepea. 3) nвtepea (proвedinца) лвї Dвmnezeъ, nepsonifikatъ în цeniї op вanї (înцepї), op pъї (dвxвpї nekвpate); (îm: maї noъ) sвfiete, saъ вmвpe de moppцї. «Ὦ θεοὶ, καὶ δαίμονες». Esx: «Τί βλαβερώτατον; δαίμων. Τί ὠφελιμώτατον; Θεός». Il: «Τοῦ χθονίου δαίμονος». Esxл: 4) (fem:) soaplъ (вanъ saъ pea); (de вnde) Εὐδαίμων, saъ δυσδαίμων, «Κατὰ δαίμονα». Лвч: «Ἐδεδίειν γὰρ τὴν μεταβολὴν τῆς δαίμονος». Il: «Δαίμονι οἷος ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον». Es: «Εἴ σοι φιλία πρὸς τὴν δαίμονα, σύστησον αὐτῇ τὸν νεανίσκον». Sin: 5) (naptik:) nъzitopвл, новъцвitopвл (înцepъ, saъ вpsitoapeи) fie kъpвia omъ. «Τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν ἑκάστῳ φυλάξασθαι». Esx: «Ὁ μέγας αὐτοῦ δαίμων, ᾧ παρὰ τὸν βίον ἐχρήσατο, καὶ τελευτήσαντος ἐπηκολούθησε». Il: вpsitвл, saъ moaptea. «Δαίμονα δώσω». Il: Θ. [δαίομαι, înnapцъ].

Δαίμων [δάω] (ὁ, ἡ), = Δαήμων. (вezї ші Aїμων).

Δαίνυμι, ші (pap) δαινύω, biit: δαίσω, Ion; noet: (npinч:) înnapцъ nopцie de mînkape; (npin întind:) daъ masъ, osnetezъ. «Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν». Il: I. osneteazъ пе bъlpînї. «Αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον δαίνυ». Il: Ψ. лe a fъkвl osnъцвл înгропъчiвnїї. «Γάμον δαίσειν». Od: Γ. «Παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους». Esp: «Τὸν ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε». Ep: || «Τὸν ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε. Ep: || (miж:) nъnînkъ, osnetezъ, saъ mъ înnъptъmeskъ din osnъцъ. «Ἐν δὲ τοῖσι δαίνυ». Il: Ω. în окъ de ἐδαίνυσσ. (ші fir:) «Ἐχίδνης ἰὸς ὥς ἐδαίνυτο». Sof: [δαίς].

Δαίομαι, biit: δάσομαι, noet: = Δατέομαι, înnapцъ.

Δαίομαι, nas: ал лвї δαίω, mъ apzъ.

Δαΐος [δαίω], α, ον, Dop: în локъ de δήϊος, pesвoieskъ, вpъжmъшeskъ. «Ἔγχος («Ηβρ) δάϊον». Sof: ші Esxл: 2) вpъжmaшъ, pesвoitopъ. «Δαΐων ὑπέρτεροι». Hind: 3) гpozaвъ. «Τυφῶνα δάϊον τέρας». Esxл: «Δάϊος ἀντιπάλοις». Il: 4) tikълosъ. «Ὦ δαΐα Τέκμησσα». Sof: 5) npizoniepъ de pesвoiъ.

Δάϊος [δάω], α, ον, noet: = Δαήμων, mtiitopъ, îndemînatikъ. «Δάϊε τεχνῖτα». Enгp: Δαίρω, biit: δαρῶ, (nex: ἔδηρα), вatъ. 2) At: (pap:) = Δέρω.

Δαΐς [δαίω], ΐδος (ἡ), (dat: δαΐ, în локъ de δαΐδι, ак: δάϊν, saъ δαΐδα) Ion: în локъ de δάς, глакъръ, topцъ, fъklie. 2) (npin întind:) вътълie.

Δαίς [δαίω], δαιτὸς (ἡ), noet: (npinч:) meptikъ, вakatъ de kapne; osnъцъ; (în цen:) xpanъ. [de вnde

Δαίσιμος (ὁ, ἡ), de mînkat.

Δαίσιος (ὁ), a чinчea л-inъ a Maчedonienilop (aчesaшї кв Ἀνθεστηριὼν ал Ateneнilop).

Δαΐσφαλτος (ὁ, ἡ), noet: apвnkъlopъ de алtвл, saъ kъzвtъ însвшї în вътълie. [δαΐς, σφάλλω).

Δαιταλεὺς, έως, ші

Δαιταλευτὴς, οῦ (ὁ), (fem): δαιταλεύτρια, (ἡ), noet: =Δαιτυμών. [din

Δαιταλεύω, biit: -εύσω, osnetezъ, гътeskъ de mînkape. [δαιταλεύς].

Δαιταλουργία (ἡ), лвkpapea osnъlътopвлвї, гътipe de osnъцъ. [δαιταλεὺς, ἔργον].

Δαιταλόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: (next:) mъuînkъ ла osnъцъ. 2)= Δαιταλεύω. [din

Δαίτη (ἡ), noet: =Δαίς. [de вnde

Δαίτηθεν, adв: de ла osnъцъ.

Δαῖτίς [δαίω], ιδος, saъ ΐδος (ἡ), легътъръ de zade anpinse, topцъ. 2) кънъцînъ de вstвpoiъ. (вezї ші dетός).

Δαίτρευμα (τὸ), ші

Δαίτρευσις, εως (ἡ), tъiepe în вakъцї, ші înnъpцipe de кърnвpї de жertfe; гътipe de вakate. [din

Δαιτρεύω [δαιτρὸς], biit: -εύσω, noet: taiъ în вakъцї, ші înnapцъ кърnвpї (maї кв scamъ de жertfe); (în цen:) жertfeskъ; (npin întind:) pвnъ кв dinцiї, sfiшiъ.

Δαιτροπόνος (ὁ, ἡ), noet: [δαιτρὸς, πόνος] = кв ...

Δαιτρὸς (ὁ, ἡ), noet: tъiatъ în вakъцї, ші înnъpцitъ în mъsвpate nopцiї; (de вndo

nest:) δαιτρὸν, порцie (meptikъ); (ші adв:) «Δαιτρὸν πίνειν». Іл: Δ. || (sвst:) тъietopъ, ші înпърцitopъ de кърпврі ла masъ; (прin întind:) вякътаръ. [δαίω]. [de вnde

Δαιτροσύνη (ἡ), noet: тъiepe, ші înпърцipe de кърпврі, слъ гътipe de вякale.

Δαιτυμονεὺς, έως, noet: ші

Δαιτυμὼν, όνος (ὁ), oasпъlъ (noftitъ ла masъ), ші kommeseanъ. «Τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τανῦν δ' ἑστιατόρων». Ілт: 2) =Ἑστιατωρ, osпътъторъ, saъ гътitorъ de osпъцъ, вякътаръ, ші чл: «Δαιτυμόνες δ'ἐς δώματα ἴσαν. Od: Δ. [din

Δαιτὺς, ύος (ἡ), noet: = Δαίς.

Δαίφρων [δαΐς, saъ δάω, φρήν], ονος (ὁ, ἡ), аплекетъ, saъ îndemînatikъ ла pesвoiъ; saъ (simп:) mintosъ, înцелептъ, înвъцatъ ла ор че.

Δαίω, вiit: δαίσω, (neînтpeв: în present) despapцъ, taiъ în вякъцї, înпapцъ; (de вnde прin întind: 2) osnetezъ. 3) (fir:) înвъцъ, (ші miж: saъ nas:) тъ înвъцъ, тъ deпpinzъ ла чева. (καвїъ δαίνυμι, δαίομαι, δαΐζω, δατέομαι, ші διδάσκω).

Δαίω, вiit: δαίσω, (miж: tpe: de кв: δέδηα, ші nex: ἐδαόμην) noet:= Καίω, apzъ, (stpъm:) «Ὑπὸ δὲ ξύλα δαΐον ἑλόντες. Іл: Σ. (ші nas:) «Ὁπόταν Τροίη πυρὶ πᾶσα δάηται δαιομένη, δαίωσι δ'Ἀχαιοί». Іл: Υ. 2) apzъ (nestpъm:), daъ глакъръ, skoцъ лъminъ; (fir:) тъ anpinzъ, тъ înтърîtъ. «Δαΐεν οἱ ἐκ κόρυθος πῦρ». Іл: Ε. (ші miж:) «Ὄσσα («Ἔρις) δεδήει». Іл: Β. ші Ρ. (вezї ші αὔω, ші δαύω).

Δαΐως, adв: noet: [δαΐος] grozaв; кв îndemînatate, saъ aktibitate.

Δάκαρ (τὸ), (Арав:) вnъ гелъ de skopцiшoaръ. (se skpie ші Δάρκά).

Δάκε, noet: în локъ de ἔδακε, 3 sinr: neps: a nex: 2: ал лвї δάκνω.

Δακέθυμος (ὁ, ἡ), noet: твшкъторъ (ръnitorъ, saъ amърîtorъ) de inimъ. [δάκνω, θρμός].

Δάκετὸν (τό), [δάκνω] вeninoasъ цîpîtoape fearъ.

Δακνάζω, вiit: -άσω, noet: (pap)= [δάκνω] înпвnrъ, înцепъ; (fir:) amърътскъ.

Δακνηρὸς, ὰ, ὸν, = Δηκτικός.

Δακνὶς, ἴδος, ші Δακνὰς, άδος (ἡ), вnъ гелъ de nasъpe.

Δάκνω, вiit: -δήξομαι, (tpe: de кв: δέδηχα, ші nas: δέδηγμαι, nex: 2 ἔδακον, ші чл:) твшкъ; înпвnrъ, înцепъ; apzъ, вstвpъ; (fir:) atinrъ, вапъръ, mîxneskъ. [de вnde

Δακνώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δηκτικός. [ші

Δάκος, εος (τὸ), noet: = Δάκετον. 2) =Δῆγμα, твшкътъръ.

Δάκρυ, ος (τὸ), noet: în локъ de δάκρυον.

Δακρύγελως, ω, saъ ωτος (ὁ), = Κλαυσίγελως. (вezї ші δακρυόεις). [δάκρυ, γέλως].

Δακρύδιον (τὸ), dim: ал лвї δάκρυον. 2) (вot:) zeamъ, че ka лакръта кърце din вiцъ, saъ nomї (клеiъ, рецinъ, ші чл:).

Δακρυηρὸς, ὰ, ὸν, noet: = Δακρυόεις. [δάκρυον].

Δάκρυμα (τὸ), noet: = Δάκρυα, лъкръmътъръ, плînцere. [ші

Δακρυντὸς, ὴ, όν, noet: =Δακρυτὸς. [δακρύω].

Δακρυογόνος (ὁ, ἡ), noet: nъskътorъ, prodвkътorъ de лакръмї. [δάκρυον, γόνος].

Δακρυόεις, εσσα, εν, noet: лъкръmatъ, плînsъ (кв лакръmiле în окї); (adв:) «Δακρυόεν γελάσασα. Іл: Ζ. 2) prічinвitorъ de лакръмї. «Πόλεμος —». Іл: Θ. [din

Δάκρυον (τὸ), [δάκνω, ῥέω] лакръmъ [de aчi]; (fir:) zeamъ, клеiъ, рецinъ, че кърце din nomї.

Δακρυοπετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: гъкътorъ de a къdea. saъ a пika лакръmї (predпikъ de плîns). [δάκρυον, πίπτω]. =кв...

Δακρυοποιὸς (ὁ, ἡ), гъкътorъ, saъ popnitorъ de лакръmї. [δάκρυον, ποιός].

Δακρυότιμος (ὁ, ἡ), noet: чinstitorъ, saъ чinstitъ кв лакръmї. [δάκρυον, τιμή].

Δακρυόφιν, noet: în локъ de δακρύων, цen: îm: ал лвї δάκρυον.

Δακρυπλώω (гъръ вiit:), noet: плвteskъ, sintъ înnekatъ în лакръmї. [δάκρυ, πλέω].

Δακρυῤῥοέω -ῶ, вiit: -ήσω, въrsъ лакръmї, плînrъ. [din

Δακρύῤῥοος (ὁ, ἡ), noet: върsътorъ de (înnekatъ în) лакръmї. [δάκρυον, ῥόος].

Δακρυσίστακτος noet:, ші δακρυόστακτος, ші δακρυοσταγὴς (ὁ, ἡ), kape пikъ лакръmї. [δάκρυ, στάζω].

Δακρυτὸς, ὴ, ὸν, noet: de лъкръmat, (adikъ) vrednikъ de лакръmї, de плîns. [δακρύω].

Δακρυχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), veselъ de лакръmiле altora, (adikъ) nemilosъ. [δάκρυ, χαίρω].

Δακρυχεύμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: върsътorъ de лакръmї. [din

Δακρυχέω (nвmaї în partiч:) = Δακρυῤῥοέω. [δάκρυ, χέω].

Δακρύω, вiit: -ύσω, ші noet: -ύσομαι, лъкръmezъ, плînrъ. || (nas:) Δεδακρυμένος, =Δακρυόεις. [ші

Δακρυώδης, εος (ό, ή), лesne ші des лъкрътъторъ (плînце-лesne). 2) вredнікъ de плîns. 3) (вot:) formatъ (върsatъ) ка о лакрътъ. [δάκρυον].

Δακτυλεὺς, έως (ό), вnъ felъ de neшte de mape (латъ ка de doъ degete). (вezї ші μύξων). [ші

Δακτυλήθρα (ή), пъpistokъ. 2) înstrъmîntъ (къznitorъ) de skoatepea degetelор din înkeietърї. 3) къsкца, saъ skaвnвл nietreї inelвлвї. (вezї ші πύελος). [ші

Δακτύληθρον (τὸ), inelъ. [ші

Δακτυλιαῖος, α, ον, лвnrъ, saъ латъ de вnъ degetъ. [δάκτυλος].

Δακτυλίδιον (τὸ), dim: ал лвї δάκτυλος, ші δακτύλιος, degeцelъ; inelвшъ.

Δακτυλίζω, вiit: -ίσω, = Δακτυλοδεικτέω, арътъ ка degetвл. 2) (gram:) daъ daktilікъ metrв пічорвлвї вnвї versъ. [ші

Δακτυλικὸς, ὴ, ὸν, relativъ ка degetъ, saъ ка inelъ. 2) stpibitъ ка degetele. 3) (metr:) versъ komпвssъ din metre daktiliче. [δάκτυλος, saъ δακτύλιος]. [de вnde

Δακτυλικῶς, adв: dвne metrвл daktilікъ.

Δακτυλιογλυφία (ή), sъpape de niatrъ de inelъ. [din

Δακτυλιογλύφος (ό), sъпътorъ de nietre de inele. [δακτύλιος, γλύπτω].

Δακτυλιοθήκη (ή), toкъ de înele. [δακτύλιος, θήκη].

Δακτύλιος (ό), inelъ; (прin întind:) neчete. «Δακτυλίου ἀπόμαγμα». Tfp: 2) berigъ, черкъ, (Tврч:) халка. 3) niatrъ гъвrttъ, de каре se легаъ fвniile коръвiilor trase ла marцine. 4) гавра шezвtвлвї. (вezї ші σφιγκτήρ). [δάκτυλος].

Δακτυλιουργὸς (ό), лвкръторъ de inele. [δακτύλιος, ἔργον].

Δακτυλὶς, ίδος (ή), asemenea, saъ de o notrivъ ка degetвл. «Σταφυλὴ=». Плin: [ші

Δακτυλίτης, ου (ό), asemenea, saъ de o notrivъ ка degetвл. [δάκτυλος]. [de вnde

Δακτυλῖτις, ιδος (ή), вnъ felъ de плантъ, apistolохіе.

Δακτυλιώτης, ου (ό), (se înц: δάκτυλος) degetвл de лînгъ чел mikъ, în каре se овічнвiешte a se nвrla inelъ. [δακτύλιος].

Δακτυλοδεικτέω -ῶ, вiit: -ήσω, арътъ ка dвgetвл. [din

Δακτυλοδείκτης, ου (ό), арътътorъ ка degetвл, saъ de degetъ. [ші

Δακτυλόδεικτος (ό, ή), арътatъ ка degetвл; (fir:) вestitъ, saъ вredнікъ de прivit. [ші

Δακτυλοδειξία (ή), арътape ка degetвл. [δάκτυλος, δείκνυμι].

Δτκτυλοδόχμη (ή), = Παλαιστή, тъsкръ ка de natrв degete. [δάκτυλος, δόχμη].

Δακτυλοειδὴς, έος (ό, ή), чел în formъ de degetъ. [δάκτυλος, εἶδος].

Δακτυλοκαμψόδυνος (ὁ, ή), noet: прічinвitorъ de dвpepe прin înkovoiepea degetелор (ка чеї че în adînчї rîndirї îшї грек degetele de stpimtopape). [δάκτυλος, κάμψις, ὀδύνη].

Δάκτυλον (τὸ), noet: (прinч: ла îm:) în локъ de ...

Δάκτυλος (ὁ), [δείκνυμι] degetъ de mînъ, saъ de пічоръ. 2) вnъ felъ de тъsкръ de mikъ întindepe, degetъ 3) пічоръ metrікъ (komпвssъ dintr' o sілавъ лвnrъ, ші doъ skвrte). 4) = Βάλανος, finікъ, saъ хвrma. 5) = Πόσθη. 6) вnъ felъ de плантъ = Κορωνόπους. 7) o кокілie (skoїkъ de mape) = Σωλήν. 8) (îm: ші кв adiekt: 'Ιδαῖος) прeotъ ал Чівелеї. (de вnde пров:) «Λῖρειν τοὺς 'Ιδαίους δακτύλους». Apst: a apdika din miжлокъ пе neîndpentagii четъцепї.

Δακτυλότριπτος (ό, ή), noet: frekatъ, pesчitъ ка degetele. «'Ατραπτος—». Eпгр: [δάκτυλος, τρίβω].

Δακτυλωτὸς, ὴ, ὸν, чел ка degete, saъ formatъ ка niшte degete. «Χειρὶς —». Eкр: «Ποτήριον — ». пахаръ ка mînвше, de каре se anвkъ ка degetele. [δάκτυλος[.

Δαλέομαι -εῦμαι, Dop: în локъ de δηλέομαι.

Δαλερὸς [δαλὸς], ὰ, ὸν, арzътorъ, saъ apzosъ.

Δαλίον (τὸ), (грешit) în локъ de δαδίον, saъ dim: ал лвї

Δαλὸς (ό), [δαίω] тъчiвne anpinsъ, saъ жвmъlate apsъ; (fir:) трекатъ în вîpstъ, въtrînъ, saъ въtrînъ.

Δαμᾷ, ші δαμάᾳ, noet: în локъ de δαμάζει, saъ δαμάσει. 3: sinr: neps: a прez: saъ вiit: de xot: ал лвї...

Δαμάζω [neîntp: δάμνω], вiit: -άσω, (tpe: de кв: δέδμηκα, ші nas: δέδμημαι, saъ δεδάμασμαι, nex: nas: ἐδαμάσθην, ші noet: ἐδμήθην, ші 2: ἐδάμην) înвlînzesъ, пвiъ ла жвгъ (вitъ); (în цen:) вmilesкъ, domolesкъ, doвorъ, вirвiesкъ; (прin întind:) omorъ; (fir:) ssивiъ, pobesкъ (de вnde δμώς); тъpitъ, saъ тъ însopъ, saъ (simn:) silвiesкъ твiepe (de вnde ші δάμαρ). «'Αλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν». Il: Γ. (ші miж:) «Τὸν ῥα Ποσειδάων δαμασσαμένη

τέκεν Ἄρνη». St: Biz: || (nas:) mъ domoлeskъ, mъ sвnвiъ, ші чл:; (прin întind:) mъ вчidъ (de алtвл); morъ. «Καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες», Евр:

Δαμαῖος, α, ον, noet: în локъ de δαμαστικὸς. [δαμάω].

Δαμαλείδιον (τὸ), dim: ал лвї δάμαλις.

Δαμάλη (ἡ), = δάμαλις.

Δαμαλήβοτος (ὁ, ἡ), noet: (локъ) de пъсквt віцеї saъ жвпчї.

Δαμάλης, ου (ὁ), noet: domoлitorъ. «Ἔρως —». Anкр: || [sвbst:] = Δάμαλος. [δαμάω].

Δαμαληφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînкъtorъ de вnъ жвпкъ, saъ o жвпікъ, = Βουφάγος. [δαμάλης, -λη, φάγος].

Δαμαλίζω, віit: -ίσω, noet: în локъ de δαμάζω. [din

Δάμαλις, εως (ἡ), dim: ал лвї δαμάλη, жвпікъ, saъ віцea; (fir:) tînъръ fatъ. [ші

Δάμαλος (ὁ), жвпкъ, віцелъ. [ші

Δάμαρ, αρτος (ἡ), noet: femeie (mърitatъ), soцie. [δαμάω].

Δαμασί(σίμ)βροτος, ου (ὁ, ἡ), noet; domoлitorъ, saъ doворîtorъ (вірвitorъ) de oameнї. [δάμασις, βροτός].

Δάμασις, εως (ἡ), domoлipe, doворîpe. [δαμάζω].

Δαμασίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: domoлitorъ, saъ кîштігъtorъ de minцiле, saъ inimeле алtора. [δάμασις, φρήν].

Δαμασίφως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: domoлitorъ, doворîtorъ de oameнї. «Ὕπνος —». Simnd: [δάμασις, φώς].

Δαμασμός (ὁ), = Δάμασις. [ші

Δαμαστὴρ (ὁ), noet: domoлitorъ. [ші

Δαμαστήριον (τὸ), = Βασανιστήριον; (прinч: next: a лвї ...

Δαμαστήριος, α, ον, ші

Δαμαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, saъ konтpиввitorъ ла domoлipe. [δαμάζω].

Δαμασώνιον (τὸ), вnъ гелъ de плantъ de апъ, mъргъritърелъ, = Ἄλισμα.

Δαμάτειρα (ἡ), fem: ал лвї

Δαματὴρ (ὁ), noet: = Δαμαστήρ.

Δαμάτηρ, ερος (ά), (вок: Δάματερ) Dop: în локъ de Δημήτηρ.

Δαμάτωρ, ορος (ὁ), noet: = Δαμαστήρ. [din

Δαμάω -ῶ, віit: -άσω, noet: în локъ de δαμάζω.

Δαμείην, nas: nex: 2: de noft:, ші

Δάμεν, noet: în локъ de ἐδάμησαν, 3: îm: neps: de nex: 2: de xot:, ші

Δαμήμεναι, noet: în локъ de...

Δαμῆναι, (nas:) nex: 2: de înf:, ші

Δαμνᾷ, noet: în локъ de δάμνασαι, 2: sinr: neps: a лвї...

Δάμναμαι, noet: nas: saъ miж: ал лвї

Δαμνάω, ші

Δάμνημι, віit: δαμάσω, noet: = δαμάζω.

Δαμνήτης, ου (ὁ), noet: = Δαμαστήρ. [de вnde fem:

Δαμνῆτις, ιδος (ἡ), = Δαμάτειρα.

Δάμνιππος (ὁ), noet: domoлitorъ de кaї, îndemînatikъ кълърецъ. [δάμνω, ἵππος].

Δάμνω, (neînтpев:) = Δαμνάω, δάμνημι, ші δαμάζω.

Δᾶμος, ω (ὁ), Dop: în локъ de δῆμος.

Δαμόσιος, α, ον, Dop: în локъ de δημόσιος.

Δαμότας, α, (ὁ), Dop: în локъ de δημότης.

Δαμοῦχος, ω (ὁ), Dop: în локъ de δημοῦχος.

Δαμόω, Dop: în локъ de δημόω.

Δάμωμα (τὸ), Dop: în локъ de δήμωμα.

Δὰν, Dop: în локъ de δήν.

Δὰν, δανὸς (ὁ), Dop: în локъ de Ζὴν, Ζεύς.

Δᾶν, Dop: ак: ал лвї δᾶ = Γῆ. «Οὐ δᾶν». Tкр: nв (mъ жвръ) прe пъmîntъ.

Δανάκη (ἡ), [δάνος] оболвл, че пвneaъ în гвра морцiлор пentрв плata лвї Xaponъ.

Δανδαλὶς, ίδος (ἡ), вnъ гелъ de пръжitъръ din гъinъ de орzъ nîрлitъ.

Δανειακὸς, ἡ, ὸν, atînгътorъ de înпрвmвtъ. [ші

Δανείζω, віit: -είσω, ші (Skр:) -ειῶ, înпрвmвtъ. || (miж:) iaъ, saъ daъ înпрвmвtъ. Οἱ δανειζόμενοι (în локъ de δανείζοντες) ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις ὕστερον καὶ τῶν ἀρχείων ἀπέστησαν». Dm: [din

Δάνειον (τὸ), [δάνος] înпрвmвtъ (de вanї saъ алtъ чева).

Δάνεισμα (τὸ), чеса че se dъ, saъ se ia înпрвmвtъ. [ші

Δανεισμὸς (ὁ), înпрвmвtape (актівъ, saъ пasівъ). [ші

Δανειστὴς, οῦ (ὁ), înпрвmвtътorъ, (Ital:) кreditorъ. [δανείζω]. [de вnde

Δανειστικὸς, ἡ, ὸν, atînгътorъ de înпрвmвtape; disпвsъ (лesnіvosъ) a înпрвшвta. (de вnde || sвbst: бърб:) din mesepie înпрвmвtътorъ (zapaъ); (ші fem:) mesepia avestвia.

Δανείστρια (ἡ) fem: ал лвї δανειστής.

Δανίζω, віit: -ίσω, ші -ιῶ, noet: (papъ ші пeапров:) în локъ de δανείζω. [din

Δάνος [δίδωμι], εος, -ους (τὸ), noet: [de avi] danie, dapъ; (des) = Δάνειον.

Δανὸς [δαίω, saъ δήν], ἡ, ὸν, (компар: -ότερος, -ότατος) noet: [de avi] dвinosъ,

de mult bpeme; (npin bpm:) bskatŭ.

Δὰξ, adb: noet: [δάκνω], =Ὀδὰξ, npin mbшkътъръ kъ dinцiĭ. [de bnde

Δαξασμὸς (ὁ), = Ὀδαξασμὸς, mînkърime, bstbpime.

Δάος, εος -ους (τὸ), noet: [δαίω, apzŭ] лbminъ, zadъ anpînsъ, topцъ, fъклie.

Δαπανάω, -ῶ, biit: -ήσω, келtbieskŭ; (fir:) прънъdeskŭ. [din

Δαπάνη (ἡ), [δάπτω], ші

Δαπάνημα (τὸ), келtbialъ. [δαπανάω].

Δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, пъръbitŭ a келtbi; saŭ kape чере mblъ келtbialъ, (desnpe лbкрbрĭ) kostътopŭ. [δαπάνη]. [de bnde.

Δαπανηρῶς, adb: kъ mblte ші marĭ келtbielĭ.

Δαπάνησις, εως (ἡ), келtbipe; прънъdipe. [ші

Δαπανητὴς, οῦ (ὁ), келtbitopŭ. [δαπανάω]. [de bnde

Δαπανητικὸς, ὴ, ὸν, аплекатŭ, saŭ disnbsŭ a келtbi, =Δαπανηρός.

Δάπανος (ὁ, ἡ), =Δαπανηρὸς, saŭ δαπανητικός. [δαπάνη].

Δάπεδον (τὸ), [δᾶ = γῆ, πέδον] жosbл kaseĭ, локŭ de кълкаt kъ пічoapene, (Tbp:) dbшbmea, вътътъръ, пажеште, ші чл:

Δαπίδιον (τὸ), dim: ал лbĭ

Δάπις, ιδος (ἡ),= Τάπις, ковopŭ, ші чл:

Δάπος, εος -ους (τὸ), (zivepe neîntpb: npim: a лbĭ) = Ἔδαφος (nъstpatъ în konпbзеле ἀλλοδαπός,ποδαπὸς, ші чл:).

Δάπτειρα (ἡ), noet: fem: ал лbĭ

Δάπτης, ου (ὁ), noet: pozътopŭ, mbшkътopŭ. «Μυῖαι —». Лікfp: [ші

Δάπτρια (ἡ), noet: fem: ал лbĭ δάπτης, pozътoape; mbшkътoape. [din

Δάπτω, biit: δάψω, noet: sfîшiŭ, ші mънînkŭ (npinч: desnpe fearъ). (bezĭ ші δατέομαι, ші λάπτω, ші λαφύσσω).

Δάρατος (ὁ), buŭ felŭ de nîîne nedosnitъ, saŭ azimъ din Tessalia.

Δαρδάπτω, biit: -άψω, noet: = Δάρπτω.

Δαρεικὸς (ὁ), галbenŭ Пepseskŭ de doъzecĭ dpaxme (de o notpivъ kъ o Enrлezъ ліръ). [Δαρεῖος].

Δαρειογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: fiĭ, saŭ stpъneпotŭ ал лbĭ Dapie. [Δαρεῖος, γένος].

Δαρεὶς, δαρεῖσα, έν, nas: nex: 2: de naptч:, ші

Δαρήσομαι, nas: biit: 2: de xot: ал лbĭ δέρω.

Δαρθάνω, biit: δαρθήσομαι, (nex: ἔδαρθον, ші kъ metat: ἔδραθον, tpe: de kъ: δεδάρθηκα) noet: dopmŭ, adopmŭ. (bezĭ ші καταδαρθάνω).

Δάρκά, bezĭ δάκάρ.

Δαρόβιος (ὁ, ά), Dop: локŭ de δηρόβιος.

Δαρὸν, adb: în локŭ de δηρόν.

Δάρσις, εως (ἡ), жbпoipe. [ші

Δαρτὸς, ὴ, ὸν, жbпoitŭ, saŭ de жbпoit. [δέρω].

Δᾳὰς, δᾳδὸς (npin întpbn: din) = Δαΐς, δαΐδος (ἡ), zadъ anpinsъ, (Itл:) topцъ. (de bnde fir:) «Ἐπὶ τὴν δᾳδα τοῦ βίου». Пл: adikъ ла sfîpшitbл bieцiĭ (kînd se anpinde moptala fъклie).

Δασάμην, noet: în локŭ de ἐδασάμην, miж: nex: 1:, ші

Δασάσκετο, noet: în локŭ de ἐδάζετο, прел: ші

Δασεῖται, Dop: în локŭ de δάσεται, biit: ал лbĭ δάσμαι, saŭ δατέομαι.

Δασέως, adb: (rpam:) asnipat (dbne prosodie), kъ semnŭ de asnipaцie [δασεῖα]. 2) «Δασέως ἔχω». Apst: sîntŭ desŭ ла пърŭ, пъposŭ. [δασύς].

Δάσκιλλος (ὁ), bnŭ felŭ de nemte.

Δάσκιος (ὁ, ἡ), noet: [δα, σκιά] чел kъ mблъ вінъръ, вmвposŭ.

Δάσμα (τὸ), noet: [δαίομαι] порцie (o parte în înnърцipe). [de bnde

Δάσμευσις, εως (ἡ), înnърцipe.

Δασμογράφος (ὁ), skpiitopŭ de dъждіі în peцistpe. [δασμὸς, γράφω].

Δασμολογέω -ῶ, biit: -ήσω, stpînrŭ (saŭ înnвiŭ) dъждіі. ‖ (nas:) =Δασμοφορέω. [ші

Δασμολογία (ἡ), stpînцepe de dъждіі. [din

Δασμολόγος (ὁ), stpînrътopŭ de dъждіі. «Ναῦς —». Лкs: кopaвie transnoptътoape de adвnътopĭ de dъждіі. [δασμὸς, λέγω].

Δασμὸς (ὁ), [δαίομαι] înnърцipe. 2) (maĭ obiч:) daждie, вірŭ.

Δασμοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, плътeskŭ daждie. [din

Δασμοφόρος (ὁ, ἡ), daждnikŭ, вірnikŭ. [δασμὸς, φέρω].

Δάσομαι, biit: ал лbĭ δαίομαι.

Δάσος [δασὺς], εος -ους (τὸ), пъdspe. 2) desime, =Δασύτης. «Βδελυττομένη τὸ δάσος τοῦ σώματος». Алчfp:

Δασπλῆς, ῆτος (ὁ, ἡ), ші Δασπλῆτις, ιδος, (ἡ), noet: [δα, πλήσσω, saŭ δυς, πελάζω] grozavŭ, snъĭmîntътopŭ, anevoe de anponiat.

Δασσάμην, noet: în локŭ de ἐδασσάμην, nex: 1: ал лbĭ δαίομαι, saŭ δατέομαι.

Δασυγένειος (ὁ, ἡ), noet: desŭ ла барвъ. [δασὺς, γένειον].

Δασύθριξ, δασύτριχος (ὁ, ἡ), desĭ, ші aspрʁ ла пърĭ. [δασὺς, θρίξ].

Δασύκερκος (ὁ, ἡ), поеt: чел кʁ коadъ deasъ în пърĭ. «Ἀλώπηξ — ». Ткр: [δασὺς, κέρκος].

Δασυκνήμις, ιδος, ші

Δασύκνημος, ου, ші δασυκνήμων, ονος (ὁ, ἡ), пъросĭ ла пʁлпе. [δασὺς, κνήμη].

Δασύμαλλος (ὁ, ἡ), desĭ în лînъ, saĭ în пърĭ. flокосĭ. [δασὺς, μαλλός].

Δασυμέτωπος (ὁ, ἡ), чел кʁ frʁnte пъроasъ. [δασὺς, μέτωπον].

Δασυντέον, nos: ал лʁї

Δασύνω, вiit: -υνῶ, faкĭ чева desĭ, îndesezĭ (ла пърĭ, ші чл:) «Ὁ Ἀργέστης ταχὺ δασύνει (νέφεσι) τὸν οὐρανὸν. Tfp: îndeseazъ норії пе черĭ. 2) (gram:) скріĭ, saĭ пропʁпцĭ aspipat. «Τὸ χ ἐστι κ δασυνόμενον». Ил: «Τὸ ἥπαρ δασυντέον». At: [δασύς].

Δασυπόδειος (ὁ, ἡ), ал пъросʁлʁї ла пічоаре. [din

Δασύπους, οδος (ὁ, ἡ), (прінч:) пъросĭ ла пічоаре; (de ʁnde sʁʁst:) спʁре de кʁsъ. [δασὺς, ποῦς].

Δασύπρωκτος, saĭ δασύπυγος (ὁ, ἡ), пъросĭ ла шezʁtĭ (înnpotivъ de κίναιδος). (вezї ші μελάμπυγος). [δασὺς, πρωκτός, saĭ πυγή].

Δασυπυκνόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), (коm:) în локĭ de δασύθριξ. [δασὺς, πυκνὸς, θρίξ].

Δασυπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), = Δασυγένειος. [δασὺς, πώγων].

Δασὺς, [în afin: кʁ λάσιος] εῖα, ύ, [de ачі] desĭ (пъdʁposĭ, пъросĭ, ші чл:); (прін ʁрт:) aspрʁ, вîрtosĭ; frosĭ; (de ʁnde gram:) «Δασὺ γράμμα, saĭ πνεῦμα, ші «Δασεῖα, (se înц: προσῳδία)», aspipatъ лîterъ, saĭ sʁflape, ші aspipatĭ semnĭ de prosodie.

Δασύσκιος (ὁ, ἡ),=Δάσκιος, чел кʁ deasъ ʁмвръ, ʁмвросĭ. [δασὺς, σκιά].

Δασυσμὸς (ὁ), a faче, saĭ a se faче aspipatĭ (glasĭ). [δασύνω].

Δασύστερνος (ὁ, ἡ), пъросĭ пе пientĭ. [δασὺς, στέρνον].

Δασύτης (ἡ), desime; aspрime; saĭ (gram:) aspipaцiс. [δασύς].

Δασύτριχος (ὁ, ἡ), = Δασύθριξ.

Δασύτρωγλος (ὁ, ἡ), поеt: = Δασύπρωκτος. [δασὺς, τρώγλη].

Δασύφλοιος (ὁ ἡ), aspрʁ, tape de коaжъ. «Κάστανον —». [δασὺς, φλοιός].

Δασύφυλλος (ὁ, ἡ), desĭ în frʁnze. [δασὺς, φύλλον].

Δασύφωνος (ὁ, ἡ), frosĭ, aspрʁ ла glasĭ. [δασὺς, φωνή].

Δασυχαίτης, ου (ὁ), desĭ, пъросĭ în коaмъ. [δασὺς, χαίτη].

Δασώδης, εος (ὁ, ἡ), пъdʁposĭ (ка о пъdʁpe, saĭ плinĭ de пъdʁpї). [δάσος].

Δατέομαι -οῦμαι, вiit: -δάσομαι, (nex: ἐδασάμην, nas: tpe: de кʁ: δέδασμαι) поеt: =Δαίομαι, înnapцĭ, taiĭ în вʁкъцї; mъ înnapцĭ чева кʁ алціĭ; (прin întind:) mъnînkĭ (прінч: naptea mea); (de ʁnde)= Πατέομαι (вezї ші δάπτω). [de ʁnde

Δατήριος, α saĭ ος, ον, поеt: folositорĭ ла înnъpцipe. [ші

Δατητὴς, οῦ (ὁ), поеt: înnъpцitорĭ.

Δατισμὸς (ὁ), ʁnĭ felĭ de вarвarismĭ (грътъdipe de mʁlte sinonime zічерї), în каре къdea Перsʁл Datisĭ ворʁind Elinешte. [Δάτις]. (вezї ші βακκίζω, ші βατταρίζω).

Δαύκαλις, εως (ἡ),=(saĭ грешit în локĭ de) Καυκαλὶς, ші (fiind къ se екsплікъ пічорĭ de кокошĭ.)= Ἀλεκτροπόδιον. (вezї zічерea).

Δαυκεῖον (τὸ), поеt: = [Δαῦκος].

Δαυκίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος, вinĭ) fъkʁtĭ кʁ ...

Δαῦκον (τὸ),=кʁ ...

Δαῦκὸς (ὁ), [δεῦκος] ʁnĭ felĭ de плantъ, морковĭ selʁatikĭ. (вezї ші σταφυλῖνος, ші καῦκος). || (adiekt:)обrazninĭ. [δαίω].

Δαῦλὸς, η, ον, saĭ ὴ, ὸν, поеt: în локĭ de δασὺς, desĭ, пъросĭ, flокосĭ. «Δαυλοὶ πραπίδων». Esxл: =Πυκιναὶ φρένες.

Δαυλὸς (ὁ), Еол: în локĭ de δαλὸς, tъчіʁne. 2) летнĭ nîrлitĭ, întърitĭ прin fокĭ. [din

Δαύω, вiit: δαύσω, поеt: (pap) =Ἰαύω, dopмĭ. 2) =Αὔω, apzĭ. (de ʁnde) «Δεδαυμένος». Sin: apsĭ. (вezї ші δαίω).

Δαφναῖος, α, ον, (епit:) Аполонĭ. 2)= Δάφνινος. «Στέμμα — ». Епirp: [δάφνη].

Δαφνέλαιον (τὸ), олеіĭ (ʁntĭ) de dafinĭ. [δάφνη, ἔλαιον].

Δάφνη (ἡ), [de ачі] dafinĭ, лавръ. 2) Dafina, (n: пр:) amopeza лʁї Аполонĭ (metamopfosatъ de dînsʁl întp' ачea плantъ). [de ʁnde

Δαφνήεις, εσσα, εν, поеt: плinĭ de (saĭ asemenea кʁ) dafinĭ.

Δαφνηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кʁ înвелitoape de (акопepitĭ кʁ) dafinĭ. [δάφνη, ἐρέφω].

Δαφνῆς, ῆντος (ὁ), поеt: (прін конtракціе) în локĭ de δαφνήεις.

Δαφνηφάγος (ὁ, ἡ), mînkътopъ (mestekътopъ) de dafinъ, (adikъ) прооркъ, xpismологъ. [δάφνη, φάγω].

Δαφνηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noptъ, saъ цiй (în mînъ) dafinъ. [ші

Δαφνηφορία (ἡ), пвptape, цinepe (în mînъ) de dafinъ. [ші

Δαφνηφόρια (τὰ), serвътoape în чinstea лъї Аполонъ. [ші

Δαφνηφορικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopъ de serвътoapea Δαφνηφόρια, saъ de пвptътopъ de dafinъ. [din

Δαφνηφόρος (ὁ, ἡ), прo'dъкътopъ, saъ пвptътopъ de dafinъ. [δάφνη, φέρω].

Δαφνιακὸς, noet: în локъ de

Δαφνικὸς, ἡ, όν, кавenitъ ла (saъ кape ape de oвiektъ) dafinъ. [ші

Δάφνινος, η, ον, ші

Δάφνιος, α, ον, fъкътъ de dafinъ. «Ἔλαιον — ». Dскр: вntъ de dafinъ, =Δαφνέλαιον. [ші

Δαφνὶς, ίδος (ἡ), podъ, saъ sîmвape de dafinъ. [ші

Δαφνίτης, ου (ὁ), ші δαφνῖτις ιδος (ἡ), =Δαφναῖος (Аполонъ). 2) asemenea ла гвstъ къ dafinъ. [δάφνη].

Δαφνογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), (enit: ал лъї Аполонъ) вeселъ пentpъ Dafina. [Δάφνη, γέγηθα],

Δαφνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în гелвл dafinвлвї. [δάφνη, εἶδος].

Δαφνόκοκκον (τὸ), ші δαφνόκοκκος (ὁ),= Δαφνὶς, sîmвape de dafinъ. [δάφνη, κόκκος].

Δαφνοκόμης, ου (ὁ), ші δαφνόκομος (ὁ, ἡ), noet: înквnвnatъ пе пъръ къ dafinъ, saъ лавръ. «Τρίπους—». [δάφνη, κόμη].

Δαφνοπώλης, ου (ὁ), (kom:) вînzътopъ de dafinъ (enit: ал лъї Аполонъ). [δάφνη, πώλης].

Δαφνόσκιος (ὁ, ἡ), noet: вmвposъ de dafinї. [δάφνη, σκιά].

Δαφνοφορέω -ῶ, δαφνοφορία, ші чл: = Δαφνηφορέω, ші чл:

Δαφνώδης, εος (ὁ, ἡ), dafinosъ, (adikъ) asemenea къ (saъ плniъ de) dafinї. [ші

Δαφνὼν, ῶνος (ὁ), лivadъ de dafinї, dafinişъ. [ші

Δαφνωτὸς, ἡ, ὸν, asemenea ла гвstъ, saъ ла forтъ къ dafinъ. [δάφνη].

Δαφοίνεος, (ὁ, ἡ), noet: Ion: ші

Δαφοινήεις, εσσα, εν, noet: ші

Δαφοινὸς, ἡ saъ ὸς, ὸν, noet: [δα, φόνος], foapte рошъ, къ totвл sînцeratъ (npinч: de sinце de omъ); (npin întind:) върsътopъ de sînце, вчigaшъ.

Δαφὶλεια (ἡ), abondinцъ, вiлшвrъ, dъpniчie, ші чл: [ші

Δαφιλεύομαι, вiit: -εύσομαι, daъ, келтвieskъ къ înвiлшвrape. [din

Δαφιλὴς [δάπτω], έος (ὁ, ἡ), (omъ) dapnikъ, цeneposъ; (desпре лвкр:) înвiлшвratъ.

Δαφιλὸς, ἡ, ὸν, noet: (pap) în локъ de δαφιλής. [de вnde

Δαφιλῶς, ші noet: δαφιλέως, adв: înвiлшвrat, къ dъpniчie.

Δαῶμεν, noet: îm: 1: neps: a nas: nex: 2: de sвnвsъ ал лъї διδάσκω.

Δὲ [în afin: къ δή], koniвnкц: (kотилetitivъ), iap (niчi o datъ пъ se aflъ ла înчepвtъ de кавîntъ, чi totdaвna dвne алtъ zivepe, пречedînd maї de мвlte орї μὲν). «Ἐγὼ μὲν Ἑρμής εἰμι, οὗτος δὲ ὁ Πλοῦτος». Лч: «Ἱππεῖς μὲν τετρακισχίλιοι, πεζοὶ δὲ δυσμύριοι». Ksn: «Τῶν ἁπαντώντων οἱ μὲν ἀπέθνησκον, οἱ δὲ ἔφευγον, οἱ δὲ ἐβόων». Ksn: «Διαθεώμενος αὐτῶν, ὅσην μὲν χώραν καὶ οἵαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη, χρυσὸν δὲ, ἐσθῆτα δέ». Ksn: (saъ înnpotiв:) dap. «Ἀλλὰ σοὶ μὲν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τῷ Διὶ χάρις, τοῦτον δὲ οὐκ ἄν δεξαίμην». Лвч: «Δέδοικα, μὴ βλάσφημον μὲν εἰπεῖν, ἀληθὲς δὲ ᾖ». Dm: «Πένης μὲν γὰρ ἴσως ἐστὶν, οὐ πονηρὸς δέ». Dm: (ші гър мén). «Ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων». Dm: (ші nosit: în локъ de ἀλλὰ) чi. «Κύλικες οὐκ οἴνου, φαρμάκων δέ». «Ὅσοι μὴ ποιητικοὶ, φιλοποιηταὶ δέ». Плт: (ші întpeв: în antinofope). «Λέγεις, ὡς οὐδὲν ὅμοιος ἐκείνοις ἐγώ, σὺ δ' ὅμοιος; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; ἄλλος δέ τις»; A: «Κλύεις φθέγμα; B: Πῶς δ' οὐ κλύω;» Esxл: (ші adъor; în локъ de καί). «Ἥ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε, πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν». Iл: A. «Ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτὰ, πάντα δὲ τολμητά». Лкs: 2) (stpъm: înnpeвnъ, saъ гър мén). «Ἓν μὲν τοίνυν τοῦτο πολίτευμα τοιοῦτον· ἕτερον δὲ ἀναμιμνήσκεσθε». Dm: «Εἶεν· τῶν δὲ δὴ χρόνων διὰ τί;» Dm: 3) rînd: saъ înnвцin: (în локъ de δὴ, saъ οὖν). «Εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον, σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί». Esxл: «Ἀλλ' εἰ μὴδὲ τοῦτο βούλει ἀποκρίνασθαι, σὺ δὲ τοὐντεῦθεν λέγε». Ksn: 4) în локъ de etiolоцikъ (maї de мвlte орї în întpeпвnepe de кавîntъ). «Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ πολέμου, στρατηγῶν δὲ ἐτύγχανε». Iл: 5) paraлiроmatikъ (îndeплinitivъ), saъ emfantikъ (dвne пропвme demonstpatibe în локъ de δή). «Οἱ

μάλιστα ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι ..., οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον». Лат: «Τὸ μέν τοι σε νομίζειν ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, τοῦτο δ' ἐγὼ χαλεπῶς πάνυ φέρω». Ksn: (bezĭ mi δή, mi καί).

Δε [noate кв апокопъ din ἴδε], partiкълъ enrlit: adъogavîlъ (maĭ mълтъ în kompъnere) A. ла artikole (ne kare le prefače în propъme denonstpative, saŭ adv: de локъ) ὅδε, ἥδε, τόδε, mi чл: saŭ ὧδε, τῇδε, mi чл: Б. ла antevedente (snpe maĭ mълтъ întindepe a însemnърiĭ лор). «Τοσόςδε, τοιόςδε, τηλικόςδε, mi чл: mi C. ла акъsat: mi (pap:) ла цеп: mi dat: de nъme, însemnînd локъл în локъ de εἰς, saŭ ἐν. «Κλησίηνδε, «Φθίηνδε, «Οἴκαδε, «Ὄνδε δόμονδε» (mi ел:) «Ἡμετερόνδε. (se înц: δόμον)» Od: O: «Ἀϊδόςδε, «Πυθοῖδε». în локъ de Πυθῶδε. Апл: «Ἀθήναζε, «Θήβαζε». în локъ de' Αθήναςδε, Θήβαςδε, mi чл:.

Δέαμαι, (прел: ἐδεάμην, mi maĭ mълтъ nъ) noet: (pap) = Δοκῶ, φαίνομαι. (bezĭ mi δόαμαι).

Δέατο, noet: în локъ de ἐδέατο, 3 sinr: neps: a прел: лъĭ δέαμαι.

Δέγμενος, η, ον, noet: (npin sink:) în локъ de δεχόμενος, = Ἐκδεχόμενος, aштепînd.

Δέδαα (de кnde партч: δεδαώς), noet: miж: în локъ de nas: δεδίδαγμαι, tpe: de кв: ал лъĭ διδάσκομαι.

Δεδάασθαι, noet: în локъ de δεδαῆσθαι.

Δεδάηκα, noet: în локъ de δεδίδαχα, tpe: de кв: акт: mi

Δεδάημαι, noet: în локъ de δεδίδαγμαι, tpe: de кв: nas: ал лъĭ διδάσκομαι. mi

Δεδαῆσθαι, în локъ de δεδιδάχθαι, nas: tpe: de кв: de înf: ал лъĭ διδάσκω.

Δεδαίαται, Ion: 3: îm: neps: a nas tpe: de кв: ал лъĭ δαίομαι, saŭ δατέομαι.

Δεδαϊγμένος, η, ον, tpe: de кв: ал nas: партч: ал лъĭ δαΐζω.

Δέδαον, noet: în локъ de ἔδαον, nex: 2: ал лъĭ διδάσκω.

Δέδασμαι, nas: tpe: de кв: ал лъĭ δαίομαι, saŭ δατέομαι.

Δεδαὼς, кавтъ δέδαα.

Δεδέαται, δεδέατο, noet: în локъ de δέδενται, ἐδέδεντο, tpe: de кв: mi neste съв: ал лъĭ δέω, легъ.

Δέδειγμαι, nas: tpe: de кв: ал лъĭ δεικνύω.

Δεδείκελος (ὁ, ἡ), noet: [δέδεικα din δείδω]. npea fpikosъ.

Δεδείπναμεν, (de кnde inf: δεδειπνᾶναι) Ion: în локъ de δεδειπνήκαμεν, îm: 1: neps: a tpe: de кв: ал лъĭ δειπνέω.

Δέδεμαι, nas: tpe: de кв: ал лъĭ δέω.

Δεδέξομαι, neste пъцinъ biit:, mi

Δεδέχαται Ion: îm: 3: neps: a tpe: de кв: ал лъĭ δέχομαι.

Δέδηα, noet: miж: (în локъ de nas: tpe: de кв: ал лъĭ δαίω.

Δεδήσομαι, η, εται, (At: în însemn: nas: neste пъцinъ biit: ал лъĭ δέω, легъ.

Δέδηχα, tpe: de кв: ал лъĭ δάκνω.

Δεδήωμαι, noet: nas: tpe: de кв: ал лъ δηϊόω.

Δέδια [δίω], în локъ de δέδοικα, tpe de кв: (în локъ de prez:) ал лъĭ δείδω mъ temъ.

Δεδίδαχα, δεδίδαγμαι, tpe: de кв: ал лъ διδάσκω.

Δεδιήτηκα, tpe: de кв: ал лъĭ διαιτάω.

Δέδιθι, prez: (neper:) de порвпч:, mi

Δέδιμεν, δέδιτε, în локъ de δεδίαμεν, δεδίατε, îm: ал лъĭ δέδια.

Δεδιότως [δέδια], adв: (de партч:) кu fpikъ.

Δεδίσκομαι, noet: în локъ de δειδίσκομαι, npiimeskъ ne чinева кв dparoste. saŭ npietenemte. 2) în локъ de...

Δεδίσσομαι, mi At: Δεδίττομαι, biit: -ίξομαι, snepiъ, amepinцъ; (npin вpm:) isroneskъ. 2) (miж: saŭ nas:) mъ temъ, mъ înrpozeskъ. [δέος].

Δεδιώκηται, At: saŭ noet: în локъ de διώκηται, 3 sinr: neps: a nas: tpe: de кв: ал лъĭ Διοικέω.

Δέδμανθ' Dop: (npin апокопъ), mi

Δεδμήαται, δεδμήατο, Ion: în локъ de δέδμηνται, ἐδέδμηντο, mi

Δέδμητο, în локъ de ἐδέδμητο (se domolise), saŭ ἐδεδέμητο (se a zidisc).

Δέδοιγμεν, noet: în локъ de δεδοίκαμεν, îm: 1: neps: de

Δέδοικα, tpe: de кв: în локъ de (ш maĭ întpeв: de kît:) prez: ал лъĭ δείδω mъ temъ.

Δεδοίκω, ῃς, ῃ, sвп: ал лъĭ δέδοικα.

Δεδοίκω, εις, ει, noet: în локъ de δέδοικα.

Δεδόνατο, noet: Dop: în локъ de ἐδεδόνητο, 3: sinr: neps: a nas: neste съв: ал лъĭ δονέω.

Δέδορκα, tpe: de кв: (în локъ de prez: ал лъĭ δέρκομαι.

Δέδουπα, tpe: de кв: ал лъĭ δουπέω.

Δέδραγμαι, ξαι, κται, miж: tpe: de кв: ал лъĭ δράττομαι.

Δεδράμηκα, tpc: de ks: al lui δράω=Τρέχω.

Δέδραται, noct: în lokŭ de δέδρασται, 3: sinr: neps: a nas: tpc: de ks: al lui δέρω.

Δέδρομα, 2: saŭ miж: tpc: de ks: al lui τρέχω.

Δεδυκεῖν, noct: în lokŭ de δεδυκέναι, tpc: de ks: al înf: lui δύομαι.

Δεδύνημαι, tpc: ks: al lui δύναμαι.

Δέδωκα, tpc: de ks: al lui δίδωμι.

Δέει, dat al lui δέος.

Δειλή (ἡ), Ion: în lokŭ de δείλη.

Δεινὸς, ἡ, ὸν, Ion: în lokŭ de δεινός.

Δέελος, Ion: noct: în lokŭ de δῆλος.

Δέῃ, a 3: neps: de sзn: al lui δεῖ, ші a 2: a lui δέομαι.

Δέημα (τὸ), [δέομαι] = Δέησις, rugъčiзne.

Δεῆσαν, nex: 1: de naрtч: al lui δεῖ.

Δέησις [δέομαι], εως (ἡ), rugъčiзne. 2) (pap)= Ἔνδεια, lipsъ, nevoe, trebзinцъ.

Δεῆσον, biit: de naрtч: al lui δεῖ.

Δεητικὸς, ἡ, όν, de rugъčiзne. [δέομαι].

Δεθεὶς, εἶσα, έν, nas: nex: 1: de naрtч: ші

Δεθῆναι, nas: nex: 1: de înf: al lui δέω, legă.

Δεῖ [δέω], biit δεήσει, (prez: ἔδει, tpc: de ks: δεδέηκε, nex: ἐδέησε; nos̆t: δέοι, biit: δεήσοι; sзn: δέῃ, ші prea pap în întrзn: δῇ; inf: δεῖν; naрtч: δέον, saŭ A': δεῖν, nex: δεῆσαν, ші biit: δεῆσον) verь neneps: (prinч: ks înf:), este lipsъ, trebзie; ырmeazъ neaпъrat. «Τί δεῖ πολεμίζειν; Il: I. «Αἷς (ναυσὶ) πολλὰ τὰ καίρια δεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ ξυμβῆναι». Tзч: (ші prin analisă) «Δεῖ σ' ὅπως δείξῃς». Sof: (ші ks цen: mi dat: saŭ At: ak:) «Οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ». Exp: «Ὁρῶ καὶ σοὶ τούτων δεῆσον». Ksn: «Δυοῖν δέοντες πεντήκοντα». Tзч: lipsind doi. «Δυοῖν δεούσας εἴκοσιν». Tзч: adikъ fъrъ doъ. «Ἑνὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος». Tзч: adikъ, al noъsnpezечелса ană. «Ἔτεσιν εἴκοσι, μησὶν ἓξ δέουσι». Exs: «Δεῖ δὴ χρημάτων». Dm: «Τοῦτο ξεῖ ἀνδρός». Apst: «Πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντὸς δεῖ». Лзч: «Πολλοῦ γε καὶ δεῖ». Dm: шзлă lipsesnte, este prea deпarte. «Μικροῦ δεῖν». Fil: пзgină lipsind. «Παρὰ μικρὸν ἐδέησεν ἀποθανεῖν». Iskp: «Τοσούτου δεῖ διάφορα ἡμῖν γεγονέναι, ὥστε ші чл:». Lis: «Ἄρχειν βούλεται δέον ἄρχεσθαι». Apst: «Δεῆσον (saŭ «Δεῆσαν) μάχεσθαι». Ksn: kînd (saŭ daka) ва faче trebзinцъ... (ші el: în lokŭ de adiekt:) «Ἐν δέοντι, saŭ «Ἐν οὐ δέοντι (se înц: χρόνῳ)». ла, saŭ fъrъ вреme кзвenitъ. «Εἰς τὸ δέον, saŭ εἰς οὐδὲν δέον (se înц. πρᾶγμα)». la trebзinцъ, saŭ în zadarъ ші fъrъ folosъ. (vezi ші δέω).

Δεῖ (prea pap, în lokŭ de δέει, 3: sinr: neps: a лui δέω. legă.

Δεῖγμα (τὸ), [δείκνυμι] mostrъ, probъ; (de sude прin întind:) napiea nepтзлui, sude epaŭ ekspзze probele mъrfilor, ші sude nentpъ avestea netpeчeaŭ običnзit negoцъtorii, (Пл:) ціацъ. «Περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι». Dm: (în цen:) semnă, dovadъ. (de sude) «Δεῖγμα ποιοῦμαι». Плв: daŭ ks sokoteala din чева. 2) noct: (pap) ekzemплu. «Λαβὼν δ' Ἄβραστον δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων». Esxл: [de sude

Δειγματίζω, biit: -ίσω (maĭ noŭ) în lokŭ de παραδειγματίζω, eksпзiš în прівіpea пзвlikълui supe arъlape, = Θεατρίζω. (vezi πομπεύω). [de sude

Δειγματισμὸς (ὁ), ekspзnere, saŭ eksposizigie (ka чea din anii trecuцi a Londrei, saŭ чea din Franца l' exposition de Louvre); snă felă de tpismiă. (vezi ші πομπεία).

Δείδεκτο, noct: în lokŭ de ἐδέδεκτο, 3: sinr: neps: a neste sъvîrш: lui δέχομαι.

Δειδέμεν, noct: în lokŭ de δείδειν inf: al lui δείδω.

Δειδέχαται, δειδέχατο, Ion: 3: neps: îm: a tpc: de ks: ші neste sъv: lui δέχομαι, saŭ δείκνυμαι, arъtă dparoste în прiimipe.

Δειδήμων, ονος (ὁ, ἡ), noct: [δείδω] = Δειλός, fricoză.

Δείδια, noct:, ші

Δειδιάω -ῶ, noct: (maĭ noŭ) în lokŭ de δέδια, mъ temă.

Δείδιθι, noct: în lokŭ de δέδιθι, порзnч: al lui δέδια.

Δείδιμεν, δείδιτε, în lokŭ de δεδίαμεν, δεδίατε, îm: al lui δείδια.

Δειδίσκομαι, biit: -ίζομαι, noct: în lokŭ de δείκνυμι, saŭ δέχομαι, prietenesкă prietenemte, saŭ seaŭ în sъпtalea kъiва. «Δεξιτερῇ χειρὶ δειδίσκετο». Od: Σ. 2) în lokŭ de

Δειδίσσομαι, biit: -ίζομαι, noct: în lokŭ de δεδίσσομαι, amerinцă; mъ temă, ші чл: [δείδω].

Δείδοικα, noct: în lokŭ de δέδοικα, tpc: de ks: (în lokŭ pe прz:), ші

Δειδυῖα, noct: în lokŭ de δεδυῖα, naрtч: a lui

Δείδω [δέος], biit: δείσω, saŭ (maĭ mзlt) δείσομαι, (nex: ἔδεισα, tpc: de ks: înpeв: maĭ ks sea: în прezъ maĭ mзlt de kit прez: δέδοικα, ші δέδια, nenie sъv: în lokŭ de прez: ἐδεδοίκειν, ші ἐδεδίειν; порзnч:

δέδιθι) noct: (кв препоs: цеп: saв dal: saв în ел: de преп: ак:) мъ temв. «Δείσας περὶ τοῦ υἱοῦ». Ksn: «Δείσας περὶ τοῖς Ἕλλησι». Ep: Ὁ θεοὺς δεδιώς». Пл: ші кв sвп: saв nofl: înnpeвnъ кв μή. «Δέδοικα, μὴ εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν». Dm: «Ἐδεδοίκεσαν, μὴ καταληφθείη». Ksn: ші кв tnf: «Δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι». Іл: Π.

Δειέλη (ἡ), în локъ de δείλη. [de вnde

Δειελιάω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: мъпînкъ, saв dopmъ în deseapъ, amtentъ нînъ în deseapъ. [ші

Δειελινὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de ...

Δειλινὸς, ші

Δείελος (ὁ, ἡ), noet: op че se panopteazъ ла timпял de (saв se faче) în deseapъ. «Δείελος ὀψὲ δύων». Іл: Ф. soapene de îndeseapъ. «Ὥρη δείελος». Апли: ші «Ἦμαρ δείελον». Od: P. naptea de îndeseapъ a zilelї, ші «Δείελον (se înц: βρῶμα) mînkape de sввt seapъ.

Δεικανάω -ῶ, saв δεικανάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσω, -ήσομαι, noet: = Δειδίσκομαι, прііmeskъ, salвtezъ не чinева кв dparoste. «Δεικανόωντο δέπασσιν»; Іл: O. aъ înkinat кв пахареле în sъпътatea лвї. [δείκνυμι].

Δείκανον (τὸ), =δείκελον.

Δεικελίζω, вііt: -ίσω, noet: [δείκελον] imitъ, penpesintъ în teatpв. [de вnde

Δεικελικτὰς, ᾶ, Dop: în локъ de

Δεικελιστὴς, οῦ (ὁ), imitътopъ, акtopъ de teatpв.

Δείκελον (τὸ), asemътъпътвръ, idolъ (statъ), ікоапъ, maskъ; fantomъ; zodic. [din

Δείκελος (ὁ, ἡ), noet: = Εἴκελος, asemenea. 2) = Δεικελιστὴς. [δείκνυμι].

Δεικηλίζω, вііt: -ίσω, = Δεικελίζω.

Δεικηλίκτας, α (ὁ), =Δεικελιστής.

Δείκηλον (τὸ), = Δείκελον.

Δείκνυ, noet: în локъ de ἐδείκνυ, прел: de хоt: saв prez: de порвпч: ал лвї

Δείκνυμι, ші Δεικνύω [în afin кв δέχνυμι], вііt: δείξω (tpe: de кв: δέδειχα, ші nas: δέδειγμαι, ші чл:) арътъ, fakъ квnoskвtъ; dobedeskъ; ekспвіъ. 2) (між:)=Δεικανάομαι. «Δεικνύμενος φίλον υἱόν». Om: Imn: (bezї ші δέχομαι). [de вnde

Δεικτηριὰς, άδος, (ἡ), femeie пявлікъ; saв (dвпе алцїї) актріцъ de teatpв. (ші

Δεικτήριον (τὸ), tpiвънъ, amвonъ, 2) (în Алeksandpia) = Χαμαιτυπεῖον. (прінч: neвt: ал лвї...

Δεικτήριος, α, ον, =Δεικτικός. [ші

Δείκτης, ου (ὁ), арътътopъ, saв înfъцiпътopъ de чева; актopъ. [de вnde

Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, folositopъ, îndemînatikъ ла арътape (dobadъ, ші чл:). [de вnde

Δεικτικῶς, adв: кв арътape, dobadъ, ші чл:

Δείλα (ά), Dop: în локъ de δείλη.

Δειλαίνω, вііt: -ανῶ (маї noв) în локъ de δειλιῶ, sîntъ fpikosв.

Δείλαιος, α saв ος, ον, noet:= [δειλός]. 2) tikъlosв.

Δειλακρίων, ωνος (ὁ), ші

Δείλακρος, α saв ος, ον, (kom:) foapte fpikosв, saв tikъlosв. [δειλὸς, ἄκρος].

Δειλανδρέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ omъ fpikosв. [ші

Δειλανδρία (ἡ), fpikomie, nевitежie. [din

Δείλανδρος, (ὁ, ἡ), fpikosв, nевiteazъ. [δειλὸς, ἀνήρ].

Δεῖλαρ, ατος (τὸ), noet: în локъ de δέλεαρ.

Δείλη (ἡ), [în afin: кв εἴλη] (în цеп:) вpeme tpeкътъ a opкътpia пapte a zilelї. (de вnde) «Δείλη πρωΐα, saв ἑῴα». timпял маї 'nainte de прinzъ, «Δείλη μεσημβρία». чел dвпе прinzъ. (iap маї кв seamъ) «Δείλη ὀψία». (ші fъpъ sввst:) «Δείλη». timпял de îndeseapъ, saв de кътpe seapъ; (de вnde ел:). «Δείλης, saв Δείλης ὀψίας». adвepв: tîpziї, не seapъ.

Δειλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δειλός. [ші

Δειλία (ἡ), fpikomie, nевitежie. [δειλός]. [de вnde

Δειλιαίνω, вііt: -ανῶ, însвfлв fpikъ, snepiв.

Δειλίασις, εως (ἡ), koupindepe de fpikъ, saв fpikomie. [din

Δειλιάω -ῶ, вііt: -άσω, simцъ fpikъ, мъ înfpikomezъ, пв îndpъzneskъ. [δειλία].

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, de seapъ, saв fъквtъ seapa. (de вnde) «Τὸ δειλινὸν». (маї de мвлte opї adвepвіал) însepat. [δείλη].

Δειλοκομπέω -ῶ, вііt: -ήσω, snepiв не вpe вnъ fpikosв кв ворвс mapї; saв fpikosв fiind мъ fълeskъ кв ворвс mapї. [δειλὸς, κόμπος].

Δειλόομαι -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, (Skp:) în локъ de δειλιῶ. [din

Δειλὸς [δέος], ἡ, ὸν, fpikosв; nевitеazъ; netpeвnikъ, de nimikъ. 2)= Δείλαιος, tikъlosв. [de вnde

Δειλότης (ἡ), = Δειλία, saв δειλαιότης.

Δειλόψυχος (ἑ, ἡ), fpikosв de sвflетъ, miчinimъ. [δειλὸς, ψυχή].

Δεῖμα (τὸ), [δείδω] snaïmъ, fpikъ. 2) snepiitoape. [de вnde

Δειμαίνω, viit: -ανῶ, mъ snepiй, mъ temй. 2) noct: snepiй. [ui

Δειμαλέος, α, ον, noct: înfpikoшъtopй; saй înfpikoшatй, snъïmîntatй.

Δείμασθαι, miж: nex: de înf: ал лвї δείμομαι.

Δειματηρὸς, ὰ, ὸν, snъïmînтъtopй. [ui

Δειματόεις, εσσα, εν, noct: konpinsй de fpikъ, însnъïmînтatй. [δεῖμα].

Δειματοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: nikъtopй, (adikъ) însвflъtopй de snaïmъ. [δεῖμα, στάζω].

Δειματόω -ῶ, viit: -ώσω, noct: însвflв snaïmъ, înfpikoшezй. || (miж: saй nas:) mъ snepiй, mъ temй. |ui

Δειματώδης, εος (ὁ, ἡ), snъïmînтъtopй. [δεῖμα].

Δειμάτωσις, εως (ἡ), snepiepe. înfpikoшape. [δειματόω].

Δείμομεν, noct: în локй de δείμωμεν, nex: 2: de sвn: ал лвї δέμω.

Δεῖμὸς (ὁ), noct: fpika nepsonifikatъ se zive aша. [δέος].

Δεῖν, inf: (saй At: naptч:) ал лвї δεῖ.

Δεῖν, inl: ал лвї δέω, легй.

Δεῖνα (ὁ, ἡ, τὸ), (цеп: δεῖνος, dat: δεῖνι, ak: δεῖνα, îm: δεῖνες, ui чл:) [δεῖς, Eол: în локй de τίς, saй εἴς], npon: demonstp: кв nedefinipe (вne opї nedekл:) квtape, oape vine. «Ἐγὼ τοῦ δεῖνος, καὶ ἡ δεῖνα μοι μήτηρ». Грг: (ui вок:) «Ὁ δεῖν' Ἰάπυξ κέρασον». At: Eї ts! op vine вeї fi, toapnъ. 2) (next:) ажвtъ ла îndeпліпіpea ширвлвї ворбеї, kînd se вйtъ, saй se taче проpріа zivepe, (преквт ui noї zivem) квtape лвкрв. «Καὶ τὸ δεῖνα δὲ μὴ αἰδεσθῇς». Лвч: «Καί τοι τὸ δεῖνα προσκεφάλαιον οὐκ ἔχω». Apstf:

Δεινάζω [δεινὸς], viit: -άσω, = Δεινοπαθῶ, mъ nекъжeskй tape. (vezї ui денназω).

Δεινεύω, în локй de δηνεύω.

Δεινεύω, saй δεινέω, = Δινέω.

Δείνη (ἡ), = Δίνη.

Δεινήεις, εσσα, εν, = Δινήεις.

Δεινοβίης, ου (ὁ), = Αἰνοβίης. [δεινὸς, βία].

Δεινοεπὴς, έος (rpam: eksил: a лвї) = Ἀπτοεπής. [δεινὸς, ἔπος].

Δεινοθέτης, ου (ὁ), noct: [δεινὸς, τίθημι] fъkъtopй de pъй.

Δεινοκάθεκτος (ὁ, ἡ), noct: [δεινὸν, κατέχω] = Δυσκάθεκτος, anevoe de цinвt, saй onpit, saй вirвit.

Δεινολεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: = Αἰνολεχής, ui Αἰνόγαμος. [δεινὸς, λέχος].

Δεινολογέω -ῶ, ui (maї înipев:) Δεινολογέομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ήσομαι, mъ плînrй, îmї kъïnъpeskй stapea apъtînd' o vpednikъ de milъ, mъ tikъloшeskй npin ворбе, mъ vaitй. (vezї ui δεινοποιέω). [ui

Δεινολογία (ἡ), плînцepe, mъpipe a pъвлвї npin ворбe tikъloшitoape. [δεινὸς, λόγος].

Δεινοπάθεια (ἡ), stapea (saй вia eksпвnepe a stъpїї) nъtimaшвлвї de реле [mi

Δεινοπαθέω -ῶ, viit: -ήσω, nъtimeskй (saй mъ nекъжeskй, mъ плînrй, kъ nътimeskй) реле. (vezї ui δυσπαθέω). [din

Δεινοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че a nъtimit, saй nъtimeiuto (ui se плînцe de) реле. (vezї ui δυσπαθής). [δεινὸς, πάθος].

Δεινοποιέω -ῶ, ui [miж:] δεινοποιέομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ήσομαι, mъpeskй лвкрвріле apъtînds ле maї грozave, saй maї vpedniче de milъ. (vezї ui δεινολογέω). [δεινὸν, ποιέω].

Δεινόπους, οδος (ὁ, ἡ), noct: чел кв грozave nїчoape; saй грozavй ronitopй snpe pesввnape. «Δεινόπους ἀρά». Sof: [δεινὸς, ποῦς].

Δεινοπροσωπέω -ῶ, viit: -ήσω, înї fakй грozavй (nosomopîtй) kinвл, îвї selвtътeskй faцa; (npin вpm:) sîntй грeй de anponiat. [δεινὸς, πρόσωπον].

Δεινὸς, ὴ, όν [δέος], (npinч:) înfpikoшъtopй, (adikъ 1) грozavй, selвatikй. «Δεινὸς εἰς ὦπα ἰδέσθαι». Od: X. (ui adвepвial) «Δεινὸν ἰδών». Пл: ui Лвч: «Δεινὸν δὲ βρόντησεν». Іл: Θ. 2) pъй. «Καὶ τὸν πόλεμον δεινότερον ἔξομεν». Твч: «Δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ». Твч: "Ηδη δέ τινες καὶ ἐκ δεινοτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν». Твч: «Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινά;» Apstf: «Δεινὰ ποιῶ». Лч: (vezї δεινοποιέω). «Δεινὸν ποιοῦμαι». Fp: (vezї ποιέω). «Δεινὰ πάσχω». Лкs: «"Επος δεινόν». Od: Θ: (de вnde || next:) «Δεινὸν» (însemn: A.) fpikъ, npimexdie. «Δεινὸν γὰρ ἦν, μὴ οὐκ ἀντίσχωσι». Твч: «Οὐδὲν δεινὸν, μὴ ἐν ἐμοὶ στῇ». Пл: «Καὶ σφίσι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσέδυνε». Ep: (saй B.) nenopoчipe. «Εἰς Πέρσας τὸ δεινὸν ἤξει». Ksn: (ui adвepвial). «Δεινὸν, ui δεινὰ în локй de δεινῶς. 3) чixdatй, de mipape. «Δεινὸν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών». Sof: 4) (în вine) însвflъtopй de sfiалъ, pesnektaвilй. «Δεινὸς τ' αἰδοῖος τε». Іл: Γ. ui Od: Θ. Ξ. 5) mape, kovîpшitopй. «"Ερως («Ηθος) —». Ksn: «Ἀήθη δεινή». Пл: «Τὸ συγγενές τοι δεινόν, ἢ θ' ὁμιλία». Esp: 6) foapte denpinsй, îndemînatikй ла лвкрвл sъй, iskвsilй, saй viклeanй. «Σοφὸς καὶ δεινὸς ἀνήρ». Пл: «Δει-

νος εἰς τὰ πάντα». Apsl: «Δεινος περι Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου». Ил: «Ἄν τε δεινοὶ τύχωσιν, ἄν τε ἰδιῶται». Dm: «Ῥήτωρ («Στρατηγὸς) δεινός». Iskp: (mi kв mf:) «Δεινὸς λέγειν (γράφειν, mi kom: φαγεῖν, πιεῖν, mi чл:). »Ἄνδρα δεινὸν ἀρειβατεῖν». Ил: «Δεινοὶ κατὰ κοιλίαν οἱ πολύποδες». Ел: (mi fir:) «Αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι τὰ ἀνείδη». Dm:

Δεῖνος, цеп: ал лвї δεῖνα.

Δεῖνος (ὁ), = Δῖνος.

Δεινότης (ἡ), însвшimea (характерл) лвї δεινός, (în вine) îndemînъtate, destoînicie (maї кв seamъ opatopikъ), iskвsinцъ; (în pъв) вікленіе; (despe лвкр:) greвtate, aneвoinцъ; asпpime. «Νέρων —». Apst: [δεινός].

Δεινοψία (ἡ). greвtate de a вedea чinева чева. [δεινὸς, ὄψις].

Δεινόω -ῶ, вііt: -ώσω, = Δεινοποιέω. [δεινός].

Δεινωπὸς (ὁ, ἡ), noet: grozaвъ лa faцъ, лa вedepe. [δεινὸς, ὤψ].

Δεινῶς, adв: grozaв, de minвne; foapte mвлт. «Δεινῶς εἶμ' ἐπιλήσμων». At: «Δεινῶς μέλαινα». Ep: «Δεινῶς ἔχω». Ksп: = Δεινοπαθῶ. «Δεινῶς φέρω». Ep: = Δυσφορῶ. [δεινός].

Δείνωσις, εως (ἡ), cкsaцepape, saŭ mъpipe de peлe supe maї grozaвъ; коvîpшipe. [шi

Δεινωτικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, kontpiввitopъ лa mъpipea peлeлor. 2) dispaвъ a mъpi peлeле. [δεινόω].

Δεινωτὸς, ἡ, όν, = Δινωτός.

Δεινὼψ, -ῶπος (ὁ, ἡ), noet: = Δεινωπός.

Δεῖξις [δείκνυμι], εως (ἡ), apъtape. 2) dovadъ, semnъ. 3) = Ἐπίδειξις, predape de лекцiе în пввлікъ. 4) (лец:) = Φάσις.

Δεῖος, εος (τὸ), noet: în локъ de δέος.

Δειπνάριον (τὸ), dim: ал лвї δεῖπνον.

Δειπνέω -ῶ, вііt: -ήσω, шi -ήσομαι, vinezъ; (în цеп:) mъnînъ. «Ἆρα δ' ἠοῖ φαινομένηφι δειπνήσας». Od: O. «Δειπνεῖν τ' ἀλλότρια». At: [δεῖπνον]. [de вnde

Δειπνησείω (fъpъ вііt:), amъ noptъ de чinape, saŭ de mînkape. [шi

Δείπνηστὸς (ὁ), noet:, шi

Δειπνηστὺς, ύος (ἡ), Ion: вremea чineї.

Δειπνητήριον (τὸ), локъ de чinape, saŭ salъ de mînkape. [шi

Δειπνήτης, ου (ὁ), înpreвnъ чinъtopъ, saŭ kommъsamъ. [de вnde

Δειπνητικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, кввenitъ лa чinъ. 2) чел че ape noptъ de чinъ. 3) îndemînatikъ, вknъ de чinъ.

Δείπνητος (ὁ), noet: = Δείπνηστός.

Δειπνίδιον (τὸ), dim: ал лвї δεῖπνον.

Δειπνίζω, вііt: -ίσω, daŭ чinъ, osneiezъ пе чinева. [шi

Δειπνῖτις, ιδος (ἡ), кавenitъ лa (saŭ folositoape лa вреше de) чinъ. [δεῖπνον].

Δειπνοθήρας, ου (ὁ), вînъtopъ de чine, napasitъ. [δεῖπνον, θήρα].

Δειπνοκλήτωρ, ορος (ὁ), noptitopъ лa чinъ. [δεῖπνον, καλέω].

Δειπνολογία (ἡ), вorвipe, saŭ skpiepe (noetikъ, saŭ prozaikъ) desпpevine. [din

Δειπνολόγος (ὁ, ἡ), вorвitopъ, saŭ skpiitopъ despe чine. [δεῖπνον, λόγος].

Δειπνολόχος (ὁ, ἡ), (kom:) nînditopъ de чine. [δεῖπνον, λόχος].

Δειπνομανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: neвknъ dвne чine. [δεῖπνον, μαίνομαι].

Δεῖπνον (τὸ), [δὶ ὕπνον, saŭ διαπονέω] чinъ; (шi în цеп:) op че mînkape; (прin întind:) osпъцъ; (прin вpm:) хранъ. «Ἵπποισι δεῖπνον δότε». Ил: B.

Δειπνοπίθηκος (ὁ), (kom:) napasitъ. [δεῖπνον, πίθηκος].

Δειπνοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, гъleskъ чinъ, saŭ masъ. || (miж:) îmї гъleskъ чina; шi чinezъ. [δεῖπνον, ποιέω]. [de вnde

Δειπνοποσία (ἡ), гъlipe, шi mînkape de чinъ. [шi

Δειπνοποιὸς (ὁ, ἡ), гъlitopъ de чinъ.

Δεῖπνος (ὁ), (maї noъ) în локъ de δεῖπνον.

Δειπνοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), kape filosofeшte чinînd. [δεῖπνον, σοφιστής].

Δειπνοσύνη (ἡ), noet: în локъ de δεῖπνον (komikъ napodie a Omepikвлві Τοξοσύνη).

Δειπνοφορία (ἡ), adвчepe de чinъ. [din

Δειπνοφόρος (ὁ, ἡ), adвкъtopъ (кърtopъ) de чinъ. «Ὁ Ἐρωδιὸς εὐμήχανος καὶ δειπνοφόρος». Apst: «Κίστη—». Пд: (tвpч:) sefeptasъ. [δεῖπνον, φέρω].

Δειρὰ (ά), Dop: în локъ de δειρὴ, rîlъ.

Δειραγχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [δειρὴ, ἄγχω] sвrввtъtopъ de rîlъ. «Βρόχος—». Enгp:

Δειραῖος, α, ον, noet: чел кв mвlte квлmi, saŭ koaste de mвnte, mвntosъ; saŭ =Φαραγγώδης. [din

Δειρὰς, άδος (ἡ), noet: = [Δειρή], квлme de mвnte, saŭ = Φάραγξ.

Δείρας, ασα, αν, nex: 1: de napтч: ал лвї δέρω.

Δειραχθὴς, (гremit) în локъ de δειραγχής. [δειρὴ, ἄχθος].

Δειρὴ (ἡ), кавtъ δέρη, rîlъ.

Δειροκύπελλον (τὸ), (Лksfn:) пахаръ кв

rîtă; [δειρὴ, κύπελλον].

Δειρόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noct: (cnit: al Γοργονεΐ Medвse) nъскъторъ, saŭ nъскътă npin rîtă. [δειρὴ, παῖς].

Δειροπέδη (ἡ), noct: riopdanŭ, saŭ лапцъ, легътвръ de rîtă. 2) лапцъ, = Βρόγχος. [δειρὴ, πέδη].

Δειροτομέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λαιμητομέω, taiŭ rîtвл. [δειρὴ, τομή].

Δεΐσα [δεύω], ης (ἡ), поroiŭ пвтвrosŭ, пекъръцie. [de вnde

Δεισαλέος, α, ον, поroiosŭ, пвтвrosŭ.

Δεισήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noct: [δείδω, ἀνὴρ] înfрікошъторъ, saŭ înfрікошатă de oameнĭ.

Δεισιδαιμονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă, saŭ тъ fakă свnepstiцiosă. [ші

Δειοιδαιμονία (ἡ), свnepstiцie. [ші

Δεισιδαιμόνως, adв: кв свnepstiцie. [din

Δεισιδαίμων [δείδω, δαίμων], ονος (ὁ, ἡ), (dвne zivepe) temъторă de Dвmnezeŭ. «Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ». Skp: 2) свnepstiцiosă. (вezĭ харакt: лвĭ Tfp).

Δεισίθεος (ὁ, ἡ), = Δεισιδαίμων. [δείδω, θεός].

Δεῖται, 3: neps: a лвĭ δέομαι.

Δέκα (οἱ, αἱ, τὰ), nedекл: [de ачі] zeче «Οἱ δέκα (se înц: ἔτη γεγονότες) ἀφ' ἥβης». Ksn: adikъ чeĭ de doъ-zeчĭ ші патрв saŭ чinчĭ do anĭ. «Οἱ δέκα (se înц: ἄρχοντες)». вezĭ δεκαδάρχης.

Δεκάβαθμος, ου, [δέκα, βαθμός], ші

Δεκαβάμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв zeче трепte. [δέκα, βᾶμα].

Δεκάβοιος (ὁ, ἡ), прецвiтă dpent zeче вoĭ (вite, saŭ monete). [δέκα, βοῦς].

Δεκαγονία (ἡ), zeче меатврĭ пе pîndă, saŭ a zечелea sniцъ de neamă. [δέκα, γόνος].

Δεκαγράμματος (ὁ, ἡ), копrinzътoră de (saŭ комnвsă din) zeче літере, saŭ zeче линiĭ. [δέκα, γράμμα].

Δεκάγωνος (ὁ, ἡ), (цеометр:) копrinzътoră de zeче вnгiврĭ. [δέκα, γῶνος].

Δεκαδακτυλαῖος [-λιαῖος], α, ον, чел de zeче дeцete în лвнцimи. [din

Δεκαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кв zeче дeцete (ла mînъ). 2)=Δεκαδακτυλιαῖος. [δέκα, δάκτυλον].

Δεκαδαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă

Δεκαδάρχης, ου (ὁ), dекadapxă, комandipă de zeче ostaшĭ. 2) вnвл din zeче dekadapxĭ, saŭ administpatopĭ, че pîndвiaă Лачedemoneniĭ în ъвnвseле ші a[illegible] teле лор opaше. [δέκα, ἄρχω]. [de вnde

Δεκαδαρχία (ἡ), dекadapxie, demnitatea komandipilop de zeче ostaшĭ. 2) administpaцia челор zeче dекadapxĭ aĭ Лачedemonenilop. [ші

Δεκαδαρχικὸς, ἡ, ὸν, atinгътoră de dekadapxă, saŭ dekadapxie. (вezĭ zivepile).

Δεκάδαρχος (ὁ), =Δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος (ὁ, ἡ), копpinsă (skpisă) în zeче тавле. [δέκα, δέλτος].

Δεκαδεὺς, έως (ὁ), чел dintp' ачeсашĭ ostъшeaскъ zeчime. [ші

Δοκαδικὸς, ἡ, ὸν, (ἀριθμός, пвпъръ) komпвsă din (saŭ împъpцită înzeчimĭ. [δεκάς].

Δεκαδοῦχος (ὁ), = Δεκαδάρχης. [δεκάς, ἔχω].

Δεκαδύω(δύο), în локă de дuώδεκα. [δέκα, δύω].

Δεκάδωρος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de zeче палme (лъцimĭ de mînъ). [δέκα, δῶρον].

Δεκαεννέα, (nedекл:) поъ-snpezeче. [δέκα, ἐννέα].

Δεκαὲξ, (nedекл:) шase-snpezeче. [δέκα, ἕξ].

Δεκα-επτὰ, (nedекл:) шапte-snpezeче. [δέκα, ἑπτά].

Δεκαετηρίς, ίδος (ἡ), distanцъ de zeче anĭ. [din

Δεκαέτηρος (ὁ), = кв

Δεκαέτὴς, εος, saŭ έος (ὁ, ἡ), чел de zeче anĭ. «Χρόνος δεκαέτης». (nenвлt:) «Παῖς δεκαετής (влt:)» Гpam: [δέκα, ἔτος]. [de вnde

Δεκαετία (ἡ), кapsă de zeче anĭ.

Δεκάζω, biit: -άσω, (npinч:) daă zeчвiaлъ; (de вnde oвiч: în pъă) mitвieskă (npinч: жвdikътoră). [ші

Δεκάκις, adв: de zeче opĭ. [δέκα].

Δεκακισχίλιοι, αι, α, zeче miĭ. [δεκάκις, χίλιοι].

Δεκάκλινος (ὁ, ἡ), înkъпъторă de zeче патврĭ, saŭ de zeче скавne ла masъ de mînkape. [δέκα, κλίνη].

Δεκακότυλος (ὁ, ἡ), înkъпъторă de zeче котиле, saŭ чin-zeче (тъsвръ de винă ші алte лiквide). [δέκα, κοτύλη].

Δεκακυμία (ἡ), zeчime de валврĭ вnеле neste алteле, (adikъ) шape fъptsnъ. (вezĭ ші τρικυμία). [δέκα, κῦμα].

Δεκάκωλος (ὁ, ἡ), komпвsă din zeче тъдвлape, saŭ înпърцitврĭ. [δέκα, κῶλον].

Δεκάλιτρος (ὁ, ἡ), гpeŭ, saŭ прецвiтă de zeче літре. (вezĭ λίτρα). ‖ (sвbst:) Δεκάλιτρον, stateрвл Kopintenilop (în прецă

de zece oвoлĭ Eцin:) [δέκα, λίτρα].

Δεκάλογος (ὁ, ιι ἡ), (Skp:) чeлe zece пpiнчinaлe пopвнчĭ алe лeцiĭ Евр: [δέκα, λόγος].

Δεκάμετρος (ὁ, ἡ), (вepsĕ) кomпвsĕ din zece metpe. [δέκα, μέτρον].

Δεκαμηνιαῖος, α, ον, ιι

Δεκάμηνος (ὁ, ἡ), de (saĕ în) zece лвнĭ. [δέκα, μήν].

Δεκαμναιαῖος, α, ον, ιι

Δεκαμναῖος, α, ον, ιι

Δεκάμνους, ου (ὁ, ἡ), гpeĕ, saĕ пpeцвiтĕ (op în ввmъ) de zece mine. [δέκα, μνᾶ, вezĭ ziчepea].

Δεκαμοιρία (ἡ), zeчime de гpade (цeometp:) [δέκα, μοῖρα].

Δεκάμφορος (ὁ, ἡ), înкъпъtopĕ de zece amфope. [δέκα, ἀμφορεύς].

Δεκαναῖα (ἡ), fiotiлъ de zece кopъвiĭ. [δέκα, ναῦς].

Δεκανία (ἡ), a zecелca пapte dintp' o ostъшeaskъ чeatъ. [ιι

Δεκανικὸν (τὸ), (Biz:) лokвл, вnde staĕ dekaniĭ; (кape вaвжia tot de o datъ ιι кa) вnĕ гeлĕ de înкisoape. [din

Δεκανὸς (ὁ), (Biz:) = Ῥαβδοῦχος. 2) = Δέκαρχος. [δέκα].

Δεκαοκτὼ, (ncdeкл:) ont-snpezece. [δέκα, ὀκτώ].

Δεκάπαλαι, adв: (kom:) în лokĕ de πρόπαλαι, de mвлt. [δέκα, πάλαι].

Δεκαπέντε (ncdeк:) чinчĭ-snpezece. [δέκα, πέντε].

Δεκαπενταετὴς, έος (ὁ, ἡ), de чinчĭ-snpezece anĭ. [δεκαπέντε, ἔτος].

Δεκαπηχυαῖος, α, ον, ιι

Δεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de zece коцĭ. [δέκα, πῆχυς].

Δεκαπλασιάζω, вiit: -άσω, înzeчeskĕ. || (nas:) mъ înzeчeskĕ. [din

Δεκαπλάσιος, α saĕ ος, ον, ιι

Δεκαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), (ιι adв:) -σίως, înzeчitĕ. [δεκαπλοῦς].

Δεκάπλεθρος (ὁ, ἡ), чeл къ înlindepe, saĕ къ koпpinsĕ de zece noroane. [δέκα, πλέθρον].

Δεκάπληγος (ὁ, ἡ), komпвsĕ din zece pъnĭ. || (sвst:) Δεκάπληγον (τὸ), чeлe zece pъnĭ a лe Eцinтлвĭ. [δέκα, πληγή].

Δεκάπλοκος (ὁ, ἡ), înnletitĕ în zece. [δέκα, πλέκω].

Δεκαπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον -πλοῦν, = Δεκαπλάσιος. [δέκα, ἁπλόος -οῦς].

Δεκάπολις, εως (ἡ), (npoвinцie) komпвsъ din zece opaше. [δέκα, πόλις].

Δεκάπους, οδος (ὁ, ἡ), de zece пiчoape (în лвцiше). Ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον». Apstf: 2) чeл къ zece пiчoape [δέκα, πούς].

Δεκαπρωτεία (ἡ), demnitate a лвĭ ...

Δεκάπρωτος (ὁ), вnвл din чeĭ zece înтiĭ senatopĭ (dвne гeлвл administpaцii Pomane). [δέκα, πρῶτος].

Δεκάρχης, ου (ὁ), = Δεκαδάρχης. [δέκα, ἄρχω]. [de вnde

Δεκαρχία (ἡ), = Δεκαδαρχία. [ιι

Δεκαρχικὸς, ἡ, ὸν, = Δεκαδαρχικός.

Δέκαρχος (ὁ),=Δεκάδαρχος.

Δεκὰς, άδος (ἡ), zeчime. «Ἡ Ἀττικὴ δεκὰς». Лвч: чeĭ zece opatopĭ aĭ Atenenilop. [δέκα].

Δεκάσκαλμος (ὁ, ἡ), (kopввic) къ zece вîзle. [δέκα, σκαλμός].

Δεκασμὸς, (ὁ), zeчĭвipe; mitвipe. [δεκάζω].

Δεκάσπορος (ὁ, ἡ), noet: înлokĕ de δεκαετής (dвne ziч: timnвл, în kape s' aĕ гъквt zeчe semъnъtвpĭ). [δέκα, σπόρος].

Δεκαστάτηρος (ὁ, ἡ, чeл чe npeцвieшle, saĕ ia плaтъ zeчe statepe.. [δέκα, στατήρ, вezĭ ziч:]

Δεκάστεγος (ὁ, ἡ), tвpпĕ къ zeчe katвpĭ. [δέκα, στέγη].

Δεκάστυλος (ὁ, ἡ), snpiжinitĕ пe zeчe stîлпĭ. [δέκα, στύλος].

Δεκάσχημος (ὁ, ἡ), (metp:) вepsĕ къ doъ пiчoape snondee, iap чeлe-д-алe daktilĭ, saĕ dinnpotivъ. [δέκα, σχῆμα].

Δεκάσχοινος (ὁ, ἡ), чeл къ лвнцime de zeчe гвniĭ (tpeĭ zeчĭ de stadiĭ). [δέκα, σχοῖνος].

Δεκαταῖος, α, ον, de (saĕ în) zeчe ziлe. (вezĭ ιι δωδεκαταῖος). [δέκατος].

Δεκαταλαντία (ἡ), ввmъ do zeчe talanцĭ. [din

Δεκατάλαντος (ὁ, ἡ), гpeĕ (лa kîntapĕ), saĕ npeцвitĕ, kostъtopĕ de zeчe talanцĭ. «Δίκη —», Esx: [δέκα, τάλαντον]

Δεκατεία (ἡ),=Δεκάτευσις. [δεκατεύω]

Δεκατέσσα(ττα)ρες, ες, α, natpв-snpezeчe. [δέκα, τέσσαρες].

Δεκάτευμα (τὸ), лвatĕ, saĕ datĕ de zeчiвiaлъ. [ιι

Δεκάτευσις, εως (ἡ), zeчĭвipe. [ιι

Δεκατευτήριον (τὸ), лokaлвл, вnde se плъtesk, saĕ se adвnъ zeчвĭeлeле. [ιι

Δεκατευτὴς, οῦ (ὁ), = Δεκατηλόγος, zeчĭвitopĕ. [din

Δεκατεύω, вiit: -εύσω, npinoseskĕ лвĭ Dвmnezeĕ zeчĭвiала din npъzĭ (лвate de

ла връжташї), ші чл: 2) іаѣ прin sорцї din zeче вiновацї ne вnвл, ка sъ 'л nedenseskѣ. 3) adвnѣ zeчiвiеле, saѣ zeчiвieskѣ ne чinева. 4)= 'Αρκτεύω. [din

Δεκάτη (ἡ), кавtъ δέκατος.

Δεκατηλογέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Δεκατεύω, zeчiвieskѣ. [ші

Δεκατηλογία (ἡ), stрînцere de zeчiвiеле. [ші

Δεκατηλόγιον (τὸ), =Δεκατευτήριον. [din

Δεκατηλόγος (ὁ, ἡ), stрînгъtorѣ de zeчiвiеле, zeчiвitorѣ. [δεκάτη, λέγω].

Δεκατημόριον (τὸ), a zeчелеa парte din вре вnѣ лвкрв. [δέκατος, μόριον]

Δεκασηφόρος (ὁ, ἡ), noct: adвnгtorѣ de zeчiвiелелe хotърîte nentрe zeї. [δέκατος, φέρω].

Δέκατος, η, ον, ал zeчелеa. «Δεκάτη (se înц: μοῖρα, парte)». zeчiвiалъ; (iap înц: ἡμέρα, zi) a zeчелеa zi de ла пашtереа вnвї копілѣ, întрв каре її даѣ пвmеле, (ка ла noї) zi de вotezѣ. (de вnde) «Δεκάτην ποιῶ (0ύω, έστιῶ)». Dm: amѣ вotezѣ. [δέκα].

Δεκατόσπορος (ὁ, ἡ), noct: ал zeчелеa stрънenotѣ. [δέκατος, σπόρος].

Δεκατόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Δεκατεύω (3) zeчiвieskѣ. [δεκάτη].

Δεκατρεῖς, εῖς, ία, [цen:) δεκατριῶν, треїsпрezeче. [δέκα, τρεῖς].

Δεκατώνης, ου (ὁ), квтпърtorѣ (контракчiѣ) de ла stънînirэ de zeчiвiелелe (вenitвріле) пввліче. [δεκάτη, ὠνή]. [de вnde

Δεκατώνιον (τὸ), =Δεκατευτήριον.

Δεκαφύϊος (ὁ, ἡ), noct: înzeчiтѣ ла търime. [δέκα, φυή].

Δεκάφυλος (ὁ, ἡ), компвsѣ din (saѣ înпърцitѣ în) zeче seminцiї. [δέκα, φυλή].

Δεκάχαλκον (τὸ), monetъ de чeze χαλκία (вezї ziчerea). [δέκα, χαλκός]. (вezї ші δηνάριον).

Δεκαχῇ, adв: în zeче вякъцї (пърцї).

Δεκάχιλοι, αι, α, noct: în локѣ de δεκακισχίλιοι. [δέκα, χίλοι în локѣ de χίλιοι].

Δεκάχορδος (ὁ, ἡ), (înstрвmînтѣ) кв zeче коарde. «Ψαλτήριον δεκάχορδον». Skр: ліръ, saѣ kitaръ кв zeче коарde. [δέκα, χορδή].

Δεκέμβολος (ὁ, ἡ), чел кв zeче ἐμβόλους (вezї ziчerea). «Ναῦς δεκέμβολος». Esхл: [δέκα, ἔμβολος].

Δεκετηρὶς, ίδος (ἡ), =Δεκαετηρίς.

Δεκέτηρος (ὁ, ἡ), = Δεκαέτηρος.

Δεκέτης, εος (ὁ, ἡ), ші δεκέτις, ιδος (ἡ), =Δεκαέτής.

Δέκευ, Ion: (în локѣ de δέχου) порвнч: ал лвї δέκομαι.

Δεκήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς, кораbіе) кв zeче рîndарї de вîsле, saѣ вîslашї. (вezї τριήρης). [δέκα, ἐρέσσω].

Δέκομαι, Ion: în локѣ de δέχομαι.

Δεκόργυιος (ὁ, ἡ), de zeче siînжinї. [δέκα, ὀργυιά].

Δεκτέος, α, ον, nos: ал лвї δέχομαι.

Δεκτὴρ, -ῆρος, noct:, ші

Δέκτης, ου (ὁ), (în цen:) прiimitorѣ, saѣ лвъtorѣ asвпръшї; (iap парtк:) чершътorѣ. [δέχομαι]. [de вnde

Δεκτικὸς, ἡ, όν, пвtinчosѣ de a прiimi; înкъпътorѣ.

Δέκτο, noct: în локѣ de ἐδέδεκτο, saѣ ἐδέξατο, 3: sinr: neps: de neste sъв: saѣ nex: ал лвї δέχομαι.

Δεκτὸς, ἡ, όν, прiimitѣ; saѣ de прiimit; (прin врm:) плъквtѣ. [ші

Δέκτρια (ἡ), fem: ал лвї δέκτης. [ші

Δέκτωρ, ορος (ὁ), noct: în локѣ de δεκτήρ. [δέχομαι].

Δελαστρεὺς, έως (ὁ), noct:=δελεαστρεύς. [din

Δέλαστρον (τὸ), noct:= Δελέαστρον.

Δελεάζω, вiit: -άσω, пвiѣ шomeaлъ în вndiцъ, ші чл: (прin врm:) прinzѣ; (fir:) momeskѣ, amъцeskѣ. [δέλεαρ]. [de вnde

Δελέαμα (τὸ), = Δελέασμα.

Δέλεαρ [δέλος], -ατος (τὸ), momeaлъ; (fir:) вікленіе, amъцipe; міжлокѣ de aтрaцere.

Δελεάρπαξ, αγος (ὁ, ἡ), noct: хрънitorѣ de momeaлъ din вndiцъ, ші чл: [δέλεαρ, ἅρπαξ].

Δελέασμα (τὸ), міжлокѣ do momipe, momeaлъ; (fir:) înшелъчiвne. [δελεάζω].

Δελεασμάτιον (τὸ), dim: ал лвї δελέασμα.

Δελεασμὸς (ὁ), momipe; (fir:) amъцipe. [ші

Δελεαστικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikѣ, saѣ контріввitorѣ ла momipe, saѣ amъцipe. [ші

Δελεάστρα (ἡ), înstрвmînтѣ de momipe, кврсъ. [ші

Δελεαστρεὺς, έως (ὁ), noct: momitorѣ, neскарѣ. [ші

Δελέαστρον (τὸ), = Δελεάστρα. [δελεάζω].

Δέλειαρ, -ατος (τὸ), noct: în локѣ de δέλεαρ.

Δέλετρον (τὸ),=Δέλεαρ. 2) гелінарѣ хoцeskѣ. [δέλος].

Δελήτιον (τὸ), dim: ал лвї δέλος, δέλεαρ.

Δελλίθιον (τὸ), ешіпел însekteĭ numite
Δέλλις, ιθος (ἡ), suĕ felĕ de biesne.
Δέλος [δῆλω], ους -ους (τὸ), noet: în lokŭ de ὄλεκρ.
Δέλτα (τὸ), [Ебр:] (nedek:) delta, numele alfabetuluĭ a patra Δ; (de sude) tipsnriĭ cвілатвралъ; uĭ suĕ felĕ de însвлъ, ce formeazъ Nilвл, uĭ alte părĭ upin desпъргilареле, ce se fak ne la върsъ-(вреле лор. 2) (kom:) naptea genitalъ a femeilor.
Δελτάριον (τὸ), uĭ
Δελτίον (τὸ), dim: al лвĭ δέλτος.
Δελτογράφος (ὁ, ἡ), noet: skpiitorĕ de чева în (saĕ ka în) karte. «Φρὴν — ». Esкл: memoria. [δέλτος, γράφω].
Δελτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în firвръ de Δ, tipsnriosĕ. [δέλτα, εἶδος].
Δέλτον, (noate) uĭ Βέλτον (τὸ), sineле (dвпе Kpeteni, de sude uĭ βελτίων, βέλτιστος.
Δέλτος (ἡ), tablъ (upinч: tipsnrioasъ); skpisoape (stpînsъ în firвръ de Δ); (upin întind:) karte; (în цеп:) înskpisĕ; testamentĕ, uĭ чл: [δέλτα]. [de sude
Δελτόω -ῶ, biit: -ώτω, skpiĕ, însemnezĕ чева пе tablъ. 2) stpînrĕ skpisoape în formъ de Δ. [de sude
Δελτωτὸς, ἡ, ὸν, stpînsĕ în formъ de Δ, tipsnriosĕ.
Δελφάκειος (ὁ, ἡ), uĭ
Δελφάκινος, η, ον, de porkĕ. [uĭ
Δελφάκιον (τὸ), dim: al лвĭ [δέλφαξ], purчелuшĕ.
Δελφακόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ fakĕ....
Δέλφαξ [δελφύς], ακος (ὁ, ἡ), (maĭ kъ seamъ fem:) purчелъ, saŭ skrofiцъ (presквtъ îndestвл, ka съ se nръseaskъ).
Δελφικὸς, ἡ, όν, Delfinĕ, saŭ al Delfilor. || (sввst:) Δελφικὴ, masъ kъ treĭ picoape. [Δελφοί].
Δελφὶν, suĕ (maĭ sine) Δελφίς, [în afin: kъ δέλφαξ, saŭ ἔλαφος] ινος (ὁ), delfinĕ, (suĕ kitĕ de mare). 2) sua din zodiile, saŭ sonstelaцiile nordice. 3) o trestate de plвшuĕ în firвръ de delfinĕ kare aрвпkindъ se asвпра връжmъшешilor kortъeĭ le kafanda. (bezĭ uĭ κερκέτης). 4) suĕ felĕ de sndiцъ.
Δελφίνη ἡ), uĭ Δελφίνης, ου (ὁ),=ελφύνη, ύνης.
Δελφινίζω, biit: -ίσω, skъldinix mъ mъ daĕ afsnd kъ kanвл ka delfinвл. [δελφίν].
Δελφίνιον (τὸ), temnлъ al Delfeanвлъ i
Аполонĕ în Atena. (de sude) «Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον». жsdikъtopia, sude se жsdikaĕ чеĭ ne dpeptate omopîtorĭ. 2) (nentpъ firвра fрвnzelor ѕqле) suĕ felĕ de plantъ, numъrъeanъ selsatikъ. (bezĭ uĭ στρύχιος). [din
Δελφίνιος (ὁ), (emit:) Аполонĕ, fiind kъ a omopît ne валазвял [Δελφίνης].
Δελφινίσκος (ὁ), dim: al лвĭ δελφὶν, delfinaшĕ.
Δελφινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de delfinĕ. [δελφὶν, εἶδος].
Δελφινόσημος (ὁ, ἡ), noet: чел че аре delfinĕ de semnĕ. [δελφὶν, σῆμα].
Δελφινοφόρος (ὁ, ἡ), prodвкъtorĕ de delfinĭ. «Πόντος —». Esкл: 2) (korabie) armatъ kъ delfinĭ (maшine de плвmsĕ). [δελφὶν, φέρω].
Δελφὶς, ίδος (ἡ), noet: în lokŭ də δελφικὴ, fem: al лвĭ δελφικός.
Δελφὶς, ῖνος (ὁ), kввtъ delfin.
Δελφύνη (ἡ), uĭ Δελφύνης, ου (ὁ), balaврвл (kъ kanвл de porkĕ) din Delfi, ne kare'l a svis Аполонĕ. [Δελφοί].
Δελφὺς, ύος (ἡ), milpa femeiĭ.
Δέλω, neînlpreb: upimit: al zivperilor, δέλος, δόλος, δηλέομαι, uĭ чл:.
Δέμα (τὸ). [δέω] = Δεσμὸς, legъtъrъ.
Δέμας (τὸ), (nedek:) [δέμω] noet: trвnĕ, saŭ statĕ (de trвnĕ). (bezĭ uĭ δομή). || (în цеп: ел: de κατὰ) în lokŭ de adв: de asemъn: saŭ kalit: «Δέμας πυρὸς». Il: Л. aidoma, întokmaĭ ka fokвл; (bezĭ uĭ δίκη, τρόπος, χάρις, uĭ чл:).
Δεμάτιον (τὸ), dim: al лвĭ δέμα, legъtъrikъ.
Δέμνιον (τὸ), [δέμω] noet: naiĕ, aшterpвtĕ; kълкъшĕ, stpatĕ de bitъ; kвĭвĕ.
Δεμνιοτήρης, ου (ὁ), noet: чел че пъzeшte naiвл, (adikъ) stъ kълkatĕ în natĕ; (desnpe nasъpe)='Απτήν. [δέμνιον, τηρέω].
Δέρω, (uĭ miж:) δέμομαι, [δέω] (întpeв: maĭ kъ seamъ nex: ἔδειμα, uĭ miж: ἐδειμάμην, tpe: de kъ: δέδμηκα, uĭ nas: δέδμημαι) zideskĕ.
Δενδαλὶς, ίδος (ἡ), = Δανδαλὶς.
Δενδίλλω, (uĭ maĭ mвлt nъ) noet: [δινέω, ἴλλος] însîpteskĕ okĭ kînd întp' o parte, kînd întp' alta; arвпkĕ kъlъtърĭ selsative, mъ sitĕ kîorвш.
Δενδρὰς, άδος (ἡ), noet: nominĕ, dвmравъ. [δένδρον].
Δένδρειον, noet: în lokŭ de δένδρον.
Δενδρεόθρεπτος (ὁ, ἡ), noet: хрънitorĕ,

saŭ хръпitŭ de копачї. «Ῥεῦμα —». Emned: [δένδρεον, τρέφω].

Δένδρεον, Ion: ші noet: în локŭ de δένδρον.

Δένδρεσι, noet: în локŭ de δένδροις, dat: îm: ал лъї δένδρον.

Δενδρήεις, εσσα, εν, noet: плinŭ de копачї, пъдъросŭ. [δένδρον].

Δενδριακὸς, ὴ, όν, noet: în локŭ de δενδρικός.

Δενδρίζω, biit: -ίσω, mъ fakŭ (saŭ seamъnŭ къ) копачіŭ. [ші

Δενδρικὸς, ὴ, όν, de копачіŭ, saŭ de помŭ. [δένδρον].

Δένδριον (τὸ), dim: ал лъї δένδρον, копъчелŭ, помішорŭ.

Δενδρίτης, ου (ὁ), ші δενδρῖτις, ιδος (ἡ), (γῆ, пъmîntŭ) îndemînatikŭ, priinчosŭ ла съdipe de помї, «Νύμφη, Διόνυσος— ». patroпŭ-o-anъ de копачї; (ἄμπελος, віе) каре se ъркъ пе помї, saŭ se înalцъ ка unŭ помŭ, = 'Αναδενδρὰς; (βάτραχος, крокόδειλος) каре se înkъїъ, saŭ se ъркъ în копачї; (λίθος) копачіŭ petrifikatŭ, saŭ piatrъ кь вine în formъ de копачіŭ. (de ънde) «Δενδρῖτις θαλασσία». Лкs: търцеапъл. [δένδρον].

Δενδροβατέω -ῶ, biit: -ήσω, ътвлъ, saŭ mъ ърkŭ prin помї. [δένδρον, βατής].

Δενδροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ (saŭ mърime) de помŭ. [δένδρον, εἶδος].

Δενδροκολάπτης, ου (ὁ), = Δρυοκολάπτης. [δένδρον, κολάπτω].

Δενδροκόμης, ου (ὁ), = Δενδρόκομος.

Δενδροκομικὸς, ὴ, όν, notpiвitŭ saŭ îndemînatikŭ ла înгрiжipe de помї. [din

Δενδροκόμος (ὁ, ἡ), înгрiжitorŭ, кълтивъторŭ de помї. [δένδρον, κομέω].

Δενδρόκομος (ὁ, ἡ), înnodoвitŭ кь (ътврitŭ de) deшї (stъfoшї) помї. [δένδρον, κόμη].

Δενδροκοπέω -ῶ, biit· -ήσω, = Δενδροτομέω. [δένδρον, κοπή].

Δενδρολάχανον (τὸ), (prinч: ла îm:) ervъrї de legътъ kreskъte în 'пълцime de копачіŭ. [δένδρον, λάχανον].

Δενδρολίβανος (ὁ), помъл, каре face тъmîie, saŭ smîrnъ. 2) (maї noь) posmarinŭ. (каvlъ лівануотіς). [δένδρον, λίβανος].

Δενδρομαλάχη (ἡ), копъчелŭ de палъ. [δένδρον, μαλάχη].

Δένδρον (τὸ), арворŭ, копачіŭ, помŭ; (ънe orї) трънкіŭ, saŭ тълпінъ, ръдъчінъ de помŭ; (de ънde fir:) isворŭ, прічінъ. [de ънde

Δενδρόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ fakŭ (mъ prefakŭ în, saŭ mъ înalцŭ ка unŭ помŭ.

Δενδροπήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: вътъmъторŭ de помї. [δένδρον, πῆμα].

Δένδρος, εος -ους (τὸ), noet: în локŭ de δένδρον. [de ънde

Δενδρότης (ἡ), naptea лemnoasъ, sъbstanцa помълї. (vezї ші δένδρωσις).

Δενδροτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiŭ (ка връжmашŭ) помїї, saŭ копачїї unъї локŭ. [ші

Δενδροτομία (ἡ), tъiepe (saŭ кърцipe) de помї. [din

Δενδροτόμος (ὁ, ἡ), tъietorŭ, saŭ кърцitorŭ de помї. [δένδρον, τομή].

Δενδροφορέω -ῶ, biit: -ήσω, prodъкŭ помї. 2) цiŭ în mîїnї pamъpe de помŭ. [ші

Δενδροφορία (ἡ), prodъкцie de копачї. 2) пъptape în mîїnї de pamъpe de копачї, (de ънde) = Θυρσοφορία, serbъtoare în cinstea лъї Бакъ, Чereseї, ші чл: [din

Δενδροφόρος (ὁ, ἡ), (локŭ) prodъкtorŭ de копачї. (de ънde || sъst:) = Θυρσοφόρος. [δένδρον, φέρω].

Δενδροφυέω -ῶ, biit: -ήσω, prodъкŭ копачї. «Δενδροφυούσης ἤδη τῆς γῆς». Iorf: [δένδρον, φυή].

Δενδρέφυτος (ὁ, ἡ), sъditŭ кь копачї, saŭ помї. «Πέτρα — ». Opf: piatrъ кь firъrї de копачї ші plante пе dînsa, каре ші δενδραχάτης se zice de Плinie. (vezї ші δενδρίτης). [δένδρον, φύω].

Δενδρυάζω, biit: -άσω, mъ askънzŭ (локuieskŭ) în пъънtrь, saŭ sъst копачї. «Ὁ τότε κατὰ τοὺς δενδρυάζοντας καὶ βαλανηφαγοῦντας βίος». Eъst: [δένδρον].

Δενδρύφιον (τὸ), dim: ал лъї δένδρον, помішорŭ.

Δενδρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δενδροειδής. 2) плinŭ de помї, saŭ копачї. 3)=Δενδρίτης. «Νύμφαι — ». Opf: [ші

Δενδρώεις, εσσα, εν, noet: = Δενδρήεις. [ші

Δενδρὼν, ῶνος (ὁ), помішŭ, лівадъ de помї. [δένδρον].

Δένδρωσις, εως (ἡ), крештere în mърime de помŭ. [δενδρόομαι].

Δενδρῶτις, ιδος, noet: în локŭ de δενδρώδης (ἡ), «Πέτρα — ». Eър: Парnasъл. [δένδρον].

Δεννάζω [δέννος], biit: -άσω, окъръskŭ, vaїжокорeskŭ. [de ънde

Δενναστὸς, ἡ, ὸν, de окърît, de вaĭжокорiт.

Δέννος [δεινὸς], ου (ὁ), noet: окаръ, вaĭжокоръ, neчinste.

Δεξαμενὴ (ἡ), [δέχομαι] (în цeн:) = Δοχεῖον; (de вnde fasf:) matepia (ка прiimitoape de formъ). 2) (naptiк: mi oвiч:) stepnъ, (Гърч:) хавaзъ (ка înкъпъtopъ de апъ).

Δεξιὰ (ἡ), кaвъ δεξιος. [de вnde

Δεξιάζω, вiit: -άσω, intpeвзiнцezъ нaмaĭ (saŭ de maĭ мaлe opĭ) мîna dpeanтъ (înnpot: de ἀριστερεύω). 2) (îndoiosъ) = кв

Δεξιάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, Ion: în локъ de δεξιόομαι.

Δεξίδωρος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δωροδόκος, npiimitopъ de daparĭ. [δέχομαι, δῶρον].

Δεξίμηλος (ὁ, ἡ), noet: npiimitopъ de oiле de жertfit. «Ἐσχάρα βωμοῦ — ». Ep: [δέχομαι, μῆλον].

Δεξιοβόλος (ὁ, ἡ), asвîpлitopъ de sъpeцĭ saŭ лапче кв dpeanta, saŭ кв îndemînъtate. [δεξιὸς, βάλλω].

Δεξιόγυιος (ὁ, ἡ), noet: чел кв îndemînatiче (шлъdioase) мъdвларе (maĭ кв seamъ mîinĭ). [δεξιὸς. γυῖον].

Δεξιοκάθεδρος (ὁ, ἡ), noet: (Bisep:) шezътopъ în dpeanta. [δεξιὸς, καθέδρα].

Δεξιολάβος (ὁ), (Skp: аркашъ, гapdianъ, saтелitъ. [δεξιὸς, λαβή].

Δεξιόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, (кв ак: шi npea pap кв dat:) npiimeskъ, saŭ salвtъ пе чinева anвкînds'л кв dpeanta de dpeanta, îĭ fakъ npieteneaskъ цepemonie; вeaŭ în sъnetatea челвĭ чe made de a dpeanta mea, шi 'ĭ daŭ пахарвл; (în цeн:) npiimesвъ. «Πυκνὴν ἄμυστιν δεξιούμενοι». Esp: «Ἐδεξιοῦτο το λυτήριον τῆς ἁμαρτίας σῶμα ὁ ἁλιτήριος». Трпр: (вezĭ шi δεικανάομαι.). [din

Δεξιὸς [δέξις], ὰ, ὸν, чел din dpeanta. «Ἔχοντες δεξιοὺς τοὺς πελταστάς». Ksn: «Δεξιὰ φάλαγξ». Такт: nieziша, каре isвeшte кв apiпa чea dpeantъ пе връжmашĭ; (de вnde) «Δεξιὰ (ἔρυ шi înnpeвnъ кв χείρ)». mîna dpeantъ. «Δεξ ἀν ἐμβάλλω». Esxл: =Δεξιοῦμαι; (npin întind:) токmeалъ, ғъгъdвialъ. «Δεξιὰν δοῦναι καὶ λαβεῖν». Ksn: «Βασιλεῖ οὐχ ὑπήκουσε δεξιὰν πέμποντι». Ksn: (шi îm:) «Δεξιὰς παρὰ βασιλέως φέροντες μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς. Ksn: «Δεξιάς τε παραβὰς καὶ ὅρκους πατήσας». Ap: (mi кa adв: лок:) «Ἐκ δεξιᾶς, «Ἐν δεξιᾷ, (шi ғъръ пpeп:) «Δεξιᾷ». Diod:=Ἐκ δεξιῶν, «Ἐπὶ (Κατὰ, Εἰς) τὰ δεξιὰ (se înц: μέρη)». «Δεξιὰ κόσμου». Esst: чeлe pesъpitene. (преквт шi ἀριστερὰ, чeлe anвsene în peлaцie кч чел чe se вĭtъ supe nopdъ). (de вnde) «Δεξιὸς θεοῖσιν ἐπευχόμενος». Tru: adikъ supe pesъpitъ. «Δεξιὸς ὄρνις». Ll: N. кълpe pesъpitъ; (npin вpm: 2) = Αἴσιος (вezĭ Ll: M. 230) notpiвitъ, npiinчosъ. «Ἄνεμος —». Лвч: «Τύχη — ». Ssid: 3) (omъ вrednikъ, îndemînatikъ, iskвsitъ. «Οἱ πολλοὶ, κακοῦργοι ὄντες, δεξιοὶ κέκληνται». Tвч: «Ποιητὴς (Ῥήτωρ) δεξιὸς». Apstf: mi Ilt: =Δεινὸς, «Διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός». Ilt: «Τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας». Ilt: «Προοίμιον ἀληθείας δεξιόν». Fpr: «Ἵνα λέγω (προσβάλλω) τι δεξιόν». Apstf: (iap maĭ noъ шi кв înf:) «Δεξιος γαρ ἦν κλέψαι». Прокп:

Δεξιόσειρος (ὁ, ἡ), noet: калвл, чe ла тръsвръ de natpa трътopĭ este înxъmatъ în dpeanta ка алътарашъ; (npin вpm:) anepъ, iste (преквт maĭ oвiчnвit sînt чeĭ asemenea каĭ). «Μέγας Ἄρης—». Esxл: (вnde алцiĭ zik δεξιόχειρος). [δεξιὸς, σειρά].

Δεξιοστάτης, ου (ὁ), (npiпч:) întliвл stъtъtopъ ал хорвлвĭ din dpeanta; (în цeн:) чел чe stъ de a dpeanta. [δεξιὸς, στάτης din ἵσταμαι].

Δεξιοστροφέω -ῶ, вiit: -ήσω (noъ) înвîpteskъ mi asвîpлъ îndemînatik. [δεξιὸς, στροφή].

Δεξιότης (ἡ), îndemînъtate, iskвsinцъ, шi чл: 2) =Δεξίωσις, npieteneaskъ npiimipe.

Δεξιότοιχος (ὁ, ἡ), вîslitopъ desnpe nepeteлe din dpeanta ал коръвii. [δεξιὸς, τοῖχος].

Δεξιοφανὴς, ές (ὁ, ἡ), apътatъ, въzвtъ din naptea чea dpeantъ. [δεξιὸς, φαίνομαι].

Δεξιόφιν, adв: noet: în локъ de (ἐκ) δεξιοῦ, saŭ δεξιᾶς, din (saŭ în) dpeanta.

Δεξιοφύλαξ, ακος (ὁ), ашezatъ în чea dinainte, saŭ чea din вpmъ stpeажъ a apinetĭ dpeнte de apmie. [δεξιὸς, φύλαξ].

Δεξιόχειρος (ὁ), noet:=Περι (Ἀμφι, Ἐπι) δέξιος, îndemînatikъ, iskвsitъ. [δεξιὸς, χείρ].

Δεξιόωντο, noet: în локъ de ἐδεξιῶντο, прел: ал лвĭ δεξιόομαι.

Δεξίπυρος (ὁ, ἡ), noet: npiimitopъ de ғокъ, (локъ) вnde se anpinde ғоквл. [δέξις, πῦρ].

Δέξις, εως (ἡ), npiimipe. [δέχομαι].

Δεξιτερὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de δεξιός.

Δεξίωμα (τὸ), noet: op чe npiimemte

чinева кѫ тѫлцѫтipe, дарѫ вinе прiimiтѫ. 2) = Δεξίωσις.

Δεξιώνυμος (ὁ, ἡ), [δεξιός, ὄνομα] чел кѫ de вinеînsemnъторѫ нѫme, saѫ кѫ нѫмеле ţpasѫ din δεξιός. «Δεξιώνυμος χείρ». mîna (нѫmiтъ) dpeanтъ. (înnpot: de εὐώνυμος; stînга).

Δεξιῶς, adв: кѫ iskѫsinцъ, îndemînatiк, nopoчit, кѫ прiinцъ; ші чл: «Δεξιῶς ἔχω πρός τι». Нл: sîntѫ îndemînatiкѫ ла чева. [δεξιός'.

Δεξίωσις, εως (ἡ), прieteneaскъ прiimipe кѫ anѫкape de mîna dpeanтъ. [δεξιόομαι].

Δέξο, noet: în локѫ de δέδεξο, saѫ δέξαι, nex: de nopѫнч: ал лъї δέχομαι.

Δέοι, noft: ал лъї δεῖ.

Δέομαι, δέῃ, δέεται, ші δεῖται, вiit: ἡσομαι, ші (în a 3: нѫmaї însem:) δεηθήσομαι, nex: ἐδεήθην, (кѫ цеп: saѫ înf:) amѫ ţpeввinцъ, sîntѫ linsitѫ de чева. «Χρημάτων δεόμενον». Нл: «Πρόσελθε, δέομαι γάρ τι σου». Apstf: «Ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν». Dm: (вezї ші δεῖ) 2) черѫ; каѫтѫ a doвîndi. «Αφορμῆς δεόμενος». Лѫч: 3) porѫ. «Δέομαι ὑμῶν δικαίαν δέησιν». Dm: «Ἐδεῖτο μου συνευπορῆσαι αὐτῷ τριάκοντα μνᾶς». Pm: «Καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι». «Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ». Skp:

Δέομαι (noate maї кopeкtѫ δeiomai), noet: (foapte pap) în локѫ de δέδια, mъ temѫ.

Δέομαι -οῦμαι, nas:, ші

Δέον, noet: în локѫ de ἔδεον, прел: ал лъї δέω, лerѫ.

Δέον, οντος (τὸ), prez: de naptч: ал лъї δεῖ.

Δεόντων, цеп: îm: ал лъї δέον.

Δεόντων, At: în локѫ δείτωσαν. 3: îm: neps: de nopѫнч: ал лъї δέω, лerѫ.

Δεόντως, adв: (de naptч:) dѫne ţpeввinцъ, saѫ кѫвiinцъ.

Δέος, εος -ους (τὸ), ſpікъ.

Δέπας [δέφω], ασος (τὸ), noet: пахарѫ.

Δεπαστραῖος, α, ον, кѫвenitѫ ла, saѫ ſъкѫtѫ кѫ...

Δέπαστρον (τὸ), noet: =Δέπας.

Δεράγχη (ἡ), noet: [δέρη, ἄγχω] лацѫ, sѫrpѫmъtoape de rîtѫ.

Δεραγχής, έος (ὁ, ἡ), noet: = Δειραγχής.

Δέραιον (τὸ), [δέρη] = Περιδέραιον.

Δεραιοπέδη (ἡ), = Δειροπέδη, лацѫ de прins пъзърї.

Δέρας [δέρω], ατος (τὸ), noet: în локѫ de δέρμα, пieле.

Δέργμα (τὸ), ші

Δεργμός (ὁ), noet: [δέρκομαι] къѕtъtѫръ, прівire.

Δέρη (ἡ), noet: [δέρω] (прinч:) naptea de dinainte a rîtѫлъї; (iap прin întind:) totѫ rîtѫл. «Στρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ». Ksn: 2) (fir:) = Δειρὰς, кѫлme, saѫ вале de мѫnte. «Ἀραβίας ἀπὸ δειρᾶν». Hind:

Δερκέσκετο, noet: în локѫ de ἐδέρκετο, прел: ал лъї δέρκομαι.

Δερκευνής, έος (ὁ, ἡ), noet: [δέρκομαι, εὐνή] чел че doapme кѫ окіі deѕкішї.

Δερκιάομαι -ῶμαι, noet: în локѫ de

Δέρκομαι, вiit: -δέρξομαι (tpe: de кѫ: маї de мѫлte орї în локѫ de prez: δέδορκα; nex: прin metat: ἔδρακον, ші nas: кѫ акt: însem: ἐδέρχθην, ші 2 ἐδράκην) = Βλέπω, тъ ѕїlѫ (прinч: неклinit ші кѫpat). «Ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα». Sof: ‖ (nas:) тъ въzѫ, sîntѫ въzѫtѫ. «Ἐμοῦ ζῶντος, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοις». Lл: A. 2) (neвt:) лѫчeskѫ, лѫminezѫ. «Τὸ κλέος τηλόθεν δέδορκε». Hind: 3) în ло. , de ἀκούω, aвzѫ. «Κτύπον δέδορκα». Esxл:

Δέρμα (τὸ), [δέρω] пieле. «Ἐν τῷ αὐτοῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι». Dm: sъ търtѫpiseaskъ прîn тѫnчї. [de вnde

Δερματικός, ἡ, όν, pелativѫ кѫ пieї. [de вnde) «Δερματινὸν (se înц: ἀργύριον)» вanї, чe se adвnъ din вînzapea пieілор de жertfe. [ші

Δερμάτινος, η, ον, ſъкѫtѫ de пieле.

Δερμάτιον (τὸ), dim: ал лъї δέρμα.

Δερματουργία (ἡ), aprъsipe de пieї, saѫ тешtѫшѫгѫл aprъsitopѫлъї. [ші

Δερματουργικός, ἡ, όν, atinrъторѫ de (saѫ kape ape de oвiektѫ) aprъsipea пieілор. ‖ (fem:)=Δερματουργία. ‖ (бърв:)=кѫ

Δερματουργός (ὁ), aprъsitopѫ de пieї, (Тѫрч:) таваkѫ. [δέρμα, ἔργον].

Δερματοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъпînkѫ (шъ хрънeskѫ кѫ) пieї. [δέρμα, φάγω].

Δερματοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, портѫ пїеї. [δέρμα, φέρω].

Δερματώδης, εος (ὁ, ἡ), ка пieлеа, пieлосѫ. [δέρμα].

Δερμηστής, οῦ (ὁ), вnѫ feлѫ de тikѫ вiepme pozъторѫ de пieї. [δέρμα].

Δερμόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѫ apinї de пieле. «Ἡ νυκτερὶς δερμόπτερον». Apst: [δέρμα, πτερόν].

Δερμύλλω, вiit: -υλῶ, жѫпоіѫ; (kom:) =Δέφομαι. [δέρμα].

Δέρξις, ιος (ἡ), noet: Ion: [δέρκομαι] къѕtъtѫръ, вedepe.

Δέρος, εος -ους (τὸ), noet: în локъ de δέρμα.

Δερρίδιον (τὸ), dim: ал лъї

Δέρρις, εως (ἡ), (în μεn:) =δέρμα; (iap παρτк:) пиеле аsпръ, пеарғъsitъ; (iap прінч:) перdеа fъкътъ dintр' ast-fелъ de пиеле. [ші

Δέρτρον (τὸ), [δέρω] = Ἐπίπλοον, прапорял мацелор пînтечелъї de жos. (вezї ші ἧτρον).

Δὲρω [în af: кь τείρω], вііt: δερῶ, (пех: ἔδειρα, tpe: de кь: δέδαρκα, пas: пех: ἐδάρην) жъпоіъ; (fir:) доженеsкъ, мъstрь аsпрь. 2) (маї поъ) батъ.

Δέσις, εως (ἡ), легаре; комплетіре;înкеіере. [ші

Δεσμὰ (τὰ), îm: пеpeг: ал лъї δεσμός. [ші

Δέσμα (τὸ), поет: în локъ de δεσμός. [δέω].

Δέσμευσις, εως (ἡ), легаре, саъ иъпере în легътърї (обезї). [ші

Δεσμευτικὸς, ἡ, ὸν, fолositоръ, саъ îndemînатікъ ла легаре, пъпере în feаръ. «Κτῆμα — ». Плт: fъпіа. [din

Δεσμεύω, вііt: -εύσω,=Δέω, легъ; (прінч:) иъіъ în feаръ (лацъ, ті чл:); 2) fакъ легътърї. [δεσμὸς, саъ δέσμη).

Δέσμη (ἡ), [δέω] легътъръ; мъпъпкіъ.

Δεσμίδιον (τὸ), легътърікъ, dim: ал лъї

Δέσμιον (τὸ), dim: ал лъї δέσμη, саъ δεσμός.

Δέσμιος, α ші ος, ον, легатъ, пъsъ în feаръ,înкisъ, (прizonіеръ). 2) поет: (преа рар) легъторъ de чеї прінші, саъ = Δεσμευτικός. [δεσμός].

Δεσμὶς, ίδος (ἡ), легътъръ, легътърікъ. [δέσμη].

Δεσμόβροχος (ὁ, ἡ), поет: (неапров:) мъпчіторъ кь легътърї, ші лацърї sърғъмътоаре. «Εἰρκτὴ — ». Manet: [δεσμὸς, βρόχος].

Δεσμόλυτος (ὁ, ἡ), поет: desлегатъ, слобозітъ din легътърї. [δεσμὸς, λύω].

Δεσμὸς (ὁ), [δέω] ор че слъжеште ла легаре, fъпіе, лацъ, ші чл: (прін întind:) къіъ. (Ил: Σ. 372); (îm:) feареле челор пъші ла îнкisоаре; (de вnde) «Ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν». Лъч: = Δεσμοφύλαξ. 2) легаре; (mediч:) апъкаре, прindере (de певре, ші чл:). 3) nodъ, саъ înnodътъръ, легътъръ.

Δεσμοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitорялînкишіюр, ші алînкisоарії. [δεσμὸς, φύλαξ].

Δεσμόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), (маї поъ) легатъ de мîînї. [δεσμὸς, χείρ].

Δεσμόω -ῶ, вііt: -ώσω, =Δεσμεύω. [de вnde

Δέσμωμα (τὸ), поет: = Δεσμός. [ші

Δεσμωτήριον (τὸ),înкisоаре. [ші

Δεσμώτης, ου (ὁ), ші δεσμῶτις, ιδος (ἡ), =Δέσμιος; пъsъ лаînкisоаре легатъ.

Δεσπόζω, вііt: -όσω, (кь μεn: ші рар кь ак:) sîntъ desпотъ, amъ stъпînіпре авsолътъ, stъпîneskъ. «Τὸ τοῦ δημοσίου πρᾶγμα οὐ δύναται διὰ χρονίας νομῆς δεσποσθῆναι». Лμ: (прін întind:) «Διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λογου». Esхл: îл воіъînμелеце вінє. [δεσμόω].

Δέσποινα, ης (ἡ), fem: ал лъї Δεσπότης, stъпînъ; (прін întind:) îmпърътеasъ; (în μεn: вnъ термînъ de чінstіре) доamnъ.

Δεσποσιναύτης, ου (ὁ), (se пътіаъ în Sпарта) слобозіцїї Елоцї (роъї аї Лачедемоненілор), каре слъжіаъ ла кърълїї. [δεσπόσιος, ναύτης].

Δεσπόσιος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de δεσπόσυνος. [δεσπότης].

Δέσποσμα (τὸ), поет: порънкъ, саъ fаптъ de stъпînъ. [ші

Δεσποστὸς, ἡ саъ ὸς, ὸν, пътіпчosъ de a se stъпîні (саъ dъпе Apst: fъкътъ ка съ se stъпîneаскъ) авsолът. [δεσπόζω].

Δεσποσύνη, = Δεσποτεία. 2) fem: ал лъї

Δεσπόσυνος, η саъ ος, ον, = Δεσποτικὸς, stъпîneskъ. || (sъbst:) fiял, саъ fiїка stъпînяълъї, саъ шіînsъшї stъпînял. 2) роъ пъскътъ în каsъ. [δεσπότης].

Δεσποτεία (ἡ), пътерея (stъпînіпеа, ші цінstял) stъпînяълъї; stъпînіпре авsолътъ, desпотіsmъ. [δεσποτεύω].

Δεσπότειος, α, ον, поет: în локъ de δεσποτικός.

Δεσπότειρα (ἡ), поет: = Δέσποινα.

Δεσποτεύω (έω -ῶ), вііt: -εύσω (-ήσω), поет: în локъ de δεσπόζω. [din

Δεσπότης, ου (ὁ), (вок: δέσποτα) stъпînіторъ (прінч: de роъї); (прін ърм:) desпотъ, stъпînъ авsолътъ; (în μεn:) stъпînъ de кasъ, проprіетарь. (вezї ші Ἄναξ, înпрежънъ кь каре se întрebъінцеазъ маї de мълте орї de Атічї). [δεσπόζω].

Δεσποτίδιον (τὸ), (ком:) dim: ал лъї δεσπότης.

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, stъпîneskъ. 2) îndemînатікъ (саъ аплекатъ) ла авsолътъ stъпînіпре, ла desпотіsmъ. [δεσπότης]. [de вnde

Δεσποτικῶς, adв: кь кінъ desпотікъ, тіranікъ, ші чл:

Δεσπότις, ιδος (ἡ), поет: în локъ de δέσποινα.

Δεσποτίσκος (ὁ), (комн:) dim: ал лэй δεσπότης.

Δεσποτὸς, ἡ, ὸν, == (saŭ греміт în локŭ de) δεσποστός.

Δετέον, nos: ал лэй δέω, легэ.

Δετὸς, ἡ, ὸν, легатэ, saŭ de легат. || (sэвst:) Δεταὶ (se îmg: δᾴδες), легэтэрї de zadъ (эnse эnc-орї ші кэ катрапŭ) пентрэ торце. (вezї ші δαΐτίς). [ші

Δέτίς, ίδος saŭ ἴδος (ἡ), == (saŭ греміт în локŭ de) Δαΐτίς. [δέω].

Δεύεσαν, noct: (прса рар) în локŭ de ἔδευσαν, îm: 3: пеps: de пех:, ші

Δεύεσκον, noct: în локŭ de ἔδευον, прел: ал лэй δεύω.

Δευήσεσθαι, noct: вііт. de înf: ал лэй δεύομαι. [δέομαι].

Δευκὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: în локŭ de γλυκὺς, дэлче. [din

Δεῦκος, εος -ους (τὸ), noct: Еол: în локŭ de γλεῦκος, дэлчеацъ.

Δεῦμα (τὸ), noct: [δεύω] эdape, moiape. 2) лэкрэ эdatŭ, moiatŭ; (fir:) demînкape. (вezї ші γεῦμα).

Δεύνυσος (ὁ), Ion: == Διόνυσος, Dionisŭ, Бакъ.

Δευοίατο, noct: în локŭ de δεύοιντο, îm: 3: пеps: de поft: ал лэй

Δεύομαι, вііт: δευήσομαι, noct: Еол: în локŭ de δέομαι, sînтŭ лipsitŭ, amъ требэinцъ; sînтŭ скъзэтŭ, saŭ маї de жos de de кît чinева.

Δευρὶ, At: în локŭ de

Δεῦρο, adв: (лок: în мішк:) аічї. «Δεῦρ' ἴθι». Іл: Γ. «Δεῦρο κἀκεῖσε». Евр: «Τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο». Евр: (ші кэ преп:) «Μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι». Esxл: (ші тітп:) «Ἐξ ἔω μέχρι δεῦρο», Нлт: «Καὶ εἰς δεῦρο ἐνεργεῖ». Enif: (ші сл:) «Δεῦρ' ἀεί». Евр: пîпъ акэт; ші (îndemnъtiвŭ эne орї fъръ, saŭ în локŭ de вербŭ) == "Αγε, вino. «Δεῦρο σύ». Apstf: «Δεῦρο ἔξω». Экр: «Δεῦρο εἰπέ». Нл: (лezї ші δεῦτε). (маї мэлт în sensŭ de sinr:).

Δευσοποιέω -ῶ, вііт:-ήσω, въпseскŭ чева întp' эnŭ кinŭ de a пэ cmi faga, a пэ se desвъпsi. [ші

Δευσοποιία (ἡ), въпsipe, лэкрэл saŭ meштешэгэл въпsitopэлэї. [din

Δευσοποιὸς (ὁ, ἡ), [δεύω, ποιός] (въпsca) каре пэ esc, пэ se desвъпseште; (fir:) пештерсŭ; (въпsitopŭ) каре înтребэinцеazъ, лэкреazъ felэл ачesta de въпsca. (вezї ші δίβαφος).

Δευτάτιος, α, ον, ші

Δεύτατος, η, ον, noct: sэперл: ал лэй δεύτερος, чел маї din ерпъ de кît topї.

Δεῦτε, adв: îndemnъtiвŭ, saŭ (simn:) вокатiвŭ (în sensŭ de îm:) [δεῦρο ἴτε], вeniцї, вeniцї аічї. «Δεῦθ' ἵνα ἴδῃσθε». Od: Θ. (iap обіч: fъръ конiзпкц:) «Δεῦτε δύω μοι ἔπεσθον». Іл: X. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Экр: «Δεῦτ' ἄγετε». Іл: H. (ші în sinr:) «Δεῦτ' ἄγε». Od: Θ. (ші кэ ак: кэ преп:) «Δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ». Ткрt. «Δεῦτε πρός με». Экр: (ші вэ adв:) «Δεῦτε ὀπίσω μου». Экр: (вezї ші δεῦρο).

Δευτεραγωνιστέω -ῶ вііт: -ήσω, sînтŭ ...

Δευτεραγωνιστὴς, οῦ (ὁ), (прінч:) чел че репresintъ în тeатрэ перsоaнеле de ал doiлea але драмелор; saŭ чел че плedeazъ ал doiлea în жэdiкэтopie (каре se зiче ші δευτερολόγος); (în цеп:) чел de ал doiлea, saŭ маї de жos de кît чел (saŭ лэкрэторŭ în лinsa челэї) dintîiŭ. [δεύτερος, ἀγωνίζομαι].

Δευτεραῖος, α, ον, fъкэтŭ (saŭ fъкэторŭ de чева) în doъ зiле, saŭ a doa zi. [ші

Δευτερεῖα (τὰ), (se îmg: ἄθλα) (прінч:) премiэл ал doiлea (че se dъ ла δευτεραγωνιστής); (în цеп:) градэл чел de ал doiлea (saŭ маї de жos); посiцie, saŭ калitate, ші чл: de ал doiлea. [δεύτερος].

Δευτερέσχατος (ὁ, ἡ), ал doiлea маї 'наinte de чел din ерпъ, (ad:) чел de лîнгъ чел din ерпъ. [δεύτερος, ἔσχατος].

Δευτερεύω, вііт: -εύσω (кэ цеп: ші pap кэ dat:) sînтŭ ал doiлea (маї de жos кэ энŭ градŭ) дэпе алтŭ чinева; sînтŭ în посiцie de ал doiлea градŭ. [ші

Δευτεριάζω, вііт: -άσω, sînтŭ (лэкрezŭ, saŭ ворвesŭ) ал doiлea; цiŭ локэл алтэiа. [ші

Δευτερίας, ου (ὁ), (se îmg: οἶνος) вinэл чел de ал doiлea, stopsŭ din бoштina кълкатъ, topnîndэ se neste dînsa апъ, лiвежŭ. [δεύτερος].

Δευτέριον (τὸ), каsa пашteriї. (вezї ші ἀμνίον). [din

Δευτέρ:(ρεῖ)ος, α, ον, == [δεύτερος] ал doiлea дэпе вреme. saŭ pîndŭ; чел din ерпъ, saŭ маї de жos.

Δευτεροβόλος (ὁ), (прінч: ἵππος, ші чл:) чел че îшї скiмвъ de ал doiлea динцiї. (вezї βόλος). [δεύτερος, βόλος].

Δευτερογαμέω -ῶ, вііт: -ήσω, мъ къзътopeскŭ de ал doiлea. [ші

Δευτερογαμία (ἡ), а doiлea къзътopie. [din

Δευτερόγαμος (ὁ, ἡ), de ал doiлea къ-

sътopitъ. [δεύτερος, γάμος].

Δευτερογενής, έος, ші

Δευτερόγονος (ό, ή), = Δευτερότοκος; (desnpe плante)="Οψιμος. [δεύτερος, γόνος].

Δευτεροδεκάτη (ή), (Skp:) a doilea zeчвіалъ, saŭ zeчвіалъ din zeчвіалъ (че плътіаŭ Левіцій preoцi:op Евреілор). [δεύτερος, δεκάτη].

Δευτερόζυγος (ό, ή), (rpam:) de a doъ конжвгаціе. [δεύτερος, ζυγία].

Δευτερόκλιτος (ό, ή), (rpam:) de a doa deклinaціе. [δεύτερος, κλίνω].

Δευτεροκοιτέω -ῶ, вііt: -ήσω, dopmъ кв ал doilea, saŭ алтвл întp' вnъ патъ. [δεύτερος, κοίτη].

Δευτερολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, (npinч:) плedezъ în жвdikatъ o npiчinъ ал doilea (dвne алтъ advokatъ); (în цеп:) ворвескъ ал doilea, saŭ de ал doilea (desnpe ачелеашї). [ші

Δευτερολογία (ή), ворвіре de ал doilea.

Δευτερολόγος (ό, ή), чел че ворвеште (npinч: în жвdikътopie) ал doilea, saŭ de ал doilea (desnpe ачелашї лвкръ). 2) = Δευτεραγωνιστής (de teatpъ). [δεύτερος, λόγος .

Δευτερονόμιον (τὸ), kapтea a чinчilea din веківл testamentъ, fiind a doa леце ла Евреї. [δεύτερος, νόμος].

Δευτεροπάθεια (ή), a пътimi (simцi, saŭ волі, чinева de ал doilea de ачееашї (saŭ ші алтъ) natimъ, întoapчepe de воалъ. [ші

Δευτεροπαθέω -ῶ, вііt: -ήσω, пътimeskъ de ал doilea de ачееашї (saŭ ші алтъ) natinъ, sîntъ întopsъ de вре o воалъ. [δεύπερος, πάθος].

Δευτερόποτμος (ό, ή), = Ὑστερόποτμος, въzътъ іаръшї, fiind sokotitъ de moptъ. [δεύτερος, πότμος].

Δευτεροπροσωπέω -ῶ, вііt: -ήσω, (rpam:) sîntъ ...

Δευτεροπρόσωπος (ό, ή) (rpam:) de a doa nepsoanъ (верbъ, saŭ npon:) [δεύτερος, πρόσωπον].

Δευτερόπρωτον (τὸ), « — σάββατον». Skp: чea dintîiъ sîmвътъ dвne пашtе. [δεύτερος, πρῶτος].

Δεύτερος [δύω, saŭ маї провав: δεύω = Ἐλλείπω] α, ον, ал deoilea (Л'. dвne пвmъръ) «Ἀπύλοιθ' ὁ πρῶτος γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος». At: «Δευτέραν ἀγαγέσθαι γυναῖκα». Ил: (Б' dвne timпъ). «Δευτέρῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσεως». Ep: «Μή τις κῦδος ἄροιτο, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι». Om: «Οἱ ἐμοῖο δεύτεροι ἐν νήεσσι λίπησθε». Ил: Ψ. «Δευτέρῳ χρόνῳ». Hind: «Ἅπαντα δεύτερα τοῦ ζητεῖν τὸν φόνον ἐποιοῦντο». Ил: «Ἐντεῦθεν τῆς νομοθεσίας ἤρξατο, τὰ λοιπὰ ἐν δευτέρῳ θείς». Fil: «Αἱ δεύτεραι φρονтίδες σοφώτεραι». Пров: «Δευτέρα φθίνοντος». Лкs: zioл чea dintîiї maї nainte de a треїzечелеа (adikъ, a doъ-zeчї ші поълеа) a лвпеї. (вezї ші ὕστερος). (C' dвne pîndъ) «Ἐνίκησα δὲ, καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος ἐγενέμην». Твч: (ші dвne mepitъ) maї de жos. «Δεύτερα ἄλφιτα». Esix: «Οὐδενὸς δεύτερος τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους μαθητῶν». At: »Οὐδενὸς δεύτερος ἐπιγνῶναι». Гал: «Στρατοῦ δὲ πλήθει πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν Σκυθῶν«. Твч: «Εἴ με δεύτερον ἄγεις Ἕρμωνος» Лвч: «Οὐκ ἄξιον τοὺς ἱερεῖς τῶν μουσῶν δευτέρους τίθεσθαι τῶν κολακεύειν τὰς θύρας εἰδότων». Sin: 2) чел întpeвnъ кв алтвл «Δεύτερος ἥκεις,,. Лкs: 3) алтвл, (adikъ deosebitъ). «Δεύτερος πλοῦς». Пров: плътipe npin вîsле, ка întpenpinsъ dвne чea npin nînze; (saŭ asemenea) «Δεύτερον τοῦτον (τὸν Λύσανδρον) ἡ Σπάρτη φέρει Ἡυσανίαν». At: (zezї ші ἄλλος). || (sвbst:) «Δεύτερον (τὸ), = Δευτέριον. «Καὶ δεύτερα καὶ ἔμβρυα ἐπισπᾶται». Dskp: 2) (îm:) «Δεύτερα, (τὰ), = Δευτερεῖα. «Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐκ δευτέρων πρωτεῖον». Sin: || (adвpвіал). «Δεύτερον, ші δεύτερα, (A'. dвne timпъ, ші aчeasta în doъ кіпзрї, saŭ în însemn: de) алтъ datъ. «Οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὧδ' ἵξεται ἄχος κραδίην». Ил: P. «Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται ὧδ' ἔρδειν». Es: (saŭ în însem: de), înkъ o datъ. «Καὶ μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις». Od: K. (ші кв преп:) «Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε». Skp: (Б' dвne pîndъ în însem: de) dвne, în вpmъ. «Ἐτιμᾶτο δεύτερον μετὰ τὸν Ἡλοπίδαν». Ksn:

Δευτεροστάτης, ου (ὁ), ал doilea, saŭ dene чел dîntîiї stътътopъ ал хоpвлвї. [δεύτερος, στάω].

Δευτερόσχετος (ό, ή), = Δευτεροῦχος.

Δευτεροταγής έος (ό, ή), ашezatъ în a doilea nosiцie. [δεύτερος, τάττω].

Δευτεροτόκος (ό, ή), каре пашtе, saŭ a пъскът a doa oapъ. [ші

Δευτερότοκος (ό, ή), пъскътъ în a doilea пашtepe, saŭ dвne чел întîiъ пъскътъ. [δεύτερος, τέκω].

Δευτερουργής, έος (ό, ή), de ал doilea лвкратъ, (npin вpm:) вine лвкратъ; saŭ пpeбъкътъ; (npin вpm:) векіъ. « Χλαῖνα — ». Пнd: (алтfел) ἐπίγναφος. [вezї ші

Δευτερουργὸς (ός, ή), лъкръторѫ de чева de ал doilea, (прin врт:) къ маї мълтъ лъаре a minte. 2) лъкръторѫ ал doilea (adikъ маї de жos ла meштешъгѫ); ші (прin врт:) прeфъкъторѫ de челе векї, кîрпачіѫ. [δεύτερος, ἔργον]. (vezї ші zivepea пречedentъ).

Δευτερόῡχος (ό, ή), noct: чел че цine nosiцia de ал doilea; (în цen:) = Δεύτερος. [δεύτερος, ἔχω].

Δευτερόφωνος (ό, ή), noct: чел че гръieшte ал doilea, ші репетъ ачелашї глашѫ. «Ἠχὼ —». Non: [δεύτερος, φωνή].

Δευτερόω -ῶ, вііt: -ώσω, fakѫ чева de ал doilea, репетѫ ачелашї лъкрѫ. «Πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι ἅπαξ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ». Skp: îл воіѫ лъsa în локѫ. 2) (dяne înвъцъtорії Евреілор) пяіѫ чева în pîndял tpadiцiilor. [δεύτερος]. [de вnde

Δευτέρωμα (τὸ), лъкрѫ penetatѫ.

Δευτέρως, adв: dяne ал doilea кавîntѫ, маї în врmъ. [vezї ші δεύτερος].

Δευτέρωσις, εως (ή), faчepe de a doa oapъ, penetape. 2) nosiцia, pîndял de ал doilea. «Τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ, καὶ τυῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερώσεως». Skp: 3) istopiile челе din tpadiцie, ші datineле Евреілор. «Χιλίων ἐνιαυτῶν ἐκδοῦναι δευτέρωσιν». Sofp: [ші

Δευτερωτὴς, οῦ (ό), (ла Евр:) înвъцътерѫ de tpadiцionale istopiї. [δευτερόω]

Δευτὴρ (ό), вnѫ înstpвmîntѫ de вякътърі (noate fъкълецѫ, saѫ amestекъѫ): ші de вpвtърie, къ каре fpъmîntъ. [din

Δεύω, вііt: εύσω, вdѫ, moіѫ; вnгѫ, въпseskѫ; topnѫ пе d' asвпpa; amestекѫ; fpъшîntѫ; (pap ші прin întind:) topnѫ. «Δεῦσαι καὶ μάξαι». Ksn: «Γλάγος ἄγγεα δεύει». Іл: B. (ші nas:) «Δᾶδας πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ [în afin: къ

Δέφω, вііt: [illegible] = Δεύω, вmezeskѫ, moіѫ; (прin врт:) =Δεψέω. || (miж:) мъ молешeskѫ.

Δεχάμματος (ό, ή), [illegible]чe o-ківрї. [δέκα, ἄμμα].

Δέχαται, noct: în л [illegible] de δεδέ[illegible], lon: 3: îm: neps: de tpe: de къ: ал л[illegible]ομαι.

Δεχήμερος (ό, ή), de zeчe zіл [illegible]έκα, ἡμέρα].

Δέχθε, noct: în локѫ de Δέχεσθε, saѫ δέχθητε, ppez: saѫ nex: de поpвпч:, ші

Δέχθαι, noct: în локѫ de Δεδέχθαι, tpe: de къ: de înf:, ші

Δέχμενος, η, ον, noct: în локѫ de δεχόμενος, паptч: a лъї δέχομαι.

Δέχνυμαι, noct: în локѫ de

Δέχομαι [în afin: къ δείκνυμι, ші δοκέω], вііt: δέξομαι, (nex: ἐδεξάμην, ші ἐδέχθην; tpe: de къ: δέδεγμαι) пріimeskѫ, iaѫ (прінч: къ mîna dpeaпiъ). «Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ ἐδέξατο». Іл: Ψ. «Χεὶρ ἔλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο ἔγχος. Od: A. «Καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα; Іл: A. «Χρυσὸν ἀνδρὸς ἐδέξατο». Od: Λ. «Δῶρα δέχομαι». Лкs: = Δωροδοκέω. «Πίστιν δυῦναι καὶ δέξασθαι». Горц: 2)=Ὑποδέχομαι. «Οὐδέ με νοστήσαντα δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων Πηλεύς». Іл: Σ. (ші în сл: de прeп:) «Δέχεσθαί τινα δόμοις (χώρᾳ, ші чл:)». Евр: «Τῶν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ἕρμῳ». Tвч: (ші къ dat: opran:) «Θυσίαις δ' αὐτὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ βωμοῖς ἐδέχοντο». Іл: «Θέμιστι καλλιπαρήῳ δέκτο δέπας». Іл: O. «Τὸ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι δειδέχατ' ἀλλήλους». Іл: Δ. 3) = Προσδοκῶ, amtentѫ; (ші în pъѫ) nîndeskѫ. «Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι». Od: I. «Αὖθι μένω μετὰ τοῖσι δέγμενος, εἰσόκεν ἔλθῃ». Іл: K. «Πέτρας ἔκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι βεβλήκει πρὸς στῆθος». Іл: Δ. 4) = Ἀναδέχομαι, iaѫ asвпpъ 'mї, (ші прin врт:) ціѫ, staѫ înpotiва пъвалеї врътташілор. «Τὸν δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί». Іл: E. «Οἱ δὲ πολέμιοι οὐκ ἐδέξαντο αὐτοὺς, ἀλλ' ἐγκλίνουσι». Ksn: «Δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν». Лвч: 5) = Ἀποδέχομαι, saѫ Καταδέχομαι, пріimeskѫ къ мълцвmipe. «Ἐδέξατο τοὺς λόγους». Tвч: «Δέχομαι σου τὴν προθυμίαν». Іл: «Δέχομαί σε ἱκέτην». Ksn: «Ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δέχομαι τὸν οἰωνόν». Іл: «Καὶ παθεῖν τι ὡς κατάκριτος δέχρμαι». Грг: «Ταῦτα τούτῳ δημηγορήσας οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν». «Ἐπὶ πόσῳ δέξαιτ' ἂν Ὀρφέϊ ξυγγενέσθαι». Плт: «Πολλὰ ποιήσει, ἃ οὐκ ἂν δέξαιτό τινα ἰδεῖν δρῶντα». Іл: 6)=Ἐκδέχομαι, iaѫ, înцelegѫ (întp'вnѫ гelѫ). «Σὺ δὲ ἀναγνοὺς αὐτὰ, ὅπῃ βούλει δέξασθαι, δέχου». Плт: «Οἱ μὴ καλῶς δεχόμενοι τὴν γενεὰν». Іл: «Μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα». Sof: 7) = Εἰσδέχομαι, înkapѫ. «Μόλις γὰρ ἂν οὕτω δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον». Лвч: «Ἐν θεάτρῳ χορῶν ἀδόντων πολλὴ γίνεται ἡσυχία, ὥστε τὰ ὀλέθρια ἐκεῖνα δέξασθαι μέλη». Xps: 8) =Διαδέχομαι. Ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί». Іл: T.

Δέψα, ης (ή), [δέφω] піеле apгъsitъ. [de вnde

Δεψέω -ῶ, вііt: -ήσω, moіѫ (fpekînd къ

miĭneле); (прinч:) aргъseskѣ nieле . ші чл: ſші

Δέψω, вііt: δεψήσω, = Δεψέω.

Δέψω, вііt: ал лвї δέφω.

Δέω, вііt; δήσω, (nex: ἔδησα, ші miж: ἐδησάμην, tpe: de кв: δέδεκα, ші nas: δέδεμαι, nex: nas: ἐδέθην, ші вііt: δεθήσομαι, ші neste пѫinѣ вііt: δεδήσομαι) легѣ. «Δῆσε δ' ὀπίσω χεῖρας». Іл: Φ. «'Αλύσει δήσας πρὸς τὴν Δῆλον. Тѕч: (ші miж:) «Δράγματα δέοντο. Іл: Σ. «Ὅσσοι δ' ὑπαὶ δήσατο πέδιλα. Іл: B. 2) = Десмеύω, пвіѣ în feаръ, saѣ ла apestѣ. «Δησάντων αὐτόν οἱ ἕνδεκα». Dm: (ші nas:) «Δεδέσθω, ἕως ἂν ἐκτίσῃ». Dm: 3) noet: опresкѣ, înnieдikѣ. «Ἔδησέ με κελεύθου». Od: Δ. || (вербл aчestа se konтрактъ ка ші чеде чірконflексе, δέομαι-δοῦμαι, ші чл:).

Δέω, вііt: δεήσω, (nexot: ἐδέησα) (кв цen:) amѣ трєвзіnцъ. «Παραδείγματός σοι καὶ τὸ παράδειγμα δεδέηκε». Плт; (dap maї de мзлte орї în fpaseле). «Πολλοῦ, «'Ολίγου, «Μικροῦ, saѣ «Παρὰ μικρὸν, ші în ел: «Μικρόν, «Τοσούτου, saѣ «Τοσούτῳ δέω. Лкs: (ші fъръ kazѣ). «'Εδέησα κινδύνῳ παριπεσεῖν». Алчdm: (ші în чеде пзтер;) «Πεντήκοντα μιᾶς δεούσης». Тѕч: «Δέοντος ἑνὸς τριακοστῷ ἔτει». Тѕч: (bezї deї, ші δέομαι).

Δέω (fъръ вііt:), noet: (прea pap) къtînd гѣseskѣ. (bezї δήω).

Δή, [δέ, ἤ] пartiк: koniзnкt: saѣ adверб: 1) вeрifikativъ, saѣ înkpedinцътivъ, da, aша, întp' adевърѣ. «Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα κατὰ μοῖραν ἔειπας». Іл: A. «Ξύμφημι δή σοι». Sof: «Ἤil δὴ λοίγια ἔργα». Іл: A. «Δεῖ δὴ χρημάτων». Dm: «Μέμνησθε γὰρ δή που». Dm: 2) eponiкъ (în локѣ de δῆθεν), de (вѣzѣ doamne). «Αὐτόνομοι δὴ ὄντες». Тѕч: de, fiind neatîpnaцї. «Εἰσήγαγε τὰς ἑταιρίδας δή. Ksn: «Ἆρα γνώσεται Σωκράτης, ὁ σοφὸς δή;» Плт: «Ὡς δὴ σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα». Евр: «Τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο». Плт: 3) rînditivъ, saѣ de dape кв sokoteала, aша dap, прin врmape. 'Εκ δὴ τούτων ῥᾴδιον κατιδεῖν». Iskp: «Οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ 'Αθηναῖοι ἐπέστελλον». Тѕч: Μὴ δὴ αὐτῶν τὴν τέλμαν δείσητε». Тѕч: «'Εν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο». Іл: B. (ші îndemnътivъ) "Αγε (ἴθι, δεῦρο, φέρε,) δή. Лкs: «"Ακουε δή». Sof: (ші în парал:) «Τούτων δὴ ὧν τῶν ἐνδεών». Ep: 4) deskpintivъ (în гелѣ de apтape). »'Εννεα δὴ βεβάασιν ἐνιαυτοὶ, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται». Іл: B. «'Απόδυθι θοιμάτιον. — Καὶ δὴ χαμαί». Apst: «Καὶ δὴ προσέρχεται». Apstf: «'Αλλ' ὁρᾶτε δή, ὡς διακεῖμαι ὑπὸ τῆς νόσου». Тѕч: «Τοῦτο δὴ τὸ ἄγος». Тѕч: «'Ενταῦθα δὴ» Ksn: ші Тѕч: «Οὕτω δὴ, ші «Οὕτω δὴ ἤδη» Ksn: «Τότε δὴ τότε (ші noet: пзsѣ кneорї ла înчепзѣ) «Δὴ τότε». Іл: M. «Δὴ τότε δή». Оп: «Οπόσοι δ' ἂν μὴ ἀποτίθωνται τὰ ὅπλα, ἐπὶ τούτους ἡμεῖς καὶ δὴ στρατευσόμεθα». Ksn: 5) stpъm: (în локѣ d. δὲ) «Φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν κατάλογον» (ші înпpeвпъ кв δέ), «Εἶεν· τῶν δὲ δὴ χρόνων διά τί;» Dm: 6) nedefin: (dзne pелatiве). «'Επτὰ, ἢ πέντε, ἢ ὅσοι δή». Лвч: 7) adaor: (înпpeвпъ кв καί). «Κατακλίνεσθα αὐτὴν, καὶ δὴ καὶ ᾄδειν ἐκέλευον. Dm: «Κα δὴ καὶ ἐν τοῖς κάμνουσι». Ksn: »Καὶ τὸ μέγιστον δή». Ksn: 8) лепъd: (ла sîpшitзл înцелесзлзї). «Εἶεν δή». Ksn: (ші întpeв:) «Ποῖον δή; «Τί δή» «Τί δή ποτε»; Dm: (bezї ші δαί). 9) eксплік: (în локѣ de δηλαδὴ, ші în гелѣ de etiолоцie). «'Απὸ τοῦ αὐτομάτου ἂν ὑμῖν τοῦτο ἐγένετο, ἐμὲ τεθνάναι δή». Плт: «Κατὰ τὰς πύλας ἐσῆγον, ὅπως τοῖς 'Αθηναίοις ἀφανὴς δὴ εἴη». Тѕч: «'Εκυκλοῦντό τε ῥᾷον αὐτοὺς, δίχα δὴ ὄντας». Тѕч: 10) înплin: (totdaзna însъ кв oape kape emfasѣ). «Δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν». Od: O. «'Εξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διεστήτην.» Іл: A. «Οἷον δὴ ὄχλος φιλεῖ». Тѕч: Μὴ γὰρ δὴ ἐκείνῃ γε τῇ ἐλπίδι ἐπαιρώμεθα». Тѕч: «Δείσαντες, μὴ χρήμασι δ', πείσας τινας.... ἀποδρᾷ». ші «'Εν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν». Тѕч: «"Εα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ ἥκεις; Esxл: «Τέλος δ' ἔθηκε καλῶς, εἰ δὴ καλῶς. Sof: «Οὐ γὰρ δὴ ὅ,τι ἔτυχεν ἐξ ἑκάστου γίγνεται σπέρματος». Apst: «Εὐαριθμήτοις δή τισι». Плт: «Πασῶν δὴ μάλιστα» Esx: 11) întinz: «Κράτιστος δὴ οὗτος ἐγένετο». Тѕч: «Κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ ἐγένετο». Тѕч: «Οὕτω δὴ κάλλους ἔχων». Лів: «Οὕτω δή τοι λαμπρόν». Sin: «Οὕτω δή τι ἰσχυραί». Ep:

Δηάλωτος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de δηϊάλωτος.

Δῆγμα (τὸ), ші

Δηγμὸς (ὁ), [δάκνω] тзшкътзръ; (fîr:) atinцepe, sзпъpape. «Λόγοις παῤῥησίαν καὶ δηγμὸν ἔχουσι». Іл: 2) (mediч:) dзpepe, жзnriѣ, tъїetзрї. «'Εν τῇ κοιλίᾳ δηγμὸν ποιεῖ καὶ δυσεντερίαν». Tfp:

Δηθὰ, ші Δηθάκι(κις), adв: (timп:) noet: [δήν] în мзлtъ, saѣ no мзлtъ вреше; adesea, de мзлte орї. «Οὐ μετὰ δηθά». Апли: dзne пѫinѣ.

Δῆθεν, ші (прea pap) δῆθε [δή], partiк: eксплік: (totdaзna însъ кв îndoiалъ, ші e-

ponie) adikъ într' unŭ kinŭ, de, vъzŭ doamne. 2) noet: înnlin: saŭ emfant: în lokŭ de δή.

Δη0ύνω [δη0ὰ], viit: -υνῶ, noet: zъvoveskŭ, netrekŭ mulțъ vreme.

Δηϊαάσκω, noet: =Δηϊόω.

Δηϊάλωτος (ὁ, ἡ), noet: [δήϊος, ἁλίσκομαι] nrizonierŭ, saŭ nrinsŭ rovŭ de pesvoiŭ.

«Δηϊάω -ῶ, viit: άσω, noet: = Δηϊόω. [din

Δήϊος, α, ον, noet: vrъjmtъşeskŭ, saŭ vrъjmtaşŭ. [de unde

Δηϊότης (ἡ), noet: pesvoiŭ, vъtъlie. [şi

Δηϊόω -ῶ, viit: -ώσω, noet: luvrezŭ (mъ norțŭ) ka vrъjmtaşŭ, (adikъ) arzŭ, taiŭ, sfъrîmŭ, sfinŭ, xrъpeskŭ, (în uen:) nrъpudeskŭ, mustiezŭ, omorŭ; (nestr:) mъ pesvoieskŭ; (nap) învrъjmveskŭ.

Δηΐω, noet: (nap) în lokŭ de Δηϊόω.

Δήκοντα, ων (τὰ), [Lat: Decocta] (se înu: ὕδατα) apъ feanțъ şi rъvițъ de vъzt.

Δηκτήριος (ὁ, ἡ), = Δηκτικὸς. [din

Δήκτης, ου (ὁ), şi

Δηκτικὸς, ὴ, όν, (şi adv:) -ικῶς, cel ku însuşime de (saŭ disnusŭ) a mushka, mushkъtaruŭ; (fir:) iste (zeamъ); zădărъtorŭ; (moral:) atinrъtorŭ, sunărъtorŭ. «Λόγος —». Ил: [δάκνω].

Δηλαδὴ [δῆλα, δή], adv: afirmativŭ, negrevit, fъrъ îndoialъ. 2) eksplikativŭ, adikъ, va sъ zikъ.

Δηλαίνω, viit: -ανῶ, şi

Δηλέομαι -οῦμαι [δῆλω], viit: -ήσομαι, (ku ak:) vatъmŭ, strikŭ, nrъnъdeskŭ; (fir:) kalkŭ, violezŭ, (lene, şi ul:).

Δηλέομαι -εῦμαι, Dor:=Δήλομαι, voieskŭ.

Δηλήεις, εσσα, εν, noet: = Δηλήμων, vъzъmtorŭ. [şi

Δήλημα (τὸ), noet: vîntuialъ, strikъciune. [şi

Δηλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: vъzъmtorŭ, nrъnъditorŭ. (se konf: ku ζηλήμων). [δηλέομαι].

Δηλῆσθαι, Dor: în lokŭ de δηλέεσθαι, inf: al lui δηλέομαι -εῦμαι, voieskŭ.

Δήλησις, εως (ἡ), vътъmare, facere de rъŭ. [şi

Δηλητὴρ (ὁ), = Δηλήμων. [δηλέομαι]. [de unde

Δηλητήριος (ὁ, ἡ), îndemînatikŭ, kontrivuitorŭ la vъzъmare, saŭ nrъnъdire. || (subst:) «Δηλητήριον (se înu: φάρμακον)». otravъ. [de unde

Δηλητηριώδης, εος (ὁ, ἡ), - otrъvitosŭ, ka otrava.

Δήλια (τὰ), o serbъtoare, ce se sъvîrşia la fie care natrŭ anŭ în vinstea lui Apolonŭ în însula Delu, şi la Delius din Beoția. [Δῆλος, saŭ Δήλιον]. [de unde

Δηλιὰς, άδος (ἡ), (se înu: ναῦς) koravia, kare duvea ne ceĭ ce sъvîrşiaŭ serbъtoarea Δήλια, numiuĭ. ...

Δηλιασταὶ (οἱ), trimişĭ din oraşele Eleniče, ka sъ sъvîrşiaskъ serbъtoarea [Δήλια].

Δήλομαι, Dor: în lokŭ de βούλομαι, voieskŭ.

Δηλονότι, şi (At: nrin întind:) δηλονοτὶη, adv: = δηλαδὴ, este înbedepatŭ kъ, negrevit. [δῆλον, ὅτι].

Δηλοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakŭ veva înbedepatŭ, vъdeskŭ, înkunoştinţezŭ. [δῆλος, ποιέω].

Δῆλος [δήω] η, saŭ şi (foarte nap) ος, ον, înbedepatŭ, kunoskutŭ. «Καὶ τυφλῷ δῆλον». Nров: «Τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ νῦν ἔτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ». Tъч: 2) (îm:) deskoperire de vene viitoare prin semne saŭ sorți (Skr:) «Ἦσαν γὰρ οἱ Δῆλοι ἐκεῖνοι γράμματα τοῦ παρ' Ἑβραίοις ἀλφαβήτου ἐκ χαλκοῦ ἐκτετυπωμένα, ἑκάστου στοιχείου πλείονα ὑπάρχοντα, şiчл: Bachm: An:

Δηλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), =Προφανής. [δῆλος, φαίνω].

Δηλόω -ῶ [δῆλος], viit: -ώσω, înkunoştinţezŭ, vъdeskŭ; (nestr:) sîntŭ, saŭ mъ facŭ înbedepatŭ, mъ arъtŭ. [de unde

Δήλωμα (τὸ), semnŭ sure vădire, saŭ înkunoştinţare. [şi

Δήλωσις, εως (ἡ), arъtare, înkunoştinţare, eksplikare, dovedire. [şi

Δηλωτέον, nosit: al lui δηλόω. [şi

Δηλωτικὸς, ὴ, όν, kontrivuitorŭ, saŭ îndemînatikŭ la arъtare.

Δημαγωγέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ demagogŭ, novъţuieskŭ, uverpezŭ dune voea mea, aparŭ în nartea mea (maĭ ku seamъ sure rъŭ nrin limguşirĭ) unŭ nopodŭ; (în uen:) atrarŭ, amъţeskŭ. «Ἡ δόξα τῶν ἐν Φιλίπποις γεγονότων ἐδημαγώγει τὸν Ἀντώνιον». Ап: [şi

Δημαγωγία (ἡ), treaba şi kinul de lukrare a le demagogului, demagoţie. [şi

Δημαγωγικὸς, ὴ, όν, şi adv: -ικῶς, kontrivuitorŭ, saŭ îndemînatikŭ la demagoţie, demagoţikŭ. [din

Δημαγωγὸς (ὁ), novъţuitorŭ (favoritŭ) de nopodŭ. [δῆμος, ἄγω].

Δημαίτητος (ὁ, ἡ), [δῆμος, αἰτέω] черпъ (dopitъ) de nopodъ.

Δημακίδιον (τὸ), (kom:) dim: ал лъї δῆμος.

Δημάρατος (ὁ, ἡ), [δῆμος, ἀράομαι] fъкътъ dъne dopinца nopodълъї, noftitъ de nopodъ.

Δημαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ demarxъ, tpiвънъ. [ші

Δημαρχικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ demapxълъї, saъ îndemînatikъ ла demarxie. [din

Δήμαρχος (ὁ), кънътenie de кнъ demъ (вezї δῆμος) în Atena; saъ tpiвънъ în Poma. [δῆμος, ἄρχω].

Δημεγέρτης, ου saъ οῦ (ὁ), peskълътopъ (tъpвъкръторъ) de nopodъ. [δῆμος, ἐγείρω].

Δημεῖον (τὸ), локъ, кnde se omopaъ, saъ se къzniaъ osîndiцiї de къtpe rîzї. [δήμιος].

Δημεραστὴς, οῦ (ὁ), iквitopъ de nopodъ. [δῆμος, ἐράω]. [de кnde

Δημεραστία (ἡ), dparoste къtpe nopodъ.

Δήμευσις, εως (ἡ), konfiskape de авереа къїва. [din

Δημεύω, biit: -εύσω, konfisчezъ, saъ fakъ пъвлікъ авереа къїва. (fir:) «Ἡμέραι δεδημευμέναι». Sxid: зиле (însemnate de) реле, saъ serвътopemtї. 2) пъвлікъ. [δῆμος].

Δημεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), вrîtъ nopodълъї. [δῆμος, ἔχθος].

Δημηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, вorвesвъ къtpe попоръ. 2) = Δημαγωγέω, prin вorвire amъцeskъ nopodъл. [ші

Δημηγορία (ἡ), вorвire, saъ opaцie къtpe nopodъ. [ші

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ ла opaцiї, saъ opatopї пъвлічї. 2) îndemînatikъ a opatopa în пъвлікъ. [din

Δημηγόρος (ὁ), opatopъ пъвлікъ. 2) = Δημηγορικὸς. ‖ (adiekt:) вorвitopъ,-oape în пъвлікъ. [δῆμος, ἀγορά].

Δημηλασία (ἡ), ekspatpiaцie. [ші

Δημηλάσιος, α, ον, noet: osînditopъ ла eksilъ.

Δημήλατος (ὁ, ἡ), noet: isronitъ din patpie, eksilatъ. [δῆμος, ἐλαύνω].

Δημήτηρ [δᾶ, Dop: în локъ de γῆ, μήτηρ], Δημήτερος, τρος (ἡ), (ak: Δήμητρα, ші At: Δήμητραν) zeiцъ mitoloцikъ, Черesa; (алегор:) пъmîntъ; (prin întind:) semънътърї, grîu, ші чеде-л-алте черсале; (prin întind:) пîine. «Τυρὸν δμοῦ Δήμητρι». On: [de кnde

Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, ші

Δημήτριος (ὁ, ἡ), ал Черesei ‖ (sвest: îm:) Δημήτρια (τὰ), serвътoape în чinstea Черeseї, saъ a împъpatълъї Dimitpie.

Δημητρίουλος, ші Δημήτρουλος (ὁ), imnъ în чinstea Черeseї. [Δήμητηρ, ἴουλος, saъ οὖλος].

Δημίδιον [τὸ], (kom:) dim: ал-лъї δῆμος, попорашъ.

Δημίζω, biit: -ίσω, (mъ apътъ, къ) sîntъ de naptida попорълъї, amъцeskъ (prin лingвшірї) nopodъл. [δῆμος].

Δημιοεργὸς (ὁ), Ion: în локъ de δημιουργός.

Δημιοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Παμπληθὴς, плinъ de nopodъ. [δῆμιος, πλῆθος].

Δημιοπρασία (ἡ), bînzape пъвлікъ, saъ de пъвліче, op konfiskate лъкрърї, лічitaцie. [ші

Δημιόπρατος (ὁ ἡ), вîndътъ de пъвлікъ, saъ prin лічitaцie, konfiskatъ. [δήμιος, πιπράσκω].

Δήμιος, α saъ ος, ον, noet: în локъ de δημόσιος, пъвлікъ. «Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη οὐ δήμιος. Od: D. «Τὸ δήμιον». Esxл: nopodъл, oвштea; (ші adв:) «Δήμια πίνουτιν». Il: P. mънînкъ ші вeaъ din чele пъвліче. «Δήμια λαβράζειν» Nik: a вorвi prostemte ka nopodъл. ‖ (sвest:) Δήμιος (se înц: δοῦλος), rîde, (Tъpч:) целатъ, (fiind къ avesta epa poвъ пъвлікъ). [δῆμος].

Δημιουργεῖον (τὸ), лъкръtopie, faвrikъ de meштеръ. [ші

Δημιουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лъкрezъ вpe кnde meштешвгъ; (în цeп:) алкътзieskъ, konstpзiъ, fakъ. [δημιουργός]. [de кnde

Δημιούργημα (τὸ), лъкръ konstpзitъ, fъкътъ de meштеръ.

Δημιουργία (ἡ), konstpзкцie de лъкръ meштешцitъ. 2) stapea, ші demnitatea kostpзktopълъї. [ші

Δημιουργικὸς, ἡ, ὸν, konstpзktivъ, къвenitъ, saъ îndemînatikъ ла konstpзкцie de meштешцite лъкрърї. [ші

Δημιουργικῶς, adв: къ îndemînътate konstpзktivъ. [din

Δημιουργὸς (ὁ, ἡ), лъкръtopъ къ платъ de op чe лъкръ folositopъ oвштiї; (în цeп:) meштеръ, sn: e: sъпътopъ de nietpe, лemnapъ, ші чл: (iap dъne Omerъ) ші doktopъ, ші proopokъ, ші вestitopъ; (în Atena) femee trepъdътoape ла пъпцї, saъ fъkътoape de prъжitърї; (Teolor:) kpeatopъл кnivepsълъї, saъ ziditopъл лъmїї. 2) (ла Dopienї ші naptik: ла Mantineenї) senatopъ, ministpъ de statъ. ‖ (adiekt:) «Ὄρθρος — ». On: imn: deштentътopъл nopodълъї ла лъкръ. [δῆμος, ἔργον].

Δημοβότητος (ὁ, ἡ), каѕъ δημόθροος.

Δημοβορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ

Δημοβόρος (ὁ, ἡ), [δῆμος, βορὰ] mînkъtorъ de челе пѧвліче, saŭ хрънitъ dtn ѕѧdoapeле nopodѧлъї. [δῆμος, γέρων].

Δημογέρων, οντος (ὁ), чел maї вълрînъ, ші (прin врm:) чел maї чinstitъ ал nopodѧлъї.

Δημοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъtorъ de nopodъ; (прinч:) predikatorъ, ierokirikъ. [δῆμος, διδάσκω].

Δημοδίωκτος (ὁ, ἡ), (грam: експл: alвї)= Δημόσσοος. [δῆμος, διώκω].

Δημόθεν, adв: de ла nopodъ. [δῆμος].

Δημοθοινία (ἡ), (δῆμος, θοίνη] osпъцъ datъ ла (saŭ sѧвîршitъ de) totъ nopodѧл; жертfъ de овште sѧвîршitъ.

Δημόθροος -ους (ὁ, ἡ), noet: вestitъ între nopodъ, кѧnoskѧtъ de toцї; попѧларъ. 2) (akt:) прічinвitorъ de sromotъ, peскѧлъtorъ de nopodъ. «Ἀναρχία — ». Esхл: [δῆμος, θρόος -οῦς].

Δημοκατάρατος (ὁ, ἡ), вlestematъ de nopodъ. [δῆμος, καταράομαι].

Δημοκηδής, έος (ὁ, ἡ), [δῆμος, κήδομαι] înгрiжitorъ de nopodъ, adikъ de intepeseле nopodѧлъї.

Δημοκήρυξ, υκος (ὁ), пѧвлікъ вestitorъ. [δῆμος, κηρύσσω].

Δημόκοινος (ὁ), rîde, =Δήμιος. [δῆμος, κοινός].

Δημοκόλαξ, ακος (ὁ), лінгѧшitorъ de nopodъ, =Δημαγωγός. [δῆμος, κόλαξ].

Δημόκομπος (ὁ), fълitorъ пentрѧ faвorѧл, чe ape din паrtea nopodѧлъї; saŭ (грешit) în локъ de δημοκόπος. [δῆμος, κόμπος].

Δημοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ silesкъ (maї кѣ scamъ прin лінгѧшірї ші amъцire) a dobindi faвorѧл nopodѧлъї, = Δημαγωγέω. [ші

Δημοκοπία (ἡ), пѧrtapeа політікъ a amъцitorѧлъї de nopodъ. «Δημοκοπίαν ἐπιμανὲς νόσημα, τυραννίδος οὐκ ἔλαττον». Пл: [ші

Δημοκοπικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ, saŭ kontpiввitorъ ла amъцire de nopodъ. [din

Δημοκόπος (ὁ), ашъцitorъ de nopodъ. [δῆμος, κόπτω].

Δημόκραντος (ὁ, ἡ), noet: [δῆμος, κραίνω] înтъpitъ, хотъrîtъ de nopodъ.

Δημοκρατέομαι οῦμαι, biit: -θήσομαι, mъ гѧвернezъ demokratiчeште, trъieskъ în репѧвлікъ. [ші

Δημοκρατία, (ἡ), demokratie, репѧвлікъ. [δῆμος, κράτος]. [de вnde

Δημοκρατίζω, biit: -ίσω, sîntъ аплекatъ ла demokratie. [ші

Δημοκρατικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, кѧвenitъ, saŭ аплекatъ ла репѧвлікъ, репѧвлікапъ.

Δημολάλητος (ὁ, ἡ), каѕъ Δημόθροος. [δῆμος, λαλέω].

Δημόλευστος (ὁ, ἡ), noet: [δῆμος, λεύω] вълѕtъ кѣ nietpe de кътpe nopodъ.

Δημολογέω -ῶ, biit: -ήσω, = Δημηγορέω; (прinч:) вorвeskъ попѧлар (limвa, ші не плакѧл nopodѧлъї); глѧmeskъ. (вezї ші δημόω]. [ші

Δημολογικὸς, ἡ, όν, notpiвitъ, saŭ îndemînatikъ ла вorвipe попѧларъ, = Δημηγορικὸς. [din

Δημολόγος (ὁ), = Δημηγόρος. [δῆμος, λέγω].

Δημοπίθηκος (ὁ), amъцitorъ de nopodъ прin maїmѧцърїї, adikъ лінгѧшірї. [δῆμος, πίθηκος].

Δημοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Δημοπληθής. [δῆμος, πλῆθος].

Δημοποίητος (ὁ, ἡ), пѧmînтenitъ de nopodъ. [δῆμος, ποιέομαι].

Δημόπρακτος (ὁ, ἡ), лѧкratъ de nopodъ, saŭ în пѧmeле лъї. [δῆμος, πράττομαι].

Δημόπρατος (ὁ, ἡ), = Δημιόπρατος. [δῆμος, πιπράσκω].

Δημοπρόβλητος (ὁ, ἡ), (noъ) пропѧsъ, alesъ de nopodъ. [δῆμος, προβάλλομαι].

Δημοῤῥιφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: арѕпkatъ de кътpe nopodъ înпротiва кѣїва. [δῆμος, ῥίπτω].

Δῆμος (ὁ), [δέρω] попоръ, nopodъ (maї кѣ scamъ репѧвлічеште гѧвernatъ), saŭ komѧnitate. «Θεὸς ὅ' ὥς τίετο δήμῳ». Il: E. «Ἔδοξε τῇ βουλῇ και τῷ δήμῳ». Dm: 2) (în цеп:) mѧлцime. «Ὀνείρων — ». Od: Ω. «Τυράννων δῆμον τριακοσίων». Elstp: 3) nopodѧл чел prostъ (snpe deoseвipe de чеї алеші aї вneї naцiї), «Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι». Il: B. «Οὐκ ἔοικε δῆμον ἐόντα». Il: M. «Τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου». Лѣч: 4) царь, провinцie, цinѕtъ. «Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ». Od: A. «Λυκίης δῆμον». Il: П. 5) adѧnape de nopodъ. «Παριέναι (Εἰσιέναι) εἰς τὸν δῆμον». ші «Ἀποδικεῖν ἐν τῷ δήμῳ». Ksn: 6) demokratie, репѧвлікъ. «Καταλύειν τὸν δῆμον». Ksn; 7) demъ (în Atika), satъ, saŭ кътѕпъ (гѧвernatъ de вnъ demarхъ, saѧ trівѧnъ). «ιΔελόμενοι τὴν μὲν πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δὲ χώραν κατὰ δήμους». Iskp: «Φρεάριος τὸν δῆμον» Пл:

*

«Τοῦ δήμου πέντε καὶ τριάκοντα στάδια τοῦ ἄστεος ἀπέχοντος. Dm:

Δημὸς (ὁ), гръsimea, че акоперъ maцеле; (în цеп:) внтъръ, seв. [δαίω].

Δημοσίᾳ, adв: = Δημοσίως. [ші

Δημοσιακὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ пвблікълъї. [δημόσιος].

Δημοσίευσις, εως (ἡ), пвблікаре. 2) конfiskape. [din

Δημοσιεύω, вiit: -εύσω, (кв ак:) пвблікъ, înквпoштinцezъ ла тоцї de овште. 2)= Δημεύω, 3) (ѣръ kazъ) мъ înfъцiшezъ în пвблікъ; лвкрezъ чева în пвблікъ; sîntъ пвблікъ amплoiatъ. «Ἰατρὸς («Διδάσκαλος) δημοσιεύων». Плт: [din

Δημόσιος, α, ον, пвблікъ, овштeskъ. || (sвbst:) Δημόσιος (se înц: δοῦλος), (îu цеп:) слвжбашъ ал staтълъї. sn: e: skpiitopъ, apхiваръ, tesaхраръ, ші чл: (iap прinч:) rîde, саѣ înгрiжitopъ de înкisopї. «Δημόσιον (se înц: οἴκημα) înкisoape, саѣ пвблікъ tesaвръpie. «Δημόσια (se înц: πράγματα саѣ χρήματα)». политіче треві, саѣ intepese a ле nopodълъї. «Δημοσία (ші Dop:) δαμοσία σκηνή». кортъ ал îmпърацілор Snapтеї, (палатъ). Ὅπως δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς ἔξω σκηνοῦεν, σκηνὴν αὐτοῖς δημοσίαν ἀπέδειξε». Ksn: Полит: Лачеd: (de вnde ші ел: de σκηνή). «Οἱ περὶ δημοσίαν». Ksn: Елеn: чеї маї însemnaцї кърtezanї, ші маї anponiaцї de îmпъратъл. [δῆμος]. [de вnde

Δημοσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Δημοσιεύω, пвблікъ; дързieskъ чева nopodълъї; конfiskъ.

Δημοσιώνης, ου (ὁ), кътпъръtopъ (контракчіѣ) de пвбліче вenitърї. [δημόσιος, ὠνή]. [de вnde

Δημοσιωνία (ἡ), кътпъраре de пвбліче вenitърї. [ші

Δημοσιώνιον (τὸ), локалъл, тактъл, вnde se вînd, ші se stpînr вenitъріle пвбліче, вата, ші чл:

Δημοσίως, adв: în пвблікъ, de faцъ; саѣ кв келтъialъ пвблікъ. [δημόσιος].

Δημοσσόος (ὁ ἡ), noet: [δῆμος, σώζω] mîntъitopъ de nopodъ.

Δημόσσοος (ὁ, ἡ), noet: [δῆμος, σεύω] isronitъ de nopodъ, скsiлатъ din natpia sa.

Δημοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), съвîrmitъ de nopodъ, саѣ кв келтъialъ пвблікъ. [δῆμος, τελέω].

. Δημότερος, α, ον, noet: în локъ de δημόσιος. || (sвbst:) în локъ de δημότης.

Δημοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), înвeseлitopъ de (плъкътъ ла) nopodъ. [δῆμος, τέρπω].

Δημοτεύομαι, вiit: -εύσομαι, sîntъ

Δημότης, ου (ὁ), demotъ, чеѣцeanъ fъкînd napte dintp'вnъ demъ, (вezї δῆμος); саѣ кончетацeanъ dintp' ачелашї demъ кв чinева. 2) вnвл din nopodълъ de pîndъ, прiватъ. [δῆμος]. [de вnde

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, попвларъ, іввitopъ de (afaвілъ къtpe) nopodъ. «Οὐδὲν δημοτικὸν πράττειν». Ksn: 2) (omъ саѣ лвкрв) însвшitъ nopodълъї, саѣ demoцілор. «Καί τις ὑμῶν τῶν πολλῶν καί δημοτικῶν ἀνθρώπων». Dm: ші «Ἱερὰ δημοτικά». || (sвbst:) «Τὸ δημοτικὸν», afaвілitate, граціoasъ пвртаре къtpe nopodъ. [de вnde

Δημοτικῶς, adв: кв маnіеръ попвларъ, саѣ ка вnъ demotъ.

Δημότις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї δημότης.

Δημοῦχος (ὁ, ἡ), = Πολιοῦχος. || (sвbst:) локвitopъ. «Τᾶς δὲ γᾶς δαμοῦχοι». ші «Ὁ δαμοῦχος χθονός». Sof: 2) повъцвitopъ, къпetenîe (прinч: în Tesnia) de nopodъ. [δῆμος, ἔχω].

Δημοφάγος (ὁ, ἡ), noet: = Δημοβόρος. [δῆμος, φάγω].

Δημοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Δημόφαντος (ὁ, ἡ), арътатъ, квnoskвtъ nopodълъї. [δῆμος, φαίνω].

Δημοφθόρος (ὁ, ἡ), корвптopъ (stpikъtopъ) de nopodъ. [δῆμος, φθείρω].

Δημοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), înввкърtopъ de (плъкътъ ла) nopodъ, = Δημοτερπής. [δῆμος, χαρά.].

Δημοχαριστὴς, οῦ (ὁ), чел че se поартъ гръцios (кв лinгвшire) къtpe nopodъ. [δῆμος, χαρίζομαι]. [de вnde

Δημοχαριστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ a se nвpta граціos ші плъкът къtpe nopodъ, = Δημαγωγικός.

Δημόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Δημοσιεύω, пвблікъ. || (miж:) лвкрezъ, саѣ вorвeskъ ка вnвл dintpe nopodъ; (прin întind:) глвmeskъ. «Καὶ ταῦτα πῶς μὴ φῶμεν δημούμενον λέγειν τὸν Πρωταγόραν»; Плт: (вezї ші δημολογέω). [ші

Δημώδης, εος (ὁ, ἡ), ка de nopodъ, прostъ: [δῆμος].

Δήμωμα (τὸ), [δημόω] (овіч: ла îm:) петречерї (жокврї, глвme, кîntiче) de nopodъ.

Δημωφελέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ

Δημωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), folositopъ nopodълъї. [δῆμος, ὄφελος]. [de вnde

Δημωφελῶς, adв: snpe (саѣ în) folosвл nopodълъї, овштії.

Δὴν, adв: noet: în dъinipe de mълтъ вpeme. [de вnde

Δηναιὸς, ἡ, όν, noet: (de aчĭ) dъinosъ, saъ dъinitopъ de mълтъ вpeme. 2) fostъ кв mълтъ вpeme maĭ 'nainte, векiъ. 3) вenitъ dвne mълтъ вpeme. || (next:) Δηναιόν, adв: = Δήν.

Δηνάριον (τὸ), [Лат:] вnъ felъ de moneтъ (de o notpiвъ кв 3 ½ оволĭ). «Τὸ δεκάχαλκον ἐκαλεῖτο δηνάριον». Ил:

Δῆγος [δήω], εος -ους (τὸ), noet: (oвiч: ла m:) =Βουλή, kinzвipe; (npin înтind:) гpiжъ; (fir:) meштенщipe, вiклenie.

Δήξ, δηκὸς (ἡ), [δάκνω] вepme de лemnъ, каръ.

Δηξίθυμος (ὁ, ἡ), noet: =Δακέθυμος.

Δῆξις [δάκνω], εως (ἡ), mвшкape; (fir:) apsвpъ, dвpepe, вstвpime; (морал:) atinцepe, вanъpape.

Δηξιχερὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: mвшкътopъ de mîнъ. [δῆξις, χείρ].

Δηόω -ῶ, вiit: -ώσω, At: în локъ de Δηϊόω, apzъ (nвsticzъ) вpe вnъ локъ връжmъшеште.

Δήπερ, naptik: (înnвцinът:) mъкар, чел maĭ nвцinъ.

Δήπη, naptik: (afipmat:), =Δήπου.

Δήποθεν, naptik: (nedef:) (în fpasвл) «Ὁπόθεν δήποθεν». op de вnde.

Δήποκα, Dop: în локъ de

Δήποτε, ші δηποτοῦν, naptik: (nedef: ші îndoit:). «Τὶ δήποτε»; Лкs: че oape? de че oape? «Ὅστις δήποτε». op чine ap fi. «Οὐ δήποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθεν; Sof: nв квтва ...? "Ὅπως δήποτε, (saъ) "Ὁντινα δηποτοῦν τρόπον „ Dm:' op квm, în op че кipъ.

Δήπου, δήπουθεν, naptik: (afipmat:), negpemit, fвpъ îndoialъ. "Χαιρεφῶντα γὰρ ἴστε δήπου„. Ил: 2) (îndoit:) "Οὐ δήπου διανοεῖ„; Ил: nв квтва te rîndeшiĭ?

Δηριάω -ῶ, ші miж: (kape este ші maĭ korektъ) Δηριάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, noet: [δῆρις] mъ batъ, mъ pesвoieskъ; mъ disnвtъ, mъ înnpotibeskъ.

Δηρινθῆναι (гpemit) în локъ de δῆριν θεῖναι, ші

Δηρινθήτην, în локъ de δῆριν θήτην, saъ (dвne лeksikorpaĭ) nex: ал лвi ...

Δηρίομαι, вiit: -ίσομαι, (nex: ἐδηρισάμην, ші ἐδηρίνθην) noet: = Δηριάομαι.

Δῆρις, εως, saъ ιος (ἡ), noet: вътъліс, pesвoiъ; disnвtъ; cmвлapie (întpeчepe).

Δηρίφατος (ὁ, ἡ), noet: [δῆρις, φένω] omopîtъ în pesвoiъ.

Δηρίω, вiit: -ήσω, noet: = Δηρίομαι.

Δηρόβιος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de μaκρόβιος. [δηρὸς, βίος].

Δηρὸς [δήν], ὰ, όν, noet:=Δηναιὸς, dъînitopъ. || "Δηρὸν (se înц: διὰ, saъ κατὰ χρόνον), adв: nc mвлтъ вpeme, în dъinipe.

Δῆσαι, nex: de inf: mi

Δήσασκον, noet: în локъ de ἔδησα, nex: de xot: ал лвi δέω, легъ.

Δῆτα [δὴ], adв: înтър: (maĭ de mвлte opĭ emfant:) negpemit; adikъ; oape. "Καθεύδεις; οὐ δῆτα, ἔφη „ Ил. "Τί δῆτα„; Apstf: «Μὴ δῆτα; Apstf:

Δήω, noet: (totdвna ne вiitopъ) boiъ гъsi.

Δηὼ, όος -οῦς (ἡ), noet: Чepesa,=Δήμητηρ.

Δήωσις [δηόω], εως (ἡ), apdepe, прънъdipe de локъ връжтъшeskъ.

Δί, noet: în локъ de Διί, dat: ал лвi Ζεύς.

Διὰ, преп: (se акоardъ кв цen: ші ак: însemn: кв цen: 1) локъ (A'. în distanцъ, eksплікîndв se кв) npin miжлокъ, n'întpe. "Διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠΐ' ἐπικούρων„. Ил: N. "Θέης ἄξια διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων„. Ep: "Ωθει καὶ δι' ἀμφοτέρων τὸ ξίφος. Ksn: "Τὰς ἐλαίας διὰ πολλοῦ (δι' ἴσου) φυτεύειν„. Tfp: "Οἰκεῖ δὲ κώμας ἀτειχίστους καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ„. Tвч: «Τὴν φυλακὴν αὐτοῖς δι' ἐλάσσονος, καὶ μὴ ἀπὸ Βουδόρου εἶναι„. Tвч: "Ἐκ δὲ τῶν πύργων ὄντων δι' ὀλίγου„. Tвч: "Διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι„. Tвч: (B' în konцinepe) de коло nînъ коло, de ла înчepнтъ nînъ ла sfîpшitъ. "Τανυσσόμενος διὰ μήλων„. Od: I. "Βῆ δὲ διὰ νηὸς„. Od: ... "Ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν αἱ νῆες οὐ διὰ πάσης εἶχον καταστρώματα. Tвч: "Διὰ ποταμῶν ἀναθυμιάσεις ἀναφέρονται„. Apst: „Ὁ διὰ πάντων ἥκων ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ". Sin: (ші în ел: de преп: ла поецĭ). „"Ερχονται πεδίοιο„. Ил: B. (ші fir:) "Διὰ πάντων τῶν καλῶν διεληλυθότες καθίστανται οἱ γεραίτεροι „. Ksn: "Ὅσοις τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων ἠλάθη„. Пл: (ші în nepifp:) "Διὰ μάχης (λόγων, вasánoв, ші чл:) ἰέναι saъ ἐλθεῖν„. Лкs: "Ὅταν τὰ τῶν βαρβάρων καταστῇ, καὶ διὰ μιᾶς γένηται γνώμης„. Iskp: 2) timпъ (A'. în distanцъ). "Διὰ χρόνου λέγειν„. Esx: "Εἰωθὼς διὰ πολλοῦ χρόνου ἐπιφαίνεσθαι„. Epd: "Ὡς ἂν ἀσμένη με ἐωρακυῖα ἥκοντα δὴ διὰ χρόνου. Лs: "Ἥκω διὰ χρόνου, καὶ ὁ Κῦρος ἔφη, νὴ Δία δι' ὀλίγου γε„. Ksn: "Δόξαν μοι διὰ πολλοῦ προσειπεῖν αὐτόν„. Лч: "Τοὺς Μακεδόνας ἡδέως

τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα διὰ μακροῦ ὀφθέντα„. Ap: "Πέμπειν δὲ ἐννέα ἐτῶν δασμόν„. Пл: "Δὶ ἔτους πέμπτου συνάγειν„. Apstf: "Διὰ δυοῖν ἡμερῶν„. Dskp: "Δὶ ἡμερῶν τινων πίνουσι„. Tfp: "Καὶ πάλιν εἰσελθεῖν εἰς Καπερναοὺμ δὶ ἡμερῶν τινων„. Skp: (ші ел:) "Διὰ τρίτης„. Apst: (B'. în конџinepe) de ла înчепътъ пînъ ла sfîршitъ. "Πᾶς ὁ διὰ μέσου χρόνος„. Лкs: "Διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος„. "Δικτάτορα αὐτὸν ἀπέδειξαν διὰ βίου». Пл: "Κίχλας παρ' αὐτῷ δὶ ἔτους τρεφομένας„. "Ὀπτανόμενος αὐτοῖς δὶ ἡμερῶν τετταράκοντα„. Skp: "Λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρὸς ὤν„. Гnom: "Καὶ ἀνάπαυε διὰ μακροῦ σεαυτόν„. Лч: 3) (прічінъ, organikъ saŭ materialъ însem: міжлокăл, прin каре, saŭ matepia, din каре, ші se eksпл: къ) прin, saŭ къ din. "Οὐ διὰ μέλανος ἀλλὰ δὶ αἵματος γράψαι τοὺς νόμους„. Пл: "Διὰ πτισάνης χυλοῦ τρέφειν„. Гал: "Ἀγάλματα δὶ ἐλέφαντος πεποιημένα„. Лкs: "Πεμμάτιον διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γινόμενον». At: "Διὰ ποιήματος ἐξενεγκεῖν τὸν λόγον„. Пл: "Αἱ διὰ τοῦ σώματος ἡδοναί„. Ksn: "Διὰ χειρὸς (χειρῶν) ἔχειν τὰς ἡνίας». Пл: "Διὰ μνήμης ἔχειν„. Лкs: (ші în mъs:) "Ἁρμονία διὰ τεσσάρων (se înц: γραμμῶν, saŭ φωνῶν)„. "Διὰ πέντε, "Διὰ πασῶν». (iap ла чеї ної ші комп: în mediч:) "Διάῤῥοδον (κολλούριον) "Διάκροκον, ші чл: 4) кінъ (însem: кът: ші se eksпл: asem: къ) прin, saŭ къ, "Διὰ πολλῶν (πλειόνων, βραχέων) λέγειν». Лкs: "Διὰ πένθους τὸ γῆρας διάγων„. Ksn: "Αἱ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαι„. Ksn: "Διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν συνουσίαν„. Пл: "Διὰ τῶν ἰδίων κινδύνων αἴτιοι τῆς σωτηρίας τοῖς Ἕλλησι κατέστησαν». (аічї se dedък ші fraseле) "Διὰ τιμῆς (ὀργῆς, φροντίδος, ἡδονῆς, φρουρᾶς, ші чл:) ἔχειν τινά, saŭ (nas:) εἶναί (γενέσθαι) τινι„. în локъ de τιμᾶν (ші чл:) τινα, saŭ τιμᾶσθαι (ші чл:) ὑπό τινος. || (iap къ ак:) локъ, saŭ прin міжлокъ (пост:) "Δὶ ἄκριας ἔρχεαι οἷος„. Od: K. "Βῆ διὰ δῶμα„. Od; H. 2) timпъ (pap ші noet:) " Ὀρφναίην (" Ἀμβροσίην) διὰ νύκτα„. Iл: B· ші H. 3) прічінъ (fъкътoape). "Ἐνίκησε δὶ Ἀθήνην„. Od: Θ. "Διὰ τοὺς θεοὺς ἐσώθητε· ἐπεὶ διά γε ὑμᾶς αὐτοὺς πάλαι ἂν ἀπολώλατε„. Dm: Ἀσθενὴς ἦν δὶ ἀχρηματίαν„. Тъч: "Διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελθεῖν„. Тъч: Διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ αὐτὸν στεφανῶσαι„ ; Esx: || (iap în komn: 1) локъ, saŭ прin міжлокъ. "Διαπλέω, διορῶ„. 2) întindepe, ші конџinepe de време. "Διαβιόω, διαμένω. 3) desпърџipe. "Διαλύω, διαφωνῶ, διίσταμαι„. 4) пeste totъ. Διάλευκος, Διάχρυσος„. 5) peчiпpoчitatc. "Διαδορατίζομαι, Διαφιλοτιμέομαι„. 6) desъвîpшitatc. "Διαπράττω. 7) întindepe, saŭ emfasъ. "Διαγανακτῶ, διαισθάνομαι, διεγείρομαι.

Δία, ак: ал лъї Zεύς.

Δία, noet: fem: ал лъї Δῖος.

Διαβαδίζω, biit: -ίσῶ, ътвплъ прin чева, saŭ тъ превтвлъ. 2) tpeкъ d' a кърmezишъл, saŭ de коло пînъ коло.

Διαβάθρα (ἡ), скаръ, saŭ пънtc, каре двче dene кскатъ în корабіе. [ші

Διάβαθρον (τὸ), кпъ felъ de înкълцътînte. [din

Δια-βαίνω biit: -βήσομαι, (nex: διέβην, ші чл:) tpeкъ (прin pîъ, saŭ mape, saŭ rîtъ) din коло. 2) =Μεταβαίνω. 3) staŭ dpent къ пічоареле peskъкърatc. «Βαδίζον δὲ βραδέως τοῦτο τὸ ζῶον, καὶ μεγάλα διαβαῖνον. Apst:»

Δια-βάλλω, biit: -βαλῶ, (nex: διέβαλον, ші чл) nетрекъ чева прintp' алтъ чева, saŭ de ла o марџine ла алта, =Διαβιβάζω. "Διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νέας εἰς τὴν Νάξον„. Ep: (ші ел.) Ἐκ Πατρῶν πρὸς τὴν ἀντιπέρας Ἤπειρον διαβαλόντων (se înц: ἑαυτοὺς, saŭ τὰς ἑαυτῶν ναῦς); (ші nas:) "Καὶ ὁ φλοιὸς διαβληθεὶς λίνῳ„. Dskp: 2) defaĭmъ, каломпiczъ, zaвistвieskъ, înвръжвeskъ, вагъ въпвiелї întpe oameнї. "Τὸν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα„. Лч. "Μὴ διάβαλλε ἐμὲ καὶ Θρασύμαχον„. Пл: (ші nas:) "Διεβλήθης μισοβασιλεὺς εἶναι„. Пл: "Βίος διαβεβλημένος„. Epd: "Διαβέβληνται πανταχῇ τῷ σώματι„. Пл: (bezї ші сугкрoύω). 3) amъцeskъ. "Διέβαλέ μ' ἡγραῦς„. Apstf: "Καὶ διαβάλλων ἐκεῖνον εὖ„. Ep: (ші між:) "Διαβάλλεταί μ' ὁ θεῖος„. Apstf: (ші nas:) "Διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις„. Ep: 4) (pap) = Παραβάλλω, saŭ 5) =Καταβάλλω. 6) (між:) тъ жокъ къ чinева (în аршіче, кавe, ші алтелe asemenea). "Τούτοις γὰρ ὥσπερ ἀστραγάλοις, ὅταν τύχῃ παίζουσα, χρῆται καὶ διαβάλλεται πρὸς αὐτούς„. Пл: (bezї ші диаплнктїzомаι .

Δια-βαπτίζομαι, biit: -ίσομαι, întpekîndъ тъ къ чinева шъ daŭ aĭъnd în anъ.

Δια-βασανίζω, biit: -ίσω, чepчeтezъ, черкъ чева екsакt, ші în toate кінъріле.

Διαβασείω (fъръ biit:), în локъ de διασῄσείω.

Δια-βασιλίζομαι, biit: -ίσομαι,=Βασιλειάω.

Διάβασις, εως (ἡ), tpeчepe. 2) = Μετάβασις. 3) локъ, saŭ мішлокъ de treчe- (пънtc, ші чл:). 4) stape dpeaптъ къ

нічоарече рѣскъкърате; (прin врm:) distanцъ, саѣ спацiѣ, întindere; (fir:) мърime, 'нълцime, волѫmitate. «Καὶ διάβασιν τοῖς καταστρώμασιν ἔδωκε». Плт: «Καὶ μετ' αὐξήσεως ἔνια καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλων». Идв:

Δια-βάσκω, поеt: în локѣ de διαβαίνω, саѣ διαβαδίζω, саѣ διαβιβάζω.

Δια-βαστάζω, вiit: -άσω, арdікѣ чева не вперї, ші 'л трanспортѣ прin чева, саѣ прin тоаtъ калеа. 2) черкѣ трѣвatеа вре вnвї лѫкрѫ, кîntърindѫ 'л în mînъ.

Διαβατέος, α, ον, поsit: ал лвї διαβαίνω.

Διαβατήριος (ὁ, ἡ), кѫвenitѣ, саѣînдesnitорѣ ла тречере. «Ζεὺς διαβατήριος». Лкс: || (sѫвst:) «Διαβατήρια (τὰ), (se înц: θύματα) жертfе адѫse пентрѫ прiінцъ ла тречере de рîѣ, ші чл: ші (în цен:) ла кълъторiе. 2) «Διαβατήριον în локѣ de διάβασις, тречере. 3) (поѣ) пasпортѣ. [ші

Διαβάτης, ου (ὁ), трекъторѣ, кълъторѣ. 2) Dор: în локѣ de Διαβήτης. [ші

Διαβατικὸς, ἡ, όν, fолositорѣ, îndemînatікѣ ла тречере; пътрѫнzъторѣ; (грam:) sintaксѣ (саѣ казѣ ак:), în кape актivitatea вербвлвї трече прin обiектвл съѣ ла definire. [ші

Διαβατὸς, ἡ, όν, de трекът, пътinчосѣ de a se трече. «Ποταμὸς — ». Ksn: (ші fir:) «Ὀλίγοις εἶναι διαβατὸν τὸν ἐναποκείμενον νοῦν». Грг: de îнцелес. [διαβαίνω].

Δια-βεβαιόω ῶ, вiit: ώσω, asirѫрѣ чева кѫ desъвîршire. || (між:) înкredinцezѣ, саѣ fъгъдвieскѣ чева кѫ мълъ sirѫpanцъ; (кѫ înf:) stървieскѣ în пърерea mea. [de вnde

Διαβεβαίωσις, εως (ἡ), asirѫpare, înкredinцare desъвîршitъ. [ші

Διαβεβαιωτικὸς, ἡ, όν, fолositорѣ ла înкredinцare, sѫѣ asirѫpare desъвîршitъ.

Διάβημα (τὸ), (обiч: ла îm:) вmблетѣ; тречере; пasѣ. [ші

Διαβησείω (fъръ вiit:), amѣ rîndѣ, саѣ поftъ de a трече. [ші

Διαβήτης [διαβαίνω], ου (ὁ), (instрвm: matem:) комnasѣ, пергелѣ. 2) аца кѫ плвмвѣ, саѣ dрentарвл zidарілор, ші чл: 3) = Σίφων, тълвмвъ. 4) кърцере неопрiтъ de вdѣ, саѣ (dвпе Аpeiсѣ) контопire de кърнѫрї ші de шъdвлърї în вdѣ.

Δια-διάζομαι, вiit: -άσομαι, сілeскѣ прea мълт.

Διαδιβάζω, вiit: -άσω, ші Аt: -βιβῶ, трекѣ, саѣ трanспортѣ чева în пartea de динколо.

Διαδιδράσκω, вiit: -δρώσομαι, pozѣ, мъnînкѣ de totѣ.

Διαδιόω -ῶ, вiit: -ώσω, =(ші dъ кîцîва timпї лвї) Διαζάω.

Δια-βλαστάνω, вiit: -ήσω, daѣ (ічї ші коло) влъstape, pesapѣ пîntре чева, саѣ de totѣ. [de вnde

Διαβλάστησις, εως (ἡ), влъstърire пîntре алтѣ чева, саѣ pesърire de totѣ din пъmîntѣ.

Δια-βλέπω, вiit: -βλέψω, imї apdікѣ окiї, ші мъ вîtѣ înпрежър, саѣ ацintat ла чева;

Διαβλητικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -τκῶς, atingъtорѣ de (fъкътѣ, op аплекатѣ ла) zabistвire, калomniape, ші чл: [διαβάλλω].

Δια-βλύζω, вiit: -βλύσω, =Ἀναβρύω.

Διαβλήτωρ, ορος (ὁ), поеt: (кѫ цен:) zабistвitорѣ, калomniatорѣ. [διαβάλλω].

Δια-βλώσκω, вiit: -μολοῦμαι, (пex: διέμολον, ші чл:) поеt: плекѣ съ мъ dвкѣ.

Διαβοάω -ῶ, вiit: ήσομαι, stpirînd вesteскѣ (înпramtiѣ штipe desпре) чева de ла вnвл пînъ ла алтвл претвtindenea. (de вnde пas:) «Διαβεβόηται ταῦτα». Плт: sînt de тоцї штiste. «Διαβεβοημένος ἐπὶ συνέσει». Лч: вestitѣ desпре înцелепчiвnea sa. [de вnde

Διαβόησις, εως (ἡ), вestipe în тоate пърцiле. [ші

Διαβόητος (ὁ, ἡ), вestitѣ, famosѣ, кѫnoскътѣ претвtindenea.

Διαβολεὺς, έως (ὁ), zабistвitорѣ, калomniatорѣ. [ші

Διαβολὴ (ἡ), калomnie zабistnікъ, пîръ; (прin întind:) въпвialъ. [ші

Διαβολία (ἡ), поеt: în локѣ de διαβολή. [ші

Διαβολικὸς, ἡ, όν, =Διαβλητικὸς. 2) (Bisер:) diавoлeскѣ. [din

Διάβολος (ὁ, ἡ), калomniatорѣ, zабistвitорѣ. 2) înпротivitорѣ, de въпвit. «Εἴτῳ ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἡμῶν παρέστηκεν». Andvd: || (sѫвst: ші Bis:) diaволѣ, satana. [διαβάλλω]. [de вnde

Διαβόλως, adв: = Διαβλητικῶς, кѫ zабistвire, саѣ калomniape.

Δια-βομβέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѫ ак:) = Διαβοάω, вesteскѣ претвtindenea. 2) (neвt:) гакѣ вѫetѣ tape ші neînчetat.

Δια-βορβορύζω, вiit: -ύξω, amѣ întpeрвnte, саѣ (din прot:) непрекърmate борборisitърї în пînteче.

Διαβόρειος (ὁ, ἡ), пвsѣ în крівъцѣ. [διὰ, Βορέας].

Διάφορος (ό, ή), поеt: pozътopъ, saъ posъ, mînkatъ de totъ. [διὰ, φορά].

Δια-φόσκω, вiit: -φοσκήσω, пътpeskъ; (ші nas: saъ miж:) пaskъ kînd ічі kînd коло, тръieskъ (mъ хръneskъ) op вnde, ші кът почіъ.

Δια-φοστρυχόω -ῶ, вiit: -ώσω, îmî desпарцъ totъ първл капвлвї în desc вякле, saъ kosiцe.

Δα-φουκολέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmî desfътezъ чipada къ flяервл; (fir:) хръneskъ къ zadapniче пъdeжdi, momeskъ; înveseleskъ къ miжлоаче atрътъtoape.

Δια-φουλεύομαι, вiit: -εύσομαι, amъ чева în rîudъ, mъ kinzвieskъ къ stървipe, meditъ чева. [ші

Διαφουλία (ή), kinzвipe, sfътвipe; saъ rîndъ, skonъ. [ші

Διαφούλιον (τὸ), sfatъ, înpreяnъ kinzвipe. 2) rîndъ, skonъ, proїektъ. [ші

Διάφουλος (ό, ή), în лokъ de δίφουλος. [διὰ, φουλή].

Δια-φραφεύω, вiit: -εύσω, înпарцъ premiї; (прin întind:) daъ dpentвл квї se кввine.

Δια-φρεχὴς, έος (ό, ή), = Διάφρεχρς. [din

Δια-φρέχω, вiit: -φρέξω, вdъ de totъ, moiъ.

Διαφριθὴς, έος (ό, ή), = Ἐμφριθὴς, foapte грeъ; (прin întind:) vîptosъ; пътepnikъ. [din

Δια-φρίθω, вiit: -φρίσω, înrpeвiezъ de totъ; (stрът: ші nestp:)

Δια-φριμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = Φριμάομαι, ші Ἐμφριμάομαι.

Διαφροχὴ (ή), вdape neste totъ, moiape. [ші

Διάφροχος (ό, ή), пътрвnsъ de вdътвръ, moiatъ. "Nъеς διάφροχοι,,. Твч: коръвїї snapte, în kape întръ anъ. (ші fir:) "Οἶνφ ("Ερωτι) —,,. Лвч: ші Sвid: [διαφρέχω].

Διάφρωμα (τό), mînkътвръ, posътвръ; гъвnoшitвръ; пътpii aiъ. [ші

Διάφρωσις, εως (ή), poadepe; гъвnoшipe, ші чл: [ші

Διαφρωτικὸς, ὴ, ὸν, (къ цеп:) ïndemînatikъ (къînsвшime) de a poade, пътpeзътopъ, гъвnoшitopъ. [διαφιφρώσκω].

Δια-φυνέω, Ion: în лokъ de

Διαφύω, вїit: -φύσω, vîpъ чева în siлъ (ka съ пetpeakъ нipъ dinколо, saъ съ pъmîie ka вnъ astвnвmъ).

Δια-φαληνίζω, вiit: -ίσω, mъ aлineзъ, saъ mъ noтoлeskъ къ totвл.

Δι-αφαναχτέω, ῶ, вiit: -ήσω, mъ пekъжeskъ foapte; (mediч:) oвpinteskъ (desupe panъ). [de вnde

Διαφανάκτησις, εως (ή), mape пekъжipe, saъ пekазъ.

Διαφγελία (ή), вestipe прin tpimisъ, saъ în toate пърцiле, пввлікape. [διάφγελος].

Δι-αφγέλλω, вiit: -ελῶ, вesteskъ прin tpimisъ, saъ înпpaшtiъ штipe, пввлікъ. [de вnde

Διάφγελμα (τὸ), вeste, штipe pesпînditъ în toate пърцiле.

Διάφγελος (ό, ή), вestitopъ de чева кътpe toцї. [διὰ, ἄφγελος].

Διἄφε, Dop: în лokъ de διῆφε. 3: sinr: neps: a прел: лвї διάφω.

Δι-αφείρω, вiit: -αφερῶ, adвnъ din toate пърцiле.

Δια-φελάω -ῶ, вiit: -άσω, (къ ак:) pîzъ, îmî вatъ жokъ de чinева. 2) (fъръ kazъ) zîmвeskъ a pîde; sîntъ, saъ aрътъ, къ sîntъ вeseлъ; (fir:) înчepъ a mъ senina, saъ a mъ лвmina. "Τὰ τῆς θαλάσσης διαφελῶντα,,. Пл: "Ἡμέρας ἄρτι διαφελώσης,,. Eлd: înчepînd a se лвmina de zioъ.

Διάφευσις, εως (ή), черкape прiш rвstape. [din

Δια-φεύω, вiit: -φεύσω, daъ квїва съ rвste, съ черче. || (miж:) черкъ чева прin rвstape. (вezї ἀποφεύομαι).

Δια-φίφνομαι (-φίνομαι), вiit: φενήσομαι, (пex: διεφενόμην, ші чл:) tpекъ, пetpекъ. "Ἐτῶν διακοσίων διαφεφονότων,,. Пл: dвnc чe aъ tpeквt ла miжлокъ. "Τούτῳ τῷ λόφῳ πιστευομένῳ πλέον ἢ χίλια ἔτη διαφέφονε,,. Пл: 2) dъinezъ, цiъ, trъieskъ, пetpекъ. "Τοσάδε ἔτη διαφενέσθαι,,. Плт: "Οὐδὲν ἄλλο ποιῶν διαφεφένηται, ἢ διασκοπῶν,,. Ksn: "'Απὸ τούτων (τῶν τετρακοσίων χρυσῶν) ἐλπίζοντες ἄχρι θαλάσσης διαφενήσεσθαι... Пл: 3) mъ цiъ, skапъ, aжвnгъ ла sfîrшitъ. "Εἰ καὶ διαφενοίμεθα ἐκ τοῦ κλύδωνος,,. Sin: "Μόνη γὰρ διαφέφονε διαφωνιζομένη,,. Apstd:

Δια-φιγνώσκω (-φινώσκω), вiit: -φνώσομαι, (пex: διέφνων, ші чл:) квnoskъ, deosebeskъ. "Τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαφνοίην ἔφωγε,,. Лч: "Διαφινώσκειν τὸ δίκαιον,,. Apstl: (ші nas:) "Σύνεσιν καὶ παιδείαν, ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαφινώσκεται,,. Dm: "Χαλκὸν οὕτω λαμπρὸν, ὥστε μὴ διαφινώσκεσθαι τῇ χρόᾳ προς τὸν χρυσόν,,. Apst: (прin врm: 2) жвdikъ, xotъръskъ. "Τὴν δὲ Ἰλιαίαν διαφινώσκειν,,. Dm: "Διέφνω δρᾶσαί τι ἢ παθεῖν γενναῖον,,. Epd: "Εἰ κλαίειν διέφνωκας,,. Лч: (ші nas:) "Ἐπὶ

διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα,,. Esx: 3) în локъ de διαναγινώσκω.

Δι-αγκοινέομαι, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, saŭ

Δι-αγκοινίζομαι, biit: -ίσομαι, каѕіъ Διαγκωνίζομαι.

Δι-γκυλέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, ші

Δι-αγκυλίζομαι, biit: -ίσομαι, ші

Δι-αγκυλόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, ціŭ лапчеа, аркъл, ші чл: întinse, rata a asвîрлі. «Τοὺς ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς πελταστὰς διηγκυλισμένους ἐέναι». Ksn: «Ἀνδριάντα τόξον διηγκυλημένον». Epd: «Κεραυνὸν διηγκυλημένος». Лвч: [διὰ, ἀγκύλη].

Δι-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ pezemŭ în kotŭ. [διὰ, ἀγκών]. (se konf: кв διαγωνίζομαι). [de вnde

Διαγωνισμὸς (ὁ), pezemape în kotŭ. (se konf: кв διαγωνισμός).

Δια-γλαύσσω, (fъръ biit:) noet: mъ въzŭ, mъ арѣtŭ кврal, =Δαφαίνομαι.

Δια-γλάφω, biif: -γλάψω, noet: sanŭ, fakŭ гроапъ. «Εὐνὰς δ' ἐν ψαμμάθοισι διαγλάψασα». Od: Δ. (вezĭ ші διαγλύφω).

Διάγλυπτος [ὁ, ἡ), =Διάγλυφος. [ші

Διαγλυφὴ (ἡ), sъпарe, сквлпарe în піатръ, летнŭ, ші чл: [ші

Διάγλυφος (ὁ, ἡ), sъпатŭ, скълпатŭ, чіоплітŭ. [din

Διαγλύφω, biit: -γλύψω, sапŭ, чіоплескŭ, скълпezŭ піатръ, летнŭ, ші чл: кв далта. 2)= (saŭ грешіт în локъ de) Διαγλάφω. «Τὴν ψάμμον τοῖς ποσὶ διαγλύψασαν. Ел:

Διαγνώμη (ἡ), (рар) în локъ de διάγνωσις. [ші

Διαγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Διαγνώστης. [διαγιγνώσκω].

Δια-γνωρίζω, biit: -ίσω, = Διαγιγνώσκω. 2) (Skp:) fakŭ квnoskвtŭ.

Διάγνωσις, εως (ἡ), екsакtъ квnoаштерe, deosevipe de чева; dежвdікаре; хотърîре. [ші

Διαγνωστέον, nosit: ал лві διαγιγνώσκω. [ші

Διαγνώστης, ου (ὁ), екsакt-квnoskъторŭ, dежвdікъторŭ, ші хотърîторŭ de чева. [ші

Διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ, потрівітŭ ла екsакtъ квnoаштерe, ші жвdікаре (Fpanц: connoisseur). [διαγιγνώσκω].

Δια-γογγύζω, biit: -ύσω, mъ плîнгŭ, îmĭ арѣtŭ нетвлцвmірea кътре чінева.

Διαγόνατος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кв поdврĭ în toaтъ лвпцімea sa; saŭ (грешіт) în локъ de διγόνατος. [διὰ, γόνυ].

Διαγόρευσις, εως (ἡ), порвпкъ, opdinŭ. [din

Δι-αγορεύω, biit: -εύσω, zikŭ кврal; хотъръskŭ; порвпчeskŭ. «Ὁ νόμος διαγορεύει». Твч: «Διηγόρευσεν αὐτῷ ἐπὶ τούτοις κατιέναι πάλιν ἢ μή». Ил: (ші пas:) «Ὡς αἱ πλείους γνῶμαι διηγορεύθησαν». D: Ал: «Ἡμέρα διηγορευμένη». Лкs: zi хотърîтъ. 2) (înпreвnъ кв какῶς) = Ἀγορεύω, вorвeskŭ de ръŭ прetвtindenea, saŭ neînчetat. «Διαγορεύει κακῶς Πλάτωνα». Лч:

Διάγραμμα (τὸ), diarpamъ, op чe este de skpisŭ кв лініĭ, saŭ firвpi ші semne; (de вnde прінч:) карte mвsikalъ, saŭ matematikъ. «Ἀφ' ἑνὸς διαγράμματος ἀεὶ τὸ ἡδὺ ὑποκρέκει». Ил: «Γεωμετρίαν μέχρι τῶν δυσξυνέτων διαγραμμάτων». Ksn: 2) isвodŭ, desemnътъръ. «Ὑπὸ δημιουργοῦ τινος ἢ γραφέως διαφερόντως ἐκπεπονημένον διάγραμμα». Ил: 3) katastixŭ, peцistpъ; таблъ (maĭ кв seamъ de dъждіĭ); tapifъ, saŭ fatвpъ a neгвцъторілор. «Ἀπήτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν». Dm: 4) (прin întind:) порвпкъînskpisъ, saŭ прорramъ. «Ἐκ (Προ)τιθέναι διάγραμμα». Ил: (вezĭ mi διαγραφή). [διαγράφω]. [de вnde

Διαγραμμίζω, biit: -ίσω, tpapŭ (desпарцŭ кв) лініĭ; (прin врт:) жокŭ жокъл пвmitŭ [de ачі

Διαγραμμισμὸς (ὁ), вnŭ fexŭ de жокŭ, daiпъ, saŭ цintapŭ (карe se жвка кв шаĭ-zeчĭ de алвс ші пегре пietpe). (вezĭ ші γραμμή).

Διάγραπτος (ὁ, ἡ), штерsŭ (кв tpaцepe de o dвпгъ) din katastixŭ. «Δίκη —». Petp. жвdікатъ desfiinцatъ. [ші

Διαγραφεὺς, έως (ὁ), înтокmitorŭ de peцistpв, saŭ таблъ de dъждіĭ. [ші

Διαγραφὴ (ἡ), isвodipe, întokmipe de diarpamъ, peцistpв, ші чл:; штерцере; desfiinцape de прочesŭ; ръfsipe de zanisŭ, ші чл: 2) = Διάγραμμα, катarpafie; peцistpв; таблъ; firвpъ цeometpікъ; isвodŭ desemnatŭ; dекретŭ; înвoіалъ. [ші

Διαγραφικὸς, ἡ, ὸν, кввenitŭ, fололositopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла întokmipe de diarpamъ. «Διαγραφική». штештешгвл de a desemna diarpame. [din

Διαγράφω, biit: -γράψω, tpapŭ (desпарцŭ кв) лініĭ, saŭ pîrле; isвodeskŭ; desemnezŭ; deskpiĭ. «Διάγραψον πόλιν». Tpr: «Διαγράψωμεν τὰ τέμπη τῷ λόγῳ.» Ел: 2) =Καταγράφω, tpekŭ în peцistpв. «Διαγράφειν τοὺς στρατιώτας». Ил: 3) înпарцŭ прin порвпкъ. «Διέγραφε χώρας». Ил: «Διέγραφε τῶν φίλων οἷς μὲν σατραπείας, οἷς δὲ

στρατηγίας». Diod: (ші nas:) «Ἤδη δὲ κατηναλωμένων καὶ διαγεγραμμένων ἁπάντων». Пл: 4) ыtepră (кѫ dѫnrъ); (прin ѕpm:) desnѫtepezĕ, desfiinţezĕ; (прin întind:) desfakĕ, пъръseskĕ прочesĕ. «Ταῦτα πάντα μὴ χαλεπαίνειν, ἂν διαγράφωμεν». Плт: (ші fir:) «Διαγράφειν τὸν βίον». Esx: Sокр: a 'шĭ sъbîрші віаца. «Εἰ διαγράφει τὰ ὀφειλόμενα». Нап: (ші miж:) «Πεισθεὶς ὑπὸ σοῦ διεγράψατο». Dm: (ші nas:) «Πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη». Apstf:

Διαγρηγορέω -ω, вііt: -ήσω, (пой) în локй de διεγρηγορέω.

Ди-агриаívω, вііt: -ανῶ, selвъlъчeskĕ, saĕ mъ selвъlъчeskĕ кѫ totвл. [διὰ, ἄγριος].

Ди-агрупнéω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntĕ de totĕ saĕ neînvetat demtentĕ. [de вnde

Διαγρυπνητὴς, οῦ (ὁ), чел че превеriazъ, saĕ este îndemînatikĕ ла aveasta.

Диа-гумнáζω, вііt: -άσω, denpinzĕ кѫ skѫmпъtate ші neînvetat. [ші

Диа-гумнéω -ω, вііt: -ώσω, голeskĕ, deskoperĕ de totĕ; (fir:) daĕ de faцъ.

Ди-áггω, вііt: -άξω, sѫrpѫmĕ de totĕ.

Ди-áгω, вііt: -άξω, (nex: διήγαγον, ші чл:) = Диавівáζω, трекй чева din коло. «Ἐξ ἧς διῆγον ἄρτους ἐπὶ σχεδίας». Ksn: 2) (fir:) îmĭ neтрекй врешеа, віаца, тръieskĕ; (прin întind:) локвieskĕ. «Διάγειν τὸν βίον (τὸ γῆρας, ші чл:) Плт: ші Ksn: «Ζηλωτότατον βίον διάξεις». Apstf: «Διάγειν Ὀλύμπια». Ep: «Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἀκροβολιζόμενοι διῆγον». Ksn: ші Ел: «Εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισι. Om: Imn: «Ἀφ' ὧν δανείζεται διάγει». Dm: «Διάγοντος αὐτοῦ ἐν προαστείῳ. Epd: «Βιοτὴν ταύτην ἔχων διάξω». Ksn: «Σιωπῇ διάγειν». Ksn: 3) прелѫпeskĕ timпѫл, saĕ netрекй zъvovind. «Ἐχρῶντο μήκει λόγων πρὸς οὐδὲν τέλος, ἀλλὰ διάγοντες ἄλλως τὸν χρόνον». Пл: (ші ел:) «Οὐ προσῆγε πρὸς τὰς ἀρχὰς, ἀλλὰ διῆγε, καὶ προὐφασίζετο». Tвч: «Οὐ διῆγε τοὺς λόγους». Flstp: «Ἐπὶ πολὺ διῆγε τὸν πόλεμον». Sвid: 4) fakĕ a 'шĭ netрече чinева врemaa ne nesimţite, îl amъţeskĕ прелѫпţindѫ 'л. «Ξυμπίνοντας αὐτοὺς διῆγε». Flstp: «Ἐλπίδας λέγων διῆγε». Ksn: 5) цiĕ віаца кѫiва, îл хрънeskĕ, saĕ îл fakĕ a netрече кѫ чева. «Τέτταρσιν ὀβολοῖς ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι». Dm: «Λαχάνοις διῆγε τὸν στρατόν». Fil: (ші nas:) «Μελιττούταις διήγετο». Flstp: (ші ел: saĕ nestрът:) 'Ιππάκη διάγειν φασὶ τοὺς Σκύθας». Tfp: 6) повъцвieskĕ, гѫвернezĕ. «Χρὴ τοὺς βασιλεύοντας τὰς πόλεις ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι διάγειν». Iskp: (ші miж:) «Τὴν τοῦ βίου διαγωγὴν, ἣν ἂν διάγηται ἕκαστος». Плт: 7) desпарцĕ, deпърtezĕ ne вnвл de алвл. «Διήγαγες τὰ σκέλη σου». Skp: «Ἢν βίῃ διαγαγὼν τοὺς ἐδόντας ἐνστάξῃ τις ὑγρόν». Apet: Διάγω σε ἀπὸ τοῦ λόγου». Flstp: [de вnde

Διαγωγεὺς, έως (ὁ), = Диакоριστής. [ші

Διαγωγὴ (ἡ), тречере, трansпortape de чeea-л-алtъ пarte. 2) пърtape, kondвitъ în віацъ. 3) гѫвернape de лѫкрарĭ. 4) netречере de вreme, distpakţie. 5) локвл, вnde netрече жiнева; (desпре коръвiĭ) portĕ. (vezĭ ші διατριβή). [de вnde

Διαγωγικὸς, ἡ, ὸν, кѫvenitĕ, folositorĕ, saĕ îndemînatikĕ ла тречере de чева din коло. (de вnde) «Διαγωγικὸν τέλος». че se zive ші

Διαγώγιον (τὸ), (se înţ: τέλος) плaтъ, че se dъ neятрѫ тречере de коръвiĭ, ші нърfi, (Пл:) трansitĕ.

Ди-αγωνιάω -ῶ, вііt: -άσω, sîntĕ în mape agonie, neliniшte ші frikъ.

Ди-αγωνίζομαι, вііt: -ίσομαι, (кѫ dal: saĕ ак: прenos:) mъ лѫптĕ кѫ stървinţъ ші amвiţie кътре чinева; mъ sileskĕ în totĕ кiпвл.

Διαγώνιος (ὁ, ἡ), (maтm:) linie diagonalъ (întinsъ între doъ din notрivъ вnгiврĭ ale вnвĭ patрвlateralĕ, saĕ paralelogramĕ). [διὰ, γωνία].

Διαγωνιστέον, nosit: ал лвĭ διαγωνίζομαι.

Διαγωνίως, adв: (maтm:) кѫ linie diagonalъ. [vezĭ διαγώνιος]. «Τὸ τετράγωνον διαγωνίως διαιρεθὲν εἰς δύω τρίγωνα λύεται». Nikm: Ger:

Ди-αγωνοθετέω -ῶ, вііt: -ήσω, daĕ прiчinъ de лѫптъ între doĭ pivalĭ (îi fakĕ sъ se ia de пърĕ). (vezĭ ші ἀγωνοθετέω). [διὰ, ἀγωνοθέτης].

Диа-δάζομαι, вііt: -δάσομαι, кавtъ диaдатéомαι.

Диа-δάκνω, вііt: -δήξομαι, mѫшкĕ din toate пърцile, saĕ de totĕ.

Диа-δακρύω, вііt: -ύσω, плînгĕ neînvetat, saĕ ne zъstimврĭ (kînd ші kînd).

Диа-δάπτω, вііt: -δάψω, noct: sfîшiĕ ші mъnînkĕ; рънeskĕ de totĕ.

Диа-δατέομαι, вііt: -δάσομαι, înnарцĕ.

Διά-δειχνυμι, вііt: -δείξω, арътĕ чева кѫ skѫmпъtate, dovedeskĕ; (ел: nestp:) mъ aрътĕ de faцъ, mъ въdeskĕ.

Διαδεκτὴρ, ῆρος, ші

Διαδέκτωρ, ορος (ὁ), = Διάδοχος. 2) =

Διαδοχικὸς, de mоштenipe, saŭ sъkvesinŭ. [διαδέχομαι].

Διαδέξιος (ὁ, ἡ), prea priinvosŭ. (διὰ, δεξιός].

Διάδεξις, ιος (ἡ), Ion: în локŭ de διαδοχή.

Δια-δέρκομαι, biit: -δέρξομα, (nex: διέδρακον, ші pas: διεδέρχθην, ші чл:) noet: în локŭ de διορῶ, въzŭ prin чева, saŭ кarat, deosebeskŭ.

Διάδεσμος (ὁ), легътъръ, че трече printr' alta. [de вnde

Δια-δεσμέω -ῶ, biit: -ώσω, = Διαδέω.

Διαδετέον, nosit: ал лъї διαδέω.

Διάδετος (ὁ, ἡ), legatŭ вine de prelъlindenca.

Δια-δέχομαι, biit: δέξομαι,(кѣ ак:) prііmeskŭ чева trekътŭ din mînъ în mînъ; moштeneskŭ. saŭ mъ fakŭ sъkvesorŭ al kъїва. «Διεδέξαντο τὴν βασιληίην». Ep: «Διεδέξατο Σπεύσιππον». Apt: (ші fir:) «Τὸν πόλεμον ἡ εἰρήνη διαδέχεται». Bas: (ші кѣ dat: în локŭ de ак:) «Ἐπωάζει τὰ πολλὰ τῶν ὀρνέων, διαδεχόμενα τὰ ἄῤῥενα τοῖς θήλεσι». Apst: 2) fakŭ локŭ, ші prііmeskŭ ne чineва în пъвntrѧ. «Διαδεξάμενος διὰ τῶν διαστημάτων ἐν ταῖς σημαίαις εἴσω τοὺς ἀκροβολιζομένους. Илв:

Δια-δέω -ῶ, biit: -ήσω, legŭ de жѧr înprежър, saŭ de amîndoъ пъгціле, saŭ stрîns. «Διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο». Лч: (ші ел:) «Βασιλεὺς ἀνηγορεύθη διαδησάμενος». Ил:

Δια-δηλέομαι—οῦμαι, biit: ήσομαι, noet: vatъшŭ, prъпъdeskŭ de totŭ,

Διάδηλος (ὁ, ἡ),=Πρόδηλος, de totŭ învedepatŭ. [διὰ, δῆλος]. |de вnde

Διαδηλόω -ῶ, biit: -ώσω, arъtŭ, învedepezŭ чева кѣ totъл.

Διάδημα (τὸ), [διαδέω] op че se leagъ, saŭ se înfъшъръ înprежър; (iar prinч:) diademъ, (o bandъ albъstrie, че se leagъ пе капетеле împъраціlor ка) короапъ. «Εἶχε δὲ καὶ διάδημα περὶ τῇ τιάρᾳ». Ksn:

Διαδηματοφόρος (ὁ, ἡ), пѧrtъtorŭ de diademъ. [διάδημα, φέρω],

Δια-διδράσκω, biit: -δράσομαι, =Διαφεύγω, fѧrŭ ne askѧns.

Δία-δίδωμι, biît: δώσω, (кѣ ак: ші dat:) daŭ printr' кѧъл altъia, din mînъ în mînъ. «Τὴν ἀρχὴν διαδιδομένην ἐδεξάμεθα». Tъч: prin врm: 2) înparцŭ; pesnîndeskŭ, întinzŭ; daŭ afaръ; (fir:) пѧвlікŭ. «Ἵνα διαδοίη τοῖς τριηράρχοις». Dm: «Ἡ κοιλία διαδίδωσι σκληρά». Iнкр: (ші ел:) «Τὸ πνεῦμα διαδίδωσιν (se înц: ἑαυτὸ) εἰς τὰ κοῖλα τοῦ πνεύμονος». Apst: «Οὐ γὰρ διαδιδοῖ ὠμὸν ἐὸν τὸ πάθος». Iнкр: nѧ se moaie, nѧ se pisineвte. (ші pas:) «Εἰς πᾶν τὸ σῶμα διαδίδονται αἱ φλέβες». Apst: «Λόγος διεδόθη εἰς τὴν πόλιν». Ил:

Δια-δικάζω, biit: άσω, sîntŭ în toatъ vremea (saŭ simn:) жѧdikътorŭ; жѧdikŭ, хотъръskŭ o жѧdikatъ; (în цеп.) deжѧdikŭ (fakŭ sкѧmnъ черчетаре într'o prічinъ). || (mіж: saŭ pas:) mъ жѧdikŭ кѣ чineva, saŭ de чineva.

Δια-δικαιόω -ῶ, biit: -ώσω', daŭ кѣїва toate дрептъціле; прівeskŭ (ші апърŭ) чева ка prea дрептŭ. [διὰ, δίκαιον].

Διαδικασία (ἡ), прочесъ. «Γράφω (τινι, saŭ πρός τινα) διαδικασίαν». Esхл: ţparŭ пе чineva în жѧdikatъ. 2) diskuціe ші дape de пърере a жѧdikътoріlor. «Ἡροδεῖναι περί τινος διαδικασίαν». Dm: [ші

Διαδίκασμα (τὸ), oвiektŭ, saŭ прічinъ de жѧdikatъ. [ші,

Διαδικασμὸς (ὁ) = Διαδικασία (2) [διαδικάζω].

Δι-αδικέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ nedpeptate, saŭ пъпъstъieskŭ кѣ totъл пе чineva.

Δια-δικέω, -ῶ, biit: -ήσω, = Διαδικάζομαι. [din

Διάδικος (ὁ, ἡ). чел în прічinъ de жѧdikatъ. [διὰ, δίκη].

Διάδιπλος (ὁ, ἡ), чел кѣ doъ, saŭ maї мѧlte îndoiţarї. [διὰ, διπλόη].

Δια-διφρεύω, biit: εύσω, asвîrлŭ чева afaръ din тръsкръ; алергŭ neste вnŭ snaцiŭ кѣ тръsкръ. [διὰ, δίφρος].

Δια-δοιδυκίζω, biit: -ίσω, îmї adînчezŭ палma ка o лінгъръ. 2) frekŭ, saŭ amestekŭ чева кѣ лінгъра, op кѣ пisъlогъл.

Δια-δοκιμάζω, biit: άσω, черчетezŭ кѣ skѧmnъlate; (prin врm:) кѧnoskŭ вine. [de вnde.

Διαδοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ ла skѧmnъ черчет..ре.

Διαδοκὶς, ίδος (ἡ), mikъ гріndъ nѧsъ nieziш snpe snpiжinipea kalъkaї de sss. [διὰ, δοκός].

Δια δονέω -ῶ, biit: -ήσω, srѧdзiŭ чева în toate direкціile; saŭ amestekŭ клътind.

Δια-δοξάζω, biit: -άσω, amŭ пърере sigъръ, ші dreaптъ.

Δια-δορατίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ batŭ кѣ sвліца. [de вnde

Διαδορατισμὸς (ὁ), бътъліе кѣ sвліца.

Διαδόσιμος (ὁ, ἡ), de dat în коачї ші

în коло, de înnърцit, saă pesnîndit pretъtindenea. [din

Διάδοσις, εως (ἡ), dape (aктівъ saă nasівъ) de ла вnвл ла алтвл; pesnîndipe; înnърцipe; пввлікape; dapaвepe. [διαδίδωμι].

Διαδοχὴ (ἡ), sвкчesie, saă mouтenipe (вртape dвne алтвл). «Ἐκ διαδοχῆς, saă «Κατὰ διαδοχάς». = Διαδοχικῶς, прin вртape, saă mouтenipe dвne алтвл. [ші

Διάδοχος (ὁ, ἡ), sвкчesopă, saă mouтenitopă; вртъtopă dвne алтвл. [διαδέχομαι'.

Δια-δραματίζω, вііt: -ίσω, îmї жокă, saă penpesintă o dpamъ (вккатъ teatpалъ) пîпъ ла sfîpшită.

Διαδραμών, οῦσα, όν, nex: 2 de пapтіч: ал лвї διατρέχω.

Διαδράναι, nex: 2:.de înf: ал лвї διαδιδράσκω.

Διαδρασιπολίτης, ου (ὁ), (kom:) чeтъцeană, че fъце de a 'шї înплini datopiiле къtpe пatpie. [διάδρασις, πολίτης].

Διάδρασις, εως (ἡ), fвгъ пе askвns, fвгъpipe. [διαδιδράσκω'.

Διαδράσσομαι, вііt: -δράξομαι, (кв цen:) апвкă чева stpîns, saă пвіă mîna пе чева кв dinadinsвл.

Δια-δρηστεύω, вііt: -εύσω, Ion: în локă de διαδιδράσκω.

Διαδρομέω -ῶ, вііt: -ήσω, noct: în локă de διατρέχω. [din

Διαδρομὴ (ἡ), алергape în sвs ші în жos, dвчepe ші вenipe. 2) локвл, пе вnde пoate тpeчe чinева din коло. [ші

Διάδρομος (ὁ, ἡ), алергътopă în sвs ші în жos; тpекътopă. 2) (пas:) локă, прin кape a тpеквт чinева, saă este de тpеквт din коло; (sввst:) тpечepe. [διὰ, δρέμω =Τρέχω].

Δια-δύνω, (pap) în локă de

Δια-δύομαι, вііt: -δύσομαι (nex: διέδυν, de вnde пapтіч: διαδύς, ші чл:) тъ вîpă, ші тpекă п'întpe чева, saă тъ askвnză; (прin întind:) скапă, тъ апъpă de чева; (fir:) пропвіă цpічinвipї fъpъ кввîntă. (вezї ші διακρούω). [de вnde

Διάδυσις, εως (ἡ), вîpîpe ші тpечepe п'întpe чева, saă askвndepe, скъпape; (fir:) minчinoasъ пpічinвipe snpe апъpape de чева. 2) (прin întind:) локă de a se вîpî чinева, askвnzътoape. [ші

Διαδυτικὸς, ὴ, ὸν, întemînatikă de a se вîpî, ші a se stpеквpa прin чева.

Δι-άδω, вііt: -άσομαι, (în пpot: de συν-άδω, adikъ) = Ἀπάδω, пв тъînвoiecкă, sîntă nenotpівită кв чева. 2) (між:) тъ disпвtă (конквpeză) кв чînева desпpe кîntape. 3) кîntă în teatpв, кînd se faчe întpepвпцie de конвopвipe.

Δια-δωρέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, înпapцă dapвpї.

Δια-είδομαι, вііt: -είσομαι, noct: înвedepeză чева ла тоцї. || (nas:) sîntă въzвtă, квnoskвtă кв totвл.

Δι-αείδω, вііt: -αείσω, saă -αείσομαι, noct: în локă de διάδω (2).

Διαειμένος, noct: în локă de διειμένος, nas: tpe: de кв: ал пapтіч: лвї διΐημι.

Διαειπέμεν, noct: în локă de Διειπεῖν, nex: 2: (neper:) de înf: ал лвї διαγορεύω.

Διαέριος, α, ον, чел че тpече, saă atîpnъ în aepă, meteopă. [ші

Δι-αερόω -ῶ, вііt: -ώσω, aepeză, пвіă чева ла aepă. [διὰ, ἀήρ].

Δια-ζάω-ῶ, вііt: -ζήσομαι, saă -βιώσομαι (nex: διέζησα, saă διεβίων, ші чл:) îmї петpекă віацa. «Πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν»; Apstf:

Διάζευγμα (τὸ), desпъpцitъpъ, saă op че слвжеште ла desпъpцipe; (anat:) = Διάφραγμα. [mi

Διαζευγμὸς (ὁ),=Διάζευξις. [din

Δια-ζεύγνυμι, вііt: -ζεύξω, (nas: nex: 2: διεζύγην, ші чл:) desпapцă челе însoцite, къsnivїї, fpaцi, ші чл: [de вnde

Διαζευκτικὸς, ὴ, ὸν, kontpиввitopă, îndemînatikă ла desпъpцipe. 2) (gpam:) disiвnktivă. desпъpцitivă. [ші

Διάζευξις, εως (ἡ), desпъpцipe de къsnivїe, ші чл:

Δια-ζηλεύομαι, вііt: -εύσομαι, ші

Δια-ζηλοτυπέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, тъ faкă pівалă къtpe чînева.

Διάζησις, εως (ἡ), тpъipe, петpечepe de віацъ. [διαζάω].

Δια-ζητέω -ῶ, вііt: -ήσω, каvtă, чepчeteză pretвtindenea, ші кв mвлтъ skвmпътate.

Διάζομαι, вііt: -άσομαι, (тpек: de кв: δεδίασμαι) вpzeskă o пînzъ, o пpегътeskă de pesвoiă. [διὰ, ἕζω, saă δίς].

Διαζυγία (ἡ), în локă de διάζευξις. [ші

Διαζύγιον (τὸ), (maї noă) desпъpцipe de къsnivîe; saă (maî кв seamъ) kapte de desпъpцipe. [διαζεύγνυμι].

Δια-ζωγραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, zвгpъвeskă тpentat, saă кв desъвîpшipe.

Διάζωμα (τὸ), міжлоквл тpвпвлвї, пе вnde пе înчinцem; (anat:) = Διάφραγμα; (fir:) stpîmtoape. 2) (прin întînd:) înчinгътoape; (fîr:) чepkă (de sîлпă, ші чл:);

ші (прin врm:) snpiжinitoape. 3) вnă ғeдă de stpimte ші sквpte ismene; saă ғotъ. (вezĭ ші περίζωμα). [διαζώννυμι].

Δια-ζωμεύω, вiit: εύσω, ғepвă чева uînъ sъ se toniaskъ ғъkîndв-se totă zeamъ.

Δια-ζώννυμι, вiit: -ζώσω, învinră de жвр înnpeжвp; desnapцă ka npintp' вnă вpîă. «Τὸν αὐχένα (τῆς χερσοννήσου) διαζώσας ἐρύμασιν ἐκ θαλάσσης εἰς θάλασσαν». 2) (miж:) черквieskă, saă stpînră кв черквpî. «Σκάφην διαζώννυσθαι». Лкs: (вezĭ διάζωμα). 3) îmĭ stpînră miжлокъл (saă чева înnpeжвpъл лвĭ) кв învinrъtoape; (npin întind:) mъ sвmeцă. «Τὸν ἀκινάκην διεζώσμεθα». Лч: [de вnde

Διάζωσμα (τὸ), = Διάζωμα. [ші

Διαζωστὴρ (ὁ), a doъsnpezeчелеа вepтeвpъ (kîpчeiă) a osвлвĭ sninъpiĭ. [ші

Διαζώστης, ου (ὁ), ші

Διαζώστρα (ἡ), =Διάζωμα (3).

Δια-ζώω, noet: în локă de διαζάω.

Δι-άημι, вiit: -**αήσω, noet:** (desnpe bîntă) sвғлв, nътpвnză **n' întpe** чева. (вezĭ ші διαπνέω).

Διαήσει, noet: **în локă de** διήσει, 3: sinr: neps: a вiit: лвĭ διήμι.

Δια-θαλασσεύω, вiit: -εύσω, netpeкă mape. || (nas:) mъ denъpteză (mъ desnapцă) de чева npin mape.

Δια-θάλπω, вiit: -θάλψω, înkълzeskă neste totă, saă întinză tpentat кълдвpa în totă tpвnăл.

Δια-θάπτω, вiit: θάψω, înгponă кв înгpiжipe.

Δια-θαρρέω -ῶ, вiit: -ήσω, iaă mвлtъ îndpъzneaлъ.

Δια-θεάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, npivеskă кв skвmnътate.

Δια-θειόω -ῶ, вiit: -ώσω, aғвmă вine кв nвчioasъ.

Διάθεμα (τὸ), (astpол:) intîlnipea stелелор în oape каре nosiцie. [διατίθημι].

Δια-θερίζω, вiit: -ίσω, seчерă neste totă. 2) îmĭ netpeкă вара.

Δια-θερμαίνω, вiit: -ανῶ, înkълzeskă, înғepвîntă de totă; (nas: saă miж:) mъ anpinză. [de вnde

Διαθερμασία (ἡ), mвлtъ înғepвintape.

Διάθερμος (ὁ, ἡ), ғoapte, saă de totă înғepвîntată, nътpвnsă de ғepвînчealъ. [διὰ, θέρμη].

Διάθεσις, [διατίθημι] εως (ἡ), (în цen:) nвnepe de ғie-каре лвкрв ла локъл sъă; întokmipe, nвnepe ла кале; вînzape (netpечepe) de mъpғí; (zorp:) isвodă, плană de таблоă (npînч: întinsă ші кв mвлte ғigвpĭ); saă ғopmъ ші nosiцie de oвieкte penpesintate (în teatpв saă ne вnă таблоă); (petp:) pегълаtъ ekspвnepe de apгвmente, saă skвmnъ ші вie înkinвipe, ші mъpipe de înnpeжвpъpĭ; (în цen:) ekonomia, saă apanжapea кввîntълвĭ (вezĭ ші διοίκησις); (nas:) disnosiцia, adikъ boinца sвғletълвĭ în pелацie .къipe чева; popnipea, annекapea tpвnълвĭ къipe вpe o natiшъ; (npin întind:) вoaлъ (maĭ кв scamъ ла înчenътъд sъă).

Δια-θεσμοθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, xoтъръskă, întokmeskă чева npin леце.

Διαθετὴρ, ῆρος, ші

Διαθέτης, ου (ὁ), (кв цen:) întokmitopă de чева. [ші

Διαθετικὸς, ἡ, όν, îndemînatikă ла întokmipe. [διατίθημι].

Δια-θέω, вiit: -θεύσομαι, = Διατρέχω, alepгă în koaчĭ ші în **кoлo.** «Λόγου διαθέοντος». Ksn: mepгînd **вopвa.** 2) (кв ак: пред:) mъ întpekă **кв чinе**ва алepгînd, каре de каре sъ ажвnъ maĭ 'nainte вndeва. «Διαθέων πρὸς Ἀλέξανδρον». Пл

Διαθέωνται, Ion: în локă de διαθῶνται, 3: îш: neps: a miж: nex: 2: de sвnвsă ал лвĭ διατίθημι.

Διαθήκη (ἡ), (npinч:) diatъ (a mopiълвĭ). 2) nopвnкъ, 3) kondiцie de înвoialъ; 4) (npin întind:) legată, saă moштenipe лъsatъ квĭва npin diatъ (Iskp:). [διατίθημι].

Δια-θηλύνω, вiit: -υνῶ, = Ἐκθηλύνω.

Δια-θηράω -ῶ, вiit: -άσω, bîneză алepгînd în sвs ші în жos.

Δια-θηρεύω, вiit: εύσω, = **Διαθηράω; saă** (гpешit) în локă de διαπορέω.

Δια-θηριόω -ῶ, вiit: -ώσω, = **Ἀποθηριόω,** selвътъчeskă de totă.

Δια-θλάω -ῶ, вiit: -άσω, **sfъpîmă чева** în doъ, saă în maĭ mвлte **вykъцi.** «Ἕλκος διαθλασθὲν». Гал: panъ **ғъkвlъ din** ловitвpъ, iap nв din tъiepe.

Δι-αθλέω -ῶ, вiit: -ήσω, **mъ лупtă кв** stъpвinцъ nînъ în sfipшită; **(кв ак: пред:)** конквpeză кв чinева.

Δια-θλίβω, вiit: -θλίψω, stpiвeskă; stpînră; (fir:) stpimtopeză, anъsă.

Δια-θολόω -ῶ вiit: -ώσω, tвлввpă de totă.

Δια-θορυβέω -ῶ, вiit: -ήσω, skopneskă mape sгomotă, tвpввpă, конғвsieză npea mвлt.

Διάθραυστος (ὁ, ἡ), лesne de fpînt, saă

fъpîmaĭ. [din

Δια-θραύω, biit: -αύσω, fpiarъ, fъpîmъ de totъ.

Δι-αθρέω -ῶ, bit:- ήσω, mъ'ъîtъ κъ въrape de seamъ npetътindenca înnpeжвp. [de вnde

Διάθρησις, εως (ή), вîtъtкpъ κъ лвape aminte, сквmnъ obsepвape.

Δια-θρίζω, biit: -ίσω, noct: în локъ de διαθερίζω.

Δια-θρέω -ῶ, biit: -ήσω, mi

Δια-θρυλλέω -ῶ, bit: -ήσω, вesteskъ, pesnîndeskъ famъ în toate пъpцiле; ametцeskъ ne чinева penetindъ 'i neînчetat ачелашї лвкрв. «Διατεθρυλλημένος τὰ ὦτα ἀκούων». Плт:

Δια-θρύπτω, biit: -θρύψω, fpekînd fъpîmъ, fakъ чева вякъцеле; (fir:) molешeskъ, afemeiezъ ne чinева. ‖ (miж: npin întind:) mъ înfpînrъ, fakъ rpimase; mъ desmiepdъ. (bezî mi διακλάω). de вnde

Διάθρυψις, εως (ή), молешipe (akt: mi nas:) desmiepdape; (îm:) înfpînrъtърї, rpimase de desfp'nape.

Δια-θρώσκω, biit: ·θορούμαι, noct: sъpъ afapъ npin вре o гавръ.

Διάθυρον (τὸ), (npinч: ла îm:) stînвлецвл нвsъ kam niezim dinaîntea поpцiлор, ка sъ ле аперe de tpъsвреле, чe трек. (διὰ, θύρα].

Διαί, prep: noct: în локъ de διά.

Διαΐγδην, adв: noct: [διαΐσσω] κъ pene-de tpeakътъ npin чева.

Δι-αιθριάζω, biit: -άσω, mъ înseninezъ de totъ. 2) sîntъ afapъ în aepъ. [din

Δίαιθρος (ο, ή), κъ totвл seninatъ, κвpatъ, npinвъгosъ. [διὰ, αἴθρα]. [de вnde

Δι-αιθρόω -ῶ, biit: -ώτω, înseninezъ: fakъ чева tpвnshapentъ, saŭ stpъвъгosъ.

Δι-αιθύσσω, biit: -ύξω, noct: pъsвeskъ (лвчeskъ, mi чл:) npin чева.

Δι-αίθω, (ъъpъ biit:) în локъ de διακαίω.

Δίαιμος (ὁ, ἡ), naiнъ de (amestekatъ κъ) sînцe, (ad:) sînцeposъ, saŭ sînцepatъ. [διὰ, αἷμα].

Δι-αίνω, biit: -ανῶ (nex: ἐδίηνα) noct: вmezezъ. вdъ. (de вnde) «Διαίνω, saŭ διαίνομαι (înnpeвnъ, saŭ fъpъ) ὄμμα». Esxл: (nepifp:) în локъ de κλαίω, плînrъ. (bezî mi ἰαίνω).

Δι-αιολάω -ῶ, biit: -ήσω, nestpiцeлъ. (fir:) anпъцeskъ.

Διαίρεσις, ἑως (ή), înnъpцipe; desnъpцipe; (petp:) analisъ, ekcплikaцie; (лoц:) distinkцie; (apitm:) înnъpцipe; (rpam:) dialisъ, saŭ desnъrцipe de diftonцї, mi чл: [mi

Διαιρέτης, ου (ὁ), (apitm:) înnъpцitopъ (nвmъpвл чел miкъ). [διαιρέω]. [de вnde

Διαιρετικὸς, ἡ, ὸν, nвtinчosъ, saŭ κъ însвшime de a înnъpцi, saŭ a desnъpцi. [de вnde

Διαιρετικῶς, adв: κъ înnъpцipe, saŭ desnъpцipe.

Διαιρετὸς, ἡ, ὸν, mi adв: -τῶς, înnъpцitъ, saŭ de înnъpцit. «Οὐ λόγῳ διαιρετὸς». Tвч: neeκsnpimatъ, nedeskpisъ. [din

Διαιρέω -ῶ, biit: -ήσω (nex: 2: διεῖλον, mi чл:) înnapцъ, saŭ desnapцъ (вnъ totъ în nъpцї). «Εἰς ὀκτὼ μέρη διελὼν τὸ πᾶν πλῆθος». Плт: (mi miж:) «Διειλόμεθα τὰς μερίδας». Dm: «Κατ' εἴδη διαιρεῖσθαι τὰ ὄντα». Плт: 2) desniнъ în doъ, deskizъ. «Διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους». Iл: Γ. «Διελόντες τὴν ὀροφήν». Ksn: «Τὴν πυλίδα διήρουν». Tвч: «Διαιρεῖν τὴν φλέβα». Гал: «Διελόντας τῆς γῆς βάθος πενταπάλαιστον». Ksn: (mi nas:) «Πηλὸν εἰσέβαλον εἰς τὸ διῃρημένον». Tвч: 3) (fir:) = 'Αναλύω, ekspлikъ, vopвeskъ xotъpît, κъ skвmnъtate: жвdikъ, xotъpъskъ. «Οὐ διήρηχ' ὁ θεὸς, πότερον ἐχρῆν χορεύειν». Esp: «Τοῖσι περιοικέουσι οὗτοι εἰσὶν οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες». Esp: (mi miж:) «Τοιαύτης, οἵην περ σὺ διαιρέεαι εἶναι». Ep: «Τὸ μὲν τέρας ὑμῖν ὁ πατὴρ διελεῖται». D: Ал: «Οὐκοῦν ἐκεῖνο λοιπὸν διελέσθαι, εἰ ἄρα mi чл: Плт: «Ἴθι δή μοι, διελοῦ τά δε». Плт: (mi nas:) »Χρόνος ὁ ἐν τοῖς νόμοις διῃρημένος». Apst: (se konf: κъ

Δι-αίρω, biit: -αρῶ, (nex: διῆρα, mi чл:) apdikъ чева κъ mîna în sвs; (în цeп:) sвiъ, înalцъ; (fir:) mъpeskъ; (miж:) mъ înalцъ. «Διῆρκε τὸ ῥόπαλον». Лвч: «Ἄνω τὸν αὐχένα διαίρειν». Ksn: «Τὸ ω διαίρει τε καὶ ἐξογκοῖ τὸν λόγον». Epиц: (mi nas:) «Χεμνὸς καὶ διῃρημένος πρὸς ὄγκον». Epиц: (mi miж:) «Τὴν βακτηρίαν διαράμενος». Плт: «Διαραμένη πρὸς τὴν τῶν ὄντων θέαν». Apst: (mi nas: în локъ de miж:) «Κοπίδα διῃρημένος». Лвч: цiind apdikatъ în sвs. 2) deskizъ (гвpa saŭ окiї). «Οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα. Dm: nivî a deskis гвpa sъ zikъ чева. 3) apdikъ mînzeле; (npin крш:) плекъ (npinч: ne mape), tpekъ (stpimtoape). «Διάραντες τὸν πορθμὸν». Плв: (mi κъ prenos:) «Διαραντες εἰς τὴν Σικελίαν». Плв:

Δι-αισθάνομαι, biit: -αισθήσομαι, simцъ κъ skвmnъtate, dexвdikъ, deoseвeskъ вna de алта.

Δι-αίσσω, вііt: -αίξω, sърѣ, trекѣ penede прin чева. (вежї διάττω).

Δι-αϊστόω-ῶ, вііt: -ώσω, поеt: fакѣ невъзвѣ, saѣ a вері чева кз tolвл.

Δι-αισχύνομαι, вііt: υνοῦμαι, saѣ -υνθήσομαι, мъ pвmineзѣ de tolѣ.

Δίαιτα, ης (ἡ), кіиѣ de вieцxipe, adikъ desпре храиъ, somunѣ, лякраре, ші чл; traїѣ, ші miжлоаче de вiaцъ; (iap napik:) pervлъ de вiaцъ pîndвiтъ de doktopѣ, dietъ. «Ἐθίζου δίαιταν ἔχειν καθάριον, ἄθρυπτον, ші чл:». Hitr: «Τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης μετέβαλον». Ep: «Οἶνος πρὸς διαίτας ἰατρικὰς ἐπιτήδειος». Stp: (вezї ші διαγωγή). 2) (прin întind:) локвіре, пetpecepe înтp'вnѣ локѣ. «Ἔχων δίαιταν ἐν Ἄργει». Tвч: (ші desпре вite) «Ἐν ὕδατι δίαιταν ποιεύμενος». Ep: 3) (прin întind:) локвіцъ, казъ, anapiamentѣ. «Στοὰν, ἢ βαλανεῖον, ἢ παλλακίδων δίαιταν». Ил: «Κατεσκευασμένον οἰκήσεσι καὶ διαίταις». Ил: «Ναυκληρικὴ δίαιτα». At: къпara коравіі; (ші desпре animaлe) «Τὸ νηκτὸν ζῶον ἀλλόμενον εἰς τὴν ἑαυτοῦ δίαιταν ἐννήξεται». Apst: 4) черчetape жвdikъtopeaскъ; (iap napik:) apвitpaжѣ, жвdikaтъ de алешї, (apвitpi) =Αἱρετοκρισία, epetokpisie. «Ἀλλὰ ταῦτα μακροτέρας ἐστι διαίτης». Stp: «Ἔπειτα αὐτοὺς τοῖς φιλοις ἐπιτρέψαι δίαιταν. Λs: [de вnde

Διαιτάω -ῶ, кііt: -ήσω, (прел: διήτων, saѣ ἐδιήτων, nex: διήτησα, saѣ ἐδιήτησα, tpe: de кз: δεδιήτηκα, ші nas: δεδιήτημαι) хрънeskѣ (înтp' вnѣ кіиѣ pervлatѣ ші хoтърîтѣ); (mediч:) пвіѣ ла dietъ. «Οἴκοι τοὺς νοσοῦντας διαιτᾶν». Ил: «Τὰ νοσήματα διαιτᾶν λεπτῶς». Гал: 2) жвdikѣ (маї кз seamъ ка apвitpe, saѣ alesѣ жвdikъtopѣ); (прin întind:) dipiцezѣ, гвверnezѣ. «Διαιτῶν ἡμῖν ὁ Στράτων». «Ηὸλιν δ' ὥπασεν λεών τε διαιτᾶν». Hind: 3) (miж:) trъieskѣ (înтp' вnѣ felѣ), мъ хрънeskѣ, вieцвieskѣ; (mediч:) fakѣ dietъ. «Ψυχὴ σύνηθες ἀπὸ νεκρῶν διαιτᾶσθαι». Bas: «Ἀνεμένως διαιτώμενος». Tвч: «Πολλὰ μὲν εἰς θεοὺς νόμιμα, πολλὰ δὲ εἰς ἀνθρώπους δίκαια δεδιήτημαι». Tвч: «Τὴν δὲ ἄλλην δίαιταν καὶ ταλαιπωρίην τὴν αὐτὴν κελεύειν διαιτεῖσθαι». Iнkp: 4) пetpekѣ, локвieskѣ, trъieskѣ înтp' вnѣ локѣ. «Ἐγὼ μὲν ἄνω διητώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω». Λs: «Ἐν Βοιωτοῖς διητᾶτο». Iskp: (ші desпре animaлe) «Τὰ καθ' ὕδατος διαιτώμενα ζῶα». Λвч:

Διαιτέω -ῶ, вііt: -ήσω, Ion: în локѣ de διαιτάω. [de вnde

Διαίτημα, (τὸ), =Δίαιτα. 2)=(pap, saѣ гpешit în локѣ de) Ἐνδιαίτημα.

Διαιτήσιμος (ὁ, ἡ), trеввінчosѣ a se xoтърî de кътpe алesѣ жвdikъtopѣ. [din

Διαίτησις, εως (ἡ), жвdikape de алешї (apвitpaлъ); (mediч:) пъzipe de dietъ. [διαιτάω].

Διαιτητέον, nosit: ал лвї διαιτάω.

Διαιτητήριον (τὸ)=Ἐνδιαίτημα, локвіицъ. [прinч: nest: лвї

Διαιτητήριος (ὁ, ἡ), =Διαιτητικός. [ші

Διαιτητὴς, οῦ (ὁ), apвitpe, alesѣ жвdikъtopѣ; (ла Atena) жвpatѣ жвdikъtopѣ (nentpe epetokpisiї); (în цen:) înвoitopѣ de прironipї. [ші

Διαιτητικὸς, ἡ, ὸν, кввenitѣ ла (medik:) dietъ, saѣ ла apвitpe (alesѣ жвdikъtopѣ). «Λόγος διαιτητικὸς». «Διαιτητική». Гал: (se înц: τέχνη) o napte a mediчineї. [διαιτάω].

Δι-αιωνίζω, вііt: ίσω, dъineskѣ în вечї, sîntѣ...

Διαιώνιος, α saѣ ος, ον, =Αἰώνιος. [διὰ, αἰών].

Διακαὴς, έος (ὁ, ἡ), кз ковîршipe apzъtopѣ, înfokatѣ, прea fepвinte, saѣ iste. [διακαίω].

Δια-καθαίρω, вііt: -αρῶ, ші

Δια-καθαρίζω, вііt: -ίσω, квръцѣ кз desъвîршipe.

Διακάθαρσις, εως (ἡ), desъвîршitъ квръцipe. [διακαθαίρω].

Δια-καθέζομαι, ші

Δια-κάθημαι, вііt: -εδοῦμαι, saѣ -εσθήσομαι, (nex: διεκαθέσθην, ші чл:) шezѣ deoseвit, saѣ în pîndѣ ла локвл меѣ. «Κόρακες διεκάθηντο». Ил: шedeaѣ pisiniцї.

Δια-καθιζάνω, вііt: -ιζήσω, =Διακάθημαι; (прin întind:) мъ пвіѣ în noianъ (Desteponom: Γ. 3). (вezї ші Ἀποκάθημαι).

Δια-καθίζω, вііt: -ίσω, пвіѣ пе алцїї a шedea în pîndѣ fie каре ла локвл съѣ, saѣ deoseвit вnвл de алтвл.

Δια-καίω, вііt: -καύσω (nex: διέκηα, ші чл:) apzѣ чева din toate пърціле, saѣ de tolѣ; doropeskѣ, saѣ înfepвîntѣ; (fir:) a-прinzѣ, къдъръskѣ mînia кѣіва. «Ἡ θερμασία διακαίει τὸν ἄνθρωπον». Гал: (ші fir:) «Ταῦτα παρώξυνε καὶ διέκαιε τὸν Κράσσον». Ил: (ші nas:) «Ζώνη διεκεκαυμένη». (цeor:) «Σπυρίδιον διακεκαυμένον». Apstf:

Δια-καλλύνω, вііt: -υνῶ, ші

Δια-καλλωπίζω, вііt: -ίσω, înfpвmвsepezѣ, înnodoвeskѣ прea мвлt

Δικαλοκαγαθίζομαι, вііt: -ίσομαι, мъ

întrekă, saă mъ konkъreză kъ, vinева în вънътate, saă viptъte. [διὰ, καλοκαγαθία].

Δια-καλύπτω, viit: -ύψω, = Ἀπο (Ἀνα) καλύπτω, deskoperă.

Δια-κάμπτω, viit: -κάμψω, = Ἀνακάμπτω, mъ mlъdiă, mъ înkoboiă. 2) mъ întorkă. [de вnde

Διάκαμψις, εως (ἡ), = Ἀνάκαμψις, mlъdiepe, înkoboiepe. 2) întoarvere.

Δια-κανάσσω(ζω), viit: -άξω, trekă printr' вnă kanală kъ sromotă, kîlkîind «Διεκάναξε τὸν λάρυγκα». Exp: ші faкă sromotă klъtindъ 'mĭ гъра, = Διακλύζομαι. (kaвtъ κανάζω).

Δια-καραβοκέω -ῶ, viit: -ήσω, aштeptă nînъ la sfîrшitъ.

Διακάρδιος (ὁ, ἡ), пътрънzъторă de inimъ. [διά, καρδία].

Δια-καρπέω -ῶ, viit: -ήσω, (гpeшit) în lokă de διακοπέω.

Δια-καρπόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, iaă podъл nînъ în sfîrшitъ.

Δια-καρτερέω -ῶ, viit: -ήσω, pъvdă (цiă, mъ înfrînezъ) nînъ la sfîrшitъ; прin întind:) stърieskă.

Δια-κατα-βάλλω, viit: -βαλῶ = Διαβάλλω, defaĭmă pretъtindenea.

Δια-κατα-δαρθάνω, viit: -δαρθήσομαι, = (saă гpeшit în lokă de) Ἐπικαταδαρθάνω.

Διακατάσχεσις, εως (ἡ), = Διακατοχή.

Δια-κατα-χράομαι -ῶμαι, viit: -χρήσομαι, = (saă гpeшit în lokă de) Διαχράομαι.

Δια-κατ-ελέγχω, viit: -ελέγξω, dovedeskă прin netъгъdъite dovezĭ, saă kъvinte.

Δια-κατ-έχω, viit: διακαθέξω, цiă vine, saă kъ or ce miжlokă. 2) опreskă (vezĭ ші διακρατέω). 3) (лец;) цiă proprietate în stъпînirea mea.

Διακάτιοι, αι, α, Dor: în lokă de διακόσιοι.

Διακατοχὴ (ἡ), цinepe tape; onpipe; (лец:) цinepe în stъпînipe de o proprietate. [ші

Διακάτοχος (ὁ, ἡ), цiitoră în stъпînipe de proprietate. [διακατέχω].

Δια-καυλίζω, viit: -ίσω, (вot:) daă kocheană, vlъstъreskă. [διά, καυλός].

Διάκαυμα (τὸ,) mape arшiцъ. [διακαίω].

Δια-καυνιάζω, viit: άσω, poet: = Διακληρόω, aрънkă sorцĭ.

Διάκαυσις, εως (ἡ), mape apdepe; saă kovîrшitoape arшiцъ, = Διάκαυμα. [διακαίω].

Διακαῶς, adv: foapte înfervîntat, saă iste. [διακαής].

Διά-κειμαι, viit: -κείσομαι, шъ afla într' вnă felă de nosiцie (stape, saă disnosiцie). »Ὄργανα παντοχοῦ διακείμενα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο». Epd: 2) sîntă întokmită, xoтъ viiт. «Νόμῳ ὡς διάκειται». Hitr: «Ὡς γὰρ οἱ διέκειτο». Ep: «Ἐπὶ διακειμένοισι μάχεσθαι». Ep: pe învoirĭ. «Ὁρᾶτε δὴ, ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου». Tsu: «Δακρύσαι τὴν Ἑλλάδα ὡς διάκειται». Dm: «Πρὸς μηδεμίαν ἡδονὴν ἁπλήστως διακεῖσθαι». Ksn: «Οὕτω διάκειτο τὴν γνώμην». Isкp: «Οὐχ οὕτως ἡλιθίως διεκείμην». Ls:

Δια-κείρω, viit: -κερῶ, ші Eол: -κέρσω, tъnzъ; (ші fir:) iaă, lipseskă de чева pe vinева de totă; poet: pestopnă, desfiinцeză чева kъ totъл.

Διακεκριμένως [διακρίνω], adv: (de naptч:) deosebit fie kare; (прin врm:) desлъвit, xoтъpit.

Δια-κελεύομαι, viit: -εύσομαι, порънческă xoтъrît; îndemnă kъ mълtъ stърaipe. [de вnde

Διακέλευσμα (τὸ), ші

Διακελευσμὸς (ὁ), порънкъ strашnikъ; îndemnă stърitorъ.

Διακενῆς, adv: (în lokă de) διὰ κενῆς (se înц: βολῆς, ші чл:), în deшeptă, în zadarъ.

Διάκενος (ὁ, ἡ), kъ totъл seką, deшeptă; (прin întind:) sъвцipe; вskată; slabă; nepъtinчosă; (прin врm:) nerpaцiosă; (fir:) zadarnikă, de прisosă. «Διάκενον δεδορκώς». Лч: kъ kъtътъръ de smintită, saă flъmînd. «Μεγάλα ἔχει τὰ διάκενα». Apst; чele din miжlokă deшepte distanцe. [διὰ, κενός].

Δια-κενόω -ῶ, viit: -ώσω, deшeptă чeва de totă.

Δια-κεντέω -ῶ, viit: -ήσω, пътрънzъ înпънrînd nînъ dinkolo; 2) nestpiцeză kъ înnънsъtърĭ de la o marцine nînъ la alta. [de вnde

Διακέντησις, εως (ἡ), înnънцere, saă гъврipe nînъ dinkolo; (mediч:) krъпatъл цinцiilor la cшipea dinцilor.

Διακένως, adv: în deшeptă ne dinъвntрă, saă прin miжlokă. [διάκενος].

Διακένωσις, εως (ἡ), desъvîrшitъ deшeptare. [διακενόω].

Δια-κέομαι, Ion: în lokă de διάκειμαι.

Δια-κεράννυμι, viit: -κεράσω, = Συγκεράννυμι.

Δια-κερματίζω, viit: -ίσω, skimbă o monetъ maĭ mape în maĭ mivĭ. [διὰ, κέρμα].

Διακέρσαι, poet: Eол: în lokă de διακεῖραι, nex: 1: de înf: ал: лвĭ διακείρω.

Δια-κερτορέω -ῶ, viit: -ήσω, pîxă, înї вată жокă de чinева пред мaл.

Διακεχρημένος, η, ον, partч: a лaї διαχράομαι, saă διακέχρημαι.

Διακεχυμένως [διαχέω], adв: (de partч:) кв върsape în toate пърциле; (pin врm:) кв înвiлшвrape. «Διακεχυμενως γελᾶν». Sвid: a pîde кв noflъ.

Διακεχωρισμένως [διαχωρίζω], adв: (de partч:) = Διακεχριμένως.

Δια-κηπεύω, viit: -εύσω, pesъdeskă. [διά, κῆπος].

Δια-κηρυκεύομαι, viit: -εύσομαι, tpimiцă ла връжmaiнї, ші priimeskă вestitopї кв пропвперї. 2) (maї noă) = кв

Δια-κηρύσσω(ττω), viit: -ύξω, вesteskă pretвtindenea.

Δια-κιγκλίζω, viit: -ίσω, клetinъ neînvecvetat ші în toate пърциле.

Δια-κινδυνεύω, viit: -εύσω, mъ пвiă în pimezdie. «Διακινδυνευόμενα φάρμακα». Iskp: doktopiї pimezdioase.

Δια-κινέω -ῶ, viit: -ήσω, miшkă, srвdвiă în коачї ші în коло; (pin întind:) черкă, черчетезă; (fir:) skopneskă, pesвръteskă; (mediч:) miшkă din локă, stръmвtă osă. [de вnde

Διακίνημα (τὸ), (mediч:) вnioaръ stръmвtape a osвлaї din локă. (вezї ші ὀλίσθημα).

Δια-κιρνάω, saă διακίρνημι, noet: în локă de διακεράννυμι.

Δια-κίχραμαι, viit: διαχρήσομαι, înnрвmвtă pîndвpї pîndвpї, saă din kînd în kînd

Διάκλασις, εως (ἡ), fpînцepe n' în miж-локă. [din

Δια-κλάω -ῶ viit: -άσω, snapгă чева pin miжлокă. ‖ (miж:) mъ înfpînгă; (fir:) sîntă desmiepdată (afemeiată). (вezї ші διαθρύπτω).

Διάκλεισις, εως (ἡ), înkidepe de dpвmă; onpipe. [din

Δια-κλείω, viit: -κλείσω, înkiză dpвmвл; onpeskă; desnapцă.

Δια-κλέπτω, viit: -κλέψω, fвpă кв kinъ îndemînatikă.

Δια-κληρόω -ῶ, viit: -ώσω, innapцă pin sopцї. ‖ (miж:) apвnkă sopцї nentpв чева. [de вnde

Διακλήρωσις, εως (ἡ), înnърцipe saă aлeцepe pin sopцї.

Δια-κλιμακίζω, viit: -ίσω, вirвieskă пе чinева în лвпъ pin пвnepe de niedikъ. (вezї κλιμακισμός).

Δια-κλίνω, viit: κλινῶ, = Ἐκκλίνω, mъ плекă întp' o napte; (pin врm:) mъ anъpă de чева. [de вnde

Διάκλισις, εως (ἡ), anъpape de чева.

Δια-κλονέω -ῶ, viit: -ήσω, = Διασείω, ші Διαταράττω.

Δια-κλώζω, (ші maї noă) -κλόω, viit: -κλώσω, snълă (клвteskă) чева вine пе dinъвntpв кв mвлъ anъ. ‖ «Διακλώζομαι τὸ στόμα». Dskp: (ші eл:) «Διακλώζομαι». Apst: îmї клвteskă гвpa. [de вnde

Διάκλυσμα (τὸ), лikвidвл, кв каре se face...

Διακλυσμὸς (ὁ), snълape, клвtipe (de гв ръ, ші чл:), гapгapъ, klistipă, ші чл:

Δια-κλώθω, viit: -κλώσω, topkă, pesвчeskă вine.

Δια-κλωπάω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în локă de διακλέπτω.

Δια-κναίω, viit: -κναίσω, (maї de mвлte opї fir:) pozъ; stpimtopezъ; zлcieskă; topeskă, прънъdeskă.

Δια-κνίζω, viit: -ίσω, чiвneskă, pвпă кв вnria; (fir:) sвnърă кв ворвe atinгътoape.

Δια-κοιλαίνω, viit: -ανῶ, faкă чева adînkatъ, скорвopezъ. (вezї ші διαγλύφω). [din

Διάκοιλος (ὁ, ἡ), de totъ adînkatъ (deшepiъ, seкă) пе dinъвntpв. (вezї ші διάκενος). [de вnde

Δια-κοιλόω -ῶ, viit: -ώσω, = Διακοιλαίνω.

Δια-κοινοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, пвблікă ла toцї, saă de ла вniї ninъ ла алцїї pesnîndeskă bestea.

Δια-κοιρανέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: întokmeskă, пвiă ла кале чева ка вnă stъпînitopă, saă întъpatъ, ші чл:

Δια-κολακεύω, viit: -εύσω, în felвpite кinвpї linгвшeskă. ‖ (miж:) mъ întpekă кв чinева ла linгвшірї.

Δια-κολλάω -ῶ, viit: -ήσω, linеskă вna neste алta. «Λίθῳ διακεκολλημένος». Лч: кънтвшітъ кв martвpe. [de вnde

Διακολλητικὸς, ἡ, ὸν, folositopă, saă îndemînatikă ла linipe, saă notpisipe de чева neste алta.

Δι-ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω, врmeză nemiжлочіт; (in a 3: neps:) este o nemiжлочітъ вртape.

Δια-κολυμβάω -ῶ, viit: -ήσω, înnotind трекă, esă din коло.

Διακολυμβὴ (ἡ), тречepe, tpanвnoptape de чева din коло. [din

Δια-κομίζω, viit: -ίσω, tpanвnoptă чева de чeea-л-алтъ napte, saă dintp' o пар-

le înlp' alta. «Τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην διακομίσαιμεν». Iskp: [de unde

Διακομιστής, οῦ (ὁ), dскътopъ, saъ transportътopъ de чева. «Γραμμάτων διακομιστής». Sin:

Διάκομμα (τὸ), тъietъръ прin miжлокъ, saъ naptea тъiatъ, mi înтpepъnтъ. [διακόπτω].

Δια-κομπέω, -ῶ, biit: -ήσω, fъlinds mъ penetъ, saъ пъвлікъ чева.

Δι-ακονάω -ῶ, biit: -ήσω, askaцъ чева sine; fakъ прea тъiosъ.

Διακονεῖον (τὸ), локал, unde med слъциле antentînd; (Bis:) = Διακονικόν.

Διακονέστερος, α, ον, котпр: (пергл:) ал лкї διάκονος, mai вредникъ, saъ mai îndemînatikъ ла слъжкъ. [mi

Διακονέω -ῶ, biit: -ήσω, (прел: διηκόνουν, saъ ἐδιακόνουν, пех: διηκόνησα, saъ ἐδιακόνησα, tpe: de кз: διηκόνηκα, mi deдιακόνηκα) (прinч:) = Ἐγκονέω; (прin врш:) слъжeskъ, sîntъ слъгъ, saъ съвîrшeskъ порънка кътва. «Ὡς βλακικῶς διακονεῖς, οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις; Apstf: (mi miж:) «Κἄδει... μόνον διακονεῖσθαι (se înш: ἑμαυτῷ)». Sof: «Τὸν διακονούμενον αὐτοῖς μάγειρον». At: (mi nas:) «Οὐκ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι». Skp: [διάκονος]. [de unde

Διακόνημα (τὸ), mi

Διακονία (ἡ), (Bis:) tpeaвa, mi demnitatea diakonълкї; (нъвл: saъ uapt:) слъжвъ. 2) (прin întind: ла îm:) вnелтеле de слъжвъ, base, mi чл: [mi

Διακονίζω, biit: -ίσω, =Διακονέω. [mi

Διακονικός, ἡ, όν, къвenitъ ла слъжкъ. 2) îndemînatikъ, mi boitopъ de a слъжкї. ‖ (sъвst:) Διακονικόν (τὸ), (Bis:) naptea чea stînгъ a алтарълкї, unde staъ diakonїї. [διάκονος]. [de unde

Διακονικῶς, adв: în kinъ de слъжкъ; în kalitate de слъгъ; (Bis:) diakonemte.

Διακόνιον (τὸ), sunъ fenъ de mikъ плъчinтъ. [διάκονος].

Διακονὶς, ίδος (ἡ), [διά, κόνις] цesълъръ, saъ цînzъ раръ; (fir:) omъ nemintosъ (некоulъ).

Διακόνισσα (ἡ), (Bis:) diakoniцъ. femee слъжitoape алтарълкї. [διάκονος].

Δια-κονίω, biit: -ίσω, sunлъ neste totъ de праfъ. ‖ (miж:) mъ тъvъleskъ în праfъ, saъ nisinъ (ка лъпътopiї); skopneskъ праfъ кз пічoареле (ка кîїнії, kînd se гъtesk a se înkъївъра кз алцїі). [διά, κόνις].

Διάκονος (ὁ, ἡ), [διά, κόνις, saъ κονέω. ==πονέω] слъжitopъ ал алтарълкї. (вех mi διάκτορος.

Δι-ακοντίζω, biit: -ίσω, (кз ак:) пътрънzъ пе чinева кз лапчea. ‖ (miж: кз dat: saъ ак: прeп:) конкарezъ (ап înтрекъ) кз чinева în asвîrлire de лапче (Търч: жокъ pipiїъ). [διά, ἀκόντιον].

Διακόντωσις, εως (ἡ), ==Κόντωσις.

Διακοπὴ, (ἡ), тъiepe прin miжлокъ, ssъ în doї; (fir:) înтpepънцie, вретелнікъ înчeiape din чева. [διακόπτω].

Διάκοπρος (ὁ, ἡ), (локъ) плinъ de (înгръnaїъ кз) валігъ neste totъ. [διά, κόπρος].

Δια-κόπτω, biit: -κόψω, laiъ (desпарцъ) прin miжлокъ, saъ neste totъ; (fir:) прекърпъ чева вретелпіченіе, fakъ înтpepънцie. «Σφυγμὸς διακόπτων». Гал: пълsъ înтpepънтъ.

Διακόρευσις, εως (ἡ), ==Διαπαρθένευσις. [mi

Διακορευτὴς, οῦ (ὁ), silвitopъ de чinstea алеї feчoape. [din

Διακορεύω, biit: -εύσω, mi

Διακορέω -ῶ, biit: ήσω, == Διαπαρθενεύω. [διά, κόρη].

Διακορὴς, έος (ὁ, ἡ), ==Διάκορος.

Διακόρησις, εως (ἡ), ==Διαπαρθένευσις. [διακορέω].

Δια-κορκορυγεω -ῶ, biit: -ήσω, (kom: кз ак:) прічinвїeskъ корвopisitърї în nînteчe.

Διάκορος (ὁ, ἡ), de totъ sътълъ. [διά, κόρος]. [de unde

Διακόρως, adв: кз saцiъ, saъ îmвкївape.

Διακοσιάκις, adв: de doї sute de opї. [διακόσια].

Διακοσιάχους (ὁ, ἡ), poditopъ de doї sute ла sna. [διακόσιος, χόος din χέω].

Διακόσιος, (îm:) οι, αι, α, (apitm:) doї sute. (mi în sinr): «Ἵππος διακοσία». Тъч: în локъ de διακόσιοι ἱππεῖς».

Διακοσιοντάχους (ὁ, ἡ), == Διακοσιάχους.

Διακοσιοστὸς, ἡ, όν. ал doї sutelea [διακόσιος].

Διακοσιοτεσσαρακοντάχους (ὁ, ἡ), poditopъ de doї sute патрă-zeчї ла sna. [διακόσιος, τεσσαράκοντα, χόος).

Δια-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, uзiъ în pîndsialъ, aранжezъ, întoкmeskъ; гъвернezъ. [de unde

Διακόσμησις, εως. (ἡ), aранжape, întoкmire; гъвернape.

Διάκοσμος (ὁ), == Διακόσμησις, aранжape ostънeasъ; [de unde ла грам:] каталогъл din B. ал Ls: [în цeп:] == Κόσμος.

Δια-κουρίζω, biit: -ίσω, (прinч: desпре коднаъ) вnерezъ, saъ (nestp:) mъ кnъ-

pezъ, simцъ în sinemъ (ne dinъsnipъ, saŭ ne zъstimnъpï) кнъpinцъ.

Δι-ακούω, viit: -ακούσομαι, askълtъ къ лъare aminte mi nînъ în sfîpmitъ. «Διακούετε καὶ κρίνετε». Skp: (npin вpm:) askълtъ лекцie de ла чineва, sîntъ aъditopъ (школарь) ал къïва. «Ἀναξαγόρου διακοῦσαι τὸν Θεμιστοκλέα φασί». Пл: a înвъцat ла Anaksagora.

Διάκαψις, εως (ἡ), = Διακοπή.

Δια-κραδαίνω, viit: -ανῶ, = Διασείω. kletinъ, srъdnъ tare.

Δια-κράζω, viit: -κράξω, (tpe: de къ: miж: în локъ de npez: διακέκραγα) stpîrъ tare, saŭ alerpînd în toate пърцile; mъ întpekъ къ чineва, kape de kape sъ stpipe maï tare.

Δια-κρανόω -ῶ. Dop: în локъ de διακρηνόω.

Δια-κρατέω-ῶ, viit: -ήσω, цiъ чева stpîns, saŭ întp' aчecaшi nosicie mълъ вpeme; цiъ în локъ, onpeskъ. (bezi mi διακατέχω). [de unde

Διακράτησις, εως (ἡ), цinepe tare, saŭ în локъ, onpipe. [mi

Διακρατητικός, ἡ, όν, пътinsosъ, saŭ îndemînatikъ de a цinea (a пъstpa) întp' aчecaшi stape, saŭ a onpi în локъ.

Δια-κρένω, viit: -κρέξω, kîntъ къ kitapa, mi чл: къ oape kape fanъ, saŭ emfasъ.

Δια-κρημνίζω, viit: -ίσω, daŭ de pîpъ, npъпъstaĭeskъ ne чineва de totъ.

Δια-κρηνόω -ῶ, viit: -ώσω, faкъ a isвopi (a чîpni) чева ка din fîntînъ; (fig:) destanъ (skoцъ donaл de ла) anъ pasa; (npin вpm:) înчenъ (vinъ mi чл:). [διά, κρήνη].

Δι-ακριβολογέομαι οῦμαι, viit: -ήσομαι. sokoteskъ чева къ mълъ skamпъtate; mъ tokmeskъ npeа mълt.

Δι-ακριβόω ῶ, viit: -ώσω, чepчetezъ, eksпaiъ, пъzeskъ, kanoskъ, лъkpezъ чева къ mълъ eksaktitate; adъkъ чева ла desъвîpшipe, лъkpîndъ'л къ skamпъtate.

Διακριδὰ, saŭ διακριδὸν, adв: noct: = Διακεκριμένως, ne alesъ maï къ deoseвipe; къ pîndaialъ; лъmвpil; къ skamпъtate. [διακρίνω].

Διακρινθεῖτε, At: în локъ de διακρινθεῖτε, 2: îm: neps: a nas: nex; 1: de noft: ал лъï ...

Δια-κρίνω, viit: -κρινῶ, deoseвeskъ, desnapцъ. 2) desfakъ чева în пърцile, din kape este kompвsъ, alerъ fie-kape ла o napte. 3) = Διαγιγνώσκω, dezъdikъ, xotъpъskъ. 4) eksплikъ, deslъшeskъ. 5) (miж:) mъ npironeskъ, mъ disnstъ къ чineва. 6) mъ îndoieskъ: mъ sfiesk'; бъnвieskъ. 7) mъ desnapцъ, mi (npin întind:) плекъ. 8) (nas:) mъ organizъ, mъ formezъ, mъ desъвîpшeskъ.

Διάκριοι, ων (οἱ), = Ὑπεράκριοι [διὰ, ἄκρα].

Διάκρισις, εως (ἡ), desпъpцipe, deoseвipe; desfaчepe; (npin întind:) nepiчisne, moapte; лътвpipe, алецepe; eksплikape (de вise mi чл:); = Διάγνωσις diskpeцie, dpeanтъ dezъdikape, xotъpîpe; npironipe, disnstape; (pap) formape, desъвъpшipe 2) (fig:) adъnkътъpa din miжлокал franцii кънilop de вînstoape.

Διακριτέον, nosit: ал лъï διακρίνω. [mi

Διακριτικός, ἡ, όν, пътinчiosъ, îndemînatikъ a desnъpцi, a dezъdika, a kanoaшte deoseвind вna de alta, a desfaчe. saŭ analisa, mi чл: [mi

Διάκριτος (ὁ, ἡ), deoseвitъ; alesъ; desfъkътъ, mi чл: [διακρίνω].

Δι-ακροάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, = Διακούω.

Δι-ακροβολίζομαι, viit: ίσομαι, mъ isвeskъ къ връжташал de denapte, saŭ npin intepвale înчenъ въtълia. [de unde

Διακροβολισμός (ὁ), înчenepe de въtълiе npin de denapte mi intepваличе isвipï.

Διάκροκος (ὁ, ἡ), fpъmîntatъ, fъkътъ къ mospanъ. [διὰ, κρόκος].

Δια-κροτέω -ῶ, viit: -ήσω (înnpot: de συγκροτῶ, adikъ) desfakъ, stpikъ, snapгъ. sfъpîmъ; гъвpeskъ (în nepinstitъ înцelesъ) = Διασπαδέω.

Διάκρουσις, εως (ἡ), denъptape, anъpape (de къpe чева); anъцipe; prelвnцipe [mi

Διακρουστικός, ἡ, όν, îndemînatikъ a denъpta ne чineва de ла sine: (gram:) însemnъtopъ de anъцipe saŭ prelвnцipe. [din

Δια-κρούω, viit: -κρούσω, lovind netpekъ чева npin чева. 2) кътind чepkъ snъ vasъ de nъmîntъ, de este nesnaptъ. 3) (miж:) înnintînd къ sanga къnd dintp' o napte къnd dintp'alta denъptezъ корабia дела църнъ. 4) (fig:) prelвnцeskъ, a mînъ вpemea; mъ anъpъ, mъ deskapkъ de чева; anъцeskъ. (bezi mi διαδύομαι).

Δια-κρύπτω, viit: -κρύψω. askънzъ къ къpape de seanъ, de totъ.

Δια-κτενίζω, viit: -ίσω, nienъnînd înї notpiвeskъ нъpвл канвлвї. [de unde

Διακτενισμός (ὁ), notpiвipea нъpвлвї къ nienteneле.

*

Διακτορία (ἡ), noet: treaba bestitorească, saŭ tpimisъrъĭ. [din

Διάκτορος (ὁ, ἡ), ui

Διάκτωρ, ορος (ὁ), noet: [διάγω, saŭ διήκω] dъkъtorŭ de bestipĭ; (în μen:) tpimisŭ.

Δια-κυβερνάω -ῶ, biit: ήσω, rъvepnezŭ, dipiμezŭ kъ sizinμъ, saŭ nînъ în sfîpuitŭ.

Δια-κυβεύω, biit: -εύσω, жokŭ kъbe kъ vinева; (fir:) = Διακινδυνεύω, pisvezŭ, saŭ mъ arъпkŭ în primeжdie.

Δια-κυκάω, -ῶ, biit: -ήσω, amestekŭ.

Δια-κυκλόω -ῶ, biit: -ώσω, înkonжърŭ.

Δια-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, ui

Δια-κυλίω, biit: -ίσω, postoгoleskŭ чева în koaчĭ ui în коло, saŭ n' întpe чева.

Δια-κυμαίνω, biit: -ανῶ, skorneskŭ valърĭ.

Δια-κυνοφθαλμίζομαι, biit: -ίσομαι, uъ zitŭ la vinева de o notpivъ ka ui el kîîneuute, adikъ kiorъш ui obrъznicheuute.

Δι-ακύπτω, biit: -κύψω, mъ плекŭ, saŭ îmĭ skoμŭ ne ъndeва kapъл, ka sъ vъzŭ; (npin ърт:) observŭ, vagŭ de seamъ kъ лъare aminte.

Δια-κυρίττομαι, biit: -ίξομαι, mъ înpъnгŭ, mъ batŭ în koarne (ka μapiĭ); (în μen:) mъ лъntŭ, mъ dispъtŭ.

Διακώδιον (τὸ), doktopie de kъpъμînĭ de папароane. [διὰ, κωδία].

Δια-κωδωνίζω, biit: -ίσω, = Κωδωνίζω; (fir:) bestesкŭ pretъtindinea. 2) черkŭ (ka mълe лъkrърĭ) npin sъnetŭ, saŭ kъ stъpзipe ui лъare aminte.

Διακώλυμα (τὸ), miжлочitъ niedikъ de onpipe. [ui

Διακώλυσις, εως (ἡ), onpipe, înniedikare. [ui

Διακωλυτὴς, οῦ (ὁ), onpitorŭ, înniedikъtorŭ. [ui

Διακωλυτικὸς, ἡ, ὸν, nътinчosŭ, saŭ disnъsŭ a onpi. [din

Δια-κωλύω, biit. -ήσω, batжokopeskŭ, satipezŭ ne vinева pretъtindinea.

Δια-κωνέω -ῶ, biit: -ήσω, ui

Δια-κωνίζω, biit: -ίσω, ънгŭ ne din toate пърμiле kъ katpanŭ, saŭ smoaлъ.

Δια-κωπηλατέω, ῶ, biit: -ήσω, bîslind плътeskŭ de ла o парte ла алта.

Διακωχὴ, (ἡ), [διέχω] întpepъпμie; apuistiμie, intervalŭ.

Διαλαβὴ (ἡ), = Διάληψις, anъkare kъ amîndoъ mîineле, mi чл.

Δια-λαγχάνω, biit: -λήξομαι (nex: 2: διέλαχον, ui чл:) apъпkŭ (iaŭ, mъ înnapμŭ kъ) sopμĭ. 2) noet: sfîuiŭ, faкŭ вокъμĭ. (bezĭ ui διαλακέω).

Δια-λαιμοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, (kom:) taiŭ, ui înriμŭ npin rîlŭ вокъμĭ de карne, ui чл:

Δια-λακέω, ῶ, biit: -ήσω, (nex: 2: διέλακον) кръпŭ, mъ snapгŭ kъ tposnetŭ. [de ъnde

Δια-λακίζω, biit: -ίσω, sfîuiŭ de totŭ. (se konf: ъne-opĭ kъ...

Δια-λακτίζω, biit: -ίσω, лепъdŭ, înninгŭ, лovind, saŭ daŭ în коло kъ pîчopъл.

Δια-λαλέω -ῶ, biit: ήσω, (kъ dat: ui ak:) konvopveskŭ. 2) kъ ak: bestesкŭ pretъtindinea, пъвlikŭ. [de ъnde

Διαλάλησις, εως (ἡ), întpeвopвipe; пъвlikare. [ui

Διαλάλητος (ὁ, ἡ), bestitŭ în toate пърμtле.

Δια-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: 2: διέλαβον, ui чл:) iaŭ чева deoseвit, îmĭ iaŭ partea, mъ înnapμŭ de o notpivъ. «Διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τοὺς ἄρτους». Dm: «Διαλαβόντες τὰς οἰκίας ἐβάδιζον». Λs: «Διαλαμβάνων ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει.». Esx: (ui miж:) «Θώρακες διειλημμένοι τὸ βάρος». Ksn: 2) anъkŭ kъ amîndoъ mîineле, saŭ de amîndoъ (din toate) пърμiле; anъkŭ чева de miжлокŭ, (npin ърт:) anъkŭ bine; (fir:) onpeskŭ, prekъrmŭ; konpinzŭ. «Διαλαβοῦσα τὸν σύμπαντα κόσμον». Ksn: «Διαλαμβάνω τὸ ξυστὸν (τὴν μάχαιραν)». Λks: (bezĭ ui διάληψις). «Εἰ δὲ μὴ, διαλαβόντα σείειν». Iпkp: «Διαλαβὼν ἠγκύλισας». Apstf: (bezi ui τραχηλίζω). «Διέλαβε τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς». Плв: 'Ως ἐπὶ τὸ πᾶν διαλαβεῖν». Tfp: «Ἡ ἐπιστολὴ διαλαμβάνει». Faв: (ui nas:) «Ἄγεται διαλελαμμένος». Ep: «Διὰ τὸ μὴ διαλαμβάνεσθαι τὸ φῶς. Apst: 3) desnapμŭ, deoseвeskŭ. «Τὸν πορθμὸν τὸν διαλαμβάνοντα τὴν Σικελίαν». Apst: «Κατεκλίνη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἵνα ἡμᾶς διαλάβῃ». Плт: «Τὸν ποταμὸν εἰς τὰς διώρυχας διέλαβε». Ep: «Στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους». Dm: (ui nas:) «Γόνασι διειλημμένος ὁ καυλός». Dъkp: 4) (fir:) konpinzŭ în μinte, prîчepŭ; (npin întiud:) îmĭ înkinъïeskŭ, mъ rîndeskŭ; жadikŭ, xotъръskŭ. «Διαλαβόντες τοῖς διανοήμασι». Плт: «Μὴ διειληφότες, τὶ διαφέρει». Плв: «Διαλήψομαι περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς». Плв: Διελάμβανε μετὰ τούτων, τί δεῖ ποιεῖν». Плв: «Διέλαβεν ἀποστέλλειν». Плв: «Ἡ δὲ εὐμηχάνως διαλαμβάνει». Ssid: «Δεῖ διαλαβεῖν περὶ τῆς εὐβουλίας, τί ἐστίν». Apst: «Ταύτῃ τοὺς νόμους διαλαμβάνειν, ὅπῃ μέλλει συνοίσειν τῇ

πόλει». Лs: (bezĭ ші διειλημμένως).

Διαλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), прeа strълъчіtъ, transпapinte, stpeвъzosъ. [ші

Διάλαμπρος (ὁ, ἡ), = Διαλαμπής. [din

Δια-λάμπω, biit: λάμψω, strълъчeskъ (проп: ші fir:) прin чева, saŭ п' întpe алтеле, saŭ прeа тълт. «Ἕως διέλαμψεν ἡμέρα». Apst: (ші desпpe глasъ). «Ἐν δὲ τοῖς ὀλίγοις μᾶλλον διαλάμπουσιν». Apst: se aъde maĭ лъminat глasъл лор. (bezĭ ші διαυγάζω). [de ъnde

Διάλαμψις, εως (ἡ), лъчіpe прin чева, transпapinцъ. «Πυρὸς διάλαμψις». Apst: fълцеръ.

Διάλαμψις, ιος (ἡ), lon: în локъ de διάλημψις.

Δια-λανθάνω, biit: -λήσω (nex: 2: διέλαθον, ші чл:), sîntъ къ totъл nekъnoskътъ къĭва. «Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν». Iskp: niчĭ mie a fost aчeasta neштiътъ. «Διαλαθὼν εἰσέρχεται». Тъч: intpъ пe askъns, fъpiш.

Διάλαυρος (ὁ, ἡ), (прinч: οἶκος) despъpцitъ de чeле-л-алte kase (saŭ din toate пъpцiле, saŭ пътаĭ пе dinainte) прin dpътъ. (bezĭ ші περιάμφοδος). [διὰ, λαύρα].

Δια-λαφύσσω, biit: -ύξω, pozъ de totъ тъpъntaĭeле din пъъntpъ, maцe, ші чл: (ка feapeле, kînd sfîшiъ вре o вiтъ).

Δια-λαχαίνω, biit: ανῶ, noet: tpekînd faкъ въгашъ ка каръл.

Δι-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ὑπεραλγέω, simцъ adînk dъpepe, (ші fir:) mĭxniчiъne. [ші

Διαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), simцitopъ (ші noet: прiчinъitopъ) de прea iцi dъpepĭ, saŭ de прea adînkъ mîxniчiъne. [διὰ, ἄλγος].

Δια-λέγω. biit: -λέξω, = Ἐκλέγω, alегъ, deoseвeskъ; лътъpeskъ. «Διαλέξας τὰ ὑγιῆ καὶ τὰ μή». Плт: «Τὸ πτύον τοὺς ἀθέρας διαλέγει». Ksn: 2) = Διορύττω. «Διαλέγουσαν τὴν ὀπήν». Apstf: 3) (miж:) διαλέγομαι, biit: -λέξομαι, ші (pap) -λεχθήσομαι, (nex: διελέχθην, tpe: de къ: διείλεγμαι, ші чл:) întpeвopвeskъ къ чinева; tpaktezъ despe чева; вorвeskъ ънъ dialektъ (saŭ лimвъ-oape каре); вorвeskъ dъпe peгъле. «Ἀλλήλοις διειλέγμεθα». Плт: «Πρεσβείαν ἐκπέμπειν, ἥτις τῷ βασιλεῖ διαλέξεται». ші «Τουτὶ τὸ ῥῆμα διελέχθην ἐγώ». Dm: «Πόλιες κατὰ ταῦτα διαλεγόμεναι». Ep: 4) = Παραλέγομαι, тъ кълкъ (тъ întpeъnъ) къ femee. «Οὐκ ἂν διαλεχθείην αὐτῇ». Apstf: (bezĭ ші λέγω, ші ὁμιλῶ).

Δια-λείβομαι, biit: -λείψομαι, тъ tenескъ, ші пікъ (къpгъ) de totъ, saŭ пîntpe чева.

Διάλειμμα (τὸ), [διαλείπω] întepвalъ, saŭ distanцъ (de локъ saŭ de timпъ); întpepъпцie. «Ὑστατοῦ διάλλειμα». Гал: «Ἐκ διαλλειμμάτων». Пл: пe zъstimпъpĭ, saŭ прекъpитъpĭ din kînd în kînd.

Διαλειπτὸν (τὸ), (se înц: φάρμακον) doktopie de ънцere, alifie. [διαλείφω].

Δια-λείπω, biit: -λείψω, (nex: διέλιπον, tpe: de къ: διαλέλοιπα, ші чл:) лasъ întepвalъ (de timпъ, saŭ локъ); лasъ a tpeче вpeme. «Διαλείπων ἡμέρας δύο». Пл: «Οὐ πολὺν διαλιπὼν χρόνον», Плт: «Ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπιδέουσι τοῖσι ὀθονίοισι, κατὰ δὲ τὸ ἕλκος αὐτὸ διαλείπουσι, καὶ ἐῶσι ἀνεφύχθαι». Iпкp: 2) (ел:) înчetezъ deokamdatъ, faкъ прекъpтape. «Καὶ διαλιπὼν προσέθηκεν, οὗ με μὴ, ші чл:» Esx: «Ἡ παυσάμενος ἢ διαλιπών ἐσιώπησεν». Пл: «Διαλείπουσα φωνή». Skid: глasъ întpepъпtъ. «Πυρετὸς διαλείπων». Iпкp: «Οὐ πώποτε διέλιπον ζητῶν καὶ μανθάνων». Ksn: 3) (ел: saŭ nestp:) miжлочeskъ, tpekъ ла miжлокъ (desпpe timпъ). «Διαλιπούσης ἡμέρας». Тъч: «Διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν». Тъч: 4) sîntъ denapte. «Διαλειπούσας (τὰς ὀλκάδας) ὅσον δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων». Тъч: (de ънde) «Διαλεῖπον». Ksn: = Διάλειμμα, intepвalъ dintpe... «Φύλακες ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐτετάχατο». Ap:

Δι-αλείφω, biit: -αλείψω, ънгъ de totъ. 2) = Ἐξαλείφω, штepгъ.

Δια-λείχω, biit: -λείξω, лinrînd de toate пъpцiле къpъцъ.

Διάλειψις, εως (ἡ), [διαλείπω] лъsape de локъ întpe... ; întpepъпцie.

Διαλεκτέον, nos: ал лъĭ διαλέγω.

Διαλεκτικεύομαι, biit: -εύσομαι, тъ întdeletniчeskъ ла dialektikъ [διαλεκτική]; sîntъ

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitъ, saŭ întdemînatikъ ла konвopвipe (dъпe чeле despe aчeasta peгъle, ші dъпe Platonъ. «Ὁ ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι ἐπιστάμενος». iap dъпe Apistotelъ = Σκεπτικὸς, saŭ Ἐφεκτικὸς). «Διαλεκτική». metodъ, saŭ штiinцъ de a doвedi чева analitiчeште, ші прin silogistiче întpeвopesпъnsъpĭ. [διαλέγομαι]. [de ънde

Διαλεκτικῶς, adв: dъпe metodъл dialektikъ, saŭ analitiчeште.

Διάλεκτος (ἡ), dialektъ, idiomъ de лimвъ; вorвъ; пponъпцie; felъ de вorвipe, eksпpesie. 2) (pap) în локъ de διάλεξις. [διαλέγομαι].

Διαλελαμμένος, Ion: în локъ de διειλημμένος, **nas:** tpe: de кь: ал партч: лъĭ διαλαμβάνω.

Διαλελυμμένως, adв: (de партч:) (грам:) **прin dialisъ,** desпърцit. « Σαμοθράκην Ὅμηρος οὔ φησιν, ἀλλὰ διαλελυμένως Σάμον Θρηϊκίην». Sвid: διαλύω].

Διάλεξις [διαλέγομαι], εως (ἡ), =Διάλογος, întpeворвipe. 2) (maĭ пoв) =Διάλεκτος.

Δια-λεπτολογέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, конворвeskъ кь чinева sofistiчente, disпвtîndь тъ desпpe челе maĭ amъпвnte лякрврĭ.

Διάλεπτος (ὁ, ἡ), foapte sввцipe. [διὰ, λεπτός].

Δια-λεπτουργέω ῶ, вiit: -ήσω, лякpezъ чева пpea sввцipe.

Δια-λεπτύνω, вiit: υνῶ, sввцiezъ чева пpea твлт.

Δια-λευκαίνω, вiit: -ανῶ, =Ἀπολευκαίνω; (fir:) desлвшeskъ, екsплікъ. [din

Διάλευκος (ὁ, ἡ), amestekatъ кь алвъ. 2) de totъ алвъ: (fir:) пpea desлвшitъ. [διὰ, λευκός].

Διάληξις [διαλαγχάνω], εως (ἡ), =Διακλήρωσις.

Διαληπτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a deoseвi, a dexвdika, a analisi, ші чл: (прin întind:) eksaktъ, metodikъ, ші = Διαιρετικός. [ші

Διάληψις, εως (ἡ), цinepe кь amîndoъ mîîneле. «Οὐκ ἐκ καταφορᾶς, ἀλλ' ἐκ διαλήψεως χρώμενοι ταῖς μαχαίραις». Плв: 2) desпърцipe; distanцъ. 3) (овіч:) opinie (пъpepe), idee, rîndipe; жвdikape, хotъpîpe. 3) konpinsъ deînskpisъ. [διαλαμβάνω].

Διάλιθος (ὁ, ἡ), înnodoвitъ кь пpeцioase nietpe. «Κόσμος διάλιθος». Slp: [διὰ, λίθος].

Δια-λιμάω -ῶ, вiit: -ήσω, вînlкpînd sивлвepъ în loate пъpцile.

Δια-λιμπάνω, =Διαλείπω.

Διαλινάω -ω, вiit: -ήσω, тъ slpekopъ, skapъ din пpeажъ. [διὰ, λίνον].

Δια-λιχμάζω, вiit: άσω, ші

Δια-λιχμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = Διαλείχω.

Διαλλαγὴ (ἡ), skimвape; deosevipe. 2) skimвъ. 3) (fir:) înвoipe, înnpietenipe. [ші

Διάλλαγμα (τὸ), oвiektъ de skimвъ. 2) =Διαλλαγὴ. [ші

Διαλλακτὴρ (ὁ), =Διαλλακτής. [ші

Διαλλακτήριος (ὁ, ἡ), îndemînatikъ a înвoi, a înnъka. [ші

Διαλλακτὴς, οῦ (ὁ), miжлочitopъ de înnъkape, saŭ înnpietenipe întpe înвpъжвіцĭ. [din

Δι-αλλάσσω, вiit: -αλλάξω, skimвъ пe алтъ чева, fakъ skimвъ; (bezĭ ші διαμείβω). 2) (fir:) înnpieteneskъ, înnakъ, înвoieskъ. 3) (nestp:) amъ deosevipe; (прin întind:) întpekъ, kovîpшeskъ, sîntъ maĭ deosevitъ de kît алціĭ.

Διάλληλος (ὁ, ἡ). «Τρόπος —». (лоц:) че se fave вnвл прintp'алтвл; (прin вpm:) nedesъvîpшitъ, nedoneditъ. [διὰ, ἀλλήλων].

Δι-αλλοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakъ чева de totъ în алтъ felъ.

Δι-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, = Διαπηδῶ. [de вnde

Δίαλμα (τὸ), Διαπήδησις.

Δι-αλοάω -ῶ, вiit: -ήσω, = Καταλοάω.

Διαλογὴ (ἡ), = Ἐκλογὴ, алецepe; desпъpцipe, deosevipe; пвmъpape. 2) =Διάλεξις, întpeворвipe. конвepsaцie. «Ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐτῷ». Ep: aŭ вorвit кь dînssл. [διαλέγω].

Δια-λογίζομαι, вiit: -ίσομαι, тъ sokoteskъ, кавtъ sokoteaлъ кь чinева. 2) конворвeskъ, тъ kînzвîeskъ desпpe чева кь чinева. 3) тъ rîndeskъ.

Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел ка вnъ dialogъ. [διάλογος].

Διαλόγισμα (τὸ), ші

Διαλογισμὸς (ὁ), kъвtape, алецepe de sokoteaлъ; kînzвipe, жвdikape; rîndipe; чepчetape; diskвцie, saŭ întpeворвipe; îndoiaлъ. «Προσεύχεσθαι χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ». Skp: [ші

Διαλογιστικὸς, ἡ, ὸν, кавenitъ, saŭ îndemînatikъ ла sokotipe, rîndipe, saŭ kînzвipe. [διαλογίζομαι].

Διάλογος (ὁ), dialogъ, întpeворвipe. [διὰ, λόγος].

Δια-λοιδορέω -ῶ, вiit: -ήσω, окъpъшkъ пe чinева npetвtindinea saŭ neînvetat. || (miж:) тъ окъpъшkъ кь чinева. [de вnde

Διαλοιδόρησις, εως (ἡ), окъpîpe neînvetatъ, saŭ de npetвtindinea.

Δια-λοξεύω, вiit: εύσω, пвiъ чева nieziш, saŭ kъpmeziш. [din

Διάλοξος (ὁ, ἡ), de totъ nieziшъ, saŭ kъpmeziшъ. [διὰ, λοξός].

Δια-λυγίζω, вiit: -ίσω, înkoвoiъ, saŭ млъdiъ чева de totъ, saŭ înkoвoind netpekъ прin чева. [de вnde

Διαλύγισμα (τὸ), = Διαπλοκή.

Δια-λυμαίνομαι, вiit: -ανοῦμαι, вatъшъ,

stpikъ de totъ, adъkъ mape naгъkъ.

Διάλυσις, εως (ἡ), desfacere, saъ deskompъnere în părţile, din kare konstъ; deskoasere; stpikare; pisinipe, (prin apă:) nepipe, moapte; (fir:) părъsipe; înboipe. (se konf: kъ διάχυσις, mi διήλυσις). [διαλύω].

Διαλυσίφιλος (ὁ, ἡ). noct: desbinъtorъ de prieteni. (διάλυσις, φίλος].

Διαλυτής, οῦ (ὁ), desfъkъtorъ, stpikъtorъ, mi ml: [διαλύω]. [de unde

Διαλυτικός, ἡ, όν, natinvosъ, îndeminatîkъ a desfiinga, mi ml:

Διάλυτος (ὁ, ἡ). desfъkъtъ: (ptp:) nekoplegatъ. [mi

Διαλυτός, ἡ, όν, natinvosъ a se desface. [διαλύω].

Διαλύτρωσις, εως (ἡ), reciprokъ peskumpъrare (de rovi). [διαλυτρόω].

Δια-λύω, biit: -λύσω, desfakъ în părţile, din kare a fost cева kompusъ; stpikъ, prъpъdeskъ; destinzъ, lasъ slab; prъsieskъ; pisineskъ; desfiinţezъ; înpъcioşeskъ, înboieşkъ. || (miж:) plekъ, mъ dauъ.

Δια-λφιτόω -ῶ, biit: -ώσω, presarъ kъ fъinъ (prinч: de orzъ).

Δια-λωβάω-ῶ, biit: -ήσω,=Διαλυμαίνομαι.

Δια-μαγεύω, biit: -εύσω, fermekъ de totъ.

Δια-μαδάω ῶ, biit: -ήσω, moiъ de totъ (prin likuidъ).

Δι-αμαθύνω, biit: -υνῶ, prefakъ cева în prea subţire prafъ; (fir:) prъpъdeskъ de totъ.

Διαμάλαξις, εως (ἡ), moiape de totъ. [din

Δια-μαλάσσω, biit: -άξω, molesteskъ, saъ fakъ cева moale de totъ, saъ treatat (kîte nuţinъ).

Δια-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, =Καταμανθάνω.

Δια-μαντεύομαι, biit: -εύσομαι, prooroceskъ, ţiveskъ ekstakt.

Δι-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, (nex: διήμαρτον, mi ml:) (kъ gen:) nu nemereskъ; greşeskъ; mъ înşelъ în ceva; nierzъ de totъ. [de unde

Διαμάρτημα (τὸ), greşalъ; nenemerire; nierdere. [mi

Διαμαρτία (ἡ), =Διαμάρτημα.

Δια-μαρτυρέω-ω, biit: -ήσω, mărturiseskъ în faворul kuiva. 2) adъkъ (dovedeskъ kъ) martori ka nîrîtorъ, kъ procesul este de intrat în judikatъ, iar ka nîrîtъ de împotivъ. || (miж:)=Διαμαρτύρομαι. [mi

Διαμαρτυρία (ἡ), mulţ felъ de paragrafie (vezi ziнereа παραγραφή) de a ataka, saъ a apъra prin mărturii leguitimitatea procesului. 2) protestъ. [mi

Διαμαρτύρομαι, biit: -υροῦμαι, zikъ (verъ, onpeskъ, înfъdueskъ, saъ înkredinţezъ) cева înaintea martorilor; kemъ martori împotiva celui ce mъ împiedikъieшte, saъ face cева împotivъ de părereа mea. 2) (Jur:) protestezъ. [διὰ, μάρτυς].

Δια-μασά(σσά)ομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mestekъ cева maї mulţ vreme (ka sakîzъl), mi înţiпъ zeama: (prin înţind:) mъnînkъ de totъ; (fir:) amъ cева totdauna în gurъ, o penetъ neînvetat. [de unde

Διαμάσημα (τὸ), or ce se leapъdъ daue o lupъ mestekare ka de prisosъ. [mi

Διαμάσησις, εως (ἡ), lupъ mestekare (ka de sakîzъ). [mi

Διαμασητός, ἡ, όν, mestekatъ, saъ de mestekat (ka sakîzul).

Δια-μάσσω (ττω), biit: -μάξω, frъmîntъ bine.

Δια-μαστιγόω -ῶ, biit: -ώσω, batъ tare kъ biчiul. [de unde

Διαμαστίγωσις, εως (ἡ), bătaїe tare kъ biчiul.

Δια-μαστίζω, biit: -ίξω, = Διαμαστιγόω.

Δια-μαστρωπεύω, biit: -εύσω, = Προαγωγεύω.

Δια-μασχαλίζω, biit: -ίσω, nuiъ, saъ (miж:) ţiъ cева la subţioarъ.

Διαμαχε(χη)τέον, pos: al lui Διαμάχομαι.

Διαμάχη (ἡ), [διὰ, μάχη] bătaliе, saъ cearъ nepreкurmatъ kutre ciнeva.

Δια-μάχομαι, biit: -έσομαι, şi -χοῦμαι (kъ dat:) mъ batъ, saъ mъ certъ kъ ciнeva neînvetat; fakъ xoтърtoare bătaliе. (vezi mi διαπολεμέω).

Δι-αμάω-ῶ, şi (miж:) διαμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, taiъ, gъbreskъ prin miжlokъ. 2) =Διασκάπτω.

Δια-μεθήμι, biit: διαμεθήσω, (nex: διαμεθῆκα, şi ml:) lasъ a 'mi kъdea, saъ a 'mi skъna cева din mînъ, slobozъ ceea ce ţiъ.

Δι-αμείβω, şi (miж:) διαμείβομαι, biit: -εἰψω, -εἴψομαι, (kъ ac: şi altul prepos:) fakъ skimbъ, daъ şi iaъ de la ciнeva altъ cева în lokъ. «Ὀδὸν —». Esx: în nepifp: în lokъ de Ὀδεύω,

Δια-μειδιάω -ῶ, biit: -άσω, = Ὑπομειδιάω, zîmbeskъ a pîde avia deskizînd ceле.

Διάμειπτος (ὁ, ἡ), [διαμείβω] skimbъчosъ, лesnicьosъ a se înloarpe din пъpepea ші вorвa sa.

Δια-μειρακεύομαι, ші Διαμειρακιεύομαι, biit: -εύσομαι, тъ поріъ, aaъ тъ disпзіъ копілъpeшte (adikъ кз обръzпічіе, saъ кшвріпцъ). [διὰ, μείραξ, saъ μειράκιον].

Διάμειψις, [διαμείβω] εως (ἡ), skimbare пе чева.

Δια-μελαίνω, biit: -ανῶ, înnerpeskъ, saъ тъ înnerpeskъ кз totвл. (stpъm: ші nestpъm:)

Διαμελεϊστὶ, rpешit în локъ de διὰ μελεϊστί.

Δια-μελετάω -ῶ, biit: -ήσω, meditъ кз stъpвinцъ ші neînteperпt; тъ denpinzъ прin dвinitoape ші neînteperпtъ meditape.

Δια-μελίζω, biit: -ίσω, desпарцъ tpвпвл în тъdвлареле sale, îl fakъ вькъцї.

Δια-μελίζομαι, biit: -ίσομαι, тъ конкврezъ кз чinева în мелодіе.

Διαμελισμὸς (ὁ), desпъpцipe în тъdвлape, saъ în вькъцї. [διαμελίζω].

Διαμέλλησις, εως (ἡ), amînape de вpeme, întîrziape. [ші

Διαμελλητὴς, οῦ (ὁ), oвічinвitъ a 'шї amîna tpевіле, zъвавпікъ. [din

Δια-μέλλω, biit: -μελλήσω, zъвoвeskъ, întîrziezъ.

Δια-μέμνημαι, biit: -μνησθήσομαι, кавtъ διαμιμνήσκομαι.

Δια-μέμφομαι, biit: μέμψομαι, neînчetat хвлевскъ; apътъ нетвлцвтipe, тъ skîpвeskъ de чева.

Δια-μένω, biit: -μενῶ, pътîiъ întp'aveeашї stape; dвinezъ, вpтezъ neînчetat; stъpвieskъ; staъ неклintitъ.

Δια-μερίζω, biit: -ίσω, desпарцъ în пърцї; faкъ вькъцї; înпарцъ. [de вnde

Διαμερισμὸς (ὁ), înпъpцipe, saъ desпърцipe în пърцї.

Διάμεσος (ὁ, ἡ), чел din miжлокъ; чел în stape demiжлокъ. «Διάμεσον» distanцъ dintpe... [διὰ, μέσος].

Διάμεστος (ὁ, ἡ), плinъ de totъ. [διὰ, μεστός]. [de вnde

Διαμεστόω -ῶ, biit: -ώσω, вmплв de totъ, saъ пînъ ввв.

Δια-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, тъsвpъ eksakt, saъ de ла вnъ къпъtiiъ пînъ ла алtвл; desпарцъ кз тъsвpъ, întp'atitea пърцї; (upin întind:) daъ (вînzъ, înпарцъ) кз тъsвpъ; (astpon:) ажвпrъ ла nosiцie diametpiчeшte oпвsъ. || (miж: кз ак:) iaъ кз тъsвpъ naptea mea; пвіъ sъ 'mї пъsoape чева, ка sъ iaъ. [de вnde

Διαμέτρησις, εως (ἡ), тъsвpape eksaktъ, saъ neste totъ, saъ înпърцipe прin тъsвpape; (astpon:) ажвпцере ла oпвsъ naptea a червлї. [ші

Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, тъsвpatъ, saъ пвinчosъ a se тъsвpa eksakt.

Διάμετρος (ἡ), (se înц: γραμμὴ) linie пътpвnzъtoape прin чentpв, ші înпърцitoape de черкъ în doъ de o potpivъ пърцї. (de вnde) «Ἐκ διαμέτρου». Лвч: eksakt oпвsъ; (fir:) кз totвл ші de totъ înпpotivъ. || (sввst:) înstpвmîntъ цeometpikъ вnpe desemnapea diametpвлї. || Διάμετρον (τὸ), linsъ din тъsвpъ, saъ din поpцia soлdaцilop. [διὰ, μέτρον].

Διαμεύστας, α (ὁ), eskamotopъ. [din

Δι-αμεύω, biit: -εύσω, Dop: în локъ de διαμείβω, пpefakъ, skimbъ вna întp' alta.

Δια-μήδομαι, biit: -μήσομαι, поet: тъ kinzвieskъ (înгpiжeskъ) кз stъpвinцъ.

Δια-μηκίζω, biit: -ίσω, (astpon:) =Διαμετρέω.

Διαμήνυσις, εως (ἡ), = Διαγγελία, înквnomtinцape. [din

Δια-μηνύω, biit: -ύσω, daъ de цtipe, tpimiцъ beste.

Δια-μηρίζω, biit: -ίσω, тъ înpeвnъ кз femee. [διὰ, μηρός]. [de вnde

Διαμηρισμὸς (ὁ), înпpeвnape кз femee.

Δια-μηρύω, biit: -ύσω, desfъшвpъ, deanъnъ.

Δια-μηχανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, тъ meштешвцeskъ în totъ kinвл, saъ тъ silеskъ neînчetat.

Δια-μίγνυμι, biit: -μίξω, = Συμμίγνυμι, amestekъ вna кз алta.

Δια-μικρολογέομαι, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, intpв în чele maї miчї sokotelї, (adikъ) тъ skвmneskъ foapte.

Δι-αμιλλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι (кз dat: saъ ак: прeп:) конкврezъ, saъ тъ întpekъ кз чinева.

Δια-μιμνήσκομαι, biit: -μνήσσμαι, (tpe: de кз: διαμέμνημαι în локъ de прez:) цiъ minte neînчetat.

Δια-μινυρίζομαι, biit: -ίσομαι, ші

Δια-μινύρομαι, biit: -οῦμαι, kîntъ кз sвбцipe ші tpetвpъtopъ, saъ плînцeposъ глasъ.

Δια-μισέω -ῶ, biit: -ήσω, вpъskъ кз ковîpшipe.

Δια-μιστύλλω, biit: -υλῶ, fърîmiчezъ în вькъцеле.

Διάμιτρος (ὁ, ἡ), пвptътopъ de mitpъ

(saŭ лeгътвръ de кanŭ). [διὰ, μίτρα].

Διαμοιρηδὰ, adв: ποet: desпъpдit în doъ пъpдĭ. [διὰ, μοῖρα].

Δίαμμος (ὁ, ἡ), пlinŭ de nisinŭ. [διὰ, ἄμμος].

Δια-μνημονεύω, вiit: -εύσω, дiŭ minte, saŭ 'mĭ adвкŭ aminte пепрекврmat, op mвлъ вpeme.

Δια-μοιράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, ші -ήσομαι, ποet: în локŭ de διαμερίζω.

Διαμοιρία (ἡ), (гpешit) în локŭ de διμοιρία.

Διαμολεῖν, ποet: пex: 2: de înf: ал лвĭ διαβλώσκω.

Δια-μολύνω, вiit: -υνῶ, mînжeskŭ (moлinseкŭ) de toдŭ.

Διαμονὴ, (ἡ), dъinipe; stъpвinдъ; пепрекврmaтъ вртape. [διαμένω].

Δια-μονομαχέω -ῶ вiit: -ήσω, mъ вatŭ în dвелŭ кв чinева,

Διάμορφος (ὁ, ἡ), чел че ape (saŭ se apatъ sввt) îndoiтъ firвръ. [διὰ, μορφή].

Δια-μορφοσκοπέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (кв dat:) mъ disпвтŭ кв чinева desпpe fрвmвseдe, прetinzŭ, къ sîntŭ maĭ fрвmosŭ.

Δια-μορφόω -ῶ, вiit: -ώσω, foрвiezŭ чева пeste totŭ. [de вnde

Δια-μοτέω, -ῶ, вiit: ώσω, вmплв (дiŭ deskisъ) pana кв skamъ.

Δια-μοχλίζω, вiit: -ίσω, apdikŭ чева în sвs кв iîprie; (în ден:) stpъmвtŭ din локŭ (sвpиŭ) în silъ.

Διαμπὰξ [διὰ, ἄμφω], adв: пînъ din-коло (stpъпвns).

Δι-αμ-πείρω, вiit: περῶ, ποet: în локŭ de διαναπείρω, saŭ διαπείρω. [de вnde

Διαμπερὲς, saŭ διαμπερέως, adв: ποet: de коло пînъ коло, saŭ de sвs пînъ жos, de ла вnŭ кънътîiŭ пînъ înтp' алтвл, ші чл: (fir:) de ла înчепвтŭ пînъ ла sfîpшitŭ; în toatъ вpemea, neînvetat. [ші

Διαμπερὴς, ές (ὁ, ἡ), пътpвnsŭ пînъ din коло, кондinвtŭ; (fir:) пепрекврmatŭ. saŭ 2) пътpвnzъtopŭ. «Ὀδύνη — ». Iнкр:

Δι-αμπερονάω -ῶ, ποet: în локŭ de διαπερονάω.

Διαμπραθέειν, ποet: în локŭ de διαπραθεῖν, пex: 2: de înf: ал лвĭ διαπέρθω.

Δια-μυδάω, -ῶ, вiit: -ήσω, пвtpezeskŭ (mъ toпeskŭ) кв totвл de вmezeaлъ.

Δια-μυθολογέω, ῶ, вiit: -ήσω, ποet: zikŭ (екsпpimŭ, повesteskŭ) чева прetвtindenea, saŭ de ла înчепвтŭ пînъ în sfîpшitŭ || (miж:) конвerseзŭ кв чinева de пetpечepe.

Δια-μυκτηρίζω, вiit: -ίσω, вatжokopeskŭ пе чinева прea mвлt.

Δια-μυλλαίνω, вiit: ανῶ, îmĭ sвîpчeskŭ, ші stpîmвezŭ ввzeле sпpe вatжokopipea ші desпpецвipea квĭва.

Δια-μυστύλλω, (гpешit) în локŭ de διαμιστύλλω.

Διαμφάδιος, ші διαμφίδιος (ὁ, ἡ), ποet: deoseвitŭ, de алтŭ felŭ. 2) îndoitŭ. [din

Διαμφὶς, adв: ποet: [διὰ, ἄμφω] desпъpдitŭ în doъ пъpдĭ; saŭ de amîndoъ пъpдiле.

Δι-αμφισβητέω, -ῶ, вiit: -ήσω, =Διαφιλονεικῶ. [de вnde

Διαμφισβήτησις, εως (ἡ), =Διαφιλονείκησις, disпвtape.

Δι-αμφοδέω, -ῶ вiit: -ήσω, пiepzŭ dpвmвл (maĭ кв seamъ în pesпîntie). (гpam: екsплік: a лвĭ ἀδροτάζω).

Δια-μωκάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = Διαμυκτηρίζω, ші Διαμυλλαίνω. [de вnde

Διαμώκησις, εως (ἡ), вatжokopipe.

Δι-ανα-βάλλομαι, вiit: -βαλοῦμαι, amînŭ neînvetat.

Δι-ανα-γινώ(γνώ)σκω, вiit: -γνώσομαι, (пex: διανέγνων, ші чл:) viteskŭ чева пînъ ла sfîpшitŭ.

Δι-αναγκάζω, вiit: -άσω, sъвîpшeskŭ чева прin silъ. (вezĭ ші καταναγκάζω) [de вnde

Διαναγκασμὸς, (ὁ), sъвîpшipe de чева прin silъ.

Δι-ανα-καθίζω, вiit: -ίσω, skolŭ, пвiŭ sъ шazъ dpent în sвs adesea.

Δι-ανα-κλάω -ῶ, вiit: -άσω, pesfpînrŭ (лвшinъ, sвnetŭ, ші чл:) прin чева.

Δι-ανα-κύπτω, вiit: -κύψω, =(saŭ гpешit în локŭ de) διακύπτω.

Διανάπαυσις, εως (ἡ), pепaosŭ întpemiжлочitŭ; întpepвпдie. [din

Δι-ανα-παύω, вiit: -παύσω, daŭ pепaosŭ, лasŭ a se odixni înтp' вnŭ întepвалŭ de вpeme (oштipĭ, ші чл:) || (miж:). mъ odixпeskŭ kît-ва.

Δι-ανα-πείρω, вiit: -περῶ, гъвpeskŭ, пътpвnzŭ пînъ din коло (вezĭ ші διαπείρω), =Διαμπείρω.

Δια-ναρκέω -ῶ, вiit: -ήσω, amopцeskŭ întp' o întindepe de вpeme, pъmiiŭ пе o вpeme netишkatŭ.

Δι-αν-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, atîpиŭ de totŭ.

Δια-νάσσω, вiit: -νάξω, -astвпŭ кръпътврĭ вîpînd чева п' întpe dînseле.

Διανάστασις, εως (ἡ), вkлapc în sвs de o datъ sпpe fвгъ, saŭ пъвъliре asвпpa квĭва. [διανίστημι].

Δια-ναυμαχέω -ῶ, viit: -ήσω, faкъ dъinitoape, saъ kritikъ bъtъlie navalъ(ne mape).

Δια-νάω, viit: -νάσω, saъ -ναύσω, isvorъskъ n' între...

Διάνδιχα, adv: noct: [διὰ, ἄνδιχα] despъrgit în doъ mъrgi. 2) în doъ deosebite kinъri.

Διανεῖν, infin: al lъi διανέω.

Διανέρησις, εώς (ἡ), =Διανομή. [mi

Διανερητικὸς, ἡ, ὸν, nъtinvosъ, saъ ka voinъ de a întъrgi. [διανέρω].

Δι-ανεμόω -ῶ, viit: -ώσω, vîntъrъ, saъ lasъ ceva a flota în aerъ: saъ ekspsiъ vîntъlui.

Δια-νέμω, viit: -νεμῶ, întargъ, întaratiъ, pesnîndeskъ; nъvlikъ. 2) noct: gavernezъ.

Διανενησμένος, η, ον, nas: tre: de ka: al partu: lui διανήθω.

Διανενοημένως, adv: (de partu:) ka rîndipe, saъ vъnъ kinzsire, întelepciune. [διανοέομαι].

Δια-νέομαι -οῦμαι, [fъr viit:] trekъ, saъ netrekъ; (fir:) viteskъ.

Διανέστην, nex: 2: al lъi διανίσταμαι.

Διάνευμα (τὸ). semnъ ka kapul. || (în Apstf: Tesmfp: 122 gremii) în lokъ de δίνευμα. [διανεύω].

Δια-νευρέω, viit: -ώτω, faкъ ceva de totъ nervosъ, tape, întъreskъ.

Δια-νεύω, viit: -νεύτω, (ka dat: saъ ak: prep:) faкъ kъiva semnъ ka kapul. 2) (ka ak: el: de prep:) = Ἐκκλίνω, fugъ, mъ apъrъ de ceva. (se konf: ka διανεύω, mi ka

Δια-νέω, viit: -νεύσομαι, = Διανήχομαι, trekъ în notъ; (fir:) skanъ; mъ desfakъ anevoe de ceva.

Διανεργὸς, ὸία, ος, mik: (în lokъ de nas:) tre: de ka: de partu: al lъi διανοίγω.

Δια-νήθω, viit: -νήσω, torkъ sabgire. [de snde

Διάνημα (τὸ), toptъ sabgire.

Διάνηξις [διανήχομαι], εως (ἡ), trecere în notъ.

Δια-νηστεύω. viit: -εύτω, netrekъ nostind saъ nemînkatъ.

Δια-νηστίζομαι, viit: -ίσομαι, rastъreskъ, dezknъ. [de snde

Διανηστισμὸς, (ὁ), dezknъ, rastъpire.

Δια-νήφω, viit: -νήψω, = Ἀνανήφω, mъ desmetiveskъ, mъ demtentъ, mъ desvъtъ.

Δια-νήχομαι, viit: -νήξομαι, = Διακολυμβάω. 2) mъ întrekъ ka cineva la înnotare:

Διάνηψις [διανήφω]. εως (ἡ), desvъtare. desmetivire. 2) (fir:) pesflare. (se konf: ka διάνηψις).

Δι-ανθέω -ῶ, viit: -ήσω, înflporeskъ neste totъ. [din

Διανθὴς [διὰ, ἄνθος], ἐος (ὁ, ἡ), plinъ de flori, înflporitъ neste totъ. || [διὰ, ἄνθος] cel ka îndoite flori. saъ 2) kare înfloreste de doъ ori ne anъ. [de snde

Διάνθησις, εως (ἡ), desvъrgirea înfloripe.

Δι-ανθίζω, viit: -ίσω, înnodoveskъ ka flori; (în pen: mi fir:) înfrumusegezъ. 2) = Ἀνθολογῶ, kalegъ flori.

Δι-ανιάω -ῶ, viit: -άσω, mîhneskъ kumplit.

Δια-νίζω, (mai ovicu: de kъt...

Δια-νίπτω, viit: -νίψω. spъlaъ sine, limpezeskъ

Δια-νίσσομαι, viit: -νίσ(νεί)σομαι, noct: = Διέρχομαι, trekъ.

Δι-αν-ίστημι. viit: δι-αν-α-στήσω, (mik: nex: διανέστην. mi ca:) ardikъ în sus (naiъ dpent în picoare) de o datъ; înviezъ; (fir:) înviprit, înkrancezъ. || (mik:) mъ skoaъ de o datъ în sus (ka sъ fugъ, saъ sъ pъvъleskъ asupra kuiva): (fir:) îmi pedoveskъ ustepire. mъ-întrerezъ.

Διάνυψις, εως (ἡ). spъlare kurъ, limpezire. [διανίπτω].

Δια-νοέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (nex: διενοήθην) (ka inf:) naiъ în rîndъ, proiectezъ, kugetъ: (ka ak: saъ gen: saъ adv:); xadikъ, mъ kinzsieskъ: amъ knъ felъ de mъrere desupre ceva. [διάνοια]. [de snde

Διανόημα (τὸ), kugetare, rîndъ formatъ. mъrere premeditatъ. [mi

Διανόησις, εως (ἡ), kugetare, kinzsire. (vezi mi διάνοια). 2) = Διανόημα. [mi

Διανοητικὸς, ἡ, ὸν (mi adv:) = -κῶς, kavenitъ, saъ îndemînatikъ la kugetare, iskusitъ la rîndire. «Διανοητικὸν» partea ceа kavîntъtoare a sufletului, mintea. «Διανοητικὰ μέρη ὀρ.ματος. »Apst: mъrgire cele mai morale, saъ mai iskusite în ekspresii de adevъrъri. [mi

Διανοητὸς, ἡ, ὸν, ka mъrandepe înțeles, saъ de înțeles. 2) ideal, închipuitъ ka rîndul. [de snde

Διανοητῶς, adv: în kugetъ, ideal, prin rîndъ nainai.

Διάνοια (ἡ). [διὰ, νοῦς] lukrare prin minte, saъ ustepe, îndemînare a sufletului la rîndire mi prichepere; (în gen:) minte. «Διανοία θεωρεῖν». Iskr: (vezi mi διανόησις). 2) (prin înțind:) = Διανόημα, skopъ, rîndъ. «Ἐν διανοίᾳ ἦσαν λύειν τὴν

γέφυραν». Тѣч: авеаѣ de rîndѣ. 3) înţeleѕѣ. «Διάνοιαν δὲ τοιαύτην εἶχε τὰ γεγραμμένα «Ил.

Δι-αν-οίγω) viit:-οίξω, nex:(διανέῳξα, saѣ διήνοιξα, mi чл:) deskizѣ чева. de totѣ, saѣ пъţin (кръпѣ вша, mi чл:). [de вnde

Διάνοιξις. εως (ἡ), deskidere de totѣ, saѣ пъţinъ.

Διαγορεύς, έως (ὁ), înпърţitorѣ. [din

Διανομή (ἡ), înпърţire. 2) (прin întind:) daрѣ înпърţitѣ (mai кѣ seamъ ла нородѣ). [διανέμω].

Δια-νομοθετέω -ῶ, viit: -ήσω. întokmeskѣ прin леţi. 2) проповѣ proiektѣ de леţe.

Δια-νοσέω -ῶ, viit: -ήσω, пetpекѣ o dъinitoare воалъ:

Δια-νοσφίζω, viit: -ίσω, noet: înпардѣ. 2) (miж:) -ομαι, fърѣ кѣ вікleanѣ miжлокѣ, însвmindx'mї чева dintr' вnѣ ѕtpeinѣ лвкрѣ înkredinţatѣ mie.

Διανταίος [διὰ, ἀντὶ], α, ον, (mi adв:) -αίως, noet:=Έναντίος. «Μοῖρα —». Esxл: 2) чел че трече dinколо, saѣ de колo пînъ колo. «Πλῆξὴ —». Diod: 2) întinsѣ de ла вnѣ кънълîiѣ пînъ ла че-л-алѣ: (în цеп:) лвирѣ. «Τόνος —». Iнкр:

Διαντικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѣ a moia, a вda. [διαίνω].

Δι-αντλέω -ῶ, viit: -ήσω, demeрtѣ вnѣ лікѣidѣ пînъ ла пікълъръ (zлcieskѣ); (fir:) равdѣ пînъ în sfîrшitѣ.

Διαντὸς [διαίνω], ἡ, ὸν. пѣtinчosѣ a se вda, saѣ moia.

Δια-νυκτερεύω, viit: -εύσω, пetpекѣ toaтъ noaптea.

Διάνυσις (ἡ), sъвîrшire (mai кѣ seamъ de кълъtopie). [mi

Διάνυσμα (τὸ), пapтea чea sъвîrшitъ (прinч: de кълътopie). «Ἡμερήσιον διάνυσμα». Пав: кале de o zi. [διανύω].

Διανύσσω(ττω), viit: -νύξω, гъъpeskѣ чева п' întpe, saѣ кѣ вnѣ ѕавцire miжлокѣ.

Διανύτω, saѣ διανύω, viit: -ύσω, (кѣ ак:) sъвîrшeskѣ de totѣ; (кѣ ак: прeп:) пetpекînd аждпrѣ. «Διανύσας (se înц: ὁδὸν) εἰς Βαβυλῶνα». Diod: (bezї mi διατελέω).

Δια-ξαίνω, viit: ανῶ, dъръчeskѣ, saѣ пientenѣ, скарпънѣ лînъ, mi чл: (прin врт:) deslînczѣ, destрънѣ (o цesъtъръ), faкѣ скатъ; (fir:) stpikѣ de totѣ, прънъdeskѣ чева. 2) sripiѣ, чiзneskѣ tape mi ces.

Δια-ξέω, viit: -ξέσω, чioплeskѣ, sanѣ кѣ întdemînъtate пiatръ, mi чл:

Δια-ξηραίνω, viit: -ανῶ, вssкѣ de totѣ. [din

Διάξηρος (ὁ, ἡ), вskatѣ de totѣ. [διὰ, ξηρός].

Διάξιμος (ὁ, ἡ), [διάγω] tpansпopiatѣ, saѣ de tpansпoptat.

Δια-ξιφίζομαι viit: -ίσομαι, mъ batѣ кѣ чinева прin кѣţite. [de вnde

Διαξιφισμὸς (ὁ), вътълie кѣ кѣţite.

Διάξυλον (τὸ), stinrie de летнѣ пѣsъ кърmeziш, ка съ леţe, saѣ съ ţie алteле dpente. [διὰ, ξύλον].

Δια-ξυράομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, mъ pazѣ вine (кѣ nepdafѣ).

Διάξυσμα (τὸ), mъпцълецѣ ѕкoвiтѣ пe колоane saѣ stîлпї. 2) чioплiтъръ (aѕkie) de пiatръ. (bezї λατύπη). [din

Δια-ξύω, viit: -ξύσω, ѕкoвind faкѣ adînкътъръ, saѣ шъпцълецѣ în пiatръ, mi чл:

Δια-παγκρατιάζω, viit: -άσω, mъ лупѣ кѣ чinева în папкраţiѣ. [bezї παγκράτιον].

Δια-παιδαγωγέω -ῶ. viit: -ήσω, гавернezѣ копiї; (fir:) desfътezѣ пe чinева (îl faкѣ a пetpече вpeтea) кѣ чева; (прin întind:) amъţeskѣ (ка nedarзrвл пe копiї); прелвпцeskѣ кaїва вpeтea кѣ пъdeжdї minчinoase. »Διαπαιδαγωγεῖν τὸν πότον ἐλπίσι». mi «Ἡδονῇ καὶ χάριτί τινα διαπαιγωγῶν. Пл:

Δια-παιδεύω viit -ευσω, înвъцѣ пe чinева peгвлat mi desъвîrшit.

Δια-παίζω, viit: -παίξω, mъ жокѣ пînъ ла sfîrшitѣ, înї isnpъвeskѣ жоквл. 2) (кѣ ак:) înї batѣ жокѣ de чinева: (fъръ kazѣ) гвзneskѣ.

Δια-παλαίω, viit: -αίσω, (кѣ dat: saѣ прeп: ак:) mъ лупѣ кѣ чinева пînъ ла sfîrшitѣ. [din

Διαπάλη (ἡ), întpeлвпъ; (fir:) конкърinцъ.

Δια-πάλλω. -viit: -παλῶ, клetinѣ, (mi miж: съръ, mъ аввîрлѣ) în коачї mi înколо; (прin întind:) арвпкѣ daѣ, saѣ iaѣ кь) soрцї.

Δια-παλύνω. viit: -υνῶ, sfърîmѣ, faкѣ вакъцї. 2) пресърѣ пe чева прafѣ (de op чe).

Δια-παννυχίζω. viit: -ίσω, = Διανυκτερεύω, пetpекѣ noaптea întpeaгъ deштentѣ. [de вnde

Διαπαννυχισμὸς (ὁ), превегiere de toaтъ noaптea.

Διαπαντὸς, adв: în локѣ de διὰ παντὸς (se înц: χρόνου), în toaтъ вpeтea, neînчetat.

Δια-παπταίνω, viit: ανῶ, mъ вїlѣ înпре-

жвр în коачĭ ші în коло, ка квм ашĭ къвіа чева.

Δια-παρα-κύπτω, viit: -κύψω, mъ вĭtĕ кв коada окіблвĭ niezіш. ‖ (miж:) «Θυρίδας διαπαρακυπτομένας». Skp: fepestpe кв оківрĭ (Тврч: kafasврĭ).

Διαπαρατριβή (ἡ), =Παραδιατριβή.

Διαπαρείς, εῖσα, ἐν, nas: nex: 2: de пар-тч: ал лвĭ διαπείρω.

Διαπαρθένευσις, εως (ἡ), desfeчopipe. [din

Δια-παρθενεύω, viit: -εύσω, desfeчopeжĕ (o feчoаръ). [ші

Διαπαρθένιος (ὁ, ἡ), (nвmaĭ în fpas:) «Δῶρα—». Ksn: dapврĭ (dinaintea nвnцiĭ) date de цinepe mipeselĭ nentpв feчopia eĭ. [διὰ, παρθενία].

Δια-παρ-οξύνω, viit: -υνῶ, пекъжeskĕ, mînilĕ пе чinева пpea mвлт.

Διάπαρσις, εως (ἡ), гъвpipe, пътpвndepe пînъ dinколо. [διαπείρω].

Διάπασμα (τὸ), [διαπάσσω] npafĕ mipesmosĕ, кв каре îшĭ presъpaĕ mвeріле tpвпвл.

Δια-πασσα(ττα)λεύω, viit: -εύσω, întinzînd вatĕ кв квĭе ла къпътîie, stamatoseskĕ (пиеле). (vezĭ ші θρανεύω).

Δια-πάσσω (ττω), viit: πάσω, presapĕ чева кв npafĕ neste totĕ.

Διαπασῶν (ἡ), nedекл: în локĕ de (ἡ) διὰ πασῶν (преквт: ші διὰ τεσσάρων, ші διὰπέντε, se înц: φωνῶν, saĕ χορδῶν συμφωνία) în mвsik: = Ἑπταφωνία. (кавтъ πᾶς).

Δι-απατάω ῶ, viit: -ήσω, amъцeskв кв totвл.

Δια-πατέω -ῶ, viit: -ήσω, калкĕ de totĕ.

Διάπαυμα (τὸ), ші

Διάπαυσις, εως (ἡ), întpepвnцie, прекврmape; distanцъ. [din

Δια-παύω, viit: -παύσω, înчetezĕ (пе sinemĕ saĕ пе алтвл) în intepвale, fakĕ прекврmъpĭ. (vezi ші διαναπαύω).

Διάπεζος (ὁ, ἡ), (npinч: χιτών) лвnгĕ nînъ în шчoape, =Ποδήρης, saĕ кв вandъ (кепарĕ) de жвр înnpeжвp. [διὰ, πέζα].

Δι-απειλέω ῶ, viit: -ήσω, (кв dat:) ameріцĕ tape пе чinева.

Δια-πεινάω, -ῶ, viit: -ήσω, ші -άσω, 'mĭ e foame пpea mвлт, saĕ пепрекврmat; saĕ mъ întpekĕ кв чinева ла foame (kom: napodie a лвĭ διαπίνω).

Διάπειρα, ας (ἡ), =Ἀπόπειρα.

Δια-πειράζω, viit: -άσω, =Διαπειράω.

Δια πειραίνω, viit: -ανῶ, noct: în локĕ de διαπείρω.

Διαπειράω -ῶ, mi (miж:) διαπειράομαι -ῶμαι, viît: άσω, -ομαι, (кв цep:) =Ἀποπειράω, -ομαι.

Δια-πείρω, viit: -περῶ, гъвpeskĕ, пътpвnzĕ nînъ din коло (кв niponĕ, ші чл:).

Δια-πέρπω, viit: -πέρψω, tpimiцĕ în toate пърціле. 2) tpimiцĕ чева npin чinева, saĕ din mînъ în mînъ. 3) (miж:) tpimiцĕ în pечinpokĕ, =Ἀντεπιστέλλω. 4) =Μεταπέμπομαι. [de вnde

Διάπερψις, εως (ἡ), tpimitepe (dвne toate însem: лвĭ διαπέρπω).

Δια-πενθέω -ῶ, viit: -ήσω, жълeskĕ mînъ ла sfîpшitĕ (totĕ anвл de жале).

Διαπέντε, nedекл: кавтъ διαπασῶν.

Διαπεπαισμένος, η, ον, nas: tpe: de кв: ал партч: лвĭ διαπαίζω.

Διαπεπαρμένος, η, ον tpe:, de кв: nas: ал партч: лвĭ διαπείρω.

Διαπεπονημένως [διαπονέω], adв:(de партч:) кв лвкраре de mвлтъ skвmпътate ші silinцъ.

Δια-πέπτω, viit: -πέψω, fepвĕ чева nînъ sъ se toniaskъ; mistвieskĕ, saĕ кокĕ кв desъвîpшipe.

Δια-περαίνω, viit: -ανῶ, adвkĕ ла sъвîpшipe, sъвîpшeskĕ de totĕ.

Δια-περαιόω-ῶ, viit: -ώσω, = Διαπορθμεύω, trekĕ чева de чeea-л-алтъ пърte a pîвлвĭ, mi чл: [de вnde

Διαπεραίωσις, εως (ἡ) tpeчepe de чeea-лалтъ napte a pîвлвĭ, ші чл: (акт: saĕ nexт:).

Διαπέραμα (τὸ), = Διαπεραίωσις. 2) (npin întind:) stpimtoape de апъ, =Ὁρθμός. [ші

Διαπεράσιμος (ὁ, ἡ), (npinч: pîĕ, ші чл:) de tpekвt. [din

Δια-περάω -ῶ, viit: -άσω, tpekĕ pîĕ din коло (акт: saĕ nexт:). (Гіг:) «Βίον διαπεράν». Ksn:

Δια-περδικίζω, viit: -ίσω, кавтъ διεκπερδικίζω.

Δια-πέρθω, viit: πέρσω, (nex: διέπερσα, saĕ διέπαρθον, ші miж: în локĕ de nas: διεπραθόμην) noet: жълвieskĕ, пвstiezĕ.

Δια-περι-πατέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ npeквтвл în коачĭ ші în коло; fakĕ solaце (Itл:).

Δια-περονάω -ῶ, viit: -ήσω, вatĕ, пътpвnzĕ чева кв niponĕ, saĕ квiĕ, ші чл: 2) = Διαπείρω. [διὰ, περόνη].

Διαπεσεῖν, nex: 2. de înf: ал лвĭ διαπίπτω.

Δια πεσσεύω, viit: -εύσω, кавтъ διαπεττεύω.

Δια-πέταμαι, viit: -πτήσομαι, =Διίπταμαι.

Δια-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzъ, desfacъ. [de ъnde

Δια-πέτασμα (τὸ), =Παραπέτασμα.

Διαπέτεια (ἡ), întindere, desfacere. [din

Διαπετὴς, έος (ὁ, ἡ), desdoitъ, întinsъ, desfъcъtъ. [διαπετάννυμι]

Δια-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, =Διίπταμαι.

Δια-παττεύω, biit: -εύσω, mътъ pietrele în coarъ ші în колo (ла жокъл de damъ saъ таблъ); (fir:) pisvezъ чева. || (між:) жокъ къ чіпева damъ, saъ таблъ, ші чл: (bezi ші διακυβεύω).

Δια-πέττω, Al: în локъ de διαπέπτω.

Δια-πεύθομαι, biit: -πεύσομαι, noet: în локъ de διαπυνθάνομαι.

Διαπέφλοιδα, Ion: між: tpe: de къ: ал лаї διαφλύω.

Διαπέφραδον, noet: nex: 2: ал лаї διαφράζω.

Διάπεψις [διαπέπτω], εως (ἡ), mistъipe desъвîршітъ; коарере ажънsъ.

Διάπηγα, -ων (τὰ), stîлиї miчї între maї marї. [ші

Διάπηγμα (τὸ), = Διάξυλον. [ші

Δια-πηγμάτιον (τὸ), dim: ал лаї διάπηγμα. [din

Διαπήγνυμι, biit: -πήξω, înfirъ чева între алтеле (ка съ se înţeneascъ вine). 2) = Συμπήγνυμι, înkeiъ, ъneskъ stpîns. 3) înkerъ de totъ.

Δια-πηδάω, -ῶ, biit: -ήσω, съръ n'întpe, saъ maї mpessъs de чева. 2)=(saъ грешіт în локъ de) Διαπιδύω. [de ъnde

Διαπήδησις, εως (ἡ), съpipe n' întpe, saъ ne d'asънpa. 2) = (saъ грешіт în локъ de) Διαπίδυσις.

Διαπῆλαι, nex: de înf: ал лаї διαπάλλω.

Δια-πηνικίζω, biit: -ίσω, (fir:) konstpъiъ чева în кінъ, ка съ amъţeskъ; (fir:) înшелъ, atparъ npin чева meштешъţitъ. «Τοσοῦτον καλῶς διεπηνίκησας τὸν λόγον». Kpat: [διὰ, πηνίκη].

Διάπηξ, ηγος (ὁ), =Διάπηγμα.

Διάπηξις, εως (ἡ), konstpъкţie din felъpite sneţiї. «Σώματος —». Stp: diopranismъл tpънълаї. [διαπήγνυμι].

Δια-πιαίνω, biit: ανῶ, înграшъ чева къ desъвîршipe.

Διαπίδυσις, εως (ἡ), isvopîpe, чішnipe, ші чл: [din

Δια-πιδύω, biit: -ύσω, skoţъ kite пъţinъ ътezealъ npin капалъ пред stpimtъ, asъdъ, чішneskъ. «Διὰ τῶν πόρων διαπιδύουσα ἡ τροφὴ, καθάπερ ἐν κεραμίοις ὡμοῖς τὸ ὕδωρ». Apst: (se konf: къ διαπηδάω).

Δια-πιέζω, biit: -έσω, (Iksfn:) stpibeskъ къ depeteле.

Δια-πηθικίζω, biit: -ίσω, mъ жокъ къ чînева (saъ fakъ гpimase de pîsъ) ка maїmъца.

Δια-πικραίνω, biit: -ανῶ, amъръsкъ пред mълт; (fir:) некъжeskъ, mîxneskъ пе чineва foapte. [din

Διάπικρος (ὁ, ἡ), пред amapъ. [διὰ, πικρός].

Διαπίμελος (ὁ, ἡ), пред гpasъ, saъ пліпъ de гръsime neste totъ. [διὰ, πιμελής].

Δια-πίμπλημι, biit: διαπλήσω, ътплъ de totъ (nînъ sъs); satъpъ; (fir:) desъвîршeskъ, înплineskъ.

Δια-πίμπρημι, biit: διαπρήσω, apzъ de totъ.

Δια-πίνω, biit: -πίομαι, вeaъ пе zъstimпърї ші des. 3) îmъ întpekъ къ чineва ла бъътъръ. 3) вeaъ nînъ ла пікъътъръ, skъprъ пахаръл. (bezi ші διαπεινάω).

Δια-πιπράσκω, biit: διαπράσω, vînzъ ла вniї алţії къ mъpъnţeaoa.

Δια-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: διέπεσον, ші чл:) kazъ de totъ saъ kîte пъţinъ; (npin întind:) kazъ din локъл meъ, mъ pisineskъ, mъ пierzъ; mъ stpikъ; mъ toneskъ; (fir:) morъ. «Ἄνθη διαπίπτοντα». Tfp: «Πότερον διαπέπτωκεν, ἢ διεκομίσθη τὰ γράμματα»; Sin: «Ἀπεχώρησαν ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες». Ksn: «Λόγου διαπεσόντος». Пл: «Ἐπειδὰν ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος, τῷ μὲν σώματι προσήκει διαλύεσθαι καὶ διαπίπτειν». Пл: «Ἕως οὗ διέπεσε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν». Skp: 2) гpешeskъ, nъ nemepeskъ. «Πολλῶν ἡμερῶν οὐ μεμελέτηκε, καὶ ἐφοβήθη διαπεσεῖν». Пл: «Διαπέσοιμι πανταχῇ». Apstf:

Δια-πιστεύω, biit: -εύσω, (къ ак: saъ dat:) крezъ чева гъръ нічї o îndoialъ; amъ desъвîршітъ крединţъ în чева. 2) (къ ак: ші dat:) înкрединţezъ чева къїва. (se konf: къ....

Δι-απιστέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) nъ пред крezъ, mъ îndoieskъ.

Δια-πλανάω -ω, biit: -ήσω, = Ἀποπλανάω, pътъческъ пе чineва de totъ.

Διάπλασις, εως (ἡ), totalъ fopmape; (хірърц:) înкerape din noъ a osълаї гpîntъ. [ші

Διάπλασμα (τὸ), лъкръ fopmatъ (sn: e: basъ de пъmîntъ, ші чл:); (mediч:) kataплasmъ, alifie; saъ (грешіт)=Διάπασμα. [ші

Διαπλασμὸς (ὁ), = Διάπλασις. [din

Διαπλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, fopmezъ чева къ desъвîршipe ші îndemînъtate; (mediч:) tъmъdъieskъ oaseле челе гpî-

mate, saŭ skoase din înkeietărĭ. 2) kurŭ ceva din toate părțile kă poroiŭ. [de unde

Διαπλαστικός, ή, όν, folositorŭ, saŭ îndemînatikŭ a forma (mĭ cl: ale lŭĭ διαπλάττω).

Δια-πλατύνω, viit: -υνῶ, lățeskŭ (întinzŭ) ceva din sineștĭ. «Διαπλατύνας (τὸ φύραμα) ποίησον τετράγωνον». Al:

Δια-πλέκω, viit: -πλέξω, împleteskŭ p' între; încărcŭ, =Ἐρ. (Συμ., Περι) πλέκω: amestekŭ. 2) desfacŭ, desfacŭ: (fir:) sfîrșeskŭ. «Βίον ---». Πλ:

Διάπλεος (ὁ, ἡ), în lokŭ de διάπλεως.

Δια-πλέω, viit: -πλεύσομαι, mĭ -οῦμαι, trecŭ plutind,

Διάπλεως, ω (ὁ, ἡ), de totŭ plinŭ. [διὰ πλέως].

Δια-πλήθω, viit: -πλήσω, =Διαπίμπλημι.

Δια-πλησπάζομαι, viit: -άσομαι, mă batŭ, (saŭ mă disnădăjduĭesk) kă cineva; mĭ=Ἀποδοκιμάζομαι: (fir:) «Διαπλησπαζόμενος ἀπὸ νευμάτων πρὸς τὸ γύναιον». Πλ: [de unde

Διαπλησπισμὸς (ὁ), lovire reciprokŭ; (fir:) ciocnire, disnădejde.

Δια-πληρόω -ῶ, viit: -ώσω,=Διαπίμπλημι.

Διαπλησθῆναι, nas: nex: I: ul lŭĭ διαπίμπλημι.

Δια-πλήττω(ττω), viit: -πλήξω, lovind rănŭ, frîmĭ. (se conf: ka....

Δια-πλήττομαι, viit: -πλήξομαι, slaŭ, saŭ amărît krăcinŭ. (vezĭ mĭ διαβάλλω). «Τὸ στόμα διαπεπληγώς». Iskr: =Καχχυνώς. (vezĭ mĭ ἐκπλήττω).

Διαπλοκή (ἡ), =Συμ(Περι)πλοκή, împletiture: încărcătură; (fir:) prăjinișuie, arĭ asămănŭ. [διαπλέκω]. [de unde

Διαπλόκιμος (ὁ, ἡ), mĭ

Διάπλοκος (ὁ, ἡ), împletitorŭ; încărcătŭ.

Διάπλους -ους (ὁ, ἡ), plutitorŭ, călătorŭ pe mare. || (sărăt:) plutire, călătorie pe mare. 2) canalŭ de trecut prin plutire (Πλ:).

Δι-απλόω -ῶ, viit: -ώσω. întinzŭ, deschizŭ. desfacŭ de totŭ.

Δια-πλύνω, viit: -πλυνῶ, spălŭ bine, limpezeskŭ.

Δια-πλώω, viit: -πλώσω, noct: în lokŭ de διαπλέω.

Δια-πνεῖω, noct: în lokŭ de διαπνέω.

Διάπνευμα (τὸ), vîntŭ: aburŭ. [mĭ

Διάπνευσις, εως (ἡ), =Διαπνοή. [mĭ

Διαπνευστικός, ή, όν, contribuitorŭ la sănătate, mĭ cl: 'din

Δια-πνέω, viit. -πνεύσω, sufl prin ceva. aerezŭ; (prin întind:) evaporezŭ, pisinescŭ, disolvezŭ. || (mĭc: saŭ nas:) mă aerezŭ, mă evaporezŭ; (par) pesuluĭ; mĭ (prin întind:) mă odihnescŭ; mĭ=Ἀποπέρδω. (vezĭ mĭ διαφυσάω). [de unde

Διαπνοή, mĭ

Διάπνοια (ἡ), prinsuflare; aerare, saŭ pesuflare, mĭ cl:

Δια-ποδίζω, viit: -ίσω, mușurŭ kă pașĭ; (fir:) cherkŭ, cherchezŭ. (vezĭ mĭ ἀναποδίζω). 2) sărŭ în coașĭ mĭ în colo. [de unde

Διαποδισμὸς (ὁ). unŭ felŭ de danțŭ.

Δια-ποιέω -ῶ, viit: -ήσω, sfîrșeskŭ, saŭ desăvîrșeskŭ ceva.

Δια-ποικίλλω, viit: -ιλῶ, înfrumusețezŭ ceva neste totŭ kă nestrișnicĭ. [din

Διαποίκιλος (ὁ, ἡ), neste totŭ, saŭ n' a lokŭrea nestrișnicĭ. [διὰ, ποικίλος]

Δια-ποιμαίνω, viit: -ανῶ, noct: (fir:) diriguezŭ, guvernezŭ. «Διαποιμαίνω βίον». Manet: (vezĭ mĭ διαβόσκω).

Δια-πολεμέω -ῶ, viit: -ήσω, (kă dat: saŭ ak: kă pren:) mă pesuoieskŭ kă stărșinț, mĭ mînă la sfîrșitŭ asupra kăiva. (vezĭ mĭ διαμάχομαι). [de unde

Διαπολέμησις, εως (ἡ), pesuoire stărșitoare mînă la sfîrșitŭ.

Δια-πολιορκέω -ῶ, viit: -ήσω, stărșieskŭ în împresurare unei cetățĭ, mĭ cl: mînă la sfîrșitŭ.

Διαπολιτεία (ἡ), neguire în trebĭ politice, =Ἀντιπολίτευσις. [din

Δια-πολιτεύομαι, viit: -εύσομαι, =Ἀντιπολιτεύομαι, fakŭ onosigie kăiva în trebĭ politice, sîntŭ politicește nefînoitŭ în sistemŭ kă cineva. [de unde

Διαπολιτευτής, οῦ (ὁ), politikŭ rivalŭ kure cineva.

Δι-απόλλυμι, viit: -ολέσω. prăpădeskŭ ceva de totŭ.

Δια-πορπεύω, viit: -εύσω, sfîrșeskŭ o ponilă, saŭ paradă. 2) noct: în lokŭ de διαπέρπω. [din

Διαπορπή (ἡ), trimitere reciprokŭ saŭ în coașĭ mĭ în colo. [διαπέρπω]. [de unde

Διαπόρπιμος (ὁ, ἡ), care se trimite, saŭ este de trimis în coașĭ mĭ în colo în deosebite părțĭ. 2) noct: =Μεταπέρπτος.

Δια-πονέω -ῶ, mĭ (mĭc:) διαπονέομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, deprinzŭ, exersezŭ kă desăvîrșire. 2) sfîrșeskŭ (dosîndeskŭ, învingŭ) ceva kă multă ostenală: mistuieskŭ. (vezĭ mĭ Ἐπονέω). 3) mă indelnicșieskŭ kă silințŭ mĭ străduĭre la

чева. 4) (maĭ noŭ) mъ mîxneskŭ kъ kovîrшire. [de unde

Διαπόνημα (τὸ), pesъlatŭ de ostenitoape denpindepe; saŭ obiekŭ sъvîrшitŭ kъ mъlъ ostencalъ.

Δια-πονηρεύομαι, viit: -εύσομαι, (kъ ak: прeп:) mъ noplŭ kъire чinева viklenemite; saŭ mъ întpekŭ la viklenie kъ чinева.

Διαπόνησις, εως (ἡ), [διαπονέω] sъvîrшire de вре unŭ lъkpъ прin neкontenitъ mi ostenitoape lъkpape.

Διάπονος (ὁ, ἡ), denpinsŭ kъ ostenelĭ mi pъvdape; (прin врm:) issitopŭ de ostenealъ. [διὰ, πόνος].

Διαπόντιος (ὁ, ἡ), nlъstitopŭ ne mape, saŭ din коло neste mape; mapitimŭ. «Διαπόντιος πόλεμος, saŭ στρατεία». Tъч: pesвeĭŭ, saŭ eksnediцie ne mape. «Διαπόντιος πέταται». Пл: sвoarъ din коло neste mape. [διὰ, πόντος].

Διαπόνως, adв: = ’Ιππόνως, kъ ostenealъ, anevoe. [διάπονος].

Διαπορεία (ἡ), = kъ. .

Διαπόρευμα (τὸ), netrecepe de кале, saŭ kъlъtopie. 2) (cpemit) în лokŭ de διαπόρευμα. [din

Δια-πορεύω, viit: εύσω, tpekŭ ne чinева din коло. ‖ (miж: tpekŭ, kъlъtopeskŭ; (fiz:) nobesteskŭ.

Δι-απορέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ mirŭ, mъ îndoieskŭ kъ lotъл. 2) mъ afлs în лinsъ de miжлoaче (în kîtŭ nъ шtiŭ чe sъ faкĭ, ле niepzŭ). 2) pronвiŭ o nedomipipe. (de unde nas:) «Διηπορημένον». = Διαπόρημα. [de unde

Διαπόρημα (τὸ), esiekŭ de nedomipipe. [mi

Διαπόρησις, εως (ἡ), mipape, nedomipipe, îndoialъ; (fiz:) stpimtoape. [mi

Διαπορητικὸς, ἡ, ὸν, eksnpimъtopŭ, saŭ însemnъtopŭ de nedomipipe, mipape, saŭ îndoialъ. [de unde

Διαπορητικῶς, adв: în kinŭ de mipape, saŭ îndoialъ, kъ nedomipipe.

Δια-πορθέω -ῶ, viit: -ήσω, = Διαπέρθω.

Διαπορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, (mi adв:) -ικῶς, nъtinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ a tpeчe stpimtoape de anъ. [din

Δια-πορθμεύω, viit. -εύσω. tpansnopŭ, tpekŭ ne чinева de чeca-л-alъ naple de o stpimtoape de anъ (pîŭ, mi чл:): (fiz:) adъkŭ kъîва opdinŭ: npedaŭ лекцie, tpadъkŭ, eksnликŭ. [de unde

Διαπορθμευτὴς, οῦ (ὁ), tpansnopъtopŭ de чeва neste o stpimtoape de anъ.

Διαπορία (ἡ), = Διαπόρησις, nedomipipe, îndoialъ.

Δια-τορπακίζω, viit: -ίσω, =Πορπακίζω, îmî nelpekŭ mîna npin vepiга navъzei.

Δι-απορ-ῥιπτέω -ῶ, viit: -ήσω, =Διαῤῥιπτέω.

Διαπόρφυρος (ὁ, ἡ), vъnsitŭ de lotŭ, saŭ колopaтŭ îmî коло (nestpigatŭ) nъmaĭ kъ faцъ nъpnupie. [διὰ, πορφύρα].

Δι-απο-στέλλω, viit: -στελῶ, =Διαπέμπω, tpimiцŭ în maĭ mъlte лokъpĭ, saŭ npin чinева; tpimiцŭ în pечipokŭ, kopesnъnzŭ kъîва. [de unde

Διαποστολὴ (ἡ), tpimitepe npin чinева, saŭ în maĭ mъlte nъpцĭ, saŭ în pечipokŭ, kopesnondinцъ.

Δι-απο-φεύγω, viit: -φεύξομαι. mi -φευξοῦμαι, fъгŭ, mъ anъpŭ de чева npin чева.

Δια-πραγματεύομαι, viit: -εύσομαι, tpaklezŭ, obsepвŭ чева kъ eksaktitate. 2) întpepinzŭ, saŭ mъ silesкŭ a svîrшi чева.

Διαπραθέειν, noet: nex: 2: de înf: ал лaĭ διαπέρθω.

Διάπραξις [διαπράττω], εως (ἡ), svîrшire; isвatire.

Διάπρασις [διαπιπράσκω], εως (ἡ), vînzare desvîrшitъ saŭ kъ mъpцieaoa.

Δια-πράσσω(ττω), viit: -πράξω, = Διανύω. svîrшeskŭ; (npin întind:) omopŭ, prъцъdeskŭ. (kъ ak:) «Διαπρήσσουσα κέλευθα». Lt: A. (mi fiz:) «Ἤρατα δ’ ἀμφατέοντα διέπρησσεν πολεμίζων». Lt: I. (mi nas:) «Διεπεπράγμεθα». Expr: ne amъ nръnъdit. (bezî mi διεργάζομαι). 2) svîrшeskŭ, saŭ лъkpezŭ silindъ mъ a isвati în чeва. «’Εγώ σοι τοῦτο διαπράξω». Apstl: (mi miж:) «Ἐὰν τοῦτο διαπράξῃ». Ksn: (mi kъ inf:) «Διεπράξατο τῶν ἀγγέλων γενέσθαι». Tъч: (mi kъ prep:) «Περὶ σπονδῶν πρὸς αὐτὸν διεπράττοντο». Ksn:

Διαπραύνω, viit: -υνῶ, =Καταπραύνω.

Διαπρέπεια (ἡ), mъpeцie. însemnъtate. [din

Διαπρεπὴς, ἐος (ὁ, ἡ), npea mъpeцŭ, stpълъчitŭ, deosevitŭ, însemnatŭ, mi чл: [din

Δια-πρέπω (fъpъ viit), mъ deosevekŭ d’ intpe чeĭ-л-aлцĭ, sintŭ maĭ npesвs de kît aлцiĭ; (foapte pap stpъm:) înspвmsseцezŭ.

Διαπρεπῶς, adв: stpълъчit, kъ mъpeцie, însemnъtate. mi чл: [διαπρεπὴς].

Διαπρεσβεία, mi Διαπρέσβευτις, εως (ἡ), pечipokъ tpimitepe de soli; saŭ tpaktape npin soлi. [din

Δια-πρεσβεύω, viit: εύσω. (kъ ak: prep:)

mъ dвкъ tpimisъ solъ. || (miж:) tpimiцъ în речiпрокъ, saъ кътре чinева solї.

Διαπρῆσαι, nex: 1: de înf: ал лвї διαπίμπρημι.

Διαπρήσσω, biit: -πρήξω, Ion: în локъ de διαπράσσω.

Διαπρηστεύω, (грешit) în локъ de διαδρηστεύω.

Διάπριστος (ὁ, ἡ), tвiatъ, saъ de tвiat кв ſerъstpeвл. [din

Δια-πρίω, biit: -πρίσω, taiъ прin miжлокъ кв ſerъstpъвл. || (miж: fir:) вкрîшneskъ dinцiї, mъ пекъжeskъ tape, кръпъ de пекazъ.

Διαπριωτὸς, ὴ, ὸν, = Διάπριστος.

Διαπρὸ, noet: în локъ de διὰ πρὸ, = кв

Διαπρόθι, adв: noet: =Διαμπερὲς, de totъ, пînъ din коло.

Δια-προστατεύω, biit: εύσω, (кв ак:) dipiцezъ чева de ла îнчепвтъ пînъ ла sfîpшitъ.

Διαπρύσιος, α saъ ος, ον, noet: (прinч: desпpe глasъ) пътрвnzъторъ, авzitъ de denapte; вestitъ; (pap) кв глasъ mape. «Κήρυξ — ». Грг: 2) întinsъ de ла o марцine пînъ ла алта, пеконtenitъ, прелвнцitъ. «Πόλεμος — ». Лрt: || «Διαπρύσιον, adв: = кв

Διαπρυσίως, adв: кв глasъ пътрвnzъторъ, кврat, desлвшit. 2) (прin iitind) пеконtenit. (вezї ші διαμπερές).

Δια-πταίω, biit: -πταίσω, mъ potikneskъ în fie каре пasъ; (fir:) грешeskъ (mъ înniedikъ) ла fie каре zîчepe.

Διαπτάσθαι, miж: nex: de naptч: ал лвї διίπταμαι.

Διαπτά(πτό)μενος, miж: nex: de naptч: ал лвї διίπταμαι.

Διαπτερνιστὴς, οῦ (ὁ), des ловitоръ кв кълкiiвл; (fir:) nesвnвsъ, desпpeцвitоръ. [διαπτερνίζω].

Δια-πτερόω -ῶ biit: -ώσω, inapinezъ. 2) îmї întinzъ apiniле; (în цen:) desdoieskъ, deskizъ; saъ кврццъ, rîdilъ кв папъ. «Διαπτερώσει τὸν βρόγχον». Iпкр:

Δια-πτερύσσομαι, biit: -ύξομαι, noet: sвorъ în коачї ші în коло.

Διαπτέρωσις, εως (ἡ), înapinape, întindepe, deskidepe de apiнї. 2) кврцipe, saъ rîdilape кв папъ. "Ωτων — » Epotian: [διαπτερόω].

Δια-πτίσσω, biit: -πτίσω, niscezъ вine, saъ deskожeskъ пвmaї.

Δια-πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, snepiъ tape, înrpozesкъ; (прin întind:) ſakъ a fвpi de

ſpikъ. [de вnde

Διαπτόησις, εως (ἡ), snepiape, pesnîndipe de snaїmъ; (fir:) tape noпtъ. «Διαπτόησις ἀφροδισίων». Илt:

Δια-πτοιέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локъ de διαπτοέω. [de вnde

Διαπτοίησις, εως (ἡ), noet: în локъ de διαπτόησις.

Διάπτυξις, εως (ἡ), desdoipe, deskidepe; (fir:) ekspлikape întinsъ. [din

Δια-πτύσσω, biit: -πτύξω, desdoieskъ, desfakъ, deskizъ; (fir:) ekspлikъ, desлвшeskъ (se konf: кв διαπτύω). 2) înfъшвръ de totъ, stpînrъ; înквркъ.

Διάπτυστος (ὁ, ἡ), = Κατάπτυστος, de desppeцвit, врîчosъ. (se konf: кв διάπυστος). [διαπτύω].

Διαπτυχὴ (ἡ) =Πτυχὴ, îndoitвpъ. [вezї διαπτύσσω].

Δια-πτύω, biit: -πτύσω, skвinînd лепъdъ; (fir:) desпpeцвieskъ. (se konf: кв διαπτύσσω).

Δι-άπτω, bitt: -άψω, = Ἀνάπτω.

Διάπτωμα (τὸ), ші

Διάπτωσις, εως (ἡ), [διαπίπτω] къdepe; (fir:) грешealъ, neisвstipe; nenopочipe.

Δια-πυέω -ῶ, biit: -ήσω, лвкrezъ o anostemъ, ka sъ коакъ, ші sъ skoaцъ пвpoiъ. [de вnde

Διαπύημα (τὸ), коапtъ anostemъ, ші пвpoiвл dintp' însa. 2) =кв...

Διαπύησις, εως (ἡ), лвкrape snpe коачepe, ші пвpoiape de anostemъ. [ші

Διαπυητικὸς, ὴ, ὸν, folositоръ ла коачepe ші пвpoiape de anostemъ, малактikъ.

Διαπυθέσθαι, nex: 2: de inf: ал лвї διαπυνθάνομαι.

Δια-πύθω, biit: πύσω, = Κατασήπω.

Διαπυΐσκω, (fъръ biit:) Ion: în локъ de διαπυέω.

Δια-πυκτεύω, biit: εύσω, mъ лвпtъ în rionтврї кв чinева; (fir:) mъ disnвtъ.

Διαπύλιος (ὁ, ἡ), чел че intrъ прin порцile орашвлвї. || (прinч: în nest:) «Διαπύλιον (se înц: τέλος)». taksa, че se плътешte пentpв челе че es, saъ intrъ în орашъ. [διὰ, πύλη].

Δια-πυνθάνομαι biit: -πεύσομαι, întpebъ penetat, черчetezъ къ amървntвл.

Διάπυος (ὁ, ἡ), = "Εμπυος, konтъ, пвpoiosъ. [διὰ, πύον]. [de вnde

Δια-πυόω -ῶ, biit: -ώσω, = Διαπυέω.

Δια-πυριάω -ῶ, biit: -άσω, кавtъ пурiáω.

Διαπυρίζω, biit: -ίσω, înfочezъ, înflъкъpezъ; (fir:) întърitъ, mîniїъ пе чinева. [din

Διά-πυρος (ὁ, ἡ), = Διακαὴς, înfокатъ;

(fir:) iste, aktivă. [διὰ, πῦρ]. [de ende

Διαπυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înflăcărezăde totă, înviorză ca focă, arză.

Δια-πυρσαίνω, biit: -ανῶ, mi

Δια-πυρσεύω, biit: -εύσω, dau de mtipe prin semnal de focuri, (Terp: masalale); (în pen:) semnez, dau semn.

Διαπύρως, adv: (fir:) ca mult fierbinte (de boinț). [διάπυρος].

Διάπυστος (ὁ, ἡ), [διαπυνθάνομαι] aflat, cunoscută prătătindenea.

Δια-πυτίζω, biit: -ίσω, scuipînd stropesc.

Δια-πωλέω -ῶ, biit: -ήσω, =Διαπιπράσκω.

Διαραίρηται, ion: sau At: în loc de διήρηται, 3: sing: pers: de nas: tpe: de ca: al lui διαιρέω.

Δι-αράσσω(ττω), biit: -αράξω, frîmț, frîngă.

Διάργεμος (ὁ, ἡ). noct: [διὰ, ἀργὸς]. pată ca albă.

Δι-άρδω, biit: -άρσω, udă pămîntul.

Δια-ρέμβομαι (fără biit:)=Διαῤῥέμβομαι.

Δι-αρετίζομαι, biit: -ίσομαι, mă întrec ca cineva în virtute (napad: a lui διαδορατίζομαι). [διὰ, ἀρετή].

Δι-αρθρόω -ῶ, biit: -ώσω, combin întrepdinsele închietare trupului; (prin scrim:) formez; (fir:) regulez, îndrept, întocmesc; explic; aplicez; propun spre deslușit. [διὰ, ἄρθρον]. [de ende

Διάρθρωσις, εως, (ἡ), combinare de închietări între dinsele; (prin scrim:) formare; explicare; lesnicioase în mișcare: aplicolați propunere. [mi

Διαρθρωτικὸς, ἡ, ὸν, natinvos; îndemînatic la închiepe de închietări (mi cl: a le lui διαρθρόω).

Δι-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, numără cîte una, sau numărînd deosebesc; socotesc (cercetez) ca amărunțul cîte una una. [de ende

Διαρίθμησις, εως, (ἡ), numărare, socotire ca amărunțul. [de ende

Δι-αριστάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mă întrec ca cineva la mîncare de prînz. [διὰ, ἄριστον].

Διάρκεια (ἡ), dăinire. [διαρκής].

Δι-αρκέω -ω, biit: -έσω, (fără kaz) sînt ca destoinic la ceva. 2) dăinez, dur, țiu mult la sfîrșit, sau mult vreme. 3) (ca dat:) = Ἐπαρκῶ, îndestulez pe cineva; ajut, folosesc. 4) (ca ac: strum:) fac pe cineva a dăini, a ține, în vremuri, ca să poată duce mai mult. [de ende

Διαρκής, εος (ὁ), dăinitor (sau îndestulător) mult vreme, sau mînă la sfîrșit; (prin srm:) țeapănă, destoinic. [de ende

Διαρκῶς, adv: de îndestul; ca dăinipe, sau strașnic,

Δίαρμα (τὸ), = Δίαρσις, apdicare; (fir:) 'nțepătură de cuvînt. 2) culoare de mare. 3) loc de trecere. [διαίρω].

Διάρμενος (ὁ, ἡ), (corabie) ca doi catarge, sau mînze. [δὶς, ἄρμενον].

Διαρμόζω(ττω), biit: -όσω, alcătuiesc, potrivesc, combin; (mir:) întocmesc, ornduesc. 2) (pap) despart.

Διαρπαγή (ἡ), vrăjmașe totală, jăfuire. [mi

Διάρπαγμα, (τὸ), vrăjmășul, jaf, sau lucru vrăjmășesc. [din

Δι-αρπάζω, biit: -άσω, mi noct: -άξω, vrăjmășesc din toate părțile, jăfuiesc.

Διαῤῥαγὴ (ἡ), [διαῤῥήγνυμι] rupere, în doi; crăpătură. (vezi mi διαῤῥηξις].

Διαῤ-ραίνω, biit: -ρανῶ, stropesc pretutindenea.

Διαῤ-ραίω, biit: -ραίσω, sfărîm de totă; (fir:) prăpădesc, stîrnesc de totă.

Διάῤραμμα (τὸ), ascuțiș neste totă, sau iarbă colo în distanțe. 2) țărmare de fîră în rîpile acului. [διαῤράπτω].

Διαῤ-ραντίζω, biit: -ίσω. = Διαῤραίνω.

Διαῤ-ραπίζω, biit: -ίσω, pălmuiesc des, sau tare.

Διαῤ-ράπτω, biit: -ράψω, cos neste totă, sau rar iarbă colo. 2) barăt fir în rîpile acului. [de ende

Διαῤῥαφὴ (ἡ), coasere, sau ascuțiș neste totă, sau rar; țărmare în rîpile acului.

Διαῤ-ραχίζω, biit: -ίσω, tai în mărunt, (crăpă în doi) ne smînare. [διὰ, ῥάχη].

Διαῤ-ρέμβομαι (fără biit:), mă rătăcesc în cocini mi 'ncolo.

Διαῤ-ρέπω, biit: -ρέψω, mă plec, atîrnă cînd la o parte, cînd la alta (ca cumpăna).

Διαῤ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, (nex: διεῤῥύην, mi cl:) curg, mă vărs prin mîlocă. «Ποταμὸς τὴν χώραν πᾶσαν διαῤῥέων». Iscr: (mi nas:). «Πολλοῖς καὶ καλλοῖς ὕδασι ναματιαίοις διαῤῥεῖται». Diod: (mi fir:) «Φήμη» («Κλέος») διέῤῥει». 2) (prin întind:) mă vărs, mă pisinesc; alunec, fug ne fugiș; pier, mă trec, mă toneșc, mă prăpădesc». Διαῤῥυῆναι τῶν χειρῶν». Lav: «Διαῤῥέοντας ἐκ τῆς στρατοπεδείας». Ilv:

«Νεκρῶν ὑπὸ χρόνου διερρυηκοτων». Пл: (fir:) «Χάρις διαῤῥεῖ». Sof: «Τὸ σκαρίδιον ὑπόσαθρον ἐστὶ, καὶ διαῤῥεῖ τὰ πολλὰ». Лвч: îl intrъ anъ prin гъварї. «Φθέγγεσθαι τοῖς χείλεσι διερρυηκόσιν». Apstl: (ші fir:) «Διαῤῥέουσα σάρξ». Гал: «Διερρυηκὼς καὶ λεπτὸς ὑπὸ νόσου». Apt: «Μειράκια κομῶντα καὶ διαῤῥέοντα». Sin: desmiepdaцї, alintaцї. (bezї ші διαχέω).

Διαῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥηξω (miж: tpe: de кв: διέῤῥωγα, ші чл:) рвпъ, sfîшіъ, snapгъ; (акт: ші nest:) кръпъ. «Διαῤῥήξασα χαλινὸν». Trn: (ші nas: saъ miж:) «Ἱμάτια («Χεἰλη) διέῤῥωγότα». Dskp: ші Xpst: «Χορδὴ διερρωγυῖα». Пл: «Ὅπως διαῤῥαγῶσιν ὑπὸ τοῦ φθόνου». Лвч.

Διαῤῥήδην [διαῤῥηθῆναι], adв: кв snвnepe квратъ, desлвшіt, кв mape глasъ.

Διαῤῥηξις, εως (ἡ), desъвîpшіtъ sfîшiape, snapцepe, кръпape, ші чл: (bezї ші διαῤῥαγὴ). [διαῤῥήγνυμι].

Διάῤῥησις, εως, (ἡ), =snвnepe квратъ, desлвшітъ експлікаціе. [διαῤῥέω = διείρω].

Διαῤῥήσσω, biit: -ῥήξω, = Διαῤῥήγνυμι.

Διάῤῥιμμα (τὸ), [διαῤῥίπτω] apвпkape, sълtape a tpвпвлвї kînd ла o naple kînd ла алta.

Διαῤ-ῥινέω -ῶ, biit: -ήσω, шileskъ de totъ, sввцiezъ.

Διαῤ-ῥιπίζω, biit: -ίσω, вînтвpînd pisineskъ, saъ pesколeskъ. 2) fakъ вînтъ кв апърътoape, апъръ.

Διαῤ-ῥιπτέω -ῶ, biit: -ήσω, At: în локъ de

Διαῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, asвîrлъînkoaчї ші înkoло, pesnîndeskъ; (prin întind;) лепъдъ, desпpецвieskъ. [de вnde.

Διάῤῥιψις, εως (ἡ), asвîrлpe înkoaчї ші înkoло, înnpъшtiape, pisinipe.

Διάῤῥοδος (ὁ, ἡ), fъkstъ de tpantaфîлї. [διὰ, ῥόδον].

Διαῤῥοὴ (ἡ), [διαῤῥέω] квpцepe (de anъ saъ вîntъ) prin чева. 2) = παλίῤῥοια. 3) (prin întind:) канавлв, saъ локвл; prin каре квpцe, se варъ чева.

Διαῤ-ῥοθέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: алерrъ кв sromotъ ші iвцealъ; (prin întind:) întъpîtъ.

Διάῤῥοια (ἡ), = Διαῤῥοή. 2) квpцepe твлтъ a nînteчелвї, вpdinape.

Διαῤ-ῥοιζέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: трекъ швepînd.

Διαῤῥοίζομαι biit: -ίσομαι, пътimeskъ de вpdinape, [ші

Διαῤῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, пътimашъ de вpdinape. [διαῤῥοια].

Διάῤῥοος -ους (ὁ), =Διαῤῥοὴ, канавъ.

Διαῤῥυδὰν, ἄντος (τὸ), Dop: în локъ de διαῤῥυδῆεν, nesт: лвї

Διαῤῥυδήεις, εσσα, εν, noet: = Διαῤῥέων; (fir:) трекътopъ. [ші

Διαῤῥύδην [διαῤῥέω]. adв: кa апа че квpцe ші трече.

Διαῤ-ῥυθμίζω, biit: -ίσω, пвіъ ла pîndвialъ, întokmeskъ.

Διαῤ-ῥυίσκω, (ші miж:) -ομαι, noet: în локъ de διαῤῥέω; (fir:) трекъ.

Διαῤ-ῥύπτω, biit: -ῥύψω,=Διακαθαίρω.

Διάῤῥυσις, εως (ἡ), =Διαῤῥοή. [ші

Διαῤῥυτικὸς, ἡ, όν, kontpiввitopъ, баъ înлesnitopъ ла skвpцepe prin чева. [ші

Διάῤῥυτος (ὁ, ἡ), (локъ) prin каре se skвpг твлte апе.

Διαῤ-ῥύω, biit: -ῥύσω, tpagъ чева prin чева. «Διαῤῥύσαι τὰς νῆας τὸν ἰσθμόν». Ep:

Διαῤῥωγὴ (ἡ), [διαῤῥήγνυμι] 'кръпътвръ, (Tвpч:) apaлікъ; distanцъ, desпъpцitвръ.

Διαῤ-ῥώννυμι, biit: -ῥώσω, întъpeskъ înкpaжezъ.

Διαῤ-ῥώξ, -ῶγος (ὁ, ἡ), = Διερρωγὼς, pвntъ, snaptъ de totъ.

Διάρσις, εως, (ἡ), apdikape (de mînъ, ші чл:); înълцape (de кавînтъ). «Ἐκ διάρσεως μάχη». Плв: (bezї ші διάληψις). [διαίρω].

Δι-αρταμέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: [ἄρταμος] токъ, fъpîmiчezъ (карне).

Δι-αρτάω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Απαρτάω, deoseвeskъ, desnapцъ, denъptezъ; (fir:) цiъ не чінева atîpnatъ (în înodialъ); (pap) порвпческъ. [de вnde

Διάρτησις, εως (ἡ), = Διάστασις, desпъpцipe.

Διαρτία (ἡ), (noъ) konstpвкцie (prinч: a tpвпвлвї). [διὰ, ἄρτιος]. [de вnde

Δι-αρτίζω, biit: -ίσω, алкътвieskъ, fopmezъ; întokmeskъ; dipiцezъ, =Καταρτίζω.

Δια-ρύσαι, în локъ de διαῤῥύσαι, (nex: de înf: ал лвї διαῤῥύω.

Δίαρχοι (οἱ), чеї doї dperътopї ('Ελλανοδίκαι). [δὶς, ἀρχή].

Δι-άρχω, biit: -άρξω, sîntъ dperътopъ nînъ în sfipшitъ.

Δια-σαίνω, biit: -σανῶ, клetinъ, daъ din koadъ (ка кîîneле).

Δια-σαίρω, (neînip:) prez: ал лвї διασέσηρα.

Δια-σαλακωνίζω, biit; -ίσω, вmблînd îmї fpînrъ miжлоквл. (bezї ші διασαυλόομαι, ші σαυλοπρωκτιάω).

Διασάλευσις, -εως (ἡ), клetinape, srъdзipe din temelіĭ. [din

Δια-σαλεύω, вііt: -εύσω, клetinъ des ші tape, srъdзiъ din temelіĭ; tъrвъrъ, pestopnъ. [vezĭ ші διασείω).

Δια-σαλπίζω, вііt: -ίσω, vesteskъ pretъtindenea къ trîmвiga; (fir:) desfaĭmъ. [διὰ, σάλπιγξ]..

Διασαπείς, εῖσα, ὲν, nas: nex: 2: de naptч: ал лвĭ διασήπω.

Δια-σαρδωνίζω, вііt: -ίσω, pîzъ fъrъ nofъ. [vezĭ σαρδωνίζω].

Δια-σάττω, вііt: -σάξω, îndesъ вmplînd sakъл.

Δια-σαυλόομαι, -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, mъ mішkъ alintat, dъngezъ къ mъlte pesfrînrъtърї. (vezĭ ші διασαλακωνίζω).

Δια-σαφέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші

Δια-σαφηνίζω, вііt: -ίσω, desлвueskъ чева къ skълnътate, mъ ekspriмъ prea лътърit. [de вnde

Διασάφησις, εως (ἡ), skъmnъ ekspлікare, desлвuipe. [ші

Διασαφητικός, ἡ, όν, ші adв: -ικῶς, folositorъ, îndemînatikъ a desлвui, a ekspліка кърat.

Διάσεισις, εως (ἡ), ші

Διασεισμός (ὁ), клetinape, srъdзipe; aвъsъ de dpergъtorъ (skъdikъtorъ, ші чл:). [ші

Διάσειστος (ὁ), sъnssъ ла клetinape, saŭ srъdзipe. «Ἀστράγαλος —». Esx: ne tape maĭ 'nainte de a л' arъпka, îl клеіnъ în вasъл чел înadins nentrъ aчeasta. [din

Δια-σείω, вііt: -σείσω, ==Διασαλεύω, клetinъ tape, saŭ neînvetat; (fir:) skopneskъ tървърърї, fakъ amestekътърї; îmĭ aвъsezъ polіtika нstepe. (vezĭ ші ἀνασείω).

Δια-σέπρα, tpe: de кв: (în локъ de neîntr: prez: διασαίρω) pînжeskъ, saŭ zîmвeskъ a pîde, pîzъ silit.

Δια-σεύομαι, (nex: διεστύμην) noet: (кв ак: saŭ цen:) mъ asвîrlъ, пъвълeskъ prin чева, trekъ penede prin mіжлокъ de чева.

Δια-σήθω, вііt: -σήσω, netrekъ prin sitъ, черпъ.

Δια-σηκόω -ῶ, вііt: -ώσω, apdikъ чева în шînъ, ka sъ 'ĭ черкъ trestatea.

Δια-σημαίνω, вііt: -ανῶ, fakъ semnъ. «Διεσήμηνε τῇ χειρί». Ил: 2) înкsnoмtinцezъ. «Πάντως οὖν μοι τούτους διασήμηνον». Ksn: 3) (mіж:) însemnezъ. «Διασημαίνονται τοὺς τόπους». Apst:

Διάσημος (ὁ, ἡ), лesne de кsnoskвt, saъ de înцeles. 2) însemnatъ, bestitъ. [διὰ, σῆμα].

Δια-σήπω, вііt: -σήψω, fakъ a nstrezi de totъ.

Διάσια (τὰ), serвътoape în чinstea лвĭ Ζεὺς (Μειλίχιος) în Atena. (vezĭ ші Διπόλια). [Δία, ак: ал лвĭ Ζεύς].

Δια-σιγάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, trekъ къ тъчerea, takъ чева de totъ.

Δια-σίζω, (fapъ вііt:) fлвerъ tape înprotiva кзїва. ==Ἐκσυρίττω.

Δια-σιλλαίνω, вііt: -ανῶ, ші

Δια-σιλλόω -ῶ, вііt: -ώσω;==Διακωμῳδῶ, вalжokoreskъ pretъtindenea de faцъ.

Δια-σιμόω -ῶ, вііt: -ώσω, вalжokoreskъ ne чinева sвîrvind din nasъ; saŭ (trewit) în локъ de διασιλλόω.

Δια-σιτία (ἡ), порцie de хранъ пе віцъ. (de вnde noate trewit în локъ de ἀεισιτία din ἀείσιτος). [διὰ, σῖτος].

Δια-σιωπάω -ῶ, вііt: -ήσω, slaŭ în тъчere mъlтъ вremc.

Δια-σκαίρω, (прел: διέσκαιρον) noet: == Διασκιρτῶ, sъrъ în toate пърціle, mъ вalъ.

Δια-σκαλιβεύω, ші διασκαλεύω, вііt: -εύσω, == кв ...

Δια-σκάλλω, вііt: -αλῶ, skoвeskъ кв sъпътoapea; pîkîiъ, skopmoneskъ.

Δια-σκανδικίζω, вііt: -ίσω, (kom:) imitъ пе Espinidъ, fiind къ mъma лвĭ вindea вerdepe nвmite σκάνδικες.

Δια-σκάπτω, вііt: -σκάψω, sanъ de коло шînъ коло, saŭ de totъ; (прin întind:) sърnъ.

Δια-σκαριφάω, -ῶ, (ші miж:) -άομαι -ῶμαι, вііt: -ήσω, -ομαι, (прінч:) pîkîind (ka гъіпеле) pisineskъ; (fir:) пръпъdeskъ.

Δια-σκατέω -ῶ, вііt: -ώσω. (kom:) вmплъ de skîrnъ.

Δια-σκεβάζω, ші

Δια-σκεβάννυμι, вііt: -σκεβάσω, ші At: -σκεβῶ, == Διασκορπίζω, pisineskъ, înprastiъ. «Φήμην —». Epd: ==Διαφημίζω, bestesкъ pretъtindenea. [de вnde

Διασκεβασμός (ὁ), pisinipe, înprъstiape. [ші

Διασκεβαστής, οῦ (ὁ), pisinitorъ. [ші

Διασκεβαστικός, ἡ, όν, notpivitъ, îndemіnatikъ ла pisinipe, saŭ desfacepe. [ші

Διασκεβαστός, ἡ, όν, пstinчosъ a se pisini, saŭ de pisinit.

Δια-σκεβάω, -ῶ, At: în локъ de διασκεβάσω, вііt: ал лвĭ διασκεβάννυμι.

Δια-σκελίζω, вііt: ίσω, deskizъ крачіі. ‖

(miж:) шezъ къ крачіĭ deskiшĭ, peskъkъpaцĭ.

Δια-σκεπάζω, biit: -άσω, акореріnd opreskъ.

Διασκεπτικὸς, ἡ, ὸν, овічнъitъ a se rîndi. [din

Δια-σκέπτομαι, biit: σκέψομαι, obserвъ къ лъare aminte; тъ rîndeskъ тълtъ vreme, meditъ, тъ sokoteskъ bine.

Δια-σκευάζω, biit: άσω, (nptnч:) depetikъ, пъiъ лъkrъріle grътъdite ла локъл лор fie-каре; (în цеп:) гъteskъ, înврakъ, înarmezъ, ші чл: «Βασιλικῶς αὐτὸν διεσκεύασε, τιάραν ἐπιθεῖσα». Лъч: «Διασκευάζοντος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν πρᾶξιν». Плв: «Οἱ δ' ἱππεῖς διασκευασάμενοι καί προεξελάσαντες». Плт: 2) prefakъ, peformezъ, îndpentezъ (stilъл вnъї skpisъ). «Τοὺς διασκευάζειν εἰωθότας τὰς βίβλους». Diod: «Τὸ δὲ δράμα διεσκεύασται ἐπὶ μέρους». Apstf: Nef: 3) (miж:) îmї depetikъ лъkrъріle, тъ sirъinъiъ; (fir:) тъflъzeskъ віклепешte; (în цеп:) тъ віклeneskъ, тъ prefakъ. «Διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν». Dm: «Διασκευάσασθαι πρὸς τοὺς δικαστὰς». Ksn: «Ἐπιστολὴ διεσκευασμένη». Плв: плъsmъiъ. [de вnde

Διασκευαστὴς, οῦ (ὁ), prefъkъtorъ. 2) kritikъ îndpentъtorъ de вnъ векіĭ skpisъ.

Διασκευὴ, (ἡ), depetkape, пъnepe ла pîndъialъ, ші чл: 2) relъkpape, îndpentape de вре вnъ skpisъ, ші чл: (petp:) amъrъntъ ekspъnepe a sъbiektъlъї. 3) înbrъkъminte, armъtъrъ, =Σκευή.

Δια-σκευωρέω -ῶ, biit: ήσω, (npinч:) îmї îngriżeskъ лъkrъріle, ле пъiъ în вънъ пъstrape; (în цеп:) пъiъ ла pîndъialъ; preberiezъ, îngriżeskъ. «Διασκευωρήσονται τὴν ἑαυτῶν πόλιν». Плт: 2) тъ portъ віклепетte în чева. «Ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινας αὐτὰ διασκευωρεῖν». Плт:

Διάσκεψις, εως (ἡ), skъmtъ kinzъire. saŭ въgape de seamъ asъpra вре вnъї лъkrъ. [διασκέπτομαι].

Δι-ασκέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ἐξασκῶ, înnodobeskъ, inîrъmъseцezъ mentenъцit. «Διησκημένοι τὰς κώμας χρυσῷ κόσμῳ». Аt:

Δια-σκηνάω(έω) -ῶ, biit: -ήσω, ші

Δια-σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω, ашezъ deosebit ші къ pîndъialъ (saŭ înparцъ ne ошtaшї ла) kortърі. || (nestp:) гъedъieskъ, saŭ тъ întorkъ ла rasda mea.

Δια-σκηρίπτω, biit: -ίψω, noet: =Διαστηρίζω, snpiżineskъ de amîndoъ пъrцile.

Δια-σκίδνημι, noet: în локъ de διασκεδάννυμι

Δια-σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpъ din локъ în локъ.

Δια-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω,=Διασκέπτομαι.

Δια-σκοπιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, noet: barъ de seamъ înkoaчї ші înkolo, snionezъ, iskodeskъ.

Δια σκορπίζω, biit: -ίσω, pisineskъ înkoaчї ші înkolo. [de вnde

Διασκορπισμὸς (ὁ), pisinipe în toate пъrціle. [ші

Διασκορπιστικὸς, ἡ, όν, notpivitъ, saŭ îndemînътikъ ла pisinipe.

Δια-σκώπτω, biit: -σκώψω, sвnъpъ ne чinева къ vaiжokopipї, saŭ глвme.

Δίασμα (τὸ), [διάζομαι] kъnътîiвл врлeлeї, че este ne sвlъ, saŭ înчepвtвл цesътarеї.

Δια-σμάω(έω) -ῶ, biit: -ήσω,=Διασμήχω.

Δι-ασμενίζω, biit: -ίσω, тъ вakъръ prea тълt.

Δια-σμήχω, biit: -σμήξω, grekînd, saŭ вdind ulterъ, kъръцъ.

Δια-σμηλεύω, biit: -εύσω, laiъ, skobeskъ къ dalta; (fir:) лъkrezъ къ skъmpъlate.

Δια-σμύχω, biit: -σμύξω, arzъ, gъръ sъ skoцъ glakъръ; (fir:) kinвieskъ, toneskъ ne nesimцite.

Δια-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, snepiînd gakъ ne чinева съ gerъ; 2) întърîtъ, tървъръ; anpinzъ, întъssiezъ.

Δια-σοφίζομαι, biit: -ίσομαι, amъцeskъ къ sofisme; тъ віклeneskъ.

Δια-σπαθάω -ῶ, biit: -ήσω, kelтвieskъ ръъ, saŭ kîte пъцinъ, prъpъdeskъ.

Διασπαρακτὸς, ἡ, ὸν, sfîшiatъ de totъ. [din

Διασπαράττω(σσω), biit: -άξω, sfîшiъ de totъ.

Διασπαρεὶς, εἶσα, ὲν, nas: nex: de naptч: ал лъї diaспeirω.

Διασπάσιμος (ὁ, ἡ), de pвnt, de sfîшiat. [din

Διάσπασις, εως (ἡ), pвnepe, sfîшiape, smълцepe; (fir:) tървърape; desopranisape. [ші

Διάσπασμα (τὸ), лъkrъ (saŭ naple dintr' înвъл) smълвъ, pвntъ în siлъ din чева; sfîшiitъръ, desпърцitъръ. 2) = къ

Διασπασμὸς (ὁ), =Διάσπασις. [διασπάω].

Διασπαστέον, nosit: ал лъї

Δια-σπάω -ω, biit: -άσω, smълtînd pвnъ din чева; desпарцъ къ siла, gakъ вакъцї; stpikъ; (fir:) desпътерezъ, калкъ (лецї. ші чл:) «Διασπᾶν νόμους». Ksn:

Δια-σπείρω, biit: -σπερῶ, semънъ înkoaчї ші înkolo; pisinieskъ, ca пъerцinъ ce

mînɯa): (fir:) nъвлікъ, înnpaштіъ ворбе.

Δια-σπεκλόω -ῶ, biit: -ώσω,=(saŭ гpeшit în локъ de) διασπλεκόω.

Δια-σπεύδω, biit: -σπεύσω, îndemnъ пе чінева a se гръві; гръbeskъ, (nestp: saŭ ел:) mъ гръbeskъ, mъ silеskъ.

Δια-σπλεκόω -ῶ, biit: -ώσω, =Διαμηρίζω.

Δια-σποδέω -ῶ, biit: ήσω, тъвълeskъ чева în чепвшъ; saŭ skвlъръ чепвша dene d' asвпра. 2) = Διαμηρίζω.

Διασπορὰ (ἡ), semъnape; pisinipe, înпръштiape. [ші

Διασπορεὺς, έως (ὁ), semъnътorъ: saŭ pisinitorъ de чева. [διασπείρω].

Δια-σπουδάζω, biit: άσω, пвіъ mвлтъ silінцъ a съвîрші чева.

Διαστὰδὸν [δίστημι], adв: desпърцit, în distanце, впвл ічї ші алtвл коло.

Δια-στάζω, biit: -στάξω, пікъ, saŭ fakъ a піка прin чева.

Δια-σταθμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, despapцъ, saŭ înпapцъ кв квmпъna; (fir:) peгвлezъ.

Δια-σταῖεν, îm: 3: neps: de nex: 2: de noft: ал лві δίστημι.

Δια-σταλήσομαι, nas: biit: 2: ал лві διαστέλλω.

Διάσταλμα (τὸ), порвпкъ хotърîtoape; exсплікацie desлвшitъ; definiцie. [ші

Διάσταλσις, εως (ἡ), = Διαστολή. 2) (skp:) tокmeалъ, kondiцie. [ші

Διασταλτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικως, пвtinчosъ, квînsвшime de a întinde, deskide, saŭ a despъpцi, ші чл: (petp:) emfantikъ. [διαστέλλω].

Διαστὰς, ᾶσα, άν, nex: 2: de napїч: ал лві δίστημι.

Δια-στασιάζω, biit: -άσω, (кв вnъ ак: stpъm: ші алtвл preп:) skopneskъ вражвъ, desвinъ în fatpiї; (nestp: saŭ ел: кв dat: op ак: preп:) mъ aflв înвръжвitъ кв чінева. [din

Διάστασις, εως (ἡ), despъpцipe; denъptape, distanцъ; (fir:) skimnape, prefачepe; (desupe плante) skъdepe din soiвл лор (Fp: dégénération); deosevipe; (fir:) nevnîpe, diskopdie. 2) dimensie (întindepea вnвї tpвnъ în toate лatъpene). (se konf: кв διάτασις). [δίστημι].

Δια-στατέω -ῶ, biit: -ήσω, = δίστημι, sîntъ denapte. 2) = Διαστασιάζω, sîntъ înвръжвitъ. [ші

Διαστατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пвtinчosъ, saŭ îndeminatikъ a despъpцi, ші чл: (se konf: кв διασταλτικός). [ші

Διαστατὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ατῶς. priimitorъ de, saŭ svпvssъ ла despъpцipe, saŭ înвръжвipe. 2) de oape-каре întindepe, saŭ dimensie, ші чл: [δίστημι].

Δια-σταυρόω -ῶ, biit: ώσω, înгръdeskъ кв înkpъчішацї парї. (bezї ші διαταφρεύω).

Δια-στείβω, (îъръ biit:) noet: = (saŭ грешit în локъ de)...

Δια-στείχω, (fъръ biit:) noet: (кв ак: saŭ цеп:) =Διέρχομαι, трекъ, кълъtopeskъ прin...

Δια-στέλλω, biit: -στελῶ (nex: διέστειλα, ші nas: διεστάλην, ші чл:) (înnpot: de συστέλλω, adikъ) deskizъ. «Διαστέλλοντα τὸν ὀφθαλμὸν». (mediч: de каї). «Τῇ βακτηρίᾳ τὴν σκηνὴν διαστείλας». Пл: (ші nas:) «Διαστέλλεται τὰ σώματα καὶ συστέλλεται». Філоп: în Прокл: 2) despapцъ, deoseveskъ; (грат:) пвіъ віргвлъ. «Λόγος αἱρεῖ διαστέλλειν ἐπὶ τὸ εἶξας». Sxол: Om: «Ταύτην δὴ δεῖ ἡμᾶς δίχα διαστέλλειν». Плт: «Διαστέλλοντες τὸ ἀγαθὸν τοῦ δικαίου». Клт: «Σὺ διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς». Skp: (ші nas:) «Ὑπερῷα θαυμαστὰ διεσταλμένα θυρίσιν». Skp: (avї se dedвче ші) «Τίτου πρὸς τὸ συνέδριον διαστείλαντος». Плв: (ка грешit în локъ de διασταλέντος, saŭ διαστάντος). 3) (fir:) xotъръskъ, saŭ mъ eksпpimъ xotърît, порвпчeskъ кврat. «Ὅτι μοι χαλεπαίνει διαστέλλοντι τὰ λεγόμενα». Плт: «Καὶ τὰς κατὰ μικρὸν διαφορὰς διαστέλλοντα». Fil: «Ἐπιτακτικῶς αὐτῷ διαστέλλειν περὶ τούτων». Diod: «Διάστειλον τὸν μισθὸν πρός με». Skp: «Ὅρασις διαστέλλουσα». Skp: кврatъ. «Ὅσα ἂν διαστείλῃ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου». Skp: «Οὐ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ». Skp: (ші miж: каре este ші maї obiч:) «Ὑπὲρ δὲ Σικελίας διαστέλλονται ῥητῶς». Плв: «Τούτου δὲ χάριν ἐν ἀρχαῖς ταῖς πραγματείαις διεστειλάμην, φήσας, ші чл:» Apst: «Ἔτι μικρὰ περὶ αὐτοῦ διαστείλασθαι βέλτιον». Apst: (ші nas:) «Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον». Skp: «Ἀθετεῖ τὰ διεσταλμένα». Skp:

Διάστενος (ὁ,ἡ), prea stpimtъ. [διὰ, στενός].

Διάστερος (ὁ, ἡ), presъpatъ кв steле. || (fir:) înnodovitъ кв nietpe skвmne. [διὰ, ἀστήρ].

Διάστημα (τὸ), [δίστημι] interвалъ întpe doъ saŭ maї mвlte лвкрврї, distanцъ. [de вnde

Δια-στηματίζω, biit: -ίσω, лasъ în miжлокъ distanцъ; fakъ de o kamdatъ întpepвnцie. [ші

Διαστηματικὸς, ἡ, ὸν, întrepрnță къ distanțe în miжлокъ. [de ънde

Διαστηματικῶς, adв: къ distanțe; къ întrepрnțiĭ, în interval.

Δια-στηρίζω, вiit: ἴξω. supiжineskъ de amîndoъ пърțile, saŭ de npetъtindenca, лъsînd însъ întervale прin miжлокъ. ‖ (miж:) mъ pezemъ kînd ла o парte kînd ла alta.

Διαστήτην, noet: în локъ de διεστήτην, 2: înd: neps: a nex: 2: ал лвї διίστημι.

Διαστὶ, adв: =Θραστί, dвne limвa лвї Жое. [Διός].

Δια-στίζω, вiit: -στίξω, desпарțъ къ пвnkte: (în ген:) deoseвeskъ, desțарțъ. 2) nesprițezъ къ пікътврі.

Δια-στίλβω, вiit: -στίλψω, лвчeskъ, sklineskъ ї' între... «Συμπεφυρμένον τῇ γῇ, ὅμως διαστίλβει το χρυσίον». Ил:

Διάστιξις, εως (ἡ), desпърțipe прin пвnktвație; deoseвipe. [вezї διαστίζω].

Δια-στοιβάζω, вiit: -άξω, грътъъdeskъ, aшezъ къ pîndвialъ.

Δια-στοιχίζω, (ші miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ίσομαι, aшezъ în pîndъ; desпарțъ dвne pîndвialъ; înшipъ, пвiъ ла pîndъ.

Διαστολεὺς, έως (ὁ), instрвmîntъ xiрврц: пentрв desfачepe, deskidepe de oprane але трвпвлвї, saŭ de рънї înkise. [din

Διαστολὴ (ἡ), =Διάκρισις, desпърțipe; (mвsik:) întetape, saŭ прекъртape. 2) (înnpot: de συστολὴ, anat:) întindepe. 3) (fir:) екплікape, desлвшipe, екшвпepe екзактъ, definipe. 4)=Διάλυσις, desfачepe; înвoipe хотърîтъ. 5) (грam:) віргвлъ, semnъ de desпърțipe. [ші

Διαστόλιον (τὸ),=Διαστολεὺς.[διαστέλλω.]

Δια-στομόω -ῶ вiit: -ώσω. = Ἀναστομόω, destвпъ, deskizъ. [de ънde

Διαστόμωσις, εως (ἡ), = Ἀναστόρωσις, destвпape, deskidepe. [ші

Διαστομωτρὶς, ίδος (ἡ), (se înц: μήλη), =Διαστολεύς.

Δια-στορέννυμι, вiit: -στορέσω,=Διαστρωννυμι.

Δια-στοχάζομαι, вiit: -άσομαι, daŭ къ sokoteала. (вezї ші διασκέπτομαι).

Δι-αστράπτω, вiit: -άψω, fвлцеръ п' înțpe, saŭ de totъ.

Δια-στρατεύομαι, вiit: -εύσομαι, влвжeskъ ка ostашъ timпвл хотърîтъ, ші (прin врт:) învetezъ. (de ънde) «Διαστρατευσάμενοι». D: Кas: инвалізї.

Δια-στρατηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, гвверпezъ, dipițezъ кя komandipъ de oштipe. 2) = Παραστρατηγῶ. 3) înшelъ къ strateцemъ, =Καταστρατηγῶ. 4) îmї înшlineskъ tepminвл komandeї de oштipe.

Δια-στρεβλόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Καταστρεβλόω.

Διάστρεμμα (τὸ), skрîntiтвръ. [din

Δια-στρέφω, вiit: -στρέψω, stpîmвezъ: înвîpteskъ dantapateле: skрînteskъ; (fir:) desformezъ, stpikъ, desnatвpezъ; (în ген:) прefакъ supe maї ръъ. «Διαστρέφειν τ' ἀληθές». ‖ (miж:) mъ stpînвezъ, mъ skрînteskъ: mъ fакъ шашіъ; (fir:) mъ stpikъ, mъ fакъ ръъ. destpъmatъ «Μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις (maї корект: διαστρέψῃ)». Skp: «Τῶν ζώων ἄνθρωπος ἢ μόνος ἢ μάλιστα διαστρέφεται». Apst:

Δια-στροβέω -ῶ, вiit: -ήσω, sвчeskъ, saŭ pesвчeskъ iвte. 2) = Συγκλείω.

Διαστροφεὺς, έως (ὁ), stpîmвtopъ; (fir:) stpikътopъ. [din

Διαστροφὴ (ἡ), stpîmвape; sвчipe dandapateле; skрîntitвръ; (fir:) stpikape; desnatвpape, desformape. [din

Διάστροφος (ὁ, ἡ), stpîmвatъ; шашіъ; (прin întind:) smintitъ; (fir:) корвптъ, destpъmatъ. [διαστρέφω].

Δια-στρώννυμι, вiit: -στρώσω, aштepnъ къ pîndвialъ feлвpite aштepnвtвpї. 2) aштepnъ neste totъ.

Δια-στυγνάζω, вiit: -άσω, îmї sвîрчeskъ обpазвл, mъ nosomopъskъ.

Διαστύλιον (τὸ), distanțъ dintpe doї stîlпї (maї овіч: de o notpivъ къ diametpвл a tpeї stîlпї). [din

Διάστυλος (ὁ, ἡ), (прінч: οἶκος, кавъ) кape ape stîlпї къ distanțe întpe dînшiї. ‖ (în:) διάστυλα (τὰ), temплвл sf: алтаръ. [ші

Δια-στυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, sирiжineskъ къ stîlпї din distanțъ în distanțъ. [διά, στύλος].

Δια-συγ-χέω, вiit: -χύσω, amestekъ, konfвndъ de totъ.

Δια-συν-ίστημι, вjit: διασυστήσω, întokmeskъ чева desъвîршit.

Διασυριγμὸς (ὁ), грешіt în локъ de διασυρμὸς; saŭ sввst: ал лвї...

Δια-συρίζω, вiit: -ίξω, гвверъ tape ші neînvetat; saŭ тверînd sворъ înпирежвр.

Διασυρμὸς (ὁ), desпрецвipe; лвape în въtaїc de жокъ, eponic, клеfetipe. [ші

Διασυρτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ a satipisa, a вatжокopi. [ші

Διάσυρτος (ὁ, ἡ), вatжокopitъ, saŭ de

лъаt în baiaïe de жокъ. «Ἀημνίσκος —». (mediч:) fiтiлъ, saъ корделъ de лъкрat papa (Franц: seton). [din

Δια-σύρω, biit: -συρῶ, trarъ чева прin чева. «Χαυνωθείσας δὲ τὰς ῥαφὰς κόψαντες διεσύρομεν ταῖς δύο χερσὶν ὥσπερ διαπρίζοντες». Павл: Еп: 2) lîrъskъ чева пе пътînтъ. «Ὅταν ὁ ἵππος πεσὼν διασυρῇ» (mediч: de каї). 3) (fir:) desпрецъieskъ, batжокoreskъ, nimiчeskъ. «Ὃν ἂν σὺ λοιδορούμενος καὶ διασύρων καλέσαις Βάταλον». Dm: 4) (pap) = Παρασύρω, «Εἰς ταύτην διεσύρθην τὴν μακρολογίαν». Simпл:

Διασύστασις, εως (ἡ), desтъîpшitъ înтoкmipe (intъripe). [шi

Διασυστατικὸς, ὴ, όν, koпtpiвъitopъ ла desтъîpшitъ înтoкmipe. [διασυνίστημι].

Διασφαγὴ (ἡ), шi

Διάσφαγμα (τὸ), =Διασφὰξ, кръпътъръ, газръ, stpikъчiвne (de zidъ, шi чл:). [din

Δια-σφάζω, biit: -σφάξω, (прinч:) înжънrïъ, saъ laïъ пе din doъ rîtъл, saъ жънrïetъpa; (iap în цeп:) pъпъ прin miжлокъ. [bezï διασφάξ].

Δια-σφαιρίζω, biit: -ίσω, asвîrлъ вnк гловъ înкoaчï шi înколо; saъ иъ жокъ în minчe кв чinева; шi (în цeп:) =Διαῤῥίπτω, înпraштiъ, pisineskъ.

Διασφακτὴρ (ὁ), înжънrïetopъ, tъïetopъ пе din doъ. «Σίδηρος — ». Епгр: [διασφάζω].

Δι-ασφαλίζω, шi (miж:) ομαι. asirъpъ, (snpiжineskъ, întъpeskъ) вine. [διὰ, ἀσφαλής].

Δια-σφάλλω, biit: -σφαλῶ, fakъ пе чinева кв totъл a se потikni, (fir:) a гpeшi, a nв nemepi, saъ a nв isвъti. || (miж:) Διασφάλλομαι, biit: σφαλήσομαι, (nex: διεσφάλην, шi чл:) nв isвъteskъ de локъ, îmï пierzъ кътпътъл кв totъл.

Διασφὰξ, άγος (ἡ), (se înц: πέτρα) stînkъ pъпtъ прin miжлокъ, desпърцitъ în doъ de sвs пînъ жos; stpîmtoape, прънastie întpe doъ pîne. (bezï шi φάραγξ).

Δια-σφάττω, At: în локъ de διασφάζω.

Δια-σφενδονάω -ω, biit: -ήσω, шi

Δια-σφενδονίζω, biit: -ίσω, înпraштiъ, saъ asвîrлъ чева denapie кв praштia, saъ iste ка кв praштia.

Δια-σφετερίζομαι, biit: -ίσομαι, îmï însъшeskъ (sfetipiseskъ) чева вікленеште, ка съ înпapцъ кв алтъл.

Δια-σφηκόω -ω, biit: -ώσω, stpîmrъ кв înчinгътoape miжлокъл къїва (inkît съ semene ка o вesпe); (în цeп:) stpîmrъ.

Δια-σφηνόω -ῶ, biit: -ώσω, desпikъ кв пanъ, saъ ка кв пanъ.

Δια-σφίγγω, biit: -σφίγξω, = Συσφίγγω, stpînrъ tape, saъ лerъ, înrъшъръ пpea stpîns. [de вnde

Διάσφιγξις, εως (ἡ), tape stpînцepe.

Διάσφυξις, εως (ἡ), (mediч:) вътaiea apteріilор, пълsвл; шi pesвrlapea fъквtъ прintp' aчeasta. «Διάσφυξις φλεβῶν». Iпкр: [διασφύζω].

Δια-σχηματίζω, biit: -ίσω, formezъ (алкътзieskъ) чева.

Διασχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), = (saъ гpemit în локъ de) Δισχιδής, рвпtъ în doъ. [din

Δια-σχίζω, biit: -ίσω, рвпъ, sfîшiъ пе din doъ. [din

Διασχὶς, ίδος (ἡ), =Διάσχισμα.

Διάσχισις, εως (ἡ), рвпepe în doъ, desпърцipe прin miжлокъ. [шi

Διάσχισμα (τὸ), вna din doъ къпътîie але лъкрълъї рвпtъ пе din doъ. [διασχίζω].

Δι-ασχολέω -ῶ, biit: -ήσω, îndeлetniчeskъ, окъпъ кв totъл.

Δια-σώζω, biit: -σώσω, (прinч:) skъпînd din прimeждії asirъpezъ чева ла локъ sirъpъ; (шi nas: saъ miж:) мъ вine-кълъторeskъ sosind ла локъл хотърîtъ. 2) = Διατηρῶ, пъstpezъ întperъ nînъ ла sîpшitъ; (fir:) пъstpezъ în memopie (цiъ minte вine). [de вnde

Διάσωσις, -εως (ἡ), skъпape din прimeждії; nopoчitъ sosipe din кълътopie. [шi

Διασώστης, ου (ὁ), mînтsitopъ шi asirъpътopъ de чева; kondвkътopъ (de solъ, шi чл:). [шi

Διασωστικὸς, ὴ, όν, destoïnikъ, îndemînatikъ ла skъпape шi asirъpape de чева.

Δια-σωφρονίζομαι, biit: -ίσομαι, мъ înтpekъ кв чinева ла înцелепчivne. (napod: a лъї διαξιφίζομαι).

Δια-ταγεύω, biit: -εύσω, =Διατάσσω. [din

Διαταγὴ, (ἡ), =Διάταξις (1). [шi

Διάταγμα (τὸ), = Διάταξις (2). [шi

Διατάκτης, ου (ὁ), пвitopъ de лъкрърї ла pîndвialъ, pervлътopъ, înтokmitopъ; порвпчitopъ, шi чл: [шi

Διατακτικὸς, ὴ, όν, notpivitъ, îndemînatikъ a пвnc ла pîndвialъ, a întokmi, шi чл: шi (гpemit) în локъ de διατατικός. [шi

Διατάκτωρ, ορος (ὁ), = Διατάκτης. [διατάττω].

Δια-ταλαιπωρέω -ῶ, biit. -ήσω, sвfepъ neînчetat реле, saъ tikълошiї. [διὰ, ταλαίπωρος].

Δια-ταλαντόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ a se

новîрni чева kînd ла o пapte, kînd ла алта.

Δια-ταμιεύω, вiit: -εύσω, пъstpezъ чева îп къmаръ.

Δια-τάμνω, вiit: ταμῶ, Ion: ші noet: în локъ de διατέμνω.

Διάταξις, εως (ἡ), пъnepe ла pîndъiалъ, apanжape (de oштipe, ші чл:) înnъpцipe dъne seminцiї, ші чл: (în цеп:) întokmipe, регъларе, ші чл: 2) (прin întind:) порънкъ skpisъ de stъnînitopъ, ші чл: dekretъ; aptiколъ de конвенцие; testamentъ (diatъ). [διατάττω].

Δια-ταράσσω(ττω), вiit: -άξω, tърбъръ de totъ; sunъimîntezъ foapte. [de вnde

Διαταραχή (ἡ), mape tървъpape, sпъîmînтape, ші чл:

Διάτασις [διατείνω], εως (ἡ), mape (dъinitoape) întindepe; mape silinцъ; (plp:) =Ἀποστροφή. «Αἱ πρὸς τὰ πρόσωπα διατάσεις τὴν μὲν συνάφειαν διακόπτουσι, ші чл:». Diod: (se konf: къ διάστασις).

Δια-τάσσω(ττω), вiit: -τάξω, пъiъ ла (saъ înnapцъ dъne) pîndъiалъ, регъларъ, întokmeskъ. 2) порънческъ; хотъръskъ: пъiъ ла кале în diatъ.

Διατατικὸς, ἡ, ὸν, чел че ape, saъ adъче mълтъ întindepe, saъ silinцъ, foapte активъ; тонikъ, saъ emfantikъ. (se konf: къ διατακτικός). [διατείνω].

Δια-ταφρεύω, вiit: -εύσω, desnapцъ (înkizъ, întърeskъ) къ шанцъ. (bezî ші διασταυρόω).

Διαταχέων, în локъ de διὰ ταχέων, ші

Διατάχους, în локъ de διὰ τάχους, adв: în грабъ, къ mълтъ іщеалъ.

Δια-τέγγω, вiit: -τέγξω, noet: în локъ de διαβρέχω.

Διατεθρυμμένως, [διαθρύπτω] adв: (de naptч:) desmiepdat, afemeiat, къ молічіsne.

Δια-τείνω, вiit: -τενῶ,=Ἐκτείνω, întinzъ «Διατείνειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰ λεκάνια». Ksn: (ші між:) «Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ παλτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα ἔστασαν. Ksn: «Διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα». Apst: (ші nas:) «Διατεινόμεναι φλέβες». Гал: 2) (nestp: saъ ел:) mъ întinzъ (ажънгъ) nînъ ла..; dъinezъ; контрівъieskъ; прівeskъ ла чева. «Τοῦτο πρὸς οὐδὲν ἔτι διατείνει». Плв: «Ἐπὶ πολὺ (διὰ παντὸς τοῦ βίου) διατείνει». Apst: «Διέτεινε μέχρι τῶν ἐνηλίκων ἡ παιδεία». Пл: «Διατείνει ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας». Skp: «Ταῖς ἐμπορίαις διατείνοντες μέχρι τοῦ Ὠκεανοῦ». Diod: 3) (між: saъ nas:) mъ întinzъ (saъ îmî întinzъ трънъл); (fir:) mъ гръbeskъ; fakъ чева din тоаte пътеріле mъ sileskъ къ стърбinцъ, mъ adpesezъ къtре чinева, ші 'і ворbeskъ къ тонъ; saъ стърбieskъ în пърepea mea. «Δεῖ παντὶ τρόπῳ διατεινομένους φεύγειν». Ksn: «Τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι, καὶ διετεινάμην οὑτωσὶ σφοδρῶς»; Dm: «Ὡς διατείνονταί τινες». Tfp: «Διατεινάμενος εἴποιμι». Пл: «Ἠγανάκτησε, καὶ διετείνετο πρὸς αὐτούς». Пл:

Δια-τειχίζω, вiit: -ίσω, desnapцъ, înгъdeskъ къ zidъ; (în цеп:) desnapцъ. «Τὸν Ἰσθμὸν διατειχιζόντων». Js: «Τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας διατειχίσας». «Плв: «Διατετείχισται ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον». Лвч:

Διατειχίον, ші

Διατείχισμα (τὸ), zidъ desпъpцitopъ; (fir:) staвilъ, опpipe. [διατειχίζω].

Δια-τεκμαίρομαι, вiit: -αροῦμαι, fakъ чева къпoskътъ къїва прin semne, îї daъ sъ înцелеагъ.

Δια-τελευτάω -ῶ. вiit: -ήσω, noet: desъвîршeskъ, sъвîршeskъ.

Δια-τελέω -ῶ, вiit: -έσω, sъвîршeskъ de totъ; петрекъ (къ ак:) «Διατετελεκὼς τὰ δέκα ἔτη». Ksn: «Εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελοῦμεν». Iskp: «Τὸν λοιπὸν βίον καθεύδοντες διατελοῖτ' ἄν». Плт: «Ἐπείπερ ἠρξάμην, διατελέσαι βούλομαι τὰ περὶ αὐτοῦ». Ksn: 2) = Διάγω, (къ naрtч: în ел: de βίον) крmezъ neînvetat a fi, saъ a faче чева. «Διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι». Ep: «Διετέλει χρώμενος τῇ κορώνῃ». Пл: (ші ғъръ naрtч:) «Ἀνυπόδητος καὶ ἀχίτων διατελεῖς». Ksn: (ші desпpe neînsъfл:) «Τὸ δ' ὠχρὸν οὐ πήγνυται, ἀλλὰ μαλακὸν διατελεῖ». Apst: рътîne totdaвna. (ші къ adв:) «Τοῦτο μέχρι πόῤῥω διατελεῖ». Apst: dъinemte. (bezî ші διανύω).

Διατελέως, adв: (поate în локъ de διὰ τέλεος) nînъ ла sfîршitъ. [din

Διατελὴς, έος (ὁ, ἡ), = Διαρκὴς, концinstъ, непрекърматъ.

Δια-τέμνω, вiit: -τεμῶ, taiъ (desnapцъ) прin міжлокъ, saъ de totъ; înnapцъ.

Διατενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsъ, контрівъitopъ ла чева; потрівitъ, saъ релatівъ къ чева. [διατείνω].

Δια-τερσαίνω, вiit. -ανῶ, noet: = Διαξηραίνω.

Διατεσσάρων (ἡ), nedekл: каътъ діапасῶν.

Διατεταμένως, adв: (de naptч:) =Συντόνως, къ mълтъ stърбinцъ, къ тоаte пътеріле.

Δια-τετραίνω, вiit: -ανῶ, = Διατιτραίνω.

Διατετρανέοις, Ion: în локъ de διατετρανεῖς. 2: sinr: neps: de 2: вiit: ал noft: ші

Διατετρήναντο, noet: 3: în: neps: a miж: nex: 1: de xot: ал лзї διατιτραίνω.

Δια-τήκω, biit: -τήξω, toneskъ de totъ.

Δια-τηρέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διασώζω, пъstpezъ чева întpersъ; iaъ a minte, bargъ de seamъ. [de вnde

Διατήρησις, εως (ἡ), пъstpape desъвірmiлъ; въrape de seamъ, ші чл: [ші

Διατηρητικός, ἡ, όν, (кв цеп:) destoїnikъ, îndemînatikъ ла пъstpape, saъ въrape de seamъ.

Δια-τίθημι, biit: διαθήσω, (nex: διέθηκα, ші miж: διεθέμην, ші чл:) (прінч:) anpezъ лвкрвріле fie-каре ла локвл sъъ; (прin врт:) пвіъ ла pîndвіалъ, saъ în pindъ; eкспвіъ în вînzape; saъ вînzînd desfakъ: (fir:) пвіъ ла кале, întokmeskъ; (miж:) îmї fakъ diatъ; пвіъ kondiціі, тъ înboieskъ; (în цеп:) îmї disпвіъ лвкрвріле, saъ ші ле къпътвіeskъ întp'вnъ feлъ; тъ desfakъ, skanъ de чева. «Διατίθει τὰ ῥάθρα». Лвч: «Διατιθέναι τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν παννήχυριν». Ksn: «Διατίθεσθαι τὴν οὐσίαν». Dm: «— τὴν θυγατέρα». Ksn: «Ἐπεαν διαθέωνται τὸν φόρτον». Ep: (ші el:) «Διατιθέμενοι πολλοῦ». Stp: (ші fir:) «Διαθέμενος τοὺς ἐνοχλοῦντας, ὡς ἐδύνατο». Пл: «Ἤριν συμφερόντως διατίθεσθαι». Ksn: «Τὴν ὀργὴν διατίθεσθαι εἴς τινα». Пл: a pesafla, a 'шї deskъrka minia. «Διαθήκην, ἣν ἔφασαν αὐτὸν ἐν Λήμνῳ διαθέσθαι». Dm: «Ἢν μὴ διαθῶνται διαθήκην ἐμοί». Apstf: (ші el:) «Διατίθου ταχύ». At: «Κἂν ἀποθάνῃ μὴ διαθέμενος». Apst: «Ὁ Ἀστρολόγος τὴν γένεσιν αὐτοῦ διαθείς». Enгp: (bezї διάθεμα). 2) adвkъ пе чinева întp'вnъ feлъ de stape, saъ disnosigie (fisikъ saъ moралъ). «Ἴστε γὰρ δήπου, ὃν τρόπον αὐτοὺς διέθηκε». Dm: «Ἅπαντας ἀπίστους πρὸς ἡμᾶς διαθῶμεν». Dm: «Τοιαῦτα τὸν ἀδελφὸν διαθεὶς». Xps: (ші miж: saъ nas:) «Διετέθη δεινῶς περὶ τὸν ἄνδρα». Пл: «Διετέθησαν χαλεπῶς πρὸς ἡμᾶς». Iskp: 3) eкспвіъ (ptp:, saъ Istp:), deskріъ; penpesintъ în teatpъ; (iap прінч:) postekъ din гвръ (deklamъ) bepsврї, кввinte, ші чл: «Ὀργισθῆναι αὐτῷ ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτῇ κακῶς διατιθέντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα». Пл: (ші miж:) «Λόγον ἐν ἐκκλησίᾳ διαθέσθαι». Diod: «Ὥσπερ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ διατιθέμενος». Лвч: (bezї ші διάθεσις).

Δια-τιλάω -ῶ, biit: -ήσω, = Τιλάω, (mediv: de каї).

Δια-τίλλω, biit: -τιλῶ, smвлгъ първл кв firвл. [de вnde

Διάτιλμα (τὸ), smвлцepe; destpъmape.

Δια-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, прецвieskъ чева, saъ îi xotъръskъ прецвл; (прin întind:) черкъ. 2) noet: чinsteskъ. [de вnde

Διατίμησις, εως (ἡ), прецвіpe. [ші

Διατιμητής, οῦ (ὁ), прецвіторъ. [de вnde

Διατιμητικός, ἡ, όν, notpівітъ, saъ îndemînatikъ ла прецвіpe.

Δια-τινάσσω, biit: -άξω, skвtвpъ; srвdвіъ; stpвnчinъ tape; (прin врт:) dъвлъ, слъвeskъ; pisineskъ; pъpeskъ; desfakъ, stpikъ. (bezї ші διασαλεύω).

Διατινθαλέος, α, ον, noet: = Τινθαλέος, anpinsъ de totъ, înfokatъ.

Δια-τιτραίνω, ші διατιτράω -ῶ, biit: διατρήσω, = Διατρυπῶ.

Δια-τιτρώσκω, biit: διατρώσω, pънind пътpвnzъ.

Δια-τλάω -ῶ, biit: -ήσω, (tpe: de кв: în локъ de prez: διατέτλήκα, nex: διέτλην, ші чл:) пътimeskъ, pabdъ neînvetat. (se konf: кв διαθλέω).

Δι-ατμέω, -ῶ, biit: -ήσω, тъ evanopezъ, pesafla.

Δια-τμήσσω, biit: -τμήξω, (nex: 2: διέτμαγον, ші чл:) noet: în локъ de διατέμνω.

Δι-ατμίζω, biit: -ίσω, pisineskъ, prefakъ în abвpi, lasъ a pesafla.

Δια-τοιχέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ stpънatъ de ла snъ nepete ла челалтъ ал коръвіі (прекът se întîmplъ ne vpeme de fвptънъ). [din

Διάτοιχος (ὁ, ἡ), чел че ажвпце saъ se întinde de ла snъ nepete пînъ ла челалтъ. [διά, τοῖχος].

Διατομή (ἡ), тъіepe пе din doъ, despърцipe прin ші жлокъ; тъішъ (de квцітъ, ші чл:); кръпъівръ; (fir:) nevnipe, desвinape, înвръжвіpe. [ші

Διάτομος (ὁ, ἡ), тъіatъ, despърцitъ în doъ de o notpівъ пърцї. «Ἑλήνη —». = Διχότομος. [διατέμνω].

Δια-τονθορύζω, biit: -ύσω, тврmвieskъ, вотвънeskъ neînvetat.

Διατονικὸν (τὸ), bezї διάτονος. [ші

Διάτονιον (τὸ), верігъ, (Тврч:) халка; saъ kioloape. [ші

Διάτονος (ὁ, ἡ), întinsъ tape; (fir:) ixte, penede, tape. 2) întinsъ de ла snъ къпътіiъ пînъ ла челалтъ. || (mвsik:) «Διάτονον, ші διατονικὸν (μέλος)». feлвл чел маї simплв (în pelaцie кв distanцele tonilor) din челе треї але векіеї mвsiче. (bezї ші ἐναρμόνιον, ші χρωματικόν). || (apxitek:) «Διάτονοι (λίθοι)», nietpe întinse пе

toatъ лъцimea zidълъї. (se konf: къ διάτορος). [διατείνω]. [de ънde

Δια-τονόω -ῶ, biit: -ώσω, =(saŭ rpemit în локъ de) Διατείνω. întinzъ; (miж:) mъ întinzъ (ка de лене. saŭ de fpirъpї).

Διατοξεύσιμος (ὁ, ἡ), asъîrlitъ denapte (ка о sъцeatъ din apkъ); saŭ пътinчosъ de a se asъîrlі ana. 2) (локъ) пе kîtъ ажънце sъцeata. [din

Δια-τοξεύω, biit: -εύσω, asъîrlъ kъlpe чinева sъцeцї прin apkъ; (ші fir:) sъцetezъ къ вorвe; пъrъnzъ пе чinева къ sъцeцї. ‖ (miж:) mъ batъ къ чinева прin sъцetape:

Διατόρευμα (τὸ), чioплitъpъ de лemnъ, saŭ пiatpъ, ші чл: [din

Δια-τορεύω, biit: -εύσω, = Διατορνεύω.

Δια-τορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διατρυπῶ.

Δια-τορνεύω, biit: -εύσω, чioплeskъ; skoveskъ лemne, saŭ пietpe, ші чл: (în цen:) daŭ ла stpънrъ, fakъ potъndъ.

Διάτορος (ὁ, ἡ), askъцitъ: (desпpe глasъ) пътrънzъtopъ. «Σάλπιγξ — ». Esx: 2) (nas:) noet: пetpekъtъ mînъ dinколо (Sof: Edin: I.). [διατείρω].

Διατραγεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї διατρώγω.

Δια-τραγῳδέω ῶ, biit: -ήσω, вorвeskъ къ ipaцikъ tonъ.

Διατράμις, ιδος (ὁ, ἡ), гъъpitъ, pънtъ din жos de шezътъ. (bezї ші λισπόπυγος). ‖ «Φωνὴ —». Esix: глasъ tpemъpъtopъ. [διά, τράμις].

Δια-τρανόω -ῶ, biit: -ώσω, desлъшeskъ; bestеskъ npetътindenea.

Δια-τραχηλίζω, biit: -ίσω, = Ἐκτραχηλίζω.

Διατρεπτικός, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, пътinчosъ, îndemînatikъ a întoapче de чeca-л-алтъ napte, saŭ (fir:) a desdъплека, ші чл: [din

Δια-τρέπω, biit: -τρέψω. întopkъ dandapateле, saŭ întp' алтъ dipekцie. «Ἴχνια διέτρεψεν ἐν κονίῃσιν». Om: Imn: 2) sileskъ пе чinева a 'шї întoapче капвл, окїї de чeca-л-алтъ napte, (adikъ fir:) a se pъшina, saŭ a se teme, (прin ърm:) a 'шї skimba rîndъл saŭ пъpepea; întopkъ, desdъплекъ пе чinева de ла чева. «Διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον». Epd: (ші miж: saŭ nas:) »Οὐ μόνον τὸ πλῆθος, ἀλλὰ καὶ τὴν σύγκλητον αὐτὴν συνέδη διατραπῆναι». Epd:

Δια-τρέφω, biit: -θρέψω. daŭ къїва хрana din toate zilele.

Δια-τρέχω, biit: θρέξω, -ομαι, saŭ -δραμοῦμαι, (nex: διέδραμον, ші чл:) (къ ак:) tpekъ алерrînd; (fir: ші fъpъ kazъ desпpe timпъ) tpekъ; (desпpe вeste) mъ înпpaштiъ, mъ пъвлikъ.

Δια-τρέω, biit: -τρέσω, noet: sътîmînatъ fъrъ (mъ pisineskъ) алерrînd.

Διάτρημα (τὸ), = Διώρυξ, kanalъ. 2) вnъ felъ de баркъ пentpъ tpечepea каналелор Nilълъї. [ші

Διάτρησις, εως (ἡ), = Διατρύπησις; (прin întind:) гавpъ, deskisълъpъ. 2) rpemit în локъ de διάθρησις. [ші

Διάτρητος (ὁ, ἡ), [διατιτράω] de totъ гъврitъ, deskisъ. [bezї ші δίοπος).

Διατριβή (ἡ), (прinч:) tpекape, (ші прin врm:) stpikape; (fir:) пepdepe de вpeme, întîpziape. «Δεῖ σπεύδειν καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν». Iskp: 2) пetpечepe întp' knъ локъ. «Ἀπολιπὼν τὰς ἐν ἄστει διατριβάς». Пл: 3) îndelетnічipe, tpeaвъ. «Διατριβαὶ περὶ θήρας καὶ γυμνάσια». Пл: 4) пetpечepe de desfъtape, saŭ distpakцie. «Προβατίου βίον λέγεις, εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ». Apstf: (прin врm: 5) пetpечepe în конворвіpe. «Διατριβῆς καὶ παιδείας ἕνεκα». Пл: «Ἐν ταῖς ἐλευθέραις καὶ ἀστείαις λεγομέναις διατριβαῖς». Пл: 6) (прin întind:) локъл de пetpечepe, saŭ de окънацie; (iap napтk:) локъ de stъdiъ, skoалъ. «Διατριβὰς ἔχοντα καὶ καταφυγὰς ἠσκημένας βασιλικῶς καὶ περιττῶς». Пл: «Ἐργαστήρια γοῦν ἐκάλει καὶ καπηλεῖα τὰς τούτων διατριβάς». Лвч: 7) eksaktъ analisъ ал sъвiektълъї. (bezї ші ἐπιμονή). 8) чioktътnipe, saŭ diskъцie, desъatepe. «Διατριβαὶ πολιτικαί». D: Ал: [din

Διατρίβω, biit: -τρίψω (прinч: de ші pap) tpекъ чева des, saŭ прin (къ) алтъ чева; (прin врm:) denpinzъ; saŭ stpikъ, прънъdeskъ. «Ταῖν χεροῖν διατρίβετε τὴν γῆν». Поliен: «Ἐπ' οὐδενὶ τὴν ψυχὴν διατρίβει». Apst: (ші nas:) «Κάκιστα διατριβῆναι». Ep: (de ънde 2) (oвіч:) îmї пetpекъ вpemea ындева, saŭ mъ îndelетnічeskъ ла чева. Ἐν ταῖς ὁδοῖς πολὺν χρόνον διέτριβεν». Ksn: (ші ел:) «Περὶ τὰ ἕλη διέτριβον». Fpd: «Μέλλων διατέτριφα δεῦρο». Плт: «Διατρίβοντες μετ' ἐμοῦ». Плт: «Περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος». Esxл: (ші nas:) «Ἐνιαυτὸς οὐ διετρίβη». Tъч: n' a tpекът. 3) прелънцeskъ вpemea, (прin врm:) кънoвeskъ. «Ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω». Dm: «Μὴ διάτριβε, ἄλλον κάλει». Лвч: «Μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον».

la: Δ. «Οὔτι διατρίβω μητρος γάμον». Od: Υ. (mi el:) «Μὴ δηθὰ διατρίβωμεν δὲεῖο». Od: B. (mi miж:) «Μή τι διατριβώμεθα πείρης». Απλη: (vezĭ mi 'Επιτρίβω).

Δια-τρίζω, viit: -τετρίξομαι, (tpe: de ka: în lokŭ de prez: διατέτριχα) tposneskŭ (ka letnяl, kînd se snapue).

Διάτριμμα (τὸ), жяпяitъръ, saŭ onърealъ prĭčinяkĭtъ din deasъ ſpekape întpe dînseле a ле внора пърцĭ a ле tpяnяляĭ. [mi

Διατριπτικὸς, ἡ, ὸν, notpivitŭ, saŭ îndemînatikŭ a пръпъdi prin kontinяъ ſpekape, saŭ prelяnuipe de vpeme. [διατρίβω].

Διατριπτέον, nos: ал ляĭ διατρίβω.

Διάτριτος (ὁ, ἡ), kape se întoapve, saŭ se întimnяъ în ſie kape a tpeia zi, sn: ek: ſpirяpĭ de a tpeia zi. [διὰ, τρίτος].

Διάτριχα, adв: noet: în treĭ de onotpivъ пърцĭ; în treĭ kinяpĭ. [διὰ, τρίχα].

Διατροπὴ (ἡ), skimвape de rîndŭ, saŭ пърepe; konfяsie, nedomipipe, mipape; 2) simnatie. 3) pяmine.

Διάτροπος (ὁ, ἡ), noet: skimъъчosŭ, nestatopnikŭ. [διατρέπω].

Διατροφὴ (ἡ), neanъpala din toate zileле хранъ a onвялаĭ. [διατρέφω].

Δια-τροχάζω, viit: -άσω, =Διατρέχω, alepгŭ înnpexяp; (прінч: desnpe калă) alepгŭ în tpeanъdă.

Διατρύγιος (ὁ, ἡ), чел кŭ deoseвite soiяpĭ de stpягяpĭ, mi (прin вpm:) kape se калеue în deoseвite вpemĭ, saŭ ne zъstimnĭ (fiind вniĭ maĭ tîmnяpiĭ, mi alцit maĭ tîpziĭ); (dяne alцiĭ) kape ape întpe віue mi semъnътяpĭ. [διὰ, τρύγη].

Δια-τρυπάω -ῶ, viit: -ήσω, гъъpeskŭ adînk, saŭ пътpяns nînъ dinколо, saŭ neste totŭ. «Τὴν ἐσθῆτα κοσμινηδὸν ὑπὸ τῶν μυῶν διατετρυπῆσθαι». Лвч: [de вnde

Διατρύπημα (τὸ), гявръ пътpяnsъ nînъ dinколо. [mi

Διατρύπησις, εως, (ἡ), гъвpipe nînъ din колo. [mi

Διατρυπητὸς, ἡ, ὸν, гpam; eksпл: a лвĭ διάτρητος.

Δια-τρυφάω -ῶ, viit: -ήσω, mъ desfътezŭ neînvetat, saŭ tpяieskŭ în nenpekяpmatъ desfътape, sîntŭ npea desfътosŭ.

Διατρυφεὶς, εἶσα, έν, nas: nex: 2: de napтч: a лвĭ διαθρύπτω.

Δια-τρώγω, viit: -τρώξομαι, (nex: 2: διέτραγον, mi чл:) mestekŭ; mъnînkŭ, pozŭ de totŭ.

Διαττάω -ῶ, viit: -ήσω, Al: în локŭ de διασήθω. [δίαττος]. [de вnde

Διάττησις, εως (ἡ), черпере.

Δίαττος (ὁ), sitъ.

Δι-άττω, viit: -άξω, Al: în локŭ de διαίσω, tpekŭ penede (sърŭ) n' intpe. «Ἀστέρες διάττοντες». Apst: «Ἀστραπὴ διάττουσα». Apst: «'Εξιόντι μοι διῇξε φωνὴ βοῶντος», Плт:

Διάτυλος (ὁ, ἡ), плinŭ de neцĭ, saŭ кътътяpĭ. [διὰ, τύλος].

Δια-τυπόω -ῶ, viit: -ώσω, înkinвieskŭ, formezŭ; алкътяieskŭ. 2) pervлezŭ, xotъpъskŭ; îmĭ înkinвieskŭ, isвodeskŭ în mintea mea; deskpiŭ, penpesintŭ. [de вnde

Διατύπωσις, εως (ἡ), înkinвipe; penpesintape în imaцinaцie, idee. 2) pervлape, întokmipe de forme; isвodipe; (ptp:) deskpiepe, naivъ penpesintape de чipkonstanцe. (vezĭ mi ἔκφρασις).

Δια-τωθάζω, viit: -άσω, вatжokoreskŭ de faцъ.

Δι-αυαίνω, viit: -ανῶ, = Διαξηραίνω.

Δι-αυγάζω, viit: -άσω, =Διαλάμπω, stpълячeskŭ; (mi stpъm:) лвminezŭ prin чева. «Ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσει». Skp: (mi вniиeps:) «Ἅμα τῷ διαυγάζειν». Плв: (mi nas:) «Διαυγαζόμενον πανταχόθεν». Fil: 2) mъ faкŭ лвminosŭ (pomŭ din foкŭ). «Ὁ ἕγκος διαυγάσει». Opев: (vezĭ mi διαφαίνω). [de вnde

Διαύγασμα (τὸ), лвmina de dimineaцъ, stapea opizontяляĭ пе ла pesъpitвл soapелвĭ. [mi

Διαυγασμὸς (ὁ), stpълячipe, лвminape.

Διαύγεια (ἡ), лвчipe prin чева, transnapinцъ, mi чл: 2) (prin întind:) =Φεγγίτης, fepeastpъ, prin kape întpъ лвminъ. [mi

Δι-αυγέω -ῶ, viit: -ήσω, = Διαυγάζω. [din

Διαυγὴς, ές (έ, ἡ), (mi adв:) -αγῶς,=Διαφανὴς, de totŭ лвminosŭ. [mi

Διαύγιον (τὸ), (noŭ) dim: ал лвĭ διαύγεια (2), гъвpiче, prin kape întpъ лвminъ.

Δι-αυθαίρετος (ὁ, ἡ), nentpъ sine алesŭ, saŭ de sine npeferaвilъ. [διὰ, αὐτὸς, αἱρέομαι].

Δι-αυθεντέω -ῶ, viit: -ήσω, înkredinцezŭ чeea че mtiŭ nositв.

Διαύλειον (τὸ), kaвlъ διαύλιον.

Δι-αυλέω -ῶ, viit: ήσω, =Παρεξαυλέω.

Δι-αυλίζω, viit: -ίσω, sanŭ, adînvezŭ чева în formъ de δίαυλος. (vezĭ zivepea).

Διάυλιον (τὸ), (mвsik:) kîntape de flaвlŭ пвmaĭ. în tъчepe de челе-л-алte mвsi-

кале instрътînte, (Пал:) il solo di flauto. [διὰ, αὐλός].

Δι-αυλοδρομέω -ῶ, вііt: -ήσω, алергъ (тъ лѧпtъ) în îndoitъ каріеръ. [din

Διαυλοδρόμας, α, Dор: în локъ de διαυλοδρόμης(μος), ου (ὁ), алергъторъ (лѧпtъторъ) în îndoitъ каріеръ. [δίαυλος, δρόμος]. [de ѧnde

Διαυλοδρομία (ἡ), алергаре (лѧпtъ) de îndoitъ каріеръ.

Δίαυλος (ὁ), îndoitъ каріеръ. (adікъ) o întindere de 1200 пічоаре, saŭ 200 sînжінї. 2) лѧпtъ de îndoitъ каріеръ, (adікъ) алергаре de ла ѧnъ канъпіъ ла челалтъ ал карієреї, ші întoарчере іаръшї ла чел dintîiъ. 3) (în ген:) op че лѧпгъ ші penetatъ алергаре, saŭ dъчере ші întoарчере, saŭ (simп: пѧтаї) întoарчере înaпoї, «Κυμάτων —». Лѧs: peлѧкъ de маре. 4) noet:= Πορθμὸς, stpimtoape, треkътoape n'între doї тѧпцї. [δὶς, αὐλή].

Διαυλωνία (ἡ), stpimtъ ші лѧпгъ треkътoape n' între doї тѧпцї. [ші

Διαυλωνίζω, вііt: -ίσω, треkъ (каргъ, ѕаfлѧ) прin stpimtъ вале, saŭ каналъ. [διὰ, αὐλών]. [de ѧnde

Διαυλωνισμὸς, (ὁ), тречере прin stpimtъ вале, ші чл:

Δι-αυχενίζομαι, вііt: -ίσομαι, îmї apdікъ гîтѧ; (fir:) тъ mîndpeskъ; iaŭ кражъ. [ші

Διαυχένιος (ὁ,ἡ), каре трече прin грътазъ. «Μυελὸς —». Пл:=Νωτιαῖος». [διὰ, αὐχήν].

Διαφαγεῖν, nex: 2: de înf: ал лѧї διεσθίω.

Διαφάδην, adв; noet: = Διαῤῥήδην. [διάῥημι].

Δια-φαίνω, вііt: -φανῶ, арътъ чева; (ші між: saŭ ел:) тъ арътъ, лѧminezъ прin чева, (прin врт:) întѧnekat saŭ de totъ; (fir:) stрълѧчeskъ. «Ἤδη διαφαινούσης ἡμέρας». Ep: «Τῷ νεαρῷ καὶ ἀνθοῦντι διέφαινεν εὐθὺς ἡ ἀκμή». Пл: 2) fakъ чева de totъ рошъ în fokъ. «Ὄστρακα διαφήνας». Iпкр: (ші пas:) «Διεφαίνετο δ' αἰνῶς (ὁ μοχλὸς)». Od: I. (вezї ші діалάмпω). [deѧnde

Διαφάνεια (ἡ), tpansпapinцъ, прinвъzoшie. [ші

Διαφανὴς, έος (ὁ, ἡ), прinвъzosъ, tpansпapinte. sп: ек: «Ἡ ὕελος —». Sхол: Apstf: «Τὸ διαυγὲς ὕδωρ». Sin: 2) пpea sѧцipe. «Χιτώνιον—». Apstf: «Κεκρύφαλος—». Sin 3) въzвtъ (кѧnoskѧtъ) de тоцї, desлѧшitъ, înbedepatъ; (fir:) însemnatъ. «Φλέβες διαφανέες». Iпкр: вine пline de sinце. «Τῆς πόλεως ἡ δύναμις εἰς ἅπαντας ἐγένετο διαφανής». Пл: «Νῦ, νῦ, τὰ δ' ἤδη διαφανῆ». Sof. 4) рошitъ de токъ. «Κλίβανος — ». Ep: «Σιδήρια διαφανέα». Iпкр: [ші

Διάφανσις, εως (ἡ),=Διάφασις, saŭ (грешit în локъ de) Διάφαυσις.

Διαφανῶς, adв: înbedepat, desлѧшit, лътѧpit. [διαφανής].

Δια-φαρμακεύω, вііt: -εύσω, кърцъ прin doктopії.

Διάφασις, εως (ἡ), =Διαφάνεια, ші διαύγεια, прinлѧчipe: (fir:) înцелецere; прiчепере. (вezї ші "Εμφασις).

Δια-φαυλίζω, вііt: -ίσω, = Καταφαυλίζω, desпрецъieskъ.

Διάφαυσις, εως (ἡ),=Διασάφησις. 2) (fir:) локѧл чел demeptъ dintpe клъdipї, ші чл: (вezї ші διαύγεια). [din

Δια-φαύσκω, вііt: -φαύσω,=Διαυγάζω, ші διαφαίνω. "Αμ' ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ». Ep: kînd înчепea a кръпа de zioъ.

Διαφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Διαφανής. «Γέλου διαφεγγέστερον». Лѧч: [διὰ, φέγγος].

Διαφερόντως, adв: (кѧ ген:) кѧ deoseвipe (de чева), alt-fel. «Μηδὲν διαφερόντως τῶν δούλων». Пл: (ші înпpeкънъ кѧ ἤ). «Διαφερόντως ἢ πρότερον». Пл: 2) (гъръ кazъ) maї кѧ deoseвipe, maї ales. «Ταῦτ' ἤδη διαφερόντως ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι». Esx: [din

Δια-φέρω, вііt: -διοίσω, (nex: διήνεγκα, ші чл:) портъ, dѧkъ (mіпkъ, арѧпkъ) чева înkoaчї ші înkoлo; pisineskъ, înпpaштіъ; pѧuъ, sînшіъ, = Διαφορέω. «Διαφέρειν κέρας ὑμμάτων». Eзp: «Τὰς ψυχὰς μὴ διαφέρειν μετὰ δεῖπνον πράγμασι καὶ φροντίσι». Пл: «Διαφέρειν τὰς ἀγγελίας». Лѧч: «Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διήνεγκε». Пл: s' a rîndit îndoindъ se. «Διαλγὴς ἄττα διαφέρει τὸν αἴτιον». Esxл: (вezї ші Διαφορέω). (ші în перifp:) «Γλῶσσαν διοίσει». Sof: în локъ de лалѣйсει. (ші пas:) «Διαφερομένου δὲ τοῦ φορείου δεῦρο κακεῖσε». Пл: «Διαφερόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ σποράδες». Пл: «Διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ. Skp: 2) dѧkъ чева ла локѧл sъъ; tpansпoptъ, stpъmstъ; (fir:) портъ în mînteче. «Εἰς τὰς χώρας τὰς προσηκούσας ἕκαστα διηνέγκαμεν». Ksп: «Διήνεγκεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θάλασσαν». Aп: «Ὡς διοίσων αὐτὸν εἰς Σικελίαν». Aп: «Τὸ ἄκρον διήνεγκε κάτω τοῦ ὀμφαλοῦ». Iпкр: a петрескъt. «Σὺν πολλῷ πόνῳ διενέγκασα καὶ τεκοῦσα». Ksп: «Φυλακῆς καὶ ἐπιστήμης δεῖ πολλῆς εἰς τὸ διενεγκεῖν καὶ ἐκθρέψαι τὰ παιδία». Iпкр: (ші пas:) «Καὶ συλλεγόμενον (τὸ ἤλεκτρον) ὑπὸ

τῶν ἐγχωρίων διαφέρεται εἰς τοὺς Ἕλληνας». Apst: 3) = Διάγω, înmî petpekă bpemea, saă biaua. «Διαφέρειν τὸν αἰῶνα». Ep: «Διοίσει νύκτα τὴνδ' εἰς αὔριον». Exp: (ші el:) «Ἅπαις διοίσει». Exp: (ші miж:) «Διοίσεται μόνος». Sof: 4) prelвpiцeskă, вrmeză neprekвrmaţ; (fir:) dвkă, pabdă, цiă pînъ la sfîrşitlă; (el: saă nestp:) dъinezică. «Διαφέρειν τὸν πόλεμον (τὴν πολιορκίαν). Лвч: «Χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα». Ep: «Ἐδόκει δ' ἂν πλείονα χρόνον διενεγκεῖν». Iнкр: «Διαφέρει φθειρόμενος». Iнкр: (ші miж:) «Ἱκανῶς ὑγιηροὶ τἄλλα διαφέρονται». Iнкр: 5) пвiă чева deoseвї, desпарцă; алегă; (fir:) жвdikă, хоtъръskă; (прin înţind:) гвvernezică, dipiцezică. «Διαφέρω ψῆφον». Esxл: îmî daă вotвл. (ші nas:) «Πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι». Dm: «Ἐρανους διαφέρω». Ăs: плъteskă, peſвieskă. «Σκῆπτρα διαφέρειν». Esxл: 6) (el: kъ цen:) amă deoseвire; (прin înţind:) sînţă maï pressвs, kovîrşeskă, înţpekă. «Διαφέρειν τῶν πολλῶν». Плт: «Γυναικῶν οὐδὲν διαφέρουσιν». Плт: «Καὶ τῷ γένει, καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῇ δόξῃ πολὺ διήνεγκεν». Iskp: «Ἀνδρα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν διαφέροντα»: Esx. «Οἱ δόξαντές τι πεπραχέναι διαφέρον». Плв: «Ἱματίων διαφερόντων κτήσεις». Плт: 7) (miж:) sînţă în prigonire, saă neînцoire, пъ mъ вneskă kъ чinева, mъ dispвtă; mъ înпpotiвeskă. «Ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις». Dm: «Οὐχ ὁμολογῶ σοι ἃ λέγεις, ἀλλὰ διαφέρομαι πάνυ σφόδρα». Iskp: «Ἑαυτῷ διαφέρεται». «Διενεχθέντων περὶ τῆς βασιληΐης». Ep: Διενεχθεὶς τῷ λογισμῷ». Плт: pъmîind în îndoialъ. (ші nexţ:) «Τὰ διαφέροντα». Плв: în локă de aî διαφοραί». 8) (kъ dat: în a tpeia nepsː) folosemţe, aжвtь; apc deoseвire, însemneazъ, întepeseazъ; (maï noă) se kъвine, este familiară, saă proprietate a kъїва. «Τί σοι τοῦτο διαφέρει»; Плт: чe 'цї пasъ, чe le întepeseazъ. «Οὐδὲν (πλεῖστον) διαφέρει». Jкs: Ἀρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί»; Exp: «Οὐδέ τι οἱ διέφερε πλησίον ἀποθανεῖν». Ep: пъ îї пъsa de локă. «Τοῦ οἰκέτου ταῦ τῷ ἱερεῖ διαφέροντος». Isid: Пел: (de вnde) «Διαφέροντες». Aptemd: pвde, familiarї; (ші nexţ:) «Τὰ διαφέροντα». Epd: întepeseзe kъїва.

Διαφεύγω, вiit: -φεύξομαι, ші φευξοῦμαι, (nex: διέφυγον, ші чл:) (прінч:) fвră prinţ' вnă stpimtă локă; (прin вpm:) fвră ne askвnsă; (прin înţind:) скапă. «Διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος». Exp: «Οὐκέτι κυνάγχην διαφεύγουσι». Iнкр: (ші fъpъ kazъ). «Οἱ δὲ διαφυγόντες ἔμπυοι γίνονται». Iнкр: (вezї ші περιφεύγω). «Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι». Apstf: «Ἐκ πόνων διαπεφευγότες εἰς ἀγαθά». Плт: «Εἰ διαφύγοι ὁ ποταμος εἰς τὴν τάφρον». Ksn: «Λέξεως διαφυγούσης αὐτὸν». Пл: «Πολλά με διαπέφευγεν ὧν διενοήθην». Iskp: mвlte amă вїtat... (вezї ші 'Εκφεύγω). [de вnde

Διαφευκτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă a skъpa lesne. [ші

Διάφευξις, εως (ἡ), kipвл de a fвgi; fвgъ (pisinipe) de omtipe; skъпare, mîntвire.

Δια-φημίζω, вiit: -ίσω, înпpaштiă вeste, вesteskă; пввlikă pretвtindenca.

Διαφθαρτικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosă, îndemînatikă a stpika, a prъпъdi. [din

Δια-φθείρω, вiit: -φθερῶ, ші noet: -φθέρσω, (miж: tpe: de kъ: ші noet: în локă de nas: διέφθορα) stpikă de totă, prъпъdeskă; корвпă (mop: ші fir:), amъцeskă (прin mitвipe, ші чл:), skoцă din minцї (femeie, ші чл:); (прin înţind:) omopă; лепъdă копілă (în локă de a 'л naute). «Διεφθορέναι οἱ τὴν γαστέρα πρὸ τῆς ἀδηφαγίας ᾐτιᾶτο». Ел:

Δια-φθονέομαι οῦμαι, вiit: -ήσομαι, ші (nas:) -ηθήσομαι, (kъ dat:) iismвind mъ înţpekă kъ чinева.

Διαφθορὰ (ἡ), desъвîrmitь stpikъчiвne; корвпцie, prefачere în ръă, minчinoшipe; mitвipe (de жвdikъторă, ші чл:); лепъdape de копілă; spapцere de кораві; (în цen:) prъпъdipe. [διαφθείρω]. [de вnde

Διαφθορεὺς, έως (ὁ), stpikъторă, prъпъditopă; корвпторă (mop:), ші чл: [ші

Δια-φθορέω, = Διαφθείρω ші Διαφορέω.

Δι-αφίημι, вiit; διαφήσω, (nex: διαφῆκα, ші чл:) слововză чева (опpită maï 'naiнte), îї daă dрътвл.

Δια-φιλονεικέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ disпвlă, mъ чeptă, saă mъ înţpekă kъ чinева.

Δια-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ amвiцionezică a înţpeчe пe чinева în sъvîrшipea вpe кneї fante, saă a fi prefepită de kît алвл.

Δια-φλέγω, вiit: -φλέξω, apzică, цîржoleskă de totă.

Διάφλυξις, ιος (ἡ), Ion: pевърsape пeste вzzeзe sasвлвї; (прin înţind:) pesвfiape. [din

Δια-φλύω, вiit: φλύσω, saă -φλύξω, (tpe: de kъ: διαπέφλυδα, ші чл:) fepвв în клоgote: (прin вpm:) daă пe din afapъ, mъ

върsъ; (fir:) pesвfлв, skoцъ pesвfлълврї, вавалі це.

Δια-φοβέω -ῶ, biit: -ήσω, înfрікошezъ прса твял. [de вnde

Διαφόβημα (τὸ), mape sнъїmînтape, înfрікотape.

Δια-φοιβάζω, biit: -άσω, întвsiezъ; (прin întind:) = Ἐκμαίνω, înneввneskъ. (dвне алцїї між: -ομαι = Διαφοιτάω, întр' ачеeашї însemnape).

Δια-φοινίσσω, biit: -ίξω, pошeskъ чева de totъ.

Δια-φοιτάω (ші Ion: έω) -ῶ, biit: -ήσω, тъ dвkъ (втвлв) înkoачї ші înkoло; (fir:) тъ пввлікъ, mi se dвче вestea. 2) = Διαφοιβάζομαι.

Διαφορὰ (ἡ), deoseвipe, neasemъnape. 2) neinвoipe, прironipe. [διαφέρω]. [de вnde

Δια-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διαφέρω, (прінч: în însem: de) pisineskъ; sfїшіъ, пръпъdeskъ; жъfвieskъ, хрънeskъ; pestopнъ; (mediч:) disoлezъ; mistвieskъ; (în цен:) toneskъ; (fir:) вatжокореskъ. «Χρήματα τὰ σὰ διαφορέει». Ep: «Διαφορήσω σ' εἴτι γρύξεις» Apstf: «Τύχη τις ταῦτα διεφόρησε». Плт: «Διαφορεῖ τὰ περιττώματα». Гал: «Καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντες σε εἰς διαφόρημα». Skp: (ші nas:) «Διαφορουμένης αὐτοῦ τῆς χώρας ὑπὸ τῶν λῃστῶν». Dш: Ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων διαφερύμενος». Ep: «Πρὶν διαφορηθῆναι τὸν πάγον». Цоеп: «Ἐὰν διαφορηθῶσι τὴν ὑγρότητα διὰ τῶν ἱδρώτων». Гал: [de вnde

Διαφόρημα (τὸ), = (saъ грешіт în локъ de) Διαχώρημα, deшeрtълвръ; гвnoiъ; (fir:) обіектъ de вatжокоръ. [ші

Διαφόρησις, εως (ἡ), pisinipe; хрънipe; (mediч:) disolape ші pesвfлape (de вmezeлї, ші чл:); mistвipe; tonipe; asвdape, pesвfлape; (прin întind:) рътъчipe, тврвврape de sвfлetъ, întвsiasmъ. (ші

Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, notpівітъ, kontpівівіторъ ла pisinipe, asвdape, mistвipe, disolape, ші чл:

Διαφορία (ἡ), (pap:) în локъ de διαφορὰ, deoseвipe.

Διαφορογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (noъ) чел din feлвpile neatврї, saъ soiврї. [διάφορος, γένος].

Διάφορος (ὁ, ἡ), deoseвitъ, neasemenea. 2) maї deoseвîtъ, алesъ. 3) de deoseвitъ пърере, de алтъ (înnpotівъ) sistemъ; neînвoitъ; npotівнikъ. (de вnde || sввst:) «Τὸ διάφορον». Aкs: în локъ de ἡ διαφορὰ, прironipe, saъ обіектъ de neînвoipe. 4) (прінч: ла neвt:) fonositopъ, kîштirosъ, întepesantъ. (de вnde || sввst: A'.) kîштirъ (ші napтк:) donîndъ. «Τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν». Dш: (ші B') келтвіалъ, прецъ de кътнърътoape. «Ὠνεῖσθαι πολλοῦ διάφορου μικρά». [διαφέρω]. [de вnde

Διαφορότης (ἡ), = Διαφορά, deoseвipe, neasemъnape. [ші

Διαφόρως, adв: кв deoseвipe. 2) (pap) връжтъшeште.

Διάφραγμα (τό), [διαφράσσω] op че зла-жeште snpe desпърцipe; (de вnde anat:) лаtвл ші ssвцipeле прапъръ, kape despapte inima ші плетînвл de челе-л-алte тървntaie. (вezї ші фрénes în zîчерea φρήν).

Δια-φράγνυμι, biit: -φράξω, = Διαφράσσω,

Διαφραβέως, adв: Ion: deslвшit, кв кврatъ eksпpimapе. [din

Διαφραβὴς, έος (ὁ, ἡ), zisъ кврat, eksпpimatъ лътврit. [din

Διαφράζω, biit: -φράσω, zikъ, eksпpimъ чева кврat, deslвшit, eksплікъ kîte вna вna.

Διαφρακτέον, nosit: ал лвї

Δια-φράσσω(ττω), biit: -φράξω, desпарцъ (înkizъ) чева кв înтръdipe; întъpeskъ din toate пърціле.

Δια-φρέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локъ de διαφορέω, трекъ чева dinколо, ші чл:

Δια-φρίσσω(ττω), biit: -φρίξω, тъ înfiopezъ кв totвл, simцъ fiopї în totъ трвпвл. (fir:) «Τὸ πέλαγος διέφριττε». Плd:

Δια-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διανοοῦμαι. 2) тъ îndoieskъ, вагъ de seamъ кв лвape aminte; înтріжeskъ, întokmeskъ, пвіъ ла ввпъ кале лвкрвріле; тъ sîleskъ ла чева; meditъ.

Δίφρος (ὁ, ἡ), плinъ de snвпъ. snвmosъ. [διά, ἀφρός].

Δια-φρουρέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї isnръveskъ tepminвл stpежїї: saъ stpежвieskъ, пъzeskъ чева кв лвape a minte, op nînъ ла sfipmitъ.

Δια-φρύγω, biit: -φρύξω, нірлeskъ; вsвкъ de totъ.

Δια-φρυκτόω -ῶ, biit: -ώσω, notezъ кв нірлітъ вовъ. [διά, φρυκτός, se înц: κύαμος].

Δια-φυγγάνω, biit: -φεύξομαι, = Διαφεύγω.

Διαφυὴ (ἡ), [διαφύω] natвралъ desпърцipe întpe doъ (концinвle алтел) трвпврї. «Κάρυα οὐκ ἔχοντα διαφυήν». Ksn: «Ἐρεβίνθου διαφυήν». Пл: «Τῆς γῆς διαφυ-

ἀς ἐχούσης καὶ φλέβας μαρμάρου». Diod: (bezĭ mi διάφυσις).

Διαφυλακτέος, α, ον, nosit: al lăĭ διαφυλάσσω.

Διαφυλακτικὸς, ἡ, ὸν, =Διατηρητικός. [din

Δια-φυλάσσω(ττω), biit: άξω, =Διατηρῶ, păstrezŭ чева кѫ лѫаре aminte mi pĭnă la sfîrşitŭ.

Διάφὐξις, εως (ἡ), = Διάφευξις.

Δια-φυράω -ῶ, biit: -άσω, frămîntŭ (amestekŭ) bine.

Δια-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, sŭflă чева prin miжлокŭ, saŭ de upetătindenea. 2) sŭflînd pisineskŭ, saŭ desaвărezŭ. 3) ѫmflѫ. (bezĭ mi διαπνέω). [de unde

Διαφύσησις, εως (ἡ), sŭflare prin чева; saŭ sŭflare supe pisinipe.

Διάφυσις [διαφύω], εως (ἡ), = Διαφυή. «Αἱ τῶν κηρίων διαφύσεις». Tfp: «Οἱ καρποὶ ἀδρυνόμενοι ἀποκρίνονται καὶ ἀποπίπτουσι κατὰ τὴν διάφυσιν». Tfp: naptea, unde se desnapte frăktură de koada sa.

Δι-αφύσσω, biit: -αφύσω,=Ἐξαντλῶ, deшeptŭ de totŭ. «Διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἤφυσεν». Il: P. (prin întind:) «Πολλὸν διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι». Od: I. «Διήφυσε χίμετλα». Nik: a pisinit. (mi nas:) «Οἶνον διαφυσσόμενον». Od: II.

Δια-φυτεύω, biit: -εύσω, sădessk în distanцe, saŭ pe каlе. 2) pesădeskŭ, transplantezŭ.

Δια-φύω, biit: -φύσω, (tpe: de кѫ: διαπέφυκα, nex: 2: διέφυν) pesapŭ (kpeskŭ) n' întpe. «Τὰ διαπεφυκότα ἀφαιρετέον». Tfp: (mi fir:) «Χρόνος διέφυ». Ep: вpeme a trekŭt la miжлокŭ. 2) (кѫ цеп:) amŭ deosebipe. «Διαπέφυκεν ἀλλήλων». Flstp: 3) sîntŭ linitŭ, mă цiŭ de чева; (fir:) sîntŭ eksperiingatŭ în чева. «Ἄνδρα πάσης ἀστρολογίας διαπεφυκότα». D: Kas:

Δια-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ dat: saŭ ак: преп:) nѫ sîntŭ notpivitŭ, nѫ mă înboieskŭ кѫ чinева (prinч: la glasŭ, mi fir: la simgiminte); mă deosebeskŭ; mă înnpotivеskŭ. «Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις». Plt: «Διαφωνοῦσιν αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη». Fal: (mi nas:) «Τοῖς δὲ τῶν συγγραφέων διαπεφώνηται ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος». D: Al: 2) (fără kazŭ) stpirŭ aua de tape, în kît mi se prinde glasѫl; (fir:) obosekŭ de totŭ; morpŭ. «Ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν». Skp: «Καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδείς». Skp: [de unde

Διαφώνησις, εως (ἡ), = Διαφωνία. [mi

Διαφωνητικὸς, ἡ, όν, prinчinsitorŭ, saŭ kontpisвitorŭ ла neînboipe, saŭ nesnipe.

Διαφωνία (ἡ) deosebipe (prinч: ла glasŭ, mi fir: în simgiminte, saŭ părerĭ); nesnipe, neînboipe. [din

Διάφωνος (ὁ, ἡ), deosebitŭ (prinч:) ла glasŭ, mi (prin întind:) neînboitŭ; înnpotivitorŭ. [διὰ, φωνή]. [de unde

Διαφώνως, adv: кѫ deosebipe; кѫ neinboipe.

Δια-φώσκω, Ion: noct: în локŭ de διαφαύσκω.

Δια-φωτίζω, biit: -ίσω, fakŭ локŭ, ka să intpe лămină; saŭ лăminezŭ de totŭ.

Δια-χάζομαι, biit: -χάσομαι, mă tpapŭ stpekăpîndă mă, saŭ skapŭ fărăpindă mă.

Δια-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, mi Διαχάσκω, deskizŭ de totŭ, saŭ ne жămătate (prinч:) гăpa, saŭ вăzele, kaskŭ. «Διαχανόντες (οἱ κροκόδειλοι) παρέχουσι τοὺς ὀδόντας». Плв: (fir:) «Τῶν ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν. Apstf:

Διαχάλασις, εως (ἡ), destindepe, slăвipe. [mi

Διαχάλασμα (τὸ), distanцă, saŭ deшeptŭ, че pămîne dăne o destindepe; saŭ slăвipe de unŭ лăкpă întinsŭ. [din

Δια-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, destinzŭ, slăвeskŭ din întindepe; (fir:) deskizŭ prin miжлокŭ. «Διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα.». Eвp: «Διαχαλάσῃ τ'ἄν (ὁ ἵππος) ἀλυπώτατα τὸ σῶμα». Ksn: se desmorцeшte trentat. (bezĭ mi Apstf: Ep: 83). (mi el: saŭ nestp:) «Ἐπειδὰν ῥαγῇ (τὸ ὀστέον), καὶ διαχαλάσῃ». Iнкp:

Δια-χαράσσω(ττω), biit: -άξω, fakŭ neste totŭ крăпăтăрĭ. 2) гравezŭ, sanŭ niatpă, mi skobind formezŭ калîпŭ, ka să topnă чева; însemnezŭ; (prin întind:) deskriŭ. (bezĭ mi διαγράφω).

Δια-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, înnapцŭ dapărĭ.

Δια-χάσκω, (прел: διέχασκον, mi maĭ mălt nѫ) = Διαχαίνω.

Δια-χειμάζω, biit: -άσω, cpнezŭ, petpekŭ capna.

Δια-χειραγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, кăлăвzezŭ, saŭ trekŭ пе чinева naptîndă'л de mînă.

Δια-χειρίζω, biit: -ίσω, цiŭ чева în mîînĭ; (prin întind:) лѫкpezŭ; întpeвăinцezŭ; dipinцezŭ; ikonomezŭ. «Χρήματα πολλὰ διαχειρίζουσιν». Iskp: trek prin mîîneле лор. «Ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῶν τῆς πόλεως». Esx: 2) = Διαχράομαι, omorŭ (prinч: кѫ mîna mea); sapиŭ. «Δύο διαχειρίσασθαι βασιλέας». Epd: [de unde

Διαχείρισις, εως (ἡ), ші

Διαχειρισμὸς (ὁ), întpeввinцape, dipiцepe, ші чл: «Φαρμάκων («Πραγμάτων) —». Iпкр: ші Tвч:

Δια-χειρόομαι -οῦμαι, вiit- ώσομαι,=(saв гpeшit în локв de) διαχειρίζομαι.

Δια-χειροτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, вotezв (прinч: прin întindepe de mînъ); (în цen:) diskвtezв, deлiвepezв, хotъpъskв. [ші

Διαχειροτονία (ἡ), вotape (прinч: прin apdikape de mînъ); (în цen: diskвцie, ші хotъpîpe. [διὰ, χεὶρ, τόνος].

Δια-χέω, вiit: -χεύσω, (пex: διέχεα, ші пoet: διέχευα, ші пas: διεχύθην, ші чл:) pевъpsв, înпpaштiв въpsînd; сав deшeptв dintp' вna întp' alta, прiтoчeskв. «Καθάπερ οἶνον διαχέοντες». Пл: (ші пas:) «Ἐκ δὲ ταύτης (τῆς δεξαμενῆς) εἰς ἄλλο (κηλωνήϊον) διαχεόμενον τὸ ἔλαιον». Ep: 2) pisinevskв; toneskв; (mediч:) disoлezв; (пoet:) гакв ввкъцї; sfъpîmв. «Πειρῶ διαχέειν τὰ βεβουλευμένα». Ep: «Χαλκὸν διαχέοντας». Павs: «Διαχεῖν φύματα». Dskp: (ші пas:) »Διαχέονται οἱ πόροι». Гpг: «Διαχεῖται ἡ χιών». Ksn: «Τεταριχευμένος ὁ νεκρὸς οὐδὲν διεχέετο». Ep: «Οὐ δυναμενοι ἄνευ μισθοῦ εἶναι διεχέοντο». Ksn: (ші fir:) «Ἀνδρὸς διακεχυμένου τρυφῇ». Пл: (вezї ші diaῤῥéω). «Καί μιν (τὸν βοῦν) διέχευαν ἅπαντα». Пл: П. mi I. «Κείνην (νῆα) ἅφαρ διέχευαν ἄελλαι». Aплп: «Σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν». Eпiгp: (вezї ші diaφορέω). 3) (пas: сав miж:) mъ dislpezв, mъ înвeвeлeskв, mъ алinezв. «Ὡς τῆς ἡδονῆς ἀραιούσης καὶ διαχεούσης τὸν ἡδόμενον». Eвp: «Ἡάσῃ διαχυθῆναι τῇ ψυχῇ». Sin: Διακεχυμένους τοῖς προσώποις». Пл: «Τῶν ἔκ τινος ἡδείας ἀκοῆς διαχυθέντων». Гpг: «Ἁπήντων αὐτῷ διακεχυμένοι». Плв:

Δια-χλαινόω -ῶ, вiit: -ώσω, пoet: înвpakв de sвs nînъ жos.

Δια-χλευάζω, вiit: -άσω, ==Καταχλευάζω.

Δια-χλιαίνω, вiit: ανῶ, кв квmпътв, сав tpentat înкpopeskв.

Δια-χλιδάω -ῶ, вiit: -άσω, (tpe: de кв: διακέχλιδα) вmвлв moлoшiв de твлъ desmiepdape.

Διάχλωρος (ὁ, ἡ), чел кв въpцї вepzoгалвene прin miжлокв. [διὰ, χλωρός].

Δια-χόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Διαχωνεύω.

Δια-χράομαι -ῶμαι (ші Ion: διαχρέομαι), вiit: -ήσομαι, (кв dat:) întpeввinцezв чева oвiчnвit, сав neînvetat. (прin вpm: 2) aввsezв; (кв ак:) пръпъdeskв, toneskв; otopв. (timпiї лвї se komf: кв aї лвї διακίχραμαι). [de вnde

Δια-χρησεῖται, Dop: în локв de διαχρήσεται, 3: sinr: neps: de вiit: ал лвї διαχράομαι. [ші

Διάχρηστος (ὁ, ἡ), foapte ввnв, прea de tpeавъ, алesв.

Διάχρισμα (τὸ), вnsoape (ші op че алtв слвжеште ла вnцepe de) neste totв, сав în intepвале. [ші

Διάχριστον (τὸ), ші

Διάχριστος (ἡ), поліалъ, алifie, ші чл: ==Διάχρισμα. [din

Δια-χρίω, вiit: -ίσω, вnrв, вnoieskв чева neste totв, сав лъsînd intepвале прin miжлокв.

Διάχρυσος (ὁ, ἡ), цesвtв, сав квввtв кв fipв, сав neste totв de axpв. [διὰ, χρυσός].

Δια-χρώννυμι, вiit: -χρώσω, въпseskв чева de totв, сав прin intepвале.

Διάχυσις, εως (ἡ), въpsape, pisinipe de лiквidв; pesвъpsape, notonipe; (fir:) distpaкцie, вeseлie, плъквтъ иetpечepe,(Tвpч:) кeїв. [ші

Διαχυτικὸς, ἡ, ὸν, folositopв ла вeseлitoape иetpечepe; (mediч:) disoлътopв, pisinitopв. [διαχέω].

Δια-χώννυμι, вiit: -χώσω, пвiв п' întpe чева пъmîntв; (прin вpm:) вmилв кв пъmîntв шanцв, ші чл: гакв (desпapцв чева кв) малв de пъmîntв.

Δια-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (stpъm:) гакв чева a tpeче; (ші ел: сав nestp:) tpeкв (pesвeskв) п' întp' вnв локв; (прin вpm:) mъ întinzв; (desпpe moncte, ші чл:) aпв tpeчepe; (fir:) isввteskв, înaintezв. «Τὰ βρώματα τὸ σῶμα διαχωρέει». Iпкр: (ші ел:) «Κάτω διεχώρει (se înц: ἡ γαστὴρ τὰ περιττώματα) αὐτοῖς». Ksn: eшiaв пe жos, (adikъ) aвeaв вpdinape. «Οὐ δυναμένων διαχωρῆσαι τῶν Αἰγυπτίων». Ksn: nenвtînd pesві. «Οὐ πρότερον ἐξετάζοντες, εἰ διαχωρεῖ τὸ νόμισμα παρὰ τοῖς κάτω». Лвч: [de вnde

Διαχώρημα (τὸ), distanцъ deшapтъ, къвкътвръ. 2) (mediч:) deшeptътвръ (skîpпъ). [ші

Διαχώρησις, εως (ἡ), deшeptape de nînteче. [ші

Διαχωρητικὸς, ἡ, ὸν, înaesnitopв вnpe deшeptape de nînteче, mistвitopв (skoцitopв afapъ).

Δια-χωρίζω, вiit:-ίσω, desпapцв. [de вnde

Διαχώρισις, εως (ἡ), ші

Διαχωρισμὸς (ὁ), desпъpцipe. (se komf: кв διαχώρησις). [ші

Διαχωριστικὸς, ἡ, ὸν, folositorĕ, kontribвitorĕ la desпъrdіre.

Διάχωρος (ὁ, ἡ), (prinч: la îm:) distanделе dintre korпвріле вneї armiї aranжate de bътълie.

Διάχωσις [διαχώννυμι], εως (ἡ), grъпъdire de пъmîntĕ spre вmплere de шanдĕ, ші чл:

Δια-ψαθάλλω, biit: -αλῶ, = Διαψαλάσσω.

Δια-ψάίρω, biit: -ψαρῶ, pîkîĕ (ka гъina); чвпeskĕ de iчї de коло; kвръдĕ; лasĕ a вate чева bîntвл înчetішor.

Δια-ψαλάσσω(ττω), biit: -άξω, deskizĕ чева spre observare. (bezї ші διαψηλαφῶ).

Δια-ψαλίζω, biit: -ίσω, taiĕ kъ foarfeчеле prin miжлokĕ.

Δια-ψάλλω, biit: -ψαλῶ, isвeskĕ пe pîndĕ (черкĕ) koardeле kitareї, ші чл: [de вnde

Διάψαλμα (τὸ), întrepвndіe, saĕ skimвare de biepsвл kîntъriї; saĕ akламaдіe, чe se kînta n' între пsaлmĕ. (ші aчeasta ера евр: sела, пe каре Simaxĕ a tpadвs εἰς τὸν αἰῶνα, în вeakĕ, iap Teodotianĕ εἰς τέλος, iînъ лa sfîrmitĕ; în апалоdіe kъ ἀμήν, amin).

Δια-ψαύω, biit: -ψαύσω, atinrĕ чева în toatъ întindepea sa, saĕ neste totĕ.

Δια-ψάω -ω, biit: -ήσω, вkoвeskĕ, sanĕ, fakĕ гавръ, saĕ гроапъ. (bezї ші διαμάω, ші διαψαίρω).

Δια-ψέγω, biit: -ψέξω, хвлeskĕ, defaїmĕ prea mвлt

Δια-ψεύδω, ші (miж:)-ψεύδομαι, biit: -ψεύσω, -ομαι, minдĕ, amъдeskĕ пe чinева. || (nas: saĕ шiж;) mъ înшелĕ; (kъ цen:) nъ isввteskĕ. [de вnde

Διάψευσις, εως (ἡ), amъдire; nenemepire, neisввtire.

Δια-ψηλαφάω -ῶ, biit: -ήσω, піпъїĕ pretвtindenea; (prin întind:) черчetezĕ kъ amървnlвл.

Δια-ψηφίζομαι, biit: -ίσομαι, îmї daĕ вotвл, пъpepea; жвdikĕ, ші xotъръskĕ (ka жвdikъtorĕ). [de вnde

Διαψήφισις, εως (ἡ), ші

Διαψηφιομὸς (ὁ), (prinч:) черчetape de вotърї; (în цen:) вotape; deліверape, dape de пъpepe; жвdikatъ (în At: maї kъ scamъ desпre чetъцenїї чeї adeвъpaцї ші nъ). [ші

Διαψηφιστὸς, ἡ, ὸν, alesĕ, saĕ de ales prin вotape.

Δια-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, шoптeskĕ kвїва.

Διαψυκτικὸς, ἡ ὸν, ръkopitorĕ, saĕ îndemînatikĕ de a ръkopi. [ші

Διάψυξις, εως (ἡ), ръkopire; aepape, sвîntape. [din

Δια-ψύχω, biit: -ψύξω, aepezĕ, sвînt ĕ, saĕ ръчeskĕ чева în aepĕ, ръkopeskĕ; (prin întind:) odixneskĕ.

Δι-άω, poet: =Διάημι.

Δίβαμος, ου, ші

Διβάμων, ονος (ὁ, ἡ), poet:=Δίπους. [ші

Δίβας [δίς, βαίνω], α (ὁ), (dвпe Kpet:) вnĕ felĕ de шapпe, чe alтfeл se zice ші ἀμφίσβαινα.

Δίβαφος (ὁ, ἡ), de doъ orї въnsitĕ; (prin вrm:) neeшitĕ, nedesколоratĕ, = Ἀνεξίτηλος. [δίς, βαφή].

Διβολία (ἡ), manteлъ îndoitъ, saĕ prea лarгъ, чe alтfeл se zice ші διπλοΐς. 2) = kъ

Διβόλιον (τὸ), вnĕ felĕ de лапче kъ doъ вîrfъrї, saĕ savie kъ doъ tъiше. [ші

Δίβολος (ὁ, ἡ), de doъ orї пвsĕ, îndoitĕ. «Χλαῖνα —» =Διβολία. «Ἄκων —». Evр: =Διβόλιον. [δίς, βολή].

Δίβουλος (ὁ, ἡ), de doъ пъpepї (talerĕ kъ doъ feцe). [δίς, βουλή].

Δίβραχυς, εῖα, υ, (nestr:) pічorĕ kompвssĕ din doъ skвpte silave, чe alтfeл se zice ші Πυῤῥίχιος. [δίς, βραχύς].

Δίβροχος (ὁ, ἡ), de doъ orї вdatĕ, moiatĕ. «Ἔλαιον δίβροχον». Dskp: чeл din a doa stoapчepe a mъsлinelor. [δίς, βρέχω].

Δι-γαμέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ însopĕ a doъ oaръ. [ші

Διγαμία (ἡ), adoilea kъsътopie. [δίγαμος].

Δίγαμμα (τὸ), nedekл: (prinч:) îndoitĕ Гama, literъ; saĕ semnĕ de aspiraдіe лa Eoлieнї, asemenea kъ Latineskвл F, ші пропвпдatĕ ka B, saĕ Γ, saĕ Φ.

Δίγαμος (ὁ,ἡ),=Δευτερόγαμος. [δίς,γάμος].

Διγενὴς, έος (ὁ, ἡ), tpasĕ din doъ neaтврї; saĕ de amîndoъ sekseле,= Ἑρμαφρόδιτος. (bezї ші δίγονος). [δίς, γένος].

Δίγληνος (ὁ, ἡ), чeл kъ doъ felвpite лвminiдe de okї. [δίς, γλήνη].

Δίγλυφος (ὁ, ἡ), чeл kъ îndoitъ skвлptвръ, înfъцişътorĕ sввt aчeeaшї faцъ de doъ felвpite ovieкle. (bezї ші τρίγλυφος). [δίς, γλυφή].

Δίγλωσσος(ττος) (ὁ, ἡ), kвnoskътorĕ, vorвitorĕ de doъ лimвї; (prin вrm:) tîлmaчiĕ, dpaгomanĕ; (fir:) viклeanĕ, minчinosĕ, kъ doъ feцe. [δίς, γλῶσσα].

Δίγνωμος (ὁ, ἡ), чeл kъ doъ пъpepї, îndoiosĕ. [δίς, γνώμη].

Διγόνατος (ὁ, ἡ), чeл kъ doї цenвkї, saĕ nodвpї. [δίς, γόνυ].

Διγονία (ἡ), namtepe de doĭ ɥemenĭ, saŭ de doъ opĭ ne anŭ. [din

Δίγονος (ὁ, ἡ), nъskъlopŭ de ɥemenĭ, saŭ de doъ opĭ ne anŭ. [δὶς, γένος].

Δίγυιος, noet: în локŭ de

Δίγυος (ὁ, ἡ), konpinzъtopŭ de (saŭ întînsŭ kit) doъ ɥapine, saŭ noroane. [δὶς, γύα].

Δίδαγμα (τὸ), învъɥъtъrъ, лекɥie; dovadъ. [ɯi

Διδακτήριος (ὁ, ἡ), folositopŭ ла învъɥъtъrъ. || (sъbst:) διδακτήριον (τὸ), =Δίδαγμα. [ɯi

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ boitopŭ de a da învъɥъtъrĭ.

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, învъɥatŭ, saŭ de învъɥat de kъtre ɥinева. [ɯi

Δίδακτρον (τὸ), (npinч: ла îm:) плата învъɥъtopълъĭ. [διδάσκω].

Διδακτυλιαῖος, α, ον, чел кŭ întindepe de doъ deɥete. [din

Διδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кŭ doъ deɥete. 2) = Διδακτυλιαῖος. [δίς, δάκτυλος].

Διδακτῶς, adв: npin învъɥъtъrъ. [διδακτός].

Δίδαξις, εως (ἡ), învъɥape, saŭ învъɥъtъrъ (aktivъ). [διδάσκω].

Διδάξομαι, miж: biit: ал лвĭ διδάσκω.

Διδασκαλία (ἡ), treaва învъɥъtopълъĭ, predape de лекɥie; (în ɥen:) eksпвnepe de вnĕ sъbiektŭ; novaɥъ; dovadъ. 2) penpesintaɥie de dramъ (npinч: în вpeme de konkъrape de noeɥĭ) în teatpŭ, ɯi înstpъkɥiile date desnpe aveasta de kъtpe noetŭ aktopilop. 3) (îm:) kataлogŭ xponolonikŭ, istopikŭ, ɯi kpitikŭ de dpameле penpesintate în Atena. [ɯi

Διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ învъɥъtopълъĭ, saŭ învъɥъtъpeĭ. 2) destoĭnikŭ, saŭ îndemînatikŭ ла învъɥape, = Διδακτικὸς. || (sъbst:) «Τὸ διδασκαλικὸν». Плт: kinŭ, saŭ metodŭ de a da învъɥъtъpĭ. [ɯi

Διδασκαλικῶς, adв: кŭ kinŭ învъɥъtopeskŭ, ка învъɥъtopiĭ. [ɯi

Διδασκάλιον (τὸ), (npinч: ла îm:)=Δίδακτρον. 2) =Δίδαγμα. [din

Διδάσκαλος (ὁ, ἡ), (în ɥen:) învъɥъtopŭ de чева; (iap napтк;) învъɥъtopŭ de kapte, saŭ de ɯtiinɥe. «Μουσικῆς—». Плт: «Χοροῦ —, saŭ (simплв) διδάσκαλος». noetŭ de dpamъ (fiind kъ însвmĭ екчepsa ne aktopĭ, saŭ ɯi penpesinta înnpeвnъ în dpama sa). (вezĭ ɯi χοροδιδάσκαλος). [διδάσκω].

Διδασκεμεν, -έμεναι, noet: în локŭ de διδάσκειν.

Διδάσκω [δάω, δάημι], biit: διδάξω, ɯi At: διδασκήσω, (nex: ἐδίδαξα, ɯi noet: ἐδιδάσκησα, ɯi miж: ἐδιδαξάμην, tpe: de кв: δεδίδαχα, ɯi nas: δεδίδαγμαι, nex: ἐδιδάχθην, ɯi noet: ἐδάην) învъɥŭ ne чinева; (în ɥen:) eksплікŭ; domipeskŭ; dovedeskŭ. (кв ак:) «Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξεν». Od: Θ. (ɯi кŭ doĭ ак:) «Τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς πολίτας». Ksn: Πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βιοτός». Esp: (ɯi кŭ npen:) «Οὐδέπω περὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας». Apist: (ɯi кв inf:) «Διδάσκουσιν ἡμᾶς ἐπιορκεῖν». Лвч: (ɯi кŭ înd: ак:) «Τούτους ἱππέας ἐδίδαξε». Плт: (ɯi faпъ kazŭ). «Μισθοῦ διδάσκει». Лвч: (ɯi miж: în aktibitate kъtpe aĭ sъĭ) «Τὰ μὲν ἄλλα διδάσκονται τοὺς υἱεῖς». Плт: «Εἰ μέν τις βούλοιτο σκυτέα διδάξασθαί τινα». (ɯi miж: de sine sъvipшitŭ). «Διδάξομαι αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον». Apstf: «Οὐ νῦν διδάξομαι τοὺς φίλους φιλεῖν». Esp: (ɯi nas:) «Οὔτ' ἐδιδάχθη, οὔτε οἶδε καλὸν οὐδέν». Esp: «Διδάσκονται τὴν ἄλωσιν τῆς Σπάρτης». Павs: (ɯi кв ɥen: ел: noet:) «Διδασκόμενος πολέμοιο». Il: II. 2) penpesintŭ npin aktopĭ o a mea dpamъ în teatpŭ (вevĭ διδάσκαλος). «Φέρεται ἐν διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδαχὼς εἰρήνην ὁ Ἀριστοφάνης». eksip: Epin: [de вnde

Διδαχὴ (ἡ), =Διδασκαλία.

Διδαχθῶ, ῇς, ῇ, ῶμεν, ɯi чл: nas: nex: 1: de sвn: ал лвĭ διδάσκω.

Διδέ(δεί)ασι, Ion: noet: a 3: neps: îm: a npez: de xot:, ɯi

Δίδῃ, noet: în локŭ de ἐδίδῃ, 3: sinr: neps: de пред: ал лвĭ

Δίδημι, biit: -δήσω, Eол: noet: în локŭ de δέω, легŭ.

Διδόαμεν, noet: în локŭ de δίδομεν 1:, ɯi

Διδόασιν At: în локŭ de διδοῦσι. 3: îm:, ɯi

Διδοῖσθα, Eол: în локŭ de διδοῖς, saŭ δίδως, 2: sinr: neps: de npez: ал xot:, ɯi

Διδόμεν, noet: în локŭ de διδόναι, npez: de înf:, ɯi

Δίδου, în локŭ de δίδοθι, npez: de nopвnч:, ɯi

Δίδου, noet: în локŭ de ἐδίδου, saŭ ἐδίδω, 3: sinr: neps: de пред:, ɯi

Διδοῦναι, noet: (foapte pap) în локŭ de διδόναι, npez: de înf: ал лвĭ δίδωμι.

Διδράσκω, biit: -δράσομαι, (nex: ἔδραν, ας, α, αμεν, ατε, ασαν, de вnde nopвnч: δράθι, nofi: δραίην, sвn: δρῶ, inf: δρᾶναι, ɯi napiч: δρὰς, tpe: de кв: δέδρακα) fвгŭ

пе fърiш, тъ fъгъpeскъ (пpiнч: 'întpeв: пътаї în челе компъse 'ἀπο[δια]διδράσκω, ші чл:)

Διδραχμιαῖος, α, ον, чел кв прецъ де внъ

Δίδραχμον (τὸ), monetъ de doъ dpaxme (пpiнч: neкt: ал лвї ...

Δίδραχμος (ὁ, ἡ), чел че аре прецъ (se прецвіешte, заъ ia плать) de doъ dpaxme. [δίς, δραχμή].

Διδυμάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), кавenitъ ла дої вървацї. [δίδυμος, ἀνήρ].

Διδυμάονε, îпd: ші

Διδυμάονες, îm: ал (neîntp:) διδυμάων поеt: în локъ de [δίδυμος].

Διδυματοκέω -ῶ, mi διδυματόκος în локъ de διδυμοτοκέω, ші διδυμοτόκος, ші чл:

Διδυμεύω, вііt: -εύσω, (вкр:) amъ цеmenї копії. [ші

Διδύμη (ἡ), = кв

Διδύμιον (τὸ), o плаnіъ, кавъ ὄρχις. || (îm:) Διδύμια (τὰ), (anat:) niшte колцї de креерї. [ші

Δίδυμος, η, ον, поеt: (прса pap) în локъ de [δίδυμος].

Διδυμογενής, έος, ші Διδυμόγονος=Δίδυμος, пъскътъ цemenъ, îndoitъ. [δίδυμος, γένος, ші γόνος].

Διδυμογονία (ἡ), пашtepe de цemenї копії. [din

Διδυμογόνος (ὁ, ἡ), = Διδυμοτόκος. [δίδυμος, γόνος].

Διδυμόζυγος, ου, ші διδυμόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), поеt: îndoitъ, înпepeкiatъ. [δίδυμος, ζυγός].

Διδυμόθρους (ὁ, ἡ), поеt: чел че аре asemenea (ачелашї) глазъ кв алтъл. «Ἠχὼ — ». Non: 2)=Δίγλωσσος. [δίδυμος, θρόος].

Διδυμόκτυπος (ὁ, ἡ), поеt: fъкъторъ de îndoitъ, заъ ачелашї звnetъ. «Ἠχὼ — ». Non: [δίδυμος, κτύπος].

Δίδυμος (ὁ, ἡ), [δίς, δύω] пъскътъ înпpexnъ кв алтъл, цemenъ; (în цen:) îndoitъ. «Αὐλοῖσι διδύμοισιν». Od: I. Ξύλον δίδυμον». Sзid: лemnъ кръпатъ în вîrfъ. || (sвst: îm:) копії, заъ fpaцї цemenї. 2) воаше. 3) konstelaцia цemenilor Kastorъ ші Полідевкъ. [de вnde

Διδυμότης (ἡ), fiinцъ, însвшime de цemenї, заъ de îndoite тpвnърї.

Διδυμοτοκέω -ῶ, вііt: -ήσω, naskъ цemenî. [ші

Διδυμοτοκία (ἡ), пашtepe de цemenї. [din

Διδυμοτόκος (ἡ), пъскътоape de цemenї. [δίδυμος, τόκος].

Διδυμόχροος, ους (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de δίχρωμος. [δίδυμος, χρόα].

Δίδωμι [δόω -ῶ, de вnde Лat do, ші Pom: daв], вііt: δώσω, (пex: ἔδωκα, ші 2: pap: ἔδων, ως, ω, ομεν, οτε, οσαν, de вnde поръпч: δός, поft: δοίην, ші At: заъ îon: δώην, sвn: δῶ, inf: δοῦναι, ші пapїч: δούς, tpe: de кв: δέδωκα, ші nas: δέδομαι, nas: пex: ἐδόθην, ші miж: ἐδόμην, вііt. δοθήσομαι, ші nos: δοτέον) (în цen:) daš; (ші пartiк:) dървieскъ, ofepъ. «Διδόναι εἰς χεῖρας». Apslf: «Οὕτω τὸ γραμμάτιον διδόασι». Ил: «Εἰσκομίσας ἐδίδου τὰ θηρία τῷ πάππῳ». Ksn: «Πόσα ἂν μοι χρήματα δοίης, ὥστε τὴν γυναῖκα ἀπολαβεῖν» Ksn: «Χάριν δικαίαν καὶ δίδου καὶ λάμβανε». Гnom: «Δίδωμί τινι ὅρκον». Is: жвръ пе чinева: «Ὅρκους κάκιστον διδόναι καὶ λαμβάνειν». Гpr: «Δίδωμι δίκην». în локъ de тимwроūмаі, тъ пedenseскъ. «Δίκην διδόντες ὑπό τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων». Ил: (ші ел:) «Τὴν ἔρημον δεδωκότα». Dm: «Δίδωμι δίκας». în локъ de δικάζομαι, тъ жвdikъ. «Δίκας ἤθελον δοῦναι παρὰ πόλεσιν, αἷς ἂν ἀμφότεροι συμβῶσι». Твч: (вezї ші δίκη). «Διδοὺς τὸ πλεῖστον τῷ πλούτῳ». Exp: ppefepînd маї mвлt богъцia. (ші кв adв:) «Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων;» Sof: (ші nas:) «Οὔτι δέδοται πολεμήϊα ἔργα». Ил: E. 2) = Παραδίδωμι. «Δίδωμί σοι ἐμαυτὸν δοῦλον καὶ σύμμαχον». Ksn: «Διδόασιν ἑαυτοὺς Ἀκαρνᾶσι». Твч: «Ὀδύνῃσίν μιν ἔδωκεν». Ил: E. (ші nas:) «Ἐδίδοντο τῷ ῥεύματι». Epd: (ші ел: de ἑαυτὸν) «Ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς, εἷς τε βακχεῖον πεσὼν». Exp: 3) daš вoie, înгъdaiš, слобозъ, лазъ (вpeme). «Ἡ πόλις δίδωσι τῷ βουλομένῳ ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζεσθαι». Ksn: «Παραγραφὴν ὁ νόμος δίδωσι». Лів: «Δίδωμι ἡμῖν βουλεύσασθαι». Ksn: «Ἵνα μὴ διέκπλουν διδοῖεν». Ksn: «Εἴ μοι δίδως εἰπεῖν». Sin: «Ἦν θεὸς διδῷ». Лкs «Ζεῦ μέγιστε, δός μοι τοὺς ἐμὲ τιμῶντας νικῆσαι εὖ ποιοῦντα». Ksn: 4) = Ἐκδίδωμι (θυγατέρα, ші чл: εἰς γάμον). «Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμην δὲ δόσαν». Od: O. «Ἄνδρα, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ μήτηρ». Ил: I: «Ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν». Твч: (ші miж:) «Δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν». Ил: Л. (ші ел:(«Ἐδίδοσαν καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων». Ep: (ші nas:) «Ἀξιούσης δὲ τῆς μητρὸς δοθῆναι τινι των πολιτῶν πρὸς γάμον». Ил:

Δίδωρος (ὁ, ἡ), чел кв înlindepe de доъ палме, заъ латърї de mînъ. [δίς, δῶρον].

Δῖε, вок: бърб: ал лвї Δῖος.

Δίε, поеt: în локъ de ἔδιε, кавъ δίον.

Διεβλήθην, nas: пex: ал лвї διαβάλλω.

*

Διεγγύα (ἡ), =Διεγγύησις. [de вnde

Διεγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, черѣ de ла чinева (saѣ daѣ чева кѣiва кѣ) кezъшie. «Διεγγυῶντος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν τὸν παῖδα». Is: ‖ (miж:) daѣ пe sinemѣ saѣ пe алiѣл кezашѣ пentрѣ чinева; fъгъdвieskѣ. «Ἑπτὰ ταλάντων διηγγυήσατο». Is: «Τοῦτο οὐ σφόδρα διεγγυῶμαι». Sin: (nas:) вкашѣ de чева прin a алiѣї кѣiва кezъшie. «Διεγγυηθεῖσα δὲ ὑπὸ Στεφάνου». Dm: (ші кѣ dat:) «Ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυημένοι». Тѣч: (bezї ші ἐξεγγυάω). [de вnde

Διεγγύησις, εως (ἡ), dape de кezъшie sпpe вкъпape de чева.

Δι-εγείρω, вiit: -ερῶ, вколѣ din somnѣ (din вoалъ, ші чл:); (fir:) îndemnѣ, întъpîtѣ, вкopneskѣ. [de вnde

Διέγερσις, εως (ἡ), deштentape, îndemnape, îнtъpîtape, ші чл: [ші

Διεγερτήριον (το), miжлокѣ întъpîtъtopѣ, deштentъtopѣ. [ші

Διεγερτικὸς, ἡ, ὸν, чел кѣ însвшime, saѣ îndъmînъtale de a întъpîta, a вкopni, a deштenta, ші чл:

Δι-εγρηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, staѣ deштentѣ mînъ ла sfîpшitѣ.

Διεγρόμενος, пoet: în локѣ de διεγερθεὶς, пas: пex: de пapтч: ал лѣї διεγείρω.

Διεδασσάμην, пoet: în локѣ de διεδασάμην, miж: пex: ал лѣї διαδατέομαι.

Διέδεξα, Ion: în локѣ de διέδειξα, пex: ал лѣї διαδείκνυμι.

Διέδρα, 3: sinг: пeps: de пex: 2: ал лѣї διαδιδράσκω.

Διέδραμον, пex: 2 ал лѣї διατρέχω.

Διεδρία (ἡ), desпъpцiтъ шedepe; (прin вpm:) пeвnipe, înпpotiвipe. [δίεδρος].

Διέδριον, ші δίεδρον (τὸ),=Δίφρος, жецѣ, saѣ тръввръ nвmaї de doї. [δὶς, ἕδρα].

Δίεδρος (ὁ, ἡ), [διὰ, ἕδρα] (прinч:) шezвtѣ deoseвit; (прin întind:) пekomвnikaвilѣ, пeвnitѣ, desпъpцitѣ. ‖ (sввst:) = δίεδρον.

Διέδωκα, пex: 1: ал лѣї διαδίδωμι.

Διέεργον, Ion: în локѣ de διεῖργον, прел: ал лѣї διείργω.

Διεζευγμένως [διαζεύγνυμι], adв: (пapтч:) desпъpцit, deoseвit.

Διέζωσα, пex: 1: ал лѣї διαζώννυμι.

Διεθεὶς, εἶσα, έν, пas: пex: 1: ал лѣї διΐημι.

Διέθεμεν, 1: peps: îm: de акt: пex: 2:, ші

Διεθέμην, 1: peps: sinг: de miж: пex:, ші

Διέθηκα, 1: peps: sinг: de акt: пex: 1: ал лѣї διατίθημι.

Διεθῆναι, пas: пex: 1: de înf: ал лѣї διΐημι.

Δι-εθίζω, вiit: -ίσω, овiчnвieskѣ прea. mвлt (акt: ші de sine пas:). (bezї ἐθίζω).

Διεθρύβην, пas: пex: 2: ал лѣї διαθρύπτω.

Δίει, 2: peps: sinг: a прez: de поpвnч: ал лѣї δίειμι.

Διειδέναι, inf: ал лѣї δίοιδα.

Διειδὴς, έος (ὁ, ἡ),=Διαφανὴς, ші Διαυγής.

Διειδόμενος, η, ον, пoet: miж: (în локѣ de пas:) пex: de пapтч:, ші

Διεῖδον, акt: пex; 2: de хot: ал лѣї διοράω.

Διείλεγμαι, At: în локѣ de διαλέλεγμαι, пas: saѣ miж; tpe: de кѣ: ал лѣї διαλέγω.

Δι ειλέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Διελίσσω, desfъшврѣ.

Διειλημμένως[διαλαμβάνω], adв:(de пapтч:) desпъpцit, deoseвit, în пapte. 2) хotъpît, екsакt nositiв.

Διείλησις [διειλέω], εως (ἡ), desfъшвpape. (în Плат· se sokoteшte гpешitѣ în локѣ de δι εἰλήσεις).

Διείληφα, акt: tpe: de кѣ: ал лѣї διαλαμβάνω.

Διεῖλον, акt: пex: ал 2: ал лѣї διαιρέω.

Δι-ειλύω, вiit: -ύσω, (пex: пas: διειλύσθην) пoet: = Διελίσσω, desfъшврѣ, deskвркѣ; (пas: saѣ miж:) тъ stpекорѣ, skапѣ. «Διειλυσθεῖσα δόμοιο». Апл: (bezї ші διολισθαίνω).

Διειμένος, η, ον, пas: tpe: de кѣ: de пapтч: a лѣї δΐημι.

Δί-ειμι, вiit: -ειμι, saѣ -είσομαι, (прел: ші пex: διῆειν, înf: διέναι, пapтч: διιών), =Διέρχομαι, трекѣ прin чева; (fir:) повеsteskѣ. «Οἵσιν ἐγὼ τὰ ἕκαστα διείσομαι. Nік:

Δί-ειμι, вiit: -έσομαι, = Διαγίγνομαι, ші διατελῶ, пeпpекѣpшat ѣpшezѣ a fi. «Σκοπούμενος διέσῃ». Ksп:

Διειπάμην, пoet: miж: пex: 1 ал лѣї διαλέγομαι.

Διεῖπον (inf: διειπεῖν), акt: пex: 2: ал лѣї διαγορεύω. 2) прел: ал лѣї διέπω.

Δι-είργω, вiit: -είρξω, desпapцѣ; опpeskѣ. «Χαράδρα αὐτοὺς διεῖργε». Ksп: «Ἐάν τις τύπτῃ πρεσβύτερον, ὁ προστυγχάνων διειργέτω». Плт: (ші пas::) «Βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος (Σαλαμίς)». Пл:

Διείρηκα, 1: пeps; sinг: de акt:, ші

Διείρηται, 3: пeps: sinг: de пas: tpe: de кѣ: ал лѣї διαγορεύω.

Διείρομαι, пas: ал лѣї διείρω.

Δι-είρομαι, noet: în локъ de διέρομαι, întrebъ кв кврiositate, черчetezъ.

Δι-ειρύω, Ion: în локъ de διερύω.

Δι-είρω, biit: -ερῶ, (nex: διεῖρα, tpc: de διεῖρκα) netpекъ чева прin чева. «Διειρκότες τὰς χεῖρας διὰ τῶν κανδύων». Ksn: «Διὰ τῆς ὀπῆς διείρας τὸν δάκτυλον». Ел: (bezî ші διΐημι, ші διεκβάλλω). 2) коплегъ, înшіръ. «Λίνῳ διείρας τοὺς τόμους». Dskp: (прin întind:) întinzъ непрекърmat. «Λόγος διειρόμενος». D: Ал: кавîntъ în концinere ші непрекърmat întinsъ. «Διείροντες δάκτυλοι». Fілstp: demete întinse.

Διειρωνόξενος (ὁ, ἡ), (kom:) amъцitorъ de stpeinî. (nezî κατειρωνεύομαι). (διὰ, εἴρων, ξένος].

Διείς, εἶσα, ἐν, nex: 2: de парtч: ал лъî διΐημι.

Δι-εισ-δύνω (-δύομαι), biit: -ύσομαι, (nexot: διεισέδυν, ші чл:) intpъ, mъ bîrъ, pesbeskъ înъбntpъ n' întpe...

Διείσομαι, noet: biit: ал лъî δίειμι, netpекъ neste totъ; (fir:) новеsteskъ. 2) biit: ал лъî δίοιδα, штіъ бine, sîntъ нътрънsъ de oape каре кънoштinцъ.

Διὲκ, ші (maî 'nainte de вок:) διὲξ, noet: în локъ de δὶ ἐκ (ἐξ), прin тіжлокъ ші afaръ.

Δι-εκβαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: διεξέβην, ші чл:) esъ, трекъ прin чева.

Δι-εκ-βάλλω, biit: -βαλῶ, скоцъ чева de totъ afaръ прin вре o stpimtoape, netpекъ пînъ din коло. «Δεῖ δὲ διεκβάλλειν καὶ διαίρειν τὴν βελόνην ἐν τῇ γαστροῤῥαφίᾳ». Гал: съ скоцî акъл întpeгъ dintp'o гавръ, ші апоî съ 'л netpечî прintp' алта. 2) (ел: saъ nestp:, трекъ, прintp' o stpimtoape, ші esъ afaръ. «Διεκβαλὼν τον Γαδειραῖον πορθμὸν». Ил: «Διεκβάλλει τὸ ὄριον ἐπὶ κορυφὴν ὄρους. Илв: [de вnde

Διεκβλητέον, nos: ал лъî διεκβάλλω. [ші

Διεκβολὴ (ἡ), netpечере прin чева ші скоatepe afaръ. «Βελόνης — ». Орев: 2) stpimtoapea, прin каре ese чinева. «'Απετείχιζε τὰς εἰς Συρίαν διεκβολάς„. Ил: [ші

Διεκβόλιον (τὸ), = 'Εκβόλιον (se înц: φάρμακον).

Δι-εκ-δίδωμι, biit: -ώσω, (nex: διεξέδωκα, ші чл:) = Διαδίδωμι.

Δι-εκ-δικέω -ῶ, biit: -ήσω, апъръ dpeптъціле кънва, saъ але меле; îmî pesbвnъ.

Δι-εκ-δύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: διεξέδυν, de вnde înf: διεκδῦναι, ші чл:) bîpîndъ mъ mъ stpекоръ afaръ; скапъ. [de вnde

Διέκδυσις, εως (ἡ), кіпъ ші локъ de скъпare прin stpекораре.

Δι-εκ-θέω, biit: -θεύσομαι, = Διεκτρέχω.

Δι-εκ-θρώσκω, biit: διεκθοροῦμαι, (nex: διεξέθορον, ші чл:) =Διεκπηδάω.

Δι-εκ-κύπτω, biit: -κύψω, = Διακύπτω.

Δι-εκ-λάμπω, biit: -λάμψω, stpълвческъ прin чева.

Δι-εκ-λύω, biit: -λύσω, deskosъ (desfakъ) de totъ.

Δι-εκ-μυζάω -ῶ, biit: -ήσω, sвrînd sopbъ прin stpimtoape чева, sn: c: вinъ din вste прin цeавъ.

Δι-εκ-παίω, biit: παίσω, = Διεκπίπτω, penede isвind трекъ, ші esъ afaръ.

Δι-εκ-περαίνω, biit: -ανῶ, isnръвeskъ чева кв desъвîpшipe.

Δι-εκ-περαιόω -ῶ, biit: -ώσω, netpекînd чева прin stpîmtoape скоцъ afaръ.

Δι-εκ-περάω -ῶ, biit: -άσω, netpекъ чева прin чева; пътрвnzъ гъврind чева.

Δι-εκ-περδικίζω, btit: -ίσω, mъ stpекоръ fвrînd пе fвpiш (ка notîpnikca n' întpe пічоареле, saъ плasa вînъторвлвî). [διὰ, ἐκ, πέρδιξ].

Δι-εκ-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzъ (desdoieskъ, deskizъ) чева de totъ.

Δι-εκ-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpind esъ прin чева.

Δι-εκ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, nex: διεξέπεσον, ші чл:) трекъ penede прin вре o stpimtoape afaръ; îmî fakъ dрвnъ n' întpe връжнашî, ші чл:, ші fвгъ.

Δι-εκ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плвteskъ кв basъ прintp' o stpimtoape (noptinъ, saъ pîъ), ші esъ ла mape; pesвeskъ кв sila прin flota връжнъшeaskъ, ші вътъmînd'o esъ afaръ întp' ачелашî кіпъ. [de вnde

Διέκπλοος -ους (ὁ), плвtipe penede прintp' o stpimtoape, saъ връжнъшaskъ флотъ, ші emipe de чeea-л-алтъ napte.

Δι-εκ-πλώω, Ion: în локъ de διεκπλέω.

Δι-εκ-πνέω, biit: -πνεύσω, sвflв' прin чева afaръ; pesвflв, mъ евапорezъ. [de вnde

Διεκπνοὴ (ἡ), pesвflape afaръ прin чева, евапорape.

Δι-εκ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, trekînd прin чева esъ afaръ

Δι-εκ-πτύω, biit: -πτύσω, skвïшînd скоцъ чева din гаръ.

Διέκπτωσις [διεκπίπτω], εως (ἡ), penede emipe прin вре o stpimtoape.

Δι-εκ-ρέω, biit: -ρεύσω, saъ -ρεύσομαι,

mъ skвргъ afaръ prin чева. [de вnde

Διέκροος -ους (ὁ), skврцere prin чева, ші локвл (капалвл, ші чл:), prin каре se faче aveasta.

Διέκτασις, εως (ἡ), întindere, saŭ întinsъtвръ neste totъ. [din

Δι-εκ-τείνω, viit: τενῶ, (nex: διεξέτεινα, ші чл:) întinzъ de ла o мърцine пînъ ла алта, întînzъ вine.

Δι-εκ-τέλλω, viit: -τελῶ, noet: resъръ, esъ prin чева.

Δι-εκ-τέμνω, viit: -τεμῶ, = Διατέμνω, taĭ чева prin miжлокъ de коло пînъ коло.

Διατετρημένος, nas: tre: de кв: de nartч: ал лвĭ

Δι-εκ-τιτράω, viit: -ήσω, гъвreskъ чева пînъ dinколо.

Δι-εκ-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, (nex: διεξέδραμον, ші чл:) алергъ prin чева afaръ.

Διέκτρησις]διεκτιτράω], εως (ἡ), гъвріre пътрвnzътoare пînъ din коло.

Δι-εκ-φαίνομαι, viit: -φανοῦμαι, saŭ -φανήσομαι, тъ арътъ, saŭ esъ кв totвл ла вedere. [de вnde

Διεκφανὴς, έος (ὁ, ἡ), = Διαφανὴς, ші προφανής.

Δι-εκ-φέρω, viit: διεξοίσω, (nex: διεξήνεγκα, ші чл:) skoцъ чева prin чева afaръ.

Δι-εκ-φεύγω, viit: -φεύξομαι, fвгъ пе вndева afaръ.

Δι-εκ-χέω, viit: -χεύσω, въrsъ чева prin вre вnъ капалъ afaръ.

Διελασία, ας, ші

Διέλασις, εως (ἡ), sввst: лвĭ ...

Δι-ελαύνω, viit: -ελάσω, ші At: -ελῶ, netрекъ o distanцъ de локъ къларе. "Διελάσαντες τὸν ἱππόδρομον„. Ksn: (ші fir:) "Ἡμέρα διήλασεν„. Евр: s' a fъквt zioъ. 2) гъвreskъ, пътрвnzъ пînъ dinколо. "Ὃν οὐ τῷ δορατίῳ διήλασας. Лвч:

Δι-ελέγχω, viit: -ελέγξω, = ἐξελέγχω, черчetînd dovedeskъ чева грешitъ.

Διελεῖν, nex: 2: de înf: ал лвĭ διαιρέω.

Διελεύσομαι, viit:, ші

Διελήλυθα, tre: de кв: ал xot:, ші

Διελθεῖν, nex: 2: de înf: ал лвĭ διέρχομαι.

Δι-ελιννύω, viit: -ύσω, zъвovesкъ мълтъ вreme.

Δι-ελύσσω(ττω), viit: -ξω, desfъшвръ, saŭ înfъшвръ de totъ.

Διελκυσμὸς (ὁ), traцere prin чева. [ші

Διελκυστίνδα, adв: вnъ felъ de жокъ, în каре fie каре din жвкътorĭ se silеште a traце în partea sa пе челалтъ neste o linie. [din

Δι-έλκω, viit: -ελκύσω, (пред: διεῖλκον, nex: διείλκυσα, ші чл:) trarъ чева prin чева stримtъ. "Διὰ δακτυλίου διελκύσας„. Apstf: "Διελκύσας (διὰ τοῦ ἰσθμοῦ) τὰ σκάφη„. Diod: "Τῆς τρυγὸς διελκύσαι„. Apstf: (bezĭ ші διεκμυζάω). (ші fir:) "Βίον διέλκειν„. a tîrî o віацъ. ші (simплв). Διέλκων μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων„. Apstf: netрекînd.

Δι-ελ-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: διενέλαβον, ші чл:) amestekъ, konfвsiezъ, înквркъ. (de вnde) "Λόγος διενειλημμένος (noate ші διενειλημένος, ка din διενειλέω)„. Лвч: înквркатъ, greш de inцeles.

Διέλοντο, noet: în локъ de διείλοντο, 3 îm: neps: a miж: nex: 2: de xot:, ші

Διελὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de nartч: a лвĭ διαιρέω.

Δίεμαι (faръ viit:), (nost: δίοιτο, sвn: δίωμαι, ῃ, ηται, ші înf: δίεσθαι) noet: [δίημι] înfрikoшezъ, sneріъ; (prin врm:) roneskъ, пвіъ пе fвгъ. "Ὀν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται ἔγχεσι καὶ φωνῇ„. Іл: P. "Μή σε ἀγρόν δε δίωμαι βάλλων χερμαδίοισι„. Іл: Φ. 2) (pap) mъ sneріъ, ші fвгъ. "Αἱ δὲ τ' ἄνευθεν ἵπποι πεδίοιο δίενται„. Іл: Ψ. (bezĭ ші δίω).

Δι-εμ-βάλλω, viit: -βαλῶ, asвîrлъ, netрекъ чева prin чева.

Διέμενος, ῃ, ον, miж: nex: 2: de nartч: a лвĭ διήμι.

Διεμμένω, viit: -μενῶ, staŭ мълтъ вreme în чева.

Διέρπιλος (ὁ, ἡ), (Лкsf:) кв кацвл bîrîtъ într' o къчівлъ, saŭ skвfie de nîsлъ. [διὰ, ἐν, πῖλος].

Δι-εμ-πίμπλημι (-πίπλημι), viit: διεμπλήσω, вmплв de totъ, nînъ sвs.

Δι-εμ-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (nex: διέπεσον, ші чл:) kazъ prin чева înъвntрв, saŭ neste чева.

Δι-εμ-πολάω -ῶ, viit: -ήσω, bînzъ, saŭ преквпeskъ вnвia ші алтвia; (în цen:) mъ nervцътopeskъ; tîrгвieskъ (мърfi).

Δι-εμ-φαίνω, viit: -φανῶ, daŭ пе faцъ чева prin чева кв desъvîrшire, dovedeskъ.

Διενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ал лвĭ διαφέρω.

Διενενῶντο, Ion: în локъ de διενενέηντο, 3: îm: neps: de neste sъv: ал лвĭ διανοέομαι.

Δι-εν-ειλέω -ῶ, viit: -ήσω, înfъшвръ, înplетiveskъ, înквркъ. (bezĭ ші διελλαμβάνω).

Διενεπτέον, nosit: ал лвĭ διαφέρω. [de вnde ші

Διένεξις, εως (ἡ), (noŭ) = Διαφορά, вражъ, чеартъ, ipironipe.

Δι-ενεργέω -ῶ, viit: -ήσω, лъкрezъ къ a-ktibitate.

Διενεχθείς, εῖσα, έν, pas: nex: de partч: al лъĭ διαφέρω.

Διενήνοχα, akt: tpe: de къ: xot: al лъĭ διαφέρω.

Δι-εν-θυμέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, mъ rîndeskъ sinc.

Δι-ενιαυτίζω, viit: ίσω, netpekъ (dъineskъ) snъ întperъ anъ. [διὰ, ἐνιαυτός].

Δι-εν-ίστημαι, viit: διενστήσομαι, (nex: διενέστην, ші чл:) mъ înnpotivеskъ къ stъpsipe.

Δίενος (ὁ, ἡ), = Διετής, de doĭ anĭ. [δὶς, ἔνος].

Δι-εν-οχλέω -ῶ, viit: -ήσω, sъnъpъ ne-înчetat.

Δίενται, noet: 3: im: neps: a лъĭ δίεμαι.

Διεντέρευμα (τὸ), (kom:) [διὰ, ἔντερον] iskъsitъ nъskoчipe.

Διές, vezĭ διέκ.

Δι-εξ-άγω, viit: -άξω. (nex: διεξήγαγον, ші чл:) skoцъ чева прin чева; (fir:) skoцъ ла къпътiiъ, съvîршeskъ; dipiцezъ, гъvepnezъ; întokmeskъ; învoieskъ. "Διεξάγειν τὸν βίον„. Sin: = Διάγειν. [de snde

Διεξαγωγὴ (ἡ), kinъ de traiъ, =Διαγωγή. 2) sъnъ întokmipe, ikonomie, învoipe.

Δι-εξ-αιρέω -ῶ, viit: -αιρήσω, (nex: διεξεῖλον, ші чл:) iaъ чева прin чева.

Δι-εξ-αίσω, ші (At:) διαξάττω, viit: -αίξω, netpekъ, ші esъ penede.

Δι-εξ-ατμίζω, viit: -ίσω, evapopezъ чева de totъ, prefakъ къ totъл în abъrî.

Δι-έξ-ειμι, viit: -ειμι, (prel: διεξήειν, ші чл:) = Διεξέρχομαι.

Δι-εξ-είργω, viit: -είρξω, = Διείργω.

Διεξέλασις, εως (ἡ), ssbst: al лъĭ ...

Δι-εξ-ελαύνω, viit: -ελάσω, ші (At:) -ελῶ, tpekъ, ші esъ dinколо къларе.

Δι-εξ-ελέγχω, viit: -ελέγξω,=Ἐξελέγχω, dovedeskъ чева de grešitъ.

Διεξέλευσις [διεξέρχομαι), εως (ἡ), =Διέξοδος. [din

Διεξελεύσομαι, viit: al лъĭ διεξέρχομαι.

Δι-εξ-ελίσσω(ττω), viit: -ελίξω, desfъ-шъръ de totъ.

Δι-εξ-εργάζομαι, vit: άσομαι, съvîршeskъ kърînd чева de totъ; ошоръ; пръпъdeskъ.

Δι-εξ-ερέομαι, viit: -ήσομαι, noet: = Διερωτάω.

Δι-εξ-ερευνάομαι -ῶμαι, viit: ήσομαι, a-flъ черчetînd къ mъlъ skъmпътate. [de snde

Διεξερευνητὴς, οῦ (ὁ), черчetъторъ, iskoditorъ къ amърънtъл.

Δι-εξ-ερπύζω, ші Δι-εξ-έρπω, viit: -ερπύσω, (nex: διεξείρπυσα, ші чл:) esъ afarъ tîpînds mъ прin вре o slpimioape.

Δι-εξ-έρχομαι, viit: διεξελεύσομαι, (nex: διεξῆλθον, ші чл:) tpekînd snъ întperъ spaцiĭ esъ afarъ, saъ mъ порneskъ de la snś kапътъ, ші ажънгъ ла челалтъ; (fir:) netpekъ (черчetezъ, повesteskъ, 'mĭ adъkъ aminte) чева nînъ la sfîrшitъ. "Τί γὰρ τῶν αἰσχρῶν καὶ δεινῶν οὐ διεξῆλθον; Iskp: "Τὸ δὲ βιβλίον αὖθις ἀνεγίνωσκε, καὶ λέγεται δὶς ὅλον διεξελθεῖν„ Ил: a netpekъt kaptea de doъ orĭ. "Λόγον ἐπιτάφιον διεξῆλθε„. Ил: (ші nestp:) 'Η ἡμέρα διεξῆλθεν ἀργή„. Ил: (vezĭ ші διέρχομαι).

Δι-εξ-ετάζω, viit: -άσω, черчetezъ kîte snа snа къ skъmпътate.

Δι-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, повesteskъ, ekspлikъ чева къ amърънtъл.

Διεξῆμεν, Ion: în локъ de διεξήειμεν, îm: 1: neps:, ші

Διεξίασι, îm: 3: neps: de prez: a xot: лъĭ διέξειμι.

Διεξιείς, εῖσα, έν, partч: a лъĭ διεξίημι.

Διεξιέμεναι, Dop: noet: în локъ de

Διεξιέναι, inf: al лъĭ Διέξειμι, saъ al лъĭ

Δι-εξ-ίημι, viit: -ήσω, (nex: διεξῆκα, ші чл:) lasъ pe чinева a eші (a treче) pe sndeва. "Διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος„. Ep: (ші ел: saъ nestp:) "Ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου, καὶ εἰς θάλασσαν διεξιείς„. Tъч: eшind, vъpsîndъ se în mape.

Διέξιοι, 2: sinr: neps: de porъnч: al лъĭ διέξειμι.

Δι-εξ-ικνέομαι -οῦμαι, viit: -ίξομαι, (nex: διεξικόμην, ші чл:) tpekînd printp' snъ локъ ажънгъ sndeва.

Διεξίμεναι, noet: ==Διεξιέμεναι.

Διεξίοι, 3: sinr: neps: de nofl: al лъĭ διέξειμι.

Δι-εξ-ιππάζομαι, vit: -άσομαι, ші

Δι-εξ-ιππεύομαι, viit: -εύσομαι, netpekъ snъ spaцiĭ de la snъ къпътiiъ nînъ la чeca-л-алтъ marцine къларе.

Διεξιτέον, nosit: al лъĭ διέξειμι. [de snde

Διεξίτητος, (ὁ, ἡ), локъ, prin kape noate чinева treче ші eші din колo.

Διεξιὼν, οῦσα, όν, partч: a лъĭ διέξειμι.

Δι-εξ-οδεύω, viit: -εύσω, повъцъieskъ,

скоцѣ пе чinева прintр' о stpimtoape. «Ἡ Ἀλώπηξ ἡ τὸν Ἀριστομένη διεξοδεύσασα». Simпл: 2) (ел: saѣ nestp:) = Διεξέρχομαι. [ші

Διεξοδικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, (локѣ) îndemînatikѣ de trekвt ші emit afaръ прintр'însвл; (прin врm:) лaрrѣ, întinsѣ; (îir:) лвnrѣ, конpinzвtorѣ de mвлte amървnte. [din

Διέξοδος (ἡ), netречере de o distanцъ de ла o marцine пînъ ла алта. «Ἄπειρόν ἐστι... τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύτητον». Apst: «Τῆς περὶ τὸν βίον διεξόδου». Fil: «Τὰς ἐκεῖσε εἰθισμένας διεξόδους τῶν μαστίγων». Exs: 2) înвîptipe, nepiodѣ. «Πλανητῶν— ». Apist: «Ἡλίου —». Esp: (ші fir:) «Πάσας διεξόδους διεξελθὼν, ὥστε μὴ παρασχεῖν δίκας». Плт: 3) desfipape de omtipe snpe pевisie, saѣ stpъmвtape, ші чл: (Fpanц: évolution). «Τακτικαὶ διέξοδοι». Плт: «Διεξόδων καὶ τάξεων ἄπτεσθαι». Плт: 4) (fir:) pesвлtatѣ, sfîpmitѣ. «Τίνα διέξοδον ἔλαβε τὰ παράλογα τῶν ἔργων;» Плв: 5) postipe, deskpiepe amървnтъ, saѣ лвnrѣ шipѣ de кввîntѣ. «Περὶ τῶν ἐν διέξόδῳ λόγων». Apst: «Διέξοδοι καὶ ἔπαινοι παλαιῶν ἀνδρῶν». Плт: 6) (fasf:) шipѣ, saѣ концinepe de revoлuцiї, ла каре sînt sвnвse fiinцele. «Ἡ τῆς οὐσίας (τῆς φύσεως) διέξοδος,,. Оч: Левк: (поate ші a лвї Apst:) "Ἄπειρον... τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύτητον,,. 7) (прin întind:) локѣ de тречере ші emipe afaръ, saѣ de netречере ші skoatepe de чева afaръ. "Ὕδατος —,,. Ep: = Διώρυξ, капалѣ, ші чл: "Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου,,. Skp: isвoape de лакръmi. "Ἐστένωται τὰς διεξόδους,,. Epd: (ші fir:) "Ἐπίσταμαι αὐτοῦ πάσας τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων,,. Ep:

Δι-εξ-οίγνυμι, вiit: -οίξω, поеt: deskizѣ чева de totѣ.

Δι-εξ-οιδέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вmflв de totѣ.

Δι-εξ-ουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцѣ înпрекпъ кѣ вdвл.

Δι-εξ-υφαίνω, вiit: -ανῶ, sъвîpшeskѣ цesътвръ.

Διεξωδηκώς, υῖα, ὸς, tpe: de кѣ: ал партч: лвї διεξοιδέω.

Διεξώϊξα, поеt: пех: ал лвї διεξοίγνυμι.

Δι-εортάζω, вiit: -άσω, sъвîpшeskѣ sepвape.

Διεπέφραδε, поеt: 3: sinr: пeps: a пех: 2: ал лвї διαφράζω.

Δι-επιφώσκω (fъpъ вiit:), = Δια[ἐπι]φώσκω

Διέπραθον, поеt: пех: 2: ал лвї διαπέρθω

Διέπτη, 3: sinr: пeps: de акt:, ші

Διέπτατο, 3: sinr: пeps: de miж: пех: 2: ал лвї διίπταμαι.

Δι-έπω (прел: διεῖπον, ші маї мвлt пв), dipiцezѣ, гввернezѣ, întокmeskѣ.

Διέραμα (τὸ), [διὰ, ἐράω] пîлnie, saѣ stpекъръtoape.

Δι-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, лвкrezѣ кѣ stървinцъ; квлivѣ; îmї sъвîpшeskѣ лвкрвл; (овіч:) отorѣ; прънъdeskѣ. "Διεργασαμένη ἑαυτήν,,. Пл: (ші пas:) "Διέργαστο ἂν τὰ Περσῶν πράγματα,,. Ep: s' ap fi прънъdit Пepsia.

Δι-έργω, вiit: -έρξω, поеt: în локѣ de διείργω.

Δι-ερεθίζω, вiit: -ίσω, întърîtѣ prea мвлt, saѣ neînvetat.

Διερέθισμα (τὸ), întърîtътвръ; saѣ ор че întърîtъ. [de вnde

Δι-ερείδω, вiit: -είσω, = Διαστηρίζω. || (miж:) мъ pezemѣ, мъ snpiжinѣ; (fir:) stървieskѣ, мъ цiѣ; мъ împotivеskѣ. «Καθάπερ ἀγαθὸς κυβερνήτης πρὸς κῦμα διερειδόμενος». Пл: [de вnde

Διέρεισμα (τὸ), snpiжinitвръ de stiлnѣ, че se нвne кврmeziш întpe алцiї.

Δι-ερέσσω(ττω), вiit: -έσω, вîslezѣ de amîndoъ пърцiле; (прin intind:) клetinѣ кînd întp' o парte, кînd întp' алта, = Διασείω.

Δι-ερευνάω -ῶ, ші (miж:) -άομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, черчetezѣ, iskodeskѣ кѣ сквмпътate. [de вnde

Διερευνητὴς, οῦ (ὁ), = Διεξερευνητής. [ші

Διερευνητικὸς, ἡ, ὸν, disпвsѣ, îndemînatikѣ a черчeta, a iskodi кѣ вmървntвл.

Δι-ερέω -ῶ, вiit: (neper:) ал лвї διαγορεύω.

Δι-ερίζω, вiit: -ίσω, mъ dispвtѣ кѣ чinева.

Διερμήνευσις, εως (ἡ), екsaktъ îlквire, експlікare. (ші

Διερμηνευτὴς, οῦ (ὁ), îlквitorѣ; îlтmaчiѣ, dparomanѣ. [din

Δι-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, експlікѣ; îlквieskѣ, saѣ tpadвkѣ кѣ сквмпътate.

Δι-έρομαι, вiit: -ερήσομαι, (прел: ші пех: διηρόμην) = Διερωτάω.

Διερὸς [διαίνω], ὰ, όν, вdѣ, вmedѣ; zemosѣ; fpaцedѣ; poosѣ; proasпътѣ; (прin întind:) deштenѣ, вioїѣ, aцerѣ (desregatѣ), цeanъnѣ. «Διερὸς βροτὸς». Od: Z. Διερῷ ποδὶ φευγέμεν». Od: I. «Μέλη διε-

ρά». Apstf: dвioase (desnpe лакръmĭ), saŭ вioae.

Δι-ερπύζω, ші διέρπω, вiit: -ερπύσω (nex: διείρπυσα, ші чл:) noet: tîpîndă mъ ка шарнеле mъ stрекорă n' întpe чева.

Διερρήθη, 3: sinr: neps: de (вереr:) nas: nex: ал лвĭ διαγορεύω.

Διερρiμένως [διαρρίπτω], adв: (de naptч:) fъръ лвare a minte, op квm se ва întîmпла.

Διερρυηκώς, υĭα, ὸς, tpe: de кв: de naptч: ал лвĭ διαρρέω.

Διερρωγώς, υĭα, ὸς, (кв însem: de nas:) miж: tpe: de кă: ал лвĭ διαρρήγνυμι.

Διέρσαι, noet: Ion: nex: de înf: ал лвĭ διείρω.

Δίερσις [διείρω], εως (ἡ), netpечepe de чева прin чева. »'Οπὰς ποιοῦσι τῇ τοῦ λίνου διέρσει». Гал:

Διέρυθρος (ὁ, ἡ), amestекатă кв рошв. [διὰ, ἐρυθρός].

Δι-ερύκω, вiit: -ύξω, intpînd ла miж-локă desnapцă, onpeskă.

Δι-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (nex: διῆλθον, ші чл:) кв ак:) tpекă прin чева, saŭ прin вре вnă локă. «'Αντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος». Іл: Г. «Τριῶν θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν». Js: «Διελθὼν τὴν Θεσσαλίαν». 2) (fir:) îmĭ netpекă кpemea (вiaца), netpекă. «Δικαίως τὸν βίον διελθεῖν». Ил; 3:) (кв ак: преп:) mъ dвкă, tpекă, aжвnгă вndева. «Διελθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα». Ksn: «Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ». Skp: (fir:) «Ταχὺ γὰρ διῆλθεν ὁ λόγος εἰς τοὺς παῖδας, ὡς... „Skp: 4) (fъръ kază) tpекă. «Διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ». Dm: 5) posteskă прin кввînтă, noвestекă кв amъpвnтвл, чiteskă (de ла înчепвтă mînъ ла sfîpшită). «Ἅπερ περὶ τῶν δικαίων διῆλθε». Пл: «Ὁ λόγος, ὃν διεληλύθαμεν». Пл: «Ἄχρις ἂν διέλθωσι πρὸς τὸ πλῆθος, ἃ βούλονται». Ил: «Τὸν νόμον διελθεῖν τὸν Πυθικὸν». Пл «Ἀνελίττων (τοὺς ἐν βιβλίοις λόγους) κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις διέρχομαι». Ksn: «Διελθεῖν πρὸς ἑαυτόν». sъ se rîndeaskъ în sine, sъ 'шĭ adвкъ a minte. (вezĭ ші διεξέρχομαι).

Δι-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω, înтpeвă, чepчeteză кв квpiositate.

Δίες, 2 sinr: neps: de поpвnч: ал лвĭ διΐημι.

Διέσῃ, вezĭ διέσομαι.

Δι-εσθίω, вiit: -έδομαι, (nex: διέφαγον, ші чл:) mъnînкă de totă.

Διεσιαῖος, α, ον, (mвsik:) komпвsă din diese (semne mвsikале); apmoniosă. [ші

Διέσιον (τὸ), = (maĭ noă) Διαζύγιον kapte de desnъpцipe întpe къзъtopiцĭ. [din

Δίεσις [διΐημι], εως (ἡ), (прinч: de лiквidă) stрекорare прin капалă; экpцere прin цeавъ, ші чл 2) (прin întind:) = Διαίρεσις, desnъpцipe; (fir:) tonipe, desfiinцare. 3) (mвsik:) a natpa napte a tonвлвĭ, saŭ чea maĭ mikъ mъsъpъ de apmonioase distanцe a вiepsвлвĭ.

Διεσκεμμένως adв:: (de naptч:) кв mвлtъ kinzвipe, saŭ лвare aminte. [διασκέπτομαι].

Διέσομαι, вiit: ал лвĭ δίειμι,=Διατελῶ.

Διεσπαρμένως, adв: (de naptч:) pisinit înkoaчĭ шi' nколо. [διασπείρω].

Διεσπάρην, nas: nex: 2: ал лвĭ διασπείρω.

Διεσπασμένως adв: (de naptч:) întpepвnt, nв în konцinepe. [διασπάω].

Διεσπουδασμένως [διασπουδάζω], adв: (de naptч:: кв mвлtъ sîpгвinцъ, saŭ si.iinцъ.

Διέσσυτο, noet: 3: sinr: neps: de neste sъв: saŭ nex: 2: ал лвĭ διασεύομαι.

Διέσταλκα, tpe: de кв: ал лвĭ διαστέλλω.

Διέσταμεν, noet: în локă de διεστήκαμεν, îm: ал лвĭ

Διέστηκα, tpe: de кв: ал лвĭ διΐστημι.

Διεστραμμένως [διαστρέφω], adв: (de naptч:) dandapateле, sкvit, stpîmв (кв жosв 'n sвs).

Διεστὼς, -ῶσα, ὡς, At: în локă de διεστηκὼς, tpe: de кв: de naptч: a лвĭ διΐστημι.

Διεσφαλμένως [διασφάλλω], adв: (de naptч:) кв tolвл гpemit, aвътвt din dpentă.

Διέσχον, nex: 2: ал лвĭ διέχω.

Διετετάχατο, Ion: 3: îm: neps: a neste sъв: лвĭ διατάσσω.

Διετηρὶς, ἴδος (ἡ), = Διετία. [ші

Διέτὴς, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), [δίς, ἔτος] de doĭ anĭ. "Ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω„. Skp: "Διέτης χρόνος„. Ep: "Ὅσοι ἐπὶ δίετες (alt: ἐπιδίετες) ἡβῶσι„. Esx: sînt de doi anĭ, aжвnшĭ în вîpstъ de квnie, adikъ de 15 —16 anĭ. 2) = кв.

Διετήσιος (ὁ, ἡ), dъinitopă вnă ană întperă. [διὰ, ἔτος].

Διετία (ἡ), dъinipe, saŭ квpsă de doĭ anĭ. [δὶς, ἔτος].

Διετίζω, вiit: -ίσω, dъineskă вnă ană întperă, saŭ doĭ anĭ. [διὰ, saŭ δίς, ἔτος].

Διέτμαγεν, Eол: în локă de διετμάγησαν, nas: nex: 2:, ші

Διέτμαγον, noet: nex: 2: акt: ал лвĭ διατμήσσω.

Δι-ευεργετέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкă вino nenpeквpmat.

Δι-ευθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, întoкmeskă

вine, пвіѣ fie-че лвкрв ла локвл съѣ; îndpentezѣ. [de вnde

Διευθέτησις, εως (ή), вднъ întoкmipe, saѣ aшezape, pervлape de лвкрврї. [ші

Δι-ευθετίζω, ші (між:) -ίζομαι, вііt -ίσω, -ομαι, (маї noѣ) = Διευθετέω.

Δι-ευθυμέω -ῶ, (ші між:) έομαι -οῦμαι, вііt: -ήσω -ήσομαι, sînтѣ foapte, saѣ totdaвna veselѣ.

Διευθυντήρ (ό), noet: în локѣ de διευθυντής. [ші

Διευθυντήριος (ό, ή), кввenitѣ, saѣ îndemînatikѣ ла diріцere, saѣ îndpentape. [ші

Διευθυντής, οῦ (ό), îndpentъtopѣ, saѣ dipektopѣ; гввernatopѣ, ші чл: [din

Δι-ευθύνω, вііt: -υνῶ, îndpentezѣ; diріцezѣ; гввernezѣ; kpitikѣ (черчетezѣ жвdikînd).

Δι-ευκρινέω -ῶ, вііt: -ήσω, алеѣrѣ, deoseвeskѣ вінелe din рѣѣ; черчетezѣ кв skвmпътate; desлвшeskѣ, лъmвreskѣ лвкрвл. [de вude

Διευκρίνησις, εως (ή), алеџere, saѣ deoseвire între...; desлвшire, ші чл:

Δι-ευλαβέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, (nex: διευλαβήθην), mъ sfieskѣ (mъ temѣ, вънвieskѣ, вагѣ de seamъ) прea mвлt.

Δι-ευνάζω, вііt: -άσω, = Κατευνάζω, liniштeskѣ de totѣ.

Δι-ευπραγέω -ῶ, вііt: -ήσω, isввteskѣ în toate întreprindepile мелe.

Δι-ευριπίζω, вііt: -ίσω, mъ mîшkѣ în koaчї ші 'nколо (ка mapea Eвріпвлї de talazврї). (dвne алдіі гremit în локѣ de διαρριπίζω. [διά, Εὔριπος].

Δι-ευρύνω, вііt: -υνῶ, лъцeskѣ (întinzѣ) чева trentat ші din sine. «Τὸ ἔντερον διευρύνει». Apst: «Τὸν λόγον διηύρυνε». Tdpt: în Илт:

Δι-ευστοχέω -ῶ, вііt: -ήσω, nemereskѣ totdaвna.

Δι-ευσχημονέω -ῶ, вііt: -ήσω, пъzeкkѣ totdaвna ввna кввііnцъ.

Δι-ευτελίζω, вііt: -ίσω, = Ἐξευτελίζω.

Δι-ευτονέω -ῶ вііt: -ήσω, îmї ціѣ нînъ în sfîrшitѣ tonвл, пвterea. «Οὐκέτι δύναται διευτονεῖν (ὁ ῥοῦς τοῦ Βοσπόρου) πρὸς τὴν ἀντιπέρας χώραν». Илв: nъ maї ape пвtere de a вжвnge înnoîpiвъ.

Δι-ευτυχέω -ῶ. вііt: -ήσω, sînтѣ нînъ în sfîrшitѣ norocitѣ.

Διεφθάρην, нвs: nex: 2: вл лвї διαφθείρω.

Δίεφθος (ὁ, ή, [διέφω] fepтѣ влne.

Δι-εφ-ίημι, вііt: διεφήσω, asвîrлѣ, sлoвozѣ чева прîn чева.

Διέφυ, 3: sinr: neps: a nex: 2: лвї διαφύομαι.

Διέχεια (ή), desпъrцitвrъ; ръріme între... [din

Διεχής [διέχω], έος (ό, ή), (înnp: de συνεχής) întreprвntѣ în distanцe, papѣ.

Δι-εχθρεύω, вііt: -εύσω, (кв dat:) sîntѣ вrъжmaшѣ, învrъжвitѣ кв чinева.

Δι-έχω, вііt; -έξω, (nex: διέσχον, ші чл:) (кв ак:) despapцѣ (deskizѣ) прin міжлокѣ. «Οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα». Ap: «Τοὺς πρὸ αὐτοῦ μαχομένους διασχών». «Τὸ καταπέτασμα διασχόντες». Grr: (ші ел: saѣ nestp:) «Διέσχεν ἐπ' ἀμφότερα τὸ στράτευμα τοῖς Θηβαίοις». Илт: — «Ὅταν διασχῇ τὰ κέρατα». Ksn: «Ὡς δὲ εἰς πλάτος ἤδη ὁ ποταμὸς διέσχεν». Ap: «Διέσχεν αὐτῷ ἡ γῆ φεύγοντι». Sxoл: Apstf: 2) (ел:) лasѣ distanцъ între... «Διασχὼν τῶν πολεμίων ὡς τρία στάδια». Илв: 3) despъrtezѣ. «Διασχὼν τοὺς πλουσίους καὶ ἐνδόξους». Илт: «Διατχοῦσα τὰς χεῖρας». Илт: 4) ціѣ deosevit. «Κοντοὺς διέχειν». Навs: 5) (прin întind:) ціѣ înapoї, opreskѣ. «Διέξειν τὰς χεῖρας». Илв: 6) (ел: saѣ nestp:) = Διέρχομαι, trekѣ prin... «Ἀντικρὺ δὲ διέσχε δουρὸς ἀκωχή». Iл: Λ. «Διὰ τοῦ ἥπατος διέχει ἡ μεγάλη φλέψ». Apst: «Ὁ ἥλιος διὰ τῶν τετραπλεύρων διέχων». Apst: 7) = Ἀπέχω; (fir:) konîrшeskѣ, întrekѣ. «Διέχει τῆς ἠπείρου». Tвч: «Διεῖχεν ὁ Ἑλλήσποντος ταύτῃ σταδίους ὡς πεντεκαίδεκα». Ksn: «Τάλυπη καὶ προθυμία πολὺ διασχοῦσαν». Ап: 8) mъ întinzѣ. «Διώρυχα διέχουσαν ἐκ τοῦ Νείλου εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον». Ep:

Διεψευσμένως [διαψεύδω], adв: (de партч:) кв minцipe, saѣ înшelъtopie.

Δι-έψω, вііt: -εψήσω, ferвѣ чева вine (nînъ sъ se toniaskъ).

Δι-εωθούμην, між: прел:, ші

Δι-εωσάμην, між: nex: 1 de xot: ал лвї διωθέω.

Δίζημαι, вііt: διζήσομαι, noet: Ion: în локѣ de (ші maї întreв: de kît) δίζω. [de вude

Διζήμων, ονος (ό, ή), noet: къвtъtopѣ, черчетъtopѣ, iskoditopѣ. [ші

Δίζησις, εως (ή), къвtape, черчетape, iskodipe.

Δίζος (ὁ, ή), Ion: în локѣ de δίζωος, saѣ remit în локѣ de δίξοος, saѣ δίοζος.

Διζυγία (ή), перекіе de вoї, saѣ каї: (în цеп:) doime. [din

Δίζυγος (ὁ, ή), înpereniatѣ; (în цеп:) =

Διττὸς, îndoitŭ. «Μετὰ δίζυγον ἦμαρ». Грг: [δὶς, ζυγός].

Δίζυξ, υγος (ὁ, ἡ), noct: = Δίζυγος.

Δίζω, ші між: -ομαι, вііt: διζήσω, -ομαι, noct: [δὶς, δίω, διφάω] кавіŭ съ гъseskŭ; daŭ кѣ sokoteала; мъ rîndeskŭ; sîntŭ кѣ doъ rîndърї; мъ îndoieskŭ.

Δίζωος (ὁ, ἡ), noct: чел кѣ doъ feлърї de трaіŭ, amfівіŭ. [δὶς, ζωή].

Δίη, Ion: în локŭ de Δία, fem: ал лъї Δῖος.

Διηβολίη (ἡ), Ion: în локŭ de διαβολία.

Διήγαγον, nex: ал 2: ал лъї διάγω.

Διηγέομαι-οῦμαι, вііt: -ήσομαι, повesteskŭ; експлікŭ; (nestрът:) ворвeskŭ. [de кnde

Διήγημα (τὸ), повeste; (iap прінч:) o пaрte a повestiрії. [de кnde

Διηγηματικὸς, ὴ, ὸν, кѣвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла повestipe. 2) ізвitorŭ de a повesti. [de кnde

Διηγηματικῶς, adв: кѣ кіпŭ, în feлŭ de повestipe.

Διηγημάτιον (τὸ), dim: ал лъї διήγημα.

Διήγησις, εως (ἡ), повestipe, deskрiepe de чева. [διηγέομαι].

Διήεισθα, At: în локŭ de διῆεις 2: neps: a лъї.

Διήειν, прел: în локŭ de nex: ал лъї δίειμι, =Διέρχομαι.

Διηέριος, η saŭ ας, ον, Ion: în локŭ de διαέριος.

Διηθέω -ῶ, вііt: -ήσω, (nex: διήθησα, ші pap διῆσα) stрекорŭ, лътъреskŭ; (прin întind:) sпълъчeskŭ, кърцŭ. «Διηθήσαντες (τὴν κοιλίην) οἵνῳ αὖτις διηθέουσι θυμιήμασι τετριμμένοισι». Ep: (ші ел: saŭ nestр:) «Διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ». Ep: (вezї ші дълїzω). [de кnde

Διήθησις, εως (ἡ), stрекорape, лътърipe.

Διηκονέω вііt, -ήσω, Ion: în локŭ de διακονέω. [din

Διήκονος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de διάκονος.

Διηκόσιοι, αι, α, Ion: în локŭ de διακόσιοι.

Διηκριβωμένως [διακριβόω], adв: (de пaрtч:) кѣ мълтъ скъмпътate.

Δι-ήκω, вііt: -ήξω, (кѣ цеп: saŭ sinr: saŭînпрeзнъ кѣ διὰ, ші рар кѣ ак:) = Διέρχομαι, трекŭ. «Ἡ διὰ πάντων διήκουσα δύναμις». Apst: «Διῆξε τοῦ δήμου θόρυβος». Пл: «Τοῖς σκοτόδοις τὴν ἀριμύτητα εἶναι ἐν τῷ διήκοντι τῆς γελγίδος». Тр: 2) (кѣ ак: прeп:) мъ întinzŭ, ажънгŭ пînъ... «Ἐκ θαλάσσης τῆς βορηΐης, εἰς νοτίην διήκουσι,, Ep: «Διήκειν εἰς βάθος τὸ τραῦμα». Гал: (ші кѣ adв:) «Οἱ οὕτω διήκοντες διανοίας». Iскр:

Διήλασα, nex: 1: ал лъї διελαύνω.

Διηλασίη (ἡ), Ion: în локŭ de διελασία.

Διῆλθον, nex: 2: ал лъї διέρχομαι.

Δι-ηλιόω -ῶ, вііt: -ώσω, întinzŭ (въкŭ, sвîntŭ) ла soape.

Διηλιφὴς [διαλείφω], έος (ὁ, ἡ), noet: вnsŭ de totŭ, saŭ neste totŭ.

Δι-ηλόω -ῶ, вііt: ώσω, пътрънzŭ, гъвpeskŭ кѣ квіŭ. (dъпе алцїї грешіт în локŭ de διελαύνω).

Διήλυσις [διέρχομαι], εως (ἡ), = Δίοδος, ш: διέξοδος.

Δίημι (neîntрев:), de кnde mîж: saŭ nas: δίεμαι, ші комп: Ἐνδίημι. (вezї δίω, ші ἵημι)

Διημερεύω, вііt: -εύσω, neiрекŭ lon'ъ zioa ла кnŭ локŭ, saŭ în вре o трeaль.

Διημερόω -ῶ, вііt: -ώσω, înвлînzeskŭ de totŭ.

Διηνεκὴς [διὰ, ἠνεκής], έος (ὁ, ἡ), întinsŭ de ла o mаршіпе пîпъ ла алта; (прin врш:) концінзtŭ, întрerŭ, neîntрeрзнtŭ; лъпгŭ; de totdaвna; (neвt:) διηνεκὲς, saŭ εἰς τὸ διηνεκές, în локŭ de.

Δι-ηνεκῶς, adв. în концінере, fъръ întрeрзнціе; ўл лъпгъ întindepe; totdaвna; (fir:) desлъвіt, екsакt, лъмърit.

Διήνεμος (ὁ, ἡ), вълвtŭ de вîntŭ din toate пърціле; (прin врш:) 'nалтŭ. (вezї ші ἠνεμόεις).

Διηνέχθην, nas: nex: 1: ал лъї διαφέρω.

Διηνυκέναι, tре: de кѣ: de înf: ал лъї διανύω.

Διῆξε, 3: sinr: neps: a nex: лъї διήκω.

Διῆξε, 3: sinr: neps: a nex: лъї διαίσσω, saŭ διάττω.

Διηπειρόω -ῶ, вііt: -ώσω, прefакŭ мape, saŭînsкълъ кѣ totъл în концінвtŭ. [διὰ, ἤπειρος].

Διήρεσα, nex: 1: ал лъї διερέσσω.

Διηρημένως [διαιρέω], adв: (de пaрtч:) desпърціt, deoseвit.

Διήρης, [δὶς, ἄρω, saŭ ἔρω] εος (ὁ, ἡ), чел кѣ doъ каtърї. «Ἔσχατον διῆρες μελάθρων». Exp: etажъл de ал doilea, saŭ (ла чеї векї) чел din врmъ ал каseї, че se zice ші ὑπερῷον. || (sввst:) διήρης (ἡ), (se înцелеце ναῦς) коравіе кѣ doъ pîndърї de вîзле.

Διῆσα, nex: 1: ал лъї διηθέω.

Δίηται, noet: 3: sinr: neps; a prez: sвн: ал лъї δίεμαι.

Διηυκρινημένως, adv: (de partv:) desλușit, ales, ka skamnъlate. [διευκρινέω],

Διήφυσε, 3: sinr: neps: a nex: 1 al lui διαφύσσω.

Δι-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, pesunĭ, nъtrunzĭ (desupe glasă); (strъm:) netrekĭ sunetul. [de unde

Διηχὴ (ἡ), nъtrundepea sunetului în creeri; pesunetă. [mi

Διήχημα (τὸ), prefacerea sunetului. (vezi ši δίεσις). (se konf: ka διήγημα).

Διηχής, ές (ὁ, ἡ), netrekъtoră, saŭ pesfîngъtoră de sunetă; saŭ prin kare noate netreče sunetul. [διὰ, ἦχος].

Διθάλασσος(ττος), ου (ὁ, ἡ), nisă între (udată de) doi mări. [δίς, θάλασσα].

Διθεΐα (ἡ), a fi...

Διθείτης, ου (ὁ), krezătoră în doi zei. [δίς, θεός].

Δίθηκτος (ὁ, ἡ), askuțită de amîndoi părțile. [δίς, θήγω].

Δίθρονος (ὁ, ἡ), konstată din doi tronări (skaune). «Τιμὴ δίθρονος». Esxl: [δίς, θρόνος].

Δίθροος (ὁ, ἡ), noet: cel ka doi glasări, saŭ îndoită sunetă. [δίς, θρόος].

Διθυμία (ἡ), neîncoialъ; saŭ îndoialъ. [din

Δίθυμος (ὁ, ἡ), neîncoită (ka sinc, saŭ ka altul), necinită, saŭ nehotărîtă întru unu felu. [δίς, θυμός[.

Διθυραμβέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntă ditirambe. [ši

Διθυραμβικὸς, ὴ, ὸν, (ši adv; -κῶς), ditirambică, în felu de ditirambă. (vezi ši διθύραμβος].

Διθυραμβογενὴς, ές (ὁ, ἡ,) cnit: al Bakului. [διθύραμβος, γένος].

Διθυραμβογραφέω, -ῶ, biit: -ήσω, skriu ditirambe. [διθύραμβος, γραφή].

Διθυραμβοδιδάσκαλος (ὁ), noctă, ši deprinzătoră (în kîntare) de ditirambe. [διθύραμβος, διδάσκαλος].

Διθυραμβοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, kompun ditirambe. [διθυραμβοποιός]. [de unde

Διθυραμβοποιητικὴ (ἡ), arta noetului de ditirambe.

Διθυραμβοποιΐα (ἡ), kompunere de ditirambe. [din

Διθυραμβοποιὸς (ὁ), noet: kompunitoră de ditirambe. [διθύραμβος, ποιός].

Διθυραμβος (ὁ), [δίς, θύρα, ἐμβαίνω] cnit: al Bakului (pentru îndoita lui naștere). 2) (prin întind:) poemă lirică, saŭ imnă în cinstea ditirambului Bakus. (maĭ de multe ori în stilă întusiastică, ši ka zicheri pompoase, de unde a lui Epiharmă) «Οὐκ ἔστι διθύραμβος, αἰχ' ὕδωρ πίνῃς». (vezi ši diplosă, ši bagă de seamă la θρίαμβος, ši ἴαμβος).

Διθυραμβοχώνη (ἡ), noet: topnătoare (ka întru' o tonitoare) de ditirambi. «Μοῦσα— ». Teodpd: [διθύραμβος, χοάνη].

Διθυραμβώδης, ες (ὁ, ἡ,) ši adv:) -ωδῶς, sublimă ka unu ditirambă; (prin epm:) pompos. [διθύραμβος].

Δίθυρος (ὁ, ἡ), cel ka doi ușĭ, saŭ ka doi canate. «Τὸ δίθυρον τῶν κυάμων». Apst: [δίς, θύρα].

Δίθυρσος (ὁ, ἡ), ghitoră de doi tirse. || (subst:) «Τὸ δίθυρσον». îndoită tirsă. [δίς, θύρσος].

Διὶ, dat: al lui Zeús.

Διάμβος (ὁ), îndoită iambă, (picioră metrică konstată din doi iambi). [δίς, ἴαμβος].

Δι-ταύω, biit: -αύσω, noet: dopmă neprekurmat.

Διΐγμαι, tpe: de ka: al lui διωκοῦμαι.

Διίδμεναι, noet: în loc de διειδέναι.

Δίδρος (ὁ, ἡ), neste totă asudată, nădușită. [ši

Διιδρόω -ῶ, biit: -ώσω, usudă, saŭ scoță prin sudoare. [διὰ, ἱδρώς].

Διιέναι, inf: al lui δίειμι, ši al lui

Διίημι, biit: διήσω, (nex: διῆκα, ši ch:) las, slobozĭ ceva a trece prin ceva (loc, ši ch:) «Οὔτ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθεῖν δύναται... μὴ Θηβαίων διέντων». Dm: (ši next:) «Ηυκνὸν δὲ οὕτως, ὡς μήτε χιόνα διέναι». μήτ' ὑετόν». Tfp: (ši pas:) «Λυσίμαχος διειμένος ἀπηγγέλλετο». 2) netrecă prin ceva. «Ξυστὸν διῆκε τῶν πλευρῶν». Ksn: «Δίες καὶ ἄλλο ῥάμμα ὑποκάτω τούτου». Impr: 3) (prin întind:)moiĭ; (prin epm:) topeskă. «Ἐλαδίῳ ταύτην (τὴν ἀμίαν) διεῖς». At: (ši mijl:) »Ὄζει διέμενος». Apstf: (ši pas:) «Ἐλαίῳ διεθείς». Dskp: 4) întinză. «Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ (ὁ ἀετὸς)». Skp:

Διϊθυντὴρ (ὁ), noet: în loc de διευθυντής. [din

Διϊθύνω, biit: -υνῶ, noet: în loc de διευθύνω.

Διικμάζω, biit: -άσω, = Διυγραίνω.

Δι-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -δίξομαι, (nex: διικόμην, ši ch:)=Δικάω, ši διέρχομαι; (fir:) povestesc ka amărunt.

Διΐκται, 3: sinr: neps: a tpe: de ka: al lui διικνέομαι. [de unde

Διικτικὸς, ὴ, ὸν, nelinișă a se netreče, saŭ a netreče.

Διῆκτο, a 3: sing: neps: a neste sъвîp:, ші
Διῆξαι a 2: sing: neps: a tpe: de кв: ал лвї δшкνέομαι.

Δίιος, α, ον, noet: кввenitъ лвї Жое, zeeskъ. [Διός.]

Διιπετής, έος (ό, ή), noet: къzвlъ de ля Жое, коворîtъ din черъ. «Λίθος—». Epd: «Ποταμὸς —». Om: plъ venitъ mape din плої. 2) (npin întind:) stрълячosъ, кpatъ, лвminosъ. «Λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διιπετέστερος (ὁ αἰθήρ)». Esp: «Διιπετῆ δὲ νεῶν πυρσοῖς σταθμά». Esp: «Ἦν δὲ γόνος (γονὴ) ἀποῤῥὲη διιπετής». Inкp. [Διὸς, πέσσω, πίπτω].

Διιπέτης, εος saъ έος (ό, ή), noet: sвъръторъ 'nалт în eterъ, în aerъ. «Οἰωνὸς — ». Om: Imn: [Διὸς, πέτομαι].

Διιπόλια (τὰ), serвътoape пpeaвекіе a лвї Жое în Atena. (вezї ші Διάσια . [de вnde

Διιπολιώδης, εος (ό, ή), (kom:) fir: foapte векіъ (ка Διιπόλια), рвцinitъ.

Δι-ιππάζομαι, вiit: -άσομαι, = Διιππεύω. [de вnde

Διιππασία (ή), = Ἀνθυππασία, emвлацie, întpечepe de кълъpецї.

Δι-ιππεύω, вiit: -εὔσω, tpекъ кълаpe, (fir:) пpea гpавнік.

Δι-ίπταμαι, вiit: διαπτήσομαι (nex: διέπτην, ші чл:), tpекъ în sворъ, sa вврînd.

Δι-ισθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

Δι-ισθμίζω, вiit: -ίσω, пetpекъ (npinч: кopaвie) npin istmъ (rîtъ întpe doъ тъpї). [ші

Δίισθμος (ό, ή), desпъpцitъ npin istmъ. [διὰ, ἰσθμός].

Δι-ιστάνω, ші διιστάω -ῶ, = Διίστημι.

Διιστέον, = Διαγνωστέον, nosit: ал лвї Δίοιδα.

Δι-ίστημι, вiit: -στήσω, (nex: -διέστησα, ші miж: διέστην, ші чл:) ашezъ doъ saъ маї твлте лвкpврї desпъpцite (în кît a fi întpe dînseле distanцъ); (în цen:) denъptezъ вna de алта, desnapцъ; (fir:) înвръжвeskъ. «Διέκοπτε γὰρ αὐτοὺς ὁ πολέμιος, καὶ διίστη». Пл: «Ζῶντας μὲν ἡμᾶς οὐδὲν ἀλλήλων διέστησε». Пл: «Τοὺς τὴν ἡδονὴν διιστάντας ἀπὸ τῆς ὑγείας». Пл: ші (miж) «Ἐὰν διαστησώμεθα τόν τε δικαιότατον καὶ τὸν ἀδικώτατον». Пл: «Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι». Apstf: 2) noet: ашezъ întpe... «Ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι διεστήσαντο». Tкpt: || (miж:) mъ desпapцъ npin miжлокъ; staъ denapte; mъ deoseвeskъ; mъ suintекъ, mъ deskizъ; (fir:) sîntъ înвръжвitъ; (fiasf:) sîntъ вnвsъ ла desпъpцipe. «Ὁ δῆμος αὐτῷ διέστη». Пл: s' a dat ла o napte, ші 'i a deskis dpвmъ. «Τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὕρη διέστη». Апadp: «Θάλασσα ῥαγεῖσα διίστατο». Fil: ші Om: Il: N: «Τοσοῦτον διεστᾶσιν ἀλλήλων, ὅσον ψυχὴ σώματος, καὶ ἄνθρωπος θηρίου». Apst: «Διαστήτην ἐρίσαντε». Il: A. «Τίη διέσταμεν»; Il: Φ. «Ἡ Πελοπόννησος ἅπασα διειστήκει». Dm: «Πομπηίου καὶ Καίσαρος διαστάντων». Пл: «Τὸ σημεῖον εἰ διέστηκεν, ἤτοι ἐφ' ἓν διέστηκεν, ἢ ἐπὶ δύο ἢ ἐπὶ τρία». Алекs: Afpd:

Δι-ιστορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐξιστορῶ, noвesteskъ kîte вna.

Δι-ισχάνω, (прел: διίσχανον) noet: în локъ de διίσχω.

Δι-ισχναίνω, вiit: -ανῶ, гакъ вskъцivъ, saъ вsвkъ чева пpea твлт. [διὰ, ἰσχνός].

Δι-ισχυριείω (гapъ вiit:), = кв

Δι-ισχυρίζομαι, вiit: -ίσομαι, тъ întemeîezъ tape пе чева. 2) înkpedinцezъ (aпъръ) кв stървipe o idee, тъ цiъ пекліntitъ de dînsa.

Δι-ίσχω, вiit: -σχήσω, = Διέχω.

Διιτέον, nosit: ал лвї δίειμι (netpекъ nînъ ла sîpшitъ, noвesteskъ).

Διῖχθαι, tpe: de кв: de înf: ал лвї δшкνοῦμαι.

Δι-ιχνεύω, вiit: -εύσω, = Ἰχνηλατῶ. (вezї ші διοιχνεύω).

Δι-ιχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Διιχνεύω.

Δίκα (ά), Dop: în локъ de δίκη. [de вnde

Δικάζω, вiit: δικάσω, ші Ion: δικῶ, жвdikъ, хотъръскъ ка жвdikъторъ. «Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς». Es: «Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσεται». Il Ψ. «Τίς αὕτη δίκη εἴη, ὅπου αὐτοὶ οἱ ἀδικοῦντες δικάζοιεν;». Ksn: «Ὁποτέρων δ' ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀποικίαν, τούτους κρατεῖν». Tвч: || (miж:) mъ жвdikъ кв чinева. «Οὐδενὶ πώποτε δίκην οὔτε ἐδικασάμεθα, οὔτε ἐφύγομεν». Is: (ші гъръ kazъ). «Βιάζεσθαι οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι οὐδὲν προσδέονται». Tвч:

Δικαία (ή), noet: în локъ de δίκη.

Δικαιαρχία (ή), гввepnъ, stънînipe dpeaптъ. [δίκαιος, ἀρχή].

Δικαιεῦμαι, Dop: în локъ de δικαιοῦμαι.

Δικαιοδοσία (ή), dape fie-кървia de dpeптвл съъ dвne лецї, (Lat:) jurisdictio. «Οἱ περὶ τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας νόμοι». Плв: «Ἡ κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσία». Плв: (вezї σύμβολον). 2) жвdikътopeaskъ astopitate de dpeгъторъ чівілъ saъ ostъшeskъ. «Ταχθεὶς ἐπὶ τῆς δικαιοδοσίας, ἀφ' ἧς οὐκ ἦν τῷ κριθέντι ἀναβολὴ τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα». Stp: «Ἄρχοντας δὲ νόει τοὺς ἔχοντας δικαιοδοσίαν». Sxол: Basil: [ші

Δικαιοδοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Δικάζω. [din

Δικαιοδότης, ου (ὁ), жъdікъторъ; (прінч:) dрегъторъ чівілъ авînd tot de o datъ ші жъdікъtopeaскъ автopitate. [δίκαιος, δίδωμι].

Δικαιοκρισία (ἡ), dpeantъ жъdікаtъ. [ші

Δικαιοκρίτης, ου (ὁ), dpentъ жъdікъторъ. [δίκαιος, κρίνω].

Δικαιολογέομαι οῦμαι, вііт: -ήσομαι, îmî екsпзіъ dpentъціле, тъ жъdікъ къ чінева, =Δικηγορῶ. [din

Δικαιολογέω -ῶ, вііт: -ήσω, (прea pap) în локъ de δικαιολογέομαι, ші Δικηγορῶ. [δικαιολόγος]. [de вnde

Δικαιολόγημα (τὸ), o zisъ sпре арътape de dpentъцї. Δικαιολογία (ἡ), екsпъпере de dpentъцї (прінч: în жъdікътopie), = Δικηγορία. 2) = Δικαιολόγημα. [ші

Δικαιολογικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, копріпzъторъ de (потрівітъ, îndemînatікъ ла) екsпрimape de dpentъцї,= Δικηγορικός. [din

Δικαιολόγος (ὁ), арътъторъ (а ъръторъ) de dpentъціле sале, заъ але алтвіа. [δίκαιος, λόγος].

Δικαιόμετρον (τό), вnъ fелъ de вasъ, = Δικαστικὴ κλεψύδρα. [δίκαιος, μέτρον].

Δικαιονόμος (ὁ, ἡ), = Δικαιοδότης. [δίκαιος, νομή].

Δικαιόπολις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: [δίκαιος, πόλις] ачела, întp' але къръіа ораше se пъzeште dpentatea.

Δικαιοπραγέω -ῶ, вііт: -ήσω, лъкрezъ челе dpente, пъzeskъ dpentate. [de вnde

Δικαιοπράγημα (τὸ), faптъ dpeantъ.

Δικαιοπραγία (ἡ), лъкраре de dpentate. [ші

Δικαιοπραγμοσύνη (ἡ), = Δικαιοπραγία. [δίκαιος, πράττω].

Δίκαιος [δίκη], α ші (pap) ος, ον, (прінч: desпре лъкр:) de o потрівъ (asemenea) de amîndoъ заъ din тоate пърціле; de o потрівъ ла къmпъъъ, ла тъъъръ, проporціonatъ; токтаї (нічї маї маlтъ, нічї маї пъціпъ); netedъ; (прin вpm:) în вънъ stape, цeапъпъ, ші чл: (în цеп:) прекът se къвіne a fi. «Ἅρμα οὐ δίκαιον ἀδίκων ἵππων συνεζευγμένων». Ksп: «Αἱ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλευρον». Ep: токта вnъ stadiъ. «Δίκαιον ἔχουσι τὸ σῶμα ἄνθρωποι». Iпкр: (aveasta se екsпіка de Гал: «Ἀκριβῶς ἴσον ἑκατέρωθεν ἐκ δεξιῶν γε καὶ ἀριστερῶν»). «Δικαίη χειρίξις». Iпкр: «Θάλασσα δικαιοτάτη». Stob: foapte лінъ, scпinъ. 2) (fir: desпре oam:) пъzitorъ de dpentate къtpe тоцї în fanteле sале, dpentъ; (прin вpm:) екsактъ, ізвіторъ d-e adевъръ, непъртinitorъ, ші чл: «Δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε». Гпm: «Ἀριστείδης ὁ δίκαιος». Esx: «Δίκαιος ἰητρὸς πρὸς πᾶσαν ὁμιλίαν». Iпкр: «Συγγραφεὺς δίκαιος». Лвч: «Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους». Sкр: (ші ком:) «Γήδιον δίκαιον». sекъцівъ. (ші de партік: пвm:) «Ἵππος δικαία (чea din Fapsalъ)». Apst: пъскътoape de aseменea. «Ἵππος δίκαιος». калъ віneînвъцатъ. 3) (în timпії чеї маї векї) політічітъ, влîndъ, неfъкътorъ de ръъ nimiлвї. «Χείρων δικαιότατος κενταύρων». Iл: Л. «Γαλακτοφάγων δικαιοτάτων ἀνθρώπων». Iл: N. «Οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι». Iл: B: 4) (къ вервъ svвst: ші infin:) вpedпікъ (авînd dpentъ, заъ datopіe) de a faче, a пътimi, заъ a лва чева. «Ἀπολαβεῖν τ' ἀργύριον δίκαιος εἶ». Apstf: «Οὔτ' ὀφείλω, οὔτ' ἐκτῖσαι δίκαιος εἰμί». Js: «Σὲ μὲν δίκαιος εἰμ' ἐγὼ κολάζειν». Js: «Δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι». Dm: «Οἷς πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις» Tвч: 5) (desпре лъкр:) fъкътъ, заъ zisъ dвпе dpentate, леціsітъ; потрівітъ, кввііпчosъ. «Αἰτία («Χάρις) δικαία». Dm: «Ψῆφος —». Sin: «Δίκαια λέγετε». Tвч: «Λέγοντα νικᾷν καὶ δίκαια κἄδικα». Apstf: «Ἐκ τῶν δικαίων». Apstf: în локъ de δικαίως. || (next:) Δίκαιον (маї de мълте орї ла îm:însem: A') dpentate. «Ἀρχέλαος ἔλεγε τὸ δίκαιον οὐ φύσει ἀλλὰ νόμῳ εἶναι». Apt: «Καί μή τι παρενβαίνουσι δικαίου». Es: (B') че se кввine, кade în partea fieкъръіа, (прекът zivem) dpentъл лвî. «Τὰ δίκαια ποιεῖν ἢ τάττειν τινί». Лкs: «Τυγχάνειν τῶν δικαίων». D: Ал: (C'.) datopie, къdepe. «Πεπληρώσεταί σοι τὰ πρὸς τὸν πατέρα δίκαια». Fал: «Τὰ δίκαια πράττεσθαί τινα». Esx: = Δίκην λαμβάνειν παρά τινος, a 'шї pesплъti, a 'шї pesввna. (D') dpentъ, mepitъ. «Οὐδέν ἐστι δίκαιον ἀνθρώπῳ πρὸς τ' ἄλλα ζῶα». Пл: «Πόλει τηλικοῦτον ἐχούσῃ δίκαιον πρὸς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα». D: Xps: «Παρεχόμενοι ἃ ἔχομεν δίκαια πρὸς αὐτούς τε καὶ ὑμᾶς«. Tч: «Ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ». Es: «Μὴ καθυφῇς τι τῶν δικαίων τοῦ πατρὸς». Лвч:

Δικαιοσύνη (ἡ), dpentate, заъ калітate de omъ dpentъ. «Ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν». Tгп:

Δικαιόσυνος (ὁ, поеt: (спіt:) Жое (ка патроnъ ал dpentъції).

Δικαιοφανής, έος (ὁ, ἡ), în арътape,

първtй dpentй. [δίκαιος, φαίνω].

Δικαιοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopй (eiopй) ал dpentъцiї. [δίκαιος, φύλαξ].

Δικαιόω -ῶ, biiti -ώσω, жвdikй чева dpentй, гъseskй de кввiiпцъ. «Τούτου δὲ οὕτω δικαιοῦντος». Ир: «Δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι». Твч: (bezї ші ἀξιόω). 2) daй кяїва dpentьл sъй, іл îndpentъцezй, іл desвiповъцeskй. «Δικαιώσατε χήραν». Skp: (ші nas:) «Ὁ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας». ші «Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου». Skp: 3) osîndeskй, nedenseskй пе чinева къ dpentatę. «Κατ' ἀξίαν ἑκάστου ἀδικήματος ἐδικαίευ». Ep: (ші nas:) «Οἱ ἱρέες ἐδικαιεῦντο». Ep: «Μεγίστου ὄντος ἀγαθοῦ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, δεύτερον ἀγαθὸν τὸ δικαιωθῆναι». Sin: (fir:) «Χαλκὸς δικαιωθείς». Esx: черkатй. [δίκαιος]. [de вnde

Δικαίωμα (τὸ), чева жвdikatй, хотърîтй de dpentй; леце; dekpetй. «Δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου». Skp: «Δικαιώματα λατρείας». pелiцioase порвпчї. 2) кввîntй, тiжлокй de îndpentape. «Δικαιώματα μὲν οὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν». Твч: 3) desпъгевipe, îndestьlape; pesплatъ; saй прetenцie. «Δικαίωμα τὸ ἐπανόρθωμα ἀδικήματος». Apstf: «Τῶν δὲ ἄλλων δικαιωμάτων ἀφείσθω». Plt: 4) (maї noй) прівілецiй, mepitй (dpentй). «Ὅσα ἄλλα δικαιώματα ἐκράτουν». Basл: Apmen: (bezї ші δικαίωσις).

Δικαίως, adв: къ dpentate, saй къ dpentй кввîntй; dвne mepitй; întp' adевърй. «Οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοι εἰσί. Plt: [δίκαιος].

Δικαίωσις, εως (ἡ), кввîntй de îndpentape. «Πολλὰς δικαιώσεις προτεινάμενοι». D: Kas: 2) прetindepe de чева (sokotînd, къ este dpentй). «Ἀπὸ δικαιώσεως τοιᾶσδε». D: Ал: «Ἐκ τῶν συνόδων, ἅμα πολλὰς διπαιώσεις προσενεγκόντων ἀλλήλοις, ξυνεχωρεῖτο, ὥστε... ші чл:» Твч: Ἐκ τούτου ἐγένοντο καὶ περὶ τὰς δικαιώσεις βιαιότεροι». Пл: (bezї ші ἀξίωσις). 3) dpeantъ nedeansъ. «Καὶ τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις, οὔτ', εἰ ὑπωπτεύοντο, δικαίωσις ἐγίγνετο». «Τὰς ὑπὸ Θεοῦ δικαιώσεις τῶν ἐξαμαρτανόντων». Пл: (bezi ші δικαίωμα). [ші

Δικαιωτήριον (τὸ), =Δικαστήριον, ші Kолαστήριον. [ші

Δικαιωτὴς, οῦ (ὁ), îndpentъцitopй, жвdikъtopй; nedensitopй. [δικαιόω].

Δικᾶν, Ion: ші At: în локй de δικάσειν, biit: de inf: ал лбї Δικάζω.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, окпatй (îndemînatikй) în тревї жвdikъtopeшtї; adвokatй, saй жвpistй eksnepiinцatй. «Οὓς δὴ καλοῦσι ῥήτοράς τε καὶ δικανικούς». Plt: «Ἵνα δημηγορικοὶ ἢ δικανικοὶ γένοιντο». Ksn: 2) къвenitй ла (atinгъtopй de) чеде жвdikъtopeшtї. «Ῥημάτια δικανικά». Apstf: «Δικανικὴ (se înц: τέχνη)». Plt: mesepia adвokatьлвї. «Ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ καὶ δικανικά». Plt: прisoase, saй ковîршipї. «Ἐνύπνιον μακρὸν καὶ δικανικόν. Лвч: компліkatй. [de вnde

Δικανικῶς, adв: opatopeшte, în кiпй de adвokaцie; (прin врm:) meштепъцit, къ emfasй ші ковîршipї.

Δικάρηνος (ὁ, ἡ), noet:=Δικέφαλος. [δίς, κάρηνον].

Δικαρπέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntй...

Δίκαρπος (ὁ, ἡ), pedilopй de doъ opї пе апй. [δίς, καρπός].

Δικάσιμος (ὁ, ἡ), кявenitй ла (saй xoтърîтй пentpъ) жвdikatъ. «Ἡμέρα —». Лц: 2) de прigonipe. «Δικάσιμον ἦν τὸ πρᾶγμα». At: [δικάζω].

Δικασπολέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: жвdikй, sîntй жвdikъtopй. [ші

Δικασπολία (ἡ), жвdikape. noet: [din

Δικασπόλος (ὁ), noet: жвdikъtopй; îmпъratй. [δίκη, πόλος].

Δικαστηρίδιον (τὸ), kom: dim: ал лбї...

Δικαστήριον (τὸ), жвdikъtopie. 2) seanца жвdikъtopiлор; (de вnde) «Δικαστήριον καθίζειν τινί». Лів: a порni жвdikatъ asвпpa кяїва. [ші

Δικαστὴς, οῦ (ὁ), жвdikъtopй. [ші

Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, жвdikъtopeskй. «Δικαστικὸν». платъ de жвdikъtopй. 2) îndemînatikй, denpinsй a жвdika, =Δικανικὸς. «Στρατηγικῷ, καὶ διαστικῷ, καὶ πολιτικῷ». Ksn: [ші

Δικάστρια (ἡ), fem: ал лбї δικαστής, жвdikъtoape. [δικάζω].

Δικατάληκτος (ὁ, ἡ), (гpam:) чел къ doъ tepminaцiї. [δίς, καταλήγω].

Δικεῖν, nex: 2: de înf: ал (neîntpев:) δίκω, apвпkй.

Δίκελλα [δίς, κέλλω], ης (ἡ), sanъ, tîpпъkonй къ doъ гврї, saй тъiше. [de вnde

Δικελλίτης, ου (ὁ), sъпътopй къ δίκελλα, saй пвртътopй de astfел de sanъ.

Δίκεντρος (ὁ, ἡ), чел къ doъ волдврї, saй îndoitй акй. «Σκορπίος —». Ел: [δίς, κέντρον].

Δικέραιος, noet:, ші

Δικέραος (ὁ, ἡ), Ion: în локй de δίκερως. [ші

Δίκερας, ατος (τὸ), îndoitй kopнй; вnй

fелѣ de îndoitѣ паxарѣ. (вezї ші ἀμφικύπελλος]. [ші

Δίκερως, ω, (ὁ, ἡ), чел кѣ doъ коарne. «Μώνυχον καὶ δίκερων οὐδὲν ἡμῖν ὤπται τῶν ζώων». Apst: [δίς, **κέρας**].

Δικέφαλος (ὁ, ἡ), **чел** кѣ doъ капete. [δίς, κεφαλή].

Δίκη (ἡ), [δίχα] **dpentate**, dpeantъ жѣdikatъ; (ка **zeitate nepsonifikatъ**)=Θέμις, **sаѣ** Νέμεσις, **zeeaskъ mînie**. «Δίκη πάνθ' ὁρῶσα». Esp: «Βωμὸν αἴδεσαι δίκας». Esxл: «Δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο». Es: «Οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας» Od: I. «Λυκίην εἵρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένει». Il: II. «Ἐν (Σὺν)δίκῃ (ші ел:) «Δίκῃ, Κατὰ δίκην». adв: în локѣ de δικαίως. (прекѣт ші înпрot:) «Παρὰ δίκην, =Ἀδίκως». «Ἐν δίκῃ τε καὶ παρὰ δίκην». Hind: «Οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας». Sof: 2) овіčеіѣ, кіпѣ, кѣвііпцъ, datinъ. «Ἡ γὰρ δμώων (γερόντων, ші чл:) δίκη». Od: Ξ. Ω. «Ἧπερ ἱππομαχίας δίκη». Ap: «Διηθέουσι κόπρον κατὰ δίκην». Iпкр: dѣne natѣръ, **sаѣ** овіčеіѣ; (ші ел: în локѣ de asешъпътівѣ adв:) «Δίκαν Φιλοκτήτου ἐφέπων». Hind: ка Filoktetѣ. «Ῥέουσι πολλάκις ποταμῶν δίκην». Apst: «Δίκην τυμπάνων». Stp: (вezї ші τρόπος). 3) прочesѣ (прівatѣ ші кріminalѣ). «Ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ». «Ἄλλῃ παρακλίνουσι δίκας **σκόλιῶς ἐνέπουτες**». Ἡ δίκας ἰδίας ἐδικάζετο, **ἢ γράψας** ἐγράφετο». Ds: «Τάς τε ἰδίας **δίκας καὶ τὰς** δημοσίας». Dm: «Ἐκαλοῦντο **αἱ γραφαὶ** δίκαι, οὐ μέν τοι καὶ αἱ δίκαι **γραφαί**». Пдв: (вezї ші Пдт: Estfp: **каѣъ ші γραφή**). (de вnde) «Δίκην λαγχάνω (**ἀντιλαγχάνω**, ἐπάγω) τινί». (**sаѣ**) «Δίκην **διώκω**». **nopnes**кѣ жѣdikatъ asѣnpa кѣїва. **(ші înпрot:)** «Δίκην φεύγω». sîntѣ **tpasѣ în жѣdikatъ**. «Δίκην ὄφλω». nepzѣ **жѣdikata, mъ osîn**deskѣ. «Ὤφλε τὴν δίκην **ἐρήμην**». Dm: s` a osîndit în лinsъ. «Δίκην ἔχων ἐμισθώσατο ῥήτορα». Apt: «Ἐπειδὴ **ἐκλήθη** εἰς τὴν δίκην». Ksn: 4) (прin întind:) îndestѣлape, desпътѣвіpe; osîndъ. «Δίκην ἐπιτίθημι (-τάττω) τινί». osîndeskѣ пе чіпева ла чева. «Δίδωμι (**·**Ἔχω, Ὑπέχω, Παρέχω, Τίνω) δίκην τινί». (прінч:) îndestѣлezѣ, плътeskѣ кѣїва osînda пѣѣъ asѣnpъ 'mї; (прin ѣpm:) мъ nedenseskѣ dѣne вina mea. «Οὐκ ἔδοσάν σφι δίκας τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἰοῦς». Ep: «Ἐξέτισε τὴν δίκην». Js: «Ὑπὸ τῆς Αἰθρίας δίκην ἐδίδοσαν». Ksn: «Ὁ μὲν αἴτιος τῶν πραγμάτων καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἔχει τὴν δίκην». Ksn: «Δίκην λαμβάνω (ἔχω, πράττομαι, νομίζομαι, ші чл:) παρά τινος». îmї iaѣ **îndestѣлape**, îmї pesвѣnѣ. «Ταύτην ἔλαβον **τὴν** δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοτάτην εἶναι ἡγησάμενοι ἐτάξατε». Ksn: «Ἔχω παρὰ σοῦ τὴν (πᾶσαν) δίκην». Ep: (ші ел:) «Εἰ φῄς μὴ εἰρηκέναι εἰρηκὼς ταῦτα, ἔχω δίκην». (ші în de înпр: însemn:) «Δίκην ἔχω, **sаѣ** δίκης τυγχάνω». Ksn: мъ nedenseskѣ. (iap dѣne алt: sint:) «Δίδωμι δίκας παρά τινι». Tѣч: (însem:) мъ жѣdikѣ, îmї snвіѣ dpentъціле înaintea кѣїва. (вezї ші δίδωμι). «Δίκας ἐδίδοσάν τε καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων». Ep: îmї sъвîpшіаѣ întpe dînшії npironipіле. «Λεύσιμός σε μένει δίκη». Exp: osîndъ. «Τῆς ἐσχάτης δίκης ἄξιος». Ksn: (ші ел:) «Τοῦ δίκην πάσχεις τάδε»; Esx:

Δικηγόρος (ὁ), noet: în локѣ de Δικολόγος. [δίκη, ἀγορά].

Δικηλίκτας, α (ὁ), Dop: în локѣ de δεικελιστής. [din

Δίκηλον (τὸ), noet: în локѣ de δεῖκελον.

Δίκηλος (ὁ, ἡ), пътimашѣ de îndoitъ sѣpпътѣръ. [δίς, κήλη].

Δίκην, adв: (кѣ цеп:) ка, asemenea кѣ... (вezї δίκη 2).

Δικηφόρος (ὁ, ἡ), noet: nedensîtopѣ, pesвѣnѣtopѣ. «Πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον»; Ekx: «Ἀμέρα —». Esx: zi de nedeansъ, de pesвѣnape. [δίκη, φέρω].

Δικίδιον (τὸ), dim: ал лвї δίκη. (kom:) Δίκλεις, ειδος, ші

Δικλίς, ίδος (ἡ), (прінч: θύρα) вшъ кѣ doъ înквictopї(kanate, **sаѣ** вроашte); (прin întind:) mape, 'nалъ ші латъ. || (îm:) kanale de вшї. [δίς, κλείς].

Δικογραφία (ἡ), tpeава, **sаѣ** mesepia лвї

Δικογράφος. [ші

Δικογραφικῶς, adв: în кінѣ de **skpisѣ** жѣdikѣtopeskѣ (жалвъ, такріpѣ, **ші** чл:). [din

Δικογράφος (ὁ), skpiitopѣ, komпвitopѣ de skpisspї жѣdikѣtopeшti (жълвї, такріpe, ші чл:), желварѣ, **sаѣ** adвokatѣ. [δίκη, γράφω].

Δικοδίφης, ου (ὁ), (Лекзf:) къвtъtopѣ de жѣdikѣцї (adвokatѣ). [δίκη, δίφω].

Δικοδοσία (ἡ), = Δικαιοδοσία.

Δίκοκκος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кѣ doї sîmвѣрї, **sаѣ** grіѣпцї, op semînце. [δίς, κόκκος].

Δικολάβος (ὁ), (noѣ) npironitopѣ întp' o жѣdikatъ, = Διάδικος. 2) întpenpinzѣtopѣ de жѣdikѣцї, adвokatѣ. [δίκη, λαβή].

Δικολέκτης, ου (ὁ), noet: în локѣ de δικολόγος. [δίκη, λέγω].

Δικολογέω -ῶ, вііt: -ήαω, вorвeskѣ,

înвъцъ, tpaktezъ desnpe procedвръ. 2) sîntъ adвokatъ. [ші

Δικολογία (ἡ), treaвa, mesepia adвokatвлвї. [din

Δικολόγος (ὁ, ἡ), adвokatъ,=Δικηγόρος. [δίκη, λὸγος].

Δίκολπος (ὁ, ἡ), чел кв doъ sînврї (adînkътврї). [δίς, κόλπος].

Δικομαχέω-ῶ, вііt:-ήσω, mъ disпвtъ пentpв (îmї апъръ în жвdikътopie) dpeптъціле, че amъ. (кавтъ ші ἀδικομαχέω]. [δίκη, μάχη].

Δικόνδυλος (ὁ, ἡ), чел кв doъ nodврї, înkeietврї. [δίς, κόνδυλος].

Δίκορμος (ὁ, ἡ), (nomъ) кв doъ tpвnківреї. [δὶς, κορμός].

Δίκορος (ὁ, ἡ), чел кв лвminiцеле окілор de deosebite колоаре. [δίς, κόρη].

Δικορράπτης, ου (ὁ), = Δικορράφος. [ші

Δικορραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, пъскочeskъ плъsmвite prічinї, saъ кввinte de жвdikатъ, sîntъ шікънitopъ (шepetъ, Tвpч:). [ші

Δικορραφία (ἡ), пъскочipe de шікane жвdikътopeшtї. [din

Δικορράφος (ὁ), пъскочitopъ de minчinoase кввinte în жвdikъцї, шікънitopъ, (шepetъ). (kom: napod: a лвї δικογράφος). [δίκη, ῥάπτω].

Δίκορσος (ὁ, ἡ), noet: чел кв doъ капete. [δίς, κόρση].

Δικόρυμβος, ші

Δικόρυφος (ὁ, ἡ), чел кв doъ вîрfврї, крешtete, saъ вnвл înnърцitъ în doъ. «Παρνασσὸς — ». Лвч: [δὶς, κορυφή]

Δικοτέχνης, ου (ὁ), =Δικηγόρος; (iap în însemn: de ръъ) =Δικορράφος. [δίκη, τέχνη].

Δικότυλος (ὁ, ἡ), (ὀκτάπους, каракатіцъ) кв doъ pîndвpi de ввгtoape къвънътврі în пічоареле вале. «Τὰ γὰρ ἄλλα πάντα (μαλάκια) δικότυλα ἐστίν». Apst: 2) (desnpe вasъ) înkънътopъ de doъ котύλαι (mъsвръ de ліквide, вezї zічerea.) [δίς, κοτύλη].

Δικρᾶ (τὰ), (npin întpвn:) în локъ de δίκροα, nexт: îm: ал лвї δίκροος.

Δικρανὴς [δὶς, κρᾶς], έος (ὁ, ἡ), noet: = Δικέφαλος.

Δίκραιος [δὶς, κρᾶς] saъ κεραία], α saъ ος, ον, = Δίκροος. [de вnde.

Δικραιότης (ἡ), forma лвї δίκραιος.

Δίκραιρος (ὁ, ἡ), noet: [δὶς, κραῖρα] чел кв doъ къпътîie, = Δίκρος. (se konf: кв δίκραιος).

Δικρανὴς, έος, ші

Δίκρανος, ου (ὁ, ἡ), [δὶς, κρᾶνον din κάρηνον] noet: чел кв doъ капete, înnърцitъ în doъ ла къпътîiъ. «Δίκρανος (ὁδὸς)». Esix: || (sвbst:) Δίκρανον (τὸ), (înstp: agpік:) fвpкъ. (вezї ші δίκροος). [de вnde

Δικρανόω -ῶ, вііt: -ώσω, desпарцъ, snintекъ къпътîiвл вnвї лвкрв în doъ.

Δικρατὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кв stъпînipe înnърцitъ în doъ (кape îmпъръцеште înnpeвnъ кв алтвл). «Ἀτρεΐδαι—». Sof: 2) вірвitorъ de amîndoъ пърціле de onotрівъ. «Λόγχαι — ». Sof: свліеле челор doї fpaцї, че s' aъ бътвt în dвелъ. [δίς, κράτος].

Δικρόα (ἡ), fem· sinr:, ші

Δικρόα (τὰ), nexт: îm: ал лвї

Δίκροος -ους, ші

Δικρόος -οῦς (ὁ, ἡ), [δίς, κέρας, saъ κρᾶς] крънatъ, snintекатъ ла къпътîiъ în doъ; (în цen:) îndoitъ. «Οἱ ὄφεις καί οἱ σαῦροι δικρόαν ἔχουσι τὴν γλῶτταν ἄκραν». Apst: «Παρὰ τὸ δικροῦν τῆς γλώττης». Inкр: || (sвbst:) Δικρόαι (αἱ), ші δικρόα -ᾶ, (τὰ), fвpчї кв doї крачї.

Δίκρος (ὁ, ἡ), ші

Δικρὸς, ὰ, ὸν, noet: în локъ de δίκροος.

Δικρόσσιον (τὸ), вnъ felъ de nînzъ. [din

Δίκροσσος (ὁ, ἡ), чел кв îndoite (saъ пе amîndoъ feцele) лаце, saъ fвnde. [δὶς, κροσσός].

Δίκροτος (ὁ, ἡ), îndoit вътътopъ. «Σφυγμὸς —». Гал: «Ναῦς —». Ksn: кораbie кв doъ pîndвpї de вîsле de fie-кape din doъ пърцї, =Διήρης. «Ὁδὸς —»Esp:=(saъ грешit în локъ de) **Λίκρός. (вezї ші δίκρανος).** [δὶς, κρότος].

Δίκρουνος (ὁ, ἡ), (κρατὴρ, ші чл:) **basъ** кв doъ цîцe, saъ цевї **(în кape se not** topna doъ felврї de **ліквide), îndoitъ.** [δὶς, κρουνός].

Δικροῦς (ὁ, ἡ),=(**npin kontpaкцie) Δί**κρός.

Δικταμνίτης, ου (ὁ), **(npinч: οἶνος, вinъ)** fъквtъ кв [δίκταμνον].

Δικταμνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [δίκταμνον, εἶδος] asemenea кв...

Δίκταμνον (τὸ), ші

Δίκταμνος (ὁ), ші

Δίκταμον (τὸ), вnъ felъ de плantъ, diktamъ, saъ fpanцinelъ. [din Δίκτη, мвnte ал Kreteї, вnde s' a aflat].

Δικτατορεύω, вііt: -εύσω, mъ fakъ, saъ sîntъ [δικτάτωρ]. [de вnde

Δικτατορεία, ші δικτατορία (ἡ), demnitatea ші авtopitatea diktatopвлвї, diktatopie.

Δικτάτωρ, оρος (ὁ), (Лat:) diktatopъ (чел че вremelпічеште ші în kpitiче înnpe-

жърърї se pîndвia monarxъ nepesпвnzъtorъ ла Romanї):

Δικτυαγωγὸς (ὁ,ἡ), пвrtъtorъ, kъръtorъ de плasъ. [δίκτυον, ἄγω].

Δικτυάλωτος (ὁ ἡ), prinsъ кв (saъ în) плasъ. [δίκτυον, ἁλίσκω].

Δικτυβολέω -ῶ biit: -ήσω, noet: arвnkъ плasa. [din

Δικτυβόλος (ὁ, ἡ), noet:=Δικτυοβόλος.

Δικτύδιον (τὸ), dim: ал лвї δίκτυον.

Δικτυεία (ἡ), neskвire кв плasa. [δικτυεύω].

Δικτυεὺς, έως (ὁ), = Ἁλιεύς [δίκτυον], neskвitorъ кв плasa. [de вnde

Δικτυεύω, biit: -εύσω, neskвieskъ кв плasa.

Δίκτυα(ννα), της (ἡ), enit: ал Dianeї (ка patroanъ a mpeжeдor ші a bînatвлвї). [δίκτυον].

Δικτυοβόλος (ὁ, ἡ), arвnkъtorъ de плasъ în anъ, neskarъ. [δίκτυον, βάλλω].

Δικτυοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în felъ de плasъ, ка плasa. [δίκτυον, εἶδος].

Δικτυόθετος (ὁ, ἡ), (prinч: τοῖχος)=(saъ grешit în локъ de) Δικτυωτός. [δίκτυον, τίθημι].

Δικτυόκλωστος (ὁ, ἡ), noet:=înpletitъ ка плasa. [δίκτυον, κλώθω].

Δίκτυον (τὸ), плasъ, saъ prеажъ. [poate din δίκω].

Δικτυοπλόκος (ὁ, ἡ), înpletitorъ de плase. [δίκτυον, πλέκω].

Δικτυοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtorъ de плase. [δίκτυον, ποιός].

Δικτυουλκὸς (ὁ, ἡ), trъgъtorъ de плase, neskarъ. [δίκτυον, ἕλκω].

Δικτύω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ чева în formъ de плasъ. [ші

Δικτυώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δικτυοειδής. [δίκτυον].

Δικτυωτὸς, ἡ, όν, fъkвtъ în formъ de плasъ (în okiвrї). (arxitekt:) «Τοῖχος—«. Bitp: nepete ziditъ кв kъръmizї în okiвrї intp' avestъ kinъ ◇. «Θύραι δικτυωταί.» ші «Θυρὶς δικτυωτή». Полв: вшї кв kafase. [δικτυόω].

Δίκυκλος (ὁ, ἡ), чел кв doъ черkвrї, saъ poate, =Δίτροχος, [δίς, κύκλος].

Δίκυμος (ὁ, ἡ), nъskъtorъ, -oape de doъ orї, saъ de цemenї,=Δυδιματόκος.[δίς, κύω].

Δίκυρτος (ὁ, ἡ), (prinч: κάμηλος) чел кв doъ кокоаше. (bezї ші δρομάς). [δίς, κυρτός].

Δίκω, (întpeв: nвmaї прел: saъ nex: ἔδικον, de вnde înf: δικεῖν, ші partч: δικών) noet: [ἴημι] asвîrlъ; (prin întind:) лoвeskъ; rъneskъ; вrpъ, doворъ.

Δίκωλος (ὁ, ἡ), kompвssъ din doъ пърцї, saъ mъdвlare, îndoitъ. [δίς, κῶλον].

Δικὼν, οῦσα, όν, noet: nex: 2 de partч: ал лвї δίκω.

Δικωπέω -ῶ, biit: -ήσω, bîslezъ кв doъ bîsle de o datъ. [ші

Δικωπία (ἡ), doъ (перекї de) bîsle. [din

Δίκωπος (ὁ, ἡ), (koрабіе) кв doъ bîsle nвmaї; (prin врm:) mikъ; saъ кв bîsle înperekiate, вna de o parte, ші alta de alta întp' aveeaшї linie, ка съ ле noatъ шішка de o datъ aчелашї bîslanъ кв kîte o mînъ ne fie каре. [δίς, κώπη].

Διλήκυθον (τὸ), doъ врчioape, saъ o perekie de врчioape. [δίς, λήκυθος].

Δίλημμα (τὸ), [δίς, λῆμμα], dilemъ, вnъ felъ de silоцismъ kompвssъ dîn doъ înpotibitoape proposiцiї, din каре ne op каре ва priimi protivnikвл, konklвsia eso de o potrivъ în favorвл челвї-л-алтъ. [de вnde

Διλήμματος (ὁ, ἡ), kompвssъ din dilеme, dilematikъ. || (sвbst:) Διλήμματον (τὸ), =Δίλημμα.

Διλογέω -ῶ, biit: -ήσω, zikъ, repetъ aчeeaшї de doъ orї. 2) zikъ чева în doъ felвrite kinвrї. (bezї mi δισσολογέω). [ші

Διλογία (ἡ), a zive de doъ orї (saъ în doъ kinвrї) aчeeaшї, =Ταυτολογία. [din

Δίλογος (ὁ, ἡ),= Ταυτολόγος. 2) (Skp:) viklеanъ, кв doъ feцe (каре алteле rîndeште, ші алteле vorвeште, saъ алteле zive вnвia, ші алteле alтвia). [δίς, λόγος].

Δίλογχος (ὁ, ἡ), noet: întpeквinцъtorъ de doъ sвliцe. [δίς, λόγχη]. 2) prin soрцї nemeritorъ, dovînditorъ de doъ пърцї; (de вnde) îndoitъ. «Ἄτη— ». Esxл: [δίς, λέλογχα, din λαγχάνω].

Δίλοφος (ὁ, ἡ), чел кв doъ kreste. «Πέτρα —». Sof: Парnasвл. (bezї δικόρυφος). [δίς, λόφος].

Διλοχία (ἡ), doъ чete de kîte o sвtъ oшташї, îndoitъ чentвrie. [δὶς λόχος]. [de вnde

Διλοχίτης, ου (ὁ), шefъ de doъ чentвrії.

Δίμακρος (ὁ, ἡ), kompвssъ din doъ лвnцi silaвe,= Σπονδεῖος. [δίς, μακρός].

Διμάτωρ, ορος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de διμήτωρ.

Διμάχαιρος (ὁ, ἡ), înarmatъ кв doъ квцite. [δίς, μάχαιρα].

Διμάχης, ου (ὁ), kълърецъ, каре (ла вreme de nevoie) se вate ші nezestrв,

îndoitъ pesвoitopъ. (вezï ши ἅμιππος). [δὶς, μάχη].

Διμέδιμνον (τὸ), mъsвръ înкъпътoape de doъ вaniце, saъ îndoitъ вaniцъ. [δὶς, μέδιμνον].

Διμερὴς, έος (ὁ, ἡ), îъпърцiitъ în (saъ комивъ din) doъпърцï, îndoitъ. [δὶς, μέρος]. [de вnde

Διμερῶς, adв: în doъ пърцï.

Διμέτρητος (ὁ, ἡ), înкъпътopъ de doъ mъsврï. [δὶς, μετρητής].

Δίμετρος (ὁ, ἡ), (prinч: вepsъ) комивъ din doъ metpe (adikъ патрв пічioape). [δὶς, μέτρον].

Διμέτωπος (ὁ, ἡ), чел кв doъ frвnцï, (saъ кв faцъ de amîndoъ пърциле). «Φάλαγξ —». Такт: [δὶς, μέτωπον].

Διμηνιαῖος, α, ον, ши

Δίμηνος (ὁ, ἡ), de doъ лвnï (dъinitopъ, saъ ſъквtъ, saъ лвкръторъ de чева în doъ лвnï). || Δίμηνον (τὸ), кврsъ de doъ лвnï. «Τῇ στρατιᾷ διμήνου τροφὰς ἀποφέρειν». Ksn: [δὶς, μήν].

Διμήτωρ (ὁ, ἡ), чел кв (saъ din) doъ mвme (enit: ал Бакхвi). [δὶς, μήτηρ].

Δίμιτος (ὁ, ἡ), цesвtъ кв doъ fipe, îndoitъ, (pom:) dimie. [δὶς, μίτος].

Δίμιτρος (ὁ, ἡ), пврtътopъ de doъ mitpe (легътврï de капъ). [δὶς, μίτρα].

Διμνααῖος, ши Διμναῖος, α, ον, чел че ape (прецвiemte, ia, saъ kostъ) doъ mine. «Διμναῖα μισθώματα». Лвч: [δὶς, μνᾶ].

Δίμνέως, ω (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de

Δίμνεος -ους (ὁ, ἡ), =Διμναῖος.

Διμοιρία (ἡ), îndoitъ meptikъ (порцiе, saъ леafъ, ши чл:); (Apist:) doъ tepцiï (пърцï din tpeï). 2) (такt:)=Ἡμιλοχία. [ши

Διμοιριαῖος, α, ον, (маї поъ) de опotpівъ кв doъ tepцiï, (saъ doъ sfeptвpï) dintp'o мъpime oape-каре. [ши

Διμοίριον (τὸ),=(saъ гpешit în локъ de) δίμοιρον. [ши

Διμοιρίτης, ου (ὁ), (prinч: στρατιώτης) чел че ia платъ saъ meptikъ îndoitъ. 2) komandipъ de o жвmътate de ventвpie (ἡμιλοχία), = Ὑπολοχαγὸς. «Στρατεύεται, καὶ αὐτίκα διμοιρίτης ἐστί, καὶ μετὰ μικρὸν λοχαγός». Sin: [ши

Δίμοιρος (ὁ, ἡ), =Διμερὴς, îndoitъ. 2) konpinzътopъ de doъ din tpeï пърцï але вnъï întperъ. «Δίμοιρον (δραχμῆς)». Илт: патрв оволï. «Δίμοιρον (λίτρας)». Пл: опtъ вnцiï, ши чл: [δὶς, μοῖρα].

Δίμορφος (ὁ, ἡ), îndoitъ ла firвръ, de doъ forme. (вezï ши διφυὴς). [δὶς, μορφή].

Δίμυξος (ὁ, ἡ), (λύχνος, лампъ) кв doъ fitiле. [δὶς, μύξα].

Δίνα (ἀ), Dop: în локъ de δίνη. [de вnde

Δινάζω, вiit: -άσω, (pap) în локъ de δινέω.

Δινάεις, εσσα, εν, Dop: în локъ de δινήεις.

Δίνασε, Dop: noet: în локъ de ἐδίνησε, 3 sinr: neps: de nex: ал лвï δινέω.

Δινέμεν, ши δινέμεναι, Dop: noet: în локъ de δινεῖν, prez: de înf: ал лвï δινέω.

Δίνευμα (τὸ), вълtopipe, înвîptежipe în локъ. [din

Δινεύω, вiit: -εύσω, =кв ...

Δινέω, -ῶ, вiit: -ήσω, вълtopeskъ, înвîptежeskъ în локъ; (nestp: saъ ел:) черкълezъ, мъ înвîpteskъ; мъ рътъчeskъ; дъпцezъ. (вezï ши δονέω). [din

Δίνη (ἡ), [δίω] =Δίνησις, вълtoape de апъ, saъ вîptежъ de вîntъ. [de вnde

Δινήεις, εσσα, εν, noet: (prinч: ποταμός, pîъ) вълtoposъ; (prin врm:) adînkъ, ши penede. 2) (pap) = Κυκλοτερής, potвndъ.

Δινηθμὸς (ὁ), noet: în локъ de

Δίνησις, εως (ἡ), вълtopipe; înвîptежipe; черкълацie. «Τῇ τοῦ παντὸς συμπεριπολοῦντες δινήσει». Грг: Nis: [ши

Δινητὸς, ὴ, ὸν, noet: înвîptежitъ ка o вълtoape. «Πέτρος —». Enгр: niatръ de moaръ. [δινέω].

Δινοβία (ἡ), (pap:) плoaie penede кв вîntъ, saъ віжелie. [δῖνος, βία].

Δῖνος (ὁ), [δίω] =Δίνη, ши δίνησις, вълtoape. 2) = Σκοτοδινίασις, amецealъ. 3) вnъ felъ de danцъ, валsъ. 4) apie. 5) вnъ felъ de пахаръ (în formъ de довлеакъ). 7)=Τόρνος, stpвnгъ. [de вnde

Δινόω -ῶ, вiit: -ώσω, daъ ла stpвnгъ, potвnzeskъ. [ши

Δινώδης, εος (ὁ, ἡ), =Δινήεις. [ши

Δινώεις, εσσα, εν,=(saъ гpешit în локъ de) δινήεις.

Δινωτὸς, ὴ, ὸν, [δ.νόω] datъ ла stpвnгъ, potвnzitъ.

Δίξοος, (ὁ, ἡ), [δὶς, ξέω] (prinч: tpвnкiъ de копачiъ) каре se snintekъ de doъ орï, saъ în doъ (skîndвpï). (двпе алцiï гpешitъ în локъ de δίοζος).

Δίξὸς, ὴ, ὸν; Ion: în локъ de δισσός, îndoitъ. [δίς].

Διὸ, конівпк: în локъ de δι ὅ, de aчeea, saъ deчï.

Διοβλὴς, ῆτος, ши

Διόβλητος (ὁ, ἡ), ловitъ (вътвtъ) de Жое, =Κεραυνόβλητος. [Διὸς, βάλλω].

Διόβολον, (грeш:) în локъ de διώβολον

*

Διόβολος (ὁ, ἡ), noet: asvîrlitŭ de Жое. «Κεραυνὸς —». Exp: (prin întind:) «Κτύπος —». Sof: [Διὸς, βάλλω].

Διογενέτωρ, ορος (ὁ), noet: пъskътorŭ al lui Жое; (prin întid:) lokъl, unde s'a пъskът Жое. [Διὸς, γενέσθαι].

Διογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: fiul (saŭ din neamul) lui Жое; (în ţen:) novilŭ. [Διὸς, γένος]. =kъ

Διογένητος (ὁ, ἡ),=(gram: neutru derivaţia lui) Διόγνητος. [Διὸς, γενέσθαι].

Δι-ογκόω -ῶ, biit: -ώσω, umflъ, întinzŭ, facŭ volъminosŭ; kreskŭ, mъreskŭ cheva. || (miж: saŭ nas:) mъ umflu; (fir:) mъ înrîmfezŭ, mъ mîndreskŭ. [de unde

Διόγκωσις, εως(ἡ), umflare; întindere, chl:

Διόγνητος (ὁ, ἡ), noet: (prin sinк: din διογέννητος) = Διογενὴς.

Διόγονος (ὁ, ἡ), noet =Διογενὴς. [Διὸς, γόνος].

Διοδεία (ἡ), =Διόδευσις. [διοδεύω].

Διοδεύσιμος (ὁ, ἡ), (τόπος, lokŭ) prin kare noate cinева treче din коло. [din

Διόδευσις, εως (ἡ), trecere printr' unŭ lokŭ. [din

Δι-οδεύω, biit: -εύσω, trekŭ (umblînd, saŭ kълъtorind) prin vre unŭ lokŭ.

Δι-οδοιπορέω -ῶ, biit: -ήσω, kълъtoreskŭ prin vre unŭ lokŭ.

Δίοδος (ἡ),=Διόδευσις; (mediu:) = Διαχώρησις. 2) (prin întind:) kale, trecere. [διὰ, ὁδός].

Δίοζος (ὁ, ἡ), (botn:) cel kъ doъ noduri saŭ vлъstape; cel kъ doъ krъчi. [δὶς, ὄζος]. [de unde

Διοζόω -ῶ, biit: -ώτω, înpiarzŭ în doъ krъчi.

Διόθεν, adv: noct: de la Жое, din cerŭ. [Διός].

Δι-οίγνυμι, saŭ Διοίγω, (nex: διέῳξα, ші чл:) noet: în lokŭ de Διανοίγω. «Διοίγειν κλεῖθρα». Sof: «Τὰς γνάθους διοίγυτε». Apstf:

Δί-οιδα, biit: -δισσομαι, (прел: διῄδειν, ші чл:) knoskŭ, ştiŭ în toatъ întinderea, kъ amъruntul.

Δι-οιδαίνω, biit: -ανῶ, ші

Δι-οιδέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ umflu prea mult; (prin întind:) mъ aprinzŭ, mъ întъrîtŭ foarte. [din

Διοιδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (rar) umflatŭ, [διὰ, οἴδος].

Δι-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, (прел: διῴκεον -ουν, tre: de kъ: διῴκηκα, ші δεδιῴκηκα) uиŭ la вънъ pîndaialъ (printr: a le kaseĭ); (în ţen:) întokmeskŭ, гъvernezŭ: (mediu:) mistuieskŭ; (prin intind:) хръnesкŭ. «Τὰ ὑποτίθια γάλακτι διοικεῖται». (vezi ші οἰκονομῶ, ші διατίθημι). || (miж: kъ ak: prep:) mъ învoiesкŭ, mъ pefuieskŭ. «Διοικήσασθαι πρὸς Κτησικλέα». Dm: 2) (el: saŭ nestp:) lokuieskŭ deosebit (sinгurŭ). «Εἰ μὴ καὶ διοικοῖντο κατὰ κώμας». Ksn: [de unde

Διοίκημα (τὸ), lucru directatŭ, saŭ întokmitŭ de cineva. [ші

Διοίκησις, εως (ἡ), directare; întokmire; kiвernisire (de banĭ, ші чл:); гuвernare; (fisik:) хръnire, creştere. «Ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως». Dm: =kъ...

Διοικητὴς, οῦ (ὁ), directorŭ. epistatŭ; ikonomŭ; epitropŭ; kiвernisitorŭ (printu: de banĭ, ші чл:); гuвernъtorŭ, saŭ administratorŭ. [de unde

Διοικητικὸς, ὴ, ὸν, nuтinчosŭ, îndemînatikŭ a kiвernisi, a гuвerna, ші чл:

Διοικήτρια (ἡ), fem: al lui διοικητὴς.

Δι-οικίζω, biit: -ίσω, pisineskŭ în maĭ multe пъrţi ne lokuitorĭ dintr'unŭ lokŭ. «Μαντινέας δὲ διῴκισαν». Iskr: (ші nas:) «Διῳκίσθη δὲ ἡ Μαντίνεια τετραχῇ». Ksn. 2) (kъ kazŭ prep:) =Μετοικίζω. «Ἐκ κωλυτοῦ διῳκίζετο εἰς τὴν Φαίδρου οἰκίαν». As; 3) (în ţen:) desпarţŭ. «Εἰ διῴκισα γράμμασι τοὺς συνημμένους τῇ γνώμῃ». Sin: [de unde

Διοίκιοις, εως (ἡ), ші

Διοικισμὸς (ὁ), pisinipe de lokuitorii unuĭ oraşŭ; stъmutare; (în ţen:) desпъrţire.

Δι-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, desparţŭ, înkizŭ cheva printu'o klъditurъ. «Τοὺς στενωποὺς διοικοδομεῖν». Diod: [din

Διοικοδομὴ (ἡ), desпъrţire prin klъditurъ. [διὰ, οἰκοδομή].

Δι-οικονομέω -ῶ, biit: -ήσω, ikonomezŭ, kiвernisesкŭ nepreкъrmat.

Δι-οινοχοέω -ῶ, biit: -ήσω, prin torпъtorŭ daŭ vinŭ la masъ.

Δι-οινόω -ῶ, biit: -ώσω, înbътŭ (kъ vinŭ) de totŭ.

Δίοιξις [διοίγνυμι], εως (ἡ), = Διάνοιξις, deskidere prin mijlocŭ. «Ἡ τῶν ἀνθῶν—». Tfr:

Διοιστέος, α, ον, nosit: al lui διαφέρω. [διοίσω].

Δι-οϊστεύω, biit: -εύσω, пъiruiŭ kъ sъgeata pînъ din коло. (Od: T: 578, ші 587). 2) facŭ a ajunge cheva de la o marţine pînъ la alta întru' o distanţъ oare-care. (Od: M. 102).

Δι-οιστρέω -ω, biit: -ήσω, barъ strekea, adikъ întъpîtъ nofta.

Διοίσω, biit: ал лъї διαφέρω.

Δι-οιχνέω -ω, noet:=Διέρχομαι, trekъ, kълътopeskъ npin bpe knъ лokъ. (se konf: kъ διιχνεύω).

Δι-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, mъ dъkъ, niepъ de totъ, saъ nentpъ totdabna. «Αἱ ἡμέραι τοῦ ἀριθμοῦ διοίχηνται». Ep:

Δι-οκνέω -ῶ, biit: -ήσω, prenetъ, saъ mъ sfieskъ kъ totъл.

Διόκτυπος (ὁ, ἡ), = Διόβλητος. [Διός, κτῦπος.

Διοκωχὴ (ἡ), noet: în лokъ de διακωχή.

Διολέσω, ші At: διολέω -ῶ, biit: ал лъї διόλλυμι.

Δι-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, (nex: διώλισθον, ші чл:) алъпескъ, mъ strekorъ npin чева; (fir:) skanъ. «Στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν». Apstf:

Διολκὴ (ἡ), traцepe de ла o napte întp' alta; (npin întind:) disnътape, npiro-nipe. [ші

Δίολκος (ὁ), локъл, npin kape se trъцeaъ koръвiїle ne ъskatъ de ла o mape ла alta ne istmъл Kopintълъї. [διέλκω].

Δι-όλλυμι, biit: -ολέσω, ші At: -ολέω -ῶ, (nex: διώλεσα, ші ніж. διωλόμην, tpe: de kъ: διολώλεκα, ші чл:) prъпъdeskъ чева de totъ. (fir:) bîtъ.

Διόλου, adъ: în лokъ de δι' ὅλου, kъ totъл; în totdabna.

Δι-ολοφύρομαι, biit: -υροῦμαι, nлînrъ, mъ жълeskъ neînvetat, saъ kъ mape nekazъ.

Δι-ομαλίζω, biit: -ίσω, netezeskъ, notpiveskъ чева kъ totъл: || (ел: saъ nestp:) nъstpezъ totdabna aчeeaшї disnosiцie, saъ stape (цiъ ъna ші aчeeaшї sistemъ). [de ъnde

Διομάλισις, εως (ἡ), netęzipe; (fir:) ъnitate de disnosiцie saъ stape a sъfletълъї ші a trъpълъї; (mediч:) întrepънцie de боалъ, liniштire a волnaвлъї, = Ἀπορεξία.

Δι-ομαλύνω, biit: -υνῶ, =Διομαλίζω (nestpъm:)

Διομανὴς, έος (ὁ, ἡ), nebънitъ de kътpe (saъ inпrotiва лъї) Жoc, = Θεομανὴς, saъ Θεομάχος. [Ζιὸς, μαίνομαι].

Δίομβρος (ὁ, ἡ), nътpънsъ de плоас; (în цen:) =Ζώγρος. [διὰ, ὄμβρος].

Διομηνία (ἡ), noet: = Θεομανία. [Ζιὸς, μήν].

Δι-ομιλέω -ῶ, (ніж:) -έομαι οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, întreворbeskъ.

Δι-όμνυμι, ші (denon: saъ ніж:) διόμνυμαι, biit: -ομοῦμαι în лokъ de -ομόσομαι, (nex: διωμοσάμην, tpe: de kъ: διομώμοκα, ші чл:) mъ жъръ grozaв, saъ înkredinцezъ чева npin mapї жърътinte. «Καταρώμενος, και διομνύμενος μηδὲν εἶναι αὐτῷ καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα». Dm:

Δι-ομολογέω -ῶ, ші (ніж:) διομολογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, mъptъpiseskъ, (fъгъdъieskъ) kъ înkredinцape; mъ înвoieskъ în peчiпrokъ kъ чinева. [de ъnde

Διομολόγησις, εως, ші

Διομολογία (ἡ), înвoipe (fъгъdъinцъ) peчiпrokъ. [διὰ, ὁμολογία].

Δίον, noet: în лokъ de ἔδιον, nex: 2 ал лъї δίω.

Δῖον, ak: sinr: въpв: saъ next: ал лъї Δῖος.

Δι-ονομάζω, biit: άσω, bestesk ъ npetъtindenca nъmele kъїва. (de ъnde) «Ζιωνομασμένος». nъmitъ, bestitъ.

Διονῦς, noet: în лokъ de Διόνυσος.

Διονύσια (τὰ), bezї Διονύσιος. [de ъnde

Διονυσιάζω, biit: -άσω, sъvîpшeskъ serвътoapea Dionisiilor. (Διονύσια). [ші

Διονυσιακὸς, ὴ, ὸν, kъvenitъ лъї Dionisъ, saъ Dionisiilor. «Διονυσιακὰ (τὰ),» noeme în чinstea лъї Дionisъ. [ші

Διονυσιὰς, άδος (ἡ), noet: adiekt: în лokъ de Ζιονυσία. saъ Διονυσιακή. || (sъbst:) o плantъ, pътъ, = Ἀνδρόσαιμον, ші Πήγανον.

Διονυσιοκόλακες (οἱ), лiпгъшitopiї tipanълъї Dionisie. 2) aptistiї чeї înпрежърял лъї Dionisъ, adikъ dpamatiчiї noeцї, aktopї, ші чл: [Διονύσιος, κόλαξ].

Διονύσιος, α, ον, kъvenitъ лъї Dionisъ, Бakikъ. || (sъbst:) Διονύσιον (τὸ), temnял; ші Διονύσια (τὰ), serвътopiле лъї Dionisъ. (avestea se înтърцiaъ în mapї, npinчipaлеле Dionisiї, ші miчї, kape se nъmiaъ ші λήναια, saъ ἐν λήμναις, ші se sъvîpшiaъ aчелea în чetate, iap avestea în цapine-ле Atenenilor). [Διόνυσος].

Διονυσομανέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ nekъneskъ nentpъ Dionisъ, = Ἐκβακχεύομαι. [Ζιόνυσος, μαίνομμι].

Διόνυσος (ὁ), = Βάκχος, Dionisъ, saъ Бakъ, zeъ miлолц: ал вinълъї; (npin întind:) noet: винъ. [Διὸς, Νύσα].

Διόνυχος (ὁ, ἡ), =(saъ grешit în лokъ de) Διώνυχος. 2) (fir:) trekътъ npin knrii, ad: лъkratъ kъ skътnътate. (noate grешit în лokъ de δἰ ὄνυχος).

Διοξειῶν (ἡ), nedekл: (mъsik:) = Διὰ

πέντε (se înц: χορδῶν, saŭ φωνῶν συμφωνία), (Fpanц:) **la quinte.** kaвtъ διὰ πασῶν. [δίὰ, ὀξεῖα].

Διόπαι, ῶν (αἱ), kaвtъ δίοπος (ὁ, ἡ).

Διόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: fiĭ al лeĭ Жoe. [Διὸς, παῖς].

Διόπεμπτος (ὁ, ἡ), tpimisŭ de Жoe, = Θεόπεμπτος. [Διὸς, πέμπω].

Διόπερ, **konisnk:** în лokŭ de ∂i' ὅπερ,= διὸ.

Διοπετὴς, έος (ὁ, ἡ),= διϊπετής.

Διοπομπέω -ῶ, ши (miж:) διοπομπέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, =Ἀποδιοπομπέομαι. [Διὸς, πομπή]. [de вnde

Διοπόμπησις, εως (ἡ),= Ἀποδιοπόμπησις.

Δίοπος (ὁ, ἡ), чeл kъ doъ, saŭ din toate пъpцiле (saŭ пътpвnsŭ de) гъвpĭ. (bezĭ ши Διάτρητος). (de вnde || sвbst:) διόπαι (αἱ), вnŭ feлŭ de черчеĭ. [διὰ, ὀπή].

Δίοπος (ὁ), [διὰ, ὄπτομαι= Ὁράω] eforŭ, insnektopŭ; (noet:) kъnetenie, kîpmвitopŭ; (naвt:) enistatŭ de koравie. (bezĭ ши

Διοπτεύω, вiit: -εύσω, = διοράω, въzŭ în toate пъpцiле, saŭ прin чева; (прin вpm:) observŭ kъ бъгape de seamъ; nîndeskŭ; înгpiжeskŭ, iaŭ aminte de чева. «Ὁ διοπτεύων τὴν ναῦν». Dm.[1](bezĭ ши δίοπος).

Διοπτὴρ (ὁ),= διόπτης, iskoadъ, snionŭ; лъътopŭ a minte de чева; бъгътopŭ de seamъ; (xipвpц: ши цeometp:)= διόπτρα. [ши

Διόπτης, ου (ὁ), = δίοπος, insnektopŭ; лъътopŭ aminte; snionŭ, ши чл: [ши

Διόπτρα (ἡ), (în цen:) înstpвmîntŭ, прin кape se вĭtъ чinева, saŭ вede maĭ kвpat, saŭ maĭ denapte; (прin вpm:) stiклъ (op niatpъ stpъвъzoasъ) пentpв fepestpe, цeamŭ, saŭ пentpв okĭ, ok·anŭ, океларĭ, (Fpanц:) **lorgnette;** (iap naptik цeometp:) вnŭ înstpвmîntŭ, kъ кape se mъsoapъ 'пълцimiле, (ши în цen:) denъptъpiле, saŭ sвnpaĭeцele (alidadъ); (ши xipвpц:) dioптpъ.= διαστολεὺς. [διὰ, ὄπτομαι]. [de вnde

Διοπτρεία (ἡ), лъkpape kъ цeometpika alidadъ. [ши

Διοπτρίζω, вiit: -ίσω, deskizŭ, ши observŭ panъ прin xipвpцika diontpъ. [ши

Διοπτρικὸς, ἡ, ὸν, (цeometp:) kъвenitŭ (saŭ kape se okвпъ) ле лъkpapea kъ alidadъ. [ши

Διόπτριον (τὸ), dim: al лeĭ διόπτρα (xipвpц:).

Διοπτρισμὸς (ὁ), лъkpape kъ (saŭ înтpeввinцape de) xipвpцika diontpъ. [διοπτρίζω].

Δίοπτρον (τὸ), = διόπτρα, (прinч:) stiклъ, прin кape вedem. «Οἶνος ἀνθρώποις δίσπτρον». Alч:

Διορατικὸς, ἡ, ὸν, denapte-въzътopŭ, saŭ aцerŭ de bedepi; (fir:) пpeвъzътopŭ de чeле вiitoape. [din

Δι-οράω -ῶ, вiit: διόψομαι, (пpeл: διεώρων, nex: διεῖδον, ши чл:) въzŭ прin чева; (прin вpm:) въzŭ maĭ kвpat ши maĭ denapte, вarŭ de seamъ kъ skвmпътate, deoscвeskŭ.

Δι-οργανόω -ῶ, вiit: -ώσω, konstpвiŭ opganiчeшte, daŭ лъkpвлeĭ вnŭ opganismŭ, saŭ meшteшкцitъ konstpвкцie, în fopmezŭ. [διὰ, ὄργανον]. [de вnde

Διοργάνωσις, εως (ἡ), opganisape, saŭ opganikъ konstpвipe de вpe вnŭ tpвnŭ, ши чr:

Δι-οργίζω, вiit: -ίσω, mînиŭ, faкŭ пе чinева a se пekъжi пpea твлt.

Διόργυιος (ὁ, ἡ), чeл kъ întindepe de doĭ stînжinĭ. «Λίμνη —». ши «Βάθος—». Ep: [δίς, ὀργυιά].

Δι-ορθεύω, вiit: -εύσω, noet: în лokŭ de

Δι-ορθόω ῶ, вiit: -ώσω, îndpentezŭ, întokmeskŭ, dpertŭ. «Ἐκεῖνα δὲ ἤδη καὶ σφόδρα διωρθοῦτο». Esx: [de вnde

Διόρθωμα (τὸ), miжлokŭ, kinŭ de îndpentape. [ши

Διόρθωσις, εως (ἡ), îndpentape, întokmipe, înввnътъцipe; лътвpipe, pefвipe de sokoteaлъ, ши чл: [ши

Διορθωτὴς, οῦ (ὁ), îndpentъtopŭ (прinч: de skpise), kopektopŭ. [de вnde

Διορθωτικὸς, ἡ, ὸν, ши adв: -ικῶς, kъвiinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ лa îndpentape.

Διορία (ἡ), tepminŭ, sopokŭ de вpeme xotъpîtъ. (bezĭ ши διωρία). [διὰ, ὅρος].

Δι-ορίζω, вiit: -ίσω, desпapцŭ чeва прin xotape, tpapŭ (saŭ слвжeskŭ de) xotapŭ; (în цen:) desnapцŭ. «Ὁ Τάναϊς διορίζει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας». Diod: «Τὸ νῦν διορίζει τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον». Temist: (ши nas:) «Μηροὺς πλατεῖα γραμμῇ διωρισμένους». Ksn: 2) = διακρίνω. «Μάλιστα δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς διορίζειν χρή». Гал: 3) pîndвieskŭ, popneskŭ xotъpît; înĭ daŭ пъpepea stъpвind întp' însa; înkredinцezŭ. «Τοῦτο μοι σαφῶς διόρισον». Плт: «Τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν». Sof: (ши miж:) «Διόρισαι, ποτέρως λέγεις»; Sof: «Ὃ νῦν οὗτος διέβαλε, καὶ διωρίζετο». (ши nas:) «Οὐ καλῶς δοκεῖ διωρίσθαι περὶ τῶν πολιτειῶν». Apst: 4) tpansnoptŭ чeва neste xotapŭ, = Ὑπερορίζω. «Τὸ δὲ ὅλον ἔξω τῶν ὅρων τῆς χώρας ἀπεκτείναντας διορίσαι». Плт: «Ὅπως τὸν ἐνθένδε πόλεμον εἰς τὴν ἡ-

πειρον διορισῦμεν». Iskp: (ші ел: saă nestръm:) «Ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν». Exp: a treче neste... [de вnde

Διόρισμα (το), лъкръ determinatъ, desпърцitъ, saă xotъrîtъ. [ші

Διορισμὸς (ὁ), desпърцipe прin xotapă; determinape, desлъшipe; deosebire. [ші

Διοριστικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, notpiвitъ, îndemînatikъ ла xotъrîpe, ші чл:

Δι-ορκίζω, вiit: -ίσω, =Διόμνυμι. [de вnde

Διορκισμὸς (ὁ), прin жъръminte iнkredinдape.

Δι-ορμάω -ῶ, вiit: -ήσω, алергъ репede în коачї ші în коло.

Δι-ορμίζω, вiit: -ίσω, трагъ (asirъpъ) корабіа ла портъ. [διὰ, ὅρμος].

Διόρνυμαι, вiit: -όρσομαι, saă -ороῦμαι, noet: трекînd есъ аſаръ репede.

Δίορος (ὁ, ἡ), semnъ (ші ор че алтъ злъжeste) de xotapă. (de вnde || ла вnă гелъ de жокъ, ἐφεδριασμὸς) піatpa, че se пъne de semnъ. »Ἑως ἀνὰπλανῶς ἔλθῃ ἐπὶ τὸν λίθον, ὃς καλεῖται δίορος». Плд: ші δίορον (dъne Esixie)=Ἀσύμφωνον. [διὰ, ὅρος].

Διόροφος (ὁ, ἡ), = (saă грешit în локъ de) Διώροφος.

Δι-ορόω, ші Διορρόω-ῶ, вiit: -ώσω, preſakъ, (шî тіж: тъ preſakъ) în zepъ, taiъ лапте ле, îл ſakъ врînzъ. [διὰ, ὀρ(ῥ)ός]. [de вnde

Διόρρωσις, εως (ἡ), preſaчepe de лапte (saă sînце) în zepъ.

Διορυγὴ (ἡ), съпаре de каналъ, ші чл: 2) = кв...

Διόρυγμα (τὸ), шанцъ съпатъ. (bezї ші διώρυξ). [din

Διορύσσω(ττω), вiit: -ορύξω, sanъ п'întpe... гъвreskъ, ſakъ шанцъ; (fir:) stpikъ, pestopnъ. «Τὴν χερῥόνησον διορύξει». Dm: «Διορύσσοντες τοὺς τοίχους». Tвч: (ші fir:) «Κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα». Dm: (ші nas:) «Διορωρυγμένα κατὰ πόλεις». Dm: [de вnde

Διορυχὴ (ἡ), =διορυγή.

Δι-ορχέομαι, οῦμαι, вiit: -ήσομαι, dъnцezъ непрекъrmat, saă în spaцiї întinsъ; (кв dat:) dъnцînd mъ întpekъ кв чinева.

Διόρωσις, εως (ἡ), = διόρρωσις.

Διὸς, цen: ал лъї Zeús.

Δῖος [прin întpвn: din Δῖος], α, ον, кввenitъ лъї (saă tpasъ din) Жое; (прin întind:) zeeskъ; (прin вpm:) прea маре; foapte вiteazъ, saă повілъ; грвшosъ, злъвitъ, ші чл: (în цen:) deosebitъ, алesъ. minвnatъ în гелъл съъ. «Δῖος ὑφορβός». Od: прea вънъ. «Δία χάρυβδις». monstpвoasъ, minвnatъ; (ші кв цen: îm: ка sъперл:) «Δία θεάων». Il: Ξ. «Δία γυναικῶν» Od: O.

Διόσδοτος (ὁ, ἡ), noet: datъ de Жое, saă de Zeă, = Θεόσδοτος. [Διὸς, δίδωμι].

Διοσημεία (ἡ), papitate a atmosfepeї (snpe ек: плоaie, saă тънetъ пе seninъ, черкъînпpeжърл soapeлвї, saă ал лъneї, ші чл:); (прin вpm: dъne чеї векї) semnъ (minвne) de ла Жое, превestipe de вiitopъ. [ші

Διοσημεῖον (τὸ), ші

Διοσημία (ἡ), noet: în локъ de διοσημεία. [Διὸς, σημεῖον].

Διόσκοροι (οἱ), noet: în локъ de Διόσκουροι.

Διοσκούρειον (τὸ), temплв ал Diosskвpilop. [din

Διόσκουροι (οἱ), (dъne zîчepe) fiї aї лвї Жое; (iap naptik:) Kastopъ ші Полідевкъ, пе каре 'ї a пъскът din Лida. 2) niшte meteopiче fenomene (крезвte de патroane) în preажта коръвiilop пе вremї de fвptвne. 3) o konstelaцie a Zodiakълвї, каре se пътешte ші Δίδυμοι, цemenї. [Διὸς, κοῦρος=κόρος].

Δίσμος (ὁ, ἡ), tpansпortъtopъ de miposъ. (bezї ші διηχής). || (sвbst:) însвшime de a петрече miposвл în opraneле simцвлвї. [διὰ, ὀσμή].

Διόσπυρον (τὸ), podвл лвї...

Διόσπυρος (ὁ), вnъ гелъ de пomъ, poada къpвia seвmъnъ кв чiреаша, (noate) чiрешъ селватікъ. [Διὸς, πυρός].

Διόστεος (ὁ, ἡ), чел че аре (konstъ din) doъ oase. [δίς, ὀστέον].

Δι-οσφραίνω, вiit: -ανῶ, daă ла чева (вънъ saă ръъ) miposъ.

Διότι, konivпкц: kavzat: în локъ de δ' ὅτι, пentpв че. «Ἦ καὶ ἔχεις ἄν εἰπεῖν διότι». Ksen: 2) în локъ de ὅτι, къ. «Πυνθάνομαι, διότι». Dm:

Διοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), крeskвlъ de Жое; (прin вpm:) повілъ, вine edвkatъ. (bezї ші διογενής). [Διὸς, τρέφω].

Δι-ουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ſakъ вdъ, saă skoцъ прin вdъ. [de вnde

Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosъ, кв însвшime de a порni вdвл.

Δι-ουρίζω, вiit: -ίσω, Ion: în локъ de διορίζω.

Διοχετία (ἡ), skвpцepe de апе прin ...напалъ. [ші

Δι-σχετεύω, вііt: -εύσω, dякъ anъ прin канал. [διά, ἐχετός].

Διοχὴ (ἡ), [διέχω] distanцъ, saŭ deпъртare de локъ între...

Διοχὴς, вezї διώχης.

Δι-σχλέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Διενοχλέω.

Δι-σχλίζω, вііt: ίσω, deskizъ, saŭ despapцъ чева în silъ.

Δι-σχυρόω-ῶ, вііt: ώσω, întъreskъ чева вine, saŭ din tote пърціле.

Δίοψις, εως (ἡ), вedere прin чева; sкamпъ въгare de seamъ; (прin întind:) вanъ înцелецere. [διόπτομαι].

Δίπαις, αιδος, (ὁ, ἡ), чел че are doї копії. [δίς, παῖς].

Διπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел кu întindere de doъ палme. [δίς, παλαιστή].

Δίπαλτος (ὁ, ἡ), noet: [δίς, πάλλω] kare iseemte, вate, saŭ noate лові de amîndoъ пърціле; îndoitъ, вnял neste алтял; (прin întind:) iste, penede. «Ξίφος δίπαλτον». Eвр: kъ doъ тъіше. «Στρατὸς δίπαλτος». Sof: пъвълitoare de amîndoъ пърціле. (vezї ші τρίπαλτος).

Διπηχυαῖος, α, ον, ші

Δίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de doї коцї. [δίς, πῆχυς].

Διπλάδιος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de διπλάσιος.

Διπλάζω, вііt: -άσω, =Διπλασιάζω; (ші ел: saŭ nestр:) mъ faкъ îndoitъ, mъ îndoieskъ.

Δίπλαξ, акος (ὁ, ἡ), komпasъ din doъ плъчї пяse вna neste алta; (în цen:) îndoitъ; (despre цesътярї) îndoitъ (пъ desdoitъ), = Δίμιτος; (прin вpm:) nestpiцъ; saŭ латъ; saŭ kъ doъ feцe. || (sяbst:) = Διπλοῖς. 2) rpindъ de корабіе. [δίς, πλάξ].

Διπλασιάζω, вііt: -άσω, faкъ чева îndoitъ de kîtъ este. || (nestр: saŭ ел:) sîntъ, mъ faкъ îndoitъ. "Ἡ ὁλκὰς ἐδιπλασίασε„. Is: a kîштirat îndoit. (ші kъ цen:) "Καρπὸν διπλασιάζοντα τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις φυομένων„. Διod: [διπλάσιος]. [de вnde

Διπλασίασις, εως (ἡ), ші

Διπλασιασμὸς (ὁ), îndoipe (актівъ, saŭ пasівъ).

Διπλασιολογία (ἡ), penetare de ачелашї кювîntъ. [διπλάσιος, λόγος].

Διπλάσιος, α, ον, = [Διπλοῦς] îndoitъ. (прinч: kъ цen:) "Διπλασίοις αὐτῶν μαχοῦνται„. Плт: "Διπλασίαν πεποιηκέναι τὴν Ἑλλάδα τῆς ἐξ ἀρχῆς συστάσης». Iskр: (ші fъръ цen:). "Διπλασίαν ἐκτίνειν„. Плт: (ші kъ ἤ) "Ἀπὸ διπλασίων χρημάτων ἢ πρότερον. Плт: || (nest:) Διπλάσιον, adв: în локъ de διπλασίως. "Διπλάσιον ὠνησας„. Tкр: [de вnde

Διπλασιόω -ῶ, вііt: -ώσω, =Διπλασιάζω.

Διπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), =Διπλάσιος. [ші

Διπλασίως, adв: îndoit. "Διπλασίως ἐπερρώσθησαν„. Плв: (ші în kontpa). "Διπλασίως ἐλάττω„. Плт:

Διπλασμὸς (ὁ), [διπλάζω]. = Διπλασιασμός.

Δίπλεθρος (ὁ, ἡ), чел kъ întindere de doъ noroane. || (sяbst:) δίπλεθρον (τὸ), o întindere de doъ noroane.

Διπλῆ (ἡ), fem: ал ляї διπλοῦς. || (sяbst:) =Διπλοΐς. 2) (грam: ші krit:) semnъ de îndoialъ, saŭ въгare de seamъ (în dpamatiче noeme).

Διπλῇ, (прinч:) dat: fem: ал ляї διπλοῦς. || (ka adв:) =Διπλασίως.

Διπληγὶς, ίδος (ἡ), noet: în локъ de Διπλοΐς.

Διπλήδιος, η, ον, Ion: în локъ de διπλάσιος.

Διπλήθὴς, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), noet: îndoitъ ла мяяціme. [δίς, πλῆθος].

Διπλήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: de doъ орї плinъ. [δίς, πλήρης].

Διπλήσιος, η, ον, Ion: în локъ de διπλάσιος.

Διπλοείματος (ὁ, ἡ), пapтътopъ de (înвръkatъ kъ) îndoite (saŭ kъntяшite пе dinъяntpя) înвръkъminte. [διπλόος, εἷμα].

Διπλόη (ἡ), îndoime, = Διπλότης; îndoitяpъ, pesfpînгътяpъ. "Χιτῶνος —„. Hisid: "Ἰμάντος —„. Плd: "Σιδήρου —„. Плт: ші Пл: înnъditяpъ, saŭ îndoitяpъ ла înnъdipe din doъ вakъцї. "Ὀστέου —„. Iнкр: napтea чea dinъяntpя (maї moале) a oяляї. 2) (fir:) îndoitъ (mistepiosъ) înцелesъ, алегоріе. "Τοῦ νομικοῦ βάθους καὶ τῆς διπλόης„. Fгr: 2) îndoime de характеръ, fъцърie. "Πάσης ὑπουλότητος καὶ διπλόης ἀπηλλαγμένος„. Лкs:

Διπλόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел kъ îndoiцї перї. «Πίτυς — ». Оп: kъ îndoite rimnoase fpanze. [διπλόος, θρίξ].

Διπλοΐζω, вііt: -ίσω, = Διπλασιάζω. [din

Διπλοΐς, ίδος (ἡ), хаїнъ лarгъ, mantелъ маре, în kît sъ se înfъшяре de doъ орї tpanял întp' însa,=Χλαῖνα διπλῆ. (vezї διπλοῦς, ші ἁπλοΐς). 2) (хірярм:) = Διπλόη (de osъ). [din

Διπλόος, η, ον, Ion: ші

Διπλὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de διπλοῦς.

Διπλοσήμαντος (ὁ, ἡ), чел kъ îndoiтъ însemnape. [διπλόος, σημαίνω].

Διπλοῦς, ῆ, οῦν, îndoiță, = Διπλάσιος. «Οἰκίδιον διπλοῦν». Ms: кѫ doъ katѫpї. «Χλαῖνα διπλῆ». Il: K. =Διπλοΐς. «Λόγος διπλοῦς». Apst: компѫsă din doъ zivepї. «Οἷον τὸ χρονοτριβεῖν, χρησιμωτάτη δὲ ἡ διπλῆ λέξις τοῖς διθυραμβοποιοῖς· οὗτοι γὰρ ψοφώδεις». Apst: 2) (fir:) înnpotivъ de áπλοῦς, simплѫ, (adikъ) кѫ doъ feце, fъцarпїkă, віклеană. «Διπλοῦς ἀνήρ». Esp: 3) (îm:)=Δύο. «Διπλόα ἥματα». Апп: || (nest:) διπλοῦν, ші (noet:) διπλᾶ, adв: în локă de διπλασίως. «Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα». Гпm: «Διπλᾶ περιπολαβέντες». Оп: [δίς, ἁπλοῦς]. [de вnde

Διπλόω -ῶ, віit: -ώσω, îndoieskă, saă faкă чева îndoiță. [de вnde

Δίπλωμα (τὸ), op че este îndoiță. 2) pesfpîиrъtъpa, че se face ла îndoipe. îndoitъpъ. 3) basă îndoiță (вnьл întp' alтьл), ка fepвînd ana din чел maї mape sъ feapвъ totdeodatъ ші op че ва fi în чел maї mikă, (Fpanц:) **Bain-Marie.** 4) skpisoape непесчетлвіtъ, îndoitъ пѫmaї, че гѫверпьл словоade în faворьл кѫїва, diплomъ, saă (ltл:) natentъ, op пasпорtă, ші чл: 5) înskpisă, a кървia se пъstpeazъ копіе, saă de кара se daă aſaръ doъ asemenea ekземпларе, = Διπλόγραφον, (Fpanц:) **duplicata.** (ші

Δίπλωσις, εως (ἡ), îndoipe, saă компѫnepe de zivepe din doъ. (bezї διπλοῦς).

Δίπνοος (ὁ, ἡ), pesвflъtoră прin doъ пърцї, saă гъврї. (δίς, πνοή].

Διπόδης, ου (ὁ, ἡ), =Διποδιαῖος. [ші

Διποδία (ἡ), doъ пічoape (prosod:) înпревпѫ. 2)=Διποδιασμὸς. [δίς, ποῦς, ποδός]. [de вnde

Διποδιάζω, віit: -άσω, ші Dop: -άξω, dъпцezъ danцьл, διποδιασμὸς. [ші

Διποδιαῖος, α, ον, чел кѫ întindepe de doъ пічoape.

Διποδιασμὸς (ὁ), вnă гelă de danцă Snaptiatikă. [διποδιάζω].

Διπόλια (τὰ), noet: în локă de διπόλια.

Διπολεῖς, ἴδος (ἡ), кѫвenită ла doъ oраше. [din

Δίπολις, εως (ἡ), чел че ape (este компѫsă din, saă înпърцitъ în) doъ ораше. [δίς, πόλις]. [de вnde

Διπολίτης,ου (ὁ), четъцeană de doъ ораше.

Διπολιώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локă de διπολιώδης.

Δίπολος (ὁ, ἡ), [δίς, πολέω] de doъ oрї apată. 2) noet: îndoiță.

Δίπορος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъ трекътoape saă drѫmkрї. [δίς, πόρος].

Διπόταμος (ὁ, ἡ), чел кѫ (saă вdată de) doъ рîврї. [δίς, ποταμός].

Δίπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъ пічoape. [δίς, ποῦς].

Διπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъ feце. [δίς, πρόσωπον].

Δίπρυμνος [δίς, πρύμνη], ші

Δίπρωρος (ὁ, ἡ), (vaŭς корабіе), кѫ doъ прве ші кѫ doъ пѫпе (adikъ konstpăitъ în кіпă, ка прва eї sъ здѫжіаскъ dѫпе тревѫіпцъ ші ка пѫпъ, ші din protivъ іаръшї). (bezї ші ἀμφίπρυμνος. [δίς, πρώρα].

Δίπτερος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъ apinї; (ші архітект:) чел кѫ doъ pîndърї de stîлпї. [δίς, πτερόν].

Διπτέρυγος, ші

Διπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), = Δίπτερος. [δίς, πτέρυξ].

Δίπτυξ, υχος, ші

Διπτυχῆς, έος, ші

Δίπτυχος (ὁ, ἡ), îndoiță, saă stpînsă în doъ; (în цеп:) =Διπλοῦς, îndoiță, înперекіată; цemenă; (noet: ші îm:) doї. || (sвbst:) Δίπτυχα (τὰ), peцistpe, kondivї, вnde sînt skpise пѫmeле, че se nomenesk în Bisepikъ. || (adв:) «Δίπτυχα ποιήσαντες». Il: A. [δίς, πτυχή].

Δίπυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъ вшї, saă порцї. [δίς, πύλη].

Διπύρηνος (ὁ, ἡ), чел кѫ doї sîmвърї. [δίς, πυρήν].

Διπυρίτης, ου, ші

Δίπυρος (ὁ), (ἄρτος) пîїne пѫsъ în foкă (коапtъ) de doъ орї, nesmetă. 2) (fem:) «Λαμπὰς —». Apstf: îndoiță (кѫ doъ fitiле). [δίς, πῦρ].

Δίραβδος (ὁ, ἡ), =(saă грешit în локă de) Διῤῥάβδος.

Δίρκος (ὁ), гloapea, saă poada пінълвї, saă молiтѣлвї.

Διρκαία (ἡ), = (saă грешit în локă de) Κιρκαία, вnă felă de плantъ.

Διῤῥάβδος (ὁ, ἡ), însemnată кѫ doъ върцї. [δίς, ῥάβδος].

Διῤῥυθμος (ὁ, ἡ), чел кѫ îndoiță такtă. [δίς, ῥυθμός].

Διῤῥυμία (ἡ), sвbst: idealъ ал лвї ...

Διῤῥυμος (ὁ, ἡ), (трѣsвръ) кѫ doъ oїmтiї, saă de патрѫ каї. [δίς, ῥυμός].

Δίς, adв: de doъ орї. [δύο].

Δίσαβος (ὁ, ἀ), Dop: noet: în локă de δίσηβος.

Δισάρπαγος (ὁ, ἡ), noet: de doъ орї хрънітă. [δίς, ἁρπαγή].

Δισεγγόνη (ἡ), fem: al лві

Δισέγγονος (ὁ, ἡ), fiă, saă fiĭkъ de nepotă op nepoatъ din fiă saă fiĭkъ, [δίς, ἔγγονος].

Δίσεκτος (ἡ), Лat: Bissextus, (se înț: ἡμέρα) zioa a 24 de Февръріе, a шaselea maĭ 'nainte de калendele лві Martie, пе каре ла fie-каре al патрълea anъ o пътъраă îndoitъ (snpe astponomikъ potpivipe a anilor). [δίς, ἕκτος].

Δισεξαδέλφη (ἡ), fem: al лві

Δισεξάδελφος (ὁ), fiă, saă fiĭkъ de въръ op варъ, saă de nepotă op nepoatъ, = 'Ανεψιαδοῦς. 'saă 2) stpънepotă de fpate, saă sorъ. [δίς, ἐξάδελφος].

Δίσευνος (ὁ, ἡ), poet: чел кв doъ патврĭ, (adikъ) femeĭ. [δίς, εὐνή].

Δίσεφθος (ὁ, ἡ), de doъ orĭ feptă, = (saă грешit în локъ de) Δίεφθος. [δίς, ἕψω].

Δίσηβος (ὁ, ἡ), poet: de doъ orĭ întinepită, ad: peîntinepită. [δίς, ἥβη].

Δίσημος (ὁ, ἡ), (gpam:) = Δίχρονος. [δὶς, σημεῖον].

Δισθανὴς, έος (ὁ, ἡ), de doъ өрĭ moptă.

Δισκάλαμος (ὁ, ἡ), чел кв îndoite tpestiĭ, [δὶς, κάλαμος).

Δίσκαλμος (ὁ, ἡ), =Δίκωπος. [δὶς, σκαλμός].

Δισκελὴς, έος (ὁ, ἡ), =Δίκωλος. «Περίοδος λόγου —». Petp: [δίς, σκέλος].

Δίσκευμα (τὸ), asвîрлiкъ de diskă, saă op че se asвîрлъ ка вnă diskă. [δισκεύω].

Δισκεὺς, έως (ὁ), вnă лвminosă meteoră, saă kometă în fopmъ de diskă. [δίσκος]. (вezĭ ші πιθείας).

Δισκευτὴς, οῦ (ὁ), =Δισκοβόλος. [din

Δισκεύω, вiit: -εύσω [δισκεύς], ші poet:

Δισκέω, вiit: -ήσω, = Δισκοβολέω, asвîрлă diskвл; (în цеп:) asвîрлă denapte. [δίσκος]. [de вnde

Δίσκημα [τὸ], poet: în локъ de δίσκευμα.

Δίσκηπτρος (ὁ, ἡ), чел кв doъ sчentpe. (вezĭ ші δίθρονος). [δίς, σκῆπτρον].

Δισκοβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, apвпкă, asвîрлă diskвл. [ші

Δισκοβολία (ἡ), asвîрліре de diskă, [din

Δισκοβόλος (ὁ), asвîрліторă de diskă. [δίσκος, βάλλω].

Δισκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de diskă; (прin вpm:) =Φακοειδής. [δίσκος, εἶδος],

Δίσκος (ὁ), [δίκω] diskă, талерă de піatpъ, de metalъ, saă de лemnă în fopmъ de лinte (fakoidă), че обічнаіаă чеĭ векĭ a apвпка snpe tpвпeaskъ eksepsape. (вezĭ ші σόλος). 2) (прin întind:) op чо basă întinsă, diskă. (de вnde 3) diskвл soapелвĭ, ші чл:

Δίσκουρα (τὰ), [δίσκος, οὖρος = ὅρος] semnă, distanцъ, вnde поate ажвпце asвîрлiвл diskă.

Δισκοφόρος (ὁ, ἡ), пвртъторă de diskă. [δίσκος, φέρω].

Δισμύριοι, αι, α, doъ-zечĭ de miĭ. ‖ (sinr: пвmaĭ în fp:) «Δισμυρία ἵππος». Лвч: кълъpime în пвmъpă de doъ-zəчĭ de miĭ. [δὶς, μύριοι].

Δίσπαππος (ὁ), moшвл tatълвĭ meă, stpъmoшă. [δὶς, πάππος].

Δισπιθαμαῖος (-ιαῖος), α, ον, ші

Δισπίθαμος (ὁ, ἡ), de doъ палme. [δὶς, πιθαμή].

Δισπόνδειος (ὁ, ἡ), пічорă (metpikă) компвsă din doĭ snondeĭ, adikъ патрв лвцĭ silabe. [δίς, σπονδεῖος].

Δισπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, semънă (aчeeaшĭ холдъ) de doъ orĭ пе ană. [δίς, σπόρος].

Δισσάκι, ші Δισσάκις, adв: poet: în локă de [δίς].

Δισσάρχης, ου (ὁ), poet: = Δικρατής, dpегъторă înnpeвнъ кв алtвл. [δὶς, ἄρχω].

Δισσαχῆ, adв: = Διτταχοῦ, ші Διτταχῶς.

Δισσεύω, вiit: -εύσω, = Δευτερόω, îndoĭeskă, penetă. [δίς].

Δισσογλωσσία (ἡ), a ворві doъ лimвĭ. [din

Δισσόγλωσσος (ὁ, ἡ), = Δίγλωσσος, ворвіторă de doъ лimвĭ. [δισσὸς, γλῶσσα].

Δισσογονέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskă цeтenĭ, saă de doъ orĭ пе ană. [δισσὸς, γόνος].

Δισσογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiĭ чева în doъ felвpite kinвpĭ. «Δισσογραφούμενον». Eвst: nasaцiĭ, saă zivepe de авторă, че se aĭлъ skpise în doъ kinвpĭ. [δισσὸς, γραφή].

Δισσόκερας, ατος (ὁ, ἡ), =кв (saă грешit în локă de).

Δισσόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кв îndoite коарпе. [δισσὸς, κέρας].

Δισσολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, eksпpimă aчелашĭ лвкрв în doъ kinвpĭ; întpeввinцeză doъ (sinonime) zivepĭ în локă de вna. 2) zikă de doъ orĭ (penetă) aчeeaшĭ ворвъ. [ші

Δισσολογία (ἡ), penetape de aчeeaшĭ ворвъ; saă eksпpimape de aчeeaшĭ idee прin doъ sinonime ворве. [δισσὸς, λόγος].

Δισσολόγιστος (ὁ, ἡ), skpisă, saă пропвпцată în doъ kinвpĭ; saă (грешit) în локă de δυσλόγιστος. [δισσὸς, λογίζομαι].

Δισσολόγος (ὁ, ἡ), ворвіторă în doъ ki-

пврї, saв repeiъtorв de ачелашї кввîntв; (fir:) =Δίγλωσσος, віклеanв. [δισσὸς, λόγος].

Δισσοποιὸς (ὁ, ἡ) fъкъtorв, adвкъtorв de îndoielї. [δισσὸς, ποιός]

Δισσὸς(ττὸς), ὴ, ὸν, чел de doъ felвrї. 2) îndoitв. 3) (îm:) în локв de δύο. «Δισσοὺς 'Ατρείδας κτείνειν„. Sof: [δίς].

Δισσότόκος (ὁ, ἡ), (пароks:) пъskъtorв de doъ orї, saв de цemenї. 2) (пропароks:) пъskвtв de doъ orї (enit: ал Баквлвї). [δισσὸς, τόκος].

Δισσοφυὴς, έος (ὁ; ἡ), noet: în локв de διφυὴς. [δισσὸς, φυή].

Δισσυλλαβέω -ῶ, biit: -ήσω, amв doъ silaбe, sîntв disilавв. [ші

Δισσυλλαβία (ἡ), kalitatea disilаввлвї, saв doъ silaбe. [din

Δισσύλαβος (ὁ, ἡ), disilавв, saв kompвsв din doъ silaбe. [δίς, συλλαβή].

Δισυμφωνέω -ῶ, biit: -ήσω, (gram:) sîntв

Δισύμφωνος (ὁ, ἡ), propвnцatв, saв skpisв kв doъ konsвne. [δίς, σύμφωνον].

Δισσῶς, adв: kaвtъ διττῶς.

Δισταγμὸς (ὁ), îndoialъ. [διστάζω].

Διστάδιος (ὁ, ἡ), de doъ stadiї (de 250 пашї). (bezї ші δίαυλος). ‖ (sвbst:) Διστάδιον (τὸ), întindepe de doї stadiї. [δίς, στάδιον].

Διστάζω [δίς], biit: -άσω, mъ îndoieskв, mъ afлв în nexotъpipe, ші kinzвipe, sъ fakв op nв чева. [de вnde.

Διστακτικὸς, ὴ, ὸν, însemnъtivв de îndoialъ.

Διστάσιος (ὁ, ἡ), чел че traцe îndoitв ла kîntarв, saв ape îndoitъ grextate, ші (npin вpш:) prецвiemte îndoit. [δίς, στάσις dîn ἵστημι].

Δίστασις, εως (ἡ), =Δισταγμός.

Διστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Δίστεγος. [de вndə

Διστεγία (ἡ), ал doilea katв, saв doъ katвrї але вneї kase. [din

Δίστεγος (ὁ, ἡ), (οἶκος) kape ape doъ katвrї. [δὶς, στέγη]. (bezї ші διώροφος).

Διστιχία (ἡ), =Διστοιχία, doъ pîndвrї, saв ші pe. [δίστιχος]. 2) =kв...

Διστιχίασις, εως (ἡ), natimъ a плеопелор (kînd pesape ал doilea pîndв de перї în цene). (bezї ші τριχίασις). [din

Διστιχιάω -ῶ, biit: -άσω, пътimeskв de διστιχίασις. [διστιχία].

Δίστιχος (ὁ, ἡ), kompвsв din doъ pîndвrї, saв ші pe. ‖ (sвbst:) Δίστιχον (τὸ), doъ pîndвrї. [δίς, στίχος].

Διστοιχία (ἡ), doъ pîndвrї, saв вnв îndoitв ширв. [din

Δίστοιχος (ὁ, ἡ), чел че ape (saв este ашezatв în) doъ pîndвrї, saв ші pe. [δίς, στοῖχος].

Δίστοκος (ὁ, ἡ), noet: (saв гpешit în локв de δίτοκος.

Δίστολος (ὁ, ἡ), noet: [δίς, ˙στέλλω] îndoitв, înperekiatв. ‖ (îm:) noet: în локв de δύο.

Δίστομος (ὁ, ἡ), (прinч: fir:) чел кв doъ гврї, (adikъ) înirъrї. «Ποταμὸς («Αιμὴν, «Πέτρα) — ». Плв: Esix: ші Sof: «Μάχαιρα («Πέλεκυς) — ». Skp: кв doъ tъiше. «'Οδὸς — ». Sof: кале înпърцitъ în doъ. [δίς, στόμα].

Δισυλλαβέω, Δισύλλαβος, ші чл: =Δισσυλλαβέω, ші чл:

Δισχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), desnikatв, înпърцitв în doъ. (bezї ші Δίκροος). [ші

Δισχιδὸν, adв: în kinв de a fi чева desnikatв, înпърцitв în doъ. [δίς, σχίζω].

Δισχιλιὰς, άδος (ἡ), Skp: în локв de..

Δισχίλιοι, αι, α, doъ miї. ‖ (sinr: întpeв: nвmaї în fp:) «Δισχιλία ἵππος». kълърime în nвmърв de doъ miї. [δὶς, χίλιοι].

Δίσχιστος (ὁ, ἡ), =Δισχιδής.

Δίσχοινος (ὁ, ἡ), de doъ sxine (fвniї), adikъ de 60 stadiї. [δίς, σχοῖνος].

Δίσχωλος (ὁ, ἡ), skioпв de amîndoъ пічоареле. [δὶς, χωλός].

Δισώματος, ші

Δίσωμος (ὁ, ἡ), kompвsв din doъ tpвпврї. [δὶς, σῶμα].

Διτάλαντος (ὁ, ἡ), чел în greвtate, saв preцв de doї твлацї. [δὶς, τάλαντον].

Διτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntв

Δίτοκος (ὁ, ἡ), пъskъtorв de doъ orї, saв de цemenї. [δίς, τόκος].

Διτονέω -ῶ, biit: -ήσω, iaв (mъ skpiв, saв mъ propвnцв кв) doї deoseвiцї toni. [ші

Διτονίζω, biit: -ίσω, skpiв, saв propвnцв кв doї deoseвiцї tonї, tonezв în doъ kinвrї вna ші ачеeaшї zivepe. [din

Δίτονος (ὁ, ἡ), (mвsik:) kape ape (saв konstъ în) doї tonї. (se konf: кв διάτονος). (δίς, τόνος].

Διτριχία (ἡ), = Διστιχία. [δίς, θρίξ]. [de вnde

Διτριχιάω -ῶ, biit: -άσω, = Διστιχιάω.

Διτρόχαιος (ὁ, ἡ), (metp:) пічорв kompвsв din doї troxeї. [δὶς, τροχαῖος].

Δίτροχος (ὁ, ἡ), (trъsвrъ, ші чл:) кв doъ poate. [δὶς, τροχός].

Διτταχοῦ, adв: (локалв) în doъ пърцї. [ші

Διτταχῶς, adв: (de калit:) în doъ kiпврї. [δittός].

Διττογλωττία =Δισσογλωσσία, mi чл:

Διττὸς, ἡ, ὸν, At: în локѣ de δισσός. [δίς]. |de вnde

Διττῶς, adв: în doъ kiпврї.

Δίτυλος (ὁ, ἡ), чел кв doъ nodврї, neцї, saѣ кокоапе. «Κάμηλος—». Diod: Siч: (bezї ші δίκυρτος). [δὶς, τύλος].

Δι-υγιαίνω, biit: -ανῶ, sîntѣ totdaвna sъпъtosѣ. 2) (stръm:) faкѣ пе чinева кв desъвîршipe sъпъtosѣ. [δὶ, ὑγιής].

Δι-υγραίνω, biit: -ανῶ, вmezeskѣ, moiѣ чева de totѣ. || (miж: saѣ nas:) mъ faкѣ

Δίυγρος (ὁ, ἡ), de totѣ вmedѣ; (прin врm:) moaле, fraцedѣ; molешitѣ, пвlpedѣ; (desпре колоape) emitѣ, deskisѣ. [δὶα, ὑγρός].

Δίὐδρος (ὁ, ἡ), пътрвnsѣ de апъ. (bezї ші δίυγρος). [δὶα, ὕδωρ].

Δι-υλάζω, biit: -άσω, pisineskѣ чева înъѣntрвл matepieї, saѣ faкѣ aчeeaшї кв matepia.

Δι-υλίζω, biit: -ίσω, desпарцѣ, лътвpeskѣ чева de matepia конpinsъ întp' îusвл. (bezї ші διηθέω). [de вnde

Διύλισις, εως (ἡ), stpeквpape, лamвікape. [mi

Διύλισμα (τὸ), лікѣidѣ лътвpitѣ, лamвікatѣ. [ші

Διυλισμὸς (ὁ), =Διύλισις. [ші

Διυλυστὴρ, ῆρος (ὁ), înstрвmnîtѣ de лътвpipe, stpeквpътoape, лamвікѣ. [ші

Διυλιστὸς, ἡ, ὸν, лътвpitѣ, лatвікatѣ.

Δι-υπνίζω, biit: -ίσω, deштeпtѣ пе чinева din somnѣ

Δι-υπνόω -ῶ, biit: -ώσω, dopmѣ toatъ noaптea.

Δι-υφαίνω, biit: -ανῶ, цesѣ чева прinтpe алтеле. (bezї ші διαπλέκω). 2) цesînd înплineskѣ o deшapтъ distanцъ dintpe чева (цesѣ чева рвntѣ, dperѣ). [din

Διυφὴ (ἡ), прinцesътвръ; пerdea, вълѣ, ші чл: [δὶα, ὑφή].

Διφαλαγγάρχης, ου (ὁ), кънitanѣ de o difaланцie. [δὶφαλαγγία (bezї zîчepea), ἄρχω]. [de вnde

Διφαλαγγαρχία (ἡ), кънitънia вneї difaланцiї, demnitatea лвї...

Διφαλάγγαρχος (ὁ), = Διφαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία (ἡ), difaланцie, îndoitъ faлапгъ (чeatъ ostъшeaskъ). [δίς, φάλαγξ, bezї zîчepea].

Διφάσιος, η saѣ ος, ον lon: în локѣ de δίπλοῦς, saѣ δittὸς. (iap прinч: 2) =кв...

Δίφατος (ὁ, ἡ), [δίς, φημί] zisѣ, пове-sliтѣ în doъ кіпврї.

Διφάω (ші lon: διφέω) -ῶ, biit: -ήσω, noct: [δίω, δίζω] кaвтѣ sъ гъseskѣ чева; вmezѣ; (fir:) черчetezѣ. [de вnde

Διφήτρια (ἡ), fem: ал лвї...

Διφήτωρ, оρος (ὁ), noct: (кв цeп:) къвътъторѣ de a гъsi чева (skotoчitorѣ); черчetътorѣ.

Διφθέρα [δέφω], ας (ἡ), (прinч: аргъsitъ) пieле, saflianѣ. «Κυνὸς —». Пл: 2) (прin întind:) хаїнъ, saѣ акоперътînтѣ de пieле. «Διφθέραν ἐνημμένος». Apstf: «Διφθέρα πλοίου». Лкs: акоперішѣ. 3) meтвранъ (de skpis); (прin întind:) kapte, katastixѣ, (Гврч: în afin:) teftepѣ. «Ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας». Пров:

Διφθεράλοιφος (ὁ), mînжitorѣ de (kape skpie ші штерце пе) kapte; (de вnde ла Чinр:) =Γραμματοδιδάσκαλος. [διφθέρα, ἀλείφω].

Διφθερίας, ου (ὁ),înвръkatѣ кв хаїne de пieле. [ші

Διφθέρινος, η, ον, (гъквtѣ) de пieле. [διφθέρα].

Διφθέριον (τὸ), dim: ал лвї διφθέρα. 2) вnѣ felѣ de вввъ, чe ese sввt пieле (прinч: ла вite).

Διφθερίτης, ου (ὁ), ші fem: -ῖτις, ίτιδος, =Διφθερίας.

Διφθεροπώλης, ου (ὁ), вînzътorѣ de niсї. [διφθέρα, πώλης].

Διφθερόω -ῶ, biit: -ώσω, înвракѣ, къптъшeskѣ, înгъшврѣ кв пieле. [διφθέρα].

Διφθογγίζω, biit: -ίσω, ші

Διφθογγογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiѣ чева кв diftonгѣ. [δίφθογγος, γραφή].

Δίφθογγος (ὁ, ἡ, skpisѣ, компвssѣ, saѣ пропвпцatѣ кв doъ вокале. «Ἀφειδῶ, καὶ ἀπειθῶ δίφθογγα». Грm: || (sввst:) Δίφθογγος (ἡ), (se înц: συλλαβὴ) diftonгѣ, silавъ конpinzътoape de doъ вокале пропвпцate ка вna. [δίς, φθόγγος].

Διφορέω -ῶ, biit: -ήσω, podeskѣ de doъ орї пе anѣ. 2) (nas:) mъ поptѣ, sîntѣ обічпвitѣ, mъ îпцелегѣ, mъ deskpiѣ în doъ кіпврї. [δίφορος]. [de вnde

Διφόρησις, εως (ἡ), (грam:) лвare în doъ felврї.

Δίφορος (ὁ, ἡ), poditorѣ de doъ орї пе anѣ. [δὶς, φέρω].

Δίφραξ, αγος (ἡ), noct: = [Δίφρος], skaвnѣ, жецѣ.

Διφρὰς, άδος (ἡ),= (saѣ грешit în локѣ de) δίφραξ.

Διφρεία (ἡ), =Διφρηλασία. [διφρεύω].

Διφρελάτειρα, ας (ἡ), noct: fem: ал лъї διφρηλάτης.

Δίφρευσις, εως (ἡ), =Διφρεία. [ші

Διφρευτὴς, οῦ (ὁ), = Διφρηλάτης. [din

Διφρεύω, viit: -εύσω, = Διφρηλατῶ, тъ dъkъ, алергъ къ trъsъrъ. [δῖφρος].

Διφρηλασία (ἡ), тънаре de (алергаре къ) trъsъrъ. [δίφρος, ἔλασις].

Διφρηλατέω -ῶ, viit: -ήσω, mîiъ (алергъ къ) trъsъrъ. [din

Διφρηλάτης, ου (ὁ), mînътorъ de (алергътorъ къ) trъsъrъ. [ші

Διφρήλατος (ὁ, ἡ), алергътorъ пе trъsъrъ. [δίφρος, ἐλαύνω].

Διφρηφόρος (ὁ, ἡ), =Διφροφόρος.

Διφρίον (τὸ), dim: ал лъї δίφρος.

Δίφριος, α, ον, de trъsъrъ. || (neut:) Δίφρια, adv: noet: din (прin) trъsъrъ, [δίφρος].

Διφρίσκος (ὁ), dim: ал лъї δίφρος, trъsъrікъ; скъпашъ.

Δίφρον (τὸ), ші (маї овіч: ла îm:) δίφρα (τὰ), noet: în локъ de δίφρος.

Δίφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: конpinsъ de doъ гріжї saъ rîndurї, îndoiosъ. [δὶς, φροντίς].

Διφροπηγία (ἡ), konstrъkцie de скаunъ, saъ de trъsъrъ. [din

Διφροπηγός (ὁ), konstrъktorъ de скаune, saъ de trъsurї. [δίφρος, πήγνυμι].

Δίφρος (ὁ), [δίς, φέρω] (прinч:) îndoitъл скаunъ ал pesboiemtiї trъsurї nentrъ doї oameni, pesboitorъл, ші mînътorъл; (iap прin întind:) întpeara trъsъrъ; (în цen:) жецъ, скаunъ; кочіе; скаunъ de cmit ла fipeaskъ trebuinцъ.

Διφρουλκέω, -ῶ, viit: -ήσω, noet: trarъ, tîrъskъ trъsъrъ. [ші

Διφρουλκία (ἡ), трацере de trъsъrъ, saъ къ trъsъrъ. [δίφρος, ἑλκή].

Διφρουργία (ἡ), = Διφροπηγία. [δίφρος, ἔργον].

Διφροῦχος (ὁ, ἡ), (trъsъrъ) каре аре naмаї unъ îndoitъ скаunъ. [δίφρος, ἔχω].

Διφροφορέω -ῶ, viit: -ήσω, dъkъ, каръ скаunъ, saъ кочіе, || (nas.) тъ transportъ în кочіе (din boaлъ, saъ молівіне). [din

Διφρόφορος (ὁ, ἡ), (пароκs:) dъkътorъ, кърътorъ de кочіе, saъ скаunъ. 2) (пропароκs:) nъptatъ, saъ transportatъ în кочіе (din boaлъ, saъ молівіне). [δίφρος, φέρω].

Διφρυγὴς, έος (ὁ, ἡ), de doъ orї unъkatъ. || (subst:) Διφρυγὲς (τὸ), unъ felъ de metalъ, saъ fosilъ (че слъжіа de doktopie), (Franц:) tutie. (de Apst: se nъшеште τέφρα φρυγία). [δὶς, φρύγω].

Διφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (ак: διφυῆ, ші διφυᾶ) komnъsъ din doъ deosebite nature. 2) îndoitъ; de doъ felurї, înпърцitъ în doъ; înpepeкiatъ. [δὶς, φυή]. [de unde

Διφυία (ἡ), însuшimea челуї de doъ deosebite naturе; îndoime; înпърцire în doъ. (bezї ші διχοφυία).

Δίφυιος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de διφυής.

Διφωνία (ἡ), subst: ал лъї...

Δίφωνος (ὁ, ἡ), чел къ doъ глasurї, saъ къ îndoitъ глasъ. 2) vorbitorъ de doъ limbї. 3) каре se пропunцъ în doъ кипurї. [δὶς, φωνή].

Δίχα [δὶς], adv: în doъ пърцї, ne din doъ. «Δίχα πάντα δέδασται». Od: Ξ. «Δίχα πρίσαντες». Tъч: «Δίχα μου τὸ θέριστρον ἔσχιστaι». Tкр: (ші fir:) «Ἐὰν δίχα γένηται τὸ δικαστήριον». Плв: daka se вор înпърцi пъpepiле жudikътorilor. «Δίχα ἐγίγνοντο (întp' altъ napte a zis ἐσχίζοντο) αἱ γνῶμαι». Ep: «Δίχα θυμὸν ἔχοντες». Il: Ϋ. neinboindъ se în пъpepї. «Δίχα μοι νόος ἐστί». Hind: тъ îndoieskъ, sîntъ къ doъ rîndurї. 2) desпърцit, deosebit; în doъ felurite кипurї. «Τῶν ἄλλων Πελοποννησίων δίχα ἐψηφισμένων». Tъч: «Τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα». Esxl: ape deosebire a rîndi de a кunoaште sine. || (ка преп. 3) (къ цen:) fъръ. «Ἡ ψυχὴ, ἐπειδὰν τοῦ σώματος δίχα γένηται». Пл: «Ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα». Sof: 4) afarъ de... «Τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα»; Esxl: [de unde

Διχάδε, adv:=Δίχα, în doъ пърцї. [ші

Διχάζω, ші (noet:) διχαίω, viit: -άσω, înпарцъ, despарцъ; (ші nestr:) sîntъ înпърцitъ în doъ. «Διχαιομένης σελήνης». Apat: (în Ksen: грешit în локъ de διαχάζομαι).

Δίχαλκον (τὸ), a патра парte din оволъ. [δὶς, χαλκός].

Δίχαλος (ὁ, ά), Dor: în локъ de δίχηλος.

Διχὰς, άδος (ἡ), noet: (adiekt:) înпърцitъ în doъ. || (subst:) жътътate. [δίχα].

Δίχασις, εως (ἡ), ші

Διχασμὸς (ὁ), înпърцire în doъ. [ші

Διχαστὴρ (ὁ), (прinч: ла îm:) чеї dinnainte патръ dinцї, =Τομεῖς. [διχάζω].

Διχάω -ῶ, viit: -άσω, noet: în локъ de διχάζω, sîntъ înпърцitъ în doъ.

Διχῇ, adv: = Δίχα, în doъ пърцї, în doъ кипurї.

Διχηλεύω, viit: -εύσω, sîntъ

Δίχηλος (ὁ, ἡ), (прinч: витъ) къ копita

пічорълъї тъіатъ în doъ. 2) = Δισχιδής. [δίς, χηλή].

Διχήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: înnърцitorъ, saъ înnърцitъ în doъ. [δίχα].

Διχθὰ, noet: în локъ de δίχα, în doъ пърцї. [de вnde

Διχθάδιος, α, ον, noet: în локъ de διττὸς, îndoitъ, saъ de doъ feлврї. [ші

Διχθὰς, άδος (ἡ), noet: în локъ de διχάς.

Διχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), nърtъtorъ de doъ тънічє; акоперitъ къ îndoitъ înfъшърътъръ. [δίς, χιτών].

Διχόβουλος (ὁ, ἡ), чел къ doseвitъ пърере, neînвoitъ, înnpotiвitorъ. [δίχα, βουλή].

Διχογνωμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ în doъ пърерї; мъ îndoieskъ. [ші

Διχογνωμόνως, adв: къ doъ rîndърї; къ îndoialъ. [ші

Διχογνωμοσύνη (ἡ), deoseвipe de пърерї, neînвoipe; îndoialъ. [din

Διχογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ doъ rîndърї; îndoiosъ. 2) чел къ пърере deoseвitъ (înnpotiвъ) de a алтъia. [δίχα, γνώμη].

Διχόθεν, adв: din doъ пърцї de o datъ.

Διχόθυμος (ὁ, ἡ), noet: = Διχογνώμων.

Διχοίνικος (ὁ, ἡ), înкъпътorъ, копріnzътorъ de doъ meptiче (maї doъ літре). «Διχοίνικον (se înц: μέτρον)». кîtime de doъ meptiче. [δίς, χοῖνιξ].

Δίχολος (ὁ, ἡ), чел къ îndoitъ fiepe. «Ἐν Νάξῳ φασὶν εἶναι πρόβατα δίχολα». Ел: 2) (kom:) în локъ de δίχηλος. 3) (гpemit) în локъ de δίχηλος. (ші

Διχόλωτος (ὁ, ἡ), noet: îndoil некъжitъ (înвeninatъ). [δίς, χολή].

Διχόμην, ηνος (ὁ, ἡ), (пpea pap) înлокъ de διχόμηνος.

Διχομηνία (ἡ), жвтъtatea лвпеї (селеniаче), = Πανσέληνος, лвпъ плінъ. «Ὡς διχομηνία ἐπληρώθην». Skp: «Ἡ δὲ σελήνη διχομηνίαν ἦγε». Пл: [ші

Διχομηνιαῖος, α, ον, кавeniiъ, saъ întîmплатъ ла жвтъtatea лвпеї. [διχόμηνος].

Διχόμηνις, ιδος (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Διχόμηνος (ὁ, ἡ), каре se faче în miжлокъл лвпеї (селеniаче). «Σελήνη —». Іл: Н. лвпъ плінъ. «Ἑσπέρα διχόμηνος». Hind: лвminatъ de лвпъ плінъ. [δίχα, μήν].

Διχόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = Διχόβουλος, ші Διχογνώμων. [δίχα, μῆτις].

Διχόμυθος (ὁ, ἡ), noet: чел че ворвеште în doъ feлврї, віклеanъ, = Δίλογος. [δίχα, μῦθος].

Διχονοέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Διχογνωμονέω, nъ mъ вneskъ, sîntъ de deoseвitъ пърере; mъ îndoieskъ. [din

Δίχορδος (ὁ, ἡ), чел къ doв коарде. [δίχα, χορδή].

Διχόρειος (ὁ), =Διτρόχαιος (пічоръ metpікъ). [δίς, χορεῖος].

Διχορία (ἡ), хоръ de teatpъ îndoitъ, saъ înnърцitъ în doъ. [δίς, χορός]. [de вnde

Διχοριάζω, вiit: -άσω, sîntъ îndoitъ хоръ.

Διχορράγὴς, έος, (ὁ, ἡ), sîîmiatъ, кръпатъ, snintekatъ în doъ. [δίχα, ῥήγνυμι].

Διχόῤῥοπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ῥόπως, noet: în локъ de ἀμφιῤῥεπής. [δίχα, ῥοπή].

Διχοστασία (ἡ), neвnipe, înвръжвipe. [ші

Διχοστατέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ desпърцitъ; staъ denapte de алцїї; mъ afлъ în neвnipe, sîntъ înвръжвitъ. 2) mъ indoieskъ, sîntъ nedomipitъ în чева. [δίχα, ἵσταμαι].

Διχόστομος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δίστομος.

Διχοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiъ, desпарцъ în doъ. [διχοτόμος]. [de вnde

Διχοτόμημα (τὸ), вякатъ dintp' вnъ totъ тъіатъ în doъ, жвтътate. [ші

Διχοτόμησις, εως, ші

Διχοτομία (ἡ), тъіepe, desпърцipe în doъ. [din

Διχότόμος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) тъіetorъ, desпърцitorъ în doъ; (пропapoкs:) тъіatъ прin міжлокъ, saъ пе din doъ. «Σελήνη—». Apst: чел dintîiъ, saъ чел din вpmъ пътраръ ал лвпеї. [δίχα, τέμνω].

Δίχοος, ους (ὁ, ἡ), înкъпътorъ, saъ копринzътorъ de doъ хое (o мъсвръ de лікvidъ). «Δίχουν (se înц: μέτρον)». кîtime de doъ хое (maї шase ші жвтътate літре). [δίς, χόος -οῦς].

Διχοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = (saъ гpemit în локъ de)...

Διχοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Διχογνωμονέω, sîntъ de алтъ simцimîntъ. [ші

Διχοφροσύνη (ἡ), = Διχόνοια, neвnipe. [din

Διχόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = Διχογνώμων. [δίχα, φρήν].

Διχοφυία (ἡ), = Διφυία. 2) snintekape ла къпътîiъ a перілор în doъ. [δίχα, φυή].

Διχοφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Διαφωνέω. [ші

Διχοφωνία (ἡ), = Διαφωνία. [δίχα, φωνή].

Διχοψυχία (ἡ), = Διθυμία. [δίχα, ψυχή].

Διχόων, ωσα, ον, Ion: noet: (къ întpeвnepe de o) în локъ de διχῶν, пapтч: a лвї διχάω.

Δίχροια (ἡ), sввst: idealъ алъвї δίχροος, doъ колоаре.

Διχρονέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ...

Δίχρονος (ὁ, ἡ), (grам:) каре se ia în doї timnї, kînd лвnгъ, kînd skвptъ. [δίς, χρόνος].

Δίχροος -ους [δὶς, χρόα], ші

Δίχρωμος (ὁ, ἡ), чел кв doъ feџe. [δὶς, χρῶμα].

Διχῶς, adв:=Διττῶς, în doъ kipвrї.

Δίψα, ης (ἡ), sete; (fig:) op че маре поfтъ. [de вnde

Δίψακος (ὁ), (mediч:) natima nвmitъ διαβήτης (vezї zivepea). 2) (вotn:) вnъ feлъ de плantъ din soiвл skaeџilop. [ші

Διψαλέος, α, ον, ші

Διψαλόεις, εσσα, εν, noet: însetatъ. [ші

Διψάω, ші (ion:) Διψέω -ῶ, вііt: -ήσω, (înf: διψῆν) 'mї e sete; amъ маре поfтъ de чева. (кв џen:) «Πόλις ἐλευθερίας διψήσασα». Плт: «Τὰ δένδρα διψήσαντα σκωληκοῦνται». Tefp: [ші

Διψὰς, άδος (ἡ), noet: setoasъ; (прin întind: neвdatъ de локъ, foapte вskatъ. «Λιβύην διψάδα γαῖαν». Оп: || «Διψὰς ἔχιδνα, ші (fъpъ sввst:) διψὰς, вnъ feлъ de шарпе (vezї Nik: Θηp: 334). 2) вnъ feлъ de плantъ (noate), =Δίψακος. [ші

Διψήρης, εος (ὁ, ἡ), ші

Διψηρὸς, ὰ, ὸν, noet: = Διψαλέος. 2) вskatъ, neвdatъ.

Δίψησις, εως (ἡ), = Δίψα. [ші

Διψητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, adвкъtopъ, saъ simџitopъ de sete. [διψάω].

Δίψιος, α, ον, noct: în локъ de διψηρὸς. [δίψα].

Διψοποιὸς (ὁ, ἡ), прічinвitopъ de sete. [δίψα, ποιὸς].

Δίψος, εος, -ους (τὸ),=Δίψα.

Διψοσύνη (ἡ), noet: în локъ de δίψα.

Διψυχέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Διχογνωμονέω, mъ îndoieskъ, sîntъ înnъpџitъ în doъ nъpepї. [ші

Διψυχία (ἡ), îndoialъ, nestatopnічie în rîndъ. [din

Δίψυχος (ὁ, ἡ), =Δίγνωμος, кв doъ nъpepї, nestatopnікъ. [δίς, ψυχή].

Διψώδης, εος (ὁ, ἡ), adвkъtopъ, saъ simџitopъ de sete. [δίψα].

Δίω, neîntp: (de вnde întpeв: nвmaї прел: saъ nex: δίον în локъ de ἔδιον, ші tpe: de кв: δέδια, пе каре алџії dedвk маї провавіл ла δείδω) noct: =Δείδω, mъ temъ. «Περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν». Іл: E. (vezї ші δίημι). 2) (прin întind:) алергъ ronind, saъ ronindъ mъ. «Τρὶς περὶ ἄστυ δίον». Іл: X. (vezї mi δίεμαι).

Διωβελία [δὶς, ὀβελός], ші

Διωβολία (ἡ), se nвmia daрвл de doї оволі, че лва пе fiекаре zi пе лв sepвъtopї din каsa пввлікъ fie-каре din sъpачії Atenenї, ка sъ плъteaskъ ла teatpъ. (vezї ші θεωρικόν). [δὶς, ὀβολός]. [de вnde

Διωβολιαῖος, α, ον, гpeў, saъ în пpeцъ de doъ оводї. [ші

Διωβόλιον, ші Διωβόλον (τὸ), monetъ de doї оволї, îndoitъ оволъ.

Δίωγμα (τὸ), obіektъ de roanъ (de вînape, saъ de dopinцъ). «Δίωγμα πώλων». Евр: каръ. 2) noet: = кв

Διωγμὸς (ὁ), = Δίωξις, ronipe, вînape, алергаре. 2) roanъ връжтъшаскъ; екsілъ, isronipe. 3) noet: =(saъ гpешit în локъ de) διωσμὸς, pesвipe. (Евр: Ел: 360). [διώκω].

Διῴδει, 3: sinг: neps: a прел:. ші

Διῳδήκει, 3: sinг: neps: a neste sab:, ші

Διῳδηκὼς, υῖα, ός, tpe: de кв: ал паpтч: лвї διοιδέω.

Διώδυνος (ὁ, ἡ), =Κατώδυνος, пътpвnsъ, saъ adвkъtopъ de маре dвpere, ші întpistape. [διὰ, ὀδύνη].

Δι-ωθέω -ῶ, вііt: διωθήσω, ші διώσω, înninrînd pesвeskъ. «Διωθοῦντες δίὰ τῶν τρημάτων τὰς σαρίσσας». Плв: (ші miж:) «Διωσάμενοι τὸν ὄχλον». Ksn: 2) (прin întind:) sвpnъ «Κρημνὸν διῶσεν». Іл: Ф. «Διωσάμενοι τὰ γέῤῥα». Ep: 3) (miж:) depъptezъ, skвtвpъ de d' asвпра mea; (прin вpm:) mъ isвъвeskъ, skanъ. «Τὸν στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι». Ep: ші fig: «Διωσάμην ἂν τὴν συκοφαντίαν». Dm: 4) (miж:) лепъdъ, depъptezъ чева de ла sinemъ. «Τὰ βλάπτοντα διωθεῖται, καὶ τὰ οἰκεῖα προσίεται». Apt: «Ταῦτα πάντα διωθοῦντο». Dm: «Εἰ διωθεῖτο τὰς χάριτας». Плв: «Διωσάμενος τὴν ἀρχήν». Плв: (vezї ші ἀπωθέω). [de вnde

Διώθησις, εως (ἡ),= Διωθισμός, [ші

Δι-ωθίζω, ші (miж:) διωθίζομαι, вііt: -ίσω, -ίσομαι, =Διωθέω. [de вnde

Διωθισμὸς (ὁ), înninџepe n' întpe, saъ pечіпpокъ.

Διωκάθω, (fъpъ вііt:) At: în локъ de διώκω.

Διώκει, 3: sinг: neps: a prez: διώκω (se konf: кв

Διῴκει, 3: sinг: neps: a прел: de xot: ал лвї διοικέω.

Διωκτέος, α, ον, nosit: ал лвї διώκω.

Διωκτὴρ, ῆρος, noet: înлокъ de...

Διώκτης, ου (ὁ), (къ цеп:) гопitорѣ; вînпъторѣ; заѣ перѕекѫторѣ, връжташѣ. [ші

Διωκτὸς, ὴ, ὸν, de гопit, заѣ isгопit 2) dopitѣ, къѕtatѣ ѕпре a se dовîndi. [ші

Διώκτρια (ἡ), fem: ал лъї διώκτης. [ші

Διωκτὺς, ύος (ἡ), поеt: îп локѣ de δίωξις. [ші

Διώκτωρ, ορος (ὁ), поеt: îп локѣ de διώκτης. [din

Διώκω [δίω, ὤκα], віit: διώξω, ші (At:) διώξομαι, гопeскѣ депърîпd чева de ла sinemѣ; гопeскѣ, ка съ ажѫнгѣ, ші съ прinzѣ чева; (прin ѫрm:) вînezѣ; (fir:) шъ siлeскѣ a довindi чева dopitѣ; прefeрѣ. «Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων». Іл: Χ. «Σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων». Іл: Р, (ші ші): «Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο». Іл: Φ. »Θῆρα διώκεις». «Ἐτρέψαντο αὐτοὺς, καὶ ἐπεξῆλθον διώκοντες ἐπὶ πολύ». Тѣч: «Ἅρμα διώκων». Ер: (ші îп перîfр:) «Πόδα διώκω». Ер: îmї гръѣескѣ пашї, алергѣ іѕte. «Εὖρος δίωκε νῆα». Od: Ε. (ші ел:) «Ἀναπηδήσαντες ἐδίωκον (se inц: τοὺς ἵππους). «Ὑπογράφειν ἅμα διώκοντος (se înц: τοῦ ἡνιόχου τὸ ἅρμα) εἰθισμένος». Пл: (вezї ші ἐλαύνω, ші σοβέω). «Διώκω δ' οὐ τιν' ἔργωε Od: Σ. «Ὀδυσσῆα διώκετο οἷο δόμοιο». Od: Σ. (ші fir:) «Τῶν ὑμετέρων αὐτῶν ὀλιγωροῦντες ἐκεῖνα διώκετε». Dm: «Ἡδονὴν διώκουσι πάντες». Apѕt: «Μὴ φεύγειν τοὺς πόνους, ἢ μηδὲ τὰς ἡδονὰς διώκειν». Тѣч: «Δίωκε τὰ πολυανθρωπότατα τῶν χωρίων». Лѣч: «(φυτὰ) Τὰ διώκοντα τοὺς ξηροὺς τόπους». Tfp: «Τῶν μὲν καλῶν ἥρα, τὰ δὲ αἰσχρὰ ἐδίωκε». «Σὲ μὲν διώξονται καὶ φιλήσουσι». Пrt: «Ζήτησον εἰρήνην, καί δίωξον αὐτήν». Ѕкр: 2) прironeскѣ, трarѣ îп жѕdікатъ. «Τοὺς ἀποκτείναντας αὐτὸν διώκομεν περὶ θανάτου». Ksn: «Φεύγεις δὲ τὴν δίκην, ἣ διώκεις»; Пл: «Γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διώξας οὐδεμίαν εἶλεν». Antf: «Ἃ διώκει τοῦ ψηφίσματος». Dm: (ші пиѕ:) «Διωκόμενος φόνου». Пл: (ші ел:) «Ὁ διώκων πρότερος λέγει». Apѕtf: (вezї ші φεύγω).

Διωλένιος (ὁ, ἡ), поеt: цiitорѣ de чева îп враце deѕkiѕe. [διὰ, ὠλένη].

Διωλύγιος (ὁ, ἡ), поеt: [διὰ, ὀλολύζω] (прinч: desпре глазѣ) каре реѕѫпъ, ѕe aѫde, (îп цеп:) ѕe îпtinde депарte; гроzавѣ.

Διωμοσία (ἡ), жѕръмîпtѫл, че îп речiпрокѣ ѕe faче îп жѕdікътopie de прirouitoapeле пърцї (dap маї кѫ ѕeamъ din пarтea nîpîtopѫлвї). (вezї ші ἀντωμοσία, ші προωμοσία). [ші

Διώμοτος (ὁ, ἡ), [διόμνυμαι] прin жѕръmîпtѣ îпdatopaтѣ, жѕратѣ. «Διώμοτοι». Sof: жѕрацї îпtре dînшiї, копжѕрацї.

Διώνη (ἡ), тѫma Веnерiї; (ѫпе орї пatропimiчеште іпѕашї) Веnера; (іар ла Епiроцї) Жѫпа. (Dem: îп прot: лъї Mediaѕѣ).

Διωνυμία (ἡ), авере de доъ пѫme; реnѫme, реnѫtацiс. [din

Διώνυμος (ὁ, ἡ), чел кѫ доъ пѫme; (δὶς, ὄνομα]. 2)=Περιώνυμος, вestitѣ, реnѫmitѣ. [διὰ, ὄνοαα].

Διώνυσος (ὁ, ἡ), поеt: îп лбкѣ de Διόνυσος.

Διώνυχος (ὁ, ἡ), чел кѫ ѫпria кръпатъ îп доъ,= Δίχηλος. [δὶς, заѣ διὰ, ὄνυξ].

Διωξικέλευθος (ὁ, ἡ), поеt: [διώκω, κέλευθος] грѣвitорѣ de (îп) кълътopie, каре ѕiлemтe пе чinева a ѫmвла іѕte.

Διώξιππος (ὁ, ἡ), поеt: гопitорѣ, mînъторѣ de каї; къларецѣ. [δίωξις, ἵππος].

Δίωξις, εως (ἡ), гопiре; алергare dѫпe чева, вînare; (fir:) dopiцъ, ші ѕiлiцъ de a довîndi чева. 2) = Διωγμὸς, dѫшmъneaѕкъ гоапъ; пîръ, трацере îп жѕdікатъ. [διώκω].

Διωρία (ἡ), distanцъ de чeaѕврї. [δίς, ὥρα]. 2) = Διορισμὸς. 3) =Διορία. [διὰ, ὅρος].

Διωρισμένως, adв: de пartч: îп кiпѣ хotърîторѣ, поsitивѣ. [διορίζομαι].

Διώροφος (ὁ, ἡ), (прinч: οἶκος, каѕъ) кѫ доъ катѫрї. «Ὥσπερ ἐν οἴκῳ διωρόφῳ μεσολαβεῖ στέγη μέση». Sевepianѣ. (desпре коѕmoronie). [δὶς, ὄροφος].

Διωρυγὴ (ἡ),= (заѣ грешit îп локѣ de) διορυγή. [ші

Διώρυξ, υχος, ші (маї поѣ) υγος (ἡ), капалѣ, шапцѣ. «Τὸ λιμνάζον ἐν τῷ πεδίῳ ὕδωρ διώρυγι κατήγαγεν ἐπὶ θάλασσαν». Паѫѕ: [διορύσσω].

Διῶσεν 3: ѕinг: пeрѕ: de пex: 1: ал хot: διωθέω.

Δίωσις, εως (ἡ), ші

Διωσμὸς (ὁ), îппiпцepe, ші peѕвipe п' îпtре. [ші

Διωστὴρ (ὁ), inѕtp: хірѫрц:, кѫ каре îппinгînd ѕkot ѕъцецеле din рънї 2) лeтnѣ, заѣ пîрѓic, че ѕe пetpeче прin вepiга ѫneї лъзї, ші чл:, ка съ o apdiче. (вezї ші ἀναφορεύς). [ші

Διώστρα (ἡ), = Διωστήρ. [διώθω].

Δίωτος (ὁ, ἡ), (прinч: вaѕѣ) кѫ доъ ѕ-рекї, заѣ mînѫше. [δὶς, οὖς ὠτός].

Διώχης, εος (ὁ, ἡ), (прinч: desпре трѣѕвръ) îпкъпътorѣ de дої oameнї. [δὶς, ὄχος].

Δίωχος, ші διοχὴς = διώχης. (вezĭ ші δίφρος].

Δμᾶθεν, Dor: noet: în локŭ de ἐδμήθησαν, 3: îm: neps: a nas: nex: de xot:, ші

Δμηθεὶς, εἶσα, ἐν, noet: nex: nas: de partч: ал лвĭ δάμνημι, = Δαμάζω.

Δμῆσις, ιος (ἡ), noet: în локŭ de δάμασις, [ші

Δμήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвĭ

Δμητὴρ (ὁ), noet: (кв цен:) domolitорŭ. [ші

Δμητὸς, ὴ, ὸν, noet: domolitŭ, saŭ de domolit. [δάμνημι]

Δμωὴ (ἡ), noet: fem: ал лвĭ δμωός, ші = Δμωΐς.

Δμώϊος, α, ον, noet: ровеskŭ, saŭ ровosŭ. [ші

Δμωΐς, ίδος, noet: роавъ, (прinч:) прizonierъ. [ші

Δμῳὸς, ὴ, ὸν, noet: în локŭ de Δμώϊος. [din

Δμωὸς, ὴ, noet: în локŭ de

Δμώς, ωος (ὁ), (dat: îm: δμώεσιν, noet:, [δάμνημι] ровŭ (прinч:) de pesвoiŭ, прizonierŭ.

Δνοπαλίζω [δονέω, πάλλω], вiit: -ίσω, ші -ίξω, noet: клetinŭ în коачĭ ші în коло, srвdвiŭ, skвtвrŭ; (прin întind:) depetikŭ, skвtвrŭ de праfŭ; (прin врm:) вatŭ tape (skвtвrŭ кожоака). [de вnde

Δνοπάλιξις, εως (ἡ), клetinape, srвdвipe, skвtвr..pe, ші чл:

Δνόφεος, α, ον, ші

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, ші

Δνοφόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de γν:-φώδης, чецosŭ, întвnekosŭ, negrв. [din

Δνόφος (ὁ), noet: [νέφος, κνέφας] = γνόφος, **nopŭ** desŭ ші negrв, чеацъ, întвnerikŭ.

Δόαμαι, noet: în локŭ de δοάζομαι, miж: ал лвĭ...

Δοαζω, вiit: -άσω, noet: în локŭ de δοιάζω.

Δοάσσατο, =ἔδοξε, noet: 3: sinr: neps: a miж: nex: 1 ал лвĭ δοάζομαι.

Δόατο, noet: 3: sinr: neps: de прел: ал лвĭ δόαμαι; saŭ (**rpeшit**) în локŭ de δέατο.

Δόγμα (τό), пърере хotърîtoape, хotърîpe; dekretŭ, порвпкъ a stъnînipiĭ. «Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσσαρος». Skp: 2) = Δοξασία. «Τὰ τῶν φιλοσόφων δόγματα». Пл: 3) (Бisep:) dormъ relíцioasъ, aptikolŭ de kredinцъ. «Τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας». Skp: «Ἄλλο δόγμα, καὶ ἄλλο κήρυγμα· τὰ μὲν γὰρ δόγματα σιωπᾶται, τὰ δὲ κηρύγματα δημοσιεύεται». Bas: [δοκέω]. [de вnde

Δογματίας, ου (ὁ), чел че ворвeшte în filosofiче maksime. [ші

Δογματίζω, вiit:-ίσω, ekspвiŭ, spriжineskŭ, krezŭ чева ка о dormъ. [ші

Δογματικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, dormatikŭ, kape konpinde, saŭ trakteazъ desnpe dorme. 2) вrmъtorŭ dвne oape kape пърерĭ adontatc întp' o штiinцъ. (înpot: de ἐμπειρικός).

Δογματισμὸς (ὁ), ekspвnepe de dorme, =Δογματολογία. [ші

Δογματιστὴς, οῦ (ὁ), întpodвkъtorŭ, saŭ spriжinitorŭ de dorme. [δογματίζω].

Δογματολογία (ἡ), ekspвnepe, trakтaцie, înвъцъtвrъ de dorme. [δόγμα, λόγος].

Δογματοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ (konпвiŭ ші daŭ afaръ) dormъ. [δὸγμα, ποιέω]. [de вnde

Δογματοποιία (ἡ), aflape, ші înfiinцape de dormъ.

Δοθιὴν, ῆνος (ὁ), ввъ, ввboiŭ.

Δοθίων, ωνος (ὁ), = Δοθιήν.

Δοιάζω, ші (miж:) Δοιάζομαι [δοιὸς], вiit: -άσω, -άσομαι, noet: = (кв чел în прozъ maĭ întpeв:) Ἐνδοιάζω, тъ îndoieskŭ; rîndeskŭ; mi se пape. «Λεύσσειν οὔρεα δοιάζοιντο». Аплп: Ἄλλῃ δοιάσσατο βουλὰς». Аплп:

Δοιαὶ, fem: îm: ал лвĭ Δοιός.

Δοιδυκοποιὸς (ὁ), fъkъtorŭ de nisъloaцe. [δοίδυξ, ποιός.].

Δοιδυκοφόρος (ὁ, ἡ), (kom:) adвkъtorŭ de fpikъ de nisъlorŭ adikъ de doktopiĭ, fiind avesta вnŭ înstpвmîntŭ ал алkъtвipiĭ лор). (enit: ал podarpeĭ). [δοίδυξ, φόρος].

Δοιὴ (ἡ), noet: îndoialъ; (прinч: Ion:) fem: ал лвĭ...

Δοιὸς [δύο], ἁ, ὸν, noet: = Διττὸς, îndoitŭ; (прinч: **ла îm:**) în локŭ de δύο.

Δοιοτόκος (ἡ), noet: nъskъtoape de цemenĭ. [δοιὸς, τόκος].

Δοιὼ, înd: ал лвĭ δοιός.

Δοκάζω, вiit: -άσω, noet: =Δοκεύω, aштentŭ; nîndessŭ вpeme; nъdъждвieskŭ; rîndeskŭ. [δοκέω].

Δοκάνη (ἡ), ші

Δόκανον (τὸ), = Δοχεῖον. 2) [δοκός]. = Στάλιξ, парŭ (**прinч**: nentpв ашezapea лацърilop вînъторeшtĭ). 3) (îm:) δόκανα (τὰ), вnŭ firвpatŭ **simв**олŭ ал Dioskвpilop în Snapta (че konsta din патрв лemne вnite întp' aчeastъ formъ ⌑).

Δοκεύω, вiit: -εύσω, noet: обservŭ, вагŭ

de seamъ; nîndeskă; amtentă; (pap) nъdъждвieskă; rîndeskă. [din

Δοκέω -ῶ, viit: -ήσω, [δόκη] viit: (neper:) δόξω, (nex: ἔδοξα, nas: (pe: de kă: δέδογμαι; iap pergлateле δοκήσω, ἐδόκησα, δεδόκημαι, ἐδοκήθην sînt noet: mi pape) (npinч: mi noet:) =Δοκεύω, barš de seamъ, nîndeskă, amtentă. «Ἵστο δ' ἁλιεὺς δεδοκημένος». Es: «Εἱστήκει δεδοκημένος». Iл: O. «Ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκημένος». Aплн: 2) (maĭ ovіч: fir: kъ inf:) nъdъждвieskă; rîndeskă, daš kъ sokoteala, mi se nape. «Δοκάω νικησέμεν». Iл: H. «Ὁρᾷς γὰρ οὐδὲν ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι». Eвр: «Πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα». Hind: (mi nas:) «Τὸ δοκηθὲν οὐκ ἐτελέσθη». Eвр: «Ὅνον ἄν τις ὀγκᾶσθαι ἔδοξε». Лвч: «Ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας». Eвр: (mi maĭ комплект) «Ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἄργει». Eвр: «Ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκε». Eсхл: «Δοκῶ μοι ἀδύνατος εἶναι». Плт: (mi аввл:) «Ἐπώνυμον δοκῶ μοι τοῦ Λευκάτα». Stp: «Τοιαῦτα διαλεχθεὶς αὐτῇ δοκῶ μεμνῆσθαι». Лвч: «Ἐμοὶ (ὡς ἐμοὶ) δοκεῖν». Eсхл: mi Ep «Πῶς, δοκεῖς, αὐτὸν ἡσπάζοντο». Apst: kъ kîtъ вякврie, rîndeшtĭ, îл salштаš. (bezĭ mi οἶομαι). 3) (maĭ des în a tpeia neps: saš în partч:) mi se nape de кввiiпцъ, апровезă, хотъръskă. «Δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ». Dm: «Οἷς δὲ ταῦτα ἀρέσκει, κάλαμον ἐδόκει φέρειν». Ksn: «Δόξαν δὲ σφι ἐποίησαν λαβύρινθον». Ep: Δόξαν μοι προσειπεῖν αὐτόν». Лвч: «Δόξαντα ταῦτα καὶ περανθέντα». Ksn: (mi sinr:) «Δόξαν ἡμῖν ταῦτα (se înц: ποιεῖν) ἐπορευόμεθα». Плт: «Σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ τάδε». (Евепă în) At:. Ταῦτά μοι δοκῶ ὑπερβήσεσθαι». Esx: «Ὅταν ἀείδειν δοκῶ». Eсхл: 4) mъ pară, шъ sokoteskă, seamъnă. «Δοκεῖ μὲν εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβάλλειν, οὐ μὴν ἔστι γε τοῦτο». Плв: «Οὐ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει». Eсхл: «Καὶ τὸ δοκεῖν πρὸ τοῦ εἶναι διώξεται». Bas: «Δοκεῖ μοι πεπνυμένος εἶναι». Od: Θ. «Ἦν καὶ τοῖς ἄλλοις φανῇς, οἷος ἐμοὶ δοκεῖς εἶναι». Ksn: (mi în парл:) «Λευκοτέραν τοῦ ἔντος δοκεῖν φαίνεσθαι». Ksn: (mi în partч) «Τῶν σεμνῶν καὶ δοκούντων τ' εἶναι». Плт: (mi авs:) «Ἔκ τε ἀδοξούντων κἀκ τῶν δοκούντων». Eвр: în локă de τῶν ἐνδόξων». «Ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέξεντο». Skp: «Ἡ δοκοῦσα εὐημερία». Ил: «Τὸ δεδογμένον» Лкs: =Δόγμα. 5) aрътă nвmaĭ kъ, mъ prefakă. «Οὐκ ἔδοξε μαθέειν. Ep: «Οὐδὲ ὁρᾷν σε δοκεῖ». Плт: «Καιρίαν δ' εἰληφέναι δόξας καταπίπτει, καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν». (Ksenapx: în) At:

Δόκη (ἡ), [δέχομαι] [npinч:] локă de nîndъ. 2) =Δόκησις, amtentape.

Δόκημα (τὸ), първă, neînfiingată, ideală, închipape. (bezĭ mi Δόκησις). [δοκέω].

Δοκησιδέξιος (ὁ, ἡ), първă лвiшĭ saš mi mвлtopa de îndemînatikă, eкспериingată. [δόκησις, δεξιός].

Δοκησίνοος -ους (ὁ, ἡ), sokolită de sine saš mi de alцiĭ de mintosă, iskusită. [δόκησις, νόος].

Δόκησις, εως (ἡ), =Προσδοκία, пъdeжde (neînfiingatъ). «Παρέχειν δόκησιν». Tвч: mi Пл: «Κενὴν δόκησιν». Eвр: 2) =Δόξα, пърере, idee, dape kъ sokoteala апроksimativъ. «Δόκησιν δὲ δὴ λέγειν». Ep: «Οὐ ταὐτὸ δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον». Sof: [δοκέω].

Δοκησισοφέω -ῶ, viit: -ήσω, rîndeskă ne sinemă de înцелептă, înвъgată, mi чл: [mi

Δοκησισοφία (ἡ), a fi чinева...

Δοκησίσοφος (ὁ, ἡ), sokolită de sine saš mi de mвлцĭ, kъ este (fъp a fi) înцелептă. [δόκησις, σοφός].

Δοκίδιον (τὸ), dim: ал лвĭ δοκίς.

Δοκιμάζω, [δόκιμος] viit: -άσω, черkă, черчeteză чева, de este adeвъpată (вяпă, mi чл:). «Δεῖ κήρυκα μὲν, ἂν δοκιμάζητε, εὔφωνον σκοπεῖν». Dm: «Οἱ τοὺς οἴνους δοκιμάζοντες». Apst: 2) (npin întind:) жвdikă de вяпă, хотъръskă, апровезă. «Τὸ ὑπερπονεῖν ἀπεδοκίμαζε, τὸ δὲ ἐκπονεῖν ἐδοκίμαζε». Ksn: (mi nas:) «Ἀνὴρ εἶναι ἐδοκιμάσθην». Ис: «Ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν». Tвч: [de вnde

Δοκιμασία (ἡ), черкape, черчetape. «Δοκιμασία δὲ τοῖς ἄρχουσιν ἐπηγγέλλετο... Εἴτ' ἐπιτήδειοί εἰσιν ἄρχειν, εἴτε μή. Плd: (mi în парл:) «Ἐξέτασιν πεποιηκὼς καὶ δοκιμασίαν τοῦ ἱππικοῦ». [mi

Δοκιμαστὴρ (ὁ), = Δοκιμαστής. [mi

Δοκιμαστήριον (τὸ), кină, miжлокă de черкape; локă de черчetape (жвdikъtopie, mi чл:) [mi

Δοκιμαστὴς, οῦ (ὁ), черkъtopă, черчetъtopă; прецвitopă; (npinч:) = Ἀργυρογνώμων. [mi

Δοκιμαστικὸς, ἡ, όν, notpівitĭ, saš îndemînatikă ла черкape, черчetape. «Δοκιμαστικὴ (se înц: τέχνη)» шепiепвгвл de a черка apцintă, mi чл: [mi

Δοκιμαστὸς, ἡ, όν, sвnвsă ла черкape, de черкat, saš черkată.

Δοκιμή (ἡ), (maĭ noŭ)=Δοκιμασία, черкаре. [δοκιέω]. [de ѕnde

Δοκίμιον (τὸ), кінѣ, міжлокѣ, прin каре se черкъ чева; donadъ, semnѣ din черкаре, провъ. [mi

Δόκιμος (ὁ, ἡ), cuitѣ вѕnѣ, adeвъpatѣ ла черкаре, alesѣ, anpoвatѣ. «Ἀργύριον δόκιμον». Dim: «Ποταμὸς δόκιμος». Ep: «Ἐόντα δόκιμον παρὰ Ξέρξῃ». Ep: [de ѕnde

Δοκιμοτης (ἡ), însѕвimea anpoвatвлaĭ, чea прia черкаре doveditъ вѕnъ kalitate. [mi

Δοκιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, (pap)= Δοκιμάζω. [mi

Δοκίμως, adв: прin черкаре, mi dovedipe de вѕnѣ.

Δοκὶς, ίδος (ἡ), dim: al лвĭ

Δοκὸς (ἡ), [δέχομαι] rpindъ. 2) прin întind:) вnѣ felѣ de meteopѣ, saѣ fokoѕ fenomenѣ al atmosfepeĭ, каре mi δοκίας mi δοκίτης se ziче.

Δόκος (ὁ), noet: =Δόκη.

Δοκόω -ῶ, вiit: -ώσω, nвiѣ rpinzeле ла o клъditвръ. [δοκός].

Δοκὼ, όος -οῦς (ἡ), noet: =Δόκησις.

Δόκωσις, εως (ἡ), nвnepea rpinzелор ла o клъditвръ; (прin înting:) лeмnъpia înвълitoapiĭ [δοκόω].

Δολερὸς, ὰ, ὸν, = Δόλιος. [de ѕnde

Δολερῶς, adв: = Δολίως.

Δολιεύομαι, вiit: -εύσομαι, înpeвѕinцezѣ вiклепiĭ, mъ popiѣ вiклепeште. «Λόγοι δεδολιευμένοι». Sekst: кѕвînѣ вiклenitѣ, sofistikѣ. [δόλιος].

Δολίζω, вiit: -ίσω, = Δολόω, prefaкѣ, amestekѣ, faкѣ minчinoѕѣ. [δόλος].

Δολιόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet:= (saѣ rpeшit înкѣ de) Δολόμητις. [δόλιος, μῆτις).

Δολιόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел че взвлъ вiклепeште, fъцapnikѣ, prefъкѕiѣ. [δόλιος, ποῦς].

Δόλιος, α ші ος, ον, = Δολερός, amъцitopѣ, вiклeanѣ, prefъкѕiѣ. [δόλος]. [de ѕnde

Δολιότης (ἡ), характерѣ mi kалitate de amъцitopѣ, вiклenie, fъцъpie.

Δολιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet; вiклeanѣ în rîndѕpiле ѕале. [δόλιος, φρήν].

Δολιόω -ῶ, вiit: -ώσω, (Skp:) = Δολιεύομαι.

Δολιχαίων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχὸς, αἰὼν] de лѕnrѣ timnѣ, de лѕnгъ вiацъ.

Δολιχάορος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχός, ἄορ] цiitopѣ, saѣ înpeвѕinцъtopѣ de лѕnгъ ѕавiс, saѣ ѕвліцъ.

Δολίχαυλος (ὁ, ἡ), noet: (прinч: λόγχη, ѕвліцъ) кѕ лѕnrѣ вîpfoѕѣ mosopѣ (ѕnde se înfiцe лeмnвл). (dвne алцiĭ)= Δολιχόκαυλας). [δολιχὸς, αὐλός].

Δολιχαύχην, ενος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ лѕnrѣ rîtѣ, грѕmazѣ,=Δολιχόδειρος. [δολιχὸς, αὐχήν].

Δολιχεγχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχὸς, ἔγχος], цiitopѣ, saѣ înpeвѕinцъtopѣ de лѕлгъ ѕвліцъ.

Δολιχεύω, вiit: -εύσω, = Δολιχοδρομέω, faкѣ лѕnцĭ вoiaжe; (pap) sîntѣ лѕnrѣ. [δολιχὸς].

Δολιχήπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: = Δολιχόπους].

Δολιχήρετμος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχὸς, ἐρετμός] inтpeвѕinцъtopѣ de лѕnцĭ вîѕле. (прin вpm:) «Ναῦς — ». Od: Δ. koравiе mape, saѣ iѕte-плѕtitoape. «Φαίηκες —». Od: Θ. îndemînatiчĭ în навiгaцie. (Пindapѣ a zis прin înting: шi) «Αἴγιναν δολιχήρετμον».

Δολιχήρης, εος (ὁ, ἡ), noet:= [Δολιχὸς], лѕnrѣ.

Δολιχογραφία (ἡ), noet: лѕnгъ skpiepe. [δολιχὸς, γραφή].

Δολιχόδειρος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχὸς, δειρή] лѕnrѣ în rîtѣ. « Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δολιχοδείρων». Il: B.

Δολιχοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѣ...

Δολιχοδρόμος (ὁ, ἡ), (прinч: ἀθλητὴς, atлeтiѣ) каре a netpekѕt, saѣ este destoĭnikѣ a netpeче алергînd kapiepa. [δόλιος, δρόμος].

Δολιχόεις, εσσα, εν, noet: în локѣ de [δολιχός].

Δολιχόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕnrѣ mosopѣ, saѣ кoчeanѣ (de орче), saѣ mînepѣ de saвie, шi чл: [δολιχὸς, καυλός].

Δολιχόουρος (ὁ, ἡ), noet: =(saѣ грешit în локѣ de) δολίχουρος.

Δολιχόπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ лѕnцĭ пічoape; (in цen:) лѕnrѣ. [δολιχὸς, ποῦς].

Δολιχὸς, ἡ, ὸν, noet: лѕnrѣ; întinsѣ. «Ὁδὸς («Ἐλάτη, «Νὺξ, «Νόσος, «Ἐλπὶς, шi чл:) δολιχή». Om: шi Апдп: || (neѕt:) δολιχὸν, adв: пe mѕлtѣ timnѣ. «Δηθά τε καὶ δολιχόν». Il: K. [din

Δόλιχος (ὁ), (se înц: δρόμος) distanцъ de 12, saѣ 24 stadiĭ; (în цen:) чea maĭ лѕnгъ kapiepъ, чe пѕtea netpeче ѕnѣ alepгътopѣ. 2) ѕnѣ felѣ de легѕmъ, (noate) fasoле de apakѣ.

Δολιχόσκιος (ὁ, ἡ), noet: чел че faче

лънгъънвръ; (adikъ) лънгъ. [δολιχὸς, σκιά].

Δολιχούατος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχὸς, οὖς]. чел кѣ лънцї ѫрекї.

Δολίχουρος (ὁ, ἡ), чел кѣ лънгъ коадъ; (desnpe вернърї) în локѣ de ὑπέρμετρος, чел кѣ о silавъ de npisosѣ. [δολιχὸς, οὐρά].

Δολιχόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: rînditорѣ мълт, saѣ desnpe чеде че аѣ a se întîmпла dълпе шълтъ време. [δολιχὸς, φρήν].

Δολίως, adв: вікленеште, în ѣцърie, saѣ amъцipe. [δόλιος].

Δολόδουπος (ὁ, ἡ), [δόλος, δοῦπος] amъцitорѣ кѣ minчinosѣ sromotѣ. «Ἄρης —». Opf: Imn:

Δολόεις, εσσα, εν, noet: în локѣ de δολερός.

Δολοεργὴς, έος, шi

Δολοεργὸς, οῦ (ὁ, ἡ), noet: лъкръtорѣ de amъцitoape вікленiї. [δόλος, ἔργον].

Δολοήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ вікleanъ inimъ. [δόλος, ἠτορ].

Δολοιφονέω, noet: în локѣ de δολοφονέω.

Δολοκτασία (ἡ), noet: în локѣ de δολοφονία. [δόλος, κτείνω].

Δολομήδης, εος (ὁ, ἡ), [δόλος, μῆδος]. [шi

Δολομήτης, ου (ὁ), шi

Δολόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: [δόλος, μῆτις] =кѣ

Δολομήχανσς (ὁ, ἡ), noet: ѫнелtitорѣ de вікленiї. [δόλος, μηχανή].

Δολόμυθος (ὁ, ἡ), noet: чел че ворвеште вікленеште. [δόλος, μῦθος].

Δολοπεύω, [δόλοψ] вiit: -εύσω, пîndeskѣ; iskodeskѣ; mъ кіпzвieskѣ înnpotiва кѣîва.

Δολοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ръtъчitорѣ, amъцitорѣ прin вікленiї. [δόλος, πλάνη].

Δολοπλοκία (ἡ), înnletipe, saѣ ѫнелtipe de amъцitoape вікленiї. [din

Δολοπλόκος (ὁ, ἡ), noet: înnletitорѣ, saѣ ѫнелtitорѣ de вікленiї, amъцitорѣ. [δόλος, πλέκω].

Δολοποιὸς (ὁ, ἡ), noet: пъскочitорѣ de вікленiї. [δόλος, ποιός].

Δολορράφέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: ѫнелteskѣ, пъскочeskѣ amъцitoape вікленiї. [шi

Δολορράφὴς,, έος (ὁ, ἡ), кѣѫtѣ кѣ momeaлъ, adikъ amъцitорѣ. (enit: ал прежеї). [шi

Δολορράφία (ἡ), ѫнелtipe de amъцipe. [din

Δολορράφος (ὁ, ἡ), ѫнелtitорѣ de amъцitoape вікленiї. [δόλος, ῥάπτω].

Δόλος (ὁ), [δέλω] mіжлокѣ de momipe, saѣ amъцipe; momeaлъ, кѣpsъ; (fir:) ѣцърie, вікленie, stpataцemъ.

Δολοφονέω -ῶ, вiit: -ήσω, asasinezѣ, omorѣ пе askѣns. [δολοφόνος].

Δολοφόνησις, εως (ἡ), asasinape, saѣ omopîpe пе askѣns. [de ѫnde

Δολοφονία (ἡ), asasinatѣ, saѣ omorѣ пе askѣns.

Δολοφραδὴς, έος, шi

Δολοφράδμων, ονος, (ὁ, ἡ), кіпzвitорѣ de вікленiї. [δόλος, φράζω].

Δολοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (întpeв: пѣmaї în naptч:) noet: amѣ în rîndѣ, isвodeskѣ amъцipї шi вікленiї. [шi

Δολοφροσύνη (ἡ), noet: rîndipe snpe amъцipe, saѣ вікleanъ. [din

Δολόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet:=Δολιόφρων, [δόλος, φρήν].

Δόλοψ, οπος (ὁ), snionѣ, iskoadъ.

Δολόω, -ῶ, вiit: -ώσω,=Δελεάζω, moшeskѣ, amъцeskѣ. 2) faлsifikѣ, minчinoшezѣ, prefakѣ. [δόλος]. [de ѫnde

Δόλωμα (τὸ), miжлокѣ de momipe, saѣ amъцipe, віклешвгѣ; (de ѫnde)=Δέλεαρ, momeaлъ.

Δόλων, ωνος (ὁ), кѣцitѣ askѣnsѣ (stiletѣ). 2) чea maї mікъ nînzъ a коръвii (întpeввinцatъ пѣmaї, kînd вîntѣл este прiinчosѣ din naptea пѣneї), Itл: tpinretѣ. (δόλος).

Δολῶπις, ιδος (ἡ), noet: [δόλος, ὤψ] чea кѣ amъцitoape faцъ, saѣ oвpaзѣ.

Δόλωσις, εως (ἡ), momipe, amъцipe; faлsifikape. [δολόω].

Δόμα (τὸ), danie, dapѣ. (вezї δόσις). [δόω, δίδωμι].

Δομαῖος, α, ον, noet: кѣвenitѣ, folositорѣ лa клъdipe. [δομή].

Δόμεν, saѣ δόμεναι, noet: în локѣ de δοῦναι, nex: 2 de înf: ал лѣї δίδωμι.

Δομέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (pap) zideskѣ, клъdeskѣ. [din

Δομὴ (ἡ), noet: [δέμω] zidipe, клъdipe; (fir:) konstpѣкцia tpѣпѣлѣї. (вezї шi δέμας].

Δόμημα (τὸ), =Οἰκοδόμημα. [шi

Δόμησις, εως (ἡ), = Οἰκοδομὴ. [шi

Δομήτωρ, ορος (ὁ), =Οἰκοδόμος; (прinч:) apxitektѣ. [δομέω].

Δόμονδε, adв: noet: snpe, кътpe kasъ. [din

Δόμος (ὁ), [δέμω] гръmadъ, saѣ шiръ de nietpe, шi чл: че se zidesk. «Δόμοι πλίνθων». Ep: «Πληρωθέντος τοῦ πρώτου δόμου πάλιν ἄλλον ἐπάνω τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιμηρύου». Fiл: Matimtk: 2) =Οἶκος, kasъ;

tempлъ; (ші în цеn:) орчс zidiтвръ. «Δόμος Ἐρεχθῆος». Od: Η. «Δόμον Ἄϊδος». Il: Γ. «Θύρας ἱεροῖο δόμοιο». Il: Ζ. «Κέδρινος δόμος». Евр: ладъ. 3) апартамептъ, залъ, катеръ. «Βὰν δ' ἴμεν Ἀλκινόοιο ἐς μέγα δῶμα· πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν» Od: Θ. 4) (прin intind:) патріе; familie. «Τοὺν δόμοισι διαιτᾶσθαι γλωκύ». Sof: «Τὸν σὸν ἄθλιον δόμον». Sof:

Δομοσφαλής, έος (ὁ, ἡ) поет: [δόμος, σφάλλω] върпъторъ de каse.

Δονακεῖον (τὸ), Δονακών.

Δονακεύομαι, вііт: -εύσομαι. прinzъ пъзърї, ші чл: къ tpestiї, заъ верцї клеite. [din

Δονακεύς, έως (ὁ), поет: = Δονακόεις. 2) прinzъторъ de пъзърї, ші чл: къ tpestiї вnse къ клеіъ. 3) = Δόναξ. [ші

Δονακηδόν, adв: în гелвл tpestii, заъ ка tpeвiia. [ші

Δονακίτης, ου (ὁ), ші Δονακῖτις, ιδος (ἡ), de tpestie. [δόναξ].

Δονακογλύφος (ὁ, ἡ), поет: чіоплітъръ, тъietorъ de tpestiї, заъ kondeie. «Σμίλη —». Епігр: врічеагъ de kondeie. [Δόναξ, γλύφω].

Δονακοδίφης, ου (ὁ), (епіт: de вînъторъ) къътъторъ прin tpestiiшврї, заъ stвfврї. [δόναξ, διφάω].

Δονακόεις, εσσα, εν, поет: плinъ, акоперітъ de tpestie. «Ποταμὸς —». Евр: [δόναξ].

Δονακοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), кape se хрънеште (креште) în stвfiше de tpestie. [ші

Δονακοτρόφος (ὁ, ἡ), поет: хръніторъ, крескъторъ de tpestie. «Ποταμὸς —». [δόναξ, τρέφω].

Δονακοφοίτης, ου (ὁ), вмвлъторъ прin stвfiше de tpestie. (епіт: de вînъторъ).

Δονακόχλοος (ὁ, ἡ), поет:înверzитъ de stвfъ, заъ акоперітъ къ верde tpestiiшъ. «Ποταμὸς δονακόχλοος». Евр: [δόναξ, χλόη].

Δονακώδης, εος (ὁ, ἡ), поет: =Δονακόεις. [ші

Δονάκωμα (τὸ), акоперішъ de tpestie; (în цеn:) катъ 'nалтъ (маї къ seamъ) în вîрfвл тврпврілор, кълъ. «Πύργων δονακώματα». Nik: Xpon: (se aflъ ші δονάκημα în Esix:). [ші

Δονακὼν, ῶνος (ὁ), локъ плinъ (stвfiшъ) de tpestie. [din

Δόναξ [δονέω], ακος (ὁ), tpestie (маї къ seamъ) сввцipe, че se faче пе лîпrрîврї ші în вълцї. «Πολὺ δὲ διαφέρειν τὸν καλάμου τὸν δόνακα». Tfp: 2) = Σύριγξ. «Κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ». Esxл: 3) вnъ гелъ de пеште (Fpanц: Mansot). 4) съцеатъ. 5) kondeiъ. 6) tpestie de прins пъзърї; ші вndiцъ. 7) кълшъ, пе каре se цin sвs коарделе ънхї instpвmînтъ мвsikалъ, (Fpanц: chevalet. (Apistf: Batpax: 233). 8) = Σωλην, вnъ гелъ de кокілie, заъ skoїkъ de mape. (вezí ші κάλαμος).

Δονεύω, вііт: -εύσω. (прea pap) în локъ de. .

Δονέω -ῶ, [în afin: къ δινέω] вііт: -ήσω, (în цеn:) пвіъ în тішк«ре, клетinъ, srвdвіъ; fir:) тврвъръ, pesвръleskъ. «Ἡ Ἀσίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτη». Ep: [de вnde

Δόνημα (τὸ). клетinътвръ, srвdвітвръ. [ші

Δόνησις εως (ἡ), клетinape, srвdвіре; тврвврare.

Δόξα, ης (ἡ), пърере (minчin:asъ, заъ adевъратъ desпре чева): simцimin:s: rîn-dipe; dape къ sokoteaia; прежд:катъ. «Κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν». Плт: (ші ел:) «Ἐμὰν δόξαν». Hind: «Μὴ μετὰ κακίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτία». Tвч: «Οὐ καθ' ὑπόνοιαν, οὐδὲ δόξαν, ἀλλ' ὡς ἀκριβῶς ἐπιστάμενος». Пл: «Κινδυνεύει ἡ ἀληθὴς δόξα ἐπιστήμη εἶναι». Плт: «Παρμενίδης ἔλεγε τὴν φιλοσοφίαν τὴν μὲν κατὰ ἀλήθειαν, τὴν δὲ κατὰ δόξαν εἶναι». Арт: «Ὡς μὴ δόξαν ἀγνοίας ἢ ἀμαθίας παράσχωμαι». Лвч: «Δόξαν παρέσχε τοῖς ἐκτὸς περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων διειλέχθαι». Ksn: «Καί μοι κατ' ὄπνον δόξα τις παρίσταται». Евр: «Μείζων («Ἐλάττων) τῆς δόξης διεφάνη». Плт: ші Dion: Ал: 2) славъ, глорie, репвтацie, репвте (маї de мвлte орї de вine, iap вne орї ші de ръъ). «Μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπ' ἀμφότερα ἐκ των ἀποβαινόντων». Tвч: «Δόξαν ἔσχον ἐκ θεῶν γεγονέναι». Пл: «Δόξαν ἐχέτω ἀδικίας». Плт: «Δόξαν ἔχων ἐπὶ ῥώμῃ μεγίστην». Пл: «Ἰσόθεον δόξαν». Iskp: (ші авзл:) «Τὴν δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἡρημένος». «Παππῴα καὶ πατρῴα σοι δόξα ὑπάρχει». Dm: 3) = Προσδοκία, пъdежde. «Οὐκ ἀπὸ δόξης». Il: K. «Παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη». Tвч: «Γενομένου παρὰ δόξαν τοῦ σκώμματος». Пл: 4) = Δόγμα, хотърîре; (fir:) пропосiцie неîndoiasъ, (прin врm:) прівіtъ ка о маksimъ, = Ἀξίωμα. «Κύριαι δόξαι». Епкр: «Μή με κτείνειν δόξ' Ἀργείων κεῖται». Евр: «Δόξα δέ τις καὶ αὐτῷ μοι καταφαίνεται ὁ νόμος εἶναι». Плт: [δόκω = δοκέω]. [de вnde

Δοξάζω, вііт: -άσω, амъ вnъ гелъ de

пърере, слъвеskъ într' knъ kinъ, rîndeskъ desnpe чева. «Τῶν δοξῶν, ἃς οἱ ἄνθρωποι δοξάζουσι». Плт: «Οὐ ταὐτὰ δοξάζειν ἀλλήλοις». Ksn: (ші nas:) «Ὁ σοφὸς ὄντως ὢν καὶ μὴ μόνον δοξαζόμενος». Плт: 2) (прin întind: ші maї noъ) слъвeskъ, vînsteskъ пе vînева. Δόξασέν σου τὸν υἱὸν. ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε». Skp: (ші nas:) «Ἐπ' ἀρετῇ δεδοξασμένοι». Плв:

Δόξαν, ак: ал лъї δόξα.

Δόξαν, neвт: ал лъї δόξας, nex: de napte: ал лъї δοκέω.

Δοξάριον (τὸ), dim: (desnpeц:) ал лъї δόξα.

Δοξασία (ἡ),=Δόξα, пърере, idee; dape кв sokoteала. [ші

Δόξασμα (τὸ), = Δοξασία. 2) хътърîpe, determinaцie, =Δόγμα. [ші

Δοξαστὴς, οῦ (ὁ), чел че слъвemte, дъ кв sokoteала într' knъ kinъ desnpe чева. «Νῦν μὲν δοξασταί, τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν». Antf: [ші

Δοξαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, întemînatikъ, saъ oвічнвitъ a da кв sokoteала жвdikînd чева. «Ἀντὶ δοξαστικοῦ τεχνικὸν γεγονέναι». Плт: (vezї ші δογματικὸς). 2) (грam:) (вервъ, ші чл:)însemnътівъ de rîndipe. [ші

Δοξαστὸς, ἢ, ὸν, datъ кв sokoteала, първtъ, înkinвitъ, imaцinarъ. [δοξάζω].

Δοξικὸς, ἡ, ὸν, (pap în Skp: nвmaї, ші neaпров.) în локъ de ἔνδοξος. [δόξα].

Δόξις, ιος (ἡ), (прea pap) în локъ de δόξα.

Δοξοθηρέω -ῶ, вііt: -ήσω, vînezъ славъ, глорie. [δόξα, θήρα].

Δοξοκαλία (ἡ), грешitъ пърере, mîndpie, чe ape vînева desnpe гръввецea sa. [δόξα, κάλλος].

Δοξοκομπέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ înгîmfezъ de славъ, saъ ka sъ mъ слъвeskъ. [δόξα, κόμπος]. saъ în локъ de...

Δοξοκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ silеskъ, osteneskъ, ka sъ dobîndeskъ penвtaцie de ла чеї mвлцї. (vezї ші δημοκοπέω). [ші

Δοξοκοπία (ἡ), silinцъ (deшartъ) snpe dobîndipe de славъ, saъ nesъцioasъ iввіpe de славъ. [din

Δοξοκόπος (ὁ, ἡ), silitorъ (în kinъ xвlitъ) snpe dobîndipe de славъ din napiea челор mвлцї, neввnъ dвne славъ. [δόξα, κόπος].

Δοξολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, (Bisep:) = Ὑμνολογέω, adвkъ славъ, лаvdъ (прinч: пе Dвmnezeъ). [ші

Δοξολογία (ἡ), (Bisep:) = Ὑμνολογία, слъвipe, лаvdъ (de Dвmnezъ), doksoлogie. [din

Δοξολόγος (ὁ), (Bisep:) = Ὑμνολόγος, слъвitorъ, лъvdъtorъ (de Dвmnezeъ). [δόξα, λόγος].

Δοξομανέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ

Δοξομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neвsnъ dвne (foapte iввitorъ de) славъ. [δόξα, μαίνομαι]. [de вnde

Δοξομανία (ἡ), neввnie dвne (mape iввipe de) славъ.

Δοξοματαιόσοφος (ὁ, ἡ), demertъ слъвitorъ de sine ka de înгelepтъ, =Δοκησίσοφος. [δόξα, μάταιος, σοφός].

Δοξομιμητὴς, οῦ (ὁ), imitътorъ (вртътorъ) пърерilor ші ideilor квїва din прежdikatъ (iap nв în konвinkцie). [δόξα, μιμέομαι] [de вnde

Δοξομιμητικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de oarвъ (din прежdikatъ) imitape a пърерilor saъ simцimintelorъ alївia.

Δοξόομαι -οῦμαι, вііt: (miж:) -ώσομαι, ші (nas:) -ωθήσομαι, îmi înkinвieskъ кв mintea. || (nas:) = Δοξάζομαι, dobîndeskъ penвtaцie, mъ слъвeskъ. [δόξα].

Δοξοπαιδευτικὸς, ἡ, ὸν, înвъцътorъ de пърерї, ideї, saъ sisteme. [δόξα, παιδεύω].

Δοξοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, îmї faкъ пърерї, îmї înkinвieskъ ideї; пъskoveskъ sisteme. [δόξα, ποιέω'. [de вnde

Δοξοποιία (ἡ), înkinвipe de ideї; пъskovipe de sisteme.

Δοξοσοφία (ἡ), imaцinarъ înгelepчівne, = Δοκησισοφία. [din

Δοξόσοφος (ὁ, ἡ). = Δοκησίσοφος. [δόξα, σοφός].

Δοξοφαγία (ἡ), nesъцioasъ iввipe de славъ. [δόξα, φάγω].

Δοὺς, ὰ, ὸν, noct: în локъ de δοιός.

Δορὰ (ἡ), [δέρω] жввipe. 2) (прin întind:) nicle.

Δορατιαῖος, α, ον, чел în forinъ, saъ mъpime de sвліцъ. [ші

Δορατίζομαι, вііt: -ίσομαι,=(кв maї întpев:) Διαδορατίζομαι. [δόρυ].

Δοράτιον (τὸ), dim: ал лъї δόρυ, sвліцioarъ.

Δορατισμὸς, (ὁ), = Διαδορατισμός.

Δορατόγλυφος (ὁ), (пароκs:) = Δορυξόος. 2) (пропарκs:) чioплitъ, гъквtъ de лемнъ. [δόρυ, γλύφω].

Δορατοθήκη (ἡ), eksплікацie a лъї dourοδέκη. [δόρυ, θήκη].

Δορατομαχέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ batъ кв sвліцъ. [δόρυ, μάχη].

Δορατοξόος (ὁ), =Δορυξόος.

Δορατοπαχής, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ грозите de сѫліцѫ. [δόρυ, πάχος].

Δορατοφόρος (ὁ), = Δορυφόρος.

Δόρει, noet: (пред ред) ін локѫ de δόρατι, dat: sing:, ші

Δόρη, noet: пред ред) ін локѫ de δόρατα, nom: сѫ ак: ім: ал лъї δόρυ.

Δορήϊος, η, ον, Ion: ін локѫ de δούρειος, de лемнѫ.

Δορὶ, noet: ін локѫ de δόρατι, dat: ал лъї δόρυ.

Δοριάλωτος (ὁ, ἡ), [δόρυ, ἁλίσκομαι]. = Αἰχμάλωτος.

Δορίγαμβρος (ὁ, ἡ), їнсѫраѣ, мърitaѣ ін (сѫ кѫ) pesвoiѣ. [δόρυ, γαμβρός].

Δοριθήρατος (ὁ, ἡ), noet: ін локѫ de δορυάλωτος, прizoniерѫ. [δόρυ, θηράω].

Δορικανής, έος (ὁ, ἡ), noet: [δόρυ, καίνω] omopiѣ кѫ сѫліцѫ (ін pesвoiѣ).

Δορικλυτὸς, ὴ, ὸν, noet: сѫмѫiѣ прін pesвoiѣ (ін цен:) вestiѣ pesвoiнikѣ. [δόρυ, κλύω].

Δορικμής, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: [δόρυ, κάρνω] omopiѣ кѫ сѫліцѫ. 2) indemінatiкѣ pesвoiнikѣ.

Δορικὸς, ὴ, όν, fъкѫiѣ de пieле. [δορά].

Δοριμήτη, noet: fem: ал лъї

Δορίπητος (ὁ, ἡ), doвîndiѣ кѫ сѫліцѫ, сѫѣ прін pesвoiѣ, = Αἰχμάλωτος, прizoniерѫ. [δόρυ, πάσσω].

Δορίπτυπος (ὁ, ἡ), noet: pesмѫторѫ de sromoiѣл сѫліцелор. 2) = Δορυκλυτὸς, вestiѣ pesвoiнikѣ. [δόρυ, πτύπος].

Δορίληπτος (ὁ, ἡ), noet: = Δοριάλωτος. ші Δορίπητος. [δόρυ, λαμβάνω].

Δορλύμαντος (ὁ, ἡ), noet: [δόρυ, λυμαίνομαι] вînsăiѣ, прѫпъdiѣ de pesвoiѣ.

Δορμανής, έος (ὁ, ἡ), пеѫаѣ dше (foapte issitorѫ de) pesвoiѣ. [δόρυ, μαίνομαι].

Δορίμαργος (ὁ, ἡ), noet: конpinsѫ de pesвoiaskъ пеѫаніе. [δόρυ, μάργος].

Δορμήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [δόρυ, μήδομαι] meшierѫ de сѫліцъ, îndemінatiкѣ ла pesвoiѣ.

Δορίπαλτος (ὁ, ἡ), noet: клetinъtorѫ de сѫліцъ. «Χεὶρ —». Esx: міna чea dpeaиtъ. [δόρυ, πάλλω].

Δορίπετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: къzвtѣ, omopiѣ de сѫліцъ, (adiкъ) în pesвoiѣ. [δόρυ, πέσω, =πίπτω].

Δορίπληκτος (ὁ, ἡ), noet: рънiѣ, omopiѣ кѫ сѫліцъ. (adiкъ) în pesвoiѣ. [δόρυ, πλήττομαι].

Δορίπονος (ὁ, ἡ), noet: (пароks:) окѫпaѣ, denpinsѫ ла але pesвoiѣлъї. 2) (пропароks:) = Δοριλύμαντος. [δόρυ, πόνος].

Δοριπτοίητος (ὁ, ἡ), noet: спъїmîntatѣ (ші pisinitѣ) de pesвoiѣ. [δόρυ, πτοιέω, = πτοέω].

Δορὶς, ίδος (ἡ), [δέρω] (se inц: μάχαιρα) кѫцitѣ de жупѣit.

Δορισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Δορυσθενής.

Δοριστέφανος (ὁ ἡ), noet: =Δορυστέφανος.

Δοριτίνακτος (ὁ, ἡ), noet: =Δορυτίνακτος.

Δορίτμητος (ὁ, ἡ), noet: [δόρυ, τέμνω] tъiatѣ (пътрunsѫ) кѫ сѫліца.

Δορίτολμος (ὁ, ἡ), noet: = Δορυθαρσής. [δόρυ, τόλμη].

Δόρκα (ἁ), Dop: ін локѫ de δόρκη.

Δορκάδειος, α, ον, de кѫпріоаръ. [ші

Δορκαδίζω, вiit: -ίσω, imitѣ (sърѣ ка) кѫпріоара. «Σφυγμὸς — ». Гал: пѫлsѫ, че вate de doъ орї вna dѫne алta, iap ал doilea maї tape). [δορκάς].

Δορκάδιον (τὸ), dim: ал лъї δορκάς, цвіѣ de кѫпріоаръ.

Δορκάζω, вiit: -άσω, =Δέρκομαι.

Δορκαλὶς, ίδος (ἡ), вічїѣ de пieле, сѫѣ кѫ аршіче de кѫпріоаръ. (bezї ші ἀστραγαλωτός). 2) dim: ал лъї...

Δορκὰς, άδος (ἡ), кѫпріоаръ. [δέρξ].

Δόρκειος (ὁ, ἡ), =Δορκάδειος.

Δόρκη (ἡ), noet: ін локѫ de δορκάς.

Δορκὶς, ίδος (ἡ), (se inц: πόα, сѫѣ βοτάνη) вnѣ fелѣ de earъ, = Δίκταμνον.

Δορκὸς, цен: ал лъї δορξ.

Δόρκος, ου, ші

Δόρκων, ωνος (ὁ), (прінч:) върв: кѫпріоаръ, сѫѣ алтѣ dовitокѫ de asemenca soiѣ, dap de алтѣ fелѣ. [din

Δορξ [δέρκομαι], δορκὸς (ἡ), кѫпріоаръ.

Δοροδόκη (ἡ), =Δουροδόκη, teакъ de сѫліцъ. [δόρυ, δέχομαι].

Δοροεργὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: fъкѫiѣ de лemnѫ, сѫѣ de пieле. [δόρυ, сѫѣ δορὰ, ἔργον].

Δορὸς (ὁ), [δέρω] dъsarъ de пieле (цantaia).

Δορὸς, noet: ін локѫ de δόρατος, цен: sing: ал лъї δόρυ.

Δορπεῖα (τὰ), ші

Δόρπεια (ἡ), чea dinтїї zi a Апатѣpiилор; (iap прінч: ші ін цен:) seapa, ші osпъцъл de seapъ a op кѫріа serвъторї. [ші

Δορπέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Δειπνέω. [ші

Δόρπη (ἡ), = (сѫѣ грешit ін локѫ de) Δόρπηστος. [ші

Δορπήϊον (τὸ), Ion: noet: în локъ de δόρπον. [ші

Δόρπηστος (ὁ), времеа чінеї. [ші

Δορπίη (ἡ), Ion: în локъ de δορπία, = Δόρπεια. [din

Δόρπον (τὸ), ші

Δόρπος (ὁ), noet: [δρέπω] = Δεῖπνον, чінъ; (iap în цen:) mînкape, masъ; (ші прin întind:) храпъ.

Δόρυ [în afin: кь δρύς], δόρατος, ші noet: δορὸς, ші Ion: δούρατος, ші δουρὸς (τὸ), (прінч:) трънкіъ de копачіъ. «Οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης». Od: Z. 2) (în цen:) лемнъ, лемнърie. «Δοῦρα σέσηπε νεῶν». Іл: B. «Δούρατα πύργων».: Іл M. 3) (парік: ші овіч:) лемнъя sъліцеї. «Τοῦ δέρματος τὸ πάχος, ὥστε δόρατα ποιεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ». Apst: 4) (прin întind:) întpearъ sъліца. «Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω». Іл: B. «Εἰς («Παρὰ, «Ἐπὶ) δόρυ». Ksn: ші Плв: (fps: такт:) în dpeanta. (вezї ші ἀσπὶς). 5) noet: (маї de мълte орї în dat:) pesвoіъ, бътъліе. «Λαὸς πᾶς κατέφθαρται δόρει». Esxл: «Ἐν τροπῇ δορός». Sof: «Δορὶ ἑλεῖν». Тъч: 6) oшtipe, apmie. «Ἐτρεψάμεθα Ἀργείων ἐς φυγὴν δόρυ». Eвр: «Σύμμαχον («Πολέμιον «Ἐπακτὸν, ші чл:) δόρυ». Esxл: (вezї ші αἰχμή). 7) коравіе. «Ἄνεμος ἐμπνεύσας δορί». Esxл: 8) sчentpь; (прin întind:) întпъръleaскъ stъinînipe, saъ пътере. «Λαὸν εὐθύνων δορί». Eвр:

Δορυάλωτος (ὁ, ἡ),=Δοριάλωτος, прinsъ în pesвoіъ.

Δορύβολος (ὁ, ἡ), asвîрлitorъ de sъліцъ, saъ de лапче (кнъ геля de машіцъ). [δόρυ, βάλλω].

Δορύδιον (τὸ), dim: ал лъї δόρυ.

Δορυδρέπανον (τὸ), sъліцъ лънгъ кь seчеръ în вîрfъ. (вezї Плт: Лах: 183). [δόρυ, δρέπανον].

Δορυθαρσὴς, ші

Δορυθρασὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: întdръznецъ, кьражосъ în pesвoіъ. [δόρυ, θάρσος, ші θράσος].

Δορυκέντωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: întвнгъtorъ, гъвritorъ кь sъліца. [δόρυ, κεντέω].

Δορύκλειοι (οἱ), (dяne dialekta Мегареnілор) eксілацї. [δόρυ, κλείω].

Δορυκλυτὸς, ὴ, όν, noet: = Δορικλυτὸς.

Δορύκνιον (τὸ), кнъ геля de плантъ otръвічоасъ, че se зіче ші ἀλικάκκαβον, ші Στρύχνος (μανικός, din каре se гъчеа ші кнъ геля de otравъ, în каре moiaъ вîрfъя арmелор. [δόρυ, κνέω].

Δορυκοίρανος (ὁ, ἡ), noet: întпъratъ în пътереа арmелор. [δόρυ, κοίρανος].

Δορύκρανος (ὁ, ἡ), noet: чел че аре пе креasta коїфъляї вîрfъ de sъліцъ. [δόρυ, κράνος].

Δορύκτητος (ὁ, ἡ), =Δορίκτητος.

Δορύληπτος (ὁ, ἡ), = Δορίπλητος.

Δορύμαχος (ὁ, ἡ), noet: pesвoіtorъ кь лапчеа, saъ sъліца; saъ (simплъ) pesвoїнікъ. [δόρυ, μάχη].

Δορυμήσσωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: = Δορυμήστωρ.

Δορύξενος (ὁ, ἡ), în pesвoіъ, saъ din връжташъ fъкътъ прietenъ, аліатъ. 2) soлъ despre peskямпъраре de прizonierї. [δόρυ, ξένος].

Δορυξόος (ὁ, ἡ), чіоплitorъ, fъкъtorъ de лапче; (în цen:) noet: лемнаръ. [δόρυ, ξέω].

Δορυπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [δόρυ, πήγνυμι] konstpъitъ, алкътвitъ din лемне. «Ναῦς —». Esxл:

Δορυπετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Δοριπετής.

Δορύπληκτος (ὁ, ἡ), noet:=Δορίπληκτος.

Δορυπτοίητος (ὁ, ἡ), noet: = Δοριπτοίητος.

Δορυσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пътерпікъ прin sъліцъ, saъ în apme, în pesвoіъ. [δόρυ, σθένος].

Δορυσόος, ші

Δορυσσόος, (ὁ ἡ), noet: [δόρυ, σεύω] клetinътorъ, mішкътorъ de sъліцъ saъ лапче în репежяне, saъ penede пъвъlitorъ în pesвoіъ; (în цen:) грozавъ, пespъїmîntatъ pesвoїнікъ.

Δορυστέφανος (ὁ, ἡ), noet: (прінч: oрашъ) înчinsъ, saъ înкопжяратъ кь sъліце; (fir:) злъвітъ пentpь вірвінцеле sале. «Σπάρτη —». Enгр: [δόρυ, στέφανος].

Δορυτίνακτος (ὁ, ἡ), noet: srядвitъ de asвîрліреа лапчелор. (вezї ші δορύκτυπος). [δόρυ, τινάσσω].

Δορυτόμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δρυοτόμος.

Δορυφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кь ак: ші прea рар кь dat:) sînt satelitъ, însoцeскъ ка гарdianъ (sпре чinste saъ пазъ) пе чінева; (în цen:) препъzeскъ, апъръ. «Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος». Iскр: [δορυφόρος]. [de вnde

Δορυφόρημα (τὸ), чеатъ de гарdienї; пepsoaнеле тъкяte în teatpале penpesintaцiї, каре, гъръ a вorві, se apatъ пямаї (ка злядї, гарdienї, ші чл:). (de вnde) «Κωμικὸν δορυφόρημα». Лвч: «Τραγῳδίας ‘ші fir: Βασιλείας)—». Iвл: Пл: [ші

Δορυφόρησις, εως (ἡ), пъzipea, saŭ trea-ва rapdianвлиĭ.

Δορυφορία (ἡ), = Δορυφόρημα. 2) = Δορυφόρησις. [ші

Δορυφορικὸς, ἡ, ὸν, кввenitŭ rapdianвлиĭ, saŭ rapdeĭ. || (next:) «Τὸ δορυφορικὸν». (колект:) în локŭ de oĭ δορυφόροι. [din

Δορυφόρος (ὁ), (se înц: στρατιώτης) ostaшŭ пвrtъtorŭ de sвляцъ; (prinч: ші obiч:) rapdianŭ (de îmпъratŭ, ші чл:). 2) (astpon:) sateлitŭ, каре însoцeшte totdaвna пе планетвл sъŭ, прекът лвna пъmîntвл. [δόρυ, φέρω].

Δορύχνιον (τὸ), = Δορύκνιον.

Δός, nex: 2: de порвнч: ал лвĭ δίδωμι.

Δοσίδικος (ὁ, ἡ), каvtъ δωσίδικος. [δόσις, δίκη].

Δοσιληψία (ἡ), = Δωροληψία. 2) maĭ noŭ) daравere, (Тврч:) алішверішŭ. (δόσις, λῆψις).

Δόσις, εως (ἡ), dape. «Δόσις ὀλίγη τε φίλη τε». Od: Z. «Οὐ δόσιν ἀλλ' ἐμπορίαν ποιούμενοι». Iskp: (Лец:) «Κατὰ δόσιν». Is: (înпrot: de κατὰ κλῆρον). 2) (mediч:) kîtime de doktopie, че пе fie каре datъ se dъ волнавлиĭ. «Ἐλλεβόρου δόσιες πλεῦνες». Apat: 3) гріжъ. «Πολλὴν ἐποιεῖτο δόσιν τοῦ πρέποντος». D: Ал: (bezĭ ші ἐπίδοσις). [δίδωμι].

Δόσκον, în локŭ de ἔδοσκον, noet: прел: ал лвĭ δίδωμι.

Δοσοληψία (ἡ), каvtъ δοσιληψία.

Δότειρα (ἡ), fem: ал лвĭ...

Δοτὴρ (ὁ), maĭ înтреб: de кіt...

Δότης, ου (ὁ), (înтреб: nвmaĭ în komп:) dвtъtorŭ, dъrвitorŭ. [δίδωμι]. [de вnde

Δοτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, anлekatŭ, disпвsŭ ла dape. || (грam:) «Δοτικὴ». datibŭ, saŭ însemnътівŭ de dape квĭва, ал 3: kazŭ ал deklinatелor.

Δοτικοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), arътatŭ (asemътnatŭ) ка datibŭ. «Ἐπίρρημα δοτικοφανές». [δοτικὴ, φαίνω].

Δοτὸς, ἡ, ὸν, (прinч: ла next:) de dat, de eptat, de dъrвit. [δίδωμι].

Δοῦ, miж: nex: 2: de порвнч: ал лвĭ δίδωμι.

Δουλαγωγέω -ῶ, вiit: -ήυω, tîrъskŭ пе чinева ка пе вnŭ ровŭ; (în цen:) ровeskŭ, saŭ traktezŭ пе чinева de ровŭ, saŭ слягъ. [ші

Δουλαγωγία (ἡ), робire; trakтare de ровŭ. [δοῦλος, ἄγω].

Δουλαπατία (ἡ), amъцire (skoatepe din minцĭ) de stpeinĭ ровĭ. [δοῦλος, ἀπάτη].

Δουλάριον (τὸ), dim: ал лвĭ δοῦλος (despрeц:), роввлецŭ.

Δουλεία (ἡ, [δουλεύω] робіе. 2) (pap) (колект:) în локŭ de oĭ δοῦλοι. «Ἦν δὲ ἡ δουλεία ἐπανίστηται». Твч: 3) (maĭ noŭ) trеава роввлвĭ, сляжбъ. «Καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕνα ἕκαστον ἐπὶ τὴν δουλείαν αὐτοῦ». Skp:

Δούλειος, α saŭ ος, ον, робosŭ, = Δουλικός

Δουλέκδουλος (ὁ, ἡ), робŭ din робŭ. [δοῦλος, ἐκ, δοῦλος].

Δούλευμα (τὸ), сляжва роввлвĭ. 2) noet: în локŭ de δοῦλος. «Γυναικὸς δούλευμα». Sof: [ші

Δούλευσις, εως (ἡ), = (saŭ грешit în локŭ de) δούλωσις. [din

Δουλεύω, вiit: -εύσω, робeskŭ, sîntŭ робŭ, saŭ sвnвsŭ tpiвstapŭ; (шаĭ noŭ) сляжeskŭ (ка робŭ; (în цen:) mъ sкtвiŭ; (fir:) mъ stъпineskŭ de чева. «Ἅπνῳ, («Γαστρί, «Θυμῷ, «Ἡδοναῖς) δουλεύειν». Ksn: ші Epd: (ші înтр' алtъ акчепцie). «Καιρῷ δουλεύειν». Епгр: ші гъръ воеа mea mъ конformъ кв înпрежвръріле. [δοῦλος].

Δούλη (ἡ), fem: ал лвĭ δοῦλος, роавъ.

Δουληΐη, (ἡ, Ion: în локŭ de δουλεία.

Δουλία (ἡ), noet: (прea pap) în локŭ de δουλεία. [ші

Δουλικὸς, ἡ, ὸν, робosŭ, saŭ de робŭ. [δοῦλος]. [de вnde

Δουλικῶς, adв: робeшte, în кіпŭ de робŭ.

Δούλιος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de δούλειος.

Δουλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвĭ δούλη.

Δουλιχόδειρος (ὁ, ἡ), în локŭ de δολιχόδειρος.

Δουλιχόειος, εσσα, εν, noet: în локŭ de δολιχόειος, = Δολιχός.

Δουλόδοτος (ὁ, ἡ), [δοῦλος, βόσκω] mînkatŭ (dъръпъnatŭ în авere) de робĭ, saŭ сляцĭ. (napod: a лвĭ μηλόβοτος).

Δουλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв робosŭ simцiшîntŭ. [δοῦλος, γνώμη).

Δουλογραφεῖον (τὸ), înskpisŭ de înвoialъ, прin каре se faче чinева робŭ, saŭ слягъ. [ші

Δουλογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, înskріŭ пе чinева de робŭ, saŭ робeskŭ пе чinева прin înskpisŭ. [ші

Δουλογράφιον (τὸ), прочesŭ desпре робŭ (пе каре îl чere stъпînвл прin жвdikatъ). [δοῦλος, γράφω].

Δουλοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъtorŭ, saŭ denpinzъtorŭ de робĭ ла datopiile лор. [δοῦλος, διδάσκαλος].

Δουλοκρατέομαι -οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι, mъ

stъпîneskъ (шъ кîrmъieskъ) de roвî. [шi

Δουλοκρατία (ἡ), stъпîniре de кътре roвî. [δοῦλος, κράτος].

Δουλομαχία (ἡ), въtъlie, resвoiъ împrotiva roвîlor. [δοῦλος, μάχη].

Δουλοπόνηρος (ὁ, ἡ), чел кь вікlenie de roвъ. [δοῦλος, πονηρός].

Δουλοπρέπεια (ἡ), a fi чinева...

Δουλοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), [δοῦλος, πρέπει] чел кь характерь de roвъ, saъ roвosъ, prostъ. [de вnde

Δουλοπρεπῶς, adв: în кînъ къвenitъ ла roвî, roвente.

Δοῦλος (ὁ), [δέλω] roвъ (prinч: шi fir:). «Δοῦλον οὐδεεὶς κεκτήσετ' οὐδὲ δούλην». (Крat: în) Aten: «Ἡ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης». Evp: «Τοῦ καιροῦ δοῦλος». Fpr: (вezî δουλεύω). 2) (enit:) sъпъsъ (ла roвie); (fir:) stъпînitъ, sъnssъ кь tolяl, datъ ла чева «Πόλις δούλη» Sof: «Πολλὰ δοῦλα τοῦ λόγου». Sin: 3) noet: =Δούλειος, шi δουλικὸς. «Δοῦλον ἴσχουσι βίον». Sof: «Γνώμαισι δούλαις». Sof: || (nexт:) «Τὸ δοῦλον» în локъ de ἡ δουλεία. «Ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον». Evp: [de вnde

Δουλοσύνη (ἡ), noet: Ion: în локъ de δουλεία, roвie. [шi

Δουλόσυνος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δουλικὸς. (вezî шi δεσπόσυνος).

Δουλότερος, α, ον, kotnp: ал лъї δοῦλος.

Δουλότροπος (ὁ, ἡ), чел кь нарtърї, пъравърї de roвъ. [δοῦλος, τρόπος].

Δουλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че se apatъ (seamъnъ) ка roвъ în нарtape, saъ forma sa. [δοῦλος, φαίνω].

Δουλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кь simgiminte de roвъ, (adikъ) proaste. (se konf: кь δολόφρων]. [δοῦλος, φρήν].

Δουλόψυχος (ὁ, ἡ),=Δουλόφρων. [δοῦλος, ψυχή].

Δουλόω -ῶ, вiit: -ώσω, roвeskъ ne чinева. [δοῦλος]. [de вnde

Δούλωσις, εως (ἡ), roвîre.

Δοῦναι, akt: nex: 2: de inf: ал лъї δίδωμι.

Δούναξ, ακος (ὁ), (шi deрiвateле sale δουνακέεις, δουνακοφοίτης, шi чл:) Ion: noet: în локъ de δόναξ, шi чл:

Δουπέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἐδούπησα, шi 2: ἔδουπον, tpe: de кь: δέδουπα) noet: faкъ sromotъ, tpoпкъneskъ (maї кь seamъ къzind); (de вnde maї noъ, kazъ; (npin întind:) morъ, mъ omorъ (npinч: în resвoiъ), = Ψοφῶ (în limва ворвit: греч:). [δοῦπος]. [de вnde

Δούπημα [τὸ], noet: = Δοῦπος, tpoпкъnitъpъ. [шi

Δουπήτωρ, ορος (ὁ), noet: fъкъtorъ de sromotъ, saъ sъnetъ. «Χαλκὸς —». Evp:

Δοῦπος (ὁ), noet: [imit:] sъnetъ (maї кь seamъ de лъкрь къzitъ).

Δοῦρα, шi δούρατα, noet: în локъ de δόρατα, nom: шi ak: îm: ал лъї δόρυ.

Δουράτειος, шi δουράτεος, α, ον, noet: [δόρυ] de lemnъ.

Δουρατόγλυφος (ὁ, ἡ), Ion: noet: în локъ de δορατόγλυφος.

Δούρειος, α, ον, noet:, шi

Δουρήϊος, ή, ον, Ion:=Δουράτειος.

Δουρηνεκὴς, έος (ὁ, ἡ). noet: [δόρυ, ἐνέγκω] înfinsъ, kît aжъnge lanчea. || (nexт:) Δουρηνεκὲς, adв: kît o asвîrlitъpъ de lanчe (saъ de sъgeaтъ).

Δουρὶ, noet: Ion: în локъ de δόρατι, dat: ал лъї δόρυ.

Δουριάλης, έος, шi

Δουριάλωτος, ου (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δοριάλωτος.

Δουρικλει(κλυ)τὸς, ή, όν, noet: în локъ de δορυκλυτὸς. [δόρυ, κλέος, шiκλύω].

Δουρικτητὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локъ de δορίκτητος.

Δουρίληπτος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de δορίληπτος.

Δουριμανὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de δορυμανής.

Δούριος, α, ον, noet: în локъ de δούρειος.

Δουριπετὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de δορυπετής.

Δουρίπληκτος (ὁ, ἡ). Ion: în локъ de δορίπληκτος.

Δουριτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: lonitъ (гъврitъ) кь sъliцъ. 2) въtatъ, вîrîtъ în lemnъ. «Σφῦρα —» (vezî шi δρυοπαγής). [δόρυ, τύπτω].

Δουρίφατος (ὁ, ἡ), noet: [δόρυ, φάω, φένω] omorîtъ кь sъliga.

Δουροδόκη (ἡ), noet: [δόρυ, δέχομαι] teakъ de lanчe, =кь...

Δουροθήκη (ἡ), noet: Ion: în локъ de δορατοθήκη.

Δουρομανὴς, έος (ὁ, ἡ, Ion: în локъ de δορυμανής.

Δουροπαγής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de δορυπαγής.

Δουρὸς, noet: Ion: în локъ de δόρατος, gen: ал лъї δόρυ.

Δουροτόμος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локъ de δρυοτόμος.

Δούρων, noet: fon: în локъ de δοράτων, цеп: îm: ал лъї δόρυ.

Δοῦς, δοῦσα, δόν, akt: nex: 2: de naptч: ал лъї δίδωμι.

Δοχαῖος, α, ον, = Δεκτικός, înkъпъtopъ. [ші

Δοχεῖον (τὸ), локъ, saъ basъ npiimitopъ (înkъпътopъ) în sine de чева. [ші

Δοχεύς, έως (ὁ), npiimitopъ de чева. 2) =Δοχεῖον. [din

Δοχὴ (ἡ),npiimipe(npietenеaskъ); osпъцъ; (pap) =Δοχεῖον. «Χολῆς — ». Εвр: [δέχομαι].

Δοχήϊον (τὸ), fon: în локъ de δοχεῖον.

Δοχμαϊκός, ἡ, όν, =(saъ rpemit în локъ de) δοχμικός.

Δοχμαῖος, (rpemit) în локъ de λοχμαιος.

Δοχμὴ, saъ δόχμη (ἡ), [δέχομαι] anъ felъ de mъsъpъ de întind: (natpъ depete liniie), (npin вpn:) = Δῶρον, ші Παλαιστή. [de вnde

Δοχμιακός, ἡ, όν, (npinч:)mъsъpъ (metp:), че se zice ші πενθημιμερές, konpinzъtoape de чinчї silaвe în doъ пічоape (Вакхеѣ ші lambъ, saъ lambъ ші Amfimakpъ). [ші

Δόχμιος, α saъ ος, ον, noet: kъpte-zinъ, niezinъ, kълkatъ; (fir:) îndoiosъ, enirmatikъ.

Δοχμόλοφος (ὁ,ἡ), noet: (koïfъ) kъ kpeasta плекатъ ла о парte. [δοχμὸς, λόφος].

Δοχμὸς, ἡ, όν, noet: = Δόχμιος. [de вnde.

Δοχμόω -ῶ -ώσω, noet: kълkъ, înkoвoiъ, плекъ чева ла о парte. || (miж:) mъ плекъ. «Ἐοχμωθεὶς μεγάρσιο διὰ κλήθρον ἔδυνεν». Om: lmn:

Δοχὸς (ὁ, ἡ),=Δεκτικὸς, înkъпъtopъ. || (sвst:) = Δοχεῖον, ші (npinч:) Δεξαμενή.

Δράβη (ἡ), o плantъ, anъ felъ de kapdamъ. (Плin: o пътеште δρυοφόνον).

Δράγδην, adв: noet: anвkat, цinst kъ mîna, [ші

Δράγμα (τὸ), kitъ noate anвka чinева kъ mîna; (npinч:) znonъ, mъпвkiъ (de sniче de grîъ, ші чл:); (npin întind;) nesecupate semъпътвrї; ші nîpце de poade. [δράσσομαι]. [de вnde

Δραγματευω, biit: -εύσω, =Δραγμεύω.

Δραγματολόγος (ὁ, ἡ), kълegътopъ de mъпвkї, saъ znonї de grîъ, ші чл:. [δράγμα, λέγω].

Δραγματοφόρος (ὁ, ἡ), kъpътopъ de znonї, saъ mъпвkї de grîъ, ші чл:. [δράγμα, φέρω].

Δραγμεύω, biit: -εύσω, adвnъ sniчеле, ші le fakъ mъпвkї. [din

Δραγμὴ (ἡ), == Δραγμὸς. 2) =Δράγμα. (vezї ші δραχμή)

Δραγμὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї δραγμὴ, ші δραχμή; ші =Δράξ; (npinч:) kîtъ anвkъ, ia чinева kъ depetele. «Ὀριγάνου δραγμίδα, ὅσην τοῖσι (τρισὶ) δακτύλοισι περιλαβεῖν». Imkp:

Δραγμὸς (ὁ), [δράσσομαι] anвkътвrъ kъ mîna.

Δραθεῖν, noet: în локъ de δαρθεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї δαρθάνω.

Δραίην, nex: 2: de noft: ал лъї διδράσκω.

Δραίνω, noet: în локъ de δράω, saъ δρασείω.

Δράκαινα (ἡ), fem: ал лъї δράκων.

Δρακαινὶς, ίδος (ἡ), anъ felъ de neute. (вezї δράκων).

Δράκαυλος (ὁ, ἡ), noet: koплокъiторъ kъ балавръ. [δράκων, αὐλή]. (enit: ал Mipepвeї).

Δρακέεσσι, noet: dat: îm: ал лъї δράκος.

Δρακεὶς, εἷσα, έν, noet: nex: 2: de naptч: ал лъї δέρκομαι.

Δρακονθόμιλος (ὁ, ἡ), noet: netpekътopъ kъ балаврї. [δράκων, ὅμιλος].

Δρακόντειος, α, ον, kввenitъ ла (atinгътopъ de) балавръ. [ші

Δρακοντίας, ου (ὁ), чел de fopmъ, saъ тъpime de балавръ. «Σκυὺς—». Al: anъ felъ de krastaвcte, saъ dovleakъ. [ші

Δρακοντιὰς, άδος (ἡ), noet: în локъ de δρακοντεία, fem: ал лъї δρακόντειος. «Πέλεια —». Nik: anъ felъ de порвтвъ, saъ колвтівъ. [ші

Δρακόντιον (τὸ), dim: ал лъї δράκων. 2) anъ felъ de плantъ. 3) anъ felъ de neute. вezї δρακαινὶς. 4) anъ felъ de вermc, saъ de matepie în fopma вermcлъї adвkътoape de вoaлъ (че se пашte sвst пieле маї kъ scamъ a kopiilop). [ші

Δρακοντίς, ίδος (ἡ), anъ felъ de nasъpe. kaвtъ δρακοντιὰς. 2) (anat:) aptepia чea таре a inimeї. [δράκων].

Δρακοντόβοτος (ὁ, ἡ), noet: пъskвtъ, ad: mînkatъ de балавръ. [δράκων, βόω, βόσκω].

Δρακοντογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskвtъ, saъ trasъ din балавръ. [δράκων, γένος]. (enit: ал Тевепілор).

Δρακοντοέθειρα (ἡ), noet: = Δρακοντόμαλλος. [δράκων, ἔθειρα .

Δρακοντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de балавръ, de felвл балаврілор. [δράκων, εἶδος]. [de вnde

Δρακοντοειδῶς, adv: în felъ de balaurъ, înkolъcit.

Δρακοντόκομος (ὁ, ἡ), poet: =Δρακοντόμαλλος. [δράκων, κόμη].

Δρακοντολέτης, ου (ὁ), poet: prъpъditorъ de balaurъ. [δράκων, ὀλέω].

Δρακοντόμαλλος (ὁ, ἡ), poet: cel kъ balaurî în lokъ de perî, saŭ plete. [δράκων, μαλλός].

Δρακοντόμιμος (ὁ, ἡ), poet: imitatъ dъne (fъkътъ în formъ de) balaurъ. [δράκων, μῖμος]. =kъ

Δρακοντόμορφος (ὁ, ἡ), cel kъ figъrъ de balaurъ. [δράκων, μορφή].

Δρακοντόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), poet:=Δρακοντογενής. [δράκων, παῖς].

Δρακοντόπους, οδος (ὁ, ἡ), cel kъ picioare de balaurъ. (enit. al giganţilor). [δράκων, ποῦς].

Δρακοντοφόνος (ὁ, ἡ), ši

Δρακοντοφόντης, ου (ὁ), poet: omorîtorъ de balaurî. [δράκων, φένω].

Δρακοντόφρουρος (ὁ, ἡ), poet: păzitъ de balaurî. [δράκων, φρουρά].

Δρακοντώδης, εος (ὁ, ἡ), =Δρακοντοειδής; (în gen:) selbatikъ, grozavъ (ka unъ balaurъ). [δράκων].

Δράκος, εος -ους (τὸ), (prinv: la îm:) poet: okiъ. [ši

Δράκων, οντος (ὁ), šarpe mare, balaurъ. 2) unъ felъ de peşte (al kъrъia dim: este ἡ δρακαινίς. bezî ši λαμία). 3) (fir:) brъcaru, saŭ riopdanъ în formъ de šarpe. (de aci ši Rom: drakъ, înkipuitъ ka balaurъ). [ἔδρακον, nex: al lui δέρκομαι].

Δρακών, οῦσα, όν, poet: nex: 2: de partv: al lui δέρκομαι.

Δράμα (τὸ), [δράω] fantъ (Lat: factum), luкrъ istorikъ, întîmplare (prinv: tristъ ši komplikatъ). 2) (oviv:) dramъ, bukatъ, saŭ imitatiъ reprezintaţie de o fantъ, poemъ (prinv: traţikъ); (fir:) viklenoasъ unelтitъrъ. [de unde

Δραματίζω, viit: -ίσω, eksnuiъ, reprezintъ ceva teatralъ, saŭ dramaticeşte; (mai oviv: komпusul diadramatίζω). [ši

Δραματικός, ἡ, όν, dramatikъ, saŭ teatralъ. [de unde

Δραματικῶς, adv: în felъ de dramъ, ka o bukatъ teatralъ.

Δραμάτιον (τὸ), dim: al lui δράμα, skъrtъ traţedie, saŭ komedie.

Δραματοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, kompuiъ drame; saŭ eksnuiъ (povesteskъ) ceva ka o dramъ. [ši

Δραματοποιία (ἡ), kompunere, saŭ reprezintaţie de dramъ; (fir:) viklenoasъ unelтitъrъ. [din

Δραματοποιός (ὁ), poet: dramatikъ. [δράμα ποιός].

Δραματουργέω -ῶ, viit: -ήσω, =Δραματοποιέω: (fir:) unelteskъ viklenii. [δραματουργός]. [de unde

Δραματούργημα (τὸ), poemъ dramatikъ; (fir:) viklenoasъ unelтitъrъ, saŭ plъsmuitъrъ.

Δραματουργία (ἡ), = Δραματοποιία. [din

Δραματουργός (ὁ), = Δραματοποιός. [δράμα, ἔργον].

Δραμεῖν, nex: 2: de înf: al lui τρέχω.

Δράμημα (τὸ), poet: = Δρόμος, alergъturъ.

Δραμητέον, nosit:, ši

Δραμοῦμαι, viit: al neîntreb: δρέμω, = τρέχω.

Δρᾶναι, nex: 2: de inf: al lui διδράσκω.

Δρᾶνος, εος (τὸ), poet: fantъ, luкrъ; puterе aktivъ, aktivitate.

Δρᾰξ, ακὸς (ἡ), [δράσσω] kîtъ apukъ în sine mîna strînsъ, pumnъ. «Πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν». Batrxm:

Δραπεταγωγὸς (ὁ, ἡ), întorkъtorъ de robî fugarî. [δραπέτης, ἄγω].

Δραπέτευσις, εως (ἡ), fugъpire. [din

Δραπετεύω, viit: -εύσω, fugъ ne fugiш, mъ fugъpeskъ. [din

Δραπέτης, ου (ὁ), [διδράσκω] (prinv: robъ) fugarъ. [de unde

Δραπετίδης, ου (ὁ), poet: (dim:) în lokъ de δραπέτης. [ši

Δραπετικὸς, ἡ, όν, atingъtorъ de fugarъ (robъ). [de unde

Δραπετικῶς, adv: fugъpeşte, ka fugarъ.

Δραπετίνδα, adv: kautъ ἀποδιδρασκίνδα.

Δραπέτις, ίδος (ἡ), fem:, ši

Δραπετίσκος (ὁ), dim: al lui δραπέτης.

Δραπετοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътorъ, saŭ prinsitorъ de fugъria kîva. [δραπέτης, ποιός].

Δραπέτρια (ἡ), (mai nou) = Δραπέτις.

Δρασείω, (fъr viit:) [δράω] dopeskъ a lukra, a sъvîrši ceva.

Δράσιμος (ὁ, ἡ), poet: =Δραστικὸς, aktivъ. 2) = Δραστέος. [din

Δράσις, εως (ἡ), lukrare, saŭ lukrъtoare puterе. «Φαρμάκου δράσις». Anv: [δράω].

Δρασκάζω, viit: -άσω, = Ἀποδιδράσκω, mъ askunzъ, ka sъ mъ fugъpeskъ. [δράσκω, διδράσκω]. [de unde

Δράσκασις, εως (ἡ), fвгъpipe; saв siлinцъ întp' aveasta.

Δρασμὸς, (ὁ), [διδράσκω] fвгъpie, saв пe askвns fвгъ.

Δράσσω(ττω), ші (miж: maї întpeв:) δράσσο(ττο)μαι, вiit: -άξω, -ομαι, anвkв кв mîna, iaв кв пвmnв. «Ἁλῶν δραξάμενος». Плт: (ші fir:) «Καιροῦ («Ἀφορμῆς)— ». Diod: nemepind; (ші кв ак: npea pap). «Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πονηρίᾳ αὐτῶν». Skp: npinzind, saв astвnînds лe гвpa.

Δράστειρα (ἡ), fem: ал лвї δράστης.

Δραστέος, α, ον, пos: ал лвї δράω, tpeввinчosв a se лвkpa, saв de fъkвt.

Δραστὴρ (ὁ), (enit: ал лвї δοῦλος, saв ὑπηρέτης) лвkpъtopв, mвnчitopв, aktivв. [δράω].

Δραστὴρ (ὁ), =Δραπέτης. [διδράσκω].

Δραστήριος, α, ον, iвte ші îndemînatikв лa лвkpape, aktivв, ші чл: [δραστήρ]. [de вnde.

Δραστηριότης (ἡ), aktivitate. [ші

Δραστηρίως, adв: кв aktivitate.

Δράστης, ου (ὁ), пoet: [δράω]=Δραστήρ.

Δράστης, ου (ὁ), пoet: [διδράσκω].=Δραπέτης.

Δραστικὸς, ἡ, ὸν, =.Δραστήριος. [deвnde

Δραστικῶς, adв: =Δραστηρίως.

Δραστιουργὸς (ὁ, ἡ), [δράστις, ἔργον] лвkpъtopв de...

Δράστις, εως (ἡ), вnв felв de inв, = Βύσσος.

Δραστοσύνη (ἡ), пoet: =Δραστηριότης.

Δρατὸς, ἠ, ὸν, пoet: în локв de δαρτός.

Δράττω, вiit: δράξω, At: în локв de δράσσω.

Δραχμαῖος, α, ον, =Δραχμιαῖος. [din

Δραχμὴ (ἡ), [δράσσω] (ка грeвtate) de o пotрівъ кв 72 гръвnte de grîв; (adikъ, прinч:) kît ia чinева кв deцeteле. (bezї ші δραγμίς); (прin вpm:) dpamв (de avi depiвatв) anpoksimatiв. 2) (ка monetъ) dpaxmъ, de onotрівъ кв шase (At:) oволї. [de вnde

Δραχμήϊος, η, ον, în локв de

Δραχμιαῖος, α, ον, каре tpaцe, saв пpeцвieшte o dpaxmъ: [ші

Δραχμίδιος, α, ον, пoet: în локв de δραχμιαῖος. [ші

Δραχμίον (τὸ), dim: ал лвї δραχμή. [ші

Δραχμὶς, грешit în локв de δραγμίς.

Δράω -ῶ, вiit: δράσω, (nas: tpe: de кв: δέδρασμαι, ші δέδραμαι, nex: ἐδράσθην) = Πράττω, fakв, sъвîршeskв. «Οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν δρᾶν ὠνόμαζον. Aten: «Δρᾶσαί τι ἢ παθεῖν γενναῖον». Epd: «Οἶσθ' ὃ δρᾶσον»; Apstf: (fps: At:) în локв de δρᾶσον, οἶσθα ὅ; (sпpe aпъpape de порвnчitoapea asпpime). (ші пas:) «Μήτε δεδραμένα, μήτ' εἰρημένα πω». Apstf: «Αἰσχυνόμενοι τοῖς δρωμένοις». D: Kas: «Τῶν περὶ τοὺς Ἑρμᾶς δρασθέντων». Tвч: 2) kontpiввieskв, folooeskв; (med:) лвkpezв (maї de mвлte opї în a tpeia neps:) «Τουτὶ τί δρᾷ τὸ χαλκιδικὸν ποτήριον»; Apstf: чe folooeшte? saв чe faчe? (ші npenos:) «Ὁ ἅγνος πρὸς ἁγνείαν πιστεύεται δρᾷν». Π: Eц: (bezї ші ποιέω). || (timпiї avestвї вervв se konf: кв aї лвї διδράσκω).

Δρεπάνη (ἡ), = Δρέπανον. [de вnde

Δρεπανηὶς, ίδος (ἡ), пoet: кквenitъ лa (asemъnatъ кв, saв folositoape ka) seчerъ, saв koasъ.

Δρεπανηφόρος (ὁ, ἡ), пвrtъtopв de (saв înapmatв кв) koase. [δρέπανον, φέρω].

Δρεπάνιον (τὸ), dim: ал лвї δρέπανον, mikъ seчerъ, saв kosopв de квръцat pomї, saв плівit вie.

Δρεπανὶς, ίδος (ἡ) вnв felв de пasъpe кв чiokв ka seчerъ. (bezї ші κεγχρὶς). [δρέπανον].

Δρεπανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ειδῶς, înkoвoiatв în fopmъ de seчerъ, saв koasъ. [δρέπανον, εἶδος].

Δρέπανον (τό), [δρέπω] seчerъ, saв koasъ.

Δρεπανουργὸς (ὁ), лвkpъtopв, fъkъtopв de koase. [δρέπανον, ἔργον].

Δρεπανώδης, εος (ὁ, ἡ), =Δρεπανοειδής.

Δρεπτεὺς, έως (ὁ), квлegъtopв de вie, ші алte poade. [ші

Δρεπτὸς, ἠ, ὸν, de квлes (вie), saв de adвnat (алte poade). [din

Δρέπτω, пoet: în локв de...

Δρέπω, ші (miж: ші maї întpeв: maї кв seamъ fir:) δρέπομαι, вiit: -ψω, -ομαι, (кв ак: saв цen:) taiв, квлegв poade, flopї, fpвnze, ші чл; seчerв, adвnв; (în цen:) iaв; (fir:) mъ înnъptъшeskв, doвîndeskв. «Ἐὰν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χωρίων δρέπῃ». Плт: «Ἑτέρων δρεπτομένων μέλι». Epigp: (ші fir:) «Τιμὰν δρέπει». Pind: (ші npiu întind:) «Αἷμα δρέψασθαι θέλεις»; Esxл:

Δρεψεύμενος, Dop: înлokв de δρεψόμενος, miж; вiit: de пвrtч: ал лвї δρέπω.

Δρῆναι, Ion: în локв de δρᾶναι, nex: 2: de înf: ал лвi διδράσκω.

Δρησμὸς (ὁ), Ion: în локв de δρασμός.

Δρησμοσύνη, пoet: în локв de Δρασμοσύνη [δράω], = Δραστοσύνη, ші δραστηριότης, слвжбъ, цeremonie. 2) (maї noв) [διδράσκω] = Δρασμός.

Δρήστειρα, δρηστήρ, δρηστήριος, Ion: în локъ de δράστειρα. mi чл:

Δρηστοσύνη (ἡ, Ion: noet: în локъ de Δραστοσύνη.

Δριάεις, εσσα, εν, noet: плінъ, акоперітъ къ саръ верде. [mi

Δριάω -ῶ, biit: -άσω, sîntъ înverzitъ. [δρίον].

Δρίλαξ, ακος (ὁ),=Βδέλλα, dim: ал лъї δρίλος.

Δριλοπότης,=Μύζουρις. [δρῖλλος(2), πίνω].

Δρῖλος (ὁ), pîmъ de пъmîntъ, ce ese dsne плоаіе. 2) (fir:) метврă ценіталъ ал вървателъї.

Δριμέως, adv: къ ісцеалъ (ла гъstъ), къ акріме, saŭ автърîчіsне. [δριμύς].

Δρίμη (ἡ), (прінч: ла îm:) церал чел таре; mi (din контра) zілеле чеде маї гербінцї але капікълелор.

Δριμυγμός (ὁ), noet: în локъ de δριμύτης. [δριμύσσω].

Δριμύλος, η, ον, dim: ал лъї

Δριμύς, εῖα, ύ, (прінч:) іsте (ла гъstъ saŭ міросъ), таре вstъръторă. «Φύλλα δὲ ἔχει δριμύτερα εὐζώμου». Dскр: «Δριμύτατος καπνὸς ὁ ἀπὸ ξύλου συκίνου. Apstf: «Οἶνος δριμύς». Лъч: 2) атарă; (fir:) атіпгъторă. «Δριμεῖα χολή». Ткр: «Βέλος, («Σκῶμμα) δριμύ. «Om: 3) (înцел:) ацерă, іsте, пъvалнікă; некъжічосъ. «Ἄχος («Μένος) δριμύ». Om: Es: «Ἔρως («Ηέθος) δριμύς». Пл: «Ηόλεμος —». Епігр: 4) (fir:) віоіъ, sніptosъ (sире ръă), вікленă. «Βλέμμα δριμύ». D: Kas: «Δριμὺ Σισύφου γένος». Екр: «Ἐπίβουλον, καὶ δριμὺ θηρίον». Плт: «Δριμὺς καὶ δικανικὸς». Плт: «Λέξις δριμεῖα». Ерм: «Δριμύτατον ἀνθρώπιον». Sin: || (nest:) δριμύ, adv: în локъ de δριμέως. (прінч: în fpas:) «Δριμὺ ἐμβλέπειν (ἀποβλέπειν, ἐνορᾶν)». = Κρόμυα («Κάρδαμα) βλέπειν». Apstf: [de sude

Δριμύσσω(ττω), biit: -ύξω, вstърă; (fir:) mîxneskă, автъръскă. (vezî mi δάκνω). [mi

Δριμύτης (ἡ), ісцеалъ, saŭ калітатеа лъї δριμὺς (vezî zівереа). «Ὄξους, («Καπνοῦ, «Οὔρων, mi чл:) —». 2) (fir:) істеqіme, ацеріme de minte; вікленіе. «Ἡ πρὸς τὰ μαθήματα —». Плт: «Σκωμμάτων—». Лъч: «Προσιμίου —». Ермц:

Δριμυφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, шъnînkă mînkърї ісщї. [mi

Δριμυφαγία (ἡ), mînkare de лъкрърї ісщї. [din

Δριμυφάγος (ὁ, ἡ), mînkъторă (ісвіторă) de mînkърї ісщї. [δριμὺ, φάγω].

Δρίον, saŭ

Δρίος, εος -ους (τὸ), noet: = Δρυμός. пъdsре.

Δρείτη (ἡ), noet: =(saŭ греміt în локъ de) δρύτη.

Δρομάστιεν, vezî δρωμάω.

Δρομάδην, adv: = Δρομαίως.

Δρομαῖος, α, ον, алергînd (în fsга мape). [δρόμος]. [de sude

Δρομαίως, adv: къ алергаре foарte гравнікъ. [mi

Δρομάς, άδος (ὁ, ἡ, τὸ), noet: în локъ δρομαῖος. «Δρομάδι κώλῳ». Екр: «Δρομάσι βλεφάροις». Esp: || «Κάμηλος —». къmілъ къ о кокоашъ пътаї. || «Γυνὴ δρομάς. (mi fъръ sнв:) «Δρομὰς». femeie înviершнатъ, каре алеаргъ не вліце. [mi

Δρομεύς, έως(ὁ), алергъторă: nezodpomъ, къріерă. 2) лъпъторă în алергаре. [mi

Δρόμημα (τὸ), noet: = (saŭ греміt în локъ de) δράμημα.

Δρομίας, ου (ὁ), (pap) în локъ de δρομεύς. [mi

Δρομικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă, denpinsă ла алергаре, гравнікă. [δρόμος]. [de sude

Δρομικῶς, adv: =Δρομαίως.

Δρομοκάμηλος (ἡ), (маї поă) în локъ de [δρομὰς, κάμηλος].

Δρομοκήρυξ, υκος, къріерă трimisă (прінч: în вреme de pesвоіъ) къ штірї, saŭ пропъперї. [δρόμος, κήρυξ].

Δρόμος (ὁ), алергаре. «Δρόμου τινες ἤρξαντο». Ksn: «Οὐ βάδην, ἀλλὰ δρόμῳ καὶ σπουδῇ». Пл: 2) (прін înтіnd:) локъ, хотърîтъ distanцъ, sude овічнзіешіе a алерга, saŭ a хтвла, saŭ кîtъ поате петрече хтвлînd, алергînd чінева; вліцъ; saŭ піацъ. «Φασὶν ἀπωτέρους εἶναι τῶν ἐν τοῖς δρόμοις τοὺς κατὰ τὰς ὁδοὺς περιπάτους». Плт: «Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ἵπποι». Іл: Ψ. «Ἵππου δρόμον καταβαίνων ἐπὶ θάλασσαν. Dm: «Ἡμέρας δρόμος». Ер: «Δρόμον ἡμερῶν πέντε ἀπέχουσα». Пл: «Δυ' ἢ τρεῖς δρόμους περιεληλυθότες». Плт: «Οὐ γὰρ ἐν Ἰθάκῃ δρόμοι εὐρέες. Od: D. (mi (fir:) «Ἐκτὸς δρόμου φέρομαι». Плт: «Πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἐστ' ἔξω δρόμου». Esхл: некъвенітъ, афаръ din кале. [neînтр: δρέμω, =τρέχω]. [de sude

Δρόμων, ωνος (ὁ), (în цел:) =Δρομεύς. (парт: 2) sнă феля de корабіе істе-плътітоаре, (Франц:) paquebot. 3) sнă феля de стакосъ de мape.

Δροσερὸς, ὰ, ὸν, роъросъ; sмedъ; граpedъ; ръкоросъ. [mi

Δροσίζω, biit: -ίσω, роърezъ; ръkopeskъ; sponeskъ. [ші

Δροσιά (ἡ), Ion: în локъ de Δροσία, = Δρόσος. [ші

Δρόσιμος (ὁ, ἡ), ші

Δροσινός, ἡ, όν, noct:=Δροσερός. [δρόσος].

Δροσοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, topnъ, въpsъ роъ. [din

Δροσοβόλος (ὁ, ἡ), въpsъtopъ de роъ, ръkopitopъ. [δρόσος, βάλλω].

Δροσοειδής, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -ειδῶς, чел în felъ de роъ, ka poa, poosъ. [δρόσος, εἶδος].

Δροσοείμων, ονος (ὁ, ἡ), naptъtopъ de ръkoroase înвръkъminte. [δρόσος, εἷμα].

Δροσόεις, εσσα, εν, noct: în локъ de δροσερός.

Δροσομέλι, ιτος (τὸ),='Αερόμελι. [δρόσος, μέλι].

Δροσοπαγής, έος (ὁ, ἡ), neste kape înгeaцъ poa. «Φύλλα — ». Fil: [δρόσος, πάγος].

Δροσοπάχνη (ἡ), роъ fъkътъ връmъ, adikъ kam înгeцatъ. [δρόσος, πάχνη].

Δρόσος (ἡ), роъ; (prin înțind:) nikътарї de op че smezealъ; (de sude) лakръmї. 2) noct: sus; (în цen:) smezealъ. 3) (fig:) op че лъkpъ înъpъ (fpaцedъ, moale). «Λεόντων δρόσον». Esx.: лъї de леї de kapînd fътацї. (vezї ші ἔρση, ші χλούνης).

Δροσότροφος (ὁ, ἡ), хrъnitъ, kreskътъ de роъ. [δρόσος, τρέφω].

Δροσοφόρος (ὁ, ἡ), adъkътopъ (konpinzътopъ) de роъ; poosъ, ръkopitopъ. [δρόσος, φέρω].

Δροσόω -ῶ, biit: -ώσω, noct: în локъ de δροσίζω. [ші

Δροσώδης, εος (ὁ, ἡ), poosъ, плinъ de роъ; saъ ka poa; ръkoposъ. [δρόσος].

Δρύαξ, ακος (ὁ, saъ ἡ), (prinч: ла în:) înkovoiateле cpoase лemne, din kape este клъditъ naptea чea de жos a koръвii. (vezї ші δρύοχος). [ші

Δρυάριον (τὸ), dim: ал лъї δρύς. [ші

Δρυάς, άδος (ἡ), (prinч: νύμφη) zînъ de пъdъpe, = 'Αμαδρυάς (vezї zivepea). 2)=(saъ гpeшit în локъ de) Δρύαξ. [δρύς].

Δρυηκόπος (ὁ, ἡ), noct: în локъ de δρυοκόπος.

Δρυΐδαι (οἱ), npeoцї ші filosofї aї вekiлor Галацї. [ші

Δρύϊνος, η, ον, de stежаръ, de копачiъ; (saъ în цen:) de лemnъ; (prin вpm:) asupъ. ‖ (sввst:)=Δρυΐνας. [ші

Δρυΐτης, ου (ὁ), ші Δρυΐτις, ιδος (ἡ), (пin:) чел în пропорцie saъ asemъnape kъ stежарял. «Κυπάριττος — ». Tîp: kape dъ вlъstаръ dane tъiepe. ‖ (sввst: въpъ) saъ felъ de niatpъ, че apde ka лemnял. 2) (fem) вnъ felъ de плantъ. [δρύς].

Δρύκαρπον (τὸ), (prinч: ла în:) poada stежарвлеї. rîndъ; (în цen:) ='Ακρόδρυον. [δρῦς, καρπός].

Δρυκολάπτης, ου (ὁ),=Δρυοκολάπτης.

Δρυμὰ (τὰ), noct: im: (neper:) ал лъї δρυμός.

Δρυμάζω(σσω), biit: -άξω, (foapte pap) în локъ de δρύπτω, sfiшiъ; (prin întind:) =Σπλεκόω.

Δρυμόνιος, α, ον, чел че netpeче prin пъdъpї. «Ἄρτεμις —». Opf: [din

Δρυμὸς (ὁ), =Δρυμών, пъdъpe (maї kъ seamъ de stежаръ). ‖ noeцiї zik de onotpівъ ла îm: Δρυμοί, ῶν (οἱ), ші δρυμὰ, ῶν (τὰ). [δρύς].

Δρυμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че iввeшte (se mвлцвmeшte a' netpeче în) пъdъpї. [δρυμὸς, χαίρω].

Δρυμώδης, εος (ὁ, ἡ), пъdъposъ· [ші

Δρυμών, ῶνος (ὁ), = [Δρυμὸς] пъdъpe.

Δρυοβάλανος (ἡ), podвл stежарвлвї, rîndъ. [δρύς, βάλανος].

Δρυοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), вънsitъ kъ koaжъ de stежаръ. [δρύς, βαφή].

Δρυόγονος (ὁ, ἡ), (paроks:) пъskътopъ de stежаръ. «Ὄρη — ». Apstf: 2) (propaроks:) пъskътъ din stежаръ, saъ din копачiъ. «Νύμφη — ». (kaзъ 'Αμαδρυὰς). [δρῦς, γόνος].

Δρυόεις, εσσα, εν, noct: în локъ de δρυώδης, плinъ de копачї, пъdъposъ. [δρύς].

Δρυοκοΐτης, ου (ὁ), noct: чел че îшi ape кълкъшвл, saъ къіввл d' asвпpa, saъ înъвnpвл копачiлор. Τέττιξ —». Enгp: [δρύς, κοίτη].

Δρυοκολάπτης, ου (ὁ), вnъ felъ de пasъpe, гeonoae (kape гъзpeшte kъ чiоквл копачїї къвtînd fapnічї, ші чл:). [δρύς, κολάπτω].

Δρυοκόπος (ὁ, ἡ), tъietopъ de копачї, saъ лemne. ‖ (sввst:) = Δρυοκολάπτης. [δρύς, κόπτω].

Δρυοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noct; =Δρυπαγής. «Στόλος —». Sof: 2) înfiнtъ, saъ de înfiнt în лemne. «Πάσσαλος — ». Sxол: ал лъї Sof: (vezї ші δουρατοπής). [δρῦς, πήγνυμι].

Δρυοπτερὶς, ίδος (ἡ), вnъ̆ felъ̆ de plantъ, че se faче пе ла pъdъчina векiлор stежарi, ші але кърia fрвnze se întind semънînd a apiнi. [δρύς, πτερὸν].

Δρύος, εος (τὸ), în локъ̆ de δρίος.

Δρυοτομία (ἡ), тъiepe de копачi. [ші

Δρυοτομικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторъ̆ de (saъ̆ folositоръ̆ ла) тъiepe de копачi. «Δρυοτομικὴ» meштешугъл тъietорълъi de копачi. [din

Δρυοτόμος (ὁ, ἡ), [δρύς, τέμνω] тъietоръ̆ de копачi, saъ̆ de lemne; (în цen:) лукръторъ̆ de lemnъ̆.

Δρυοφόνον (τὸ), вnъ̆ felъ̆ de plantъ, каиъ̆ δράβη. [δρύς, φόνος].

Δρυοφόρος (ὁ, ἡ), = Δενδροφόρος. «Χωρίον —». Exst: [δρὺς, φέρω].

Δρύοχον (τὸ), = къ...

Δρύοχος (ὁ), noet: [δρὺς, ἔχω], = Δρυμός. 2) (maї овiч: ші пътаї ла îm:) înковоiателе lemne, че слъжеск ла карена, saъ̆ partea de жos a коръбii; (fiг:) înчепътъл (temeiъл) ор къria întrepпindepї; (de вnde) «Ἐκ δρυόχων ναυπηγεῖσθαι». Плв: къ toiъл din noъ̆. (ші fir:) «Δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς». Apstf:

Δρύοψ, οπος (ὁ), вnъ̆ felъ̆ de пасъре (алта de кît δρυοκολάπτης). vezi Apstf: Пасърї (Ὄρνιθες) 304. [δρὺς, ὄψ].

Δρυπεπὴς, [δρῦς, πεπαίνω], ші

Δρυπέτὴς, [δρῦς, πίπτω] εος, saъ̆ έος (ὁ, ἡ), (прinч: καρπὸς, poadъ) коптъ̆, ші къzътъ̆ de sine din nomъ̆; (прin врm:) къ desъвîршire коптъ̆, ші вештedъ̆. «Φοῖνιξ («Δαφνὶς, «Ἰσχὰς «Ἐλαία) —». Ел: ші Dвкр: ші Atn: (ші fir:) «Μάζα («Ἑταίρα) —». Atn: ші Apstf: трекътъ, peскoантъ.

Δρύπεψ, επος (ὁ, ἡ), noet: în локъ̆ de δρυπεπής.

Δρυπίς, ίδος (ἡ), вnъ̆ felъ̆ de копъчелъ̆ rimnosъ̆. [din

Δρύπτω [θρύπτω], biit: δρύψω, (прinч:) srîpiъ̆, рвпъ̆, жвпоiъ̆, sfîшiъ̆ къ вnгiiле; (прin întind:) îmї smългъ̆ пъръл (maї къ seamъ de жале). «Δρύπτε κάρα». Exp: (ші miж:) «Δρυψαμένῳ δ' ὀνύχεσσι παρειὰς». Od: B. (ші гър kazъ̆). «Αἱ δὲ γυναῖκες ἀναβοήσασαι ἐδρύπτοντο». Ksn: (vezї ші Δρυμάζω, ші ἀμύσσω).

Δρὺς [în afin: къ δόρυ], υὸς (ἡ), вnъ̆ felъ̆ de копачiъ̆, stежаръ̆; (în цen.) ор че tape ші вътрînъ̆ копачiъ̆; lemnъ̆.

Δρύτη (ἡ), [δρὺς] basъ̆ de lemnъ̆; алвie de spълat. 2) patъ̆ de lemnъ̆ (пentръ морцi).

Δρυτόμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ̆ de δρυοτόμος.

Δρυφάζω, biit: -άξω, (tpe: de къ: nas: δεδρύφαγμαι) noet: înгръdeskъ̆, înkizъ̆ înпрежър, întъpeskъ̆. [δρύς, saъ̆ δρύφω]. [de вnde.

Δρύφακτον (τὸ), ші

Δρύφακτος (ὁ). înгръdipe de lemnъ̆, desпърцipe (прinч: înъвntръл sfatърilор, ші жвdikътoriilор) de skîndърї, saъ̆ гріле, капгеле; (în цen:) înkidepe къ skîndърї. «Ἐπιστῆναι τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις». Ksn: «Εἶχε δὲ καὶ δρύφακτον ἡ κλίμαξ παρ' ἑκατέραν τὴν πλευράν. Плв: «Δρύφακτα τοῦ ναοῦ». Soz: tепшлъл. «Δρυφάκτους ὑπερτείνειν». Еракл: Pont: (vezї ші κιγκλίς). [de вnde

Δρυφακτόω -ῶ, biit: -ώσω, = Δρυφάζω. [de вnde

Δρυφάκτωμα (τὸ), локъ̆ înkisъ̆ къ гріле (къ партаклîкъ̆.)

Δρυφάσσω, biit: -άξω, = Δρυφάζω.

Δρυφὴ (ἡ), = Ἀμυχή, srîpiitъръ. [ші

Δρύφος, εος -ους (τὸ), ші

Δρύψελον (τὸ), = Τρύφος, ші Θρύμμα, srîpiitъръ, skърпinътъръ, ръzвitъръ. [din

Δρύφω, biit: δρύψω, = Δρύπτω, ші Δρυμάζω.

Δρύψις [δρύπτω], εως (ἡ), sfîшiape, жвпвipe, srîpiape къ вnгiiле.

Δρυψογέρων, οντος (ὁ), (kom:) вътрînъ̆ de nimikъ̆. [δρύπτω, γέρων].

Δρυώδης, εος (ὁ, ἡ), stежъposъ̆, saъ̆ плinъ̆ de stежарї. [δρύς].

Δρωμάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: [δρόμος] алергъ̆.

Δρώντων, цen: îm: ал prez: dc парtч: saъ̆ At: în локъ̆ de δράτωσαν. 3: îm: neps: de prez: ал порвnч: лвї δράω.

Δρῶμι, prezi de nofl: ал лвї δράω.

Δρώοιμι, Ion: în локъ̆ de δρῶμι.

Δρωπακίζω, biit: -ίσω, smългъ̆ първл къ smoалъ. [ші

Δρωπάκινος, η, ον, гъкътъ̆ de (saъ̆ ка) smoалъ. [δρώπαξ].

Δρωπακισμὸς (ὁ), smълцere de пъръ̆ къ smoалъ, ші чл: [δρωπακίζω].

Δρώπαξ [δρέπω, saъ̆ δρύπτω], ακος (ὁ), алifie, saъ̆ пластръ de smoалъ, ші чл: пentръ smълцere de пъръ̆.

Δρώπτης, ου (ὁ), [δρύπτω] рвпtъ̆, трепцъposъ̆; (прin întind:) съракъ̆, чершъторъ̆.

Δρώω -ῶ, Ion: în локъ̆ de δράω.

Δύ', noet: (în апокопъ) în локъ̆ de δύο.

Δῦ, noet: în локъ̆ de ἔδυ, 3: sinr: neps: a nex: 2: de xot: ал лвї δύω.

Δυαδικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторъ̆ de doime;

îndoitъ; (rpam:) =Δυϊκὸς. [ші

Δυάζω, вііt: -άσω, înnapцъ în doъ; saъ (din npot:) вneskъ ла вnъ локъ doъ, înперекіezъ. «Κίονας, οἳ ... δυάζοντες ἵστανται. Nik: ші Xp: kîte doï, înnepeкіaцï. [ші

Δυάκις, adв: noet: (npea pap) în локъ de δίς, de doъ opï. [din

Δυὰς, άδος (ἡ), doime (колект: ал пътървлъ doъ). 2) adвnape, kîtime de doъ вnimï, перекіе. [δύο].

Δυασμὸς (ὁ), înпърцipe în doъ; saъ вnipe (înперекіepe) de doъ. [δυάζω].

Δυάω -ῶ [δύη], вііt: -ήσω, noet:=Κακόω, fakъ ръъ, вînтвieskъ; къzneskъ, кinвieskъ.

Δυεῖν, At:=(dap npinч: fem: ші цеп:) Δυοῖν.

Δυερὸς, ἀ, ὸν, noet: tikълosъ; кіnиitъ. 2) (акt:) вътъмътopъ, пръпъditopъ. [din

Δύη (ἡ), noet: [δύω] tikълoшie, nenopочipe; ръъ, dвpepe; кinъ. «Τὴν ἰδίην οὔτις ὄπωπε δύην. Fав:

Δυηπάθεια (ἡ), noet: пътimipe de ръъ, sвfepinцъ. [ші

Δυηπαθέω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: пътimeskъ, sвfepъ реле ші tikълoшiï. [din

Δυηπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пътimitopъ, sвfepitopъ de реле (кinвpï, dвpepï, ші чл:), =Δυερὸς. [δύη, πάθος].

Δυηπαθία (ἡ), noet: = Δυηπάθεια.

Δυήπαθος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δυηπαθής.

Δυθμὴ (ἡ), Dop: noet: în локъ de δυσμή.

Δυϊκὸς, ὴ, ὸν, de doï, saъ реладівъ ла пътървл doъ; (rpam:) îndoitъ (пътъръ), însemnътівъ de doime. [δύο]. [de вnde.

Δυϊκῶς, adв: (rpam:) în пътъръ îndoitъ.

Δύϊος, α, ον, noet:=Δυερός, tpistъ; (desпре глasъ) жалнікъ.

Δύμεναι, Dop: în локъ de δῦναι, nex: 2: de înf: ал лвї δύνω, saъ δύω.

Δύνᾳ, Dop: noet: în локъ de δύνῃ, 2: sinr: neps: a лвї

Δύναμαι [δύνω], δύνασαι, ші (pap) δύνῃ, δύναται, вііt: δυνήσομαι, (прел: ἐ[ші At: ἠ]δυνάμην, ipe: de кв: δεδύνημαι, nex: ἐ[ші At: ἠ]δυνήθην, saъ ἐδυνάσθην, saъ noet: ἐδυνησάμην, ssn: δύνωμαι, ші чл:) почіъ, saъ notъ, sînt în stape de a... «Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι». Іл: A. »Ζεὺς δύναται ἅπαντα». Od: Ξ. «Οὔτι δύναμαι μὴ γελᾶν». Лвч: «Ζῶμεν, οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα». Гnom: «Ὡς ἐδύνατο τάχιστα (ἀφανέστατα, ἀκριβέστατα, ші чл:)». «Προθυμούμενος πρᾶξαι ὁπόσα πλεῖστα ἠδυνάμην». Ksn: «Ἄνδρας ἄγων σοι, ὡς ἐδυνάμην πλείστους». Ksn: «Πορευτέον σταθμοὺς, ὡς ἂν δυνώμεθα μακροτάτους». Ksn: (ші în nas: însemn:) «Δυνάμενος πολιορκεῖσθαι (ἀντιλοιδορηθῆναι)». Tвч: nвtвtъ a se... 2) amъ nвtepe, sîntъ nвternikъ, (saъ tpвneшte) цeanънъ, sънътosъ. «Καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων». Лs: (saъ în челе моралe калітацї, natвpaле, op adъorate) капавілъ, destoïnikъ, îndemînatikъ. «Δυνάμενος λέγειν». Dm: (saъ în вогъцie). «Δυνάμενος χρήμασι». Лs: (saъ în însemnътate політікъ). «Γένους τε πρώτου καὶ δυνηθεὶς ἐν τοῖς μάλιστα». Пл: «Δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν». Tвч: «Μέγα (μέγιστον, μηδενὸς ἔλαττον) δυνάμενος». Ep: (ші пas:) «Ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὧν ἀεί». Eвp: «Τῶν πολιτευομένων τινὲς δυνηθέντες». Dm: 3) (în a tpeia neps:) пpeцxiemte atît, saъ este în пропорцie кв... «Τριακόσιαι γενεαὶ δυνέαται μύρια ἔτεα». Ep: Ὁ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιοβόλιον». Ksn: (ші авs.) мерцe, tpeчe. «Καὶ δύναται παρ' ἐκείνοις Ἀττικὸς, ἢ Αἰγιναῖος ὀβολὸς. Лвч: (ші Mtimt:) noate sъ prodвкъ. «Δύο δύναται τέτταρα». «Δίπους δύναται τετράπουν». Пл: (ші fir:) «Λόγοι ὡς ἔργα δυνάμενοι». Tвч: 4) însemneazъ, вpea sъ zikъ. «Τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται»; Лвч: «Αὗται αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται». Tвч: «Ἡμῖν δὲ τὴν συννέκρωσιν τοῦ Χριστοῦ δύναται». Грг: «Αὔγουστος ..., ὃ δύναται ... σεβαστός». Пазз: (bezï ші βούλομαι). 5) este кв пътînцъ, se noate. «Δύναται ἀρετὴν γεγονέναι». Пл:

Δυναμικὸς, ὴ, ὸν, актівъ, лвкръtopъ. 2) tape, saъ întъpitopъ. «Ὁ μέλας οἶνος δυναμικώτατος ἐστίν». Aten: [din

Δύναμις [δύναμαι], εως (ἡ), (în цеп:) пътînцъ, saъ пвtepe. «Εἰς δύναμιν. «Κατὰ δύναμιν, ші (noet:) Καδδύναμιν. «Ὑπὲρ δύναμιν». «Ἐμελέτα οὐχ' ὅσον δυνάμεως, ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχε». Sвid: 2) (iap naptik:) чea natвpaлъ, saъ moralъ. «Γνοίης, οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται». Od: Υ. Ἡ ἐν τοῖς λόγοις δύναμις». 3) пвtepe din соціалъ nosiцie. «Τῶν ἐν δυνάμει ὄντων». Ksn: Καταλύσαντες τὴν τῆς βουλῆς δύναμιν». Iвкр: «Οὐκ ἔστιν ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι». Dm: 4) (npin întind:) apmie. «Δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυτικήν. Ksn: (ші îm:) «Ναυτικὰς δυνάμεις». Пнd: (ші Тлц:) «Οὐράνιαι («Ἀγγελικαὶ) δυνάμεις». (iap în Ead: ші demonїï, de кв este грешеалъ).

«Ὀχλεῖσθαι ὑπὸ δυνάμεων». 5) (fiлsf:) A'. прinчinвл (прinчina) лвкръriї. «Τὸ βρέφος ἐστι δυνάμει οὐ μὴν καὶ ἐνεργείᾳ μουσικόν». Apst: «Παῖδες ὄντες ἔχομεν δυνάμει τὸ τοῦ ἀνδρὸς μέγεθος». Apst: B'. dostoïnivie, капачilate în чева. «Δύναμις τῆς ποιήσεως». Плт: (ші mediч:) «Δυνάμεις ὀφθαλμικαί». «Δύναμις τετραφάρμακος». Τὰς δυνάμεις τῶν φυομένων ἐκ τῆς γῆς». Ksn: «Κόκκους τινας κνιδίους καὶ σκαμωνίαν, καὶ δυνάμεις ἄλλας». Плт: (C'. în цen:) denpindepe, însвшime; (iap sпeц:) aptъ, saă шtiinцъ; (ші паrtк:) petopika. «Εἰσὶ δέ τινες ἄλογοι δυνάμεις, τινὲς δὲ μετὰ λόγου». Apst: (de вnde 6) (desnpe monetъ) прецă. «Τὸ σιδηροῦν τῶν Σπαρτιατῶν νόμισμα ὁλκῇ μὲν μνᾶ ἐστὶν Αἰγιναία, δυνάμει δὲ χαλκοῦ τέσσαρες. Плт: 7) (desnpe zivepi) însemnape. «Τίς ἡ δύναμις τοῦ ὀνόματος»; Плт: 8) (matm:) лatвръ de tetparonă (firвръ, saă nвmърă).

Δυναμοποιὸς (ὁ, ἡ), ғъкъторă de nвtepe, înnвterniчitoră. [δύναμις, ποιός].

Δυναμόω -ῶ, вiit: -ώσω (maї noă), = 'Ενισχύω, înnвterniчeză. [δύναμις].

Δυναμωνυμία (ἡ), nвme de nвtepe. [δύναμις, ὄνομα].

Δυνάμωσις, εως (ἡ), (maї noă) = 'Ενδυνάμωσις, înnвterniчipe. [δυναμόω].

Δύνασις, ιος (ἡ), noet: în локă de δύναμις.

Δυναστεία (ἡ), чea maї 'nалtъ (maї кв seamъ авsолвtъ ші tipanikъ) stъnînipe, nвtepe. [ші

Δυνάστευμα (τὸ), = Δυναστεία. 2) локă tipъnită. [ші

Δυναστευτικὸς,ἡ,όν, desnotikă, tipanik. [din

Δυναστεύω, вiit: -εύσω, amă mape (прinч: политikъ) nвtepe, sîntă чел întîiă. «Τοὺς δυναστεύοντας ἐν τῇσι πόλεσι», Ep: 2) sîntă domnă (авsолвtă, ші чл:). «Δυναστεύειν κατὰ μοναρχίαν». Плт: 3) stъnîneskă; predomneskă. «Τοὺς δυναστεύοντας τῆς πόλεως». D: Ал: «Ὁπόταν νότος δτναστεύῃ». Iнкр: 4) =Καταδυναστεύω. «Ἐδυνάστευσαν πένητα καὶ πτωχόν». Skp: [din

Δυνάστης, ου (ὁ), ші δυνάστις, ιδος (ἡ), stъnînitoră; mape, însemnată. «Οὐ πράως ἀκούουσιν οἱ δυνάσται καὶ αἱ δυνάστιδες τὰ ἑαυτῶν ἁμαρτήματα«. D: Fлp: [δύναμαι]. [de вnde

Δυναστικὸς, ἡ, όν, =Δυναστευτικὸς.

Δυνάστωρ, ορος (ὁ), noet: în локă de δυνάστης.

Δυνατέω -ῶ, вiit: -ήσω, (înnpot: de ἀδυνατέω) sîntă nвterпikă. [din

Δυνατὸς [δύναμαι], ἡ, όν, ші (npea pap noet:) ὸς, όν, (înnpot: de ἀδύνατος) nвterпikă, tape (saă ла tpвnă, adikъ) вîptosă. «Ἵπποις καὶ ἀνδράσι τοῖς δυνατωτάτοις». Ksn: (ші desnpe neînsвfл:) «Προτείχισμα δυνατόν». Плв: (saă în moралă, adikъ) destoïnikă. «Δυνατὸς λέγειν». Dm: (saă în stape soцialъ, adikъ) borată, ші чл: (în цen:) însemnată. «Χρήμασι δυνατός». Плт: «Τῶν ἐν ταῖς πόλεσι δυνατῶν». Плт: «Ὀρφανῶν τῶν δυνατοὺς οἴκους ἐχόντων». Ksn: 2) чeea че se noate faче, saă întîmпла, adikъ este кв nвtinцъ. »Ἡγήσασθαι δυνατὴν ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν». Ksn: «Τὰ δυνατὰ τῶν χρημάτων μετέφερον». Dm: «Εἰσηνέγκαμεν τὸν δυνατὸν εἰ μὴ τὸν δίκαιον ἔρανον». Ksn: (ші adв:) «Κατὰ («Εἰς, «'Επὶ) τὸ δυνατὸν». «Ὡς δυνατὸν». (ші îm:) «Ἐκ τῶν δυνατῶν». «Τά γε δυνατά». [de вnde

Δυνατῶς, adв: кв nвtepe, tape, iste; npea mвлt. «Δυνατῶς ἔχει». Ep: = Δυνατόν ἐστί. «Δυνατῶς λέγει». Esx: ворвешte кв tonă. «Δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἥξειν». Плт: кв mвлtъ nemepipe, saă провавilitate.

Δυνέαται, Ion: în локă de δύνανται.

Δύνῃ, a 2: sinr: neps: de npez: ал вsп: (ші npea pap ал xot:) лвї δύναμαι.

Δύνηαι, Ion: în локă de δύνῃ.

Δυνηρὸς, ά, όν, (maї noă) în локă de δυνατός, tape. [ші

Δυνητικὸς, ἡ, όν, (гpam:) însemnът: de nвtinцъ. [δύναμαι].

Δύνω, вiit: -δύσω, кавtъ δύω.

Δύο, saă noet: δύω, (копkopd: saă кв înd: τὼ, τά, saă кв îm: οἱ, αἱ, τά) цen: δυοῖν, ші At: (прinч: fem:) δυεῖν; dat: δυοῖν, saă δυσὶ; ак: δύο, saă noet: δύω, doъ. «'Ατρείδα δὲ δύω κοσμήτορε λαῶν». Іл: A. «Ὁρᾷν μοι δύο ἡλίους δοκῶ». Exp: «Δυοῖν ὄμμασι καὶ δυσὶν ἀκοαῖς κρίνων, καὶ δυσὶ ποσὶ, καὶ δυσὶ χερσὶ πράσσων». Apst: (вne opї nedekл:). «Δύο μναῖν ἄξιος». Ksn:

Δυόδεκα, Ion: în локă de δώδεκα. [δύο, δέκα].

Δυοδεκάμηνος, δυοδεκαταῖος, ші чл: Ion: în локă de δωδεκάμηνος, ші чл:

Δυοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din doъ feлврї; îndoită. [δύο, εἶδος].

Δυοκαίδεκα, δυοκαιδέκατος, ші чл: =Δωδέκατος, ші чл. [δύο, καὶ, δέκα].

Δυοποιὸς (ὁ, ἡ), ғъкъторă (înnъpцitoră) de вna în doъ. [δύο, ποιὸς].

Δυοστὸς, ἡ, όν, чел жвтътate, saă ал doilea de чева. [δύο].

Δυστοκέω -ῶ, viit: -ήσω, =(saŭ rpemit în лokŭ de) Διτοκέω. [din

Δυστόκος (ὁ, ἡ), =(saŭ rpemit în лokŭ de) Δοιστόκος.

Δυόωσι, Ion: (κъ întpen: de o) în лokŭ de Δυῶσι, 3: îm: neps: a лъï Δυάω.

Δύπτης, ου (ὁ), noet: în лokŭ de δύτης, κъfъndъtopŭ. [din

Δύπτω [δύω], viit: δύψω, noet: κъfъndŭ în anъ, ui чл: (npin întind:) askъnzŭ, faкŭ nevъzъtŭ.

Δύρομαι, noet: în лokŭ de ὀδύρομαι.

Δυς, (rpam:) partikълъ nedesnъpцit kompъsъ κъ mълцime de zivepĭ, ui însemnътivъ de neînlesnipe, saŭ de înnpotivitate, saŭ de nenopочipe, saŭ de nenemepipe ui лinsъ, saŭ de întindepe de însemnape.

Δὺς, δῦσα, δὺν, nex: 2: de partч: ал лъĭ ъ.ω.

Δυσάγγελος (ὁ, ἡ), vestitopŭ de pene, saŭ nenopочipĭ, ui чл: [δυς, ἄγγελος].

Δυσαγὴς, ές (ὁ, ἡ), (înnpot: de εὐαγής) adikъ =Ἐναγὴς, snъpkatŭ, uînrъpitŭ. [δυς, ἅγος].

Δυσαγκόμιστος (ὁ, ἡ), noet: în лokŭ de δυσανακόμιστος.

Δυσάγκριτος (ὁ, ἡ), noet: în лokŭ de δυσανάκριτος.

Δύσαγνος (ὁ, ἡ), noet: în лokŭ de ἄναγνος, =Δυσαγής. [δυς, ἁγνὸς].

Δυσαγρὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: чел че κъ anevoe, avia a vînat, saŭ s' a vînat. «Ἀνθίου δυσαγρέος ἑλκομένοιο». Οπ: [δυς, ἄγρα]. [de ънde

Δυσαγρία (ἡ), neisъkъlipe лa vînape, saŭ neskъipe.

Δυσάγωγος (ὁ, ἡ), anevoe de dъs (novъцit, ui чл:), nessnъsŭ, anevoe de tpaktat. [δυς, ἄγω].

Δυσάγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел κъ mълte ui anevoioase лъnte, anevoe de sъvîpшit. [δυς, ἀγωνίζομαι].

Δυσάδελφος (ὁ, ἡ), чел κъ fpaцĭ nenopочiцĭ, saŭ nenopочitŭ de fpaцĭ. [δυς, ἀδελφός].

Δυσαερία (ἡ), nenpiinцъ de aepŭ; saŭ вpeme pea. [din

Δυσάερος (ὁ, ἡ), (npinч: τόπος) лokŭ κъ гpeŭ, волnъvivosŭ aepŭ. ‖ «Ἀὴρ — ». Прокл: вpeme pea. [δυς, ἀήρ].

Δυσαὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: [δὺς, ἄημι] (ἄνεμος) înnpotivъ, istc saŭ pene sъfлътopŭ (vîntŭ); (npin вpm:) vъlъmътopŭ; (în чen:) pъŭ. 2)=Δυσώδης. «Ἄντλος— ». Οπ:

Δυσάθλιος (ὁ, ἡ). noet: foapte tikъдosŭ. [δυς, ἄθλιος].

Δυσαίακτος (ὁ, ἡ), noet: [δυς, αἰάζω] npea вpednikŭ de плînцepe, saŭ anevoe de плîns din mъpimea nenopочipilor sale. 2) anevoe (saŭ nъ de лokŭ) kompътimitopŭ, nesimцitopŭ.

Δυσαίθριος (ὁ, ἡ), noet: noposŭ, întъnekosŭ. [δυς, αἰθρία].

Δυσαίνητος (ὁ, ἡ), noet: [δυς, αἰνέω] = Δύσφημος; (dъne алцiĭ гpemit în лokŭ de δυσάντητος).

Δυσαίνιγμα (τὸ), гivitoape adъkътoape de nenopочipe (ka a Sfînцeĭ), saŭ anevoe de deзlegat. [δυς, αἴνιγμα].

Δυσαίρετος (ὁ, ἡ), anevoe de лъat, de stъпînit. [δυς, αἱρετός].

Δυσαισθησία (ἡ), tîmnipe de simцipe. [ui

Δυσαισθητέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ

Δυσαίσθητος (ὁ, ἡ), чел че anevoe simte, гpeŭ, tîmnitŭ лa simцipe. «Τὸ δυσαίσθητον, Гал: în лokŭ de ἡ δυσαισθησία. 2) (nas:) anevoe de simцit. «Ἴχνη (λαγωοῦ) δυσαίσθητα». Плд: [δυς, αἰσθάνομαι].

Δυσαιτιολόγητος (ὁ, ἡ), a kъpвia anevoe se apatъ npiчina. [δυς, αἰτιολογοῦμαι].

Δυσαίων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: (fir:) netpekътopŭ de tikълoasъ viaцъ. ‖ «Αἰὼν —». Esxл: = Βίος ἀβίωτος. [δυς, αἰών].

Δυσακὴς, ές (ὁ, ά), Dop: în лokŭ de Δυσηκής, = Δυσήκεστος. [δυς, ἄκος].

Δυσαλγὴς, ές, ui

Δυσάλγητος, ου (ὁ, ἡ), κъ kovîpшipe dъpeposŭ; (npin вpm:) anevoe de pъvdat. 2) anevoe kompътimitopŭ, nesiшцitopŭ. [δυς, ἄλγος).

Δυσάλευτος (ὁ, ἡ), noet: [δυς, ἀλεύω] = (saŭ гpemit în лokŭ de) Δυσάλυκτος.

Δυσαλθὴς, ές, ui

Δυσάλθητος, ου (ὁ, ἡ), [δυς, ἄλθω] anevoe de tъmъdkit. (se konf: κъ δυσάλγητος).

Δυσάλιος (ὁ, ά), Dop: în лokŭ de Δυσήλιος, saŭ (гpemit) în лokŭ de δυσάνιος.

Δυσαλλοίωτος (ὁ, ἡ), anevoe de skimbat, de prefъkът. [δυς, ἀλλοιοῦμαι].

Δυσάλυκτος (ὁ, ἡ), noet: [δυς, ἀλύσκω], anevoe de depъptat (de a se anъpa de dînsъл).

Δυσάλωτος (ὁ, ἡ), anevoe de npins, de virsit, de stъpînit. «Κακῶν δυσάλωτος οὐδείς». Sof: «Θύννοι δυσάλωτοι». Apst: 2) (fir:) = Δυσκατάληπτος, Плт: Tim: [δυσ, ἁλίσκομαι].

Δυσάμβατος (ὁ, ἡ), noet: în лokŭ de δυσανάβατος.

Δυσαμερία (ά), Dop: în лokŭ de δυσημερία.

*

Δυσάμμορος (ὁ, ἡ), noet: = Δύσμορος, foapte tikълosъ.

Δυσανάβατος (ὁ, ἡ), (τόπος, локъ) anevoe de sъit. [δυσ, ἀναβαίνω].

Δυσαναβίβαστος (ὁ, ἡ), anevoe de ъrkat (omъ, ші чл:). [δυσ, ἀναβιβάζομαι].

Δυσαναβλαστέω, grешit în локъ de δυσανασχετέω.

Δυσανάγωγος (ὁ, ἡ), anevoe de dъs în sъs; (mediч:) anevoe de skъînat afaръ. 2) anevoe de новъцъit, foapte nesъnъsъ, demoralizatъ, ръъ kreskътъ. [δυσ, ἀνάγω].

Δυσανάδοτος (ὁ, ἡ), anevoe de înnърцit, penpodъs, saъ mistъit (mediч:). [δυσ, ἀναδίδομαι].

Δυσαναθυμίατος (ὁ, ἡ), anevoe de pesъfiat, saъ evanopat. [δυσ, ἀναθυμιῶμαι].

Δυσανάκλητος (ὁ, ἡ), ші adв: -κλήτως, anevoe de kiemat, întopъ înapoї, saъ opit; (ші fir:) anevoe de deslешinat, saъ de pedoвîndit sъnътatea (mediч:). [δυσ, ἀνακαλέομαι].

Δυσανακόμιστος (ὁ, ἡ), anevoe de лъat înapoї, saъ de adъs în stapea de maї 'nainte. [δυσ, ἀνακομίζομαι].

Δυσανάκρατος (ὁ, ἡ), anevoe de amestekat. [δυσ, ἀνακεράω].

Δυσανάκριτος (ὁ, ἡ), anevoe de deosebit, de aлes. [δυσ, ἀνακρίνω].

Δυσανάλητος (ὁ, ἡ), anevoe de venit, saъ adъs în stapea de maї 'nainte, anevoe de înвъцat, saъ înцeles. [δυσ, ἀναλαμβάνω.

Δυσανάλυτος (ὁ, ἡ), anevoe de tonit, saъ disoлat; (fir:) anevoe de desfъkъt, saъ stpikat. [δυσ, ἀναλύω].

Δυσανάλωτος (ὁ, ἡ), anevoe de келkъit, saъ de пръпъdit; ші (ene orї grешit) în локъ de δυσάλωτος. [δυσ, ἀναλίσκομαι].

Δυσανάπειστος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάπειστος. [δυσ, ἀναπείθομαι].

Δυσανάπλοος, ші

Δυσανάπλωτος (ὁ, ἡ), (pîъ, ші чл:) anevoe de плътit în sъs. [δυσ, ἀναπλέω].

Δυσανάπνευστος (ὁ, ἡ), чел че anevoe pesъflъ (asъdъ, evanopeazъ, ші чл:); saъ kape anevoe se pesъflъ. «Τὰ σαπρὰ δυσανάπνευστα». Apsт; [δυσ, ἀναπνέω].

Δυσαναπόρευτος (ὁ, ἡ), ne d'asъnpa kъpъia anevoe noate чinesa ipeче, anevoe de trekът. [δυσ, ἀναπορεύομαι].

Δυσανασκεύαστος (ὁ, ἡ), anevoe de desfъkът. 2) anevoe de tъmъdъit. [δυσ, ἀνασκευάζομαι].

Δυσανάσπαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, anevoe de smълs. de despъdъvinat. [δυσ, ἀνασπάομαι].

Δυσανάσφαλτος (ὁ, ἡ), anevoe de peîntpemat (din вoaлъ). [δυσ, ἀνασφάλλομαι].

Δυσανασχετέω -ῶ, вiit: -ήσω, (kъ преп: ak: saъ dat: saъ ел:) anevoe pasdъ, mъ mîxneskъ; 'mî e крîlъ. [din

Δυσανάσχετος (ὁ, ἡ), anevoe de sъfepit, saъ pъedat. 2) anevoe de onpit. [δυσ, ἀνασχέω, ='Ανέχομαι]. [de вnde

Δυσανασχέτως, adв: (nъmaї în fp:) «Δυσανασχέτως ἔχω», =Δυσανασχετέω.

Δυσανάτρεπτος (ὁ, ἡ), anevoe de pestopnat. [δυσ, ἀνατρέπομαι].

Δυσαναφορικὸς, ἡ, ὸν, anevoe de dъs în sъs, saъ a se skoate цpin skъînътъръ. [din

Δυσανάφορος (ὁ, ἡ), anevoe de sъit; (fir:) anevoe de deskis. «'Οφθαλμὸς — ». Fлstp: ші «Ὕπνος βαρύς. καὶ — ». Bas: din kape anevoe se deштeantъ чinesa. [δυσ, ἀναφέρω].

Δυσανδρία (ἡ), = (saъ grешit în локъ de) Λειψανδρία. [δυσ, ἀνήρ].

Δυσάνεκτος (ὁ, ἡ), anevoe de sъfepit. [δυσ, ἀνέχομαι].

Δυσάνεμος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de δυσήνεμος. [δυσ, ἄνεμος].

Δυσανθὴς, έος (ὁ, ἡ), anevoe de înflopit. [δυσ, ἄνθος].

Δυσάνιος (ὁ, ἡ), sвиъsъ ла мълъ, saъ nentpъ mîчî лъкрърî mîxnipe, neръъdъtopъ, =Μικρόλυπος. [ші

Δυσανιάω -ῶ, вiit: -άσω, mixneskъ foapte мълt. «Τί τὸ δυσανιῶν ἐστιν ἐν τῷ τεθνᾶναι». Пл: [δυσ, ἀνία].

Δυσανόδευτος, ші

Δυσάνοδος (ὁ, ἡ), (локъ) anevoe de sъit. [δυσ, ἄνοδος].

Δυσάνοικτος (ὁ, ἡ), (maї noъ) anevoe de deskis. [δυσ, ἀνοίγω].

Δυσάνολβος (ὁ, ἡ), prea nenopочitъ, sърakъ. [δυσ, ἄνολβος].

Δυσάνσχετος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δυσανάσχετος.

Δυσανταγώνιστος (ὁ, ἡ), ші adв: -ίστως, anevoe de вirъit în лъпъ. [δυσ, ἀνταγωνίζομαι].

Δυσάντης, εος (ὁ, ἡ), (pap:) = Δυσάνοδος. 2) (maї овіч:) =kъ

Δυσάντητος (ὁ, ἡ), anevoe, saъ kъ nemълцътipe întîлnitъ; (цpin крш:) грozавъ, krîчosъ, nenpiinчosъ; saъ = Δυσπρόσιτος. [δύσ, ἀντάω].

Δυσαντίβλεπτος (ὁ, ἡ), ла kape anevoe (de fpikъ, saъ sfialъ) se noate вїta чinesa în faцъ; (цpin крт:) грozавъ, saъ maї

de sвs, маї mape. «Δυσαντίβλεπτον στίλβοντα». Fвpn: [δυσ, ἀντιβλέπω].

Δυσαντίλεκτος [δυσ, ἀντιλέγω], ші

Δυσαντίῤῥητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ῥήτως, aneвoe de zis înnpotinъ Ї. [δυσ, ἀντιῤῥέω neînтp:]

Δυσαντοφθάλμητος (ὁ, ἡ), = Δυσαντίβλεπτος. [δυσ, ἀντί, ὀφθαλμός].

Δυσάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: Dop: nenopoчitъ din npiчina вървaтвлuї. «Γάμος —». Eвxл: [δυσ, ἀνήρ].

Δυσαξίωτος (ὁ, ἡ), aneвoe npiimitopъ de рвгъчiвne. [δυσ, ἀξιόομαι].

Δυσαπάλειπτος (ὁ, ἡ), = Δυσεξάλειπτος. [δυς, ἀπαλείφω].

Δυσαπαλλακτία, ξία (ἡ), aneвoime de isвъвipe, saъ de вкъпape. [din

Δυσαπάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως, de кape aneвoe se noate isвъвi чinева. «Δυσαπαλλάκτως ἔχειν τινός». Eвst: [δυσ, ἀπαλλάττομαι].

Δυσαπάντητος (ὁ, ἡ), eкsия: ші = Δυσάντητος. [δυσ, ἀπαντάω].

Δυσαπάτητος (ὁ, ἡ), aneвoe de amъpit. [δυσ, ἀπατάω].

Δυσαπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînъ

Δυσάπιστος (ὁ, ἡ), npea пекрezъторъ, saъ neîndвплекатъ. 2) (din npot:) лesnекрezъторъ, лesne-îndвплекатъ. [δυσ, ἄπιστος]

Δυσαποβίβαστος (ὁ, ἡ), aneвoe de desвъркat. [δυσ, ἀποβιβάζομαι].

Δυσαπόβλητος (ὁ, ἡ), aneвoe de лепъdat. 2) aneвoe de пердвt. [δυσ, ἀποβάλλω].

Δυσαπόδεικτος (ὁ, ἡ), aneвoe de dobedit. [δυσ, ἀποδείκνυμι].

Δυσαποδίδακτος (ὁ, ἡ), aneвoe de înвъцat. [δυσ, ἀποδιδάσκομαι].

Δυσαπόδοτος (ὁ, ἡ), aneвoe de dat înaпoї, saъ плъtit. 2) aneвoe de definit. [δυσ, ἀποδίδομαι].

Δυσαπόθετος (ὁ, ἡ), =Δυσαπόβλητος. [δυσ, ἀποτίθεμαι].

Δυσαποκαθίστατος (ὁ, ἡ), (neaпpoв:) în лokъ de δυσαποκατάστατος. [ші

Δυσαποκατάστασις, εως (ἡ), aneвoime de a 'шї вeni iapъшї în stapea de маї 'nainte. [ші

Δυσαποκατάστατος (ὁ, ἡ), чел чe aneвoe îшї noate вeni iapъшї în stapea de маї 'nainte. [δυσ, ἀποκαθίσταμαι].

Δυσαποκίνητος (ὁ, ἡ), = Δυσμετακίνητος. [δυσ, ἀποκινοῦμαι].

Δυσαπόκριτος (ὁ, ἡ), (oтъ) чел чe aneвoe, saъ aвia pesпвnde ла întpeвърї; (двкрв) desпpe кape aneвoe noate чine[illegible] pesпвnde, de nedomipit. [δυσ, ἀποκρίνομαι]. [de вnde

Δυσαποκρίτως, adв: în кinъ de a пвtea aneвoe pesпвnde чinева.

Δυσαπολόγητος (ὁ, ἡ), ачела, desпpe кape aneвoe noate чinева da кввînтъ de îndpentape. [δυσ, ἀπολογέομαι]. [de вnde

Δυσαπολογήτως, adв: = Δυσαποκρίτως. «Δυσαπολογήτως ἔχω». Eвst: aneвoe почiъ da кввînтъ de îndpentape.

Δυσαπόλυτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λύτως, aneвoe de desлerat, de desпъpцit de чева. [δυσ, ἀπολύω].

Δυσαπόνιπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de sпълat, de кърцit de чева, = Δυσεξάλειπτος. [δυσ, ἀπονίπτομαι].

Δυσαπόπαυστος (ὁ, ἡ), aneвoe de înчetat, saъ de алinat, saъ înвлînzit. [δυσ, ἀποπαύομαι].

Δυσαπόπλυτος (ὁ, ἡ),=Δυσαπόνιπτος. [δυσ, ἀποπλύνω].

Δυσαπόπτωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de къzвt, saъ skъzвt din чева. [δυσ, ἀποπίπτω].

Δυσαπόῤῥυπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de кърцit de вре o пекърцie, = Δυσαπόνιπτος, ші Δυσαπότριπτος. [δυσ, ἀποῤῥύπτω].

Δυσαπόσπαστος (ὁ, ἡ), чел чe aneвoe se smвлце, se desлineшte de чева; saъ de кape aneвoe se noate smвлце, деnърta чinева. «Κάλλος δυσαπόσπαστον τοῖς ὁρῶσι». Xapit: (δυσ, ἀποσπάομαι].

Δυσαποστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, aneвoe mъ deпърtezъ.

Δυσαπόσχετος (ὁ, ἡ), de кape aneвoe se noate aвцinea, anъpa чinева. [δυσ, ἀπέχομαι].

Δυσαποτέλεστος (ὁ, ἡ), aneвoe de sъвîpшit. [δυσ, ἀποτελέομαι].

Δυσαπότρεπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de întops, de desdвплекat. [δυς, ἀποτρέπομαι].

Δυσαπότριπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de fpекat, de skвtвpat de d'asвnpa, = Δυσαπάλλακτος. [δυσ, ἀποτρίβομαι].

Δυσάπουλος. [δυσ, ἀπὸ, οὐλή]. ші

Δοσαπούλωτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀπουλόω] (panъ) aneвoe de înkis, de тъmъdвit къ desъвîpшipe.

Δυσαπόφορος (ὁ, ἡ), adвкъторъ de пвtвposъ miposъ. [δυσ, ἀποφέρω].

Δυσαρέσκησις, εως (ἡ), (грешit) în лokъ de δυσαρέστησις.

Δυσαρέσκομαι, neaпpoв: saъ грeш: în лokъ de δυσαρεστέομαι.

Δυσάρεσκος (ὁ, ἡ), = Δυσάρεστος, неплъкатъ.

Δυσαρεστέω -ῶ, ші (між:) Δυσαρεστέομαι, -οῦμαι, вііт: -ήσω, -ομαι, пѧ тъ тѧлцѧтneскѣ, simцѣ неплъчере; (прin ѧрт:) тъ ѕѧпърѣ; тъ плînгѣ. 2) sînтѣ неплъкѧтѣ кѣїва. [δυσάρεστος]. [de ѧnde.

Δυσαρέστημα (τὸ), прічінъ de нетѧлцѧтire, saѣ неплъчере. [ші

Δυσαρέστησις, εως (ἡ), нетѧлцѧтire, saѣ неплъчере (акт: ші пas:)

Δυσαρεστία (ἡ), = Δυσαρέστησις.

Δυσαρεστικὸς, ἡ, ὸν, ші

Δυσάρεστος (ὁ, ἡ), нетѧлцѧтiтѣ, ѕѧпъpatѣ; чіѕdatѣ; неплъкѧтѣ, грецосѣ. «Τὸ γῆρας δυσάρεστον καὶ μεμψίμοιρον». Iѕкр: «Δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες». Eѧр: «Τὸ πρὸς ἀλλήλους δυσάρεστον». Ил: нетѧлцѧтireа чеа dintre dinшiї. (вezї ші δύσκολος). [δυς, ἀρέσκω]. [de ѧnde

Δυσαρέστως, adв: în кinѣ неплъкѧтѣ, нетѧлцѧтitорѣ, кѧ неплъчере. (прinч: пѧтаї întp' aчestѣ fp:) «Δυσαρέστως ἔχω, = Δυσαρεστοῦμαι, sîntѣ нетѧлцѧтitѣ, neînпъкatѣ.

Δυσαρίθμητος, ші

Δυσάριθμος (ὁ ἡ), аневое de пѧтъpat; (прin ѧрт:) de mape пѧтъpѣ. [δυσ, ἀριθμός].

Δυσαριστοτόκεια (ἡ), поеt: непорочіtъ пъѕкъtoape (тѧтъ) de прeа вѧпѣ копілѣ. [δυσ, ἄριστος, τόκος].

Δύσαρκτος (ὁ, ἡ), аневое de кîрпѧit. [δυσ, ἄρχω].

Δυσαρμοστία (ἡ), a fi чінева ...

Δυσάρμοστος (ὁ, ἡ), аневое de înвoit, saѣ potpiвit кѧ чінева. [δυσ, ἁρμόζω].

Δυσάρπαγος (ὁ, ἡ), ѕире a ѕa ші a алtора непорочіре хрънітѣ; saѣ (грeш:) în локѣ de δισάρπαγος. [δυσ, ἁρπαγή].

Δυσαρχία (ἡ), аневоioasъ ѕtъпînire (акт:); (saѣ пas:) неѕвѧпѧнере. [δυσ, ἀρχή].

Δυσάσχετος (ὁ, ἡ), (грeшit) în локѣ de δυσάνσχετος, ші δυσανάσχετος.

Δυσαυλία (ἡ), поеt: локѧінцъ în локѣ ръѣ (neadъпostiтѣ, saѣ волпъвічосѣ). [din

Δύσαυλος (ὁ,ἡ), поеt: (прinч: локѣ) ръѣ, неîndemînatikѣ de локѧінцъ. [δυσ, αὐλή].

Δύσαυλος (ὁ, ἡ), поеt: (pap:) fъкѧтѣ прin fлѧерѣ кѧ непорочіре. «Ἔρις — ». [δυσ, αὐλός].

Δυσαυξὴς, ές, ші

Δυσαύξητος, ου (ὁ, ἡ), чел чe аневое крeште. «Πεύκη καὶ ἐλαία—». Teoфp: [δυσ, αὔξω].

Δυσαυχὴς, ές (ὁ, ἡ), поеt: foapte fъліторѣ; (прin ѧрт:) грецосѣ цепірѧ тѧлта fъліре. [δυσ, αὐχέω].

Δυσαφαίρετος (ὁ, ἡ), аневое de лѧat. [δυσ, ἀφαιρέομαι].

Δυσαφὴς, ές, ѧѕпрѧ ла піпъіре. [δυσ, ἀφή].

Δυσαχὴς, ές (ὁ, ἡ), поеt: = Βαρυαχής. [δυσ, ἄχος].

Δυσαχθέω -ῶ, вііт: -ήσω, = Δυσφορῶ, ші Δυσανασχετῶ. [din

Δυσαχθὴς, ές (ὁ, ἡ), поеt: foapte повъроѕѣ, греѣ, аневое de кърат; (fir:) foapte ѕѧпъръторѣ. [δυσ, ἄχθος].

Δυσβαστάνιστος (ὁ, ἡ), аневое de черкат, de черчетат. [δυσ, βασανίζω].

Δυσβάστακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άκτως, аневое de apdikat, греѣ; (fir:) аневое de ѕѧfepit. [δυσ, βαστάζω].

Δυσβατοποιέω -ῶ, вііт: -ήσω, fакѣ (ѧпѣ локѣ) аневое de ѧтвлат. [δύσβατος, ποιέω].

Δύσβατος (ὁ, ἡ), (прinч: локѣ) аневое de ѧтвлат. || (неѧt:) «Τὸ δύσβατον» аневолme de ѧтвлат. [δυσ, βαίνω].

Δυσβάϋκτος (ὁ, ἡ), поеt: foapte плînцеpoѕѣ; saѣ вpednikѣ de плîns, saѣ въitат. [δυς, βαΰζω].

Δύσβιος (ὁ, ἡ), невoioѕѣ, ѕtpimtopatѣ în tpaiѧл ѕъѣ, ѕъракѣ. (вezї ші κακόβιος). [δυσ, βίος].

Δυσβίοτος (ὁ, ἡ), поеt: кѧ каре аневое поate чінева тръі. «Πενία —». Eпгр: 2) =Δύσβιος. [δυσ, βίοτος].

Δυσβλαστέω -ῶ, вііт: -ήσω, sîntѣ....

Δυσβλαστὴς, ές (ὁ, ἡ), каре аневое влъѕtърешte. [δυσ, βλαστός].

Δυσβοήθητος (ὁ, ἡ), аневое de ажѧtат, saѣ (fir:) de тъmъdвit. [δυσ, βοηθέω].

Δυσβόηθος (ὁ, ἡ), = (saѣ грeшit în локѣ de) Δυσβοήθητος.

Δυσβολέω -ῶ, вііт: -ήσω, sîntѣ ...

Δύσβολος (ὁ, ἡ), непорокосѣ ла арѧпкаре (de кѧвe). [δυσ, βολή].

Δυσβούλευτος (ὁ. ἡ), ръѣ кіпzвitѣ, rînditѣ, saѣ ѕfътвitѣ. [δυς, βουλεύομαι].

Δυσβουλία (ἡ), поеt: реа кіпzвipe, saѣ ѕfътвipe. [din

Δύσβουλος (ὁ, ἡ), ръѣ кіпzвitорѣ. [δυσ, βουλή]

Δυσβράκανος (ὁ, ἡ), [δυσ, βράκανον] = Δύσβρωτος, аневое de mistвit; (прin întind: кот:) аневое de înцeles.

Δύσβρωτος (ὁ, ἡ), [δυσ, βιβρώσκω] каре аневое, ші de невое ѕe тъпînкъ.

Δύσβωλος (ὁ, ἡ), поеt: (пътîntѣ) чел кѧ tarї вpasde, saѣ вългърї; (прin ѧрт:) непoditорѣ. [δυσ, βῶλος].

Δυσγαγγάλιστος (ὁ, ἡ), =(saѣ грeшit în локѣ de) Δυσγαργάλιστος.

Δυσγαμία (ἡ), noet: nenopочitъ nвntъ. [din

Δύσγαμος (ὁ, ἡ), noet: nenopочitъ în nвntъ. || «Γάμος — ». (fp: asemenea кв βίος ἀβίωτος, ші чл:). [δυσ, γάμος].

Δυσγάργαλις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: = (saъ rpeшit în локъ de) Δυσγάργαλος.

Δυσγαργάλιστος, [δυσ, γαργαλίζω]. [ші

Δυσγάργαλος (ὁ, ἡ), (прinч: калъ) foapte simgitopъ, ші лesne înтърîtatъ de ridilape; (прin врm:) anevoe de aupoiat, ші de sвnвs. [δυσ, γάργαλος].

Δυσγένεια (ἡ), npostime de neamъ; (fir:) лinsъ de neneposilate, жosime de simgimîntъ. [din

Δυσγενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de npostъ neamъ; (fir:) neneneposъ, de жositъ ші mikъ simgimîntъ. «Ἀνὴρ ἄριστος εὐκ ἂν εἴη δυσγενής». Гnm: (bezï ші ἀγενής). [δυσ, γένος].

Δυσγεφύρωτος (ὁ, ἡ), (pîя, ші чл:) anevoe de nodit. [δυσ, γεφυρόω].

Δυσγεώργητος (ὁ, ἡ), (иъmînтъ) anevoe de arpikвлtat. [δυσ, γεωργέω].

Δύσγνοια (ἡ), noet: anevoime în квnoaштepe, ad: înшелъчiвne, saъ îndoiалъ. [δυσ, γνοία].

Δύσγνωμος (ὁ, ἡ), чел кв pea minte. (bezï ші δύσεκτος). [δυσ, γνώμη].

Δυσγνώριστος (ὁ ἡ), (ші adв:) -ίστως, = Δύσγνωστος, δυσδιάγνωστος. [δυσ, γνωρίζω].

Δυσγνωσία (ἡ), noet: sввst: idealъ ал лъї

Δύσγνωστος (ὁ, ἡ), anevoe de квnoskвt, saъ înцелes. [δυσ, γιγνώσκω].

Δυσγοήτευτος (ὁ, ἡ), anevoe de fermekat, de atpas, de amъцit. [δυσ, γοητεύω].

Δύσγονος (ὁ, ἡ), noet: nъskвtъ supe pъ, saъ a къpвia naшtepe a adвs nenopочipї. [δυσ, γόνος].

Δυσγράμματος (ὁ, ἡ), anevoiosъ, neîndemînatikъ a înвъца karte. 2) skpisъ кв лitepe anevoe de propвnцat. [δυσ, γράμμα].

Δυσγρίπιστος (ὁ, ἡ), ne kape anevoe noate чinева npinde în npeaжъ, saъ în къpsъ, adikъ anevoe de momit, saъ amъцit. [δυσ, γριπίζω].

Δυσδαιμονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ nenopочitъ. [ші

Δυσδαιμονία (ἡ), = Δυστυχία, nenopочipe. [ші

Δυσδαιμόνως, adв: = Δυστυχῶς, кв nenopочipe. [din

Δυσδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), (înпroт: de εὐδαίμων), nenopочitъ, = Δυστυχής. [δυσ, δαίμων].

Δυσδάκρυτος (ὁ, ἡ), вpednikъ de mвnte лakpъmї. 2) (akt:) чел ce плînge anap. [δυσ, δακρύω].

Δυσδάμαρ, αρτος (ὁ), nenopочitъ nentpв femeca sa. [δυσ, δάμαρ].

Δυσδάμαστος (ὁ, ἡ), anevoe de domolit, tape. «Λίθοι —». Sxoл: Es: [δυσ, δαμάζω].

Δύσδεικτος (ὁ, ἡ), anevoe de apъtat, saъ dovedit. [δυσ, δεικνύω].

Δυσδέρκετος, ου, ші

Δυσδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: anevoe de въzвt; (прin врm:) întвnekosъ, saъ papъ. 2) = Δυσαντίβλεπτος, ші δυσάντητος, rpozavъ, de denъptat. [δυσ, δέρκομαι].

Δύσδηλις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, δηλέω] foapte вътъmъtopъ.

Δυσδηνὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, δῆνος] вikлeanъ, pъ rînditopъ, saъ чел кв реле anвkътърї.

Δύσδηρις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = Δύσμαχος. [δυσ, δῆρις].

Δυσδιάβατος (ὁ, ἡ), anevoe de tpekвt. «Τόπος («Ποταμὸς) —». Илв: ші D: Kas: [δυσ, διαβαίνω].

Δυσδιάγνωστος (ὁ, ἡ), anevoe de квnoskвt вine, de deoseвit, = Δυσδιάκριτος. [δυσ, διαγιγνώσπω].

Δυσδιάγωγος (ὁ, ἡ), anevoe de повъцвit, saъ netpekвt прin чева. 2) (локъ) neплъкътъ, neîndemînatikъ a netpече (a тръі) înтр' însвл. «Πόλις —». Stp: [δυσ, διάγω].

Δυσδιάθετος (ὁ, ἡ), anevoe de disпвs, de întokmit, de îпвoit, de пвs ла o кале. »Χαλεπόν γε θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον». Mendp: [δυσ, διατίθεμαι].

Δυσδιαίρετος (ὁ, ἡ), anevoe de înпърцit. [δυσ, διαιρέομαι].

Δυσδιαίτητος (ὁ, ἡ), anevoe de a se жвdika (хotъrî) de apвitpв (алesъ жвdikъторъ). [δυσ, διαιτάω].

Δυσδιακόμιστος (ὁ, ἡ), anevoe de tpekвt de чeea-л-алтъ naptе; (прin врm:) грeъ, anevoe de tpansnoptat. [δυσ, διακομίζομαι].

Δυσδιακόντιστος (ὁ, ἡ), anevoe de пътpвns кв свліца. (δυσ, διακοντίζομαι].

Δυσδιάκριτος (ὁ, ἡ), anevoe de deoseвit. [δυσ, διακρίνω].

Δυσδιάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λάκτως, anevoe de înпъkat, saъ înпpietenit. [δυσ, διαλλάσσομαι].

Δυσδιάλυτος (ὁ, ἡ), anevoe de desfъkвt, de pisinit, de mistвit. 2) =Δυσδιάλλακτος. [δυσ, διαλύω].

Δυσδιανόητος (ὁ, ἡ), =Δυσνόητος.

Δυσδιάνοικτος (ό, ή), anevoe de deskis. «Ὀφθαλμὸς —». Iniatp: [δυσ, διανοίγω].

Δυσδιάπλαστος (ό, ή), anevoe de плъsmвit, de formal. [δυσ, διαπλάττω].

Δυσδιάπνευστος (ό, ή), anevoe de pesвfлat, evanopat (npin sвdoape, mi¼л:). [δυσ, διαπνέομαι].

Δυσδιαπόρευτος (έ, ή), (локъ) anevoe de треквt npintp' însвл. [δυσ, διαπορεύομαι].

Δυσδιάσπαστος (ό, ή), anevoe de sîmiat. [δυσ, διασπάομαι].

Δυσδιάτηκτος (ό, ή), anevoe de tonit. [δυσ, τήκομαι].

Δυσδιατύπωτος (ό, ή), anevoe de înkinвit, formal, saъ întokmit. [δυσ, διατυπόω].

Δυσδιάφευκτος (ό, ή), de каре anevoe noate чinева fъgi, skъпа, a se anъра. [δυσ, διαφεύγω].

Δυσδιαφορία (ή), sввst: ideaлъ ал лвĭ

Δισδιαφόρητος (ό, ή), anevoe de pesвfлat, pisinit, saъ de mistвit. [δυσ, διαφορέομαι].

Δυσδιάφυκτος (ό, ή), = Δυσδιάφευκτος.

Δυσδιαφύλακτος (ό, ή), anevoe de пъzit, saъ пъstpat. [δυσ, διαφυλάττομαι].

Δυσδιαχώρητος (ό, ή), anevoe de emit npin дешерtъpiзе пînteчелъĭ, anevoe de mistвit; (npin врm:) înквitopъ de пînteче. [δυσ, διαχωρέω].

Δυσδίδακτος (ό, ή), anevoe do înвъцat. [δυσ, διδάσκομαι].

Δυσδιέγερτος (ό, ή), anevoe de deшteпtat. [δυσ, διεγείρομαι].

Δυσδιεξάγωγος, ші

Δυσδιέξακτος (ό, ή), anevoe de пetpeквt. «Βίος —». Порf: [δυσ, διεξάγω].

Δυσδιεξίτητος, ші δυσδιέξιτος [δυσ, διέξειμι] = кв

Δυσδιεξόδευτος ші δυσδιέξοδος (ό, ή), (локъ) anevoe de треквt ші emit dintp' însвл aлaръ; (fir:) anevoe de екsплikat. «Λαβύρινθος —». Грг: 2) = Δυσδιαχώρητος, anevoe de mistвit. «Ὁ θέρμος δυσδιέξοδος». Гал: [δυσ, διέξοδος].

Δυσδιερεύνητος (ό, ή), anevoe de черчetat. [δυσ, διερευνάω].

Δυσδιήγητος (ό, ή), anevoe de пovestit. [δυσ, διηγέομαι].

Δυσδιήλυτος (ό, ή), [δυσ, διελεύθω = διέρχομαι] = кв

Δυσδιόδευτος, ші Δυσδίοδος (ό, ή), npin каре anevoe noate трече чinева. [δυσ, δίοδος].

Δυσδιοίκητος (ό, ή), anevoe de кîpшвit, de întokmit; (fir:) anevoe de mistвit. [δυσ, διοικέω].

Δυσδιόρθωτος (ό, ή), anevoe do îndpeптat. [δυσ, διορθόω].

Δυσδιόριστος (ό, ή), anevoe de хotърît (desпъpgit); (fir:) anevoe de definit. [δυσ, διορίζω].

Δυσδοκίμαστος (ό, ή), anevoe de черкat. [δυσ, δοκιμάζω].

Δύσδωρος (ό, ή), noet: = Ἄδωρος. «Δῶρα δύσδωρα». Оп: nenpiinчoase daръpî. [δυσ, δῶρον].

Δυσέγερτος (ό, ή), (ὕπνος, somnъ) din каре anevoe se noate sкъла чinева, greъ. [δυσ, ἐγείρομαι].

Δυσεγκαρτέρητος (ό, ή), anevoe de ръвdat, de stъpвit. [δυσ, ἐγκαρτερέω].

Δυσεγχείρητος (ό, ή), anevoe de întpeпpins. [δυσ, ἐγχειρέω].

Δυσέγχωστος (ό, ή), anevoe de вmплвt кв пъmîntъ. [δυσ, ἐγχώννυμι].

Δύσεδρος (ό, ή), anevoe de anezat, statopniчit întp' вnъ локъ. 2) ръъ шezъторъ, saъ локвitopъ întp' вnъ локъ. [δυσ, ἕδρα].

Δυσείδεια (ή), = Δυσμορφία, sрîцie. [din

Δυσειδὴς, έος (ό, ή), (înnpot: de εὐειδής) врîtъ ла faцъ. [δυσ, εἶδος].

Δυσείκαστος (ό, ή), anevoe de dat кв sокoteaла, de înцeles. 2) ръъ înkinвitъ, firвpatъ, penpesintatъ. [δυσ, εἰκάζω].

Δύσεικτος (ό, ή), anevoioasъ ла sвnвnepe, nesвnвsъ, neaskлътopъ. [δυσ, εἴκω].

Δυσειματέω -ῶ, biit: -ήσω, sînîъ ...

Δυσείματος (ό, ή, noet: = Δυσείμων.

Δυσειμονία (ή), sввst: ideaлъ ал лвĭ...

Δυσείμων, ονος (ό ή). ръъ, mpost înвръkaiъ. [δυς, εἶμα].

Δυσειρεσία (ή), pea, neîndemînatikъ, saъ nenopoчitъ вîsaipe. [δυσ, ἐρέττω].

Δυσείσβολος (ό, ή), (локъ) în каре anevoe noate intpa, inъвълi чinева. [δυσ, εἰσβάλλω].

Δυσείσπλους -ους (ό, ή), (nopti, saъ pîъ) în каре anevoe noate плвti чinева (npinч: ka връжmашъ). [δυσ, εἰσπλέω].

Δυσείσπλωτος (ό, ή), noet: = Δυσείσπλους.

Δυσέκβατος (ό, ή), (ші adь:) -άτως, (локъ) din каре anevoe noate emi чinева; (fir:) ал кървia sfîpшitъ, saъ pesвлtatъ este anevoioasъ. [δυσ, ἐκβαίνω].

Δυσεκβίαστος (ό, ή), anevoe de skos npin silъ din nosiцia sa, anevoe de вîpвit. [δυσ, ἐκβιάζομαι].

Δυσεκβίβαστος (ό, ή), anevoe de skos, [δυσ, ἐκβιβάζομαι].

Δυσέκδοτος (ό, ή), anevoe de dat afarъ. 2) (fig:) anevoe de înkipiat. 3) anevoe de mърitat. [δυσ, ἐκδίδομαι].

Δυσέκδρομος (ό, ή), (локъ) din kape anevoe noate cinева eші алергînd. [δυσ, ἐκ, δρόμος].

Δυσεκθέρμαντος (ό, ή), anevoe de înkълzit. [δυσ, ἐκθερμαίνομαι].

Δυσέκθυτος (ό, ή), (ръѫ) anevoe de deпърtat, saŭ de prefъkъt în sine prin жertfe. [δυσ, ἐκθύω].

Δυσεκκάθαρτος (ό, ή), anevoe de kърѫit de tot. [δυσ, ἐκκαθαίρομαι].

Δυσέκκλητος (ό, ή), anevoe de skos afarъ prin kiemare. [δυσ, ἐκκαλέω].

Δυσεκκόμιστος (ό, ή), anevoe de transportat afarъ. [δυσ, ἐκκομίζομαι].

Δυσέκκριτος (ό, ή), =Δυσδιαχώρητος. [δυσ, ἐκκρίνω].

Δυσέκκρουστος (ό, ή), anevoe de înduins, de skos afъrъ. [δυσ, ἐκκρούω]

Δυσεκλάλητος (ό, ή), anevoe de eksprimat. [δυσ, ἐκλαλέω].

Δυσέκλειπτος (ό, ή), anevoe de eklipsit, adikъ de desfiinѫat kъ totъl. [δυσ, ἐκλείπω].

Δυσεκλόγιστος (ό, ή), anevoe de sokotit, de rivit, de dat kъ sokotcala. [δυσ, ἐκλογίζομαι].

Δυσέκλυτος (ό, ή), (ші adv:) -λύτως, anevoe de deslerat, de desfъkъt, de moiat (tape, sine stрînsъ); (fig:) prea înkъrkatъ; (prin врш:) nedeslъnitъ, anevoe de înţeles. [δυσ, ἐκλύω].

Δυσεκμόχλευτος (ό, ή), anevoe de skos, saŭ de stръmstat prin nîrgiї. [δυσ, ἐκμοχλεύω].

Δυσέκνευστος (ό, ή), (pîъ, ші гл:) din kape anevoe noate eші, skъna cinева în notъ. [δυσ, ἐκνέω].

Δυσέκνιπτος (ό, ή), = Δυσαπόνιπτος, ші Δυσέκπλυτος.

Δυσεκπέραντος, ші

Δυσεκπέρατος (ό, ή), noet: anevoe de adъs ла sъvîrşire, de skos ла kъпътîiъ. [δυσ, ἐκπεραίνω].

Δυσέκπλευστος (ό, ή), (ші adv:) -εύστως, (локъ) din kape anevoe noate cinева eksplъti, saŭ a se deпърta плъtind. [δυσ, ἐκπλέω].

Δυσέκπληκτος (ό, ή), anevoe de snepiat. [δυσ, ἐκπλήττομαι].

Δοσέκπλοος -ους (ό, ή),=Δυσέκπλευστος.

Δυσέκπλυτος (ό, ή), anevoe de snълat, de eшit ла snълatъръ. «Βαφὴ, ἡ κηλὶς—». [δυσ, ἐκπλύνω].

Δυσέκπλωτος (ό, ή), = Δυσέκπλευστος, ші δυσέκπλοος.

Δυσεκπόρευτος (ό, ή), =Δυσέκβατος. [δυσ, ἐκπορεύομαι].

Δυσεκπύητος (ό, ή), (вmглътъръ) anevoe de skos пвроіѫ. de kopt. [δυσ, ἐκπυέω].

Δυσέκρυπτος (ό, ή), [δυσ, ἐκρύπτω], = Δυσέκπλυτος.

Δυσέκτηκτος (ό, ή), = Δύστηκτος.

Δύσεκτος (ό, ή), (neaпров:) чел къ реле denpindepї (реле пъравърї). (bezї ші δύσγνωμος). [δυσ, ἔχω].

Δυσέκφευκτος (ό, ή), (ші adv:) -φεύκτως, de kape anevoe se noate cinева depърta, anъра, saŭ skъпа. [δυσ, ἐκφεύγω].

Δυσέκφορος (ό, ή), (ші adv:) -φόρως, anevoe de propвпѫat. [δυσ, ἔκφορος].

Δυσέκφραστος (ό, ή), anevoe de eksprimat. [δυσ, ἐκφράζομαι].

Δυσέκφυκτος (ό, ή), (ші adv:) -φύκτως, =Δυσέκφευκτος.

Δυσεκφώνητος (ό, ή), anevoe de ekskламat гlъssit, saŭ de propвпѫat. [δυσ, ἐκφωνέω].

Δυσέλεγκτος (ό, ή), anevoe de въdit, saŭ kъ skвmпътate dovedit în вре o greшalъ. [δυσ, ἐλέγχω].

Δυσελένη (ή), noet: (bezї ші δύσπαρις) Елена реа, saŭ adвkътoape de непорочірї. [δυσ, Ἑλένη].

Δυσέλικτος (ό, ή), чел къ тъate ші aневоioase înвîрtitърї, (prin врт:)=Δυσδιεξίτητος. «Λαβύρινθος —». Грг: 2) grozaв înplетічітъ, înвîрtежітъ. «Δράκων—». Essl: [δυσ, ἑλίσσομαι].

Δυселκὴς, έος (ό, ή), kape anevoe se tъmъdвieште de рънї. «Οἱ γέροντες δυσελκέες». П: Ем: 2) «Ἕλκος δυσελκὲς», Iпкр: раnъ anevoe de tъmъdвit. [δυσ. ἕλκος]. [de вnde

Δυσελκία (ή). anevoioasъ tъmъdвipe de рънї, saŭ рънї anevoe de tъmъdвit.

Δυσέλκυστος (ό, ή), anevoe de tpas, saŭ de atpas. [δυς, ἑλκύω].

Δυσελπίζω, вiit: -ίσω, =Δυσελπιστέω. [din

Δύσελπις, ίδος (ό, ή), чел че anevoe пъdъждвieште, kape se îndoieште. [δυσ, ἔλπίς].

Δυσελπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, anevoe, saŭ пѫin пъdъждвieskъ; nъ пъdъждвieskъ sine. [ші

Δυσελπιστία (ή), anevoioasъ пъdъждвipe. [din

Δυσέλπιστος (ό, ή), anevoe пъdъждвitorъ, = Δύσελπις. [δυσελπίζω]. [de вnde

Δυσελπίστως, adв: кв пвџinъ пъdeжdc. «Δυσελπίστως ἔχω» = Δυσελπιστέω.

Δυσέμβατος (ὁ, ἡ), (локѣ) în kape aneвoc noate чinева intpa, [δυσ, ἐμβαίνω].

Δυσέμβλητος (ὁ, ἡ), aneвoc dc вътat, dc intpat (ла локвл sъѣ). «Ὀστέα —». Iнкр: [ші

Δυσέμβολος (ὁ, ἡ),=Δυσείσβολος, (локѣ) înkape aneвoc noate пъвълі връжташвл. 2) = Δυσέμβλητος. [δυσ, ἐμβάλλω].

Δυσεμετέω -ῶ, вiit: -ήσω, aneвoc върsѣ, saѣ вomeskѣ. [din

Δυσέμετος (ὁ, ἡ), чел чc aneвoc вapsъ, saѣ вomeшtc. [din

Δυσεμέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Δυσεμετέω. [din

Δυσεμὴς, έος (ὁ, ἡ), =Δυσέμετος. [δυσ, ἐμέω].

Δυσέμπρηστος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐμπίπρημι] aneвoc dc aps.

Δυσέμπτωτος (ὁ, ἡ), aneвoc dc къzвt în чева, saѣ dc skъzвt, dc înпвџinat пc ла miжлокѣ. «Φωνὴ —». Nikmx: Apmon: = Ἄρρηκτος. [δυσ, ἐμπίπτω].

Δυσέμφατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άτως, = Κακέμφατος, чел чc faчc pca întinъpipc, dъ o pca însemnapc. [δυσ, ἐμφαίνω].

Δυσένδοτος (ὁ, ἡ), чел чc aneвoc sc dъ, sc sвпвnc. [δυσ, ἐνδίδωμι].

Δυсενέδρευτος (ὁ, ἡ), aneвoc dc къzвt în кврsъ. «Ὁδὸς —». Ап: [δυσ, ἐνεδρεύω].

Δυсενέργητος (ὁ, ἡ), aneвoiosѣ dc a лѣкра, neaктівѣ, moaлe; (fir:) = Δυσκίνητος, înквietopѣ dc stomaxѣ. [δυσ, ἐνεργέω].

Δυсεντερία (ἡ), disentepie, natimъ a maцелор, вpdinape кв sînцe, saѣ tъietвpї кв înflamaцie în nînteчe. (вezї ші λειεντερία). [δυσέντερος]. [dc вnde

Δυсεντεριάω -ῶ, вiit: -άσω, пътimeskѣ dc disentepie. [ші

Δυсεντερικὸς, ὴ, ὸν, atinгътopѣ, saѣ însoцitѣ dc disentepie. 2) пътimaшѣ dc disentepie. [ші

Δυсεντεριώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв (saѣ вnвssѣ лa) disentepie, disentepiosѣ.

Δυсέντερος (ὁ, ἡ), =Δυсεντερικὸς, пътimaшѣ dc disentepie. [δυσ, ἔντερον].

Δυсέντευκτος (ὁ, ἡ), =Δυспρόσιτος, aneвoc dc întînnit (din mîndpic, saѣ misantponic), neaпponiatѣ, селвatikѣ. [ші

Δυсεντευξία (ἡ), însвшimea челʏ aneвoc dc апponiat. [δυσ, ἐντυγχάνω].

Δυсένωτος (ὁ, ἡ), aneвoc dc вnit. [δυσ, ἑνόω].

Δυсεξάγγελτος (ὁ, ἡ), = Δυсέκφραστος. [δυσ, ἐξαγγέλλω].

Δυсεξαγόρευτος (ὁ, ἡ), (Бisep:) aneвoc dc sпвs, dc mъptвpisit. [δυσ, ἐξαγορεύομαι].

Δυсεξάγωγος (ὁ, ἡ), aneвoc dc kondвs, saѣ skos afapъ,=Δυсεκκόμιστος. [δυσ,ἐξάγω].

Δυсεξάλειπτος (ὁ, ἡ), aneвoc dc шteps, saѣ stins. [δυσ, ἐξαλείφω].

Δυсεξάλλακτος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάβλητος. [δυσ, ἐξαλλάσσομαι].

Δυсεξάλυκτος (ὁ, ἡ), noct: [δυσ, ἐξαλύσκω], = Δυсέκφευκτος.

Δυсεξανάλωτος (ὁ, ἡ), aneвoc dc fipo-sit, saѣ пръпъdit; (fir:) aneвoc dc mi-stвit. (δυσ, ἐξαναλίσκομαι].

Δεсεξάντλητος (ὁ, ἡ), aneвoc dc zлcit. [δυσ, ἐξαντλέω].

Δυсεξάνυστος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐξανύω] aneвoc dc въвîpшit.

Δυсεξαπάτητος (ὁ, ἡ), aneвoc dc amъ-цit. [δυσ, ἐξαπατάω].

Δυсέξαπτος (ὁ, ἡ), aneвoc dc anpins (dc лвat fokѣ). «Τὰ ὑγρότερα ξύλα δυσέξαπτα». Нalad: [δυσ, ἐξάπτω]. 2) aneвoc dc desarъцat, dc desnpins. «Ψυψὴ δυσέξαπτος». Пл· sвflctѣ aneвoc dc desnpins dc matepiaлeлe лerъtвpї ale tpвnвлвї. [δυσ, ἐξάπτομαι].

Δυсεξαρίθμητος (ὁ, ἡ), aneвoc dc nвmъpat, dc sokotit. [δυσ, ἐξαριθμέω].

Δυсεξάτμιστος (ὁ, ἡ), aneвoc dc cвanopat, pesвflat. [δυσ, ἐξατμίζομαι].

Δυсεξέλεγκτος (ὁ, ἡ), aneвoc dc dobe-dit, saѣ dat пc faцъ. [δυσ, ἐξελέγχομαι].

Δυсεξέλευστος (ὁ, ἡ), (локѣ) din kape a-neвoc noate чinева cшi. [δυσ, ἐξελεύθω = ἐξέρχομαι].

Δυсεξέλικτος (ὁ, ἡ), aneвoc dc desfъ-швpat, dc deskвpkat; (fir:) aneвoc dc ekсплікat. [δυσ, ἐξελίσσομαι].

Δοсεξέργαστος (ὁ, ἡ), aneвoc dc лвkpat кв desъвîpшipe. [δυσ, ἐξεργάζομαι].

Δυсεξερεύνητος (ὁ, ἡ), aneвoc dc чep-чetat кв eksaktitate. [δυσ, ἐξερευνάω].

Δυсεξεύρητος (ὁ, ἡ),= Δυсεύρετος. [δυσ, ἐξευρίσκω].

Δυсεξήγητος (ὁ, ἡ), aneвoc dc ekсплі-кat. [δυς, ἐξηγέομαι].

Δυсεξημέρωτος (ὁ, ἡ), aneвoc dc înвлin-zit. [δυσ, ἐξημερόομαι].

Δυсεξήνυστος (υτος), ου (ὁ, ἡ), noct: [δυσ, ἐξανύω] aneвoc dc sъвîpшit. «Δεσμὸς—». Eвp: aneвoc dc desfъkвt, saѣ deskвpkat.

Δυсεξίλαστος (ὁ, ἡ), aneвoc dc atpas snpe milostivipe, dc eksniat, saѣ înвлînzit. [δυσ, ἐξιλάσκομαι].

Δυсεξίμητος (ὁ, ἡ), aneвoc dc skos, tpas afapъ din fвndѣ. [δυσ, ἐξιμάω].

Δυσεξίτηλος (ό, ή), anевое de cшit faца, de шteps. [δυσ, ἐξίτηλος].

Δυσεξίτητος, шi

Δυσέξιτος (ό, ή), [δυσ, ἔξειμι] = кв

Δυσέξοδος (ό, ή), (локъ) din каре anевое поate чinева cши, кв anевоioasъ cшipe. [δυσ, ἐξ, ὁδός].

Δυσέξοιστος (ό, ή), = Δυσεκκόμιστος, шi Δυσέκφορος, anевое de dвs, къpat afaръ; шi (fir:) =Δυσέκφραστος, anевое de eksпpimat, saъ eksплikat. [δυσ, ἐκφέρω].

Δύσεc, noct: lon: în локъ de δύσου. 2 sinr: neps: de miж: nex: de порвnч: ал лвї δύω.

Δυσεπανόρθωτος (ό, ή), = Δυσδιόρθωτος.

Δυσεπέκτατος (ό, ή), anевое de întins маї мвлт. [δυς, ἐπεκτείνομαι].

Δυσεπήβολος (ό, ή), anевое de nemepit; (fir:) anевое de eksплikat. «Ἀπορία —». Sвid: [δυσ, ἐπήβολος].

Δυσεπίβατος (ό, ή), (локъ, saъ лвкрв) asвпра къpвia anевое поate чinева a se вркa, a кълка, saъ a înкъliка. [δυσ, ἐπιβαίνω].

Δυσεπίβολος (ό,ή), = Δυσεπίβατος; шi (fir:) =Δυσεπήβολος.

Δυσεπιβούλευτος (ό, ή), къpвia anевое поate чinева rîndi (вnelli) pъъ, saъ a 'ї întinde кврsc. [δυσ, ἐπιβουλεύω].

Δυσεπίβουλος (ό, ή), = Δυσεπιβούλευτος. [δυσ, ἐπιβουλή].

Δυσεπίγνωστος (ό, ή), anевое de квnoсквt. [δυσ, ἐπιγιγνώσκω].

Δυσεπίθετος (ό, ή), anевое de atакat, saъ пъвълit asвпръ 'ї. [δυσ, ἐπιτίθεμαι].

Δυσεπίθυμος (ό, ή), (шi adв:) -θύμως, чел че anевое поfteшte чева. «Δυσεπίθυμος προς τοὺς γέλωτας». Грг: Naz: [δυσ, ἐπίθυμος].

Δυσεπικούρητος (ό, ή), =Δυσβοήθητος. [δυσ, ἐπικουρέω].

Δυσεπίκριτος (ό, ή), anевое de жвdikat, de вine квnoskвt, saъ deoseвit,=Δυσδιάγνωστος. [δυσ, ἐπικρίνω].

Δυσεπίληπτος (ό, ή), [δύω, ἐπιλαμβάνομαι] =Δυσάλωτος; (fir:) anевое de коnpins кв mintea, de înцeles.

Δυσεπίμικτος (ό, ή), кв каре anевое поate авеа чinева amestekъ, релацiе, saъ комвnikaцie. [δυσ, ἐπιμίγνυμαι].

Δυσεπινόητος (ό, ή), anевое de inвentat, пъвkочit кв mintea.

Δυσεπίστροφος (ό, ή), anевое de întops. [δυσ, ἐπιστρέφω].

Δυσεπίσχετος (ό, ή), [δυσ, ἐπέχω] anевое de цinвt, onpit. «Αἱμορραγία —». Гал:

Δυσεπίτευκτος (ό, ή), anевое de nemepit, de sъвîpшit. [δυσ, ἐπιτυγχάνω].

Δυσεπιτήδευτος (ό, ή), anевое de пвs în лвкраре, adвs ла desъв:pшipe. [δυσ, ἐπιτηδεύομαι].

Δυσεπιχείρητος (ό, ή), anевое de întpeпpins. saъ de atакat; (кввîntъ) anевое de a i se înпpotiві чinева. [δυσ, ἐπιχειρέω].

Δυσεπούλωτος (ό, ή), =Δυσαπούλωτος.

Δυσέραστος (ό, ή), nenopокosъ, saъ neîndemînatikъ amopezъ. 2) noct: înпpotiвitopъ ла amopъ, saъ ла amopezi. [δυσ, ἐράω].

Δυσέργαστος (ό, ή), =Δύσεργος.

Δυσέργεια (ή), anевoime, molічівne ла лвкраре. 2) = кв

Δυσέργημα (τὸ), onpipe, niedikъ ла лвкраре. [din

Δυσεργὴς, ές (ό, ή), =Δύσεργος.

Δυσεργία (ή), =Δυσέργεια. [din

Δύσεργος (ό, ή), anевое de лвкрat, de sъвîpшit, ostenічosъ; (fir: med:) anевое de mistвit; (în цen:) greъ; anевoiosъ. 2) (акt:) anевoiosъ ла лвкраре, neaктivъ, molічosъ. [δυσ, ἔργον]. [de вnde

Δυσέργως, adв: кв greвtate, anевoime de лвкраре.

Δυσερεύνητος (ό, ή), (прінч: локъ) вnde anевое поate чinева faче черчетърї. 2) anевое de черчетat. [δυσ, ἐρευνάω].

Δυσέρημος (ό, ή), foapte пвstiїв, saъ вpîчosъ nentpв пвstietatea sa. [δυσ, ἔρημος].

Δύσερις, ιδος (ό, ή), foapte disпвtъtopъ, rîlчевitopъ. [δυσ, ἔρις]. 2) = кв

Δυσέριστος (ό, ή), desпpe каре se faче маре, saъ de nenopочirї prічinвitoape disпвtъ. 2) кв (saъ nentpв каре este aневое, saъ primexdiosъ a se disпвta чinева. 3) = Δύσερις. 4) nerînvitъ, nedispвtavілъ. «Δυσέριστον αἷμα». Sof: Елект: [δυσ, ἐρίζω].

Δυσερμήνευτος (ὁ, ή), = Δυσέκφραστος, anевое de eksплikat. [δυς, ἑρμηνεύω].

Δυσερμία (ή), nenopокosъ гъsitъ, saъ kîшtirъ; nenemepipe. [din

Δύσερμος (ό, ή), (dвne ziчepe) nefавopatъ de Мерквръ; (прin врm:) nenopокosъ. [δυσ, Ἑρμῆς].

Δυσερνὴς, ές (ό, ή), [δυσ, ἔρνος] anевое de влъстърit, saъ kpeсквt.

Δύσερως, -ωτος (ό, ή), tape (nasionatъ) amopezatъ; saв neîndemînatikъ, (прin врm:) nenopочitъ (fъръ речіпроакъ dparoste) în amopъ. 2) nesimцitopъ (nede-

прinsъ) ла amоръ. || Ἔρως — ». Пл: amоръ adъкъторъ de nenopочipї, прътъditоръ. [δυσ, ἔρως]. [de ъnde

Δυσερωτιάω -ῶ, biit: -άτω, sîntъ, saъ mъ fakъ nasionatъ de amоръ къtpe чinева; saъ mъ amopezъ къ ковîршipe de (tape noſteskъ) чева. [ші

Δυσερωτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторъ de (къvenitъ ла) ковîршitоръ amоръ, saъ kape se ſaче...

Δυσερώτως, adв: къ ковîршitоръ amоръ, saъ dparoste. «Δυσερώτως διάκειμαι». Пл: = Δυσερωτιάω.

Δυσέσβολος (ὁ, ἡ), At: = Δυσείσβολος.

Δυσετηρία (ἡ), (înnpot: de εὐετηρία) anъ ръъ, nepodosъ, ші чл: [δυσ, ἔτος].

Δύσετο, noet: în локъ de ἔδυ, 3: sinr: neps: de nex; ал лвї δύω.

Δυσετυμολόγητος (ὁ, ἡ), (zîчepe) a къpia anевое se noate afла etiшолоціа, saъ opiціпала depiваціе. [δυσ, ἐτυμολογέομαι].

Δυσευνήτειρα (ἡ), fem: ал лвї...

Δυσευνητὴρ, ῆρος, ші

Δυσευνήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: nenopoчitъ soцъ. 2) чел че anевое doapme (n' ape somnъ) de вре o ſpікъ. [δυσ, εὐνή].

Δυσεύρετος (ὁ, ἡ), anевое de гъsit. [δυσ, εὑρίσκω].

Δυσεύχωστος, (грешit) în локъ de δυσέγχωστος.

Δυσέφικτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐφικνέομαι] anевое de ажвns, (ші fir:) de sъвîrmit, de doвindit, saъ de înцелes.

Δυσέφοδος (ὁ, ἡ), anевое de sвnвs къ пъвалъ saъ asалтъ; (прin вrm:) anевое de кълkat (локъ, ші чл;). [δυσ, ἔφοδος].

Δυσέψανος, ші

Δυσέψητος (ὁ, ἡ), anевое de fept, saъ ръъ feptъ. [bezї ші ἀτέραμνος]. [δυσ, ἕψω].

Δυσζηλία (ἡ), kалitatea лвї...

Δύσζηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ζήλως, foapte temъторъ, saъ жалвsъ. «Δυσζήλως ἔχω πρός τινα». Пл: 2) nenopoчitъ pîвnitorъ, imitъторъ, saъ cтвлъторъ къtpe чinева. «Ναῦται αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες». Ep:(în вiaцa лвї Omеръ). [δυσ, ζῆλος].

Δυσζήτητος (ὁ, ἡ), anевое de къвtat, saъ черчetat. [δυσ, ζητέω].

Δύσζωος (ὁ, ἡ), netpекъторъ de tikълoaзъ вiaцъ. || «Βίος— ». Epiгp: = Δυσζωΐα. (bezї ші ἀβίωτος). [δυσ, ζωή].

Δυσήκεστος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀκέομαι] = Δυσίατος; (fir:) anевое de îndpentat.

Δυσηκὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσήκεστος.

Δυσηκοέω -ῶ, biit: -ήσω, anевое aвzъ, sintъ kam ssрdъ. [ші

Δυσηκοΐα (ἡ), грeвtate de aвzъ. [din

Δυσήκοος (ὁ, ἡ), грeъ de aвzъ, kam ssрdъ, 2) kam neaskвltъторъ, nesвnвsъ. 3) (nas:) anевое de aвzit. «Φωνή — ». «Δυσήκοον καὶ βαρὺ φθεγγόμενος». Fлstp: [ші

Δυσήκουστος (ὁ, ἡ), (maї noъ) kape къ грeъ (къ snвimъ), saъ pap se aвde. [δυσ, ἀκούω].

Δυσηλάκατος (ὁ, ἡ), noet: torкъторъ, saъ прегътitоръ de nenopoчipї. «Μοῖρα (Φιλομήλα) —». Non: [δυσ, ἠλακάτη].

Δυσήλατος (ὁ, ἡ), (локъ) neîndemînatikъ de кълърit, saъ de вmвlat къ тръsъръ. [δυσ, ἐλαύνω].

Δυσηλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), прегътitоръ, saъ adвkъторъ de реле, de невої, aspрs, dвpeposъ, nemilostivъ «Θάνατος («Πόλεμος «Δεσμὸς, «Γείτων) — ». Om: Teor: Es: (bezї ші τανηλεγής). [δυσ, ἀλέγω].

Δυσήλιος (ὁ, ἡ), (локъ) anевое въzвtъ de soape. «Φάραγξ — ». Stв: «Ὅταν ᾖ δυσάλιον ἐν πελάγει». Eвp: (asemenea къ ὅταν ᾖ βόρειον»). Ksn: 2) (în kontpa) прea екsпвsъ ла soape. «Θέρος — ». Fpinix: [δυσ, ἥλιος].

Δυσημερέω -ῶ, biit: -ήσω, (înnpot: de εὐημερῶ) netpекъ реле zиле, adikъ sîntъ nenopoчitъ, пвisввteskъ, пв nemepeskъ. [ші

Δυσημέρημα (τὸ), ші

Δυσημερία (ἡ), реле zиле, adikъ tikълошie; nenopoчipe, pea întimплape; neisввtipe, nenemepipe. [ші

Δυσημέριος, α, ον, noet: прічinвitоръ de nepopoчipe. «Σφίγγα δυσημερίαν». Esxл: [δυσ, ἡμέρα].

Δυσήμερος (ὁ, ἡ), anевое de înвлînzit. [δυσ, ἥμερος].

Δυσήμετος, Δυσημέω, Δυσημής, Ion: saъ (грешit) în локъ de δυσέμετος, ші чл:

Δυσηνεμία (ἡ), înnpotiвipe, saъ iвцealъ de вîntъ. [din

Δυσήνεμος (ὁ, ἡ), noet: екsпвsъ, saъ sвnвsъ ла реле ші iвцї вîntврї. [δυσ, ἄνεμος].

Δυσηνίαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, = къ

Δυσήνιος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἡνία] anевое, грeъ de nвs, saъ цinвt în fpîъ; (fir:) nesвnвsъ, nedomolitъ.

Δυσήνιος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, ἀνία] = (saъ грemit în локъ de) δυσάνιος.

Δυσηνιόχητος (ὁ, ἡ), anевое de mînat, цinвt în fpîъ. [δυσ, ἡνιοχέομαι].

Δυσήνυστος, ші

Δυσήνυτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀνύω] anевое de sъвîrшit.

Δυσήρης, εος (ὁ, ἡ), = Δυσχερὴς, греѣ, anevoiosъ. [δυσ, ἄρω].

Δύσηρις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δύσερις.

Δυσήριστος (ιτος), ου (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δυσέριστος.

Δυσήροτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀρόω] anevoe de apat.

Δυσήττητος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἡττάομαι] anevoe de birsit.

Δυσήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, ἦτορ] mîxnitъ, къ inimъ pea.

Δυσηχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: гькъторъ de asupъ, пелъкатъ sъnetъ; (fir:) =Δυσώνυμος, чел къ пъme рѣ, saŭ de pea penstaţie; (în цеп:) neprilnvosъ, de denъptat. (bezî ші δυσκέλαδος). [ші

Δύσηχος (ὁ, ἡ), =Δυσηχής. [δυσ, ἦχος].

Δυσθάλασσος(ττος), ου (ὁ, ἡ), (локъ) zиde mapea este foapte selsatikъ. [δυσ, θάλασσα].

Δυσθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (înpot: de εὐθαλὴς) anevoe de înberzit, saŭ înflopit, adikъ zърnvitъ. [δυσ, θάλλω]. [de sude

Δυσθαλία (ἡ), noet: (pap) desflopire; (fir:) nenorочire.

Δυσθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: anevoe de înkъlzit (akt: saŭ nas:). 2) npea mslt înkъlzitorъ, saŭ înkъlzitъ. (bezi ші δυσήλιος). [δυσ, θάλπω].

Δυσθανατέω(άω,) -ῶ, biit: -ήσω, anevoe, saŭ къ греѣ morъ, mъ лъпtъ къ moarтea. [din

Δυσθάνατος (ὁ, ἡ), чел че moape de tîrzie ші dъperoasъ moapte. 2) (akt:) чел че prinvinзiemte dъperoasъ moapte. [δυσ, θάνατος].

Δυσθανὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσθάνατος.

Δυσθέατος (ὁ, ἡ), врîtъ, грozavъ ла priвire. 2) anevoe de въzвt, întъnekosъ. [δυσ, θεάομαι].

Δυσθεΐα (ἡ), = Δυσσέβεια. [δύσθεος].

Δυσθενέω -ῶ, biit: -ήσω, (prinv: desnpe волnavъ) nъgine nътерї maї amъ. [δυσ, σθένος].

Δύσθεος (ὁ, ἡ), = Δυσσεβὴς. 2) врîtъ лъї Dъmnezeŭ. [δυσ, θεός].

Δεσθεραπευσία (ἡ), anevoiosъ tъmъdвire. [ші

Δυσθεράπευτος (ὁ, ἡ), ші adв: -εύτως, anevoe de tъmъdвit. [δυσ, θεραπεύω].

Δυσθερὴς, έος (ὁ, ἡ), [δυσ, θέρος] = къ

Δυσθέρμαντος (ὁ, ἡ), anevoe de înkъlzit. [δυσ, θερμαίνω].

Δύσθερος (ὁ, ἡ), (prinv: локъ) anevoe de локвit ne вреme de варъ din prічina mъltei кълдврї. [δυσ, θέρος].

Δυσθεσία (ἡ), pea nosiţie, stape, saŭ disnosiţie; nemлъчere, sъnъpape. [ші

Δυσθετέω, -ῶ, ші miж: δυσθετέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, sîntъ ръ disnъsъ, nemълцъmitъ, ('mî e врîtъ). [ші

Δύσθετος (ὁ, ἡ), ръ disnъsъ, nemълцъmitъ. 2) (mediv:) = Δυσέμβλητος. [δυσ, τίθεμαι].

Δυσθεώρητος (ὁ, ἡ), anevoe de лъat în прівire, de черчetat. [δυσ, θεωρέω].

Δυσθήρατος (ευτος) (ὁ, ἡ), anevoe de prins prin вînape, saŭ de aflat prin къвtape; (fir:) anevoe de înцелes, = Δύσληπτος, ші δυσγόητος. [δυσ, θηράω].

Δυσθηρία (ἡ), nenorокоasъ вînape. [din

Δύσθηρος (ὁ, ἡ), nenorокосъ în вînътoape. [δυσ, θήρα].

Δυσθησαύριστος (ὁ, ἡ), (prinv: podъ) anevoe de nъs în nъstrape. [δυσ, θησαυρίζομαι].

Δύσθλαστος (ὁ, ἡ), [δυσ, θλάω] anevoe de snapt.

Δυσθνήσκω (înтрeв: nъmaї în партv:), noet: = Δυσθανατέω.

Δύσθραυστος (ὁ, ἡ), [δυσ, θραύω] anevoe de fъrîmat.

Δυσθρήνητος (ὁ, ἡ), noet: =Πολυθρήνητος. (bezî ші δυσαίακτος). [δυσ, θρηνέω].

Δύσθροος (ὁ, ἡ), noet: = Δύσηχος, ші Гоерός. [δυσ, θρόος].

Δύσθρυπτος (ὁ, ἡ), anevoe de молешit, saŭ fъrîmivit prin îrекape. [δυσ, θρύπτομαι].

Δυσθυμαίνω, biit: -ανῶ, noet: în локъ de

Δυσθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ mîxnitъ, amъ inimъ pea; (prin врm:)=Δυσελπιστέω. (bezî ші βαρυθυμέω). [ші

Δυσθυμία (ἡ), mîxnivisne, inimъ pea; (prin врm:) =Δυσελπιστία. [ші

Δυσθυμικὸς, ἡ, όν, аплекатъ ла mîxnivisne, меланхолікъ. [din

Δύσθυμος (ὁ, ἡ), (komap: -ότερος, sъперл: -ότατος) mîxnitъ, tristъ, къ inimъ pea; (prin врm:) = δύσελπις. (bezî ші βαρύθυμος). [δυσ, θυμός]. [de sude

Δυσθύμως, adв: trist, къ mîxnivisne.

Δυσὶ, dat: ал лъї δύο.

Δυσιατέω -ω, biit: -ήσω, sîntъ anevoe de tъmъdвit. [din

Δυσίατος (ὁ, ἡ), anevoe de tъmъdвit; (fir:) anevoe de îndpentat. [δυσ, ἰάομαι].

Δύσιδρος, ου, ші

Δυσιδρωὶ, ωτος (ὁ, ἡ), anevoe de asвdat. [δυσ, ἱδρώς].

Δυσιερέω -ῶ -ῶ, вііt: -ήσω, (înnpot: de καλλιερέω) жertfind afлв nenpiinчoase semneле жertfeĭ. [δυσ, ἱερόν].

Δυσιθάλασσος (ττος), ου (ό, ή), чел че квfвndъ, saŭ se квfвndъ în mape. «Δίκτυον —». Enirp: [δύω, θάλασσα].

Δύσικμος (ό, ή), чел че aneвoe, saŭ пвцin se вmezeazъ. [δυσ, ἰκμάς].

Δυσίμερος (ό, ή), noet: aneвoe de a fi iввitŭ, nenлъквtŭ. 2) = Δύσερως, nenopoчitŭ (prinчinвitopŭ de nenopoчipe лвiшĭ saŭ altopa) amopezŭ. [δυσ, ἵμερος].

Δυσίππαστος (ό, ή), în локŭ de...

Δύσιππος (ό, ή), (локŭ) aneвoiвsŭ, neîndemînatikŭ ла кълърitŭ. [δυσ, ἵππος].

Δύσις, εως (ή), [δύω] (în цеп:) квfвndape; askвndepe; (de вnde prinч:) anвnepea soapeлвĭ, ші чл: (bezĭ δυσμή). 2) (fir:) локвл, вnde anвne soapeле, anвsŭ; saŭ (noet:) вnde se bîpъ, se askвnde чinева, квĭbŭ, локŭ de скъпape.

Δυσίχνευτος (ό, ή), aneвoe de влmat, de къвtat, saŭ черчetat. [δυσ, ἰχνεύω].

Δυσκαὴς, έος (ό, ή), aneвoe de aps. [δυσ, καίω].

Δυσκαθαίρετος (ό, ή), aneвoe de sвpnat, de stpikat, saŭ вirвit. [δυσ, καθαιρέομαι.].

Δυσκάθαρτος (ό, ή), aneвoe de квръцit, saŭ de шteps. 2) noet: aneвoe de înвлînzit prin peлiцioase квръцirĭ. «Δαίμων —». Apstf: [δυσ, καθαίρομαι].

Δυσκάθεκτος (ό, ή), [δυσ, κατέχω] aneвoe de цinвt, de onpit. «Ἵππος δυσκάθεκτος». Ksn: «Ὀλισθηρὸν ὁ πλοῦτος καὶ δυσκάθεκτον». Лвч:

Δυσκάθοδος (ό, ή), (локŭ) aneвoiosŭ de коворît întp' însвл. «Σπήλαιον δυσκάθοδον». Kon: [δυσ, κάθοδος].

Δυσκαμπὴς, έος, ші

Δύσκαμπτος (ό, ή), aneвoe de înковoiaь; (fir:) aneвoe de îndвплекat, de повъцвit. [δυσ, κάμπτω].

Δύσκαπνος (ό, ή), плinŭ de mвлtŭ ші iвte fвmŭ. «Φοῖνιξ --». Tfp: «Δῶμα — ». Esx: [δυσ, καπνός].

Δυσκαρτέρητος (ό, ή), (ші adв:) -ήτως, aneвoe de pъвdat. [δυσ, καρτερέω].

Δυσκατάγωγος (ό, ή), aneвoe de dвs, (коворît) în жos. [δυσ, κατάγω].

Δυσκαταγώνιστος (ό, ή), aneвoe de вirвit în лвntъ, de doворît; (fir:) aneвoe de sъвîршit. [δυσ, καταγωνίζομαι].

Δυσκατάθετος (ό, ή), aneвoe de înвoit. [δυσ, κατατίθεμαι].

Δυσκατάκλαστος (ό, ή), aneвoe de fpînt. [δυσ, κατακλάω].

Δυσκατακόμιστος (ό, ή), aneвoe de къpat, saŭ dвs în жos. [δυσ, κατακομίζομαι].

Δυσκάτακτος (ό, ή), [δυσ, κατάγνυμι] aneвoe de snapt.

Δυσκατάληπτος (ό, ή), (ші adв:) -λήπτως, aneвoe de prinчepвt. [δυσ, καταλαμβάνω].

Δυσκατάλλακτος (ό, ή), =Δυσδιάλλακτος.

Δυσκατάλυτος (ό, ή), aneвoe de stpikat, de desfiinцat, saŭ de înчetat. «Πόλεμος —». Stp: [δυσ, καταλύω].

Δυσκαταταμάθητος (ό, ή), ші adв: -θήτως, aneвoe de afлat, de înцeles кв skвmnъtate. «Δυσκαταμαθήτως ἔχω». Iskp: înцelegŭ, saŭ mъ înцelegŭ aneвoe. [δυσ, καταμανθάνω].

Δυσκαταμάχητος (ό, ή), aneвoe de вirвit prin бътъле,=Δυσκαταγώνιστος, aneвoe de вirвit prin лвntъ. [δυσ, καταμάχομαι].

Δυσκατανόητος (ό, ή), aneвoe de înцeles вine. [δυσ, κατανοέω].

Δυσκαταπάλαιστος (ό, ή), =Δυσκαταγώνιστος, aneвoe de вirвit prin лвntъ. [δυσ, καταπαλαίω].

Δυσκατάπαυστος (ό, ή), (ші adв:) -παύστως, aneвoe de potolit, de liniштit, de înвлînzit. [δυσ, καταπαύομαι].

Δυσκατάπληκτος, (ό, ή), aneвoe de snepiat, de înгpozit. [δυσ, καταπλήττομαι].

Δυσκαταπολέμητος (ό, ή), aneвoe de вirвit prin pesвoiŭ. [δυσ, καταπολεμέομαι].

Δυσκαταπόνητος (ό, ή), aneвoe de oвosit; (fir:) de domolit saŭ doворît. 2) aneвoe de sъвîршit, saŭ кîштirat prin osteneaлъ ші лвкраре. [δυσ, καταπονέω].

Δυσκαταποσία (ή), aneвoioasъ înriцipe. [ші

Δυσκατάποτος (ό, ή), aneвoe de înriцit. [δυσ, καταπίνω].

Δυσκατάπρακτος (ό, ή), aneвoe de sъвîршit. [δυσ, καταπράττω].

Δυσκατάρτιστος (ό, ή), чел че aneвoe îndeплinemte o лвкраре, saŭ o adвче ла desъвîршipe. «Δυσκατάρτιστος ἐν τῇ ἐπιβάσει». Iniatp: [δυσ, καταρτίζω].

Δυσκατάσβεστος (ό, ή), aneвoe de stins кв desъвîршipe. [δυσ, κατασβέννυμι].

Δυσκατασκεύαστος (ό, ή), aneвoe de алкътвit, saŭ konstpвit. [δυσ, κατασκευάζω].

Δυσκατάστατος (ό, ή), aneвoe de adвs în stapea ші pîndвiала de maĭ 'nainte. [δυσ, καθίσταμαι].

Δυσκατάσχετος (ό, ή), =Δυσκάθεκτος.

Δυσκαταφρόνητος (ό, ή), aneвoe de des-

prequit. [δυσ, καταφρονέω].

Δυσκατέργαστος (ὁ, ἡ), anevoe de sъvirșuit prin лъkrape; (fir:) anevoe de virșit; anevoe de mistuit. [δυσ, κατεργάζομαι].

Δυσκάτοπτος (ὁ, ἡ), =Δυσθεώρητος; (fir:) anevoe de prichepst. [δυσ, κατόπτομαι].

Δυσκατόρθωτος (ὁ, ἡ), anevoe de îndrepтat. 2) anevoe de sъvîrșuit. 3) anevoe de întrebuinцat. (Dim: Flp: 127). [δυσ, κατορθόω].

Δυσκατούλωτος (ὁ, ἡ), = Δυσαπούλωτος.

Δυσκάτοχος (ὁ, ἡ), =Δυσκάθεκτος.

Δύσκαυστος (ὁ, ἡ), = Δυσκαής.

Δύσκε, poet: în локъ de ἔδυε, 3: sing: neps: a prel: лuĭ δύω.

Δυσκέλαδος (ὁ, ἡ), pъș saŭ asprь-sъnătoръ, sromotoșъ. «Ηόντος — ». Απλη: «Ὕμνος —». Exp: «Φόβος — ». Il: Η. (bezĭ ші δυσηχής). [δυσ, κέλαδος].

Δυσκένωτος (ὁ, ἡ), anevoe de deșeptat. [δυσ, κενόω].

Δυσκέραστος (ὁ, ἡ), anevoe de amestekat, saŭ unit kъ altъ ceva. [δυσ, κεράω].

Δυσκερδής, έος (ὁ, ἡ), adъkъtoръ de pъș kîștirь. [δυσ, κέρδος].

Δυσκηδής, έος (ὁ, ἡ), poet: kape чере (saŭ este neliniștitь de) mъlte ші anevoioase griжĭ. [δυσ, κῆδος].

Δύσκηλος (ὁ, ἡ), poet: anevoe de îndulcit, înbînzit, saŭ mînrîiat, înnъkat; (în цen:) tikълosь. [δυσ, κηλέω].

Δυσκινησία (ἡ), anevoioasъ mișkare. [ші

Δυσκίνητος (ὁ, ἡ), (ші alb:) -ητως, anevoe de mișkat; (fir:) anevoe de îndemnat, întъrîtat. [δυσ, κινέομαι].

Δυσκλεής, έος (ὁ, ἡ), [δυσ, κλέος] чел kъ pea penъtanie, defъimatь. [de unde

Δύσκλεια (ἡ), pea penъtanie, pъș nume. [ші

Δυσκλειῶς, poet: în локъ de

Δυσκλεῶς, kъ pea penъtanie, saŭ famъ.

Δυσκληδόνιστος (ὁ, ἡ), чел de pъș semnь (orъpь), fatalь; nepriinцosь, kobitorь. [δυσ, κληδονίζω].

Δυσκληρέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ nemerescь, nъ isbutekkь în sorцĭ; (prin urm:) iaŭ чea maĭ pea (saŭ nъ iaŭ de локъ) narte; (fir:) =Δυστυχῶ. [ші

Δυσκλήρημα (τὸ), nenemerire, nenoroчire. [ші

Δυσκληρία (ἡ), =Δυστυχία, pea soartъ. [din

Δύσκληρος (ὁ, ἡ), nenemeritorь în sorцĭ; (în цen:) = Δυστυχής, nenorocosь. [δυστ, κλῆρος].

Δυσκλῆς, έος (ὁ, ἡ), poet: (prin kontrakцie) în локъ de δυσκλεής.

Δυσκλητέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntь...

Δύσκλητος (ὁ, ἡ), anevoe de kiemat, adus înapoĭ. [δυσ, καλέω].

Δύσκλιτος (ὁ, ἡ), (gram:) anevoe de deklinat, saŭ konjugat. «Ῥῆμα — ». Etimlц: [δυσ, κλίνω].

Δυσκλυδώνιστος (ὁ, ἡ), sunsъ, saŭ kъzutь în pea fsptunъ. [δυσ, κλυδωνίζω].

Δύσκλυτος (ὁ, ἡ), poet:=Δυσκλεής. [δυσ, κλύω].

Δυσκοίλιος (ὁ, ἡ), pътimașь (saŭ adukъtorь) de înkuietъre de mînteче. [δυσ, κοιλία]. [de unde

Δυσκοιλιότης (ἡ), înkuietъre de mînteче.

Δυσκοινώνητος (ὁ, ἡ), anevoe de komunikat kъ altul. [δυσ, κοινωνέω].

Δυσκοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ nelinișteskь în patь, amь nesomnie, saŭ dormь pъș. [ші

Δυσκοιτία (ἡ), neodixnъ de patь, saŭ de somnь. [din

Δύσκοιτος (ὁ, ἡ), pъș-kulcatь în patь, neodixnitь. 2) (act:) neîndemînatikь la kulcare în patь, saŭ neodixnitorь la somnь. [δυσ, κοίτη].

Δυσκολαίνω, biit: -ανῶ, (par, act:) fakь чева anevoiosь, adukь greutate la sъvîrșirea vre unui lucru. 2) (obiч: nestp: saŭ el:) sîntь viudatь, kîpteskь de or че. (bezĭ ші δυσανασχετῶ, ші δυσχεραίνω). [ші

Δυσκολία (ἡ), viudъцie, kîptniчie. 2) anevoime, greutate în локъ de чева. [δύσκολος].

Δυσκόλλητος (ὁ, ἡ), anevoe de lipit. [δυσ, κολλάω].

Δυσκολόκαμπτος (ὁ, ἡ), (prinv: desnre glasь) anevoe de mlъdiat. [δύσκολος, κάμπτω].

Δυσκολόκοιτος (ὁ, ἡ), poet: onpitorь, saŭ întrebuințatorь de somnь; (prin urm:) fukътorь de a fi patul nepluкutь. «Μέριμνα —». Apstf: [δύσκολος, κοίτη].

Δύσκολος (ὁ, ἡ), [δυσ, κόλον] (dune zicere) nemulцumitь de or че felь de хранъ; (de unde în цen:) anevoe de mulцumit, kîptnikь, viudatь; (prinv: desnre лъkr:) nelesniчosь, anevoe de sъvîrșit. (bezĭ ші δυσάρεστος).

Δύσκολπος (ὁ, ἡ), poet: чел kъ nenoroчitь sinь. «Γαστὴρ —». Engr: mînteче kъ prunkь mortь într' însul. [δυσ, κόλπος].

Δυσκόλως, adv: = Δυσαρέστως. «Δυσκό-

λως ἔχω (διάκειμαι, πέφυκα) πρός τι». = Δυσκολαίνω. [δύσκολος].

Δυσκόμιστος (ὁ, ἡ), = Δυσφόρητος, greș, anevoe de nɜrtat, saș kɜrat; ((fig:) anevoe de ssfepit. [δυσ, κομίζομαι].

Δύσκοπος (ὁ, ἡ), anevoe de tɜiat, saș nisat. [δυσ, κόπτω].

Δυσκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δύσκρατος.

Δυσκρασία (ἡ), rɜș amestekș de ɜmezeli; (npin ɜrm:) volnɜvițioasɜ stape, saș konstitɜție a trɜnsɜlɜ, saș a aerɜlɜ (atmosfepe). [δυσ, κεράω].

Δυσκράτητος (ὁ, ἡ), = Δυσκάθεκτος, ші Δυσνίκητος, anevoe de ținɜt, saș de birsit. [δυσ, κρατέω].

Δύσκρατος (ὁ, ἡ), (ші atr:) -άτως, (npinț: aerș) rɜș, nenotpisit konstitsatș; (npin ɜrm:) nenpiincvosș sɜnɜtɜții, volnɜvițosș. [δυσ, κεράω].

Δυσκρινὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Δύσκριτος (ὁ, ἡ), (ші adr:) -κρίτως, (npinț: lɜkrɜ) anevoe de ksdikat, ші xoțɜrît, nedeslɜkuitș, îndoiosș. «Ὄναρ («Ἶχνος, «Νόσημα) — ». Sof: Plд: Inkp: «Δυσκρίτως ἔχω». Apistf: Esp: nɜ mɜ înlesnesksș a xoțɜrî, sîntș în nedomipipe, mɜ îndoieskș. [δυσ, κρίνω].

Δύσκτητος (ὁ, ἡ), anevoe de dosîndit; (fig:) anevoe de înțeles. [δυσ, κτάομαι].

Δυσκυδέω -ῶ, biit: -ήσω, n'amș norokș în jokɜl kɜvelor; (în țen:) nɜ kîștirș în jokɜrî de norokș. (δυσ, κύδος].

Δυσκύμαντος (ὁ, ἡ), noet: sîntsitș rɜș de valɜrî. 2) nɜvɜlitorș ka țele maï grozave valɜrî. [δυσ, κυμαίνομαι].

Δυσκωφέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntș...

Δύσκωφος (ὁ, ἡ), rɜș, tape sɜrdș; ші = Ὑπόκωφος. [δυσ, κωφός].

Δύσλαλος (ὁ, ἡ), anevoiosș ла vorvipe, =Mogilălos ші Vrɜdușlwssos. [δυσ, λάλος].

Δυσλέαντος (ὁ, ἡ), [δυσ, λεαίνω] anevoe de fɜrîmiuit, tokat, saș nisat.

Δύσλεκτος (ὁ, ἡ), noet: neplɜkɜtș, saș anevoiosș de a be zive, a se vorvi, = Δύσφημος saș Δυσέκφραστος. [δυσ, λέγομαι].

Δύσλεκτρος (ὁ, ἡ), noet: nenorocitș din nɜntɜ. [δυσ, λέκτρον].

Δυσλεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: asnrɜ la solzî, saș koaxɜ; (npin ɜrm:) anevoe de xɜnsit. [δυσ, λέπος].

Δυσλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Δύσλεκτρος. [δυσ, λέχος].

Δύσληπτος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -λήπτως, anevoe de lɜat, saș de npins, = Δυσάλωτος; (fig:) =Δυσνέητος. [δυσ, λαμβάνω].

Δυσλόγιστος (ὁ, ἡ), anevoe de sokotit; 2) anevoe de înțeles, de dat kɜ sokoteala. 3) rɜș-kinzsitorș, nesokotitș, nefînditorș. [δυσ, λογίζομαι].

Δύσλοφος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -λόφως, [δυσ, λόφος] = Σκληροτράχηλος, selsatikș. «Ἡμίονος — ». Es: 2) noet: nenotpisitș ne (npin ɜrm: înfrɜzitorș de) frɜmazș, anevoe de nɜrtat; (în țen) greș. «Ζεύγλη —». Trn: [δυσ, λόφος].

Δύσλυτος (ὁ, ἡ), ші adv: -λύτως, anevoe de deslerat; (ші fig:) anevoe de eksplikat. [δυσ, λύω].

Δυσμάθεια (ἡ), anevoime, frɜștete la învɜțɜtor. [ші

Δυσμαθέω -ῶ, biit: -ήσω, anevoe învɜțș, înțelegș. [din

Δυσμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), cel ce anevoe învaț, pricepe, se domipeute. 2) noet: anevoe de înțeles. «Τὰ πυθόκραντα δυσμαθῆ». Esx: [δυσ, μανθάνω]. [de ɜnde

Δυσμαθία (ἡ),=(ші maï întrev: de kît) δυσμάθεια. [ші

Δυσμαθῶς, adv: (nɜmaï în fps:) «Δυσμαθῶς ἔχω». Plt:

Δυσμάλακτος (ὁ, ἡ), anevoe de moiat; (fig:) anevoe de înblînzit. [δυσ, μαλάσσω].

Δυσμανὴς, έος (ὁ, ἡ), [δυσ, μανός] anevoe de rɜpit; (npin ɜrш:) prea înfrɜșatș, îndesitș. «Ὕδωρ — ». Tfp: anț frea.

Δυσμάσητος (ὁ, ἡ), anevoe de mestekat. [δυσ, μασάω].

Δυσμάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), Dop: în lokș de δυσμήτωρ.

Δυσμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mɜ batș din toate nɜterile. [δυσ, μάχη]. [de ɜnde

Δυσμαχητέον, nosit: al lɜi δυσμαχέω. [ші

Δυσμάχητος, ші

Δύσμαχος (ὁ, ἡ), anevoe de bɜtɜt ші birsit; (noet:)=Δύσκολος. «Δύσμαχα δ' ἐστὶ κρῖναι». Esx: 2) (pap) nenorocosș, saș nefolositorș în bɜtɜlie. «Θυμὸς κτῆμα δύσμαχον». Plt: [δυσ, μάχη].

Δυσμείλικτος (ὁ ἡ), anevoe de desmîniat, de înblînzit. [δυσ, μειλίσσω].

Δυσμελῴδητὸς (ὁ, ἡ), anevoe de kîntat. [δυσ, μελῳδέω].

Δυσμεναίνω, biit: -ανῶ, țiș dɜșmɜnie, krɜ asɜnra kɜîva. [ші

Δυσμένεια (ἡ), dɜșmɜnie [de avi], krɜ. [δυσμενής].

Δυσμενέων, ουσα, ον, noet: partv: al (neînfr:) Δυσμενέω =Δυσμεναίνω.

Δυσμενὴς, έος (ὁ, ἡ), [de avi] dɜșmanș,

вoitopъ de pъъ. [δυσ, μένος]. [de вnde

Δυσμενίδης, ου (ὁ), kom: napod: ал лвї εὐμενίδες. [ші

Δυσμενικὸς, ὴ, όν, dвmшъneskъ. [de вnde

Δυσμενικῶς, ші

Δυσμενῶς, adв: dвшшъneшte.

Δυσμετάβλητος (ὁ, ἡ), aneвoe de skimвat, de preƒъkвt; (fir:) aneвoe de mistвit. [δυσ, μεταβάλλομαι].

Δυσμετάγωγος (ὁ, ἡ), aneвoe de stpъmвtat; (în цen:) = Δυσάγωγος, ші δυσδιοίκητος. [δυσ, μετάγω].

Δυσμετάθετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέτως, aneвoe de stpъmвtat, saъ de skimвat. [δυσ, μετατίθεμαι].

Δυσμετακίνητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νήτως, aneвoe de mішkat, saъ stpъmвtat din локвл sъъ. [δυσ, μετακινέομαι].

Δυσμετάκλητος (ὁ, ἡ), aneвoe de kiemat, saъ adвs înapoї. [δυσ, μετακαλέομαι].

Δυσμετακόμιστος (ὁ, ἡ), aneвoe de tpansnoptat din локъ în локъ. [δυσ, μετακομίζομαι],

Δυσμετάληπτος (ὁ, ἡ), (gpam:) aneвoe de лвat întp' алтъ însemnape, saъ акчепцie. [δυσ, μεταλαμβάνω].

Δυσμετάπειστος (ὁ, ἡ), adeвoe de desdвплекат, nismъiъpiцъ. [δυσ, μεταπείθομαι].

Δυσμετάπεμπτος (ὁ, ἡ), gpam: cкспл: a лвї δυσπέμφελος. 2) aneвoe de adвs, saъ kiemat npin înandins tpimisъ. [δυσ, μεταπέμπομαι].

Δυσμετάπτωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de къzвt (stpъmвtatъ) dintp'вnъ локъ întp' алtвл, statopnikъ. [δυσ, μεταπίπτω].

Δυσμετάτρεπτος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάβλητος, aneвoe de întops, de авътвt dintp' алс sале. [δυσ, μετατρέπομαι].

Δυσμεταχείριστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρίστως, aneвoe de întpeввinцat, de maniat, saъ de тpaктat. [δυσ, μεταχειρίζομαι].

Δυσμέτρητος (ὁ, ἡ), aneвoe de mъsвpat, npeа întinsъ. «Πέλαγος — ». Fiлslp: aneвoe de плвtit. [δυσ, μετρέω].

Δυσμὴ (ἡ), (npinч: ла îm:) =Δύσις, anвsъ de soape, ші чл: (fir:) sfîpшitъ, desfiinцape. «Βίου —». Apst: [δύω].

Δύσμηνις, ιος, ші

Δυσμήνιτος, ου (ὁ, ἡ), noet:=Βαρύμηνις, npimeждiosъ, saъ stъpвitopъ în mînia sa, neînвлînzitъ. [δυσ, μῆνις].

Δυσμήτηρ, ερος (ὁ, ἡ), (вok: δύσμητερ) noet: pea, neiввitoape de копїї mвmъ. [δυσ, μήτηρ].

Δυσμήτης, ου (ὁ), ші

Δύσμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = Κακόβουλος. [δυσ, μῆτις].

Δυσμηχανάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, noet: aneвoe isввteskъ кв miжloaчеле, ші meштешвцipiле, че întpeввinцezъ. [din

Δυσμήχανος (ὁ, ἡ), aneвoiosъ întpв a гвsi машinї, saъ miжloaче de a isввti în чева. 2) (din kontpa) noet: гpozavъ în мештешвцipiле sале, foapte iskвsitъ. 3) aneвoe de вipвit npin мештешвцipї, (mъшinъpїї, ші чл:); (în цen:) aneвoiosъ, neînлesnitъ a se sъвîpші. (вezї ші δυσπάλαμος). [δυσ, μηχανή].

Δυσμικὸς, ὴ, ὸν, anвsanъ. [δυσμή].

Δύσμικτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μίκτως, aneвoe de amestekat, de вnit; (ші fir:) aneвoe de аввt amestekъ, adikъ pелацie кв алтъ чinева. [δυσ, μίγνυμαι].

Δυσμίμητος (ὁ, ἡ), aneвoe de imitat. [δυσ, μιμέομαι].

Δυσμίσητος (ὁ, ἡ), npea вpîovsъ, saъ de вpît. [δυσ, μισέω].

Δυσμνημόνευτος (ὁ, ἡ), (лвкpв) aneвoe de цinвt minte. 2) (акт:) (omъ) aneвoiosъ de a цinea minte, saъ de a 'шї adвчe aminte чева. [δυσ, μνημονεύω].

Δυσμόθεν, adв: de ла anвsъ. [δυσμή].

Δυσμοιρία (ἡ), nenopочipe. [din

Δύσμοιρος (ὁ, ἡ), nenopokosъ, de pea soaptъ. [δυς, μοῖρα].

Δυσμορία (ἡ), = Δυσμοιρία. [din

Δύσμορος (ὁ, ἡ), noet: = Δύσμοιρος. 2) moptъ de pea шoapte. [δυσ, μόρος].

Δυσμορφία (ἡ), вpîчiвne de fiгвpъ. [din

Δύσμορφος (ὁ, ἡ), вpîtъ ла fiгвpъ. [δυσ, μορφή].

Δυσμόρως, adв: кв nenopочipe; saъ кв pea moapte. [δύσμορος].

Δύσμουσος (ὁ, ἡ), nefaвopatъ de mвse, (adikъ) neînвъцatъ; saъ nenotpivitъ кв pегвлеле mвsiчeї, neapmoniosъ. [δυσ, μοῦσα].

Δυσνίκητος (ὁ, ἡ), aneвoe de вipвit. [δυσ, νικάω].

Δύσνιπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de квpъцit npin spълътвpъ. [δυσ, νίπτομαι].

Δυσνοέω -ῶ, вiit: -ήσω, (înnpot: de εὐνοῶ, adikъ) вpъskъ, вpъжmъшeskъ пe чinева, îi вoieskъ pъвл. [δύσνοος -ους].

Δυσνόητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, aneвoe de înцeлes, nedesлвшitъ. [δυσ, νοέω].

Δύσνοια (ἡ), (înnpot: de εὔνοια) pea вoinцъ, saъ disnosiцie кътре чinева. [δύσνους].

Δυσνομία (ἡ), (în kontpa de εὐνομία) pea stape, saъ anлikaцie de лецї, pea лецislaцie. [din

Δύσνομος (ὁ, ἡ), înnpotiвitorъ лeцiлop, кълкътorъ de лецї, nedpentъ. [δύσ, νόμος].

Δύσνοος -ους (ὁ, ἡ), (înnpot: de εὔνους) чел кв ръ rîndъ, saъ disnosiцie asвnpa квїва, ръъ-вoitorъ. [δυσ, νόος].

Δύσνοστος (ὁ, ἡ), noet: кв nenopочipї întopsъ în natpie din stpeinътate. ‖ «Νόστος — ». Exp: nenopочitъ întoapчepe în natpie. [δυσ, νόστος].

Δυσνουθέτητος (ὁ, ἡ), anevoe de повъцвit, saъ înцелепцit. [δυσ, νουθετέω].

Δύσνους, ου (ὁ, ἡ), вezї δύσνοος.

Δυσνύμφευτος, ш

Δύσνυμφος (ὁ, ἡ), noet: кв nenopочipe къsътopitъ. 2) nenopокосъ (nenpiinчосъ) ла къsътopiцї. [δυσ, νύμφη].

Δύσνως, adв: кв pea вoinцъ, връжтъшeшte. [δύσνους].

Δύσξενος (ὁ, ἡ), noet: връжташъ, neiввitorъ de stpeinї. [δυσ, ξένος].

Δυσξήραντος (ὁ, ἡ), anevoe de вskat. [δυσ, ξηραίνομαι].

Δυσξύμβλητος, ш

Δυσξύμβολος, At: în локъ de δυσσύμβολος (ὁ, ἡ), [δυσ, συμβάλλω] кв каре anevoe noate авea чinева daравере, релацie, saъ adвnape, selвatikъ, nekomвnikaвilъ. 2) = Δυσνόητος, anevoe de înцелes, nedesлвшitъ.

Δυσξύνετος (ὁ, ἡ), în локъ de δυσσύνετος, [δυσ, συνίημι] anevoe înцелегtorъ, saъ înцелesъ.

Δυσξύνθετος (ὁ, ἡ), At: în локъ de δυσσύνθετος, anevoe de komnвs. [δυσ, συντίθεμαι].

Δύσογκος (ὁ, ἡ), prea вoлвminosъ, greъ; (npin вpm:) anevoe de apdikat. [δυσ, ὄγκος].

Δυσοδέω -ῶ, вiit: -ήσω, anevoe кълътopeskъ, saъ kazъ în къї (dpвmвpї) anevoe de вmвlat. [ш

υσοδία (ἡ), pea (anevoe de вmвlat) кале. [δύσοδος].

Δυσοδμία (ἡ), Ion: în локъ de δυσοσμία.

Δύσοδμος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de δύσοσμος.

Δυσοδοπαίπαλος (ὁ, ἡ), noet: nietposъ, stinkosъ; (npin вpm·) anevoe de вmвlat. [δύσοδος, παίπαλος].

Δύσοδος (ὁ, ἡ), = Δύσβατος, anevoe de вmвlat. [δυσ, ὁδός].

Δυσοίζω, (nex: ἐδύσοιξα) noet: [δυσ, οἴομαι] mъ temъ, вънвieskъ.

Δυσοίκητος (ὁ, ἡ), anevoe de локвit. [δυσ, οἰκέω].

Δυσοικονόμητος (ὁ, ἡ), anevoe de ikonomit, saъ dipiцiat; (fir:) anevoe de mistвit. [δυς, οἰκονομέω].

Δύσοικος (ὁ, ἡ), чел кв pea локвiпцъ. [δυσ, οἶκος].

Δύσοικτος (ὁ, ἡ), anevoiosъ, greъ ла milostiвipe. 2) = Δυσθρήνητος. [δυσ, οἶκτος].

Δύσοιμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δύσοδος, «Τύχη —». Esx: soaptъ înnpotiвitoape. [δυσ, οἶμος].

Δοίσοινος (ὁ, ἡ), (локъ) каре laчe рък, saъ nцinъ вinъ. 2) (omъ) tape вецivъ; saъ anevoiosъ (каре nв dвче) ла вът-търъ de вinъ. [δυσ, οἶνος].

Δύσοιστος (ὁ, ἡ), (ш adв:) -οίστως, noet: =Δυσφόρητος. [δυσ, οἴω=φέρω].

Δυσοιωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, daъ semnъ, saъ însemnezъ de рък. [δυσ, οἰωνός].

Δυσοιωνιστικὸς, ὴ, ὸν, ш

Δυσοιώνιστος (ὁ, ἡ), лвatъ, înцелesъ în semnъ de рък, nenpîînчosъ. [δυσ, οἰωνίζομαι].

Δύσοκνος (ὁ, ἡ), prea лепешъ, tpîndaвъ, saъ fpikosъ. [δυσ, ὄκνος]. [de вnde

Δυσόκνως, adв: кв mвлтъ лепевie, saъ anevoinцъ.

Δυσόλεθρος (ὁ, ἡ), кавтъ δυσώλεθρος.

Δυσόλισθος (ὁ, ἡ), anevoe de алвnekat, saъ къzвt. [δυσ, ὄλισθος].

Δύσομβρος (ὁ, ἡ), foapte плoiosъ. 2) noet: каре кade ка o penede ш deasъ плoaie. [δυσ, ὄμβρος].

Δυσομενάων, noet: în локъ de δυσομένων, цen: îm: de вiit: (în локъ de prez:) ал партч: лвi δύομαι.

Δυσομίλητος, ш

Δυσόμιλος (ὁ, ἡ), neплъкътъ în adвnape, saъ a къpвia întîлnipe ш вorвipe adвче nenpiinцъ. [δυσ, ὅμιλος].

Δυσέμματος (ὁ, ἡ), лinsitъ de окї, орвъ. [δυσ, ὄμμα].

Δυσόμοιος (ὁ, ἡ), ='Ανόμοιος. [δυσ, ὅμοιος].

Δυσόνειρος (ὁ, ἡ), въzътorъ, saъ adвкътorъ de реле вise. [δυσ, ὄνειρον].

Δύσοπτος, ш

Δυσόρατος (ὁ, ἡ), anevoe de въzвt. 2) a къpвia вedepe npiчinвieшte гroazъ. [δυσ, ὁράω].

Δυσοργησία (ἡ), a fi чinева

Δυσόργητος (ὁ, ἡ), (ш adв:) -γήτως, гrozaвъ în nekazвл sъъ, iвte ла mînie. [ш

Δυσοργία, (ἡ), = Δυσοργησία. [din

Δύσοργος (ὁ, ἡ), = Δυσόργητος. [δυσ, ὀργή].

Δυσόρεκτος (ὁ, ἡ), datŭ, întinsŭ snpe pръ. 2) (maĭ noŭ) чел къ pea (neплъкътъ) noftъ. [δυσ, ὀρέγομαι].

Δυσόριστος (ὁ, ἡ), aneboe de definit, de xotъpît, saŭ mъpqinit. [δυσ, ὁρίζω].

Δυσορκέω -ῶ biit: -ήσω, = Ψευδορκέω, saŭ ἐπιορκέω. [δυσ, ὅρκος].

Δυσόρμιστος, ші

Δύσορμος (ὁ, ἡ), (noptŭ, saŭ qъpmŭ) ла каре este npimexdiosŭ a tpaqe кораbia. «Πυσαὶ — ». Esx: bîntъpĭ, чe fak neплъкътъ neipeчepea în noptŭ. [δυσ, ὅρμος].

Δύσορνις, ιθος (ὁ, ἡ), noet: fъkътŭ sъbt pene semne de nъsъpĭ, kobilŭ pъ. [δυσ, ὄρνις].

Δυσόρφναιὸς (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, ὀρφνή] foapte întъnekosŭ.

Δυσοσμία (ἡ), pъ miposŭ, nътoape. [din

Δύσοσμος (ὁ, ἡ), = Δυσώδης, nътъposŭ. 2) (nas:) aneboe do miposit. 3) (akt:) aneboiosŭ (slabŭ) de miposŭ. (Apst: desnpe nesomnie. B'.) [δυσ, ὀσμή].

Δυσούλωτος (ὁ, ἡ), (panъ) aneboe de tъmъdrit, de înkis. [δυσ, οὐλόω].

Δυσουρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ iiiŭ aneboe. [ші

Δυσουρία (ἡ), disъpie, anebоinqъ, greъtate de fъkът zdъl. [δυσ, οὖρος]. [de unde

Δυσουριάω -ῶ, biit: -άσω, nътimeskŭ de disъpic. [ші

Δυσουρικὸς, ὴ, ὸν, prîvinъitopŭ, saŭ nътimaшŭ de disъpie.

Δυσούριστος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локŭ de δυσόριστος, aneboe de mъpqinit, nesfîpшitŭ. 2) [δυς, οὔριος] nъptatŭ de nrotivnikŭ, saŭ nenpiinvosŭ bîntŭ; (npin spm:) nenopovitŭ.

Δύσουρος (ὁ, ἡ), noet: = Δυσφύλακτος. [δυσ, οὖρος, nъzitopŭ].

Δυσόφθαλμος (ὁ, ἡ), noet: чел къ neплъкqцї окї, spîtŭ; ші=Δυσόμματος. 2) adъkътopŭ de neплъчере ла bedepĭ. «Αἶσχος —». Aten: [δυσ, ὀφθαλμός].

Δυσπάθεια (ἡ), anebоinqъ în simqipe, bîptoшie, asnpime. 2) (din kontpa) mъltъ simqivisne; (npin spm:) neръbdape. 3) mъltъ pea nътimipe, tikъloшie. [ші

Δυσπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, aneboe (saŭ (din kontpa) npea mъlt mъ înnътimeskŭ. simqŭ, sbfepŭ; (npin spm:) = Δεινοπαθῶ, ші Δυσανασχετῶ, mъ lekъжeskŭ. [din

Δυσπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), aneboe simqitopŭ (de dъpepe, ші чл:); (npin spm:) qeanъnŭ, bîptosŭ; (fir:) pъbdъtopŭ, ші чл: 2) (din kontpa) lesne înnътimitŭ, foapte simqitopŭ; (npin spm:) neръbdъtopŭ = Δεινοπαθὴς. 3) (grešit în Esxl:) în локŭ de δυσμαθής. [δυσ, πάθος].

Δυσπαίπαλος (ὁ, ἡ), noet. [δυσ, παίπαλος] (desnpe mъnte)=Δύσβατος, nietposŭ, stîn-kosŭ; (desnpe niele de bitъ) asnpъ, tape, bîptoasъ.

Δύσπαις, αιδος (ὁ, ἡ), =Δύστεκνος. [δυσ, παῖς].

Δυσπάλαιστος (ὁ, ἡ), kъ каре aneboe se noate чinева лъnta; (fir:) aneboe de sъbîpшit, de mcnaжat, saŭ de trpktat. [δυσ, παλαίω].

Δυσπάλαμος (ὁ, ἡ), (ші adb:) -άμως, noet: = Δυσχερής, aneboe de sъbîpшit, saŭ de bipsit. 2) =Δυσμήχανος, biklеanŭ, iskъsitŭ; (din kontpa) neîndemînatikŭ, linsitŭ de miжloaче. [δυσ, παλάμη].

Δυσπαλὴς, έος (ὁ, ἡ), aneboe de klъtit, saŭ de miškat, greŭ. [δυσ, πάλλω]. 2) noet: aneboe de лъntat, = Δυσπάλαιστος; (în qen:) greŭ, anebоiosŭ. [δυσ, πάλη].

Δυσπαράβλητος (ὁ, ἡ), aneboe de kompapat (asemъnat) kъ altъl; (npin spm:) deosebitŭ, ekчelentŭ. [δυσ, παραβάλλομαι].

Δυσπαραβοήθητος (ὁ, ἡ), aneboe de ajьtat. [δυσ, παραβοηθέω].

Δυσπαράβουλος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάπειστος. [δυσ, παρὰ, βουλή].

Δυσπαράγγελτος (ὁ, ἡ), desnpe каре aneboe noate da чinева xotъpîtoape nopъnчĭ. [δυσ, παραγγέλλω].

Δυσπαράγραφος (ὁ, ἡ), aneboe de deskpis, saŭ de fiksat. [δυσ, παραγράφω].

Δυσπαράγωγος (ὁ, ἡ), aneboe de abъtъt, de amъqit. [δυσ, παράγω].

Δυσπαράδεκτος (ὁ, ἡ), (ші adb:) -έκτως, aneboe de npiimit, saŭ krezъt de adebъratŭ. 2) (akt:) aneboe npiimitopŭ de чева. «Δυσπιστία ἕξις δυσπαράδεκτος πίστεως». Kл: Ал: «Δυσπαραδέκτως ἔχων πρὸς τὰ θρυλλούμενα». Плв: [δυσ, παραδέχομαι].

Δυσπαράθελκτος (ὁ, ἡ), noet: aneboe de atpas, îndъlvit, saŭ mînrîiat npin. dsioase ворбе. «Οἶκτος —». Esxl: [δυσ, παραθέλγω].

Δυσπαραίτητος (ὁ, ἡ), aneboe de îndъплекat, înblînzit npin pъrъчisnї. [δυσ, παραιτέομαι].

Δυσπαράκλητος (ὁ, ἡ), = Δυσπαραίτητος. [δυσ, παρακαλέω].

Δυσπαρακολούθητος (ὁ, ἡ), aneboe de

ърmat de апроапе; (fir:) апевое de цiнът шiръл къвînтълъї; (прiп ърm:) апевое de îнцелес. 2) (акт:) апевоiosъ de a ърma шiръл îнцелесълъї, греў de îнцелецере. [δυσ, παρακολουθέω].

Δυσπαρακόμιστος (ό, ή), апевое de transпортат, (заў прiп каре апевое se пoate чiпева transпорта) лînгъ чева къ калъ, тръсъръ кораbiе, шi чл: [δυσ, παρακομίζομαι].

Δυσπαραμύθητος (ό, ή), апевое de mînгîiat прiп desmîxnitoape къвinte. [δυσ, παραμυθέομαι].

Δυσπαράπειστος (ό, ή), =Δυσμετάπειστος, апевое de amъцit прiп îndъплекаре. [δυσ, παραπείθω].

Δυσπαράπλευστος (ό, ή), шi

Δυσπαράπλοος -ους (ό, ή), (църmъ) пе лînгъ каре апевое пoate чiпева плъti. [δυσ, παραπλέω].

Δυσπαραποίητος (ό, ή), апевое de imitat, заў falsifikat. «Σφραγὶς—». Am: [δυσ, παραποιέομαι].

Δυσπαρατήρητος (ό, ή), апевое de къгат de seamъ, заў de пъzit пекълкатъ, певînтъiтъ. [δυσ, παρατηρέω].

Δυσπαράτρεπτος (ό, ή), апевое de авътът din калеа чеа dpeaптъ, = Δυσπαράγωγος. [δυσ, παρατρέπω].

Δυσπάρευνος (ό, ή), пoet: adъкъторъ de пепорочiре ла (чеї че dopmînпpeвnъ) соцї. [δυσ, παρὰ, εὐνή].

Δυσπαρηγόρητος (ό, ή), шi adв: -ήτως, =Δυσπαραμύθητος. [δυσ, παρηγορέω].

Δυσπαρήγορος (ό, ή), = Δυσπαρηγόρητος. [δυσ, παρὰ, ἀγορά].

Δυσπάρθελκτος (ό, ή), пoet: îп локъ de Δυσπαράθελκτος.

Δυσπάρθενος (ή), пoet: пепорочiтъ fечоаръ. [δυσ, παρθένος].

Δύσπαρις, ιδος (ὁ), ръў (пепорочitоръ) Парisъ. [δυσ, Πάρις].

Δυσπάριτος (ό, ή), [δυσ, πάρειμι] (локъ) апевое de трекът, = Δύσβατος, шi Δυσδιόδευτος.

Δυσπαρόδευτος, шi

Δυσπάροδος (ὁ, ἡ), апроапе de каре апевое пoate чiпева трече кълъторînd, заў a intpa înъънтръ. [δυσ, πάροδος].

Δυσπάτητος (ὁ ἡ), апевое de кълкат, заў de ъмвлат пeste dînsъл. [δυσ, πατέω].

Δύσπαυστος (ό, ή), (шi adв:) -αύστως, = Δυσκατάπαυστος.

Δυσπείθεια (ἡ), sъвst: idealъ ал лъї....

Δυσπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), апевое de a se îndъплека, de a se sъпъне, a askълta; (прiп ърm:) =Δυσάγωγος. [δυσ, πείθω].

Δυσπειρία (ἡ), апевоiпцъ de a къпоашte прiп черкаре, заў de a черка чева. [δυσ, πεῖρα].

Δύσπειστος (ό, ή), (шi adв:) -πείστως = Δυσπειθὴς. (se конfъndъ къ δύσπιστος).

Δυσπέλαστος (ό, ή), de каре este апевоe, заў прimежdiosъ a se апропiа чiпева. [δυσ, πελάζω].

Δύσπεμπτος (ό, ή), апевое de tpimis, ексpediat, заў desfъкът. 2) tpimisъ ѕпре пепорочiреа къїва. [шi

Δυσπέμφελος (ό, ή), пoet: [δυσ, πέμπω] =Δύσκολος, пеплъкътъ, прimежdiosъ. «Ναυτιλίη —». Es:

Δυσπένθερος (ό, ή), пoet: релатівъ къ (заў fъкътъ de) ръў зокръ. [δυσ, πενθερός].

Δυσπενθέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прiпч: îнтрев: пътаї în партч:) пoet: греў (къ тълтъ îнтpistape) жълескъ. [din

Δυσπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: вредпікъ, заў прічinъitоръ de мape жале. [δυσ, πένθος].

Δυσπέπαντος (ό, ή), апевое de копt; îп ѕiлъ (fъръ вреme) коптъ; пекоптъ. «Нάθος —». [δυσ, πεπαίνω].

Δυσπεπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, апевое mistъieскъ. [din

Δύσπεπτος (ό, ή), [δυσ, πέπτω] апевое, заў ръў de mistъit. «Τροφὴ —». Dскр: 2) маї поъ = Δυσπέπαντος. «Ἀπύστημα —». Dскр:

Δυσπεραίωτος [δυσ, περαιόω], шi

Δυσπέρατος (ό, ή), апевое de трекът. «Πορθμὸς —». Stp: «Αἰὼν —». [δυσ, περάω].

Δυσπεριάγωγος (ό, ή), апевое de îпkопжърат. «Ἡ τετράγωνος τάξις—». Ap: [δυσ, περιάγω].

Δυσπεριγένητος (ό, ή), апевое de îнтрекът, de вiрът; шi (fir:) апевое de съвiршit. [δυσ, περιγίγνομαι].

Δυσπερίγραφος (ό, ή), = Δυσπαράγραφος.

Δυσπερικαθαίρετος (ό, ή), апевое de a i se лъа (чоплi) чева деп' îнпрежър. [δυσ, περικαθαιρέω].

Δυσπερικάθαρτος (ό, ή), апевое de къръцit п' îнпрежър. «Φλοιὸς — ». Tfp: [δυσ, περικαθαίρω].

Δυσπερίκτητος (ό, ή), чел че апевое пoate авеа прisosъ din авере, заў вenitъ, съракъ. [δυσ, περικτάομαι].

Δυσπερίληπτος (ό, ή), апевое de ко-

прins, saŭ înвръщiшat. [δυσ, περιλαμβάνω]; ші (fir:) =кв

Δυσπερινόητος (ὁ, ἡ), anевое de конpins кв mintea, saŭ de înцелes. [δυσ, περινοέω].

Δυσπεριόδευτος (ὁ, ἡ), anевое de околit, saŭ кълъtopit înпрежврв ї. [δυσ, περιοδεύω].

Δυσπεριόριστος (ὁ, ἡ), anевое de мърцinit. [δυσ, περιορίζομαι].

Δυσπερίτρεπτος (ὁ, ἡ), anевое de pestврnat. [δυσ, περιτρέπομαι].

Δυσπερίτριπτος (ὁ, ἡ), anевое de fърîmiчit кв fрекареа. «Τὸ ἐντὸς δέρμα τῶν χειρῶν δυσπερίτριπτον». Teofil: [δυσ, περιτρίβομαι].

Δυσπερίψυκτος (ὁ, ἡ), [δυσ, περιψύχω]. anевое de ръчit.

Δυσπετέω -ῶ, biit: -ήσω, kazŭ грeŭ. 2) (fir:) kazŭ în nenopочipe, saŭ nв isвътeskŭ în чева. 3) maĭ noŭ, = Ἀποδυσπετέω, мъ пекъжeskŭ, мъ desпъdъждaiesŭ. [ші

Δυσπετέως, adв: Ion: în локŭ de δυσπετῶς. [δυσπετής].

Δυσπέτημα (τὸ), Δυστύχημα, nenopочipe; neisвътipe. [δυσπετέω].

Δυσπετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: anевое de къzвт; (прin врm:) (fir:) грozaвŭ, sвпърътopŭ. [δυσ, πέτω. neîntp: = πίπτω]. [de вnde

Δυσπετῶς, adв: грeŭ, грozaв, кв sвпъpape.

Δυσπεψία (ἡ), [δύσπεπτος] anевoinцъ ла mistвipe.

Δυσπήμαντος (ὁ, ἡ), [δυσ, πημαίνω] ръŭ вътъmatŭ, saŭ рънitŭ.

Δυσπινὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, πῖνος] foapte soiosŭ, nekвратŭ (Тврч: мврdapŭ).

Δυσπιστέω -ῶ, biit: -ήσω, anевое крezŭ. [mi

Δυσπιστία (ἡ), anевoinцъ în крedinцъ. [din

Δύσπιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πίστως, anевoiosŭ saŭ ръŭ în крedinцъ, вълвitopŭ; nepiosŭ. 2) anевое de крezвl, nепровабilŭ. (se конfвndъ кв δύσπειστος). [δυσ, πίστις].

Δύσπλανος (ὁ, ἡ), noet: înкълошemte рътъчitŭ. [δυσ, πλάνη].

Δυσπληκτος (ὁ, ἡ), anевое de isвit, saŭ de snepiat. [δυσ, πλήττομαι].

Δυσπλήρωτος (ὁ, ἡ), anевое de вmплвl, de înmnit, saŭ de sъвîрnit. [δυσ, πληρόομαι].

Δυσπλῆς, ῆτος (ὁ, ἡ), ші Δυσπλῆτις, ιδος, (ἡ), noet: =Δασπλῆς, -ῆτις.

Δυσπλοέω -ῶ, biit: -ήσω, kazŭ în pea плвtipe. [ші

Δυσπλοΐα (ἡ), noet: în локŭ de

Δύσπλοια (ἡ), pea, nenopочitъ плвtipe (din вînтврї înnpotivъ, saŭ iвцї, ші чл:). [din

Δύσπλοος -ους (ὁ, ἡ), anевое, прimeжdiosŭ de плвtit. [δυσ, πλέω].

Δύσπλυτος (ὁ, ἡ), anевое de snълat. [δυσ, πλύνομαι].

Δύσπλωτος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de Δύσπλοος.

Δυσπνοέω -ῶ, biit: -ήσω, anевое pesвfлв, пътimeskŭ de грea sвflape. 2) noet: пвцŭ, skoцŭ грeŭ miposŭ. [Δύσπνοος]. [de вnde

Δυσπνόητος (ὁ, ἡ), =Δυσπνοϊκός.

Δύσπνοια (ἡ), disnnie, saŭ грeвtate ла pesвflape (bezї ші ἄσθμα), пъdвfŭ. 2) вîntŭ înnpotivъ. [ші

Δυσπνοιέω, Ion: în локŭ de Δυσπνοέω. [ші

Δυσπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, пътimaшŭ de, saŭ sвпвsŭ ла disnnie. [din

Δύσπνους -ους (ὁ ἡ), грeŭ ла pesвflape, saŭ a кървia pesвflape este прinsъ (din osteneалъ, ші чл:). «Τὸ δύσπνουν». Iнкр: în локŭ de ἡ δύσπνοια. 2) anевое, грeŭ de pesвflat, saŭ neпriinчosŭ ла pesвflape. «Ἀὴρ δύσπνους». Tfp: 3) înnpotivъ sвflъtopŭ (вîntŭ) (Sof:). [δυσ, πνοή].

Δυσπολέμητος (ὁ, ἡ), anевое de pesвoit. [δυσ, πολεμέομαι].

Δυσπόλεμος (ὁ ἡ), noet: nenopокosŭ, saŭ neîndemînatikŭ în pesвoiŭ. [δυσ, πόλεμος].

Δυσπολιόρκητος (ὁ, ἡ), anевое de înnpesвpat, saŭ de влокат (орашŭ, чetate, ші чл:). [δυσ, πολιορκέομαι].

Δυσπολίτευτος (ὁ, ἡ), nedestoînikŭ în челе політiче. 2) anевое de трaктат політiчeшte. [δυσ, πολιτεύομαι].

Δυσπονέως, noet: în локŭ de δυσπόνως, кв твлъ osteneалъ, кв грeŭ, anевое. [din

Δυσπονὴς, έος, ші

Δυσπόνητος (ὁ, ἡ), noet: =Δύσπονος. [ші

Δυσπονία (ἡ), noet: твлт osteniчoasъ лвкрape, saŭ твлъ ші mape ostencалъ. [din

Δύσπονος (ὁ, ἡ), noet. adвкътopŭ de (saŭ каре чepe) твлъ osteneалъ, anевoiosŭ, прea ostenitosŭ. [δυσ, πόνος].

Δυσπόρευτος (ὁ, ἡ), прin каре anевое noate чinева мерце, къзtopi, трече, ші чл: [δυσ, πορεύομαι].

Δυσπορέω -ῶ, viit: -ήσω, anevoe sm-вля; saŭ kazŭ în kŭí anevoioase de sm-влat. [δυσ, πόρος].

Δυσπόρθητος (ό, ή), anevoe de жъfsit, de prъdat; saŭ = Δυσάλωτος (vetate mi чл:) [δυσ, πορθέομαι].

Δύσπορθμος (ό, ή), чел kŭ anevoioasъ de plътit stpimtoape de mape. [δυσ, πορθμός].

Δυσπορία (ή), anevoinцъ la trечere (de pîŭ, mi чл:) (npin întind:) кале anevoe de smвлat, lokŭ rъŭ; (în цen: mi fir:) anevoinцъ, stpimtopape. [δύσπορος].

Δυσπόριστος (ό, ή), anevoe de kъпътat, de prokврat, saŭ de rъsit; (în цen:) anevoe de sъvîrшit, anevoiosŭ (лъkръ). [δυσ, πορίζομαι].

Δύσπορος (ό, ή), anevoe de trekвt, de smвлat. «Ὁδὸς, («Ποταμὸς) — ». Ksn: 2) anevoe de sъvîrшit, anevoiosŭ. [δυσ, πόρος].

Δυσποτμέω -ῶ, viit: -ήσω, = Δυστυχῶ, sîntŭ tikълosŭ. [mi

Δυσποτμία (ή), =Δυστυχία, neпorочipe. [din

Δύσποτμος (ό, ή), (mi adв:) -πότμως, noet: =Δυστυχής. [δυσ, πότμος].

Δύσποτος (ό, ή), noet: kape anevoe (saŭ de nevoe, kŭ neплъчepe) se вca. [δυσ, πίνω).

Δυσπραγέω -ῶ, viit: -ήσω, nŭ isвvteskŭ în fanteле, saŭ întpenpindepiле меле; (în цen:)=Δυστυχῶ. [δυσπραγής]. [de вnde

Δυσπράγημα (τὸ), =Δυστύχημα.

Δυσπραγὴς, έος (ό, ή), = Δυστυχὴς. [δυσ, πράττω]. [de вnde

Δυσπραγία (ή), neisвstipe în fante, saŭ întpenpindepï; (în цen:)= Δυστυχία.

Δυσπραγματεύτος (ό, ή), anevoe de trakтat, saŭ de a aвea pелaцiĭ, kotвnikaцie kŭ dinsвл. [δυσ, πραγματεύομαι].

Δύσπρακτος (ό, ή), anevoe de sъvîrшit. 2) =Δυσπραγὴς, neпorokosŭ în întpenpindepiле sале. [mi

Δυσπραξία (ή), =Δυσπραγία.

Δύσπρατος, (ό, ή), [δυσ, πιπράσκω] anevoe de vîndвt.

Δυσπράϋντος (ό, ή), anevoe de înвlînzit. [δυσ, πραύνω].

Δυσπρέπεια (ή), =Δυσμορφία, врîцie. [din

Δυσπρεπὴς, έος (ό, ή), =Ἀπρεπὴς, neпotpivitŭ, nekвviinvosŭ; (npin întind:) врîtŭ. [δυσ, πρέπει[.

Δύσπριστος (ό, ή), anevoe de tъiat kŭ ferъstrъвл. [δυσ, πρίω].

Δυσπρόπτωτος (ό, ή), anevoe de kъzвt, (fir:) de гremît. [δυσ, προπίπτω].

Δυσπρόσβατος (ό, ή), anevoe de anpo-niat mi sвit, saŭ вmвlat ne dînsвл. [δυσ, προσβαίνω].

Δυσπρόσβλητος (ό, ή), anevoe de ata-kat, saŭ de anponiat, =Δυσπρόσιτος. [δυσ, προσβάλλω].

Δυσπρόσδεκτος (ό, ή), anevoe de npii-mit ла sine (neплъkвtŭ), = Δυσπαράδε-κτος. [δυσ, προσδέχομαι].

Δυσπροσήγορος (ό, ή), (mi adв:) -ηγό-ρως, anevoiosŭ ла salвtape (akt: saŭ nas:), saŭ ла vorвipe. [δυσ, προσήγορος].

Δυσπρόσιτος (ό, ή), [δυσ, πρόσειμι] anevoe de anponiat.

Δυσπρόσμαχος (ό, ή), anevoe de atakat kŭ bъtълie. [δυσ, πρὸς, μάχη].

Δυσπρόσμικτος (ό, ή), kŭ kape anevoe noate aвea чinева amestekŭ, saŭ komв-nikaцie, =Δυσπρόσιτος. [δυσ, προσμίγνυμαι].

Δυσπρόσοδος (ό, ή), = Δυσπρόσιτος. [δυσ, πρός, ὁδός].

Δυσπρόσοιστος (ό, ή), (δυσ, προσοίω = προσφέρω] =Δυσπρόσιτος.

Δυσπρόσοπτος (ό, ή), (mi adв:) -όπτως, =Δυσαντίβλεπτος. «Ἀστραπὴ — ». Ilid: 2) grozavŭ, врîvosŭ. «Ὄψις — ». Il: [δυσ, προσόπτομαι].

Δυσπροσόρμιστος (ό, ή), (noртŭ, saŭ цъrmŭ) вnde anevoe noate trane kopa-вia. [δυσ, προσορμίζομαι].

Δυσπροσπέλαστος (ό, ή), =Δυσπρόσιτος, anevoe de anponiat, [δυσ, προσπελάζω].

Δυσπροσπόριστος (ό, ή), (lokŭ) în kape anevoe se noate kъпътvi чinева de чele trevвinчoase. [δυσ, προσπορίζομαι].

Δυσπρόσρητος (ό, ή), = Δυσπροσήγορος. [δυσ, προσρέω neîntp: =προσαγορεύω].

Δυσπρόσωπος (ό, ή), = Δυσπρόσοπτος, врîtŭ ла faцъ, selвatikŭ ла vedepe. [δυσ, πρόσωπον].

Δυσπρόσφορος (ό, ή), anevoe de adвs, ofepit kvîva. [δυσ, προσφέρω].

Δυσπύητος (ό, ή), anevoioasŭ de a faче nвroiĭ, a коаче. [δυσ, πυέω].

Δυσραγὴς, έος (ό, ή), anevoe de snapt, saŭ rвnt. [δυσ, ῥήγνυμι].

Δύσρευστος (ό, ή), anevoe de krps. [δυσ, ῥέω].

Δύσρηκτος (ό, ή), = Δυσραγής.

Δύσρητος (ό, ή), [δυσ, ῥέω, neîntp: = λέγω] anevoe (saŭ neплъkвtŭ) de a se zиче, propвnца. (vezî mi δύσφατος).

Δυσριγὴς, έος, mi

Δύσριγος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sкпрл: -ότατος) [δυσ, ῥῖγος] aпевоiosъ de a ръвda ла fpirъ.

Δυσροέω -ῶ, вiit: -ήσω, (fir:) meprъ ръъ în tpeвiле меле (dвпе ziчepe пв 'mĭ кврr tpeвiле вine); (прin вpm:) =Δυσπραγῶ. [δύσροος]. [de вnde

Δυσροητικὸς, ὴ, ὸν, adвкътopъ de nenopoчipe, saъ neisввtipe.

Δύσροια (ἡ), pea кврцepe a tpeвiлop,= Δυσπραγία, Δυστυχία. [din

Δύσροος -ους, [δυσ, ῥοή], ші

Δύσρυτος (ὁ, ἡ), aпевое квргътopъ. [δυσ, ῥέω].

Δυσσέβεια (ἡ), nepesпeктape de zeitate, neпietate. [ші

Δυσσεβέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ nepesпeктътopъ de zeitate, neпiosъ. [δυσσεβής]. [de вnde

Δυσσέβημα (τὸ), faптъ neпioasъ, neчinstitoape de zeitate.

Δυσσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), nepesпeктътopъ, neînкinътopъ de zeitate. [δυσ, σέβας]. [de вnde

Δυσσεβία, (ἡ), поеt: în локъ de δυσσέβεια. [ші

Δυσσεβῶς, adв: кв nepesпeктъ de zeitate, saъ кв neпietate.

Δύσσειστος (ὁ, ἡ), aпевое de клetinat, srвdвit, saъ квtpeтвpat. [δυσ, σείομαι].

Δύσσεο, -το, кавтъ Δύσεο -το.

Δύσσηπτος (ὁ, ἡ), aпевое de пвtpezit. [δυσ, σήπομαι].

Δυσσομενάων, кавтъ δυσομενάων.

Δύσσοος (ὁ, ἡ), поеt: aпевое de mîntвit, кат пiepdвtъ. [δυσ, σόος].

Δυστήρικτος (ὁ, ἡ), aпевое de snpiжinit, saъ înqeпenit. [δυσ, στηρίζομαι].

Δυσστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, sintъ pъъ aшezatъ, тъ клetinъ; (fir:) sîntъ în îndoiaлъ. [δυσ, στάω, ἵστημι].

Δυσστίβευτος, ші

Δυσστίβητος (ὁ, ἡ), поеt: [δυσ, στιβεύω, -έω] aпевое de влmat, de къвtat, = Δυσερεύνητος. 2) aпевое de вmвлat, saъ треквt прintp'înввл.

Δυσστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: zikъ ворвъ pea, влestemъ. 2) (desпpe калъ) sîntъ ....

Δύσστομος (ὁ, ἡ), поеt: (прinч: калъ) tape în гвръ, (прin вpm:)=Δυσήνιος. (se конf: кв δίστομος, ші δύστομος). [δυσ, στόμα].

Δύσστονος (ὁ, ἡ), de мвлte ввsninврĭ вpedпikъ, saъ adвкътopъ, =Πολυστένακτος. [δυσ, στόνος din στένω].

Δυσστόχαστος (ὁ, ἡ), aпевое de nemepit; (fir:) de dat кв sokoteaла, de гiчit, =Δυσείκαστος. [δυσ, στοχάζομαι].

Δυσστρατοπέδευτος (ὁ, ἡ), (локъ) neîndemînatikъ de tъвърît oштipe. [δυσ, στρατοπεδεύομαι].

Δυσσύμβατος (ὁ, ἡ), aпевое de înвoit, saъ вnit кв алtвл. [δυσ, συμβαίνω].

Δυσσύμφυτος (ὁ, ἡ), aпевое de a se вni, saъ лiпi прin înпpeхпъ пашtepe, saъ pesъpipe ші крештepe кв алtвл. [δυσ, συμφύομαι].

Δυσσύναχτος (ὁ, ἡ), aпевое de кълев, saъ adвnat. [δυσ, συνάγω].

Δυσσυνείδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δήτως, чел кв pea конштiinцъ; [δυσ, συνειδέω].

Δυσσύνοπτος (ὁ, ἡ), aпевое de въzвt de o daтъ, saъ квnoskвt în skвptъ. [δυσ, συνόπτομαι =συνοράω].

Δύσσφαλτος (ὁ, ἡ), aпевое de notiknit, ші къzвt. [δυσ, σφάλλομαι].

Δυσσχημάτιστος (ὁ, ἡ), aпевое de fopmat, penpesintat, ші чл: [δυσ, σχηματίζομαι].

Δύσχιστος (ὁ, ἡ), aпевое de pвnt, saъ sfîшiat. [δυσ, σχίζομαι].

Δύστακτος (ὁ, ἡ), pъъ aшezatъ, saъ пвsъ ла pîndвiaлъ. [δυσ, τάττομαι].

Δυστάλας, αινα, αν, поеt: foapte тikълosъ. [δυσ, τάλας].

Δυσταμίευτος (ὁ, ἡ), aпевое de пъstpat, saъ de келtвit кв квmпътъ. [δυσ, ταμιεύομαι],

Δύστανος (ὁ, ἀ), Dop: în локъ de δύστηνος.

Δυστάραχος (ὁ, ἡ), поеt: пpea тврвврътopъ, saъ sroшotosъ. «Ἄνεμος —». K: Manas:

Δυστέκμαρτος (ὁ, ἡ), [δυσ, τεκμαίρομαι] aпевое de dat кв sokoteaла.=Δυσείκαστος.

Δυστεκνία (ἡ), nenopoчipe de конiĭ. [din

Δύστεκνος (ὁ, ἡ), nenopokosъ de конiĭ, «Παιδουργία — ». Sof: nenopoчitъ faчepe de конiĭ. [δυσ, τέκνον].

Δυστέκτων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: neîndeшînatikъ, saъ pъъ кълditopъ (de кase, ші чл:). [δυσ, τέκτων].

Δυστερπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τερπῶς, поеt: ='Ατερπής, неплъквlъ. [δυσ, τέρπω].

Δύστηκτος (ὁ, ἡ), aпевое de tonit (de mistвit, ші чл:), вîptosъ. [δυσ, τήκομαι].

Δυστηνία (ἡ), tikълошie. [din

Δύστηνος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἵστημι] (dвпе zichepe) каре aпевое (авia) noate sta, (прin вpm:) tikълosъ.

Δυστήρητος (ὁ, ἡ), aпевое de пъzit, de пъstpat. [δυσ, τηρέω].

Δυστίβευτος (ὁ, ἡ), каѕtъ δυσστίβευτος.

Δυστιθάσσευτος (ὁ, ἡ), aneвoe de domestiчit, de înвлinzit. [δυσ, τιθασσεύω].

Δυστλήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: de mѕлte реле ръвdъtopъ; foapte nenopoчitъ. [ші

Δύστλητος (ὁ, ἡ), поеt: aneвoe de ръвdat. [δυσ, τλάω].

Δυστόκεια (ἡ), поеt: nepopoчitъ nъsкъtoape, mѕmъ. (вezї ші Δυσαριστοτόκεια). [ші

Δυστοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, nasкъ кѕ грeѕtate. [ші

Δυστοκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: nъsкѕtъ în чeasъ ръъ, din naштepe nenopoчitъ. [ші

Δυστοκία (ἡ), грea faчepe, saъ naштepe. [ші

Δύστοκος (ἡ), грeъ nъsкъtoape. 2) (ὁ), поеt: (nas:) =Δυστοκὴς. [δυσ, τόκος]. [de вnde

Δυστόκως, adв: кѕ грea naштepe. «Δυστόκως ἔχω». Eвst: =Δυστοκέω.

Δυστομέω-ῶ, вiit: -ήσω, каѕtъ δυσστομέω. [din

Δύστομος (ὁ, ἡ), каѕtъ δύσστομος.

Δύστομος (ὁ, ἡ), поеt: [δυσ, τομή] aneвoe de tъiat.

Δύστονος (ὁ, ἡ), каѕtъ δύσστονος.

Δυστόπαστος (ὁ, ἡ), [δυσ, τοπάζω] =Δυστέκμαρτος.

Δυστόχαστος (ὁ, ἡ), каѕtъ δυσστόχαστος.

Δυστράπεζος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ proastъ masъ, каре mъnînкъ прost. [δυσ, τράπεζα].

Δυστραπελία (ἡ), neîndemînape în пѕptape, moжiчie, îndъrъtniчie; (fir:) stpimtopape; (în цen:) aneвoinцъ, грeѕtate în op че mîшкape. [din

Δυστράπελος (ὁ, ἡ), (dѕne ziчepe) чел че aneвoe se înвîrleшte, se порneшte, se mimкъ, (прin вrm:)=Δυσκίνητος; (fir:) Δυσμετάθετος, neѕкimвatъ, stървitopъ în пъpepea sa, îndъrъtnikъ, чiвdatъ, неплъкѕtъ în пѕptape; (în цen:) aneвoiosъ, грeъ. «Καὶ πρᾶγμα γ' ἡρώτα με δυστράπελον πάνυ, ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους». At: (вezї ші δύστροπος). [δυσ, τρέπω]. [de вnde

Δυστραπέλως, adв: fъръ pîndвialъ, în pea nosiцie, чiвdat.

Δυστρατοπέδευτος (ὁ, ἡ), каѕtъ δυσστρατοπέδευτος.

Δυστραχηλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ

Δυστράχηλος (ὁ, ἡ), = Σκληροτράχηλος. aneвoe de sѕnѕs, saъ nesѕnѕsъ. (вezї ші δύσλοφος). [δυσ, τράχηλος].

Δύστρητος (ὁ, ἡ), [δυσ, τιτράω] aneвoe de гъвpit. «Μαργαρίτης —». Sвid:

Δύστριπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de fърîmiчit прin фрекape, saъ de nisat; (fir:) aneвoe de mistѕit. [δυσ, τρίβομαι].

Δυστροπία (ἡ), калitatea лъї...

Δύστροπος (ὁ, ἡ), =Δυστράπελος, îndъrъtnikъ, чiвdatъ în пѕptape. (вezї ші δύσκολος). δυσ, τρόπος]. [de вnde

Δυστρόπως, adв: кѕ îndъrъtniчie, saъ neплъкѕtъ пѕptape.

Δύστρος (ὁ), (dѕne Maчed:) лѕna лъї Maptie.

Δύστροφος (ὁ, ἡ), чел че aneвoe se хрънeшte (крeшte, se întъpeшte). [δυσ, τροφή].

Δυστρύπητος (ὁ, ἡ), = Δύστρητος. [δυσ, τρυπάω].

Δύστρωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de рънit. [δυσ, τιτρώσκω].

Δυστυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînt nenopoчitъ; nѕ isвѕteskъ. || (nas:) nъtimeskъ вре o întîmплape nenopoчitъ. [δυστυχὴς]. [de вnde

Δυστύχημα (τὸ), nenopoчitъ întîmплape.

Δυστυχὴς, έος (ὁ, ἡ), nenopoчitъ, tikълoсъ. [δυσ, τύχη]. [de вnde

Δυστυχία (ἡ), nenopoчipe, tikълoшie; neisвѕtipe. [ші

Δυστυχῶς, adв: кѕ nenopoчipe, tikълoшeшte.

Δύσυδρος (ὁ, ἡ), (локъ) înape aneвoe se гъseшte апъ. [δυσ, ὕδωρ].

Δυσυπέρβατος (ὁ, ἡ), neste каре aneвoe поate трече чinева. [δυσ, ὑπερβαίνω].

Δυσυπνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Δύσυπνος (ὁ, ἡ), aneвoe прinsъ de somnъ. [δυσ, ὕπνος].

Δυσυποвίβαστος (ὁ, ἡ), (прinч: desпре mistѕialъ) каре aneвoe ese пе жos, = Δυσδιαχώρητος. [δυσ, ὑποвιβάζομαι].

Δυσύποιστος (ὁ, ἡ),=Δυσυποχώρητος. [δυσ, ὑποίω =ὑποφέρω]. 2] =кѕ

Δυσυπομόνητος (ὁ, ἡ), aneвoe de ръвdat. [δυσ, ὑπομένω].

Δυσυπονόητος (ὁ, ἡ), =Δυστέκμαρτος. 2) foapte вънвitopъ. (δυσ, ὑπονοέω].

Δυσυπόστατος (ὁ, ἡ), aneвoe de înпpotiвit, de a 'ї sta înainte, грozavъ, пъvалnikъ. (вezї ші ἀνυπόστατος). [δυσ, ὑφίσταμαι].

Δυσυποχώρητος (ὁ, ἡ), чел че aneвoe se sѕnѕne, sѕferъ. 2) = Δυσδιαχώρητος. [δυσ, ὑποχωρέω].

Δυσφαὴς, έος (ὁ,ἡ),=Δυσφανὴς. [δυσ, φάος).

Δύσφαλτος (ὁ, ἡ), каѕtъ δύσσφαλτος.

Δύσφαμος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de δύσφημος.

Δυσφανὴς, έος (ὁ, ἡ), каре анєвое (авіа) лѫmineazъ, sc вede întѫnekosъ. [ὃυσ, φαίνω].

Δυσφάνταστος (ὁ, ἡ), анєвоіosъ, греѣ de imaɣinaɣie. 2) (nas:) анєкое de imaɣinat, de inkinѫit. 3) = Δυσφανής. [ὃυσ, φαντάζομαι].

Δύσφατος (ὁ, ἡ), [ὃυσ, φημί] анєвое, neплъкѫtъ, saѣ prîmeжdiosъ de a se ziче. (вezї ші ὃύσρητος).

Δυσφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσφανὴς. [ὃυσ, φέγγος).

Δυσφερὴς έος (ὁ, ἡ),= Δυσφόρητος. [ὃυσ, φέρω].

Δύσφευκτος (ὁ, ἡ). = Δυσδιάφευκτος. [ὃυσ, φεύγω].

Δυσφημέω -ῶ, вііt: -ήσω, sкоцѣ din гѫръ ворвє реле, adikъ preînsemnъtoape de рѣѣ, saѣ блestemѣ. 2 ворвeskѣ de рѣѣ, клefeteskѣ пе чinева. 3) вѣїкърeskѣ, tikълошeskѣ, saѣ къieskѣ пе чinева. «Τί με δυσφημεῖς;» Exp: че мъ tikълошeшїї? [δύσφημος]. [de ѫnde

Δυσφήμημα (τὸ), ші

Δυσφημία (ἡ), рea, неплъкѫtъ famъ (штipe). 2) ворвъ de рѣѣ însemnъtoape, saѣ nevinstitoape, блestemѣ, saѣ defъїmape. [δύσφημος].

Δυσφημίζω, вііt: -ίσω, = Δυσφημέω. [de ѫnde

Δυσφήμιστος (ὁ, ἡ), =Δυσκληδόνιστος.

Δύσφημος (ὁ, ἡ), defъїmatѣ, saѣ defъїmъtopѣ, nevinstitopѣ; însemnъtopѣ de рѣѣ; nenpiinчosъ. «Φήμη («Κραυγὴ) —». Exp: «Τάφος —». Es: [ὃυσ, φήμη].

Δύσθαρτος (ὁ, ἡ), анєвое de stpikat, de прънъdit; (fir:) анєвое de mistѫit. [ὃυσ, φθείρομαι].

Δύσφθεγκτος (ὁ, ἡ), =Δύσρητος, анєвое de проnѫnɣat, ѫрîтѣ ла sѫnetѣ. [ші

Δύσφθογγος (ὁ, ἡ), = Δύφθεγκτος. [ὃυσ, φθέγγομαι.

Δυσφιλὴς, έος (ὁ, ἡ), анєвое de iѫвit, ѫрîчosъ. [ὃυσ, φιλέω].

Δυσφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, анєвое sѫferѣ, nѫ почіѣ рѣѣda, mъ пекъжeskѣ, simɣѣ stpimtopape. (вezї ші ὃυσανασχετῶ). [ὃύσφορος]. de ѫnde

Δυσφόρητος (ὁ, ἡ), = Δύσφορος, анєвое de къpat, saѣ de sѫfepit.

Δυσφορία (ἡ), nesѫfepipe, пекazѣ. [ші

Δυσφορικὸς, ἡ, ὸν, єкsпrimъtopѣ (înseшnъtopѣ) de пекazѣ. [δύσφορος].

Δυσφόρμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noet: рѣѣ, (adikъ tpist, ші de жале sѫnъtopѣ: [ὃυσ, φόρμιγξ].

Δύσφορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόρως, анєвое de къpat, greѣ; (прin ѫpm:) анєвое de întpeвѫinɣat; (fir:) анєвое de sѫfepit; (în ɣen:) sѫnърътopѣ. [ὃυσ, φέρω].

Δυσφράδεια (ἡ), анєвоінɣъ în єksпresie, saѣ проnѫnɣie. [din

Δυσφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φραδῶς, анєвое de єksпrimat, saѣ de проnѫnɣat. [ші

Δύσφραστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φράστως, =Δυσέκφραστος, анєвое de єksплікат. saѣ de înɣeлes. 2) анєвое de проnѫnɣat, = Δυσπρόφορος. 3) (pap)=Δύσλαλος, rînгавѣ, saѣ пелtікѣ. [ὃυσ, φράζω].

Δυσφρονέων, noet: ɣen: ал лвї...

Δυσφρόνη (ἡ), noet: = Δυσφροσύνη «Τὸ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφροσύνην». Hind: (Ол: B'. 95). [δύσφρων].

Δύσφροντις ιδος (ὁ, ἡ), грam: єksпік: a лвї δυσκηδής. [δυσ, φροντίς .

Δυσφρόνως, adв: noet: = 'Αφρόνως. ѓъръ minte. [ші

Δυσφροσύνη (ἡ), noet: (înuрot: de εὐφροσύνη)=Δυσθυμία, mîхnічіsне, меланхоліе. [din

Δύσφρων, ονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φρόνως, noet: =Δύσθυμος, mîхnitѣ. 2) (акt:) întpistъtopѣ. 3)=Δύσνους, рѣѣ-воitopѣ, врѣжmашѣ; (прin ѫpm:) ѫрîчosѣ. 4) ="Αφρων, nemintosѣ. [ὃυσ, φρήν].

Δυσφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (вot:) анєвое de pesърit (плantъ). 2) din natѫръ ѫрîтѣ, рѣѣ-ѓъкѫtѣ. 3) (fir:) пѫɣinѣ ла dѫхѣ (greѣ de капѣ). [ὃυσ, φυή]. [de ѫnde.

Δυσφυία (ἡ), анєвоіosъ (tipzie) pesърipe. 2) fipeaskъ ѫрîɣie. 3) пѫɣinime de dѫхѣ.

Δυσφυλακτέω -ῶ, вііt: -ήσω, грam: єksпл: a лвї δυσωρέομαι, анєвое, вѫ greѣ пъzeskѣ. [din

Δυσφύλακτος (ὁ, ἡ), анєвое de пъzit. 2) de каре анєвое se поate пъzi чinева, = Δυσαπόφευκτος. [ὃυσ, φυλάττομαι].

Δύσφυσις, εως (ἡ), рea natѫръ. [ὃυσ, φύσις].

Δυσφωνία (ἡ), asпrime, рea калітate de глasѣ. [din

Δύσφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, прostѣ de глasѣ. [ὃυσ, φωνή].

Δυσφώρατος (ὁ, ἡ), (комр: -ότερος, sѫпрл: -ότατος) анєвое de прins în faптъ, de вѣdit. [ὃυσ, φωράομαι].

Δυσχάλινος, ші

Δυσχαλίνωτος (ὁ, ἡ), (прінч: калѣ) анєвое de înfpînat, =Δυσήνιος. [ὃυσ, χαλινός].

Δυσχάριστος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αχάριστος. [ὃυσ, χαρίζομαι].

Δυσχειμερινός, ή, όν, =кв ...

Δυσχείμερος (ό, ή), (прinч: локъ) în kape se faче греа еарnъ; (прin întind:) гrozавъ, селватівъ. «Δωδώνη — ». Іл: В. «Πέλαγος δυσχείμερον». ші «Δράκων — ». Esxл: 2) чел че aневое равdъ (saъ dаче ла) frігвл de сарnъ, =Δύσριγος. «Αἱ οὖλαι οἷες δυσχείμεροι». Apst:

Δύσχειμος, ου, ші

Δυσχείμων, ονος (ό, ή), поеt: în локъ de δυσχείμερος. [δυσ, χειμών].

Δυσχείρωμα (τό), поеt: fантъ, saъ лекрв aневое de sъвîршit. [ші

Δυσχείρωτος (ό, ή), [δυσ, χειρόω] aневое de пвs în mînъ (de sвnвs, saъ вірвit), =Δυσάλωτος; (desпре лвкрв) aневое de sъвîршit.

Δυσχεραινόντως, adв: (de naрtч:) кв nemвлцвmipe. [din

Δυσχεραίνω, вiit: -ανῶ (pap stръm: кв ак:) faкъ чева aневоiosъ, saъ неплъквtъ, ші чл: neînлesneskъ. «Ῥήματα ἢ τέρψαντά τι, ἢ δυσχεράναντα». Sof: «Τὴν ὑδρείαν («Τὴν ὁδὸν αὐτῷ») πανταχοῦ ἐδυσχέραινον». D: Kas: ші Ап: 2) (маї овіч: nestp:) sîntъ sвnъръtiosъ, saъ прівeskъ (rîndeskъ) чева ka sвnъръtоръ, aневоiosъ; (прin врm:) mъ îngreвiezъ; mъ îndoieskъ; mъ neînлesneskъ; mъ nemвлцвmeskъ; mъ skîрвeskъ, mъ некъжeskъ; mъ mîxneskъ. «Εἴ τις βούλοιτο δυσχεραίνειν ἐν τοῖς λόγοις». Плt: «Τὸν περὶ τὰ μαθήματα δυσχεραίνοντα. Плt: «Εἴ τις θέλει δυσχεραίνειν καὶ φιλονεικεῖν». Aptmdp: «Ἐπὶ τῇ Κομμόδου τελευτῇ δυσχεραίνετε». Epd: «Τοὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνοντας». Iskp: »Δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν». Лвч: (ші ел: saъ кв ак:) «Ἔν τι ἔφην δυσχεραίνειν». Лвч: «Δυσχεραίνουσιν οἱ νοσοῦντες τῶν βρωμάτων τα καθαριώτατα». Плt: «Ἵνα δυσχεραίνωσιν ὅμοια τούταις ποιεῖν«. Плt: «Ἆ δὴ πάντα θεωρῶν ἐδυσχέρανα». Плt: «Καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας». Лвч: (saъ кв dat:) «Δυσχεραίνοντες τῇ τριβῇ». Плt: «Τοῖς λέγουσι δυσχεραίνοντες». Apst: (ші nas:) «Τῷ ἐπαινεῖν ἀεὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ὑπὸ πολλῶν δυσχεραινόμενος». Плt: Δυσχεραινομένου τοῦ τῆς μοναρχίας ὀνόματος». Плt: [δυσχερής]. [de вnde

Δυσχεραντέον, nosit: ал лвї δυσχεραίνω. [ші

Δυσχεραντικὸς, ή, όν, аплекатъ ла nemвлцвmipe, saъ kape aневое se мвлцвmeште de op че. [ші

Δυσχέρασμα (τό), întîmплape неплъквtъ, saъ овіектъ (прічinъ) de nemвлцвmipe.

Δυσχέρεια (ή), =Δυσκολία, neînлesnipe; sвnърape; nemвлцвmipe; înnpotівitate. «Τύχης —». Sin: 2) îndърътnічie, чіхdъцie; (прinч:) nеквръцie (dвпе Tfp: харак:); пвtoape. «Ὕδωρ ἄποτον ὑπὸ δυσχερείας». Sвid: «Μυῖαι τοῖς βρώμασι προσιζάνουσαι δυσχερείας ἅπαντα ἐνεπίμπλων». D: Kas: [din

Δυσχερὴς, έος (ό, ή), кape se faче (saъ faче чева) aневое; (de вnde) aневое de întpеввinдat, saъ de întокшit; (în цen:) aневоiosъ; neîndemînatikъ; îndърътnівъ, чtвdatъ; aневое de мвлцвmit; неплъквtъ, sвnъръторъ; nекврatъ, врîчosъ, skîрвosъ. «Τὰς δυσχερεστάτας τῶν πράξεων». Iпкр: «Δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς ἅπας ὁ λειπόμενος ἡμῖν βίος». «Dm: «Δυσχερεῖς καὶ οἰκτρὰς ὄψεις». Пл: «Τὸν περὶ τὰ σιτία δυσχερῆ οὐ φιλόσιτον ἀλλὰ κακόσιτον φαμὲν εἶναι». Плt: «Τὸ δυσχερὲς ἐν локъ de ἡ δυσχέρεια». «Ὁ δὲ δυσχερὴς τοιοῦτος, ші чл:». Tfp: харак: «Δυσχερὲς ποιοῦμαι τι». = Δυσχεραίνω. [δυσ, χείρ].

Δυσχημάτιστος (ό, ή), кавїъ δυσσχημάτιστος.

Δυσχιδὴς, έος (ό, ή), = Δύσσχιστος, saъ греш: în локъ de δισχιδής.

Δύσχιμος (ό, ή), поеt: în локъ de (ші маї întpев:) δύσχειμος.

Δύσχιστος (ό, ή), кавtъ δύσσχιστος.

Δυσχλαινα (ή), sввst: idealъ ал лвї...

Δυσχλαινος (ό, ή), поеt: пвртъторъ de рвntъ ші soioasъ mantелъ; (în цen:) = Δυσείμων, ръъ înвръкатъ. [δυσ, χλαῖνα].

Δυσχορήγητος (ό, ή), кървia aневое noate чinева întîmnina келtвielеле, saъ kostъторъ de мвlte келtвielї. [δυσ, χορηγέω].

Δύσχορτος (ό, ή), поеt: (локъ) în kape nв pesape еарвъ, nepoditоръ; (прin врm:) пвstiiъ, врîчosъ; (прin întînd:)=Δύσξενος.

Δυσχρηστέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прea pap stръm:) faкъ чева aневое de întpеввinдat, neînлesneskъ; (маї овіч: nestp: saъ ел: ші між:) sîntъ, saъ мъ faкъ aневоiosъ ла întpеввinдape; (desпре neps: кв dat: saъ ак: кв прев:) sîntъ în neînлesnipe, stpimtopape, saъ înкврkatъ, de nв штіъ, че se faкъ. [δύσχρηστος]. [de вnde

Δυσχρήστημα (τό), op че adвче aневоinцъ ла întpеввinдape, înкврkътъръ.

Δυσχρηστία (ή), aневоinцъ, saъ neînлesnipe ла întpеввinдape. 2) (pap) гpевtate de a лва, saъ a da кв înnpвмtape.

Δύσχρηστος (ό, ή), [δυσ, χράομαι] aневоiosъ ла întpеввinдape, saъ kam neîntpеввinдatъ; (прin врm:) de прisosъ,

ѕвпъртъторѫ. «Ἀποκτείνωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστίν». Ѕкр: [de вnde

Δυσχρήστως, adв: кѫ aneвoinцъ de întpeввinцape. «Δυσχρήστως διάκειμαι». Плв: =Δυσχρηστοῦμαι.

Δύσχροια (ἡ), вpîцie de faцъ, saѫ колоape. [din

Δύσχροος -ους (ὁ, ἡ), ѕtpikaIѫ ла faцъ, saѫ кѫ faцъ ѕпълъчitъ, вpîtъ. [δυσ, χρόα]. [de вnde ші

Δύσχρως, ωτος (ὁ, ἡ), ==Δύσχροος.

Δυσχυλία (ἡ), ѕввt: ideалѫ ал лвї ...

Δύσχυλος, ші δύσχυμος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, ѕвпрл: -ότατος) чел кѫ мвѕtѫ ръѫ, saѫ пеплъкътѫ ла гвѕtѫ. [δυσ, χυλὸς, χυμός].

Δύσχωλος (ὁ, ἡ),|прea, saѫ de totѫ ѕкionѫ. [δυσ, χωλός].

Δυσχώρητος (ὁ, ἡ), aneвoiosѫ dc înкъпвt, (fir:) de înцeлes, înквркatѫ. (δυσ, χωρέω].

Δυσχωρία (ἡ), локѫ aneвoiosѫ de вmвлat. [δυσ, χῶρος].

Δυσχώριστος (ὁ, ἡ), aneвoe de desпърцit. [δυσ, χωρίζω].

Δυσωδέω -ῶ, вiit: -ήσω, пвtѫ, sîntѫ ...

Δυσώδης, εος (ὁ, ἡ), [δυσ, ὄζω] пвtвposѫ. [de вnde

Δυσωδία (ἡ), пвtoape, ръѫ miposѫ.

Δυσώδινος (ὁ, ἡ), пътimaшѫ, saѫ прічinвitopѫ de iвцї dвpepї de nînteчe ла naштepe. [δυσ, ὠδίν].

Δυσώλεθρος (ὁ, ἡ), aneвoe de пръпъdit. [δυσ, ὄλεθρος].

Δυσώμοτος (ὁ ἡ), чел чe aneвoe, saѫ ръѫ жвръ. 2) (пas:) aneвoe de пвs ла жвръmînтѫ. [δυσ, ὄμνυμι].

Δυσωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (ші miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, aneвoe квmпърѫ, saѫ мъ ѕквmпeskѫ ла îprвipe токmînd пpea мвлт. [din

Δυσώνης, ου (ὁ, ἡ), ѕквmп îprвitopѫ. «Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας». Ѕвid: [δυσ, ὠνή].

Δυσώνητος (ὁ, ἡ), ръѫ (ѕквmп) квmпъpatѫ. [δυσ, ὠνέομαι].

Δύσωνος (ὁ, ἡ), (înпpot: de ὤνος) aневoe de квmпърaт, ѕквmпѫ. [δυσ, ὠνή].

Δυσωνυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, sîntѫ ...

Δυσώνυμος (ὁ, ἡ), чел кѫ пвme ръѫ, defъîmatѫ, saѫ вpîчosѫ, skîpвosѫ. «Αἴας ὁ —». Soſ: «Ἰούδας («Ἄρειος) —». Bas: [δυσ, ὄνομα].

Δυσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч: ші dвпe zичepe) fakѫ пe чinева a 'шї înкide, saѫ a 'шї плека în жos окії din пеплъчepe saѫ fpікъ, (dap maї кѫ seamъ) de рвшine; (прin вpm:) sileskѫ пe чinева a 'mї прiimi (кam ші пevoind) чepepea, îл îndвплекѫ; (de вnde maї noѫ) porѫ, ші înвлînzeskѫ. «Ὕδατα δυσωποῦντα τὴν ὄψιν». Пл: «Δυσωποῦσιν ἡμᾶς τῷ πλήθει τῶν μαρτύρων». Гал: «Εὐχῶν ἐθάδων τοῦ δυσωπεῖν τὸν θεόν». Sin: «Παρακαλέσαι ἡμᾶς καὶ δυσωπῆσαι». Bas: || (miж: saѫ nas: кѫ ак: ел: de преп:) вънвieskѫ, мъ temѫ; pesпектezѫ; (maї овіч:) мъ рвшinezѫ; (прinч:) мъ îndвплекѫ (мъ înвoieskѫ) de рвшine. «Ὑπερβολὴ γὰρ τοῦ αἰσχύνεσθαι τὸ δυσωπεῖσθαι· διὸ καὶ οὕτω κέκληται, ші чл:». Пл: «Τοὔνομα δυσωπεῖται μοναρχίαν». Пл: «Καὶ τούτους ὁρῶν οὐκ ὀρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι». Dm: «Τῶν ζώων τὰ γαστρὶ δελεαζόμενα, καὶ μάλα ἔνια δυσωπούμενα ὅμως, ші чл:». Ksn: (ші nestp: saѫ ел:) «Δυσωπῶ, καὶ ἱκετεύω, μὴ, ші чл:» D: Ал: «Δυσωπεῖσθαι αὐτοῦ τὰ πρεσвεῖα». Bas: «Ἡθεὸς ἐδυσωπήθη μή με ἀποκτεῖναι». Лвч: || (pap nexт:) мъ temѫ (îmї вine грeѫ) a 'mї întinde вedepiле. «Ὡς ἂν καταλάμποντος τοῦ ἡλίου, δυσωπεῖν τοὺς ἐχθρούς». Ѕвid: (ші nas:) «Δυσωπουμένης τῆς ὄψεως πρὸς τὴν λαμπρότητα». Пл: [δυσ, ὤψ]. [de вnde

Δυσώπημα (τὸ), лвкрв, saѫ пepsoanъ îndвплекътoape. «Μέγα δυσώπημα σωφροσύνης τέκνωσις». Stв: [ші

Δυσώπησις, εως (ἡ), îndвплекape; îdemnape ѕnpe ѕfiaлъ ші pesпектѫ; înвлînzipe, saѫ mішкape ѕnpe eptape; рвгъчівnc. [ші

Δυσωπητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndeшînatikѫ ѕnpe îndвплекape, saѫ ѕnpe рвminape.

Δυσωπία (ἡ), рвшinc (пекъвinчoasъ, ші de хвлit), din кape se înвoieшte чinева ла op чe 'ї вор чepe. 2) fpікъ, вънвiалъ; îndoialъ. [δυσ, ὤψ], [de вnde

Δυσωπικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, == Δυσωπητικὸς(прinч: în чea din вpmъ însem:).

Δυσωρέομαι -οῦμαι вiit: -ήσομαι, noet: [δυσ, ὥρα] пътimeskѫ ръѫ înгpiжind, saѫ пpeвerind desпpe чева.

Δύσωρος (ὁ, ἡ), (прinч: локѫ) ръѫ de локвit desпpe timпiї anвлвї. [δυσ, ὥρα]

Δυσωχέω -ῶ, вiit -ήσω, (fopmaцie înпpot: de εὐωχέω) == Δυσθυμῶ, мъ пекъжeskѫ. [δυσ, ὀχή].

Δύτης, ου (ὁ), [δύω] кape se dъ aſвnd în anъ, saѫ înnoiътopѫ. [de вnde

Δυτικὸς, ὴ, ὸν, овічпвitѫ, saѫ îndemî-

natikă a se da afond în anъ. 2) anosanĕ.

Δύω, viit: δύσω, (tpe: de ko: δέδυκα, nex: ἔδυν, de onde inf: δῦναι, ši nartч: δύς) = (ut în afin: done dialekt:) Bύω, (în nen:) vîrĕ (nrinч: în likoidĕ), kofondă. (rap ko kazĕ). «Ταριχεύουσι γὰρ οὐκ ἐν ὕσῳ βάθει πάντα δύοντες τῆς θαλάσσης». Tfp: (iap maĭ ovіч: el: de ἑαυτόν) mъ vîrĕ, mъ kofondă, mъ daĕ afond. «Ὑπὸ κῦμα θαλάσσης ἔδυσαν». Il: Σ. «Παῖς ὣς ὑπὸ μητέρα δύσκεν». Il: Θ. «Δὺς ἐς τὴν θάλασσαν». Ep: «Δύσει κατὰ τὸ τῆς γῆς βάθος. Plt: «Νῆσος δῦσα κάτὰ τῆς θαλάσσης ἠφανίσθη». Fil: (ši fir:) «Δῦναι προπετῶς ἐς μέσα τὰ δεινά» Il: (ši ko altă el:) «Δῦναι πόντον». Il: O. «Δῦναι τέρμον ἄϊδος εἴσω». Il: Γ. «Ἔδυ Τρώων πόλιν». Il: X. (ši miж:) «Δύοντο τεῖχος». Il: Π. «Θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα». Il: Θ. «Ὄφρα μυχόν δε διὰ ῥωχμοῖο δύηται». Apin: «Ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε». Od: Ω. «Πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος. Il: Π. (ši apsl:) «Δύνει ἀλοιφή». Il: P. nъtponde. «Ἔδυ σκάφος». Грг: s' a kofondat. (ši fir:) «Δῦ δέ μιν Ἄρης (χόλος, ἄχος, φόβος, ši ч:)». 'л a stъnînît, 'л a konpins. «Κάματος γυῖα δέδυκεν». Il: E. «Τεύχεα («Θώρηκα, «Χιτῶνα,«Κυνέην, ši ч:) δύω». Om: mъ învrakĕ, noртĕ. (ši fir: saĕ npin întind:) «Δύσεο δ' ἀλκήν». Il: T. ši B. «Ἥλιος δ' ἄρ' ἔδυ, (ši miж:) δύσετο, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν». Od: Γ: a apns. «Δέδυκε μὲν ἁ σελάνα». Snf: «Τοῖς ἄστροις δυομένοις, ἢ ἐπιτέλλουσιν». Apst:(mi fir:) «Βίου δύντος». Esxl: «Οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος». Esxl: (de onde npin întind: nartч:) «Δεδυκὼς, υῖα, ός, vîrîtĕ în kolцĕ, (npin opm:) întonekosĕ. «Εἰθισμένον γὰρ δεδυκὸς καὶ σκοτεινὸν ζῆν». Plt: «Δεδυκυῖαν ἔχει καὶ κατεσκευασμένην τὴν φύσιν». Skst:

Δύω, noet: în lokĕ de δύο.

Δυώδεκα, noet: în lokĕ de δώδεκα.

Δυωδεκάδοιος, Δυωδεκάμηνος, ši ч: noet: în lokĕ de Δωδεκάδοιος, ši ч:

Δυωδεκὰς, άδος (ἡ), kaklъ δωδεκάς.

Δυωδέκατος, η, ον, kaklъ δωδέκατος.

Δυωκαίδεκα, = Δώδεκα. [δύω, καὶ, δέκα].

Δυωκαιεικοσίμετρος (ὁ, ἡ), noet: înkъnъtorĕ de doъ zecĭ ši doъ metpe. [δύω, καὶ, εἴκοσι, μέτρον].

Δυωκαιεικοσίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), noet: lonгĕ de doъ zecĭ ši doĭ koцĭ. [δύω, καὶ, εἴκοσι, πῆχυς].

Δυωνυμία (ἡ),= Διωνυμία.

Δῶ, δῷς, δῷ, akt: nex: 2: de son: al lsĭ δίδωμι.

Δῶ, noet: (în anok:) în lokĕ de δῶμα, saĕ δώματα.

Δώδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), (nedekл:) doĭ(doъ) snpezeче. [δύω, δέκα].

Δωδεκάδοιος (ὁ, ἡ), noet: чел în preцĕ de doîsnpezeче boĭ (bite, saĕ monete). [δώδεκα, βοῦς, bezĭ ziч:].

Δωδεκάδωμος (ὁ, ἡ), (nrinч: temnlъ) чел ko doъsnpezeче altape, saĕ zertfelniче. δώδεκα, βωμός].

Δωδεκάγραμπτος (ὁ, ἡ), noet: de doъsnpezeче orĭ okolitĕ. «Τέρμα δρόμου—». Hind: înnpeжkonл kъnзia treвzia sъ se învîptiaskъ de doъsnpezeче orĭ alergъtorзл. δώδεκα, γράμπτομαι].

Δωδεκάγωνος (ὁ, ἡ), (neometp:) чел de doъsnpeчeче onriкrĭ. [δώδεκα, γῶνος].

Δωδεκαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел ko întindepe de doъsnpezeче deцete. δώδεκα, δάκτυλος].

Δωδεκαδάρχης, saĕ δωδεκάδαρχος, ου (ὁ), komandipĕ de doĭsnpezeче oamenĭ, saĕ ostamĭ. [δώδεκα, ἄρχω].

Δωδεκάδελτος (ὁ, ἡ), (леце) konpinsĕ în doъsnpezeче tabле, saĕ kъpцĭ. [δώδεκα, δέλτος].

Δωδεκάδραχμος (ὁ, ἡ), чел în preцĕ de doъsnpezeче dpaxme. [δώδεκα, δραχμή].

Δωδεκάδρομος (ὁ, ἡ), noet: алергъtopĕ, saĕ okolitopĕ de inodpomĕ (kapiepъ de алергат ko kaĭ) de doъsnpezeче orĭ. [δώδεκα, δρόμος]. (bezĭ ši δωδεκάγραμπτος).

Δωδεκάδωρος (ὁ, ἡ), noet: чел ko întindepe de doъsnpezeче латзрĭ de mînъ. [δώδεκα, δῶρον].

Δωδεκάεδρος (ὁ, ἡ), (neometp:) чел ko doъsnpezeче латзре, saĕ feцe. [δώδεκα, ἕδρα].

Δωδεκάεθλος (ὁ, ἡ), noet: лзпtъtorĕ, saĕ virзitorĕ de doъsnpezeче лзпte. [δώδεκα, ἄεθλος].

Δωδεκαετηρὶς, ίδος (ἡ), kзrsĕ xponoлoцikĕ de doĭsnpezeче anĭ. [δώδεκα, ἔτος].

Δωδεκαζώδιος, ši Δωδεκάζωδος (ὁ, ἡ), konpinzъtorĕ de doъsnpezeче zodii. «Οὐρανός —». Io: Lid: [δώδεκα, ζώδιον].

Δωδεκαήμερος (ὁ, ἡ), чел de doъsnpezeче zile. || (sвbst:) Δωδεκαήμερον (τὸ), kзrsĕ de doъsnpezeче zile. [δώδεκα, ἡ] μέρα].

Δωδεκάθεος (ὁ, ἡ), kзbenitĕ, saĕ konsfinцitĕ лa чеĭ doĭsnpezeче zeĭ. || (sвbst:) Δωδεκάθεον (τὸ), o doktopie komnвsъ din doъsnpezeче felзrĭ. 2) вnĕ felĕ de medivinalъ earвъ (noate = Μῶλυ), ka kзm

ар авеа лъкръріле челор doïsпrezeчĭ zeĭ, (прin ърш:)=Πανάκεια. [δώδεκα, θεός].

Δωδεκαΐς, ΐδος (ἡ), (se înţelege θυσία) жертfъ de doъsпrezeче вite, saŭ mine (μνᾶ, monetъ). [ші

Δωδεκάκις, adв: de doъsпrezeze opĭ. [δώδεκα].

Δωδεκάκλινος (ὁ, ἡ), înkъпъtorŭ de doъsпre-zeче патърĭ, saŭ aштернътърĭ de шezът ла masъ. [δώδεκα, κλίνη].

Δωδεκάκλωνος (ὁ, ἡ), чел кв doъsпrezeче рамъре, saŭ odpasле, (ші fir::) копіĭ. [δώδεκα, κλῶνος].

Δωδεκάκρουνος (ὁ, ἡ), чел кв doъsпrezeче цевĭ de fîntîнъ, saŭ шinote. [δώδεκα, κρουνός].

Δωδεκάκυκλος (ὁ, ἡ), експл: а лъĭ δωδεκάγραμπτος. [δώδεκα, κύκλος].

Δωδεκακώδωνος (ὁ, ἡ), чел кв doъsпrezeче клопоte. (de вnde || sвв:) δωδεκακώδωνον (τὸ), преоцескъл вешmînтŭ ал Іъdeilor. [δώδεκα, κώδων].

Δεδεκάγωλος (ὁ, ἡ), компвsŭ din doъsпrezeче метъре (de верsърĭ), saŭ fрase, пърцĭ de перiodŭ (грат:). «Περίοδος —». Esхл: Apstf: [δώδεκα, κῶλον].

Δωδεκάλινος (ὁ, ἡ), компвsŭ din doъsпrezeче fире. [δώδεκα, λίνον].

Δωδεκαμελής, ές (ὁ, ἡ), компвsŭ din doъsпrezeче метъре, saŭ мъdъларе. [δώδεκα, μέλος].

Δωδεκάμηνος (ὁ, ἡ), копrinzъtorŭ de doъsпrezeче лънĭ. «Χρόνος —». Плd: aпъл [δώδεκα, μήν]. 2) de doъsпrezeче лънĭ, (adikъ) de вnŭ anŭ. «Παῖς —». Es:

Δωδεκαμήχανος (ὁ, ἡ), кънoskъtorŭ, saŭ înтrebъinцъtorŭ de doъsпrezeче **maшine** (мештешъгърĭ, saŭ кіпърĭ, **miжloaче**); (în цen:)=Πολυμήχανος. [δώδεκα, μηχανή].

Δωδεκαμναιαῖος, ші

Δωδεκαμναῖος, α, ον, чел **de** прецŭ, saŭ rpeвtate de(saŭ конsъmatŭ în) doъsпrezeче mine. [δώδεκα, μνᾶ].

Δωδεκάμοιρος (ὁ, ἡ), înпърцitŭ în doъsпrezeче пърцĭ. [δώδεκα, μοῖρα].

Δωδεκάμορφος (ὁ, ἡ), чел кв doъsпrezeче feце, saŭ firърĭ; ші = Δωδεκάεδρος. [δώδεκα, μορφή].

Δωδεκάμοχθος (ὁ, ἡ), чел че а ръвdat doъsпrezeче ostenelĭ, saŭ лъпte. «Ἡρακλῆς —». Io: Лid: [δώδεκα, μόχθος].

Δωδεκάνησος (ὁ, ἡ), колекціе de doъsпrezeче insвле (каре se nвmesк Kuклáδες) а ле мърiĭ Eцea. [δώδεκα, νῆσος].

Δωδεκάπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел че а пъsкът, saŭ ape doïsпrezeче копіĭ. «Νιόβη («Ἰακχῶβ) —». Enigr: [δώδεκα, παῖς].

Δωδεκάπαλαι, adв: (кom:) = Πρόπαλαι, foapte de мълтŭ. [δώδεκα, πάλαι].

Δωδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de **doïsпrezeче** коцĭ. (δώδεκα, πῆχυς].

Δωδεκαπλάσιος, α,ον, (ші adв:) **-ίως, în**doъsпrezeчĭtŭ. [din

Δωδεκαπλοῦς (ὁ, ἡ), de **doъsпrezeче opĭ** atîtŭ. [δώδεκα, ἁπλοῦς].

Δωδεκάπολις, εως (ὁ, ἡ), копrinzъtorŭ de (saŭ каре konstъ din) doъsпrezeче ораше, saŭ четъцĭ. [δώδεκα, πόλις].

Δωδεκάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв înтindepe de doъsпrezeче пiчоape. (вezĭ δεκάπους). [δώδεκα, πούς].

Δωδεκάπυλος (ὁ, ἡ), **(орашŭ)** кв doъsпrezeче порцĭ. «Πόλις—». **Малах:** [δώδεκα, πύλη].

Δωδεκάριθμος (ὁ, ἡ), **копrinzъtorŭ** de doъsпrezeче ла пвmърŭ **nepsoane,** saŭ лъкрърĭ. [δώδεκα, ἀριθμός].

Δωδεκάρχης, ου (ὁ), =Δωδεκάδαρχος.

Δωδεκὰς, άδος (ἡ), doъsпrezeчime, (Плт:) dвzinъ. [δώδεκα].

Δωδεκάσημος (ὁ, ἡ), **чел** че ape, saŭ пetpeче doъsпrezeче (timпorале) semne. «Ἥλιος («Κύκλος, ші чл:) —». **(вezĭ** ші δωδεκαζώδιος). [δώδεκα, σημεῖον].

Δωδεκάσκαλμος (ὁ, ἡ), (прinтv: кораві) кв doъsпrezeче вîsле. [δώδεκα, σκαλμός, вezĭ ziчerea].

Δωδεκάσκυτος (ὁ, ἡ), компвsŭ din doъsпrezeче пieĭ. [δώδεκα, σκύτος].

Δωδεκαστάδιος **(ὁ, ἡ), înтinsŭ de doïs**пrezeче stadiĭ. [δώδεκα, στάδιον].

Δωδεκαστάσιος **(ὁ, ἡ),** [δώδεκα, ἵστημι] **чел** че трaце **în rpeвtate (прin** врm: прецвieшte) **de doъsпrezeче opĭ maĭ** мълт de kît **алтъл.**

Δωδεκαστέλεχος (ὁ, ἡ), чел кв **doъsпrezeче** трвпківрĭ, **saŭ кочепĭ, koloape,** ші чл: (ші fir:) **копіĭ.** [δώδεκα, στέλεχος].

Δωδεκασύλλαβος **(ὁ, ἡ), (прinтv: верsŭ)** de **doъsпrezeче silaвe.** [δώδεκα, συλλαβή].

Δωδεκαταῖος, α, ον, **în (saŭ dвne) doъ**sпrezeче **зiле.** «**Φύεται** («Θάπτεται) —». Tfp: ші Плт: «**Νῦν δὲ** δωδεκαταῖος, ἀφ' ὧ νιν οὐκ εἶδον». **Тцр:** amŭ doъsпrezeче зiле, de kînd **мъ'л amŭ** пъzвt. [δωδέκατος].

Δωδεκάτεχνος (ὁ, ἡ), = Δωδεκαμήχανος. [δώδεκα, τέχνη].

Δωδεκατημόριον (τὸ), a **doъsпrezeчелea** пarte. [δωδέκατος, μόριον].

Δωδέκατος, η, ον, ал **doïsпrezeчeлea.**

«Δωδέκατος ἄροτος». Sof: «Δωδέκατος δὲ Νέστωρ». Es: «Μηνὸς δωδεκάτῃ». Es: ‖ Δωδέκατον, în локъ de δωδεκατημόριον. Stp: [δώδεκα].

Δωδεκαφόρος (ὁ, ἡ), poditopъ de doъsnpezeче opї пе anъ. [δώδεκα, φέρω].

Δωδεκάφυλλος (ὁ, ἡ), чел че ape doъsnpezeче fpвnze. »Ῥόδον — ». Tfp: [δώδεκα, φύλλον].

Δωδεκάφυλος (ὁ, ἡ), konpinzъtopъ de doъsnpezeче seminцiї. «Τὸ δωδεκάφυλον». Skp: челе doъsnpezeче seminцiї але лвї Ispaelъ. [δώδεκα, φυλή].

Δωδεκάχορδος (ὁ, ἡ), чел кв doъsnpezeче koapde. [δώδεκα, χορδή].

Δωδεκαχῶς, adв: în doъsnpezeче kinвpї.

Δωδεκάωρος (ὁ, ἡ), de doъsnpezeче чeaвpї. «Δωδεκάωρον». Esxл: кврвъ de doъsnpezeче ope. [δώδεκα, ὥρα].

Δωδεκετηρὶς, ίδος (ἡ), =Δωδεκαετηρὶς.

Δωδεκέτης, εος (ὁ, ἡ), ші Δωδεκέτις, ίδος (ἡ), =Δωδεκαέτὴς.

Δωδεκεὺς, έως (ὁ), =Χοεὺς, o mъsвръ de ліквide konpinzъtoape de doъsnpezeче котўлаι. (bezї ziчepiле). [δώδεκα].

Δωδεκηΐς (ші pin kontpaкцie δωδεκὴς), ίδος (ἡ), =Δωδεκαΐς.

Δωδεκήρης, εος (ἡ), (koравіе) кв doъsnpezeче pîndвpї de вîзле, saв вîзлашї. (bezї ші τριήρης). [δώδεκα, ἐρέσσω].

Δώην, At: în локъ de δοίην, nex: 2: de nost: ші

Δώησι, noet: în локъ de δῷ 3: sinr: neps: a nex: 2: de sвnвsъ ал лвї δίδωμι.

Δῶλος, ω (ὁ) Dop: în локъ de δοῦλος.

Δῶμα (τὸ), [δέμω] (dвne zivepe) zidiтвръ, клъditвръ; (în цen:) kasъ, локвinцъ; (iap naptк:) salonъ mape de priimipe; (foapte pap ші noet:) opaшъ. «Δῶμα Καδμεῖον». Sof: (lir:) familie. «Συμφορὰ δωμάτων». Evp: (maї noъ) noditвpa чea de d' asвnpa înвъliтoapiї. «Κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων». Skp: «Λύχνα καίουσι περὶ τὰ δώματα κύκλῳ». Ep: (B. 62). [de вnde

Δωμάτιον (τὸ), dim: ал лвї δῶμα, kъmъpвцъ. [mi

Δωματίτης, ου (ὁ), ші δωματῖτις, ιδος (ἡ), de kasъ, saв ал kaseї.

Δωματοφθορέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = Οἰκοφθορέω, îmї prъпъdeskъ aвepea kaseї. [δῶμα, φθορά].

Δωματόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: faкъ kasъ, (adikъ) kъпътвieskъ a ле kaseї. ‖ (miж:) цiв kasъ kв toate trevвinчoaseле. «Δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ μικρᾷ χειρί». Esxл: [ші

Δωμάω (-έω))-ῶ, ші (miж:) -ῶμαι, biit: -ήσω, -ομαι, noet:= Δέμω, zideskъ, клъdeskъ. [δῶμα]. [de вnde

Δώμησις, εως (ἡ), noet:, ші

Δωμητὺς, ύος (ἡ), noet: Ion: zidipe, клъdipe. [ші

Δωμήτωρ, ορος (ὁ), noet: în локъ de δομήτωρ.

Δώναξ, ακος (ὁ), Dop: în локъ de δόναξ.

Δώομεν, noet: în локъ de δῶμεν, 1: îm: neps: a akt: nex: 2. de sвn: ал лвї δίδωμι.

Δωρεὰ (ἡ), = [δῶρον] dapъ; premiъ, pesплътipe; privileциъ; faчepe de вine. ‖ Δωρεὰν (сл: de κατὰ), adв: în dapъ, gratis. [de вnde

Δωρέομαι -οῦμαι biit: -ήσομαι, dъpвieskъ, хъръzeskъ, (кв ак: de лвкрв, ші dat: de neps: saъ înnpot:) «Τῷ δὲ ἵππον καὶ ἄλλα ἐδωρήσατο». Ksn: «Δωρέεσθαι δύο στατῆρσι ἕκαστον». (ші nas:) «Ἀγαθὸν τῷ θνητῶν γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν». Plt:

Δωρέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локъ de δωρέομαι. [de вnde

Δώρημα (τὸ), лвкрв dъpвitъ, dapъ, saв xapъ fъkвtъ kвїва. [de вnde

Δωρηματικὸς, ὴ, ὸν, anлekatъ a dъpвi, dapnikъ.

Δωρητὴρ, ῆρος (ὁ), noet: dъpвitopъ; (în цen:) =Δοτήρ. [ші

Δωρητικὸς ὴ, ὸν, = Δωρηματικὸς, saв atinгътopъ de dъpвipe. [ші

Δωρητὸς, ὴ, saв ὸς, ὸν, dъpвîtъ, saв de dъpвit. 2) priimitopъ de dapвpї, mitapnikъ. [δωρέομαι].

Δωριάζω, biit: -άσω,=Δωρίζω. [ші

Δωριακὸς, ὴ, ὸν, = Δωρικὸς. [ші

Δωρίζω, biit: -ίσω, imitъ (în вorвipe, înвръkъminte, ші în цen: în op чe пвptape) пе Dopienї. ‖ (nas:) mъ skriъ, saв mъ propвnцъdвne Dopikъ dialektъ. «Δωρίζεται τὰ Ἀλκμᾶνος ποιήματα». Гram: [ші

Δώριος, α saв ος, ον, ші

Δωρικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, Dopikъ, kвvenitъ Dopienilop. [Δωριεύς].

Δωριμαῖος, α, ον, чe se dъ ka dapъ. [δῶρον].

Δωρὶς, ίδος (ἡ), (adiekt:)=Δωρικὴ. «Διάλεκτος («Ἑσθὴς, «Γυνὴ, ші чл:)—». (sвust: se înц: γῆ). цara Dopienilop. [Δωριεὺς].

Δωρὶς, ίδος (ἡ), Dop: în локъ de δορίς. кццiтъ.

Δωρισμὸς (ὁ), imitape (în ворвъ, ші чл:) de Dopieнї; saв idiotismв Dopikв. [ші

Δωριστὶ, adв: = Δωρικῶς, dopiчeшte, saв dвne кіпвл Dopienілор (în літвъ, nopтв, пврlape, ші чл:). 2) (kom:) în локв de δωροδοκιστί. [δωρίζω].

Δωρίτης, ου (ὁ), (ἀγών, лвптъ) în кape вірвіторвл лва darв. [δῶρον].

Δωροβόρος (ὁ, ἡ), noet: = Δωροφάγος. [δῶρον, βορά].

Δωρόδειπνος (ὁ, ἡ), noet: dървіторв de чіпъ. [δῶρον, δεῖπνον].

Δωροδέκτης, ου (ὁ), прiimiторв de daрврї. [δῶρον, δέχομαι].

Δωροδοκέω -ῶ, вііt: -ήσω, прiimeскв (mъ корвmпв кв) daрврї, mъ mітвieскв; saв корвmпв кв daрврї, mітвieскв пе алтвл. «Ἐδωροδόκησεν ἀργύριον πολύ». Ep: «Ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότ' αὐτὸν καὶ πεπρακότα πάντ' ἐξελέγξει». Dm: «Δωροδοκῶ παρὰ σοῦ». Esx: «Τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν ὕρχας οἴνου, δάπιδας, τυρόν». Apstf: «Πρῶτος δοκεῖ δικαστήριον δωροδοκῆσαι». Diod: (ші nas:) «Ὅτι δὲ ταῦθ' ἁπλῶς δεδωροδόκηνται». Dm: «Χρήμασι δωροδοκηθέντες». D: Ал: (de вnde) «Τὸ δωροδοκούμενον». Dm: mітъ. [δωροδόκος]. [de вnde

Δωροδόκημα (τὸ), mітъ, чe se dъ, saв se ia (Тврч: рвmfетв). [ші

Δωροδοκητὶ, adв: прin mітъ. (bezї ші δωριστί).

Δωροδοκία (ἡ), mітвipe. [δωροδόκος].

Δωροδοκιστὶ, adв: =Δωροδοκητί.

Δωροδόκος (ὁ, ἡ), прiimiторв de daрврї, saв mітъ, mітapнікв. 2) mітвіторв, saв корвmпъторв кв dape de mітъ. [δῶρον, δοχή].

Δωροδοσία (ἡ), dape de daрврї. [ші

Δωροδότης, ου (ὁ), =Δωρητήρ, dътъторв de daрврї. [δῶρον, δίδωμι].

Δωροδοχεῖον (τὸ), експл: a zічерії корбанăв, кавъ de банї дървіцї. [δῶρον, δοχή].

Δωροκοπέω-ῶ, вііt: -ήσω,=Δωροδοκέω.[ші

Δωροκοπία (ἡ), = Δωροδοκία. [δῶρον, κόπτω].

Δωρολημπτέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntв ...

Δωρολήπτης, ου (ὁ), лвъторв de daрврї, mітapнікв, =Δωροδόκος. [ші

Δωρολημψία (ἡ), лвape de mітъ,=Δωροδοκία. [δῶρον, λῆψις].

Δῶρον (τὸ), [δίδωμι] darв. «Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα». Sof: «Δώρων γραφή». Esx: пîrъ asвnpa mітвіцілор. (de вnde) «Δώρων ἁλῶναι». Temst: 2) вnв felв de mъsвrъ de întindepe de natpв deцete, saв вnв latв de mînъ. (de вnde ἑκκαιδεκάδωρος).

Δωροξενία (ἡ), (nвmaї în fp: de лецї). «Δωροξενίας γραφή». Apst: пîrъ asвnpa stpeinвлвї, чe чetъцenindв se кв кълкape de лецe, mi nîrîndвse nentpв aчeasta a skъnat mitвind ne жвdikъторї. [δῶρον, ξένος].

Δωροτελέω -ῶ, вііt: -έσω, = Δωροφορέω. [δῶρον, τελέω].

Δωροφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînkъторв de daрврї, mitapнікв, = Δωролήптης. [δῶρον, φάγω = τρώγω].

Δωροφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв ак: ші dat:) adвkв daрврі. [ші

Δωροφορία (ἡ), adвчepe de daрврї. [ші

Δωροφορικὸς, ἡ, ὸν, atinrъторв de adвkъторв de daрврї, saв fъkвtв în felв de дървіpe. «Δωροφορικὴ ἐσθής». хаїнъ de чinste ла Пepsї. (din

Δωροφόρος (ὁ, ἡ), adвkъторв de daрврї; (прin întind:) sвnвsв, tpiввtарв. [δῶρον, φέρω].

Δωρύσσο(ττο)μαι, вііt: -ύξομαι, Dop: în локв de δωρέομαι.

Δώς (ἡ), noet: (nedekл:) în локв de δόσις.

Δωσείω (fъpъ вііt:), dopeskв, sîntв disnвsв a da. [δώσω].

Δωσέμεναι, noet: în локв de δώσειν, вііt: de înf: ал лвї δίδωμι.

Δῶσι, a 3: neps: de îm:, ші

Δῶσι, noet: în локв de δῷ, a 3: sinr: neps: de nex: ал sвn: лвї δίδωμι.

Δωσίδικος (ὁ, ἡ), datв de sine în жвdikatъ, ka pesnвnzъторв. 2) nedensitв, osînditв. [δίδωμι, δίκην].

Δωσοῦντι, Dop: în локв de δώσουσι, a 3: îm: neps: de akt: вііt: ал лвї δίδωμι.

Δώτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї

Δωτὴρ (ὁ), noet: în локв de δοτήρ.

Δώτης, ου (ὁ), noet: în локв de δότης.

Δωτινάζω, вііt: -άσω, noet: Ion: adвnв daрврї. [din

Δωτίνη (ἡ), noet: Ion: =Δῶρον. || Δωτίνην (сл: de прeп:) = Δωρεάν, adв: în darв.

Δωτὺς, ύος (ἡ), Ion: in локв de δωτίνη.

Δώτωρ, ορος (ὁ), noet: în локв de δοτήρ.

Δώω, noet: în локв de δῶ, 1: sinr:, ші

Δώωσι, noet: în локв de δῶσι, 3. îm: neps: de nex: 2: ал sвn: лвї δίδωμι.

E.

E, ε, ἐψιλόν (τό), epsilon, (nedkл:) a cincilea literъ a alfabetьluї Elenikъ. ‖ (numър:) é, cinci (5), saъ al cincelea; ші ε, cinci mii (5000).

Ἐ, saъ ἔ, Ion: ші poet: (ак: al pronun: neps: de a 3: neps: ὅς) în locъ de ἑαυτόν, saъ αὐτὸν, ἠν, ὁ, ne sine, saъ ne dînsuл.

Ἔ, saъ (mai des) ἔ, ἑ, întepiekц: vъitътivъ (eksprimътoape de dъpepe, saъ mîxnipe). «Ἰώμοι μοι ἔ, ἔ, ἑ, ἑ». Esxл: vai mie (de unde ші ἔλεγος. vezi ші Aἴ).

Ἔ', prin apok: în locъ de ἔα, poet: prel: al luї εἰμί.

Ἔα, (princ:) 2: sing: neps: de porunc: al luї ἐάω. ‖ (se ia ka) adv: saъ întpiekц: ekspримътoape A'. de mipape, saъ spaimъ, ba! bre! «Ἔα, τουτὶ τί ἦν»; Apstf: (ші ind:) «Ἔα, ἔα, τί δήποτ' ἦδε δέλτος, ші cл:» Esp: B'. de neplъcepe. e! of! «Ὁ δὲ τὴν θύραν ἀνοίξας, ἔα, ἔφη, σοφισταί τινες· οὐ σχολὴ αὐτῷ». Plt: C'. de dъpepe, saъ tpistequъ. «Ἆ, ἄ, ἔα, ἔα». Esxл: «Ἔα πανταχοῦ τῆς ἀγορᾶς». Sin: «Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ»; Skp: D': de îndemnape, în locъ de eїa, aїde.

Ἔα, Ion: în locъ de ἦν, prel: al luї εἰμί.

Ἐᾷ, 3: sing: neps: a prez: xol: ші sun: al luї ἐάω.

Ἐὰ, Ion: poet: nest: îm:, ші

Ἐᾷ, poet: Dop: dat: sing: fem: al lui ἑός.

Ἐάα, poet: în locъ de ἐᾷ.

Ἔαγα, miж: (în locъ de nas:) tpe: de kъ:, ші

Ἐάγην, nas: nex: 2: al luї ἄγνυμι.

Ἔαγμα (τό), poet: în locъ ee ἄγμα, sfърîmътъръ. [ἄγνυμι].

Ἔαδον, ες, ε, poet: nex: 2: de xot: ші

Ἑαδὼς, ότος (ὁ), tpe: de kъ; de partc: al luї ἁνδάνω.

Ἐ(ἑ)άλην, poet: nas: nex: 2: al luї εἴλω, saъ εἰλέω.

Ἐάλωκα, tpe: de kъ:, ші

Ἑάλων, nex: 2: al luї ἁλίσκω.

Ἐᾶν, prez: de înf: al: luї ἐάω.

Ἐὰν [εἰ, ἄν], konisnku: sunos: (în înprexърърї kunoskute din черкаре, dъne каре se ші deosebeшte de εἰ; (se adъче kътре sun: ші par kътре noiь:) daka. «Ἐάν τις ἐλάαν Ἀθήνῃσιν ἐξορύττῃ, ἐὰν μὴ εἰς ἱερόν». Dm: «Ἐὰν δὲ καὶ γνοίη τις». Plv: 2) (mai nou) nedefin: (kъ prop: pelat: saъ adv: în locъ de ἄν) «Ὅς ἐὰν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν». Skp: «Ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ». Skp: (vezi ἄν, ші εἰ).

Ἑάνδανον, At: saъ Ion: poet: în locъ de ἤνδανον, prel: al luї ἁνδάνω.

Ἑανὸς, [ἔννυμι] ἡ, ὸν, poet: (adiekt:) potpivitъ la (unъ de) înpъkъminte; (upin upm:) suъuipe ші uшopъ; (de unde) papъ, (nu kъtътъ); (upin întind:) stpълuvitъ, mъpeцъ. «Πέπλος («Λὶς, «Κασσίτερος) —». Om: ‖ (sust:) xaïnъ mъpeauъ; (iap upinc:) akoperъmînt suъuipe de kapuл femeilop, (Fpnц: voile) voalъ.

Ἔανται, Ion: în locъ de ἧνται, tpe: de kъ:, ші

Ἔαντο, Ion: în locъ de ἧντο, neste sъv: al luї ἧμαι.

Ἔαξα, At: în locъ de ἦξα, akt: nex: 1: al luї ἄγνυμι.

Ἔαρ, [în afin kъ ἀήρ] ἔαρος, ші poet: ἦρος (τό), primъvarъ. «Τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη, καὶ πρὸς ἔαρ». Tъc: «Ἅμα ἦρι». Tъc: (ші fir:) «Πόλεως ἔαρ οἱ ἔφηφοι». At: Ἔαρ ὁρᾷν». Tkp: 2) (upin întind:) cea mai dintîi, saъ mai frumoasъ parte a (floarea) bre unui luъkrъ. «Γενύων ἔαρ». Epgp: (ші fir:) «Χαρίτων («Ὑμνων) —». Epgp: «Τῶν καλῶν οὐ μόνον τὸ ἔαρ, ἀλλὰ καὶ τὸ μετόπωρον κάλλιστον». El: (de unde 3) (desupe bite) sînuele; (desupe plante) mustul, grъsimea, saъ sauoapea. «Φόνοιο θερμὸν ἔαρ». On: «Ἔαρ ἐλαίας». Nik: untdelemnъ. «Λύχνου πῖον ἔαρ». Kal. 4) poet: (mai kъ seamъ în dat:) dimineaua. «Ἦρι μάλα». Om:

Ἐαρίδρεπτος, ші ἐαρίδροπος (ὁ, ἡ), poet: [ἔαρ, δρέπω] tъiatъ, saъ kositъ primъvara.

Ἐαρίζω, biit: -ίσω, petrekъ primъvara. 2) (upin întind:) înflopeskъ, înverzeskъ. [ші

Ἐαρινὸς ἡ, ὸν, de primъvaръ, saъ primъvъratikъ (zi, floare, ші cл:). [ші

Ἑαρὶς, ίδος (ἡ),=Κανθαρὶς, melkъ, saъ rîndъcelъ. [ἔαρ].

Ἐαροτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: care creшte primъvara. [ἔαρ, τρέφω].

Ἐαρόχροος, ους (ὁ, ἡ), poet: cel kъ kolopare de primъvaръ, înflopitъ, kъ faцъ dulce. [ἔαρ, χρόα].

Ἑάρτερος, α, ον, poet: în locъ de ἐαρινός.

'Εᾶς, 2: sinr: neps: a prez: de xot: ал лвї ἐάω.

"Εας, noet: în локъ de ἧς, 2: sinr: neps: a прел: лвї εἰμί.

'Εὰς, noet: ак: îm: fem:, ші

'Εᾶς, Dop; цen: sinr: ал лвї ἐὸς.

"Εασα, noet: în локъ de εἵασα, nex: 1: ал лвї ἐάω.

"Εασα, Ion: în локъ de ἧσα, nex: 1: ал лвї ἥδω.

"Εασι, Ion: în локъ de εἰσί, 3: îm: neps: a лвї εἰμί.

"Εασκον, noet: în локъ de εἴων, прел: ал лвї ἐάω.

"Εαται, Ion: în локъ de ἧνται, tpe: de кв: ал лвї ἧμαι.

"Εατε, Ion: în локъ de ἧτε, 2: îm: neps: a прел: лвї εἰμί.

"Εατο, Ion: în локъ de ἧντο, neste sъв: ал лвї ἧμαι.

'Εατέον, nos: ал лвї ἐάω.

'Εαυτότης (ἡ), Flsf: sввst: idealъ ал лвї

'Εαυτοῦ, ші At: în kontpakцie αὑτοῦ, ῆς, οῦ (ἑαυτῷ, ῇ, ό; ак: ἑαυτὸν, ὴν, ό, îm: цen: ἑαυτῶν, dat: ἑαυτοῖς, αῖς, οῖς; ак: ἑαυτοὺς, ὰς, ὰ) pron: komпъвъ [ἑ, αὐτός], de sine nasibъ, saъ pesfpînгътibъ, ne sine, ші чл: «Τοὺς θεοὺς φησὶν ἑαυτῷ νύκτωρ διαλέγεσθαι». Esx: «Καὶ εἶπε πρὸς ἑαυτόν». Ksn: în sinешї. «Σφάττει ἑαυτήν». Ksn: «Αἴτιόν τε οὐκ ἄλλον ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι». Epd: «'Εαυτοῦ ἄριστα λέγων». Filstp: «Πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γεγνόμενοι». Tвч: "Οταν περ αὐτῆς εὐγενεστάτη (ἡ σελήνη) φανῇ». Sof: (întp' aveste tpeї eks: insemn: de kît op kînd maї 'nainte). «"Ος αὐτὸς αὑτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει». Пров: «'Η 'Ελλὰς ἑαυτῆς ἐγένετο». Apstd: «'Ακούσας δὲ ταῦτα ὁ Κλεινίας ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο». Ksn: «'Απῆλθε πρὸς ἑαυτόν». Skp: adikъ ла kasa sa. (ші în парал:) «Χωρεῖν οἴκαδε εἰς ἑαυτῶν. Apstf: «Οὐκ ἐὼν παρ' ἑωϋτόν. Iпкр: nж 'шї epa în sine. «'Εξ (ἐκτός) ἢ ἐντὸς ἑαυτοῦ ἐγένετο». Iпкр: «"Ιστε ἡμᾶς... τὰ κατὰ τὴν Φωκίδα ὑφ' ἑαυτοὺς πεποιημένους». Dm: «'Επηγγελάμεθα ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν τῆς ἑαυτῶν συντάξεως». Плв: ші în 2: neps: «Οὓς ὑμεῖς ἐκβιασάμενοι ταῖς ἑαυτῶν ἀρεταῖς φεύγειν ἠναγκάσατε». Плв: 2) (îm: npea pap) în локъ de ἀλλήλων. «Πασσάλλοις πολλοῖς διεστῶσιν ἑαυτῶν». Aплd:

'Εάφθη, noet: în локъ de ἥφθη, 3, sinr: neps: ἅ nas: nex: 1 ал лвї ἅπτω.

'Εάω -ῶ, вiit: ἐάσω, (прел: εἴων, nex: εἴασα, ші nas: εἰάθην, saъ -σθην, ші nos: ἑατέον) лasъ, пъръseskъ. «"Ων ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πόλεμον ἔργα... ἐάσω». Tвч: «Εἴασαν κυσί τε καὶ ὄρνισι βοράν». Epd: (ші nas:) «'Εωμένη γὰρ (ἡ ῥοδῆ), καὶ μὴ ἐπιτεμνομένη ἀπολῳχμοῦται». Tfp: «'Ο σῖτος ἐαθεὶς ἐν τῷ ψύχει». Apstf: «'Εκεῖνοι μὲν οὖν ἐάσθωσαν». Stp: 2) (кв ак: ші inf:) лasъ (daъ вое, saъ вреme, înгъdзiъ) ne чinева sъ fakъ чева. «Οὐδὲ μ' ἔασκες κλαίειν. Iл: T. «Τοὺς δὲ δ' ἔα φθινύθειν». Iл: B. лasъ 'i sъ piяръ. «Πόρον δ' οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μαντις». Esxл: «Οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες». Tвч:

'Εάων, noet: (în локъ de ἐήων) цen: îm: de next: ал лвї 'Εὺς

'Εάων, Eол: în локъ de ἑῶν, цen: îm: fem: ал лвї ἑός.

"Εβα, Dop: în локъ de ἔβη, ші

"Εβαν, (α лвпгъ) Dop: în локъ de ἔβην, 1: sinr:, ші

"Εβαν, (α skвpt) Eол: în локъ de ἔβησαν, 3: îm: neps: a nex: 2: лвї βαίνω.

'Εβδεμήκοντα, Dop: în локъ de ἑβδομήκοντα.

'Εβδομαγενὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: nъskвtъ în a шapтea zi a лвneї. (enit: ал лвї Aполонъ). [ἕβδομος, γένος].

'Εβδομαγέτας, α, Dop: în локъ de ἑβδομαγέτης, ου (ὁ), noet: kape se serвeazъ în fie-kape a шapтелea zi a лвneї; saъ ал шapтелea гзверпъторъ. (enit: ал лвї Аполонъ). [ἕβδομος, ἄγω, saъ ἡγέομαι].

'Εβδομαδικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторъ de (saъ kape se faче, op se repetъ ne fie-kape) sentъmînъ. [ші

'Εβδομάζω, вiit: -άσω, (Skp:) serвezъ a шapтелea zi (simвъta). [ші

'Εβδομαῖος, α, ον, kape se faче, saъ faче чева în a шapтелea zi (în, saъ ne fiekape шapte ziле). «'Εβδομαῖος, ἀφ' οὗ ἔκαμεν, ἐτελεύτησεν». Ksn: [ші

'Εβδομάκις, noet: în локъ de ἑπτάκις. [din

'Εβδομὰς, άδος (ἡ), шъптime. 2) kвrsъ de шapte ziле, sentъmînъ. 3) (pap) a шapтелea zi a sentъmîneї, sîmвъta. [ἕβδομος[.

'Εβδοματικὸς, ὴ, ὸν, noet: în локъ de ἑβδομαδικὸς. [din

'Εβδόματος, η, ον, noet: în локъ de ἕβδομος.

'Εβδομεύω, вiit: -εύσω, serвezъ a шapтелea zi (a лвneї, saъ a sentъmîneї, saъ a naшterїї kopiлълвї). (вezi ші συνδεκατεύω). [ші

'Εβδομήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), (nedekи:) шapte-zeчї (70). [ἕβδομος].

Ἑβδομηκονταετηρίς, ίδος (ἡ), вnъ snaцiъ de timnъ de шante-zeчĭ de ani. [ші

Ἑβδομηκονταετὴς, έος (ὁ, ἡ), конpinzъtopъ, saъ dъinitopъ de шante-zeчĭ de anĭ. [ἑβδομήκοντα, ἔτος]. [de вnde

Ἑβδομηκονταετία (ἡ), квpsъ de шante-zeчĭ de anĭ.

Ἑβδομηκοντάκις, adв: de шante-zeчĭ de opĭ. [ἑβδομήκοντα].

Ἑβδομηκοντάπηχυς, εσς (ὁ, ἡ), de шante-zeчĭ de коцĭ. [ἑβδομήκοντα; πῆχυς].

Ἑβδομηκοντούτης, ου (ὁ), ші

Ἑβδομηκοντοῦτις, ιδος (ἡ), in вîpstъ de шante-zeчĭ de anĭ. [ἑβδομήκοντα, ἔτος].

Ἑβδομηκοστόδυος (ὁ, ἡ), ал шante-zeчĭ ші doiлea. [ἑβδομηκοστὸς, δύο].

Ἑβδομηκοστόμονον (τὸ), вna din шante-zeчĭ ші вna. [ἑβδομηκοστὸς, μόνος].

Ἑβδομηκοστὸς, ὴ, ὸν, ал шanteлea (dвne шase, saъ înnpreвnъ кв алцĭ шase). «Μὴν — ». Пл: Septembpie (dвne Pomanĭ). «Ἑβδόμη» (кв, saъ fъpъ ἡμέρα) a шanteлea zi a лвneĭ, saъ a septъmînеĭ sîmвъta. || (next:) «Τὸ ἕβδομον». (A΄). a шanteлea oapъ. (Ksn: K: П: 8). (ші Б΄) a шanteлea napte din вpe вnъ лвkpв. (Enгp:) [ἑπτά].

Ἐβεβλήμην, nas: neste-sъвîp: ал лвĭ βάλλω.

Ἐβένικος, η, ον, fъkвlъ de авanosъ. [din

Ἔβενος (ἡ, ші maĭ noъ ὁ), (de avi) авanosъ (вnъ felъ de лemnъ negpв ші foapte tape).

Ἔβην, ης, η, ші чл: nex: 2:, ші

Ἐβησάμην, noet: miж: nex: 1: ал лвĭ βαίνω.

Ἐβίου, 3: sinr: neps: de прел: ал лвĭ βιόω.

Ἐβίσκος (ἡ), =Ἰβίσκος.

Ἐβίων, ως, ω, ωμεν, ші чл: nex: 2:, ші

Ἐβιωσάμην, miж: (în локъ de akt:) nex: 1: ал лвĭ βιόω.

Ἔβλαβεν, Eол: noet: în локъ de ἐβλάβησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 2: ал лвĭ βλάπτω.

Ἔβλαστον, nex: 2: ал: лвĭ βλαστάνω.

Ἐβλήθην, nas: nex: 1:, ші

Ἐβλήμην, ησο, ητο, ші чл: noet: în локъ de ἐβεβλήμην, nas: neste-sъв: ал лвĭ βάλλω.

Ἐβουλέατο, Ion: în локъ de ἐβούλοντο, 3: îm: neps: de прел:, ші

Ἐβουλήθην, nex: 1: ал лвĭ βούλομαι.

Ἐβράχην, nas: nex: 2: ал лвĭ βρέχω.

Ἐβωσάμην, Dop: în локъ de ἐβοησάμην, miж:, ші

Ἐβώσθην, Dop: în локъ de ἐβοήθην, nas: nex: 1: ал лвĭ βοάω.

Ἔγγαγγις, ιδος (ἡ), [ἐν, Γάγγις] (se îng: пётрη) =Гаггίτης.

Ἔγγαιος (ὁ, ἡ),=Ἔγγειος. [ἐν, γαῖα].

Ἐγ-γαλακτόμαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ fakъ (saъ mъ prefakъ în) лante. (noate греш: în локъ de ἐκγαλακτόμαι). [ἐν, γάλα].

Ἐγ-γαληνίζω, вiit: -ίσω, (nestp: кв dat:) pъmîiъ, dъineskъ linъ, seninъ. [ἐν, γαλήνη].

Ἔγγαλος (ὁ, ἡ), чел че ape (saъ se aflъ înkъ ла) лante. [ἐν, γάλα].

Ἐγ-γαμέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ pвdeskъ кв чinева npin nвntъ, mъ înkвskrezъ. [ші

Ἐγ-γαμίζω, вiit: -ίσω, =(saъ греш: în локъ de) ἐκγαμίζω. [ші

Ἐγγάμιος (ὁ, ἡ), atinгътopъ de nвntъ, saъ mъpitiшъ, =Γαμήλιος. [din

Ἔγγαμος (ὁ, ἡ), (înnpot: de ἄγαμος) însвpatъ, mъpitatъ (înnвntitъ, -iъ). [ἐν, γάμος].

Ἐγγαστρίζομαι, вiit: -ίσομαι, îmĭ вmплв nînteчеле, mъnînkъ. 2) iaъ în nînteчe, mъ înвopцошezъ. [ἐν, γαστήρ].

Ἐγγαστρίμαντις, εως [ἐν, γαστὴρ, μάντις], ші

Ἐγγαστρίμυθος (ὁ, ἡ), (npinч: ші dвne ziчepe) вorвitopъ кв гъpъ înkisъ (ka квm глasвл ap eші) din nînteче; (skp:) proorokъ (**proopoчind înтp' astfeл de** kipъ). «Ἐκ τοῦ στήθεος ὑπεψόφεε, ὥσπερ αἱ ἐγγαστρίμυθοι λεγόμεναι». Iпкр: [ἐν, γαστὴρ, μῦθος].

Ἐγγάστριος (ὁ, ἡ), чел **înъвntpвл** nînteчелвĭ (mвmeĭ saле). 2) (**maĭ noъ**) = Ἔγκυος. [ші

Ἐγγαστρίτης, ου (ὁ), = Ἐγγαστρίμυθος. [ἐν, γαστήρ].

Ἐγ-гаuриάω -ῶ, вiit: άσω, ші

Ἐγγαυρόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ fъleskъ, mъ înrînmfezъ, saъ **mъ mîndpeskъ**.

Ἐγγέγαα, noet: în локъ de ἐγγέγονα, tpe: de кв: ал лвĭ ἐγγίνομαι.

Ἐγγεγύηκα, în локъ de ἠγγύηκα, ші

Ἐγγεγύημαι, în локъ de ἠγγύημαι, tpe: de кв: ал лвĭ ἐγγυάω.

Ἐγγείνωνται, noet: (în локъ de ἐγγεννήσωσι) 3: îm: neps: a nex: miж: de sвn: ал лвĭ ἐγγίνομαι.

Ἔγγειος, =Ἔγγαιος (ὁ, ἡ), вîpîtъ în nъвntpвл nъmîntвлвĭ. «Τῶν λίθων τά ἔγγαια μαλακώτερα τῶν ἐπιπολῆς». Пл: «Θεοί ἔγγαιοι». (altf:) χθόνιοι. 2) nъmînteanъ. «Τὰν ἐγγαίαν ἤδαν». Esxл: nъmînteana

tinepime. «Τῶν ὑπερορίων στέρομαι, καὶ τὰ ἔγγαια (se înţ: κτήματα) οὐ καρποῦμαι». Ksn: 3) каре konstъ, saŭ se aflъ în pъmîntŭ. «Κτῆσις («Οὐσία) —». Пл: Ls: a-вере nemişkътoape. «Οὔτε ναυτικοῦ, οὔτε ἐγγαίου συμβολαίου». Dm: (de ѕnde) «Τόκοι ἔγγειοι». Dm: ші χρήματα ἔγγαια». Лкs: каре se daŭ ла dobîndъ кѣ zълогŭ de astfeл de proprietъţi. 2) каре se aflъ пе пъmîntŭ, saŭ ѕскатŭ. «Φυτὸν οὐκ ἔγγειον ἀλλ' οὐράνιον». Пл: Ἔγγειοι καὶ ἐναέριοι. Tmst: [ἐν, γέα -γῆ].

Ἐγγειότοκος (ὁ, ἡ), пъскатŭ înѣѕntрeл пъmîntѣлeй. «Τὰ ὕδνα ἐγγειότοκα». Tfp: [ἔγγειος, τόκος].

Ἐγγειόφυλλος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кѣ frѧnzeле atinгътoape de пъmîntŭ. [ἔγγειος, φύλλον].

Ἐγγείσωμα (τὸ), (хірѧрц:) fърîmъţъръ de хîркъ astfeл, къ вѣкъцелеле se акоперъ ѕna de алta, ка олапеле dene înвелitoape. [ἐν, γεισόω].

Ἐγγελαστὴς, οῦ (ὁ), pîzъторŭ de алтeл, вatжокоritорŭ. [din

Ἐγ-γελάω -ῶ, biit: -άσω, (кѣ dat:) pîzŭ de чinева de faţъ. 2) pîzînd mъ жокŭ кѣ чinева. «Λεπτὴ αὖρα κύμασιν ἐγγελῶσα». Enгp:

Ἐγγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъmînteanŭ. 2) копrinsŭ în neamŭ, saŭ **dintr' ачелашї neamŭ**, рѣdъ adeвъraţъ. 3) de рѣdenie. 4) însъditŭ. [ші

Ἐγ-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἐντίκτω.

Ἐγγενῶς, adв: în adeвъraţŭ кinŭ de рѣdъ. [ἐγγενής].

Ἐγ-γεύω, biit: **-εύσω, daŭ кѣîва sъ гѣste.** ‖ (miж:) гѣstŭ, **saŭ черкŭ** prin гѣstape.

Ἐγγήραμα (τὸ), **лѣкрѣ**, în каре înвъţrînешte чinева. [din

Ἐγ-γηράσκω, biit: -γηράσω, (кѣ dat:) înвъţrîneskŭ în чева, saŭ în вре ѕnŭ локŭ.

Ἐγ-γηροτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, înгріжeskŭ ла вътрîneце пе чinева înвре ѕnŭ лѣкрѣ, saŭ în вре ѕnŭ локŭ.

Ἐγ-γίγνομαι (-γίνομαι), biit: -γενήσομαι, (nex: ἐνεγενόμην, **ші** чл:) (кѣ dat:) sîntŭ, saŭ mъ naskŭ **(pesapŭ)** înъѧntрeл кѣîва. «Εὐρύπυλον Λιβύη ἐγγεγαῶτα». Апл: «Ἐν τούτῳ τρωχτὰ ἐγγίγνεται». Ep· 2) (în a 3: neps: **saŭ** în partч:) se înfîmплъ, se faче. «Ἔλκος ἐγγίνεται». Iпкр: «Στάσεως ἐγγινομένης». **Пл**в: «Δυνάμεις τισι μείζους ἐγγενόμεναι», **Тѣч**: »Καὶ ἱππομαχία τις ἐνεγένετο». Тѣч: «Ἐγγενόμενος δέ τις Λυκομήδης». **Ksn:** «Ἐὰν ἐγγένηταί μοι σχολὴ». D: Ал: 3) (despre timпŭ) трекŭ într' ачestea. «Χρόνων ἐγγεγενημένων». Dm: «Διατριβῆς ἐγγιγνομένης». Пл: (вezї ші διαγίγνομαι). 4) este eptatŭ, se пoate. «Ἀλλὰ τοῦτο ἀμήχανον, μήποτε ἐγγένηται». Ep: (ші кѣ înf:) «Ἵνα δ' ἐγγένηται αὐτῷ καὶ περὶ αὐτῆς εἰπεῖν». Esx: «Ἐγγενόμενον ἡμῖν ἀτιμῶσαι». Is:

Ἐγ-γιγνώσκω (-γινώσκω), biit: -γνώσομαι, кѣnoskŭ, штiŭ din черкаре чева.

Ἐγγίζω [ἐγγὺς], biit: -ίσω (кѣ dat: saŭ gen: saŭ ак: кѣ преп: saŭ adв:) mъ апропiŭ, atinгŭ.

Ἔγγιον, adв: = Ἐγγυτέρω.

Ἔγγιστα, adв: = Ἐγγυτάτω.

Ἐγγιστος, η, ον, = Ἐγγύτατος.

Ἐγγίων, ονος (ὁ, ἡ), = **Ἐγγύτερος.**

Ἔγγλαυκος (ὁ, ἡ), **кат алвепецŭ ла** faţъ. [ἐν, γλαυκός].

Ἐγ-γλάφω, biit: -γλάψω, = Ἐγγλύφω.

Ἔγγλισχρος(ὁ, ἡ), вѣskosŭ, клeiosŭ, лipiчosŭ. [ἐν, γλίσχρος].

Ἐγ-γλυκάζω, biit: -άσω, = Ἐγγλύσσω. [ші

Ἐγ-γλυκαίνω, biit: -ανῶ, = Γλυκαίνω, înдѣлceskŭ. [din

Ἔγγλυκος (ὁ, ἡ), кат dѣлче, dѣлceaгŭ. [ἐν, γλυκύς].

Ἔγγλυμμα (τὸ), skoвitъръ, sъпъţъръ înъѧntрѣ (în пiatръ, ші чл:). [ἐγγλύφω].

Ἐγ-γλύσσω, (f: biit:) sîntŭ dѣлceaгŭ.

Ἐγ-γλύφω, **biit:** -γλύψω (кѣ dat:) skoвeskŭ, sanŭ **чева în** пiatръ, ші чл:

Ἐγ·γλωσσο(ττο)γάστωρ, ορος, (kom: apod: a лѣї ἐγχειρογάστωρ) чел че se хрънеште кѣ лimва sa (adвokatŭ, saŭ трѣdъторŭ prin пîrъ). [ἐν, γλῶσσα, γαστήρ].

Ἔγγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), fъkѣtŭ prin лimвъ. [ἐν, γλῶσσα].

Ἐγγλωσσοτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, (kom:) amŭ totdaѕna în гѣpa mea, saŭ nomeneskŭ чева neînvetat. [ἐν, γλῶσσα, τύπος].

Ἐγ-γοητεύω, biit: -εύσω, (кѣ dat:) вагŭ (saŭ prічinвieskŭ чева) prin fermekŭ.

Ἐγγομφόω -ῶ, **biit: -ώσω, înfigŭ, înцeneneskŭ чева** ка **ѕnŭ кѣiŭ.** [ἐν, γόμφος]. [de ѕnde

Ἐγγόμφωσις, εως (ἡ), înцenenipe de кѣiŭ în чева.

Ἔγγονος (ὁ, ἡ), (în gen:) = Ἔκγονος, strънepotŭ. ‖ (sѕѕsl: obiч:) = Υἱδοῦς, saŭ Θυγατριδοῦς, nepotŭ de fiŭ, saŭ de fiicъ. ‖ (în nex:) = **Γέννημα, fѣlŭ, прѧпкŭ. «Ἐν πᾶσι τοῖς ζώοις ἀτελῆ τὰ τῶν νέων ἔγγονα».** Apst: [ἐν, γόνος].

Ἐγγράμματος (ὁ, ἡ), арѣtatŭ prin în-skpise, **saŭ înskpis.** [ἐν, γράμμα].

Ἔγγραμμος (ὁ, ἡ), înkinвitъ, însemnatъ прin линiї saъ прin литере, = Ἔγγραφος. «Μουσικὴ —». Fiл:[ἐν,γραμμὴ, saъ γράμμα].

Ἐγγραπτέος, α, ον, nosit: ал лвї ἐγγράφω.

Ἔγγραπτος (ὁ, ἡ), = Ἔγγραφος.

Ἐγγραύλης, ου, ші

Ἔγγραυλις, εως, saъ

Ἐγγραυλὶς, ίδος (ἡ),=Ἐγκρασίχολος, вnъ feлъ de пеште mikъ.

Ἐγγραφὴ (ἡ), înskрiere, тречере în peцistrв. [ші

Ἔγγραφος (ὁ, ἡ), екsпвsъ, екsпpimatъ înskpis. 2) (Бisep:) konpinsъ în sf: skpintвpї. «Ἔγγραφος ἡ θεότης τοῦ πνεύματος». Грг: || (sввst: saъ ел:) Ἔγγραφον (τὸ), înskpisъ mъptвpie. [din

Ἐγγράφω, вiit: -γράψω, (кв dat:) skpiъ, zвгръвeskъ, saъ skoвeskъ, sanъ în чева, saъ пе чева; трекъ în katastixъ, ші чл: (fir:) întiпъpeskъ. «Ὑπὸ τὸν φλοιὸν ὑποδυόμενοι σκώληκες ἐπιπολῆς ἐγγράφουσι». Tfp: «Εἰ μέλλουσι τοιαῦται διάνοιαι ἐγγραφήσεσθαι ἀνθρώποις». Ksn: (ші în парал:) «Ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κύτει». «Ταῦτ' ἐστι τὰν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα». Пл: (ші dinпpot:) «Δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα». Sof: «Πρὶν εἰς ἄνδρας ἐγγράψαι τὸν υἱόν». Dm: «Δί' ὃν εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης». Esx: «Ἐνεγράφης λειποταξίου, καὶ τὸν γραψάμενον χρήμασι πείσας ἐσώθης». Esx: «Ζῶα ἑωϋτοῖσιν εἰς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν». Ep: (ші пas:) «Παιδίον τῷ πίνακι ἐνεγέγραπτο». D: Kas: (ші miж:) «Ἐγγραψάμενοι ταῖς συνθήκαις ταῦτα». D: Ал:

Ἐγγράφως, adв: înskpis, saъ прin înskpise.

Ἐγγύα, în локъ de ἐγγύη.

Ἐγ-γυαλίζω [ἐν, γύαλον], вiit: -ίξω, пoet: în локъ de ἐγχειρίζω, daъ în mînъ.

Ἐγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, (прел: ἠγγύων, пex: ἠγγύ- saъ ἐνεγύησα, tpe: de кв: ἠγγύ-, saъ ἐγγεγύηκα, ші чл:) кв dat: (dвпe ziчepe) = Ἐγγυαλίζω, predaъ чева (прinч: zълогъ, saъ ка zълогъ). «Ἐχρῆν αὐτοὺς ἐγγυῆσαι τὸν ἄνδρα τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς». Antf: (de вnde 2) лorodeskъ, saъ мърitъ. «Ἐγγυῶ τὴν παῖδά σοι». Ep: 3) (pap) = Ἐγχειρῶ, întpenpinzъ. «Ἐνεγύησε περισχίσαι τὰ πέρατα». Teoflк: (Ist: H'. 3). || (miж:) daъ кezъшie, saъ мъ kezъшвieskъ. «Ἐγγύην ἀγγυᾶσθαι». Om:, ші Пл: ші Лвч: «Ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον». Skp: «Ἐγγυήσασθέ με πρὸς αὐτόν». Пл: (ші кв inf:) «Εἴ μοι ἐγγυᾷ ἥξειν ἐκεῖνον». Apstf: 2) мъ лorodeskъ, saъ iaъ în къsъtopie. «Ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τὴν μητέρα τὴν ἐμήν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς». Dm: (ші = Ἐγγυῶ 2). «Ἐγγυᾶσθαι δεῖ τοῖς υἱοῖς γυναῖκας μήτε εὐγενεστέρας πολλῷ, μήτε πλουσιωτέρας». Пл: [din

Ἐγγύη (ἡ), [ἐν, γῦον] кezъшie. 2) лorodnъ, înвoipe de къsъtopie.

Ἐγγύησις, εως (ἡ), =Ἐγγύη. [ші

Ἐγγυητὴς, οῦ (ὁ), кezaшъ. «Ἐγγυητὴς ἀλλήλοις τῶν δικαίων ὁ νόμος». Apst: Ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος». Dm: [ші

Ἐγγυητικὸς, ὴ, ὸν, de кezъшie. [ші

Ἐγγυητὸς, ὴ, ὸν, кezъшвitъ. 2) къsъtopitъ. «Γυνὴ —». Dm: de леgitimъ къsъtopie. [ἐγγυάω].

Ἐγγύθεν, adв: de апроапе. [ἐγγύς].

Ἐγγυοθήκη, ші ἐγγυοθήκη (ἡ), [ἐγγὺς, saъ ἔγγυος, θήκη] ладъ, saъ dвлапъ, ші чл: de пвs în пъstpape вase, ші алте preцioase лвкрвrї.

Ἐγγύοι, пoet: în локъ de ἐγγύς.

Ἐγγυιόω -ῶ, [ἐν, γυῖον] вiit: -ωσω, daъ чева în mîїпеле квїва. || (miж:) їaъ чева în mîїnї, saъ înвръцiшezъ.

Ἐγ-γυμνάζω, вiit: -άσω, (кв dat:) depinzъ пе чinева în чева. «Τοῖς Κελτικοῖς ἐγγυμνασάμενος πολέμοις». Пл: [de вnde

Ἐγγύμνασμα (τὸ), лвкрв їъквtъ sпpe denpindepe în чева. [ші

Ἐγγυμναστήριον (τὸ), локалъ de denpindepe, saъ eksepsape în чева.

Ἐγγυοθήκη (ἡ), = Ἐγγυθήκη.

Ἔγγυος (ὁ, ἡ), кezъшвitъ, sirвrъ. «Τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα ἐγγυώτερα ὧν δημιουργοῦσιν ἀσπιδοποιοί». Tmst: || (sввts: кв цen:)= «Καθιστάναι ἐγγύους τῶν εἴκοσι [illegible]». Apst: [ші

Ἐγγύς, [ἐν, γυῖον, saъ în afin: кв ἄγχι] adв: (лок:) =Πλησίον, апроапе; (desпpe kîtime) în апроksimaцie, ка ла (кв, saъ їъръ цen: ші pap dat:) «Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών». Іл: Δ. «Οἱ ρ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος». «Τῇ δὲ στοᾷ ταύτῃ ἔστιν ἐγγὺς ἄλλη στοά». «Павs: (ші fir:) «Ἐγγὺς ἦλθεν ἀπολέσαι πάντας ἡμᾶς». Sin: пвцinъ a linsit. «Ἐπειδάν τις ἐγγὺς ᾖ τοῦ οἴεσθαι τελευτήσειν». Пл: «Ἔχει δὲ οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγὺς». Dm: (fpasъ asemenea кв «Πολλοῦ γε καὶ δεῖ) prea denapte». Δαπανῶσα ἐγγὺς τετταράκοντα τάλαντα». Ksn: «Ἐγγὺς δυοῖν μναῖν πρόσοδον». Ksn: «Ἔτη ἐγγὺς τριακόσια». Tвч: «Ἐγγὺς τοῦ δίχα». Apst: «Οἱ θεῶν ἀγχίσποροι, οἱ Ζηνὸς ἐγγύς». Esxл: pвde.

Ἐγγύτατος, η, ον, sвпpл: ал лвї

'Εγγύτερος, α, ον, компр: din ἐγγύς, = Πλησιέστερος -έστατος, maĭ апроапе, foapte апроапе; (fir:) = 'Ομοιότερος, -ότατος, ші οἰκειότερος, -ότατος. «'Εγγύτερος λόγου». Dm: maĭ paţionaвілъ. «Τῆς ἀληθείας ἐγγύτερος λόγος». Fot: maĭ провавілъ. «Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου». Skp: || (nestp:) ἐγγύτερον, ші sвпрл: ἐγγύτατα, în локъ de...

'Εγγυτέρω, ші sвпрл: ἐγγυτάτω, adв: maĭ апроапе, foapte апроапе. «'Εγγυτέρω τῆς πόλεως». Tвч: «Μὴ προϊέναι ἐγγυτέρω». Tвч: «'Εκ τῶν ἐγγυτάτω οἰκιῶν». En: Такт: (ші desnpe kîtime). «Ἔτεσι δὲ ἐγγύτατα ὀκτώ». Tвч: «'Ελέφαντας ἔγγιστά που τῶν ἑκατόν». Плв: (ші fir:) «Παρεσκευάκεισαν αὐτοὺς ἔχθρας, ἢ φιλίας ἐγγυτέρω». Dm: «'Εγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου». ші «'Εγγύτατα τούτου διανοηθέντες». Tвч: (maĭ adesea desnpe pвdenie). «Τυγχάνει μοι ἐγγύτατα γένους ὤν». Плт: «Τοῖς ἐγγυτάτω γένει». Плт: «Τοῦ πρὸς πατρὸς ἐγγυτάτω». Dm: [ші

'Εγγύτης (ἡ), апропііme; вечінътate; (fir:) familiapitate. [ἐγγύς].

'Εγγωνιάζω, вііt: -άσω, тръіeskъ întp'вnъ колцъ, nв мъ въzъ în лвme. [ші

'Εγγώνιος (ὁ, ἡ), колцвposъ. «Τοῦ δὲ κιττοῦ τὰ φύλλα νέου μὲν ὄντος ἐγγωνιώτερα, πρεσβυτέρου δὲ περιφερέστερα». Tfp: [ἐν, γωνία].

'Εγγωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), колцвposъ ла firвръ, saъ faцъ. [ἔγγωνος, εἶδος].

'Έγγωνος (ὁ, ἡ), = 'Εγγώνιος.

'Εγείνατο, поеt: în локъ de ἐγέννησε. (вezĭ ші γείνατο).

'Εγειρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = (saъ грam: експл: ал лвĭ) 'Αερσίφρων. [ἐγείρω, φρήν].

'Εγείρω [în afin: кв ἀείρω, ἀγείρω], вііt: -ερῶ, (nex: ἤγειρα, tpe: de кв: ἐγήγερκα, nex: nas: ἠγέρθην, ші поеt: ἐγρόμην, ші чл:) (desnpe însвfл:) сколъ, (maĭ кв seamъ din somnъ) дештентъ; (pap:)înвiezъ; (fir:) =Διεγείρω, pesколъ, întъpîtъ. (miж: прin înttnd:) мъ арътъ, мъ daъ de faцъ. «Ὑπνώοντας ἐγείρει». Od: E. (ші miж:) «Ἔγειραι ὁ καθεύδων». Skp: «Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου». Iл: B. «Κἂν ἔγρῃ μεσημβρινὸς». Apstf: «'Ηγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς». Skp: «Καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη». Skp: «Ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν». Iл: Λ. «Καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγείρομεν». Tвч: «Πῦρ («Θρῆνον, «Κτύπον, «Λύραν, «Κῶμον, ші чл:) ἐγείρειν». поеt: «Οὗ δ' ἕνεκα τὸν μῦθον ἠγείραμεν». Плт: «'Ο οἶνος τῆς φιλοφροσύνης ὥσπερ ἔλαιον φλόγα ἐγείρει». Ksn: (ші miж:) «Προσέχει τοῖς πράγμασιν ἤδη, καὶ ἐγείρεται ἡ τῶν 'Αθηναίων πόλις». Dm: «'Εγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος». Skp: «Πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται». Skp: «Οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν». Skp: 2) (desnpe neînsвfл:) apdikъ, inaцъ, клъdeskъ. «Τρόπαιον («Χῶμα, «Πύργους, ші чл:) ἐγεῖραι». D: Kas: ші Epd: «Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν». Skp: «'Επιπλάσματα, ὅσα ἰόνθους ἐγείρει». Apet: apdikъ взве. (ші nas:) «Βῆμα ὑψηλὸν ἠγέρθη». Epd:

'Εγέλαξα, Dop:, ші

'Εγέλασσα, поеt: în локъ de ἐγέλασα, nex: ал лвĭ γελάω.

'Έγεντο, Dop: поеt: in локъ de ἐγένετο, nex: ал лвĭ γίγνομαι».

'Έγερθεν, Eол: поеt: în локъ de ἠγέρθησαν, 3: îm: neps: a nas: nex: ал лвĭ ἐγείρω.

'Εγερσιβόητος (ὁ, ἡ), поеt: дештептъторъ din somnъ кв stpirъrĭ. «'Αλέκτωρ — ». Non: [ἐγείρω, βοάω].

'Εγερσίβροτος (ὁ, ἡ), поеt: înквражътторъ de oamenĭ. «'Αρετὴ = ». Пркл: [ἐγείρω, βροτός].

'Εγερσίγελως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: întъpîtътторъ de pîsъ. «Βάκχος —». Епгр: [ἐγείρω, γέλως].

'Εγερσιθέατρος (ὁ, ἡ), поеt: zъdъpîtоръ de кврiositate прівitорілор în teatрв. [ἐγείρω, θέατρον].

'Εγερσιμαχέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: întъpîtъ вътъліĭ (вражве, тврвърърĭ, ші чл:) [din

'Εγερσιμάχης, ου (ὁ), поеt: întъpîtътторъ de вътъліĭ, вражве, ші чл: [ἐγείρω, μάχη].

'Εγερσίμοθος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Εγερσιμάχης. [ἐγείρω, μόθος].

'Εγέρσιμος (ὁ, ἡ), лesne de дештентат. «Ὕπνος — ». Tкр: вшоръ (de кape înpot: este νήγρετος). [ἔγερσις].

'Εγερσίνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: дештептътторъ de minte. [ἔγερσις, νόος].

'Έγερσις, εως (ἡ), сквлape, (maĭ кв seamъ din somnъ) дештентape (акт: ші nas:); înвiepe; (fir:) îndemnape, întъpîtape; (fir:) zidipe (înълцape de zidъ, ші чл:). [ἐγείρω].

'Εγερσιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: zъdъpîtоръ, saъ апpinzътторъ de лвminъ. «Λίθος — ». Епгр: крemene. [ἔγερσις, φάος].

'Εγερσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Εγερσίνοος. (вezĭ ἐγειρόφρων).

'Εγερσίχορος (ὁ, ἡ), поеt: îndemnътторъ ла danцъ. «Βάκχος — ». [ἔγερσις, χορός].

'Εγερτέος, α, ον, пos: ал лвĭ ἐγείρω.

'Εγερτήριος, α, ον, (къ цеп: saъ преп: ак:) îndemînatikъ, saъ destoĭnikъ a îndemna, a întъrîta, ші чл: [ші

'Εγερτὶ, adв: în kipъ demtentъtorъ, zъdъrîtorъ, ші чл: [ші

'Εγερτικὸς, ἡ, ὸν, (къ цеп:) = 'Εγερτήριος. [ші

'Εγερτὸς, ἡ, ὸν, = 'Εγέρσιμος. [ἐγείρω].

'Εγηγέραται, Ion: 3: îm: neps: a nas: tpe: de къ:, ші

'Εγηγέρατο, 3: îm: neps: a nas: neste sъв: ал лъї ἐγείρω.

'Εγημα, nex: 1: ал лъї γαμέω.

'Εγ-καγχάζω, вїit: -άσω,=='Εγγελάω, pîzъ къ xoxote вatжokopind пе чinева.

'Εγ-καθ-αιρέω -ῶ, вїit: -ήσω,(nex: ἐγκαθεῖλον, ші чл:) =καθαιρέω, sъrпъ.

'Εγ-καθαίρω, вїit: -αρῶ, греш: în локъ de ἐκκαθαίρω.

'Εγ-καθ-αρμόζω, вїit: -όσω, notpîвeskъ чева întp' алтъ чева цеапъп, ка sъ se liniaskъ вine.

'Εγ-καθέζομαι, вїit: εδοῦμαι, шezъ în, saъ пе чева. (вezї ші ἐγκάθημαι).

'Εγκαθεικὼς, υῖα, ός, акт: tpe: de къ: ал партч: лъї 'Εγκαθίημι.

'Εγ-καθ-είργνυμι, saъ ἐγκαθείργω, вїit: -είρξω, înkizъ чева înъъntpъ; ціъ чева înkъiatъ; 2) apestezъ, пъіъ ла опреалъ. [de вnde

'Εγκάθειρκτος (ὁ, ἡ), ="Εγκλειστος, înkisъ înъъntpъ. 2) apestatъ. [ші

'Εγκάθειρξις, εως (ἡ), înkidepe, цinepe înъъntpъ. 2) apestape, пъnepe ла опреалъ.

'Εγκαθείσατο, 3: sinr: neps: a miж: nex: 1: de xot:, ші

'Εγκαθέντες, nom: îm: de акт: nex: 2: ал партч: лъї ἐγκαθίημι.

'Εγκάθετος (ὁ, ἡ), [ἐγκαθίημι] пъsъ, tpimisъ înadins, ка sъ nîndiaskъ, sъ iskodiaskъ, saъ вікленеште sъ лъкreze înпротіва кънва; (în цеп:) вnелtitorъ, fъkътorъ de ръъ. [de вnde

'Εγκαθέτως, adв: вікленеште, din прекъцetape de ръъ.

'Εγ-καθεύδω, вїit: -ευδήσω, (къ dat:) dopmъ în, întpe, saъ пе чева; (пpin întind: ші fir:) sîntъ în пелъкpape, saъ neînгріжатъ.

'Εγ-καθ-έψω, вїit: εψήσω, (къ dat:) гербъ чева în чева.

'Εγ-καθ-ηέάω -ῶ, вїit: -ήσω, îmї пetpекъ tinepeцea вndева, saъ în чева, (вezї ші ἐννεάζω).

'Εγ-κάθ-ημαι, вїit: -καθεσθήσομαι,='Εγκαθέζομαι, шezъ вîpîtъ вndева. 2) (пpin întind:) = 'Ενεδρεύω, nîndeskъ.

'Εγ-καθίγνυμι (ἵννυμι), Ion: în локъ de ἐγκαθίζω.

'Εγ-καθ-ιδρύω, вїit: -ύσω, (къ dat:) ашezъ чева înъъntpъ, saъ пе чева.

'Εγ-καθ-ιζάνω, вїit: -ιζήσω, poet: (nestp:) în локъ de

'Εγ-καθ-ίζω, вїit: -ίσω, (къ dat: saъ ак: къ преп:) ашezъ пе чinева, (ші miж:, saъ ел:) шezъ întpe, saъ neste чева. 2) (пpin întind:) = 'Εγκάθημαι, nîndeskъ. 3) = 'Εγκαθιδρύω». «Ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο». Eвр: In: 31: (вnde însъ алцї editorї aъ îndpentat ἐγκαθείσατο).

'Εγ-καθ-ίημι, вїit: ἐγκαθήσω, (tpe: de къ: ἐγκαθεῖκα, ші чл:) (къ dat:) лasъ чева înпъъntpъ. 2) (pap) порънчeskъ.

'Εγκάθισμα (τὸ), ші

'Εγκάθισμὸς (ὁ), [ἐγκαθίζω]='Ενεδρα. 2) (овіч:) medivinalъ вaie, în каре пъtimaшiї intpînd шed nînъ ла върікъ, (Fрnц:) bain de siége, вaie de шezвtъ. 3) (ptp:) înniedekapea лimвeї în propънцapea лiтерелор aпевое de propънцat.

'Εγ-καθ-ίστημι, вїit: ἐγκαταστήσω, (къ dat:) ашezъ, statopnîчezъ, pîndвieskъ în, saъ întpe чева. «Ἡγεμόνας αὐτοὺς ἐγκατεστήσας». Tъч: (ші miж:) «Αὐλητῶν νόμῳ ἐγκαθεστώτων». Tъч: (ші nas:) «Ὁ ἐγκατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως φρούραρχος». Stp:

'Εγ-καθ-οράω -ω, вiii: ἐγκατόψομαι, (nex: ἐγκατεῖδον, ші чл:) (къ dat:) mъ вїtъ dpent în faцъ, saъ înъъntpъ; вarъ de seamъ къ лвape a minte.

'Εγ-καθ-ορμίζω, вtit: -ίσω, вarъ, (ші miж:) întpъ în noptъ, tparъ ла вskatъ. [de вnde

'Εγκαθόρμισις, εως (ἡ), въgape, saъ intpape de кoравіе în noptъ, tpaцepe ла цъpmъ.

'Εγ-καθ-υβρίζω, вiit: -ίσω, mъ noptъ къ desпpeцъ кътpe чinева, îa nevinsteskъ.

'Εγ-καινίζω, вiit: -ίσω, = 'Ανακαινίζω, penoieskъ; innoвezъ, saъ faкъ innoвaцiї, prefakъ. «Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου». Dав: 2) (maї des) пpin peліцioasъ цeremonie konsfinцeskъ; întъreskъ. «Οὐδὲ ἡ πρώτη διαθήκη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται». Skp: [ші

'Εγκαίνιον (τὸ), (пpinч: пвimaї ла îm:) 'Εγκαίνια (τὰ), serвape nentpъ tîpnosipe, saъ sfinцipe de Bisepikъ, ші чл:, saъ în nomenipea eї. [ші

'Εγκαινὶς, ἴδος (ἡ), = (saъ греш: în гокъ de) 'Εγκενίς. [ἐν, καινός].

Ἐγκαίνισις, εως (ἡ), ш і

Ἐγκαίνισμα (τὸ), ш і

Ἐγκαινισμὸς (ὁ), penoipe; (fir:) penaштepe; (maї oвiч:) sfinцipe (tîpnosipe) de Бisepікъ, ш і чл: [ἐγκαινίζω].

Ἐγκαινόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Ἐγκαινίζω, innoвezъ; sfinцeskъ (Бisepікъ, ш і чл:).

Ἐγκαιρία (ἡ), вpeme notpiвitъ пentpъ чeвa, oкazie,=Εὐκαιρία. [din

Ἔγκαιρος (ὁ, ἡ), kape se faчe în вpeme notpiвitъ. [ἐν, καιρὸς]. [de вnde

Ἐγκαίρως, adв: în вpeme notpiвitъ, saъ кввiinчoasъ.

Ἐγ-καίω, вiit: -καύσω, însemnъ цpin apsвpъ, saъ fepъ apsъ; înnerpeskъ кв foкъ, saъ doropipe, zвгpъвeskъ вв apsвpъ (saъ кв smaлtъ). «Ἐγκαύτῃ τὸ κυμάτιον ἐγκήαντι τὸ ἐπὶ τῷ ἐπιστυλίῳ». Enгp: 2) apzъ koпiopвл, ш і чл: 3) жertfeskъ. || (nas:) mъ apde, saъ mъ вate ла kanъ soapeле.

Ἐγ-κακέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ nopтъ гъpъ вървъцie, saъ лвкrezъ гъpъ ввnъ вoiцъ, вoieskъ ръъ. (вezї ш і ἐκκακέω). [ἐν, κακὸς, πάθος].

Ἐγ-καλέω -ῶ, вiit: -καλέσω, (nex: ἐνεκάλεσα, ш і чл:) (цpinч:) tparъ пe чinева în жвdikatъ пentpъ datopic, saъ satisfaчepe; (în цen:) пîpъskъ, defaїmъ, рeклamъ, mъ плînгъ de чinèва (кв dat: ш і ак: saъ цen: ел:). «Προδοσίαν αὐτοῖς ἐνεκάλουν». D: Ал: «Ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἃς μοι ἐνεκάλουν». Dm: «Ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις». Dm: «Ἀπολαβόντες, ἃ ἐγκαλοῦσι». Ksn: «Ἡ τυραννὶς ἀναγκάζει καὶ ταῖς ἑαυτῶν πατρίσιν ἐγκαλεῖν». Ksn: «Ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκούργου νόμοις». Пл: «Τούτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν οὐκ εἶχες εἰπεῖν βελτίω». Dm: «Τῆς βραδυτῆτος αὐτοῖς ἐνεκάλει καὶ τῆς ὀλιγωρίας». Пл: «Πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρί». Лкs: (ш і în сл: de dat:) «Εἴτε τι ἄλλο ἐνεκάλουν». Tвч: (ш і miж: pap). «Χρήματα ἐγκαλεῖσθαι». Iskp: «Ἐγκαλεῖται τῇ τύχῃ». Apst: (ш і кв ак: preп:) «Οὐ χρὴ ’γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον». Eвp: (ш і nas:) «Οὔτ’ ἔγκαλοῦντες οὐτ’ ἐγκαλούμενοι ὑφ’ ἑτέρων». Dm: «Τὴν αὐχμῇν ἐγκαλουμένην τὸ ἄκαρπον». Гpг: «Ἀσεβείας εἰς τὸν Τιβέριον ἐγκληθείς». D: Kas: (de вnde) «Ἐγκεκλημένα, ш і Ἐγκαλούμενα»=Ἐγκλήματα, kpime. «Οὐδὲν ἔχων» ἀπολύσασθαι τῶν ἐγκεκλημένων». Dm: «Ἀπολογησάμενοι πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκεκλημένων». Diod: (se konf: кв ἐκκαλῶ).

Ἐγ-καλινδέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι (кв dat:) mъ tъвълeskъ în чeвa; (fir:) пetpeкъ în... «Ψάμμῳ («Βορβόρῳ, ш і fir: «Λιχνείαις) —». Apst: Eвst: ш і At:

Ἐγ-καλλύνω, вiit: -υνῶ, înfpвmвseцezъ, înnodoвeskъ чeвa цpin чeвa.

Ἐγ-καλλωπίζομαι, вiit: -ίσομαι (кв dat:), mъ fълeskъ, mъ mindpeskъ în чeвa. «Ἐφ’ οἷς ἐγκαλύπτεσθαι ἔδει, τούτοις ἐγκαλλωπίζεσθαι οὐκ αἰδούμενοι». Nчfp: Гpг: [de вnde

Ἐγκαλλώπισμα (τὸ), aчeea, întpв kape se fълeшte чinева.

Ἐγκαλοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), kom: [ἐν, κάλον, σκέλος] пвsъ кв пiчoapeле în вътъkъ, (цpinч: пentpв datopie).

Ἐγκάλυμμα (τὸ), акoпerъmintъ. [ш і

Ἐγκαλυπτήρια (τὰ), kom: пapod: a лвї ἀνακαλυπτήρια. (вezї μενοῦν). [din

Ἐγ-καλύπτω, вiit: -ύψω, акoпerъ, înвъleskъ în, saъ кв чeва вine. || (miж:) mъ акoпerъ (цpinч: цpeste kanъ). «Σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς;» Apstf: «Ἐκκαλυψάμενος, ἐνεκεκάλυπτο γάρ». Пл: «Ἕκλαιον ἐγκαλυψάμενος». At: 2) (цpin întind:) mъ askвnzъ de pвшine; (în цen:) mъ pвшinezъ, mъ sfieskъ. «Ὥστε αὐτοὺς ἐγκαλύψασθαι αἰσχυνθέντας». Esx:«Ἐφ’ οἷς ἐγκαλύπτεσθαι ἔδει, τούτοις ἐγκαλλωπίζονται». Nічfp: Гpг: (ш і кв ак:) «Θεοὺς ἐγκαλυπτόμενος, ὧν ἔμελλε δράσειν. Ап: «Οὐκ ἐγκαλυπτόμενος λέγει, ἀλλὰ μεγάλῃ τῇ φωνῇ». At: [de вnde

Ἐγκάλυψις, εως (ἡ), акoпeripe, înвъlipe (ак: ш і nas:); askвndepe (цpinч: de pвшine).

Ἐγ-κάμνω, вiit: -καμοῦμαι, (кв dat:) osteneskъ, oвoseskъ în чeва.

Ἐγ-κάμπτω, вiit: -κάμψω, îndoieskъ, înkoвoiъ чeва înъвntpв. «Οὐ γὰρ ἐγκάμπτοντες, ἀλλ’ ἐκτείνοντες τὸν τράχηλον καὶ τὴν κεφαλὴν βιάζεσθαι οἱ ἵπποι ἐπιχειροῦσι». Ksn:

Ἐγ-κανάσσω (ζω), вiit: -άξω, topnъ în пaxarъ кв sвnetъ. [în afin: кв...

Ἐγ-κανχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, noet: laкъ sromotъ, sвnetъ кв чeва.

Ἔγκανθις, ίδος (ἡ), вmfлtвpъ ла koada okiвлвї (noate вpчopъ). «Ὀνομάζεται δὲ ἡ μὲν ἐπὶ πλέον αὔξησις (τοῦ κανθοῦ) ἐγκανθὶς, ἡ μείωσις δὲ ῥοιάς (skp: ῥυάς)». Гал: [ἐν, κανθός].

Ἔγκαπνος (ὁ, ἡ), чel чe apc (skoatc) fвmъ. “Τοῦ πυρὸς τὸ μὲν ἄνευ καπνοῦ καὶ

φλογὸς, τὸ δὲ ἔμφλογον καὶ ἔγκαπνον„. Опркрt: [ἐν, καπνός].

'Εγ-κάπτω, вiit: -κάψω, înвъкъ, mъnînkъ, saŭ вeaŭ лъкomeшte. "Αἴτ' ὠμὰς παραθῇς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν„. Епгр:

'Εγκαρδιαῖος, α, ον, (pap:) în локъ de

'Εγκάρδιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δίως, чел înъвntрял inimeĭ. (de вnde || sввst:) 'Εγκάρδιον (τὸ), inima (miezвл) летnвлвĭ. 2) (fir:) atinгъторъ de (провenitъ din, saŭ afлatъ în) iniшъ; (fir:) askвnsъ (în inimъ). "Τὰ δὲ ἐγκάρδια ὁ θεὸς οἶδεν„. At: 3) грeш: în локъ de 'Εγκάρσιος. [ἐν, καρδία].

'Εγκαρος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐν, κάρη] ='Εγκέφαλος, креерĭ.

'Εγ-καρπίζω, вiit: -ίσω, faкъ чева a podi; foлoseskъ; (прin întind:) înпъртъшeskъ. [ші

'Εγκάρπιος (ὁ, ἡ), копrinzъторъ de podъ (sъmînцъ). "Ἡ ἐγκάρπιος ὀπώρη διαχωρητικωτέρη„. Iпкр: [din

'Εγκαρπος (ὁ. ἡ), (înпрot: de ἄκαρπος, adikъ) poditоръ, saŭ podosъ; (fir:) kîштirosъ, foлositоръ. 2) înкъркatъ de podъ. "Κλώνιον δάφνης ἐγκάρπου„. D: Kas: 3) (прin întind:)='Εγκυος. || (sввst:) ἔγκαρπα (τὰ), (Архitект:) подоавe лa капiтелеле stlлпiлор în кiпъ de ратъре de помĭ кв поame. [ἐν, καρπὸς]. [de вnde

'Εγ-καρπόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Εγκαρπίζω; saŭ (грeш:) în локъ de ἐκκαρπόομαι.

'Εγκάρσιος, α saŭ ος, ον, пвsъ кълкat, пieziш, saŭ кърmeziш; (fir:) enirmatikъ, saŭ ланевое de înцелes. [ἐν, κάρσιος]. [de вnde

'Εγκαρσίως, adв: пieziш, кърmeziш.

'Εγ-καρτερέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) рaвdъ în чева кв stървipe; мъ înfрînezъ; (кв ак: ел:) stървieskъ în чева. [de вnde

'Εγκαρτερία (ἡ), stървipe; înfрînape.

'Εγκὰς [ἐν], adв: Ion: adînк, saŭ în adinкъ. [de вnde

"Εγκατα (τὰ), (dat: îm: ἔγκασι) поеt: maцеле, ші челе-л-алte din nъвntрв мървntъĭ a ле trвnвлвĭ. || (sinr: se aflъ nвmaĭ în Лксfn: лвĭ Лвч:)

'Εγ-κατα-βαίνω, вiit: -βήσομαι, (пex: ἐγκατέβην, ші чл:) мъ коворъ înъвntрв; (ші поеt:) intрв, мъ înfъшъръ în чева.

'Εγ-κατα-βάλλω, вiit: -βαλῶ (кв dat: saŭ преп: ак:) арвпкъ, пвiĭ чева înъвntръ.

'Εγ-κατα-διόω -ῶ, вiit: -ώσω, îmĭ пetрекъ віацa în чева.

'Εγ-κατα-βρέχω, вiit: -βρέξω, вdъ чева пе dinъвntрв; saŭ moiъ чева în...

Εγ-κατα-βυσσόω -ῶ, вiit: ώσω, (кв dat:) afвndъ, saŭ вîръ чева înъвntрв. || (miж:) мъ вîръ, pesвeskъ.

'Εγ-κατα-βύω, вiit: -βύσω, вîръ, (ші miж:) мъ вîръ în чева.

'Εγκαταγέλαστος (ὁ, ἡ), = (saŭ грeш: în локъ de) Καταγέλαστος.

'Εγ-κατα-γηράσκω; вiit: -γηράσω, ='Εγγηράσκω.

'Εγ-κατα-γράφω, вiit: -γράψω, înskpiъ în, saŭ întре чева, препвмъръ.

'Εγ-κατ-άγω, вiit: -άξω, (пex: ἐγκατήγαγον, ші чл:) dвkъ, коворъ în чева жos; (ші miж:) мъ коворъ вndева, гъzdвieskъ.

'Εγ-κατα-δαμάζω, (-δαμάω-ῶ), вiit: -άσω, domoлeskъ чева, доворъ de totъ.

'Εγ-κατα-δαρθάνω, вitt: -δαρθήσομαι, (пex: -κατέδαρθον) dopmъ вndева înъвntрв.

Εγ-κατα-δέω, вiit: -δήσω, (кв dat:) легъ чева stpîns în чева.

'Εγ-κατα-δίδωμι, вiit: -δώσω, înгъdвiъ чева.

'Εγ-κατα-δύνω, ші

'Εγ-κατα-δύομαι, вiit: -δύσω, (пex: ἐγκατέδυν, ші чл:) мъ кьfвndъ dc totъ în чева.

'Εγ-κατα-ζεύγνυμι, вiit: -ζεύξω, (кв dat:) înжвгъ (легъ înпpeвnъ, potpiвeskъ, вneskъ) чева кв алта.

'Εγκατάθετος (ὁ, ἡ), [ἐγκατατίθημι] = 'Επείσακτος, пвsъ пе d' asвпра, falsъ, neадевъратъ.

'Εγ-κατα-θνήσκω, вiit: -θανοῦμαι, (кв dat:) morъ în, saŭ întре чева.

'Εγ-κατα-καίω, вiit: -καύσω, apzъ чева de totъ пе dinъвntрв.

'Εγ-κατά-κειμαι, вiit: -κείσομαι, (кв dat:) zakъ (sîntъ кълкatъ), (ші fir:) мъ вfлв în чева.

'Εγ-κατα-κεράννυμι, вiit: -κεράσω, (кв dat:) amestekъ чева întp' алтъ чева.

'Εγκατάκλειστος (ὁ, ἡ), înkisъ din toate пърцiле în чева. [din

'Εγ-κατα-κλείω, вiit: -κλείσω, (кв dat:) înkizъ чева din toate пърцiле în чева.

'Εγ-κατα-κλίνω, вiit: -κλινῶ, кълкъ пе чinева în чева. «"Ωσπερ σισύραν ἐγκατακλιθῆναι μαλθακήν». Apst:

'Εγ-κατα-κλώθω, вiit: -κλώσω, (кв dat:) torkînd amestekъ în toptъ fipe ші de алтъ felъ; (fir:) вîръ п' întpe...

'Εγ-κατα-κοιμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, dopmъ în чева.

'Εγ-κατα-κρούω, вiit: -κρούσω, (кв dat:) batъ чева tape, ka sъ intpe în чева;

ваtъ (къ tакtъ) din піѵіоръ пе пътînтъ (ка тъsiчіï тъsвpînd timпъл).

'Εγ-κατα-κρύπτω, biit: -κρύψω, (къ dat:) askънzъ de totъ in чева.

'Εγ-κατα-κυβιστάω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) kazъ къ капъл în жos (ка înnotъtopiï) în чева.

'Εγ-κατα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: ἐγκατέλαβον, ші чл:) pinzъ пе чinева înъънtръ, saъ askпpa fanteï, saъ îл апъкъ de ла ъшъ fъɥind, saъ fiind rata a fъɥi; (fir:) апъкъ de апроапе, ad: fakъ пе чinева a пъ авеа къвîntъ de îndpentape, saъ dc пріѵінъipe.

'Εγ-κατα-λέγω, biit: λέξω, (къ dat:) tрекъ пе чinева în kataлogъ înпpeъпъ къ алціï. 2) кълегъ (nietpe, ші чл:), ші ле багъ în zidъ înпpeъпъ къ алteле. 3) (miж:) тъ кълкъ în чева.

'Εγκατάλειμμα (τὸ), рътъшіцъ. [din

'Εγκαταλείπω, biit: -λείψω, (къ dat:) лазъ чева în ..., saъ în ърта mea; 2) лазъ пеажълatъ, пъръseskъ.

'Εγ-κατ-αλείφω, biit: -αλείψω, ънгъ чева вine пе dinъънtръ.

'Εγκατάλειψις, εως (ἡ), лъsape, пъръsipe. [ἐγκαταλείπω].

'Εγκατάληψις, εως (ἡ), npindepe, апъкape de апроапе (акt: saъ nas:) (Тъч: E. 72). [bezï ἐγκαταλαμβάνω].

'Εγ-κατα-λιμπάνω, biit: -λείψω, = 'Εγκαταλείπω.

'Εγ-κατα-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, soкoteskъ (saъ tрекъ în sokoteaлъ) чева înпpeъпъ къ алteле.

'Εγ-κατα-λοχίζω, biit: -ίσω, întpenъmъръ în чeaтъ ostъшeaskъ. (аша se îndpent: zisa «'Εν καταλοχίαις». Skp: Παραλίπ: Β΄.)

'Εγ-κατα-λύω, biit: -λύσω, гъzdъieskъ în вре ънъ локъ.

'Εγκαταμεμιγμένως, adв: (de партч:) amestekat. [ἐγκαταμίγνυμι].

'Εγ-κατα-μένω, biit: -μενῶ, (къ dat:) ръmîiъ în чева.

'Εγ-κατα-μίγνυμι, biit: -μίξω, (къ dat:) amestekъ în чева.

'Εγ-κατα-μυκτηρίζω, biit: -ίσω, грam: екsпл: a лъї ἐγκατιλλώπτω.

'Εγ-κατα-ναίω (întpeв: пътаї nex: ἐγκατένασα), noet: = 'Εγκατοικίζω.

'Εγ-κατ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, topnъ чева înъънtръ. [de ънde

'Εγκατάντλησις, εως (ἡ), ъdape, moiape. (прінч: de пътimашъ тъdъларъ).

'Εγ-κατα-παίζω, biit: παίξω, (къ dat:) =Ἐμπαίζω, ваtжокореskъ.

'Εγ-κατα-πάλλομαι, biit: -παλοῦμαι, noet: (къ dat:) sъpind (asвîрлindъ тъ) kazъ în чева. «Πόντῳ δ' ἐγκατέπαλτο». Оп:

'Εγ-κατα-πείρω, biit: -περῶ, (nex: ἐγκατέπειρα, ші чл:) =Ἐγκαταπήγνυμι.

'Εγκαταπέφυκα, tpe: de къ: (în лобъ de прez:) ал лъї ἐγκαταφύω.

'Εγ-κατα-πήγνυμι, biit: -πήξω, (къ dat:) înfirъ, вîръ чева înъънtръ. «Ξίφος κουλεῷ ἐγκατέπηξα». Od: Л. amъ въrat къцітъл în teакъ.

'Εγ-κατα-πίμπρημι, biit: -πρήσω, apzъ de totъ чева, saъ пе чinева în чева.

'Εγ-κατα-πίνω, biit: -πιοῦμαι, (nex: ἐγκατέπιον, ші nas: ἐγκατεπόθην) înriцъ чева de totъ; (npin întind:) fakъ певъzвtъ.

'Εγ-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (къ dat:) kazъ penede în, saъ neste чева.

'Εγ-κατα-πλέκω, biit: -πλέξω, (къ dat:) înплeteskъ чева întpe (saъ înпpeъпъ къ) алteле; (fir:) =Παρενείρω.

'Εγ-κατ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeпътъръ чева înпpeъпъ къ алteле, = Συναριθμέω.

'Εγ-καταῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, (къ dat:) kosъ чева înъънtръ, saъ întpe алteле.

'Εγ-καταῤ-ῥιζόω -ῶ, biit: -ώσω, (къ dat:) înръdъчinezъ чева înъънtръ în чева.

'Εγ-καταῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, (къ dat:) asвîрлъ (прънъstiezъ) чева înъънtръ în чева.

'Εγ-κατα-σβέννυμι, biit: -σβέσω, (къ dat:) stinгъ de totъ în чева.

'Εγ-κατα-σήπομαι, biit: -σαπήσομαι, (nex: ἐγκατεσάπην, ші чл:) (къ dat:) пътpezeskъ în чева.

'Εγ-κατα-σκευάζω, biit: -άσω, (къ dat:) înfiinцezъ (ънeлteskъ, съвîршeskъ) чева înъънtръ, saъ întpe... «Φιλίαν αὐτοῖς ἐγκατασκευάζων». Diod:

'Εγκατάσκευος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σκεύως, konstpяitъ (компъsъ) къ тештешънъ, къ îndemînзlate лъкratъ. «Οὕτω γὰρ καὶ ἐγκατάσκευος ἔσται καὶ ἁπλοῦς ἅμα ὁ λόγος». D: Flp: [ἐν, κατὰ, σκευή].

'Εγ-κατα-σκηνόω ῶ, biit: -ώσω, (къ dat:) îmï ашezъ kopтъл (локъіпца), saъ локъіeskъ în вре ънъ локъ.

'Εγ-κατα-σκήπτω, biit: -σκήψω, (къ dat:) (pap strъm:) asвîрлъ, (ші маї овіч: nestp: saъ ел:) тъ asвîрлъ (kazъ) penede ка ънъ tръsnetъ [σκηπτὸς] înъънtръ, saъ neste чева, isвeskъ. «Κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψε Θεός». Esxл: «Λεγόμενον (τὸ νό-

σημα) καὶ πρότερον πολλαχόθεν ἐγκατασκῆψαι». Тъч: [de вnde

'Εγκατάσκηψις, εως (ἡ), isвipe (прinч: de вoaлъ).

'Εγ-κατα-σκιῤῥόω -ῶ, вiit: -ώσω, лasъ (прinч:) natimъ a se прefaчe în sкipъ (întъpitъ вmflътъpъ), a se înвekí, a se înpъdъчina; (прin вpm:) a ажвnце în stape aneвoe de tъmъdвit, saъ de netъmъdвit.

'Εγ-κατα-σπείρω, вiit: -σπερῶ, (кв dat:) semъnъ (pisineskъ) чева înъвntpв, saъ întpe..., înnpaштiъ. [de вnde

'Εγκατασπορὰ (ἡ), însemъnape, saъ înnpъштiape.

'Εγ-κατα-στηρίζω, вiit: -ίσω, ші -ίξω, aшezъ чева цeanъn, înцenenesкъ în, saъ întpe чева.

'Εγ-κατα-στοιχειόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кв dat:) faкъ a лва чева elementapъ fiinцъ, înfiinцezъ чева înъвntpв, saъ întpe чева.

'Εγ-κατα-σφάζω, вiit: -σφάξω, (кв dat:) înжвnriъ ne чinева înъвntpв, saъ întpe чева.

'Εγ-κατα-σχάζω, вiit: -σχάσω, srîpiъ, saъ кpъnъ чева înъвntpв ші adînк.

'Εγ-κατα-ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, adвкъ tвpвъpъpî, konfвsiî, înквpкътвpî în чева.

'Εγ-κατα-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, (кв dat:) пвiъ чева, saъ ne чinева în pîndвл челор-л-алцї; (прin întind:) прiimeskъ de вnъ. «'Αλλ' ἐγκεκρίσθω δὴ ὁ γάμος, καὶ ἐγκατατετάχθω· πληθύνεσθαι γὰρ ὁ Κύριος βούλεται τὴν ἀνθρωπότητα». Клm:

'Εγ-κατα-τέμνω, вiit: τεμῶ, (кв dat:) taiъ чева de totъ înъвntpв. «Μὴ κατὰ τρόπον κυϊσκομένων, ἀλλ' ἐγκατατεμνομένων». Iпкр:

'Εγ-κατα-τίθημι, вiit: -θήσω, (кв dat:) aшezъ, пвiъ în пъstpape чева înъвntpв.

'Εγκατατομὴ (ἡ), totalъ tвiepe înъвntpв. «'Εμβρύου ἐγκατατομή». Iпкр: [ἐγκατατέμνω].

'Εγ-κατα-τρίβω, вiit: -τρίψω, (кв dat:) fpeкъ, (adikъ) denpinzъ ne чinева în чева.

'Εγ-κατα-τρώγω, вiit: -τρώξομαι, (nex: ἐγκατέφαγον, ші чл:) mъnînкъ, înriцъ чева amestekatъ în алъ чева.

'Εγ-κατ-αυγάζω, вiit: -άσω, лвminezъ ne dinъвntpв.

'Εγ-κατ-αυλίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кв dat:) гъzdвieskъ вndeва.

'Εγ-κατα-φαγὲν, Dop: în локъ de ἐγκαταφαγεῖν, nex: 2: de înf: ал лвї -кататрώγω.

'Εγ-κατα-φλέγω, вiit: -φλέξω, (кв dat:) apzъ чева înъвntpв în чева.

'Εγ-κατα-φυσάω -ῶ, вiit: -ήσω, sвflînd вarъ чева în чева (snpe ек: вîntъ прin шezвtъ în nînteчеле вiteї).

'Εγ-κατα-φυτεύω, вiit: -εύσω, (кв dat:) sъdeskъ în, saъ n' întpe...

'Εγ-κατα-φύω, вiit: -φύσω, (întpeв: nвmaї tpe: de кв:) 'Εγκαταπέφυκα, sînъ linitъ în чева din natвpъ.

'Εγ-κατα-χέω, вiit: -χεύσω, (nex: ἐγκατέχεα, ші noet: ἐγκατέχευα) topnъ, върsъ чева (penede) înъвntpв, saъ neste чева.

'Εγ-κατα-χρίω, вiit: -χρίσω, вnrъ чева ne dinъвntpв (saъ ne toatъ sвpfaца).

'Εγ-κατα-χώννυμι, вiit: -χώσω, (кв dat:) вîpъ чева кв totвл înъвntpв, акоперъ (прinч: кв пъmîntъ), înгропъ.

'Εγ-κατα-χωρίζω, вiit: -ίσω, (кв dat:) aшezъ чева în, saъ n' întpe чева.

'Εγ-κατ-εῖδον, nex: 2: ал лвї ἐγκαθοράω.

'Εγκατείλεγμαι, nas: tpe: de кв: ал лвї ἐγκαταλέγω.

'Εγ-κατ-ειλέω, -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) înfъшвpъ înъвntpв.

'Εγκατέλιπον, nex: 2: ал лвї ἐγκαταλείπω.

'Εγκατέπαλτο, noet: nas: neste-sъв: ал лвї ἐγκαταπάλλομαι, saъ nex: ал лвї...

'Εγ-κατ-εφ-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι='Εγκαταπάλλομαι.

'Εγκατ-έχω, вiit: ἐγκαθέξω, (nex: ἐγκατέσχον, ші чл:), цiъ, konpinzъ чева înъвntpв. «Πολλάκις μετὰ τὴν τοῦ ἐμβρύου κομιδὴν ἐγκατέχεται κατὰ τὴν ὑστέραν τὸ χωρίον». Il: Eц:

'Εγκατηρὰ (ἡ), вnъ felъ de salamвpъ, saъ salцъ din maце de пештї. [ἔγκατα].

'Εγκάτθεο, noet: în локъ de ἐγκατάθου, 2: nepв: a miж: nex: 2: de nopвnч: [ші.

'Εγκάτθετο, noet: în локъ de ἐγκατέθετο 3: nepв: a miж: nex: 2: de xot: ал лвї ἐγκατατίθημι.

'Εγ-κατ-ίλλω, вiit: ... ='Εγκατειλέω.

'Εγ-κατ-ιλλώπτω, вiit: -ώψω, noet: (кв dat:) mъ вîlъ ла чinева клinind din окї, вatжоквpindв' л.

'Εγκατόεις, εσσα, εν, noet: konpinzътorъ de (saъ pелativъ, op asemъnatъ кв) maце, saъ mървntaic din nînteчe. [ἔγκατα].

'Εγ-κατ-οικέω -ῶ вiit: -ήσω, (кв dat:) локвieskъ înъвntpв, saъ n' întpe... [ші

'Εγ-κατ-οικίζω, вiit: -ίσω, пвiъ ne чinева a локві вndeва. [ἐγκάτοικος].

'Εγ-κατ-οικοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, zidind înкizъ чева înъвntpв. «'Εγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν». Esx:

'Εγκάτοικος (ό, ή), локъitorъ într' unъ локъ. [ἐν, κατὰ, οἶκος].

'Εγ-κατ-εμβρέω -ῶ, biit: -ήσω, moiъ чева пікînd ка плоаса.

"Εγκατον (τὸ), bezï ἔγκατα.

'Εγ-κατ-οπτρίζομαι, biit: -ίσομαι, (къ dat:) тъ ъitъ în (saъ ка în) oglindъ.

'Εγ-κατ-ορθόω -ῶ, biit. -ώσω, (къ dat:) sъvîrşeskъ чева прin чinева.

'Εγ-κατ-ορύσσω (ττω), biit: -ορύξω, (nas: tpe: de къ: ἐγκατορώρυγμαι) sъnînd înгропъ чева înъuntrъ.

'Εγκάτοχος (ό, ή), = Κάτοχος.

'Εγ-καττύω, biit: -ύσω, (къ dat:) kîrpeskъ talпa unei inkълцъminte, kosînd unъ netikъ în miжлокъ.

'Εγκατώδης, εος (ό, ή), чел din ſелъл maделор, saъ mърuntaielor. [ἔγκατα].

Εγ-καυλέω -ῶ, biit: -ήσω, =(saъ гр: ш: în локъ de) 'Εκκαυλέω.

"Εγ-καυμα (τὸ), apsъtъръ, saъ бъшікъ, panъ din apsъръ. 2) însemnътъръ прin apdepe. [ші

"Εγκαυσις, εως(ή), apdepe, apsъръ; (med:) бътaie de soape лв капъ. 2) zъгръвire прin fокъ, saъ sшълtape. [ші

'Εγκαυστὴς, οῦ (ὁ), zъгръвitorъ прin apdepe, smълтътorъ. [ші

'Εγκαυστικὸς, ὴ, ὸν, relativъ къ (saъ îndemîn: tikъ ла) zъгръвire прin apdepe. || 'Εγκαυστικὴ (seînцel: τέχνη), meштешъгъл smълтърії, saъ zъгръвірії прin apdepe. [ші

"Εγκαυστος (τος) (ό, ή), zъгръвitъ, saъ însemnatъ прin apdepe, лъкratъ къ (saъ ка къ) smaлtъ. «Κόχλος ἐγκαυτή». Sхл: черпеалъ рошіе de кіноваръ. || (sъbst:) ἔγκαυστον (τὸ), unъ felъ de черпеалъ, saъ smaлtъ. [ші

'Εγκαύτὴς, ου saъ οῦ (ὁ), Epigr: ='Εγκαυστής. [ἐγκαίω].

'Εγ-καυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (къ dat:) тъ ſълeskъ, тъ mîndpeskъ, тъ înгînfezъ de чева. «Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ». Skp:

"Εγκαφος (ὁ, saъ τό), [ἐγκάπτω] înъъкълъръ; (fir:) чел maї пъцinъ ші maї mikъ лъкръ, багателъ.

'Εγκαφιλίδαλος (ὁ), kom: [ἐγκάπτω, κίδαλος] mînkътorъ de чеапъ.

'Εγ-κέομαι, Ion: în локъ de

"Εγ-κειμαι, biit: -κείσομαι, (къ dat:) zakъ (sîntъ кълкatъ), saъ тъ aſлъ пъsъ în чева. «'Επεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς (τοῖς εἴμασιν)». Ил: X. «Τοῦ μὲν κεράατα δοιὰ μετώπῳ ἔγκειται». Nik: «Βελῶν ἐπὶ τοῖς τραύμασιν ἐγκειμένων», Ид: «"Εγκειται γὰρ τῇ λέξει (νεαρὸν) τὸ ἀρύειν». Sхл: Apstf: «Βλάβαις («Μόχθοις «Θρήνοις, ші чл:) ἔγκειμαι». Sof: ші Eвр: «Ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις πόθος». Apstf: 2) sîntъ înkinatъ, къ totъл апlекatъ къїва, saъ ла чева. «'Εγὼ μὲν τίν ὅλως ἔγκειμαι (поate ἄγκειμαι), τύ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ». Tкр: «"Εγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρά». Skp: 3) staъ în suinapea къїва, stърieskъ stpimtopînd пе чinева, nъ 'л лasъ d' апроапе. «Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο λέγων». Tъч: «Πολύς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται». Dm: «'Εγκείσεται γὰρ ὑμῖν πέρα τοῦ δέοντος βαρύς». D: Ал: «'Ενέκειντο τῷ Περικλεῖ». Tъч: «'Επεὶ δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο λαμπρῶς, καὶ ἐνέκειντο οἱ Κορίνθιοι». Tъч: «Τῶν γὰρ 'Αθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ». Tъч: «'Ενέκειτο τῷ δήμῳ πολύς, μὴ προέσθαι δεόμενος τὸν ...». Пл: «'Ο δὲ οὐκ εἴα λιπαρῶς ἐγκείμενος». Ел: (se konf: къ ἄγκειμαι, ші σύγκειμαι). (bezï ші ἐπίκειμαι).

'Εγκείρω, biit: -κερῶ, (nas: tpe: de къ: ἐγκέκαρμαι) tъnzъ nînъ în nieле. (bezï ші ἐγκουράς).

'Εγκέκαυμαι, nas: tpe: de къ: ал лъї ἐγκαίω.

'Εγκεκαρμένος, ὴ, ον, nas. tpe: de къ: ал partч: лъї ἐγκείρω.

'Εγκεκλῃσμένος, ὴ, ον, At: în локъ de ἐγκεκλεισμένος, nas: tpe: de къ: ал partч: лъї ἐγκλείω.

'Εγκέκραμαι, nas: tpe: de къ: ал лъї ἐγκεράννυμι.

'Εγκεκρυμένως, adв: (de partч:), къ kipъ kam askъnsъ, taїnikъ.

'Εγκεκυφὼς, υῖα, ός, akt: tpe: de къ: ал partч: лъї ἐγκύπτω.

'Εγκέλαδος (ὁ, ή), noet: sromotosъ. «'Εγκέλαδα» Sхл: Apstf: niшte însekte sbîrnîitoape în sborъл лор (ка цinцаръл, алвіпеле, greerії, ші чл:). (bezï ші βομβύλιος). [ἐν, κέλαδος].

'Εγ-κελαρύζω, biit: -ύσω, (desnpe kъpцepe de anъ) kъrgъ în чева fъkînd sromotъ, mъrmъrъ.

'Εγκέλευσις, εως (ή), ші

'Εγκέλευσμα (ευμα), ατος (τὸ), stpirape (porъnkъ) îndemnътoape, mi înkъraжътoape (prinч: în bъtлie). [ші

'Εγκελευσμὸς (ὁ), = 'Εγκέλευσις. [ші

'Εγκελευστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ, folositorъ ла înkъraжare. [ші

'Εγκέλευστος (ό, ή), fъkътъ (saъ fъkътorъ de чева) прin înkъraжare, saъ în-

demnape; порвпчіть. «Θρῆνος—». Ios: [din

Ἐγ-κελεύω, (ші між:) -еúомаι, biit: еúсω, -ομαι, (кв dat:) înквражezъ, îndemnъ прin stpirape; (маї поъ) порвпческъ. «Ἤδη δὲ τῆς σάλπιγγος ἀρχομένης ἐγκελεύεσθαι». Пл: «Ὅτε δᾶμος ἐνεκελεύσατο τοῖς στρατηγοῖς τιμᾶσαι τὸν ἄνδρα». Епгр:

Ἐγ-κέλλω, biit: -κέλσω, (кв dat:)=Ἐνερείδω, înцепепеskъ în чева; (nestp: saъ ел:) =Ἐμπίπτω.

Ἐγκενὶς, ίδος (ἡ),[ἐνέγκω] кавтъ ἐπηγκενίς.

Ἐγ-κενόω -ῶ, biit: -ώσω, гram: експл: а лвї ἐγκανάσσω.

Ἐγ-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, în локъ de

Ἐγ-κεντρίζω, biit: -ίσω, înпinгъ кв волдвл; (fir:) **îndemnъ**, întърîtъ. 2) (маї овіч:) алтвieskъ помъ, шї чл: «Τὰ παχύφλοια καὶ ὑγρόφλοια παρὰ τὸν φλοιὸν ἐγκεντριστέον». Цеоп: (вezї ші ἐνοφθαλμίζω).

Ἐγκέντριον (τὸ), ші

Ἐγκεντρὶς, ίδος (ἡ), (în цеп:) = Κέντρον, волдъ; (în цеп:) ор че înstpвmîntъ аskвцitъ ла вîpfъ; (de вnde) kondeiвл, кв каре жвdikътopiї îшї însemnaъ пе пinакidъ саъ тъвліцъ пърерea, че авеаъ. 2) (партк:) nintine de кълърецъ (Fpanц: éperon). (вnъ astfeлъ de лвкрв пвпеаъ ла înкълцъminte чei че se свіаъ în помї, саъ пе перецї, прin вртаре ші хоцii). [ἐν, κέντρον].

Ἐγκέντρισις, εως (ἡ), ші

Ἐγκεντρισμὸς (ὁ), алтвire de помї, ші чл: [ші

Ἐγκεντριστέον, nosit: ал лвї [ἐγκεντρίζω].

Ἔγκεντρος (ὁ, ἡ), чел кв волдъ, цеапъ, акъ, ші чл: (прin врт:) мвшкътopъ, înцепътopъ (Fpanц: piquant). «Ἀμφισβητεῖται, πότερον, ἔγκεντροί εἰσιν οἱ κηφῆνες, ἢ ἄκεντροι». Apst: [ἐν, κέντρον]. [de вnde.

Ἐγκεντροτέρως, adв: кв маї мвлтъ înцепаре, саъ мвшкаре; (fir:) кв маї мвлтъ вioiчівne. [ші

Ἐγ-κεντρόω -ῶ, biit· -ώσω, înцепъ кв волдъ, саъ акъ.

Ἐγ-κεράννυμι, biit: -κεράσω, (tpe: de кв: ἐγκέκραμαι, ші чл:) amestekъ чева înъвntpв, саъ кв алтъ чева; (fir:) fакъ amestekътврї, întърîtъ. «Ἐγκερασάμενος πρήγματα μεγάλα». Ep: 2)=Ἐγχέω, topnъ în.. «Οἶνον τ' ἐγκεράσασα πιεῖν». Il: Θ. [de вnde

Ἐγκέραστος (ὁ, ἡ), amestekatъ în (саъ кв) алтъ чева.

Ἐγ-κεραυλέω -ῶ, biit: -ήσω, кîntъ кв гаверъ de корпъ. [ἐν, κεραύλης].

Ἐγ-κερτομέω -ῶ, biit: -ήσω,=Κέρτομῶ, окъръsкъ, вaiжокореskъ пе чinева кв ворве, че 'ї sfîшіъ inima.

Ἐγ-κέρχνω, (îъръ biit:) прічinвieskъ рътвшіалъ. [ἐν, κέρχνος].

Ἐγκεφαλίτης, ου (ὁ), че se dedвче ла (саъ se aглъ în) креерї. [din

Ἐγκέφαλος (ὁ, ἡ), (adiekt:) че se aглъ în капъ; (de вnde sввst:) креіcрії (капвлвї). [ἐν, κεφαλή].

Ἐγκέχοδα, tpe: de кв: ал лвї ἐγχέζω.

Ἐγ-κηδεύω, biit: -εύσω, (кв dat:) îmmopmîntezъ.

Ἐγκηρὶς, ίδος (ἡ), mikъ аштвпвшъ de чеаръ. [ἐν, κηρός].

Ἔγκηρος (ὁ, ἡ),=Ἐπίκηρος.

Ἐγ-κηρόω -ῶ, biit: -ώσω, вnгъ пс dinъвntpв кв чеаръ.

Ἐγ-κιθαρίζω, biit: -ίσω, poet: кîntъ кв kitapa întpe вniї алції.

Ἐγ-κικράω -ῶ, poet: Dop: în локъ de ἐγκεράννυμι.

Ἐγ-κιλικεύομαι, biit: -εύσομαι, ші

Ἐγ-κιλικίζω, biit: -ίσω, kom: (кв dat:) мъ портъ кътре чinева ка Чіліčіanъ [Κίλιξ, adikъ ка вnъ віклеanъ ші пекredinчosъ; (прin врт:) амъцeskъ.

Ἐγ-κινδυνεύω, biit: -εύσω, (кв dat:) мъ прімеждвieskъ în чева.

Ἐγ-κινέομαι -οῦμαι ,biit: -ήσομαι, ші poet:

Ἐγκίνυμαι (îъръ biit:), (кв dat:) мъ mішкъ înъвntpв, саъ прin чева; (fir:) tвpбвръ, fакъ amestekътврї.

Ἐγκιρνᾶντι, Dop: în локъ de ἐγκιρνᾶσι, 3: îm: neps: a лвї ...

Ἐγ-κίρνημι, biit: -κεράσω, = Ἐγκεράννυμι, topnъ în... «Ἐν δὲ κίρνατε τῶ μελιαδέος ὅττι τάχιστα κρατῆρα». (Алк: în) At:

Ἔγκιρρος (ὁ, ἡ), =Ὑπόκιρρος, гълвeniчosъ. [ἐν, κιρρός].

Ἐγ-κισσάω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ апpinsъ de noftъ tpвпeaskъ; (кв ак:) iaъ în пînteче, zъmisлeskъ; (fir:) «Φθόνον κατ' ἡμῶν ἐγκισσήσας». (Metod: în) Fot:

Ἐγκισσεύομαι, biit: -εύσομαι, мъ înплетiчeskъ, мъ înгъшвръ ка edepa. [ἐν, κισσός].

Ἐγκίσσημα (τὸ), првпкъ zъmisлitъ în пînteче. [ші

Ἐγκίσσησις, εως (ἡ), zъmisлire, înворцошаре. [ἐγκισσάω].

Ἐγκλαστρίδιον (τὸ), = Ἐνώτιον. [din

Ἐγ-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fpinгъ чева прin міжлокъ. 2) (fir:) întpepвпъ, опpeskъ. 3) moiъ, мішкъ sпpe милъ.

Ἐγκλεισμὸς (ὁ), înkidepe înъвntpв. [ші

'Εγκλειστήριος (ό, ή), op че sлъжеште ла înkidepe. || (sъвt:) «'Εγκλειστήριον, = 'Ασκητήριον. (bezĭ ziч: ъpm:). [ші

"Εγκλειστος (ό, ή,) înkisă înъъntpъ. || (sъвst:) monaxă, înkisă totdaъna în kilia sa. «Εκεῖ δὲ εἰσὶν ἑκατὸν ἔγκλειστοι, καὶ ποιμαίνει αὐτὰς στηλίτης διὰ θυρίδος». Enf: [ші

'Εγκλείστρα (ή), ші

"Εγκλειστρον (τὸ), = 'Εγκλειστήριον. [din

'Εγ-κλείω, вііt: είσω, înkizĭ, înkвіă înъъntpъ. «"Οκως ἔλθοι εἰς τὸ τεῖχος, καὶ τὰς πύλας ἐγκληίσειε». Ep: (ші miж:) «Καταφυγόντες εἰς τὸν ναὸν, καὶ ἐγκλεισάμενοι ἡσυχίαν εἶχον». Ksn:

"Εγκλημα (τὸ), (лец) prічina, пentpъ каре (ші skpisъл, прin каре) nîpaшte чinева ла жъdikъtopie; (înцen:) вinъ, saă kpimъ, oвiektă de nîpъ. [ἐγκαλέω]. [de ъnde

'Εγκληματικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, kpiminală, atinrътopă (saă dътътopă de prічinъ) de вinъ. «'Η δὲ διὰ τὸ χρήσιμον (φιλία) ἐγκληματική». Apst:

'Εγκληματόομαι -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, грeш: în локă de ἐκκληματόομαι, saă εὐκληματέω.

'Εγκλήμων, ονος (ό, ή), noet: nîpîtopă. [ἐγκαλέω].

'Εγ-κληρονομέω -ῶ, вііt: -ήσω, (Skp:) înnъpтъшeskă din moштenîpe.

"Εγκληρος (ό, ή), noet: (къ цen:) пъptaшă din чева. 2) (къ dat:) = Σύγκληρος, înnpeъnъ пъptaшă, de o notpівъ, asemenea. 2) чел че a лъat moштenipe; (прin întind) вogată. «"Αρουρα — ». Лік: цapinъ podoasъ. «Γυνὴ —». Eвp: ='Επίκληρος. [ἐν, κλῆρος]. [de ъnde

'Εγ-κληρόω -ῶ, вііt: -ώσω, = Κληρόω, daă прin sopцї.

"Εγκλησις, εως (ή), nîpъ, tpaцepe în жъdikatъ.

Εγκλητέος, α, ον, nosit: ал лъї ἐγκαλέω, de nîpît, (вinoватă) каре tpeвъie a fi nîpîtă. [ші

'Εγκλητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, apътътopă de (saă fъкътă snpe) nîpъ. [ші

"Εγκλητος (ό, ή), (ші adв:) -ήτως, nîpîtă, saă de nîpît, хълітă. 2) «Δίκη —». Mix: Пseл: = "Εκκλητος. [ἐγκαλέω].

'Εγκλιδὸν, adв: noet: кълкat. «'Εγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα». Аплп: плекîndă 'шї окії în жos. [ші

"Εγκλιμα (τὸ), op че este sкпъsă ла înклinaцie, повîpnipe. «Τοῖς ἐγκλίμασι τοῦ ἐδάφους». Плв: 2) (цeогр· ші astp:) = Κλίμα. 3) (naвt:) грeш: în локă de ἄγκλιμα. 4) = "Εγκλισις, opnipe пе fъгъ (ostъш:). [ἐγκλίνω].

'Εγκλίνιος (ό, ή), кълкată în pată, = Κλινήρης. [ἐν, κλίνη].

'Εγ-κλίνω, вііt: -κλινῶ, (stpъm: ші nestpъm:) mъ плекă, (прinч: ші fir:) mъ повîpneskă, mъ pezemă; (fir:) opneskă, (ші miж: saă nas:) mъ opneskă пе fъгъ, шъ sъпвіă, mъ petpară. «Οἱ δὲ ἐνέκλιναν καὶ τούτους». Ksn: «Οἱ δ' ὀλίγον τινα δεξάμενοι χρόνον ἐγκλίνουσι τὰ νῶτα». D: Ал: «Παρατρέποντος ἐκ τοῦ συνήθους, καὶ ἐγκλίνοντος τὴν φωνὴν». Пл: (ші ел:) «'Εγκλίνοντες ἔφευγον». Пл: (ші miж:) «Διὸ καὶ οὐκ ὀρθὸν, ἀλλ' ἐγκεκλιμένον (τὸ φύλλον)». Tfp: (ші къ dat:) «Καὶ ἅμα ἐνεκλίθη αὐτῷ». Ksn: «'Εγκεκλιμένοι τοῖς σκίμποσι». Пл: (ші sъ adв:) «Σκέλη ἐγκεκλιμένα μικρὸν ἔξω». Пл: (ші къ преп:) «"Οταν δὲ τὴν εὐθυωρίαν ἢ εἰς δεξιὰ, ἢ εἰς ἀριστερὰ, ἢ εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ εἰς τὸ ὄπισθεν ἐγκλίνῃ». Плт: «'Εγκεκλικότας ταῖς κεφαλαῖς, καὶ πρὸς τὸ παρὸν βλέποντας». Пл: (ші fir:) «Πόνος ὕμμι μάλιστα ἐγγκέκλιται». Iл: Z. toatъ гpeвtatea este asъnpa вoastpъ. «Τὴν πολιτείαν ἐγκεκλιμένην, καὶ ῥέπουσαν ἐπὶ τὰ χείρω». Пл: «'Ως ἡσθάνετο τοὺς πολλοὺς ἐγκεκλικότας καὶ παρέχοντας ὑφ' ἡδονῆς, ὅ,τι βούλοιτο χρῆσθαι». Плт: «'Ο δῆμος οὔτε πρότερον οὐθ' ὕστερον Τυῤῥηνοῖς ἐνέκλινε. D: Ал: «'Εγκλίνειν πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν». Apst: 2) (гpam:) «'Εγκλινομένη λέξις». zічepe, че 'шї sтpъmътъ tonъл asъnpa челїї пpечedinte. «Τὰ ὀρθὰ τῶν ἐγκεκλιμένων ἡγεῖται». D: Ал: «'Εγκλίνεσθαι δὲ λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ δυναμένων ἐφ' ἑαυτοῖς στηρίζεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐφ ἑτέροις ἀνακλινομένων». Msxoпл: [de ъnde

"Εγκλισις, εως (ή), плекаре, повîpnipe. «Πόλου —». Astp: ші цeor: înnpot: de ἔξαρμα. «'Ρήματος ἔγλισις». modă. ші «Τόνου ἔγκλισις». Гpam: «Γ'ράφεται δὲ καὶ κατ' ἔγκλισιν». Eвst: (bezĭ ἐγκλίνω. 2). [ші

'Εγκλιτέον, nosit: ал лъї ἐγκλίνω. [ші

'Εγκλιτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, (гpam:) zічepca че 'шї stpъшътъ tonъл asъnpa челїї пpечendinte.

'Εγ-κλοιόω -ῶ, вііt: -ώσω, легă къ вepігъ de fepă, saă легă înnpежвp în feлă de вepігъ.

'Εγ-κλονέω -ῶ, вііt: -ήσω, клetină чева înъъntpъ. (bezĭ ші ъpm:).

'Εγ-κλυδάζομαι, вііt: -άσομαι, гloteză înъъntpъ, mъ mішкă (ка talazeле, saă ва-

лъріле апеї)ᵛ кînd ла о̆ парte, кînd ла алта; колкотezъ (ка апа în пînтече). [de ъnde

'Εγκλύδαξις, εως (ἡ), глотape de валърї; saъ тішкape de апъînъънтръ. [ші

'Εγκλυδαστικὸς,, ἡ, ὸν, пътimашъ, saъ прічinъitоръ de колкотipe de апъ înъънтръ.

'Εγ-κλύζω, biit: -κλύσω, вагъ прin клistipъ ънъ ліквідъ înъънтръ. 2) клъleскъ чева întp' ънъ ліквідъ. «Ἔγκλυζε ᾧδε κἀκεῖσε διαφέρων τὸν ἔνδεσμον». Dъкр: (вezї ші διακλύζω). (de ъnde

Ἔγκλυσμα (τὸ), ліквідъл, че se вагъ în трънъ прin клistipъ.

'Εγκλυστέον, посіtі ал лъї ἐγκλύζω.

'Εγ-κλώθω, biit: -κλώσω, торкъ чева în (adікъ înпреънъ къ) алтъ чева, інкъркъ.

'Εγ-κνήθω, biit: -κνήσω (къ dat:) pazъ чева къ ръzъtoapea în вре ънъ basъ.

'Εγ-κνώσσω, (гър biit:) поеt: (къ dat:) dopmъ în чева.

'Εγ-κοιλαίνω, biit: -ανῶ, adînчezъ чева înъънтръ.

'Εγκοίλιος (ὁ, ἡ), чел înъънтръ пînтечелъї, «'Εγκοίλια (τὰ), А'. маџеле вітеї; ші Б'. strîmвеле лемне din коastеле коръвіі. (вezї ші ἐπηγκενὶς, ἴχριον, ші σταμίν. [ἐν, κοιλία].

Ἔγκοιλος (ὁ, ἡ), ='Ὑπόκοιλος, кат adînкатъ. «'Οφθαλμὸς—». Iпкр: [ἐν, κοῖλος].

'Εγ-κοιλόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Εγκοιλαίνω. [ἔγκοιλος]. [de ъnde

'Εγκοίλωσις, εως (ἡ), adînкape, къвънape.

'Εγ-κοιμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (къ dat:) dopmъ în, saъ пе чева, (dap прinч:) în temплъ, ка în somnъ съ въzъ прооpovitoape вedenie. [de ъnde

'Εγκοίμηθρον (τὸ), (маї ноъ) în локъ de ἐγκοίμητρον. [ші

'Εγκοίμησις, εως (ἡ), dopmipe în ... «Ἐπιβλαβὴς ἡ ἐν τοῖς χνοώδεσι τῶν πτίλων ἐγκοίμησις». Клm: [ші

Ἐγκοιμητήριος, α saъ ος, ον, îndemînatікъ, potpівітъ de dopmit пе dînsъл. «Ψίαθος —». Плd: [ші

'Εγκοίμητρον (τὸ), хаїнъ de dopmit (de noante). 2) dopmitopiъ (локъ de dopmit). [ші

'Εγκοιμήτωρ, ορος (ὁ), (прinч: χιτών) хаїнъ de dopmit, saъ de noante, =(dъпе Плd:) 'Ενεύνητὴρ, ші 'Εγκοίμητρον.

'Εγ-κοιμίζω, biit: -ίσω, (къ dat:) adopmъ пе чinева în, пе, saъ întpe чева.

'Εγκοισυρόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, kom: imitъ пе (трънeскъ, тъ înвракъ, ші чл: ка) Kisipa (o вогатъ ші desfътoasъ Atene-анкъ). [ἐν, Κοισύρα].

'Εγ-κοιτάζομαι, biit: -άσομαι, ='Εγκοιτάω. [din

'Εγκοιτὰς, άδος (ἡ), поеt: локъ, în каре îші ape чinева патъл, doapme. [ші

'Εγ-κοιτάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) 'mї amъ патъл (dopmъ, zакъ, saъ тъ аfлъ) în чева. [ші

'Εγκοίτιος (ὁ, ἡ), грam: експл: a лъї ἐνεύναιος. [din

Ἔγκοιτος (ὁ, ἡ), =Κλινήρης. [ἐν, κοίτη].

'Εγκόλαμμα (τὸ), съпътъръ în піatръ, ші чл: [ші

'Εγκολαπτὸς, ἡ, ὸν, съпатъ în піatръ, ші чл:. [din

'Εγ-κολάπτω, biit: -άψω, sапъ în піatръ, ші чл:; întinъpeскъ.

'Εγ-κοληβάζω, biit: -άσω, (zічepe de лъпіъ) =Κολετράω, калкъ пе пînтече, saъ (dъпе алціі) =къ ...

'Εγ-κολλαβίζω, biit: -ίσω, (kom:) înгіцъ ка о înвъкъtъръ.

'Εγ-κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, ліпeскъ пе чева. [din

Ἔγκολλος (ὁ, ἡ), ліпітъ de чева. [ἐν, κόλλα].

'Εγκολπίας, ου (ὁ), (прinч: ἄνεμος) вînтъл, че съfлъ din sînъл търіі. [ші

'Εγκολπίδιος (ὁ, ἡ), = 'Εγκόλπιος. [ші

'Εγ-κολπίζω, biit: -ίσω, (strъm:) вагъ doktopic în mitpa femeeї. 2) fакъ în чева sînъ (adікъ a se ъmfла). «Περίοδος ἐγκολπιζομένη». D: Ал: = Στρογγύλη. 3) (nestpъm:) =Κατακολπίζω, întpъ în sinъ de mape. 4) fopmezъ sînъ de mape. 5) (miж:) пъіъ, ціъ în sînъ; înъръцішezъ; (fir:) îmї însъшeskъ. [ші

'Εγκόλπιος (ὁ, ἡ), чел înъънтръл sînълъї. «Ἄνεμος — ». Slp: (вezї ἐγκολπίας). 2) цінътъ în sînъ (înъръцішатъ, аскънsъ). [ἐν, κόλπος].

'Εγκόλπισμα (τὸ), лъкръ пъsъ în sinъ, însînъітъ, saъ însъшітъ. [ἐγκολπίζω].

Ἔγκολπος (ὁ, ἡ), чел че ape (fopmeazъ) sînъ, saъ sînърї, sînosъ, ъmfлатъ. [ἐν, κόλπος]. [de ъnde

'Εγ-κολπόω -ῶ, biit: -ώσω, fакъ чева а авea (a fopma) sînъ (a se ъmfла). || (miж:;) =Ἐγκολπίζομαι, пъіъ în sînъ; (fir:) înъръцішezъ, îmї însъшeskъ, fакъ ал меъ.

'Εγ-κομβόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, тъ înкеіъ ла хаїнъ; (прin întind:) тъ înвракъ; (fir:) înъръцішezъ. «Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε». Петр: Enist: (asc-

menea къ а лъї Павелъ. «Ἐνδύσασθε ταπεινοφροσύνην»). [de ънdе

Ἐγκόμβωμα (τὸ), ънъ felъ de алвъ mantelъ, че se înkeia къ nastъpi. [ші

Ἐγ-κόμβωσις, εως (ἡ), înkeiere къ nastъpї; (прin întind:) înвръкаре.

Ἔγκομμα (τὸ), = Πρόσκομμα, potikнipe, înniedikape, onpipe. [ἐγκόπτω].

Ἐγ-κομπάζομαι, вііt: -άσομαι, = Ἐγκαυχῶμαι, ші Ἐγκαλλωπίζομαι.

Ἐγ-κονέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: (рар stръm:) гръвескъ, прîпескъ. «Δεινόν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν». Eпгр: (шаї овіч: nestp:) = Σπεύδω, мъ гръвескъ, алергъ; (fîr:) fakъ чева къ прîпъ. «Κατήϊσαν ἐγκονέοντες». Аплп: «Ἐγκονέουσα... ναίεσθαι». Коint: «Κέλευθον, ἥνπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν». Esхл; «Ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ'». Apstf: (вezї ші конέω, ші διακονέω). [ші

Ἐγκονητὶ, вezї ἐγκονιτὶ. [ші

Ἐγ-κονιάω -ῶ вііt: -ήσω, Dop: поеt: în локъ de ἐγκονέω. [ші

Ἐγ-κονίζομαι, ші

Ἐγ-κονίομαι, вііt: -ίσομαι. îmї presapъ трънъл къ праfъ (ка atлецїї), saъ шъ тъвълескъ în пълвере; (fir:) = Παλαίω, мъ лънтъ. [ші

Ἐγκόνιος (ὁ, ἡ), поеt: fъкътъ, formatъ пе deasънра праfълъї. [ші

Ἐγκονὶς, ίδος (ἡ), поеt: слъжнікъ. [ші

Ἐγκονιτὶ, adв: (înпpot: de ἀκονητι, adiкъ) къ ostenealъ, аневое; saъ къ гравъ, пелепевіт. [ἐν, κόνις].

Ἐγκοπεὺς, έως (ὁ), instръmîntъ (чіокапъ) ал съпъторілор de піатръ. [ші

Ἐγκοπὴ (ἡ), (хірърц:) тъіетъръ înъънтръ. 2) (прin întind: ші fir:) întpepънепе, amînape, onpipe. [ἐγκόπτω].

Ἐγ-κοπιάω -ῶ, вііt: -άσω, osteneskъ în чева.

Ἐγκοπὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї ἐγκοπεύς.

Ἔγκοπος (ὁ, ἡ), ostenitъ. 2) ostenічosъ, aneвoiosъ. [ἐν, κόπος].

Ἔγκοπρος (ὁ, ἡ), (пътîntъ) бълїгатъ, saъ înгръшатъ къ валігъ. [ἐν, κόπρος].

Ἐγκοπτικὸς, ἡ, ὸν, adъкъторъ de întpepънepe, onpitorъ. [ші

Ἔγκοπτος (ὁ, ἡ), чел къ тъіетърї, adînк srîpiatъ. 2) înfintъ (пiponitъ) în чева. [din

Ἐγ-κόπτω, вііt: -κόψω, înfirъ, înцепепескъ **чева** прin бътаіе. 2) fakъ тъіетърї, adînчї **srîpiit**ърї пе чева. 3) (прin întind: ші fir:) **întpe**ръпъ, desokъпъ, onpeskъ, înniedikъ. 4) пръпъdeskъ de totъ. «Ἐγκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ». Skp:

Ἐγκόπως, adв: къ osteneалъ, **aneвoe**. [ἔγκοπος].

Ἐγ-κορδυλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) înfъшъръ, (ші між:) sîntъ **înfъшъpatъ**, вîрîтъ (прinч:) în хаїпе. «Ἤν μὴ πέπλον τοιοῦτον ἐγκορδυλήσησθε». Sin: [ἐν, κορδύλη].

Ἐγ-κορύπτω, вііt: -ύψω, **лoвeskъ** (ка цапъл) къ коарпеле.

Ἐγ-κορυφόομαι -οῦμαι, **вііt**: -ώσομαι, (къ dat:) тъ înaлцъ înъънтрь, **saъ întpe чева.**

Ἐγ-κοσμέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) пъіъ чева ла pîndъіалъ **în чева; depe**тікъ; înтокmeskъ. [ші

Ἐγκόσμιος (ὁ, ἡ), лъmeskъ, = Κοσμικός. 2) чел че faче, saъ se faче къ въпъ pîndъіалъ. [ἐν, κόσμος]. [de ънdе

Ἐγκοσμίως, adв: = Κοσμίως, **къ въпъ** pîndъіалъ.

Ἐγκοσμιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), **поеt: =Ἐγ**κόσμιος. [ἐν, κόσμος, γένος].

Ἐγ-κοτέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) **цiъ** în sinemъ mînie asънра къїва. 2) =(**saъ** греш: în локъ de) Ἐντίκτω. (вezї ші ἀλλόκοτος). [de ънde.

Ἐγκότημα (τὸ), ші

Ἐγκότησις, εως (ἡ), stъръitoape **цinepe** de mînie.

Ἔγκοτος (ὁ ἡ), цiitorъ de mînie, **nis**mътapiцъ. || (sввst:) Ἔγκοτον (τὸ), **цinepe** de mînie, =Μνησικακία. [ἐν, κότος].

Ἐγκοτύλη (ἡ), [în локъ de ἐν κοτύλῃ] ънъ felъ de жокъ, în каре ънъл **цine în** кîrкъ пе алтъл къ **цепъкіі** în пътпіі съї, авînd ші mîїпеле înкръчішate **ла snate,** ші цiindъ'л ачела къ mîїпеле **de капъ,** saъ de rîtъ. (вezї mi ἐφεδρισμός).

Ἐγκότως, adв: къ патітъ, saъ **цinepe de** mînie. «Ἐγκότως ἔχω (în локъ **de** ἐγκοτέω) τινί». [ἔγκοτος].

Ἐγκουρὰς, ἀδος (ἡ), (прinч:) **слъжнікъ** (роавъ) тънsъ ла капъ. (вezї **Eвр:** Елект: 108). (de ънde 2) (îm:) кіпърї **de ast**fел de ровї, de каре овічпвіаъ **a zвгръ**ві пе тавапеле каселор. (вezї ші καρυάτιδες). [ἐγκείρω].

Ἐγ-κραγγάνω, (прел: ἐνεκράγγανον, **ші пъ** маї тълтъ) поеt: ком: în локъ de..

Ἐγ-κράζω, вііt: -κράξω, (пех: 2 ἐνέκραγον, de ънde партч: ἐγκραγών) = Ἐμβοῶ, stpirъ къ mîпie asънра къїва; цiпъ. «Ἐγκραγοῦσαν, ὡς εἶδε περικαιόμενον τὸ βρέφος». Пл: (ші пas:) «Πολλὰ τῶν ἀλόγων ἐγκραζόμενα, ὅτε σφάλλονται, ἀνορθοῦνται». **Esst:**

Ἐγ-κραιπαλάω -ῶ, **вііt: ήσω, (къ dat:)** петрекъ în вецїї.

Ἐγκρανὶς, ίδος (ἡ), = Παρεγκεφαλίς. [ші
Ἔγκρανος (ὁ), = Ἐγκέφαλος. [ἐν, κρᾶνον].
Ἔγκρασις, εως (ἡ), = Ἀνάκρασις, вnipe, amestekape. [ἐγκεράω].
Ἐγκρασίχολος (ὁ, ἡ), amestekatъ кв fiepe. || (sввst:) вnъ felъ de sapdelъ. [ἔγκρασις, χολή].
Ἐγκράτεια (ἡ), stъnînipe de sine, înfpînape; kвmpъtate; statopnivie; pъвdape. [ἐγκρατής].
Ἐγκράτευμα (τὸ), лвкрвл, saъ obiektвл înfpînъpiї. [din
Ἐγ-κρατεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ înfpînezъ (шъ depъptezъ) de вре o плъчере. [ἐγκρατής]. [de вnde
Ἐγκρατευτής, οῦ (ὁ), пъzitopъ (din sistemъ) de înfpînape, postitopъ, ші чл: [de вnde
Ἐγκρατευτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгътopъ de (saъ îndemînatikъ лa) înfpînape.
Ἐγ-κρατέω, -ῶ, biit: -ήσω, (кв цеп:) mъ fakъ stъnînъ пе чева. 2) (кв dat:) stъpвieskъ, pabdъ вitежеште. 3) (nestpъm:) = Ἐγκρατεύομαι.
Ἐγκρατέως, poet: în локъ de ἐγκρατῶς. [din
Ἐγκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), (кв цеп:) stъnînъ пе чева; (прin вpm:) maї presвs, вірвitopъ; (ші fir:) denpinsъ, îndemînatikъ лa чева. «Τόξων ἐγκρατής». Sof: «Ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἐγκρατὴς ἐγένετο τοῦ ἀργυρίου». Dm: «Τῶν πλοίων ἐγκρατὴς ἐγένετο». En: Takt: (ші fir:) «Γαστρὸς (« Ὕπνου, « Ἀφροδισίων, « Θυμοῦ, ші чл:) —». Ksn: «Ἐγκρατὴς αὐτὸς αὑτοῦ». «Νόμου —». Плт: «Χειρῶν καὶ σκελέων οὐ πάνυ — ». Iпкр: (de вnde 2) (fъpъ kazъ) цeanъnъ, tape; statopnikъ, neklintitъ. «Χεὶρ ἐγκρατεστάτη». Ksn: «Τήν τε ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο». Tвч: 3) înfpînatъ, kвmpъtatъ în nofte ші natimї. [ἐν, κράτος].
Ἐγκράτησις, εως (ἡ), =(saъ кв îndoialъ în локъ de) ἐγκράτεια. 2) цinepe în локъ; (прin вpm:) onpipe (maї кв seamъ de pesвflape). «Εἴκαζον τὴν τοῦ πνεύματος ἐγκράτησιν». Dioц: Лaept: [ші
Ἐγκρατητικὸς, ἡ, όν, = Ἐγκρατευτικός. [ἐγκρατέω].
Ἐγ-κρατύνω, biit: -υνῶ, întъpeskъ. [ἐν, κράτος].
Ἐγκρατῶς, adв: кв tonъ, tape; stpîns, ші чл: 2) (fir:) кв înfpînape, kвmpъtat. [ἐγκρατής].
Ἐγ-κρεμάννυμι, ші (pap) ἐγ-κρεμάω -ῶ, biit: -άσω, (кв dat:) atîpnъ, snînzвpъ чева înъвntpв. (se konf: кв ἐκκρεμάννυμι). [de вnde.
Ἐγκρεμὴς, οῦς (ὁ, ἡ), atîpnatъ în, saъ de чева. «Πήρα ἦν αὐτῷ ἐγκρεμής, Epd:
Ἐγ-κρημνίζω, biit: -ίσω, (кв dat:) daъ врînчї, saъ пръпъstвieskъ чева în, saъ neste чева.
Ἐγκριδὸν, adв: poet: = Διακριδὸν, пе alesъ. [ἐγκρίνω].
Ἐγκριδοπώλης, ου (ὁ), вînzътopъ de nişte пръжітрї nвmite ἐγκρίδες. [ἐγκρὶς, πώλης].
Ἐγκρικάδεια (ἡ), înkpвчішареа mîînedor în dos лa snate în жоквл ἐγκοτύλη. (bezї zivereea). [din
Ἐγ-κρικόω -ῶ, biit:- ώσω, netpekъ чева п' în (saъ ka п' în) верігъ.
Ἐγ-κρίνω, biit: -κρινῶ, (кв dat:) жвdikînd alegъ, anpobezъ, priimeskъ de вnъ; (прin вpm:) întpenвmъpъ, tpekъ în listъ de priimitъ. «Τὸ μὲν καλὸν ἐγκριτέον, τὸ δὲ μὴ ἀποκριτέον». Плт: (ші nas): «Εἰς τὴν γερουσίαν ἐγκριθεὶς». Dm: «Ἐγκριθῆναι ὁμίλῳ». Aплп:
Ἐγκρὶς, [ἐν, κρῖ în локъ de κρίμνον] ίδος (ἡ), вnъ felъ de prъжітъpъ = Ταγηνίας. «Καὶ ἦν ἡδονὴ τοῦ μάννα ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρὶς ἐν ἐλαίῳ. Skp: Nвmp: Kan: 11.
Ἔγκρισις, εως (ἡ), anpobape (maї кв seamъ de atletъ черчетатъ). [ші
Ἐγκριτήριος, α saъ ος, ον, kвbenitъ, saъ folositopъ лa anpobape. [ші
Ἔγκριτος (ὁ, ἡ), alesъ, anpobatъ defoapte вnъ. (se konf: кв ἔκκριτος). [ἐγκρίνω].
Ἐγ-κροαίνω, biit: -ανῶ, (кв dat:) (fir: de лa kaї) mъ întinzъ (netpekъ кв mвлцвmipe) întp' o nobestipe.
Ἐγ-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, (fъpъ kazъ) batъ пе чinева кв sromotъ. 2) (кв dat:) bътînd înfirъ чева înъвntpв. 2) (fъpъ kazъ) batъ din пічoape кв taktъ în пъmîntъ dънцînd dвпе mъsвpa timпвлвї din kîntikъ.
Ἐγ-κρύβω, biit: -κρύψω, = Ἐγκρύπτω. [de вnde
Ἔγκρυμμα (τὸ), (maї noъ) = Ἔνεδρα.
Ἐγ-κρυπτάζω, biit: -άσω, ші miж: -άζομαι, = Ἐγκρυφιάζω. [din
Ἔγκρυπτος (ὁ, ἡ), askвnsъ în, чева. || (sввst:) = Ἐγκρυφίας. [din
Ἐγ-κρύπτω, biit: -ύψω, (кв dat:) askвnzъ (akoperъ, înгropъ) în, saъ п' întpe чева. «Δαλὸν σποδιῇ —». Od: E.
Ἐγ-κρυφιάζω, biit: -άσω, (pap stpъm:) askвnzъ (maї obiч: nestpъm: saъ ел:) mъ

askʁnzʁ în чева; ſakʁ чева ne askʁnsʁ; staʁ înkʁîʁatʁ în чева. [din

Ἐγκρυφίας, ου (ὁ), (prînч: ἄρτος) nîîne, saʁ ʁprʁ koantʁ în snʁzʁ. [ші

Ἔγκρύφιος, ші

Ἔγκρυφος (ὁ, ἡ), noet: askʁnsʁ în чева. [ші

Ἐγκρύφω, noet: = (saʁ грeш: în локʁ de) Ἐγκρύβω. [ші

Ἔγκρυψις, εως (ἡ), askʁndepe, вîrîpe în чева. [ἐγκρύπτω].

Ἐγ-κτάομαι -ῶμαι, вiit: -κτήσομαι, doвîndeskʁ, saʁ amʁ o nemîшkatʁ propriетate ne nʁmîntʁ stpeinʁ. «Εἰ ἡ πόλις διδοίη (τὰ ἔρημα οἰκόπεδα) οἰκοδομησαμένοις ἐγκεκτῆσθαι». Ksn:

Ἐγ-κτερείζω, вiit: -ίσω, noet: (kʁ dat:) жertfeskʁ ne mormîntʁa morʁʁaлʁ, îʁkîndʁ ї реліцioaseле nomenirї.

Ἔγκτημα (τὸ), proprietate nemîшkatʁ în nʁmîntʁ stpeinʁ. [ші

Ἔγκτησις, εως (ἡ), aвere de proprietate ne nʁmîntʁ stpeinʁ. (вezї ші ἐπεργασία). [ші

Ἐγκτητικός, ἡ, όν, atinгʁtorʁ de proprietate ne nʁmîntʁ stpeinʁ. ‖ (sʁʁst:) Ἐγκτητικὸν (τὸ), (se înц: τέλος) emвatikʁ, saʁ пlatʁ, че seдʁ de proprietarʁa nemîшkateї aвerї stʁnînʁaлʁ локʁaлʁ. [ші

Ἔγκτητος (ὁ, ἡ), doвînditʁ, saʁ kape se noate doвîndi ka ἔγκτημα (вezї ziч:). [ἐγκτάομαι].

Ἐγ-κτίζω, вiit: -κτίσω, (kʁ dat:) zideskʁ, кʁʁdeskʁ în, saʁ întpe...

Ἐγ-κυβερνάω (ші ion: -έω) -ῶ, вiit: -ήσω, гʁвernezʁ (predomneskʁ, ſakʁ че вoiи) în чева. «Ἄνεμος ἱστίοισι ἐγκυβερνᾴη». Apst: = Ἐνσκήπτῃ, ші Ἐμβομβῇ.

Ἐγ-κυβιστάω -ῶ, вiit: -ήσω, (kʁ dat:) sʁrʁ kʁ kapʁa în жos (ka înnotʁtoriї) în чева; (fir:) mʁ arʁnkʁ în primeждie. [din

Ἐγκύβιστος (ὁ, ἡ), înkoвoiatʁ, rîrвonitʁ, нлекatʁ înainte. [ἐγκύπτω, saʁ ἐν, κύβης].

Ἔγκυδος (ὁ, ἡ), noet: = Ἔνδοξος. [ἐν, κῦδος].

Ἐγκύησις, εως (ἡ), =Ἔγκυσις.

Ἐγ-κυκάω -ῶ, вiit: -ήσω, (kʁ dat:) amestekʁ în чева.

Ἐγ-κυκλέω -ῶ, вiit: -ήσω, (kʁ dat:) ſakʁ чева a черkʁла, înвîrteskʁ în чева. «Τὰ ἄρθρα, ἐν οἷσι αἱ ἐμβολαὶ τῶν κινεομένων ὀστέων ἐγκυκλέονται». Iпkp: (se konſ: kʁ ἐκκυκλέω). [de ʁnde

Ἐγκύκληθρον, ші

Ἐγκύκλημα (τὸ), грeш: în локʁ de ἐκκύκλημα. 2) чeea че se ſaче periodiчeшte, saʁ пe ſie-kape anʁ. «Πρόσοδος ἡ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐγκυκλημάτων». Apst: [ші

Ἐγκύκλησις, εως (ἡ), черkʁлaцie, saʁ înвîrtipe înтʁnтpʁ de чева. (dʁпe алцiї грeш: în локʁ de ἐκκύκλησις). [ші

Ἐγκυκλητής, οῦ (ὁ), înвîrtitorʁ; (fir:) stpîmвʁtorʁ. «Τῆς ἀληθείας —». Enfn:

Ἐγκύκλιος, α saʁ ος, ον, черkʁitʁ, гloвosʁ, potʁndʁ. «Χορὸς, («Φορὰ, «Δίνη, ші ч.:) —». Esx: Apst: ші Пл: (ші adв:) «Ἐγκύκλια δινεῦντο». Opf: 2) (maї oвiч:) kape se înвîrteшte (черkʁлeazʁ), ші se întoapче аколо, de ʁnde a плекat; (prin intind:) kape se ſaче пe pîndʁ; periodikʁ; anʁaлʁ; (prin ʁpm:) oвiчnʁitʁ; oвшteskʁ. Οἱ τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας λειτουργοῦντες». Dm: «Τῶν ἴσων καὶ ἐγκυκλίων δαπανῶν». D: Kas: «Ἐκεῖνα γὰρ ἤδη ὥσπερ ἐγκύκλια καὶ κοινὰ πάσης ἀκροάσεως ἐστί». Пл: «Ἐγκύκλιον γὰρ δὴ τοῦτο καὶ ἐνεῖθει ἦν ἤδη τῇ πόλει». D: Ал: «Ἓν ἦν τοῦτο τῶν ἐγκυκλίων ταφὰς ποιεῖσθαι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν.» Iskp: «Ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις καὶ τοῖς καθ' ἡμέραν ἑκάστην γιγνομένοις». Iskp: «Κεραυνῶν καὶ τυφώνων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκυκλίων». Apst: «Ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τὸ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν». Sвid: (maї des) «Ἐγκύκλιος παιδεία, ші «Ἐγκύκλια μαθήματα». Лкs: шirʁa, saʁ totaлʁa înвʁцʁtʁpелор, kîte întp' ʁnʁ kinʁ konцiindʁ se întpe sine, ші înвʁцînʁ se în шkoaлеле пʁвliче komплektaʁ stʁdiʁa fiekʁrʁia kopiлʁ sʁoвodʁ. «Ἐγκύκλια διακονήματα». Apst: sʁaжвe oвiчnʁite, штiste de op че sʁвгʁ. ‖ (sʁвst:) «Ἐγκύκλιον». Enгp: anʁaлʁa вenitʁ aл statʁлʁї. 2)=(saʁ грешit în локʁ de) Ἔγκυκλον. [ἐν, κύκλος]. [de ʁnde

Ἐγκυκλίως, adв: în околʁ, în ſeлʁ de черkʁ.

Ἔγκυκλον (τὸ), вezї ἔγκυκλος.

Ἐγκυκλοπαιδεία (ἡ), (maї noʁ, neanp: saʁ maї вine грeш:) în локʁ de [ἐγκύκλιος παιδεία]. (вezї ἐγκύκλιος).

Ἐγκυκλοποσία (ἡ), вepe пe pîndʁ în totʁ околʁa meseї. [ἔγκυκλος, πόσις].

Ἔγκυκλος (ὁ, ἡ), =Ἐγκύκλιος, potʁndʁ, în ſeлʁa черkʁлʁї. «Πλακοῦς —». At: «Πέτρα —» Enгp: niatrʁ de moarʁ; ‖ Ἔγκυκλον (τὸ), (se înц: ἱμάτιον) xaînʁ femeeaskʁ kʁ кepaрʁ пe поале. [ἐν, κύκλος]. [de ʁnde

Ἐγκυκλόω -ῶ, ші (miж:) -όομαι -οῦμαι, вiit: -ώσω, -ώσομαι, (kʁ ak:) înkon-

жзрă, înkizĕ în (saĕ ka în) черкĕ. «Φωνὴ μέ τις ἐγκεκύκλωται». Apstf: «Ἄπασαν, ὅσην ἐγκυκλοῦνται τὰ Ἀπέννινα ὄρη». Stp: 2) înвîpteskĕ, întorkĕ. «Ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμόν». Apstf: 3) (miж:) mъ înвîpteskĕ, okoleskĕ. «Βουλόμενος ἐγκυκλωθῆναι πᾶσαν Σικελίαν (ὁ Ἡρακλῆς)». Diod: sъ okoliaskъ плвtind toatъ Siчелiа. [de вnde

Ἐγκύκλωμα (τὸ), = (saĕ грешit în локĕ de) Ἐγκύκλημα. [ші

Ἐγκύκλωσις, εως (ἡ), înkopжзраре. 2) înвîptipe înпрежзр, околipe.

Ἐγκυλιδωτὸς (ὁ, ἡ), грeш: în локĕ de ἀγκυλιδωτός.

Ἐγ-κυλινδέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐγκυλίω. [de вnde

Ἐγκυλίνδησις, εως (ἡ), tъвълipe, postogолipe înъзntрз.

Ἐγκύλισμα (τὸ), локĕ, în кapе se tъвълeшte чinева. 2) (пазt:) грeш: în локĕ de ἐγκοίλιον, saĕ σχέλυσμα. [din

Ἐγ-κυλίω, вiit: -ίσω, (кз dat: saĕ ак: кз преп:) tъвълeskĕ, postogолeskĕ чева (mi miж: mъ tъвълeskĕ, mъ postogолeskĕ în чева. (maĭ de mзлe opĭ fir:)

Ἐγ-κυμαίνω, вiit: -ανῶ, ші

Ἐγ-κυματίζομαι, вiit: -ίσομαι, ші

Ἐγ-κυματόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (кз dat:) гlotezĕ; (ші fir): mъ вatĕ (ка валзрiле) înъзntрз. [ἐν, κῦμα].

Ἐγκυμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntĕ борцoasт, saĕ însърчinatъ, = Κυφορῶ. [ἐγκύμων]. [de вnde

Ἐγκυμόνησις, εως (ἡ), = Κυφορία, înворцошаре, sарчinъ.

Ἐγκύμων, ονος, ші

Ἔγκυος, ου (ὁ, ἡ), борцosĕ, însарчinatĕ; (fir: кз цen:) плinĕ. «Πυρὸς ἔγκυος πέτρα». Enгр: крemeнea. [ἐγκύω].

Ἐγ-κύπτω, вiit: -κύψω, mъ плекĕ în..., mъ плекĕ съ въzĕ; (прiп înтind:) adînчezĕ în înцелesĕ (de skpise, ші чл:). (вezĭ ші ἐπικύπτω).

Ἐγ-κυρέω -ῶ, вiit: -κυρήσω, saĕ -κύρσω, (пex: 1: ἐνεκύρησα, saĕ ἐνέκυρσα, ші 2: ἐνέκυρον) =Ἐντυγχάνω, întîлneskĕ, întîмninĕ; aглз; (fir:) =Ἐμπεριπίπτω, кazĕ în (daĕ пeste) чева. (кз dat:) «Ἐγκύρσας ἄτῃσιν». Es: (ші кз ак:) «Ἄδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπετον». Enгр: (ші авs:) «Ἤν δέ τι δεινὸν ἐγκύρσῃ». Trn: dока se ва întîмла. [de вnde

Ἐγκύρησις, ші ἔγκυρσις, εως (ἡ), =Συγκυρία, întîлnipe; întîмплare întр' ачeeашĭ вреme; atакĕ, isвipe.

Ἐγκύρτιον (τὸ), desпърцipea din пъвnтрз a вîршii, saĕ a кошзлзĭ de прins пemte. [ἐν, κύρτη].

Ἔγκυρτος (ὁ, ἡ), кam гîрвовĕ, пзцin кокошatĕ. [ἐν, κυρτός].

Ἐγκύρτωσις, εως (ἡ), înковoiape sпре înъзntрз. [ἐγκυρτόω].

Ἔγκυσις, εως (ἡ), = Ἐγκυμόνησις, ші Κυφορία. [ἐγκύω].

Ἐγκυστίχωλος (ὁ, ἡ), [ἐν, κύστος, χωλός] skioпĕ кз osвл пiчорзлзĭ skosĕ din шолdĕ.

Ἐγκυτὶ, adв: пoet:=Ἐν χρῷ (вezĭ χρώς), пînъ în пieле; saĕ (fir) din ръdъчinъ. [ἐν, κύτος = σκύτος].

Ἐγ-κύω, вiit: -κύσω, sîntĕ înrpeвiatъ (Apst: Z'. ἡ. 26), =Ἐγκυμονέω.

Ἐγ-κωλύω, вiit: -ύσω, опreskĕ, înnieдikĕ (întpепвind чева). «Φραχθήσεται, καὶ ἐγκωλυθήσεται». Skp:

Ἐγκωμιάζω, вiit: -άσω, (mi maĭ кopeктĕ) -άσομαι, (пex: ἐνεκωμίασα, tpe: de кз ἐγκεκωμίακα, mi чл:) лазdĕ, înaлцĕ кз лазde. [ἐγκώμιον]. [de вnde

Ἐγκωμιαστὴς, οῦ (ὁ), лъвdъторĕ. [de вnde

Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, potpiвitĕ, saĕ înдemînatikĕ ла (копpinzъторĕ de) лъвdape. [de вnde

Ἐγκωμιαστικῶς, adв: în feлĕ de лъвdape.

Ἐγκωμιαστὸς, ἡ, ὸν, вpedпikĕ de лазde, saĕ de лазdat. [ἐγκωμιάζω].

Ἐγκωμιογράφος (ὁ, ἡ), skpiitorĕ de лазde. [ἐγκώμιον, γράφω].

Ἐγκωμιολογικὸς, ἡ, ὸν, = Ἐγκωμιαστικὸς, komпвsĕ în feлĕ de лазdъ. [ἐγκώμιον, λόγος].

Ἐγκώμιον (τὸ), imnĕ, saĕ кзвînтĕ лъвdъторĕ, (în цen:) лазdъ (прinч: next: ал лзĭ...

Ἐγκώμιος (ὁ, ἡ), кapе se faче, saĕ se кînтъ în danцĕ, osпъцĕ, saĕ serвътърeaскъ adзnape, ші чл: (de вnde) пoet: = Ἐγκωμιαστικός. «Ὕμνος —». Hind: 2) чел dinъзntрзл орашзлзĭ; saĕ чел dintр'ачелашĭ орашĕ, пъmînteanĕ. [ἐν, κῶμος, saĕ κώμη].

Ἔγκωπος (ὁ, ἡ), апровizionatĕ de вîsле. || (sвst:) Ἔγκωπον (τὸ), napтea коръвii, вnde sînt вîsлele ашezate. [ἐν, κώπη].

Ἔγμεν, Dop: în локĕ de ἐχέμεν, пoet: = ἔχειν.

Ἔγνωκα, tpe: de кз:, ші

Ἔγνων, ως, ω, пex: 2: ал лзĭ γιγνώσκω.

Ἐγ-ξέω, вiit: -ξέσω, =Ἐγχαράσσω.

Ἐγ-ξηραίνω, вiit: -ξηρανῶ, взвкĕ чева înъзntрз.

Ἔγξιφος (ὁ, ἡ), înarmatŭ къ къцitŭ. Ὄχος —». Teod: Акраг: карŭ înarmatŭ къ коase, =Δρεπανηφόρος. [ἐν, ξίφος].

Ἔγξυλος (ὁ, ἡ), fъкътŭ de lemnŭ. [ἐν, ξύλον].

Ἐγ-ξύω, biit: -ξύσω, = Ἐγκνήθω.

Ἐγρεκύδειμος (ὁ, ἡ), noct: skopnitopŭ de pesвoieskŭ sromotŭ, saŭ лapmъ. [ἐγείρω, κυδοιμός].

Ἐγρεμάχας (ὁ), ші

Ἐγρεμάχη, ης (ἡ), noct: înтъpîtъtopŭ de вътълie, = кв...

Ἐγρέμοθος (ὁ, ἡ), noct: = Ἐγερσιμάχης. [ἐγείρω, μάχη, ші μόθος].

Ἔγρεο, Ion: noct: în локŭ de ἐγέρθητι, 2: neps: a miж: nex: de порвnч:, ші

Ἐγρέσθαι, noct: în локŭ de ἐγερθῆναι, miж: nex: de înf: ал лвї ἐγείρω.

Ἐγρεσίκωμος (ὁ, ἡ), noct: (enit: ал Бакълвї) îndemnъtopŭ ла вецiї. [ἐγείρω, κῶμος].

Ἐγρήγορα, miж: tpe: de кв: ал лвї ἐγείρω, în локŭ de прez: врmъtopŭ.

Ἐγρηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ deштentŭ (проп: ші fir:). «Καὶ ἐφρόνει καὶ ἐγρηγόρει». Ksn: «Τὸ πῦρ ἐγρήγορε καὶ ζῇ». Apstf:

Ἐγρήγορθα, noct: în локŭ de ἐγρήγορα.

Ἐγρηγόρησις, εως (ἡ), (maї noŭ) în локŭ de ἐγρήγορσις.

Ἐγρηγορικὸς, ὴ, ὸν, deштentŭ. 2) кape se faче, saŭ se noate faче în вреmе de deштentъчiвne, saŭ nesomnie. [din

Ἐγρήγορος (ὁ, ἡ), deштentŭ. [ἐγρήγορα].

Ἐγρηγορότως, adв: (de партч:) fъpъ somnŭ; (fir:) кв въгape de seamъ, кв deштentъчiвne. [ἐγρηγορώς].

Ἐγρηγορόων, noct: (кв întpeп: de o) în локŭ de ἐγρηγορών, партч: лвї ἐγρηγορέω.

Ἐγρηγόρσιος (ὁ, ἡ), adвкътopŭ de nesomnie, saŭ цiitopŭ de deштentъчiвne. [din

Ἐγρήγορσις, εως (ἡ), deштentъчiвne, (fir:) въгape de seamъ. «Περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως. Apst: [ἐγρήγορμαι].

Ἐγρηγορτὶ, adв: noct:, ші

Ἐγρηγόρως, adв: = Ἐγρηγορότως. [ἐγρήγορος].

Ἔγρῃ, noct: în локŭ de ἐγερθῇς, 2: neps: de miж: nex: 2: de sвп: ал лвї ἐγείρω.

Ἐγρήσσω, (fъpъ biit:) noct: în локŭ de ἐγρήγορα, sîntŭ deштentŭ.

Ἐγ-χαίνω, biit: -ανῶ, (кв dat:) каскŭ ла чева (хїtîndъ mъ, saŭ noштind); (прin întind:) вaтжокорeскŭ пе чinева în faцъ.

Ἐγ-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, (кв ак:) destinzŭ, лasŭ слав чева пе dinъвntpв. 2) (кв dat:) коворŭ чева înъвntpв.

Ἐγ-χαλινόω -ῶ, biit: -ώσω, пвiŭ fpîвл în гвpa вiteї; легŭ чева ка кв fpîŭ; (fir:) цiŭ în ввпвnepe.

Ἐγ-χαλκεύω, biit: -εύσω, (кв dat:) sanŭ, вкpiŭ, însemnezŭ în, saŭ ка în apamъ; (прin врm:) întinъpeskŭ. 2) легŭ, акоперŭ кв apamъ. [din

Ἔγχαλκος (ὁ, ἡ), fъкътŭ de (saŭ пе dinъвntpв кв) apamъ. 2) кape ape mвлтъ monetъ de apamъ; (прin врm:) богатŭ. [ἐν, χαλκός].

Ἐγχανδὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: înкъпътopŭ, лapгŭ, латŭ înъвntpв. [ἐγχαίνω].

Ἐγχαραγὴ (ἡ), = Ἐγχάραξις, крътътвръ, saŭ însъпътвръ (гpaввръ). [ші

Ἐγχάραγμα (τὸ), op че гpaвaтŭ, sъпatŭ în чева; (прin întind:) semnŭ întinъpitŭ. [ші

Ἐγχαρακτέον, nosit: ал лвї ἐγχαράσσω. [ші

Ἐγχάραξις, εως (ἡ), гpaвape, sъпape (în пiatpъ, ші чл:); (med:) харакsipe (srîpiape, saŭ крънape пе tpвпŭ кв врічiвл). [din

Ἐγ-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, гpaвezŭ, sanŭ, desemnezŭ чева în пiatpъ, ші чл: (med:) харакseskŭ tpвпвл кв врічiвл; (fir:) întinъpeskŭ.

Ἐγ-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, fакŭ гpaцie, харŭ, saŭ хъpъzeskŭ.

Ἐγ-χάσκω, (прел: ἐνέχασκον, ші пв maї твлтŭ) = Ἐγχαίνω.

Ἐγ-χέζω, biit: -χέσω, (кв dat:) mъ skîpnъвeskŭ în чева. (miж: tpe: de кв:) «Ἐγκέχοδα». Apstf: m' amŭ skîpnъвit пе mine de fpікъ.

Ἐγχείβρομος (ὁ, ἡ), noct: [ἔγχος, βρέμω] кape faче mape sromotŭ кв sвліца, saŭ лапчea; (fir:) гpozaвŭ pesвoїnікŭ.

Ἐγχείη (ἡ), noct: Ion: în локŭ de ἔγχος, лапче.

Ἐγχείῃ, noct: în локŭ de ἐγχέῃ, 3: sinr: neps: de прez: ал sвп: лвї ἐγχέω.

Ἐγχειχέραυνος, asвîpлitopŭ de tpъsnetŭ ка de o лапче. [ἔγχος, κεραυνός].

Ἐγ-χειμάζω, biit: -άσω, (кв dat:) epnezŭ în вре вnŭ локŭ. 2) (пв:) mъ копpinzŭ (пътimeskŭ) de fвptвnъ.

Ἐγχείμαργος (ὁ, ἡ), noct: [ἔγχος, μάργος] fвpiosŭ. пъвалпікŭ, pesвoїnікŭ.

Ἐγ-χειρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) înтpeпpinzŭ (mъ апвкŭ de) чева. (bezї ші ἐγχειρίζω). [de вnde.

*

'Εγχείρημα (τὸ), obiectŭ de întreprîndepe; (pet:) = 'Επιχείρημα. [ші

'Εγειρηματικὸς, ἡ, ὸν, întdemînatikŭ, saŭ folosîtorŭ ла întreprindepї. (bezї ші ἐγχειρητικός). [ші

'Εγχείρησις, εως (ἡ), întreprindepe, apъkape de вnŭ лъкръ. [ші

'Εγχειρητὴς, οῦ (ὁ), (kъ цеп:)întrepprinzъtorŭ de чева. [ші

'Εγχειρητικὸς, ἡ, ὸν, întdemînatikŭ, întdrъznецŭ ла întrepprindepї. «Ποιεῖ ἁ μέν νεότας ἐγχειρατικῶς, τὸ δὲ γῆρας προνοατικώς». Stв:

'Εγχειρία (ἡ), =Έγχείρησις. [ші

'Εγχειρίδιος (ὁ, ἡ). цinъtŭ în mînъ, ла întdemînъ. || (sъвst:) 'Εγχειρίδιον (τὸ), mînepŭ de sabie, saŭ de bîslъ, ші чл: 2) = Ξιφίδιον, kъцitaшŭ. (Ita:) stiletŭ, пъmпарŭ. 3) manъalŭ, ввражiŭ (skpisŭ) пе skъptŭ, ші (прin вpm:) portatibŭ. [ἐν, χείρ].

'Εγχειρίδοτος (ὁ, ἡ), = 'Εγχειρίθετος, datŭ în mînъ. [ἐν, χειρ, δίδωμι].

'Εγ-χειρίζω, вiit: -ίσω, daŭ în mînъ: (прin întind) mъ înkrezŭ || (miж:) iaŭ asъпръ'mї, mъ însъpчinezŭ; апъkŭ în mînъ, întrepprinzŭ. (bezї ші ἐγχειρέω).

'Εγχειρίθετος (ὁ, ἡ), пъsŭ, datŭ în mînъ. [ἐν, χειρ, τίθημι[.

'Εγχείριον (τὸ), (maї поŭ) вasma, saŭ шерветŭ, штеггарŭ. «'Εγχείριον ἔχειν ἐπὶ τῆς ζώνης». Церт: [ἐν, χείρ].

'Εγχείρισις, εως (ἡ), ші

'Εγχειρισμὸς (ὁ), întmînape, saŭ dape în mînъ. [ші

'Εγχειριστὴς, οῦ (ὁ), dъtъtorŭ în mînъ; saŭ întrepprinzъtorŭ,=Έγχειρητὴς, ші 'Εγχειρητικός. [ἐγχειρίζω].

'Εγχειρογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), = Χειρογάστωρ, каре se хръпеште къ лъкръл mîїпелор. [ἐν, χειρ, γαστήρ].

'Εγ-χειροτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, алегŭ (прin întindepe de mînъ) пе чinева dintpe maї mълцї.

'Εγ-χειρουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, (kъ dat:) лъкрînd kъ mїїпеле пвіŭ чева înъвntръ.

'Εγχέλειον (τὸ), = 'Εγχέλιον. Ciap прinч: nexт: ал лвї...

'Εγχέλειος (ὁ, ἡ), de хелъ. [ші

'Εγχελεὼν, ῶνος (ὁ), локŭ, вnde se цin хелiї. [ἔγχελυς].

'Εγχέλιον (τὸ), ші

'Εγχελύδιον, ші ἐγχέλυον, dim: ал лвї ἔγχελυς.

'Εγχελυ(λε)οτρόφος, ου (ὁ, ἡ), хръnitorŭ (цiitorŭ) de хелї. [ἔγχελυς, τροφός].

"Εγχελυς, [ἐν, ἔχω saŭ χέω, ὕλύς] υος, ші εως (ἡ, ші pap ὁ), хелъ (вnŭ пеште).

'Εγχελυωπός (ὁ, ἡ), чел ка хелвл ла faцъ. [ἔγχελυς, ὤψ].

'Εγχεσίμαργος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Εγχείμαργος.

'Εγχεσίμωρος (ὁ, ἡ), поеt; [ἔγχος, μόρος, saŭ ὥρα] întdemînatikŭ, denpinsŭ ла (a mania) sвліцъ, saŭ лапче; (прiц врm:) pesвoїnikŭ. (bezї ші ὁμωρος). 2) (kom:) = 'Εγχείμαργος.

'Εγχεσίχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), поеt: цiitorŭ de sвліцъ, saŭ лапче totdaвna în mînъ; (fiг:) iввitorŭ de pesвoiŭ. [ἔγχος, χείρ].

'Εγχέσπαλος (ὁ, ἡ), поеt: чел че кletinъ sвліца, saŭ лапчеа, adikъ întdemînatinŭ pesвoїnikŭ. [ἔγχος, πάλλω].

'Εγχεσφόρος (ὁ, ἡ), поеt: пъртъtorŭ de (întparтatŭ kъ) лапче, saŭ sвліцъ. [ἔγχος, φέρω].

'Εγ-χέω, вiit: -χεύσω, (пех: ἐνέχεα, пas: tpe: de kъ: ἐγκέχυμαι, ші чл:) (kъ dat:) topnŭ пeste saŭ în чева; вmплв пахарвл, daŭ sъ вea. «'Ο παῖς ἐγχεάτω μοι τὴν μεγάλην φιάλην». Ksп: «Ὡς τούτου τὸ φάρμακον ἐγχέαντος». Пл: (ші miж:) «Κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας». Apstf: (ші пas:) «'Εγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ (τῆς κλεψύδρας) τῷ κατηγόρῳ καὶ τοῖς νόμοις». Esx:

'Εγχήρης, εος (ὁ, ἡ), apтatŭ (saŭ asemenea) kъ sвліцъ, saŭ лапче. [ἔγχος].

'Εγχθόνιος (ὁ, ἡ), пeet: fъkвtŭ de пъmîntŭ. [ἐν, χθών].

'Εγ-χλαινόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвракŭ kъ mantелъ.

'Εγ-χλίω, (fъръ вiit:) поеt: (kъ dat:) =Έντρυφῶ.

'Εγχλοάω -ῶ, вiit: -άσω, поеt: (kъ dat:) înвerzeskŭ. [din

"Εγχλοος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de ἔγχλωρος. [ἐν, χλόη].

'Εγχλωρίζω, вiit: -ίσω, = 'Εγχλοάω. [din

"Εγχλωρος (ὁ, ἡ), înвerzitŭ, вerde, saŭ гълвenivosŭ; (прin întind:) proasпътŭ; (прin врm:) fraцedŭ. [ἐν, χλωρός].

"Εγχνοος -ους (ὁ, ἡ), чел (акоперitŭ) kъ пърŭ, saŭ пвfŭ пе deasвnpa. [ἐν, χνόος].

'Εγχονδρίζω, вiit: -ίσω, presapŭ nedeasвnpa (saŭ коплешескŭ kъ) гръвnце, saŭ тървnte ввкъцеле de чева. [din

"Εγχονδρος (ὁ, ἡ), копrinzъtorŭ de гръвnце; saŭ fъkвtŭ тървnte ввкъцеле, хврdвitŭ. «Λίβανος — ». Diskp. [ἐν, χόνδρος].

Ἔγχορδος (ὁ, ἡ), чел къ коарде, «Λύρα —». Илд: [ἐν, χορδή].

Ἐγ-χορεύω, вііт: -εύσω, (къ dat:) дънцезъ înъънтръ; (ші fir:) мъ desfътezъ în чева.

Ἔγχόρηγος (ὁ, ἡ), = (заъ греш: în локъ de) ἐγχώρηγος.

Ἔγχος [în afin: къ Ἄγχος], εος, -ους (τὸ), поет: (în цеп:) арітъ; (іар прінч: зъліцъ, заъ лапче; (ші маї ноъ) заъіе. «Πτερωτὸν ἔγχος». Евр: съцеатъ.

Ἔγχουσα, ης (ἡ), At: în локъ de ἄγχουσα, ънъ гелъ de плантъ, че зъъжіа de въпsea рошіе, заъ рътенеалъ. [de ънде

Ἐγχουσίζω, вііт: -ίσω, въпseскъ рошъ; (між: мъ дрегъ ла гацъ къ рътенеалъ.

Ἐγ-χραίνω, вііт: -ανῶ, мînжескъ къ чева.

Ἐγ-χραύω, ші Ἐγ-χράω, вііт: -αύσω, (нехот: ἐνέχραον) = Ἐγχρίμπτω.

Ἐγ-χρεμετίζω, вііт: -ίσω, (къ dat:) рînкезъ în, заъ întре....

Ἔγχρεμμα (τὸ), скъїпатъ, глегмъ: (fir:) гаптъ де хъліт, вінъ. (în Ил: алцїї îndpeнteazъ ἔγχριμμα). [din

Ἐγ-χρέμπτομαι, вііт: -χρέμψομαι, тъшінд, рънінд скъїпъ, скоцъ глегмъ не, заъ în чева.

Ἐγ-χρήζω, вііт: -χρήσω, sînтъ de требъінцъ în... «Ἠγόραζον τὰ ἐγχρήζοντα». Лъч: 2) amъ требъінцъ де чева.

Ἔγχριμμα (τὸ), аліпгътъръ, ізвітъръ; ловітъръ. [din

Ἐγ-χρίμπτω, вііт: -χρίμψω. (къ dat:) атіпгъ чева (прінч: пенеде) де алъ чева, ізвескъ, ловескъ, îпънпгъ, заъ тъшкъ; (nestр: заъ ел: ші між:) мъ апропіъ, мъ інтесвіъ, мъ вîръ, газъ неste чева, заъ мъ ловескъ де чева. «Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον». Ил: Р. (ші акт:) «Τοὺς ὁράκοντας φασὶ φάρμακα βεβρωκότας ζητεῖν, ὅτῳ ἐγχρίμψαιντο τὸν ὀϊν». Тінst: тъшкînd съ'шї верse оірава. (везї ші ἐγχρίω). (ші пас:) «Ἔσαν δὲ (αὐτοῖς) πρόστινας καὶ ἄλλους ἐγκεχριμμένοι (πόλεμοι)». Ер: [de ънде

Ἔγχριψις, εως (ἡ), тъшкаре. îпънцере, ші чл:

Ἔγχρισις, εως (ἡ), ънцере. 2) тъшкаре. (ноате греш: în локъ de ἔγχριψις). [ші

Ἔγχρισμα (τὸ), аліfіс, ші ор че зъъжеште де ънsoape. [ші

Ἔγχριστος (ὁ, ἡ), ънsъ. 2) = Ἔγχρισμα. [din

Ἐγ-χρίω, вііт: -χρίσω, ънгъ, îнтр' ънъ кіпъ îнсъ, ка ънsoapea съ ръзвіаскъ прін порї în челе динъънтръ; (de ънде дезш шопîрле, алвіне, ші чл:) îпънгъ, тъшкъ, ші îнвенінезъ. (везї ші ἐγχρίμπτω).

Ἐγ-χρονίζω, вііт: -ίσω, дъїнезъ, петрекъ тълтъ време în чева, заъ ънdева. [de ънде

Ἐγχρονισμὸς (ὁ), петречере де тълтъ време ънdева, заъ дъінipe în чева.

Ἔγχρονος (ὁ, ἡ), ші адв: -χρόνως, (înпрот: de ἄχρονος) търдінітъ пе о време хотърîтъ. de ънde 2) вретелнікъ. 3) чел че este în timпъл заъ флоареа за, îнъposъ. [ἐν, χρόνος].

Ἔγχρυσος (ὁ, ἡ), îнаърітъ, заъ копрінzъторъ de аъръ. [ἐν, χρυσός]. [de ънде

Ἐγχρυσόω -ῶ, вііт: -ώσω, îнаърезъ, полеіескъ, заъ îнбракъ къ аъръ.

Ἐγ-χρώννυμι, вііт: -ώσω, въпseскъ пътрънs, пъ îн гацъ пътаї; (fir:) întiпъpeскъ.

Ἐγ-χυλίζω, вііт: -ίσω, пребакъ чева în zeamъ, заъ тъstъ; заъ (грешіт în локъ de ἐκχυλίζω) іаъ тъstъл. [ἔγχυλος]. [de ънде

Ἐγχύλισμα, (τὸ), zeamъ, тъstъ ешітъ din чева.

Ἔγχυλος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -ύλως, (компр: -ότερος, ότατος) копрінzъторъ în sine (нелінsітъ înкъ) де тъstъл съъ, неъскатъ. (везї ші ἔγχυμος). [ἐν, χυλός]. [de ънде

Ἐγχυλόω -ῶ, вііт: -ώσω, = Ἐγχυλίζω. [de ънде

Ἐγχύλωσις, εως (ἡ), = Ἐγχύμωσις.

Ἔγχυμα (τὸ), торпътъръ în чева; (іар прінч:) доктопіе, че se тоарпъ în пътіташъл тъдъларъ (п: ек: вреке, ші чл:), каре se опъреште (ка чеаіъл), ка съ 'ї еазъ ъъъstanца. [ἐγχέω]. [de ънде

Ἐγχυματίζω, вііт: -ίσω, опърескъ о въріапъ (гакъ чеаіъ de ор че). [de ънде

Ἐγχυματισμὸς (ὁ), опъріре де (гачере де чеаіъ din) ор че. [ші

Ἐγχυματιστὸς, ὴ, ὸν, гъкътъ, заъ де гъкъл чеаіъ.

Ἔγχυμος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, ъъпрл: -ότατος) zemosъ, тъstosъ; (прін ърт:) гъstosъ. (везї ші ἔγχυλος). [de ънде

Ἐγχυμόω -ῶ, вііт: -ώσω, = Ἐγχυλόω, ші ἐγχυλίζω. [de ънде

Ἐγχύμωμα (τὸ), ші

Ἐγχύμωσις, εως (ἡ), îнпърдіреа zemiлор în тъдълареле трънзвїї прін черкълаціе. (везі ші ἐκχύμωσις).

Ἐγ-χύνω, (маї ноъ) în локъ de ἐγχέω.

Ἐγ-χυράζω (-ριάζω), вііт: -άσω, = (заъ греш: în локъ de) ἐνεχυράζω.

Ἔγχυτις, εως (ἡ), торпаре, върсаре

înъʁntpʁ : nʁnepe de binĕ ші чл: în naxapĕ. [ші

Ἐγχυτέον, nosit: ал лвї ἐγχέω. [ші

Ἔγχυτος (ό, ἡ), topnatĕ, saĕ de topnat în чева ſsnpe onъpipe, saĕ fачepe de чeaiĕ). ‖ «Πλακοῦς — ». At: пръжітъръ topnatъ în tавъ, saĕ în fopmъ, op пръжітъ în ʁntdeлemnĕ, saĕ ʁntĕ (ка гогоʁшеле, ші чл:). [ἐγχέω].

Ἐγ-χυτρίζω, biit: -ίσω, nʁiĕ чева în oалъ; (npinч:) adʁkĕ în oалъ sînце de жertfe snpe kʁpъцipe de пъkatĕ. 2) лепъdĕ, пръпъdeskĕ (npin nʁnepe în oалъ) npʁnkĕ de ла naшtepea saĕ лепъdътъpa лвї; (npin întind:) fakĕ a nepi. [de ʁnde

Ἐγχυτρισμὸς (ὁ), лвkpapea вepбʁлвї ἐγχυτρίζω. [ші

Ἐγχυτρίστρια (ἡ), (femee) kape îшї леапъdъ, saĕ înгroапъ în oалъ пpʁnчїї bastapzї, saĕ лепъdътъpeле. 2) kape adʁnъ în oалъ oaseле apsʁлвї moptĕ.

Ἐγ-χύω neîntp:= (din kape se depiвъ ʁniї timnї întpeбʁinцaцї aї лвї) Ἐγχέω.

Ἔγχωμα (τὸ), nъmîntĕ nʁsĕ înъʁntpʁ snpe astʁnape de вpe o гроапъ, балъ, ші чл: [din

Ἐγ-χώννυμι, ші (pap) Ἐγχωννύω, biit: -χώσω, ʁmплʁ (лakĕ, балъ, ші чл:) kʁ пъmîntĕ. «Χρόνῳ γεμὴν φαμὲν ὁλοσχερῶς ἐγχωσθήσεσθαι τήν τε Μαιῶτιν, καὶ τὸν Πόντον». Плв:

Ἐγ-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, =Συγχωρῶ, înгъdзiĕ, daĕ вoe, saĕ вpeme. «Ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι». Js: 2) (de maĭmʁлe opĭ în a 3: neps:) este kʁ nʁtinцъ, kʁвenitĕ, notpibitĕ, eptatĕ, пpобавiлĕ, saĕ вpeme, oкazic. «Οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μένειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ». Ksn: «Οἷς τ' ἐγχωρεῖ ὑбpiстaῖς εἶναι, καὶ οἷς οὐ προσήκει». Js: «Ἐγχωρεῖ γὰρ αὐτοὺς ἔνδον ὄντας καὶ ὑπεναντίον τι πρᾶξαι». En: Takt: «Μηδὲν ἐπείγου· ἔτι γὰρ ἐγχωρεῖ». Плт: «Περὶ τούτου καὶ ὕστερον ἐγχωρήσει εἰπεῖν». Is: «Γράψαι νῦν περὶ πάντων οὐκ ἐγχωρεῖ». Sin: «Ἐνταῦθα ἐγχωρεῖ τὸ ἐπριάμην». Fpnx: îшї apc лokвл.

Ἐγχώριγγος (ὁ, ἡ), (Biz:) (npinч:) niatpъ de zidipe гъsitъ пe лokĕ, rata. (bezĭ ші λογάς). ‖ (sʁʁst) zidipe dintp' astfeл dc nietpe ші вapĕ. [ші

Ἐγχώριος, α, ον, (ші adв:) -χωρίως, лokʁitopĕ (saĕ лʁkpъ fъkʁtĕ) în цapъ, пъmînteanĕ. «Τὰ πνεύματα, ἅττ' ἂν εἴη τοῖς ψυχροῖς τῶν τόπων ἐγχώρια». Tfp: «Νόμ: ἐ

ἔπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν». Sof: (ші adв:) «Ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοί». Tʁч: [ші

Ἔγχωρος (ὁ ἡ), noet: (pap) în лokĕ de ἐγχώριος. [ἐν, χώρα].

Ἔγχωσις, εως (ἡ), ʁmплere, astʁnape de лakĕ, балъ, ші чл: npin гpътъdipe de пъmîntĕ. «Ἐκκοπάς τε λόφων καὶ ἐγχώσεις κοιλάδων». Stp: [ші

Ἐγχωστήριος (ὁ, ἡ), folositopĕ, saĕ îndemînatikĕ ла astʁnape de гроапъ, saĕ лakĕ, ші чл: [ἐγχώννυμι].

Ἐγώ, (цen: ἐμοῦ, ші enглit: μου, dat: ἐμοὶ ші μοι, ак: ἐμὲ шî με; înd: nom: νῶι ші νώ, цen: ші dat: νῶιν ші νῷν; îm: nom: ἡμεῖς. ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς) npon: neps: de 1: neps:) eĕ. «Τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο». Il: A. «Ἐγὼ μὲν οἶμαι». Ksn: (ші komпʁssĕ kʁ γε) bezĭ ἔγωγε, (ші kʁ τοι) «Ἀλλ' ἐγώ τοι καὶ ἐπῳδὰς οἶδα». Ksn: (ші kʁ δή)). «Βούλεσθε οὖν ἀκοῦσαι τὸ τούτων αἴτιον; ἐγὼ δὴ φράσω». Dm: (ші maĭ emfant: înnpeʁnъ kʁ αὐτός). «Ὁ δ' αὐτὸς ἐγώ». Od: Φ. «Ναὶ μὰ τὸν αὐτὸν ἐμέ». Kal: «Νῶϊ δ', ἐγὼ καὶ σύ». Лвч: «Ὡμολογήθη νῶϊν». Плт:

Ἔγωγα, Dop: în лok ; de

Ἔγωγε, At: în лokĕ de ἐγώ; saĕ înпцin. «Ὡς ἔγωγε». Ksn: fiind kъ eĕ чeл пʁцinĕ; kît desnpe mine; saĕ întъp: în felĕ de adв: «Τὴν ὕλλον λέγεις; — Ἔγωγε». Apstf: da, nerpemit. (bezĭ ші ἐγών).

Ἐγῶδα, At: în лokĕ de ἐγὼ οἶδα.

Ἐγώλιος (ὁ), noet: în лokʁ de αἰγώλιος.

Ἐγῶμαι, npin kontpak: în лokĕ de ἐγὼ οἶμαι.

Ἐγών, Dop, ші ἔγων, Eol: în лokĕ de ἐγὼ, saĕ ἔγωγε. «Ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ; — Ἐγών, ὦ τέκνα».

Ἐγώνα, ἐγώνη, Dop: (Beot:) în лokĕ de ἐγώ.

Ἐγώνγα, Dop: în лokĕ de ἔγωγε.

Ἐδάην, noet: nas: nex: 2: dc xot: ал лвї διδάσκω.

Ἔδακον, nex: 2: ал лвї δάκνω.

Ἐδάμην, noet: în лokĕ de ἐδαμάσθην, nas: nex: ал лвї δαμάζομαι.

Ἐδανός [ἔδω], = Ἐδώδιμος, dc mînkat. ші =kʁ...

Ἑδανὸς [ἥδομαι], ή, όν, noet: = Ἡδύς, dʁлче;

Ἔδαρ, ατος (τὸ), noet: (neîntp, npim: ал лвї εἶδαρ) = Ἔδεσμα, demînkapc, ʌpanъ.

Ἔδαρθον, noet: nex; ал лвї δαρθάνω.

Ἔδαρκον, noet: nex: 2: ал лвї δέρκομαι.

Ἐδασάμην, ші noet: ἐδασσάμην, між: nex: ал лвї δαίομαι.

Ἐδαφιαῖος, α, ον, кѵвenitѣ аштерпѣтѧлвї dene жos, dene пъmîntѣ. «Μάρμαρος —». Тцец: [ші

Ἐδαφίζω, віit: -ίσω, калкѣ (ашezѣ, netezeskѣ) аштерпѣтѧл dene жos. 2) (maї noѣ) sѧрпѣ ла пъmîntѣ, dърîmѣ. [ἔδαφος].

Ἐδάφιον (τὸ), dim: ал лвї ἔδαφος (2).

Ἐδαφιστήριον (τὸ), însptѣmîntѧл (maїѧл), кѣ каре se netezesк, saѣ se вътъtopesк apiiле, mi чл: [ἐδαφίζω].

Ἐδαφίτης, ου (ὁ), ал аштерпѣтѧлвї dene жos. [din

Ἔδαφος, εος -ους (τὸ), (цеп: îm: ἐδάφων) локѧл, пе каре калкъ saѣ sîъ чева; аштерпѣтѧл de жos ал каseї, ші чл:; fѕndѣ (de mape, pîѣ, ші чл:); (fir:) lекstѣ, saѣ opiцinalѣ de вnѣ skpisѣ [ἔδος].

Ἔδδεισα, noet: în локѣ de ἔδεισα, nex: ал лвї δείδω.

Ἔδεαι, noet: Eол: îп локѣ de (neîntp:) ἔδῃ a 2: sinr: neps: a лвї ἔδομαι.

Ἐδέατρος (ὁ), [ἔδομαι] înгpіжiторѧл meseї îmпъpатѧлвї (прінч: ал Перsілор), = Προγεύστης, (Fpanц:) officier de la bouche. (vezї ші ἐλέατρος).

Ἐδέγμην, ἔδεξο, ἔδεκτο, ἐδεγμεθα, ші чл: noet: în локѣ de ἐδεδέγμην, neste-sъв: saѣ ἐδεξάμην, nex: ал лвї δέχομαι.

Ἐδεδέατο, Ion: îп локѣ de ἐδέδεντο, 3: îm: neps: a nas: neste-sъв: ал лвї δέω. (legѣ).

Ἐδεδήειν, noet: neste-sъв: ал лвї δαίω.

Ἐδεδίειν, neste-sъв: ал лвї δείδω.

Ἐδεδμέατο, Ion: îп локѣ de ἐδέδμηντο. 3: îm: neps: a nas: neste-sъв: ал лвї δέμω.

Ἐδεδοίκειν, neste-sъв: ал лвї δείδω.

Ἐδεήθην, nas: nex: 1: ал лвї δέομαι.

Ἐδέθην, nas: nex 1: ал лвї δέω (legѣ).

Ἐδέθλιον, ші

Ἔδεθλον (τὸ), noet: =Ἔδος ші ἔδαφος; (прin întind:) каsъ,

Ἔδει, 3: sinr: neps: de xot: ѧл лвї ἔδω.

Ἐδείδιμεν, noet: în локѣ de ἐδεδίειμεν, 1: îm: neps: de neste-sъв: ал лвї δείδω.

Ἔδειμα, 1: sinr: neps: ал лвї δέμω.

Ἔδειξα, nex: 1: ал лвї δείκνυμι.

Ἔδεκτο, noet: vezї ἐδέγμην.

Ἐδέμεναι, Dop: îп локѣ de ἔδειν, înf: ал лвї ἔδω.

Ἔδες, 2: sinr: neps: de прел:, ші

Ἔδεσκε, noet: 3: sinr: neps: de пр[illegible]: ал лвї ἔδω.

Ἔδεσμα, ατος (τὸ), вѧкатъ, demînkape. [ἔδω].

Ἐδεσμάτιον, (τὸ), dim: ал лвї ἔδεσμα.

Ἐδεσματοθήκη (ἡ), локѣ, вnde se пѧп în пъstpape вѧкателе, къtаръ. [ἔδεσμα, θήκη].

Ἐδεστέον, nosit: ал лвї ἔδω = ἐσθίω.

Ἐδεστήϛ, οῦ (ὁ), mînkъторѣ de чева. (кѣ цеп:). [ші

Ἐδεστός, ὴ, όν, mînkатѣ, saѣ de mînkatѣ. [ἔδω].

Ἐδῇ, 2: sinr: neps: a лвї ἐδοῦμαι, віit: ал лвї ἔζομαι.

Ἔδῃ, 3: sinr: neps: de sѧп:, ші

Ἐδήδαται, Ion: îп локѣ de ἐδηδεσμένοι εἰσί, 3: îm: neps: a nas: neste-sъв:, ші

Ἐδήδεσμαι, nas:, ші

Ἐδήδοκα, акt; tpe: de кѣ: ал лвї ἔδω = ἐσθίω,

Ἐδήδομαι, At: îп локѣ de ἐδήδεσμαι.

Ἐδηδώς, noet: îп локѣ de ἐδηδοκώς, tpe: de кѣ: de партч: ал лвї ἔδω.

Ἐδητύς, ύος (ἡ), noet: Ion: in локѣ de ἐδωδή.

Ἔδμεναι, noet: îп локѣ de ἔδειν, a mînka.

Ἐδνάζομαι, віit: -άσομαι, noet: =Ἐδνόω.

Ἔδνιος, α, ον, noet: каре se dъ ка dapѣ înaintea пѧпцеї. «Χιτὼν —». Esix: καῖπъ de mipeasъ, saѣ de цinepe. [din

Ἔδνον (τὸ), [ἔδανὸς, saѣ ἥδω] (прінч: пѧmaї лs îm:) dapѧpіле, че se daѣ de logodnікѣ logodnічеї sале, saѣ tatълвї eї maї 'nainte de пѧптъ (dapѧpіле de înaintea пѧпції). 2) челе че daѣ tinepілор (soцї) прietenії. 3) (pap) zestpe.

Ἐδνοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, adѧкѣ dapѧpї de пѧптъ. [din

Ἐδνοφόρος (ὁ, ἡ), adѧкъторѣ de dapѧpї tinepілор къsъторіцї. [ἔδνα, φέρω].

Ἐδνόω -ῶ, віit: -ώσω, noet: înzestpezѣ (fіікъ); (прin întind:) logodeskѣ. [ἔδνον]. [de вnde

Ἐδνωτής, οῦ (ὁ), noet: înzestpъторѣ. 2) пецitорѣ. [ші

Ἐδνωτός, ὴ, όν, logoditѣ (прîn dapѧpї de пѧптъ).

Ἐδοκεύμες, Dop: îп локѣ de ἐδοκοῦμεν.

Ἐδολιοῦσαν, Beot: îп локѣ de ἐδολίσυν, прел: ал лвї δολιόω = Δολιεύομαι.

Ἔδομαι, віit: ал лвї ἐσθίω.

Ἔδον, noet: îп локѣ de ἔδοσαν, 3: îm: neps: de nex: 2: ал лвї δίδωμι.

Ἔδον, 3: îm: neps: de прел:, ші

Ἔδοντι, Dop: îп локѣ de ἔδουσι, 3: îm: neps: de прел:, ші

Ἔδοξα, nex: 1: ал лы̆ δοκέω.

Ἐδοξοέω -ῶ, biit: -ήσω, чіопleskы̆ statъ. [ἔδος, ξέω].

Ἔδος, εος -ους (τὸ), (pap in proz:) (прinч:) локы̆, ne kape шade, saы̆ stъ чinева. (de вnde 2) скавnы̆, жецы̆, tponы̆. «Πάντες ἀνέσταν ἐξ ἐδέων». Id: A. «Μέγα ἔδος Θεσσαλικὸν». Iпкр: (ші прin întind: saы̆ el:) «Οὐχ ἕδος». Id: Ч. пв е вреme de шedepe. (bezї ші ἕδρα). 2) локвіпцъ, saы̆ temплв; (ші прin întind:) statвъ (прinч: шezъtoape). «Τὰ τῶν θεῶν ἕδη καὶ τοὺς νεὼς συλᾶν». Iскр: «Ἕδος ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἄδειμαν». Апln: «Ἐξάψαντες τοῦ ἕδους κρόκην». Пл: «Τοῦ ἕδους κατακεκαλυμμένου τῆς Ἀθηνᾶς». Ksn: 4) (în цen:) basы̆, жosвл, ne kape stъm, = Ἔδαφος. «Πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ γαῖα». Es: [ἕζομαι].

Ἐδοῦμαι, noet: biit: ал лы̆ ἕζομαι.

Ἕδρα, ας (ἡ), локы̆ de шedepe, скавnы̆. «Ἀναπηδήσας ἐκ τῆς ἕδρας». Ksn: 2) локы̆ кввiiнчosы̆ (fipeskы̆, овiчnвitы̆) fie-кървіа лвкрв. «Ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστιχ' ὅδε„. Evp: "Ἐξ ἕδρας κινουμένης τῆς γνάθου„. Apst: "Τὴν ὀροφὴν κατιστᾶσιν εἰς ἕδραν„. Enгp: "Κὴν ἐκραγῇ ποτε τὸ ὕδωρ αὐτομάτως ἔξω, ἢ ταμών τις τὸ ὑποχόνδριον ἐκχέῃ, ἐφ ἕδρης ἅσαι οἱ ὑδρωπιῶδεες„. Apet: întp' aчeeaшї stape 3) (прin întind:) întiitate în шedepe. "Δώροις καὶ ἕδραις ἐγέραιρε». Ksn: 4) шedepe; (fir:) пелвкраре, niepdepe de вреme. "Τὴν ἐπὶ τοῦ δίφρου ἕδραν ἐπαινοῦμεν». Ksn: «Τῶν στρατιωτῶν ἀχθομένων τῇ ἕδρᾳ». Tвч: «Οὐχ ἕδρας ἀκμή». Sof: (de вnde 5) (med:) înfiцepe. «Ἕδρη δὲ τοῦ βέλεος γίνεται ἐν τῷ ὀστέῳ». Iпкр: (bezї ші ἐσφλάω). 6) seanцъ, saы̆ adвnape de sfatы̆. «Τὰς τῆς γερουσίας ἕδρας ἐν ῥηταῖς ἡμέραις γίνεσθαι.». D: Kas: 7) локы̆ de шedepe, локвіпцъ. «Τίρυνθι ἔχει ἕδραν». Sof: în Tipintы̆ trъieшte. «Θεῶν ἕδρα». Esxл: temплв, алtары̆. (bezi ші ἕδος). 8) temелie, niedestaлы̆. «Τοῦ δὲ μηχανήματος τετράγωνος ἦν ἡ ἕδρα». Пл: «Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τῆς γῆς, ἐπὶ τῆς ὁ νηὸς ἐπίκειται». Лч: (de вnde 9) шezвtы̆. «Αἱμορροΐδας ἐν τῇ ἕδρῃ». Iпкр: «Ἐκ («Πρὸ) πίπτειν τὴν ἕδραν». Dскр: a eшi dosвл. «Εἶτα στραφέντες, καὶ τὰ περὶ τὴν ἕδραν γυμνώσαντες». Evst: (de вnde ші 'Αφεδρών). 10) eшitъpeле afapъ (skîpnъ). [ἕζομαι]. [de вnde

Ἑδράζω, biit: -άσω, înцepeneskы̆, întemeïezы̆ чева. || (miж:) шezы̆.

Ἔδραθον, noet: în локы̆ de ἔδαρθον, nex: 2: ал лы̆ δαρθάνω.

Ἑδραῖος, a saы̆ ος, ον, шezъtopы̆. «Βίος («Τέχνη)—». Enirp: ші Плd: «Ταῖς γυναιξὶ συμβαίνουσιν οἱ πόνοι ἰσχυρότεροι καὶ μάλιστα ταῖς ἑδραίαις». Apst: 2) înцepenitы̆, nemimkatы̆. «Κλίνην ἑδραίην, ὅκως μηδὲν σείηται». Apet: «Ἑδραῖον ὥσπερ κύβον». Пл: «Ὕπνος —» Пл: [ἕδρα]. [de вnde.

Ἑδραιότης (ἡ), цepenie; statopniчie; nemiшkъчiвne [ші

Ἑδραιόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ἑδράζω, aшezы̆ tape, înцepeneskы̆. [de вnde

Ἑδραίωμα (τὸ), snpiжinы̆ de înцepenipe, saы̆ întъpipe, temелie.

Ἑδραίως, adв: цeanъn, tape. [ἑδραῖος].

Ἔδρακον, noet: nex: ал лы̆ δέρκομαι.

Ἔδραμον, nex: 2: ал лы̆ δρέμω (neîntp:) = Τρέχω.

Ἔδρανον (τὸ), noet: = [ἕδρα], жецы̆; локвіпцъ; temелie; snpiжinы̆.

Ἔδρασμα (τὸ), = Ἑδραίωμα. [ші

Ἑδρασμὸς (ὁ), înцepenipe, tape aшezape. [ші

Ἑδραστήριος (ὁ, ἡ), atinгъtopы̆ de (înlesnitopы̆ ла) înцepenipe, saы̆ aшezape. [ші

Ἑδραστικὸς, ἡ, ὸν,=Ἑδραστήριος. [ἑδράζω].

Ἑδρεύω, biit: -εύσω, шezы̆, локвieskы̆. [ші

Ἑδρήεις, εσσα, εν, noet: în локы̆ de ἑδραῖος. [ші

Ἑδριάω, biit: -άσω, noet: = Ἑδράζω, пвіы̆ sъ шeazъ. || (maï обiчnвitы̆ miж:) шezы̆. [ші

Ἑδρικὸς, ἡ, ὸν, квvenitы̆ ла [ἕδρα], = Ἑδραστήριος.

Ἕδριον (τὸ). dim: ал лы̆ ἕδρα. 2) = Συνέδριον.

Ἑδριόων, ωσα, όων, noet: în локы̆ de ἑδριάων napтч: [ші

Ἑδριόωντο, noet: 3: îm: neps: a прел: лы̆ ἑδριάομαι.

Ἑδρίτης, ου (ὁ),=Ἱκέτης, шezъtopы̆ кв черере рвгъtoape. [ἕδρα].

Ἑδροδιαστολεὺς, έως (ὁ), instp: xipвpn: kape destвnъ, deskide шezвtвл. [ἕδρα, διαστέλλω].

Ἑδροστρόφος (ὁ, ἡ), înвîptitopы̆ de скавnвл sъы̆ (прin вpm: de чел чe шade îndъpît de dînsвл); saы̆ stpъmвtъtopы̆ de алtвл dene скавnы̆. (enit: ал лвitъtopiлор). [ἕδρα, στρέφω].

Ἔδυν, (υ, лвnгы̆) 1: sinr: neps: a nex: 2: ші || (υ, скврты̆) noet: în локы̆ de ἔδυσαν, 3: îm: neps: de aчeлашї timnы̆ ал лы̆ δύω.

Ἕζω, biit: ἕδομαι, saы̆ (pap) ἐδοῦμαι.

noet: în локъ de ἐσθίω, мънînкъ; pozъ; (fir:) пръпъdeskъ, toneskъ. [de вnde

Ἑδωδή (ἡ), храпъ, mînkape. [de вnde

Ἐδώδιμος, η saъ ος, ον, de mînkat, saъ вънъ de mînkape. [ші

Ἔδωδος (ὁ, ἡ), mînkъчosъ.

Ἔδωκα, nex: 1: ал лъї δίδωμι.

Ἐδωλιάζω, biit: -άσω, ашezъ чева d'asвпра лъї ...

Ἐδώλιον (τὸ), (în цеп:) скавнъ, вапкъ (maї кв seamъ) de вîслашї (bezї Apst: тек: пров: 6:), saъ de teatрв. 2) noet: локвîпцъ. «Νυμφικὸν, ἢ Ἰωλκικὸν ἐδώλιον». Esx: кътаръ de mipeasъ, saъ локвîпцъ de femeї. (Тврч: харетъ). [ші

Ἕδωλον (τὸ), noet: (пrea pap) în локъ de ἐδώλιον. [ἕδος].

Ἑὲ, saъ ἕε, noet: în локъ de ἕ, ἑαυτὸν, (bezї Οὗ).

Ἔεδνον, ἐεδνόω, ἐεδνωτής, noet: în локъ de ἔδνον, ші чл:

Ἐέδμεναι, noet: în локъ de ἔδμεναι = ἐσθίειν.

Ἐείδομαι, biit: ἐείσομαι, noet:= Εἴδομαι.

Ἔειδον, noet: Ion: în локъ de εἶδον.

Ἐείκοσι, ἐεικοστὸς, ші чл: Ion: în локъ de εἴκοσι, ші чл:

Ἐείλεον, noet: Ion: în локъ de εἴλεον, прел: ал лъї εἰλέω.

Ἑεῖο, noet: în локъ de οὗ, ἑαυτοῦ.

Ἔειπα, noet: în локъ de εἶπα.

Ἔειπον, noet: în локъ de εἶπον.

Ἐείρω, (гъръ biit:) noet: Ion: în локъ de εἴρω.

Ἕεις, noet: în локъ de εἷς, впвл sinгъръ.

Ἐεισάμην, noet: nex: 1: ал лъї εἴδομαι, saъ ал лъї εἶμι.

Ἐεισάμην, noet: în локъ de εἰσάμην, miж: nex: 1: ал лъї ἔννυμι.

Ἐέλδομαι, (гъръ biit:) noet: Ion: în локъ de ἔλδομαι.

Ἐέλδωρ (τὸ), nedekл: noet: Ion: în локъ de ἔλδωρ.

Ἔελμαι, (de вnde партч: ἐελμένος) nas: tpe: de кв: ал лъї εἴλλω.

Ἐέλπομαι, (гъръ biit:) noet: în локъ de ἔλπομαι.

Ἔελσαι, 2: sinr: neps: a nas: tpe: de кв: de xot:, ші

Ἐέλσαι, nex: de înf: ал лъї Εἴλλω.

Ἐένδυνεν, noet: în локъ de ἐνέδυνεν, saъ ἐνέδυ, прл: saъ nex: ал лъї ἐνδύω.

Ἐέργαθεν, noet: 3: sinr: neps: de прел:, ші

Ἐεργμέναι, fem: îm: nom: de nas: tpe: de кв: ал партч: лъї ἐργάθω.

Ἐέργμεναι, Dop: în локъ de ἐέργειν, inf: ал лъї

Ἐέργνυμι, saъ ἐέργω, biit: ἐέρξω, Ion: în локъ de εἴργνυμι, saъ εἴργω.

Ἐερμένος, η, ον, noet: nas: tpe: de кв: de партч: ал лъї εἴρω.

Ἐέρση (ἡ), noet: în локъ de ἔρση, роъ, =Δρόσος.

Ἐερσήεις, εσσα, εν, noet: în локъ de ἐρσήεις, =Δροσερός.

Ἔερτο, noet: 3: neps: sinr: de nas: neste-sъв: ал лъї εἴρω.

Ἐέρχατο, Ion: 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: ал лъї εἴργω.

Ἔες, noet: în локъ de ἦς, saъ ἦσθα, 2: sinr: neps: de прел: ал лъї εἰμί.

Ἐέσσατο, noet: în локъ de εἵσατο. 3: sinr: neps: de miж: nex:, ші

Ἐέσθω, noet: în локъ de εἵσθω, 3: sinr: neps: a nas: tpe: de кв: de порвпч:, ші

Ἕεστο, în локъ de εἵστο, 3: sinr: neps: a nas: neste-sъв: ал лъї ἔννυμι.

Ἕζομαι, biit: ἑδοῦμαι, noet: în локъ de καθέζομαι, шezъ. || nex: εἵσ (saъ ἑσ, saъ ἑεσ)άμην se ia de акт:. (bezї ἕζω).

Ἐζύγην, nas: nex: 2: ал лъї ζεύγνυμι.

Ἕζω, neînтрев: акт: ал лъї ἕζομαι, (de вnde nex: εἷσα, saъ ἕσσα) noet: пвіъ съ шeazъ, saъ ашezъ; intemeiezъ, ші чл: (bezї ші ἱδρύω).

Ἕζων, ης, η, ῶμεν, ῆτε, ων, прел: ал лъї ζάω.

Ἔῃ, noet: în локъ de ᾖ, 3: sinr: neps: de свп: ал лъї εἰμί.

Ἑῇ, dat: sinr: fem: ал лъї ἑός.

Ἕηκα, noet: în локъ de ἧκα, nex: 1: ал лъї ἵημι.

Ἔην, noet: în локъ de ἦν, прел: ал лъї εἰμί.

Ἐήνδανον, noet: în локъ de ἤνδανον, прел: ал лъї ἀνδάνω.

Ἑῆος, noet: în локъ de ἑέος, цеп: sinr: ал лъї Ἑὸς.

Ἑῆος, noet: în локъ de ἑοῦ, цеп: sinr: ал лъї ἑός.

Ἔῃς, noet: în локъ de ἦς, 2: sinr: neps: a прел: лъї εἰμί.

Ἕῃς, Ion: în локъ de

Ἑῇς, цеп: sinr: fem: ал лъї ἑός.

Ἕῃς, noet: în локъ de ᾖς, цеп: sinr; fem: ал лъї ἕς.

Ἦησθα, noet: în локъ de ἦσθα, 2: sinr: neps: a прел: de хоt:, ші

Ἦῃσθα, noet: în локъ de ᾖς, 2: sinr: neps: de прez: ал sвп: лвї εἰμί.

Ἠήσθην, noet: în локъ de ἥσθην. 3: ind: neps: de прел: ал лвї ἥμαι. шezъ.

Ἦεσι, Ion: în локъ de ᾖ, 3: sinr: neps: de sвп: ал лвї εἰμί.

Ἔῄσι, Ion: în локъ de ἑαῖς, dat: îm: fem: ал лвї ἑός.

Ἦησον, Ion: în локъ de ἔασον, nex: 1: de порвпч: ал лвї ἐάω.

Ἦητε, noet: în локъ de ᾖτε, 2: îm: neps: a nex: 2: de sвпвsъ ал лвї εἰμί.

Ἔθ', în anostp: (маї 'nainte de вок: aspip:) în локъ de ἔτι.

Ἔθακα, Dop: în локъ de ἐθηκα, nex: 1: ал лвї τίθημι.

Ἔθαλον, noet: nex: 2: ал лвї θάλλω.

Ἔθανον, nex: 2: ал лвї θνήσκω.

Ἐθάς, άδος (ὁ, ἡ), (кв цеп: ші pap кв dat:) обічнвітъ. [ἔθος].

Ἔθειρα, ας (ἡ), noet: (прінч: ла îm:) първл капвлвї; коатъ (de калъ, ші чл:). 2) aце de шofpanъ. [ἐθείρω].

Ἐθειράζω, biit: -άσω, noet: amъ пъръ лвпгъ în капъ; îngріжeskъ de първл капвлвї. [din

Ἐθειρᾶς, άδος (ἡ), noet: în локъ de [ἔθειρα].

Ἐθείρω, (fъръ biit:) [θέρω = θεραπεύω] îngріжeskъ, квлtівъ; înnodobeskъ. 2) [ἔθος] sîntъ обічнвітъ ла чева.

Ἐθείς, εἶσα, έν, noet: nas: nex: 1: de партч: ал лвї ἵημι.

Ἐθελακρίβεια (ἡ), калitatea лвї ....

Ἐθελακριβής, έος (ὁ, ἡ), boitopъ de a fi (saъ a se apъta) екsaktъ. [ἐθέλω, ἀκριβής].

Ἐθελάστειος (ὁ, ἡ), boitopъ de a fi (saъ a se apъta) чівілітъ, saъ політічітъ. [ἐθέλω, ἀστεῖος].

Ἐθέλεσκον, noet: прел: ал лвї ἐθέλω.

Ἐθέλεχθρος (ὁ,ἡ), din връжтъшіе boitopъ de ръъ квїва. [ἐθέλω, ἔχθρα]. [de вnde

Ἐθελέχθρως, adв: кв връжтъшаskъ boinцъ, saъ disnosiцїe pea asвпра квїва.

Ἐθέλημος, ου, noet:, ші

Ἐθελήμων, ονος (ὁ, ἡ), boitopъ, чел de ввпъ вое, saъ boiosъ. [ἐθέλω]. [de вnde

Ἐθελήμως, adв: noet: de (кв) ввпъ вое.

Ἐθέλησθα, Еол: în локъ de ἐθέλῃς, 2:, ші

Ἐθέλησι, Ion: în локъ de ἐθέλῃ, 3: sinr: neps: de sвп: ал лвї ἐθέλω.

Ἐθελοακρότης (ἡ), (маї поъ ші neanp:) în локъ de ἐθελακρίβεια. [ἐθέλω, ἄκρος].

Ἐθελοδουλεία (ἡ), кавtъ ἐθελοδουλία.

Ἐθελοδουλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ (saъ mъ fвкъ) de ввпъ вое ровъ. [ші

Ἐθελοδουλία (ἡ), робіе de ввпъ вое. [din

Ἐθελόδουλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δούλως, de ввпъ вое ровъ, saъ робітъ. [ἐθέλω, δοῦλος].

Ἐθελοθρησκεία (ἡ), реліціе, че 'ші formeazъ чінева dвпе воеа sa; (прin întind:) sвпepstiцie. [ші

Ἐθελοθρησκέω -ῶ, biit: -ήσω, вrmezъ вneї реліцїї formate dвпе ал меъ капрічіъ; sîntъ sвпepstiцiosъ. [din

Ἐθελόθρησκος (ὁ, ἡ), formътorъ шіешї de реліціе; (прin întind:) foapte реліцiosъ; (прin вrm:) sвпepstiцiosъ. [ἐθέλω. θρῆσκος].

Ἐθελόθυτος (ὁ, ἡ), жertfitъ de ввпъ воеа sa. [ἐθέλω, θύω].

Ἐθελοκακέω -ῶ, biit: ήσω, sîntъ, saъ mъ fakъ din a mea вое ръъ, saъ nевitеazъ (прінч: ка ostaшъ); saъ dinadins în nisma квїва пв 'mї înnlinеskъ datopiile. [ἐθελόκακος]. [de вnde

Ἐθελοκάκησις, εως, ші

Ἐθελοκακία (ἡ), a fi, saъ a se face чінева...

Ἐθελόκακος (ὁ, ἡ), (ostaшъ) каре de ввпъ воса sa se поарtъ ръъ în înnlinipea datopiilор sale, saъ se apatъ невitеazъ în pesвoiъ. [ἐθέλω, κακός]. [de вnde

Ἐθελοκάκως, adв: кв реа воinцъ, saъ кв вікленіе ші некredinцъ прекъцetatъ ші de вое.

Ἐθελοκίνδυνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δύνως, чел че dе ввпъ вое se арвпкъ în прimezdie. [ἐθέλω, κίνδυνος].

Ἐθελοκωφέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ prefakъ de вое sвpdъ. [din

Ἐθελόκωφος (ὁ, ἡ), чел че de вое se prefаче a fi sвpdъ. [ἐθέλω, κωφός].

Ἐθελοντεί, ші

Ἐθελοντηδόν, ші

Ἐθελοντήν, adв: = Ἐθελοντί. [ші

Ἐθελοντήρ, ῆρος (ὁ), noet: în локъ de

Ἐθελοντής, οῦ (ὁ), чел че face чева (прінч: se înpoleazъ în oшtipe) de воеа sa, волontipъ. [ші

Ἐθελοντι, adв: dintp' a sa ввпъ вое. [ші

Ἐθελοντίς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї ἐθελοντής. [ἐθέλω].

Ἐθελοπονία (ἡ), воipe, іввіре de ostenealъ. [din

Ἐθελόπονος (ὁ, ἡ), =Φιλόπονος, boitopъ

de a osteni. «Οὕτως ἄρα τοῖς μύρμηξι τὸ ἐθελουργὸν καὶ ἐθελόπονον πάρεστιν». [ἐθέλω, πόνος].

Ἐθελόπορνος (ὁ, ἡ), кврвitъ, saъ кврваръ de вѣпъ вое. [ἐθέλω, πόρνος].

Ἐθελοπρόξενος (ὁ, ἡ), чел че de воеа sa (ſaръ a fi pîndвitъ) se ſaче конsвлъ (Твч: Γ'. 70). [ἐθέλω, πρόξενος].

Ἐθελορήτωρ, орос (ὁ, ἡ), de sine алesъ opatorъ. [ἐθέλω, ῥήτωρ].

Ἐθελόρμητος (ὁ, ἡ), = Αὐθόρμητος. [ἐθέλω, ὁρμάομαι].

Ἐθελοσέβεια (ἡ), пребъквтъ, ші ѓъцарнікъ пietate. [ἐθέλω, σέβας].

Ἐθελοσοφία (ἡ), калitatea лвї ...

Ἐθελόσοφος (ὁ, ἡ), воitorъ de a se пъреа (ѓъръ a fi) înцелептъ. [ἐθέλω, σοφός].

Ἐθελοσφαγέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, мъ înжвnriъ de вѣпъ вое. [ἐθέλω, σφαγή].

Ἐθελότρεπτος (ὁ, ἡ), stъпînъ de sine de a se skimвa, saъ a se пrefaче dвпе воеа sa. [ἐθέλω, τρέπομαι].

Ἐθελουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лвкрezъ de воеа mea.

Ἐθελουργία (ἡ), a fi чinева..

Ἐθελουργὸς (ὁ, ἡ), воîtorъ, iввitorъ de лвкраре, ='Εθελόπονος. [ἐθέλω, ἔργον].

Ἐθελούσιος (ὁ, ἡ), чел че ſaче чева кв воеа sa. [ἑθέλω]. [de вnde

Ἐθελουσίως, adв: = 'Εθελοντί.

Ἐθελοφιλόσοφος (ὁ, ἡ), = Δοκησίσοφος, воitorъ de a se aръta filosofъ (ѓъръ a fi). [ἐθέλω, φιλόσοφος].

Ἐθελοψυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Φιλοψυχέω, sîntъ iввitorъ de вiaцъ. [ἐθέλω, ψυχή].

Ἐθέλω, вiit: ἐθελήσω, (прел: ἤθελον, пеx: ἠθέλησα, tpe: de кв: ἠθέληκα) = Θέλω, воieskъ. «Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν». Od: Γ. «Οὐδεὶς ἠθελήκει μάχεσθαι». Ksn: «Σύμπλους ἐθελήσαντας αὐτοὺς ἐπηγόμην». Iвч: «'Εθελήσεις τί μοι οὖν, ἢν σου δέ τι δεηθῶ»; Apstf: 2) iввeskъ, doреskъ; amъ твлцвтipe. «Ζεύς τοι δοίη, ὅ,τι μάλιστα ἐθέλεις». Od: Σ: «Φράζεαι ἅσσ' ἐθέλησθα». Il: A. «Κλῆρος, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί». Il: H. «Θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ»; Sof: 3) rîndeskъ чева de sirвpъ, npetinzъ. «Σέβουσί τε ὑπερφυῶς 'Απόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες». Epd: «'Εθέλουσι δὲ τὴν 'Ρέαν εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι τὸ ὄρος». Пaвs: 4) почiъ, sînтв în stape. «Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον». Il: N. «Ζέε δ' ὕδωρ, οὐδ' ἔθελε προῤῥέειν, ἀλλ' ἴσχετο». Îl: F: «Τὰ ἐγχώρια οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν», Плт: «Ἠσσημένων ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὁμοίαι εἶναι». Твч: »Τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι». At: «Γνῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν». Ep: ва съ zikъ, însemneъzъ. 5) (în a 3: nэps:) ape a fi, este кв пвtinцъ a se ſaче. «Εἴπερ οὗτος σ' ἐθέλει κρατῆσαι». Apstf: «Εἰ ὧν δὴ ἐθελήσῃ ἐκτρέψαι τὸ ῥέεθρον ὁ Νεῖλος». Ep: «Εἰ ἐθέλει τι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι». Ep: daка пв цi se ва întîmпla чева înпotivъ (вezї шi βούλομαι, шi θέλω).

Ἔθεμεν, ετε, εσαν, îm: ал пex: 2: ,шi

Ἐθέμην, miж: пex: 2: ал лвї τίθημι.

Ἔθεν, поеt: în локъ de où, éautoῦ, цеп: de pesſp: пron:

Ἔθευ, Dop: în лоъ de ἔθου, 2: sinr: neps: a miж: пex: 2: ал лвї τίθημι.

Ἐθευμεσθα, Ion: în локъ de ἐθεώμεθα, 1: îm: neps: de прел:, шi

Ἐθηήσαντο, Ion: în локъ de ἐθεάσαντο, 3: îm: neps: de прел:, шi

Ἐθηῆτο, Ion: în локъ de ἐθεᾶτο. 3: sinr: neps: de прел: ал лвї θεάομαι.

Ἔθηκα, пex: 1:, шi

Ἐθήκαο, поеt: în локъ de ἐθήκω, 2: sinr: neps: a miж: пex: 1: ал лвї τίθημι.

Ἔθηλα, пex: 1: ал лвї θάλλω.

Ἐθημοσύνη (ἡ), поеt: овічеiъ. [din

Ἐθήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: (кв цеп:) овічпвitъ. [ἔθος].

Ἔθην, (sввц:) пex: 2: (пвцin întpeв: în sinr:) ал лвї τίθημι.

Ἔθην, (asnip:) пas: пex: 2: (întp: пвmaї în комп:) ал лвї ἵημι.

Ἐθίζω, вiit: -ίσω, (прел: εἴθιζον, пex: εἴθισα, шi пas: εἰθίσθην, tpe: de кв: εἴθισμαι) овічпвieskъ; (iap in tpe: de кв: шi пex:) sintъ овічпвitъ. [шi

Ἐθικὸς, ἡ, όν, atinгtorъ de овічеiъ. [шi

Ἔθιμος (ὁ, ἡ), че este овічпвitъ, saъ se ſaче din овічеiъ (прinч: în пeвtpв). «Ἔθιμον». овічеiъ ал локалвї, datinъ. [ἔθος]. [de вnde

Ἐθίμως, adв: din овічеiъ, saъ dвпе вре o datinъ локалъ.

Ἔθισμα (τὸ), op че este овічпвitъ, saъ de овічпвit; овічеiъ ѓъквtъ, = Ἔθιμον. [шi

Ἐθισμὸς (ὁ), овічпвipe; шi=Ἔθισμα, шi Ἔθιμον. [шi

Ἐθιστέον, nosit: ал лвї ἐθίζω. [шi

Ἐθιστὸς, ἡ, όν, kape se dobîndeшte, saъ se пoate dobîndi din овічпвiцъ. [ἐθίζω].

Ἐθναγὸς, поеt: [ἔθνος, ἄγω] în локъ de

Ἐθνάρχης, ου (ὁ), кънetenie, гвверпа-

topă de nație. [ἔθνος, ἄρχω]. [de unde

Ἐθναρχία (ἡ), demnitate de гъвернаторă (saŭ гъвернаре) de nație.

Ἔθναρχος (ὁ), = Ἐθνάρχης.

Ἐθνηδὸν, adв: în (saŭ dупе) нації; saŭ întp' o întpearъ nație (прекът se aflъ). [ші

Ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, naționalъ; (ла Iудеї) = Ἀλλόφυλος; (ла Xpistianї) некрезътопă în Xpistosŭ; (iap прінч:) idolолатрă, пъгînă. [ші

Ἐθνίτης, ου (ὁ), чел de aчeeaшї nație. [ἔθνος].

Ἐθνοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), stъпînitopă de унa, saŭ de toate нації. [ἔθνος, κρατέω].

Ἐθνόμυθος (ὁ, ἡ), (бiвер:) копринзътопă de фавуле пъгînештї. [ἔθνος, μῦθος].

Ἐθνοπάτωρ, ορος (ὁ), пърinte, înчепътопă de nație. [ἔθνος, πατήρ].

Ἐθνόπληκτος (ὁ, ἡ), isвitopă, атъкътопă de o întpearъ nație. [ἔθνος, πλήττω].

Ἔθνος [ἔθος], εος -ους (ὁ), (în цеп: ші поеt:) мълцime de oameнї, saŭ довitoaче, чipadъ, тършъ, ші чл:. «Στῇ δ' ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων». Iл: Z. «Βοῶν («Μελισσῶν, «Χοίρων, «Χηνῶν, «Ἰχθύων) ἔθνεα». Tкр: «Ἔθνεα νεκρῶν». Od: Л: 2) (desпре oaм: în цеп:) неамъ, saŭ нație; (iap партік: ла Atenъ)=Триттύς. «Βρότεον ἔθνος». Пind: «Ἔθνη ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν». Tъч: 2) чeaтъ, рîndъ (клasъ) de oameнї. «Οἶσθά τι ἔθνος ἠλιθιώτερον ῥαψῳδῶν». Ksn: «Τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος». Apst: 4) (Skр:) пъгînă, idolолатрă. «Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε».

Ἐθνοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopă, stpежăitopă de нацїe, saŭ нацїї. [ἔθνος, φύλαξ].

Ἔθορον, nex: 2: ал лъї θρώσκω..

Ἔθος [ἔθω], εος -ους (τὸ), обичеіă. «Εἰμὶ (saŭ «Γίνομαί τινι) ἐν ἔθει». мъ обичнъїeskă кă чева. «Ὁ σεισμὸς οὐχ ὁμοίως θορυβεῖ τοὺς ἐν ἔθει τούτου γενομένους». Skst: «Ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει τῇ πόλει πρότερον ἦν». Чiчр: «Ἐξ ἔθους, adв: = Συνήθως.

Ἔθου, în локă de ἔθεσο. 2: sinr: neps: de miж: nex· 2: ал лъї τίθημι.

Ἔθραξα, în локă de ἐτάραξα, nex: 1: ал лъї ταράσσω.

Ἐθρέφθην, nas:, ші

Ἔθρεψα, akt: nex: 1: ал лъї τρέφω.

Ἐθρήνεῦσαν, Beot: saŭ Алексdp: în локă de ἐθρήνουν, 3: îm: neps: de през: ал лъї θρηνέω.

Ἔθω, neîntp: prez: ал лъї εἴωθα, iap поеt: întpeв: нămaї în партч: ἔθων. «Κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων. Iл: I. fъчea реле мълte din oвічнвіцъ; ші ἔθοντες. «Οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες». Iл: П. oвічнвіesк a întърîta.

Εἰ, ші (maї' naînte de enгл:) εἴ, конiунк: вnos: saŭ вnitivъ (експрімînd вnă înкінвітă, iap nă din черкаре кънoскътă înцелесă; dупе aчeasta se deoseвeште de ἐὰν. se акord: прінч: кă noft: saŭ xot: ші pap кă вnп: în локă de ἐὰν, ші se експл: прin) дака. «Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἤμην, Διογένης ἂν ἤμην». Пл: «Εἰ μὲν δώσουσιν..., εἰ δέ κε μὴ δώωσιν». Iл: A. «Τοῦ δ' ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν». Iл: Y. «Εἰ μετ' ἀληθείας τις σκοποῖτο». Dm: «Ἄλλως τε καὶ εἰ (алцїї ἦν) ξυστῶσιν αἱ πόλεις». Tвч: «Εἴτε τις ἄρρην, εἴτε τις θῆλυς ἦ». Пл: ‖ (вnindвse кă felвpite алte партікăле modifікъ saŭ a ва пропріе însemnape, saŭ a челорă-алte, ші прin врm: se ia 2) în însemnape de îndoialъ (maї кă seamъ dупе вервї штiinцівї). «Σάφα οὐκ οἶδ', εἰ Θεὸς ἐστίν». Iл: E: «Οἱ μὲν παθόντες ἀδηλον ἦν, εἰ ἀδίκως ἐτετιμώρηντο». Tвч: «Πειρᾷ μου, εἰ μέμηνα». Лвч: (de unde 3) întpeбътівъ, saŭ miратівъ, оарe, nă кămва. «Ἐρωτῶντες, εἰ λῃσταὶ εἰσί.». Tвч: «Ἐν τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται υἱός». Skр: "Εἴ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ». Skр: 4) însemnът: de прічінъ, (ші se експл: kînd прin) къчї, fiind къ, (kînd прin) къ, кăm, (kînd прin) дупе че. «Ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον». Iл: A. «Εἰ πρὸς τοῦτο σιωπᾷν ἥδιόν σοι, σὺ δὲ τόδε γε εἰπέ. Лвч: «Δεινὸν ποτούμενοι, εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφίσι μὴ εἴσονται» Tвч: «Καὶ ἔπειτα θαυμάζω, εἴ μοι ἀπεστᾶσι». Ep: «Ἔκλαιον, οὐκ εἰ τεθνηξοίμην». Sin: 5) nedefinitivъ (кă nedefint: прon: ші кă adв: timп: saŭ лок: saŭ калiфік:) «Εἴ τις». «Εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον». «Εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι». Tвч: «Εἴ ποτ' ἔην γε». Om: «Εἴ που. «Εἴ πως, ші чл:. 6) екчепt: (înпревнъ кă μή) afaръ нămaї дака. «Εἰ μὴ «Εἰ δὲ μὴ, ші чл: 7) înпрot:: înпревнъ кă καὶ, кă toate къ. «Μέμνησ' Ὀρέστου, κ' εἰ θυραῖος ἔσθ' ὅμως». Esxл: «Καὶ εἰ μάλα καρτερὸς ἐστιν, αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι». Iл: N: (bezї ші εἰ καὶ). 8) noft: (înпревнъ кă γὰρ) în локă de εἴθε. «Εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς εἴην» Iл: N. «Εἰ γάρ γένοιτο». Ksn: Εἰ γὰρ ὤφελον οἷοί τε εἶναι». Пл: (bezї ші αἴ). 9) îndemn: «Εἴ δ' ἄγε μοι νημερτέα μυθήσασθε». Iл: Z. 10) înцвцin: înпревнъ кă ὡς, ὥσπερ, «Ὡς εἰ, «Ὡς ἂν εἰ, «Ὥσπερ εἰ. «Ὥσπερ

ăν εἰ, ші чл: (чеде таї тхлте desnpъ a-vestea вezї лa локъл лор fie-каре).

Εἶ, 2: sinr: neps: de прez: ал хot: лвї εἰμί.

Εἶ, ші εἶς, 2: sinr: neps: de прez: ал хot:, ші

Εἶ, noet: în локъ de ἴθι, порвнч: ал лвї εἶμι.

Εἶ, noet: în локъ de εἴητε.

Εἶα [ἔα], întepiекцie îndemnътівъ, Aide! de! «Εἶα μάλα». Apstf: (de вnde ші mapinapiї гречї de аквm stpirъ, сїa мола! сїa лesa!).

Εἴα, 3: sinr: neps: a прел: квї ἐάω.

Εἴα, ας (ἡ), earьъ.

Εἰάζω, вiit: -άσω, noet: stpirъ [εἴα], (npin вpm:) = Παρακελεύομαι, îndemnъ. (вezї ші Αἰάζω).

Εἴακα, tpe: de кв: ал лвї ἐάω.

Εἰαμενή (ἡ), noet: лivede de лînгъ апъ, лвпкъ (локъ вълtosъ de пъшвпе). [εἴα, μένω].

Εἰ(Εἰ)ανὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de ἑανός.

Εἴαντο, noet. în локъ de ἧντο, 3: îm: neps: a прел: лвї ἧμαι.

Εἴαρ, αρος (τὸ), noet; în локъ de ἔαρ. [de вnde

Εἰαρινὸς, ἡ, όν, ші

Εἰαρόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de ἐαρινός.

Εἰαρόμασθος (ὁ, ἡ), noet: (femeie) чea кв гвmoase (гaцede) цiце. [εἴαρ, μασθός =μαστός].

Εἰαροπότης, ου (ὁ), noet: în локъ de αἱμοπότης. [ἔαρ, πίνω].

Εἰαροτερπής, έος (ὁ, ἡ), noet: вeселъ пе timnъ de (saъ nentpъ) прітъваръ. «Νύμφη —». Opf: [ἔαρ, τέρπω].

Εἴας, 2: sinr: neps: de прел:, ші

Εἴασα, nex: 1:, ші

Εἴασκε, noet: în локъ de εἶκ, 3: sinr: neps: de прел: ал лвї ἐάω.

Εἴαται, εἴατο, noet: în локъ de ἧνται, ἧντο, 3: îm: neps: a прez: ші прел: лвї ἧμαι.

Εἴατο, noet: în локъ de εἶντο, 3: îm: neps: de nas: neste-съв: ал лвї ἧνται.

Εἰάω -ῶ, noet: în локъ de ἐάω.

Εἶβμος (ὁ, ἡ), noet: каре пікъ, sestpe-коаръ. (din

Εἶβω, Ion: ші Eол: în локъ de λείβω, въpsъ, topnъ; (ші nas: saъ miж:) мъ въpsъ, къргъ, (мъ stpекоръ) кв пікълъра; (npin вpm:) мъ toneskъ.

Εἴγμα (τὸ), [εἴκω] = Εἰκών, asemъnatъ inкiивiтаръ (iкoanъ).

Εἶδα, noet: (прea pap) în локъ de εἶδον.

Εἰδαίνομαι, (fъръ вiit:) noet: (кв dat:) мъ asemъnъ ла faцъ, saъ fiгъръ кв чi-пева. [εἶδος].

Εἰδάλιμος, η, ον, noet: (fъръ kazъ) = Εὐειδής. 2) (кв цen:) asemъnatъ ла faцъ. [din

Εἰδάλλομαι (fъръ вiit:) noet: =Εἰδαίνομαι, saъ 'Ινδάλλομαι.

Εἶδαρ, ατος (τὸ), în локъ de (neîntp.) ἔδαρ,= Ἔδεσμα.

Εἰδέα (ἡ), noet: în локъ de ἰδέα.

Εἰδείην, noft:, ші

Εἰδέναι, inf: ал лвї οἶδα.

Εἰδέχθεια (ἡ), sвst: idealъ ал лвї...

Εἰδεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εχθῶς, врîчosъ ла faцъ. 2) пвtвposъ. «Ὑποθυμιᾷν τὰ εἰδεχθέα, ὑπὸ δὲ τὰς ῥίνας τὰ εὐώδεα». Iпкр: [εἶδος, ἔχθος].

Εἴδημα (τὸ), [neîntp: εἰδέω =οἶδα], = Гнῶσις, цtiiinцъ.

Εἰδημονικῶς, ші

Εἰδημόνως, adв: =Ἐπιστημόνως, кв цtiiinцъ. [din

Εἰδήμων, ονος (ὁ, ἡ), (кв цen) цtiiitopъ, квnoskътopъ. [εἰδέω].

Εἰδήνατο (iap nв εἰδήνατο), noet: 3 sinr: neps: de nex: ал лвї εἰδαίνομαι.

Εἰδησέμεν, noet: în локъ de εἰδῆσαι, saъ εἰδήσειν, nex: saъ вiit 1: de inf: ал (neintp:) εἰδέω = οἶδα.

Εἴδησις, εως (ἡ), = Гνῶσις, цtiiinцъ, екsперiinцъ. [εἰδέω].

Εἰδήσω, noet: în локъ de εἴσομαι, вiit: ал лвї οἶδα. [εἰδέω]. [de вnde

Εἰδητικὸς, ἡ, ὸν, прiimitopъ, saъ dopi-topъ de a цti.

Εἰδικὸς, ἡ, ὸν, sпецialъ (înnpot: de гe-нικὸς, цenepалъ), партікъляръ, (вezї ші i-дικός. [εἶδος]. [de вnde

Εἰδικῶς, adв: în sпецialъ, în партікъляръ.

Εἰδογραφία (ἡ), noet: zвгръвipe (вълi-menipe) de faцъ, saъ овrazъ. [din

Εἰδογράφος (ὁ, ἡ), вкрiitopъ de кintврї saъ imne. (вezї εἶδος). [εἶδος, γράφω].

Εἶδοί, ῶν (αἱ), [Лat:] ide, чеде двпе none ontъ zixe але лзпелор Pomane. «Εἰδοῖς Σεπτεμβρίαις». ші «Περὶ τὰς Φε-βρουαρίας εἰδοῦς». Пл:

Εἴδομαι, [εἶδω] вiit: εἴσομαι (nex: εἰσά-μην, ші ἐεισάμην). noet: мъ въzъ; мъ a-рътъ; seamъnъ; (вne opi) мъ прeфакъ. (вezї ші δοκέω).

Εἴδομεν, 1: îm: neps: a лвї εἶδον. saъ

2) noet: în локъ de εἰδῶμεν, 1: îm: neps: a sвn: лвї εἰδῶ.

Εἰδείμην, noet: noſt: ал лвї εἴδομαι.

Εἶδον, akt: nex: 2; ал лвї ὁράω.

Εἰδσποιέω -ῶ, biit: -ήσω, formezъ, înfiinцezъ чева; karakterizъ, sneцifikъ; (къ преп:) asemъnъ. [εἶδος, ποιέω]. [de вnde

Εἰδοποίημα (τὸ), чеса че s' a fiгвrat, s'a înfiinцat. [ші

Εἰδοποίησις, εως, ші

Εἰδοποιία (ἡ), formape, sneцifikape. [din

Εἰδοποιὸς (ὁ, ἡ), formъtorъ; sneцifikъtorъ. «Τὸ εἰδοποιὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως». Simпл; [εἶδος, ποιός].

Εἶδος [εἴδω], εος -ους (τὸ), (în цen:) naptea, че se bede, faцъ; (iap naptк:) formъ, fiгвrъ. «Ὄφιες ποικίλοι τὰ εἴδεα». Ep: «Λεόντειον εἶδος προβαλλόμενος». Грг: «Νέστορι εἶδος ἐῴκει». Il: B. «Κῦρον γεγονέναι γρυπὸν τὸ εἶδος». Пл: «Τὸ εἶδος τῆς γυναικὸς ὑπερεπαινέων». Ep: «Ἐκλεξάμενος αὐτῶν τοὺς τὰ εἴδη βελτίστους». Ksn: «Δεῖ σκεψάμενον τοῦ ἀνθρώπου τὴν φύσιν, τήν τε ἡλικίην καὶ τὸ εἶδος... τὴν θεραπηΐην ποιέεσθαι». Iпкр: «Μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει». Es: 2) (fiлs: ші лоц:) deosevitorвл semnъ (naptikвлara, ші karakterистika kalitate, ші, прin întind:, individвала fiinцъ), гелвл fiekървia trвпъ; deosevitвл kiпъ ал fie-kърia întîmплърї saъ fante. «Ἡ μὲν (σωματικὴ οὐσία) ὕλην καί ὑποκείμενον, ἡ δὲ (νοητὴ) μορφὴν καὶ εἶδος τῷ γενομένῳ παρέσχεν». Пл: «Τῶν αἰσθητῶν τὰ μὲν ἐστὶ γένη, τὰ δὲ εἴδη. Καὶ γένη μὲν αἱ ἐνδιήκουσαι ἐν τοῖς κατὰ μέρος κοινότητες, εἴδη δὲ αἱ καθ' ἕκαστον ἰδιότητες». Sekst: «Μανίης τρόποι εἴδεσι μὲν μυρίοι, γένει δὲ μοῦνος εἷς». Apet: «Ἔστι δὲ παιᾶνος εἴδη δύο». Плт: doъ felвrї. «Κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου». Tвч: (ші авsол:) «Σκέψασθε, ἐν οἵῳ εἴδει ἔπραξαν». Tвч: «Τρέπεται ἐπὶ τοιόν δε εἶδος». Tвч: «Εἷς εἶδος τιάρας». Epd: (de вnde || îm:) «Εἴδη». A'. felвpiteле kîntвrї але лвї Пindarъ: ші B'. moбіle; mърfї (preцioase, saъ felвpite), (prinч:) apomatiче. (bezї ші Apst: fisiче askвltърї B'. t. ші компаръ γένος, ἰδέα, ші σχῆμα). **Εἰδότως, adв: (de naptч:) =Εἰδημόνως, în mtiinцъ (de вnъ лвкрв).** [εἰδώς].

Εἴδοσαν, Beot: saъ Mиved: în локъ de εἶδον, 3: îm: neps: de nex: 2: ал лвї ὁράω.

Εἰδοφορέω -ῶ biit: -ήσω, repгesintъ, înkiпвieskъ. [εἶδος, φέρω].

Εἰδύλλιον (τὸ), dim: ал лвї εἶδος (kîntъ), mikъ noemъ.

Εἰδύλλομαι, (fъръ biit:) Dop: noet: = Εἰδαίνομαι.

Εἴδυλος (ὁ, ἡ), noet: = Εἰδήμων. [din

Εἴδω, [din prea arxaikвл ἴδω] prim: neîntp: în прez: (înnpвmвtъtorъ însъ de чеї-л-алцї timnї ла doї întpeв: dap nepeгвlaцї вервї, οἶδα, ші ὁράω).

Εἰδῶ, ᾖς, ᾖ, ші чл: sвn: ал лвї οἶδα.

Εἰδωλεῖον (τὸ), temплв idoleskъ. [ші

Εἰδωλικὸς, ἡ, ὸν, idoleskъ. [εἴδωλον]. [de вnde

Εἰδωλικῶς, adв: idoлeште; saъ dвne înkiпвipe, fantasie.

Εἰδώλιον (τὸ), dim: ал лвї εἴδωλον. 2) грeш: în локъ de ἐδώλιον.

Εἰδωλόθυτος (ὁ, ἡ), жertfitъ idoliлor. [εἴδωλον, θύω].

Εἰδωλολατρεία (ἡ), idoлolatpie, saъ înkinape de idolї. [ші

Εἰδωλολατρέω -ω, biit: -ήσω, sîntъ idolлolatpъ, saъ înkinътorъ de idolї. [din

Εἰδωλολάτρης, ου (ὁ), idoлolatpъ, înkinътorъ de idolї. [εἴδωλον, λάτρης].

Εἰδωλομανέω -ω, biit: -ήσω, sîntъ

Εἰδωλομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neввnъ (fanatikъ) dвne idolї. [εἴδωλον, μαίνομαι]. [dexnde

Εἰδωλομανία (ἡ), neввnъ înkinape de idolї.

Εἰδωλόμορφος (ὁ, ἡ), formatъ ka вnъ idolъ, saъ чел къ fiгвrъ de idolъ. [εἴδωλον, μορφή].

Εἴδωλον (τὸ), [εἶδος] (în цen:) asemъnътвrъ, eksemпларъ, konie. 2) idolъ, statвъ. (de вnde 3) (Bisep:) zeъ de idoleaskъ înkinape. «Οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, οὐδὲ θεὸς ἕτερος εἰμὴ εἷς.». Skp: 4) nъskочipe, плъsmвipe de imaцinaцie (de лвкрв în nefiinцъ); (dвne stoiчї) = ἰδέα, idee. 5) noet: вmвpъ, fantasmъ. (bezї ші eikών). 6) чepeskъ fenomenъ, saъ atmosfepikъ meteopъ; stea.

Εἰδωλοπλαστέω -ῶ, biit: -ήσω, плъsmezъ, formezъ în asemъnape dвne алтвл чева. [din

Εἰδωλόπλαστος (ὁ, ἡ), formatъ în asemъnape dвne алтвл; înkinвitъ în fantasie, idealъ. [εἴδωλον, πλάττω].

Εἰδωλοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ idolлвл (ikoana) kвiва. «Τῶν Ῥωμαίων οἱ ... διαφέροντες μετὰ τὴν τελευτὴν εἰδωλοποιοῦνται». Diod: 2) (fir:) înkinвieskъ în mintea mea, imaцinezъ. «Ὡς γυναῖκας εἰδωλοποιεῖ (Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρναῖς) τὰς σπονδὰς». Esxл: 3) repгesintъ, deskriъ чева dвne o înkinвipe. (bezї ші ἐνδαλλομαι, ші προσωποποιῶ). [εἰδωλοποιός]. [de вnde

Εἰδωλοποίησις, εως (ἡ), =Εἰδωλοποιία. [ші

Εἰδωλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, =(saŭ грец: în локŭ de) εἰδωλοποικός.

Εἰδωλοποιία (ἡ), плъsmъire, înkinъire. 2) penpesintape, de skpiepe înkinъitoape. 3) înfъцişape de idolŭ, saŭ fantasmъ în teatpъ. [ші

Εἰδωλοποικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ ла (saŭ atinrъtopŭ de) εἰδωλοποιία. (bezĭ zicepea). [din

Εἰδωλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopŭ de idolĭ; saŭ înkinъitopŭ de чева în fantasie. [εἶδωλον, ποιός].

Εἰδωλουργικὸς, ἡ, ὸν, =Εἰδωλοποικός.

Εἰδωλοφανέω -ῶ, biit: -ήσω, sînt...

Εἰδωλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), въzвŭ, asemъnatŭ ка idolŭ. [εἴδωλον, φαίνομαι].

Εἰδωλοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), вeселŭ, înrîmfatŭ nentpъ мълцiĭ съĭ idolĭ; [fir:] плинŭ de idolĭ. (bezĭ ші Εἰροχαρής).

Εἰδὼς, υῖα, ός, partч: ал лъĭ οἶδα.

Εἶεν, At: în локŭ de εἴησαν, 3: îm: neps: de npez: ал noſt: лъĭ εἰμί. || (ка adв: saŭ igtepiekuie stpъm: de înu: ekspnimъ înboipe маĭ de мълte opĭ epon:) fie! вine! «Ἐγὼ δέ σοι, ὥσπερ παῖς γραυσὶ μύθους λεγούσαις, εἶεν, ἐρῶ, καὶ κατανεύσομαι, καὶ ἀνανεύσομαι». Пл: «Εἶεν, ἀκούω». Apsl: «Εἶεν, τῶν δὲ χρόνων διὰ τί; Dm:

Εἴην, noſt: ал лъĭ εἰμί. saŭ 2) ал лъĭ εἶμι». «Τῇ δ' εἴη, ὅς ἄποινα φέροι». Іл: Ω,

Εἴθαρ [ἰθὺς], adв: noet: îndatъ, în minъtŭ.

Εἴθε [εἰ], adв: noſt: saŭ de opape, fie! dea domnьa! (ка noſt: saŭ xot: ші маĭ noŭ ка înf.). «Εἴθ' ὥς ἠβώοιμι». Od: Ξ. Εἴθε σοι τότε συνεγενόμην». Ksn: «Εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα». Fчлd: (ші înpeвпъ ка ὄφελον, ες, ε). «Εἰθ' ὄφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς». Apslf:

Εἴθην, noet: nas: nex: 1: ал лъĭ ἤμην.

Εἰθίζω, biit: -ίσω, noet: în локŭ de ἐθίζω. [de вnde

Εἰθισμένως, adв: (de partч:) = Συνήθως, dвпе oвiчeiŭ.

Εἰθύω, biit: -ύσω, грец: în локŭ de ἰθύω.

Εἶκα, At: în локŭ de ἔοικα.

Εἶκα, noet: akt: tpe: de ка: ал лъĭ ἦμι.

Εἰκαδάρχης, ου (ὁ), komandipŭ, saŭ къnitanŭ de o doъzечime de ostaшĭ. [εἰκάς, ἄρχω].

Εἰκάδισταὶ, ῶν (οἱ), kom: школapiĭ лъĭ **Епікъpŭ, fiind къ serьaŭ ne fie-kape anŭ a doъzечilea zi a лънeĭ Гameлionŭ, ka** zioa de пашtepea sekтapхълъĭ лор. [εἰκάς].

Εἰκάζω, [εἴκω] biit: -άσω, (nex: εἴ [ші ᾖ]κασα. nas: tpe: de ка: εἴ [ші At: ᾖ]κασμαι, ші nosit: εἰκαστέον) asemъnŭ чева ка alta, плъsmezŭ, saŭ zвгръвeskŭ (imitŭ) iкoana кыва; (în ръŭ) faкŭ таклiтъл кыва, îmĭ batŭ жокŭ de dînsвл; (npin întind:) алътърŭ, компарŭ, asemъnŭ; (npin вpm:) daŭ ка soкoteала. «Εἰ Ζεῦξίς μοι καλὴν εἰκάσας εἰκόνα». Ksn: «Εἴκαζε τὴν Μακεδόνων στρατιὰν ἐκτετυφλωμένῳ τῷ Κύκλωπι». Пл: (ші nas:) «Χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν εἰκασθὲν». Eвp: «Ὁ Ἄπις ἐπὶ τοῦ νώτου φορέει αἰετὸν εἰκασμένον». Eвp: «Μισθὸν εἰκασμένου γάμου προσλαβὼν ἀληθῆ γάμον». Лвч: «Δεινὸς εἶ εἰκάζειν. Ksn: «Ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσας». Tвч: Εἰκάζων πρὸς τὴν ὄψιν τὸν χρόνον». Пл: «Ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον». Tвч: «Ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον». **Tвч: «Τὰ** μὲν Ἀθηναίων οἶδα, τὰ δ' ὑμέτερα εἰκάζον». **Tвч:** «Εἰκάζειν χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ, οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς». Tвч: (ші nas:) «Ἐπ' ἀμφότερα γὰρ εἰκάζεται, τὸ δὲ σαφὲς οὐδεὶς ἔχει εἰπεῖν». Tвч:

Εἰκάθω, (прел: εἴκαθον, ші маĭ мълтŭ ns) At: mъ sвnвiŭ, mъ petparŭ, saŭ mъ daŭ îndъpъt. «Τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν». Sof: [εἴκω].

Εἰ καὶ, (ка xot: saŭ sвn: saŭ înf: saŭ npea pap ка partч:) ші daka, de **ші (în** îndoiousъ sвnosigie). «Τὸν μὲν ἐγὼν, εἰ καί περ ἐς Ἄϊδαο νautίλληται, ῥύσομαι». **Аплп:** «Καλὸν δ', εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, τοῖσδε μὲν εἶξαι». Tвч: (ші ка partч:) «Εἰ καὶ μετρίως αἰσθανομένῳ». Ksn: (bezĭ ші εἰ) **2)** (ка de sine sвn:) **noate къ «Διώκω, εἰ καὶ** καταλάβω». Skp:

Εἰκαιοβολέω -ῶ, **biit: -ήσω,=(saŭ грец: îndpent: în локŭ de npea înipeв:)** Εἰκοβολέω.

Εἰκαιοβουλία (ἡ), пекiпzвire, saŭ zadapnikъ rîndipe. [din

Εἰκαιόβουλος (ὁ, ἡ), **пекiпzвitŭ,** пепеrîndttopŭ, **saŭ zadapnikŭ în rîndipile зале.** [εἰκαῖος, βουλή].

Εἰκαιοδάπανος (ὁ, ἡ), **zadapnikŭ în келtвiелĭ, saŭ ръŭ келtвitopŭ.** [εἰκαῖος, δαπάνη].

Εἰκαιολεσχία (ἡ), = Εἰκαιολογία. [din

Εἰκαιολέσχης, ου (ὁ), =Εἰκαιολόγος. [εἰκαῖος, λέσχη].

Εἰκαιολογέω -ῶ, biit: -ήσω, вorвeskŭ în zadapŭ, въpfeskŭ. [ші

Εἰκαιολογία (ἡ), zadapnikъ вorвipe, въpfipe. [din

Εἰκαιολόγος (ὁ, ἡ), zadarnікъ vorвitorъ, vърfitorъ. [εἰκαῖος, λόγος].

Εἰκαιομυθέω -ῶ, viit: -ήσω, =Εἰκαιολογῶ. [ші

Εἰκαιομυθία (ἡ), = Εἰκαιολογία. [din

Εἰκαιόμυθος (ὁ, ἡ), = Εἰκαιολόγος. [εἰκαῖος, μῦθος].

Εἰκαιοπονία, (ἡ) = Ματαιοπονία. [εἰκαῖος, πόνος].

Εἰκαιορρημονέω -ῶ, viit: -ήσω, = Εἰκαιολογέω. [ші

Εἰκαιορρημοσύνη, (ἡ) = Εἰκαιολογία. [din

Εἰκαιορρήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Εἰκαιολόγος. [εἰκαῖος, ῥῆμα].

Εἰκαῖος, α, ον, [εἰκῇ] kape se faче, saъ **faче чева, op kвm s' ap** întimпla, saъ în zadarъ; (прin вrm:) nenpegrînditъ, nepodъ; (desnpe лвkpвrї) de прisosъ, nefolositorъ; прostъ; nekвviinvosъ. [de вnde

Εἰκαιοσύνη (ἡ), zъdъrnічie, zadarnікъ rîndipe, saъ sîrgвinцъ. (kom: napd: a лвї δικαιοσύνη). [ші

Εἰκαιότης (ἡ), = Εἰκαιοσύνη.

Εἰκαιοτροπία (ἡ), nepoadъ nвrtape. [εἰκαῖος, τρόπος].

Εἰκαιοφαγία (ἡ), лъkomie, saъ mвлtъ ші nefolositoape mînkape. [εἰκαῖος, φάγω = τρώγω].

Εἰκαιόψογος (ὁ, ἡ), xвlitorъ, defъїmъtorъ în deшeptъ, ші fъръ kвvîntъ. [εἰκαῖος, ψόγος].

Εἰκαίως, adv: =Εἰκῇ, în zadarъ, fъръ prerîndipe, op kвm s' ap вrodi. «Πρὸς ὁπλίτας ἐξηρτυμένους εἰκαιότερον ὡπλισμένοι». Ios: [εἰκαῖος].

Εἰκὰς [εἴκοσι], άδος (ἡ), doъzечіme. 2) adвnъtъrъ, sвmъ de 20 вnimї (de **neps: saъ лвk:**) 3) **a** doъzечілea zi a **fie-kъріа лвnї**. «Τρίτῃ καὶ εἰκάδι». **Пл: ші Плт:** «Πρώτῃ μετ' εἰκάδα». **Пл:** (**ші îm:**) «Ἑκάστου μηνὸς ταῖς εἰκάσι». **Apt:** 4) (**partik:**) a doъzечілea zi de **Boedpomionъ**, (**kînd se serвaъ Eleвsiniile**). (de вnde) «Ἀναβάδα θεωρὸν εἰκάδων»; **Esp:** (прin întind:) în локъ de μυστηρίων. 5) a **doъzечілea napte de fie-kape seminцie.** (de **вnde εἰκαδάρχης**).

Εἰκασία (ἡ), asemъnape, imitape. «Ἡ γραφικὴ ἐστὶν εἰκασία τῶν ὁρωμένων». Ksn: **2) kompapape.** 3) dape kв sokoteala. 4) **penpesintaцie** de ideї în imaginaцie. [εἰκάζω]. [ші

Εἰκάσιμος (ὁ, ἡ), de dat kв **sokoteala.** [ші

Εἴκασμα (τὸ), noet: ікоапъ, asemъnъtвrъ: ші=kв...

Εἰκασμὸς (ὁ), dape kв sokoteala. [ші

Εἰκαστέος, α, ον, nos: al лвї εἰκάζω, = Εἰκάσιμος. [ші

Εἰκαστὴς, οῦ (ὁ), чел че dъ kв sokoteala desnpe чева din чева. [ші

Εἰκαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, atingъtorъ de (saъ îndemînatikъ ла) dape kв sekoteala, saъ imitape; (de вnde) «Εἰκαστικαὶ τέχναι». **Плт:** zвgrъвia, skвlntъra, ші **чл:** «Εἰκαστικὰ ἐπιῤῥήματα». Грг: adv: însemnъt: de dape kв sokoteala. [ші

Εἰκαστὸς, ὴ, ὸν, **datъ** kв sokoteala, провавілъ. 2) noet: asemenea. [εἰκάζω].

Εἴκατι, Dop: în локъ de εἴκοσι. 2) (kв цел:) грeш: în локъ de ἕκατι.

Εἰκατίδοιος (ὁ), saъ Εἰκατίδοιον(τὸ), локъ, вліцъ kв întindepe de doъzечї пічоаре. (vezї ші ἑκατόμπεδος). [εἴκατι, δοιός=δύο].

Εἰκατίπεδος (ὁ, ἡ), локъ kв întindepe de doъzечї пічоаре. (vezї ші ἑκατόμπεδος). [εἴκατι, πέδον].

Εἴκε, noet: 3: nepв: **de прел: al** neîntр: εἴκω, se пъреа kв кале, se notрivia.

Εἴκειν, εις, ει, ειμεν, ші чл: noet: **nestesъв:** al лвї ἵημι.

Εἰκέλιος (ὁ, ἡ), noet: =Εἴκελος.

Εἰκελόνειρος (ὁ, ἡ), noet: asemenea kв вnъ visъ. [εἴκελος, ὄνειρον].

Εἴκελος [εἴκω], η saъ ος, ον, noet: (kв dat:) asemenea.

Εἰκελόφωνος (ὁ, ἡ), (kв dat:) asemenea ла глasъ kв... [εἴκελος, φωνή].

Εἰκῇ, adv: (прinч: dat: al лвї εἰκὼ, οῦς, de вnde dвne zivere) nentrв fortъ nвmaї (saъ nentrв okiї oamenilor); (прin вrm:) fъръ kвvîntъ (pîndвialъ, rîndъ), în zadarъ, nc întîmплare, kвmъ îї вine. «Τὸ εἰκῇ». Fil: în локъ de ἡ εἰκαιότης.

Εἰκοβολέω -ῶ, viit: -ήσω, daъ kв sokoteala fъръ temeiъ. «Μετεωρολόγων ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν». [εἰκῇ, βάλλω].

Εἴκοθι, Eол: în локъ de εἴκοσι.

Εἰκονίζω, viit: -ίσω, penpesinъ чева în (saъ ka în) ікоапъ, zвgrъveskъ; înkipвieskъ, karaklepizъ. «Μῦθός ἐστι λόγος ψευδὴς εἰκονίζων ἀλήθειαν». **Aftn:** [ші

Εἰκονικὸς, ἡ, ὸν, (**ші adv:**) -κῶς, kape se eksprimъ prin ікоане, simvolikъ. 2) чел че penpesintъ eksakt **кінзл кзіва; întocmai, asemenea, saъ de o potrivъ ла mъrime kв originalъl.** «Ἀνδριὰς Λυσάνδρου — ». **Пл: 3) kape se faче nentrв**

formъ, плъsmвilъ. «Ἔγραψεν εἰκονικὴν ἀποχήν». Епгр: [εἰκών].

Εἰκόνιον (τὸ), **dim:** ал лвї εἰκών, **ікоniцъ, statвелъ.**

Εἰκόνισμα (τὸ), op че se penpesintъ прin zвгръвіре, ікоanъ. [ші

Εἰκονισμὸς (ὁ), **zвгръвіре**; deskpiepe. [ші

Εἰκονιστικὸς, ἡ, ὸν, înkinвitopъ, saŭ atinrъtopъ de înkinвіре, deskpiepe, saŭ zвгръвіре de чева. [εἰκονίζω].

Εἰκονογραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, **zвгръвeskъ ікоana квїва; (petp:) deskpiь чева ка în ікоanъ.** [εἰκονογράφος]. [de вnde

Εἰκονογράφημα (τὸ), ікоanъ zвгръвітъ.

Εἰκονονογραφία (ἡ), zвгръвіре de ікоanъ; deskpiepe. [din

Εἰκονογράφος (ὁ, ἡ), **zвгръвitopъ** de ікоane. [εἰκὼν, γράφω].

Εἰκονοθραύστης, ου (ὁ), [εἰκὼν, θραύω] ші

Εἰκονοκλάστης, ου (ὁ), (epetikъ) **snъpгътopъ, fърîmътopъ** de (sf:) ікоane, = εἰκονομάχος. [εἰκὼν, κλάω].

Εἰκονολογία (ἡ), **ворвіре плinъ de înkiвirї**, ші deskpiepї. [εἰκὼν, λόγος].

Εἰκονομανία (ἡ), **nebвnie înnpotiва ікоanелор.** [εἰκὼν, μανία].

Εἰκονομαχέω -ῶ, вііt: -ήσω, **pesвoieskъ, гonеskъ ікоaneле.** [ші

Εἰκονομαχία (ἡ), **pesвoipe**, гоanъ de ікоane. [din

Εἰκονομάχος, (ὁ, ἡ), (epetikъ) **pesвoitopъ, гonitopъ de sf: ікоane.** [εἰκὼν, μάχη].

Εἰκονόμορφος (ὁ, ἡ), noet: (псaпров:) **formътopъ, fъkътopъ** de ікоane. [εἰκὼν, μορφή].

Εἰκονοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, **faкъ ікоana квїва.** [din

Εἰκονοποιὸς (ὁ, ἡ), **fъkътopъ** de ікоane (**zвгравъ, ші чл:**). [εἰκὼν, ποιός].

Εἰκονούργημα (τὸ), = Εἰκόνισμα, **fъkвїъ dвne кіпвл квїва.** [ші

Εἰκονουργία (ἡ), **formape, kpeape dвne кіпвл квїва.** [εἰκὼν, ἔργον].

Εἰκὼς, ότος (τὸ), **neвt:** лвї εἰκώς.

Εἰκοσάβοιος (ὁ, ἡ), noet: **preцiosъ** de **doъ-zeчї de вoї (вite, saŭ monete).** [εἴκοσι, βοῦς].

Εἰκοσάγωνος (ὁ, ἡ), **чел кв doъ-zeчї de вnriвpї.** ‖ «Τὸ εἰκοσάγωνον». Ieometp: = Δωδεκάεδρον. [εἴκοσι, γωνία].

Εἰκοσάεδρος (ὁ, ἡ), (**ieometp:**) **чел кв doъ-zeчї de латвре, saŭ вase, feце.** [εἴκοσι, ἕδρα].

Εἰκοσαετηρικὸς, ἡ, ὸν, **atinrътopъ de кърsъ de (saŭ кare se faче în) doъ-zeчї de anї.** [din

Εἰκοσαετηρὶς, ίδος (ἡ), **kponikъ distanцъ, saŭ кърsъ de doъ-zeчї de anї.** [din

Εἰκοσαέτης, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), **чел de (saŭ kare dвineшte) doъ-zeчї de anї.** (**bezї ші** δεκαέτης). [εἴκοσι, ἔτος]. [de вnde

Εἰκοσαετία (ἡ), **doъ-zeчї de anї.** [ші

Εἰκοσαέτις, ιδος, saŭ ίδος (ἡ), (femee) de **doъ-zeчї de anї.**

Εἰκοσάκις, adв: **de doъ-zeчї de opї.** [εἴκοσι].

Εἰκοσακισχίλιοι, αι, α, **doъ-zeчї de miї.** [εἰσοσάκις, χίλιοι].

Εἰκοσάκλινος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσίκλινος.

Εἰκοσάκωλος (ὁ, ἡ), **kompвssъ din doъ-zeчї de пъpцї de вepsвpї.** [εἴκοσι, κῶλον].

Εἰκοσάκωπος (ὁ, ἡ), (gpam: **eкспл: a лвї** εἰκόσορος) de **doъ-zeчї de вîsле.** [εἴκοσι, κώπη].

Εἰκοσάμηνος (ὁ, ἡ), de **doъ-zeчї de лвnї.** [εἴκοσι, μήν].

Εἰκοσάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσίπηχυς.

Εἰκοσαπλάσιος, α, ον, ші

Εἰκοσαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), ші

Εἰκοσαπλοῦς, ῆ, οῦν, **de doъ-zeчї de opї atîta.** [εἴκοσι, ἁπλοῦς].

Εἰκοσαπρωτεία (ἡ), **demnitatea ші калitatea лвї...**

Εἰκοσάπρωτος (ὁ), **вnвл din doъ-zeчї dintîї sfetniчї** (de op че орашъ Pomanъ), **scnatopъ.** (**прinч:** ла îm:). [εἴκοσι, πρῶτος].

Εἰκοσὰς, άδος (ἡ), = Εἰκάς. [εἴκοσι].

Εἰκοσαστάδιος (ὁ, ἡ), **чел кв întindepe de doъ-zeчї de stadiї.** [εἴκοσι, στάδιον].

Εἰκοσάστεγος (ὁ, ἡ), (οἶκος) **чел кв doъ-zeчї de înвelitopї** (**desnъpцitвpї, saŭ кatвpї**). [εἴκοσι, στέγη].

Εἰκόσατος, η, ον, noet: **în локъ de Εἰκοστός.**

Εἰκοσάφυλλος (ὁ, ἡ), **чел кв doъ-zeчї de fpвnze,** saŭ foї. «Ῥόδον —». Tfp: [εἴκοσι, φύλλον].

Εἰκοσετηρὶς, ίδος (ἡ),=Εἰκοσαετηρίς. [din

Εἰκοσέτης, εος (ὁ), ші

Εἰκοσέτις, ιδος (ἡ), =Εἰκοσαέτης, -αέτις.

Εἰκοσήρετμος (ὁ, ἡ), noet:=Εἰκόσορος. [ші

Εἰκοσήρης, εος (ὁ, ἡ), (**прinч:** naŭs, **кoравіе**) кв **doъ-zeчї de pîndвpї de вîsле,** saŭ **вîslашї. (bezї ші** τριήρης). [εἴκοσι, ἐρέσσω].

Εἴκοσι, ші (**maї 'nainte de вок:**) εἴκοσιν (οἱ, αἱ, τὰ), **nвmъp:** nedek: **doъ-zeчї.**

Εἰκόσι, dat: îm: ал лвї εἰκών.

Εἰκοσίβοιος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσάβοιος.

Εἰκοσιδύο, nedek: nвmъp: doъ-zeчї ші doї. [εἴκοσι, δύο].

Εἰκοσίεδρος (ὁ, ἡ), =Εἰκοσάεδρος.

Εἰκοσιεννέα (-ἐξ, -επτὰ), nedekл: nвmъp: doъ-zeчї ші noъ (-шase, -шante). [εἴκοσι, ἐννέα, ἕξ, ἑπτὰ].

Εἰκοσιέτης, εος saв -εος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσαέτής.

Εἰκοσιέτις, ιδος saв ιδος (ἡ), =Εἰκοσαέτίς.

Εἰσοσικαιτέταρτος, η, ον, noet: în локъ de εἰκοστὸς τέταρτος.

Εἰκοσίκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtopъ de doъ-zeчї de patвrї. [εἴκοσι, κλίνη].

Εἰκοσίμετρος (ὁ, ἡ), înкъпъtopъ de doъ-zeчї de mъsвrї. [εἴκοσι, μέτρον].

Εἰκοσίμνεως, ω, ші

Εἰκόσιμνος, ου (ὁ, ἡ), preцiosъ, (în greвtate, saв în sвmъ) de doъ-zeчї de mine. [εἴκοσι, μνᾶ].

Εἰκοσινήριτος (ὁ, ἡ), noet: =Εἰκοσαπλάσιος, de o notpivъ кв doъ-zeчї, îndoъ-zeчitъ. «Εἰκοσινήριτα ἄποινα». Iл: X. [εἴκοσιν, ἐρίζω, mъ notpivвeskъ].

Εἰκόσιοι, αι, α, noet: (pap) în локъ de εἴκοσι.

Εἰκοσιοκτὼ, nedekл: nвmъp: doъ-zeчї ші ontъ. [εἴκοσι, ὀκτώ].

Εἰκοσιπενταέτις, ιδος (ἡ), чea de doъ-zeчї ші чinчї de anї. [εἴκοσι, πέντε, ἔτος].

Εἰκοσιπέντε, nedek: nвm: doъ-zeчї ші чinчї. [εἴκοσι, πέντε].

Εἰκοσίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de doъ-zeчї de коцї. [εἴκοσι, πῆχυς].

Εἰκοσιτέσσαρες, ες, α, nвmъp: doъzeчї ші patрв. [εἴκοσι, τέσσαρες].

Εἰκοσιτρεῖς, -εῖς, ία, nemъp: nedekл: doъ-zeчї ші treї. [εἴκοσι, τρεῖς.]

Εἰκοσόργυιος (ὁ, ἡ), чел de doъ-zeчї de stînжinї. [εἴκοσι, ὀργυιά].

Εἰκόσορος (ὁ, ἡ), (ναῦς, кораbіe) кв doъ-zeчї de bîsле, = Εἰκοσήρετμος. (bezї ші εἰκοσήρης).

Εἰκοστάγωνος (ὁ, ἡ), în локъ de εἰκοσάγωνος.

Εἰκοσταῖος, α, ον, чел în, saв dвne doъ-zeчї de zile. «Ἀπέθανεν ἐγγὺς εἰκοσταίη». Iнкр: [εἰκοστός].

Εἰκοστολόγος (ὁ, ἡ), adвnъtopъ de a doъ-zeчїlea napte din nprodвkte (вametъ). [εἰκοστὸς, λέγω].

Εἰκοστόμονον (τὸ), вna din doъ-zeчї ші вna. [εἰκοστὸς, μόνος].

Εἰκοστόπρωτος (-τριτος, -τέταρτος, -πεμπτος, -έβδομος, ші чл:) вnвл din doъ-zeчї ші вnвл, (-ші treї, -ші patрв, -ші чinчї, -ші шante, ші чл:) [εἰκοστὸς, πρῶτος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ші чл:]

Εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, ал doъ-zeчїlea. «Ἐντὸς εἰκοστῆς (se înц ἡμέρας)» Apct: || Εἰκοστὴ, (se înц: μερίς). a doъ-zeчїlea napte, вna ла doъ-zeчї (кnъ felъ de tribвtъ în Atena). [εἴκοσι].

Εἰκοστώνης, ου (ὁ), контракчіъ de tribвtвл εἰκοστή. [εἰκοστὴ, ὠνή].

Εἰκότερον, компр: ал лвї εἰκός, maї кв кввîntъ, maї dpentъ.

Εἰκότα, ак: sinг: бърв: saв îm: nest: ал лвї εἰκώς.

Εἰκοτολογέω -ῶ, biit: -ήσω, вorвeskъ провабіle, saв date кв sokoteala.

Εἰκοτολογία (ἡ), eксплікаре, saв sokotipe dвne o dape кв sokoteala, saв провабілitate. [εἰκὸς, λέγω].

Εἰκότως, adв: dвne кввiinцъ, saв dpentate, преквm neanъpat вrmeazъ. «Εἰκότως ἔχει». Eвp: este dpentъ. [εἰκός].

Εἰκούς, ак: îm:, ші

Εἰκοῦς, цen: sinг: ал лвї εἰκώ, = εἰκών.

Εἰκτέον, nosit: ал лвї εἴκω.

Ἔίκτην, noet: în локъ de ἐωκείτην, 3: înd: nep: de neste-sъв: ал (neîntp:) εἴκω, semъnaъ.

Εἰκτικὸς, ὴ, ὸν, чел че лesne se îndвплекъ, se sвnвne. [εἴκω].

Ἔίκτο, noet: în локъ de ἐώκει, 3: sinг: neps: a neste-sъв:, ші

Ἔίκτον, noet: în локъ de ἐοίκετον, 3: înd: neps: a tpe: de кв: ал лвї

Εἴκω, neîntp: prez: ал лвї ἔοικα, (întpeв: nвmaї) biit: -εἴξω. (Apstf: Nef: 1000).

Εἴκω [εἶμι, saв ἥκω], biit: εἴξω, (прел: εἶκον, nex: εἶξα) (прinч:) mъ tpaгъ înanoї, mъ daв în латвpe, saв ла o napte, daв локъ алтвіа (кв dat: ші ел: кв цen:) «Εἶκε προθύρου». Od: Σ. «Τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν». Iл: M. (ші în парл:) «Ὀπίσσω εἴκετε». Iл: E. Εἴκειν δὲ γέρουσιν ἔδρης». Лкs: (прin вpm: 2) mъ sвnвiъ, askвлtъ de.... mъ лasъ dвne алтвл, mъ îndвплекъ; mъ вirвieskъ; mъ вmileskъ; kazъ жos. «Ὄρνυσθε, Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης Ἀργείοις». Iл: Δ. «Ἀντιβάντων δὲ τῶν συμμάχων εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι». Ep: «Μὴ εἴκειν Πελοποννησίοις». «Εἴκειν ταῖς συμφοραῖς». Tвч: «Θυμουμένοις μὲν αὐτοῖς εἴκειν». Iskp: «Θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα». Dm: «Αἰδοῖ (Πενίῃ, Ὑβρει, Θυμῷ, Ἡλικίῃ, ші чл:) εἴκειν». Om: Sof: Ep: (ші desnpe neinssîn:) «Εἶκε δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ». Od: Σ. 3) (paръ, ші

îndoiosă) лаsă чева алтsіа, îmrъdsіă (кs ак:) «Ὀπηνίκ' ἂν Θεὸς πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ». Sof: «Εἴξαί τε οἱ ἡνία χερσίν». Іл: Ψ.

Εἰκώ, όος -οῦς (ἡ), поеt: (neîntp: în nom:) în локă de...

Εἰκών, όνος (ἡ), [εἴκω neîntp:] (în цеп:) asemъnътsръ întokmaĭ. «Εἰκόνας γραμμάτων, εἰ ἐν ὕδασιν ἐμφαίνοιντο, οὐ πρότερον γνωσόμεθα, πρίν ἂν αὐτὰ γνῶμεν». Плт: «Ὃς (ὁ Χριστὸς) ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου». Skp: (ші fir:) «Εἰκόνα τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφειν ἐπιστολήν». D: Fзр: «Δεσμωτηρίου εἰκόνα. Плт: 2) (пartik:) statsъ, ікоапъ. «Αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα σταθήσεσθαι». Esx: «Γλυψάμενος εἰκόνα». Лзч: «Κἀκείνης εἰκόνα γραψάμενον ἀναθεῖναι». Пл: 3) firзръ (че se вede nзmaĭ), fantomъ. «Ἀλλ' ἦλθεν εἰκών, ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο, Παλλάς». Eзр: (ші fir:) «Ἐν εἰκόνι βασιλείας τελευτήσας». Epd: 4) nіldъ, алегорie, nofidъ. «Ποιητῇ μὴ ἐξέστω μήτε λόγῳ μήτε εἰκόνι μηδένα τῶν πολιτῶν κωμῳδεῖν». Плт: «Εἰκόνος γάρ τινος δέομαι». Плт:

Εἴκωντι, Dop: în локă de εἴκωσι, 3: îm: neps: de sзп: ал лзĭ εἴκω.

Εἰκὼς (în локă de ἐοικώς), υῖα, ός, поеt: (кs dat:) asemenea; (прin врm: în прozъ) potrivită; (прinч: în nezt:) кзвiinчosă, dpentă, paцionaвilă; врmape; fipeskă, saă провавilă, nзtinчosă. «Τῷ Θεῷ οὐκ ἀπιστεῖν εἰκὸς». Eзр: nз se кзвine. (ші adв:) «Κατὰ («Ὡς, «Παρὰ) τὸ εἰκός». Tзч: «Ἡ εἰκὸς». Ksп: «Ἐκ τοῦ εἰκότος». Tзч: (ші îm:) «Ἐκ τῶν εἰκότων». Плт: (ші în ел: de преп:) «Τῷ εἰκότι». Tзч: «Τὰ εἰκότα». (ші fъръ aptik:) «Εἰκότα γὰρ ἠγανάκτει δυστυχῶν». Лзч:.

Εἰλαδόν, adв:, кавъ Εἰληδόν.

Εἰλαμίς [εἰλέω], ίδος (ἡ), пеmвrana, în кape sînt înfъшвraцi kpeepiĭ.

Εἰλαπινάζω, вiit: -άσω, поеt: mъ osпъteză, saă sînt ла osпъцă. [εἰλαπίνη]. [de вnde

Εἰλαπιναστής, οῦ (ὁ). пърtaшă de вnă mape osпъцă.

Εἰλαπίνη (ἡ), поеt: [εἴλη, πίνω] mape osпъцă.

Εἰλαπινουργός (ὁ, ἡ), поеt: чел че dъ mape osпъцă. [εἰλαπίνη, ἔργον].

Εἴλαρ, ατος (τὸ), поеt: [εἴλέω] акоперъmîntă, adъnostă; miжлокă de anъpape, de прepazъ.

Εἰλαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntă

Εἰλάρχης, ου (ὁ), komandipă de вnă eskadronă; trвnъ de кълъреці. [εἴλη, ἄρχω]. [de вnde

Εἰλαρχία (ἡ), demnitatea komandipълuĭ de eskadronă.

Εἰλλὰς, άδος (ἡ), кавъ Ἑλλάς.

Εἰλάτινος, η, ον, поеt: în локă de ἐλάτινος.

Εἴλεγμαι, At: în локă de λέλεγμαι, пas: tpe: de кs: ал лзĭ λέγω.

Εἴλει, 3: sinr: neps: de прел: ал лзĭ Εἰλέω.

Εἰλείθυια [ἐλεύθω], ας (ἡ), zeiцъ protektoape naштерілор, Eletea, Лат: Lucina; (прin întind:) dзpepiле naштерiĭ. [de вnde

Εἰλείθυιον (τὸ), temплзл Eletei.

Εἰλεὸς (ὁ), [εἰλέω] = Στρόφος, foapte izte ші primezdioasъ dзpepe dîn колiкъ, (Fpanц:) misercre. (вezĭ ші χόρδαφος. 2) =Εἰλυός. 3) =Ἑλεός.

Εἴλευ, Dop: în локă de εἴλου, 2 sinr: neps: a miж: nex: 2: ал лзĭ αἱρέομαι.

Εἰλεῦντο, Dop: în локă de εἰλοῦντο. 3: îm: neps: de nas: прел: ал лзĭ εἰλέω.

Εἴλεχα, At: în локă de λέλεχα, tpe: de кs: ал лзĭ λέγω.

Εἰ (ші At: Εἰ)λέω -ῶ, вiit: -ήσω, [εἴλω] stpîngă, înfъшзрă, înkолъчeskă, fakă взлă. «Καὶ ἔλαβεν Ἡλιοὺ τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν». Skp: «Εἵλεε βίβλον». Enгp: къзta foiле кърцiĭ. (ші nas.) «Καρπῷ ἕλιξ (κισσοῦ) εἰλεῖται. Tкр: «Εἰληθεὶς ὑπὸ τῆ ἀσπίδι». Ap: «Σπαργάνοις εἰλημένον». Лкfp: 2) (прin întind:) stpimtopeză, înresзieskă. «Ἑλκλωψ εἵλει ἐνὶ σπῆι». Od: M. «Εἵλεον ἐν στείνει». Od: X. (ші nas:) «Τοὺς Ῥωμαίους εἰλουμένους ἐν ὀλίγῳ, καὶ συμπίπτοντας ἀλλήλοις». Пл: «Ἡμίσεες δ' εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο». Іл Ф. (вezĭ ші συγκλείω). 3) înвîpteskă, înвîpteжeskă, înвзlopeskă «Νῆα πέριξ εἵλει βόος». **Апіп: «Ναῦν νηΐ, ἣν περ ἄελλαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα». Іл: B.** (ші nas: **saă miж:**) **«Μήρυκας εἰλουμένους».** Лзч: **«Εἰλουμένη περὶ τὸν πόλον (ἡ γῆ)».** Плт: **«Περὶ τὴν γῆν κόσμος ἄστρων** εἰλεῖται» Opf: «Ἄνω καὶ κάτω σφαιρηδὸν εἰλούμενον». Цец: «Ὀφθαλμοὶ τῇδε κἀκεῖσε σπασμώδεις εἰλεῦνται». Apet: 4) (ші ж:) **mъ înвîpteskă, mъ înfъшзрă** (neîpекă) **înîp' вnă локă.** «Τῶν ἐν ποσὶ εἰλευμένων τοῖσι ἀνθρώποισι. Ep: «Ἡ αἰτίη (τῆς νόσου) ἀμφὶ τὰς φρένας εἰλέεται». Apet: «Περὶ τὰ χαμαιπετεία (πρὸς τάς δίκας) εἰλούμενον». Алч: M: Tip: 5) (maĭ поă) întorkă волtъ. «Εἰλήσεις ἀφίδας ἐπάνω τοῦ ποταμοῦ». Мал:

Εἰλέω -ῶ, вiit: -ήσω, ekspзîă ла soape. [εἴλη].

Εἰλεώδης, εος (ὁ, ἡ), adъкъторъ, saŭ пътimaшъ de воала (nъmitъ) [εἰλεὸς]. (bezĭ zivepea). «Ἐμετοί τε γίνονται τῶν εἰλεωδῶν». Гал:

Εἴλη, (ἡ), [εἴλλω] (în цen:) adъnътъръ, kîpdъ (de oamenĭ, ші чл:), tъpmъ; (прinч:) tpъnъ de кълърецĭ, (Franц:) eskadronъ.

Εἴλη (ἡ), noet: =Ἕλη.

Εἴληγμαι, nas: tpe: de къ: ал лъĭ λαγχάνω.

Εἰληδὰ, noet: în локъ de..

Εἰληδὸν, adв: în mълцime, kîpdъ, ка о tъpmъ; de o datъ, întp' вna.

Εἰληδὸν, [εἰλέω], adв: noet: îndesat, înressit, înfъшърat, ші чл:

Εἰληθερέω -ῶ, biit: -ήσω, înкълzeskъ ла soape. [din

Εἰληθερὴς, έος (ὁ, ἡ), înкълzitъ, saŭ koптъ ла soape. [εἴλη, θέρος].

Εἰλήθρα (ἡ), =Ἀλινδήθρα.

Εἰλήθυια (ἡ), =Εἰλείθυια.

Εἰλήϊος (ὁ, ἡ), noet: екsnвsъ ла fepвinцeала soapeлъĭ. [εἴλη].

Εἰλήλουθα, noet: în локъ de ἐλήλυθα, tpe: de къ: ал лъĭ ἐλεύθω.

Εἴλημα (τὸ), акоперетînтъ, înfъшърътъръ. 2) (med:) =Στρόφος. 3) (маі noŭ) волтъ. [din

Εἴλημαι, nas: tpe: de къ: ал: лъĭ εἰλέω.

Εἰληματικὸς, ἡ, ὸν, (маĭ noŭ) волтitъ. [εἴλημα. 3].

Εἴλημμαι, At: în локъ de λέλημμαι, nas: tpe: de къ: ал лъĭ λαμβάνω.

Εἴλησις, saŭ Εἴλησις [εἰλέω], εως (ἡ), = Συστροφὴ, înвîptexipe, ші чл:

Εἴλησις, εως (ἡ), [εἰλέω] înкълzipe, înfepвîntape ла soape.

Εἰλητικὸς, ἡ, ὸν, обічnвitъ (saŭ къ însвшime de) a se înfъшъpa, înколъчі, ші чл:

Εἰλητὸς, ἡ, ὸν, (маĭ noŭ) înfъшърatъ, stpînsъ, saŭ de înfъшърat, de stpîns, de îndoit, ші чл: || (sвst:) «Εἰλητόν». Bis: акоперетînтъл sf: notipъ, aepъл. 2) =Εἰληματικὸς, волтitъ. [εἰλέω].

Εἴληφα, At: tpe: de къ: ал лъĭ λαμβάνω.

Εἴληχα, At: tpe: de къ: ал лъĭ λαγχάνω.

Εἰλιγγιάω -ῶ, biit: άσω,=Ἰλιγγιάω. [din

Εἴλιγγος (ὁ), [εἰλέω] =Ἴλιγγος, ші Εἰλεὸς (воалъ, bezĭ zivepiле).

Εἴλιγμα (τὸ), =Ἕλιγμα, înfъшърътъръ [εἰλλίσσω]. [de вnde

Εἰλιγματώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἑλιγματώδης.

Εἰλιγμὸς (ὁ), noet: în локъ de ἑλιγμός.

Εἰλικοειδὴς, έος, noet: în локъ de ἑλικοειδής.

Εἰλικόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de ἑλικόεις. «Κτίλος —». Оп: чел къ коарпеле pesвvite, înвîptite.

Εἰλικόμορφος, (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Ἑλικόμορφος.

Εἰλικρίνεια (ἡ), къръцie; (fir:) къръцie de inimъ, sinvepitate. [ші

Εἰλικρινέω -ῶ, biit: -ήσω, къръцъ, лътвpeskъ, stpекоръ чева. [din

Εἰλικρινὴς [εἴλη, κρίνω], έος -οῦς (ὁ, ἡ), (прinч: ші dвпc etилц) лътвpitъ (ка sn: ек: вntdeлetnвл) ла soape; (de вnde tn цen:) aлesъ, neamestekatъ къ алтъ чева, кърatъ, nenpefъкътъ; întperъ; adевърatъ (пропр: ші fir:) «Τῶν χρωμάτων οὐδὲν ὁρῶμεν εἰλικρινές, οἷόν ἐστιν, ἀλλὰ πάντα κεκραμένα ἑτέροις». Tfp: «Εἰλικρινής τις ἀδικία ἡ ἀχαριστία». Ksn: «Εἰλικρινεστέραν ἕξεις τῶν ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν». Esx: Skp: [de вnde

Εἰλικρινῶς, adв: кърat, aлes, nenpefъкът, neamestekat, în adevъръ. »Εἰλικρινῶς Ἕλληνες, καὶ ἀμιγεῖς βαρβάρων». Плт: «Τὰ μὴ κρινόμενα νοσήματα εἰλικρινέως φιλυποστροφώδεα». Iпкр:

Εἰλικτὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de ἑλικτός.

Εἰλινδέω -ω, biit: -ήσω, =Ἀλινδέω.

Εἴ(Εἴ)λιξ, ικος (ἡ), noet: în локъ de ἕλιξ.

Εἰλιονία (ἡ), (dвпe Apцieni) =Εἰλείθεια.

Εἰλιπόδης, ου (ὁ), (шаĭ noŭ) în локъ de Εἰ (Εοл: în локъ de Εἰ)λίπους, одос (ὁ, ἡ), noet: чел че îшĭ sвчеште, ші îшĭ tîраште пічоареле вmвлînd (enit: ал воілор ші ал femeілор). (bezĭ Iпкр: desnpe înкeiet: ші компар: zivъ: γονύκροτος). «Ὑμέναιος —». Non: dънцвitorъ. «Πλόος —». Non: de înnotътorъ. [εἰλίσσω, ποῦς].

Εἰλισκότωσις, εως (ἡ), = Σκοτοδινίασις.

Εἰλίσσω, biit: -ίξω, noet: în локъ de ἑλίσσω.

Εἰλιτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsъ în fopmъ шерпвitъ, saŭ în вълцĭ. «Ἀγρωστις —». Tкр: [εἰλίσσω, saŭ ἕλος, τείνω].

Εἰλίχατο, Ion: 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: ал лъĭ ἑλίσσω.

Εἶλκον, прел: ал лъĭ ἕλκω.

Εἰλλὰς, άδος (ἡ), =Ἰλλὰς, легътъръ. [din

Εἴλλω, biit: εἰλήσω, (прел: εἴλλον, пех: εἶλα, ші noet: ἔλσα, saŭ ἔελσα, ші miж: ἠλσά(σὸ)μην, nas: tpe: de къ: noet: ἔελμαι, nex: nas: noet: ἐάλην, de вnde înf: ἀλῆναι, ші пapтч: ἁλεὶς; nas: neste-sъв: noet: ἐέλμην, saŭ ἐολήμην) = Εἰλέω, sвчeskъ;

stpimtopezъ, îuresxieskъ, saъ îndesъ; stpîuruъ; înfъшъръ; înkizъ înъxntpx; onpeskъ. «Νῆα κεραυνῷ ἔλσας. Od: E. «Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην, ἀλλ' ἀποχάλα». Apstf: «Πρὶν κατὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι». Il: Φ. «Ὑπ' ἀσπίδος ἦτορ ἔλσας». Stv: (wi nas:) «Ἐελμένος ἔνδοθι πύργων». Il: Σ. «Νεφέλης ἔντοσθεν ἐελμένος». Non; «Κοῦραι ἡλιάδες αἰγείροισιν ἐελμέναι». Apun: «Εἰλλέσθω τοῦ ἱεροῦ». Engr:

Εἱλόμην, miж:, wi

Εἷλον, akt: nex: 2: al лвї Αἱρέω.

Εἱλόπεδον (τὸ), kîmnie exsnxsъ la soape, =(maї obič:) Θειλόπεδον. [εἵλη, πέδον].

Εἵλοχα, tpe: de kx: al лвї λέγω.

Εἱλύαται, noet: 3: îm: neps: de nas: tpe; de kx: al лвї εἱλύω.

Εἱλυθμὸς (ὁ), noet: = Εἱλυός.

Εἵλυμα (τὸ), noet: = Εἵλημα, înfъшърътkръ; akoperišъ; înвръkъminte. [εἱλύω].

Εἱλυόεις -εσσα, εν, noet: (saъ greш:) în kokъ de 'Ιλυόεις. [din

Εἱλυὸς (ὁ), noet: [εἱλύω] bizвinъ de feape (prinч: de tîpîtoape).

Εἵλυς, ύος (ἡ), noet; (saъ greш;) în lokъ de ἱλύς.

Εἵλυσις [εἱλύω], εως (ἡ), tîpîpe.

Εἱλυσπάομαι -ῶμαι, (prinч: întreв: nxmaї prez: wi prel:) mъ tîrъskъ (prinч: ka linitoapea, wi чл:). [εἱλύω, σπάω].

Εἰ Εἱ)λύσσω, biit: -ύσω, = Εἱλύω.

Εἱλυφάζω, wi

Εἱλυφάω -ῶ, (ſъръ biit:) (de вnde partч: prin întrepвnere de o εἱλυφόων) noet: în lokъ de...

Εἱλύω [εἵλλω], biit: -ύσω, (nas: tpe: de kx: εἵλυμαι, nex: de partч: εἱλυσθείς) noet; =Εἱλέω, înвîrteskъ, pesxveskъ; (miж:) mъ tîrъskъ шерпвit, saъ mъ înkolъveskъ. «Εἵλυτο πικρῶς (ὁ δράκων)». Opf; «Εἱλυόμην δύστηνος (ὁ Φιλοκτήτης)». Sof; 2) înfъшъръ, akoperъ, înвroвodeskъ. «Καδδέ μιν αὐτὸν εἱλύσω ψαμάθοισιν». Il: Φ: (wi nas:) «'Οστέα κεῖται ψαμάθῳ εἱλυμένα πολλῇ». Od: Ξ. «'Εντυπὰς εἱλυμένος». Apun: «Νεφέλῃ εἱλυμένος ὤμους». Il: E. «Νυκτὶ μὲν ὀμέων εἱλύαται κεφαλαὶ πρόσωπά τε». Od Υ. «Βόαυλα πέριξ εἱλυμένα καπνῷ». Apun: (bezї wi ἑλύω).

Εἵλως [εἵλον, nex: 2: al лвї αἱρέω, saъ "Ελος, orašъ al Lakonieї], ωτος (ὁ), (în Snapta) = Δοῦλος, rovъ, elotъ.

Εἱλωτεία (ἡ), rovie de elotъ. [din

Εἱλωτεύω, biit: -εύσω, sîntъ elotъ (saъ rovъ ka вnъ elotъ). [din

Εἱλώτης, ου (ὁ), =Εἵλως. [de вnde

Εἱλωτικὸς, ἡ, ὸν, elotikъ, de rovъ. || «Τὸ Εἱλωτικὸν». (kolekt:) în lokъ de οἱ εἵλωτες. [wi

Εἱλωτὶς, ίδος, saъ Εἱλῶτις, ιδος (ἡ), fem: al лвї εἵλως, roaвъ, elotеapkъ.

Εἵμ', în apokopъ în lokъ de εἰμί.

Εἶμ', în apokopъ în lokъ de εἶμι.

Εἷμα (τὸ), вeшtîntъ, xaїnъ. «Κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι„. Ep: 2) akoperišъ de auterneтъ, naplomъ, saъ kovorъ. «Εἵματι στρώσασα». Esxl; [din

Εἷμαι, nas: tpe: de kx: al лвї ἕννυμι. 2) nas: tpe: de kx: al лвї ἧμαι. 3) (foapte pap) tpe: de kx: al лвї ἕζω.

Εἵμαρμαι, nas: tpe: tpe: de kx: al лвї μείρω, (prinч: întreв; nxmaї a 3: sinr: neps:) εἵμαρται, este вpsîtъ (skpisъ); (wi partч:) εἱμαρμένος, ἡ, ον, = Εἱμαρτὸς. (de вnde || sxest:) εἱμαρμένη, вpsitoape.

Εἱμάρσην, ενος (ὁ, ἡ), noet: (pap) înвръkatъ вървътeшte. [εἷμα, ἄρσην].

Εἱμαρτὸς, ἡ, ὸν, de вpsitoape neapъpatъ prexotърîtъ (skpisъ). [εἵμαρμαι].

Εἱμὲν, Ion: wi εἰμὲς, Dop, în lokъ de ἐσμὲν, 1: îm: neps: de prez:, wi

Εἶμεν, εἶμεναι, Dop: în lokъ de εἶναι, inf; al лвї εἰμί.

Εἵμενος, noet: Dop: în lokъ de ἥμενος. partч: al лвї ἧμαι.

Εἰμὶ [ἔω], biit: ἔσομαι, wi Dop: ἐσσοῦμαι, wi noet: ἐσσοῦμαι, (prel: ἦν se ia вne-orї ini ka prez: «Τουτὶ τί ἦν»; wi maї noъ ἤμην, porвnч: ἔσο, wi maї întreв: ἴσθι, ἔστω, wi ἦτω, wi чл; nost: εἴην, îm: a 3: neps; eien, sxn: ὦ, ἦς, ἦ, ὦμεν, wi чл:, înf: εἶναι, partч: ὤν, οὖσα, ὄν) sîntъ, exsistъ. (de вnde) «Θεοὶ αἰὲν ἐόντες». Noet: вevnivї, nemвritorї. wi ἐσσόμενοι, noet: вrmaшї, biitorї. «Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνήρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται». Il: A. «Μηδ' ἔτ' ἐόντος». Od: A: «'Εμοῦ μὴ γενομένης σὺ οὐκ ἂν ἦσθα». Pl: «Οὐδεὶς γὰρ ἐστὶ τῶν ὄντων οὕτως ἀπράγμων, ὃς οὐχὶ πέπυσται». Plв: «Τῶν βουλομένων ἀριστοκρατίαν εἶναι». Diod: «"Εως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ». Tвч: 2) (kв yen: în el: de vîз, ἀπόγονος, πολίτης, μέλος, μέτοχος, wi чл:). mъ iparъ din... «Τίς, πόθεν εἶς ἀνδρῶν»; Il: Φ: «Πατρὸς εἶμ' ἀγαθοῖο». Om: «Εἶναι θρασυμάχου». Is: «вne-orї wi kв vîз, wi чл;) «Τοῦ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμί». Od: I. (bezї wi εἶμι). "Μεγάλης πόλεως ὤν„. Plt: «'Ετύγχανε γὰρ καὶ βουλῆς ὤν„. Tвч: 3) (kв yen: în el: de ἴδιον, ἔργον, κτῆμα, δοῦλος, ποδὸς, ἄξιος, wi чл:) (în yen:) sîntъ kв-

вепitъ кѣіва. "Νικαρέτης ἦν». Dm: "Πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἑνός„. Sof: «Τὸ ναυτικὸν τέχνης ἐστὶ». Твч: «Ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τὸ πλέον, ἀλλὰ δαπάνης». Твч: «Ἀνδρῶν σωφρόνων ἐστὶ.» mi «Οὐ πάσης ἐστι πόλεως». Твч: «Οὔ τοι γυναικὸς ἐστιν ἰμείρειν μάχης». Esxл: «Τούτου τοῦ τρόπου εἶμ' ἀεί». Apstf: «Ἔστι τοῦ λέγοντος». Apstf: (mi în nepifp:) «Ἑαυτοῦ εἶναι». Dm: a fi în sinemï. (mi ел:) «Πόσου τοῦτο»; Лвч: 4) (în a tpeia neps: кв dat: nepiп: însemn: saĭ авере, mi прin вpm: folosĭ, saĭ pелацie). «Ἔστι μοι θυγάτηρ γάμου ὡράια. Dm: amĭ. «Ἦν δὲ αὐτῷ ἀγρὸς ἀπὸ σταδίων πέντε τῆς πόλεως». Пл: «Τί ἐμοὶ καὶ σοί»; Skp: че авем а faче întpe noï? «Τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει»; Dm: (mi în nepifp:) «Ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη». Om: «Ὥσπερ ἦν αὐτῷ προσδεχομένῳ». Твч: «Ταῦτα ἦν βουλομένοις αὐτοῖς». Твч: 5) (кв цеп: în ел: de εἷς, вnвл) sîntĭ вnвл din... «Τῶν ἐπαινούντων εἰμὶ τὸν νόμον». Skp: «Εἷ γὰρ τῶν φίλων». Apstf: 6) (în a 3 neps: mi ел: de δυνατὸν, saĭ ἐνδεχόμενον, пвtinчosĭ, saĭ eptalĭ, notpiвitĭ) in локĭ de ἔνεστιν, ἔξεστι, mi чл: «Ἔστι μὲν εὔδειν, ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν». Od: O. «Οὐκ ἔστιν ἀρνήσασθαι τεὸν ἔπος». Om: «Οὐκ ἔστι Διὶ μάχεσθαι». Ил: Φ: «Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε». Od: Ξ. «Διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῳ τῳ γνωρίσαι». Твч: 7). (în a 3 neps:) se întîmплъ, se faче; (mi în тpеквtĭ) epa o datъ (овiчm: maï кв seamъ în ekspordiï de повestipï). «Ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται», Твч: «Προϊδόντες, ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος». Твч: «Καὶ αὐτὴ βοὴ ἦν». Твч: «Ἦσαν πληγαί». At: «Ἦν Πύρρης καὶ Μαντύης ἄνδρες Παίονες». Лкs: «Οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ». Apstf: 8) (кв пpеп: saĭ adв:) mъ aблв, sîntĭ întp' astfeл de stape. «Ξυλλεγομένων τε εἰς τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων». Твч: «Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης». Твч: «Ἐν ὅπλοις ὄντες». Твч: " Ἀμφὶ τὰ τετταράκοντα (se înц: ётн) εἶναι„. Плт: " Ἀμφὶ ("Περὶ "Ἐν "Πρός) τινι εἶναι„. a se îndeлetniчi лa чeва. "Πρὸς ("Μετά) τινος (saĭ "Σύν τινι) εἶναι„. "Περὶ ("Εἰς,) τινα εἶναι». a se пвpta кътpe чinева. (mi în nepfp:) "Ἐν ὀργῇ (φόβῳ, ἡδονῇ, διανοίᾳ, παρασκευῇ, mi чл:.) εἶναι, în локĭ de ὀργίζεσθαι, διανοεῖσθαι, mi чл: " Ἐν αἰτίαις (ἐγκλήματι) εἶναι, în локĭ de κατηγορεῖσθαι. "Ἐν στόματι (λόγοις, φήμῃ, saĭ "Διὰ στόματος) εἶναι„. în локĭ de ἐπαινεῖσθαι, mi чл:. "Κουρήτεσσι κακῶς ἦν„. Il: I. "Ἀχὴν "(Ἀχέων) ἦν„. Om: "Σῖγα πᾶς ἔστω„. Евр: "Οὕτω τά δε γ' ἐστὶν„. Il: Ω. (bezï mi ἔχω). 9) (кв atpiввte, saĭ прezise de aчелашї кazĭ) sîntĭ de o astfeл de кalitate (tpкп: saĭ sвfл:), amĭ astfeл de disnosigie. " Ἀλκιμος ἔσσ', ἐνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ„. Od: Λ: 10). (кв пpon: pелat:, mi кв adв: timn: saĭ лок: saĭ калif: mi în ел: de τις, saĭ ποτε. saĭ οὕτως apatъ nedef:) " Ἔστιν ὅς (saĭ ὅ, mi чл:). "Εἰσὶν οἵ, (αἵ, ἅ, mi чл:). (s' aĭ гъsit mi «Ἔστιν οἷς, "Ἔστιν ὧν, ""Ἔστιν οἵτινες). ""Ἔστιν (saĭ "Οὐκ ἔστιν, mi în anok: ἔσθ') ὅτε, saĭ ἔπου, ὅπῃ, ᾗ, saĭ ὅπως, ὡς. "Ἦν ὅτε κἀγὼ τοῖς φίλοις ὄφελος ἦν„. Sin: "Ὥστε Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ,τι μᾶλλον ἐκάκωτε τὴν δύναμιν„. Твч: 11) кв пapтч: eksпpimъ în nepfp: desъвirшipe de o fautъ гъквtъ, saĭ este de прisosĭ. "Τετληότες εἰμὲν„. Il: E. în локĭ de τετλήκαμεν„. "Οὐ σιωπήσας ἔσει„. Sof: "Νῦν δὲ αἰεί... εἰσὶ διάφοροι ἐόντες ἑωυτοῖσι». Ep: || (onomat: înf:) εἶναι (A'. кв apt: însemn: fiinцъ). "Ὑπὸ Θεοῦ τὰ πάντα εἰς τὸ εἶναι παρήχθη„. Тлц: (mi B'. întp' вnеле fpase прisoseшte). "Τὸ νῦν ("Τὸ σήμερον, "Τὸ σύμπαν "Τὸ ἑλῶν.) εἶναι, în локĭ de simпle Νῦν, σήμερον, mi чл: аквm, astъzï. în цeпepaлĭ, de вое. (bezï mi ἔχω). || iap napтч: însemn: (în sinr:) adeвъpatĭ, în fiinцъ. "Τὸν ἐόντα λέγειν λόγον„. Ep: (de вnde în next:) "Τῷ ὄντι„. în локĭ de ὄντως, în adeвъpĭ; (iap în:) "Τὰ ὄντα însemn: Λ'. лвкpвpiле înfiinцate, кpeatъpeле. лвтea. вniepsвлĭ; mi ал B'. авepiле.

Εἶμι [ἴω], вiit: εἶμι, (fiind къ прez: se ia maï de mвate opï în локĭ de вiit:) mi пoet: εἴσομαι, mi nex: miж: εἰσάμην (прел: ἦειν, mi At: ἦα din ἦια, пopвпч: ἴθι, ἴτω, mi чл: nofl: "Ἰοιμι, sвn: "Ἰω, inf: ἰέναι, napтч: ἰὼν, mi nosit: ἰτέον, mi ἰητέον, iap desпpe чeĭ-л-алцĭ timпĭ вezï гpam:) = Πορεύομαι, mъ dвкĭ, saĭ вiĭ, вnчeлв, mepгĭ. "Εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατές δῶ„. Om: (mi кв adв:) Ἐντεῦθεν ἐπ' ἄλλον ἦια (îndpent: ἦα)„ Плт: "Τούτῳ ἰόντι ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησα„. Лs: "Εἶμ' ἐκ Παιονίης„. Il: Φ. "Ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν„. Od: P. "Τίς, πόθεν εἶς„; Od: Λ. "Τῇ δ εἶς, ᾗ σ' ἄν ἄγω„. Es: (mi ел:) "Ἰὼν πεδίοιο„. Il E. "Οὐκ εἶς σὺ τ' οἶκους„. Sof: (mi desпpe neînsвfл:) "Πέλλεκυς, ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς„. Il Γ: ""Ην τὸ αἷμα ἐπί πολλὸν χρόνον ἴῃ„. Apet: "Ἦν ἐς μῆκος ἡ νοῦσος ἴῃ„. Apet: (mi miж: ел:) "Εἴσατο νηῶν ἐπ' ἀριστερά„. Il: M. "Πάλιν

εἴσομαι: Il: Ω. «Χρὸς εἴσατο. Il: N. «Εἰσάσθην (saŭ ἐεισάσθην) συλήσειν». Il: O. s' aŭ dss, ka sъ жъfвiaskъ. (ші fir:) «Ἵκα ἐρῶν». Ilt: «Ἵκε αἰνέων». Ep: se dвчea (adikъ înчenea, se гъtea) sъ лавde. «Ἰέναι εἰς λόγους τινι», Ep: a intpa în вorвъ кв чinева. «Φάτις εἶσιν». Od: Ψ. mepue вorва. (ші în περifp:) «Ἰέναι διὰ μάχης (δίκης, ші чл:)». Tвч: ші Exp: «Τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ»; Tвч: ка sъ Ї kpeaskъ вenitвpiле. «Ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ' ὅπῃ περ εἶσ' ἴτω». Sof: (вezї ші ἴεμαι).

Εἴμορος, гpeш: în локъ de Ἔμμορος.

Εἰν, noet: în локъ de ἐν.

Εἶν', noet: (npin anstp: în локъ de..

Εἶνα, noet: în локъ de ἕνα, ак: ал лвї εἷς.

Εἰναέτης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἐννaετής.

Εἰναέτις, ιδος (ἡ), noet: în локъ de ἐνναέτις. [de вnde

Εἰναετίζομαι, вiit: -ίσομαι, noef: în локъ de ἐνναετίζομαι.

Εἶναι, npez: de înf: ал лвї εἰμί. 2) (pap saŭ înd:) noet: în локъ de ἰέναι, npez: de inf: ал лвї εἶμι.

Εἶναι, noet: nex: 2: de înf: ал лвї ἧμι.

Εἰνάκις, adв: noet: în локъ de ἐννάκις.

Εἰναλίδινος (ὁ, ἡ), noet: чел че se înвîpteшte în mape. [ἐν, ἅλς, δίνη].

Εἰνάλιος, α saŭ ος, ον, noet: în локъ de ἐνάλιος.

Εἰναλίφοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че des плвteшte пе mape. «Δίκτυον —». Enгp: [ἐν, ἅλς, φοιτάω].

Εἰνάνυχες, adв: noet: în локъ de ἐννεάνυχες, поъ nonцї dapîndвл.

Εἰνάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἐννεάπηχυς.

Εἰνὰς, άδος (ἡ), noet: în локъ de ἐννεάς.

Εἰνάτηρ (ειρ), ερος (ἡ), noet: (sinг: nв s' a гъsil) квmnatъ.

Εἴνατος, η, ον, noet: în локъ de ἔννατος.

Εἰναφώσσων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: (кopaвie) кв поъ nînze. [ἐννέα, φώσσων].

Εἵνεκα (κεν), adв: saŭ npeп: noet: în локъ de ἕνεκα (κεν).

Εἰνὶ, noet: în локъ de ἐν.

Εἰνόδιος, α saŭ ος, ον, noet: în локъ de ἐνόδιος.

Εἰνοσίγαιος, Εἰνοσίφυλλος, ші чл: în локъ de ἐνοσίγαιος, ші чл:

Εἶνται, noet: Ion: (saŭ гpeш:) în локъ de ἧνται, a 3: îm: neps: a лвї ἧμαι.

Εἴξασι, Beot: ші At: în локъ de ἐοίκασι. 3: îm: neps: a лвї ἔοικα.

Εἴξασκον, noet: nex: ал лвї εἴκω.

Εἴξις [εἴκω], εως (ἡ), sвnвnepe; înвoipe; tpaцepe îndъpъt.

Εἶο, noet: în локъ de οὗ = Ἑαυτοῦ.

Εἰοικεῖαι, noet: în локъ de ἐοικεῖαι, îm: fem: ал napтч: лвї ἔοικα.

Εἶπα (de вnde napтч: εἶπας, ші nopвnч: εἶπον, ші îm: εἴπαθ' în локъ de εἴπατε npin anstp): nex: 1: de xot:, ші

Εἰπεῖν, nex: 2: de inf: ал (neînтp:) ἔπω.

Εἰπέμεν, ші εἰπέμεναι, Dop: Eол: în локъ de εἰπεῖν.

Εἴπερ (вezї εἰ), конiвnк: înnpot: кв toate къ. «Μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἄν αὐτὸν σεύωνται. Il: Γ. 2) îndoitівъ, daка. «Πειρώμενοι, εἴπερ ἐστὶν, ὡς πρίν». Kвint: «Εἴπερ ποτε καὶ νῦν». Apstf: «Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτε ἔχει ἀμφοτέροις ἡ ξυναλλαγή». Tвч: 3) (înnpeвnъ кв ге, saŭ ποτε) însemnъt: de npiчinъ, saŭ întъp: (кв oape кape emfasŭ, saŭ eponie) fiind къ, nerpeшit dвne чe. «Εἴπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδομένῃ χθὲς ἐμάχεσθε». Tвч: «Εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ». Sof: [εἰ, περ].

Εἴπεσκον, noet: în локъ de εἴπον.

Εἴπησθα, noet: în локъ de εἴπῃς, 2: sinг: neps: de nex: 2: ал sвn:, ші

Εἶπον, nex: 2: de xot: ал (neînтp:) ἔπω.

Εἴποτε, naptik: (вezї εἰ) îndoioasъ, daка вре o datъ. [εἰ, ποτε].

Εἴπως, naptik: (вezї εἰ) îndoioasъ, daка din întîmплape, de este кв пвtinцъ în вре вn кinъ, noate. [εἰ, πως].

Εἰράνα (ᾰ), Dop: în локъ de εἰρήνη.

Εἰραφιώτης [ἐν, ῥάπτω], ου (ὁ), noet: (enit:) Dionisŭ, Бакв.

Εἰργάθω, noet: ші At: (кв nestînindepe, saŭ peformape) în локъ de εἴργω.

Εἰργασάμην, miж:, ші

Εἰργάσθην, nas: nex: 1:, ші

Εἴργασμαι, nas: tpe: de кв: ал лвї ἐργάζομαι.

Εἴργμαι, saŭ εἶργμαι, nas: tpe de кв: ал лвї εἴργνυμι, saŭ εἴργω. [de вnde

Εἱργμὸς (ὁ), înкidepe, onpipe. 2) = Ἕργμα, легътвръ; (npin întind:) înкisoape, apestŭ.

Εἱργμοφύλαξ, ακος (ὁ), = Δεσμοφύλαξ. [εἱργμὸς φύλαξ].

Εἴρ(ші pap Εἴρ)γνυμι, ші

Εἴρ(ші At: Εἴρ)γω, вiit: εἴρξω, (прел, εἶργον, nex: εἶρξα, nas: tpe: de кв: εἴργμαι, ші nosit: εἰρκτέον) [ἔργω] (npinч:) înгpъdeskŭ, înкizŭ înnpeжвр; (npin вpm:) пвiŭ

ла înkisoape, apestezъ. (nъmaĭ întp' aчeastъ însemn: este asnipatъ dъnъ вniĭ). "Μετὰ συφεοῖσιν ἐέργυ„. Od K. "Σάκεσσιν ἔρχατο πάντῃ„. Il: Π. "Εἴτις ὄρνιθας τρέφῃ εἰργμένους ἐν αὐλῇ„. Apstf: 2) (npin întind:) nъ înrъdъiъ, denъptezъ, onpeskъ; "ἐέργειν μυῖαν παιδὸς„. Il: Δ. "Ὥστε γὰρ τὴν σύντομον ἀφικέσθαι... ἡ φάραγξ εἶργε». Ksn: «Τὸν δ' οὐτ' ἄρ' γέφυραι ἐέργμεναι ἰσχανόωσιν». Il: Δ. "Τῆλέ με εἴργουσιν„. Il: Ψ. "Τοὺς υἱεῖς οἱ πατέρες εἴργουσιν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων„, Ksn: "Εἴργειν ἱερῶν (χερνίβων, σπονδῶν, ἀγορᾶς, ші чл:)„ a afopisi, a onpi de ла чeлe sfinte. "'Ο νόμος εἴργει μὴ ἀποκτείνειν„. Antf: (ші nas:) "Εἴργεσθαι γελώτων». Πл: "Εἴργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης, ἢ ὑπ' ἐκείνων εἴργεσθαι„. Tъч:

Εἰρέα (ἡ), noet: =Εἴρη.

Εἴρεαι, Ion: a 2: sinr: nops: a лъĭ εἴρομαι.

Εἰρέαται, Ion: în локъ de εἴρηνται, a 3: îm: neps: a nas: tpe: de къ: ал лъĭ εἴρω.

Εἰρέεσθαι, Ion: în локъ de ἐρήσεσθαι, вiit: ал лъĭ ἔρομαι.

Εἴρεο, Ion: în локъ de εἴρου, порънч: ал лъĭ εἴρομαι.

Εἴρερος (ὁ), noet: [εἴρω] ровie.

Εἰρεσία (ἡ), Ion: în локъ de (ші маĭ întpeв: de кît) ἐρεσία, вîslipe; (în цeн:) mішкape. "Πτερῶν — „. Лъч: (ші fir:) "Γλώσσης — „. At: 2) (npin întind:) apie mъsікалъ, че кîntaъ mapinapiĭ вîslind. "Αὐλεῖν εἰρεσίαν„. Пл: 3) (pap) în локъ de кώπη, вîslъ. (Fil:) 4) noet: пърекie =Ζεῦγος. "Μαστῶν εἰρεσία„. Eвр:

Εἰρεσιώνη (ἡ), [εἶρος, заъ εἴρω] epesionъ, ратъръ de mъslinъ, заъ de dafinъ înfъшъratъ în formъ de кънъnъ къ lînъ ші poade, пе каре о преътвлаъ întp' вneле serвъторĭ, ші апоĭ о atîrnaъ овічнъit d'asвпра вшелор temnлелор. 2) (npin întind:) кîntъл, че кîntaъ чеĭ че пъртаъ epesiona; ші (în цeн:) чершъторiĭ. 3) вnъ felъ de mъslinъ selвatikъ.

Εἰρεῦσαι, noet: Dop: în локъ de ἐροῦσαι, nom: îm: fem: de napтч: ἐρῶν.

Εἴρη (ἡ), noet: [εἴρω] adвnape, sfatъ. 2) (npin întind:) локъл adвnъpiĭ. (вezî ші ἀγορά).

Εἴρηκα, akt:, ші

Εἴρημαι, nas: tpe: de къ: ал лъĭ εἴρω (zîkъ).

Εἴρην [εἴρη], ενος (ὁ), (se nъmia în Snapta) tînъръл de ontъ-snpezeve anî (fiind къ atънчî nъmaĭ авea вое de a ворвi în обштiĭ adънърĭ).

Εἰρηναγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, dъкъ, повъцвieskъ пе чinева în пачe, заъ кътре пачe. [εἰρήνη, ἄγω].

Εἰρηναῖον (τὸ), temnлъл zeiцeĭ Epeneĭ (пъчiĭ). [ші

Εἰρηναῖος, α, ον, (ші adв:) -αίως, пачnікъ. [εἰρήνη].

Εἰρηναρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ заъ шъ fakъ...

Εἰρηνάρχης, ου (ὁ), dpeгъторъ asвnpa nazeĭ nъвлічeĭ пъчĭ, ші вsneĭ opîndвieлĭ. (вezî ші εἰρηνοφύλαξ). 2) (Тлц:) Dвmnezeъ (ка înчепъторъ ші isворъ de пачe). [εἰρήνη, ἀρχή]. [de вnde

Εἰρηναρχία (ἡ), tpeaва, заъ demnitatea dpeгъторвлъĭ de пачe. [ші

Εἰρηναρχικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторъ de dpeгъторвл, заъ dpeгътopia de пачe.

Εἰρήναρχος (ὁ), (маĭ noъ) =Εἰρηνάρχης.

Εἰρηνεῖον (τὸ), =Εἰρηναῖον.

Εἰρήνευσις, εως (ἡ), înnъkape. [din

Εἰρηνεύω, вiit: -εύσω, (stpъm: къ ак:) înnакъ, лiniштeskъ, înвoieskъ. 2) (овiч. ел: заъ nestp:) tpъieskъ, netpекъ în пачe; amъ, заъ гакъ пачe. [ші

Εἰρηνέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Εἰρηνεύω. [din

Εἰρήνη (ἡ), [εἴρω, заъ εἴρη] пачe, înвoipe, лiniште. "Πολλὴ ("Μακρὰ) — „. Лъч: "Εἰρήνην ποιῶ (πράττω, ἄγω), =Εἰρηνεύω. «Εἰρήνην ἄγοντες ἀπὸ τῶν ἔξωθεν πολέμων„. D: Ал: (ші fir:) "Εἰρήνη ὑμῖν„. Skp: "Εἰρήνη πάντεσσιν, ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών„. Enгр: [de вnde

Εἰρηνικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пачnікъ (iввitоръ, заъ atinгъторъ de пачe). "Θεὸς —„. Sхл: "Λόγος — „. Iskp: "Τέχνη ("Ὄρχησις) —„. Ksn: «Εἰρηνικὸν (se înц: γράμμα)». Ksn: skpisoape, че se tpimitea snpe dовadъ de пачe. Itл: цepemoniale.

Εἰρηνοδίκης, ου (ὁ), жвdikъторъ, заъ solъ deплin-înnвternivitъ desnpe пачe ші pesвoiъ. "Διὰ τῶν εἰρηνοδικῶν, οὓς καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι Φετιάλεις». D: Kas: (вezî ші εἰρηνοφύλαξ). [εἰρήνη, δίκη].

Εἰρηνόδωρος (ὁ, ἡ), dървitоръ de пачe. [εἰρήνη, δῶρον].

Εἰρηνοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, înnакъ, înвoieskъ. [εἰρηνοποιός]. [de вnde

Εἰρηνοποίησις, εως, ші Εἰρήνοποιία (ἡ), înnъkape, ші чл:

Εἰρηνοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторъ de пачe (întpe pesвoitopĭ); (în цeн:) iввitоръ de

пачe, saă de лiniшte. || (sвв:) = Εἰρηνοδίκης. [εἰρήνη, ποιός].

Εἰρηνοφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntă...

Εἰρηνοφύλαξ, акос (ὁ, ἡ), adiekt: înrpiжitopă de пaza trakтatelор de пачe. 2) sввst:) = Εἰρηνοδίκης. «Οἱ γὰρ φιττιάλιοι εἰρηνοφύλακές τινες ὄντες». Пл: [εἰρήνη, φύλαξ].

Εἰρηνόχυτος (ὁ, ἡ), върsъtopă (dъtъtopă) de пачe. [εἰρήνη, χέω].

Εἰρήσεται, 3: sinr: neps: a neste пвцină (în локă de nas:) вiit:, ші

Εἰρῆσθαι, nas: tpe: de кв. de inf:, ші

Εἴρηται, 3-a: sinr: neps: de nas: tpe: de кв: ал xot: лвї ĕirω(zikă).

Εἰρίνεος, η saă ος, ον, Ion: în локă de ἐρεοῦς, de лînъ. [din

Εἴριον (τὸ), noet: Ion: în локă de ἔριον, лînъ.

Εἶρ (εἶρ) кται, 3-a: sinr: neps: a nas: tpe: de кв: ал лвї εἴρ(εἴρ)γω. [de вnde

Εἰρκτέον, nosit: ал лвї ĕir (ĕir) γω. [ші

Εἰρ (εἰρ)κτὴ, ῆς (ἡ), локă de apestă, înkisoape.

Εἰρκτοφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntă...

Εἰρκτοφύλαξ, акос (ὁ, ἡ), = Δεσμοφύλαξ.

Εἰρμὸς, [εἴρω] (ὁ), шiră, концinepe, pîndвialъ. (bezї ші ἕρμος). 2) (Bis:) tpoпарă концiitopă de apмonie кв чeле-л-алte.

Εἰροκόμος (ὁ, ἡ), noet: [εἴρος, κομέω] = Ἐριουργός. «Κτεὶς—» Non: daракă.

Εἴρομαι, noet: Ion: în локă de ἔρομαι.

Εἰρόπόκος (ὁ, ἡ), noet: [εἴρος, πείκω, saă εἴρω, πόκος] чел кв лînъ de tвns, saă de înплetit. (enit: ал oiлop).

Εἰροπόνος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐριουργός. [εἴρος, πόνος].

Εἶρος, εος (τὸ), noet: = Ἔριον, лînъ.

Εἰροτόμος (ὁ, ἡ), грeш. în локă dп εἰροκόμος. [εἴρος, τομή].

Εἰροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: вeселă, mîndpв (fir: плină) de твлъ лînъ. «Τάλαρος —» Enгp: (bezї ші εἰδωλοχαρὴς). [εἴρος, χαίρω].

Εἰρύαται, -ατο, noet: Ion: în локă de εἴρυνται, -υντο, a 3-a; îm: neps: a nas: tpe: de кв:, ші

Εἰρυμέναι, nom: fem: de naptч:, ші

Εἰρύμεναι, noet: inf: ал лвї ἐρύω.

Εἰρύσιμον (τὸ), noet: în локă de ἐρύσιμον.

Εἴρυτο, noet: a 3-a sinr: neps: a nas: saă miж: neste-sъв: ал лвї

Εἰρύω, noet: în локă de ἐρύω.

Εἶρφ', noet: (în anok:) în локă de εἴρπε, 3-a: sinr: neps: a прел: лвї ἕρπω.

Εἴρχαται, Ion: a 3-a: îm: neps: a nas: tpe: de кв: ал лвї: εἴργω.

Εἴρω [în afin: кв ἄρω ші εἴργω] noet: вiit: ἔρσω, (nex: εἶρα, ші ἔρσα, nas: tpe: de кв: εἶρμαι, ші noet: ἔερμαι) legă, înкapкă, înплeteskă, înшiră. «Εἴρειν στεφάνους». Hind: «Εἰς βρόχον εἴρας τὸν τράχηλον». Stob: (ші nas:) «Ὅρμον χρύσειον ἠλέκτροισιν ἐερμένον». Od: Σ: (ші fir:) «Λέξις εἰρομένη». Apst: коплeraтъ ші концinвтъ (înnpot: de κατεστραμμένη).

Εἴρω [în afin: кв прeчed:) вiit: -ἐρῶ, ші At: ἐρέω, (tpe: de кв: εἴρηκα, ші nas: εἴρημαι; nex: nas: ἐρρέθην, ші ἐρρήθην, ші nosit: ῥητέον) zikă, snвiă, вorвeskă; порвпчeskă; pîndвieskă; mъ înвoieskă; (noet:) întpeвă, чepчeteză. «Ἄγε δήτινα μάντιν ἐρείομεν». Il: A: (ші miж:) «Ὅς ποτὲ μ' εἰρόμενος ἐρήθεεν». Il: П: (ші nas:) «Μισθὸς εἰρημένος». Es: плaтъ tокmiтъ, xoтъpîtъ.

Εἴρων, ωνος (ὁ, ἡ), [прinч: naptч: a прeчed:] (овіч:) чел чe în вorвipe se прefaчe пeштiвtă (вorвeште în вatжokвръ алteле zikînd, ші алteле rîndind); (în цen:) віклeană, прefъквtă. [de вnde

Εἰρωνεία (ἡ), eponie, карактервл прefъквtвлвї, saă прefaчepe de пeштiinцъ în вorвipe (din віклenie, saă în rлвмъ). «Αὕτη ἐκείνη ἡ Σωκράτους εἰρωνεία». Плt:

Εἰρωνευμα (τὸ), чeва eponiчeште zisă; rлвмъ. [din

Εἰρωνέυομαι, вiit: -εύσομαι, вorвeskă în rлвмъ, saă în вatжokвръ; mъ прefakă; пропвiă de претекstă (прiчinвieskă) алteле în локă de алteле. [εἴρων]. [de вnde.

Εἰρωνευτὴς, οῦ (ὁ), = Εἴρων. [de вnde.

Εἰρωνευτικὸς, ὴ, ὸν, = Εἰρωνικός.

Εἰρωνίζω, вiit: -ίσω, sîntă аплeкată snpe eponie. [ші

Εἰρωνικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -κῶς, eponiкă, zisă, saă fъкvtă în rлвмъ saă вatжokвръ· 2) oвiчnвită (iввitopă de) a вorвi în eponie. [bezї εἴρων, εἰρωνεία].

Εἰρωταώ (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, în локă de ἐρωτάω.

Εἰς, ші (At:) Ἐς, прeп: (акordi: кв ак: ші însemn: în sînt: 1) de локă în мішkape, шî (în цen:) întindepe, порnipe кътре чeва. «Ἀφίκετο εἰς Λακεδαίμονα». Ksn: «Εἰς Πέρσας ἔπεμπε πρὸς τε τὸ κοινὸν καὶ πρὸς Καμβύσην». Ksn: «Εἰς Ἕλληνας χρυσὸν ἐκόμισε». Лкs: «Συβώτην εἰς ἕκα-

λεσσάμενος». Od: X: «Ἐς Ηηλῆ' ἰκέτευσε καὶ εἰς Θέτιν». Ia: Π: «Εἰς ὥπα ἰδέσθαι». Om: (ші în вртъ нвзъ поеt:) «Οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο». Od: O: «Ὁρμᾶν εἰς τοὺς πολεμίους». Ksn: «Ἰέναι εἰς χεῖρας». Ksn: «Εἰς ταὐτὸ («Εἰς μέγα» Εἰς ὀφθαλμοὺς) ἐλθεῖν». (ші fir:) «Εἰς ἕν(μίαν, ταὐτὸ) ἔρχεσθαι». în локъ de ὁμογνωμονεῖν, a se înnoi; (saŭ în stape, презвпвindъ se însъ lot dasna mішкарea). «Εἰς τὰς θήσομαι χεῖρας» Евр: «Στὰς εἰς τὸ μέσον». Ksn: «Εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθέζομαι». Esx: «Εἰς στήλην γράφειν». Dm: «Καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκον ἐστί». Скр: «Ἐφάνη λῖς εἰς ὑδόν». Ia: O: (saŭ în хотърîре). «Οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν». Твч: «Τὸ δέ τι καὶ εἰς τοὺς πολεμίους ἑάλω». D: Kas: 2) (în локъ de ἕως) distanцъ (saŭ локалъ). «Εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς». Лкс: «Τειχίζει μακρὰ τείχη ἐς θάλασσαν». Твч: (saŭ timпоралъ). «Εἰς ὥρας». Od: I: «Εἰς ἄριστον». Od: H. «Εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος». Ткр: «Ἐς ὃ δὴ ἀνεῦρε». Ep: «Ἐς ὀψέ». Твч: «Εἰς τότε». Плт: «Εἰς τέλος». «Ἐς ἀεί». "Ἐς μακράν„ ші чл: (bezї ші ἔς τε); (saŭ пвшъралъ). «Εἰς ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι». Твч: «Ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους». Ksn: «Ἐς τρὶς». Ep: 3) хотърîре de врете. «Εἰς αὔριον». Dm: «Εἰς τὸ παρόν». Ksn: «Εἰς τὴν ὑστεραίαν». Ksn: «Ἥκετε εἰς τὴν τριακοστὴν ἡμέραν». Ksn: «Προκηρύττουσι τὰ ἔτη, εἰς ἃ δεῖ στρατεύεσθαι». Ksn: «Εἰς ὕστερον». maї пе вртъ. «Θέρμη εἰς τὴν ἕω». ші. «Οὐκ ἐς μακράν». ші. «Εἰς τὸ παραχρῆμα». Apet: (ші în комп:) «Εἰσ(ἐσ)άπαξ». Лкс: 4) прічінъ (în локъ de πρὸς saŭ διὰ, saŭ съвîршіт:) «Εἰς πόλεμον θωρήξασθαι». Dm: «Εἰπεῖν ἐς ἀγαθόν». Плт: «Ἠτήσατο χρήματα εἰς ἄνδρας διακοσίους». Ksn: «Λόγος ὠφελήσειεν εἰς ἀνδραγαθίαν». Ksn: «Εἰς ὑποδήματα δίδοται τῇ τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος γυναικί». Ep: «Τὰ μὲν ἐς Μέδουσαν». Пазs: «Εἰς τί; în локъ de πρὸς τί;». «Εἰς τοῦτο γεγένημαι». Скр: «Εἰς τοῦτο κοπιῶμεν». Скр: «Ὕμνος εἰς Δία». Кал: (saŭ fъкът:) «Εἰς δυσγένειαν λοιδορεῖσθαι». Пл: «Καταφρονεῖσθαι εἰς τὰ πολεμικά». Ksn: «Εἰς τί; în локъ de διὰ τί;». «Εἰς μὲν ταῦτα». Плт: «Μακάριος πέφυκε πλὴν εἰς θυγατέρας». Евр: 5) кінъ (în локъ de κατὰ, маї de мзлте-орї adверв:) «Εἰς κάλλος ζῆν». Ksn: «Εἰς εὐτέλειαν γεγραμμένος». Apstf: «Οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους, οὔτε ἐς τὰ ἄλλα». Твч: «Εἰς ὥπα ἔοικεν». Od: A. «Εἰς ἕνα (δύο, ші чл:) ἰέναι». Ksn: «Διηρημένος εἰς τρία μέρη». Лкс: «Εἰς ζεύγη». Лвч: «Εἰς πάντα τρόπον». Плт: «Εἰς ὑπερβολήν». «Εἰς μάτην». «Εἰς τὸ ἀκριβέστατον». «Εἰς τὰ μάλιστα». «Εἰς ἄγαν». «Εἰς ἅπαν, ші чл:». 6) релацie, saŭ paпортъ къіре чева. «Τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν». Твч: «Λόγους ποιεῖσθαι εἰς τὸν δῆμον». Dm: «Οἱ ποιηταὶ εἰς πάντας μεμηνύκασι». Плт: «Πολλὰ δὴ καί καλὰ ἔργα ἀπεφήναντο εἰς πάντας ἀνθρώπους». Плт: «Τὸν ἐξαμαρτάνοντ' εἰς θεούς». Esxл: ‖ (iap în комп: însem: în цеп: мішкаре, iap парт: înъзнтръ). «Εἰσέρχομαι, εἰσελαύνω, ші чл: ‖ (de kîte orї se акорd: кв цеп: este în сл: de ак:) «Εἰς ἀΐδαο (se înц: δόμους)». Om: «Εἰς Ἀθηναίης (Διονύσου, ші чл: se înц: ἱερόν)». «Φοιτᾶν εἰς διδασκάλου». «Ἐπειδὰν εἰσέλθω οἴκαδε εἰς ἐμαυτοῦ». Плт: (se înц: οἶκον).

Εἶσ', în апок: în локъ de εἶσι, 3: sinr: neps: ал лвї εἶμι.

Εἶς, поеt: în локъ de εἶ 2: sinr: neps: a прez: de хot: ал лвї εἰμί, saŭ εἶμι.

Εἶς, поеt: în локъ de ἦς, saŭ ἦσθα, 2: sinr: neps: de прел: ал лвї εἰμί.

Εἶς, пех: 2: de партк: ал лвї ἦμι.

Εἷς, μία, ἕν, (цеп:) ένъς, μιᾶς, ένός. знъ. «Εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ». Пров: »Μία τῆς μιᾶς ἐξήρτηνται». Bas: «Εἷς (ἕν) ἀνθ' ένός». Фрs: компарînдъ-se, saŭ скімвînдъ-se вна къ алта. «Εἷς καθ' ἕνα». «Εἷς ἕκαστος». Твч: ші Ksn: «Κατὰ μίαν οἴκησιν». Плт: «Εἰς μίαν (se înцел: βουλὴν) βουλεύειν». Om: «Μίαν (se înц: δίκην) διακάσαντες». Apstf: «Μίαν (se înц: ναυμαχίαν) ναυμαχήσαντες». Apstf: «Μιᾷ (se înц: βολῇ) δὶς ἐφεξῆς βέβληκα». Ksn: (astfeл se îndeплінеште ші) «Διὰ μιᾶς». de o datъ. «Ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς (se înц: φωνῆς) παραιτεῖσθαι πάντες». Скр: «Ὑφ' ἓν (se înц: πνεῦμα) ἀναγνωστέον». Грам: (ші Opdin:) în локъ de πρῶτος, η, ον, întîiъ. «Τῷ ἑνὶ καὶ τριηκοστῷ ἔτει». Ep: «Ἑσπέρα καὶ πρωὶ ἡμέρα μία». Скр: «Μία σαββάτων». Скр. чеа din тъї zi a sentъmînеї. (ші екчепt: saŭ înпърц: ші în епimepismъ în локъ de прол:) «Εἷς ἀπὸ πολλῶν ταχθείς». Sof: «Εἷς τῶν ἐφόρων τότε ὤν». Твч: «Τὸν ἕνα τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκοπεὶς, ἀφαιρεθεὶς δὲ καὶ τῶν χειρῶν τὴν μίαν». Ksn: în локъ de τὸν ἕτερον, τὴν ἑτέραν. «Ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί». Скр: (ші nedef:) în локъ de τις». "Ένα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων». Твч: «Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν». Скр: (ші în парал:) «Καὶ τινα μίαν

νύκτα». Τεч: «Εἷς τις, εἷς ὁστισοῦν». (ші asemънът:) în локъ de ὁ αὐτὸς. «Ὅς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ γαστρός». Езр: (ші în paral:) «Εἷς καὶ ὁ αὐτός». (ші emfant:) în локъ de οὐδείς. «Ὡς ἕνα μὴ καταλείπεσθαι». Ksn: «Νῦν δ' οὐκ ἐάσω... μίαν ἐν τοῖς καπηλείοις λάκκους ἐμπτιεῖν». Apstf: (ші прin întind:) în локъ de μηδαμινός, de nimikъ, apostъ. «Οὐδέ γε Σωρακούσιοι ποτ' ἤλπισαν ὑφ' ἑνὸς γραμματέως τυραννηθήσεσθαι». Dm: Εἷσα, ας, ε, noet: nex: 1: ал лъї ἔζω.

Εἰσαγαγεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї εἰσάγω.

Εἰσάγαν, adв: în локъ de εἰς ἄγαν: bezї εἰς (ō).

Εἰσαγγελεύς, έως (ὁ), bestitopъ înъsntpъ. întpodъkътopъ; (прin крm: ne лînъ îmnъraцї) anъnцътopъ ші întpodъkътopъ de чеї че вoіaъ a se înfъцiшa ла împъraцї. 2) (ла жвdiк:) nîpîtopъ de кълкътopї de леці (прокаторъ). (bezї ші εἰσαγωγεύς). [ші

Εἰσαγγελία (ἡ), (în цеп:) anъnцape, bestipe înъsntpъ. (iap napt: 2) (лец:) nîpъ în жвdikътopie (прінч:) nentpъ mapї политіче крime nexotъpîte кврat de кътpe леці. (întp' aveasta se deoseвemte de γραφή). (кавtъ zіч: în Sвid: ші Арнкрt:) diu.

Εἰσ-αγγέλλω, вііt: -αγγελῶ, daъ de ntipe, anъnцъ (прінч: înъsntpъ); (în цеп:) вesleskъ. «Κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὃς τις εἴη». Ksn: (ші nas:) «Ἦν ἤξοντες εἰσηγγελμένοι ὧσιν οἱ πολέμιοι». Ksn: «Ὡς εἰσηγγέλθη τοῖς τετρακοσίοις». Теч: 2) (naptк:) nîpъskъ, denъnцъ ne чіпева în жвd: (прінч:) nentpъ вре o політікъ крітъ. «Ὁ αἰσθόμενος εἰσαγγελλέτω τοῖς νομοφύλαξι». Плт: «Περὶ προδοσίας ἂν αὐτὸν εἰσήγγελλον οὗτοι». Dm: «Κατηγορήσειν ἔμελλον αὐτοῦ, περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν βουλήν». Antf: (ші nas:) «Ἐὰν εἰσαγγελθῇ πρὸς τοὺς ἄρχοντας». Плт: [de вnde

Εἰσάγγελσις, εως (ἡ), = Εἰσαγγελία. [ші

Εἰσαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, (лец:) atinъtopъ de denъnцape, nîpъ.

Εἰσ-αγείρω, вііt: -αγερῶ, adънъ înъsntpъ.

Εἰσαγήοχα, At: tpe: de кв: ал лъї εἰσάγω.

Εἰσ-αγορεύω, вііt: -εὐσω, = (ваъ греш: în локъ de) Διαγορεύω.

Εἰσ-άγω, вііt: -ἄξω, (nex:, εἰσήγαγον, ші чл:) (кв ак: преп: ші pap кв dat:) (în цеп:) întpodъkъ, вагъ înъsntpъ. «Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμον». Іл: Ω. «Τὸν ποταμὸν διώρυχι εἰσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην». Ep: «Σῖτον τε εἰσήγαγον (εἰς τὴν Πλάταιαν), καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον». Теч: (ші між:) «Ὁπλίτας εἰσηγάγοντο». Теч: «Τούτους εἰς τὰς ἰδίας δικίας εἰσαγόμενοι, οὐδὲν ἀπέλιπον φιλοφροσύνης». Ksn: «Ἀπὸ τοῦ πνεύματος, ὃ εἰσαγόμενοι ζῶμεν». Iпкр: (ші nas:) «Οὐκ ἔστι πόλις οὐδεμία, ἥτις οὐ δεῖται εἰσάγεσθαί τι ἢ ἐξάγεσθαι». Ksn: «Τῷ εἰσάγοντι κατὰ πλῆθος τῶν εἰσαγομένων τόκους προκεῖσθαι». En: Так: (iap napt: 2) adвkъ doktopъ ла волnавъ. «Ἐπαγγείλαντός μου θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατρὸν εἰσάγειν, οὐκ ἐφρόντιζον». Dm: (ші між:) «Εἰσάγονταί γε ἐφ' ἑαυτοὺς οἱ ἰατροὶ κάμνοντες τοὺς ἄλλους ἰατροὺς». Apst: 3) iaъ (se înц: în kasa mea) femeie, mъ însopъ. «Καὶ ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα τεκνοποιόν». Ep: (ші між:) «Τὴν ἔχει γυναῖκα, ἐπέντα ἄλλην εἰσαγαγέσθαι». Ep: 4) adвkъ, oferъ. «Δῶρα εἰσάγει». Is: 5) înfъцiшezъ (жвdikatъ, saъ ne prічinaшъ) în жвdikътopie, saъ nîpъskъ, tparъ în жвdikatъ. «Ὅτ' ἐμὲ εἰσῆγον οἱ λογισταί». Dm: «Δησάντων αὐτὸν, καὶ εἰσαγαγόντων εἰς τὴν Ἡλιαίαν». Dm: «Τὰς δίκας εἰσαγόντων ταύτας». Плт: 6) penpesintъ (în teatpъ); nomenesьs de nepsoane în вorвipea saъ skpiepea mea. «Ὅταν ἢ Θυέστας, ἢ Οἰδίποδας εἰσάγωσι». Плт: «Τοῦ τὰ ἐλεεινὰ ταῦτα δράματα εἰσάγοντος». Плт: 7) (fir:) вагъ ne чіпева (în fakъ metвpa) întp' o sopietate, ші чл: «Πειράσεσθαι δὲ καὶ Βοιωτοὺς εἰς τὰς σπονδὰς εἰσαγαγεῖν». Теч: «Ὁτάνης μέν νυν εἰσάγεται Ἰνταφέρνεα». Ep: 8) faкъ, skoцъ noъ oвічеіъ (saъ peліцie, леце, ші чл:) «Ξένους εἰσάγοντος δαίμονας». Apstf: (ші. nas:) «Οὐ γὰρ ἂν ἦν νεωστὶ ἐσαγμένα τὰ τῷ θεῷ τούτῳ ποιεύμενα». Ep: 9) faкъ înчепътopї, (ші Bis:) = Κατηχούμενοι, kiemaцї. || noet: вne opї εἰσάγω este în локъ de ἄγω εἰς (se înц: ėмautъn, adikъ) mъ dвkъ ла. «Λαοδίκην εἰσάγουσα». Іл: Z. (bezї ші εἰσφέρω). [de вnde.

Εἰσαγωγεύς, έως (ὁ), (îк цеп:) întpodъkътopъ, (de вnde) = Εἰσαγγελεύς; (iap napt: лец:) înfъцiшътopъ de прічinъ de жвdikatъ în жвdikътopie (вътafъ de aprozї); (прin întind:) жвdikътopъ, saъ advokatъ, = Εἰσηγητὴς. [ші.

Εἰσαγωγὴ (ἡ), (în цеп:) întpodъvepe; (napt: desnpe komepцъ) înnoptaцie de mъpfї. «Εἰσαγωγῆς ἄρτων ἀπηγορευμένης τοῖς δεσμοφύλαξι». Sin: 2) (лец:) înfъцiшape

de prічinъ în жъdikatъ snpe desъatepe. «Παρά τοῖς αὐτοῖς τούτοις καὶ τὰς γραφὰς τῶν δικῶν γίνεσθαι δεῖ καὶ τὰς εἰσαγωγάς». Apst: 3) (Petp:) înчепътă (eksopdiă) de къ-вînтă, saă op чe skpisă, = Εἰσβολή, ші Εἴσθεσις; (dъne dialektinї) чеде din lîї ші elementape peгъде ші definiцiї але ъneї штîпце (întpodъkцie). [de ънde

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -κῶς, къ-вепітă, saă folositopă ла întpodъчepe; пpeгъtitopă de înчепepe; (desnpe omă) înчепътopă. ‖ (next:) «Εἰσαγωγικὸν (se înц: τέλος)» такъ, saă вamъ пentpъ тъpfiле, че se înnoapтъ întp' ънă stată. [ші

Εἰσαγώγιμος (ὁ, ἡ), întpodъsă, saă de întpodъs. «Πόλεις ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι». Exp: s' aă koплokъit. «Δίκη —». Dm: pціімівілъ în чepчetape ші desъatepe. «Σιτία —». Плd: înnoptaвіле, пе fiind prodъkte але локълъї.

'Εσαεὶ, adв: în локă de εἰς ἀεὶ, пentpъ totdaкna. (bezї εἰς).

Εἰσ-αείρω, -ομαι, noet: în локă de εἰσαίρω.

Εἴσαθ', (în апокопъ) în локă de εἴσατο.

Εἰσ-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = Εἰσοράω, тъ ъїтă în faца (saă în окії) къїва; (în цеп:) вагă de seamъ, observă.

Εἰσ-αίρω, biit: -αρῶ, apdikă чева de ънdeва, ші adъkă înъънtpъ. «Ἡ τράπεζ' εἰσήρετο». Apstf: 2) (miж:) = Προσφέρομαι, тъпînkă, saă вeaă. «Διωνύσου δῶρ εἰσαειρόμενος». Tгп:

Εἰσ-αίσσω, biit: -αίξω, noet: =Εἰσπηδῶ.

Εἴσαιτο, 3: sinr: neps: de nex: 1: ал nofl: лъї εἴδομαι.

Εἰσ-αΐω (fъръ biit:), noet: în локă de εἰσακούω.

Εἰσ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asвîрлă лапчea în (adikъ токmaї пе) чева, окind nemepeskă къ лапчea. ‖ (nestp: saă ел: ші miж:) тъ asвърлă, saă пъвъleskă înъънtpъ, saă neste чева. (bezї ші εἰστοξεύω).

Εἰσακουστὸς, ἡ, ὸν, askълată, saă de askълtat. [din

Εἰσ-ακούω, biit: -ούσομαι, (къ цеп: ші noct: къ ак:) askълtă къ лъare aminte, ші pціimeskă чеде zise; (npin ъpm:) тъ îndъплекă, = 'Επακούω.

Εἰσακτέον, nosit: ал лъї εἰσάγω.

Εἰσ-αλείφω, biit: -αλείψω, ънгă пе dinпъънtpъ.

Εἰσ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι. = Εἰσπηδῶ.

Εἰσ-αμείβω, biit: -αμείψω, noet: (къ ак:) în локă de εἰσέρχομαι.

Εἰσάμην, nex: ал лъї εἴδομαι. saă 2) miж: nex: ал лъї εἶμι.

Εἴσάμην, miж: nex: ал лъї ἕζω. saă 2) ал лъї ἔννυμι.

Εἰσ-αναβαίνω, biit: -βήσομαι, (къ ак:) noet: тъ ъpkă, ші intpъ ънdeва.

Εἰσαναβολὴ (ἡ), = 'Αναβολή.

Εἰσ-αναγκάζω, biit: -άσω, = 'Αναγκάζω. (bezї ші εἰσβιάζομαι).

Εἰσ-αν-άγω, biit: -άξω, (nex: εἰσανήγαγον, mi чл:) ъpkînd вагă чева înъънtpъ; (saă în цеп:) întpodъkă.

Εἰσ-αν-αλίσκω, biit: -αναλώσω, келtъїeskă пе чева.

Εἰσ-ανδρόω -ῶ, biii: -ώσω, noet: попкleză ънă локă къ въpвацї.

Εἰσανεῖδον, nex: 2: ал лъї εἰσανοράω.

Εἰσ-άν-ειμι, biit: -ειμι, (прел: εἰσανήειν, ші чл:) = Εἰσαναβαίνω.

Εἰσ-αν-έχω, biit: -έξω, (nex: εἰσανέσχον, ші чл:) sîntă ешită afapъ, saă înълцată dasънpa snpe чеде din întpъ.

Εἰσ-αν-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (nex: εἰσανεῖδον, ші чл:) тъ ъїtă în sъs ла чева.

Εἰσ-αν-ορούω, biit: -ορούσω, noet: (къ ак:) пъвъleskă în sъs къtpe чева.

Εἴσαντα (în локă de εἰς ἄντα), adв: noet: în faцъ, înnotpівъ.

Εἰσ-αντλέω -ῶ, лiit: -ήσω, topnă înъънtpъ.

Εἰσάπαν (în локă de εἰς ἅπαν), adв: în цeпepaлă, în totaлă.

Εἰσάπαξ (în локă de εἰς ἅπαξ), adв: пentpъ o datъ, saă odatъ пentpъ totdaкna.

Εἰσαπέβαν, noet: în локă de εἰσαπέβησαν, îm 3: neps: de nex: 2: ал лъї...

Εἰσ-απο-βαίνω, biit: -βήσομαι, noet: (къ ак:) esă, тъ desъapkă ла...

Εἰσ-απο-κλείω, biit: -κλείσω, înkiză пе чinева din toate пъpцiле înъънtpъ.

Εἰσ-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцă, popneskă înъънtpъ.

Εἰσ-αράσσω (ττω), biit: -αράξω, asвîрлă (înninгă) penede чева înъънtpъ.

Εἰσ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, întpenкmъpă.

Εἰσ-αρπάζω, biit: -άσω, хръпind чева d' afapъ îl вагă înъънtpъ.

Εἰσ-αρτίζω, biit: -ίσω, notpівeskă, ашeză чева înъънtpъ.

Εἰσ-αρύομαι, biit: -ύσομαι, skoцînd апъ, ші чл: o пъіă în чева пе seama mea.

Εἴσατο, noet: 3: nops: a лвї εἰσάμην.

Εἰσάττω, biit: -άξω, At: în локъ de εἰσαΐσσω.

Εἰσ-αυγάζω, biit: -άσω, noet: în локъ de εἰσοράω.

Εἰσαῦθις (în локъ de εἰς αὖθις), adв: алтъ datъ maї пе вртъ.

Εἰσαύριον (în локъ de εἰς αὔριον), adв: пе mîîne.

Εἰσαῦτις, noet: în локъ de εἰσαῦθις.

Εἰσ-αφάσω, ші εἰσαφάω -ῶ, biit: -άσω, atinrъ, пінъіъ чева пе dinъвntрв; (în înt:ind:) вагъ (вîръ) чева (mînъ, ші чл:) supe пінъipe. (vezї ші εἰσμάσσω).

Εἰσ-αφ-ίημι, biit: -ήσω, lasъ a intpa, слобozъ чева înъвntрв.

Εἰσ-αφ-ικάνω, (ғър biit:) noet:, ші

Εἰσ-αφ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, (кв ак:) віъ, ажвпгъ вndeва înъвntрв.

Εἰσ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: εἰσέβην, ші чл:) = Ἐμβαίνω, тъ înваркъ. «Δόμους («Σκάφος) —». Евр: (ші în парал:) «Ἐσβὰς ἐς ποταμόν». Ep: ‖ (nex:) εἰσέβησα, noet: în локъ de εἰσεβίβασα, amъ въгat.

Εἰσ-βάλλω, biit: -βαλῶ, (nex: εἰσέβαλον, ші чл:) = Ἐμβάλλω, вагъ, арвпкъ, (ші вne орї) kondвкъ înъвntрв. «Καὶ ἐλέχθη, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν εἰς τὰ φρέατα». Твч: «Εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν ὑμᾶς». Esxл: «Βοῦς πόντον εἰσεβάλομεν». Евр: (ші miж:) «Εἰσβαλομένους εἰς τὴν νέα». Ep: (ші ел:) «Τὰ μὲν διήρπασαν, τὰ δὲ εἰσβαλόμενοι ἀπέπλευσαν». Твч: 2) (nestp: saъ сл:) înтрв (прinч: pence-de), пъвълескъ; (desnpe pîъ) тъ върsъ (în mape, ші чл:); (fir:) înчепъ; (în noesie) intpв în sввiektъ, гакъ екsopdiъ. «Εἰσβάλλοντι δὲ εἰς τὸν τόπον εὐθὺς ἡ ὁσμὴ προσβάλλει». Tfp: «Ἔρημον χῶρον εἰσεβάλομεν». Евр: «Εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων». «Εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ἀργείαν». Diod: «Ἦν ὀξέως εἰσβάλῃ ἡ νοῦσος». Iшкр: «Τοῦ γὰρ Ἴστρου πλείοσι στόμασιν εἰς τὸν πόντον εἰσβάλλοντος». Плв: «Κατὰ τὸ ἔαρ εἰσβάλλον». Гал: пе ла înчепвтл прimъвереї. «Ἀπὸ τῆς Εἰλειθυίας εἰσβέβληκεν». Sxл: Hind: în Z: Nem:

Εἴσβασις, εως (ἡ), intpape; înвъркape. [ші

Εἰσβατὸς, ὴ saъ ὸς, ὸν, (локъ) în кape noate intpa. [εἰσβαίνω].

Εἰσ-βδάλλω, biit: βδαλῶ, mвлгъ (sвгъ) чева înъвntрв.

Εἰσ-βιάζομαι, biit: -άσομαι, intpв, saъ (ка simплв) гакъ чева кв sila.

Εἰσβιβάζω, biit: -άσω, înваркъ (în корабie, ші чл:).

Εἰσ-βλέπω, biit: -βλέψω, = Ἐμβλέπω, тъ вїгъ în гаџъ; вагъ de seamъ, обservъ чева.

Εἰσ-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, intpв вndeва supe ажвторвл квїва.

Εἰσβολὴ (ἡ), intpape (de връжташї); (fir:) înчепвтъ (de fpirврї); înчепere de поетъ (de opaџie, ші чл:), екsopdiъ; (în џen:) прічinъ, matepie, motivъ; (прin întind:) локвл, прin кape noate чinева пъвълї (прinч: ка връжташъ); локъ de tpечере, stpimtoape; въpsape (гвръ) de pîъ. [εἰσβαλλω].

Εἰσγραφὴ (ἡ), însкpiepe. [din

Εἰσ-γράφω, biit: -γράψω, = Ἐγγράφω, însкpiъ. 2) deskpiъ. «Σελλῶν ἐισελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην». П:

Εἰσ-δανείζω, biit: -είσω, înпpвmвtъ пе temeiъ de чева (zълогъ, ші чл:), saъ кв dobîndъ. (vezї ші ἐνοφείλομαι).

Εἰσδέδορκα, noet: tpe: de кв: ал лвї εἰσδέρκομαι.

Εἰσδεκτικὸς, ὴ, ὸν, folositopъ (îndemînatikъ) ла прiimipe înъвntрв. ‖ Εἰσδεκτικὸν (se înџ: τέλος)». Biz: taksъ, че se плътia ла penoipe de токmealъ. [ші

Εἰσδεκτὸς, ὴ, ὸν, = Παραδεκτὸς, вine прiimitъ în чева. [ші

Εἴσδεξις, εως (ἡ), = Εἰσδοχὴ. [εἰσδέχομαι].

Εἰσδέρκομαι, biit: -δέρξομαι, =Εἰσοράω.

Εἰσ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, прiimeskъ пе чinева înъвntрв (în kasa mea); (fir:) = Παραδέχομαι, прiimeskъ de ввnъ.

Εἰσ-δίδωμι, biit: -δώσω, (nex: εἰσέδωκα, ші чл:) daъ чева înъвntрв; daъ în mînъ. [de вnde

Εἴσδοσις, εως (ἡ), прedape, saъ dape în mînъ.

Εἰσδοχὴ (ἡ), прiimipe înъвntрв, saъ de ввnъ, = Παραδοχή.

Εἰσδραμεῖν, nex: 2: de inf: ал лвї εἰστρέχω. [de вnde

Εἰσδρομὴ (ἡ), = Εἰσβολὴ, пъвалъ de връжташї.

Εἰσδυσις, εως (ἡ), вîpîpe, intpape înъвntрв; [din

Εἰσ-δύω, ші (miж:) Εἰσδύομαι, biit: -δύσω, -ομαι, (nex: εἰσέδυν, ші чл:) тъ вîръ, pesвeskъ. «Εἰσδύνοντα τοὺς πόρους». Ал: Afp: «Ἀχοντιστὺν ἐσδύσεαι». Iл: Ψ. veї înтpenpinde. «Οἳ γῆς εἰσέδυ». Евр: (ші fir:)

«Εἰσέδυνε σφίσι δεινὸν τι». Ep: aі s'a ibit (ле a venit) вnъ ръ̆.

Εἴσειαι, poet: în локъ̆ de εἶσῃ, 2: sinr: neps: a лъ̆ εἴσομαι.

Εἰσ-εάω -ῶ, biit: -άσω, = Εἰσαφίημι.

Εἰσ-εγγίζω, biit: -ίσω, = Προσεγγίζω.

Εἰσέδρακον, poet: nex: 2: ал лъ̆ εἰσδέρκομαι.

Εἰσέδραμον, nex: 2: ал лъ̆ εἰστρέχω.

Εἰσέδυν, nex: 2. ал лъ̆ εἰσδύομαι.

Εἰσεῖδον, nex: 2: ал лъ̆ εἰσοράω.

Εἰσ-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, = къ

Εἰσ-είλλω, biit: -ήσω, = Εἰσελαύνω.

Εἴσ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: εἰσῄειν, ші чл:) = Εἰσέρχομαι, intpъ. «Ἐξιών τε εἰσιὼν δόμους». Exp: (ші în парал:). «Εἴσιμεν εἰς οἴκους». Exp: (ші fir:) «Οὐκ ἐσιόντες εἰς τὰς σπονδάς». Tъч: «Εἰς τοὺς ἐφήβους ἐσιόντες». D: Kas: «Ὅτε Σόλων εἰσῄει τὴν ἀρχήν». Dm: (ші ел:) «Τοῖς χοίροις, οἷς καθαίρουσιν, ὅταν εἰσιέναι μέλλωσιν». Dm: «Τοὺς εἰσιόντας ὑπάτους». D: Ал: «Εἴσιθ' εἴσω». Apsif: «Ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ». Apsif: «Τὰ εἰσιόντα (εἰς τὸ σῶμα)». Ksn: mînkъріle. 2) mъ înfъцішezъ̆ (ла îmпъratъ̆, ла dpeгъtopъ̆, saъ în пъблікъ̆, dap прinч: în жъdікъtopie). «Οὐδ' Ἀχιλῆος ὀφθαλμοὺς εἴσειμι». Iл: Ω. «Καθ' ὅ,τι ἂν ἐσίοι ἡ πρεσβεία». Tъч: «Πρῶτος ὁ παιδικὸς χορὸς εἰσίοι ἄν». Плт: «Πλάττοντι λόγους εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι». Плт: «Εἰσιέναι γραφὴν (saъ̆ περὶ γραφῆς, ἀγῶνα, ші чл:)». Dm: 3) intpъ în кazъ de прietenъ̆ (de волпавъ̆, ші чл:) snpe вizitape. «Εἰσῆμεν παρὰ τὸν Σωκράτη». Плт: «Αἰσχύνῃ γὰρ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν, εἰσιόντες παρὰ φίλους». Tъч. «Εἰσιέναι ὡς ἐμέ». Ksn: (ші dъne алдіі прin întind:) «Διόνυσος εἴσειτι πρὸς αὐτὴν (τὴν Ἀριάδνην)». Ksn: 4) iaъ̆ f.гъpa кaіва, imitъ̆ (penpesintъ̆ în teatpъ ка акторъ̆). «Ἐν τοῖς τραγικοῖς δράμασιν ἐξαίρετὸν ἐστι τοῖς τριταγωνισταῖς τὸ τοὺς τυράννους εἰσιέναι». Dm: 5) (în 3: neps: ші în naptч: ел:) îmї вine în rîndъ̆, îmї adъkъ̆ a minte, îmї înkinвieskъ̆; mъ koupinzъ̆ de... «Ταῦτα λέγοντος τοῦ παιδὸς τὸν Ἀστυάγεα ἐσῆει ἀνάγνωσις αὐτοῦ». Ep: «Ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους αὐτὸν ταῦτα ἐσῆει». Tъч: «Ἐπεὰν σφέας ἐσίῃ οἶστρος». Ep: «Πάνυ μοι ἐλεεινὸν ἐσῆει». Плт: «Ἀλλά τις αὐτῷ πόθος εἰσῆει». D: Kas: (bezї ші εἰσέρχομαι).

Εἰσ-είργνυμι (-είργω), biit: -είρξω. înkizъ̆ înъвntpъ din toate пърціle.

Εἰσεκέλσαμεν, poet: 3: îm: neps: de nex: 1: ал лъ̆ εἰσκέλλω.

Εἰσέλασις, εως (ἡ), intpape къларе; пъвъliре; paradъ de къларime, ші чл: în intpape. [ші

Εἰσελαστικὸς, ἡ, ὸν, kape se ґaче пentpъ къларeaskъ intpape (пъвъliтoape, saъ̆ tpiвmfaлъ). «Ἀγών—». Плin: лъпіъ, че se съвîpшia în чinstea вirвitopлъ̆ ла Olimпia, kînd se întopчea în патріа sa. [din

Εἰσ-ελαύνω, biit: -ελάσω, mînъ̆ biіъ, ka съ intpe în staвлвл съ̆. 2) (nestp: saъ̆ ел:) intpъ къларе, saъ̆ în tpъвъpъ, saъ̆ пе кopaвіе вndeва; intpъ къ tpiвmfъ̆. пъвъleskъ̆ (în вpъжтъшeskъ̆ локъ̆).

Εἰσέλευσις, εως (ἡ), intpape. [din

Εἰσελεύσομαι, biit: de xot:, ші

Εἰσελθεῖν, nex: de inf: ал лъ̆ εἰσέρχομαι.

Εἰσ-έλκω, biit: -ελκύσω, (nex: εἰσείλκυσα, ші чл:) tpaгъ̆, tîpъskъ̆ чева saъ̆ пе чinева înъвntpъ.

Εἰσ-ἐμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: εἰσενέβην, ші чл:) mъ înвapkъ̆, intpъ în кopaвіе.

Εἰσ-εμ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ dвkъ̆ вndeва пentpъ пегоцъ̆.

Εἰσενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ал лъ̆ εἰσφέρω.

Εἰσέπειτα (în локъ̆ de εἰς ἔπειτα), adv: пentpъ маї пе вpmъ; de aчi înколо.

Εἰσ-επι-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, віъ̆ (soseskъ̆, saъ̆ пetpекъ̆) în вpe вnъ̆ локъ̆ stpeinъ̆.

Εἰσ-έπτη, ші

Εἰσ-έπτατο, 3: sinr: neps: de miж: nex: 1: ал лъ̆ εἰσίπταμαι.

Εἰσ-έργνυμι (-έργω), biit: -έρξω, = Εἰσείργνυμι.

Εἰσ-έρπω, biit: -ερπύσω, (nex: εἰσείρπυσα, шî чл:) intpъ, mъ вîpъ̆ вndeва tîpîndъ-mъ.

Εἰσερρύην, nas: (în локъ̆ de miж:) nex: ал лъ̆ εἰσρέω.

Εἰσ-έρρω, biit: -ερρήσω, (nex: εἰσήρρησα) = Εἰσφθείρομαι, intpъ вndeва snpe ръвл алтвіа, saъ̆ ші ал меъ̆.

Εἴσερσις, εως (ἡ), = Ἔνερσις, înnodape, înkeiepe къ nastвpї, ші чл: [εἰς, εἴρω].

Εἰσ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: εἰσῆλθον, ші чл:) (къ ак: în поецї sinгвpъ̆, iap în pozaiчї къ преп:) intpъ. «Εἰσῆλθε, καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς». Sap: a пetpекъt мълтъ вpeme къ пої. «Καὶ τῶν προσόδων τὰς εἰσελθούσας καταδαπανηθείσας». Ksn: mъ înfъцішezъ̆ (în teatpъ, în жъdікъtopie, ші чл:); mъ dвkъ̆ snpe вizitape de прietenъ̆ (волпавъ̆, ші чл:); (fir:) întpъ în пвmъpъ̆, iaъ̆ napte din.. «Εἰσέρχομαι εἰς τοὺς ἐφήβους (εἰς τὸ βουλευτήριον, εἰς τὰς σπον

δάς)». Ksn: Esx: ші Тъч: (în 3: neps:) îmĭ вine чева ne nerîndite, saŭ în rîndŭ, îmĭ adъkŭ aminte, ші чл: «Ἰδόντα δὲ τὸν Κροῖσον γέλως εἰσῆλθε». Ші: «Τὸν δὲ ἀκούσαντα ἐσῆλθε αὐτίκα, ὡς εἴη τέρας». Ep: (bezĭ ші εἴσειμι).

Εἰσέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лъĭ εἰσίημι.

Εἰσέτι (în локŭ de εἰς ἔτι), adb: înkъ nînъ акъm.

Εἰσ-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ак: ші dat:) înlesneskŭ kъĭba чева kъ înвілшъrape.

Εἰσ-εφίημι, biit: -ήσω, = (saŭ греш: în локŭ de) εἰσαφίημι.

Εἰσέφρουν, прел: ал лъĭ εἰσφρέω, saŭ At: în локŭ de εἰσεφόρουν, прел: ал лъĭ εἰσφορέω.

Εἰσ-έχω, biit: -έξω, (înnp: de ἐξέχω) sîntŭ eшitŭ, întinsŭ supe înъxntръ; intръ în... «Κόλπος Θαλάσσης εἰσέχων ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας». D: Xpis: «Ἐς τὸν οἶκον εἰσέχων ὁ ἥλιος». Ep:

Ἴση (ἡ), noet: în локŭ de ἴση, fem: ал лъĭ ἴσος, de o notpivъ, asemenea; netedъ; (npin întind:) potъndъ; (fir:) linиштitъ; dpeantъ. «Δαίς —». Om: masъ, în kape toцĭ mъseniĭ iaŭ de o notpivъ пърцĭ. «Ναῦς —». Om: koравie de onotpivъ kъmпъnitъ de amîndoъ пърціле.

Εἰσ-ηγέομαι -ουμαι, biit: -ήσομαι, (npinч:) повъцъieskŭ ne чinева întръ чеде dinъxntръ; îlŭ kondъkŭ ne калеа sa; (maĭ овіч: fir:) îndemnŭ (dînd întîiŭ пiлdъ), повъцъieskŭ, sfьtъieskŭ, înвъцŭ, ekсплікŭ; daŭ плanŭ, saŭ проіектŭ; пропъіŭ. [de ънde.

Εἰσήγημα (τὸ), обіектŭ de повъцъipe; пропъnepe; проіектŭ. [ші

Εἰσήγησις, εως (ἡ), повъцъipe, îndemnape; înвъцътъръ. [ші.

Εἰσηγητής, οῦ (ὁ), (kъ цеп:) повъцъitopŭ, îndemnътopŭ; înвъцътopŭ de чева. [ші

Εἰσηγητικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopŭ, folositopŭ (îndemînatikŭ) ла повъцъipe, îndemnape, ші чл:

Εἰσ-ηγορέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, konвorвeskŭ, saŭ mъ жъdikŭ kъ чinева. [ші

Εἰσηγορία (ἡ), пîръ, плînцepe asъupa kъĭва. [εἰς, ἀγορά].

Εἰσῆειν, прел: ал лъĭ εἴσειμι.

Εἰσ-ηθέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Εἰσ-ηθίζω, biit: -ίσω, stрекорŭ înъxntръ (npin nînzъ, ші чл:); (med:) вагŭ înъxntръ npin klistipŭ.

Εἰσ-ήκω, biit: -ήξω, = Εἰσέρχομαι, intръ, ші чл: (bezĭ εἰσικνοῦμαι).

Εἰσ-ηλάμην, nex: 1: ал лъĭ εἰσάλλομαι.

Εἰσῆλθον, nex: 2: ал лъĭ εἰσέρχομαι.

Εἰσηλοὺ (λύ)σιον (τὸ), (se înц: τέλος) taksъ, че se плътia nentръ intpape, (Fpanц:) droit d'entrée. [ші

Εἰσηλυσία (ἡ), noet: în локŭ de εἰσέλευσις. [εἰσελεύθω].

Εἰσῆμεν, At: în локŭ de εἰσήειμεν, 1: îm: neps: de прел: ал лъĭ εἴσειμι.

Εἰσήνεγκα, nex: 1: ал лъĭ εἰσφέρω.

Εἰσήῤῥησεν, At: nex: 1: ал лъĭ εἰσέῤῥω, saŭ греш: în локŭ de εἰσέφρησεν.

Εἰσ-ηχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, = Ἐνηχεόμαι, ші ἐνωτίζομαι, aъzŭ,

Εἶσθα, Eол: în локŭ de εἶς, 2: sinr: neps: de prez: saŭ (maĭ вine) de biit: ал xot: лъĭ εἶμι.

Εἶσθαι, noet: nas: tpe: de kъ: de inf: ал лъĭ ἵημι, saŭ ἕννυμι.

Εἴσθεσις, εως (ἡ), = Εἰσαγωγὴ, învenпътŭ (de noemъ, ші чл:), eksopdiŭ. [εἰστίθημι].

Εἰσ-θέω, bitt: -θεύσομαι, = Εἰστρέχω.

Εἰσ-θλίβω, biit: -θλίψω, remъieskŭ, stpînrŭ чева, ka sъ înkanъ înъxntръ, saŭ întpe.. 2) (греш:) în локŭ de ἐκθλίβω.

Εἰσθρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (nex: εἰσέθορον, ші чл:) sъpŭ (mъ asвîrлŭ, mъ въpsŭ penede) înъxntръ.

Εἰσὶ, 3: îm: neps: a лъĭ εἰμί.

Εἶσι, 3: sinr: neps: a лъĭ εἶμι.

Εἰσιδεῖν, nex: 2: de inf:, ші

Εἰσιδόμαν, Dop: noet: în локŭ de εἰσιδόμην, miж: nex: 2: de xot: ал лъĭ εἰσοράω.

Εἰσ-ιδρύω, biit: -ύσω, = Ἐνιδρύω, ашezŭ, saŭ пвіŭ sъ шeazъ în чева.

Εἰσ-ἴζομαι, (fъpъ biit:) noet: mъ ашezŭ în, ne чева.

Εἰσ-ίημι, biit: εἰσήσω, = Εἰσπέμπω, ші Εἰσάγω, вагŭ, словozŭ înъxntръ.

Εἰσίθμη (ἡ), noet: = Εἴσοδος. [εἴσειμι].

Εἰσ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, soseskŭ, meprŭ, intръ, pesвeskŭ înъxntръ. «Ἀσκραίων ἐσικέσθαι κώμην». At: (ші nas: dap npea pap). «Εἰσικνουμένη βέλει». Esxя: гъъpitъ, пътрънsъ de sъцeatъ.

Εἰσ-ιππεύω, biit: -εύσω, = Εἰσελαύνω, intръ къларе.

Εἰσ-ίπταμαι, biit. εἰσπτήσομαι, (kъ ак: saŭ sinr: saŭ kъ прел:) sвърînd intръ în...

Εἰσιτέον, nosit: ал лъĭ εἴσειμι.

Εἰσιτήριος (ὁ, ἡ), [εἴσειμι] atinгътopŭ de

(saŭ ſъкъlŭ ла) intpape, saŭ ші (fir:) ла înчепътŭ. «Λόγος —». Лкs: къвîntŭ ſъкъlŭ ла sosipea (saŭ ppiimipea) вре ъпъї însemnatŭ върватŭ. «Εἰσιτήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) реліцioase церемонії, че se съвîршіаŭ ла înчепътъл апълуї, saŭ ла ашezapea вре ъпъї dpегъторŭ. [ші

Εἰσιτητέον, nosit: ал лъї εἴσειμι, = Εἰσιτέον. [ші

Εἰσιτητὸς, ші εἰσιτὸς, ἡ, ὸν, (локŭ) în каре пapte intpa чinева. [εἴσειμι].

Εἰσίτω, 3: sinr: neps: de порънч: ал лъї εἴσειμι.

Εἰσ-καθίζω, biit: -ίσω, пъіŭ пе чinева съ шеazъ în...

Εἰσ-καλέω -ῶ, biit: -έσω, кіемŭ пе чinева înъънtръ.

Εἰσ-κατα-βαίνω, biit: -βήσομαι, тъ погорŭ in чева, saŭ intpъ în вре ънŭ sътераnŭ (пештеръ, вордеіŭ, ші чл:).

Εἰσ-κατα-δύνω (δύω), biit: -δύσω, noet: тъ вîрŭ înъънtръ.

Εἰσ-κατα-τίθημι, biit: -καταθήσω, noet: =Ἐγκατατίθημι.

Εἰσ-κειμαι, biit: -κείσομαι, = Ἔγκειμαι, staŭ, тъ aſлъ ашezatŭ înъънtръ în чева.

Εἰσ-κέλλω, biit: -κέλσω, ſpагŭ (къ) кораві̆а ла ъскатŭ.

Εἰσ-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, кіемŭ пе чinева прin вestitорŭ съ intpe înъънtръ (съ se înſъцішеze).

Εἰσ-κλάω, biit: -κλάσω, înſpînгŭ (înковоіŭ) чева înъънtръ. «Τρίχας (βλεφάρων) εἰσκλωμένας». Dskp:

Εἰσ-κλείω, biit: -είσω, = Ἐγκλείω.

Εἰσ-κλέπτω, biit: -κλέψω, ſърŭ, ші dъкŭ înъънtръ чева; (fir:) амъцеskŭ, atpагŭ кътре...

Εἰσ-κλύζω, biit: -κλύσω, клъіeskŭ апъ ші чл: în вре ънŭ вăsŭ (ка съ 'л спълŭ).

Εἰσ-κλύω, (ſъръ biit:) noet: = Εἰσακούω, ші Ἐνωτίζμαι.

Εἰσ-κολυμβάω -ῶ, biit: -ήσω, грam: eksпл: a лъї εἰσνέω, тъ skaldŭ, înnotŭ înъънtръ.

Εἰσκομιδὴ (ἡ), adъчере, къръtъръ înъънtръ. [din

Εἰσ-κομίζω, biit: -ίσω, adъкŭ, карŭ, багŭ înъънtръ. «Ὁ χιλίαρχος ὁ τὰς ἀγγελίας εἰσκομίζων». Ел: (ші miж:) «Τὰ ἐκ τῆς χώρας ἐσεκομίσαντο». Тъч:.

Εἰσ-κρίνω, biit: -κρινῶ, багŭ, (ші miж: saŭ nas:) intpъ (прinч:) прin stpimtoape, тъ вîрŭ, pesвeskŭ. [de ънde

Εἴσκρισις, εως (ἡ), вîрîpe înъънtръ прin stpimtoape (ак: ші nas:).

Εἰσ-κρούω, biit: -κρούσω, багŭ чева înъънtръ, въtînd înfirŭ.

Εἰσ-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, dovîndeskŭ, капътŭ.

Εἰσ-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, înвîptind багŭ чева înъънtръ; (de ънde desnpe teatръ) înвîpteskŭ чева прin машіна εἰσκύκλημα кътре în dosъл teatрълуї, în кît съ пъ se маї вазъ de прівіторї. (вezї ші ἐκκυκλέω). || (miж:) тъ înвîpteskŭ; (fir:) тъ окънŭ, тъ îndeдetniчeskŭ ла чева. [de ънde

Εἰσκύκλημα (τὸ), = Ἐκκύκλημα, o машіпаціе teatралъ. (вezї вервъл).

Εἰσ-κυλίω, biit: -ίσω, postoronind asвîрлŭ, багŭ înъънtръ; (fir:) înкъркŭ; (miж:) қазŭ în чева.

Εἰσ-κύπτω, biit: -κύψω, = Ἐγκύπτω.

Εἰσκυρσις, εως (ἡ), = Εἰσβολὴ, пъвълire în.. [εἰς, κύρομαι].

Ἔἰσκω, (ſъръ biit: прел: ἤισκον) noet: [ἐίσος, saŭ εἴκω] (къ ак: ші dat:) asemънŭ чева къ.. (прin întind: къ inf:) rîndeskŭ, daŭ къ sokoteала. || (nestp: saŭ ел: de ак: къ dat:) seamънŭ, парŭ. «Τάδε νυκτὶ ἐίσκει». Od; Y.

Εἰσ-κωμάζω, biit: -άσω, (маї totдaъna fir:) intpъ ънdeва вeatŭ, ші прекътълîndъ-мъ în sepenadъ: (прin вpm:) intpъ къ sіла ші ſъръ pîndъіалъ, (ші în цеп:) вape ръъл локъitорілор. (вezї ші εἰσφθείρομαι).

Εἰσ-λάμπω, biit: -λάμψω, лъчeskŭ în, saŭ пе чева.

Εἰσ-λεύσσω, biit: -λεύσω, noet: = Εἰσοράω, Ἐμβλέπω.

Εἰσ-μάομαι, biit: -μάσομαι, noet: alînrŭ adînk. (fir:) «Μάλα γὰρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμὸν». Іл: P: m'a întpistat adînk. (пъ трeвъie съ se конf: къ...

Εἰσ-μάσσω (ττω), ші (miж:) -ομαι, biit: -μάξω, -ομαι; atinrŭ, nimъiŭ (dibвieskŭ) чева пе dinъънtръ; (de ънde) вîрŭ înadins mîna, saŭ децетъл. (вezї ші εἰσαφάω). 2) (miж:) тъ штергŭ пе чева. «Ἐσεμάξατο χεῖρας ἐς κόλπον. Ткр:

Εἰσ-ματτεύομαι, biit: -εύσομαι, = Εἰσμάττομαι, піпъіŭ чева пе dînъънtръ.

Εἰσ-νέω, biit: -νεύσομαι, ші

Εἰσ-νήχομαι, biit: -νήξομαι, intpъ ънdeва înnotînd.

Εἰσ-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (întpeв, прinч: пътаї nex:) = Κατανοῶ, багŭ de seamъ; въzŭ, zъpeskŭ.

Εἰσ-οδεύω, biit: -εύσω, кълъtopeskŭ, тъ

dзиă în,.. intpз; (Eis:) faкă esodă (intpapea пpeoцiлop în sf: aлtapă).

Εἰσ-οδιάζω, biit: -άσω, îmї adзиă вenitзл (пpinч: aл пpodзктелор): slpînră вorъщie. [din

Εἰσόδιος (ὁ, ἡ), atinrъlopă (saă fъкзtă în вpeme) de intpapea [кзiва, = Εἰσιτήριος. (de вnde ‖) Εἰσόδιον (τὸ), (se înц. τέλος) такзъ, че se плътia пentpз intpapea în opaшă a вpe вneї însemnate пepsoane. ‖ (im:) Εἰσόδια (τὰ)». Skp: вenitзpiле; ші (маї noă Eis: o serвъtoape a maiчiї Domnзлuї) intpapea în Eisepikъ. [din

Εἴσοδος (ἡ), intpape, saă локă de intpape, вшъ, ші чл: 2) = Πρόσοδος, venită; tpiвзtă. 3) (Eis:) esodă, intpapea пpeoцiлop în Sf: aлtapă. [εἰς, ὁδός].

Εἰσ-οικειόω -ῶ, biit: -ώσω, вътînd пe чinева în каsa mea, îl faкă familiapă, пpietenă.

Εἰσ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἐνοικῶ. локзieskă în вpe вnă локă. [de вnde

Εἰσόικησις, εως (ἡ), локзipe în вpe вnă локă.

Εἰσ-οικίζω, biit: -ίσω, = Ἐγκατοικίζω, пзiă пe чinева a локзi вndева. [de вnde

Εἰσοίκισις, εως (ἡ), ші

Εἰσοικισμὸς (ὁ), ашezape de a локзi вndева (акt: saă nas:).

Εἰσ-οικοδομέω -ῶ, biit -ήσω, zideskă чева în zidă, ші чл: «Ἐσφοδόμουν ἐς αὐτο πλίνθους». Tъч:

Εἰσοιστέος, α, ον, nositi: aл лзї εἰσφέρω.

Εἰσ-οιχνέω -ῶ, biit: -ήσω, noct: (кз ак:) în локă de εἰσπορεύομαι, mъ dзкă вndева înъзntpз.

Εἰσόκε(κεν), în локă de εἰς ὅκε, noct: (кз звп: saă biit: de xot:) nînъ kînd.

Εἴσομαι, biit: aл лзї Οἶδα. 2) noct: biit: aл лзї Εἶμι.

Εἰσ-ομόργνυμι, ші (miж:) -υμαι, biit: -ομόρξω, -ομαι, noct: întinъpeskă чева în, saă пe чева.

Εἰσόπιν [εἰς, ὄψ], adв: noct: (кз цеп:) пe вpmъ, dзпe, maї în вpmъ; de aчi în коло. [de вnde

Εἰσοπίσω, adв: noct: maї în вpmъ, пe вiitopă, de aчi în коло.

Εἴσοπτος (ὁ, ἡ), [εἰς, ὄπτομαι пeînip:= Ὁράω] въzвlă înъзntpз (din пpiчina жosoaseї зале nosiцiї) din maї 'naлteле de n' înпpежвp локвpї.

Εἰσ-οπτρίζω, biit: -ίσω, înkiшвieskă, apътă oвiekteле în sinemă ка o oглindъ. «Τὸ γάλα τῶν ὑγρῶν μόνον οὐκ ἐσοπτρίζει». Ил: ‖ (miж:) îmї въză faца (mъ вiltă) în oглindъ. «Παρὰ λύχνον μὴ ἐσοπτρίζου». lamвл: [ші

Εἰσοπτρικὸς, ἡ, ὸν, atinrъlopă de (saă въzвlă in (oглindъ. 2) asemenea кз oглindъ, = Εἰσοπτροειδὴς. [εἴσοπτρον¹.

Εἰσοπτρὶς, ίδος (ἡ), dim: aл лзї εἴσοπτρον.

Εἰσοπτρισμὸς (ὁ), oглindipe (ак: saă nas:). [εἰσοπτρίζομαι].

Εἰσοπτροειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел în велă de (ка o) oглindъ. [Εἴσοπτρον, εἶδος].

Εἴσοπτρον (τὸ), = Κάτοπτρον, oглindъ. [εἰσόπτομαι = кз

Εἰσ-οράω. biit: -όψομαι, (пex: εἰσεῖδον, ші чл:) въză (mъ вiltă ла) чева кз лзape aminte (кз pespektă, saă поflъ), mъ вiltă dpent în окї; вară de seamъ. «Τὸν νῦν ἐσα θεῶ εἰσορόωσιν». Od: O: îl пpiвesk ка пe вnă zeв. "Εἰσόρα, μὴ σκέψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς„. Sof: "Καλὸς (Ἐλεινὸς) εἰσορᾷν„. Iind: Esxл: în локă de τὴν μορφὴν, ла faцъ. "Ἤδη μυρί' εἰσεῖδον ἐνείρατα„. Tкp: "Τὸ αὔριον οὐκ εἰσορῶμες„. Tкp:

Εἰσ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, пъвъleskă aзпpa кзiва, saă intpз penede вndева.

Εἰσ-ορμίζομαι, biit: -ίσομαι, ='Εγκαθορμίζομαι, intpз în noptă.

Εἰσ-ορούω, biit: -ορούσω, noct: =Εἰσθρώσκω.

Εἶσος, saă Ἴσος, noct: în локă de ἴσος (intpeв: nзmaї în fem:), вezї ἔϊση.

Εἰσότε, (în локă de εἰς ὅτε) adв: nînъ kînd.

Εἰσ-οχετεύω, biit: -εύσω, вară (faкă a se върsa) чева прin каналă în..

Εἰσοχὴ (ἡ), [εἰσέχω] (înpot: de ἐξοχὴ) adînкътъръ. "Ἐνταῖς δίχα σχισθείσαις πέτραις τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξοχὰς ὁμολόγους εἶναι συμβαίνει ταῖς κατὰ τὴν ἑτέραν εἰσοχαῖς οὕτως, ὥστε κἂν συναρμοσθῆναι δύνασθαι„. Stp:

Εἴσοψις, εως (ἡ), въgape de seamъ; (прin înlind:) eksemплz. [εἰσόπτομαι].

Εἰσ-παίω, biit: -παίσω, noct: =Εἰσθρώσκω, sърă, пъвъleskă înъзntpз.

Εἰσ-παρα-δύομαι, biit: -δύσομαι, = Παρεισδύομαι.

Εἰσ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцă, вară înъзntpз.

Εἰσ-περάω -ῶ, biit: -άσω, ші -ήσω, (кз ак: ел:) tpекă în чева, saă прin чева dinколо. (maї кз seamъ dinколо de mape).. «Ἐσεπέρησε Χαλκίδα». Es:

Εἰσ-πέτα(το)μαι. = Εἰσίπταμαι.

Εἰσ-πηδάω -ῶ, вііt: -ήσω, sърă (intpв penede) înъвntpв.

Εἰσ-πίμπλημι, вііt: -πλήσω, = Ἐμπίπλημι.

Εἰσ-πίπτω, вііt: -πεσοῦμαι, (nex: εἰσέπεσον, ші чл:) kazъ (mъ apвnkъ) în чева; nъвъleskъ. «Εἰς εἰρκτὴν εἰσέπεσε». D: Kas: s' a apвnkat în înkisoape. (ші fir:) «Ξυμφορὰν («Γῆρας) εἰσπεσοῦσα». Exp:

Εἰσ-πιτνέω -ῶ, noet: în локъ de εἰσπίπτω.

Εἰσ-πλέω, вііt: -πλεύσομαι, saъ -πλευσοῦμαι, плвtind intpв în.. «Ἔυξεινον πόντον εἰσεπλεύσαμεν». Exp: «Εἰσπλέοντι τὰς Ἡρακλείους στήλας». Apst: «Ὅπως μηδὲν τοῖς Μεγαρεῦσιν εἰσπλέοι τῶν ἐπιτηδείων». Ksn:

Εἰσ-πληρόω -ῶ, вііt: -ώσω, =Ἐμπίπλημι.

Εἴσπλοος -ους, ου (ὁ), плвtipe, saъ intpape кв корабіа în... «Δεδόχθαι... δοῦναι αὐτῷ προξενίαν. καὶ εἴσπλουν εἰς πόλιν». Enгp: 2) локвл, прin каре плвteшte чinева înъвntpв, гвра портвлuї. «Τὰ τῆς Πύλου ἔξω τοῦ ἔσπλου πρὸς τὸ πέλαγος ἀλίμενα ὄντα». Tъч:.

Εἰσ-πνέω, вііt: -πνεύσω, îmї tpapъ sвflapea înъвntpв, sopвъ aepъ, pesвflв. (înnp: de ἐκπνέω). «Ὁ καθεύδων εἰσπνεῖ μᾶλλον ἢ ἐκπνεῖ». Apet: 2) (fir:) însвflв amopъ. [de вnde

Εἰσπνήλας, α, Dop: ші εἰσπνήλης, ου, ші

Εἴσπνηλος (ὁ), (Лак.) amopezъ. (bezї ші ἀίτης). [ші

Εἰσπνοὴ (ἡ), sopвipe de aepъ, pesвflape; însвflape. [ші

Εἴσπνοος -ους, ου (ὁ), konpinzътopъ în sine de вîntъ, вmflatъ.

Εἰσ-ποδίζω, вііt: -ίσω, = Εἰσβαίνω. 2) греш: în локъ de Γεισποδίζω.

Εἰσ-ποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, faкъ a intpa чева înъвntpв, вагъ; întpodвкъ; (fir:) pekomandъ, міжлочeskъ a se face чева; (прinч:) faкъ fiъ de sвflетъ кыїва. (ші ‖ між:) îmї faкъ eъ fiъ de sвflетъ ne чinева (bezї ші ἐκποιέω); (în цen:) îmї însвшeskъ. ‖ (nas:) mъ adontъ de кътpe чinева; (pap) mъ вîpъ n'întpe чева вndева. [de вnde

Εἰσποίησις, εως (ἡ), adontape (favepe de fiъ de sвflетъ); însвшipe, ші чл: [ші

Εἰσποιητὸς, saъ εἰσποίητος, ἡ saъ ος, ὸν, saъ ov, adontatъ, -atъ.

Εἰσπομπὴ (ἡ), [εἰσπέμπω] tpimitepe înnъвntpв, întpodвчepe.

Εἰσ-πορεύω, вііt: -εύσω, întpodвкъ, nobъцвїeskъ ne чinева, вагъ înъвntpв. ‖ (maї obiч: між:) mъ dвкъ, intpв înъвntpв.

Εἰσ-πορίζω, вііt: -ίσω, = Πορίζω, prokвpъ, înлesneskъ чева.

Εἰσπρακτέον, nosit: ал лвї εἰσπράττω.

Εἰσπράκτης, ου, ші

Εἰσπράκτωρ, ορος (ὁ), stpînгътopъ, adвnътopъ (прinч:) de dъждії, tpiввte (Tвpч: taksilдapъ). [ші

Εἴσπραξις, εως (ἡ), stpînцepe, adвnape de tpiввte. [din

Εἰσ-πράσσω (ττω), ші (між:) -оμаι, вііt: -άξω, -оμаι, spînгъ (în цen:) datopiї, (iap napt:) tpiввte; (прin вpm:) iaъ кв sila. ‖ (nas:) лътeskъ silitъ. «Ταύτην εἰσπράττεσθαι τὴν δίκην». Грг: a fi sвnвsъ ла ачeastъ osîndъ.

Εἰσπτάμενος, η, ον, між: nex: 2-лea de naptч: a лвї εἰσίπταμαι.

Εἰσ-πτύω, вііt: -ύσω, = Ἐμπτύω.

Εἰσ-ρέω, вііt: -ρεύσομαι, ші -ρυήσομαι, квргъ înъвntpв în чева. «Τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων πόντον». Exp: (ші fir:) «Ὅσοι ἦσαν εἰσρυέντες εἰς τὴν πόλιν». Лвч: «Εἰσερρύη νόμισμα εἰς τὴν Σπάρτην». Пл: (ші fir:). «Πόθος εἰσερρύη πάντας εὐνομίας». Пл: [de вnde

Εἰσροὴ (ἡ), ші

Εἴσροος -ους, ου (ὁ), кврцepe, върsape de вpe вnъ лікъidъ, ші чл: în чева. «Πνεύματος —». Ел:

Εἰσ-рύομαι, вііt: -ρεύσω, = Εἰτρέω (Nik: Xon:). [de вnde

Εἴσρυσις, εως (ἡ), = Εἴσροος -ους.

Εἰσ-σπάω, вііt: -σπάσω, = Εἰσέλκω.

Εἶσται, noet: în локъ de εἶται, 3-a sinr: neps: a nas: tpe: de кв: ал лвї ἔννυμι.

Εἰσ-τελέω, вtit: -έσω, = Εἰσποιῶ. «Εἰς τοῦτο εἰστελεῖται τὸ γένος». Плт: se întpodвче, se întpenвmъръ.

Εἰστήκειν, neste-sъв: ал лвї ἵστημι.

Εἰστιάσθω, 3-a: sinr: neps: de nas: tpe: de кв: de nopвnч: ал лвї ἑστιάω

Εἰσ-τίθημι, вііt: εἰσθήσω, нвіъ, ашezъ, вагъ чева înъвntpв. «Ἐς φορεῖον αὐτὸν ἐσθέμενοι». Пл: (ші Ел:) «Ἐσθέμενοι (se înц: εἰς τὴν ναῦν)σῖτα ἐξέπλευσαν». Ksn: (ші кв dat:). «Ὅσα δ' ἀκοαῖς εἰσεθέμην». Кал: (nepfp:) în локъ de ἤκουσα.

Εἰσ-τιτρώσκω, вііt: εἰστρώσω, bezї ἐστιτρώσκω.

Εἶστο, noet: în локъ de εἶτο, 3-a: sinr: neps: de nas: neste-sъв: ал лвї ἔννυμι.

Εἰσ-τοξεύω, вііt: -εύσω, sъцetezъ in... ‖ (між: saъ nas:) mъ asвîplъ ka o sъцea-

tъ în... "Διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὰ πάθη ταῖς ψυχαῖς εἰστοξεύονται,,. Ελ: (bezĭ ші εἰσακοντίζω.)

Εἴστοτε (în локъ de εἰς τότε), noet: nentpъ atъnчĭ, saъ aчea bpeme.

Εἰσ-τρέπω, biit: -τρέψω, (în npot: de ἐκτρέπω) întopkъ чева supe înъъntpъ, înвĭpteskъ supe înъъntpъ чеде d`afapъ.

Εἰσ-τρέφω, biit: -θρέψω, xpъneskъ în чеде dinъъntpъ.

Εἰσ-τρέχω, biit: -θρέξω, -ομαι, saъ -δραμοῦμαι, (nex: εἰσέδραμον, ші чл:) intpъ aлeprînd înъъntpъ. "Ὅπως, ὁπότε πύλαι τινες ἀνοιχθεῖεν,,. πρῶτοι ἐσδράμοιεν,,. Tъч:

Εἰσ-τρυπάω -ῶ, biit: -ήσω, гъbpeskъ, ші тъ вîръ înъъntpъ, (тъ вîръ кв ъnъ sвлĭ sквцipe). (bezĭ ші ἐκτρυπάω).

Εἰσ-φαίνω, biit: -φανῶ, faкъ кънoskвtъ, npъtъ; (npin întind;) пîpъskъ în жъdiкътopie.

Εἰσ-φέρω, biit: εἰσ-οίσω, (nex: εἰσήνεγκα, ші чл:) adвkъ, barъ чева înъъntpъ. "Οὐδὲν εἰς τὸν κόσμον εἰσηνέγκαμεν,,. Skp: (ш. ші ж:). "Σῖτον εἰσενεγκάμενοι,,. Tъч: "Τοῦτο γὰρ (τὸ ὕδωρ) πλεῖστον εἰσφέρονται,,. Apst: 2) penpesintъ în tealpъ. ші чл: (npin întind:) nomeneskъ, чilezъ (în skpiseлe meде); (în цen:) înfъцimezъ. "Ὁ συγγραφεὺς οὐ μόνον ψεῦδος εἰσήνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ψεῦδος ἀπίθανον,.. Плв: (ші ж:). "Καὶ τὸν ἴδιον βίον ἀκέλουθον εἰσφέρεται τοῖς εἰρημένοις,,. Плв: (bezĭ ші παρέχω). "Εἰώθασιν οἱ τραγῳδοὶ ἐρινύας εἰσφέρειν μετὰ λαμπάδων,,. Sxл: Apstf: 3) propвiъ. "Νόμον ("Γνώμην,, Δόγμα) εἰσφέρειν,,. Ptp: (ші nas:). "Τοὺς εἰσφερομένους ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβευτάς,,. Плв: 4) panopтъ. "Ἃ δ' ἂν εἰσφέρωσιν οὗτοι πρὸς τὸν δῆμον,,. Apst: "Οὐκέτι εἰσήνεγκαν περὶ αὐτῶν εἰς τὰς βουλάς,,. Tъч: (ші Ел:) "Τὴν βουλὴν προεβουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν, ὅτῳ τρόπῳ οἱ ἄνθρωποι κρίνοιντο,,. Ksn: "Τὰς ἀγγελίας εἰσφέρειν,,. Ep: (ші кв dat:). "Εἰσοίσομεν Σωκράτει,,. Пл: 5) kontpiвzieskъ. "Τότε πρῶτον εἰσενεγκόντες εἰσφορὰν διακόσια τάλαντα,,. Tъч: "Ἔδει χρήματα εἰς τὸν πόλεμον εἰσενεγκεῖν ἀπὸ τῶν οὐσιῶν τοὺς πολίτας,,. Пл: "Ἐπιθυμῶ τούτῳ ἔρανον εἰσενεγκεῖν,,. Ksn: (ші ел:) "Τῷ πώποτε εἰσήνεγκα,,; Dm: (ші їr:) "Πολλὴν περὶ ταῦτα σπουδὴν εἰσενεγκών,,. Xps: (ші ж:) "Πᾶσαν εἰσεφέρετο σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν,,. Плв: "Τοσοῦτον χαρίτων καὶ ἡδονῆς (ἐν οἷς φησιν) εἰσενέγκατο,,. Apst: 6) întpodвkъ (saъ skoцъ) лeце, oвiчeiв, ші чл: 'Καινὸν δαιμόνια εἰσφέρων,,. Ksn: "Λόγους εἰσφέρεις καινοὺς ἀεί,,. Esp: 7) прічinвieskъ. "Δειλίαν εἰσφέρει ὁ νόμος οὗτος, . Esp: "'Ατυχίαν εἰσενήνοχε τοῖς βαρβάροις,,. Пл: δ:) întpeввinцezъ. "Τύχας ἀρετὰς εἰσενήνεκται,,. D: Ал: (bezĭ ші εἰσάγω).

Εἰσ-φθείρομαι, biit: -φθεροῦμαι, (nex: εἰσεφθάρην) intpъ вndeва supe neipea, saъ nenopочipea aчeлвĭ локъ. (bezĭ ші εἰσκωμάζω).

Εἰσ-φοιτάω -ῶ, biit: -ήσω, = Εἰσπορεύομαι, mepгъ des вndeва. [de вnde

Εἰσφοίτησις, εως (ἡ), = Εἰσέλευσις.

Εἰσφορὰ, ᾶς (ἡ), kontpiвzцie (npinч: de banĭ). "Μεγάλας εἰσφορὰς εἰσενηνοχόσι,,. Лs: 2) înfъцimape. "Νόμου —,,. D: Kas: [εἰσφερω'. [de вnde

Εἰσ-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Εἰσφέρω, adвkъ (каръ, въpsъ, гръmъdeskъ) înъъntpъ în чева.

Εἰσ-φρέω, biit: -ήσω, At: (npin sink:) în локъ de εἰσφορέω, saъ εἰσφέρω, barъ, вîръ înъъntpъ. "Εἰσέφρουν τὸ στράτευμα,,. Dm: "Οὐκ εἰσφρήσομεν,,. Apstf: nв вom лъsa ne niminea a intpa. (ші nestp: saъ ел:) "Εἰσέφρησεν (a.l: εἰσήρρησεν) εἰς τὴν οἰκίαν,,. Apst: s`a вîpit (ne askвns ші supe ръъ.)

Εἰσ-φύρω, (fъpъ biit:) intpъ, пътpвnzъ кв ъnъ alвatъ.

Εἰσ-χειρίζω, biit: -ίσω, noet: în локъ de ἐγχειρίζω.

Εἰσ-χέω, biit: -χεύσω, (nex: εἰσέχεα, ші чл:) = Ἐγχέω. || (ші ж:) тъ въpsъ (intpъ кв грътada) înъъntpъ. [de вnde

Εἴσχυσις, εως (ἡ), = Ἀνάχυσις.

Εἰσ-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, intpъ, înaintczъ, пътpвnzъ în...

Εἴσω, ші (npea pap) Ἔσω [εἰς], adв: saъ npen: (лок:) înъъntpъ. "Εἴσω κομίζου καὶ σύ,,. Esx: "Εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' ἴσιθι,,. Apstf: (ші кв цen:) "Εἴσω τοῦ τείχους ἀπῆει,,. Ksn: (ші кв apt:) "Εἰς τὸ εἴσω τῆς χειρός,,. Пл: (ші noet: кв ак:) "Δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,,. Jл: Г: (ші timn:) "Εἴσω τριάκοντα ἡμερῶν,,. Epmц: [de вnde.

Εἴσωθεν, pap în локъ de ἔσωθεν.

Εἰσ-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, ші -ώσω, înninrъ, вîръ, barъ, (ші ж:) intpъ în silъ înъъntpъ. [de вnde

Εἰσ-ωθίζω, biit: -ίσω, (maĭ noв) = Εἰσωθέω.

Εἰσωνία (ἡ), кавtъ ісωнία.

Εἰσωπὴ (ἡ), noet: npiвipe, вedepe. [ші

Εἴσωπος (ὁ, ἡ), noet: [εἰς, ὤψ] чел че siтъ (saъ ape чева) înaintea окілор, saъ

în bedepe. "Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν,,. Il: O: s' aă întops kъ bedepîle kътpe... (ші în локъ de adb:) "Εἰσωποὶ ἔκελσαν,,. Anлn: tokmaï în faцъ.

Εἶτα [εἶη, ταῦτα], adb: timn: = Ἔπειτα, ne вpmъ, dвne aveasтə; anoï. "Τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα Πύδναν... Εἶτα Θετταλίας ἐπέβη,,. Dm: "Καθέρπυσον νῦν εἰς Κεραμεικόν. — Εἶτα τὶ,,; Apstf: 2) miръt: (kъ oape kape emfasъ ші eponie) ші anoï! E! ші ne вpmъ. "Εἶθ' οἱ Βάρβαροι ἐμὲ αἰτιῶνται, οὐ λογιζόμενοι ші, чл:,,. Лвч: "Εἶτα ἐν ἀδικήματι θήσονται πεισθέντων ἡμῶν, ἃ δεόμεθα,, Твч: (ші întpевъt:) "Εἶτα τὶ τοῦτο,,; Apstf: ші anoï че kъ aveasta? 3) (ekчent:) afapъ de aveasta. Εἶτ' οὐκ οἶσθ' ὅτι,,; Ksn: "Κᾆτα πῶς δυνήσομαι ἄπειρος ἀθαλάττωτος ὢν εἶτ' ἐλαύνειν; Apstf: 4) înnpot: "Εἴ σοι μηδέν μετὸν, εἶτ' ἀπεχθάνῃ,,; Apstf: (bézí ші eksemn: 3).

Εἶται, 3-a: sinr: neps: a nas: tpe: de kъ: al лвї Ἔννυμι.

Εἴτε [εἰ,τὲ], koniвnkц: desnъpц: (în înnpot:), εἴτε – εἴτε, ἢ – ἤ, op, saă. "Εἴτ' ἄρ' ὄγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης». Il: A: «'Εβουλεύοντο, εἴτε κατακαύσωσιν, εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται». Твч: «Εἴτε δὴ συμβουλεύσαντός τευ, εἴτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε». Ep: «Εἴτε καὶ κατ' ἀλήθειαν αὐτῶν διανοηθέντων τι πρᾶξαι τοσοῦτον, εἴτε καὶ ψευδέσι διαβολαῖς φυγάδων πεισθεὶς, ἢ καὶ νὴ Δία χρημάτων βουλόμενος εὐπορῆσαι». Diod:

Εἶτε, noet: în локъ de εἴητε, 2-a: îm: neps: de nost; al лвї εἰμὶ.

Εἶτεν, Ion: în локъ de εἶτα.

Εἴτω, noet: în локъ de ἔστω. saă 2) = Ἴτω.

Εἶφ', noet: (în anstpf: maï 'nainte de вокалъ asuip:) în локъ de εἶπε.

Εἰχέναι, noet: în локъ de ἐοικέναι, inf: al лвї ἔοικα.

Εἶχον, прел: al лвї ἔχω.

Εἴω, noet: în локъ de ἔω, ᾦ, sвn: al лвї εἰμὶ.

Εἶω. noet: nex: de sвn: al лвї εἶμι.

Εἰῶ, noet: în локъ de ἐάω -ῶ, лasъ.

Εἴωθα, tpe: de kъ: (în локъ de npe:) al neîntp: ἔθω, (прел: εἰώθειν) oвічnвieskъ, sîntъ oвічnвitъ. || (naptч:) εἰωθὼς, υῖα, ὸς, oвічnвitъ; (îm:) npietenъ, familiarъ. «Δι' εἰωθότων ἐτῶν». Плт: dвne вnъ xotъpîtъ nвmъpъ de anї. || (nexт:) «Τὸ εἰωθὸς». Oвічeiвл. [de вnde

Εἰωθότως, adb: (naptч:) dвne oвічejъ.

Εἴων, ας, α, ῶμεν, ші чл:, прел: al лвї ἐάω.

Εἴως, adb: în локъ de ἕως.

'Εκ, ші (maï 'nainte de вок:) ἐξ, преп: (se акор: nвmaï kъ цеп:, ші însem: în sint: 1) локъ, adikъ de вnde se nopnemte, înчepe, se ia, saă atîpnъ, saă (fir:) se faчe (вinc) чева (npinч: în mішkape). «'Εκ Πύλου ἐλθὼν, τηλόθεν ἐξ 'Απίης γαίης». Il: A: «'Αναδῦναι ἐκ τῆς θαλάσσης». Лвч: «'Εκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη». Il: T: «'Ες πόδας ἐκ κεφαλῆς». Лкs: »Εἶκεν ἐκ χόλοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ». Il: K: «'Εκ τῆς οὐρῆς λαμβάνεσθαι». Лвч. «Λαμβάνομεν δὲ οὔτε ἐκ τῆς γῆς οὐδὲν, οὔτε ἀπὸ τῶν οἰ...». Ksn: «'Εκ χρυσῶν φιαλῶν πίνειν». Ksn: «Οὔτ' ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενοι». Твч: «'Εκ τῶν ζωστήρων φιάλας φορέειν». Ep: «"Οναρ ἐκ Διὸς ἐστίν». Il: A: (saă în stape în локъ de ἐν, aprîndъ se însъ totdaвna mішkape, kape este ші în limвa Pomîneaskъ ekвnlikîndъ se kъ din) «Οἱ γὰρ ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ». Твч: ceï din insвle, ші чл: «Τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰσκομίζεσθαι». Твч: «Οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς κήρυκα ἐκπέμψαντες». Твч: «Τὸ ἐξ 'Επιδάυρου τεῖχος ἐκλιπεῖν». Твч: «"Ησθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες». Твч: «'Εν τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ πεδίου δρόμῳ ἔθεον». Ksn: «Καταβαίνοντές τινες τῶν ἐκ τοῦ ὄρους». Ksn: (astfeл este ші) «'Εκ δίφρου καθήμενος». Il: Σ: mezînd kam afapъ. (bezí ші 4). 2) distanцъ. »"Οσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν». Il: Θ: «Προσελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκούσεσθαι». Твч: «'Εξ ἀκοντίου βολῆς». Ksn: «'Εξ εἴκοσι βημάτων». Пл: 3) (fir:) înчepътъ, trapepe (din natpie, saă npinnji), opiцinъ; (în цen:) pelaцie. «"Ην δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἀρχαῖον ἐξ "Αργους». Твч: «Βελτίων εἶναι καὶ ἐκ βελτιόνων». Плt: «Βασιλεῖς ἐκ βασιλέων». Плт: «Οἱ ἐξ ἐκείνου». Dm: stpъnenoцiї лвї. «'Η ἐξ 'Αρείου πάγου βουλὴ». Dm: «Οἱ ἐκ τῆς συγκλήτου». Плв: «Οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου καὶ τῆς στοᾶς». Hopf: 4) afapъ, denapte. «'Εκ μέσου γενόμενος». Esx: «'Εκ θελέων». Od: T: 'Εκ δίφρου καθήμενος». Il: Σ: (bezí ші 1:) "Τὸ ἐξ ἀνθρώπων κάλλος». Eлd: în локъ de τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, maï npesвs de omъ. "Τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς,,. Dm. în локъ de τὰς ἀπανθρώπους, neomenoase. 5) ekчenцie, saă aлepepe, (npin вpm:) npefepinцъ, saă kovîpшipe. "'Εκ πολέων πίσυρας,,. Il: O: "'Εκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασι-

λῆϊ,,. Іл: Δ: "Ἐκ πάντων προτιμῶνται,,. Тѕч: "Τὸ ἔτος ἐκ πάντων μάλιστα ἐκεῖνο δὴ ἄνοσον ἐτύγχανεν ὄν,,. Тѕч: 6) limпъ, (adikъ) епоха, din каре înчепе чева. "Ἐξ ἀρχῆς,,. Esxл: ші Sof: "Ἐκ νέων,,. Плт: "Ἐκ παίδων,,. Ksn: "Ἐκ νεότητος ἐς γῆρας,,. Іл: Ω. "Ἐκ πολλοῦ,,. "Ἐκ παλαιτάτου,,. "Ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον,,. "Ἐκ τοῦ παραχρῆμα,,. Тѕч: "Ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι,,. Тѕч: "Ἐξ ἡμέρας,,. Sof: ші Esx: "Ἐκ νυκτὸς, ші "Ἐκ νυκτῶν,,. Ksn: "Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί,,. Od: M: "Ἐκ τοῦ παρελήλυθότος χρόνου,,. Dm: în локъ de ἐν τῷ. 7) маї în врпъ (în локъ de μετά). "Ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστυκῶν,,. Тѕч: "Ἐκ πολέμου εἰρήνη,,. Тѕч: "Ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίης,,. Ep: "Ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στράτευμα,,. Ksn: "Ἐκ δὲ τούτου εἷς τῶν φίλων ἦν,,. Ksn: "Ὑμεῖς δὲ ἀπαγαγόντες, οὗ δεῖ, τὰ ἐκ τούτων πράσσετε,,. Ksn: "Ἐκ τοῦ λοιποῦ,,. Ksn: (ші îm:) "Ἐκ τῶν λοιπῶν,,. Плт: de ачі în колo, ие вііторѣ. "Ἔμελλε πλεῖν ἐκ χειμῶνος,,. Іл: "Πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβοντα,,. Sof: "Πέλεμον ἐκ πολέμου διώκων,,. Іл: "Κακὸν ἐκ κακοῦ,,. Om: 8) skimвape. "Ἐκ πτωχῶν πλούσιοι, καὶ ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι,,. Dm: 9) прічінъ, (saŭ fъkътoape) din че, пentрѫ че. "Μήνιδος ἐξ ὅλοῆς,,. Od: Γ. "Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστιν,,. Іл: B: "Πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,,. Sof: "Ἐξ ὧν ἐφθείροντο,,. Тѕч: "Ἐξ ὧν ἄλλα τε πολλὰ ἡμαρτήθη καὶ ὁ εἰς Σικελίαν πλοῦς,,. Тѕч: "Καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου ἡ Σάμος ἐτειχίσθη,,. Тѕч: "Ἐξ ὧν δὴ καὶ ἐμίσει τὸν Σωκράτην,,. Ksn: "Τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεα,,. Ep: "Ἐξ ἀνάγκης,,. Sof: "Ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν, ὧν ἐχρῆν,,. Dm: "Ἐκ τοῦ ἐμοῦ νόμου,,. Dm: în локъ de κατὰ τὸν ἐμὸν νόμον. "Ἐκ τῶν νόμων,,. Esx: "Ἐκ τῶν ξυγκειμένων,,. Тѕч: "Ἐκ κελεύσματος,,. Esxл: "Ἐτύγχανεν ἐκ νόσου τινος ἐπισφαλοῦς ἐν φορείῳ κομιζόμενος,,. Іл: (saŭ organiкъ ші materiaлъ) прin че, ші din че. "Οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ διφθερέων,,. Ep: "Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν,,. Skp: "Στράτευμα ἐκ παιδικῶν τε καὶ ἐραστῶν,,. Ksn: "Στρατοπέδῳ ἐκ νεῶν ἱδρυθέντι καὶ σκηνιδίων,,. Тѕч: "Ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων λύω,,. Dm: "Ἐκ δώδεκα ποιήσαντες τὸ βάθος τῆς φάλαγγος,,. Ksn: "Ἐκ ταπεινῶν καὶ φαύλων πραγμάτων μεγάλας δυναστείας κατεργασαμένους,,. Iskp: (de вnde 10) кinъ, saŭ квm: (маї de мвлe орї adвервіал). "Πατέρα τὸν ἐμὸν ἐκ δόλου κατέκτανε,,. Sof: "Ἐκ βίας μ' ἄγει,,. Sof: "Ἐκ θυμῷ φιλέοντι,,. Tкp: "Ἀσπάσασθαι ἐκ ψυχῆς,,. Ksn: "Ἐκ χειρὸς ἀπώλετο,,. Apstf: "Ἐκ τρόπου τινος ἐπιτηδείου,,. Тѕч: "Τρόπων ἐξ οἵων,,. Тѕч: "Ἐκ παντὸς τρόπου,,. As: ші Iskp: "Ἐκ χρυσῶν φιαλῶν πίνειν,,. Ksn: "Ἐξ ὀνόματος εἰδέναι,,. Плт: "Ἐκ τεκμηρίων σκοποῦντί μοι,,. Тѕч: (ші adвервіал). "Ἐξ ἀγχιμόλου,,. Іл: Ω. "Ἐξ ἴσου,,. Тѕч: "Ἐκ τοῦ ὁμοίου,,. Тѕч: (ші îm:) "Ἐκ τῶν ὁμοίων,,. Плт: "Ἐκ τῆς ἰθείης,,. Ep: "Ἐξ ἀπροσδοκήτου,,. Тѕч: "Ἐκ τοῦ παραχρῆμα,,. Тѕч: "Ἐκ τοῦ περιόντος,,. Тѕч: "Ἐκ περιουσίας,,. Apst: "Ἐκ τῶν δυνατῶν,,. "Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων,,. Тѕч: "Ἐκ τῶν ἐνόντων,,. Dm: "Ἐξ ἑτοίμου,,. Esx: "Ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς,,. Тѕч: "Ἐξ ὑστέρης,,. Ep: "Ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς,,. Ep: "Ἐκ τρίτου,,. Skp: ‖ (iap în комп: 1) afaръ, saŭ denapte; (ші прin врm:) linsipe, saŭ прівaцie. "Ἐκβάλλω,,. 2) скчепцie, алепере, saŭ прefepinцъ. "Ἐξαίρετος,,. 3) emfasŭ, saŭ înteцipe, (adikъ) de totŭ, кв desъвîршipe. "Ἐκβαρβαρόω, ἔκπικρος, ἐξαλαπάζω,,. ‖ (ла пoeцї A'. se пвпe дaлe sввst:) "Οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο,,. Іл: Γ: "Περγάμου ἐκ κατιδών,,. Іл: D: (ші înтpeпвinдв se алte zicherí). "Λαίου ἴστε τὸν ἐξ,,; Sof: (B'. se пвпe în парал: de прisosŭ, saŭ modifikînd, saŭ хoтъpînd маї екsакt însemnapea челор-л-алте прец:). "Ἐξ οὐρανόθεν,,. Іл: Θ. "Ἐξ Αἰσύμηθεν,,. Om: "Ὑπ' ἐκ κακοῦ,,. Іл: N: "Ὑπ' ἐκ βελέων,,. Іл. P: (bezї ші діеж ші парéж). (C'. se desпapte de вербвл компвsŭ înтpeпвinдв se алte zicherї). "Ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων,,. Іл: Λ: "Ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπωκε,, Sof:

Ἐκβολεστάτα (ά), Dop: în локъ de ἐκηβολῶτάτη, fem: sвпрл: ал лвї.

Ἐκβόλος (ό, ά), Dop: în локъ de ἐκηβόλος.

Ἐκάεργος (ό, ή), noct: [ἑκάς, ἔργον] denapte sъцeтъtopŭ, adikъ але кървіа sъцeцї лвкpeazъ de denapte; (прin врm:) = Ἐκηβόλος. saŭ 2) [ἑκάς, εἴργω] denъpiътopŭ, saŭ anъpъtopŭ de pъŭ. (bezї ші ἀποτρόπαιος). (enit: ал лвї Аполопŭ, ші fem: ἑκαέργη, ал Dianeї).

Ἑκάην, nas: nex: 2-лea ал лвї καίω.

Ἕκαθεν [ἑκάς], adв: de denapte.

Ἐκάθηρα, nex: 1-iŭ, ал лвї καθαίρω.

Ἐκάθιζον, прел: ал лвї καθίζω.

Ἕκαλος (ό, ά), Dop: în локъ de ἕκηλος.

Ἔκαμον, nex: ал 2-лea, ал лвї κάμνω.

Ἔκανον. noet: nex: 2-лея, ал лэї καίνω, în локъ de κτείνω.

Ἐκάργη, nas: nex: 2-лса ал лэї κείρω.

Ἑκάς, adв: (къ цеп:) denapte. "Νηῶν ἑκὰς ἥλθομεν,,. Od: Ξ: (ші ғъръ каzъ). "Ἑκὰς ἀφεστὼς,,. Eвр: (ші desnpe timnъ). "Οὐχ ἑκὰς χρόνου παρέσται,,. Ep:

Ἑκαστάκις [ἕκαστος], adв: = Ἑκάστοτε.

Ἑκαστάτω, adв; (sънрлt: ал лэї ἑκὰς) npea denapte.

Ἑκασταχῆ, adв: (de stape), în fie ka-pe локъ, npetstindinea [ші

Ἑκασταχόθεν, adв; de npetstindinea, din fie-каре локъ. [ші

Ἑκασταχόθι, ші

Ἑκασταχοῖ, adв: = Ἑκασταχῆ. [ші

Ἑκασταχόσε, adв: (de mîшкаре), deosebit în fie-каре локъ, saз în toate пърціле. [ші

Ἑκασταχοῦ, adв: = Ἑκασταχῆ. [ἕκαστος].

Ἑκαστέρω, adв: (компр: ал лэї ἑκὰς), maї denapte.

Ἑκαστόθεν, saз (maї корект) ἑκάστοθεν, = Ἑκασταχόθεν. [ші

Ἑκάστοθι, adв: = Ἑκασταχόθι. [din

Ἕκαστος [ἑκὰς], η, ον, fie-каре, (тоцї, dap) fie-каре deosebit. "Εἷς ("Ἅπας,, Αὐτός, Τις) ἕκαστος,,. "Ἕπεταί τις ἕκαστος,,. Hind: "Ὡς ἑκάστη τις κατέχεται,,. Tєч: "Ἐδαν οἰκόν δε ἕκαστος,,. Iл: A: "Καὶ οἱ μὲν ἕκαστος εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῆσαν,,. Epd: "Κατὰ τὸν ἑπλίτην ἕκαστον... Tєч: "Καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο,. Tєч: (ші îm:) "Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσιν,,. Es: "Ἐνθυμεῖσθε καθ' ἑκάστους τε καὶ ξύμπαντας,,. Tєч: "Ἀπέπλευσαν, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον,,. Tєч: (ші ел:) "Κατ' ἀλλήλους δὲ ὡς ἕκαστοι ἐπολέμουν,,. Tєч: "Καθ' ἑκάστην (se înц: ἡμέραν),,. Tрг: ші "Κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην,,. Tєч: "Ταῦτα (saз "Αὐτὰ) ἕκαστα,,. (ші къ преп:) "Καθ' ἕκαστα,,. Om: Ep: ші Tєч: toate кяте вна вна, къ вкъмпятате. (вezї ші αὐθέκαστος). (ші къ aptik:) "Τὸ καθ' ἕκαστον,,. (ші îm:) "Τὰ καθ' ἕκαστα,,. Iл: чеде în napte amървnte. (Fpanц:) les details. "Παρ' ἕκαστον,, (ші îm:) "Παρ' ἕκαστα,,. Iлв: adв: în локъ de

Ἑκάστοτε, adв: ие fie-каре datъ (de кіте орї).

Ἑκαστοτέρω, noet: = Ἑκαστέρω, maї denapte.

Ἑκάταῖος, ος ші α, ον, кввепілъ ла (saз atinrъторъ de zeiga) Ekata. (de вnde ‖ Ἑκάταῖον (τὸ), (se înц: ἕδος, saз ἱερὸν) templвл. saз statва Ekateї. (ші 2) (îm:) рънъшіцеле de чіне de ла потпеле морцілор, saз чеде каръцitoape, че пе fie-каре лзиъ пъпеаз пе ла pesnînttї în чіn-stea Ekateї. [Ἑκάτη].

Ἑκατέατο, Ion: în локъ de ἐκάθηντο, прел: ал лэї κάθημαι.

Ἑκάτειον (τὸ), = Ἑκάταῖον. statва Ekateї. [Ἑκάτη].

Ἑκατεράκις [ἑκάτερος], adв; ие fie-каре (din доъ) datъ, de amîndoъ d'ъціле; ші înтр' вnвл ші în тр' алтъ кінъ.

Ἑκάτερθε, ші (maї 'nainte de вок:) бен, adв: noet: în локъ de ἑκατέρωθεν.

Ἑκατερέω -ῶ, вііт: -ήσω, dънцezъ dan-цвл пзмітъ...

Ἑκατερίς, ίδος (ή), вnъ felъ de danцъ în sъpitърї, în каре dънцъторвл îшї лоaemte dosвл кînd къ вnвл кînd къ чел-алтъ пічоръ.

Ἑκατερομάσχαλος (ἑ, ή), (прінч: χιτών) = Ἀμφιμάσχαλος. (înpot: de ἑτερομάσχαλος) хаїнъ къ доъ miniчї. [ἑκάτερος, μασχάλη].

Ἑκάτερος [ἑκὰς, ἕτερος], α, ον, fie-каре din doї, ші вnвл ші чел-алтъ deosebit. "Καὶ ἑνὶ ἑκατέρῳ τῶν δανεισάντων καὶ ἀμφοτέροις,,. Dm: "Ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύωσι,,. Is: "Ταῦτα εἰπόντες ἀπῆλθον ἑκάτερος,,. Ksn: "Παυσάμενοι τῆς μάχης, ὡς ἑκάτεροι,,. Лвч: "Καθ' ἑκάτερον πρός τε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν εὐεξίαν ἐπιδιδούς,,. Філ: "Καθ' ἑκάτερον τὸν ἔσπλουν,,. Tєч: "Ἐπὶ τῷ κέρᾳ ἑκατέρῳ,,. Tєч: (ші къ цеп: în enimep:) "Ἑκάτεροι ἡμῶν,,. Tєч: "Ἑκατέρου τούτων,,. Ksn: "Ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν,,. Diod: (вezї ші ἀμφότερος, ші ἕκαστος). [de вnde

Ἑκατέρωθεν, ші (pap) ἑκατέρωθε, adв: din, saз de fie-каре din amîndoъ пърці'ле. [ші

Ἑκατέρωθι, adв: (de stape), ші întр' вка ші întр' алта din amîndoъ пърціле, saз întр' amîndoъ пърціле deosebit fiекаре. [ші

Ἑκατέρωσε, adв: dвне fie-каре din amîndoъ кіпъріле. [ші

Ἑκατέρωσε, adв: (de mішк:), ші întр'вна ші în чеса-л-алтъ din amîndoъ пърціле, saз întр' amîndoъ deosebit fie-каре.

Ἑκάτη (ή), Ekata, zeiцъ miлолоц: патроана fapтечелор, а каръцірілор, а fачерії de конїї, ші чл: (ла чеї маї din вртъ) Diana. (прінч: fem: ал лэї ἕκατος). "Δεῖπνον Ἑκάτης,,. Лвч: вezї ἑκάταῖος (2)

Ἑκατηβελέτης, ου, (ὁ), ші

Ἑκατηβελέτις, ίδος (ή), = къ

Ἑκατηβόλος (ὁ, ἡ), = Ἑκηβόλος, ші Ἑκάεργος.

Ἑκατήσιος, α, ον, = Ἑκάταῖος.

Ἑκατι, adв: Dор: în локъ de ἕκητι.

Ἑκάτινος, η, ον, = Ἑκάταῖος. (în Tîp: грєш: în локъ de ἑλάτινος).

Ἑκατόγγυος (ὁ, ἡ). поєt: компвсъ din о sвtъ мъdвларе (трвпврї). "Ἀγέλη —„. Hind: (вezї ші Ἑκατόμπους). [ἑκατόν, γύον].

Ἑκατογκεφάλας, α (ὁ), Dор: îп локъ de.

Ἑκατογκέφαλος, ου (ὁ), поєt: чел кв о sвtъ de капете; (fir:) foapte înделептъ. [ἑκατόν, κεφαλή].

Ἑκατόγκρανος (ὁ, ἡ), поєt: = Ἑκατογκέφαλος. [ἑκατόν, κρᾶνον].

Ἑκατογκρῆπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел кв о sвtъ de трепте. "Βωμὸς —„. Iвл: [ἑκατόν, κρηπίς].

Ἑκατόγχειρ, ειρος, ші

Ἑκατόγχειρος, ου (ὁ, ἡ), поєt: чел кв о sвtъ de mîinї (enit: ал uігантвлвї Вріареў, Βριάρεως); (fir:) лвкръторъ de марї лвкрврї, активъ. [ἑκατόν, χείρ].

Ἑκατόζυγος (ὁ, ἡ), поєt: карє арє о sвtъ de вънчї de вîслашї. "Ναῦς ἑκατόζυγος —„. Iл: Y: [ἑκατόν, ζυγός],

Ἑκατόμβαια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) сервътоарє, în карє жертfїаў скатомвє. [поєt: ал лвї ..

Ἑκατόμβαῖος, α саў ος, ον, atінгъторъ de скатомвє. [ші

Ἑκατομβαιών, ῶνος (ὁ), чєа din тіїў лвпъ а Атенєнілор (Iвл: ші Авг:). [din

Ἑκατόμβη (ἡ), скатомвъ, жертfъ de о sвtъ de вої (прin întind: ші de алтє вите, саў лвкрврї); (în цєн:) марє ші însemnatъ жертfъ. "Θύσαντα τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ ἑκατόμβαν πρῶτον καὶ μόνον„. Епгр: (ші ком:) "Ὧν ἑκατόμβη„. At: [ἑκατόν, βοῦς . [dє вnde

Ἑκατόμβαιος (ὁ, ἡ), поєt: чел în прецъ de о sвtъ вої (вite, саў монєtє); (în цєн:) прецiosъ. || (sвbst:) Ἑκατόμβαιον (τὸ), вnъ fелъ de монєtъ, саў грєstатє.

Ἑκατόμπεδος (ὁ, ἡ), поєt: чел кв întindepe саў înкъпере de о sвtъ пічоарє. (de вnde. || sвbst:) Ἑκατόμπεδον (τὸ), темплвл Мінервеї din Акрополъ. [ἑκατόν, πέζα].

Ἑκατόμπηχυς, εος (ὁ, ἡ), = ἑκατοντάπηχυς.

Ἑκατομπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἑκατονταπλασίων.

Ἑκατόμποδος (ὁ, ἡ), = Ἑκατόμπεδος.

Ἑκατόμπολις, ωος (ὁ, ἡ), копріnzъторъ de о sвtъ de орашє. "Κρήτη —„. Iл: Г. [ἑκατόν, πόλις].

Ἑκατόμπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв о sвtъ de пічоарє. "Νηρηίδες —„, Sof: [ἑκατόν, ποῦς].

Ἑκατομπτολίεθρος (ὁ, ἡ), поєt: = Ἑκατόμπολις.

Ἑκατόμπυλος (ὁ, ἡ), чел кв о sвtъ de порцї. "Πόλις —„. Евр:

Ἑκατομφόνια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жертfъ, чє se съвîршіа de ачела, карє ар fi оморît о sвtъ de връжташї. "Μεσσήνιοι κόμπῳ χρήσασθαι δοκοῦσι περὶ Ἀριστομένους λέγοντες, ὡς τρὶς ἑκατομφόνια θύσειεν ἀπὸ Λακεδαιμονίων„. Пл: [ἑκατόν, φόνος].

Ἑκατὸν (οἱ, αἱ, τὰ), (nedекл:) nвmър: о sвtъ (100.); (вne-орї ші маї кв seamъ în комп: în локъ de) мвлte. (вezї ші ἐννέα, ші ἑπτὰ). (ка ші Pom: о sвtъ de лвкрврї).

Ἑκατόνζυγος (ὁ, ἡ), = Ἑκατόζυγος.

Ἑκατόνσεμνος (ὁ, ἡ), foapte pesпектавілъ. [ἑκατόν, σεμνός].

Ἑκατόνστοιχος (ὁ, ἡ), поєt: (прinч: ла îm:) о sвtъ de оамені, ші чл: stînd, саў fвкînd чева пвшї în рîndъ. [ἑκατόν, στοῖχος].

Ἑκατονταδόχος (ὁ, ἡ), прііmitоръ, саў înкъпъторъ de о sвtъ оамені. саў лвкрврї. [ἑκατοντάς, δοχή].

Ἑκατοντάδραχμος (ὁ, ἡ), карє прецвіеште, саў костъ о sвtъ de драхме. [ἑκατοντάς, δραχμή].

Ἑκατονταετηρίς, ίδος (ἡ), кврсъ de тімпъ de о sвtъ de анї. [ші

Ἑκατονταέτηρος, ου, ші

Ἑκατονταετής, έος (ὁ, ἡ), ші

Ἑκατονταέτης, ου (ὁ), de о sвtъ de анї. (вezї ші δεκαέτης). [ἑκατόν, ἔτος]. [de вnde.

Ἑκατονταετία (ὁ), кврсъ de о sвtъ de анї.

Ἑκατονταθύσανος (ὁ, ἡ), чел кв о sвtъ de fвnte. [ἑκατόν, θύσανος].

Ἑκαντονταπάρανος, ω, Dор: îп локъ de ἑκατονταπάρηνος, поєt:, ші

Ἑκατονταπεφάλας, α, Dор: îп локъ de

Ἑκατονταπέφαλος (ὁ, ἡ), = Ἑκατογκέφαλος.

Ἑκατοντάκις, adв: de о sвtъ de орї. [ἑκατοντάς].

Ἑκατονταπισχίλιοι, αι, α, о sвtъ de мії. [ἑκατοντάκις, χίλιοι].

Ἑκατοντάκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъторъ de о sвtъ de патврї, саў аштерпвтврї de шедере ла masъ. [ἑκατοντάς, κλίνη].

Ἑκατονταλαντία (ἡ), sвmъ de о sвtъ de талануї. [din

Ἑκατοντάλαντος (ὁ, ἡ), чел de преџѣ, saŭ greutate, saŭ kostъtorъ de o sutъ de talanџi. [ἑκατόν, τάλαντον].

Ἑκατονταλιθος (ὁ, ἡ), (maĭ noŭ) unŭ felъ de piatrъ nestipiџъ, somakĭ). (nezĭ mi ἑκατονταχροος). [ἑκατόν, λίθος].

Ἑκατόνταν̓δρος (ὁ, ἡ), konpinzъtorъ de (saŭ komпssŭ din) o sutъ de bъrbaџi. [ἑκατόν, ἄνδρες].

Ἑκατονταεργυιος (ὁ, ἡ), de o sutъ de stinjeni. [ἑκατόν, ὀργυιά].

Ἑκατονταπεδος (ὁ, ἡ), = Ἑκατομπεδος.

Ἑκατονταπέμπελος (ὁ, ἡ), foarte bъtrînŭ [ἑκατόν, πέμπελος].

Ἑκατονταπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de o sutъ de koџi. [ἑκατόν, πῆχυς].

Ἑκατονταπλασιάζω, biit: -ασω. însutesкŭ. [ἑκατονταπλάσιος]. [de unde

Ἑκατονταπλασιασμὸς (ὁ), însutire.

Ἑκατονταπλάσιος, α, ον, (mi adm:) -σίως, mi

Ἑκατονταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), însutitŭ, saŭ de o sutъ de opi maĭ mulцi.

Ἑκατοντάπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кu întindere, saŭ înkъnere de o sutъ de goroane. [ἑκατόν, πλέθρον].

Ἑκατοντάπυλος (ὁ, ἡ), = Ἑκατόμπυλος.

Ἑκατοντόρουρος (ὁ, ἡ), konpinzъtorŭ de o sutъ de gapine. [ἑκατόν, ἄρουρα].

Ἑκατονταρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sfintŭ...

Ἑκατοντάρχης, ου (ὁ), komandirŭ de o sutъ de soldaџi. [ἑκατόν, ἀρχή]. [de unde.

Ἑκατονταρχία (ἡ), rangul komandirului de o sutъ. 2) trupъ de o sutъ de ostaшi.

Ἑκατόνταρχος, (ὁ), = Ἑκατοντάρχης.

Ἑκατοντάς, ἄδος (ἡ), sutime. 2) numъ de o sutъ. [ἑκατόν].

Ἑκατονταφύλλος (ὁ, ἡ), komпssŭ din o sutъ de foĭ, saŭ frunze. "Ῥόδον —,,. Tlp: [ἑκατόν, φύλλον].

Ἑκατονταχειρ, ειρος, mi

Ἑκατονταχειρος, ου (ὁ, ἡ), = Ἑκατόγχειρ.

Ἑκατονταχοος -ους, ου (ὁ, ἡ), prodъcъtorŭ de o însutitъ podire. [ἑκατόν, χόη]

Ἑκατονταχροος -ους, ου (ὁ, ἡ), чел кu o sutъ, (adikъ) multe feџe, колоare, nestipiџŭ, = Πολύχροος. "Λίθος —,,. Ism:= Ἑκατονταλιθος.

Ἑκατοντόργυιος (ὁ, ἡ), = Ἑκατονταόργυιος.

Ἑκατόντορος (ὁ, ἡ), (ναῦς) корабіе кu o sutъ de vîsle. [ἑκατόν, ἐρέσσω].

Ἑκατοντούτης, ου (ὁ), mi

Ἑκατονταῦτις, ιδος (ἡ). = Ἑκατονταέτης.

Ἕκατος (ὁ). noet: [ἑκάς] 'enit: al lui Apolon) = Ἑκάεργος, mi Ἑκηβόλος.

Ἑκατοστιαῖος, α, ον, кuвenitŭ la sutime. "Τέκος —,,. Ins: nitŭ se nimeme la sutъ. [ἑκατοστὸς'.

Ἑκατοστολόγος (ὁ, ἡ). sprinzъtorŭ de taksъ, saŭ banъ. ce se plдtia la sutъ. [ἑκατοστόν, λέγω].

Ἑκατόστομος (ὁ, ἡ), чел кu o sutъ de guri. "Ποταμός —,,. Esp: [ἑκατον. στόμα].

Ἑκατοστὸς, ὴ, ον, al sutelea. "Ἑκατοστὴ (se ing: μοῖρα),,. Esn: a sutelea parte. saŭ unul la sutъ. "Ἐπ' ἑκατοστά,,. Ep: însutit. [mi

Ἑκατοστὺς, ὑος (ἡ). = Ἑκατονταε. [ἑκατόν].

Ἑκαύθην, nas: nex: 1-iŭ, al lui καίω.

Ἐκ-βάζω, biit: -βάξω, noet: = Ἐκφωνῶ, postesкŭ, eksprimŭ.

Ἐκ-βαθρεύω, biit: -εύσω. pestopiнŭ din temelii, sдpiнŭ. dъrîmŭ. [ἐκ, βάθρον].

Ἐκβαίμεν, noet: în locŭ de ἐκβαίημεν. înt: I: neps: a nex: 2-lea de nofi: al lui.

Ἐκ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: ἐξέβην, mi ulк: esŭ, mi (noet: nsmaĭ în nex: 1-iŭ. ἐξέβησα) skoцŭ. "Μηδένα ἐκβῆναι τῆς νεως,,. Tsn: "Βοὴ νάπους ἐξέβη,,. Esp: "Ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,,. Esp: 2) (petr) esŭ: mъ asatŭ din sдsiektul kuвintului. "Ἐπάνειμι ὅθεν εἰς τοῦτον ἐξέβην τὸν λόγον,,. Dm: 3) mъ asatŭ din .. (kalkŭ). "Τῶν ὅρκων ἐκβαίνω.,. Il: "Τὸν τοῦτο ἐκβαίνοντα κολάζουσιν,,. Ilt: 4) trecŭ, mъ strematŭ dinstr' una într' alta. "Ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας (εἰς τὸ μειρακιοῦσθαι) ἐκβάς,,. Ksn: 5) trecŭ neste... "Οὔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν,,. Esp: "Ἐπειδὴν ἐκβῇ τὴν συμμετρίαν,,. Gal: 6) (in a 3-ea, neps: saŭ în partie) se întîmplъ. ese, pesдlъ, se înfiinцeazъ. "Ἢν μὴ ταῦτά τοι τάυτῃ ἐκβῇ,,. Ep: "Ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ,,. Dm: "Πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε,,. Dm: "Διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ ἐκβησομένου,,. Amon: "Τὸ τελευταῖον ἐκβὰν,,. Dm: 7) ajunцŭ, esĭ. "Εἰς ὅ,τι τὸ κακὸν τοῦτο ἐκβήσεται... Tmst: "Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὗτος πόσις... Esp: 8) înnecezŭ. mъ sъvîrшesкŭ, mъ înmlinesкŭ. "Ἡρὶν ἐκβῆναι τῷ ἀδελφῷ τὴν στρατηγίαν... An: (nezĭ mi ἀποβαίνω).

Ἐκβάκχευμα (τὸ), fanъ, saŭ cuvîntŭ de omŭ înfuriatŭ de Bakus. [mi

Ἐκβάκχευσις, εως (ἡ), înfuriere, saŭ însusiasmŭ de Bakantŭ. [din

Ἐκβακχεύω, biit: -εύσω, însusiezŭ, înfuriezŭ ne vinova ka ne unŭ Bakantŭ. "Ἐ

μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας„. Евр: (ші nesір: saă el: în astonat:). «Ἐπὶ ταῖς ἀδυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν». At: пеавпіm непіра... (ші між: saă nas:). «Ἐκβακχευθεῖσα τῷ ἔρωτι». Apstent: «Πένθαρος οἷον ἐκβακχεύεται». Клм: [ἐκ, βάκχος].

Ἐκ-βάλλω, вііt: -βαλῶ, (пех: ἐξέβαλον, ші чл:) скоцъ, daă afaръ. «Ἐκβαλὼν δύο δηνάρια». Скр: «Ἐκβαλεῖν δάκρυ». Евр: «Τοιοῦτον ἐκβέβληκας λόγον». Нат: (ші між:) «Ἵππους ἐξεβάλοντο (se înц: τῶν νεῶν)». Ер: desвarкаă. 2) (прin întind:) арвпкъ чева afaръ, saă жos, îmї кade, пierzъ: (ші fir:) вітъ; (desпре femeї греле) лепъdъ; (desпре pіsрї) тъ върsъ. «Τάμνετο δοῦρα, ἔκαστι δ' ἔκβαλε πάντα». Od: E: «Τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι τυπτόμενος». Евр: «Ἀρχόμενος τοῦ δ' ἔτους ὁ πῶλος ἐκβάλλει πάλιν ἄλλους δύο ὀδόντας». Цеоп: (весі ші 6). «Χερῶν ἔκβαλε μάρμαρον». Ткр: (ші el:) «Ὁ δὲ πλαγείς, ξίφος ἔκβαλεν». Ткр: Їа къzвt кацітъл din mînъ. «Ἐκβαλόντες τὰς ναῦς εἰς τὴν γῆν». Нлв: (ші між:) «Ἢλθεν ἐκβολῆς, ἣν ἂν καινῇ οἱ σύμπλοι ἐκβάλωνται». Dm: (ші nas:). «Ἐκβληθεὶς ὑπὸ τῶν κυμάτων». Палеf: «Ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ». Js: o хîрtіe арвпкатъ, къzвtъ жos. «Ἡ θηλυπτερὶς, ἐὰν δεθῇ γυναικὶ ἐγκύμονι, ἐκβάλλειν φασί». Тїр: (ші кв кazъ). «Ἐξέβαλε θῆλυ». Інкр: «Τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες σὺν ἴτασι, πρίν τις ἐκβάλῃ». Sof: 3) скоцъ чева din локвл съъ, despъdъчinezъ. «Ἐκβαλὼν τὴν θύραν κακῶς ἐνεστηκυῖαν». Dm; (ші nas:) «Ἐὰν ἵππου ὦμος ἐκβληθῇ». Iніetp: 4) скоцъ не чінева din nosiцia sa, îl isroneskъ, *îl скsпatpiezъ; desпарцъ (femeea); лепъdъ (првпкъ); (fir:) desanpobezъ; destъpeskъ, desfiinцezъ. «Ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον». Esхл: «Ἐκβάλλειν ἐκ τῆς ἀρχῆς». Iskp: (ші fъръ kazъ). «Τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων». Dm: «Ἡμῶν ἐκβαλόντων ὑμεῖς ἐδέξασθε». Нл: «Ὑποκριτὰς συριττομένους καὶ ἐκβαλλομένους (se înц: saă ші se adaorъ тоû θεάτρου)». Dm: Лзч: «Ἐὰν ἀνὴρ ἐκβάλῃ γυναῖκα, μὴ γαμεῖν νεωτέραν ταύτης». Diod: (ші fir:). «Σωφροσύνην δὲ ἀνανδρίαν καλοῦντες καὶ προπηλακίζοντες ἐκβάλλουσι». Нат: «Τῶν μύθων τῶν νῦν τοὺς πολλοὺς ἐκβλητέον». Нат: "Τοὺς λόγους, οὓς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον, εὖ δύναμαι νῦν ἐκβαλεῖν„. Нат: "Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅς τις ἐκβαλεῖ„. Евр: б) пaskъ: (desпре пlante) podeskъ (pesъръ, daă): (desпре пъstърї) скоцъ пзї. "Στάχυν ἐκβάλλουσι τὰ πεδία„. Евр: "Οὐ δύνάται τὸν καρπὸν ἐκβάλλειν„. Інкр: "Ἁῒς ὀδόντας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἕπτ' ἔτεσι„. Клм: (весї ші 2). "Αἱ δὲ νεώτεραι ἢ οὐκ ἐκβάλλουσιν, ἢ οὐκ ἐκτρέφουσι τὰ νεόττια„. Цеоп: 6) (pap) daă afaръ. пзвлікъ. "Ἡ δὲ σύγκλητος ἀπόκρισιν ἐξέβαλε„. Нлв:.

Ἐκ-βарβарόω -ῶ, вііt: -ώσω, fakъ не чінева de totъ варваръ. îї корвтпъ къ desъвîрпіре пъравърîле ші літва. [ἐκ, βάρβαρος] [de вnde

Ἐκβарβάρωσις, εως (ἡ), корвтпере de пъравъ, saă літвъ.

Ἐκβὰς. ἄσα. ἀν, пех: 2-лса: de naрtч: al лзї ἐκβαίνω.

Ἐκ-βασανίζω, вііt: -ίσω, тзпчeskъ не чінева прin toate кінзріle (ка съ тъrtзpisiaskъ). [ἐκ, βάσανος].

Ἐκ-βάστος (ὁ, ἡ). = Ἐκβατήριος. [din

Ἔκβασις, εως (ἡ), emipe; desпarkъ; локъ de desвarkъ: trечere din s'pintoape în лърціше; (fir:) emitъ, pessлtatъ, sfîrpitъ de întrepindepe. [ші

Ἐκβατήριος, α saă ος, -ον, folositorъ, întrjіzitorъ ла desвъркape, saă ла pessлtatвл вре внеї прічінї. (de вnde). "Ἐκβατήριος Ἀπόλλων„. ші "Ἐκβατηρία Ἄρτεμις„. Ші "Ἐκβατήρια (se înц: ἱερά)„. Ші "Ἐκβατηρία (se înц: ἀστή)„. Поеt: локъ ла църтъ de desвarkъ. [ші

Ἐκβατικῶς, adв: къ pessлtatъ. [ἐκβαίνω].

Ἐκ-βεβαιόω -ῶ, (maї овіч: між:) -οῦμαι, вііt: -ώσω, -ώσομαι, înkpedinцezъ, doвedeskъ, întъpeskъ, asirзpъ чева; [de вnde

Ἐκβεβαίωσις, εως (ἡ), înkpedinцape, doвedipe; întъpipe.

Ἐκβέβληκα, tpe: de кв: al лзї ἐκβάλλω.

Ἐκ-βῆναι, пех: 2-лса: de inf:, ші

Ἐκβήσομαι, вііt: xot: al лзї ἐκβαίνω.

Ἐκ-βησσω (ττω), вііt: -βήξω, tзmind скоцъ flerme, ші чл:

Ἐκ-βιάζω, ші (між:) -άζομαι, вііt: -άσω, -ασομαι, скоцъ, saă iaă, smвлгъ чева прin silъ; (în цеп:) stpimtopezъ, silзieskъ; domoлeskъ, sвnзiъ. «Καὶ δίψαν ἐκβιάζεται καὶ πεῖναν ἡ πρὸς τροφὴν καὶ ποτὸν ἀντίβασις τοῦ λογισμοῦ». Нл: (ші nas:) «Ὦ τόξον, χειρῶν ἐκβεβιασμένον». Sof: кв sila smвлsъ din mîinї. «Ζωγράφημα ἐκβεβιασμένον καὶ κατάπονον». Нл:

Ἐκ-βιβάζω, вііt: -άσω, скоцъ (прinч:) din коравіе не вskatъ, desвarkъ: (pap) trекъ чева înfp' altъ naрte. «Τὸν ποταμὸν ἐκ τοῦ αὐλῶνος ἐκβιβάσαντα». Epd: (fir:)

înkвnoштinцezъ, saŭ sъvîrшeskъ opdinъ, шi чл: [de вnde

'Εκβιβασμὸς (ὁ), desbъrkare; (fir:) sъvîrшire de opdinъ, шi чл:. [шi

'Εκβιβαστὴς, οῦ (ὁ), sъvîrшitorъ de opdinъ; anpodъ de жвdikъtopie, шi чл:. [de вnde

'Εκβιβαστικὸς, ἡ, ὸν, alinгъtorъ de (saŭ îndemînatikъ ла) sъvîrвire de opdinъ, шi чл:.

'Εκ-βιβρώσκω, вiit: -βρώσομαι, (ipe: de кв: ἐκβέβρωκα) mъnînkъ, pozъ de totъ.

"Εκβιος (ὁ, ἡ, лinsitъ de вiaцъ, moptъ. [de вnde

'Εκβιόω -ῶ, вiit: -ώσομαι, (nex: ἐξεβίων, шi чл:) = 'Αποβιόω, morъ.

'Εκ-βλαστάνω, вiit: -βλαστήσω, daŭ вlъstapъ; вlъstъpeskъ, pesъpъ; (next: шi fir:) mъ naskъ din... «Κείνου γὰρ ἐξέβλαστον». Stв: [de вnde

'Εκβλάστημα (τὸ), вlъstapъ cшitъ; prodвktъ; (npin întind:) semъnътъpъ cшitъ. [шi

'Εκβλάστησις, εως (ἡ), pesъpire de вlъstape (dape de mвгвpъ), вlъstъpire.

'Εκ-βλέπω, вiit: -βλέψω, = 'Αναβλέπω.

'Εκβλητέον, nosit: ал лвї ἐκβάλλω. [de вnde шi

"Εκβλητος (ὁ, ἡ), = 'Απόβλητος, lepъdatъ, saŭ de lepъdat. «Βρέφος ἔκβλητον». Eвst: apвnkatъ, lepъdatъ.

'Εκ-βλίσσω (ττω), вiit: -βλίσω, = 'Εκβλίβω, storkъ, strekorъ.

'Εκ-βλύζω (saŭ -βλύω), вiit: -βλύσω, ='Αναβλύζω, isvorъskъ; mъ pesvъrsъ. [de вnde

"Εκβλυσις, εως (ἡ), isvorîre, = 'Ανάβλυσις, шi 'Ανάβρυσις.

'Εκ-βλώσκω, вiit: -μολοῦμαι, (nex: singвpл timnъ întreв: ἐξέμολον) (кв цen:) esъ (mъ norneskъ snpe чele din) afarъ.

'Εκ-βοάω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Αναβοάω, skoцъ glasъ: stirъ tape, цinъ; (fir:) besteskъ în toate пърцile (se konf: кв ἐμβοάω).

'Εκβοήθεια (ἡ), алергare, cшire snpe aжвtorъ. [din

'Εκ-βοηθέω -ῶ, вiit: -ήσω, esъ, saŭ alergъ snpe aжвtorвл квїва. [de вnde

'Εκβοήθησις, εως (ἡ), = 'Εκβοήθεια.

'Εκβόησις, εως (ἡ), stirare, цinътъ. [ἐκβοάω].

'Εκβολὰς, άδος (ἡ), = 'Εκβόλιμος. (npinч:) «Γῆ —». Stp: nъmîntъ apвnkatъ, grъmъditъ afarъ din mine ка netpeввînvosъ dвne кърцipea apцintвлвї. «Μήτρα —». At: mitpa skroafeї, kape 'шї a lepъdat пвїї. (чеї векї o aвeaŭ de чea maї fpaцedъ mînkare). (вezї Пл: desnpe sapkofaц:)

'Εκ-βολέω (άω) -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Εκ-βολίζω, вiit: -ίσω, deskoжeskъ, saŭ despъdъvinezъ чeanъ; (în цen: шi fir:) iaŭ. saŭ npъnъdeskъ чева кв desъvîrшire. [ἐκ, βολβός].

'Εβολὴ (ἡ), [ἐκβάλλω] skoatepe; skoatepe de osъ din înceietвръ; apвnkare afarъ, saŭ жos; eksilare; desnърцipe de femeie; lepъdape de npвnkъ; apвnkare de noverї în mape ne вpeme de fвptвnъ: (oвшt:) върsape de pîъ în mape, saŭ întp' alъ pîъ; pesъpipe, saŭ dapea snikвлвї de grîъ, шi чл: (fir:) kъdepe, saŭ cшipe de dinцї (de nepї), mi чл:; isввknipe de fokъ, saŭ de anъ; pesъpipe de soape, шi чл:; dpвmъ. trecepe (npinч: din stpimtoape în лokъ largъ): aвatepe din кале; (petp:) aвatepe din sввiektвл kvînтвлвї. || (sввst:), = 'Εκβολὰς (γῆ). [de вnde

'Εκβολιμαῖος, α, ον. шi

'Εκβόλιμος (ὁ, ἡ), de apвnkat. de lepъdat. «Ὠὸν («Ἐμβρυον) —». Apstf: fъkвtъ fъp вpeme. «Βρέφος —». Лкs: lepъdatъ, saŭ apвnkatъ. 2) = кв

'Εκβόλιος (ὁ, ἡ), kontpivвitorъ ла lepъdape (de npвnkъ, saŭ fътъ). (de вnde). «'Εκβόλιον (se înц: φάρμακον)». Dвkp: шi Пл: leakъ de lepъdat kopilвл, kape se zive шi φθόριον.

• "Εκβολος (ὁ, ἡ), = 'Εκβόλιμος. (de вnde) "Νεὼς ("Πόντου) ἔκβολον„. Eвp: sfъpътъtъrї de koравie, че fвptвna a apвnkat пе църтъ; (în цen:) pътъшiцъ. "Δαιτὸς —„. Кал: [ἐκβάλλω].

'Εκ-βομβέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Βομβέω, faкъ вzetъ, mape sromotъ, вzвzipe. [de вnde

'Εκβόμβησις, εως (ἡ), вzвzipe; sromotape (npinч: kape se fave în teatpъ de npivitорї, semnъ de mвлцвmipe).

'Εκ-βόσκω, шi (miж: kape este шi maї oвiч:) ἐκ-βόσκομαι, вiit: -ήσω, -ομαι, mъnînkъ de totъ (toatъ пъшвnea вnвї лokъ); (desnpe likвide) sopbъ de totъ. (fir:). "Τὸ πῦρ τὴν ὕλην ἐκβόσκεται„. Sxл: Om:

'Εκ-βράζω, вiit: -βράσω, = 'Εκβράσσω.

"Εκβρασις, εως (ἡ), = 'Εκβρασμός. [шi

"Εκβρασμα (τὸ), totъ чe se apвnkъ afarъ de likвidвл, чe fepвe în kolkote:

(прin врm:) sивmъ; рътъшiце de коравiе, шi алтеле, че mарса asвîрлъ afaръ; (med:) ввве, че skoate пътimашвл de aпpindepe, pesxfлътврî. [шi

Ἐκβασμός (ὁ), клокotipe, шi pesвъpsape de вnă лiквidă fepвînd; isвopîpe, isввknipe, чiшnipe de anъ, шi чл: (fir:) tвpввpape, sromotă. [din

Ἐκ-βράσσω (ττω), biit: -βράσω, fepвînd (in клокote) daă, skoцă afaръ; (med:) skoцă pesxfлътврî; (desпpe шape) въpsă, apвnkă ла цъpшă; isвopъskă. (fir:). "Σκώληκας ἐκβράζων„. Sвid: (шi miж;). "Θρόμβους αἵματος ἐκβράσσεται„. Inkp: (шi nas:) "Νεκροὺς τοὺς εἰς τοὺς ἀγαλεὺς ἐκβρασσομένους„. Xps·

Ἐκ-βροντάω -ῶ, biit: -ήσομαι, a-sвpzeskă, amецeskă кв tвnete; asвîрлă tpъsnete.

Ἐκ-βρυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, sвiepă, mвцeskă tape шi din adînkă.

Ἔκβρωμα (τὸ), [ἐκβιβρώσκω] op че s'a pos, saă se mъnînkъ; (прin întind:) naptea чea poasъ a вре вnвї лвкрв, mînkътвръ. "Πρίονος —„. Sof: posътвръ, saă însemnъiвръ de fepъstpъă.

Ἐκ-βυθίζω, biit: -ίσω, skoцă, (шi miж:) esă din fвndă afaръ în faцъ.

Ἐκ-βυρτόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцă niелea, жвnoiă. [de вnde

Ἐκβύρσωσις, εως (ἡ), жвnвipe; (xipвpц:) eшipea osвлвї skosă din înkeietвръ afaръ din niелe. [шi

Ἐκβύρσωμα (τὸ), (xipвpц:) osвл eшită afaръ din niеле.

Ἐκ-γαλακτόω -ῶ, biit: -ώσω, пpeфakă (шi miж: saă nas: mъ пpeфakă) în лапte. [de вnde

Ἐκγαλάκτωσις, εως (ἡ), пpeфaчepe în лante (прinч: a semъnпъiврелор).

Ἐκ-γαμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι =Ἐκγαμίζομαι.

Ἐκ-γαμίζω, biit: -ίσω, mъpilă, skoцă din kasъ mъpitînd fatъ.

Ἐκ-γαμίσκομαι, (fъpъ biit:) = Ἐκγαμίζομαι.

Ἐκ-γαυρόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ mîndpeskă, mъ înrîmfeză вpea mвлt. "Ἐκγαυροῦμαι τἀξίωμα τἀνδρὸς„. Evp: [ἐκ, γαῦρος].

,Ἐκγέγαα, (de вnde inf: ἐκγεγάμεν, шi пapтч: ἐκγεγαὼς, шi ἐκγεγὼς, fem: υῖα, шi ὦσα,) noet: în локă de ἐκγέγονα, tpe: de кв: шi

Ἐκγεγάτην, noet: în локă de ἐξεγεγονείτην 3: ind: neps: de neste-sъв: ал лвї ἐκγίγνομαι.

Ἐκ-γελάω -ῶ, biit: -άσομαι, pîză tape, (кв xoxote). "Ζεὺς δὲ μὲγ' ἐξεγέλασσεν„. Om: imn: 2) sвpîză, zîmвeskă. "Κῦμα ἐκγελῶν„. Плt: (вezї шi διαγελῶ. 3); (fir: шi прin întind:) mъ nopneskă кв oapekape sromotă. "Ἔνθεν ἐκγελᾷ ὀστέων ῥαγέντων φόνος„. Evp:. [din

Ἔκγελως, ωτος (ὁ), pîsă tape, (кв xoxote). [ἐκ, γέλως].

Ἐκγενέτης, ου (ὁ), noet: în локă de ἔκγονος.

Ἐκγενής, ἐος (ἑ, ἡ), ronită de neamвл, saă pвdeле sale. (Sof: Edin: 1: 1506:)

Ἐ-γεννάω -ῶ, bîit: -ήσω, naskă, prodвkă.

Ἐκ-γιγαρτίζω, biit: -ίσω, skoцă sîmвврiї, seminцеле din stpвгврî, mepe, шi чл: [ἐκ, γίγαρτον].

Ἐκ-γίγνομαι (γίνομαι), biit: -γενήσομαι, (nex: 2-лea: ἐξεγενόμην, шi 1-iă: кв însem: акт: ἐξεγεινάμην) mъ fakă, mъ naskă, mъ tpaгă din... "Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα„. Il: Г: 2)=Ἀπογίνομαι, mъ denъpteză, mъ dвkă. "Τοῦ ζῆν —„. Ksn: 3) (fir:) este nвtinvosă, de fвквt. "Ἴν', ἢν σὺ βούλῃ κολάσαι τοῦτον, σοὶ τοῦτο μὴ ἐκγένηται„. Apstf: (вezї шi ἐγγίγνομαι).

Ἐκ-γλευκίζομαι, biit: -ίσομαι, (desпpe вină) пв шaї sîntă mвstă, fepвă. [ἐκ, γλεῦκος].

Ἐκ-γλισχραίνω, biit: -ανῶ, fakă чева кв totвл клisosă, saă клeiosă.

Ἐγλυφὴ (ἡ), eшipea пвiвлвї din гъoaче. [din

Ἐκ-γλύφω, biit: -γλύψω, (nas: tpe: de кв: ἐξέγλυμμαι) skoвind (чioплind) чева кв daлta saă skoвitoapea skoцă челе dinъвntpв; (прin вpm:) къвънeză; (de вnde прinч:) skoцă пвiă din гъoaче.

Ἐκ-γοητεύω, biit: -εύσω, fepmekă de totă, saă amъцeskă прin fepmeче.

Ἐκγόνη, fem: ал лвї.

Ἔκγονος (ὁ, ἡ), [ἐκ, γόνος] чел че se tpaцe (îшї ape opiцina) din чinева, fiă saă fiїкъ, nenotă, saă nenoatъ; (în цen:) stpънenotă. "Αἰακὸς ὁ Διὸς ἔκγονος„. Iskp: "Εἴτις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει„. Skp: (шi прin întind:). "Τραχείας χώρας ἔκγονοι„. Плt: (шi fir:) "Ἔκγονος δειλίας ἀργία„. Плt: "Ἔκγονος παιδειῶν„. Плt: пъptaшă din...

Ἐκ-γράφω, шi (miж: кape este шi maї înipев:) ἐκγράφομαι, biit: -γράψω, -ομαι,

preskriĭ. koniezĕ. "Ὁ χρησμὸς, ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπολλωνος ἐξεγραψάμην,,. Apstf: 2) mierrĕ, skoqĕ din listъ, mi vl: "Ἂν ἐκγράψωσί με τῆς βουλῆς,,. Dionis: Emit:

Ἐκ-γρυτεύω, biit: -εύσω, (kom:) rъseskĕ kъstind n' în trenge. [ἐκ, γρύτη].

Ἐκ-γυμνόω -ῶ, biit: -ώσω, rolеskĕ de totĕ, deskoperĕ; (fir:) arътĕ, daĭ de faqъ.

Ἐκ-γυναικόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ἐκθηλύνω.

Ἐκ-δαδόομαι -σῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ faкĕ totĕ (mъ prefakĕ în) zadъ.

Ἐκ-δακρύω, biit: -ύσω, skoqĕ, vъrsĕ lacrъmĭ: (desupe nlante fir:) lъkrъmezĕ, nikĕ ka o lakrъtъ.

Ἐκ-δανείζω, biit: -είσω, înprъmatĕ kъ dobîndъ. [de ende

Ἐκδάνεισις, εως (ἡ), înprъmatape kъ dobîndъ. [mi

Ἐκδανειστὴς, οῦ (ὁ), înprъmatъtorĕ kъ dobîndъ.

Ἐκ-δαπανάω -ῶ, biit: -ήσω, kelтaieskĕ чева de totĕ.

Ἔκδαρσις, εως (ἡ), [ἐκδέρω] жanвipe.

Ἐκ-δασύνω, biit: -υνῶ, îndeseskĕ.

Ἐκ-δέδαρμαι, nas: tpe: de kъ: al leĭ ἐκδέρω.

Ἐκδεδιήτημαι, nas: tpe: de kъ: al leĭ ἐκδιαιτάω. [de ende

Ἐκδεδιητημένως, adv: de naptч; desmiepdat, desfîrnat.

Ἐκδέδορκα, noet: tpe: de kъ: al leĭ ἐκδέρκομαι.

Ἐκδεής, [ἐκ, δέω] έος (ὁ, ἡ), linsitĕ, neisnrъvitĕ. [de ende

Ἔκδεια (ἡ), linsъ, defivitĕ. "Φόρων—,,. Tъч: (vezĭ mi ἔνδεια).

Ἐκ-δείκνυμι, biit: -δείξω, eksnviĕ snpe arъtape, arътĕ la toqĭ, dovedeskĕ, saĭ vъdeskĕ.

Ἐκ-δειμαίνω, biit: -ανῶ, mi

Ἐκ-δειματάω -ῶ, biit: -ώσω, snepiĕ, snъĭmîntezĕ de totĕ.

Ἐκ-δεινόω -ῶ, biit: -ώσω, faкĕ, arътĕ чева maĭ grozavĕ de kît este, mъpeskĕ (kъ vorbe) rъzl.

Ἐκ-δειπνέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἀποδειπνέω.

Ἐκ-δεκατεύω, biit: -εύσω, daĭ zecĭsiala vpe snaĭ leкrъ; 2) iaĭ zecĭsiaлъ, zecĭsieskĕ.

Ἐκδέκομαι, biit: -δέξομαι, lon: în lokĕ de ἐκδέχομαι.

Ἐκδεκτέον, nosil: al leĭ ἐκδέχομαι.

Ἐκδεκτικὸς, ἡ, ὸν, folositorĕ, îndemînatikĕ la priimipe, 2) kvenitĕ la svkvesie (armъsnie dvne altъl în чева). [mi

Ἐκδέκτωρ, ορος (ὁ), priimitorĕ de чева de la altъl; saĭ lъvtorĕ de чева assnrъmĭ; svkvesorĕ (momtenitorĕ). [mi

Ἔκδεξις, εως (ἡ), priimipe de la altъl; svkvesie (momtenipe); anrovape (priimipe kъ mъlgvmipe) de чева. [ἐκδέχομαι].

Ἐκ-δέρκομαι, biit: -δέρξομαι, (tpe: de kъ: ἐκδέδορκα) noet: mъ vĭtĕ de vndeва snpe afarъ.

Ἐκ-δερματίζω, biit: -ίσω, mi

Ἐκ-δερματόω -ῶ, biit: -ώσω, (maĭ noĕ) în lokĕ de...

Ἐκ-δέρω, biit: -δερῶ, (nex: ἐξέδειρα, mi vl:) жanoĭĕ; (fir:) vatĕ tape, (oвmt:) skvtarpĕ kожokъl.

Ἐκ-δεσμεύω, biit: -ευσω, mi

Ἐκ-δεσμέω -ω, biit: -ήσω, legĕ чева de чева, saĭ kъ чева. [ἐκ, δεσμός].

Ἔκδετος (ὁ, ἡ). legatĕ de (saĭ înpre-vnъ kъ) чева. [ἐκ, δέω].

Ἐκ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, priimeskĕ. iaĭ чева de la чinева; svkvedezĕ; iaĭ assnrъmĭ; priimeskĕ vndeва (în kasъ, mi vl:); (priin înfind:) armezĕ (dsne чinева, ne armъ); amtenĕ; (fir:) înqelegrĕ, iaĭ înp' snĕ kinĕ. "Τὸ δὲ ἐπὶ χοίνικι μὴ καθέζου, πυθαγορικώτερον ἐκδέξαιτο ἄν τις,,. Iamвl: (se konf: kъ ἐκλέγομαι).

Ἐκ-δέω, biit: -δήσω, legĕ, saĭ atîpnĕ чева de чева. "Πέτρης ἐκ πείσματα δήσας,,. Od: K: (mi miж) "Τῶν ἱμονιῶν ἐκδησάμενοι τοὺς καθίσκους,,. Fil: "Τὴν ὀρτὴν ἐπετέλεε. τύμπανον ἔχων, καὶ ἐκδησάμενος ἀγάλματα,,. Ep:

Ἐκ-δηδύνω, biit: -υνῶ, prelvnqeskĕ, dakĕ, qiĕ lvnъ vreme, întîrziezĕ.

Ἔκδηλος (ὁ, ἡ), prea învedepatĕ, kvnoskvtĕ; (fir:) foarte însemnatĕ. [ἐκ, δῆλος]. [de ende

Ἐκδηλόω -ῶ, biit: -ώσω, faкĕ чева prea învedepatĕ: vъdeskĕ de totĕ. [mi

Ἐκδήλως, adv; prea învedepat.

Ἐκ-δημαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, ka demagorĕ amъgeskĕ, înlъpĭtĕ.

Ἐκ-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἀποδημέω, mъ dakĕ în stpeinъtate. [mi

Ἐκδημία (ἡ), = Ἀποδημία, kъlъtopie în stpeinъtate. [ἔκδημος].

Ἐκ-δημοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω. = Ἐκδημαγωγέω.

Ἔκδημος (ὁ, ἡ). înlpeinatĕ, linsitĕ din lokъl svĕ; (în цen:) ne fiind de faqъ.

"Στρατεία («ἔξοδος) —.,. Тєч: în stpeinъtate. (вezï ші ἀπέδημας). [ἐκ, δῆμος].

'Εκ-δημοτεύω, вііt: -εύσω, пввлікъ чева în toatъ întindepea.

'Εκ-δηόω -ῶ, вііt: -ώσω. = 'Εκπορθῶ. пвstiezъ жъfsind.

'Εκ-δια-βαίνω. вііt: -βήσομαι, tpekînd прin вре кпъ локъ esъ afaръ.

'Εκ-δια-ζωμεύω, вііt: -εύσω, fepвînd пpefakъ чева de totъ în zeamъ, saŭ fepвъ. пînъ se tonemte de totъ.

'Εκ-διαιτάω -ῶ, вііt: -ήσω, пpefakъ (прінч: supe ръъ) peцітвл (кінвл) вieцвірії квїва. || (пpea овічп: між: saŭ nas: къ ден: saŭ ак: ел:) мъ авatъ din pervлatвл кінъ ал вieцвірії, tpъieskъ pervлat. (de вnde) "Εκδεδιητημένος, η, ον, desfpînatъ. destpъmatъ. [de вnde

'Εκδιαίτησις, εως (ἡ), вbatepe din pervлata dietъ. saŭ din овічпвітвл кінъ ал вieції. [ші

'Εκδιαιτητής, οῦ (ὁ), авътътopъ de чinева din pervлata sa вieцвipe; (прin întind:) корвіторъ de моралъ.

'Εκ-δια-ρίζω (ρίω), вііt: -ρίσω. iaŭ din чева tъind къ fepъstpъвл.

'Εκ-δια-φεύγω. вііt: -φεύξομαι. saŭ -φευξοῦμαι. = Διαφεύγω, skanъ de чева прin fвгъ stpekopinds мъ.

'Εκδίδαγμα (τὸ), лвкрв fъкълъ de învъцъчелъ (вчепікъ) supe черкаре (în metitemвrъ, saŭ mtiinцъ). [ші

'Εκδιδακτέον, nosit; ал лвї

'Εκ-διδάσκω, вііt: -διδάξω, (пех: nas: ἐξεδάην) noet: înвъцъ не чinera (ші nas: мъ învъцъ) чева къ desъвîrpвipe. "Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος,,. Esxл: "Ἡ μέτρα μακρῆς χθονὸς ἐξεδάησαν,.. Manet:

'Εκ-διδράσκω, вііt: ἐκδράσομαι, = 'Εκφεύγω, ші διαφεύγω.

'Εκ-διδύσκω, вііt: ἐκδύσω, = 'Εκδύω.

'Εκ-δίδωμι, вііt: -δώσω, (пех: ἐξέδωκα, ші між: ἐξεδόμην, ші чл:) daŭ afaръ, skoцъ; (desnpe neînsaфl?) prodвkъ. "Ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας,,. Apstf: "Ἐκδιδοῦσι τὸ ἤλεκτρον αἱ αἴγειροι,,. Лвч: "Μέταλλα μονολίθους ἐκδιδόντα πλάκας,,. Stp: "Κοιλάδι τοῖς μὲν οὐδὲν ἐκδιδοῖ,,. Apel: (ші ел:) "Ἐκδιδοῖ (se înц: τὸ ὕδωρ) εἰς ἕτερον ποταμὸν,,. Ep: se вapsъ. (de вnde 2) мъpitъ (fїікъ, saŭ sopъ). "Πέπρακέ γὰρ αὐτὴν (τὴν ἀδελφὴν), οὐκ ἐκδέδωκε,,. Dm: (ші між:) "Πολλὰς μὲν ἐκδόμενας θυγατέρας τοῖς ἀρίστοις,,. Ил: (ші nas:) "Ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνή,,. Dm; (ші ел:) "Οὔτ' ἐκδοῦναι, οὔτε ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων,,. Тєч; 3) daŭ къ кіріе, saŭ къ коmpaктъ чева. (în цен:) къ înвoiaлъ a faче чева. "Ἐκδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν ὥστε κατασκευάσαι,,. Dm: "Ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκ δεδωκὼς κατὰ συγγραφήν,,. Dm: "Ὅταν ἐπὶ τέχνην ἐκδῶ τὸν παῖδα... Ksn: kînd ва da пе копілъ ла meшtemaтъ. "Ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἀπορράψαι,,. Tfp: "Ἐμισθώσατο παρ' οὗ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν,,. Ep: (ші nas:) "Ἀνδράποδα ἐκδεδομένα,,. Ksn: 4) înпpъmatъ къ doвîndъ (maї къ seamъ stpeinї пегъцъtopї). "Ἀργύριον μὴ ἐξεῖναι ἐκδοῦναι Ἀθηναίων μηδενί,,. Dm: "Τεττεράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θράκην Μεγακλείδῃ,,. Dm: (ші nas:) "Ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα,,. Js: 5) înпpaвtiь, daŭ afaръ, пввлікъ. "Ἐξέδωκε νόμισμα.,. Apst: "Γράψας τὸν λόγον ἐξέδωκε,,. Пл: "Τὴν Ῥωμαίων ἱστορίαν ἐκδεδωκότι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ,,. At: (ші nas:) "Ἐκδεδομένου λόγου κατὰ τὴν πόλιν,,. Sin: 6) daŭ (lasъ) чева în mîîneле saŭ stъпînipea квїва. "Τοῖς ἐχθροῖσι μ' ἐκδοῦναι θέλεις,,. Sof: "Ἐκδιδέναι τοὺς αὐτόχειρας,,. Пл: "Ἐκδοῦναι τἀνδράποδα ἐπὶ βασάνῳ,.. ші "Ἀριστόλαν ἐξέδωκε,,. Dm: "Ἀνοσιουργίαις ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες,,. Ess: (ші між:) "Θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥδαν,,. Hind: 7) daŭ înapoї (че sintъ datopъ). "Υμεῖς δ' Ἑλένην καὶ κτήματα ἔκδοτε,,. Il: Г.

'Εκ-δι-ηγέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, пovestesкъ de ла înveцвtъ mînъ ла sfipшitъ къ toate amъpвnteле.

'Εκ-διθυραμβέομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, kazъ, saŭ аквnrъ în stilъ ditipambікъ. [ἐκ, διθύραμβος].

'Εκ-δικάζω, вііt: -άσω, (ка жвdікъtopъ) daŭ sfipшitъ вре вneї жвdікъцї. || (між:) мъ stpъгъneskъ în жвdікатъ. 2) noet: = 'Εκδικῶ. [de вnde

'Εκδίκασις, ιος (ἡ), Dop: în локъ de ἐκδίκησις; ші stpъгъnipe în жвdікатъ. [ші

'Εκδικαστής, οῦ (ὁ, ἡ), (жвdікъtopъ) isъpъnitopъ de прігопіре; ші ='Εκδικητής.

'Εκδικεῖον (τὸ), (Біл:) канцелapia, saŭ печетea лвї [ἔκδικος].

'Εκ-δικέω -ῶ, вііt: -ήσω, înї pesввnъ asвnpa квїва. 2) înї черъ dpentвл прin жвdікатъ. [de вnde

'Εκδίκημα (τὸ), faптъ de ръзввnape, saŭ satisfaчepe. [ші

'Εκδίκησις, εως (ἡ), pesввnape, pesплътipe de ръъ. [ші

'Εκδικητής, οῦ (ὁ), pesввnътopъ, pesплъ-

titorъ de pъъ. "Οὐκ ἐκδικητὴν, ἀλλ' ἀντίδικον αὐτῆς ἐδείκνυ μᾶλλον τὸν δικαστὴν,,. Sim: Metfp: [de вnde

'Εκδικητικὸς, ἡ, ὸν, pелативъ, saъ kontpiввitorъ лa (dap maĭ кв seamъ dopitorъ de) pesввnape.

'Εκδικία (ἡ), = 'Εκδίκησις. 2) isвъвipe de жвdikътopeaskъ roanъ (npinч: nentpв datopie). 3) tpeaвa, saъ datopia лвĭ..

"Εκδικος (ὁ, ἡ), eшitъ din dpentate, nedpentъ. "'Εσοράς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω,,. Esxл: "Οὐδεὶς ποτ' εὐτύχησεν ἔκδικος γεγώς. "Eвp: 2) pesввnътorъ, = 'Εκδικητὴς (de вnde. || sввst:) protektorъ ал (npinч: înnлinitorъ ал dpentъцiлор) в лвĭ opaшъ, saъ вneĭ seminцiĭ. (вezĭ ш i σύνδικος). [ἐκ, δίκη]. [de вnde

'Εκδίκως, adв: afaръ din dpentate, ne nedpentate.

'Εκδιόθεν, adв: în локъ de ἐκ Διόθεν.

'Εκ-δισκεύω, вiit: -εύσω, asвîrлъ чева ka вnъ diskъ. [ἐκ, δίσκος].

'Εκ-διφάω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Εκζητῶ, ш i ἐξερευνῶ.

'Εκ-διφρεύω, вiit: -εύσω, ш i

'Εκ-διφρίζω, вiit: -ίσω, apвnkъ (ш i miж: kazъ жos) din tpъsвpъ. [ἐκ, δίφρος].

'Εκ-διφάω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ foapte setosъ.

"Εκδιφος (ὁ, ἡ), foapte setosъ. [ἐκ, δίφα].

'Εκδιωκτέος, α, ον, nosit: ал лвĭ

'Εκ-διώκω, вiit: -ώξω, saъ -ώξομαι, roneskъ afaръ; isroneskъ din цaръ, ekspatpiezъ. [de вnde

'Εκδίωξις, εως (ἡ), isronipe; ekвilape.

'Εκδοκεῖ (nenepв:), = Οὐ δοκεῖ, nв se пape кв кале.

'Εκ-δονέω, вiit: -ήσω, srвdвĭъ din temeлiĭ; tвpввpъ пpea tape. "Πάντων δ' ἐκδεδόνηντο φρένες,,. Enгp:

'Εκδορὰ (ἡ), жвnвipe. [ἐκδέρω]. [de вnde

'Εκδόριος (ὁ, ἡ), folositorъ лa жвnвipe. (de вnde). "'Εκδόρια (se înц: φάρμακα),,. Diskp: вizikътopl, ш i чл:

'Εκδόσιμος (ὁ, ἡ), de dat кв kipie, saъ кв tokmeaлъ de a se faче. [din

"Εκδοσις, έως (ἡ), npedape de fвrapъ; mъpitape; ediцie de kapte; dape кв kontraktъ (de клъdipe, ш i чл:); înnpвmвtape (upinч: afaръ din opaшъ, saъ statъ); (maĭ noъ) înskpisъ postipe de вpe o prічinъ; saъ (Bis:) dape de вoe în xipotonie de apxiepeъ. [ш i

'Εκδοτέον, nosit: ал лвĭ ἐκδίδωμι. [ш i

'Εκδότης, ου (ὁ), npedътorъ de fвrapъ; editorъ de кърцi; înkipietorъ, ш i чл: [вezĭ ἐκδίδωμι]. [de вnde

'Εκδοτικὸς, ἡ, ὸν, kввenitъ лa npedape, înkipiepe, ш i чл: [ш i

"Εκδοτος (ὁ, ἡ), npedatъ (лъsatъ în diskpeцia saъ stъnînipea) квĭва. 2) datъ кв totвл ла чева. [de вnde

'Εκδότως, adв: кв npedape fъръ kondiцie în diskpeцia npiimitorвлвĭ.

"Εκδουλος (ὁ, ἡ), din poвĭ nъskatъ, saъ din naштepe poвъ. (вezĭ ἄδουλέκδουλος). [ἐκ, δοῦλος].

'Εκδοῦναι, nex: 2-лea de inf:, ш i

'Εκδοὺς, οὖσα, ὸν, nex: 2-лea, de napĭч: ал лвĭ ἐκδίδωμι.

'Εκδοχεῖον (τὸ), op чe слъжeшte лa npiimipe, saъ înkъnepe de чева, вasъ, kasenъ, ш i чл: [ш i

'Εκδοχεὺς, έως (ὁ), = Πανδοχεὺς. [din

'Εκδοχὴ (ἡ), npiimipe din afaръ; sвkчesie, kpnъшie; konцinepe, kpтape; aштentape, nъdъждвipe; kinяa, dвne kape se înцeлeцe чева, saъ însemnape de zічepe, ш i чл:. [ἐκδέχομαι].

'Εκδόχιον (τὸ), = 'Εκδοχεῖον.

'Εκ-δρακοντόω -ῶ, вiit: -ώσω, npefanъ în вalaвpъ. [ἐκ, δράκων].

'Εκδραμεῖν, nex: 2-лea, de inf: ал лвĭ ἐκτρέχω.

'Εκδρὰς, ᾶσα, ὰν, nex: 2-лea, de napĭч: ал лвĭ ἐκδιδράσκω.

"Εκ-δραχμος (ὁ, ἡ), чел în npeцъ de шase dpaxme. [ἓξ, δραχμή].

'Εκδρέπομαι, вiit: -δρέψομαι, taiъ fpвnze ш i чл: din nomъ.

'Εκ-δρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, esъ, mъ aвatъ din кале. [din

'Εκδρομὴ (ἡ), алергape, nъvъlipe, eшipe afaръ (npinч: de înnpesopaцĭ asвnpa înnpesopътopiлор); (în цen:) nъvaлъ (de вpъжmaшĭ întъpiцĭ вndeва); (desnpe плante) pesъpipe; (ptp:) eшipe din sввiektъ. || "Αἱ ἐκδρομαί,,. Tвч: în локъ de οἱ ἔκδρομοι (στρατῶται). [ш i

"Εκδρομος (ὁ, ἡ), алергъiоръ afaръ din (saъ neste) xotъpîta distanцъ de алергape. (de вnde). "'Εκδρομοι,,. Tвч: ш i Ksn: ostaшiĭ, чe se pвn din întpeara tpвnъ, ш i nъvълind atakъ maĭ 'nainte ne вpaжmaшĭ. [ἐκδρέμω neîntp: = 'Εκτρέχω].

'Εκ-δρύπτω, вiit: -δρύψω, srîpiъ, pвnъ, sfiшiъ кв вnriiле.

"Εκδυθι, 2-a: sinr: neps: de nex: 2-лea, ал nopвnч: лвĭ 'Εκδύνω.

"Εκδυμα (τὸ), desnoitвpъ, saъ întвpъ-

къmintea, че se ia прin desпoiepe. [din

Ἐκ-δύνω, шi (miж:) ἐκ-δύνομαι, вiit: -δύσω, -ομαι, (пex: ἐξέδυν, шi чл:) (къ ак ел:) мъ dpsвракъ. "Ἐκδὺς χλαῖναν,.. Od: Ξ: (шi miж:) "Τεύχεα δ' ἐκδύνοντο,,. Opf: (шi fir:) "Τὸν φθόνον τοῦτον ἐκδὺς,,. Пл: 2) (прin întind: къ цen:) esъ, мъ stрекоръ. "Ἐκδὺς μεγάροιο,,. Od: X: 3) (fir:) скапъ. "Νῶϊ δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον,,. Іл: Π: (шi къ прeп:) "Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει,,. Sкр: вezї шi ἀναδύομαι, шi ἐκδύω). [de вnde

Ἔκδυσις, εως (ἡ), desвръкаре; (маї o-вiч: fir:) miжлокъ, саъ локъ de скъпаре "Τὸ δὲ οἴκημα οὔτε ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν εὐ-δερμίαν ἔχον... Ep: "Οὐ γὰρ ἔστι Ἕλλησι εὐ-δερμίη ἔκδυσις μὴ εἶναι σοὺς δούλους,,. Ep: "Αὗται γὰρ ἂν πᾶσαι ἐκδύσεις εἶεν,,. Плt:.

Ἐκ-δυσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, înвлînzeskъ, atparъ eptape. [de вnde

Ἐκ-δυσώπησις, εως (ἡ), îndъплекаре прe milъ шi eptape.

Ἐκ-δύω, вiit: -δύσω, (пex: ἐξέδυσα къ doї ак:) desвракъ, desпoiъ, голeskъ. "Αὐ-τὸς ἐκδύων ἐμὲ τὴν ἐσθῆτα,,. Esxл: (шi miж.) "Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο,,. Іл: Γ: (шi пas:) "Ὁ δὲ Μαρσύας νικᾶται, καὶ τὸ δέρμα ἐκδύεται,,. Палеf: "Ἅμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ,,. Ep: (вezї шi ἐκδύνω).

Ἐκ-δωριόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, мъ lакъ (dintp' алtъ чева) Dopieъ. "Οἱ Κυνού-ριοι.. Ἴωνες ἐόντες ἐκδεδωρίευνται ὑπό τε Ἀργεί-ων ἀρχόμενοι καὶ τοῦ χρόνου,.. Ep: [ἐκ, Δωριεύς].

Ἐκέδασσε, пoet: în локъ de ἐσκέδασε, 3-a: sinr: пeps: de пex: ал лвї скедáννυμι.

Ἐκεῖ [κεῖ, Εол: în локъ de τῇ] adв: лок: аколо, înтp' ачелъ локъ. [de вnde

Ἐκεῖθεν, adв: лок: de аколо, dintp' ачелъ локъ; (fir:) dintp' авestea, саъ din чеде врmъtoape. "Γνοίη δ' ἄν τις ἐκεῖθεν, Iскр: 2) (къ цen:) în локъ de ἐπέκεινα, dinколо. "Ἐκεῖθεν τῆς γραμμῆς,,. Sxл: Плt: 3) (маї noъ) timп: пe врmъ, dвпe авestea, de atвnчї în коло. "Ἐκεῖθεν δὲ ἐλαττοῦσθαι ἤρξατο.,. Diod: [шi.

Ἐκεῖθι, adв: (de stape) аколо, în локъ.

Ἐκείνινος, η, ον, fьквtъ dintp' ачелъ лвкръ. (вezї Apst: meffs:) [din

Ἐκεῖνος [вezї ἐκεῖ], η, ο, прoп: demonstp: (se dedвчe ла пeps: саъ лвк: de пърtate, саъ шi de faцъ, маї denърtate însъ de кîtъ алеле, în прot: de οὗτος). "Ὁ μὲν πριάμενος οὑτοσί, ὁ δὲ πωλήσας ἐκεί-νοσί,,. Плd: "Ἐκεῖνο Λεωκόριον, τοῦτο Θη-σεῖον,,. (Eues: în) Stp: (шi врmatъ de релat:) "Ἀθέμιστός ἐστιν ἐκεῖνος, ὃς πολέ-μου ἔρατaι,,. Іл: I: (шi emfant: маї de мвлte орї înпpeвnъ къ οὗτος, шi чл: sпpe маї мвлtъ întîndepe, саъ маї екsакtъ хо-tърîpe a арtътърії). "Δείξει σε τῷ δακτύλῳ, οὗτος ἐκεῖνος, λέγων,,. Лвч. "Οὗτος ἐκεῖνος, τὸν σὺ ζητεῖς,,. Ep: "Οὐ' εἶμ' ἐγώ σοι κεῖ-νος, ὃν κλύεις ἴσως,,. Sof: "Αὐτᾶς ἄκουκα τήνας,,. Пл: "Τῶν θηρίων τὰ δειλότατα καὶ ἀγεννέστατα, ἐκεῖνα καὶ ψεύδεται καὶ ἐξαπα-τᾷ πάντων μάλιστα,,. D: Xps: "Τοῦτο ἐκεῖ-νο τὸ τῆς παροιμίας,,. Лвч: (шi în парал:) "Ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον,,. Apstf: "Κεῖνο κεῖν' ἄμαρ,,. Пind: (шi în însem: de ковîршipe, саъ fрікъ). "Τίπτε μ' ἐκεῖ-νος ἄνωγε μέγας θεὸς,,. Іл: Ω: "Ἀλλ' εἶ-σιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ,,. Apstf: (шi în локъ de ἑαυτοῦ). "Οὐκ ἔφη, ἑαυτοῦ γε ἄρχοντος, οὐδένα Ἑλλήνων, ἐς τὸ ἐκείνου δυνατὸν, ἀνδραποδισθῆναι,,. Ksn: (шi în fi-гъръ de прedispвnepe). "Ἀλλ' ἐκεῖνο, ὦ ἑταῖρε, ἤδη τραγικοὺς ἑώρακας ὑποκριτάς,,. Лвч: (вezї шi δεῖνα); (шi ел: în felъ de adв: саъ timп:) "Τὸ ἐξαπατᾶν ὅσιον ἐξ ἐκείνου (se înц: χρόνου) ἐγένετο,,. Ksn: "Ἐκ-τοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἴπῃς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου». Fpinx: «Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί». Лвч: de atвnчї. (шi în прfp:) "Ἐς ἐκεῖνο τοῦ χρόνου,,. D: Kas: "Μετ' ἐκεῖνα,,. Tвч: пe вршъ, dвпe авestea. (саъ лок:) "Τῶν ἄλλων τῶν κατ' (περὶ) ἐκεῖνα (se înц: τὰ χωρία) πόλεων,,. Ksn: "Εἰς Ἰταλίαν ἐκπλεύσας οὕτω διέθηκα τοὺς κατ' ἐκεῖνα Ἕλληνας,,. Лвч: (шi dat: fem: simп: în локъ de ἐκεῖ). "Ἦν οἰκέῃ ἐκείνῃ,,. Ep: "Κείνῃ, ὅθι πλατάνιστοι πεφύα-σι,,. Tкр: "Οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι,,. Tвч: "Ἀλ-λα τε τῶν ἐκείνῃ χωρίων,,. D: Kas: (шi adв: de кал:) "Εἰ ἐκείνῃ γ' αὐτὸ σκοποίης,,. Плt: [de вnde.

Ἐκείνως, adв: dвпe ачелъ (чел-алtъ, чел prezisъ, саъ чел чe se ва zive) кіпъ. "Οὕτω πᾶς ἂν ἐθέλοι πρότερον ἢ κείνως,,. Плt: "Οἶμαι δ' ἐκείνως εἰπὼν μᾶλλον δη-λώσειν,,. Iскр:

Ἐκεῖσε, adв: вколо (în мішкаре), ла ачелъ локъ. "Ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτεί-νων χερὶ,,. Eвр:

Ἐκέκαστο, 3-a: sinr: пeps: de nesteвъв: ал neînтp: κάζω. (вezї κέκασμαι).

Ἐκέκλετο, пoet: în локъ de ἐκέλετο, 3: sinr: пeps: a прел: лвї κέλομαι.

Ἐκεκλίμην, пas: пeste-sъв: ал лвї κλίνω.

Ἐκεκλόφειν, пeste-sъв: ал лвї κλέπτω.

Ἐκεκοσμέατο, Ion: în локъ de ἐκεκόσμηντο, 3-a; îm: пeps: a пas: пeste-sъв: ал лвї κοσμέω

Ἐκεκράγειν, neste-sъв: ал лъї κράζω.

Ἔκερσα, noet: în локъ de ἔκειρα, nex: 1-ік. ал лъї κείρω.

Ἐκεχειρία (ἡ), [ἔχω. χείρ] apmistiηie; (în цen:) întpepъпцie: окazie.

Ἐκεχήνη, Ion: ші At: în локъ de ἐκεχήνειν, neste-sъв: ал лъї χαίνω.

Ἔκζεμα (τὸ), op ce se skoate прin tepвepe; (iap прinч:) pesъflътъръ. [ші

Ἔκζεσις, εως (ἡ), pesвърsape de лікъidъ, че tepвe în колкоte; (med:) pевърsape de pesъflътърї. [ші

Ἔκζεσμα (τὸ), = Ἔκζεμα. [ші

Ἐκζεστὸς, ἡ, ὸν, feptъ de totъ: опърitъ. [din

Ἐκ-ζέω, вііt: -ζέσω, = Ἐκβράσσω, daъ ne din afaръ fepвînd în колкоte: (med:) skoцъ pesъflътърї.

Ἐκ-ζητέω -ῶ, вііt: -ήσω, каътъ чева dela чinева, saъ întpe чева; черчetezъ кв amървиtял: черъ кв stървinцъ. "Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω,.. Skp: [de вnde

Ἐκζήτησις, εως (ἡ), къвtape: черчetape кв siлinцъ. [ші

Ἐκζητητὴς, οῦ (ὁ), къвtътorъ: черчetътorъ.

Ἐκ-ζοφόω -ῶ, вііt: -ώσω, întвnecъ de totъ, faкъ întвnekosъ.

Ἐκ-ζωγραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, квгръвeskъ кв вioїчївле.

Ἐκ-ζωόω -ῶ, вііt: -ώσω, пrefakъ чева în вitъ, dовitoчeskъ. ‖ (miж:) faкъ (în sinemъ) вермї.

Ἐκ-ζωπυρέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Ἀναζωπυρῶ, peaцînцъ flакъра чea notolitъ; (fig:) zъdъrъskъ. anpinzъ. [de вnde

Ἐκζωπύρησις, εως (ἡ), peînчinцepe de flакъръ; (fig:) întърîtape, înквражare.

Ἔκηα, noet: nex: 2-лea, ал лъї καίω.

Ἐκηβελέτης, ου (ἡ), noet:, = Ἐκηβόλος.

Ἐκηβολέστατος, η, ον, sвпрл: (nepeг:) ал лъї ἑκηβόλος.

Ἐκηβολέω -ῶ, кitt: -ήσω, asвîрлъ denapte, saъ de denapte sъцецеле. [ші

Ἐκηβολία (ἡ), asвîрliре denapte de sъцецї; ші îndemînъtate ла aveasta. [din

Ἐκηβόλος (ὁ, ἡ), noet: [ἑκὰς, βάλλω] denapte, saъ de denapte asвîрlitorъ de sъцецї (de лъпчї, ші чл:) "Ἀπόλλων —,,. Om: "Χείρ ("Σφενδόνη) —,,. Eвр: (ші прin întind:) "Μάχη —,,. Лъч: въtъліе прin de denapte asвърlitoape apme. 2) (nas:) каре se asвîрлъ, (прin вpm:) aжвnце, se întinde denapte. ""Οπλον ("Δίκτυον)—». Илв: ші Noи: "Ὄφις ... Iamвл. [de вnde

Ἐκηβόλως, adв: кв denapte, saъ de denapte asвîрliре.

Ἐκηλία (ἡ), linîmte. odixnъ: netapвapape. [din

Ἔκηλος (ὁ, ἡ), noet: [ἑκὰς, saъ ἑκὼν] linъ. netapвapatъ; (maї toldaвna în локъ de adв:) în linîmte. Iъръ sromotъ. (вezї ші ἀκαλὸς, ші εὔκηλος).

Ἔκητι [ἑκὼν], adв: saъ прен: (кв цen:) = Ἕνεκα, nentpв. прin. din прічinъ. ші чл: "Ἐμεῦ μὲν ἕκητι βίον ζώοιτε κορώνης... Enгр: кіt desnpe mine. "Θεῶν ἕκητι... Apstf: кв нвtepea, ажвtopял. saъ вoinцa zeilor. (вezї ші ἀέκητι).

Ἐκ-θαλαττέω -ῶ, вііt: -ώσω. prefakъ чева кв totвл în mape.

Ἐκ-θάλλω, вііt: -θαλήσω, -σμαι. (Ipe: de кв: ἐκτέθηλα. ші чл:) skoцъ, daъ влъstapъ, влъstъpeskъ. "Ἐκ φυτοῦ τμηθεὶς κλάδος εἰσαῦθις ἐκτέθηλε,.. T: Prodp:

Ἐκ-θάλπω, вііt: -θάλφω, faкъ прin кълdъръ a pesърi: (fir:) anpinzъ; desволiъ. "Βραχεῖα πῦρ ἐξέθαλφε πέτρα, . H: Sol:

Ἐκ-θαμβέω -ῶ, вііt: -ήσω, adвкъ în mipape, snepiъ: (ші miж:) mъ вîmeskъ, mъ snepiъ. [de вnde

Ἐκθαμβητὴς, οῦ (ὁ), snepiitorъ. înrpozitorъ. [de вnde

Ἐκθαμβητικὸς, ἡ, ὸν, nвtinчosъ. saъ îndemînatikъ a вîmi. a snepia.

Ἔκθαμβος (ὁ, ἡ), вîmitъ, snъîmîntatъ. 2) (neanpoв: ші aввs:) minвnatъ, вîmitorъ, adвкътorъ de snaїmъ. "Καὶ ἰδοὺ θηρίον φοβερὸν καὶ ἔκθαμβον,.. Skp: [ἐκ. θάμβος]. [de вnde

Ἐκθάμβως, adв: кв snaїmъ.

Ἐκ-θαμνίζω, вііt: -ίσω, noet: despъdъчinezъ. stîpneskъ; (fir:) skoцъ diн temeliї; prъпъdeskъ. [ші

Ἐκ-θαμνόομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, (pap) mъ prefakъ în конъчelъ; mъ selвътъческъ. [ἐκ, θάμνος].

Ἔκθανον, noet: în локъ de ἐξέθανον, nex: 2-лea, ал лъї ἐκθνήσκω.

Ἐκ-θάπτω, вііt: -θάψω, desrpoпъ.

Ἐκ-θαῤῥέω(σέω) -ῶ, вііt: -ήσω, iaв кваражъ, înкpedepe, пъdeжde. [de вnde

Ἐκθάῤῥησις, εως (ἡ), înквражape. [ші

Ἐκθάρσημα (τὸ), efektъ de înквражape, sirвръ пъdeжde.

Ἐκ-θαυμάζω, вііt: -άσω, admipъ чева прea мвлt; saъ mъ mipъ. mъ mînвnezъ прea мвлt de чева.

'Εκ-θεάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, privească ca a avea aminte.

'Εκ-θεατρίζω, viit: -ίσω, exersează (ca în teatru) la privirea tuturor; (prin ext:) dau de față; (prin înțel:) ponegresc.

'Εκ-θειάζω, viit: -άσω, înzeiesc; consfințesc. 2) (prin înțel:) laud până peste măsură. 3) sofotesc ceva de zeesc, sfințesc; sau dedau ceva la zeeasă (neste natură) natere. [de unde

'Εκθειασμός, (ὁ), înzeire; întâmplare.

'Εκθεῖν, inf: a lăsa în afară.

'Εκ-θεῖναι, akt: nex: 2-lea, de inf: a lăsa în afară.

'Εκθειόω -ῶ, viit: -ώσω, = 'Εκθεόω. [de unde

'Εκθείωσις, εως (ἡ), = 'Εκθέωσις.

"Εκθεμα (τὸ), or ce se exersează la privire, sau demonstrație, pildă; (fig:) afiș, sau program.

'Εκθέμεν, noct: în loc de ἐκθεῖν, sau ἐκθεῖναι.

'Εκ-θεόω -ῶ, viit: -ώσω, înzeiesc, ne sfințesc, = 'Αποθεόω.

'Εκ-θεραπεύω, viit: -εύσω, săvârșesc cura pe care unii bolnavi, în tămădire de totă. 2) atară fanoare care prin strădanie căutări, sau înfrigurări.

'Εκ-θερίζω, viit: -ίσω, secer din rădăcină; (fig:) stârpesc.

'Εκ-θερμαίνω, viit: -ανῶ, înfierbânt ceva de totă; (prin înțel:) aprinz, înfierbânt. «"Ινα τῷ τρόπῳ τούτῳ καὶ ἄλλοι πρὸς ὅμοιον ἐκθερμαίνωνται ζῆλον τοῦ ἐλεεῖν». Esst: 2) scoate, face a pesfira prin înfierbântare. «Εἰκὸς δὲ τὸ μὲν ὀλίγον περίττωμα ἐκθερμαίνεσθαι, τὸ δὲ πλεῖον μὴ ὁμοίως». Apst: «Τὸν δ' ἐντὸς εὐρῶτα καὶ ζέφον οὐκ ἐκτεθέρμακεν οὐδ' ἐξέωσε διὰ φιλοσοφίας». Pl:

"Εκθερμος (ὁ, ἡ), foarte fierbinte. [ἐκ, θέρμη].

'Εκθεσίη (ἡ), noct: ion: în loc de

"Εκθεσις, εως (ἡ), [ἐκτίθημι] exersare; lepădare (prin: de prisos); (prin: întâmplare: (fig:) deschidere (cezi ἔκφρασις); însușire mărturisire de simțiminte rău; (în vechi drame) întâmplare; (în jocuri de noroc) cîștig, ce se depune în pisc de fie-care din jucători; (sinonim) aprisos.

"Εκθεσμος (ὁ, ἡ), [ἐκ, θεσμὸς] nedrept, nelegiuit. 2) (sinonim) neobișnuit, vădat. (cezi ni ἄτοπος). «"Οναρ εἶδεν ἔκθεσμον· ἐδόκει γὰρ κύτην τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι». Pl: [de unde

'Εκθέσμως, adv: în chip nelegiuit.

'Εκθετέον, nosit: a lăsa ἐκτίθημι.

'Εκθετικὸς, ἡ, ὀν, conținător de (sau folositor la) exersare, deschidere, postire de ceva. [ni

"Εκθετος (ὁ, ἡ), exersat, lepădat afară, părăsit. [ἐκτίθημι].

'Εκ-θέω, viit: -θεύσομαι, alerg afară.

'Εκ-θεωρέω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Εκθεάομαι.

'Εκθέωσις, εως (ἡ), înzeire, = 'Αποθέωσις. [ni

'Εκθεωτικὸς, ἡ, ὀν, natinvos, contribuitor la înzeire. [ἐκθεόω].

'Εκ-θηλάζω, viit: -άσω, sugând sorb dinăuntru.

'Εκθήλυνσις, εως (ἡ), afemeiare, moleșire; (fig:) slăbire, destindere. «'Επιθέσμου —». Impr: [din

'Εκ-θηλύνω, viit: -υνῶ, (pas: tre: de ex: ἐκτεθήλυμμαι, ni ἐκτεθήλυμαι, ni ἐκτεθήλυσται) afemeiez, moleșesc, slăbesc. «"Ασαρκόν τε ἅπαν τὸ σκέλος.. καὶ ἐκτεθηλυσμένον καὶ λεπτότερον γίνεται». Impr: (cezi ni ἀστυσία). 2) (gram:) postesc zicere în neamă femeiesc. «Οἱ "Ιωνες πάσας τὰς ἀγέλας ἐκθηλύνουσι τῇ προφορᾷ, τὰς ἵππους καὶ τὰς ὄνους καὶ τὰς βοῦς λέγοντες». Etim:

'Εκθηρατέον, nosit: a lăsa...

'Εκ-θηράομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, ni

'Εκ-θηρεύω, viit: -εύσω, (prin:) scoate vânatul din cârdășie (în gen:) vânez ni prinz.

'Εκ-θηριόω -ῶ, viit: -ώσω, prefac; (transformez) în fiară; (fig:) sălbătăcesc.

'Εκ-θησαυρίζω, viit: -ίσω, scoate bani ni ul: din tesaură sau loc, unde se pun în păstrare.

'Εκθλιβὴ (ἡ), = "Εκθλιψις. [din

'Εκθλίβω, viit: -θλίψω, stoarce strângând scoate din păsură, stoarc; (gram:) scoate literă (prin: din mijlocul silabei). (cezi ἔκθλιψις); (fig:) stăpânire de sine din toate părțile. [de unde

"Εκθλιμμα (τὸ), stoarsură, sau ce ese din stoarce; (med:) stoarcere, sau pană prodasă din stoarce, sau stârnire. [ni

'Εκθλιπτέον, nosit: a lăsa ἐκθλίβω. [ni

"Εκθλιψις, εως (ἡ), stoarcere prin stoarce; (gram:) tăiere de literă (prin: din mijlocul silabei, sinc: συηπτοῦχος în loc de συηπτροῦχος).

'Εκ-θνήσκω, viit: -θανοῦμαι, lesin; «'Αφαιρουμένου δὲ ἔξω τοῦ κάματος, πλείονος

μὲν ἐκθνήσκουσι, πολλοῦ δ' ἄγαν ἀποθνήσκουσιν». Apst: «Καὶ ἐξέθανε πεντάκις, ὡς τεθνᾶναι δοκέειν». Ipkp: «Ὑέλῳ ἔκθανον». Od: Σ. amă лешinat de pîsă.

'Εκ-θοινάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, noet: mъnînkă de totă.

'Εκ-θολόω -ῶ, biit: -ώσω. tъpъpă чева къ totьл.

'Εκθορεῖν. nex: 2-лea, de inf: ал лъĭ ἐκθρώσκω.

'Εκ-θόρνυμαι, noet: (maĭ noă) în локă de ἐκθρώσκω.

'Εκ-θορυβέω -ῶ, biit: -ήσω, sперiă пе чinева къ sпă mape sromotă.

Ἔκθρεψις, εως (ἡ), крешtере (прin хрънipe). [ἐκτρέφω].

'Εκ-θρηνέω -ῶ, biit: -ήσω, плînгă tape, mъ жълeskă.

'Εκ-θριαμβεύω, biit: -εύσω, = 'Εκπομπεύω, saă Θεατρίζω.

'Εκ-θροέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Εκθρυλέω. 2) = 'Εκθορυβέω.

'Εκ-θρομβόω -ῶ, biit: -ώσω, înkegă чева în kină de a se forma вълзĭ, saă вългърĭ, ші чл: [de sпde

'Εκθρόμβωσις, εως (ἡ), formape de вълзĭ прin înkegape.

'Εκ-θρυλέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διαθρυλέω, пъвлікă, daă în пъвлікă.

'Εκ-θρύπτω, biit: -θρύψω, sfърtmînd daă afaръ, saă лепъdă afaръ în fърîmътърĭ (ка mapea коръбiile în вякъцĭ).

'Εκ-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (nex: ἐξέθορον, ші чл:) noet: (къ цеп: saă ак:) = 'Εκπηδῶ, sърă, mъ арънкă afaръ. «Ἔκθορε δίφρου». Il: Π. «Λαγωὸν δίκτυον ἐκθρώσκοντα». Epгp: «Ἔκθορες ἀντολίηθεν, φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος». Epгp: «Ἐκ τῆς εὐνῆς ἄζωστος ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε». Ап: (ші desпърц: de преп:) «Ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόως δε». Апlm:

Ἔκθυμα (τὸ), [ἐκθύω] pesвflъtъpъ, вявъ.

'Εκ-θυμαίνω, вîit: -ανῶ, mъ пекъжeskă преа mвлт, mъ înfвpieză.

'Εκ-θυμέω -ῶ, biit: -ήσω, (fъpъ kază) = 'Αθυμέω, mъ deskвpaжeză, mъ desпъdъждвîeskă. 2) (къ ак:) = 'Επιθυμῶ. [ші

'Εκθυμία (ἡ), = Προθυμία. [ἔκθυμος].

'Εκ-θυμιάω -ῶ, biit: -άσω, skoцă (ші nas: mъ pisineskă în). авърĭ, saă fъmă, (în цеп:) în евапорацiie. «'Εκθυμιῶμαι εἰς ἀτμόν». Kлmd: Кікл: mъ евапорeză.

Ἔκθυμος (ὁ, ἡ), (компр -ότερος, sвпрл: -ότατος) înfвpiată de пекază; foapte вoi-

topă, ші aktivă. = Πρόθυμος. [ἐκ, θυμός]. [de sпde

'Εκ-θυμόω -ῶ, biit: -ώσω, пекъжeskă, înfвpieză преа mвлт. [ші

'Εκθύμως, adв: din iniiмъ. къ toatъ вoinца. 2) (în ръă) къ înfвpiape.

'Εκθυσία (ἡ), жertfъ sпре înвлînzipe ші апърape de ръă. [ші

'Εκθύσιμος (ὁ, ἡ), de каре se noate апъра чinева прin жertfe; лвкрă de fвцit (foapte ръă). [ші

Ἔκθυσις, εως (ἡ), = 'Εκθυσία. 2) (med:) enipe de pesвflъtърĭ. [ші

'Εκθυτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiввitopă, folositopă ла апърape de реле прin îmвлînzitoape жertfe. [din

'Εκ-θύω, biit: -θυσω. жertfeskă; (прin întind:) пръпъdeskă. || (mik:) mъ апърă de вpe sпă ръă, saă mъ кърцă de skfleteaskъ пînгъpipe прin îmвлînzitoape жertfe: (în цеп:) atpară прin жertfe miлъ ші eptape. «Τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους εὑρεῖν πόνων ἀνάπαυλαν». (Eвp: în) Klm: 2) (med:) skoцă кавe. pesвflъtърĭ. «Τὸ ψυχρον ὠφελέει τὰ ἐρυθρὰ, οἷα ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐκθύει». Inep:

'Εκ-θωπεύω, biit: -ευσω, smъцeskă, atpară, îndвплекă къ лінгвшірĭ. [din

'Εκ-θώπτω, biit: -θώψω, noet: în локă de ἐκθωπεύω.

Ἔκιχε, noet: 3-a: sinr: neps: a nex: 2-лea, ал лъĭ κιχάνω.

'Εκ-καγχάζω, biit: -άσω, pîză къ хохote (tape). «Ὥσπερ οἱ κατέχειν πειρώμενοι τὸν γέλωτα, ἀθρόον ἐκκαγχάζουσιν». Apst:

'Εκ-καθαίρω, biit: -αρῶ, (nex: ἐξεκάθηρα, ші чл:) кърцă чева къ desъвîршipe; (fir:) лъmвeskă sokoteaлъ.

'Εκ-καθαρίζω, biit: -ίσω, (maĭ noă) în локă de ἐκκαθαίρω.

'Εκκάθαρσις, εως (ἡ), [ἐκκαθαίρω] кърцipe; алецере de sokoteaлъ.

'Εκ-καθεύδω, biit: -ευδήσω, dopmă afaръ (прinч: ка strежарă de noante).

'Εκκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), шaïsпрezeче. [ἕξ, καὶ, δέκα].

'Εκκαιδεκαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de шaïsпрezeче degete. [ἑκκαίδεκα, δάκτυλος].

'Εκκαιδεκάδωρος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de шaïsпрezeче палme. [ἑκκαίδεκα, δῶρον].

'Εκκαιδεκαετηρὶς, ίδος (ἡ), кърsă de шaïsпрezeче anї. [ші

'Εκκαιδεκαέτης, εος saă έος (ὁ, ἡ), de

шаїѕпрезече анї, саѣ каре дѣпеште шаїѕпрезече анї. (везї ші δεκαέτής). [ἑκκαίδεκα, ἔτος].

Ἐκκαιδεκάλινος (ὁ, ἡ), компѫѕѣ din шаїѕпрезече фире. [ἑκκαίδεκα, λῖνον].

Ἐκκαιδεκαπάλαιστος (ὁ, ἡ), = Ἐκκαιδεκάδωρος. [ἐκ–, παλαιστή].

Ἐκκαιδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), де шаїѕпрезече коцї. [ἐκ–, πῆχυς].

Ἐκκαιδεκαστάδιος (ὁ, ἡ), де шаїѕпрезече стадїї. [ἐκ–, στάδιον].

Ἐκκαιδεκασύλλαβος (ὁ, ἡ), де шаїѕпрезече сілабе. [ἐκ–, συλλαβή].

Ἐκκαιδεκαταῖος, α, ον, каре се фаче, саѣ фаче чева ȋn шаїѕпрезече зіле. [ἑκκαιδέκατος].

Ἐκκαιδεκατάλαντος (ὁ, ἡ), чел че аре (саѣ се прецѫеште) шаїѕпрезече талаңцї. [ἑκκαίδεκα, τάλαντον].

Ἐκκαιδέκατος, η, ον, ал шаїѕпрезечелеа. [ἑκκαίδεκα].

Ἐκκαιδεκέτης, εος (ὁ), ші

Ἐκκαιδεκέτις, ιδος (ἡ), =Ἐκκαιδεκαέτης.

Ἐκκαιδεκήρης, εος –ους (ἡ), (ναῦς, корабіе) чеа кѫ шаїѕпрезече рîндѫрї де вîсле, саѣ вîлсашї. (везї ші τριήρης). [ἐκ–, ἐρέσσω].

Ἔκκαιρος (ὁ, ἡ), чел фѫръ време, саѣ трекѫтѫ неште времеа са. [ἐκ, καιρός].

Ἐκ-καιω, виіт. –καύσω, (нех: ἐξέκαυσα, ші ἐξέκηα, ші At: ἐξέκεα, ші чл:) арзѫ чева де тотѫ; апринзѫ; ȋнчинрѫ, ȋнтеңезѫ фокѫл; (фіг:) аңîңѫ, zъдъръскѫ; (med:) причинїескѫ ȋнфламаңіе.

Ἐκ-κακέω –ῶ, виіт: –ήσω, ȋмї піерзѫ кѫмпъцѫл, саѣ ръвдареа (ȋn време де примеждіе). (везї ші ἐγκακέω, ші ἐθελοκακέω).

Ἐκ-κακύνω, виіт: –υνῶ, кîрпескѫ де чева ка де ръѫ.

Ἐκ-καλαμάομαι –ῶμαι, виіт: –ήσομαι, смîческѫ (іпарѫ) чева афарѫ, саѣ ȋн ѕѫѕ ка пескарїї кѫ трестіа.

Ἐκ-καλέω –ῶ, виіт: –έσω, кіемѫ, (ші прin ȋntind:) факѫ не чінева сѫ еасѫ афарѫ; (фіг:) ȋндемнѫ, аңîңѫ, даѣ причинѫ, саѣ причинѫїескѫ. ‖ (між:), == Ἐπικαλοῦμαι. (де вnde) «Ἐκκαλῶ τὴν δίκην». Лц: апелѫ жѫdікаta. 2) (ȋn Sof: Edin: T: 507:) греш: ȋn локѫ де ἀικάλλω. 3) (ȋn жѫрѫт: лаї Iнкр:) ȋn локѫ де ἐκλαλέω.

Ἐκ-καλλύνω, виіт: –υνῶ, ȋнфрѫмѫѕеңezѫ (ȋнтокмескѫ) чева десъвîршіт. 2) (dвnе алъ ȋnsem: а прец:) desfрѫмѫѕеңezѫ, крîңескѫ.

Ἐκ-καλλωπίζω, виіт: –ίσω, = Ἐκκαλλύνω.

Ἔκκάλυμμα (τὸ), ор че ѕ' а deѕкопепіт, саѣ контрівѫіешіе ла deѕкопепіре (dоvedipe). [ші

Ἐκκαλυπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) –ικῶς, пѫtinчoѕѫ, саѣ контрівѫіторѫ ла deѕкопепіре; (фіг:) екѕплікатівѫ. [din

Ἐκ-καλύπτω, виіт: –ύψω, =Ἀποκαλύπτω, deѕкоперѫ; (прin ȋntind:) факѫ кѫноскѫтѫ, въdeѕkѫ. [de вnde

Ἐκκάλυψις, εως (ἡ), deѕкопепіре; (прin ȋntind:) въdipe.

Ἐκ-κάμνω, виіт: –καμοῦμαι, оѵоѕeѕkѫ; (прin врт:) мъ лаѕѫ de чева.

Ἐκ-κανάσσω (ζω), виіт: –άξω, (ȋn прот: de ἐγκανάσσω) деѕпертѫ кънъцѫіа, ші чл: (вînd кѫ кîлкîіте лікѫідѫл копрinѕѫ ȋnтр' ȋnѕa).

Ἐκ-καπηλεύω, виіт: –εύσω, вînzѫ прекѫпецind чева фалѕіfікаѣ, прefъкѫѣ.

Ἐκ-καρδιόω –ῶ, виіт: –ώσω, ѕкоцѫ іnіma доvіtокѫлѫї, вітеї. [ἐκ, καρδία].

Ἐκ-καρπέω –ῶ, виіт: –ήσω, факѫ ѕъмînңъ. «Ὅταν ἡ πόα ἐκκαρπῇ». Mat: med:

Ἐκ-καρπίζομαι, виіт: –ίσομαι, =Ἐκκαρπόομαι. «Ὁ ἐρέβινθος ταχὺ ἐκκαρπίζεται τὰ ἐδάφη». Tfp: ѕвңe, zлеіешіе тоатъ вmezеала. 2) == Καρποφορῶ. «Ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται». Annm.

Ἐκ-καρπόομαι –οῦμαι, виіт: –ώσομαι, іаѣ подѫ din чева; (прin ȋntind:) кѫ авѫѕѫ екѕпоатezѫ ѕпре алѫ меѣ фолоѕѫ вре вnѫ локѫ: (ȋn цеn:) мъ фолоѕeскѫ, кîштігѫ. (Тѣч: È, 28:). [de вnde

Ἐκκάρπωσις, εως (ἡ), доѵîndipe де подѫ, кîштірape.

Ἐκ-καρτερέω –ῶ, виіт: –ήσω, ѕтърїескѫ, рaѵdѫ nînъ ȋn ѕfîршітѫ.

Ἐκ-καρυκεύω, виіт: –εύσω, гътeскѫ вѫкаѣе кѫ залцъ мештешѫңітѫ.

Ἐκ-καυλέω –ῶ, виіт: –ήσω, (вotn:) факѫ кочеапѫ, саѣ которѫ; факѫ ѕъмînңъ. [de вnde

Ἐκκαύλημα (τὸ), кочеапѫл, че ѕкот плантеле. [ші

Ἐκκαύλησις, εως (ἡ), ешіре де которѫ ла плантe.

Ἐκ-καυλίζω, виіт: –ίσω, таїѫ кочеапѫл плантеї; саѣ о деспъdъчinezѫ ȋмпребнъ кѫ которѫл.

Ἐκ-καυλόω –ῶ, виіт: –ώσω, =Ἐκκαυλέω.

Ἔκκαυμα (τὸ), ор че контрівѫіешіе ла (саѣ се прічинѫїешіе din) арdepe, ad: аңîңъѫторъ, саѣ арѕъѫторъ: (ші fir:) прічинъ

matepie de чева. (se конf: кв ἔγκαυμα). [ші

Ἔκκαυσις, εως (ἡ), apdepe, înчinцepe de fokъ; anpindepe; (fir:) întъpîtape. [ші

Ἐκκαυστικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosъ, saъ кв însвшime de a anpinde, a aцîцa apdepe; ші (fir:) de a întъpîta, saъ a peskвла. [ἐκκαίω].

Ἐκ-καυχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήτομαι, mъ fълeskъ de faцъ, ші nesfiit.

Ἐκ-κάω, At: în локъ de ἐκκαίω.

Ἐκκέας, ασα, αν, At: în локъ de ἐκκαύσας, nex: de партч: a лвї ἐκκαίω.

Ἔκ-κειμαι, вiit: -κείσομαι, (прел: ἐξεκείμην, ші чл:) (dвne ziч:) zакъ afaръ, sîntъ ekspвsъ, пъръsitъ în miжлокъ, (прin вpm:) în вedepea, ші (прin întind:) în вoea, saъ diskpeцia tвtвлор. «Ἔνθα ὁ παῖς ἐξέκειτο». Глstp: «Ἄφυρον ἕτοιμον ἔκκειται τοῖς ἐπιπλέουσι». Stp: «Παντὶ τῷ ἰδεῖν ἐκκείμενον». D: Ал: «Σοὶ μόνῳ ἐκκείμεθα». Sin: sîntem înkinaцї вoinцeї tале, saъ ekspвшї de faцъ, ка sъ ne квnoшfї sв fлetелс. «Ἐκκειμένων οὖν τῶν βίων ἐπιδράμωμεν τῷ λόγῳ τὰς διαφοράς». Пл: «Ἐξέκειτο ἔμπροσθεν τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις». Dm: epa лiпiтъ пе пepete dinaintea adвnъpiї. «Τοῖς δὲ ναυπηγοῖς μισθοὶ ἔκκεινται παρὰ τοῦ βασιλέως». Stp: = Πρόκεινται. «Τὸ Ταίναρον ἀκτὴ ἐστιν ἐκκειμένη». Stp: eшitъ afaръ. «Οὐ δοκεῖ γεγράφθαι ἡ θεὸς, ἔκκειται δὲ οἷα λαβέσθαι». Filstp: [de вnde

Ἐκκειμένως, adв: (dc партч:) (fir:) deskis, de faцъ, fъръ fъцъpic, saъ вiклenic, кв sinчepitatc.

Ἐκ-κεινόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: în локъ de ἐκκενόω.

Ἐκ-κείρω, вiit: -κερῶ, (nex: ἐξέκειρα, ші чл:) =Ἀποκείρω.

Ἐκκεκαλυμμένως [ἐκκαλύπτω], adв: (dc партч:) deskопepit, dc faцъ, nesfiit.

Ἐκκεκαρμένος, η, ον, nas: tpe: dc кв: ал партч: лвї ἐκκείρω.

Ἐκκέλευθος, (ὁ, ἡ), noct: авълвlъ din кале; рълъчilъ; saъ datъ ла o партс. «Λαθραῖα κἀκκέλευθα». Лік: (алцїї întdpentcazъ кaккέλευθα, ad: κατὰ κέλευθα). [ἐκ, κέλευθος].

Ἐκ-κενόω -ῶ, вiit: -ώσω, dешertъ чева de totъ; голeskъ. «Μάχαιραν —». Skp: skoцъ din тeакъ. «Θυμόν —». Tfp: îmї daъ sвflетвл.

Ἐκ-κεντέω -ῶ, вiit: -ήσω, întвnrînd пълpвnzъ пînъ dinколо (ші аша omopъ) пе чinева. 2) skoцъ чева кв fpirapea, ші чл: «Ἐάν τις ἐκκεντήσῃ τὰ ἔρματα τῶν ὄφεων». Apst: [de вnde

Ἐκκέντησις, εως (ἡ), întвnцepe пълpвnzвtoape пînъ dinколо, saъ skoatepe de чева afaръ кв sвляца, fpirapea, ші чл:

Ἔκκεντρος (ὁ, ἡ), (екчentpъ) чел чe se mішкъ afaръ din xotъpîtвл чentpв. «Σφαῖρα —». Mtm: ші Astpnm: [ἐκ, κέντρον]. [de вnde

Ἐκκεντρότης (ἡ), însвшimea челвї чe se mішкъ afaръ din чentpв.

Ἐκκένωσις (ἡ), [ἐκκενόω] desъвîpшitъ деmeptape.

Ἐκκέοιτο, 3-a: sinr: neps: de noft: ал лвї ἔκκειμαι.

Ἐκ-κεραΐζω. вiit: -ίσω, noet: =Ἐκπορθῶ, пръпъdeskъ de totъ.

Ἐκ-κεράννυμι. вiit: -κεράσω, = (saъ грeш: în локъ de) ἐγκεράννυμι.

Ἐκκεχυμένως. [ἐκχέω], adв: (dc партч:) = Χύδην, înвiшвral, пекрвцat; pisimit.

Ἐκ-κηραίνω, вiit: -ανῶ, noet: вatъmъ (слъвeskъ, înшвцinezъ) de totъ.

Ἐκκήρυγμὸς (ὁ), = Ἐκκήρυξις. [ші

Ἐκκήρυκτος (ὁ, ἡ), sвnвsъ (saъ de osîndit) ла пввлікape dc eksпatpiape, proskpisъ, saъ de eksiлat; (în цen:) isronilъ. [ші

Ἐκκήρυξις, εως (ἡ), isronipe, прin вestitopъ, saъ пввлікape, eksiлape din цaръ; (în цen:) вestipe прetвtindinea. [din

Ἐκ-κηρύσσω (ττω), вiit: -ύξω, isroneskъ, (eksiлezъ) пе чinева, пввлікînd aчeasta прin вestitopъ.

Ἐκ-κιναιδίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ afemeiczъ кв totвл. [ἐκ, κίναιδος].

Ἐκ-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, mішкъ din локъ, stpътвtъ чева de вndeва; (прin вpm:) peskолeskъ, skолъ în пічoape, daъ прічinъ, întъpîtъ. (вezї ші ἐκκυνέω).

Ἐκ-κιρρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ чева de totъ гълвepічosъ, saъ рошк-галвenъ (ка пара fokвлвї). «Οἱ ἐκκεκιρρωκότες τὰ κατ' ὄνυχα τῆς ὁπλῆς μαλακοὶ καὶ πονηροί». Iпiatp: [ἐκ, κιρρός].

Ἐκ-κλάω -ῶ, лiit: -άσω, fpînrъ din чeва, saъ fъpîmъ de totъ; (fir:) desnepвezъ, слъвънoцeskъ. (se конf: кв ἐγκλάω).

Ἐκ-κλείω, вiit: -κλείσω, ekskвїъ, ad: înkizînd лasъ пе чinева afaръ; (прin вpm:) опpeskъ; (în цen:) лinseskъ пе чinева de чева; акчentczъ, skoцъ din nвmъpъ.

Ἐκ-κλέπτω, вiit: -κλέψω, fъpînd skoцъ чева de вnde este пвsъ în пъstpape; (în

цеп:) іаъ пе ѕъріш; (прin întind:) askъnzъ; (fir:) amъцeskъ, înшелъ.

'Εκ-κλείω, Ion în локъ de ἐκκλείω.

'Εκ-κληματόομαι -εῦμαι, biit: -ωθήσομαι, (вtn: desnpe вie) odpъзлeskъ (прin вpm: îmї перzъ podnivia în) mвлtc шi лвnцї koapde de вiцъ.

'Εκκλησία (ἡ), [ἐκκαλέω] (în цеп:) adъnape ла вnъ локъ de oamenї kiemaцї nentpъ ачелашї sfîpшitъ. «Εἶδον δὴ ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν». Skp: (iap napt: шi прinч: 2) пъблікъ adъnape de (прinч: repъблікanї) четъцenї snpe черчetape шi ківzвipe de пъбліче треbї. (în Atena afapъ de opdinapeле шi лецїзiteле adъnпърї se maї кошплектаъ шi ekstpaopdinape, kape se нвmiaъ Σύγκλητοι). (de вnde) «'Εκκλησίαν ποιεῖν (διδόναι, ἀποδιδόναι, συνάγειν, κηρύττειν, ἐκκλησιάζειν, προτιθέναι, ἀνιστάναι, шi чл:)». Saъ. «'Εσται («Γίγνεται, «Καθίσταται, «'Αποδέδοται, «'Ηκεν, «'Επῆλθε, шi чл:) ἐκκλησία». Πορεύεσθαι («'Αναβαίνειν) εἰς τὴν ἐκκλησίαν». Dm: Iskp: «'Επεισεν ἐπ' ἐκκλησίας τὸ πλῆθος». Tвч: 3) локвл, вnde se комплекta adъnapea. «Διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν». Лвч: aчeasta de вniї seîndpent: κλισίαν). 4) (ла крешtinї A') sistema, totaлвл dpent-kpedinчошiлор (ка четъцenї aї черешteї îmпъръцiї). «Πιστεύω εἰς μίαν шi чл: ἐκκλησίαν». Tщ: (B'. maї пар'к:) мвлцimea крешtiniлор dene a локвpea, че se пъstopeшte de вnвл шi ачелашї episkonъ. «Τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν Κορίνθῳ». Skp. (C') Slinta Biseprкъ (kasa de pвгъ) a крешtiniлор. «Οἱ πρόγονοι τὰς 'Εκκλησίας ἡμῶν ᾠκοδόμησαν». Xps: (D.) adъnapea въtpîniлор, soвopъ, saъ sinodъ. «Εἰπὲ τῇ 'Εκκλησίᾳ». Skp: [de вnde

'Εκκλησιάζω, biit: -άσω. (прел: ἐκκλησίαζον, шi ἐξεκλησίαζον) (stpъm:) adъnъ, комплектezъ adъnape; (nestpъm:) мъ adъnъ, мъ кіпzвieskъ înпpeвnъ, вopвeskъ în adъnape пъблікъ. 2) priimeskъ чева de вnъ în Biseprкъ. «Βιβλίον ἐκκλησιαζόμενον τὸ μὴ ἀπόκρυφον». Xps. [de вnde

'Εκκλησιασμὸς (ὁ), комплектape de пъблікъ adъnape. [шi

'Εκκλησιαστήριον (τὸ), локъ de пъблікъ adъnape. [шi

'Εκκλησιαστὴς, οῦ (ὁ). чел че se adъnъ, saъ вopвeшte în пъблікъ adъnape. [de вnde

'Εκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, pелativъ ка (saъ fъкътъ în) пъблікъ adъnape. (de вnde) «'Εκκλησιαστικὸν (τὸ), (se înц: τέλος, saъ ἀργύριον) плata, че se da snpe desnъгввipe четъцenілор, че se adъnaъ. 2) (ла крешtinї) образъ вisepiчeskъ, saъ клерікъ; (saъ simn:) dpent-kpedinчosъ, neepetikъ.

'Εκκλησις, εως (ὁ), kiemape, îndemnape; întъpîtape. 2) провокape (ла въtълie, saъ dвелъ); kiemape snpe ажвtopъ (de Dвmnezeъ), = 'Επίκλησις. 3) апелape de жвdikatъ ла o млї înaltъ instanцъ; шi чл: але лвї [ἐκκαλέω].

'Εκκλητεύσιμος (ὁ, ἡ), (прinч: δίκη) = 'Εφέσιμος, de апелат. [din

'Εκκλητεύω, biit: -εύσω, tpaгъ în жвdikatъ (saъ protestezъ, къ boiъ nipî) пе чел че пъ boieшte a mъptчpisi în faвopвл прічineї теле. (bezї шi λειπομαρτύριον). [шi

'Εκκλητικὸς, ἡ, ὸν, (ка цen:) îndemînatikъ (saъ ка însвшime de) a atpaце, saъ a întъpîta, a peskвла. [din

'Εκκλητος (ὁ, ἡ), kiematъ, adъnatъ în (прinч: ekstpaopdinapъ) adъnape. «Μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον 'Αργείων ὄχλον». Eвp: «'Ακούσαντες δὲ αὐτῶν οἱ ἔφοροι (τῶν Λακεδαιμονίων) καὶ οἱ ἔκκλητοι». Ksn: 2) (Лец:) чел че жвdikъ, saъ se жвdikъ ка апелацie. «Πόλις —». Esx: «Δίκη —». 3) (sвst:) (ἡ), = 'Εφεσις, (maї noъ) апелацie. [ἐκκαλέω].

'Εκκλιμα (τὸ), = 'Εκκλισις. [шi

'Εκκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), аплекатъ, повîpnitъ snpe afapъ. [din

'Εκ-κλίνω, biit: -κλινῶ, мъ аплекъ, мъ повîpnezъ snpe afapъ; esъ din pîndвл (dpвмвл, saъ nostвл) meъ, мъ daъ ла o napte; (прin întind:) мъ denъptezъ, мъ гepeskъ de чева; (fir:) мъ абатъ, калкъ. (ка ак:). «Τὸν ἱδρῶτα δυσώδη οὕτως ἔχειν, ὥστε πάντας αὐτοὺς ἐκκλίνειν ἐν τοῖς βαλανείοις». At: «Νῦν δὲ αὐτῆς, (τῆς Περσεφόνης) ἐκκλίνουσι τοὔνομα». Плт: «'Εκκλίνοντες τὴν περὶ τὰς ταφρείας ταλαιπωρίαν». Плв: «'Εξεκλίνατε νομιμά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε». Skp: (шi ка цen: преп:) «'Εκκλινον ἀπὸ κακοῦ». Skp: (se konf: ка ἐγκλίνω). [de вnde

'Εκκλισις, εως (ἡ), tpaцepe ла o napte, fepipe; (хірвpц:) skoatepe, saъ eшipe din înkeietвръ. [шi

'Εκκλιτέον, nosit: ал лвї ἐκκλίνω. [шi

'Εκκλιτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, аплекатъ (saъ îndemînatikъ) ла fepipe, saъ fцipe de чева. [шi

'Εκκλιτος (ὁ, ἡ), ачела, de kape se fepeшte, se denъpteazъ чinева.

Ἐκ-κλύζω, viit: -κλύσω, supлъческъ. 2) potonecкъ; isворъскъ. 3) = Ἐκκυμαίνω. «Ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκκλύζεται εἰς τὸ ξηρόν». Apst: [de вnde

Ἔκκλυσις, εως (ἡ), supлape; (med:) кърцipe прin клistipъ. [ші

Ἔκκλυσμα (τὸ), supлъчviтвръ, saъ некърцiя, че se ia прin supлape.

Ἐκ-κλώζω, viit: -κλώσω, isroneskъ кв kiote, хвшвitврї, ші чл:

Ἐκκναισεῦντι. Dop: în локъ de ἐκκναίσουσι, 3-a: îm: neps: de viit: ал лвї.

Ἐκ-κναίω, viit: -κναίσω, рвпъ, sfîшiъ; (прin întind:) amецeskъ (asвpzeskъ) не чinева кв върїрї. (vezї ші ἀποκναίω).

Ἐκ-κνάω -ῶ. ші

Ἐκ-κνήθω, viit: -ήσω, ші

Ἐκ-κνίζω, viit: -ίσω, рвzînd, saъ рвzвind skoцъ, iaъ чева dene чева.

Ἐκ-κοβαλικεύομαι, viit: -εύσομαι, (kom:) мъ sileskъ съ amъцeskъ, съ atpaгъ не чinева кв віклепе мъгвлірї, saъ лiпгвширї. (vezї κόλαβος).

Ἐκ-κοιλαίνω, viit: -ανῶ, skорвpezъ. saъ adînчezъ чева.

Ἐκ-κοιλίζω, viit: -ίσω, ші Dop: ἴξω, skoцъ din mînteче. [ἐκ, κοιλία].

Ἐκ-κοιμάομαι -ῶμαι, viit: -κοιμηθήστμαι, adopmъ, saъ îmї fakъ somnвл; (ші прin вpm:) мъ dewtentъ.

Ἐκκοιτέω -ῶ, = Ἐκκαθεύδω. (vezї ші ἀποκοιτέω). [ші

Ἐκ-κοιτία (ἡ), прeвeriepe, saъ mînepe afaръ supe stpeжвipe de noante. [ші

Ἐκκοιτίζω, viit: -ίσω, esъ din natвл meъ; (desupe pîъ) мъ авatъ din алвia, saъ matka mea. [ἐκ, κοίτη].

Ἐκ-κοκκίζω, viit: -ίσω, skoцъ seminцe-лe, sîmвpiї dintp' o noamъ; (în цen:) skoцъ чева din локвл съъ, smвлrъ, desръdъчinezъ; (fir:) прънъdeskъ; desfвndъ; desnoiъ, ші чл:

Ἐκ-κολάπτω, viit: -άψω, skовind, saъ чionлind кв dania штeprъ sъnate лitepe, ші чл: (desupe nasърї) skoцъ nвiвл din гъoaче. «Κῶλον ὥσπερ ὠὸν ἐκκεκολαμμενον». Tfp: (vezї ші Ἐκγλύφω). [de вnde

Ἐκκόλαψις, εως (ἡ), штерцepe de съnate лitepe, ші чл: (прinч:) skoatepe de nвiъ din гъoaче.

Ἐκ-κολαβέω -ῶ, viit: -ήσω, (прinч: desupe лipъ) пierzъ квieле pesвviteape de koapde; (прin вpm:) fakъ desapmonie; (fir: desupe поецї) мъ рълъческъ în i-маціпърї, пв штiъ, че вorвeskъ.

Ἐκ-κολυμβάω -ῶ, viit: -ήσω, esъ afaръ înnotind.

Ἐκκολυμβή (ἡ), ekspoplape. saъ lpans-poplape afaръ; (прin вpm:) dвчepe de mopтъ ла înгponape. [din

Ἐκ-κομίζω. viit: -ίσω, dвкъ, каръ чева afaръ; (de вnde) dвкъ не mopтъ ла гpoaпъ; (:n цen:) skoцъ de вndeва, ші (прin întind:) skanъ не чinева: (desupe калъ) skoцъ din iesле, ші pisineskъ пвtpецвл. (pap ші noct:)sвfepъ, pавdъ. «Τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν». Evp: [de вnde

Ἐκκόμισις, εως (ἡ), ші

Ἐκκομιστος. (ὁ), = Ἐκκομιδή.

Ἐκ-κομπάζω, viit: -άσω, mъ înгîmfezъ nesfiit ші de faцъ. (vezї ші ἀποκομπάζω).

Ἐκ-κομπέω -ῶ, viit: -ήσω, snapгъ чева кв tposnetъ; (прin вpm:) sneріъ.

Ἐκ-κομψεύομαι, viit: -εύσομαι, прonвцъ (вorвesвъ) кв мвлъ елеганцъ ші слоквицъ..

Ἐκκοπεύς, έως (ὁ, instpвmîntъ, кв каре тъiem, чionлiт чева не din afaръ, saъ не d' asвpa. (vezї ші ἐγκοπεύς). [ші

Ἐκκοπή (ἡ). тъiepe не din afaръ, не d' asвpa. saъ de totъ. «Ἐκκοπάς τε λόφων καὶ ἐγχώσεις κοιλάδων». Stp: (se konf: кв ἐγκοπή). [ші

Ἔκκοπος (ὁ, ἡ). == Κατάκοπος, oвositъ de мвлъ osteneaлъ. [ἐκκόπτω].

Ἐκ-κοπρέω -ῶ, viit: -ήσω, ші

Ἐκ-κοπρίζω. viit: -ίσω, ші

Ἐκ-κοπρόω -ῶ, viit: -ώσω, deшertъ mînteчele de skîrnъ. ‖ (ел: saъ miж:) = Ἀποπατῶ. [ἐκ, κόπρος]. [de вnde

Ἐκκόπρωσις, εως (ἡ), deшertape, saъ кърцipe de mînteче. [ші

Ἐκκοπρωτικὸς, ἡ, ὸν, (кв цen:) folositopъ ла кърцipea mînteчелвї de прisoaseле лвї.

Ἐκ-κόπτω, viit: -κόψω, taiъ din чева, saъ чева de totъ (din ръdъчinъ), =Ἀποκόπτω. «Τὰς ἐλαίας ἐκκόπτοντες». Tвч: (ші fir:) «Παντάπασιν ἐκκοπτέσθω τῆς Ἐκκλησίας». Kan: snapгъ (вшъ); skoцъ (окїъ); deskizъ (în zidъ, ші чл:) вшчoaръ (Stp: E. δ':) întpepвпъ. «Τὴν φωνὴν ἐξεκέκοπτο». Лвч: (прin întind:) onpeskъ, преквртъ. (vezї ші ἐγκόπτω, ші ἐκκρούω); лinseskъ de чева. «Τῶν πατρώων ἐκκοπείς». Sin: (fir:) deskosъ; desfвndъ; desfiinцezъ. прънъdeskъ, stinгъ; (ші miж: saъ nas:) nierъ. «Τοὺς λῃστὰς ἐκκόψαιεν». Dm: «Τὴν αἰτίαν ἐκκοπτέον». Гал: «Καί μου ἡ πρόσθεν θρασύτης ἐξεκέκοπτο». Плт:

Ἐκ-κορακίζω, biit: -ίσω, daš κορьιор, (adikъ) denъpiezš. leпъdš, isroneskš ka pъьл. [ἐκ, κόραξ].

Ἐκ-κορέω -ῶ. biit: -ήσω, пъlspînd kъpъцš: (fir:) пръиъdeskš. пasliezš. «Μὴ ἐκκορει τὴν Ἑλλάδα». Apstf: 2) [ἐκ, κόρη] noct: хръneskš snecí mame fiška; ші (dane жокš de zicepī) desfeчopezš. «Τὶς ἐκκορησέ σε»; Apstf: Tsmfp: 3) denъptezš, isroneskš, = Ἐκκορακίζω. «Ἐκκόρει, κόρε. κορώνην»; Opam:

Ἐκ-κορίζω, biit: -ίσω, пръиъdeskš пъdaкіі de lemnš. «Τοὺς κόρεις ἐκκορίσας». Hapmn: [ἐκ, κόρις]. 2) (kom:) = Ἐκκορέω (2).

Ἐκ-κορυφόω -ῶ, biit: -ώσω, = Κορυφόω; (fin:) posteskš, ekspsiš ne skaptš. (vezí ші συγκεφαλαιόω).

Ἐκ-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, înnodoвeskš прса mвlt. [de snde

Ἐκκόσμησις, εως (ἡ), desъvîpшitъ înnodoвipe.

Ἐκ-κουφίζω, biit: -ίσω, sшspezš de totš; (прin spm:) înalцš; (fir:) însвflв mîndpie; saš însвflецeskš.

Ἐκ-κράζω, biit: -κράξω, (nex: 2-лea ἐξέκραγον) stpirš tape, цinš.

Ἐκ-κραυγάζω, biit: -άσω, = Ἐκκράζω.

Ἐκκρέμασις, εως (ἡ), snînzspape, atîpnape de чева, saš (fir:) de чineва. [din

Ἐκ-κρέμαμαι, ші ἐκ-κρεμάννυμαι, miж: saš nas: ал лšї...

Ἐκ-κρεμάννυμι, ші ἐκκρεμάω -ῶ, biit: -άσω, (kъ цen: saš sinr: saš kъ прen:) snînzspš чева, (ші miж: saš nas:) mъ atîpnš, sîntš snînzspatš de чева; (fir:) sîntš linitš ne lînгъ чineва, staš niponitš. «Τοῦ ποδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον ἢ μόλιβον». Engp: «Ἄλλος ἀλλαχόθεν ἐκκρεμαννύμενος ἐθεῶντο αὐτόν». El: «Δεῦρ, ὦ τέκν', ἐκκρήμνασθε πατρώων πέπλων». Esp: «Ὁ λαὸς ἅπας ἐξεκρέματ' αὐτοῦ ἀκούων». Evanr: «Ἐλπίδος (»Τοῦ μέλλοντος) ἐκκρεμάμενος». Engp: ші Hлt: [de snde

Ἐκκρεμὴς, ες (ὁ, ἡ), atîpnatš de чева; snînzspatš în aepš; (rpam:) sssuendatš (nponosigie, saš zicepe), =Ἀνανταπόδοτος.

Ἐκκρήμνημι, noct: în локš de ἐκκρεμάννυμι.

Ἐκκριδὸν, adв: noct: deoseвit, saš în napte fie-kape. [ші

Ἔκκριμα (τὸ), nprosš de лenъdat (deoseвitš ла o napte). [din

Ἐκ-κρίνω, biit: -κρινῶ, алегš, deoseвeskš. «Ἐκκρίνουσι δ' ἐκ τῶν κυμήλων ἐνιαύσιον τὸ ἔκγονον». Apstf: лътвpeskš; (прin întind:) desanpoвezš. «Ὃν ἀντεισῆξαν εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς, ἐκκρίναντες τὸν Περίανδρον». Diod: лenъdš чева ka netpeвsinчosš. Ἐξακοσίους λογάδας τῶν ὁπλιτῶν ἐξέκριναν». Tвч: (med:) skoцš nprsoase din трапвл meš. «Ὅσα διὰ γαστρὸς ἐκκρίνεται». Гал: «Οὐχ ἅμα τοῖς πολλοῖς ἄρχεταί τε τὸ σπέρμα ἐκκρίνεσθαι, καὶ γεννᾷν δύναται». Apst: [de snde

Ἔκκρισις, εως (ἡ), deшeptape (pesвflape) de nprsoase; (în цen:) лътвpipe. [ші

Ἐκκριτέος, α, ον, чел de ales; de лътвpit; de deшeptat. [ші

Ἐκκριτικὸς, ἡ, ὸν, nвtinчosš (kъ însвшime de) a deoseвi, a лenъda nprsoaseле. [ші

Ἔκκριτος (ὁ, ἡ), (лвkpв) deoseвitš, алesš dintpe mвlte; (прin врm:) (omš) алesš, maї deoseвitš de kît алцiї.

Ἐκ-κροτέω -ώ, biit: -ήσω, = Ἐκκρούω. 2) лoвeskš tape; (прin врm: fir:) desъvîpшeskš, komплekтezš. (vezí ші συγκροτῶ). [din

Ἔκκροτος (ὁ, ἡ), = Ἀπόκροτος, asnpв, tape, stînkosš. [ἐκ, κρότος].

Ἐκ-κρουνίζω, biit: -ίσω, isвopъskš, чiшneskš (saš fakš a isвopî).

Ἔκκρουσις, εως (ἡ), skoatepe прin лoвipe; (mвs:) = Ἐκλῆψις. [ші

Ἐκκρουσμὸς (ὁ), = Ἔκκρουσις. 2) (mвs:) =Ἐκλημματισμός. [ші

Ἐκκρουστικὸς, ἡ, ὸν, (kъ цen:) nвtinчosš (kъ însвшime de) a skoate, a denъpta,= Ἀποκρουστικὸς. «Τὸ γὰρ δεινόν... ἐκκρουστικὸν τοῦ ἐλέου». Apst: [ші

Ἔκκρουστος (ὁ, ἡ), skosš, denъptatš, ші чл: «Δέμας —». Esxл: skosš în sъnъlвръ afapъ neste faцъ, saš linitš aша, în kît sъ se noatъ skoate. [din

Ἐκ-κρούω, biit: -κρούσω, (înnpot: de ἐγκρούω, adikъ) вътînd skoцš (nвiš, ші чл:). «Ἐκ γοῦν τῆς βίας εἷς ὁδοὺς αὐτῷ ἐξεκρούσθη». Ssid: (fir:) =Ἀποκρούω, denъptezš. «Ἐντὸς γενόμενοι βίᾳ ἐξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν Συρακουσίων». Tвч: onpessš, înniedikš; netpekš, saš amînš вpeme. «Ἔλεγε τὴν ἡμέραν ὅλην ἀναστὰς, καὶ τὸν καιρὸν οὕτως ἐξέκρουε». Пл: || (nestp: saš ел:) esš, pesърš. «Κέρατα τῶν κροτάφων ἐκκρούει». Fastp.

Ἐκ-κυπέω -ῶ, biit: -ήσω, вatš tape; fakš mape sromotš; (fir:) asвpzezš.

Ἐκ-κυβεύω, biit: -εύσω, nвiš în piskš

(ші nas: піерзъ) toatъ a mea sъmъ în жокъл кепелор. (vezí ші διακυβεύω).

'Εκ-κυβιστάω -ῶ, viit: -ήσω, esъ de ъndeva sъpind къ капъл în жos; (în цеп:) =='Εκπηδῶ. «Ἡ δὲ ἄρκτος διασπᾷν τὰ λίνα πραγματευομένη πολλάκις ἐκκυβιστᾷ καὶ σώζεται». Пл:

'Εκ-κυέω -ῶ, viit: -ήσω. == 'Εκκύω.

'Εκ-κυκάω -ῶ, viit: -ήσω, amestekind ierbъrъ.

'Εκ-κυκλέω -ω, viit: -ήσω. (прінч: despre teatrъ) înviptind desfъшъrъ чева (прintp'o înadins maшinъ) supe afarъ, adikъ кътре привitорі; (прin ърm:) арътъ, daъ de faцъ: (în цеп:) експвіъ în привire. [de ъnde

'Εκκύκλημα (τὸ), ші

'Εκκύκλημα (τὸ), o maшinъ a векіелор teatre, (прінч:) kînd se înviptia кътре afarъ (adikъ supe naptea привitорілор), ка sъ se vazъ овіекteле чеде dene dînsa; къчі kînd se înviptia supe înъъntrъ (adikъ кътре svenъ), se numia ἐγκύκλημα. (кîцї кnosk dклапъріле овічnsite în харетъріле ierчешtї, se not desne domipi despre înviptipea avesteї maшine). (vezí ші ἐξώστρα). [ші

'Εκκύκλησις, εως (ἡ), лакрареа лъї ἐκκυκλέω. (vezí ші ἐκγύκλησις).

'Εκ-κυλινδέω -ῶ, viit: ήσω, ші 'Εκκυλίνδω, == 'Εκκυλίω.

'Εκκύλιστος (ὁ, ἡ), (прінч: капънъ de лорї) atît de stpîns înnlectitъ, în kît se noate postorolі. [din

'Εκ-κυλίω, viit: -ίσω. (къ цеп:) postorolind skoцъ (ші nas: esъ, kazъ) de ъndeva. «Πίτυν πρόῤῥιζον γαίης ἐξεκύλισε νότος». Engr: «Ἔῤῥου σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν γυμνὸν ἐπ' ἠϊόνι». Engr: «'Ονῳ ἐποχούμενος ἐξεκυλίσθη». Engr: (de ъnde 2) (fir: maї de mъlte орї în nas:) kazъ în чева, mъ кьfundъ. «Εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας». Ksn: 3) desfъшъръ, întinzъ. «Ἡ γραμμὴ, ἣν ὁ κύκλος ἐκκυλίεται». Apst:

'Εκ-κυμαίνω, viit: -ανῶ, tъlъzъind daъ, skoцъ afarъ; (fir:) esъ, sîntъ emitъ afarъ din linia mea. [de ъnde

'Εκκύμανσις, εως (ἡ), pesvърsape de valърї ne цъrmъ.

'Εκ-κυματίζω, viit: -ίσω, == 'Εκκυμαίνω.

'Εκ-κυνέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ, mъ faкъ [ἔκκυνος]. (vezí zivepea).

'Εκ-κυνηγετέω, viit: -ήσω, roneskъ în vînътoape; (în цеп:) vînczъ, roneskъ sъ прinzъ.

'Έκκυνος (ὁ, ἡ), (прінч: kîine de vînътoape) чел къ defektъ de a nъ ърma a-чееашї ърmъ, чі kînd ъna kînd alta. [ἐκ, κύων].

'Εκ-κύπτω, viit: -κύψω, == Προκύπτω, mъ apdikъ în sъs; pesъръ; înї skoцъ капъл afarъ; sîntъ emitъ din linie. «Πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη»; Apstf: «Ἀλλαχόθι δὲ τῆς ῥοᾶς ἐκκύψασα (ἡ νῆσσα)». Fil: (ші fir:) «Καλὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ». Skp: (în Elianъ se afлъ ші stрът:) «Μόνην γὰρ ἐξέκυψε τὴν κεφαλὴν». (Se konf: къ ἐγκύπτω).

'Εκ-κυρτέω -ῶ; viit: -ώσω, înkovoiъ чева, înkît sъ fie emitъ afarъ.

'Εκ-κύω, viit: -κυήσω, naskъ, prodъkъ.

'Εκ-κωδωνίζω, viit: -ήσω, пъvlikъ вре o штіре (ка прin клопотъ), == Διακωδωνίζω.

'Εκ-κωλύω, viit: -ύσω. опreskъ чева dela чева.

'Εκ-κωμάζω, viit: -ασω, esъ de ъndeva bealъ, înviepшъnatъ, (прin ърm:) fърt pîndзіалъ, ші supe a face ръъ. (vezí ші εἰσκωμάζω).

'Εκ-κωπέω -ῶ, viit: -ήσω, apdikъ візлеле. 2) amъ ла îndemînъ mîneръл кцiтълъї; (în цеп: прin întind:) гъleskъ.

'Εκ-κωφέω -ῶ, viit: -ήσω, ші

'Εκ-κωφόω -ῶ, viit: -ώσω, asърzeskъ; (прin întind:) tîmneskъ; (fir:) sneріъ; (ші nas:) înї ніerzъ кътпъtъл în rîndipe, mъ faкъ nesimцitorъ. «'Εξεκώφε: (se îndpent: ἐξεκεκώφητο) τὸ κάθαρμα». Sin: se fъчea sърdъ, saъ epa de totъ sърdъ.

'Εκλαβεῖν, nex: 2-лea, de inf: ал лъї ἐκλαμβάνω.

'Έκλαγξα, nex: 1-іъ, ші

'Έκλαγον, nex: 2-лea, ал лъї κλάζω.

'Εκ-λαγχάνω, viit: -λήξομαι, (nex: ἐξέλαχον, trek: de къ: ἐξήλειχα) іаъ, dovîndeskъ чева прin sorцї; (în цеп:) mъ înпъртъшeskъ, dovîndeskъ, kîштirъ.

'Εκλαθεῖν, nex: 2-лea, de inf: ал лъї ἐκλανθάνω.

'Εκ-λακτίζω, viit: -ίσω, daъ къ къlkîїъл în sъs (прінч: întp'unъ гелъ de danцъ, vezí ékatepìς); (despre калъ) dînd къ пічорал fъгъ, sъръ. 2) (къ ак:) лепъdъ. «Τὰ πατρῷα ἐκλελάκτικας ἔθη». Tflkt: 3) (ел: saъ stрът: къ ак: prepos:) mъ арънкъ, kazъ în... «Εἰς κραιπάλην ἐκλελάκτικεν ὅρον οὐκ ἔχουσαν». Прк: [de ъnde

'Εκλάκτισμα (τὸ), ші

'Εκλακτισμὸς (ὁ), ловіре къ пічорал în

sърipe; (прinч:) sърiтъръ înтр' вnъ ſелъ de danцъ.

'Ек-лалéω -ῶ, вiit: -ήσω, проповъцъ, posteskъ din гъръ; вesteskъ în toate пърцiле. [de вnde

'Εκλάλησις, εως (ἡ), sпвnepe; пввлікаре. [ші

'Εκλαλητικός, ἡ, όν, пвtinчosъ, îndemînatikъ a posti прin граiъ.

'Εκ-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (пех: ἐξέλαβον. ші чл:) iaъ din чева; iaъ asвпръ' мĭ; (маĭ поъ) daъ вnъ ſелъ de însemnape ла чева, saъ înцелегъ вnъ че înтр' вnъ оарекаре кіпъ. (вezĭ ші ἐκδέχομαι).

'Έκλαμπρος (ὁ, ἡ), ſoapte лвчiosъ (stiклosъ, ші чл:); ſoapte лвminosъ, strълвчitъ; (ші fir:) прea слъвitъ. ‖ 'Εκλαμπρον γελῶ». At: pîzъ tape, кв хохоtе. [ἐκ, λαμπρὸς]. [de вnde

'Εκλαμπρύνω, вiit: -υνῶ, ſакъ чева прea strълвчitъ (ſoapte мърецъ).

'Εκλαμπτικός, ἡ, όν, пвtinчosъ (saъ квînsвшime de) a strълвчi. [din

'Εκ-λάμπω, вiit: -λάμψω, лвчeskъ (despre ſокъ, лвminъ, ші чл:); скоцъ paze, strълвчeskъ; pesъръ de o datъ, saъ îmĭ арътъ toatъ лвчipea, saъ strълвчipea, ші (fir:) мъреціа; înflopeskъ. «'Ωσπερ ἐκ λίθων ἐκλάμπειν πῦρ». Apst: «'Ελικες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζώπυροι». Esхл: «Τὰ δὲ Κύρου ὅπλα ὥσπερ κάτοπτρον ἐξέλαμψε». Ksn: (ші fir:) «'Η θέρμη («'Ο πυρετὸς) ἐκλάμπει». Apet: ші Iпкр: se dъ de ſaцъ. «Θᾶττον ἢ καθῆκεν ἐξέλαμψεν ἡ τοῦ Σκηπίωνος ἐν 'Ρώμῃ δόξα». Плв: [de вnde

'Έκλαμψις, εως (ἡ), srълвчipe, pesnîndipe dc paze; (fir:) strълвчitъ înſъцiшape.

'Εκ-λανθάνω, вiit: ἐκ-λήσομαι, (пех: ἐξέλαθον, tpe: de кв: ἐκλέλησμαι) (кв цen: saъ ак:) вĭtъ; (ші поеt:) ſакъ пе чinева a вĭta de totъ. «'Εκλελάθοιτο γάμοιο». Od: Г: (ші кв ак:) «'Εκλέλησμαι γ' ἃ πάρος εἴπομεν». Евр: «'Εοικας ἐκλελῆσθαι τὴν ὁδὸν». Лвч: (ші пв inf:) «'Εκλάθετο καταβῆναι». Od: К: (ші ſъръ кazъ). «'Αΐδαν τὸν ἐκλελάθοντα». Ткр: прічinвitоръ de вĭtape.

'Εκ-λαζεύω, вiit: -εύσω, чіопleskъ o піatръ кв desъвîршipe.

'Εκ-λαπάζω, вiit: -άξω, поеt: = 'Εξαλαπάζω, хръпeskъ, жъſвieskъ, пвstiezъ.

'Εκλάπην, пas: пех: 2-лса, ал лвĭ клέπτω.

'Εκ-λάπτω, вiit: -λάψω, sorьъ, înгiцъ чева лакот, літвъieskъ (ка кîпiĭ. ші чл:)

'Εκ-λατομέω, вiit: -ήσω, = 'Εκλαξεύω.

'Εκλαύθην, пas:, ші

"Εκλαυσα, акt: пех: 1-іъ ал лвĭ κλαίω.

'Εκ-λαχαίνω, (ſъръ вiit:) поеt; сковeskъ, sanъ, adînчezъ.

'Εκ-λαχανίζομαι, вiit: -ίσομαι, таĭъ чева din ръdъчinъ (кълегъ) ка вердецеле.

'Εκλαχεῖν, пех: 2-лса, de inf: ал лвĭ ἐκλαγχάνω.

'Εκ-λεαίνω, вiit: -ανῶ, пetezeskъ чева de totъ, поtpiвeskъ; лвstpezъ; (прin întind:) штергъ. (вezĭ ші ἐκτρίβω).

'Εκ λέγω, (ші між:) -ομαι, вiit: -λέξω, -ομαι, алегъ; (ші прin вpm:) кълегъ, adвnъ; (în цen:) iaъ пе алесъ. «'Εκλέγει τοῦ γενείου τὰς πολιάς». Annm: «Εἰς τὰ γόνατα τὰ αὐτῆς ἐσθεμένη τοῦ ἀνδρὸς τὴν κεφαλὴν ἐξέλεγε τοὺς φθεῖρας». Павs: «Εἴκοσιν ἐξέλεξε δραχμὰς παρ' ἑκάστου». Dm: «Μέμνησαι οὖν τὴν προτέραν ἐκλογὴν τῶν ἀρχόντων, οὓς ἐξελέξαμεν». Плт: (ші між:) «Δεκατευτήριον κατεσκεύασαν ἐν Χρυσοπόλει, καὶ τὴν δεκάτην ἐξελέγοντο τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλοίων». Ksn:

"Εκλειγμα (τὸ), (прinч: doктopie) че цine чinева în гъръ, ші tonindв se îĭ sвцe zeama. [ші

'Εκλειατικός, ἡ, όν, ſолositоръ ка...

'Εκλειατὸν (τὸ), = "Εκλειγμα. [ἐκλείχω].

'Εκ-λειόω -ῶ, вiii: -ώσω, = ἐκλεαίνω; (прinч: în med:) toneskъ чева de totъ, ші ſакъ ка о алiſie.

'Εκλειπὴς, έος (ὁ, ἡ), = (saъ греш: în локъ de) ἐκλιπής. [ші

'Εκλειπία (ἡ), лipsipe; авatepe din.., кълкаре de... [ші

'Εκλειπτικος, ἡ, όν, (astpnm:) скліптікъ, atinгъторъ de еклipsъ. (вezĭ ἔκλειψις). [din

'Εκ-λείπω, вiit: -λείψω, лasъ, пъръseskъ; пеînгріжeskъ. «'Εκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰς τὰς ναῦς ἐσβῆναι». Твч: (ші ел: кв ак: преп:) «'Εκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς τὰ ἄκρα». Ep: a пъръsi чetatea ешind ла марцінĭ. «'Εκλιπεῖν βίον (τὸ ζῆν)». Sof: ші Лвч: (de вnde 2) (ел:) лешinъ; моръ. «Τῆς δὲ Σεμέλης διὰ τὸν φόβον ἐκλιποúσης». Аплd: «Κληρονόμον τῶν ἐκλιπόντων». Плт: (ші 3) (în цen:) лipseskъ, піеръ; înчetezъ. «Τοῦ μὴ ἐκλιπεῖν ζώων γένη τεκνοποιοῦνται». Ksn: «'Ρώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν, ἣν πρὶν εἴχομεν». Sof: «Σφυγμοὶ ἐκλείποντες». Apet: «Τοὺς τελευτήσαντας τιμῶσα οὐδέποτε ἐκλείπει». Плт: «Τῶν ἀναγκαίων ἐκλιπόντων». Diod: «'Ο ἥλιος («'Η σελήνη) ἐξέλιπε». Твч: (комплектвл кърора se aſлъ în Ep:) «'Ο ἥλιος

ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην ἀφανὴς ἦν». (ші Apfst:) «Ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδούς».

'Εκ-λειτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, înnlineskă кз toatъ boinца o навлікъ слажъъ înnвsъ asвпра mea.

'Εκ-λείχω, biit: -λείξω, ainrînd iaă чева dene чева, saă mterpă чева вine кз лімва; (med:) înriцă чева цinstă ші tonită în гвръ (ἐκλειπτὸν). «Δίδου ἐκλείχειν». Tîr: (ші nas:) «Μᾶγεν δὲ μέλιτι καὶ ἐκλειχθὲν». Dskpd:

'Έκλειψις, εως (ἡ), лъsape, пъръsipe în neînгріжipe. «Διὰ τὴν ἔκλειψιν τῶν νεῶν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ». Ep: 2) (maĭ obiч: nesîr:) лinsipe, învetape, nepipe; (de вnde) eклinsă. «Ἡλίου («Σελήνης) —». Tъч: ші Apst: [ἐκλείπω].

'Εκλείωσις, εως (ἡ), ръzвipe. fpeкape (supe netezipe, ші чл:); (npin вpm:) fъpîmъчipe; (npin întind:) desъвîpniтъ topipe. [ἐκλειόω'.

'Εκλεκτέος, α, ον, de ales, вpedniкă de ales. [ші

'Εκλεκτικός, ή, όν. (ші adв:) -τικῶς, oвічnвită a алеце, saă a faче чева не aлесă; (de вnde). «'Εκλεκτικοὶ φιλόσοφοι». Клm: nesвpmъtopї de niчї o sistemъ întpeaгъ, deoseвіtъ de алteле, ші алегътopї din toate de opї че лі se пъреа maї вsnă. [ші

'Εκλεκτὸς, ή, όν, alesă, saă de ales. [ἐκλέγω]. [de вnde

'Εκλεκτῶς, adв: не alesă.

'Εκλέλαθον, ші між: ἐκλελάθοντο, noct: în локă de ἐξέλαθον, ἐξελάθοντο, nex: (кз akt: însemn:) ал лвї ἐκλανθάνω.

'Εκλελυμένως, adв: (de napiч:), = 'Εκλύτως, кз molічівne, слав, гъръ tonă.

'Έκλεμμα (τὸ), [ἐκλέπω] кожіъръ, saă коажъ лвatъ.

'Έκλεξις, εως (ἡ), (pap) în локă de ἐκλογή. [ἐκλέγω].

'Έκλεο, în локă de ἐκλέεο, saă ἐκέλεο, 2: sinr: neps: a npл: лвї κλέομαι, saă κέλομαι.

'Εκ-λεπίζω, biit: -ίσω, = 'Εκλέπω, deskожeskă; (desnpe nasъpї) skoцă nвї. [de вnde

'Εκλέπισις, εως (ἡ), deskожipe; (desnpe nasъpї) skoatepe de nвї.

'Εκ-λεπρόω -ῶ. biit: -ώσω, лenpошeskă, saă faкă не чinева кз totвл лenposă (mînkată de ръnї, ші npin вpm: foapte asnpв ла nicле).

'Έκλεπτος (ός, ή, foapte sввцipe. [ἐκ, λεπτός].

'Εκ-λεπτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, desъвîpmeskă чева npin sввцipe лвкраре.

'Εκ-λεπτύνω, biit: -υνῶ. sввцieză чева npea mвл; saă faкă не чinева foapte sввцipatikă, славă, вskată: (npin вpm:) miчeskă.

'Εκ-λεπυρόω -ῶ, biit; -ώσω, (pap) în локă de..

'Εκ-λέπω, biit: -λέψω, жвnoiă de коажъ; (desnpe nasъpї) skoцă nвї npin клочipe din гъоаче. (вezї ші ἐκκολάπτω).

'Εκλευκαίνω, biit: -ανῶ, înълвeskă de totă; (fir:) ekспlikă. [din

'Έκλευκος (ός, ή), de totă алвă; saă 2) алвічosă. «Διαχώρημα —». Iнkp: [ἐκ, λευκός].

'Έκλεψις, εως (ἡ), = 'Εκλέπισις. [ἐκλέπω].

'Εκ-λήγω, biit: -λήξω, (кз цen:) înveteză din...

'Εκ-λησάνω, biit: -λήσω, noct: (pap) în локă de ἐκλανθάνω.

'Εκλήθην, nas: nex: 1-iă, ал лвї καλέω.

'Εκ-λησίζομαι, biit: -ίσομαι, жълвieskă; nвstieză.

'Εκλημματισμὸς (ὁ), (mвs:) înnp: de προλημματισμὸς, (dвne Bpienie) kînd aчелаші глasă лвîndв se de doъ opї dвne mвsikалă вiepsă se adaorъ ші în miжлокă алtвл maї грeă. (вezї ші ἔκληψις). [ἔκλημμα din ἐκλαμβάνω].

'Εκληπτέον, nosit: ал лвї ἐκλαμβάνω.

'Εκλήπτωρ, ορος (ὁ), întpenpinzътopă, saă лвътopă asвпръшї de пввліче вenitвpї (kontpankчiă).

'Εκ-ληρέω -ῶ, biit: -ήσω, faкă не чinева кз mвлteле въpfipї a'шї nierde квmпътвл, a пз mli, че съ zikъ.

'Έκλησις, εως (ἡ), вїtape. (алціі întpenpindepe, лвape de чева asвпръшї npin kontraktă (вezї ἐκλήπτωρ); (mвsik:) înnpot: de πρόλημψις, (dвne Bpienie) skъdepe de вnă maї as-кващіtă глasă înp' alтвл maї грeă dвne mвsikалă вiepsă. [вezї ші ἐκλημματισμὸς].

'Εκ-λιθολογέω -ῶ, biit: -ήσω, adвnă, ші skoцă nietpe de вndeва (npinч: din цapinъ, ші чл:).

'Εκ-λιθόω -ῶ, biit: -ώσω, npefakă чева în niatpъ, înnietpeskă, = 'Απολιθόω.

'Εκ-λικμάω -ῶ, biit: -ήσω, вînlвpînd pisineskă; (fir:) npънъdeskă кз totвл.

'Εκλιμία (ἡ), foapte mape ші nesъцioasъ foame. [ἔκλιμος].

'Εκ-λιμνάζω, вііt: -άσω, (pap) în локъ de

'Εκ-λιμνόω -ῶ, вііt: -ώσω, prefakъ вnъ лакъ în валъ.

'Έκλιμος (ἐ, ἡ), foapte flъmîndъ, moptъ de foame.. [ἐκ, λιμός].

'Ε-λιμπάνω, вііt: -λείψω, = 'Εκλείπω.

'Εκ-λιμώττω, вііt: -ώξω, sîntъ foapte flъmîndъ, morъ de foame.

'Εκ-λινάω (-ἐω) -ῶ, вііt: -ήσω, skanъ din mpeaжъ. [ἐκ, λίνον].

'Εκ-λιπαίνω, вііt: -ανῶ, fakъ чева mpea rpasъ, вnsвposъ; (npin înting:) notpibeskъ, netezeskъ. «'Εκλιπανεῖ τὸ πέλαγος». Enrp: ва notoli, saъ senina (ка вntdenemnвл) mapea.

'Εκ-λιπαρέω -ῶ, вііt: -ήσω, porъ fepвinte ші къ stъpвinцъ; (npin înting:) îndвnлекъ (atparъ mілъ) къ stъpвitoapene мене рвгъчівнї. [de вnde

'Εκλιπάρησις, εως (ἡ), stъpвitoape рвгъчівне.

'Εκλιπεν, nex: 2-лса. de inf: ал лві ἐκλείπω.

'Εκλιπὴς, ές (ὁ, ἡ), = 'Έλλιπὴς, ліпsitъ, nedesъвîrшitъ; neînrpiжitъ. [ἐκλείπω].

'Εκ-λιχμάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, ='Εκλείχω (npinч: desnpe feapъ). (вezї ші ἐκλάπτω).

'Εκλογὰς, άδος (ἡ), totaлвл алешілор. [ші

'Εκλογεῖον (τὸ), = (saъ грєш: în локъ de) ἐκλόγιον. [ші

'Εκ-λογέομαι -οῦμαι, (маї ноъ) în локъ de ἀπολογέομαι, saъ ἀπολογίζομαι. [ші

'Εκλογεὺς, έως (ἡ), adвnъторъ, stpînrъторъ de daждії, = Εἰσπράκτωρ. [din

'Εκλογὴ (ἡ), алецере. 2) кълецере не алесъ; stpînцere de daждії, такse, ші чл: 3) (маї de мълте орї în îm:) колекціе de челе маї алесе въкъцї dintp' o прозаікъ skpintъръ, saъ поетъ; (în цen:) npeskяptape, manвалъ. [ἐκλέγω].

'Εκλόγησις, εως (ἡ), = (saъ грєш: în локъ de) ἐκλόγισις, обсерваре, лвare de sokotealъ, черчетаре. [ἐκλογέομαι].

'Εκ-λογίζομαι, вііt: -ίσομαι, iaъ (saъ aглв чева npin) sokotealъ, sokoteskъ; (fir:) мъsвръ чева вine къ mintea mea, мъ rîndeskъ. «'Εκλογισαμενος, ὅς τις ὢν πρὸς σοῦς τινας ἐπολέμει». Esx: «Διαφερόντως γὰρ καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα, καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσωμεν ἐκλογίζεθαι». Tвч: 2) (къ цen: прєп:) daъ sokotealъ, îmї daъ къвînlвл. 3) ексnвіъ, înnipъ npin къвinte. «Καὶ τὰς ἄλλας αὐτῶν παρανομίας ἐκλογιζόμενος». D: Ал:

'Εκλόγιον, ші ἐκλογάριον, (το), = ['Εκλογὴ 3] колекціе de алese вакъцї din astopї.

'Εκλόγισις, εως (ἡ), ші

'Εκλογισμὸς, (ὁ), skвnиъ sokoteaлъ; ексакtъ пренвire, saъ черчетаре; snвnepe, înnipape, postipe; (fir:) кінлвire, rîndipe. [ші

'Εκλογιστὴς, οῦ (ὁ), sokotitopъ. (npin вpm: 2), = 'Εκλογεὺς, stpînrътopъ de daждії, такse, ші чл: [ші

'Εκλογιστία (ἡ), treaвa (ші npin întind: провinцia de свві iвpidикцia) stpînrътopвлуї de daждії, ші чл: [ші

'Εκλογιστικὸς, ἡ, ὸν, notpibitъ (îndemînatikъ) a sokoti, ші чл: a ле лві [ἐκλογίζομαι].

'Έκλογος (ὁ), = 'Απόλογος, noвestipe noetikъ. [ші

'Έκλογος (ὁ, ἡ), = 'Εκλεκτός. 2) ='Αλογος, fъръ къвîntъ, saъ minte. [ἐκ, λόγος].

'Εκλουτήριον, ші

'Έκλουτρον (τὸ), вaie. saъ kadъ, ші чл: de înвъiat. [din

'Εκ-λούω, вііt: -λούσω, skaлdъ преа вine.

'Εκ-λοφίζω, вііt: -ίσω, sъnînd skoцъ, ші iaъ пъmîntъ (ші чл:) dintp' вnъ dealъ, saъ тъгвръ. [ἐκ, λέφος].

'Εκλοχευμα (τὸ), првnkъ, fътъ. [din

'Εκ-λοχεύω, вііt: -εύσω, noet: naskъ; (fir:) prodвkъ. skoцъ. daъ (afapъ). «Καὶ οἱ ἀπὸ στηθέων ὅπα λείριον ἐξελόχευσα». Opf: amъ skos глasъ.

'Εκ-λοχίζω, вііt: -ίσω, алегъ не чеї маї ввnї dintp' o трвиъ de soлdaцї. 2) înnapцъ în трвne (плotoane, ші чл:).

'Εκ-λοχμόομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, (вtn:) мъ fakъ totъ (мъ вmплв de) крînrъ; мъ селбъliveskъ.

'Εκ-λυγίζω, вііt: -ίσω,înkoвoiъ преа мълт. ‖ (між:) fakъ мълтеînfpînrътpї; (npin întind:) мъ afemeiezъ. «'Εκλελυγισμένα ἀρχήσεις». Hopf: danцвrї desfpînate.

'Εκ-λυμαίνομαι, вііt: -ανοῦμαι, ваъимъ, прънъdeskъ de totъ.

'Εκ-λυπέω -ῶ, вііt: -ήσω, mîxneskъ преа мълт:

'Έκλυρος, грєш: în локъ de ἔκλυτος.

'Έκλυσις, εως (ἡ), [ἐκλύω] deslerape din чева; (npin întind:) скънape. 2) слъвъпоцire; молешire; (fir:) лешинъ. «Κοιλίας —». Iнкр: вpdinape.

'Εκ-λυσσάω (ττάω) -ῶ, viit: -ήσω, tъrвezъ de totъ; saъ sîntъ konpinsъ de o grozavъ ші fъpioasъ tъrвъrape.

'Εκλυτέον, nosit: ал лъї ἐκλύω.

'Εκλυτήριον (τὸ), miжlokъ de deslerape, saъ skъnape din pъ. [ші

'Εκλυτος (ὁ, ἡ), [ἐκλύω] deslegatъ din чева, desnpimsъ, skosъ din kъїъ; (maї oвіч: fir:) molešitъ, oвositъ; (npin вrm:) neaktivъ; (npin întind:) demoralisatъ.

'Εκ-λυτρόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, skanъ, mîntъieskъ ne чinева dintr' anъ pъ. [de ande

'Εκλύτρωσις, εως (ἡ), = 'Απολύτρωσις, skъnape, mîntъipe din pъ.

'Εκλύτως, adv: kъ slъbїчіune, molїчїune, neaktivitate, ші чл: [din

'Εκ-λύω, viit: -λύσω, (kъ gen: saъ sinr: saъ ші kъ pren:) deslegъ чева de чева; (npin întind:) deskizъ; (ші fir:) skanъ, slobozъ din чева. »Τῶν δὲ σ' ἐκλῦσαι πόνων». Esxл: «'Εκλύουσι κοιλίαν». Dskpd: adskъ întesnipe stomaxъlъї. «'Εκλύσων στόμα». Eвр: ka sъ 'шї deskizъ гвра sъ вorвeaskъ. (ші miж:) «'Αλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι». Od: K: «Αὐτὸς τ' ἔδησα, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι». Sof: 2) pisineskъ, tonieskъ. «'Εκλύων ὄξει». Гал: «'Η μαλακότης τῆς πλίνθου ἐκλύει τὴν πληγήν». Anлd: (ші fir:) «'Εκλύσας τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν». Dm: (ші miж:) «'Εξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευάς». Илв; (ші nas:) «'Αχρις ἂν ἐκλυθῇ τὸ δάνειον». Пл: nînъ se ва pefsi. 3) παραλύω, slъbъnoieskъ, molestieskъ; (next:) mъ slъbъnoieskъ, oвoseskъ, leшinъ. «Τύπτειν, ἕως ἂν ἐκλύσωσιν». Apst: (ші nas:) «Οἱ 'Αφροδισιάζοντες ἐκλύονται». Apst: «'Εκλελυμένος καὶ κεκμηκώς». Пл: «Ὑπὸ πνίγους ἐκλυόμεθα, καὶ λειποψυχοῦμεν». Tfp: (ші desnpe neinsвfл:) «'Εκλυόμενος ὁ ῥοῦς». Илв: «'Εκλελυμένην τε καὶ θηλυτέραν εἶναι τὴν ὁσμήν». Tfp: (ші fir:) «Καταπασιν ἐκλελύσθαί μοι δοκεῖτε». Dm: «Τὴν διάνοιαν ἐξελέλυτο». D: Kas:

'Εκ-λωβάω -ῶ, viit: -ήσω, vatъmъ, vîntъiъ; nevinsteskъ, okъrъskъ prea mult.

'Εκ-λωπίζω, viit: -ίσω, desвrakъ, desnoiъ; жвnoiъ. [ἀπὸ, λῶπος].

'Εκ-λωτίζω, viit: -ίσω, = 'Απολωτίζω, desflopeskъ, mъ вeштежeskъ.

'Εκμαγεῖον (τὸ), [ἐκμάσσω] op ne лякръ soapвe în sine, saъ штерце чева; (npin вrm:) штергаръ, върetc, ші чл:. «Πλύσις ἐκμαγείων ῥυπαινομένων». Anлn: Istop: (ші fir: kъ gen:) «'Εκμαγεῖον κακῶν». Xps: 2) чеаръ (rinsъ, чеаръ tape, ші чл:), ne kape se întinъpemte чева. «Κήρινον ἐκμαγεῖον, εἰς ὃ ἀποτυποῦσθαι ὅ,τι ἂν βουληθῶμεν». Илt: «Τὰν δ' ὕλαν ἐκμαγεῖον εἶμεν τὰς τρίτας οὐσίας· δεξαμέναν γὰρ τὰ ὁμοιώματα ἐς ἑαυτὰν καὶ οἷον ἀναμαξαμέναν, ші чл:». Tim: Локр: 3) kiap întinъpitъл semnъ, ikoanъ; (în gen:) întinъpitъръ. «'Απομαξάμενοι τὰς βαλανάγρας, τὰ ἐκμαγεῖα διέπεμψαν αὐτῷ». Полiеn: «Κηρῷ ἐοικὼς ὁ νοῦς τα ἐκμαγεῖα δεξάμενον φυλάττει». Фil. «'Εκμαγεῖόν ἐστιν ὁ υἱὸς καὶ σφραγὶς τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας». Tлц: «Τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας ἐκμαγεῖον ἡ ἐπι γῆς». Kirл: Aлeks: «'Αλιεὺς, τὸ πέτρης ἁλιπλῆγος ἐκμαγεῖον». Enгр: 4) oriцinalъл, dъne kape se laчe întinъpitъra, nevetea, ші чл: «Τοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῆς δυάδος γεννᾶσθαι ὥσπερ ἔκ τινος ἐκμαγείου». Apst:

'Εκ-μαγεύω, viit: -εύσω, fermekъ (skoцъ din minцї kъ fermeчe) de totъ.

'Εκμαγῆναι, nas: nex: 2-лea, de inf: ал лъї ἐκμάσσω.

'Εκμαγμα (τὸ), = 'Εκμαγεῖον, eksemплarъ, întinъpitъръ asemъnatъ, ikoanъ. 2) плъsmъitъръ din op чe frъmîntътъръ; (med.) xanъ; saъ tъptiцъ de чева nъsъ ne lokъл kъ dъpepea. 3) вomtinъ, saъ drowdie. (bezї ші xpoкόμαγμα). [ἐκμάσσω].

'Εκμάθησις, εως (ἡ), înвъцътъръ desъвîrшitъ, вънъ înцелeцepe. [ші

'Εκμαθητέον, nosit: ал лъї ἐκμανθάνω].

'Εκ-μαίνω, viit: -μανῶ, (nex: ἐξέμηνα, ші nas: ἐξεμάνην, ші чл:) nebъneskъ ne чinева de totъ; (fir:) întъpitъ, selвъtieskъ, înfъpiezъ.

'Εκμακτὸς, ος saъ ἡ, ov saъ όν, formatъ npin întinъpipe. [ші

'Εκμακτρον (τὸ), = 'Εκμαγμα, semnъ, вrmъ. [ἐκμάσσω].

'Εκμάλαξις, εως (ἡ), moiape. [din

'Εκ-μαλάσσω (ττω), viit: -άξω, moiъ чева kъ desъвîrшipe; (fir:) înвлînzeskъ, atpagъ milъ, ші чл: (saъ = kъ..

'Εκ-μαλθακόω -ῶ, viit: -ώσω, molешeskъ, afemeiezъ.

'Εκμανείς, nas: nex: de napїч:, ші

'Εκμανῆναι, nas: nex: de inf: ал лъї ἐκμαίνω.

'Εκμανὴς, έος (ὁ, ἡ), kъ desъвîrшipe ixpiosъ; (kъ ak: pren:) nebъneшte datъ kъ totъл ла чева. [ἐκμαίνω].

'Εκ-μανθάνω, viit: -μαθήσομαι, înвъцъ чева kъ desъвîrшipe (kъ skъшпътate); (npin вrm:) înвъцъ ne dinafaръ; mъ do-

miрeskъ вinc desnpc чева. 2) черчetezъ кв amървntвл, ка sъ aflв. «Ἐπεὶ δὲ μικρὸν ἀνέπνευσε, τὴν αἰτίαν ἐξεμάνθανεν». Eлd: Ἐκμανῶς, adв: neввneшte, кв fвpie. [ἐκμανὴς].

Ἔκμαξις, εως (ἡ), шterцepe; întinърipe dene чева, ші чл: [ἐκμάσσω].

Ἐκ-μάομαι, prez: neîntp: (din кape este întpeв: nestp: ἐκμάσσατο) noet: кaвlъ; ші (npin întind:) aflв, гъseskъ; (fir:) nъвкoчeskъ. (bezî ші εἰσμάσσω, ші ἐπιμαίομαι .

Ἐκ-μαραίνω, вiit: -ανῶ, вeштежeskъ (stinrъ) de totъ.

Ἐκ-μαργόω -ῶ, вiit: -ώσω, înneввneskъ.

Ἐκ-μαρτυρέω -ῶ, вiit: ήσω, пвблікъ, înкpedinцezъ чева кв мърtвpica mea. «Εἰς πολλοὺς ἐκμαρτυρῆσαι». Esx: 2) мърtвpiseskъ npintp' aлtвл, saъ înskpis. saъ 3) мърtвpiseskъ nв ка квnoskînd însвmї лвкрвл, чі ка aвind aвzil ne aлtвл мърtвpisind desnpe dînsвл. adikъ мърtвpiseskъ în локвл adeвъpatвлвї maptвpъ. [ші

Ἐκμαρτυρία (ἡ), мърtвpie datъ de maptвpъ, saъ de însвшї nemiжлovit, saъ de altвл ка din мърtвpisipea aчeлвia. «Τῶν δὲ ἀδυνάτων καὶ ὑπερορίων ἐκμαρτυρίαν γεγραμμένην». Dm: [ші

Ἐκμαρτύριον (τὸ), (пaї noъ) înskpisъ de ἐκμαρτυρία. (bezî ziч:). [ἐκ, μάρτυς].

Ἐκ-μασάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mestekъ вinc, mestekъ, ші înriцъ.

Ἐκμάσσατο, noet: 3-a: neps: sinr. a nex: 1 iъ ал лвї ἐκμάομαι.

Ἐκ-μάσσω (ττω), вiit: -μάξω, мterrъ de чева, saъ de totъ. «Νίπτειν τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ». Skp: (ші кв ак: прeп:) «Ἐκμάττουσι τοὺς ἐμπροσθίους πόδας (αἱ μέλισσαι) εἰς τοὺς μέσους». Apst: (ші miж:) «Ἔκμαξαι, μὴ κλαῖε, τέκνον». Enгp: 2) sвîntъ, stopkъ, stpекоръ. «Σπόγγους βρέχων καὶ ἐκμάσσων». Iнкp: 3 înkiпвieskъ, fopmezъ чева în op че feлъ de fръшîntъtвръ; (npin вpш:) întinърeskъ. «Τοιαύτην εἶναι τὴν ἐντύπωσιν, οἷον, εἰ ἐκμάξειαν εἰς σκληρόν». Tгp: «Αὐτὸν ἐκμάττειν τε καὶ ἐνιστάναι εἰς τοὺς τύπους». Плt: (ші nas:) «Ὅταν ἐξαλειφθῇ, καὶ μὴ οἷόν τε γένηται ἐκμαγῆναι». Плt: «Ὡς ἐκμάσσεσθαι δακτύλιον». Iнкp: atît de moale кока, în kît a se tinърi нечete de inелъ întp' însa. (npin вpш: 4) iaъ în sinemї (mъ fopmezъ dвne) кinвл квїва; (fir:) întinърeskъ în mintea mea, imitъ eксakt. «Γενεὴν ἐκμάσσεται ἵππου». Nik: «Ἐκματτόμεθα τὸ τύπωμα, καὶ κατ' εἰκόνα τοῦ πρωτοτύπου γινόμεθα». Eвst: «Ἐκμεμάχθαι τὴν (καθ' ὕπνους ὀφθεῖσαν) εἰκόνα, καὶ κατέχειν ἐναργῶς». Плt: «Ὁ δὲ παῖς ἀκριβέστατον ἐξεμάξατο τὸν διδάσκαλον». Алчfp: «Τὸν Λυσιακὸν χαρακτῆρα ἐκμέμακται». D: Ал:

Ἐκ-μαστεύω, вiit: -εύσω, кaвtъ кв amървntвл (skotoчeskъ); черчetezъ кв skвmпътate. (bezî ші ἐκμάομαι).

Ἐκ-μαστιγόω -ῶ, вiit: -ώσω, вічізїeskъ, вatъ tape кв вічївл.

Ἐκ-ματέομαι, вiit: -μάσομαι, = Ἐκμάομαι.

Ἐκ-μεγαλύνω, вiit: -υνῶ, мъpeskъ чева кв ковîршipe.

Ἐκ-μεθύσκω, вiit: -ύσω, înвътъ ne чinева npea мвлt; (fir:) вmилв чева, пînъ sъ dca ne din afaръ; (desnpe плante) вdъ neste мъssръ, пînъ sъ пвtpeziaskъ.

Ἐκμείλιξις, εως (ἡ), înвлînzipe. [din

Ἐκ-μειλίσσω, вiit: -ίξω, înвлînzeskъ; indвплекъ a epta.

Ἐκ-μειόω -ῶ, вiit: -ώσω, miчeskъ, înпвцinezъ.

Ἐκ-μείρομαι, prez: neîntp: (din кape este întpeв: nex: ἐξέμμορε) noet: iaъ чева în naptea mea, мъ înnъptъшeskъ.

Ἐκ-μελαίνω, вiit: -ανῶ, înnerpeskъ de totъ.

Ἐκμέλεια (ἡ), грешалъ în мелодie, napafonie. [ἐκμελής]. 2) = Ἀμέλεια, neînгpiжipe. [ἐκ, μέλει].

Ἐκ-μελετάω -ῶ, вiit: -ήσω, meditъ, мъ denpinzъ (ші pap stpъm: denpinzъ ne чinева) neînчetat; (npin вpш:) =Ἐκμανθάνω, мъ oвічпвїeskъ.

Ἐκμελής, ές (ὁ, ἡ), (mвs:) чел гъpъ вiepsъ, neapмoniosъ; (npin întind:) nenлъквtъ, гъpъ ввnъ гвstъ; (fir:) nenotpivitъ, nepeгвлatъ. [ἐκ, μέλος].

Ἐκ-μελίζω, вiit: -ίσω, taiъ вре вnъ мъdвларъ ал tpвпвлвї, чiвntezъ.

Ἐκμελῶς, adв: гъpъ вiepsъ; (fir:) nenotpivit, nepeгвлat. [ἐκμελής].

Ἐκμεμαχώς, υῖα, ὸς, tpe: de кв: ал naptч: лвї ἐκμάσσω.

Ἐκ-мεστόω -ῶ, вiit: -ώσω, вmилв чева de totъ (пînъ sвs).

Ἐκ-μεταλλεύω, вiit: -εύσω, skoцъ totъ metaлвл dintp'o minъ, saъ o zлcieskъ de metaлъ. [din

Ἐκμέταλλος (ὁ, ἡ), (пaї noъ ші neanp:) skosъ din minъ de metaле, (Fpanц:) fossile, = Ὀρυκτὸς. [ἐκ, μέταλλον].

Ἐκ-μετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, шъsвръ (ші fir: sokoteskъ) eксakt; (miж:) iaъ мъsв-

ръ de чева; (прin întind:) трекă прin чева. «Τὴν Κορινθίαν ἄστροις ἐκμετρούμενος». Sof: (ші fir:) «Μακρὸν χρόνον ἐκμετρήσασα». Eлd: «Τὸν βίον ἐξεμέτρησαν». Цец: (în перfр: în локă de ἀπέθανον) аă мăрit. [de вnde

'Εκμέτρησις, εως (ἡ), екзакtъ мъзъръtoape.

'Έκμετρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μέτρως, чел фъръ (neste) мъзъръ, заă ковîршitорă. [ἐκ, μέτρον].

'Εκ-μηκύνω, вiit: -υνῶ, лънцеskă, întinzъ.

'Εκμῆναι, nex: 1-iă, de inf:, ші

'Εκμήνας, nex: 1-iă, de парîч: ал лъї ἐκμαίνω.

'Έκμηνος (ὁ, ἡ), de ші̆ase лънї. «Ἐντὸς ἑκμήνου (se înц: χρόνου)». Илt: în ші̆ase лънї. [ἕξ, μὴν].

'Εκ-μηνύω, вiit: -ύσω, înкъnoштinцezъ, вesteskă чева de таĭнъ

'Εκ-μηρύομαι, вiit: -ύσομαι, demirъ, desfъшъръ, întinzъ; (fir:) петрекă (ostamĭ, ші чл:) прin вре o stpimtoape, înкît sъ mearгъ demirîndв se кîte вивл вивл în pîndъ, (Fpanц:) défiler. «Διὰ στενῆς θυρίδος παρὰ τὸ τεῖχος ἐκμηρυόμενος αὐτὸν καὶ παιδία καὶ γυναῖκα». Илt:

'Εκ-μηχανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, sъвîршeskă o клъditъръ къ meштешъръ; (fir:) isввteskă a sъвîрші чева прin віклене кneлtirĭ.

'Εκ-μιαίνω, вiit: -ανῶ, пîngърeskă, mînжeskă; (miж:) =='Αποσπερματίζω.

'Εκ-μιμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, imitъ întokmaĭ. [de вnde

'Εκμίμησις, εως (ἡ). екзакtъ imitape.

'Εκ-μισέω -ω, вiit: -ήσω. кръskă foapte мълt.

'Έκμισθος (ὁ, ἡ), лinsitъ de (заă fъкътъ фъръ) платъ, =='Απόμισθος. [ἐκ, μισθός]. [de вnde

'Εκμισθόω -ῶ, вiit: -ώσω, daă (ші miж: iaă asвпръmĭ) чева къ платъ заă кipie. «Θεωρητήρια κύκλῳ κατασκευάσαντες ἐξεμίσθουν». Илt: Ναῶν κατασκευὰς ἐξεμίσθωσε Δήμητρι, ші чл:». D: Ал: a dat спре konstpвipe.. «Δελφῶν μὲν ἐξ ἀρχῆς Ἀμφικτύονες κτίσται ἐγένοντο..., χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐξέμισθώσαντο Ἀλκμαιονίδαι τὸ ἔργον». Tmst: [de вnde

'Εκμίσθωμα (τὸ), платъ, кipie, ші чл: [ші

'Εκμίσθωσις, εως (ἡ), înкipiape.

'Έκμολεν, noet: în локă de ἐξέμολεν, nex: 2-леа, ал лъї 'Εκβλώσκω.

'Εκ-μολύνω, вiit: -υνῶ, == Καταμολύνω

'Εκ-μόργνυμι, вiit: -μόρξω, == 'Εξομόργνυμι.

'Εκ-μορφόω -ῶ, вiit: -ώσω, formezъ чева къ desъвîршipe. «Τὶς τὴν ἄμορφον ἐξεμόρφωσε φύσιν». I: Eвx:

'Εκ-μουσόω -ῶ, вiit: -ώσω, == 'Εκδιδάσκω.

'Εκ-μοχθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sъвîршeskă, (dobîndeskă, заă denъplezъ de ла sinemĭ) чева къ ostenelĭ; (прin врm:) вafepă равdъ.

'Εκμοχλευτὸς, ἡ, ὸν, skosъ, stpъmвlatъ (заă de skos ші stpъmвlat) къ nîpria din локвл sъă. [din

'Εκ-μοχλεύω, вiit: -εύσω, skoцъ, stpъmвlъ din локă къ nîpria; (în цeп:) skoцă din квîe; заă despъdъчinezъ în silъ; (хірврц:) skoцă din înкeĭetърĭ.

'Εκ-μυελίζω, вiit: -ίσω, skoцă мъdвxa din osъ; (fir:) skoцă din minte (креierĭ, μυελὸς).

'Εκ-μυέω, вiit: -ήσω, iniцiezъ, înвъцă пе чinева къ desъвîршipe; (ші nas;).== 'Εκμανθάνω.

'Εκ-μυζέω -ῶ, вiit: -ήσω, sвrînd трагъ, sopвă. «Αἱ βδέλλαι οὐ τὸ ἐκ βάθους ἀλλὰ τὸ ἐπιπολῆς ἐκμυζῶσιν (ἐκμύζουσιν) αἷμα». Antел: (ші fir:) «Φωράσας ὑπούλως τὸ κοινὸν ἐκμυζῶντα». Eвst: [de вnde

'Εκμυζηθμὸς (ὁ), ші

'Εκμύζησις, εως (ἡ), sвцere.

'Εκμύζω, вiit: -μύξω, (маĭ noă) în локă de ἐκμυζάω. «Ὡς πάρδαλις ἐκμύζει ἔριφον». Test:

'Εκ-μυθόω -ῶ, вiit: -ώσω, întpeввinцezъ чева ка вnă sввiektъ de faввлъ, faввлezъ. «Ἀλλ' Ἀισώπῳ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκμεμύθωται». Filstp:

'Εκ-μυκάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, eksпrimъ чева мацind.

'Εκ-μυκτηρίζω, вiit: -ίσω, вatжkopeskă de faцъ, заă fakă пе чinева къ totвл de pîsъ. [de вnde

'Εκμυκτηρισμὸς (ὁ), вatжkopipe de faцъ.

'Εκ-μυσάττομαι, вiit: -άξομαι, mъ skîpвeskă къ totвл de чева.

'Εκ-μύσσω, вiit: -μύξω, == 'Απομύσσω.

'Εκ-μυστίζω, вiit: -ίσω, deшertъ пахарвл sopвind nînъ ла чea маĭ din врmъ nікътъръ.

'Εκ-ναρκάω -ῶ. вiit: -ήσω. (nest:) amopцeskă de totъ; (fir:) oвoseskă.

'Εκ-ναρκόω -ῶ, вiit: -ώσω, (akt:) amopцeskă, ==Απονορκόω. || (nas:) ==Εκναρκάω.

Ἐκ-ναυσθλόω -ῶ, viit: -ώσω, noet: în лекѫ de ἐκναυλόω, dѫкѫ кѫ кірiе пе mape, ші sкоцѫ ла ѫскаѫ; (прin întind:) asвîрлѫ din mape ла църмѫ sfърîмъцърî de кораві ші алтеле.

Ἐκ-ναυστολέω -ῶ, viit: -ήσω, екsплeleskѫ кѫ флотъ.

Ἐκ-νεάζω, viit: -άσω, peîntinepeskѫ (sîръm: ші nesîръm:). [de ѫnde

Ἔκνεκτρος (ὁ), peîntinepipe

Ἐκ-νέμομαι, viit: -νεμοῦμαι, пъsкînd мъцînкѫ de totѫ. 2) noet: sкоцѫ ла пъшune; (în цeп:) sкоцѫ «Οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα»; Esxл:

Ἐκνενημένος, η, ον, nas: tpe: de кѫ: ал napty: лві ἐκνέω (2.

Ἐκ-νεοττεύω, viit: -εύσω, sкоцѫ пві.

Ἐκ-νευρίζω, viit: -ίσω, laiѫ невреле; (прin врт:) iaѫ пѫtepea (desnepвezѫ); (fir:) stinr' вoinya. desкѫpaжezѫ; [de ѫnde

Ἐκνεύρισις, εως (ἡ), desnepвape, moлeшipe, слъвipe, oвosipe.

Ἐκ-νευρόω -ῶ, viit: -ώσω, = Ἐκνευρίζω.

Ἔκνευσις, εως (ἡ), плекape, авatepe ла о napte (прiнч: de канѫ supe fepipe de ловiтъръ). «Ὀδοῦ —». Sxл: Apslf: авatepe ла о napte din кале. [din

Ἐκ-νεύω, viit: -νεύσω, (кѫ ак:) îmї плекѫ капъл ла о napte fepindѫ мъ de чева; (în цeп:) мъ даѫ ла о napte, мъ denъptezѫ; (прin întind:) мъ fepeskѫ. «Πάντα, ὅσα ἂν δύσκολα περὶ τὸ πρόσωπον, ὁ ἵππος ἐκνεύειν πέφυκεν ἄνω». Esn: (ші fir:) «Οἱ δὲ, ὡς πρὸς ἄλλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξένευσαν τὴν βοήθειαν». Sвid: «Ἀμήχανον γὰρ ἄψασθαι τοῦ ἀγαθοῦ μὴ ἀποστάντα πρότερον παντελῶς, καὶ ἐκνεύσαντα τοῦ κακοῦ». Bas: 2) (кѫ ак: преп:) sîntѫ skosѫ (въzѫ) кътpe; (ші fir:) мъ аплекѫ, алвпекѫ. «Πρὸς ἡδονὴν ἐκνενευκότα». Fil: 3) = Ἀνανεύω: (прin întind.) тъгъdзieskѫ, мъ лепъdѫ de.. «Ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω». Exp: (se konf: кѫ ἐκνέω, ші ἐκπνέω).

Ἐκνέφελος [ἐκ, νεφέλη], ші

Ἐκνεφίας, ου (ὁ), (прiнч: ἄνεμος, вîntѫ, saѫ ὄμβρος, плоае) провenitѫ din рзнepe de порѫ; (прin врт:) iste ші penede. «Ἥλιος (ші прin întind: Πυρετός)——». Tfp: Гал: smezosѫ, пîклosѫ, apzosѫ. [ἐκ, νέφος].

Ἐκ-νεφόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι. мъ faкѫ (мъ prefaкѫ în) порѫ.

Ἐκ-νέω, viit: -νεύσω, esѫ aſaръ (din aнъ) în notѫ; (fir:) skanѫ din primeждie (вezї ші ἐκνεύω»). 2) гръпъdeskѫ върsînd чева aſaръ. «Πλοῦτος κατὰ χύσιν ἄμμου ἐκνενημένος». Esst:

Ἐκ-νεωτερίζω, viit: -ίσω, faкѫ (kazѫ în) iноваціі.

Ἐκ-νηπιόω -ῶ, viit: -ώσω, next: мъ копілъreskѫ. ad: мъ faкѫ neînцелептѫ. 2) (din prot:) esѫ din копілъріе, мъ înцелепцeskѫ.

Ἐκ-νηστεύω, viit: -εύσω, nosteskѫ de totѫ, (adiкъ) пѫ мъпînкѫ de локѫ.

Ἐκ-νήφω, viit: -νήψω, = Ἀνανήφω, мъ tpesвeskѫ, мъ desвътѫ; (прin întind: ші fir:) îmї віѫ în fipe, мъ demtentѫ.

Ἐκ-νήχομαι, viit: -νήξομαι, esѫ (skanѫ) din anъ în notѫ.

Ἔκνηψις, εως, (ἡ), = Ἀνάνηψις, tpesвipe, desвътape; (прin întind:) demtentape; (fir:) mîntsipe.

Ἐκ-νικάω -ῶ, viit: -ήσω, вірзїeskѫ кѫ desъвîршipe; (прin întind:) npedomneskѫ: din de мѫлъ вреme овічпзіпцъ ажзнгѫ ла... «Ἐπὶ τὸ ρωθῶδες («Εἰς προοιμίαν») ἐξενίκησε». Tъч: ші Sвid: [de ѫnde

Ἐκνίκημα (τὸ), pesзлatзя (къшtігял, premiял) вірзїnцeї, isnрава; (прin întind:) ковîршipe, авantажѫ. [ші

Ἐκνίκησις, εως (ἡ), desъвîршitъ вірзїnцъ: npedomnipe. 2) (лц:) dovadъ, (Франц:) éviction.

Ἐκ-νίπτω, viit: -νίψω, sпълѫ вінe, кърцѫ; (fir:) desвinовъцeskѫ (sпълѫ de цîръ).

Ἐκ-νιτρόω -ῶ, viit: -ώσω, sпълѫ, кърцѫ чева кѫ silitръ (лешіе, saѫ sъиsнѫ).

Ἔκνιψις, εως (ἡ), sпълare, кърцуipe. [ἐκνίπτω].

Ἐκ-νοέω -ῶ, viit: -ήσω, = (saѫ грeш: în локѫ de) ἐννοέω. (вezї ші ἐκφροντίζω). 2) sminteskѫ, skoцѫ din minte. [ші

Ἔκνοια (ἡ), smintipe, emipe din minte. [ἔκνοος].

Ἐκνομὴ (ἡ), пъшune. [ἐκνέμω].

Ἔκνομος (ὁ, ἡ), noet: =Ἔκνομος; (fir:) чел neste мъsзръ, ковîршitorѫ; nenatзралѫ, neoвічпзітѫ. [ἔκνομος]. [de ѫnde

Ἐκνομίως (sвпрл: ἐκνομιώτατα), adв: noct: (kom:) =Ἐκνόμως, neste fipe, neste мъsзръ, кѫ ковîршipe.

Ἔκνομος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νόμως, nелeцізітѫ; nedpentѫ; (прin întind:) skîрвosѫ. [ἐκ, νόμος].

Ἔκνοος -ους (ὁ, ἡ), smintitѫ; nesîmцitorѫ. «Ἔκνοος εὐπαθής». Лкs: «Ἔκνοον πρόσταγμα». Imn: Екля: [ἐκ, νόος].

Ἐκ-νοσέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă slavă din voalъ.

Ἐκ-νοσηλεύω, viit: -εύσω, kavtă ne volnavă nînъ la întpemapea lui.

Ἐκ-νοσφίζομαι, viit: -ίσομαι, noet: (kъ gen:) îmĭ însъşteskă чева din чева; (în gen:) хрънeskă лъкръ stpeinъ.

Ἐκ-νοτίζω, viit: -ίσω, skoцă smezealъ, saă nastъpĭ de smezitate.

Ἔκνωθρος (ὁ, ἡ), foapte tpîndavă, zъvavnikă, şi чл: (Dskpd:). [ἐκ, νωθρὸς].

Ἐκ-ξέω, viit: -ξέσω. (neanpов:) în локъ de ἀποξέω. (Цец:)

Ἐκ-ξιφίζομαι, viit: -ίσομαι, (maĭ noă) skoцă kъцită (savie) din teakъ. [de snde

Ἐκξιφισμὸς (ὁ), skoatepe de kъцită, şi чл: din teakъ.

Ἐκ-ξυλόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, (voin:) mъ faka letnă, saă mъ înlemneskă; (fir:) mъ înviptoшeză.

Ἐκόμιξα, noet: în локъ de ἐκόμισα, nex: ал лъĭ комížω.

Ἐκοντῇ, ἑκοντηδὸν, şi ἑκοντὴν, adв: în локъ de ἑκοντί.

Ἑκοντὴς, οῦ (ὁ), (neanp:) în локъ de ἑκὼν, = Ἐθελοντὴς, de voea sa. [şi

Ἑκοντὶ, adв: de вънъ voe. [şi

Ἑκόντως, adв: (maĭ noă) în локъ de ἑκοντὶ. [ἑκών].

Ἐκόπην, nas: nex: 2-лea ал лъĭ κόπτω.

Ἐκόσμηθεν, Eол: noet: în локъ de ἐκοσμήθησαν, nas: nex: ал лъĭ κοσμέω.

Ἐκουσιάζομαι, viit: ásoμαι, faкă de вънъ voe, de sinemă; (în gen:) amă voinцъ. [de snde

Ἑκουσιασμὸς (ὁ), fantъ (npinosă) de вънъ voe. [şi

Ἑκουσιαστὶ, adв: = Ἑκουσίως, de вънъ voe.

Ἑκούσιος [ἑκοῦσα], α saă ος, ον, kape se face, saă face чева de вънъ voea sa. «Τὸ ἑκούσιον». Fil: voea чea slobodъ şi de sine (a omълъĭ). «Παρὰ τὸ ἑκούσιον». Лкs: fъръ voea şi пъpepea sa. (şi) «Καθ' ἑκούσιον». saă «Καθ' ἑκουσίαν». saă «Ἐξ ἑκουσίας». (se înц: гνώμης), (saă, сл:) «Ἑκουσίᾳ». adв: în локъ de ἑκουσίως. [de snde

Ἑκουσιότης (ἡ), чea de sine şi nesilitъ voinцъ, saă пъpepe. [şi

Ἑκουσίως, adв: de вънa sa voe.

Ἐκ-παγλέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, = Ἐκπλήττομαι, mъ spepiă, mъ mipă. [din

Ἔκπαγλος (ὁ, ἡ), [ἐκπλήσσω] spъĭmîntъtopă, grozavă. «Ἀνήρ —». Hind: «Πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν». Il: Ω: «Ὄπλοις ἐκπαγλοτάτοις κεκοσμημένος». Ksn: «Χειμών —». Od: Ξ: «Ἔπος ἔκπαγλον καὶ ἀεικές». Od: P: ‖ (next:) ἔκπαγλον, şi(m:) ἔκπαγλα, adв: = kъ...

Ἐκπάγλως, adв: grozav, de minъne; npea mълt, kъ kovîpşipe; maĭ kъ deosebipe; kъ stъpъipe; de totă, saă kъ totъл, în totală.

Ἐκ-παθαίνομαι, viit: -ανοῦμαι, mъ înnъtimeskă de чева npea mълt, mъ faкă npea simцitopă desnpe чева. [şi

Ἐκπάθεια (ἡ), tape înnъtimipe, saă konsimцipe de чева. [din

Ἔκπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din mълtъ înnъtimipe emită din sine, înt*siastă. 2) (pap) nenътъmată, fepită de natimъ. [ἐκ, πάθος]. [de snde

Ἐκπαθῶς, adв: = Περιπαθῶς, kъ mълtъ înnъtimipe, saă silinцъ.

Ἐκπαίδευμα (τὸ), obiektă de edъkaцie (елевă); (npin întind:) nъskътă kpeskътă. [din

Ἐκ-παιδεύω, viit: -εύσω, = Ἐκδιδάσκω, daă edъkaцie ka nedarogă.

Ἐκπαιδόθεν, чit: ἐκ παιδιόθεν.

Ἐκ-παίζω, viit: -παίξω, = (saă грeш: în локъ de) ἐμπαίζω.

Ἐκ-παιφάσσω, (fъръ viit:) noet: nъvъleskă afapъ fapiosă.

Ἐκ-παίω, viit: -παίσω, = Ἐκκρούω; (nestp: saă ел:) = Ἐκπίπτω. (vezĭ şi διεκπαίω).

Ἔκπαλαι, adв: de de mълtă.

Ἐκ-παλαίω, viit: -αίσω, mъ лъпtă avътindъ mъ din pervлеле palestiчeĭ (лъптътopii). (se konf: kъ, şi noate se şi ia în локъ de ἐκπαλέω).

Ἐκ-παλάσσω, viit: -άσω, noet: în локъ de ἐκπλάσσω, fpъmîntă sine.

Ἐκ-παλέω -ῶ, viit: -ήσω, (xipвpц:) esă din înkeĭetъpъ. [din

Ἐκπαλὴς [ἐκπάλλω], έος (ὁ, ἡ), skosă din înkeĭetъpъ.

Ἐκπάλησις, εως (ἡ), skoatepe, saă eşipe din înkeĭetъpъ. [ἐκπαλέω].

Ἔκπαλ0', noet: (în апок:) în локъ de ἐξεπάλετο, miж: (în локъ de nas:) nex: 2-лea, ал лъĭ...

Ἐκ-πάλλομαι, viit: -αλοῦμαι, mъ apвnkă, sъpă de sndeва. [de snde

Ἔκπαλος (ὁ, ἡ), = Ἐκπαλὴς.

Ἐκ-παππόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, (vot:) skoцă, faкă sъmînцъ. (se zive desnpe planteле, kape fak вътвъkoasъ şi пвfoasъ sъmînцъ,

'Εκ-παρθενεύω, biit: -εύσω, = Διαπαρθενεύω.

'Εκ-πασσαλεύω, biit: -εύσω, skoцă kъiă saă pъръveanъ, bъtîndъ'l kъ alъъl; (în цen:) skoцă din kъie.

'Εκ-παταγέω -ῶ, biit: -ήσω, speriă kъ mape sromotă, asъpzeskă. (bezî ші...

'Εκ-πατάσσω, biit: -άξω, = 'Εκκρούω: (fir:) spъîmînteză; (de вnde), «'Εκπεπαταγμένος». Od: Σ: вlъitъ, вîmitъ.

'Εκ-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, esă din kaлea чea obîчnьitъ (bъtьtъ); (fir:) esă, mъ trară din лъme. [de вnde

'Εκπάτιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίως, noet: avъtьtă din кале; (fir:) чiвdată, neobîчnьită; (прin întind:) monstpвosă; kovîpшitoră.

"Εκπαυμα (τὸ), odixnъ, лiniшte. [din

'Εκ-παύω, biit: -παύσω, înчeteză чева kъ desъvîpшipe (Tвч: E, 75); (прin întind:) potoleskă, лiniшteskă.

'Εκ-παφλάζω, biit: -άσω, ferbă în klokote, ші daă ne din afaръ. «Διὰ τί τὸ ὕδωρ ζέον οὐκ ἐκπαφλάζει»; Apst: (прoвл: 9) [de вnde

'Εκπαφλασμὸς (ὁ), клokotipe, ші pesvърsape (de вnă liквidă ferbînd).

'Εκ-παχύνω, biit: -υνῶ, mъ înграшă, saă mъ înгрошă прea mвлt.

'Εκ-πείθω, biit: -πείσω, indвплекă de totă.

"Εκπεινος (ὁ, ἡ), = "Εκλιμος, foarte flъmîndă, saă înfometată. [ἐκ, πεῖνα].

'Εκ-πειράζω, biit: -άσω, ші

'Εκ-πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι,=Αποπειράομαι, черkă; întpebă, ka sъ afлв, isniteskă. «Καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι, παῖς ὢν ἐροίτας ἔς τινος διδασκάλου»; Apstf:

'Εκ-πεκτέω -ῶ, biit: -ήσω, пieшtъnă, skapтъnă вine; (прin întind:) smвлгă.

'Εκ-πελεκάω -ῶ, biit: -ήσω, чiоплeskă, taiă din чева kъ topopвл. [de вnde

'Εκπελέκημα (τὸ), чiоплiтъpъ, saă sвpчea tъiatъ kъ topopвл din чева.

'Εκ-πέλει (fъpъ biit:), noet: în локă de ἔξεστιν, este: miжлокă, kъ пвtinцъ.

'Εκπεμπτέος, α, ον, nosit: ал лвї

'Εκ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцă, skoцă afaръ; tpimiцă în solie (outinцъ, saă kолonie, шiчл:); popneskă, daă afaръ. «"Ηφαιστος "Ιδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας». Esxл: 2) =Αποπέμπομαι, daă dpвmвл, roneskă. «Ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός». Apstf: 3) daă de шtipe kвїва a eші afaръ, (miж:). «Τί μ'ἐξεπέμψω δεῦρο τῶν δεδωμάτων». Sof: (bezî ші μεταπεμπομαι). [de вnde

"Εκπεμψις, εως (ἡ), tpimitepe afaръ (în solie ші чл:); popnipe, ekspediape (de flotъ, ші чл:); ші (în tлц:) = 'Εκπόρευσις, пkpчedepe.

'Εκ-πεπαίνω, biit: -ανῶ, (desпpe noame) kokă kъ desъvîpшipe.

'Εκπέποται, 3: sinr: neps: de nas: tpe: de kъ: ал лвї ἐκπίνω.

'Εκπεπότημαι, tpe: de kъ: ал лвї ἐκποτάομαι.

'Εκπέπραται, 3-a: sinr: neps: de nas: tpe: de kъ: ал xot: лвї ἐκπιπράσκω.

'Εκπέπταμαι, nas: tpe: de kъ: ал лвї ἐκπετάννυμι. [de вnde

'Εκπεπταμένως, adв: (de naptч:), =Αναπεπταμένως.

'Εκ-πέπτω, biit: -πέψω, = 'Εκπέσσω.

'Εκπέπωκα, tpe: de kъ: ал лвї ἐκπίνω.

'Εκ-περαίνω, biit: -ανῶ, adвkă чева ла îndeплinipe, sъvîpшeskă de totă. «Βίοτον ἐκπεραίνει». Eвp: «'Ο χρησμὸς ἐκπεραίνεται». Eвp:

'Εκ-περαιόω -ῶ, biit: -ώσω, trekă пe чinева dinколо.

'Εκπέραμα (τὸ), tpечepe, eшipe afaръ npintp' вnă локă. [din

'Εκ-περάω -ῶ, biit: -άσω, trekă (stpъm: ші nestp: saă ел:), skoцă, esă afaръ trekînd npin чева. «Τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρασεν». Od: X: «Χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν». Eвp: (ші fir:) «'Ογδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα». Enгp:

'Εκ-περδικίζω, biit: -ίσω, = Διεκπερδικίζω.

'Εκ-πέρδω, biit: -παρδήσω, -ομαι, = 'Αποπέρδω.

'Εκ-πέρθω, biit: -πέρσω, noet: în локă de ἐκπορθέω.

'Εκ-περι-άγω, biit: -άξω, (nexot: ἐκπεριήγαγον, ші чл:) skoцă вnă лвkpă de вnde epa, ші 'л întopră întp' алтъ napte. «'Εκπεριαγαγοῦσαι τοὺς ἀγκῶνας, ὥσπερ αἰχμαλώτων». Iamвлx:

'Εκ-περί-ειμι, biit: -ειμι, ші...

'Εκ-περι-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι (nex: ἐκπεριῆλθον, ші чл:) okoleskă ne din afaръ, esă înaintea kвїва (tъindъ'ї dpвmвл); saă mъ anponiă de чева fъkînd вnă okolă ne din afaръ.

'Εκπερίϊξις [ἐκπεριικνέομαι:], εως (ἡ), okolipe afaръ din dpвmă, (ші fir:) afaръ din sввiektă.

'Εκ-περι-ίσταμαι, biit: -περιστήσομαι, (nex:

ἐκπεριέστην, ші чл:) околеskъ чева; mъ fepeskъ; mъ denъptezъ.

'Εκ-περι-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: ἐκπεριέλαβον, ші чл:) копrinzъ чева пе din afaръ, околеskъ din toate пърціле. «'Ο ἀὴρ τὸν περίγειον ἐμπεριείληφε τόπον». Грг:

'Εκ-περι-νοστέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Εκ-περι-οδεύω, biit: -εύσω, fakъ (daъ) околъ пе din afaръ, saъ de ла о марцine nînъ ла алта; (fir:) черчetezъ чева de denapte.

'Εκ-περι-πλέω, biit: -πλεύσω, -ομαι, околеskъ чева плътind de ла о марцine nînъ ла алта.

'Εκπεριπόλησις, εως (ἡ), [ἐκπεριπολέω] înкопжъраре, околіре пе din afaръ de чева.

'Εκ-περι-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, =='Εκπεριοδεύω.

'Εκπερισπασμὸς (ὁ), [ἐκπερισπάομαι] о întpeitъ înвîptipe a oштipiї. (bezї ші περισπασμός).

'Εκ-περι-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алергъ înпрежър пе din afaръ.

'Εκ-περονάω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ чева къ niponъ (fpirape, ші чл:). (bezї ші ἐκκεντέω 2).

Ἔκπεσε, noet: în локъ de ἐξέπεσε, nex: ал лъї ἐκπίπτω.

'Εκ-πέσσω (ττω), biit: -πέψω (din πέπτω), (desnpe плante) ='Εκπεπαίνω; (desnpe пъзърї) = 'Εκλέπω; (med:) = 'Εκπέπτω, mistъieskъ къ desъвîршipe.

'Εκ-πετάζω, biit: -άσω, (skp:) în локъ de ἐκπετάννυμι.

'Εκπέταλος (ὁ, ἡ), întinsъ ка о foae. [ἐκ, πέταλον].

'Εκ-πέταμαι, biit: -πτήσομαι, (nex: ἐξέπτην, ші чл:) sборъ de вndева. «'Εφραὶμ ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη». Skp: (bezї ші ἐκποτάομαι).

'Εκ-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzъ, desfakъ de totъ. «Ἐρρίπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται». Xps: «'Εκπέτασον πτέρυγας». Επгр: «Στέφος ἐξεπέτασσε». Bion: a desfъкst.

'Εκπετάομαι -ῶμαι, biit: -πετασθήσομαι, = 'Εκπέταμαι.

'Εκπέτασις, εως (ἡ), întindepe, desfaчepe. «Πτερύγων —». Evst: [ші

'Εκπέτασμα (τὸ), op че este întinsъ, (ші fir:) ekspлікatъ, desлъшitъ; (цеогр:) mапemondъ, saъ глобъл întinsъ în хартъ. [ἐκπετάννυμι].

'Εκ-πετάω -ῶ, biit: -άσω, iaъ în sвърetъ, roneskъ o пазъре. «Τί δῆτα.. τοὺς πέρδικας ἐξεπέτασας»; Tплк: [de вnde

'Εκπετήσιμος (ὁ, ἡ), пътinчosъ, rata de sвърat. «Νεοσσός —». Apstf: (ші fir:) «Κόραι πρὸς ἄνδρας —». Apstf: fete de mъpitat

'Εκ-πέτομαι, biit- -πτήσομαι, = 'Εκπέταμαι.

'Εκπέτωντι, Dop: în локъ de ἐκπέσωσι, 3-a: îm: neps: de nex: ал sвп: лъї ἐκπίπτω.

'Εκ-πεύθομαι, пoet: în локъ de ἐκπυνθάνομαι.

'Εκπέφευγα, tpe: de къ: ал лъї ἐκφεύγω.

'Εκπεφυυῖαι, noet: în локъ de ἐκπεφυκυῖαι, nom: îm: fem: ал tpe: de къ: ал партч: лъї ἐκφύω.

Ἔκπεψις [ἐκπέσσω], εως (ἡ), коачере (mistъipe, ші чл:) desъвîршitъ.

'Εκ-πήγνυμι, biit: -πήξω, înкегъ, (ші miж:) аmорцeskъ къ desъвîршipe.

'Εκ-πηδάω (ші fon: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, ші -ήσομαι, sъръ (mъ penezъ, пъвълeskъ) afaръ de вndева; (прin întind:) fъръ, skапъ. «'Εκπηδᾶν εἰς τὴν θάλασσαν». Ep: «'Εκπηδήσαντες ἐς τὸ δεῖγμα». Ksn: «Ὡς δὲ εἶδεν ἔλαφον ἐκπηδήσασαν». Ksn: «Πέτραν, ὅθεν ὀροσώδης ἐκπηδᾷ νοτίς». Evp: [de вnde

'Εκπήδημα (τὸ), sърitъръ afaръ. «Ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος». Esxл: [ші

'Εκπήδησις, εως (ἡ), sърipe, penezipe afaръ.

'Εκπηκτικὸς, ἡ, ὸν, пътinчosъ (къ însвшime de) a înкega, a înгeца, a amopци, ші чл: [ἐκπήγνυμι].

'Εκ-πηνίζω, ші (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, denъnъ topsъ dene remъ пе (saъ fakъ) цeaвъ; (miж: fir:) desnoiъ пе чinева de авере. «Αὐτοῦ τήμερον ἐκπηνιεῖται ταῦτα».. Apstf:

Ἔκπηξις, εως (ἡ), înкегape, înгeцape; înвîptoшipe desъвîршitъ. [ἐκπήγνυμι].

'Εκ-πηρόω -ῶ, biit: -ώσω, skiлoцeskъ, чisnteskъ пе чinева de totъ. «'Εκπεπηρωμένων (noate ἐκ πεπηρωμένων) ἀνθρώπων ὑγιέα τίκτεται». Ikp:

Ἔκπηχυς (noate ἔξπηχυς), εος (ὁ, ἡ),= Ἐξάπηχυς.

'Εκ-πιάζω, ἐκπίασμα, шї чл: în локъ de ἐκπιέζω, ші чл:

'Εκ-πιδύω, ші (miж:) -ύομαι, biit: -ύσω, -ομαι, isворъskъ din чева.

'Εκ-πιέζω, biit: -έσω, ='Εκθλίβω, stpiвind stopkъ; zлeieskъ; (fir:) stpimtopezъ,

sinвieskъ foapte mвлt. «Ξύλα ἐκπεπιεσμένα (грeш: în локъ de ἐκπεπρισμένα)». Apstf: [de вnde

'Εκπίεσις, εως (ἡ), stoapчepe прin stpiвipe; (fir:) mape stpimtopape, sinвipe. [ші

'Εκπίεσμα (τὸ), zeamъ eшiтъ, saъ вoштinъ, dрожdie рътasъ din stoapчepe. 2) (xipвpц:) înnpot: de (saъ грeш: în локъ de) ἐμπίεσμα. [ші

'Εκπιεσμὸς (ὁ), = 'Εκπίεσις. [ші

'Εκπιεστήριον (τὸ), (se înц: ὄργανον) teaskъ de stops. [ші

'Εκπιεστὸς, ἡ, ὸν, stopsъ, saъ de stops прin stpiвipe.

"Εκπιθι, 2: sinr: neps: a nex: 2 de порвпч: ал лвї ἐκπίνω,

'Εκ-πικράζομαι, вiit: -άσομαι, ші

'Εκ-πικραίνομαι, вiit: -ανοῦμαι, мъ amъръskъ, (ші fir:) мъ mîxneskъ прea мвлt. [din

"Εκπικρος (ὁ, ἡ), прea amаръ. [ἐκ, πικρός].

'Εκ-πικρόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, = 'Εκπικραίνομαι. [de вnde

'Εκπίκρωσις, εως (ἡ), мвлtъ amърîpe.

'Εκ-πίμπλημι, вiit: -πλήσω, вмплв чева de totъ (пînъ sвs), satвръ вine; (fir:) sъвîршeskъ, saъ îndeплineskъ. «Τὴν φιλονεικίαν —». Tвч:

'Εκ-πίμπρημι, вiit: -πρήσω, apzъ de totъ, пîржoлeskъ.

'Εκ-πίνω, вiit: πίομαι, ші πιοῦμαι, (nex: ἐξέπιον, tpe: de кв: ἐκπέπωκα) вeaъ чева întpeгъ, sopвъ de totъ. (вezî ші ...

'Εκ-πιπίζω, вiit: -ίσω, sвгъ (прinч: ші fir:).

'Εκ-πιπράσκω, вiit: -περάσω, вînzъ afaръ (în stpeinътate). 2) квmпъръ în totaлъ, къ sъ ревînzъ.

'Εκ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, kazъ de вndева. «Τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός». Iл: O. «"Εκπεσε δίφρου». Iл: N. «Θαλερὸν δὲ ἔκπεσε δάκρυ». Od: П. «Τὰ ττερὰ ἀποτμηθέντα ἐκπίπτει». 2) esъ (прinч: în siлъ) de вndева; (de вnde desпре mape) kazъ, мъ asвîрлъ afaръ пe вskaтъ; (desпре плante) мъ despъdъvinezъ; (xipвpц:) esъ din înkeietвръ. «Ἐκπεσόντες ἐξ οἰκίας ξίφη ἔχοντες». Ksn: «Ἐκπεσεῖν φωνὴν ἐξ ἄλσους». Пл: «Λιβύης ἀλιμένοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις». Eвp: «Δένδρον ἐκπεσὸν ὑπὸ χειμῶνος». Tfp: «Τοῖσι εὖ ἔχουσι τὸ γυῖον καὶ μεσαρκωμένοισι ἐκπίπτει τε ἧσσον, ἐμπίπτει σε χαλεπώτερον». Inкp: (de вnde 3) (fir:) tmî esъ din xoтape (din sввiektъ ші чл:), îmî пierzъ шirвл вorвirii; kazъ, алвпekъ în латврї. «Ἐκπίπτει τοῦ καθήκοντος». Плв: «Ἵνα μὴ συμβῇ τῆς προθέσεως ἐκπεσεῖν τὴν γραφὴν». Stp: «Ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις». Dm: (ші авsол:) «Εἴ πῃ ἐξέπιπτε, (λέγων) καθίστατο». D: Kas: 4) мъ daъ afaръ, мъ înпръштiъ în пвлікъ. «Καὶ αὐτοῖς ἐκπίπτει χρησμός». Eл: «Ταύτης τῆς ἀποκρίσεως ἐκπεσούσης». Плв: «Ἐξ οὗ καὶ τὴν παροιμίαν ἐκπεσεῖν φασί». Stp: «Εὐλαβοῦ, μή ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους». Плт: (ші авsл:) «Οὐκ ἔστι τὰ γραφέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν». Плт: «Ἐπεὶ δὲ ἐξέπεσον αἱ ψῆφοι». Ksn: s' aъ нвmърat (върsate din вasъ), ші s' a квnoskвt pesвлtatвл лор. 5) fвгъ roniиdв mъ din врmъ. «Ἐξέπεσε τῆς ἀγορᾶς δρόμῳ». Пл: «Ἐξέπεσον ἐκ τοῦ σταυρώματος». Ksn: «Ἐκπίπτουσι κατὰ τὰς πύλας». Ksn: «Νικῶσι τοὺς ἐκπίπτοντας οἱ εἰσωθούμενοι». Ksn: 6) мъ eксilezъ. «Οἰδίπουν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐκπεσόντας». Dm: «Οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες». Tвч: (ші кв преп:) «Ἐκπεσόντες ὑπὸ τοῦ πλήθους». Tвч: 7) (кв ак: преп:) fвцind aжвnгъ вndева. «Οἱ μὲν ξυνελήφθησαν, οἱ δὲ ἐξέπεσον Ἀθήναζε». Ksn: "Αμα δὲ τῷ πρῶτον εἰς τὰς εὐρυχωρίας ἐκπεσεῖν». Плв: (ші fir:) «Ἡ στάσις εἰς φιλίαν ἐξεπεπτώκει». Tвч: «Ἡμῖν δὲ εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει τὸ πρᾶγμα». Лвч: 8) (în цеп:) мъ лinseskъ de (nierzъ) чева. «Ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆς». Esxл: «Ἐκπεπτωκὼς ἐκ τῶν ἐόντων». Ep: «Ὁ μὲν τοῦ κτήματος, ὁ δὲ τοῦ καταβληθέντος τιμήματος ἐκπεσεῖται». Лц: (ші fir:) «Ἀπὸ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτοιεν». Tвч: «Ἐκπεσεῖν φιλοσοφίας». Плт: «Ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκναὶ ἔπεσον φρένες». Aплт: (ші авsл:) «Σκεῦος ἐκπεπτωκὸς». Tвч: квzвlъ, пikatъ, пerdвtъ. 9) îmî nierzъ прeцвл, skazъ; (desпре dpame) пв isввteskъ; (în цеп:) пв nemepeskъ. «Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει». ші «Οὐκ ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Skp: «Τὴν πόλιν εἰς ταὐτὸ καταστῆσαι, ἐξ ὧν περ ἐκπέπτωκεν». Iskp: «Τὸ ὅμοιον... ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγῳδίας». Apst: (ші desпре aкторї) «Ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον». Dm:

'Εκ-πίτνέω -ῶ, saъ ἐκπίτνω, noet: în локъ de ἐκπίπτω.

'Εκ-πιτύζω (kape de алцї se îndpent: ἐκπυτίζω), вiit: -ύσω, = 'Εκπτύω.

'Εκπλαγῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лвї ἐκπλήσσω. [de вnde

'Εκπλαγὴς, έος (ὁ, ἡ), snъimîntatъ, вimitъ. 2) (акt:) ='Εκπληκτικός. «'Εκπλα-

γοῦς φωτοφανείας ἔτυχον» Imn: Еклеs: (se konf: кв ἔκπαγλος). [de вnde

'Εκπλαγῶς, în локъ de ἐκπάγλως.

'Εκ-πλανάω -ῶ, biit: -ήσω, рътъчeскъ, amъцeскъ, скоцъ din mînцї.

'Εκ-πλάσσω(ττω), biit: -πλάσσω, плъsmвieскъ, fopmezъ чева din (saъ în imitape de) чева.

'Εκ-πλατύνω, biit: -υνῶ, (nas: tpe: de кв: ἐκπεπλάτυσμαι, ші чл:) întinzъ în латъ.

'Εκ-πλεθρίζω, biit: -ίσω, петрекъ алергînd пепtрв denpindepea tpвпклвї penetat (пе fie кape datъînsъ înnъцinînd) distanцa вnвї noronъ (saъ stadiъ, op алтъ мъsвръ de пъmîntъ de o sвtъ de пічoape).

Ἔκπλεθρος (ὁ, ἡ), = (dap maї коректъ de кît) 'Εξάπλεθρος.

Ἔκπλειος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de ἔκπλεως.

'Εκ-πλέκω, biit: πλέξω, înnлeтind sъвîpшesъ чева; (fir: ші în цen:) isнpъвeскъ чева. «Διὰ τῶν χειρῶν ἐκπλέκειν τὸν βίον». Bas: a'шї къпътвї tpeввinчoaseле вieцiї. 2) (înnpot: de ἐμπλέκω, adikъ) desплeteскъ; (пpin întind) deskвpкъ; (fir:) скапъ.

'Εκ-πλεονάζω, biit: -άσω, sîntъ foapte înвiлшвratъ (amъ пpisosъ) de чева.

Ἔκπλεος, α, ον, = Ἔκπλεως

Ἔκπλευρος (ὁ, ἡ), = (dap maї кopeк: de кît) 'Εξάπλευρος.

'Εκ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, esъ din noptъ. ekspлвteскъ; (fir:) «'Εκπλεῦσαι τοῦ νοῦ (τῶν φρενῶν). Ep: a'шї eші din minцї. (вezї ші ἐξορμάω).

Ἔπλεως. ω (ὁ, ἡ), [ἐκ, πλέως] плinъ кв desъвpшipe (nînъ sвs, în кît dъ ne din afaръ); пpin întind) întpeгъ; înвiлшвratъ. [de вnde

'Εκπλέως, adв: пpea пe deплinъ, foapte înвiлшвrat, saъ desъвîpшit.

'Εκπλήγδην, adв: поеt: în локъ de ἐκπληκτικῶς.

Ἔκπληγεν, поеt: în локъ de ἐξεπλάγησαν, nas: nex: 2: ал лвї ἐκπλήσσω. [dе вnde

Ἔκπλημμα (τὸ), op че adвче snaїmъ, snepiitoape. [din

'Εκ-πλήγνυμι, biit: -πλήξω, = 'Εκπλήσσω. [de вnde

'Εκπληκτικὸς, ἡ, ὸν, snъїmîntъtopъ, гpozaвъ, [de вnde

'Εκπληκτικῶς, adв: în кinъ de minвne.

Ἔκπληκτος (ὁ, ἡ), snъїmîntatъ, вїmitъ, (пpin вpm:) = Ἔμπληκτος (вezї ziч:). 2) = 'Εκπληκτικὸς, de snepiat. [ἐκπλήσσω]. [de вnde

'Εκπλήκτως, adв: = 'Εκπληκτικῶς. 2) = 'Εμπλήκτως.

'Εκ-πλημμυρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв цen:) notoneскъ, mъ pesвъpsъ de вndeва.

'Εκπληξία (ἡ), гpeш: în локъ de ἐμπληξία; saъ = кв...

Ἔκπληξις [ἐκπλήσσω], εως (ἡ), = Ἔκστασις, snaїmъ, mipape, вїmipe (пpinч: dintp' o penede isвipe, saъ snъїmîntape); (вot:) гpeш: în локъ de ἔμπηξις.

'Εκ-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, înnлineскъ чева кв desъвîpшipe, вmплв de totъ; îndenлineскъ пвmъpвл; (fir:) sъвîpшeскъ; înfiinцezъ чева. [de вnde

'Εκπλήρωμα (τὸ), op че слвжеште ла îndenлinipe. [ші

'Εκπλήρωσις, εως (ἡ), dвsъвîpшitъ вmплere, înnлinipe; pesвлtape. [ші

'Εκπληρωτὴς -οῦ (ὁ), (кв цen:) îndenлinitopъ, sъвîpшitopъ de чева. [ші

'Εκπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчoseъ, saъ кв însвшime de a îndenлini, a sъвîpші, ші чл:

'Εκ-πλήσσω(ττω), biit: -πλήξω, (nas: tpe: de кв: ἐκπέπληγμαι, ші nex: ἐξεπλάγην) (пpinч:) вътînd скоцъ чева (din квiъ ші чл:), iaъ, apdikъ; (fir:) пpeквpmъ. «Φόβος μνήμην ἐκπλήσσει». Tвч: «Τὸ γῆρας τὸ σὸν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγου». Eвp: «Κεραυνὸς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν κομπασμάτων». Esxл: «Χαρᾷ μὴ ἐκπλαγῇς φρένας». Esxл: вezї ші ἐκκρούω). (de вnde ел: 2 (oвіч:) adвkъ пе чinева ла вїmipe, snepiъ; (ші nas: saъ miж:) mъ snepiъ, mъ înгpozeскъ, mъ вїmёскъ; admipъ; mъ minвnezъ. «Τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε». Tвч: «Μηδέ σου τοῦ ἔργου τὸ μέγεθος ἐκπληττέτω». Epd. «Καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη ὀλίγον ἄπωθεν». Apstf. «Μωπίζοντες καὶ παίοντες ἐκπλήττουσι (τὸν ἵππον). Ksn: (ші кв înf:) «'Ως μὴ τὸ αἰφνίδιον ἐκπλήξειεν ἡμᾶς χεῖρον ἀγωνίσασθαι». Tвч: (ші преп:) «Βουλόμενοι ἐκπλῆξαι αὐτοὺς εἰς τὴν ὁμολογίαν». Плв: snepiindв'ї, ka sъ 'ї siліaskъ ла... (ші nas: saъ miж:) «'Εκπεπληγμένος ὑπὸ τῆς συμφορᾶς». Ep: (ші кв dat: преп:) «'Εκπλήττεσθαι ἐπὶ τῷ κάλλει». Ksn: (ші ел:) «'Εκπλαγεὶς τούτοισι ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν». Ep: «'Εκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος». Eвp: (ші кв ак: преп:) «'Εκπεπληγμένοι πρὸς τοσοῦτο πλῆθος». Пл: (ші ел:) «Τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπεπληγμένοις». Tвч: «Διά τί ποτε οὕτω σφόδρα ἐκπέπληξαι τὸν Ὅμηρον».

D. Xps: (ші кѫ цеп:) Ἐκπλήττομαί σε τῆς μεγαλοψυχίας». Гал: (ші гъръ казѫ:) «Αἱ γυναῖκες ἀνέκραγον, καὶ ἔθεον ἐκπεπληγμέναι». Ksn: (se konf: кѫ ἐκπλίσσομαι, ші ἐκπήγνυμι, de ѫnde ἐκπλαγέντα în локѫ de ἐκπαγέντα δένδρα»).

'Ек-плинθеу, viit: -еу, skoцѫ къръmizele din zidѫ; (прin ѫрm:) =Τοιχωρυχέω, sпarгѫ, saѫ sѫrnѫ zidѫ.

'Ек-плίссоmai, viit: -плίζоmai, mъ desfakѫ, mъ desdoieskѫ; (прin ѫрm:)mъ întinzѫ, mъ deskizѫ. «Ὅκως ἥκιστα σεσηρὸς καὶ ἐκπεπλιγμένον ἔσται (τὸ ἕλκος). Iпkp: (vezї ші διακπλίσσομαι).

Ἔκплоια (ἡ), = Ἔκплευσις, saѫ [ἔκплους], ші 'Апóплоус, ekspлѫtipe.

'Εκплокὴ (ἡ) sъvірші pe чева прin înpletipe. 2) despletipe; deskѫркаре; (fir:) skъпаре. [ἐκплέκω].

Ἔκплоος -ους (ὁ), ekspлѫtipe din поrtѫ, ші локѫл, de ѫnde se faче ekspлѫtipea. «Ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε, καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν». Плт: «'Επολιόρκει τὸν ἔκπλουν ἔχων». Ksn:

'Ек-плύνω, viit: -υνῶ, spъlînd кѫрѫцѫ. [de ѫnde

Ἔκπλυσις, εως (ἡ), кѫрѫцipe прin spълape, saѫ spълъчipe. [ші

Ἔκπλυτος (ὁ, ἡ), spълатѫ vine, saѫ пѫtinчosѫ a se кѫрѫці кѫ spълape; (ші прin întind: desprе колоape) ешitѫ (spълъчitѫ), saѫ славѫ de faцъ, каре пѫ цine, se desvъпseште în datъ. «Ἔκπλυτον ἁλουργές».

Епгр: spълъчitѫ, deskisѫ.

Ἔκπλωτος (ὁ, ἡ), (поταμὸς, рîѫ, ші чл:) de плѫtit de ла ѫnѫ кърътîѫ пîнъ ла чел-алтѫ. [din

'Εκπλώω, viit: -ώσω, Ion: în локѫ de ἐκπλέω.

'Εκπνείω, noet: în локѫ de ἐκπνέω.

'Ек-пνευматόω ῶ, viit: -ώσω, prefakѫ чева în (saѫ ѫmплѫ de) vîntѫ; (прin ѫрm: 2) ѫmflѫ. 3) (din innpot.) deшeptѫ de vîntѫ, desѫmflѫ. (de ѫnde

'Εκπνευμάτωσις, εως (ἡ), ші

Ἔκπνευσις, εως (ἡ), = 'Εκπνοὴ, pesѫflape; (прin întind:) desѫmflape. «Φλεγμονῆς —». Tfp: [din

'Ек-пνέω, viit: -πνεύσομαι, pesѫflѫ. (de ѫnde 2) (прin întind:) mъ potoleskѫ. 3) (desprе vîntѫ) sѫflѫ de ѫndeва. ші 4) înчetezѫ de a sѫfla (de ѫnde 5) (прin întind:) îmї daѫ sѫfletѫл, morѫ.

'Ек-пνίγω, viit: -πνίξω, = 'Αποπνίγω. 2) (în Tfp:) греш: în локѫ de ἐκπήγνυμι.

'Εκπνοὴ (ἡ), pesѫflape; dѫxoape din sѫflape. [ἐκπνέω].

Ἔκπνοια (ἡ), (în Apst:) греш: în локѫ de ἔκνοια. [din

Ἔκπνοος -ους (ὁ, ἡ), (кѫ цen:) pesѫflъtorѫ; saѫ skoцъtorѫ de dѫxoape прin pesѫflape. 2) (гъръ kazѫ) linsitѫ de sѫflape, moptѫ. [ἐκπνέω].

'Εκποδὼν, (în локѫ de ἐκ ποδῶν) adv: (înnpot: de ἐμποδών, adikъ) ла о парte, saѫ denaрte. «Σταθῶμεν ἐκποδών». Esxл: «Τὸν δ' ἄλλον ἅπαντ' ἐκποδὼν ἦν χρόνον». Dm: linsia «'Εκποδὼν ποιοῦμαι τινα». Лкs: skoцѫ de ла miжлокѫ, desfakѫ пе чinева. «Οἱ λακτίζοντες ἵπποι ἐκποδὼν ποιητέοι». Ksn: «'Εκποδὼν ποιησάμενος τὴν πλεονεξίαν». Пл: (ші кѫ dat:) «Πρὶν ἐκποδὼν ἐκεῖνος αὐτοῖς γένοιτο»». Iskp: «'Εκποδὼν ἔχω τι». Esxл: depъrtezѫ. «'Αλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων». Esx: (ші ел:) «Πάρεχ'ἐκποδών». Apstf: trapete ла о парte.

Ἔκποθεν, adv: de ѫndeва, din op че парte. (vezї ші ἀμόθεν).

'Εκποθένθ', în локѫ de ἐκποθέντα, îm: nexт: de nex: 1: ал nas: partч: лѫї ἐκπίνω.

'Εκπόθητος (ὁ, ἡ), prea поftitѫ, prea dopitѫ. [ἐκποθέω].

'Ек-ποιέω -ῶ, viit: -ήσω, (dѫne zivepe) fakѫ a fi afaръ de чева, ad: daѫ, skoцѫ afaръ; isvъveskѫ, sчanѫ· (кѫ цen: indip:) «'Εκποιεῖν με τοῦ δικαστηρίου». Fлstp: 2) îmї daѫ kopilѫл kѫїва a' 'ші 'л faче fiѫ de sѫfletѫ (vezї ші εἰσποιέω). «Τὴν θυγατέρα εἰς ἕτερον γένος ἐκποιήσας». Пл: (ші nas:) «Κἂν ἐν τῷ πατρῴῳ μένῃ οἴκῳ, κἂν ἐκποιηθῇ». Pand: de ѫnde 3) (miж:) vînzѫ (desfakѫ) чева. «Εἴ τινες βουληθεῖεν ἐκποιῆσαι τὰ ἑαυτῶν, μὴ πρότερον ἐκποιεῖτωσαν, πρὶν ші чл: Pand: 4) = 'Αποσπερμαίνω (Apst: Z. Istp:) 5) konstpяik чева кѫ desvъvîrshipe, saѫ desvъvîrsheskѫ. «'Εξεποιήθη δ' ὧν τὰ ἀνώτατα αὐτῆς (τῆς πυραμίδος, πρῶτα... τελευταῖα δὲ αὐτῆς τὰ ἐπίγαια καὶ τὰ κατωτάτω ἐξεποίησαν». Ep: (se konf: кѫ ἐκπονέω). 6) (în partч): aжѫnrѫ, sîntѫ de îndestѫл. «Τῶν ἰδίων μου προσόδων εἰς ταῦτα ἐκποιουσῶν». Ksn: «Πάλιν ὁρμᾷ πρὸς κύησιν, ἐκποιούσης ἔτι τῆς ὥρας. Tfp: 7) (în a 3: neps:) este vpeme, saѫ miжлокѫ, este кѫ пѫtinцъ, saѫ eptatѫ. «'Αλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔτ'ἐκποιεῖ βουλεύεσθαι, τί πρακτέον. Tfp: «Ἄλλως τε ἐκποιέει τῷ βουλομένῳ πιστεύειν· οὐ γὰρ ἐμποδὼν ἵσταμαι. Iпkp: 8) (miж:) faѫ a mi se faче (saѫ namte) чева din чева snpe fo-

лозѣ. «Ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς». Apstf: [de вnde

'Εκποίησις, εως (ἡ), desfacere, bînzape, ші чл: «Κτήματος —». Лц: «Τέκνων —». Пзd: dape de fiĭ вnpe adonтape. 2)=='Αποσπερματισμὸς. «'Επεὰν θορνύωνται, ἐν αὐτῇ ᾗ ὁ ἔρσην τῇ ἐκποιήσει, ἀπιευμένου αὐτοῦ τὴν γονὴν ші чл;». Ep: [ші

'Εκποίητος (ὁ, ἡ), datѣ вnpe adontape ла алтъ familie.

'Εκ-ποικίλλω, biit: -ιλῶ, înnestpiцezѣ чева пред тѫлт.

'Εκ-ποικίζω, biit: -ίσω, sтѫлгѣ.

'Εκ-πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, sъвîршескѣ pesвoiвл; вірвieskѣ, sвпвіѣ (пе врѣжташѣ) прin pesвoiѣ. 2) = кв

'Εκ-πολεμόω -ῶ, biit: -ώσω, întърîtѣ пе чinева ла pesвoiѣ, saѣ îл înвръжвeskѣ кв чinева. [de вnde

'Εκ-πολέμωσις, εως (ἡ), кѣдѣрîpe вnpe pesвoiѣ, înвръжвіpe.

'Εκ-πολίζω, biit: -ίσω, пrefakѣ вnѣ локѣ пелокваіѣ în орашѣ, îл попълezѣ.

'Εκ-πολιορκέω -ῶ, biit: -ήσω, stъпîneskѣ (чetate, ші чл:) прin înпpesopape. [de вnde

'Εκπολιόρκησις, εως (ἡ), лвape de чetate прin înпpesopape.

'Εκ-πολιτεύω, biit: -εύσω, пrefakѣ (прinч: în maĭ рѣѣ) рецітвл гвверпвлвї вnвї попорѣ.

'Εκ-πομπεύω, biit: -εύσω, deскоперѣ (пввлікѣ) чева (вnpe рвшinapea кѣїва). 2) (кв dat:) = (saѣ греш: îп локѣ de) ἐμπομπεύω.

'Εκπομπὴ (ἡ), tpimitepe, екsпediape (de золіс, колопіе, ші чл:); nopnipe (de флотъ, ші чл:) 2). гопipe, desпърцipe de твіepe. [ἐκπέμπω].

'Εκ-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, sъвîршескѣ (doвindeskѣ) чева кв ostenealъ ші silinцi; (în цеп:) fakѣ, лвкrezѣ. «'Οσους ἐξεπόνασεν ἀέθλους». Tкр: «Δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον». Епгр: (ші fir:) «Γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον». Епгр: «Προθύμως ἐκπονοῦντας τὰ καλά». Ksn: «Τὰ χρῆστ' ἐπιστάμεθα, καὶ γινώσκομεν, οὐκ ἐκπονοῦμεν δέ». Евр: (ші кв înf:) »Γράμματα ἐξεπόνησε μαθεῖν». кв ostenealъ s' a siлit sъ înвецe. «Τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλουσιν». Ep: (ші кв цеп: ел: de преп:). «'Ερος με μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέω». Tкр: din tape ка ferвл m' a fъквt molічosѣ. (ші між:) «'Οσα διδασκάλων ἐκπονούμεθα». Пл: (ші nas:) «Τῶν γυμνικῶν ἀσκημάτων τὰ πολλὰ σὺν ἱδρῶτι ἐκπονοῦνται». Ksn: «Ναυτικὸν μεγάλαις δαπάναις ἐκπονηθέν». Tвч: Πάντα ταῦτα ὑπάρχειν δεῖ ἐκπεπονημένα τοῖς ἵπποις». Ksn: (iap paptik:) 2) кълtівѣ (прinч: ші fir:). «'Ων τοὺς ἀγροὺς ἐκπονεῖ». Sin: (ші nas:) «'Εκπονέοιντο νειοί». Tкр: (ші fir:) «Τὸ ἐκπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας». Tвч: «Τὸν Ἀχιλλέα Χείρων ἐξεπόνασεν», Евр: a кreskвt. 3) zideskѣ, клъdeskѣ, konstpвiezѣ, saѣ komпкіѣ чева meштешвуit; (de вnde) înnodoвeskѣ, înfpвmвseцezѣ. «'Εκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη». Apstf: «Αἱ τὴν ὕλην ἐκπονοῦσαι τέχναι». Пл: «Τοῦτο τὸ μελύδριον ἐξεπόνησα». Tкр: Πέπλοις ἐκπονεῖ». Евр: «Χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις». Епгр: (ші nas:) «'Οπλα ἐκπεπονημένα εἰς κόσμον». Лкs: «Οὐρανίσκοι διάχρυσοι ποικίλμασιν ἐκπεπονημένοι πολυτελέσιν». At: «Τὰ παρὰ βασιλεῖ σῖτα πολὺ διαφερόντως ἐκπεπόνηται». Ksn: 4) mistвieskѣ. «'Εκπονεῖ τὴν τροφήν». Apst: «Τὸ ὑγρὸν ἐκπονοῦντες ἀνήλισκον». Ksn: «Οὗ (αἵματος) τὴν ἀκαθαρσίην οὐκ ἐκπονέει νοσέων ὁ σπλήν». Apet: (вezĭ ші диапонеѡ). (de вnde 5) domoлeskѣ, doворѣ. «Τὰς ἀρρωστίας ἐκπονῶν». Плв: (ші nas:) тъ овoseskѣ. «'Εκπονούμενος ταῖς ῥροντίσι». Пл: «'Εκπεπόνηνται (οἱ Σαμνῖται) τελέως ὑπὸ Σύλλα. Пл: «'Οταν οἱ γραφεῖς ἐκπονηθῶσι τὰς ὄψεις». Пл: 6) (nestp:) dъineskѣ, цiѣ, pabdѣ. «'Ικανώτεροι τοῖς σώμασιν ἐκπονεῖν». Ksn: 7) (nas:) sînlѣ deпpinsѣ ла osteneлї. «'Εκπεπονημένοι τὰ σώματα (τοὺς πόδας)». Ksn: «'Εκπεπονημένοι (οἱ ἵπποι) ὥστε μὴ ἀποπνίγεσθαι ἐν τοῖς πόνοις». Ksn: 8) (кв ак: преп:) тъ îndeлetniческѣ ла ... тъ sineskѣ a ... (în цеп:) osteneskѣ. «Περὶ τὴν τροφὴν τῶν τέκνων ἐκπονεῖται». Apst: (ші ел:) «Τὰ δ' ἡμῖν ἐκπονουμέναις». Евр: «Πανθ' ὅσα παρ' αὐτῶν ἀπῄτει, πρῶτος ἐκπονούμενος». D: Kas: (ші авsол:) «'Εν ταῖς στρατείαις ἐρρωμένως ἐξεπονεῖτο». D: Kas: (ші кв inf: anaлisitѣ). «'Εκπονῶν, ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον». Евр: 9) (pap кв цеп: indip:) onpeskѣ, deпъptezѣ вре вnѣ рѣѣ de ла чinева. «Τῶν δ' ἐμοῦ τέκνων οὐκ ἐκπονήσω θάνατον». Евр: 10) черчetezѣ, каѕtѣ se гѣseskѣ, тъ sileskѣ sъ aглв. «"Ακος («Σωτηρίαν) ἐκπονεῖν».

Esx: ші Евр: «Τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει». Евр: «Τῶν ἐκδήμων φίλων δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας». Евр;

'Εκ-πονηρεύω, biit: -εύσω, prefakѣ în maĭ рѣѣ, stpikѣ.

'Εκ-ποντίζω, biit: -ίσω, tpansportѣ пе чinева de вndeва пе mape.

Ἔκπόρευμα (τὸ), (Тлц:) чеса че пърчеде де ла чінева. [ші

Ἐκπόρευσις, εως (ἡ), пърчедере, (ізворîре) де ла чінева. [ші

Ἐκπορευτικός, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел че ареînсămînare de a пърчеде, saŭ a провені de ундева. [ші

Ἐκπορευτὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) τῶς, Тлц: пърчесъ, провенітъ de ундева. [din

Ἐκ-πορεύω, вііт: -εύσω, (рар ші поет: стрът:) порнескъ, скоцъ не чінева афарь. || (маї овіч: ші між:) есъ, (Тлц:) пърчедъ, провіъ, ізворъскъ de ундева.

Ἐκ-πορθέω, -ῶ, вііт: -ήσω, жъфăінд прънъдескъ de тотъ, пăстіезъ. [de ундe

Ἐκπόρθησις, εως (ἡ), пăстіире прin жъфăіре ші прădаре de орашъ. [ші

Ἐκπορθητικῶς, adв: прin жъфăіре, ші пăстіире. [ші

Ἐκπορθήτωρ, оρος (ὁ, ἡ), поет: жъфăіторъ, пăстііторъ de орашъ.

Ἐκ-πορθμεύω, вііт: -εύσω, скапъ, фăгърескъ не чінева de ундева (ші між:, фăръ не маре.

Ἐκ-πορίζω, вііт: -ίσω, афлă міжлокъ, пъскоческъ, прічінăіескъ, съвîршескъ чева;înlesneскъ; (ші між:) мъ înlesneскъ, мъ къпътăіескъ de чева.

Ἐκ-πορνεύω, вііт: -εύσω, кървескъ фъръ sfіалъ, мъ даŭ кă totă ла кървъсъріі; (стрът:) =Καταπορνεύω.

Ἐκ-πορόω -ῶ, вііт: -ώσω, ămплă чева de порї (гъврї); (прin врт: în Оріктц:) пресакъ о de алтъ патръ піатръ în поровъ (ка челе сталактіте, ші лл:). «Ἐκπορεῦται τε τῇ καύσει (ὁ λίθος), καί γίγνεται κισσηρειδής». Тїр:

Ἐκ-πορπάω -ῶ, вііт: -ήσω, saŭ

Ἐκ-πορπίζω, вііт: -ίσω, deskeіъ; (хірврц:) скоцъ осъ dinînkeіetъръ. [de ундe

Ἐκ-πόρπισις (πησις), εως (ἡ) deskeіere (din кеотоаре); (хірврц:) скоатере din înkeіetъръ.

Ἐκ-πορπόω -ῶ, вііт: -ώσω, = Ἐκπορπίζω.

Ἐκ-πορφυρόω -ῶ, вііт: -ώσω, факъ чева de тотъ пăрпăріъ (рошă).

Ἐκ-ποτάομαι (έομαι), вііт: -ήσομαι, поет: =Ἐκπέταμαι, сборъ de ундева. «Νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται». Іл: Т: (фіг:) îmї сбоаръ mіntea (îmї есъ din mingї). «Οὐκ ἐπὶ χρυσέοις ὄρμοις θυμὸν ἐκπεπόταμαι». Евр:

Ἔκπους, οδος (ὁ, ἡ), în локъ de ἐξάπους.

Ἐκπραθέειν, поет: Ion: în локъ de ἐκπραθεῖν, пех: 2: de inf: ал лăї ἐκπέρθω.

Ἐκπράκτης, ου, ші

Ἐκπράκτωρ, оρος (ὁ), = Εἰσπράκτωρ. [ші

Ἔκπρακτος (ὁ, ἡ), сăпăсъ, саŭ osîndітъ ла плаtъ; (прinînтind:) експăсъ în прiмеждіе, десnъдъждăіtъ. [ші

Ἔκπραξις, εως (ἡ), = Εἴσπραξις, стрîнџере de datoріі, дъждіі, ші чл: [din

Ἐκ-πράσσω (ττω), вііт: -πράξω, съвîршескъ, іспръвескъ чева; (овшт:) desfакъ, кърцъ, ші чл: (прinînтind:) оморъ. «Οὐ γὰρ αὐτὸν οὔτε κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε θύελλα». (вezї ші ἐκποιέω). 2) (маї овіч:) =Εἰσπράττω, (прinч: кă сіла) стрînгă datoріі, дъждіі, ші чл: (прinînтind:) îmї pesъănъ. «Τὸν Δωριέως φόνον ἐκπρήξασθαι». Ер:

Ἐκ-πραύνω, вііт: -υνῶ, = Καταπραύνω.

Ἐκ-πρεμνίζω, вііт: -ίσω, despъdъчinezъ.

Ἐκπρέπεια (ἡ), însemnътate, ковîршіре, ші чл: [ші

Ἐκπρεπέως, Ion: în локъ de ἐκπρεπῶς. [din

Ἐκπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), =Διαπρεπής, стрълъчітъ, însemnatъ, foарte фрътосъ, ші чл: «Ψυχὴν τ' ἄριστοι κ' εὐγένειαν ἐκπρεπεῖς». Esхл: 2) пекъвіінчосъ, непотрівітъ. «Οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑφ'ὑμῶν ἐπάθετε. Тєч: [ші

Ἐκπρεπόντως, adв: =Ἐκπρεπῶς. [din

Ἐκ-πρέπω (ѣръ вііт:), =Διαπρέπω, мъ деосевескъ dіnіре чеї-л-алцїї, sînтъ маї пресъs de кît алцїї.

Ἐκπρεπῶς, adв: =Διαπρεπῶς, стрълъчіt, кă мъреціе, кă ковîршіре înтре алцїї.

Ἐκ-πρήθω, вііт: πρήσω, = Ἐκπίμπρημι. [de ундe

Ἔκπρησις, εως (ἡ), апріndере,înчінџере. [ші

Ἐκπρησμὸς (ὁ), = (саŭ греш: în локъ de) ἐκβρασμός.

Ἐκπρήσσω, вііт: -πρήξω, Ion: în локъ de ἐκπράσσω.

Ἐκ-πρίαμαι, neînтр: прez: (de ундeînтреб: пămaї пех: ἐξεπριάμην, порънч: ἐκπρίω, sвп: ἐκπρίωμαι, inf: ἐκπρίασθαι ші парт: ἐκπριάμενος) = Ἐξωνέομαι, рескъмпърă. «Μεγάλων χρημάτων τὴν σωτηρίαν παρ' αὐτοῦ ἐκπριάμενος». D: Кas:

Ἐκ-πρίζω, вііт: -πρίσω, таіă din чева кă феръстръвл. [de ундe

Ἔκπρισις, εως (ἡ). тъіере din чева кă феръстръвл. [ші

Ἔκπρισμα (τὸ), чеса че се таіе din чева кă феръстръвл, феръстръітъръ.

Ἐκ-πρίω, вііт: -πρίσω, = Ἐκπρίζω.

Ἐκπρίω, порънч: ал лăї ἐκπρίαμαι.

Ἐκ-προθεσμέω -ῶ, вііт: -ήσω, sîнтă, мъ факъ....

'Εκπρόθεσμος (ό, ή), (ші adв:) -θέσμως, чел че se faче, saŭ faче чева afaръ de terminъл хѳtърîtŭ

'Εκ-προ θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, sъpind esŭ (mъ apъпkŭ) de вndeва inainte.

'Εκ-προθυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, noet: amŭ, apъtŭ mълtъ воinцъ în чева

'Εκ-προ-ίημι, biit: ἐκπροήσω, noet:='Εκπέμπω, prodвkŭ.

'Εκ-προικίζω, biit: -ίσω, înzestrînd mъpitъ.

'Εκ-προ-καλέομαι -οῦμαι, biit: -έσομαι, пefeskŭ пе чinева (a eші) afaръ; (pap) = 'Επικαλέομαι.

'Εκ-προ-κρίνω, biit. -ινῶ, алегŭ, preferŭ.

'Εκ-προ-λείπω, biit: -λείψω, пъръseskŭ чева, ші esŭ. saŭ fвrŭ.

'Εκ-προ-μολεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал (neîntp:) προβλώσκω, esŭ de вndeва.

'Εκ-προ-πίπτω, bit: -πεσοῦμαι, noet: kazŭ afaръ din...

'Εκ-προ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, noet: mъ вrpsŭ afaръ, isворъskŭ de вndeва.

'Εκ-προσωπέω -ῶ, biit: -ήσω, (mai noŭ) цiŭ (îndeплineskŭ) локъл къïва, saŭ înfъцiшezŭ образъл къïва

'Εκ-προ-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: prefeрŭ пе чinева maï mълt dekît пе оркаре алtъл.

'Εκ-προ-φαίνω, biit: -ανῶ, skoцŭ чева de faцъ, saŭ înfъцiшezŭ înainte.

'Εκ-προ-φέρω, biit: οίσω, noet: =='Εκφέρω, skoцŭ чева înainte de вndeва.

'Εκ-προ-φεύγω, biit; -φεύξομαι, noet: (kв ак: saŭ цen:) fвrînd afaръ skanŭ de вndeва.

'Εκ-προ-χέω, biit: -χεύσω, noet: вrpsŭ чева înainte, saŭ de o datъ din чева.

'Εκ-πρυμνίζω, biit: -ίσω, == 'Εκπρεμνίζω.

'Εκ-πτερνίζω, biit: -ίσω, (прinч: desпре kataptŭ) esŭ întreрŭ din fвndŭ. [bezî πτέρνα].

'Εκ-πτερύσσομαι, biit: -ύξομαι, îmî întinzŭ, ші mішkŭ apiпеле.

'Εκ-πτήσω, biit: -πτήζω, ші

'Εκ-πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, sперiŭ пе чinева, înkît îl faкŭ a sввра (a fъцi) de вndeва. || (miж:) mъ sперiŭ; (fir:) mъ вîmeskŭ; mъ întвsiezŭ. [din

"Εκπτοιος (ό, ή), конpinsŭ de sпaïmъ, de fрikъ. [ἐκ, πτοία].

"Εκπτυξις [ἐκπτύσσω], εως (ή),='Ανάπτυξις, deskidepe, întindepe.

"Εκπτυσις, -εως (ή), skвïпare. [ші

"Εκπτυσμα (τὸ), skвïпътвръ; flегшъ, ші чл: [ἐκπτύω].

'Εκ-πτύσσω, biit: -πτύξω, == 'Αναπτύσσω, deskizŭ, întinzŭ. «Καθάλλεται καὶ ἐκπτύσσει τοὺς ὄνυχας (ἡ πάρδαλις)». Skp:

"Εκπτυστος (ό, ή), skвïпatŭ, saŭ de skвïпat din гвръ; ші = Κατάπτυστος; (fir:) desпрецiтŭ. [din

'Εκ-πτύω, biit: -πτύσω, skвïпŭ. saŭ skoцŭ чева din гвръ ka skвïпatвл; desпре marej воръskŭ, вrpsŭ afaръ; (прin intind: desпрецвieskŭ.

"Εκπτωμα τὸ), op че kade, saŭ ese din локвл sъŭ; (iap прinч:) mînъ, пічорŭ eшiтŭ din înkeietвръ. [ші

"Εκπτωσις, -εως (ή), kъdepe de вndeва; skъdepe; (прin врm:) перdepe; (xiрврц:) eшipe din inkeietвръ, skpintipe de mînъ, saŭ пічорŭ, ші чл: (fir:) neisввtipe; ekзilape, ші чл: [ші

"Εκπτωτος (ό, ή), kъzвtŭ dîn чева; skъzвtŭ, neisввtitŭ; linsitŭ, пъгввitŭ, ші чл: (fir:) ekзпatpiatŭ. [ἐκπίπτω].

'Εκ-πυέω -ῶ, biit: -ήσω, prefakŭ чева în пвroiŭ, adikъ fakŭ a koaче; (miж:) kokŭ, fakŭ пвroiŭ. [de вndе

'Εκπύημα (τὸ), konтвръ, вmflътвръ de вввъ. [ші

'Εκπύησις, εως (ή), koaчepe (de вввъ), înпвroiepe. [ші

'Εκ-πυητικὸς, ἡ, ὸν, konтpiввitorŭ, saŭ aплekatŭ ла înпвroiepe.

'Εκ-πυΐσκω, biit: -πυήσω ='Εκπυέω.

'Εκ-πυνθάνομαι, biit: -πεύσομαι, черчetînd afлв. «Πρὶν ἐκπύθωμαι, πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει». Apstf:

'Εκ-πυόω -ῶ, biit: -ώσω, == 'Εκπυέω.

'Εκ-πυρακτόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Εκπυρόω. [de вndе

'Εκπυράκτωσις, εως (ή), ='Εκπύρωσις.

'Εκ-πυρηνίζω, biit: -ίσω, skoцŭ sînввреле dintp' o поатъ. 2) stpibind fakŭ a sъpi sîmввреле (de чipeaшъ, ші чл:). «'Ο ἐν τῷ νέφει ἀὴρ ἐκπυρηνίζεται». Apstf: [de вndе

'Εκπυρήνισις, εως (ή), skoatepe, saŭ sъpipe de sîmввре. [ші

'Εκπυρήνισμα (τὸ), ші

'Εκπυρηνισμὸς (ὁ), = 'Εκπυρήνισις.

'Εκ-πυριάω -ῶ, biit: -άσω, = 'Εκπυρόω.

'Εκ-πυρίζω, biit: -ίσω, = 'Αποπυρίζω. 2) (maï noŭ) = 'Εμπυρίζω.

"Εκπυρος (ό, ή), = Διάπυρος, foapte înfokatŭ, fepвinte. [ἐκ, πῦρ].

'Εκ-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, anpinzŭ; (fir:) întъpitв. (bezî ші ...

Ἐκ-πυρσεύω, biit: -εύσω, daŭ лъminъ de ъndeва ка о torцъ. 2) skoцă flакъръ, mъ anpinzŭ, mъ inчinrŭ; (fir:) mъ întъpîtŭ; eклatŭ (mъ daŭ de faцъ).

Ἐκπύρως, adв: = Διαπύρως, пrea fepвinte, кв mвлtъ înfokape. [ἔκπυρος].

Ἐκπύρωσις, εως (ἡ), anpindepe; înчinцepe. [ші

Ἐκπυρωτικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosŭ, saŭ кв insвшime de a anpinde. [ἐκπυρόω].

Ἔκπυστος (ὁ, ἡ), aflatŭ, штіstŭ de toцi. [ἐκπυνθάνομαι].

Ἐκ-πυτίζω, biit: -ίσω, =(aша se indpeнteazъ de ъnii) Ἐκπιτύζω.

Ἔκπωμα (τὸ), вasŭ de бъвt, пахарŭ, ші чл: [ἐκπίνω].

Ἐκ-πωματίζω, biit: -ίσω, destъnŭ. [ἐκ, πῶμα].

Ἐκπωμάτιον (τὸ), dim: ал лвї ἔκπωμα, пъхървцŭ.

Ἐκπωματοποιὸς (ὁ), fъkътorŭ de пахape, ші чл: [ἔκπωμα, ποιός].

Ἐκ-πωτάομαι -ῶμαι, în локŭ de ἐκποτάομαι.

Ἐκράανθεν, Eол: noet: în локŭ de ἐκράνθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex; 1: ал лвї κραίνω.

Ἐκ-ραβδίζω, biit: -ίσω, бътînd кв toieцe isroneskŭ.

Ἐκραγὴ (ἡ), =Ἔκρηξις.

Ἐκράηνα, Dop: în локŭ de ἐκρήηνα, nex: 1: ал лвї κραίνω, saŭ κραιαίνω.

Ἐκ-ραίνω, biit: -ρανῶ, (nex: ἐξέρρανα) stponeskŭ topnînd чева de ъndeва.

Ἐκ-ράπτω, biit: -ράψω, kosŭ чева de чева, înnъdeskŭ. (în Грг: Nis: noate грeш; în локŭ de ἐῤῥάπτω).

Ἐκρέμω în локŭ de ἐκρέμασο, 2: sinr: neps: de прел: ал лвї κρέμαμαι.

Ἐκ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, (nex: ἐξερρύην, saŭ ἐξέρευσα, ші чл:) квргŭ, mъ върsŭ afapъ de ъndeва; (desnpe fpвnze, ші чл) kazŭ; (desnpe apmie) mъ pisineskŭ; (fir:) niepŭ, mъ stinrŭ, linseskŭ de totŭ.

Ἔκρηγμα (τὸ), ввkatъ pвntъ din чева; pвntвръ (de pîŭ, ші чл:); (med:) pesвflътвръ. [din

Ἐκ-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, (miж: tpe de кв: ἐξέρρωγα, nas: nex: 2: ἐξερράγην) snaprŭ, pвnŭ кв iвцealъ; (maї de mвlte opї nestp: saŭ eл:) mъ snaprŭ; esŭ de faцъ, eклatŭ. «Ὕδωρ ἐξέρρηξεν ὀδοῖο». Іл: Ψ. «Ἐκρήξας εἰς τὸν ὑπὲρ γῆς τόπον ὁ ἄνεμος». Apst: (ші fir:) «Πόλεμος («Θρῆνος, «Μῖσος) ἐξερράγη». [de ъnde

Ἔκρηξις, εως (ἡ), penede върsape afapъ; eклatape, iвte emipe de faцъ.

Ἐκ-ρήσσω (ττω), biit: -ρήξω, = Ἐκρήγνυμι.

Ἐκρητέον [ἐξέρρηται = ἐξείρηται], nosit: ал лвї ἐξαγορεύω.

Ἔκριζος (ὁ, ἡ), skosŭ din pъdъчina ъa. [ἐκ, ῥίζα]. [de ъnde

Ἐκριζόω -ω, biit. -ώσω, despъdъчinezŭ; (fir:) desfъndŭ, пръпъdeskŭ de totŭ. [de ъnde

Ἐκρίζωσις, εως (ἡ), despъdъчinape [ші

Ἐκριζωτὴς, οῦ (ὁ), despъdъчinъtopŭ.

Ἔκριμμα (τὸ), лепъdътвръ, saŭ de лепъdat afapъ. (se konf: кв ἔκκριμα). [ἐκρίπτω].

Ἔκριν, ινος (ὁ, ἡ), чел кв nasŭ ешitŭ afapъ, ad: лвпrŭ. [ἐκ, ῥίς].

Ἐκ-ρινάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, iaŭ чева depe чева кв піла; (fir:) pozŭ, topeskŭ, пръпъdeskŭ.

Ἐκ-ρινίζω, biit: -ίσω, ълmînd kaвlŭ (desnpe kîîne).

Ἐκ-ριπίζω, biit: -ίσω, = Ἀναῤῥιπίζω, sвflînd кв foiле anpinzŭ; (fir:) aцîцŭ, întъpîtв. «Τὸ θαρσαλέον αὐτοῦ καὶ μάχιμον ἤδη σβεννύμενον ὑπὸ γήρως αὖθις ἐξερρίπιζε». Пл: [de ъnde.

Ἐκριπισμὸς (ὁ), anpindepe кв foiле; (fir:) zъdъrîpe, întъpîtape.

Ἐκριπτέον, nosit: ал лвї ἐκρίπτω.

Ἐκ-ριπτέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ἐκρίπτω. [din

Ἔκριπτος (ὁ, ἡ), apвnkatŭ afapъ; (desnpe првчї) лепъdatŭ. [din

Ἐκ-ρίπτω, biit: -ρίψω, apвnkŭ (ші nas: kazŭ) afapъ, лепъdŭ. [de ъnde

Ἔκριψις, εως (ἡ), apвnkape, лепъdape afapъ.

Ἐκροὴ, (ἡ), кврцepe, върsape afapъ; (desnpe пърї, ші чл:) къdepe; (npin întind:) локвл, npin kape se skврце afapъ чева, газръ, saŭ гвръ de капалŭ, ші чл: [ἐκρέω].

Ἔκροια (ἡ) =Ἐκροὴ. [ἔκροος -ους].

Ἐκ-ροιβδέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ἀναῤῥοιβδέω, sopвŭ de totŭ.

Ἐκ-ρομβέω -ω, biit: -ήσω, inвîptind, pesвчind skoцŭ afapъ.

Ἔκροος -ους (ὁ), =Ἐκροή.

Ἐκ-ροφέω -ῶ, biit: -ήσω, sopвŭ чева пînъ ла пікъівръ.

Ἔκρυθμος (ὁ, ἡ), înnpot: de ἔῤῥυθμος, (adikъ) =Ἄῤῥυθμος.

Ἐκ-ρύομαι, biit: -ρύσομαι, skапŭ, mîцtвieskŭ пе чinева din чева.

'Εκ-ρυπόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

'Εκ-ρύπτω, biit: -ρύψω, кърцкъ.

'Έκρυσις, εως (ἡ),=='Εκροή. «Τριχῶν —». Tfp: (med:) лепъdape de fъ'ъ înкъ nekonstitъatъ (adikъ de шante ziле). (bezї ші ἔκτρωσις). (se конf: къ ἔκφυσις).

'Εκ-ρυτιδόομαι οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, тъ ътплъ de sbîrcitърї; saъ тъ sbîrcheskъ de totъ ла овrazъ, ші чл:

'Εκ-σαγηνεύω, biit: -εύσω, neskъieskъ къ плasa; (fir:) înкъркъ.

'Εκ-σαλάσσω (ττω), biit: -άξω, noet:, ші

'Εκ-σαλεύω, biit: -εύσω, srъdъiй, клetinъ din temeлiї. (bezї ші ἐκσείω).

'Εκ-σαόω, biit: -ώσω, noet: în локъ de ἐκσώζω.

'Εκ-σαρκίζω, biit: -ίσω, skoцъ кърnъpiле depe чева (lasъ nъmaї oaseле).

'Εκ-σαρκόω -ῶ, biit: -ώσω, înкърnezъ, fakъ чева a прinde карne. 2) (nestp:) прinzъ карne прea тълт, тъ прea înграшъ. [de ъnde

'Εκσάρκωμα (τὸ), карne креskъtъ пе рапъ. (bezї ші ὑπερσάρκωμα).

'Εκ-σορόω -ῶ, biit: -ώσω, тътъръ вine, кърцкъ de totъ.

'Εκ-σαφέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διασαφῶ, екsплікъ, desлъшeskъ.

'Εκ-σβέννυμι, biit: -σβέσω, ='Αποσβέννυμι.

'Εκ-σείω, biit: -σείσω, клetinъ tape, клetinînd, srъdъind skoцъ, arъпкъ ла пъmîntъ чева; (fir:) fakъ пе чinева къ înгрozipe a înчeta, a se пъръsi de чева. «Τούτων μέντοι τῶν λογισμῶν ἐξέσεισεν αὐτὸν ἡ παρὰ τῶν ὄχλων δόξα». Пл:

'Εκ-σεμνύνω, biit: -υνῶ, чinsteskъ, слъвeskъ прea тълт.

'Εκ-σεύομαι, biit: -συθήσομαι, noet: пъвъleskъ afaръ. «Πυλῶν ἐξέσσυτο». Om: «Φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος ψωμοί τε». Om:

'Εκ-σημαίνω, biit: -ανῶ, арътъ, înвedepezъ прin semne.

'Εκ-σήπω, biit: -σήψω, пръпъdeskъ чева прin пътрежъne.

'Εκ-σιγάω -ῶ, biit: -ήσομαι, noet: такъ чева de totъ. [de ъnde

Έκσίγησις, εως (ἡ), desъвîршitъ тъчepe. «'Εκσίγησις πυθαγορικῶς ἡ ἄκρα σιγή». Esst:

'Εκ-σιφωνίζω, biit: -ίσω, deшeptъ de totъ ъnde лікъidъ прin тълъmъ.

'Εκ-σιωπάω -ῶ, biit: -ήσομαι. = 'Εκσιγάω.

'Εκ-σκαλεύω, biit: -εύσω, skoцъ чева skoбind, saъ къ skoбitoape.

'Εκ-σκάπτω, biit: σκάψω, sъпînd skoцъ пъmînтъл, = 'Ανασκάπτω.

'Εκ-σκεδάννυμι, biit: -σκεδάσω, skoцînd de ъndeва pisineskъ чева; (fir:) zъdъpniчeskъ.

'Εκ-σκευάζω, ші (miж:) -άζομαι, biit: -άσω -σμαι, skoцъ ъnелтеле, ъaseле, ші чл: de ъndeва; (прin ъpm:) дешeptъ.

'Έκσκευος (ὁ, ἡ), лipsitъ de ъnелte, saъ лъкърї de гътipe (прinч: de teatpikъ înвръкъminte). (înпpot: de ἔνσκευος). [ἐκ, σκεῦος, saъ σκευή].

'Έκσκηνος (ὁ, ἡ), локъitоръ afaръ, saъ deпapte de коptъ,= 'Απόσκηνος. [ἐκ, σκηνή].

'Εκ-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, вагъ de seaтъ, черчетezъ къ лъape aminte.

'Εκσκορπισμός (ὁ), = Διασκορπισμός, pisinipe de totъ. [ἐκσκορπίζω].

'Εκ-σμάω -ῶ, biit: -σμήσω, ші

'Εκ-σμήχω, biit: -σμήξω, = 'Αποσμήχω, штергъ, кърцкъ вine.

'Εκ-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, sпepiind isroneskъ, = 'Αποσοβέω. (bezї ші ἐκπλήσσω).

'Έκσπασις, εως (ἡ), smълцere din чева. [din

'Εκ-σπάω -ῶ, biit: -άσω, smългъ din чева.

'Εκ-σπένδω, biit: -σπείσω, adъkъ лівацiї zeiлor, saъ въpsъ чева în гелъ de лівацie (жертfъ de лікъidъ).

'Εκ-σπερματίζω, biit: -ίσω, = 'Αποσπερματίζω.

'Εκ-σπερματόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, (bot:) skoцъ, daъ sъmînцъ.

'Εκ-σπεύδω, biit: -σπεύσω, тъ гръbeskъ a еші afaръ, saъ esъ къ граbъ.

'Εκ-σπογγίζω, biit: ίσω, штергъ, saъ iaъ чева къ бърeтеле.

'Έκσπονδος (ὁ, ἡ), пепърtашъ, saъ лipsitъ de (trakтate прin лівацiї înкeiate de) пачe; (прin ъpm:) връжташъ неînпъkatъ. «'Ιουδαῖοι, γένος ἔκσπονδον». Sin: 2) къlкъторъ de trakтate, пекredinчiosъ. «Τοὺς ὅρκους ἐκσπόνδους ποιήσας». Sъid: «Ἔν τι πεπόνθασιν ἔκσπονδον». D: Ал: [ἐκ, σπονδή.

'Εκ-σπονδυλίζω, biit: -ίσω, skoцъ din înкeietърї кîrчeieле, saъ вертевреле грътazълъї; ші = 'Εκτραχηλίζω.

'Εκστάδιος (ὁ, ἡ), în локъ de ἐξαστάδιος.

'Εκ-στασιάζω, biit: -άσω, întърîtъ ла револтъ, skopneskъ pesврtipe.

'Εκστάσιον (τὸ), (Леп: maї noъ) пъръsipe de аверї пе seama кътва; (desпpe ostaшї) dezeptape. [ші

'Έκστασις, εως (ἡ), strътътape din овіч-

ʌʁita nosiцie; (прin ʁрm:) sкimʁare, prefaчere; saʁ лinʁire din локъ; (ʁne орї) пъръsire пe seama алtʁia (de аверї ші чл:); (лец:) (овіч:)=Ἔκπληξις, ʁїmire; (iap în ʁine) întʁsiasmъ. [ші

Ἐκστατικός, ἡ, ὸν, пъtimaшъ, saʁ priчinʁitorъ de ʁїmire, saʁ întʁsiasmъ. «Μειράκιον ἐκστατικὸν καὶ παραφρονοῦν». Пл: «Οἷς πλατὺ τὸ μέτωπον, ἐκστατικοί». Apst: «Μεταβολὴ γὰρ πᾶσα ἐκστατικὸν». Tmst: «Τῆς ἐκστατικῆς τοῦ θείου ἔρωτος δυνάμεως». D: Apeопц: [ἐξίστημι]. [de ʁnde

Ἐκστατικῶς, adв: în ʁїmire. «Ἐκστατικῶς ἔχω». Пл: sîntъ ʁїmitъ.

Ἐκ-στέλλω, вiit: -στελῶ, =Ἐκπέμπω. 2) înnodoʁeskъ din toate пърцiле. (Sof: Edin: 1. 1269).

Ἐκ-στέφω, вiit: -στέψω, înnodoʁeskъ neste totъ къ кʁnʁne. 2) (прin întind:) ʁmплʁ пахарʁл ші чл: пъпъ în ʁʁze. «Ἐξέστεψε θάλασσαν». Оп: (вezї ші ἐπιστέφω). 3) = Ἀποστέφω.

Ἐκ-στηθίζω, вiit: -ίσω, =Ἀποστηθίζω.

Ἔκστιλβος (ὁ, ἡ), =Ἔκστιλπνος. [din

Ἐκ-στίλβω, вiit: -στίλψω, =Ἀποστίλβω. [de ʁnde

Ἔκστιλπνος (ο, ή), foapte лʁчosъ, лiкъposъ, skînteiosъ.

Ἐκ-στραγγίζω, вiit: -ίσω, stopкъ de totъ.

Ἐκστρατεία (ἡ), ші

Ἐκστράτευσις,εως (ἡ), oштinцъ, saʁ eksnediцie de oштire. [din

Ἐκ-στρατεύω, ші (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, (mъ) порneskъ (къ) oштire asʁпра връжташʁлʁї.

Ἐκ-στρατοπεδεύω, ші (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -εύσομαι, îmї skoцъ armia din таʁъръ, ші o ашezъ afaръ.

Ἐκ-στρέφω, вiit: -στρέψω, sʁчeskъ, înʁîrteskъ snpe afaръ челе din пъʁntрʁ; skpînteskъ; pestopnъ; (fir:) preſakъ snpe maї ръъ, stpikъ; pesʁрътeskъ. «Γενεὰ ἐξεστραμμένη». Skp: [de ʁnde.

Ἐκστροφὴ (ἡ), sʁчipe, înʁîrtipe din пъʁntрʁ snpe afaръ; skpintipe, pestopnape; (fir:) desъʁîpшitъ preſaчere snpe ръъ.

Ἐκ-συριγγόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (med:) ажʁnrъ a mъ faчe fistʁлъ.

Ἐκ-συρίζω, ші At:

Ἐκ-συρίττω, вiit: -ίξω, flʁeръ tape; roneskъ пe чinева flʁepînds ї.

Ἐκ-σύρω, вiit: -συρῶ, tîpъskъ, skoцъ (ші miж: esъ) tîpînd чева afaръ; (прin întind) жʁnoїъ.

Ἐκ-σφαιρίζω, вiit: -ίσω, arʁnkъ чева, (ші

nas:) kazъ ka o minчe.

Ἐκ-σφενδονάω -ῶ (ίζω), вiit: -ήσω, (ίσω), asʁîrлъ чева denapte kъ (saʁ ka kъ) праштia.

Ἐκ-σφηκόω, -ῶ, вiit: -ώσω, destpînrъ, deskeiк (лasъ слабъ).

Ἐκ-σφονδυλίζω, вiit: -ίσω,=Ἐκσπονδυλίζω.

Ἐκ-σφραγίζω, вiit: -ίσω, skoцъ firʁpa depe пeчete пe чeaръ, ші чл: (прin intind:) imitъ. 2) poet: =Ἀποκλείω.

Ἐκ-σχίζω, вiît: -ίσω, pʁnъ, sfîшiъ din чева.

Ἐκ-σώζω, вiit: -σώσω, mînтʁieskъ, skanъ пe чinева dintp' ʁnъ ръъ. «Ἐξεσώασε θαλάσσης». Od: Δ. (ші nas:) «Ὅτ' ἐκνεῶν φθαρέντες νῆσον ἐκσωζοίατο». Esxл:

Ἐκ-σωρεύω, вiit: -εύσω, грътъdeskъ de ʁndeва пe чева.

Ἔκτα, în локъ de ἔκτανε, 3: sinr: neps: de nex: 1 ал лʁї κτείνω.

Ἐκταγὴ (ἡ), [ἐκτάσσω] = Ἔκταξις. 2) (maї noъ) anrapa, штpaſъ, глоабъ.

Ἐκτάδην, adв: întins, лʁnцit, saʁ în лʁnrъ. [mi

Ἐκτάδιος, α saʁ ος, ον, poet: întinsъ, лʁnцîtъ, лʁnrъ, saʁ латъ; (în цen:) лapгъ. [ші

Ἐκταδὸν, adв: =Ἐκτάδην.

Ἔκταθεν, poet: în локъ de ἐκτάνθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: ал лʁї κτείνω.

Ἐκταῖος, α, ον, kape se faчe (saʁ faчe чева) in a шaselea zi, op în шase ziле. «Ἐκταίη μάζα». At: din шase mepтiчe. [ἕκτος.]

Ἐκτακῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лʁi Ἐκτήκω.

Ἔκτακτος (ὁ, ἡ), (прinч: στρατιώτης) ostaшъ neînpolatъ în pîndъ, în трʁпъ, (franц: surnumeraire). (vezї ші ἐξάριθμος). [ἐκτάσσω].

Ἐκ-ταλαντόω -ώ, вiît: -ώσω, лînseskъ пe чinева de аверea sa.

Ἔκταμα (τὸ), întindepe, snaцiъ. [ἐκτείνω].

Ἔκταμε, poet: în локъ de ἐξέταμε. 3: sinr: neps: de nex: ал xot:, ші

Ἐκτάμησι poet: în локъ de Ἐκτάμῃ, nex: de sʁn: ал лʁї

Ἐκ-τάμνω, Ion: poet: în локъ de ἐκτέμνω.

Ἔκταν, ας, α, αμεν, ші чл: poet: în локъ de ἔκτανον, nex: 2: de xot:, ші

Ἐκτάνθαι, nas: tpe: de kъ: de inf: ал лʁї κτείνω.

Ἐκ-τανύω, вiit: -ύσω, poet: (saʁ pap

proz:) în локъ de ἐκτείνω. «Οὐδὲ παρειῶν ἐκτανύσεις ῥυτίδας» Епгр: (ші nas:) «Ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη». Om:

Ἔκταξις [ἐκτάσσω], εως (ἡ), înşirare, aranjare (de oştire).

Ἐκ-ταπεινόω -ῶ вііt: -ώσω, smilеskъ prea mъlt; prosteskъ; arъtъ de nimikъ; desprеţuieskъ.

Ἐκταρακτικὸς, ἡ, ὸν, nъtinчosъ, saъ îndemînatikъ a tъrburа. [ші

Ἐκτάραξις, εως (ἡ), mъltъ tъrburare. [din

Ἐκ-ταράσσω (ττω), вііt: -άξω, =Κατατα-ράσσω, tъrburъ, sneriъ de totъ. «Κοιλίης ἐκταραχθείσης». med: kînd stpikînd se stomaxъl se ba aплека snre ъrdinare.

Ἐκ-ταρβέω -ῶ, вііt: -ήσω, sneriъ, înfrikoşezъ prea mъlt.

Ἐκ-ταριχεύω, вііt: -εύσω, nъstrъmezъ, saъ ъsъkъ чева ka nastrama.

Ἐκ-ταρσόω -ῶ, вііt: -ώσω, întinzъ чева ka ne o гratie.

Ἔκτας, 2: sinr: neps: de nex: al lъї κτείνω.

Ἔκτασις, εως (ἡ), întindere, desfacere; (gram:) крещtere de silaкъ, adikъ lъnţire de вокалъ skъrtъ; (fir:) silinţъ. [ἐκτείνω].

Ἐκ-τάσσω (ττω), гііt: -τάξω, skoţînd oastea din tabъrъ o aşezъ în pîndъ, saъ de pesвoiъ; (în ţen:) aранжezъ.

Ἐκτάσω, Dor: în локъ de ἐκτήσω, 2: sinr: neps: de nex: al lъї κτάομαι.

Ἐκτατέον, nosit: al lъi ἐκτείνω. [de ъnde ші

Ἐκτατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, lъnţitivъ de вокале skъrte (gram:).

Ἔκτατο, noet: 3: sinr: neps: a miж: (în локъ de nas:) nex: al lъї κτείνω.

Ἐκτατὸς, ἡ, ὸν, priimitorъ de întindere. [ἐκτείνω].

Ἐκ-ταφρεύω, вііt: -εύσω, = Ἀποταφρεύω. 2) =Ἐκσκάπτω.

Ἐκτέατο, Ion: în локъ de ἐκέκτηντο, neste-sъв: al lъї κτάομαι.

Ἐκτέθηλα, miж: tpe: de къ: al lъї ἐκθάλλω.

Ἐκτέθραμμαι, nas: tpe de къ al lъї ἐκτρέφω.

Ἐκ-τείνω, вііt: -τενω, întînzъ, desfacъ; lъnţeskъ; fir:) omorъ; (прin întind: desnpe вреme)prelъnţeskъ; (gram:) lъnţeskъ dъne prosodie o silaбъ skъrtъ; (foapte pap) = Ἐξέλκω. «Ἐξέτεινεν αὐτὸν ἐκ παραπτώματος». Skp; (se konf: къ ἐκτίνω).

Ἐκ-τειχίζω, вііt: -ίσω, desъvîrşeskъ zidъl, ce amъ înчept a zidi; (în ţen:) înkonjъrъ къ zidъ. [de ъnde

Ἐκτειχισμὸς (ὁ), desъvîrşire de înчepъtъ zidъ; saъ înkonjъrare къ zidъ.

Ἐκ-τεκμαίρομαι, вііt: -αροῦμαι, noet: = Ἐκλογίζομαι, daъ къ sokoteala.

Ἐκ-τεκνόομαι -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, fakъ kopiї; 2) rekъnoskъ nъskътъl kopilъ de al meъ.

Ἐκτεκὼν, οὖσα, ὸν, nex: 2: de partч: al lъї ἐκτίκτω.

Ἐκ-τελέθω, (fъrъ вііt:) noet: mъ naskъ, mъ trarъ din чinева.

Ἐκ-τελειόω -ῶ, вііt: -ώσω, desъvîrşeskъ къ totъl чева.

Ἐκ-τελείω, noet: Ion: în локъ de ἐκτελέω.

Ἐκτελείωσις, εως (ἡ), totalъ desъvîrşire. [ἐκτελειόω].

Ἐκ-τελεόω -ῶ, вііt: -ώσω, =Ἐκτελειόω.

Ἐκ-τελευτάω -ῶ, вііt: -ήσω, adъkъ la îndeplinire, saъ desъvîrşeskъ чева. 2) mъ sъvîrşeskъ, morъ.

Ἐκ-τελέω -ῶ, вііt: -έσω, sъvîrşeskъ; îndeplineskъ. «Οὗτοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσταν». Il: B. «Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἐκτετέλεσται». Od: X: «Εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς». Hind: (ші desnърţit) «Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ». Il: D:

Ἐκτελὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἐντελὴς, desъvîrşitъ, deplinъ. [ἐκ, τέλος].

Ἐκτέμνω, вііt: -τεμῶ, tъind skoţъ; (de ъnde) skoneskъ; (în ţen:) чonteskъ; (прin întind:) notoleskъ; (fir:) iaъ, linseskъ de чева, saъ fakъ a fi linsitъ de чева. (vezї ші ἀποτέμνω).

Ἐκτένεια (ἡ), silinţъ, stъrъinţъ; întinsъ воinţъ. 2) вілшъгъ. «Τὰ ἐπιτήδεια πάμπολλα εἰσεκομίσαντο, ὥστ' ἐκτένειαν εἶναι, εἰ καὶ ἐπιμηκεστέρα γένοιτο ἡ πολιορκία» Epd: (Bis:) stъrъitoare ръгъ. din

Ἐκτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsъ; dъinitorъ, nепрекърматъ; (fir:) stъrъitorъ; aktivъ, воiosъ. [ἐκτείνω]. [de ъnde

Ἐκτενία (ἡ), noet: = (saъ грeш: în локъ de) ἐκτένεια. [ші

Ἐκτενῶς, adв: къ stъrъinţъ, вънъ воinţъ; къ mъltъ silinţъ, iъţealъ, saъ aktibitate.

Ἔκτεξις, εως (ἡ), [ἐκτίκτω] (desnpe mъme) facere de копilъ, ші nетречere de a le facerii.

Ἐκτέος, α, ον, nosit: al lъї ἔχω.

Ἐκτεταγμένως [ἐκτάσσω], adв: (de partч:) къ aранжare, къ pîndъialъ, saъ вънъ întokmire.

Ἐκτεταχὼς, υῖα, ὸς, tpe: de кв: de naptч: ал лвї ἐκτείνω.

Ἐκτετισμένος, η, ον, tpe: de кв: de naptч: nas: ал лвї ἐκτίνω.

Ἐκτέτμηκα, tpe: de кв ал лвї ἐκτέμνω.

Ἐκτέτραμμαι, nas: tpe: de кв: ал лвї ἐκτρέπω.

Ἐκτετρημένος, η, ον, tpe: de кв: de nas: naptч: ал лвї ἐκτιτράω.

Ἐκτεὺς, έως (ὁ), внѣ гелѣ de мъѕвръ înкъпътівъ de o a шаселеа naрte din ваніцъ. [ἕκτος].

Ἐκ-τεύχω, вііt: -τεύξω, noet:=Ἐξεργάζομαι, лвкрînd съвîршеskѣ.

Ἐκ-τεφρόω -ῶ, вііt: -ώσω, пределкѣ în чепвшъ, apzѣ de totѣ. [de вnde

Ἐκτέφρωσις, εως (ἡ), пределчере în чепвшъ, apdepe de totѣ...

Ἐκ-τεχνάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, meштешвцеskѣ, пъскоческѣ.

Ἐκ-τηγανίζω, вііt: -ίσω, пръжеskѣ în tirae пред швлт. «Ἠωρῆσθαι μὲν ἐπὶ λίμνης δίψει, μὴ δεδυνημένον δὲ πιεῖν ἐκτετηγανίσθαι». Teod: Iptak: se fpiцea de sete.

Ἐκ-τήκω, вііt: -τήξω, toneskѣ de totѣ; (прin вpm:) stinrѣ, прънъdeskѣ. «Λῆσις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην πραπίδων». Kpit: în At: «Ἀλλά μοι τὸδ' ἐμμένοι, καὶ μήποτ' ἐκτακείη». Esxл: (nas: saѣ miж:) mъ toneskѣ, рътîiѣ nиеле ші osѣ. «Λύπῃ καὶ λιμῷ ἑαυτὸν ἐκτήξας». Ел: (ші desпърцit). «Ἔκ τοί με τήξεις». Евр:.

Ἔκτημαι în локѣ de κέκτημαι, tpe: de кв: ал лвї κτάομαι.

Ἐκτημόριον (τὸ), a шаселеа naрte. (de вnde || îm:) ἐκτημόριοι ші ἐκτήμοροι, чеї че лвкраѣ пъmîntѣ stpeinѣ, ші плътіаѣ propriетарвлвї ла шase вna. [ἕκτος, μόριον]. [de вnde

Ἐκτημορίτης, ου (ὁ), înкъпътorѣ de a шаселеа naрte.

Ἐκτήμοροι (οἱ), вezї ἐκτημόριον.

Ἔκτηξις [ἐκτήκω], εως (ἡ), desъвîршітъ topipe; (med: skвpцepe, дешертаре de вmezелеле трвпвлвї.

Ἐκ-τιθασσεύω, вііt: -εύσω, =Ἐξημερόω, domestiveskѣ.

Ἐκ-τιθεύω, вііt: -εύσω, греш: în локѣ de ἐκτιτθεύω.

Ἐκ-τίθημι, вііt: ἐκθήσω, (nex: ἐξέθηκα, ші чл:) пвіѣ afaръ (ка съ se гъsiaskъ, saѣ sъ se вazъ); (de вnde) лепъdѣ, арвпкѣ; deskizѣ, експвіѣ мърї în tîprѣ; desваркѣ, saѣ daѣ жos (din коравіе пе вскатѣ, saѣ din трasвръ пе пъmîntѣ); пропвіѣ (преміѣ ші чл:); лîneskѣ ла pesпîntії afiше, înшtiinцъpї, ші чл: превестеskѣ; înквпoштinцezѣ; deskpіѣ; daѣ afaръ, пвблікѣ.

Ἐκ-τιθηνέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Ἐκτιτθεύω.

Ἐκτικὸς, ἡ, ὸν, kape se faче, saѣ faче чева dвпе o desъвîршітъ denpindepe, oвічнвітѣ пред мвлт în чева; (de вnde) «Πυρετὸς —». med: fpiгърї nekontenite. ші «Ἐκτικὸς (ἄνθρωπος)». med: oftikosѣ. [ἕξις din ἔχω].

Ἐκτίκτω, вііt: -τέξομαι, naskѣ, saѣ neтрекѣ a ле faчерії; (desпре astakoшї, paчї, ші чл:) skoцѣ ікре. Apst:

Ἐκτικῶς, adв: кв mape denpindepe, ші (прin вpm:) кв мвлтъ înлesnipe. [ἐκτικός].

Ἐκ-τιλάω -ῶ, вііt: -ήσω, вpdinѣ, mъ квѕвreskѣ.

Ἐκτίλλω, вііt: -τιλῶ, smвлгѣ; (fir:) desръdъчinezѣ.

Ἐκ-τιμάω -ῶ, вііt: -ήσω, estimѣ [de ачі], saѣ чinsteskѣ, прецвieskѣ пред мвлт. «Πλοῦτον ἐκτιμήσαντας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐκθειάσαντας». Лопц: 2) прецвieskѣ. «Ἡ γὰρ οὐσία αὐτοῦ, ἂν τις ὀρθῶς ἐκτιμᾷ, τάλαντά εἰσιν οὐκ ἔλαττον ἑκατόν». Плт: 3) кркѣ прецвл, skвmneskѣ. «Εὐώνων ἐπιτετύχηκεν, αὐτῷ δὲ μέλει ἐκτετιμημένα λογίζεσθαι». Apst: [de вnde

Ἐκτίμησις, εως (ἡ), estimape; прецвіре; skвmnipe.

Ἔκτιμος (ὁ, ἡ), kape nъ чinsteшtе, saѣ ne se чinsteшte. «Γονέων —». Sof: kape nъ чinstemte ne nърinцiї sъї. 2) kape se binde кв прецѣ вркатѣ, skвmnѣ (Es x:) 3) kape плътeшte шtpafѣ, гloaвъ, ші чл: (Lпгр: Boe·к). [ἐκ, τιμή].

Ἐκτίναγμα (τὸ), ші

Ἐκτιναγμὸς (ὁ), = Ἐκτίναξις. [ші

Ἐκτινάκτρια (ἡ), чeea че se skвtвръ, se леапъдъ de чева. [ші

Ἐκτίναξις, εως (ἡ), skвtвpape, лепъdape de чева. din

Ἐκ-τινάσσω, вііt: -άξω, skвtвpѣ tape чева, ка съ kazъ, че este asвпръ'ї; (fir:)= Κατατραννῶ. «Οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων». Skp:

Ἐκτίνυ(νυ)μι, ші

Ἐκ-τίνω, вііt: -τίσω, плътeskѣ (osîndѣ, datopie, ші чл:); desпъгвbeskѣ, peѕвieskѣ; (fir:) pesплътeskѣ, nedenseskѣ; saѣ mъ nedenseskѣ (snpe pesввnape), îmї iaѣ pesплътipea. (вezї ші ἀποτίνω). [de вnde

Ἔκτισις, εως (ἡ), =Ἀπότισις, плаtъ (de datopie, ші чл:), peѕвipe, desпъгввipe. «Οὐκ οὔσης αὐτοῖς ἐκτίσεως». Apst: neflind

în stape de a 'шĭ peſъi datopia. [шi

Ἔκτισμα (τὸ), платъ snpe peſъipe, saŭ desnпъгъвipe; глоавъ, osîndъ, шi чл: [шi

Ἐκτιστὴς, οῦ (ὁ), платnikŭ, saŭ stpîngътorŭ de datopie, daждie, шi чл: (fir:) pesввnъtorŭ.

Ἐκ-τιτθεύω, вiit: -εύσω, dînd цîцъ kpeskŭ копilŭ.

Ἐκ-τιτραίνω, вiit: -ανῶ, шi

Ἐκ-τιτράω -ῶ, вiit: ἐκτρήσω, гъвpeskŭ чева пînъ dinколо.

Ἐκ-τιτρώσκω, вiit: ἐκτρώσω, лепъdŭ гътŭ.

Ἐκ-τίω, вiit:-τίσω, noet: în локŭ de ἐκτίνω.

Ἔκτμημα (τὸ), вякатъ тъiatъ din чева. (de внdе цеогр:) «Γῆς — ». Apst: = Zώνη. [шi

Ἔκτμησις, εως (ἡ), = Ἔκτομὴ, скопipe. [ἐκτέμνω].

Ἐκτμητέον, nosit: ал лъĭ ἐκτέμνω.

Ἐκτόθεν, adв: noet: (pap) în локŭ de ἐκ τόθεν, de atвnчĭ, de kînd; saŭ ne вpmъ dвпе aчeea.

Ἔκτοθεν, adв: noet: în локŭ de ἔκτοσθεν.

Ἔκτοθι, adв: noet: în локŭ de ἐκτὸς, afaръ.

Ἐκ-τοιχωρυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, гърŭ чева (прinч:) прin snapцepe de zidŭ, шi чл:

Ἐκ-τοκίζω, вiit: -ίσω, îmпpвmъtŭ къ грea dobîndъ. 2) (пpea pap) naskŭ de totŭ.

Ἔκτοκος (ὁ, ἡ), = Ἔκγονος. [ἐκ, τόκος].

Ἐκ-τολμάω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἀποτολμάω. 2) греш: în локŭ de ἐκτολυπεύω. [шi

Ἔκτολμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μως, пpea îndpъznецŭ, обpaznikŭ (saŭ греш: în локŭ de εὔτολμος).

Ἐκ-τολυπεύω, вiit: -εύσω, (прinч:) desгъшвpŭ; (fir:) съвîpшeskŭ внŭ aneвoiosŭ лякpъ къ тълtъ шi stъpкitoape silinцъ.

Ἐκτομὰς, άδος (ἡ), (nas:) тъiatъ din чева. (de внdе) «Θύρα — » Такt: noptiцъ гъкътъ în (saŭ din) noapta чea mape, каре se ziче шi ῥινοπύλη. "Περικεφαλαία — ». Esix: koifŭ къ тъietвpi de doъ гъвpĭ пentpъ окĭ. «Μήτρα — ». At: = Ἐκβολὰς. 2) (акт:) noet: = Ἐκτομίς. [шi

Ἐκτομεὺς, έως (ὁ), прin тъiepe din toate пъpцiле скоцъtorŭ de чева; (прin întind:) скопitorŭ, (fir:) пpъпъditorŭ. 2) къцitoae, сковitoape (хipвpц:). [шi

Ἐκτομὴ (ἡ), тъiepe de чева din toate пъpцiле, saŭ de totŭ. 2) скопipe. [шi

Ἐκτομίας, ου (ὁ), скопitŭ; (прin вpm:) капонŭ. [шi

Ἐκτομὶς, ίδος (ἡ), noet: тъietoape. «Δρεπάνην καυλῶν — » Епigр: 2) (nas:) = Ἐκτομάς. [шi

Ἔκτομος (ὁ, ἡ), тъiatŭ шi skosŭ. (de внdе || ввst:) скопitŭ. 2) (med:) елеворŭ negpв (Iпокр:). [ἐκτέμνω].

Ἔκτονος (ὁ, ἡ), чел гъръ tonŭ (вîptвte), слабŭ; (mвsik:) = Παράφωνος. [ἐκ, τόνος]. [de внdе

Ἐκτονόω -ῶ, вiit: -ώσω, слъвeskŭ чева de totŭ. || (neвt:) обoseskŭ.

Ἐκτόξευμα (τὸ), съцeatъ шi чл: asвîpлitъ. [din

Ἐκ-τοξεύω, вiit: -εύσω, asвîpлŭ съцeatъ de внdева asвпpа квiва. 2) mi se ispпъвesк toate съцецеле, (шi fir:) вiaцa; (neвt:) niepŭ. «Καί σου τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς». Eвp:

Ἐκ-τοπίζω, вiit: -ίσω, (maĭ de mвлteopi ел: saŭ nestp:) mъ stpъшвtŭ în алtŭ depъptatŭ si nekвnoskвtŭ локŭ; (fir:) mъ fepeskŭ. «Τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων» Лaept: (Δ. 39). [шi

Ἐκτόπιος, α saŭ ος, ον, (îпpot: de ἐντόπιος) stpeinŭ; (прin întind:) чiвdatŭ, neoвiчnвitŭ, шi чл: (вezĭ ἔκτοπος). 2) noet: depъptatŭ, petpasŭ din вpe внŭ локŭ. «Ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα». Sof: aцĭ depъptat. [ἔκτοπος].

Ἐκτοπισμὸς (ὁ), stpъmвtape dintp' внŭ локŭ întp' алtвл depъptatŭ. [шi

Ἐκτοπιστικὸς, ὴ, ὸν, oвiчnвitŭ a se stpъmвta din локŭ. [ἐκτοπίζω].

Ἔκτοπος (ὁ ἡ), = Ἄτοπος, пekввenitŭ, чiвdatŭ. 2) noet:=Ἐκτόπιος, stpeinŭ. saŭ 3) petpasŭ ла o пapte dintp' внŭ локŭ. «Τίς ὁδῶ;... ἔκτοπος ἔστω». Eвp: [ἐκ, τόπος]. [de внdе

Ἐκτόπως, adв: în kipŭ пekввenitŭ, чiвdatŭ, neoвiчnвitŭ, шi чл:; 2) къkovîpшipe, neste mъsвpъ.

Ἐκ-τορεύω, вiit: -εύσω, =Ἐκτορνεύω.

Ἐκ-τορέω, вiit: -ήσω, гъвpînd skoцŭ.

Ἐκ-τορμέω -ῶ, вiit: -ήσω, [ἐκ, τόρμη] esŭ din калеа чea dpeaпtъ.

Ἐκ-τορνεύω, вiit: -εύσω, daŭ ла stpвпгŭ, stpвпгъpeskŭ чева. «Ἐλέφας εἰς ἀετὸν ἐκτετόρνευται». Елd:

Ἐκτὸς [ἐκ], adв: лок: afaръ, (шi къ цеп:) afaръ de «Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο». Iл: Ω. »Ἐκτὸς ἐόντας». Iл: Δ. (шi къ apt: în ел: de пapтч:) «Τὰ ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτὸς (τοῦ σώματος)». At· «Πρὸς τοὺς ἐκτός τε καὶ ἀλλοφύλους». Плт: «Τῶν τοῦ σώματος ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐκτὸς». Лpt: (шi къ цеп:) «Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης». Iл: Ξ. «Καλέσσα-ο δ' αὐτὸν δώματος ἐκτὸς». Iл: O. «Τῶν ἐκτὸς Πελο-

πονννήσου (πόλεων)». Тъч: (ші fir:) «'Εκτὸς ἑωϋτῆς». Іпкр: (mi timn:) 'Επεὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο». Ep: dъne че аѣ tpeкъt чinчї ziлe. 2) (екчепt:) fъръ. «'Εκτὸς ὠδίνων τέξεται». Dъкр: «'Εκτὸς ἐλπίδος» Sof: fъръ пъdежde. «'Εκτὸς εἰ μή». Лъч: aſaръ пъmaї daka. «'Απέκτειναν ἅπαντας ἐκτὸς ὀλίγων». Ksn:

'Εκτὸς, ἡ, ὸν [ἔχω], пъtinчosѣ de a se aвeи, saѣ a se doвîndi. «Τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἰσὶν ἑκτὰ, ὅσα ἐνδέχεται ἔχειν, οἷον ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ὑγιεία. Лpt:

"Εκτος, η, ον, ал шaселеа. Τῷ ἕκτῳ μηνὶ». Sкр: «"Εκτον δ' αὖτ' 'Οδυσσῆα». Іл: B. «Τὸ ἕκτον μέρος». Тъч: ші Dm: (ші adверв:) «"Εκτον γεγονὼς ὕπατος». I: Antx: [ἕξ].

"Εκτοσε, adв: noet: (л к: în mішк:) aſaръ, (ші кѣ цеn:) aſaръ de...

"Εκτοσθεν, ші (пpea pap) ἕκτοσθε, adв: noet: (кѣ цеn:) = [ἐκτὸς], aſaръ, denapte de, fъръ. «"Εκτοσθεν (se înц: ἑαυτῆς) ἐγένετο». Іпкр: s' a smintit. 2) (fъръ kazѣ) de aſaръ. «Τὴνδε δ' ἔκτοσθεν βοᾷν ἔα». Sof: (ші кѣ цеn:) «Λίμνας ἔκτοσθεν». Esx: (ші fir:) «Φίλων μὲν ἄν γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοσθεν δ' οὐ ῥᾳδίως». Eвp:

"Εκτοσθι, în локѣ de ἔκτοθι.

"Εκτοτε (în локѣ de ἐκ τότε), adв: de aтъnчї înкoaчї. «Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Лъч:

'Εκ-τραγῳδέω-ῶ, вiit: ήσω, deѕкріѣ чева în stilѣ emfantikѣ, saѣ tpistѣ, ad: тъpeскѣ чева ѕupe maї tpaцikѣ.

'Εκ-τρανόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвedepezѣ, desлъшeскѣ, пpoпъцѣ кърat zîчepiле.

'Εκτράπεζος (ὁ ἡ), кape пѣ se adъчe, пѣ se пъne ла masъ, este onpitѣ de a se mînka. [ἐκ, τράπεζα].

'Εκτραπελογάστωρ, opoc (ὁ, ἡ), (kom:) чел кѣ nînteчe чiвdatѣ, nefipeskѣ. [ἐκτράπελος, γαστήρ].

'Εκτράπελος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πέλως, [ἐκτρέπω] neoвiчnxitѣ, nefipeskѣ; (пpin вpm:) skîpвosѣ, nekъвiinчosѣ.

'Εκ-τραυματίζω, вiit: -ίσω. pъneskѣ de totѣ.

'Εκ-τραχηλίζω, вiit: -ίσω, daѣ пе чinева neste kanѣ, asвîpлѣ ла пъmîntѣ; (fir:) пpъпъdeskѣ de totѣ; (miж:) aжѣnrѣ ла neipe; saѣ îmї esѣ din тъѕѣpї. [de ѣnde

'Εκτραχηλισμὸς (ὁ), къdepe neste kanѣ; neipe, ші чл:

'Εκτράχηλος (ὁ, ἡ), = Σκληροτράχηλος; (пpin ѣpm:) nesѣnѣsѣ, mîndpѣ. [ἐκ, τράχηλος].

'Εκ-τραχύνω, вiit: -υνῶ, înъѕnpeskѣ чева, înвîptoшezѣ кѣ totъл; (fir:) mîniiѣ, înѕapiezѣ.

'Εκ-τρέπω, вiit: -τρέψω, întopkѣ чева de чeca-л-алtъ пapte; întopkѣ, saѣ aвatѣ пе чinева din калеа sa; (пpin вpm:) = 'Αποτρέπω, onpeskѣ; (fir:) пpeſakѣ (maї de тълte-opї supe maї pъѣ); pestopnѣ чева кѣ sѣѕъл în жos; saѣ кѣ челе dinъѣnтpѣ supe aſaръ. «'Η δὲ σκολόπενδρα, ὅταν καταπίῃ τὸ ἄγκιστρον, ἐκτρέπεται τὰ ἐντὸς ἑκτὸς, ἕως ἂν ἐκβαλῃ τὸ ἄγκιστρον· εἶθ' οὕτως εἰστρέπεται πάλιν ἐντὸς». Apst: || (miж:) тъ aвatѣ din dpѣтъл meѣ, ші anѣkѣ алtъл, тъ denъptezѣ; (пpin întind:) тъ skîpвeskѣ, тъ anъpѣ de чinева; (fir:) тъ aвatѣ; тъ stpikѣ, îmї skimвѣ soiъл. «Τῆς ἀριστοκρατίας εἰς ὀλιγαρχίαν ἐκτραπείσης». Пъв:

'Εκ-τρέφω, вiit: -θρέψω, = 'Ανατρέφω; (пpin вpm:) kpeskѣ, тъpeskѣ.

'Εκ-τρέχω, вiit: -θρέξομαι, ші (maї oвiч:) -δραμοῦμαι (nex: ἐξέδραμον, ші чл:) алepгѣ aſaръ; (desпpe apmie) fakѣ eksпediцie, saѣ пъвълeskѣ; (desпpe пlante) kpeskѣ, isвѣteskѣ; (fir:) тъ aвatѣ din калеа чea dpeantъ. «'Επὶ τὸ ἄθεον ἐξέδραμε». Sxл:

"Εκτρεψις, εως (ἡ), = 'Εκτροπή.

"Εκτρησις, εως (ἡ), гъвpipe, saѣ гaвръ pesпѣnsъ nînъ dinколо. [ἐκτιτραίνω].

'Εκ-τριαινόω -ω, вiit: -ώσω, (neaпpoв: dъne Лъч:) tъpвърѣ, amestekѣ mapea кѣ tpidinta.

'Εκτριβὴ (ἡ), = "Εκτριψις. [din

'Εκτρίβω, вiit: -τρίψω, fpekѣ tape, saѣ fpekînd skoцѣ. «Пър — ». Ksn: кърцѣ de коажъ; лѣѕtpezѣ fpekînd; (пpin întind:) stpikѣ кѣ тълтъ fpekape; (de ѣnde fir:) stinгѣ, пръпъdeskѣ. «Τίτυος τρόπον σφέας ἐκτρίβειν». Ep: «Ζεύς σε πρόῤῥιζον ἐκτρίψειεν σὺτάσας πυρί». Eвp: [de ѣnde

"Εκτριμμα (τὸ), op чe слъжешtе ла fpekape supe шterцere ші кърцipe, (supe ek:) шterгarѣ, ші чл: 2) (med:) жѣnкitъръ de пieле, saѣ рънitъръ din тълтъ fpekape. (bezї ші διάτριμμα). [ші

"Εκτριψις, εως (ἡ), fpekape supe шterцere ші кърцipe. 2) (în Іпкр:) грeш: în локѣ de ἔκτρεψις.

'Εκ-τροπαλίζω, вiit: -ίσω, noet: în локѣ de ἐκτρέπω. [din

'Εκτροπὴ (ἡ), dape în латъре, aвatepe

din каде (акт: сăв пас:); локъ (în преажма дрътълуї челуї маре), ънде се поате авате чинева, ка съ се одихнеаскъ; локъл, ънде се скимбъ дрътъл; каде п' алътъреа, потекъ (везї ші ἀτραπός)· абатере де апъ din капалъл чел прінчіпалъ întр' алтеле д'алътъреа; (де ънде шед:) стрътътаре де болнъвічоаселе земї (везї ші ἀπόστασις); скърцере де апе, ші чл:; канаљъ, (fig:) пређачере сире ръъ; абатере din сăвіектъл кăвîнтълуї; епізодъ (всзї ἐπεισόδιον); апъраре, депъртаре de чева. [ἐκτρέπω]. [de ънде

'Εκτροπίας, ου (ὁ), (прінч: οἶνος) вінъ пређъкътъ, стрікатъ. [ші

'Εκ-τρόπιμος (ὁ, ἡ), = 'Αποτρόπαιος, сăв 'Απόκεντρος. [ші

'Εκτρόπιον (τὸ), патімъ а плеопелор окілор (кînd сînт întоарсе сире афаръ, ші нъ сеînкид вине). [ші

'Έκτροπος (ὁ, ἡ), абътътъ, депъртатъ; (ftr:) стрікатъ; віздатъ; сăв необічнăіть.

'Εκτροφὴ, (ἡ), = 'Ανατροφὴ, крештере.

'Εκ-τροχάζω, вііт: -ασω,= 'Εκτρέχω, сăв Διατρέχω, петрекъ; (fig:) повестеаскъ, постеаскъ чева ренеде.

'Εκ-τρυγάω -ῶ, вііт: -ήσω, кълегъ тотъ подъл (прінч: де вие).

'Εκ-τρυγίζω, вііт: -ίσω, стрекоръ де дрождіе, лътърескъ.

'Εκ-τρυπάω-ῶ, вііт: -ήσω, гъърескъ пътрăнс пînъ динколо. 2) гъърескъ, ші есъ din (сăв ка динтр' о) гавръ; мъ стрекоръ ешінд де іаџъ. [de ънде

'Εκτρύπημα (τὸ), гъърітъръ; сăв гавръ гъкътъ къ сфределъл, ші търіџа, че се фаче динтр'înса. [ші

'Εκτρύπησις, εως (ἡ), гъърире пътрăнзътоаре пînъ din коло. 2) ешире, івире din (сăв ка din) гавръ.

'Εκ-τρυφάω -ῶ, вііт: -ήσω, сînтъ къ тотъл датъ молічіънії, десмиердъріі; сăв (греш:) în локъ де ἐντρυφάω.

'Εκ-τρυχόω -ῶ, вііт: -ώσω, ші

'Εκ-τρύχω, вііт: -ύξω, къзнеаскъ прін некърматъ тікълошіе; пръпъдеаскъ; (неат:) обосеаскъ де тотъ. «Διὰ παντὸς ἐπολέμουν αὐτοῖς, ἕως ἐξετρύχωσαν». Тъч: (fig: пас:) «Ῥάκη ἐκτετρυχωμένα». Лъч:

'Εκ-τρώγω, вііт: -τρώξομαι, (пех: ἐξέτραγον, ші чл:) мънînкъ de тотъ, розъ. «Πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πόλεμος». Епігр: (везї ші ἀποτρώγω).

Έκτρωμα (τὸ), лепъдъторъ (de фътъ, аăв прънкъ). [ші

'Εκτρωματιαῖος, α, ον, кăвенітъ ла (сăв пъскътъ ка о) лепъдъторъ. [ші

'Εκτρωματικὸς, ἡ, ὸν, атінгъторъ, сăв прічінăіторъ де лепъдаре (де фътъ). [ші

'Εκτρωματισμὸς (ὁ), ші

Έκτρωσις, εως (ἡ), ші

'Εκτρωσμὸς (ὁ), лепъдаре (прінч:) de фътъ, че п' аînплінитînкъ патръ-зечї де зіле. (везї ші ἔκρυσις). [din

'Εκτρώσω, вііт: ал лъї ἐκτιτρώσκω. [de ънде ші

'Εκτρωτικὸς, ἡ, ὸν, прічінăіторъ (сăв чел къ пътере) де лепъдаре (де фътъ).

'Εκ-τυλίσσω, вііт: -ίξω, десфъшъръ; (fig:) îmї іспрăвеаскъ періодъл, сăв черкълаџіа.

'Εκ-τυλόω -ῶ, вііт: -ώσω, (мед:) пређакъ în неръ, сăв вътътъръ. [de ънде

'Εκτύλωσις, εως (ἡ), пређачере în неръ сăв вътътъръ. [ші

'Εκτυλωτικὸς, ἡ, ὸν, чел къ пътере сăвînсăшіме де а фаче вътътърї, сăв неџї.

'Εκτυμπάνωσις, εως (ἡ), ънфларе (din патімъ сăв воалъ). «Γαστρὸς — ». Стр: [ἐκτυμπανόω].

Έκτυπε, поет: 3: сінг: пер: де нех: 2: ал лъї κτυπέω.

'Εκ-τυπέω -ῶ, вііт: -ήσω,= (сăв греш: în локъ де) 'Εκ-κτυπέω. [din

'Εκτυπὴ (ἡ), = 'Εκτύπωμα, съпътъръ de кіпъ, ші чл. [ші

Έκτυπος (ὁ, ἡ), фъкътъ, форматъ дăпе кіпъл кăіва. »Τοῦ πρωτοτύπου ἔκτυπος χαρακτὴρ (τοῦ πατρὸς ὁ υἱός)». Тдрт: 2) а къріа съпътъра кіпълуї есте скоасъ афаръ, = 'Ανάγλυπτος. «Θρόνος χρυσοῦς, ἔχων τραγελάφων πρατομὰς ἐκτύπους». Diod: || (сăвст;) чел дінтîї ісводъ (недесъвîршітъ înкъ în лъкрареа са), сăв чел че се фаче сире черкаре де мештерь. «'Ακαλλώπιστος καὶ δὶ ἐκτύπων γεγραμμένη (а 8: карте а лъї Тъч:)». Марчлп. [ἐκ, τύπος]. [de ънде

'Εκ-τυπόω -ῶ, вііт: -ώσω, скоцъ пе чева кіпъл вре ънъї лъкрă, тіпъреаскъ, формезъ. || (між:) мъ формезъ дăпе кіпъл кăіва; імітъ. [de ънде

'Εκτύπωμα (τὸ), ексемпларь, асемънътъръ, ікоапъ, ъртъ. «Βροντῆς — ». Крit:

'Εκτύπως, (ші компр: ἐκτυπώτερον) адв: деслъшіт, кърат, аідома. [ἔκτυπος].

'Εκτύπωσις, εως (ἡ), тіпърire; формаре; конструкџіе. 2)=Έκτύπωμα, ікоапъ; (fig:) алегоріе. [ἐκτυπόω].

'Εκ-τυφλόω -ῶ, вііт: -ώσω, орвеаскъ пе чинева кă тотъл; (прін întінд:) стînгъ. [de ънде

'Εκτύφλωσις, εως (ἡ), desъвîршitъ орвire.

'Έκτυφος (ὁ ἡ), плinъ de fъmъ; (ші fir:) înfъmъpatъ, ad: sek-mîndpъ. [ἐκτύφω]. [de вnde

'Εκ-τυφόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші

'Εκ-τύφω, вiit: -θύψω, (nex: ἐξέθυψα, ші nas: 2: ἐξετύφην), arzъ чева kîte nъцinъ, ші fъръ глакъръ; (прin врm:) preſakъ în fъmъ; (прin întind:) topeskъ, прънъdeskъ. «'Εξετύφην κλαίουσα». Men: 2) ='Εκκαίω; (fir:) aцîцъ, zъdъръskъ; ші вarъ fъmърї în капъл къїва.

'Έκτωρ [ἔχω], ορος (ὁ), noet: цiitorъ de чева. (vezї mi ἔστωρ).

'Εκυρά, (ἡ), soакръ [noate de ачі]. [ші

'Εκυρὸς (ὁ), sокрв (прinч: ал mвierії). [în afin: кв κυρὸς, κύρνος].

'Έκυρσα, noet: nex: 1: ал лвї κυρέω.

'Εκφαγεῖν, nex: 2; de inf: ал лвї ἐκτρώγω.

'Εκ-φαιδρύνω, вiit: -υνῶ, штeprînd, кърцind лвstpezъ; înfрвmвseцezъ; înвeseлeskъ.

'Εκ-φαίνω, вiit: -φανῶ, (nex: ἐξέφηνα, tpe: de кв. ἐκπέφηνα, ші чл:) skoцъ ла лвminъ, арътъ, înквnoштinцezъ; (desпre прооровії, ші чл:) însemnezъ. «"Ανδρα ἐκφανεῖ φόως δὲ». Il; T. «Τὸν πόλεμον ἐξέφηναν πρὸς ἡμᾶς». aъ декларат. «'Εκφήνασα ἑαυτὴν, ἥτις ἦν». At: «'Εκφήνας τὴν ἑωϋτοῦ γνώμην». Ep: (ші miж: saъ nas:). «'Αστέρων ἐκφανέντων». Tвч: (ші кв цen:) «Τοῖσι δὲ Γλαῦκος ἄλὸς ἐξεφαάνθη». Апл: (ші ел: saъ nestp:) «Οἵτε πρὸ ἄλλης ἐπώρης ἐκφαίνουσι». Nik: (ші desпърц:) «'Εκ τ' ἔφαναν πᾶσαι σκοπιαὶ». Il: Π. шї Θ. în локъ de ἐξεφάνησαν, s' aъ ivit.

'Εκφαλαγγέω -ῶ, вiit: -ήσω, esъ din лinia falanцeї (trîmвeї de oштipe).

'Εκ-φαλακρόω -ῶ, вiit: -ώσω, плешвцezъ пе чinева de totъ.

'Εκφάνδην, adв: ='Εκφανῶς, de faцъ.

'Εκφάνεια (ἡ), = (saъ грeш: în локъ de) 'Επιφάνεια. [ἐκφανής].

'Εκφανέω, Ion: în локъ de ἐκφανῶ, вiit: ал лвї ἐκφαίνω.

'Εκφανὴς [ἐκφαίνω], έος (ὁ, ἡ), въzвtъ, арътатъ ла тоцї, saъ de totъ; însemnatъ. «Κάρυον ἐκφανὲς ἐκ λεπίδων. Епгр: кape ese din кръпata sa коажъ. [de вnde

'Εκ-φανίζω, вiit: -ίσω, = 'Εκφαίνω.

"Εκφανσις, εως (ἡ), [ἐκφαίνω] skoatepe de faцъ, înвedepape; înквnoштinцape; (Тлц:) deskoпeripe.

'Εκ-φαντάζομαι, вiit: -άσομαι, îmї înкiпвieskъ чева în fantasie, ка кът ашї вedea o кв окіі. [de вnde

'Εκφάντασμα (τὸ), op че se iвeште, saъ ese de faцъ de o datь de вndeва.

'Εκφαντικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кape se faче, saъ faче чева кв înвedepape;= 'Εμφαντικὸς, emfantikъ, арътosъ: (Тлц:) = 'Εκφαντορικὸς. [ἐκφαίνω].

'Εκφαντορία (ἡ), (Тлц:) deskoпeripe, saъ ekсплikaцie de taїneле kredinцeї. [ші

'Εκφαντορικὸς, ἡ,ὸν, (ші adв:) -ικῶς (Тлц:) îndemînatikъ sпpe deskoпeripe, saъ ekсплikaцie de реliцioase mistepiї.[ἐκφάντωρ].

"Εκφαντος (ὁ, ἡ),='Εκφανής, înвedepatъ. [ші

'Εκφάντωρ, ορος (ὁ), deskoперitorъ, ekсплikътorъ de mistepiї (Тлц:). [ἐκφαίνω].

'Εκφανῶς, adв: = Профанῶς, înвedepat, desлвшit. [ἐκφανής].

'Εκ-φαραγγόω -ῶ, вiit: -ώσω, fopmezъ pînoase въї.

'Εκφάσθαι, miж: nex: 1: de inf: ал лвї ἔκφημι.

"Εκφασις, εως (ἡ), ekспpimape, ekспъnere de пъpere, saъ simцimîntъ. [din

'Εκ-φάσκω (fъръ вiit:), = "Εκφημι.

'Εκ-φατνίζω, вiit: -ίσω, skoцъ, лепъдъ din esле; (în цen:) келтвieskъ; (desпre dînцї) skoцъ din ръдъчinъ. [de вnde

'Εκφάτνισμα (τὸ), (прinч: ла îm:) чeea че рътîne în (saъ кade, op se леапъдъ din) esле; (în цen:) прisosъ, рътъшiцъ. 2) skîndвръ de esле, че se skoate, ка съ ле кврецe.

"Εκφατο, 3: sinr: neps: de miж: nex: ал лвї ἔκφημι.

"Εκφατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άτως, noet: în локъ de ἀῤῥητος, de nesпъs (чева mape). [ἔκφημι].

'Εκ-φαυλίζω, вiit: -ίσω, лепъдъ чева ка вnъ лвкрв prostъ, netpевnikъ; desпрецвieskъ, fakъ de nimikъ. [de вnde

'Εκφαυλισμὸς, (ὁ), desпрецвipe, nesokotipe.

'Εκφαυλιστέος α, ον, nosit: ал лвї ἐκφαυλίζω.

"Εκφαυλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φαύλως, foapte prostъ, de nimikъ; (прin врm:) de desпрецвit. (se konf: кв ἔκφυλος). [ἐκ, φαῦλος].

'Εκ-φαύσκω, вiit: -φαύσω, noet:='Εκφαίνω.

'Εκφερομυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, (плц:) skoцъ ворвъ, daъ de faцъ (трdaъ) taїnъ. [ἐκφέρω, μῦθος].

'Εκ-φέρω, вiit: ἐξοίσω, (nex: ἐξήνεγκα,

ші чл:) скоцъ de вndева; (de вnde el:) dвкъ пе mopтъ ла гроапъ. «Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι ἐξέφερον πολέμοιο». Іл: Е. Νηῶν ἔκφερ' ἄεθλα». Іл: Ѱ. «Κλύδων νιν ἐξήνεγκεν». Евр: «Πόδες μιν ἔκφερον». Апл: (ші між:) «Οἱ δὲ ἐξεφέροντο τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀγοράν». Ksn: «Πρὸς δὲ τῷ ἰσθμῷ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν ἐξοίσονται». Тєч: (ші nas:) «Ἐπὶ δελφῖνος ἐξενειχθέντα (τὸν Ἀρίονα) ἐπὶ Ταίναρον». Ep: «Τοσοῦτον πίνουσιν, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἐκφέρειν αὐτοὶ ἐκφέρονται». Ksn: «Τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐξεφέρετο ὁ παῖς». Antf: 2) daъ de faцъ, трѣdaъ taînъ, saъ скоцъ ворвъ aфaръ; daъ aфaръ (порвпкъ, вврaжъ, saъ skpisъ, ші чл:); pепpesintъ (în teaтрв); (în цen:) вesteskъ, пввлікъ. «Ἔκφερε τὸ γραμματεῖον». Apstf: «Ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα». Dm: «Πρὸς οὐδένα τούς λόγους ἐξήνεγκε». Пл: «Αἱ μὲν γὰρ ἔνδον δρῶσι κακὰ, ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι». Евр: «Ἐκφέρει εἰς τὸ στρατόπεδον λόγον, ὅτι ші чл:». Ksn: «Ἐκφέρων ἐπιγέλωτι τὰς οἴκοι διατριβὰς αὐτοῦ». Пл: «Λόγους γράφοντα ἐκφέρειν τούτους τοῖς ἀντιδίκοις». Esx: «Ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν τινος τῶν μετεχόντων». Ep: Ἐξέφερον τὸ χρηστήριον». Ep: Τοὺς ἄρχοντας ἐξενεγκεῖν τὰ κατασημανθέντα ὀνόματα ἰδεῖν πᾶσι τοῖς πολίταις». Плт: «Τὴν ψῆφον κατ' αὐτοῦ ἐξήνεγκαν». Tdpt: «Ταῦτα ἕνεκεν δείγματος ἐξενηνόχαμεν». Пл: «Ἐκφέρειν μητρῷ, ὀνείδη». Евр: «Οὐ γὰρ ἂν ἐξήνεγκε τὸν πόλεμον ποτὲ τοῦτον ἐκεῖνος». Dm: n' ap fi декларат. «Τέλος ἐξέφερε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν νεῶν». Пл: a dat aфaръ порвпкъ. «Ὡς παρὰ τοῦ Διὸς ἐκφέρει τοὺς νόμους εἰς τοὺς ἀνθρώπους». Stp: «Τὸν Ἀπόλλωνα τὴν ἰατρικὴν ἐξενεγκεῖν». Diod: «Ἀριστοφάνους ὅτε τὰς Νεφέλας ἐξέφερε». Пл: (ші nas:) «Οὐ γὰρ ποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται, ὡς...» Евр: Εἶτ' ἐξοιστέον αὐτὸ (τὸ γράμμα) εἰς τὸ φῶς, εἴτε μὴ». Пл: «Ἀπόφασις ἐξήνεκτο. Biz: 3) експвіъ, пропвіъ; рапортъ. «Καὶ τοῦτο πρὸς τὴν σύγκλητον ὁ Καῖσαρ ἐξήνεγκε». Пл: Ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον». Dm: «Καὶ εὐχὴν δέ τινες αὐτοῦ ἐξέφερον, ὡς εὔχοιτο, ші чл:». Ksn: «Ποιητὴς πᾶς τὰ μὲν ψυχαγωγίας χάριν ἐκφέρει, τὰ δὲ διδασκαλίας». Stp: 4) експрімъ, постескъ, пропвпцъ, Τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον»; Sof: «Ἐξέφερέ τις μέμψιν κατά τινος». Tmst: «Οἱ δὲ διὰ τοῦ Υ ἐκφέρουσιν». At: (ші nas:) «Οἱ Ἀττικοὶ πολλὰ τῶν ὀνομάτων θηλυκὰ ὄντα ἀρσενικῶς ἐκφέρουσι». Sxл: Hind: (ші між:) «Οἱ μὲν δὴ γνώμην ἐξεφέροντο». Ep: îші daъ пъpepea. 5) naskъ; (în цen:) prodвкъ; (nestp:) podeskъ, isввteskъ. «Λαμβάνουσι μὲν ἐν γαστρὶ, ἐξενεγκεῖν δὲ οὐ δύνανται». Inкp: «Λεχωΐσιν, αἳ Διΐ παῖδας ἐξέφερον». Кал: «Ἀγαθὴ δὲ ἐκφέρειν τὸν καρπὸν ἡ γῆ». Ep: (ші nest:). «Ἡ δὲ κριθὴ δύναται καὶ ἐν ταῖς ψαφαρωτέραις ἐκφέρειν». Tfp: (de вnde). «Ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος». Sof: (ші fir:) «Καὶ κακίας μεγάλας, ὥτπερ ἀρετὰς, αἱ μεγάλαι φύσεις ἐκφέρουσι». Пл: «Πλεῖστον ἐν βραχυτάτῃ λέξει νοῦν ἐκφέρειν». Пл: «Δύνασιν ἐκφέρει τίνα»; Евр: (ші аввs:) «Πολλοὺς ἐξενηνοχότες φόρους». Плв: плътind. 6) авatъ пе чinева din кalea sa, îl denъptezъ. (ші nestp: saъ el:) алерrъ înainte, пъкълeskъ aфaръ; (de вnde між: saъ nas; fir:) мъ авatъ din шірял ворвеї меле. «Κινδυνεύει τοι ὥσπερ ἀτραπός τις ἡμᾶς ἐκφέρειν». Плт: (ші fir:). «Ταῦτα εἰς μείζω σκέψιν ἐκφέρει ἡμᾶς τῶν ἀποκειμένων». Tfp: (ші nestp: saъ el:) «Ὦκα δ' ἔπειτ' ἔκφερ' Ὀϊλιάδης». Іл: Ѱ. «Ἔκφερον ἵπποι». Om: (ші nas: saъ між:). «Καθάπερ ἵππον ἐκφερόμενον ἡνίοχος ἀντισπῶν τῷ χαλινῷ». Гал: (ші fir:) «Ἀπαιδευσία ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι». Тєч: Ἐκφερόμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος». Apst: «Ἐξενεχθεὶς ὑπὸ φθόνου». Плт: «Λέγων ἐξηνέχθην» Плт: «Εἰς τὸ πάντη ἀθεράπευτον ἐξήνεκτο». Esst: (bezї ші ἐξάγω) 7) кondвкъ, (ші nest:) ажвпгъ вndева; (de вnde fir:) îndenлineskъ, înfiinцezъ чева. (ші nas:) inainteлъ, isввteskъ. «Ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν ἐκφέρει». Лєч: «Ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος ὧραι ἐξέφερον». Іл: Ф. «Εὖ δὲ σ' ἐκφέρει βάσις». Sof: (ші fir:) «Τὸ πεπρωμένον ἔκφερε», Hind: a indenлinit. (ші nest:) «Ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα». Sof: (ші nas). «Τῶν βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθείη». Dm: 8) iaъ; (між:) къштirъ, dovindeskъ, «Λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον». Іл: Ѱ. «Τραῦμα ἐξήνεγκε». Biz: (ші між:) «Τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν δόξαν ἐκφέρονται». Dm: «Νίκην ἐξενεγκαμένων καλλίστην». D: A: »Καὶ πολλὰς ὠφελείας ἐξενεγκαμένη». D: Ал: «Τὴν τύχην, ἣν ἂν ἑκατέρα πόλις ἐξενέγκηται. D: Ал: (bezї ші ἀναιρέω).

Ἐκ-φεύγω, вііt: -φεύξομαι, fвrъ aфaръ, saъ de вndesa, скапъ; мъ апъръ. «Παῦροι δ' ἐξέφυγον ἄλλος ἤπειρόν δε νηχόμενοι». Od: Ѱ. «Ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς». Іл: П. «Θάνατον οὐδ' ἐξέφυγε». Hind: «Κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω». Евр: «Ἡ ψυχὴ πᾶσαν αἴσθησιν ἐκπέφευγε». Пл: 'i a лinsit toaтъ simцipea. «Περὶ τοὺς ἐκφεύγοντας ἤδη τὴν

χιόνα τόπους». Ilив: «Μὴ ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτόν». Dm: (вezĭ ші διαφεύγω). [de вnde

'Εκφευκτικὸς, ἡ, ὸν, prĭvinвitorĭ de (saŭ kontrĭвitorĭ лa) fвцire, skъпare, ші чл:[ші

'Εκφεύξιμος (ὁ, ἡ), de kare treввie, saŭ poate чinева fвцi, saŭ a se anъra. [ші

'Εκφευξις, εως (ἡ), fвцire, skъпare de чева.

'Εκ-φημι, вiit: -φήσω, poet: ekвnrimĭ, pronвnцĭ, posteskĭ. «Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος». Od: K.

'Εκφῆναι, nex: 1: de inf: ал лвї ἐκφαίνω.

'Εκ-φθείρω, вiit: φθερῶ, prъpъdeskĭ de totĭ. || (miж:) esĭ, ші mъ dвkĭ вndeва вnpe neipea mea, (oвшt:) mъ daŭ de pîпъ. (de вnde порвnч:) «'Εκφθείρου». Лвч: (вnĭ felĭ de вlestemĭ) dв te корвilор, saŭ nieї din окї.

'Εκ-φθίνω, вiit: -φθίσω, (întreв: prinч: nвmaї miж: nex: ἐξεφθίμην, ισο, ιτο, ші чл:) poet: toneskĭ, prъpъdeskĭ.

'Εκ-φιλέω -ῶ, вiit: -ήσω, iввeskĭ prea mвлt. 2) sъrвtĭ кв dinadinsвл.

'Εκ-φλαυρίζω, вiit: -ίσω, = 'Εκφαυλίζω.

'Εκ-φλεγμαίνω, вiit:- ανῶ, sîntĭ în înflamaцie, saŭ oвpintitĭ.

'Εκ-φλεγματόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakĭ чева кв totвл în flегmъ.

'Εκ-φλέγω, вiit: -φλέξω, daŭ foкĭ, anpinzĭ, apzĭ чева de totĭ; (fir:) anpinzĭ, întвsiezĭ.

'Εκ-φλίβω, вiit: -φλίψω, Ion: în локĭ de ἐκθλίβω.

'Εκ-φλογίζω, вiit: -ίσω, ші

'Εκ-φλογόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Εκφλέγω, (med:) înflamezĭ. [de вnde

'Εκφλόγωσις, εως (ἡ), anpindepe; învinцepe; (med:) înflamape; (fir:) anpindepe, întъrîtape. 2) naptea, вnde se anpind zadene, (feштilъ, saŭ mвkĭ). (Diod IZ).

'Εκ-φλυαρέω, -ῶ, вiit: -ήσω, ші

'Εκ-φλυαρίζω, вiit: -ίσω, ='Εκφλαυρίζω.

'Εκ-φλύζω (φλύσσω), вiit: -φλύξω, ші

'Εκ-φλυνδάνω (fъръ вiit:), ші

'Εκ-φλύω, вiit: -φλύσω, noct: ferвĭ în клокоte, ші daŭ ne din afaръ; (de вnde fir:) pesвflв.

'Εκ-φοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, înfrikoшezĭ (ші miж: mъ înfrikoшezĭ) prea mвлt; вnepiind roneskĭ. [de вnde

'Εφόβηθρον (τρον), ші

'Εκφόβημα (τὸ), =Φόβητρον. [ші

'Εκφόβησις, εως (ἡ), înfrikoшape, вnepiape. [ші

'Εκφοβητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikĭ a вnepia, вnъïmîntъtorĭ.

'Εκφοβος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόβως, konpinsĭ (înkremenitĭ) de fpikъ, înвnъïmîntatĭ. [ἐκ, φόβος].

'Εκ-φοιβάζω, вiit: -άσω, posteskĭ прооpочії (ka konpinsĭ, saŭ înвflatĭ de Feввл Аполонĭ).

'Εκ-φοινίσσω (ττω), вiit: -ίξω, poшeskĭ; sînцerezĭ de totĭ

'Εκ-φοιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, esĭ afaръ; (fir:) mъ пввлїкĭ; aжвпгĭ ла чева. [de вnde

'Εκφοίτησις, εως (ἡ) eшire afaръ; пввлікare, ші чл:

'Εκφορὰ (ἡ),[ἐκφέρω] tpanвnoptape, вkoatepe ataръ; (desupe moptĭ) вkoatepe din kasъ, ші dвчere ла гроапъ; пввлікape (de кввîntĭ),ekвnrimape, пропвпцape (Stp: 15); пъвалъ, popnipe de калĭ nesвпвsĭ ла fpiĭ; (apxit:) вkosĭ afaръ din zidĭ; (dвпe stoїчї) = Συμπέρασμα. [de вnde

'Εκ-φορέω -ῶ, вiit: -ήσω, == 'Εκφέρω, вkoцĭ, karĭ afaръ. [de вnde

'Εκφόρημα (τὸ), op чe se вkoate (se karъ) afaръ, = 'Εκφόριον. [ші

'Εκφόρησις, εως (ἡ), вkoatepe, кърълвръ de чева afaръ.

'Εκφορικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atingъtorĭ de (saŭ гъквlĭ кв) ekвnpesie, saŭ apгвmentaцie; (de вnde) «'Εκφορικὰ». dвпe diалектіка Stoічілор чеде пвmile de Перinatetічї νοήματα, înцelesвpi.

'Εκφόριον (τὸ), prodвkĭ (de пвmînĭ); вenitĭ. 2) гвnoiĭ. [din

'Εκφορος (ὁ, ἡ), пе kare noate, saŭ treввie a вkoate чinева afaръ; (prin întind:) de лепъ!at, skirвosĭ; (fir:) vredniкĭ de пввлікat. 2) чел че îшї ese din mъsвpi, saŭ eшitĭ din sine. [ἐκφέρω]. [de вnde

'Εκφορόω, -ῶ, вiit: -ώσω, греш: în локĭ de ἐκπορόω.

'Εκ-φορτίζω, вiit: -ίσω, deskarkĭ; (fir:) amъцind depъrtezĭ пе чinева, (преквm se zize) mъ deskarkĭ de dînsвл.

'Εκ-φορτόω -ῶ, вiit: -ώσω, (maї noĭ)== 'Εκφορτίζω.

'Εκ-φράζω, вiit: -άσω, ekвnrimĭ, posteskĭ prin кввîntĭ, saŭ nobesteskĭ кв amървntвл.

'Εκφρακτικὸς, ἡ, ὸν, чел кв пвterе saŭînвшime de a deskвia; (med:) deskвitorĭ, destвпъtorĭ de stomaxĭ, ші чл: (impot: de 'Εμφρακτικός). [ἐκφράσσω].

'Εκφρασείδιον (τὸ), dim: ал лвї

"Εκφρασις, εως (ἡ),[ἐκφράζω] ekвnrimape,

експъпере екзакть прin къвinte. «Διαφέρει δὲ ἔκφρασις διηγήματος, ὅτι τὸ μὲν ψιλὴν ἔχει τοῦ πράγματος ἔκθεσιν, ἡ δὲ πειρᾶται θεατὰς ἐργάσασθαι μικροῦ τοὺς ἀκούοντας». Sхл: (bezї ші діатύпωсіс). [ἐκφράζω].

'Εκ-φράσσω (ττω), biit: -φράξω, desгръdeskъ, destъпъ, deskъiъ.

'Εκφραστικὸς, ἡ, ὸν, folositorъ, îndemînatikъ ла екзакть експгітаре de чева. [ἐκφράζω].

'Εκ-φρέω, ші noet: ἐκφρέιω, biit: -ήσω, At: (прin sink:) în локъ de ἐκφορέω.

'Εκ-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї esъ din minцї, mъ sminteskъ; saъ mъ rîndeskъ maї npesъs de че sîntь, mъ mîndpeskъ.

'Εκ-φροντίζω, biit: -ίσω, înгріжeskъ (mъ rîndeskъ) a aгла кіпъ ші міжлокъ de a isъъti în чева; (прin întind:) nъskoчeskъ. [de ъnde

'Εκφρόντισις, εως (ἡ), înгріжire de a aгла міжлокъ sпре sъvîршire de чева; saъ (în цen:) nъskoчire.

'Εκφρόνως, adв: ка smintitь, гъръ minte. [ші

'Εκφροσύνη (ἡ), smintipe, saъ лінsъ de minte. [ἔκφρων].

'Εκφρύσσω (ττω, ші γω), biit: -φρύξω, fpirînd, saъ пръжind în secъ ъsъkъ чева de totь.

'Εκφρων, ονος (ὁ, ἡ), smintitь, ешitь din minцї. «Οἱ μύωπες κεντοῦντες τοὺς βοῦς ἔκφρονας ποιοῦσι». Цеоп: [ἐκ, φρήν].

'Εκφυὰς, άδος (ἡ),= 'Αποφυὰς, млъdiцъ odpъsлitь п' алътъреа. «Μόσχους καὶχλωρὰς κλήματος ἐκφυάδας». Sхл: (bezї ші ἔκφυσις).

'Εκφυγγάνω (гъръ biit:), =='Εκφεύγω.

'Εκφυγε, noet: în локъ de ἐξέφυγε.

'Εκφυγὴ (ἡ), = 'Εκφευξις.

'Εκφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кь ковîршire (neste natъръ) îndemînatikъ (notpівітъ) ла чева (bezї ші ὑπερφυής). 2) skosь, ешitь afaръ din чева (кь каре însъ se konцine, este kontpъnatь). [ἐκ, φυή].

'Εκ-φυλάσσω (ττω), biit: -άξω, пъzeskъ чева кь лъare aminte, препъzeskъ, пъstpezь; mîndeskъ.

'Εκ-φυλλίζω, biit: -ίσω, = 'Επιφυλλίζω.

'Εκ-φυλλοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, skoць не чinева din demnitatea sa; (în цen:) osîndeskъ прin вotape. (bezї ші ἐξοστρακίζω). [de ъnde

'Εκφυλλοφόρησις, εως (ἡ), ші

'Εκφυλλοφορία (ἡ), skoatepe din demnitate; osîndipe, saъ desanpoбape прin вotape (bezї ші πεταλισμός). [ἐκ, φυλλοφόρος).

'Εκφυλος (ὁ, ἡ), (kompr: -ότερος, ші sъnpл: -ότατος) чел че nь este dintp' a-чeeaші seminцie, stpeinь, de алтъ neamь; (прin ърn:) neoвічnъitь; (прin întind:) чiъdatь, nefipeskъ. [ἐκ, φυλή].

'Εκφυμα (τὸ), (вot:) влъslapь, млъdiцъ; (med:) =='Εξάνθημα. [din

'Εκφῦναι, nex: 2: de înf: ал лъї ἐκφύω.

'Εκφυξις, εως (ἡ), =='Εκφευξις.

'Εκφυρμα (τὸ), mînжitъръ, sпъркъчiъne. [din

'Εκ-φύρω, biit: -φυρῶ, mînжeskъ, sпъркъ, пînгъpeskъ прea мълт.

'Εκ-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, sъflъ tape, în kît a skoate чева din sinemї, pesъflъ; (nestp: saъ сл:) isвopъskъ penede. «Φλόγες ἐκ γῆς ἐκφυσήσασαι». Apst: 2) sъflînd anpinzь, ъmflъ, saъ pisineskъ чева; (fir:) aцîць, zъdъръskъ. «Θεωρῶν αὐτὸν ἐκπεφυσημένον». Плв: ъmflatь de mîndpie. [de ъnde

'Εκφύσημα (τὸ), чeca че se skoate afaръ прin penede sъflape; (med:) = 'Εξάνθημα, pesъflътъръ. [ші

'Εκφύσησις, εως (ἡ), penede sъflape, saъ tape pesъflape; snapцepe (eклatape) de мънte вълканікъ. (bezї ші ἐκπνοή).

'Εκ-φυσιάω -ῶ, biit: -άσω, noet:== (saъ гpeш: în локъ de) 'Εκφυσάω.

'Εκφυσις, εως (ἡ), [ἐκφύω] naштepe, pesъpipe, влъstъpipe din чева; млъdiцъ, влъstapь ешitь п' алътъреа; (med:) pesъflътъръ. (bezї ші ἔμφυσις). [ἐκφύω].

'Εκ-φυτεύω, biit: -εύσω, desъdeskъ, ші pesъdeskъ; (în цen:) кълtівъ плantъ.

'Εκ-φύω, biit: -φύσω, (між: nex: ἐξέφυν) naskъ, saъ fakь a pesъpi чева; (ші між:) мъ naskъ (pesapь) din чева. «Κεφαλαὶ τρεῖς ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυκυῖαι». Іл: Λ.

'Εκφυῶς, adв: кь ковîршire neste natъръ. [ἐκφυής].

'Εκ-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, пропъпцъ кърat, saъ кь глasъ mape; (în цen:) zikь, мъ експрішъ кърat; вesteskъ, stpigь чева în гъра mape. [de ъnde

'Εκφώνημα (τὸ), кввîntь postitь în гъра mape. 2) ==кь

'Εκφώνησις, εως (ἡ), пропъпцape, postipe кь глasъ.

'Εκ-φωτίζω, biit: -ίσω, лъminezь foapte мълт.

'Εκ-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, destinzь, лasъ чева славь de totь; (кь цen:) коворъ чева de ъndeна.

Ἐκ-χαλινόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцъ frîвл de ла калъ, desfрînezъ.

Ἐκ-χαλκεύω, biit: -εύσω, konstrвiй чева кв totвл de aramъ.

Ἐκ-χαραδρόω -ῶ, biit: -ώσω, prefакъ вnъ локъ de totъ în въгаше, saв шanцврї fopmate din nîpae.

Ἐκ-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, штeprъ чееа че s' a sънat în чева. «Ἀπὸ στήλης —». D: Xps:

Ἐκ-χαρυβδέω -ῶ, biit: -ήσω, sopвъ, înriцъ ка Харі d ı.

Ἔκχυνος (ὁ, ἡ), кат молешitъ, saв molічosъ. [ἐκ, χαῦνος].

Ἐκ-χαυνόω -ῶ, biit: -ώσω, молешeskъ чева de totъ; (fir:) însвflв mîndpie.

Ἐκ-χειρουργέω -ῶ, biit: -ήσω, desъвîршeskъ чева кв лвкрареа mîїnелор. «Πολλὰ μὲν ἱερὰ..., πολλοὶ δὲ κἤποι, καὶ πολλὰ γυμνάσια ἐκκεχειρούργητο». Плт:

Ἐκ-χερσεύω, biit: -εύσω, лasъ вnъ пъmînlъ a se înцелini de totъ.

Ἐκ-χερσόω, biit: -ώσω, desцелinezъ, saв квlівъ вnъ пъmînlъ înцелinitъ (Г: Hisid:)

Ἐκχεύατο, noet: în локъ de ἐξεχέατο, miж: (în локъ de акт:) nex: ал лвї

Ἐκ-χέω, biit: -χεύσω, ші χεῶ, (nex: ἐξέχεα, ші чл:) въpsъ, (ші miж:) mъ въpsъ, (ші fir:) esъ de вndева кв mвлцї алцїї înpreвnъ afaръ; (npin întind:) pisineskъ, прънъdeskъ. «Τὴν δόξαν τῶν προγεγενημένων ἐξέχεαν». ‖ (miж:) mъ întinzъ; mъ molешeskъ, oвoseskъ; mъ daв кв totвл ла чева. «Εἰς ἑταίρας («Εἰς ἡδονὴν)—». Плв: ші Клм:

Ἐκ-χιλόω -ῶ, biit: -ώσω, zлeieskъ вnъ трвnъ de totъ mвstвл (naptea чea nвtpitoape), saв вmezeaла sa.

Ἐκ-χλευάζω, biit: -άσω, =Καταχλευάζω.

Ἐκ-χλοιόομαι -οῦμαι (ші χλοόομαι -οῦμαι), biit: -ώσομαι, ші ωθήσομαι, mъ serвezeskъ, mъ ofілeskъ, mъ faкъ вerde ла faцъ.

Ἐκ-χοΐζω, biit: -ίσω, sънînd skoцъ пъmîntъ. [de вnde

Ἐκχόϊσις, εως (ἡ), skoatepea пъmîntвлї sънatъ; desгропаре.

Ἐκ-χολάω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ вeninъ.

Ἐκ-χολόω -ῶ, biit: -ώσω, prefакъ чева de totъ în вeninъ; (fir:) neкъжeskъ, înfвpiezъ. 2) =Ἐκχολάω. [de вnde

Ἐκχόλωσις, εως (ἡ), skoatepe de вeninъ.

Ἐκ-χονδρίζω, biit: -ίσω, prefакъ în srîpчіъ вnъ mъdвларъ ал трвnвлї.

Ἐκ-χορδεύω, biit: -εύσω, skoцъ maцелe.

Ἐκ-χορδόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцъ sвnetъ din (saв ка din) opranъ mвsікалъ кв koapde. «Τύπος λαρυγγίφωνος ἐκκεχόρδωται». At:

Ἐκ-χορεύω, biit: -εύσω, skoцъ (ші шіж:) esъ dtn хоръ, din danцъ; saв dънцezъ пе din afaръ.

Ἐκ-χράω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = Ἐκχρησμῳδέω. 2) (neneps:) ἐκχρᾷ, saв ἔκχρη, biit: ἐκχρήσει, (nex: ἐξέχρησε) ажвnцe, e destвлъ; (вne orї) se întîmплъ. (vezї ші ἀποχράω).

Ἐκ-χρέμπτομαι, biit: χρέμψομαι, =Ἀποχρέμπτομαι.

Ἔκχρη, neneps: vezї ἐκχράω.

Ἐκ-χρηματίζομαι, biit: ίσομαι, іаъ de ла чіпева кв siла banї.

Ἐκ-χρησμῳδέω -ω, biit: ήσω, daъ prooрочії de вndева.

Ἐκ-χρυσόω -ῶ, biit: -ώσω, prefакъ чева кв totвл în авръ.

Ἐκ-χρώζω, saв (maї корекtъ)

Ἐκ-χρώννυμι, biit: -χρώσω, колорezъ чева adînk.

Ἐκ-χυλίζω, biit: -ίσω, skoцъ, stopкъ zeama din чева.

Ἐκ-χυλόω -ῶ, biit: -ώσω, prefакъ чева în zeamъ. 2) =Ἐκχυλίζω.

Ἔκχυμα (τὸ), op че s' a въpsat afaръ; (med:) pesвflъtкръ. (de вnde noate грeш: în локъ de ἔκθυμα, saв ἔκφυμα).

Ἐκχύμενος, noet: în локъ de ἐκχυθείς, miж: nex: de naptч: лвї ἐκχέω.

Ἐκ-χυμίζω, biit: -ίσω, =Ἐκχυλίζω.

Ἐκ-χυμόομαι, οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ въpsъ afaръ, mъ pевъpsъ. [de вnde

Ἐκχύμωμα (τὸ). ші

Ἐκχύμωσις, εως (ἡ), deшeptapea sînцелвї sввt пieле din лovїткръ, ші чл:

Ἐκ-χύνω, (skp:) în локъ de ἐκχέω. [de вnde

Ἔκχυσις, εως (ἡ), въpsape afaръ; (fir:) eшipe de mвлцї de o datъ de вndева. [ші

Ἐκχύτης, ου (ὁ), въpsъtоръ afaръ (pisinitоръ, ші чл:).

Ἔκχυτο, noet: în локъ de ἔξέχυτο, 3: sinr: neps: de nas; neste-sъв: ал лвї ἐκχέω.

Ἔκχυτος (ὁ, ἡ), въpsatъ afaръ, pisinitъ; (desnpe mînk:) zemosъ; (fir:) молîчosъ, славъ; desfрînatъ, destръmatъ. ‖ (sввsl:) ἔκχυτον, вnъ гелъ de mînkape, saв залцъ. (vezї ὠκοκοπία).

Ἐκ-χωνεύω, biit: -εύσω, = (saв грeш: în локъ de) Συγχωνεύω, ші Καταχωνεύω.

Ἐκ-χώννυμι, viit: -χώσω, vinnă, să înalță vnă lokă rpătădind nămîntă; fakă mală snpe întărpipe, să anărape; op klădeskă ne vnă asemenea mală чева

Ἐκ-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, (stpăm: kă ak: să цen: dipek: ui dat: indip:) lasă чева ne seama kăiва. «Οὐδ' ἐξέστω ἐκχωρῆσαί τινι τὸ μνημεῖον». Epirp: «Ἐκχωρῶν αὐτῷ τῆς ἐντὸς Ἅλυος χώρας». Diod: (ui fir:) «Τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας οὐδενὶ ἐκχωρήσαιμι». Pl: || (nestp: să el:) mă petpară de vndeва, mă daă în latăpe. «Ἀνενεικάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε». Ep: (ui fir:) «Ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων». Ep· (ui kă dat: de grag;) «Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει». Sof: [de vnde

Ἐκχώρησις, εως (ἡ), petpaцepe, ui чл:

Ἐκ-χωρίζω, viit: -ίσω, skoцă чева din lokăл săă, depărtezăă, desnapцă.

Ἔκψηγμα (τὸ), răzăтăr, fărîmitătăr. [ἐκψήχω].

Ἔκψυξις, εως (ἡ), sввst: лăї

Ἐκψύχω, viit: -ψύξω, (maї papă de kît ἀποψύχω) îmї daă sвflетăл, лешină. «Καὶ ἐκψύχουσι πυκνά». Inkp: 2) sвînтă.

Ἑκών [εἴκω, saă ἥκω], οὖσα, όν, чел че faче чева de вое, nesilită. «Ἑκών εἶναι». At: în lokă de ἑκών, ἑκοντί.

Ἔλα, noet: norвnч: ал (neîntp·) ἐλάω, în lokă de ἐλαύνω.

Ἐλάα (ἡ), At: în lokă de ἐλαία.

Ἐλάαν, noct: Ion: în lokă de ἐλάειν-ᾶν, prez: de inf: ui

Ἐλάασκον, noet: Ion: în lokă de ἤλαυνον, prел: de xot: ал лăї ἐλαύνω.

Ἐλάδες (αἱ), noet: în lokă de ἐλαῖδες, îm: ал лăї ἐλαΐς, ușлinї. [ἐλαία].

Ἐλάδιον (τὸ) dim: ал лăї ἐλάα, saă ἔλαιον, masлiniopъ, saă vntdелemnелă.

Ἐλαθερὴς, έος, (ό, ά), Dop: noet: în lokă de ἐληθερής.

Ἐλαθῆναι, nas: nex: 1: de inf: ал лăї ἐλαύνω.

Ἐλαία, ας [εἰλέω] (ἡ), mъслină. 2) mъслinъ.

Ἐλαίαγνος (ἡ), = (saă грeш: în lokă de) ἐλέαγνος.

Ἐλαιάεις, εσσα, εν, Dop: în lokă de ἐλαιήεις. [ἐλαία].

Ἐλαιακόνη (ἡ), rpesic, ne kape se aвквte kă vntdелemnă, iap nă kă anъ. [ἔλαιον, ἀκόνη].

Ἐλαιαλογέω -ῶ, viit: -ήσω,=(saă грeш: în lokă de) ἐλαιολογέω.

Ἐλαιὰς, άδος (ἡ), noet; în lokă de ἐλαία (upinч: mъслinъ).

Ἐλαιεμπορία (ἡ), neroцă de mъслine, saă de vntdелemnă. [din

Ἐλαιέμπορος (ὁ), nerъцъtoră de vntdелemnă, saă de mъслine.

Ἐλαΐζω, viit: -ίσω, amă faцъ de mъслinъ. 2) kълегă mъслine; saă sădeskă mъслinї. [ui

Ἐλαιήεις, εσσα, εν, ui

Ἐλαιηρὸς, ὰ, όν, ka mъслina, saă de mъкline, op de vntdелemnă. «Ἐλαιήεντος ἀμφιφορῆος». Non: «Κεράμιον ἐλαιηρὸν». Inkp: |ui

Ἐλαϊκὸς, ὴ, όν, (pap) în lokă de ..

Ἐλαΐνεος, η, ον, noet: în lokă de...

Ἐλάϊνος, η, ον, fъkвtă de lemnă de mъслină. «Ῥόπαλον ἐλαΐνεον». Om: «Στέφανος - -». Sxл: «Στέμφυλα τῶν ἐλαΐνων». Цeon: [ἐλαία].

Ἐλαιοβαφὴς, έος (ό, ή), moiată în vntdелemnă. [ἔλαιον, βάπτω].

Ἐλαιοβρα(βρε)χὴς, έος, ui

Ἐλαιόβροχος, ui Ἐλαιόβρεκτος. [ἔλαιον, βρέχω].

Ἐλαιόδευτος (ό, ή), înвndată, moiată în (saă vnsă kă) vntdелemnă. [ἔλαιον, δεύω].

Ἐλαιοδόκος (χος) (ὸ, ή), npiimitoră, konpinzъtoră de vntdелemnă. [ἔλαιον, δέχομαι].

Ἐλαιοειδὴς, έος (ό, ή), asemenea kă mъслinъ, saă kă vntdелemnă. [ἐλαία, εἶδος].

Ἐλαιόθρεπτος (ό, ή), xrънită kă vntdелemnă. «Λαμπὰς, — ». Metod: în Fotie. [ἔλαιον, τρέφομαι].

Ἐλαιοκάπηλος (ό), = Ἐλαιοπώλης. [ἔλαιον, κάπηλος].

Ἐλαιοκομέω -ῶ, viit: -ήσω, kълtivă mъслinї. «Αὐλῶνες ἐλαιοκομούμενοι». Ilл: sădite kă mъслinї. [ui

Ἐλαιοκομία (ἡ), kълtivape de mъслinї. [ui

Ἐλαιοκομικὸς, ὴ, όν, atinгătoră de kълtivape, saă kълtivatoră de mъслinї. [ui

Ἐλαιοκόμιον (τὸ), = Ἐλαιὼν, mъслiniшă, saă (maї провавілă) marazic, op лăкrътopic de mъслine. [din

Ἐλαιοκόμος (ὸ), [ἐλαία, κομέω] (nenвл:) kълtivatoră de mъслinї. 2) (antenenвл:) плină de (sădită kă) mъслinї. «Μαραθὼν —». Non:

Ἐλαιοκονία (ἡ), vnă felă de vnsoape, saă snoialъ de перецї, ui чл: (ἔλαιον, κονία].

Ἐλαιολογέω, -ῶ, viit: -ήσω, kълegă mъслine. [din

'Ελαιολόγος (ὁ), колегъторъ de мъслине. [ἐλαία, λέγω].

'Ελαιόμελι, ιτος (τὸ), ънъ фелъ de мисре, че кърце dinînadins гъзрітъ мъслінъ. [ἐλαία, μέλι].

'Ελαιομετρέω -ῶ, вііт: -ήσω, мъзъръ, ші înпарцъ мертіче de ънтделемнъ. [ἔλαιον, μετρέω].

"Ελαιον (τὸ), (прінч:) ънтделемнъ; (în цен:) ор че ънзърозъ лікъідъ. «"Ελαιον τὸ ἀπὸ γάλακτος». Тїр: ънтъ. 2) піаць, ънде se биндеа ънтделемнъл. «'Αναμένω σε πρὸς τοὔλαιον». Мndр:

'Ελαιπινὴς [ἔλαιον, πῖνος], έος (ὁ, ἡ), ънзъ, mînжітъ de ънтделемнъ.

'Ελαιοποιία (ἡ), фачере (ѕкоатере) de ънтделемнъ. [ἔλαιον, ποιέω].

'Ελαιοπωλεῖον (τὸ), локъл, ънде се биндe ънтделемнъ. [din

'Ελαιοπώλης, ου (ὁ), вînzъторъ de ънтделемнъ. [ἔλαιον, πώλης].

'Ελαιοπώλιον (τὸ), = 'Ελαιοπωλεῖον.

"Ελαιος (ὁ), поет: în локъ de ἐλαία, (прінч: мъслінъ селъватікъ).

'Ελαιόσπονδος (ὁ, ἡ), але кързіа ліваціі se фак кь ънтделемнъ. (вezї ші ὑδρόσπονδος). [ἔλαιον, σπονδή].

'Ελαιοτριβεῖον [ἐλαία τρίβω], ші

'Ελαιοτρέπιον (πεῖον) (τὸ), тоаръ de ънтделемнъ. [ἐλαία, τρέπω].

'Ελαιοτρυγητὸς (ὁ), колесъл мъслінелор. [ἐλαία, τρυγέω].

'Ελαιότρυγον (τὸ), дрождіе de ънтделемнъ.

'Ελαιουργία (ἡ), = 'Ελαιοποιία. (din

'Ελαιουργὸς (ὁ, ἡ), лукръторъ de ънтделемнъ. [ἔλαιον, ἔργον).

'Ελαιοφόρος (ὁ, ἡ), адъкъторъ (конpinзъторъ, съъ подіторъ) de мъслине. ‖ (ѕъъѕt:) ἐλαιοφόρον (τὸ), пасъ de ънтделемнъ. [ἐλαία, ἔλαιον, φέρω].

'Ελαιοφυτεία (ἡ), съдіре demъслині. [din

'Ελαιόφυτος (ὁ, ἡ), локъ съдітъ кь мъслінї. [ἐλαία, φύω].

'Ελαιοχριστία (ἡ), ънцере кь ънтделемнъ. [ἔλαιον, χρίω]. іар ἐλαιοχρηστία [ἔλαιον, χράομαι],înтребъінцаре de ънтделемнъ).

'Ελαιοχυτέω -ῶ, вііт: -ήσω, торнъ недаѕънра (съъ опъреѕкъ кь) ънтделемнъ. [ἔλαιον, χέω].

'Ελαιόω -ῶ, вііт: -ώσω, пребакъ în (съъ ънгъ кь) ънтделемнъ. [ἔλαιον].

'Ελαΐς, ίδος (ἡ), поет: în локъ de ἐλαία мъслінъ).

'Ελαϊστὴς, οῦ (ὁ), = 'Ελαιολόγος.

'Ελαιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din ѕоіѕл (фелъл) мъслінеї, съъ ънтделемнълъї, асеменea кь мъслina съъ ънтделемнъл. [ἐλαία, съъ ἔλαιον].

'Ελαιών, ῶνος (ὁ), мъслінішъ. [ἐλαία].

'Ελαιωτὴρ (ὁ), поет: = 'Ελαϊστὴς. [ші

'Ελαιωτὸς, ἡ, ὸν, ънзъ кь ънтделемнъ. [ἐλαιόω].

"Ελακον, поет: нех: 2: ал лъї λχέω.

"Ελανδρος (ὁ, ἡ), поет: [ἔλω, ἀνὴρ прінzъторъ de оаменї (прізоніерї) în реѕвоіь.

'Ελὰνη (ἡ), [ἔλη] торцъ, zадъ ацринсъ (Търч: masala).

'Ελάσαι, нех: 1: de інf:, ші

'Ελασαίατο, поет: Ion: în локъ de ἐλάσαιντο, 3: îш: перѕ: de між: нех: ал поѕt:, ші

'Ελάσασκε, поет: în локъ de ἤλασε, нех: ал лъї ἐλαύνω.

'Ελασείω (фъръ вііт:), дореѕкъ съ алергъ къларе, съъ кь тръѕъръ.

'Ελασία (ἡ), = "Ελασις.

'Ελασίδρὀντος (ὁ, ἡ), поет: аѕвірліторъ de тънетъ; (фіг:) ѕоноръ. [ἔλασις, βροντή].

'Ελάσιος (ὁ, ἡ), îndemînatікъ а гоні (прінч:) demonї (адікъ тъмъдъіторъ de епілепѕіе, ші чл:). [ἐλαύνω].

'Ελάσιππος (ὁ, ἡ), поет: Ἱππηλάτης. [ἔλασις, ἵππος].

"Ελασις, εως (ἡ), алергаре кь калъ, съъ тръѕъръ; порпіре de оштіре (прінч: де кълъріме), експедіціе; (în цен:) гоапъ, вînаре. [вezї вербъл ἐλαύνω].

"Ελασμα (τὸ), [ἐλαύνω] плакъ, штіпъ de металъ. [de ънде

'Ελασμάτιον (τὸ), dim: ал лъї ἔλασμα.

'Ελασμὸς (ὁ), = "Ελασις. 2) = "Ελασμα.

"Ελασσα, поет: în локъ de ἤλασα, нех: 1: ал лъї ἐλαύνω.

'Ελασσονάκις, ἐλασσόνως, ἐλάσσωμα, ἐλάσσων, ші чл: вezї ἐλαττονάκις, ἐλάττωμα, ші чл:

'Ελαστὴς, οῦ (ὁ), = 'Ελατήρ.

'Ελαστρέω, (фъръ вііт:) Ion: în локъ de ἐλαύνω.

'Ελάτειρα fem: ал лъї ἐλατήρ.

'Ελατέον, нosit: ал лъї ἐλαύνω.

'Ελάτη (ἡ), [ἐλατὸς] (аръъръ) брадъ. 2) (прін інtind:) летнъ de брадъ; (de ънде поет:) ор че се фаче оаіменіт dintр' астфел de летнъ, s: е:) вісаѕ; (прін інtind) корабіе. (вezї ші ἔρυ). 3) фрацеда ал влъѕтаръ ал ѕініквлъї, = Σπάθη. (вezї ші βόρασσος). [de ънде

'Ελατηΐς, ίδος (ἡ), noct: în локъ de ἐλατίνη, ғъкътъ de (saŭ asemenea къ) вradъ.

'Ελατὴρ (ὁ), noct: ronitorъ; asвîr лitorъ; (partik:) mînъtorъ de калъ, saŭ tръsвръ. [ἐλαύνω]. [de вnde

'Ελατήριος, α saŭ ος, ον, atinгъtorъ de (saŭ îndemînatikъ лa) ronipe, saŭ mînape (de калъ, tръsвръ, ші чл:). (de вnde || sввst:) 'Ελατήριον (τὸ), (se înц: φάρμακον) doktopie de къръцenie (pinч: ғъкътъ de крastaвецї amarї saŭ selвatїчї). (neолц:) zemвerekъ (Franц: ressort).

'Ελάτης, ου (ὁ), noct: în локъ de ἐλατήρ.

'Ελατίνη (ἡ), вnъ felъ de плantъ, (Franц:) velvote, inapiцъ.

'Ελάτινος, η, ον, de (lemnъ de) вradъ. 2) de влъstapъ de finikъ. «Ἔλαιον—». Med: [ἐλάτη].

'Ελατὸς [ἐλαύνω], ὴ, ὸν, nвtinчosъ a se întinde (pinч:) npin вътaie de чokanъ. [de вnde

'Ελατρεὺς, έως (ὁ), fepъ, saŭ aramъ вine лвkpate, ші лътвpite.

Ἔλαττον, neвt: ал лвї ἐλλάττων. [de вnde

'Ελαττονάκις, adв: de maї nцine orї, pap. [ші

'Ελαττονέω -ω, вiit: -ήσω, (maї noŭ) în локъ de ἐλαττοῦμαι, mъ fakъ maї nцinъ, saŭ sîntъ maї de жos. [ші

'Ελαττονότης (ἡ), însвшimea челвї maї nцinъ, saŭ maї de жos, nцinime, mivime în компарацie. [ші

'Ελαττόνως, adв: = 'Ελάττονάκις, ші ἔλαττον. «'Ελαττόνως ἢ κατ' ἀξίαν αὐτὸν ἠμύνατο». Antf: [ші

'Ελαττόω -ῶ, вiit: -ώσω, înnцinezъ, mivеskъ чева maї mвлt. || (nas:)sîntъ maї de жos; (npin вpm:) mъ вirвieskъ. «Πολλὰ ἐλαττοῦμαι Αἰσχίνου περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα». Dm: «Τοὺς πολεμίους ἠλαττῶσθαι». Полв: [ἐλάττων]. [de вnde

'Ελάττωμα (τὸ), defekтъ, лipsъ (Тврч: кввъръ); oвiektъ, întpъ kape este чinева maї înnцinatъ de kît алтвл. «Ὁ καλούμενος Κόκλης ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ὄψιν ἐλαττώματος». ші «Τοιαῦτα συνέβαινε πολλὰ παραλλὰξ ἑκατέροις ἐπὶ τὰς ὁμόρους χώρας ἐκστρατευομένοις ἐλαττώματά τε καὶ πλεονεκτήματα». D:Ал: [ші

'Ελάττωσις, εως (ἡ), înnцinape, skъdepe, пъгввipe; neisввtipe, ші чл: [ші

'Ελαττωτικὸς, ὴ, ὸν, nвtinчosъ (îndemînatikъ), a înnцina, a mivi, ші чл: maї mвлt.

'Ελάττων (pinч: компр: ал лвї ἐλαχὺς), ονος (ὁ, ἡ), maї mikъ, maї nцinъ, maї de жos, maї pъч, maї prostъ. || (neвt:) ἔλαττον, (maї de mвлte orї în локъ de) adв: maї nцin «Ἔλαττον ἔχω, (saŭ φέρομαι)». Лкs: = 'Ελαττοῦμαι. «'Εν ἐλάττονι (saŭ περὶ ἐλάττονος) ποιοῦμαί (saŭ τίθεμαί) τι». Fps: sokoteskъ чева maї de жos. «Πάντ' ἐν ἐλάττονι ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς». At:

'Ελαύνω, вiit: ἐλάσσω, ші At: ἐλάω -ῶ, (прел: ἤλαυνον, nex: ἤλασα, tpe: de кв: At: ἐλήλακα, ші nas: ἐλήλαμαι, nex: nas: ἠλάθην, ші прса pap ἠλάσθην, nosit: ἐλατέον, ші прса pap ἐλαστέον) (în цen:) nвiъ чева în mîшskape; (npin вpm:) roneskъ чева de dinaintea mea; (de вnde ел: алергъ (пъвъleskъ) къ калъ, saŭ tръsвръ, saŭ koравie; (de вnde) bîslezъ; (вne orї) mъ outeskъ. «Ἵππον («Ἅρμα, «Ναῦν, ші чл:) ἐλαύνειν.». Om: "Πόντον ἐλάταις ἐλαύνειν". Od: Π. (ші ел:) "Μάστιξιν δ' ἐλάαν". Іл: N. "Παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνειν." Od: M. a nлвti пе лipsъ църmвл insвлeї. "Ἀναβὰς τὸν ἵππον ἤλασε". ші ,,'Αντίος ἐλάσας". Ksn: "'Ελάσαι εἰς Αἴγυπτον". Ep: хръпeskъ, (pinч:) вite, ші fугъ "Οὔπωτ' ἐμεῦ βοῦς ἤλασαν, οὔτε μευ ἵππους." Іл: A. (ші miж:) "'Ρύσι', ἐλαυνόμενος". Іл: K. bezї ші βοηλατέω. 3) isroneskъ; (fir:) roneskъ връжтъшeшte, stpimtopezъ. "Δαίμονας ἐλαύνειν". Xps: "Τὸ χρεὼν αὐτοὺς ἤλαυνε; Пав: (ші nas:) "Ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς συνέσεως τῶν ἔργων" Ep: "'Ελαύνεται ἀσεβείας". Лкs: 4) вatъ; (npin întind:) гъвpeskъ; рънeskъ; (de вnde în петор înц:) = Περαίνω; (despe metale) =Σφυρηλατῶ. "Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν". Іл: B. «Οὐλὴν, ἥν με σύς ἤλασεν ὀδόντι". Іл: B. (ші nas:) "'Ελαύνεται δόρατι τὸν μηρὸν». Лчч: (ші în петор: înц:) «Τὴν κατὰ ταυτὸν ἔλα». Кал: (ші nas:) «Γραῦς ἐλαυνομένη». Enгр: «Σίδηρος λεπτῶς ἐληλαμένος». Пл: (de вnde 5) întinzъ în лвnгъ; deskizъ шanцъ; zideskъ (tparъ) zidъ; (fir:) prічinвieskъ, skopneskъ; (кв ак: преп:) ажвnгъ. «Τεῖχος («Τάφρον) ἐλαύνειν». Лкs: «Κολωὸν ἐλαύνετον». Іл: A. «Εἰς μακρὰν ἡλικίαν («Εἰς ἕκτον ἔτος τῆς βασιλείας) ἐληλακὼς». Epd: (ші fir:) «Σοφίας εἰς ἄκρον ἐλάσας». Ap: (ші ел:) «"Αδην ἐλάαν κακότητος». Od: E. (ші nas:) «"Οσοις τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων ἠλάθη. Пл: (bezї ші ἄγω). [ἐλάω].

'Ελάφειος, α saŭ ος, ον, de чervъ. [ἔλαφος].

'Ελαφηβολία (ἡ), лovipe (vînape) de чervъ. [ші

'Ελαφηβόλια (τὰ), (se îng: ἱερά) serbъtoare, ші жертfъ în cinstea Dianeĭ bînъtoare de cerbĭ. [ші

'Ελαφηβολιών, ῶνος (ὁ), a noъlea лunъ (15 Febr: — 15 Martie) a Aten. [din

'Ελαφηβόλος (ὁ, ἡ), noet: loviторъ, bînъtorъ de cerbĭ; (în ţeп:) bînъtorъ. [ἔλαφος, βάλλω].

'Ελαφίνης, ου (ὁ), cerbeлeцъ mъrішorъ. (bezĭ ші ἀχαιίνης, mi βούνεβρος). [ші

'Ελάφιος, α saъ ος, ον, =='Ελάφειος. || (seвst: върв:) =Ελαφηβολιών (ла Elienĭ). || карne, saъ корnъ de cerbъ. [ші

'Ελαφὶς, ἴδος (ἡ), вnъ felъ de пasъre amfibie, =Ἰλωττὶς. [ἔλαφος].

'Ελαφόβοσκον (τὸ), вnъ felъ de вarianъ (пъstърnakъ selbatikъ), че пask cerbiĭ supe lekвire de mвшkъtвra bre вneĭ fearъ. [ἔλαφος, βόσκω).

'Ελαφογενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъskвtъ, prodвsъ din cerbъ. [ἔλαφος, γένος].

'Ελαφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кв cerbъ, în felвл cerbeлeĭ. [ἔλαφος, εἶδος].

'Ελαφόκρανος (ὁ, ἡ), noet: (kalъ) кв kanъ de cerbъ; (fir:) =='Ελαφρόνοος. [ἔλαφος, κρᾶνον].

'Ελαφοκτόνος (ὁ, ἡ), noet: omopîторъ de cerbĭ (bînъtorъ). [ἔλαφος, κτείνω].

'Ελαφόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв picoape ka de cerbъ. «Ἵππος—» Intp: [ἔλαφος, ποῦς].

Ἔλαφος (ὁ, ἡ), [ἐλάω] cerbъ.

'Ελαφοσκόροδον (τὸ), вnъ felъ de вstвroiъ selbatikъ, = 'Οφιοσκόροδον. [ἔλαφος, σκόροδον].

'Ελαφοσοίη (ἡ), noet: [ἔλαφος, σεύω] bînape de cerbъ.

'Ελαφρία (ἡ), = 'Ελαφρότης. (maĭ de mвle-orĭ fir:) «'Αγαθὸν δὲ ἡ λύσις τῆς αἰτίης καὶ μὴ τοῦ ἄχθους ἐλαφρίη μοῦνον». Apet: [ші

'Ελαφρίζω, вiit: -ίσω, вшвrezъ, înlesneskъ. || (nestp:) sîntъ вшorъ. [ἐλαφρός].

'Ελαφρόγειος (ὁ, ἡ), koпpînzъtorъ de вшorъ пъmîntъ. [ἐλαφρὸς, γέα γῆ].

'Ελαφρόνοος -ους (ὁ, ἡ) вшorъ de minte. [ἐλαφρὸς, νόος -οῦς].

'Ελαφρόπους, ποδος (ὁ, ἡ), вшorъ de picoape, iвte. [ἐλαφρὸς, ποῦς].

'Ελαφρὸς [ἔλαφος], ἁ, ὸν, вшorъ, lesne de miskat, iвte; [fir:) вшorъ de minte, nestatornikъ; (desupe лakpeрĭ) de пuцinъ kelтвialъ; lesne de sвfepit. «'Εν ἐλαφρῷ ποιοῦμαί τι». Лкs: iaъ вnъ лakpъ вшвrel (ғъръ пъsape). [de вnde

'Ελαφρότης (ἡ), вшвripцъ; iвцealъ; (fir:) =Κουφότης. [ші

'Ελαφρόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші

'Ελαφρύνω, вiit: -υνῶ, вшвrezъ. [ші

'Ελαφρῶς, adв: вшor; pe d'asвpra.

'Ελάφρωσις, εως (ἡ), вшвrape; (npin вrm:) înnuцinape. [ἐλαφρόω].

'Ελαφώδης, εος (ὁ, ἡ), din felвл cerbiлor, =='Ελαφοειδής. «Εἴ τις αὐτοῦ (τοῦ Εὐναπίου) περιέλοι τῶν λόγων τὸ ... ἐλαφῶδες». Fot: [ἔλαφος].

'Ελαχιστάκις, adв: de foapte пuцine orĭ, прea pap. [din

'Ελάχιστος (sвпрл: ал лsĭ ἐλαχὺς, кв propriъ ал saъ компр: ἐλαχιστότερος, ші sвпр: -ότατος) η, ον, foapte mikъ, прea пuцinъ. || (neвt:) ἐλάχιστα, adв: kît maĭ пuцin noale fi. [de вnde

'Ελαχίστως adв: (pap) în локъ de ἐλάχιστα.

Ἔλαχον, nex: 2: ал лsĭ λαγχάνω.

'Ελαχυπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: чел кв miчĭ, skвpte apinĭ. «Δελφὶν — ». [ἐλαχὺς, πτέρυξ].

'Ελαχὺς, εῖα, ύ, (прea pap) = Βραχὺς, пuцinъ, mikъ, skвptъ; (fir:) prostъ, ші чл:

'Ελάω -ῶ, вiit; -άσω, noet: în локъ de ἐλαύνω. 2). At: în локъ de ἐλάσω, вiit: ал лsĭ ἐλαύνω.

'Ελαὼν, ῶνος (ὁ), ='Ελαιών.

Ἔλδομαι (ғъръ вiit:) noet:, [Maчed: npin metatesъ în локъ de Δέλομαι =Βούλομαι], dopeskъ, nofteskъ. [de вnde

Ἔλδωρ (τὸ), nedekл: noet: dopinцъ, saъ (maĭ вine) oвiektъ de dopinцъ.

Ἔλε, nex: 2: de nopвnч: saъ noet: în локъ de εἶλε nex: 2 de xot: ал лsĭ αἱρέω.

'Ελέα (ἡ),=='Ελεᾶς.

'Ελέαγνος (ἡ), [ἔλος, ἄγνος] pъkiтъ, вnъ felъ de плantъ, че pesape în вълtoase локкрĭ. (se skpie ші ἐλαίαγνος).

'Ελεαίρεσκον, прел: ал лsĭ

'Ελεαίρω, вiit: -αρῶ, (nex: ἠλέηρα) noet: în локъ de ἐλεῶ.

'Ελεᾶς, ᾶντος (ὁ), вnъ felъ de пasъre (вxfniцъ). (bezĭ ші ἐλειός).

'Ελέατρος (ὁ), [ἐλεός] enistatъ de masъ. (bezĭ ші ἐδέατρος).

'Ελεγεία (ἡ), (se îng: ᾠδή) = 'Ελεγεῖον; (npinч:) fem: ал лsĭ ἐλεγεῖος.

'Ελεγειακὸς, ὴ, όν, ='Ελεγεῖος, елецiakъ. [ἐλεγεῖος].

'Ελεγειογράφος (ὁ), skpiitorъ (kompзitorъ) de елецiĭ. [ἐλεγεῖον, γράφω].

'Ελεγεῖον (τὸ), npinч: neвt: ал лsĭ ἐλεγεῖος. || (se îng: μέτρον, saъ ἔπος) елецiъ, вnъ felъ de поemъ din вna saъ maĭ мвle

doimi de вersъrї, din карс чел d' întîiš este eksametrъ, iap чел d'aldoilea пentametrъ; (în цen:) enigramъ (de maї mъlte orї) din doъ versъrї, maї kъ seamъ fъnevrъ (mopmîntalъ), saš (simn:) жалнікъ.

'Ελεγειοποιητής, οῦ (ὁ), ші

'Ελεγειοποιός, οῦ (ὁ), poetš de елецiї, [ἐλεγεῖον, ποιός].

'Ελεγεῖος, α, ον, alingъtorš, saš konpinzъtorš de plîncere, жале, елецiакъ. «Τοῖς γὰρ ἐλεγείοις ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί». Sxa: Anan: [ἔλεγος].

'Ελεγῖνος (ὁ), knš felš de neute.

'Ελεγκτέος, α, ον, nosit: ал лъї ἐλέγχω.

'Ελεγκτήρ, ῆρος, ші

'Ελεγκτής, οῦ (ὁ), doveditorš (npin чepчetape) de чева. [ші

'Ελεγκτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, îndemînatikš, snš disnssš a doвedi saš a nъstpa. «Μὴ μέντοι ἐπαχθὴς γίνου τοῖς ἄλλοις, μηδὲ ἐλεγκτικός». Enikt: «'Αλλοτρίων μὲν ἐλεγκτικώτατος ἁμαρτημάτων, ἀνεπαίσθητος δὲ τῶν ἰδίων». Лопц: [ші

'Ελεγκτὸς, ἡ, ὸν, vъditš, saš nътinчosš a se doвedi; npiimitorš de nîrъ, saš de sъrnape a kъвintelor protivnikълї. [ші

'Ελεγμὸς (ὁ), = 'Ελεγξις.

'Ελεγξίγαμος (ὁ, ἡ), poet: doveditorš (saš чerkътorš) de kalitatea nъnцeї, adikъ de kredinца konsoцilor. [ἔλεγξις, γάμος].

'Ελεγξις, εως (ἡ), doвedipe înnprotivъ; mъstpape, doжenipe; nîrъ. [ἐλέγχω].

'Ελεγος (ὁ), [ἔ, ἔ, λέγω, saš ἐλελεῦ, în afin: kъ ἄλγος, ші ἔλεος] kîntikš плîncerosš (вочipe). poetъ елецiакъ. «Δωρεῦνται χρυσέοισιν, ἐγὼ δ' ἱλαροῖς ἐλέγοισιν.» Anлnid:

'Ελεγχείη (ἡ), poet: Ion: în локš de ἔλεγχος, nonosš, хълъ, pъшine, nevinste. [din

'Ελεγχὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: de хълit, nonosъitš. [ἔλεγχος].

'Ελεγχίγαμος (ὁ, ἡ), грeш: în локš de ἐλεγξίγαμος.

'Ελέγχιστος, η, ον, poet: sъnrx: neper: ал лъї ἐλεγχής.

'Ελεγχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъл mъstrъrii, saš doвedipii knъї rъš. [ἔλεγχος. εἶδος].

'Ελεγχος (ὁ), dovadъ. «Οἵτινες ἔλεγχον ἡμῖν ἀρετῆς τῆς μεγίστης ἔδοσαν». Andчd: «Πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». Skp: kîntš, miжlokš de doвedipe, argъmentš. «Τὰ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει». Tъч: 2) хълъ, nîrъ, dovanъ. 3) skarlъ eksnanere a sъвiekълъї (de звражš, ші чл:).

'Ελεγχος, εος -ους (τὸ), poet: nonosš, oвiektš de pъшine; omš nevinstitš. «Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' 'Αρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, ψεῦσταί τ'ὀρχησταί, ші чл:». Il. Ω.

'Ελέγχω, вiit: ἐλέγξω, (nex: ἤλεγξα, nas: tpe: de kъ: ἐλήλεγμαι, ші nex: ἠλέγχθην). (npinч:) mъstpezš; nîrъskš; desnpeцъieskš; desanpoвezš; pъшinezš; (iap maї noš) sъrnš npin doвezї argъmenteле protivnikълї meš; (npin врm:) birъieskš. «Τοῦ πυρὸς τὴν δύναμιν ἤλεγξε προσευχή». Xps: a sъrnat. [λέγω].

'Ελεδεμνὰς, άδος (ὁ), poet: [αἱρέω, δέμνιον] чел чe ardikъ (skoalъ) ne чinева din natъл sъš.

'Ε['Ε]λεδώνη, ης (ἡ), kn felš de mikъ sknic, saš karakatiцъ.

'Ελέειν, poet: Ion: în локš de ἐλεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї αἱρέω.

'Ελεεινολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, vorвeskš milos desnpe (kъieskš ne) чinева. [ші

'Ελεεινολογία (ἡ), vorвipe milоasъ, kъipe mішkътoape de kompътimipe. [ἐλεεινὸς, λόγος].

'Ελεεινὸς, ἡ, ὸν, mішkътorš (vrednikš) de milъ ші kompътimipe. [ἔλεος]. [de knde

'Ελεεινῶς, adv: în kinš vrednikš de milъ.

'Ελεέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ milostiveskš, saš milъieskš. (vezї ші οἰκτείρω). || (nas:) «Τὸ ἐλεούμενον». Jks: op чe mішkъ milъ. [ἔλεος].

'Ελεημονικὸς, ἡ, ὸν, = ['Ελεήμων].

'Ελεημόνως, adv: kъ milъ, saš în kinš milostivš. [ші

'Ελεημοσύνη (ἡ), însъшime ші fantъ de milostivš, kompътimipe; (npin врm:) milostenie, ажътorš de milъ. [din

'Ελεήμων, ονος (ὁ, ἡ), milostivš. [ші

'Ελεητικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ελεήμων [ἐλεέω].

'Ελεητὺς, ύος (ἡ), Ion: în локš de ἔλεος.

'Ελειβάτης, ου (ὁ), poet: = 'Ελειοβάτης.

'Ελειήτης, ου (ὁ), poet: (npea pap) trъitorš în kъldarъ, saš valtъ. «Λέων— ». Etnл; (saš грeш: în локš de ἐλειβάτης). [ἕλη, saš ἕλος].

'Ελείθυια (ἡ), poet: în локš de Εἰλείθυια.

'Ελεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї αἱρέω.

'Ελεινὸς, ἡ, ὸν (ші adv:) -εινῶς, At: în локš de ἐλεεινός.

'Ελειοβάτης, ου (ὁ), poet: вmвalъtorš (trъitorš) în valtъ. [ἕλος, βαίνω].

'Ελειογενὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: nъskatš, (kreskatš) în valtъ. [ἔλειος, γένος].

'Ελειονόμος (ὁ, ἡ), poet: чел чe nante

(trъiemte) în валtъ. [ἔλειος, νομή].

Ἑ῾Ε]λειὸς, οῦ (ὁ), [εἰλυὸς] вnъ felъ de пasъpe (epete, saъ вleъ), (noate)=Ἐλεᾶς. 2) вnъ felъ de mikъ patrвnedъ (шoapiче, saъ вeверіцъ).

῾Ελειος, α saъ ος, ον, de валtъ. [ἕλος].

῾Ελειοσέλινον (τὸ), selinъ de валtъ, saъ selвatikъ. [ἕλειος, σέλινον].

῾Ελειότροφος (ὁ, ἡ), noet: kreskвtъ în валtъ. [ἕλειος, τρέφω].

῾Ελειόχρυσος (ὁ, шi ἡ), =῾Ελίχρυσος.

῾Ελείψασκον, Ion: noet: în локъ de ἔλειψα, nex: 1: ал лвї λείπω.

῾Ελεκτο, noet: în локъ de ἐλέλεκτο, 3: sinr: neps: de nas: neste sъв: ал лвї λέγω (квлкъ).

῾Ελελεῦ, шi ἐλελελεῦ, аклam: pesвoiaskъ saъ tînrвioasъ. (bezї шi ἀλαλά).

῾Ελελήθεε, Ion: în локъ de ἐλελήθει, 3: sinr: neps: de neste sъв: ал лвї λανθάνω.

῾Ελελίζω, biit: -ίξω, stpirъ, ἐλελεῦ, = ῾Αλαλάζω; (în цen:) аклamъ; (npin intind:) mъ tînrвieskъ; (mвs:) sвîrnîîъ. «Καὶ ἅμα ἐφθέγξαντο πάντες οἷον περ τῷ ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι». Ksn: (шi miж: saъ nas:) «῾Ελελιζομένη φόρμιγξ». Hind: (шi kъ ak: ел:) «῾Ελελίζεσθαι ῞Ιτυν». Apstf: a se вочi nentrъ. (se deoseвeшte de...

῾Ελελίζω, biit: -ίξω, =Ἐλίσσω (kъ îndoipe гram: mi întindepe de însemnape) pesвveskъ; kletinъ penede шi sвvit, srвdвiъ tape. «Μέγαν δ' ἐλέλιξεν ῞Ολυμπον». Il: A. || (miж:) mъ tвrввrъ, tpetвrъ; mъ pesвveskъ, mъ înвîrteskъ (ka шарнеле); mъ kletinъ, mъ авîntъ în koaчї шi în коло. «῾Ελελίχθη γυῖα». Il: X. trвtвra din mîînї шi din nічoape. «῾Ελελίζετο πέπλος». Om: Imn:

῾Ελελιφασκίτης, ου (ὁ), (prinч: οἶνος) vinъ îъkвtъ kъ zaлeшъ. [din

῾Ελελίφασκος (ὁ), вnъ felъ de плantъ, zaлeшъ.

῾Ελέλιχθεν, noet: Eol: în локъ de ἐλελίχθησαν, a 3: îm: neps: de nas: nex: 1: ал лвї ἐλελίζω.

῾Ελελίχθημα (τὸ), kвtpetвrъ. [ἐλελίζω].

῾Ελελίχθων [ἐλελίζω, χθών], ονος (ὁ, ἡ), noet: kвtpetвrъtorъ de пъmîntъ. (enit: ал лвї Neptвnъ).

῾Ελελόγγειν, neste sъв: ал лвї λαγγάνω.

῾Ελένας (ἡ), noet: [ἕλω, ναῦς] prтпъditoape de koръвiї. (napod: a пвmelвї Eлeneї, ῾Ελένη).

῾Ελένη (ἡ), =῾Ελένη.

῾Ελένη (ἡ), [ἕλω=αἱρέω] koшъ, panerъ, în kape se пвplaъ în napadъ sfinteле вnelte, saъ вase ла serвъtoriле Вравronieї Diane.

῾Ελενηφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptъ sfîntвл koшъ. [шi

῾Ελενηφορία (ἡ), пвptapea sfînt: koшъ. [шi

῾Ελενηφόρια (τὰ), (se înц: ierà) serвъtoape, шi прочesie sъvîrшitъ în чinstea Вравronieї Diane, [ἑλένη, φορά].

῾Ελένιον (τὸ), вnъ felъ de plantъ, (Franц:) aunée (a kъria rъdъчinъ amaръ este вnъ de stomaxъ).

῾Ελεοδύτης [ἐλεός, δύω], ου (ὁ), enistatъ asвnpa ввkътърieї, шi жertfeлop.

῾Ελεόθρεπτος (ὁ, ἡ), noet:= ῾Ελειότροφος.

῾Ελεὸν, adв: noet:=῾Ελεεινῶς.

῾Ελεὸν (τὸ), шi

῾Ελεὸς (ὁ), masa ввkътървлвї, skîndвpa de karne. 2) =῾Ελειός (пasъpe).

῾Ελεος (ὁ), [în afin: kъ ἔλεγος] milъ, milostivipe, kompътimipe; (maї noъ) milostenie.

῾Ελεος, ους (τὸ), =kъ prечed:

῾Ελεοσέλινον (τὸ), =῾Ελειοσέλινον.

῾Ελέπολις, шi ῾Ελέπτολις [ἕλω, πόλις], ιδος (ὁ, ἡ), noet: чел чe ia, stъпîneшle opaше. (de вnde || sвbst:) Ἑλέπολις, εως(ἡ), вnъ felъ de înpresorъtoape maшinъ (saъ tвrnъ mîшkътorъ).

῾Ελέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лвї αἱρέω.

῾Ελεσκε, noet: în локъ de ἥρεε, ἥρει, 3: sinr: neps: de прел: ал лвї αἱρέω.

῾Ελεσπίς, ίδος (ἡ), [ἕλος] noet: (adiek:) вълtoasъ, прea вшezoasъ. || (sвbst:) локъ вълtosъ, тлъшtinъ; лвпkъ.

῾Ελετο, noet: în локъ de εἵλετο, 3: sinr: neps: de miж: nex: 2: ал лвї αἱρέω.

῾Ελετὸς, ὴ, ὸν, noet: în локъ de αἱρετὸς, lesne de лвat, de stъпînit.

῾Ελευ, Dop: noet: în локъ de εἵλου, saъ élоῦ, 2 sinr: neps: de miж: nex: 2: ал xot: saъ порвич: лвї αἱρέω.

῾Ελευθερία (ἡ), слобozenie, liвertate. [шi

῾Ελευθέρια (τὰ), (se înц: ierà) serвъtoape în чinstea liвertъцiї. [ἐλεύθερος]. [de вnde

῾Ελευθεριάζω, biit: -άσω, лвkrezъ, saъ вorвeskъ слобod, (npin вrm:) nenperînđit шi гъръ sfialъ; mъ noptъ, trъieskъ ka слободъ; sîntъ aплekatъ, saъ oвiчnвitъ ла слобozenie. «Δυσμάχανον ἀνθρώπως ἐλευθεριάζαντας ἐν τεθμοῖς ἀρίστοις ὄὠλως ἦμεν». Enimnd: [de вnde

῾Ελευθεριαστικὸς, ὴ, ὸν, aплekatъ ла (saъ

ibbitorь de) liberptate.

'Ελευθερικὸς, ὴ, ὸν, atinrьterь de slobodь, saь slobozenie. [ші

'Ελευθέριος (ὸ, ή), чел че ape simgiminte, ші лъкreazъ kaslobodь; (прin врm:) чinstitь, регълатъ, моралъ; повілъ; ambiгiosь; simgitorь de вънъ; (iap пartik:) цeneposь, dapnikь, liberalъ; (desnpe лъкрърї) op че se notpivешte вънъї slobodь omь; (прin врm:) елегантъ, търецъ (ѣръ zadapnikь лъкsь), ші чл: || «Ζεὺς —». dътътorь ші пatponь de liberptate. [ἐλεύθερος]. [de вnde

'Ελευθεριότης (ή), liberalitate, повілitate, simgiчiвne de вънъ, ambiгie, ші чл: (iap пartik:) dърnичie, цenepositate în fачерї de вine. [ші

'Ελευθερίως, adв: кв кіпъ liberalъ, saь повілъ ші ambiгiosь, ші чл: (iap пartik:). кв dърnичie.

'Ελευθεροκάρδιος (ὸ, ή), чел кв slobodъ inimъ, saь simgimintъ, = 'Ελευθέριος. [ἐλεύθερος, καρδία].

'Ελευθερόπαις, αιδος (ὸ, ή), noet: пърinte de копїї (saь копілъ de пърinгї) slobozї. [ἐλεύθερος, παῖς].

'Ελευθεροποιὸς (ὸ, ή), fъкътorь, причinвitъrь de slobozenie. [ἐλεύθερος, ποιός].

'Ελευθεροπραξία (ή), лъкrape slobodъ (nesfiitъ, saь dвne воinцъ). [ἐλεύθερος, πρᾶξις].

'Ελευθεροπράσιον (τὸ), (пвmaї în fp: de лц:) «'Ελευθεροπρασίου δίκη». жвdikatъ înпrotiва челвї че a bîndвt omь slobodь ka posь, saь stpeinь posь ka ал sъь. [ἐλεύθερος, πρᾶσις].

'Ελευθεροπρέπεια (ή), kalitatea лвї...

'Ελευθεροπρεπὴς, έος (ὸ, ή), notpivitь, кввenitь вивї omь slobodь, (adikъ) liberalь регълатъ, ші чл: [ἐλεύθερος, πρέπει]. [de вnde

'Ελευθεροπρεπῶς, adв: în кіпъ кввenitь вnвї omь slobodь, (adikъ) цeneposь, търецъ, ші чл:

'Ελεύθερος [ἐλεύθω], α saь ος, ον, kape noate мерце op вnde воieшte (bezї ші ἱερὸς); (прin врm:) stънînь пе sine, liberь, (înпrot: de δοῦλος) slobodь, neopritь. 2) (кв цеп:) isbъvitь de чева: 3) noet: кввenitь **ла slobodь; (прin врm:)** =Ἐλευθέριος. **»Κρητὴρ (« Ἥμαρ) —». Om:**

'Ελευθεροστομέω **-ῶ, viit: -ήσω, ворвеskь** slobod. [ші

'Ελευθεροστομία (ή), **slobodъ ворвire.** [din

'Ελευθερόστομος (ὸ, ή), **slobodь ла гвръ,** saь ла ворвъ. [ἐλεύθερος, στόμα].

'Ελευθερουργὸς (ὸ, ή), (прinч: калъ) kape fave slobode (mîndpe) mішкърї. [ἐλεύθερος, ἔργον].

'Ελευθεροφωνία (ή), = 'Ελευθεροστομία. [ἐλεύθερος, φωνή].

'Ελευθερόψυχος (ὸ, ή), = 'Ελευθεροκάρδιος. [ἐλεύθερος, ψυχή].

'Ελευθερόω -ῶ, viit: -ώσω, liberezъ, lasь slobodь. [ші

'Ελευθέρως, adв: slobod. [ἐλεύθερος].

'Ελευθέρωσις, εως (ή), slobozire. [ші

'Ελευθερωτέος, α, ον, nosit: ал лвї ἐλευθερόω. [ші

'Ελευθερωτήριος (ὸ, ή), kontpibвitorь ла slobozire, saь mîntвire. [ші

'Ελευθερωτὴς, οῦ, (ὸ), liberatorь, saь mîntвitorь. [ἐλευθερόω].

'Ελευθὼ, όος -οῦς (ή), noet: =Εἰλείθυια. [din

'Ελεύθω, neînтpeв: **прez: ал timnilop** viit: nex: ші tpe: de кв: **înпpвmвtaцї** лвї ἔρχομαι. [de вnde

Ἔλευσις, εως (ή), **вспire.** [ші

'Ελεύσομαι, viit:, ші

'Ελευστέον, nosit: ал лвї ἔρχομαι.

'Ελεφαίρομαι, [ἐλέφω] viit: -αροῦμαι, noet: (pap) amъцeskь; **вatъmь; пръпъdeskь.**

'Ελεφανταγωγὸς (ὸ, ή), **kondвkътorь** de elefantь. [ἐλέφας, ἄγω].

'Ελεφαντάρχης, ου (ὸ), **кънitanь de tpвпъ** de elefanцї, ші **de ostaшї, че se вat** dene dinшїї. [ші

'Ελεφανταρχία (ή), **demnitatea кънitanвлвї** de elefanцї; **tpвna чea de ввst** komanda лвї. [ἐλέφας, ἄρχω].

'Ελεφάντειος (ὸ, ή), de elefantь. [ἐλέφας].

'Ελεφαντηγὸς (ὸ, ή), кърътorь, saь kondвkътorь de elefanцї. «Ναῦς—». Artpxd: [ἐλέφας, ἄγω, saь ἡγέομαι].

'Ελεφαντία (ή), ='Ελεφαντίασις. [ἐλέφας]. [de вnde

'Ελεφάντιακὸς, ὴ, ὸν, пътimaшь de ...

'Ελεφαντίασις, εως (ή), **вnь felь de** лепръ, **kape** fave nielea ka de **elefantь.** [ші

'Ελεφαντιασμὸς (ὸ), = 'Ελεφαντίασις. [din

'Ελεφαντιάω -ῶ, viit: -άσω, пътimeskь de [ἐλεφαντία].

'Ελεφαντίνεος η, ον, noet: în локь de ...

'Ελεφάντινος, η, ον, fъкътъ de elefantь (de fildeшь). [ші

'Ελεφαντίσκιον, (τὸ), пвiь de elefantь. [ші

'Ελεφαντιστὴς, οῦ, (ὸ), = 'Ελεφανταγωγός. 2) **павъzъ de цieze de elefantь.** [ἐλέφας],

'Ελεφαντόδετος (ό, ή), legatъ (лъкratъ) къ osъ de elefantъ. [ἐλέφας, δέω].

'Ελεφαντοκόλλητος (ό, ή), pe a кързia faцъ sînt lipite вякъцĭ de osъ de elefantъ. [ἐλέφας, κολλάω].

'Ελεφαντόκωπος (ό, ή), чел къ тъпъшъ de fildeшъ. [ἐλέφας, κώπη].

'Ελεφαντομαχία, (ή) вътълie de (saъ prin) elefanцĭ. [ἐλέφας, μάχη].

'Ελεφαντομάχος (ό, ή), pesвoitorъ къ, (saъ кътre) elefanцĭ. [ἐλέφας, μάχη].

'Ελεφαντόπους, οδος (ό, ή), чел къ picioare de fildeшъ. [ἐλέφας, ποῦς].

'Ελεφαντοτόμος (ό, ή), poet: [ἐλέφας, τέμνω] = къ

'Ελεφαντουργὸς (ό, ή), лъкръtorъ de oase de elefantъ. [ἐλέφας, ἔργον].

'Ελεφαντοφάγος (ό, ή), mînкътorъ de карne de elefantъ. [ἐλέφας, φάγω].

'Ελεφαντώδης, εος (ό, ή), чел de soiъл elefantълъĭ, saъ asemenea (ла тъpime, шi чл:) къ elefantъ. [din

'Ελέφας, αντος (ὁ), elefantъ (tърч: fildeшъ). 2) (prin întind:) dinte de elefantъ. 3) = 'Ελεφαντίασις.

'Ελέφω, neîntreв: prim: ал лъĭ ἐλεφαίρω, шi ἔλπω. [de вnde nвme проп: 'Ελεφήνωρ = 'Ελπήνωρ).

"Ελη (ή), gerвinцeала шi лвmina soareлъĭ, saъ apsвръ de soape. (bezĭ шi ἀλέα шi σέλας).

"Ελη, a 2: sinr: neps: de miж: (saъ a 3: sinr: neps: de акt:) a nex: de sвn: ал лъĭ αἱρέω.

"Εληαι, în локъ de ἕλη, 2: sinr: neps: de miж: nex: de sвn: ал лъĭ αἱρέω.

'Ελη̃θερὴς, έος (ὁ, ή), — Εἰλη̃θερής.

'Εληλάδατο, Ion: în локъ de ἐλήλαντο, 3: îm: neps: de nas: neste sъв:, шi

'Ελήλακα, акt:, шi

'Ελήλαμαι, nas: tpe: de къ: ал лъĭ ἐλαύνω.

'Ελήλεγμαι, nas: tpe: de къ: ал лъĭ ἐλέγχω.

'Εληλέδαται, Ion: în локъ de ἐλήλανται. 3: îm: neps: de nas: tpe: de къ: ал лъĭ ἐλαύνω.

'Ελήλουθα, Eол: în локъ de

'Ελήλυθα (At:) tpe: de къ: ал лъĭ ἔρχομαι din ἐλεύθω.

'Ελήλυμεν, υτε, poet: în локъ de ἐληλύθαμεν, ατε, îm: ал лъĭ ἐλήλυθα.

'Ελήφθην, nas: nex: 1: ал лъĭ λαμβάνω.

'Ελθεῖν, шi (poet: Eол: saъ Dor:)...

'Ελθέμεν, έμεναι, nex: 2: de înf:, шi

'Ελθόντεσιν, Eол: în локъ de ἐλθοῦσι, dat: îm: de nex: 2: ал партч:, шi ...

"Ελθοσαν, Eол: în локъ de ἦλθον, 3: îm: neps: de nex: 2: ал xot: лъĭ ἔρχομαι.

'Ελίγδην [ἑλίσσω], adв: înвîptit; înfъшвpat; înколъчit.

'Ελιγήσομαι, nas: biit: 2: ал лъĭ ἑλίσσω.

"Ελιγμα (τὸ), [ἑλίσσω] infъшвръtъръ, saъ op че este înfъшвratъ, înколъчitъ. «Κόμης —». Epirp: крецъ (bezĭ шi ἕλιξ). 2) = 'Ελιγμός. [de вnde

'Ελιγματώδης, εος (ὁ), = 'Ελικοειδής.

'Ελιγμὸς (ὁ), [ἑλίσσω] înfъшвpare; pesвчipe; înколъчipe.

"Ελιγξ, saъ ἕλιγξ, ιγγος (ή), sвîрчitъръ dene плеопеле окілор. (bezĭ шi ὦλιγξ).

'Ελικάμπυξ, υκος (ὁ, ή), poet: [ἕλιξ, ἄμπυξ] чел, чеea че 'шi are първл капълъĭ înплetitъ къ пandлікъ пе frвnte.

'Ελικαυγὴς, έος (ὁ, ή), poet: înпръштiitorъ de înвîptежite лвminĭ. [ἕλιξ, αὐγή].

'Ελίκη (ή), [ἑλίσσω] konstelaцia mapeлъĭ вrsъ (пentрв черкъita sa înвîptipe înпрежврвл полълъĭ). 2) вnъ felъ de teiъ (пentрв mladioшiasa). 3) = "Ελιξ [de вnde

'Ελικηδὸν, adв: = 'Ελίγδην шi 'Ελικοειδῶς. [шi

'Ελικίας, ου (ὁ), чел че se înвîpteшte niezishat. «Κεραυνὸς —».

'Ελικοβλέφαρος (ὁ, ή), poet: = 'Ελίκωψ. [ἕλιξ, βλέφαρον].

'Ελικοβόστρυχος (ὁ, ή), poet: [ἕλιξ, βόστρυχος] чел къ креце плete.

'Ελικογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, formezъ, niezishatъ, saъ шерпвitъ linie. (prinч: desпре pîъ). [ἕλιξ, γραφή].

'Ελικόδρομος (ὁ, ή), poet: чел че алеargъ (se mишкъ) înniezishat. [ἕλιξ, δρόμος].

'Ελικοειδὴς, έος (ὁ, ή), чел ка o pesвчea, saъ pesвчitъръ. [ἕλιξ, εἶδος]. [de вnde

'Ελικοειδῶς, adв: în felъ de pesвчea, pesвчit, шърпвit.

'Ελικόεις, εσσα, εν, poet: = 'Ελικτὸς, шi 'Ελικοειδὴς. [ἕλιξ].

'Ελικοκέρατος (ὁ, ή), grам: екзпл: a лъĭ ἑλιξόκερως.

'Ελικόῤῥοος (ὁ, ή), poet: kape кърце шерпвit. [ἕλιξ, ῥοή].

'Ελικὸς, οῦ (ὁ), (întreв: nвmaĭ sвпрл: ἑλικώτατος) poet: în локъ de ἑλικτός.

'Ελικοφόρος (ὁ, ή), prodвкътorъ de кърпенĭ, saъ kîрчeĭ (de вiцъ). «Θύρσος —». Eпrp: [ἕλιξ, φέρω].

'Ελικτὴρ (ὁ), връцаръ; черчелъ; riordanъ. [шi

'Ελικτὸς, ὴ, όν, pesвчitъ, înвîptitъ; înfъшвratъ; (fir:) = Σκολιὸς. «Βόστρυχος—».

At: крецъ. «Κλίμαξ ἑλικτή». At: «Σὲ σπαργάνοις ἑλικτὸν». Трпр: (ші fir:) «Ἑλικτὰ κωτίλλουσα δυσφράστως ἔπη». Лікfр: (bezĭ ші εἰλητὸς]. [ἑλίσσω].

Ἑλικώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἑλικοειδής.

Ἑλικὼν [ἕλιξ], ῶνος (ὁ), adiekt: = Ἑλικτὸς. (de вnde || (sввst:) 1) toptвл dene fвsъ. 2) Еліконъ, мвnteле Мвselор (поate пentрв anevoioasa ші înвîrtita лвї sвipe). 3) вnъ felъ de мвsikalъ înstрвmîntъ кв поъ koapde. [de вnde

Ἑλικωνιάς, άδος (ἡ), (în îm: enit: ал Мвselор) локвitoape în мвnteле Еліконвл. [ші

Ἑλικώνιος, α, ον, (enit: ал лвї Nentвnъ) ал мвnteлвї Еліконъ. [ші

Ἑλικωνὶς, ші

Ἑλικωνῖτις, ιδος (ἡ), =Ἑλικωνιάς.

Ἑλικῶπις, ιδος (ἡ), поеt: fem: ал лвї

Ἑλίκωψ, ωπος (ὁ), поеt: [ἕλιξ, ὤψ], чел кв окї жвкъторї, віої, (прin врm:) atрътачї, (dap маї кв seamъ) negрi; (прin врm:) graцiosъ, deштentъ, îndръzneцъ, ші чл: «Ἑλίκωπες Ἀχαιοί». Om: (bezĭ ші γοργός)».

Ἑλινύω, віit: -ύσω, кавtъ ἑλιννύω.

Ἕλινος (ἡ, saъ ὁ), [ἑλίσσω] bîrfъ de віцъ; (în цen:) віцъ.

Ἑλινοφόρος (ὁ), поеt: продвкъторъ de віце. «Κόρυμβος —». Non: [вnde алцїї îndрent: σελινοφόρος). [ἕλινος, φέρω].

Ἑλινύ(ννύ)ες, ων (αἱ), (se îцj: ήμέραι) zіле de нелвкрare. [ἑλινύω].

Ἑλινύεσκεν, поеt: a 3: sinr: neps: de прел: ал лвї

Ἑλινύ(ννύ)ω, віit: -ύσω, (Ion: în afin: кв ἑλίσσω) мъ înвîрteskъ fъръ лвкръ (sпre петречере); мъ odixneskъ; înчetezъ din лвкръ; amînъ, nierzъ време.

Ἕλιξ [ἑλίσσω], ικος (ἡ), (ка sввst:) = Ἑлігмός, înвîрtitъ мішкаре, sвvitвръ; черквлаціе, ші чл: «Ἄστρων («Στεροπῆς, «Ὀφεως, ші чл:»). Esхл: ші Exp: 2) (în цen:) ор че pesвvitъ, înвîрteжітъ, înfъшврatъ în вine; (iap партік:) pesвvitвл влъstapъ ал віцеї, edepeї, ші чл:; мелкоasa formъ a врекеї, a шврвпвлвї, a мелкоaselор продвкte de мape, ші чл: (прin întind:) вnъ felъ de машінъ (bezĭ кохлίας); крецітеа първлвї капвлвї (вьклъ); =Ἑλικτήρ, връцаръ; (маї поъ) = Θέλος; (matмt:) линіе шерпвітъ; (архitekt:) pesvvitврї de подоавъ (орnamente) ла капітелвл stîlпілор. «Περὶ δὲ τὸν προσαγορευόμενον κάλαθον οὐχ ἕλικες, καθάπερ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ φύλλα τραχέα περίκειται, ἀλλὰ ші чл:» At: 3) adiekt: (прea раръ) поеt: în локъ de ἑλικτὸς, ші ἑλικοειδής, «Βοῦς—». Om: (bezĭ ші εἰλίπους, ші ἑλιξόκερως).

Ἕλιξις, εως (ἡ), = Ἑлігмός.

Ἑλιξόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв коарпе sвvite, înвîрtite. [ἕλιξ, κέρας].

Ἑλιξοπόρος (ὁ, ἡ), поеt: чел че вмблъ înвîрtit, черквit, pesвvit, ші чл: «Ἄρακτος —». Manet: [ἕλιξ, πόρος].

Ἕλιπον, nex: 2: ал лвї λείπω.

Ἑλισσόμεν, saъ ἑλισσόμεναι, Eол: în локъ de ἑλίσσειν, inf: ал лвї ...

Ἑλίσσω (ττω), віit: -ίξω, (прел: εἵλισσον, ші чл:) [εἰλέω] sвveskъ, pesвveskъ, înвîрteskъ; postoголeskъ; торкъ; înfъшвръ; înколъчeskъ; înkопжвръ; (маї поъ) întopкъ волtъ. || (між:) мъ мішкъ niezimat; мъ înвîрteskъ, saъ мъ înвîрteжeskъ; мъ inколъчeskъ (ка шарпеле); черквlezъ, ші чл: «Ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα». Od: Υ. «Ἑλισσομένη καλαῦροψ». Il: Ψ. «Τὰς κεφαλὰς εἱλίχατο μίτρῃσι οἱ βασιλέες». Ep: Ἑλιγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον». Skp: «Παρὰ ψάμμαθον εἱλισσόμεναι κύκλια πεντήκοντα κόραι Νήρῆος γάμους ἐχόρευσαν». Exp: (ші fir:) «Ὧραι ἑλισσόμεναι». Hind:

Ἑλίτροχος (ὁ, ἡ), поеt: înвîрtitopъ de poatъ. «Ἄξων («Σύρ-ξ)—». Esхл: [ἑλίσσω, τροχός].

Ἕλιφθεν, Eол: în локъ de ἐλείφθησαν, a 3: îm: neps: de nas: nex: 1: ал лвї λείπω.

Ἑλίχρυσος (ὁ), [ἑλίσσω, χρυσός] вnъ felъ de плantъ кв галвene невештежite флорї. (Цеці a întpeввingat zіч: ка adiekt:) «Θριξὶν ἑλιχρύσοισι καρηκομόων περὶ πάντας». în локъ de ἑλικοειδέσι («ἑλισσομένησι 119), ші χρυσοειδέσι.

Ἑλκαίνω, віit; -ανῶ, поеt: пътimeskъ de рънї, sînlъ рънітъ. [ἕλκος].

Ἑλκεσίπεπλος (ὁ, ἡ), поеt: чел че поартъ лвnrъ (tîpîtъ пе тътîntъ) воалъ. [ἕλκω, πέπλος].

Ἑλκεσιτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че se хрънешte din рънї. «Σκώληξ — ». Nik: Exц:

Ἑλκεσίχειρ, ειρος, поеt: în локъ de...

Ἑλκεσίχειρος (ὁ, ἡ), поеt: чел че tîpaшte (saъ se tîpaшte кв mîna. «Τρύπανον —». Epigp: [ἕλκω, χείρ].

Ἑλκετρίβων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел че поартъ вскіе ші soioasъ (tîpîtъ пе тътîntъ, adikъ рънтъ) pasъ. [ἕλκω. τρίβων]. (kom: napod: a лвї ..

Ἑλκεχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: чел че поарtъ лънгъ (tîpîtъ не пъmîntъ, ші прin врm: търеацъ) tънікъ. «Ἰάονες ξἑλκεχίτωνες». Апдп: [ἕλκω, χιτών].

Ἑλκέω, neîntp: noet: în локъ de ἕλκω, ші ἑλκύω (de вnde віit: ἑλκήσω, ші nex: ἕλκησα, ші dвne вnії înd: prez: ἑλκῆτον). [de вnde.

Ἑλκηδόν, adв: noet: трърînd ші înnінrînd, саъ трърînd din коачї ші dinколо,

Ἑλκήεις, εσσα, εν, noet: în локъ de ἡλκωμένος, рънітъ [ἕλκος].

Ἑλκηθμὸς (ὁ), noet: în локъ de ἑλκυσμὸς (прінч: de прizoніеръ). [ші

Ἕλκηθρον (τὸ), op че se tîpaшte ne пъmîntъ; (iap naptik:) o napte a плвгвлвї. 2) sanie. (вezї ші ἕλυμα, ші χαμουλκός). [ші

Ἕλκημα (τὸ), noet: tîpîta (хрънita de ла връжташї) прадъ. [ἑλκέω].

Ἑλκήσω, noet: în локъ de ἑλκύσω, (віit: ал лвї ἑλκέω). [de вnde

Ἑλκητὴρ (ὁ), noet: în локъ de ἑλκυστὴρ. «Κτένες — ». Епгр: гревла плвгарілор. [ἑλκέω].

Ἑλκῆτον, noet: în локъ de ἕλκετον. (вezї ἑλκέω).

Ἑλκοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, ґакъ (deskizъ) panъ; (fir:) zъdъръskъ o tpistъ adвчере aminte, întърîtъ. [din

Ἑλκοποιὸς (ὁ, ἡ), ґъкъtopъ, srîndърътopъ de panъ. [ἕλκος, ποιός].

Ἕλκος [ἕλκω], εος ους -(τὸ), panъ (прінч: векіе ші пвроіoasъ). (вezї τραῦμα). [de вnde

Ἑλκόω -ῶ, віit: -ώσω, fopmezъ panъ, саъ anostemъ; (în цеп:) рънeskъ.

Ἑλκτέον, nosit: ал лвї ἕλκω.

Ἑλκτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -τικῶς, =Ἑλκυστικός. [ἕλκω].

Ἑλκύδριον (τὸ), dim: ал лвї ἕλκος.

Ἑλκυθμὸς (ὁ), noet: în локъ de ἑλκυσμὸς (прінч: de прizoніеръ)

Ἕλκυσις, εως (ἡ), =Ἑλκυσμὸς, трацере, tîpîpe, ші чл: [ші

Ἕλκυσμα (τὸ), op че se трацe, se tîpaшte de вndeва; (de вnde naptik:) toptъ, саъ lînъ de tops. 2) snвmв metалелор (рацina), ші маї кв seamъ a apцintълвї. 3) noet: = Ἕλωρ, прадъ. «Κυνῶν — ». Manet: [ші

Ἑλκυσμὸς (ὁ), трацере (акт: ші nas:); tîpîpe, sfiшiape; tîpîpe de прizoніеръ; хрънipe, пръdape; (în цеп:) авvzъ, sілъ, саъ sілвipe. [ἑλκύω].

Ἑλκυστάζω, віit: -άσω, noet: în локъ de ἑλκύω (прінч: dвne a 4: însemn:)

Ἑλκυστὴρ (ὁ), (în цеп: ші adiekt:) трънtоръ; (naptik: ші sввst:) op че sлвжеmte ла трацere; (de вnde) ґрîъ, саъ къпъstръ; instрвmîntъ хірврц: пentрв skoatepea ґътълвї, ші чл: [ші

Ἑλκυστήριος, α, ον, ші

Ἑλκυστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -τικῶς, чел че аре пвtere (însвшime саъ denpinderе) de a трацe; (de вnde) atpънtopъ (de іввіре, плъчере, ші чл). [ші

Ἑλκυστίνδα, adв: вnъ феlъ de жокъ ал копіілор. (каvtъ διελκυστίνδα). [ші

Ἑλκυστὸς, ἡ, ὸν, трасъ, (tîpîtъ, înninsъ, ші чл:) саъ de трас, ші чл: [ші

Ἕλκυστρον (τὸ), къпъstръ. (вezї ші ῥυτήρ). [din

Ἑλκύω, віit: -ύσω, (маї noъ) =кв...

Ἕλκω, віit: ἕλξω, ші (маї des) ἑλκύσω, (прел: εἵλκον, nex: εἵλκυσα, nas: тре: de кв: εἵλκυσμαι, nex: εἱλκύσθην, ші віit: ἑλκυσθήσομαι) трагъ (прінч: кв сіла), tîpъскъ (dвne mine саъ не пъmîntъ). «Ἕλκεποδοῖν». Іл: N. Σ. «Ἄροτρον ἕλκειν». Іл: K. «Γραμμὴν ἕλκειν». Плд: «Ἕλκειν κόρδακα». Apstf: a трацe danцъл. «Σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων». Al: (вezї ші ἑλκεχίτων). «Καὶ ἄγει σε καὶ φέρει τῆς ῥινὸς, φασὶν, ἕλκων». Лвч: «Ἡ θυρὶς ἕλκει». Tfp: трацe вîntъ «Ἕλκω (se înц: ἔρια)». Лкс: торкъ. (ші між:) «Ἕλκετο δ' ἐκ κουλεοῖο ξίφος». Іл: Δ: «Ἑλκόμενος χαίτας ἐκ κεφαλῆς». Іл: K. 2) трагъ în naptea mea; (прin întind:) dовîndeskъ, îmi însвшeskъ; (fir:) atpагъ. «Ἡ μάγνησσα λίθος ἑλκύει τὸν σίδηρον». Цец: «Ἄρισται δὲ καὶ βδέλλαι νέρθεν ἑλκύσαι αἷμα». Apst: (ші сл:) «Ἕλκω (se înц: γάλα) τῷ στόματι». Лкс: свгъ. «Ἕλκω (se înц: ἄέρα). ταῖς ῥισί». Лкс: pesзíлв, саъ miposъ. (ші fir:) «Ἕλκει ὄνομα». Dion: (ші nas: саъ між:) «Ἕλκομαι ἦτορ». Hind: «Μηδ' ἀδίκοισιν ἔργμασι τιμὰς μητ' ἄφενος ἕλκεο». Trn: 3) (прin intind:) скоцъ. «Κλῆρον (»Πλίνθους) ἕλκειν». Плт: ші Ep: 4) sfiшiъ; прадъ; хрънeskъ; робeskъ; (în цеп:) трatezъ ръъ; (de вnde desnpe fem:) sілвieskъ. «Λητὼ εἵλκησε». Od: Λ. (вezї ші ἄγω). 5) întinzъ; (ші desnpe врeme) прелвпцeskъ. «Χορδὴν» («Ἱστία) ἕλκειν». Іл: Λ. Od: B· (ші nas:) »Τὸ ξύλον ἕλκεται». Tfp: se stpimвeazъ, se лasъ, se полоцeшte; (ші fir:) «Βίον ἕλκειν». Лкс: a tîpî віацъ (se înц: тікълоasъ); (ші nas:) «Τῆς συνηθείας ἑλκυσθείσης». Плв: (ΛΑ'. 21) оsпъцвл dвinind мвлъ врeme. 6) (маї de мвлte орї în a 3: neps.) трагъ, atîpnъ

грӗ ла кînтарă; (ші fir:) мъ аплекă къ-тре ... «Πλεῖον ἔλκειν». Ил: X. (ші fir:) «Αὐτῷ εὖ ἕλκων». Ткр: înaintînd дăпе imitarea înвъцъторълуї съ̆. (вezї ші ἄγω].

'Ελκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка векіе рапъ, пăроіосă. «Πληγὴ — ». Med: [ἕλκος]. [de ănde

'Ελκωδῶς, adв: în felă de рапъ. «Ὅταν γὰρ οἱ ἰδρῶτες χολωδέστεροί πως τυγχάνωσιν ὄντες, ὀδαξοῦσι τὸ δέρμα, καὶ τραχύνουσιν ἑλκωδῶς». Гал:

Ἕλκωμα (τὸ), рънітъръ, саă парtеа чеа рънітъ; (în цеп:) = Ἕλκος. [ші

'Ελκωματικὸς, ἡ, ὸν, каре прічинăіеште (саă лесне se преfаче în) рапъ. [ші

Ἕλκωσις, εως (ἡ), înвекіре de (саă prefaчере în) рапъ. [ші

'Ελκωτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ελκωματικὸς. [ἕλκόω].

Ἔλλαβε, поеt: în локă de ἔλαβε.

'Ελλαδάρχης, ου (ὁ), гъвернаторă (къпетение, domnă) ал Елadeї. (ănă felă de demnitate, саă titлă маї мълт de чinste гъsite în епігр:). ['Ελλὰς, ἄρχω].

'Ελλαδικὸς, ἡ, ὸν, = Ἑλληνικὸς. ['Ελλάς].

Ἔλλαθι, Еол: în локă de ἴλαθι.

'Ελ-λαμβάνω, вііт: -λήψομαι, апъкă, ціă (ші між: мъ апъкă, мъ ціă de ăndева) тарe, прinză.

'Ελ-λαμπρύνω, кііт: -υνῶ, лъmineză чева прin чева. || (овіч: між:) мъ ғълескă пentръ чева, саă арътă о înгîmfаtъ пъртаре în чева.

'Ελλαμπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînатікă (контрівăіторă) ла înлъminape. [din

'Ελλάμπω, вііт: -λάμψω, лъческă în чева, саă лъmineză чева пе dinъăнтрă; (пас:) мъ лъmîneză пе dinъăнтрă; (Тлц:) прііmeskă în săfletъл meă dămnezeaskъ лъminape. || (між:) = 'Ελλαμπρύνομαι.

'Ελλάμψεσθαι, Ion: în локă de ἐλλήψεσθαι.

Ἔλλαμψις, εως (ἡ), лъminъ ғъкътъ пе dinъăнтрă de чева; (Тлц:) лъminape de săfletă de ла Dămnezeă. [ἐλλάμπω].

'Ελλανικὸς. 'Ελλανὶς, **Dор:** în локă de **'Ελληνικὸς**, 'Ελληνίς.

'Ελλανοδικέω, 'Ελλανοδίκας, 'Ελλανοδικία în локă de **'Ελληνοδικέω, ші чл:**

'Ελλὰς, ἄδος (ἡ), поеt: în локă de 'Ελληνικὴ. || (săвst: se înц: **χώρα**) **Елada (Грeчіа); (прinч:)** o парte din Тesаліа.

'Ελλὰς [εἴλλω], ἄδος (ἡ), поеt: **легътъръ.**

'Ελλάσαι, поеt: **în локă** de ἐλάσαι, **пех: de înf:** ал лъї **ἐλαύνω.**

Ἔλλαχον, поеt: **în локă de** ἔλαχον, пех: 2: de înf: **ал лъї λαγχάνω.**

'Ελλεβοριάω -ῶ, вііт: -άσω, амă трева-іццъ de елеворă, (adікъ) sîntă неăнă. [ші

'Ελλεβορίζω, вііт: -ίσω, кърццă, тъmъ-дăіескă (прinч:) smintită прin елеворă. «Τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις»; Dm: (ка pom:) de че нă те дăчї съ 'цї чiteaскъ попа? [ἐλλέβορος]. [de ănde

'Ελλεβορισμὸς (ὁ), кърцціре, тъmъдăіре (маї кă seamъ) de smintită кă елеворă.

'Ελλεβόρος, ші 'Ελλέβορος (ὁ), елеворă, ănă felă de плантъ de леакă (прinч:) de smintipe, вощъцелă, кăткăріgă.

'Ελλεδανὸς (ὁ), поеt: [ἑλλὰς] легътъръ (маї кă seamъ de mънăкї de грîă).

Ἔλλειμα (τὸ), [ἐλλείπω] лiпsъ, defiчită; (fir:) = 'Ελάττωμα, defектă (кăsăpă).

'Ελλειπασμὸς (ὁ), (рарă ші неапр:) în локă de ἔλλειμα.

'Ελλειπὴς, έος (ὁ, ἡ), (греш: ші рарă) în локă de ἐλλιπής. [ші

'Ελλειπόντως, adв: (партч:) кă лiпsъ, nedesъвîрşit. [ші

'Ελλειπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, лiпsită de чева, nedesъвîрşită. [din

'Ελλείπω [ἐν, λείπω], вііт: -λείψω, (прел: ἐνέλειπον, ші пех: 2: ἐνέλιπον, ші чл:) (кă ак:) лаsă чева înъăнтрă, саă înапої; лiпseskă din (пă înплineskă) datopia mea. «Τὰς εἰσφορὰς ἐλλείπω». Dm: «Οὐκ ἐλλείψομεν οὐδὲν προθυμίας». **Плт: (ші кă партч:)** «Οὐκ ἐλλείπει **εὐχαριστῶν». Dm: пă înчeteazъ. 2) (кă цеп: саă ғъръ kază) sîntă лiпsită de чева; (fir:) sîntă маї de жos, рътîіă înапої, саă denapte de... (вezї ші** ἐλαττόω). **«Οὐ μὴν Τρίοπός γ' ἐνέλειπεν». Om:** Imn: «**Οὐδὲν ἐλλείψομεν** προθυμίας». Плт: «Τοσοῦτον **ἐλλείπει** τοῦ **λυπεῖσθαι**, ὥστε καὶ χαίρειν». **Apst: (ші ғъръ kază).** «Καθ' ὁπότερον **ἂν ἐλλείπητέ** τι τούτων». **Iскр:** «'Εν τῷ **ἔργῳ ἐλλείπειν». Iскр:** (de ănde în партч): «'Ελλεῖπον = Ἔλλειμμα, саă Ἔλλειψις. (ші пас:) «Πολλοὶ διὰ τὸ ἄπειροι εἶναι ἐλλείπονται». **Ksn:** «'Ελλέλειπται δὲ τοῖς νόμοις τούτοις **καὶ τὰ** περὶ τοὺς ἄρχοντας». Apst: **'Ο δ' ὡς ὁρᾷ μόνον** νιν ἐλλελειμμένον». Sof: **(вezї** ші ἐπιλείπω).

'Ελ-λείχω, вііт: λείξω, = λείχω, лiпгă.

Ἔλλειψις, εως (ἡ), [ἐλλείπω] лiпsъ; (în цеп:) **лъsape înапої; нъръsіре, ші чл:**

Ἕλλερος **(ші Βέλλερος, de ănde Βελλε**ροφόντης), ου (ὁ, ἡ), (**dăne dialeк:**) = **'Ο**λέθριος, пръпъditорă, ръă.

Ἔλλεσχος (ὁ, ἡ), [ἐν, λέσχη] **dеsпре**

каре se ſаче мълъ ворвъ, штихіъ de тоцї (вezї шi περιλεσχήνευτος).

Ἕλλην, ηνος (ὁ), Еленъ, Грекъ. 2) (преа рарѣ) în локъ de Ἑλληνικός. 3) (Скр:) = Ἐθνικὸς. [Ἑλλὰς]. [de вnde

Ἑλληνίζω, вiit: -ίσω, imitъ (în ворвire, înвръкъminte, пяртаре) пе Еленї; саѣ sîntъ de пartida Еленілор· ‖ (пas:) мъ скрiѣ, саѣ мъ пропънцъ еленемте, мъ преſакъ în еленескъ. «Ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν ὑπὸ ...». Тєч: [шi

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Еленескъ, релатівъ къ Еленiї, саѣ Елада. «Τὸ Ἑλληνικὸν». Тєч: (колектівъ) în лок в de οἱ Ἕλληνες. (шi адвервіал) «Εἰς τὸ ἑλληνικὸν». Лєч: în локъ de

Ἑλληνικῶς, adв: еленемте.

Ἑλλήνιος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de Ἑλληνικός.

Ἑλληνὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лєї Ἕλλην; (adiект:) = Ἑλληνική.

Ἑλληνισμὸς (ὁ), imitaцie de Еленi (прinч: de кварата лiмвъ a Еленілор), еленismъ: [шi

Ἑλληνιστὴς, οῦ (ὁ), еленістъ, imitъторъ (în пъръвварї, лiмвъ, шi чл:) de Еленi; (Скр:) lядеѣ, каре ворвіа, se пярта ка Еленъ. [шi

Ἑλληνιστὶ, adв: еленемте. «Γινώσκεις ἑλληνιστί; Скр: [ἑλληνίζω].

Ἑλληνοδικέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ

Ἑλληνοδίκης (маї обiч: тiпвл Dор: Ἑλλανοδίκης) (ὁ), (прinч: ла îш:) Еленodiчї, чеї поъ жядікъторї аї лѣптелор олімвіаче. 2) (în Sпарта) жядікъторіѝ de прigoniріле челе dintре аліацї. [Ἕλλην, δίκη]. [деѣnde

Ἑλληνοδικία, (ἡ), demnitatea шi треава Еленodiчілор

Ἑλληνοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвескъ лiпгѣшit desпре Еленї, вînînd ſавоаре din пarte ле. (вezї шiдημοκοπέω). 2) мъ fълескъ (des зikъ), къ sîntъ Еленъ. (поate întр' ачеастъînsemn: грєш: în локъ de ἑλληνοκομπέω, вezї шi δοξοκομπέω). [Ἕλλην, κόπτω].

Ἑλληνοταμίας, ου (ὁ), (прinч: în îm:) касіерѣл трівѣтелор îmпѣѣе de аліацїї Еленї аѣѣпра Персілор. [Ἕλλην, ταμίας].

Ἑλλησποντίας, ου (ὁ), (ἄνεμος) вînтъ, каре ѣаſлъ din пarтса Еленпонтѣлѣї (Дарданелелор). [Ἑλλήσποντος].

Ἐλ-λιμενίζω, вiit: -ίσω, intрѣ, трагъ în порtъ. 2) стрînгъ такsa порtѣлѣї. [шi

Ἑλλιμενικὸς, ἡ, ὸν, (рарѣ) în локъ de

Ἐλλιμένιος (ὁ, ἡ), релатівъ къ порtъ; саѣ чел înъѣntрѣ de порtъ. (de вnte ‖ ѕввѕt:) Ἐλλιμένιον (τὸ), (ѕe îпц: τέλος) такsa, че se пдъtешte de чеї че întръ în порtъ (анкражъ). [ἐν, λιμήν].

Ἐλ-λιμένισις, εως (ἡ), intрарe, саѣ трацере în порtъ. [шi

Ἐλλιμενιστὴς, οῦ (ὁ), стрînгъторѣ de такsa порtѣлѣї. [ἐλλιμενίζω].

Ἐλ-λιμνάζω, вiit: -άσω, копкѣргъ вndева, шi ſormezъ iazъ, саѣ валтъ.

Ἐλλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), лiпsitъ de чева, ка съ ſie деплiнъ; (прin врm:) nesъвîршitъ. «Τὸ ἐλλιπὲς». Лкs: în локъ de τὸ ἔλλειμα, саѣ ἡ ἔλλειψις. 2) чел че лаѕъ чева neînгріжitъ. «Τῆς τῶν ἐπιτρόπων αἱρέσεως ἐλλιπής»». Ptр: [ἐλλείπω].

Ἐλλισάμην, поеt: în локъ de ἐλισάμην, miж: nex: 1: ал лѣї λίσσομαι.

Ἐλλιτάνευε, поеt: în локъ de ἐλιτάνευε, прел: ел лѣї λιτανεύω.

Ἐλλοβίζω, вiit: -ίσω, (вotn:) îmї ſакъ podѣл în кожї, саѣ foї. [шi

Ἐλλόβιον (τὸ), = Ἐνώτιον, черчелъ (ſiind къ se пѣne în ſoaea врекілор). [ἔλλοβος].

Ἐλλοβοανθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ ſлоаре îпкiѕъ în ſoї, ка în течї. [ἔλλοβος, ἄνθος].

Ἐλλοβόκαρπος(ὁ,ἡ), [ἔλλοβος, καρπός] чел къ podѣл în течї. (вezї врmъtоареле)

Ἔλλοβος [ἐν, λοβός], шi

Ἐλλοβοσπέρματος (ὁ, ἡ), а кърѣіа съmînцъ (podѣл) este îпкiѕъ în течї (ка тоate легѣтеле, s: ек: ſаѕолеа, лiптеа, mazъреа, шi чл:). «Ῥαφανὶς γὰρ καὶ νάπυ καὶ γογγυλὶς ἐλλοβοσπέρματα». Tfр: [ἔλλοβος, σπέρμα].

Ἐλλοβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din соiѣл легѣтелор din течї (тскоасе), саѣ чел асеменea къ ачелеа. [ἔλλοβος].

Ἐλ-λογέω -ῶ, вiit: -ήσω, сокотескъ, трекъ în сокотеалъ, саѣ în пѣтърѣ. «Μὴ ἐλλογουμένων ταῖς μετρήσεσιν, ὅσα ὑπὲρ δέκα σφύρας ἐστίν». Епгр: [шi

Ἐλ-λογίζω, шi (miж:) ἐλλογίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, (Скр:)=(саѣ грєш: în локъ de) Ἐλλογέω. [шi

Ἐλλόγιμος (ὁ, ἡ), чел че întръ, саѣ este врednікъ de а intра în сокоеteалъ; (прin врm:) nedesпрецѣitъ; însemnatъ, чinstitъ; (маї поѣ) înвъцатъ, отъ къ къвîntъ, = Λόγιος; шi titлѣ de înвъцъторѣ. [ἔλλογος]. [de вnde

Ἐλλογιμότης (ἡ), характерѣл шi îпѕѣшimea лѣї ἐλλόγιμος. [шi

Ἐλλογίμως, adв:=Λογίως, шi în кiпъ de лѣат în сокотеалъ, саѣ de прецѣit.

Ἔλλογος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λόγως, чел

кв кввîнтй, = Λογικὸς, ші îппротівъ: de Ἄλογος; (desпре лякр:) каре se faче кв dpeптй кввîнтй. [ἐν, λόγος].

Ἐλλοπιεύω (поate маї коректй ἐλλοπεύω), вііt: -εύσω, =Ἁλιεύω. [ἔλλοψ].

Ἔλλὸς, [ἐλάω, de вnde mi ἔλαφος, ἔλλοψ, ші чл:] ἠ, ὸν, поеt: алвпекосй, лesпe de mішкат; aцерй. ‖ (sввst:) ἐλλὸς (ὁ), =Νεβρὸς, пвій de червй.

Ἐλλοφόνος (ὁ, ἡ), поеt: =Ἐλαφοκτόνος. [ἐλλὸς, φόνος].

Ἐλλοχάω -ῶ вііt: -ήσω, пîndeskй; (прin întind:) кавтй съ faкй квїва ръй. [ші

Ἐλ-λοχίζω, вііt: -ίσω, amezй пе чinева în ostъшeaskъ трвпъ. 2) =Ἐλλοχάω. [ἐν, λόχος].

Ἔλλοψ, οπος (ὁ), поеt: (ка adiekt:) = Ἔλλὸς, вцерй. (de вnde ‖ sввst:) =Ἰχθὺς, пеште; (iар пaptik:) вnй felй de пеште de mape,= Ξιφίας, saй morвnй; (ші fir:) mвtй.

Ἔλλυπος (ὁ, ἡ), квfвndatй în mîxniчiвne. [ἐν, λύπη].

Ἐλλύτης, ου (ὁ), вnй felй de плъчinтъ. «Θυέτω δὲ... καὶ ἱερὰ ἐλλύτας ἐκ πυρῶν». Епгр: [поate ἐλύω].

Ἐλλυχνιάζω, вііt: άσω, пвій fештілъ. [din

Ἐλλύχνιον (τὸ), =Θρυαλλὶς, fештілъ. [ἐν, λύχνος]. [de вnde

Ἐλλυχνιωτὸς, ἠ, ὸν, pesвчilй, (прin вpm:) întpeввiнцatй ка о fештілъ; (de вnde) «Μοτός —». Iпкр: fitілй de panъ.

Ἐλ-λωβάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, прiчinвieskй рвшine, adвкй поnosй, печinsteskй.

Ἐλμινθιάω -ῶ, вііt: -άσω, amй лімврiчї. [din

Ἑλμίνθιον (τὸ), dim: ал лвї ἔλμινς.

Ἑλμινθοβότανον (τὸ), вврвianъ de лімврiчї. [ἔλμινς, βότανον].

Ἑλμινθώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), ка лімвріквл, лімврікосй. [din

Ἔλμινς [εἴλλω, εἰλέω], ινθος, ші ἕλμιγξ, -ιγγος (ἡ), лімврікй.

Ἑλξίνη (ἡ), вnй felй de скаele. [din

Ἕλξις, εως (ἡ), трацере; sорвіре; pesвfлape, ші чл: [ἕλκω].

Ἔλοε, поеt: în локй de ἔλουε, ші

Ἐλόεον, поеt: în локй de ἔλουον, прел:, ші

Ἐλοέσσω, поеt: în локй de ἐλούσω, 2: вinr: пeps: de miж: nex: 1: ал лвї λούω.

Ἕλοιμι, nex: 2 de поst: ал лвї αἱρέω.

Ἑλοῖσα, Dop: în локй de ἑλοῦσα, fem: ал лвї ἑλών.

Ἑλόνομος (ὁ, ἡ), каре пашte, saй тръieште în вълцї. [ἕλος, νομή].

Ἕλος, εος -ους (τὸ), валтъ; saй локй вълтосй de пъшвпс. (bezї ші ἅλσος). [ἕλω =αἱρέω].

Ἐλοῦμεν, în локй de ἐλούομεν, прел: ал лвї λούω.

Ἕλοψ, οπος (ὁ), =Ἔλλοψ.

Ἐλόωσι, поеt: în локй de ἐλῶσι, 3: îm: пeps: a лвї ἐλάω =Ἐλαύνω.

Ἔλπεο, поеt: Ion: 2: sinr: пeps: de прел: saй порвпч: ал лвї ἔλπομαι.

Ἐλπιδοδότης, ου (ὁ), поеt: дъtорй de пъdeждї. [ἐλπὶς, δότης].

Ἐλπιδοκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, пвпчeskй пе чinева кв zadapniче пъdeждї. [ἐλπὶς, κόπτω].

Ἐλπιδοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, fакй пе чinева a пъdeждві. [ἐλπὶς, ποιέω].

Ἐλπίζω, вііt: -ίσω, пъdeждвieskй; (вis:) îmї amй пъdeжділе în... ‖ (stръm: пвmaї ла At:)însвflв пъdeждї, fакй пе чinева a пъdeждві. [din

Ἐλπὶς [ἔλπω], ίδος (ἡ), пъdeжde, aштeптape de вііtорй вnй (вne орї ші ръй); (прin вpm:) пeлiniште.

Ἔλπισμα (τὸ), op че se пъdeждвieште.

Ἐλπιστικὸς, ἠ, ὸν, аплекатй, disпвsй a пъdeждві. (de вnde) «Ἐλπιστικοί». вnй felй de filos: sektъ. [ші

Ἐλπιστὸς, ἠ, ὸν, de пъdeждвit. [ἐλπίζω].

Ἔλπω, (fъръ вііt:) поеt: [în afin: кв ἔλκω] daй пъdeждї. «Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει». Od: B. ‖ (miж:) ἔλπομαι. прел: ἤλ(ші маї овіч: ἐλ)πόμην, tpe: de кв: în локй de prez: ἔολπα, ші neste sъв: în локй de прел: ἐώλπειν, пъdeждвieskй; (вne-орї) гîndeskй, îmї înkiпвieskй, ші чл:

Ἐλπωρὴ (ἡ), поеt: în локй de ἐλπίς.

Ἔλσαι, поеt: în локй de εἶλαι, nex: 1 de inf: ал лвї εἴλλω.

Ἕλυμα (τὸ), = Ἔλυτρον, înfъшвръtъръ, înвелiтъръ. 2) (υ, лкпгй) partea плвгвлвї, вnde se înвiпъ кв fервл съй.

Ἕλυμος (ὁ), вnй felй de глъерй Fpiцікй de мерішорй. 2) =Ἔλυτρον (прinч: de кіtаръ). 3) вnй felй de meiй, (поate Fpanц:) panic, (Лat:) panicum. (bezї ші μελίνη). [ші

Ἔλυτρον (τὸ), [ἐλύω] (în цen:) înвелiтъръ, înfъшвръtъръ; teaкъ, квtic; (пaptik:) înвелiтъра арішелор гîndаквлвї, ші чл; коажа раквлвї, ші чл; коажа, saй teака легвмелор, ші чл:; аштерпвtй пе fвndвл рîвлвї, вълцїї, ші чл: [de вnde

'Ελυτρόω –ῶ, вііt: –ώσω, акоперъ, înfъвивръ. [mi

'Ελυτρώδης, εος (ὁ ἡ), asemenea кв ἔλυτρον (în toate însemn:).

'Ελύω, ші (At) ἑλύω, вііt: –ύσω (прел: εἴλυον, nex: nas: ἐλύσθην), поеt: = Εἰλύω, акоперъ, înfъшвръ. 2) (maï des, ші nвmaï nas: saъ miж:) mъ tъвълескъ пе пътîntъ; mъ înколъческъ. «Λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἑλυσθεὶς (ὁ 'Οδυσσεὺς τοῦ κριοῦ)». Od: I.

'Ελῶ, ᾷς, ᾷ, ῶμεν ші чл: At: în локъ de ἐλάσω, вііt: ал лвї ἐλαύνω.

'Ελώδης, εος (ὁ, ἡ), вълtosъ. [ἕλος].

"Ελων, поеt: прел: ал лвї ἐλάω.

'Ελὼν, nex: 2: de partч: ал лвї αἱρέω.

"Ελωρ [ἑλεῖν], ωρος (τὸ), поеt: вînatъ; прадъ; (partik:) лешъ скsпвssъ sпре mînkare пъзърілор ші feapелор. [de вnde

'Ελώριον (τὸ), поеt: (прinч: ла îm:) = "Ελωρ. [ші

'Ελώριος, (ὁ), вnъ felъ de пазъре de апъ.

"Ελωρον (τὸ), = "Ελωρ.

'Εμάθοσαν, Еол: saъ Беот: în локъ de ἔμαθον, 3: îm: пeps: de nex: 2: ал лвї μανθάνω.

'Εμάνην, nex: 2: ал лвї μαίνομαι.

'Εμαξάμην, miж: nex: 1: ал лвї μάσσω.

'Εμαυτοῦ [ἐμοῦ, αὐτοῦ], ῆς, (dat:) ἐμαυτῷ, ῇ, (ак:) ἐμαυτὸν, ὴν, (fъръ nom:) прon: комп: (A'· пeps:), ал меѫ însвmí (ла îm: desпъpцiцъ ἡμῶν αὐτῶν, ші чл:)

"Εμβα, поеt: saъ At: în локъ de ἔμβηθι, nex: 2: de порвпч: ал лвї ἐμβαίνω.

'Εμβαβάζω, вііt: άξω, поеt: ком: în локъ de ἐμβοάω. stpirînd taiъ ворва квїва.

'Εμ–βαδίζω, вііt: –ίσω, mъ dвкъ înъвntpв, intpв.

'Εμβάδιον (τὸ), dim: ал лвї ἐμβάς.

'Εμβαδομετρικὸς, ὴ, ὸν, atînгъторъ de mъsвръtoapea конpinsвлвї întp'вnъ snaцiъ. [ἐμβαδὸν, μέτρον].

'Εμβαδὸν (τὸ), (matmt:) snaцiъ конpinsъ întp' o sвpfaцъ de eninedъ. [ші

'Εμβαδὸν, adв: поеt: вmвînd пе жos, saъ пе вskatъ. [ἐμβαίνω].

'Εμβαδοποιὸς (ὁ), fъкъторъ de înкълцъmînгe. [ἐμβὰς, ποιός].

"Εμβαθμος (ὁ, ἡ), (прinч: δικαστὴς) жвdikъторъ pervлatъ, saъ în лвкраре, (dвпe ziч:) шezъторъ пе жвdikъторeсквл sъъ skaвnъ. [ἐν, βαθμός].

"Εμβαθρον (τὸ), (прinч: ла îm:)=Ἐμβάς.

'Εμ–βαθύνω, вііt: –υνῶ, (кв ак:) пвiъ (askвnzъ) чева în adînkъ; sanъ гроапъ. ‖ (ел: saъ nestp:) intpв, пътpвnzъ în adînkъ; (fir:) черчetezъ, (прin врm:) înцелегъ adînk «Οἱ τοῖς νόμοις ἐμβαθύνοντες μᾶλλον». Пл:

'Εμβαίνω, вііt: –βήσομαι, (nex: ἐνέβην, ші чл:) (iap stpъm: nвшaï вііt: ші nex: 1: = 'Εμβάλλω, вагъ. «'Ενέβησε δὲ τὸν Κροῖσον ἐς φροντίδα». Ep:) nestp: (кв dat: saъ ак: преп: ші prea pap sinгвръ) intpв; ші поеt: шezъ, ші (în цen:) sîntъ ашezatъ înъвntpв. «"Αρμασιν· ἐμβεβαὼς». Іл: E. «'Εμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις». Пл: (ші nas:) «Χαλεπὸν τὸ ὕδωр ὑπὸ ζεστότητός ἐστιν ἐμβαίνεσθαι». Павs: (ші fir:) «Εἰς πόλεμον («Εἰς κίνδυνον) ἐμβαίνειν». Dm: ші Ksn: (mi fъръ kazъ); «Μή τις ἐμβείη». Іл: П. ва întpa în miжлокъ, (прin врm:) ва опрі. 2) калкъ пе чева, (fir:)='Επεμβαίνω. «Τῷ δ'ἐγὼ ἐμβαίνων». Od: K. «Μὴμ–βαινε δυστυχοῦντι». Лкs: 3) (fъръ kazъ) вmвлв. «'Εμβαίνειν πρὸς ῥυθμὸν».

'Εμ–βακχεύω, вііt: –εύσω, (кв dat:) mъ întвsiezъ, saъ mъ desmiepdъ кв вakantiпъ fвpie în чева.

'Εμβαλὲν, Dop: în локъ de ἐμβαλεῖν, nex: de inf:, ші

'Εμβάλλεσκον, поеt: în локъ de ἐνέβαλλον, прел: de xot: ал лвї..

'Εμ–βάλλω, вііt: –βαλῶ, (nex: ἐνέβαλον, ші чл:) арвпкъ, вагъ чева înъвntpв. «Κεραυνὸν ἔμβαλε νηΐ». Om: «'Ο Ποσειδῶν σείσας αὐτοῖς ἐμβάλλοι τὰς οἰκίας». Apstf: «Δεξιὰν ἐμβάλλειν». Dш: a апвка de mînъ în semnъ de прietenie. «'Εμβάλλειν εἰς τὰ δίκτυα». Ksn: (ші fir:) «Εἰς ἀτυχίαν (ὑποψίαν, ші чл:) ἐμβάλλειν». Dm: ші Esx: «Πληγὰς ἐμβάλλειν». Лкs: a вate. (ші miж:) «Σιτία ἐμβάλλεσθαι». Dm: a ші aпровіziona кораві кв челе de храпъ. 2) пвiъ (adвкъ) în miжлокъ, пропвiъ; вîръ прin алтеле; поmeneскъ de чева. «'Εμβάλλειν ἡμέραν μίαν». Лкs: (vezï ἐμβέλιμος). «Λόγον ἐμβάλλειν περί τινος». Лкs: «Ψῆφον ἐμβάλλειν (saъ siшп: ἐμβάλλειν) περί τινος». Dm: a пропвпе sпре desвatepe ші вotape.(ші miж:) «Μαρτύριον ἐμβάλλεσθαι.». Dm: «'Ως μὲν ὤφειλεν, ἐνεβάλλετο». Dm: a пропвs. 3) алtoieскъ. «"Οσα ἐνῆν ... , φυτὰ ἐμβεβλημένα». Dm: «'Ελαιᾶν δὲ φυτὰ ἐμβαλεῖ ἐς τὰν σχοῖνον ἑκάστην». Epгp: 4) (ел: saъ nestp:) întpв вndeва (прinч: penede ші овръzпічешte); desпpe ошt:=Εἰσβάλλω, пъвълескъ asвпръ; (partik: next:) ловескъ кв (mашina) emволвл (ἔμβολον); (desпpe pîъ) mъ въpsъ în... «'Εμβαλὼν

εἰς τὴν ἀγορὰν». Il: «Ἐμβάλλειν τῷ ἀπαντῶντι». Ilt: «Ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικήν». Antf: «Ἐμβαλέειν (înpreвnъ кв, ші fъръ) κώπης». Апап: a вîзлі penede ші amвіgios. «Ἐμβαλούσης δὲ τῆς νεώς». Ksn: nъвълind asвnpa чеї-л-алte. (ші nas:) «Ἀντίπρωροι ἐμβαλλόμεναι (αἰνῆες)». Tвч: (bezї ші ἔμβολον).

Ἔμβαμμα (τὸ), [ἐμβάπτω] zeamъ, saŭ salцъ de a întinдe кв nîîne.

Ἐμβαμμάτιον (τὸ), dim: ал лвї ἔμβαμμα.

Ἐμ-βαπτίζω, вііt: -ίσω, ші

Ἐμ-βάπτω, вііt: -βάψω, квfвndŭ чева în чева; (miж:) îmї moiŭ nîîneca (întinrŭ кв nîîne) în zeamъ. «Εἷς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λευκοὺς ἅλας». At:

Ἐμβαρύθω (faръ вііt:), noct: sînt грeŭ; (прin вpm:) mъ înгрeвiezŭ. «Ὀσμὴ ἐμβαρύθουσα». Nik: miposŭ грeŭ. [ші

Ἐμβαρύνω, вііt: -υνῶ, mъ înгрeвiezŭ. [din

Ἔμβαρυς, εος (ὁ, ἡ), înгрeвiatŭ. [ἐν, βάρος].

Ἐμβὰς, ἀδος (ἡ), [ἐμβαίνω] înkълцъminte de femeie, saŭ de съракŭ (maї de мвлte-orї de влапъ, saŭ nîслъ). «Ἐκτυπεῖτο δ' ἐμβὰς γερόντων». Apstf: «Καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ, ὅταν ἐμβὰδ' ἔχων πτωχὸς ἢ γέρων εἴπῃ, προτέρῳ παραχώρει». Apstf: (bezї ші ἐμβάτης).

Ἐμβὰς, ἄσα, άν, nex: de partч: ал лвї ἐμβαίνω.

Ἐμ-βασανίζω, вііt: -ίσω, stъpвieskŭ în черкаре, saŭ черчetape de чева.

Ἐμβασίκοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че înтръ în кълкъшвл съŭ. [ἔμβασις, κοίτη].

Ἐμ-βασιλεύω, вііt: -εύσω, (кв dat: saŭ цen: saŭ adв:) îmпърцeskŭ în чева.

Ἐμβάσιος (ὁ, ἡ), (прinч: θεὸς) zeŭ patronŭ ал înвъркърiї, ші kiematŭ în aжвtorŭ de чеї че se înвъркаŭ. [din

Ἔμβασις [ἐμβαίνω], εως, (în цen:) întrape, бъгare înъвntрв; (partik:) înвъркаре. 2) ор че, кв каре калкъ, вмвлъ чinева, (de вnde) = Ἐμβὰς, Ὀπλὴ, ші чл: (iap (прinч:) în каре intръ чinева. (de вnde 3) =Λουτήρ.

Ἐμβασίχυτρος (ὁ, ἡ), (kom:) чел че întръ în oale. [ἔμβασις, χύτρα].

Ἐμ-βαστάζω, вііt: -άσω, (кв dat: îndipкt:) apdikŭ, ші karŭ чева în чева.

Ἐμβατεύω, вііt: -εύσω, ші noet: ἐμβατέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв ак: sinгврŭ saŭ кв преп: saŭ кв dat: saŭ прea pap кв цen:) калкŭ (întрв, pesвeskŭ) înъвntрв, saŭ neste чева. «Νῆσος, ἣν ὁ Πᾶν ἐμβατεύει». Esxл: «Καὶ δέπας ὑλᾶεν, τόθι δίψιος ἐμβατέει σήψ». Nik: «Ἐνεβάτευον εἰς ναῦν». Dm: întpaŭ în koравіе ка propietapї aї eї. «Ἐμβατεύειν εἰς κληρονομίαν». Hand: iaŭ în stъnînipe momtenipea. (ші fir:) «Ὁ τοῖς τῆς καρδίας ἐμβατεύων κρυπτοῖς». Teof: 2) (pap) în локŭ de βατεύω. (în Ksn: se sokotemte грeшitŭ în локŭ de μαστεύω). [ἐμβάτης].

Ἐμβατὴ, (ἡ), =Ἔμβασις (3).

Ἐμβατήριος, α saŭ ος, ον, atinгъторŭ de (saŭ golositорŭ ла) întrape, (iap прinч:) de ostъшаскъ скsnedigie, saŭ înвъркаре. (de вnde) «Ἐμβατήριος (se înц: ῥυθμός)» takтвл notpiвitŭ ла kîntiчele întpeввinцate întp' avestea. «Ἐμβατηρία (ἡ), (se înц: ὄρχησις) вnŭ felŭ de înapmatŭ danцŭ. «Ἐμβατήριον (se înц: ἄσμα)», mapшŭ. «Ἐμβατήρια (se înц: ἱερὰ)» жertfe adвse zeiлор patronї de înвъркаре. [din

Ἐμβάτης, ου (ὁ), кълърецŭ; saŭ înвъркatŭ in koравіе; ostamŭ mapinŭ. (bezї ші ἔμπορος). 2) вnŭ felŭ de înkълцъminte skвrte (de піеле de enвре, saŭ de nîслъ),= Κόθορνος (bezї ші ἐμβάς). 3) (apxitekt:) вnŭ felŭ de mъsвръ (жвmътatea diametpвлвї de жos ал stîлпілор), (Lt.) modulus. [ἐμβαίνω].

Ἔμβατον, noet: în локŭ de ἐνέβητον, înd: de nex: 2: ал лвї ἐμβαίνω.

Ἐμβατὸς, ὴ, ὸν, (τόπος, локŭ) în каре noate чinева întpa, saŭ кълка, de вmвлat. [ἐμβαίνω].

Ἐμ-βατταρίζω, вііt: -ίσω, върfeskŭ desnpe чева.

Ἐμβάφιος (ὁ, ἡ), вsnŭ de a кsfвnda (a moia) чева întp' însвл. «Λοπὰς — ». Лкs: ші || (sввst:) Ἐμβάφιον (se înц: σκεῦος, saŭ ἄγγος), basŭ de salцъ, (franц:) sauciére. (bezї ші ὀξύβαφον). [ἐμβάπτω].

Ἐμβέβαα, (întpeв: nвmaї în partч: ἐμβεβαὼς, υῖα) noet: în локŭ de ἐμβέβηκα.

Ἐμ-βεβαιόομαι -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, înkpedinцezŭ, asigвrezŭ, întъpeskŭ чева.

Ἐμβέβασαν, noet: în локŭ de ἐνεβεβήκεισαν, 3: îm: neps: de neste sъв: ал лвї ἐμβαίνω.

Ἐμ-βεβηλόω -ῶ, вііt: -ώσω,= Βεβηλόω.

Ἐμβεβὼς, noet: în локŭ de ἐμβεβηκὼς, tpe: de кв: ал partч:, ші

Ἐμβεβῶσι, noet: în локŭ de ἐμβεβήκασι 3: îm neps: a tpe: de кв: de xot:, ші

Ἐμβείη, noet: în локŭ de ἐμβῶ, 3: sinг: neps: de nex: 2: ал sвп: лвї ἐμβαίνω.

Ἐμβελὴς, έος (ὁ, ἡ), (прinч: τόπος, ло-

kъ) kît ажѕпже sъцeata; (прin ѕрm:) eksпasъ ла sъцeцї. (вezї ші διατοξεύσιμος).

Ἔμβη, noct: în локъ de ἐνέβη, 3: sinr: neps: de nex: 2: de xot:

Ἔμβητον, 2: înd: neps: de nex: 2: ал порѕпч: лаї ἐμβαίνω.

Ἐμβιβάζω, вiit: -άσω, ші At: -βιβῶ, вагъ; (прinч:) înваркъ în корабіе; înкаркъ. «Ἐμβιβάζεις εἰς τὴν δικαιοσύνην τοὺς οἰκέτας». Ksn: îї пвіъ пе калса dрeптъцїї. [de ѕnde

Ἐμβίβασις, εως (ἡ), въгаре, повъцѕіре пе кале, ші чл:

Ἔμβιος (ὁ, ἡ), [ἐν, βίος] віъ; (desпре плante) înръdъчinatъ (прinsъ); ші (прin ѕрm:) dъinitorъ, (fрanц:) vivace. «Ὅσα δὲ καὶ ἀπὸ ξύλων ἔμβια, καὶ δύνανται βλαστανειν, οἷον ἐλαία, μύρρινος». Tfp: «Εἰς τὸ ἔμβιον». Ел: ѕпре крeштere. 2) atinгъtorъ de (релатівъ ла) віаць. «Τιμωρία— ». D: Kas: osîndъ капіталъ, саъ пе віаць.

Ἐμ-βιοτεύω, вiit: -εύσω, тръіeскъ (пetрекъ) în чева.

Ἐμ-βιόω -ῶ, вiit: -ώσω, (nex: ἐνεβίων, ші чл:) = ἐμβιοτεύω; (desпре плante) мъ ѕрinzъ; (прin ѕрm:) мъ ѕмfлѕ. «Ὅταν ἐμβιώσωσι, μεταφυτεύσουσι». Tfp: [ἔμβιος]. [de ѕnde

Ἐμβίωσις, εως (ἡ), тръіре în чева; прindepe, isѕѕlipe (de плантъ) [ші

Ἐμβιωτήριον (τὸ), локѕл, ѕnde тръіeшte чinева.

Ἐμ-βλακεύομαι, вiit: -εύσομαι, грam: скѕпл: ал лаї ἐνδιαθρύπτομαι.

Ἐμ-βλαστάνω, вiit: -βλαστήσω, pesъръ înтр'алтъ плантъ. [de ѕnde

Ἐμβλάστησις, εως (ἡ), pesърipe înтр' алтъ плантъ.

Ἔμβλεμμα (τὸ), къѕтъlѕръ în fаць (în окї). [din

Ἐμ-βλέπω, вiit: βλέψω, (kъ dat:) мъ ѕїtъ în fаць; вагъ de seamъ. «Ἐνέβλεψέ μοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀμήχανον οἷον». Плт: (ші kъ ак:). «Ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγὸν». Епгр: (ші kъ прeп:) «Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ». Еванг: (вezї ші ἐνοράω). [de ѕnde

Ἔμβλεψις, εως (ἡ), вedepe, ѕїtapc în fаць (în окї).

Ἔμβλημα (τὸ), ор че se пѕпс înъѕntрѕ; (de ѕnde) = Ἐμβολάς; (iap naptik:) плоаре sъпатъ, че se пѕпea пе прeцiose вase în кіпъ de a se лѕа iaръшї dѕne воінць; zѕгръвіе din feлѕpite комвіnate пietрічеле, (fрanц:) mosaïque; вѕкатъ de nostaвъ ші чл:, kъ каре se къпіѕшesк înкълцъminteле пе dinъѕntрѕ. [ші

Ἔμβλησις, εως (ἡ), пѕпere înъѕntрѕ «Μήτρης — ». Iпкр: [ἐμβάλλω].

Ἐμβλητέον, nosit: ал лаї ἐμβάλλω.

Ἐμ-βοάω -ῶ, вiit: -ήσω, stpirъ înъѕntрѕ, (прinч:) înтр'amîndoъ mîїпеле пѕse пе лinгъ гѕръ; (прin ѕрm:) stpirъ tape къtpe чinева. (вezї ші ἐγκράζω). [de ѕnde

Ἐμβόημα (τὸ), stpirъtъ tape ѕnpe înkѕражаре, саъ îndemnape. [ші

Ἐμβόησις, εως (ἡ), stpirape tape.

Ἐμ-βοθρεύω, вiit: -εύσω, sапъ гроапъ înъѕntрѕ, саъ ѕъпînd мъ вîръ маї înъѕntрѕ. (вezї ші ἐμβοθρόω).

Ἔμβοθρος (ὁ, ἡ), adînkaтъ înъѕntрѕ ка о гроапъ; саъ чел kъ гропї, гропосъ. [ἐν, βόθρος]. [de ѕnde.

Ἐμβοθρέω -ῶ, вiit: -ώσω, faкъ în чева гроапъ, adînчeскъ. ‖ (miж: саъ nas:) мъ formezъ ка о гроапъ. «Ἐμβεβόθρωται δὲ (ἡ καρδίη) βόθρον εἴκελον ὅλμῳ». Iпкр:

Ἐμβολὰς, άδος (ἡ), алтоітъ. «Ἄπιος— ». Apstf: 2) алтоіъ. [ші

Ἐμβολεὺς, έως (ὁ), (în цeп:) op че ѕлѕжеште ѕnpe asвîрlipe înъѕntрѕ, (ѕnpe ekѕ:) летпѕл klistipѕлаї, саъ ал tѕлѕмвеї, ші чл:, kъ каре se înпіпце лікѕідѕл; саъ ѕпealta, kъ каре гръdinapїї se ѕлѕжеск a faче гропіле de sъdit: «Κράμβης πάσσαλος ἐμβολεύς». Епгр: [din

Ἐμβολὴ (ἡ), пѕпere înъѕntрѕ; пъвалъ de връжиашї; skърцere de pîъ; (прin întind:) локъ de пъвъліре; (прinч: desпре бътъліе павалъ) isвіpea чса kъ машina, ἔμβολον (вezї zічereа), ші прічinяita бътъmape. (de ѕnde). «Μὴ διδόναι ἐμβολήν». Ksn: «Ἐμβολὰς ἔχειν». Ksn: (petp:)=Εἰσβολή, ші Εἴσθεσις; (ла îm:)=Ἔμβολα (вezї ἔμβολος). 2) = Ἐμπλοκὴ (2). [ἐμβάλλω]. [de ѕnde

Ἐμβολιμαῖος, α, ον, ші

Ἐμβόλιμος (ὁ, ἡ), чел че se пѕпe, саъ se поate (este potpiвitъ a se) пѕпe, въга înъѕntрѕ. [ші

Ἐμβόλιος (ὁ, ἡ), folositorъ ла пѕпepe în чева. (вezї ἐμβολή). ‖ (sѕвst:) ἐμβόλιον (τὸ), ѕпъ fелъ de трeажъ (de пeskѕit); (plp:) = Ἐπεισόδιον. [ші

Ἐμβόλισμα (τὸ), = Ἔμβλημα, kîрпitъръ. [ші

Ἐμβολισμὸς (ὁ), = Ἔμβλησις, ші Παρένθεσις.

Ἐμβολοδέτης, ου (ὁ, ἡ), кѕреа, саъ ор

че, къ каре este легатъ къіял de ла капял osii. [ἔμβολον, δέω].

Ἐμβολοειδής, έος (ό, ή), чел în formъ de ἔμβολον (vezi zic:), аскуцитъ în vîrfъ. [ἔμβολον, εἶδος].

Ἔμβολον (τὸ), ші

Ἔμβολος (ό), ор че se багъ într' алтъ чева, саŭ слъжеште ла пънере în чева, нанъ; пъръчелъ de sъdipe (кнеалтъ de гръd:); (kom:) = Πέος; (iap prinч:) емболъ, аскуцітял vîrfъ ал реsвоіештелор коръвіі, къ каре гъвріаŭ пе чеде връжтъшештіі; (de кnde арxt:) кнъ felъ de опъшîntъ în formъ de аскуцітъ vîrfъ de кораbіе; (ші îm:) «Ἔμβολα, ші Ἔμβολοι». Плв: амвонял оратогілор din Roma (fiind къ ера înnodовітъ къ етволе, Лат: rostra, de връжштъштеlі коръвіі); (Такт:) арапжаре de оштіре în formъ de емволъ; (маі noŭ) тротоаръ înnрежъратъ къ stîlпі пе de amîndoъ латъреле кнеі зліце; (de кnde Бізер:) слопял Бізерічеі; iap în «Λιβανωτὶς χρυσῆ.... τὸ δὲ ἔμβολον ἀργυροῦν». «Епгр: вазъл din каделяіцъ, în каре se пъне fокъл; zоворъ, саŭ stingie deînкъіат кша; къіял de ла капял osii, каре опреште роата. [ἐμβάλλω].

Ἐμ-βομβέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) бъбъіŭ, sбîrnîіŭ înъкntръ în чева.

Ἐμ-βόσκομαι, вііt: -βοσκηθήσομαι, паскъ înъкntръ în...

Ἐμ-βραδύνω, вііt: -υνῶ, (къ dat:) зъвовескъ, întîpziezъ кndева, саŭ петрекъ мълтъ време în чева.

Ἐμβραμένη, ші ἔμβραται, Лак: în локъ de εἰμαριμένη, ші εἵμαρται.

Ἔμβραχυ, adв: în скърtŭ; чел маі пъцінъ; în ценералъ; «Ὅπου περ ἔμβραχύ εἰσι θεαταί». Apstf: (vezi ші ἐμφαγεῖν).

Ἔμβρεγμα (τὸ), ліквідял, în каре moiem чева; ші лъкрял moiatŭ în чева; (prinч:) пînzъ, бърete, ші чл: каре se пъне пе дърятъ, саŭ рънітъ тъдъляръ. [ἐμβρέχω].

Ἐμ-βρέμω, (маі noŭ de кît) Ἐμβρέμομαι, (гъръ вііt:) поеt: (къ dat:) гакъ sromotъ înъкntръ în чева.

Ἔμβρεφος (ό, ή), чел къ fігъръ (fisiognomiс) de прънкъ. [ἐν, βρέφος].

Ἐμ-βρέχω, вііt: -βρέξω, ъdъ, moiъ чева înъкntръ în чева. (пas:) «Μῦρα ἐμβρεχόμενα». Dскр: чеде че слъжеск sпре moiepe într' înseле.

Ἐμβρίθεια (ή), гравітате, аеръ търцъ; emfasъ; statopnічіе; ръбdape; чіздъціе, ші чл: [din

Ἐμβριθὴς, έος (ό, ή), грeъ; (маі de мълте-орі fir:) rînditopъ; пesпepiatъ; înцелептъ; statopnікъ, саŭ stързitopъ; (în ръъ) înповърътopъ, sвнърътopъ; саŭ чіздатъ; (desпре лък:) iste, penede; tonікъ; арътosъ, înnpesiosъ. [din

Ἐμ-βρίθω, вііt: -βρίσω, кazъ грeъ.

Ἐμβριθῶς, adв: грeъ (прон: ші fir:); penede, къ tonъ; tape. [ἐμβριθής].

Ἐμ-βριμάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, (къ dat:) imî арътъ mînіca (мъ пекъжескъ) asвпра къіва; amepinцъ, саŭ доженескъ къ mînіc. [de кnde

Ἐμβρίμημα (τὸ), ші

Ἐμβρίμησις, εως (ή), amepinцape, саŭ доженipe къ пеказъ.

Ἐμβρονταῖος, α, ον, тръsnitъ. || (sвst:) Ἐμβρονταῖον (τὸ), локъ, кnde а къzат тръsnetъ. (vezi ші ἐνηλύσιον). [ἐν, βροντή].

Ἐμ-βροντάω -ῶ, вііt: -ήσω, тънъ, бъваіŭ (ка кnъ тръsnetъ) în врекіле кaîва; (прin врm:) = Ἐκπλήττω, amецескъ, злаіескъ. (de кnde) «Ἐμβεβροντημένος». = Ἐμβρόντητος. [de кnde

Ἐμβροντησία, ші ἐμβρόντησις, εως (ή), amецipe (прinч: din тънetъ ші тръsnetъ); спаїмъ; smintipe; nesimцipe. [ші

Ἐμβρόντητος (ό, ή), ловітъ de тръsnetъ; (прin врm:) екstasiatъ, зîmitъ; smintitъ; nesimцitopъ, ші чл: (vezi ші ἔμπληκτος).

Ἐμβροχὰς, άδος (ή), ратъръ, smiчea de копачіі, че se ревъdeште, саŭ de віцъ, бъташъ. (vezi ші μόσχευμα). [ші

Ἐμβροχὴ (ή), moiepe; (med:) пънере de пînzъ кdatъ, ші чл: neste тъdъляръ пътімашъ. (vezi ἔμβρεγμα). [ἐμβρέχω].

Ἐμ-βροχίζω, вііt: -ίσω, легъ чева къ (саŭ ка къ) лацъ.

Ἔμβροχος (ό, ή), [ἐμβρέχω] = Διάβροχος, îmmoiatъ. 2) [ἐν, βρόχος] прinsъ în лацъ.

Ἐμ-βρύκω, вііt: -βρύξω, îmî înfirъ dinціі în чева, тъшкъ.

Ἐμβρυοδόχος (ό, ή), пріimitopъ (копріnzътopъ în sine) de fътъ, саŭ прънкъ. [ἔμβρυον, δέχομαι].

Ἐμβρυοθλάστης, ου (ό),înstрm: хірц; пentръ fърîmape ші скоatepe de moptъ fътъ din пînteче. [ἔμβρυον, θλάω].

Ἐμβρύοικος (ὁ, ή), поеt: локъіtopъ de мъкшіъ de mape. Епгр: [ἐν, βρύον, οἶκος].

Ἐμβρυοκτόνος (ό, ή), omopîtopъ de fъцї, саŭ прънчї în пînteче. [ἔμβρυον, κτείνω].

Ἔμβρυος (ό, ή), (pap adiekt:) чел че креште (ка о плантъ) într' алтъ (ші din змецеледе ачелаї) трънъ. 2) копріn-

zъторѫ în sine de zъmislititoare пътере, podosѫ. «Ὑγρότης — ». Tîp: «Ὁ κισσὸς ὅλος — ». Tîp: «Ἔμβρυον αὐχένα κούρης». Non: fрацедѫ; млъdiosѫ. (de вnde ‖ sввst:) Ἔμβρυον (τὸ), прѫпкѫ, fътѫ (пе кіt se aflъ în пînteчele маїчеї sале); (iap авѫz: ші) пѫіѫ (прінч:) de вітъ. «Καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστῃ (τῶν αἰγῶν)». Od: I. [ἐν, βρύω].

Ἐμβρυοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, таіѫ ші скоцѫ din пînteчele маїчеї mopтвл fътѫ. saѫ 2) (dвпе алцїї) таіѫ вѫріквл прѫпквлъї de кѫрînd пъскѫtѫ. [ші

Ἐμβρυοτομία (ἡ), тъіере de fътѫ шорtѫ în пînteче. saѫ 2) (dвпе алцї) =Ὀμφαλοτομία, тъіере de вѫрікѫ. [ἔμβρυον, τομή].

Ἐμβρυουλκέω -ῶ, віit: -ήσω, скоцѫ шорtѫ fътѫ din пînteче. кѫînstрѫmînтвл. [ἐμβρυουλκός¹. [mi

Ἐμβρυουλκία (ἡ), трацере ші скоatepe de fътѫ mopтѫ. [din

Ἐμβρυουλκὸς (ὁ), înstрѫmîntѫ хірѫрцікѫ de скоatepe de mopтѫ fътѫ din пînteче. [ἔμβρυον, ἕλκω].

Ἔμβρωμα (τὸ), înвѫкътъръ, тѫшкътъръ. 2) (прin întind:) прегѫstape, дежѫпѫ. (вezї ші ἀκρατισμός). 3) =Διάβρωμα. «Ὀδόντων — ». Dскр: [ἐμβιβρώσκω]. [de вnde

Ἐμβρωματίζω, віit: -ίσω, (strъm:) хрънескѫ. 2) (nestp:) прегѫstѫ. дежѫпѫ.

Ἐμβυθίζω, віit: -ίσω, арѫпкѫ чева în fѫndѫ, saѫ moіѫ пînъ în fѫndѫ. (miж:) тъ даѫ a fѫnd. [din

Ἐμβύθιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ în aдînкѫ (de мape, ші чл:) »Πόντος — ». Al: 2) adînкѫ. «Λίμνη —». D: Ал: [ἐν, βυθός].

Ἐμ-βυκανάω -ῶ, віit: -ήσω, кînтѫ кѫ tрîмвіца. [ἐν, βυκάνη].

Ἐμ-βυρσόω -ῶ, віit: -ώσω,înfъшърѫ în (saѫ къптвшескѫ кѫ) піеле. [ἐν, βύρσα¹.

Ἐμβύω, віiit: -βύσω, =ἐμφράσσω, astѫпѫ. 2) вîрѫ. «Τὴν δὲ τὸν τῷ κόλπῳ —». Nік:

Ἐμβώμιος (ὁ, ἡ), чел dепе алтарѫ, saѫ жертfелпікѫ. [ἐν, βωμός].

Ἐμὲ, ак: de прон: ἐγώ.

Ἐμέθεν, ші

Ἐμεῖο, noet: în локѫ de ἐμοῦ, цен: ал лвї ἐγώ.

Ἐμέμηκον, noet: nex: 2: ал лвї μηκάομαι.

Ἐμεμίγμην, nns: neste sъв: ал лвї μίγνυμι.

Ἐμεμνήμην, neste sъв: ал лвї μιμνήσκομαι.

Ἐμὲν, noet: în локѫ de ἐσμέν, 1; îm: neps: a лвї εἰμί.

Ἔμεν, noet: (прea рарѫ) în локѫ de ἦμεν, 1: îm: neps: a прел: лвї εἰμί. 2) (обіч:) = кѫ

Ἔμεναι, noet: în локѫ de εἶναι, inf: ал лвї εἰμί.

Ἔμενος, η, ον, noet: miж: nex: 2: de пartч: ал лвї ἵημι.

Ἐμέο, Ion: în локѫ de ἐμοῦ, цен: ал лвї ἐγώ.

Ἐμεσία (ἡ), грeацъ, saѫ аплекаре sпре въгвътъръ. [ші

Ἔμεσις, εως (ἡ), въpsape, saѫ вomipe. [ші

Ἔμεσμα (τὸ), въpsътъръ, saѫ чеса че вapsъ чіпева. [ші

Ἐμετὴρ (ὁ),=Ἐμετής. [ἐμέω]. [de вnde

Ἐμετηρίζω, віit: -ίσω, daѫ de вomit, saѫ fакѫ пе чіпева a въpsa. [ші

Ἐμετήριος (ὁ, ἡ),=Ἐμετικὸς, каре пърпеше въpsape, saѫ вomipe.

Ἐμετιάω -ῶ, віit: -άσω, amѫ грeацъ, îmї вinc съ въpsѫ. [ші

Ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, порnitорѫ de въpsътъръ. 2) disпвѫ ла въpsътъръ saѫ вomipe. «Ἐμετικὸς ἐκ πεινατικοῦ γενόμενος». Ил: [ἐμετός].

Ἐμετοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакѫ пе чіпева a въpsa. ‖ (miж:) тъ siлeскѫ însѫmї a въpsa. [ші

Ἐμετοποιία (ἡ), прічінвіре de въpsътъръ. [din

Ἐμετοποιὸς (ὁ, ἡ), прічінвіторѫ, порnitорѫ de въpsътъръ. [ἐμετὸς, ποιός].

Ἐμετὸς, ἡ, ὁν, вomitѫ, въpsatѫ, saѫ кape se пoate вomi. [ші

Ἔμετος (ὁ), =Ἔμεσις, въpsътъръ. [ἐμέω¹. [de вnde

Ἐμετώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ (saѫ disпвѫ ла) въpsътъръ. [de вnde

Ἐμετωδῶς, adв: în felѫ de въpsътъръ.

Ἐμεῦ, saѫ ἐμεῦς, Dop: in локѫ de ἐμοῦ, цен: ал лвї ἐγώ.

Ἐμέω -ῶ, віit: -έσω, (прел: ἤμουν, nex: ἤμεσα, tpc: de кѫ: ἐμήμεκα, nas: ἐμήμεσμαι, nex: ἠμέσθην. ші nosit: ἐμετέον) въpsѫ, вomeскѫ; (fir:) зікѫ op че 'mї вine, въpfeскѫ.

Ἐμεωυτοῦ, saѫ ἐμεωϋτοῦ, Ion: în локѫ de ἐμαυτοῦ.

Ἐμήνυθεν, Eол: în локѫ de ἐμηνύθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 1; ал лвї μηνύω.

Ἐμησάμην, noet: nex: 1: ал лвї μήδομαι.

Ἐμηχανέατο, Ion; în локѫ de ἐμηχανῶντο, 3: îm: neps: de nas: прел: ал лвї μηχανάομαι.

'Εμί, гpaш: ші прєа архаікъ în локъ de εἰμί.

'Εμίγην, nas: nex: 2:, ші

"Εμικτο, noet: în локъ de ἐμέμικτο. 3: sinг: neps: de nas: neste sъв: ал лвї μίγνυμι.

'Εμîν, Dop: în локъ de ἐμοί, ші

'Εμίνγα, Dop: în локъ de ἔμοιγε. dat: ал лвї ἔγωγε.

'Εμίνη, (dвne dialektвл Tapantenílop) în локъ de ἐμοί.

"Εμιξα, nex: 1, ші:

"Εμιχθεν, Eол: în локъ de ἐμίχθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 1: ал лвї μίγνυμι.

"Εμμα, ατος (τὸ), Eол: în локъ de εἶμα.

"Εμμαθε, noet: în локъ de ἔμαθε, nex: ал лвї μανθάνω.

'Εμ-μαίνομαι, вiit; -μανοῦμαι, saъ -μανήσομαι, (кв dat: ші прєа pap кв ак:) мъ înfвpiezъ asвпра квїва. (вezї ші ἐμβακχεύω).

"Εμμαλλος (λος) (ὁ, ἡ), лînosъ. [ἐν, μαλλός.].

'Εμμανὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νῶς, înneввпitъ, fвpiosъ, = Μανιώδης.

"Εμμανις, ιος (ὁ, ά), Dop: în локъ de ἔμμηνις.

'Εμμαπέω, гpeш: în локъ de ἐμματέω.

'Εμμαπέως [ἐν, μαπέω = μάπτω], adв: кв мвлтъ гpaвъ, saъ silinцъ.

'Εμμάρτυρος (ὁ, ἡ), (шį adв:) -τύρως, înkpedinцatъ прin maptвpї, мъртвpisitъ. [ἐν, μάρτυς].

'Εμ-μάσσω, вiit: -μάξω, (кв dat: îndip:) fpъmîntъ (awestekъ) чева în (saъ înnpeвпъ кв) чева. 2)=Εἰσμάσσω, ші 'Εμματέω.

'Εμ-ματάζω, saъ ἐμματαιάζω, noet: вiit: -άσω, ші

'Εμματαιΐζω, вiit: -ίσω, шъ noptъ, вorвeskъ, лвкrezъ fъp fолosъ. [ἐν, μάτην].

'Εμ-ματεύω, вiit: -εύσω, ші

'Εμ-ματέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Εἰσμάσσω, îmї вîpъ deцetвл, ші (noet: desпpe алвіne) îmї înfirъ аквл în чева. [ἐν, μάσσω].

'Εμ-μάχομαι, вiit: -μαχοῦμαι, (кв dat:) мъ batъ înъвntpв, saъ пе чева.

'Εμμέθοδος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όδως, metodikъ, pегвлатъ. [ἐν, μέθοδος].

'Εμ-μεθύσκομαι, вiit: -μεθυσθήσομαι, (кв dat:) мъ înвътъ în, saъ кв чева; (fъp kazъ) netpекъ în вецie.

'Εμ-μειδιάω -ῶ, вiit: -ασω, zîmвeskъ пentpв чéва.

'Εμμέλεια (ἡ), (мвs:) pегвлатъ кîntapc. вiepsвipe, apмonie; (fir:) notpiвitate, пропорцie; слеганцъ; îndemînътate; вапъ pîndвialъ; simцipe de вапъ гвstъ, ші чл: 2) вапъ felъ de гpeъ ші pегвлатъ danцъ (în tpaц: ші satipe); (în цen:) мвsikъ кв danцъ. [ἐμμελής].

'Εμ-μελετάω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) мъ ekserчezъ, мъ denpinzъ în чева; (кв ак: dip: ші dat: indip:) fakъ вnъ ekserчiцiъ пentpв чinєва (ка съ se denpinzъ, adikъ, ші ачела întp'aчeca). [de вnde

'Εμμελέτημα (τὸ), лвкрв de denpindepe.

'Εμμελετητέον, nosit: ал лвї ἐμμελετάω.

'Εμμελέως, noet: în локъ de ἐμμελῶς. [din

'Εμμελὴς, έος (ὁ, ἡ), (мвs:) мелодикъ, apмoniosъ; (цpin întind:) notpiвitъ, пропорцionatъ; (în цen:) вine opranisatъ, (întokmitъ); (desпpe omъ) pегвлатъ, грaцiosъ, кв вапъ гвstъ, ші чл; «Δίκη δὲ ὀρθὴ τὸν πλημμελοῦντα ἐμμελῆ ποιεῖ». Пл: «Τὸ Κίρωνος ἐμμελὲς καὶ ὑγρὸν καὶ μεμουσωμένον ἐν ταῖς περιφοραῖς». Пл: [ἐν, μέλος]. [de вnde

'Εμμελίη (ἡ), noet: Ion: în локъ de ἐμμέλεια.

'Εμ-μελῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) înтpеввinцezъ мелодie în вorвipe, ші чл:

'Εμμελῶς, adв: кв fpвmosъ glasъ, saъ вiepsъ, кв мелодie, кв вапъ taktъ; (fir:) кв pегвлъ (мъsвръ, пропорцie, ші чл:); saъ кв слеганцъ ші грацie; кв îndemînътate. «Οἱ φρόνιμοι καὶ ταῖς ἔχθραις ἐμμελῶς χρῆσθαι δύνανται». Пл: «Ἀτυχίαν ἐνεγκέν ἐμμελῶς». Stв: «Παιδεία καὶ λόγῳ διὰ φιλοσοφίας καταμίξας τὸ ἦθος... ἐμμελέστατα δοκεῖ κραθῆναι πρὸς τὸ καλόν». Пл: [ἐμμελής].

'Εμμεμαὼς, [ἐν, μέμαα, tpe: de кв: ал лвї μαίομαι) υῖα, ός, noet: naptч: (maї de мвlte-orї în локъ de adв:) кв гpaвъ, кв iвцealъ, кв stъpвinцъ, saъ dopinцъ; (вne -orї) кв fвpie.

'Εμμεμιγμένος, nas: tpe: de кв: de naptч: a лвї ἐμμίγνυμι.

'Εμμέμονα tpe: de кв: noet: în локъ de npez: sîntъ înfвpialъ de nekazъ, saъ întвiasmъ, ші чл: [ἐν, μένος].

"Εμμεν (прєа pap), ші

"Εμμεναι, noet: în локъ de εἶναι, inf: ал лвї εἰμί.

'Εμμενετέον, nosit: ал лвї ἐμμένω.

'Εμμενετικὸς, ὴ, όν, (шį adв:) -ικῶς, (кв dat:) statopnikъ, stъpвitopъ în чева. [din

'Εμμενετὸς, ὴ, όν, în kape noate, saъ тpеввie a stъpвi чinєва, вpednikъ de stъ-

рвіпцъ. [ἐμμένω].

'Εμμενέως, Ion: în локъ de ἐμμενῶς adв: [din

'Εμμενής, έος (ό, ή), dъinitopъ, stъpв-itopъ în чева; (în цen:) statopnikъ. || «Τὸ ἐμμενὲς». stъpвinцъ, statopnivie. || «'Εμμενές, noet: adв: în локъ de ἐμμενῶς, кв stъpвinцъ, neпреквpmat. [din

'Εμ-μένω, вiit: -μενῶ, (кв dat:) pъmîiъ, dъineskъ în чева; (fir:) pъmîiъ statopnikъ, kredinчosъ în чева, пъzeskъ neклintit; «'Εμμένειν τοις ὅρκοις». Tвч: (desпre лвк:) mъ пъstpezъ, dъineskъ, цiв mвлт. «Τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί». Tвч: «Τοῦτον τεθέντα ἐμμεῖναι τὸν νόμον». Илт: 2) sîntъ konpinsъ în чева înnpeвnъ кв алцiї. «'Εμμένειν κηρύγμασι». a fi osînditъ кв алцiї ла екsiлъ.

'Εμμέριμνος (ό, ή), ші adв: -ίμνως, (înпр: de ἀμέριμνος) konpinsъ de гріжї. «'Εμμερίμνως ἔχω». Esst: sîntъ înгріжatъ. [ἐν, μέριμνα].

'Εμ-μεσιτεύω, вiit: -εύσω, (кв dat:) întpв ла miжлокъ, saъ miжлочeskъ a se faчe чева.

"Εμμεσος (ό, ή), чел че este ла miжлокъ, întpe чева. [ἐν, μέσον]. [de вnde

'Εμμέσως, adв: прin miжлочîpea квîва.

"Εμμεστος (ό, ή), кв desъвîршipe (пînъ sвs) плinъ. [ἐν, μεστός].

'Εμμετάβολος (ό, ή), skimвъчosъ (înпpot: de ἀμετάβολος). [ἐν, μεταβολή].

'Εμ-μετεωρίζομαι, вiit: -ισθήσομαι, (кв dat:) mъ înaлцъ în aerъ neste чева.

'Εμ-μετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъsвръ пе (saъ dвne) чева. [ші

'Εμμετρία (ή), = Συμμετρία, пропорцie. [din

"Εμμετρος (ό, ή), fъkвtъ кв mъsвръ (прinч: noet:); (прin врm:) вine takiatъ; (прin întind:) пропорцionatъ; (fir:) квmпътatъ, регвlatъ; (în цen:) чел кв ввne mъsврї. || «"Εμμετρα (se înц: ἔπη)». Илт: поemele; ші «"Εμμετροι». Dm: (Enitf:) поецiї, вersifikъtopiї. [ἐν, μέτρον]. [de вnde

'Εμμετρότης (ή), = Συμμετρία, пропорцie. [ші

'Εμμέτρως, adв: кв mъsвръ (прinч: noct:), adikъ în вersврї; кв takтъ apmoniosъ; (fir:) notpiвit, dpent.

'Εμμήνιος (ό, ή), = "Εμμηνος,

"Εμμηνις, ιος (ό, ή), noet: mîniosъ, fвpiosъ. [ἐν, μῆνις].

"Εμμηνος (ό, ή), kape se faчe пе fic kape (saъ цine o) лвпъ. «Αἱ δὲ λήξεις τῶν δικῶν τοῖς ἐμπόροις ἔμμηνοι εἰσί». Dm: (de вnde) || «"Εμμηνα (τὰ), pîndвiala de лвпъ a femeilor, ші «"Εμμηνος γυνή». los: чеса че о apc. [ἐν, μήν].

"Εμπαιτρος (ό, ή), = 'Εγκοίλιος. 2) konpinzътorъ de miezъ, тъdвvъ, inimъ (de коначiъ, ші чл:)». «Ξύλον — ». At: [ἐν, μήτρα].

'Εμμί, Dop: saъ Eол: în локъ de εἰμί.

'Εμ-μιαίνω, вiit: -ανῶ, sпвркъ, nînгъpeskъ чева пе dinъвntpв.

'Εμ-μίγνυμι, вiit: -μίξω, amestekъ чева în (saъ înpreвnъ кв) чева. [de вnde

"Εμμικτος (ό, ή), amestekatъ în (saъ кв) алtъ чева, = Σύμμικτος.

"Εμ-μιλτος (ό, ή), вnsъ (saъ asemenea) кв kiповаръ, рошietikъ. [ἐν, μίλτος].

'Εμ-μίμνω, (maї de твлte-орї desпрц:) noet: în losъ de ἐμμένω.

"Εμμισθος (ό, ή), kape se faчe, saъ faчe чева кв платъ, înkipiatъ, ші чл: [ἐν, μισθός]. [de вnde

'Εμμίσθως, adв: пе платъ, кв simвpie, kipie, ші чл:

'Εμ-μογέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: ostenеskъ, твпчeskъ пentpв чева, saъ чinева.

'Εμ-μολύνω, вiit: -υνῶ, mînжeskъ în чева.

'Εμμονὴ (ή), dъinipe; stъpвipe. [ші

"Εμμονος (ό, ή), = 'Εμμενής, dъinitopъ. [ἐμμένω]. [de вnde.

'Εμμόνως, adв: кв stъpвinцъ.

'Εμμόραντι, Dop: în локъ de ἐμμόρασι, 3: îm: neps: a лвї ...

"Εμμορα, (întpeв: пвmaї a 3: neps:) noet: tpe: de кв:, ші

"Εμμορον, noet: nex: 2: ая лвї μείρομαι, (кв цen:) m'amъ înnъptъшit, saъ amъ лвat în naptea mea,="Ελαχον. [de вnde

"Εμμορος (ό, ή), noet: (кв цen:) пъptaшъ. 2) (fъpъ kazъ) pîndвitъ de вpsitoape, de soaptъ; (вne-орї) porokosъ. «Βυζαντιὰς ἔμμορε 'Ρώμα». Enгp: || (ла nest:) «"Εμμορον». Esix: вpsitъ, вkpisъ.

"Εμμορφος (ό, ή), (înпpoi: de ἄμορφος, adikъ) formatъ. [ἐν, μορφή]. [de вnde

'Εμμορφόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (кв dat:) mъ formezъ întвntpъ în чева. «Τὰ ὁρώμενα τῇ μικρᾷ κόρῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐμμορφοῦται καὶ ἐνεικονίζεται». Макр:

"Εμμοτος (ό, ή), (πληγή, panъ) kape se лвkreazъ кв skamъ, deskisъ; (fir:) «"Αλγος — ». Esxл: mape, грozaвъ, pъъ. || (sвbst:) "Εμμοτον (τὸ), (se înц: φάρμακον) alifia, че se пвne пе skamъ, saъ filiлвд, че intpъ în panъ. [ἐν, μοτός].

Ἐμμουσος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μούσως, însвfiatъ de mвse, saъ notpibitъ кв pervлеле mвsiчeĭ; (npin вpm:) armoniosъ; (fir:) elegantъ, кв вanъ rвstъ. [ἐν, μοῦσα].

Ἔμμοχθος (ὁ, ἡ), noet: плinъ de mвnчĭ ші ostenelĭ; (npin întind:) dвpeposъ. [ἐν, μόχθος].

Ἔμμωρος (ὁ, ἡ), npiimitorъ de хвлъ (de npixънit); (npin вpm:) grешitъ. [ἐν, μῶρος].

Ἐμνήσθην, nas: (în локъ de miж:) nex: 1: ал лвĭ μιμνήσκω.

Ἐμνώοντο, noet: în локъ de ἐμνῶντο, 3: îm: neps: de прел: ал лвĭ μνάομαι, saъ μνάσμαι.

Ἐμοὶ, dat: ал лвĭ ἐγώ.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, (npon: noses: de 1: neps:) [ἐμοῦ] ал меъ. «Τὴν ἐμὴν εὔνοιαν». Лкс: faвoapea чea кътpe mine; (ші în парал:). «Τὸν ἐμὸν αὐτοῦ βίον». Eвp: «Τὸ ἐμὸν, saъ «Τὰ ἐμὰ (se înц: πράγματα, saъ κτήματα»). аверіле мсле. «Τό γε ἐμόν». Лкс: кît desnpe mine.

Ἐμοῦ, цen: ал лвĭ ἐγώ, saъ ал лвĭ ἐμός.

Ἔμπα, noet: în локъ de ἔμπας.

Ἐμπαγείς, nas: nex: 2: de naptч: ал лвĭ ἐμπήγνυμι.

Ἐμπάζομαι (fъpъ biit:), noet: [ἔμπας] (кв цen: ші pap кв ак:) înгpiжeскъ, îmĭ nasъ desnpe чева.

Ἐμπάθεια (ἡ), îmnътimitate. [din

Ἐμπαθής, έος (ὁ, ἡ), конpinsъ (nopnitъ) de natimъ, înnътimitъ, tвpвpatъ, întвsiastъ. [ἐν, πάθος]. [de вnde

Ἐμπαθῶς, adв: кв natiшъ, saъ întвsiasmъ; (fir:) кв stъpвinцъ, saъ siiinцъ.

Ἐμ-παιανίζω, biit: -ίσω, kîntъ вndeва, saъ кв mape глasъ псапвл. (вezĭ παιάν).

Ἔμπαιγμα (τὸ), вatжokoръ, saъ miж-локъ de вatжokopipe; oвiектъ de вatжo-коръ. [ші

Ἐμπαιγμὸς (ὁ), вatжokopipe. [ἐμπαίζω].

Ἐμ-παιδεύω, biit: -εύσω, (кв dat:) înвъцъ, denpinzъ ne чinева în чea,

Ἐμ-παιδοτριβέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι, (кв dat:) мъ екsepчezъ, мъ denpinzъ în чева.

Ἐμ-παιδοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) кpeскъ ne чinева din копілърie în (saъ кв) чева.

Ἐμ-παίζω, biit: -παίξομαι, (кв dat:) мъ жокъ în (saъ кв) чева; (de вnde) вatжokopeскъ; amъцeскъ. (nas:). «Ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων». Skp: [de вnde

Ἐμπαίκτης, ου (ὁ), вatжokopitorъ; amъ-цitopъ. [de вnde

Ἐμπαικτικὸς, ἡ, ὸν, însemnътorъ, apъ-тътorъ de вatжokopipe.

Ἐμπαίκτρια (ἡ), fem: ал лвĭ ἐμπαίκτης.

Ἔμπαιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐμπαίω] (кв цen:) къzвtъ în чева, (npin вpm:) черкатъ, пъ-цitъ. «Κακῶν —». Od: Ф. 2) (fъpъ kazъ) къzвtъ neste ... «Τύχη — ». Esxл: (вezĭ ші πρόσπαιος).

Ἔμπαις, αιδος (ἡ), = Ἔγκυος. [ἐν, παῖς].

Ἔμπαισμα (τὸ), глopiчikъ stъmвaiъ, skвл-ntatъ, квsвtъ, saъ linitъ ne чева (în fe-лъ de mosaikъ). (вezĭ ші ἔμβλημα). [ші

Ἐμπαιστικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) meшte-швrъ de a întinъpi (saъ op квm a înne-stpiца чева кв) глopiчeле. [din

Ἐμ-παίω, biit -παίσω, = Ἐγκρούω, бъ-tînd înfirъ, saъ tinъpeskъ neste, saъ în чева. 2) (nestp: saъ ел.) = Ἐμπίπτω, kazъ neste (saъ atakъ, isвeskъ) чева.

Ἔμπακ', грeш: în локъ de ἐμπα κει'. Sof: Easъ.

Ἐμπακτόω -ῶ, biit: ώσω, stpînrъ (вîpъ, înfirъ) чева кв, saъ în чева; (npin вpm:) astвnъ, snoieskъ, linеskъ кв smoaлъ, ші чл:

Ἐμπάλαγμα (τὸ), înквpkътъpъ. [din

Ἐμ-παλάσσω, biit: -άξω, = Ἐμπλέκω, înквpkъ.

Ἔμπαλι, noet: în локъ de

Ἔμπαλιν, adв: îndъpът, saъ dandapate-ле; de înnpotivъ. «Τὰ ἔμπαλιν ἢ οὕτοι». Ep: «Τ' ἀγαθὰ καὶ τὰ ἔμπαλιν». Esxл: вв-неле ші релеле. [ἐν, πάλιν].

Ἐμπάμων [ἐν, πέπαμαι], ονος (ὁ, ἡ), noet: = Κτηματίας, пропpietapъ; аввtъ, вoratъ.

Ἐμ-πανηγυρίζω, biit: -ίσω, sepвezъ кв solemnitate în, saъ nentpв чева.

Ἐμ-παραβάλλομαι, biit: -βαλοῦμαι, (кв dat:) екsпвiъ ne sinemĭ (мъ npimеждв-ieskъ) în чева.

Ἐμ-παρα-γίνομαι, biit: -γενήσομαι, sose-skъ (мъ aflъ de faцъ) вndeва.

Ἐμπαράθετος, (ὁ ἡ), [ἐμπαρατίθημι] de-nositatъ înъвntpв în..:

Ἐμπαρασκευάζω, biit: -άσω, (кв dat:) npегътeskъ în чева. [din

Ἐμπαράσκευος (ὁ, ἡ), npегътitъ în, saъ nentpв чева. [ἐν, παρασκευή].

Ἐμπαρασχεῖν, nex: 2: de înf: ал лвĭ ἐμπαρέχω.

Ἐμ-παρα-τίθημι, biit: ἐμπαραθήσω, (кв dat:) denвiъ чева ка denositъ in чева.

Ἐμ-παρ-έχω, biit: ἐμπαρέξω, (nex: ἐμ-παρέσχον) înгъdвiъ, daъ вoe квiва a faче

чепа, saŭ лasŭ чева în воса кŭîва.

'Εμ-παρ-ίημι, viit: ἐμπαρήσω, lasŭ, înгъdвiŭ a se faчe чева.

'Εμ-παρ-ίστημι, viit: ἐμπαραστήσω, (кв dat:) ашezŭ чева înъвntрŭ, saŭ anpoane de чева.

'Εμ-παρ-οινέω, -ω, viit: -ήσω, (nas: tpe: de кв: ἐμπεπαρώνημαι) (кв dat:) întpeвxinцezŭ чева, saŭ mъ noptŭ кътре чinева ка вeatŭ (adikъ кв nepвшinape, desпpeцвipe mi чл:); (în цen:) nevinsteskŭ. [de вnde

'Εμπαροίνημα (τὸ), oвiektŭ de desnpeцвipe, ші nevinstipe.

'Εμ-παῤῥησιάζομαι, viit: -άσομαι, (кв dat:) (npinч:) вorвeskŭ кътре чinева кв твлъ nesfialъ; (în цen:) тъ noptŭ слoвod.

Ἔμπας [ἐν, πᾶσι], adв: (At: în локŭ de lon: ἔμπης), însъ; кв toate avestea; нв maĭ пвцin; op квm; neste totŭ deonotpibъ.

Ἔμπασις [ἐν, πέπαμαι] εως (ἡ), = Ἔγκτησις. (вezĭ ἐμπάμων).

'Εμ-πάσσω (ττω), viit: -πάσω, (кв dat: indip:) npesapŭ чева înъвntрв, saŭ n'întpe; (noct:) цesŭ n'întpe (npinч: npesъpate глорĭ). «Μέγαν ἱστὸν ὕφαινε... πολλέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους». Il: X.

'Εμ-πταγέω -ῶ, viit: -ήσω, (кв dat:) fakŭ sromotŭ în, saŭ npin чева.

'Εμ-πατέω -ῶ, viit: -ήσω, калкŭ neste чева. 2) noet: (кв ак:) intpв (калкŭ, îmĭ пвiŭ пiчорвл) вndeва.

Ἔμπεδα, (вezĭ ἔμπεδος).

'Εμ-πεδάω (έω) -ῶ, viit: -ήσω, innedikŭ; (npin întind:) onpeskŭ.

'Εμπεδέως, adв: în локŭ de ἐμπεδῶς. [din

'Εμπεδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἔμπεδος.

'Εμπεδόκαρπος (ὁ, ἡ), noct: totdaвna poditopŭ. [ἔμπεδος, καρπός].

'Εμπεδόκυκλος (ὁ, ἡ), noet: чел че totdaвna черкълеazъ: «Χρόνος — ». Non: [ἔμπεδος, κύκλος].

'Εμπεδολώβης, noct: каре totdaвna батъmъ. [ἔμπεδος, λώβη].

'Εμπεδόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: statopnikŭ în кinzвipiле (хotъpîpiле) зале; (în цen:) neskimвatŭ. «'Ανάγκη—». noet: [ἔμπεδος, μῆτις].

'Εμπεδόμοχθος (ὁ, ἡ), noet: totdaвna sвnвsŭ ла твnчĭ ші nевoĭ, adikъ, totdaвna tikълosŭ. «Βίος — ». Hind: [ἔμπεδος, μόχθος].

'Εμπεδόμυθος (ὁ, ἡ), noet: statopnikŭ în кувintел sъb. [ἔμπεδος, μῦθος].

'Εμπεδορκέω -ῶ, viit: -ήσω, sintŭ statopnikŭ în (пъzeskŭ пекълкatŭ) жвръmintвл meŭ. [ἔμπεδος, ὅρκος].

Ἔμπεδος (ὁ, ἡ), [ἐν, πέδον] statopnikŭ neklintitŭ: nenpeĭъkвtŭ; dъinitopŭ, nenpeкврmatŭ. «Τόφρα καὶ τεῖχος ἔμπεδον ἦεν». Il: M. «Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί». Trn: «Ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων (ὁ Πρίαμος)». Il: Y. || (next:) ἔμπεδον, ші ἔμπεδα, adв: în локŭ de (maĭ noвл) ἐμπεδῶς, sirвp; adeвърat; eксakt; desъвîpmit; de totŭ; кв тъpic; кв stъpвinцъ; neinvetat. «Αλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον». Il: Π. «Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον». Il: E. «Ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδα». Il: Π. «(ὁ δὲ κύων) Ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον». Il: X. (ші în парал:) «Ὁ δὲ ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον (ἵππον)». Il: O.

'Εμπεδοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кв тъpie, saŭ вîptвte dъinitoape, stвtopnikъ, ші чл: [ἔμπεδος, σθένος].

'Εμπεδόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: statopnikŭ, koптŭ ла minte; saŭ черkatŭ în înцелепчiвne. [ἔμπεδος, φρήν].

'Εμπεδόφυλλος (ὁ, ἡ), noct: dъinitopŭ în fрвnze, saŭ totdaвna înfрвnzitŭ. «Μένῳ δ' αὐτῷ (τῷ φοίνικι) ὑπάρχει τὸ ἐμπεδόφυλλον εἶναι καὶ ἀείφυλλον». Пл: [ἔμπεδος, φύλλον].

'Εμπεδόω -ῶ, viit: -ώσω, (прел: ἠμπέδουν, ші ἐνεπέδουν) statopniчeskŭ, asiгвpeгŭ; înkpedinцezŭ, întъpeskŭ; пъzeskŭ пекълкatŭ. «'Εὰν ἐμπεδῶσιν, ἅ λέγωσι, καὶ ὤμνυσαν ἐμπεδώσειν ταῦτα». Ksn: [ἔμπεδος].

'Εμπεδὼ, όος -οῦς (ἡ), вnŭ isвorŭ în Atena ші Mesena. (вezĭ ші κλεψύδρα). [ἔμπεδος].

'Εμπεδῶς, adв: вezĭ ἔμπεδος. [ἐμπεδής].

'Εμπέδωσις, εως (ἡ), înkpedinцape, întъpipe, ші чл: [ἐμπεδόω].

Ἔμπεινος (ὁ, ἡ), глъmîndŭ, koupinsŭ de foame. [ἐν, πεῖνα].

'Εμ-πειράζω, viit: -άσω, (кв цen:) черkŭ чева. [ші

'Εμπείραμος (ὁ, ἡ), noet: (pap) în локŭ de ἐμπέραμος, = Ἔμπειρος. [ші

'Εμπειράομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, черkŭ întp' вnŭ kinŭ, saŭ кв skвmиtate. [ші

'Εμπειρέω -ῶ, viit: -ήσω, (кв цen:) amŭ eksneriinцъ de чева, saŭ квnoskŭ чева din черkape. [ші

'Εμπειρία (ἡ), eksneriinцъ, saŭ din черkape квnoштinцъ de вpe вnŭ лвkpŭ; (în цen:) denpindepe în чева [ші

'Εμπειρικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел че лъкreazъ, saŭ se faче în ckcпepiinцъ. «'Ιατρὸς —». вгmъtorъ (повъцкitъ) de ekcпepiinцъ nвmaĭ. ші «'Εμπειρικὴ (se înц: ἐπιστήμη)». цtiinцъ întemeiatъ nвmaĭ ne черкаре, iap nв пе sisteme ші teopiĭ. [ἔμπειρος].

'Εμπειροθάλασσος (ὁ, ἡ), чел кв ckcпepiinцъ de (îndemînatikŭ ла) mape, ші челе mapine. [ἔμπειρος, θάλασσα].

'Εμπειρόμαχος (ὁ, ἡ), = 'Εμπειροπόλεμος. [ἔμπειρος, μάχη].

'Εμπειρόπλους (ὁ, ἡ), îndemînatikŭ, denpinsŭ ла плвtipe, = 'Εμπειροθάλασσος. [ἔμπειρος, πλοῦς].

'Εμπειροπόλεμος (ὁ, ἡ), denpinsŭ în poзвoiŭ. [ἔμπειρος, πόλεμος].

'Εμπειροπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), înчеркatŭ în лъкpвrĭ, (adikъ) în вme (пракtisitŭ). [ἔμπειρος, πρᾶγμα].

'Έμπειρος (ὁ, ἡ), ekcпepiinte, denpinsŭ, îndemînatikŭ; (кв цen:) din черкаре ціiторŭ de вре внŭ лъкpŭ. «'Ημεῖς δὲ Βοιωτῶν ἔμπειροι εἶμεν». Ep: «Τῶν χώρων ἐοῦσι ἐμπείροισι». Ep: || «Τὸ ἔμπειρον, în локŭ de ἡ ἐμπειρία». «'Εκράτησαν οἱ 'Ρωμαῖοι κατὰ τὸ ἔμπειρόν τε καὶ φερέπονον». D: Ал: [ἐν, πεῖρα].

'Εμπειρότοκος (ἡ), denpinsъ ла naштepe. [ἔμπειρος, τόκος].

'Εμπείρω, вiit: -περῶ, (nex: ἐνέπειρα, tpe: de кв: ἐμπέπαρκα, ші чл:) пetpекŭ, пяiŭ чева în fpirape, ші чл: saŭ пътрвnzŭ кв чева. «Σπλάγχνα ἐμπείραντες». Iл: B. «Τὴν κεφαλὴν ἀποκόψαντες περί κοντὸν ἐνέπειραν». D: Kas: «Βακτηρίαν χαλκοῖς τισιν ἥλοις ἐμπεπαρμένην». Алчfp: пътрвnsŭ.

'Εμπείρως, adв: кв ekcпepiinцъ, saŭ îndemînътate. «'Εμπείρως ἔχω τινος, (saŭ) περί τινος». Ksn: ші Diod: квnoskŭ чева din черкаре. [ἔμπειρος].

'Εμ-πελαγίζω, вiit: -ίσω, мъ aflя, плвtcskŭ пе mape.

'Εμπελάδην, ші ἐμπέλαδόν, adв: noet: în anponiepe de чева. [ші

'Εμπελάζω, вiit: -άσω, noet: anponiŭ чева de чева; (ші ел: saŭ nestp:) мъ anponiŭ, soseskŭ. [ἐν, πέλας]. [de вnde

'Εμπέλασις, εως (ἡ), anponiepe. [ші

'Εμπελαστικῶς, adв: = 'Εμπελάδην.

'Εμπελάτειρα, ας (ἡ), noet: (γυνή) soцie; (цpinч:) = Παλλακίς. [din

'Εμπελάω -ῶ, вiit: -άσω, = 'Εμπελάζω.

'Εμπέλιος (ὁ, ἡ), noet: nergičvosŭ ла faцъ, =Πελιός. [ἐν, πελία].

'Εμπέλωρος (ὁ), (în Snapta) înгpiżitopвa tîprвлві. (поліцаіŭ). [ἐν, πέλω, ὥρα].

'Εμπέπαρκα, tpe: de кв: ал лвĭ ἐμπείρω.

'Εμπεπαρωνημένος, nas: tpe de кв: ал партч: лвĭ ἐμπαροινέω.

'Εμπέπηγα, tpe: de кв: ал лвĭ ἐμπήγνυμι.

'Εμπέπλησμαι, nas: tpe: de кв: ал лвĭ ἐμπίπλημι.

'Εμπέπρακα, tpe: de кв: ал лвĭ ἐμπιπράσκω.

'Εμπέραμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άμως, noet: = 'Εμπερής.

'Εμπερής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἔμπειρος.

'Εμ-περι-άγω, вiit: -άξω, (nex: ἐμπεριήγαγον, ші чл:) nopтŭ чева de коло пînъ коло înъвntрв în чева.

'Εμ-περι-βάλλω, вiit: -βαλῶ, înfъшврŭ, înквркŭ în чева. [de вnde

'Εμπερίβολος (ὁ, ἡ), (цpinч: λόγος, кв-вîntŭ) înкврkatŭ; (цpin întind:) meштeшвцitŭ, opatopikŭ.

'Εμ-περι-γράφω, вiit: -γράψω, deskpiŭ (konpinzŭ, търцineskŭ) чева înъвntрŭ în...

'Εμ-περι-εκτικὸς, ἡ, ὸν, konpinzъtopŭ. saŭ пвtinчosŭ a konpinde чева în sine. [ἐμπεριέχω].

'Εμ-περι-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (nex; ἐμπεριῆλθον, ші чл:) мъ пpeвтвлŭ înъвntрв în ...

'Εμ-περι-έχω, лiit: -έξω, (nex: ἐμπεριέσχον, ші чл:) konpinzŭ чева în sinemĭ.

'Εμ-περι-κλείω, вiit: -κλείσω, (кв dat:) înкizŭ чева înъвntрŭ.

'Εμ-περι-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (nex; ἐμπεριέλαβον, ші чл:) (кв dat:) konpinzŭ чева în sinemĭ. [de вnde

'Εμπεριληπτικὸς, ἡ, ὸν, konpinzъtopŭ, saŭ пвtinчosŭ de a konpinde чева în sine, (ші nas:) de a se konpinde în чева. [ші

'Εμπερίληψις, εως (ἡ), konpindepe in чева (акt: ші nas:), = 'Εμπερισχή.

'Εμπερίοδος (ὁ, ἡ), =Περιοδικός, nepiodikŭ. 2) (petp:) komпвsŭ din meштешвцite nepioade, = 'Εμπερίβολος. [de вnde

'Εμπεριόδως, adв: nepiodičeште, saŭ în nepioade.

'Εμπεριοχὴ (ἡ), konpindepe în чева (акt: ші nas:). [ἐμπεριέχω].

'Εμ-περι-παθέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ nekъжeskŭ, мъ mîxneskŭ foapte, мъ tвpвврŭ nentрв чева.

'Εμ-περι-πατέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) втвлв în, saŭ n'întpe чева; netpekŭ, мъ îndeлetničeskŭ în чева; (fir:) вaтжокорс-

скъ пе чinевă desupe tiкълошiа лъї.

'Εμ-περι-πείρω, biit: -περῶ, пъiъ, пetръкъ чева în fpirape, ші чл = 'Εμπείρω. (bezї ziчepea).

'Εμ-περι-πίπτω, biit: -πεσοῦμα, (къ dat:) kazъ în чева.

'Εμ-περι-πλέω, biit: -πλεύσομαι, înkoпжъръ плътind în чева.

'Εμ-περιῥ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, snaprъ; fърîmъ koнtърял чел dinъънтръ ал вреънъї лъкръ. || (miж:) тъ fърîmъ, кръпъ din toate пърціле în чева.

'Εμ-перонáω -ῶ, biit: -ήσω, batъ чева къ піponъ, къ къіъ; saъ ppinzъ къ акъ. (ppin întind:) înkeiъ. [de ънde

'Εμπερόνημα (τὸ), xaїnъ femeiaskъ, чe se înkeiс ла ътерї. (bezї ші ἐμπόρπημα).

'Εμ-περπερεύομαι, biit: -εύσομαι, ворвеskъ mape, fълindъ тъ грецos desupe чева.

"Εμπεσον, поеt: în локъ də ἐνέπεσον, пex: ал 2: ал лъї ἐμπίπτω.

'Εμπεταλὶς, ίδος (ἡ), ънъ felъ de пръжiтъръ къ врînzъ în foї. [ἐν, πέταλον].

'Εμ-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzъ în, saъ neste чева. «Τὰ δίκτυα ἐνεπετάννυες». Ksn: (de ънde || nas:) «'Εμπεπετασμένος». At: акоперiтъ къ tапетъ, (fpanц:) tapissé. [de ънde

'Εμπέτασμα (τὸ), op чe întinsъ слъжеште ла акоперipe de пepete.

"Εμπετον, Dop: în локъ de ἐνέπεσον, = ἔμπεσον.

"Εμπετρον (τὸ), ънъ felъ de плапtъ (rimпоазъ), чe pesape п' întpe nietpe. [ἐν, πέτρα].

'Εμπευκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt:='Εχεπευκής, amapъ, beninosъ, [ἐν, πεύκη].

'Εμπεφύασιν, (ші партч: ἐμπεφυυῖα) поеt: în локъ de ἐμπεφύκασι, tpe: de къ:, ші

'Εμπεφύη, поеt: în локъ de ἐνεφύη, saъ ἐνέφυ, saъ ἐνεπεφύκει, 3: sinr: neps: de nas: пex: 2: saъ miж: neste sąвîрш: ал лъї ἐμφύομαι.

'Εμπεφυκότως, adв: (de партч:)='Απρίξ, stpîns, лinit.

"Εμπη, Dop: în локъ de Πῆ.

'Εμ-πήγνυμι, biit: -πήξω, (de ачі) înfirъ, вîръ în чева. 2)= (saъ греш: în локъ de) ἐκπήγνυμι.

'Εμ-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) ъъръ în, saъ neste чева; (fir:) batжокореskъ, saъ anъъъ tiкълошiа къїва.

"Εμπηξις, εως (ἡ), [ἐμπήγνυμι] вîрîpe, înfiпere în чева.

"Εμπηρος (ὁ, ἡ), = 'Ανάπηρος, beteaръ, (ъърч:) sakatъ. [ἐν, πηρός].

"Εμπης, Ion: în локъ de (ші maї овіч: de кît) ἔμπας.

'Εμ-πιέζω, biit: -έσω, stpiвeskъ чева în, saъ neste чева; (ppin врт:) întinъpeskъ. [de ънde

'Εμπίεσις, εως (ἡ), înstpiвipe; întinъpipe. [ші

'Εμπίεσμα (τὸ), (ana îndpent: ънiї ἐκπίεσμα) ънъ felъ de snъptъpъ de капъ (kînd sfърîmъtъpeле stpiвeskъ meтвpana, saъ пеліца кpeepілор).

'Εμπικραίνω, biit: -ανῶ, kam amъpъskъ чева. || (miж: saъ nas: fir; къ dat:) тъ портъ къ amърîчiвne къtpe чinева; saъ sîntъ amърîтъ пе чinева. [din

"Εμπικρος (ὁ, ἡ), kam amapъ. [ἐν, πικρός].

'Εμ-πилέω -ῶ, biit: -ήσω, вîръ (înriesвiъ, вътъtopeskъ) чева înъънтръ.

'Εμπίμελος (ὁ, ἡ), грътчeanъ. [ἐν, πιμελή].

'Εμπινὴς, έος (ὁ, ἡ), плinъ de soaie, пекърцie, saъ de skamъ; (ppinч:) векіе. (bezї ші εὐπινής). [ἐν, πῖνος].

'Εμ-πίνω, biit: -πίομαι, вeaъ de sapiъ, saъ des. (bezї ші ἐμφαγεῖν, ші ὑποπίνω).

'Εμ-пипίскω, biit: ἐμ-πίσω, daъ къіва съ вea; adънъ; (aвъs:) moiъ.

'Εμ-πίπλημι, biit: ἐμ-πλήσω, ътплъ de totъ (nînъ sвs); (miж: fir:) îmї ътплъ пînteчеле, тъ satъpъ, тъ înвъївezъ; (ppin întnd:) îmї înплineskъ nofta; (ppin врт:) тъ тълцътeskъ, тъ odixneskъ. (къ цen:) «Θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ». Ил: X. «Τὸ πρόσωπον ἐρυθημάτων ἐνεπίμπλατο». Ел: (ші fir:) «'Εμπιπλάμενος τῶν Λακεδαιμονίων». Пл: (ші ъъръ kazъ). «Καὶ ἐμπλήσασθαι ἀνώγει». Od: H. (ші къ партч:) «Μισῶ οὔποτ' ἐμπλησθήσομαι». Евр:

'Εμ-пипράσκω, biit: ἐμ-περάσω, = 'Εμполέω.

'Εμ-πίπρημι, biit: ἐμ-πρήσω, daъ fокъ, пîржолeskъ, apzъ de totъ.

'Εμ-πίπτω, biit: ἐμ-πεσοῦμαι, (пex: ἐνέπεσον, ші чл:) (къ dat: saъ ак: преп:) kazъ, тъ apъпкъ în, saъ neste чева; (fir:) пъвълeskъ. «Πῦρ ἔμπεσε νηυσίν». Om: «Ὁ πύργος ἐμπέσοι γέ σοι». Apstf: «'Ες δὲ τὴν πόλιν ἐξαπιναίως ἐνέπεσε (τὸ νόσημα)». Тъч: (ші fir:) «Δέος ἔμπεσε θυμῷ». Om: «Φήμη τις (λόγος) ἐμπέπτωκέ μοι». Евр: ші Sof: «Ἐνέπεσεν ἀθυμία τοῖς Ῥωμαίοις». Лкs: «"Ερως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσι». Тъч: «'Εμπίπτει διαφορὰ εἰς τοὺς δικαστὰς». Ил: «'Ενέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον». Dm: 2) kazъi(adikъ тъ alлъ fъръ beste) întpe, saъ în îmпinъ

чева, ажвпгъ пе nesimgite îu чева, мъ вродеякъ, мъ întîmплъ. «Ἐμπεσεῖν ἀναστρεφομένοις τοῖς πολεμίοις». Ksn: (ші fъръ казъ). «Πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνευον». Epd: (ші fir:) «Ἐὰν εἰς λόγους ἐμπέσω τοιούτους». Dm: «Λόγου ἐμπεσόντος». Плт: (ші în партч:) «Τὰ ἐμπίπτοντα». Лкs: чеде întîmплътоape. «Τὸ ἐμπίπτον». Лкs: ор че 'і ва веni în rîndъ, ор че s'ap întîmпла.

'Εμπὶς, ίδος (ἡ), вnъ гелъ de цînцаръ. [ἐμπίνω].

'Εμπίσαι, поеt: nex; 1: de înf: ал лъї ἐμπιπίσκω.

'Εμπιστεύω, вiit: -εύσω, (кв dat:)înкредinцezъ чева квїва; (ші nestр:) amъînкредере în чinева. «Ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδίᾳ». Sкр: || (nas:) «Οὐ τοιοῦτος, ὡς καὶ προδοῦναι τὰ ἐμπεπιστευμένα». Xps: [din

Ἔμπιστος (ὁ, ἡ),înкрезвtъ, съъ вредnikъ de кредinцъ. 2) = (съъ греш: în локъ de) Εὔπιστος, лesne-крезътоторъ. [ἐν, πίστις].

Ἐμ-πιτνέω, -ώ, съъ ἐμπίτνω, поеt: în локъ de ἐμπίπτω.

'Εμ-πίφημι, (de вnde inf: ἐμπιφάναι) вiit: ἐμφήσω, = Εἰσφρέω, (прiп врт:) = 'Εμφράττω.

'Εμ-πλάζω, вiit: -πλάγξω, поеt: (кв dat:) рътъческъ пе чinева în чева; (ші між: съъ пas:) мъ рътъческъ în чева.

'Εμπλάζω, лiit: -άσω, поеt: în локъ de ἐμπελάζω.

'Εμπλακείς, пas: nex: 2: de партч: ал лъї ἐμπλέκω.

'Εμ-πλανάομαι -ῶμαι, вiit: -πλανηθήσομαι, мъ рътъческъînъвntрв вndева.

'Εμ-πλάσσω (ττω), вiit: -πλάσω, лiпескъ чева înъвntрв, съъ пeste чева; вnгъ, snoieskъ; пвiъ пластрв; (вne-орї) аствпъ (прiнч: кв порoiъ, ші чл:). «Οἱ τὰς σύριγγας ἁρμοττόμενοι εἰς τὴν ὑπάτην ἄκραν τὸν κηρὸν ἐμπλάττουσιν». Apst: «Μέλισσαι κηρία ἐν αὐτῇ ἐνέπλασαν». D: Kas: (ші пas:) «Τὰς ὄψεις ἐμπλαττομένων τῶν πόρων ἀμαυροῦσθαι». Tfp: «Καὶ ὁ χρὼς τῷ δακτύλῳ πιεζεύμενος ἐμπλάσσεται, ὥσπερ ἐν σταιτί». Iнкр: [de вnde

'Εμπλαστικὸς, ἡ, ὸν, поtpiвitъ, съъ îndemînatikъ ла лiпire, аствпare, ші чл: [ші

'Εμπλαστὸς, ἡ, ὸν, лiпitъ, съъ пвtinчosъ de a se лiпi (ка вnъ пластрв, съъ o катаплasmъ); вnsъ, snoitъ, ші чл: (de вnde || sввst:) ἐμπλαστὸν (τὸ), (se înц: φάρμακον) în локъ de (маї новл)···

Ἔμπλαστρον (τὸ), ші

Ἔμπλαστρος (ἡ), алifie de пластрв, съъ катаплasmъ. [de вnde

'Εμπλαστρόω -ῶ, вiit: -ώσω, пвiъ пе чева пластрв. [ші

'Εμπλαστρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în гелъ de (съъ ка вnъ) пластрв.

'Εμπλατύνω, вiit: -υνῶ, лъцeskъ, întinzъ чева înъвntрв în... || (між:) «Ἐμπλατύνομαι τοῖς λόγοις». Stр: ворвeskъ întins desпре чева, съъ повesteskъ пе ларгъ. [din

Ἔμπλατυς (ὁ, ἡ), прeа латъ. [ἐν, πλατύς].

'Εμπλέγδην, adв: кв înплetipe de вna întр' алta. [ші

Ἔμπλεγμα (τὸ), че se înплetemte în пъръ de подоавъ. [ἐμπλέκω].

Ἔμπλειος, η, ον, Ion: поеt: în локъ de ἔμπλεως.

'Εμπλεκτὴρ, ῆρος, ші

'Εμπλέκτης, ου (ὁ), înплetitorъ de първл капвлвї, (гранц:) friseur. [ші

Ἔμπλεκτὸς, ος съъ ἡ, ον свъ ὸν, îmплetitъ п'întре алteле; (fir:)înквркатъ. || (sввst:) Ἔμπλεκτον (τὸ), вnъ гелъ de пepete, міжлоквл кървia întре amîndoъ feцele este вmплътъ кв пъmîntъ, съъ moчirлъ. [ші

'Εμπλέκτρια (ἡ), fem: ал лъї ἐμπλέκτης. [din

'Εμ-πλέκω, вiit: -πλέξω, înплeteskъ чева п' întре алтъ чева; (прiп врт:) înквркъ; (прiнч: ші fir:) amestekъ. «Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις». Sкр: [de вnde

Ἔμπλεξις, εως (ἡ), = 'Εμπλοκή.

'Εμ-πλεονάζω, вiit: -άσω, амъ прisosъ în чева.

Ἔμπλεος, ші At: ἔμπλεως, ω (ὁ, ἡ), плinъ пînъ sss; (fir:) кв desъвîршipe sътълъ. [ἐν, πλέος].

'Εμπλεύριον (τὸ), distanцa dintре коaste. [ші

Ἔμπλευρος (ὁ ἡ), чел кв коaste тарї, цепene, = (ші noate греш: în локъ de) Εὔπλευρος. [ἐν, πλευρά].

'Εμ-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, плвteskъ (трагъ) înъвntрв în... 2) = 'Επιπλέω, плвteskъ пе dasвпра; (de вnde med:) прichinвieskъ pîrîitърї.

'Εμπλέως, adв: пе деплin, înвiлшъrat; кв desъвîршipe. [din

Ἔμπλεως (ὁ, ἡ), вezї ἔμπλεος.

'Εμπλήγδην. поеt: în локъ de ἐμπλήκτως. [ші

Ἐμπληγής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἔμπληκτος. [ші

Ἔμπληγος (ὁ, ἡ), бътълъ. [ἐμπλήττω].

Ἐμπλήδην adв: noet: în локъ de ἐμπλέως. [ші

Ἐμπληθής, έος (ὁ, ἡ), = ἔμπλεος. [din

Ἐμ-πλήθω, (ғъръ вііт:) sînтъ плінъ, înвіlшвгатъ de чева.

Ἐμπληκτικός, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, = (saъ греш: în локъ de) ἐκπληκτικός. 2) (nas:) чел în прітешdіе de a se ғаче...

Ἔμπληκτος (ὁ, ἡ), [ἐμπλήσσω] (dвпе zіч:) лovітъ în капъ; (прin врт:) amеţiтъ, вімітъ, smintitъ; ғвpiosъ. (vezї ші ἐμβρόντητος). [de вnde

Ἐμπλήκτως, adв: în вімірс, ғъръ rîndipe, ші чл:

Ἐμπλήμενος, noet: în локъ de ἐμπλησάμενος, saъ ἐμπλησθείς, між: (în локъ de nas:) nex: de партч: ал лвї ἐμπίπλημι.

Ἐμ-πλημμυρέω -ῶ, вііт: -ήσω, notonesкъ înъвntрв, saъ de вndева, din чева.

Ἔμπλην [ἐμπελάω], adв: noet: (кв цеn:) апроапе; кат. 2) însъ; afaръ de ... [ἐν, πλήν].

Ἐμπληξία, ші ἔμπληξις, εως (ἡ), snaїmъ; nesimцipe; smintipe, ші чл: [ἐμπλήσσω].

Ἐμ-πληρόω -ῶ, вііт: -ώσω, = Ἐμπίπλημι. [de вnde

Ἐμπλήρωσις, εως (ἡ), вмплере desъвîршітъ. (se конf: кв ἐκπλήρωσις).

Ἐμπλῆσαι, nex: 1: de inf: ал лвї ἐμπίπλημι.

Ἔμπλησις, εως (ἡ), = Ἐμπλήρωσις. [ἐμπίπλημι].

Ἐμ-πλήσσω(ττω), вііт: -πλήξω, лovеsкъ în, saъ neste чева; пъвълeskъ, isвeskъ. 2) (прin întind:) = Ἐκπλήττω, sперїй, înгpozeskъ, ші чл: (vezї ἔμπληκτος).

Ἐμπληστέος, α, ον, nosit:, ші

Ἔμπλητο, noet: în локъ de ἐνεπλήσατο, між: (în локъ de nas:) nex: ал лвї ἐμπίπλημι.

Ἐμπλοκή (ἡ), înплetipe (акт: ші nas:). «Κόμης («Τριχῶν) —». Stp: ші Skp: [ἐμπλέκω]. [de вnde

Ἐμπλόκιον (τὸ), лвкрв de гътеалъ femeiaскъ, înплetitъ în пъръ.

Ἐμ-πλύνω, вііт: -πλυνῶ, (кв dat:) спълъ чева în...

Ἐμ-πλώω, noet: Ion: în локъ de ἐμπλέω.

Ἐμ-πνείω, noet: în локъ de ἐμπνέω.

Ἐμ-πνευματόω -ῶ, вііт: -ώσω, вмплв, вмfлв чева кв вîntъ; (med:) прічinвieскъ вîntврї, fлate. [de вnde

Ἐλπνευμάτωσις, εως (ἡ), вмfлape de вîntъ; (med:) fлatъ. [ші

Ἐμπνευματωτικός, ἡ, όν, прічinвitorъ de вмfлвlврї de вîntъ; fлatosъ.

Ἔμπνευσις, εως (ἡ), însвfлape (акт: saъ nas:); (fir:) лвminape de ла Dвmnezeъ; întвsiasmъ. [ші

Ἐμπνευστικός, ἡ, όν, кape se ғаче прin (saъ ape релаціе кв) sвfлape în... «Τὸ τῆς συριστικῆς εἶδος ἐμπνευστικόν. ἐμπνέουσι γὰρ ἐν τῇ σύριγγι καὶ ἐν τῇ σάλπιγγι, καὶ οὕτω συρίζουσι καὶ σαλπίζουσι». Sхл: Dion: [ші

Ἐμπνευστός, ἡ, όν, în кape sвfлъ, saъ noate sвfла чinева; (fir:) însвfлatъ (лвminatъ) de ла Dвmnezeъ, întвsiastъ. «Ὄργανα ἐμπνευστά». Пл: înstpвminte mвsikале, кв кape кîntъ чinева прin sвfлape. [din

Ἐμ-πνέω, вііт: -πνεύσομαι, (кв dat:) însвfлв în, saъ neste чева. «Αὐλοῖς («Σάλπιγγι) ἐμπνεῖν». (vezї ἐμπνευστικός). 2) (nestp:) pesвfгв; tpъieskъ. «Ἔτι ἐμπνέοντα καὶ δυνάμενον φθέγγεσθαι». Плт: «Τῇ τέχνῃ ἐμπνεῖν». Епгр: a тръї din мештешвгвл sъъ. 3) (fir:) însвfлв, вагъ чева în mintea кvїва, (adikъ) îl îndemnъ ла чева, îl întвsiezъ. «Θάρσος ἐμπνεύσας αὐτοῖς». Ел: (ші nas:) «Ἐνεπνεῖτο τῇ μαντικῇ. Пл: (de вnde) «Τᾷ τέχνᾳ ἐμπνεῖ». Епгр: este întвsiastъ de (saъ înkinatъ ла) мештешвгвл sъъ, (прin врт:) ғаче вії чеде (dв віацъ челор) мештешвцite de dînsвл. (ші ла Лачеd:) «Ἐμπνεῖ μευ». Esix: este конpinsъ de аморвл меъ, saъ m'a atpas în аморвл sъъ. (vezї ші εἰσπνέω).

Ἐμ-πνίγω, вііт: -πνίξομαι, saъ πνιξοῦμαι, пъввшeskъ, saъ ғакъ a se пъввші чева. [de вnde

Ἔμπνικτος (ὁ ἡ), пръжітъ, saъ ғептъ în вasъ astвпатъ (în кît sъ пв pesвfле), пъввшitъ. (de вnde) «Ἔμπνικτον (se înц:) ἔδεσμα)». ввкатъ гътітъ пъввшit.

Ἐμπνοή (ἡ), [ἐμπνέω] ші

Ἔμπνοια (ἡ), însвfлape; pesвfлape. [ἔμπνοος -ους].

Ἐμπνοίησις, ιος (ά), Dop: în локъ de ἔμπνευσις.

Ἔμπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кв sвfлape, (adikъ) вів. 2) (кв цеn:) skoцъtorъ, dътътorъ de miposъ. «Μύρων ἔμπνοος». вine -mipositorъ, = Εὐώδης.

Ἐμποδίζω, вііт: -ίσω, înniedikъ; (прin întind:) пвіъ пе чinева кв пічoареле în къіъше, saъ în обезї. 2) (fir:) опreskъ, пв лasъ, пв înгъdвіъ пе чinева a ғаче чева. [din

Ἐμπόδιος (ὁ, ἡ), înniedikъtopъ; onpitopъ; (de ъnde || sъest:) Ἐμπόδιον (τὸ), = Ἐμπόδισμα. [ἐν, ποῦς].

Ἐμπόδισμα (τὸ), op ve se fave snpe (nprivinъiemte) înniedikape, saъ onpipe. [ui

Ἐμποδισμός, (ὁ), onpipe, înniedikape. [ui

Ἐμποδιστικὸς, ἡ, ὸν, ovivnъitъ, saъ nъtinvosъ a înniedika, saъ o onpi. [ἐμποδίζω].

Ἐμποδοστατέω -ῶ, viit: -ήσω, staъ în miжlokъ niedikъ. [din

Ἐμποδοστάτης, ου (ὁ), nъitopъ de (saъ stъtъtopъ) niedikъ, înniedikъtopъ, onpitopъ. [ἐμποδών, στάτης din ἵσταμαι].

Ἐμποδὼν (în lokъ de ἐν ποδῶν), adv: = Ἐν ποσί, dinaintea nivoarelor, (npin ъrm:) de niedikъ. «Ἐμποδὼν αὐτοῖς εἶναι τῆς διώξεως». Pl: sъ'i onpeaskъ din roanъ. (ui kъ aptik:) «Τὸ («Τὰ) ἐμποδών, ui Τοὐμποδὼν». Lks: niedivele, onpipile. 2) în drъmъ; (npin ъrm:) la îndemînъ. «Χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ποιοῦνται». Apst: (ui fir:) «Ἡ ἐμποδὼν παιδεία». Apst: ovivnъita, saъ de pîndъ învъцtъrъ.

Ἔμποθεν [ἔν, ποθ' (în lokъ de ποτί, Dop: =πρὸς), ἔν] kite ъna ъna, saъ ъna dъne alta, kъ amъrъntъl; saъ ъna neste alta.

Ἐμ-ποιέω -ω, viit: -ήσω, (dъne ziv: ui noet:) fakъ neva înъъntrъ, saъ între. «Πύλας πύργοις ἐμποιεῖν». Il: H. (ui în paral:) «Ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν ὕδατος». Apstf: 2) (desupe noeme) vîrъ ale mele versъrî în stpeinъ noemъ. «Τοὺς ἐμπεποιηκότας εἰς τὰ Ἡσιόδου ἔπη». Paвs: 3) (ovіv:) f. kъ (saъ mъ fakъ privinъitorъ de) a se fave, saъ a se naute neva înъъntrъ; înssflъ, zъdъrъskъ în sъfletъl kъiva oare kare simцimîntъ; (în цen:) ъnelteskъ, privinъieskъ, sъvîrшeskъ neva; (npin întind:) kreskъ. «Οὐδὲ ψυχῇ ἀξιόλογον ἐπιστήμην οὐδεμίαν ἐμποιοῦσι». Ksn: «Ἱκανὸς δὲ καὶ ἐμποιῆσαι τοῖς παροῦσιν, ὡς πειστέον εἴη τῷ ...». Ksn: «Στάσεις («Νόσον, ui vl:) ἐμποιεῖν». Pl: «Ἐὰν ἀναπαύσηται, ὄνομα καταλείψει, καὶ ἐὰν ἐμμείνῃ, ἐμποιεῖ αὐτῷ». Skp: (Sipax: 39. 11.) «Οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ». Skp: (Sipax 42, 17) n'a înssflat sfinцilor.... [de ъnde

Ἐμποίησις, εως (ἡ), înfacere; înssflape; nprivinъipe; (npin întind:) înprъdъvinatъ oviveiъ (D: Kas: ΛZ. ιϐ'.). ||ui

Ἐμποιητικὸς, ἡ, ὸν, (kъ цen:) îndemînatikъ a privinъi, a înssfla, saъ a întъpita, ui vl:

Ἐμ-ποικίλλω, viit: -ιλῶ, înnestpiцezъ, =Ἐμπάσσω.

Ἐμποίνιμος (ὁ, ἡ), (ui adv:) -ίμως.=kъ

Ἐμποίνιος (ὁ, ἡ), noet: vpednikъ de osîndit. [ἐν, ποινή].

Ἔμποιος (ὁ, ἡ), nъrtaшъ de kalitate. [ἐν, ποιός].

Ἐμπολαῖος, α, ον, nervцъtoreskъ, saъ atinгъtorъ de nerouъ. «Ἑρμῆς ἐμπολαῖος». Apstf: natponъ al nerouъlui. [ui

Ἐμπολάω (saъ Ἐμπολέω)-ῶ, viit: -ήσω, (nex: ἠμπόλησα, tpe: de kъ: ἠμπόληκα, saъ ἐμπεπόληκα) mъ nerouezъ; (npin întind:) kъштirъ, dovîndeskъ; (fir:) trъdaъ, vînzъ. «Οὐδέπω οὐδ' ὁβολὸν ἐμπεπολήκαμεν». Lъv: «Κεῖτις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων, ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν». Apstf: (ui miж:) «Βίοτον πολὺν ἐμπολέοντο». Od: O. (mi fir:) «Ἆρ' ἠμπόλησαι». Sof: te aï trъdat. 2) (npin întind:) nevpeskъ vine saъ rъъ. «Κάλλιον ἐμπολῆσαι». Iпkp: [ἐμπολή].

Ἐμ-πολεμέω -ῶ, viit: -ήσω, (kъ dat:) mъ pesvoieskъ înъъntrъ ъndeva.

Ἐμπολέμιος, ui

Ἐμπόλεμος (ὁ, ἡ), pesvoieskъ, saъ pesvoïnikъ; (în цen:) de întrevъinцat saъ afiatъ în pesvoiъ. «Τοῖς ἐμπολεμίοις θεοῖς ἱερωμένον». D: Kas: «Ἐμπολέμιον σύνθημα παραγγείλαντος». D: Kas: [ἐν, πόλεμος].

Ἐμπολεύς, έως (ὁ), noet: nervцъtorъ, saъ kъmpъrъtorъ. Ἀκτίτα καλαμευτὰ, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας, καί με λάθ' εὔαρχον πρώϊον ἐμπολέα». Enгp: [din

Ἐμπολὴ (ἡ), =Ἐμπόλησις, ui ἐμπόλημα. 2) (npin întind:) lokъl, ъnde vînzъtorii nъn vanii din vînzape (tъrv: vektemea). «Τίς ἀνέτρεψε τῆς βαλανευτρίας τὴν ἐμπολήν». Lv:

Ἐμπόλημα (τὸ), ovіektъ (saъ pezvlatъ) de nerouъ, (adikъ) marîъ de (saъ kîштirъ din) vînzape. [ui

Ἐμπόλησις, εως (ἡ), nerouape; vînzape de mъrfi. [ui

Ἐμπόλητος (ὁ, ἡ), nerouatъ (kъmpъratъ, saъ vindъtъ); (fir:) trъdatъ. [ἐμπολάω].

Ἐμ-πολίζω, viit: -ίσω, konpinzъ neva înъъntrъ (de kontъrvl) orawlъi. [ἐν, πόλις]. 2) (astpon:) notriveskъ ne noldъ. (vezi ui ἐναξονίζω). [ἐν, πόλος].

Ἔμπολις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: vel din (lokъitorъ de) orawъ, vetъцeanъ. [ἐν, πόλις].

Ἐμ-πολιτεύω, viit: -εύσω, vetъцeneskъ ne vinева. || (miж: kъ dat:) sîntъ vetъцeanъ, awъ drentъrî de vetъцeanъ; (npin ъrm:) iaъ narte în trevile politive a le

ънъї statъ; (în цеп:) trъieskъ **între oamenї**. [din

'Εμπολίτης, ου (ὁ) = 'Έμπολις.

'Εμπολόωντο, поеt: (къ. întrepъn: de o) în локъ de ἐμπολῶντο, 3: îm: neps: de miж: прел: ал лъї ἐμπολάω.

'Εμ-πομπεύω, viit: -εύσω, (къ dat:) mъ portъ kъ kipъ înrîmfatъ, mъ înrîmfezъ, mъ fъleskъ în чева.

'Εμ-πονέω -ῶ, viit: -ήσω, (къ dat:) o·steneskъ (mъ îndeletnîveskъ) în чева. [de ънde

'Εμπόνημα (τὸ), **obiektъl, saъ pesъlatъl okъpaцii.**

'Έμπονος (ὁ, ἡ), = 'Επίπονος, **osteniчosъ.** 2) **obiчnъilъ la (izvitorъ de) ostenealъ.**

'Εμπορεία (ἡ), = 'Εμπορία. [ші

'Εμπορεῖον (τὸ), = 'Εμπόριον, **lokъ de negoцъ (skelъ).** [ші

'Εμπόρευμα (τὸ), **obiektъ (fantъ, marfъ,** ші чл) **de negoцъ.** [din

'Εμπορεύομαι, viit: -εύσομαι, **noet: kъlъtoreskъ; mъ dъkъ ънdeva.** «Ὅστις γὰρ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται». Esp: 2) **(obiч:) ънvalъ (saъ transportъ чева) ka negъцъtorъ;** (în цеп:) **mъ negъцъtoreskъ.** «'Εμπορευόμενος εἰς Πόντον». **Xionъ în epistol:** «'Ενεπορεύοντο καμήλοις τὸν 'Ινδικὸν φόρτον». Stp: 3) **lъkrezъ, ънelteskъ** чева **viklenemte supe amъцipe nentrъ nevinstitъ** kîштirъ. «Πλαστοῖς λόγοις ἐμπορευόμενος». **Plv: [deънde**

'Εμπορευτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Εμπορικός.

'Εμπορία (ἡ), **negoцъ, ші kalъtopie în-tr' achevsta** (ṕpînч: ne mape). 2) obiektъ de negoцъ, marfъ, ші чл: = 'Εμπόρευμα. [ші

'Εμπορικὸς, ἡ, ὸν, **negъцъtoreskъ.** «Διήγγημα ἐμπορικὸν». **(fir:) Apstf: noveste minчinoasъ.** 2) **îndeletnicitъ, saъ îndemînatikъ la negoцъ.** [ші

'Εμπόριον (τὸ), **lokъ** de negoцъ (ші mai kъ **seamъ lînгъ mape**), **skelъ, piaцъ, ші** чл:. **(iar pṙinч: nevt: ал лъї**

'Εμπόριος (ὁ, ἡ), = 'Εμπρικὸς. ‖ «Τὰ ἐμπόρια». **Aks: mъrfile, obiektele de negoцъ.** [din

'Έμπορος (ὁ, ἡ), (pṙinч: **ші noet:**) **kъlъtorъ** (ne stpeinъ korabie); **(în цеп:) voinicorъ. 2) (obiч: ші maї noъ) negъцъtorъ (pṙinч: ne mape). 3) (pṙin întind: saъ greш:)** = 'Εμπειρος. «'Έμπορος κακῶν». **Esxl:**

'Εμ-πορπάω(ἐω)-ῶ, viit: -ήσω, **înkeiъ kъ** katapamъ, saъ kopkъ, (Franц:) arpaїъ; ‖ **(nas: npin întind:) mъ înbrakъ kъ xaїnъ (maї kъ seamъ înkeiatъ la ъmerї)** «'Ενεπορπέατο εἵματα». Ep: [de ънde

'Εμπόρπημα (τὸ), **xaїnъ, (pṙinч: înkeiatъ la ъmerї).** (bezї ші ἐμπερόνημα).

'Εμ-πορπόω -ῶ, viit: -ώσω, = 'Εμπορπάω.

'Εμπόρφυρος (ὁ, ἡ), **nъrtъtorъ** de (saъ **îmbrъkatъ** kъ) **porfirъ.** 2) **kape bate în faцa porfireї,** = 'Υποπόρφυρος, **roшietikъ.** [ἐν, πορφύρα].

'Έμποτος (ὁ, ἡ), **de bъbt.** [ἐν, ποτός].

'Έμπουσα, [ἐμπὶς] ης, (ἡ), **staxie, fantomъ** (femeiaskъ, **ce se tpimitea de Ekata, ші se kpedea, kъ sъue sînцele prъnчilor);** (npin întind:) **fermekъtoare;** (în Apstf:) = 'Ονοσκελὶς, **ші 'Ονοκώλη (fiind kъ se zivea, kъ ape ънъ pičorъ de mъgarъ, ші alъl de aramъ).**

'Εμπρακτικὸς, ἡ, ὸν, **ші**

'Έμπρακτος (ὁ, ἡ), **lъkrъtorъ, aktivъ; înfiinцatъ, adevъratъ.** [ἐν, πράττω]. [de ънde

'Εμπράκτως, adv: **kъ aktivitate; în fantъ.**

'Εμπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), **noet: arъtosъ în чева, notpivitъ.** [din

'Εμ-πρέπω, (fъrъ viit) **sîntъ arъtosъ,** saъ **deosevitъ (stpълveskъ) în чева;** (în a 3: neps:) **îmї шade vine, mъ fave mai frъmosъ.** «'Εμπρέπειν τῇ φωνῇ (τοῦ Ἀλκιβιάδου) τὴν τραυλότητα». **Il:** «'Εν τῷ πευθίμῳ σχήματι δεινῶς ἐνέπρεπε». D: **Kas:**

'Εμ-πρήθω, viit: -πρήσω, = 'Εμπίπρημι. 2) **ънflъ чева (kъ sъflare)** «'Εν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον». Il: A. [de ънde

'Έμπρησις, εως (ἡ), [ші

'Εμπρησμὸς (ὁ), apdepe. [ші

'Εμπρηστὴς, οῦ (ὁ), **arzъtorъ, dъlъtorъ de fokъ.**

'Εμ-πρίω, viit: -πρίσω, skrîшneskъ dinцii (ka ferъstrъvl); stpînrъ (taiъ) **kъ dinцii, mъшkъ;** (fir:) **vstvrъ.** «Σίνηπι ἐμπρίον». Nik: «Σφυγμὸς ἐμπρίων». **Gal: penede. 2)** taiъ **kъ** ferъstrъvl чева **înъънtrъ·** «Πρίονι χρὴ χαρακτῷ ἐμπρίειν αὐτίκα τὸ ὀστέον». Ikp:

'Έμπροσθεν, **noet: în локъ de** ἔμπροσθεν.

'Εμπρόθεσμος (ὸ, ἡ), (**ші adv:**) -θέσμως, **чел ce fače чева, saъ se fače în** (nъ neste) **terminvl nъsъ.** [ἐν, **προθεσμία**].

'Εμπρούιμος, **ші**

'Έμπροτικος (**ὸ, ἡ**), **konpinsъ** (**datъ**) **în** чеде de **zestpe. 2) înzestpatъ.** [ἐν, **προίξ**].

'Εμ-προ-μελετάω -ῶ, viit: **ήσω, meditъ (mъ denpinzъ la) чева maї 'nainte de întpenpindepe.**

'Έμπροσθα, adv: **Dop: saъ Eol:, ші**

'Έμπροσθε, noet: **în локъ de ...**

Ἔμπροσθεν [ἐν, πρόσθεν], adв: (лок:) înainte; (desпre mișkare) înainte; (ші timп:) маї 'nainte. «Πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίαις τοῦ πολέμου». Пл: «Ἔμπροσθέν τινος τάττεσθαι». Плт: а ковîрші пе чіпева. «Ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων». Dm: а апвка înainte, (ші прin врш:) а diріжа лвкрвріле dвпе кввііпцъ. (ші кв aptik:) «Τὸ («Τὰ») ἔμπροσθεν», Лкs: naptea чea dinainte, faца. «Εἰς τὸ ἔμπροσθεν». Лкs: înainte. «Οἱ ἔμπροσθεν». Лкs: чеї de маї 'nainte; saв чеї шарї. «Ἂν τῶν ἔμπρεσθεν ἀναμνησθῶμεν, ἐν οἷς ἐλέγομεν». Гал; ші (desпre вііт:) »Ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἀκριβέστερον εἰρήσεται». Цец: [de вnde

Ἐμπροσθίδιος, α, ον, noet: în локъ de

Ἐμπρόσθιος (ὁ ἡ), de dinainte. [de вnde

Ἐμροσθίως adв: în naptea de dinainte.

Ἐμπροσθόκεντρος (ὁ, ἡ), (insектъ) кв волдвл, saв аквл dinainte (iap пв înapoї). [ἔμπροσθεν, κέντρον].

Ἐμπροσθότους, οδος (ὁ ἡ), чел кв faца пічоарелор înaintea челвї че вede, (adікъ) чел че вine, saв este de faцъ. (înпр: de ὀπισθότους). [ἔμπροσθεν, ποῦς].

Ἐμπροσθοτονία (ἡ), (med:) внъ гелъ de snasmъ, че întinde (înковоaie) трвпвл sпре înainte, emпpostotonie. [ші

Ἐμπροσθοτονικὸς, ὴ, ὸν, свпквъ ла (saв atinгъторъ de) emвpostotonie. [din

Ἐμπροσθότονος (ὁ, ἡ), întinsъ (înковоiatъ) sпре înainte. || (sквst:)=Ἐμπροσθοτονία. «Τὴν μὲν γὰρ τοῦ νοσέοντος κατόπιν ἀνάκλησιν ὀπισθότονον καλέομεν, ἐμπροσθότονον δὲ, ἤν εἰς τοὔμπροσθεν καμπύλληται ἄνθρωπος ἐπὶ τοῖσι πρόσθεν νεύροισι». Apet: [ἔμπροσθεν, τόνος].

Ἐμπροσθουρητικὸς, ὴ, ὸν, каре 'ші faче вдвл пе dinainte (характерistікъ ал вnор патрвпеde). [ἔμπροσθεν, οὐρέω].

Ἐμπροσθοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), въzвтъ пе dinainte (înпр: de ὀπισθοφανής). [ἔμπροσθεν, φαίνω].

Ἐμπρόσωπος (ὁ, ἡ), (кв dat:) чел че se aflъ în faца квїва. [ἐν, πρόσωπον].

Ἔμπρωρος (ὁ, ἡ), чел кв прва прїінчоазъ (în скопвл плвtірїї). [ἐν, πρώρα].

Ἔμπτυσις, εως (ἡ), сквїпаре în faцъ. [ші

Ἔμπτυσμα (τὸ), сквїпатъ арвпкатъ асвпра квїва. [ші

Ἐμπτυσμὸς (ὁ), = Ἔμπτυσις. [din

Ἐμ-πτύω, вііт: -πτύσω, (кв dat:) сквїпъ пе чіпева în faцъ.

Ἔμπτωσις, εως (ἡ), къdере în, saв пеste чева; пъвълire în... 2) întîmпларе. [ші

Ἔμπτωτος (ὁ, ἡ), каре кade în чева; (fir:) каре вine din întîmпларе. [ἐμπίπτω].

Ἐμπυελίδιον (τὸ), dim: ал лвї...

Ἐμπιελὶς, ἴδος, (ἡ), (машin:) гакръ, în карѐ se înвîрteште квівл, saв шврвнвл. [ἐν, πύελος].

Ἐμπυέω -ῶ, вііт; -ήσω, мъ преfакъ în пвроіъ; amъ, saв fакъ (прinч: înъвntръ) апostemъ. [din

Ἐμπύη (ἡ), = Ἐμπύησις, [ἐν, πύον].

Ἐμπύημα (τὸ), вmfлътъръ пвроіоasъ, апostemъ (прinч: înъвntрікъ). [ші

Ἐμπυηματικὸς, ὴ, ὸν. прічінвіторъ de, (saв свпвсъ ла) апostemъ. [ші

Ἐμπύησις, εως (ἡ), îmпвроіере, formaре de апostemъ (прinч: în чеде dinъвntрв). [ші

Ἐμπυητικὸς [ἐμπυέω], ші

Ἐμπυϊκὸς, ὴ, ὸν, =Ἐμπυηματικὸς. [ші

Ἐμπυίσκω, вііт: -πυήσω, înпвроіezъ; (ші nestр:) мъ вmплъ de пвроіъ. (вezї ἐμπυέω). [ἔμπυος].

Ἐμ-πυκάζω, вііт: -άσω, noet: асквnzъ, акоперъ чева în чева. «Νόος οἱ ἐμπεπύκασται». Mosx: este асквnsъ ла minte, (прin врm:) вікleanъ, saв adînkъ.

Ἐμπύλιος (ὁ, ἡ), noet: чел че stъ în поuртъ (de орашъ, ші чл:). [ἐν, πύλη].

Ἐμπυνδάκωτος (ὁ, ἡ), чел кв fвndъ, saв скавnъ. [ἐμπυνδακόομαι].

Ἐμ-πυόομαι -οῦμαι, вііт; -ωθήσομαι, мъ înпвроіezъ. [din

Ἔμπυος (ὁ, ἡ), înпвроіatъ; пътimашъ de апostemъ пе dinъвntрв. [ἐν, πύον].

Ἐμπυρεία (ἡ), = Ἐμπυρία.

Ἐμπύρετος (ὁ, ἡ), пътimашъ de (saв însoцitъ кв) fpiгврї. [ἐν, πυρετός].

Ἐμπύρευμα (τὸ), апpindepe, apdepe; înкълzіpe; гътipe de вжкate. 2) fокъ înвълітъ, saв op че слвжеште de аццîцat fокъл; (fir:) прічінъ ръmasъ sпре întърîtape. 3) (pap) гвstъ, saв miposъ de вжкate apse. [din

Ἐμ-πυρεύω, вііт: -εύσω, аццîцъ, fакъ fокъ; (fir:) апpinzъ, înкъражezъ, întвsiezъ. 2) înкълzeskъ. 3) кокъ, fpirъ în sпzъ. 4) înвълeskъ fокъ пentрв аццîцat. «Ἐμπυρεύεσθαι δ' ἀρίστη συκῇ καὶ ἐλαίᾳ». Tfp: [ші

Ἐμπυρία (ἡ), чea прin fокъ (saв жертfe) ґічіре. 2) жвръmîntъ fъкътъ пе fокъл жертfeї. [ἔμπυρος].

Ἐμπυρεύτης, ου (ὁ), noet: каре калкъ, saв stъ în fокъ. (enit: ал пipostiї, ші чл:). [ἐν, πῦρ, βαίνω].

'Εμπυρίζω, вiit: -ίσω, апpinzъ, apzъ de totъ. [ші

'Εμπύριος (ὁ, ἡ), înfокatъ, апpinsъ de totъ. [ἔμπυρος].

'Εμπυρισμὸς (ὁ), =='Εμπρησμός, apdepe. [ἐμπυρίζω].

'Εμπυρίως, adв: прin fокъ. [ἐμπύριος].

'Εμπυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), aseшънatъ кв fокъ (ка fоквл). [ἐν, πῦρ, εἶδος].

'Έμπυρος (ὁ, ἡ), înfокatъ, апpinsъ de totъ; кape apde, saъ se apde; (med:) пътimашъ de fpiгврї; (iap прinч:) «'Έμπυρα (se înц: ἱερὰ, saъ σήματα)». Sof: Евр: ші Пînd: чea прin fокъ жertfъ, ші гічipe, ші жвpape. [ἐν, πῦρ].

'Εμπυροσκόπος (ὁ, ἡ,=Θυοσκόπος, гічitorъ din въгarea de seamъ a fоквлуї жertfелор. [ἐν, πῦρ, σκοπός].

'Εμπυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, ='Εμπυρίζω.

'Εμ-πυρρίχιζω, вiit: ίσω, ='Εμπομπεύω.

'Έμπυρρος (ὁ, ἡ), пвцin кат рошв. [ἐν, πυρρός].

'Εμ-πυρσεύω, вiit: -εύσω, ='Ελλάμπω.

'Εμπύρωσις, εως (ἡ), апpindepe, înfокape. [ἐμπυρόω].

'Εμ-πутiáζω, вiit: -άσω, пвiъ кeaгъ în (înкeгъ) лante.

'Εμπωλάω, ἐμπώλημα, ἐμπώλησις, греш: în локъ de ἐμπολάω, ші чл:

'Εμὺς, saъ ἑμὺς, -ύδος (ἡ), вроаскъ цestoasъ de апъ; (iap maї кв seamъ) коажа dene snateле еї, (tвpч:) вага.

'Εμφαγεῖν, nex: 2: de înf: ал (neînтp:) ἐμφάγω, мъпînкъ, înввкъ прinit ші пвцin. «Οἱ δ' ἐκέλευον αὐτοῖς ἐμφαγοῦτιν, ὅ,τι δύναιντο, ἥκειν». Ksn: [bezї ші ἐμπίνω].

'Εμ-φаiдрύномаι, вiit: -υνθήσομаι, мъ înвeселескъ în, saъ пentpв чева.

'Εμ-φаίνω, вiit: -ανῶ, (nex: ἐνέφηνα, ші чл:) арътъ чева (înfъцішezъ кіпвл квїва, ші miж: saъ uas: мъ въzъ) în чева. «Τὰ ἐν τῷ ὕδατι ἐμφαινόμενα». Apst: 2) (fir:) daъ de faцъ, fакъ квnoсквtъ, dовedeскъ; (în a3: neps:) se пape, seamъпъ. «'Εμφαίνει οὕτως ἔχειν». Кев: «'Εμφαίνει γὰρ (ὁ οἶνος) ὡς ἐμμεμιγμένου αὐτῷ ἑτέρου». At: (ші ел:) «'Εμφαῖνον τῆς σμύρνης (se înц: ὀσμήν). Dskp:

'Εμφάνεια (ἡ), înfъцішape, арътape. 2) вedenie. [din

'Εμφανὴς [ἐμφαίνω], έος (ὁ, ἡ), въzвtъ în чева; saъ арътъторъ de чева înъвntpв în sine; (прin вpm:) лвчiosъ ка оглinda. «'Εμφανῆ καὶ λεῖα». Плт: (bezї ші διαφανής). 2) (прin înтind:) de faцъ въzвtъ, saъ înвedepatъ. «Ὅψις ἐνυπνίων ἐμφανής». Esxл: (bezї ші ἐναργής). «'Εμφανῶν κατάστασις». Petp: чea прin пекontestaвіle apгвmente ші semne dовedipe. «'Εκ τοῦ ἐμφανοῦς, în локъ de ἐμφανῶς. 3)='Επιφανὴς, însemnatъ, глopiosъ. «Ἄμασις ἀνὴρ ἐμφανὴς Αἰγύπτιος». Diod: [de вnde

'Εμφανίζω, вiit: -ίσω, înfъцішezъ, apътъ de faцъ. [de вnde

'Εμφάνισις, εως (ἡ), ші

'Εμφανισμὸς, (ὁ), înfъцішape (акt: ші nas:), dape de faцъ. [ші

'Εμφανιστικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosъ, saъ контpіввitorъ ла înfъцішape, арътape, ші чл: (petp:) întinъpitorъ, екsакt арътътorъ de овіектвл арътatъ, penpesintativъ, emfantikъ, ='Εμφαντικός.

'Έμφανσις, εως (ἡ); ='Έμφασις.

'Εμ-φαντάζομαι, вiit: -φαντασθήσομαι,= 'Εμφαίνομαι, мъ въzъ, мъ арътъ în чева ка în оглindъ. 2) îmї înкіпвieskъ чева în imaцinaцie.

'Εμφαντικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = 'Εμφατικός, emfantikъ. [ἐμφαίνω].

'Εμφανῶς, adв: кв totвл înвedepat. [ἐμφανής].

'Έμφασις, εως (ἡ), penpesintaцie, înfъцішape (акt: ші nas:); înfігвpape de овіекte în оглindъ, ші чл: (de вnde) апapiцъ (арътape de чeca че пв este, чі se пape пвmaї, ка квm ap fi). «'Έμφασιν ποιῶν, ὡς ші чл:». Плв: 2) (petp:) emfasъ (кînd zічepe, saъ fpasъ ne dъ a înцeлeце maї мвлт de кît чeea че екsпpімъ, ші innpesia провenitъ dintp' aчeasta). [ші

'Εμφατικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, (прinч: λόγος, кввînтв) însemnътorъ de maї мвлтъ de кît чeea че eskпpімъ, emfantikъ. (bezї ші ἐμφανιστικὸς). [ші

'Έμφατος (ὁ, ἡ), zisъ, арътatъ кв emfasъ. [ἐμφαίνω].

'Εμφέρεια (ἡ), asemъпape. [din

'Εμφερὴς, έος (ὁ, ἡ), (кв dat:) asemъпatъ кв... [din

'Εμ-φέρω, вiit: ἐνοίσω, (nex: ἐνήνεγκα, ші чл:) dвкъ, каръ чева înъвntpв. «Εμφερόμενος ἐν πελάγει». Fлstp: (bezї ші ἐμφορέω). 2) adвкъ de faцъ, арътъ; (прin înтind:) мвstpezъ, daъ пeste nasъ, пomenind чева de пonosъ. «Οὕς αἰὲν ἐμφέρεις σύμοι φόνους πατρῴους, ἐξονειδίζων πικρῶς». Sof: (bezї ші προσφέρω). 3) кат seamъпъ, кат adвкъ.

'Εμφερῶς, adв: asemъпat. «'Εμφερῶς ἔχω τινί». Лкs: seamъпъ кв... [ἐμφερής].

Ἔμφθαρτος (ὁ, ἡ), din sine sъпъsъ ла stpikъчiзne. [ἐμφθείρομαι].

Ἐμ-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, ворбeскъ înъъntpъ, прea înчet.

Ἐμφθορὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de ἔμφθαρτος.

Ἐμ-φιληδονέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Ἐμ-φιληδέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ îndълческъ, мъ înвeселескъ în чева; къ плъчере петрекъ ъndeва.

Ἐμ-φιλοκαλέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) îmĭ арътъ simцipea de fpъmosъ, saъ de ъпъл гъstъ în чева.

Ἐμ-φιλοπονέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ îndелетniчeskъ къ мълтъ ostenealъ ла вре ъnъ лъкръ.

Ἐμ-φιλοσοφέω -ῶ, biit: -ήσω, filosofeскъ în (tpaктezъ filosofeшte) чева. [dc ъnde

Ἐμφιλοσόφημα (τὸ), обiектъ de filosofiкъ tpaктaцie, saъ teopie.

Ἐμφιλόσοφος (ὁ, ἡ), конpinzътopъ de filosofiчe npinчine. [ἐν, φιλόσοφος].

Ἐμ-φιλοτεχνέω ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) мъ înтелетniчeскъ къ stъpъinцъ ші amвiцie întp' o indъstpioasъ лъкpape.

Ἐμ-φιλοχωρέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) къ мълцъmipe петрекъ întp' ънъ плъкътъ локъ.

Ἐμ-φλάω (Ion: în локъ de ἐνθλάω) -ῶ, biit: -φλάσω, stpiвeскъ, saъ fъpîmъ чева în, saъ neste чева.

Ἐμ-φλεβοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiъ adînк вîna; saъ iaъ sînцe din вînъ.

Ἐμ-φλέγω, biit: -φλέξω, daъ fokъ, anpinzъ, apzъ.

Ἔμφλοιος (ὁ, ἡ), конpinsъ în коажъ; [ἐν, φλοιός].

Ἐμφλοιοσπέρματος (ὁ, ἡ), (вot:) чел къ sъmînцa în коажъ. [ἔμφλοιος, σπέρμα].

Ἔμφλοξ, ογος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de ἔμπυρος, înflъкъpatъ. [ἐν, φλόξ].

Ἐμ-φοвέομαι, biit; -ήσομαι, sîntъ ...

Ἔμφοβος (ὁ, ἡ), конpinsъ de fpikъ. [ἐν, φόβος].

Ἐμ-φονεύω, biit: -εύσω, (къ dat:) omopъ пе чinева înъъntpъ.

Ἐμφόρβιον (τὸ), (se înц: τέλος) плaiъ пentpъ пъшъne de вite. (iap npinч: nexт: ал лъї...

Ἐμφόρβιος (ὁ, ἡ), поеt: (къ цen:) pozътopъ, прънъditopъ. «Νόσου ἐμφόρβια (se înц: φάρμακα.)». Nik: леакърї stîpnitoape de вoалъ. [ἐν, φέρβω].

Ἐμ-φορβιόω -ῶ, biit: -ώσω, пъiъ în гъpa вiteї, saъ a глaвtistълъї кънъstpъ. [ἐν, φορβιά, вezї zivepea].

Ἐμ-φορέω -ῶ, biit: -ήσω,= Eἰσφορέω, каръ ші вагъ înъъntpъ чева. (nas:) «Κύμασιν ἐμφορέοντο». Od: M. se înninцeaъ de валърї. (вezї ші ἐμφέρω, ші διαφέρω) || (овiч: miж: къ цen:) îmĭ înкаркъ nînteчеле, мъ înвъївezъ de чева; (npin întînd: ші fir:) doвîndeскъ чева къ îndestълape. «Ἐνεφορεῦντο τοῦ μαντηίου». Ep: [de ъnde

Ἐμφόρησις, εως (ἡ), кърътъръ, saъ гръmъdipe de чева înъъntpъ; (fir:) съцioasъ doкîndipe de вре ънъ лъкръ.

Ἔμφορτος (ὁ, ἡ), înкъркатъ (плinъ) de чева. [ἐν, φόρτος].

Ἔμφραγμα (τὸ), înгръditъръ; astъпътъръ (sпpe onpipe). [ші

Ἐμφραγμὸς (ὁ), = Ἔμφραξις. 2) = Ἔμφραγμα. [ші

Ἐμφρακτικὸς, ὴ, ὸν, пътinчosъ a înкide, a astъпa, (med:) înкъitopъ. [ші

Ἔμφρακτος (ὁ, ἡ), înгръditъ; astъпatъ; înкisъ. [ші

Ἔμφραξις, εως (ἡ), înгръdipe; astъпape; (med:) înкъitъръ. [din

Ἐμ-φράσσω (ττω), biit: -φράξω, înгръdeскъ, astъпъ вine; вîpъ чева înъъntpъ ка astъпъшъ. «Ἐμφρασσομένη ἡ πόα ἁρμόζει πρὸς τὰς ἐκ μυκτήρων αἱμορραγίας». Dskp:

Ἐμφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ (saъ îmĭ вiъ) în minцi. [ші

Ἐμφρονώδης, εος (ὁ ἡ), кape seamъnъ a (se поaptъ ка, saъ este потpiвitъ ла) înцелептъ, mintosъ. [ші

Ἐμφρόνως, adв: къ minte, înцелепцeште. [ἔμφρων].

Ἐμ-фpoурέω -ῶ, biit: -ήσω, stpeжвieскъ înъъntpъ. [din

Ἔμφρουρος (ὁ, ἡ), stpeжвitopъ înъъntpъ. 2) конpinzътopъ de (saъ îndatopatъ a авea înъъntpъ) stpeaжъ. (înnpot: de ἄφρουρος). «Τῶν Μηθυμναίων ἐμφρούρων ὄντων τῶν Ἀθηναίων». Tъч: «Ἐμφρούρους τὰς πόλεις ποιεῖν». Dm: 3) (къ dat:) înкisъ înъъntpъ în чева. «Ἔμφρουροι τῷ ταύρῳ». Fал: [ἐν, φρουρά].

Ἐμ-φρύγω, biit: -φρύξω, пръжeскъ în чева.

Ἔμφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел în mînцi; mintosъ, înцелептъ. «Ἔμφρων γίνομαι (καθίσταμαι)». Sof: îmĭ вiъ în minцi, saъ în sinemi. [ἐν, φρήν].

Ἐμφυὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἔμφυτος.

Ἐμφύλιος, (ὁ, ἡ), ал seminцii, ал neamълъї; пътînteanъ; pъdъ, saъ de pъde. (npinч:) «Πόλεμος — ». pesвoiъ întpe ко-

naționalî, komnatpioțî, ши чл:. [ἐν, φυλή].

Ἐμ-φυλλίζω, viit: -ίσω, алtoieskă nomă în fрănzъ. (vezî ши ἐνοφθαλμίζω). [de вnde

Ἐμφυλλισμὸς (ὁ), алtoipe.

Ἔμφυλλος (ὁ, ἡ), чел кă fрănze, înfрănzită. [ἐν, φύλλον].

Ἔμφυλος (ὁ, ἡ), = Ἐμφύλιος.

Ἐμφῦναι, nex: 2: ал лăї ἐμφύομαι.

Ἐμ-φύρω, viit: φυρῶ, frъmîntă, (amestecă) чева în, saă kă алtă чева.

Ἐμ-φυσάω -ῶ, viit: -ήσω, săflă în, saă neste чева; (npin întind:) săflînd vară înъăntрă; (npin вpm:) вmflă; (Тлц:) însăflă. [de вnde

Ἐμφύσημα (τὸ), însăflътъръ, saă aeră vîpîtă înъăntрă npin însăflape (npinч: între пиеле ши карне); (de вnde med:) чea dintр' aveasta вmflътъръ. [ши

Ἐμφύσησις, εως (ἡ), însăflape, săflape înъăntрă, saă neste чева; (Bisep:) = Ἔμπνευσις; (med:) = Ἐμπνευμάτωσις, вmflътъръ a maţelor.

Ἐμ-φυσιόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, (fir:) mъ вmflă, mъ înrîmfezъ, mъ mîndpeskă.

Ἔμφυσις [ἐμφύω]. εως (ἡ), nauштepe (акт: saă nas:) înъăntрă în чева. 2) лinipe (акт: saă nas:) stрînsъ de чева. «Στομάτων ἔμφυσις». Esxл: măшkape.

Ἐμφυτεία (ἡ), ши

Ἐμφύτευσις, εως (ἡ), însădipe. [din

Ἐμφυτεύω, viit: -εύσω, (kă dat:) însădeskă; înaлtoieskă; înfiră tape; înpădъчinezъ; (fir) întinъpeskă în minte (npin înвъцътъръ, ши чл:). [din

Ἔμφυτος (ὁ, ἡ), însădită; înaлtoită. 2). (овіч:) din natъръ însemънатă (fipeskă). «Ἡ ἔμφυτος τοῦ ζῆν ἐπιθυμία». Dm: [din

Ἐμ-φύω, viit: -ύσω, fakă a se nauшte чева în чева; însăflă. «Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν». Od: X. ‖ (miж:): ἐμφύομαι, viit: ἐμφύσομαι, (nex: ἐνέφυν, tpe: de kă: ἐμπέφυκα) (kă dat:) mъ nєskă (pesърă) în чева. «Τρίχες κρανίῳ ἐμπεφύασι». Sof: (ши fir:) «Φθόνος ἀνθρώπῳ ἐμφύεται». Ep: este natърaлă în omă. (de вnde 2) (npinч: în tp: de kă: ши nex:) sîntă лinită (atît de tape, ka kвm aшї fi înpădъчinată în чева); (fir:) mъ лipeskă (mъ алътърă) пе лînгъ чinева. «Ἔχετο ἐμπεφυυῖα». Iл: A. «Ἀγαπητῶς ἐμφύεσθαί τινι». Пл: (ши desпърц:) «Ἐν δ' ἄρα οἱ φῦ χειρί». Iл A. 'л a stрîns de mînъ. «Ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες». Om:

Ἐμ-φωλεύω, viit: -εύσω, (kă dat:) sîntă înkăїbată вndeвa; (fir:) staă askвnsă (ka feapa în вizвina sa) înъвntрă în чева.

Ἔμφωνος (ὁ, ἡ), чел че din natъръ ape глasă (înпр: de ἄφωνος). 2) = saă греш: în локă de) Εὔφωνος, kă вănă, sonopă глasă. [ἐν, φωνή].

Ἐμφώτειος (ὁ, ἡ), (лц:) лвminosă. (de вnde). «Ἐσθὴς — ». Bisep: алва хаїнъ, че пвртаă кіемаţії în челе dintîї зиле a ле вotezвлвї лор. [ши

Ἐμ-φωτίζω, viit: -ίσω, = Ἐλλάμπω. [ἐν, φῶς.].

Ἐμ-ψάω, viit: -ήσω, шterpă чева în, saă пе чева. «Χεῖρας ἐνιψήσασθαι». Кал: (vezî ши Eісмάссω).

Ἐμ-ψηφίζω, viit: -ίσω, întpenвmърă, înшiră.

Ἐμ-ψιθυρίζω, viit: -ίσω, шoпteskă чева în вpекea kвїва; saă zikă înrînat чева kътре алţії.

Ἐμ-ψοφέω -ῶ, viit: -ήσω, (kă dat:) tponkънeskă, fakă вromotă în чева. [din

Ἔμψοφος (ὁ, ἡ), вromotosă. ‖ (neвt:) ἔμψοφα, în локă de adв: kă вromotă. [ἐν, ψόφος].

Ἐμψυκτικὸς, ἡ, ὸν, pekopitopă. [ши

Ἔμψυξις, εως (ἡ), pечipe, pekopipe. [ἐμψύχω].

Ἐμψυχία (ἡ), însăfleцitate. [din

Ἔμψυχος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, ввперл: -ότατος) însăfleцită (înпрot: de ἄψυχος); (npin întind:) віă, kape înkъ pesăflъ; ши fir: desпpe indвstpioase лвkрвpi віоіă. [ἐν, ψυχή]. 2) = (saă греш: în локă de) ἔμψυχρος. [ἐν, ψύχος].

Ἐμψυχοφαγία (ἡ), mînkape de (хрънipe; kă) însăfleцite овіекte. (vezî ши сархофагία). [ἔμψυχος, φάγω = τρώγω].

Ἐμ-ψυχόω -ῶ, viit: -ώσω, însăfleцeskă, înвiezъ чева.

Ἔμψυχρος (ὁ, ἡ), înpъчită, saă = Ὑπόψυχρος. [ἐν, ψύχρα].

Ἐμ-ψύχω, viit: -ψύξω, pъчeskă, pекopeskă чева.

Ἐμψύχως, adв: kă însăfleцitate, saă віоічпе. [ἔμψυχος].

Ἐν, преп: (se акорd: kă dat: ши însem: în sint: 1) (în цеп:) локă (maї de mвлte opї stape, saă nemішkape, aръtînd tot de o datъ ши înъвntрă) în [de ачі]. «Ἐν φυλακῇ ἤμην». Skp: «Ἐν Ῥώμῃ». Лкs: «Ἐν μέσῳ». Лкs: «Ἐν ὄρεσι». Лкs: «Ἐν ποταμῷ». Iл: Σ. «Ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδρεσι». Плт: «Πάνθῳ ἐν χερσὶ τίθει». Om: «Μένος ἐν στήθεσσι βαλεῖν». Om: «Λέων ἐν βουσὶ θορών». Iл: E. Τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας». Лкs: (ши fir:) «Ἐν ἑαυτῷ εἶναι,

saă γίγνεσθαι.». Lks: (bezĭ ші 4); (ші prin întind:) «Ἐν πολέμῳ. («Ἐν λόγοις, «Ἐν πένθει, «Ἐν δοιῇ, «Ἐν δίκῃ, «Ἐν φόβῳ, «Ἐν σιωπῇ, «Ἐν αἰσχύνῃ, ші чл:) εἶναι». (nepifp:) în локă de πολεμεῖν, διαλέγεσθαι, ἐνδοιαζειν, φοβεῖσθαι, ші чл: (saă) «Ἐν αἰτίᾳ, («Ἐν δυνάμει, «Ἐν ἀσφαλεῖ ші чл:) εἶναι». Lks: în локă de ὑπαίτιος, δυνατὸς, ші чл: (ші кѫ dat:) «Ἐν γένει εἶναι τινί». Lks: a fi pădъ кăíва. «Ἐν ἡδονῇ εἶναι τινί». a fi плъкătă кăíва. (saă) «Ἐν ὀργῇ, («Ἐν αἰτίᾳ, ші чл:) ἔχειν τινα». Lks: în локă de ὀργίζεσθαι, αἰτιᾶσθαι, ші чл: (ші înц: substant: партч). «Οἱ ἐν νόσῳ («Οἱ ἐν δυνάμει ші чл:)». în локă de οἱ νοσοῦντες, οἱ δυνάμενοι. «Ἐν ὅπλοις» în локă de ἔνοπλος. «Ἐν ἐσθῆσιν ἀστραπτούσαις». Skp: (ші ел; de sвв:) «Καθεζομένους ἐν λευκοῖς». Skp: «Οὐρανὸς ἐν νεφέλῃσιν». Iл: Θ. (iap партік: 2) dinтpe, saă (prin întind:) екчепцie. «Οἴῃ ἐν ἀθανάτοις». Iл: A. «Ἀνάσσειν ἐν πολλοῖς». Iл: N. ші Od: I. «Ἐν πᾶσιν», în локă de πρὸ πάντων. «Ἐν τούτοις» (ші кѫ чеде ковîрш: saă sвперл:). «Ἐν πρώτοις, «Ἐν τοῖς πάνυ, «Ἐν τοῖς μάλιστα, «Ἐν, τοῖς χαλεπώτατα διαγεῖν». Tвч: (ші ел:). «Ἐν τοῖς (se înц: τοιούτοις, saă τοῖς în локă de τούτοις) πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι». Tвч: «Ἐν δὲ τοῖς ἐγώ». Sof: (ші кѫ алтă ел:) «Ἐν «Ἐν δὴ», «Ἐν δὲ δὴ», în локă de πρὸς τούτοις, кътре ачestea (saă întpe ачestea, întpe алтеле). «Ἀγαθὰ μυρία, ἐν δὲ καὶ ποδανιπτὴρ χρύσεος». Ep: 3) dinaintea (în faцa) кăíва. «Ἐν πᾶσιν» Od: B. «Ἐν πολλοῖς μάρτυσι». Плт: «Ἐν τῷ δήμῳ λέγειν». Petp: 4) în воеа кăíва. «Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν». Iл: H. «Δύναμις γὰρ ἐν ἡμῖν». Od: K. «Ἐν σοὶ νῦν ἐστὶν ἢ σῶσαι τὴν Ἑλλάδα ἢ ἀπολέσαι». Ep: «Ἔν γ' ἐμοί, kît desпpe mine. «Ἐν σοὶ, «Ἐν ἐκείνῳ». Eвp: dвпe пъpepea ta, a ачелвіа. «Ἐν ἑαυτῇ εἶναι» Lks: (bezĭ ші 1) 5) кіпă, saă кѫm (maĭ de mѫlte orĭ adвepвіал). «Ἐν Καρὸς αἴσῃ». Om: «Ἐν μοίρᾳ φαρμάκου». Lks: «Ἐν τάχει (δίκῃ, ἴσῳ, ὁμοίῳ, ἐφικτῷ, ші pap: кѫ îm: «Ἐν ἀργοῖς)». Lks: în локă de ταχέως, δικαίως, ші чл: 6) miжлокă, organă, prin kape se sebîpneste чева (eксплік: кѫ prin, saă кѫ) «Ἐν πυρὶ καίειν». Iл: Ω. «Ἐν δεσμῷ δῆσαι». Iл: E. «Ἐν ἀμφορῆσιν ἄφυσσον». Od: B. «Ἐν δόλῳ λαβεῖν». Sof: «Ἐν βέλει πληγείς». Eвp: «Ἐν μαχοίρᾳ ἀπολοῦνται». Skp: «Σημαίνειν ἐν οἰωνοῖς». Lks: (întp' ачeastъ însem: лinseшte de mѫlte orĭ преп:) 7) (pap) în чева. «Ἔν τε γὰρ μακρῷ γήρει ξυνάδει τῷ δὲ τανδρί». Sof: 8) вpmape, saă пропорцie. «Σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ χρησμὸς ὤρθωσε». Hind: 9) релацie. (кътре neps:) «Ἐν ἐμοὶ θρασὺς». Sof: 10) distanцъ, saă хотърîpe de timпă. «Ἐν μακρῷ χρόνῳ». Lks: (ші în ел: de sввst:) «Ἐν βραχεῖ, «Ἐν ὧ, «Ἐν τούτῳ Lks: «Ἐν οἴνῳ, «Ἐν πολέμῳ, пе kînd вeaă, în вremea pesвoiялвї. || (iar în комп: кѫ вerвă sint: кѫ dat: пвsă saă sввtînц:) înъвntpв. «Ἐμβάλλω, ἐνορῶ, 2) (кѫ пвme) конpindepe. «Ἔναιμος, ἐναρμόνιος, ἐμβριθής. 3) înпвцinape. «Ἔμπικρος, ἔγγλυκυς. || ла поецї A'. se пвne dвпe пвme. «Ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν». Iл: Σ. «Ὕλῃ ἐνὶ οἰκία ναίων». Iл: H. (B'. se despapte de вервал компвsă întpепвindъ se алte ziчерї, saă цine локă de adв:) «Ἐν δ' ἔβαλε». «Τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστίν», Om: (ші în парал: kînd ші maĭ кърat se apatъ adвервіала eĭ nosiцie). «Ἐν δ' ὑπέρας τε κάλως τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ». Od: E. || (de kîte orї se вede акордatъ кѫ цеп: ape елinsă dc dat:) «Ἐν (se înц: δόμῳ) ἄδου. Om: «Ἐν (se înц: τῷ οἴκῳ τοῦ) Κλέωνος. Dm: «Ἐν γειτόνων». Dm: «Ἐν ἡμετέρου». Ep: (ші fir:) «Ἐν ἑαυτοῦ εἶναι». Лкs: || (Eол: mi Dop: se акорd: ші кѫ ак: în локă de εἰς, însemn: mішк:). «Δεῦτ' ἐν χορόν». Hind: || (în комп: maĭ 'nainte de β, μ, π, φ, ψ: se prefaчe în ἐμ; iap maĭ 'nainte de γ, κ, ξ, χ, în ἐγ; iap maĭ 'nainte de λ, în ἐλ; ші maĭ 'nainte de ρ întp' вnелe ziчерї în ἐρ). (bezĭ ші εἰς, ші ἐκ).

Ἕν, ἑνὸς (τὸ), nсвt: лвї εἷς.

Ἕνα, ак: sinr: ал лвї εἷς.

Ἕνα, ας (ά), Dop: în локă de ἕνη, вaă ἕνη. || ἐς ἕνας, чit: întp' вna ἐσένας în локă de ἐσένης (bezĭ ἕνη).

'Ен-абрύномаι, вiit: -υνοῦμαι (кѫ dat:) мъ fълeskă, мъ înrîmfeză пentpв чева.

'Εναγγειοσπέρματος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кѫ sъmînцъ în вasă, saă în teакъ. (bezĭ ші ἐλλοβοσπέρματος, ші ἐμφλοιοσπέρματος). [ἐν, ἀγγεῖον, σπέρμα].

'Ен-агείρω, вiit: -ερῶ, (кѫ dat:) adвnă înъвntpв în чева.

'Ен-агелάζω, вiit: -άσω, (кѫ dat:) adвnă, saă вară грътadъ (ка o tвpтъ, saă чipadъ) înъвntpă în.. (ка în оборă, царкă, ші чл:).

'Εναγής, έος (ὁ, ἡ), nînгърită, snвpкată (prinч: релиц:), вinоватă în пекъвioasъ

fanтъ (maĭ кв seamъ de omopъ, saъ кълкape de жвръmîntъ)); (npin вpm:) вlestematъ de Dвmnezeъ, afopisitъ; (de вnde) de npъnъdit; saъ de a se skîrki, de a se anъpa чinева de dînsвл. «'Εναγὴς ἔστω τοῦ 'Απόλλωνος». Esx: (вnъ feлъ de вlestemъ) fie svnвsъ вpцieĭ лвĭ Аполонъ. (bezĭ ші ἀλιτήριος). [ἐν, ἄγος]. [de вnde

'Εναγίζω, biit: -ίσω, жertfeskъ (npinч:) snpe înвlînzipe de zeitate nentpв nînгъpipe, saъ în faвoape de moptъ, saъ кътpe epoъ. (bezĭ ші ἐντέμνω). [ші

'Εναγικὸς, ἡ, ὸν, snвpkatъ. «Χρήματα ἐναγικά».

'Ενάγισμα (τὸ), жertfъ adвsъ snpe eptape de moptъ, saъ de nînгъpitъ fantъ. ші

'Εναγισμὸς (ὁ), жertfipe snpe eptape de moptъ, saъ de snвpkatъ fantъ. [ἐναγίζω].

'Εν-αγκαλίζομαι, biit: -ίσομαι, înвpцiшezъ, цiъ în вpaце. [de вnde

'Εναγκάλισμα (τὸ), oвiektъ de înвpцiшat, saъ de dparoste.

'Εν-αγκυλάω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, ші 'Εναγκυλίζω biit: -ίσω, ші Ε'ν-αγκυλόω -ῶ, biit: -ώσω, nвiъ лa arkъ koapdъ, saъ лa naвъzъ тъnвшъ. [bezĭ ἀγκύλη].

'Εν-αγκωνίζω, biit: -ίσω, тъ pezemъ кв kotвл de чева.

'Εν-αγλαΐζομαι biit: -ίσομαι, (кв dat:) тъ mîndpeskъ, тъ înrîmfezъ nentpв чева fpвmosъ.

'Εναγρόμενος, ἡ, ον, noet: în локъ de ἐναγειράμενος, miж: nex: de naptч: ал лвĭ ἐναγείρω.

'Έναγχος [ἐν, ἄγχι], adв: de кврînd, кв nвцinъ maĭ 'nainte.

'Εν-άγω, biit: -άξω, (nex: ἐνήγαγον, ші чл:) (кв ак: dip: ші ак: npen: saъ npea pap кв dat: ind:) dвkъ, каръ чева înъвntpв; (fir:) tparъ în жвdikatъ, nîpъskъ. 2) sfътвieskъ (îndemnъ, вnелteskъ) a se face чева. «Τὸν πόλεμον («Τὴν ἔξοδον ἐνάγειν». Tвч: [de вnde.

'Εναγωγὴ, (ἡ), adвчere înъвntpв; tpaцepe în жвdikatъ; îndemnъ.

'Εν-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, тъ лвntъ, тъ ekscpчezъ; тъ batъ вndeва. «Τόπος εὐφυέστατος ἱππεῦσιν ἐναγωνίσασθαι». Пл: [ші

'Εναγώνιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίως, квbenitъ, saъ notpibitъ лa цimnastiчe, saъ petopiчe лвnte; (npin вpm:) bioiъ; тъpeцъ; natetiкъ, tomiкъ, aцepъ. «'Εσθὴς («Νὸμος, iap napt: «Λόγος) — ». Лвч: ші Пл: «Θεοὶ ἐναγώνιοι». Hind: natponĭ de лвnte. ‖ «Ἡ Ἰλιὰς ἐναγῶνιος»: Sxл: Od: koпpin-

zъtoape de mвлte лвnte, ші (npin вpm:) maĭ bie de kît Odisea. 2) (pap) чел în лвntъ, în kpitikъ înпpeжвpape; saъ (npin întind:) în aronie de moapte. (bezĭ ші ἀγωνιστικὸς). [ἐν, ἀγών].

'Εν-αδημονέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ nekъжeskъ nentpв чева.

'Εν-αδιαφορέω -ώ, biit: -ήσω, (кв dat:) sîntъ în nenъsape desnpe чева.

'Εν-αδολεσχέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) въpfeskъ desnpe чева.

'Εν-αείρω, biit: -αερῶ, noet: (кв dat:) apdikъ чева în, saъ пе чева. «'Εναείρατο χερσίν». Апл:

'Ένάενος, ші ἐνάετος (ὁ, ἡ), [εἷς, ἕνος, ші ἕν, ἔτος] de вnъ anъ.

'Εν-αερίζω, biit: -ίσω, apdikъ în aepъ (npon: ші fir:). [din

'Εναέριος (ὁ, ἡ), kape stь, saъ вboaръ în aepъ. [ші

'Ένάερος (ὁ, ἡ), aeposъ (de forma saъ faца aepвлĭ). [ἐν, ἀήρ].

'Εν-αθλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) тъ лвntъ (тъ denpinzъ) în чева.

'Εν-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ενατενίζω.

'Εν-αθροίζω, biit: -οίσω, = 'Εναγείρω.

'Εν-αθύρω, biit: -υρῶ, ='Εμπαίζω.

'Εναιθέριος (ὁ, ἡ), kape stъ în eterъ. (bъzdвxъ). [ἐν, αἰθήρ].

'Εναίθριος (ὁ, ἡ), eksnвsъ лa seninвл, saъ pekoapea nonцiĭ; (în цen:) deskisъ, deskoperitъ; (npin вpm:) peче. [ἐν, αἰθρία].

'Εναιματόω -ῶ, biit: -ώσω, sînцepezъ.

'Εναιμήεις, εσσα, εν, noet: în локъ de 'Έναιμος (ὁ, ἡ), sînцeposъ. «'Εναιμοί τε καὶ σαρκώδεις». Ep: 2) sînцeratъ. «Τραῦμα («'Έλκος) ἔναιμον». Med: «Φάρμακον — ». kape se nвne neste pane snpe onpipea sînцelвĭ. [ἐν, αἷμα]. [de вnde

'Εναιμότης (ἡ), însвшimea челвĭ din natъpъ sînцeposъ. [ші

'Εναιμώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: nъpntъ sînцeposъ. [ші

'Εναίμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἔναιμος.

'Εναιρέμεν, noet: în локъ de ἐναίρειν, înf: ал лвĭ

'Εναίρω, [bezĭ ἔναρα] biit: ἐναρῶ, (nex: ἔναρον ші ἤναρον, ші miж: ἐνηράμην) noet: ='Αναιρῶ, omopъ; stpikъ; npъnъdeskъ.

'Εναίσιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίμως, noet: npeînsemnъtopъ de biitopъ; prezpsitъ; (npin вpm:) dpentъ, notpibitъ; nopovitъ; folositopъ, npiinчosъ; saъ (din prof:) = 'Απαίσιος. nenpiinчosъ, npъnъditopъ, (Fpnц:)

fatal. «Ἐναίσιμα ϑῶρα — ». Om: (ші adв): «Ἐναίσιμα μυθήσασθαι». Om: a ворві dpent, înpelepцeште, ші чл: [ші

Ἐναίσιος (ὁ, ἡ), = Ἐναίσιμος, potpівitъ. (Ilat: Лeц: E'.) [ἐν, αἶσα].

Ἐν-αισχύνομαι, вііt: -οῦμαι, saъ -υνθήσομαι, (кв dat:) mъ pъшinezъ în, saъ de чева.

Ἐν-αιχμάζω, вііt: -άσω, noet: (кв dat:) mъ вatъ, mъ pesвoieskъ înъвntpв în...

Ἐν-αιωρέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, (кв dat:) staъ atîpnatъ, mъ леaгъnъ în aepъ, плвleskъ ne dasвnpa. «Θαλάσσῃ ἐναιωρεῖται». Eвp: «Ὀφθαλμοὶ ἐναιωρούμενοι». Inкp: окї neastîmnъpaцї. [de вnde

Ἐναιώρημα (τὸ), op чe плвteшte ne sвpfaца вnвї лвкрв (npinч: лikвidъ).

Ἐνάκανθος (ὁ, ἡ), rimnosъ. [ἐν, ἄκανθα].

Ἐν-ακμάζω, вііt: -άσω, sîntъ în nвtepe, în floapea шea întp' вn timnъ, saъ локъ xotъpîtъ. [din

Ἐνακμής, ές, ші

Ἔνακμος (ὁ, ἡ), чел în nвtepea, saъ floapea sa. [ἐν, ἀκμή].

Ἐν-ακολασταίνω, вііt: -στήσω, (кв dat:) îmї satвpъ desfpînapea în, saъ asвnpa вpe вnвї obiektъ. (вezї ші ἐνυβριζω).

Ἐνακόσιοι, αι, α, = Ἐνναιακόσιοι, ші ἐνακοσιοστὸς = Ἐννακοσιοστός.

Ἐν-ακούω, вііt: -ακούσομαι, (кв цeп:) = Ἐνωτίζομαι, askвltъ кв лвape a minte. 2) (npin întind:) mъ îndвплекъ, mъ înвoieskъ.

Ἐν-αλαζονεύομαι, вііt: -εύσομαι, = Ἐγκαυχῶμαι.

Ἐν-αλδαίνω, вііt: -δήσω, noet: xpъneskъ, (kpeskъ) чева înъвntpв în... ‖ (nas)=кв

Ἐν-άλδομαι, (fъpъ вііt:) noet: mъ xpъneskъ, kpeskъ, mъ mъpeskъ înъвntpв în...

Ἐνάλειμμα (τὸ), вnsoape, алifie de чева. [ші

Ἐνάλειπτος (ὁ, ἡ), вnsъ, snoitъ ne чева. [din

Ἐν-αλείφω, вііt: -είψω, nвiъ вnsoape ne чева, snoïeskъ кв чева.

Ἐναλήθως, adв: întp' adeвъpъ, în fiinцъ. 2) de kpezвt. [ἐν, ἀληθής].

Ἐναλίγκιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐν, ἁλίγκιος]. (кв dat:) asemenea.

Ἐν-αλινδέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв dat:) posloroleskъ, înkвrkъ înъвntpв în чева. «Ἐναλινδέονται πολλῇσι συμφορῇσι». Inкp:

Ἐνάλιος [ἐν, ἅλς], α saъ ος, ον, de mapə, mapinъ.

Ἐν-αλίσκομαι, вііt: -αλώσομαι, (кв dat:) mъ npinzъ în чева.

Ἐν-αλιταίνω, вііt; -αλιτήσω, (nex: ἐνήλιτον) noet: mъ pътъveskъ, грешeskъ, nв nemepeskъ; nъnъstвieskъ.

Ἐναλλάγδην, noet: în локъ de ἐναλλάξ. [ші

Ἐναλλαγὴ (ἡ), skimвape, npefaчepe (акт: saъ nas:); skimвape ne алтъ чева, pечinpочitate. [ші

Ἐνάλλαγμα (τὸ), чe se dъ în skimвъ, fiind de o potpівъ ла прецъ.

Ἐναλλὰξ, adв: în skimвъ, în pечinpокъ; вna neste алta; кpвчіш; кв жosвл în sвs. [ші

Ἐνάλλαξις, εως (ἡ), = Ἐναλλαγή. [din

Ἐν-αλλάσσω, (ττω), вііt: -άξω, skimвъ вna кв алta, faкъ skimвъ; nвiъ чева кpвчіш; (în цeп:) npefakъ. ‖ (miж:) sîntъ în daравepe, ssъ în pелацie, tpaктezъ desnpe чева кв чinева.

Ἐν-άλλομαι, вііt: -αλοῦμαι, (nex: ἐνηλάμην, ші ал 2: ἐνηλόμην) = Ἐμπηδῶ; (fir:) вatжokopeskъ (maї кв seamъ) nenopочipea квїва.

Ἔναλλος (ὁ, ἡ), алтъ în локъ de алтъ; deoseвitъ, чiвdatъ. [ἐν, ἄλλος]. [de вnde

Ἐνάλλως, adв: înnonчішat, dandapateле (алteле în локъ de алteле).

Ἔναλος (ὁ, ἡ), = Ἐνάλιος.

Ἐν-αλύω, вііt; -ύσω, (кв dat:) mъ пpeвtвлв вndeва, ka sъ 'mї tpeакъ de вpîtъ.

Ἐναμάρτητος (ὁ, ἡ), sвnвsъ ла грешалъ, грешitъ. [ἐν, ἁμαρτάνω].

Ἐν-αμβλύνω, вііt: -υνῶ, timneskъ, teшeskв înъвntpв, saъ кв чева.

Ἐν-αμείβω, вііt: -είψω, = Ἐναλλάσω, nвiъ чева skimвatъ.

Ἐν-αμέλγω, вііt: -έλξω, (кв dat:) mвлгъ în чева.

Ἐν-αμιλλάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, = Ἐναγωνίζομαι. [din

Ἐνάμιλλος (ὁ, ἡ), (кв dat: ші pap кв цeп:) чел че se întpeче, se potpівeшte кв чinева, pівalъ, antaronistъ; (npin вpm:) asemenea, de o potpівъ ла nвtepe. [ἐν, ἅμιλλα'. [de вnde

Ἐναμίλλως; adв: de onotpівъ, asemenea.

Ἔναμμα (τὸ), [ἐνάπτω] legътвpъ npinsъ ne чева, saъ op чe слвжeшte de лerat, (квреа, вpîъ, ші чл:).

Ἐναμοιβαδὶς [ἐναμείβω], adв: noet: = Ἀμοιβαδὸν, ші Ἐναλλάξ.

Ἐν-ανα-παύομαι, вііt: -παύσομαι, (кв dat:) mъ odixneskъ; (fir:) mъ швлцвmeskъ în, saъ ne чева.

Ἐν-ανθρωπέω -ῶ, вііt: ήσω, mъ alвв în

трънъ de omъ. «Ψυχὴ ἐνανθρωποῦσα». Ел: 2) (Тлц; desupe fiял ші кънінтял лаї Dumnezeŭ) пъ fакъ ошъ. «Σαρκωθέντα... καὶ ἐνανθρωπήσαντα». Simв: Kped: [ἐν, ἄνθρωπος]. [de вnde

'Ενανθρώπησις, εως (ἡ), înтрънареа fiялаї ші кънінтялаї лаї Dumnezeŭ.

'Ενανθρωπίζω, вііт: -ίσω, =='Ενανθρωπέω.

'Έναντα, saŭ ἔναντι, adв: noct: în локъ de ἐναντίον, în faцъ, înnotpівъ. 2) înkontpa, înnpotівъ. [de вnde

'Εναντιαῖος, α, ον, de o înnpotівъ калітate, saŭ însвшіmc.

'Εναντίβιος (ὁ, ἡ), noct:== 'Αντίβιος, înnpotівітopъ. (întpeв: nвmaї neвt: ka adв:) ἐναντίβιον, înnpotівъ, връжитъшеште. [ἐναντίος, βία],

'Εναντιόβουλος (ὁ, ἡ), чел къ înnpotівъ пъpepe, saŭ воінцъ. [ἐναντίος, βουλή].

'Εναντιογνωμέω, saŭ (маї корек:) ἐναντιογνωμονέω -ῶ, вііт: -ήσω, sîntŭ ...

'Εναντιογνώμων, ονος (ὁ, ἡ). =='Εναντιόβουλος. [ἐναντίος, γνώμη].

'Εναντιοδρομέω -ῶ, вііт: ήσω, алергъ în чеса-л-алтъ din протівъ пapte. [ἐναντίος, δρόμος].

'Εναντιοδύναμος (ὁ, ἡ), чел къ înnpotівъ пвtepe saŭ înквшіme în лвкpape, saŭ însemnape, ші чл:. [ἐναντίος, δύναμις].

'Εναντιολογέω -ῶ, вііт: -ήσω, ворвeскъ înnpotівъ; kontpazikъ. [ші

'Εναντιολογία (ἡ), înnpotівъ ворвіpe; kontpazічepe. [din

'Εναντιολόγος (ὁ, ἡ), ворвітopъ înnpotівъ; kontpazikътopъ. [ἐναντίος, λόγος].

'Εναντίον, adв: saŭ преп: вezї ἐναντίος. [de вnde

'Εναντιόσμαι -οῦμαι, вііт: -ώσομαι, тъ înnpotівeскъ (în fantъ, saŭ ворвъ).

'Εναντιοπαθέω -ῶ, вііт: -ήσω, (къ dat:) sîntŭ ...

'Εναντιοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ înnpotівъ însвшімї. [ἐναντίος, πάθος].

'Εναντιοποιλογικὸς, ὴ, ὸν, каре къ ворвіpea sa faче пе алтъл a kontpaзіче (алт: se чіт: ἐναντιολογικὸς). [ἐναντίος, ποιός, λόγος].

'Εναντιοπραγέω -ῶ, вііт: -ήσω, (къ dat:) =='Αντιπράττω.

'Εναντίος, α, ον, (къ dat: saŭ цеп:) чел че стъ în faцъ, înnotpівъ de чева. 2) (npin întind:) npotifnikъ. (de вnde în цеп: || sвв:) връжиташъ. || (neвt:) ἐναντίον, adв: (лок) înnotpівъ, în faцъ. «Εἰς ὥπα ἰδέσθαι ἐναντίον». Od: Ψ. (ші кл xot: de локъ). «'Εναντίον ὦδε». Od: P. 2). (de кал:) înnpotівъ; (npin întind:) връжитъшеште; (къ цеп:) înnpotiва къіва. «'Εναντίον μάχεσθαι (μίμνειν, ἐλπίζειν ші чл:) O.n: (ші къ apt:) «Τοὐναντίον. (ші къ преп:) 'Εκ τοὐναντίου. (ші îm:) «Κατὰ τἀναντία». Лкs: (ші къ ἤ). «Τούναντίον ἢ προσεδόκουν». Лкs: [ἐν, ἀντί]. [de вnde

'Εναντιότης (ἡ), înnpotівітate; înnpotівіpe npin faптъ, saŭ кввînтъ.

'Εναντιοτροπὴ (ἡ), înвîptipe, saŭ nopnipe supe napтea чea din протівъ. [ἐναντίος, τροπή].

'Εναντιόφωνος (ὁ, ἡ), înnpotівъ гръітopъ, saŭ ворвітopъ. [ἐναντίος, φωνή].

'Εναντιόω -ῶ, вііт: ώσω, пвіъ înnpotівъ. || (між:) вezї ἐναντιόομαι. [de вnde

'Εναντίωμα (τὸ), op че стъ înnpotівъ ла скопврї ші чл:, піedікъ. [de вnde

'Εναντιωματικὸς, ὴ, ὸν (ші adв:) -ικῶς, аплекатъ supe înnpotівіpe; (грам:) însemnътopъ de înnpotівітate.

'Εναντίως, adв: în kontpa, înnpotівъ. [ἐναντίος].

'Εναντίωσις, εως (ἡ), înnpotівіpe. [ἐναντιόω].

'Εν-αξονίζω, вііт: -ίσω, notpівeскъ пе osie; astpnm: =='Εμπολίζω.

'Εναολλὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: ='Αολλής.

'Εν-απ-αιωρέομαι -οῦμαι, вііт: -ήσομαι, sîntŭ atîpnatŭ neste чева. (вezi ші ἐναιωροῦμαι).

'Εν-απειλέω -ῶ, вііт: ήσω, amepinцъ desupe, saŭ npin чева.

'Εν-απ-ενιαυτίζω, вііт: -ίσω, пetpекъ вnъ anъ depътратъ вndева.

'Εν-απ-εργάζομαι, вііт: -άσομαι, (къ dat:) =='Εμποιῶ, însвглъ, прічинвіескъ. «Φόβον τοῖς πονηροῖς ἐναπειργάσαντο». Iskp:

'Εν-απ-ερείδω, вііт: -είσω, (къ dat:) pezemъ, (ші між: saŭ ел:) тъ pezemъ; (ші npin întind:) asвîрлъ, saŭ înfirъ чева înъвntpя, saŭ пе чева. (вezї ші ἀπερείδω). [de вnde.

'Εναπέρεισμα (το), pezътътoape.

'Ενάπλωσις [ἐναπλόω[, εως (ἡ), analisъ de вnъ лвкрв în чеде маї simпде елементape пърцї, (франц:) simplification.

'Εν-απο-βάπτω, вііт: -βάψω, (къ dat:) moiъ, квfвndъ чева înъвntpя (în кît sъ se sneле вine). (вezi ші ἐναποβρέχω).

'Εν-απο-βλύζω, вііт: -βλύσω, върsъ чева isвopitъ din sinemъ înъвntpя în... (npin врт:) =='Ενεμέω, 'Ενουρέω, ші чл:

'Εν-απο-βρέχω, вііт: -βρέξω, (къ dat:)

moiă чева (în kît sъ 'ші лase mъstлл) în чева. «Ῥόδα ἐλαίῳ ἐναποβρέχειν». Dskp.

'Εν-απο-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) naskă, saă fakă a se naute чева înъъntpъ.

'Εναπόγραφος (ὁ, ἡ), skpisă, trekътă în kataloră. [din

'Εν-απο-γράφω, biit: -γράψω, skpiă, trekă чева în listъ, saă peцistpъ, întrepъmъpă.

'Εν-απο-δείκνυμι, biit: -δείξω, arъtă, dobedeskă чева înъъntpъ.

'Εν-απο-δέω, biit: -δήσω, (kъ dat:) legă чева stpîns în legътъpъ.

'Εν-απο-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) înstpeinîndъ mъ netpekă ъndeва.

'Εν-απο-ζέννυμι, ші ἐναποζέω, biit: -ζέσω, (kъ dat:) ferbă, saă opъreskă чева, ka sъ 'ші лase mъstлл în чева. «'Αψίνθιον ἐλαίῳ ἐναποζέειν». Гал:

'Εναπόθεσις, εως (ἡ), nъnere de чева în nъstpape ъndeва.

'Εν-απο-θησαυρίζω, biit: -ίσω, fakă komoarъ (saă nъiă în nъstpape) ъndeва.

'Εν-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, (kъ dat:) moră în вре ънă локă, saă вре ънă лъкръ. «Ταῖς πληγαῖς («Τῇ νήσῳ) ἐναποθνήσκειν». Тяч:

'Εν-απο-θωπεύω, biit: -εύσω, îndъплекă, atpară kъ лiпгътipї.

'Εν-απ-οικοδομέω -ώ, biit: -ήσω, înkiză чева înъъntpъ din toate пърціле kъ zidipe. (вezї ші ἐγκατοικοδομέω).

'Εν-απο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, (kъ dat:) oбoseskă, mi se sfîpшesk пътеріле în вре o лъкраре; (прin ърm:) =Έναποθνήσκω.

'Εν-από-κειμαι, biit: -κείσομαι, (kъ dat:) staă nъsă ъndeва în nъstpape.

'Εν-απο-κινδυνεύω, biit: -εύσω, (kъ dat:) mъ nъiă în primeждie (îmї черкă poroкъл) în чева.

'Εν-απο-κλάω -ῶ, biit: -άσω, spapră, fъpîmă чева înъъntpъ în чева, saă întp' o вpeme oape каре.

'Εν-απο-κλείω, biit: -κλείσω, (kъ dat:) înkiză чева din toate пърціле înъъntpъ.

'Εν-απο-κλύζω, biit: -κλύσω, (kъ dat:) spълъчeskă, клъteskă în чева.

'Εν-απο-κρύπτω, biit: -κρύψω, (kъ dat:) askъnză de totă înъъntpъ.

'Εν-απο-κυδεύω biit: -εύσω, (kъ dat:) nъiă întp' ънă порокă saă în piskă totъл în чева.

'Εν-απο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (kъ dat:) desпарцă, ші konpinză чева înъъntpъ. «Τῶν ἡμισφαιρίων ἑκάτερον ἐναπολαμβάνει ἓξ ζώδια». Fiл:

'Εν-απο-λαύω, biit: -λαύσομαι, mъ desfътeză în чева kъ totъл.

'Εν-απο-λείπω, biit: -λείψω, (kъ dat:) лasă чева în ърmъ (ka прisosă, saă dpoждiї, ші чл:) înъъntpъ în чева. [de ъnde

'Εναπόλειψις, εως (ἡ), лъsape de прisosă în ърmъ.

'Εναπόληψις, εως (ἡ), desпърцipe, ші лъape înъъntpъ de чева. [ἐναπολαμβάνω].

'Εν-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, (kъ dat:) пierză чева înъъntpъ de totă.

'Εν-απολογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (kъ dat:) îmї daă kъвinte de îndpentape aзъnpa вpe ънъї лъkpъ.

'Εν-απο-λούω, biit: -λούσω, (kъ dat:) skълdînd sиълă în чева.

'Εναπόμαγμα (τὸ), întinърitъръ пе чева. [din

'Εν-απο-μάσσω (ττω), biit: -μάξω, (kъ dat:) штerpă чева de totă (saă întinърeskă din чева) пе чеба.

'Εν-απο-μένω, biit: μενῶ, рътîiă înapoї în чева.

'Εν-απ-ομόργνυμι, ші (miж:) -μόργνυμαι, biit: -ομόρξω, -ομαι, =Έναπομάσσω; (прin întind:) îmї împърtъшesză кіпъл (колоареа, ші fir: пъравъл) în чева. [de ъnde

'Εναπόμορξις, εως (ἡ), înпърtъшipe de кіпъл, saă колоареа, (ші fir:) de пъръвъріле къїва în чева.

'Εν-απο-νίζω (νίπτω), biit: -νίψω, = 'Εναποπλύνω. [de ъnde

'Εναπόνιψις, εως (ἡ), sиълape de totă în чева.

'Εν-απο-ξύω, biit: -ξύσω, ръzînd iaă dene чева înъъntpъ, saă прin алtă чева.

'Εν-απο-πατέω -ῶ, biit: -ήσω=Ἐγχέζω.

'Εν-απο-πλύνω, biit: -πλυνῶ, (kъ dat:) kъpъцă spълînd în ...

'Εν-απο-πνέω, biit: -πνεύσω, = 'Εναποθνήσκω, îmї daă sъfletъл în ...

'Εν-απο-πνίγω, biit: -πνίξω, (ka dat:) înnekă, sъгpъmă în...

'Εν-απορέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) sîntă în nedomipipe în чева.

'Εν-απο-σβέννυμι, biit: -σβέσω, (kъ dat:) stinгă de totă чева înъъntpъ.

'Εν-απο-σημαίνω, biit: -ανῶ, (kъ dat:) însemnă, arъtă чева прin чева. 2) (miж:) =Έναποτυποῦμαι, mъ întinърeskă.

'Εν-απο-στηρίζομαι, biit: -στηρίξομαι, = Έναπερείδομαι.

'Εν-απο-σφάττω, biit: -άξω, înжъnriă (omoră) în, saă întpe...

'Εν-απο-σφραγίζομαι, biit: -ίσομαι, (kъ

dat:) îmĭ лasă tinapвл печецiĭ пе чева (чеаръ, ші чл). [de вnde

'Εναποφράγισμα (τὸ), tinъpiтвръ de печете пе чева.

'Εν-απο-τελέω -ῶ, biit: -έσω, desъвîpшeskă чева înъвntpă.

'Εν-απο-τέμνω, biit: -τεμῶ, (кă dat:) taiă din чева înъвntpă.

'Εν-απο-τίθημι, biit: ἐναποθήσω, (кă dat:) пвiă чева ла пъstpape înъвntpă în чева.

'Εν-απο-τιμάω ῶ, biit: -ήσω, (кă dat: îndip:) плъteskă чева dînd лвкрврĭ în локă de вanĭ. «Ἅπαν ἐναπετίμησεν αὐτῷ». Dm: (вezĭ ші ἐντιμάω).

'Εν-απο-τίνω (τίω), biit: -τίσω, (кă dat: indip:) плъteskă datopie (osîndъ) кă чева.

'Εν-απο-τυπόω -ῶ, biit: -ώσω, (ші miж:) -οῦμαι, -ώσομαι, (кă dat:) întiпъpeskă чева în, saă пе чева.

'Εν-απο-χράομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кă dat: îndip:) întpeввinцeză двпе tpeввinцъ (saă dinnpot: пекрвцat,=Καταχρῶμαι, mi Καταναλίσκω) чева în чева.

'Εν-απο-ψάω, biit: -ψήσω, fpeкă învet, saă штepră чева înъвntpă.

'Εν-απο-ψύχω, biit: -ψύξω, îmĭ daă sвflietвл, moră în чева, = 'Εναποπνέω. 2) pesвflв, mъ pekopeskă; (fir:) mъ вшвpeză ewind afapъ de mistвialъ. «Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μηδ' ἀποψύχειν». Es:

'Εν-άπτω, biit: -άψω, npinză, лeră de чева; (miж:) atîpnă asвnpътĭ, nopтă. «Διφθέραν ἐνημμένος». Лвч: 2) пвiă, daă foкă, anpinză. 3) (miж: кă цen:) atinră; (npin întind: ші fir:) sîntă în pелацie кă чева, mъ înnъpтъшeskă.

'Έναρα (τὰ), [ἐναίρω, saă ἐνάρω] пръzĭ de ла чел omopîtă în вътълie.

'Εν-αράσσω, biit: -άξω, (кă dat: saă пpeп: ак:) вată чева (кă sromotă ші penede) înъвntpă, saă neste чева.

'Ενάργεια (ἡ), înвedepape; (npinч: în petp:) desлвшipe în ekвnpesie (ka квm ap вedea чinева челе zise). [ші

'Ενάργημα (τὸ), op че kade înвedepat sввt вedepe. [din

'Εναργὴς, έος (ὁ, ἡ), [Dop: în локă de ἐνεργὴς] înfiinцată; (npin вpm:) înвedepată; (fir:) desлвшită, алesă. [de вnde

'Εναργότης (ἡ), (пеапpoв:) în локă de ἐνάργεια. [ші

'Εναργῶς, adв: înвedepat, desлвшit.

'Ενάρετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως, вiptвosă; saă (omă) кă dapвpĭ. [ἐν, ἀρετή].

'Ενάρηρα (din кape este întpeв: пвmaĭ пapтч: ἐναρηρὼς, υῖα, ός), tpe: de кă: în локă de пpez: ал neîntp: ἐνάρω, (кă dat:) sîntă. .

'Εναρὴς [ἐν, ἄρω], έος (ὁ, ἡ), notpівită вine, înцenenită în чева.

'Εναρηφόρος (ὁ, ἡ), noet: лвtopă de пръzĭ de ла omopîцĭ връжташі; (npin вpm:) вitcază, pesвoïnikă. [ἔναρα, φέρω].

'Έναρθρος (ὁ, ἡ), чел кă înkeietвpĭ. «Τῶν ζώων τὰ μὲν ἔναρθρα ... τὰ δὲ ἄναρθρα, ὡς ὄστρεα, ші чл:». Apst: (de вnde fir:) «Λέξις («Λόγος) —». Гpam: înnъpцită în aptiколе (пърцĭ, silaве, ші чл); (npin вpm:) aptiколată, desлвшită, ekвnpesivă, însemnътivă; [ші гpam): însoцită кă aptiколă. [ἐν, ἄρθρον]. [de вnde

'Ενάρθρως, adв: (гpam:) кă aptiколă.

'Εναρίζω [ἔναρα], biit: -ίξω, noet: = 'Εναίρω, omopă (npinч: în вътълie); (npin întind:) =Σκυλεύω, desnoiă, npadă (пе omopîtвл връжташă); (în цen:) iaă, лinseskă de чева. «Νὺξ ἐναριζομένη». Sof: лinsitъ de steлe din anponicpea soapeлвĭ.

'Εν-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кă dat:) tpeкă чева în пвmъpвл алtора, întpeпвmъpă.

'Εναρίθμητος, ші

'Εναρίθμιος (ὁ, ἡ), întpeпвmъpată; (npin вpm:) пъptашă, konsoцă; (ші npin întind:) вpednikă de чinste, konsideрабілă. [ἐν, ἀριθμός].

'Εναρίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: omopîtopă de oamenĭ. «Αἰχμὴ, —». [ἐναίρω, βροτός].

'Εν-αριστάω -ῶ, biit: -ήσω, (кă dat:) npînzeskă, saă дежвnă, гвstъpeskă чева.

'Εναρκτικὸς, ὴ, ὸν, atînгътopă de (notpівită ла) înчenepe, întpodвktivă. [ἐνάρχω].

'Εν-αρμόζω, biit: -όσω, (кă dat.) notpівeskă чева înъвntpă. ‖ (nestp: saă ел:) mъ notpівeskă ла чева; mъ înвoieskă кă чева.

'Εναρμονικὸς, ὴ, ὸν, ші

'Εναρμόνιος (ὁ, ἡ), ші adв: -ίως, але кървia membpe sînt în apmonic, ші пропорцie întpe dînseле. (de вnde 2) ἐναρμονικὸν, -μόνιον (γένος saă μέλος), вna din челе treĭ speцiĭ але векieĭ mвsiче (кape se deoseвia de челе-л-алte doъ двпе distanцеле tonilop). вezĭ ші διάτονον, ші χρωματικόν.

'Ενάρμοστος (ὁ, ἡ), notpівită în чева. [din

'Εν-αρμόττω, biit: -όσω, = 'Εναρμόζω.

"Εναρον, neîntp: sinr: ал лвĭ ἔναρα. (вezĭ zivepea).

"Εναρον, noet: în локă de ἤναρον, nex: 2 ал лвĭ ἐναίρω.

Ἔναρος (ὁ, ἡ), конрinsъ în вlestemъ, вlestematъ. [ἐν, ἀρά]. (vezĭ ші ἐναγής).

Ἐναροφόρος (aша se indpent: de вnіĭ....

Ἐναρφόρος (ὁ, ἡ), noet: (прin sinконъ) =Ἐναρηφόρος.

Ἐν-άρχομαι, вііt: -άρξομαι, (къ цеn: saŭ ак:) faкъ înчепере de чева; (iap пaptik:) înчепъ жertfъ. (vezĭ ші ἀπάρχομαι).

Ἔναρχος (ὁ, ἡ), (înnpot: de ἄναρχος) чел къ înчепътъ. 2) dpeгътopъ актъалъ (în лъкраре пъ пътaĭ къ пътелс). [ἐν, ἀρχή].

Ἑνάς, ἁδος (ἡ), = Μονάς, вnime. [ἕν].

Ἐν-ασελγαίνω, вііt: -ασελγήσω, (къ dat:) =Ἐνακολασταίνω, ші Ἐνυβρίζω.

Ἐν-ασθενέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) sînтъ nenътinчosъ în чева.

Ἐν-ασκέω -ῶ, вііt: -ήσω, екsерчezъ (saŭ nestp: мъ denpinzъ) ла чева înтp' вnъ локъ saŭ лъкръ. 2) косъ, saŭ цesъ чева înъвntpъ, saŭ п'întpe, = Ἐμποικίλλω, înnestpiцezъ.

Ἐν-ασμενίζω, вііt: -ίσω, (къ dat:) мъ пълцътeskъ întp' вnъ локъ, saŭ лъкръ.

Ἐν-ασπιδόω -ῶ, вііt: -ώσω, (кom:) înapmezъ къ скътъ; (miж:) îmĭ iaŭ павъza; (în цen:) мъ inapmezъ.

Ἔνασσα, ші (miж:) ἐνασσάμην, nex: ал лъĭ ναίω.

Ἐν-αστράπτω, вііt: -άψω, (къ dat:) fълцеръ, тръsneскъ în, saŭ пе чева.

Ἔναστρος (ὁ, ἡ), înstелатъ. 2) sвпъsъ ла înflъinцa стелелор. [ἐν, ἄστρον].

Ἐν-ασχημονέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) мъ порtъ врît (de pîsъ) în чева.

Ἐν-ασχολέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, (къ dat:) мъ îndeлetniчeskъ în чева.

Ἐναταῖος, α, ον,=(ші maĭ овіч: dc кit) Ἐννεαταῖος.

Ἐν-ατενίζω, вііt: -ίσω, (къ dat:) aцintezъ чева (прinч: окіĭ) aвъпра вnъĭ овіектъ. «Τὰς ἀκοὰς ἐνατενίζειν». Iambл: пъіъ врекса.

Ἔνατμος (ὁ, ἡ), înaвъposъ, saŭ плinъ de aвъpĭ. [ἐν, ἀτμός].

Ἔνατος, η, ον, = (ші dъпе вnіĭ maĭ корек: de кit) Ἔννατος.

Ἐν-αττικίζω, вііt: -ίσω, (къ dat:) ворвeskъ atiчeште în... «Ἐνναττικίζουσι τῷ χωρίῳ αἱ ἀηδόνες». Fiлstp: кîntъ къ atikъ dълчеацъ,

Ἐν-αυγάζω, вііt: -άσω, лъminezъ (лъчeskъ) вndeва; (stpъm:) лъminezъ чева. «Τὴν ἀχλὺν ἐναυγάζειν». Fiл:

Ἐναυδής, έος (ὁ, ἡ), ші

Ἔναυδος (ὁ, ἡ), noet: чел къ глasъ, (вorвitorъ); (прin вpm:) віъ. [ἐν, αὐδή].

Ἐν-αυθεντέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) amъ de sine stъnînipe neste чева.

Ἐναυλακόφοιτις, ιδος (ἡ), noet: каре adesea петрече пе вrazдele цapinilor. [ἐν, αὔλαξ, φοιτάω].

Ἐν-αυλίζομαι, вііt: -ίσομαι, (къ dat:) локieskъ înъвntpъ вndeва.

Ἐναυλίη (ἡ), Ion: naptea чea dinъвntpъ a вре вnъĭ лъкръ. [ші

Ἐναύλιον (τὸ), =Ἔπαυλις, локашъ. (iap прinч: neвt: ал лъĭ...

Ἐναύλιος (ὁ, ἡ), чел din къpte, ал kaseĭ; (în цen:) чел dinъвntpъ. [ἐν, αὐλή]

Ἐναυλίς, ίδος (ἡ), notpiвitъ în naptea dinъвntpъ a глъerълъĭ. «Γλωττίς —». Лks: [ἐν, αὐλός].

Ἐναύλισμα (τὸ), naptea, вnde чinева локieште, локвinцъ. [ші

Ἐναυλιστήριος (ὁ, ἡ), notpiвitъ, îndemînatikъ de локвit. «Ἄντρον ἐναυλιστήριον». Enгp: [ἐναυλίζομαι].

Ἔναυλον (τὸ), =Ἐναύλιον. (iap прinч: neвt: ал лъĭ ...

Ἔναυλος (ὁ, ἡ), = Ἐναύλιος, локвitorъ înъвntpъ în къptea kaseĭ. «Ἔναυλον ἢ θυραῖον». Sof: ‖ (sввst: ші maĭ de мълte opĭ îm:) локвinцъ de цarъ, = Ἔπαυλις; (în цen:) локвinцъ. «Νυμφέων ἔναυλοι». Es: мънцiĭ. «Ἄλσος ἔναυλοι». Оп: mapea. [ἐν, αὐλή].

Ἔναυλος (ὁ, ἡ), чe se aвde къ вънetъл глъerълъĭ; (прin вpm:) каре pesвnъ, stъ înkъ în aвzъ (în memopie, ші чл:); (în цen:) noъ, proasnътъ. «Φωνή, («Μνήμη, «Φόβος, «Πόνος, «Εὐεργεσία, ші чл:) ἔναυλος». Лks: (ші ел:) «Ἔναυλον ἦν ἔτι πᾶσι». Пл: «Πρὸς ταῦτα χρὴ ἔχειν ἔναυλον, ὅτι...» Пл: 2) чел în formъ de глъerъ, saŭ ка о вале (лвnrъ ші stpimtъ). (de вnde ‖ sввst:) шanцъ, въгашъ; topentъ; кsĭвъ de tîpîtoape; nemteръ, ші чл: «Ἐναύλους πλήσειαν νεκύων». Іл: П. [ἐν, αὐλός, saŭ αὐλών].

Ἐν-αυξάνω, вііt: -αυξήσω, (къ dat:) крèskъ чева (ші nestp: saŭ nas:) мъ хръneskъ, крeskъ, мъ пъpeskъ înъвntpъ în..

Ἐναυξής, έος (ὁ, ἡ),= (saŭ în локъ de) εὐαυξής. [ἐν, αὔξω].

Ἔναυρος (ὁ, ἡ), [ἐν, αὔρα], eksпвsъ ла aepъ, saŭ вînтъ.

Ἔναυσις, εως (ἡ), anpindepe, înчinцepe de fокъ. [ші

Ἔναυσμα (τὸ), miжлокъ de aцigat, ші anpins fокъ: (fir:) прічinъ de întъpitape,

«Τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν». Epd: (bezĭ ші 'Εμπύρευμα).[ἐναύω].

'Εναυχένιος (ὁ, ἡ), poet: чел п'înпрежкрял грямazвлĭ. «Βρόχος —». Епгр: [ἐν, αὐχήν.].

'Εν-αύω, biit: -αύσω, аμîцъ, anpinzъ focъ. «Οὔτε οἱ πῦρ οὐδεὶς ἔναυε». Ep: «'Εκ τοῦ βωμοῦ πῦρ ἐναύσασθαι». Лкs: (ші fir:) «Καὶ τὸ θράσος παρὰ τῆς 'Ελευσινίας ἐναύεσθαι». Плт: a se anpinde, a se înтърîta. «'Εντεῦθεν τὸν λόγον ἐναυσάμενος Εὐριπίδης». Ел: лвînd matepie.

'Εν-αφανίζω, biit: -ίσω, (кв dat:) пръпъdeskъ чева în..., saъ de totъ.

'Εν-αφ-έψω, biit: -εψήσω, (кв dat:) гервъ чева (ка съ 'ші лase шsstял) în чева.

'Εν-αφ-ίημι, biit: ἐναφήσω, (кв dat:) лasъ чева (съ казъ, съ кvргъ, съ se вerse) în чева

'Εν-αφροδισιάζω, biit: -άσω, (кв dat:) ворвeskъ amopos кв чinева.

"Ενδαδος (ὁ, ἡ), копrinzътorъ (плinъ) de zadъ, ръцinosъ. «Πεύκη —». Tfp: 2) poet: însoцitъ (ла цeremonie) de zade, saъ гъклiĭ «Γάμος —». poet: леgitimъ (înпр: de σκότιος). (bezĭ ші 'Αδαδούχητος). [ἐν, δᾴς]. [de вnde

'Εν-δαδόω -ῶ, biit: -ώσω, prefакъ (копачиъ) în zadъ, (adikъ) îĭ скvргъ toatъ ръцina ла o naple, îл asвкъ.

'Εν-δαίνυμαι, biit: -δαίσομαι, poet: (кв dat:) мъпînкъ вndeва (ла osпъцъ).

"Ενδαις, αιδος (ὁ, ἡ), poet: = "Ενδαδος (2) «Σπονδαὶ ἔνδαιδες». Esxл: [ἐν, δαὶς, δᾴς].

'Εν-δαίω, biit: -δαίσω, poet: (кв dat:) anpinzъ (проп: ші fir:) înъвntрв în .... «Πόθον ἐνδαίω τινί». Hind: (ші nas:) «Βέλος ἐνεδαίετο κούρῃ». Апln:

'Εν-δάκνω, biit: -δήξομαι, мвшкъ adînк; (ші fir:) вstвръ. «'Ενδακὼν στόμια (ὁ ἵππος). Плт: 'ші a лвat frîвл în dinцi. 2) (fir:) мъ înцepeneskъ (пв мъ înвîpteskъ). «"Ινα μὴ ἐνδάκνῃ ὁ στύλος τῇ γῇ». Mtm: Пал: (ші гъръ kazъ). «Τῶν τροχῶν ἐνδακόντων».Sin:

"Ενδακρυς, υος (ὁ, ἡ), плinъ de лакръmi, плînsъ. [ші

'Ενδακρύω, biit: -ύσω, (кв dat:) плîngъ пentрв чева. [ἐν, δάκρυ].

'Ενδάπιος (ὁ, ἡ), poet:, ші

'Ενδαπὸς [ἐν, δάπος], ὴ, ὸν, пъmînteanъ.

'Ενδασυς, εος (ὁ, ἡ), desъ (în пъръ, ші чл:). глокosъ, înвръкатъ. [ἐν, δασύς].

'Εν-δατέομαι -οῦμαι biit: -δάσομαι, poet: desпарцъ, înпарцъ; (fir:) ворвeskъ întpeрвnt.

'Εν-δαφιλεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ арътъ înвiшвгъторъ, darnikъ în чева; (strъm:) daъ, келтвieskъ некрвцat.

'Ενδεδομένως [ἐνδίδωμι], adв: (de napîч:) moале; кв слъвite fpine; (fir:) nesfiit.

'Ενδεὴς [ἐνδέω], έος (ὁ, ἡ), лinsitъ de чева, nesъвîршitъ. «Εἴ τις τι ἐν τῷ σώματι ἐνδεὲς ἔχει». Ksn: defektъ (кvвъръ); (npin întind:) лinsitв, копpinsъ de трeввinцe; съракъ. || (компар:) 'Ενδεέστερος, (кв цen:) maĭ de жos (maĭ de мвле орĭ adвepвiaл). «'Ενδεέστερον τῆς δόξης». Лкs:

'Ενδεῖ, neпeps: este лinsъ, трeввinцъ de чева. (bezĭ ἐνδέω).

"Ενδεια (ἡ), лinsъ; съръчie. [ἐνδεής].

"Ενδειγμα (τὸ), semnъ арътатъ de faцъ, провъ, доваdъ. [ἐνδείκνυμι].

'Ενδειὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: Ion: în локъ de ἐνδεής.

'Εν-δείκνυμι, biit: -δείξω, арътъ чева în fiinцъ, saъ în faца тътълор, doвedeskъ. 2) пîръskъ (în жvdikътopie). bezĭ ἔνδειξις. 3) (miж:) faкъ чева de faлъ (ка съ мъ вazъ). «'Εχαρίζοντο αὐτῷ πάντα ἐνδεικνύμενοι καὶ κολακεύοντες». Dm: 4) (pap:) îmĭ daъ кvвinte de îndpentape. «Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι. Il: T. [de вnde

'Ενδείκτης, ου (ὁ), пîрîторъ, тръdътorъ. [ші

'Ενδεικτικὸς, ὴ, ὸν, folositоръ ла (вкпъ de) арътape, doвedipe, ші чл: (bezĭ ἔνδειξις). [de вnde

'Εδεικτικῶς, adв: în felъ de арътape, (simплъ пîръ); (npin врm:) пе d'asвпpa, ші kît nвmaĭ съ dea прічinъ de maĭ скvмпъ черчetape, ші aflape de adевъръ. «'Ενδεικτικῶς μὲν εἴρηται, σαφῶς δὲ οὐδέπω». Гал:

"Ενδειξις, εως (ἡ), арътape; (лец:) пîръ (npinч: пentрв doвeditъ грешалъ); doвedipe, desлвшipe; кvвîntъ de îndpentape; fълоазъ арътape (de faвoape, ші чл:) къtpe чinева; (med:) simптomъ, semnъ въditоръ de felвл вoалеĭ.

"Ενδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), nedekл: nвmър: вnsпpezeче. «Οἱ ἕνδεκα». Ksn: ші Dm: dperътopĭ în Atena pîndвiцĭ a нвne în лвkpape osînditoapeле хотърîрĭ. [ἕν, δέκα].

'Ενδεκαετὴς, έος (ὁ, ἡ), de вnsпpezeче anĭ. [ἕνδεκα, ἔτος].

'Ενδεκάζω, biit: -άσω, serвezъ a вnsпpezeчелea zi a лвneĭ. [ші

'Ενδεκάκις, adв: de вnsпpezeче орĭ. [ἕνδεκα].

'Ενδεκάκλινος (ὁ, ἡ), înkъпътorъ de вnsпpezeче патърĭ. [ἕνδεκα, κλίνη].

Ἐνδεκάμηνος (ὁ, ἡ), de unsprezeче лунӣ. [ἕνδεκα, μήν].

Ἐνδεκαπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de unspreзeче коцӣ. [ἕνδεκα, πῆχυς].

Ἐνδεκάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindepe de unspreзeче picoape. [ἕνδεκα, ποῦς].

Ἐνδεκάς, άδος (ἡ), unspreзeчime. 2) sumъ de unspreзeче unimӣ (de neps; saŭ лък:) [ἕνδεκα].

Ἐνδεκαταῖος, α, ον, каре se faче, saŭ faче чева în unspreзeче зиле, saŭ чел de unspreзeче зиле. [ἑνδέκατος].

Ἐνδεκατημόριον (τὸ), a unspreзeчелеа парте. [ἑνδέκατος, μόριον].

Ἐνδέκατος, η, ον, ал unspreзeчелеа. [ἕνδεκα].

Ἐνδεκήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς) кораbie, кѫ unspreзeче шipe de bîsле, saŭ bîslашӣ. (bezӣ τριήρης). [ἕνδεκα, ἐρέσσω].

Ἔνδεκτος (ὁ, ἡ), (прinч: în next:) пѫtinчosŭ de a se faче. «Ἔνδεκτον ἐστί». Anлn: e кѫ пѫtinцъ. [ἐνδέχομαι].

Ἐνδελέχεια (ἡ), концinere (dъĭnipe) nekontenitъ. (se konf: кѫ ἐντελέχεια). [ші

Ἐνδελεχέω -ω, biit: -ήσω, dъineяkŭ, saŭ лякrezŭ чева nekontenit. [din

Ἐνδελεχὴς, έος (ὁ, ἡ), ші (adв:) -εχῶς, dъinosŭ, neînterpяnтŭ,=[Ἐντελεχής.] [de unde

Ἐνδελεχίζω, biit: -ίσω, =Ἐνδελεχέω. ‖ (stръm:) faкŭ чева a dъini nekontenit. [de unde

Ἐνδελεχισμὸς (ὁ), =Ἐνδελέχεια, nekontenitъ kontinuare.

Ἔνδεμα (τὸ), [ἐνδέω] op че se леагъ пе чева, легътяръ (de rîtŭ, ші чл:).

Ἐν-δέμω (прinч: întreв: nумaĭ nex:) zideskŭ înъunтрŭ; saŭ întъreskŭ кѫ zidŭ; desпарцŭ, înkizŭ кѫ zidŭ.

Ἐνδέξια, adв: bezӣ ші ἐνδέξιος.

Ἐνδεξιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, anякŭ, saŭ цiŭ кѫ mîna dpeantъ.

Ἐνδέξιος (ὁ,ἡ), чeea че stъ în dpeanta; (прin upm:) прiinчosŭ; (pap) îndemînatikŭ. (bezӣ ші ἐπιδέξιος). ‖ (next:) Ἐνδέξια, adв: în dpeanta. [ἐν, δεξιά].

Ἐν-δέομαι, miж: saŭ nas: ал amîndupora верbiлор. [ἐνδέω].

Ἔνδεσις, εως (ἡ), легаре de чева пеste чева. 2) (прin întind:) naptea, unde чева se леагъ neste (saŭ înuреunъ кѫ) чева. [ші

Ἔνδεσμα (τὸ), =Ἔνδεμα. [ἐνδέω].

Ἐνδεσμεύω (ші -έω -ω), biit: -εύσω,= Ἐνδέω, легŭ în чева. [din

Ἔνδεσμος (ὁ), легътяръ, în каре se леагъ чева (вохчea); sarчinъ, врацŭ de лемne, ші чл: legate ла unŭ локŭ. [ші

Ἔνδετος (ὁ, ἡ), [ἐνδέω] legatŭ în, saŭ пе чева; fънкtŭ легътяръ; legatŭ (binobatŭ nussŭ în лanцŭ, saŭ fearъ), = Δέσμιος.

Ἐν-δεύω, biit: -δεύσω, moiŭ (вънseskŭ) чева înъuтрь.

Ἐν-δέχομαι, biit: -δέξομαι,=Ἀποδέχομαι, апровezŭ чева. 2)=Ἀναδέχομαι, iaŭ asuпръ 'mĭ, mъ însърчinezŭ. 3) (în a tpeia neps:, ші în partч:) ἐνδέχεται, este кѫ пѫtinцъ, saŭ de крezut, saŭ upmeazъ (a se faче чева). «Ἐκ τῶν ἐνδεχομένων». Лкs: (adвервiал:) în локŭ de ...

Ἐνδεχομένως, adв: în totŭ кiпял, пе кît se поate; dупе înпрежърнĭ. «Ὅπως ἐνδεχομένως ὁ δῆμος βουλεύσηται». Dm:

Ἐν-δέω, biit: -δήσω, (nex: ἐνέδησα, nas: tpe: de кѫ: ἐνδέδεμαι, nex: ἐνεδέθην) (кѫ dat:) легŭ чева stpîns în, saŭ пе (saŭ înпреunъ кѫ алtŭ) чева, saŭ împeпeneskŭ în чева. «Ἀστέρες ἐνδεδεμένοι». Apst: steле fikse.

Ἐν-δέω, ші (miж:) Ἐνδέομαι, biit: -δεήσω, -ομαι, (nex: miж: ἐνεδεήθην, ші чл:) (кѫ цen: ші maĭ de mялte-орĭ în a 3: neps:) amŭ лipsъ, treвuinцъ de чева. «Τίνος Ἐνδέομεν»; Eup: «Προσδεῖ, μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου». Dm: (ші înkъ ші кѫ dat:) «Πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ». Ksn: (ші în ел: de цen:). «Ἐνδεῖ τῷ ἀριθμῷ». Лкs: 2) (fъръ kazŭ) sîntŭ în лipsъ, nedestoĭnikŭ, рътasŭ în upmъ. «Ἐνδεούσης τῆς φύσεως». Tefp: «Ὥστε καὶ τὰς ποιητικὰς ὑπερβολὰς ἐνδεῖν». Пл:

Ἐνδεῶς, adв: în лîpsipe. «Ἐνδεῶς ἔχω (τινός)». Лкs: sîntŭ лipsitŭ de чева. (ші компр:) «Ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος». Лкs: 2) «Ἐνδεῶς πράττω». Лкs: netpekŭ în лipsъ, sîntŭ sъpakŭ. [ἐνδεής].

Ἔνδηλος (ὁ, ἡ), înвedepatŭ, кѫ totял apътatŭ. [ἐν, δῆλος].

Ἐν-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ, trъieskŭ în попорял, saŭ natpia mea, saŭ (simпля) în upe unŭ попорŭ. «Παροικῶν ἐν Καρθαίᾳ, καὶ καλῶς ἐνδημῶν». Enгp: (bezӣ mi ἐπιδημέω). [ші

Ἐνδημία (ἡ), netpечepe, saŭ fiinцъ de faцъ întp' unŭ локŭ (dap прinч: întp' ал sъŭ). [ші

Ἐνδήμιος (ὁ, ἡ), = [Ἔνδημος].

Ἐνδημιουργέω -ῶ biit: -ήσω, (кѫ dat:) konstpяiŭ чева înъuntpь.

Ἔνδημος (ὁ, ἡ), каре se afлъ în na-

tpia sa (înnpot: de ἀπόδημος). 2) къвenitъ, însъшitъ локълъї (nъ stpeinъ); de ъnde (med:) «Ἐνδημικὴ νόσος». воалъ endemikъ (însъшitъ пъmînтълъї). (bezi ші ἐπίδημος). [ἐν, δῆμος].

Ἐνδιάασκον, поеt: прел: ал лъї ἐνδιάω.

Ἐν-δια-βάλλω, вііt: -βαλῶ, (къ dat:) пîръsкъ пе чinева пentpъ чева.

Ἐν-δι-άγω, вііt: -άξω, (пех: ἐνδιήγαγον, ші чл:) (къ dat:) пetpекъ în, saъ întpe..

Ἐνδιαεριανερινήχετος (ὁ, ἡ), kom: [ἐν, διὰ, ἀὴρ, ἀνὴρ, νήχομαι] atinгъtopъ de oamenї înnotъtopї (sъъpъtopї) npin aepъ. (алцiї îndpent: ἐνδιαεριαιθερινήχετος).

Ἐν-διάζομαι, (ι: skъptъ) вііt: -άσομαι, цesъ, înплeteskъ întpe ...

Ἐνδιάζω (ι: лъnгъ), вцit: άσω, [ἔνδιος] mъ odixneskъ пе ла 'namiezъ, пetpекъ 'namiezъл; (desnpe вite) staъ în staълъ. (bezi ші ἐνδιάω).

Ἐνδιάθετος (ὁ, ἡ), disnъsъ, tinъpitъ înъънtpъ (în sъfletъ, minte, ші чл:). «Λόγος —». Пл: (înnp: de προφορικός) «Ἕξις («Ρῶμη)— «Пл:întiгъpitъ în sъfletъ, (npin ъpm:) adevъpatъ, statopnikъ, nestpъmътatъ. 2) (Бisep:)=Ἐνδιάθηκος. [ἐνδιατίθημι]. [deънde

Ἐνδιαθέτως, adв: къ înъънtpikъ (în minte) disnosiцie, rîndipe, saъ înkpedinцape.

Ἐνδιάθηκος (ὁ, ἡ), konpinsъ în шipял къpцilop векiълъї ші поълъї testamentъ. [ἐν, διαθήκη].

Ἐν-δια-θρύπτομαι, вііt: -θρύψομαι, (къ dat:) mъ înfpînгъ, faкъ кокетърії; mъ desmiepdъ în чева. (bezї ші ἐντρυφάω).

Ἐν-διαιταόμαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, (къ dat:) локъieskъ, пetpекъ овічnъit în вре ънъ локъ. [de ънde

Ἐνδιαίτημα (τὸ), локъinцъ, локъ, în кape tpъieшte овічnъit чinева.

Ἐνδιακειμένως, adв: =Ἐνδιαθέτως, dънe înъънtpikъ disnosiцie.

Ἐν-δια-κοσμέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) întokmeskъ, apanжezъ чева înъънtpъ.

Ἐν-δι-αλάσσω (ττω), вііt: -άξω, skimвъ, npefакъ npin чева.

Ἐν-δια-μένω, вііt: μενῶ, dъineskъ, stъpъieskъ în чева.

Ἐν-δια-πρέπω, (fъpъ вііt:) (къ dat:) stpълъчesвъ, mъ apътъ maї deoseвitъ în чева.

Ἐνδιάσκευος (ὁ, ἡ), (npinч: λόγος) лъкpatъ, компъsъ къ meштешигъ, înfpъmъseцatъ. [ἐν, διὰ, σκευή].

Ἐν-δια-σπείρω, вііt: -σπερῶ, (къ dat:) semъnъ, pisineskъ чева înъънtpъ, saъ п' întpe...

Ἐν-δια-τάσσω(ττω), вііt: -τάξω, (къ dat:) întokmeskъ; apanжezъ челе dinъънtpъ.

Ἐν-δια-τρίβω, вііt: -τρίψω, пetpекъ în чева, saъ ънdeва. «Περὶ τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν». Тъч: (ші fir:) «Ἐνδιατρίψαι τῇ περὶ τοὺς βίους ἀναγραφῇ. Пл: «Μὴ ἐᾶν τὴν ὄψιν ἐν τοῖς καλοῖς ἐνδιατρίβειν». Ksп: [de ънde

Ἐνδιατριπτικὸς, ἡ, ὸν, iъвitopъ (saъ овічnъitъ) de a пetpече în чева.

Ἐν-δια-φθείρω, вііt: -φθερῶ, (къ dat:) stpikъ, пръпъdeskъ чева de tot înъънtpъ.

Ἐν-δια-χειμάζω, вііt: -άσω, пetpекъ eapna în вре ънъ кіпъ, saъ лъкръ ънdeва.

Ἐνδιάω -ῶ, вііt: άσω, поеt: tpъieskъ sъвt черъ; (къ dat) локъieskъ în чева. «Οἷς ἐλπὶς ἐνδιάει». Пind: 2) (stpъm:) пъiъ oiле a пetpече 'namiezъл, saъ (пе вреme de eapnъ) a пашte пе 'namiezъ. (bezї ші ἐνδιάζω). [ἔνδιος].

Ἐν-διδάσκω, вііt: -διδάξω, înвъцъ пе чinева în чева.

Ἐν-διδύσκω, în локъ de ἐνδύω.

Ἐν-δίδωμι, вііt: ἐνδώσω, daъ în mînъ; (fir:) лasъ în вoea къїва, înгъdзіъ. «Ἐνδότω τίς μοι χειρὸς στηρίγματα». Евр: «Ἐνδιδόναι τὰ πράγματα τῷ δήμῳ». Тъч: «Εἰς οὐδὲν ἡδὺ καὶ νεωτερικὸν ἐνδιδοὺς ἑαυτόν». Пл: «Ἐὰν ἐνδῷ καιρὸς». de ва înгъdзі вре o окazie. 2) daъ прічinъ (bezї ші ἐνδόσιμον). «Καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι». Тъч· «Τοῖς τε λόγοις ἀρχήν τινα καὶ πάροδον ἐνέδωκαν». Лкs: 3) (ел:) mъ îndъплекъ (mъ лasъ dъne алтъл), mъ sъпъiъ; (fir:) mъ молошeskъ; mъ înпъцinezъ, mъ stinгъ. «Ἐδόκει γὰρ ἀγωνίζεσθαι εὐρώστως τὸ πρῶτον, εἶτα κατὰ μικρὸν ἐνδιδόναι τὴν δύναμιν αὐτῷ». Пл: (ші ел:) «Ὁπότε ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν». Тъч: «Ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας». Тъч: (ші fir:) «Ἐνεδίδου τὸ σῶμα διὰ μῆκος χρόνου». Пaptn: 4) dobedeskъ чева în faптъ. «Πιστότητα καὶ δικαιοσύνην ἐνέδωκαν». Плт: «Μαλακὸν οὐδὲν ἐνδιδόναι». Ep: 5) (în însem: лъї ἐμβάλλω bezї 1)=(saъ гpeш: în локъ de) ἐκδίδωμι; (de ънde desnpe pîъ) mъ въpsъ înъънtpъ în... «Ἐνδιδόντος μὲν τοῦ ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῆ ἐξήλυσιν». Ep:

Ἐν-ὄι-ήκω, вііt: -ήξω, (къ dat:) ажънгъ пînъ înъънtpъ, saъ mъ aflъ întinsъ întpe...

Ἐν-δίημι (fъpъ вііt:), поеt: гoneskъ din ъpmъ, вînezъ.

Ἔνδικος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ἱκως, чел dъne dpentate, dpentъ; лецiвitъ; adevъ-

patĭ. «Πόλις ἔνδικος». Plt: «Ἔνδικος μισθαποδοσία». Skp: || (next:) «Ἔνδικα». adv: în lokŭ de ἐνδίκως. ne dpentate ші dвne leце. «Ἔνδικα τιννύμενος». Enгp: «Ἐνδίκως πωλεῖν». Apstf: 2) atinгtorĭ de (saŭ fьkвtĭ în вreme de) жвdikatь. «Ἡμέρα—», Esix: (maĭ noŭ) «Ὅρκος—». în жвdikatь.

Ἔνδινα (τὰ), noet: [ἔνδον] mървntaieле dinъвtrв, maце, ші чл: (bezĭ ἔντερα).

Ἐν-δινέω -ῶ, biit: ήσω, înвîrteskĭ, sвчeskĭ чева înъвntrв. «Ὄμματα ἐνδεδινημένα». Iпkp:

Ἔνδιον (τὸ), noet: (dвne zicepe) lokвл (npinч: afaръ sввt черĭ), вnde netpeче чinева zioa; (în цen:) = Ἐνδιαίτημα. [din

Ἔνδιος [Διὸς, Ζεύς], α, ον, noet: kape se faче, saŭ faче чева ne ла 'namiezĭ. «Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθεν«. Od· Δ. «Ποτὶ τῶνδιον». Кал: ne ла 'namiezĭ. 2) чел din (saŭ în) atmosferъ (въzdвхŭ). «Ὕδωρ—». апъ de плоае. [ἐν, Διός].

Ἐνδίφριος (ὁ, ἡ), чел че шade în trъsвrъ, saŭ ne skaвnŭ. 2) чел че шade апроапе de (saŭ ne ачелашĭ skaвnŭ кв) алtвл ла masъ; (în цen:) kape mънînkъ înnpeвnъ ла masъ. [ἐν, δίφρος].

Ἐνδογενής, ἐος (ὁ, ἡ), noet: nъskвtŭ înъвntrв în kasъ; (npin вpm:) ал kaseĭ, faмiliarĭ. [ἔνδον, γείνω neîntp.).

Ἔνδοθεν [ἔνδον], adв: dinъвntrв; (кв цen:) ne dinъвntrв.

Ἔνδοθι, adв: noet: în lokŭ de ἔνδον, înъвntrв.

Ἔνδοῖ, ші Ἔνδοι, Eол. saŭ Dop: în lokŭ de ἔνδοθι.

Ἐν-δοιάζω, biit: -άσω, mъ îndoieskĭ; (кв dat:) sънtĭ ла îndoialъ desnpe чева.

Ἐνδοιάσιμος (ὁ, ἡ), (mi adв:) -ίμως, prіimitorĭ de îndoialъ, îndoiosĭ; de disnвtat. [din

Ἐνδοίασις εως (ἡ), ші

Ἐνδοιασμὸς (ὁ), îndoialъ, neînkpedinцape. [ші

Ἐνδοιαστὴς) οῦ (ὁ), чел че se îndoieшte, saŭ se плeакъ ші ла o napte ші ла алta. [ші

Ἐνδοιαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, obiчnвitĭ a se îndoi, a nв xotъrî. [ші

Ἐνδοιαστὸς, ὴ, ὸν, de îndoit, de disnвtat. [ἐνδοιάζω]. [de вnde

Ἐνδοιαστῶς, adв: кв îndoialъ, nexotъpit intp' вnĭ felĭ.

Ἔνδομα (τὸ), лвkpъ, în kape s' a îndвплекат, че a înгъdвit чinева. 2) = Ἔνδοσις. [ἐνδίδωμι].

Ἐνδομάχας, α (ὁ), Dop: noet: kape se вate înъвntrв, saŭ dinъвntrв (din kasъ, ші чл:) «Ἀλέκτωρ —». Hind: [ἔνδον, μάχη].

Ἐνδομένεια (ἡ), (Maчed:) шedepe înъвntrв (în kasъ); вiaцъ шezътoape. [ἔνδον, μένω]. (se конf: ші noate în af: кв...

Ἐνδομενία (ἡ), (Maчed:) вnелеле (înвръkъminteле, ші чл), menaцiвл kaseĭ. (bezĭ ші Ἐνδουχία).

Ἐν-δομέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) = Ἐνδέμω, ші Ἐνοικοδομέω. [de вnde

Ἐνδόμησις, εως (ἡ), zidipe înъвntrв; (npinч:) zidiтъpъ, ші вmплвтъpъ de цъpmŭ de mape, saŭ de nopтĭ.

Ἐνδομυχέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: шezŭ (staŭ askвnsŭ) în fвndвл kaseĭ. [ші

Ἐνδομυχὶ, adв: =Ἐνδομύχως. [din

Ἐνδόμυχος (ὁ, ἡ), [ἔνδον, μυχός] stъtorĭ în fвndвл вnвĭ lokŭ; (fir) askвnsŭ ла minte, віклеanŭ; (noet:) =Οἰκουρός.

Ἔνδον, [ἐν] adв: = Ἐντὸς, înъвntrв. «Κραδίῃ ἔνδον ὑλάκτει». Om: (ші кв aptik:) «Οἱ ἔνδον (se înц: ὄντες)». Лкs: чeĭ dinъвntrв, aĭ kaseĭ. (ші кв dat: noet: în lokŭ de ἐν) «Διθύνῳ ἔνδον τέγει». Hind: (ші кв цen: ел: de dat:) «Διὸς (ζεφύροιο) ἔνδον». Iл: Υ. ші Ψ.

Ἐν-δοξάζω, biit: -άσω, =Δοξάζω (2).

Ἐν-δοξολογέω -ῶ, biit: -ήσω, =Δοξολογέω npin чева. 2) kaвtĭ «a dobîndi penтaцie, a 'mĭ faче nвme npin квbinte, saŭ елоkвinцъ.

Ἐνδοξόπωλος (ὁ, ἡ), грам: eksпл: a лвĭ κλυτόπωλος.

Ἔνδοξος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όξως, (компр: -ότερος, ші sвnpл: -ότατος) глoriosĭ, slъвitĭ (înnp: de ἄδοξος). 2) (лвkpв) notрівitĭ, înвoitĭ кв nввліка пъpepe; (npin вpm:) de kpezвt (înnp: de παράδοξον). [ἐν, δόξα].

Ἐνδόσθια (τὰ), (foapte pap) în lokŭ de Ἐντόσθια.

Ἐνδόσιμος (ὁ, ἡ), лesnivosĭ a se îndвплека, a se înвoi. 2) (oвiч:) Ἐνδόσιμον (τὸ), semnвл datĭ de kънetenia mвsiчilop челор-л-алцĭ (isвл, tonвл), ka dвne ачела съ înчeanъ; (de вnde în цen:) npičinъ, matepie, motivŭ (de întpenpindepe a вpe вneĭ fante).« Ἵνα ἐνδόσιμον γένηται τοῖς λόγοις». Плт: (bezĭ ші ἔναυσμα). 3) (next:) (Bisep:) вoe de a se sъvîpші вpe o sfintъ слвжвъ; saŭ karte de epтъчivne. (Biz:). [din

Ἔνδοσις, εως (ἡ), înгъdвipe, înвoipe, neînnpotivipe. 2) (mвs:) = Ἐνδόσιμον. [ἐνδίδωμι].

'Ενδότατος, η, ον, чел че sтъ, se aflъ ſoapte înъѕntрѕ, în ѕndă. [ші

'Ενδοτάτω, adѵ: (ѕѕnpл: nepeг: ак лъї ἔνδον) кѕ totѕл înъѕntрѕ.

'Ενδότερος, α, ον, чел че sтъ maї înъѕntрѕ. [ші

'Ενδοτέρω, adѵ: (компр: nepeг: ал лъї ἔνδον) maї înъѕntрѕ.

'Ενδοτικὸς, ἡ, ὸν, аплекатъ ла înвoipe, înгъdѕipe. [ἐνδίδωμι]. [de ѕnde

'Ενδοτικῶς, adѵ: кѕ înвoipe «'Ενδοτικῶς ἔχω». M. Ant: sîntă disпѕѕă a mъ îndѕплека ла чева.

'Εν-δουπέω-ῶ, вііt: -ήσω, noet: (кѕ dat:) ſakă (saă kază кѕ) ѕromotă, tponkъneskă în чева. «"Αντλῳ δ' ἐνδούπησε». Od: O.

'Ενδουχία (ἡ), [ἔνδον, ἔχω]. menaжъл, ѕnелтеле din nъѕntрѕл kaseї. (ѕezї ші ἐνδομενία.

'Ενδοχεῖον (τὸ), =Δοχεῖον.

'Ενδρανὴς, έος (ὁ, ἡ), лѕkръторă, aktівă (înпр: de ἀδρανής); îndemînatikă a ekseкѕta чева. [ἐν, δράω].

'Εν-δρομέω-ῶ. вііt: -ήσω, noet: (кѕ dat:) алергă în, saă ne чева. [din

'Ένδρομὴ (ἡ), алергаре ne întpeкѣte. 2) (npin întind:) ѕnѕ felă de kîntikă, че se kînta maї 'nainte de лѣптъ ѕnpe înкѕpaжarea алергътopілор. [ші

'Ενδρομὶς, ἴδος (ἡ), ѕnă felă de mantелъ rpoaѕъ de lînъ, че лѣaă ne dînшiї алергътopіі dѣne лѣптъ, ka sъ nѕ pъчiaѕkъ. 2) (im:) ѕnă felă de rpoase înkълцъminte în întpeвѕimцarea алергътopілор, saă вînътopîлор. [ἐν, δρόμος].

"Ενδροσος (ὁ, ἡ), poosă, saă плină de poъ. [ἐν, δρόσος].

"Ενδρυον (τὸ), [ἐν, δρῦς] кѕіѕл, че цine de плѕгă процапѕл жѕгелъї. 2) mînѕша вîѕлеї. 3) inima копачіѕлъї. (ѕezї ші μελάνδρυον.

'Εν-δυάζω, вііt: -άσω, ші 'Ενδυασμός, = 'Ενδοιάζω, ші ἐνδοιασμός.

'Ένδυκές, (npinч: neѕt: ал neînlp: ἐνδυκής) adѵ: în локă de ...

'Ένδυκέως [ἐν, δέδυκα], adѵ: noet: кѕ toatъ inima, кѕ siлinцъ ші stъpкipe. «'Ένδυκὲς ἐσθίειν». Od: Ξ. кѕ noflъ

"Ένδυμα (τὸ), [ἐνδύω] xaїnъ, înвръкъminte.

'Ενδυμενία (ἡ), ='Ενδομενία.

'Ενδῦναι, nex: 2: de inf: ал лъї ἐνδύομαι.

'Ένδύναμος (ὁ, ἡ), înпѕterniчiтă, tape; destoїnikă ла... [ἐν, δύναμις]. [de ѕnde

'Ενδυναμόω -ῶ, вііt: -ώσω, daă nѕte-pe, înпѕterniчeză.

'Εν-δυναστεύω, вііt: -εύσω, (кѕ dat:) ѕîntă dinastă, stѣnîneskă în вpe ѕnă локă; (fъръ kază) npedomneskă. (Ksn: Елеп:)

'Εν-δύνω, în локă de ἐνδύομαι. (ѕezї ἐνδύω). [de ѕnde

"Ένδυσις, εως (ἡ), вîpîpe înъѕntрѕ (akt: saă nas:). 2) înвръкаре, saă înвръкъminte. «Τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν των νέων». At:

'Εν-δυστυχέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кѕ dat:) sîntă nenopочită, nѕ iѕвѕteskă, nѕ nemepeskă în чева.

'Ένδυτὴρ, ῆρος (ὁ), ші

'Ένδυτήριος (ὁ, ἡ), noet: folositорă ла înвръкъminte. «Πέπλος —». Sof: [ші

"Ένδυτὸς, ος ші ἡ, ον ші ὀν, de înвръкат, saă че noate nѕpta чinева. «"Ένδυτὸν σαρκός». Eѕp: пielea трѕпѕлъї. || 'Ένδυτὴ (ἡ), (Bisep:) ѕnѕл din акоперемінтеле sfinteї mese. [din

'Εν-δύω, вііt: -δύσω, (nex: ἐνέδυσα, ші чт:) (stpъm:) înвракă. || (miж:) ἐνδύομαι, вііt: -δύσομαι, (nex: ἐνέδυν, tpe: de кѕ: ἐνδέδυκα, ші чл:) mъ вîpă ѕndeва. (кѕ dat: saă ак: кѕ: ші fъръ преп:) «'Ενδύεσθαι ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων». Ksn: «'Εν δὲ οἱ ἦτορ δῦναι». ші «Εἰς τὴν ἐπιμέλειαν ἐνδῦναι». Om: «Οὐδὲ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι». Il: Ψ. nѕ beї intpa in nѕmъpѕл лѣптă-шілор кѕ лапче. 2) (кѕ ак.) mъ înвракă кѕ xaїnъ.

'Ενεάζω, вііt: -άσω, amѕцeskă (maї кѕ seamъ de snaїmъ). [ἐνεός].

'Ενεαρίζω, вііt: -ίσω, prімъвърeză, saă petpekă prімъвара în вpe ѕnă локă, saă лѕkрѕ. [ἐν, ἔαρ].

'Εν-εγγυάω, = 'Εγγυάω.

"Ενεγγυς, adѵ: = 'Εγγύς. (ѕezї ші ἔναγχος).

'Ένεγκεῖν, nex: 2: de înf: ал: лъї φέρω.

"Ενεδρα (ἡ), (кѕ цen:) шedepe în, saă ne чева. 2) (npin întind:) nîndă; кѕpsъ; (în цen:) ѕnелtipe de pъă. [ἐν, ἕδρα]. [de ѕnde

'Εν-εδράζω, вііt: άσω, aшeză, înцepeneskă чева în, saă ne чева.

'Ενεδρευτὴς, οῦ (ὁ), nînditoră; вpъжmaшă; ѕnелtitoră de pъă. [ші

'Ενεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, oвічnѕită, indemînatikă ла nîndipe, momipe, saă ѕnелtipe de pъă. [din

'Εν-εδρεύω, вііt: -εύσω, (dѣne ziч:) шeză nemiшcaтă askѕnsă în вpe ѕnă локă; (de ѕnde npin întind:) staă ла nîndъ, nîn-

deskă (ka sъ npinză, saă se omopă); (în ɥen:) kinzʁieskă, ʁnelteskă kʁîʁa rele. 2) (strъm:) ашeză ne чinева ла nîndъ. [ἐνέδρα].

Ἔνεδρον (τὸ), (Skp:) în локă de ἐνέδρα (iap npinч: neʁt: лʁî ...

Ἔνεδρος (ὁ, ἡ), statopnikă локʁitopă ʁndeва. [ἐν, ἕδρα].

Ἐνεείσατο, noet: în локă de ἐνείσατο. 3: sinr: neps: de miж: (în локă de akt:) nex: 1: ал (neîntp:) ἐνέζω, saă ἐνίζω.

Ἐν-εθίζω, biit: -ίσω, (kъ dat:) oвічnʁieskă ne чinева ла чева.

Ἐνίην, noet: în локă de ἐνήν, прл: ал лʁî ἔνειμι.

Ἐνειδοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: stpъmʁtă faɥa (kinʁл, forma) kʁîʁa în чева. [din

Ἐνειδοφόρος, (ὁ, ἡ), чел че noapтъ faɥa (fiгʁpa, saă forma) kʁîʁa în sine. «Πέτρος — ». Enгp: stътъ. [ἐν, εἶδος, φέρω].

Ἐν-ειδωλοποιέω-ῶ, biit: -ήσω,=(saă греш: în локă de) Ἀνειδωλοποιέω.

Ἔνεικα, ας, ε, noet: în локă de ἤνεγκα, ші ἐνεῖκαι, noet: înf: în локă de ἐνεγκεῖν.

Ἐν-εικονίζω, biit: -ίσω, (kъ dat:) înkinʁieskă (zʁгpъʁesʁă) înъʁntpʁ în чева; (miж:) înї въză kinʁл în чева; (ші nas:) mъ peʁfpînră (ka în orлîndъ) în чева. (fir:) «Τοὺς ἑαυτῶν λόγους τοῖς ἑτέρων ἐνεικονίζεσθαι». Пл:

Ἐν-ειλέω -ῶ, biit; -ήσω, (kъ dat:) înгъшʁpă în чева. [de ʁnde

Ἐνείλημα (τὸ), înгъшʁpъtʁpъ (saă чева konpinsă) în sine.

Ἐν-ειλινδέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ἐναλινδέω, ші Ἐνειλέω.

Ἐν-ειλίσσω, biit; -ίξω, noet: în локă de ἐνελίσσω.

Ἔνειμεν, noet: în локă de ἔνεσμεν, îm: 1: neps: a лʁî ...

Ἔν-ειμι, biit: ἐνέσομαι, (прел: ἐνῆν, ші чл:) (kъ dat:) sîntă, saă mъ aflʁ în, saă întpe чева. «Ἔνεστι κἀν μήρμυκι χολή». Apstf: 2) în a 3: neps: ші în naptч: = Ἔξεστιν, este eptată, saă nʁtinчosă. «Ἔνεστί σοι πρίασθαι». Лʁч: «Ἐνὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι καὶ τὴν πατρίδα σώζειν». Ep: «Τὰ ἐνόντα. «Ἐν τῶν ἐνόντων». dʁne nʁtinцъ, nekît eaptъ nʁteріле.

Ἐν-είργυμι, saă ἐνείργω, biit: -είρξω, (kъ dat:) apestezъ în...

Ἐν-είρω, biit: ἐνέρσω, (kъ dat:) bîpă, saă înkʁpkă чева în, saă întpe (saă înпreɥnъ kъ) ʁлteле.

Ἐνείχθην, Ion: în локă de ἠνέχθην, nas: nex: 1: ал лʁî φέρω.

Ἕνεκα, ші (noet: saă înainte de вок:) ἕνεκεν [în afin: kъ ἤνεγκα], прeп: (se akopd: kъ ɥen: ші însem: 1:) прічinъ, nentpʁ: «Λόγου ἕνεκα». Лкs: = Λόγου χάριν, snpe ekseмплъ. (ші în парал:) «Ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα». Ἕνεκά σου θανατούμεθα». Skp: 2) (înпpeʁʁъ kъ ге) kît nentpʁ, saă desnpe naptea. «Εἰ πάνυ χρηστὸς ἐστίν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω». Dm: kît desnpe mine fie. «Ἕνεκέν γε χρημάτων». Ep: «Πείρας ἕνεκα». Плт: (bezî ші ἔκητι).

Ἐνεκλήϊσε, noet: Ion: în локă de ἐνέκλεισε. 3: sinr: neps: de nex: ал лʁî ἐγκλείω.

Ἐν-εκ-πλύνω, biit: -πλυνῶ, snълă, клъteskъ în чева.

Ἐνεκτέος, α, ον, nosit: ал лʁî φέρω.

Ἐνέκυρσα, nex: 1: ал лʁî ἐγκυρέω.

Ἐν-ελαύνω, biit: -ελάσω, roneskă, înninгă, bîpă чева înъʁntpʁ. «Ἐνελαύνειν χαλκὸν πλευραῖς». Hind: «Ἐνελαύνειν καρδίᾳ κότον». Hind: || (maї de mʁлte opї nestp: saă ел: de ἵππον, ἅρμα, ναῦν) intpʁ (kълape, saă în tpъsʁгъ), nгʁtesăʁ înъʁntpʁ.

Ἐν-ελλίσσω (ττω) , biit: -ίξω, înfътʁpă în, saă ne чева.

Ἔνεμα (τὸ), [ἐνίημι] op че лікʁidă se вapsъ, se asвîpлъ înъʁntpʁ în чева; (de ʁnde med:) klistipă. [de ʁnde

Ἐνεματίζω, biit: -ίσω, nʁiă klistipă.

Ἐν-емέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) върsă, вomeskă în, saă ne чева.

Ἐνενήκοντα (ші челе dintp' însʁл), bezî ἐννενήκοντα, ші чл:

Ἐνένιπτε, ші ἐνένισπε, noetı (npin îndoipe) 3: sinr: neps: a лʁî ἐνίπτω. saă ἐνίσπω.

Ἐνενώκασι, Ion: în лoвă de ἐννενοήκασι, 3: îm: neps: a tpe: de kъ:, ші

Ἐνένωτο, Ion: în локă de ἐνενενὸητο, 3: sinr: neps: a nas: neste sъв: ал лʁî ἐννοέω.

Ἐν-εξουσιάζω, biit: -άσω, (kъ dat:) îmї întpeʁʁinцezъ stъnînipea în чева.

Ἐν-εορτάζω, biit; -άσω, (kъ dat:) sepʁezъ în, saă nentpʁ чева.

Ἐνεὸς, saă ἐννεὸς, [bezî ἄνεως] ά, όν, mʁtʁ, fъpъ гpaiă; ʁîmită; smintită.

Ἐνεοστασία (ἡ), stape în ʁîmipe (maї kъ seamъ din snaîmъ). [ἐνεὸς, στάσις].

Ἐνεότης (ἡ), mʁцie; ʁîmipe, ші чл: [ἐνεός].

'Ενεπάγην, nas: nex: 2: ші ἐνέπαξα, nex: 1: Dop: akt: aĭ лвĭ ἐμπήγνυμι.

'Εν-επηρεάζω, biit: -άσω, ronesвă, sвпъръ пе чinева în чева.

'Εν-επι-δείκνυμι, biit: -δείξω, арътă чева snpe faлъ în чева.

'Εν-επι-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) петрекă вndева ка...

'Ενεπίδημος (ὁ, ἡ), stpeină петрекъторă вретелінчеште întp'вnă локă.[ἐν,ἐπὶ,δῆμος].

'Εν-επι-κύπτω, biit: -κύψω, тъ плекă, (fir:) шъ daă кв totвл ла чева. (saă греш: în локă de ἐνεπισκήπτομαι).

'Εν-επι-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) faкă шinчinosă жвръmîntă пе чева (adiкъ пе пвmеле квĭва).

'Ενεπίσκημμά (τὸ), asirвpape de datopie прin sekвestpape черътъ, saă зълоцipe de конfiskatъ авере a datopвлвĭ. [din

'Εν-επι-σκήπτομαι, biit: σκήψομαι, pretinzк a se sekвetpa (saă a mi se зловozi, ка de maĭ 'nainte sekвestpatъ) пartea, че mi se кввine din конfiskata авере a datopвлвĭ meă.

'Ενέποισα, Eол: în локă de ἐνέπρυσα, партч: fem: ал лвĭ

'Ενέπω, biit: ἐνισπήτω, (nex: ал 2: ἐνίσπον, ші ἐνένισπον) noet: sпвiă, noвesteскă, вorвeскă. «"Ανδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα». Od: A. "Ολεθρόν τινι ἐνισπεῖν». Il: Ω. «Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν». Il: Ψ. (вezĭ ші ἐνίπτω).

'Εν-εργάζομαι, biit: άσομαι, лвкreză (съвîршeskă) чева în чева. (вezĭ ші ἐμποιέω]. 2) (prinч:) кîштiră din лвкрвл мештешвгълвĭ meă.

'Ενέργεια (ἡ), лвкrape, aktivitate, saă доведipe de пвtepe. (вezĭ ші δύναμις, ші ἐντελέχεια). [ші

'Ενεργέω -ῶ, biit: -ήσω, лвкreză, saă тъ aflв în oape-каре лвкrape; (în цеп:) вnelteskă,însвflв; съвîршeskă чева, saă isввteskă în чева. «Φόβον ἐνεργήσασθαι». Илв: ‖ (nas: maĭ noă) sîntă sвпвsă ла лвкrapea вре вneĭ невъзвle пвterĭ. (de вnde) «Ἐνεργούμενοι». Bisep: îndpъч'цĭ. [ἐνεργής]. [de вnde

'Ενέργημα (τὸ), pesвlalвл вneĭ лвкръpĭ, saă лвкрв înfъntală.

'Ενεργής, έος (ὁ, ἡ), =='Ενεργός.

'Ενεργητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndeмînatikă ла лвкrape, aktivă; (gram:) însemn: de лвкrape, aktivă. [ἐνεργέω].

'Ενεργμὸς (ὁ), (mвs:) atinцerea, isвipea коardелор ліреĭ, saă kitareĭ. 2) квĭвл, de каре este леratъ коarda. [ἐνέργω=ἐνείργω].

'Ενεργοβατέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ stpъmвtă кв isправъ dintp'o stape întp'ала. [ἐνεργὸς, βαίνω].

'Εν-εργολαβέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ foлosesкă, кîштiră dintp'o întpeпpindepe; saă iaă кв контракtă assпръ 'mĭ чева кîштirosă.

'Ενεργὸς (ὁ, ἡ), лвкръtорă, aktivă; (despre лвкрвpĭ) лвкrativă, кîштirosă; podosă. «Γῆ («Χώρα) — ». Ksn: квltivată. «Ἡμέρα—». Es: zi de лвкрв. [ἐν, ἔργον]. [de вnde

'Ενεργῶς, adв: кв aktivitate; кв pesвltată, saă isввtipe;

'Εν-ερείδω, biit: -είσω, (кв dat:) тъ pezemă пе, saă de чева; (прin întind:) вîрă, înninгă înъвntpв чева în silъ, înfiră; ші (fir:) аплікă mintea ла чева. (вezĭ ші ἐνσκήπτω). [de вnde

'Ενέρεισις, εως (ἡ), pezemape пе чева; (прin întind:) înfiпere; (ші fir:) аплекape de minte ла чева.

'Εν-ερεύγω, saă (miж:) ἐνερεύγομαι, biit: -ερεύξομαι, (nex: ἐνήρυγον] (кв dat:) pîrîiă, saă върsă în, saă пе чева,

'Ενερευθὴς [ἐν, ἔρευθος], έος (ὁ, ἡ), кam рошв, рошiорă.

"Ενερθε, ші (maĭ 'nainte de вок:) ἔνερθεν, [ἐν, ἔρα] adв: noet: жos, saă sввt пъmîntă; (în цеп: кв цеп:) de desввt. «"Ενερθ' ἀΐδεω». Il Θ.

"Ενερξις, εως (ἡ), =='Ενεργμός.

"Ενεροι (οἱ), noet: [ἐν, ἔρα] чеĭ înъвntpв, saă de desввtвл пъmîntвлвĭ, (adiкъ) морцiĭ, saă zeiĭ sвtepanĭ.

'Ενερόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), [ἔνερος, χρώς] чел кв faцъ, saă firвpъ de moptă.

"Ενερσις, [ἐνείρω] εως (ἡ), вîрîpe, înцepenipe, notpivipe de чева înъвntpв.

'Ενέρτερος, α, ον, noet: (компар: neper: ал лвĭ ἔνερθεν) чел че se aflъ maĭ жos, maĭ adînk.

'Ενέρυθρος (ὁ, ἡ), =='Ενερευθής, рошiорă. [ἐν, ἐρυθρός].

'Εν-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἐνῆλθον, ші чл:) noet: intpв în чева.

"Ενεσαν, noet: în локă de ἐνῆσαν, a 3: îm: neps: a прел: лвĭ ἔνειμι.

'Ενεσίη (ἡ), вezĭ ἐννεσίη.

"Ενεσις, [ἐνίημι] εως (ἡ), asвîрліpe, върsape înъвntpв.

'Ενεσκλήκει, 3: sing: neps: de neste sъв: ал лвĭ ἐνσκέλλω.

'Εν-εστιάω -ῶ, biit: -άσω, (кв dat:) osпeтeză пе чinева вndева. [ші

Ἐνέστιος (ὁ, ἡ), ал kaseĭ, familiarъ. (bezĭ ші ἀφέστιος). [ἐν, ἑστία].

Ἐνέτη (ἡ), noet: akъ kъ rътъlie. (iap прінч: fem: ал лвĭ ἐνετός). [ші

Ἐνετὴρ (ὁ), klistirъ (înstrъmîntъл). 2) кнъ ferъ de апъртtoape машінъ snpe întrebъінцarea челор înпresoraцĭ. [ші

Ἐνετὸς, ἡ, ὸν, пъsъ, bîrîtъ în, saъ întpe; (fir:) adъoratъ, întpodъsъ, saъ пъsъ ne deasъnpa. [ἐνίημι].

Ἐνέτραγον, noet: nex: 2: ал лвĭ ἐντρώγω.

Ἐν-ευδαιμονέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) sîntъ nopoчitъ în чева.

Ἐν-ευδιάω -ῶ, biit: -άσω, sъъrînd în 'nълціne (în linъ aerъ) îmĭ ціъ întinse, dap nemішkate apinеле, (franц:) planer.

Ἐν-ευδοκιμέω, -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) isъъteskъ în чева; însemnezъ, amъ пътepe лînгъ чinева.

Ἐν-εύδω, biit: -ευδήσω, (kъ dat:) dopmъ, mъ odixneskъ ъndeва înъъntpъ. (bezĭ ші ἐγκοιμῶμαι).

Ἐν-ευημερέω -ῶ, biit: -ήσω, isъъteskъ, mepгъ вine în чева.

Ἐν-ευθηνέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (kъ dat:) sintъ înвіdmъгatъ în чева.

Ἐν-ευκαιρέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ întpebъінцezъ вine timпъл (mъ окъпъ ла къвenitъ вреme) în чева. (bezi ші ἐνευσχολέω).

Ἐν-ευλογέω -ῶ biit: -ήσω, (kъ dat:) вine къвintezъ чева înъъntpъ, saъ прin чева.

Ἐνεύναιος (ὁ, ἡ), пъsъ neste natъ (акоперішъ). (de ъnde) «Ἐνεύναια (τὰ). Od: Il. аштерпътъріле, ші чеде-л-алте trebъінчоase але патълвĭ de кълкат. (bezĭ ші ἐγκοίμητρον). [ші

Ἐνευνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (kъ dat:) mъ кълкъ, ші dopmъ înъъntpъ în... [ἐν, εὐνή]. [de ъnde

Ἐνευνητὴρ (ὁ), (прінч: χιτών) хаїnъ de dopmit (de noante).

Ἐνεύνιος, ші

Ἔνευνος (ὁ,ἡ), кълкатъ, stътъtopъ în natъ; trebъінчosъ патълвĭ, = Ἐνεύναιος. [ἐν, εὐνή].

Ἐν-ευπαθέω, -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) netpekъ вine în чева.

Ἐν-ευστομέω -ῶ, biit; ήσω, (kъ dat:) вorвeskъ dълче; (despre пазърї) кînтъ dълче înъъntpъ în чева.

Ἐν-ευσχημονέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) mъ portъ kъ вънъ къвiinцъ in чева.

Ἐν-ευσχολέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ окъпъ вremea kъ въne îndeletniчirї. (bezĭ ші ἐνευκαιρέω).

Ἐν-ευτυχέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἐνευδαιμονέω, ші Ἐνευημερέω.

Ἐν-ευφραίνομαι, biit: -ευφρανθήσομαi, (kъ dat:) mъ вeseleskъ în чева.

Ἐν-εύχομαι, biit: -εύξομαι, (kъ dat:) fъгъdъieskъ pъrîndъ mъ лвĭ Dъmnezeъ пentpъ чева.

Ἐν-ευωχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ desfъtezъ bînd ші mînrînd în, saъ пentpъ чева.

Ἐν-εφάλλομαι, biit: -αλοῦμαι, noet: (kъ dat:) sъpъ în, saъ пе чева.

Ἐνέχεις, în локъ de ἐνέχεες, 2: neps: de прел: ал лвĭ ἐγχέω.

Ἐνεχυράζω, biit: -άσω, iaъ, saъ daъ чева de зълогъ [ἐνέχυρον]. «Ἡ φύσις ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὕφιν, τοῦ δὲ ἀκοήν». Esx: Sokp: (ші nas:) «Τὰ ἠνεχυρασμένα». чеде зълоціte. || (miж:) mъ asirъpъ kъ зълогъ; fir:) îmĭ familiezъ пе чinева прin îndatopirї ('mi 'л зълоцeskъ în dparoste). [de ъnde

Ἐνεχυρασία (ἡ),=Ἐνεχυρασμός. [ші

Ἐνεχύρασμα (τὸ), datъ, saъ лъatъ de зълогъ. [ші

Ἐνεχυρασμὸς (ὁ), зълоціpe (akt: saъ nas:). [ші

Ἐνεχυραστὸς, ἡ, ὸν, зълоцitъ, saъ de зълоцit.

Ἐνεχυριάζω, biit: -άσω,=Ἐνεχυράζω. [ἐνεχύριον]. [de ъnde

Ἐνεχυρίασις, εως (ἡ), ші ἐνεχυριασμός (ὁ), =Ἐνεχυρασμός.

Ἐνεχύριον (τὸ), ші

Ἐνέχυρον (τὸ), [ἐν, ἐχυρός] зълогъ, (lъpч:) amanetъ; saъ apвъnъ. «Ἐνέχυρον τιθέναι ἢ ἀποδεικνύναι». a пъne зълогъ.

Ἐν-έχω, biit: -έξω, saъ σχήσω, (nex: ἐνέσχον, ші чл:) amъ, ціъ чева înъъntpъ. «Ἐνέχειν χόλον (ἔγκοτον) τινί». Ep: ші Dш: ціъ mînie asъnpa кзіва. (de ъnde 2) (de maї mъlte orї nestp: saъ el: kъ dat: saъ ak: преп:) pъsвeskъ, saъ nemepeskъ tokmaї în чева; saъ mъ prinzъ, mъ agaцъ, mъ înkъpkъ ъndeва. «Ὅπως αἱ αὐγαὶ τοῦ φέγγους εἰς τὸν κόλπον διὰ τῶν βρόχων ἐνέχωσι». Ksn: (bezĭ ші ἐπέχω). «Ὥστε τὴν αἰχμὴν ἐνσχεῖν κατὰ τὸ ἰνίον». Пл: (ші nas:) «Ἐνσχεθείσης τῆς νεὼς τῷ τοῦ λιμένος ἐδάφει». Sin: (de ъnde fir: nas: kъ dat:) sîntъ în pелацie, înkъpkatъ (вinoвatъ) în чева, saъ sъnъsъ ла чева. «Τῷ ἄγει («Τῇ νοθείᾳ, Τῷ νόμῳ, ші чл:) ἐνέχεσθαι». Лиз:

Ἐνέψημα (τὸ), [ἐνέψω] feptъpъ în oaлъ, ші чл:

'Ενεψίημα (τὸ), noet: [ἐν, ἐψιάομαι] жъкърie de netpeчepe.

'Εν-έψω, biit: -εψήσω, (къ dat:) ferвъ (гътeskъ въkate) în чева.

'Ενέωσα, noet: nex: 1: ал лъї ἐνώθω, saŭ ἐνωθέω,

'Εν-ζέομαι, biit: -ζέσομαι, опъpeskъ чева înъвntpъ în чева.

'Εν-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, лerъ stpîns înnpexnъ.

'Εν-ζωγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, zвгръвeskъ чева în, saŭ ne чева.

'Ενη, saŭ (At:) ἔνη, ης (ἡ), (npinч:) fem: ал лъї ἔνος. ‖ (ka sвbst: înц: ἡμέρα) ziou de noïmîine. (de вnde adвepвial). «Εἰς ἔνην (ші npin întind: noet:) «Εἰς ἔνηφιν». Es: (ші îm:) «Ἑς ἔνας». Tкp: ші ἐσένης». D. Kas: (ші în сл: de ἐν, saŭ de ἐπὶ). «Ἔνη ші ἔννηφ:». Es: noïmîine.

'Ενὴ [ἔνος], adв: o datъ de mвлtъ, saŭ алtdatъ. «Ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἑνή». Apstf: (алцїї îndpent: ἔνη, ші алцїї ἓν ἢ ...).

'Εν-ηδάω, ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) îmї netpekъ tinepeцea (adikъ desfътat) în вpe вnъ локъ, saŭ лвкрв. (bezї ші ἐννεάζω). [de вnde

'Ενηδητήριον (τὸ), локъ de netpeчepe ші desfътape.

"Ενηδος (ὁ, ἡ), чел în вipstъ de tinepeцe, tînъръ, жвnc. [ἐν, ἥδη].

'Εν-ήδομαι, biit: -ησθήσομαι, (къ dat:) aflв плъчepe, mъ mвлцвmeskъ în чева.

'Ενήδονος (ὁ, ἡ), adвkтopъ, saŭ simgitopъ de (ıpъїtopъ în) плъчerї. [ἐν, ἡδονή].

'Εν-ηδύνω, biit: -υνῶ, îndвлчeskъ, adвkъ плъчepe, atparъ.

'Εν-ηδυπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) tpъieskъ desfътat.

'Ενηείη (ἡ), 1on: noet: блîndeцe, влажinie de xapaктerъ. [din

'Ενηὴς [ἐν, ἠύς], έος (ὁ, ἡ), noet: afaвілъ, влажinъ, блîndъ.

'Ενήκοος (ὁ, ἡ), чел чe aвde, îшї apc aвzвл. [ἐν, ἀκοή].

'Ενήλατον (τὸ), [ἐν, ἐλαύνω] (în цen:) op чe konstpвкцie, în kape se înfiцe (saŭ kape se înfiцe în) алtъ чева; (de вnde îm: 1) челе doъ латъpe але скърїї în kape se peazemъ tpenteле. 2) пічoapeле natвлвї. 3) квieле, чe se пвn în кънътїівл osieї, ka съ onpeaskъ poateле. 4) вnъ телъ de пръжitъpъ.

'Ενήλικος, ου, ші

'Ενῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел în вipstъ (де цitimъ). [ἐν, ἥλιξ].

'Ενηλλαγμένως, [ἐναλλάσσω] adв: (de naptч:) skimвat, алtfeл.

'Ενηλύσιον (τὸ), [ἐν, ἐλεύθω, = ἔρχομαι] локъ, вnde a къzвt tpъsnetъ.

'Ενήλωσις, εως (ἡ), înfiцepe de квie (npinч: în капateле вшелор de fpвmвseцe, saŭ sirвpanцъ). [ἐν, ἡλόω].

'Ενῆμαι, (fъpъ biit:) în локъ de ἐγκάθημαι.

'Ενημερεύω, biit: -εύσω, (къ dat:) netpekъ zioa întp' вnъ локъ, saŭ лвкрв. [ἐν, ἡμέρα].

'Ενημμένος, nas: ipe: de къ: de naptч: ал лъї ἐνάπτω.

'Ενήνοθε (intpeв: nвmaї în kom:) tpe: de къ: (în локъ de прел:) ал лъї 'Ενόθω, saŭ ἀνθέω -ῶ, saŭ Dop: nex: ал лъї ἔρχομαι (ἦνθεν în локъ de ἦλθεν). (bezї komп: ἐπενήνοθε, катενήνοθε, παρενήνοθε, шіînkъ ἀνήνοθε).

'Εν-ηρεμέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ενησυχάζω.

'Ενήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς) кopaвie къ вîsле. (bezї ші τριήρης).

'Ενήριθμος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἐνάριθμος.

'Εν-ησυχάζω, biit: -άσω, (къ dat:) mъ liniштeskъ în, saŭ ne чева.

"Ενηφι, bezї ἔνη.

'Εν-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, pesвnъ în aвzвл квїва; (stpът:) fakъ a pesвna чева; înвъцъ, ineцiezъ ne чinева. ‖ (miж: saŭ nas:) = 'Ενωτίζομαι, 'Ακούω, вarъ în вpekiле меле, askвltъ, saŭ aвzъ. [de вnde

'Ενήχημα (τὸ), чеea чe pesвnъ în aвzвл квїва; aвzipe. (bezї ші περιήχημα).

"Ενηχος (ὁ, ἡ), pesвnъtopъ în aвzъ. [ἐν, ἦχος].

"Ενθα [ἐν], adв: (лок: ші timп:) вnde; kînd. «Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν». Ln: Λ. «Ἔνθα καὶ ἔνθα». Od: B. iчї ші коло; (ші timп;) kînd ші kînd. «Ἦ ἔνθα, ἦ ἔνθα». Od: K. saŭ ла o napte, saŭ ла алta; saŭ aша, saŭ alтmintpелea. «Ἔνθα μὲν, ἔνθα δέ». Лкs: din kînd în kînd. [de вnde

'Ενθάδε, ші (At:) 'Ενθαδί, adв: = 'Ενταῦθα, aiчї; (mi timп:) alвnчї. [de вnde

'Ενθάδιος (ὁ, ἡ), noet: кape se aflъ aiчї, чел de faцъ; пъmînteanъ.

'Εν-θακέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (къ dat:) шezъ în, saŭ ne чева. [de вnde

'Ενθάκησις, εως (ἡ), noet: шedepe în, saŭ ne чева. «Ἡλίου — ». Sof: шedepe ла soape, saŭ în napтea desnpe soape.

'Ενθαλασσεύω (ττεύω), biit: -εύσω, sîntъ

(пдвteskă) пе mape. [mi

'Ενθαλάσσιος (ττιος), ші

'Ενθάλασσος (ττος), ου, (ὁ, ἡ), іръіторъ пе mape, mapinъ. [ἐν, θάλασσα, ττα].

'Εν-θάλπω, biit: θάλψω, înkълzeskă; (прin întind:) înbiezъ. (bezī mi ἐνθερμαίνω).

'Εν-θανατόω -ῶ, biit: -ώσω, osîndeskă ла moapte.

'Εν-θάπτω, biit: -θάψω, (къ dat.) îngropъ чева înъвntръ.

'Εν-θαῤῥέω (θαρσέω) -ῶ, biit: ήσω, (къ dat:) amъ кражă, înkredere, saŭ пъdeжde în чineва, saŭ чева.

'Ενταῦτα, Ion: în локъ de 'Ενταῦθα.

'Εν-θεάζω, biit: -άσω, intъsiezъ пе чineва, =='Ενθουσιάζω. [de вnde

'Ενθεαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = 'Ενθουσιαστικὸς, însъfлъторъ, simţitorъ de (saŭ disпъssъ ла) întъsiasmъ.

"Ενθεμα (τὸ), [ἐντίθημι] (прinч: pamъръ de пomъ) алtoiъ. [de вnde

'Ενθεματίζω, biit: -ίσω, алtoieskă пomъ. [de вnde

'Ενθεματισμὸς (ὁ), алtoipe de пomъ.

'Ενθέμεν, saŭ ἐνθέμεναι, Dop: пoct: în локъ de ἐνθεῖναι, пex: 2: de înf: ал лъї ἐντίθημι.

"Ενθεν [ἔνθα]. adв: (лок: saŭ прea pap timп:) de аiчї, de аколо, de вnde; пе ърпъ, dвпе aчeasta. «"Ενθεν ἐλών». Bas: «Ὁ μέν ἔνθα καθέζετο, ἔνθεν ἀνέστη Ἑρμείας». Od: E. «Δέπας ἔνθεν ἔπινον». Od: Γ. «"Ενθεν, ὅθεν». Il: Δ. «"Ενθεν καὶ ἔνθεν». Лкs: de amîndoъ пърцiле. 2) (maї noŭ în локъ de ὅθεν) de вnde, прin ърmape. [de вnde

'Ενθένδε, adв: (лок:) de аiчї.

"Ενθεο, Ion: пoct: în локъ de ἐνθοῦ. 2: пeps: de miж: пex: 2 de порвпч: ал лъї ἐντίθημι.

"Ενθεος (ὁ, ἡ), însъfлатъ de zeitate, intъsiastъ. «"Ενθεος τέχνης». Esxл: însъfлатъ de zeъ apta прooрочii. || «Τὸ ἔνθεον». Лкs: zeeaska însъfлape (лъшinape), întъsiasmъл. [ἐν, θεός].

'Εν-θερίζω, biit: -ίσω, îmї пetрекъ вapa вndeва, saŭ къ вре вnъ лъкръ.

'Ενθερμαίνω, biit: -ανῶ, înkълzeskă пe dinъвntръ; doropeskă; anpinzъ. (bezi ші ἐνθάλπω). [din

"Ενθερμος (ὁ, ἡ), fepвinte пе dinъвntръ, anpinsъ; (прin întind:) aktivъ, ші чл: [ἐν, θέρμη].

'Ενθεσίδουλος (ὁ, ἡ), (кom:) пapasitъ, лакomъ ла mînkape. [ἔνθεσις, δοῦλος],

"Ενθεσις, εως (ἡ), пвпere înъвntръ; (прin întind:) înвъkътъръ; (прin врm:) mînkape, храпъ. [ἐντίθημι].

"Ενθεσμος (ὁ, ἡ), лeцiвitъ; eptatъ. [ἐν, θεσμός]. [de вnde

'Ενθέσμως, adв: dвпc лeцї

"Ενθετος (ὁ, ἡ), [ἐντίθημι] пвsъ, saŭ de пвs înъвntръ; de алtoit.

'Εν-θετταλίζομαι, biit: -ίσομαι, (кom:) портъ пape ші rpoasъ manta (кa a Tesaлieniлop). [ἐν, Θετταλός].

'Ενθεῦτεν, adв: Ion: în локъ de ἐντεῦθεν.

'Ενθήκη (ἡ), (în цen:) лъкръ пвsъ în, saŭ пе чева; повaръ; (iap прinч:) sвmъ, че deпвne жвкъторвл de кърцї, saŭ чел че пвne прinsoape (кa съ o ia чел че ва кîштira); (de вnde maї noŭ) ='Αφορμή. капitалъ. [ἐντίθημι].

'Ενθηλυπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ datъ къ totвл ла afemeiate desfътърi, плъчерї: [ἐν, θῆλυς, πάθος].

"Ενθηρος (ὁ, ἡ), пoct: плinъ de feaръ; (прin врm:) selвътъчitъ. «Ποῦς —». Sof: mвшkatъ de feaръ. «Θρὶξ —». Esxл: пъръ пeпicientenatъ, mi чл:. (bezī ші θηριόω). [ἐν, θήρ].

'Εν-θησαυρίζω, biit: -ίσω, (къ dat:) пвiъ чева în пъstpape вndeва.

"Ενθλασις, εως (ἡ), sвbst: лвї...

'Εν-θλάω -ῶ, biit: -άσω, snapгъ, fърimъ чева în кinъ, ка fърîmътърeле sъ se aпese înъвntръ, în кît sъ fopmeze adînkътъръ.

'Εν-θλίβω, biit: -θλίψω, stpiвeskă, anъsъ чева în, saŭ пе чева; (прin врm:) întinъpeskă. [de вnde

'Ενθλιπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пвlinvosъ (къ însвшime) de a stpiві; saŭ potpivitъ ла anъsape пе чева. [ші

"Ενθλιψις, εως (ἡ), stpivipe, înresвipe, anъsape sape înъвntръ.

'Ενθνήσιμος (ὁ, ἡ), пoct: în kape moape чineва, adвkъторъ de moapte. [din

'Εν-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, ='Εναποθνήσκω.

'Ενθορίσκω, în локъ de ἐνθρώσκω, (прinч: desпpe пъsърї) калкъ. [din

"Ενθορος (ὁ, ἡ), пoct: (прinч: iапъ) roпitъ, борцoasъ. [ἐν, θορός].

"Ενθους (ὁ, ἡ), (прin întpвnipe) în локъ de ἔνθεος. [de вnde.

'Ενθουσιάζω, ші 'Ενθουσιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntъ întъsiastъ, însъfлатъ de zeitate, mъ întвsiezъ. [de вnde

'Ενθουσίασις, εως (ἡ), ші

'Ενθουσιασμὸς (ὁ), întъsiasmъ; (прinч:)

ібіе мішкарс а sбſлеtблаї din zeeaskъ (saă sokotitъ de astſeл) însбſlape. [ші

Ἐθουσιαστὴς, οῦ (ὁ), ші

Ἐνθουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, însбſlъtopă de înlъsiasmă.

Ἐνθουσιώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв): -ωδῶς, на înlъsiastă. [ἔνθους].

Ἐν-θράσσω (-ττω), вііt: -θράξω, Аt: saă lon: în локă de ἐνταράσσω.

Ἐν-θρηνέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв dat:) плîнгă пепtрв чева.

Ἐνθρίακτος, (ὁ, ἡ), поеt: [ἐν, θριάζω] înlъsiastă.

Ἐνθριόω -ῶ, вііt: -ώσω, înfъшврă în fрвnzc de smokinъ; (în цеп:) înfъшврă, remвieskă. [ἐν, θρίον].

Ἐνθρονίζω, вііt: -ίσω, пвіă пе tронă (în скавпă), întponezъ. [din

Ἐνθρόνιος (ὁ, ἡ), =Ἔνθρονος.

Ἐνθρονισμὸς (ὁ), întponape (пвпвре în скавпă). [ші

Ἐνθρονιστικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ ла întponape. [ἐνθρονίζω].

Ἔνθρονος (ὁ, ἡ), întponatъ (ашezatъ пе скавпă). [ἐν, θρόνος].

Ἐν-θρυλλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв dat:) mонteskă ла вреке.

Ἐν-θρυλλίζω, вііt: -ίσω, = Ἐνθρυλλέω.

Ἐνθρυμματίς, -ίδος (ἡ),= (saă греш: în локă de) Θρυμματίς. [ші

Ἐνθρύπτης, ου (ὁ), fъrîmiчitopă. [ші

Ἔνθρυπτος (ὁ) ἡ), fъrîmiчitъ în чева. (de вnde || sввst:) Ἔνθρυπτον (τὸ), вnă ſелă de пръжітъръ (кв лапtе, ші чл:). [din

Ἐν-θρύπτω, вііt: -θρύψω, ſрекă, moiă, fъrîmiчezъ чева înъвntрв în... «Ἐνέθρυψεν ἄρτον εἰς σκάφην». Skp:

Ἔνθρυσκον (τὸ), = (saă греш: în локă de) Ἄνθρυσκον.

Ἐν-θρώσκω, вііt: -θοροῦμαι, ἔnex: ἐνέθορον, ші чл:) поеt: (кв dat:) съръ репеdе în, întpe, saă пе чева; (desnpe пъзърі) калкă (тъ înnpeвnă кв пapte fem:)

Ἐν-θυμέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, (пex: ἐνεθυμήθην, tpe; de кв: ἐντεθύμημαι) (кв ак:) пвіă în rîndă, шъ кіпzвieskă; înî înкіпвieskă; пріченъ. «Ἐνθυμῆ τὸ τῆς τύχης». Тſр: «Ἤτοι κρίνομέν γε, ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα». Твч: (ші кв цеп:) «Εἰ μὴ τούτων ἐνεθυμήθησαν». Ksп: (ші кв пapтч:). «Οὐκ ἐντεθύμηται ἐπαιρόμενος». Твч: (ші нas:) «Τοῦτο οὐ φιλόσοφόν σοι δοκεῖ καὶ εὖ ἐντεθυμημένον». Ілt: 2) тъ тврвврă, крънă de пекazъ (Iпкр:) 3) поſteskă. (Епікt:). [de вnde

Ἐνθύμημα (τὸ), rîndipe. 2) моралъ, saă ſisiолоцікъ овservaцie. 3) semnifikaцie; înцelesă; скопă. (вezї ші γνώμη). 4) (petp: ші лоц:) entimemъ, вnă ſelă de silоцismă din doъ proposigii. [de вnde

Ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă ла rîndipe, saă пъskочipe. 2) конpinsă în, saă компвsă din entimeme. 3) (прin înlind:) îndemînatikă opatopă, saă diaлektikă. [ші

Ἐνθυμημάτιον (τὸ), dim: ал лвї ἐνθύμημα. [ші

Ἐνθυμηματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în ſelă de ἐνθύμημα; saă =Ἐνθυμηματικός.

Ἐνθύμησις, εως (ἡ), =Ἐνθυμία. [ші

Ἐνθυμητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă ла priчenepe, saă пъskочipe, indвstpiosъ. (ἐνθυμέομαι].

Ἐνθυμία (ἡ), овservaцie; meditaцie; teopie. «Εἰς ἐνθυμίαν προβάλλειν». Твч: а пропвne în въгape de seamъ. [ἐν, θυμός].

Ἐν-θυμιάω -ῶ, вііt: -άσω, тъmîiă (паpfвmă) чева înъвntрв.

Ἐνθυμίζομαι, вііt: -ίσομαι, =Ἐνθυμέομαι.

Ἐνθύμιος (ὁ, ἡ), пвsă în rîndă, în minte, rînditъ, певїtatъ; (прin вpm:) adвкъtopă de rîndврї, de пелiniшte (de въtaie de кацetă). «Μή σοι λίην ἐνθύμιος ἔστω». Od: N. «Εὐνὴ —». Sof: «Ἐνθύμιον οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱρόν». Ep: îl въtea кацetвл, ера пвsă пе rîndврї. [ἐν, θυμός].

Ἐνθυμιστὸς, ἡ, όν, = Ἐνθύμιος. «Ἐνθυμιστὸν ποιεῖσθαί τι». Ep: а пв se пвtea лiniшti, mereă rîndindв se ла чева. [ἐνθυμίζομαι].

Ἔνθυμος (ὁ, ἡ), кв inimъ, квражosă, îndpъzneцă. [ἐν, θυμός].

Ἔνθω, ῃς ῃ, ωμεν, ші чл: Dop: în локă de ἔλθω, nex: 2: de sвn: ал лвї ἔρχομαι.

Ἐν-θωρακίζω, вііt: -ίσω, înzълezъ, saă înвракă кв za, sъă плatomъ.

Ἔνι, în локă de ἔνεστι, (кв dat:) se aflъ, este în чева. «Ἔνι γάρ τις κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι». Apstf: 2) este пвtinчosă, saă eptată. «Ὡς ἔνι μάλιστα πειρᾶσθαι». Лвч.

Ἐνὶ, ші (пречеd: кazвл) ἔνι, поеt: în локă de ἐν.

Ἐνιαῖος, α, ον, (ші adв:) -αίως, simплв, sinгвratikă. [ἔν].

Ἐνιαυθμὸς (ὁ), поеt: [ἐνιαύω] локă de пetpечepe, de odixnъ.

Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, ші

Ἐνιαύσιος, α saă ος, ον, dвinitopă de вnă (saă кape se faчe пе ſie кape) ană. (Es: ш Тſр:). 2) de вnă ană. «Ζύς—». Od; Π.

'Ενιαυτίζω, viit: -ίσω, înmlineskŭ (dъinezŭ) vnŭ anŭ. [din

'Ενιαυτὸς (ὁ), [ἐνὶ, αὐτὸς, saŭ ἔνος]. anŭ; (prinч:) op че timporalŭ, nepiodŭ, saŭ черкvлацie de anï. (de vnde). «Ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν». Od: A. «Τοῦ ἐνιαυτοῦ». Lкs: ne anŭ.

'Ενιαυτοφανής, έος (ὁ, ἡ), noet: kape se apatъ (se întîmplъ) ne fie-kape anŭ, saŭ o datъ ne anŭ. [ἐνιαυτὸς, φαίνομαι].

'Ενιαυτοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, sînlŭ

'Ενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ), (vot:) kape podeшte (saŭ îшї цine podвл) anвл îutperŭ. «Ἡ Ἄρκευθος ἐνιαυτοφύρον». Tfp: [ἐνιαυτὸς, φέρω].

'Ενιαύω, viit: -αύσω, noet: (kъ dat) dopmŭ, mъ odixneskŭ (nelpekŭ, lokvieskŭ) înъvntpъ în...

'Ενιαχῆ, ші 'Ενιαχοῦ [ἔνιοι], adv: (лок: ші timn:) în vnele lokvrї, kîte vndeва; vne-orї, kînd ші kînd, kîte o datъ.

'Ενι-βάλλω, noet: în локŭ de ἐμβάλλω.

'Ενι-βάπτω, ші 'Ενιβλάπτω, noet: în локŭ de ἐμβάπτω, ші ἐμβλάπτω.

'Ενίγυιος, saŭ 'Ενίγυος (ὁ, ἡ), noet: чел къ vnŭ mъdvlarь de trъnŭ nвmaї (prinч: mînъ, saŭ nїчorŭ), skionŭ, saŭ чiвnrŭ. 2) komплектъtorŭ de vnŭ trвnŭ înprevnъ kъ alteле, =Συμφυής. (bezї zîч:) [ἕν, γυῖον].

'Εν-ιδρόω -ῶ, viit: ώσω, (kъ dat:) asŭdŭ îndeletniчindvmъ în чева.

'Εν-ιδρύνω (ιδρύω), viit: -ύσω, ашezŭ, (întemeiezŭ) în, saŭ ne чева.

'Εν-ιζάνω, viit: -ιζήσω, шezŭ în, saŭ ne чева.

'Ενιζεύγνυμι, noet: în локŭ de ἐνζεύγνυμι.

'Ενίζημα (τὸ), op че este ашezatŭ înъvntpъ în чева. [ші

'Ενίζησις, εως (ἡ), medepe (saŭ ашezape) înъvntpъ în чева. [din

'Εν-ίζω, viit- -ιζήσω, ашezŭ, statopniчeskŭ чева în, saŭ ne чева. || (nestp: saŭ ел: ші miж:)='Ενιζάνω.

'Ενίζω, viit: -ίσω,='Ενοποιῶ, simплifikŭ, fakŭ a fi vnвл. «Φῶς ἐνιζόμενον». Tлц:

'Εν-ίημι, viit: -ἐνήσω, (nex: ἐνῆκα, ші чл:) порneskŭ (apвnkŭ, вrpsŭ, лasŭ) чева înъvntpъ; (fir:) însвflв. (kъ dat:) «'Ενήσομεν τὴν ναῦν εὐρεῖ πόντῳ». Od: B. M. «Νησὶν ἐνίετε πῦρ». Il: M. (ші miж: kъ цen:) «Σαλπίγγων ἐνίεσθαι». Mosx: a însвfla. (ші fir:) «'Ενῆκε δὲ οἱ μένος ἠὺ». Il: Y. «Νῦν μιν μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας. Il: I. 'л aї fъkвt maї mîndrŭ (maї obrazникŭ), (bezї ші ἐμβάλλω).

'Ενικάββαλεν, Eol: noet: în локŭ de ἐγκατέβαλεν, nex: ал лвї ἐγκαταβάλλω.

'Ενικάππεσεν, Eol: noet: în локŭ de ἐγκατέπεσεν, nex: ал лвї ἐγκαταπίπτω.

'Ενικάτθεο, Ion: noet: în локŭ de ἐγκατάθου, 2: sinr: neps: de miж: nex: 2: ал лвї ἐγκατατίθημι.

'Ενικλάω, noet: în локŭ de ἐγκλάω.

'Ενικλείω, noet: în локŭ de ἐγκλείω.

Ἔνικμος (ὁ, ἡ), vmedŭ. [ἐν, ἰκμάς].

'Εν-ικνέομαι -οῦμαι, viit: -ίξομαι, intpъ, pъssveskŭ înъvntpъ.

'Ενι-κνήθω, noet: în локŭ de ἐγκνήθω.

'Ενι-κνώσσω, noet: în локŭ de ἐγκνώσσω.

'Ενικὸς, ὴ, ὸν; (ші adv:) -ικῶς, sinrvpapŭ, însemnъtopŭ de vnime. «Ἀριθμὸς —». Gram:

'Ενι-κρίνω, noet: în локŭ de ἐγκρίνω.

'Εν-ιλλω, viit: ἐνειλήσσω,= 'Ενείλέω.

'Εν-ιλλωπέω -ῶ, viit: ήσω, ші

'Εν-ιλλώπτω, viit:-ώψω,='Εγκατιλλώπτω.

'Εν-ιοβολέω -ῶ, viit: -ήσω, (kъ dat:) înї vrpsŭ otpava în, saŭ ne чева.

Ἔνιοι [ἔνι, în локŭ de ἔστιν οἵ], αι, α, pron: nedef: (nвmaї îm: ші fъrь apt:) vnii, vnele. [de vnde

'Ενίσκα. Dop: în локŭ de

'Ενίστε [ἔνι, ὅτε], adv: (timn:) vne-opi, kîte o datъ.

'Ενιπὴ (ἡ), noet: [ἐνίπτω] asnpъ mvstpape, okъpîpe; amepinцape; (maї noŭ) amepinцъtoape nopvnkъ; (în цen:) atakape.

'Ενίπλεος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἔμπλεως.

'Ενιπλήσωσι, noet: în локŭ de ἐμπλήσωσι, 3: im: neps: de nex: svn: ал лвї ἐμπίπλημι.

'Ενιπλήσσω, noet: în локŭ de ἐμπλήσσω.

'Εν-ιππάζομαι, viit: -σομαι, ші

'Εν-ιππεύω, viit: -εύσω, (kъ dat:) vnвлв, saŭ intpъ kълare vndeва.

'Ενι-πρήθω, noet: în локŭ de ἐμπρήθω.

'Ενιπτάζω, viit: άσω, noet: (npin întind:) în локŭ de ἐνίπτω.

'Ενιπτύω, noet: în локŭ de ἐμπτύω.

'Ενίπτω, viit: ἐνίψω, (nex: ἐνένιπτον, saŭ ἐνένιπον ші ἠνίπαπον) noet: (apxaikŭ ші în etimol):='Ενέπω, zikŭ; vesteskŭ. «'Ελπίδας ἐνίπτων». Hind: (iap prinч: 2) stpaшnik mvstpezŭ, vcptŭ. «Κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ». Od: Y. (bezї ші ἐνίσσω).

'Ενισκέλλω, noet: în локŭ de ἐνσκέλλω.

'Ενισκήπτω, noet: în локŭ de ἐνσκήπτω.

'Ενισπεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал лвї ἐνίσπω.

'Ενίσπω ='Ενίπτω, saŭ ἐνέπω.

'Ενίσσω, noet: în локъ de ἐνίπτω, atinгъ пе чinева, saъ îл atакъ прin ворве, окъръскъ; (în цen:) трактezъ ръъ. «Ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βουλῇσιν». Od: Ω.

'Εν-ίστημι, biit: ἐνστήσω, (nex: ἐνέστησα, ші miж: ἐνέστην, miж: tpe: de къ: ἐνέστηκα, ші чл:) (în цen:) aшezъ, пъiъ съ stea чева ъndeва; (ші miж:) staъ, тъ aглъ, sîntъ aшezatъ înъъntръ, întpe, saъ пе, saъ înaintea къїва; (iap пapt: 1:) înfigъ, aцintezъ. «Τὸν νοῦν ἐνστήσαντας». Apst: în локъ de ἐπιστήσαντας». 2) (miж: гъръ kazъ) soseskъ, sîntъ de faцъ. «Ὁ καιρὸς ἐνέστη τῶν μυστηρίων». Epmц: «Τὸν ἐνεστηκότα πόλεμον». Лкs: «Θέρους ἐνισταμένου». Тъч: (de ъnde гpm:) «Ἐνεστὼς (χρόνος)». timпъ прezinte, saъ de акъm. 3) (къ dat:) тъ înпpotiвeskъ; опpeskъ; (Лец:) kontestezъ. «Ἢν τις ἐνίστηται τοῖς ποιουμένοις». Тъч: «Ἐνστησόμενος τῇ φυγῇ αὐτοῦ». Пл: «Ἐνίστανται τῷ ἰῷ». Diskp: 4) (къ ак:) anъkъ, întpeпpinzъ, înчeпъ, пopпeskъ чева (рекламацie, peзвoiъ, ші чл:). «Τίνα ὁδὸν ἐνστήσονται»; Esx: Sокр: че dрътъ вор anъka? «Δίκην (Πόλεμον) ἐνστήσασθαι». Лкs: (вezi ші προίστημι). 5) (desпpe лiкъide) тъ înkeгъ. «Γάλα ἑστάμενον». Dskp: (вezї ші συνίστημι).

Ἔνισχνος (ὁ, ἡ), noet: кam ъskъцivъ, sлъвъцъ. [ἐν, ἰσχνός].

'Εν-ισχυρίζομαι, biit: -ίσομαι, тъ întъpeskъ; îmї пъiъ toate пътepiле; stъpъieskъ (вezї ші διϊσχυρίζομαι, ші ἀπισχυρίζομαι). 2) (къ dat:) тъ întemeiezъ, тъ pezemъ, îmї amъ пъdezdiле în чева, saъ чinева.

'Εν-ισχύω, biit: -ύσω, (stpъm:) întъpeskъ (проп: ші fir:), daъ tъpie, пътepe ла чева. || (nestp: saъ ел:) iaъ tъpie, тъ înînпътepпiчezъ.

'Ενίσχω, =Ἐνέχω,

'Ενι-τρέφω, ші 'Ενι-φέρβομαι, noet: în локъ de 'Εντρέφω, ші 'Εμφέρβομαι.

'Ενι-χρίμπτω, ші 'Εν-ψάω, noet: în локъ de 'Εγχρίμπτω, ші 'Εμψάω.

'Εν-λακεύω (în локъ de ἐλλακεύω), biit: -εύσω, (neолоц:) înkizъ în гpoanъ (în sъteranъ, kiлie, ші чл:). (вezї ші ἐνσηκάζω).

'Ενναέτειρα, ας (ἡ), noet: fem: ал лъї ἐνναετήρ.

'Εννάετες, adв: вezї ἐνναέτης.

'Ενναετὴρ (ὁ), noet: [ἐνναίω], локъitorъ ъndeва.

'Ενναετηρὶς, ίδος (ἡ), kъpsъ de noъ anї.

'Ενναέτηρος (ὁ, ἡ), ші

'Ενναέτης, εος (ὁ, ἡ), de noъ ani. || (next:) ἐννάετες, adв: noet: în noъ anї. [ἐννέα, ἔτος].

'Ενναέτης [ἐνναίω], ου (ὁ), =Ἐνναετὴρ, локъitorъ întp' ъnъ локъ.

'Εννaετίζω, biit: -ίσω, înплineskъ (dъinneskъ, sîntъ de) noъ anї. [din

'Ενναέτις, ιδος (ἡ), noet: fem: ал лъї ἐνναέτης.

'Ενναίρω, noet: în локъ de ἐναίρω.

'Εν-ναίω, (гъръ biit) (къ ак: saъ dat:) локъieskъ ъndeва înъъntръ.

'Εννάκις, adв: de noъ opї. [ἐννέα].

'Εννακισχίλιοι, αι, α, noъ miї. [ἐννάκις, χίλιοι].

'Εννακόσιοι, αι, α, noъ sъte. [ἐννέα, ἑκατόν]. [de ъnde

'Εννακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ал noъ sъtelea.

'Εννάσαντο, noet: a 3: îm: neps: de miж: nex: 1: ал лъї ἐναίω.

'Ενναταῖος, α, ον, кape se faчe, saъ faчe чева în noъ ziле. [din

Ἔνнατος, η, ον, ал noълea. || «Τὰ ἔνναται, se înц: ἱερά)». Is: nomenipe de noъ ziле. [ἐννέα].

'Εν-ναυαγέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) черкъ sпарцere de кораbiс înпъъntръ ъndeва.

'Εν-ναυλοχέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) stînd къ кораbia tpasъ înъъntръ пîndeskъ вpeme.

'Εν-ναυμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) faкъ вътълiс пе тapе înъъntръ.

'Εν-ναύω, noet: în локъ de ἐνναίω.

'Εννέα (οἱ, αἱ, τὰ), (пътер: nedekл:) noъ; (прin întind: ші шаї къ scamъ în komп: în локъ de) тълtc, anевое de пътърat. (вezї ἐννεάγηρως, ἐννεάκροσσος, ἐννεάχιλοι, ἐννέωρος, ші чл:, ші înкъ ші ἑκατὸν, ші ἑπτά).

'Εννεάβοιος (ὁ, ἡ), noet: чел în прецъ de noъ бої (вite, saъ monete, вezї βοῦς).

'Εννεάγηρα, ας (ἡ), noet: fem: ал лъї

'Εννεάγηρως, ω (ὁ, ἡ), noet: вътpînъ de noъ цeнepaцii,foapte вътpînъ.[ἐννέα, γῆρας].

'Εννεάδεσμος (ὁ, ἡ) noet: чел къ noъ легътъpi (inкeiєtъpї, saъ nodъpї). [ἐννέα, δεσμός].

'Εννεαδικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ ла noime (кîtiше de noъ). 2) komпъsъ din (saъ înпъpцitъ în) noimї. [ἐννεὰς, ἀδος].

'Εν-νεάζω, biit: -άσω, (къ dat:) îmї пe- трекъ tinepeцea în чева. «Ῥόδον ἦρι ἐν-

неáсан». Fiastp: înflopind în toatъ npimъвара.

'Εννεακαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), поъsnpezeче. [ἐννέα. καὶ, δέκα].

'Εννεακαιδεκαετηρὶς, ίδος (ἡ), кврsъ de поъsnpezeче anї. [ші

'Εννεακαιδεκαέτης, ου (ὁ), ші ἐννεακαιδεκαέτις, ιδος (ἡ), (kape dзinchte, saъ este în вipstъ) de поъsnpezeче anї. [ἐννεακαίδεκα, ἔτος].

'Εννεακαιδεκάμηνος (ὁ, ἡ), de поъsnpezeче лзnї. [ἐννεακαίδεκα, μήν].

'Εννεακαιδεκαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de поъsnpezeче opї atîta.

'Εννεακαιδεκαταῖος, α, ον, kape se faче, saъ faче чева în поъsnpezeче zile. [din

'Εννεακαιδέκατος, η, ον, ал поъsnpezeчелea. [ἐννεακαίδεκα].

'Εννεάκεντρος (ὁ, ἡ), чел кв поъ волdврї. saъ аче. [ἐννέα, κέντρον].

'Εννεάκις, adв:== 'Εννάκις, de поъ opї.

'Εννεάκλινος (ὁ ἡ), înkъпъторъ de поъ паткрї (de medepe ла masъ). [ἐννέα, κλίνη].

•'Εννεάκροσσος (ὁ, ἡ), чел кв поъ (adiкъ мзле) fзnde. [ἐννέα, κροσσός].

'Εννεάκρουνος (ὁ, ἡ), (npinч: fîntînъ) кв поъ шinote. [ἐννέα, κρουνός].

'Εννεάκυκλος (ὁ, ἡ), компвsъ din поъ черкврї. [ἐννέα, κύκλος].

'Εννεάλινος (ὁ, ἡ), înшлetitъ кв поъ fipe. [ἐννέα, λῖνον].

'Εννεάμηνος (ὁ, ἡ), dзinitorъ (saъ чел de) поъ лзnї. [ἐννέα, μήν].

'Εννεάμυκλος (ὁ, ἡ), noet: чел кв поъ върцї. «"Ονος — ». Antmx: Лікfp: [ἐννέα, μύκλος].

'Εννεάνυχες,==Ἐννάνυχες.

'Εννεάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел de поъ коцї. [ἐννέα, πῆχυς].

'Εννεαπλάσιος, α, ον, de поъ opї atîta, [ἐννέα, ἁπλοῦς].

'Εννεάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de поъ пічоape. [ἐννέα, ποῦς[.

'Εννεάπυλος (ὁ, ἡ), чел кв поъ порцї. [ἐννέα, πύλη].

'Εννεὰς, άδος, (ἡ), noime, (kîtime de поъ). [ἐννέα].

'Εννεάστεγος (ὁ, ἡ), (οἶκος, kasъ, ші чл:) кв поъ катврї. [ἐννέα, στέγη].

'Εννεασύλλαβος (ο, ἡ), чел din поъ силабе. [ἐννέα, συλλαβή].

'Εννεάφθογγος (ὁ, ἡ), [ἐννέα, φθόγγος] ші

'Εννεάφωνος (ὁ, ἡ), чел кв поъ глазврї, saъ звnete. [ἐννέα, φωνή].

'Εννεάχιλοι, noet: în локъ de ἐνναεισχίλιοι. || (sinr:) «'Εννεάχιλος (κτύπος)». Non: sromotъ de поъ miї (adiкъ мзлцї) oamenї; (npin врm:) грozавъ.

'Εννεάχορδος, (ὁ, ἡ), компвsъ din поъ коарde. «"Οργανον —». At: [ἐννέα, χορδή].

'Εννεάψυχος (ὁ, ἡ), чел кв поъ sзflete, (adiкъ) =Δυσθανής. «Κύων —». Etimл:

'Εν-νεκρόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кв dat:) amopцeskъ (fakъ moptъ) пе чinева înъвntрв, saъ npin чева.

'Εν-νεμέω, noet: în локъ de...

'Εν-νέμω, вiit: -νεμῶ, (кв dat:) naskъ (stръm: ші miж:), saъ înшapцъ чева înъвntрв.

'Εννενήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), nedекл: пзмър: поъ-zечї. [ἐννέα].

'Εννενηκονταέτης, εος saъ έος (ὁ), ші

'Εννενηκονταέτις, ιδος (ἡ), ші (npin контракцie)

'Εννενηκοντούτης, ου (ὁ), ші 'Εννενηκονταοῦτις, ιδος (ἡ), de поъzечї de anї (în вîpstъ). (bezї ші δεκαέτης). [ἐννενήκοντα, ἔτος].

'Εννενηκοστὸς, ὴ, ὸν, ал поъzечелea. [ἐννενήκοντα].

"Εννεον, noet: în локъ de ἔνεον, прел: ал лзї νέω (înnotъ).

'Εννεόργυιος (ὁ, ἡ), de поъ stînжinї. [ἐννέα, ὀργυιά].

'Εννεὸς, ὰ, ὸν, ==saъ грeш: în локъ de) ἐνεός.

'Εν-νεοσσεύω (ττεύω), вiit: -εύσω, (кв dat:) îmї fakъ кзївзл, клочeskъ, ші skoцъ пзї înъвntрв în чева.

'Εν-νεοττοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї крeskъ пзїї înъвntрв în...

'Εν-νεοττοποιέω-ῶ, вiit: ήσω,==Ἐννεοσσεύω.

'Εννέπω, noet: ==Ἐνέπω.

'Εννεσίη, ης, Ion: în локъ de (neîntr:) ἐννεσία, ας (ἡ), noet: (npinч:) ==Ἔνεσις; (fir:) însзflape; поваць, sfзtзipe; opdinъ.

'Εν-νεύω, вiit: -νεύσω, (кв dat:) fakъ semnъ кзїва (ka съ înцелсагъ чева).

'Εννέωρος (ὁ, ἡ), noet: [ἐννέα, ὥρα], ==Ἐνναετὴς, de поъ anї; (în цen:) de мзлцї anї, de мзлтъ timпъ. 2) [ἐννέα, ὥρα] kape чepe (saъ se faче кв) мзлтъ înгрiжipe. «'Αλείφατος ἐννεώροιο». Iл: Σ. лзкratъ, saъ пъstratъ кв мзлтъ înгрiжipe, (npin врm:) прецiosъ.

"Εννη (ἡ), noet: în локъ de ἕνη.

'Εννήκοντα, noet: în локъ de ἐννενήκοντα.

'Εννῆμαρ, adв: noet: în поъ зilе. [ἐννέα, ἡμέρα].

'Εννήρης, εος (ὁ, ἡ), коравiс кв поъ (pîn-

dвpĭ de) вîзле, saŭ вîзлашĭ. (вezĭ ші τριήρης). [ἐννέα, ἐρέσσω].

Ἔννηφι (φιν), adв: ʍoeт: вezĭ ἕνη.

Ἐν-νήχομαι, вiit: -νήξομαι,=Ἐγκολυμβάω.

Ἐν-νοέω -ῶ, ші (між:) ἐννοέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, пвіŭ, saŭ amŭ îи rîndŭ, кцetŭ; îmĭ îнкiиzieskŭ; прiчeнŭ; цiŭ minte; (îи a 3: neps: desupe лвк:) înseшneazъ. «Τό μοι ξυμβεβηκὸς τίποτ' ἐννοεῖ»; Плт: [de вnde

Ἔννόημα (τὸ), кцetŭ, idee, rîndŭ. [de вnde

Ἐννοηματικὸς, ἡ, ὸν, коприnzъторŭ, saŭ прiчinвitорŭ de твлte кцetърĭ, плinŭ de ideĭ.

Ἐννοητικὸς, ἡ, ὸν, аплекатŭ ла rîndipe, rînditорŭ. [ἐννοέω].

Ἔννοια (ἡ), înцelesŭ; idee, rîndŭ. «Ἔννοια ποθ' ἡμῖν ἐγένετο». Ksn: «Μήτε ἔννοιαν ἔχειν θεῶν». Плт: 2) грiжъ, rîndipe. «Τῇ περὶ τοῦ μέλλοντος ἐννοίᾳ». Плт: 3) (ptp:) idee, înцelesŭ коприnsŭ îи кввinteле кaĭва. [ἐν, νοῦς].

Ἐννομολέσχης, ου (ὁ), коm: върfiторŭ desupe лецĭ. [ἐν, νόμος, λέσχη].

Ἔννομος (ὁ, ἡ), кape se faчe, saŭ faчe чева dвne лецĭ; коприnsŭ îи (конfopmŭ кв) лецĭ, лецitimŭ. || (neвt:) Ἔννομα, ʍoeт: îи локŭ de ἐννόμως. [ἐν, νόμος].

Ἔννομος (ὁ, ἡ), ʍoeт: (кв цeп:) кape пашte (saŭ локвiemte) îи вре вnŭ локŭ. [ἐν, νομή].

Ἐννόμως, adв: dвne лецĭ, лецiвit. [ἔννομος].

Ἔννοος -ους (ὁ, ἡ), (коmпар: -ούστερος, ші sвпр: -ούστατος) înцelептŭ, кв minte. [ἐν, νόος -οῦς].

Ἔννος, saŭ ἔνος, η, ον, ʍoeт: îи локŭ de ἔνος.

Ἐννοσίγαιος (ὁ, ἡ), ʍoeт: [ἔννοσις, γῆ]. srвdвitорŭ de пъmîntŭ. (eцit: ал лвĭ Neптвnŭ).

Ἐννοσίδας, α, (ὁ), Dop: ʍoeт: îи локŭ de ἐννοσίγαιος. [ἔννοσις, δᾶ=γῆ].

Ἔννοσις, εως (ἡ), ʍoeт: îи локŭ de ἔνοσις.

Ἐννοσίφυλλος (ὁ, ἡ), ʍoeт: [ἔννοσις, φύλλον] (локŭ) вnde se кletinъ fpвnzele пoмiлop neînчetat, (adikъ) 'нaлтŭ, вîntosŭ.

Ἐννοσσεύω, вiit: -εύσω, = Ἐννεοσσεύω.

Ἐννοσσοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐννεοσσοποιέω.

Ἔννότιος, ші ἔννοτος (ὁ, ἡ), ʍoeт: вmedŭ: вmedosŭ. [ἐν, νότος].

Ἐν-νυκτερεύω, вiit: -εύσω, (кв dat:) пеtpекŭ noaптeaʼ îи вре вnŭ локŭ, saŭ лвкръ

Ἔννυμι, вiit: ἕσω, (ші між:) ἕσομαι, ші ἔσσομαι, (пех: εἷσα, ἕσα, ші ἔσσα, ші між: ἑσάμην, ἐσσάμην, ші ἐσσάμην, tpe: da кв: εἵμαι, ші neîntp: îи 1: neps: ἕσμαι) ʍoeт: înвpакŭ, (ші між:) поptŭ, sîntŭ înвръkатŭ (акоперiтŭ) кв чева. (ші кв doĭ ак:). «Κεῖνός σε χλαίνάν τε χιτῶνά τε ἕσσει». Om: (ші між:) «Περὶ χροΐ εἵματα ἕστο». Om: «Τεύχεα ἐσσαμένω». Om: «Νεφέλην ἔσσαντο». Om: (ші fir:) «Λάϊνον ἕσο χιτῶνα». Om: te aĭ fi акоперiт кв nietpe. (de вnde maĭ noŭ). «Ἕσσασθαι γῆν». Enгp: a se îngpona îи пъmîntŭ. (prozaiчiĭ întpeввinцeazъ компвввл Ἀμφιέννυμι). [ἕω].

Ἔννυδος (ἡ), ʍoeт: =Νυός, поръ.

Ἐν-νυστάζω, вiit: -άξω, (кв dat:) dopmitezŭ пе (fъkînd) чева.

Ἐν-νυχεύω, вiit: -εύσω, = Ἐννυκτερεύω. [din

Ἐννύχιος, α, ον, ші

Ἔννυχος (ὁ, ἡ), кape se faчe, saŭ faчe чева noaптea (maĭ de твlte-орĭ adвepвiал). «Ἐννύχιαι κατάγοντο αἱ νῆες». Od: Γ. (ші коmпр:) «Ἐννυχώτερον (ші перєг: Ἐννυχέστερον) ταύτας ἀνίστη». Fав: лe вквла maĭ de noaпte. [ἐν, νύξ].

Ἔννωθρος (ὁ, ἡ), лепеш̆ŭ, zъбавпікŭ îи чева. [ἐν, νωθρός].

Ἐννῶσαι, Ion. îи локŭ de ἐννοῆσαι, nex: 1: de înf: ал лвĭ ἐννεέω.

Ἐνόδιος, α saŭ ος, ον, чел чe se aflъ îи дpвmвpĭ, saŭ îи дpвmŭ; (de вnde enit: ал лвĭ Меркврŭ ші ал Екateĭ, saŭ Пposeрпineĭ). (neвt:) «Ἐνόδια (τὰ), Tfp: вmflъtвpĭ, въшiчĭ, saŭ опърелĭ прiчinвite de твltŭ вmблетŭ. [ші

Ἐνοδίτης, ου (ὁ), ші Ἐνοδῖτις, ιδος (ἡ), ʍoeт: îи локŭ de Ἐνόδιος. [ἐν, ὁδός].

Ἔνοδμος (ὁ, ἡ), ʍoeт: Ion: îи локŭ de ἔνοσμος, чел чe 'шĭ ape miposвл; (ad:) nepesвflatŭ, npoasпътŭ. [ἐν, ὀδμή].

Ἐνοειδής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, de вnŭ sinгвpŭ гелŭ, simплŭ. [ἐν, εἶδος].

Ἐν-όθω, вiit: -όσω, neîntp: npimit: ал лвĭ ἐνήνοθα, клetinŭ.

Ἐνοικάδιος (ὁ, ἡ), ʍoeт: (saŭ гpeш:) îи локŭ de ἐνοικίδιος.

Ἐν-οικειόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Εἰσοικειόω.

Ἐνοικέτης, ου (ὁ), ші Ἐνοικέτις ιδος (ἡ), =Ἔνοικος.

Ἐν-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) локвieskŭ îи вре вnŭ локŭ; (fir:) sîntŭ depinsŭ îи вре вnŭ лвкрв. «Ἐνῳκήκασιν ἐν τοῖς φυσικοῖς». Apst: [de вnde

'Ενοικήσιμος (ό, ή), îndemînatikă de локăit într' însăл. [ші

'Ενοίκησις, εως (ή), локăire îngăntră. [ші

'Ενοικητήριον (τὸ), локă de локăinţъ.

'Ενοικίδιος (ό, ή), ал касеї, saă de кăsъ,=Κατοικίδιος. [ἐν, οἶκος].

Ен-оикíζω, вііт: -ίσω, пăіă пе чіпева а локăі ăndева. || (пas: saă між:) тъ ашezъ а локăі îи вре ănă локъ; (fir:) intră, тъ вîră ăndева.

'Ενοικιολόγος (ό, ή), stîlnrъtoră de кіріі de касе, ші чл: [ἐνοίκιον, λέγω].

'Ενοίκιον (τὸ), (se îng: ἀργύριον) кіріе de касъ. [ші

'Ενοίκιος (ό, ή), ='Ενοικίδιος. [ἐν, οἶκος].

'Ενοικισμὸς (ό), înkipiepe de касъ (акт: saă пas:). [ἐνοικίζω].

'Εν-οικοδομέω- ῶ, вііт: -ήσω, (кă dat:) zideskă, клъdeskă чева îи... «Πύργον ἐνοικοδομήσαντες αὐτῇ». Tăч: 2) (ţъръ кazъ) ăмплă (înkizъ) чева кă zidipe. «Φάραγγα («Εἴσοδον) ἐνοικοδομεῖν». Diod: Sîчел:

'Ένοικος (ό, ή), (кă gen:) локăitoră îngăntră îи... 2) кіріашă. 3) чел din касъ, saă ал касеї. [ἐν, οἶκος].

'Εν-οικουρέω -ῶ, вііт: -ήσώ, пъzeskă кasa, пă esă din касъ.

'Ένοινος (ό, ή), плină de вinъ. «Βότρυς —». Лопg: [ἐν, οἶνος].

'Εν-οινοφλύω, Лкsfи: бърfeskă de пetpeчepe вînd вinъ.

'Εν-οινοχρέω, -ῶ, вііт: -ήσω, (кă dat:) toрnă вinъ îи пахарă.

'Εν-οκλάζω, вііт: -άσω, (кă dat:) îngeaвкіă îи, saă пе чева. «Τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας». Flstр:

'Ένολβος (ό, ή), = 'Ολβιος, богатă. [ἐν, ὄλβος].

'Εν-ολισθαίνω, вііт: -ολισθήσω, (кă dat:) алвпекînd кazъ îngăntră.

'Ενόλμιος, ші 'Ενολμος (ό, ή), поеt: чел че шade пе ţipiodăл (скаănă кă ţpeї пічоаре) profetikă, ші прооpочеште. [ἐν, ὅλμος].

'Εν-ομιλέω -ῶ, вііт: -ήσω, (кă dat:) пetpекă обічнăіт îи, saă кă чева; (fir:) тъ îndелetniческă ла чева. «'Ενομιλεῖν τοῖς συγγράμασι». Fot:

'Εν-ομματόω -ῶ, вііт: -ώσω, fакă пе чінева а вedea кă окіі. 2) îmї aţintezъ окіі аsăпра кăїва.

'Εν-ομόργνυμι, вііт: -ομόρξω, (кă dat:) штерrînd іаă чева îи, saă пе чева; (прin întînd:) întinъpeskă пе чева.

'Ενόπαι (αἱ), (ἐν, ὀπή] черчеі. (вezї ші διόπα).

'Ενοπὴ (ἡ), поеt: [ἐνέπω] глasă, stpirъtă (прinч: îи ръsвоіă); ţіпътă; (îи gen:) sънetă. «Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπή». Іл: К. «'Ενοπήν τε, γόον τε». Іл: Ω.

'Εν-οπλίζω, вііт: -ίσω, ='Οπλίζω, îнарmezъ.

'Ενόπλιος (ὁ, ἡ), кare se fаче кă арme. «Ῥυθμὸς —». Лкs: danţă de îнарmaţї, (îи gen:) ostъшeskă. 2) =кă...

'Ένοπλος (ό, ή), îнарmată. [ἐν, ὅπλον].

'Ενοποιέω -ῶ, вііт: -ήσω, fакă ăna, ă-neskă, pedăкă ла ănitate. [din

'Ενοποιὸς (ό, ή), ănitoră, pedăкtoră ла ănitate. [ἐν, ποιός].

'Ένοπτος (ό, ή), [ἐν, ὄπτομαι] въzătă îngăntră îи чева.

'Ενοπτρεύομαι, вііт: -εύσομαι, тъ въzъ îи оглindă, ші чл. [ші

'Ενοπτρίζω, вііт: -ίσω, арътă чева, ші (між:) -ομαι, тъ вîtă, saă тъ въzъ îи (saă кă îи) оглindъ, ші чл:. [din

'Ένοπτρον (τὸ), [ἐν, ὄπτομαι] =Κάτοπτρον, оглindъ.

'Ενόρασις, εως (ἡ), вedepe, обsервare îngăntră îи чева. [din

'Εν-οράω -ῶ, вііт: -όψομαι, (пех: 2: ἐνεῖδον, ші чл:) (кă dat:) въzъ, тъ вîtă îи faţъ, обsервъ; (прin întînd:) îнţелеgъ, daă кă sокotсала. «Δριμὺ ἐνορᾷ». Ksп: Efes: «'Ενορῶν τῷ προσώπῳ τὸ θαῤῥαλέον». Пл: (ші кă пapтч: de ачелашї кazъ). «'Ενορέω γὰρ ὑμῖν οὐκ εἴοισί τε ἐσομένοισι πολεμέειν». Ep:

'Ενόρειος (ό, ή), ţрътoră îи тăпţї, тăптeanъ. [ἐν, ὄρος].

'Εν-ορέω, lon: îи вокă de 'Ενοράω.

'Ενορθιάζω, вііт: -άσω, apdikă, ші ашezъ чева dpentă îи săs, îналţă.

'Ενόριος (ό, ή), чел îngăntră îи хotape, търţinitъ. [ἐν, ὅρος].

'Εν-ορκέω -ῶ, вііт: -ήσω, ші

'Εν-ορκίζω, вііт: -ίσω, пăіă ла жърътînтă. [ші

'Ενόρκιος (ό, ή), кare se fаче (se întъреште) прin жърътînтă. «Τὰ ἐνόρκια (se îng: ἱερά)». îи локă de οἱ ὅρκοι. 2) = кă

'Ένορκος (ό, ή), жъrată. 2) întъrită прin жърътînтă. «Φιλία —». Пл: «'Ένορκον ποιοῦμαι». Плт: тъ жърă. [ἐν. ὅρκος]. [de ăndе.

'Ενόρκως, adв: кă жърътînтă.

'Ενορκισμὸς (ὁ), îndatopape ла (saă прin) жърътînтă. [ἐνορκίζω].

Ἐν-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) înpiinră (faкъ bîntă кăïва) înъъntpъ; îndemnă ла чева. «Τὰ ἐνορμῶντα». Inкр: чеде nopnitoape, pesoapteде. ‖ (nestp: saă eл: къ dat:) nъвъleskă înъъntpъ. Илв:

Ἐν-ορμίζω, biit: -ίσω, (къ dat:) вагă коравіа în nopță; (ші miж:) intpъ, tpagă къ коравіа în nopță;= Ἐγκαθορμίζω, -ομαι. [de вnde

Ἐνόρμισμα (τὸ), локă de tpas къ коравіа ла вskață (вadă).

Ἐνορμίτης, ου (ὁ), staționață înъънtpъ în nopță. [ἐν, ὅρμος].

Ἐν-όρνυμι, biit: -όρσω, noet: (къ dat:) skopneskă чева, însвflъ înъънtpъ. «Τῆσιν γέον ἐνῶρσεν». Iл: Z. (ші nas:) «Γέλως θεοῖσιν ἐνῶρτο». Od: Θ.

Ἐν-ορούω, biit: -ούσω, noet: (къ dat:) nъвъleskъ, sъpă penede în, saă пе чева.

Ἐν-ορχέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, (къ dat:) dъпцezъ în, saă пе чева; (прin întind:) вatжokopeskă.

Ἐνόρχας, αο (ὁ), Dop: în локă de ἐνόρχης.

Ἐνόρχης, ου (ὁ), чел че аре nвmaï вnă вошă. [εἷς, ὄρχις].

Ἐνόρχης, ου (ὁ), noet:, ші

Ἔνορχις, ιος (ὁ), lon:, ші

Ἔνορχος (ὁ, ἡ), чел къ воаше, de пapte вървъteaskъ; saă neskonită; (прin întind:) чел къ marї воаше. [ἐν, ὄρχις].

Ἔνος, saă ἔνος, η, ον, de вnă (прinч: de трекътвл) ană, de акът вnă ană; (în цen:) трекътă, векіă (înпр: de νέος, къ кare se вede a fi în afin: dвne etimлц:) «Ἔναι ἀρχαί». dpergtopiї din трекътвл ană, saă лвпъ (ал къpopa tepmină s' a înцlinit, ші прin врт: aă înчetat). «Ἔνη καὶ νέα (se înц: σελήνη)». чea din вpmь zi a лвпareї лвпе, (dвne ziчepe) векіе ші noxъ, konform къ zisa în Om: «Τοῦ μὲν ῥθίνοντος μηνὸς, τοῦδ' ἱσταμένου». Od: Ξ. [din

Ἔνος, saă ἔνος (ὁ, saă τὸ), noet: ană (înтpeв: nвmaï în komп: ἄφενος, τρίενος).

Ἐνοσίγαιος (ὁ, ἡ), гpam: în локă de (sinгвpвл înтpeв:) ἐννοσίγαιος. [ἔνοσις, γαῖα =γῆ].

Ἔνοσις, [ἐνόθω] εως (ἡ), noet: клetinape, srвdвipe.

Ἐνοσίχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐννοσίγαιος. [ἔνοσις, χθών].

Ἑνότης (ἡ), вnitate. «Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως». Dormat: [εἷς ἑνός].

Ἔνουλα (τὰ), цinцiile dinцilop din пapтea dinъънtpъ. [ἐν, οὖλον].

Ἐν-ουλίζω, biit: -ίσω, înkpeцeskă, saă faкă kpeцă. «Κόμη φυσικῶς ἐνουλιζομένη». Apstf: [de вnde

Ἐνουλισμὸς (ὁ), înkpeцitъpъ de пърă.

Ἐνουράνιος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐπουράνιος, чел în черă, чepeskă. [ἐν, οὐρανός].

Ἐν-ουρέω ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) îmї faкă вdвл în чева, saă пе sinemă. [de вnde

Ἐνουρήθρα (ἡ), ші

Ἐνούρηθρον (τὸ), oалъ de вdă.

Ἔνουρος (ὁ, ἡ), кare se aflъ în (este вnitъ къ) вdă. [ἐν, οὖρος].

Ἐνούσιος (ἡ, ἡ), чел în fiinцъ (кare eksistъ). (înпр: de ἀνούσιος). 2) чел къ авере, вoгată. [ἐν, οὐσία]. [de вnde

Ἐνουσιόω -ῶ, biit: -ώσω, (къ dat:) вneskă чева къ fiinцa кăïва. «Ὁ τοῖς λογικοῖς γένεσιν ἐνουσιωμένος». Iepкл: Пit: вnită în fiinцъ къ чеде кввînтъtoape.

Ἐν-οφείλομαι, (прinч: în a 3 neps:) (лвкръ) este înпpвmвtată, îndatopată пе sirъpanцъ de чева. «Ἀργύριον ἐνοφειλόμενον». Dm: вanї înпpвmвtaцї къ zълогă.

Ἐν-οφθαλμιάω -ῶ, biit: -άσω, = Ἐπιφθαλμιάω.

Ἐνοφθαλμίζω, biit: -ίσω, altoieskă пomї (прinч: în окіă, saă nodă). (bezї ші ἐγκεντρίζω, ші ἐμφυλλίζω). [ἐν, ὀφθαλμός]. [de вnde

Ἐνοφθαλμισμὸς (ὁ), altoipe de пomă în окіă.

Ἐνοχὴ (ἡ), înпърtъшipe, saă înkърkape în чева; вinъ; îndatopipe în чева. [ἐνέχω].

Ἐν-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, (прел: ἠνώχλουν, къ dat: saă ак:) ввпърă, adвkă гpвstate. [de вnde.

Ἐνόχλησις, εως (ἡ), ввпърape.

Ἔνοχος (ὁ, ἡ), (къ dat: saă eл: къ цen:) пъptamă, saă înkърkată în чева; (прin întind:) вinoватă, saă ввпвsă ла чева. «Τοῖς ἐρωτικοῖς ἔνοχος». Ил: Ἔνοχος θανάτου». Skp: [ἐνέχω].

Ἔνοψις, εως (ἡ), =Ἐνόρασις, вїtъtъpъ, прівіpe în чева. (bezї ші ἄποψις, ші ἔποψις). [ἐν, ὄπτομαι].

Ἐνόω -ῶ, biit: -ώσω, =Ἑνίζω, ші Ἑνοποιῶ, вneskă. [ἕν].

Ἐν-ράπτω, biit: -ράψω, (къ ак:) kosă în чева.

Ἐν-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, pвnă, вnapгă, fъpîmă чева în doъ. ‖ (miж:) пъвъleskă, kază asвnpa кăïва.

Ἐν-ριγόω -ῶ, biit: -ώσω, (къ dat:) tpemвpă de fpipă înъънtpъ în..

Ἔνριζος (ὁ, ἡ), înpъdъчinată, saă чeл къ pъdъчinъ. [ἐν. ῥίζα]. [de вnde.

'Ενριζόω -ῶ, biit: -ώσω, înpъdъчinezъ; (fir:) statopniчeskъ.

'Εν-ρίπτω, biit: -ρίψω, apъпkъ чева înъъntpъ.

"Ενρυθμος (ὁ, ἡ), ="Ερρυθμος, saъ (грeш:) în локъ de εὔρυθμος. [ἐν, ῥυθμός].

"Ενσαρκος (ὁ, ἡ), întpъпatъ. 2) (Тлц:) чел în tpъпъ saъ прin tpъпъ. «Οἰκονομία —». Dormat: [ἐν, σάρξ]. [de ъnde

'Ενσαρκόομαι -οῦμαι, biit: --σαρκωθήσομαι, (Тлц:) мъ întpъпezъ. [bezï ші ἐνανθρωπέω). [de ъnde

'Ενσάρκωσις, εως (ἡ), Тлц: ='Ενανθρώπησις.

'Εν-σαρόω -ῶ, biit: -ώσω, (kъ dat:) мътъръ; ші (прin întind:) мішкъ чева din локъл съъ în коачї ші în коло înъъntpъ în.... «Μυχοῖς πόντου ἐνσαρούμενος». Лік: въtîndъ se în fъndъл мърїї.

'Εν-σάττω, biit: -σάξω, îndesъ чева în (saъ ka în) sakъ.

'Εν-σβέννυμι, biit: -σβέσω, (kъ dat:) stingъ чева înъъntpъ în...

'Εν-σείω, biit: -σείσω, клetinъ (клътeskъ, amestekъ) чева în чева. «Καστόριον ἐνέσεισεν ἥ πόλιον». Ил: (ші між: saъ пas:). «'Ενσείσθητι». Епкt: мішкъ te, deшteantъ te. 2) (прin întind:) apъпkъ, asвîрлъ чева înъъntpъ, saъ asъпpa къїва. «Βέλος κεραυνοῦ ἐνσείω». Sof: «Εἰς οἶον βάραθρον φέρων ἐμαυτὸν ἐνσέσεικα». Лъч: (ші сл:) «Αὐτὸς μὲν ἐνσεῖσαι (se înц: τὴν στρατιὰν) κατὰ θάτερον κέρας». Ил: 2) (fir:) черчetezъ kъ skъmпъtate, черкъ kъ лъare aminte.

'Εν-σήθω, biit: -σήσω, черпъ чева în, saъ пе чева.

'Εν-σηκάζω, biit: -άσω, (пеолоц:) înkizъ în stînъ, saъ царкъ, (fir:) în monastipe.

'Εν-σημαίνω, ші (між:) 'Εν-σημαίνομαι, biit: -ανῶ,, -οῦμαι, = 'Ενδείκνυμι, арътъ, înkъnoштinцezъ. (kъ dat:) «'Ενσημανεῖσθε αὐτῷ τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν». Iskp: 2) лasъ semnъ, întinъpeskъ пе чева. «'Αμετάστατα πέφυκεν εἶναι τὰ τῶν νέων μαθήματα δὶ ἀπαλότητα τῶν ψυχῶν εἰς βάθος ἐνσημαινόμενα». Bas:

'Εν-σημειόομαι -οῦμαι, -biit: -ώσομαι, (kъ dat:) însemnezъ чева (sпpe a тea întpeвкinцapc) în, saъ пе чева.

'Εν-σιαλεύω, biit: -εύσω,='Εμπτύω.

"Ενσιμος (ὁ, ἡ), кат кîрпъ. [ἐν, σιμός].

'Εν-σιτέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (kъ dat:) мъ хрънeskъ înъъnîpъ în...

'Εν-σκέλλω, biit -σκελῶ, (întpeв: nъmaї tpe: de kъ: ἐνέσκληκα, ші пex: ἐνέσκλην kъ însem: neвt: kъ dat:) мъ вsвkъ (мъ întъpeskъ, мъ 'nъsпpeskъ) пе чева.

'Ενσκευάζω, biit: -άσω, пвіъ трeввinчoaseле впeлte înъвntpъ, saъ пе чева; (прin вpm:) гътeskъ, (ші між:) мъ гътeskъ, мъ înвракъ, ші чл: «"Ιππους ἐνσκευάζω». Лкs: înшелezъ каї. (ші між:) «Οἷα δὴ εἰώθασιν ἐνσκευάζεσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες». Пл: (bezï ші παρασκευάζω). [din

"Ενσκευος (ὁ, ἡ), înвръkatъ (прinч: kъ teatpikъ înвръkъminte); (прin вpm:) гпta. (bezï ші ἔκσκευος). [ἐν, σκευή].

'Εν-σκήπτω, biit: -σκήψω, (kъ dat:) pezemъ tape пе чева; (прin вpm:) apъпkъ (asвîрлъ) чева; (ші nestp: saъ ел:) пъвълeskъ pепede asвпpa къїва. «Βέλος («Νόσον) ἐνσκήπτειν τινί». Ep: «'Ενέσκηψε οἱ λίθος εἰς τὸ τέμενος». Ep: (bezï ші ἐνσκίμπτω).

'Εν-σκιατροφέω -ῶ, biit: -ήσω, kpeskъ пе чinева ла вmвръ, (adikъ) înkisъ totdaвna înъъntpъ; (прin вpm:) îл fakъ славъ (пекражosъ, ші чл:). (de ъnde fir:) «'Ελπίσιν ἀπαλαῖς ἐνσκιατροφούμενον». Ил: хръninдъ se kъ славе пъdeжdi.

'Εν-σκίμπτω, biit: -σκίμψω, пoet: (kъ dat:) аплекъ, saъ pezemъ чева пе...; (прin întind:) înfirъ «Οὔδει ἐνισκίμψαντε καρήατα». Ил: P. (ші пas:) «Οὔδει δόρυ ἐνεσκίμφθη». Ил: П. P. (bezï ші ἐνσκήπτω).

'Εν-σκιρρόω, -ῶ, -ώσω, întъpeskъ, înвîрtoшeskъ, ші înpъdъчinezъ чева ka вnъ skipъ (вmfлътъръ tape) în чева; (пas:) мъ лineskъ, мъ прinzъ de чева.

'Εν-σοвέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) вmвлъ fъdвлъ în, saъ пе, saъ пentpъ чева. «Πεδίλῳ ἐνσοβεῖν». Fiлstp:

'Ενσοριάζω, biit: -άσω, пвіъ moptвл tpвпъ în ...

'Ενσόριον (τὸ), квшчвгъ, sikpiъ. [ἐν, σορός].

"Ενσοφος (ὁ, ἡ), пoet: (înпp: de ἄσοφος) =Σοφός, înцeлeптъ. [ἐν, σοφός].

'Εν-σπαργανόω -ῶ, biit: -ώσω, легъ, înгъшвръ чева în (saъ ka în) faше; (fir:) kpeskъ (oвічпвieskъ) din прънчie пе чiва în чева.

'Εν-σπείρω, biit: -σπερῶ, (kъ dat:) semъпъ (ші fir: pisineskъ, înпрътшiъ) чева în, saъ întpe чева.

"Ενσπερμος (ὁ, ἡ), koпpinzъlopъ (плinъ) de seminце. [ἐν, σπέρμα].

Ἔνσποδος (ὁ, ἡ), плinъ de чепъшъ. 2) чепъшiъ. [ἐν, σποδός].

Ἔνσπονδος (ὁ, ἡ), (ші adъ:) -όνδως, пърtашъ în înвoіelї de паче, saъ îndatoratъ прin (stъръitorъ în) trakтate; (în цen:) prietenъ, aліatъ. 2) înвoitъ (întърitъ) прin trakтate. (bezї ші ὑπόσπονδος). [ἐν, σπονδή]

Ἐν-στάζω, вiit: -στάξω, ші

Ἐν-σταλάζω, вiit: -άξω, (къ dat:) пікъ чева înъъnтръ; (fig:) însъгlъ. «Δεινός τις οἱ ἐνέστακτο ἵμερος». Ep:

Ἔνστασία (ἡ), (pap) în локъ de...

Ἔνστασις, εως (ἡ), sкопъ (планъ) de op че întpenpindepe, (iap прinч:) de кіпъл вieцiї. 2) înпpotiвipe; (în цen) aпeвoime, înпiedikape; (de вnde лец:) kontestaцie ла пропъперіле (saъ ла челе хотърîte în faвopъл) protiвnikълъї meъ. ші 3) (dъпe dpent: pom:) aшezape de moштenitorъ. [ші

Ἐνστάτης, ου (ὁ), înпpotiвitorъ, înпiedikътorъ къїва; (прin вpm:) protiвnikъ; връжmaшъ; prigonitorъ în жъdikatъ. [ші

Ἐνστατικὸς, ὴ, όν, (ші adв:) -ικῶς, stърitorъ, îndemînътікъ, saъ aплекatъ ла înпpotiвipe, înпiedikape, saъ kontestaцie. (de вnde) «Ἐνστατικοί». Apst: aflътorї ші пропъitopi din sistemъ de nedomipipї din поемеле векілор поецї. (înпpot: de λυτικὸς, saъ ἐπιλυτικός). [ἐνίστημι].

Ἐν-στείνω, вiit: -στενῶ, поet: înresъiъ, stpimtopezъ пе чinева înъъnтръ în чева.

Ἐν-στέλλω, вiit: -στελῶ, înвpakъ (înпodoвeskъ) пе чinева къ... «Ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένος». Ep: înвръkatъ.

Ἐν-στερνίζομαι, вiit: -ίσομαι, = Ἐγκολποῦμαι, înвръцimezъ; (fig:) прiimeskъ къ мълцъmipe, апровezъ.

Ἐνστερνόμαντις, εως (ὁ, ἡ), вnъ felъ de гічitorъ. (bezї ἐγγαστρίμυθος). [ἐν, στέρνον, μάντις].

Ἐνστηθίδιος (ὁ, ἡ), = (saъ грeш: în локъ de) Ἐντοστηθίδιος. [ші

Ἐνστηθίζομαι, вiit: -ίσομαι, (maї noъ ші пеапров:) în локъ de ἐνστερνίζομαι. [ἐν, στῆθος].

Ἔνστημα (τὸ), op че stъ înainte; (прin вpm:) пiedikъ. [ἐνίστημι].

Ἐν-στηρίζω, вiit: -ξω, (къ dat:) înцepeneskъ (înfirъ) чева tape înъъnтръ în чева. «Ἐγχείῃ γαίῃ ἐνεστήρικτο». Il: Ф.

Ἐν-στίζω, вiit: -στίξω, (къ dat:) тinъpeskъ къ пікътърї în, saъ пе чева.

Ἐν-στοιβάζω, вiit: -άσω, (къ dat:) вîръ, aшezъ îndesat чева înъъnтръ.

Ἐνστομίζω, вiit: -ίσω, пвіъ чева în гъpa къїва (прinч: fрîъл în гъpa калълъї). [ші

Ἐνστόμιος (ὁ, ἡ), [ἐν, στόμα] чел în гъpъ. (de вnde || sввst:) ἐνστόμιον (τὸ), =къ

Ἐνστόμισμα (τὸ), op че se вагъ în гъpъ; (de вnde) fрîъ. [ἐνστομίζω].

Ἔνστομος (ὁ, ἡ),=Ἐνστόμιος.

Ἐν-στρατοπεδεύω, ші (miж:) еύομαι, вiit: еύσω, -ομαι, (къ dat:) imї aшezъ таъъpa, în, saъ пе вnъ локъ.

Ἐν-στρέφω, ші (miж:) ἐνστρέφομαι, вiit: -στρέψω, -ομαι, (къ dat:) înвîpteskъ чева, (mi miж: saъ ел:) мъ înвîpteskъ, пetpekъ înъъnтръ, saъ п' întpe..., =Ἀναστρέφομαι». «Σηκοῖς (saъ Σηκοὺς) ἐνστρέφει». Eвp: (ші miж:) «Μηρὸς ἰσχίῳ ἐνστρέφεται». Il: Ε.

Ἐν-στρογγυλόω ῶ, вiit: -ώσω, potвnzezъ, saъ faкъ чева potвndъ.

Ἐνστροφὴ (ἡ), înвîptipe, пetpечepe în вpe вnъ локъ; (прin întind:) локъ de пetpечepe, saъ de гpekвentaцie; локвinцъ. [ἐνστρέφω].

Ἐν-στρωφάω, вiit: -ήσω, поet: Ion: în локъ de ἐνστρέφω.

Ἐν-στύφω, вїit: -στύψω, sîntъ kam stiгosъ.

Ἐν-συλ-λαγχάνω, вiit: -λήξομαι, iaъ, saъ мъ înпapцъ чева къ sopцї, konpizindъse înъъnтръ ші алtъ чева înпpeвnъ ла înпърцipe.

Ἐνσύνθηκος (ὁ, ἡ), (maї noъ) în локъ de Ἔνσπονδος. [ἐν, συνθήκη].

Ἐν-σφηνόω -ῶ, вiit: ώσω, înпъnezъ, saъ stpînгъ, astвпъ ка къ пene.

Ἐν-σφραγίζω, вiit: -ίσω, пвіъ пе чева (asigъpezъ къ) печete, печetлвieskъ. 2) (къ dat:) întinъpeskъ. (bezї ші ἐνσημαίνω).

Ἐνσχερώ, adв: în локъ de ἐν σχερῷ. (bezї σχερός).

Ἐνσχολάζω, вiit: -άσω, îmї întpeвxinцezъ вpemea, мъ îndeлetniчeskъ în чева; пetpekъ în...; мъ odixneskъ пе чева. [ші

Ἐνσχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐνσχολάζω, saъ грeш: în локъ de εὐσχολέω. [ἐν, σχολή].

Ἐν-σωματίζω, вiit: -ίσω, = Ἐνσωματόω, [de вnde

Ἐνσωμάτισις, εως (ἡ), ші

Ἐνσωματισμὸς (ὁ), = Ἐνσωμάτωσις.

Ἐνσώματος (ὁ, ἡ), чел în трвпъ, трвneskъ, saъ întpвnatъ. [ἐν, σῶμα]. (bezї ші ἔνσαρκος). [de вnde

Ἐνσωματόω -ῶ, вiit: -ώσω, întpвnezъ; saъ faкъ трвneskъ. [de вnde

'Ενσωμάτωσις, εως (ή), întrъпare, = 'Ενσάρκωσις.

'Εν-σωρεύω, biit: -εύσω, grътъdeskъ în, saъ пе чева.

"Ενταλμα (τὸ), = 'Εντολή, porъпkъ. [ἐντέλλω].

'Εν-ταμιεύω, biit: -εύσω, (kъ dat:) пъiъ чева ъndeва ла пъstrape.

'Εν-τάμνω, poet: Ion: în локъ de ἐντέμνω.

'Εν-ταννύω, biit: -ύσω, poet: în локъ de ἐντείνω.

"Ενταξις, εως (ή), aшezape, apanжape de чева înъъntrъ.

'Εν-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, adъkъ tъръъrape în чева.

"Εντασις, εως (ή), întindepe (akt: saъ nas:); (fir:) stъръinцъ, siлinцъ; (gram: ші metr:) лъnцipe de silавъ. [ἐντείνω].

'Εν-τάσσω (ττω), biit: ταξω, aшezъ, apanжezъ чева înъъntrъ, saъ între чова; înpoлezъ în oштъшeaskъ trъпъ, ші чл:

'Εντατικὸς, ἡ, ὸν, prічinъitorъ de întindepe; (de ъnde med:) întъpitorъ de певре: [ші

'Εντατὸς, ἡ, ὸν, întinsъ, saъ de întins. priimitorъ de întindepe. «'Εν ὀργάνοις τοῖς τε ἐμπνευστοῖς τοῖς τε ἐντατοῖς». Пл: [ἐντείνω].

'Ενταῦθα, ші (прin At: întindepe) 'Ενταυθὶ, [ἔνθα, αὐτός] adв: лок: saъ timп: (maї de mълte orї kъ цen:) aiчї, saъ (прea pap) аколо; întp' ачestъ (saъ ачелъ) локъ, saъ пъntъ; акъm, saъ atъnчї. «Ενταῦθα γῆς». Пл: (ші fir:) «'Ενταῦθα ὕδρεως». Лкs: în локъ de εἰς τοσαύτην ὕβριν. (bezї ші ...

'Ενταυθοῖ, adв: лок: = 'Ενταῦθα, aiчї (maї de mълte orї în stape). «'Ενταυθοῖ κεῖσο (ἧσο)». Om: «Καθεζόμενος ἐνταυθοῖ». Пл:

'Ενταφὰ (ά), Dop: în локъ de ...

'Ενταφὴ (ή), înгropape, saъ înгropъчiъne. [ἐνθάπτω]. [de ъnde

'Ενταφιάζω, biit: -άσω, înгropъ пе mopтъ. [de ъnde

'Ενταφιασμὸς (ὁ), înгropъчiъne, înmormîntape. [ші

'Ενταφιαστὴς, οῦ (ὁ), înmormîntъtorъ, saъ гъtitorъ de mopтъ (spre înгropape).

'Ενταφιοπώλης, ου (ὁ), bînzъtorъ de trebъinчoaseлe înгropъчiъneї). [ἐντάφιος, πώλης].

'Εντάφιος (ὁ, ἡ), trebъinчosъ ла înгropape de mopтъ. (de ъnde || sъbst:) ἐντάφιον (τὸ), pesnetie; (ші îm:) înгropъчiъnea, ші гъtipea nentrъ aчeasta a mopтълъї. [ἐνταφή].

"Εντεα (τὰ), [ἔννυμι, saъ ἐντὸς] apme; (în цen:) ъneлe, moбiле, лъkrърї de trebъinцъ. «"Εντεα δῦναι». Il; Г. ші Θ. a se înarma. «"Εντεα δαιτός». Od: K: trebъinчoaseлe meseї. «"Εντεα δίφρου (νηός, ші чл:)». Hind: ші Esx:

'Εν-τείνω, biit: -τενῶ, (nas: tpe; de kъ: ἐντέταμαι, ші чл:) întinzъ чева înъъntrъ, saъ пе чева. «Δίφρος ἱμᾶσιν ἐντέτανται». Il: E. «Κυνεέη ἔντοσθεν ἱμᾶσιν ἐντέτατο στερεῶς». Il: K. (de ъnde 2) (fir: kъ ші fъръ μέτρῳ) вersifikъ, saъ prefakъ în верsърї. «'Εντεῖναι τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους». Плт: (bezї ші ὑφαίνω). 3) întinzînd mîna, saъ (prinч:) o кърea, saъ штreanrъ, ші чл: лoвeskъ, batъ. «Πληγὰς (ші îъръ sъbst:) ἐντείνων τινί». Лкs: (bezї ші ἐνσείω). 4) întinzînd trarъ, tîrъskъ. «'Εντείνειν τὸν ἵππον τῷ ἀγωγεῖ». Ksn: 5) mъ sileskъ, mъ иiъпчeskъ; îmї niponeskъ mintea ла чева; вorbeskъ kъ tonъ, stъръieskъ în чева.

'Εν-τείρω, biit: -τερῶ, poet: (kъ dat:) шъпчeskъ, tipanezъ пе чinева; (ші miж:) mъ mъпчeskъ, mъ batъ înъъntrъ în чева.

'Εντειχίδιος (ὁ, ἡ), ='Εντείχιος. [ші

'Εντειχίζω, biit: -ίσω, konpinzъ în четate, saъ kastelъ; întъpeskъ kъ zidъ. «Τὰς δὲ (τῶν πόλεων) ἐντειχισάμενοι». Tъч: [ші

'Εντείχιος (ὁ, ἡ), înkisъ, asirърatъ înъъntrъ de (околiъ kъ) zidъ. [ἐν, τεῖχος].

'Εντειχισις, εως (ή), ші

'Εντειχισμὸς (ὁ), înkidepe, întърipe kъ zidъ. [ἐντειχίζω].

'Εν-τεκμαίρομαι, biit: -αροῦμαι, (kъ dat:) daъ kъ sokoteala din чева.

"Εντεκνος (ὁ, ἡ), чел kъ копiї. [ἐν, τέκνον]. [de ъnde

'Εντεκνόω -ῶ, biit: -ώσω, (kъ dat:) naskъ копiї ъndeва înъъntrъ.

'Εν-τελέθω, (fъръ biit:) poet: (kъ dat:) sîntъ, eksistъ, petrekъ ъndeва înъъntrъ. (bezї ші ἐγγίνομαι).

'Εντέλεια (ή), desъvîrшitate, perfekцie. [ἐντελής].

'Εν-τελευτάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) sъvîrшeskъ чева în, saъ пе чева; (de ъnde în el: de βίον) = 'Εναποθνήσκω.

'Εντελέχεια (ή), =(dъпe ъniї, iap dъпe алцiї în pr: de) 'Ενδελέχεια; (iap prinч: dъпe Apst: Fisf:) = 'Ενέργεια. «Τὸ ὼὸν δυνάμει μὲν νεοσσὸς ἐστί, κατ' ἐντελέχειαν ὸ'οὐκ ἔστι». Skst: (bezї ші δύναμις). (de ъnde) «'Ορίζονται καὶ τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν εἶναι». [din

'Εντελεχὴς [ἐντελῶς ἔχω], έος (ὁ, ἡ), (ші

adв:) -εχῶς, чел че stъ în fiinцъ, în faпtъ; aктsалъ. (bezî ші ἐνδελεχής).

Ἐντελὴς, έος (ό, ἡ), desъвîrшitъ. «Οἱ ἐντελεῖς». în локъ de, Oi ἐν τέλει, dpeгътopiї, saъ чeї maї însemnaцї. [ἐν, τέλος].

Ἐντέλλω, biit: -τελῶ, noet: în локъ de (miж: întpeв: nвmaї ла proz:) ἐντέλλομαι, biit: -τελοῦμαι, (кв dat:) daъ opdinъ, поpвпчeskъ.

Ἐντελόμισθος (ό, ἡ), чел че 'шї ape, ia deплinъ плata. [ἐντελὴς, μισθός].

Ἐντελῶς, adв: кв desъвîpшipe, пе deплinъ. [ἐντελὴς].

Ἐν-τέμνω, biit: -τεμῶ, taiъ чева пpin miжлокъ, saъ adînк; faкъ кpestътъpъ, saъ кръпътъpъ în чева; înжвnriъ (пpinч: жertfъ); (de вnde гъpъ kazъ) жertfeskъ (пpinч: ла epoъ). (bezî ші ἐναγίζω). 2) saпъ liтepe ші чл: пе піatpъ.

Ἐντενὴς [ἐντείνω], έος (ό, ἡ), întinsъ, (пpin întind: ші fir:) пiponitъ ла чева; (în цen:) penede; stpaшnikъ. (bezî ші ἐντενής).

Ἐντεομήστωρ, opos (ὁ), = Ἐντεσιμήστωρ.

Ἐντερεύω, biit: -εύσω, skoцъ ' maцeле dinъвntpв. [ші

Ἐντερικὸς, ἡ, ὸν, pелатівъ кв maцeле. 2) пътimaшъ (sвпвsъ ла вoалъ) de maцe. [ші

Ἐντεριώνη (ἡ), [ἔντερον] miezвл, inima копачіялвї. [de вnde

Ἐντεριωνίς, ίδος (ἡ), =Ἐντεριώνη.

Ἐντεροκήλη (ἡ), (вnъ feлъ de вътътъtвpъ) коворîpea maцeлор în вintpe. [ἔντερον, κήλη]. [de вnde

Ἐντεροκηλήτης, ου (ὁ), ші

Ἐντεροκηλικός, ἡ, ὸν, пътimaшъ de вътътътвpa ἐντεροκήλη (bezî ziч:).

Ἐντερόμαντις, εως (ὁ), =Ἐγγαστρίμυθος. [ἔντερον, μάντις].

Ἔντερον (τὸ), [ἐντὸς] maцъ. || (fir:) «Ἔντερα γῆς». Apst: pîmeлe чeлe mapї, чe es din пътînтъ dвпe плоае.

Ἐντερόνεια (ἡ), [ἔντερον, ναῦς]=Ἐγκοίλια, лemnъpia din пъвntpв, saъ лemneлe чeлe stpîmвe ші înкoвoíate алe коpъвii.

Ἐντεροπώλης, ου (ὁ), вînzътopъ de maцe. [ἔντερον, πωλης].

Ἐντεσίεργος, saъ ἐντεσιουργὸς (ὁ, ἡ), noet: [ἔντεα, ἔργον] чел че лвкpeaзъ кв ажвторвл вneлteї, чe поartъ asвпpъ 'шї. [de вnde) «Ἡμίονοι — ». Il: Ω. tpъгътopї de каръ, ші чл:

Ἐντεσιμήστωρ, opos (ὁ), denpinsъ ла apme, saъ ла pesвoïъ. [ἔντεα, μήστωρ].

Ἐντεσιουργὸς (ὁ, ἡ), кавtъ Ἐντεσίεργος.

Ἐντεταμένως [ἐντείνω], adв: (de пapty:) întins, tape, кв stъpвipe.

Ἔντευγμα (τὸ), [ἐντυγχάνω] лвкpв, neste кape dъ чinева (гъsitъ) din întîmплape. =Ἔρμαιον.

Ἐντεῦθεν, ші (At: пpin întind:) Ἐντευθενὶ, adв: (лок: ші timп:) de aiчї, saъ d' аколо, dintp' aчeastъ, saъ aчea napte; de аквm, saъ de atвnчї, пе вpmъ. 2) = (saъ maї noъ în локъ de) Ὅθεν, de вnde, dintp' aчeasta, пpin вpmape.

Ἐντευκτικὸς, ἡ ὸν, лesnічosъ ла întîлnipe, anpoпiatъ, afaвілъ. [ші

Ἐντευξίδιον (τὸ), вkpisopikъ pвгътoape. (dimin: вл лвї

Ἔντευξις [ἐντυγχάνω], εως (ἡ), întîлnipe; конвersaцie, adвnape; чitipe de карte; pвгъчівпe; miжлочipe; panoptъ.

Ἐντευτλανόω -ῶ, biit: -ώσω, (kom:) înгъшвpъ (пpinч: пeшte de fpint) în fpвnze de вpoжвe, saъ naпї. [ἐν, τεῦτλον].

Ἔντεφρος (ὁ, ἡ), плinъ de чenвшъ. 2) чenвшiъ. [ἐν, τέφρα].

Ἐντεχνία (ἡ), = (saъ гpeш: în локъ de) Εὐτεχνία. [din

Ἐντεχνὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Ἔντεχνος (ὁ, ἡ), гъкvlъ кв meштешвгъ. 2) îndemînatikъ ла meштешвгъ; înдвstpiosъ, meштеръ; (în цen:) iskвsitъ. [ἐν, τέχνη]. [de вnde

Ἐντέχνως, adв: кв meштешвгъ, meштepeшte.

Ἔντηκτος (ὁ, ἡ), tonitъ; (med: desnpe sînцe) stpikatъ. [din

Ἐν-τήκω, в: -τήξω, (кв dat:) tonind topnъ în, saъ пe чева; (fir:) însвflъ, întinъpeskъ; (miж: авtonat: кв dat:) mъ toneskъ în чева. «Θρήνοις ἐντέτηκα». Sof:

Ἐντί, Dop: în локъ de ἐστί, saъ eiсї, 3: sinr: ші îm: neps: de prez: εἰμί.

Ἐν-τίθημι, mi (miж.) ἐντίθεμαι, biit: ἐνθήσω, -ομαι, (кв dat:) aшezъ, пвiъ чева în, saъ пe чева; (fir:) însвflв. «Ἐνέθετο τὰ χρήματα εἰς τὴν ναῦν». Dm: «Ἐνθεμένη σε λεχέεσσιν». Il: Φ. (mi гъpъ kazъ). «Ἔνθου». Apstf: пвne o în гвpъ цї, înввk' o; (ші fir:) «Κότον, («Χόλον, ші чл:) ἔνθετο θυμῷ». Om: a пвs ла inimъ (mînie, ші чл:). (bezî ші ἐμβάλλω, ші ἐνέχω).

Ἐν-τίκτω, biit: -τέξομαι, (кв dat:) naskъ (пръseskъ) înъвntpв în чева; (fir:) însвflв, вagъ вnъ feлъ de idee în капвл кuiва. (bezî ші ἐμπαιέω, ші ἐμφύω).

Ἐν-τιλάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ квfвpeskъ,

mъ snîrkîiă în, saă ne чева.

'Εντιμάω -ῶ, biit: -ήσω, preцвind прinzъ чева în sokoteaлъ de вanї (че amъ sъ daă, saă sъ iaă). (bezї ші ἐναποτιμάω. [ші

"Εντιμος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sвир: -ότατος) чinstitъ, onopaвîлъ. «Τὰ θεῶν ἔντιμα». Sof: în локъ de ὅσια. чеде кввioase. [ἐν, τιμή]. [de вnde

'Εντιμότης (ἡ), калitatea omвлuї de чinste.

'Εντίμως adв: кв чinste.

'Εντιναγμὸς (ὁ), skвtвpape, tpînatipe penede ne чева. [din

'Εν-τινάσσω, biit: -άξω, (кв dat:) skвtвpъ чева, tpîntieskъ tape înъвntpв, saă neste чева. »'Εντιναχθήσονταί σοι αἱ θύραι». Nîл: în Enкt: цi se вop tpînti penede вшеле în faцъ. (bezї ші ἐπαράσσω).

'Εντμήγω, biit: -τμήξω, noet: în локъ de ἐντέμνω.

"Εντμημα (τὸ), ввkatъ tъiatъ, saă kpъпътвpъ, tъietкpъ în чева. [ші

"Εντμησις, εως (ἡ), tъiepe, kpъпape, sfîшiepe adînkъ în чева. [ἐντέμνω].

"Εντο, noet: (nвmaї în fp: «'Ἐξ ἔρον ἔντο». Om:) 3: îm: neps: de miж: nex: 2: ал лвї ἵημι (oвiчn: se ia în локъ de ἐξέντο, bezї ἐξίημι).

'Εντοίχιος (ὁ, ἡ), чел de ne nepete. «Γραφὴ —». Лкs: [ἐν, τοῖχος].

"Εντοκος (ὁ, ἡ), nъskътopъ, prъsitopъ, poditopъ. 2) (fir:) înnpвmвtatъ кв dobînd'ъ. [ἐν, τόκος].

'Εντολὴ (ἡ), [ἐντέλλω] nopвnkъ. «'Απ' ἐντολῆς ἀπολογεῖσθαι». Лвч:

'Εντομὴ (ἡ), tъїepe, kpъпape; ші tъїetвpъ, kpъпътвpъ adînkъ în чева,=="Εντμησις, ші "Εντμημα; (de вnde)=Διασφάξ. [ші

'Εντομίας, ου (ὁ), skopitъ. (bezї ші ἐντομίας). [ші

'Εντομὶς, ίδος (ἡ),=='Εντομὴ, kpъпътвpъ, sfîшiepe (че se faчea ne nieле snpe semnъ de жале). [ші

"Εντομος (ὁ, ἡ), tъiatъ, saă kpъпatъ npin miжлокъ, saă adînk. (de вnde) «"Εντομα (τὰ), (se înц: ζῶα) жertfeле (npinч: aчелea, ne kape se жвраă); (de вnde npin întind: ші aввz:) «"Εντομος». Лвч: în локъ de ἔνορκος. || (npinч:) «"Εντομα». Apst: rînгъniile, saă însekteле, kape aă ne tpвпвл лор niшte kpъпътврї, npin kape deskizîndв se pesвflъ. [ἐντέμνω].

'Εντονία (ἡ), = "Εντασις, saă греш: în локъ de εὐτονία. [ші

'Εντόνιον (τὸ), вnъ felъ de întstpвmîntъ, кв kape întindeaă o аркалъ mашinъ. [ші

"Εντονος (ὁ, ἡ), [ἐντείνω] întinsъ tape; (de вnde maї de mвлte opї npin întind: ші fir:) tape, цeanînъ, iвte, ші чл: =Εὔτονος. [ἐντείνω]. [de вnde

'Εντόνως, adв: кв tonъ, penежвne, iвцealъ, stъpвipe, ші чл:

'Εντόπιος, ші "Εντοπος (ὁ, ἡ), чел dintp' вnъ локъ, nъmînteanъ (локвitopъ, saă nъskвtъ вndeва). 2) (fir:) kape îшї ape локвл sъă квviinчosъ (înnp: de ἔκτοπος, ші ἄτοπος). [ἐν, τόπος].

'Εν-τορεύω, biit: -εύσω, saпъ чева ne niatpъ, ші чл:

'Εν-τορνεύω, biit: -εύσω, лвkrezъ чева în stpвnгъ ne чева. [din

"Εντορνος (ὁ, ἡ), лвkratъ în stpвnгъ, stpвnгъpitъ, potвnzitъ; (de вnde fir: npinч: desnpe stilъ de кввîntъ) елегantъ, грацiosъ. [ἐν, τόρνος].

'Εντὸς [ἐν], adв: (лок:) înъвntpв; (ші кв цen:) înъвntpв de, saă în чева din naptea de dinkoaчї. saă dinъвntpв. «'Εντὸς ποιοῦμαί τι». Tвч: konpinzъ чева înъвntpв; (ші кв apt: în ел: de naptч:) «Ἡ ἐντὸς (se înц: τῶν Ἡρακλείων στηλῶν) θάλασσα». Цeogp: mapea mediteranъ. (ші fъpъ sввst:) «Τὸ (saă τὰ) ἐντὸς». Лкs: naptea, saă чеде dinъвntpв. «Τὰ ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ σώματος». At: (ші кв цen:) «Τῶν ἐντὸς Πελοποννήσου πόλεων». Tвч: «'Εντὸς βελῶν». Лкs: kît ажвnце sъцeata. «'Εντὸς τοῦ ποταμοῦ. Ep: din koaчї de pîă. (ші fir:) «'Εντὸς ἑαυτοῦ». Dm: «'Εντὸς τῶν λογισμῶν εἶναι (saă γίγνεσθαι)». Пл: ші Ep: a 'шї beni în minцї. «'Εντὸς τῆς τέχνης γενόμενος». Пл: intpînd în adînkвл meштешвгвлвї. (ші timn:) «'Εντὸς ἑσπέρας». Ksn: maї 'nainte de însepatъ. «'Εντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν». Tвч: în distanцъ de doъzeчї de зiле. «'Εντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονώς». Пл: maї nвцin de tpeї zeчї de anї.

"Εντος, εος (τὸ), neînтp: saă npea papă nom: sinr: ал лвї "Εντεα.

"Εντοσθε, (ші maї 'nainte de вок:) ἔντοσθεν, ші

"Εντοσθι, noet: în локъ de[ἐντὸς]. [de вnde

'Εντόσθια, ші 'Εντοσθίδια (τὰ), maцeле, ші чеде-л-алте mъpвntaie dinъвntpв.

'Εντοστηθίδιος (ὁ, ἡ), чел înъвntpв de nientъ;(de вnde) «'Εντοστηθίδια (τὰ)».Finstp:= Σπλάγχνα. (bezї ші ἐντόσθια). [ἐντὸς, στῆθος].

'Εντραγεῖν, nex: ал 2: de înf: noet: ал лвї ἐντρώγω.

'Εν-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) mъ fъleskъ (кв tpaцikъ emfasъ, ші вор-

ве търеце) кътрс чinсва desпрс чева.

Ἔντρανος (ὁ, ἡ), пътрвnzъторѫ. «Ὀφθαλμὸς —». Nік: Хрon: [ἐν, τρανός].

Ἐντραπεζίτης, ου (ὁ), ші Ἐντραπεζῖτις, ιδος (ἡ), (adiekt:) =Ἐπιτραπέζιος. || (sввst:) parasitѫ лiпгвшitорѫ de masъ. (вezї ші τραπεζεύς). [ἐν, τράπεζα].

Ἐντράπελος (ὁ, ἡ),=(saѫ греш: în локѫ de) Εὐτράπελος.

Ἔντραχυς, εος saѫ έος (ὁ, ἡ), пвцin чева кam asпрв. [ἐν, τραχύς].

Ἐντρεπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, adвкъторѫ de sfiалъ, pesпектѫ, saѫ рвшine. 2) рвшinosѫ, sfiiчosѫ, modestѫ. || «Τὸ ἐντρεπτικὸν». Епкт :modestie, sfiiчiвne. [din

Ἐν-τρέπω, вiit: -τρέψω, кîрmeskѫ, întorкѫ чева de чeea-л-алтъ пarte. (maї des 2) (miж: saѫ nas: maї de мвлtc орї fir:) îmї вiѫ în simцipe, saѫ вmiлinцъ (mi se întoarче inima de ла ръѫ); (кв цen: saѫ ак:) мъ sfieskѫ, мъ temѫ, мъ îngрiжeskѫ desпрe чева. «Οὐδέ νυ σοί περ ἐντρέπεται φίλον ἦτορ». Іл: O. Od: A. «Οὐδὲν ἐμοῦ γ' ἐντρέπῃ. Sof: (вezї ші ἐπιστρέφω).

Ἐν-τρέφω, вiit: -θρέψω, (кв dat:) крeskѫ, ші (пpin întind:) denpinzѫ, овїчпвieskѫ пе чinева ла чева. «Γυμνασίοις ἐντραφῆναι». Ksn:

Ἐντρέχεια (ἡ), гръвпічie, stървinцъ în лвкраре; (пpin вpm:) îndemînътate, iskвsinцъ ла чева. [din

Ἐντρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), пепрецетъторѫ, акtivѫ; îndemînatikѫ. [din

Ἐν-τρέχω, вiit: -δαμοῦμαι, (кв dat:) алергѫ în, saѫ între; (пpin întind:) sîntѫ potрivitѫ. «Εἰ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα». Іл: T. дакъ îї вin вine пе trвпѫ. (вezї ші συντρέχω). (ші fir:) «Λόγος ἐντρέχει ἀνθρώποις». Apat: терце ворва п' în oamenї. (вezї ші διατρέχω). 2) алергѫ пе чева; (пpin întind:) калкѫ пeste чева; (de вnde fir:) desпрецвieккѫ. «Ἔρως ἀρετῶν οὐδεὶς ἐντρέχει». Лвч:

Ἐντριὴς, έος (ὁ, ἡ), (maї de мвлte орї fir:) frекатѫ, denpinsѫ în чева. (кв dat:) «Ἀρχαῖς καὶ νόμοισιν ἐντριὴς». Sof: (ші кв цen:) «Τέχνης ἐντριὴς». Лкs: [din

Ἐν-τρίβω, вiit: -τρίψω, (кв dat:) frекѫ чева în, saѫ пе чева; (пpin întind:) вnrѫ, snoieskѫ; (iap apt:) свlimeneskѫ. «Ὑποχρίουσι, mi ἐντρίβουσιν αὐτούς». Ksn: (ші nas:) «Ἐντετριμμένην πολλῷ ψιμμυθίῳ». Пл: (ші ĭъръ сввst:) «Καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι:». Apslf: (fir:) adкѫ квїва вре вnѫ ръѫ. «Κόνδυλον («Πληγὰς) ἐνέτριψε». Пл: ’i a dat палmc, saѫ вътaie. [de вnde

Ἔντριμμα (τὸ), op чe se frеакъ, se snoieшte, se лiпeшte пе чева; (iap apтik:) алific, nomadъ, saѫ свlimanѫ.

Ἔντριτος (ὁ, ἡ), (maї noѫ) чел чe intръ ал treilea între doї, miжлочitорѫ; (de вnde) denozitarѫ de лвкрв kontestatѫ. 2) întreitѫ. [ἐν, τρίτος].

Ἔντριχος (ὁ, ἡ), пъrosѫ. || (sввst:) ἔντριχον (τὸ), первкъ. [ἐν, θρίξ].

Ἐντρίχωμα (τὸ), marцinea плеопеї окiвлвї, пе вnde es цepeлe. 2) (noate) съкълецѫ de пърѫ пentrв strвкват. Пл:[ші

Ἐντρίχωσις, εως (ἡ), eшipea цepeлor пе плеопе. [neîntp: ἐντριχόω].

Ἔντριψις, εως (ἡ), frекаре, snoipe, вnцere пе чева (кв alifie, ші чл:); (iap apt:) свlimenipe. 2) în локѫ de ἔντριμμα. [ἐντρίβω].

Ἔντρομος (ὁ, ἡ), konpinsѫ de tremврътвръ, înгpozitѫ. [ἐν, τρόμος].

Ἐντροπάδην, [ἐντρέπω] adв: noet: skimвînd, мвtînd din mînъ în mînъ.

Ἐν-τροπαλίζομαι, вiit: -ίσομαι, noet: petръгîndв мъ învet мъ întorкѫ des, ка sъ мъ вїtѫ, saѫ sъ шъ înnpolivеskѫ челор чe мъ ronesк. [din

Ἐντροπὴ (ἡ), кîрmipe, întoarчere (nas: ші акt:); (fir:) konsimцipe de грешалъ; (пpin вpm:) къinцъ, вmiлinцъ, sfiалъ; (noѫ) рвшine. [ἐντρέπω]. [de вnde

Ἐντροπίας, ου (ὁ),=(saѫ греш: în локѫ de) Ἑατροπίας (οἶνος)

Ἐντροπίη (ἡ), noet: Ion: în локѫ de ἐντροπὴ. 2) вikленie.

Ἐν-τροπόω -ῶ, вiit: -ώτω, петрскѫ, ші легѫ вîsла de кврea; (în цen:) = Ἐναρμόζω, înцepeneskѫ, saѫ potрiveskѫ în чева.

Ἔντροφος (ὁ, ἡ), (кв dat: saѫ цen:) крeskвtѫ, (ші пpin întind:) овїчпвitѫ, denpinsѫ în чева. [ἐντρέφω].

Ἐν-τρυλλίζω (λίζω), вiit: -ίσω,=Ἐνθρυλλίζω.

Ἐν-τρυφάω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) мъ desmiepdѫ, мъ desfътezѫ, saѫ (fir:) мъ fълeskѫ în чева. 2) îmї batѫ жокѫ de nezozia, saѫ înkredepea квїва кътре mine. [de вnde

Ἐντρύφημα (τὸ), овiektѫ de desfътape, saѫ de trвfipe, de fълipe.

Ἐντρυφὴς, έος (ὁ, ἡ), datѫ кв totвл ла desmiepdърї, desfътъчiosѫ. [ἐν, τρυφή].

Ἐν-τρύχομαι, (fъръ вiit:) мъ fakѫ грeвtate, kazѫ ка o sarчinъ asвпра квїва.

Ἐν-τρώγω, вiit: -τρώξομαι, мънпкѫ iвte

ши кв поfiъ (маї кв seamъ mezeлікврї, dвлчецврї, ши чл: вezї ши ἐμφαγεῖν).

Ἐν-τυγχάνω, вiit: -τεύξομαι, (кв dat:) întîmpinъ, daъ neste чева din întîmпlare: (кв преп:) iaъ вorвъ кв чinева despre чева; viteskъ, saъ kaxtъ în вre o karte, че 'mї a kъzвt din întîmпlare în mînъ.

Ἐν-τυλίσσω, вiit: -ίξω, (кв dat:) înfъшкръ în чева.

Ἐν-τυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, вmплв de neцї, saъ вътътврї.

Ἐν-τυμβεύω, вiit: -εύσω, înmormîntezъ.

Ἐντύνω, [ἔντεα] вiit: -υνῶ, noet: гътeskъ (în цen: or че лвкрв кв toate trebвinчoaseле). «Εὐνὴν («Ἵππους) ἐντύνω». Od: Ф. Iл: E. «Ἀοιδὴν ἐντύνω». Od: M. înveпъ (прелвdezъ) kîntikъ; (ши miж:) «Ἅρμενον ἐντύνασθαι». Es: 2) (прin întind:) îndemnъ, zъdъrъskъ. (Hind: D: 322).

Ἐντυπὰς, adв: noet: stpîns, лinit пе trвпъ (în kît sъ i se вazъ semneле). [ши

Ἔντυπος (ὁ, ἡ), întinърitъ, stamвatъ. [ἐν, τύπος]. [de вnde

Ἐντυπόω ῶ, вiit: -ώσω, tinърeskъ în, saъ пе чева. [de вnde

Ἐντύπωμα (τὸ), întinърitвръ пе чева. «Χηλῆς —». вrmъ. [ши

Ἐντύπωσις, εως (ἡ), întinърipe. 2) înkeietвра вmървлї кв вraцвл, = Ὠμοκοτύλη.

Ἐν-τυραννέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) stъпîneskъ ka вnъ tipanъ neste чева.

Ἐν-τύφω, вiit: -θύψω, faкъ a apde чева askвns, ши a skoate fвmъ în, saъ п'întpe чева (проп: ши fir:). «Σπινθὴρ ἐντυφόμενος». Лкs:

Ἐντυχία (ἡ), = Ἔντευξις, întîлnipe; konvorвipe. [ἐντυγχάνω].

Ἐντύω, вiit: -ύσω, noet: = Ἐντύνω.

Ἐνυάλιος (ὁ), [Ἐνυώ], pesвoinikъ, вitezъ. (enit: ал лвї Марцъ ‖ sввst:) Марцъ, saъ алтъ zeъ de pesвoiъ; (прin întind:) лартъ de pesвoiъ.

Ἐν-υβρίζω, вiit: -ίσω, (кв dat: saъ ак: ши dat:) mъ portъ кв desпрецъ, îmї arътъ обръznivia asвпра квїва; (fir:) авв zezъ чева. [de вnde

Ἐνύβρισμα (τὸ), обiektъ de desпрецвipe, saъ de аввzape.

Ἐν-υγραίνω, вiit: ανῶ, вmedezъ, saъ moiъ пвцin чева.

Ἐνυγρόβιος (ὁ, ἡ), noet: trъitorъ în anъ, neskarъ. [ἐν, ὑγρὸς, βίος].

Ἐνυγροθηρευτὴς, οῦ (ὁ), вînътorъ de челс din anъ, neskarъ. [ἔνυγρος. θηρευτής].

Ἐνυγροθηρικὸς, ἡ, ὸν, atînгътorъ de вînarea челор din anъ, neskърeskъ. (de вnde) «Ἐνυγροθηρική». Плт: meшtешвгвл neskвitвлвї. [ἔνυγρος, θήρα].

Ἔνυγρος (ὁ, ἡ), плinъ de вmezeaлъ, saъ de anъ. «Τεῦχος —». Esxл: 2) trъitorъ în anъ. «Ζῶον —». Лкs: 3) (în цen:) вmedъ, moiatъ în anъ. [ἐν, ὑγρός].

Ἐνυδρία (ἡ), (înпpot: de ἀνυδρία) mвлцime de ape. [ши

Ἔνυδρις, ἴδος (ἡ), вidrъ (вnъ felъ de patrвpedъ amfiвiъ). 2) шарпе de anъ. [ἔνυδρος].

Ἔνυδρόβιος (ὁ, ἡ), = Ἐνυγρόβιος. [ἔνυδρος, βίος].

Ἐνυδροθηρευτὴς, οῦ (ὁ), = Ἐνυγροθηρευτής. [ἔνυδρος, θηρευτής].

Ἐνυδροθηρικὸς, ἡ, ὸν, = Ἐνυγροθηρικός. [ἔνυδρος, θήρα].

Ἔνυδρος (ὁ, ἡ), = Ἔνυγρος. [ἐν, ὕδωρ]. [de вnde

Ἐνυδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, вmплв чева de anъ; (de вnde nas:) idropiчezъ.

Ἐνυεῖον (τὸ), temплв al Белонеї (o zeiцъ de pesвoiъ). [Ἐνυώ].

Ἔνυλος (ὁ, ἡ), materialъ. [ἐν, ὕλη].

Ἐν-υπάρχω, вiit: -άρξω, (кв dat:) sîntъ, eksistъ înъвntрв în чева.

Ἐν-υπατεύω, вiit: -εύσω, sîntъ (saъ administpezъ ka) inatъ вndeва, saъ în чева.

Ἐν-υπνιάζω, вiit: -άσω, вisezъ. [ἐνύπνιον]. [de вnde

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ (ὁ), вisъtorъ.

Ἐνύπνιος (ὁ, ἡ), (foapte pap) întîmплatъ (saъ въzвtъ) în somnъ. (de вnde oвiч: ‖ sввst:) Ἐνύπνιον (τὸ), visъ. ‖ (ши adверв:) ἐνύπνιον, noet: în локъ de κατ' ὕπνους, în somnъ. «Θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος». Om: [ἐν, ὕπνος]. [de вnde

Ἐνυπνιώδης, εος (ὁ, ἡ), ka вnъ visъ, (adikъ) neînfiinцatъ, nimikъ.

Ἔνυπνος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐνύπνιος. [de вnde

Ἐνυπνόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кв dat:) dopmъ, saъ adopmъ вndeва, saъ пе вre вnъ лвкрв, adikъ лвкрînd.

Ἐνυπνόωντα, noet: în локъ de ἐνυπνοῦντα.

Ἐν-υπο-δύομαι, вiit: -δύσομαι, (nex: ἐνυπέδυν, ши чл:) (кв dat:) intрв пе askвns, mъ vîrъ вndeва înъвntрв.

Ἐν-υπό-κειμαι, вiit: -κείσομαι, sîntъ пвsъ, staъ de desввt ка o temeлie, saъ (fir:) ка prinчipъ, basъ, saъ sввiektъ ал вre вneї fante, or лвкрв.

Ἐνυποστατικὸς, ἡ, ὸν, ши

Ἐνυπόστατος (ὁ, ἡ), Тлц: чел че eksistъ în inostasъ, înfiinцatъ. [ἐνυφίσταμαι].

Ἔνυστρον (τὸ), = (saŭ грeш: în локŭ de) Ἥνυστρον.

Ἐν-υφαίνω, biit: -ανῶ, (кŭ dat:) цesŭ чева în, saŭ n'întpe, цesînd bîpŭ n'întpe. [de вnde.

Ἐνύφαντος (ὁ, ἡ), întpeвîpîtŭ în цesътвръ. [mi

Ἔνύφασμα (τὸ), гloape, варгъ, вовіцъ, че se întpeвîpъ în цesътвръ.

Ἐνυφὴ (ἡ), вътътвръ în цesътвръ. (вezĭ ші συνυφή). [ἐν, ὑφή].

Ἐν-υφ-ίστημι, biit: ἐνυποστήσω, (кŭ dat:) ашezŭ чева înъвntpŭ în чева. ‖ (між: saŭ nas: кŭ dat:) cксistŭ în чева. (вezĭ ἐνυπόκειμαι).

Ἐνυώ, όος -οῦς (ἡ), o zeiцъ de pesвoiŭ (soръ a лвĭ Марцŭ), (Jat:) Bellona.

Ἐν-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saŭ -ώσω, (кŭ dat:) înninгŭ чева înъвntpŭ.

Ἔνωμος (ὁ, ἡ), [ἐν, ὠμός] кam крвdŭ, кam nefpintŭ; ші (desnpe poade) кam пекопtŭ.

Ἐνωμοτάρχης, ші Ἐνωμόταρχος, ου (ὁ), [ἐνώμοτος, ἄρχω] капitanŭ de...

Ἐνωμοσία (ἡ), enomosie, tpвnъ ostъшaскъ (прinч: a Лачed:), алкътвitъ маї de мвлte орї din doъ-zeчĭ ші чinчĭ de oameнĭ. [ші

Ἐνώμοτες (ὁ, ἡ), [ἐν, ὄμνυμι] întdatopatŭ прin жвръмînтŭ, жвратŭ. «Θεῶν ἐνώμοτος». Евр: жвратŭ пе нумеле zeiлор. ‖ ostamŭ (Лачed:) din enomosie. [de вnde

Ἐνωμότως, adв: прin жвръмînтŭ.

Ἐνών (-όντος), -οῦσα, -όν, партч: ал лвĭ ἔνειμι.

Ἐνωπαδίς, ші

Ἐνωπαδίως, ші Ἐνωπαδὸν, noct: în локŭ de ἐνώπιον, în faцъ. [din

Ἐνωπὴ (ἡ), noct: [ἐν, ὤψ] вedepe, прівire. (întpeв: прinч: nвmaї dat:) «Ἐνωπῇ». Іл: Е. Ф. adв: în локŭ de ἐνώπιον, în faцъ, înaintea кŭїва; (прin врm) de faцъ, în вedepe, nesfiit. [de вnde

Ἐνώπια (τὰ), вezĭ ἐνώπιος. [ші

Ἐνωπιδίως, adв: noct: =Ἐνωπαδίως. [ші

Ἐνώπιον, adв: (маї de мвлte орї кŭ цen:) în faцъ, de faцъ. (прinч: next: ал лвĭ ...

Ἐνώπιος (ὁ, ἡ), noct: aгlatŭ dînaintea, în вedepea кŭїва, чел de faцъ. (de вnde ‖ sввst:) ἐνώπια (τὰ), перецїĭ чеї dinъвntpŭ, кape sînt înnotpivъ de intpapea кaseї, ші пе кape вede întîĭ чел че intpъ în кasъ; (în цen:) faцъ. (вezĭ ші προνώπιον).

Ἐν-ωραΐζομαι, biit: -ίσομαι, (кŭ dat:) пъ silesкŭ a пъ apъta fpвmosŭ, a плъчea. «Τοῖς γυναίοις ἐνωραΐζεται». Лвч: 2) пъ fвdвlesкŭ în чева.

Ἐνωρίστερον (în локŭ de ἐνωρότερον), adв: маї de вpeme. [din

Ἔνωρος (ὁ, ἡ), чел în вpemea, în гloapea sa. (вezĭ ші ὥριμος). [ἐν ὥρα].

Ἐνῶρσε, noct: 3: sinг: neps: de акt: nex: 1:, ші

Ἐνῶρτο, noct: 3: sinг: neps: de nas: neste sъв: ал лвĭ ἐνόρνυμι.

Ἔνωσα, Ion: în локŭ de ἐνόησα, nex: 1: ал лвĭ νοέω.

Ἐνῶσα, nex: 1: ал лвĭ ἐνωθέω.

Ἕνωσις, εως (ἡ), вnipe, înnpeвnape; stpînцepe. [ἑνόω].

Ἐνωτίζομαι, biit: -ίσομαι, (Skp:) вarŭ în вpekĭ, askвltŭ. [ἐν, οὖς, ὠτός, вpeke].

Ἐνωτικὸς, ὴ, ὸν, nвtinчosŭ (însвшitŭ) de a вni, kontpiввitopŭ ла вnipe. [ἑνόω].

Ἐνώτιον (τὸ), (маї noŭ) черчел'. [ἐν, οὖς, ὠτός, вpeke].

Ἐνωτοκοίτης, ші Ἐνωτόκοιτος, ου, (ὁ), чел кŭ вpekĭ atît de mapĭ, în кît se квlкъ пе dînseле, ка пе amtepnвtŭ. (nвme de вnŭ neamŭ faввlosŭ de oameнĭ). [ἐν, οὖς, ὠτός, κοίτη].

Ἔνωχρος (ὁ, ἡ), кam гълвenічosŭ, saŭ seapвъdŭ. [ἐν, ὠχρός].

Ἐξ, (маї n. inte de вoк:) în локŭ de ἑκ.

Ἕξ, (οἱ, αἱ, τὰ), nвmp: nedeкл: шase.

Ἐξάβιβλος (ὁ, ἡ), konstatŭ (кetнвsŭ) din шase кърцĭ. [ἕξ, βίβλος].

Ἐξ-αγάλλω, biit: -αγαλῶ, noet: înnodobeskŭ, înfpвmвseцezŭ пpea мвлt.

Ἐξάγαστος (ὁ, ἡ), foapte admipaвілŭ, пpea de лавдъ. [ἐξ, ἄγαμαι].

Ἐξαγγελεὺς, έως (ὁ), = Ἐξάγγελος. [ші

Ἐξαγγελία (ἡ), înквnomtinцape afapъ, пвблікацie. [ші

Ἐξαγγέλλω, biit: -αγγελῶ, bestesкŭ, пвблікŭ ла чеї de afapъ (прinч: вpe вnŭ sekpetŭ). [din

Ἐξάγγελος (ὁ, ἡ), bestitopŭ de чева afapъ; (прinч: desnpe teatpŭ) înшtiinцъtopŭ кътpe прівitopї de челе întîmnlate înъвntpŭ de шепъ. [ἐξ, ἄγγελος].

Ἐξαγγελτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ folositopŭ ла bestipe afapъ. [ші

Ἐξάγγελτος (ὁ, ἡ), bestitŭ, пвблікatŭ afapъ; (прin врm:) квnoskвtŭ tвtвлor. [ἐξαγγέλλω].

Ἐξαγγίζω, biit: -ίσω, deшeptŭ чева din вasŭ. [ἐξ, ἀγγεῖον].

Ἐξαγιάζω, biit: -άσω, dpъmвieskŭ кŭ

кътпъпа [ἐξάγιον. bezĭ ziч:].

'Εξ-αγίζω, biit: -ίσω, (кѫ цеп: îndip:) roneskŭ пе чinева de ѫndeва ка спѫркатŭ; (îп цеп:) isroneskŭ.

'Εξ-αγινέω, Ion: îп локŭ de ἐξάγω.

'Εξάγιον (τὸ), [ἐξ, ἄγω] (maĭ noŭ) ѫnŭ felŭ de кътпъпъ mikъ. 2) o гresтatc de a шasea пarte a ѫnцii, saŭ ѫnŭ dramŭ ші жѫтъtate.

'Εξάγιστος (ὁ, ἡ), [ἐξαγίζω] depъртавілŭ ка ѫnŭ спѫркатŭ. 2) noct: (pap) sfîntŭ, mistepiosŭ.

'Εξ-αγκυρόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцŭ ѫша din цîцînĭ. [ἐξ, ἄγκυρα].

'Εξ-αγκωνίζω, biit: -ίσω, (strъш:) legŭ кaĭва mîîneле dîndъръt. 2) (nestp:) îmĭ пaiŭ mîîneле în шoлdъpĭ. [ἐξ, ἀγκών]. (bezĭ ші посеξαγκωνίζω).

'Εξ-άγνυμι, biit: -άξω, (nex: ἐξέαξα, ші чл:) noct: snaprŭ de totŭ, fъrîmŭ. (nѫmaĭ deskom: întpeв:). «'Εθ αὐχέν' ἔαξεν». Іл: E. ші P.

'Εξ-αγοράζω, biit: -άσω, peskътпъpŭ пе чinева din poвie.

'Εξαγόρευσις, εως (ἡ), тъpтѫpisipe de sekpetŭ (isnoвedipe). [ші

'Εξαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, аплекатŭ ла destъїпѫipe. [din

'Εξ-αγορεύω, biit: -εύσω, (nex: ἐξηγόρευσα, saŭ neper: ἐξεῖπον) snaiŭ op чe amŭ îп minte, тъ destъїпѫieskŭ.

'Εξ-αγριαίνω, biit: -ανῶ, ші

'Εξ-αγριόω -ῶ, biit: -ώσω, селвъїъчeskŭ чева кѫ totѫл. [de ѫnde

'Εξαγρίωσις, εως (ἡ), селвъїъчipe de totŭ.

'Εξ-άγω, biit: -άξω, (nex: ἐξήγαγον, ші чл:) skoцŭ, dѫkŭ afaръ (ppinч: însвfл: кѫ цеп:) «Πόλεως (« Μάχης, « 'Ομίλου, ші чл:) ἐξάγω». Om: «'Εξάγειν ἑαυτὸν (se înц:) τοῦ βίου». Apt: a se sinѫvide. 'Εξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ῥεύματος». Epd: лвїnds 'л ла вале апа. (ші fir:) «'Επὶ τὰ πονηρότατα ἐξῆγον τὸν ὄχλον». Тѫч: (ші în ел: de kazŭ). «'Εξάγειν (se înц: τὴν στρατιὰν) ἐπί τινα». Лкs: a se oшti asѫпра кѫїва. «Τύμβον χεύομεν ἐξαγαγόντες (se înц: ἡμᾶς αὐτούς»). Іл: H. «Ἔγω ἐξακτέον εἶναι (se înц: τὰς ναῦς) ἐκ τοῦ κόλπου». Ksn: (ші desпре neînsвfл: ppin întind:) «Γέλωτα ἔκ τινος ἐξάγω». Лкs: «'Εξάγειν τοὔνομα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον». Пл: a tpadѫче. (ші miж:) «Μικρὰ ἄθλα μεγάλας δαπάνας ἐξάγεται ἀνθρώπων». Ksn: (ші nas:) «Τὰ ἐξαγόμενα». Лкs: челе de eksnoptat (prodѫkte). (ші fir:) «'Εξάγομαι (se înц: τῇ ὀργῇ). Dm: тъ înfѫpiezŭ de mînie. (bezĭ ші ἐκφέρω). [de ѫnde

'Εξαγωγεύς, ως (ὁ), колonizътopŭ (strъmътътopŭ de oamenĭ din natpia лop întp' алтъ царъ). [ші

'Εξαγωγή (ἡ), skoatepe (акт: saŭ nas:); (ppinч:) ekspoptape de тъpfĭ dintp' o царъ întp' алta; (med:) deшeptape. «Τὰς κατὰ φύσιν ἐξαγωγὰς». Пл: 2) (nest:) eшipe, strъmътape din локѫл sъŭ, înstpeinape; (fir:) moapte; (ppinч:) sinѫvidepe; skoatepe (saŭ eшipe) ла кънътîiŭ de вpe ѫnŭ лѫкрѫ. «Τῶν πραγμάτων —». Плв: 3) (ppin întind:) локŭ de ekspoptape, skелъ. [de ѫnde

'Εξαγώγιμος (ὁ, ἡ), folositopŭ (kontpiвuitopŭ) ла skoatepe de чева. «Τάφρος ὕδατος ἐξαγώγιμος». D: Ал: kape se zîчe ші ἐξαγωγίς. 2) (nas:) ekspoptaвілŭ (ppinч: desppe пегоцŭ). «Σῖτος — ». Лкs: «Τὰ ἐξαγώγιμα». Лвч: челе de ekspoptat. [ші

'Εξαγωγὶς, ίδος (ἡ), капалŭ пentpѫ skѫpцepea апелор.

'Εξ-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, тъ лѫптŭ (тъ pesвoieskŭ) пînъ îп sfîpшitŭ.

'Εξαγωνίζω, biit: -ίσω, formezŭ чева eksaronŭ (îп шase ѫnгiѫpĭ). [din

'Εξαγώνιος, mi 'Εξάγωνος (ὁ, ἡ), eksaronŭ, îп шase ѫnгiѫpĭ. [ἔξ, γωνία].

'Εξαγώνιος (ὁ, ἡ), (fir:) eшitŭ, aвътътŭ din sѫвiekтѫл, saŭ skonѫл лѫкрѫлаĭ (desppe каpe este ворва). [ἐξ, ἀγών].

'Εξαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ шase degete (ла minъ, saŭ пічорŭ). 2) чел кѫ întindepe de шase degete. [ἕξ, δάκτυλος].

'Εξάδαρχος (ὁ), komandipŭ de шase soлdaцĭ. [ἑξὰς, ἄρχω].

'Εξαδέλφη (ἡ) fem: ал лѫї ...

'Εξαδελφος (ὁ), nepotŭ de fpate, saŭ de soръ, = Ἀδελφιδοῦς. 2) (maĭ noŭ) върŭ вънŭ. [ἐξ, ἀδελφός].

'Εξάδραχμος (ὁ, ἡ), чел de пpецŭ, saŭ kostŭ de шase dpaxme. [ἕξ, δραχμή].

'Εξ-αδρόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

'Εξ-αδρύνω, biit: -υνῶ, daŭ desъвîpшita кpeштepe ші matѫpitate кѫїва; (miж: ppinч: desppe poade) faкŭ a se koaче вine.

'Εξ-αδυνατέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ faкŭ кѫ totѫл nenътinчosŭ, слъвeskŭ de totŭ.

'Εξ-άζω, biit: -άσομαι, desfepmekŭ ppin deskîntiчe. 2) eksnpimŭ ppin кintape; лавdŭ кѫ кîntъpĭ. 3) «Οἱ κύκνοι τὸν βίον ἐξάδουσι». Пдт: кîntînd îшĭ sъвîpшesк viaцa.

Ἑξάεδρος (ὁ, ἡ), (ɥeomtp:) чел кѫ шase вase, ſeɥe, saĭ лatвpe. [ἓξ, ἕδρα].

Ἐξ-αείρω, Ion: în локѫ de ἐξαίρω.

Ἐξ-αερόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakĭ чева în aepĭ (aввpĭ); (nas:) mъ eвапopezĭ. 2) ekспвiĭ ла aepĭ, aepezĭ. [de вnde

Ἐξαέρωσις, εως (ἡ), eвапopape. 2) aepape.

Ἑξαέτης, εος saĭ έος (ὁ, ἡ), чел че este de (saĭ ɥine) шase anĭ. [ἕξ, ἔτος] [de вnde

Ἑξαετία (ἡ), кѫpsĭ de шase anĭ. [шi

Ἑξαέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвĭ ἑξαέτης, чса în вipstъ de шase anĭ.

Ἑξαήμερος (ὁ, ἡ), чел de шase ziɭe (în вipstъ saĭ dъĭnipe). || Ἑξαήμερον (τὸ), Skp: чеɭe шase ziɭe аɭe кpeaцii лвmiĭ. [ἕξ, ἡμέρα].

Ἐξαθέλγω, вiit: -έλξω, = Ἐξαμέλγω.

Ἐξ-αθερίζω, вiit: -ίσω, taiĭ вnivele, seчepĭ. 2) neînгpiжeskĭ (desпpeцвieskĭ) чева de totĭ.

Ἄεθλος (ὁ, ἡ), nedestoĭnikĭ (saĭ nepъpтaшĭ) ла лвпtъ. (vezĭ шi ἐξαγώνιος). [ἐξ, ἆθλος.]

Ἐξ-αθροίζω, шi (miж:) ἐξαθροίζομαι, вiit: -οίσω, -ομαι, adвnĭ aлerînd.

Ἐξ-αθυμέω, ῶ, вiit: ήσω, îmĭ niepzĭ totĭ кѫpaжвл, mъ desnъdъжdвĭeskĭ.

Ἐξ-αιάζω, вiit: -άσω, noet: mъ вoчeskĭ tape, ɥinĭ; (stpm:) въĭkъpeskĭ, kъĭeskĭ, плînгĭ ne чinева.

Ἐξαιγειρόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakĭ (formezĭ) чсва în плonĭ. [ἐξ, αἴγειρος].

Ἐξαιθερόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakĭ în eterĭ. [ἐξ, αἰθήρ].

Ἐξ-αιθριάζω, вiit: -άσω, ekспвiĭ în aepĭ, aepezĭ. [ἐξ, αἰθρία].

Ἐξ-αιμάσσω, вiit: -άξω, sînɥepezĭ de totĭ.

Ἐξ-αιματόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakĭ în sînɥe. 2) =Ἐξαιμάσσω. [de вnde

Ἐξαιμάτωσις, εως (ἡ), prefaчepe în sînɥe. 2) sînɥepape de totĭ. [шi

Ἐξαιματωτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikĭ (kontpiввitorĭ) ла prefaчepe în sînɥe, saĭ sînɥepape.

Ἔξαιμος (ὁ, ἡ), skвpsĭ de sînɥe. [шi

Ἐξαίμων, ονος (ὁ, ἡ), плinĭ de sînɥe, sînɥeposĭ. [ἐξ, αἷμα].

Ἐξ-αίνυμαι (fъpъ вiit:), noet: în лokĭ de ἐξαιρέομαι, iaĭ чева, linseskĭ de чева ne чinева.

Ἑξαΐππος (ὁ, ἡ), noet: în лovĭ de ἑξίππος

Ἐξαιρέσιμος (ὁ, ἡ), ekчeɳtaвilĭ, saĭ de ekчentat, skosĭ din nвmъpĭ. [din

Ἐξαίρεσις, εως (ἡ), ekчentape, skoatepe din nвmъpĭ; deskъpkвpe de kopaвie; (npin înting:) лokъл, вnde se deskapk kopъвiiле, skелъ: skoatepe de maɥe din вitъ; шi mъpвntaieле skoase dintp' însa. (Леɥ:) «Ἐξαιρέσεως δίκη». Petp: прочesĭ asвnpa челвĭ чe ɥine în stъnînipe stpeinĭ (saĭ despoвitĭ ka) poвĭ. (vezĭ вepввл). [шi

Ἐξαιρετικὸς, ἡ, ὸν, чел кѫ însвшime de ekчentape, de deskъpkape de kopaвie, de skoatepe de maɥe, шi чл: [шi

Ἐξαίρετος (ὁ, ἡ), ekчentatĭ, deoseвitĭ; aлesĭ; xotъpîĭ nentpв чева; вpednikĭ de лaвdъ; «Χρόνον μηδένα ἐξαίρετον ποιεῖσθαι τοῦ πολέμου». D: Ал: nivĭ вnĭ timnĭ nв tpeввie a fi ekчentatĭ nentpв pesвoiĭ. [ἐξαιρέω]. [de вnde

Ἐξαιρέτως, adв: maĭ aлes, maĭ кѫ deoseвipe.

Ἐξαιρεύμην, D: noet: în лokĭ de ἐξηρούμην, nas: прел: ал лвĭ

Ἐξ-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἐξεῖλον, шi miж: ἐξειλόμην, шi nas: ἐξηρέθην, шi чл:) iaĭ dinъвntpв, skoɥĭ din чева. «Γύπας τὰ ἔγκατα ἐξαιρήσοντας». Лвч: «Καὶ τὸν πυρῆνα ἐξαιροῦντες». Tfp: (шi miж:) «Ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν τὸν ὀϊστὸν». Iл: Θ· (шi în ел: de ɥen:) «Ἐξαιρεῖται (se înɳ: τῆς νηὸς) τὸν σῖτον ἐν τῇ Ῥόδῳ». Dm: deskapkъ. 2). iaĭ, skoɥĭ чева de ла miжлokĭ; linseskĭ ne чinева de чева; desfiinɥezĭ, stinrĭ, npъnъdeskĭ. «Ἐξαιρεῖν τὰς διαφορὰς, Iskp: (шi miж) «Ὁ θεὸς ἐξαιρούμενος τούτων (τῶν ποιητῶν) τὸν νοῦν». Плт: лвîndв ле mintea (dвne Omepĭ). «Τῷ δὲ («Καί μευ) φρένας ἐξείλετο Ζεύς». Iл: Z. «Ζεῦδ' ἐπεὶ ἐξείλετο ψυχήν». Iл: Ω. «Αἰγυπτιοί, οἵσί τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο». Od: Π. лe a лвat nвiĭ din kвiвĭ. «Ἐξαιρεῖσθαί τινα εἰς ἐλευθερίαν». Dm: (vezĭ ἐξαίρεσις, шi ἀφαιρῶ). «Ἐπειδὰν τὸ ἀλγοῦν ἐξαιρεθῇ». Лкs: ва linsi. «Ἡ Καρχηδὼν ἐξαιρετέα». Пл: (шi kв ak:) «Ἐξαιρεθέντες τὴν ἀδικίαν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου». Плт: isвъvindв se de nedpentate. (vezĭ шi ἀναιρῶ). 3) iaĭ, stъnînieskĭ (vetate, шi чл: dвne o лвпгъ înnpesopape). «Πειρώμενος τὴν πόλιν ἐξελεῖν». Tвч: (шi fir:) «Πᾶν ἐξαιρεῖ λόγος». Exp: вirвiciшte. 4) aлegĭ чева, шi nвiĭ ла o napte (npinч: ka sъ oferĭ kвiва). «Κούρην, ἥν μοι γέρας ἔξελον»». Iл: Π. «Τοῖς ἐσθλοῖς ἐξαιρεῖν τι». Ksn: (шi miж:) «Λεσβί-

δες, ἃς ἐξειλόμην». Om: пе каре amъ алеs пе seama mea. (ші пas:) «Ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι ἅπασι ἦν ἐξαραιρημένα». Ep: 5) (між: кв цеп:) скапъ пе чінева de чева. «Ἐξελέσθαι αὐτοὺς τοῦ (saъ ἐκ τοῦ) κινδύνου». Ікs: (se конf: кв ἐξαίρω).

Ἐξαιρόομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, (вотп:) мъ пrefакъ în nerînъ. [ἐξ, αἶρα].

Ἐξ-αίρω, вііt: -αρῶ, (пех: ἐξῆρα, ші між: ἐξηράμην, ші пas: ἐξήρθην, ші чл:) apdikъ, ші іаъ чева de вndева; apdikъ în sвs, înalцъ; (ші fir:) întвsiezъ; (ші між: saъ ел:) мъ înalцъ; (ші пas:) kreskъ, мъ вmflв : (ші fir:) мъ mîndpeskъ, мъ înrîmfiezъ, saъ мъ întвsiezъ, мъ хръпeskъ; (вne орї пoet:) = Ἐρῥω, saъ Οἴχομαι. (кв цеп:) «Θῆρας ἐξαίρειν χθονός». Евр: (ші în парл:) «Ἐξαίρειν ἐκ γῆς». Apst: (ші кв dat:). «Ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινόν». Ksn: (ші ел:) «Ἐξαίρετε θανεῖν». Евр: apdikîndв 'л dвчецi 'л ла moapte. «Ἐξᾶραι (se înц: ἑαυτόν), καὶ πέτεσθαι». Diod: «Ἐξάραντες παντὶ τῷ στρατεύματι». Плв: apdikîndв se, ші nopninds se кв toaтъ armia. (ші між:) «Ὅσα Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς». Od: E. ші N. «Ἐξάρασθαι τὰ βιβλία ἀπὸ τῶν κιβωτίων». Sin: (ші пas:) «Ἐξαρθεῖσαι ὑπὲρ κεφαλῆς ἀσπίδες». Apstd: «Σπλὴν ἐξήρθη μέγας», Гал: s' a вmflat. (ші fir:) «Ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας». Пл: (вezї ші ἐξαιρέω, кв каре se конf: ші вne -орї аждпце a fi de ачeeашї însem: ші ἐπαίρω).

Ἐξαίσιος (ὁ, ἡ), ешilъ, saъ авътвlъ din dpentъ, ші кввііпчosъ, (пpin врm:) nedpentъ, чівdatъ, неовічпвitъ, пепotрівitъ; (пpin влm:) monstрвosъ, грозавъ, neste fipe; (în цеп:) чел neste мъsвръ, ковîршitоръ. «Ὄμβροι καὶ ὑετοὶ ἐξαίσιοι». Ksn: «Θέτιδος ἐξαίσιον ἀρήν». Іл: O. «Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπών». Od: Δ. (ші adверв:) «Ἤ τινά που δείσας ἐξαίσιον. Od: P. [ἐξ, αἶσα].

Ἐξ-αίσσω, вііt: -αίξω, sъръ, esъ pene-de afaръ.

Ἐξαϊστόω -ῶ', вііt: -ώσω, пoet: прънъdeskъ, stinrъ dene faца пътînтвлвї пomenipea квїва. [ἐξ, ἀϊστός).

Ἐξ-αιτέω -ῶ, вііt: -ήσω, черъ a mi se da чева; (пpінч: між:) черъ dapea de faцъ, саъ înапої a вре вnвї fвrapъ (dezeptоръ, ші чл:); (în вine) porъ a mi se dървї пrizonierъ (віноватъ, ші чл:), міжлочeskъ mîntвipea лвї. [de вnde

Ἐξαίτησις, εως (ἡ), черере de ла чінe ва; (пapтк:) черере de fвrapъ; saъ міжлочipe în faвoapea вре вnвї пrizonierъ, ші чл.

Ἐξαιτος (ὁ, ἡ), пoet: îu локъ de ἐξαίρετος, алesъ, deoseвitъ. «Οἶνος — ». Іл: M. 2) (dвпe алцiї depiвindв se din ἐξαιτέω insemn:) червtъ кв рвгъчівnї.

Ἐξαίφνης, adв: = Αἴφνης, de o datъ, fъръ de веste. [de вnde

Ἐξαιφνίδιος (ὁ, ἡ), = Αἰφνίδιος, neaштentatъ, непревъзвtъ.

Ἐξ-ακανθίζω, вііt: -ίσω, кврцъ чева de гimnї.

Ἐξ-ακανθόω -ῶ, вііt: -ώσω, лasъ чева a se вmплea de гimnї.

Ἐξ-ακέομαι -οῦμαι, вііt: -έσομαι, тъmъdвieskъ, (ші fir:) dperъ чева кв desъвîршipe; (пpin întnd:) înвлînzeskъ, desmîniъ, faкъ a epta. [de вnde

Ἐξάκεσις, εως (ἡ), desъвîршitъ тъmъdвipe, репарарe, înвлînzipe. [ші

Ἐξακεστήριος (ὁ, ἡ), kontріввitоръ ла тъmъdвipe, ла înвлînzipe, ла репарарe, ші чл: «Θυσία — ». D: Ал·

Ἐξάκις, adв: de шase орї. [ἑξ].

Ἐξακισμύριοι, αι, α, шaїzeчї de miї. [ἑξάκις, μύριοι].

Ἐξακισχίλιοι, αι, α, шase miї. [ἑξάκις, χίλιοι]. [de вnde

Ἐξακισχιλιοστὸς, ἡ, ὀν, ал шasemiiлea.

Ἐξάκλινος (ὁ, ἡ), конрінzъторъ, saъ înкъпъторъ de шase патврї. ‖ (sвst:) Ἐξάκλινον (τὸ), îndoitъ трίκλινον (вezї ziч:). [ἑξ, κλίνη].

Ἐξ-акμάζω, вііt: -άσω, = Παρακμάζω, îmї пierzъ fловрea, мъ трекъ. «Ὁ καιρος ἐξήκμασε». Sof: a трекът окazia.

Ἐξάκνημος (ὁ, ἡ), (пpінч: τροχὸς) poatъ кв шase sniцe. [ἑξ, κνήμη].

Ἐξ-акολουθέω ῶ, вііt: -ήσω, (кв dat:) врmezъ квїва, îл акомпaniezъ. [de вnde

Ἐξακολούθησις, εως (ἡ), врmape dвne чінева, акомпaniape.

Ἐξ-акονάω -ῶ, вііt: -ήσω, аskвцъ кв desъвîршipe.

Ἐξ-акοντίζω, вііt: -ίσω, asвîрлъ депарte лапчea (saъ op че алtъ лвкрв); (îп цеп:) порпeskъ чева репede. «Χεῖρας ἐξακοντίζειν». Евр: (ші кв цеп:) «Τῆς δὲ γῆς ἐξακ: κῶλον». Евр: (îп перfр:) a fвцi ізlе. (ші fir:) «Τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;» Евр: skорпeskъ, peskолeskъ. (вezї ші ἀποτοξεύω). [de вnde

Ἐξακόντισμα (τὸ), лвкрв че s' a asвîрлit, sъъ se asвîрлъ. [ші

Ἑξακοντισμός (ὁ), asвîrлire denapte.

Ἑξακόσιοι, αι, α, шase sвte. [de вnde

Ἑξακοσιοστός, ἡ, όν, ал шase sвtelca.

Ἑξακοτυλιαίος, α, ον, înkъпъtorъ de шase kotíле (вnъ гелъ de тъsвръ de лikвide). [ἕξ, κοτύλη].

Ἑξάκουστος (ὁ, ἡ), kape se aвde, saъ se ноate aвzi denapte; (fir:) вestitъ· [din

Ἐξ-ακούω, вiit: -ακούσομαι, (kв цеп:) aвzъ de afaръ, saъ de denapte.

Ἐξ-ακριβάζω, вiit: -άσω, шi

Ἐξ-ακριβόω -ῶ, вiit: -ώτω, sъвîrшeskъ, saъ черчetezъ чева kв тълatъ skвmъtate; (прin врт:) adвkъ чена ла desъвîrшire. (вezî шi ἀκριβόω, ἀπακριβόω, шi διακριβόω).

Ἐξ-ακρίζω, вiit: -ίσω, (kв ак:) тъ sвiъ, aжвnrъ пînъ în тарцinca saъ în вîrfвл вре вnвî 'nалtъ локъ.

Ἑξακτέος, α, ον, nosit: ал лвî ἐξάγω.

Ἑξάκυκλος (ὁ, ἡ), чел kв шase черkврî, saъ poate; [ἕξ, κύκλος].

Ἑξάκωλος (ὁ, ἡ), чел kв шase тъdвларе (прinч: mîînî шi пічoape). [ἕξ, κῶλον].

Ἐξ-αλαόω -ῶ, вiit: -ώσω, **noet· орвeskъ** пе чinева de totъ.

Ἐξ-αλαπάζω, вiit: -άξω, noet: жefвieskъ **de totъ,** прънъdeskъ kв desъвîrшire; (desnpe вoale) zлefeskъ toate nвteріле пътimашлвî, îл слъвeskъ de totъ.

Ἐξάλατο, Dop: noet: în локъ de ἐξήλατο, 3: sinr: neps: ал лвî ἐξάλλομαι.

Ἐξ-αλδαίνω, вiit: -αλδήσω,=Ἐκβλαστάνω.

Ἐξαλέασθαι, noet: nex: 1: de înf: ал лвî ἐξαλέομαι,

Ἐξ-αλεείνω (fъръ вiit:) noet:=Ἐξαλέομαι

Ἐξαλείπτης, ου (ὁ),= (maî înтрeв:) Ἐξαλίπτης. [шi

Ἐξάλειπτρον (τὸ), вasъ de алifie, ноmadъ, шi чл: [din

Ἐξ-αλείφω, вiit: -αλείψω, вnгъ чева, saъ sноieskъ de totъ. «Γύψῳ («Μίλτῳ, шi чл:) ἐξαλείφειν». Ep: 2) (maî des) шterгъ вnsoapea de d' aввпра вре вnвî лвкрв; (прin врт:) stinrъ, прънъdeskъ. «Τὰς τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν». Iвкр: [de вnde

Ἐξάλειψις, εως (ἡ), шterцere; stinцere.

Ἐξ-αλέομαι, шi ἐξαλεύομαι, вiit: -εύσομαι, (nex: ἐξηλεάμην) noet: (kв ак: saъ цеп:) fвгъ, тъ denъrtezъ de чева.

Ἐξ-αληθίζω, вiit: -ίσω, sтвiъ adевървл, повesteskъ în adевъръ.

Ἐξαλήλιμμαι, nas: tpe: de kв: ал лвî ἐξαλείφω.

Ἐξ-αλίζω, вiit: -ίσω, (tpe: de kв: ἐξήλικα), saъ...

Ἐξ-αλινδέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч:) skвtъrъ калвл de праfъ, îл цesълъ; (fir:) iaъ de ла чinева totъ, че ape, îл skвtъrъ, îл desnoiъ. «Ἐξήλικάς μ' ἐκ τῶν ἐμῶν». Kom:

Ἐξαλίπτης, ου (ὁ, вnгъtorъ kв вntdeлemnъ de лъцî, saъ волнавî. [ἐξαλείφω].

Ἐξαλίστρα (ἡ), =Ἀλινδήθρα, локвл, вnde se тъвълesk вiteле. [ἐξαλίω].

Ἐξάλιτρος (ὁ, ἡ), kape trape (saъ este în прецъ de) шase лitpe. [ἕξ, λίτρα].

Ἐξ-αλίω, вiit: -ίσω,=(ka din пропорцia лвî кулίω кътpe кулινδέω) Ἐξαλινδέω, шi Ἐξαλίζω.

Ἐξαλλαγή (ἡ), skimpape, прefачepe din-tp' вna întp' alta. [шi

Ἐξάλλαγμα (τὸ), oвiektъ de вapiaцie. «Τέρψεως — ». Paptn: вapiaцie прodвkъtoape de мълцвmipe, (fpanц:) divertissement. [шi

Ἐξάλλαξις, εως (ἡ), = Ἐξαλλαγή. [din

Ἐξ-αλάσσω (ττω), вiit: -αλλάξω, skimвъ, prefakъ чева de totъ; stpъmвtъ чева din локвл sъъ, (nas:) тъ prefakъ kв totвл; (прinч: în tpe: de kв:) sîntъ kв totвл deoseвitъ, skimвatъ. (kв цеп:) «Προθυμούμενος ἐξαλλάσσειν ἀεὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν». Tвч: (шi nestp: saъ ox:) Ἐξαλλάσσω (se înц: ἐμαυτὸν) δεῦρο ἀπὸ τῆς νηώς». Fastp: тъ stpъmвtъ. «Στολὴ ἐξαλλάσσουσα». Skp: nestpiцъ, saъ deoseвitъ. (вezî шi ἐξημοιβός). (шi nas:) «Τῆς τῶν ἄλλων ἐξηλλαγμένος διανοίας. Iskp: (шi kв преп:) «Πλεῖστον ἐξηλλαγμένα πρὸς τ' ἄλλα». Tfp: 2) noet: în локъ de ἀπαλλάσσω, isвъвeskъ. «Ἐξαλλάσσω πόνου». Exp:

Ἐξ-αλλοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ чева a fi kв totвл алтвл, deoseвitъ.

Ἐξ-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, (nex: ἐξηλάμην) (kв цеп:) sъръ (тъ asвîrлъ) afaръ din... (xipвpц:) esъ din înkeietвrî, тъ deskeiъ; (fir:) тъ întвsiezъ, тъ cksaltezъ.

Ἔξαλλος (ὁ, ἡ), [ἐξ, ἄλλος] kв totвл deoseвitъ; (прin întind:) maî прesвs dekît алцiî; (în цеп:) viвdatъ, neoвiчnвitъ.

Ἐξ-αλλοτριόω -ῶ, вiit: -ώσω, înstpeinezъ kв totвл; bînzъ ла stpeinî.

Ἐξάλλως, adв: în kipъ viвdatъ, neoвiчnвitъ. [ἔξαλλος].

Ἔξαλμα (τὸ), [ἐξάλλομαι] sъpitвръ (în sвs saъ afaръ).

Ἐξάλμενος, η, ον, noet: în локъ de ἐξαλόμενος, miж: nex: 2: de паpiч: ал лвî ἐξάλλομαι.

Ἕξαλος (ὁ, ἡ), [ἐξ, ἅλς] чел лаʃаръ din (пеакоперіть de) маре (înпр: de ὕφαλος). «Ἡ ναῦς ἔξαλον ἔλαβε πληγήν». Лкс:

Ἔξαλσις, εως (ἡ), [ἐξάλλομαι] съpipe аʃаръ; (хірврц:) ешipe de осъ din înкeiелвръ.

Ἐξ-αλύσκω, вiit: -ύσω, пoet:=Ἐξαλεύομαι, мъ depъpteză de чева.

Ἐξ-αλφαίνω, вiit: -αλφήσω, (пех: ἐξῆλφον) пoet: în локъ de ἐξευρίσκω, аʃлв, пъскоческъ. 2) прецвіескъ.

Ἐξ-αμαρτάνω, вiit: -αμαρτήσομαι, пвпeтерескъ, грешескъ кв totвл. (кв ак: прп:). «Περὶ τοὺς πολίτας ἐξαμαρτεῖν». Iскр: (ші пas:) «Ἐπειδὰν... ἐξαμαρτηθῇ τὰ νοσήματα». Ksп: кînd se ва ʃаче грешалъ ла къвтареа боалелор. [de вnde

Ἐξαμαρτία (ἡ), (кв цеп:) пепeтерipe, пeisвътipe.

Ἐξ-αμαυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, înпeгpeскъ, întвпeскъ de totв; (fir:) слъвeскъ. [de вnde

Ἐξαμαύρωσις, εως (ἡ), deсъвîршitъ înпeгpipe, întвпeкape; (fir:) слъвipe.

Ἐξ-αμάω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: taiъ чева de totъ; despъdъчinezъ; (fir:) пръпъdeскъ кв totвл. (se конf: кв ἐξιμάω).

Ἐξ-αμβλίσκω, ші Ἐξαμβλόω -ῶ, вiit: -ώσω, лепъdъ, саъ ʃакъ a se лепъda ʃътъ; (fir:) ʃакъ a пв isввti, zъdърпіческъ чева. «Ἐλπὶς ἐξήμβλωτο». Iпкр:

Ἐξ-αμβλύνω, вiit: -υνῶ, тîmпeскъ (слъвeскъ) чева de totъ.

Ἐξάμβλωμα (τὸ), лепъdъtвръ (de првпкъ).

Ἐξάμβλωσις, εως (ἡ), лепъdape (акт: саъ пas:) de ʃътъ; (fir:) пeisвътipe. [din

Ἐξ-αμβλώσκω, вiit: -αμβλώσω, = (саъ грсш: în локъ de) Ἐξαμβλίσκω.

Ἐξαμβρῦσαι, пoet: în локъ de ἐξαναβρῦσαι, пех: 1: de înf: ал лві ἐξαναβρύω.

Ἐξ-αμείβω, вiit: -αμείψω, скimвъ вna пe алта, саъ лазъ вna, ші іаъ алта. «Χώραν ἐξαμείβω». Евр: мъ stрътвтъ din локъ în локъ; (ші ел:) «Εἰ μὴ ξαμείψει χωρὶς ὑμμάτων ἐμῶν. Евр: de пв se ва depъpta da ла окіі меі. (bezі ші διαμείβω, ші ἐξαλλασσω); (ші пas: кв цеп:) «Ἔργον ἔργου ἐξημείβετο». Евр: вnъ лвкрв врта dвпе чел-алтъ. (ші пestp: саъ ел:). «Φόνῳ φόνος δὶ αἵματος ἐξαμείβων». Евр: în локъ de ἐξαμειβόμενος, саъ (dвпе алтъ чit:)=Ἀνταμείβω. «Φόνον φόνῳ δὶ αἵματος ἐξαμείβων». Евр: [de вnde

Ἐξάμειψις, εως (ἡ), скimвape (de вna пentрв алта); прefачере, tpansformape, stрътвtape (dintp' вna întp' алта); depъptape; свкчedepe, саъ вртъшipe (de вna dвпе алта); pesплътipe.

Ἐξ-αμέλγω, вiit: -αμέλξω, твлгînd скoцъ din чева; твлгъ de totъ; stopkъ.

Ἐξ-αμελέω ῶ, вii: -ήσω, пeînгріжeскъ кв totвл.

Ἐξαμέρεια (ἡ), înпърцipea вnвї лвкрв în шase de o potpivъ пърцї. [din

Ἐξαμερὴς, έος (ὁ, ἡ), înпърцitъ în, саъ компвзъ din шase пърцї. [ἕξ, μέρος].

Ἐξάμετρος (ὁ, ἡ), (прinч: στίχος) вepsъ компвзъ din шase metpiче пічоape (кв чел epoікъ). [ἕξ, μέτρον].

Ἐξαμηνιαῖος, α, ον, каре цine (se ʃаче, саъ ʃаче чева în) шase лвнї; саъ de шase лвнї. [ἕξ, μήν].

Ἐξαμηνόβιος (ὁ, ἡ), каре тръieшte шase лвнї. [ἑξάμηνος, βίος].

Ἐξάμηνος (ὁ, ἡ), de шase лвнї. «Χρόνος («Ἀρχὴ) — ». Apst: ші Ksп: dъinitopъ de шase лвнї. (ші ел:) «Ἐξάμηνος (ὁ, саъ ἡ), квpsъ de шase лвнї, semestpв. [ἕξ, μήν].

Ἐξ-αμηχανάω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: în лinsъ de miжлоаче аʃлв кіпъ de a isввti în чева. (Евр: Еркл: 495).

Ἐξ-αμιλλάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (кв dat:) мъ emвлezъ, мъ întpекъ din toate пвteріле меле. 2) (maї овіч: пoet:) мъ лвптъ, пъ silескъ a скoate пе чinева de вndева; (în цеп:) скoцъ (isгoneскъ) кв sila. «Ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς». Евр: (ші пas:) «Ἔστ' ἂν Κύκλωπος ὄμματος ὄψις ἐξαμιλληθῇ πυρί». Евр: (bezі ші ѐквіάζομαι).

Ἔξαμμα (τὸ), [ἐξάπτω] овіектъ de пrins, саъ de arîцape. 2) лвкрв de aцîцat ʃокъ.

Ἐξαμναῖος, α, ον, ші

Ἐξάμνους (ὁ, ἡ), чел de грeвtate, саъ прецъ de шase mine: [ἕξ, μνᾶ].

Ἐξάμοιρος, ші (пoet:) Ἐξάμορος (ὁ, ἡ), каре а прins локъ, саъ s' a sокotit de a шaselea пapte. [ἕξ, μοῖρα].

Ἐξ-αμπρεύω, вiit: -εύσω,=Ἐξέλκω.

Ἐξ-αμύνομαι, вiit: -αμυνοῦμαι, пoet: depъpteză, isгoneскъ; «Νόσους — ». Eсхл:

Ἐξ-αμφοτερίζω, вiit: -ίσω, ʃакъ чева a se аплеска ла amîndoъ пърціле (a se înцелеце în доъ кіпврі).

Ἐξ-αναβαίνω, вiit: -βήσομαι, мъ вркъ nînъ sвs în вîpfъ.

Ἐξ-ανα-βρύω, вiit: -βρύσω, isворъскъ (чішпeскъ) înвілшвгat.

Ἐξ-ανα-γεννάω ῶ, вiit: -ήσω, penaскъ. (Iвл: Enist: 42).

Ἐξ-ανα-γινώσκω (-γιγνώσκω), вiit: ἐξαναγνώσομαι, чiteскъ чева nînъ ла sfîpцitъ, саъ de totъ.

'Εξ-αναγκάζω, viit: -άσω, skoцă (isroneskă), saă sъvîrşieskă чева prin silire. (vezĭ şi ἐκβιάζομαι).

'Εξ-αν-άγω, viit: -άξω, (nex: ἐξανήγαγον, şi чл:) skoцă чева d'asъpra saă în sus, nъiă în mişkare. || (miж:) mъ porneskă din portă, şi esă ne mare.

'Εξ-ανα-δύομαι, viit: -δύσομαι, (nex: ἐξανέδυν, şi чл:) esă (prinч: din fundъl mъrii) în faцъ; (în цen:) esă d'asъpra; (fir:) skapă, mъ depărtezĭ de чева. (vezĭ şi διαδύομαι).

'Εξ-ανα-ζέω, viit: -ζέσω, fervînd în колkote daă ne din afaръ; (prin întind: şi fir.) pesъflъ.

'Εξ-αν-αιρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: ἐξανεῖλον, şi чл:) (kъ цen:) skoцînd iaă чева de ъndeva.

'Εξ-αναισθητέω ῶ, viit: -ήσω, sîntă kъ totъl nesimцitorĭ.

'Εξ-ανα-καλύπτω, viit: -ύψω, deskoperĭ чева de totă.

'Εξ-ανα-κολυμβάω -ῶ, viit: -ήσω, înnotînd esă d'asъpra din fundъl mъrii, şi чл:

'Εξ-αν-κρούω, viit: -κρούσω, isbind înnimrĭ, (şi pas:) mъ asvîrlă înapoi.

'Εξ-αν-αλίσκω, viit: -αναλώσω, kelтsieskă, prъpъdeskă or че amă.

'Εξ-ανα-λύω, viit: -λύσω, analisezĭ (toneskă, desfakă în părцiле, din kare este чева kompъsă) de totă. 2) noet: (kъ цen:) deslegă din legътърi (obezi, şi чл); (prin întind: şi fir:) slobozĭ, skapă ne чinева.

'Εξανάλωσις, εως (ἡ), kelтsire, prъpъdire de toatъ aверea. [ἐξαναλίσκω].

'Εξ-ανα-νεόω -ῶ, şi (miж: kare e şi maĭ întreв:) -όομαι -οῦμαι, viit: -ώσω, -ομαι, peînnoieskă, peîntinepeskă.

'Εξ-ανα-πείθω, viit: -πείσω, îndъplekă, saă desdъplekă ne чinева kъ desъvîrşire; (în цen:) domipeskă kъ skъmpътate.

'Εξ-ανα-πληρόω -ῶ, viit: -ώσω, înplineskă kъ desъvîrşire.

'Εξ-ανα-πνέω, viit: -πνεύσω, îmĭ iaă în tiknъ, saă iaръşĭ pesъflarea.

'Εξ-αν-άπτω, viit: -άψω, (kъ цen:) atîrnă, agîцă de чева. 2) (kъ ak:) aprinzĭ kъ desъvîrşire, saă peaprinzĭ.

'Εξ-αν-αρπάζω, viit: -άσω, mi -άξω, хrъpeskă чева kъ sila din чева.

'Εξ-ανα-σπάω -ῶ, viit: -άσω, smъlgă, despădъvinczĭ din чева.

'Εξανάστασις, εως (ἡ), [ἐξανίστημι] (prinч: desupe oraşă, saъ paцie) silnikъ strъmъtare, pesvrъtire din локă; (în цen:) katastrofъ, desfiinцare. 2) (desupe волnavă) apdikare, skъlare desъvîrşitъ din nată, peînsъnъtoşire; (desupe mortă) înviere. 3) revoltъ, peskoalъ.

'Εξ-ανα-στέφω, viit: -στέψω, peînkъnъnă, saă înkъnъnă din toate părцile.

'Εξ-ανα-στρέφω, viit: -στρέψω, pestornă, întorkă kъ sъsъl în жos, sărnă din temelii.

'Εξ-ανα-τέλλω, viit: -τελῶ, fakă a pesъri (a esi) чева; (fir:) skorneskă, peskoleskă. «Θόρυβον — ». Il: (nestr: desupe plante, desupe stele, şi чл:) esă, pesъră.

'Εξαναφανδόν, adv: noet: = 'Αναφανδόν, de faцъ. [ἐξαναφαίνω].

'Εξ-ανα φέρω, viit: ἐξανοίσω (dъne ziч:) skoцă în sus чева de ъndeva, apdikă de la pъmîntă, şi preşieză чева; (de ъnde maĭ de mъlte orĭ nestr: saă el:) mъ peîntremezĭ din voalъ, saă din leşină; (fir:) mъ peînkъrăжezĭ.

'Εξ-ανα-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ petrarĭ înapoĭ; (kъ ak:) mъ depărtezĭ. «'Εξαναχωρεῖν τὰ εἰρημένα». Tъч: îmĭ kalkă (îmĭ iaă îndărът) kъvîntъl.

'Εξ-ανα-ψύχω, viit: -ψύξω, răkoreskă, odixneskă, (şi miж:) mъ odixneskă kъ desъvîrşire, pesъflъ; (fir:) mъ peînsъfleцeskă.

'Εξ-ανδραποδίζομαι, viit: -ίσομαι, roвeskă, şi vînzĭ (ka roвĭ) ne toцĭ lokъitorii ъnъĭ orašă, şi чл: înprъştiindъ 'ĭ înkoaчĭ şi 'nkolo. [de ъnde

'Εξανδραποδισμός (ὁ), roвire de ъnă întrerĭ statĭ, saă oraşă.

'Εξ-ανδρόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, mъ faкă desъvîrşitĭ bărbatĭ; (kъ цen:) pestrĭ, mъ naskă de ъndeva în firъr de bărbatĭ. «Ἀόχος ἐδόντων ὄφεως ἐξανδρούμενος». Apstl.

'Εξ-αν-εγείρω, viit: -εγερῶ;=(saă greş: în locă de) 'Εξεγείρω.

'Εξ-αν-έδυν, nex: 2: al lъĭ ἐξαναδύομαι.

'Εξ-άν-ειμι, viit: -ειμι,='Εξανέρχομαι.

'Εξ-ανεμόω -ῶ, viit: -ώσω, skoцă чева la vîntă, vîntърă; (pas:) şъ mişkă, mъ klъteskă de vîntă. «Αὐχμηραὶ τρίχες ἐκ κεφαλῆς ἐξηνέμωντο». El: 2) lasă чева în voea vîntърilor; (maĭ de mъlte-orĭ fir:) zădărniceskъ; (pas: prinч: desupe plante) mъ strikă, mъ ъsъkă de vîntă. «'Εξηνέμωσε τἄμ' 'Αλεξάνδρῳ λέχη». Esp. 3) ъmplъ de vîntă, ъmflъ; (maĭ de mъlte-orĭ

fir:) îndemnă, srîndъpeskă (skoцă din minцї); (nas:) mъ amъцeskă, îmї ia kanьл bîntă. «Εἰς ὄρόμον ἐξηνέμωσεν ἕτερον». Ел: (ші nas:) «Ἐξηνεμώθην μωρία». Esp:

Ἐξ-αν-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἐξανῆλθον, ші чл:) mъ îналцă ewind de вndeва (ка soapeле, kînd pesape).

Ἐξ-αν-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, aflв, nъskoчeskă чева кв mвлтъ грeвtate, skopneskă sofisme, (Fpanц:) controuver.

Ἐξ-αν-έχω, biit: -ἑξω, (nex: ἐξανέσχον, ші чл: кв цen:) sîntă skosă, ewită în sвs de вndeва. «Ἀγκὼν ἐξανέχει γαίης». Anлn: 2) (miж: кв ак:) pabdă, svferă. (Apstf: Epm: 700).

Ἐξανέψιὸς (ὁ), nenotă de вrъă вnă. [ἐξ, ἀνεψιός],=Ἀνεψιαδοῦς.

Ἐξ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцă flopї, înflopeskă; (în цen:) daă, prodвkă; (ші nestp:) esă, pesъpă; (med:) skoцă pesвflъtвpї (вввліце). «Φλυκταίναις ἐξηνθηκώς». Iks: «Πολὺ πλῆθος μυῶν νύκτωρ ἐξανθῆσαν». Stp: (ші fir:) «Τὸ φιλότιμον ἐξανθεῖ τὴν περιαυτολογίαν». Пл: (ші nestp:) «Ἐξήνθησαν αἱ κακίαι». Пл: 2) (fir:) dobîndeskă faцъ, mъ kolopezъ. «Φοίνικι («Χρυσῷ, ші fir: «Αἰδοῖ τὴν παρειὰν) ἐξανθῶ». Ikc: în локă de ἐξανθίζομαι. 3) (din prot: dвne o altъ însemn: a преп:) =Ἀπανθῶ, îmї niepză floapea, faцa. «Ταχὺ ἔξανθεῖ τὸ μίλτινον». Пл: 3) îmї kade floapea, desflopeskă, mъ вeштeжeskă. «Ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει». Dав: «Ἐήξνθηκα ποικίλα ἄνθη». Iвч: [de вnde

Ἐξάνθημα (τὸ), op чe pesape ka o floape; (de вnde med:) pesвflъtвpъ, apsвpъ, вввліцъ. [ші

Ἐξάνθησις, εως (ἡ), înflopipe; (med:) ewipe de pesвflъtвpї.

Ἐξ-ανθίζω, biit: -ίσω, înnodobeskă кв flopї, (ші npin întind:) кв deskise ші felвpite kolоape, înnestpiцeză. (de вnde nas:) «Ἐξηνθισμέναι». Apstf: înnodobite кв nestpiце, saă deskise înвpъkъminte. 2) =Ἐξανθέω. 3) (miж:)=Ἀπανθίζομαι, taiă, kвlegă flopї. «Ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος». Пл: [de вnde

Ἐξάνθισμα (τὸ), =Ἐξάνθημα. [ші

Ἐξανθισμὸς (ὁ), =Ἐξάνθησις.

Ἐξ-ανθρακόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakă чева în kъpbвne.

Ἐξανθρωπίζω, biit: -ίσω, fakă чева a fi notpivită кв natвpa omвлвї. «Οὔτε θηρίον ποτε ἂν ἐξανθρωπισθείη». M: Iвел: [ші

Ἐξάνθρωπος (ὁ, ἡ), ewită din natвpa omвлвї, neomenosă. 2) (akt:) чел чe fače пe чinева neomenosă. [ἐξ, ἄνθρωπος].

Ἐξ-αν-ίημι, biit: ἐξανήσω, slobozъ, daă, skoцă afaръ. «Ἀϋτμὴν ἐξανίησιν». Iл: Σ. «Νάματ' ἐξανίετε». Esp: (ші nestp: saă ел:) «Γαίης ἡμετέρης Ἀχελώϊος ἐξανίησιν». Anлn: 2) mъ moiă de totă; mъ toneskă; (npin întind: ші fir:) mъ nototeskă, mъ înnвцineză; mъ pisineskă. «Ἐξανίη ἄτα». Sof:

Ἐξ-αν-ίστημι, biit: ἐξαναστήσω, (miж: nex: ἐξανέστην, ші чл:) skolă în sвs, apdikă în niчoape; sizeskă пe чinева a se stpъmвta din локвл sъă; (npin întind:) pestopnă din temelіi, nвstieză. «Ἐξανέστησαν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν νήσων». Ep: Ἐξαναστήσας Ἰλίου βάθρα». Esp: || (miж:) mъ apdikă în sвs, mъ înaлцă; mъ stpъmвtă din локă, mъ daă în лatвpї; (fir:) îmї esă din xotape, saă din sine. «Ἐξανίστατο εἰς περίπατον». Ksn: Ἐξανίστασο πρὸ μέθης». Iskp: «Ἐξανίστασθαι τῆς ὁδοῦ». Ksn: «Ὄρος ἐξανεστηκὸς». Ikc: 'naлtă, ewită din linia челор-л-алцї; mъ вmflă. «Ἔπαρμα στρογγύλον ἐξανέστη». Ipkp:

Ἐξανίσχω, biit: ἐξανασχήσω, =Ἐξανέχω.

Ἐξ-αν-οίγω, biit: -οίξω, deskizъ чева de totă. [de вnde

Ἐξάνοιξις, εως (ἡ), deskidepe.

Ἐξ-αν-ορθόω -ῶ, biit: -ώσω, peîndpenteză, adвkă чева în stapea de maї 'nainte.

Ἐξάντης, [ἐξ, ἄντα] ου, (ὁ, ἡ), (dвne ziч:) чел afaръ dintp' o pea întîmnlape, (adikъ) isbъbită (de вoalъ, de nenopочipe, ші чл:); (npin вpm:), nevътъmată, sъnътosă, skъnată din npimeждie (кв цen:).

Ἐξ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, deшeptă totă likвidвл din чева, zleiskă чева de totă; (fir:) =Ἐξαναλίσκω; (npin întind:) svfepă. «Πόνον —». Esp: (de вnde

Ἐξάντλημα (τὸ), zleitвpъ; saă instpвmîntвл (miжлоквл), npin kape se zleiemte чева.

Ἐξ-ανύττω, ші Ἐξανύω, biit: -ανύσω, sъvîpшeskă, înfiinцeză чева; (ел: кв ак: преп:) ажвnгă ла чева; (вne-opї) omopă. (vezї ші ἐξεργάζομαι).

Ἐξ-απ-αείρω, noet: în локă de ἐξαπαίρω, biit: -αρῶ, apdikînd kară чева afaръ, =Ἐκρέρω.

Ἐξαπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de шase палme. [ἐξ, παλαιστή].

Ἐξ-απ-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, (кв цen:)=Ἀπαλλάσσω, isbъbeskă. || (miж:) mъ denъpleză, skaцă кв totвл de чева.

'Εξ-απατάω -ω, biit: -ήσω, aшъцeskъ кв desъвîршipe. [din
'Εξαπάτη (ή), ші
'Εξαπάτημα (τὸ), desъвîршitъ înшелъчіsne. [ші
'Εξαπατητὴρ, ῆρος, поеt: în локъ de ...
'Εξαπατητὴς, οῦ (ὁ), amъцitorъ, desъвîршitъ înшелътorъ. [ші
'Εξαπάτητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ, aплекatъ ла amъцipe. [ἐξαπατάω].
'Εξ-απατίσκω, în локъ de ἐξαπαφίσκω.
'Εξ-απατύλλω, biit: -υλῶ, kom: dim: ал лвї ἐξαπατῶ.
'Εξαπάφοιτο, 3: sinr: neps: a між: nex: 2: de nofl: ал лвї...
'Εξ-απαφίσκω, biit: -απαφήσω, (nex: ἐξήπαφον, ші prea pap ἐξηπάφησα) поеt: în локъ de ἐξαπατῶ.
'Εξάπεδος, ші
'Εξάπεζος (ὁ, ἡ), чел кв (saъ de întindepe de) шase nічoape. [ἕξ, πέζα].
'Εξαπέλεκυς, εος (ὁ, ἡ), (enit: ал pretopiлор in Poma) каре ape шase тonopaшї мергътorї înainte 'ї. [ἕξ, πέλεκυς].
'Εξάπηχυς, εως (ὁ, ἡ), de шase коцї. [ἕξ, πῆχυς].
'Εξάπινα, adв: (maї noъ) în локъ de ἐξαπίνης. [de вnde
'Εξαπιναῖος, α, ον, = 'Εξαιφνίδιος. [de вnde
'Εξαπιναίως, ші
'Εξαπίνης, Ion: поеt: în локъ de ἐξαίφνης.
'Εξαπλάσιος, α saъ ος, ον, ші
'Εξαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), înшesitъ, saъ de шase opї atîta. [ἕξ, ἁπλοῦς].
'Εξάπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de шase поroane. [ἕξ, πλέθρον].
'Εξάπλευρος (ὁ, ἡ), чел кв шase латвре. [ἕξ, πλευρά].
'Εξαπλῆ, adв: înшesit. [ші
'Εξαπλήσιος η, ον, Ion: în локъ de ἑξαπλάσιος. [din
'Εξαπλόος-οῦς, -ὴ -ῆ, -όον-οῦν, = 'Εξαπλάσιος. [ἕξ, ἁπλόος -οῦς].
'Εξ-απλόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzъ de totъ, desfъшвръ, desdoieskъ. [de вnde
'Εξάπλωσις, εως (ἡ), întindepe, desdoipe, desfъшвpape, ші чл:
'Εξ-αποβαίνω, biit: -βήσομαι, коворîndв mъ esъ afaръ de вndeва.
'Εξαπόδης, ου (ὁ), = 'Εξάπους, ші 'Εξάποδος. [ἕξ, ποῦς, ποδός].
'Εξ-αποδίομαι, (fър biit:) поеt: (кв цen:) isroneskъ din чева.
'Εξ-αποδύνω, saъ ἐξ-αποδύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: ἐξαπέδυν, ші чл:) mъ desкракъ, mъ голeskъ.
'Εξ-αποθνήσκω, biit: -θανοῦμαι, kom: în локъ de ἀποθνήσκω.
'Εξ-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, saъ -ολέω -ῶ, (між: tpe: de кв: ἐξαπόλωλα, ші чл:). niepzъ, (ші між:) mъ niepzъ de totъ, mъ пръпъdeskъ.
'Εξαπολοίατο, поеt: Ion: în локъ de ἐξαπόλοιντο, 3. îm: neps: de між: nex: 2: ал nofl: лвї ἐξαπόλλυμι.
'Εξ-απο-νέομαι, (fър biit:) поеt: mъ întorкъ de вndeва.
'Εξ-απο-νίζω, (νίπτω) biit: -νίψω, sпълъ вine de чева.
'Εξ-απ-οξύνω, biit: -υνῶ, faкъ чева de totъ askвцitъ, вipfosъ.
'Εξ-απο-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Αποπατῶ.
'Εξ-απορέω -ῶ, (ші між:) ἐξαπορέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, mъ afлв în desъвîршitъ nedomipipe, saъ desпъdъждвipe.
'Εξ-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцъ afaръ saъ denapte; tpimiцъ formal (solъ, denвtatъ, ші чл:). [de вnde
'Εξαποστολὴ, (ἡ), tpimitepe afaръ, saъ nopnipe formalъ (de solъ, ші чл:).
'Εξ-απο-τίνω, biit: -τίσω, поеt: плътeskъ (npiнч: osînda) de totъ, peфвieskъ.
'Εξάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de шase nічoape. [ἕξ, ποῦς].
'Ες-απο-φαίνω, biit: -φανῶ, арътъ, dовedeskъ кв desъвîршipe.
'Εξ-άπο-φθείρω, biit: -φθερῶ, пръпъdeskъ de totъ.
'Εξάπρυμνος (ὁ, ἡ), чел кв шase пвпе, (adikъ) шase коръвїї. [ἕξ, πρύμνη].
'Εξαπτέρυγος (ὁ, ἡ), чел кв шase apinї. [ἕξ, πτέρυξ].
'Εξ-άπτω, biit: -άψω, легъ, atîpnъ, агъцъ чева de чева; (між:) mъ цiв atîpnatъ de чева; (npin întind: ші fir:) mъ цiв de чinева, îл вртъpeskъ, îл roneskъ d'anpoape. (кв цen: ind:). «Πεῖσμα κίονος ἐξάψας». Od: X. (ші між:). «Πάντως ἐξάπτεσθαι (σειρῆς)». Il: Θ. (вezї ші ἐνάπτω). 2) anpinzъ, daъ (ші між: iaъ) fokъ; (fir:) întъrîtъ, skopneskъ. «Στάσιν («Πόλεμον, ші чл:) ἐξάπτειν». Лкв:
'Εξάπτωτος (ὁ, ἡ), (gram:) чел кв шase kaze. [ἕξ. πτῶσις].
'Εξ-απ-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saъ -ώσω, înninrъ чева afaръ, лепъdъ.
'Εξάπωλος (ὁ, ἡ), tръвръ tpasъ de шase кaї. [ἕξ, πῶλος].
'Εξάραγμα (τὸ), [ἐξαράσσω] ввkatъ рвп-

tъ, smвлsъ în silъ de вndeва, fъpътътъpъ.

'Εξ-αραιόω -ῶ, вiit: -ώσω, pъpeskъ чева de totъ, faкъ de totъ papъ (neвътвtъ).

'Εξαραίρημαι, Ion: în локъ de ἐξῄρημαι, nas: tpe: de кв: ал лвї ἐξαιρέω.

'Εξ-αράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, sfinцeвкъ чева прin pвгъчiвnї. 2) îmї înnлineskъ fъгъdвiала къtpe челе sfinte.

'Εξ-αράσσω, вiit: -άξω, fъpътînd penede вкоцъ afaръ; despъdъчinezъ; (fir:) isroneskъ кв pъвл, daъ afaръ.

'Εξάρατο, noet: în локъ de ἐξήρατο, 3: sinr: neps: de шiж: nex: 1: ал лвї ἐξαίρω.

'Εξ-αργέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ, staъ în nелвкpape кв totвл; (stpъm:) лeneвeskъ, amînъ чева. «Ἔργα δρώμενα, κοὐκέτ' ἐξαργούμενα». Sof:

Ἔξαργμα (τὸ), (прinч: ла îm:) [ἐξάρχω] mъdвлареле жertfeї, че se taie în fелъ de nîpцe, saъ snpe eptape de omopъ. (bezї шi μασχαλίσματα).

'Εξ-αργυρίζω, вiit: -ίσω, =Ἐξαργυρόω. 2) (miж:) iaъ квїва toцї baniї.

'Εξ-αργυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefaкъ чева în banї, ad: вînzъ, шi iaъ banї.

'Εξ-αρεσκεύομαι, вiit: -εύσομαι, шi

'Εξ-αρέσκομαι, вiit: -αρέσομαι, mъ silеskъ a плаче квїва; saъ dobîndeskъ (кв daрврї, шi чл:) faвoapea квїва.

'Εξ-αρθρέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Ἐξαρθροῦμαι. [de вndc.

'Εξ-άρθρημα (τὸ), =Ἐξάρθρωμα. [шi

'Εξάρθρησις, εως (ἡ), = Ἐξάρθρωσις.

Ἔξαρθρος (ὁ, ἡ), skosъ din înkeietъpъ, skpintitъ. 2) але къpвia înkeietъpї sînt ewite afaръ. [ἐξ, ἄρθρον]. [de вndc

'Εξαρθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, skoцъ osвл din înkeietъpъ. [de вndc

'Εξάρθρωμα (τὸ), osъ ewitъ din înkeietъpъ, skpîntitъpъ. [шi

'Εξάρθρωσις, εως (ἡ), skpîntipe, ewipe (de mînъ saъ nічоръ, шi чл:) din inkeietъpъ.

'Εξ-αριθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, nвmъpъ (sokoteskъ) чева кв skвmnътate. «Ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δύνῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς». Skp: [de вndc

'Εξαρίθμησις, εως (ἡ), nвmъpape cksaktъ.

'Εξάριθμος (ὁ, ἡ), koпpinzъtopъ de шase nвmepe, saъ de шase лa nвmъpъ; saъ de шase opї atîta, înшesitъ,=Ἐξαπλοῦς. [ἐξ, ἀριθμός].

'Εξ-αρκέω -ῶ, вiit: -έσω, (кв dat:) îndestвлezъ пe чinева ла челе че 'l tpevвiesk; (în a 3: neps:) îmї e destвлъ; (прin вpmape) mъ mвлцвmeskъ. (bezї шi ἐπαρκέω. 2) (nestp:) sîntъ destвлъ ла чева. [de вndc

'Εξαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de îndestвл.

'Εξαρκούντως, adв: (de пaptч:) de indestвл. [ἐξαρκέω].

Ἔξαρμα (τὸ), op че se apdikъ, se înaлцъ; (med:) вmflътъpъ. (iap прinч: astpnm:) «Πόλου («Ἡλίου, «Ἀστέρων) — ». Пл: semnвл чepвлвi, nînъ ла kape se inaлцъ fie kape din кopnвpiле черешї. 2)=Ἔξαρσις. [ἐξαίρω].

'Εξ-αρμόζω (ττω), вiit: -αρμόσω, (înnp: de ἐναρμόζω, adikъ) skoцъ чева din înkeietвpa sa, desвinъ; skoцъ din шkpвnъ; deskopdezъ; (mвs:) stpikъ takтвл, apmonia; (nestpъm:) sîntъ saъ mъ faкъ...

'Εξαρμόνιος (ὁ, ἡ), (înnp: de ἐναρμόνιος) чел че n' ape (saъ se înnpotiвeшte ла) mвsikала apmonie, saъ dъ pъъ sвnetъ. [ἐξ, ἁρμονία].

'Εξ-αρνέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, tъгъdвieskъ чева кв totвл; nв npiimeskъ, pefвzъ. [de вndc

'Εξάρνησις, εως (ἡ), de sъвîpшitъ tъгъdвipe, pefвzape, лепъdape. [шi

'Εξαρνητικὸς, ἡ, ὸν, însemnътopъ de (saъ anлekatъ snpe) tъгъdвipe.

Ἔξαρνος (ὁ, ἡ), чел че tъгъdвieшte, saъ pefвzъ кв totвл чева. «Ἔξαρνός εἰμί τινος, saъ τι». Лкв: =Ἐξαρνοῦμαι.

'Εξ-αρπάζω, вiit: -άσω, -άξω, -άσομαι, (вne opї кв цen:) xpъnind skoцъ 'de вndeва чева, saъ fъpъ beste xpъnesвъ dinъвntpв.

Ἔξαρσις, εως (ἡ), apdikape în sвs (akt: saъ nas:), înълцape. [ἐξαίρω].

'Εξ-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, atîpnъ, arъцъ чева de вndeва; (fir:) faкъ a atîpna чева кв totвл de чева; (nas:) mъ koпцiъ, sîntъ întp'вnъ xotapъ кв... «Ἐξαρτῶσι τοὺς νεκροὺς ἐκ των δένδρων». Ел: (шi fir:) «Τοιούτων ἡμᾶς ἐξαρτῶσι τῶν κριτῶν». Sin: (шi miж:) «Τόξοισιν ἐξηρτημένη (вnde se îndpent: ἐξηρτυμένη)». Esxл: «Χρυσία καὶ λίθους ἐξήρτητο». Sin: (шi fir:) «Ἐξηρτήσω σεκυτοῦ, καὶ ἐποίησας εἶναι σούς». Sin: «Ἐξήρτηται δὲ τῆς πόλεως πεδιάς». Пл: «Εξήρτηται δὲ ἡ χώρα πρὸς νότον». Stp: (bezї шi ἀναρτάω). [de вndc

Ἐξαρτηδὸν, adв: în atîpnape, în aepъ. [шi

'Εξάρτημα (τὸ), op че este atîpnatъ, saъ leratъ (saъ se koпцine) de чева. (fir:) sвnдemîntъ. [шi

'Εξάρτησις, εως (ἡ), alîrnape (akt: saŭ nas:), konținepe, ші чл:

'Εξ-αρτίζω, biit: -ίσω, fakŭ (saŭ barŭ de seamъ) a fi чева întperŭ, desъvîrшitŭ, deплinŭ, 2) = 'Εξαρτύω, pregътeskŭ. [de ъnde

'Εξάρτισις, εως (ἡ), ші 'Εαξρτισμὸς (ὁ), întpeцipe, îndeплinipe, desъvîrшipe. 2) = kъ

'Εξάρτυσις, εως (ἡ), pregътipe, ші чл: [din

'Εξ-αρτύω, biit: -ύσω, pregътeskŭ (anpovizionezŭ) чева kъ челе trebъinчoase; înapmezŭ (koравіе ші чл).

'Εξάρυσις, εως (ἡ), zleipe, deшeptape; stoapчepe. [din

'Εξ-αρύω, biit: -ύσω, deшeptŭ, zleĭeskŭ чева skoцînd ъnŭ likъidŭ dintp' însъл; stopkŭ чева de totŭ.

'Εξαρχῆς (în локŭ de ἐξ ἀρχῆς), adв: dintpь 'nчepnтŭ, dintîĭ.

"Εξαρχος (ὁ, ἡ), întîiъл înчepътopŭ; saŭ întîiъл prічinъitopŭ de чева; (fir:) чел maĭ alesŭ administpatopŭ. [din

'Εξ-άρχω, biit: -άρξω, înчepŭ eŭ întîĭ (daŭ întîiŭ eksemплŭ de) чева; (mъs:) прельdezŭ. «Μολπῆς («Γόοιο) ἐξάρχω». Іл: Σ. ші Od: Δ. (ші miж:) «Βουλῆς ἐξήρχετο». Od: M. (ші kъ ак:) «Βουλὰς ἐξάρχων». Іл:B. (ші înkъ kъ dat:) «'Ωδὴν ἐξάρχειν τινί». Лкs: (ші віче вepsa). «Εἰ δέ μ' ὦδ' ἀεὶ λόγοις ἐξῆρχες». Sof: daка înчepcaĭ totdaъna sъ 'mĭ вorвeшtĭ astfeл.

'Εξὰς, -άδος (ἡ), шesime, sъmъ, kîtime de шase (neps: saŭ лкp:)

'Εξὰς, -ἄντος (ὁ), (în Sičіліa) a шaselea napte din літръ [din лат: **sextans**].

'Εξάσημος (ὁ, ἡ), konpinzъtopŭ de шase semne (карактере, saŭ firъpĭ). [ἕξ, σῆμα].

'Εξ-ασθενέω -ῶ, biit: -ήσω, slъвeskŭ de totŭ, îmĭ nіepzŭ nъteріле.

'Εξ-ασθενίζω, biit: -ίσω, slъвeskŭ ne чinева kъ desъvîrшipe.

'Εξασκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел чe ape (este înnъpцitŭ în) шase крачĭ, ші (fir:) fîшiĭ. (ъnŭ felŭ de xipъpц: легътъръ). [ἕξ, σκέλος].

'Εξ-ασκέω -ῶ, biit: -ήσω, denpinzŭ ne чinева вinc лa чева; (nas: saŭ miж:) înвъцŭ чева kъ ekcaktetate; (прінч: ἐξήσκηκα, tpe: de kъ:) sîntŭ вinc denpinsŭ лa чева. 2) (desnpe лъkp:) лъkpezŭ kъ desъvîrшipe, saŭ kълtivŭ перfекцionînd чева în felъл sъŭ. [de ъnde

'Εξάσκησις, εως (ἡ), desъvîrшitъ екчepsape, denpindepe în чева.

'Εξαστάδιος (ὁ, ἡ), чел kъ întindepe de шase stadiĭ. [ἕξ, στάδιον].

'Εξάστερον (τὸ), (neoлц:) konstelaцia плiadelop (a клошчeĭ), în kape nъmaĭ шase steлe maĭ въ seamъ se zъpesk. [ἕξ, ἀστήρ].

"Εξ-αστις, ιος (ἡ), fipŭ skosŭ afaръ din цesътъръ прin miжлокŭ, ad: лътъpoiŭ, saŭ ne ла къпътiie, destpъmътъръ. «'Οθόνια λεπτὰ μὴ ἔχοντα συρραφὰς, μηδ' ἐξαστίας.» Iпkp: «Τὰς καλουμένας ἐξαστίας, αἵτινες ἐν τοῖς ὑφαινομένοις ἐνίοτε μὲν ἐξεπίτηδες, ἐνίοτε δὲ ἀκουσίως γίνονται προμήκεις ἐξοχαὶ ποτὲ μὲν αὐτῆς τῆς κρόκης, ἔστι δὲ ὅτε καὶ τῆς πορφύρας». Гал: [ἐξάζομαι neînтpeв:]

'Εξάστιχος (ὁ, ἡ), komпъsŭ din шase pîndъpĭ. || (sъbst:) 'Εξάστιχον (τὸ), шase вepsъpĭ. [ἕξ, στίχος].

'Ε-ξαστράπτω, biit; -άψω, skoцŭ fълцepe; лъчeskŭ, skînteiezŭ.

'Εξάστυλος (ὁ, ἡ), чел чe ape (se snpiжinъ nc) шase stîлпĭ. [ἕξ, στύλος].

'Εξασύλλαβος (ὁ, ἡ), komпъsŭ din шase silaвe. [ἕξ. συλλαβή].

'Εξ-ασφαλίζω, ші (miж: ші maĭ întpeв:) ἐξασφαλίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, asirъpŭ чева kъ desъvîrшipe.

'Εξ-ατιμάζω, biit: -άσω, nechinsteskŭ, pъшinezŭ, desnpeцъieskŭ foapte.

'Εξ-ατιμόω -ῶ, biit: -ώσω, =Εξατιμάζω.

'Εξ-ατμιάω -ῶ, biit: -άσω, skoцŭ aвъpĭ, (прin ъpm:) mъ евапорezŭ. [ші

'Εξ-ατμίζω, biit: -ίσω, евапорezŭ, лasŭ чева a pesъfла, skoцŭ din чева ътezeala. || (miж:) mъ евапорezŭ, pesъfлъ. 2) nъiŭ чева nc aвъpŭ, aвъpezŭ. [ἐξ, ἀτμός].

'Εξ-ατονέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ atonczŭ, saŭ слъвeskŭ kъ totъл.

'Εξ-άττω, biit: -άξω, At: în локŭ de ἐξαΐσσω.

'Εξ-αυαίνω, biit: -ανῶ, ъsъkŭ de totŭ. (bezĭ ші ἐξαύω).

'Εξαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte лъчosŭ, лъminosŭ, kъpatŭ. «Χιόνος ἐξαυγέστερος». Eкp: [ἐξ, αὐγή].

'Εξαυδάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: snъiŭ чe rîndeъ:ŭ, îmĭ ekspimŭ idea saŭ пъpepea. [ἐξ, αὐδή].

'Εξ-αυθαδιάζομαι, biit: -άσομαι, ші

'Εξ-αυθαδίζομαι, biit: -ίσομαι, =Απαυθαδίζομαι, obpъzniчeskŭ kъ totъл, mъ noptŭ kъ toatъ nepъшinapea.

'Εξαῦθις, noet: în локŭ de αὖθις, iapъшĭ, din noŭ, ші чл:

'Εξ-αυλέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ чева a

fi netpeвnikъ пeнtpъ flъerъ. «Γλωσσίδες ἐξηυλημέναι». Лкs: 2) asъpzesъъ пe чinева, kînţînd къ flъerъл. «Τὰ ὦτα ἐξαυλέω». Лкs:

'Εξ-αυλίζομαι, вiit: -ίσομαι, esъ, плекъ, de вnde гъsdъisemъ, saъ tъвърîsemъ.

'Εξαυλος (ὁ, ἡ), netpeвnikъ ла flъerъ (вezî ἐξαυλέω); (în цen: ші прinîntind:) înвekitъ, de neîntpeввinцat. [ἐξ, αὐλός].

'Εξ-αυξάνω ші 'Εξαύξω, вiit: -αὐξήσω, kpeskъ чева neste mъsъpъ.

'Εξαυστὴρ (ὁ), [ἐξαύω 2] instpъmînt de въkътърie (fъpkъліцъ, saъ лinгъpъ), кв kape якot karnea din oалъ. (вezî mi κρεάγρα).

'Εξαυτῆς, adв: în локъ de ἐξ αὐτῆς (se înц: τῆς ὥρας) întp' aчeastъ opъ, îndatъ. (se конf: кв ...

'Εξαῦτις, adв: ion: în локъ de ἐξαῦθις.

'Εξ-αυτομολέω -ῶ, вiit: -ήσω, (ostaшъ) mъ fъгъpeskъ, dezeptezъ. 2) (stpъm:) a-flъ чева de ла ostaшî dezeptopî (fъгapî). «Ἵνα μὴ ἐξαυτομοληθῇ τὸ σύνθημα». Такт: ka sъ nв se tpъdea вpъжmaшilop de dezъptopi лozinka.

'Εξαυχενισμὸς (ὁ), nesъnъnepe; nesъвopdinaцie. [din

'Εξ-αυχενίζομαι, вiit: -ίσομαι, (prinч: desnpe вite de жвгъ) лепъdъ depe (nв prii-meskъ пe) гpътazъл meъ жвгъл; (fir:) mъ nesъnъiъ, mъ peволtъ.

'Εξ-αυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (кв inf:) mъ fълeskъ, saъ fълindъ mъ zikъ чева.

'Εξ-αυχμόω -ῶ, вiit: -ώσω, вsъkъ чева de totъ.

'Εξ-αύω, вiit: -αύσω, вsъkъ de totъ; np-zъ; fpirъ în sekъ. 2) noet: în локъ de ἐ-ξαφύω, saъ ἐξαιροῦμαι.

'Εξ-αύω, вiit: -αύσω, noet: stpirъ tape, цinъ.

'Εξ-αφ-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἐξαφεῖ-λον, ші чл:) skoцînd iaъ чева· (maî de mъlte opî în miж:) «Ψυχήν τινες ἐξαφε-λέσθαι». Od: X. «'Εξαφελέσθαι τινα εἰς ἐ-λευθερίαν». Dm: (вezî ἐξαιρέω).

'Εξ-αφανίζω, вiit: -ίσω, fakъ чева ne-въzътъ, saъ a nepi, пръпъdeskъ de totъ.

'Εξ-αφ-ιδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, asъdъ ne-ste **mъsъpъ; skoцъ (евапорezъ) прin sъ-doape.**

'Εξ-αφ-ίημι, вiit: ἐξαφήσω, лasъ чева кв totъл sлoвodъ; daъ dpъmъл; tpimiцъ; (кв цen:) skanъ, isвъвeskъ din чева.

'Εξ-αφ-ίσταμαι, вiit: ἐξαποστήσομαι, **(nex:** ἐξαπέστην, ші чл:) (кв цen:) mъ đepъp-tezъ, mъ пръsesskъ кв totъл de чева.

'Εξ-αφ-οράω -ῶ, вiit: ἐξαπόψομαι, (nex: ἐξαπεῖδον, ші чл:) (кв цen:) въzъ, zъpeskъ de depapte de вndeва. (вezî ші ἐξοράω).

'Εξαφόρος (ὁ), (prinч: ла în:) вnвл din шase kъpътopî, kape dвk ...

'Εξαφόρον (τὸ), кочie, че se поartъ de шase kъpътopî. [ἐξ, φέρω].

'Εξ-αφρίζω, вiit: -ίσω, fakъ, skoцъ sнвmъ; (prin вpm:) pesвflв; (stpъm:) prefakъ чева în (saъ вmплв de) snвmъ. [de вnde

'Εξάφρισις, εως (ἡ), ші

'Εξαφρισμὸς (ὁ), snвmerape; saъ **пре-fачepe** în snвmъ.

'Εξ-αφρόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakъ чева кв totъл in snвmъ.

'Εξ-αφύω, вiit: -αφύσω, noet:=Ἀπαντλῶ, ші 'Εξαντλῶ.

'Εξάχειρ, -ειρος (ὁ, ἡ), чeл кв шase mîînî. [ἐξ, χείρ].

'Εξαχῇ, adв: în шase пъpцî; 2) în ша-se felвpî, =Ἑξαχῶς. [ἐξ].

'Εξαχοίνικος (ὁ, ἡ), înkъпътopъ, saъ ko-pinzътopъ de шase meptiчe. [ἐξ, χοῖνιξ, вezî ziч:].

'Εξάχοος -ους (ὁ, ἡ), înkъпътopъ, saъ kopinzътopъ de шase хoe. [ἐξ, χόος -οῦς, вezî: ziч:].

'Εξ-αχυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, алегъ înaieле din grîъ, ші чл:

'Εξαχῶς, adв: =Ἑξαχῇ, în шase felвpî. [ἐξ].

'Εξάψαλμος (ὁ, ἡ), kopinzътopî de шase nsalmî, eksapsalmъ. [ἐξ, ψαλμός].

'Εξαψις, εως (ἡ), apinpepe (akt: saъ nas:), înчinpepe. [ἐξάπτω].

'Εξέβαν, **Dop:** în локъ de ἐξέβην, 1: sinг: saъ Eол: **în локъ de** ἐξέβησαν, 3: în: neps: de nex: ал лзї ἐκβαίνω.

'Εξέβλαστον, **noet: nex:** 2: ал лзї ἐκ-βλαστάνω.

'Εξ-εγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, daъ **кezъшie,** (prinч:) ka sъ skoцъ пe чinева, **ші (miж:)** ka sъ esъ de ла înkisoape, ші чл:

'Εξεγγύη (ἡ), (pap) în **локъ de**

'Εξεγγύησις, εως (ἡ), кezъшie datъ (prinч:) **пeнtpъ** skъпape **de apestatъ.** [ἐξεγ-γυάω].

'Εξεγείνατο, miж: (în локъ **de akt:**) **nex:** 1: ал лзї ἐκγίνομαι.

'Εξ-εγείρω, вiit: -εγερῶ, **skolъ пe чinева (ші miж: saъ nas:** mъ skолъ) **din somnъ; (fir:) zъdъpъskъ,** îndemnъ, **ші чл:** [**de вnde**

'Εξέγερσις, εως (ἡ), sкъларе din somnъ, deштептаре.

'Εξέγρομαι, поет: în локъ de ἐξεγείρομαι.

'Εξεδάην поет: în локъ de ἐξεδιδάχθην, пас: нех: ал лъї ἐκδιδάσκω.

'Εξ-εδαφίζω, вііт: -ίσω, pestopnъ din temelії, sърпъ nînъ în fundъ.

'Εξεδήδοκα, трс: de къ: ал лъї ἐξεσθίω.

'Εξέδρα, ας (ἡ), залопъ (овіч: чева skosъ din linia челії-л-алте клъdірї) de прііmipe, saъ adъпърї. [шї

'Εξέδριον (τὸ), dim: ал лъї ἐξέδρα, salonашъ. [шї

"Εξεδρος (ὁ, ἡ), чел аfаръ din локъл sъъ овічпъіtъ; (прin ърт:) = "Εκτοπος, неовічпъіtъ. «"Ορνις—». D: Kas: пеприіпчosъ. «'Ανὴρ—». Sof: denъртatъ de natріе, stpeinъ. (шї къ цеп:) »Φρενῶν —». Sof: smintitъ. [ἐξ, ἕδρα].

"Εξει, în локъ de ἔξ:0:, 2: sinr: neps: de порънч: (saъ de хот:) ал лъї ἔξειμι.

'Εξείης adв: поет: în локъ de ἑξῆς.

'Εξ-εικάζω, вііт:—άσω, (къ dat:) asemъпъ чева de totъ къ ънъ алтъ лъкръ, imitъ екъакт. [de ънdе

'Εξείκασμα (-ὸ), imitaціе dъпе алтъ чева asemenea, екземпларъ întокmai.

'Εξ-εικονίζω, вііт: -ίσω, репresintъ (înfъцішezъ) чева întокmaї прin ікоапъ; (fіг.) екъпріmъ чева къ тълтъ віоічіъпе прin пілde, înkіпъіeskъ foарte екъакт: 2) koпiezъ întокmaї o ікоапъ.

'Γ-ξειλέω -ῶ, вііт: -ήσω, desfъшъръ; (прin întind:) скоцъ; (fіг:) = 'Ενδιώκω. || (пас: къ цеп:) скапъ, fъгъ din чева. [de ънdе

'Εξέλησις, εως (ἡ), desfъшърарe, desfачере, desdoipe.

'Εξείλλω, = 'Εξειλέω.

'Εξεῖλον, нех 2, ал лъї ἐξαιρέω.

"Εξ-ειμι, вііт:- εἰμι (прел: ἐξῆειν, шї чл:). = 'Εξέρχομαι.

'Εξεῖπα, saъ 'Εξεῖπον, нех: (перег:) ал лъї ἐξαγορεύω.

'Εξειργασμένως [ἐξεργάζομαῖ], adв: (de парїч:) къ desъвîршіре, екъакт.

'Εξ-είργω вііт: -είρξω, опрескъ;înkizъ аfаръ.

'Εξείρηται, 3: sinr: neps: ал (перег:) пас: трс: de къ: ал лъї ἐξαγορεύω.

'Εξείρομαι, Ion: în локъ de ἐξέρομαι.

'Εξειρύω, Ion: în локъ de ἐξερύω.

'Εξ-είρω, (fъръ вііт:) скоцъ, întinzъ чева супе аfъръ. «Τὴν γλῶτταν («Τὴν χεῖρα) —». Apstf: шї Ep:

'Εξ-ειρωνεύομαι вііт: -εύσομαι, zikъ, saъ înцелегъ чева în eponie (въtaie de жокъ); (în цеп:) îmї вatъ жокъ.

"Εξεισθα, поет: Еол: în локъ de ἔξεις. 2: sinr. neps: ал лъї ἔξειμι.

'Εξ-εκκλησιάζω, вііт: -άσω,=(saъ греш: in локъ de) 'Εκκλησιάζω, комплектezъ (прinч: estpaopdinaръ)овштeaскъ adъпарe.

'Εξεκλήϊσαν, Ion: în локъ de ἐξέκλεισαν. 3: îm: neps: de нех: 1: ал лъї ἐκκλείω.

'Εξελάαν, поет: în локъ de ἐξελᾶσαι, вііт: de înf: ал лъї ἐξελαύνω.

'Εξ-ελαιόω -ῶ, вііт: -ώσω, prefакъ чева къ totъл în ънtdeлетnъ, saъ олеіъ. «Τὰ κάρυα χρονιζόμενα ἐξελαιοῦται». Пл:

'Εξέλαμψεν, Ion: în локъ de ἐξέλαβεν.

'Εξελασία, ας, шї

'Εξέλασις, εως (ἡ), isronipe; порnipe (прinч: къларе, saъ în тръъъръ) în екъпedиціе, saъ оштinцъ, шї чл: [mi

'Εξελατέος, α, ον, nosit: din

'Εξ-ελαύνω, вііт: -ελάσω, шї Ат: -ελῶ, (трс: de къ: ἐξελήλακα, шї чл:) (къ цеп:) isroneskъ аfаръ; скоцъ къ siла; (desupe метале) въtînd къ чокапъл întinzъ; (nestp: saъ ел:) пъ порпeskъ, плекъ ънdева къларе, saъ în тръъъръ; пъ оштeskъ.

'Εξ-ελέγχω, вііт: -έγξω, въdeskъ, daъ de faцъ adевърал (маї къ seamъ în ръъ). «Τύχην ἐξελέγχειν». Пл: (шї пас). «Οὐ δὴ τοῦτο γ' ἐξελέγχομαι». Евр: пъ пъ поате чіпева мъstpa întp' ачеasta.

'Εξέλεθ', поет: (къ апostp: маї 'nainte de вок: аsnip:) în локъ de ἐξέλετο, 3: sinr: neps: dn між: нех: 2 ал лъї ἐξαιρῶ.

'Εξελευθερικὸς, ἡ, ὸν, трasъ din зловозітъ ровъ, fiъ, saъ stрънепотъ de despовітъ. [din

'Εξελεύθερος (ὁ, ἡ), = 'Απελεύθερος. [ἐξ, ἐλεύθερος].

'Εξελευθεροστομέω -ῶ, вііт: -ήσω, ворвескъ de totъ зловод, nesfiit.

'Εξ-ελευθερόω -ῶ, вііт: ώσω, лasъ пе ънъ ровъ зловодъ, despовesпъ; (în цеп:) зловозъ din ор че.

'Εξέλευσις, εως (ἡ) сшіре; локъ de сшіре; [din

'Εξελεύσομαι, вііт: ал лъї ἐξέρχομαι.

'Εξελιγμὸς (ὁ), desfъшърарe; (fіг:) desfърарe, întindepe de арміе аранжатъ, Fрпц:) évolution. [шї

'Εξέλικτος (ὁ, ἡ), desfъшърatъ, saъ de desfъшърат (întins, шї чл:). [шї

'Εξελίκτρα (ἡ), шї

'Εξέλικτρον (τὸ), ор че машіпъ, saъ înstрътînтъ, пе каре se înfъшъръ, шї дене каре (прin ърт:) se desfъшъръ fъніе, шї

чл: (mosorь, steажърь, ші чл:). [ші

'Εξέλιξις, εως (ή),= 'Εξελιγμός. [din

'Εξ-ελίσσω (ττω), biit: -ίξω, desfъшврь; (fir:) stръmвтъ регълат шіреле челе dinапої але вneї armiї saь fлote în fрвnte, (fрanц:) deployer.

'Εξ-ελκόω -ῶ, biit: ώσω, prefакъ în panъ; (nas:) mъ вmплв de рънї, saь ввве.

'Εξελκτέον, noet: ал лвї ἐξέλκω.

'Εξελκυσμὸς (ὁ), трацере afaръ. [din

'Εξ-έλκω, biit: -ελκύσω, (nex: ἐξείλκυσα, ші чл:) (кв ц en:) трърînd скоцъ afaръ, smвлгъ în silъ.

'Εξέλκωσις, εως (ἡ), deскidepe de panъ; prefачере în panъ. [ἐξελκόω].

Εξ-ελλεβορίζω, biit: -ίσω, къръцъ прin eлеворь.

'Εξ-ελληνίζω, biit: -ίσω, fакъ кв totвл Елeneскъ (ла пъравърї, saь овічеіврї); (iap прinч: ла лімвъ) трadвкъ în Елeneшtе

'Εξελόμην, noet: în локъ de ἐξειλόμην, miж: nex: 2: de xot: ал лвї ἐξαιρέω.

'Εξελῶ, εἷς, εἵ, At: în локъ de ἐξελάσω biit: ал лвї ἐξελαύνω.

'Εξέμεν, saь ἐξέμεναι, noet: în локъ de ἔξειν, biit: de inf: ал лвї ἔχω.

'Εξέμεναι, în локъ de ἐξεῖναι, nex: 2: de inf: ал лвї ἐξίημι.

'Εξ-εμέω -ῶ, biit: -έσω, вomind daь afaръ, въpsъ.

'Εξέμμορε, греші în локъ de ἐξ ἔμμορε,

'Εξ-εμπεδδω -ῶ, biit: -ώσω, пъzeскъ, saь faкъ a se пъzi чева пекълкатъ. 2) desniedикъ. (Esix:).

'Εξ-εμπολάω (ші Ion: -έω) -ῶ, biit: ήσω, вînzъ кв кîштirъ; saь вînzъ afaръ (ла stpeini); (în ц en:) мъ negoцezъ (прinч: în царъ stpeinъ): (fir:) трdaь.

'Εξ-εναίρω, biit: αρῶ, noet: = 'Αναιρῶ, прънъdeскъ de totъ; omорь.

'Εξεναντίας, adв: (în локъ de ἐξ ἐναντίας, se înц: ὁδοῦ) din notpівъ, saь din faцъ; (fir:) din протівъ, din конtра.

'Εξ-εναρίζω, biit: -ίσω, noet: desnoїь de totъ (прinч: de арme ne omорîтвл връжмашв). 2) ='Εξεναίρω, omорь, прънъdeскъ.

'Εξενέγκαι, ші Ion: ἐξενεῖκαι nex: 1: de inf: ал лвї ἐκφέρω.

'Εξενειχθῆναι, Ion: în локъ de ἐξενεχθῆναι, nas: nex: de înf: ал лвї ἐκφέρω.

'Εξ-εν-έπω, (fъръ biit:) noet:='Εξαυδάω, ekспрimъ, ekспвiь, noвesteскъ.

'Εξ-ενεχυριάζω, biit: -άσω, = 'Ενεχυριάζω, iaь de zълогъ.

'Εξενθεῖν, Dor: în локъ de ἐξελθεῖν.

'Εξ-έννυμι, biit: ἐξέσω, desвракъ, despoiь.

'Εξ-εντερίζω, biit: -ίσω, скоцъ maцеле; (în ц en:) дешертъ de челе конprinse înъвntрв.

'Εξεο, Ion: 2: sinr: neps: de miж: nex 2: de порвпч: ал лвї ἐξίημι.

'Εξεὸν, Ion: în локъ de ἐξὸν, партч: ал лвї ἔξεστι.

'Εξ-επ-άδω, biit: -άσω, прin deskîntiче desfiinцezъ fapтечеле.

'Εξ-επ-αίρω, biit: -αρῶ, apdикъ кв totвл în sвs; (fir:) întъpîtъ; însвflв mîndpie; вîmeskъ.

'Εξ-επ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, noet: = 'Εξεύχομαι, мъ fълeskъ în чева.

'Εξεπιδέδρομα, noet: tpe: de кв: ал лвї ἐξεπιτρέχω.

'Εξ-επιπολῆς, adв: = 'Επιπολῆς, ne deasвпpa nвmaї.

'Εξ-επίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, штіь чева ne din afaръ; (прin врm:) штіь кв amървntвл.

'Εξεπίστεαι (στηαι), Ion: 2: sinr: neps: a лвї ἐξεπίσταμαι.

'Εξ-επι-σφραγίζομαι, biit: -ίσομαι,='Επισφραγίζω, (fir:) însвflв, întinъpeskъ.

'Εξεπίτηδες, adв: = 'Επίτηδες, dinadins.

'Εξ-επι-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, esь de вndева, ші алергъ în sвs.

'Εξέραμα, ші ἐξέρασμα (τὸ), въrsъtвръ; (прinч:) вomitвръ. [mi

'Εξέρασις, εως (ἡ), въpsape, дешертape; (прinч: med:) дешертape de прisoase (прiu emetикъ, saь кварцenie), вomipe. [din

'Εξ-εράω-ῶ, biit: -άσω, въpsъ чева жos, дешертъ; (med:) adвкъ дешертape; (de вnde) въpsъ, вomeskъ. «'Εξέρα τὸ ὕδωρ». Petp: вarsъ afaръ апа din клepsidръ.

'Εξ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, лвкрezъ чева кв siлinцъ; (desпре цapinї) кълтівъ; (în ц en:) лвкрezь вine, îmї desъвîршeskъ лвкрв; (fir: прinч: în nas: tpe: de кв: ші miж: nex: ші biit:) прънъdeskъ. (de вnde) «'Εξειργάσμεθα». Eвр: ne am stins. «Μὴ μ' ἐξεργάσῃ». Eвр: nв мъ прънъdi. (bezї ші διεργάζομαι). [de вnde

'Εξεργασία (ἡ), desъвîршitъ лвкрape; кълтівape; isпръвіре de o лвкрape; (прin врm:) перfекцionape de лвкрв. [ші

'Εξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, аплекатъ, saь îndeмînatikъ спре desъвîршіре de лвкрърї.

'Εξ-έργω, Ion: în локъ de ἐξείργω.

'Εξ-ερεείνω, (fъръ biit:) noet: întpевъ кв amървntвл, ка съ afлв чева; (de вnde

fir:) isвeskъ koapdeле kitapeї, ka sъ skoaцъ sвnetъ (Om: Imn: Мерк: 493); (în цen:) kaвtъ, черчetezъ kв skвmпътate. «Πόρους ἄλὸς ἐξερεείνων». Od: M. (bezї ші ἐξέρομαι).

'Εξ-ερεθίζω, biit: -ίσω, ші noet:

'Εξ-ερέθω, (fъръ biit:) întърîtъ, zвdъръskъ prea mвлt.

'Εξ-ερείδω, biit: -ερείσω, snpiжineskъ вine: (miж:) mъ pezemъ tape.

'Εξ-ερείπω, biit: -ερείψω, noet: apвпkъ de вndesa, sвpпъ ла пъmînt. «'Εξήριπον ζζους πελέκει». Find: (ші miж: saъ next: пpinч: nвmaї în tpe: de kв: ἐξήριπα, saъ ἐξερήριπα, ші în nex: 2: ἐξήριπον). «Ως δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς πρόῤῥιζος». Іл: Ξ. «Χαίτη ζεύγλης ἐξεριποῦσα». Іл: P. «Κάπροι αὐχένας ἐξεριπόντες». Es:

'Εξέρεισις, εως (ἡ), tape pezemape saъ snpiжinipe пе чева. [ші

'Εξέρεισμα (τὸ), snpiжinъ, peazemъ. «Λόγος —». Лопц: (bezї ші ἐγκάθισμα). [ἐξερείδω].

'Εξέρευγμα (τὸ), skвїпътъръ afaръ, saъ върsътъръ kв pîrîipe saъ ръпipe. 2) (de snpe pîъ) = 'Εκβολή, гвръ. [din

'Εξ-ερεύγω, ші miж: (kape este ші maї întpeв:) ἐξερεύγομαι, biit: -ερεύξομαι, pîrîind saъ ръпind skoцъ, afaръ, saъ върsъ; daъ, esъ în sвs, saъ afaръ, isвoръskъ; (desnpe pîъ) mъ върsъ.

'Εξ-ερευνάω -ῶ, biit: -ήσω, kaвtъ, черчetezъ kв amървntвл, mъ sileskъ skotovind a гъsi, saъ a afла чева. [de вnde

'Εξερεύνησις, εως (ἡ), kъвtape, черчetape skвmпъ snpe aflape de чева. [ші

'Εξερευνητής, οῦ (ὁ), kъвtъторъ, skotovitorъ, skвmпъ черчetътorъ. [ші

'Εξερευνητικὸς, ἡ, ὸν, aплekatъ, saъ îndemînatikъ ла skвmпъ черчetape.

'Εξέρευξις, εως (ἡ), pîrîipe, ръпipe, върsape; (desnpe pîъ) = 'Εκβολή. [ἐξερεύγω].

'Εξερέω -ῶ, biit: (neper:) ал лвї ἐξαγορεύω.

'Εξ-ερημόω -ῶ, biit: -ώσω, пвstiezъ k desъвîrшipe.

'Εξέρησις, ιος, (ἡ), Ion: în локъ de ἐξέρασις.

'Εξ-ερίζω, biit: -ίσω, mъ disпвlъ kв stървinцъ.

'Εξ-εριθεύομαι, biit: -εύσομαι, atparъ în пarтea mea пе чinева прin вikлenїї; (în цen:) вnelteskъ întpiцї.

'Εξερινάζω, biit: άσω, înлesneskъ koaчerea smokinelor. (bezî ἐρινάζω).

'Εξεριστὴς, οῦ (ὁ), stървitorъ în disпвte. [ἐξερίζω].

'Εξ-ερμηνεύω, biit: -εύσω, ekсплikъ, tîлkвieskъ prea deslвшit, =Διερμηνεύω.

'Εξ-έρομαι, biit: -ερήσομαι, (прел: ші nex: 2: 'Εξειρόμην), noet: = 'Εξερεείνω, întreвъ kв kвpiositate, ka se aflв чева. «Κρονείδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν». Іл: E. (ші kв цen: ел: de преп:) «Ἀναξίου φωτὸς ἐξερήσομαι». Sof:

'Εξ-ερπύζω, ші

'Εξέρπω, biit: -ερπύσω, (nex: ἐξείρπυσα, ші чл:) tîpîndв mъ esъ de вndeва.

'Εξ-έῤῥω, biit: -ἐῤῥήσω, noet: ewind mъ dвkъ (прinч: în neipe). «'Εξέῤῥε γαίας τῆς δε». Esp; nieї de aiчї.

'Εξερρύηκα, tpe: de kв: ал лвї ἐκρέω.

'Εξερυγεῖν, nex: 2: de inf: ал лвї ἐξερεύγομαι.

'Εξ-ερυθριάω -ῶ, biit: -άσω, mъ рошeskъ de totъ.

'Εξέρυθρος (ὁ, ἡ), рошв de totъ. [ἐξ, ἐρυθρός].

'Εξ-ερύκω, biit: -ερύξω, noet: = 'Απερύκω, опreskъ, denъptezъ de ла...

'Εξ-ερύω, biit: -ύσω, (kв цen:) trъrînd skoцъ, smвлrъ de вndeва чева. «Τόξον ἐξείρυσε χειρὸς». Іл: Ψ. «Τόν δε μετόπισθε λαβών ποδὸς ἐξερύσασκεν». Іл: K. «'Ιχθύες, οῦς θ' ἁλιῆες ἐς αἰγιαλὸν ἔκτοσθε θαλάσσης δικτύῳ ἐξέρυσαν». Іл: X.

'Εξ-έρχομαι, biit: ἐξελεύσομαι, (nex: ἐξῆλθον, ші чл:) (kв цen: ші prea pap kв ak: sinr: saъ kв преп:) esъ, mъ dвkъ afaръ; (desnpe timnъ) trekъ; (desnpe bise, proop: ші чл:) esъ adевъratъ, mъ isвîndeskъ, mъ înnlineskъ; (bezî ші ἐξήκω); (desnpe nвmp:) esъ ла sвmъ; (kв ak: преп:) mъ strъmвtъ; (fir:) mъ întpenвmъръ, trekъ ла pîndъ.

'Εξ-ερωέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (kв цen:) mъ avatъ din кале. «'Εξερώησε κελεύθου».

Tkp:

'Εξ-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Εξερεείνω.

'Εξεσάωθεν, noet: Eол: în локъ de ἐξεσώθησαν, nas: nex: ал лвї ἐκσώζω.

'Εξ-εσθίω, biit: ἐξέδομαι, (tpe: de kв ἐβδόκα, ші чл:), mвnînkъ de totъ.

'Εξεσία ἡ, noet: tpimitepe kв opdine, soлie, misie, (Fpanц:) mission. [ші

'Εξεσις, εως (ἡ), denъptape (прinч:) de mвiepe, desnъpцipe. [ἐξίημι]. [ші

'Εξέσχληκα, tpe: de kв: (în локъ de prez:) ал neînip: ἐκσκέλλω, m' amъ вskat, m' amъ înвîptoшat de totъ.

*

'Εξεσσύθην, noet: nex: 1: ші

'Εξέσσυτο, noet: 3: sinr: neps: de nex: 2: saă neste sъв: ал лъї ἐκσεύομαι.

"Εξεστι, biit: ἐξέσται, (прел: ἐξῆν; порвпч: ἐξέστω: sвп: ἐξῇ; inf: ἐξεῖναι; ші partч: ἐξόν) neneps: este eptată, saă пвtinчosă a se faче (кв dat: ші inf:) «"Εξεστί μοι ἀποδημεῖν». Ksn: (partч:) «'Εξόν». (se ia авsол:) fiind eptată, saă кв пвtinцъ.

"Εξεστις, ιος (ἡ), Ion: = "Εξαστις.

'Εξέστραμμαι, nas: tpe: de кв: ал лъї ἐκστρέφω. [de вnde

'Εξεστραμμένως, adв: (de парч:) dandapateле, sвчit, dandoaseле.

'Εξ-ετάζω, biit: -άσω, черчeteză (întревă), sъ aflв чева: (лец:) кавtă sъ deskoperă (maї de мвлte orї прin мвпчї) adевървл de ла чinева; черчeteză кв skвmпътate; компарeză; черкă чева, дака este, преквт se каде; (de вnde desпре ostaші) pевizeză; (nas: кв partч:) мъ въdeskă fъkînd чева. «'Εξηταζόμην τὰ δέοντα λέγων». Dm: (ші кв цеп: преп:). Μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι». Dm: a se întpeпвmъра. (ші ел). «Τῶν ἐχθρῶν ἐξετάζομαι». Dm: sîntă вnвл din връжmашї. [de вnde

'Εξέτασις, εως (ἡ), черчetape (акt: saă nas:); (лец:) deskoperipe de adевърă (oвіч: прin мвпчї); черкape; компарape; (desпре oштipe) pевizie. «'Εξέτασιν ποιεῖσθαι ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Βαρβάρων». Ksn: (bezї ші докimасία].

'Εξετασμὸς (ὁ), = 'Εξέτασις. [ші

"Εξεταστήριον (τὸ), кіпă, mіжлокă de черчetape (мвпкъ, ші чл:). [ші

'Εξεταστὴς, οῦ (ὁ), черчetъtoră; (лец:) кътътoră de a deskoperi adевървл; (partк: în Atena) = 'Ελεγκτὴς, pевizoră. [ші

'Εξεταστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikă ла, saă atingътoră de черчetape. || «Τὸ ἐξεταστικὸν (ἀργύριον)». Dm: келtъїелеле черчetърії, saă плata черчetътorвлuї.

'Εξέτεροι, αι, α, noet: вnії алції. (maї oвіч: рекотп: μετεξέτεροι).

'Εξετεροτροπέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ авată кв totвл întр'алte пвртърї (прinч: snpe шaї ръă), mъ ръă-пъръвeskă.

'Εξετέτιστο, a 3: sinr: neps: de nas: neste sъв: ал лъї ἐκτίνω.

'Εξέτης, ου (ὁ), ші 'Εξέτης, εος (ὁ ἡ), = 'Εξαετής, de шease anї.

'Εξέτι, adв: noet: în локă de ἐξ ἔτι, de aівnчїînкъ (кв цеп:). «'Εξέτι πατρῶν». Od: Θ. de ла strъmошї. (ші кв adв:) «'Εξέτι κεῖθεν». Кал:

'Εξέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї ἑξέτης.

'Εξ-ευγενίζω, biit: -ίσω, înnoвileză пе чinева.

'Εξ-ευθύνω, biit: -υνῶ, îndpenteză, netezeskă чева кв skвmпътate.

'Εξ-ευκρινέω -ῶ, biit: -ήσω, faкă чева кв totвл înцелesă, лътвreskă кв desъвîршipe. (bezї ші διευκρινέω).

'Εξ-ευλαβέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ sfieskă (bară de seamъ, mъ пъzeskă) прea мвлt

'Εξ-ευμαρίζω, biit: -ίσω, înлesneskă чева кв totвл; прегътeskă.

'Εξ-ευμενίζω, biit: -ίσω, faкă пе чinева кв totвл вine boitoră.

'Εξ-ευνουχίζω, biit: -ίσω, skопeskă de totă, faкă кв desъвîршipe eвnвkă.

'Εξ-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) aflв miжлокă de a înлesni чева квїва, saă de a мъ înлesni în чева.

'Εξεύρεσις, εως (ἡ), aflape, пъskочїpe, deskopepipe. [ші

'Εξευρετικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă ла пъskочipe. [mi

'Εξεύρημα (τὸ), inвenцie, neskочitъръ. [din

'Εξ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, (nex: ἐξεῦρον, ші чл:) къътînd aflв, гъseskă; (fir:) пъskочeskă.

'Εξ-ευτελίζω, biit: -ίσω, faкă чева a fi, saă a se arъta prostă; (прin întind:) desпрецвieskă, faкă de nimikă. [de вnde.

'Εξευτελισμὸς (ὁ), desпрецвipe (акt: saă nas:).

'Εξ-ευτονέω -ῶ, biit: ήσω, (кв inf:) amă destвлъ пвtepe, tonă de a faче чева.

'Εξευτρεπίζω, biit: -ίσω, гътeskă чева кв desъвîршipe.

'Εξ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, noet: ='Εξαυχέω.

'Εξεφαάνθην, noet: în локă de ἐξεφάνθην, (neîntp:) în локă de ἐξεφάνην.

'Εξέφανε, noet: în локă de ἐξεφάνησαν, îm: a 3: neps: de nex: 2: ал лъї ἐκφαίνω.

'Εξέφηβος (ὁ, ἡ), tînърă eшită din вîpsta жвneцeї. [ἐξ, ἔφηβος].

'Εξ-εφ-ίημι, biit: ἐξεφήσω, лasă, слoвoză чева asвnpa квїва. || (miж:) порвпчeskă.

'Εξεφρείομεν, Ion: în локă de ἐξεφέρομεν, saă ἐξεφορέομεν.

'Εξεχέβρογχος (ὁ, ἡ), чел кв osвл rîтлежвлuї skosă afaръ. [ἐξέχω, βρόγχος].

'Εξεχέγλουτος (ὁ, ἡ), чел кв въчеле кв-

рълъї, sаъ шолдъріле ешite afaръ. [ἐξέχω, γλουτός].

Ἐξεχὴς, έος (ὁ, ἡ), skosъ, emitъ afaръ (din linie); (în цеп:) = Ἔξοχος. [din

Ἐξέχω, (fъръ biit:) ціъ чева afaръ, saъ inainte. || (овіч: nestp: saъ ел:) sîntъ (staъ) maї afaръ, saъ maї 'nainte dekît чеї-лалцї, mъ înалцъ neste sъпraſaцъ; kovîrшeskъ (прінч: ші fir:); (desпre soape ші steле) pesъръ, (nas: saъ miж: kъ цеп:) mъ ціъ, sîntъ atîrnatъ, saъ linitъ de чева. «Ἐξεχόμενα τῆς μητρὸς». D: Ал.

Ἐξέψω, biit: -εψήσω, ſerbъ чева kъ desъvîrшipe; mistъieskъ.

Ἔξηβος (ὁ, ἡ), = Ἐξέφηβος. [ἐξ, ἥβη].

Ἐξ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, merґъ înainte (kълъъzezъ); (de ъnde în цеп:) повъцъieskъ; (fir:) eksплікъ; dobedeskъ; повesteskъ; sfътъieskъ; daъ întîiъ eksemплъ; sîntъ kъпetenie, administpezъ; komandezъ. (kъ цеп:) «Οἵσί περ ἄρχει, τῶν δ' ἐξηγείσθω». Іл: B: (ші kъ dat: indip:) «Ἐξηγούμενος αὐτῷ τῆς ὁδοῦ». Лкs: (ші fir:). «Ὑπογραμματεύων γὰρ ὑμῖν αὐτὸς ἐξηγεῖτο τὸν νόμον τοῦτον τῷ κήρυκι. Dm: îi dikta. (ші kъ ак:) «Τοὺς ξυμμάχους ἐξηγούμεθα». Тъч: (ші kъ dat: indip:) «Τὰ νόμιμά σοι ἐξηγησόμεθα». (bezî ші εἰσηγέομαι). [de ъnde

Ἐξήγημα (τὸ), eksплікацie; повацъ; повeste, ші чл: [ші

Ἐξήγησις, εως (ἡ), повъцъipe; dipекцie, saъ komandape; eksплікape, dobedipe; повestipe, ші чл: [ші

Ἐξηγητὴς, οῦ (ὁ), (maї de mълte orî fir:) повъцъitorъ; sfътъitorъ; (maї пapt: în Atena) pîndъitъ de гъverпъ eksплікътorъ de zeeшtî semne, proopочіі, bise, ші чл: (în Eцintъ) direktorъ, гъverпътorъ (Stp: IZ'. 297). [ші

Ἐξηγητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ, saъ folositorъ ла повъцъipe, saъ eksплікape, ші чл:

Ἐξηγορία (ἡ), = Ἐξαγόρευσις, повestipe, postipe de чева (прînч: snpe лаъдъ. bezî ші ἐξομολόγησις). [ἐξ, ἀγορά].

Ἐξηγρόμην, noet: nex: 2: ал лъї ἐξεγείρομαι, saъ прел: ал: лъї ἐξέγρομαι.

Ἐξ-ηθέω -ῶ, biit: -ήσω, пetpekъ прin stpekъръtoape, stpekorъ, лътъpeskъ. (bezî ші διηθέω).

Ἐξήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), nъm: nedekl: шаї-zeчї.

Ἐξηκονταέτὴς, εος saъ έος -οῦς, de шаї-zeчї de anї. (bezî δεκαέτὴς). [ἑξήκοντ- ἔτος].

Ἐξηκοντάκις, adв: de шаї-zeчї de orî [ἑξήκοντα].

Ἐξηκοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de шаї-żeчї de коцї. [ἑξήκοντα, πῆχυς].

Ἐξηκονταστάδιος (ὁ, ἡ), чел kъ întindepe de шаї-zeчї de stadii. [ἑξήκοντα, στάδιον].

Ἐξηκοντατάλαντος (ὁ, ἡ), чел în прецъ, saъ гpeвtate de шаї zeчї de talanцї. [ἑξήκοντα, τάλαντον]. [de ъnde

Ἐξηκονταταλαντία (ἡ), evmъ de шаїzeчї de talanцї.

Ἐξηκοντούτης, ου (ὁ), ші ἑξηκοντοῦτις, ιδος (ἡ), = Ἐξηκονταέτής.

Ἐξηκοσταῖος, α, ον, kape se ſaче, saъ ſaче чева în шаї-zeчї de zile. [din

Ἐξηκοστὸς, ὴ, ὸν, ал шаїzечелеа. [ἑξήκοντα].

Ἐξηκριβωμένως [ἐξακριβόω], adв: (de partч:) kъ чea maї mape eksaktitate.

Ἐξ-ήκω, (fъръ biit:) = Ἐξέρχομαι, esъ, ажъпrъ; (desпre timпъ) trekъ; (desпre bise, saъ proopочіі) mъ înплineskъ. «Ἐξήκειν οἱ τὸν ὄνειρον». 'i se isвîndi bisъл.

Ἐξήλατος (ὁ, ἡ), noet: [ἐξελαύνω] лъkratъ kъ чokanъл.

Ἐξ-ηλιάζω, biît: -άσω, întinzъ afaръ ла soape. || (nas:) mъ arzъ, (mъ înnerpeskъ) de soape.

Ἐξ-ηλιόω -ῶ, biit: -ώσω, ſakъ чева kъ totъл stpълъvitъ, лъminosъ ka soapeле. «Ἀὴρ ἐξηλιοῦται». Пл:

Ἐξηλλαγμένος, η, ον, nas: tpe: de kъ: de partч: ал лъї ἐξαλλάσσω. [de ъnde

Ἐξηλλαγμένως, adв: în kipъ пreskimвatъ, saъ noъ, чiвdat.

Ἐξήλυσις, ιος (ἡ), Ion: în локъ de ἐξέλευσις.

Ἐξῆμαρ, adв: noet: în шase zile ne pîndъ. [ἑξ, ἦμαρ].

Ἐξημαρτημένως [ἐξαμαρτάνω], adв: (de partч:) în kipъ гpeшitъ.

Ἐξ-ημερόω -ῶ, biit: -ώσω, înвlînzeskъ, doшestiчeskъ чева de totъ. «Ἐξημερῶσαι γαῖαν». Eвp: a kъръцi пътîntъл de feape. «Χῶρον ἐξημερόω». Ep: desцelinezъ пъmîntъ. [de ъnde

Ἐξημέρωσις, εως (ἡ), înвlînzipe, deselвътічipe, domestiчipe.

Ἐξημμένος, η, ον, nas: tpe: de kъ: de partч: a лъї ἐξάπτω.

Ἐξημοιβὸς [ἐξαμείβω], ὴ, ὸν, noet: kape se noate skimвa. «Εἵματά τ' ἐξημοιβά». Od: Θ. felъptte, saъ deoseвite întpe dînseле, (bezî ші ἐξαλλάσσω).

'Εξήνιος (ό, ή), чел ғъръ ғрîne, neînғрînatĭ. [ἔξ, ἠνία].

'Εξήνοχα, пред рар (saĭ греш:) în локĭ de ἐξενήνοχα.

'Εξῆξα, пех: 1: ал лъĭ ἐξάττω.

'Εξ-ηπειρόω -ῶ, viit: -ώσω, пребакĭ къ totъл în (saĭ ъneskĭ кĭ) концinътĭ (ъskatĭ).

'Εξ-ηπεροπεύω, viit: -εύσω, поът: amъцeskĭ, скоцĭ din minцĭ.

'Εξ-ηπιαλέω -ῶ, viit: -ήσω, пътimeskĭ de грozave ғрigръĭ (eniале). [ші

'Εξ-ηπιαλόω -ῶ, viit: -ώσω, пребакĭ алт ғел de ғрigръĭ în eniале. [ἔξ, ἠπίαλος].

'Εξήρετμος (ό,ή), корабіе къ шoase bîзле.

'Εξήρης, εος (ό, ή), (ναῦς) корабіе къ шease pîndърĭ de bîзле. [ἔξ, ἐρέσσω]. [de ъnde

'Εξηρικὸς, ἡ, ὸν, къbenitĭ ла (saĭ formatĭ ка) корабіе de шease pîndърĭ de aîзле. «Πλοῖον ἐξηρικόν». Плв:

'Εξῆς [ἔξω, viit: ал лъĭ ἔχω], adв: dapîndъл, ъna dъne алta, în концinepe; апроапе; dъne; în datъ dъne. «Γέγραπται ἑξῆς». Тъч: (ші desпре timпĭ). «Τριῶν ἡμερῶν ἑξῆς». Лкs: (ші къ dat:) 'Εξῆς τῷ νοερῷ ζώῳ». Марк: Аюр: în datъ dъne. (ші къ apt:) «Ὁ ἑξῆς πνέων τῷ 'Αργέστῃ». Apst: чел че sъfлъ în datъ dъne... «Τὸ ἑξῆς τῆς ὁδοῦ». рътъшіца. «Καὶ τὰ ἑξῆς». ші челе-л-алте. Лат: et cetera «Τὸ ἑξῆς (τοῦ λόγου)». Грам: шіръл кънînтълъĭ.

'Εξητασμένως [ἐξετάζω], adв: (de пaptч:) къ лъare aminte, siлinцъ, къ тълтъ ексaktitate.

'Εξ-ητριάζω, viit: -άσω, stрекорĭ ънĭ лікъidĭ прin пînzъ.

'Εξ-ηττάομαι -ῶμαι, viit: -ηττηθήσομαι, тъ віръieskĭ къ totъл.

'Εξ-ηχέω -ῶ, viit: -ήσω, скоцĭ, daĭ afaръ sъnetĭ; (in цen:) pesъnĭ. «Τὸ κύκνειον ἐξηχεῖν». Плв: (вezî ші ἐξάδω).

"Εξηχος (ό, ή), ръĭ-pesъnъторĭ; (fir:) nenotрivitĭ. [ἐξ, ἦχος).

'Εξ-ιάομαι -ῶμαι, viit: -ιάσομαι, tъmъdъieskĭ, лекъieskĭ къ desъвîршire; (fir:) îndpentezĭ de totĭ.

'Εξ-ιδιάζομαι, viit: -άσομαι, îmî însъшeskĭ, atparĭ în naptea mea. [de ъnde.

'Εξιδιασμὸς (ό), însъшipe, atpaцepe în naptea sa.

'Εξ-ιδιόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, ші

'Εξ-ιδιοποιέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, = 'Εξιδιάζομαι. [de ъnde

'Εξιδιοποίησις, εως (ή),='Εξιδιασμός.

'Εξ-ιδίω, viit: -ίσω, скоцĭ прin sъdoape; 2) isворъскĭ.

'Εξ-ιδρόω -ῶ, viit: ώσω, = 'Εξιδίω, asъdĭ пред тълт, ші чл:

'Εξ-ιδρύω, viit: -ύσω, ашezĭ чева sirъp ъndeва; пъіĭ съ шeazъ (miж: шezĭ) odixnit; (fir:) stabilezĭ, statopniчeskĭ. «Στῆσόν με κἀξίδρυσον». Sof: (ші miж:) «Βίον ἐξιδρυσάμην». Apstf: 'mî amĭ statopnivit benîtĭ snpe цinepea вieцeî.

'Εξίδρωσις, εως (ή), скoatepe de тълъ ъndoape. [ἐξιδρόω].

'Εξ-ιερόω -ῶ, viit: -ώσω, sfinцeskĭ чева de totĭ, konsfinцeskĭ.

'Εξ-ίημι, viit: ἐξήσω, здобозĭ, лasĭ a eши afaръ, daĭ dрътал, denъptezĭ; (nestp: saĭ ел:) esĭ; (desnpe pîĭ) тъ въpsĭ. «Ἡ λίμνη ἐξίησιν εἰς θάλασσαν». Тъч: (ші miж: noet:) «Ἐπεί τε τοι οὐ τίκτει, ἔξεο, ἄλλην δὲ γῆμον». Ep: (ші în noet: desnъpцipe). «Πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντος». Om: 'шî aĭ denъptat uofta de mînkape ші възtъръ, (adikъ) s' aĭ sътърat. (asemenea къ «Τώ δ' ἐπεὶ οὖν πιόντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν». Іл: Л.)

'Εξ-ιόύνω, viit: -υνῶ; noet: îndpentezĭ чева вine, netezeskĭ în toate пърцiле. 2) (fir:) dipiцezĭ, гъвернezĭ.

'Εξ-ικετεύω, viit: -εύσω, porĭ къ stървipe, saĭ îndъплекĭ къ рвгъчiвniле меле.

'Εξ-ικμάζω, viit: -άσω, iaĭ, sorвĭ din чева toatъ ъmezeала, storkĭ zeama; (прin ърт:) ъъвкĭ de totĭ; (de ъnde fir:) тъ kînzвiesĭ în тълте kinърĭ, тъ rîndeskĭ вine. «Αλλὰ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν οὐκ ἐξικμάξω καὶ λογίξομαι κακά»; Eър:

'Εξ-ικμαίνω, viit: -ανῶ, = 'Εξικμάζω.

'Εξ-ικνέομαι -οῦμαι, viit: -ίξομαι, (пех: ἐξικόμην, ші чл:) ажънгĭ ъndeва, saĭ nînъ ла.... (fir:) îmî ажънгĭ скопъл, sîntĭ destoînikĭ ла чева. (къ цen: saĭ ак: преп:, saĭ noet: къ sinr: ак:) «Φθίην δ'ἐξικόμην ἐριβώλακα». Іл: I. «'Επὶ βραχὺ ἐξικνεῖται». Лкs: «Πρὶν τόξευμα ἐξικνεῖσθαι». Лкs: (ші fir:) «'Εξικνεῖσθαι πρὸς τὴν χρείαν». Лвч: (ші къ цen:) «Τί δῆτα δρῶντες τοῦ δ' ἄν ἐξικοίμεθα»; Eър:

'Εξ-ίκω, viit: -ίξω, noet: în локĭ de ἐξήκω. (în însemn: de) esĭ, тъ înpлineskĭ, тъ înfiinцezĭ.

'Εξ-ιλαρόω -ῶ, viit: ώσω, înвлînzeskĭ, potoлeskĭ mînia; (прin ърт:) înвeseлeskĭ.

'Εξίλασις, εως (ή), înвлînzipe, desmîцiape. [din

'Εξ-ιλάσκομαι, biit: -ιλάσομαι, notoлeskă mînie (a лъї Dъnnezeă maї къ seamъ); atpară eptape ші faвoape. [de вnde

'Εξίλασμα (τὸ), miжлокă de notolipea mînicї zeeштї (dapă, жертfъ. ші чл:). [ші

'Εξιλασμὸς (ὁ), =='Εξίλασις, ші 'Εξιλέωσις; (прin întind:) жертfъ, saă алтъ, religioasъ цeremonie, чe se faче snpe notolipea mînieї лъї Dъmnezeă. [ші

'Εξιλαστέον, nosit: ал лъї ἐξιλάσκομαι. [ші

'Εξιλαστήριος (ὁ, ἡ), ші

'Εξιλαστικὸς, ἡ, όν, == 'Εξιλεωτικὸς, fъкътă, saă прiinчosă snpe notolipe de zeeaскъ mînie.

'Εξ-ιλεόω -ῶ, aiit: -ώσω, notolind mînia кътва îл fakă вine-вoitoрă. [de вnde

'Εξιλέωμα (τὸ), =='Εξίλασμα. [ші

'Εξιλέωσις, εως (ἡ), == 'Εξίλασις. [ші

'Εξιλεωτικὸς, ἡ, όν, =='Εξιλαστικός.

'Εξίλλω, == 'Εξείλλω.

'Εξ-ιμάω, -ῶ, biit: -ήσω, tpapă (skoцă) чева afaръ къ (saă ка къ) кърea, fънie, ші чл: 2) desfъшърă, desdeanъnă. (se конf: къ ἐξεμέω).

'Εξίμεναι, Dop: noet: în локă de ἐξιέναι, прez: de înf: ал лъї ἐξειμι.

'Εξ-ινιάζω, biit: -άσω, skoцă din чева вineле.

'Εξ-ινόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: deшeptă, голeskă de totă; (вezї ὑπέρινος).

'Εξ-ιονθίζω, biit: -ίσω, noet: skoцă (daă) перї (чеї dintîї). (вezї ἴονθος).

'Εξ-ιόω -ῶ, biit; -ώσω, despвцineskă чева. (Ap; în Enкt: D: 11).

'Εξιπόω -ῶ, biit: ώσω,='Εκθλίβω, stopkă, stpекорă de totă; (desnpe лікъide) лътъpeskă; (în цen:) къръцă.

'Εξ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, ші 'Εξιππεύω, biit: -εύσω, esă, тъ nopneskă кълаpe.

"Εξιππος (ὁ, ἡ), (прinч: тръsъръ) къ шease каї. [ἕξ, ἵππος].

'Εξ-ίπταμαι, biit: ἐκπτήσομαι, (nex: ἐξέπτην, ші чл:), ='Εκπέτομαι, esă sвърînd.

'Εξιπωτικὸς [ἐξιπόω], ἡ, όν, foлositoрă, вънă de a stpекъpa (къръцi). «Φάρμακα —». Iнкр:

"Εξις [ἔχω], εως (ἡ), (în цen:) stapea, saă disnosiцia, în кape se aflъ трънъл, saă sъflетъл; (napt: desнpe трънă) opranismъл, temperatъpa. «'Ισχνός τὴν ἕξιν». Лкs: (desnpe sъflctă) disnosiцie, пътepe, saăînsъшime. «"Εξεις δὲ λέγω, καθ' ἃς πρὸς τὰ πάθη ἔχομεν οὕτως ἢ ἄλλως». Apst: (iap прinч:) чea прin овічнъinцъ кîшtiratъ destoїnicie. «"Εξις ἐστὶν ἰσχὺς καὶ κατασκευὴ τῆς περὶ τὸ ἄλογον δυνάμεως ἐξ ἔθους ἐγγινομένη». Пл:

'Εξ-ισάζω, biit: άσω, notpiвeskă (прinч:) doъ oape-каре лъкрърї întpe dînseле; (în цen:) netezeskă; (fir:) înвoieskă. (nestpъm:) тъ notpiвeskă, = 'Εξισοῦμαι. [de вnde

'Εξισασμὸς (ὁ), notpiвipe; netezipe; înвoipe, ші чл:

'Εξίσης, adв: în локă de ἐξ ἴσης (se înц: μοίρας) în de onotpivъ (asemenea) пърцї, de o notpivъ.

'Εξισοτιμία (ἡ), чinste doвînditъ, saă datъ de o notpivъ. [ἐξ, ἴσος, τιμή].

'Εξίσου, adв: în локă de ἐξ, ἴσου (se înц: μέτρου), ='Εξίσης.

'Εξ-ισόω -ῶ, biit: -ώσω, fakă чева de onotpivъ къ алтă лъкръ; (pap: nestp: saă ел:) тъ notpiвeskă, saă тъ asemънă къ... «Μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ». Sof:

'Εξ-ίστημι, biit: ἐκστήσω (nex: ἐξέστησα, ші miж: ἐξέστην, miж: tpe: de къ: ἐξέστηκα, ші чл:) (къ цen:) ашezъ чева afaръ, saă denapte de...; skoцă, stpъmътă чева din oвічнъita sa nosiцie; (de вnde maї de мълт-орї fir:) adъkă în ънmipe saă snaїmъ. «Ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. Dm: (ші fъръ цen:) «Γυναῖκές τινες ἐξέστησαν ἡμᾶς». Skp: 2) прefakă, skimвă (прinч: snpe maї ръă). «'Η λύπη ἐξίστησι, καὶ φθείρει τὴν φύσιν». Пл: || (miж:) esă, тъ tpapă, slaă denapte, saă тъ daă лa o napte. «'Εξίσταμαι τῆς ὁδοῦ». Ksn: ші Dm: (iap maї de мълe opї fir:) «Φρενὸς (saă «Φρενῶν, «Τοῦ φρονεῖν, «Τοῦ λογίζεσθαι, «Τῶν λογισμῶν) ἐξίσταμαι». Лкs: îmї esă din minцї, saă тъ ънmeskă; (вezї ші ἐκπλήττω). «Ηολλοὶ καὶ τῶν παλαιῶν μαθημάτων ἐξίστανται». Ksn: ънъ. «'Εξειστήκειτῶν ἑαυτοῦ». Dm: niepdsse aвerea (пъръsind'o кpeditopiлop, fiind datopă). «'Εκστὰς τῆς γυναικὸς». Лкs: desnърцindъ se de мъiepe. «Πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα». Dш: tpekînd în тъчepe toate. (ші къ ак:) «Οὐδένα κίνδυνον ἐξέστησαν». Dm: n' aă skънat de... «'Εξέστηκα τὰ τοιαῦτα». Dm: тъ апърă de... «Φρονοῦντα γὰρ νιν οὐκ ἄν ἐξέστην. Sof: 2) (fъръ kază) тъ stpikă; тъ прънъdeskă. «Οἶνος ἐξεστηκὼς». Лкs: tpezită, stpikată. «Σφακελίσαντα ἐκστῆναι».

'Εξ-ιστορέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeвă (чepчeteză) къ кърiositate, ka sъ aflъ, sъ тъ înшtiinцeză.

'Εξίσχιος (ὁ, ἡ), чел къ шoлdърile eшiţo. [ἐξ, ἰσχίον].

'Εξ-ισχναίνω, biit: -ανῶ, ші

'Εξ-ισχνόω -ῶ, biit: -ώσω, ſакъ чева а ſi кѫ totѫл слабъ, ѫскъцівъ.

'Εξ-ισχύω, biit: -ύσω, (кѫ цеп:) прin пѫterpe issѫtesкъ în чева, ковîршesкъ, вірѫieskъ. «Ἡ ἐπιμέλεια πολλάκις καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσε». Stp: (ші кѫ inf:) «'Εξίσχυσε διαδέξασθαι τὴν σχολήν». Apst:

'Εξ-ίσχω, biit: ἐκσχήσω,= Ἐξέχω. «Ἐξίσχει κεφαλὰς βερέθρου». Od: M. îшї skoate капѫл din...

'Εξίσωσις, εως (ἡ), = 'Εξισασμός. [ші

'Εξισωτὴς, οῦ (ὁ), (în цеп:) notpівitopъ; înвoitopъ; (iap пaptк: ла Бizant:) dpeгътopъ pîndѫitъ aѫпра skѫmneї notpівірї de mъѫpї ші кѫmnene, saъ kîntape; saъ notpівitopъ de dъждії dѫne stapea fie-кърѫia în прironіpiле dintpe tpівѫtapї. (вezї ші тιμητής). [ἐξισόω].

'Εξίτηλος (ὁ, ἡ), (прinч: desпpe колоape) кape ese, пѫ цine, se штерце; (fir:) кape se вїtъ лesne; (în цеп:) слабъ; minчinosъ, ſалsъ; pesѫſnatъ, tpesвітъ; netemeînікъ; вpетелнікъ. [ші

'Εξιτήριος (ὁ, ἡ), atinгътopъ de (saъ кape se ſaче ла) eшipea, saъ пopnipea кѫїва de ѫndeва. «Λόγος —». de лѫape de zioa вѫпъ. [ἔξειμι].

'Εξίτης, ου (ὁ), (se înц: βολος, saъ κύβος) кѫвъ, кape ape челе ше se пѫпtърї.[ἑ[].

'Εξιτητέον, nosit: ал лъї ἔξειμι.

'Εξιτὸς, ὴ, ὸν, din кape пoate eші чінева. (прinч: ла neѫt:). «Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστίν». Es: кape пѫ пot eші. [ἔξειμι].

'Εξίχνευσις, εως (ἡ), лѫape dѫne ѫpme, ad: skѫmпъ кътape, saъ черчетape. [ші

'Εξιχνευτὴς, οῦ (ὁ), skѫmпъ кътътopъ, saъ черчетътopъ. [din

'Εξ-ιχνεύω, biit: -εύσω, кaътъ, ѫpтъpeskъ, кa съ гъseskъ чева; (fir:) черчетezъ кѫ skѫmпътate.

'Εξ-ιχνιάζω biit:-άσω,=Ἐξιχνεύω.[de ѫnd

'Εξιχνιασμὸς (ὁ), = 'Εξιχνίασις.

'Εξ-ιχνοσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = 'Εξιχνεύω.

'Εξ-ιχωρίζω, biif: -ίσω, кѫpъцъ pana de anosъ пѫroiъ.

'Εξκαίδεκα = Ἑκκαίδεκα (saъ греш: în локъ de ἓξ καὶ δέκα). [de ѫnde

'Εξκαιδέκατος, în локъ de Ἑκκαιδέκατος.

'Εξιμέδιμνος (ὁ, ἡ), копpinгътopъ, saъ înкъпътopъ de шease вanige. [ἓξ, μέδιμνος].

'Εξογκέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ цеп:) sînтъ ѫmſlatъ, eшitъ afaръ, saъ în sѫs. [ші

'Εξογκόω -ῶ, biit: -ώσω, ѫmſlѫ, apdi къ în sѫs. «Μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ». Eѫp: 'і amъ înълцat mopmîntъ тъpецъ. || (miж:) тъ înalцъ, kpeskъ; (fir:) тъ ѫmſlѫ, тъ fѫdѫleskъ. || (nas:) «Τὰ ἐξωγκωμένα» Eѫp: nopочіріле. [ἐξ, ὄγκος]. de ѫnde

'Εξόγκωμα, (τὸ), ѫmſlътѫpъ. [ші

'Εξόγκωσις, εως (ἡ), ѫmſlape; (fir:) mindpipe, înrîmfape.

'Εξοδάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: вînzъ ла stpeinї. 2) = 'Εξοδιάζω. «'Εξοδᾷν χρήματα». Eѫp:

'Εξοδεία (ἡ), nopnipe ла dpѫmъ; ekspedigie (вezї ші ἔξοδος). [din

'Εξ-οδεύω, biit: -εύσω, тъ nopneskъ ла dpѫmъ, плекъ; тъ outeskъ.

'Εξ-οδέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ἐξοδεύω.

'Εξοδία (ἡ),=Ἐξοδεία. [ἔξοδος]. [de ѫnde

'Εξ-οδιάζω, biit: -άσω, келтвieskъ. [de ѫnde

'Εξοδίασις, εως (ἡ), ші

'Εξοδιασμὸς (ὁ), келтвipe, saъ келтвіалъ; kontpiвѫgie (tврч: pefenea). 2) =Ἐξοδεία, ekspedigie de outipe.

'Εξοδικός, ὴ, όν, кѫвenitъ ла eшipe. «Μέλη ἐξοδικά». Лкз: кape se kîntъ ла eшipea (sfipшitъл) dpameї. [ἔξοδος]. [de ѫnde

'Εξοδικῶς, adв: кa ла eшipe, în treaкътъ; saъ (din kontpa) îndeлѫnг, кѫ toate amъpѫnteле ші înnpexкърiле.

'Εξόδιος (ὁ,ἡ), = 'Εξοδικός, кѫвenitъ ла eшipe,(прinч:) ла sfipшitъл dpameлор;(прin ѫpm:) чел din ѫpmъ. «Ὕμνος — ». Tpnp: кape se kîntъ ла înгопъчіѫne de moptъ. || (sѫst:) Ἐξόδιον (τὸ), sfipшitъл, пeроpaцia ѫneї dpame, ші kîntiккл, че se kîntъ de хорѫ, saъ mika dpamъ, че se penpesintъ atѫnчї. «Τραγικὸν —». Пл:

'Εξ-οδοιπορέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ἐξοδεύω, esъ, плекъ în кълътopie.

Ἔξοδος (ἡ), (în цеп:) =Ἐξέλευσις, eшipe (прinч: din кasъ); (paptik:) nopnipe ла dpѫmъ, плекape. «Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου». Skp: (de ѫnde) «Ἔξοδος» a doa kapte a пentateѫkѫлї; ekspedigie de outipe; пъѫalнікъ eшipe de înnpesopaцїї. 2) (прin întind:) локѫл, пe ѫnde ese, saъ пoate eші чінева. «Ὄρυγμα μέγα περιεῖργον, καὶ οὐκ ἦν ἔξοδος». Tѫч: 3) пompa, кѫ кape oвічпѫіаѫ a eші din кaселе лор însemnateле femeї (maї кѫ seamъ kînd mepцeaъ ла sepвътopeшїї adѫпърї). (Tfp: Xap:) 4) napтea тpeцedii чea de ла sfipшitъл kîntърїї хорѫлї пînъ ла sfipшitъл dpameї întpeцї (че se kîntъ de хорѫ).

5) (fir: ші în цеn:) sfîrшitъ; (de вnde) moapte. «Ξυνέβαινε τὰς σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι». Тач: «Δάκρυα περὶ σὲ τῆς ἐξόδου μηνύματα» Грг: 6) келтвіалъ. «Ἡ συγκίνησις τῆς εἰσόδου πάσης καὶ τῆς ἐξόδου κρατεῖ· εἰς γὰρ τὰς κατὰ μέρος χρείας οὐδεμίαν ποιεῖν ἔξοδον οἱ ταμίαι δύνανται χωρὶς τῶν ταύτης δογμάτων». Плв: [ἐξ, ὁδός]. [de вnde

'Εξοδόω -ῶ, вііt: -ώσω, =='Εξοδεύω.

'Εξ-οδυνάομαι -ῶμαι, вііt: -οδυνηθήσομαι, simцъ tapї dвpepї.

'Εξ-όζω, вііt: -οζήσω, ші-ésω, вкоцъ, daъ miposъ. «Κακὸν ἐξόσδει». Ткр: пвte. 2) конîршeskъ ла miposъ saъ пвtoape în компараціe кв алтеле.

'Εξόθεν, noet: în локъ de ἐξ οὗ (se înц: χρόνου), de кînd.

'Εξοΐ, saъ ἔξοι, Еол: saъ Dop: în локъ de ἔξω.

'Εξ-οίγω, вііt: -οίξω, deskizъ, ='Ανοίγω.

'Εξ-οιδα, вііt: ἐξείσομαι, (прел: ἐξῄδειν, ші чл:) штіъ, квnoskъ кв skвmпътate, ші чл: (bezї ші ἐξεπίσταμαι).

'Εξ-οιδαίνω, ші 'Εξοιδέω -ῶ, вііt: -ήσω, ='Εξογκοῦμαι, мъ вmflв. [de вnde

'Εξοίδησις, εως (ή), ='Εξόγκωσις.

'Εξ-οιδίσκω, (fъръ вііt:) = 'Εξογκόω, вmflв.

'Εξ-οικειόω -ῶ, вііt: -ώσω, fakъ пе чinева familiаръ кзîва. || (між:) îmї familiezъ пе чinева кв totвл.

'Εξ-οικέω -ῶ, вііt: -ήσω, (stрътm:) вmплв вnъ пъmîntъ de локвitорї, îл попвlezъ neste totъ. 2) (maї овіч: nestp: saъ ел: кв ак: преп:) локвieskъ, saъ мъ stрътвtъ кв локвinца afaръ, saъ denapte de вndeва. «Μεγάραδ' ἐξῴκησε». Dm: (bezї ші ἀποικέω). [de вnde

'Εξοικήσιμος (ὁ, ἡ), (локъ) de локвit, saъ îndemînatikъ de a se локві. [ші

'Εξοίκησις, εως (ή), stрътвtape de локвinцъ (în stpeinъ ші denърtatъ локъ).

'Εξοικία (ή), локвinцъ afaръ; (în цеn:) колопisaцie. 2) = 'Εξοίκησις. [ἔξοικος]. [de вnde

'Εξοικίζω, вііt: -ίσω, вкоцъ, (гопeskъ) пе чinева din каsa, (ші în цеn:) din patria sa, ekзilezъ. (прin врm: 2) deшертъ вnъ пъmîntъ de локвitорїї sъї, îл пвstiezъ. [de вnde

'Εξοίκισις, εως (ή), ші

'Εξοικισμὸς (ὁ), stрътвtape (акt: saъ пas:) din пъmîntвл sъъ; ekзilape, ekspatriape; (прin întind:) пвstiipe de вnъ пъmîntъ прin гопipea локвitорілор sъї. [ші

'Εξοικιστής, οῦ (ὁ), stрътвtъtorъ de локвitорії вnвї пъmîntъ; (прin врm:) пвstiitorъ, пръпъditorъ кв totвл ал вnвї локъ.

'Εξ-οικοδομέω -ῶ, вііt: -ήσω, desъвîршeskъ oклъdipe, че înчепвsemъ. 2) вкоцъ afaръ, saъ desгръdeskъ клъdipea, че fъквsemъ înъвntрв. (bezї ἐνοικοδομῶ). [de вnde

'Εξοικοδόμησις, εως (ή), desъвîршipe de клъdipe; saъ desгръdipe de клъdipe fъкътъ înъвntрв.

'Εξοικος (ὁ, ἡ), stрътвtatъ din каsa, saъ natpia sa, ekспatpiatъ. [ἐξ, οἶκος].

'Εξ-οιμώζω, вііt: -ώξω, мъ въїкъръскъ, плînгъ кв цinete.

'Εξ-οινέω -ῶ, вііt: -ήσω, desвътъ. 2) мъ înвътъ, în кît мъ fakъ [ἔξοινος, bezї ziч:). [de вnde

'Εξοίνησις, εως (ή), ші

'Εξοινία, ας (ή), eшipe din minцї din вецie. [din

"Εξοινος (ὁ, ἡ), smintitъ din вецie, saъ foapte вeatъ. 2) (οἶνος, вінъ) tpezitъ, stpikatъ, oцeцitъ. [ἐξ, οἶνος]. [de вnde

'Εξοινέω -ῶ, вііt: -ώσω, înвътъ пе чinева пpea мвлt, în кît a se sminti.

"Εξοισθα, 2: sinг: neps: a лъї ἔξοιδα.

"Εξοισις [ἐξοίσω], εως (ή), вкoatepe afaръ.

'Εξοιστέον, nosit: ал лъї ἐκφέρω.

'Εξ-οιστράω -ῶ, ші

'Εξ-οιστρηλατέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші

'Εξ-οιστρόω -ῶ, вііt: -ώσω, înпеввneskъ пе чinева de пекazъ. ші чл: (îл fakъ ка o вitъ înstpекiatъ).

'Εξ-οιχνέω -ῶ, вііt: -ήσω, Ion: noet:, ші

'Εξ-οίχομαι, вііt: -οιχήσομαι, (кв цеn:) плекъ, esъ, мъ dвkъ afaръ.

'Εξ-οιωνίζομαι, вііt: -ίσομαι, мъ апъръ de чева ка de ръъ огвръ.

'Εξ-οκέλλω, вііt: -ελῶ, (прінч: desпpe корабіе) asвîрлъ, (ші nestрът: saъ ел:) kazъ afaръ пе църтъ, sъъ stînчї, ші чл: (fir:) esъ din калса mea, мъ абатъ, aжвпгъ ла... «Κλίμακα ἐξώκελον». Opf: aъ asвîрлit скара afaръ din корабіс, ка sъ easъ ла църтъ. (ші fir:) «Εἰς κύδους καὶ κώμους («Ἐπὶ τοσοῦτο τρυφῆς, «Εἰς τοῦτο παρανοίας, «Εἰς λόγου μῆκος, ші чл:) ἐξώκειλε». Лкs: (ші nas: кв adв:) «Δεῦρο ἐξοκέλλεται». Esхл: ачі ажвпце.

'Εξολέσαι, nex: 1: de înf: ал лъї ἐξόλλυμι.

'Εξ-ολιγωρέω -ῶ, вііt: -ήσω, neînгріжeskъ кв totвл.

'Εξ-ολισθαίνω, вііt: -ολισθήσω, алвпекînd

fвrъ (вкапъ) din чева, saъ алвпекъ, kazъ în чева.

'Εξολκή (ή), tpaцepe afaръ. [ἐξέλκω].

'Εξ-όλλυμι, вiit: -ολέσω, (miж: tpe: de кв: ἐξόλωλα) пierzъ, пръпъdeskъ de totъ.

'Εξολόθρευμα (τὸ), лвкрв пръпъditъ, saъ de пръпъdit. 2) = кв...

'Εξολόθρευσις, εως (ή), пръпъdipe (акt: saъ nas:) desъвîршitъ. [ші

'Εξολοθρευτὴς, οῦ (ὁ), пръпъditopъ кв desъвîршipe. [ші

'Εξολοθρευτικὸς, ὴ, ὸν, kontpiввitopъ, saъ îndemînatikъ ла пръпъdipe de чева. [din

'Εξ-ολοθρεύω, вiit: -εύσω, пръпъdeskъ de totъ.

'Εξ-ολολύζω, вiit: -ύξω, (ppiпч: despre вроашte) stpirъ, цiпъ tape.

'Εξ-ολῶ, At: în локъ de ἐξολέσω, вiit: ші ἐξολώλεκα tpe: de кв: a лвї ἐξόλλω.

'Εξ-ομαλίζω, вiit: -ίσω, netezeskъ; (fir:) înлesneskъ кв totвл.

'Εξ-ομβρέω -ῶ, вiit: -ήσω, topnъ, saъ въpsъ чева ка о плоае penede.

'Εξ-ομβρίζω, вiit: -ίσω, = 'Εξομβρέω.

'Εξομήρευσις, εως (ή), zълоцipe. [din

'Εξ-ομηρεύω, вiit: -εύσω, daъ, saъ iaз zълоае sпpe sirвpaпцъ. «'Εξομηρεύειν ταῖς τεκνοποιίαις τοὺς δούλους». Slp: a ші asirвpa poвiї ppiп fачерї de копiї.

'Εξ-ομιλέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв ак:) atpaгъ пе чinева ppiп конворвîреа (конверsацia) mea. 2) (кв dat:) mъ adвnъ des кв чinева ла ворвъ; (în цen:) mъ familiezъ кв чinева. «'Εξομιλεῖν μὲν παντοδαποῖς, χρῆσθαι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς». Ksn: (ші fir:) «Στέφανος περὶ σὸν κρᾶτ' ἐξομιλήσει». Eвp: 3) (miж: saъ nas:) mъ despapцъ, saъ pъmîiъ denapte de чeata mea. «Οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ». Eвp:

'Εξόμιλος (ὁ, ή), чел afaръ din adвnape; stpeinъ; пekвnoвkвtъ; (fir:) пeoвiчnвїtъ. [ἐξ, ὅμιλος].

'Εξόμματος (ὁ, ή), = 'Εξέφθαλμος. 2) = Ἀόμματος. [ἐξ, ὄμμα]. [de вnde

'Εξομματόω -ῶ, вiit: -ώσω, deskizъ oкiї квїва, îl fakъ a вedea; (fir:) doвedeskъ, ekcплikъ, desлвшeskъ. 2) скоцъ квїва окiї, îl орвeskъ. [de вnde

'Εξομμάτωσις, εως (ή), deskidepe, saъ skoatepe de окiї квїва.

'Εξ-όμνυμι, ші (miж:) 'Εξόμνυμαι, вiit: -ομοῦμαι, (miж: пex: ἐξωμοσάμην, ші чл:) ppiп жвpъmîntъ тъгъдвieskъ; (în цen:) pefвzъ, лепъdъ чева. «Ἡ φύσις ἐξόμνυται τὴν σαρκοφαγίαν». Пл: (ші кв inf:) «'Εξωμόσατο ἀρώστειν τουτονί». Dm: (вezї ші ἀπόμνυμι].

'Εξομόθεν, în локъ de ἐξ ὁμόθεν.

'Εξ-ομοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ (s..ъ afлв ppiп компарацie) чева кв desъвîршipe asemenea, întokmaї ka алта. [de вnde

'Εξομοίωσις, εως (ή), ekвakтъ asemъnape.

'Εξ-ομολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъptвpiseskъ, fвrъdвieskъ (mъînвoieskъ ла) чева. || (miж: кв ак:) mъptвpiseskъ (декларъ) de faцъ, op че amъ în mîntea, saъ mtinцa mea; (de вnde Bis:) îmї mъptвpiseskъ пъkateле, mъ isnoвedeskъ. 2) (Skp: кв dat:) mвлцвmeskъ, înaлцъ лавde. «'Εξομολογοῦμαι σοι, πάτερ, ὅτι ... ». Eвanг: [de вnde

'Εξομολόγησις, εως (ή), mъptвpisipe de adeвъръ; (Bis:) mъptвpisipe, isnoвedipe de пъkate; (Skp:) mвлцвmipe, слъвipe de Dвmnezeъ.

'Εξ-ομόργνυμι, вiit: -ομόρξω, (кв dat: indip:) mteprъ, кврцъ de чева кв totвл; mteprînd skoцъ пе чева; (ppiп вpm:) întinъpeskъ; (în цen:) fopmezъ (imitъ) чева întokmaї. [de вnde

'Εξόμορξις, εως (ή), mtepцepe de totъ; лвare пе чева de кiпъ; întinъpipe; fopmape de чева întokmaї.

'Εξόμφαλος (ὁ, ή), чел кв ввріквл skosъ afaръ. || (sвst:) 'Εξόμφαλον (τὸ), вmflъtвръ, saъ despъsвчipe de вврікъ. (вezї ші ὀμφαλοκήλη). [ἐξ, ὀμφαλός].

'Εξ-ονειδίζω, вiit: -ίσω, mвstpezъ; defaїmъ, îmпвtъ вpe вn поnosъ; nevinsteskъ. [de вnde

'Εξονειδισμὸς (ὁ), mвstpape; defъїmape ppiп поnoслвipe. [ші

'Εξονειδιστικὸς, ὴ, ὸν, nevinstitopъ; поnoслвitopъ.

'Εξ-ονειρόω -ῶ, aiit: -ώσω, = 'Εξονειρώττω.

'Εξ-ονειρωγμὸς (ὁ), слобozipe în вisъ. [ші

'Εξονειρωκτικὸς, ὴ, ὸν, пътimашъ (saъ ppiчinвitopъ) de слобozipe în вisъ. [din

'Εξ-ονειρώττω, вiit: -ώξω, пътimeskъ de слобozipe în вisъ, saъ mъ вisezъ прea швлt.

'Εξ-ονομάζω, ші noet:

'Εξ-ονομαίνω, вiit: -άσω, snвiъ nвmeле, nвmeskъ; saъ kiemъ пе nвme.

'Εξονομακλήδην, adв: noet: пе nвme, saъ a nвme. «'Εμὲ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες ἐξονομακλήδην». Od: M. [ἐξ, ὄνομα, καλέω].

'Εξ-ονυχίζω, вiit: -ίσω, srîndъpeskъ кв

вnria; (fir:) черчетезъ къ атървпtкл. 2) taiъ вnriile.

'Εξ-οξύνω, biit: -υνῶ, оцецескъ чева, акрескъ de totъ:

'Εξ-οπάζω, biit: -άσω, = 'Εκπέμπω, ші 'Αποπέμπω.

'Εξ-οπίζω, biit: -ίσω, stopkînd вкоцъ zeama вре вnьї лвкрв.

'Εξόπισθεν, noet: în локъ de

'Εξόπισθεν, adv: dinapoї, saъ din napтea de îndърът; (къ цеп:) înapoї de..; (ші timn:) dвne, în вртъ de. «'Εξόπισθεν κεράων». Іл: P. (ші къ aptik:) «Εἰς τὸ ἐξόπισθεν». Лкs: [din

'Εξοπίσω, adv; noet: în локъ de ὀπίσω, înapoї, îndърът; (ші timn:) în вртъ, de aчi în коло. «'Εξοπίσω φυγέειν». Іл: N.

'Εξ-οπλίζω, biit: -ίσω, вкоцъ outipea din таьъръ, ші o ашezъ de вътъліе, saъ o порneскъ аввпра връжпашвлвї. 2) înapmezъ къ desъвîршipe. 3) (maї noъ) = 'Αφοπλίζω, desapmezъ. [de вnde

'Εξοπλισία, ας (ἡ), ші 'Εξόπλισις, ші

'Εξοπλισμὸς (ὁ), înapmape, ші арапжape de outipe snpe pевizape saъ екчерsape, saъ гътipe de вътъліе. 2) (вnc орї) apтелс, внелтелс; (în цеп:) apтвръ.

'Εξοπλος (ὁ, ἡ), desapmatъ. 2) къ desъвîршipe înapmatъ, гътitъ de вътъліе. [ἐξ, ὅπλον].

'Εξοπτάω -ῶ, biit: -ήσω, fpirъ пpea мвлт; (fir:) anpinzъ (de dopinцъ, ші чл:). [din

'Εξοπτος (ὁ, ἡ), пpea fpintъ. [ἐξ, ὀπτός].

'Εξ-οράω -ῶ, biit: ἐξόψομαι, (nex: ἐξεῖδον, ші чл:), въzъ de denapte, saъ zъpeскъ (ші nas: тъ въzъ) вine de вndева. (вezї ші ἐξαφοράω). 2) (гъръ кazъ) amъ окї вовошацї, întinшї afaръ.

'Εξ-οργάω -ῶ, biit: -άσω, «sîntъ foapte anpinsъ, saъ în ferвinte dopinцъ de чева.

'Εξ-οργιάζω, biit: -άσω, пpегъteскъ пе чinева пentpв opцiї (serвътoape a Бакълвї); întвsiezъ.

'Εξ-οργίζω, biit: -ίσω, zъdъpeскъ mînia квїва, saъ mîniъ пе чinева.

'Εξορθιάζω, biit: -άσω, ашezъ чева dpent în sвs. 2) noet: = 'Ανορθιάζω. [din

'Εξόρθιος, ші 'Εξορθος (ὁ, ἡ), ашezatъ, скълатъ dpent în sвs. [ἐξ, ὀρθός]. [de вnde

'Εξορθόω -ῶ, biit: -ώσω, пвіъ чева dpeптъ, îndpeптezъ; (fir:) dperъ, înввпътъцескъ.

'Εξορία (ἡ), (пpinч:) fem: ал лвї ἐξόριος, (вezї ziч:) || (овіч:)='Εξορισμός. [de вnde

'Εξορίζω, biit: -ίσω, isroneskъ пе чinева afaръ din xotъpele natpieї sале, osîndeskъ ла екsпatpiape; (în цеп:) deпътpiezъ, isroneskъ пе чinева; (ші next:) «'Αλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν». Евр:

'Εξ-орίνω, biit: -ινῶ, noet: întъpîtъ пpea мвлт.

'Εξόριος, α saъ ος, ον, чел че se afлъ, saъ петpече afaръ din xotape. (de вnde ‖)'Εξορία (se înц: χώρα, saъ διατριβή) чea afaръ din xotape. ші 'Εξόριος (ἀνὴρ) eksilatъ. [ἐξ, ὅρος].

'Εξορισμὸς (ὁ),eksilape (акt: saъ nas:).[ші

'Εξοριστικὸς, ἡ, ὀν, кавепitъ, saъ контpиввitopъ ла eksilape. [ші

'Εξόριστος (ὁ, ἡ), eksilatъ, eksпatpiatъ. [ἐξορίζω].

'Εξ-орκέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Εξ-орκίζω, biit: -ίσω, пвіъ ла жвръmîntъ, жвръ; (Бisep:) isroneskъ пpiн eksopvisme demonї, ші op чe алтъ ръ; (пpin вpт:) тътъдвieskъ пе пътimъшї. [de вnde

'Εξορκισμὸς (ὁ), eksopvismъ, isronipe пpin жвpape de demonї, ші чл: [ші

'Εξορκιστὴς, οῦ (ὁ), вапвitopъ пpin жвръmîntъ; saъ isronitopъ de demonї, ші чл:

'Εξορκος (ὁ), noet: mape (грozавъ) жвръmîntъ. [ἐξ, ὅρκος]. [de вnde

'Εξορκόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Εξορκίζω, легъ пpin жвръmîntъ. [de вnde

'Εξόρκωσις, εως (ἡ), îndatopape, легape пpin жвръmîntъ.

'Εξ-орμάω -ῶ, biit: -ήσω, тъ порneскъ, пъвълескъ penede de вndева, тъ eksnediezъ; (stpъm:) порneскъ; (în цеп:)=Παρορμῶ, îndemnъ, întъpîtъ. (вezї ші ἐξορμάω).

'Εξ-орμενίζω, biit: -ίσω, вкоцъ влъstapъ, влъstъpeскъ; esъ în съmînцъ, desflopeскъ.

'Εξ-орμέω -ῶ, biit: -ήσω, esъ din портъ, eksплвteскъ. «Τῆς νεὼς ἤδη περὶ την ἀκτὴν ἐξορμούσης». Лікврг: (ші fir:) «'Εξορμεῖν τοῦ νοῦ». Павs: a se sminti. (вezї ші ἐξορμάω).

'Εξόρμησις, εως (ἡ), penede пъвълipe; ешipe din портъ, eksплвtipe; eksnediцie; (stpъm:) îndemnape, întъpîtape. [ἐξορμάω, saъ ἐξορμέω].

'Εξ-орμίζω, biit: -ίσω, вкоцъ (порneскъ) коравіа din портъ пе mape; (fir:) вкоцъ чева din fipeaska sa nosiцie.

'Εξορμιστὸς, ἡ, ὀν, (maї noъ) pринsъ къ вndица. «Μύραινα—». Kasiod: [ἐξ, ὁρμιά].

'Εξορμος (ὁ, ἡ), ешitъ din портъ, eksплвtitъ. [ἐξ, ὅρμος].

'Εξ-όρνυμι, вiit: -όρσω, поеt: = 'Εξορμάω, скоцъ, (ші пas:) esъ penede de вndeва; (fir:) întърîtъ, zъdъpeскъ.

'Εξ-оροθύνω, вiit: -υνῶ, поеt: tврвкръ, întърîtъ прea мвлt.

"Εξορος, (ὁ, ἡ), =Εξόριος.

'Εξ-орούω -ῶ, вiit: -ούσω, = 'Εξορμῶ, esъ penede de вndeва.

'Εξόροφος (ὁ, ἡ), = 'Εξώροφος (маї întpeв:). [ἔξ, ὄροφος].

'Εξορρίζω, вiit: -ίσω, скоцъ zepвл din врînzъ. [din

"Εξορρος (ὁ, ἡ), квръцitъ de zepъ. [ἐξ, ὀρρός]. [de вnde.

'Εξορρόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefакъ лапteле (fir: sinцеле) în zepъ. (îл taiъ).

Εξόρυξις, εως (ἡ), desrponape, saъ скоatope прin sъпape. [din

'Εξ-орύττω (σσω), вiit: -ύξω, sъпînd скоцъ; desrponъ; despъdъчinezъ. «Χάρακα ἐξορύττω». D. Ал: deskizъ шапцъ: «'Οφθαλμὸν ἐξορύττω». Ep: скоцъ окiвл квîва.

'Εξ-орχέομαι οῦμαι, вiit: -ήσομαι, dъпцezъ пînъ ла sfîpшitъ. «'Ρυθμὸν ἐξορχοῦμαι». Fлstpi (ші fir:) «Τὸν πόλεμον ἐξορχοῦμαι». Ел: 2) (прin întind:) fвгъ пе fвpiш, мъ stpекоръ (ка din danцъ). «'Εξορχησόμενός τις». Dm: 3) dъпцezъ (прinч: danцвл mistikъ) afaръ în вътътвръ, imitъ (penpesintъ teatpiчeште, tpъdaъ ла neiniцiaцї) mistepiсле snpe вatжокоръ; (în цen:) teatpezъ (daъ în вiлcarъ), desppeцвieскъ, вatжокopeскъ. «Τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσθαι λέγουσιν οἱ πολλοί». Лвч: «Τὴν ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ ἐξωρχεῖτο». Epd: «'Εξορχησάμενος ἐν Πέρσαις τὸν Λεωνίδαν». Пл: «Τὴν ἀλήθειαν ἐξορχεῖσθαι». Пл: «'Εξωρχησάμην τὰ τέως ἀνέκπυστα». Sin:

'Εξ-όσδω, Dop: în локъ de ἐξόζω.

'Εξ-οσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, sfînцeскъ; konsfînцeскъ; пъzeскъ кв peлiцiositate. ‖ (miж:) мъ апъръ de вре вnъ ръъ прinînвлînzitoape жертfъ; (în цen: ші fir:) мъ апъръ de a fave чева прin кinъ prefъкътъ (apътînd пвмаї, къ fакъ, fъpъ a fave). (вezї ші ἀφοσιόω).

'Εξ-οστείζω, вiit:-ίσω, скоцъ oaселе квîва.

'Εξ-остpакίζω, вiit: -ίσω, екsilezъ прin ostpavismъ; (în цen:) isroneскъ. [de вnde

'Εξοστρακισμὸς (ὁ), екsilape прin ostpavismъ.

'Εξόστωσις, εως (ἡ), вmflътвръ de osъ (патишъ). [ἐξ, ὀστοῦν].

'Εξότε, în локъ de ἐξ ὅτε, ші

'Εξότου, în локъ de ἐξ ὅτου, (se înц: χρόνου) adв: de кînd (dintp' aчea вpeme): пе вpтъ, dвпе че

'Εξ-οτρύνω, вiit: -υνῶ, =Παροτρύνω, îndemnъ прea мвлt.

'Εξ-ουδενέω ῶ, вiit: -ήσω, ші

'Εξ-ουδενίζω, вiit: -ίσω, sokoteскъ чева do nimikъ, desпpeцвieскъ. [de вnde

'Εξουδένισις, εως (ἡ), ші

'Εξουδενισμὸς (ὁ), =Εξουδένωσις. [ші

'Εξουδένισμα (τὸ), =Εξουδένωμα, [ші

'Εξουδενιστὴς, οῦ (ὁ), nesokotitopъ, saъ desпpeцвitopъ de чева.

'Εξ-ουδενόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Εξουδενίζω. [de вnde

'Εξουδένωμα (τὸ), oвiektъ de desпpeцвipe. [ші

'Εξουδένωσις, εως (ἡ), desпpeцвipe, nesokotipe.

'Εξ-ουθενόω -ῶ, ші Εξουθενίζω, At: în локъ de ἐξουδενόω, -ίζω, [de вnde

'Εξουθενισμὸς (ὁ), At: în локъ de ἐξουδενισμός; (petp:) miчipe de înпpeжвpъpї прin кввîntъ. (înпp: de ὑπερβολή). [ші

'Εξουθενιστικός, ή, όν, adвкътopъ de (saъ îndemînatikъ ла) desпpeцвipe.

'Εξούλη (ἡ), [ἐξείλλω] (пвмаї în fp: de лец:) «'Εξούλης δίκη». Ptp: жвdikaтъ asвпpa datopвлвї, кape опpeште în silъ пе kpeditopвл sъъ de a intpa în stъпînipea пропpietъцii sale, кв toate къ 'ї s' a dat de жвdikътopie.

'Εξ-ουpαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Οὐpαγέω.

'Εξουpαγία (ἡ), =Οὐpαγία.

'Εξ-ουpέω -ῶ, вiit: -ήσομαι, мъ пішъ, saъ скоцъ чева ка (saъ înпpевпъ кв) пiшатвл.

'Εξουpίας, în локъ de ἐξ οὐpίας (se înц: ἄκpας, saъ ὁδοῦ) adв:, кв вîntъ пpiinчosъ, saъ dinanoї.

"Εξουpος (ὁ, ἡ), кape fopмeazъ (se sfîpшeште în) коadъ, askвцitъ.(вezї ші μύουρος). [ἐξ, οὐpά].

'Εξουσία (ἡ), [ἔξεστι] вoe; пвtepe; stъпînipe; dpentъ; пpivilецiй; demnitate, panrъ, dpeгътopie. «Θαλάμου — ». Epd: (îm:) «'Εξουσίαι». Skp: în локъ de ἐξουσιασταί. (ші în nepifp:) «Οἱ ἀπ' ἐξουσίας». Лкs: dpeгътopiї. 2) = Περιουσία, вiлшвгъ. «'Εξουσία καὶ δύναμις». Tвч: [de вnde

'Εξουσιάζω, вiit: -άσω, amъ stъпînipe, deплinъ пвtepe, ші чл: (кв цen:) stъпîneскъ, amъ în stъпînipe. [de вude

'Εξουσιαστὴς, οῦ (ὁ), stъпînitopъ, dpeгътopъ. [de вnde

'Εξουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, kape se ſaче, saŭ ſaче чева къ deплinъ stъпînipe. [de ънde

'Εξουσιαστικῶς, adв: къ deплinъ stъпînipe, saŭ пътepe, ші чл:

'Εξούσιος (ὁ. ἡ), лinsitŭ de авереа sa. [ἐξ, οὐσία].

'Εξ-οφέλλω, (ſъръ вііt:)ποet: кpeскŭ, îmmълцeскŭ чева.

'Εξόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел къ окî вово-шацî, întinшî aſaръ. 2) (nas: desпpe лъкрърî) въzвtŭ, simцitŭ (Плв: A'. 14).

'Εξ-οφρυόομαι -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, îmî înaлцŭ snpînчeneле; (npin întind:) мъ mindpeскŭ, ълъ ſвdълeскŭ.

"Εξοχα, adв: ποet: вezî ἔξοχος.

'Εξοχὰς, ἄδος (ἡ), (npinч: ла îm:) 'Εξοχάδες (se înц: φλέβες), вinеле шezвtълî din tpînжî вmſлate, ші eшite aſaръ; (în лiшва komвnъ Греакъ ζοχάδες), tpînжî. [ἐξέχω].

'Εξοχετεία, ας, ші

'Εξοχέτευσις, εως (ἡ), skърцere de апе npin канале. [din

'Εξ-οχετεύω, вііt: -εύσω, skъpгŭ npin канале апе din вълцî.

'Εξοχὴ (ἡ), eшitъръ aſaръ, saŭ ковîpшitъръ de чева neste челе-л-алte; (npin întind:) кiap лъкръл, saŭ naptea eшitъ aſaръ, nasŭ, ші чл: (vezî ші εἰσοχή); (fir:) întîitate, ковîpшipe. «Κατ'ἐξοχὴν, (adвepвiал) maî къ deosebipe, maî алes. [ші

"Εξοχος (ὁ, ἡ), eшitŭ maî aſaръ de кît алteле, maî 'naлtŭ; (maî de мълte opî fir: mi în felŭ de sвnepл:) maî алesŭ, maî npessвs, maî însemnatŭ, ші чл: (къ цen:) «"Εξοχος 'Αργείων». Iл: Γ. (ші în însem: de întецipe). «'Ηύτε βοῦς ἀγέλῃφι μέγ'ἔξοχος ἔπλέτο πάντων ταῦρος». Iл: B. || (nexт:) "Εξοχον, ші (îm:) "Εξοχα, adв: (de întецipe) ποet; în локŭ de ἐξέχως, maî къ deosebipe, maî алes; «"Ον κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν, ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν». Od: O. «'Εμοὶ δόσαν ἔξοχα». Od: I. (ші къ adiek:) «"Εξοχ' ἄριστος». Iл: I. «Μέγ' ἔξοχα». [ἐξέχω].

'Εξ-οχυρόω -ῶ, вііt: -ώσω, întъpeскŭ desъвîpшit, asirвpezŭ de npetвtindinea къ întъpipî.

'Εξόχως, adв: maî алes, maî къ deosebipe, ші чл: (vezî ἔξοχος).

'Εξ-υвρίζω, вііt: -ίσω, (nestp: ші ſъръ kazŭ) мъ ſaкъ ſoapte oвpaznikŭ, desſpînatŭ, nevinstitopŭ, ші чл: (къ преп:) мъ nopтŭ къ мълтъ oвpтznичie ші desпpецвipe къipe чinева; (fir: desпpe pîвpî) notonesвŭ; (desпpe пlante, ші чл:) sîntŭ пpea podosŭ; (npin вpш:) ſaкŭ мълte ші de npisosŭ кръчî, fрвnze, ші чл: kpeскŭ neste мъssръ. 2) (stpъm: къ ак:) nevinsteskŭ, desпpецвieskŭ (окъpeскŭ) къ totвл пе чinева. [de ънde

'Εξύβρισις, εως (ἡ), nevinstipe (акt: ші пas:), desпpецвipe, ші чл: (fir: desпpe пlante) ковîpшitoape podnичie; (desпpe pîвpî) notonipe, ші чл:

'Εξυγιαζω, вііt: -άσω, =='Εξιάομαι, însъпътошezŭ, tъmъdвieskŭ къ desъвîpшipe пе чinева. [ші

'Εξυγιαίνω, вііt· -ανῶ, мъ însъпътошezŭ къ desъвîpшipe. [ἐξ, ὑγιής].

'Εξυγράζω, вііt: -άσω, desвmedezŭ къ totвл чева. [ші

'Εξυγραίνω, вііt: -ανῶ, ſaкŭ чева къ totвл вmedosŭ; (fir:) молешeскŭ чева de totŭ; (nas: saŭ miж:) мъ вmezeskŭ de totŭ. [din

"Εξυγρος (ὁ, ἡ), къ totвл вmedosŭ, плinŭ de вmezealъ. [ἐξ, ὑγρός].

'Εξ-υδαρόω -ῶ, ші ἐξ-υδατόω -ῶ, вііt. -ώσω, ſaкŭ чева къ totвл anosŭ, saŭ ka апа. «'Ο οἶνος (Τὸ αἷμα) ἐξυδαροῦται» (-υδατοῦται)». Iпкр: se taie, se ſaче апъ. [de ънde

'Εξυδάτωσις, εως (ἡ), npeſaчere în апъ (de вinŭ, oцetŭ, ші чл:).

'Εξυδρίας, ου (ὁ), (npinч: ἄνεμος) вîntŭ apdikatŭ dвnc (saŭ înnpexnъ къ) o penede плоае. [ἐξ, ὕδωρ].

'Εξ-υδροπιάω -ῶ, вііt: -άσω, idponiчezŭ, ші dintp' aчeasta піерŭ.

'Εξ-υλακτέω -ῶ, вііt: -ήσω, латръ tape; (fir:) zikŭ ла пекazŭ, op чe 'mî вine.

'Εξ-υλίζω, вііt: -ίσω, кърцŭ npin stpeкърare de matepie (ḍрождіі) ънŭ ліквidŭ, îл лътвpeskŭ. (vezî ші Διυλίζω).

'Εξ-υμενίζω, вііt: -ίσω, skoцŭ, iaŭ пеліца депе карпе, ші чл: [de ънde

'Εξυμενιστὴρ (ὁ), instpm: хірвpц: къ карe skot пеліцеле депе карпе.

'Εξ-υμνέω -ῶ, вііt: -ήσω,=='Ανυμνῶ.

'Εξυνῆκα, ποet: (къ înd: крешtepe) în локъ de ξυνῆκα, nex: 1: ал лвî Ξυνίημι.== Συνίημι.

'Εξ-υπ-αγορεύω, вііt: -εύσω, ποet: în локŭ de ὑπαγορεύω, diktezŭ, opdinczŭ.

'Εξυπάλυξις, εως (ἡ), ποet: ſъцere, skъпare de чева. [din

'Εξ-υπ-αλύσκω, вііt: -αλύξω, ποet: ſвгŭ (къ ънŭ miжлокŭ) de ънdева, мъ stpekopŭ, skanŭ.

'Εξ-υπ-ανίσταμαι, вііt: ἐξυπαναστήσομαι,

(nex: ἐξυπανέστην, ші чл:) (къ цеп:) esъ ка о ъмплътъръ de sъst чева. «Σμώδις μεταφρένου ἐξυπανέστη». Iл: B.

'Εξυπαρχῆς, adв: în локъ de ἐξ ὑπαρχῆς, din noъ, de ла începътъ.

'Εξυπεῖπον, noet: nex: 2: ал лъї ἐξυπαγορεύω.

'Εξύπερθε, adв: noet: пе d' asъпра de чева.

'Εξ-υπηρετέω -ῶ, вііt; -ήσω, (къ dat:) слъжeskъ къ toatъ boinца.

'Εξ-υπνίζω, вііt: -ίσω, deштentъ пе чинева din somnъ. [de ъnde

'Εξυπνιστῆς, οῦ (ὁ), deштentътorъ din somnъ.

"Εξυπνος (ὁ, ἡ), deштentъ. [ἐξ, ὕπνος].

'Εξ-υπο-λύω, вііt: -λύσω, deскълцъ пе чинева.

'Εξ-υπο-σφραγίζω, ші (між:) -ίζομαι, вііt: ίσω, -ομαι, печетлъieskъ чева вinе, saъ asiгъръ прin печетлъire; 2) iaъ пе askъns; (fir:) desпарцъ, deoseвeskъ. (вezї ші ἐκσφραγίζω).

'Εξ-υπτιάζω, вїit: -άσω, лъпцeskъ пе чинева пе пъmîntъ (къ faца în sъs); (nestp: saъ сл:) mъ кълкъ întinsъ, mъ лъпцeskъ пе пъmîntъ; шъ плекъ înapoї; (прin întind:) mъ înprotiвeskъ, ші чл: «Πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες». Лъч: (вezї ші ἐπανακύπτω). [de ъnde

'Εξυπτίασμα (τὸ), ші

'Εξυπτιασμὸς (ὁ), кълкare întinsъ; (прin întind:) лепевire, пелъкраre.

'Εξ-υφαίνω, вііt: -ανῶ, съвîршeskъ цeсътъра (înza, ші чл:); (fir:) ъпелteskъ вікленіі. [de ъnde

'Εξύφασμα (τὸ), desъвîршітъ цeсътъръ. «Κερκίδος ἐξύφασμα». Eвр:

'Εξ-υφ-ηγέομαι οῦμαι, вііt: -ήσομαι, noet: în локъ de ἐξηγέομαι, saъ ὑφηγέομαι.

'Εξ-υψόω -ῶ, вііt: -ώσω, înaлцъ прea mълt.

"Εξω [ἐξ], adв: (лок:) afaръ. «Δεῦρο ἔξω». Skp: (ші în парал:) «Ἐκπλώσαντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον». Ep: (ші къ цеп:) «Κραδίη δέ μοι ἔξω στηθέων ἐκθρώσκει. Iл: K. «"Εξω βελῶν». Ksn: (ші timп:) «"Εξω μεσημβρίας». Ksn: dъne amiazї. (ші fir:) «"Εξω τοῦ πράγματος λέγειν». Dm: «"Εξω ἑαυτοῦ εἶναι». Dm: (ші къ apї:) «Οἱ ἔξω». Вisep: пъrînії. «Τὸ ἔξω». naptea чea din afaръ, faца. (ші скчепт:) afaръ de ... «"Εξω τῶν ἄλλων». Tъч: (ші înпreъпъ къ ἤ) «"Εξω ἤ». Лкs: (вezї ші ἐκτός).

"Εξω, вііt: ал лъї ἔχω.

'Εξώβολος (ὁ, ἡ), чел în прецъ de шease оболї. [ἕξ, ὀβολός].

"Εξωθεν, adв: de afaръ. «Ὁ («Ἡ, «Τὸ, «Οἱ) ἔξωθεν». вenitъ d' afaръ, de din afaръ, stpeinъ; (Вisep:) пъrînъ; saъ mipeanъ, profanъ. [ἔξω].

'Εξ-ωθέω -ῶ, вііt: -ήσω, saъ ἐξώσω, (nex: ἐξέωσα, ші чл:) înпinrъ afaръ; skoцъ; isroneskъ; întinzъ. «Χειρὰς ἐξωθεῖν». Лкs: «Τὸ ὕδωρ εἰσιὸν εἰς τὴν κλεψύδραν ἐξωθεῖ βία τὸν ἀέρα ἐξ αὐτῆς». Лкs. [de ъnde

'Εξώθησις, εως (ἡ), înпinцere afaръ, skoatere în silъ.

'Εξ-ωκεανίζω, вііt: -ίσω, tpansпortъ чева (mi nas: mъ aслъ, saъ плътeskъ) de чeea-л-алтъ, чea din afaръ napte a Oчeanълї. [de ъnde

'Εξωκεανισμὸς (ὁ), tpansпortare, saъ stpъmътare de чeea-л-алтъ, чea din afaръ napte a Oчeanълї.

'Εξώκοιτος (ὁ, ἡ), kare doarme (se кълкъ) afaръ (iap nъ în oвічнъітъл съъ natъ); (de ъnde || sъst:) ънъ felъ de пeшte de mare, kare ese ъne orї ші пе ъskatъ, ші kare se zice ші ἄδωνις.

'Εξώλεια (ἡ), desъвîршітъ пръпъdipe, пeipe. [din

'Εξώλης, [ἐξόλλυμι] eos (ὁ, ἡ), пierdътъ къ totъл; (fir:) корвитъ de totъ, foapte ръъ-пъръвітъ; (прin ърm:) вrednікъ de пeipe. 2) (pap) пръпъditorъ.

'Εξωμίας, ου (ὁ), чел къ ъмерії голї, saъ ешіцї afaръ. [ἐξ, ὦμος].

'Εξωμίδιος (ὁ, ἡ), atinгътorъ de eksomidъ [вezї ἐξωμίς]. 2) atîrnatъ пе ъмерї ка о eksomidъ.

'Εξωμιδοποιία (ἡ), мештешъгъл de a faче eksomide. [din

'Εξωμιδοποιὸς, (ὁ), fъкътorъ de eksomide. [ἐξωμίς, ποιός].

'Εξωμίζω, вііt: -ίσω, îmї голeskъ ъмерії, îї skoцъ afaръ din хаїнъ. [din

'Εξωμὶς, ίδος (ἡ), eksomidъ, ънъ felъ de съръчeaskъ, saъ слъгърeaskъ хаїнъ fъръ mînічї, în kît ънъл, saъ ші amîndoї ъмерії ръmîneaъ afaръ (neакоперіцї). [ші

"Εξωμος (ὁ, ἡ), чел къ ъмерії afaръ din хаїнъ (голї); (прin ърm:) rata пentръ op чe лъкраре (sъmesъ). [ἐξ, ὦμος].

'Εξωμοσία (ἡ), [ἐξόμνυμι] тъгъдъire (pefъzare, лепъdare) прin жъръmîntъ.

'Εξ-ωνέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, кътпъръ, peскътпъръ чева de ла чинева; (fir:) съвîршeskъ чева прin mitъire. [de ъnde

Ἐξώνησις, εως (ἡ), peskвmпъpape ; sъвîpшipe de чева npin dape de вanї.

Ἐξώπιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐξ, ὤψ] depъptatъ de вedepe, nевъzвtъ. «Δωμάτων ἐξώπιος». Eвp:

Ἐξώπροικα (τὰ), eksonpika, kîte ia soцia (mipeasa) afapъ din zestpe, =Παράφερνα. [ἔξω, προίξ].

Ἐξώπυλος (ὁ, ἡ), (neoлц:) чел че se a(ъ afapъ din noaptъ. [ἔξω, πύλη].

Ἐξ-ωραΐξω, biit: -ίσω, înfpвmвseцezъ кв desъвîpшipe.

Ἐξ-ωριάζω, biit: -άσω, noet: n'amъ niчї o гpiжъ de чева.

Ἔξωρος (ὁ, ἡ) чел neste чeasъ, saъ вpemea кввenitъ, tîpziъ; (fir:) nenotpівitъ; tpeквtъ în вîpstъ; (кв цen:) nedestoїnikъ de чева. «Θήρας ἔξωροι». Fлstp: (ші кв inf:) «Ἐρᾶν ἔξωρος». Лвч: «Ἔξωρα πράσσω». Sof: [ἐξ, ὥρα].

Ἐξώροφος (ὁ, ἡ), (οἶκος) кв шease катврї. [ἔξ, ὄροφος].

Ἔξωσις, εως (ἡ), înninцepe afapъ; (xipвpц:) skoatepe din înkeietврї. [ші

Ἔξωσμα (τὸ), op че s' a înnins (s' a skos în sîлъ); (xipвpц:) osъ skosъ din înkeietвръ. [ші

Ἐξωστὴρ, ῆρος, noet: în локъ de

Ἐξώστης, ου (ὁ), înninгъторъ (skoцъторъ în sілъ) de чева de вndeва. «Ἄνεμος ἐξώστης». Ep: каре înniнце коръвііле авътîndвле din калеа лор. [ші

Ἐξώστρα (ἡ), вnъ felъ de машinъ a векілор teatpe (че se înniнцea dinъвntpв afapъ пе шепъ, ка съ se вazъ овiектеле denc dinsa). (вezї ші ἐκκύκλημα). [ἐξώθω].

Ἐξώτατος, η, ον, чел че se aflъ (stъ) de totъ afapъ. [ші

Ἐξωτάτω, adв: [sвперл: ал лвї ἔξω] de totъ afapъ.

Ἐξωτερικὸς, ὴ, όν, чел de afapъ (înnp: de ἐσωτερικὸς); (npin вpm:) de pîndъ, npostъ, simплв, ші чл: [din

Ἐξώτερος, α, ον, чел че se aflъ maї afapъ. [de вnde

Ἐξωτέρω, adв: [компар: ал лвї ἔξω] maї afapъ.

Ἐξωτικὸς, ὴ, όν, кввenitъ челор de afapъ, stpeinілор. [ἔξω].

Ἐξώφορος (ὁ, ἡ), (maї noъ ші neanpoв:) în локъ de ἔκφορος. «Λόγος — ». Iaмбл: ші Stов: pesпînditъ afapъ. [ἔξω, φέρω].

Ἔξωχρος (ὁ, ἡ), кв totвл гълвenічosъ, ofілітъ, saъ пълітъ. [ἐξ, ὠχρός].

Ἔο, Ion: noet: în локъ de οὗ,=ἑαυτοῦ, цen: sinr: ал лвї ὅς.

Ἔοι, Ion: noet: în локъ de εἴη, 3: sinr: neps: de prez: ал noft: лвї εἰμί.

Ἑοῖ, Ion: noet: în локъ de οἷ, dat: sinr: ал лвї ὅς.

Ἔοιγμεν, noet: (în sink:) în локъ de ἐοίκαμεν, 1: îm: neps: a лвї

Ἔοικα, tp: de кв: (în локъ de prez:) ал neîntp: εἴκω, (nesle sъв: în локъ de прел: ἐώκειν, ші чл:) (кв dat:) seamъnъ кв.. «Νέστορι εἶδος ἐώκει». Om: 2) (кв înf:) паръ (seamъnъ, apътъ) ка квm ; (în a tpeia neps:) este de крezвt, кв пвtinцъ, пape къ... «Θέλξειν μ' ἔοικας». Esxл: (ші кв partч:) «Ἔοικας ὀρθῶς λέγοντι». Плт: (ші авsол:) «Ἔοικεν, ὡς ἔοικέν». Лкs: 3) (maї de mвлte-orї în a tpeia neps: ші în partч:) se кввine, se notpівeшte, este dpentъ, вpmeazъ. «Ἔοικα δέτοι παραείδειν». Od: X. «Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι». Il: Ξ. ші Od: Θ. (ші în partч:) «Ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ». Od: A. «Εἰκυῖα ἄκοιτις». Il I. «Ὥσπερ («Κατὰ τὸ) εἰκὸς». Tвч: prekвm вrmeazъ, dвne dpentъ кввîntъ.

Ἐοικότως, adв: (de partч:) = Εἰκότως, кв dpentъ кввîntъ, dвne кввiinцъ, prekвm se kade. [din

Ἐοικὼς, υῖα, ός, partч: ал лвї ἔοικα.

Ἔοιμι, Ion: noet: în локъ de εἴην, nofl: ал лвї εἰμί.

Ἑοῖο, noet: în локъ de έοῦ, цen: ал лвї έός.

Ἑοῖσα, D: noet: în локъ de οὖσα, partч: fem: ал лвї εἰμί.

Ἐόλητο, noet: în локъ de εἵλητο, 3: sinr: neps: de neste-sъв: nas: ал лвї ἴλλω.

Ἔολπα, noet: tpe: de кв: (în локъ de prez:) ал лвї ἔλπομαι.

Ἔον, Ion: noet: în локъ de ἦν, 1: sinr: neps: de nexot., ші

Ἐὸν, Ion: noet: în локъ de ὄν, partч: next: ал лвї εἰμί.

Ἐὸν, noef: în локъ de ὅν, ак: saъ nesl: ал лвї έός.

Ἔοργα, noet: tpe: de кв: ал лвї ῥέζω.

Ἔοργαν, noet: în локъ de ἐόργασι, 3: îm: neps: a лвї ἔοργα.

Ἐόργη (ἡ), лinгвръ mape, saъ nisълогъ de nisat ші amestekat apomeле.

Ἐοργίζω, biit: -ίσω, fpekъ, amestekъ кв лinгвpa...

Ἑοργὶς, ίδος (ἡ), =Ἐόργη.

Ἑορτάζω (прел: ἑώρταζον), biit: -άσω,

serbezъ (prъznьïeskъ). [ši

Ἑορταῖος, α, ον, =Ἑόρτιος. [ἑορτή].

Ἑορτάσιμος (-άσιος), ου (ὁ, ἡ), de serbъtoare; saъ bredniku de a se serba. [din

Ἑόρτασις, εως (ἡ), =Ἑορτασμός. [ši

Ἑόρτασμα (τὸ), =Ἑορτή. [ši

Ἑορτασμὸς (ὁ), serbare, saъ serbъtopire. [ši

Ἑορταστὴς, οῦ (ὁ), serbъtorъ, saъ prъznitorъ. [ἑορτάζω]. [de unde

Ἑορταστικὸς, ὴ, ὸν, (ši adv:) -ικῶς, kъviinvosъ, notrivitъ, saъ kontrivъitorъ la serbare.

Ἑορτὴ (ἡ), [ὄρνυμι] serbъtoare; nelъkrare. «Ὄψεως —». El: veselitoare privelište, saъ desfъtare de vedere (fig:) [de unde

Ἑόρτιος (ὁ, ἡ), serbъtopeskъ, kare se fave običnit în serbъtoare.

Ἑορτολόγιον (τὸ), katalogъ de serbъtori. [ἑορτὴ. λέγω].

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, poet: pron: poses: saъ komp: [ἕ, ὅς] (prinč: de a treia, iar une-ori ši de 1: pers:) al meu, al tъu, al lui, al lor, ši čl: «Παιδὸς ἑοῖο χείρεσσι». (ši kvartk:). Τὸν ἑόν τε Πόδαργον». Il: Ψ. (ši în paral:) «Ἑῷ αὐτοῦ θυμῷ». Il: K. «Ἑοὶ αὐτοῦ θῆτες». Od: D: (ši în 1: pers:) Ἑοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισιν». Apll: (ši în a 2:). «Ἀντίσχεο παιδὸς ἑοῖο». (vezi ši ἑαυτοῦ, ši ὅς).

Ἑοῦσα, poet: Ion: în loku de οὖσα, fem: partic: al lui εἰμί.

Ἐπ-αβελτερόω -ῶ, biit: -ώσω, nepozeskъ, zъnъtъveskъ kъ totul, saъ mai mult ne čineva.

Ἐπ-αγαίομαι, biit: -αγάσομαι, poet: (kъ dat:) = Ἐπαγάζομαι. 2) în loku de

Ἐπ-αγάλλομαι, poet: (kъ dat:) mъ mulțumeskъ, mъ bukur, mъ fudulеskъ de ceva.

Ἐπ-αγανακτέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) mъ nekъjeskъ de ceva.

Ἐπ-αγάομαι, biit: -άσομαι, poet: (kъ dat:) mъ mîniiъ, mъ nekъjeskъ ne čineva. 2) mъ bukurъ de rъul kuiva.

Ἐπαγγελία (ἡ), bestire. înkunoștințare; ordinъ; fъgъduințъ; silințъ sure sъvîrșire, saъ dobîndire de ceva [din

Ἐπ-αγγέλλω, biit: -ελῶ, =Ἀναγγέλλω, daъ de știre, înkunoștințezъ. «Δεόμενοι οὐκ ἐπαγγέλλουσιν». Ksn: 2) daъ ordinъ, porunceskъ; (leg:) înștiințezъ ne čineva a se înfățișa la judikătorie, pîrъskъ. «Ἐπαγγέλλειν τὴν ἔξοδον». Epd: «Ἐπαγγείλαντες πανδημεῖ στρατεύειν». Dm: «Εἰς τετάρτην ἥκειν ἐπήγγειλα εἰς τοὺς θεσμοθέτας». Lks: (ml miж:) «Βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ». Esp: 3) fъgъduieskъ. «Νομὰς ἐπήγγειλε τῷ δήμῳ». Epd: (ši miж:) «Παίδων, ὧν ἐπαγγέλλῃ γονάς». Esp: Ἐπηγγελμένου τοῖς ναύταις μεγάλους μισθούς». Dm: «Ἐπηγγείλατο τάλαντα τριακόσια». Ilv: (ši pas:) «Τὰ ἐπηγγελμένα». Lks: în loku de αἱ ἐπαγγελίαι, fъgъduințele. (de unde 4) (miж:) profesezъ, amъ de mesepie; (une ori ku prep:) mъ fuleskъ. «Τίνα τὴν ἄσκησιν ἐπαγγέλλεται». Lks: «Ἐπαγγέλλομαι (unii îndrept: ἐπαγάλλομαι) ἐπὶ τούτῳ». Ksn: 5) arътъ, kъ dopeskъ (mъ silеskъ, unelteskъ) a sъvîrși, saъ a dobîndi ceva. «Ὑπατείαν ἐπαγγέλλειν». Ap: «Προσέλθοι ἄν τις, ἢ δεηθείη καὶ ἐπαγγείλειε. Dm: (ši miж:) «Ἃ δ' ἂν αὐτὸς ἐπαγγείλαιτο ἡδέως, ῥᾷστα μὲν ἐστι Φιλίππῳ δοῦναι». Dm: [de unde

Ἐπάγγελμα (τὸ), veste; poruncъ, ordinъ; fъgъduială; (nprinč:) profesie, meserie; unelteriъ sure nemeritea skopuluі. [ši

Ἐπαγγελτικὸς, ὴ, ὸν, ši adv: -ικῶς, cel ce kъ înkredințare fъgъduiește, saъ kъ îndrъznealъ ši obrъznicie se întinde, ši stъruiește în vorbire sale. «Ἐπαγγελτικώτερον εἰπεῖν». Apst: kъ mai mult îndrъznealъ.

Ἐπ-αγείρω, biit: -αγερῶ, adunъ la unъ loku. [de unde

Ἐπάγερμὸς (ὁ), ši

Ἐπάγερσις, εως (ἡ), adunare, strînjere. «Ἐπάγερσιν τοῦ στρατοῦ ποιέεται». Ep:

Ἐπαγινέω, Ion: în loku de ἐπάγω.

Ἐπ-αγλαΐζω, biit: -ίσω, (kъ ak:) fakъ ceva mai strъlucitъ, înfrumusețezъ mai mult. 2) (miж: kъ dat:) mъ mîndresku, mъ fudulеskъ în ceva.

Ἐπάγμενος poet: (în sinkop) în losъ de ἐπαγόμενος, saъ ἐπαγαγόμενος, pas: prez: saъ miж: nex: de partic: al lui ἐπάγω.

Ἐπ-αγορεύω, biit: -εύσω, (nex: neperf: ἐπεῖπον) mai zikъ înkъ.

Ἐπ-αγριόω -ῶ, biit: -ώσω, =Ἀπαγριόω.

Ἔπαγρος (ὁ, ἡ), poet: cel ce petrece, trъiește la țarъ, țъran. 2) (înnp: de ἄπαγρος adikъ) nemernitorъ, norocosъ la vînătoare. [ἐπὶ, ἀγρὸς, saъ ἄγρα]. [de unde

Ἐπαγρρσύνη (ἡ), poet: traiъ la țarъ. 2) viiaș de vînatъ.

Ἐπ-αγρυπνέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:)

превегіезъ пъzind, saъ nîndind чева къ лъare a minte, saъ înделетnічиндъ мъ ла чева. [de ъnde

'Επαγρύπνησις, εως (ἡ), превегіере asъпра къїва saъ în чева.

'Επ-αγ-χέω, noet: în локъ de ἐπαναχέω.

'Επ-άγω, biit: -άξω, (nex: ἐπήγαγον, ші чл:) (прічч: desпре însъfл:) dъкъ пе чінева (ші ел: мъ dъкъ) ъndева, (iap прічч:) asъпра (înпротіва) къїва. «'Επάγειν τὸ δεξιὸν κέρας». Apstf: (ші ел:) «'Ανδρῶν τε κυνῶν τε κτύπος ποδοῖιν, ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν». Od: I. (de ъnde ἐπακτήρ). (ші прін înтінd:) «'Επαγε τὴν γνάθον». (de ъnde 2) adъкъ вре ъnъ ръъ asъпра къїва. «Νόσους καὶ γῆρας ἐπάγοντα». Плт: «Πληγὴν ἐπάγειν». Ksn: «Γραφὴν («Δίκην) ἐπάγειν τινί. Dm: a реклата asъпра къїва. (ші між:) «Δουλείαν ἐπάγονται». Dm: трат asъпръ ле. «Μητρυιὰν ἐπαγόμενος». Пл: 3) (pap desпре neînsъtл:) каръ neînчetat. «Δύο ἅμαξαι λίθους ἐπῆγον». Тъч: 4) adaoгъ. «Τριακονθημέρους ἄγοντες τοὺς μῆνας ἐπάγουσι ἀνὰ πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ». Ep: (de ъnde nas:) «'Επαγόμεναι (se înц:) ἡμέραι».='Επακταί. (вezї ші ἐμβάλλω. 5) adъкъ în datъ dъпе чева. «'Επάγων τῷ λόγῳ τὸ ἔργον». Пл: 6) atрагъ, îndъплекъ, îndemnъ, întърîtъ ла чева. «Οἶόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω». Od: Ξ. «Τὸ πλῆθος ἐπάγοντες. Apst: «'Επῆγον αὐτούς κρύφα». Пл: (ші між:) «Κοιλίαν ἐπάγεται» Dskp: adъче înлesnipe ла дешертареа nîntечелъї. (ші fir:) «'Επάγεται καὶ κηλεῖ τὰς ἀκοάς». D: Ал: (вezї ші ἐνάγω). 7) пропъїъ. «Ψῆφον ἐπάγειν». Тъч: 8) експъїъ, înfъцішezъ. «Δαίμονας ἐπάγω». Тъч: (ші між: fir:) adъкъ спре мъртъріе ші înкредінцареа къвінтелор меле. «Εἰκόνας ἐπάγεσθαι». Лкs: «Τὸν Ὅμηρον ἐπαγόμενος». Apst: (de ъnde) «'Επαγόμενα.» Лоц: konsekъінцеле, rezълтателе. 9) (між:) adъкъ чева спре întpeвъінцареа saъ ажъторъл меъ (îmї înлesneskъ чева). «'Εκ θαλάσσης, ὧν δέονται, ἐπάξονται». Тъч: «'Αΐδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται». Sof: 10) dъкъ къ sinemї, saъ каръ dъпе sinemї. «Θεραπαίνας ἐπάγεσθαι». Лкs: «Πολύ τι πλῆθος ἐπαγόμενος στρατοῦ». Epd: [dc ъnde

'Επαγωγεὺς, έως (ὁ), adъкъторъ de чева asъпра къїва. [ші

'Επαγωγὴ (ἡ), adъчере neste чева; кърътъръ; (fir:) atрацере, amъцipe; (прічч:) кіетаре de demonї (спре înfъцішare), eксорчismъ; (în însem: між:) пъвъліре; (de ъnd: petp:) doвedipe прin некӧрmate мъртърії ші argъmente, (franц:) induction. [ші

'Επαγωγικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвъitorъ (îndemînatikъ) ла atрацere, îndъплекаре, ші чл: (вezї ші ἐπαγωγός). [ші

'Επαγώγιμος (ὁ, ἡ), nътinчosъ de a se adъче, a se къра; de adъorat neste алте. (вezї ші ἐπακτός). [ші

'Επαγώγιον (τὸ), піелеа dепе вîрfъл мъдъларълъї цепеталъ вървътeskъ, saъ вре ъnъ defektъ ал еї. [ші

'Επαγωγὸς (ὁ, ἡ), atрътътorъ; îndъплекътorъ, saъ îndemnътorъ ла чева. «Οἴκτου — ». Ksn: adъкътorъ de мілъ.

'Επ-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, (къ dat:) adaorъ поъ лъптъ, saъ penoieskъ лъпta; (în цen:) мъ лъптъ (мъ disпътъ) къ stъръінцъ desпре чева.

'Επαγώνιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ de faцъ (ка enistatъ saъ ажътътorъ) ла лъпte. [ἐπὶ, ἀγών].

'Επ-άδω, biit: -άσομαι, (къ dat:) kîntъ înпреъпъ, saъ dinaintea къїва. 2) (къ ак:) atрагъ, îndълчeskъ (notoлeskъ, тъmъdъieskъ) пе чінева къ kîntъріле меле; (прin înтінd:) fermekъ, deskîntъ. 2) репetъ neînчetat ачелеамї; (прin ърм:) ameцeskъ пе чінева къ върfіреа mea.

'Επ-αείδω, noet: în локъ de ἐπᾴδω.

'Επ-αείρω, noet: în локъ de ἐπαίρω.

'Επ-αέξομαι, noet: în локъ de ἐπαύξομαι, kpeskъ, мъ înmъцeskъ.

'Επαθλον (τὸ), premiъл, че se пропъне пентръ лъптъ, ші se dъ вірътorълъї. [ἐπὶ, ἆθλον, вezї ziч:].

'Επ-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω, прівeskъ къ лъare a minte. (вezї εἰσαθρέω).

'Επ-αθροίζω, biit: -οίσω, adъnъ, грътъdeskъ ъna neste алта.

'Επ-αιάζω, biit: -άσω, плînгъ, мъ жълeskъ пентръ чінева, saъ къ мълтъ dърере de inimъ. .

'Επαΐγδην [ἐπαΐσσω], adв: noet: алергînd, dînd пъвалъ asъпра къїва.

'Επαιγιαλίτης, ου (ὁ), ші ἐπαιγιαλῖτις, ιδος (ἡ), каре stъ пе църтъ, лînгъ маре. [ἐπὶ, αἰγιαλός].

'Επαιγίζω, [ἐπὶ, αἰγὶς din ἀΐσσω] biit: -ίσω, noet: (къ dat: saъ ак:) пъвъleskъ asъпра къїва, saъ isвeskъ пе чінева ка ofърtъпъ. (вezї ші ἐπικυρίσσω).

'Επ-αιδέομαι οὔμαι, biit: -αιδήσομαι, saъ -αιδεσθήσομαι, (къ dat: saъ ак:) мъ sfie-

sкъ, тъ рѧшinezъ de чева.

'Еπ-αιθύσσω, вiit: -ύξω, поеt: поrneskъ, asвîrлъ чева кѣ iѧцealъ asѧпra кѣiва.

'Еπ-αίθω, (fъrъ вiit:) поеt: апrinzъ, пîржoleskъ, arzъ кѣ totѧл.

"Επαικλα, ші 'Επάϊκλα (τὰ), Dor:=='Επιδόρπια, dѧлчецеле, че se adѧк ла masъ пе ла sfîrшitѧл чineї. [ἐπὶ, αἶκλον].

'Επαινέτης, ου (ὁ), лъѧdъtorъ. [ші

'Επαινετικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, adѧкътorъ de лаѧdъ. 2) апlекatъ, saъ îndemînatikъ a лъѧda. [ші

'Επαινετὸς, ἡ, ὸν, лъѧdatъ, saъ de лаѧdat. [ἐπαινέω]. [de ѧnde

'Επαινετῶς, adв: кѣ кinъ вredпikъ de лаѧdъ.

'Επ-αινέω -ῶ, вiit: -έσω, ші -έσομαι,== 'Επευφημῶ, (прin ѧрm:)înкѧвiiпцezъ, апробezъ, гъseskъ кѣ кале. «Μῦθον ἐπαινήσαντες 'Οδυσσῆος». Іл: B. (ші кѣ dat:) «Ἕκτορι μὲν ἐπήνησαν, Πολυδάμαντι δ' οὔτις». Іл: Σ: 2) mѧлцѧmeskъ (вoind a peѣza o поftipe кѣ вѧпъ кѧвiiпцъ). «Κάλλιστ', ἐπαινῶ τὴν κλῆσιν». Ksп: 3) (pap) îп локъ de παραινῶ, повъцѧieskъ, îndemnъ да чева. «Θαρσεῖν ἐπαινῶ». Sof: 4) (овіч:) лаѧdъ. «'Επαινεῖν τινα τοῦ κάλλους, saъ εἰς τὸ κάλλος». Лкs:

'Επ-αίνημι, Еол:, ші...

'Επ-αινιάω -ῶ, Лакоп: îп локъ de ἐπαινῶ.

'Επ-αινίσσομαι, (-αινίττομαι), вiit: -ίξομαι, =Ύπαινίσσομαι.

"Επαινος (ὁ), îпвoipe; тѧлцѧтipe; поваццъ; лаѧdъ. [ἐπὶ, αἶνος].

'Επαινὸς, ἡ, ὸν, поеt: îп локъ de ἐπαινετὸς, вredпikъ de лаѧdъ (прinч; пѧmaї îп fem:) «'Επαινὴ Περσεφόνεια». Es: [maї провабілъ din ἐπὶ, αἶνός] грozавъ.

'Επαινουμένως, adв: (de партч:) кѣ кіпъ лъѧdatъ, =='Επαινετῶς.

'Επ-αιονάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, върsъ вре ѧnъ лікѧidъ леste чева, ѧdъ кѣ чева.

'Επ-αίρω, вiit: -αρῶ, (пеж: ἐπῆρα, ші чл:) apdikъ îп sѧs, îпалцъ; (fir:) întърîtъ; întѧssiezъ; îпsѧflѧ mîndpie, înfѧmѧpezъ. «'Επαίρω ἱστία». Іл: «'Επάρας τὴν φωνὴν». Skр: (ші ел: saъ nestp:) «'Επάρας, ἔτυχε γὰρ κατήμενος». Ep: (ші fir:) «Τί σ' ἐπῆρε δαίμων». Sof: (ші пas:) «'Επαρθῆναι τῷ λέγειν». Ілt: (вezї ші ἐξαίρω). 2) (між:)== 'Αντιλαμβάνομαι, sпріжineskъ, ажѧtъ. «'Επὶ δ' ἐσθλός ἄροιτο δαίμων». Trп:

'Επ-αισθάνομαι, вiit:-αισθήσομαι, (кѣ цеп:) simцъ, înцelegъ прea вine. [de ѧnde

'Επαίσθημα (τὸ), disпosiцia чea din simцipe (simцimîntъ).

'Επ-αίσσω, вiit: -αίξω, поеt: (кѣ ак: ші în ел: de dînsѧл кѣ dat: saъ цen: saъ ак: îndip:) тъ порneskъ, пъѧтleskъ репede asѧпra кѣiва. «Ξίφος ἐπαίσσων. Апlп: (ші ел: кѣ dat:) «Κίρκῃ ἀπαίξαι». Od: K. (ші кѣ цеп:) «'Επαίσσοντα νεῶν». Іл: N. (ші кѣ ак:) «Τεῖχος ἐπαίξαι». Іл: M. (ші між:) «'Επαίξασθαι ἄεθλον». Іл: Ψ. «Χεῖρες ἐπαίσσονται». Om:

'Επάϊστος (ὁ, ἡ), [ἐπαΐω] аѧzitъ, штіѧtъ de тоцї. «Ὡς ἐπάϊστος ἐγένετο τοῦτο εἰργασμένος». Ep:

'Επαισχὴς, έος (ὁ, ἡ), adѧкътorъ de шаре окарь, рѧшine, saъ поnosъ. [ἐπὶ, αἶσχος].

'Επ-αισχύνομαι, вiit: -αἰσχυνθήσομαι, (кѣ dat: ші în skр: кѣ ак:) тъ рѧшinezъ пentрѧ чева.

'Επ-αιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, maї черъ înкъ; черъ mілъ, sînтъ..

'Επαίτης, ου (ὁ), чершъtorъ.

'Επαίτησις, εως (ἡ), чершъtoripe. [ἐπαιτέω].

'Επ-αιτιάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, (кѣ dat: saъ ак: indip:) хѧлeskъ, пîръskъ пе чineва пentрѧ чева, daъ asѧпra кѣiва прічina вре ѧnѧї ръъ. [din

'Επαίτιος (ὁ, ἡ), прічinѧitorъ de вре ѧnъ ръъ, вiпoвatъ. «Οὔτι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι». Іл: A. 2) (desпre лѧkр:) вredпikъ de хѧлit. «'Επαίτιον ἀναχώρησιν». Tѧч: 3) че se faче пentрѧ вре o вinъ. (de ѧnde) «'Επαίτια». Dm: osîndъ жѧdikътopeaskъ asѧпra вiпoвatѧлuї. [ἐπὶ, αἰτία].

'Επ-αιχμάζω, вiit: -άσω, поеt: (кѣ dat:) пъѧъleskъ asѧпra кѣiва.

'Επ-αἴω, вiit: -ίσω, (кѣ цen: saъ sinr: saъ upeп: ші pap кѣ ак:) askѧlъ кѣ лѧаре aminte; (în цen:) simцъ, вarъ de seamъ; (прin ѧрm:) înцelegъ, прічepъ.

'Επ-αιωρέομαι, -οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι, (кѣ dat:) тъ klетinъ, saъ staъ atîpnatъ asѧпra кѣiва în aerь; (fir:) тъ клъteskъ, staъ atîpnatъ în nesigѧre пъdeжdї; sîntъ ѕїmitъ, întѧssiastъ пentрѧ чева.

'Επ-ακανθίζω, вiit: -ίσω, amъ пѧцinї (їчі коло) гimnї.

'Επ-ακμάζω, вiit: -άσω, (кѣ dat:) sîntъ кѣ desъвîршire în floape. 2) îmї віъ în floape dѧпc алцїї. [de ѧnde

'Επακμαστικὸς, ἡ, ὸν, întinsъ (ѧaъ kape înainteazъ) supe înflopipe.

"Επακμος (ὁ, ἡ), чел în floapea sa, saъ a вîpsteї saле. «Ηαρθένος — ». D: Ал: 2) (desupe лѧkр:) вîpfosъ, tѧiosъ, askѧ-

цitъ. «Τὸν ἕτερον ὀδόντα ἔπακμον ἀεὶ καὶ ὀξὺν φυλάττουσι». Пл: [ἐπὶ, ἀκμή.]

'Еп-акολουθέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) врmezъ dвпe чinева; (прin întind:) sîntъ врmъtоръ (sвпвsъ) квïва. [de вnde

'Επακολούθημα (τό), врmape, pezвлtatъ, efektъ. [ші

'Επακολούθησις, εως (ἡ), врmape, концinepe. [ші

'Επακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, овîчnвitъ, saъ îndemînatikъ a врma, a цinea ширвл ideiлор квïва; (прin врш:) лesne пріченъtоръ. || 'Επακολουθητικόν (τὸ), pezвлtatъ, ешitъ din чева.

'Επακόλουθος (ὁ, ἡ), врmъtоръ (кape se faче în концinepe de челе de maї 'nainte); пропорцionatъ; konformъ. [ἐπὶ, ἀκόλουθος].

'Еп-акоντίζω, вiit: -ίσω, asвîрлъ лапчea (ші алтеле asemenea) asвпра квïва. [de вnde

'Επακοντισμὸς (ὁ), asвîрліре de лапче, ші чл: asвпра квïва.

'Επακουός (ὁ, ἡ), noet. în локъ de 'Επήκοος.

'Επάκουστος (ὁ, ἡ), aвzitъ, saъ de aвzit. [din

'Еп-акоύω, вiit: -акоύсομαι, (кв цеп: de пеps: ші ак: de лвк:) aвzъ de апроапе, (прin врm:) кв въгape de seamъ; (прin întind:) askвлtъ, мъ îndвплекъ (прinч: pвratъ). 'Ηέλιος, ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις». Od: A. «'Ο Ζεὺς ταῦτ' ἐπήκουσέ σου». Лвч: (ші кв dat: орг:) «'Επακούσαντες τῷ πρώτῳ κελεύσματι». Ер:

'Еп-акριвέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, лвкpezъ, sъsîршeskъ чева кв toatъ eksaktitatea, ші silinца.

'Еп-акρίζω, вiit: -ίσω, noet: (кв цеп:) ажвпrъ în вîрfвл квïва. «Λiμάτων ἐπήκρισεν». Esхл: a kовîршit toate otopвріле, a sъвîршit чea maї гrozавъ вчidepe. (вezї ші ἐξακρίζω).

'Επάκριος, α saъ ος, ον, kape este înkinatъ (adopatъ) în вîрfвріле мвнцilор. «Ζεὺς —». Лкs: «'Επακρία (se înц: χώρα)». цarъ мвntoasъ. [ἐπὶ, ἄκρον].

'Еп-акроάομαι -ῶμαι, вiit: άσομαι, (кв цеп:) =='Επακούω, askвлtъ кв лвape aminte.

"Επακρος (ὁ, ἡ), вîрfosъ, saъ askвцitъ în вîрfъ. [ἐπὶ, ἄκρα].

'Επακταῖος, α, ον, ='Επάκτιος.

'Επακτὴρ (ὁ), noet: atръгъторъ; saъ прinzъторъ, (adikъ) вînъторъ, saъ neskapъ. [ші

'Επακτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Επαγωγὸς, îndemînatikъ ла atрaцere (atparачiъ); (petp:) întpeвзinцъторъ de doвeditoape apгзmente. (вezї ἐπαγωγή). [ἐπάγω]. [de вnde

'Επακτικῶς, adв: кв кіпъ atръгъторъ, îndвплекъторъ, (petp:) doвeditorъ.

'Επάκτιος, α saъ ος, ον, чел dвпe църmвл mърiї. [ἐπὶ, ἀκτή].

'Επακτὸς, ἡ, ὸν, saъ "Επακτος (ὁ, ἡ),== 'Επάγώγιμος, adвsъ de aiвpea, de aїaръ, stpeinъ; adъoratъ; (fir:) în врmъ doвînditъ, нв natвралъ. «Στρατὸς («'Ανὴρ) —». Sof: «'Αρετὴ δὲ ἐπακτός ἐστιν». Ep: «"Ορκος —». Iskp: îmпвsъ. «Ἡμέραι ἐπακταί». Хрплц: ziле adъorate sпpe notpiвipea aпвлвї лвпаръ кв чел soларъ. (вezї ші ἐμβόλιος). [ші

'Επακτρεὺς, έως (ὁ), ='Επακτὴρ, neskapъ. [ἐπάγω].

'Επακτρὶς, ίδος, fem: лвї ἐπακτρεὺς (ἡ), (se înц: λέμβος) варкъ neskъpeaskъ (kape вlвжia dъ мвлte орї ші ка...

'Επακτροκέλης, ητος (ὁ), вnъ гелъ de грaвпікъ корвъpeaskъ варкъ. [ἐπακτρὶς, ші κέλης].

"Επακτρον (τὸ), = 'Επακτρίς.

'Еп-алаζονεύομαι, вiit: -εύσομαι, (кв dat:) мъ mîndpeskъ пentpв чева, saъ maї мвлt.

'Еп-алαλάζω, вiit: -άξω, акламъ în врma вpe вneї fante; saъ fakъ лартъ, stpirъ pesвoїeskвл алала.

'Επαλαλκεῖν, nex: 2: de înf: ал лвї ἐπαλέξω.

'Еп-алάομαι -ῶμαι, вiit: -αλήσομαι, noet: (кв ак:) мъ рълъveskъ, вмблв fъръ кънътîiъ.

'Еп-алαστέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (кв dat:) мъ mîxneskъ, мъ sвпъръ, мъ neкъжeskъ пentpв чева.

'Επαλγέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (кв цеп·) (fir:) мъ doape inima de чева. [din

'Επαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: adвкъторъ, saъ simцitorъ de dвpepe, saъ mîxnipe, =='Αλγεινὸς, καὶ 'Επώδυνος. [ἐπὶ, ἄλγος]. [de вnde

Επαλγύνω, вiit: -υνῶ, noet: prічinвїeskъ гrozавъ dвpepe.

'Επάλειμμα (τὸ), alifie, вnsoape, кв kape se вnце чева. [din

'Еп-αλείφω, вiit: -αλείψω, вnгъ чева пе d'asвпра, saъ snoїeskъ; (прin întind: ші fir; de ла лвпъторї) întъpîtъ (прегътeskъ) пе чinева, îl inapmezъ asвпра квïва. (вezї ші ἐπαποδύνω). [de вnde

'Επάλειψις, εως (ἡ), вnцere пе d'asвпра,

snoipe; (fir:) îndemnape, ши чл:

'Επαλέξησις, εως (ή), ажвtopape, saă benipe în ажвtopă. [din

'Επ-αλέξω, biit: -αλεξήσω, noet: (кв dat:) biă în ажвtopă; (кв ак:) denъptezĕ dela чinева вре вnă ръă. «'Επι Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ». Ил: Υ.

'Επ-αλετρεύω, biit: -εύσω, noet: maчinĕ чева пе чева.

'Επαληθείς, noet: nex: 1: de naptч: ал лвї ἐπαλάομαι.

'Επ-αληθεύω, biit: -εύσω, doвedeskĕ чева de adeвъpatĕ.

'Επ-αληθίζω, biit: -ίσω, = 'Επαληθεύω.

'Επαλέα, греш: în локĕ de ἐπ' ἀλέα.

'Επ-αλθαίνω, saă 'Επ-άλθω, biit: -αλθήσω, noet: tъmъdвїeskĕ (ши miж: mъ tъmъdвieskĕ) de чева.

'Επ-αλίνδω, saă 'Επ-αλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: postoгoлeskĕ вna neste алта, saă postoгoлind гръmъdeskĕ.

'Επαλκὴς, έος (ό, ή), noet: adвкъtopĕ de bîptвte, întъpitopĕ. [ἐπὶ, ἀλκή].

'Επαλλαγὴ, = 'Επάλλαξις. [ши

'Επαλλὰξ, adв: = 'Εναλλὰξ. [ши

'Επάλλαξις, εως (ή), skimвape; ашezape în локвл алтвia; речiпрокъ stръmвtape; котвпikaцie. «Μηρῶν ἐπάλλαξις». Ил: пвпере de пічорĕ neste пічорĕ. «Δακτύλων — ». Apst: речiпрока skimвape a deцetелор (sn: e:) челвї че kîntъ кв глвервл. «Γάμων — ». Ep:înkвskpipe. [din

'Επ-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, skimвĕ пе чева, stръmвtĕ în речiпрокĕ. «Πολέμοιο πεῖραρ ἐπαλλάξαντες». Ил: N. fъkînd îndoiosĕ pezвлtatвл pesвoiвлвї. (bezї ши ἐπαμείβω). «'Επαλλάττει τοὺς ὀδόντας». Apst: (ши nestp: saă ел:) «'Οδόντες ἐπαλλάσσοντες». Apst: dinцї ашezaцї, ка înkizindвse гвра съ se notpiвiaskъ чеї de жos кв întervaлеле челор de sвs, ши din protivъ. «Ὅ ποιεῖ τοὺς λόγους ἐπαλλάττειν». Apst: a se deoseвi întpe dinseле. (ши кв преп:) «'Επαλλάττειν πρὸς τὴν βασιλείαν». Apst: a prefaче în... (ши ел:) «'Επαλλάττει τῷ γένει τῶν ἰχθύων». Apst: se anponie, se pвdeшte, «Κατ' ἐνίας νόσους ἐπαλλάττει τὰ νοσώδη σώματα τοὺς βραχυβίους». Apst: (ши nas:) «Μή πη ὁ λόγος ἐπαλλαχθῇ». Ksn: sъ nв se eksпліче ръă.

'Επαλληλία (ή), neîntpepвntъ konцinepe, гръmъdipe de вna neste алта (de лвк: saă neps:). [din

'Επάλληλος [ἐπὶ, ἀλλήλων] (ό, ή), вnвл dвпe (saă neste) алтвл îndatъ, neîntpepвntĕ. [de вnde

'Επαλλήλως, adв: nenpekвpmat, вna dвпe алта.

'Επαλλόκαρπος [ἐπὶ, ἄλλος, καρπός], ши

'Επαλλόκαυλος (ό, ή), soiĕ de плante, ал къpora podĕ saă кочeanĕ тpеввie pezemat пе алтъ плantъ, ка съ isввtiaskъ în кpeшtepea mi коачepea sa. [ἐπὶ, ἄλλος, καυλός].

'Επάλμενος, noet: Ion: (în sink:) în локĕ de ἐφαλόμενος, nex: 2: de naptч: ал лвї ἐφάλλομαι.

"Επαλξις [ἐπαλλέξω], εως (ή), metepizĕ пе bîpfвл zidвлвї чetъцiї; saă вnă гелĕ de maшinъ de nodinĭ, каре se înninцeaă înainte din zidвpiле чetъцilор snpe anъpape de ataче din afapъ. [de вnde

'Επαλξίτης, ου (ό), notpiвitĕ nentpв metepizĕ de чetate. «Λίθος —». Etimл:

"Επαλπνος (ό, ή), noet: (bezї ἄλπνιστος) dвлчe, плъквtĕ, noftitĕ. [ἐπὶ, ἄλπνος].

"Επαλτο, saă ἐφᾶλτο, noet: Ion: in локĕ de ἐφάλατο, saă ἐφάλετο, 3: sinr: neps: de nex: 1: saă ал 2: de xot: ал лвї ἐφάλλομαι.

'Επ-αλφιτόω -ῶ, biit: -ώσω, npesъpĕ пе d'asвnpa fъinъ (de opzĕ).

'Επαλώστης, ου (ό), enistatĕ ла apie, saă apвnkъtopĕ de sniче netpeiepate sввt nічoapeле вiteлор tpeiepъtoape. [ἐπὶ, ἄλως].

'Επ-αμαξεύω, biit: -εύσω, Ion: în локĕ de ἐφαμαξεύω.

'Επ-αμαυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înnerpeskĕ кв totвл.

'Επ-αμάω -ῶ, ши (miж:) ἐπαμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσω, -ομαι, гръmъdeskĕ neste. «Εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσίν». Od: E.

'Επαμβατὴρ (ὁ), noet: în локĕ de ἀναβάτης, saă ἐπιβάτης. «Ἵππου («Ἅρματος, ши чл:). —». Esxл:

'Επαμβλήδην, noet: în локĕ de ἐπαναβλήδην.

'Επ-αμβλύνω, biit: -υνῶ, tîmneskĕ înkъ maї mвлt, saă de totĕ.

'Επ-αμείβω, biit: -είψω, = 'Επαλλάσσω. «Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν». Ил Z. (ши miж:) «Νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας». Om: вirвinца tpeче în речiпрокĕ kînd ла вnвл, kînd ла алтвл.

'Επάμερος (ὁ, ά), Dop: noet: în локĕ de ἐφήμερος.

'Επαμμένος, Ion: în локĕ de ἐφημμένος, nas: tpe: de кв: ал naptч: лвї ἐφάπτω.

'Επ-αμ-μένω, biit: -μενῶ, noet: in локĕ de ἐπαναμένω.

'Επαμοιβαδὶς, ші

'Επαμοιβαδόν, adв: noet: în речіпрокъ, ='Αμοιβαίως, ші 'Εναλλάξ. [ші

'Επαμοίβιος, ші

'Επαμοιβός (ὁ, ἡ), noet: речіпрокъ, = 'Αμοιβαῖος. «'Επαμοίβια (алцїї ἐπαμοίβιμα) ἔργα». Dm: Imn: дараверї, заъ неголцъ. [ἐπαμείβω].

'Επ-αμ-πέχω, вііт: ἐπ-αμφέξω,înвракъ, (акоперъ) пе д' аѕвпра.

'Επ-αμ-πήγνυμι, noct: în локъ de ἐπαναπήγνυμι.

'Επαμπισχεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї ἐπαμπέχω.

'Επαμύντωр, орос (ὁ), noet: ажвтъторъ; сквtitorъ, апърътorъ. [din

'Επ-αμύνω, вііт: -υνῶ, (кв dat:) ажвтъ; окротeскъ; (кв ак:) депъртezъ, опрeскъ вре внъ ръъ; рeсввнъ.

'Επαμφέρω, noet: în локъ de ἐπαναφέρω.

'Επαμφιάζω, вііт: -άσω, în локъ de...

'Επαμφιέννυμι, вііт: ἐπαμφιέσω, = 'Επαμπέχω.

'Επαμφοτεριζόντως, adв: (de парtч:) кв кіпъ аплекатъ în доъ пърцї, de доъ fелврї, їndoios. [din

'Επ-αμφοτερίζω, вііт: -ίσω, мъ аплекъ ла amîndoъ пърціле; мъ înпъртъшeскъ dintр' amîndoъ; sîntъ indoiosъ; мъ екѕплікъ în доъ кіпврї.

'Επάμων [ἔπομαι], ονος (ὁ), noet:='Οπάων, врмътorъ.

'Επὰν [ἐπεί, ἄν], ші ἐπὴν, noet: конівпк: dвпе чс. (кв ѕвп: ші рар кв поft:) «'Επὴν κρατῆρι μιγείη». Od: D. «'Επὴν τισαίμεθα λώβην». Іл: T.

'Επαναβαθμὸς (ὁ), трeаптъ de скаръ. [din

'Επ-ана-баίνω, вііт: -βήσομαι, мъ вркъ ѕвѕ пе чева; (desпре вite) înкалікъ, гопeскъ (мъ înпревнъ); (fir:) мъ înалцъ neste (ковîршeскъ, întрекъ) тоate челе-лалте.

'Επ-ана-βάλλω, ші між: ἐπαναβάλλομαι, вііт: -βαλῶ, -οῦμαι, маї пвіъ, (маї înвракъ) ші алтъ хаїнъ пе д'аѕвпра. (вezї ші ἐπαναβληδόν). 2) амînъ врeмea неînчетат.

'Επανάβασις, εως (ἡ), ѕвіре пе чева; (desпре вite) înпревнаре трвпсаскъ, гопіре. [ἐπαναβαίνω].

'Επ-ана-βιβάζω, вііт: -άσω, вркъ чева трепtат пе чева.

'Επ-ана-βιόω -ῶ, вііт: -ώσω, = 'Αναβιόω. реînвіezъ.

'Επαναβλήδην, ші

'Επαναβληδὸν [ἐπαναβάλλω], adв: арвпкат пе д'аѕвпра ка о мантелъ. «Εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι. Ep: 2) кв амînаре de врeмe (кв azї кв мîїne).

'Επ-ана-βοάω -ῶ, вііт: -ήσομαι, ѕтpirъ тape, înълцîndъ 'мї трentат глаѕвл ла фіече ѕтpirape; заъ peпetъ ѕтpirapea.

'Επ-ана-γιγνώσκω (γινώσκω), вііт: -γνώσομαι, peпetъ чitipea (în аѕгвл ші алтора), речіteскъ.

'Επ-αναγκάζω, вііт: -άσω, ѕілeскъ іаръшї, заъînкъ маї мвлт. [de вnde

'Επανάγκασμα (τὸ), міжлокъ, заъ adaoѕъ de ѕілвіре.

'Επάναγκες (τὸ), next: ал (neînтр:) 'Επανάγκης, пеапъратъ трeввіпцъ. «'Επάναγκες μηδὲν ἐστί». Плт: пв este нічї о неволе. (ші адверbіал). «'Επάναγκες κομῶντες». Плт: = 'Εξ ἀνάγκης, din пеапъратъ невоїе. [ἐπὶ, ἀνάγκη].

'Επ-αν-αγορεύω, вііт: εύσω, (заъ перег: ἐπανερῶ, nex: 2: ἐπανεῖπον, ші чл:) вeстeскъ кв глаѕъ маре (în аѕгвл тѕтвлор). «'Επανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀπεκτείναντι». Тѕч:

'Επ-αν-άγω, вііт: -άξω, (nex: ἐπανήγαγον, ші чл:) адѕкъ іаръшї înапої, fакъ а ѕе peînтoарче; (nesтp: заъ ел:) мъ peînтorкъ, мъ peтpaгъ înапої, || (шіж:) екѕплѕteскъ іаръшї аѕвпра врѣжташвлвї. (вezї ші ἀντανάγω) «'Επανάγει τοὺς φυγάδας». Sin: «'Επανάγειν τὸν θυμόν». Ep: а peапpinde mînia. «'Επανακτέον μικρὸν ἄνω τὸν λόγον». Sin: [de вnde

'Επαναγωγὴ (ἡ), адѕчере, заъ întoарчере inапої; înaцoiepe. [ші

'Επανάγωγὸς (ὁ, ἡ), (окsit:) адѕкъторъ înапої; (antenenвл:) întopsъ înапої (каре мерце îndърѣt).

'Επ-ана-δέρω, вііт: режвпоіъ; (desпре panъ) pesrîndъpeскъ.

'Επ-ана-δίδωμι, вііт: ἐπαναδώσω, даъ înainte, înaintezъ; крескъ кîte пвцінъ.

'Επ-ана-διπλάζω, вііт: -άσω, ші

'Επ-ана-διπλόω -ῶ, вііт: ώσω, реîndoiceскъ; (fir:) peпetъ; peîнтpeвъ. [de вnde

'Επαναδίπλωμα (τὸ), peîndoiтвръ; (fir:) op чe ѕe peпetъ. [ші

'Επαναδίπλωσις, εως (ἡ), peîndoїpe; (fir:) peпetape.

'Επ-ана-ζεύγνυμι, вііт: -ζεύξω, котвînъ, потpівeскъ din ноъ; peînжвгъ вite, заъ peînхамъ каї ла трѣѕвръ; (прin тutind: ші ел:) мъ порneскъ іаръшї in (заъ мъ peînторкъ din) кълъtopie.

'Επ-ана-θεάομαι, -ῶμαι, вііт: -άσομαι,

прівеsкъ de sвs, saŭ de ал doiлea, mъ вїтъ iаръшї.

Ἐπ-αν-αιρέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (nex: ἐπανειλόμην, ші чл:) iaŭ asвпръ 'mї, întrepпinzъ; peînчепъ (a faче) чева. 2) îmї iaŭ înapoї кввînтвл (saŭ propвпerea); anвлezъ, desfiinцezъ. 3) пръпъdeskъ къ totвл; omorъ. [de вnde

Ἐπαναίρεσις, εως (ἡ), anвлare, desfiinцare; totalъ пръпъdire; omopîre.

Ἐπ-αν-αίρω, вiit: -αρῶ, apdikъ în sвs. «Τὴν βακτηρίαν ἐπανήρατο». Tвч:

Ἐπ-ανα-καλέω -ῶ, вitt: -έσω, кiemъ пе чinева înapoї; pekiemъ.

Ἐπ-ανα-κάμπτω, вiit: -κάμψω, înkoвoiъ, faкъ чева a se плека, saŭ повîrni snpe înъпoї; (fir: ші maї de mвлte orї ел: saŭ nestp:) шъ peîntorkъ înapoї. [de вnde

Ἐπανάκαμψις, εως (ἡ), плекare, повîrnire, înkoвoiere snpe înapoї; (fir:) peîntoarчere.

Ἐπ-ανά-κειμαι, вiit: -κείσομαι, (къ dat:) staŭ nвsъ, aшezatъ вndeва (prinч: ла локъ 'nалтъ) ка вnъ prinosъ, saŭ premiъ; (de вnde fir:) sîntъ pîndвitъ, saŭ propвsъ. «Τοῖς δὲ κακοῖς... ἀδίωτος ὁ αἰὼν ἀπανακείσεται». Ksn:

Ἐπ-ανα-κεφαλαιόομαι οῦμαι, вiit: -ώσομαι, pekapitвlezъ, saŭ penetъ пе skвptъ челе zise.

Ἐπ-ανα-κίρναμαι, вiit: κεράσομαι, peamesteskъ, peînnpeвnъ.

Ἐπ-ανα-κλαγγάνω, вiit: -κλάγξω, латрк penetat ші tape.

Ἐπανάκλησις, εως (ἡ), pekiemape, saŭ kiemape înapoї. [ἐπανακαλέω].

Ἐπ-ανα-κλίνω, вiit: -κλινῶ, повîrnezъ, плекъ, (ші nestp: saŭ ел:) mъ плекъ snpe чева, saŭ snpe înapoї; (de вnde такt:) mъ tpaгъ snpe apina din stînra a falanцeї. [de вnde.

Ἐπανάκλισις, εως (ἡ), повîrnipe înapoї, ші чл: (bezї верввл).

Ἐπ-ανα-κοινόω -ῶ, вiit: -ώσω, komвnikъ квїва чева snpe konsвltape.

Ἐπ-ανα-κομίζω, вiit: -ίσω, adвkъ чева înapoї, saŭ pedвkъ, вnde a шаї fost.

Ἐπ-ανα-κράζω, вiit: -κράξω, stpirъ къ tape ші penetatъ глasъ.

Ἐπ-ανα-κρέμαμαι, вiit: -κρεμήσομαι, staŭ atîrnatъ neste, saŭ dc чева; (fъръ kazъ) sîntъ sвпвsъ ла dape de (n' amъ dat înkъ) sokoteaлъ desnpe лвkръріле мелс; (prin вpm:) sîntъ nexotъpîtъ.

Ἐπ-ανα-κρεμάννυμι, вiit: -κρεμάσω, atîrnъ чева d'asвпра кїва; (fir:) пвiъ чсва къ totвл asвпра кїва, saŭ fakъ a atîrna къ desъвîршipe dc ла dînsвл.

Ἐπ-ανα-κρίνω, вiit: -κρινῶ, черчetezъ чева penetat, întpeвъ de maї мвлtc orї, ka sъ aflв къ skвmпътatc adeвървл.

Ἐπανάκρουσις, εως (ἡ), înnipцere înapoї; мерцere înapoї. [din

Ἐπ-ανα-κρούω, вiit: -κρούσω, înnipгъ înapoї, depърtezъ. || (miж:) faкъ корабіа, вîslind къtpe пвчъ, saŭ de amîndoъ пърціле eї a se întoarче înapoї, saŭ a мерце îndърът; (fir:) mъ tpaгъ înapoї.

Ἐπ-ανα-κτάομαι -ῶμαι, вiit: -κτήσομαι, pedoвîndeskъ чева iаръшї.

Ἐπανακτέον, nosit: ал лвї ἐπανάγω.

Ἐπ-ανα-κυκλέω -ῶ, вit: -ήσω, mъ peînвîрteskъ totdaвna înъвntръ în ачелашї черкъ; (fir:) faкъ, saŭ zikъ neînчetat aчелашї лвкрв. [de вnde

Ἐπανακύκλησις, εως (ἡ), înвîrtipe întp' ачелашї черкъ.

Ἐπ-ανα-κυκλόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвîрteskъ, saŭ potezъ чева пе ачелашї черкъ penetat; (fir:) penetъ чева neînчetat. [de вnde

Ἐπανακύκλωσις, εως (ἡ), черквларе пе ачеeашї potaцic (prinч: a планецілор); (fir:) neîntpepвпtъ penetape.

Ἐπ-ανα-κύπτω, вiit: -κύψω, esъ, saŭ sîntъ skosъ afaръ în sвs; (fir: къ dat:) mъ înnpotivеskъ, skoцъ капъ. «Ἐπανακύπτοντας αὐτοῦ ταῖς ἐλπίσιν». Ios: (bezї ші ἐξυπτιάζω).

Ἐπ-ανα-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, penetъ de ла înчепвtъ (faптъ saŭ вorвipe). [de вnde.

Ἐπανάληψις, εως (ἡ), penetape (prinч:) dc чсле zise. (bezї ші πολυλογία).

Ἐπ-αν-αλίσκω, вiit: -αλώσω, kелtвїeskъ маї мвлt.

Ἐπ-ανα-λογέω -ῶ, вiit: -ήσω, penetъ (snpe маї мвлtъ desлвшipe) челс zise.

Ἐπ-ανα-λύω, вiit: -λύσω, = Ἐπαναζεύγνυμι, плекъ înapoї, mъ întorkъ.

Ἐπ-ανα-μένω, вiit: -μενῶ, рътîiъ, saŭ staŭ anntentînd вndeва. «Ἐπανάμεινόν με». Лкs:

Ἐπ-ανα-μιμνήσκω, вiit: -μνήσω, peadвkъ чева a minte кїва. [de вnde

Ἐπανάμνησις, εως (ἡ), peadвчere a minte de чева.

Ἐπ-ανα-νεόω -ῶ, вiit: -ώσω, peînnoieвkъ чева. [de вnde

Ἐπανανέωσις, εως (ἡ), peînnoipe

'Επ-ανα-παύω, viit: -παύσω, (kъ dat: indip:) odixneskъ ne чinева, îl fakъ a se liniшti, (шi miz: mъ odixneskъ) ne чева, saъ în чinева.

'Επ-ανα-πέμπω, viit: -πέμψω, ţpimiţъ, nopneskъ чева în sъs, saъ îndъrъt. || (miж:) =Μεταπέμπομαι.

'Επ-ανα-περάω -ῶ, viit: -άσω, ţpekъ des ne вndeва, saъ mъ întorkъ ne aчелашї локъ.

'Επ-ανα-πέτομαι, -viit: -πτήσομαι, maї sвorъ, шi fъrъ (npinч: în sъs).

'Επ-ανα-πήγνυμι, viit: -πήξω, (kъ dat: indip:) peînfirъ чева în...

'Επ-ανα-πηδάω -ῶ, viit: -ήσω, (kъ dat:) sъpъ, saъ maї sъpъ ne чева.

'Επ-ανα-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (kъ dat:) mъ kълkъ, mъ întinzъ ne чева. «Φύλλοις ῥόδων έπαναπεσών». Ел:

'Επ-ανα-πλάσσω, viit: -πλάσω, renлъsmвieskъ, pefopmezъ din noъ.

'Επ-ανα-πλέω, viit: -πλεύσομαι, ekspлвteskъ întins asвnpa kъїва; mъ întorkъ kъ koравia; плвteskъ în sъs (de pîъ, шi чл:); плвtind esъ în faцъ, плвteskъ d' asвnpa. «'Επαναπλώουσιν ὑμῖν ἔπεα κακά». Ep:

'Επ-ανα-πλώω, Ion. în локъ de ἐπαναπλέω.

'Επ-ανα-πνέω, viit: -πνεύσω, îmї maї iaъ pesвfлapea.

'Επ-ανα-ποδίζω, viit: -ίσω, =Ἀναποδίζω, pечepчetezъ, saъ întpevъ kъ mвлtъ skвmпътate.

'Επ-ανα-πολέω -ῶ, viit: -ήσω, îmї pea-dвkъ a minte, pemeditezъ, mъ perînde-skъ чева maї вine.

'Επ-αναῤ-ῥήγνυμι, viit: -ῥήξω, snaprъ чева kъ tposnetъ în sъs; (fir:) daъ de faцъ.

'Επ-αναῤ-ριπίζω, viit: -ίσω, sвfînd pea-npinzъ; (fir:) întъrîtъ, pesколeskъ din noъ.

'Επ-αναῤ-ρίπτω, viit: -ῥίψω, asвîrлъ чева în sъs ('nalt în aerъ).

'Επανάσειστις, εως (ἡ), sввst: лвї...

'Επ-ανα-σείω, viit: -σείσω, apdikînd klc-tinъ чева în sъs; amepinцъ ne чinева apdikînd шi kletinindв'mї mîna, saъ apша.

'Επ-ανα-σκέπτομαι viit: -σκέψομαι, obsep-въ чева din noъ, saъ penetat; mъ perîn-deskъ maї вine.

'Επ-ανα-σκοπέω -ω, viit: -ήσω, npivеskъ чева penetat, adikъ чepчetezъ kъ skвm-пътate.

'Επ-ανα-σπείρω, viit: -σπερῶ, maї semъnъ din noъ ne d'asвnpa. [de вnde

'Επανασπορὰ (ἡ), semъnape ne d'asвn din noъ.

'Επανάστασις, [ἐπανίστημι] εως (ἡ), skв-лape în sъs; 'nълцime (de kввînlъ); вm-flъlвpъ, saъ apdikъlвpъ în sъs; (fir:) pe-skoaлъ, peволlъ. «Τῶν Ἑλλώτων τὴν ἐπανά-στασιν». Tвч:

'Επ-ανα-στέλλω, viit: στελῶ, stpînrъ чe-ва supe în sъs, saъ înanoї; (în цen:) onpeskъ, îndъrъtnezъ.

'Επανάστημα (τὸ), [ἐπανίστημι] вmflъlвpъ.

'Επ-ανα-στρέφω, viit: -στρέψω, întorkъ ne чinева iapъшї ţnanoї; (шi el: saъ miж:) mъ întorkъ înanoї. [de вnde

'Επαναστροφὴ (ἡ), întoapчepe înanoї; (ptp:) firвpъ de penetape (enanastpofъ).

'Επ-ανα-σώζω, viit: -σώσω, pemîntвieskъ, isвъвeskъ din noъ; adвkъ чева iapъшї în ввna stape de maї 'nainte.

'Επανάτασις, εως (ἡ), întindepe în sъs, apdikape (de mînъ, saъ de лemnъ, шi чл:) (fir:) stъpвitoape înnpotivipe. [din

'Επ-ανα-τείνω, viit: -τενῶ, întinzъ în sъs; apdikъ (mînъ, saъ лemnъ, шi чл:), ka sъ batъ; (fir:) kpeskъ. || (miж:) mъ цiъ, stъ-pвieskъ în nъpepea mea; (kъ dat:) mъ înnpotivеskъ.

'Επ-ανα-τέλλω, viit: -τελῶ, fakъ a pe-sъpi, a eшi d'asвnpa; (nestp:) esъ în sъs de вndeва, pesъpъ. «Γαίης ἐπανατέλλου-σιν». Оп:

'Επ-ανα-τέμνω, viit: -τεμῶ, maї taiъ (în лвnrъ). «Φλέβα ἐπανατέμνω». Apet: maї iaъ sînцe din вînъ înkъ o datъ.

'Επ-ανα-τίθημι, viit: ἐπαναθήσω, (kъ dat: îndip:) adaorъ din noъ; saъ пвiъ asв-npъ, atpiввieskъ чева kъ totвл kъїва.

'Επ-ανα-τρέφω, viit: -θρέψω, peîntpe-mezъ ne чinева kъ ввnъ xpanъ, saъ îl peîntъpeskъ xpънindв'л вine.

'Επ-ανα-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, алергъ iapъшї (mъ întorkъ алергînd) în sъs; (npin întind: desnpe плante) kpeskъ în sъs.

'Επ-ανα-τρυγάω -ῶ, viit: -ήσω, kълегъ din noъ o kълeasъ вic, (adikъ) maї adвnъ ръmъшiцеле din чopkine.

'Επ-ανα-φέρω, viit: -οίσω, maї adвkъ чева în sъs; (miж:) maї esъ în faцъ; (fir:) îmї viъ în sine, îmї maї adвkъ a minte, шi чл: (vezї шi ἐπανάγω). 2) panoptъ iapъшї, maї penetъ. 3) (kъ dat:) a-tpiввieskъ чева kъ totвл asвnpa kъїва. [de вnde

'Επαναφορὰ (ἡ), adвчepe înanoї, saъ iapъшї din noъ; (npinч: petp:) enanaforъ, penetape de aчeсашї naptikълъ ла înче-

пътял гелърителор періоаде дарîндял. [де вnde

'Επαναφορικὸς, ὴ, ὸν, (реlр:) аtîпгъторъ де апаfоръ.

'Επ-ана-φυσάω -ῶ, вііt: -ήσω, маї sкflл (прîпч: desпре flaвtistъ).

'Επ-ана-φύω, вііt: -φύσω, вкоцъ, даъ іаръшї вълstаре, млъдіце ші чл:, маї ресъръ.

'Επ-ана-φωνέω -ῶ, вііt: -ήσω, posteskъ, зікъ іаръшї маї пе врmъ, саъ dвпе чінева (ка sъ m' авzъ), репеtъ кв глаsъ маре.

'Επ-ана-χέω, вііt: -χεύσω, торпъ, саъ маї върsъ d'аввпра; (поеt:) плînгъ, върsъ лакръмї пентрв чева (кв dat: indip:)

'Επ-ана-χρεμπτήριος (ὁ, ἡ), інlesnitorъ де (контріввіторъ ла) вкоатере прin ръпіре де flегme, ші чл: [din

'Επ-ана-χρέμπτομαι, вііt: -χρέμψομαι, ръпind вкоцъ flегme, ші чл: [de вnde

'Επανάχρεμψις, εως, (ἡ), вкоатере прin ръпіре де flегme, ші чл:

'Επ-ана-χωρέω -ῶ, вііt: -ήσω, мъ întorkъ înапої; мъ petrarъ, мерrъ îndърът. [de вnde

'Επαναχώρησις, εως (ἡ), petraцere, мерцере îndърът.

'Επ-ανδρίζομαι, вііt: -ίσομαι, (кв dat:) мъ înвървътezъ аввпра кvїва; мъ înпротівеskъ, саъ равdъ кв вървъціе. [din

'Επανδρος (ὁ), вървътeskъ. [ἐπὶ, ἀνήρ]. [de вnde

'Επανδρόω -ῶ, вііt: -ώσω, поеt: вмплв (вnъ локъ) кв вървацї. [ші

'Επάνδρως, adв: вървътeште.

'Επ-αν-εγείρω, вііt: -εγερῶ, apdікъ, вколъ іаръшї în sвs; дештentъ; (fir:) întърîtъ, реsколъ, револtъ. [de вnde

'Επανέγερσις, εως (ἡ), вкъларе іаръшї în sвs (акt; саъ пas:); дештentare; (fir:) întърîtare, реsкъларе, револtare.

'Επανεθήσομαι, пas: вііt: ал лvї ἐπανίημι.

'Επ-άν-ειμι, вііt: -ειμι, =='Επανέρχομαι.

'Επ-αν-είρομαι, поеt: Ion: în локъ де ἐπανέρομαι.

'Επανέλευσις, εως (ἡ), întoарчере înапої.

'Επ-αν-έλκω, вііt: -ελκύσω, (пех: ἐπανείλκυσα, ші чл:) трагъ іаръшї чева în sвs.

'Επ-αν-εμέω -ῶ, вііt: -έσω, маї върsъ, (вомezъ) іаръшї.

'Επάνεμος (ὁ, ά), Dор: în локъ де ἐπηνέμιος.

'Επ-αν-ερεύγομαι, вііt: -ερεύξομαι, рîгîіъ, саъ върsъ вна întр' алta (пеînчеtат).

'Επ-αν-έρομαι, вііt: -ερήσομαι, = 'Επανερωτῶ.

'Επ-αν-έρχομαι, вііt: -ελεύσομαι, мъ întorkъ іаръшї înапої.

'Επ-αν-ερωτάω -ῶ, вііt: -ήσω, іаръшї маї întребъ.

'Επάνεσις, εως (ἡ), де ал doілеа fъкvїъ слъвіре, înпвцінаре.

'Επανέσταν, Еол: în локъ де ἐπανέστησαν, а 3: îm: пerf: де пех: 2: де хоt:, ші

'Επανεστεὼς, -ῶτος, поеt: în локъ де ἐπανεστηκὼς, κότος, трe: де кв: ал партч: лvї ἐπανίστημι.

'Επ-αν-έχω, вііt: -έξω, ціъ чева аввпра кvїва; (де вnde ел: ші маї де мвлте-орі fir:) îmї amъ мінтеа адінтатъ, саъ мъ întемеіezъ (мъ одіхнескъ, мъ мвлцвмеskъ) пе чева. «Τοῖς παρ' ἡμῶν πεμπομένοις ἐπανέχουσα». Алч: «Τὰ οἰκεῖα πάθη τοῖς δημοσίοις ἐπανέχοντα». Пл: пентрв пвблічеле пепорочірї amîna інгріжірса де а ле sале. 2) (між: кв ак:) іаъ аввпръ 'mї чева.

'Επ-αν-ήκω, вііt: -ήξω, = 'Επανέρχομαι, мъ întorkъ іарьшї înапої; (fir:) віъ în stapea de маї 'наінte; îmї pedoвîndeskъ пвтеріле.

'Επ-ανθέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв dat:) esъ în faцъ ка о флоаре. «Ἄλμην ἐπανθέουσαν ἐπὶ (τοῖσιν) ὄρεσιν». Ер: «Χνοῦς ἐπήνθει τοῖς μήλοις». Лвч: «Χρὴ δὲ καὶ τὸ ἐρύθημα ἐπανθεῖν». Лвч: (ші fir:) «'Επανθείτω τῇ λέξει τὸ σαφές». Лвч: 2) sînтъ плінъ de флорї; (прin întind:) sînтъ în флоареа шеа: (ші fir:) sînтъ înвіlшвгатъ în.:. «Πόνοις ἐπανθεῖν». Esхл: 3) (вotan:) îпzіъ înflopeskъ. [de вnde

'Επάνθημα (τὸ), пssъ пе d'аввпра ка о флоаре, вовіцъ, ші чл: (де пodoабъ). [ші

'Επάνθησις, εως (ἡ), tîpzie înflopipe.

'Επ-ανθιάω -ῶ, вііt: -άσω, поеt: în локъ де ἐπανθέω.

'Επ-ανθίζω, вііt: -ίσω, înпodoвeskъ пе d'аввпра кв флорї, саъ кв înflopite феце, înпestріцezъ. «Χρυσῷ ἐπανθίζω». Лвч: (ші fir:) «'Επανθίζω παιᾶνα κωκυτοῖς». Esхл: (ші пas:) «'Ονόμασι ποιητικοῖς ἐπηνθισμένη». Фlstр: [de вnde

'Επάνθισμα (τὸ), = 'Επάνθημα. [ші

'Επανθισμὸς (ὁ), înfрвшвseцare, înпestріцare кв флорї, саъ кв віоаїе колоаре.

'Επ-ανθοπλοκέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: înплeteskъ (înпodoвeskъ) кв флорї.

'Επανθρακὶς, ίδος (ἡ), (прінч: ла îm:) пештішорї фрінцї пе кърввнї, каре se

мъпînкъ în datъ. (вezї ші ἀπανθρακίς). [ἐπὶ, ἄνθραξ].

'Επ-ανιάομαι -ῶμαι, вііt: -αθήσομαι, (кв dat:) мъ mîxneskă пentрв...

'Επανιᾶσι, a 3: îm: пeрs: a лвї ἐπάνειμι, saă...

'Επ-ανί·ημι, вііt: ἐπανήσω, лasă славă, destinză de totă, saă înкъ маї мвлт, лasă кв totвл словodă; (nestр: saă сл:) мъ destinză, мъ слъвeskă; (fir:) шъ молешeskă.

'Επ-αν-ισόω -ῶ, вііt: -ώσω, notрiвeskă чева de totă кв алта, fакă кв totвл asemeneа.

'Επανιστέαται, Ion: în локă de ἐπανίστανται, a 3: îm: пeрs: de miж: прez: ал xot: лвї ...

'Επ-αν-ίστημι, вііt: ἐπαναστήσω, (miж: пex: ἐπανέστην, ші тре: de кв: ἐπανέστηκα) (кв dat:) сколă чева în sвs, saă маї прesвs, saă asвпра квїва, pesколă, întърîtă. || (miж:) мъ сколă dpeпt în sвs; мъ кколă înaintea (în vinstea) квїва. «Ἐπανίστασθαι πρεσβυτέροις». Лкs: 2) мъ înaлцă маї прesвs de чева; (desпре ораше) мъ înaлцă пе пъmîntă; (med:) мъ вmfлв. 3) мъ pesколă asвпра квїва, мъ pевoлtă, мъ înпpotiвeskă. «Τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν». Твч: (ші întр' алтъ îns:) «Ἐπανίστανται ταῖς παρθένοις». Ел: siлвiesк.

'Επ·αν-ίσχω, At: în локă de ἐπανέχω.

'Επανιτέον, ші 'Επανιτητέον пosit: ал лвї ἐπάνειμι.

'Επάνοδος (ἡ), = 'Επανέλευσις, întoapчере; (petр:) рекапітвлацie, saă peпetiцie de чеде zise. [ἐπὶ, ἀνὰ, ὁδός].

'Επ-αν-οιδέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші 'Επανοιδίσκω, мъ маї вmfлв în sвs.

'Επανοίκτωρ, оρος (ὁ), пoct: (кв цеп:) deskizъtoră de чева.

'Επανοίσω, вііt: ал лвї ἐπαναφέρω.

'Επ-αν-ορθόω -ῶ, вііt: -ώσω, peîndpeптeză, saă peapdikă чева dpeпt în sвs; (fir:) adвkă чева în чеа de маї 'nainte a sa вэпъ stape, peîndpeптeză, inцелепцeskă. «Σφαλλομένους ἐπανορθοῦν». Ksп: (ші miж:) «Οὕτως ἐπανορθώσομαι τὴν πολιτείαν διεφθαρμένην». Iskр: [de вnde

'Επανόρθωμα (τὸ), лвкрвл peîndpeптată (проп: ші fir:). 2) = кв...

'Επανόρθωσις, εως (ἡ), peapdikape în stape de a sta dpeптă; (fir:) peîndpeптapе, înвэпътъцipe; [ші

'Επανορθωτής, οῦ (ὁ), peîndpeптътopă (проп: ші fir:). [ші

'Επανορθωτικός, ἡ, όν, пвtinчosă, saă вoitopă, saă îndeшînatikă ла peîndpeптapе, înцелепцipe, ші чл:

'Επ-αν-τέλλω, пoet: în локă de ἐπανατέλλω.

'Επάντης, εος (ὁ, ἡ),= Ἀνάντης, delosă, вркosă (локă). [ἐπὶ, ἄντα]. [de вnde

'Επαντιάω ῶ, вііt: -άσω, пoet: = 'Απαντῶ, înîîmпină.

'Επ-αντλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв ак: indip:) вкоцă, ші въpsв (вnă ліквidă) neste чева, saă topnă пе d'asвпра; (fir:) daă înвілшвгat. [de вnde

'Επάντλημά (τὸ), ліквidă topnată d'asвпра (прiпч: вnвї мъdвларă пътimъшă). [ші

'Επάντλησις, εως (ἡ), вкoatepe ші topnape de ліквidă neste чева.

'Επ-ανύω, вііt: -ύσω, съвîршeskă, adвkă ла îndeплiniре чева.

'Επάνω, adв: (лок:) sвs, saă d'asвпра. [ἐπὶ, ἄνω]. [de вnde

'Επάνωθεν, adв: de sвs, saă de d' asвпра; (ші timп:) din вekime. «Χαῶν τῶν ἐπάνωθεν». Ткр: [ші

'Επάνωθι, adв: пoct: în локă de ἐπάνω, în пarteа de sвs.

'Επαξε Dop: în локă de ἔπηξε, a 3: sinr: пeрs: de пex: 1: ал лвї πήγνυμι.

'Επᾶξε; Dop: în локă de ἔπῆξε, a 3: sinr: пeрs: de пex: ал лвї ἐπάσσω în локă de ἐπαΐσσω.

'Επάξιος (ὁ, ἡ), întр'adевърă вrednikă. (ἐπὶ, ἄξιος]. [de вnde

'Επαξιόω -ῶ, вііt: -ώσω, жвdikă, вokoteskă чева вrednikă de чева, кввiiпчosă; (în цеп:) rîndeskă, ввпoseză. 2) (кв înf:) poră, черă în folosвл meă. [ші

'Επαξίως, adв: кв вrednічie, saă dвпe merită.

'Επαξίωσις, εως (ἡ), вэпъ rîndipe, saă пърере desпре чева. 2) рвгъчівпе, черере. [ἐπαξιόω].

'Επαξόνιος (ὁ, ἡ), чел d'asвпра osiї, saă концinвtă кв osia. [ἐπὶ, ἄξων].

'Επάξω, Dop: în локă de ἐπήξω, 2: sinr: пeрs: a miж: пex: 1: ал лвї πήγνυμι.

'Επαοιδή (ἡ), пoct: în локă de ἐπῳδή. [ші

'Επαοιδία (ἡ), Skр: în локă de ἐπαοιδή. [din

'Επαοιδός (ὁ), пoct: în локă de ἐπῳδός. [ἐπαείδω].

'Επ-απειλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв dat: indip:) amepiпцă пе чinева desпре чева, saă sпepiă кв чева.

'Еп-ап-ерείδω, biit: -ерείσω, (къ dat: indip:) pezemъ, snpiжinъ чева не чева. ‖ (miж:) тъ isbeskъ de чева.

'Еп-ап-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (къ dat:) плекъ ші еъ în datъ dъne алтъл.

'Еп-апо-δύω, biit: -δύσω, desbракъ пе чinева; (npinч:) îл sъmetъ, ка sъ se лъпtе înnpotiва къїва; (în цen: ші fir:) гъteskъ pівалъ лъптъторъ înnpotiва къїва. «Χάρητα ἐπαποδύοντες στρατηγὸν Τιμοθέῳ». Пл:

'Еп-апо-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, morъ îndatъ dъnc алтъл, saъ asъnpa (dъne sъвîpшipea) ънеї fante.

'Еп-ап-οικίζω, biit: -ίσω, tpimiцъ ші пе алціі în колопіс.

'Еп-апо-κτείνω, biit: -κτενῶ, маї omorъînkъ, saъ dъne...

'Еп-апо-λαύω, biit: -λαύσομαι, (къ dat: indp:) шаї dobîndeskъ (saъ тъ маї îndestълezъ de) чева înkъ, saъ dъne, saъ npin чева.

'Еп-ап-όλλυμι, biit: -олέσω, пръпъdeskъ, nierzъ (ші miж: nierъ, тъ пръпъdeskъ) пе ънтъ dъne...

'Еп-апо-λογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, вorвeskъ snpe desвinoвъцipea mea din поъ, saъ dъne алтъл.

'Еп-апορέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ маї mirъ; saъ тъ aflъ în nedomipipe desnpe чева. [de ънde

'Επαπόρημα (τὸ), алтъ (ал doiлea) nedomipipe. [ші

'Επαπορηματικὸς, ἡ, ὸν, чел че se aflъ în (saъ dъ npiчinъ de) алтъ поъ nedomipipe. [ші

'Επαπόρησις, εως (ἡ), a авea, saъ a пропъпе o алтъ поъ mipape, saъ nedomipipe. [ші

'Επαπορητικὸς, ἡ, ὸν, ='Επαπορηματικός.

'Еп-апо-στέλλω, biit: -στελῶ, tpiшiцъ îndatъ dъne ...

'Еп-апύω, Dop: în локъ de ἐπηπύω.

'Επαρὰ, ᾶς (ἡ), блestemъ. [ἐπὶ, ἀρά]. [de ънde

'Επαράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, (къ dat:) блestemъ. «'Εξώλειαν αὐτῷ ἐπαρώμενος». Esx:

'Еп-араρίσκω, biit: -ἐπάρσω, (miж: în локъ de nas: tpe: de къ: ἐπάρηρα) noet: (къ dat:) ='Εφαρμόζω. «Θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν». Іл: Ξ. (ші miж:) «Κλῆϊς ἐπαρήρει». Іл: M. epa вine notpівітъ. «Ποσὶν ἐπαρηρώς». Apat: stînd цeапъп пе пічoape.

'Επαράσιμος (ὁ, ἡ), = 'Επάρατος. [ἐπαράομαι].

'Еп-арáссω, biit: -άξω, (къ dat:) asвîpлъ чева (ші nestp: saъ сл: kazъ) къ sromotъ ші penede asъnpa къїва.

'Επάρατος (ὁ, ἡ) блestematъ, saъ de блestemat, =Κατάρατος. [ἐπαράομαι].

'Επάργεμος (ὁ, ἡ), пъlimашъ de алвеацъ; (de ънde noet:) орьъ; (ші desnpe лък:) întъnекosъ, nedesлъшitъ. «'Επάργεμα θέσφατα». Esxл: [ἐπὶ, ἄργεμος].

'Επάργυρος (ὁ, ἡ), înвръkatъ къ арцintъ. [ἐπὶ, ἄργυρος]. [de ънde

'Επαργυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înвракъ къ арцintъ; (npin întind:) кътпъръ пред skътп.

'Еп-арδεύω, biit: -εύσω, ші

'Еп-άрδω, biit: -άρσω, adъпъ, ъdъ слоvozind капалъ de апъ neste чева.

'Еп-арέσκομαι, biit: -арέσομαι, плакъ къїва, îл disпвіъ în faвoapea mea, îї atpaгъ dparostea.

'Еп-арήγω, biit: -ήξω, (къ dat:) daъ къїва ажъторъ. [de ънde

'Επαρηγὼν, όνος (ὁ, ἡ), noet: ажътъtorъ. [ші

'Επάρηξις, εως (ἡ), ажътораре.

'Επάρην, nas: nex: 2: ал лъї πείρω.

'Επάρηρα, noet: tpe: de къ: ал лъї ἐπαραρίσκω.

'Επαρήσομαι, ion: biit: ал лъї ἐπαράομαι.

'Επαρθον, noet: nex: 2: ал лъї πέρθω.

'Еп-аριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, sokoteskъ, înшirъ în пътъръ înkъ, saъ dъne чева. «'Επαριθμεῖν ταῖς ἡμέραις τὰς πόλεις». Apstd: a пътъра орашеле dъne ziле.

'Επαρίστερος (ὁ, ἡ), чел din stînга; (npin întind:) nenpiinvosъ; nenotpівітъ, neîndemînatikъ; îndърътnikъ; nesimцitorъ de вънъ гъstъ, ші чл: «'Επαρίστερ' ἔμαθες γράμματα». Tгn: [ἐπὶ, ἀριστερός]. [de ънde

'Επαριστερότης (ἡ), îndърътnivie; neîndemînatate; nesimцivівne de вine, ші чл: [ші

'Επαριστέρως, adв: къ nenpiinцъ; къ neîndemînътate; къ nesimцipe, nenpiчenepe, ші чл:

'Επάρκεια (ἡ), înлesnipe de келтвіалъ, храпъ, ші чл; ажъторъ snpe îndestълape. «Τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν τόπων ἐπαρκείας διακλεισθησόμενον». Плв: [ἐπαρκής].

'Επάρκεσις, εως, înлesnipe, прокъpape snpe îndestълape (de храпъ, келтвіалъ, ші чл:); (în цen:); ажъторъ. [din

'Еп-аρκέω -ῶ, biit: -έσω, (къ ак:) опreskъ, denърtezъ de ла чinева вре ънъ ръъ. «Οὔτις τό γ' ἐπήρκεσεν». Od: P. «'Επαρ-

κέσαι κακότητα». Апяп: (ші кв dat: îndip:) «Οὐδέ τι οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον». Іл: В. (ші înпрекпъ кв μή). «Οὐ δύναμαι ἐπαρκέσαι τὸ μὴ οὔ. Лкs: (bezi ші ἀπαρκέω). 2) (кв dat:) îndestълекъ пе чіпєва ла требвіпца sa, îї staъ ла невоіс, îл ажвтъ. «Τοῖς δεομένοις ἐπαρκεῖν». Лкs: (ші авsол:) «Σὲ μόνον δέδορκα ἐπαρκέσοντα». Sof: (ші кв dat: opr:) «Ξένια δοῦναι, καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι». Esp: (de вnde 3) (маї поъ) înлesneskъ къїва требвіпчоаселс; (în μen:) daъ, dървieskъ. «Οὐ δύνανται ἐπαρκεῖν τοσαῦτα, ὅσων δέονται». Apsl: (ші кв dat: mi μen ел:) «Ἐπαρκεῖ τῆς τροφῆς τοῖς γονεῦσι». Apsl: «Πᾶσιν ἀφθόνως ἐπήρκει τῶν ἑαυτοῦ». Ksn: 4) (кв inf:) sîntъ destoїнікъ ла чева. «Οὐκ ἐπαρκεῖ πέρψαι ἡ γαστὴρ». Алекs: Afpod: (de вnde 5) (în a treia nerѕ:) ажвпце. e destълъ. «Ἐπαρκεῖ». Лкs: [de вnde

Ἐπαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), îndestълъторъ, ажвтъторъ. 2) destoїнікъ, destълъ.

Ἐπάρκιος (ὁ, ἡ), поеt: =Ἐπαρκής.

Ἐπαρκούντως, adв: (de партч:) =кв

Ἐπαρκῶς, adв: destъл, de ажвns. [ἐπαρκής].

Ἔπαρμα (τὸ), ор че сste apdікатъ în sвs, înълцътъръ, вmглътъръ; (fir:) трвfъшіе, mîndpie. [ἐπαίρομαι].

Ἐπάρμενος, η, ον, поеt: (nрінч:) пas: tpe de кв: saъ між: nex: de партч: ал лвї ἐπαραρίσκω; (ка adiек:) потрівітъ; гътітъ пентрв чева.

Ἐπάρουρος (ὁ, ἡ), поеt: лвкръторъ de, saъ иетрекъторъ ла царine. [ἐπὶ, ἄρουρα].

Ἔπαρσις, εως (ἡ), apdікаре în sвs, înълцаре (акт: saъ пas:); (маї de мвлtе-орї fir:) трвfіе, mîndpie. [ἐπαίρομαι].

Ἐπάρσω, поеt: вiit: ал лвї ἐπαραρίσκω.

Ἐπ-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, atîpnъ чева (ші між: sîntъ atîpnatъ) пе d'asвnpa de чева; (fir:) amърінцъ (sîntъ апроапе) a къdea asвnpa квїва. «Τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον». Лкs:

Ἐπαρτεία, ші Ion: ἐπαρτηέη (ἡ), поеt: гътіре. [dіn

Ἔπαρτης, ος (ὁ, ἡ), поеt: гътітъ, rata. [ἐπὶ, ἄρω]. [de вnde

Ἐπαρτίζω, вiit: -ίσω, ші

Ἐπ-αρτύνω, (-αρτύω), вiit: -ύσω, поеt: =Ἐφαρμόζω, потрівеskъ. «Πῶμα ἐπήρτυεν». Od: Θ. întokmeskъ, пвіъ ла pîndвіалъ; гътеskъ. «Δεῖπνον ἐπηρτύνοντο». Om: Imn:

Ἐπαρυστὴρ (ὁ), ші

Ἐπαρυστρὶς, ίδος (ἡ), вasъ, кв каре лавътъ ші topnътъ вnъ ліквідъ; (прінч:) basъ de вntdelemnъ. [din

Ἐπ-αρύτω (-αρύω), вiit:-ύσω,=Ἐπαντλέω.

Ἐπαρχία (ἡ), demnitatea ші treaба eпархвлвї (гввernatorъ de провінцie); 2) цінътвл вnвї епархъ, провінцie. [ші

Ἐπαρχικὸς, ἡ, ὸν, провінціалъ, (релатівъ кв провінцie, saъ гввernatorвл сї). [ἔπαρχος].

Ἐπαρχιώτης, ου (ὁ), ші ἐπαρχιῶτις, ιδος (ἡ), епархіотъ, ші -отъ, (локвіторъ de епархіе, de провінцie. [ἐπαρχία].

Ἔπαρχος (ὁ, ἡ), (în μen:) кънетенie, stъпînitorъ, domnъ. «Νεῶν —». Esxл; кънitanъ de коръвіі. «Δωμάτων —». stъпînъ de каsъ. || (partік:) гввernatorъ de провінцie, Лat: praefectus. [ἐπάρχω]. [de вnde

Ἐπαρχότης (ἡ), Грам: în локъ de ἐпархіа.

Ἐπ-άρχω, вiit: -άρξω (кв dat: saъ μen:) гввernezъ, stъпîneskъ (прінч: вnъ пъmînтъ кîштігатъ кв артеле), sîntъ гввernatorъ. 2) (між: кв dat: ші prea pap кв ак:) oferъ, прinoseskъ ка о пîргъ; (маї partік: desпре topnътorї de вінъ ла masъ) pregвstъ, ші апої daъ sъ вea. «Νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην χερσὶν ἐπήρξατο». Om: Imn:

Ἐπαρωγὴ (ἡ), =Ἐπάρηξις, ажвторъ. [ші

Ἐπαρωγὴς, έος, поеt:, ші

Ἐπαρωγὸς (ὁ, ἡ), = Ἐπαρηγών, ажвтъторъ. [ἐπαρήγω].

Ἐπ-ασθμαίνω, вiit: -ανῶ, pesвflъ грeў ші întpepвпt пентрв чева.

Ἐπ-ασκέω -ῶ, вiit: -ήσω, denpinzъ, екчерsezъ пе чіпева (ші між: mъ denpinzъ) кв desъвîршіре, saъ пе лінгъ алеле ла чева, saъ înпротіва квїва. (bezї ші ἐπαλείφω). «Πεντάεθλον ἐπασκεῖν». Ep: 2) konstrвіъ чева кв мвлтъ iskвsinцъ ші siлinцъ; (прін врт:) înnodobeskъ; desъвîршeskъ чева în лвкраrea sa. «Ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐλὴ τοίχῳ καὶ θριγκοῖσιν». Od: P.

Ἔπασμα (τὸ), =Ἐπῳδὴ, кîntікъ de fepмекаре, saъ adopмipe (nani nani). [ἐπάδω].

Ἐπ-ασπαίρω, вiit: -άρῶ, поеt: (кв dat:), мъ batъ, мъ fърîmъ de dopinцъ пентрв чева.

Ἐπ-ασπιδόω -ῶ, вiit: -ώσω, înapмezъ пе чіпева кв скvtъ, saъ павъzъ; (în μen:) înapмezъ (маї de мвлtе орї fir:).

Ἐπασσύτερος [ἐπὶ, ἀσσύτερος], α, ον, поеt: вnвл neste (dвne) алтвл. «Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί». ші «Σκοποὶ ἵζον αἰὲν ἐπασσύτεροι». Od: Π: (ші sinr:) «Κῦμα ἐ-

πασσύτερον». Iл: D. «Ἐπασσυτέρην κυλίνδων ἱμάσθλην». Om: înвîptind ші плesnindъ 'шĭ вічівл вna întp' алта. (de вndc) «Οὗρος ἐπασσύτερος». Аплп: (прin întind:) iвte, penede.

Ἐπασσυτεροτριβής, έος (ό, ή), поеt: поpnitъ, penezitъ вnвл dвпе алтвл, «Ὀρέγματα χερὸς ἐπασσυτεροτριβῆ». Esx: вneле dвпе алteле întp' вna penezite [ἐπασσύτερος τρίβω].

Ἐπαστέον, поsit: ал лвĭ ἐπάδω.

Ἐπ-αστράπτω, вiit: -άψω, ſвлцеръ, skînteiezъ neste чева. (поate грeш: în локъ de ἀπαστράπτω).

Ἐπ-ατενίζω, вiit: -ίσω, = Ἐνατενίζω, aцintezъ ла чева.

Ἐπ-ατρεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, staъ nemiшkatъ пе чева.

Ἐπ-άττω, вiit: -άξω, At: în локъ de ἐπαΐσσω.

Ἐπ-αυγάζω, вiit: -άσω, лвчeskъ, лвminezъ neste чева. (de вndc neпeps:) «Ἐπαυγάζει». Лкs: se лвmineazъ de zioъ. 2) поеt: кавtъ asвпръ, тъ вĭtъ кв лвape aminte. [de вndc

Ἐπαύγασμα (τὸ), лвчipe, лвminъ, чс iввeste neste чева.

Ἐπ-αυδάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: = Ἐπιφωνῶ, saъ Προσφωνῶ, maĭ zikъ пе лinгъ алteле; (miж:) кiemъ în ажвtorъ.

Ἐπ-αυθαδίζομαι, вiit: -ίσομαι, обръznicheskъ înкъ maî твлт saъ stървieskъ кв обръznічie în чева. (поate грeш: în локъ de ἐπαυθαδιάζομαι).

Ἐπ-αυλέω -ῶ, вiit: -ήσω, акompaniezъ, saъ pesпвnzъ ла kîntapea квĭва кв a mea прin глвerъ. «Πρὸς τὰ αὐλήματα τῶν ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσι». Лвч:

Ἐπ-αυλίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кв dat:) гъsdвieskъ вremelнічeшte (пetpекъ поantea, saъ tъвъръskъ) вndeва.

Ἐπαύλιον (τὸ), dim: ал лвĭ ἔπαυλις. || (îm:) Ἐπαύλια (τὰ), întiia пetpечepe de поante a mipeseĭ în kasa цinepвлвĭ, a doъ zi dвпе пвntъ, ші darвpiле, чс se daъ întp' ачса zi. (bezĭ ші ἀπαύλια). [din

Ἔπαυλις, εως (ή), staвлъ, stînъ, kasъ de цarъ; (în цen:) xanъ ла dpвmъ; колівъ, (fpanц:) bivouac. [ἐπὶ, αὐλή].

Ἐπαύλισις, εως (ή), ші

Ἐπαυλισμὸς (ὁ), гъsdвipe ла xanъ; tъвърîpe вndeва. [ἐπαυλίζομαι].

Ἔπαυλος (ὁ, ή), локвitorъ întp' o кврte, saъ kasъ; (în цen:) локвitorъ. || (sввst:) Ἔπαυλος (ὁ), ші îm: поеt: ἔπαυλα (τὰ), = Ἔπαυλις, staвлъ, stînъ, кошаръ, ші чл: пentpв гъsdвipe de поante a вiteлор· [ἐπὶ, αὐλή].

Ἐπ-αυξάνω, вiit: -αυξήσω, kpeskъ чева, îmmклцeskъ mepeъ; (nestpm:) kpeskъ, тъ тъpeskв. [din

Ἐπαύξη (ἡ), =Ἐπαύξησις. [de вndc

Ἐπαυξὴς, έος(ὁ), кape kpeшte. (saъ грeш: în локъ de εὐαυξής).

Ἐπαύξησις, εως (ή), kpeштepe din чe în чe маĭ твлт. [din

Ἐπ-αύξω, вiit: -ήσω, =Ἐπαυξάνω.

Ἐπαύρεσις, εως (ή), înпъртъшipe, dobîndtpe din чева. [din

Ἐπ-αυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Ἐπαυρίσκω. [de вndc

Ἐπαύρησις, εως (ή), = Ἐπαύρεσις.

Ἐπ-αυρίζω, вiit: -ίσω, пвiъ afaръ ла aepъ, aepezъ. 2) adiъ ка вnъ zefipъ neste чева.

Ἐπαύριον, (în локъ de ἐπ' αὔριον) adв: (tiшп:)= Αὔριον· (маĭ de твлte opi кв apt:) «Τῇ ἐπαύριον (se înц: ἡμέρᾳ)». Skp:

Ἐπ-αυρίσκω, вiit: ἐπαυρήσομαι, (пex: ἐπηῦρα, saъ ἐπηῦρον, ші miж: ἐπηυρά(ρό)μην, de вndc sвп: ἐπαὐρηαι în локъ de ἐπαύρῃ, ші înf: ἐπαυρεῖν, ші ἐπαυρέσθαι, ші чл:) поеt: (saъ pap прez:) atinгъ, nemepeskъ. «Χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν». Iл: A. (ші кв dat: opr:) «Μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ». Iл: N. (ші ſъръ kazъ). «Καὶ εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ, ὀξὺ βέλος πέλεται». Iл: Л: ші пвцin de 'л ва atвnце. (ші кв цen:) «Λίθου ἐπαυρεῖν». Iл: Ψ. a atinце de niatръ. «Εἰ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρῃ». Аплп: de ва nemepi. (de вndc 2) тъ înпъртъшeskъ, тъ ſolоseskъ din чева; dobîndeskъ, kîштirъ. (кв цen:) «Πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ». Es: se înпъртъшeшte. (ші fir:) «Τοῦ πολλοὶ ἐπαυρίσκονται». Iл: N· (ші miж: în epon:) «Ἵνα πάντες ἐπαόρωνται βασιλῆος». Iл:A. (ші ſъръ kazъ). «Καί μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω». Iл: Z. (ші кв ак:) «Μή που τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ». Od: Σ. (bezĭ ші ἀπαυρέω).

Ἐπαΰσον, пex: 1: de порвпч: ал лвĭ...

Ἐπαϋτέω, вiit: αὔσω, поеt: stpirъ, kiemъ în ажвtorъ.

Ἐπαυτίκα, adв: = Παραυτίκα, în datъ dвпе чева. [ἐπὶ, αὐτίκα].

Ἐπ-αυτομολέω-ῶ, вiit: -ήσω,=Αὐτομολέω.

Ἐπαυχένιος (ὁ, ή), пвptatъ, saъ denвs пе грвmazъ. «Ζυγὸς—». Enirp: [ἐπὶ,αὐχήν].

Ἐπ-αυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) тъ ſълeskъ пentpв чева.

Ἐπ-αυχμέω -ώ, вiit: -ήσω, тъ aплекъ snpe вskъчівпе, тъ ſakъ вskъчosъ.

'Επαφαίρεσις, εως (ἡ), din noŭ, saŭ de al doilea лʁape (skъdepe) din чева. [din

'Επ-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, iaŭ iapъшĭ, saŭ maĭ iaŭ ші alta. «Λῖμα ἐπαφαιρεῖν». Гал:

'Επ-αφανίζω, biit: -ίσω, прътъdeskŭ de totŭ.

'Επ-αφ-αυαίνω, biit: -ανῶ, ʁsʁkŭ de totŭ. «'Επαφαυάνθην γελῶν». Apstl:

'Επ-αφάω -ῶ, biit: -ήσω, (maĭ oвiч: miж:) (кʁ цеп:) atinгŭ, піпъĭŭ пе d'asʁпра ʁшор. [din

'Επαφὴ (ἡ), atinцepe, піпъire пе d'asʁпра; (în pъŭ) atinцepe ла amвiцie, sʁпъраре. [ἐπὶ, ἀφή].

'Επάφημα (τὸ), піпъitъpъ пе d'asʁпра. [ші

'Επάφησις, εως (ἡ), =='Επαφή. [ἐπαφάω].

'Επ-αφ-ίημι, biit: ἐπαφήσω, (кʁ dat: saŭ sinг: saŭ кʁ преп:) лasŭ, sлoвozŭ чева d'asʁпра, sʁŭ înпrotiва кʁĭва. «'Επαφίημι τὴν ναῦν τῷ πελάγει». Лкs: «'Επαφῆκεν αὐτῷ κεραμίδα». Пл: (ші fir:) «Λόγον ἐπαφίημί τινι». Лкs: apʁпкŭ ворʁс asʁпра...

'Επ-αφρίζω, biit: -ίσω, sпʁmerŭ пе d'asʁпра, saŭ пе ʁртъ.

'Επαφροδισία (ἡ), fрътʁseцe, fraцiositate, drъгълъшie. [din

'Επαφρόδιτος (ὁ, ἡ), înпodовiлŭ кʁ fraцiile Venepiĭ; fрътosŭ, drъгълашŭ. [ἐπὶ, 'Αφροδίτη]. [de ʁnde

'Επαφροδίτως, adв: кʁ fraцie, de dparŭ.

'Έπαφρος (ὁ, ἡ), sпʁmeratŭ ne d'asʁпра. [ἐπὶ, ἀφρός].

'Επ-αφύσσω, biit: -αφύσω, noet: ='Επαντλῶ, maĭ topnŭ ші alta, saŭ topnŭ пе d'asʁпра.

'Επάχθεια (ἡ), fresтate, saŭ sʁпъраре (adʁsъ alтʁia). [ші

'Επαχθέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: înпoвъrezŭ; (fir:) sʁпърŭ. [din

'Επαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), adʁkъtopŭ de fresтate kʁĭва, sʁпърътopŭ. [ἐπὶ, ἄχθος]. [de ʁnde

'Επ-αχθίζω, biit: -ίσω, fрътъdeskŭ пе чева freвtъщĭ, înпoвъrezŭ. [ші

'Επαχθῶς, adв: кʁ kinŭ sʁпърътopŭ.

'Επ-αχλύω, biit: -ύσω, întʁnekŭ; (nestp: saŭ ел:) staŭ dînainte, saŭ пе d'asʁпра ka o чеацъ. [ἐπὶ, ἀχλύς].

'Επαχνίδιος (ὁ, ἡ), noet: kape плʁieшte пе d'asʁпрʁ ka ʁnŭ паіŭ. [ἐπι, ἄχνη, bezĭ zivepea].

'Επ-άχνυμαι (fъръ biit:), noet: (кʁ dat:) mъ mîxneskŭ пentpʁ чева.

'Επεὰν, Ion: în лokŭ de ἐπάν.

'Επ-εγ-γελάω -ῶ, biit. -άσω, (кʁ dat:) pîzŭ de.... «Τοῖς κειμένοις ἐπεγγελᾷν». Sof:

'Επέγγυος (ὁ, ἡ), aвigъraтŭ кʁ kezъшie; (прin înтind:) leцitimŭ. [ἐπὶ, ἐγγύη].

'Επ-εγείρω, biit: -εγερῶ, (fъръ kazŭ) skолŭ, (ші miж:) mъ skолŭ în sʁs; deштentŭ; (ші miж:) mъ deштentŭ; (fir: кʁ dat:) pesколŭ, întъrîtŭ пе чinesa asʁпра kʁĭва.

'Επέγεντο, noet: în лokŭ de ἐπεγένετο, nex: 2: ал лвĭ ἐπιγίνομαι.

'Επεγερμὸς (ὁ), (neолоц:) în лokŭ de

'Επέγερσις, εως (ἡ), skʁлare în sʁs; deштentape (akt: saŭ nas:); (fir:) îndemnape, întъrîtape. [ші

'Επεγερτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, aплекатŭ, saŭ îndemînatikŭ ла deштentape, (fir:) ла întъrîtape, peskʁлare, ші чл: [ἐπεγείρω].

'Επ-εγ-καγχάζω, biit: -άσω, (кʁ dat:) pîzŭ кʁ xoxote de чinева.

'Επ-εγ-καλέω -ῶ, biit: -έσω, maĭ nîръskŭ înkъ.

'Επ-εγ-κανάσσω (ζω), biit: άξω, topnŭ кʁ kîлkîite ші alтŭ likʁidŭ în чева пе d'asʁпра; saŭ ʁmлʁ пахарʁл, ші чл: de totŭ, saŭ de ал doilea кʁ kîлkîite.

'Επ-εγ-κάπτω, biit: -κάψω, înгiцŭ penede ші alтŭ чева înkъ. «'Επέγκαψον λαβὼν ταυτί». Apstl:

'Επ-εγ-κατχάζω, biit: -άσω, noet: (prea pap) în лokŭ de ἐπεγκαγχάζω.

'Επ-εγ-κελεύω, biit: -εύσω, îndemnŭ, înkʁpaжezŭ înkъ maĭ mʁлt.

'Επ-εγ-κεράννυμι, biit: -κεράσω, amestekînd topnŭ ші alтŭ чева înkъ înъʁntpʁ, saŭ maĭ adaoгŭ ла чeea чe s'a amestekat.

'Επ-εγ-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fрînгŭ пе чева. «Βλέφαρα ἐπεγκλῶ». D: Kas: fakŭ кʁ okiʁл.

'Επ-εγ-κολάπτω, biit: -άψω, (кʁ dat) sanŭ (înskріŭ) ші alтŭ чева d' asʁпра, saŭ înъʁntpʁ.

'Επ-εγ-κρεμάννυμι, saŭ (prea pap) 'Επεγ-κρεμάω -ῶ, biit: -άσω, (кʁ dat:) snînzʁpŭ, atîpnŭ чева d' asʁпра, saŭ neste чева.

'Επ-εγ-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, postorolind adʁkŭ чева înъʁntpŭ, saŭ neste чева; întpodʁkŭ (ka prin maшina ἐγκύκλημα, bezĭ zivepea), penpesintŭ înkъ чева.

'Επ-εγ-κυλίω, biit: -ίσω, postoroлeskŭ чева înъʁntpʁ, saŭ neste чева.

'Επεγρήγορα, miж: (кʁ nestp: însem:) tpe: dc кʁ:, ші

'Επεγρόμην, poet: miж: nex: 2: ал лъї ἐπεγείρω.

'Επ-εγ-χαίνω, biit: χανοῦμαι, (къ dat:) ватжкорескъ пе чінева ъїtîndъ тъ ла dînsъл къ гъра къскаїъ.

'Επ-εγ-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, лasъ maї славъ, destinzъ, saъ коворъ чева maї тълт, saъ maї пе ъртъ dъпе..

'Επ-εγ-χέω, biit: -χεύσω, (nex: ἐπενέγκα, ші чл:) торпъ ші алтъ лікъidъ пе d' asъпра în чева. (експл: лъї ἐπεγκανάσσω). [de ъnde

'Επέγχυμα (τὸ), лікъidъ торпаtъ пе d' asъпра în чева; (iap прінч:) апъ feaptъ, къ каре se опъреште чеаіъл, ші чл: ші пе ъртъ se întrevъinцeazъ ка doktopie. (vezї ші ἔγχυμα). [de ъnde

'Επεγχυματίζω, biit: -ίσω, опърескъ въpienї, ші чл: (ка съ fakъ чеаіъ).

'Επεγχύτης, ου (ὁ), торпъторъ de вінъ ла masъ (пахарнікъ). [ἐπεγχέω].

'Επέδρη (ἡ), Ion: în локъ de ἐφέδρα.

'Επέην, poet: în локъ de ἐπῆν, прел. ал лъї ἔπειμι (ἐπὶ, εἰμί).

'Επεὶ [ἐπὶ, εἰ], конiъпк:, înпpeъпът: (desпpe timпъ maї de тълте орї трекътъ) dъпе че. (прінч: къ хот; saъ înf: iap pap ші totdaъna къ dinitive saъ distaktive паptікъле adъse къtpe sъп: saъ поft:). «'Επεὶ Τροίης πτολίεθρον ἔπερσεν». Od: A. «Βῆ δ' ἄρ', ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν». Іл: B. (ші înпpeъпъ къ алте паptікъле). «Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν». Іл: A. «Τὴν δ' ἐπεὶ ἄρ' δεῦρο ἤγαγεν». Іл: Z. «'Επεί ἄρ' δὴ ἔπειτα πόλιν δ' ἰέναι μενεαίνεις». Od: P. (ші къ înf: în поvestipe). «'Επεὶ οἰ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρωθῆναι». Ep: (ші къ sъп:) «'Επεὶ ἄν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς». Іл: Z. 'Επεί κε λίπῃ ὀστέα θυμὸς». Od: Л. (ші къ поft:) «'Επεί ἄν μαλα τοι σχεδὸν ἔλθοι». Іл: Γ. || (în însem: de прічіпъ) fiind къ. «'Επεί με κατ'αἶσαν ἐνείκεσσας». Іл: Γ. «'Επεί σύ περ εὔχεαι αὔτως». Іл: N. (ші în înпpot:) «'Επεὶ δίδαξον». Sof: iap de къ. (vezї ші ἐπειδάν, ἐπειδή, ші чл:).

'Επείγω [ἐπὶ, εἴκω], biit: ἐπείξω, stpimtopezъ, sileskъ, гръveskъ. «'Ολίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει». Іл: M. (ші fir:) «Πόνος, («Γῆρας) ἐπείγει». Od: I: ші Іл: Ψ. «Ἄνον ἐπείγω». Od: O. (ші nas:) «Βελέεσσιν ἐπείγετο». Іл: E. ші N. (ші miж: saъ nas: къ ак: ел:) «Γάμον ἐπείγομαι». Od: E. ші T. (ші къ цеп:) «'Οδοῖο («Ἄρηος) ἐπειγόμενος». Od: A. ші N. Іл: T. (ші къ преп:) «'Επειγόμενοι περὶ νίκης». Іл: Ψ. (ші къ înf:) »Δῦναι τὸν ἥλιον ἐπειγόμενος». Od: N. гръъindъ se a treче вremea маї кърînd; (ші авsol: în паptч: în локъ de adiekt:) «Ἄνεμοι ἐπειγόμενοι». Іл: E. іъцї. (ші în локъ de adъ:) «Ψυχὴ ἔσσυτ'.... ἐπειγομένη. Іл: Ξ. în гравъ, îndatъ. «'Οπὸς γάλα συνέπηξεν ἐπειγόμενος». Іл: E. (înвîptindъse) iste.

'Επειγωλὴ (ἡ), poet: în локъ de ἔπειξις.

'Επειδὰν [ἐπειδὴ, ἄν], конiъпк: kînd, dъпе че (къ sъп:) «'Επειδὰν πρῶτον ἐπίζηται». Іл: N. «'Επειδὰν τάχιστα». Ksn: îndatъ че.

'Επειδὴ [ἐπεὶ, δή], конiъпкц: înпpeъп: (saъ în хотър: de timп:, saъ maї des în însem: de прічіпъ) dъпе че; fiind къ. (къ хот: saъ maї поъ къ поft: saъ къ înf: în поvestipe). «'Επειδὴ πρῶτα πυθέσθην». Іл: P. «'Επειδὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστός». Іл: Λ. «'Επειδὴ νηυσίν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται». Іл: Ξ. «'Επειδὴ ταῦτὰ μ' ἀνέμνησας». Od: Γ. «'Επειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι». Od: Ξ. «'Επειδὴ (ка кът ap fi fost ἐπεί δή) φῆσαι πάντας τοὺς δικαστάς». Dm: (вezї ші ἐπεί).

'Επειδήπερ, конiъпкц: = 'Επειδή. (vezї ші ἐπείπερ).

'Επειὴ [ἐπεί, ἦ], poet: în локъ de ἐπεί.

'Επεικάδες (αἱ), [ἐπεί, εἰκάς] челе din ъртъ поъ zіле dъпе a doъzечелеа але fie-къріа лъпаре лъпї.

'Επ-εικάζω, biit: -άσω, semъieskъ, daъ къ sokoteала. «Ὡς ἐπεικάσαι». Ep: ші Sof: пе semne, прекъл se вede, saъ se dъ къ sokoteала.

'Επείκε, saъ ἐπείκεν, (în локъ de ἐπεί κεν) конiъпкц: poet: în локъ de ἐπεὶ ἄν, saъ ἐπειδάν.

'Επείκελος (ὁ, ἡ), poet: = 'Επιείκελος.

'Επεικτέον, posit: ал лъї ἐπείγω.

'Επείκτης, ου (ὁ), гръbitorъ; siлъitorъ, înпilътorъ de чінева; (maї paptik:) stpîngътorъ de dъждіі. [ἐπείγω].

'Επ-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, înfъшъръ пе чева, saъ пе d' asъпра.

'Επειλημμένος, nas: tpc: de къ: de паptч: ал лъї ἐπιλαμβάνω.

'Επείλησις, εως (ἡ), înfъшъpape пе чева. [ἐπειλέω].

'Επ-ειλίσσω, biit: -ίξω, poet: în локъ de ἐφελίσσω.

'Επ-ειμι [ἐπὶ, εἰμί], biit: ἐπέσομαι, (прел: ἐπῆν, ші чл:) (maї totdaъna în a 3: neps: saъ în паptч:) sîntъ, staъ пе чева; (fir:) =Ἐπίκειμαι, ші 'Επήρτημαι. (къ dat:) «Κάρη ὤμοισιν ἐπείη». Іл: B. (ші гъръ kazъ). «Λεπτότατος θέε χαλκός, λεπτοτάτη δ' ἐπέην

ρινὸς βοός». Il: Υ. «Κλυτίδα χαλκείην, κώπην δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν». Od: Φ. 2) eksistă (mъ naskă) ne biitorъ. «Αλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσιν». Od: Δ. (de unde) «'Επεσσόμενοι». noet: urmашiĭ. 3) (kъ inf:) ="Εξεστιν, este kъ nъtinцъ, saŭ eptatŭ.

"Επ-ειμι [ἐπὶ, εἶμι], biit: ἔπειμι, (прел: ἐπῆειν, ші чл:) ='Επέρχομαι.

'Επεῖναι, inf: ал лъĭ ἔπειμι (ἐπὶ, εἰμί). 2) Ion: în локŭ de ἐφεῖναι, nex: 2: de înf: ал лъĭ ἐφίημι.

"Επειξις, εως (ἡ), гръбіре (akt: saŭ nas:), siliре; iщealъ, ші чл: [ἐπείγω].

'Επείπερ, koniъnkц: = 'Επεί, 'Επειδή, dъne че. (bezĭ ші ἐπειδήπερ).

'Επειρέομαι, saŭ ἐπείρομαι, Ion: în локŭ de ἐπέρομαι.

'Επ-ειρύω, noet: în локŭ de ἐπερύω.

'Επειρώατο, Ion: în локŭ de ἐπειρῶντο, a 3: îm: neps: de прел: ал лъĭ πειράομαι.

'Επ-ειρωνεύομαι, biit: -εύσομαι, (kъ dat:) maĭ vorbeskŭ înkъ în eponie (în pîsŭ) desпre чева, saŭ чinева.

'Επ-ειρωτάω ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локŭ de ἐπερωτάω.

'Επείσαγμα (τὸ), adaosŭ, = 'Επεισόδιον; поваръ, rpestate, (de unde) =(saŭ греш: în локŭ de) 'Επίσαγμα. [din

'Επ-εισ-άγω, biit: -άξω, întpodъkŭ ші алtŭ чева ne лîngъ чеде-л-алte, adaorŭ; barĭ чева înъuntръ de afarъ (din локŭ stpeinŭ ші прinч:) supe vътътareа челор dinъuntръ. 2) penpesintŭ чева în teatръ, saŭ nomeneskŭ în kъvîntъi meŭ ka unŭ enisodiŭ, saŭ akчesopiŭ. (de unde 3) (fir:) iaŭ ші алtъ mъiepe ne лîngъ чеса че amŭ.; (miж:) adontezŭ ші алцĭ koniĭ, ші чл: [de unde

'Επεισαγωγὴ (ἡ), întpodъчepe neste алtŭ чева, adaosŭ; înnoptape de afarъ ші de алte лъkрърĭ afarъ din чело (ші прinч: supe vътътareа челор) dinъuntръ; adontape ші de алцĭ koniĭ; лъape ші de алtъ mъiepe, ші чл: [de unde

'Επεισαγώγιμος (ὁ, ἡ), adъsŭ înъuntръ; saŭ de întpodъs de afarъ. (din unde прinч:) «'Επεισαγώγιμα (τὰ), шърfіле înnoptate, saŭ de înnoptat de afarъ.

'Επείσακτος (ὁ, ἡ), întpodъsŭ de afarъ (прinч:) supe vътътareа челор dinъuntрŭ; adontatŭ de fiŭ; saŭ чetъцenitŭ maĭ în upmъ (ші maĭ de mъlte-orĭ fъръ mepitŭ); (în цen:) stpeinŭ. «Σίτῳ ἐπεισάκτῳ χρώμεθα». Dm: [ἐπεισάγω].

'Επ-εισ-βαίνω, biit: -βήσομαι, intpъ, mъ vîrŭ de toiŭ înъuntръ.

'Επ-εισ-βάλλω, biit: -βαλῶ, (kъ dat:) maĭ uзiŭ ne лîngъ чело-л-алte, maĭ adaorŭ чева (ші nestp: saŭ el: intpъ) fъръ veste ші kъ sila unдева înъuntръ; apъnkŭ чева, saŭ kazŭ, nъvъlesкŭ neste чева.

'Επεισβάτης, ου (ὁ), înвъркatŭ în koraвie neste nъmъpял kъvenitŭ, saŭ neste алцĭ. [ἐπεισβαίνω].

'Επ-εισ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, прiimeskŭ чева înъuntръ maĭ mъlt, saŭ ne лîngъ алteле.

'Επ-είσ-ειμι, biit: -ειμι, = 'Επεισέρχομαι.

'Επ-εισ-έρρω, biit: -ερρήσω, intpъ ші eŭ dъne алцĭ unдева supe a mea neipe.

'Επ-εισ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἐπεισῆλθον, ші чл:) (kъ dat:) intpъ unдева maĭ ne upmъ, saŭ dъne алцĭ (prinч: supe vътътareа челор dinъuntръ).

'Επ-εισ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, întpodъkŭ, kълъvzezŭ ne чinева unдева înъuntръ; saŭ sfътvieskŭ, повъцvieskŭ dъne (saŭ ne лîngъ) алцĭ.

'Επείσθεσις, εως (ἡ), (Sхл:) ал doiлea înчepътŭ, saŭ eksopdŭ. [ἐπειστίθημι].

'Επείσιον (τὸ), noet: în локŭ de ἐπίσειον.

'Επ-εισ-καλέω -ῶ, biit: -έσω, kiemŭ ne чinева înъuntръ ne лîngъ (saŭ dъne) алцĭ.

'Επε-εισ-κρίνομαι, biit: -κριθήσομαι, intpъ unдева (prinч:) kъ unŭ miжlokŭ, ші prin локŭ stpimtŭ (prin upm:) supe vътътareа челор dinъuntръ ші fъръ voiea лор; mъ vîrŭ ne лîngъ (saŭ dъne) алцĭ.

'Επ-εισ κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Επεγκυκλέω, întpodъkŭ чева шаĭ mъlt, ші ka unŭ enisodiŭ. [de unde

'Επεισκύκλησις, εως (ἡ), întpodъчepe de чева akчesopiŭ.

'Επ-εισ-κύπτω, biit: -κύψω, mъ плекŭ de sus, ka sъ vъzŭ înъuntръ.

'Επ-εισ-κωμάζω, biit: -άσω, intpъ unдева kъ sepenadъ fъръ voiea ші supe nevinstea челор din nъuntръ, adikъ овръzniчeште, ші fъръ uзnъ kъviinцъ.

'Επεισόδιος (ὁ, ἡ), întpodъsŭ de afarъ neste sъviektŭ, akчesopiŭ, = 'Επείσακτος. (de unde || sъvst:) 'Επεισόδιον (τὸ), enisodiŭ, (prinч: în векіле trapedii) aktъl întpodъsŭ între xopърĭle, kare komплектаŭ prinчinala napte a dpameĭ; (prin întind:) op че se întpodъче în novestipĭ, saŭ skpise afarъ din sъviektŭ; (în цen:) stpeinŭ, de alтŭ neamŭ. (fir:) «Τύχης ἐπεισόδιον». Ilv: neaштentatъ жъkъpie a nopokлavĭ. [ἐπείσοδος]. [de unde.

Ἐπ-εισοδιόω -ῶ, biit: -ώσω, întpodвkă (bapiezъ kв) enisodiĭ. [ші

Ἐπεισοδιώδης, εος (ὁ, ἡ), ka вnъ (asemenea kв) enisodiъ.

Ἐπείσοδος (ἡ), intpape dвne (saъ întpe) алтеле; saъ din afaръ fъръ beste întpebenipe. [ἐπὶ, εἰς, ὁδός].

Ἐπ-εισ-παίω, biit: -παιήσω, (kв dat: saъ ак преп:) daъ пъвалъ, întpв în silъ, пъпъdeskă fъръ beste neste (saъ dвne) алцiĭ, = Ἐπεισπίπτω.

Ἐπ-εισ-πέμπω, biit: -πέμψω, (kв dat: indip:) tpimiцă, nopneskă чева вna dвne алта înъвntpв, saъ asвnpa kвĭва.

Ἐπ-εισ-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, (kв dat:) маĭ sъpă înkъ saъ dвne алцiĭ înъвntpв, saъ asвnpa kвĭва.

Ἐπ-εισ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (kв dat:) kazъ fъръ beste ші пъвалъ înъвntpв, saъ asвnpa kвĭва. (bezĭ ші ἐπεμπίπτω).

Ἐπ-εισ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, (kв dat:) intpв kв коравіа în вrmъpipea (saъ asвnpa) kвĭва.

Ἐπ-εισ-πνέω, biit: -πνεύσω, îmĭ tpagă des ші întpepвut pesвfлarea (înnpot: de ἐπεκπνέω).

Ἐπ-εισ-πράσσω(ττω), biit: -πράξω, stpînгă dъждiĭ (datopiĭ, ші чл:) neste челе хотъpîte.

Ἐπ-εισ-ρέω, biit: -ρεύσω, (kв dat:) kвpгă (mъ въpsъ) непреквpmat, saъ пе d'asвnpa челъĭ че este înъвntpă în чева. «Τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν φακῆν, ἡ δ'ἐπεισέῤῥει». At:

Ἐπ-εισ-φέρω, biit: ἐπεισοίσω, adвkă (вarъ) чева п'întpe, saъ пе лînгъ чеде afлate înъвntpв în чева, маĭ adaogъ. «Τὸ ἐπεισφερόμενον πρῆγμα». Ep: че пе непъdъждвite se întîmплъ întpe алтеле.

Ἐπείσφρες, порвпч: (перег:) ал лвĭ ἐπεισφέρω, saъ...

Ἐπ-εισφρέω -ῶ, biit: ήσω, ші ήσομαι, At: (прin sink: saъ metat:) în локъ de ἐπεισφέρω, saъ ἐπεισφορέω.

Ἐπ-εισ-χέω, biit: -χεύσω, topnă ші алтă чева de d'asвnpa înъвntpв.

Ἔπειτα [ἐπὶ, εἶτα], adв: (timп:) пе вpmъ, dвne avestea, de ачi în коло. «Ἐπειδὴ σφαίρῃ πειρήσαντο, ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα». Od: Θ. «Πρῶτον μὲν,... ἔπειτα δὲ». Dm: (ші kв apt:) «Οἱ ἔπειτα». Лкв: вpmamiĭ. «Τὸ ἔπειτα». Лкв: biitopвл. 2) rîndit: saъ întъpit: ama dap, прin вrmape; nerpemit. «Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι, πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσῆος λαθοίμην»; Іл: K. «Εἰ ἐτεόν γε δὴ ἀγορεύεις, ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν». Іл: H. (ші хотър;) «Οὐ σύ γ' ἔπειτα Τυδέος ἔκγονὸς ἐσσι». Іл: E. 3) (ла întpeв:) emfant: (în eponie saъ pîsъ) ші че; ші квm adikъ? «Ἔπειτ' οὐκ οἴει; Лкв: saъ 4) екчепц: afaръ de aчeasta, saъ маĭ пе вpmъ de toate. (bezĭ ші εἶτα). 5) вneopĭ înnpot: însъ, kв toate avestea (Apstf: Ax: 137. 291. 498. Пазърĭ 29).

Ἔπειτεν, Ion: în локъ de ἔπειτα.

Ἐπ-εκ-βαίνω, biit: -βήσομαι, esъ маĭ пе вpmъ de kît...; esъ маĭ afaръ.

Ἐπ-εκ-βοάω -ῶ, biit: -ήσω, =(saъ грeш: în локъ de) Ἐπεμβοάω.

Ἐπ-εκ-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, esъ, ші алергă în ажвtopвл kвĭва.

Ἐπ-εκ-διδάσκω, biit: -διδάξω, експлікă, dobedeskă чева kв маĭ mвлtъ întindepe.

Ἐπ-εκ-δίδωμι, biit: -δώσω, daъ чева afaръ маĭ mвлt, saъ маĭ în вrmъ de чева.

Ἐπ-εκ-διηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, повesteskă, експлікă, snвiъ чева маĭ kв amъpвntвл. [de вnde

Ἐπεκδιήγησις, έως (ἡ), маĭ amъpвntъ повestipe de чева.

Ἐπεκδρομὴ (ἡ), a doiлea пъвълipe afaръ de înnpesopaцĭ asвnpa înnpesopъtopiлop.

Ἐπεκέατο, Ion: în локъ de ἐπέκειντο, 3: îm: neps: de прел: ал лвĭ ἐπίκειμαι.

Ἐπέκεινα [ἐπ' ἐκεῖνα], adв: (лок:) neste, în naptea de dinколо; маĭ denapte; маĭ 'nainte; маĭ sвs; (ші timп:) маĭ 'nainte de. «Ἐπέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου». Epd: (ші kв apt:) «Τὰ δ' ἐπέκεινα θῖνες ἄγριοι». Пл: «Ἐπέκεινα τοῦ δέοντος». Лкв: neste тpeввinцъ. «Ὦ πάντων ἐπέκεινα». kiemape de Dвmnezвъ. (ші timп:) «Ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις». Iвkp: în вremiле тpekвte.

Ἐπεκέκλετο, noet; a 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лвĭ ἐπικέλομαι.

Ἐπ-εκ-θέω, biit -θεύσομαι, =Ἐπεκτρέχω, алергă afaръ asвnpa kвĭва.

Ἐπ-εκ-θύομαι, biit: -θύσομαι, adвkă жертfъ snpe înвлînzipe ші eptape nentpв чева, saъ snpe anъpape de вpe вn pъъ.

Ἐπ-εκ-πίνω, biit: -πίομαι, веаъ de o datъ (дешертă пахарвл nînъ în fвndă) маĭ în вrmъ de ..., saъ маĭ de mвлte opĭ, penetat.

Ἐπέκπλοος -ους (ὁ), експлвtipe de коравіе, saъ de fnotъ înnpotivъ.

Ἐπ-εκ-πνέω, biit: -πνεύσω, pesвfлă des ші penetat afaръ. (înnpot: de ἐπεισπνέω).

'Επ-εκ-ροφέω -ῶ, biit: -ήσω, sorbă nînъ în fъndă dъne чева.

'Επέκτασις, εως (ἡ), înkъ maĭ mъlță întindepe (akt: saă nas:); (fir:) amînape, prelъnцipe de вреme; (gram:) крешtepe de zivepe kъ adъoгape de вокалъ, (n: e:) Πηληϊάδεο în лokă de Πηλείδου, πολεμήϊα în лokă de πολέμια, ші чл: [ші

'Επεκτατικός, ἡ, όν, ші adв: -ικῶς, пъtinчosă, saă oвiчnъită a întînde maĭ mълt, a prelъnцi (timпă saă zivepĭ). [din

'Επ-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, întinză maĭ mълt; (fir:) prelъnцeskă, amînă neînчetat вremea; (Gram:) kpeskă (цpin adaosă de вокалъ) o zivepe. || (miж:) mъ лъnță, mъ sileskă kъ stъpъipe a aжъnце ъndeва maĭ 'nainte. «Τῶν μὲν ὄπισθεν ἐπιλανθανόμενοι, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι». Skp: [de ъnde

'Επεκτεταμένως. adв: (de пartч:) kъ întindepe, saă stъpъipe supe înainte.

'Επ-εκ-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, eminд алергă asъпра kъĭва, dъne чinева.

'Επ-εκ-φέρω, biit: ἐπεξοίσω, (kъ dat: îndip:) skoцă (skopneskă) чева asъпра (înпpotiва) kъĭва.

'Επ-εκ-φεύγω, biit: -φεύξομαι,=Επιφεύγω (saă греш: în лokă de ὑπεκφεύγω).

'Επεκφορὰ (ἡ), skoatepe, saă eшipe, popnipe asъпра kъĭва.

'Επ-εκ-χέω, biit: -χεύσω, (kъ dat: indip:) maĭ върsă afaръ.

'Επ-εκ-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, esă, mъ popneskă пe ъpmъ, saă îndatъ dъne алтъл.

'Επέλασις, εως (ἡ), popnipe, пъвъlipe de oштipe asъпра връжташълъĭ. [din

'Επ-ελαύνω, biit: -ελάσω, ші At: -ελάω -ῶ, (kъ dat, saă ak: прєп: îndip.) ronind sileskă калă, ші чл: a алерга; (saă ел:) алергă (прinч:) kъ калъл saă trъsъpa dъne чinева; mъ oштeskă, пъвъleskă asъпръ; (fir:) adъkă, înпъiă asъпръ. «Ὅρκον ἐπελαύνειν τινί». Ep: (bezĭ ἐπακτός). (ші nas:) «Πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός». Il: N. ші B. epa întinsъ (прin вътaie de чока nă) neste...

'Επ-ελαφρίζω, biit: -ίσω, ші

'Επ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, вшърeză чева maĭ mълt.

'Επέλεγχος (ὁ), = Ἐπεξέλεγχος. [ἐπί, ἔλεγχος].

'Επέλευσις, εως (ἡ), вenipe fъpъ вeste, пъвъlipe asъпръ; (fir:) întîmplape de înпpeжъpape. [ші

'Επελευστικὸς, ἡ, όν, kape se fиче, saă вine fъpъ вeste, neпpeвъzъtă; (de ъnde ла Stoĭчĭ) «'Επελευστικὸν». întîmплътoape înпpeжъpape.

'Επ-ελίσσω, Ion: în лokă de ἐφελίσσω.

'Επ-έλκω, Ion: în лokă de ἐφέλκω.

'Επέλλαβε, noet: în лokă de ἐπέλαβε, a 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лъĭ ἐπιλαμβάνω.

'Επ-ελπίζω, biit: -ίσω, daă kъĭва din noă nъdeжdĭ, saă maĭ întinză nъdeжdile kъĭва; (nestp: kъ dat:) nъdъжdъieskă în чinева; (maĭ noă) nъ 'mĭ taiă nъdeжdea.

'Επ-έλπομαι, (fъpъ biit:) noet: maĭ nъdъжdъieskă.

'Επεμβαδὸν, adв: ъnъл neste алтъл. [din

'Επ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (kъ dat:, saă noet: kъ цen:) калă, staă d' asъпра, saă intpъ în, saă întpe...; (fir:) калă în пiчoape, desпpeцъieskă, neчinsteskă. «Οὐδοῦ («Δίφρου) ἐπεμβεβαώς». Om: ші Es: stînd цeanъn. (ші fir:) «'Επεμβαίνειν τινι, saă κατά τινος». Sof: 2) intpъ, saă mъ sъiă dъne алтъл. «Δίφρον ἐπεμβαίνειν». Es:

'Επ-εμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, пъiă (apъnkă) ъna neste алta înъъntpă, saă neste чева, întpenъiă; (partik:) altoieskă; (ел: saă nestp: desupe pîърĭ) mъ върsă пe lînгъ, saă dъne алteле înъъntpъ în...; (fir:) adaoгă, întpeвîpă.

'Επέμβαμμα(τὸ),='Εμβαμμα.[ἐπεμβάπτω].

'Επέμβασις, εως (ἡ), intpape, кълkape înъъntpă saă întpe; nъвъlipe; (fir:) кълkape în пiчoape; desпpeцъipe, ші чл: [ші

'Επεμβάτης, ου, (ὁ), чел че калъ пe чева, saă întpъ ъndeва; (noet:) чел че se sъie пe калă, în trъsъpъ, saă кoравie. |ἐπεμβαίνω].

'Επεμβεβαώς, noet: în лokă de ἐπεμβεβηκὼς, tpe: de kъ: ал partч: лъĭ ἐπεμβαίνω.

'Επεμβλητέον, nosit: ал лъĭ ἐπεμβάλλω.

'Επ-εμ-βοάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) stpigă asъпра kъĭва, îl iaă kъ гъpa. (bezĭ ші ἐπικαλέω].

'Επεμβολὰς, άδος (ἡ), altoitъ. «Ἄπιος —». || (sъbst:) altoiă. [ші

'Επεμβολὴ (ἡ), nъnepe (asъipipe) neste, saă întpenъnepe (akt: saă nas:); adaosă; altoipe (de пomă). [ἐπεμβάλλω].

'Επ-εμ-βρυάομαι: -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ пekъжesnă, mъ înspieză asъпра kъĭва, îl doжeneskă, îl ameripă;

'Επέμμηκος (ἡ), (γυνὴ femeie) чea în pîndъiала sa de лъnъ. [ἐπί, ἐν, μήν].

'Επ-εμ-πάσσω, вiit: -πάσω, presърѣ пе d' asѫпра în чева.

'Επ-εμ-πηδάω ῶ, вiit: -ήσω, maĭ sърѣ d' asѫпра кѫĭва.

'Επέμπηκτος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, ἐμπήγνυμι] înfiпtѣ, saѣ fъkstѣ aша, ka sъ se înfigъ în чева.

'Επ-εμ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, =Επεισπίπτω, kazѣ kѫ toatъ grextatea înъѫntrѣ, saѣ пeste чева. (în pepifp:) «Τί δῆτα ποίμναις τὴν δ' ἐπεμπίπτει βάσιν»;. Sof:

'Επ-εμ-φέρω, вiit: ἐπενοίσω, =Επεισφέρω.

'Επ-εμ-φύρω, вiit: -φυρῶ, frъmîntѣ, saѣ amestekѣ înkъ чева înъѫntrѣ.

'Επ-εναρίζω, вiit: -ίξω, поеt: maĭ omorѣ înkъ ші пе алтѣ чinева.

'Επ-εν-δίδωμι, вiit: ἐπενδώσω, maĭ daѣ înkъ, adaorѣ ла челе date.

'Επένδυμα (τὸ), ші

'Επενδύτης, ου (ὁ), xaĭnъ depe d' asѫпра (mantelъ, ші чл:). [din

'Επ-εν-δύω, вiit: -δύσω, (miж: пex: ἐπενέδυν, ші чл) înвrakѣ (ші miж: mъ înвrakѣ) ші kѫ алтъ xaĭnъ пе d'asѫпра.

'Επένεξις, εως (ἡ), = 'Επιφορά. [ἐπενέγκω neînip: =ἐπιφέρω].

'Επενέθορον, поеt: пex: 2: ал лвĭ ἐπενθρώσκω.

'Επενεῖκαι, Ion: în локѣ de ἐπενεγκεῖν, пex: de înf: ал лвĭ ἐπιφέρω.

'Επενήνεον, поеt: în локѣ de ἐπένεον, прел: ал лвĭ ἐπινέω.

'Επενήνοθε, поеt: în локѣ de ἐπήνθει, saѣ ἐπῆνθε Dop: în локѣ de ἐπῆλθε. «Ψεδνὴ («Οὖλη) ἐπενήνοθε λάχνη». Il: B. K. «Χρῖσαν ἐλαίῳ ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν». Od: Θ. (ші prin întind:) «Πουλὺς ἐπενήνοθεν αἰών». Апіп: (bezĭ ші ἐνήνοθεν).

'Επένθεσις, εως (ἡ), [ἐπεντίθημι] пѫпere ka adaosѣ n'întpe алтеле. (bezĭ ші παρένθεσις).

'Επ-εν-θρώσκω, вiit: -θοροῦμαι, (kѫ dat:) sърѣ, mъ arѫпkѣ înъѫntrѣ, saѣ asѫпра kѫĭва.

'Επ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ maĭ rîndeskѣ; (лоц:) adaorѣ ші алтѣ arѫmentѣ. [de ѫnde

'Επενθύμημα (τὸ), (лоц:) алтъ поъ arѫmentaцie (snpe întъpipea челіĭ dintĭĭ). [ші

'Επενθύμησις, εως (ἡ), = 'Επενθύμημα. «Ἡ δὲ ἐπενθύμησις ἔστιν ἐνθύμημα ἐπιφερόμενον, ὃ μὴ προστεθὲν μὲν οὐ ποθεῖται, προστεθὲν δὲ τὸ πᾶν ὠφελεῖ». Ερмц:

'Επ-εν-τανύω, вiit: -ύσω, поеt: în локѣ d

'Επ-εν-τείνω, вiit: -τενῶ, întinzѣ чев înkъ maĭ mѫлт. (se конf: kѫ ἐπεκτείνω, ш ἐπεντύνω).

'Επ-εν-τέλλω, вiit: τελῶ, maĭ порѫпчesk înkъ.

'Επεντερώματα (τὰ), [ἐπὶ, ἔντερον] etimол: îndpentape a лвĭ ἐπεντρώματα.

'Επ-εν-τίθημι, вiit: ἐπενθήσω, maĭ пѫĭ пе lînгъ челе-л-алte, adaorѣ чева întpe алтеле.

'Επ-εν-τρίβω, вiit: -τρίψω, (kѫ dat: în dip:) frekѣ чева de maĭ mѫлte-orĭ (saĭ maĭ în ѫrmъ de...) пeste чева; (prin întind: ші fir:) întiпъpeskѣ.

'Επ-εν-τρυφάω -ῶ, вiit: -ήσω, (kѫ dat:) mъ desmiepdѣ în чева.

'Επ-εν-τρώγω, вiit: -τρώξομαι, (пex: ἐπενέτραγον, de ѫnde înf: ἐπεντραγεῖν) mъ nînkѣ (prinч: frѫkte, ші чл:) dѫпe алt mînkърĭ.

'Επεντρώματα (τὰ), (dѫпe Епikѫpѣ) mînkъріле челе de prisosѣ; (ші în цen:) aѫѫѫл desfъlъpілор. [ἐπὶ, ἐν, τιτρώσκω] (bezĭ ші ἐπεντερώματα).

'Επεντρώσεις, εων (αἱ), = 'Επεντρώματα

'Επ-εντύνω, вiit: -υνῶ, ші

'Επ-εντύω, вiit: -ύσω, поеt: гъteskѣ (ш miж: mъ гъteskѣ) snpe... «'Επέντυε νῶϊ ἵππους». Il: Θ. (ші miж: ел:) «Νέοι ἐπεντύνονται ἄεθλα». Od: Ω. (ші kѫ înf:) 'Επεντύνονται ναίεσθαι». Апіп: (în Sof: Easѣ, este грeш: în локѣ de ἐπεντείνω).

'Επ-εξ-άγω, вiit: -άξω, skoцѣ (ші ел: esѣ kѫ) ouтipĭ, mъ ouтeskѣ asѫпра връжmaшѫлвĭ. [de ѫnde

'Επεξαγωγὴ (ἡ), skoatepe de (saѣ eшipe kѫ) ouтipe asѫпра връжmaшѫлвĭ.

'Επ-εξ-αμαρτάνω, вiit: -αμαρτήσομαι, mai faкѣ ші алte грешелĭ.

'Επ-εξ-ανάπτω, вiit: -άψω, anpinzѣ înkъ maĭ mѫлт.

'Επ-εξ-απατάω -ῶ, вiit: -ήσω, amъцeskѣ de isnoaвъ, saѣ maĭ mѫлт.

'Επ-έξ-ειμι, вiit: -ειμι, ='Επεξέρχομαι.

'Επ-εξ-ελαύνω, вiit: -ελάσω, ші At: -ελάω -ῶ, nopneskѣ afaръ (mi ел: esѣ kѫ) кълъpimea asѫпра връжmaшѫлвĭ.

'Επεξέλεγχος (ὁ), a doilea (maĭ eksaktъ) dovadъ.

'Επεξέλευσις, εως (ἡ), konцinepe, ѫpmape de ronipe ші pesѫѫnape. [ші

'Επεξελευστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikѣ, saѣ anлekatѣ ла ronipe, ші pesѫѫnape. [ἐπεξελεύθω=ἐπεξέρχομαι].

'Επ-εξ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, îmĭ îndpentezŭ, saŭ nerfekționezŭ din ce în ce maĭ mъlt лъкръл. [de вnde

'Επεξεργασία (ἡ), penetatъ лъкrape snpe nerfekționapea лъкрълъĭ. [ші

'Επεξεργαστὴς, οῦ (ὁ), desъvîrșitorŭ de лъкръ npin penetatъ лъкrape.

'Επεξεργαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ, saŭ denpinsŭ ла nerfekționape de лъкръ.

'Επ-εξ-έρπω, viit: -ερπύσω, esŭ tîpîndъmъ (adikъ пе askънsŭ, ші пе nesimțite) asънpa къĭва.

'Επ-εξ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, esŭ, mъ nopneskŭ asънpa къĭва; intpъ пе ла о mърține, шĭ esŭ пе чeea-л-алтъ (npinч: ка вnŭ връжmamŭ); (fir:) viteskŭ чева de лаînчепътŭ nînъ ла sfîrșitŭ; (în țen:) обsервŭ, черчетezŭ чева къ amърънtъл; (къ dat:) nъ слъвeskŭ roana d'asънpa къĭва nînъ ла чea desъvîrșitъ pesвънape. «'Επεξελθὼν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι». Epd: «Ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται». Тъч: (vezĭ ші μετέρχομαι).

'Επεξέτασις, εως (ἡ), речерчetape, revizie. [ἐπεξετάζω].

'Επ-εξ-ευρίσκω, viit: -ευρήσω, (nex; ἐπεξεῦρον, ші чл:) maĭ nъскочeskŭ чева înkъ, saŭ пе вrmъ, maĭ adaorŭ ші алтъ inвенție.

'Επ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, eksплікŭ, saŭ повesteskŭ чева maĭ desлъшit. [de вnde

'Επεξήγημα (τὸ), adaosŭ snpe o maĭ desлъшitoape eksплікape. [ші

'Επεξηγηματικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ, saŭ kontpivъitorŭ ла о maĭ desлъmitoape eksплікape. [ші

'Επεξήγησις, εως (ἡ), eksплікape maĭ desлъшitъ, saŭ къ amърънtъл.

'Επεξῆεισθα, At: în локŭ de ἐπεξῆεις, a 2: sinr: neps: de прел: ал лъĭ ἐπέξειμι.

'Επεξῆς, Ion: în локŭ de ἐφεξῆς.

'Επ-εξ-ιαχχάζω, viit: -άσω, kîntŭ penetat ші къ mape rлasŭ imnъл în vinstea Бакълъĭ, nъmitŭ 'Ιαχχος.

'Επεξιτέον, saŭ ἐπεξιτητέον, nosit: ал лъĭ ἐπέξειμι.

'Επεξόδιος (ὁ, ἡ), atinrътorŭ de eksnediție de apmie; (de вnde) «'Επεξόδια (τὰ), Ksn: (se înț: ἱερά) жertfe, че se fъчeaŭ maĭ 'nainte de nopnipea вneĭ outipĭ. [din

'Επέξοδυς (ἡ), nopnipe de outipe snpe întimninapea връжmaшълъĭ. [ἐπὶ, ἐξ, ὁδός].

'Επέοικα, tpe: de къ: (în локŭ de neînтp: ἐπείκω)=ἔοικα, seamъnŭ. || (în a tpeia neps:) ἐπέοικε, se notpivește, se къвine, ші чл:

'Επεπείθεσαν, noet: in локŭ de ἐπεποίθεσαν, a 3: îm: neps: de neste sъв: (în локŭ de прел:) ал лъĭ πείθομαι.

'Επεπειρέατο, Ion: în локŭ de ἐπεπείρηντο, a 3: îm: neps: de nas: neste sъв: ал лъĭ πειράω.

'Επέπειθμεν, noet: în локŭ de ἐπεπείθειμεν, 1: îm: neps: de ал 2: neste-sъв: ал лъĭ πείθω.

'Επέπληγον, noet: nex· 2: (neper:) ал лъĭ ἐπιπλήσσω.

'Επέπλως, noet: în локŭ de ἐπέπλωες, 2: sinr: neps: de прел: ал лъĭ ἐπιπλώω, în локŭ de ἐπιπλέω.

'Επεπόνθη, Ion: în локŭ de ἐπεπόνθειν, neste-sъв: ал лъĭ πάσχω.

'Επεπτάμην, noet: în локŭ de ἐπέπτην.

'Επέπταρε, 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лъĭ ἐπιπτάρνυμαι.

'Επ-έπω, Ion: în локŭ de ἐφέπω.

'Επέραστος (ὁ, ἡ), вrednikŭ de iввit, drъгъstosŭ. [ἐπὶ, ἐράω].

'Επ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, лъкrezŭ țapine (npinч:) în stpeinŭ пъmîntŭ. 2) îmĭ kreskŭ (вdaorŭ чева ла) лъкръл; îmĭ îmmълțeskŭ (npin dovîndъ saŭ altfeл) banii, kîștigŭ. [de вnde

'Επεργασία (ἡ), лъкrape de stpeinŭ пъmîntŭ; авere de проprietъцĭ în statŭ stpeinŭ; (iap partik:) dpentъл, че npin înвoipe aŭ în речiпрокŭ локъitoriĭ a doъ înвечinate statъrĭ. 2) îmmълțipe de авere npin dovîndъ, saŭ алtfeл.

'Επεργός (ὁ, ἡ), = 'Ενεργός, aktivŭ; (къ țen:) folositorŭ, kontpivъitorŭ ла чева. [ἐπὶ, ἔργον].

'Επ-ερεθίζω, viit: -ίσω, ipitŭ (npinч:) npin nipъipe, atinrŭ пе d' asънpa; (în țen:) îndemnŭ, întъrîtŭ ла чева. [de вnde

'Επερεθισμὸς (ὁ), întъrîtape, îndemnape ла чева; ipitație npin nipъipe.

'Επ-ερείδω, viit: -ερείσω, pezemŭ, (ші miж: -ομαι) mъ pezemŭ de чева; (npin întind:) snpiжinind daŭ nътere ла чева; (npin врm:) fakŭ a se nopni penede (a se înfițe, ші чл:) asънpa къĭва. || (miж: fir:) mъ ți ŭ întemeiatŭ, stъpвieskŭ în чева. [de вnde

'Επέρεισις, εως (ἡ), ші

'Επερεισμὸς (ὁ), pezemape, snpiжinipe пе чева; (fir:) stъpвinț, înfițepe, silinț, ші чл:

*

'Επ-ερέφω, вfit: -ερέψω, поеt: акоперъ чева пе d' аѕѕпра кѣînвелitoape; саѣ înпodoвeскъ înвелitoapeа кѣ dafine, ші чл: «'Επί τοι νηὸν ἔρεψα». Іл: A.

'Επερήρεισμαι, пas: tpe: de кѣ: ал лвї ἐπερείδω.

'Е-éромаі, вiit: -ερήσομαι, (пex: ἐπηρέμην, ші чл:) ='Επερωτάω.

'Επερρύοντο, поеt: a 3: îm: пeps: de прел: ал лвї ἐπιῤῥύομαι.

'Еп-ерυθриάω -ῶ, вiit: -άσω, тъ рѣшeскъ (de sfiалъ), тъ рѣшinezъ пentръ чева.

'Еп-ерύω, вiit: -ερύσω, поеt: tрагъ чева кътpe, саѣ пeste чева; трѣгînd ѣркъ în ѕѣѕ. || (miж:) tîрѣскъ чева аѕѣпрът'mї, саѣ dѣпe mine.

'Еп-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, вiѣ, саѣ тъ dѣкъ, ѕoѕeскъ ѣndeва (кѣ ак:). «'Αγρὸν ἐπέρχεαι». Od: П. (ші кѣ преп:) «Ἕως ἐπῆλθον εἰς ποταμόν». Od: П. (ші кѣ adв:) «'Οππόσ' ἐπέλθω». Od: Ξ. 2) вiѣ, тъ înfъцішezъ de odatъ (пe kînd se ſaче чева). «Καὶ τότε δή με εἶλον ἐπελθόντες». Od: Т. (ші кѣ ак: fir:) «Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος». Od: Δ. (ші кѣ dat:) «Ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν». Іл: M. (ші кѣ adв:), «'Εκτὸς λέξον..., μή τις ἐνθάδ' ἐπέλθῃσι βουληφόρος». Іл: Ω. (de ѣndе fir:) «'Επέρχεταί μοι (ѕаѣ) με». Плт: ші Лѣч: îmї вine în rîndъ. (ші аѣѕол:) «Τὸ ἐπελθὸν». Лкѕ: op че'ї ва веni în капъ. (ші în пepifp: în локъ de adв:) «'Εκ τοῦ ἐπελθόντος». Лкѕ: de ла îndemînъ, de în datъ. (de ѣndе) «'Ο ἐπελθών». Лѣч: чел че s'a întîшплат. 3) (кѣ ак: преп:) esъ în miжлокъ (тъ înfъцішezъ пe трівѣпъ, ші чл:), ка съ ворвeскъ în пѣвлікъ. «'Επελθὼν ἐπὶ τὸν δῆμον». Лкѕ: (vezї ші παρέρχομαί). 4) пъвълeскъ аѕѣпра кѣївл (ка врѣжташъ). (кѣ dat:) «Βουσὶν ἐπήλυθον ὑμετέρῃσιν». Іл: Υ. (ші кѣ ак:) «Τμήδην αὐχέν' ἐπῆλθεν». Іл: Н. 5) гoпeскъ пe чinева ѕпpe peѕвѣпape. «Τὴν παρανομίαν ἐπερχόμενος». Плв: (vezї ші ἐπεξέρχομαι). 6) пetрекъ ѣnъ локъ (în трeакътъ ші de прівіре); (de ѣndе fir:) чiteскъ, саѣ пoвeѕteскъ чева penede. «Τὴν Λιβύην ἐπελθὼν». Плт: (ші fir:) «Πολλάκις ἐπῆλθον τὰ γράμματα». Sin: 7) вiѣ іаръші înапої, саѣ маї пе ѣрмъ. «'Οτ' ἐπήλυθον ὧραι». Od: В. ші Л.

'Еп-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω, întpевъ маї de мѣлte орї, черчетezъ кѣ амърѣптѣл; (прin întind:) черъ ѕfatъ. [de ѣndе

'Επερώτημα (τὸ), ovіекtѣл, desпpe каре ѕe ſaче ѕкѣмпъ întpевape. [ші

'Επερώτησις, εως (ἡ), ѕtървitoape întpeвape.

"Επεσα, (прea pap) пex: 1: ал лвї πίπτω.

"Επεσαν, în локъ de ἐπῆσαν, поеt: a 3: îm: пeps: de прел: ал лвї ἔπειμι. [ἐπὶ, εἰμί].

'Еп-ес-ваίνω, вiit: -βήσομαι, At: în локъ de ἐπεισβαίνω.

'Еп-ес-βάλλω, вiit: -βαλῶ, At: în локъ de ἐπεισβάλλω.

'Επεσβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: (dѣпe ziч:) арѣпкъ ворве аѕѣпра кѣїва, ворвeскъ de pîъ, саѣ окъръскъ пe чinева.

'Επεσβολία (ἡ), поеt: ворвіре пetревпiкъ ші пежѣdikatъ; (маї поѣ) ворвіре de рѣъ, окърîpe. [din

'Επεσβόλος (ὁ, ἡ), арѣпкъторъ de ворве пежѣdikate, бърfitoръ, саѣ atinгъторъ прin aѕemeпea ворве. [ἐπεσβάλλω].

'Еп-есθίω, вiit: -ἐπέδομαι, тъпînкъ чева пе d'аѕѣпра de (саѣ înпpевпъ кѣ) алтъ чева. (кѣ dat: îndip:) "'Επεσθίω μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον». Ksп:

'Επεσκεμμένως [ἐπισκέπτομαι], adв: (de пaptч:) кѣ вѣпъ rîndipe.

"Επεσπον, поеt: пex: 2: ал лвї ἐφέπω.

'Επέσσεται, поеt: în локъ de ἐπέσται, a 3: sinг: пeps: de вiit: ал лвї ἔπειμι. [ἐπὶ, εἰμί].

'Επεσσεύοντο, поеt: în локъ de ἐπεσεύοντο, a 3: îm: пeps: a прел:, ші

'Επέσσυμαι, поеt: tpe: de кѣ: ал лвї ἐπισεύομαι. [de ѣndе

'Επεσσυμένως, adв: поеt: (de пaptч:) penede, iѕte, in гравъ.

'Επεστεὼς, Ion: în локъ de ἐφεστηκώς, tpe: de кѣ: de пaptч: ал лвї ἐφίσταμαι.

'Επέστιος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἐφέστιος.

'Επεστραμμένως, adв: ='Επιστροφάδην.

'Επεσχάριος (ὁ, ἡ), поеt: пѣѕъ пе (саѣ пе лiпгъ) гръtаръ, саѣпе вatръ. [ἐπὶ, ἐσχάρα].

'Επετειόκαρπος (ὁ, ἡ), poditoръ пe fiекape апъ. [ἐπέτειος, καρπός].

'Επετειόκαυλος (ὁ, ἡ), каре dъ пe fiекape апъ поѣ кочeапъ, саѣ влъѕtаръ. [ἐπέτειος, καυλός].

'Επέτειος (ὁ, ἡ), dѣinitoръ пѣmаї ѣnъ апъ, саѣ апѣл întpeгъ. 2) каре ѕe peпoieшte пe fiе-каре апъ. [ἐπὶ, ἔτος].

'Επετειοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ ...

'Επετειοφόρος (ὁ, ἡ), poditoръ пe fiекape апъ. [ἐπέτειος, φέρω].

'Επετειόφυλλος (ὁ, ἡ), (вotп:) чел че'шї ѕкітвъ fрѣпzеле пe fiе-каре апъ; саѣ în

кърѕял апълъй. [ἐπέτειος, φύλλον].

'Επετετάχατο, Ion: a 3: sinr: neps: de nas; neste съв: ал лъй ἐπιτάσσω.

'Επέτης, ου (ὁ), [ἕπομαι[, noet: врмъторъ дѕпе чinева, ка о слагъ; (în цen:)= 'Οπαδός, врмъторъ.

'Επετήσιος (ὁ, ἡ), =='Επέτειος.

'Επέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъй ἑπέτης.

"Επετον, Dop: în локъ de ἔπεσον, nex: ал 2: ял лъй πίπτω.

'Επέτυσσα, Dop: noet: în локъ de ἐπέτυχον, nex: a 2: ал лъй ἐπιτυγχάνω.

"Επευ, Ion: în локъ de ἕπου, порѕнч: ал лъй ἕπομαι.

'Επεύαδον, Еол: în локъ de ἐφέαδον, nex: 2: ал лъй ἐφανδάνω.

'Επ-ευαζω, biit: -άσω, noet: stpirъ de вѕкърie [εὐοῖ-εὐάν] ка întѕsiastъ nentpѕ вре о întîmплape, saъ în чinstea кѣiва.

'Κπ-ευδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) кѕ мълцѕmipe npiimeskъ, апробезъ чева de вѕnъ, saъ îmî nape вine de чева.

'Επ-ευθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) sîntъ веселъ nentpъ чева.

'Επ-ευθύνω, biit: -υνῶ, = Κατευθύνω. «Τὰ μέλη—». Apst: îndpentezъ чева къtpe...; (în цen:) dipiцezъ, administpezъ. «'Επευθύνειν νόμισμα». Esxл: a окroti леціле.

'Επ-ευκλεΐζω, biit: -ίσω, слъвeskъînкъ маї мълт, saъ мъpeskъ npin лавde глopia кѣiва.

'Επευκτὸς [ἐπεύχομαι], ἡ, ὸν, de noftit saъ dopit a se dobîndi.

'Επ-ευβλαβέομαι, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, мъ sfieskъ (мъ пъzeskъ) înкъ маї мълт, saъ de чева.

'Επεύνακτοι, ші ἐπεύναστοι (οἱ), (se пѕmiaъ în Snapta) копii пъскцї de Snaptane кѕ Елоцї în лinsa въpвацilop. [ші

'Επευναταὶ (οἱ), ровіі (Елоцii), че se кѕлкаъ кѕ Snaptaneле în лinsa soцilop лор. [ἐπὶ, εὐνή].

'Επ-ευφημέω -ῶ, biit: -ήσω, npin лъвdъtoape аклатацїї îmî аръtъ мълцѕmipea ші înвoipea asкnpa вре вnъї лякpѕ, (adikъ) stpirъ, браво, пpea вine. «Πάντες ἐπευφήμησαν δέχθαι ἄποινα». Iл: A. 2). (кѕ ак: stpъm: ші dat: indip:) кîntъ вnъ sfîntъ imnъ în вре о înпpежвpape. «Ὑμεῖς δ'ἐπευφημήσατε παιᾶνα τῇ 'μῇ συμφορᾷ». Евр:

'Επ-ευφημίζω, biit: -ίσω, = 'Επευφημέω. saъ 2)=(saъ грeш: în локъ de) 'Επιφημίζω.

'Επευχὴ (ἡ), рѕгъчiвne; fъгъdвinцъ кътpe Dѕшnezeъ. [ἐπί εὐχή]. [de вnde

'Επεύχομαι, biit: -εύξομαι, (кѕ dat:) мъ fълeskъ nentpѕ вре о isправъ. 2) (npin întind:) fъгъdвieskъ лъї Dѕmnezeъ (кiemîndѕ'л în aжѕtopъ) nentpѕ вре о întpenpindepe; (npin врm:)=Εὔχομαι, мъ porъ лъї Dѕmnezeъ; (în Sof: Fil:) блestemъ.

'Επ-ευωνίζω, biit: -ίσω, eftineskъ чеваînкъ маї мълт.

'Επ-ευωχέομαι -οῦμαι, biit: ἡσομαι, (кѕ dat:) шъ desfъtezъ în osпъцѕpї nentpѕ вре оînвeseлitoape întîmплape.

"Επεφνον, noet: nex: 2: ал (neîntp:) φένω.

'Επέφραδον, noet: nex: 2: ал лъї ἐπιφράζω.

'Επέφυκον, noet: (npea pap) în локъ de ἐπεφύκεσαν, 3: îm: neps: de neste-съв: (în локъ de прел:) ал лъї φύω.

'Επέχθην, nas: nex: 1: ал лъї πείκω.

'Επ-έχω, biit: ἐφέξω, (nex: ἐπέσχον, ші чл:) (кѕ dat: indip:) цiъ (пѕiъ, pezemъ) чева neste чева. «Θρήνυϊ πόδας ἐπεῖχεν». Iл: Ξ. ші Od: P. (ші desпъpцit). «'Επὶ κώπῃ σχέθε χεῖρα». Iл: A. 2) цiъ чева dinainte saъ апроапе de чinева (ка съ о ia, saъ съ о апѕчс), (npin врm:) = Παρέχω, daъ. «Οἶνον ἐπέσχεν». Od: Π. ші Iл: 1. «Κοτύλην ἐπέσχεν». Iл: X: «Εἴποτέ μοι μαζὸν ἐπέσχον». Iл; X. 3) цiъ чева tokмаї d'asкnpa кѣiва; (iap naptik:) îmî amъ окiѕл aцintatъ ла (окieskъ) чева; (în цen:) îndpentezъ чева кътpe, saъ asкnpa... «Τόξον σκοπῷ ἐπέχειν». Hind: (ші desпъpцit). «'Επὶ Τυδείδῃ ἔχον ἵππους». Iл: E. (ші ел:) «'Επὶ δ'αὐτῷ πάντες ἔχωμεν ἀθρόοι». Od: X. (ші кѕ ак: пpeп:) «Τὰς ναῦς ὁρῶντες ἐπεχούσας πρὸς τὴν Πελοπόννησον». Пл: îndpentînds se кътpe... (bezî ші ἐπιβάλλω). (ші miж: ел:) «Τὸν δ' 'Οδυσσεὺς ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ». Od: X, (ші fir:) «Τί μοι ὧδ' ἐπέχεις θυμῷ»; Od: T. че мъ аї ла окї? 4) (fir: mi ел:) îmî amъ mintea aцintatъ ла чева, amъ de rîndъ; (în цen:) вагъ de seamъ. «'Ο δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς». Евр: «'Επέχοντες τῇ βασιλείᾳ». Skp: npiвind ла îmпъpъцie. (ші кѕ înf:) «'Επὶ ταύτην ἐπεῖχον στρατεύεσθαι». Ep: «Επεῖχον ἐλλάμψεσθαι». Ep: (bezî ші ἐπιβάλλω). 5) цiъ îndъpъt, onpeskъ, amînъ; (ші ел: saъ nestp:) зъвoveskъ, staъ auttentînd; învetezъ; stъpвieskъ; (ші dвne Stoїчї) îmî amînъ жвdikata, мъ îndoieskъ a xotъpî desnpc чева. «'Επέσχε ῥέεθρα». Iл: Φ. (ші nas:) «'Επισχεθὲν τὸ ῥεῦμα». Sin; «'Επέχει με γῆ». Enгp; «Καί πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου»; Sof: «'Επέσχε μυριάδας ἑπτὰ 'Ρωμαίων». Пл: (ші кѕ цen: indip:) «'Επέσχεν αὐτοὺς τοῦ πρόσω». Лкs: (ші ел:)

«Ἐπίσχες (se înţ: σαυτὸν) τοῦ δρόμου». Apstf: (ші abs:) «Μικρὸν ἐπισχὼν». Плт: «Νῦν καιρὸς ἔρδειν..., εἰ δ' ἐφέξετον». Sof: «Ἀντίνοος ὁ' ἔτ' ἐπεΐχεν». Od: Φ. stървіа; (ші miж: пrea pap) «Ἀμφὶ γαίῃ ἐπέσχετο». Es: s'a înfint, s' a arъţat. (bezĭ ші κατέχω). 6) ţiĭ, konpinzĭ atîtĭ локĭ, ажвnrĭ, mъ întinzĭ nînъ ла. «Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών». Іл: Φ. «Ὅσσον χῶρον ἐπεΐχε νέκυς». Іл: Ψ. «Ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος». Іл: Ψ. «Ἐπεΐχον τούς Τεγεήτας». Ep: ажвnţeaĭ nînъ ла; (ші fir:) «Τάξιν ἐπέχειν». Пл: ші maĭ noĭ) «Τόπον ἐπέχω». ţiĭ локĭ, saĭ sîntĭ локоţiitorĭ. (de вnde 7) (fir:) ţiĭ în mîna mea, stъпîneskĭ, гвvernezĭ; прedomneskĭ. «Ὁ τὸν κόσμον ἐπέχων». Apst: (ші прin întind:) «Θυσίαι ἐπεΐχον τὴν πόλιν». Ep: «Ἦν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ». Ep: «Ὡς ἐπέσχεν ἡμέρα». Паss: (ші fir:) «Τὴν τύχην, ἥ νῦν ἐπέχει». Dm:

Ἐπέων, Ion: поеt: în локĭ de ἐπῶν, ţen: îm: ал лвĭ ἔπος.

Ἐπεὼν, поеt: în локĭ de ἐπών, прez: de naptч: ал лвĭ ἔπειμι. [ἐπὶ, εἰμί].

Ἐπ-ηβάω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локĭ de ἐφηβάω.

Ἐπήβολος (ὁ, ἡ), поеt: în локĭ de (ші maĭ intpeв: de kît) ἐπίβολος, (кв ţen:) nemepĭtorĭ, doвînditorĭ de чева; (прin вpm:) пъptашĭ. «Νηὸς («Ἐρετάων) ἐπήβολος». Od: B. ekспeріinţatĭ. «Φρενῶν ἐπήβολος». Esхл: mintosĭ; (ші în ръĭ). «Νόσου ἐπήβολος». Esхл: волnавĭ. 2) (кв dat:) кввenitĭ, saĭ kontpiввitorĭ ла skопвл квĭва. «Ἐπήβολος ἅρματι νύσσα». Ткр: ші Апл: (de вnde 3) (în ţen:) notpiвitĭ, пропорţionatĭ; (прin вpm:) folositorĭ, плъквtĭ (Апл:). [ἐπιβάλλω]. [de вnde

Ἐπηβόλως, adv: nemepit; notpiвit; пропорţionat; кв folosĭ.

Ἐπηγκενίδες (αἱ), [ἐπενεγκεῖν] лвnцĭ skîndвrĭ, кв каре se nodia în лвnrĭ коравіа de ла првъ nînъ ла пвпъ. (bezĭ ші πάροδος).

Ἐπηγορεύω, вiit: -εύσω, ші

Ἐπηγορέω ῶ, вiit: -ήσω, Ion: (кв dat:) вorвeskĭ de ръĭ пе чineва, îl defaĭmĭ ка вinovatĭ; îl окъръskĭ. [ші

Ἐπηγορία (ἡ), Ion: = Κατηγορία, defъĭmape. [ἐπὶ, ἀγορά].

Ἐπῆεν, поеt: în локĭ de ἐπῆν, 3: sinr: neps: de прел: ал лвĭ ἔπειμι.

Ἐπηετανὸς [ἐπὶ, ἔτος], ὴ saĭ ὸς, όν, поеt: каре ţine saĭ ажвnţe пе totĭ anвл întpegĭ; (прin вpm:) мвлтĭ, înвiшвгatĭ; konţinвtĭ, вnвл neste алтвл. «Ἔνθ' ἤτοι λῆνοὶ (ἀρδμοί) ἦσαν ἐπηετανοί». Od: Ξ. ші K. «Σῖτον ἐπηετανὸν παρέχοιμι». Od: Σ. «Τρίχες ἐπηεταναί». Es: перĭ deшĭ. «Αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι». Od: Δ. «Πολλὰ δὲ κἄλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά». Om: Imn: (ші adверв:) "Πρασιαί... πεφύασιν ἐπηετανὸν γανόωσαι». Od: H. «Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον». Od: Ἡ. (bezĭ ші ἄφενος).

Ἐπήϊεν, a 3: sinr: neps: de tpe: de кв:, ші

Ἐπήϊσαν, a 3: îm: neps: de прел: ал лвĭ ἔπειμι. [ἐπὶ, εἶμι].

Ἐπῆκαν, Ion: în локĭ de ἐφῆκαν, a 3; îm: neps: de nex: 1: ал лвĭ ἐφίημι.

Ἐπήκοος (ὁ, ἡ), (акt:) askвltъtorĭ de чineва; (pas:) askвltatĭ, saĭ пвtinчosĭ a se aвzi, saĭ askвlta de чineва. «Ἐπήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν». Плт: (ші adверв:) «Εἰς ἐπήκοον («Εἰς τὸ ἐπήκοον, saĭ Ἐν ἐπηκόῳ) τινός». Лкs: în kinĭ saĭ локĭ, ka sъ se noatъ aвzi de чineва. «Εἰς ἐπήκοον πάντων». în aвzвл tътвлор. [ἐπακούω].

Ἔπηλις, ιος, ші ἐπηλὶς, ίδος (ἡ), Ion: în локĭ de (ші maĭ întpeв: de kît) ἔφηλὶς. [ἐπὶ, ἦλος].

Ἐπηλλαγμένως [ἐπαλλάσσω], adv: (naptч:) în pcчinpokĭ, saĭ în skimвĭ.

Ἐπ-λυγάζω, вiit: -άσω, askвnzĭ, акоперĭ (ші miж: mъ акоперĭ) пе d' asвпра, întpeввinţezĭ чева ка акоперішĭ. (кв ак: stpъm: ші вne-орĭ, ші кв ак: indip:) «Ἐπιλυγάζομαι τὴν κεφαλήν θοιμάτιον». Sвid: «Τίκτουσαν ἐν τῇ γῇ ἐπηλυγαζόμεναι ὕλην». Apst: Ἐπιλυγάζομαί τινα». Плт: mъ askвnzĭ dîndъrътвл квĭва. [din

Ἐπηλυγαῖος, α, ον, поеt: акоперitĭ; întвnekosĭ. [ἐπήλυξ]. [de вnde

Ἐπηλυγίζομαι, = (saĭ греш: în локĭ de) ἐπηλυγάζομαι.

Ἐπήλυθον, поеt: în локĭ de ἐπῆλθον, nex: 2: ал лвĭ ἐπέρχομαι.

Ἐπήλυξ, υγος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἐπηλυγαῖος. || «Τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες ἐστήκασιν». Eвp: (nepifp:) în локĭ de ἐπηλυγασάμενοι». [ἐπὶ, ἦλυξ].

Ἔπηλυς, υδος (ὁ, ἡ), вenitĭ de afaръ, sвĭ пе вpmъ; stpeinĭ. [ші

Ἐπηλυσίη (ἡ), Ion: поеt: în локĭ de

Ἐπήλυσις, εως (ἡ), вenipe de afaръ гъpъ veste; пъвълipe; (прinч:) bîntвipe din fepmekape, deokiape, ші чл: (pom: din iene, ad: din вoalъ eksotikъ, a къpia prichinъ пв este квnoskвtъ). [ші

'Επηλύτης, ші ἐπήλυτος, ου (ὁ), ='Επηλυς. [ἐπελεύθω=ἐπέρχομαι].

'Επημάτιος, η, ον, поет: în локъ de ἐφήμερος, каре цine (saŭ se face întр') o zi. [ἐπὶ, ἦμαρ -ατος].

'Επημοιβὸς (ὁ, ἡ), поет: речiпрокъ, каре se скimвъ, se ia вна пентрв алта, saŭ se întpeввinцeazъ în скimвъ întpe dinseле, кînd вна, кînd алта... «Χιτῶνες ἐπημοιβοί». Od: Ξ. (vezi ἐξημοιβός). «'Οχῆες (θύρης) ἐπημοιβοί». Il: M. верице de вшъ. [ἐπαμείβω].

'Επ-ημύω, вiit: -ύσω, поет: тъ плекъ, тъ повîрнеzъ ла о парte.

'Επὴν, поет: în локъ de ἐπάν.

'Επηνέμιος (ὁ, ἡ), поет: ал вîntвлеŭ; (fir:) вшоръ, zadapнiкъ, nestatopнiкъ, neintemeiatъ. (vezi ші ἀνεμώλιος). [ἐπὶ, ἄνεμος].

'Επήνεσσα, saŭ ἐπήνησα, поет: în локъ de ἐπήνεσα, пех: 1: ал лвї ἐπαινέω.

'Επῆνθον, Dor· în локъ de ἐπῆλθον, пех: 2: ал лвї ἐπέρχομαι.

'Επῆξα, пех: 1: ал лвї ἐπάττω, în локъ de ἐπαίσσω.

'Επηόνιος (ὁ, ἡ), поэт: чел дене църнъ, ='Επάκτιος. [ἐπί, ἠϊών].

'Επήορος (ὁ, ἡ), поет: [ἐπαείρω] alîрnatъ de (saŭ neste) чева.

'Επ-ηπύω, вiit: -ύσω, поет: stpirъ asвпра вре вnвї лвкрв, saŭ пентрв чева; аклатъ лъвdînd, saŭ îndemnînd.

'Επήρατος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de ἐπέραστος, дрвгвstosъ, saŭ de dopit, плъквtъ.

'Επηρεάζω, [ἐπήρεια] вiit: -άσω, (кв dat: saŭ рар: кв преп: ак:) вîntвieскъ (кв квîntъ saŭ fantъ); (în цеп:) свпъръ. [de вnde

'Επηρεασμὸς (ὁ), вîntвipe, свпъраре, ші чл: (vezi ἐπήρεια). [ші

'Επηρεαστικὸς, ἡ, ὸν, обічнвitъ, saŭ пвtinчosъ, îndemînatikъ a вътъта, a adвче свпъраре.

'Επήρεια (ἡ), [ἐπὶ, ἀρειὰ] (dвпе зічере) мвstpape, доженipe; amepinцape; ворвipe de ръъ, окърîpe; silъ; пîръ; воipe de ръъ; desпpeцвipe; (în цеп:) вîntвipe, roanъ, свпъраре, пъгввipe, ші чл: «Κελεύειν κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς». Твч: спре въїтареа, saŭ defъїтареа челор че 'ї пріimesк, saŭ кв amepinцape, пріn sілвipe.

'Επ-ηρεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) тъ лініштeskъ, тъ odixneskъ пе, saŭ dвпе чева.

'Επήρετμος (ὁ, ἡ), поет: стъїторъ ла (saŭ тръгъторъ de) вîслъ. «'Εταῖροι — ». Od: B. ші M. вîслашї. 2) апровizionatъ кв вîсле. «Ναῦς —». Od: E. ші Ξ. [ἐπὶ, ἐρετμός].

'Επηρεφὴς [ἐπὶ, ἐρέφω], έος (ὁ, ἡ), поет: акоперitъ d'asвпра; волtitъ; saŭ пвsъ d'asвпра ка оînвелitоаре. «Σπέος («Σίμβλον) ἐπηρεφές». Od: N. Es: ші Тгп: (vezi ші κατηρεφής). «Πέτραι («Κρημνοὶ) ἐπηρεφεῖς». Od: K. M. [ші

'Επήρης [ἐπὶ ἄρω], εος (ὁ, ἡ), поет: апровizionatъ кв тоате трebввinчоаселе; înarmatъ, rata.

'Επήριστος, ші 'Επήριτος (ὁ, ἡ), поет: desпре каре se face disпвtъ, saŭ пе каре se чеартъ; (пріn врт:) foapte dopitъ. [ἐπὶ, ἐρίζω].

'Επῆρσα, поет: пех: 1: ал лвї ἐπαραρίσκω.

'Επῆσαν, поет: în локъ de ἐπήϊσαν.

'Επησθείεν, Ion: în локъ de ἐφησθείησαν, a 3: îm: пеps: de пех: 1: ал пoft: лвї ἐφήδομαι.

'Επήσω, Ion: în локъ de ἐφήσω, вiit: ал лвї ἐφίημι.

'Επητανὸς (ὁ, ἡ), поет: în локъ de ἐπετανός.

'Επήτεια (ἡ), поет: = 'Επητύς, dвлче салвtape, влажiпіс, ші чл: [din

'Επητὴς, οῦ (ὁ), ші ἐπήτης, εος (ὁ, ἡ), поет: [ἔπω] ворвitоръ, вine пріimitоръ, свлвtъtоръ afавілъ, влажiпъ. (vezi ші ἤπιος].

'Επητικὸς, ἡ, ὸν, [ἔπομαι] disпвsъ a врта, saŭ a fi вртъторъ.

'Επήτριμος (ὁ, ἡ), поет: [ἐπὶ, ἤτριον] (desпре цesътврї) въїtъ; (пріn întind: ші în цеп:) desъ, вnвл лînгъ, saŭ neste алтвл; (fir:) iskвsitъ, пребъквtъ. (vezi ші πυκινός).

'Επητὺς [ἐπητὴς], ύος (ἡ), поет: ='Επήτεια (vezi зіч:). 2) dвпе fepiчitвл întpв nomenipe. N. Dвка. în Od: Φ. 306. = 'Επαίτησις.

'Επ-ηχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) fakъ свnetъ, sromotъ neste (adikъ пе кînd se зіче, saŭ se face) чева.

'Επηῶος (ὁ, ἡ), поет: ='Υπηῶος, diminepeanъ, saŭ pesъpiteanъ. [ἐπὶ, ἠώς].

'Επήωρος (ὁ, ἡ), Гram: ='Επήορος.

'Επὶ, преп: (se акord: кв цеп: dat: ші ак: ші însemn: în sint: кв цеп: 1) локъ, (A) d' asвпра. «'Εφ' ἵππου». Ksn: 'Επὶ ξυροῦ ἀκμῆς». Пров: «'Εγχεα ὀρθὰ ἐπὶ σαυρωτῆρος». Il: K. «Τὸν δ' ἀρ' ἐπὶ τρόπις νεὼς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσον». Od: T. «'Επ' ἠπείροιο ἔρυσαν (τὰς ναῦς)». Om: 'Επὶ κά-

πρου τομέων στὰς ὀμόσασθα»: Лкs: (de вnde ел:) «'Εφ' ἱερῶν ὀμόσαι». Лкs: «Φέρειν ἐπὶ μὲν τῆς γλώσσης σιγήν, ἐπὶ δὲ τοῦ προσώπου αἰδῶ». Илː(B′) n'auроапе, n'înnрежвр, къtрe... «'Αφικνοῦνται ἐπὶ Θράκης». Твч: în пърцiле Трачieĭ. «'Ανεχώρησαν ἐπὶ οἴκου». Твч: къtрe natpie (C′) dinainte, de faцъ. «'Επὶ πολλῶν». Лкs: «'Επὶ μαρτύρων». Лкs: «Γράφομαί σε ἐπὶ τοῦ 'Ραδαμάνθυος». Лвч: (D′.) dintpe. «Οὐδεὶς ἐπ' ἀνθρώπων». «'Επὶ τῶν 'Ελληνικῶν πόλεων». Apst: (de вnde E′. fir: ші npin întind:) sinrвpъ, ел în sine. «Εὔχεσθε σιγῇ ἐφ' ὑμείων». Ил: H. «Πόλις κειμένη ἐφ' ἑωυτῆς». Ep: «Ἡ Κασπίη θάλασσά ἐστι ἐφ' ἑωυτῆς». Ep: Εἶχον γὰρ καὶ οὗτοι ἐφ' ἑωυτῶν μάντιν». Ep: «Τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι». Dm: sinrвpвл лор întepesъ. 2) (fir:) enistasie. «'Επὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ». Лвч: (ші ел:) «'Ο ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος». Dm: «Οἱ ἐπ'ἐξουσίας». Skp: «'Ο ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων=='Ο ἐξ ἀπορρήτων». Biz. «Οἱ ἐπὶ τῶν πραγμάτων». чеĭ în тревiле политiче. 3) timnъ (npinч: in dъinipe), пе kînd, saъ пе вremea. «'Επὶ προ-έρων ἀνθρώπων». Ил: E. «'Επὶ Μήδων ἀρχόντων. Ep: «'Εφ' ἡμῶν». Dm: in зiлеле noastpe «'Επὶ ἄρχοντος (ὃεῖνος)» Ptp: «Ἡ ἐπ' 'Ανταλκίδου εἰρήνη». Лкs: (вezĭ 5). 4) kinъ, saъ kвm (maĭ de mвлte orĭ adверв:). «'Επι λέξεως. «'Επὶ μέρους». în локъ de κατὰ λέξιν, κατὰ μέρος, (iap maĭ kв seamъ în fpase тактiче) «'Εφ' ένός». înлinie. «'Επὶ κέρως». în fpвnte. «'Επὶ τεσσάρων». natpв în pîndъ (adikъ вnвл dвne алтвл). «'Επὶ πεντήκοντα ἀσπίδων συνεστραμμένοι». Ksn: apanжaцĭ stpîns kîte чinчĭ-zeчĭ în adînkвл фалапцеĭ. 5) prічinъ (saъ fъkътoape) din чe. «'Επὶ πολλῶν ἄν τις κατίδοι». Лкs: din mвлte. «Οὐκ ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτευ». Ep: «Μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ (noate se inц: τῷ ὀνόματι) τούτου Τυρσηνούς». Ep: (saъ opranikъ) npin чe. «Ἡ ἐπ' 'Ανταλκίδου εἰρήνη». Ksn: чea npin miжлочipea лвĭ... (saъ sвiekтъ) desnpe... «Τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν Θεῶν». Лкs: ‖ (iap kв dat: 1) локъ, adikъ d'asвnpa, saъ înъвntpв (maĭ de mвлte orĭ noet:) «"Οχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, μᾶλλον δ' ἐπὶ μήλῳ». Od: H. «"Αλλος ἐπ' ἄλλῳ». Лкs: «Τῷ δ'ἐπὶ φρεσὶ θῆκεν "Ηρη». Ил: A. (ші fir:) «'Επὶ τῇ τελευτῇ τοῦ βίου». Лкs: 2) (fir:) înnpotivъ, saъ asвnpa квĭва. «Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσιν ἵσταντο». Ил: B. «"Ηκε δ' ἐπ' 'Αργείοισι κακὸν βέλος». Ил: A. 'Επ' ἀλλήλοισιν ἰόντες». Ил: Г. D. ші чл: «"Οσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατο». Sof: «Αὖθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσειεν». Ил: Δ. sъ 'шĭ skoaцъ пекazвл. 3) denлinъ вoie, stвnînipe; saъ enistasie. «Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι». Ил: E. (вezĭ 7) «Οὐδὲ ἑ μήτηρ σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν». Od: X. «Σὲ δ' ἐπὶ ταῖς ἄρκυσιν (ἔσεσθαι)». Ksn: «Ποιεῖσθαί τι ἐπί τινι». Илː «'Επ' ἐμοὶ ἐστίν» Ep: în mîna mea stъ. (mi ел:) «Τὸ ἐπ' ἐμοί». Лкs: kît se atinце de mine. (вezĭ шi ėv). 4) timnъ, (noet: inxotъpîpe, adikъ) kînd, пе каре вреme. «'Αλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς». Ил: Θ. пе noante. (ші maĭ комплектъ) «'Επ' ἤματι τῷδε». Ил: N. ші T. kiap întp' aveastъ zi. (kв totвл deoseвit de) «'Επ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι». Od: B. întp' o zi, ші de. «'Επ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ». Od: Ξ. пе fic-каре zi. (ші proz:) «'Επὶ παντάπασι νηπίῳ αὐτῷ τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος». Dm: kînd epa. (iap лa proz: 5) пе вpmъ, dвne «'Επὶ χιόνι πεσούσῃ ἀνάγκη ἐστίν ὕσαι». Ep: «Καὶ μὴ ἐπὶ καλλίστοισι πόνοις αὐτὸν ἀπολέσητε». Sof: «'Επὶ τούτοις». «'Επὶ πᾶσι». Лкs: «Τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας». Od: Ω. «"Αλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι». Ил: I. «"Αλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι πάθομεν κακὰ». Od: Γ. «Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε». Od: P. «Οὐκ ἄρα δή γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν». Od: P. «Μερμάασιν ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν». Od: X. пе лînгъ релсле de maĭ 'nainte. «Αἴ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ». Od: H. kв чea de аквm inimъ. (ші în компар:) «Οὔ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο». Od: H. пе лînгъ, saъ dвne. 7) prічinъ, (saъ sъвîpшitivъ, adikъ) skonъ, saъ nentpв чe sfîpшitъ. «Γαστέρες... ἃς ἐπὶ δόρπῳ κατθέμεθα». Od: Σ. «Βοῶν... οὕς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν 'Αχιλλεύς». Ил: Ψ. «Λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα. «Твч: «Αὖτως ἠλάσκουσιν... οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ». Ил: N. «'Ανηνύστῳ (ἀτελευτήτῳ) ἐπὶ ἔργῳ». Od: H. «Παῖδα τηλύγετον πολλοῖς ἐπὶ κτεάτεσιν». Ил: I. -ка sъ 'л лase moшtenitopъ пе mвлte авeрĭ. «Ἔργον τελέσειεν δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ». Ил: K. «Θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ». Ил: Φ. «Μὴ ὤφελον νικᾶν τοιῷδε ἐπὶ ἀέθλῳ». Od: Λ. «'Επὶ σωτηρίᾳ τῆς Σικελίας». Илː «'Επὶ τῷ παντὶ βίῳ». Ksn: «'Επ' ἀγαθῷ». Лкs: 'Επὶ πᾶσι δικαίοις». Dm: «'Επὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις». Твч: «'Επὶ πόσῳ». Лкs: «'Επὶ τούτῳ... ἐφ' ᾧ, (ші kв тε) ἐφ' ᾧτε". (kв xot: saъ înf:) kв aveastъ tokmeaлъ, saъ kв aveslъ skonъ. (saъ moтivaлъ)

«Ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν. Іл: B. «Γέρας, ᾧ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα». Іл: A. «Ἐπί σοι μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα. Іл: I. din прічіna ta, saŭ пentrъ ал tъĭ вine. (ші maĭ îndeплinit). «Τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσει». Od: П. «Οὐκ ἄν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ χαλεπαίνοι». Od: Σ. «Ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς»; Лвч: (avі se dedвче прin întind: ші aveasta). «Καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Skp: (ші ел:) «Τὸν μὲν ἐπὶ τἀδελφῷ Δημήτριον, τὸν δ' ἐπὶ τῷ πατρὶ Φίλιππον ὠνόμασε». Іл: (bezĭ ші 5). (saŭ organікъ, adікъ) прin че. «Ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι». Лвч: кв пвmеле tъĭ. «Ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν». Skp: ‖ (iap кв ак: 1) локъ (saŭ în mішкаре кътре чева). «Ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν». Apstf: «Ἐπ' ἔργα τράποντο». Іл: Γ. «Ἐπὶ βοῦν ἴτω». Od: Γ. «Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα ἤϊεν». Od; E. (ші fir:) «Ἐπὶ πᾶν ἦλθον». amъ черкат în totъ кіпвл. «Λεύσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον». Om: (saŭ în конџinere, ші întindere, adікъ) пînъ. «Ὀδ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα». Od: «Ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην». Od: Ξ. «Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους». Іл: K. «Ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν». Apat: «Αἱ δὲ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν». Od: Z. (ші кв ὅσον). «Ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν». Іл: Γ. «Ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης». Od: N. «Ἐπὶ δεξιὰ ἠδ' ἐπ' ἀριστερά». Іл: H. ші M. (ші desпre кîtime) «Ἐπ' ἑκατὸν γὰρ καὶ τριακόσια ἐκφέρει». Ep: (ші în nepfp: în локъ de adв:) «Ἐπὶ τρίς». Лкs: (saŭ aпроапе) «Ἐπὶ τὴν ἑστίαν ἐκαθέζετο». Tвч: 2) (fir:) îппротівъ. «Ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον». Apstf: «Ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀσκεῖν». Iskp: 3). ковîршire (în локъ de ὑπὲρ). «Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο ὄλβῳ τε πλούτῳ τε. Іл: Ω. 4) stъпînire, saŭ depлinъ пвtere. «Ἐφ' ἑαυτοὺς ποιεῖν». Лкs: 5). кінъ, saŭ квm (maĭ de mвлte-orĭ adверв:) «Ἐπ' ὀκτώ». Tвч: «Ἐπ' ἀσπίδας πέντε καὶ εἴκοσιν». Tвч: 6) пропорџie, saŭ dвпe чева. «Καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν». Od: E. 7) tîmпъ (în контinвape, saŭ прелвпџire). «Εὖδον ἐπ' ἠὼ καὶ μέσον ἦμαρ». Od: H. «Οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον». Od: M. «Τλῆτε, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον». Іл: B. «Ἐπὶ πολὺ. «Ἐπὶ μέγα. «Ἐπὶ μᾶλλον. «Ἐπὶ πλέον, ші чл: 8) прічіnъ (sъвîршitівъ în локъ de πρός). «Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν». Od: Δ. supe op каре întpeпpindepe. «Στέλλειν ἐπ' ἀγγελίην». «Ὁ μὲν πεδίον δ' ἐπὶ βοῦν ἴτω». Od: Γ. ка sъ adвкъ вnъ вoъ. «Ἐπί τί»; =Πρός τί; пentrъ че? «Ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ τριήρη. Плт: «Νοσῶν ἐπὶ θάνατον». D. Ал. ‖ (iap în komп:) d' asвпра. «Ἐπιβαίνω, ἐπιδερμὶς, ἐφίστημι. 2) mішкаре ла локъ. «Ἐπέρχομαι» 3) îппротівъ, saŭ asвпръ. «Ἐπιδρομὴ, ἐπελαύνω. 4) adaosъ, saŭ înteџipe (maĭ mвлт, saŭ de totъ). «Ἐπιλανθάνομαι, ἐπερεθίζω, ἐπευωνίζω, ἐπισυνθήκη, ἐπίμετρον. 5) пе вртъ. «Ἐπεσθίω, ἐπιβιῶναι, ἐπιβλαστάνω. 6) прічіnъ saŭ скопъ. «Ἐπιβλαβής, ἐπικηρύττω. 7) îппвџinape. «Ἐπίκυρτος. 8) (nвmer:) пропорџie, saŭ îппърџipe. «Ἐπίτριτος. ла поєцї A'. se desnapte de вербл компвsъ întpeпвindв se alte zічерї). «Ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα. Іл: Ω. în локъ de ἐπιφέρουσα. (B' se ia în локъ de adв:) «Φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι». Od: A. (C'. se пвne dвпe sввstantivъ, kînd oвічnвit i se ші вркъ tonвл). «Οὔ τοι ἔπι δέος. Іл: A.

Ἔπι în локъ de ἐπί, (kînd se пвne dвпe sввstantivъ, bezĭ maĭ sвs) saŭ în локъ de ἔπεστι a 3: sinr: neps: a лвĭ ἔπειμι.

Ἐπιαγή (ἡ), noet: [ἐπὶ, ἄγνυμι] =Ἐπικαμπή.

Ἐπι-άλλομαι, noet: în локъ de ἐφάλλομαι (întpeв: прinч: пвmaĭ napїч: ἐπιάλμενος).

Ἐπ-ιάλλω, вiit: -αλῶ, (nex: ἐπίηλα) noet: în локъ de ἐπιπέμπω, asвîрлъ (порneskъ, zъdъръskъ) чева asвпра кvїва; прічinвieskъ, ші чл:

Ἐπιάλμενος, noet: în локъ de ἐφαλλόμενος. (bezĭ ἐπιάλλομαι).

Ἐπιάλτης, ου (ὁ), =Ἐφιάλτης.

Ἐπιανδάνω, noet: în локъ de ἐφανδάνω.

Ἐπιανέω, Ion: în локъ de ἐπανῶ, nex: 2: de sвп: ал лвĭ ἐπανίημι.

Ἐπ-ιαύω, вiit: -αύσω, noet: (кв dat:) dopmъ (локвieskъ, netpекъ) d' asвпра, saŭ апроапе de чева. (ахціĭ îndpent: ἐνιαύω).

Ἐπ-ιάχω, (ғъръ вiit:) noet: stpirъ neste (adікъ пе kînd se faче, saŭ se zіче) чева.

Ἐπίβα, noet: în локъ de ἐπίϐηθι, nex: 2: de порвпч: ал лвĭ ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάθρα (ἡ), skapъ, saŭ пвnte mішкътоape, че se pezemъ de кораві (de zidъ, ші чл:) supe вркаре (bezĭ ші ἀποβάθρα); (прin întind: ші în цеп:) miжлокъ op каре de вsipe, întpape, ші чл:; (fir:) miжлоквл, че întpeвsinцeazъ чіпева, ка sъ 'шĭ sъвîршiaskъ (sъ 'шĭ ажвпгъ) skопвл. «Μὴ κρατεῖν τῆς ἐπιϐάθρας». Ap: пров; a пв пвtea чіпева sъ ажвпгъ вndева, ші (fir:) a пв fi sігвръ desпpe įsввtipea ско-

пялкї sъš. [ἐπιβαίνω]. [de vnde

'Επι-βαθραίνω, viit: -ανῶ, (neolog:) mъ vркš vndeва кв (saš ka кв) skapъ, пвnte, ші чл:

'Επίβαθρον (τὸ), (se înq: τέλος, saš ἀργύριον) platъ nentrв intpape în koравіе, =Ναῦλος. || (în:) 'Επίβαθρα (τὰ), (se înq:) ἱερά)='Επιβατήρια. 2) локš, ne каре калкъ (stъ, saš шade) чinева. [din

'Επιβαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: ἐπέβην, ші чл: пвmaї ла viit: ші nex; de formъ aktivъ este strъm:) fakš ne чinева a кълка (a se sві, a ажвnце) vndeва, вркš, sвіš d'asвnpa. (кв цеп: îndip:) «Ὃν ῥα τόθ' ἵππων ἐπέβησεν». Іл: Θ. «Ἠὼς πολλοὺς ἐπέβησε κελεύθου». Es: a пвs ne кале. «Πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησεν». Іл: I. «Ὡς κ' ἐμὲ πάτρης ἐπιβήσετε». Od: Η. (ші fir:) «Τὸν... εὐκλείης ἐπίβησον. Іл: Θ. «Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν». Od: Ψ. || (овіч: nestp: saš сл:) калкš, îmї пвіš пічорвл, mъ вркš ne чева; ажвnгš vndeва, saš nînъ ла; (fir:) isввteskš a kîmtiга, a afла (a înвъца) чева; (desnpe vite) înkалікš, roneskš. (кв цеп:) «Πύργου («Νεὼς, «Ἵππου, «Δίφρου, «Εὐνῆς, «Πυρὸς) ἐπιβαίνω». Om: (ші кв ак:) "Περίην δ' ἐπιβάς„. Od: Ε. «Τὸν ἱπποµανῆ λειµῶν'.... ἐπιβάντα„. Sof: (ші fir:) «'Αναιδείας («Εὐφροσύνης) ἐπιβαίνω». Od: Χ. Ψ. «Τέχνης ἐπιβήμεναι». Om: Imn: «Τιµῆς ἐπιβαίνω». Tгп: 2) (fъръ kazš) калкš цеапъп ne чева, înkалікš, saš шezš în tръsвръ. «Οὐκ εἶχον στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὐδ ἐπιβῆναι». Od: Μ. «Οὔτις ἐνόησε µητροῦ ἐξερίσαι δόρυ, ὄφρ' ἐπιβαίη». Іл: Ε. 3) пъvълeskš asвnpa кв'іва, saš îї калкš локвл ка връжташš. «'Επιβῆναι τῷ 'Ασσυρίῳ» Ksn: (ші кв ак:) Σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ λόγος κακόθρους ἐπιβῇ». Sof: (ші кв ак: преп:) «Καὶ τὰ παθήµατα 'κεῖνα πρὸς αὐτὸν ἐπέβη». Sof:

'Επι-βακχεύω, viit: -εύσω, stpirš (mъ întвsiezš) ка vnš Бакantš înkъ maї mвlt, saš desnpe чева.

'Επι-βάλλω, viit: -βαλῶ, (кв ак: strъm: ші dat: saš ак: sinr: saš кв преп: îndip:) apвnkš, saš пвіš, aninš, notpibeskš чева d' asвnpa. «Σφραγῖδα ἐπιβάλλω». Лкs: пвіš печete. «'Επέβαλλεν ἱµάσθλην. Od: Z. (ші miж:) «Τοξόται ἐπιβεβληµένοι». Ksn: авînds 'шї sъцeata пвsъ în аркš, ші fiind rata a o asвîрлі. (bezї ші διαγκυλόοµαι). «'Επὶ κλήρους ἐβάλοντο». Od: Ξ. (bezї ші βάλλω). (ші fir:) «Φόρους («Ζηµίαν, ші чл:) ἐπιβάλλω, Лкs; пвіš daждіе, ші чл: 2) маї пвіš, adaorš; (de vnde маї noš) =Πλειστηριάζω. «Πέντε µῆνας ἐπιβαλεῖν τῇ Βοιωταρχίᾳ». Пл: 3) (nestp: saš ел:) isвeskš; (fir:) nemepeskš; (npin tntind:) sîntš iskвsitš în чева. «Οὐκ ἐπιβάλλοντος δὲ αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἴνιγµα». Sxл: (bezї ші ἐπέχω); (ші next:) tparš (saš îmї пвіš прва, insemnezš sъ ажвnгš) vndeва. «Ἡ δὲ (ναῦς) Φερὰς ἐπέβαλλεν". Od:O·4) пвіš mîna ne чева, înчeпš, mъ апвкš de чева. «Τοῖς κοινοῖς πράγµασιν ἐπιβαλὼν (se înq: τὰς χεῖρας, saš ἑαυτὸν)». D. Ал: (ші miж: кв ак:) Μείζονα ἐπιβαλλόµενος". Плт: (ші кв цеп:) "Μή τις ἐνάρων ἐπιβαλλόµενος µετόπισθεν µιµνέτω". Іл: Z. 5) kazš fъръ beste ne чева; (de vnde fir: ші шаї кв seamъ în a 3: neps:, saš în naptч:) mъ întîmплв, kazš în nopoквл кв'іва; (npin vрm:) kazš în naptea (saš sîntš ал) кв'іва. (кв dat:) „Ἐπιβάλλει µοι". Лкs: (ші авs:) "Τὸ ἐπιβάλλον µέρος". Ep: «Τὸ ἐπιβάλλον µέρος τῆς οὐσίας". Evanr: 6) (miж: кв ак:) іаš чева ne mine (хаїпъ, ші чл:)=='Ανα(Περι)βάλλοµαι; (fir:) sвnвіš ne sinemї ла чева, saš іаš asвnpъmї, mъ însъpчinezš кв чева. "'Επιβεβληµένος σινδόνα". Skp: (ші fir:) "Αὐθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλλόµενοι". Tвч:

'Επι-βαπτίζω, viit: -ίσω, ші

'Επι-βάπτω, viit: -βάψω, (кв dat: saš преп: ак: îndip:) afвndezš, saš moiš înkъ o datъ чева înъвntrš în...

'Επι-βαρέω -ῶ, viit: -ήσω, ші

'Επι-βαρύνω, viit: -υνῶ, faкš чева маї greš de kît este; (npinч: ші fir:) înгreвiezš înkъ маї mвlt.

'Επιβασία, ας, ші

'Επίβασις, εως (ἡ), вркаре, saš întrape în чева; saš (simплв) кълкаре ne чева; înaintape; nъvalъ; (npin întind:) naptea (локвл, saš лвкрвл), ne каре калкъ чinева, ка sъ stea, saš sъ se sвie (tpeantъ, basš, temeлie, ші чл:); (fir:) прічinъ, motivš.

'Επι-βάσκω, (fъръ viit:) noct: în локš de ἐπιβιβάζω (strъm: кв цеп:) "Κακῶν ἐπιβασκέµεν υἷας 'Αχαιῶν. Іл: Β.

'Επι-βαστάζω, viit: -άσω, ціš (apdikš) чева în sвs, saš neste чева. "Χεροῖν ἐπιβαστάζω». Evp: черкš o greвtate кв mîna.

'Επι-βατεύω, viit: -εύσω, noct: în локš de ἐπιβαίνω; (iap naptik:) sîntš (saš intрв ка) кълъторš în koравіе. 2) калкš (intрв ка връжташš) ne пъmîntlвл кв'іва; (fir:) îmїînsвueskš чева ne nedpentate; калкš în silъ dpentхріле кв'іва. "'Επιβατεύω τοῦ

Σμέρδιος ὀνόματος». Ep: 3) = 'Εμβατεύω. Esix:

'Επιβατήριος (ός, ή), кавenitъ, saъ folositorъ la intrare în корабіе. "'Επιβατήρια (τὰ), (se înţ: ἱερὰ) жertfe adъse zeilor maĭ 'nainte de intrare în корабіе. "Πικροῖς ἡμᾶς ἡ πόλις ἐπιβατηρίοις ἐξένισε". Sin: [ші

'Επιβάτης, ου, (ὁ), чел че se вркъ пе чева, (prinч:) înkalikъ пе калъ, saъ întrъ în trъsъrъ, iar maĭ кв seamъ se înbarkъ în корабіе, кълъторъ. [ші

'Επιβατικὸς, ἡ, ὸν, relativъ кв кълъторъ, saъ intrare în корабіе. «Τὸ ἐπιβατικὸν». Apst: (колект:) în локъ de oĭ ἐπιβάται. [ші

'Επιβατὸς. ἡ, ὸν, lesnicиosъ ла sъipe, кълкаре пе dînsъl, de sъit. [ἐπιβαίνω].

'Επίδδα (ἡ), a doa zi de пъntъ, saъ de op чe serbъtoare; (iar prinч: în At:) a patra zi a Anatъriilor.

'Επι-δδάλλω, biit: -βδαλῶ, mъlrъ de al doilea.

'Επι-δεβαιόω -ῶ, biit: -ώσω, înkredinţezъ, întъreskъ înkъ maĭ mъlt.

'Επιδήμεναι, Eol: în локъ de ἐπιδῆναι, nex: 2: de înf:, ші

'Επιδησέμεν, Eol: în локъ de ἐπιδήσειν, biit: de înf:, ші

'Επιδήσεο, noet: în локъ de ἐπίδηθι, nex: de порънч: al лъĭ ἐπιβαίνω.

'Επιδήτωρ, оρος (ὁ), noet: în локъ de ἐπιβάτης. «'Ίππων— ». Od: Σ. «Κάπρος συῶν («Ταῦρος βοῶν) — ». Om: Tкр: ronitorъ.

'Επι-διβάζω, biit: -άσω, вркъ, sъiъ пе чinева вndeва; (desпре bite) слобозъ taъръл, ші чл: a roni вачеле, ші чл:

'Επι-διβρώσκω, biit: ἐπιβρώσομαι, = 'Επεσθίω.

'Επίβιος (ὁ, ή), чел че a maĭ trъit dъпе чinева, saъ чева. [ἐπὶ, βίος]. [de вnde

'Επι-βιόω -ῶ, biit: -ώσομαι, = 'Επιζῶ, maĭ trъieskъ dъпе moaptea къĭва, saъ dъпе вре o întîmплare.

'Επιβλαβὴς, έος (ὁ, ή), (ші adв:) -ἐῶς, adъкъtorъ de вътъмare. [din

'Επι-βλάπτω, biit: -βλάψω, batъmъ înkъ maĭ mъlt, saъ de isnoavъ.

'Επι-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, влъstъpeskъ, pesъръ maĭ în врmъ, saъ din noъ, daъ noъ влъstarъ. [de вnde

'Επιβλάστησις, εως (ή), ревлъstъpire, dare de noъ влъstarъ. [ші

'Επιβλαστικὸς, ἡ, ὸν, чел кв însъшime de a ревлъstъri.

'Επι-βλασφημέω -ῶ, biit: -ήσω, блcstemъ înkъ maĭ mъlt, saъ пentрв чева; ворbeskъ de ръъ, saъ înжвръ.

'Επι-βλέπω, biit: -βλέψω, ші βλέψομαι, (кв dat: saъ ţen: saъ прeп: ак: ші prea pap ші ел: кв sinr: ак:) mъ вітъ, прівeskъ пeste чева, saъ îmĭ aţintezъ bedepiле, barъ de seamъ ла чева. (bezĭ ші ἐποφθαλμιάω).

'Επιβλεφαρίδιος (ὁ, ή), каре se aĭlъ пе ţene. [din

'Επιβλεφαρὶς, ίδος (ή), плеопа, saъ (se înţ: θρὶξ) ţeapa оківлъĭ.[ἐπὶ, βλέφαρον].

'Επίβλεψις, εως (ή), întoarчerea bedepiĭ кътре чева, вітъtъръ кв двare aminte ла чева, бъгare de seamъ. [ἐπιβλέπω].

'Επιβλὴ, ῆς (ή), копкъ, arpaĭъ. [ші

'Επιβλήδην, adв: noet: apвпкînd, пвind пе d' asвпра ка o mantelъ, ші чл: (bezĭ ші ἐπαναβληδὸν). [ші

'Επίβλημα (τὸ), op чe se пвпe, se apвпкъ, saъ se adaogъ пе d' asвпра, mantelъ; кîrpiтъръ; чева de гъtealъ saъ podoabъ; înвeliшъ, папlotъ, коворъ, ші чл: [ші

'Επιβλὴς, ῆτος (ὁ, ή), noet: în локъ de ἐπίβλημα. || (sbst: бърв:) zoворъ de вшъ.[ші

'Επιβλητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, potpiвitъ ла (saъ fъкътъ prin) пвnepe пе d' asвпра. [ші

'Επίβλητος (ὁ, ή), пвsъ, apвпkatъ пе d' asвпра, adъoratъ. [ἐπιβάλλω].

'Επι-βλύζω, biit: -βλύσω, isворъskъ пеkontenit. [de вnde

'Επιβλὺξ, adв: noet: ka din isворъ, înвilшвrat, în abondinţъ. [ші

'Επιβλυσμὸς (ὁ), îmвilшвratъ isворîpe.

'Επι-βοάω -ῶ, biit: ήσομαι, stpirъ пе kînd se face, saъ se zice чева; лавdъ, saъ defaĭmъ пе чinева de faţъ; (în ţen:) besteskъ pretвtindinea; saъ kiemъ кв glasъ mare ажвtorъл къĭва. «Θεοὺς ἐπιβώσομαι». Od: A: ші B.

'Επιβοήθεια, (ή), алергare în ажвtorъл къĭва. [ші

'Επιβοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, mergъ, алергъ spre ажвtorъл къĭва. [ἐπὶ, βοηθός]

'Επιβόημα (τὸ), stpirгtъ, ші

'Επιβόησις (ή), stpirare пentрв чева, saъ în faвoarea, saъ înprotiva къĭва; вestipe pretвtindinea; kiemare în ажвtorъ. [ші

'Επιβόητος (ὁ, ή), stpiratъ, bestitъ pretвtindinea; (prinч: în ръъ) defъimatъ. [ἐπιβοάω].

'Επιβόθριος (ό, ή), пъѕъ пе гроапъ. [ἐπὶ, βόθρος].

'Επιβόλαιον (τὸ), (Skрѫ) = 'Επίβλημα, хаїпъ dепе d'aѕъпра; акоперъмînтъ. [din

'Επιβολὴ (ή), пъпере, saă apъпkape de чева пе d' aѕъпра, saă пеste чева. «Αἱ εἰς τὸ στέρνον ἐπιβολαὶ τῶν πλευρῶν». Apet: îmпъпере. «Σημείων, («Ποινῆς, «Ζημίας) —». Лкѕ: пъвъliре, atакъ. «'Επιβολῆς ἱππέων γενομένης». ѫintape, пiponipe. «"Οψεως —». Лкѕ: лъape aminte. «Νοὸς —». Лкѕ: întpenpindepe. «"Εργου —». Лкѕ: ші чл: (se конf: къ ἐπιβουλή). [ші

'Επίβολος (ὁ, ἡ), =='Επήβολος. [ἐπιβάλλω].

'Επι-βομβέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) faкъ въetъ, въвъieskъ tape пе, saă пріn чева.

'Επιβόσκησις, εως (ή), пъшъпape (акt: saă пas:). [vezї ἐπιβόσκω].

'Επιβοσκὶς, ίδος (ή), вотъл тъштелор, ѫiпцарілор, ші чл:, пріn кape îшї sъг храпа. (vezї ші προβοσκίς). [din

'Επι-βόσκω, вііt: -ήσω, лаsъ вite a пашte (ші між: пaskъ) пе вnъ локъ (пріпч:) къ semъпътърї pesъpite; (fir:) pozъ, прънъdeskъ. (vezї ші ἐπινέμομαι).

'Επιβουκόλος (ὁ), пoet: чел din tiї пъѕtopъ de вoї; saă (simплъ)=Βουκόλος. (vezї ші ἐπικοίρανος). [ἐπὶ, βουκόλος].

'Επιβούλευμα (τὸ), вnелtitъpъ îппpotiва къїва. [ші

'Επιβούλευσις, εως (ή), кiпzъiре de ръъ îппpotiва къїва. [ші

'Επιβουλευτὴς, οῦ (ὁ), кiпzъitopъ de ръъ aѕъпра къїва. [ші

'Επιβουλευτὸς, ὴ, ὸν, sъпъsъ, saă скsпъsъ ла вnелtipe de ръъ aѕъпръ 'ї. [din

'Επι-βουλεύω, вііt: -εύσω, къцetъ, кiпzъieskъ a faче ръъ пе askъпsъ къїва. (къ ак: stрът; ші dat; indip:) «'Επιβουλεύειν οἱ ἐπανάστασιν». Ep: (ші пas:) «'Επιβουλεύομαι». Apstf: îmї гîndeskъ алцiї ръъ. 2) кiпzъieskъ, къцetъ aѕъпра вре вnъї лъкръ. «'Επιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι». Ep: къцецї a întpenpinde тарї лъкрърї. (ші къ înf:) «'Επιβουλεύειν... ἔχειν τὰ χρήματα». Ep: (ші къ analisitъ înf:) «'Επιβουλεύσας, ὅπως ἂν ἀλυπότατα εἴποι». Ksn: пremeditînd. (ші în пartч: în локъ de adiektivъ). «'Επιβεβουλευμένος λόγος». Лкѕ: пremeditatъ,(пріn врm:) memteшхцitъ.[din

'Επιβουλὴ, (ή), кiпzъire sпре вътътарса къїва; кърsъ; компlotъ; вікlenic. «'Εξ ἐπιβουλῆς». Лкѕ: din прекъцetape de ръъ, ='Επιβούλως. (se конf: къ ἐπιβολή). [ші

'Επιβουλία (ή), = 'Επιβουλή. [ші

'Επίβουλος (ὁ, ή), кiпzъitopъ, saă вnелtitopъ de ръъ aѕъпра къїва, вікleanъ. [ἐπὶ, βουλή]. [de вnde

'Επιβούλως, adв: вікleпeште, пріn вnелtipe de ръъ.

'Επι-βραδύνω, вііt: -υνῶ, întîpziezъ înкъ маї mълt, saă îп чева.

'Επιβραχὺ, (în локъ de ἐπὶ βραχὺ) adв: пentръ пъцinъ вреme.

'Επι-βράχω, (fърът вііt:) пoet: =='Επικροτῶ, faкъ въetъ, sromotъ tape, saă neîntpepъпtъ, saă пentръ чева.

'Επίβρεγμα (τὸ), [ἐπιβρέχω] пînzъ (ші чл:) вdatъ, ші пъѕъ (пріпч:) пе o пътimашъ пapte a трънълъї, (fraпц:)компresъ.

'Επι-βρέμω, (fърът вііt:) пoet: (къ ак:) faкъ a pesъna чева, saă (nestp:) pesъnъ къ тape sromotъ пе, saă пріn чева. (vezї ші ἐπιβρομέω).

'Επι-βρέχω, вііt: -βρέξω, вdъ, stponeskъ пе d' aѕъпра. || (пeпeps:) «"Οταν μὴ ἐπιβρέξῃ». Грг: kînd пъ ва плоа de ѕъѕ.

'Επιβριθὴς, έος (ό, ή), чел че кade, saă stь пе чева къ toatъ a sa грeѕtate, saă пътepe. [din

'Επι-βρίθω, вііt: -βρίσω, = 'Επιβαρύνω, кazъ къ toatъ a тea грeѕtate пе чева; пъвълeskъ penedc aѕъпра къїва.

'Επι-βριμάομαι, -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, (къ dat:)='Εμβριμάομαι, тъ пекъжeskъ, îmї арътъ къ amepiпцърї mînia aѕъпра къїва.

'Επι-βρομέω -ῶ, вііt: -ήσω, пoet: ='Επιβρέμω, faкъ тape sromotъ, въetъ, рък-пeskъ гpozав. «Λέοντες ἐπιβρομέουσι». Оп: (ші пas: saă шіж:) «"Οφρ' ἐπιβρομέοιντο ἀκουαὶ κρεγμῷ (φόρμιγγος). Апли:

'Επι-βροντάω -ῶ, вііt: -ήσω, tъnъ îпкъ маї mълt, saă dъпe... [de вnde

'Επιβρόντητος (ό, ή), ='Εμβρόντητος.

'Επιβροχὴ, (ή), вdape, stponipe пе d' aѕъпра. [ἐπιβρέχω].

'Επι-βρύκω (χω), вііt: -βρύξω, (къ dat:) skрîшneskъ dinцiї aѕъпра къїва.

'Επιβρυχάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, ші

'Επι-βρύχω, вііt: -βρύξω, (къ dat:) рък-пeskъ, врлъ (ka вnъ леъ) aѕъпра къїва, saă пentръ чева.

'Επι-βρύω, вііt: -ύσω, (къ ак:) isворъskъ (daă afaръ) îпвілшъгat. 2) (къ dat:) sîntъ плinъ de... «Σκώληξιν ἐπιβρύει». Алч:

'Επι-βρωμάομαι -ῶμαι, вііt:'-ήσομαι, (къ dat:) sвіerъ (ka вnъ тъгаръ) пentръ чева. «Γυναιξὶν —». Nik: Хрп: (vezї ші ἐπιχρεμετίζω).

'Επι-βυθίζω, вііt: -ίσω, aѓвndъ чева вър-

sînd, saŭ върsîndъ mъ de d'asъnpa, notoneskŭ.

'Επιβύστρα (ἡ), astъnътoape, donŭ, [din

'Επι-βύω, biit: -βύσω, astъnŭ ne d'asъnpa.

'Επι-βωθέω, Ion: în локŭ de ἐπιβοηθέω.

'Επι-βωμίζω, biit: -ίσω, nъiŭ чева ne altarŭ, npinoseskŭ. [ші

'Επιβώμιος (ὁ, ἡ), nъsŭ ne altarŭ; saŭ al altarъlуї. [ἐπὶ, βωμός].

'Επιβωμιοστατέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: staŭ (ka pъrътorŭ) anpoape de altarŭ, saŭ жertfelnikŭ, [ἐπιβώμιος, στάτης].

'Επιβωμίτης, ου (ὁ), kъvenitъ altarъlуї. [ἐπὶ, βωμός].

'Επιβώσομαι, Ion: în локŭ de ἐπιβοήσομαι, biit: al луї ἐπιβοάω.

'Επι-βοστρέω, Dop: Ion: în локŭ de ἐπιβοῶμαι.

'Επίβωτος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ἐπιβόητος.

'Επιβώτωρ, ορος (ὁ), noet:=='Επιβουκόλος.

'Επίγαιος (ὁ, ἡ), ='Επίγειος. [de ънde

'Επι-γαιόω ῶ, biit: -ώσω, (neолоц:) akonerŭ kъ пъmîntŭ ne d' asъnpa; fakŭ чева ъna (notpiвeskŭ) kъ пъmîntъл.

'Επιγαμβρεία, ші 'Επιγαμβρία, pъdipe npin nъntъ, înkъskpipe. [din

'Επιγαμβρεύω, biit: -εύσω, mъ înkъskpezŭ kъ чinева. [ἐπὶ, γαμβρός].

'Επι-γαμέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ însopŭ de aldoilea; (ші kom:) mъ mъpitŭ de al doilea; «'Επιγήμαντα τοῖς ἐνηλίκοις παισὶ τὴν...». Пл: a лъat a doilea soцie ne... avînd konії în vîpstъ.

'Επιγαμήλιος (ὁ, ἡ), kъvenitŭ ла înkъskpipe. [ші

'Επιγαμία (ἡ), înkъskpipe; лъape ші dape de mipeasъ; dpentŭ de avеasta pечinpokŭ întpe doъ цinътърї. (vezї ші ἐπεργασία). [din

'Επίγαμος (ὁ, ἡ), ажънsŭ în vîpstъ de kъsътopit. [ἐπὶ, γάμος].

'Επιγάννυμαι, = 'Επιγάνυμαι.

'Επι-γανόω -ῶ, biit: -ώσω, snoieskŭ, ші лъstpezŭ чева ne d' asъnpa; (fir:) înnodoвeskŭ kъ apътoase nodoaвe.

'Επι-γάνυμαι, (faръ biit:) mъ въkърŭ, mъ înвeseleskŭ, mъ fъleskŭ nentpъ чева.

'Επιγάστριος (ὁ, ἡ), kape se aflъ ne, saŭ din sъs de nînteче; (de ънde) «'Επιγάστριον (το), naptea tpънълуї de ла nientŭ nînъ ла върікŭ. 2) atingътorŭ de nînteче. «Βίος —». Клm: віаца mînkъчioшілор. [ἐπὶ, γαστήρ].

'Επι-γαυριάω, -ῶ, biit: -άσω, mъ înrîmfezŭ nentpъ чева.

'Επι-γαυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înrîmfezŭ ne алтъл, (ші miж:) mъ înrîmfezŭ nentpъ чева.

'Επι-γδουπέω noet: în локŭ de ἐπιδουπέω.

'Επι-γείζω, biit: -ίσω, mъ aflъ, netpекŭ ne пъmîntŭ. [ἐπίγειος].

'Επιγείνασθαι, noet: nex: 1· de înf: (kъ însem: akt:) ал луї ἐπιγίγνομαι.

'Επιγειόκαυλος (ὁ, ἡ), (вot:) ал кървіа кочeanŭ, saŭ лъцerŭ se întinde кълкatŭ ne пъmîntŭ. [ἐπίγειος, καυλός].

'Επίγειος (ὁ, ἡ), kape se aflъ (netpeче) ne пъmîntŭ; пъmînteanŭ. «Κορυδαλὸς —». Лкs: kape nъ se înalцъ în sворŭ. || (ka (sъвst:) «'Επίγειον (se înц: σχοινίον)». Naвt:='Απόγειον. [ἐπὶ, γέα -ῆ].

'Επιγειόφυλλος (ὁ, ἡ), (вtn:) але кървіа fpънze saŭ foї se întind кълkate ne пъmîntŭ. [ἐπίγειος, φύλλον].

'Επι-γελάω -ῶ, biit: -άσω, ші άσομαι, pîzŭ desnpe, saŭ dъne чева. (fir:) «Στόματα (ποταμοῦ) ἐπιγελῶντα». Stp: ънde ana în кърцерса sa faче ънde ne d' asъnpa.

'Επιγένημα (τὸ), че se întîmnлъ ne вртъ. (vezї ші ἐπιγέννημα). [ші

'Επιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), fъkътŭ, пъskътŭ maї în вртъ, врташŭ. (vezї ші ἐπίγονος). [ἐπιγείνω].

'Επι-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, naskŭ (podeskŭ) ne вртъ, saŭ înkъ. «Σῦκα ἐπιγεγεννημένα». Лкs: fъkъte dъne коачерea altopa. [de ънde

'Επιγέννημα (τὸ), op че se naште (ші fir: se faче, se întimnлъ) ne вртъ, saŭ nровine dintp' altŭ чева, prodъktŭ; вртape, efektŭ. [de ънde

'Επιγεννηματικός, ὴ, ὸν, kape провine ka ънŭ efektŭ din чева.

'Επι-γεραίρω, biit: -αρῶ, pesnлътeskŭ kъ novъ premiї; adaorŭ ші алte onoape ла челе de mai 'nainte.

'Επι-γεύομαι, biit: -γεύσομαι, (kъ цen:) гъstŭ dъne altŭ чева.

'Επι-γηθέω -ῶ, biit: -ήσω, (tpe: de kъ: în локŭ de prez: ἐπιγέγηθα) (kъ dat:) mъ въkърŭ de чева.

'Επι-γηράσκω, biit: -γηράσω, (kъ dat:) înвътrînesкŭ în вре ънŭ лъkpъ, saŭ dъne чева.

'Επι-γίγνομαι (-γίνομαι), biit: γενήσομαι, mъ fakŭ, mъ naskŭ ne чева. (kъ dat:). «Διατί ἐπιγίγνεται αὐτοῖς ἡ ἅλμυρίς;» Tfp: 2) mъ naskŭ (ші fir: mъ fakŭ, mъ întîmnлъ, вртеzŭ) dъne чева. «Οἱ ἐπιγινό-

μενοι». Iskp: ʁpmaшiĭ. «Ἡ ἐπεγενομένη ἡμέρα». Tʁч: ʁpmъtoapea zi. «Τοῖς ζῶσιν ἐπιγίνεται τελευτή». Fiл: 3) biĭ, soseskĭ (ші fir: mъ întîmplʁ) fъpъ beste, пе kînd se faчe alтĭ чева. «Ἐπιγενόμενοι αὐτοῖς κατὰ νώτου». Tʁч: «Ὕδωρ πολὺ ἐπιγενόμενον». Ksn: «Νυκτὸς ἐπιγενομένης». Лкs:

Ἐπι-γιγνώσκω-(γινώσκω), biit: -гнώσομαι, kʁnoskĭ kʁ skʁшпътate, mъ domipeskĭ пpea вine. 2) жʁdikĭ, daĭ kʁ sokotcала, xotъpъskĭ. 3) nъskoчeskĭ. 4) (maĭ noĭ) faкĭ deoseвipe; (пpin ʁpm:) чinstesвĭ, amĭ stimъ maĭ deoseвîtъ asʁпpa kʁĭва. «Ἐπιγιγνώσκω σε τῆς ἐπιμελείας». Xion: «Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους». Skp:

Ἐπι-γλισχραίνω, biit: -ανῶ, faкĭ чева a fi maĭ alʁneкosĭ, ші чл:

Ἐπι-γλίχομαι, (fъpъ biit:) (kʁцen:) nofteskĭ, dopeskĭ înkъ maĭ mʁлt.

Ἐπι-γλυκαίνω, biit: -ανῶ, îndʁлчeskĭ чева maĭ шʁлt.

Ἐπι-γλύφω, biit: -γλύψω, skoвeskĭ, sanĭ чева пе d' asʁпpa, saĭ de isnoaвъ în niatpъ, лemnĭ, ші чл:

Ἐπιγλωσσάομαι -(ττάομαι -ῶμαι), biit: -ήσομαι, îmĭ nopneskĭ лimвa asʁпpa kʁĭва, îл вorвeskĭ de pъĭ. [ші

Ἐπιγλωσσὶς (ττὶς), ἴδος, лimвʁліцa, каре акоперъ гʁpa apтepii rîtлeжʁлʁĭ, kînd înгiцim, omошopʁл. [ἐπὶ, γλῶσσα -ττα].

Ἐπιγναμπτὸς, ἡ, ὸν, noet: înkoвoiatĭ, pesʁчitĭ. «Ἐπιγναμπτὰς ἕλικας». Om: Imn: [din

Ἐπι-γνάμπτω, biit: -γνάμψω, noet: înkoвoiĭ, mлъdiiĭ; (fir:) îndʁплekĭ, înвлînzeskĭ.

Ἐπι-γνάπτω, лiit: -γνάψω, 'nълвeskĭ, saĭ penълвeskĭ (nieпtъnĭ пe d' asʁпpa, ші penetezeskĭ) чева, ka nълвitopiĭ цesътʁpeлe de лînъ. [de ʁnde

Ἐπίγναπτος, ші ἐπίγναφος (ὁ, ἡ), (пpinч: χιτὼν) penълвitĭ (penetezitĭ) de nълвitopĭ. (вezĭ ші δευτερουργός).

Ἐπίγνοια (ἡ), =Ἐπίνοια, saĭ Ἐπίγνωσις.

Ἐπιγνώμη (ἡ), = Ἐπίγνωσις.

Ἐπιγνωμοσύνη (ἡ), eksaktъ kʁnoшtinцъ. [din

Ἐπιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), eksaktĭ kʁnoskътopĭ de чева; eksпepiinцatĭ; rînditopĭ, înцelentĭ. || (sʁвst:) apвitpĭ (alesĭ жʁdikътopĭ); saĭ пpeцвitopĭ, kʁnoskътopĭ de лʁkpʁpĭ; peвizopĭ; (în At:) epistatĭ (лʁътopĭ aminte) al sfîntʁлʁĭ mъзliniшĭ. 2) (kʁ dat: ші înf:) tpekътopĭ kʁ вedepea de грешелĭ, eptътopĭ (Mosx:),=Συγγνώμων.

Ἐπι-γνωρίζω, biit: -ίσω, înkonoшtinцezĭ kʁĭва чева.

Ἐπίγνωσις, εως (ἡ), eksaktъ kʁnoшtinцъ, desъвîpшitъ înцeлeцepe de чева. 2) pekʁnoшtînцъ (de faчepe de вine). [ші

Ἐπίγνωστος (ὁ, ἡ), kʁnoskʁtĭ лa toцĭ, saĭ пentpʁ чева, pekʁnoskʁtĭ, saĭ лesne de kʁnoskʁt. [ἐπιγιγνώσκω].

Ἐπιγνώωσι, noet: îп лokĭ de ἐπιγνῶσι, a 3: îm: neps: de nex: 2: de sʁп: ал лʁĭ ἐπιγιγνώσκω.

Ἐπι-γογγύζω, biit: -ύσω, (kʁ dat:) mʁpmʁpezĭ, вombъneskĭ пentpʁ чева, saĭ asʁпpa kʁĭва.

Ἐπιγονατὶς, ἴδος (ἡ), kopkaвʁл (adînkosʁл) osĭ, каpe акоперъ пе deasʁпpa înkeietʁpa цenʁkiлʁĭ. 2) ʁnĭ feлĭ pe xaĭnъ nînъ лa цenʁkĭ. [ἐπὶ, γόνυ].

Ἐπιγόνειον (τὸ), ʁnĭ feлĭ de mʁsikaлĭ instpʁmîntĭ kʁ patpʁ-zeчĭ de koapde (ші nʁmaĭ doъ-zeчĭ sʁnete) aflatĭ de oapekape Epigonĭ. (вezĭ ші Μάγαδις).[Ἐπίγονος].

Ἐπιγονὴ (ἡ), îmmʁлцitъpъ npin sʁkчesibъ (ʁna dʁne alta) naшtepe de oamenĭ, saĭ bite, pъsilъ. [ші

Ἐπίγονος (ὁ, ἡ), nъskʁtĭ пe ʁpmъ; moштenitopĭ din al doilea kъsътopie; (în цen:) Ἐπίγονοι (οἱ), ʁpmaшiĭ; (iap paptik· în Istopia Гpeч:) fii ші nenoцiĭ челор шapte komandipĭ, каpe aĭ nepit лa înpesopapea Teвeĭ. [ἐπιγείνω].

Ἐπιγουνατὶς, ἴδος (ἡ), noet. îп лokĭ de ἐπιγονατίς. [ші

Ἐπιγουνίδιος (ὁ, ἡ), цinʁtĭ, шezʁtĭ пe цenʁkiĭ kʁĭва. [ші

Ἐπιγουνὶς, ἴδος (ἡ),=Ἐπιγονατὶς. 2) (npin întind:) kъpnoaseлe bʁtʁpĭ din sʁs de цenʁkĭ; (în цen:) kъpnime, saĭ gpъsime; (npin ʁpm:) sʁnътate, bîptʁte, [ἐπὶ, γόνυ].

Ἐπιγράβδην, adв: noet: kʁ srîpiape nʁшaĭ de neлiцъ. [ші

Ἐπίγραμμα (τὸ), sʁskpintʁpъ de чева; (iap paptik: ші вekiĭ) nʁmeлe aptistʁлʁĭ, saĭ ал konsfinцitopʁлʁĭ (ʁne opĭ ші deskpiepea konsfinцitʁлʁĭ лʁkpʁ) skpisĭ d' asʁпpa лʁkpʁлʁĭ maĭ de mʁлte opĭ în вepsʁpĭ; (de ʁnde în цen:) epigpamъ, sʁskpinцie, adikъ skʁptъ вepsifikaцie eksпpimътoape de feлʁл лʁkpʁлʁĭ, пe kapo este skpisъ. (вezĭ ші ἐπιγραφή). [ἐπιγράφω]. [de ʁnde

Ἐπιγραμματίζω, biit: -ίσω, (kʁ ak:) kompʁiĭ epigpamъ esʁпpa kʁĭва. [ші

Ἐπιγραμμάτιον (τὸ), dim: ал лʁĭ ἐπίγραμμα.

'Επιγραμματογράφος [ἐπίγραμμα, γράφω], шi

'Επιγραμματοποιὸς (ὁ), компъіторъ, поетъ de епіграме. [ἐπίγραμμα, ποιός].

'Επιγραφεὺς, έως (ὁ), (în цеп:) скріітор d' аѕъпра; (іар партік:) скріітор (трекътор) în катастіхъ, ші чл: (în At:) скрііторъл пътърълуї трівътарілор, ші прецълуї авътълуї fie-кърѕіа dintp' înшії, adікъ цііторъл kondічілор de даждії. «'Εγίνοντο δὲ καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις σίτου ἐπιγραφεῖς». Пл: [ші

'Επιγραφὴ (ἡ), ѕъскріере (тітлъ) de карте, скрісоаре, ші чл: 2) тітлъ de демнітате (маї къ ѕеамъ тітъларъ пъмаї), саъ de оноаре; (de ъnde fir:) формъ; прічінъіре. 3) фікѕаре, рîндъіре, ші (прін înтінд:) реџістръ de даждіе. [din

'Επι-γράφω, вііт: -γράψω, (прінч: ші антік:) зрîріъ пеліца пе деазъпра. «'Ακρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός». Іл: Δ. 2) гравезъ (сапъ, скобескъ къ ънъ вîрfosъ ші аскъцітъ інстр:) чева пе врс ънъ лъкръ. «Κλῆρον ἐπιγράψας κυνέῃ βάλεν». Іл: Η. (de ъnde 3) (овіч:) скріъ пъмеле, ші чл: къїва пе чева, пъіъ тітлъ пе карте, ші чл: «'Εβούλοντο τὸν θησαυρὸν ἐπιγράψαι τῆς πόλεως». Пл: съ скріс d' аѕъпра пъмеле орашълуї. (ші fir:) «Τοῖς ἐκβαίνουσι τὴν τύχην ἐπιγράφειν». Пл: а атрівъі порокълуї întîmплъріле. (ші пас:) «Βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ θεῷ». Скр: 4) (прін întind:) скріъ, трекъ în катастіхъ, ші чл: (партік:) прецъл авътълуї, ші пъмеле fie-кърѕіа din трівътарї; (прін врт:) фікѕезъ în пропорџіе даждіа fie-кърѕіа; (în цеп:) împпъіъ. «'Επέγραψε τοῖς πλουσιωτάτοις πλῆθός τι ἀργυρίου». Apst: (ші къ скітваре de каzе). «Προστίμοις μεγάλοις ἐπέγραψε τοὺς ἁμαρτάνοντας». Diod: а пъѕ аѕъпра лор шарї осînde. (ші між:) «Εἰσφορᾶς ἡμῖν προσαχθείσης, καὶ ἐπιγραφῶν γενομένων ἐπεγραψάμην ἐμαυτῷ εἰσφορὰν μεγίστην». Dm: 5) (між:) мъînскріъ (мъ înролезъ) ъъt пъмеле къїва, (адікъ) еъ înѕъшї îmї рекъпоскъ пе чінева de шеіъ, înвъцътор, ші чл: (de ъnde în At:) «Προστάτην ἐπιγράφομαι». Apstf: ка метікъ амъ протектор (пе къtаре); (ші fir:) «Οἱ Πυθαγόραν ἐπιγραφόμενοι». Лъч: ърмъторіі лъї Пітагора, Пітагорічіі. «Μάρτυρας ἐπεγραψάμην». Ptp: амъ адъѕ înскріѕ мартърї.

'Επίγυπος (ὁ, ἡ), чел къ пазъл кат кокîржатъ. [ἐπὶ, γυπός].

'Επίγυα, саъ ἐπί-γυια (τὰ), грец: în локъ de ἐπίγεια.

'Επι-γυμνάζω, вііт: -άσω, денпінzъ пе чінева ла чева, саъ пе лîпгъ алтеле ші ла...

'Επι-δαίομαι, вііт: -δάσομαι, поет: înпарцъ. "Ορκον ἐπιδαίομαι». Ом: Imn: факъ ші жърътînтъ. (алц: ἐπιδώομαι). [de ъnde

'Επιδαίσιος (ὁ,ἡ), поет: înпърцітъ (прінч:) прін сорцї. «Οἶκος — ». Кал: пъвлікъ; [дъпе алц: din δαίς] потрівітъ де оспъцъ.

'Επίδαιτρον (τὸ), [ἐπὶ, δαιτρὸν] = 'Επιδόρπιον, че се пъпе ла маѕъ дъпе алте мîпкърї.

'Επι-δάκνω, вііт: -δήξομαι, тъшкъ пе d' аѕъпра. [de ъnde

'Επιδακνώδης, εος (ὁ, ἡ), кат тъткътаріцъ; (fir:) кат іѕte, ъѕтърътор.

'Επι-δακρύω, вііт: -ύσω, (къ dat:) лъкръmezъ, плînгъ пентръ чева.

'Επίδαμος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de ἐπίδημος.

'Επι-δανείζω, вііт: -είσω, маї înпръшътъ (ші між: шъ маї înпрътътъ) ші алцї вапї, саъ пе врс о пропрієтате, че есте зъложітъ ші пентръ алте de маї 'наінте датопії.

'Επι-δαψιλεύω, саъ (маї корск:) ἐπιδαψιλεύομαι, вііт: -εύσω, ομαι, маї даъ, саъ адаогъ înвілшъгат ші алтеле; (nestp:) сînтъ înвілшъгатъ de врс ънъ лъкръ.

'Επιδεᾶ, At: în локъ de ἐπιδεῆ, ак: бърв: ші fem: ал лъї ἐπιδεὴς.

'Επιδέδρομα, поет: трс: de къ: (în локъ de през:) ал лъї ἐπιτρέχω.

'Επιδεὴς, έος (ὁ, ἡ), (къ цеп:) лінсітъ de (маї жоситъ în) чева. [ἐπιδέω].

'Επίδειγμα (τὸ), ор че се апатъ ѕпре фалъ. [ἐπιδείκνυμι].

'Επιδείελος (ὁ, ἡ), поет: каре се фаче îndeseаръ; (маї de мълте-орї адв:) «'Επιδείελος (mi îm:) «'Επιδείελα (se скріе ші ἐπὶ δείελα)». Es: ші Apat: къtре seаръ. [ἐπὶ, δείλη].

'Επι-δείκνυμι, вііт: -δείξω, арътъ чева къїва (прінч: ѕпре фалъ ші лаѕдъ) ка ънъ че деоѕевітъ; експъіъ în прівіреа пъвлікълуї. || (між:) факъ арътаре de дестоїнічіа меа; îmї înфъцішезъ чева în пъвлікъ; (іар партік:) ворвескъ în аѕzъл ънъї пъмеросъ аѕzіторіъ, ка съ 'mї арътъ ораторіка капачітате. 2) = 'Αποδείκνυμι. «Ψευδόμενον αὐτὸν ἐπιδείξω». Лѕ: (ші în апал:) «'Επιδείξω αὐτὸν, ὡς ἐμοίχευεν». Лѕ: [de ъnde

'Επι-δεικτιάω -ῶ, вііт: -άσω, дореѕкъ

a mъ arъta (vine sîntŭ) snpe falъ. [wi

'Επιδεικτικός, ή, όν, wi adv: -ικῶς, falnikŭ, arъtosŭ, mъreţŭ, nomnosŭ, wi vl: «'Επιδεικτικοὶ λόγοι». Ptp: kъvinte nomnoase snpe arъtapea kapačitъţiĭ orъtorъlъĭ, (npin vrm:) înnodovite, meштешъţite kъ toate frъmъseţile petoričeĭ, (iap partik:) kape trakteazъ laъdъ, saŭ defъĭmape. «'Επιδεικτικὸν εἶδος». Erm: (Petp:) [wi

'Επίδειξις, εως (ή), arъtape (în laъkrъ, saŭ kъvîntŭ) snpe falъ wi laъdъ; (în ţen:) fačepe de чева nentrъ okiĭ oamenilor; (iap partik:) deklamape de kъvîntŭ nomnosŭ wi meштешъţitŭ. (de vnde) «'Επίδειξιν ποιοῦμαι, saŭ ἐπιδείκνυμαι». Plt: posteskŭ vnŭ astefl de kъvîntŭ. wi «'Επίδειξιν λαμβάνω». Plt: fakŭ eksamenc (în skoalъ, wi vl:). 2) (în ţen:) nъvlikape, înkъnoштinţape. «Εἰς ἐπίδειξιν ἀνθρώπων ἀπίκετο». Ep:s'a nъvlikat tъtъlor. (vezĭ wi ἀπόδειξις).

'Επι-δειπνέω -ῶ, viit: -ήσω, mъnînkŭ челе ovičnuite dъne masъ (noame, wi vl:). [wi

'Επιδείπνιος (ό, ή), kape se fače, saŭ fače чева în vremea, saŭ vrma vinceĭ. 2) atinrъtorŭ de (saŭ kape slъžeшte ka) челе dъne vinъ (noame, wi vl:). [wi

'Επιδειπνὶς, ίδος (ή), (se înţ: τράπεζα, saŭ κύλιξ), wi

'Επίδειπνον (τὸ), (se înţ: ἔδεσμα) ce se adъче la masъ dъne челе-l-alte mînkъrĭ (dъlчеце, noame, wi vl:), franţ: le dessert. [ἐπὶ, δεῖπνον].

'Επιδέκατος (ός, ή), konprinzъtorŭ (însъmъtorŭ) de vnŭ întregŭ wi o a zeţelea parte înkъ dintr' o kîtime. (vezĭ wi ἐπίτριτος). || «'Επιδέκατον» (τὸ), Ksn: a zeчelea parte, saŭ zeчъialъ din zeчъialъ(Dm:).

'Επιδεκτικὸς, ἡ, όν, npiimitorŭ, konprinzъlivŭ (înkъmъtorŭ) de чева. [wi

'Επιδέκτωρ, ορος (ὁ), npiimitivŭ de чева. «Νόμου καὶ δίκης». Stp: [ἐπιδέχομαι].

'Επι-δελεάζω, viit: -άσω, nъiŭ mошealъ (saŭ ka momealъ) în vndinţe, wi vl:

'Επιδέμνιος (ός, ή), noet: kъlkatŭ ţe patŭ. [ἐπὶ, δέμνιον].

'Επιδένδριος (ος, ή), kape se aflъ, saŭ neipeче ne kopačĭ. [ἐπὶ, δένδρον].

'Επιδέξιος (ος, ή), kape stъ, saŭ se aflъ în, saŭ supe dpeanta; (npin vrm: desnpe laъkr:) nрiĭačiosŭ; (desnpe oam:) îndemînatikŭ, iskъsitŭ; elerantŭ, de vъnŭ rъstŭ, perъlatŭ, wi vl: (vezĭ δεξιός). || (îm:) «'Επιδέξια (τὰ), adv: noet: în lokŭ de ἐπὶ δεξιὰ, saŭ πρὸς τὰ δεξιά. «'Ορνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια». Od: Φ. (wi maĭ kompl:) «'Επιδέξια χειρός». Iind: (vezĭ wi ἐνδέξιος). [ἐπὶ, δεξιός]. [de vnde

'Επιδεξιότης (ή), îndemînъtate; novilitate în nъrtape, eleganţъ, wi vl. [wi

'Επιδεξίως, adv: kъ nriinţъ, îndemînъtate, wi vl:

'Επι-δέομαι, viit: -δεήσομαι, (kъ ţen:) amŭ trebъinţъ, linsъ de (sîntŭ linsitŭ, жositŭ în) чева; sîntŭ, întrebъinţatŭ wi de altŭ чева snpe îndeplinipe.

'Επι-δέρκομαι, viit: -δέρξομαι, noet: = 'Επιβλέπω, nrivieskŭ kъ lъape aminte la чева. [de vnde

'Επίδερκτος, ὴ saŭ ος, ὸν, saŭ ον, noet: vъzutŭ.

'Επιδερματίς, wi ἐπιδερμίς, ίδος (ή), (în ţen:) peliţa dene d'asъnpa. (iap partik: 2) nislea чea dintre deţetele rîштiĭ, raţeĭ, wi vl: wi 3) = Προπόσθιον. [ἐπὶ, δέρμα].

'Επίδερρις, εως (ή), = Κλειτορίς.

'Επίδεσις, εως (ή) legape ne d'asъnpa, (npinч:) de panъ (înfъшape, saŭ înfъшъpape). [ἐπιδέω].

'Επι-δεσμεύω, viit: -εύσω, wi ἐπιδεσμέω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Επιδέω, legŭ ne d' asъnpa. (npinч:) panъ.

'Επιδέσμιον (τὸ), wi ἐπιδεσμὶς, ίδος (ή), Dim: al lъĭ...

'Επίδεσμος (ὁ), legъtъrъ, fašъ de legat ne d' 'asъnpa (npinч:) panъ. (la îm: se aflъ wi next: ἐπίδεσμα). [ἐπιδέω].

'Επιδεσμοχαρὴς, έος (ός, ή), kape se mъlţъmeшte de legъtъrĭ (kataplasme, wi vl:) ne deasъnpa. (kom: enit: al nodagreĭ). [ἐπίδεσμος, χαίρω].

'Επι-δεσπόζω, viit: -όσω, (kъ ţen:) amŭ stъpînipe asъolъtъ asъnpa kъiva.

'Επιδεύεαι, Ion: a 2: sing: neps: a lъĭ ἐπιδεύομαι.

'Επιδευὴς, έος (ός, ή), noet: în lokŭ de de ἐπιδεής.

'Επι-δεύομαι, viit: -δευήσομαι, noet: în lokŭ de ἐπιδέομαι.

'Επι-δεύω, viit: -δεύσω, vdŭ de totŭ, saŭ prea mъlt.

'Επι-δέχομαι, viit: -δέξομαι, iaŭ asъnpъ 'mĭ; saŭ maĭ nriimeskŭ înkъ; sîntŭ nriimitorŭ de...; (fir:) mъ îndъplekŭ; pavdŭ; înkъviinţezŭ; askъltŭ wi krezŭ.

'Επι-δέω, viit: -δεήσω, (kъ ţen:) maĭ amŭ înkъ trebъinţъ, sîntŭ linsitŭ de чева.

'Επι-δέω, viit: -δήσω, legŭ neste чева,

saŭ ne d' asвпра de чева; (прінч:) **легŭ** рапъ, ші чл:

'Επιδεῶς, adв: кв лінsъ. [ἐπιδεής].

'Επίδηλος (ὁ, ἡ), înвedepatŭ, квnoskвlŭ; (кв dat:) asemenea. [ἐπί, δῆλος]. [de вnde

'Επιδήλως, adв: **de faцъ, кв totвл** înвedepat.

'Επι-δημεύω, вiit: **-εύσω, netpekŭ** овічпвit întpe **nopodŭ**; (în цen:) = **кв ...**

'Επι-δημέω -ῶ, вiit: **-ήσω, sîntŭ de fu**цъ, мъ aflŭ, (ші вne-орї) мъ întopkŭ în natpie, în kasa mea, nв linseskŭ. «Ὡς ἐλευθέρῳ ἔξεστί μοι δήπου καὶ ἀποδημεῖν καὶ ἐπιδημεῖν». Ksn: 2) (în цen:) soseskŭ (віŭ, saŭ мъ dвkŭ) вndeва ка **кълъторŭ**. 3) netpekŭ овічпвit întpe **nopodŭ** (пе ла пввліче локврї); (desnpe воале, desnpe овічеіврї, ші чл:) мъ întinzŭ, мъ împpъштіŭ. [de вnde

'Επιδήμησις, εως (ἡ), вenipe, netpечepe, saŭ întoapчepe întp'ал sъŭ, saŭ op-kape алтŭ локŭ. «Τῆς ἐς Σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημήσεως.» Плт: [ші

'Επιδημητικός, ἡ, όν, овічпвilŭ a sta, a netpeчe în (a nв linsi din) natpia sa.

'Επιδημία (ἡ), = 'Επιδήμησις, вenipe, înfъцішape. «Θεοῦ —». Imn: Εκλες: 2) epidemie, волешніцъ, saŭ întindepe de воалъ neste totŭ. [ші

'Επιδήμιος (ὁ, ἡ), чел че se afлъ (se fave, saŭ вine) înъвntpв întp' вnŭ локŭ; пъmînteanŭ. «'Έφασαν αὐτὸν ἐπιδήμιον εἶναι». Od: A. = 'Επιδημεῖν». «'Επιδήμιοι ἁρπακτῆρες». Il: Ω. «Πόλεμος ἐπιδήμιος». Il: I. = 'Εμφύλιος. «Νόσος ἐπιδήμιος». Лкs: enidemікъ, saŭ волешніцъ. || (sввst:) «'Επιδήμια (τὰ), Бisep: Боботeaza, =Θεοφάνεια. [ἐπίδημος].

'Επιδημιουργέω -ῶ, вiit: **-ήσω**, релвкрezŭ (pafinezŭ) вnŭ лвкрв. 2) іаŭ asвпръ 'mї de ла чел d'intîї întpenpinzъторŭ a sъвîрші вре вnŭ лвкрв. [din

'Επιδημιουργός (ὁ), meштерŭ desъвîршіторŭ de челе de алцїї întpenpinse лвкрърї; (în цen:) чел dintîї dintpe meштерї. (de вnde) || (dвne sistema administpatівъ a Dopienілор) tpimisвл ne fiекаре anŭ din капіталъ în колонії administpatорŭ, saŭ къпетепіе ал senatopілор. (вezї ші δημιουργός).

'Επίδημος (ὁ, ἡ), = **'Επιδήμιος**. [ἐπί, δῆμος].

'Επιδήν, adв: noet: în локŭ de ἐπὶ δήν. [ші

'Επιδηρόν, adв: noet: în локŭ de ἐπὶ δηρόν, пентрв мвлтъ вpeme:

'Επι-δια-βαίνω, вiit: **-βήσομαι, tpekŭ** пе вpmъ, saŭ înnpotiва квіва de чeea-д-алтъ пapte, (adikъ) tpekŭ pîŭ, saŭ stpimtoape de апъ, ка sъ atakŭ **це вpъжташвл, ка**pe se afлъ пе **мавл чел dinnotpivъ**.

'Επι-δια-γιγνώσκω (γινώσκω), вiit: **-γνώσομαι, жвdikŭ** (**кіцzвieskŭ**, saŭ **xotъpъskŭ**) чева **din** noŭ, saŭ maї вine.

'Επιδιαθήκη (ἡ), [ἐπιδιατίθημι] **diatъ de** maї din **вpmъ**, modifikatъ, (fpanч:)**codicile**. 2) **denositŭ лъsatŭ în a tpeia mînъ**.

'Επι-δι-αιρέω -ῶ, вiit: **-ήσω**, (nex: ἐπιδιεῖλον, ші чл:) desnapцŭ, saŭ **înnapцŭ** din **noŭ maї кв сквmпътate** (dвnd tot de o datъ ші fie-къpвia **naptea sa**).

'Επιδιαίτησις, εως (ἡ), **чел din вpmъ pe**цімŭ ал віецїї, saŭ **чea dвne întpemape** вpmape ші pervлape **a dietei**.[ἐπιδιαιτάομαι).

'Επι-διά-κειμαι, **вiit: κείσομαι, staŭ, saŭ** sîntŭ ашezatŭ ne, **saŭ лînгъ чева**.

'Επι-δια-κινδυνεύω, вiit: **-εύσω, (кв dat:)** мъ пвіŭ în прітежdie înкъ, saŭ **nentpв чева**.

'Επι-δια-κρίνω, вiit: **-κρινῶ, жвdikŭ, xo**tъpъskŭ dвne алцїї, saŭ de **ал doiлea**; pевizezŭ o къвtatъ **жвdikatъ**. (**nezї ші** ἐπιδιαγιγνώσκω).

'Επι-δια-λάμπω, **вiit: -λάμψω, лвчesкŭ** пе **d'asвпра**, **ші n'întpe чева**.

'Επι-δια-μένω, **вiit: -μενῶ, (кв dat:) dвinezŭ, saŭ maї stъpвieskŭ înкъ în чева. [de вnde**

'Επιδιαμονή, (ἡ), **dвinitoape** stъpвipe **în чева**.

'Επι-δια-νέμω, вiit: **-νεμῶ, maї** înnapцŭ înкъ, saŭ пе **вpmъ** din...

'Επι-δια-νοέω -ῶ, вiit: **-ήσω**, (ші ші**ж**:) έομαι -οῦμαι, вiit: **-ήσομαι, mъ maї rîn**deskŭ înкъ, saŭ пе **вpmъ**.

'Επι-δια-πέμπω, вiit: **-πέμψω, tpimiцŭ** dвne..., saŭ înкъ.

'Επι-δια-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, **tpekŭ** **плвtind** mapea din коло іаръшї, **saŭ dв**ne чinсва.

'Επι-διαῤ-ῥήγνυμι, вiit: **-ῥήξω**, snapгŭ, **saŭ** sîшіŭ: (ші **nas:**) **кръпŭ; saŭ (fir:) екпатŭ**, мъ daŭ de **faцъ dвne, saŭ neste чева**.

'Επι-δια-σαφέω **-ῶ, вiit: -ήσω, екsплікŭ** (desлвшeskŭ) **чева penetat ші maї eksakt**.

'Επι-δια-σκευάζω, вiit: **-άσω, релвкрezŭ**; maї îndpentezŭ (прінч:) вnŭ **skpisŭ de ti**пърipe de isnoавъ. [de вnde

'Επιδιασκεύασις, εως (ἡ), релвкpape; pe**îndpentape** de skpisŭ.

'Επι-δια-σύρω, viit: -συρῶ, baiжokopeskă, okъръskă iapъшi.

'Επι-δια-τάσσομαι (τάττομαι), viit: -τάξομαι, întokmeskă (pîndвieskă, saă porвnveskă) iapъшi, saă înkъ чева.

'Επι-δια-τείνω, viit: -τενῶ, (kв ak: преп: indip:) întinză înkъ maï mвлt; (ші ел: saă nestp:) mъ întinză, ажвnгă nînъ ла...

'Επι-δια-τίθημι, viit: -θήσω, apanжeză чева пе лînгъ алteле; (miж:) adaoră чева ла o de maï 'nainte a mea пвnepe ла кале; saă întokmeskă npintp' вnă maï din вrmъ ал meă testamentă чева; (Лец:) denвiă чева în a tpeilea mînъ ка zълогă, denositeză (Itл:).

'Επι-δια-τρίβω, viit: -τρίψω, (kв dat::) îmï netpekă вremea în вpe вnă лвkpв saă локă.

'Επι-δια-φθείρω, viit: -φθερῶ, stpikă, kopвmnă înkъ maï mвлt.

'Επι-διδάσκω, viit: -διδάξω, maï înвъцă пе чinева, saă пе вrmъ.

'Επιδιδυμὶς, ίδος (ἡ), (anat:) вmгlъtвръ în naptea din sвs a вoашелор. [ἐπὶ, δί-δυμος].

'Επι-δίδωμι, viit: ἐπιδώσω, da вчева în mînъ. 2) maï daă înkъ; kontpiввieskă de ввnъ вoie; dъpвieskă; (ел:) daă înainte, înainteză, kpeskă; (în ръă) mъ daă kв totвл ла чева. || (miж) «Θεοὺς ἐπιδώμεθα». Iл: X. sъ пвnem пе zeї de maptвpї, (adikъ) sъ întъpim npin жвръmîntă înвoiala noastръ. (vezї ші ἐπιδαίομαι, ші περιδίδωμι).

'Επι-δι-εξ-έρχομα, viit: -ελεύσομαι, = 'Επιδιηγοῦμαι.

'Επι-δι-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι,= 'Επιδιηγοῦμαι.

'Επιδιετὴς, έος (ὁ, ἡ), чел kв doї anї maï mвлt. (nвmaï în adверв: fp:) «'Επιδίετες ἤβᾶν». Esx: (desnpe каре vezї maï вine διέτής].

'Επιδίζημαι, ші (вne opї) ἐπιδίζομαι, (fъръ viit:) noet: kaвtă, черчетезă înkъ, saă maï exsakt.

'Επι-δι-ηγέομαι, οὔμαι, viit:- ήσομαι, maï noвesteskă înkъ o datъ, saă de ал doilea; (npin вrm:) peeksплікă, desлвшeskă maï вine. [de вnde

'Επιδιήγησις, εως (ἡ), penetape de noвestipe; (npin вrm:) peeksплікape.

'Επι-δικάζω, viit: -άσω, жвdikъtopeшte хotъръskă, kъ чева se kввine kвїва, (fpanц:) adjuger. || (шіж:) (kв цеп:) mъ жвdikă desnpe чева, saă черă a mi se pekвnoaшte dpentвpiле, че amă asвnpa вpe вnвї лвkpв; (în цеп: ші fir:) amă pretenцiї în чева, nв лasă алtвia întîiitъцiле, че mï se kввin întp' ачeea. «'Επιδικάζομαι ἀρετῆς». Лкs: (ші nas:) «'Επιδικαζομένη γυνή». Sxл: Apstf: = 'Επίδικος. [de вnde

'Επιδικασία (ἡ), жвdikъtopeaskъ kontestaцie; жвdikatъ (npinч:) desnpe moшtenipe. [ші

'Επιδικάσιμος (ὁ, ἡ), чел de (saă desnpe каре miжлочеште) жвdikatъ; (npin вrm:) dopită, kъвtată a se kîштiга.

'Επίδικος (ὁ, ἡ), ='Επιδικάσιμος, de жвdikatъ, saă desnpe каре se чере жвdikъtopeaskъ хotърîpe. «Δίδωμι ἐμαυτὸν ἐπίδικον τοῖς δημόταις». D: Ал: mъ лasă пе жвdikata лор. (npinч: în At:) «'Επίδικος (ші алtf: ἐπίκληρος) γυνή». Лец: вогатъ moшtenitoape, pвdeле kъpia se жвdikaă, каре ka шaï de anpoape dintpe dinшiї авea dpentă de a o лвa de soцie. [ἐπὶ, δίκη].

'Επιδίμοιρος (ὁ, ἡ), каре konstъ din (saă este de o notpivъ kв) întpeгă, ші înkъ doъ пъpцї din totă (adikъ чinчї a tpeia пъpцї). [ἐπὶ, δὶς, μοῖρα].

'Επι-δινεύω, viit: -εύσω, (maï noă) în локă de...

'Επι-δινέω -ῶ, viit: -ήσω, înвîpteskă чева în sвs, saă neste чева; saă înвîpteskă чева înпpежвр (ka sъ o asвîpлă maï tape, saă maï denapte). «Πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας, ἦκ' ἐπιδινήσας». Od: I. (ші miж:) fir:) «Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πόλλ' ἐπιδινεῖται». Od: Y. o înвîpteskă în mвлte kinвpї în mintea mea.

'Επι-δι-ορθόω -ῶ, viit: -ώσω, dperă, îndpenteză maï пe вrmъ. [de вnde

'Επιδιόρθωσις, εως (ἡ), îndpentape fъkвtъ în вrmъ. (înnpot: de προδιόρθωσις). [ші

'Επιδιορθωτικὸς ἡ, ὸν, kontpiввitopă ла peîndpentape.

'Επι-δι-ουρέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ maï nişă înkъ, saă пe вrmъ.

'Επι-διπλασιάζω, viit: -άσω, ші

'Επι-διπλοΐζω, viit: -ίσω, noet: în локă de

'Επι-διπλόω -ῶ, viit: -ώσω, гakă чева îndoită; penetă.

'Επι-διστάζω, viit: -άσω, mъ îndoieskă desnpe чева, saă maï mвлt.

'Επιδιφριὰς, άδος (ἡ), noet: ввza de sвs (saă din прежвр) a тръввpeї, saă napte a тръввpeї ешitъ maï afapъ. (vezї ші ἀντυξ). [ші

'Επιδίφριος (ὁ, ἡ), шezвtă, пвsă în тръввpъ (saă пе вkaвnă). (npin întind:) «'Ε-

πιδίφριος ἐργασία». Aptmd: шezътoape лъкраре. (ші adверв:) «Εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη». Od O. [ἐπὶ, δίφρος].

'Επίδιχα, adв: noet: în локъ de ἐπὶ δίχα (dedъкîndъ se преп: ла верbъ).

'Επιδίψιος (ὁ, ἡ), noet: преа setosъ; saŭ (simплъ) = Δίψιος. [ἐπὶ, δίψα].

'Επιδιωγμὸς (ὁ), roanъ din вртъ. [din

'Επι-διώκω, biit: διώξομαι, bînezъ, roneskъ din вртъ maĭ denapte, saŭ къ stъpвinцъ. [de вnde

'Επιδίωξις, εως (ἡ), ='Επιδιωγμός.

'Επι-δοιάζω, biit: -άσω, noet: oвservъ чева de amîndoъ пърціле; (fir:) мъ rîndeskъ kînd вna kînd alta; (прin врт:) ='Ενδοιάζω, мъ îndoieskъ.

'Επι-δοκιμάζω, biit: -άσω, черкъ (черчetezъ) чева maĭ de мълте orĭ; (прin врт:) апровezъ, înkввiinцezъ.

'Επίδομα (τὸ), op че dъ чinева ne d'aввпра (adaosъ), saŭ de вънъ boie, nъ din datopie, dapъ. [ἐπιδίδωμι].

'Επι-δομέω -ῶ, biit: -ήσω, zideskъ neste алтъ чева. 2) греш: ='Επιδημῶ.

'Επι-δοξάζω, biit: -άσω, шaĭ rîndeskъ чева înkъ, maĭ amъ o пърере desпре чева. «'Αλλὰ τοῦτο μὲν ὡς ἐπιδοξαζόμενον εἰρήσθω». Tfp: ка о пърере maĭ din вртъ. [din

'Επίδοξος (ὁ, ἡ), крezвtъ, saŭ вънвitъ къ ва faче, saŭ ва пътimi чева, (ші desпре лвкр:) къ se ва întîmпла, de пъдъждвit, saŭ de temвt. «'Ἐκ γὰρ τῶν μεταβολῶν ἐπίδοξος ἡ δυσπραγία». Antf: (ші къ inf: saŭ партч:) «Καὶ τοῦτο ποιήσων ἐπίδοξος ἦν». Лкs: (ші пas:) «'Επίδοξοι τοῦτο πείσεσθαι εἰσί». Ep: «Τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἐπίδοξα γενέσθαι». Ep: 2) ='Ενδοξος, bestitъ (Пind:). [ἐπὶ, δόξα]. [de вnde

'Επιδόξως, adв: ='Ενδόξως.

'Επιδορατὶς ἰδος (ἡ), aскvцitвл bîrfъ ал sвliцeĭ. [ἐπὶ, δόρυ].

'Επι-δορπέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Επι-δορπίζομαι, biit: -ίσομαι, = 'Επιδειπνέω. [ші

'Επιδορπίδιος (ὁ, ἡ), noet: ші 'Επιδόρπιος, ='Επιδείπνιος. [ші

'Επιδορπὶς, ἰδος (ἡ), = 'Επιδειπνὶς. [ἐπὶ, δόρπος].

'Επιδόρπισμα (τὸ), че se мъnînkъ dвпе чinъ (dвлчeaцъ, поame, ші чл:). [ші

'Επιδορπισμὸς (ὁ), mînkape de челе овічnвite dвпе чinъ. [ἐπιδορπίζομαι].

'Επιδόσιμος (ὁ, ἡ), кape se dъ, saŭ este de dat пе d' aввпра, în dapъ. 2) прiimitopъ de dape înainte (înaintape, крeштere). [din

'Επίδοσις, εως (ἡ), dape пе deasвпра, în dapъ, saŭ de вънъ boie. 2) (прin întind:) крeштere; (fir:) înaintape. 3) desъвîrшitъ dedape, saŭ пiponipe ла вре вnъ лвкрв. [ші

'Επιδοτικὸς, ἡ, ὸν, (ші вdв:) -ικῶς, obiчnвitъ, вine disпвsъ a dърві, dapнikъ, цeneposъ. [ἐπιδίδωμι].

'Επι-δουπέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: faкъ sromotъ neste, saŭ dвпе чева, pesвnъ.

'Επιδοχὴ (ἡ), прiimipe; апровape; sвкчesie, saŭ înлокape. [ἐπιδέχομαι].

'Επι-δράσσομαι (-ττομαι), biit: -δράξομαι, (къ цeп:) anвkъ, saŭ пвiъ mîna пe (îmĭ însвшeskъ) чева.

'Επιδρομάδην, adв: = 'Επιτροχάδην. [ші

'Επιδρομὴ (ἡ), алергape, пъвълire fъръ beste asвпра кvĭва. «'Ἐξ ἐπιδρομῆς εἰπεῖν». Пл: a sпвne чева în треакътъ, пeпpeгindit. [ші

'Επιδρομία (ἡ), noet: în локъ de ἐπιδρομή. [ші

'Επίδρομος (ὁ, ἡ), asвпра, saŭ înпpeжврвл кървia поate чinева алерга, neтedъ, лesniчosъ de вмвлат, saŭ кълкат пе dînsвл; (fir:) лesne de îndвплекат, saŭ de amъцit; (прin врт:) вшврелъ, neriовъ. || (sввs!:) fвnia, кв кape se înkid ші deskid мрежле вînътopiлор. 2) kataptвл, saŭ nînza de ал doiлea a коръвii (чea desпре пвпъ). [ἐπιδρέμω= ἐπιτρέχω].

'Επι-δυναστεύω, biit: εύσω, гввepnezъ în врта алтвia, saŭ sвкчedezъ stъnînipea кvĭва.

'Επι-δύνω, biit: -δύσω, кавtъ ἐπιδύω.

'Επι-δυσφημέω -ῶ, biit: -ήσω, defaimъ, ворвeskъ de ръъ пе чinева.

'Επι-δύω, ші (miж:) ἐπιδύομαι, biit: -δύσω, -ομαι, (пeх: ἐπέδυν, ші чл:) (къ dat:) апвiъ пе (adikъ пe kînd se врmeazъ) чева. «'Ο ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου». Skp: adikъ sъ te înnaчĭ maĭ 'nainte de апвsвл soapeлвĭ. (ші în noet: desпърц:). «Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι». Іл: B.

'Επιδωμάω -ῶ, biit: -ήσω,=(mi maĭ înip: de kît) 'Επιδομέω.

'Επιδώτης, ου (ὁ), noet: [ἐπιδίδωμι] dъвitopъ de вънъtъцĭ. (enit: ал maĭ mi.topa zeitъцĭ).

'Επιείκεια (ἡ), modestie, влажinie, вънъ boinцъ, ші чл: [ἐπιεικής].

*

'Επιείκελος (ὁ, ἡ), noet: asemenea. «Θεοῖς —». [ἐπὶ, εἴκελος].

'Επιεικεύω, ші (miж:) ἐπιεικεύομαι, biit: εύσω, -ομαι, sîntă...

'Επιεικὴς, έος (ὁ, ἡ), notpibită, пропорționată; dpentă; modestă, влажină, înboitoрă, eptътopă, skъzътopă de osîndъ; amezată, чinstită; (вne opî desnpe лвкр:) de крezвt, кв nвtinцъ; (ші npea pap кв Inf:) destвлă. «Τύμβον οὐ μάλα πολλὸν, ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον». Il: Ψ. «Τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν». Od: M: (ші abs:) «Ὡς ἐπιεικὲς (se înц: ἐστίν)». Il: T. Ψ. «Ὄν κ' ἐπιεικὲς ἀκούειν». Il: A. este кввiinчosă, saă dpentă. «Οἳ' ἐπιεικὲς ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων». Il: T. вrmeazъ. «Παῖς τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικὴς, ἄφωνος δέ». Ep: «Οἰκέτης ἐπιεικής». Iскр: «Τιμωρὸς ἐπιεικής». D: Ал: (ші кв înf:) «'Επιεικὲς χαδέειν». Iпкр: кît se înкапъ. (ші ideală). «Τὸ ἐπιεικὲς». Лкs: în локă de ἡ ἐπιείκεια. «'Επιεικοῦς τυχεῖν». Dm: [ші

'Επιεικτὸς, ὴ, ὸν, noet: [ἐπὶ, εἴκω] disnвsă a se лъsa, a se înboi; лesne de menажat, de sвfepit. «Σθένος οὐκ' ἐπιεικτόν». Il: E. nedomolitъ. «Πένθος οὐκ'ἐπιεικτόν». Il: Ξ. nemînrîiatъ жале. «Ἔργα γελαστὰ, κ' οὐκ ἐπιεικτά. Od: Θ. nesвfepite.

'Επιεικῶς, adв: кв кввiinцъ; кв блîndeцe; obîчnвit; npea destвл, kîtва, mвлt; de крezвt; maї, ne anpoane. [ἐπιεικής].

'Επιειμένος, η, ον, noet: în локă de ἐφειμένος, miж: saă nas: tpe: de кв: de naptч: ал лвї ἐφέννυμι.

'Επιεισάμενος, noet: miж: nex: 1: de naptч:, ші

'Επιείσομαι, noet: miж: biit: de xot: ал лвї ἔπειμι. (ἐπὶ, εἶμι).

'Επι-έλδομαι, (fъp biit:) noet: dopeskă maї mвлt, saă npea mвлt.

'Επιελίκτωρ, ορος (ὁ), [ἐπιελλίσσω] noet: чел че se înfъшвpъ пе....

'Επι-έλπομαι, (fъp biit:) noet: nъdъждвieskă кв înkpedinцape. [de вnde

'Επίελπτος (ὁ, ἡ), noet: кв înkpedinцape nъdъждвită.

'Επιέννυμι, Ion: noet: în локă de ἐφέννυμι.

'Επιέπομαι, Ion: noet: în локă de ἐφέπομαι.

'Επιέσασθαι, Ion: în локă de ἐφέσασθαι, miж: nex: 1: de înf:, ші

'Επίεσμαι, noet: în локă de ἐφεῖμαι, miж saă nas: tpe: de кв:, ші

'Επίεσσα, noet: în локă de ἐφεῖσα, nex: 1: de xot: ал лвї ἐφέννυμι.

'Επιετὴς, έος (ὁ, ἡ), de estimnă. [ἐπὶ, ἔτος].

'Επι-ζαρέω -ῶ, noet: în локă de ἐπιβαρύνω.

'Επιζαφελὴς, έος, ші ἐπιζάφελος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ζὰ, ὀφέλλω] iвte, penede, nъвалпікă. || (nesт:) ἐπιζαφελὲς, în локă de

'Επιζαφελῶς, adв: noet: tape; npea mвлt; кв mape penежвne.

'Επι-ζάω -ῶ, biit: -ζήσομαι, (кв dat:) maї tpъieskă dвne чinева, saă dвne чева.

'Επι-ζείω, noet: în локă de ἐπιζέω.

'Επίζεμα (τὸ), [ἐπιζέω] anъ, saă алtă лікvidă, кв kape onъpim вpe o doktopie, ka sъ 'ї лвъm esenца.

'Επι-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, înжвгă, înперекieză, вneskă вna кв алta. «Εὐθεῖα ἐπιζευγνύουσα, ἢ ἐπιζευγνυμένη». Matm: kape вneшte doъ nвntвpї. 2) = 'Επιζυγόω, înкiză. «Στόμα ἐπιζυγόω». Esxл: [de вnde

'Επιζευκτὴρ (ὁ), вnitopă, коплегътopă; (naptik:) fвnie de дerat чева. (вezї ζευκτηρία]. [ші

'Επίζευξις, εως (ἡ), легape, kombinape de doъ лвкрврї înnpeвnъ; (Ptp:) вnă feлă de penetiцie.

'Επιζεφύριος, ші ἐπιζέφυρος (ὁ, ἡ), kape stъ kътpe bîntвл zefipă, (adikъ snpe anвsă) anвsană. [ἐπὶ, ζέφυρος].

'Επι-ζέω, biit: -ζέσω, fepвînd mъ вniглв, ші esă d' asвnpa. «Ἀφρὸς ἐπιζείων». Opf; «Ἡ χολὴ («Ἡ ὀργὴ) ἐπιζεῖ». Apstf: fepвe, se anpinde. (ші fir:) «Ἀκούσαντί μοι ἡ νεότης ἐπέζεσε». Ep: mi s' a anpins sînцele. (ші npin întind:) «Θυμάλωψ ὑμῖν ἐπέζεσεν». Apstf: a pesвглat пе boї. 2) nвiă чева sъ feapвъ în колкоte. «Λέβητα πυρὶ ἐπιζέω». Esp:

'Επίζηλος (ὁ, ἡ),='Επίφθονος, de pîbnit. [ἐπὶ, ζῆλος].

'Επιζήμιος (ὁ, ἡ), пъгввitopă, вътъmtopă. || (sввst:) 'Επιζήμιον (τὸ). osîndъ, глоавъ îmnвsъ asвnpa квїва. [ἐπὶ, ζημία]. [de вnde

'Επι-ζημιόω -ῶ, biit: -ώσω, îmnвiă osîndъ asвnpa квїва; пъгввeskă, batъmă пе чinева. [de вnde

'Επιζημίωμα (τὸ), = 'Επιζήμιον, osîndъ.

'Επιζημίως, adв: snpe пагвбъ, saă вътъmape, кв кipă пъгввitopă. [ἐπιζήμιος].

'Επι-ζητέω -ῶ, вtit: -ήσω, кавtă кв stъpвinцъ; saă mъ sileskă a pedoвîndi чeea че 'mї a лipsit. [de вnde

'Επιζήτημα (τὸ), op чс se кавtъ кв stъpвinцъ, saă obickтвл кътtъpiї. [ші

Ἐπιζητήσιμος (ὁ, ἡ), врednikъ de кътtat къ stървinцъ, de dopit. [ши

Ἐπιζήτησις, εως (ἡ), stървitoape кътtape; siяinцъ sпре pedoвindipe de чева.

Ἐπι-ζυγόω -ῶ biit: -ώσω, пвiй zоворял ла (zоворъskъ) вшъ.

Ἐπι-ζώννυμι, biit: -ζώσω, înчinгъ чева sвs, saй пе d' asвпра; (dъ вnde nas: saй miж:) «Ἐπεζωσμέναι». Ep: femeiле, каре de жале îшi sвmeteaй, ши înчînцeaй sввt nientъ (пе жвmътate голъ) хаïнеле dene d' asвпра. [de вnde

Ἐπιζώστρα (ἡ), врîй, înчinгътoape (прinч: de ostaшï). (bezï mi ζωστὴρ).

Ἐπίηλε, noet: a 3: sinr: neps: de nex: 1: ал лъï ἐπιάλλω.,

Ἐπίημι, Ion: în локъ de ἐφίημι.

Ἐπιήνδανε, noet: în локъ de ἐφήνδανε, a 3: sinr: neps: de прел: ал лъï ἐφανδάνω.

Ἐπίηρα (τὰ), noet: îm: nexт: ал (neîntp:) ἐπίηρος, =Ἐπιήρανος, foapte плъкътъ, de dopit. «Ἐπίηρα φέρειν τινί». Om: Sof: = Χαρίζεσθαι, a adвче mвлцвmipe, плъчерe къïва. (алцiï o skpiй desпърцit ἐπὶ ἦρα, вezï ἦρα). [ши

Ἐπιήρανος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ἐράω] = Ἐπέραστος, прea dopitъ. (къ dat:) «Οὔ μοι γίγνεται ἐπιήρανα θυμῷ». Od: T. пъ ле noftetute sвfletвл meй. 2) (къ цen:) = Ἥρανος, notpibitъ, folositopъ, ажвтътopъ, апърътopъ de ръй. «Ἀσπὶς ἀκόντων —». Epigp: «Νεύρων — ». At: «Σοφῶν ἔργων («Ἀρετᾶς)—». Stob: (bezï ши ἐπίηρα).

Ἐπιηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἐπηρεφής.

Ἐπιθαλάμιος (ὁ, ἡ), кавenitъ ла къmapa пвпцialъ. «Ἐπιθαλάμιον (se înц: ᾆσμα)». Tкр: kîntikъ de пвntъ. [ἐπὶ, θάλαμος].

Ἐπιθαλασσίδιος, ши ἐπιθαλάσσιος (ὁ, ἡ), чел de лîngъ mape, saй asвпра mърiï. «Πόλις — ». Ksn: (ши ел:) «Τὰ ἐπιθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου». Tвч: [ши

Ἐπιθάλασσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), прea pap, saй грeш: în локъ de ἐπιθαλάσσιος. [ἐπὶ, θάλασσα].

Ἐπιθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), калdъ; (fir:) вeselitopъ, atръгътopъ. [din

Ἐπι-θάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskъ (прinч:) sвпра-faцa вре вnвï tрвпъ.

Ἐπι-θαμβέω -ῶ, biii: -ήσω, рътîiй înкremenitъ, mъ snъïmîntъ de чева.

Ἐπιθανάτιος, saй ἐπιθάνατος (ὁ, ἡ), aпропiatъ de (osînditъ ла) moapte. 2) adвкътopъ de moapte. 3) каре se faчe пе врetцea морцiï. «Ὠδὴ —». [ἐπὶ, θάνατος]. [de вnde

Ἐπιθανατίως, ши ἐπιθανάτως, adв; de moapte. «Ἐπιθανατίως ἔχει». Лкs: este de moapte, saй în прimeжdie de a mвpi.

Ἐπιθανὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ἐπιθάνατος [ἐπιθνήσκω] чел în прimeжdie de moapte.

Ἐπι-θάπτω, biit: -θάψω, înгропъ чева пе врmъ, saй пе lînгъ алteле.

Ἐπι-θαῤῥέω, (ши At: θαρσέω) -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) amъ къражъ, пъdeжde ла... 2) iaй къражъ asвпра къïва (пъ mътemъ de dînsвл).

Ἐπι-θαῤῥύνω (ши At: θαρσύνω), biit: -υνῶ, înкъражezъ.

Ἐπι-θαυμάζω, biit: -άσω, (къ ак:) admirъ, чinsteskъ ши къ вре вnъ dapъ пе чipeва.

Ἐπι-θεάζω, biit: -άσω, =Ἐπιθειάζω.

Ἐπι-θεάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι,=Ἐπιθεωρῶ, обsервъ къ лвare aminte.

Ἐπι-θειάζω, biit: -άσω, kieшъ mapтвръ пе Dвmnezeй în faвoapea saй kontpa къïва; (în цen:) zikъ, saй лвкpezъ чева къ реliцiosъ pesпektъ ши întвsiasmъ; прooрoчeskъ; (пaptik:) daй характеръ de zeeaskъ пвtepe saй însвfiape ла чева. «Τὰς πράξεις ἐπιθειάζω». Пл: (ши пas:) «Τόπος ἐπιτεθειασμένος». Плт: sfîntъ. (bezi ши ἐπιθοάζω). [de вnde

Ἐπιθείασις, εως (ἡ), ши ἐπιθειασμὸς (ὁ), kiemape de zeъ sпре mъptвpic (прinч: къ реliцiosъ întвsiasmъ); жвpape пе zeй.

Ἐπιθεῖτε, noet: în локъ de ἐπιθείητε, 2: îm: neps: de nex: 2: de noft: ал лъï ἐπιτίθημι.

Ἐπι-θέλγω, biit: -θέλξω, =Ἐπάδω, atpaгъ, îndвлveskъ imima къïва къ mînгioase ворвe, saй kîntъpî.

Ἐπίθεμα (τὸ), enitemъ, op чe se пвne пе чева (капакъ, saй med: cmilastpъ, kataплasmъ, ши чв: saй de nodoaвъ, op semnъ). «Τάφου—». Павs: [ἐπιτίθημι].

Ἐπι-θεραπεύω, biit: -εύσω, înгpiжeskъ, кавtъ de чева înнъ maï mвлt.

Ἐπίθεσις, εως (ἡ), = Ἐπιβολή, пвnere пе чева; întpenpindepe înnpotiва вaïва, atakъ; вnelтipe de ръй, вiklenie. [ἐπιτίθημι].

Ἐπι-θεσπίζω, biit: ίσω, întъpeskъ, saй anpobezъ чева прin прooрoчipe; (în цen:) daй прooрoчie пentpв чева. [de вnde

Ἐπιθεσπισμὸς (ὁ), чca прin прooрoчipe întъpipe, saй înвoipe din пapтea вре вneï zeïtъцï; (în цen:) прooрoчipe desпpe чева.

'Επιθετέον, nosit: ал лъї ἐπιτίθημι.

'Επιθέτης, ου (ὁ), amъцitorъ, unелtitorъ înnpotiвa къїва. [ἐπιτίθημι].

'Επιθετικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ, îndpъznецъ ла пъвъliре asъnpa къїва. 2) (гram:) enitetikъ, adiekтivalъ. [ἐπίθετος]. [de ънde

'Επιθετικῶς, adв: în кіпъ de пъвъliре, saъ atakъ asъnpa къїва. 2) (гram:) în felъ de enitetъ, ка adiektivъ.

'Επίθετος (ὁ, ἡ), пъsъ пе deasъnpa, saъ mлї пе ърmъ, adъoratъ; (fir:) stpeinъ, eteроцenъ; falsъ, nefipeskъ. || (гram:) «'Επίθετον (ὄνομα)». adiektivъ, saъ пъme xapaktepistikъ de калitate de neps: saъ лъкръ. [ἐπιτίθημι].

'Επι-θέω, вiit: -θεύσομαι, алергъ dъne, saъ asъnpa къїва, =Έπιτρέχω.

'Επι-θεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, прівeskъ къ лъare aminte. 2) oвserbъ іаръшї din noъ, pевizezъ. [de ънde

'Επιθεώρησις. εως, ші

'Επιθεωρία (ἡ), прівire къ лъare aminte, peoвserware, pевizare. [ἐπιθεωρός].

'Επι-θήγω, в:-θήξω, askъцъ пе чева; (ші fir:) întъpîtъ пе чinева asъnpa къїва, saъ înкъ шаї mллt, îl zъdъръskъ.

'Επιθήκη (ἡ),=Προσθήκη, adaosъ. [ші

'Επίθημα (τὸ), = 'Επίθεμα (прinч: de mopmîntъ). [ἐπιτίθημι]. [de ънde

'Επιθηματικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ, notpiвitъ a fi пъsъ d'asъnpa (прinч:) morшîntълъї.

'Επιθηματουργία (ἡ), лъкръ, saъ meштешъгъ ал лъкръторълъї de чеде че se пъn d'asъnpa snpe semnъ, saъ nodoaвъ, ші чл:

'Επιθηματουργὸς (ὁ), лъкрътorъ de enиteme. [veзї ἐπίθημα, ἔργον].

'Επιθηματόω -ῶ, вiit: -ώσω, пъiъ (акоперъ къ) enitemъ; (nestp:) «Καθίσκον ἐπιθηματοῦντα». At: акоперitъ къ enitemъ. [ἐπίθημα].

'Επιθηράρχης, ου (ὁ), = 'Ελεφαντάρχης. [ἐπὶ, θὴρ, ἄρχω]. [de ънde

'Επιθηραρχία (ἡ), treaвa, demnitatea лъї

'Επιθήραρχος (ὁ), = 'Επιθηράρχης.

"Επιθι, порънч: ал лъї ἔπειμι [ἐπὶ, εἶμι].

'Επι-θιγγάνω, вiit:-θίξομαι, (къ ɣen: saъ dat:) = 'Επιψαύω, atinгъ пе d'asъnpa.

'Επι-θλίβω, вiit: -θλίψω, калкъ, stpiвeskъ пе d'asъnpa. [de ънde

'Επίθλιψις, εως (ἡ), кълкare, stpiвire пе d'asъnpa.

'Επι-θοάζω, вiit: -άσω, noet: шezъ пе чева, (прinч:) ка рътъторъ пе трепteле алтарълъї; (de ънde прin întind: къ ак:) porъ, saъ кiemъ în ажътorъ къ рътъчiвnї. «Τάδε και θρηνῶ κἀπιθοάζω». Eвр. (veзї ші ἐπιθειάζω).

'Επι-θολόω -ῶ, вiit: ώσω, tълвъръ, întъnекъ sъnpa-faца вре ънъї лъкръ.

'Επιθορεῖν, nex: 2. de înf: ал лъї ἐπιθρώσκω.

'Επι-θόρνυμαι, вiit: -θοροῦμαι, (къ dat:) съръ пе чева; (прinч: desnpe вite) înкалікъ, гoneskъъ, калкъ.

'Επι-θορόω -ῶ, [ἐπὶ, θορός] вiit: ώσω, înворцошezъ.

'Επι-θορυβέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ srгошotъ, пе kînd se faче, saъ se ziче чева, îmї арътъ прin плesnipe de mîînї, saъ stpirъpї înвoipea, saъ nemълцъmîpea ла чеде че se zik, saъ se fak.

'Επι-θρασύνω, вiit: -υνῶ, kreskъ, întъpîtъ обръznічia къїва; saъ грeш: în локъ de ἐπιθαρσύνω.

'Επι-θράττω, вiit: -θράξω, At: în локъ de ἐπιταράττω.

'Επι-θραύω, вiit: -θραύσω, fърîmъ чева пе, saъ dъne чева.

'Επιθρέξας, noet: nex: 1: de партч: ал лъї ἐπιτρέχω.

'Επίθρεπτος (ὁ, ἡ), [ἐπιτρέφω] прin хръnipe kreskътъ, formatъ пе, saъ dъne чева. «Σὰρξ —». Iпкр: karnositate.

'Επι-θρηνέω -ῶ, вiit: ήσω, (къ dat:) плînгъ пentръ чева. [de ънde

'Επιθρήνησις, εως (ἡ), плînцere пentръ чева.

'Επι-θρομβόω-ῶ, вiit: -ώσω, înкегъ (formezъ) în sdpoвopeле saъ вългърашї лапte ші чл: пе, saъ dъne чева.

'Επι-θρύπτω, вiit: -θρύψω, = Διαθρύπτω.

'Επι-θρώσκω, вiit: θοροῦμαι, (nex: 2: ἐπέθορον) noet: (къ ɣen: saъ dat:) съръ пе чева; (къ adв:) алергъ съpind, тъ asвîrlъ.

'Επιθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ ɣen:) поfteskъ, dopeskъ чева. [ἐπὶ, θυμός]. [de ънde

'Επιθύμημα (τὸ), oвiektъ de поftipe, saъ dopipe, [ші

'Επιθύμησις, εως (ἡ), поftipe, dopipe,= 'Επιθυμία. [ші

'Επιθυμήτειρα (ἡ), fem: ал лъї...

'Επιθυμητὴρ, ῆρος, ші 'Επιθυμητὴς, οῦ (ὁ), dopitorъ de чева. [ші

'Επιθυμητικὸς, ὴ,ὸν, къвenitъ ла (saъ aплекатъ snpe) dopinцъ. «Τὸ ἐπιθυμητικὸν». Fasf: порnipe snpe поftъ, dopinцъ. [de ънde

'Επιθυμητικῶς, adв: кв поſтъ, кв dopinцъ. «'Επιθυμητικῶς ἔχω τινός». Лкs: = 'Επιθυμῶ.

'Επιθυμητὸς, ἡ, ὸν, dopitъ, поſтitъ, saъ de dopit. [ἐπιθυμέω].

'Επιθυμία (ἡ), dopinцъ, поſтъ; (în ръъ) поſтъ авssівъ, saъ ковîршitoape din natimъ, neînfpînape. «Οὐδ' ἐπιθυμία χαλεπὸν τῇ γὰρ θυμὸν ἰούσῃ δυνάμει δῆλον, ὅτι τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα». Плт: [ἐπὶ. θυμός].

'Επιθυμίαμα (τὸ), ор че sлвжеште ла тъmîĭepe. [din

'Επι-θυμιάω -ῶ, вiit: άσω, арzъ чева ка тъmîĭe, afвmъ.

'Επιθύμιος (ὁ, ἡ), поет: (кв цеп:) поſtitopъ, dopitopъ de чева, = 'Επιθυμητής. [ἐπὶ, θύμος].

'Επιθυμὶς, ἴδος (ἡ), кsпsпъ de чimврв, saъ ор каре алte глорĭ. (вezĭ ші ὑποθυμίς). [ἐπὶ, θυμός].

'Επιθυμόδειπνος (ὁ, ἡ), поftitopъ de чinъ. 2) чел че вiind tîpziъ ла чinъ рътîne ,nвmaĭ кв поſta eĭ. [ἐπιθυμῶ, δεῖπνον].

'Επίθυμον (τὸ), вnъ гелъ de пapasitikъ плantъ (че креште пе чimврв), (fpanц:) cuscute, квкътъ. [ἐπὶ, θύμος].

'Επ-ιθύνω, вiit: -υνῶ, = 'Επευθύνω.

'Επι-θυσιάζω, вiit: -άσω, ші

'Επι-θύω. вiit: -θύσω, жertfeskъ dвпе, saъ d'asвпра. «Νέρωνι Γάλβαν ἐπιθυσόμεθα». Пл: вom жertfi dвпе Neponъ пе Галва.

'Επι-θύω, (fъръ вiit:) поет: (кв dat:) пъвълeskъ asвпра квĭва; (fir: кв inf:) поſieskъ преа мълt. «Κῦσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα». Аплп:

'Επιθωρακίδιον (τὸ), хаĭnъ dепе d'asвпра, че se пзрta пeste za. [ші

'Επιθωρακίζω, вiit: -ίσω, înвракъ (apmezъ) пе чinева пе врmъ (пе d'asвпра) кв za. [ἐπὶ, θώραξ].

'Επι-θωρήσσω, вiit: -ήξω, Ion:= 'Εφοπλίζω, înapmezъ, (ші між:) = 'Εφοπλίζομαι, mъ înapmezъ asвпра квĭва.

'Επι-θωΰσω, вiit -ύξω, поет: (кв dat: saъ ак:) інtърîtъ, înквражezъ пе чinева кв stpigърiле меле.

'Επίδμων, ονος (ὁ, ἡ), поет:= 'Επίστωρ.

Επίζομαι, Ion: поет: în локъ de ἐφέζομαι.

'Επίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: (кв цеп:) штiitopъ, вine кsпoskъtopъ de чева. «Γεωμετρίας —». [ἐπίσημι neînтp: ='Εποῖδα].

'Επι-καγχάζω, вiit: -άσω, ші

'Επι-καγχαλάω, -ῶ, (fъръ вiit:) поет: кв dat) pîzъ tape (кв хохоte); (прin întind:) mъ вsквръ, mъ гълeskъ пептрв..

'Επι-καθ-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (пех: ἐπικαθεῖλον, ші чл:) stpikъ (sврпъ, dърапъпъ) чева пeste, saъ dвпе чева.

'Επι-καθ-αίρω, вiit: αρῶ, квръцъ чева пе врmъ, saъ înкъ.

'Επι-καθ-έζομαι, вiit: -εδοῦμαι, = 'Επικάθημαι.

'Επι-καθ-εύδω, вiit: -ευδήσω, dopmъ, saъ sîntъ кълкатъ пе чева.

'Επι-κάθ-ημαι, вiit: -καθεσθήσομαι,(кв dat:) mezъ пе чева; шezъ, ші пîndeskъ asвпра квĭва; (прin врm.) stървieskъ кв înпpesopape.

'Επι-καθ-ιζάνω, ші 'Επικαθίζω, вiit: -ίσω, saъ -ιζήσω, ашezъ пе чinева пе чева, (ші fir:) asвпра квĭва. || (nestp: saъ ел: кв dat:) = 'Επικαθημαι, stървieskъ înпpesopînd.

'Επι-καθ-ίημι, вiit: ἐπικαθήσω, лasъ a къdea чева пeste, saъ asвпра квĭва; коворъ, арвпкъ чева înкъ, saъ dвпе чева.

'Επικάθισμα (τὸ), ашezape, saъ шedepe пе чева. [ἐπικαθίζω].

'Επι-καθ-ίστημι, вiit: ἐπικαταστήσω, ашezъ, пвiъ съ stea, ші (fir:) pîndвieskъ пе лînгъ челе-л-алte, saъ dвпе чева; ашezъ în локъ. «Στρατηγὸν ἐπικατέστησαν». Твч: (ші між:) «Φυλακὴν ἐπικαθίσταντο». Твч: (ші пas: saъ між:) «Οἱ ἀποκαθιστάμενοι ἄρχοντες». Плв: чеĭ че se pîndвieск dрегътopĭ în локвл челор de маĭ 'nainte.

'Επι-καθ-οράω -ῶ, вiit: -όψομαι, (întpeв: прinч: nвmaĭ пex: 2: ἐπικατεῖδον) mъ вĭtъ кв лвape aminte de sвs în жos.

'Επι-καινίζω, вiit: -ίσω, penoieskъ. (вezĭ ші ἐπικαινόω).

'Επι-καινοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, маĭ faкъ, adaorъ ші алte іноващіĭ (повъ пъскочірĭ).

'Επι-καινουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpeпpinzъ totdaвna вре вnъ поъ лвкрв.

'Επι-καινόω -ῶ, вiit: -ώσω, penoieskъ, saъ пpeſakъ. «Νόμους —». Esхл:

'Επικαιρία (ἡ), notpiвipe de вреme, de локъ, saъ de înпpeжърърĭ, вsпъ окazie. | ші

'Επικαίριος (ὁ, ἡ), каре se faче, saъ faче чева în време кsвenitъ; notpiвitъ; fosositopъ; însemnatъ; komandipъ do oaste. «'Εκάλεσεν ἀμφοτέρων τοὺς ἐπικαιρίους». Ksn: (desпpe panъ, saъ ловitъръ) = Καίριος. [ἐπὶ, καιρὸς]. [de вnde

'Επικαιρίως, adв: în вреme кsвiinчoasъ.

'Επίκαιρος (ὁ, ἡ), ='Επικαίριος. «Ἐν ἐπικαίρῳ». Лкs: în кsвenitъ вреme, saъ локъ,

2) (maĭ noŭ) vremeлnikŭ. [ἐπὶ, καιρός]. [de ъnde

'Επικαίρως, adv: =Επικαιρίως, лa vreme (kъvenitъ).

'Επι-καίω, viit: -καύσω, nîrлeskŭ ne d' asъnra чева. «'Επικαίει τὸν φλοιόν». Tfp: (ші nas:) Οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι». Плт: 2) (kъ dat: saŭ цen: indip:) apzŭ чева 'пе..., saŭ în onoarea kъîva. «Πῦρ ἐπικαίω». Om: Imn: anpinzŭ fokŭ ne vatръ.

'Επι-καλαμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, ъnikъieskŭ, adъnŭ dъne sevepiшŭ snivele de grîŭ pъmase de лa sevepъtopĭ.

'Επικαλαμίς, грεш: în лokŭ de ἐπισκαλμίς.

'Επι-καλέω -ῶ, viit: -έσω, = Ἀποκαλῶ, nъmeskŭ. «Ἀνδραποδιστὰς ἐπεκάλει». Лкs: 2) (kъ dat: îndip:) nîpъskŭ. «Μανίαν ἐπικαλοῦντες αὐτοῖς». Лкs: (ші kъ inf:) «Ἐπικαλέσαντες τοῦ πολέμου αἰτίους εἶναι». Tъч: (ші nas:) «Τὰ ἐπικαλούμενα; Лкs: în лokŭ de τὰ ἐγκλήματα. 3) (miж:) kiemŭ ne чinсva a nъme în aжъtopъл meŭ. «Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐπελαύνειν ἐκέλευον». Tъч: 4) (partik: Лец:) îmĭ apelŭ жъdikata kъtpe чinева. «Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι». Skp:

'Επι-καλλύνω, viit: -υνῶ, peînfpъmъseцezŭ, înnodobeskŭ ne d' asъnpa.

'Επικάλυμμα (τὸ), акоперъmîntŭ; (fir:) npivinъipe. [ші

'Επικαλυπτήριον (τὸ),='Επικάλυμμα. (iap npinч: nezt: ал лвĭ...

'Επικαλυπτήριος (ὁ, ἡ), op ve sлжeшte лa акоперipe. [din

'Επι-καλύπτω, viit: -ύψω, акоперŭ ne d' asъnpa, saŭ de totŭ; (fir:) înъneкŭ. [de ъnde.

'Επικάλυψις, εως (ἡ), акоперipə ne d' asъnpa, saŭ de totŭ.

'Επι-κάμνω, viit: -καμοῦμαι, (kъ dat:) nътimeskŭ (mъ toneskŭ, mъ mîxneskŭ) nentpъ чева. «Μήτε τοῖς παρελθοῦσιν ἐπικάμνειν, μήτε τῶν ἐπιόντων προκάμνειν». (Apstn: în) Ел:

'Επικαμπὴ (ἡ), înkovoiъpъ; îndoiъpъ; (npin întind:) лokъл, ъnde se înkovoaie чева. (bezĭ ші ἐκτροπή). [ші

'Επικαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), kam înkovoiatŭ, întopsŭ, îndoitŭ. [ші

'Επικάμπιος (ὁ, ἡ), = Ἐπικαμπής. «Τὸ τῆς στοᾶς ἐπικάμπιον. Пл: în лokŭ de ἐπικαμπή. [din

'Επι-κάμπτω, viit: -κάμψω, înkovoiŭ чева пъqin; (fir:) îndъnлekŭ ne чinева лa чева. (bezĭ ші ἐπικλάω). [de ъnde

'Επικαμπύλος (ὁ, ἡ), = Ἐπικαμπής. [ші

'Επίκαμψις, εως (ἡ), înkovoiape, îndoipe.

'Επικανθὶς, ίδος (ἡ), = Ἐγκανθίς. [ἐπὶ, κανθός].

'Επίκαρ, noet: în лokŭ de [ἐπὶ κάρα], kъ kapъл în жos.

'Επι-καρδιάω -ῶ, viit: -άσω, nътimeskŭ de dъpepe de inimъ.

'Επικαρπία (ἡ), podъл prodъsŭ ne fiekape anŭ; (fir:) venîtŭ, folosŭ; podъл prodъsŭ din op-ve propnietate. «Αὐτό τε τὸ τραφὲν βόσκημα, καὶ τὴν ἐπικαρπίαν λογισάμενος». Apst: «Τὴν ἐπέτειον ἐπικαρπίαν». Плт: 2) taksa, saŭ diжma, ve se ia de лa prodъktele de neste anŭ. «Ἡ ἀπὸ βοσκημάτων ἐπικαρπία τε καὶ δεκάτη καλουμένη». Apst: «Ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῇ γῇ γεωργούντων ἐκλέξας ἐνεννήκοντα μνᾶς». Andvd: 3) dovindipea (xpisъл podълvĭ, saŭ prodъktълvĭ din op ve propnietate, (franц:) nsufruit. (Ел: Z. Iл: Δ. γ'.). [ші

'Επικαρπίδιος (ὁ, ἡ), noet: kape se aflъ d' asъnpa (akoperъ faца) orkъpвia podŭ. «Χνοῦς —». Enгp: [ші

'Επικαρπίζομαι viit: -ίσομαι, = Ἐκκαρπίζομαι, zлeieskŭ toatъ podniчia ъneĭ цapinĭ (semъnînd' o neînvetat). [ші

'Επικάρπιος (ὁ, ἡ), poditopŭ, saŭ podosŭ. «Ζεὺς —». Apst: natponŭ ал podipeĭ. 2) aflatŭ ne vîrfъл, saŭ ne faца вре ъneĭ poade, (de ъnde). «'Επικάρπια (τὰ)», koadele noatelop. 3) ve se noartъ ne înkeietъpa mîneĭ kъ вrauвл. «Ὄφεις ἐπικάρπιοι». Flstp: вrъцърĭ în formъ de шърпĭ. [ἐπὶ, καρπός].

'Επι-καρπολογέω -ῶ, viit: -ήσω, ші miж: (kape este ші maĭ întpeв:) -οῦμαι, viit: -ήσομαι, kъlegŭ poadele рътase de лa kъlegътopĭ. (bezĭ ші ἐπιῤῥωγολογέω).

'Επικάρσιος [ἐπίκαρ], α saŭ ος, ον,='Εγκάρσιος, niezišŭ; kъlkatŭ, kъrmeziш.

'Επι-καρυκεύω, viit: -εύσω, maĭ adaorŭ ші алtъ dpesътъpъ лa бъkate.

'Επι-κατα-βαίνω, viit: -βήσομαι, (kъ ak: prep:) mъ koborŭ maĭ жos; пъvъleskŭ asъnpa kъĭva, ve se aflъ maĭ жos de kît mine. 2) (fir:) =Επεξέρχομαι, roneskŭ supe pesвъnape.

'Επι-κατα-βάλλω, viit: βαλῶ, жoseskŭ, koborŭ чева de totŭ. «Ἐπικαταβάλλουσι τὰ ὦτα αἱ κύνες». Ksn: îmĭ блegoшesk вrekiле.

'Επι-κατα-γελάω -ῶ, viit: άσομαι, batжokopeskŭ (pîzŭ de чinева) din noŭ, saŭ înkъ maĭ mлt.

'Επι-κατ-άγνυμι, viit: ἐπικατάξω, (nex: ἐπικατέαξα, ші чл:) (кѫ dat: ind:) fърîmъ чева de totъ пе, saŭ asѫпра кѫîва, saŭ пе кîпгъ алтеле.

'Επι-κατ-άγω, viit: -άξω, (nex: ἐπικατήγαγον, ші чл:) dѫкъ пе чіпева îп жos, коворъ, (ші між:) тъ коворъ, (despre коръвіĭ) întpѫ îп portъ dѫпе алтѫл.

'Επι-κατα-δαρθάνω, viit: -δαρθήσομαι, (кѫ dat:) dopmъ (adopmъ) пе време de (adікъ пе кînd se faче) чева, saŭ dѫпе...

'Επι-κατα-δέω, viit: -δήσω, легъ, (înfъшъръ) пе d'asѫпра, saŭ пе ѫртъ.

'Επι-κατα-θέω, viit: -θεύσομαι, (кѫ dat: saŭ ак; преп:) пъвълескъ îп локѫріле кѫîва връжтъшеште.

'Επι-κατ-αίρω, viit: -αρῶ, (кѫ dat:) тъ lasъ de sѫs, ші kazъ репеde (тъ коворъ) neste чева.

'Επι-κατα-καίω, viit: -καύσω, arzъ чева de totъ пе, saŭ пе d'asѫпра, saŭ пе ѫртъ dѫпе... (adікъ arzъ, че a maĭ лъsat алтѫл ncapsъ).

'Επι-κατα-κλείω, viit: -κλείσω,= Κατακλείω.

'Επι-κατα-κλίνω, viit: -κλινῶ, (кѫ dat: indip:) pczemъ, saŭ кѫлкъ пе чтпева пе чева.

'Επι-κατα-κλύζω, viit: -κλύσω, notonesкъ ѫnъ локъ îпкъ maĭ тѫлт, saŭ notonind ажѫпгъ пîпъ ла...

'Επι-κατα-κοιμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, (кѫ dat:) dopmъ (adopmъ) neste чева.

'Επι-κατ-ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω, (кѫ dat:) ѫрmezъ dѫпе, saŭ віъ (ші fir: тъ întîmплѫ) îndatъ dѫпе чева.

'Επι-κατα-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, sѫпpinzъ пе чіпева asѫпра вре ѫпеĭ fante.

'Επικαταλλαγὴ (ή), [ἐπικαταλλάσσω] че se dъ maĭ тѫлт **nentpѫ skimbape** de banĭ, (lтл:) agio.

'Επι-κατα-μένω, **viit: -μενῶ, (кѫ dat:) рътîіъ** îп ѫрта кѫîва, **saŭ maĭ рътîіъ** ѫndева пе кîтъва **вреme.**

'Επι-κατα-μωκάομαι **-ῶμαι, viit: -ήσομαι,** îmĭ batъ жокъ de **чіпева nentpѫ чева.**

'Επι-κατα-μωμέομαι **-οῦμαι, viit: -ήσομαι,** хѫлескъ пе чіпева **nentpѫ чева, saŭ îпкъ** шаĭ тѫлт.

'Επι-κατα-πηδάω -ῶ, viit: -ήσω, sъръ de ѫndева жos îп ѫртъ, saŭ neste чева.

'Επι-κατα-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, **kazъ (кѫ** капѫл îп жos) neste чева, saŭ **îп ѫртъ** dѫпе чева.

'Επι-κατα-πλέω, viit: πλεύσομαι, soseskъ ла portъ dѫпе алтѫл. 2) плѫteskъ asѫпра кѫîва.

'Επι-κατα-πρήθω, viit: -πρήσω,='Επικατακαίω.

'Επι-κατ-αράομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, блestemъ пе чіпева nentpѫ ...

'Επι-κατ-αράσσω, viit: -άξω, batъ чева, (ші nestp:) kazъ кѫ sromotъ ші репежѫпе neste чева.

'Επικατάρατος (ό, ή), блestematъ, saŭ prednikъ de блestemъ.

'Επι-καταῤ-ῥέω, viit: -ῥεύσω, saŭ -ῥυήσομαι, тъ въpsъ, кѫргъ, (ші fir:) слъѫind de totъ, tonindѫ тъ, saŭ лешînd kazъ neste чева.

'Επι-καταῤ-ῥήγνυμι, viit: ῥήξω, snapгъ, sfърîmъ, sfîшіъ (ші nas: кръпъ, тъ fakъ бѫкъцĭ) пе чева.

'Επι-καταῤ-ῥιπτέω -ῶ, viit: -ήσω, ші

'Επι-καταῤ-ῥίπτω, viit: ῥίψω, apѫпкъ чева репеde asѫпра, înpotiва, saŭ îп ѫрта кѫîва.

'Επι-κατα-σείω, viit: -σείσω, (кѫ dat: îndip:) клetinînd, srѫdѫind tape apѫпкъ (sѫpnъ) чева asѫпра кѫîва.

'Επι-κατα-σκάπτω, viit: -σκάψω, (кѫ dat: indip:) sъnînd sѫpnъ чева neste...

'Επι-κατα-σκευάζω, viit: -άσω, fakъ, întokmeskъ чева пе лîпгъ алтеле, saŭ îп ѫртъ dѫпе чева.

'Επι-κατα-σπάω -ῶ, viit: -άσω, smѫлгъ, tpapъ, tîpъskъ чева îп жos, saŭ пе лîпгъ алтеле, saŭ îп ѫртъ dѫпе чева.

'Επι-κατα-σπένδω, viit: -σπείσω, (кѫ dat:) въpsъ пе пътînтъ (adѫкъ) чева îп fелъ de лібаціе neste, saŭ nentpѫ чева, saŭ îпкъ, saŭ îп ѫртъ dѫпе чева. (bezî mi ἐπιθύω).

'Επι-κατα-στρατοπεδεύω, viit: -εύσω, îmĭ ашezъ табъра înnotpіва (ші in nosiціе de a пѫtca пъвълі lesne asѫпра) кѫîва.

'Επι-κατα-στρέφω, **viit: -στρέψω,** sѫpnъ (pestopnъ) чева **neste чева; (npin în**tind:) sъвîршeskъ, (ші сл:) **morъ îп ѫртъ** dѫпе чева.

'Επι-κατα-σφάζω (σφάττω), viit: -σφάξω, înжѫпгіъ (жertfeskъ) пе чînева d'asѫпра пе, saŭ maĭ îп ѫртъ de чева.

'Επι-κατα-τέμνω, viit: -τεμῶ, taiъ de totъ (fakъ бѫкъцĭ) ші алтъ чева îпкъ пе лîпгъ алтеле; (de ѫnde despre metale) skoвind пътînтѫл **пе de desѫst înaintezъ** ші **din коло de але меле хотаре,** ѫnde пѫ **stъпîneskъ.**

'Επι-κατα-τρέχω, **viit: -δραμοῦμαι, алер-**

гъ ғъръ veste asъnpa връжташълъї, saъ înaintezъ ronindъ 'л, ші жefъind nînъ în челе маї dinъъntръ але църії лъї.

'Επι-κατα-φέρομαι, viit: ἐπικατενεχθήσομαι, (къ dat:) kazъ (тъ sърпъ, шъ арънкъ ла вале) de ъndeва neste ұева.

'Επικατάφορος (ὁ, ἡ), (къ ак: прсп:) порпitъ, аплекatъ snpe чева,= Εὐκατάφορος. [ἐπικαταφέρω].

'Επι-κατα-ψάω -ῶ, viit: -ήσω, srîpiъ, sanъ чева пе d' asъnpa.

'Επι-κατα-ψεύδομαι, viit: -ψεύσομαι, maї minцъ înkъ înnpotiва kъїва, saъ desnpe чinева.

'Επι-κατα-ψήχω, viit: -ψήξω, mînrîîъ kъ mîna пе d'asъnpa пе чinева, ka sъ'л înвлînzeskъ.

'Επι-κάτ-ειμι,= 'Επικατέρχομαι.

'Επι-κατ-εράω -ῶ, viit: -άσω, maї върsъ înkъ, saъ topnъ de sъs пе чева.

'Επι-κατ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: ἐπικατῆλθον, ші чл:) тъ коворъ neste, saъ dъne чinева.

'Επι-κατ-έχω, viit: -ἐπικαθέξω, (къ dat: indip:) цiъ, onpeskъ чева înkъ kîtва пе, saъ пentръ чева.

'Επι-κατηγορέω -ῶ, viit: -ήσω, maї nîръskъ înkъ, saъ пе ъртъ. 2:) (Лоц:) maї daъ ші алтъ kateropie (enitetъ), ka sъ характерizъ, saъ definezъ maї екsakt însъшimea лъкрълъї. [de ъnde

'Επικατηγόρησις, εως, ші

'Επικατηγορία (ἡ), adaosъ ші de алтъ kateropie, saъ enitetъ snpe o maї екsakтъ definipe a лъкрълъї, peeksплікацie a характерističелор însъsimї але sъвіектълъї.

'Επι-κατ-οικέω -ῶ, viit: -ήσω, локъїeskъ asъnpa, saъ лînгъ чева.

'Επι-κατ-ονομάζω, viit: -άσω, (къ dat: îndip:) daъ ла лъкръ saъ nepsonъ nъмеле алтъї кънва.

'Επι-κατ-ορθόω -ῶ, viit: -ώσω, peîndpentezъ dъne алтъ чева, saъ пе ъртъ dc чева, prefakъ snpe maї вine.

'Επι-καττύω, viit: -ύσω, kîrneskъ din noъ, saъ adaogъ ші алтъ kîrnitъръ neste netikъл de maї 'nainte.

'Επικαυλόφυλλος (ὁ, ἡ), (вот:) плantъ, че 'шї ape foile пе кочeanъ. [ἐπὶ, καυλὸς, φύλλον].

'Επίκαυμα (τὸ), nîрлitъръ пе d'asъnpa; (xirъpц:) ънъ felъ de eksantemъ, че se formeazъ пе пегреаца окiълъї. [ші

'Επίκαυσις, εως (ἡ), nîрliре пе d' asъnpa; жъпъire dc пеліцъ din apsъръ. [ші

'Επίκαυστος (καυτος), ου (ὁ, ἡ), nîрlitъ, apsъ пе de asъnpa; apsъ de soape. [ἐπικαίω].

'Επι-καυχάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, (къ dat:) тъ fълeskъ desnpe чева, saъ înnpotiва кънва. [de ъnde

'Επικαύχησις, εως (ἡ), fълire desnpe чева, saъ înnpotiва кънва.

'Επι-καχλάζω, viit: -άσω, noet: лобeskъ ъndeва, ші fakъ ънъ deosesitъ sromotъ. «Κῦμα πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν». Аплп:

'Επι-κάω, At: în локъ de ἐπικαίω.

'Επίκειμαι, viit: -κείσομαι, sîntъ пъsъ, staъ пе чева. «'Οφθαλμὸς μέσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ». Es: «Θύραι γλώσσῃ οὐκ ἐπίκεινται». Trn: 2) (npin întind: ші fir:) staъ în sninapea кънва, îл цiъ d' anpoape. «Ἀναχωροῦντι αὐτῷ ἐπικεῖσθαι τοὺς πολεμίους». Tъч: (ші fir:) «Κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη. Іл: Z. «Τοῖς ἁμαρτάνουσι τιμωρίαι ἐπίκεινται». Лкрг: (ші авs:) «Σκώμματα ἐπικείμενα». Лкs: notpivite (dъne локъ ші вреme). (vezї ші ἔγκειμαι). 3) (nas: къ цen:) amъ чева пъsъ asъnpъ 'mї, portъ пе капъ. «Κράνη («Κυνῆν) ἐπικείμενοι». Лкs: (vezї ші περίκειμαι).

'Επι-κείρω, viit: -κερῶ, (ші noet:-κέρσω) tъnzъ (sevepъ) dene d' asъnpa. «'Επικείρειν τὸν σῖτον». Tfp: (ші fir:) «Πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας». Іл: П. (ші fir:) «'Επὶ μήδεα κείρει». Іл: О. ші П. пе stpikъ (пе pestoapnъ) proiekteле.

'Επικεκρυμμένως, [ἐπικρύπτω] adв: (de naptч:) пе askъns, акоperit.

'Επι-κελαδέω -ῶ, viit: -ήσω, (къ dat:)= 'Επικροτῶ, ші 'Επιвοῶ.

'Επικέλευσις, εως (ἡ), îndemnape, înкъражare прiп аклamацiї. [ші

'Επικελευστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ (notpivitъ) ла înкъражare. [din

'Επι-κελεύω, ші (miж:)'Επικελεύομαι, viit: -εύσω, -ομαι,=Ἐγκελεύομαι, îndemnъ, înкъражezъ пе чinева прiп repetate stpigърї.

'Επι-κέλλω, viit: -κέλσω, noet: (къ dat:) tpagъ ъndeва ла църтъ.

'Επι-κέκλομαι, (nex: ἐπεκεκλόμην) noet: în локъ de ἐπικαλοῦμαι.

'Επικεντρίζω, viit: -ίσω, înцepъ, înninrъ пе d'asъnpa къ колdъл, saъ акъл. 2) (desnpe plante) =Ἐγκεντρίζω, altoieskъ. [ші

'Επίκεντρος (ὁ, ἡ), чел din вîrfъл, saъ din чentръл saъ цefъл вре ънъї лъкръ, чentralъ. [ἐπὶ, κέντρον].

'Επι-κεράννυμι, viit: -κεράσω, amestekъ

пвind вnъ ліквidъ neste алтвл; (прin în-tind:) **temпepezъ** (potpiвeskъ). 2) маї topnъ вinъ.

'Επίκερας, ατος (τὸ), **вnъ** felъ de плантъ,=Αἰγόκερας (vezї ші Τῆλις), (franц:) **sénegré.**

'Επικεραστικὸς, ἡ, ὸν, **вnъ** a тешпера, a potpiві прin amestекape zemврї, ліквide, ші чл: [ἐπικεράννυμι].

'Επι-κερδαίνω, вiit: -κερδήσομαι, маї кîштirъ înкъ.

'Επικέρδεια (ἡ), ші

'Επίκερδειον (τὸ), кîштirвл, че рътînc dвпe вкоatepea келтвielелор. [din

'Επικερδὴς, έος (ὁ, ἡ), adвкъtоръ de кîштirъ, кîштirosъ. [ἐπὶ, κέρδος].

'Επικέρδιον (τὸ), =Επικέρδειον.

'Επικερδῶς, adв: кв кîштirъ, кв folosъ. [ἐπικερδής].

'Επι-κερτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, **вnпъръ**, **батжокорeskъ** кв ворвe atinгътoape ла inimъ, defъїmътoape. [de вnde.

'Επικερτόμημα (τὸ), ворвъ **atinгътoape**, **батжокорitoape**. [ші

'Επικερτόμησις, εως (ἡ), **батжокорipe** кв ворвe atinгътoape de inimъ.

'Επικέρτομος (ὁ, ἡ), noet: **вnпъръторъ**, **батжокорitоръ кв** ворвеле sале. [ἐπὶ, κέρτομος].

'Επι-κεύθω, **вiit:** -κεύσω, **noet: în** локъ de ἐπικρύπτω.

'Επι-κεφαλαιόομαι -οῦμαι, **вiit: ώ**σομαι, репетъ пе **вкърtъ**, **saъ рекапітвлезъ** челе трактате пе ларгъ. [din

'Επικεφάλαιος, α **saъ** ος, ον, **кввenitъ** ла капъ. «Κόσμος —». Лкв: nodoaвъ de капъ. || (**вbst:**) 'Επικεφάλαιον (τὸ), (se înц: τέλος) **трibвtъ** плътitъ пе fie-каре капъ, капітацie. [ἐπὶ, κεφαλή].

'Επικέχοδα, (de вnde пartч: ἐπικεχοδώς ка nвme проп: în Apstf:) трe: de кв: ал лвї ἐπιχέζω.

'Επικήδειος (ὁ, ἡ), **кввenitъ** (în fanтъ, **saъ ворвîре**) ла церемonie de înmopmîntape **de** moptъ. [**ἐπὶ, κηδεία**].

'Επι-κηκάζω, вiit: -άσω, = 'Επονειδίζω.

'Επικήπιος (ὁ, **ἡ), кввenitъ ла гръdinъ**, гръdinърeskъ. [ἐπὶ, κῆπος].

'Επι-κηραίνω, вiit: -ανῶ, (кв dat:) amъ **dвштънie** în inima **mea асспра** квїва.

'Επικήριος, ші

'Επίκηρος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, κῆρ] **вnвsъ** ла врsitъ (ла moapte), **slрikъчosъ**, времелнікъ; славъ, непвtînчosъ.

'Επι-κηρόω -ῶ, вiit: -ώσω, червїeskъ не d' **as**впра.

'Επικηρυκεία (ἡ), трimitepe de вestitоръ кв пропвперї къtре връжташъ de паче, saъ de apmistiцie. [din

'Επι-κηρυκεύομαι, вiit: -εύσομαι, (кв dat: saъ ак: преп:) **трimiцъ** ла връжташъ **вestitоръ** кв пропвперї desпре паче saъ apmistiцie. 2) (кв ак:) =Διακηρύττω, saъ Προκηρύττω.

'Επικήρυξις, εως (ἡ), **пвблікape** de pe**сплатъ пentрв** op чine ва omорî, saъ ва прinde пе вре вnъ fвгаръ вinоватъ. (în цen:) **вbst:** ал лвї...

'Επι-κηρύσσω (ττω), вiit: -ύξω, (în цen:) **пвблікъ** чева прin вestitоръ; проклатъ, pîndвїeskъ. «Ἄλλον ἐπεκήρυξαν ἡμῖν ἐπίσκοπον». Грг: 2) (partik:) **пвблікъ** fъгъ**двinцъ** de o **вs**тъ de вanї ка претіъ челвї че ва omорî, saъ ва прinde пе вре вnъ fвгаръ **fъкъторъ** de реле. «Χρήματα ἐπικηρύξαι αὐτῷ τοὺς (saъ ἐπικεκηρύχθαι αὐτῷ πρὸς τῶν) Θηβ:». Dm: (ші **ав**s:) «'Επικηρυχθεὶς χθονί». **Esхл:** декларатъ (amepiцъторъ), къ ва пъвълі **ass**пра **вnвї** пътîntъ.

'Επικήρως, adв: слав, în непвtiнцъ. «Τῆς φιλοσοφίας ἐπικήρως διακειμένης». Iskр: [ἐπίκηρος].

'Επι-κίδνημι, (fъръ вiit:) noet: în локъ de ἐπισκεδάννυμι, pisiпesвъ, înтinzъ, върsъ чева пе... (кв ак:) «'Αξιοῦ ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν». Іл: B: (ші кв adверв:) «Ὅσον ἐπικίδναται ἠώς». Іл: П. пînъ **вnde** se тinde (аж**вnже**). (ші fir:) «Κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν». Ер: арътаці въ квражошї.

'Επικιναίδισμα (τὸ), ворвъ, saъ пвртаре înтърîтътoape **s**прe desfрînape. [ἐπικιναιδίζομαι].

'Επι-κινδυνεύω, вiit: -εύσω, пвїъ чева în piskъ пе seama квіва. «'Επικίνδυνεύεται τῷ δανείσαντι τὰ ἀργύρια». Dm: [din

'Επικίνδυνος (ὁ, **ἡ), прimeж**diosъ, saъ прimeждвitоръ. 2) **amepiпцatъ** de прimeждie. [ἐπὶ, κίνδυνος]. [de вnde.

'Επικινδυνώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Επικίνδυνος, saъ Κινδυνώδης. [ші

'Επικινδύνως, adв: кв прimeждic, прimeждios.

'Επι-κινέω -ῶ -ῶ, вiit: -ήσω, **мішкъ** чева къtре; (ші між·) **мъ мішкъ пеînчetat**, saъ fakъ пепрекърmate цeste.

'Επι-κίρνημι, noet: în локъ de ἐπικεράννυμι.

'Επικιχλίδες (αί), aша se întitьла o жъкъpiosъ поетъ atpibьitъ лъїOmerъ, кare авеа de sъbiektъ stъpzії, че a лъat de ла oape-кare (прекът zik) ка darъ. [ἐπὶ, κίχλη].

'Επικίχρημι, biit: ἐπιχρήσω,=Ἐπιδανείζω.

'Επι-κλάζω, biit: -κλάγξω, поеt: faкъ sromotъ, въetъ, pesьnъ, клъпцъieskъ пе чева. «Θαλάσσῃ —». Оп:

'Επι-κλαίω, biit: -κλαύσομαι, (кь dat:) плînгъ пе, saъ пentpь чева. [de вnde

'Επίκλαυτος (ὁ, ἡ), de плîns.

'Επι-κλάω, biit: -κλάσω, fpînгъ (înkoвoiъ) neste чева; (fir:) mішкъ snpe mілъ; (між:) îmї піerzъ кьражьл, мъ злъвeskъ, mî se moaïe inima. (маї de мьлte opї nas:) «Ἡ δεξιὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκλασμένη». Лъч: (ші fir:) «Ἐπικλῶσα γλυκυθυμία». Пл: «Τὸ ἐπικεκλασμένον τῶν μελῶν». Лкs: молічіьnca. «Ἐπικλῶμαι τῇ γνώμῃ». Тъч:

'Επι-κλάω, At: în локъ de ἐπικλαίω.

'Επικλεὴς, έος (ὁ, ἡ), =Περικλεὴς, bestitъ, злъвitъ.

'Επι-κλείζω, biit; -ίσω, ші

'Επι-κλείω, поеt: în локъ de ἐπικαλέω, prepьмeskъ; кіemъ în aжьtopъ (пе nьme). «Τὸν ῥ' ἄνδρες ἐπικλείουσι βοώτην». Apat: «Ἐπικλείοντες Ἑώιον Ἀπόλλωνα». Апл: 2) лаъdъ. «Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται». Od: A.

'Επι-κλείω, biit: -κλείσω, înкizъ, înкьїъ вine пе deasьnpa.

'Επικλήδην, поеt. în локъ de ἐπίκλην, пе nьme, skъ a nьme.

'Επι-κληίζω, biit: -ίσω, поеt: în локъ de ἐπικλείζω.

'Επίκλημα (τὸ), [ἐπικαλέω]=Ἔγκλημα.

'Επίκλην, (прinч:) ак: ал (neînтp:) ἐπίκλη în локъ de ἐπίκλησις, маї de мьлte opї adверь:. «Πονηρία τις ἔξεώς τινος ἐπίκλην λεγομένη». Плт: prenьmînds se aша de ла oape кare însьmime. «Ἑρμογένης ὁ ἐπίκλην ξυστὴρ». Sьid:

'Επικληρικὸς, ὴ, ὸν, кьвenitъ ла ἐπίκληρος. (bezї zіч:).

'Επικληρίτης, ου (ὁ), ші ἐπικληρῖτις, ιδος (ἡ). Sхл: în локъ de ...

'Επίκληρος (ὁ, ἡ), sinгьръ moштenitopъ пе o авere. «Ἐπίκληρος τῇ ἀρχῇ». D: Ал: ‖ (пartik: în Atena) sinгьръ пъskьtъ moштenitoape, пentpь a кърia лъape în къзъtopie se жьdikaъ întpe dinseле челе маї de апroape pьde aле eї. (bezї ші ἐπίδικος); (de вnde în цen:) dopitъ (пе кare se чeaptъ); (dap ἐπίκληροι se маї nьmiaъ înкъ ші съpaчеле opfane, пе кare epa datoape saъ съ ia în къзъtopie, saъ съ ле înzestpeze, ші съ ле мъpite чea маї de апroape a лор pьdъ). [ἐπὶ, κλῆρος]. [de вnde

'Επικληρόω -ῶ, biit: -ώσω, daъ, saъ înnapцъ (ші між: iaъ) чева прin sopцї; (în цen:) daъ, saъ iaъ чева маї мьлt de kît este pîndьitъ. [de вnde

'Επικλήρωσις, εως (ἡ), акordape în гелъ de darъ (прinч: прin sopцї) de вpe вnъ лъкръ ла чinева; (Лец:) desпътpnічipe (destъpipe) de чева.

'Επικλὴς, (dc вnde întp: nьmaї ак: ἐπικλέα) поеt: =Ἐπικλεής.

'Επικλῆσαι поеt: în локъ de ἐπικαλέσαι, nex: 1: de înf: ал лъї ἐπικαλέω.

'Επίκλησις, εως (ἡ), [ἐπικαλέω] (прinч:) препьmipe (поpсклъ); (маї de мьлte opї adверь: în ел: de κατὰ). «Ἄρκτος, ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν». Іл: Σ. «Ὃν ἔτεκε Σπερχειῷ, αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ». Іл: П. (bezї ші ἐπίκλην). 2) кіemape în aжьtopъ de zeъ; (Лец:) апелаpe de жьdikaтъ ла алтъ маї 'налтъ instanцъ. 3) atpibьipe de прічinъ (de вinъ) asьnpa кьїва, nîpъ. 4) nьme, famъ, penьtaцie (маї de мьлte-opї în înц: dc pъъ).

'Επι-κλήσκω, поеt: în локъ de ἐπικαλέω.

'Επίκλητος (ὁ, ἡ), кіematъ шаї tn вpтъ, saъ în aжьtopъ. «Σύλλογος —». Ep: adьnape ekstpaopdinaръ, ші алкътьitъ din чеї маї алешї nьmaї. (bezї ші ἐκκλησία). 2) nîpîtъ, хьлitъ, saъ вpednikъ de nîpъ ші de хьлъ. 3) (în sensъ de вine) nьmitъ, bestitъ. [ἐπικαλέω].

'Επικλιδάνιος (ὁ, ἡ), кьвenitъ ла (пъsъ пе, saъ апroape de) koптopъ. [ἐπὶ, κλίδανος].

'Επικλινὴς, έος (ὁ, ἡ), кат повîpnitъ, плскатъ ла вале. [ші

'Επικλίντης, ου, (ὁ), повîpnitopъ de чева кътpe. «Σεισμὸς —». Apst: niezînъ. [ші

'Επίκλιντρον (τὸ), жецъ, капапеа, патъ кь pezemътoape; (ші în цen:) op че, de кare se noate pezema чinева. [din

'Επι-κλίνω, biit: -κλινῶ, (кь dat: indip:) пьїъ, pezemъ чева кълкаt, saъ niczіш пе чева; (nestp: saъ між:) мъ плскъ, мъ повîpnezъ пъцin snpe чева; sînt pezematъ, кълкатъ пе чева. «Οὐδὲ πύλῃσιν εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας, ἀλλ' ἀναπεπταμένας».

Іл: М. капателе порцілор пъ ераѣ înkise. [de ъnde.

'Επίκλίσις, εως (ἡ), повîрnipe, аплекаре къtре чева.

'Επι-κλονέω -ῶ, biit: -ήσω, клetinѣ tape, înninrѣ kînd întp' o napte, kînd întp' алta, tървърѣ; (fir:) întърîtѣ. «Θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον ἔρωτες». Апл: 'Επικλοπία (ἡ), amъцipe, віклenie. [din

'Επίκλοπος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ κλοπὴ] аѕкънѕѣ ла minte, віклeanѣ; amъцitopѣ; (къ цen:) екѕперiinцatѣ în чева.

'Επι-κλύζω, biit: -κλύσω, mъ pesвърѕѣ neste (notoneskѣ) чева. (fir:) «Χρυσοῦ πλήθους ἐπικεκλυκότος παρ' αὐτοῖς». Diod: [de ъnde

'Επίκλυσις, εως (ἡ), ші

'Επικλυσμὸς (ὁ), notonipe, pesвърѕape neste чева, ѕаѣ înnekape de ъpe ънѣ локѣ din notonѣ de апе. [ші

'Επίκλυστος (ὁ, ἡ), notonitѣ, înnekatѣ de апе.

'Επίκλυτος (ὁ, ἡ), noet: аъzitѣ, bestilѣ, пъmitѣ пentpъ чева. «Ὄλξω — ». Апл: [din

'Επι-κλύω, biit: -κλύσω,= 'Επακούω, аѕкълtѣ къ лъape aminte (de ла înчепътѣ пînъ ла ѕfîpшitѣ).

'Επι-κλώθω, biit: -κλώσω, topkѣ, (ші fir:) гътeskѣ, pîndъîeskѣ, хotъръѕkѣ чева пentpъ чinева. (къ dat: înd:) «Οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον». Od: Γ. (ші miж:) «'Επεκλώσαντο δ' ὄλεθρον ἀνθρώποις». Od: Θ. (ші къ inf:) «Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ βροτοῖσιν, ζώειν ἀχνυμένοις». Іл: Ω.

'Επι-κνάμπτω, biit: -κνάμψω, = 'Επιγνάμπτω.

'Επι-κνάω -ῶ, biit: -ήσω, pъzъind лепъdѣ пе чева; ѕаѣ pъzъiѣ пе d' аѕъпpa; rîdiaѣ, faкѣ mînkъpime.

'Επ-ικνέομαι; Ion: în локѣ de ἐφικνέομαι.

'Επι-κνήθω, biit: -κνήσω,='Επικνάω.

'Επι-κνίζω, biit: -ίσω, srîpiѣ пе d' аѕъпpa. [de ъnde.

'Επίκνισις, εως (ἡ), srîpiepe пе d' аѕъпpa.

'Επι-κοιλαίνω, biit: -ανῶ, adînчezѣ чева пцin, ѕаѣ пе d' аѕъпpa.

'Επικοιλίδες (αἱ), (маї овіч: ἐπικυλίδες) плеопелс окілор челе de ѕъѕ. [din

'Επίκοιλος (ὁ, ἡ), пцin, ѕаѣ пе d' аѕъпpa adînkatѣ. [ἐπὶ, κοῖλος].

'Επι-κοιμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (къ dat:) dopmѣ пе (adikъ пе kînd, ѕаѣ dъпе че faкѣ) чева. [dc ъnde

'Επικοίμησις, εως (ἡ), dopmipe пе (adikъ în вреme de, ѕаѣ dъпе) чева.

'Επι-κοιμίζω, biit: -ίσω, adopmѣ (маї de mълe opї fir:) пе чinева, îл odixneskѣ пе (ѕаѣ къ) чева.

'Επικοινῆς, adв: în локѣ de ἐπὶ κοινῆς (se înц: μερίδος), de обште, în комънѣ, în товъръшie. [ші

'Επίκοινος (ὁ, ἡ), кювenitѣ de обште ла маї mълцї, ѕаѣ пе каре аѣ (întpeвъinцeazъ, dobîndesk) mълцї къ înвoipe, de товъръшie; || (neвt:) 'Επίκοινα» Ep: în локѣ de κοινῶς, de обште. 2) грат: «Γένος ἐπίκοινον». каре înѕem: прintp' ънѣ [ѕаѣ върв: ѕаѣ fem:) aplik: amîndoъ пеатъpiле. (вezї ші ἐπίμεσος). [ἐπὶ, κοινός].

'Επι-κοινωνέω -ῶ, biit: ήσω, amѣ комъпікацie, înпъртъшire шї еѣ ла чева (ѕаѣ лъкpezѣ чева în комънѣ) înпpeвпъ къ алтъл. «'Επικοινωνεῖν τινί τινος». Плт: «'Επικοινωνεῖν ἀλλήλαις». Apst: [din

'Επικοινωνὸς (ὁ, ἡ), пърташѣ din чева înпpeвпъ къ алтъл. [ἐπὶ, κοινός].

'Επικοίρανος (ὁ, ἡ), noet: = Κοίρανος, чел маї 'палтѣ stъпînitopѣ, kîpmъitopѣ. (вezї ші ἐπιβουκόλος). [ἐπὶ, κοίρανος].

'Επι-κοιτάζομαι, biit: άσομαι, ші

'Επι-κοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ цen: ѕаѣ dat:) îmї amѣ кълкъшъл (mъ кълкѣ, локіeskѣ, петрекѣ) ъndeва, ѕаѣ пе чева. [ші

'Επικοίτιος (ὁ, ἡ), кювenitѣ патълъї (кълкъшълъї). «Ἄσμα — ». Іеркл: kîntikѣ, че ѕe kîntъ маї 'nainte de кълкаре.

'Επι-κοκκύζω, biit: -ύσω, stpirѣ dъпе чinева ка ънѣ кѣкѣ, ѕаѣ кокошѣ. [de ъnde

'Επικοκκύστρια (ἡ), чеea че stpirъ dъпе чinева ка ънѣ кѣкѣ, ѕаѣ кокошѣ. «'Ηχὼ —». Apstf:

'Επι-κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat: ind:) ліпeskѣ пе чева, ѕаѣ пе d' аѕъпpa. [de ъnde.

'Επικόλλημα (τὸ), op че s' a ліпit пе чева, ѕаѣ пе d' аѕъпpa.

'Επικολπίδιος, ші

'Επικόλπιος (ὁ, ἡ), пе каре цine, аре чinева în sînѣ. [ἐπὶ, κόλπος].

'Επικόλωνος (ὁ, ἡ), каре ѕe aflъ пе dealѣ. [ἐπί, κολωνός].

'Επι-κομάω -ῶ, biit: -ήσω, amѣ пърѣ лъпгѣ.

'Επι-κομίζω, biit: -ίσω,='Επιφέρω, dъкѣ, карѣ чева ъndeва; (miж:) карѣ къ mine.

'Επι-κομμόω -ῶ, biit: -ώσω, înnodoвeskѣ чева пе d' аѕъпpa; ѕъlimeneskѣ.

'Επίκομος (ὁ, ἡ), чел къ пърѣ лъпгѣ. [ἐπὶ, κόμη].

'Επι-κομπάζω, biit: -άσω, mъ ſъleskъ în чева, mъ лавdъ sinrвръ.

'Επι-κομψεύω, biit: -εύσω, înſрвmвseцezъ чева naï швлt, ſakъ maï елегantъ.

'Επικόπανον (τὸ), вшteanъ, пе kape se taie чева; (прinч:) skaвnъ, saъ skîndвръ de tъiat kapne. [ші

'Επικοπὴ (ἡ), tъiepe de bîpſъ, saъ de naptea чea din sвs; (desпре плante) kвръцipe, tъiepe de bîpſврї (de nomї, ші чл:). [ші

'Επίκοπος (ὁ, ἡ), tъiatъ пе d' asвпра, saъ bîpſъ чivntitъ; (desпре monete) tъiatъ. (iap dвпе Esixie, ші Etmлг:) petinъpitъ. ‖ ‖ (svвst:) ἐπίκοπον (τὸ), = 'Επικόπανον. [ἐπικόπτω].

'Επι-κοпрίζω, biit: -ίσω, пвiъ пе вrmъ, пе d' asвпра вълігаръ.

'Επικόπτης, ου (ὁ), în локъ de ἐπισκώπτης, хвлitorъ dе op че. [din

'Επι-κόπτω, biit: -κόψω, isвeskъ, saъ taiъ naptea din sвs; petezъ bîpſвл saъ sвnpaſaцa вnвї лвкрв; речioплeskъ niatrъ de шoaръ fiind tочitъ; kвръцъ de кръчї nomъ; (desпре monete) пвiъ, batъ алtъ markъ saъ печcte neste чea dintîї (kape de локъ, saъ авia se maï вede); petinъpeskъ (bezї ἐπίκοπος); (în цen:) tвnzъ, foarfекъ; (fir:) mîчeskъ, вmileskъ, злъвeskъ, taiъ apiпiле (adikъ пвtereа) кvîва, în kam stpînrъ; saъ дожъпeskъ, арътъ de вinоватъ, osîndeskъ; (de вnde) ='Επισκώπτω, atinrъ kъ свпърътoape ворве. ‖ (miж:) mъ batъ жълind пе чinева.

'Επικόρμιον (τὸ), = 'Επικόπανον. [ἐπὶ, κορμός].

'Επι-κορρίζω, biit: -ίσω, пълтвieskъ. [de вnde

'Επικορρίστος, ὴ, ὸν, пълтвitъ.

'Επίκορσος (ὁ, ἡ), чел dепе tîmпле, saъ ſalкъ. [ἐπὶ, κόρση].

'Επι-κορύσσομαι, (ſъръ biit:) mъ înarmezъ înnpotiва kvîва.

'Επικὸς, ὴ, ὸν, kape se kввine ла, kape konstъ din, saъ se îndeлetnічeшte în вervврї; de вnde «'Επικοί». поецї de epopee. [ἔπος].

'Επι-κοσмέω -ῶ, biit: -ήσω, înnodoвeskъ пе d' asвпра, saъ înkъ maï mвлt. [de вnde.

'Επικόσμημα (τὸ), nodoaвъ, че se поartъ пе d' asвпра.

'Επικοτέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) sîntъ прва некъжitъ пе чinева, цiъ mînie asвпръ 'ї. (bezї ἐγκοτέω). [din

'Επίκοτος (ὁ, ἡ), mîniosъ, некъжitъ, цiitorъ de пatimъ asвпра kvîва. 2) adвkъtorъ de mînie, dвmmъnie, ші чл: [ἐπί, κότος]. [de вnde

'Επικότως, adв: kъ dвinoasъ mînie. «'Επικότως ἔχω тινί». = 'Επικοτέω.

'Επι-κοτταβίζω, biit: -ίσω, жokъ жokвл, κότταβος (bezї zіч:) пе, saъ пе вrmъ dвпе чева.

'Επι-κουρέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) ажвtъ, biъ kvîва în ажвtorъ, în foloseskъ ла чева. «Νόσοις ἐπικουρεῖν». Лкs: 2) (kъ ак: indip:) препъzeskъ пе чinева de вре вnъ ръъ. «'Επικουρεῖν χειμῶνα τινί». Ksn: 3) (ſъръ kazъ) злвжeskъ ka stpeinъ волontipв, солdatъ. «Τοὺς δὶ ἔνδειαν ἐπικουρεῖν ἀναγκαζομένους ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῖς φίλοις μαχομένους ἀποθνήσκειν». Iskp: [ἐπίκουρος]. [de вnde

'Επικούρημα (τὸ), miжlokъ de ажвtorъ, ажвtoripцъ. [ші

'Επικούρησις, εως (ἡ), ажвtopape.

'Επικουρία (ἡ), ажвtorъ datъ kvîва; (прin intind:) oштipe aліatъ tpimisъ în ажвtorъ. [ші

'Επικουρικὸς, ὴ, όν, atinгътorъ de aліaцї ostaшї; saъ гъkвtъ snpe ажвtorвл kvîва; (de вnde) «'Επικουρικὸν (τὸ), (se înц: στράτευμα) oaste komпвsъ din пvътiцї волontipї, saъ din aліaцї solдaцї; (ші колек:) «Τὸ ἐπικουρικὸν». Твч: în локъ de οἱ ἐπίκουροι (στρατιῶται). [din

'Επίκουρος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, κοῦρος] (dвпе zіч:) товарошъ de воїнікъ, saъ pesвоїnikъ; (în цen:) ажвtъtorъ, protektorъ, апърътorв. «Δεσπότης— ». Ksn: (ші kъ цen:) «Νόσου («Ψύχους) ἐπίκουρον». Лкs: kontpiввitorъ snpe апърape, saъ isвъвire, леакъ de вoaлъ, ші чл: 2) (partik: ші прinч:) ostaшъ вenitъ în ажвtorвл челвї pesвoitъ; (maï noъ) ostaшъ stpeinъ пе платъ; satalitъ, гapdianъ de прinцъ, ші чл:

'Επι-κουφίζω, biit: -ίσω, вшвrezъ maï mвлt грeвtatea kvîва; (fir:) mînrîiъ, înkвражezъ. «Ταῖς ἐλπίσιν ἐπικουφίζειν». Ksn: [de вnde

'Επικουφισμὸς (ὁ), вшвrape, mînrîiepe.

'Επι-κραδαίνω, biit: -ανῶ, ші

'Επι-κραδάω -ῶ, (ſъръ biit:) поet:='Επισείω, клetinъ чева în sвs, saъ d' asвпра kvîва; клetinъ, ka sъ asвîrлъ.

'Επι-κράζω, biit: -κράξω, (kъ dat:) stpirъ, пе kînd se faче чева, saъ пentrъ чева; stpirъ asвпра kvîва.

'Επι-κραιαίνω, поet: în локъ de...

'Επι-κραίνω, biit: -κρανῶ, noet: sъвîршeskй, îndeплineskй.

'Επικράνιος (ὁ, ἡ), къвenitй ла (saй aîлatй пе) хîрка капълъї. [ші

'Επικρανίς, ίδος (ἡ), metвранъ, че nemiжлочit înfъшъръ хîрка пе sввt пеліца капълъї. [ші

'Επίκρανον (τὸ), ор че se пъne пе капй пentръ fepipe, saй nodoaвъ, легътъръ de капй, кънънъ, коїфй, шічл: (прin întind:) nodoaвъ (fънîъ, ші чл:) a коїфълъї; (apхitект:) =Κιονόκρανον, капiтелъл stîлпълъї; (anat:) крештетъл капълъї. [ἐπὶ, κρᾶνον].

'Επίκρασις, εως (ἡ), [ἐπικεράννυμι] amestекape de лікъide; (med:) чea прin amestекape temпeratъръ (noтpiвipe) de zemї.

'Επι-κραταιόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskй чева maї mълт de кît a fost.

'Επικράτεια (ἡ), = 'Επικράτησις, прedomnipe, пътepe; stъпînipe. 3) (прin întind:) statй, кîтй se întinde sввt stъпînipea къїва. «Πρὶν ἔξω τῆς τούτου ἐπικρατείας γένηται». Ksn: [ші

'Επικρατέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ цen: saй dat: saй ак:) цiй чева tape; (fir:) stъпîneskй; (în цen:) sîntй maї шape, kовîршeskй; «Ὅσοι νήεσσιν (νήσοισιν) ἐπικρατέουσιν». Iл: K ші Od: A. 2) (fъръ kazй) îmї пвiй în лъкраре stъпînipea. «Εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες». Od: P. 3) прedomneskй, вірвїeskй. «Τρωσὶν ἐπικρατέουσί περ ἔμπης». Iл: Ξ. «'Ο νόμος («Τὸ ἔθος) ἐπικρατεῖ». Лкs: [ші

'Επικρατέως, adв: noet: къ пътepe, tape, penede. [din

'Επικρατὴς, έος (ὁ, ἡ), прedomnitopй, tape, kовîршitopй; (къ цen:) stъпînitopй, domnй neste чева. [ἐπὶ, κράτος].

'Επικράτησις, εως (ἡ), прedomnipe, kовîршipe, ші чл: [ші

'Επικρατητικὸς, ἡ, ὸν, чел къ пътepe, saйînsвшime (îndemînatикй) de a прedomni, saй a kовîрші, a вірві, ші чл: (med:) = 'Αναστaλτικός. [ἐπικρατέω].

'Επικρατίδιον (τὸ), dim: ал лъї...

'Επικρατὶς, ίδος (ἡ), [ἐπὶ, κρᾶς] гроasъ вasma de капй; штеггарй. «Τρίψις (ἡ δὶ) ἐπικρατίδων φευκτέα». Iпкр:

'Επικρατικὸς, ἡ, ὸν, în локй de ἐπικρατητικός.

'Επι-κρατύνω, biit: -υνῶ, = 'Επικραταιόω.

'Επι-κραυγάζω, biit: -άσω, = 'Επικράζω.

'Επι-κρέκω, (fъръ biit:) =Κρέκω, saй în локй de ὑποκρέκω.

'Επι-κρέμαμαι, biit: -κρεμήσομαι, sîntй snînzвpatй (atîрnй) d'asвпра квîва (amepinцînd a къdea neste dînsвл). «Αὐτὰρ ὕπερθε (τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ) πέτρη ἐπικρέμαται». Om: Imn: (maї de mълte opї fir:) «Κίνδυνος ἐπικρεμάμενος». Tвч: (vezї ші ἐπαρτάω, ші ἐπίκειμαι).

'Επι-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, snînzвpй чева sвs, saй d' asвпра квїва; atîрnй de чева. [de вnde

'Επικρεμὴς, έος, (ὁ, ἡ), snînzвpatй, atîрnatй d'asвпра квїва; (fir:) amepinцътopй.

'Επικρήγνον, noet: акт: nex: 1: de порвпч: ал лвї ἐπικραίνω.

'Επίκρημνος (ὁ ἡ), pînosй. «'Οδὸς —». Грг: [ἐπὶ, κρημνός].

'Επικρήνειε, a 3: sinr: перs: de Eол: nex: 1: ал noft: лвї ἐπικραίνω.

'Επικρῆσαι, Ion: îп локй de ἐπικεράσαι, nex; 1: de inf: ал лвї ἐπικεράννυμι.

'Επικρητηρίδιον (τὸ), = (saй грeш: în локй de) Ὑποκρητηρίδιον.

'Επικριδὸν, adв: noet: пс алes. [ші

'Επίκριμα (τὸ), datъ хоїърîрe, saй aпровацie. [din

'Επι-κρίνω, biit: -κρινῶ, режвdикй, хоїъръskй, прiimeskй чева de вънй; алегй.

'Επίκριον (τὸ), [ἐπὶ, ἰκρίον] antenъ de коравіе (пръжінъ лвпгъ atîрnatъ кв skрinetй de kataptй, ка съ цie ipiвпгїлара пînzъ a коръвii).

'Επίκρισις, εως (ἡ), прin режвdикаре хотърîрe, înкввiinцare de чева, întърîрe; алецере. [ші

'Επικριτὴς, οῦ (ὁ), чел че режвdíкъ, mi înкввiinцeazъ чева; алесй жвdикътopй. [ші

'Επίκριτος (ὁ, ἡ), peînкввiinцatй, ші întърîтй; алесй. [ἐπικρίνω].

'Επίκροκον (τὸ), хаїнъ femeiaskъ въпsitъ кв saſpanй [ἐπὶ, κρόκος]. 2) цesътъръ кв бътътвра skoasъ în faцъ (ка katiſeaoa). [ἐπὶ, κρόκη]. (vezї ші κροκωτός).

'Επι-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, лoвeskй, batй în чева (în кіпй de a плesni, a tpoпкъni). (къ ак:) «Τὼ χεῖρε ἐπικροτῶν». Лкs: плesneskй din палme sнpe лавda квїва. (ші къ dat: opr:) «Τοῖς δακτύλοις». («Τοῖς ὀδοῦσιν) ἐπικροτεῖν». Лкs: a tposni deneteле, a skрîшni dinцiї. (ші fъръ kazй) «Ἅρματα ἐπικροτέοντα». Es: tpoпкънind.

'Επίκροτος (ὁ, ἡ), (прinч: desпpe пъmîntй) бътътй tape ne d' asвпра, кълкатй вine; (прin врm:) netedй, шesй. (vezї ші ἀπόκροτος). [ἐπὶ, κρότος].

Ἐπίκρουμα (τὸ), ши

Ἐπίκρουσις, εως (ἡ), ловиtъръ пе d' aзъпра; (med:) характѕipe къ врічіял. (vezĭ ши κατάκρουσις). [din

Ἐπι-κρούω, виit: -κρούσω, ловeскъ neste чева, саъ isвeскъ чева пе d' aзъпра къ... «Ἐπικρούων τῇ χειρὶ τὸ ξίφος». Пл: 2) (med:) =Κατακρούω.

Ἐπικρυπτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a aскънde de чinева. [din

Ἐπι-κρύπτω, виit: -κρύψω, (ши між:) -ομαι, аскънzъ чева (цiĭ секретъ) de чinева. [de ънde

Ἐπίκρυφος (ὁ, ἡ), = Ἀπόκρυφος. [ши

Ἐπίκρυψις, εως (ἡ), аскънdepe de чinева (акт: саъ пас:).

Ἐπι-κρώζω, виit: -κρώξω, (къ dat:) stpigъ ка корвъл пе, саъ пentръ чева, саъînnpotiва къiва.

Ἐπι-κτάομαι -ῶμαι, виit: -ήσομαι, маї dobîndeskъ чева пе ърmъ, саъ ши алтеле пе лînгъ челе че amъ.

Ἐπι-κτείνω, виit: -κτενῶ, маї omopъ ши алтъ datъ. «Τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν». Sof:

Ἐπικτένιον (τὸ), кîлцiĭ, че рътîn în nienteni, саъ daракъ. 2) пърял чел de d' aзъпра mъdъларелор genitale. 3) partea чea din sъs a лавеї пічорълуї, ънde se desnapt degeteле (Esix:). [ἐπὶ, κτείς, κτενός].

Ἐπικτερεΐζω, ши Ἐπικτερίζω, виit: -ίσω, ши Dor: -ίξω, poet: = Κτερεΐζω, înmormîntezъ.

Ἐπίκτημα (τὸ), поъъ авере кîштігатъ маї în ърmъ, саъ пе лінгъ алтеле. [ши

Ἐπίκτησις, εως (ἡ), dobîndipe de маї în ърmъ, саъ ши de алте аверї. (vezĭ ши ἔγκτασις). [ши

Ἐπίκτητος (ὁ, ἡ), dobîndităъ маї în ърmъ, саъ пе лînгъ алте proprietъцї; (lir:) adъogatъ prin obічнъinцъ маї în ърmъ, iar nъ natъralъ. (înnpot: de ἔμφυτος, vezĭ ши ἐπακτός, ши ἐπείσακτος).[ἐπικτάομαι].

Ἐπι-κτίζω, виit: -κτίσω, zideskъ чева înnpotiва (prin ърm: **fъръ boiea, саъ în nisma**) къiва. «Πόλεις ἀγρίοις ἤθνεσιν ἐπικτίζειν». Пл: 2) (faръ кazъ) zideskъ **маї пе ърmъ,** саъ înкъ, саъ пе 'nалтъ локъ (Плв:).

Ἐπι-κτυπέω -ῶ, виit: -ήσω, ловeскъ, пе кînd se faче, саъ se ziче чева; tponкънeскъ, fakъ sromotъ пе чева.

Ἐπικυδαίνομαι, виit: -ανοῦμαι, (къ dat:) mъ fъleскъ, mъ înrîmfezъ de чева. [din

Ἐπικυδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, κῦδος] слъвitъ, glopiosъ, stpълъчitъ. [de ънde

Ἐπι-κυδιάω -ῶ, =Ἐπικυδαίνομαι. [ши

Ἐπικυδῶς, adв: къ славъ, stpълъчit.

Ἐπι-κυέω, виit: -ήσω, însъpчinatъ fiind маї zъmisleскъ în mînteче ши алтъ fътъ. «Δίδυμα κυοῦσά τις ἐπεκύησε τρίτον». Apst: [de ънde

Ἐπικύημα (τὸ), fътъ zъmislitъ în mînteче de însъpчinatъ femeie. [ши

Ἐπικύησις, εως (ἡ), zъmislipe ши de алтъ fътъ în mînteче de însъpчinatъ. [ши

Ἐπικυΐσκω, виit: -κυήσω, înвorцoшezъ din поъ пе чea însъpчinatъ.

Ἐπι-κυκλέω -ῶ, виit: -ήσω, =Ἐπεισκυκλέω, маї adъкъ чева postoroлind.

Ἐπι-κυκλόω -ῶ, виit: -ώσω, înкопжъръ.

Ἐπικυλίδες (αἱ), =Ἐπικοτυλίδες.

Ἐπικυλίκειος (ὁ, ἡ), каре se faче, саъ se ziче пе пахаръ (adikъ ла masъ, саъ възътъръ). [ἐπὶ, κύλιξ].

Ἐπι-κυλινδέω -ῶ, виit: -ήσω, postoroлeскъ чева d' aзъпра, саъ aзъпра къiва. «Ἐπεκυλίνδουν πέτρας εἰς τὸ κάταντες». Ksn:

Ἐπι-κυλινδρόω -ῶ, виit: -ώσω, postoroлeскъ neste чева, саъ netezeскъ къ чilindrъ. (vezĭ κύλινδρος).

Ἐπι-κυλίνδω, = Ἐπικυλινδέω.

Ἐπικύλια (τὰ), = Ἐπικυλίδες.

Ἐπικυλισμὸς (ὁ), postoroлipe neste чева. [din

Ἐπι-κυλίω, виit: -ίσω, = Ἐπικυλινδέω.

Ἐπι-κυμαίνω, виit: -κυμανῶ, mъ afлъ pesвъpsîndъ mъ neste чева ка ънъ talazъ, саъ notoneskъ tълъzîndъ mъ.

Ἐπι-κυματίζω, виit: -ίσω, плъteskъ пе talaze, саъ валърї.

Ἐπικυμάτωσις, εως (ἡ), ънfлътъръ ши пъвълipe deвалърї ънъл neste алтъл. [neîntreв: ἐπικυματόω].

Ἐπι-κύπτω, виit: -κύψω, mъ плескъ пе чева. «Τέτταρσιν οἰκέταις ἐπικεκυφότα». Лъч: pezematъ пе... (ши къ преп:) «Εἰς βιβλίον ἐπικύπτειν». Лъч: a se afънda în чitipe de o карte. (vezĭ ши ἐγκύπτω).

Ἐπι-κυρέω -ῶ, виit: -κύρσω, (nex: ἐπέκυρσα, ши чл:) poet: (къ dat:) гъseскъ, nempereскъ din **intîmplare.**

Ἐπι-κυρίσσω (ττω), виit: -ξω, înninrъ къ коарпеле; (lir:) **isвeskъ** penede. «Ἢ ἂν ἐπικυρίσσῃ ὁ ἄνεμος». Tfp:

Ἐπι-κυρόω -ῶ, виit: -ώσω, întъpeskъ înкънiingind чева.

Ἐπίκυρτος (ὁ, ἡ), кап înкoвoiatъ, revosъ. [ἐπὶ, κυρτός]. [de ънde

'Επικυρτόω- ῶ, вііt: -ώσω, fакъ чева а fi înковоїатъ (волtitъ). «Οὐρανὸς ὀρόφου δίκην ἐπικυρτούμενος». «Грг:

'Επικύρωσις, εως (ἡ), înlъpipe, înkpedinцape de dpentъ, saъ adевъpatъ. [ἐπικυρόω].

'Επικυφος (ὁ, ἡ), кат плекатъ în жos, гîрвовітъ. [ἐπικύπτω].

'Επικυψέλιος (ὁ, ἡ), (епіt: ал лвї Папъ) înгpiжitopъ de stвnї. [ἐπὶ, κυψέλη].

'Επίκυψις, εως (ἡ), плекаре neste чева. [ἐπικύπτω].

'Επι-κωθωνίζομαι, вііt: -ίσομαι, маї вeaъ înкъ, saъ dвne...

'Επι-κωκύω, вііt: -ύσω, (кв dat:) мъ вочеskъ, saъ цinъ жълindвmъ пс чева, saъ пentpв чinева.

'Επικώλυσις, εως (ἡ), опpipe de o datъ. [din

'Επι-κωλύω, вііt: -ύσω, опreskъ чева fъpъ вeste de a se fаче.

'Επι-κωμαζω, вііt: -άσω, (кв dat: saъ преп: ак:) мъ dвkъ вndeва în natinadъ (adikъ fъpъ вънъ кввiinцъ ші sпpe вълъmape); (fir:) пъвълeskъ овръznічеште. (вezї ші εἰσκωμάζω).

'Επικωμιαστικὸς, ὴ, ὸν, ші adв: -ικῶς= 'Εγκωμιαστικός. [din

'Επικώμιος (ὁ, ἡ), кввenitъ ла (saъ fъkвtъ, op zisъ пе вреme de) natinadъ, saъ вeцioasъ прехтвларе. (de вnde || sввst:) 'Επικώμιον (τὸ), (se înц: ᾄσμα) пoet: în локъ de ἐγκώμιον. [din

'Επίκωμος (ὁ, ἡ), чел se se dвче ла (saъ вine de ла) вeцioasъ прехтвларе; (пpin вpm:) вeatъ, ші чл. «'Επίκωμος ἥκων». Пл: în локъ de ἐπικωμάσας. [ἐπὶ, κῶμος].

'Επι-κωμῳδέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв dat:) вatжокоpeskъ пе чinева комічеште asвпpa вpe вnвї лвкрв, saъ înкъ маї мвлт.

'Επίκωπος (ὁ, ἡ), чел кв mîna пе вîslъ, saъ пе mînepвл квцitвлвї (adikъ rata a вîslі, saъ a tpaцe квцitвл din teakъ); (desпpe корабіе) каре îшї аре вîslеле ашezate ла локвл лор; (în цen:) rata, ла îndemînъ. «'Επίκωπον ἔχει τὸ ξίφος». Пл: 2) вîpîtъ, înfiпtъ пînъ ла mînepъ. «Πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖς ἀντεμπαγῶ... ἐπίκωπος». Apsif: [ἐπὶ, κώπη].

'Επικῶς, adв: пpin епопее, saъ dвne apta епопеікъ. [ἐπικός].

'Επιλαβὴ (ἡ), апвкаре кв mîna de sвs; (пpin întind:) mînepъ, mînвшъ [ἐπιλαμβάνω].

'Επι-λαγχάνω, вііt: -λήξομαι, іаъ ші eъ чева dвne алтвл пpin sopцї; ese ші nвmeле meъ dвne алтвл ла вnъ лотъ; (nestp:) esъ, kazъ квїва din întimпlape dвne алтеле ла лотъ. «Τὸ γῆρας πύματον ἐπιλέλογχε». Sof:

'Επιλαδὸν, adв: пoet: în локъ de ἐπὶ ἰλαδὸν, în гръmezї, în tвpme, ші чл:

'Επιλάζομαι, (fъpъ вііt:) пoet: în локъ de ἐπιλαμβάνω, апвкъ de sвs; опreskъ.

'Επι-λαιμαργέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв dat:) лъкomeskъ, noftеskъ ла чева.

'Επίλακκος (ὁ), naptea rîtлежвлвї чea de d' asвпpa пientвлвї. [ἐπὶ, λάκκος'.

'Επιλακυθίστρια (ἁ), Dop în локъ de ἐπιληκυθίστρια.

'Επι-λαλέω -ῶ, вііt: -ήσω, sъpъ пeste ворва (saъ taiъ ворва) алтвїа.

'Επι-λαμβάνω, вііt: -λήψομαι, (пcx: ἐπέλαβον, ші чл:) апвкъ чева de sвs; (пpin вpm:) апвкъ tape, цeanîn; (ші пpin întind:) апвкъ пе чinева fъpъ вeste, îl sвpпpinzъ fъkînd чева, saъ îl soseskъ fвцind; пemepeskъ. «Θάνατος αὐτὸν ἐπέλαβεν». ші «'Επιλαμβάνει δὲ τὸν χειμῶνα τὸ ἔαρ». Лкs: (ші авs:) «Μέχρις ἐπιλάβῃ τὸ ἔαρ». Bas: «Ἕως ὁ τῆς ἐλευθερίας ἐπιλάβῃ καιρὸς». Грг: пînъ ва sosi. (ші між: кв цen: ел:) «Καιροῦ («Δυγάμεως «Προφάσεως) ἐπιλαβόμενος». Лкs: пвînd mîna пе... (ші пeпeps:) «'Επέλαβε». Лкs: s' a întîmплat. 2) апвкъ, пpinzъ, опreskъ. «'Επιλαβεῖν τὸ πνεῦμα (τοῦ αὐλοῦ)». Лкs: «Τὴν ῥίν' ἐπιλαβεῖν». Apstf: «'Επίλαβε τὸ ὕδωρ (τῆς κλεψύδρας)». Dm: «Πολλάκις ἐπιλαμβάνων ἐκέλευεν οἱ λέγειν». Плт: (mi nas:) «'Επιληφθεὶς τὴν αἴσθησιν». Плт: niepzîndв 'шї simцipea (de вnde ἐπιληψία). 3) апвкъ чева маї мвлтъ, saъ копpinzъ în хotapeле шеле mai мвлтъ локъ, мъ întinzъ шаї dепapte. "Οπως μηδεὶς μηδὲν τῶν τῆς πόλεως μήτε οἰκοδομήμασι μήτε ὀρύγμασιν ἐπιλήψεται». Плт: «Πολὺν χῶρον ἐπέλαβε». Tкp: a копpins мвлтъ локъ. "Εθος αὐτοῖς τὰ τῶν θεμένων ὀνόματα ἐπιλαμβάνειν». Ап: «'Οπόσους ἐπελάμβανεν ἡ στρατιὰ». Ksп: (ші кв цen: ел: de μέρος) «'Επιλαβεῖν τοῦ χρόνου». Лкs: a прелвпці сороквл. 4) іаъ dвne чева. «Δεῖ δὲ αὐτὴν ἐπιλαμβάνειν». Dвkp: a o лва dвne mînkape. 5) (між:) мъ апвкъ de вndева, мъ агацъ; (fir:) пвіъ mîna, îmї înввшeskъ чева. «Σπέρματος 'Αβραὰμ ἐπιλαμβάνεται». Skp: (вezї ші ἀντιλαμβάνομαι). 6) мъ апвкъ de чinева, îl чертъ, îl хвлeskъ. (de вnde ἐπιλήψιμος, ші ἀνεπίληπτος).

'Επίλαμπος (προς), ου (ὁ, ἡ), прса stpлвчitъ, saъ înвedepatъ. [ἐπιλάμπω].

'Επι-λαμπρύνω, biit: -υνῶ, fakë чева maï sirълъчitë, mi ï шъреqë; (fir:) «'Επιλαμπρύνω τὴν φωνήν». Пл: vorbeskë maï tape ші maï кърat.

'Επίλαμπτος (ὁ, ἡ), lon: în локë de ἐπίληπτος.

'Επι-λάμπω, biit: -λάμψω, лъчeskë de o datъ, saë de întîiaшï datъ, pesърë, ne kînd se faче чева. «Αὐτίκα δ' ἡέλιος ἐπέλαμπε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη». Il P. «Καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμψε σελήνης». Om: Imn: «'Επιλαμψάσης ἡμέρας». Ep: kînd s' a лъminat de zi. (ші fir:) «'Έαρος ἐπιλάμψαντος». Лкs: «'Επέλαμψε παρὰ τοῖς 'Έλλησιν ὁ χρυσὸς». At: (ші desпre bîntë). «Οὔριος ἐπίλαμψον ἐμῷ ἱστῷ». Epigr:

'Επι-λανθάνω, biit: -λήσω, (pap ші nъmaï noet: stp:) fakë ne чinева a nъ вïta kъ totъл чева. (kъ gen: îndip:) «'Ύπνος ἐπέλησεν ἁπάντων». Od: Υ. || (obiч: miж:) вïtë de totë. (kъ gen:) «'Όπως 'Ιθάκης ἐπιλήσεται». Od: A. «Οὐκ ἐπελήθετο τέχνης». Od: Δ. «'Ὧν ἐκὼν ἐπιλαθόμενος». Esx: «Καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλέλησμαι». Плт: «Μὴ ἐπιλάθῃ, ὃ μέλλεις λέγειν». Плт: || (prea pap ші nъmaï în nox: 2: ἐπέλαθον) sînt askънsë, вïtatë вndeва.

'Επιλαρχία (ἡ), komandъ de îndoitë eskadponë de кълърime (adikъ de o sвtъ doъ-zevï ші ontë de soldaqï). [ἐπὶ, ἴλαρχία].

'Επίλασις, ιος (ἁ), Dop: în локë de ἐπίλησις.

'Επι-λεαίνω, biit: ανῶ, netezeskë чева ne d' asвпра; (fir: de ла mape) notoleskë. «'Επιλεήνας τὴν Ξέρξεω γνώμην». Ep: [de вnde

'Επιλέανσις, εως (ἡ), netezipe de sвпрafaqa вре вnвï лъкръ.

'Επι-λέγω, biit: -λέξω, (nex: 2: neper: ἐπεῖπον, ші чл:) zikë чева asвпра вnвï (saë ne kînd fakë вре вnë) лъкръ. «Τύπτοντες ἐξελαύνουσιν αὐτὸν ἐπιλέγοντες, ἔξω βούλιμον». Пл: 2) zikë, dвпe че amë fъквï, saë amë zis чева. «Γνώμην ἐπιλέγειν». Ep: a 'шï sъвîрші кавînтъл kъ o maksimъ (prekът oвiчnзiaë dpamatiчï). «'Επιλέγοντες τεκμήρια». Tвч: adъorînd dobezï de челе zise. «'Επιλέγοντα ἑκάστῳ». Ksn: 3) алегë. «'Επιλέγοντες τῶν ἀρίστων ἐμιλίην». Ep: (ші miж: kape este ші maï oвiч:) «'Επιλεξάμενος τρισμυρίους παῖδας». Пл: (ші nas:) «'Επιλελεγμένοι στρατιῶται». Лкs: = 'Επίλεκτοι, алешï. 4) чiteskë kapte, saë вкpisoape (Ep: Лвч: ші Павs:). 5)='Επιλογίζομαι, mъ perîndeskë, îmï maï adвkë a minte.

'Επι-λειαίνω, noet: în локë de ἐπιλεαίνω.

'Επι-λείβω, biit: -λείψω, = 'Επισπένδω, topnë, върsë чева în гелë de лiваqie în вреme de, saë dвпe чева.

'Επι-λειόω, ῶ, biit: -ώσω, = 'Επιλεαίνω, netezeskë чева пе d' asвпра.

'Επι-λείπω, biit: λείψω, lasë înapoï, saë (fir:) în nerpiжipe. «'Επιλείψει με ὁ χρόνος». Iвkp: «'Επιλείπω οὐδὲν τῶν ἐμῶν». Плт: (ші kъ partч:) «'Επιλείπω λέγων». Нлт: trekë în tъчere. «'Ο Σκάμανδρος ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον». Ep: s' a sвîntat. 2) (maï totdaвna în a 3: neps:) mъ sîrmeskë, saë n' ажвпгë, nъ sîntë destълë. «'Επέλιπεν αὐτὸν τὸ ὕδωρ». Ep: (ші el: de ak:). «Τὰ φρέατα ἐπιλείπει». Лкs: se zneiesk. «Τὰ χρήματα ἐπέλιπε». Лкs: (ші fir:) «Τὰ τῆς μνήμης ἐπέλιπε». Лкs: (ші skimвat). «'Επιλείψει μοι ὁ χρόνος». Лкs: «Οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ θεῷ. Sin: (bezï ші ἐκλείπω, ші ἐλλείπω).

'Επι-λείχω, biit: -λείξω, linгë ne d' asвпра.

'Επίλειψις, εως (ἡ), sîrшipe, isпръвipe de чева. [bezï ἐπιλείπω].

'Επιλεκτάρχης, ου (ὁ), komandipë de alешï ostaшï. [ἐπίλεκτος, ἄρχω].

'Επίλεκτος (ὁ, ἡ), [ἐπιλέγω] алesë. «'Επίλεκτοι στρατιῶται)». Лкs: [de вnde

'Επιλέκτως, adв: ne алes.

'Επίλεξις, εως (ἡ), = 'Επιλογή, алeqere. [ἐπιλ έγω].

'Επι-λεπτύνω, biit: -υνῶ, цкië (snoieskë kъ) чева преа sввqipe ne d'asвпра. «Τιτάνῳ ἐπιλεπτύνειν». Плd: a snoi kъ варë sввqipe ne d'asвпра.

'Επι-λέπω, biit: -λέψω, жвпoië de (skoцë) пеliqa depe d'asвпра.

'Επι-λευκαίνω, biit: -ανῶ, 'пълвeskë чева maï mълt saë ne d' asвпра.

'Επιλευκία (ἡ), = Λεύκη, o natimъ a пеliцeï. [din

'Επίλευκος (ὁ, ἡ), кървia алвeшte faqa, алвiчosë. [ἐπὶ, λευκός].

'Επι-λεύσσω, (гъръ biiit:) noet: въzë (îmï ажвпqe vedepea) nînъ вndeва.

'Επιλήθης, εος, ші ἐπίληθος (ὁ, ἡ), noet: (kъ gen:) adвkъtorë de вïtape. «Κακῶν ἐπίληθον». Od: Δ. [din

'Επι-λήθω, ші (miж:) 'Επι-λήθομαι, noet: în локë de ἐπιλανθάνω, -ομαι.

'Επιληΐς, ίδος (ἡ), (πόλις, орашë) sîъ-

nînitŭ (лвatŭ) npin pesвoiŭ; (npin вpm:) sвnвsŭ, atîpnatŭ de алtьл. [ἐπὶ, λεία].

'Επι-ληκέω ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἐπέλακον, ші чл:) noet:='Επικροτῶ.

'Επιληκυθίστρια (ἡ), (kom:) dpeasъ ла faцъ; (npin вpm:) nвmaĭ ne d' asвnpa fpвmoasъ; (fir:) apъtoasъ nentpв nomnoaseле 'І ворве nвmaĭ, iap in adевър neînsemnatъ, (fpanц:) ampoulée. [ἐπιληκυθίζω]. (enit: ал tpaцedii).

'Επιλημπτικὸς, ἐπίλημπτος, ἐπιλημψις, Ion: în локŭ de ἐπιληπτικός, ші чл:

'Επιλήναιος, ші ἐπιλήνιος (ὁ, ἡ), релatивŭ кв (каре se faче, saŭ se ziче пе лînгъ) лinŭ (adikъ пе ла квлesŭ de вie). «'Ωδὴ ἐπιλήναιος». At:

'Επιληπτεύομαι, вiit: -εύσομαι, ші ἐπιληπτίζομαι, вiit: -ίσομαι, пътimessŭ de enilепsie, saŭ sîntă...

'Επιληπτικὸς, ἡ, ὸν, enilentikŭ, sвnвsŭ ла natima enilepsieĭ. ‖ «Τὰ ἐπιληπτικὰ (se înц: νοσήματα«)». Inкp: ='Επιληψία. [din

'Επίληπτος (ὁ, ἡ), npinsŭ, saŭ de a se npinde fъръ веste (asвnpa fanteĭ). «'Ην ἐπίλαμπτος ἀάσσουσα γένηται». Ep: 2) (fir:) ='Επιλήψιμος, de хвлit. 3) ='Επιληπτικός. [ші

'Επιλήπτωρ, ορος (ὁ), каре хвлеште toate, nimikŭ пв 'і плаче. [ἐπιλαμβάνω].

'Επίλησις, εως (ἡ), вîtape. «Καμάτων ἐπίλησις». Hind: [ші

'Επιλήσμη (ἡ), noet: ='Επίλησις.

'Επίλησμος (ὁ, ἡ), în локŭ de ἐπιλήσμων. [ἐπιλήθω].

'Επιλησμοσύνη (ἡ), вîtъчошіс, însвшimea вîtъчosвлвĭ. [din

'Επιλήσμων, ονος (ὁ, ἡ), (кв цеп:) вîtъторŭ de чева; (fъръ kazŭ) вîtъчosŭ, вîtвкŭ. 2) adвкъторŭ de вîtape, = 'Επίληθος, ші ἐπιληστικός. «'Επῳδὴ —». Xion: Enistл: [ші

'Επιληστικὸς, ἡ, ὸν, гpam: eксплік: a лвĭ ἐπίληθος. [ἐπιλήθω].

'Επιληψία (ἡ), (npinч:)='Επίληψις; (iap naptik·) enilepsie (natimъ). «Διὰ τοῦτο καὶ ἐπιληψίαν τὸ πάθος ἐκάλεσαν, διὰ τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ κρατεῖσθαι αὐτῶν τὰς αἰσθήσεις». Гал: [ші

'Επιλήψιμος (ὁ, ἡ), ='Επίληπτος, вrednikŭ de хвлъ. [ші

'Επίληψις, εως (ἡ), npindepe (акт: saŭ nas:); (fir:) хвлipe; (npin întind) npiчinъ, matepie de хвлъ, вiцiŭ; (pap) апвкape de enilepsie. [ἐπιλαμβάνω].

'Επιλίγδην [ἐπὶ, λίζω], adв: ='Επιγράδδην, пе d' asвnpa.

'Επι-λιμνάζω, вiit: -άσω, mъ pesвъpsŭ, ші faкŭ валtъ.

'Επι-λιπαίνω, вiit: ανῶ, вnгŭ пе d' asвnpa кв вnsoape.

'Επιλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἐπιλείπω] linsitŭ. 2) = 'Υπολίπαρος, кат вnsвposŭ. [ἐπὶ, λίπος].

'Επι-λιχμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, ші 'Επιλιχμάσσω, (fъръ вiit:)= 'Επιλείχω.

'Επι-λιχνεύομαι, вiit: -εύσομαι,='Επιλαμαργέω, лъкотешte nofteskŭ ла чева (îmî квргŭ валеле пentpв чева).

'Επ-ιλλίζω, вiit: -ίσω, ші ίξω, noet: (кв dat:) faкŭ квîва semnŭ кв окîвл. «Οὐχ ὁράας, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες, ἑλκέμεναι δὲ κέλονται»; Od: Σ. 2) клipeskŭ des din окĭ, ка sъ mъ вîtŭ maĭ вine (maĭ de mвлte opĭ preгъkîndв mъ, къ пв въzŭ вine, ші ка sъ pîzŭ de чinева). «'Ακριβέστερον γὰρ θέλων ἐπιδεῖν, ἀπέψησε τὼ ὀφθαλμὼ, καὶ προσῆλθεν ἐγγύτερον, καὶ ἐπιλλίσατο». (Apstкл: în) Eвseв: (ші кв ак:) «Φθιμένῳ μοι ἐπιλλίξουσιν ὀπίσω κερτομίας». Апл: 3) mъ вîtŭ stpîшв, saŭ кв koada окîвлвĭ. (Nik: Ter: 163, ші Алекs: 81). [din

'Επιλλος (ὁ, ἡ), кат чeашîŭ, каре se вîtъ stpîmв. [ἐπὶ, ἴλλος]. [de вnde

'Επ-ιλλόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші

'Επ-ιλλώπτω, вiit: -ώψω,=Έπιλλίζω.

'Επιλοβὶς, ίδος (ἡ), вînъ, saŭ o каrne linitъ neste nosriца fikatвлвĭ. [ἐπὶ, λοβός].

'Επιλογὴ (ἡ), алецере. [ἐπιλέγω].

'Επι-λογιζομαι, вiit: -ίσομαι, sokoteskŭ în rîndŭ, saŭ pesokoteskŭ; adaorŭ ла sokoteалъ, saŭ трекŭ чева în sokoteала квîва; (npin întind) atpiввieskŭ npiчina aвnpa квîва; (fir:) mъ maĭ sokoteskŭ, saŭ mъ rîndeskŭ maĭ вine, op dвпе чева; (bezĭ ші ἐπιλέγομαι).

'Επιλογικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorŭ de neporaцie, saŭ чел în felŭ de neporaцie. [ἐπίλογος].

'Επιλόγισις, εως (ἡ), ші

'Επιλογισμὸς (ὁ), penetatъ, saŭ maĭ вnnъ sokotipe; (fir:) rîndipe, kinzвipe, черчetape eксвкtъ. [ἐπιλογίζομαι].

'Επίλογος (ὁ), Ion: în локŭ de ἐπιλογισμὸς. 2) (обіч:) epilogŭ, sfîpшitŭ, înkeiepe de кввîntŭ (neporaцie). (înnpot: de πρόλογος). [ἐπὶ, λόγος].

'Επίλογχος (ὁ, ἡ), чел че аре în вîpfŭ saŭ кънъtîîŭ ввліцъ. «'Εγχος — ». Exp: [ἐπὶ, λόγχη].

'Επιλοιδὴ (ἡ), лівацie гъккtъ пе вре-

mea, saŭ dвne sîrшitвл вpe вnвї лвкрв. [ἐπιλείβω]. [de вnde

'Επιλοίβιος (ὁ, ἡ), кввenitŭ, saŭ folositorŭ лa лiвaцie. «Φιάλη—». Лкs:

'Επι-λοιδορέω -ῶ, вiit: -ήσω, окъръsкŭ пe чinева пentрв, saŭ dвne чева, saŭ înкъ maї mвлt.

'Επιλοίμιος (ὁ, ἡ), кape se faче, saŭ se ziче пe вpeme de чiвmъ, saŭ алtъ лiпiчoasъ вoалъ. «'Επη ἐπιλοίμια». Плd: вepsвpї, saŭ кîntiче кîntate snpe (saŭ dвne) învetape de o enidemikъ вoалъ. [ἐπὶ, λοιμός].

'Επίλοιπος (ὁ, ἡ), pъmasŭ pestŭ, прisosŭ. [ἐπιλείπω].

'Επίλουτρον (τὸ), плaтъ пentрв вaїe. [ἐπὶ, λουτρός].

'Επι-λυγάζω (ίζω), вiit: -άσω,(-ίσω), = 'Επηλυγάζω.

'Επι-λυγαῖος, α, ον, = 'Επηλυγαῖος. (вezї ші ἐπήβολος).

'Επι-λυγίζω, вiit: -ίσω, акоперŭ пe d'asвnpa кв pъkitъ (кв гpatie, saŭ рогожinъ).

'Επι-λύζω, вiit: -λύξω, (кв dat:) плînгŭ кв înnекъiвpї, saŭ ввriцвpї пentрв чева.

'Επιλυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, mîxneskŭ пe чinева înкъ maї швлt, saŭ maї în вpmъ de чева. [ші

'Επιλυπία (ἡ), tpisteцъ пentрв чева.[din

'Επίλυπος (ὁ, ἡ), tpistŭ, mîxnitŭ, nosomopîtŭ пentрв чева. [ἐπὶ, λύπη].

'Επίλυσις, εως (ἡ), deslегape (прinч:) de nedomipipe, екsплikape; слoвozipe; pisinipe, пръпъdipe. [ші

'Επιλυτικὸς, ἡ, ὸν, капавiлŭ, îndemînatikŭ лa deslегape (прinч: de nedomipipe). (вezї ші ἐνστατικὸς). [ἐπιλύω].

'Επίλυτρος (ὁ, ἡ), peskвmпъpatŭ, saŭ de peskвmпъpat кв preцŭ de pekвmпъpape. [ἐπὶ, λύτρον].

'Επι-λύω, вiit: -λύσω, deslегŭ; desпeчetлвieskŭ (skpisoape, ші чл:); (fi г:) deslегŭ o nedomipipe, екsплikŭ, desл вшeskŭ; (în цen:) слoвozŭ. isвъвeskŭ. «Ο ὐδὲν αὐτοῖς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγαναχτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ». Плt: пв 'ї skапъ...

'Επι-λωβάω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

'Επι-λωβεύω, вiit: εύσω, вatъmŭ; sвnъpŭ, atinгŭ кв окърitoape, saŭ вatжokopîtoape вorвe. [din

'Επιλωβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἐπιβλαβής. [ἐπὶ, λώβη].

'Επιλώβητος (ὁ, ἡ), окърîtŭ, в atжokopitŭ; ші чл: saŭ вpednikŭ de хвлi t, de desчpeцвit, ші чл: [ἐπιλωβάω].

'Επιμάζιος (ὁ, ἡ), noet: = 'Επιμαστίδιος. [ἐπὶ, μαζός].

'Επιμάθεια (ἡ), înвъцъtвpъ maї din вpmъ, saŭ adъoцipe de noвъ квnoшtinцe. (вezї ші ἐπιμήθεια). [ἐπιμανθάνω].

'Επιμαίεο, noet. a doa neps: de nopвnч: ал лвї ἐπιμαίομαι.

'Επι-μαιμάω -ῶ, вiit: -άσω, amŭ mape noftъ de чева. [în afin: кв ἐπιμαίομαι].

'Επι-μαίνομαι, вiit: -μανοῦμαι, saŭ μανήσομαι, (кв dat: ші пpea pap: кв ак:) mъ пeввneskŭ de чева (iввeskŭ, nofteskŭ кв ковîpшipe); tвpвezŭ sъ 'mї pesввnŭ asвpa квїва; (noet:) mъ tвpввpŭ; (ші aввs:) pesвnŭ гrozaв: «Αἰθὴρ δορυτίνακτος ἐπιμαίνεται». Esx:

'Επι-μαίομαι, вiit: -μάσομαι, ші -μάσσομαι, (nex: ἐπεμασά(σσά)μην, ші чл:) noet: (кв ак:) atinгŭ кв mîna, nipъїŭ, dibвїeskŭ; (npin intind: ші fir: maї de mвлte opї кв цen:) кавtŭ, mъ silеskŭ sъ гъscвskŭ, sъ nъskoчeskŭ, sъ dobîndeskŭ, sъ sъвîpшeskŭ чева. «'Οίων ἐπεμαίετο νῶτα». Od: I: «Τὴν γρηῢς χείρεσι λαβοῦσα γνῶ ρ' ἐπιμασσαμένη». Od: T. «'Έλκος ἰητὴρ ἐπιμάσσεται». Il: Δ: «Ξίφεος ἐπεμαίετο κώπην». Od: Λ. (ші кв dat: opг:) «Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος». Od: T. «Μάστιγι ἐπεμαίετο ἵππους». Il: E. «'Ράδδῳ ἐπεμάσσατ' 'Αθήνη». Od: N. ші П. (ші fir:) «Σκοπέλου («Νόστου) ἐπιμαίεο». Od: M. ші E. «Δώρων ἐπεμαίετο θυμός». Il: K. «Θυμὸς ἐπεμαίετο τέχνην». Om: Imn: (вezї ші ἐκμαίομαι).

'Επίμακρος (ὁ, ἡ), кam лвnгŭ, лвnгвiaцŭ. (вezї ші ἐπιμήκης). [ἐπὶ, μακρός].

'Επιμᾶλλον, adв: în локŭ de ἐπὶ μᾶλλον, înкъ maї mвлt.

'Επιμανδαλωτὸς, ὴ, ὸν, = Μανδαλωτός.

'Επιμανὴς [ἐπιμαίνομαι], έος (ὁ, ἡ), кв totвл, saŭ пentрв чева пeввnŭ.

'Επι-μανθανω, вiit: -μαθήσομαι, înвъцŭ maї în вpmъ, saŭ пe lînгъ алteле.

'Επι-μαντεῖον (τὸ), a doilea прooрочie. [din

'Επί-μαντεύομαι, вiit: εύσομαι, чerŭ, saŭ daŭ alta a doilea прooрочie. 2) (кв dat:) прooрoчeskŭ desnpe чева.

'Επιμανῶς, adв: пpea пeввnewte. [ἐπιμανής].

'Επιμάομαι, prez: neînip: înnpвmвtъ însъ пe вiit: ші nex: sъŭ лвї ἐπιμαίομαι.

'Επιμαργαίνω, вiit: ανῶ, (кв dat:) = 'Επιμαίνομαι. [din

'Επίμαργος (ὁ, ἡ), = 'Επιμανής.

'Επιμάρτυρ, υρος (ὁ), mэртврŭ asвnpa

врe ѕnѕї лѕкрѕ. [ἐπὶ, μάρτυρ]. [de ѕnde

'Επιμαρτυρέω -ῶ, ѕiit: -ήσω, daš mърtѕpie desnpe чева; (kѕ dat: indip:) mърtѕpiseskš чева desnpe чinева, saš înnpotiва kѕïва. [de ѕnde

'Επιμαρτύρησις, εως, ѕi

'Επιμαρτυρία (ἡ), mърtѕpie datъ desnpe чева. [ѕi

'Επιμαρτύρομαι, ѕiit: -οῦμαι, adѕkš, kiemš ne чinева de maрtѕpš desnpe чева. (vezї ѕi διαμαρτύρομαι). [din

'Επιμάρτυρος (ὁ), noet: în локš de...

'Επιμάρτυς, υρος (ὁ), ='Επιμάρτυρ.

'Επιμασά(σσά)ομαι -ῶμαι, ѕiit: -ήσομαι, mestekš (mъnînkš) чева ne d' aѕѕnpa, saš dѕne алtš чева.

'Επιμάσσασθαι, noet: în локš de ἐπιμάσασθαι, nex: 1: de înf:, ѕi

'Επιμάσσομαι, noet: în локš de ἐπιμάσομαι, ѕiit: xot: ал лѕї ἐπιμάομαι.

'Επι-μάσσω (ττω), ѕiit: -μάξω, atinrš чева kѕ mîna; frъmîntš, moiš kѕ mîna. ‖ (miж:) mъ ѕtergš ne чева. (vezї ѕi ἐπιμαίομαι).

'Επιμαστίδιος (ὁ, ἡ), noet: (prѕnkš) de цîцъ, [ἐπὶ, μαστός].

'Επι-μαστίζω, ѕiit: -ίξω,|вічіѕїeskš,='Επιμαστίζω.

'Επιμάστιος (ὁ, ἡ), ='Επιμαστίδιος.

'Επι-μαστίω, ѕiit: -ίσω, noet: în локš de ἐπιμαστίζω.

'Επίμαστος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπιμαίομαι] ne kape a kъѕtat, ѕi a tpas aѕѕnpъ'шї чinева sinrѕpš. «Κακὸν ἐπίμαστον». Om: (vezї ѕi τυκτός). «Οἷόν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην». Od: Y. ѕnde 'л aї гъsit. (ἔχεις ἐπίμαστον=ἔχεις ἐπιμασσάμενος).

'Επι-μαχέω -ῶ, ѕiit: -ήσω, (kѕ dat:) mъ dѕkš ka аliatš în aжѕtorѕл kѕïва snpe anъpape. [ѕi

'Επιμαχία (ἡ), (prinч:) аliaпцъ, npin kape se îndatopeazъ пърціле kontpaktante a se aжѕtopa în pечiпpokš snpe anъpape de връжтъшештї пъвълірї, (fpanц:) alliance défensive; (iap pap) ѕi = Συμμαχία; (fpanц:) alliance offensive, аliaпцъ nѕ nѕmaї snpe anъpape, чi ѕi snpe пъвъліре aѕѕnpa връжташілор. [din

'Επίμαχος (ὁ, ἡ), ne kape este лesne (saš kape mepitъ ostenealъ de) a'л pesвoi чinева. 2) (prea pap) de disnѕtъ, de pèsвoiš, de чeaptъ; (npin ѕpm:) dopitš,= Περιμάχητος. 3) (maї noš) аliatš de anъpape. [ἐπὶ, μάχη].

'Επι-μειδάω -ῶ, ѕiit: -ήσω, noet: în локš de ἐπιμειδιάω.

'Επιμειδίασις, εως (ἡ), zîmвipe nentpѕ чева. [din

'Επι-μειδιάω, -ῶ, ѕiit: -άσω, (kѕ dat:) zîmвeskš aѕѕnpa вpe ѕnѕї лѕкрѕ.

'Επιμείζων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἔτι μείζων, înkъ maї mape. [ἐπὶ, μείζων].

'Επιμείλια, грeш: în локš de ἐπὶ μείλια.

'Επι-μελαίνω, ѕiit: -ανῶ, înnerpeskš чева ne d' aѕѕnpa. [din

'Επιμέλας (ανος), αινα, άν, nerpічosš. [ἐπὶ. μέλας].

'Επιμέλεια (ἡ), [ἐπιμελής] înrpіжipe, siлinцъ; лѕape a minte; îndeletniчipe. «Ἐπιμέλειάν τινος ποιοῦμαι». Лкѕ: = kѕ

'Επιμελέομαι -οῦμαι, ѕiit: -ήσομαι, (nex: ἐπεμελήθην) înrpіжeskš, kaѕtš de чева; mъ siдeskš sъ doвîndeskš, saš sъ sъвîpшeskš чева. (kѕ цen:) «'Επιμελοῦμαι ἀρετῆς». Ksn: «'Επιμελήθητι αὐτοῦ». Skp: (ѕi kѕ inf: analis:) 'Επιμεληθῆναι δὲ αὐτοὺς, ὅπως». Dm:

'Επι-μελετάω -ῶ, ѕiit: -ήσω, maї meditezš înkъ, saš ne ѕpmъ dѕne... [de ѕnde

'Επιμελέτησις, εως (ἡ), pemeditape.

'Επιμέλημα (τὸ), oвiekтš de înrpіжipea, siлinца, saš okѕпaцia kѕïва. [ἐπιμελέομαι].

'Επιμελὴς, έος (ὁ, ἡ), înrpіжitopš desnpe чева. 2) (nas:) înrpіжitš de чinева. «'Επιμελὲς ποιοῦμαι» (saš ἐπιμελές μοι ἐστί τί». Лкѕ: înrpіжeskš de чева. 'Επιμελὲς τῷ Δαρείῳ ἐγένετο». Ep: a лѕat în de anpoane въгape de seamъ. «Τὸ ἐπιμελές». Лкѕ: în локš de ἡ ἐπιμέλεια. [ἐπὶ, μέλει].

'Επιμελητὴς, οῦ, (ὁ), (kѕ цen:) înrpіжitopš de чева, enistatš, eforš; (de ѕnde) ='Αρμοστὴς, «Ἵππων καὶ κυνῶν ἐπιμελητὰς». Ksn: «'Επιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς». Dm: [ѕi

'Επιμελητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikš, воitopš a înrpіжi. [ѕi

'Επιμελητὸς, ἡ, ὸν, вpednikš de înrpiжipe. [ἐπιμελέομαι].

'Επιμέλλω, ѕiit· -μελλήσω, întîpziezš, amînš вpemea înkъ maї mѕdt.

'Επι-μέλομαι, ѕiit: μελήσομαι, = 'Επιμελέομαι.

'Επι-μέλπω, ѕiit: -μέλψω, ѕi

'Επι-μελωδέω -ῶ, ѕiit: -ήσω, (kѕ dat:) kîntš ne kînd se faчe, saš se ziчe чева, saš ne ѕpmъ dѕne чева. [de ѕnde

'Επιμελῴδημα (τὸ), чeca чe se kîntъ ne, saš dѕne чева.

'Επιμελῶς, adв: кв înгрiжipe, siлinцъ. [ἐπιμελής].

'Επιμέμβλεται, noet: în локъ de ἐπιμεμέληται 3: sinг: neps: de nas: tpe: de кв: (în локъ de prez:) ал лвї ἐπιμελέομαι.

'Επιμέμονα, tpe: de кв: (în локъ de prez:) ал лвї ἐπιμένω, saъ noet: ал лвї ἐπιμαίομαι, dopeskъ, мъ sileskъ съ doвîndeskъ, съ съвîpшeskъ чева.

'Επίμεμπτος, ου (ὁ), ші

'Επιμεμφὴς, έος (ὁ, ἡ), вrednikъ de хвлъ. [din

'Επι-μέμφομαι, вiit: -μέμψομαι, (кв dat: saъ ак: dip: ші цen: saъ ак: ел: indip:) хвлeskъ не чinева пentpв чева; (кв цen: ел:) мъ плînгв de чева; (fъpъ kazъ) мъ плînгъ, мъ nemвлцвmeskъ не врmъ. [de вnde

'Επίμεμψις, εως (ἡ), плînцere, nemвлцвmipe de чева; мвstpape, хвлipe, ші чл:

'Επι-μένω, вiit: -μενῶ, (кв dat: ал преп: saъ ак: saъ fъpъ kazъ) рътîїъ вndeва, staъ auttentînd. «'Επίμεινον, ἵνα ἔλθωμεν». Om: Imn: «'Επίμεινον τεύχεα δύω». Iл: Z. 2) (maї noъ кв dat:) stъpвїeskъ în чева «Τῇ πολιορκίᾳ ἐπιμένω». Лкs: (bezї ші ἐκμένω).

'Επιμερὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Επιμόριος. [ἐπὶ, μέρος]. [de вnde

'Επιμερίζω, вiit: -ίσω, desпapцъ în пъpцї, хotъpъskъ fie-къpвia naptea, чe i se кввine; екsпвiъ kîte вna вna. [de вnde

'Επιμερισμὸς (ὁ), înпъpцipe în пъpцї, saъ хotъpîpe de naptea, чe se кввine fie-къpвia.

'Επίμεσος (ὁ, ἡ), (грам:) чел dвпe (saъ nв desъвîpшitъ, чi întp' вnъ kinъ ка) miжлочitopъ. (de вnde) «'Επίμεσον ῥῆμα». чел чe sввt nas: saъ miж: fopmъ (neaвînd de локъ aktivъ) însemn: saъ aktivitate nвmaї, ші nivї o datъ nasivitate, ка μάχομαι, saъ nasivitate nвmaї, ші nivї o datъ aktivitate, ка ἠττῶμαι. (bezї ші ἐπίκοινος). [ἐπὶ, μέσον].

'Επίμεστος (ὁ, ἡ), плinъ кв desъвîpшipe, плnъ sвs. [ἐπὶ, μεστός].

'Επι-μετα-πέμπομαι, вiit: -πέμψομαι, tpimiцînd besteskъ не чinева a вeni maї пе врmъ ла mine.

'Επι-μετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, maї mъsвpъ înkъ, saъ mъsвpînd daъ (ші шіж: iaъ) maї mвлtъ, кв adaosъ; (nestpъm:) fakъ, îndeплineskъ naptea чea de adaosъ, saъ de neste mъsвpъ. «Λόγος ἐπιμετρῶν». кввîntъ кв adaose, saъ totъ adъoratъ neste mъsвpa кввenitъ. 2) mъsвpъ iapъшї, saъ de ла înчenвtъ. «Τὴνσκιὰν (τοῦ ὡροδείκτου) ἐπιμετρῶ». Лкs: [din

'Επίμετρον (τὸ), adaosъ ла mъsвpъ, saъ чe se dъ maї mвлtъ ка вnъ adaosъ. «'Εν ἐπιμέτρῳ». Лкs: [ші

'Επίμετρος (ὁ, ἡ), în локъ de ἐπίμεστος, пpea плinъ. [ἐπὶ, μέτρον].

'Επι-μήδομαι, вiit: -μήσομαι, noet: (кв dat: îndip:) = 'Επιμηχανάομαι, nъskочesbъ, вnелteskъ чева înnpotiва квїва.

'Επιμήθεια (ἡ), чea dвпe fantъ nefolositoape кinzвipe. (înnpot: de προμήθεια). [din

'Επιμηθεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ rîndeskъ, mъ кinzвїeskъ чева dвпe fantъ. [din

'Επιμηθεὺς, έως, ші

'Επιμηθὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, μήδομαι] (înnpot: de προμηθὴς, adikъ) чел чe se rîndeшte dвпe fantъ, (npin вpm:) se къieшte fъpъ folosъ, nenpegînditopъ. 2) (пpea pap ші noet:) пpea rînditopъ, înцelentъ. (Tкp: KE. 89).

'Επιμήκης, εος (ὁ, ἡ), maї mвлt лвnгъ de kît latъ, лвnгъpецъ. 2) пpea лвnгъ, întinsъ. [ἐπὶ, μῆκος].

'Επιμηλὶς, ίδος (ἡ), (enit: de nimfe) patpoanъ de mepe, saъ de oї || (sввst:) копъчелвл skopвшilop, ші podвл лор (noate fiind ка se кок dвпe mepe). (bezї ші ἀμάμηλίς). 2) гpeш: în локъ de ἐπίτηλίς. [ἐπὶ, μῆλον].

'Επιμηνιεύω, вiit: -εύσω, adвkъ, sъвîpшeskъ жertfeле de лвnъ. [din

'Επιμήνιος (ὁ, ἡ), kape se fiче пе fiekape лвnъ, saъ пentpв o întpeaгъ лвnъ; (de вnde) «'Επιμήνια (τὰ), (A'. ἱερά), жertfe de fie-kape лвnъ. (B'.) провizie, mepтikъ de o лвnъ. (C'.) sopoaчеле de лвnъ a ле femeilop. (bezї ші ἔμμηνος) [ἐπὶ, μήν].

'Επι-μηνίω, (fъpъ вiit:) noet: mъ mînїїъ, mъ пekъжeskъ пе чinева, saъ пentpв чева.

'Επιμηνυτὴς, οῦ (ὁ), înшtiinцъtopъ, saъ nîpîtopъ. [ἐπιμηνύω].

'Επι-μητιάω -ῶ, вiit: -άσω, noet: mъ кinzвїeskъ desnpe чева, întokmeskъ чева кв mintea mea.

'Επι-μηχανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, nъskочeskъ кipвpї ші miжлоаче пе лînгъ alteле, saъ вiklene asвnpa квїва. «Ἄλλα τε ἀεὶ καινὰ ἐπιμηχανῶνται». Ksn: [de вnde

'Επιμηχάνημα (τὸ), вiklеanъ вnелtitвpъ înnpotiва квїва.

'Επιμήχανος (ὁ, ἡ), noet: nъskочitopъ de

чева ръ̆. (кѫ цеп:) «Κακῶν ἔργων ἐπιμήχανος». «Ер: [ἐπὶ, μηχανή].

'Επι-μίγνυμι, вііт: -μίξω, (кѫ dat: ші поет: пред рар кѫ ак: съ̆ sinгѫръ̆ съ̆ кѫ преп:) маї amestekъ̆ чева кѫ алта. || (ші̯ж: fir.) amъ̆ amestekъ̆ (релацie, даравере, adѫnape) кѫ чinева; (ші desпре локъ̆) тъ dѫkъ̆ des ѫndева. [de ѫnde

'Επίμικτος (ὁ, ἡ), amestekatъ̆ кѫ алтѫл.

'Επι-μιμνήσκω, вііт: ἐπιμνήσω, ші ті̯ж: -μνήσομαι, ші пред рар -μνησθήσομαι, (пех: ἐπεμνήσθην, ші ті̯ж: ἐπεμνητάμην) (кѫ ак: съ̆ цеп: îndip:) adѫkъ̆ кѫїва а minte despre чева. || (маї овіч: ті̯ж:) 'mї adѫkъ̆ іаръшї а minte de чева. «Ἐπιμνησαίμεθα χάρμης». Іл: Р. съ penoim вътълїа.

'Επι-μίμνω, вііт: μενῶ, поет: îп локъ̆ de ἐπιμένω.

'Επιμίξ, adв: поет: amestekat, fъръ deosebire. [ші

'Επιμιξία (ἡ), amestekape, ѫnipe; (despre oam:) релацie, комѫпікацie. [ші

'Επίμιξις, εως (ἡ), =Ἐπιμιξία. [din

'Επιμίγω, вііт: -μίξω, поет: îп логъ̆ de ἐπιμίγνυμι.

'Επιμίσθιος (ὁ, ἡ), чел че фаче чева пе платъ, simвріашъ̆. [ші

'Επιμισθὶς, ίδος (ἡ), цiitoape. [ἐπὶ, μισθός].

'Επιμισθοφορὰ (ἡ), ekstpaoptinarъ (neste чea обічѫвітъ) dape de платъ, gratitikaцie (прinч: ostъшeaskъ). [ἐπὶ, μισθὸς, φορά .

'Επι-μνάομαι, -ῶμαι, Ion: îп локъ̆ de ἐπιμιμνήσκομαι.

'Επι-μνημονεύω, вііт: -εύσω,=(съ̆ греш: îп локъ̆ de) 'Απομνημονεύω.

'Επι-μοιράω -ῶ, ші (ті̯ж:) ἐπιμοιράομαι -ῶμαι, вііт: -άσω -ομαι, (кѫ ак: съ̆ ел: цеп: dip: ші dat: îndip:) daъ̆ кѫїва партеа, че і se кѫвіne, înпъртъшeskъ̆; (ті̯ж:) тъ înпъртъшeskъ̆ ші еъ̆ din чева. [ἐπίμοιρος].

'Επιμοίριος (ὁ, ἡ), поет: каре atîrnъ (хотърîтъ̆) de ѫpsitoape. [ші

'Επίμοιρος (ὁ, ἡ), (кѫ цеп:) пърtашъ̆ îп чева; (прin întind:) destoїnikъ̆, прiimitoръ̆ de чева. [ἐπὶ, μοῖρα].

'Επιμολεῖν, поет: îп локъ̆ de ἐπελθεῖν, а пъвъ̆лі asѫпръ, пех: 2: ал neîntp: ἐπιέλώσκω. [de ѫnde

'Επίμολος (ὁ, ἡ), поет: чел че вine asѫпръ.

'Επιμομφὴ (ἡ), =Ἐπίμεμψις. [ші

'Επίμομφος (ὁ, ἡ), =Ἐπίμεμπτος. [ἐπιμέμφομαι].

'Επιμονὴ (ἡ), stърѫinцъ, съ̆ întîpziitoape петречере îп чева (лѫкрѫ, съ̆ локъ̆). [ші

'Επιμόνιμος, ші ἐπίμονος (ὁ, ἡ), stърѫitoръ̆, statopnikъ̆, dѫinitoръ̆, neîntpepѫnтъ̆, (fpanц:) permanent. «Ἐπιμόνους τοὺς ἐράνους ποιεῖν». Ілв: nekontenite, mi nemърцinite kontpiвѫцiї. [ἐπιμένω]. [de ѫnde

'Επιμόνως, adв: кѫ stърѫinцъ съ̆ dѫinipe.

'Επι-μονόω, -ῶ, вііт: -ώσω, sinгѫpeskъ̆ de totъ̆ чева, съ̆ пе чinева (лasъ̆ пѫstiъ̆).

'Επ μόριος (ὁ, ἡ), (пѫmъръ̆) konpinzъtorъ̆ de ѫnъ̆ totъ̆ ші о парte din totъ̆ (прin eks: пѫmърѫл 4 konpinde întperъ̆ пѫmърѫл 3, ші о а tpeia парte а лѫї). (bezї ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, μόριον].

'Επι-μορμύρω вііт: -υρῶ, pesпѫnzъ̆ (pesѫnъ̆) кѫ тѫртѫръ съ̆ вїжiitѫrъ; (despre pîъ̆) кѫргъ̆ вїжiind пе пietpe, ші чл:

'Επίμορτος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, μορτή] чел че кѫltivъ, съ̆ se кѫltivъ кѫ kondiцie de înпъртъшire din prodѫkte. «Γεωργὸς («Гѣ)—».Лкс:

'Επιμορφάζω, вііт: -άσω, imitъ̆ fiгѫpa (тѫрч: fakъ̆ taklitѫл) кѫїва; тъ prefakъ̆, fakъ̆ ka чinева. [ἐπὶ, μορφή].

'Επι-μοχθέω -ῶ, вііт: -ήσω, =Ἐπιπονέω, osteneskъ̆ neînчetat ла чева. [din

'Επίμοχθος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μόχθως, =Ἐπίπονος, -όνως. [ἐπὶ, μόχθος].

'Επι-μοχλόω -ῶ, вііт: -ώσω, înkizъ̆ ѫша кѫ дрѫгѫл.

'Επίμπλαο, Еол: îп локъ̆ de ἐπίμπλω. [ші

'Επιμπλέετο, Ion: îп локъ̆ de ἐπίμπλατο.

'Επίμπρα, съ̆ ἐπίμπρη, 3: sinг: neps: de прел: ал лѫї πίμπρημι.

'Επι-μύζω, вііт: -μύξω, арътъ̆ nemѫцѫmipe nѫfѫind пе nasъ̆ пentрѫ чева. (bezї ші ἐπιμυκτηρίζω).

'Επι-μυθέομαι οὔμαι, вііт: -ήσομαι, ші

'Επι-μυθεύομαι, вііт: -εύσομαι, маї zikъ̆ înkъ, adaorъ̆ чева ла sfîршitѫл вorвірiї меле. 2) вorвeskъ̆ mînгїitoape (îndѫплекътoape) кѫвinte кѫїва. [ші

'Επιμύθιος (ὁ, ἡ), кѫвenitъ̆ ла faвѫлoasъ повestipe; съ̆ чeea че se zive dѫne sfîршitѫл faвѫлeї; (de ѫnde || sѫвst:) 'Επιμύθιον (τὸ), adaosъ̆ (ка о перорацie) ла faвѫле eksплікътorъ̆ de моралѫ лор înцелесъ̆. [ἐπὶ, μῦθος].

'Επι-μυκτηρίζω, вііт: -ίσω, sвîрчeskъ̆ din nasъ̆, съ̆ sѫfлѫ din пърї (din nemѫцѫmipe, съ̆ sпре вatжокорipe de чinева). (bezї ші ἐπιμύζω).

'Επίμυκτος (ὁ, ἡ), [ἐπιμύζω] вpednikъ̆ de despreцѫit, de вatжокорit, ші чл:

'Επιμύλιος (ὁ, ἡ), atinгътorъ̆ de моаръ.

(каре se faче, saă se zice în реlаție кă тоаръ, **saă mъчinișă**). «Ὡδὴ — ». At: || (sъbst:) Ἐπιμύλιον (τὸ), niatra de sus a morii. [ші

Ἐπιμυλίς, ίδος, (ἡ), = Ἐπιγονατίς. [ἐπὶ, μύλος, saă μύλη].

Ἐπίμυξις, εως (ἡ), пărîre ne nasă spre arътare de nemълцămire. [ἐπιμύζω].

Ἐπι-μύρω, biit: -μυροῦμαι, mъ жълескă (n ъ вочeskă) nentrъ чева; (noct: desnpe mare) faкă въetă, bîжiă, mълцeskă, mi чл:

Ἐπίμυσις, εως (ἡ), [ἐπιμύω] înkidere de окї, saă de гъръ.

Ἐπι-μύσσω(ττω), biit: -μύξω, At: în локă de ἐπιμύζω.

Ἐπι-μύω, biit: -μύσω, îmї înkizъ окіі saă гъра ла чева, mъ preфакă къ nă въzъ, чe seфаче, такă, (adikъ) sîntă înцелесă кă чinева.

Ἐπι-μωκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кă dat:) îmї вată жокă de чinева.

Ἐπι-μωμάομαι -ῶμαι, ші -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι,=Ἐπιμέμφομαι, хълeskă, mъstpezъ (гъseskă кăзърă). [de ънde.

Ἐπιμωμητὸς, ὴ, ὸν, ші

Ἐπίμωμος (ὁ, ἡ), = Ἐπίμεμπτος, вредnikă de хълъ. [ἐπὶ, μῶμος].

Ἐπι-μώομαι, noet: = Ἐπιμαίομαι.

Ἐπι-νάσσω, biit. -νάξω, maї вîрă înkъ ші алteле ne deasъnpa, îndesă.

Ἐπινάστιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ναίω] stpeină вenită ne ърmъ a локăі ънdева.

Ἐπιναύσιος (ὁ, ἡ), чел чe simte греацъ (îї вine sъ вepse). [ἐπὶ, ναυσία].

Ἐπι-νεάζω, biit: -άσω, ші

Ἐπι-νεανιεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ noртă ка ънă tînърă (mъ amвiцioneză neste пътepea mea) în чева.

Ἐπίνειον (τὸ), [ἐπὶ, ναῦς] локă, ънde staă (трar, se konstpъie, saă se dpeг) коръвііле, nортă (mikă), скелъ, apsenală de mapinъ.

Ἐπι-νείσσομαι, biit: -είσομαι, noet: = Ἐπινίσσομαι.

Ἐπινέμησις, εως (ἡ), înnърцipe (akt: **saă nas:**); **пъшънare.** (fig:) «Πυρὸς — ». **Пл:** [din

Ἐπι-νέμω, biit: -νεμῶ, înnapцă чева ne чева, saă întpe oape каре. «Σῖτον ἐπένειμε τραπέζῃ». Іл; I. mi Ω. «Σῖτον δὲ σφ' ἐπένειμεν. Od: Y. 2) îmї naскă вiteле ne **stpeină** пъmîntă, amă dpentă de пъшънare **ne** stpeină пъmîntă. || (miж:) naскă (**mънînкă**) toatъ earвa ънăі локă. (fig:) **прънъdeskă.** «Τὸ δὲ πῦρ ἐπενείματο τὴν πόλιν». Ep: «Ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μάλιστα (ὁ λιμός). Tъч:

Ἐπίνευσις, εως (ἡ), плекаре din капă snpe semnă de înвoipe. [din

Ἐπι-νεύω, biit: -νεύσω, **плекă din капă арътînd, къ mъ înвoïeskă ла (înкъвііnцeză)** чева. «Ὡς ἔφαθ', ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι». Om: Imn: (ші simплъ гъръ întind: de însemn:). «Κόρυθι ἐπένευε φαεινῇ». Іл: X. îшї клъtia kpeasta koїгълăі.

Ἐπινέφελος (ὁ, ἡ), înnopată. «Ἐπινεφέλων ὄντων». Ep: kînd este nopă. (bezї ші πλώϊμος). [ἐπὶ, νεφέλη].

Ἐπινεφέω -ῶ, biit: -ήσω, акоперă, saă mъ акоперă кă nopї, înnopeză. [din

Ἐπινεφὴς, έος (ὁ, ἡ), акоперită de nopї, înnopată, saă însoцită de nopї. «Ἄνεμος —». Tfp: [ἐπὶ, νέφος].

Ἐπινεφρίδιος (ὁ, ἡ), чел чe se aflъ ne рърънкї, saă рънікїă. [ἐπὶ, νεφρός].

Ἐπίνεψις, εως (ἡ), înnopape. [ἐπινέφω =ἐπινεφέω].

Ἐπι-νέω, biit: -νεύσομαι, (кă dat:) плăteskă ne deasънpa (ка плăta); (кă ак: пpeп:) плăteskă, înnotă къtpe....

Ἐπι-νέω, ші Ἐπινήθω, biit: -νήσω, topкă nentrъ... (fig:) = Ἐπικλώθω. «Τὰ ἐπινενησμένα». **Ел:** челе пpeвpsite de врsitoape.

Ἐπι-νέω (νηνέω, νήω), biit: -νήσω, гръmъdeskă; (npin întind:) înkapkă. «Ἄμαξαν φρυγάνων ἐπινήουσι». Ep:

Ἐπινήϊος (ὁ, ἡ), noet: кăвenită ла (saă чe se faче пе) корабіе. || (sъbst:) Ἐπινήϊον, în локă de ἐπίνειον. [ἐπὶ, ναῦς].

Ἐπι-νηνέω, noet: în локă de ἐπινέω (νήω), грътъdeskă. «Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον». Іл: H.

Ἐπίνητρον (τὸ), [ἐπινήθω] o вăkatъ de піеле, saă de nostavă, пе каре ашezatъ пе цепăкіăл чел dpentă pesăчіаă făsăл.

Ἐπι-νήφω, biit: -νήψω, (кă dat:) пpeвerіeză asънpa вре ънăї лăкрă.

Ἐπι-νήχομαι, biit: -νήξομαι, = Ἐπινέω, saă Ἐπιπλέω. 2) (кă ак:) înnotînd esă d' asънpa.

Ἐπινήχυτος, (ὁ, ἡ), noet: въpsată în мълтъ întindepe. [ἐπὶ, νήχυτος].

Ἐπι-νήω, biit: -νήσω, bezї ἐπινέω.

Ἐπι-νίζω, biit: -νίψω, =Ἐπινίπτω.

Ἐπινίκιος (ὁ, ἡ), каре se faче dăпе (ші nentrъ) вірăinцъ. [de ънde «Ἐπινίκιον (se înц: ᾆσμα, кîntikă, saă βραβεῖον premiă), каре se кîntъ, saă se dъ, ші «Ἐπινίκια (se înц: ἱερά, жертіe), каре se săвîpшesk

пептрв вірвіпцъ. «Θύειν («Ἐστιᾷν) τὰ ἐπινίκια». Лкs: [ші

'Επίνικος (ὁ, ἡ), =Ἐπινίκιος. [ἐπὶ, νίκη].

'Επινιπτріς, ίδος (ἡ), (se înц: кúлиξ) пахарь, каре se вea dвпе sпъларе (de sпълъкanie). [din

'Επι-νίπτω, вiit: -νίψω, sпълъ чева пе d' asвпра.

'Επι-νίσσομαι, вiit:-νείσομαι, поеt: în локъ de ἐπέρχομαι, вiь, saь ıмъ dвкъ asвпръ.

'Επι-νίφω, вiit: -νίψω, ninrь пе врмъ, saь пе d' asвпра, акоперь кв zъпadъ.

'Επι-νοέω -ῶ, вiit: -νοήσω, amь, saь îmї вine чева în minte, мъ rîndeskь; вагь de seamъ; проiектezь, saь aflв кв mintea mea, пъскочeskь. «Καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ, ἃ ἂν γνῶσι». Твч: (ші кв inf:) «Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας». Apstf: de kînd 'цї a вenit în rîndь se fiлosofeштї. [de вnde

'Επινόημα (τὸ), проiекть, вкопь, пъвкочilвръ,înвенцie. [ші

'Επινόησις, εως (ἡ), rîndipe; въгare de seamъ; пъскочipe, înвentape. [ші

'Επινοητικὸς, ὴ, ὸν, = 'Επινοηματικός.

'Επίνοια (ἡ), =Ἐπινόησις, ші 'Επινόημα, пъскочipe, rîndipe маї din врмъ, (прin врm:) маї dpeaптъ. «Ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην». Sof: «Καὶ ἐπινοίᾳ τῆς ἀληθείας ἅπτεσθαι». a aflа чinева кв mintea sa (a гічі) adевървл. [ἐπὶ, νοῦς].

'Επινομὴ, (ἡ), = 'Επινέμησις 2) = кв

'Επινομία (ἡ), dpentвл de a 'шї пашte чinева вiteле пе пъmînть stpeinь, ші чea desпре aчeasta речiпрокъ înвoialъ. [ἐπινέμω].

'Επινομὶς, ίδος (ἡ), [ἐπὶ νόμος] свплементь de лецї. 2) (dвпе ὄлпianь вnвл din dennosofistii лвї Aten:) вnь feль de dapь, (fpanц:) étrennes.

'Επι-νομοθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкь поъъ леце; хоіъръскь чева прintp' o маї în врmъ adъoгatъ леце.

'Επίνομος (ὁ, ἡ), ='Έννομος, конformь кв леціле, леціtimь. 2) =Σύννομος, компърtашь (прinч: ла moштenipe). [ἐπὶ, νόμος, saь νομή].

'Επι-νοσέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ волпъвескь de isnoaвъ, мъ înтoapче вoала. 2) пв m' amь întpemat кв desъвîршipe din вoалъ; (прin врm:) sînть волпъвічosь. [din

'Επίνοσος (ὁ, ἡ), волпъвічosь; (desпре локъ) непріinчosь ла съпътate,=Νοσώδης. [ἐπὶ, νόσος]. [de вnde

'Επινόσως, adв: кв аплекаре sпре вoaлъ. «'Επινόσως ἔχω». Лкs: sînць волпъвічosь, =Ἐπινοσέω.

'Επι-νοτίζω, вiit: -ίσω, вmezesвь пе d' asвпра.

'Επι-νυκτερεύω, вiit. -εύσω, (кь dat:) петрекь noantea deштentь în чева. [ші

'Επινύκτιος (ὁ, ἡ), поцціалъ; (adверв:) noantea. «Μῆλα νομεύων ἐπινύκτια». Епгр: каре овічпвit ese, ші doape маї мвлт noantea. 2) кondikвцъ, în каре se трек întîmплъріle de noante, (înпpot: de ἐφημερίς). 3) stpeaжъ de noante. [ἐπὶ, νύξ].

'Επινυμφίδιος (ὁ, ἡ), поеt: de mipeasъ, saь nвntь, nвnцialь. [ἐπὶ, νύμφη].

'Επι-νύσσω (ττω), вiit: -νύξω, înпвnгь, (înцепь) пе d' asвпра; (прin întind:) = Παρακινῶ; (de вnde) «Ἐπινενύχθαι». Лвч: (Лкsfn:) în локь de παρακεκινῆσθαι (τὰς φρένας).

'Επι-νυστάζω, вiit: -άξω, dopmitezь пе (adikъ fъkînd, saь fъkîndв se) чева

'Επι-νωμάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: ='Επινέμω, înпapць. «Τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα». Sof: înпpъштia. 2) повъцвieskь, îndpentezь. «'Επινωμᾶν πόδα». Esxл: (пepifp:) în локь de πορεύεσθαι. (ші ел:). «Οὐδέ τιν' αὐτῶν παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν». Sof: (прin întind:) a гъsi, a nemepi (bezї ші προσνωμάω). «Εἰ τάδε ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας». Eвp: =Ὀφθαλμοῖς ἐπήρχου». Елd:

'Επινωτιδεὺς, έως (ὁ), вnь feль de пеште de mape (кв гimпї пе sninape). [din

'Επινωτίδιος, поеt: [ші

'Επινώτιος (ὁ, ἡ), релativь кв (saь каре se aflъ пе) sninape. [ἐπὶ, νῶτος].

'Επι-ξαίνω, вiit: -ξανῶ, fъpîmiчezь (niseзь) пе чева. (se конf: кв ἐπιξέω).

'Επι-ξανθίζω, вiit: -ίσω, faкь чева (mi nestp: мъ аръть) кат алвепець. [din

'Επίξανθος (ὁ, ἡ), кат алвепець, saь вълапь. [ἐπὶ, ξανθός].

'Επι-ξεινόω -ῶ, вiit: -ώσω, Ion: поеt: în локь de ἐπιξενόω.

'Επίξενος (ὁ, ἡ), вenitь a ръmînea вndева ка stpeinь, oasпъть вenitь d'aiвpea; (fir:) =Ἐπείσακτος. [ἐπὶ, ξένος]. [de вnde

'Επι-ξενόω -ῶ, вiit: -ώσω, прiimeskь în kasa mea stpeinь, oasпъть; (прinч: în nas: кв dat:) віь, saь мъ dвкъ вndева ка oasпъть, гъsdвїeskь вndева. [de вnde

'Επιξένωσις, εως (ἡ), гъsdвipe de stpeinь.

'Επι-ξέω, вiit: -ξέσω, вkapпinь, srîpiь чева пе d' asвпра; (fir:)='Αναξέω. 2) (кв

dat: ĭndip:) pazĕ чева neste... «Τυρὸν ἐ-ἐπιξέω». At: (se konf: къ ἐπιξαίνω).

'Επίξηνον (τὸ), [ἐπιξαίνω].=='Επικόπανον».

'Επι-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ъѕъкĕ чева пе d' asъпра. [de ъnde.

'Επιξηραντικὸς, ἡ, ὸν, чел къ пътере, saĕ ĭnsъшime de a ъska. [ші

'Επιξηρασία (ἡ), ъskape de sъпrafaца вре ънъĭ лъкръ.

'Επίξουθος, noet: în локĕ de ἐπίξανθος.

'Επι-ξυγ-κάπτω, 'Επι-ξυν-δέω, ші чл: At: în локĕ de ἐπισυγκάπτω, ші чл:

'Επίξυνος, (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ξύν] în локĕ de ἐπίκοινος, de товъръшie. [de ъnde.

'Επιξυνόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: în локĕ de ἐπικοινῶ, komъnikĕ, ĭnnъртъшeskĕ чева ші алтъia. «Μύθους ἐπιξυνώσασθαί τινι». Аплп: ==Κοινολογήσασθαι.

'Επιξύριος (ὁ, ἡ), ал врічіълъĭ. «Φάρος ἐπιξύριος». Enigr: пе кape se штерце врічіъл. [ἐπὶ, ξυρόν].

'Επιξύω, biit: -ξύσω, ==Επιξέω.

'Επιόγδοος (ὁ, ἡ), konpinzъторĕ de ъпĕ totĕ ші de o a onta пapte a totълъĭ, adikъ, de noъ a onta пърцĭ. «Δάνεισμα ἐπιόγδοον». Лкs: ĭmпръmътĕ, ла кape se плътеште dobĭndъ a onta пapte din капete, adikъ 12 ½ ла 100. (bezĭ ші ἐπίπεμπτος, ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, ὄγδοος).

'Επιοίνιος (ὁ, ἡ), noet: къvenitĕ ла вinĕ; saĕ кape se faче ла въътъръ de вinĕ. [ἐπὶ, οἶνος].

'Επι-οινοχοεύω, biit: -εύσω, noet: (къ dat:) topnĕ къĭва вinĕ съ бea.

'Επιόπτης, ου (ὁ), noet: în локĕ de ἐπόπτης.

'Επίσπτος (ὁ, ἡ), noet: în локĕ de ἔποπτος.

'Επι-оркέω -ῶ, biit: -ήσω, ші -ήσομαι, ĭmĭ калкĕ жъръmĭntъл, saĕ faкĕ mĭnvinosĕ жъръmĭntĕ. 2) (пpea pap ші noet:) ==Επόμνυμι. [de ъnde

'Επιορκητικὸς, ἡ, ὸν, апlекатĕ ла кълкape de (saĕ ла minvinosĕ) жъръmĭntĕ.

'Επιορκία (ἡ), кълкape de (saĕ minvinosĕ) жъръmĭntĕ. [din

'Επίορκος (ὁ, ἡ), кълкъторĕ de жъръmĭntĕ, saĕ жъratĕ mĭnvinos. || (next:) ἐπίορκον, noet: în локĕ de ἐπιόρκως. «'Επίορκον ἐπώμοσεν», Іл: K. s'a жъrat fъръ boiea sa minvinos (къvĭ de ла zeĭ epa a nъ se съвĭрші лъкръл). [ἐπὶ, ὅρκος]. [de ъnde

'Επιορκοσύνη (ἡ), noet: în локĕ de ἐπιορκία. [ші

'Επιόρκως, adв: къ кълкape de (saĕ къ minvinosĕ) жъръmĭntĕ.

'Επι-όσσομαι, biit: -όψομαι, noet: въzĕ de faцъ, amĕ sъвt вedepe.

'Επίουρα (τὰ), noet: [ἐπὶ, ὅρος] snaцiĕ, ĭntervalĕ, distanцъ. «Ὅσον τ' ἐπίουρα πέλονται ἡμιόνων». Іл: K. kît sînt depъrtate ĭntpe dînseле semneле de distanцъ, че аръ o пereke de katĭpĭ (adikъ maĭ mълт de kît боiĭ).

'Επίουρος (ὁ, ἡ), noet: în локĕ de ἔφορος, пъzitorĕ, лъъторĕ a minte, enistatĕ; гъвернорĕ. || (sъвst:) къiĕ de лemnĕ (прinv: кape цine poateле).

'Επιούσιος (ὁ, ἡ). [ἐπὶ, οὐσία] trebъinчosĕ пentръ цinepea fiinцeĭ къĭва. «Ἄρτος —». Skp:

'Επιόψομαι, noet: în локĕ de ἐπόψομαι, biit: ал лъĭ ἐφοράω.

'Επίπαγος (ὁ), [ἐπιπήγνυμι] ĭnkegътъръ, saĕ слeitъръ пе d' asъпра, ==Γραῦς.

'Επιπάγχυ, adв: noet:==Πάγχυ, de totĕ, къ totъл. (алцiĭ desпърцit, ἐπὶ πάγχυ).

'Επι-παιανίζω, biit: -ίσω, kîntĕ neanĕ (kîntikĕ de вirъinцъ) пentръ, saĕ dъne чева. [de ъnde

'Επιπαιανισμὸς (ὁ), kîntape de imnĕ, saĕ лapmъ пentръ вirъinцъ.

'Επι-παίζω, biit: -παίξομαι, (къ dat:) == 'Εμπαίζω, batжokoreskĕ, глъmeskĕ.

'Επίπαισμα (τὸ), [ἐπιπαίω]== 'Επίπταισμα, notikпipe, ĭnniedikape.

'Επιπαιστικὸς [ἐπιπαίζω], ἡ, ὸν, notpibitĕ ĭndemĭnatikĕ ла batжokopipe.

'Επι-παίω, biit: -παίσω, (къ dat:) mъ isвeskĕ de чева, mъ notikneskĕ.

'Επιπαιωνισμὸς (ὁ),==(saĕ греш: în локĕ de) 'Επιπαιανισμός.

'Επιπακτὶς, ίδος (ἡ), ънĕ feлĕ de върiaпъ mediчinalъ din soiъл словорълъĭ, леkвitoape de otръвipĭ (Dskp:).

'Επι-πακτόω -ῶ, biit: -ώσω, ĭnkъiĕ ъша вine къ zоворъл.

'Επι-παλάσσω, biit: -άξω, noet: mĭnжeskĕ чева пе d' asъпра.

'Επιπαματὶς, -ίδος (ἡ), fem: ал лъĭ ἐπιπάμων.

'Επι-παμφαλάω -ῶ, biit: ήσω, noet: ĭmĭ apъпkĕ okiĭ (шъ вĭlĕ) ла чева.

'Επιπάμων [ἐπὶ, πέπαμαι], ονος (ὁ), Dop: în локĕ de ἐπίκληρος, sinгърĕ moштenitorĕ.

'Επίπαν, adв: în локĕ de [ἐπὶ, πᾶν], în цenepaлĕ, neste totĕ. «'Ως ἐπίπαν». At: maĭ tot d'asna.

'Επίπαππος (ὁ), tata, saĕ moшъл moшълъĭ, strъmoшĕ. [ἐπὶ, πάππος].

'Επι-παρα-γίγνομαι (γίνομαι), biit: -γενή-

сомаι, віѣ пе ѕршъ, ѕаѣ пе лînгъ алції ші еѣ; ѕаѣ даѣ неѕте (адікъ віѣ ſъръ веѕте, пе кînd ѕе ſаче) чева.

'Επι-παρ-άγω, вііт: -άξω, маї ѕкоцѣ ла міжлокѣ ші алтѣ чеваînкъ.

'Επι-παρα-θέω, вііт: -θεύσομαι, алергѣ пе марцінеа мънтелуї пе д'алътъреа кѣ алтъа, че алеаргъ пе кîмпіе.

'Επι-παρα-νέω(νήω), вііт: -νήσω, грътъдескѣ неînчетат.

'Επι-παρα-σκευάζω,înкъ маї прегътескѣ; ſакѣ ноѣъ прегътірї.

'Επι-πάρ-ειμι, вііт: -έσομαι, (кѣ дат:) сînтѣ, мъ аſлѣ де ſацъ ѕндева ші еѣ пе лînгъ алцїї; ѕаѣ віѣ ſъръ веѕте (пе кînд ѕе ſаче чева).

Επι-πάρ-ειμι, вііт: -ειμι,=Επιπαρέρχομαι.

'Επι-παρ-εμ-βάλλω, вііт: -βαλῶ, маї вîрѣînкъ чева (ші ел: мъ маї вîрѣ ші еѣ) кѣ ѕнѣ кінѣ п' întре...

'Επι-παρ-έξ-ειμι, вііт: -ειμι, трекѣ, ші есѣ кѣ ѕнѣ міжлокѣ пе несімціте (мъ ѕпекорѣ ѕінішор).

'Επι-παρ-έρχομαι, вііт: -ελεύσομαι, мъînſъцішезѣ ſъръ веѕте, ѕаѣ пе ѕрмъ ѕндева.

'Επιπάροδος (ή), а доілеаînſъцішаре а хорѕлуї пе шепъ. [ἐπὶ, πάροδος].

'Επι-παρ-οξύνω, вііт: -υνῶ, întърîтѣ пе чînеваînкъ маї мълт аѕѕпра кѣїва; (пас:) атѣ ѕнеле неѕте алтеле періоаде де пароксісмѣ (ſрігърї).

'Επι-παρ-ορμάω -ῶ, вііт: -ήσω, zъдъръскѣ, îndemnѣ пе чînеваînкъ маї мълт ла чева, ѕаѣ аѕѕпра кѣїва.

'Επι-πάσσω(ττω), вііт: -πάσω, пресарѣ чева маї în ѕрмъ, ѕаѣînкъ неѕте чева. [де ѕнде

'Επίπαστος (ό, ή), пресъратѣ кѣ чева пе д'аѕѕпра; ѕаѣ пресъратѣ неѕте чева. (де ѕнде || ѕѣѣѕт:) 'Επίπαστον (τὸ), ѕнѣ фелѣ де пръжітъръ. 2) праſѣ, че ѕе пресаръ ка доктопіе неѕте чева.

'Επι-παταγέω -ῶ, вііт: -ήσω, ſакѣ мареѕгомотѣ неѕте (адікъ пе кînд ѕе ſаче) чева, песѕнѣ тапе.

'Επι-πατάσσω, вііт: -άξω, ловескѣ неѕте чева, ѕаѣînкъ.

'Επιπάτωρ, ορος (ὁ), татъ вітрегѣ. [ἐπὶ, πατήρ].

'Επι-παύομαι, вііт: -παύσομαι,înчетезѣ пе ѕрмъ дѕпе, ѕаѣ аѕѕпра вре ѕнъї лѣкрѕ.

'Επι-παφλάζω, вііт: -άσω, ſерѣѣ în колкоте пе чева.

'Επίπεδος (ό, ή), (компар: перег: ἐπιπεδέστερος) (дѕпе зіч:) ашезатѣ пе пъmînтѣ, ѕаѣ деопотрівъ кѣ пъmînтѣл, шесѣ. «Θύραι ἐπίπεδοι». Пл: «Ἀριθμὸς ἰσόπλευρος καὶ ἐπίπεδος». Плт: || (ѕѣѣѕт:) 'Επίπεδον (τὸ), (цеомт:) ѕѕпрафацъ; (матм:) дреанта лініе întр'ѕнѣ черкѣ. «Τὰ ἐπίπεδα». Лкѕ: кîmпії, шесѣрї. [ἐπὶ, πέδον].

'Επιπείθεια (ή), сігѕръînкредінцаре деспе чева, копвінкціе. [din

'Επιπειθὴς, έος ὁ, ή), înкредінцатѣ; ѕаѣ лесне де îndѕплекат. [din

'Επι-πείθω, вііт: -πείσω, (рар ѕіръм:) îndѕплекѣ пе чînева ла чева. || (овіч: пас: ѕаѣ між.) мъ îndѕплекѣ ла чева, мъînвоїескѣ, аскѕлтѣ, крезѣ.

'Επι-πειράω -ῶ, вііт: -άσω, черкѣ де існоавъ.

'Επι-πείρω, вііт: -περῶ, = 'Επιπεραίνω.

'Επι-πελάζω, вііт: -άσω, апропіѣ, (ші ел:) мъ апропіѣ маї мълт.

'Επι-πέλομαι, (ſъръ вііт:) ='Επέρχομαι, ажѕнгѣ, ѕоѕескѣ ѕндева. «Οὔτε μοι ὄγδοον ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν». Od: Н. ші Ξ. «'Εκιπλομένων ἐνιαυτῶν». Es: «Νέφος ἐπιπλόμενον». Sof: (mi desпърц:) «Πείνη δ' οὔπωτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται βροτοῖσιν». Od: «Εἰσόκε γῆρας ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται». Od: N. (înѕъ чел din ѕрмъ екѕетплѕ ѕе поате дедѕче ші ла πέλω). (вежї ші περιπέλομαι).

'Επίπεμπτος (ὁ, ή), копріпzъторѣ де ѕнѣ тотѣ ші о а чînчілеа парте din тотѣ, (адікъ) де шаѕе а чînчілеа пърцї. «Δάνεισμα ἐπίπεμπτον». Лкѕ: îmпрѕmѕtѣ, пептрѕ каре ѕе плътеште ка доѣîndѕ о а чînчелеа парте din капете, адікъ 20 ла 100. (вежї ші ἐπιόγδοος, ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, πέμπτος].

'Επι-πέμπω, вііт: -πέμψω, маї тріміцѣ чева înкъ пе лînгъ алтеле. ѕаѣ 2) арѕнкѣ чева де ѕѕѕ аѕѕпра кѣїва. [де ѕнде

'Επίπεμψις, εως (ή), ноѣъ, ѕаѣ а доілеа трімітере (акт: ѕаѣ пас:).

'Επι-περαίνω, вііт: -ανῶ, =Моιχεύω.

'Επίπερθε(θεν), Dop: în локѣ де ёфýпερθεν.

'Επι-περι-τρέπω, întоркѣ, ѕѕческѣ чева кътре; пестопрѣ неѕте алтѣ чева.

'Επι-περκάζω, вііт: -άσω, (прінч: деспре поате) кокîндѕ мъ доѣîndескѣ о маїînкісъ ſацъ, мъ ſакѣ...

'Επίπερκος(κνος), ου (ὁ, ή), (прінч: καρπὸς) роадъ, ноамъ, каре кокîндѕ ѕеînчепе а ѕе înкіде ла ſацъ. 2) (λαγώς, епѕре) кареînвіптіндѕ ѕе ѕе ſаче маї în-

kisъ ла пъръ. [ἐπὶ, πέρκος].

'Επι-πετάννυμι biit: -πετάσω, întinzъ чева neste, saъ kъtpe чева.

'Επι-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, noet: în локъ de ἐφίπταμαι.

'Επίπετρον (τὸ), o плantъ, че крешte пе nietpe. (bezî ші ἔμπετρον). [ἐπὶ, πέτρα].

'Επι-πηγάζω, biit: -άσω, topnъ чева din (saъ ка din) isворъ neste чева.

'Επίπηγμα (τὸ), op че se înfiqe, (saъ se înkearъ) пе чева; ramъръ de алtoipe, saъ алtoiъ; konstrъkqie din felъpite bъkъqî kombinate. [din

'Επι-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfiirъ, saъ înkerъ чева пе чева. «Τῶν ἐπιπηγνυμένων (ταῖς ἀκάνθαις) δακρύων». Tfp:

'Επι-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) sъpъ în sъs, saъ asъпра kъîва. [de ънde

'Επιπήδησις, εως (ἡ), sъpipe, пъвъlipe asъпръ, asалtъ.

'Επίπηξ, ηγος (ἡ), алtoiъ; basъ din felъpite bъkъqî,='Επίπηγμα.

'Επίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел din sъs de вraqьл mîneî. [ἐπὶ, πῆχυς].

'Επι-πιέζω, biit: -έσω, stpibeskъ (tъpteskъ) чева пе d' asъпра, saъ maî mълt. [de ънde

'Επιπιεσμὸς (ὁ), stpibipe, tъptipe de чева пе d'asъпра.

'Επι-πιθηκίζω, biit: -ίσω, maîmъqezъ în чева.

'Επιπικραίνω, biit: -ανῶ, fakъ чева maî amarъ, amърръskъ maî mълt. [din

'Επίπικρος (ὁ, ἡ), кат amarъ. (bezî ші ἔμπικρος). [ἐπὶ, πικρός].

'Επι-πίλναμαι, (fърръ biit:) noet:='Επιπελάζω, апропіъ, atinrъ de чева.

'Επι-πίμπλημι, biit: -πλήσω, ънплъ пînъ sъs.

'Επι-πίνω, biit: -πίομαι, beaъ пе d' asъпра, neste, saъ dъпе чева, maî beaъ înkъ.

'Επι-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (kъ dat: saъ ак: преп:) kazъ asъпра kъîва, îл коплешeskъ fърръ beste. «Τοῖς πολεμίοις τεταραγμένοις ἐπιπεσούμεθα». Ksn:

'Επι-πιστεύω, biit: -εύσω, înkrezъ чева kъîва.

'Επι-πιστόω -ῶ, biit: -ώσω, înkredinqezъ, întърpeskъ чева. [de ънde

'Επιπίστωσις, εως (ἡ), înkredinqape, întърipe de чева.

'Επιπλα (τὰ), ънелte але kaseî, (franq:) **mobilier.**

'Επι-πλάζω, biit: -πλάγξω, noet: рътъческъ. (ші nas: saъ miж:) mъ рътъческъ, ънвлъ în коачî ші 'нколо ънdева. «Πόντον ἐπιπλαγχθείς». Od: Θ.

'Επι-πλανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι = 'Επιπλάζομαι, ші Περιπλανῶμαι.

'Επίπλασμα (τὸ), alifie; плastръ; kataплasmъ. [din

'Επι-πλάσσω, biit: -πλάσω, lipeskъ neste чева; ънrъ, snoîeskъ пе d' asъпра; astъпъ (kъ чеаръ, кокъ, ші чл:). [de ънde

'Επίπλαστος (ὁ, ἡ), snoitъ, ънsъ пе d' asъпра; (fig:) prefъkътъ, minчinosъ.

'Επι-πλαταγέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) fakъ sromotъ (прінч: плesneskъ din mîînî) пentръ чева, аплаъdъ.

'Επι-πλατύνω, biit: -υνῶ, лъqeskъ чева maî mълt (de kît este). [din

'Επίπλατυς, εος (ὁ, ἡ), kîtва (destъл) латъ, saъ maî латъ de kît лънrъ. [ἐπὶ, πλάτος].

'Επιπλέα (ἡ), Ion: fem: ал лъî ἐπίπλεος.

'Επιπλεῖον, adв: în локъ de ἐπιπλέον.

'Επίπλειος (ὁ, ἡ), ='Επίπλεος (ως).

'Επιπλεῖστον, adв; în локъ de ἐπὶ πλεῖστον, kît se поate maî mълt. «'Εκ τοῦ ἐπιπλεῖστον. Tъч: kît se поate maî 'nainte.

'Επιπλείων, ονος (ὁ, ἡ), înkъ maî mълtъ.

'Επι-πλέκω, biit: -πλέξω, înплeteskъ пе (saъ kъ) алtъ чева; (fig:) înkъrkъ în чева.

'Επιπλέον, adв: în локъ de ἐπὶ πλέον, inkъ maî mълt, maî întins, maî екsакt, mi чл:

'Επίπλεος (ὁ, ἡ), = 'Επίπλεως.

'Επίπλευρος (ὁ, ἡ), чел de ла koasta (d' алътъреа) kъîва, алътърашъ. [ἐπὶ, πλευρόν].

'Επίπλευσις, εως (ἡ), плътipe asъпръ, kътpe, saъ пе d' asъпра. [din

'Επι-πλέω, biit: -πλεύσομαι, (kъ dat: saъ ак: sinr: saъ kъ преп:) плътeskъ (tpаръ) ла, saъ kътpe; плътind пъвълeskъ asъпра kъîва. 2) (fърръ kazъ) плътeskъ пе d' asъпра **ка плъta, пъ mъ afъndъ.**

'Επίπλεως (ὁ, ἡ), At: în локъ de ἐπίπλεος, плinъ пînъ sъs. [ἐπὶ, πλέως].

'Επιπλήκτειρα (ἡ), **fem:** ал лъî...

'Επιπληκτὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локъ de

'Επιπλήκτης, ου (ὁ), **лов**itopъ пе d'asъпра; (ші fig:) attnrътopъ, mъstpътopъ, doжънitopъ. [ші

'Επιπληκτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) ικῶς, чел kъ însъшime, saъ аплекатъ a mътspa, a doжъni, atinrътivъ. [ἐπιπλήττω].

'Επι-πλημμύρω, biit: -υρῶ, mъ ънflъ, ші mъ pesвърsъ neste (notопeskъ) чева.

'Επιπληξία (ἡ), = (saъ грeш: în локъ de) 'Αποπληξία. [ші

'Επίπληξις, εως (ἡ), мъѕtpape, dожънipe; nedensipe. [ἐπιπλήττω].

'Επι-πληρόω -ῶ, biit. -ώσω, ѧmплъ nînъ sъs; înплineskъ лinsa. [de ѧnde

'Επιπλήρωσις, εως (ἡ), ѧmплere denлînъ, saъ maï mѧлtъ.

'Επι-πλήσσω(ττω), biit: -πλήξω, лoвeskъ чева neste, saъ npin чева; (fir:) mѧstpezъ, чeptъ, dожънeskъ. «Τόξῳ ἐπιπλήσσων (ἵππους)». Il: K. «Καὶ μ' οὔτινα φημὶ ἄλλον ἐπιπλήξειν». Il: Ψ. (ші кѣ dat:) «Ἕκτορ, ἀεί μοι ἐπιπλήσσεις». Il M. 2) (nestp: кѣ dat:) mъ isвeskъ, de кazъ neste чева. «Ὅτε πολλαὶ ἐπιπλήσσουσιν ἀρούραις». Apat: mѧлte пasъpï kad пe холde.

'Επιπλοκὴ (ἡ), înплetiчipe (akt: saъ nas:); înвръцiшape; (npin întind:) npieteneaskъ релацie, комѧnikaцie. [ἐπιπλέκω].

'Επιπλοκήλη (ἡ), вътъmътвръ de праnвръ. [ἐπίπλοον, κήλη].

'Επιπλόμενος, noet: în локъ de ἐπιπελόμενος,=Ἐπερχόμενος

'Επιπλόμφαλον (τὸ), ѧmглътвръ de вкрікъ din nрічina праnврълвї. [ἐπίπλοον, ὀμφαλός].

'Επιπλον (τὸ), neîntp: sinr: nom: ал лвї ἔπιπλα.

'Επίπλοον (τὸ), [ἐπὶ, πέλομαι] праnвръл, în кape staъ înгъшвpate тацеле, ші чл:

'Επίπλοος -ους (ὁ, ἡ), rata, saъ folositоръ, notpiвitъ ла плѧtipe, saъ кълътopipe пe mape, ші чл: «Ναῦς — ». Плв: коравіе rata a плѧti (a пъвълі) neste алта în бътълie навалъ. «Ἐπίπλοα (τὰ), toate кîte тревѧïesk ла кълътopipe пe mape, екіпажъ de коравіе; (de ѧnde npin întind:) Ἔπιπλα, ѧнелтеле кaseï. [ші

'Επίπλοος -ους (ὁ), плѧtipe asѧnръ, пъвълipe de pesвoiaskъ коравіе snpe лoвipe кѣ връжташї. [ἐπὶ, πλόος].

'Επίπλοος (ὁ), =Ἐπίπλοον.

'Επιπλώοντι, Dop: în локъ de ἐπιπλώουσι.

'Επιπλὼς, pap în локъ de...

'Επιπλώσας, noet: nex: 1: de naptч: ал лвї ...

'Επιπλώω, biit: -ώσω, Ion: noet: în локъ de ἐπιπλέω.

'Επι-πνείω, noet: în локъ de ἐπιπνέω.

'Επι-πνευματίζω, biit: -ίσω, (gram:) nѧïъ semneлe de sѧfлapе (asпiratъ, saъ sѧвцipe) asѧnpa ziчepiлop.

'Επίπνευσις, εως (ἡ), sѧfлape neste чева; (fir:) însѧfлape, întѧsiape. [ші

'Επιπνευστικὸς, ἡ, ὀν, kontpiвѧitopъ ла (saъ nopnitъ din) însѧfлape, întѧsiastikъ. [din

'Επι-πνέω, biit: -πνεύσω, (desnpe вîutъ) sѧfлъ tokmaï neste чева, saъ în dъinipe, ші notpiвit кѣ skonъл плѧtitopѧлвї; (de ѧnde fir:) «Τῆς τύχης ἐπιπνεούσης». Лкs: (bezï ші εὐροέω). 2) (fir: кѣ ак:) însѧfлѧ, întѧsiezъ. «Ἔρροις, ὦ κακόμαντι, οὐδέ σε Κύπρις οὐδ' ἔρωτες ἐπιπνείουσιν». Аплп: 3) (кѣ dat: îndip:) întъpîtъ пe чinева asѧnpa кѣïва. «Στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας Θηβαίοις». Eвр:

'Επίπνοια (ἡ), sѧfлape de вîntъ npedomnitorъ în dъinipe кътpe...; (fir:) zeeaskъ însѧfлape. [din

'Επίπνοιος, noet: în локъ de

'Επίπνοος -ους (ὁ, ἡ), însѧflatъ (de ла Dѧmnezeъ), întѧsiastъ. [ἐπὶ, πνοή].

'Επιπόδιος (ὁ, ἡ), ашezatъ пe пічoape. «Πέδη —». Sof: [ἐπὶ, ποῦς].

'Επι-ποθέω -ῶ, biit: -ήσω, nofteskъ a doвîndi чева. [de ѧnde

'Επιπόθησις, εως (ἡ), noftipe, dopipe de чева. [ші

'Επιπόθητος (ὁ, ἡ), noftitъ, saъ de dopit.

'Επιποθία (ἡ),=Ἐπιπόθησις. [ἐπὶ, πόθος].

'Επι-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, maï fakъ înкъ; adaorъ; desъвîршeskъ. [de ѧnde

'Επιποίητος (ὁ, ἡ), adъoratъ; (npin întind:) npefъkѧtъ, плъsmѧitъ.

'Επιποιμὴν, ένος (ὁ, ἡ), noet: = Ποιμήν, пъstorъ. (bezï ші ἐπιβουκόλος). [ἐπὶ, ποιμήν].

'Επίποκος (ὁ, ἡ), лînosъ, пъposъ. «Κριὸς —». Skp: [ἐπὶ, πόκος].

'Επιπολαζω [ἐπιπολή], biit: -άσω, mъ aflъ, saъ esъ d' asѧnpa. «Ἀποθανοῦσαι δὲ αἱ ἐγχέλεις οὐκ ἐπιπολάζουσιν, οὐδὲ φέρονται ἄνω, ὥσπερ οἱ πλεῖστοι τῶν ἰχθύων. Apst: «Διωρίσθω... κοῦφον εἶναι τὸ πᾶσιν ἐπιπολάζον». Apst: 2) (desnpe mînk:) nѧ mъ ašezъ în stomaxъ; (npin ѧpm:) faкъ pîrîitъrï. (de ѧnde fir:) «Μηδὲν οἱ ῥῆμα πρόσαντες ἐπιπολάσαι». Eл: (bezï ші ἐπαναπλέω). 2) mъ aflъ pretѧtindinea; (npin ѧpm:) predominъ, kovîршeskъ. «Ὁ Φίλιππος ἐπιπολάζει». Dm: «Τοῦτο τὸ ἔτος ἐπιπολάσαν». Лкs: 4) mъ noptъ кѣ desnpeцѧipe кътpe чinева. «Φορτικῶς καὶ σοβαρῶς ἐπιπολάζων τοῖς συνδειπνοῦσι». Пл:

'Επιπολαιόῤῥιζος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кѣ ръdъчina în faцъ. (înnpot: de βαθύῤῥοιζος). [ἐπιπόλαιος, ῥίζα].

'Επιπόλαιος (ὁ, ἡ), чел че stъ пe d' asѧnpa, este ешitъ în faцъ; (npin întind:)

înbedepatĭ ; (fir:) вшорĭ; nestatopnikĭ ; de pîndĭ, npostĭ. [ἐπιπολή]. [de вnde

'Επιπολαίως, adв: пе d'asвnpa, în faцъ.

'Επιπόλασις, εως (ἡ), ші

'Επιπολασμὸς (ὁ), eшipe d' asвnpa, în faцъ; (med:) pîrîipe; (fir:) ковîршipe; tpвfie, saĭ mîndpie. [ші

'Επιπολαστικὸς, ὴ, ὸν, обічnвitĭ, saĭ кв însвшime de a плвti пе d' asвnpa, de a adвче pîrîîtвpî, de a desnpeцвi пе алціî, de a se afла npetвtindinea. «Οἶνος —». At: adвкъtopĭ de pîrîitвpî. "Ανθρωπος —». Плв: обpaznikĭ, mîndpъ. «Πρᾶγμα—». Лкs: npostĭ, кape se aflъ npetвtindinea. [ἐπιπολάζω]. [de вnde

'Επιπολαστικῶς, adв: кв вілшвгĭ, пе saцiĭ. 2) кв кіпĭ desnpeцвitopĭ, обръznivешte.

'Επι-πολεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) mъ pesвoïeskĭ din noĭ; saĭ вpmezĭ a mъ pesвoi. (se конf: кв ...

'Επι-πολεμόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кв ак:) înтърîtĭ пе чinева ла pesвoiĭ asвnpa квïва.

'Επι-πολεύω, вiit: -εύσω,=Επιπολάζω.[din

'Επιπολὴ (ἡ), [ἐπὶ, πέλω] sвnpafaцъ. «Ἐκ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιπολῆς». Apt: «Ἐπὶ τῇσι ἐπιπολῇσι». Apet: (ші adверв:) «Ἐν ἐπιπολῇ». Stp: saĭ «Ἐξ ἐπιπολῆς». Apet: (iap обіч: ші npinч: în ел: de пред:) «Ἐπιπολῆς». adв: пе d' asвnpa, în faцъ; (npin înтind) înвedepat; de ла îndemînъ. «Τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι». Apstf: «Ἡ τῶν μηρμύκων ἐργασία πᾶσιν ἐστὶν ἐπιπολῆς ἰδεῖν». Apst: (ші кв aptik:) «Τοῖς λυπουμένοις ὠχρὸν γίνεται τὸ ἐπιπολῆς». Apst:

'Επι-πολιόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, înчепĭ a кървnta. [din

'Επιπόλιος (ὁ, ἡ), чел кв първл кam кървntĭ. [ἐπὶ, πολιός].

'Επίπολος (ὁ, ἡ), пoet: = Πρόσπολος, sлвгъ.

'Επιπολὺ, adв: în локĭ de ἐπὶ πολὺ (se înц: μέρος, napte de timпĭ, saĭ de локĭ), пе mвлtĭ timпĭ; saĭ în mвлtъ întindepe de локĭ. «Τοῦτ' ἐγὼ μὲν ἐπιπολὺ εἰστήκειν ὁρῶν». Лвч: «'Επιπολὺ τῆς θαλάσσης ἐπέχει». Tвч: «Ὡς ἐπὶ πολὺ, ші «Ὡς ἐπὶ τὸ πολύ». Лкs: maï de mвлte opĭ, обічnвit.

'Επι-πομπεύω, вiit: -εύσω, (кв dat:) = 'Εμποπεύω, tpiвmfezĭ, mъ înrîmfezĭ, mъ desfътezĭ în чева. [din

'Επιπομπὴ (ἡ), tpimitepe de sвs; (fir:) fepmekape, deoкiepe; (în цсп:) întîmnlape nenpevъzвtъ ші neeksплікatъ, (npin вpm: kpezвtъ ка) tpimisъ de ла Dвmnezeĭ. [ἐπιπέμπω].

'Επι-πονέω -ῶ, вiit: -ήσω, osteneskĭ nenpekвpmat, saĭ sъвîpшeskĭ чева кв mвлtъ ші neîntpepвntъ osteneaлъ. [din

'Επίπονος (ὁ, ἡ), kape чepe (se faче кв) mвлtъ osteneaлъ, aneвoiosĭ. «Τὸ ἐπίπονον». Лкs: gpeвtate, mвлtъ osteneaлъ. 2) sвfepitopĭ de osteneлî ші gpeвtъцî. (Ksn: K. П. 13, 10). [ἐπὶ, πόνος].

'Επιπόντιος, α saĭ ος, ον, чел de, saĭ пе mape (enit; ал Benepiî). [ші

'Επιποντίς, ίδος (ἡ), noet: în локĭ de ἐπιποντία. «Νύμφαι —». Επιгр:=Νηρηίδες. [ἐπὶ, πόντος].

'Επιπόνως, adв: кв osteneaлъ, saĭ gpeвtate. [ἐπίπονος].

'Επιπορεία (ἡ), tpечepe în tpeakътĭ пе вndeва. [din

'Επι-πορεύομαι, вiit: -εύσομαι, (кв ак:) tpekĭ în tpeakътĭ пе вndeва (fъp a mъ onpi ; (fir:) чiteskĭ penede. (bezî ші ἐπέρχομαι).

'Επι-πορπάω -ῶ, вiit: -ήσω, înkeiĭ кв nastвpĭ, ші чл:; (npin întind:) înвpakĭ. [de вnde

'Επιπόρπημα (τὸ), xaïnъ de пе d'asвnpa (mantelъ), чe se înkeie ла вmepî. (bezî ἐμπερόνημα).

'Επιπορπὶς, ίδος (ἡ),=Πόρπη. saĭ 2) = 'Επιπόρπημα. [ἐπὶ, πόρπη].

'Επι-πορπόω -ῶ, вiit: -ώσω,= 'Επιπορπάω. [de вnde

'Επιπόρπωμα (τὸ), = 'Επιπόρπημα.

'Επι-πορσαίνω, вiit: -ανῶ, ші

'Επι-πορσύνω, вiit: -υνῶ, npeгътeskĭ, кънвїeskĭ de maï 'nainte чева.

'Επι-πορφυρίζω, вiit: -ίσω, sîntĭ...

'Επιπόρφυρος (ὁ, ἡ), кam pошx, pошietikĭ. [ἐπὶ, πορφύρα].

'Επιποτάμιος, a saĭ ος, ον,= Παραποτάμιος. [ἐπὶ, ποταμός].

'Επι-πράσσομαι (ττομαι), вiit: -πράξομαι, (кв doï ак:) stpînrĭ, înnlineskĭ dъждiî, ші чл: maï mвлt de kît челе pîndвite.

'Επι-πραύνω, вiit: -υνῶ,=Καταπραὺνω.

'Επιπρέπεια (ἡ), fpвmoasъ вedepe пе din afaръ. [din

'Επιπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), fpвmosĭ ла вedepe пе din afaръ, înnodoвitĭ; кввenitĭ, notpівitĭ ла чева; (npin вpm:) adвкътopĭ de nodoaвъ, înfpвmвseцътopĭ. «Τὸ ἐπιπρεπές». Лкs: în локĭ de ἡ ἐπιπρέπεια. [din

'Επι-πρέπω, (fъръ вііt:) sîntъ potрівітъ ла чева; sîntъ арътosъ. (кв dat: ші totdaвna în a tpeia neps: saъ în naptч:) «Οὔ τι τοι δούλειον ἐπιπρέπει». Od: Ω. пв ці se potрівеште, пв te прinde fopma de poбъ.

'Επι-πρεσβεύω, вііt: -εύσω, мъ dвкъ вndeва solъ. || (між:) tpimiцъ, saъ petpimiцъ solї. (bezї ші ἐπικηρυκεύομαι).

'Επιπρηνὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: апlекатъ кътре, saъ пе чева кв вврta în жos. [ἐπὶ, πρηνής].

'Επιπρητὴν, ῆνος (ὁ), чел de вîpstъ маї mape de вnъ anъ. «Αἰγὸς ἐπιπρητῆνος». [ἐπὶ, πρητὴν. bezї ziч:].

'Επι-πρηύνω, вііt: -υνῶ, Ion: în локъ de ἐπιπραύνω.

'Επι-πρίω, вііt: -πρίσω, таїъ кв херъstръвл пе чева. «Τοὺς ὀδόντας ἐπιπρίειν τινί». Enгp: a skîpшni dinцiї asвпра квїва, saъ пentрв чева.

'Επιπρὸ, adв: noet: мвлт înainte, denapte, în мвлтъ denъptape.

'Επι-προ-βαίνω, вііt: -βήσομαι, înaintezъ neînчetat кътре ...

'Επι-προ-βάλλω, вііt: -βαλῶ, noet: asвîpлъ чева penede în sвs, saъ asвпра квїва.

'Επιπροέηκα, noet: nex: 1: dc xot:, ші

'Επιπροέμεν, noet: în локъ de ἐπιπροεῖναι, nex: 2: de înf: ал лвї ἐπιπροίημι,

'Επι-προέχω, вііt: -έξω, ціъ чева, skoцъ (ші ел: saъ між: staъ eшitъ) маї a-faръ, saъ маї 'nainte.

'Επι-προ-θέω вііt: -θεύσομαι, noet: алергъ înкъ маї 'nainte.

'Επι-προ-ιάλλω, вііt: -αλῶ, (nex: ἐπιἐπιπροίηλα) noet: nopneskъ, saъ înninгъ чева кътре... «Σφῶϊν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν». Іл: Δ. ле a пвs dînainte masъ. «Θεοὺς πάντας ἐπιπροΐαλλεν». Om: Imn: îї tpimitea вnвл dвne алтвл.

'Επι-προ-ΐημι вііt:- προήσω, noet: (кв dat:) nopneskъ, tpimiцъ пе чinева кътре; asвîpлъ чева asвпра квїва. «'Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα». Іл: P. «Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ἰόν». Іл Δ. (ші ел:) «'Ενθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκεν (se înц: τὴν ναῦν)». Od: Θ.

'Επίπροικος (ὁ, ἡ), înzestratъ. [ші

'Επίπροιξ, οικος (ἡ), adaosъ ла zestpe (eксonpікъ). [ἐπὶ, προίξ].

'Επι-προμολεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал (neintp:) ἐπιπροβλώσκω, мъ dвкъ маї 'nainte, înaintezъ маї denapte.

'Επι-προ-νέομαι, (fъръ вііt:) noet: = кв пречedinteле

'Επι-προ-νεύω, вііt: -νεύσω, noet: мъ плекъ, мъ повîpnezъ мвлт sпре înainte.

'Επι-προ-πίπτω, вііt: -πεσοῦμαι, noet: kazъ кв faца în жos neste чева.

'Επι-προσ-βάλλω, вііt: -βαλῶ, noet: мъ апропіъ, ажвпгъ вndeва. (кв dat:) «Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδῳ». Апln:

'Επι-προσ-δέομαι, вііt: -δεήσομαι, авînd треввіцъ porъ a mi se маї da înкъ ші алтеле.

'Επίπροσθε(σθεν), adв: «'Επίπροσθεν ποιοῦμαί τι». Плт: пвіъ чева dînaintea mea, ка sъ мъ askвnzъ. (ші кв цen: întp' алтъ însemn:) «'Επίπροσθεν ποιοῦμαί τινος». Eвp: пpeferъ. (ші кв aptik:) «Τὰ ἐπίπροσθεν». Лкs. чеде че staъ înainte, niedичеле; (saъ timn:) чеде тpeквte saъ пречedente. [ἐπὶ πρόσθεν].

'Επιπρόσθεσις, [ἐπιπροστίθημι] εως (ἡ), adaorape ші de алтъ чева.

'Επι-προσ-θέω, вііt: -θεύσομαι алергъ вpmînd алтвіа кътре ...

'Επι-προσθέω -ῶ, [ἐπίπροσθεν], вііt: -ήσω, staъ dînaintea квїва, мъ пвіъ întpe ... (npin вpm:) onpeskъ тречерea, saъ прівіpea. «"Ορος ἐπιπροσθοῦν». Грг: (ші кв dat: ші цen:) «'Επιπροσθεῖν τινί τινος». Плт: a onpi пе чinева de a bedea чева. [de вnde

'Επιπρόσθησις, εως (ἡ), stape dînainte, onpipe de ла чева.

'Επι-προσ-πλέω, вііt: -πλεύσω, (кв dat:) мъ nopneskъ, saъ мъ апропіъ плвtind asвпра квїва.

'Επι-προσ-τίθημι, вііt: -θήσω, маї adaorъ neste чеде-л-алте toate.

'Επιπρόσω, adв: denapte, înainte. [ἐπὶ, πρόσω].

'Επιπροτέρωσε, adв: înкъ маї denapte înainte, saъ маї dinколо. [ἐπὶ, προτέρωσε].

'Επι-προ-φαίνω, вііt: -φανῶ, noet: арътъ чева (ші між: мъ арътъ, мъ înfъцiшezъ) fъръ beste dînaintea, saъ asвпра квїва. «Οἰωνοὺς ἐπιπροφανέντας». Апln:

'Επι-προ-φέρω, вііt: ἐπιπροοίσω, (nex: ἐπιπροήνεγκα, ші чл:) noet: dвкъ чева маї 'nainte.

'Επι-προ-χέω, вііt: -χεύσω, noet: topnъ чева neste, saъ neînчetat. (fir:) «Θρῆνον ἐπιπροχέουσα».

'Επι-προ-ωθέω -ῶ, вііt: -ωθήσω, saъ -ώσω, noet: înninгъ маї 'nainte.

'Επιπρωϊαίτερον, adв: маї de diminea-

цъ (maĭ de вреmе, maĭ de timпвріѣ).

'Επίπρωρος (ὁ, ἡ), каре se aflъ пе (saѣ este плекатѣ maĭ mвлт sпре) првъ. (bezĭ ші ἔμπρωρος). [ἐπὶ, πρώρα].

'Επίπταισμα (τὸ), potiknipe, înniedikape de чева; (прin întind:) прічинъ de грешалъ (isпitъ). [din

'Επι-πταίω, biit: -πταίσω, мъ potiknieskѣ, мъ înniedikѣ de чева; (прin întind:) грешeskѣ în чева.

'Επι-πτάρνυμαι, biit: -πταρήσομαι, (întpeв: прinч: пвmaĭ nex: ἐπέπταρον) noet: stpъпвtѣ, пе kînd se faче, saѣ se zive чева; (прin врm: dвпе пввліка прежвdikatъ) prebesteskѣ isввtipe. (кѣ dat:) «Οὐχ ὁράας ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσιν». Od: P. «Σιμιχίδᾳ μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον». Tкр: 'л aѣ faвopat.

'Επιπτέσθαι, nex: 2: dc înf: ал лвĭ ἐπιπέτομαι.

'Επίπτησις, εως (ἡ), sввpape пе, saѣ кътpe чева.

'Επι-πτήσσω, biit: -πτήξω, мъ temѣ, ші мъ srîpчeskѣ înкъ maĭ швлт.

'Επίπτυγμα (τὸ), înвелішѣ прin înfъшвpape. (ші

'Επίπτυξις, εως (ἡ), îndoipe, stpînцepe, înкpeцipe neste чева; акопеpipe. [din

'Επι-πτύσσω, biit: -πτύξω, îndoieskѣ, stpînrѣ (înкpeцeskѣ) neste чева; акопеpѣ, înfъшвpѣ; (miж:) мъ лipeskѣ de чева; мъ înnletiчeskѣ în...

'Επίπτυστος (ὁ, ἡ), [ἐπιπτύω] de skвїnat, skîpвosѣ, de desпpeцвit.

'Επιπτυχὴ (ἡ), [ἐπιπτύσω] îndoitвpъ, înкpeцitвpъ. «Ἡ λεπὶς τὰς ἐπιπτυχὰς πρὸς οὐρὰν ἔχει». Пл: 2) ='Επίπτυγμα, акопеpitвpъ, înfъшвpътвpъ (пetikѣ пвsѣ пе d' asвпpa).

'Επι-πτύω, biit: -πτύσω, skвїnѣ, kînd zikѣ, saѣ fakѣ чева; (прin întind:) мъ skîpвeskѣ de чева.

'Επίπτωσις, εως (ἡ), [ἐπιπίπτω] къdepe fъpъ beste neste чева, saѣ asвпpa квїва; (fir:) întîmплape. «Κατ' ἐπίπτωσιν».

'Επιπύησις, εως (ἡ), înпвpoipe dc panъ, че se faче пе вртъ. [ἐπιπυέω].

'Επι-πυκνόω -ῶ, biit: -ώσω, fakѣ чева прin adъoцipe maĭ desѣ de kît este.

'Επι-πυνθάνομαι, biit: -πεύσομαι, întpeвѣ penetat, ка sъ aflв чева, saѣ pечepчetezѣ, ка din noѣ sъ мъ domipeskѣ.

'Επι-πυρέσσω(ττω), biit: -έξω, ші ἐπιπυρεταίνω, (faръ biit:) amѣ впелс neste алтелс nepioade dc fpirвpї.

'Επίπυρον (τὸ), naptea алтарвлвї, вndc se anpinde fоквл. [ἐπὶ, πῦρ].

'Επίπυρός (ὁ, ἡ), кат рошв-бълапѣ ла faцъ. [ἐπὶ, πυρρός].

'Επιπυρσεία (ἡ), anpindepe de лвminĭ sпpe neisввtipea semnелор date алiaцilор de връжмашї прintp' asemenea miжлоаче. [din

'Επι-πυρσεύω, biit: -εύσω, anpinzѣ лвminĭ, ка sъ anвлezѣ semnелe, че daѣ връжмашїї aліaцilор прintp' a лe лор.

'Επιπυρσία (ἡ), = 'Επιπυρσεία.

'Επι-πωλέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, noet: мъ прeвтвлв pевizînd (прinч:) oaste, (franц:) passer en revué. [de вnde

'Επιπώλησις, εως (ἡ), pевizape de oaste.

'Επι-πωμάζω, biit: -άσω, ші ἐπι-πωματίζω, biit: -ίσω, astвпѣ чева кѣ donѣ; saѣ акоперѣ кѣ капакѣ. [de вnde

'Επιπωματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѣ ла astвпape, saѣ кънъчipe.

'Επι-πωρόω-ῶ, biit: -ώσω, întъpeskѣ, înвîptoшeskѣ чева пе d' asвпpa; (xipвpц:) лasѣ osвл fpîntѣ a se лега, a прinde nosriцъ пе d' asвпpa, a se лipi; (fir:) fakѣ пе чinева кѣ desъвîpшipe nesimцitorѣ, îї înnietpeskѣ inima, îл opвeskѣ. [de вnde

'Επιπώρωμα (τὸ), локвл, вndc s'a прins, s' a лipit вinc пе d' asвпpa osвл fърîшatѣ. [ші

'Επιπώρωσις, εως (ἡ), înвîptoшipe a sвпpafeцeї; (xipвpц:) легаре natвралъ, лipipe de osѣ fpintѣ; (fir:) desъвîpmitъ nesimцipe de вinc, nismътъріцъ stъpвinцъ ла ръѣ, opвipe.

'Επι-πωτάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (nex: ἐπεπωτήθην) noet: îп локѣ de ἐφίπταμαι, sвopѣ пе, saѣ кътpe чева.

'Επι-ραβδοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, цiѣ чiomaгвл apdikatѣ d'asвпpa (прinч:) калвлвї, ші 'л sileskѣ a алерга. (bezĭ ші ἐπισείω).

'Επιρεμβὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βῶς, ='Ρεμβώδης, лепешѣ.

'Επι-ρητορεύω, biit: -εύσω, ='Επιῤῥητορεύω.

'Επι-ριγέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Επιῤῥιγέω.

'Επίρικνος (ὁ, ἡ), кат слабѣ, sвîpчitѣ. [ἐπὶ, ῥικνός].

'Επιῤ-ῥαθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѣ dat:) мъ портѣ кѣ лeпевipe îп чева.

'Επιῤ-ῥαίνω, biit: ῥανῶ, stpoпeskѣ чева пе d' asвпpa кѣ...

'Επίῤῥακτος, ος saѣ ἡ, ον saѣ ὸν, [ἐπιῤῥάσσω] чел че кade, saѣ se apвпкъ penede пeste чева. «Θύρα—». Пл:=Καταῤῥακτή. «Πνεῦμα —». Плв: віжълie.

'Επίῤῥαμμα, (τὸ), [ἐπιῤῥάπτω] op че este кѫѕѫtѣ (petikѣ пѫѕѣ) пе d' asѫпра.

'Επιῤ-ραντίζω, biit: -ίσω, = 'Επιῤῥαίνω.

'Επίῤῥαντος (ὁ, ἡ), stponitѣ пе d'asѫпра; (прin întind:) nestpiqѣ, плinѣ de stponitѫрї, saѣ пікъtѫрї. [ἐπιῤῥαίνω].

'Επιῤ-ραπίζω, biit: -ίσω, лovескѣ пе d' asѫпра кѫ (saѣ ка кѫ) варгъ; вічїѫїескѣ; пълтѫїескѣ; (fir:) dожъпескѣ asпрѫ; пеdепseскѣ. [de ѫnde.

'Επιῤῥάπισις, εως (ἡ), ші

'Επιῤῥαπισμὸς (ὁ), лovіре, бътаіе кѫ варгъ, вічїѣ, палтъ, ші чл: (fir:) stpaшпікъ dожъпіре.

'Επιῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, kosѣ чева (пѫїѣ petikѣ) пеste, saѣ пе d' asѫпра.

'Επιῤ-ῥάσσω(ττω), biit: -ῥάξω, = 'Επιῤῥήσω, тъ apѫпкѣ, kazѣ penede neste, saѣ asѫпра кѫїва.

'Επιῤ-ραψῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, maї adaogѣ ла pапsodiіле, че amѣ kîntat, saѣ maї kîntѣ pапsodiї asѫпра кѫїва.

'Επιῤ-ρέζω, biit: ῥέξω, noet: жertfeскѣ пеste, saѣ dѫпе чева.

'Επιῤῥέπεια (ἡ), плекаре, повîрпіре кътре чева; (fir:) аплекаре, порпіре a sufletѫлї кътре... [din

'Επιῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), плекатѣ, повîрпitѣ кътре, saѣ ла вале; (fir:) аплекатѣ, disпѫѕѣ кътре чева. «'Ελπίς ἐπιῤῥεπεστέρα». Плв: пъdежde maї temeїпікъ. [din

'Επιῤ-ρέπω, biit: -ῥέψω, аплекѣ, повîрпezѣ чева кътре; (прin întind:) îmпѫїѣ, прічїпѫїескѣ вре ѫnѣ ръѣ кѫїва, saѣ ґакѣ пе чіпеве a simţi toatъ грeѫtatea ръѫлї. || (ел: saѣ nestpъm:) шъ аплекѣ, (ші fir:) amѣ disпosiţie кътре; (прin întind:) kazѣ кѫ toatъ грeѫtatea mea asѫпра кѫїва. (vezї ші ἐπιβρίθω).

'Επιῤ-ρευματίζομαι, biit: -ίσομαι, sîntѣ din noѣ atakatѣ de peѫmatismѣ.

'Επιῤ-ρέω, biit: -ρεύσω, saѣ -ρεύσομαι, saѣ ῥυήσομαι, кѫгґѣ пе d'asѫпра îп ґацъ. «Οὐ συμμίσγεται ὁ Τιτἀρήσιος ποταμὸς τῷ Πηνειῷ, ἀλλά τε μιν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει ὑὸτ' ἔλαιον». Іл: B. 2) кѫгґѣ, тъ върsѣ totѣ intp'ѫnѣ локѣ, notoпeскѣ, = Συῤῥέω. (fir:) «'Επέῤῥεον ἔθνεα πεζῶν». Іл: Λ.

'Επιῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, = 'Επιῤῥήσσω.

'Επιῤῥήδην, adv: = Διαῤῥήδην, кѫpat, desлѫшit, хotърît. [ші

'Επίῤῥημα (τὸ), zisѣ asѫпра, saѣ dѫпе чева, adaosѣ ла ворвъ; (îп векїеа dpamatikъ) чеса че se kînta de хорѣ ка o пeopaţie (vezї ἀντεπίῤῥημα); (ла грam:) adвервѣ, o парte nedекл: a кѫвîптѫлї, кape хotъраште asѫпра верѫлї timпѫл, локѫл, saѣ kiпѫл лѫкрърїї. [ші

'Επιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, adвервіалѣ, saѣ ка adвервѣ. [ші

'Επίῤῥησις, εως (ἡ), хѫліре, defъїmape, пîръ asѫпра кѫїва. 2) depъptape de sniріte пекѫpate прin kiemape de zeitate, saѣ deskîntape. (vezї ші ἐπωδή). [ἐπὶ, ῥέω neîntp: = λέγω].

'Επιῤῥήσσεσκε, noet: a 3: sinr: пeps: de прел: ал лѫї ...

'Επιῤ-ῥήσσω, biit: -ῥήξω, apѫпкѣ (ші ел: тъ apѫпкѣ) penede ші кѫ sromotѣ пе чева. «Θύρην δ' ἔχεν ἐπιβλὴς εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιῤῥήσσεσκον, τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον». Іл: Ω. (ші nestp:) «Πύλας δ' ὅπως ἐσῆλθ' ἐπιῤῥήξας' ἔσω». Sof: s' a apѫпkat, a intpat penede îпъѫntpѫ.

'Επιῤ-ῥητορεύω, biit: -εύσω, maї вorвeскѣ petopічеште îпкъ ші алтеле, saѣ aѫпра вре ѫnѫї sѫвіектѣ.

'Επίῤῥητος (ὁ, ἡ), вpednikѣ de хѫліре, defъїmatѣ. «Αἱ βάναυσοι καλούμεναι τέχναι καὶ ἐπίῤῥητοί εἰσι, καὶ εἰκότως ἀδοξοῦνται». [ἐπὶ, ῥέω=λέγω].

'Επιῤ-ριγέω -ῶ, biit: -ήσω, 'mї este ґpirѣ пе ѫpmъ dѫпе чева; saѣ îmї вin іаръшї fiopї de ґpirѣ.

'Επιῤῥίζιον (τὸ), mікъ рѫdъчінъ pesъpitъ пе алта maї mape; saѣ aцеле, перії рѫdъчінеї. [ἐπὶ, ῥίζα].

'Επιῤ-ρίνιον (τὸ), nodoавъ (черчелѣ, ші чл:) de nasѣ, saѣ de ґpѫnte d' asѫпра nasѫлї. [ші

'Επίῤῥινος (ὁ, ἡ), пъsosѣ, (ad:) чел кѫ nasѣ прea mape. || (sѫвst:) ἐπίῤῥινον (τὸ), =ἐπιῤῥίνιον. [ἐπὶ, ῥὶς -ινός],

'Επιῤ-ριπίζω, biit: -ίσω, sѫflînd mepeѣ кѫ апъръtoape апpinzѣ.

'Επιῤ-ριπτέω-ῶ, biit: -ήσω, At: îп локѣ de

'Επιῤῥίπτω, biit: -ῥίψω, (кѫ dat: saѣ преп: ак:) asвîрлѣ чева, (ші ел:) тъ asвîрлѣ (kazѣ penede) asѫпра, saѣ îппротіва кѫїва. «'Επὶ σὲ ἐπερῥίφθην». Skp: m' amѣ лъsat кѫ totѫл asѫпра ta.

'Επιῤῥοὴ (ἡ), кѫpцere de лікѫідѣ neste чева; (îп цеп:) крештere, прisosipe; конкѫpцere. 2) (fir:) îпflѫіпцъ, îпрîѫpipe, (maї noѣ). [ἐπιῤῥέω].

'Επιῤ-ῥοθέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: вîжїѣ (прinч: ка ѫn валѣ, saѣ ѫndъ de mape); (fir:) ґakѣ mape sromotѣ (ґъръ кѫвîптѣ); ворвескѣ кѫ mape глasѣ (dap ґъръ пічї o însemnape); (кѫ dat:) = 'Επιхротῶ (ка

sъ arъtъ anpovare de чeлe чe se fak, saă se zik). 2) =Ἐπιῤῥύζω. [de ънde

Ἐπιῤῥόθητος (ὁ, ἡ), = Ἐπίῤῥητος, de-fъimatъ.

Ἐπίῤῥοθος (ὁ, ἡ), noet: skopnitopъ (saă pesънътopъ) de въetъ, de mape sromotъ. «Δῶμα —». Sof: 2) (npin întind:) penede, greş. «Ἐπιῤῥόθοις κακοῖς». Sof: 3) aжътъ-topъ, skътitopъ. «Ἐπίῤῥοθος οἱ ἦεν Ἀθήνη». Il: Δ. «Ἀλγέων — ». Esxл: [ἐπί, ῥόθος].

Ἐπίῤῥοια (ἡ), =Ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤ-ῥοιδδέω -ῶ, biit: -ήσω, sopвă (în-riцă чева) penede (ka o вълtoape de pîă). (bezî ші ἀναῤῥοιδδέω). 2) = Ἐπιῤῥοιζέω. [de ънde.

Ἐπιῤῥοίδδην, adв: пe sopвite; în грабъ, penede.

Ἐπιῤ-ῥοιζέω -ῶ, biit: -ήσω, stpirъ kъ sъбцipe ші пътрънzътopъ глasъ (ka kop-вьл ънe opî, kînd npesimte вîntă). 2) (kъ dat:) stpirъ, цinъ înnpotiва kъîва.

Ἐπιῤῥοπή (ἡ), = Ἐπιῤῥέπεια, anлeкape kътpe чева. [ἐπιῤῥέπω].

Ἐπιῤ-ῥοφάω -ῶ, biit: -ήσω, sopвă чева de пe d' aъънpa, saă de пe чева. [de ънde

Ἐπιῤῥόφημα (τὸ), sopвitъpъ, bъътъpъ de пe d' aъънpa, saă de пe чева.

Ἐπιῤ-ῥυγχίς, ίδος (ἡ), bîpîă înkoвoiată ал чiokвлъî karнівоарелор пазърî. [ἐπί, ῥύγχος].

Ἐπιῤ-ῥύζω, biit: -ρύσω, amъцă kîînele akъънpa kъîва. (bezî ші ἐπισίζω).

Ἐπιῤ-ῥυθμίζω, biit: -ίσω, îndpentezъ ta-kîă (npinч: de kîntikă, saă de пoemъ); (în цen:) npefakă sнpe maî вine, îndpe-ntezъ.

Ἐπιῤ-ῥυπαίνω, biit: ανῶ, mînжeskă (soî-eskă) чева пe d' aъънpa.

Ἐπίῤῥυσις, εως (ἡ),=Ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤῥυσμίη (ἡ), Ion: feш: ал лвî

Ἐπιῤῥύσμιος (ὁ, ἡ), [ἐπί, ῥυσμὸς=ῥυθμός, saă ἐπιῤῥέω] (dъne filsof: sistemъ a лвî Demokpită) чел din înflъiцъ (ka dîn aepă) adъorată, чел din întimnlare kom-вinată; (în цen:) întîmnlътopъ, ғъpъ kъ-вîntă. «Ἐτεῇ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός, ἀλ-λ' ἐπιῤῥυσμίη ἑκάστοισι ἡ δόξις». Skst:

Ἐπίῤῥυτος (ὁ, ἡ), kъpгътopъ. Ὕδωρ —». Лкъ: anъ kъpгътoape. (fir:) «Σῶμα—». Плт: stpikъчosă. «Καρπὸς — ». Esxл: înбілшъ-rată. «Ἐχθροὶ — ». Sвid: kape konkъpr, saă notonoskъ ka niшte topente. [ἐπιῤ-ῥέω]. [de ънde

Ἐπιῤῥύτως, adв: kъ kъpцepe (ka гîpла).

Ἐπιῤ-ῥωγολογέω -ῶ, (ші miж:) -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, бpoвonъpeskă, (adikъ) adъnă dъne kълегътopî pътъ·ницеле de бpoвoane, saă чopkinеле de stpъгpî.

Ἐπιῤ-ῥώννυμι, biit:-ρώσω, înтъpeskă, în-kъpaжeză. || (nas: saă miж·) mъ întpeme-zъ din вoалъ; iaă kъpaжă, îndpъzneskă. «Ἐπερῥώσθη λέγειν». Sof: (bezî ші

Ἐπιῤ-ῥώομαι, biit: -ρώσομαι, noet: mъ mішkă kъ пътepe, saă iъцealъ пe, saă kътpe чева. «Πλοχμοὶ ἐπερῥώοντο κιόντι». Anлn: îî ънdeaă плeтeле ъмвлînd. «Μύ-λαις ἐπερῥώοντο γυναῖκες». Od: T. ле în-вîptiaă kъ пътepe. «Ἐλάτῃσιν ἐπερῥώσαντο». Anлn: (bezî ші ἐμβάλλω). «Ποσὶν ἐπερῥώ-σαντο». Es: îшî mішkaă iъte пічoapeле dъnцînd.

Ἐπίῤῥωσις, εως (ἡ), [ἐπιῤῥώννυμι] înnъ-tepnічipe; înkъpaжape; întpemape.

Ἐπι-ρύομαι, biit: -ρύσομαι, noet: mînтъ-ïeskă, skană.

Ἐπίσαγμα (τὸ), [ἐπισάττω] samapă; шea; (npin întind:) noвapъ, sapчinъ. (se konf: kъ ἐπίταγμα).

Ἐπι-σαίρω, biit: -σαρῶ, (ipe: de kъ: în локă de npez: ἐπισέσηρα) pînжeskă dinцiї pîzînd în sілъ ші npefъkът desnpe чева.

Ἐπι-σαλεύω, biit: -εύσω, staă tpasă пe ankъpъ în mape, mъ клetină de ънdeле mъpiї; (fir: kъ dat:) mъ snpiжină пe ne-temeîniчe nъdeжdi; mъ клetină пe чева. [din

Ἐπίσαλος (ὁ, ἡ), tpasă пe ankъpъ în mape, ekспъsă ла клetinapea ънdелор mъ piї; (fir:) nesigъpă. [ἐπί, σάλος].

Ἐπι-σαλπίζω, biit: -ίσω, ші -ίγξω, tpîm-вiцezъ kъ, saă пentpъ чева. «Κέρας ἐπι-σαλπίζειν». Ios:

Ἐπίσαξις, εως (ἡ), [ἐπισάττω] gpътъ-dipe (de пъmînтă, ші чл:); anшezape de ъna neste алta; пъnepe de noвapъ пe вітъ.

Ἐπίσαπρος (ὁ, ἡ), kam пътpedă; kam жъkнitъ, saă тъчedă пe d' aъънpa. [ἐπί, σαπρός].

Ἐπι-σαρκάζω, biit: -άσω, вatжokopeskă пe чinева amap.

Ἐπι-σάττω, biit: -σάξω, пвiă samapвл, saă шeaoa пe калă, ші чл:; înkapkă; (în цen:) gpътъdeskă ъna neste алta, îndesă.

Ἐπι-σαφηνίζω, biit: -ίσω, desлъшeskă înkъ maî тълt, ekспліkă maî вine.

Ἐπίσειστος (ὁ, ἡ), клetinată пe чева. «Κόμη—». Лвч: (bezî ші ἀνάστιλλος). [din

Ἐπι-σείω, biit: -σείσω, клetină, srвdвiă aъънpa kъîва (npinч: ka sъ 'л sneріă). «Ἵππων ἐπισείων». =Ἐπιραββοφορέω. (ші kъ

ѕъ арѣтѣ апровире de чеде че se fак, ваѣ se zик). 2) =Ἐπιῤῥύζω. [de вnde

Ἐπιῤῥόθητος (ὁ, ἡ), = Ἐπίῤῥητος, de-fъĭmatѣ.

Ἐπίῤῥοθος (ὁ, ἡ), поеt: ѕкорnitорѣ (ваѣ pesвnъtорѣ) de вѣetѣ, de mape ѕromotѣ. «Δῶμα —». Sof: 2) (прin întind:) penede, greѣ. «Ἐπιῤῥόθοις κακοῖς». Sof: 3) ажѣtъtорѣ, ѕкѣtitорѣ. «Ἐπίῤῥοθος οἱ ἦεν Ἀθήνη». Iл: Δ. «Ἀλγέων — ». Esхл: [ἐπί, ῥόθος].

Ἐπίῤῥοια (ἡ), =Ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤ-ῥοιбδέω -ῶ, вiit: -ήσω, sorвѣ (înriцѣ чева) penede (ка о вълtоире de pĭѣ). (вezĭ ші ἀναῤῥοιбδέω). 2) = Ἐπιῤῥοιζέω. [de вnde.

Ἐπιῤῥοίбδην, adв: пе sorвite; în гравъ, penede.

Ἐπιῤ-ῥοιζέω -ῶ, вiit: -ήσω, ѕtpirѣ кѣ ввцipe ші пътрвnzъtорѣ главѣ (ка корвъл вne opĭ, кînd прesimte вîntѣ). 2) (кѣ dat:) ѕtpirѣ, цinѣ împrotiва кѣĭва.

Ἐπιῤῥοπή (ἡ), = Ἐπιῤῥέπεια, аплекаре кътре чева. [ἐπιῤῥέπω].

Ἐπιῤ-ῥοφάω -ῶ, вiit: -ήσω, sorвѣ чева de пе d'aввпра, ваѣ de пе чева. [de вnde

Ἐπιῤῥόφημα (τὸ), sorвiѣръ, въѣѣръ de пе d'aввпра, ваѣ de пе чева.

Ἐπιῤ-ῥυγχίς, ίδος (ἡ), вîрĭѣ înковоіatѣ ал чіокълъĭ карпівоарелор пазърĭ. [ἐπί, ῥύγχος].

Ἐπιῤ-ῥύζω, вiit: -ρύσω, amвцѣ кîĭпеле акъпра къĭва. (вezĭ ші ἐπισίζω).

Ἐπιῤ-ῥυθμίζω, вiit: -ίσω, îndpentezѣ taкtѣ (прinч: de кîntikѣ, ваѣ de поemъ); (în цen:) prefакѣ ѕnpe maĭ вine, îndpentezѣ.

Ἐπιῤ-ῥυπαίνω, вiit: ανῶ, mîпжeскѣ (soĭeскѣ) чева пе d'aввпра.

Ἐπίῤῥυσις, εως (ἡ),=Ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤῥυσμίη (ἡ), Ion: феш: ал лъĭ

Ἐπιῤῥύσμιος (ὁ, ἡ), [ἐπί, ῥυσμὸς=ῥυθμός, ваѣ ἐπιῤῥέω] (dвne fiлsof: sistemъ a лъĭ Demokpitѣ) чел din înflвiпцъ (ка dîn aerѣ) adъoratѣ, чел din intimплape kombinatѣ; (în цen:) intîmплъtорѣ, гъръ кvвîntѣ. «Ἐτεῇ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός, ἀλλ' ἐπιῤῥυσμίη ἑκάστοισι ἡ δόξις». Skst:

Ἐπίῤῥυτος (ὁ, ἡ), къргъtорѣ. Ὕδωρ —». Лкв: апъ къргъtоape. (fir:) «Σῶμα—». Плт: ѕtpікъчosѣ. «Καρπὸς — ». Esхл: înбiлшвratѣ. «Ἐχθροὶ — ». Sвid: кape копкърг, ваѣ notonoскв ка niшte topente. [ἐπιῤῥέω]. [de вnde

Ἐπιῤῥύτως, adв: кѣ кърцере (ка гîрла).

Ἐπιῤ-ῥωγολογέω -ῶ, (ші шїж:) -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, вровопъpeскѣ, (adikъ) adвnѣ dвne кълегъtорĭ ръmъ·ицеле de вровоane, ваѣ чоркіпеле de ѕtpвгврĭ.

Ἐπιῤ-ῥώννυμι, вiit:-ρώσω, întъpeскѣ, înкъpяжezѣ. || (nas: ваѣ miж·) mъ întpemezѣ din вoалъ; iаѣ къражѣ, îndръzneскѣ. «Ἐπερῥώσθη λέγειν». Sof: (вezĭ ші

Ἐπιῤ-ῥώομαι, вiit: -ρώσομαι, поеt: mъ mішкѣ кѣ пѣtere, ваѣ iѕцealъ пе, ваѣ кътре чева. «Πλοχμοὶ ἐπερῥώοντο κιόντι». Аплп: îĭ вndeaѣ плeteле вmвlînd. «Μῶλαις ἐπερῥώοντο γυναῖκες». Od: T. ле înвîptiaѣ кѣ пѣtere. «Ἐλάτῃσιν ἐπερῥώσαντο». Аплп: (вezĭ ші ἐμβάλλω). «Ποσὶν ἐπερῥώσαντο». Es: îшĭ mішкаѣ iѕte пічоареле dъпцînd.

Ἐπίῤῥωσις, εως (ἡ), [ἐπιῤῥώννυμι] înпѣtepnічipe; înкъpяжape; întpemape.

Ἐπι-ρύομαι, вiit: -ρύσομαι, поеt: mînтѣĭeskѣ, ѕkапѣ.

Ἐπίσαγμα (τὸ), [ἐπισάττω] samapѣ; шea; (прin întind:) повapъ, sapчinъ. (ѕe конf: кѣ ἐπίταγμα).

Ἐπι-σαίρω, вiit: -σαρῶ, (tpe: de кѣ: în локѣ de прez: ἐπισέσηρα) pînжeskѣ dinцiĭ pîzînd în ѕiлъ ші prefъкѣt desпpe чева.

Ἐπι-σαλεύω, вiit: -εύσω, ѕtaѣ tpasѣ пе апкъръ în mape, mъ клetinѣ de вndeле mъpiĭ; (fir: кѣ dat:) mъ ѕnpiжinѣ пе netemeĭniче пъdeжdi; mъ клetinѣ пе чева. [din

Ἐπίσαλος (ὁ, ἡ), tpasѣ пе апкъръ în mape, екѕnвѕѣ ла клetinapea вndeлор mъ piĭ; (fir:) nesirвpѣ. [ἐπί, σάλος].

Ἐπι-σαλπίζω, вiit: -ίσω, ші -ίγξω, tpîmвiцezѣ кѣ, ваѣ пentpѣ чева. «Κέρας ἐπισαλπίζειν». Ios:

Ἐπίσαξις, εως (ἡ), [ἐπισάττω] гръmъdipe (de пъmîntѣ, ші чл:); ашezape de вna neste алta; пѣпere dc повapъ пе вiтъ.

Ἐπίσαπρος (ὁ, ἡ), кam пѣtpedѣ; кam жъknitѣ, ваѣ mвvedѣ пе d' aввпра. [ἐπί, σαπρός].

Ἐπι-σαρκάζω, вiit: -άσω, вatжokopeskѣ пе чinева amap.

Ἐπι-σάττω, вiit: -σάξω, пвiѣ samapвл, ваѣ шeaoa пе калѣ, ші чл:; înкаркѣ; (în цen:) гръmъdeskѣ вna neste алta, îndesѣ.

Ἐπι-σαφηνίζω, вiit: -ίσω, desлвшeskѣ înкъ maĭ mвлt, екѕплікѣ maĭ вine.

Ἐπίσειστος (ὁ, ἡ), клetinatѣ пе чева. «Κόμη—». Лвч: (вezĭ ші ἀνάσιλλος). [din

Ἐπι-σείω, вiit: -σείσω, клetinѣ, srвdвiѣ aввпра къĭва (прinч: ка ѕъ 'л ѕnepiѣ). «Ἵππων ἐπισείων». =Ἐπιραвδοφορέω. (ші кѣ

dat: indip:) «Ζεὺς ἐπισσείησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν». Іл: Δ: (ші fir:) «Φόβον (« Κίνδυνον, ші чл:) ἐπισείειν τινί». Лкѕ: «Πέρσας ἐπισείων αὐτοῖς». Пл: amepinцîndъ 'ї къ Пepsiї. «Ἅπαντα τρόπον ἀπάτης ἐπισείσας». Sъid: skopnind asъпръ ка o snaïmъ. (вezї ші ἀνασείω). [de ъnde

'Επισείων (ὁ), =Παράσειον, steaгъ, вandieръ.

'Επισέληνος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de лъпъ, saъ de semiлъпъ. (de ъnde || sъвst:) ἐπισέληνα (τὰ), ънъ гелъ de пръжiтърї, че se ofepiaъ zeїлор. (вezї ші βοῦς), [ἐπὶ, σελήνη).

'Επισεσαγμένος, пas: tpe: de къ: ал пaptч: лъї ἐπισάττω.

'Επι-σεμνύνομαι, вiit: -υνοῦμαι, (къ dat:) мъ їълeskъ пentpъ чева.

'Επισεσυρμένως [ἐπισύρω], adв: (de пaptч:) къ молічіъne, saъ лепевipe.

'Επι-σεύω (fъръ вiit:), noet: miшкъ, skopneskъ чева înnpotiва къїва, îndemnъ, înтърîтъ. «Δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν κατὰ πέτρης». Od: Ξ. (ші fir:) «Κακά μοι ἐπέσσευε δαίμων». Od: Σ. || (miж: saъ пas:) «'Επισεύομαι, вiit: ἐπισυθήσομαι (tpe: de къ: în локъ de пpez: ἐπέσσυμαι, ші neste-sъв: în локъ de пpeл: ἐπεσσύμην) мъ popneskъ aъпpa къїва; (în цen:) fakъ чева пpinit, мъ гръвeskъ, алepгъ. (къ dat:) «Αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο». Іл: E. Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι». Іл: O. (saъ къ ак:) «Νῆ' ἐπεσσεύοντο». Od: N. «Τεῖχος ἐπεσσυμένους». Іл: M. (ші къ пpeп:) «Οἱ δ' ἐς Πολυδάμαντα ἐπεσσεύοντο». Іл: N. «'Επεσσεύοντο νομόν δε». Іл: Σ. (ші къ цen:) «'Επεσσύμενον τείχεος». Іл: M. (ші eл:) «'Επεσσύμενος πεδίοιο». Іл: Ξ. (ші fir:) «Πῦρ ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν». Іл: P. «Κῦμα ἐπεσσύμενον». Od: E. «'Εναργὲς οἱ ὄνειρον ἐπέσσυτο». Od: Δ. (ші къ înf:) «'Επέσσυτο διώκειν». Іл: Φ. (ші aвsoл:) «'Επεσσεύοντο δὲ λαοί». Іл: B. (ші în локъ de adв:) «'Επεσσύμενος λάβε γούνων». Od: X.

'Επι-σήθω, вiit: -σήσω, черпъ чева neste, saъ de ал doiлea.

'Επίσημα (τὸ), noet: semnъ deoseвitopъ. [ἐπὶ, σῆμα]. [de ъnde

'Επισημαίνω, вiit: -ανῶ, (ші miж:) 'Επισημαίνομαι, вiit: -ανοῦμαι, fakъ semnъ пe, saъ dъпe чева; îmї apътъ пpin seшnъ înвoipea, saъ (pap) ші пешлцъмipeл лa чева; (de ъnde) anpoвezъ, saъ desanpoвezъ чева fopмал; (în цen:) înкъnoштinцezъ, saъ пpeвesteskъ чева пpin seшnъ; пъїъ semnъ пe чева, saъ însъmnezъ пe d' asъпра. «'Επεσήμαινε (se îц: saъ se adaoгъ τὸ δαιμόνιον) τοῖς πλείστοις». Пл: (ші eл:) «'Αμφημερινὸς πυρετὸς ἐστίν ὁ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς αὐτῆς ὥρας ἐπισημαίνων». Гал: «'Ο νότος ἐπισημαίνει ἐπιτέλλουσι τοῖς ἄστροις· τὸ δὲ ἐπισημαίνειν ἐστι μεταβολὴν τοῦ ἀέρος ποιεῖν». Apst: «Τοῖς θήλεσι τὰ καταμήνια ἐπισημαίνει». Apst: (ші miж:) «'Επισημαίνομαί τινα δώροις». îmї apътъ fopмал пpin dapъpї stima кътpe чinева. (ші nas:) «Γράμματα ἐπισεσημασμένα». En: Такt: însemnate пe d' asъпра. [de ъnde.

'Επισήμανσις, εως (ἡ), ші

'Επισημασία (ἡ), apътape пpin semnъ (ак: saъ nas:); чea пpin semnъ înкъnoштinцape, saъ пpeвestipe de вpe ънъ лъкръ; (în цen:) semnъ (intîmплъторъ), пpin каре se пpекъnoaште чева; însemnape пe d'asъпра; însemnape къ înnънsътърї.

'Επι-σημειόω -ῶ, вiit: -ώσω, însemnezъ пe d' asъпра, saъ пъїъ semnъ пe чева. 2) = 'Επισημαίνομαι, apътъ пpin semne fopмал, кът înкъвiinцezъ чева. [de ъnde

'Επισημείωσις, εως (ἡ), însemnape пe d' asъпра.

'Επίσημος (ὁ, ἡ), însemnatъ пe d' asъпра; (desпpe metaле) маркатъ, чел къ печete d' asъпра; (fir:) вestitъ, însemnatъ. (пpea pap în ръъ); (maї noъ) ofiчialъ, fopмalъ. || (sъвst:) ἐπίσημον (τὸ), semnъ deoseвitopъ, маркъ. «'Επὶ τῆς ἀσπίδος μυῖαν (ὄφιν) ἔχων ἐπίσημον». Пл: (ші îm:) «Δραχμαὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημ' ἄκατος». Лкѕ: «Τὸ δὲ τῆς ναυαρχίδος ἐπίσημον ἦν φοινικίς». Diod: вandiepa коръвii. [ἐπὶ, σῆμα]. [de ъnde

'Επισήμως, adв: къ însemnътate, stpълъчit; (maї noъ) къ кіпъ fopмalъ, ofiчial.

'Επίσης, adв: în локъ de ἐπ' ἴσης (se îц: μοίρας), de o notpівъ, asemenea, în deonotpівъ пъpцї. «'Επίσης ἔχει». Ep: totъ ъna este. «'Επίσης διακεῖσθαι πρός τι». M. Ant: a fi nепъзъторъ кътpe чева.

'Επίσθμιος (ὁ, ἡ), каре se aїлъ, saъ se пъne пe rîtъ, saъ înпpeжърал rîtълъї. || (sъвst:) «'Επίσθμιον». Esix: легътъръ de rîtъ, saъ riopdanъ, ші чл: [ἐπὶ, ἰσθμός]:

'Επίσιγμα (τὸ), sъmъцape de кîine aъпpa къїва. [din

'Επι-σίζω, вiit: -ίσω, sъmъцъ кîîne aъпpa къїва. (вezї ші ἐπιῤῥύζω).

'Επίσιμος (ὁ, ἡ), кam кîpnъ (înnpot: de ἐπίγυπος). [ἐπὶ, σιμός]. [de ъnde

'Επισιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpînгъ, skъptezъ. «'Επισιμώσαντες τὴν προβοσκίδα σὺν ἐλέ-

φαντες». Ел: (fir: desnpe outipĭ) faкъ o mîшkape, ka кът aшĭ boi съ mъ anponiъ de връштamъ, ши tot deodatъ mъ denъpte-zъ, (adikъ) ne kînd o apinъ se mîшkъ, ka кът ap înainta, чeea-л-алтъ ia чea din protivъ direкцie. (вezĭ ши ἀποσιμόω, ши în Полiенъ. B'. ά. 12. 25).

'Επισινής, έος (ό, ή), sвnвsъ ла вътъшape. 2) (pap) вътътmъtopъ. [ши

'Επισίνιος (ό, ή), вnелtitopъ de вътъmape. [din

'Επι-σίνομαι, вiit: -σινοῦμαι, noet: вatъmъ prea mвлt.

'Επίσιος (ό, ή), (prea pap) în локъ de ἔπισος.

'Επίσιστος (ό, ή), [ἐπισίζω] sвmвцatъ (întрîtatъ) asвnpa къîва.

'Επισιτιάζω, вiit: -άσω, ши ἐπισιτίζω, вiit: -ίσω, anpoвiziezъ ne чinева къ grîъ, ши in цen: къ чeле de xranъ, xrъneskъ. || (miж:) mъ anpoвiziezъ къ trebвinчoaseле de xranъ. «'Εκ τῆς πολεμίας ἐπισιτίσασθαι». Лвч: 2) maĭ mъnînkъ înkъ, saъ dвne чeва; (Fiвstp:) mъ faкъ napasitъ. (At:). [ши

'Επισίτιος (ό, ή), чел чe слвжeшte (лвкреazъ) nвmaĭ nentrв mînkape; (npin întind:)=Παράσιτος. || (sвbst:) 'Επισίτια (τὰ), провiziĭ de xranъ. [ἐπὶ, σῖτος].

'Επισίτισις, εως (ή), ='Επισιτισμός. [ши

'Επισίτισμα (τὸ), провizie de xranъ (ostъш:), saъ de koравie, mi чл:. [ши

'Επισιτισμὸς (ό), anpoвiziape de чeле de xranъ (акт: saъ nas:); (npin întind:)='Επισίτισμα. [ἐπισιτίζω].

'Επίσιτος (ό, ή), = (saъ греш: în локъ de) 'Επισίτιος.

'Επισίττω, вiit: -σίξω, At: în локъ de ἐπισίζω.

'Επισίφλιος, ши 'Επίσιφλος (ό, ή), de вatжokopit; вrîtъ, saъ вrîvosъ. [ἐπὶ, σίφλος].

'Επι-σκάζω, вiit: -άσω, ='Υποσκάζω, кат skioanътъ.

'Επι-σκαίρω, вiit: -σκαρῶ, ='Επισκιρτάω.

'Επισκαλμὶς, ἴδος (ή), [ἐπὶ, σκαλμός] nарtea коръвii, вnde sînt ашezate вîsлеле.

'Επι-σκάπτω, вiit: -σκάψω, sanъ ne d'asвnpa, saъ de ал doiлea; grъneskъ вrazdeле, ka съ se акопере съmînца. [de вnde

'Επισκαφεὺς, έως (ό), resъnътopъ; grъnътopъ de цapinĭ.

'Επι-σκεδάζω, ши 'Επι-σκεδάννυμι, вiit: -σκεδάσω, (къ dat:) pisineskъ neste чева.

'Επισκέλησις, saъ (maĭ корек:) 'Επισκέλισις, εως, înkrъчîшareа nasвлвĭ калвлвĭ, kînd înчепе a вmвла înkoaчĭ ши înколо.

'Επισκελίζω, вiit: -ίσω, (desnpe калъ) îmĭ înkrъчîшezъ nичoareле вmвlînd în dpeanta ши în stînra. [ἐπὶ, σκέλος).

'Επι-σκεπάζω, вiit: άσω, акоперъ чева ne d' asвnpa, saъ de totъ. [ши

'Επισκεπὴς, έος (ό, ή), (τόπος) локъ акоперitъ d' asвnpa, saъ ne алътъreа, adъnostitъ (de вîntъ, grirъ, ши чл:). «Καθίζει δὲ θέρους μὲν ἐν προσηνέμῳ καὶ σκιᾷ, χειμῶνος δὲ ἐν εὐηλίῳ καὶ ἐπισκεπεῖ». Apst: (asemenea къ a лвĭ Om:). «"Οθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο». Od: M. [ἐπὶ, σκέπη].

'Επισκέπτης, ου (ό), = 'Επίσκοπος, revizorъ. [din

'Επι-σκέπτομαι, вiit: -σκέψομαι, observъ къ лвare a minte, прivesкъ къ кърiozitate; revizezъ; vizitezъ, каvtъ волnавъ; (npin întind:) mъ rîndeskъ вine, saъ речерчetezъ чева în mintea mea.

'Επισκέπω,='Επισκεπάζω.

'Επι-σκευάζω, вiit: -άσω, gътeskъ чева къ trebвinчoaseле вnелte; (adikъ) екipezъ коравie; nвiъ шeaoa, saъ вamarвл ne dovitokъ, saъ îl înжвгъ ла trъsвrъ; (în цen:) adвkъ чева iarъшĭ în вnъ stape, repairezъ. [de вnde

'Επισκευαστὴς, οῦ (ό), gътitorъ; saъ repairatorъ de чева. [ши

'Επισκευαστὸς, ὴ, ὸν, repairatъ; saъ priimitorъ de repairaцie.

'Επισκευὴ (ή), repairaцie, dpeцere; gътipe. 2) (колект:) вnелteле kaseĭ, ши чл: «'Ελέφαντα, καὶ μαχαιρῶν λαβὰς, καὶ ἄλλας ἐπισκευὰς». Dm. «Τὰς οἰκήσεις καὶ τὰς ἐπισκευὰς τὰς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν». Iskp: [ἐπὶ, σκευή].

'Επίσκεψις, εως (ή), vizitape; revizape; черчetape къ лвare a minte; vizitape, saъ кътape de волnавъ.

'Επισκήνιον (τὸ), nartea чea maĭ de sвs a вekiвлвĭ teatrв. (вezĭ ши Ὑποσκήνιον). (se konf: къ ἐπισκύνιον). [ши

'Επίσκηνος (ό, ή), kape se aflъ, saъ se faчe ne шenъ de teatrв, saъ în koртъ de tabъrъ; (în цen:) învedepatъ, въzвtъ de toцĭ. 2) venitъ a гъsdвi în koртвл къîва; stpeînъ; (fir:) чел afaръ din sвbiektъ, întpodвsъ, saъ adъogatъ ne d' asвnpa. [ἐπὶ, σκηνή]. [de вnde

'Επι-σκηνόω -ῶ, вiit: -ώσω, îmĭ ашezъ koртвл вndeва; viъ, saъ mъ dвkъ съ гъsdвĭeskъ în koртвл къîва ka stpeinъ; (în цen:) гъsdвĭeskъ.

'Επι-σκήπτω, вiit: -σκήψω, pezemъ чева, (ши ел:) mъ pezemъ de чева; asvîrлъ чева repede, (ши ел:) kazъ къ toatъ a mea

гре8tate neste чева, sаѣ as8пра кѣ̆ва. (кѣ dat: sаѣ преп: ак: indip:). «Ἐπισκήπτειν τελευτὴν θεσφάτων εἴς τινα». Esхл: «Εἰς δένδρα ἐπισκήπτειν (τὸν κεραυνὸν)» Ep: (ші fir:) «Τὰ ἐπισκήπτοντα αὐτῇ νοσήματα». Xps: 2) порѕпчеskѣ̆, sаѣ adѕkѣ̆ a minte кѣ̆ва чева. «Τάδε ἐπισκήπτω ὑμῖν, θεοὺς ἐπικαλέων». Ep: «Ὑμῖν δὲ πάντα ταῦτα ἐπισκήπτω τελεῖν». Sof: «Ὑμῖν δὲ κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν». Sof: «Ἀποθνήσκοντες ἡμῖν ἐπέτκηψαν τιμωρεῖν». Ls. «Ἐπισκήπτουσά μοι πολλὰ τὸν ὅρκον». Eлd: «Ἐπισκήπτουσί τε ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων μηδὲν νεωτερίζειν». Ep: «Τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκήπτειν κελεύοντας». Ep: «Τοσοῦτον σ' ἐπισκήπτω, τέκνον». Sof: 3) (маї de мѣlte орї між: кѣ dat:) atinrѣ, dожъneskѣ̆; (пaртік:) пîрѣskѣ̆ în жѣdikѣtopie (прinч: пentрѣ omорѣ̆, sаѣ minчinoasъ мъртѣpie), protestezѣ̆. «Οὐδεὶς ἐπισκήψει αὐτῷ». Плt: «Ἐπισκῆψαί τι τοῖς πρὸς χάριν λεγομένοις». Xps: «Ἐπισκήπτειν τῇ καταστάσει τινος». Гpr: съ protesteze înnpotiва pîndѕiрiї лѕї. (ші між:) «Ἐπισκήπτομαι τῇ μαρτυρίᾳ τῶν ἀντιδίκων». Плt: «Ὑβρισμένος ὑπὸ Σίμωνος οὐκ ἐτόλμησεν αὐτῷ ἐπισκήψασθαι». Ls: (ші кѣ ак: преп: indip:) «Ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ οὐκ ἐτόλμησεν ἐπισκήψασθαι εἰς ὑμᾶς». Ls:

'Επι-σκηρίπτω, віit: -ίψω, noet: în локѣ̆ de ἐπισκήπτω.

'Επίσκηψις, εως (ἡ), pezemape пе чева (акt: sаѣ nas:); пъвъliре, atакape; порѕпчire; mѕstpape; npotestape; nîpîpe (прinч: пentрѣ omорѣ̆, sаѣ minчinoasъ мъртѣpie). [ἐπισκήπτω].

'Επι-σκιάζω, віit: -άσω, ѕмвreskѣ̆ чева; акопerѣ̆; askѣnzѣ̆; îї пѕіѣ̆ чева dînainte, îї fакѣ̆ înтѣnерікѣ̆ (пропр: ші fir:). «Δόμον ἐπισκιάζω»: Оп: (ші nas: sаѣ між:) «Λαθραῖον ὄμμα ἐπεσκιασμένη». Sof: кїlînda мъ fъръ a мъ вedea. [de ѕnde

'Επισκίασμα (τὸ), ѕмврitѣrъ, пе se fаче neste чева. [ші

'Επισκίασις, εως (ἡ), ѕмвpipe (акt: sаѣ nas:); акопeripe; înтѣnечipe.

'Επισκιάω -ῶ, віit: -άσω, noet: în локѣ̆ de ἐπισκιάζω. [ші

'Επίσκιος (ὁ, ἡ), чел че аре asѕпръ 'шї ѕмвръ, ѕмврitѣ̆; (прin înтind: ші fir:) askѣnsѣ̆; înтѣnечitѣ̆, sаѣ înтѣnекosѣ̆. «Βίος —».Пл: віацъ прiваtъ, «Ἀκτῖνες ἐπίσκιοι». Apat: înтѣnекoase. «Τὰ ἐπίσκια». ѕмврitѣpeле. 2). (акt:) ѕмврitorѣ̆ de чева. «Ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος». Sof: ціindѕ'ш. mîna dînaintea окілор. [ἐπὶ, σκιά].

'Επι-σκιρτάω -ῶ, віit: -ήσω, (кѣ dat:) saлtѣ̆, sърѣ̆ neste, sаѣ пentрѣ чева.

'Επισκίως, adв: ка sѣвt ѕмвръ, înтѣnекat. [ἐπίσκιος].

'Επίσκληρος (ὁ, ἡ), пѕцin чева, sаѣ пе d'asѣnpaвîptosѣ̆, asпрѕ, tape. [ἐπὶ, σκληρός].

'Επισκοπεῖον (τὸ), eniskопatѣ̆, sаѣ pешedinцъ de eniskопѣ̆. [ші

'Επισκοπεύω, віit: -εύσω, sîntѣ̆ eniskопѣ̆ [ἐπίσκοπος]. 2)=кѣ...

'Επι-σκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Επισκέπτομαι, прівeskѣ̆ (прinч: din локѣ̆ 'nалtѣ̆); вагѣ̆ de seamъ кѣ лѕare a minte; înгрiжeskѣ̆, amѣ̆ sѣвt a mea прeвегiepe; каѕtѣ̆ волnавѣ̆; черчetezѣ̆ кѣ mintea, мъ rîndeskѣ̆ вine, meditezѣ̆. [din

'Επισκοπὴ (ἡ), = 'Επισκόπησις, вizitape; oвѕervape кѣ лѕare a:minte; înгрiжipe, enistasie; skѣmnъ черчetape. 2) (вisep:) eniskonie, saѣ demnitate de eniskопѣ̆; ші =='Επισκοπεῖον. [ἐπισκέπτω].

'Επισκόπησις, εως (ἡ), прівipe din локѣ̆ 'nалtѣ̆; въгѣtoape de seamъ черчetape; вizitape; înгрiжipe. [ἐπισκοπῶ].

'Επισκοπία (ἡ), nemepipe de skопѣ̆, saѣ de semnѣ̆, ла каре прівeште чinева. [ші

'Επισκοπικὸς, ἡ, ὸν, (вisep:) кѣвenitѣ̆ ла eniskопѣ̆. [din

'Επίσκοπος (ὁ), [ἐπισκέπτω] въгѣtorѣ̆ de seamъ, pевizorѣ̆, пѣzitorѣ̆, enistatѣ̆, înгрiжitorѣ̆; (вisep:) eniskопѣ̆. 2) чел че аре înaintea окілор, ші nemepeште semnѕл, ла каре aцinteazъ; (în цen:) вine nemepitorѣ̆, isѕѣtitorѣ̆. «Οἱστῶν —». Tкр: îndemînatikѣ̆ аркашѣ̆. (fir:) «Νίκης — ». чел че aцinteazъ ла вirѕinцъ. || (neѕt:) ἐπίσκοπα, în локѣ̆ de...

'Επισκόπως, adв: dpent ла semnѣ̆; nemepit.

'Επι-σκοταζω, віit: -άσω, ші ἐπισκοτέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѣ dat: sаѣ ак:) înтѣnepiчezѣ̆ чева, stînd înaintea лѕmineї; (fir:) акопerѣ̆, ѕмвreskѣ̆. «Νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν». Dm: (ші nas:) «Τῇ ἀπειρίᾳ ἐπισκοτεύμενος». Iпкр: [de ѕnde

'Επισκότησις, εως (ἡ), înтѣnepiчipe (акt: saѣ nas:).

'Επι-σκοτίζω, віit: ίσω,=='Επισκοτέω. [de ѕnde

'Επισκότισις, εως (ἡ), =='Επισκότησις.

'Επίσκοτος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ ла înтѣnepікѣ̆. [ἐπὶ, σκότος].

Ἐπι-σκύζομαι, viit: -σκύσομαι, noet: (kъ dat:) mъ nekъжeskъ asъnpa kъîva, saъ nentrъ чева.

Ἐπι-σκυθίζω, [ἐπὶ, σκύθος, Eол: în лokъ de σκύφος] viit: -ίσω, veaъ mълtъ vinъ, sîntъ veцivъ (dъne ziv: deшertъ ла пахаре).

Ἐπι-σκυθρωπάζω, viit: -άσω, шъ nosomoръskъ nentrъ чева.

Ἐπισκύνιον (τὸ), [ἐπισκύζω] înkreцitъra frъnцii ne лînгъ snpînvene (kape se fače, kînd ne nosomopîm); (npin întind:) mîndpie, mъreцie; шînie; rîndipe; (în цen:) nosomopîpe. (se konf: kъ ἐπισκήνιον).

Ἐπισκώπτης, ου (ὁ), vatжokopitorъ, лъътorъ în pîsъ. [din

Ἐπι-σκώπτω, viit: -σκώψω, (kъ ak;) sъnъръ, atinrъ kъ ворве, iaъ în pîsъ, vatжokopeskъ; (ғъръ kazъ) глъmeskъ. [de вnde

Ἐπίσκωψις, εως (ἡ), vatжokopipe, лъape în pîsъ; глъmipe.

Ἐπι-σμαραγέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: tponкъneskъ tape лovind, saъ kъzînd neste чева.

Ἐπι-σμάω -ῶ, viit: -ήσω, = Ἐπισμήχω.

Ἐπισμῇ, At: a 3: sinr: neps: a лъї ἐπισμάω.

Ἐπι-σμήχω, viit: -σμήξω, ғрекъ, (шinpin întind:) лineskъ чева neste чева. (bezї mi ἐπιτρίβω).

Ἐπισμυγερὸς, ὰ, ὸν, noet: foapte вrednikъ de milъ, npea tikълosъ. [ἐπισμύχω]. [de вnde

Ἐπισμυγερῶς, adв: noet: în kinъ npea вrednikъ de milъ, kъ mълtъ tikълoшie.

Ἐπι-σμύχω, viit: -σμύξω, anъsъ, înnilezъ, toneskъ de totъ.

Ἐπι-σοβέω -ῶ, viit: -ήσω, вmблъ (strъm: daъ, saъ fakъ чева) kъ grevъte, mîndpie, înrîmfape, mi чл:

Ἔπίσογκος (ὁ, ἡ), de o notpivъ, asemenea ла mъpime kъ алtъ чева. «Κουφοτέρα ἡ γῆ τοῦ ἐπισέγκου ὕδατος». Stp: [ἐπὶ, ἴσος, ὄγκος].

Ἔπισος (ὁ, ἡ), maї (în anpoksimaцie), saъ eksakt de onotpivъ. [ἐπὶ, ἴσος]. [de вnde

Ἐπισόω -ῶ, viit: -ώσω, fakъ чева eksakt, saъ în anpoksimaцie deonotpivъ, asemenea kъ алtъ чева.

Ἐπισπάδην [ἐπισπάω], adв: într' o sopвipe, ne nepesъfiate. «Πίνειν ἐπισπάδην». Inkp:

Ἐπι-σπαίρω, viit: -σπαρῶ, mъ vatъ ka пeшteле (îmї vate inima) nentrъ чeва.

Ἐπίσπασις, εως (ἡ), tpaцepe în sъs, sopвipe. [ші

Ἐπισπασμὸς (ὁ), = Ἐπίσπασις. [ші

Ἐπισπαστὴρ (ὁ), = Ἐπίσπαστρον. [ші

Ἐπισπαστικὸς, ἡ, ὸν, чел kъ însъшime, saъ nъtepe de a atpaцe, (проп: ші fir:) atpaktivъ. [ші

Ἐπισπαστὸς, ἡ, ὸν, atpasъ, saъ de atpas. «Κακὸν —». Od: Σ. ші Ω. ръъ, че sinгъръ atpaцe чinева asъnpъ 'шї. [ші

Ἐπίσπαστρον (τὸ), (în цen:) op че слъжеште ла tpaцepe de чева; (iap napt:) верігъ (saъ алtъ чева de aчeeamї întpevъinцape) de вшъ; fъnia, de kape tpъrînd se strînце треажа; вnъ feлъ de nepdea, че întp' aчелашї kinъ se înkide, ші se deskide, ші чл: [din

Ἐπι-σπάω -ῶ, viit: -άσω, tparъ, atparъ, tîpъskъ kъtpe чева. ‖ (miж:) tparъ dъne sinemї, saъ în naptea mea; (fir:) îmї a-atparъ, saъ îmї pričinъїeskъ (вine saъ ръъ) eъ însъmї; atparъ, îndъnлekъ a mъ imila. «Ὥστε καὶ τὸν Κῦρον ἐπισπάσασθαι ἐμπλησθῆναι δακρύων τὰ ὄμματα». Ksn: (ші nas:) «Τὴν θάλασσαν ἐξαπίνης ἐπισπωμένην». Tъч: (dъne Sxoл:) ἐπερχομένην.

Ἐπισπεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї ἐφέπω.

Ἐπι-σπείρω, viit: -σπερῶ, semъnъ ne d' asъnpa, saъ de ал doiлea.

Ἐπίσπεισις, εως (ἡ), topnape de (saъ ka de) лiвацie d' asъnpa. [ші

Ἐπίσπεισμα (τὸ), чeea че se toapnъ în feлъ de лiвацie d'asъnpa (npinч:) din чeea че npisoseшte în пахаръ. (de вnde) «Ἐκχεχυμένων ἐπίσπεισμα». Пл: [din

Ἐπι-σπένδω, viit: σπείσω, (kъ dat;) въpsъ вpe вnъ лikъidъ în feлъ de лiвацie ne ste чева. 2) (miж:) fakъ iaръшї лiвацiї (învoїeлi, пaче) kъ чinева.

Ἐπισπερχὴς, έος (ὁ, ἡ), npea гpaвnikъ (aktivъ, strашnikъ, ші чл:). [din

Ἐπι-σπέρχω, viit: -σπέρξω, = Ἐπισπεύδω, гръveskъ, silеskъ. nopneskъ чева, saъ (сл:) mъ nopneskъ kъ iвцealъ.

Ἐπισπερχῶς, adв: kъ mape грабъ (eksaktitate, strъшnivie, ші чл:). [ἐπισπερχής].

Ἐπισπέσθαι, nex 2: de inf: ал лъї ἐφέπομαι.

Ἐπι-σπεύδω, viit: -σπεύσω, = Ἐπείγω, saъ Катепείγω, гръveskъ, îndemnъ; (nestp: saъ сл:) mъ гръveskъ (ариtъ вънъ voinцъ, daъ гравnikъ ажвtorъ) ла чева. «Οἷς μὴ φύσις ἐπέσπευσε». Пл: nъ 'ї a ажвtat. «Ἀλλὰ ταῦτα (τὰ συμποτικὰ ζητήματα) οὐκ εἰς ταὐτὸ τῷ οἴνῳ ἐπισπεύδει». Ksn: nъ se învoiesк kъ vinъд.

'Επίσπη, noet: a 2 neps: de nex: 2: ал sвш: лвї ἐφέπομαι.

'Επι-σπλαγχνίζομαι, biit: -ίσομαι, (кв dat:) simцв компътimipe (imї este milъ) de чinева.

'Επίσπληνος (ὁ, ἡ), пътimашв de sплinъ. [ἐπὶ, σπλήν].

'Επισπόμενος, nex: 2: de партч: ал лвї ἐφέπομαι.

'Επισπονδὴ (ἡ), maї din врmъ трактатв deînвoialъ. [ἐπισπένδω].

'Επισπορὰ (ἡ), a doilea neste чea din tîї semъnape. [ші

'Επισπορία (ἡ), noet: în локв de ἐπισπορά. [ші

'Επίσπορος (ὁ, ἡ), semъnatв, saв каре se seamъnъ maї în врmъ de (saв neste) чева. «'Επίσπορα (τὰ), Tfp: (легвme, saв вердеце) каре se seamъnъ de мвлte-орї пе anв. (fir:) «'Επίσποροι». Esx: în локв de ἐπίγονοι, strъnепоцї, врmашї. [ἐπισπείρω]

'Επι-σπουδάζω, biit: -άσω, = 'Επισπεύδω, мъ гръвeskв, saв мъ прipeskв. [de вnde

'Επισπουδαστὴς, οῦ (ὁ), гръвitорв (de алтвл, saв de sine), активв.

'Επισπὼν, noet: nex: 2: de партч: ал лвї ἐφέπω.

'Επισσείω, noet: în локв de ἐπισείω.

'Επισσεύω, noet: în локв de ἐπισεύω.

'Επισσος [ἐπὶ], η, ον, noet: (прea рарв) maї din врmъ, мав noв. (bezї μέτασσος, ші περισσὸς).

'Επίσσυτος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπισσεύομαι] чел че вine iвte, кв мare грабъ, алергînd. «Πόθεν ἐπίσσυτος»; Esxл: «Πηγὴ —». Esxл: = 'Επίῤῥυτος. «Χρόνος — ». Esxл: timпвл вiitорв.

'Επίσσωτρον, (τὸ), noet: în локв de ἐπίσωτρον.

'Επίστα, Dop: în локв de ἐπιστασαι, 2; sinr: neps: a лвї ἐπίσταμαι.

'Επισταγμὸς (ὁ), пікътъръ пе чева. [ἐπιστάζω].

'Επισταδὸν, [ἐφίσταμαι] adв: noet: кв stървinцъ, кв лвare a minte, кв înгріжire; dapîndвл, în mipв, în концinepe. (bezї ші παρασταδὸν).

'Επι-στάζω, biit: -στάξω, пікв (stp: ші nestp:) пе чева, saв des; (med:) îmї пікъ, îmї кврце sînце din nasв.

'Επίσταθμα (τὰ), staцiї (гъsdвipї) ostaшештї. [ἐπὶ, σταθμός].

'Επι-σταθμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, кîntъpeskв; (fir:) sokoteskв, тъsвpв кв mintea, мъ гîndeskв.

'Επι-σταθμεύω, biit: -εύσω, daв în гasdъ (кfaptipв) пе чinева вndева; (прin întind:) sвпъpв. «Τὰ ὦτα διαλέξεσιν ἀκαίροις ἐπισταθμεύειν». Пл: (ші nas:) «Οἰκίαι χαμαιτύπαις ἐπισταθμευόμεναι». Пл: sлвжind de rasde. [ші

'Επισταθμία (ἡ), гъsdвipe вndева; îndatopipe de a гъsdвi чetъцenїї пе трекъторїї ostaшї, soлї, ші чл: în каселе лор. «Τῶν ἐπισταθμιῶν ἀπαλλάξας ἠγαπήθη». Пл: [d in

'Επίσταθμος (ὁ, ἡ), adaoвв лa грeвteta (de кîntарв). (bezї ші ἐπίμετρον). [ἐπὶ, στάθμη]. 2) гъsdвitв în каsa квїва (кfaptipantв); (прin întind: ші fir:) вenitв de afaръ; adъoгatв лa чева. || (sввst:) însърчinatв кв прегътipea, ші înпърцipea кfaptipeлor, кfapтaлнікв, saв копакчів, (fpanц:) marechal des logis; (în цen:) înгріжitорв, enistatв; (de вnde лa Перsї) sввt-гввернatорв. [ἐπὶ, σταθμός].

'Επι-σταλάζω, biit: -άξω, ші ἐπισταλάω, biit: -άσω, ='Επιστάζω.

'Επίσταλμα (τὸ), op че лвкрв, desпре каре sкpic (nesteшte, порвпчeшte) чinева, saв desпре каре в' a порвпчit a вкpi квїва, (Ital:) komisionв. [ші

'Επισταλτικὸς, ἡ, ὸν, кввenitв лa вкpiepe de вкpisopi, enistолікв.]ἐπιστέλλω]. [de вnde

'Επιστελτικῶς, adв: în геlв de enistолъ, saв вкpisoвpe.

'Επίσταμαι, biit: ἐπιστήσομαι, (прел: ἠπιστάμην, nex: ἠπιστήθην, mi nosit: ἐπιστητεον) (прipч: ші dвne etimoл: Ion: în локв de ἐφίσταμαι, = ἐφίστημι τὸν νοῦν εἴς τι; dap маї провавілв din ἐπὶ, ἵστημι, штів). (кв ак:) штів, квnoскв вine чева, amв îndemînъtate ші експеpiinцъ лa чева «Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα». Іл: Ψ. «Τέκτονος, ὅς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα». Іл: Ё. (ші кв inf:) «Ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν». Іл: Ξ. «Οὐδὲ οἱ δστέα ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ συλλέξαι». Іл: F. «Νῦν δ' οὔτ' ἄρ' πη θέσθαι ἐπίσταμαι». Od: N. «'Επιστάμεναι σάφα θυμῷ».Od: Δ. || (партч:) ἐπιστάμενος, η, ον, noet: (кв цen: saв dat: ел:) în локв de ἐπιστήμων, штiitорв, îndemînatікв; (fъръ kazв) înцелептв. «'Ανδρὸς ἐπισταμένου». Od: Ξ. de вnde

'Επισταμένως, adв: = 'Επιστημόνως, кв indemînatate, кв înцелепчівne. «Εὖ καὶ ἐπισταμένως». Іл: K. щі Od: Y.

'Επίσταξις, εως (ἡ), пікаре, кврцepe

(прinч: de sînge din nasъ). [ἐπιστάζω].

Ἐπιστασία (ἡ), = Ἐπίστασις, лъаре а minte, sîlinцъ; 2) трeава, demnitatea episkatълъї. [ші

Ἐπιστάσιος (ὁ, ἡ), опрitоръ, ғъкъторъ de a sta în локъ. «Ζεύς — ». Пл: (Лат:) Jupiter stator. [ші

Ἐπίστασις, εως (ἡ), [ἐφίστημι] (акт:) опрire. «Αἵματος («Οὔρου) — ». Лкs: 2) (між:) a se опрi, a sta ъndeва. «Γενομένης δὲ κατὰ τὸν τόπον ἐπιστάσεως». Пл: «Πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις». Sof: «Ὄζους ἐμποιεῖν διὰ τὴν ἐπίστασιν». Tfp: 3) (fiг:) înfiцere de minte, скъмпъ бъгъре de seamъ. «Ἐν τῇ ἐπιστάσει καὶ τῷ ἀτενισμῷ». Tїp: «Ἐπιστάσεως προσδεῖται». Плв: «Ἐξ ἐπιστάσεως». Плв: къ лъаре а minte. «Πολλοὺς ἤγεν εἰς ἐπίστασιν». Плв: îї ғъчea бъгъторї de seamъ. 4) înгрiжire, enistasie. «Ἐπιτρέπειν ἔργων ἐπίστασιν». Ksn:

Ἐπιστατεία (ἡ), enistasie, трeава enistatълъї. [din

Ἐπιστατεύω, вiit: -εύσω, ші ἐπιστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ enistatъ neste чева; înгрiжeскъ a se съвîрші чева. (къ цen:) «Ἐπιστατῶν τοῦ εἶναι». Ksn: ші (къ dat:) «Ἐπιστατῶ τοῖς μανθάνουσι». Пл: [din

Ἐπιστατὴρ, Dop: noet: în локъ de...

Ἐπιστάτης [ἐφίσταμαι], ου (ὁ), (архаікъ ші dъпе ziч:) чел че stъ d' asъпра, saъ апроапе, saъ în ърmъ de чева; (de ъnde) чершъторъ, че stъ ла ъша къїва. «Οὐ σύ γ' ἄν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλα δοίης». Od: P. (în pesвoiъ) чел ашezatъ din дърътъл челъї dînainte. 2) (овіч:) pîndъitъ înгрiжitоръ asъпра вре ъnъї лъкрк, enistatъ; (парт: în At): прitапъл, ал кървia pîndъ ера a прешeda o zi nъmaї asъпра гъвернърії statълъї, enistatъ; (în цen:) къпetenie, administratorъ, proestosъ; кîрmачіъ de корабіе; nedagorъ, saъ гъвernоръ de копії, ші чл: «Καὶ ἐν τοῖς ἔργοις, ἄν τε ἐπίτροπος ᾖ ὁ ἐφεστηκὼς, ἄν τε καὶ ἐπιστάτης». Ksn: 3) (прea рар) în локъ de ἐπιστήμων (Плт: Protagora 9). 4) (ка sъвst:) nipostie, niedestalъ, saъ пічоръ de stîlпъ, ші чл: (bezї ші ὑποστάτης. 5)=Σταμίν.

Ἐπιστατητέον, nosit: ал лъї ἐπιστατέω.

Ἐπιστατικός, ὴ, όν, къвenitъ enistatълъї, saъ enistasieї. 2) каре se ғаче къ лъаре a minte ші stървinцъ. [ἐπιστάτης]. [deъnde

Ἐπιστατικῶς, adв: грam: експлік: a лъї ἐπισταδόν.

Ἐπιστάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї ἐπιστάτης.

Ἐπίστατον (τὸ),=Ἐπιστάτης (4).

Ἐπι-σταχύω, вiit: -ύσω, noet: pesъръ, ші крeskъ ка ъnъ snikъ. (fiг:) «Νεῖόν που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον ἴουλοι». Anлn:

Ἐπιστέαται, Ion: în локъ de ἐπίστανται.

Ἐπι-στεγάζω, вiit: -άσω, акоперъ пе d' asъпра къ (saъ ка къ)înвелішъ.

Ἐπι-στείβω, вiit: -στείψω, калкъ, ъmвлъ пе чева. «Ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον». Sof: 2) (fiг:) întrепrinzъ. «Ἔργον ἐπιστείβω». Opf:

Ἐπιστείριος (ὁ, ἡ), ашezatъ, notpівitъ пе карена, saъ naptea ғъndълъї коръвіі, кîtъ întrъ în апъ. [ἐπὶ, στεῖρα].

Ἐπι-στείχω, (ғъръ вiit:) кълъторeskъ, merгъ sпре..., înaintezъ.

Ἐπι-στέλλω, вiit: -στελῶ, трimiцъ(прinч:) штipe, saъ skpisoape къtре чinева; besteskъ (порънчeskъ) прin трimisъ. saъ skpisoape; (în цen:) daъ opdinъ. (къ dat:) «Οὐ δυνατὸν εἶναι, παρ' ἃ βασιλεὺς ἐπέστειλεν αὐτῷ, ἄλλα ποιεῖν». Ksn: (ші къ inf:) «Τῷ τότε ναυάρχῳ ἐπέστειλαν ὑπηρετεῖν Κύρῳ, εἴ τι δέοιτο». Ksn; «Ἐπιστέλλειν δ' αὐτῷ τοὺς ἀπολλυμένους, ἐὰν σωθῇ, ἀπαγγεῖλαι, ὅτι». Ksn: (ші nas:) «Τὰ ἐπεσταλμένα». Лкs: (bezї ἐπίσταλμα). 2) (шаї noъ) skpiъ skpisopї. «Ἦν δὲ καὶ ἐπιστέλλειν δεινὸς». Sъid: 3) noet: în локъ de περιστέλλω, îmї съmецъ хаїna. «Φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν». Enгp:

Ἐπι-στενάζω, вiit: άξω, ші

Ἐπι-στενασχίζω, вiit: -ίτω, noet: [ші

Ἐπι-στενάχομαι, (ғъръ вiit:) noet: în локъ de...

Ἐπι-στένω, вiit: -στενῶ, (къ dat:) oftezъ, sъsniuъ пentръ чева.

Ἐπι-στεφανόω -ῶ, вiit: -ώσω, пъіъ къпънъ пе капъл къїва,înкънънezъ.

Ἐπιστεφὴς, έος, (ὁ, ἡ), плinъ пînъ în въze. (къ цen:) «Κρατῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο». Il: Θ. ші Od: B. «Νῆσος ὕλης ἐπιστεφής». Esxл: [din

Ἐπι-στέφω, вiit: -στέψω, (къ цen: indip:) ъmплъ пахаръл ші чл: пînъ în въze. «Κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο; Il: A. 2) (къ dat: indip:) adъkъ чева în чinstea къїва. «Χοὰς τῷ δ' ἐπέστεφε». Sof:

Ἐπιστέωνται, Ion: în локъ de ἐπίστωνται, a 3: îm: neps: de sъn: лъї ἐπίσταμαι.

Ἐπι-στηθίζομαι, вiit: -ίσομαι, (къ dat:) мъ pezemъ къ nientъл de чева. [din

Ἐπιστήθιος (ὁ, ἡ), чел денe (pezematъ пе) nientъ. [ἐπὶ, στῆθος].

Ἐπι-στηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, пъіъ d' asъпра (прinч: пе mormîntъ) колоапъ.

Ἐπίστημα (τὸ), ор че se ашeazъ пе-

ste чева (прінч: колоапъ, ші чл: пе тормînтă). (вezî ші ἐπίθημα) [ἐπὶ, στάω].

Ἐπιστήμη (ἡ), [ἐπίσταμαι] аџintape de minte, sîlinџъ. «Ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε ταῖς ἐπιστήμαις». Iskp: 2) штiinџъ, кънoштinџъ, înвъџътъръ, екsперîinџъ, îndemînътate. «Θεράποντας ἀρίστους ἐπιστήμαις». Ksn:

Ἐπίστημι, Ion: în локă de ἐφίστημι.

Ἐπιστημονικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъторă de штiinџъ, штiinџifikă; каре se îndeлетniчeште, saă este denpinsă ла штiinџe. [ші

Ἐπιστημόνως, adв: (компар: ἐπιστημονέστερον) кă штiinџъ, екsпериinџъ, saă îndemînътate. [ἐπιστήμων].

Ἐπίστημος (ὁ, ἡ), Ion: în локă de ἐπιστήμων.

Ἐπιστημοσύνη (ἡ), =Ἐπιστήμη. [din

Ἐπιστήμων, ονος (ὁ, ἡ), (кă џen: saă преп: ак:) штiitорă кă скămпътate de чева; екsпериinџată; îndemînatikă;înвъџată;înџелептă. [ἐπίσταμαι].

Ἐπιστήριγμα (τὸ), snpiжină, peazъmă, saă pezemътoape. [din

Ἐπι-στηρίζω, вiit: -ίξω, pezemă, (ші miж:) mъ pezemă пе чева.

Ἐπιστητέον, nosit: ал лъї ἐπίσταμαι.

Ἐπιστητικὸς, ἡ, ὸν, disпăsă, îndemînatikă лаînвъџътъръ. [din

Ἐπιστητὸς, ἡ, ὸν, пътinчosă de a se înвъџa, a i se кîштiга штiinџa. [ἐπίσταμαι].

Ἐπιστιγμὴ (ἡ), пънтă пăsă пе чева. [din

Ἐπι-στίζω, вiit: -στίξω, пънteză пе чева, saăînsemneză пе d' asănpa кă пънtърї.

Ἐπι-στίλβω, вiit: -στίλψω, лъчeskă, скліneskă пе d'asănpa.

Ἐπίστιος (ὁ, ἡ), Ion: în локă de ἐφέστιος. || (sввst:) Ἐπίστιον (τὸ), локъinџъ, kasъ (кă тоate чеде dintp' însa); familie; (desnpe коръвїї) = Νεώσοικος, apsenală.

Ἐπιστιχάομαι -ῶμαι, noet: = Ἐπιστείχω. [din

Ἐπίστιχος (ὁ, ἡ), пăsă in шipă, saă în лinie dpeantъ. [ἐπὶ, στίχος].

Ἐπι-στοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (кă ак:) =Ἐπισκώπτω, îmî bată жobă, pîză de чinева.

Ἐπιστολάδην [ἐπιστέλλω], adв: noet: кă поаделе хаїneї sămesc.

Ἐπιστολεὺς, έως (ὁ), pîndвită asănpa флoteї, вiц-amipală. [ἐπὶ, στόλος]. 2) маї noă) секретарă; adвкъторă de skpisopї. [din

Ἐπιστολὴ (ἡ), (în џen:) штipe, saă opdină tpiшise кътpe чinева înskpis, saă npin înadins tpimisă; (oвіч:) skpisoape.

Ἐπιστολιαφόρος (ὁ, ἡ), (în џen:) dвкъторă de (însърчinată кă) op че ғел de порăпкъ, saă opdină; (oвіч:)=Γραμματοκομιστὴς. || (sввst:) =Ἐπιστολεύς, sввt-amiралă. [ἐπιστόλιον, φέρω].

Ἐπι-στολίζω, вiit: -ίσω, înвракă, înnodoвeskă пе d' asănpa.

Ἐπιστολικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторă de skpisoape, enistolikă. [ші

Ἐπιστολιμαῖος, α, ον, каре se faче npin (saă în ғелă de) skpisoape. «Δυνάμεις ἐπιστολιμαῖαι». Dm: пвterї înfiinџate пвmaї în skpisopї, iap пă în fantъ. [ші

Ἐπιστόλιον (τὸ), skpisopikъ, вілетă, ръвашă (dim:). [ἐπιστολή].

Ἐπιστολιοφόρος (ὁ, ἡ), =Ἐπιστολιαφόρος.

Ἐπιστολογραφικὸς, ἡ, ὸν, кăвenită, ғолositорă ла skpiepe de skpisopї. [din

Ἐπιστολογράφος (ὁ, ἡ), skpiitорă de skpisopї, însърчinată кă kopeskondinџa кăїва. [ἐπιστολὴ, γράφω].

Ἐπιστολοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în ғелă de (saă ка о) skpisoape. [ἐπιστολὴ, εἶδος].

Ἐπι-στομίζω, вiit: -ίσω, astвпă гвра кăїва; (desnpe калă) îл џiă, îл domoleskă npin зъвалъ; (în џen: ші fir:) onpeskă, tpapă înanoї, înfpîneză 2) tpînteskă пе чinева кă faџa în жos.

Ἐπιστόμιον (τό), ші

Ἐπιστομὶς, ίδος (ἡ), [ἐπὶ, στόμα] ші

Ἐπιστόμισμα (τὸ), op че sлăжеште a astвпа, a înkide гвра кăїва (прои: ші fir:); (iap naptik:) зъвалъ; проџапă; fpîă. 2) astвпăшă, donă (de op че вasă); (fir:) miжлокă de adвчepe ла тъчepe; onpipe. [ἐπιστομίζω].

Ἐπι-στοναχέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

Ἐπι-στοναχίζω, вiit: -ίσω, noet: în локă de ἐπιστένω.

Ἐπι-στορέννυμι, ші (în sink:) Ἐπι-στόρνυμι, вiit: -στορέσω, аштepnă, întinză чева пе d' asănpa.

Ἐπιστρατεία (ἡ), екsпedиџie de oaste înnpotiва кăїва. [din

Ἐπι-στρατεύω, вiit: -εύσω, ші miж: -εύομαι, вiit: -εύσομαι, (кă dat:) mъ nopneskă кă oштipe asănpa кăїва.

Ἐπιστράτηγος, ал doилea dвпе џenepală; (ші dвпе înnpeжърърї) вpmъторă, saă локоџiitорă komandipвлвї oштipeї, (ғpanц:) général licutenat. [ἐπὶ, στρατηγός].

Ἐπιστρατηΐη (ἡ), Ion: în локă de ἐπιστρατεία.

Ἐπιστρατοπεδεία (ἡ), sввst: лъї...

'Επι-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, îmĭ aшezъ̆ taвъра înnpotiва (шi în nosiцie npiiнvoasъ de a пъвъli ла вреme asвnpa) връжmaшвлвĭ.

'Επιστρεπτέον, nosit: ал лвĭ ἐπιστρέφω.

'Επιστρεπτικὸς, ὴ, ὸν, npiчinвitopъ̆, saъ̆ nвtinvosъ̆ de a adвче întoapчepe (skimвape, лвape a minte) ла чева. [шi

'Επιστρεπτικῶς, adв: кв întoapчepe въгътoape de seamъ ла чева. [шi

'Επίστρεπτος (ὁ, ἡ), вpednikъ̆ de лвat în въгape de seamъ, de npiвit. [ἐπιστρέφω].

'Επιστρέφεια (ἡ), лвape a minte, siлinцъ; aктibitate; îndemînътate. [din

'Επιστρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), лesnivosъ̆ de înвîptit, mлъdiosъ̆; (fiг:) въгътopъ̆ de seamъ, siлitopъ̆; eksaktъ̆, stpaшnikъ̆; aктibъ̆; iskвsitъ̆. [din

'Επι-στρέφω, biit: -στρέψω, întopkъ̆, înвîpteskъ̆ чева кътpe; faкъ̆ пе чinева a se întoapче înanoĭ, (шi fiг:) a 'шĭ skimва пъpepea, saъ̆ a se faче maĭ въгътopъ̆ de seamъ. || (miж: saъ̆ eл:) мъ întopkъ̆ înanoĭ; мъ întopkъ̆, ka sъ въzъ̆; (fiг:) îmĭ biъ̆ în kвnoшtinцъ, мъ къieskъ̆, мъ гîndeskъ̆ maĭ вine; iaъ̆ a minte, înгpiжeskъ̆ desnpe чева; saъ̆ npiвeskъ̆ чева de sepiosъ̆, вpednikъ̆ de лвat în въгape de seamъ. «Οὐδὲν ἐφροντίσατε, οὐδ' ἐπεστράφητε ἐπ' οὐδενὶ τούτων». Dm: (шi nas:) «Λόγοι ἐπεστραμμένοι». Ep: emfantĭve, sepioase, вine nemepite, 2) мъ npeвmвлв, мъ înвîpteskъ̆; mepгъ̆ în ıpeaкътъ̆, гъsdвĭeskъ̆ des пe вndeва. «Πάντῃ ἐπιστρέφεται». Ош: Imn: «'Εν ὁπόσαις τε χώραις ἐνοικεῖ, καὶ εἰς ὁπόσας ἐπιστρέφεται». (вezĭ шi ἀναστρέφω).

'Επιστρεφῶς, (maĭ întpeв: Ion: ἐπιστρεφέως) adв:=Εὐστρόφως; (fiг:) кв îndemînътate, вine nemepit; кв лвape a minte, кв înгpiжipe, saъ̆ ввnъ вoinцъ. «Εἴρετο ἐπιστρεφέως». Ep: întpeва кв квpiozitate, шi stъpвinцъ. [ἐπιστρεφής].

'Επιστρογγύλλω, biit: -υλῶ, faкъ̆ чева кв totвл (saъ̆ пвцin de a пв fi) potвndъ̆.]din

'Επιστρόγγυλος (ὁ, ἡ), maĭ, saъ̆ de totъ̆ potвndъ̆. [ἐπὶ, στρογγύλος).

'Επιστροφάδην, [ἐπιστρέφω] adв: înвîptind, saъ̆ înвîptîndв se în toate пъpцiле. 2) (dвne aлцiĭ) ='Επιστρεφῶς. [шi

'Επιστροφεὺς, έως (ὁ), чел dintîĭ вepteвpв, saъ̆ kîpчeĭъ̆ de înkeietвpъ ал rîtвлвĭ. [din

'Επιστροφὴ (ἡ), întoapчepe înanoĭ; (fiг) къinцъ, вenipe în sine, rindipe, въгape de seamъ; înгpiжipe; eksaktitate; tonъ̆ (emfasъ̆) de kвbintъ̆; iskвsinцъ; (noet:) mepцepe, saъ̆ гъsdвipe deasъ ла вpe вnъ̆ локъ̆. «Δωμάτων ἐπιστροφαί». Esxл: (вezĭ шi ἀναστροφή). [ἐπιστρέφω]; mi== кв...

'Επιστρόφησις, εως (ἡ), înвîptipe, netpeчepe, mвлtъ̆ komвnikaцie în вpe вnъ̆ локъ̆. [neîntp: ἐπιστροφέω].

'Επιστροφία (ἡ), adвkътoape de întoapчepe, saъ̆ къinцъ, npefъkътoape de inima omвлвĭ (enit: ал Benepiĭ). [шi

'Επιστροφίδες (αἱ), пъръ̆ кpeцъ̆. [din

'Επίστρορος (ὁ, ἡ), înвîptitъ̆, pesвvitъ̆. «Δρόμος («Ὅρμος) —». Лкs: 2) (fiг:) = 'Επιστρεφὴς, въгътopъ̆ de seamъ, eksaktъ̆, aктibъ̆, вoĭosъ̆. 3) pелaцiosъ̆, faмiлiapъ̆ кв чinева, saъ̆ каре mepцe des вndева. «Ἀνθρώπων ἐπίστροφος». Od: A. [ἐπιστρέφω]. [de вndе

'Επιστρόφως, adв: =='Επιστρεφῶς.

'Επίστρωμα (τὸ), aшtepnвtъ̆ пе d'asвnpa (коворъ̆, makatъ̆, харша de калъ̆, шi чл:). [din

'Επιστρώννυμι, biit. -στρώσω, ='Επιστορέννυμι.

'Επι-στρωφάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (кв ak:) ='Επιστρέφω (2).

'Επιστυγὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte връчosъ̆, skîpвosъ̆. [ἐπὶ, στύγος].

'Επι-στυγνάζω, biit: -άσω, (кв dat:) мъ nosoimopъskъ̆ (мъ apътъ̆ tpistъ̆) nentpв чева.

'Επιστύλιον (τὸ), гpinda чea mape, чe se пвne neste stîлпĭ, шi цine înвeлiшвл, saъ̆ katвл de sвs, (Fpanц:) architrave. [ἐπὶ, στύλος].

'Επι-στύφω, biit: -στύψω, npiчinвĭeskъ̆ stpenezivixne, (шi fiг:) nenлъчepe; (npin întind:) atinгъ̆, sвnъpъ̆ кв вorвele мele.

'Επι-στωμύλλομαι, biit: -υλοῦμαι, мъ amвiцionezъ̆ a мъ apъta елоквinte, saъ̆ глвmeцъ̆ în чева, глвmeskъ̆.

'Επι-συγ-κάμπτω, biit: -κάμψω, înkoвoiъ̆ чева înnpeвnъ кв, saъ̆ neste, saъ̆ dвne алtъ̆ чева.

'Επι-συγ-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, adвnъ̆ пе лînгъ чele·л-алte, saъ̆ dвne чева.

'Επι-συ-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, maĭвneskъ̆ înnpeвnъ шi алtъ̆ чева.

'Επι-συκοφαντέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat: indip:) maĭ kaломniъ̆ (nîpъskъ̆) пе чinева înkъ, saъ̆ nentpв чева.

'Επι-συλ-λέγω, biit: -λέξω, maĭ квleгъ̆, maĭ adвnъ̆ înkъ, saъ̆ dвne toate; pekapitвлъ̆, saъ̆ pepetъ̆ пе skвptъ̆ чele zise.

'Επισύλληψις, εως (ἡ), [ἐπισυλλαμβάνω]

алтъ zъmisлipe neste чea dintîї. (bezî ші ἐπικύρησις).

'Επι-συμβαίνω, biit: -βήσομαι, mъ întîmплъ пе вршъ, saŭ пе лînгъ алтеле. (de вnde) «'Επισυμβαίνοντα». Finsf: акчesopiile (întîmплътoapeле, saŭ în вртъ dosînditeле) însвшimî a лe sвbiekтвлвї.

'Επισυμμαχία (ἡ), =='Επιμαχία. [ἐπί, σύν, μάχη].

'Επι-συμ-μύω, biit:- μύσω, (къ dat:) mъ înkizŭ neste чева.

'Επι-συμ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazŭ întp' ачелашї timпŭ saŭ локŭ; mъ întîmплъ dвпе, saŭ пе лînгъ алтеле. (bezî συμπίπτω, în toate акчепціile).

'Επι-συν-άγω, biit: -άξω, adвnŭ inkъ, saŭ пе вртъ, saŭ neste чева. [de вndo

'Επισυναγωγὴ (ἡ), adвnape fъkвtъ în вртъ пе лînгъ алтеле, saŭ desпre чева.

'Επι-συν-αθροίζω, biit: -οίσω, гram: eksплik: a лвї ἐπαγείρω.

'Επι-συν-αινέω -ῶ, biit: -αινέσω, (къ dat:) mъ înвoieskŭ ла чева.

'Επι-συν-άπτω, (къ dat: îndip:) вneskŭ, înпreвnŭ чева пе лînгъ алтеле.

'Επισύνδεσις, εως (ἡ), ші

'Επισύνδεσμος (ὁ), sвbst: ал лвї...

'Επι-συν-δέω, biit: -δήσω, legŭ înпreвnъ чева din noŭ, saŭ înkъ maї mвлt. «Οὐ λύει τὴν ἀπορίαν, ἀλλ' ἐπιξυνδεῖ μᾶλλον». Tfp:

'Επι-συν-δίδωμι, biit: -δώσω, mъ вneskŭ, konkвrgŭ (mъ ашezŭ ла fвndŭ) maї în вртъ, saŭ în sfîршitŭ. «'Επισυνδιδόντων ὁλκῇ καὶ φορᾷ τοῦ θλιβομένου πρὸς τὸ κενούμενον ῥευμάτων». Пл:

'Επι-σύν-ειμι. biit: -έσομαι, sîntŭ, mъ aflв de faцъ, iaŭ napte ла чева înпreвnъ кв алтвл.

'Επι-σύν-ειμι, biit: -ειμι, mepгŭ înпreвnъ, mъ adвnŭ, mъ întîлneskŭ кв чinева dвпе чева, saŭ înkъ ші алтъ datъ.

'Επι-συν-έχω, biit -έξω, maї цiŭ чева înkъ, saŭ пе лînгъ алтеле. «Γυναῖκα ἐπισυνέχω». Skp: maї iaŭ în kъsъtopie.

'Επισύνθεσις, εως (ἡ), adъoцipe, înпъdipe. [ші

'Επισύνθετος (ὁ, ἡ), кв adaosŭ komпвsŭ din чева. [ші

'Επισυνθήκη (ἡ), maї din вртъ, maї noвъ kondiцie, saŭ aptikolŭ adъoratŭ maї în вртъ ла kondiцiї. [ἐπισυντίθημι].

'Επι-συν-ίστημι, biit: ἐπισυστήσω, (nex: 2: ἐπισυνέστην, ші чл:) (къ dat: îndip:) adвnŭ, грътъdeskŭ чева пе лînгъ, saŭ neste алтеле. || (miж: denon:) fakŭ komплotŭ, saŭ revolвцie înпotiва kвїва. 2) mъ maї konstitвїezŭ, mъ înfiinцezŭ înkъ, saŭ neste алтŭ чева.

'Επι-συν-νέω (-νηέω), biit: -ήσω, гръmъdeskŭ înпreвnъ вna neste alta.

'Επι-συν-οικίζω, biit: -ίσω, maї adвkŭ mi пе алцiї a локвi вndeва пе лînгъ чеї de maї 'nainte, îmmвлцeskŭ попорацiа вnвї din noŭ formatŭ орашŭ.

'Επι-συν-τείνω, biit: -τενῶ, întinzŭ (sileskŭ, stpimtopezŭ) înkъ maї mвлt.

'Επι-συν-τίθημι, biit: ἐπισυνθήσω, adaorŭ, înшirŭ ші алтеле пе d' asвupa; вneskŭ пе лînгъ алтеле; (fir:) fakŭ алтеле maї noвъ kondiцiї.

'Επι-συν-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алергŭ înпreвnъ вndeва dвпе алцiї.

'Επι-συρίζω (συρίττω), вtit: -ίξω, (къ dat:) flвerŭ înпotiва kвїва, saŭ пе kînd se ziче, saŭ se faче чева; batжokoreskŭ.

'Επίσυρμα (τὸ), op че se tîpашste dвпе чinева, koadъ de xaїnъ tîpîtъ, ші чл: 2) semnŭ, вртъ de лвkрв, че s' a tîpît прin вре вnŭ локŭ. [ші

'Επισυρμὸς (ὁ, ἡ), tîpîpe de чева dвпе sine; (fir:) лenевipe, amînape de лвkрв. 2) = Διασυρμὸς, batжokopipe, desпрецвipe. [ἐπισύρω].

'Επι-συῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσομαι, konkвrgŭ, mъ adвnŭ în вре вnŭ локŭ.

'Επι-σύρω, biit: -συρῶ, tîpъskŭ, tpagŭ dвпе sinemî; (fir:) прелвпцeskŭ, amînŭ лвkрв; (прin врш:) лenевeskŭ, neînгpiжeskŭ чева. «Πέπλον (θεραπαίνας) ἐπισύρων». Лкs: «'Επισύρων τὰ πράγματα, καὶ διακλέπτων τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν». Лs: (ші ел:) «'Επισύροντες ἐροῦσι». Лкв: «'Εν ταῖς πράξεσι μὴ ἐπισύρειν». M: Ant: (ші nas:) «Γράμματα ἐπισεσυρμένα». Лкs: skpise кв siла. «Τὸ ἐπισεσυρμένον τοῦ λόγου». Чiч: слъбiчiвпca кввîntвлвї.

'Επισύστασις, εως (ἡ), [ἐπισυνίστημι] adвnape, вnipe de mвлцї ла вnŭ локŭ înpotiва kвїва, komплotŭ.

'Επι-συ-στέλλω, biit: -στελῶ, stpînгŭ neînчetat, ші totdвna maї mвлt.

'Επι-συ-στρέφω, biit: -στρέψω, вneskŭ kîte пвцinŭ mвлцime de nopodŭ asвupa kвїва.

'Επίσυχνος (ὁ, ἡ), прea desŭ, saŭ mвлtŭ. [ἐπί, συχνός].

'Επισφαγεὺς, έως (ὁ), adînkъtвpa чea dintpe rîtŭ ші вmepї. [ἐπί, σφαγή].

'Επι-σφαγιάζομαι, biit: -άσομαι, ші

'Επι-σφάζω, biit: -σφάξω, înжвnгiŭ (жept-

feskă пе чinева neste, saă dвпе чева.

'Επίσφαιρον (τὸ), înfъшвръtвръ de mînъ a челор че se rionтвïesk кв валъ: 2) minче de nieле ашezatъ în bîrfвл sъвii челор че se denpind ла вътъліе кв apme. [ἐπὶ, σφαῖρα].

'Επι-σφακελίζω, вiit: -ίσω, ranгrenezъ пе d' asвпра. [de вnde

'Επισφακέλισις, εως (ἡ), ranгrenape пе d' asвпра (прinч: de osъ).

'Επισφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (înnpot: de ἀσφαλὴς, adikъ) лesniчosъ a къdea, saă a faче пе алтвл sъ kазъ, алвпекosъ, прimeждiosъ. [din

'Επι-σφάλλω, вiit: -σφαλῶ, faкъ пе чinева a se notiкni, a алвпека, a къdea.

'Επισφαλῶς, adв: кв прimeждie. [ἐπισφαλής].

'Επίσφατος (ὁ, ἡ), noet:=='Επίφατος. (вezi ші πρόσφατος).

'Επι-σφάττω, вiit: -σφάξω, At: în локъ de ἐπισφάζω.

'Επι-σφηκόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: în локъ de ἐπισφίγγω, stpînrъ tape.

'Επίσφηνος (ὁ, ἡ), fъквtъ în ſелъ de папъ. [ἐπὶ, σφήν].

'Επι-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, stpînrъ tape, saă înкъ маї мвлт.

'Επι-σφοδρύνω, вiit: -υνῶ, iщeskъ, întъpeskъ чева маї мвлт, faкъ маї aцerъ.

'Επι-σφραγίζω, вiit: -ίσω, пeчetлвïeskъ пе d' asвпра. || (miж:) întъpeskъ кв пeчetea mea; пвiъ ші чea маї din врmъ пeчete ла чева. [de вnde

'Επι-σφράγισμα (τὸ), пeчetлвipe пе d'asвпра, saă întъpipe кв пeчete. [ші

'Επισφραγιστὴς, οῦ (ὁ), пeчetлвitorъ пе d'asвпра, ші чл:

'Επισφύριον (τὸ), парte a кълцвпвлвї, че акоперia глezneле пiчорвлвї; (în ел:) копка, saă легътвра кълцвпвлвї; (iap прinч: next: ал лвї

'Επισφύριος, ші 'Επίσφυρος (ὁ, ἡ), каре stъ, saă se пвпе пе глezneле пiчорвлвї. [ἐπὶ, σφυρόν].

'Επι-σχάζω, вiit:-άσω, krestezъ кв вpiчївл пе d' asвпра.

'Επι-σχεδιάζω, вiit: -άσω, faкъ, saă zikъ чева isвoditъ în прinъ, saă nenperîndit desпре aчeea.

'Επισχεδὸν, adв: noet: апроапе, пе лîнгъ. «'Επισχεδὸν ἐρχομένοιο». Аплп: апроцiindв se.

'Επι-σχέθω, noet: în локъ de ἐπέχω.

'Επίσχεο, Ion: în локъ de ἐπίσχου, miж: nex: 2: de порвпч: ал лвї ἐπέχω.

'Επι-σχερὼ, [ἐπὶ, σχερός] adв: noet: пе pîndъ, вnвл dвпе, saă neste алтвл; (desпре timпъ) пе врmъ; кîte пвцinъ, saă din че în че маї мвлт.

'Επισχεσία (ἡ), noet: în локъ de...

'Επίσχεσις, εως (ἡ), onpipe, niedikъ; прiчinвipe, saă прetekstъ. [ші

'Επισχετικὸς, ἡ, ὸν, чел кв însвшime de a onpi în локъ. [ἐπέχω].

'Επι-σχίζω, вiit: -ίσω, pвпъ, кръпъ чева пе d' asвпра. (se конf: кв ἐπισχάζω).

'Επ-ισχναίνω, вiit: -ανῶ, faкъ a fi чева de totъ saă înкъ шаї мвлт слабъ, вskatъ.

'Επι-σχολάζομαι, вiit: ἀσομαι, пetpекъ вpeme, întîpziezъ.

'Επ-ισχυρίζομαι, вiit: -ίσομαι, мъ întъpeskъ, мъ înnвterniчezъ. 2) =='Απισχυρίζομαι, мъ цiъ tape, stъpвïeskъ în чева.

'Επ-ισχύω, вiit: -ύσω,=='Ενισχύω. înnвterniчezъ; (ші ел: saă nestp:) мъ întъpeskъ.

'Επ-ίσχω, вiit: ἐπισχήσω, At: în локъ de ἐπέχω.

'Επι-σωματόομαι -οῦμαι, siit: -ώσομαι, мъ faкъ маї трвпешъ, маї волвminosъ, мъ мъpeskъ вninds мъ кв алтъ трвпъ. [din

'Επίσωμος (ὁ, ἡ), трвпешъ, грasъ. [ἐπὶ, σῶμα].

'Επι-σωρεύω, вiit: -εύσω, formezъ гръmadъ, пвind вna neste алta.

'Επίσωτρον(τὸ), шinъ depoatъ. [ἐπισώζω].

'Επιταγὴ, (ἡ), opdinъ, порвпкъ. [ші

'Επίταγμα (τὸ), [ἐπιτάσσω] ='Επιταγὴ. 2) трiввtъ înnвsъ (прinч:) пе вnъ орашъ stъpînitъ кв apme. 3) aptikolъ de трaktatъ adъoratъ маї în врmъ. 4) парte de oштipe, че se пъstpeazъ пentpв маї пе врmъ, (Франц:) corps de réserve; (iap парt:) корпъ komпвsъ din doъ miї ші doъ sвte ostaшї. [de вnde.

'Επιταγματικὸς, ἡ, ὸν, чел în ſелъ de (saă кввenitъ ла) ἐπίταγμα (вezi ziч:).

'Επίταδε, adв: în локъ de ἐπὶ τάδε, sипе înkoaчї, маї înkoaчї, saă în парtea de dinkoaчї. (înnpot: de ἐπέκeινα).

'Επιτακτὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локъ de

'Επιτάκτης, ου (ὁ), порвпчitorъ, dipektorъ, къпetenie, ші чл: [ші

'Επιτακτικὸς, ἡ, ὸν, notpivitъ, saă îndemînatikъ a порвпчi, a гвверпа. [ші

'Επιτακτικῶς, adв: în кinъ de порвпчipe. [ші

'Επίτακτος (ὁ, ἡ), din порвпкъ pîndвitъ; înnвsъ (în ſелъ de siпnikъ daждie); (ostaщъ) apanжatъ dindъpътвл челор че

se вat înainte, (Lat:) **triarius**; saŭ кvвenitŭ la tpвna de pezepвъ. (ἐπιτάσσω).

Ἐπι-ταλαιπωρέω -ῶ. вiit: -ήσω, sвfepŭ nenpeквpmate tiкълопiĭ nentpв чева.

Ἐπιταλάριος (ἡ, ἡ), nвptъtopŭ de кошвлецŭ. «Ἀφροδίτη—». Пл: (Lat:) **Venus calathina**. [ἐπὶ, τάλαρος].

Ἐπίταμα (τὸ), [ἐπιτείνω] întinsътвpъ.

Ἐπι-τάμνω, вiit: -ταμέω, Ion: în локŭ de ἐπιτέμνω.

Ἐπι-τανύω, вiit: -ύσω, noet: în локŭ de ἐπιτείνω.

Ἐπιτὰξ, adв: în pîndŭ, în шipŭ. în linie. «Τῆς ὁδοῦ τὴν ἐπιτάξ». Etmлг: чea skвptъ. [шi

Ἐπίταξις, εως (ἡ), pîndвipe, nopвnчipe, nвnepe ла кале. «Φόρου — ». Ep: înnв-nepe de dawdie. «Σρατοῦ —». Лкs: pîndвipe de tpвnъ de pezepвъ. [ἐπιτάσσω].

Ἐπιτάραξις, εως (ἡ), tвpввpape; (fiг:) konfвsiape. «Ὀμμάτων — ». Плт: [din

Ἐπι-ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, tвpввpŭ пе d' asвnpa, saŭ penetat; (fiг:) konfвsiezŭ, adвкŭ нелiniшte, sвnъpŭ.

Ἐπιτάῤῥοθος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἐπίῤῥοθος, aжвtъtopŭ. (преквm шi ἀταρτηρὸς în локŭ de ἀτηρός).

Ἐπίτασις, εως (ἡ), întindepe (акt: saŭ nas:) «Ἐν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν». Плт: fiг:) tonŭ, iвцealъ; siлinцъ; (гpam:) întindepe de însemn:; (In цen:) крешtepe, înteцipe; (iap naptik:) легаре (înквркаре) a dpamaтiчелор nepiпецiĭ (neпревъzвte prefaчepĭ din întîmплъpĭ). (vezĭ шi πρότασις). [ἐπιτείνω].

Ἐπι-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, (кŭ dat: îndip:) nopвnчeskŭ, nвiŭ ла кале. 2) aшezŭ пе чinева îndъpît dвпе алтвл (vezĭ ἐπίτακτος), saŭ înnpotiва квĭва. «Ἐπετέτακτο δὲ Ἀριστοκράτει μὲν Περικλῆς». Лкs:

Ἐπιτατικὸς, ἡ ὸν, nвtinчosŭ a întinde, (în цen:) a мъpi, a крешte op чe, (гpam:) însemnape de zivepe. [ἐπιτείνω]. [de вnde

Ἐπιτατικῶς, adв: кŭ întindepe, крешtepe, înteцipe (de însemn: шi чл:)

Ἐπιτάφιος (ὁ ἡ), fъквtŭ, saŭ zisŭ пе mopmîntŭ, saŭ ла îmmopmîntape, enitafiŭ. «Λόγος».—». Petp: «Ἐπιτάφιον». Лкs: (se înц: ᾆσμα, saŭ ἐπίγραμμα) kîntape, saŭ sвskpinцie mopmîntalъ. [ἐπὶ, τάφος].

Ἐπιτάχυνσις, εως (ἡ), гpъвipe. [din

Ἐπι-ταχύνω, вiit: -υνῶ, гpъвeskŭ чева a se faчe maĭ кvpînd, saŭ îndemnŭ пе чinева a faчe чева maĭ în гpaвъ.

Ἐπι-τέγγω, в.it: -τέγξω, вdŭ, moiŭ чева пе d' asвnpa. [de вnde

Ἐπίτεγξις, εως (ἡ), вdape a sвnpafeцeĭ вpe вnвĭ tpвnŭ; (npin întind:) moĭape.

Ἐπιτειθειασμένως, [ἐπιθειάζω] adв: (de naptч:) кŭ întвsiasmŭ, ka din zeeaskъ însвfлape.

Ἐπιτεῖλαι, nex: 1: de înf: ал лвĭ ἐπιτέλλω.

Ἐπι-τείνω, вiit: -τενῶ, întinzŭ чева tape, saŭ înкъ maĭ мвлt; (npin întind:) prелвnцeskŭ; îndemnŭ, siлeskŭ; (fiг:) kpeskŭ; (nestp:) мъ faкŭ шaĭ мвлtŭ; (miж: кŭ ак: преп:) мъ siлeskŭ (мъ лвntŭ) sъ sъвîpшeskŭ чева; sîntŭ nepъвdъtopŭ, нелiniшtitŭ sъ aвzŭ, saŭ sъ въzŭ чева; (кŭ dat:) sîntŭ кŭ totвл înkinatŭ, datŭ ла чева. «Τόξον ἐπιτεινόμενον ῥήγνυται, ψυχὴ δὲ ἀνειμένη». Лкs: «Τὰ φωτεινὰ καὶ λαμπρὰ τοῖς σκιεροῖς καὶ σκοτεινοῖς ἐπιτείνεται». Пл: (шi nestp:) «Καὶ τὸ ψύχος ἐπέτεινε πνεύματος ἐπιγενομένου». Лкs: «Ταύτῃ σφοδρῶς αὐτοῦ ἐπιτεταμένου». Лкs: «Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σίτου πλείω χρόνον ἐπιταθῆναι». Ksn: sъ netpeakъ.

Ἐπι-τειχίζω, вiit: -ίσω, клъdeskŭ zidŭ (kastelŭ) înnpotiва квĭва (adikъ în nosiцie, de вnde tot-daвna вoiŭ nвtea nъвъli asвnpa лвĭ), (кŭ dat:). «Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πέμψαντες εἰς Αἴγιναν ὁπλίτας, ἐπετείχισαν Αἰγινήταις, καὶ ἐπολιόρκουν αὐτούς». Ksn: [de вnde

Ἐπιτείχισις, εως (ἡ), клъdipe de kastelŭ înnpotiва връжташвлвĭ.[шi

Ἐπιτείχισμα (τὸ), kastelŭ клъditŭ în nosiцie îndemînatikъ de nъвъlipe asвnpa връжташвлвĭ. [шi.

Ἐπιτειχισμὸς (ὁ), =Ἐπιτείχεισις.

Ἐπι-τεκμαίρομαι, вiit: -αροῦμαι, гiчeskŭ, daŭ кŭ sokoteala desnpe чева.

Ἐπι-τεκνόω -ῶ, вiit: -ώσω, naskŭ шi алцĭ копiĭ пе вpmъ dвпе...

Ἐπι-τεκταίνω, вiit: ανῶ, noet: (кŭ dat:) вnелteskŭ чева înnpotiва квĭва, îĭ întinzŭ квpsъ, шi чл:

Ἐπιτέλεια (ἡ), (колек:) dpeгътopĭ. 2) în локŭ de ἐπιμέλεια. [ἐπιτελής].

Ἐπι-τελειόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Ἐπιτελέω, sъвîpшeskŭ, desъвîpшeskŭ. 2) (naptik:) ofepŭ, npinoseskŭ. [de вnde

Ἐπιτελείωμα (τὸ), = Ἐπιτελέωμα (maĭ oвiч:). [шĭ

Ἐπιτελείωσις, εως (ἡ), sъвîpшipe. 2) ofepipe de жepтfъ.

Ἐπι-τελεόω -ῶ, вiit:-ώσω, = Ἐπιτελειόω

Ἐπιτέλεσμα (τὸ), чeea чe s' a sъвîpшit; 2) eшitŭ, pesвлtatŭ. [шi

Ἐπιτελεστικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitŭ (îndemî-

natikъ) ла съвîршire de чева.

'Επι-τελέω -ῶ, biit: -έσω, съвîршeskъ, desъвîршeskъ; înшlineskъ, înfiinцezъ чева; fakъ reliцioasъ цeremonie, serьezъ; îmî плъteskъ datopia, o рълзieskъ. «Γάμον («Ἀγῶνα, «Θέας) ἐπιτελεῖν». Лкs: «Ἐπιτελέσαι βασιλεῖ, ἃ ὑπέσχετο». Тзч: «Τὰ τέλη ἐπιτελεῖν». Ep: a istovi dъждiire. (ші fir:) «Τὸν θάνατον ἐπιτελεῖν». Ksn: a mъpi (ші miж:). «Ἐπιτελέομαι τὰ τοῦ γήρως». Ksn: sъferъ але вътрînецiї.

Ἐπιτελέωμα (τὸ), a doilea (ekstraordinarъ) жертfъ (prinч: пentrъ пашtepe de копilъ). [ἐπιτελεόω].

Ἐπιτελέως, Ion: în локъ de ἐπιτελῶς, къ desъвîршire, eksakt; în sfîршitъ. [ἐπιτελής].

Ἐπιτελέωσις, εως (ἡ), = Ἐπιτελείωσις. [ἐπιτελεόω[.

Ἐπιτελὴς [ἐπὶ, τέλος], έος (ὁ, ἡ), ажънsъ în floarea sa, desъвîршitъ; (desпre лъкр:) съвîршitъ, realisatъ. «Παρθένος —». Лкs: de мъritat. «Ἐπιτελές τι ποιεῖν». Лкs: = Ἐπιτελεῖν».

Ἐπι-τέλλω, biit: -τελῶ, пoet: în локъ de ἐντέλλομαι, порънческъ, pîndзîeskъ, пзіъ ла кале, повъцзîeskъ; înгъdзîъ, eptъ. «Ὄφρ' Ἀχιλῆϊ μῦθον ἐνίσπω, ὅν Νέστωρ ἐπέτελλεν». Іл: Л. (ші desпърц:) «Κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν». Od: Ψ. (ші miж:) «Νόστον Ἀχαιῶν, ὃν ἐπετείλατο Παλλὰς». Od: A. (ші къ inf:) «Σοὶ δ' ἐπιτέλλομαι ὧδε γε ῥέξαι». Іл: B: (ші пas:) «Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν». Hind: 2) (prinч: desпre стеле) pesъръ de o datъ (кът апъne soapeле); (în цen: ші fir:) мъ iвeskъ d asъпра, de faцъ. «Πῇ ποτε χρὴ τέρμα μόχθων ἐπιτεῖλαι»; Esx: ънde oape тревъie a se ivi sîршitъл релелор?

Ἐπι-τέμνω, biit: -τεμῶ, taiъ чева пe d' asъпра, krestezъ în faцъ. 2) taiъ de o datъ, saъ пъцin чева; (fir:) опreskъ; miчeskъ, înпъцinezъ, preskъptezъ (de ънde ἐπιτομή).

Ἐπίτεξ [ἐπὶ, τίκτω], εκος (ἡ), каре este апроапе de фачере. (bezî ші ἐπίτοκος).

Ἐπι-τερατεύομαι, biit: -εύσομαι, adaorъ într' o повeste minънї, o мъreskъ къ aрътъri de iesmoase лъкрърї.

Ἐπιτέρμιος (ὁ, ἡ), чел чe se aflъ ла, saъ înгріжеште de хotape. [ἐπὶ, τέρμα].

Ἐπιτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte веселitorъ, плъкътъ, graцiosъ. [ші

Ἐπίτερπνος (ὁ, ἡ), =Ἐπιτερπής. [din

Ἐπι-τέρπω, biit: -τέρψω, înвeселeskъ пe чinева, (ші miж: saъпas:) мъ înвeселeskъ пentrъ чева.

Ἐπιτερπῶς, adв: къ мълъ веселie, плъчере, ші чл: [ἐπιτερπής].

Ἐπι-τερσαίνω, biit: -ανῶ, пoet: ъзъкъ чева пe чева. «Ἠελίῳ ψαμάθοις ἐπιτερσαίνονται (алц: ἔπι τερσαίνονται)».

Ἐπιτεταμένως, [ἐπιτείνω] adв: (de партч:) къ мълъ тonъ, тape, къ stързинцъ.

Ἐπιτέταρτος (ὁ, ἡ), копrinzътorъ de ънъ totъ, ші o a патра парte din totъ, adikъ чinчi a патра пърцi. (bezî ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, τέταρτος].

Ἐπιτετευγμένως, [ἐπιτυγχάνω] adв: (de партч:) вine немерit.

Ἐπιτετηδευμένως [ἐπιτηδεύω], adв: (de партч:) къ скътпътate, къ îndemînътate, saъ iskъsinцъ.

Ἐπιτέτληκα (nex: ἐπέτλην, ші чл:) тре: de къ: în локъ de прez: ал neînтр: ἐπιτλάω, равdъ вitежеште, stързieskъ ъзfepind. (bezî ші ἐπιτολμάω).

Ἐπιτετμημένως [ἐπιτέμνω], adв: (de партч:) преskъptat, saъ în преskъptape.

Ἐπιτετράφαται, Ion: 3: îm: neps: de nas: тре: de къ: ал лъї ἐπιτρέπω.

Ἐπίτευγμα (τὸ), лъкръ немерitъ, desъвîршitъ (capo d' opera ltл:); op чe a немерit, a съвîршit, a довîndit чinева. [ші

Ἐπιτευκτικὸς, ἡ, όν, denpinsъ a немери (a isвъti în) скопъл съъ; (лъкръ) контрівъitorъ ла немерire. [ші

Ἐπίτευξις, εως (ἡ) немерire, съвîршire, довîndire de скопъ. [ἐπιτυγχάνω].

Ἐπι-τεχνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, пъскочeskъ пe ърмъ поъ мештешъгъ, saъ metodъ. 2) ънелteskъ, ърzeskъ neînчetat вікленій înпротіва къіва. [de ънde

Ἐπιτέχνησις, εως, (ἡ), maї поъ пъскочire de metodъ. 2) ънелtire, ърzire de вікленій. [ші

Ἐπιτέχνημα (τὸ), pesъltatъ de поъ înвенцie. 2) ънелtitъ віклenie. [ші

Ἐπιτεχνητὸς, ἡ, όν, съвîршitъ прin пъскочire, мештешъцitъ.

Ἐπι-τεχνολογέω-ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) аплікъ ла чева (eksплікъ дъпe) регълеле техполоцiче.

Ἐπιτηδεέστερος, ші Ἐπιτηδειέστερος, η, ον, Ion: компар: ал лъї...

Ἐπιτήδειος [ἐπιτηδὲς], α saъ ος, ον, folositorъ; destoinikъ, îndemînatikъ; пропорцionatъ, потрівitъ; прiinчosъ; вpednikъ. «Ἐπιτήδειος ταῦτα παθεῖν». Dm: ‖ (ka sъbst:) familiarъ, прietenъ; рadъ; школаръ

‖ (în neъt: îm:) Ἐπιτήδεια (τὰ), trebъinчoaseле bieцiĭ, provizиĭ de хранъ, ші чл: [de ъnde

Ἐπιτηδειότης (ἡ), a fi чева folositorъ, priinчosъ, potrivitъ ла чева; îndemînatate, destoĭnicie; bredniчie, saъ meritъ de чева. ‖ familiapitate, prietenie; pъdenie; (în цen:) stpînsъ (de anpoane) relaцie. [ші

Ἐπιτηδειόω -ῶ, bĭit: -ώσω, faкъ чева, saъ ne чinева îndemînatikъ, priinчosъ ла чева. [ші

Ἐπιτηδείως, adb: potrivit. ла bреme; къ îndemînъtate, saъ priinцъ; къ familiapitate, prietenette, ші чл:

Ἐπιτήδεος (ὁ, ἡ), Ion: ĭn локъ de ἐπιτήδειος. [din

Ἐπιτηδὲς, saъ ἐπίτηδες [ἐπὶ, τάδε] adb: înadins, nentpъ aчestъ sfîrшitъ; (prin ъpm:) къ stъpъinцъ.

Ἐπιτηδέστατος, η, ον, ші

Ἐπιτηδέστερος, α, ον, [neîntp: ἐπιτηδής] în локъ de ἐπιτηδεώτερος, -ώτατος.

Ἐπιτήδευμα (τὸ), mesepie, treaвъ (op чe ъnelteute чinева); oвiчeĭъ, datinъ. [ші

Ἐπιτήδευσις, εως (ἡ), profesionape de o mesepie; îndeletniчipe ла вре ъnъ лъкръ, saъ treaвъ; peцimъ (pîndъialъ) de вiaцъ, nъptape. [ші

Ἐπιτηδευτὸς, ἡ, ὸν, лъкratъ къ iskъsinцъ, saъ къ eksaktitate, meштешъцitъ; (de ъnde) sialitъ, nъ natъralъ. [din

Ἐπιτηδεύω, biit: -εύσω, лъкrezъ чева къ dînadinsъl, mъ îndeletniчeskъ din mesepie ла чева; perfekцionezъ; înfrъmъseцezъ чева neste trebъinцъ. (de ъnde)«Ἐπιτετηδευμένον». Лкs: prea meштешъцitъ; (de ъnde maĭ de mъlte orĭ) nenatъralъ, sialitъ. [ἐπιτηδές].

Ἐπιτηδέως, adb: Ion: în локъ de ἐπιτηδείως.

Ἐπιτηδεώτατος (-ώτερος), η, ον, Ion: în локъ de ἐπιτηδειότατος (-ότερος).

Ἐπιτήθη (ἡ), mъma, saъ bъna bъneĭ mele. [ἐπὶ, τήθη].

Ἐπίτηκτος (ὁ, ἡ), (desnpe metale) topitъ, ші topnatъ neste чева. 2) ъnsъ, snoitъ ne d' asъnpa (къ чeaръ, ші чл); dpesъ ла обrazъ; (fir:) adъoratъ ne d'asъnpa; (fir:) falsъ, prefъkътъ. «Ἐπίτηκτα φιλεῖν». Enгp: [din

Ἐπι-τήκω, biit: -τήξω, toneskъ ші topnъ neste чева. «Ἐπέτηξε κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα». Ep:

Ἐπιτηλὶς, ίδος (ἡ), asemenea къ planta [τῆλις, bezĭ ziч:], aвînd asemenea kopnoase teчĭ. «Μήκων---». Nik: = Κερατῖτις.

Ἐπι-τηρέω, -ῶ, biit: -ήσω, nъzeskъ; nîndeskъ bреme; baгъ de seamъ. [de ъnde

Ἐπιτήρησις, εως (ἡ), nîndipe; prebeгiepe, bъгape de seamъ. [ші

Ἐπιτηρητὴς, οῦ (ὁ), bъгtopъ de seamъ, înгriжitopъ; nînditopъ. [ші

Ἐπιτηρητικὸς, ἡ, ὸν, (mi adb:) -ικῶς, îndemînatikъ a лъa a minte, a prebeгia, a nъzi; ші чл;

Ἐπι-τίθημι, biit: -θήσω, (nex: ἐπέθηκα, ші miж: ἐπεθέμην, ші nas: ἐπετέθην, ші чл:) nъiъ neste чева (maĭ de mъlte-orĭ къ dat: indip:) «Λίθον δ' ἐπέθηκε θύρησιν». Od: N. (ші sъвtînц: dat:) «Λόχον («Νέφος) ἀνακλῖναι, ἠδ' ἐπιθεῖναι». Od: A: ші Il: E. se tragъ, ші sъ nъïe zoворъl laвшъ. «Θύρας ἐπίθεσθε». Лкs: înkideцiĭ вшеле. «Καλάμῳ ἄν ἐπιθῇς βάρος». Al: Afpod: «Ἐπιθήσει φάρμακα». Il: Δ. (ші къ ак: преп:) «Ἐπιτίθει ἐπ' ἀνθρακιὰν». Dskpd: (ші къ цen: prea pap) «Τὸν δὲ λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας». Il: Ω. (ші în парал:) «Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην». Skp: 2) daъ чева în mîna къïва (ka sъ dъкъ ъndeва). «Ὁ γραμματοφόρος, ᾧ τὴν ἐπιστολὴν ἐπέθηκα». Sin: (ші ел:) «Ἐπέθηκεν εἰς Μιτυλήνην». Ep: a tpimis skpisopĭ, a înшtiinцat ла Mitilena. (ші miж:) «Ἀποθνήσκων ἐπέθετο τοῖς οἰκείοις». At: a lъsat noвaцъ. (bezĭ ші ἐπιστέλλω). 3) înnъiъ (osîndъ, ші чл:). «Σοὶ δὲ θωὴν ἐπιθήσομεν». Od: B. «Νόμον ἐπιθεῖναι». Плt: «Καὶ δίκην τὴν ἀξίαν ἐπιθεῖναι τῷ ἀμελοῦντι». Ksn: «Ζυγὸν ἐπιθεῖναι». Ksn: (ші miж:) «Φόβον ἐπιτίθεσθαι». Ksn: a însъfla, a bъga frikъ. «Ὄνομα ἐπιθεῖναι». Sxл: Aплn: a ĭ skoate poreклъ. 4) adaorъ. «Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω». Il: Ψ. «Καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι». Il: H. 5) aплікъ, potrivеskъ чева ne ъrmъ (ne d' asъnpa). «Χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην. Il: Δ. (ші fir:) «Οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις». Kл: T. 6) (miж:) întrepinzъ. «Ἐπιθέσθαι ναυτιλίῃσι». Ep: «Θεατροσκοπίαις ἐπιθέμενοι». Sin: 7) nъvъleskъ asъnpa kъïва fъrъ beste. «Ἐπιθέσθαι τοῖς Μακεδόσι». Diod: (ші fir:) «Ἐπιθέσθαι τῇ ἀρχῇ». Пл: «Ἐπιθέσθαι ταῖς ἀλλήλων ἁμαρτίαις». Iskp: 8) (prea pap ші înd:) în локъ de ὑπερτίθεμαι, amînъ. «Διὰ τὴν τῶν καμνόντων ὀλιγωρίαν· ἐπιτίθενται γάρ». Ipkp: (bezĭ ші ἐπιβάλλω).

Ἐπι-τίκτω, biit: -τέξομαι, maĭ naskъ iaръшĭ ші de al doilea.

'Επι-τιλάω -ῶ, viit: -ήσω, mъ къſъреſкъ (mъ ſкîрnъвеſкъ) пе чева.

'Επι-τιμάω -ῶ, viit: -ήσω, vinsteſкъ пе чinева маї пе вртъ; (de вnde) pesвънъ moaptea къїва. (Ep: στ'. 39). 2) (лец:) oſîndeſкъ ла глоавъ; (iap прinч:) întъреſкъ oſînda în вanї, чеînsвшї вinоватъл îmї înnвsese. «Τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμέων». Ep: (вezї ші προστιμάω). 3) вркъ прецвл лвкрвлвї de вînzape, îл skвmneſкъ. «'Ο σῖτος ἐπιτιμᾶται». Dm: 4) (овіч: кв dat:) хвлеſкъ, mвslpezъ. «Τοῖς πεπραγμένοις ἐπιτιμᾷν». Dm: [de вnde

'Επιτίμημα (τὸ), чеea че ſe ſaче, ſaъ ſe zîче ſnpe dожънipea къїва; oſîndъ în вanї; nedeaпsъ; dожапъ; хвлъ, mi чл: [ші

'Επιτίμησις, εως (ἡ), îmnвnere de въneaſкъ nedeaпsъ ſaъ pesвънape; întъpipe de пречedintъ oſîndъ; dожънipe, хвлipe. 2) skвmnipe de лвкрв de вînzape. [ші

'Επιτιμητὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локъ de

'Επιτιμητὴς, οῦ (ὁ), (жвdікъторъ) xotъpîtorъ de oſîndъ în вanї; dожънitorъ; pesвънъторъ; (прin întind:) окротitorъ. [ші

'Επιτιμητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, diſnвsъ, аплекатъ a dожъni, a хвлі, a oſîndi, ші чл:

'Επιτιμήτωρ, ορος (ὁ), noet: = 'Επιτιμητήρ, pesвънъторъ; окротitorъ.

'Επιτιμία (ἡ), = 'Επιτίμησις, dожънipe, хвлipe. 2) dрептвл превелеціатвлвї четъцеанъ. 3) мъdвлареле чеде askвnse: [ші

'Επιτίμιος (ὁ, ἡ), кape ſe ſaче ſnpe vinſtea къїва. || (sввst:) 'Επιτίμιον (τὸ), oſîndъ înnвsъ ſnpe nedeaпsъ asвпра къїва; (în цen:) pesплътipe кв de o notpівъ. 2) (noъ, Bisep:) кapte de вlestemъ.

'Επίτιμος (ὁ, ἡ), vinstitъ, de вънъ репътаціе; (прin врm:) чел че se вякъръ de toate dрептъріle слободвлвї четъцеанъ. (înnpot: de ἄτιμος). «Χρήματα ἐπίτιμα». Dm: авері а ле внвї четъцеанъ ſвцitъ din пatpia sa пentpв otopъ ſъръ воiea sa, (прin врm:) nesвnвse ла конfiskape. [ἐπὶ, τιμή]. [de вnde

'Επιτίμως, adв: vinstit, кв вънъ репътаціе.

'Επιτίτθιος, ші 'Επίτιτθος (ὁ, ἡ), чел înкъ ла цîцъ, ſaъ de цîцъ. [ἐπί, τιτθός].

'Επι-τιτράω -ῶ, viit: ἐπιτρήσω, гъвреſкъ чева пе d' asвпра.

'Επι-τιτρώσκω, viit: -τρώσω, рънeskъ пе чinева пе d' asвпра.

'Επιτλήτω, 3: stnr: neps: de nex: ал порвпч: лвї ἐπιτέτληκα.

'Επι-τμήγω, (saъ -τμήσσω), viit: -τμήξω, noet: în локъ de ἐπιτέμνω.

'Επίτοκος (ὁ, ἡ), (γυνὴ, femeїe) апроапе de ſaчepe; (în цen:) пръsitoape. 2) (ἀργύριον, вanї) пвшї ла довîndъ. || «Τόκοι ἐπίτοκοι». Плт: dовînzї ла девînzї. [ἐπὶ, τόκος]. [de вnde

'Επιτόκως, adв: кв довîndъ.

'Επιτολὴ (ἡ), [ἐπιτέλλω] pesъpipe de stea; isвopîpe de pîъ, ші чл:

'Επι-τολμάω -ῶ, viit: -ήσω, noet: (кв înf:) sвferъ кв îndpъznealъ; (маї поъ кв dat:) îndpъzneskъ a întpenpinde чева; квlezъ înnpotiва къїва, saъ în чева.

'Επιτομὴ (ἡ), tъiepe de o пapte; (fir:) preskвptape de вре вnъ skpisъ, ші чл: [ші

'Επίτομος (ὁ, ἡ), [ἐπιτέμνω] tъiatъ кît-ва; (прin врm:) preskвptatъ. «'Οδὸς —». Ksn: «Τὰ ἐπίτομα τῆς χώρας». Павs: чеде desпъpцite кв dрвтврї.

"Επιτον, înd: de xot: saъ порвпч: ал лвї ἔπειμι.

'Επιτόνιον (τὸ), instpвmîntъ, прin кape se întind коapdeле вneї mawine, saъ вре вnвї mвsikалъ organъ; (fir:) op че ſaче шаї tonikъ, întъреште чева. «Ἡ συντροφία τῆς εὐνοίας ἐπιτόνιον». Пл: [ші

'Επίτονος (ὁ, ἡ), întinsъ. || (sввst: върв: se înц: ἱμάς) квреа, saъ штреапгъ, ші чл: кape рътîne (ші прin врm: цine ші алтъ чева) întinsъ; (anatm:) вінеле чеде марї, saъ мвшкіі вмерілор, ші врацелор. [ἐπὶ, τόνος]· [de вnde

'Επιτόνως, adв: кв tonъ, tape.

'Επι-τοξάζομαι, viit: -άσομαι, (кв dat:) sъцetezъ, saъ окїeskъ кв арквл asвпра къїва. [mi

'Επι-τοξεύω, viit: -εύσω, = 'Επιτοξάζομαι.

'Επιτοξὶς, ίδος (ἡ), крestътвра арквлвї, вnde se цine коapda. [ἐπὶ, τόξον].

'Επι-τοπίζω, viit: -ίσω, dъineskъ, петрекъ маї мвлтъ вреme întp' вnъ локъ. (înnpot: de ἐκτοπίζω).

'Επιτοπλεῖστον (-πλέον, -πλῆθος, -πολύ), adв: în локъ de ἐπὶ τὸ πλεῖστον (πλέον, ші чл:), de маї мвлте орї, în ценералъ.

'Επιτόσσαις, Dop: nex: 1: de пapтч: ал лвї ἐπιτυγχάνω. (вezї ἐπέτοσσα).

'Επι-τραγηματίζομαι, viit: -ίσομαι, пвіъ ла masъ вякътврї (mezелікврї), saъ поаme, ші чл:

'Επιτραγία (ἡ), enit: ал Benepiї, (fiind къ a transfopшat o капръ în цапъ). [вezї ші

'Επιτράγιος, α saъ ос, ον, ші

'Επίτραγος (ὁ, ἡ), desfpînatъ; (прin врm:

desnpe bite) stepnă; (desnpe nлante) nepoditopă, a kъpвia podniчie se pisinewtc în kpъчĭ ші fpвnze nвmaĭ. || (sввst:) 'Επιτραγία(ἡ), saă 'Επιτραγίας, вnă newte, kape de mвлtъ grъsime nв prъsewte. || 'Επιτράγιοι (οἱ), лвnцеле koapde ші de npisosă але bii. [ἐπὶ, τράγος].

'Επι-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, nobeste-skă чева kв tpaцikă emfasă, saă adaoră tpaцiчe ebenemînte întp' o nobestipe, ka sъ o mъpeskă maĭ mвлt.

'Επιτραπεζίδιος, ші

'Επιτραπέζιος (ὁ, ἡ), kвbenită ла masъ, saă fъkвtă, zisă ла masъ (ne bpemea mînkъpiĭ). [ші

'Επιτραπέζωμα (τὸ), ввkatъ nвsъ ne masъ (iap npinч: dвлчeaцъ, saă mezelikă). [ἐπὶ, τράπεζα].

'Επι-τραπέω noet:, ші 'Επιτράπω, biit: τράψομαι, Ion: în локă de ἐπιτρέπω.

'Επιτραχήλιος (ὁ, ἡ), kвbenită ла, saă nвsă ne gpвmază. «Κόσμος—». Лкs: riopdană, колетă de gîtă. || (sввst:) 'Επιτραχήλιον (τὸ), (Bisep:) netpaxilă. [ἐπὶ, τράχηλος].

'Επι-τραχύνω, biit: -υνῶ, înъsnpeskă, înвîptowеskă faцa вpe вnвĭ tpвnă, saă чева ne d' asвnpa.

'Επιτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, înгъdвitopă, eptъtopă. [din

'Επι-τρέπω, biit: -τρέψω, înвîpteskă, întopkă, îndpenteză чева kътpe чева; (maĭ de mвлte opĭ npin întind: ші fir:) лasă чева în boica, în gpiжa, saă xoltъpîpea kвĭва, mъ înkpeză, saă înгъdвĭă. (kв dat: indip:) «Καὶ τὸν οἶκον εἰ ἐπιτρέπει τις αὐτῷ». Ksn: «Ἔστιν ὅτῳ ἄλλῳ πλείω ἐπιτρέπεις ἢ τῇ γυναικί»; Ksn: «Καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος κτήματα». Od: H. sъ лase de mowtenipe. «Ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν». Od: T. mi X. «Κλεινίᾳ δ' οὐκ ἂν ἐπιτρέψαις». Ksn: nв 'л aĭ faчe apвitpв, saă алesă жвdikъtopă. (de вnde eл:). «'Οργῇ ἐπιτρέπειν». Лкs: a se stъnîni de mînie kв totвл. «Φεύγεις δὴ, Ποσειδάωνι δὲ νίκην πᾶσαν ἐπέτρεψας»; Iл: Ф. aĭ înгъdвit? (ші fir:) «Οὐκ ἐπέτρεπε γήραϊ». Iл: K. nв se лъsa вътpîneцiĭ. (ші nas): «Ὦ λαοὶ ἐπετετράφαται». Iл: B. kъpвia s'aă înkpedinцat. «Ἐπιτρέπεταί μοι» Ep: îmĭ este eptată. «Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο εἴρεσθαι. Od: 1. te a îndemnat inima.

'Επι-τρέφω, biit: -θρέψω, цiă de xpanъ kв îndestвлare ne чinева; (nas: kв dat:) mъ xpъneskă, kpeskă dвnekitъва bpeme. «'Ἐκ τουτέων σφι ἐπετράφη νεότης». Ep: «'Επιτεθραμμένης νεότητος ἱκανῆς». D. Ал: 'Επιτρεχόντως, adв: = 'Ειτροχάδην. [din 'Επι-τρέχω, biit: -θρέξομαι, saă -δραμοῦμαι, алepгă ne d'asвnpa, saă asвnpa, înnpotiва kвĭва, tpekă алepгînd ne d'asвnpa; (ші fir:) nobesteskă, saă чiteskă чева iвte, în tpeakътă. «Ἅρματα δὲ ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον». Iл: Ψ. «Ἀσπὶς δ' ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν ἔγχεος». Iл N. «'Επιδραμεῖν τὴν χώραν». Ep: a npъda цara. «Οὔτι ἐπιδραμὼν πάντα τὰ διδόμενα ἐδέχετο». Ep: n'a алepгat sъ ле ia. «'Επιτρέχων τοὺς καλάμους τοῖς χείλεσι». Лoнц: kîntînd kв naiвл. (ші miж: fir:). «Λευκὴ ἐπιδέδρομεν αἴγλη». Od: Z. este pевъpsatъ asвnpъ 'I. «'Ήέλιος δ' οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς». Od: Y. 'л a akonepit. (ші nas:) «Ὅ ἡμῖν ἀργότερον ἐπιδεδράμηται τοῦ λόγου (saă τῷ λόγῳ)». Ksn:

'Επίτρησις [ἐπιτιτράω], εως (ἡ), гъвpipe ne d' asвnpa, saă a nъpцiĭ de sвs.

'Επι-τρίβω, biit: -τρίψω, fpekă ne чева, saă fpekînd snoïeskă, лipeskă ne чева; (de вnde miж:) mъ sвlimeneskă. (zezĭ ші ἐντρίβω). 2) fpekă neînчetat; (npin вpm:) întъpîtă; (med:) ipiteză, oвpinteskă. «Τὴν νόσον ἐπιτρίβειν». Ап: 3) (maĭ des) stpikă, npъnъdeskă de totă (maĭ de mвлte opĭ în sensă de вlestemă). «'Αλλά σε ὁ Ζεὺς ἐπιτρίψειε». Лвч: (ші nas:) «'Αλλ' ἐπιτριβείην, εἴ τι τούτων ἔψευσμαι». Apstf: «Τὸ τοῦ Πλάτωνος συμπόσιον ἀναγνοὺς ἐπιτριβείη τις μᾶλλον, ἢ πρὸς ἀρετὴν παρορμηθείη». At: 'Επιτριετὴς, έος (ὁ, ἡ), чел anpoane de a înnлini tpeĭ anĭ. [ἐπὶ, τρία, ἔτος].

'Επι-τριηραρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă tpiepapxă neste tepmină. «'Επιτετριηραρχημένων ἤδη δυοῖν μηνῶν». Dm: tpekînd doъ лвnĭ neste tepminвл tpiepapxii. [de вnde

'Επιτριηράρχημα (τὸ), dвinipe de tpiepapxie neste sopokă, ші kelвĭелеле miжlочite întp'aчea distanцъ de bpeme.

'Επίτριμμα (τὸ), op чe s'a fpekat mвлtъ bpeme ne чева; (fir: kв цen:) omă fpekată, dempinsă in чева. [ші

'Επίτριπτος (ὁ, ἡ), npea fpekată, ekspeпiinцată; npea вiklеanъ; bpednikă de npъnъdit, = Ἐξώλης. [ἐπιτρίβω].

'Επιτρὶς, adв: nînъ în tpeĭ opĭ. [ἐπὶ, τρίς].

'Επίτριτος (ὁ, ἡ), konpinzътopă de вnă întpepă ші o a tpeia napte din totă, adikъ de natpв a tpeia npъpцi, (de вnde în Apitm:) nвmъpвл 4 este ἐπίτριτος ал лвĭ 3. (în metp: «Ποῦς —». komnвsă din tpeĭ

silave ленцĭ ші ына скэрцъ. «Δάνεισμα ἐπίτριτον». Лкс: пептрэ каре се плътеште dobîndъ а треіа парте din капете. (безĭ ші ἐπιμόριος, ші ὑπότριτος). [ἐπὶ, τρίτος].

'Επίτριψις, εως (ἡ), фрекаре пе d' аскпра, сай ына пеште алта (акт: сай пас:); скліmenipe; stpikъчіскпе, прънъdipe. [ἐπιτρίβω].

'Επίτρομος (ὁ, ἡ), конpinsъ de кътремэрă, кь totьл спъĭmîntatъ, інгрozitъ. [ἐπὶ, τρόμος].

'Επιτροπαῖος, α, ον,înkpedinцatъ ла (ківерnisitъ de) enitponъ. «Ἀρχὴ ἐπιτροπαία». Ep: dpergътopie enitponikъ. [ἐπιτροπή].

'Επιτροπεία, ας, ші

'Επιτρόπευσις, εως (ἡ), enitponikъ înгрiжire. [ші

'Επιτροπευτικός, ἡ, όν, destoĭnikъ (îndemînatikъ) de a fi enitponъ. [din

'Επιτροπεύω, вііt: -εύσω, (кь цеп: сай ак:) sînt enitponъ. înгрiжitorь ал кыва; (гъръ казь) dipiцezь (ківерniscскь) enitropeште. [din

'Επιτροπὴ (ἡ),înkpedinцare de чева кыва; треаба, пэртареа de гріжъ a enitponлыĭ; (în цеп:) deплінъ пэтере în чева. «Δόντων ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπήν». Diod: dîndь се în diskpeцia вірэitorлыĭ. [ἐπιτρέπω].

'Επιτροπία (ἡ), ='Επιτρπεία. [ші

'Επιτροπικὸς, ἡ, ὸν, enitponikъ, atinгътorь de enitponъ, сай enitponie. «Νόμος——». Плт: леце desпре enitponie ші enitponi. [din

'Επίτροπος (ὁ, (ἡ), enitponь; локоцiitorь; алесь; ківерnisitorь, înгрiжitorь, ші чл: (безĭ ші ἐπιστάτης). [ἐπιτρέπω].

'Επιτροχάδην [ἐπιτρέχω], adв: în грабъ, în скэртъ, ізte; (прin врm:) лesne. «Ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν». Із Г. кь тълтъ лesniчіскпе de кывîntь.

'Επι-τροχάζω, вііt: -άσω, трекь алергînd пе ындева; (fir:) ворвескь прinit, ізte. [ші

'Επιτρόχαλος (ὁ, ἡ), [ἐπίτροχος] пеste каре поате чінева алерга сай мерце ізte; (прin врm:) netedь, сай вълось. 2) ізte, вшорь.

'Επιτροχασμὸς (ὁ), sввst: лвĭ ...

'Επι-τροχάω -ῶ, вііt: -άσω, = 'Επιτροχάζω. [din

'Επίτροχος (ὁ, ἡ), [ἐπιτρέχω] = 'Επιτρόχαλος, вшорь, ізte. || (neвt:) 'Επίτροχον în локь de ...

'Επιτρόχως, adв: = 'Επιτροχάδην.

'Επι-τρύζω, вііt: -τρύζω, sînînîь, чіріпескь пе чева. «Χελιδὼν ἐπιτρύζει». Епігр:

'Επι-τρώγω, вііt. -τρώξομαι, (пех: ἐπέτραγον, ші чл:) мъпînкь чева пе врmъ, пе d' аскпра (dвпе masь).

'Επι-τροπάω -ῶ, вііt: -ήσω, поет: în локь de ἐπιτρέπω.

'Επι-τυγχάνω, вііt: -τεύξομαι, (пох: ἐπέτυχον, ші чл:) (кь dat: сай ак:) гъseскь din înтîmпларе, пемерескь, вродескь. (de вnde «Ὁ ἐπιτυχὼν». Лкс: (fir:) чел de pîndь, прость (каре се гъseште орĭ вnde). 2) întilпeскь; (ші fir:) чiteскь (прinч:) карте, че 'мĭ а къзвт din întîмпларе în mînъ (безĭ ші ἐντυγχάνω). 3) (кь цеп:) пемерескь семнал; (fir:) îmĭ вродескь скопвл. (de вnde пас:) «Ἡ πρᾶξις («Ὁ λόγος) ἐπιτέτευκται». Лкс: a isввtit, s' a вродit вine. (ші авзл:) «Τὸ ἐπιτετευγμένον». Лкс: пемерiрса.

'Επιτυμβίδιος, ші

'Επιτύμβιος (ὁ, ἡ,) поет = Ἐπιτάφιος, пвсь пе (гъквть пентрэ) мормîнтъ;(desпре пъсърĭ) крestosь (чел кь креastъ ка вnь мормîнтъ пе капь). [ἐπὶ, τύμβος].

'Επι-τυφλόω -ῶ, вііt: -ώσω, = Ἀποτυφλόω.

'Επι-τυφόω -ῶ вііt: -ώσω, ші

'Επι-τύφω, вііt: -θύψω, арzь кь пцinь ші ѳмerosь fokь; (fir:) дорогевкь, топескь.

'Επιτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), пемерitorь, ізввtitorь în скопвл съь, порочитъ; (desпре лвкр:) вine пемерitь. [ἐπιτυγχάνω]. [de вnde

Ἐπιτυχία (ἡ), пемерipe, порочитъ ізввtipe în скопь. [ші

'Επιτυχῶς, adв: кь пемерipe, порочit.

'Επι-τωθάζω, вііt: -άσω, (кь dat; сай ак:) îmĭ вatь жокь, іаь în pîsь пе чінева desпре чева; глвмескь în чева. [de вnde

'Επιτωθασμὸς (ὁ), вatжокорipe, лвare în pîsь; глвмipe.

'Επι-φαιδρύνω, вііt: -υνῶ, поет: fakь чева stрълвчітъ, весель, арътось; înnodoвeскь, înfрвmвseцezь.

'Επι-φαίνω, вііt: ανῶ, арътъ чева de faцъ; (ші ел: сай між:) мъ арътъ, мъ înfъцішezь de o datь, сай пе кînd se fave, сай se ziче чева; мъ івeскь, pesърь. «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν». Skp: (ші пас:) «Τὰ ἐπιφαινόμενα». Iпкр: simптomеле, че se аратъ.

'Επιφάνεια (ἡ), арътаре de faцъ, înfъцішare (прinч: de o datь, пе неаштептате); pesърipe, івipe a soapeлыĭ, кръпаре de zi; (de вnde Теолц:) арътъреа mînтвitorлыĭ Xpistosь, Бобoteaza. 2) партеа de d' аскпра a лвкрлыĭ, свпраца;fa

fir:) славъ, stрълъчipe de din afaръ, mърецie. «Τὸ μέγεθος τῶν δικῶν ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν». Is: a fъкъt oape-каре întinърipe, a snepiat. [din

'Επιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), înъedepatъ ла toцĭ, saъ арътosъ; (npin întind: ші fir:) însemnatъ, слъвitъ. [ші

'Επιφάνια (τὰ), (Bisep:) Боъoteaza. [ші

'Επίφαντος (ὁ, ἡ), noet: = 'Επιφανής. «'Επίφαντος ἐν φάει». Sof: въzвtъ în (saъ въzъторъ înкъ de) лъminъ, adikъ виъ. [ἐπιφαίνω].

'Επιφανῶς, adв: înъedepat; stрълъчit; слъвit. [ἐπιφανής].

'Επι-φαρμακεύω, biit: -εύσω, ші

'Επι-φαρμάσσω, biit: -άξω, daъ iарътĭ, saъ ші алтъ doktopie кътва; маĭ пъĭъ ші маĭ пе врмъ чева dpesърĭ în вькate, ле îndълчeskъ înкъ маĭ mълt.

'Επίφασις, εως (ἡ),=Επιφάνεια, stрълъчipe din afaръ, мърецie. 2) арътape, înгъцiшape, въdipe. [ἐπιφαίνω].

'Επι-φάσκω, греш: în локъ de ἐπιφαύσκω.

'Επιφατνίδιος noet: în локъ de....

'Επιφάτνιος (ὁ, ἡ), чел пе, saъ în iesле. [ἐπὶ, φάτνη].

'Επίφατος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, φημί] deгъĭmatъ. (bezĭ mi ἐπίῤῥητος).

'Επι-φαύσκω, biit: -φαύσω, (кв dat:) = 'Επιφώσκω, лъveskъ пе чева, лъminezъ, pesъръ. (bezĭ ші ἐπιφαίνω).

'Επι-φέρβομαι, (гъръ biit:) noet: în локъ de ἐπινέμομαι, пaskъ вndева, пъskînd pozъ de totъ.

'Επι-φέρω, biit: ἐποίσω, (nex: ἐπήνεγκα, ші чл:) adвkъ (пъĭъ, apвnkъ) чева d' aвпра, saъ asвпра кътва; (fir:) лipeskъ, atpiвъĭeskъ чева кътва. «Σοὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει». Іл: A. «'Επιφέρειν τὰ ὅπλα (πόλεμον, αἰτίαν, μωρίαν, ὄνειδος, ὄνομα, ші чл:) τινί». Лкs: «'Επιφέρειν φάρμακον (θεραπείαν). Гал: (bezĭ ші ἐπιτίθημι). 2) прічinъĭeskъ, adвkъ. «'Επιφέρει θάνατον ἀνθρώποις». Лкs: «'Επιφέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνει δὶ ἴδια κέρδη». Тъч: mîniind пe... 3) ofeръ, прinoseskъ. «'Επιφέρων στέφανον τῷ νικρῷ». Пл: «Τάφῳ χοάς («Θεοῖς ἱερά) ἐπιφέρειν». Лопц: Іъл: 4) (miж: saъ nas:) виъ пе врмъ, saъ asвпра кътва, пъвълeskъ, atakъ; (fir:) pesпвnzъ. «Όταν θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρηται». Ksn: (ші авзл:) «'Επιφερόμενοι». Лкs: врmашiĭ. ші «'Επιφερόμενα». Лкs: чeле виitoape. 5) apdikъ, каръ asвпръ 'mĭ, saъ кв (dвпе) sinemĭ. «Μηδὲν ὅπλον ἀρήϊον ἐπιφερόμενος». «Ὑδωρ ἐπιφερόμενος». Stp: 6) adвkъ, înгъцiшezъ чева ла miжлокъ; (fir:) чitezъ къвinteле кътва în гolosъл meъ. «Μάρτυρας («Τὸν Ὄμηρον) ἐπιφερόμενος». Лкs: (bezĭ ші ἐπάγω).

'Επι-φεύγω, biit: -φεύξομαι, гъгъ (peгъгъ) ла чinева; гъгъ кв mape гравъ. [de вnde

'Επιφευκτός, ἡ, ὸν, de каре треввie se гъгъ чinева.

'Επιφημητὴρ, ῆρος (ὁ), înкъвiinцъторъ, апровъторъ de чева. [ἐπιφημέω].

'Επί-φημι, biit: -φήσω, întъpeskъ прin къвîntъ; апровezъ; гъгъdъĭeskъ. (bezĭ ші ἐπαινέω).

'Επι-φημίζω, biit: -ίσω, пропвnцъ ворве прiinчoase (saъ nenpiinчoase) asвпра вре вnъĭ лъкрв; nomeneskъ пвmеле (прinч:) вре вnъĭ zeъ, saъ demonъ, atpiвxind ла dînsъл (ка гiчind) прічina вре вnъĭ лъкрв, saъ скnлікъ чева ка прooporind; (în цen:) арътъ de прічinъ чева кв пвme de лавdъ. «Ὁ δ' ἂν τὸ θνητὸν τῆς ψυχῆς ἔμελλε καθέξειν,... μυελὸν τοῦτο ἐπεφήμισε». Пл: (ші кв dat: îndip:) «Δαίμονας («Θεοὺς) ἐπιφημίζειν τινί». Лкs: (ші кв înf:) «Πολλὰ τῶν ἀδήλων ἐπεφήμιζε δηλοῦν». Пл: (bezĭ ші ἐπιθειάζω). 2) =Επευφημῶ, saъ ἐπίφημι, înкввiinцezъ, прiimeskъ de вънъ. [de вnde

'Επιφήμισμα (τὸ), op чe se зiче, saъ se гаче snpe арътape de zeeaskъ înкъвiinцape ла чева. [ші

'Επιφημισμὸς (ὁ), пропвnцape de къвinte гавораъіле ла вре o гantъ, ші прintp' aчeasta (înцелегîndъ se de orъръ) o konsгinцipe a гantеĭ, ка înкъвiinцate întp' вnъ кіпъ ші de zeitate. (bezĭ ші ἐπιθειασμός).

'Επι-φθάνω, biit: -φθάσω, noet: aжвnгъ, апвkъ маĭ 'nainte.

'Επι-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, (кв dat:) гръĭeskъ, pesпвnzъ asвпра вре вnъĭ лъкрв. (bezĭ ші ἐπιφωνῶ). «Τοῖς κατὰ τὸ δέον ἐνεργοῦσί τι ἀποφθεγγόμεθα τὸ Κάλλιστα». Грат: [de вnde

'Επίφθεγμα (τὸ), чева zisъ asвпра, saъ în врmъ dвпе чева, перораціе, pesпвnsъ, аклamaцiе ла чева.

'Επι-φθίνω, biit: -φθίσομαι, (кв dat:) мъ пръпъdeskъ (мъ тopeskъ) asвпра, saъ dвпе чева.

'Επιφθονέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (кв dat:) nismъĭeskъ пе чinева desпре чева, пв 'л лазъ (de nismъ) a лъа napte din чева. [din

'Επίφθονος (ὁ, ἡ), nismвitъ, saъ вpednikъ de nismъ; врîчosъ. «'Επίφθονος πρὸς τῶν

*

πλεόνων». Ep: 2) noet: foapte nismъitopъ. «Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ». Eъp: [ἐπὶ, φθόνος]. [de ъnde

'Επιφθόνως, adv: în kinъ de nismъitopъ, saъ nismъitъ. «Ἐπιφθόνως ἔχω, saъ διάκειμαι». Лкs: sîntъ nismъitopъ, saъ nismъitъ.

'Επίφθορος (ὁ, ἡ), prічinъitopъ de, saъ sъnssъ ла stpikъчlъne, stpikъtopъ, saъ stpikъчosъ. [ἐπὶ, φθορά].

'Επι-φθύσδω, Dop: în локъ de ἐπιπτύω.

'Επι-φιλοπονέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) mъ îndeлetniчeskъ къ iъъipe de osteneaлъ ла чева.

'Επίφλεβος (ὁ, ἡ), чел къ вinele eшite în faцъ. [ἐπὶ, φλέψ].

'Επι-φλεγμαίνω, biit: -ανῶ, kazъ în înflamaцie; saъ mъ înflamezъ ne d' asъnpa, saъ înkъ maї mълt, saъ ne ъrmъ dъne чева.

'Επι-φλέγω, biit: -φλέξω, înflъkърezъ, nîpжoлeskъ, apzъ de totъ; (fir:) anpinzъ, zъdъръskъ; (npin întind:) лъminezъ; (fir:) fakъ strълъчitъ; (ші nestp:) лъчeskъ, daъ лъminъ.

'Επι-φλογίζω, biit: ίσω, apzъ чева ne d' asъnpa; (med:) adъkъ înflamaцie ne d' asъnpa. [de ъnde

'Επιφλόγισμα (τ᾽), napїea чea ne d' asъnpa înflamatъ, saъ înflamaцie în faцъ.

'Επιφλογώδης, εος (ὁ, ἡ), înflamatъ ne d' asъnpa nъmaї, saъ kape seamъnъ a fi înflamatъ. [ἐπὶ, φλόξ].

'Επι-φλυκταινόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, skoцъ apsъtъpї (pesъflъtъpї) în faца пеліцеї.

'Επι-φλύω, biit: -φλύσω, noet: (къ dat:) въpfeskъ asъnpa къїва.

'Επίφοβος (ὁ, ἡ), konpinsъ de fpikъ, snъlmîntatъ. 2) înfpikonшtopъ. saъ de kape tpeбъie a se teme чinева. [ἐπὶ, φόβος].

'Επι-φοινικίζω, biit: -ίσω, kam baїъ în poшъ.

'Επι-φοινίσσω, biit: -ίξω, poшieskъ чева ne d' asъnpa. 2) nestp: baїъ în poшъ, sîntъ poшietikъ.

'Επι-φοιτάω -ῶ, biit: -ήσω, biъ, saъ mъ dъkъ ъndeва des, saъ ne zъstimnъpї; biъ de o datъ ші ka de sъs; (fir) biъ în mintea къїва (în feлъ de însъflape); mъ întîmnлъ. [de ъnde

'Επιφοίτησις, εως (ἡ), benipe fъpъ beste ші ka de sъs; zeeaskъ înfъцішape, saъ însъflape.

'Επίφονος (ὁ, ἡ), noet: nъsъ ne (rata de) omopъ. [ἐπὶ, φόνος].

'Επιφορὰ (ἡ), [ἐπιφέρω] adъoцipe; adaosъ ла kontpibъцie, saъ ла плatъ, леafъ (npinч: ostъш:). 2) nъвалъ, atakъ; konkъpцere (med:) de ъmezelї din tpoaxnъ (npinч: asъnpa okilop). 3) (лоц:) konклъsie (dape къ sokoteala). [de ъnde

'Επι-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, kъpînd гръmъdeskъ ъna neste alta. [de ъnde

'Επιφόρημα (τὸ), op че se adъче maї ne ърmъ; (partik:) mînkъpї adъse dъne bъkate, dълчеце, fpъkte, ші чл: (Franц:) le dessert.

'Επιφορικὸς, ὴ, όν, (ші adv:) -ικῶς, їste, nъvълitopъ. [din

'Επίφορος (ὁ, ἡ), [ἐπιφέρω] adъkътopъ de чева penede ші dpent kътpe... «Ἄνεμος — ». Лкs: bîntъ npiinчosъ, notpibitъ. 2) вълosъ, saъ dъkътopъ de вале; (npin întînd: ші fir:) аплекатъ, алъпекosъ kътpe чева. 3) (desnpe fem: bite) bopцoasъ. [de ъnde

'Επιφόρως, adv: kъ nъvалъ, penede.

'Επι-φορτίζω, biit: -ίσω, înkarkъ (ші miж: mъ înkъpkъ) înkъ maї mълt, adaogъ ші алtъ поваръ; (npin întind:) înгpeвїezъ, sъnъpъ npea mълt.

'Επίφραγμα (τὸ), op че slъжeшte snpe astъnape. [ἐπιφράττω].

'Επιφραδέως, adv: noet: kъ rîndipe, kъ лъape a minte, înцелепцеште; kъ siлinцъ ші îndemînъtate. [din

'Επι-φράζω, biit: -φράσω, (întpeв: nъmaї nex: 2: ἐπέφραδον) noet: zikъ, besteskъ, paпoptъ; nopъпческъ. 2) (maї obiч: miж:) mъ rîndeskъ; baгъ de seamъ; mъ npiчenъ, isbodeskъ kъ mintea; daъ kъ sokoteala.

'Επίφραξις, εως (ἡ), înkidepe; astъnape. [din

'Επι-φράσσω (ττω), biit: -φράξω, astъnъ чева ne d' asъnpa, saъ de totъ.

'Επιφρὶξ, греш: în локъ de ἐπὶ φρίξ.

'Επι-φρίσσω (-ττω), biit: -φρίξω, (kъ dat:) mimkîndъ mъ ne faца вре ънъї tpъnъ iл fakъ a se înfiopa, (ші fir: desnpe mape) a faче ъшoape ъnde (a se înkpeцi).

'Επι-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: sîntъ rînditopъ, înцелептъ.

'Επιφροσύνη (ἡ), noet: înцелепчїъne; лъape a minte. [ἐπίφρων].

'Επίφρουρος (ὁ, ἡ), nъsъ stpeжъitopъ, nъzitopъ neste чева; (iap desnpe лъkp: fir:) kape stъ d' asъnpa. «Ξίφος ἐπίφρουρον δέρῃ». Eъp: [ἐπὶ, φρουρός].

'Επίφρων, [ἐπὶ, φρήν] ονος (ὁ, ἡ), noet: înцелептъ.

'Επιφυὰς, άδος (ἡ), odpasлъ, saĕ mлъdiцъ пе tpвпкiĕ de коначiĕ. [ἐπιφύω].

'Επιφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopĕ, пînditopĕ. [din

'Επι-[illegible]τσω (ττω), вtiit: -άξω, preveгiezĕ, [illegible]tĕnte asвпpa вpe вnъï лвкpъ; пîndes[illegible]ην ἐπιφυλάξαντες» Fot:

'Επ[illegible]αι -ῶμαι, înпъpцitĕ пе seminцiï. [illegible]пц. Евр: [ἐπὶ, φυλή].

'Επι-φυ[illegible]te, вiit: -ίσω, adвnĕ stpвгвpiï pъmaшï dвйe[illegible]esĕ; (fir:) maï кавtĕ (черчetezĕ) кв мвлтъ сквmпътate. [din

'Επιφυλλὶς [ἐπὶ, φύλλον], ίδος (ἡ), чopкiпъ de stpвгвpe pъmasъ пеквлeasъ.

'Επιφυλλόκαρπος (ὁ, ἡ), (вotn:) ал кървia podĕ se faче пе fpвnze. [ἐπὶ, φύλλον, καρπός].

'Επίφυσις, εως (ἡ), [ἐπιφύω] op че pesape (ese) пе чева ка прisosĕ, шi nefipeskĕ. (вezï шi ἀπόφυσις).

'Επι-φυτεύω, вiit: -εύσω, sъdeskĕ чева пе, saĕ dвпe чева.

'Επι-φύω, вiit: -φύσω, (miж: tpe: de кв: ἐπιπέφυκα, шi пех: ἐπέφυν) naskĕ, prodвkĕ чева. ‖ (miж:) pesърĕ, мъ naskĕ пе (saĕ пpea anpoape de) чева; (прin întind:) мъ лiпeskĕ, мъ апвкĕ, мъ arîцĕ de чева, saĕ de вndeва. (кв dat:) «Τοῖς ἀδικοῦσιν, ὥσπερ θηρίοις σκύλακες, ἐπιφύομενοι». Пл: (шi fir: кв dat: opr:) «'Οδόντι ἐπιφύω». Плв: мвшкĕ. «'Αμφοῖν ταῖν χειροῖν ἐπιφύειν. Пл: a înвpъцiша кв amîndoъ mîïпеле.

'Επι-φωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpirĕ кътpe чiпева, saĕ пе kînd se faче, op se zîve чева, saĕ dвпe чева; (în цen:) zikĕ чева notpivitĕ кв sввiекtвл de faцъ. (вezï шi ἐπιλέγω, шi προσφωνῶ). [de вnde

'Επιφώνημα (τὸ), аклamaцie notpivitъ кв вpe o înпpeжвpape). [de вnde

'Επιφωνηματικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, кввenitĕ ла (saĕ zisĕ ка o) аклamaцie, stpigape asвпpa вpe вnъï лвкpъ.

'Επιφωνημάτιον (τὸ), dim: ал лвï ἐπιφώνημα.

'Επιφώνησις, εως (ἡ), аклamape, saĕ stpigape asвпpa вnъï лвкpъ. [ἐπιφωνέω].

'Επι-φωράω -ῶ, вiit: -άσω, skoцĕ чева кв totвл de faцъ; въdeskĕ пе чiпева a-свпpa fanteï.

'Επι-φώσκω, (fъpъ вiit:) = 'Επιφαύσκω, лвчeskв, лвminezĕ; înчeпĕ a мъ zъpi, pesърĕ. «Τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν τῶν σαββάτων». Skp: în лвminatвл zilïĕ.

'Επιφωτισμὸς (ὁ), лвminape, saĕ isвip; de лвminъ neste вpe вnĕ tpвnĕ. [ἐπιφωτίζω].

'Επι-χαίνω, вiit: -χανοῦμαι, (кв dat:) мъ вïtĕ ла чева кв гвpa къskatъ; (прin întind: шi fir:) auttentĕ кв гвpa къskatъ, кв перъвдъpe; sîntĕ кв totвл înfîntĕ ла чева.

'Επιχαιράγαθος (ὁ, ἡ), чел че se ввквpъ de вineле алтвia. (înпpot: de ἐπιχαιρέκακος). [ἐπὶ, χαίρω, ἀγαθόν].

'Επι-χαιρεκακέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ ввквpĕ de pъвл алтвia. [шi

'Επιχαιρεκακία (ἡ), ввквpie пentpв pъвл алтвia. [din

'Επιχαιρέκακος (ὁ, ἡ), чел че se ввквpъ de pъвл алтвia. [ἐπὶ, χαίρω, κακόν].

'Επι-χαίρω, вiit: -χαιρήσω, saĕ χapήsoмai, мъ ввквpĕ de чева, (маï de мвлte-opï) пentpв pъвл (шi în nisma) квïва.

'Επι-χαλαζάω -ῶ, вiit: -ήσω, asвîpдĕ чева ка гîndina neste чева.

'Επιχαλαρὸς, ἀ, όν, лъsatĕ кam славĕ, destinsĕ. [din

'Επι-χαλάω -ῶ, вiit: -άσω, лasĕ чева; кam славĕ, destinsĕ; (ел: шi fir:) мъ квmпътezĕ, мъ плекĕ.

'Επιχαλκεύω, вiit: -εύσω, лвкrezĕ чева ка feparĕ (вatĕ кв чокапвл) neste чева; (fir:) denpinzĕ пе чiпева ла чева кв mape гpeвtate; netezeskĕ, лвstpezĕ; пepfекцionezĕ чева кв meштешвгĕ. [din

'Επίχαλκος (ὁ, ἡ), акоперitĕ, saĕ кътвшitĕ кв apamъ. «'Ασπὶς — ». Ep: [ἐπὶ, χαλκός].

'Επιχάραγμα (τὸ), op че este вкобilĕ (tinърilĕ) пе чева. [din

'Επι-χαράσσω (ττω), вiit: -άξω, skoвeskĕ (tinърeskĕ) пе чева; (кв dat: indip:) «Τῶν νομισμάτων τοῖς παλαιοτάτοις βοῦν ἐπεχάρασσον». Пл:

'Επιχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), конpinsĕ de ввквpie, veseлĕ пentpв чева. 2) noet: adвкътopĕ de ввквpie, înveseлitopĕ. [ἐπὶ, χαρά].

'Επι-χαριεντίζομαι, вiit: -ίσομαι, глвmeskĕ asвпpa вpe вnъï лвкpъ.

'Επι-χαρίζομαι, вiit: -ίσομαι, fakĕ înкъ шi алтъ гpaцie (xatîpĕ) квïва.

'Επίχαρις, ιτος (ὁ, ἡ), гpaцiosĕ, плinĕ de dapвpï, (Fpanц:) gentil. [ἐπὶ, χάρις].

'Επιχάριττα, Dop: în локĕ de ἐπιχάρισαι, пех: de порвпч: ал лвï ἐπιχαρίζομαι.

'Επιχαρίτως, adв: кв мвлтъ гpaцie. 2) кв toatъ ввквpia. [ἐπίχαρις].

'Επίχαρμα (τὸ), обiектĕ de ввквpie (маï кв seamъ пentpв pъĕ). 2) în локĕ de...

'Επίχαρσις, εως (ἡ), = 'Επιχαιρεκακία. [шi

'Επίχαρτος (ὁ, ἡ), adвкътopĕ de ввквpie пentpв pъĕ. «Βαρβάροις ἐπίχαρτος γέ-

νόμενος». Плt: «'Εχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα». Esxл: [ἐπιχαίρω].

'Επι-χασκάζω, вiit: -άσω, sîntъ кръпатъ în naptea de sъs.

'Επι-χασμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, kaskъ fъkînd (saъ ne kînd se faче) чева, saъ fakъ чева dopшitînd (fъpъ noſiъ).

'Επι-χέζω, вiit: -χεσοῦμαι, mъ skîrnъвeskъ ne чева, saъ ne sinemĭ.

'Επιχειλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вmплъ чева nînъ în въze. [din

'Επιχειλής, έος (ό, ή), плinъ nînъ în въze (în kît dъ ne din aſaръ). «Πίθον ἐπιχειλῆ τῶν ἀγαθῶν». Temst: (шi fir:) «Γλῶσσα —». Плd: върfitoape. «Ρήματα ἐπιχειλῆ». Плd: tpiвiале, saъ вorвite din npiвosвл inimeĭ. 2) чел kъ въzеле înkpeците, saъ tpase înъвntpъ (ka вътpînиĭ). (Алчd:) [ἐπὶ, χεῖλος].

'Επι-χειμάζω, вiit: -άσω, neтpekъ înkъ mi eapna вndeва. 2) (în a 3: neps:) se faче ĭapъшĭ eapnъ, saъ вpeme pea. [de вnde.

'Επιχείμασις, εως (ή), epnape вndeва. 2) stpikape de вpeme din noĭ, faчepe ĭapъшĭ de eapnъ.

'Επίχειp, ειpος (ό, ή), întpeпpinzъtopъ de чева. [ἐπὶ, χειp]. [de вnde

'Επιχειpέω -ῶ, вiit: -ήσω, (kъ dat: saъ пpea pap ak:) întpeпpinzъ (mъ anвkъ de) чева; atakъ ne чinева, mъ popneskъ a-вънpa kвĭва; (de вnde лoц:) doвedeskъ npin silоцismĭ, saъ apгвmentaцiĭ. [de вnde

'Επιχείpημα (τὸ), întpeпpindepe, tpeaвъ; (лoц:) вnъ felъ de silоцismъ, enixipemъ. [шi

'Επιχειpηματικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatikъ ла întpeпpindepĭ; чел în felвл enixipemeĭ (лoц:). [шi

'Επιχείpησις, εως (ή), anвkape de вnъ лвkpъ, întpeпpindepe; (petp: saъ лoц:) postipe de silоцismвл enixipema. [шi

'Επιχειpητὴς, οῦ, (ὁ), лesnicвsъ ла întpeпpindepĭ, aktivъ, (Fpanц:) entreprenant. [шi

'Επιχειpητικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς= 'Επιχειpημatικὸς, îndemînatikъ a tpakta trebĭ, întpeпpindepĭ, saъ enixipeme.

'Επι-χειpίζομαι, вiit: -ίσομαι,=Επιχειpῶ; (med:) tpaktezъ, kaвtъ вoaлъ.

'Επιχείpιον, pap, шi înd: în локъ de...

'Επίχειpον (τὸ), (oвiч: ла îm:) вaniĭ, чe se daъ în mînъ; (în цen:) pesплatъ. [ἐπὶ, χείp].

'Επι-χειpotoνέω -ῶ, вiit: -ήσω, xotъpъskъ (întъpeskъ) чева npin maiopitate (fъkîndв se вotaцia npin întindepe de mînъ).

'Επιχειpotoνία (ή), xotъpîpe; aлeцepe, întъpipe npin maiopitate (kъ вotaцie npin intindepe de mînъ). [ἐπὶ, τόνος].

'Επι-χεpρονησιάζω, вiit: -άσω, kъ semъnъ maĭ ka o nenînsвлъ ла. [de

'Επι-χερσεύω, вiit: -εύσω, saъ локъïeskъ oвiчnвit ne вskatъ.

'Επίχευμα (τὸ), noet: în локъ de επίχυσις. [din

'Επι-χέω, вiit: -χεύσω, (nex: ἐπέχεα, шi noet: ἐπέχευα, mi чл:) (kъ dat: îndip:) върsъ, topnъ чева d' asвnpa, saъ ne d' asвnpa de чева. «Χερσὶν ὕδωp ἐπιχεῦαι». Il: Ω. (шi kъ inf:) «'Επέχευε νίψασθαι». Od: A: (шi miж:) «Πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην». Od: E. «Χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων». Od: E. «Τοί δ' ἐπέχυντο». Il: O. s' aъ върsat (aъ întpat ka вnъ topentъ) înъвntpв. 2) (miж: kъ цen: el:) zikъ sъ 'mĭ toapne вinъ, шi apdikъ пахapвл în sънъtatea kвĭва. «'Επιχεομένους Δημητρίου βασιλέως». At: (bezĭ шi ἐγχέω).

'Επι-χηpεύω, вiit: -εύσω, въdввeskъ dвne soцвл, saъ soaца mea.

'Επιχθόνιος (ὁ, ή), noet: [ἐπὶ, χθών] пъmînteskъ; (npin întind: desnpe oamenĭ) mвpitopъ.

'Επι-χλευάζω, вiit: -άσω, (kъ dat:) pîzъ, îmĭ вatъ жokъ de чева.

'Επι-χλιαίνω, вiit: -ανῶ, înkълzeskъ чева пвцin ne d' asвnpa; (desnpe anъ) înkponeskъ.

'Επίχλοος (ὁ, ή), noet: înвerzitъ ne d' asвnpa, saъ akoperitъ kъ earвъ вepde. [ἐπὶ, χλόη].

'Επι-χνοάω -ῶ, вiit: -άσω, noet: sîntъ...

'Επίχνοος -ους (ὁ, ή), noet: akoperitъ ne d' asвnpa kъ пъръ, пвſъ, шi чл: [ἐπὶ, χνόος].

'Επίχολος (ὁ, ή), плinъ de fiepe, saъ вeninъ (холерikъ); (npin întind:) ĭste ла mînie, nekъжiчosъ; 2) kpeskъtopъ, saъ zъdъpъtopъ de fiepe, saъ вeninъ. [ἐπὶ, χολή].

'Επιχορδὶς, ίδος (ή), =Μεσεντέριον. [ἐπὶ, χορδή].

'Επι-χορεύω, вiit: -εύσω, (kъ dat:) dъnцezъ ne, saъ пentpв чева; (kъ ak:) adaoвъ чева ла sfîpшitвл хopвлвĭ teatpalъ ka ἐξόδιον (bezĭ ziчepea).

'Επι-χορηγέω -ῶ, вiit: ήσω, maĭ daъ neste kîte amъ dat, saъ daъ чева ka a-

daosъ; (în цеп:) daъ înвілшвгat. [de вnde

'Επιχορήγημα (τὸ), чел че se dъ ка adaosъ neste челе date. [mi

'Επιχορήγησις, εως, ші

'Επιχορηγία, ας (ἡ), dape de adaosъ, saъ înвілшвгatъ. 2) = 'Επιχορήγημα. [ἐπὶ, χορηγός].

'Επι-χράομαι -ῶμαι, viit: -χρήσομαι, (кв dat:) întpeвзinцezъ чева des, saъ пе лîngъ челе-л-алте, saъ neste тъзвръ, авзsezъ. 2) amъ речіпрокъ релацie saъ familiapitate кв чіпева.

'Επι-χράω, (прел: ἐπέχραον, ші maї твлтъ пв) noct: (кв dat:) пъвълeskъ, kazъ asвпръ. «Ὡς λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον». Іл· П. «Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον». Od: B· o silвїaъ. 2) (maї noъ) în локъ de ἐπιψαύω, atinгъ пе d' asвпра. «Τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον χερσίν». Аплл: 3) (кв inf:) dopeskъ, saъ amъ treвзinцъ a...

'Επι-χρεμέθω, (fъръ viit:) noet: înлокъ de

'Επι-χρεμετίζω, viit: ίσω, pînkezъ nentpк, saъ dвпе чева, saъ înпpotiва квїва.

'Επι-χρέμπτομαι, viit: -χρέμψομαι, рънind skвїnъ neste чева.

'Επι-χρησμῳδέω -ῶ, viit: -ήσω, прооpoчeskъ desпpe, saъ dвпе чева.

'Επι-χρίμπτω, viit: -χρίμψω, аплекъ, pezemъ, sпpiжinъ пе чева, saъ апропіъ de чева. (vezї ші ἐγχρίπτω).

'Επίχρισις, εως (ἡ), вnцere пе d' asвпра. [ші

'Επίχρισμα (τὸ), вnsoape, алifie, snoitвръ пе d' asвпра. [ші

'Επίχριστος (ὁ, ἡ), вnsъ, snoitъ пе d' asвпра. [din

'Επι-χρίω, viit: -ίσω, вnгъ чева, snoїeskъ пе d' asвпра.

'Επιχροὰ, ші 'Επίχροια (ἡ), faцa, колоареа dene d' asвпра. [ἐπὶ, χροιά].

'Επι-χρονίζω, viit: -ίσω, staъ твлтъ timпъ (înвътрîneskъ) în чева, тъ faкъ ....

'Επιχρόνιος, ші ἐπίχρονος (ὁ, ἡ), dвinosъ, de твлтъ време. [ἐπι, χρόνος].

'Επίχρυσος (ὁ, ἡ), авpitъ (snoitъ, saъ кънтвшitъ кв авръ) пе d' asвпра; (пpin întind:) вoratъ. [ἐπὶ, χρυσός]. [de вnde

'Επιχρυσόω -ῶ, viit: -ώσω, авreskъ, (sвflв, saъ кънтвшeskъ кв авръ) пе d' asвпра. [de вnde

'Επιχρύσωσις, εως (ἡ), sвflape кв авръ пе d' asвпра.

'Επι-χρώζω, viit: -χρώσω, ші

'Επι-χρωματίζω, viit: -ίσω, ші

'Επι-χρώννυμι, viit: -χρώσω, колорezъ, вънseskъ чева пе d' asвпра. [de вnde

'Επίχρωσις, εως (ἡ), вnцere пе d' asвпра кв вънsea, колорare în faцъ.

'Επίχυλος (ὁ, ἡ), чел кв твлтъ твstъ (хрънitoape sввstanцъ). [ἐπὶ, χυλός].

'Επίχυμα (τὸ), op че se toвpnъ (se вapsъ) пе d' asвпра, neste чева. [ші

'Επίχυσις, εως (ἡ), topnape, върsape neste чева; topnape în пахаръ; apdikape de пахаръ, înkinape în sънътatea квїва. (de вnde) «'Επίχυσιν λαμβάνω τινός». Пл: = 'Επιχέομαι. 2) (fir:) конкврцere de твлцime, грътъdipe. 3) (пpin întind:) basъ de topnape, (твpч:) iврікъ. (vezї ші κατάχυσις). [ші

'Επιχυτέον, nosit: ал лвї ἐπιχέω. [ші

'Επίχυτος (ὁ, ἡ), върsatъ neste чева, saъ de sвs de вndeва. (de вnde ‖ sввst:) вnъ felъ de плъчintъ. (vezї ші ἔγχυτος). 2) вnъ felъ de monetъ topnatъ (iap пв sънatъ). [ἐπιχέω].

'Επίχωλος (ὁ, ἡ), кат skioпъ. [ἐπὶ, χωλός].

'Επίχωμα (τὸ), грътadъ de пътînтъ, малъ гъквїъ snpe апъpape, ші чл: [din

'Επι-χώννυμι, viit: -χώσω, грътъdeskъ пътînтъ neste чева.

'Επι-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, (кв dat: indip:) înгъdвїъ, лasъ, eptъ. 2) тъ dвкъ къtpe, înaintezъ; пъвълeskъ. [de вnde

'Επιχώρησις, εως (ἡ), eptape, înгъdвipe.

'Επι-χωριάζω, viit: -άσω, тъ aflв, saъ petpekъ din oвїчпвiцъ în вpe вnъ локъ; «'Επιχωριάζω Ἀθήναζε». Плт: (vezї ші ἐπιδημέω). (кв dat:) «'Επιχωριάζειν τοῖς ἄνω πράγμασι». Лвч: «Τὸ πάθος ἐπιχωριάζει τῇ νόσῳ». Stp: (desпpe лвкр: în a tpeia neps:) este oвїчпвitъ. «Οὐ τῆς ἀρχαίας (Ἀττικῆς γλώσσης), ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης». D. Ал: «Ταφαῖς ἐξηλλαγμέναις ἐπιχωριάζουσι». Diod: чівdate întmopmînтърї oвїчпвїesk. (ші nas:) «Σπανίως ἐπιχωριάζεται». Apst: se oвїчпвїeшte. [dîn

'Επιχώριος, α saъ ος, ον, aflatъ, saъ oвїчпвitъ întp' вnъ локъ, însвшitъ ал локвлвї, ал църїї. [ἐπὶ, χώρα]. [de вnde

'Επιχωρίως, adв: dвпе oвїчeiвл пътînтвлвї.

'Επίχωσις, εως (ἡ), [ἐπιχώννυμι] грътъdipe de пътînтъ; konstpвкцie de малъ snpe апъpape.

'Επι-ψαίρω, viit: ψαρῶ, noet: atînгъ, kpestezъ, saъ srîpiъ tpekînd пе d' asвпра· «Ἐπιψαίρειν κῦμα». Оп:

'Επι-ψακάζω, =='Επιψεκάζω.

'Επιψάλιον (τὸ), лъпцъшъл, че цine zъвала sъbt falka kalълъĭ. [ἐπὶ, ψάλιον].

'Επι-ψάλλω, biit: -ψαλῶ, atinrĕ ne d' asъnpa koarpdele bpe bnъĭ mъsikalъ instpъmînlĕ, kîntĕ kъ kitapa, ші чл: [de bnde

'Επιψαλμὸς (ὁ), bnĕ felĕ de mъsikalъ predъdĕ (preînчepьtĕ).

'Επιψαύδην, adb: kъ atinцere ne d' asъnpa. (rpam: eksплік: a лъĭ ἐπιλίγδην). [ші

'Επίψαυσις, εως (ἡ), atinцere ne d'asъnpa. [din

'Επι-ψαύω, biit: -ψαύσω, (kъ цen: saĕ dat: ші prea pap kъ ak:) atinrĕ чева ne d'asъnpa. «'Επιψαύειν φιλοτάτων». Hind: «Ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύει πραπίδεσσιν. Od: Θ. este înnъpтъшitĕ nъцia чева din înцeлeпчiъne.

'Επι-ψέγω, biit: -ψέξω, maĭ xълeskĕ înkъ, saĕ desnpe чева.

'Επι-ψεκάζω, biit: -άσω, bъpezĕ, stponeskĕ neste чева.

'Επιψέλιον (τὸ), =='Επιψάλιον.

'Επι-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, noet: (kъ dat:) minцĕ întpъ toate, saĕ desnpe чева, saĕ dînaintea bxĭва.

'Επίψηγμα (τὸ), чева ka fъrîmпъpъ, saĕ nilitъpъ, ші чл: [ἐπιψήχω].

'Επι-ψηλαφέω -ῶ, biit: -ήσω, nînъĭĕ чева ne deasъnpa.

'Επι-ψηφίζω, biit: -ίσω, propвiĕ (sъnвiĕ) чева ла botaцie. || (miж:) întъpeskĕ (xotъpъskĕ) чева npin botaцie. [de bnde

'Επιψήφισις, εως (ἡ), botape desnpe чева. 2) întъpipe npin botaцie.

'Επι-ψιμμυθέω -ῶ, biit: -ώσω, daĕ ne d' asъnpa kъ sъlimanĕ. sъlimeneskĕ.

'Επίψογος (ὁ, ἡ), bpednikĕ de xълъ; [ἐπὶ, ψόγος].

'Επι-ψοφέω -ω, biit: -ήσω, (kъ dat:) tponkъneskĕ, fakĕ sromotĕ, ne kind se fače, saĕ se zive чева.

'Επι-ψύχω, biit: -ψύξω, noet: (kъ dat:) sъflînd pъkopeskĕ.

'Επι-ψωμίζω, biit: -ίσω, xpъneskĕ ne чinева înвъkîndъ 'л kъ nîine, ші чл:

'Επιωγὴ, (ἡ), noet: [ἐπὶ, ἰωγή] локĕ ла цъpmĕ, bnde pefъr kopъвiile snpe adъnostipe de bîntĕ.

'Επλάγχθην, nas: nex: 1: ал лъĭ πλάζω.

'Έπλαξα, Dop: în локĕ de ἔπληξα, nex: ал лъĭ πλήσσω.

'Έπλασσα, noet: în локĕ de ἔπλασα, nex: ал лъĭ πλάσσω.

'Έπλε, ἔπλεο ші ἔπλευ, ἔπλετο, noet: (în sink:) în локĕ de ἔπελε, ἐπέλου, ἐπέλετο, a 2: ші a 3: sinr: neps: a прел: saĕ nex: de xot: ал лъĭ πέλω, πέλομαι.

'Έπληντο, noet: în локĕ de ἐπέπληντο, neste sъв: ал лъĭ πίλναμαι.

'Επόγδοος (ὁ, ἡ), konpinzъtopĕ de bnĕ întperĕ, ші o a ontълea napte din totĕ, (adikъ) noъ a ontълea цъpцĭ. «Δάνεισμα —». Sъid: ла kape se плъteшte de dobîndъ o a ontълea napte din kapete, (adikъ $2^1|_8$ ла sътъ. (bezĭ ші ἐπίτριτος).

'Επογκος (ὁ, ἡ), гpeĕ-înkъpkatĕ; (desnpe fem:) боpцoasъ. [ἐπὶ, ὄγκος].

'Επογμεύω, biit: -εύσω, noet: formezĕ bpasdъ ne чева. «Κύκλον — ». Tpifiod: deskpiĕ, formezĕ черкĕ. [ші

'Επόγμιος (ὁ, ἡ), noet: natponĕ ал bpasdelop, ал agpikъltъpeĭ. (enit: ал Чepeseĭ). [ἐπὶ, ὄγμος].

'Επόδια (τὰ), Ion: în локĕ de ἐφόδια, ші ἐποδιάζω, în локĕ de ἐφοδιάζω.

'Επόδυνος (ὁ, ἡ), =='Επώδυνος.

'Επ-οδύρομαι, biit: -υροῦμαι, (kъ dat: saĕ ak:) плînrĕ, mъ жълeskĕ nentpъ чinева.

'Εποδώκει, noet: Ion: în локĕ de ἐφωδώκει, a 3: sinr: neps: de neste sъв: ал лъĭ ἐφοδόω (алцiĭ întpeu: ἐποδήγει).

'Επ-όζω, biit: -οζήσω, nъtĕ.

'Επ-οίγω, biit: -οίξω, noet: (înnpot: de ἀνοίγω, adikъ) înkizĕ. (bezĭ ἐπὼχατο).

'Επ-οιδαίνω, biit: -οιδήσω, mъ bmflъ. [de bnde

'Εποιδαλέος, α, ον, noet: bmflatĕ.

'Εποιδίσκω, =='Εποιδαίνω.

'Εποικέω -ῶ, biit: -ήσω, локъĭeskĕ bndeва ka колонĕ, de bnde s' aĕ isronit локъitopiĭ. [ші

'Εποικία (ἡ), колonie în локĕ nъstiitĕ de връжташĭ. || (sъbst:) = 'Έπαυλις, ші 'Εποίκιον. [ші

'Εποικίδιος, α saĕ ος, ον, noet: ал kaseĭ, чел din kasъ, saĕ de d' asъnpa kaseĭ. [ші

'Εποικίζω, biit: -ίσω, nonopezĕ bnĕ локĕ nъstiitĕ kъ колонĭ; (în цen:) fondezĕ, nonopezĕ bnĕ opaшĕ, ші чл: anpoane, saĕ ne bpe bnĕ локĕ. (bezĭ ші ἐπιτειχίζω). [ші

'Εποίκιον (τὸ), kasъ ла цaръ. (bezĭ ші ἔπαυλις). 2) bneaлtъ de kasъ. [ἐπὶ, οἶκος].

'Εποίκισις, εως (ἡ), nonopape de bpe bnĕ локĕ nъstiitĕ kъ колонĭ. [ἐποικίζω].

'Εποικοδομέω ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) клъdeskĕ ne чева; adaorĕ ші алtъ клъdipe neste чea în fiinцъ. [din

'Επ-οικοδομὴ (ἡ), ші

'Εποικοδόμησις, εως (ἡ), клъdipъ neste алта. [ἐποικοδομέω].

'Εποικονομία (ἡ), пропорцionatъ, вine întokmitъ ашezape de овiекte. (вezĭ ші διάθεσις). [ἐπὶ, οἰκονόμος].

'Έποικος (ὁ, ἡ), колонъ în пъmîntъ пъstiitъ de връжташĭ. [ἐπὶ, οἶκος].

Επ-οικτείρω, вiit: -ερῶ, (къ ак:) mъ milostiveskъ asъпра къĭва, mi se faче milъ de чinева.

'Επ-οικτίζω, вiit: -ίσω, mішкъ пе чinева (ші miж: mъ mішкъ) sпре milъ, sпре коппътimipe. [de ъnde

'Εποίκτιστος (ὁ,ἡ),поет: вrednikъ de milъ.

'Επ-ιμώζω, вiit: -ώξω, (къ dat:) плîngъ, mъ вaĭtъ (mъ жълескъ) пentrъ чева.

'Εποίνιος (ὁ, ἡ), поет: кape se faче, saŭ se ziче în вreme de бътътъ de винъ. [ші

'Έποινος (ὁ,ἡ), вeatъ, saŭ вецivъ. 2)== 'Εποίνιος. [ἐπὶ οἶνος].

'Επ-οιχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

'Επ-οίχομαι, вiit: -οιχήσομαι, поет: mъ dъkъ ъndeва; mъ порneskъ sпре вре o лъкраре, saŭ înпротiва къĭва; пъвълeskъ asъпра къĭва.

'Επ-οιωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, faкъ a se пріві чева ка ъnъ вънъ огъръ, saŭ îĭ atрівъĭeskъ o вънъ preînsemnape. (вezĭ ші ἐπιφημίζω).

'Επ-οκέλλω, вiit: -ελῶ, (къ dat: îndip:) ==Ἐπικέλλω, арънкъ, saŭ kazъ afaръ (пе ъskatъ).

'Επ-οκλάζω, вiit: -άσω, înцепъкiъ, шezъ пе вine stîrvitъ.

'Επ-οκριάω -ῶ, вiit: -άσω, поет: amъ asпръ (nenetedъ) faцъ.

'Επόλιος грeш: în локъ de αἰγώλιος.

'Επ-ολισθαίνω, вiit: -ολισθήσω, (къ dat:) алъпекъ, ші kazъ пе чева.

'Επ-ολολύζω, вiit: -ύξω, stpirъ, цinъ de бъкърie, saŭ de mîxnipe.

'Επ-ολοφύρομαι, вiit: -υροῦμαι, (къ dat:) плînгъ, mъ жълeskъ пentrъ чева.

'Έπομαι [ἕπω], вiit: -έψομαι, (прел: εἱπόμην, пех: 2: поет: ἐσπόμην) (къ dat:) ърmezъ къĭва;însoцeskъ пе чinева în кале, ші чл: (ші прin întind:) askълъ къ sъпъпere; (fir:) înцелегъ, пріčепъ; sîntъ înвoitъ къ чinева; amъ релацie, sîntъ în пропорцie, saŭ notpівitъ къ чева; esъ ка o конклъsie (dape къ sokoteala) din чева.

'Επ-ομβρέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкъ a къdea penede плоае neste чева; (прin întind:) moĭъ, ъdъ de totъ. [de ъnde

'Επόμβρησις, εως (ἡ), penede плоape neste чева.

'Επομβρία (ἡ), (înпрot: de ἀνομβρία) mълтъ плоae. [ші

'Επομβρίζω, вiit: -ίσω, apъпкъ penede плоae neste чева; ъdъ. [din

'Επόμβριος, ші ἔπομβρος (ὁ, ἡ), плоĭosъ. [ἐπὶ, ὄμβρος].

'Επομένως, adв: (пaptч:) (къ dat:) în, saŭ прin ърmape, пе ърmъ; аша dap. [ἕπομαι].

'Επ-όμνυμι, ші (miж:) 'Επόμνυμαι, вiit: -ομοῦμαι, (пех: ἐπώμοσα, ші чл:) жъръ desпре чева; saŭ пе пъmеле къĭва; întъpeskъ, înкpedinцezъ чева къ жърътînтъ.

'Επ-ομόργνυμι, вiit: -ομόρξω, штергъ пе чева; (прin întind:) iaŭ dene чева, tinъpeskъ пе чева.

'Επομφάλιος (ὁ, ἡ), чел neste, saŭ d'asъпра върікълъĭ. (deъnde || sъвst:) 'Επομφάλιον ==Ἐπιγάστριον (вezĭ ziч:); (ші adв:) «Βάλε σάκος μέσον ἐπομφάλιον». Іл: H. токmaĭ neste върікъ. 2) чел че аре върікъ, saŭ ka ънъ върікъ. «Σῦκον ἐπομφάλιον». Enirp: пentrъ върікosъл eĭ вîрfъ. [ἐπὶ, ὀμφαλός].

'Επ-ονειδίζω, вiit: -ίσω, mъstpezъ, dожъneskъ къ nonositoape ворве, окъръskъ în faцъ. [de ъnde

'Επονείδιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίστως, вrednikъ de nonosлъit, saŭ de окърît.

'Επ-ονομάζω, вiit: -άσω, daŭ пъme, saŭ прeпъmе ла чева, îл пъmeskъ къ (îĭ atрівъĭeskъ) пъmеле къĭва. «Γυναῖκα ἐπονομάζειν τινί». Лкs: a лorodi къ чinева. (ші nas:) «Τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπονομάζεται». Плт: se dъ пъmеле de ὕβρις asъпра stъnînipiĭ. [de ъnde

'Επονομασία (ἡ), прeпъmipe. [ші

'Επονόμαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, прeпъmitъ.

'Εποξίζω, вiit: -ίσω, înчепъ a mъ акрi, mъ kam акреskъ. [ші

'Εποξύνω, вiit: -υνῶ, faкъ чева aскъцitъ, askъцъ; (fir:) întъpîtъ. [din

'Έποξυς, εος (ὁ, ἡ), прea askъцitъ; (fir:) iste. 2) акрішоръ. [ἐπὶ, ὀξύς].

'Επ-οπίζω, вiit: -ίσω, ші (maĭ des)

'Επ-οπίζομαι, вiit: -ίσομαι, поет: (къ ак:) mъ temъ; mъ sfieskъ; pespektezъ.

'Επόπισθεν, adв: поет: пе din апоĭ. (maĭ кор: ἐπ' ὄπισθεν).

'Εποποιία (ἡ), спопее, ad: епікъ поesie; saŭ поешъ (прîn întind:). [ші

'Εποποικός, ἡ, όν, atinгътopъ de, saŭ потрівitъ ла епопее. [din

'Εποποιὸς (ὁ), поetъ de вepsъpĭ (прinч:)

epoiче, saŭ de поетъ епікъ, ор епопее. [ἔπος, ποιός].

'Еп-оптάνομαι, (пеолоц:) тъ въzŭ, тъ арътŭ.

'Еп-оптάω -ῶ, viit: -ήσω, ſpirŭ чева пъцin (пе d'asъпра пътаї).

'Εποπτεία (ἡ), лъare a minte de чева, епistasie, înrpiжipe. 2) ал treiлea ші чел din ъртъ rpadŭ de iniцiaцie, (adikъ) вedepe кіар къ окіĭ a шistepiелор Елеъsiene. [din

'Еп-оптеύω, viit: -εύσω, (къ ак:) превeriezŭ asъпра ъре ънзї лъкрь, sîntŭ enistatŭ, inrpiжitopŭ, ші чл: 2) въzŭ къ окіĭ mistepieле (Елеъsiene); (de ънde прin întind:) sîntŭ în чел маї 'палтŭ rpadŭ de fepiчipe.

'Εποπτὴρ, ῆρος, поеt: în локŭ de...

'Επόπτης, ου, (ὁ), inspektopŭ, înrpiжitopŭ. 2) прівitopŭ; (de ънde naptik:) înpredniчitŭ de прівіреа окъларъ a mistepiелор Елеъsiene (adikъ de чел маї 'палтŭ, saŭ ал treiлea rpadŭ ал iniцiaцii). [ші

'Εποπτικὸς, ἡ, ὸν, релатівŭ къ ἐπόπτης, sнŭ ἐποπτεία. (vezĭ ziч:). [ші

'Έποπτος (ὁ, ἡ), прівitŭ de ънdева, въzътŭ къ окіĭ. [ἐπόψομαι].

'Еп-οράω (έω) -ῶ, Ion: în локŭ de ἐφοράω.

'Еп-οργάω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ anpinsŭ de dopinцъ пentpъ чева, saŭ конpinsŭ de întъsiasmŭ.

'Еп-οργιάζω, viit: -άσω, sъvîpшeskŭ opцiiле (vezĭ ὄργια). (къ dat:) «'Ερως πόλεσσιν ἐποργιάζει». Анкр: tpiъmfeazъ, domneште.

'Еп-орέγομαι, viit: -орέξομαι, îmĭ întinzŭ mîna кътре; (прin întind:) oferŭ, adъкŭ. 2) atinrŭ; (de ънde) окind nemepeskŭ. 3) (къ цen:) dopeskŭ înкъ маї mълт; nofteskŭ foapte.

'Еп-орθιάζω, viit: -άσω, поеt: apdikŭ чева dpent în sъs; sъїŭ (прinч:) глаsъл. «Γόοις ἐπορθιάζω». Esхл: цinŭ плînrînd.

'Еп-орθοβοάω -ῶ, viit: -ήσω, ші Dop: -άσω, поеt: =Επορθιάζω. «Ἵνα πατρὶ γόους νυχίους ἐπορθοβοάσω». Евр:

'Еп-орθρεύομαι, viit: -εύσομαι, ші

'Еп-орθρίζω, viit: -ίσω, тъ сколŭ (în цen: faкŭ чевь) прea de dimineaцъ. [de ънde

'Επορθρισμὸς (ὁ), mînekape, saŭ скълape прea de dimineaцъ.

'Еп-оριγνάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, поеt: în локŭ de ἐπορέγομαι.

'Еп-орίνω, viit: -ινῶ, поеt: peсколŭ, întъpîtŭ.

'Еп-орκίζω, viit: -ίσω, Ion: în локŭ de ἐφορκίζω, пъїŭ пе чinева ла жъртъmîntŭ, saŭ îл жърŭ пе чева; (Бisep:) = 'Εξορκίζω. [de ънde

'Επορκισμὸς (ὁ), =Εξορκισμός. ші

'Επορκιστὴς, οῦ (ὁ), = 'Εξορκιστής.

'Еп-ормέω -ῶ viit: -ήσω, Ion: în локŭ de ἐφορμέω.

'Еп-όрνυμι, ші 'Еп-орνύω, viit: -όρσω, поеt: (къ dat:) îndemnŭ, întъpîtŭ; (ші miж: saŭ nas:) пъvълeskŭ asъпра къїва; (fir:) skopneskŭ, însъfлъ ънŭ simцimîntŭ în чinева.

'Επορον, поеt: vezĭ πορεῖν.

'Еп-орούω, viit: -ούσω, поеt: (къ dat: saŭ ак:) sъpŭ, тъ арънкŭ penede în sъs, saŭ asъпра къїва.

'Еп-орофόω -ῶ, viit: -ώσω, акоперŭ къînвелitoape, saŭ tabanŭ, пъїŭ чева d' asъпра ка o înвелitoape.

'Επορσον пех: 1: de порънч: ал лъї ἐπόρνυμι.

'Еп-орχέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (къ dat) дъпцezŭ neste чева; (fir: прin întind:) калкŭ în пічoape, батжокореskŭ пе чinева.

'Επος [ἔπω], εος -ους (τὸ), (în цen: mi antik:) къвîntŭ, ворбъ; повeste; fъгъдъialъ; повацъ; opdinŭ, mi чл: (маî поŭ) вepsŭ (прinч: epoikŭ); (маї de mълte opї îm:) поетъ (прinч: epoikъ); кîntikŭ; proopoчie (вepsîfikatь); zisъ, makсішъ de поетŭ. «'Ως ἔπος εἰπεῖν». Fps: întp' ънŭ къвîntŭ, кът am ziче, кът e ворба. «Οὐδὲν πρὸς ἔπος». Пров: къ totъл nenotpiвitŭ къ sъвiektъл. «Πρὸς ἔπος». Fp: în datь, în minъtŭ.

'Еп-остракίζω, viit: -ίσω, жъкîndъ-тъ арънкŭ кожї de stpidiĭ, saŭ бъкъцї de къръmidь пе sъпрafaца шърії în кіпŭ, ка dъпе кîтева sъpîtъpї sъ se кънsnde. [de ънde

'Επoστρακισμὸς (ὁ), ънe felŭ de жокŭ. (vezĭ вербъл, ші Плd: 9, 119).

'Επόσχιον (τὸ), кракъ къ poade пе dînsa. [ἐπὶ, ὄσχος].

'Еп-ототύζω, (fъръ viit:) шъ жълeskŭ (тъ вочeskŭ) пentpъ чева, saŭ dъпе алтъл.

'Еп-отрύνω, viit: -υνῶ, (маї de mълte opї поеt: къ ак: saŭ dat:) îndemnŭ, întъpîtŭ.

'Επουδαῖος, α, ον, ші 'Επούδαιος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐπὶ, οὖδας] чел че stь, se snpiжinemte пе faца пъmîntълuї. (vezi ші ἐπιχθόνιος).

'Επουλίς, ίδος (ή), вmfлътъръ de цinцiй. (вezї ші παρουλίς). [ἐπὶ, οὖλον].

"Επουλος (ό, ή), пвцin чева крецъ. [ἐπὶ, οὖλος].

'Επ-ουλόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкizъ (tъmъdвїeskъ) panъ. [ἐπὶ, οὐλή]. [de вnde

'Επούλωσις, εως (ή), înкidepe (tъmъdвipe) de panъ. [ші

'Επουλωτικὸς, ὴ, ὸν, коntpiввitorъ лa înкidepe de panъ.

'Επουραῖος, α, ον, чел d' asвпра пе (saъ апроапе de) коadъ. [ἐπὶ, οὐρά].

'Επουράνιος (ό, ή), чел ввs în черъ, чereskъ. [ἐπὶ, οὐρανός].

'Επ-ουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, saъ -ήσομαι, mъ пішъ пе чева; (saъ simплв) mъ пішъ.

'Επ-ουριάζω, вiit: -άσω, ші 'Επουρίζω, вiit: -ίσω, ввfлв bîntъ пriinчosъ, dвкъ чева (saъ nestp: mъ dвкъ) кв пriinчosъ bîntъ; (fir: кв dat: indip:) aжвtъ лa вкопвл квїва; вкopneskъ,înввflв; (nestp:) îmї пвїк пвпa dвпе bîntъ; (пrîn вpm:) tparъ лa ввkatъ кв пriinчosъ bîntъ; (кв ак: преп:) mъ îndpentezъ dpent кътре... «Τρέχε κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας». Apstf: [din

"Επουρος (ό, ή), =Οὔριος; (fir:) пriinчosъ лa вnъ вкопъ. [de вnde

'Επουρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Επουρίζω, плвteskъ кв bîntъ пriinчosъ.

'Επουσιώδης, εος (ό, ή), акчesopiй, (adikъ) каре пв eksistъ fipeште, чi este adъogatъ întp' o fiinцъ. [ἐπὶ, οὐσία].

'Επ-οφείλω, вiit: -οφειλήσω, маї sîntъ datorъ înкъ ші пentpв...

'Επ-οφέλλω, (fъръ вiit:) поеt: кpeskъ чева înкъ маї mвлt.

'Επ-οφθαλμέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

'Επ-οφθαλμιάζω, (άω -ῶ), вiit: -άσω, ші

'Επ-οφθαλμίζω, вiit: -ίσω, (кв dat:) îmї apвпкъ, îmї aцintezъ окії aввпра вpe вnъї лвкрв (пpinч: кв пismъ, sвъ dopinцъ); пвїк лa окіъ, saъ окїeskъ чева. [ші

'Εποφθάλμιος (ό, ή), чел апроапе de окї, saъ d' asвпра, saъ dînaintea окілор. [ἐπὶ, ὀφθαλμός].

'Επ-οφλισκάνω, вiit: -φλήσω, =='Εποφείλω.

'Εποχετεία (ή), sвбst: лвї ...

'Επ-οχετεύω, вiit: -εύσω, вкpгї чева пpin (saъ ка пpin) капалъ вndева.

'Επ-οχεύω, вiit: -εύσω, (desпpe înпpeвnape de вite) înкалікъ, saъ гoneskъ.

'Επ·οχέω-ῶ, вiit: -ήσω, (пpea pap stpъm:) ашezъ чева (ші шаї овіч: пas: ṣaъ miж: шezъ) пе чева, saъ ка în tpъвpъ. (кв dat.) «Ὕδατι ἐποχέω». Лкs: плвteskъ.

'Εποχὴ (ή), [ἐπέχω] цinepe înапої, opipe, înпiedikape; (Fiлsf:) stînжinipe de жвdikatъ, îndoialъ; (astpnm:) stapea чepeштелор корпврї întp' вnъ oape каре momentъ; (хpонолц:) епокъ, înчепвtъ de хpонікъ пepiodъ хotърîtъ пpin вpe вnъ însemnatъ свenemîntъ.

'Εποχοίδιος (ό, ή), поеt: каре stъ пе маlъ. [ἐπὶ, ὄχθη].

'Επ-οχθίζω, вiit: -ίσω, поеt: (кв dat:) oftezъ, ввsпinъ, mъ пекъжeskъ пentpв чева.

'Εποχλεὺς, έως (ό), [ἐπὶ, ὄχλος] niedikъ de poate пentpв мерцере лa вале.

'Επ-οχμάζω, вiit: -άσω, поеt: în локъ de ἐπέχω (опreskъ în локъ), saъ ἐποχάω (вezї ziч:). (dвпе алцій греш: în локъ de ἐπαιχμάζω).

'Εποχμεύω, греш: în локъ de ἐπογμεύω.

"Εποχον (τὸ), кinга samapвлвї, saъ a шелеї. |ші

"Εποχος (ό, ή), [ἐπέχω] пвptatъ, saъ шezвtъ пе (saъ ка пе) tpъвpъ. (кв цen: saъ dat:). «Νηὸς («Ἄρμασιν) ἔποχος». Esхл: 2) чел че se цine (saъ este denpinsъ a se цinca) цeanъnъ пе tpъвpa sa; (de вnde пpin întind:) statopnikъ, stъpвitorъ; neskimвatъ. (de вnde компар: 'Εποχώτερος). 3) каре цine, saъ поate цinea чева asвпръшї. «Ποταμὸς ναυσὶν ἔποχος». Пл: (ші fir:) «Λόγος μανίας ἔποχος». Eвр: apътътorъ de...

'Επ-οχυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъpeskъ, asirвpъ чева înкъ маї mвлt.

"Εποψ, οπος (ό), вnъ felъ de пasъpe, пвпъzъ.

'Εποψάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mънînkъ чева ка o легвmъ кв пїїne. [ἐπὶ, ὄψον].

'Εποψὲ, adв: în локъ de ἐπ' ὀψέ, пpea tipziй (însepat).

'Επόψημα (τὸ), легвmъ, че se mънînкъ кв пїїne.

'Επόψησις, εως (ή), mînкape de легвmъ. [ἐποψάομαι].

'Εποψία (ή), =="Εποψις. 2) fem: aл лвї ἐπόψιος.

'Εποψίδιος (ό, ή), поеt: каре se mънînкъ ка o легвmъ. [ἐπὶ, ὄψον].

'Επόψιμος (ό, ή), поеt: пriimitorъ de пpivipe, въzвtъ. [ші

'Επόψιος (ό, ή), поеt: вpednikъ de пpivit. 2) греш: în локъ de ὑπόψιος. 3) ==

Ἐπόπτης, eforș, natponș. «Ζεὺς («Ἀπόλλων) —». Kaл: [din

Ἔποψις, εως (ἡ), prìvìre, (Epanț:) vue. «Εἰσίν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις». Stp: se vȣd ȣna de ла алта. [din

Ἐπόψομαι, viit: ал лȣĭ ἐφοράω.

Ἐπράθην, nas: nex: 1: ал лȣĭ πιπράσκω.

Ἔπραθον, noet: nex: 2: ал лȣĭ πέρθω.

Ἔπρεσεν, noet: (прea pap) în локȣ de ἔπρησεν, nex: 2: ал лȣĭ πρήθω.

Ἔπρηξα, Ion: în локȣ de ἔπραξα, nex: ал лȣĭ πράσσω.

Ἔπρησα, akt: ши ἐπρήσθην, nas: nex: 1: ал лȣĭ πρήθω.

Ἐπρίω, 2: sinr: neps: de миж: nex ал лȣĭ πρίαμαι.

Ἑπτὰ (οἱ, αἱ, τὰ), (nȣmp:) nedekл: шante'; (npin întind: ши маĭ кȣ seamъ în векиȣл test: în локȣ de) mȣлte, aneвoĭe de nȣmърat. (вezĭ ши ἑπταπλασίως, ши ἑκατὸν, ши ἐννέα).

Ἑπταβασίλειον (τὸ), ȣnȣ felȣ de mipeasmъ. [ἑπτά, βασίλειον].

Ἑπταβόειος (ὁ. ἡ), noet: компȣsȣ din шante nieĭ de вoȣ, nȣse ȣna neste алта. (вezĭ βoῦς). [ши

Ἑπτάβοιος (ὁ, ἡ), noet: каре прецȣĭeшte шante вoĭ (bite, saȣ monete). (вezĭ βoῦς). 2) (прea pap) în локȣ de ἑπταβόειος. [ἑπτὰ, βoῦς].

Ἑπτάγλωσσος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante лимвĭ (глasȣpĭ, коарde) «Φόρμιγξ —». Find: [ἑπτὰ, γλῶσσα].

Ἑπταγράμματος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din шante литере. [ἑπτὰ, γράμμα].

Ἑπτάγωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante ȣnrĭsрĭ, saȣ în шante колцȣрĭ. || (sȣbst:) ἑπτάγωνα (τὰ), ȣnȣ felȣ de mȣsikaлȣ instрȣmîntȣ. [ἑπτὰ, γωνία].

Ἑπτάδουλος (ὁ, ἡ), de шante opĭ (ad: кȣ totȣл, din stръmoшĭ) poвȣ. (вezĭ ши δουλέκδουλος). [ἑπτὰ, δoῦλος].

Ἑπτάδυμος (ὁ, ἡ), = Ἑπταπλάσιος. [ἑπτὰ, δύο].

Ἑπταέτης, ου (ὁ), ши ἑπταετὴς, εος, saȣ έος (ὁ, ἡ), каре este de (saȣ dъineшte) шante anĭ. (вezĭ δεκαέτης). || (next:) ἑπτάετες, adв: în шante anĭ dapîndȣл. [ἑπτὰ, ἔτος].

Ἑπταέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ ἑπταέτης.

Ἑπτάζωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante врîne (черкȣрĭ). [ἑπτὰ, ζώνη].

Ἑπταήμερος (ὁ, ἡ), чел de шante зиле. [ἑπτὰ, ἡμέρα].

Ἑπταῖος, α, ον, каре se faче, saȣ faче чева în шante зиле, de шante зиле. [ἑπτὰ]

Ἑπτακαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ),(nȣmp:) nedekл: шantesnpezeче. [ἑπτὰ, καὶ, δέκα]. [de ȣnde

Ἑπτακαιδεκάκις, adв: de шante-snpezeче opĭ.

Ἑπτακαιδεκαέτης, ου (ὁ), ши Ἑπτακαιδεκαέτὴς, εος saȣ έος (ὁ, ἡ), каре este de (saȣ dъineшte) шante-snpezeче anĭ. (вezĭ ши δεκαέτὴς]. [ἑπτακαίδεκα, ἔτος].

Ἑπτακαιδεκάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe de шante-snpezeче пiчоape. [ἑπτακαίδεκα, πoῦς].

Ἑπτακαιδεκαταῖος, α, ον, каре se faче, saȣ faче чева în шante-snpezeче anĭ, saȣ este de шante-snpezeче anĭ. [din

Ἑπτακαιδέκατος, η, ον, ал шante-snpezeчелea. [ἑπτακαίδεκα].

Ἑπτακαιδεκέτης, ου,= Ἑπτακαιδεκαέτης.

Ἑπτακαιεικοσαέτὴς, εος, saȣ έος (ὁ, ἡ), чел че este de (saȣ dъineшte) doъzecĭ ши шante de anĭ. [ἑπτὰ, καὶ, εἴκοσι, ἔτος].

Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, a saȣ ος, ον, de doъ-zecĭ ши пante de opĭ atîta. [ἑπτὰ, καὶ, εἴκοσι, ἁπλoῦς].

Ἑπτάκαυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante кочене, saȣ котоape. [ἑπτὰ, καυλός].

Ἑπτάκις, adв: de шante-opĭ. [ἑπτά].

Ἑπτακισμύριοι, αι, α, шante-zeчi de miĭ. [ἑπτάκις, μύριοι].

Ἑπτακισχίλιοι, αι, α, mante miĭ. [ἑπτάκις, χίλιοι].

Ἑπτάκλινος (ὁ, ἡ), [ἑπτὰ, κλίνη] конpinzъtorș, saȣ înkъпъtorș de шante natърĭ. || (sȣbst:) Ἑπτάκλινον (τὸ), локалȣ de mînkape пentрȣ шante inшĭ.

Ἑπτακόσιοι, αι, α, шante sȣte. [ἑπτά].

Ἑπτακοσιοπλασιάκις, adв: de шante sȣte de opĭ пc atîta. [ἑπτακοσιοπλάσιος].

Ἑπτακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ал шantesȣтелea. [ἑπτακόσιοι].

Ἑπτάκτις, ινος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante paze. [ἑπτὰ, ἀκτίς].

Ἑπτάκτυπος (ὁ, ἡ), noct: =Ἑπτάφωνος, ши Ἑπτάχορδος. [ἑπτὰ, κτύπος].

Ἑπτάλωλος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din шante мемвре, пърцĭ, saȣ верsȣрĭ. [ἑπτὰ, κῶλον].

Ἑπτάλογχος (ὁ, ἡ), noet: компȣsȣ, saȣ алкътȣitȣ din шante sȣлiце, saȣ armiĭ. [ἑπτὰ, λόγχη].

Ἑπτάλοφος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante dealȣрĭ. [ἑπτὰ, λόφος].

Ἑπτάλυχνος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante лампе, лȣminĭ, ши чл: [ἑπτὰ, λύχνος].

Ἑπτάμην, миж: nex: 2: ал лȣĭ ἵπταμαι.

Ἑπταμηνιαῖος, α, ον, чел чс dъineшte

(saŭ se faче, op faчo чева în) шante лъпĭ; saŭ чел de шante лъпĭ. [ши

'Επτάμηνος (ό, ή), de шante лъпĭ. (bezĭ ἑξάμηνος). [ἑπτὰ, μήν].

'Επταμήτωρ, ορος (ή), поеt: тъпъ de шante копiĭ. [ἑπτα, μήτηρ].

'Επτάμιτος (ό, ή), поеt: компъsŭ din шante fipe, saŭ коарde. [ἑπτὰ, μίτος].

'Επταμόριον (τὸ), a шanтелеа нарte din вре вnŭ лъкръ. [ἑπτὰ, μόριον].

'Επτάμυχος (ό, ή), поеt: чел къ шante fъndърĭ (askънzъtopĭ, adînчimĭ, ши чл:). [ἑπτὰ, μυχός].

"Επταξαν, Dop: în локŭ de ἔπτηξαν, пех: ал лъĭ πτὴσσω.

'Επταπάλαιστος (ό, ή), чел къ îndindepe de шante палme. [ἑπτὰ, παλαιστή].

'Επτάπεκτος (ό, ή), [ἑπτὰ. πέκω] тънsŭ, saŭ пътinчosŭ a se тънde de шante (adikъ de тълте) орĭ, пъposŭ, лînosŭ.

'Επτάπηχυς, εος (ό, ή), de шante коцĭ. [ἑπτὰ, πῆχυς].

'Επταπλασιάζω, biit: -άσω, faкŭ чева înшentitŭ; saŭ (ел:) тъ faкŭ, saŭ sîntŭ...

'Επταπλάσιος, α, ον, ши 'Επταπλασίων, ονος (ό, ή), înшentitŭ, saŭ de шante-орĭ atîta. [de ънte

'Επταπλασίως, adв: de шante орĭ п' atîta; (прin întind:) къ тълтŭ маĭ тълт. «'Εκκαύσατε τὴν κάμινον ἑπταπλασίως». Skp:

'Επτάπλευρος (ό, ή), чел къ шante коaste saŭ латъре. [ἑπτὰ, πλευρά].

'Επτάπλοος -ους (ό, ή), ='Επταπλάσιος. [ἑπτὰ, ἁπλόος -οῦς].

'Επταπόδης, ου (ό, ή),= 'Επτάπους.

'Επτάπολις, εως (ό, ή), копpinzъторŭ de (saŭ компъsŭ din) шante ораше. [ἑπτὰ, πόλις].

'Επτάπορος (ό, ή), чел къ шante трече-рĭ, dрътърĭ; (desпре pîърĭ) чел къ шante върsътърĭ, saŭ гърĭ. [ἑπτὰ, πόρος].

'Επτάπους, οδος (ό, ή), чел къ întindepe de шante пичоаре. [ἑπτὰ, ποῦς].

'Επτάπυλος (ό, ή), чел къ шante порцĭ. [ἑπτά, πύλη].

'Επτάπυργος (ό, ή), чел къ шante тънъ-нърĭ. [ἑπτὰ, πύργος].

'Επτάῤῥοος -ους (ό, ή), чел къ шante върsътърĭ, гърĭ. «Ποταμός —». Esxл: [ἑ-πτὰ, ῥόος, -οῦς].

'Επτὰς, άδος (ή) шentime, 2) sъmъ de шante ънimĭ. [ἑπτά].

'Επτάσημος (ό, ή), чел къ шante semne (карактере, firърĭ, ши чл:). [ἑπτὰ, σῆμα].

'Επταστάδιος (ό, ή), чел къ întindepe de шante stadiĭ. [ἑπτὰ, στάδιον].

'Επτάστερος (ό, ή), компъsŭ din шante steле. [ἑπτὰ, ἀστήρ].

'Επάστοιχος, ου, ши 'Επταστοιχὴς, έος (ό, ή), поеt: компъsŭ din шante pîndърĭ, saŭ шipe. (saŭ грeш: în локŭ de ἑπτατει-χής). [ἑπτὰ, στοῖχος].

'Επτάστολος (ό, ή), поеt: алкътъiтŭ din шante флote. [ἑπτὰ, στόλος].

'Επτάστομος (ό, ή), чел къ шante гърĭ (върsътърĭ, saŭ вшĭ). [ἑπτὰ, στόμα].

'Επτατειχὴς, έος, (ό, ή), întърîтŭ къ ша-нte zидърĭ (търпърĭ, saŭ четъцвĭ). [ἑπτὰ, τεῖχος].

"Επτατο, 3: sinг: пeps: de пex: ал лъĭ ἵπταμαι.

'Επτάτονος (ό, ή), чел къ шante тонърĭ, (глазърĭ, коарde, ши чл:). [ἑπτά, τόνος].

'Επταφὴς, έος (ό, ή), поеt: în локŭ de ἑπτάφωτος. [ἑπτὰ, φάος].

'Επτάφθογγος (ό, ή), поеt: în локŭ de ἑπτάφωνος. [ἑπτὰ, φθόγγος].

'Επτάφυλλος (ό, ή), чел din шante foĭ, saŭ fрънze. [ἑπτὰ, φύλλον].

'Επτάφωνος (ό, ἡ), каре sкоate шante глазърĭ, saŭ de шante орĭ ачелашĭ sънe-тŭ. «Στοὰ, — » Лъч: [ἑπτὰ, φωνή].

'Επτάφωτος (ό, ή), чел къ шante лъмi-нĭ. «Λυχνία —». Skp: «Ζώνη — ». Opf: înstелатъ къ шante steле. [ἑπτὰ, φῶς].

"Επταχα, ши ἑπταχῆ, adв: поеt: în ша-nte пърцĭ; de шante орĭ п' atîta. [ἑπτά].

'Επτάχορδος (ό, ή), чел къ шante коар-de. «Λύρα —». Лкs: [ἑπτὰ, χορδή].

'Επτέτης, ου (ό), ши 'Επτέτις, ιδος (ή),= 'Επταέτης, ши 'Επταέτις.

'Επτήμερος (ό, ή),=(saŭ грeш: în локŭ de) 'Επταήμερος.

'Επτήρης, εος (ό, ή), (прinч: ναῦς) къ шante pîndърĭ de вîзле, saŭ вîзлашĭ. (bezĭ ши τριήρης). [ἑπτὰ, ἐρέσσω].

'Επτόργυιος, ши поеt: 'Επτορόγυιος (ό, ή), чел de шante stînжinĭ. [ἑπτὰ, ὀργυιὰ, ши поеt: ὀρόγυια].

'Επτώροφος (ό,ή), (кasъ) къ шante катъ-рĭ. [ἑπτὰ, ὀροφή].

"Επυδρος (ό, ή), Ion: în локŭ de ἔφυ-δρος.

'Επύλλιον (τὸ), кom: dim: ал лъĭ ἔπος, къвinцелŭ; кintiчелŭ; поетiцъ, ши чл:

"Επω, neîntp: прim: (din каре este întp: поеt: пъmaĭ îm: ἔπουσι, ши комп: ἐνέπω, ἀπενέπω; iap прoz: пex: εἶπα, ши εἶπον)== Λέγω, ши Φημί.

"Επω, biit: ἕψω, (прел: εἶπον, пex: ἑ-

σπον) noet: (кв ак: преп:) мъ îndeлetniческъ ла чева. (iap în proz: întp: nвmaї komп: διέπω, ші περιέπω, ші mіж; ἕπομαι, bezї zіч:).

'Еп-ωάζω, biit: -άσω, шezъ пе oвъ, клочeskъ. [de вnde

'Επώασις, εως (ἡ), ші ἐπωασμὸς (ὁ), клочіре, шedepe пе oвъ. [ші

'Επωαστικὸς, ὴ, ὸν, oвічnвitъ, saъ кв însвmime de a шedea пе oвъ, a клочі. «Ὄρνις ἐπωαστικωτέρα». Apst: maї ввпъ de a клочі.

'Επωβελία (ἡ), osîndъ de вnъ oволъ ла drахmъ плъtitъ de nîpîtopъ nîpîtвлвї пе nedpentate, adikъ a шaselea пapte din sвma, пе kîtъ era fъkвtъ nîpa. [ἐπὶ, ὀβελός =ὀβολός].

'Επῳδὴ (ἡ), [ἐπάδω] deskîntikъ; fepmekъ: (fir:) atpъгъtoape (лinгвшitoape) ворвіре. 2) ='Επῳδός.

'Επῴδης, εος (ὁ, ἡ), nвtвposъ. [ἐπόζω].

'Επῳδικὸς, ὴ, ὸν, pелativъ кв [ἐπῳδὴ, saъ ἐπῳδός, bezї zіч:]. ‖ 'Επωδικὰ (sc înц: μέλη, saъ ἔπη), кape aъ enodъ. [ἐπῳδός].

'Επῳδίνω, гpeш: în локъ de ἐπ' ὠδίνω. imn: Аплn:

'Επῴδιον (τὸ), dim: ал лвї ἐπῳδή (2).

'Επῳδὸς (ὁ, ἡ), deskîntътopъ «Νοσῶν νοσοῦντι ἐπῳδός». Пind: 2) (nas:) кape se kîntъ пе, saъ пentpв чева. «Μορφῆς ἐπῳδὸν τῆς ἐμῆς». Eвp: препвme. ‖ (sвbst:) pefpenъ, вepsъ, че se întpeziче penetîndв se din kînd în kînd întp' o поemъ, saъ kîntikъ. «Τὸν κοινὸν ἁπάσης ἀδολεσχίας ἐπῳδόν». Пл: 3) (ἡ), a tpeia пapte a ліpічелор поeme dвпe sfîpшitвл fie-кърia stpofe ші antistpofe. 4) вnъ гелъ de лірікъ поemъ компвsъ din maї mapї ші maї mічї вepsвpї вneле dвпe алteле. (Opaцie a skpis astfeл de поeше imitînd пе Apхілохъ). [ἐπὶ, ᾠδή].

'Επωδυνία (ἡ), dвpepe пpea tape. [din

'Επώδυνος (ὁ, ἡ), пpічinвitopъ, saъ пpічinвitъ de mape dвpepe. [ἐπὶ, ὀδύνη].

'Επ-ώζω, (tъpъ biit:) kom: (кв dat:) = 'Εποδύρομαι, плînгъ, мъ tînгвїeskъ пentpв...

'Επ-ῴζω, пpea pap (пpin întpвnipe) în локъ de ἐπωΐζω.

'Επ-ωθέω -ῶ, biit: ἐπωθήσω, saъ ἐπώσω, înninгъ чева къtpe... (ші ел: saъ nestp:) înninгînd мъ вîpъ вndева.

'Επ-ωθίζω, biit: -ίσω, ='Επωθέω.

'Επ-ωΐζω, biit: -ίσω, ='Επωάζω.

'Επ-ωκύνω, biit: -υνῶ, ='Επιταχύνω.

'Επωλένιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ὠλένη]· лвatъ, saъ цinвtъ în вpaце.

'Επωμάδιος (ὁ, ἡ), noet: apdikaїъ пe вmepї. [ші

'Επωμαδὸν, adв: noet: пe вmepї. [ші

'Επωμίδιον (τὸ), dim: ал лвї ἐπωμίς.

'Επ-ωμίζω, biit: -ίσω, пвїъ чева пe вmepiї квїва. ‖ (mіж:) iaъ, apdikъ чева пe вmepiї meї. [ші

'Επωμὶς, ίδος (ἡ), пapтea чea din sвs a вmepвлвї (вnde se вneшte кв snaтеле); (пpin întind:) вmepвл, ші пapтea dinanoї a гîтвлвї, чeaїa; (fir:) пapтea чea maї de sвs a коръвii, ші алtop гелвpite лвкpвpї. 2) вnъ гелъ de хaїnъ fem: кв mînivї (înnpot: de ἐξωμίς). [ἐπὶ, ὦμος].

'Επωμοσία (ἡ), жвpape desпpe чева, saъ în пвmеле квїва; înkpedinцape пpin жвpъmîntъ. (bezї ші ἐξωμοσία). [ші

'Επώμοτος (ὁ, ἡ), noet: înkpedinцътopъ пpin жвpъmîntъ, жвpatъ. 2) ачела, пe пвmеле кървia жвpъ чіпева. «Ζεὺς —». Sof: [ἐπόμνυμι].

'Επώνιον (τὸ), (se înц: τέλος) taксъ, че se плътеше пentpв вînzъpіле, че se faк пpin tîpгвpї. 2) чeea че se dъ пe d' aвпpa квmпъpътopвлвї de вînzътopъ. (bezї ші ἐπίμετρον). [ἐπὶ, ὤνιον].

'Επωνυμία (ἡ), пpепвme, пopeклъ. [ші

'Επωνύμιος, α saъ ος, ον, noet: în локъ

'Επώνυμος (ὁ, ἡ), чел че 'шї a лвat пвmеле din вpe o пpічinъ, de ла вpe o пepв: saъ лвкpв. (кв цen:) «Κάδμου ἐπώνυμος πόλις». Пл: Kadmea, saъ Тева. «Βουλόμενος ἕν γε τοῦτο ἔργον ἐπώνυμον αὑτοῦ γενέσθαι. Пл: «Ὄρνιχος ἐπώνυμος». Пind: (ші кв dat:) «Ἑορτὴ πηγνυμέναις κλισίῃσιν ἐπώνυμος». Non: a кopтвpілор. (ші adвepв:). «Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον». Il: I· «Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστιν ἐπώνυμον». Od: H. «Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον». Od: T. (de вnde ‖ sвbst:) 'Επώνυμον (τὸ), пopeклеле, препвmеле. (bezї ші φερώνυμος). 2) чел че кв пвmеле съъ însemneaзъ чева. (de вnde în Atena). «Ἄρχων ἐπώνυμος». Petp: вnвл din чеї noъ apхонцї, кв пвmеле кървia se data anвл. «Ἀρχὴ —». Petp: demnitatea лвї. (iap înPoma) «Ἀρχαὶ ἐπώνυμοι». Istp: konsвлatвл. «Ἥρωες ἐπώνυμοι». (ші simплк) «Ἐπώνυμοι. Petp: de ла кape s' aъ пвmit челе zeve seminції a ле Ateneнілор. [ἐπὶ, ὄνομα]. [de вnde

'Επωνύμως, adв: (кв dat:) notpівit кв пвmеле квїва; saъ dвпe пвmеле квїва.

'Επ-ωπάω -ῶ, ші 'Επ-ωπάζω, biit: -άσω,

поеt: прівеskъ d' asъпра пеste чева; прівегiezъ, iaъ a minte. [din

'Επωπὴ (ἡ), поеt: în локъ de ἔποψις; (прin întind:) локъ de nîndъ, saъ de ъnde поate чinева прівi пеste чева. (вezi ші περιωπή). 2) snaцiъ, întindepe mape, kîmnie, ші чл: [ші

'Επώπης, ου (ὁ), în локъ de 'Επόπτης, insпektorъ, лъътorъ a minte. [ἐπὶ, ὤψ]. [de ъnde

'Επῶπις, ιδος, saъ ίδος (ἡ), înгрiжitoape; slъжnikъ. (iap aлцii skriъ...

'Επωπὶς, ίδος (ἡ), [ἔπομαι] поеt: (prea pap) ъrmътoape.

'Επ-ωριάζω, вiit: -άσω, înгрiжeskъ (înprot: de ἐξωριάζω).

'Επῶρσε, поеt: a 3: sinг: neps: a nex:, ші

'Επῶρτο, поеt: a 3: sinг: neps: de nas: пеste sъв: ал лвї ἐπόρνυμι.

'Επ-ωρύω, ші 'Επ-ωρύομαι, вiit: -ύσομαι, ърлъ (латръ) asъпра...

"Επωσις, εως (ἡ), înпinцere кътре чева. [ші

'Επωστρὶς, ίδος (ἡ), înпinгътoape (ажътътoape) ла sъipe. [ἐπώθω].

'Επ-ωτειλόω -ῶ, вiit: -ώσω, =='Επουλόω.

'Επωτὶς, ίδος (ἡ), (прinч: ла îm:) летпе ка піште ърекї лiпite de пръеле pesвоїештелор коръвіі ъпре sirъpanцъ. [ἐπὶ οὖς, ὠτός].

'Επωφέλεια (ἡ), folosinцъ, ажъторinцъ ла чева. [ἐπωφελής].

'Επ-ωφελέω -ῶ, вiit: -ήσω, foloseskъ, ажътъ ла чева. (iap a лвї Sof: Ed: K: 441. este în локъ de ὄφελον). [de ъnde

'Επωφέλημα (τὸ), ажътorъ datъ къїва ла чева.

'Επωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), folositorъ ла чева. [ἐπὶ, ὄφελος]. [de ъnde

'Επωφελία (ἡ), поеt: în локъ de ἐπωφέλεια. [ші

'Επωφέλιμος (ὁ, ἡ), = 'Επωφελής.

'Επώχατο, поеt: Ion: ші Eол: a 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: ал лвї ἐπέχω. «Πύλαι ἐπώχατο». Іл: M. epaъ înkise. (алцii skriъ ἐπῴχατο ка din ἐποίγω).

'Επ-ῴχετο, a 3; sinг: neps: de прел: ал лвї ἐποίχομαι.

"Ερα, ας (ἡ), (neîntp:) пъmîntъ; (de ъnde) "Εραζε, adв: поеt: ла пъmîntъ, saъ пе пъmîntъ.

'Εράασθε, поеt: în локъ de ἠρᾶσθε, a 2: îm: neps: de прел: ал лвї ...

"Εραμαι, вiit: ἐράσομαι, (пех: ἠρασάμην) поеt: în локъ de ἐράω, їъвeskъ, dopeskъ. (къ цеп:) «Πολέμου ἔραται». Іл: 1. (ші къ înf:) «Πλουτεῖν («'Λείδειν) ἔραμαι». Eпгр: Оп:

'Ερανάρχης, ου (ὁ), enistatвл stpînцerii kontpiвъцii, saъ чел dintîї din kontpiвъitorї. [ἔρανος, ἄρχω].

'Ερανέμπολος (ὁ), nerъцътorъ прin акцtї. [ἔρανος, ἐμπολέω]. 2) (fiг:) trъitorъ din ажътoape kontpiвъite de ъniї алцii.

'Ερανίζω, вiit: -ίσω, adъnъ kontpiвъцii; (ъne-orї) kontpiвъieskъ. (къ ак:) «Τοὺς ἄλλους ἐράνιζε» Лрt: (ші між:) «Λόγους ἀναγινώσκοντες ἠρανίζοντο». Лрt: stpînцeaъ вanї. (ші nas:). «Πρὸς τῶν φίλων ἐρανισθέντα». Лрt: de прietenї fъkîndв i se kontpiвъцii de ажътorъ. [ші

'Ερανικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de (saъ fъkътъ прin) kontpiвъцie. [ἔρανος].

'Ράνιον (τὸ), dim: ал лвї ἔρανος.

'Ράνισις, εως (ἡ), ші 'Ερανισμὸς (ὁ), stpînцere, saъ dape de kontpiвъцii, saъ pesвлtatвл kontpiвъirii. [ші

'Ερανιστὴς, οῦ (ὁ), adъnътorъ, saъ (maї des) kontpiвъitorъ de kontpiвъцie. [ἐρανίζω].

'Ερανίστρια (ἡ), fem: ал лвї ἐρανιστής.

'Ερανὸς, ἡ, ὸν, поеt: вpednikъ de iъвit, drъгълашъ, saъ drъгъstosъ.

"Ερανος (ὁ), [ἐράω] kontpiвъцie, (Tврч:) pefenea (прinч:) nentpв osnъцъ; (de ъnde арх:) osnъцъ din kontpiвъцie, (Eпгл:) пікпікъ; (în цеп:) kontpiвъцie (maї къ seamъ nentpв prietenї sъpaчї); (fiг:) peкъnoштinцъ; (прin întind:) soцietate de партікъларї kontpiвъitorї nentpв ънъ komъnъ ал лор скопъ.

"Ερασδε, Dop: in локъ de ἔραζε.

'Ερασίμολπος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐράω, μολπή]. їъвitorъ de кîntape, de mъsikъ, saъ але кървїа кîntiче sînt плъкъte.

'Ερασιπλόκαμος (ὁ ἡ), поеt: чел къ пъръ плъкътъ. [ἐράω, πλόκαμος].

'Ερασίπτερος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ fрътmoase, плъкъte apinї, saъ пene. [ἐράω, πτερόν].

'Ερασιχρήματος (ὁ, ἡ), foapte їъвitorъ de вanї. [ἐράω, χρήματα].

'Ράσμιος, α saъ ος, ον, вpednikъ de їъвit, drъгълашъ. [ἐράω].

"Ερασσαι, поеt: în локъ de ἔρασαι, a 2: sinг: neps: de прez: ал хоt:, ші

'Ερασσάμην, поеt: în локъ de ἠρασάμην, між: пех: 1: ал лвї ἔραμαι.

'Ераστεύω, вiit: -εύσω, поеt: (къ цеп:) sîntъ. ...

Ἐραστής, οῦ (ὁ), foapte ɪʁʁitopʁ̆; amopezʁ̆. [ɯi

Ἐραστὸς, ἡ, ὸν,=Ἐρατὸς, foapte ɪʁʁitʁ̆, dpʁgʁstosʁ̆. [ἐράω].

Ἐράστρια (ἡ), fem: ad ʌsɪ̆ ἐραστής, amopezʁ.

Ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, noet: = Ἐράσμιος. [ɯi

Ἐρατίζω, biit: -ίσω, noet: (ks ɥen:) = Ἔραμαι. [ἐρατός].

Ἐρατοπλόκαμος (ὁ, ἡ),=Ἐρασιπλόκαμος.

Ἐρατὸς, ἡ. ὸν, noet: ɪʁʁitʁ̆, dopitʁ̆; beselitopʁ̆. [ἐράω].

Ἐρατόχροος -ους (ὁ, ἡ), noet; ɥel ks plʌkʁtʁ, fpʁmoasʁ kolоare, saʁ̆ peliɥʁ, faɥʁ. [ἐρατὸς, χρόα].

Ἐρατὺς, ύος (ἡ), noet: Ion:=Ἐρασμιότης, (Fpanɥ:) amabilité, atpaɥepe de dparoste (dpʁgʁlʌɯie). [ἐρατός].

Ἐρατῶπις, ιδος (ἡ), noet: ɥea ks kʁʁtʁtʁpʁ plʌkʁtʁ, atpʁgʁtoape de amopʁ̆; saʁ̆ fpʁmoasʁ la faɥʁ. [ἐρατὸς, ὤψ].

Ἐράω -ῶ, [ἔρως] biit: ἐρασθήσομαι, (nex: ἠράσθην, mi nosit: ἐραστέον) (ks ɥen:) ɪʁʁeskʁ̆ ks natimʁ, sîntʁ̆ amopezatʁ̆; dopeskʁ̆ prea mʁʌt. «Ἠχοῦς ἠράσθη». Tkp: «Εὐθὺς ἐκ παιδὸς ἐρασθεὶς τοῦ εὐκλεὴς γενέσθαι». Ksn: (ɯi nas: partɥ:) «Ἐρώμενος (ὁ), ɯi ἐρωμένη (ἡ), (în lokʁ̆ de adiekt:) amopezʁ̆, amopezʁ.

Ἐράω -ῶ, neîntp: npimit: în afin: ks ῥέω ɯi întp: nʁmaĭ în komn: ἀπεράω, = ἐξεράω, metεράω, ɯi ɥl:

Ἐργᾶ, în lokʁ̆ de ἐργάσῃ, 2: sînr: neps: de biit: ad ʌsɪ̆ ἐργάζομαι.

Ἐργάδης, εος (ὁ), (întpeb: nʁmaĭ la îm:) în lokʁ̆ de ἐργάτης, ʌskpʁtopʁ̆ (ks zioa). [din

Ἐργάζομαι, biit: -άσομαι, (prel: εἰργαζόμην, nex: εἰργασάμην, tpe: de ks: miж: saʁ̆ nas: εἴργασμαι, nex: nas: miж: εἰργάσθην) ʌskpezʁ̆ (npinɥ: nʁmîntʁ̆, saʁ̆ bpe ʁnʁ̆ meɯtemʁgʁ̆), plʁigʁpeskʁ̆, kʁltivʁ̆; (în ɥen:) fakʁ̆, konstpʁiʁ̆. (ks ak:) «Γῆν («Τέχνας, «Ἐπιστήμας) ἐργάζεσθαι». Ksn: «Θάλατταν ἐργάζεσθαι» Lks: «Ὅπλα ἐργάζεσθαι». Epd: «Ὅπλα, οἷς χρυσὸν ἐργάζετο». Od: Γ. (ɯi fgpʁ kazʁ̆). «Ἐργάζευ». Es: «Ἕως μὲν ἂν ὁρῶσιν αὐτοὺς ἡβῶντας καὶ δυναμένους ἐργάζεσθαι... ἐπειδὰν δὲ ἀδυνάτους αἴσθωνται ὄντας ἐργάζεσθαι διὰ τὸ γῆρας». Ksn: (ɯi nas:) «Εἰργασμένη γῆ». Tfp: «Ἀγάλματα εἰργασμένα». Lks: «Καὶ ἐργασθὲν (τὸ σίλφιον) ἄσηπτον ἤδη διαμένει». Tfp: 2) îmĭ aroniseskʁ̆ ale bieɥiĭ ʌskpînd; mʁ negoɥezʁ̆; kîɯtirʁ̆. «Ἐργασάμενος χρήματα μεγάλα». Ep: «Πρὶν ἄξια τῆς τροφῆς ἐργάζεσθαι:». Ksn: «Οὕτως ἂν ὀλίγα ἐργαζοιτο, ὥστε μὴ λαμβάνειν τὰ ἀρκοῦντα». Ksn: (ɯi ks dat:) «Ἐργάζεσθαι τῷ σώματι». Dm: (despre ɥeĭ ɥe se kʁpbesk). (ɯi fgpʁ kazʁ̆). «Τοὺς ἐργαζομένους ἠρώτα, πόσου βούλονται αὐτῷ ἐργάζεσθαι». Apst: «Χρήματα ἐργαζόμενα». Lks: banĭ ʌskpaɥĭ kʁ dobîndʁ, saʁ̆ îmmʁlɥiɥĭ. 3) (în ɥen:) fakʁ̆, sʁbîrɯeskʁ̆, ʌskpezʁ̆. «Πόλιν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην». Ksn: «Οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἐργασάμενος ἐν τῇ πόλει». Ksn: «Ἐργάζεσθαι εὐεξίαν τῷ σώματι». Ksn: (de ʁnde fgpʁ kazʁ̆) «Τὸ χρῆμ' ἐργάζεται». Ls: «Τὰ πρόσθεν εἰργασμένα». Ep: (ɯi el:) «Ἐπ' εἰργασμένοις». Fps: dʁne ɥe s' a sʁbîrɯit tpeaba. «Τροφὴ εἰργασμένη». Lks: mistʁitʁ. [ἔργον].

Ἐργάθω, (prel: ἔργαθον, sʁ̆ ἐέργαθον) noet: în lokʁ̆ de εἴργω. (bezĭ ἀπείργω].

Ἐργαλεῖον (τὸ), înstpʁmîntʁ̆, ʁneaatʁ. [ɯi

Ἐργάνη (ἡ), noet: ʌskpɥtoape (enit: ad Minepbeĭ). [ἔργον].

Ἐργαξῇ, Dop: în lokʁ̆ de ἐργάσῃ, 2 sinr: neps: de biit: ad ʌsɪ̆ ἐργάζομαι.

Ἐργασείω, fgpʁ biit: (noet:) dopeskʁ̆ a ʌskpa, sîntʁ̆ disnʁssʁ̆, amʁ̆ rîndʁ̆ a sʁbîrɯi ɥeva. [ɯi

Ἐργασία (ἡ), ʌskpʁ, tpeabʁ; meɯtemʁgʁ̆, mesepie; ʌskpʁ de mînɥ. «Πάσης ἄμεινον ἐργασίας». Enpr: «Τὰς ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἐργασίας». Ksn: 2) ʌskpape, konstpʁipe; kʌltivape. «Ἡ ἐργασία τῆς γῆς». Ksn: «Ἡ τῆς ἐσθῆτος ἐκ τῶν ἐρίων ἐργασία». Ksn: «Ἡ τῆς τροφῆς ἐργασία». Lks: mistʁipea. 2) kipʁl (meɯtemʁgʁl) konstpʁipiĭ. «Τεκμαιρόμενον ἐκείνου εἶναι ἀπὸ τῆς ἐργασίας». Lks: 4) aronisipe, kîɯtirʁ̆; negoɥʁ̆. «Τῶν τὰς τέχνας ἐχόντων, καὶ ἐργασίας ἕνεκα χρωμένων αὐταῖς». Ksn: 5) (pap:) kopporaɥie, isnafʁ̆ (Tʁpɥ:) «Ἀπὸ τῆς τῶν βαφέων ἐργασίας». Skp: [ἐργάζομαι]. [de ʁnde

Ἐργάσιμος (ὁ, ἡ), de ʌskpat, npiimitopʁ̆ de ʌskpape. «Χώρα —». Lks: «Γυναῖκες ἐργάσιμοι». Aptmd: nʁbɥiɥe: «Ἡμέρα —». Lks: zi de ʌskpɥtoape.

Ἐργαστὴρ (ὁ), = Ἐργάτης. [ἐργάζομαι].

Ἐργαστηριακὸς, ἡ, ὸν, ɥel ɥe ape (saʁ̆ ʌskpeazʁ în) pɥʁvɥlie, pɥʁvɥliaɯʁ̆. [ἐργαστήριον].

Ἐργαστηριάρχης, ου (ὁ), stʁnînʁ̆, saʁ̆ direktopʁ̆ de pɥʁvɥlie, saʁ̆ fabrikʁ. [ἐργαστήριον, ἄρχω].

Ἐργαστήριον (τὸ), ʌskpɥtopie, saʁ̆ fabrikʁ, pɥʁvɥlie. [ɯi

Ἐργαστὴς, οῦ (ὁ), ʌskpɥtopʁ̆. [ɯi

Ἐργαστικὸς, ἡ, ὸν, = Ἐργατικὸς, îndemînatikъ, disпъsъ ла лъкраре, îъbitorъ de osteneалъ, aktivъ. [ші

Ἐργαστῖναι (αἱ), (se пъmiaъ ла Atena) feчoareле, че лъкраъ sfîntъл вешmîntъ ал Minerveї. [ἐργάζομαι].

Ἔργάτα, ao (ὁ), Eол: în локъ de ἐργάτης.

Ἐργατεύω, ші (miж:) Ἐργατεύομαι, viit: -εύσω, -ομαι, лъкrezъ ка лъкрътorъ. [din

Ἐργάτης, ου (ὁ), лъкрътorъ (agratъ). 2) (ка adiekt;) mъnчitorъ, omъ ал treвiї, харnikъ. 3) вnъ feлъ de maшinъ, кравакъ, saъ skripetъ, (Franц:) cabestan. [ші

Ἐργατήριος, α saъ ος, ον, =Ἐργάσιμος, de плъгърit, apat, ші чл:

Ἐργατικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, noтrivitъ ла лъкрътorъ. 2) îndemînatikъ, їste ла лъкраре, mъnчitorъ. [ἐργάζομαι]. [de вnde

Ἐργατικῶς, adв: прекът se къвine, saъ se obiчnuїeшte ла лъкрътorї. 2) къ disnosiцie de лъкраре, saъ къ aktivitate.

Ἐργατίνης, ου (ὁ), noet: în локъ de ἐργάτης.

Ἐργάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї ἐργάτης; (ка adiekt;) mъnчitoape, харnikъ.

Ἐργατοκύλινδος (ὁ),=Ἐργάτης (3). [ἐργάτης, κυλίνδω].

Ἐργατὼν, ῶνος (ὁ), dopinitopie de лъкрътorї, saъ agraцї. [ἐργάτης].

Ἐργάων, ονος (ὁ), dвne dial: Kret: mъnчitorъ (poвъ). [ἔργον].

Ἐργεπείκτης, ου (ὁ,=Ἐργοδιώκτης. [ἔργον, ἐπείγω].

Ἐργεπιστασία (ἡ), enistasie neste лъкрърї пъвliче. [ші

Ἐργεπιστατέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ...

Ἐργεπιστάτης, ου, (ὁ), enistatъ neste пъвliче лъкрърї. [ἔργον, ἐπιστάτης].

Ἔργμα (τὸ), noet: în локъ de ἔργον, лъкръ, fantъ. (se konf: къ ...

Ἔργμα (τὸ),=Ἔρκος, înгръditъръ; (прin întind:) onpitoape, niedikъ. [din

Ἔργνυμι (прел: ἐέργνυν), viit: ἔρξω, noet: în локъ de εἴργω, înkizъ, înгръdeskъ înnpeжвр.

Ἐργοδιωκτέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ ...

Ἐργοδιώκτης, ου (ὁ), (enistatъ) silitorъ de лъкрътorї, ші гръbitorъ de лъкраре. [ἔργον, διώκω].

Ἐργοδοτέω -ῶ, viit: -ήσω, daъ къїва de лъкръ. [din

Ἐργοδότης, ου (ὁ), (în цen:) dътътorъ de лъкръ, (Tврч:) mъшterii; (iap naptik:) însърчinътorъ de вре вnъ лъкръ asъnpa вnъї întrepinzътorъ (kontpakчiъ). [ἔργον, δίδωμι].

Ἐργολάβεια, ші ἐργολαβία (ἡ), snekъlantъ întrepindepe. [ші

Ἐργολαβέω -ῶ, viit: -ήσω, iaъ asъnpъmї вnъ лъкръ пе платъ, mъ însърчinezъ a faче чева пentrъ kîштigъ; (прin întind:) snekъlezъ, negoцezъ чева (проп: ші fir:). [din

Ἐργολάβος (ὁ), întrepinzътorъ, saъ snekъlantъ în întrepindepї de a se însърчina къ чева пentrъ kîштigъ (kontpakчiъ). [ші

Ἐργολήπτης, ου (ὁ), =Ἐργολάβος. [ἔργον, λαμβάνω].

Ἔργον (τὸ), [ἔρδω] (în цen:) лъкръ, saъ op чe noate faче чinева, obiektъ, saъ pesъltatъ de лъкраре, treaвъ, îndeletniчipe; întrepindepe; isnравъ. «Σὸν ἔργον ἐστὶ». Лкs: «Ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ». Iл: Δ. «Οὐδὲν ἔργον ἑστάναι». Apst: nъ e treaвъ (nъ foloseшte nimikъ) a sta. «Πυρὸς («Μαχαίρας) ἔργον ἐγένετο». Eлd: s'a apsъ, s'a înжъnriat. (ші adверв:) «Ἔργῳ». Лкs: in fantъ, în adevъръ. (ла îm:) «Ἔργα γυναικῶν». Om: «Ἄγλαὰ ἔργ' εἰδεῖα». Om: лъкрърї de mînъ. «Ἔργα βοῶν». Od: K. плъгърie «Θαλάσσια ἔργα». Od: E. neskърie, saъ naвiraцie. «Φιλοτήσια ἔργα». Лкs: = Ἀφροδίσια. (ші aвs:). «Ἔργα ἀποδείκνυσθαι». Ep: însemnate fante. 2) (naptik:) doвîndъ; (în цen:) kîштigъ. «Τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν». Dm: 3) rpeвtate, difikъltate. «Ἔργον μὲν νυκτὸς λῦσαι ἵππους, ἔργον δ' ἐπισάξαι». Ksn: (de вnde) «Ἔργα παρέχειν τινί». Лкs: a adвче sвnърърї къїва. 4) îm: цapinї, локърї de apat. «Ἰθάκης ἔργ' ἀφίκοντο». Od: Ξ. «Ἄγειν δὲ ἄμεινον τὰς κύνας τὰ ὄρη πολλάκις, τὰ δὲ ἔργα ἧττον». Ksn: 5) minв de metaле (Dm: ші Ksn:). (вezї ші прăгма, ші χρῆμα).

Ἐργοπαρέκτης [ἔργον παρέχω], ου (ὁ),= Ἐργοδότης.

Ἐργοπόνος (ὁ, ἡ), noet: [ἔργον, πόνος], лъкрътorъ, mъnчitorъ (maї къ seamъ) de пъmîntъ, плъгаръ.

Ἐργοστάσιον (τὸ), =Ἐργαστήριον, faвrikъ. [ἔργον, στάσις].

Ἐργόστολος (ὁ), [ἔργον, στέλλω] = Ἐργεπιστάτης.

Ἐργοχειρέω -ῶ, viit: -ήσω, (плц:) лъкrezъ къ mîîneле. [din

Ἐργόχειρον (τὸ), (плц:) лъкръ de mînъ. [ἔργον, χείρ].

Ἔργω, biit: ἔρξω, noet: în локъ de εἴργω.

Ἐργώδης, εος (ὁ, ἡ), anevoïosъ, greў, ostenivosъ. [ἔργον]. [de вnde

Ἐργωδία (ἡ), ostenealъ, anevoime. [ші

Ἐργωδῶς, adв: кв greў, anevoïe.

Ἐργώνης, [ἔργον, ὠνή] ου, (ὁ), =Ἐργολάβος. [de вnde

Ἐργωνία (ἡ), =Ἐργολαβία.

Ἔρδεσκον, noet: прел: ал лвї ...

Ἔρδω, saў ἔρδω, Еол: în локъ de ἔργω, biit: ἔρξω, saў ἔρξω (tpe: de кв: ἔοργα, neste sъв: ἐώργειν, ші чл;) noet: лвкрezъ, fakъ; (iap прinч:) жertfeskъ; (de вnde) =(кв чел dintp'însвл) Ῥέζω.

Ἐρέα (ἡ), (pap) în локъ de ἔριον, lînъ.

Ἐρεβεννὸς [ἔρεβος], ὴ, ὸν, noet: întвnekosъ.

Ἐρέβευσφιν, noet: în локъ de ἐρέβους, цen: al лвї ἔρεβος.

Ἐρεβίνθειος (ὁ, ἡ),=Ἐρεβίνθινος. [шї

Ἐρεβινθιαῖος, α, ον, mape, kîtъ вnъ вовъ de nъвtъ. [ші

Ἐρεβίνθινος, η, ον, de nъвtъ. [din

Ἐρέβινθος (ὁ), nъвtъ; (kom:) mъdвla рвл бървatвлвї. [de вnde

Ἐρεβινθώδης, εος (ὁ, ἡ), ka nъвiвл, saў din soïвл nъвtвлвї.

Ἐρεβοδιφάω -ῶ, biit: -ήσω, kавtъ în întвnerikъ; (fir:) mъ adînvezъ în întвnekoase ші mistepioase проблеmе. [ἔρεβος, διφάω].

Ἐρεβόθεν, adв: noet: de ла întвnerikъ. [din

Ἔρεβος [ἐρέφω], εος (τὸ), noet: (прinч:) чел de ssвt nъmîntъ întвnerikъ, saў întвnevime. [de вnde

Ἐρεβόσδε, adв: noet: ла întвnerikъ.

Ἐρεβοφοῖτις, ιδος (ἡ), чeca че мерце, netpeче adesea пе ла întвnerikъ. [ἔρεβος, φοιτάω].

Ἐρεβώδης, εος (ἡ), noet: întвnekosъ ka [ἔρεβος, вezї ziч:]

Ἐρεβῶπις [ἔρεβος, ὤψ], ιδος (ἡ), noet: întвnekoasъ; (прin întind:) грozавъ, skîrвoasъ.

Ἔρεγμα (τὸ), [ἐρείκω] op че (iap maї kв seamъ легвmъ) nisatъ, saў mъvinatъ rpos, mape, (snpe eks:) вългъръ. (вezї mi χόνδρος). [de вnde

Ἐρέγμινος, η, ον, fъkвtъ din ἔρεγμα. (вezї ziч:)

Ἐρεγμὸς (ὁ), =Ἔρεγμα.

Ἐρεείνω, ші (miж:) ἐρεείνομαι, (fъръ biit:) noet: =Ἔρομαι, întpevъ.

Ἐρεθίζω [ἐρέθω], biit: -ίσω, întърîtъ, zъdъръskъ. «Πηγὴ ῥέουσα ἐρεθίζει». Анкр: îndeamnъ ла веселie. (ші nas:) «Πνεῦμα ἠρεθισμένον». Евр: deasъ ші întpepвntъ pesвfiape. [de вnde

Ἐρέθισμα (τὸ), op че întърîtъ, miжlokъ de întърîtape. [ші

Ἐρεθισμὸς (ὁ), întърîtape, ipitaцie. [ші

Ἐρεθιστὴς, οῦ (ὁ), întърîtвtopъ. [ші

Ἐρεθιστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, adвkътopъ de (îndemînatikъ ла) întърîtape.

Ἐρέθω, (fъръ biit:) noet: [în afin: кв ἔρις, ші ἐρέσσω], =Ἐρεθίζω.

Ἔρειγμα (τὸ), =Ἔρεγμα.

Ἐρείδω [în afin: кв ἐρέσσω ші ἔρμα], biit: -είσω, (nas: tpe: de кв: ἐρήρεισμαι) pezemъ, snpiжinъ; linesкъ de чева; (прin întind:) înninrъ, saў vîrъ penede, înfirъ; (kom:) = Βινῶ, ші Περαίνω (вezї ziч:); (nestp:) kazъ neste чева; mъ гръвeskъ; (fir:) mъ înnpotiveskъ; stървleskъ în чева; (nas: saў miж:) mъ notpivеskъ квїва, mъ disnвtъ, mъ чertъ. (кв ак: dip: ші dat: saў преп: ак: indipek:) «Ἀσπὶς ἀσπίδ' ἔρειδε». Іл: N. «Ὄμμα («Ἰχνος) ἐρείδειν». Лкs: «Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι». Od: X. «Ἄθλον ἐρείδειν». Tкp: a пвne прinsoape. (ші fir:) «Ἐρειδε τὰν γνώμαν». Tкp: rîndeute te кв лвape a minte. (ші nestp:) «Κατά τινα τῶν μορίων σφοδρότερον ἐρείδει τὸ ἄλγημα». Гал: (вezї ші ἐνσκήπτω). ші nas: saў miж:) «Σκήπτρῳ («Ἔγχει) ἐρειδόμενος». Om: «Ἔγχος διὰ θώρηκος ἠρήρειστο». Іл: Γ. «Θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδαται ἔνθα καὶ ἔνθα». Od: H. «Οὔδεϊ χαῖται ἐρηρέδαται». Іл: Ψ. «Λαὲς («Τοῖχοι) ἐρηρέδαται». Іл: Ψ. ші Od: Θ. sînt вine înpenenite. (вezї ші ἐλαύνω). «Μηκέτ' ἐρείδεσθον». Іл: Ψ.

Ἐρείκη (ἡ), [ἐρείκω] вълърiї, (Franц:) bruyére. (вezї ші βράθυ). [de вnde

Ἐρεικόεις -οῦς, -όεσσα -οῦσα, -όεν -οῦν, noet: плinъ de вълърiї, вълърiosъ.

Ἐρεικτὸς, ὴ, ὸν, mъvinatъ, nisatъ mape, rpos. [din

Ἐρείκω, [în afin: кв ῥήσσω] biit: ἐρείξω, saў ἐρέξω, (nex: 2: кв însemn: nas: ἤρικον, nas: tpe: de кв: ἐρήριγμαι) noet: fърîmъ, pвnъ, snaprъ; гъвeskъ; (прin întind: maї noў) nisezъ mape, rpos.

Ἐρεικώδης, εος (ὁ, ἡ), вълърiosъ; saў плinъ de вълърiї. [ἐρείκη].

Ἔρειξις, εως (ἡ), fърîmape, nisape.

Ἔρειο, noet: în локъ de ἔρεο, ἔρου, 2: sinr: neps: de прел:, ші

'Ερείομεν, noet: în локъ de ἐρέωμεν, 1: îm: neps: de prez: al sвn: лвї ἔρομαι.

'Ερείπιον (τὸ), (npinч: ла îm:) dъръmътврї, pвine. [ἐρείπω]. [de вnde

'Ερειπιών, ῶνος (ὁ), локъ и mnъ de sвpnътврї, saъ pвine.

'Ερείπω [în afin: кв ῥέπω ші ῥίπτω, biit: ἐρείψω, (nex: 2: ἤριπον, tpe: de кв: ἐρήριπα, ші ἐρήριμμαι, nex: nas: ἠρείφθην) noet: sвpnъ чева, (ші nesip:) kazъ ла пъmîntъ.

'Ερεισις, εως (ἡ), pezemape, snpiжinipe, ші чл: [ші

'Ερεισμα (τὸ), snpiжinъ, pezemътoape; (fir:) mînrîîepe, вшвpape. «Στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.» Esxл:

'Ερείψιμος (ὁ, ἡ), noet: [ἐρείπω] чел în npimeжdie de a se sвpna.

'Ερειψίτοιχος (ὁ, ἡ), noet: sвpnъторъ de zidврї. [ἐρείπω, τοῖχος].

'Ερεμνός [npin sink: din ἐρεβεννός], ἡ, όν, noet: nerpв, întвnekosъ; (npin întind:) rpozavъ; (fir:) nedesлвшitъ, nesirвpъ.

'Ερεξα, noet: în локъ de ἔρρεξα, nex: 1: ал лвї ῥέζω.

'Ερέομαι, Ion: noet: în локъ de ἔρομαι,

'Ερεοῦς, (npin întpвn: în локъ de ἐρέεος) ᾶ, οῦν, fъkвtъ de лînъ. [ἐρέα].

'Ερέπτομαι, (fъp biit:) noet: [în afin: кв ἐρείπω] mъnînkъ, pozъ; (npinч: desnpe bite mъnkътoape de eapвъ) naskъ. (bezї ші ἀνερεί (ρέ) πτω).

'Ερέπτω, biit: ἐρέψω, = 'Ερέφω.

'Ερέριπτο, noet: a 3: sinr: neps: de nas: neste-sъв: al лвї ἐρείπω.

'Ερεσθαι, npez: ші ἐρέσθαι nex: de inf: al лвї ἔρομαι.

'Ερεσία (ἡ), bîслipe. [din

'Ερέσσω (ττω), biit: ἐρέσω, (nex: ἤρεσα) [în afin: кв ἀράσσω, ші ἐρείδω] bîслezъ; (npin întind:) mішкъ, nopneskъ. «'Ερέσσων πόδα». Esp: «'Ερέσσειν ἀπειλὰς». Sof: «Μῆτιν ἐρέσσων». Esp: adвkîndвʼшї a minte, ші rîndindв se. (ші nas:) «'Αργὼ ἐρεσσομένη». Aплn: înninrîndв se npin bîслipe.

'Ερεσχελέω-ῶ biit: -ήσω, [ἐρέθω] sвnъpъ кв atinrътoape ворве; глвmeskъ; въrfeskъ. [de вnde

'Ερεσχελία (ἡ), глвmъ; въrfipe.

'Ερέτης, ου (ὁ), bîслашъ. [ші

'Ερετικὸς, ἡ, όν, кввenitъ, saъ îndemînatikъ ла bîслipe; (de вnde) «'Ερετική». Плt: (se înц: τέχνη) mentешвгвл bîслipii; (ші колек:) «Τὸ ἐρετικόν» în локъ de οἱ ἐρέται, bîслашїї. [ші

'Ερετμός (ὁ), ші ἐρετμὸν (τὸ), (foapte pap noet:) bîслъ. (iap ла îm: este întp: next: ἐρετμὰ). [ἐρέσσω]. [de вnde

'Ερετμόω-ῶ, biit: -ώσω, гъleskъ вnъ basъ кв bîsle; (npin întind:) «Χεῖρας ἐρετμόω». Esp: Opf: anвkъ bîsla. 2) (pap) în локъ de ἐρέσσω, bîслezъ. (Non:).

'Ερέττω, At: în локъ de ἐρέσσω.

'Ερευγμα (τὸ), pîrîiтвръ; рънiтвръ. [ἐρεύγομαι]. [de вnde

'Ερευγματώδης, εος, (ὁ, ἡ), adвkъторъ de pîrîiтвръ.

'Ερεύγμενος, η, ον, noet: în локъ de ἐρευγόμενος.

'Ερευγμός (ὁ), = 'Ερευξις, ші 'Ερευγμα. [de вnde

'Ερευγμώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ερευγματώδης

'Ερεύγομαι, (imit:) biit: ἐρεύξομαι, (nex: 2: ἤρυγον) pîrîiъ, рънeskъ, въpsъ. «'Ερεύγετο οἰνοβαρήων». Od: I. (ші fir:) «'Ερευγομένης ἁλὸς ἔξω». Il: P. «'Ερεύγονται πηγαὶ πυρὸς». Hind: 2) ='Ωρύομαι, врлв, mopmîîъ, шхneskъ. «'Ηρυγεν ὡς ὅτε ταῦρος». Il: Υ.

'Ερευθαλέος, α, ον, noet: 'Ερυθρὸς. рошв. [ἔρευθος].

'Ερευθέδανον (τὸ), = 'Ερυθρόδανον.

'Ερευθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

'Ερευθήεις, εσσα, εν, noet: ші ἐρευθὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Ερυθρὸς, рошв. [de вnde

'Ερευθιάω -ῶ, biit: -άσω, noet: în локъ de ἐρυθριάω, sîntв рошв. [din

'Ερεύθος, εος -ους (τὸ), ='Ερύθημα, рошацъ. [din

'Ερεύθω, [bezї ἐρυθίβιος] biit: ἐρεύσω, (nex: ἤρευσα) рошeskъ, saъ въnseskъ чева рошв. «Αἵματι γαῖαν ἐρεῦσαι». Il: Λ. ші Σ.

'Ερευκτικὸς, ἡ, όν, npiчinвitоръ de (saъ свnвsъ ла) pîrîiтврї. [ἐρεύγομαι].

'Ερευνα [ἐρεείνω], ης (ἡ), черчetape, iskodipe, къвtape. [de вnde

'Ερευνάω -ῶ, biit: ήσω, кавtъ, черчetezъ, iskodeskъ, mъ sileskъ a гъsi чева. [de вnde

'Ερευνητὴρ, ῆρος. noet: în локъ de ...

'Ερευνητὴς, οῦ (ὁ), черчetъторъ, къвtъторъ, iskoditоръ.

'Ερευνήτρια (ἡ), fem: al лвї ἐρευνητὴς.

'Ερευξις, εως (ἡ), pîrîipe. [ἐρεύγομαι].

'Ερευξίχολος (ὁ, ἡ), noet: чел че варsъ beninъ, fiepe; (npin intind:) îste ла mînie, пекъжiчosъ. [ἔρευξις, χολή].

'Ερεῦσαι, nex: 1: de inf: al лвї ἐρεύθω.

'Ερέφω [ῥέπω], biit: ἐρέψω, акоперъ; (npinч:) înвeлeskъ каsъ, ші чл: (npin

întind:) înkвnвnă ; вmвreskă.

'Ερέχθω, (fъrъ вiit:) noet: = 'Ερείκω, fъrîmiă, sfîшiă; клetină, tвrвră.

'Ερέψιμος (ὁ, ἡ), folositoră (notrivită) ла înвeлire, tъvъnire, ші чл:. [din

Ἔρεψις, [ἐρέφω]εως (ἡ), învълire (prinч: de кasъ, ші чя): tъvъnire.

'Ερέω, Ion: noet: în лokă de ἐρῶ, вiit: (nepгл:) ал лвї λέγω.

'Ερημάζω, вiit: άσω, netpekă oвiчnвit în лokвrї nвstiї, trъїeskă în sinгвrъtate.

'Ερημαῖος, α, ον, noet: în лokă de ἔρημος. [ші

'Ερημὰς, άδος (ἡ), (noet: adiekt:) nвstic, sinгвratikъ, nъrъsitъ; (кв цen:) лinsitъ. [ші

'Ερημία (ἡ), nвstietate, sinгвrъtate; (кв цen:) лinsъ de... «Φίλων («Κακῶν) —». Sof: ші Eвp: [ші

'Ερημιὰς, άδος (ἡ), noet:='Ερημάς. [ші

'Ερημικὸς, ἡ, ὸν, de nвstietate, saă oвiчnвită în (iввitoră de) nвstietate. [ші

'Ερημίτης, ου (ὁ), trъitoră în nвstietate; (Bisep:) nвstnikă, epemită. [ἔρημος].

'Ερημόβιος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ερημίτης. [ἔρημος, βίος].

'Ερημόθωκος (ὁ, ἡ), noet: [ἔρημος, θῶκος] mezъtoră sinгвră, saă în nвstiă.

'Ερημοκόμης, ου (ὁ), [ἔρημος, κόμη] (fir:) linsită de nърă, плешивă.

'Ερημόλαλος (ὁ, ἡ), noet: вorвitoră în nвstiă (ївъ a 'лaвzi чinева); върfitoră; [ἔρημος, λάλος].

'Ερημονόμος (ὁ, ἡ), noet: trъitoră în nвstiă; (în цen:)='Ερημικός. [ἔρημος, νέμω].

'Ερημοπλάνης, ου (ὁ), ші

'Ερημόπλανος (ὁ, ἡ), noet: чел че se rътъчеште (netpeче) în nвstietъцї, saă sinгвră. [ἔρημος, πλάνη].

'Ερημοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътъră de nвstiă, saă nвstiitoră de вре вnă лokă. [ἔρημος, ποιός].

'Ερημόπολις, ιδος, ші noet: 'Ερημόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), linsită de орашвл, saă natpia sa, eksnatpiată, fвгară. [ἔρημος, πόλις].

Ἔρημος, mi noet: ἐρῆμος [ἔρα], η saă ος, ον, sinгвrattkă, nъръsită; (desnpe лokă) nвstiă, nелokвită; (prin вpm:) nekвлtiвată, ші чл: (кв цen:) linsită. «Φίλων («Βοηθείας) —». Sof: mi Eвp: «Ἔρημον ἀφίημι τὸν ἀγῶνα». Лкs: лепъdă kiemarea ла лвntъ. «'Ερήμη (înnpeвnъ ші fъrъ) δίκη». Petp: xotъrîpe de жвdikatъ în linsъ de o prічinашъ napte ; (de вnde) «'Ερήμην κατηγοροῦντες». Плт: nîpînd пе чел че linsewte. «Ὄφλε τὴν δίκην ἐρήμην». Dm: s' a osîndit în linsъ. (ші adвepв:) «Ἔρημον ἐμβλέπω». Apstf: mъ вїtă вndeва aвîndв 'mї mintea întp' алтъ napte, fiind пе rîndвrї. || (sввst:) Ἔρημος (ἡ), (se înц: γῆ) nвstiă, saă nвstietate.

'Ερημοσκόπος (ὁ, ἡ), noet: лвtopă a minte, nъzitopă de лokă nвstiă; (prin вpm: fir:) nъzitopă în zadapă, saă fъrъ лвare a minte. (грam: eкспл: a лвї ἀλαοσκοπίη). [ἔρημος, σκοπός].

'Ερημοσύνη (ἡ), noet: sinгвrъtate, nвstietate. [ἔρημος].

'Ερημοφίλης, ου (ὁ), ші 'Ερημόφιλος (ὁ, ἡ), noet: ївitoră de nвstietate saă sinгвrъtate. [ἔρημος, φίλος].

'Ερημόω -ῶ, вiit: -ώσω, nвstieză вnă лokă; (prin întind:) nъръseskă пе чinева sinгвră; (кв цen:) linseskă пе чinева de чева. [ἔρημος]. [de вnde

'Ερήμωσις, εως (ἡ), nвstiipe; linsipe, (акt:). [ші

'Ερημωτὴς, οῦ (ὁ), nвstitoră.

'Ερηρέδαται, Ion: în лokă de ἐρηρεισμένοι εἰσί, a 3: îш: neps: de nas: tp: de кв: ал лвї ἐρείδω.

'Ερήρεινται, греш: în лokă de ἐνήρεινται, a 3: îm: neps: de nas: tpe: de кв: ал лвї ἐνερείδω. saă At: aчecaшї ал лвї ἐρείδω.

'Ερήρικα, At: tpe: de кв: ал лвї ἐρίζω.

'Ερήρυμαι, At: nas: tpe: de кв: ал лвї ἐρείπω.

'Ερήτυθεν, Eол: în лokă de ἐρητύθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: ал лвї...

'Ερητύω [ἐρύω], вiit: ύσω, noet: цiă îndъrъt, onpeskă, înniedikă.

'Ερι [în afîn: кв ἀρι], naptik: întep: вnitъ nedesnъpцit кв felвpite (maї de mвlte-orї noctiче) zîчerї.

'Εριαυγὴς, εος (ὁ, ἡ), noet: npea slpълвчită. [ἐρι, αὐγή].

'Εριαύχην, ενος (ὁ, ἡ), noet: (prinч: ἵππος, калă) каре îшї цine rîtвл în sвs; npea mîndpв. [ἐρι, αὐχήν].

'Εριβόας, ου (ὁ), noet: чел кв глasă mape, saă tape. [ἐρι, βοή].

'Εριβομβος (ὁ, ἡ), noet: npea mвлt вîжiitoră, saă sвîrnîitoră. «Μέλισσα —». Orf: [ἐρι, βόμβος].

'Εριβρεμέτα, ao, Eол: în лokă de...

'Εριβρεμέτης, ου (ὁ), noet: чел че вввїe, tвnъ, saă rъkneшte tape. «Ζεύς («Λέων, Αὐλός)—». Om: ші Hind: [ші

'Εριβρεμὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Εριβρομος. [ἐρι, βρέμω].

Ἐριβριθής, έος (ό, ή), noet: foapte greș. [ἐρι, βρίθω].

Ἐρίβρομος (ό, ή), noet: = Ἐριβρεμέτης.

Ἐριβρύχης, ου (ό), ші ἐρίβρυχος (ό, ή), noet: tape rъknitorș. [ἐρι, βρύχω].

Ἐριβώλαξ, ακος, ші ἐρίβωλος (ό, ή), noet: (γῆ, χώρα, пъmîntș) чел кв преа marї (grase) врasde, вългърї; (adikъ) foapte poditorș. [ἐρι, βῶλος].

Ἐριγάστωρ, ορος (ό, ή), noet: nînteкoșș; (npin înting:) mînkъvosș. [ἐρι, γαστήρ].

Ἐρίγδουπος (ό, ή), noet: în локъ de (ші maї înțp: de kît) ἐρίδουπος. [ἐρι, γδοῦπος].

Ἐριγήθης, εος (ό, ή), noet: [ἐρι, γηθέω] foapte веселъ.

Ἐρίγηρυς, υος (ό, ή), noet: чел кв mape глasș. [ἐρι, γῆρυς].

Ἐρίγληνος (ό, ή), noet: чел кв окї marї, окїosș. (vezї ші Воώπης). [ἐρι, γλήνη].

Ἔριγμα (τὸ), = Ἔρεγμα.

Ἐριδαίνω, viit: -ανῶ, (nex: ἐρίδηνα) noet: în локъ de ἐρίζω, mъ disnвtș, mъ vertș; mъ întpeкъ, mъ notpivesкъ кв чinева. «Ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς». Ił: Ψ. [de вnde

Ἐριδάντης, εος (ό), noet: disnвtъvosș, гîлчевitorș.

Ἐριδέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, noet: = Ἐριδαίνω.

Ἐρίδηλος (ό, ή), noet: = Ἀρίδηλος, foapte învedepatș, квnoskвtș. [ἐρι, δῆλος].

Ἐριδινής, έος (ό, ή), noet: (ποταμὸς, pîș) чел кв marї вълtoape, adînкъ, penede. [ἐρι, δίνη].

Ἐρίδιον (τὸ), dim: ал лвї ἔριον, лînișoaръ.

Ἐριδμαίνω, viit: -ανῶ, noet: = Ἐρεθίζω.

Ἐρίδματος (ό, ή), Dop: noet: în локъ de ἐρίδμητος, tape domolitorș; (npin врm:) foapte vitеazъ.

Ἐρίδουπος (ό, ή), noet: чел че faче mape sromotș, saș tponкънitвръ. [ἐρι, δοῦπος].

Ἐρίδρομος (ό, ή), noet: tape алергътorș. [ἐρι, δρόμος].

Ἐρίδωρος (ό, ή), noet: foapte dapnikъ. [ἐρι, δῶρον].

Ἐρίζω [ἔρις], viit: -ίσω, mъ disnвtъ; mъ vertș; (npin întind:) mъ notpivesкъ, mъ întpeкъ кв чinева. (кв dat: saș prep: ак:) «Ἐρίζετον ἀλλήλοιν». Od: Σ. (ші кв ак: ел:). «Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζειν». Ił: I. (ші miж:) «Κρονίωνι βουλὰς ἐρίζετο» Es: se notpivia, se asemъna.

Ἐρίζωος (ο, ή), noet: лвnг-viецвitorș, saș trъitorș. [ἐρι, ζωή].

Ἐριήκοος (ό, ή), noet: foapte aцerș de авzș. [ἐρι, ἀκοή].

Ἐρίηρες (οἱ), noet: în локъ de ἐρίηροι, îm: ал лвї ...

Ἐρίηρος (ό, ή), noet: [ἐρι, ἄρω, ἄρηρα] преа вine notpivitș, kombinatș; (npin врm:) плъквtș, drъgъstosș.

Ἐριηχὴς, έος (ό, ή), noet: tape pesвnътorș. [ἐρι, ἦχος].

Ἐριθάκη (ή), miepe клisoasъ ші nв преа dвлче, кв каре алвinеле îшї вnr влеїеле. (vezї ші κήρινθος, ші σανδαράχη). 2) овъле sвnii, ші чл: (Esix:) 3) вnș felș de plantъ, earвъ de врекіе. [ші

Ἐριθακὶς, ίδος (ή), argътoae. [ші

Ἐρίθακος (ὁ), вnș felș de пasъре, prixoriș. [ἔριθος].

Ἐριθαλὴς, έος (ό, ή), (desnpe plante) foapte înveprzitș. [ші

Ἐριθαλὶς, ίδος (ή), вnș felș de plantъ. [ші

Ἐριθαλλὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἐριθαλής, [ші

Ἐρίθαλλος (ό, ή), noet: чел кв mвлte ші marї кръчї, saș влъstape; (în цen:) = Ἐριθαλής. [ἐρι, θάλλω]

Ἐριθεία (ή), лвкраре de simвріашș; (maї овіч:) intpirъ (npinч:) nentpв dovîndipe de полiтikъ nostș; demarоцie. [ἐριθεύω].

Ἐριθεὺς, έως (ὁ), = Ἐρίθακος. [ші

Ἐρ.θεύω, viit: -εύσω, [ἔριθος] лвкрezș пе плaтъ; (npinч:) torкъ лînъ. || (maї oвіч: miж:) intpiцezș (npinч:) полiтikъ nostș.

Ἐριθηλὴς, έος (ό, ή), noet: [ἐρι, τέθηλα] = Ἐριθαλής.

Ἔριθος (ό, ή), [ἔρα, saș ἔριον, saș ἐρέσσω] лвкръtorș, simвріашș, влвгъ. «Γαστρὸς ἔριθος». Om: Imn: вîntвл dene жos.

Ἐρίθυμος (ό, ή), noet: преа некъжічosș, iвte ла mînie. 2) = Μεγάθυμος, mapinimș. [ἐρι, θυμός].

Ἐρικὰς [ἐρείκω], άδος (ή), (npinч: кριθή) opzș mъчinatș, saș nisatș mape, врdвitș, арпъкашș, saș вългврș, ші чл:

Ἐρίκη (ή), = Ἐρείκη.

Ἐρικὶς, ίδος (ή), = Ἐρικὰς. [de вnde

Ἐρικίτης, ου (ό), (ἄρτος, saș zωμὸς) nїîne, saș zeamъ de ἐρικίς (vezї ziч:).

Ἐρικλάγκτης [ἐρι, κλάζω], ου (ό), noet: tape pesвnътorș, вїжiitorș.

Ἐρίκλαυστος (τος), ου (ὁ, ή), noet: = Πολύκλαυστος. [ἐρι, κλαίω].

Ἐρίκλυτος (ό, ή), noet: foapte вestitș. [ἐρι, κλυτός].

Ἐρικτέανος (ό, ή), noet: пропrietарș de mвлte аверї. [ἐρι, κτέανον].

'Ερικτὸς, ὴ, ὸν, =='Ερεικτός.

'Ερίκτυπος (ὁ, ἡ), poet: чел че faче mape sromotъ. [ἐρι, κτύπος].

'Ερικυδὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: прea слъвitъ, вestitъ. [ἐρι, κῦδος].

'Ερικύμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: каре faче mapĭ talazвrĭ. [ἐρι, κῦμα]. 2) [ἐρι, κύω] пръsitopъ, пвĭosъ. «Λαγὼς —». Esxл:

'Ερικώδης, εος (ὁ, ἡ), вълъріosъ,== 'Ερεικώδης. 2) asemenea кв чева мъчinatъ mape. [ἐρικάς].

'Ερилαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: прea strълвчîtъ. [ἐρι, λάμπω].

'Εριμήκετος (ὁ, ἡ), poet: ==Περιμήκετος.

'Ερίμυκος (ὁ, ἡ), poet: tape mвцitopъ. [ἐρι, μυκάομαι].

'Ερинάζω, вiit: -άσω, atîpnъ seлвative smokine în domestikъ smokinъ, ка съ пв казъ, чі съ se коакъ smokineле. [din

'Ερинὰς, άδος (ἡ) ='Ερινεός; (iap прinч: ка adiekt: ал sввtînц: sввst: κράδη) кракъ de sелвatikъ smokinъ кв smokine. [ἐρινεὸν].

'Ερинασμὸς (ὁ), atîpnape de seлвative smokine în domestikъ smokinъ, ка съ se коакъ smokineле. [ші

'Ερинастὸς, ὴ, ὸν, прiimitopъ de (saŭ коптъ прin) ἐρинασμός (bezĭ zič:). [ἐρινάζω].

'Ερинεάζω, вiit: -άσω. =='Ερινάζω.

'Ερинειὸς (ὁ), poet: în локъ de ἐρινεός.

'Ερинεὸν (τὸ), podвл smokinвлвĭ selвatikъ. [din

'Ερинεὸς, [ῥίς, ῥινὸς] smokinъ selвatikъ.

'Ερίνεος [ἔριον], α, ον, Ion: de лînъ.

'Ερинеώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв [ἐρινεὸς, bezĭ zičepea].

'Ερиννὺς, saŭ (шаĭ корек:) 'Ερινὺς, ύος (ἡ), (îm: ἐριννύες, ші ἐρινῦς) fвpie, saŭ zeitate pesввnътoape de реле faпte. «Πατρὸς («Μητρὸς) ἐριννύες». Il: (алегр:) вътaie de кцetъ, каре мвпчеште пе кчigawiĭ de tatъ, saŭ de мвтъ. [ἔρις]. [de вnde

'Ερиννύω, вiit: -ύσω, (dвпе dial: Аркd:) întвpiezъ, пекъжeskъ. [ші

'Ερиννυώδης, εος (ὁ, ἡ), fвpiosъ, selвatikъ ка o fвpie.

'Ερинὸς, ἐρινὸν, în локъ de ἐρινεὸς, ἐρινεόν.

'Ερинὸς, ὴ, ὸν, poet: în локъ de ἐρινεώδης, asпрв. [de вnde

'Ερинόω -ῶ, вiit: -ώσω, =='Ερινάζω.

'Ερинύω, == 'Ερиννύω.

'Εριόδων, οντος (ὁ, ἡ), poet: чел кв dinцĭ mapĭ. [ἐρι, ὀδούς].

"Εριον (τὸ), [εἶρος] лînъ. «"Ερια τὰ ἀπὸ ξύλων». Ep: ввтвакъ. «Τὰ τῆς θαλάσσης ἔρια». Алч: пвfъ de пinъ (sidefъ), ші чл: 2) (прin întind:) пînzъ de лînъ.

'Εριόξυλον (τὸ),планta ввтвакълвĭ. [ἔριον, ξύλον].

'Εριοπλύτης, ου (ὁ), spълътopъ de лînъ, saŭ de лînetвpĭ. [ἔριον, πλύνω].

'Εριοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzъ лînъ. [ἔριον, πωλέω]. [de вnde

'Εριοπώλης, ου (ὁ), вînzътopъ de лînъ, лînapъ. [de вnde

'Εριοπωλικῶς, adв: (kom:) ка de вnъ вînzътopъ de лînъ, (adikъ) кв amъцipe, viкленеште. [ші

'Εριοπώλιον (τὸ), вînzътopie de лînъ, saŭ лînърie.

'Εριούνης, ου (ὁ), ші ἐριούνιος (ὁ, ἡ), poet: [ἐρι, ὀνίνημι] прea folositopъ. (enit: ал лвĭ Мерквръ).

'Εριουργεῖον (τὸ), faврікъ de лînъ. [ші

'Εριουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лвкрezъ ла лînъ. [ші

'Εριουργία (ἡ), лвкрape de лînъ. [din

'Εριουργὸς (ὁ, ἡ), лвкрътopъ de лînъ, saŭ de лînetвpĭ. [ἔριον, ἔργον].

'Εριοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

'Εριοφόρος (ὁ, ἡ), пвpтътopъ de (акопepitъ din natвръ кв) лînъ. [ἔριον, φέρω].

'Ερίπλευρος (ὁ, ἡ), poet: чел кв mapĭ saŭ tapĭ koaste. [ἐρι, πλευρά].

'Ερίπνη (ἡ), [ἐρείπω] stînкъ tъiatъ din мвnte, pînъ, прънastie.

'Εριπτόητος (ὁ, ἡ), [ἐρι, πτοέω] foapte spъĭmîntatъ, snepiatъ.

"Ερις, ιδος (ἡ), (ак: ἔριν, saŭ ἔριδα) disпвtъ; чeaptъ; пeвnipe.

'Ερισάλπιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), poet: tape tpîmвiцътopъ. [ἐρι, σάλπιγξ].

'Ερισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: чел кв mape пвtepe. [ἐρι, σθένος].

"Ερισμα (τὸ), oвiektъ de disпвiъ. [ἐρίζω].

'Ερισμάραγος (ὁ, ἡ), poet: == 'Ερίγδουπος, ші 'Ερίκτυπος. [ἐρι, σμάραγος].

'Ερίσπορος (ὁ, ἡ), poet: прea вine semънatъ, podosъ. [ἐρι, σπείρω].

'Εριστάφυλος (ὁ, ἡ) poet: poditopъ de (saŭ fъквlъ din) mapĭ ші мвлцĭ stpвгвpĭ; (прin вpm: fir:) îmвілшвгatъ. «Οἶνος —». Od I: [ἐρι, σταφυλή].

'Εριστὴς, οῦ (ὁ), disпвtътopъ, saŭ rîlчevitopъ. [ші

'Εριστικὸς, ὴ, ὸν, oвiчnвitъ, aплекatъ, saŭ îndemînatikъ ла disпвtape; (de вnde) «'Εριστικὴ» мештешвгвл disпвtъpiĭ, dialektika, ші «'Εριστικοί». чeĭ че se окъпаŭ de aчeasta. [ші

Ἐριστὸς, ἡ, ὸν, прiimitорѣ de (sѣnѣsѣ лa) disnѣtape. [ἐρίζω].

Ἐρισφάραγος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐρισμάραγος. [ἐρι, σφάραγος].

Ἐρίσφηλος (ὁ, ἡ), noet: [ἐρι, σφάλλω] чел че srѣdѣïe tape, ші sѣrпъ чева ла пъmînтѣ; (прin ѣрm:) = Ἐρισθενής.

Ἐριταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: прea snъïmîntatѣ, konprinsѣ de fрikъ; snepiosѣ. [ἐρι, ταρβέω].

Ἐρίτιμος (ὁ, ἡ), noet: чел de mѧлtѣ ші mape прецѣ. [ἐρι, τιμή].

Ἐριφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte лѧminosѣ. [ἐρι, φέγγος].

Ἐρίφειος (ὁ, ἡ), de капръ. [ші

Ἐρίφη (ἡ) кънріцъ. [ші

Ἐρίφιον (τὸ), dim: ал лaï [ἔριφος].

Ἐριφλοιος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ гroaѕъ коажъ. «Δρύς —». Exst: [ἐρι, φλοιός).

Ἐριφόκλοπος (ὁ, ἡ), fѣрѣ de капре. [ἔριφος, κλοπή].

Ἔριφος (ὁ, ἡ), капръ. || (îш:) o konsteлaцie (апѣѕѧл кърia prevestia вreme реа). (de ѣnde) «Ἐπ' ἐρίφοις». Apat: пe вreme de віжелie.

Ἐρίφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѣ mѧлte, saѣ marї fрѣnze. [ἐρι, φύλλον].

Ἐρίχρυσος (ὁ, ἡ), плinѣ de aѣрѣ, кѣ totѧл aѣpitѣ. [ἐρι, χρυσός].

Ἐριώδης, εος (ὁ, ἡ), лînosѣ. [ἔριον].

Ἐριώδυνος (ὁ, ἡ), noet: плinѣ de dѣperї. [ἐρι, ὀδύνη].

Ἐριώλη (ἡ), noet: [ἔρι, ἄελλα] mape, penede віжелie, saѣ вîptежѣ. || Apstf: [din ἔριον, ὄλλω] nѣmeште aша mantела, fiind къ în konstrѣkцia eї se прънъdeште, adikъ se келtѣïeште mѧлtъ лînъ.

Ἐριώπης, ου (ὁ), ші Ἐριῶπις, ιδος (ἡ), noet: [ἐρι, ὤψ] okїosѣ. [bezї ші βοώπης).

Ἐρκάνη (ἡ), rapdѣ, înгръditѣръ. [ші

Ἐρκεῖος, α, ον, ші

Ἕρκειος (ὁ, ἡ), relativѣ кѣ înгрѣdipe. «Ζεὺς —». Od: X. natponѧл înгрѣdipiї (konprinsѧлaï) kaseї. [ші

Ἐρκίον (τὸ),= (ші dѣne fopmъ nѣmaї dim: ал лaï) Ἕρκος, înгрѣdipe de кѣpte. [ші

Ἕρκιος (ὁ, ἡ), în локѣ de ἕρκειος. [ші

Ἐρκίτης, ου (ὁ), poвѣ mѣnviторѣ, ші цinѧtѣ înkisѣ noantea. [ἕρκος].

Ἐρκοθηρευτικὸς, ші Ἐρκοθηρικὸς, ὴ, ὸν atinгътorѣ de вînapea чea прin плase, saѣ mреже. [ἕρκος, θήρα].

Ἕρκος, εος -ους (τὸ), [εἴργω] (în цen:) op че слѧжеште de înkidepe, înгрѣdipe de zidѣ, ші чл: кощѣ, плasъ, ші чл: (fir:, чел че se sate în pîadѧ чел dînainte. mi este ка o anъpape челор dinanoї; ші «Ἕρκος ὀδόντων». Od: K: înгрѣditѣpa (ші pѧ) dinцilор.

Ἕρκουρος (ὁ, ἡ), noet: [ἕρκος, οὖρος].= Εἱρκτοφύλαξ, nъzitorѣ de înгрѣdipe.

Ἑρκτὴ (ἡ), lon: în локѣ de εἱρκτή.

Ἑρκτὸς, ὴ, ὸν, în локѣ de ῥεκτὸς, nѣtinчosѣ a se faче, a se sъvîрші. [ші

Ἕρκτωρ, ορος (ὁ), noet: fѣkъtorѣ, лѧkrъtorѣ de чева. [neintp: ἔργω].

Ἕρμα (τὸ), [εἴρω] (în цen:) op че слѧжеште a цinea чева, легътъръ, snpiжinѣ (прon: ші fir:); trъsѧrъ (de ѣnde Omerѣ nѣmeште sъцeata. «Μελαινάων ἕρμ'ὀδυνάων». Il: Δ). (partik:) savѧra коръвїi; (ші fir:) прѧпkѧл din nînteче. «Ἕρμα δῖον λαβοῦσα». Esxl: înвorцoшatъ de вре ѣnѣ zeѣ. (fir:) вasѣ, temeлie, nїчorѣ; малѣ (de niatръ) ла портѣ snpe anъpape de валѧpї, saѣ ла pîѣ snpe anъpape de notonѣ; niatръ ла înчепѧтѧл kapiepeї, de ѣnde îшї înчепeaѣ kѣpsѧл алергътopiї; niatръ sѧѧt mape, =Ὕφαλος (πέτρα), de кape se isвesk, ші se sfърatъ коръвїiле; (ѣneorї) =Ὅρμος, riopdanѣ; бръцarъ; черчелѣ; (bezї ші ἔχμα).

Ἑρμαγέλη (ἡ), noet: чiрaда лaï Меркѣрѣ, moрцii, че Меркѣрѣ dѣче în iadѣ. [Ἑρμῆς, ἀγέλη].

Ἑρμάζω, вiit: -άσω, snpiжineskѣ; înцeneneskѣ; savѧpezѣ. [ἕρμα].

Ἑρμαθήνη (ἡ), statѧъ a Minepвeї asemenea кѣ a лaï Меркѣрѣ de firѣръ nъtpatъ. [Ἑρμῆς, Ἀθηνᾶ].

Ἑρμαΐζω, вiit: ίσω, imitѣ ne Меркѣрѣ

Ἑρμαϊκὸς, ὴ, ὸν, ал лaï Меркѣрѣ, natponatѣ de Меркѣрѣ; (de ѣnde îm:) înвъцaцiї. [ші

Ἕρμαιον (τὸ), rъsitѣ, nenъdъжdѧitѣ kîштirѣ (fiind къ avestea se sokotiaѣ daрѧpї але лaï Меркѣрѣ). [ші

Ἑρμαῖος, α, ον, кѧвenitѣ (konsfinцitѣ) лaï Меркѣрѣ. (de ѣnde || Ἑρμαῖα (τὰ), statѧeле, saѣ serbътoріle лaï Меркѣрѣ[Ἑρμῆς].

Ἕρμαξ, ακος (ὁ), [ἕρμα] în локѣ de ἑρμάς, stînkъ de sѧѧt mape (de кape se isвesk коръвїile); (oвiч: ла îm:) грѣmezї de nietpe fopmate tpentat de кълътopї, ші atpiѧѧite лaï Меркѣрѣ. [Ἑρμῆς].

Ἑρμάριον (τὸ), dim: ал лaï Ἑρμῆς (Dop: Ἑρμᾶς).

Ἑρμᾶς, ᾶδος (ἡ), noet: грѣmadъ de nisinѣ, saѣ de niatръ de sѧѧt mape. [ἕρμα]. (bezї ші χερμάς).

Ἕρμασις, εως (ἡ), snpiжinipe, înцepenipe; savъpape. [ші

Ἕρμασμα (τὸ), =Ἕρμα, snpiжinitъpъ; savъpъ. [ші

Ἑρμασμὸς (ὁ), =Ἕρμασις. [ἑρμάζω].

Ἑρματίζω, biit: -ίσω, = Ἑρμάζω, savъpezъ. || (miж:) mъ înkarkъ (ka korabia kъ savъpъ). [ші

Ἑρματίτης, ου (ὁ), kape slъжeшte de savъpъ. [ἕρμα].

Ἑρμαφρόδιτος (ὁ), (dъne mitolоц:) чел de doъ natъrї fiъ ал лъї Merkъrъ ші al Venerії; (în цen:) ermafroditъ, чел de natъrъ ші вървъteaskъ ші femeiaskъ. [Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη].

Ἑρμάων, ωνος, Dor:, ші Ἑρμέας, saŭ Ἑρμέης, ου, Ion: noet:, ші

Ἑρμείας, ac -ω, Eол: noet: ші Ἑρμείης, εω (ὁ), noet: Ion: =Ἑρμῆς.

Ἑρμεῖον (τὸ), mikъ temплъ în vinstea лъї Merkъrъ (obiчnuit dînaintea întrъriї ekserчitoriilor). [Ἑρμῆς].

Ἑρμηνεία (ἡ), eksплikape, tълmъчipe; (Ptp:) eksnpimape. [ші

Ἑρμήνευμα (τὸ), eksплikaцie (tîlkъ). [ші

Ἑρμηνεὺς, έως (ὁ), eksплikъtorъ, dparomanъ (tîlmaчiъ); vestitorъ; kълъvzitorъ, ші чл: [ші

Ἑρμηνευτὴς, οῦ (ὁ), = Ἑρμηνεύς. [ші

Ἑρμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, kъvenitъ, saŭ îndemînatikъ ла eksплikape, eksnpesibъ. [din

Ἑρμηνεύω, biit: -εύσω, eksплikъ, deзлъшeskъ (tîlkъїeskъ); tpadъkъ (tîlmъчeskъ); eksnpimъ. [din

Ἑρμῆς [εἴρω, ші de vnde Lat: sermo] οῦ, (ὁ), (npin întrъn: din Ἑρμέας) Merkъrъ (zeъ mitolоц:) 2) (astpnm:) vnъл din плaneцї. 3) (npin întind:) statъv a лъї Merkъrъ fъръ mîїnї ші nічoape, (adikъ) kanъл лъї ne kolоanъ nътratъ. întp' aчeastъ însem: se noate depiва ші din ἑρμὰς).

Ἑρμίδιον (τὸ), dim: ал лъї Ἑρμῆς, Merkъpашъ.

Ἑρμίν, saŭ ἑρμὶς, ῖνος (ἡ), noet:=Ἕρμα, snpiжinъ; (npinч:) nічorъ de natъ.

Ἑρμογλυφεῖον (τὸ), statъvpie (npinч:) de statъeле лъї Merkъrъ. [ші

Ἑρμογλυφεὺς, έως (ὁ), = Ἑρμογλύφος. [ші

Ἑρμογλυφικὸς, ἡ, ὸν, de statъarъ. «Ἑρμογλυφική.» apta statъvpii. [din

Ἑρμογλὺφος (ὁ), [Ἑρμῆς, γλὺφω] statъarъ (npinч:) de statъeле лъї Merkъrъ.

Ἑρμοκοπίδης, ου (ὁ), чiзntitorъ de statъeле лъї Merkъrъ. (komikъ enit: ал лъї Alчibiadъ ші soцilor лъї). [Ἑρμῆς, κόπτω].

Ἑρμόπαν, ανος, (ὁ), statъv a лъї Panъ în felъ de Merkъrъ (adikъ fъръ mъinї ші nічoape, nътratъ). (vezї ші ἑρμαθήνη). [Ἑρμῆς, Πάν].

Ἐρνεσίπεπλος (ὁ, ἡ), noet: înnodoвitъ (akoperitъ) ka krъчї verzi. [ἔρνος, πέπλος].

Ἐρνοκόμος (ὁ, ἡ), noet: [ἔρνος, κομέω] înгrijitorъ de tinepeле плante, saŭ гръdinarъ de плante.

Ἔρνος [în afin: kъ ἔρση], εος -ους(τὸ), tînъръ (fpaцedъ) плantъ, влъstarъ, mъгкъ (npon:: ші fir:). [de vnde

Ἔρνυξ, υγος (ὁ, saŭ ἡ), корnвл чел din noŭ pesъritъ ал червоaїчeї. [ші

Ἐρνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea kъ (saŭ плinъ de) влъstape «Οἱ ἐρνωδέστατοι κλάδοι.». Цeopon: челе маї влъstъpoase.

Ἐρξίης, ου, (ὁ), Ion:=ῥέκτης, aktivъ, aцerъ în лъkpape. [din

Ἔρξω, biit: ал лъї ἔρδω, saŭ ῥεζω

Ἐρόεις, εσσα, εν, noet: dpъгъstosъ, de dopit: Eол: [ἔρος].

Ἐροίην, At: în локъ de ἐροῖμι, biit: nepгл: ал noft: лъї λέγω.

Ἔρομαι [ἔιρω], biit: ἐρήσομαι, (npeл: ші nex: 2: ἠρόμην) întpebъ; чerчetezъ; mъ sfътъїeskъ; (npez: este маї neîntp:)

Ἔρος (ὁ). Eол: noct: în локъ de ἔρως, amorъ, dparoste; noftъ, «Πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.» Om:

Ἔρος, εος -ους (τὸ), noet: în локъ de εἶρος, lînъ.

Ἐροτὴ, ῆς, ші ἔροτις, ιος (ἡ), npin metat: saŭ dъne dial: Чinp: în локъ de ἑορτὴ.

Ἑρπάκανθα, ης, (ἡ), vnъ felъ de tîpîtorъ skaete fъръ rimnї. [ἕρπω, ἄκανθα].

Ἑρπετόδηκτος (ὁ, ἡ), mъшkatъ de tîpîtoape. [ἑρπετὸν, δηκτὸς].

Ἑρπετόεις, εσσα, εν, noet:, atingъtorъ de tîpîtoape. [din

Ἑρπετὸς [ἕρπω] ἡ, ὸν, tîpîtъ ne nînteче. || (sъbst: Ἑρπετὸν (se înц: ζῶον), tîpîtorъ, шarпe, ші чeле asemenea; (în цen: mi npin întind:) dobitokъ, natpъnedъ. «Τοῖς μὲν ἄλλοις ἑρπετοῖς πόδας ἔδωκαν (οἱ θεοί). . . , ἀνθρώπῳ δὲ καὶ χεῖρας.» Esn: [de vnde

Ἑρπετώδης, εος (ὁ, ἡ), ka vnъ tîpîtorъ.

Ἑρπηδὼν, όνος (ἡ), noet: în локъ de ἕρπης. 2) =Ἑρπυδών.

Ἑρπήλη (ἡ), =Ἑρπύλη.

Ἑρπὴν, ῆνος (ὁ), =Ἕρπης. [de vnde

Ἑρπηνώδης, εος (ὁ, ἡ), nenинpinosъ,

каре se întinde ка печинцина.

Ἕρπης [ἕρπω], ητος (ὁ), печинцинъ.

Ἑρπηστήρ, ῆρος поет: în локъ de...

Ἑρπηστής, οῦ (ὁ), тîрîтъ пе пînтече. «Σκώληξ —». Лкѕ: [ші

Ἑρπηστικός, ἡ, όν, ғъкътъ din патъръ a se тîрî. [ἕρπω].

Ἑρπητικός, ἡ, όν, каре se întinde ка о печинцинъ. [ἕρπης].

Ἕρπις (ецint:), ιος (ὁ), поет: винъ.

Ἑρπυδών, όνος (ἡ),= Ἑρπηδών. 2) тîрîре пе пînтече. [din

Ἑρπύζω, виіт: -ύσω, поет: în локъ de ἕρπω. [de вnde

Ἑρπύλη (λλη), ης (ἡ), вnъ гелъ de верме, рîмъ, саѕ omidъ de лъкѕѕtъ. (de Nѕmen: se ирепѕmia δολιχήπους, ші ѕлѕжіа ка momeалъ ла пескѕіре). 2) шопîрлъ [de ачі].

Ἑρπύλλινος, η, ον, ғъкътъ de лъмîцъ. [ἕρπυλλον].

Ἑρπυλλίς, ίδος (ἡ), =Ἑρπύλη.

Ἕρπυλλον (τὸ), ші Ἕρπυλλος (λος), ου (ὁ), [ἕρπω] вnъ гелъ de mipositoape плантъ певештедъ, лъмîцъ, саѕ лъмîioаръ, (fpanц:) serpolet.

Ἑρπυσμός (ὁ), тîрîре пе пînтече. [ἑρπύζω].

Ἑρπυσταζω, поет: în локъ de ἑρπύζω. [din

Ἑρπυστής, οῦ (ὁ), =Ἑρπηστής. [de вnde

Ἑρπυστικός, ἡ, όν,=Ἑρπηστικός, ші Ἑρπητικός.

Ἕρπω [în afin: ка ῥέπω], виіт: ἕρψω, ші ἑρπύσω, (прел: εἷρπον, ші чл:) мъ тîръскъ пе пînтече; (прin întind:) мъ мішкъ, вмблв înчет; înaintezъ трentат, ші пе nesimцite; ажѕnгъ; мъ întревîръ; (поет: în цen:) вмблв, мъ дѕкъ.

Ἔῤῥαγκα, трe: de кѕ: ал лвї ῥαίνω.

Ἐῤῥάγην, пas пех: 2: ал лвї ῥήγνυμι.

Ἐῤῥάδαται, Ion: поет: în локъ de ἐῤῥασμένοι εἰσί, 3: îm: пeрs: de пas: трe: de кѕ: ал лвї ῥαίνω.

Ἔῤῥακος (ὁ), поет: [ἄῤῥην] цапъ; саѕ поркъ mistpeцъ.

Ἔῤῥας, α, (ὁ),= Ἔῤῥακος.

Ἐῤῥαστωνευμένως, adв: (de партч:) кѕ трîндъвіе, кѕ лепевіе, ші чл:

Ἐῤῥέθην, = Ἐῤῥήθην.

Ἔῤῥευν, Dop: în локъ de ἔῤῥεον, 3: îm: пeрs: de прел: ал лвї ῥέω.

Ἐῤῥήθην, пas: пех: 1: ал (пeîntp:) ῥέω, зікъ.

Ἔῤῥηξα, пех: 1: ал лвї ῥήγνυμι.

Ἔῤῥιγα, трe: de кѕ: în локъ dъ пrez:, ші

Ἐῤῥίγησι, поет: în локъ de ἐῤῥίγη, 3: sinг; пeрs: de ѕвп:, ші

Ἐῤῥιγών, οῦσα, όν, поет: пех: 2: de партч: ал лѕ: ῥίγέω.

Ἔῤῥινον (τὸ), ор че se вагъ în пasъ ка doктopie. [ἑν, ῥὶς, ῥινός].

Ἐῤῥύην, пех: ал лвї ῥέω.

Ἐῤῥυθμισμένως, adв: (de партч:) кѕ такїъ, саѕ кѕтпъїъ, тъѕѕръ. [ῥυθμίζομαι].

Ἔῤῥυθμος (ὁ, ἡ), чел че аре (este ғъкътъ кѕ) такїъ;înпърцітъ дѕпе рîндѕіалъ (пропорцie),=Εὔρυθμος, вine-такtатъ. [ἐν, ῥυθμός].

Ἔῤῥω [în afin: кѕ ῥέω], виіт: ἐῤῥήσω, (пех: ἤῤῥησα) вмблв (прinч:) înчет ші кѕ греї; мъ превтблв tpistъ; мъ дѕкъ, саѕ віъ ѕпре пeipea ші ръѕл меъ; пierъ, мъ пръпъdeskъ. «Ἔῤῥει τὰ καλά». Ksn: ші Пл: «Ἔῤῥει τἀμὰ πράγματα». Ksn: «Ἐνθάδε ἔῤῥων». Іл: Θ. кînd n' a шї fi маї апѕкат a вeni аічї. (іар маї овіч: порѕпч): «Ἐῤῥε. «Ἔῤῥ' εἰς κόρακας». Apstf: dѕ te корвілор. (ші in a 3: пeрs:) «Ἐῤῥέτω». Om: dѕкъ se în пeipe.

Ἔῤῥωγα, між: (în локъ de пas:) трe: de кѕ: ал лвї ῥήγνυμι.

Ἐῤῥωμένος, η, ον, (прinч:) пas: трe: de кѕ: ал партч: лвї ῥώω, ῥώννυμι. || (ка adiект:) таре, вїptosъ; îndръznецъ; (desпре лѕкр:) цeапъпъ; statopnikъ. (компар: пepг: ἐῤῥωμενέστερος, ѕвпрл: -έστατος). [de вnde

Ἐῤῥωμένως, adв: кѕ вîptѕte, таре; кѕ îndръznealъ.

Ἐῤῥώοντο, пas: a 3: îm: пeрs: de прел: ал лвї ῥώομαι.

Ἔῤῥως (ὁ), поет: =Ἔῤῥακος.

Ἔῤῥωσα, акt: пех: 1: de хот: ші

Ἔῤῥωσο, ші îm: ἔῤῥωσθε, пas: трe: de кѕ: de порѕпч: ал лвї ῥώννυμι.

Ἔρσα, Еол: пех: 1: ал лвї εἴρω.

Ἐρσαῖος, α, ον, =Ἐρσήεις, poosъ. [din

Ἔρση, саѕ Ἕρση (ἡ), поет [ἕρσω], роѕ; (прin întind:) ор че este тînъръ, ғрацedъ, тоале, (п: е:) de кѕрînd пъѕкѕтъ прѕпкъ, тielѕшелъ, ерѕѕшоаръ, ші чл: (vezї ші δρόσος, ші ψάκαλον). [de вnde

Ἐρσήεις, εσσα, εν, поет: poosъ, ғрацedъ; проasпътъ.

Ἕρσην, ενος (ὁ), Ion: în локъ de ἄρσην.

Ἔρσις, саѕ ἔρσις [εἴρω], εως (ἡ), înплетire, înшіраре.

Ἔρσω, Еол: виіт: ал лвї εἴρω.

Ἔρσω, (ғъръ виіт:) поет: = Ἄρδω, вdъ, моїъ.

Ἐρσώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἐρσήεις.

Ἐρυγγαίνω, în локъ de ἐρυγμαίνω.

Ἐρυγγάνω, виіт: ἐρεύξομαι,=Ἐρεύγω, -ομαι.

'Ερυγεῖν, nex: de inf: ал лвї ἐρεύγω. [de вnde

'Ερυγὴ (ἡ), ші "Ερυγμα (τὸ), = "Ερευγμα, pîrîitвръ. [de вnde

'Ερυγμαίνω, ='Ερυγμέω. [ші

'Ερυγματώδης, εος (ό, ή), = 'Ερευγματώδης. [ші

'Ερυγμέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локъ de ἐρυγγάνω, ші ἐρεύγομαι.

'Ερύγμηλος, η saъ ος, ον, noet: adвкъторъ de pîrîitвръ. «'Ράφανος —». Nik: 2) tape mвцitоръ. «Ταῦρος —». Il: Σ. [din

'Ερυγμὸς (ὁ), = 'Ερυγή.

'Ερυθαίνω, вiit: ἐρυθήσω, (nex: ἠρύθηνα) noet: în локъ de ἐρυθραίνω, рошeскъ. [de вnde

'Ερύθημα (τὸ), рошацъ (прinч: de oвразъ); (med:) ='Ερυσίπελας, врîпкъ.

'Ερυθιάω -ῶ, вiit: άσω, = (saъ греш: în локъ de) 'Ερυθριάω.

'Ερυθίβιος (ό, ή), Dop: (dвпe dial: Podenilор) în локъ de ἐρυσίβιος.

'Ερυθῖνος (ὁ), ='Ερυθρῖνος.

'Ερυθράδιον (τὸ), ='Ερυθρόδανον.

'Ερυθραίνω, вiit: -ανῶ, рошeскъ чева; (ші nestp:). || (miж: saъ nas:) мъ рошeскъ (de рвшine). [ші

'Ερυθραῖος, α, ον, рошietикъ. [ἐρυθρός].

'Ερύθρημα (τὸ), în локъ de ἐρύθημα.

'Ερυθρίας, ου (ὁ), рошiоръ, кат рошв.

'Ερυθρίασις, εως (ἡ), рошipe (de рвшine). [din

'Ερυθριάω -ῶ, вiit: -άσω, мъ рошeскъ (de рвшine). [ші

'Ερυθρῖνος (ὁ), вnъ felъ de пеште, окianъ. [ші

'Ερύθριον (τό), вnъ felъ de рошie вnsoape (nomadъ). [ἐρυθρός].

'Ερυθροβαφὴς, έος (ό, ή), вънsitъ рошв. [ἐρυθρὸς, βαφή].

'Ερυθρόγραμμος (ὁ, ή), însemnatъ кв dвпцї рошїї. [ἐρυθρὸς, γραμμή].

'Ερυθροδάκτυλος (ὁ, ή), чел кв degete рошїї. [ἐρυθρὸς, δάκτυλος].

'Ερυθρόδανον (τὸ), вnъ felъ de плantъ, грапъ, saъ roївъ, кв каре вънsiaъ рошв. [ἐρυθρός]. [de вnde

'Ερυθροδανόω -ῶ, вiit: -ώσω, вънseскъ рошв кв грапъ, saъ roївъ.

'Ερυθροειδὴς, έος (ό, ή), рошietикъ ла faцъ. [ἐρυθρός, εἶδος].

'Ερυθροκάρδιος (ό, ή), (лemnъ) чел кв inimъ рошie. [ἐρυθρὸς, καρδία].

'Ερυθρόκομος (ὁ, ή), рошв ла пъръ. [ἐρυθρὸς, κόμη].

'Ερυθροποίκιλος (ὁ, ή), пestpiцatъ кв рошв. [ἐρυθρὸς, ποικίλος].

'Ερυθρόπους, οδος (ὁ, ή), чел кв пічоаре рошїї. || (sвbst:) o пазъре. [ἐρυθρὸς, ποῦς].

'Ερυθροπρόσωπος (ὁ, ή), рошв ла овразъ. [ἐρυθρὸς, πρόσωπον].

'Ερυθρὸς [ἔρευθος], ὰ, ὸν, рошв. «Αἰσχυνθεὶς γάρ τις ἐρυθρὸς ἐγένετο». Гал:

'Ερυθρόστικτος (ὁ, ή), = 'Ερυθροποίκιλος, пікатъ кв рошв. [ἐρυθρὸς, στίζω].

'Ερυθρότης, ητος (ἡ),рошeацъ. [ἐρυθρός].

'Ερθρόχροος -ους, ші ἐρυθρόχρως, ωτος (ὁ, ή), рошв ла faцъ. [ἐρυθρὸς, χρόα, ші χρώς].

'Ερυθρώδης, εος (ὁ, ή), = 'Ερυθροειδής, рошietикъ. [ἐρυθρός].

'Ερυκακέειν, noet: nex: 2: de înf: ші 'Ερύκακον noet: nex: 2: de xot: ал лвї ἐ-ἐρύκω.

'Ερυκανάω (έω), saъ 'Ερυκάνω, noet: în локъ de ἐρύκω.

'Ερυκτῆρες (οἱ), (se nвmiaъ în Snapta) слобозицїї ровї. [din

'Ερύκω [ἐρύω], вiit: ἐρύξω, (nex: ἠρυξα, saъ ἠρύκακον) noet: цiъ îndърът, опpeскъ; isroneскъ, depъртezъ. «Ἀλλὰ σφῶε δεσμὸς ἐρύξει». Od: Θ. «'Ολίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει». Il: Λ. (ші кв цen: indip:) «Μὴ μ' ἔρυκε μάχης». Il: Σ. (ші кв dat: xap:) «Ἄ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι». Om: ші кв înf: «"Ηρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι». Esxl: (ші miж:) «Κῦμά μιν ἐρύκεται». Il: M. (mi nas:) «Οὐδ'αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω». Od: P.

"Ερυμα (τὸ), [ἐρύω] op че слвжеште de апъраре, акоперътînтъ, адъпostъ, înтъpipe.

'Ερυμάτιον (τὸ), dim: ал лвї ἔρυμα, mikъ înтъpipe sпpe апърare.

'Ερυμνὸς, ὴ, ὸν, înтъpitъ; (desпpe мвцї) pînosъ, neaпpoпiatъ. [de вnde

'Ερυμνότης (ἡ), sirвpaцъ de апърътoape înтъpipe. [ші

'Ερυμνόω -ῶ, вiit: -ώσω, înтъpeскъ sпpe апърare.

"Ερυξις, εως (ἡ),="Ερευξις.

'Ερυσάρματος (ὁ, ή), noet: [ἐρύω, ἅρμα] тръгъторъ de тръсвръ. (ла îm: se zice ші ἐρυσάρματες noet: în локъ de ἐρυσάρματοι). «"Ιπποι —». Es:

'Ερυσιβάω -ῶ, ='Ερυσιβοῦμαι. [din

'Ερυσίβη (ἡ), [ἐρεύφω] тъчївпe (o воалъ че вînтвїe плantele), вnъ праf de faцъ рвцinie, че se formeazъ пе плante, кînd dвпe плоае saъ врвтъ вrmeazъ apzoasъ къдвръ. [de вnde

Ἐρυσίβιος, η, ον, noet: апъръторѫ de тъчїѕne (enit: ал Чereseї). [ші

Ἐρυσιβόω -ῶ, віit: -ώσω, прічинѕїeскѫ (ші nas: пътimeскѫ de, saѫ kazѫ în) тъчїѕne. [ші

Ἐρυσιβώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ (акоперітѫ de, ѕѫпѕѫ ла) тъчїѕne.

Ἐρυσίθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), noet: [ἐρύω, θρίξ] smѫлгъторѫ, ші netezitorѫ de перї. «Ψήκτρα—». Епгр: 2) [ἐρεύθω, θρίξ] рошѕ ла пърѫ.

Ἐρύσιμον (τὸ), [ἐρύω] ѕnѫ felѫ de плантъ, frѫnza воікрізлаї, saѫ раніцъ de кîmпѫ.

Ἐρυσινηΐς [ἐρύω, ναῦς], ίδος (ἡ), noet: опрitoape de корабіе. «Ἄγκυρα—». Епгр:

Ἐρυσίπελας, ατος (τὸ), [ἐρεύθω, πέλλα, пеліцъ] врînкъ. [de ѕnde

Ἐρυσιπελατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка врînка.

Ἐρυσίπτολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐρύω, πόλις] апъръторѫ de орашѫ.

Ἐρυσίχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [ἐρύω, χθών] sfîшiitorѫ кѫ плѫгѫл (лѫкръторѫ) de пъmîntѫ. «Βοῦς —». (Stpat: în) At:

Ἐρυσμὸς (ὁ), noet: опрipe, апърape, препъzipe. [ἐρύω].

Ἐρυσσάμενος, noet: în локѫ de ἐρυσάμενος, miж: nex: 1: de пarтч: ал лѫї ἐρύω.

Ἐρυστὸς, ἡ, ὸν, пѫtinчosѫ a se траце, de tpas. [ші

Ἐρυτὴρ (ὁ), noet: тръгъторѫ. [din

Ἐρύω, віit: -ύσω, (nex: εἴρυσα, saѫ ἔρυσα, -σσα, tpe: de кѫ: nas: εἴρυμαι, ші пергл: ἔρυμαι) noet: tpaгѫ, smѫлгѫ; sfîшiѫ. || (шіж:) тръгînd скоцѫ чева din; (fir:) = рύομαι, mîntѫїeскѫ, скапѫ; peскѫтпърѫ; ціѫ, пъstpezѫ, апърѫ; опpeскѫ, депърtezѫ; черчetezѫ, iскodeскѫ. «Χαλεπὸν θεῶν δήνεα εἴρυσθαι». Od: Ψ. (ші nas:) «Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν». Es: se цinea, se пъzia, staînкisъ.

Ἔρφος, εος -ους (τὸ), noet: = Στέρφος, піеле.

Ἔρχαται, Ion: în локѫ de εἴρχαται, εἰργμένοι εἰσί, a 3: îm: neps: de nas: tpe: de кѫ: ал лѫї εἴργω.

Ἐρχατάω, вezї ἐρχατόωντο. [ші

Ἐρχατόεις, εσσα, εν, noet: înгръditѫ кѫ гapdѫ. [din

Ἔρχατος (ὁ), noet: [εἴργω],= ἕρκος, înгръditѫръ, гapdѫ. [de ѕnde

Ἐρχατόω -ῶ, віit: -ώσω, noet: înкizѫ чева întp' o înгръditѫръ, saѫ царкѫ. [de ѕnde

Ἐρχατόωντο, noet: în локѫ de ἠρχατοῦντο a 3: îm: neps: de прел: ал лѫї ἐρχατόω, saѫ ἐρχατάω

Ἔρχομαι [în af: кѫ ἄρχομαι, ші ἐρχέομαι], віit: (din neîntp: ἐλεύθω) ἐλεύσομαι, (nex: ἤλυθον, ἦλθον, tpe: de кѫ: ἐλήλυθα) віѫ, soseскѫ, аждпгѫ. (кѫ ак: преп:). «Ἔρχεται πρὸς Κῦρον». Ksn: (ші în ел: de преп:) «Ἔρχονται πεδίοιο». Іл: B. «Ἔρχεσθον κλισίην». Іл: A. (ші fir:) «Νόσος ἐλθοῦσα». Ksn: «Τοῦ ἐρχομένου ἔτους». Лкѕ: «Στενὸς ἔρχεται αὐλών». Dion: se întinde, прintpeче. (ші fir:) «Εἰς λόγους ἔρχεσθαί τινι». Лкѕ: a intpa în ворвъ кѫ чinева. «Ἔρχεσθαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν». Dm: «Παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι». Лкѕ: пѫцinѫ a linsit a ne poвi. «Ἐπὶ πᾶν ἦλθον». Лкѕ: amѫ intpeвѫinцat op чe міжлокѫ. (ші în nepifp:). «Διὰ μάχης ἔρχεσθαί τινι». Тѫч: a se înкъїepa în бътълie кѫ чinева. «Διὰ πείρας ἔρχεσθαί τινος». Лкѕ: a черка чева. «Διὰ πυρὸς («φόνου) ἔρχεσθαι». Лкѕ: пetpекѫ apzînd (omopînd). «Διὰ πάντων τῶν καλῶν ἐληληθότες». Ksen: пetpекînd прin toate челе вѫne (ші кѫ віit: de партч:) «Ἔρχομαι οἰσόμενος». Om: «Ἔρχομαι ὀψομένη». Om: віѫ ка съ... (de ѕnde în nepfp:) «Ἔρχομαι ἐρέων (λέξων)». Ep: în datъ amѫ a зiче. (ші кѫ прех:) «Ἔρχομαι ἐπιχειρῶν ἐπιδείξασθαι». Плт: (вezї ші εἶμι).

Ἔρψις, εως (ἡ), tipîpe пе пînteче. [ἕρπω].

Ἐρῶ, віit: ал (neîntp:) εἴρω (зikѫ).

Ἔρω, noet: (прin апок:) în локѫ de ἔρωτι dat: ал лѫї ἔρως, saѫ

Ἔρῳ, dat: ал лѫї ἔρος.

Ἐρωδιὸς (ὁ), ѕnѫ felѫ de пазъре, epodiѫ.

Ἐρωέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: = ῥέω, мъ върсѫ, кѫргѫ penede. 2) мъ tpaгѫ înапої; мъ ѕѫпѕіѫ, мъ îndѫплекѫ; (кѫ цen:) мъ лasѫ de чева; înчetezѫ; лinseскѫ. 3) faкѫ пе чinева a se траце înапої, îл депърtezѫ; îл пъръseскѫ; îл опpeскѫ. [din

Ἐρωὴ (ἡ), їѕцealъ; popnipe; (fir:) tape dopinцъ, noftъ de чева. 2) petpaцepe; înчetape.

Ἐρωμανέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ἐρωτομανέω. [din

Ἐρωμανὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: ῶς, = Ἐρωτομανής. [de ѕnde

Ἐρωμανία (ἡ), = Ἐρωτομανία.

Ἐρωμένιον (τὸ), dim: ал лѫї...

Ἐρώμενος, η, ον, партч: nas: ал лѫї ἐράω, || (ка ѕѫвst:) amopezѫ.

Ἔρων noet: în лочѫ de ἔρωτα, ак: ал лѫї

Ἔρως, ωτος (ὁ), amopѫ; (în цen:) їѕte

dopinцъ, tape поſtъ; (dъne mitoлц:) zeъл amopълъї, fiъл Benepiї, mi чл:

'Ερωτάριον (τὸ), dim: ал лъї ἔρως.

'Ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, întpebъ, чepчetezъ; bopbeskъ npin silonisme, ші întpeborespnъnsъpї; (maї noъ) porъ. [ἔρομαι]. [de ъnde

'Ερώτημα (τὸ), obiektъ de întpebape; propъnepe, probлemъ (pripч: în felъ de întpebape). [de ъnde

'Ερωτηματίζω, biit: -ίσω, posteskъ în kipъ de întpebape o pъpepe, че ape trebъinцъ de dobezї, saъ prefakъ propъnepea în întpebape. [ші

'Ερωτηματικὸς, ἡ, ὸν, чел în felъ de întpebape; saъ atinrъtopъ de întpebape; (gram:) eksnpimътopъ, însemnътopъ de întpebape. [de ъnde

'Ερωτηματικῶς, adb: în kipъ de, saъ npin întpebъpї.

'Ερωτημάτιον (τὸ), dim: ал лъї ἐρώτημα, mikъ (skъptъ) întpebape.

'Ερώτησις, εως (ἡ), întpebape. [ἐρωτάω].

'Ερωτιὰς, άδος (ἡ), noet: amopezъ; (ka adiekt:) amopoasъ, dpъгъstoasъ. [ші

'Ερωτιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntъ konpinsъ de, saъ aплekatъ ла amopъ. [ші

'Ερωτιδεὺς, έως (ὁ), amopamъ (în imitape ші жokъ de ziч: ἀετιδεύς). [ші

'Ερωτίδια (τὰ), (se înц: ἱερά) serbътoape în onoapea Amopълъї. [ші

'Ερωτικὸς, ἡ, ὸν, ші adb: -ικῶς, atinrътopъ de (saъ aплekatъ, îndemînatikъ ла) amopъ; trakътopъ, (npin ърm:) întъpîtътopъ de amopъ. «Ἄσματα («Μέλη) ἐρωτικά». Лks: amopoase. [ші

'Ερώτιον (τὸ), dim: ал лъї ἔρως. [ші

'Ερωτίς, ίδος (ἡ), noet:=Ἐρωτιάς. [ἔρως].

'Ερωτογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ desnpe amopъ, saъ de amopoase noBestipї. [ἐρως, γράφω].

'Ερωτοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înbъцътopъ desnpe amopъ, saъ de чele amopoase. [ἔρως, διδάσκαλος].

'Ερωτόληπτος (ὁ, ἡ), [ἔρως, λαμβάνω] konpinsъ de amopъ, amopezatъ. [de ъnde

'Ερωτοληψία (ἡ), konpindepe, stъпînipe, înnътimipe de amopъ.

'Ερωτομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

'Ερωτομανὴς, έος (ὁ, ἡ), nebъnъ în amopъ, saъ nebъnemte amopezatъ. [ἔρως, μαίνομαι]. [de ъnde

'Ερωτομανία (ἡ), nebъnie în amopъ, saъ nebъnatikъ amopъ. [ші

'Ερωτομανῶς, adb; kъ nebъnie de amopъ.

'Ερωτοπαίγνιον (τὸ), жъkъpie de (saъ жъkъpiosъ noemъ desnpe) amopъ. [ἔρως, παίγνιον].

'Ερωτοπλάνος (ὁ, ἡ), noet: pътъчitopъ de (adikъ adъkътopъ de ъîtape desnpe) amopъ; saъ tîpîtopъ (pътъчitopъ) în amopъ. [ἔρως, πλάνη].

'Ερωτοπλοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: плъteskъ (sîntъ kъ totъл kъfъndatъ) în amopъ. [ἔρως, πλόος -οῦς].

'Ερωτοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, pričinъїeskъ (însъflъ) amopъ. [ἐρως, ποιέω].

'Ερωτοτόκος (ὁ, ἡ), noet: [ἔρως, τόκος] nъskътopъ (însъflътopъ) de amopъ.

'Ερωτοτρόφος (ὁ, ἡ), noet: xpънitopъ, kreskътopъ de amopъ; kreskътoapea amopълъї (enit: ал Benepiї). [ἔρως, τρέφω].

'Ερωτύλος (ὁ, ἡ), noet:=Ἐρωτικός. «Ἐρωτύλα ἀείδειν». Bion: || (ka sъbst:) dim: ал лъї ἐραστής. [ἔρως].

'Ες, At: ші Ion: în локъ de εἰς. (kîte dap din zičepile înчepъte de ла ἐς nъ se aflъ aičї, sъ se kaъte npin εἰς).

'Ες-αγγέλω, biit: -αγγελῶ, At: în локъ de εἰσαγγέλλω.

'Εσάγεσκεν, noet: în локъ de εἰσῆγε, 3: sinr: neps: de прел: ал лъї εἰσάγω.

'Εσαεὶ, adb: At: ші ἐσαιὲν, noet: în локъ de εἰσαεί.

'Εσᾶλτο, noet: în локъ de εἰσήλατο. 3: sinr: neps: de nex: ал лъї εἰσάλλομαι.

"Εσαν, noet: în локъ de ἦσαν, 3: îm: neps: de прел: ал лъї εἰμί.

"Εσαν, noet: a 3: îm: neps: de akt: nex: 1: ал лъї ἔννυμι, saъ ал лъї ἕζω, saъ ал лъї ἵημι.

"Εσαντο, noet: în локъ de ἧσαντο a 3: îm: neps: de miж: nex: 1; ал лъї ἔννυμι.

'Εσάξαντο, noet: în локъ de εἰσήξαντο, 3: îm: neps: de miж: nex: 1: ал лъї εἰσάγω.

'Εσαπικνέεσθαι, Ion: în локъ de εἰσαφικνεῖσθαι.

'Εσαῦθις, At: în локъ de Εἰσαῦθις.

'Εσαύριον, At: în локъ de εἰσαύριον.

"Εσβεσα, akt: ші ἔσβην, nas: nex: ал лъї σβέννυμι.

"Εσβην, noet: în локъ de εἰσέβην, nex: 2: ал лъї εἰσβαίνω.

'Εσδέκομαι, Ion: în локъ de εἰσδέχομαι.

'Εσέδρακον, noet: nex: 2: ал лъї εἰσδέρκομαι.

"Εσει, At: în локъ de ἔσῃ, 2: sinr: neps: ал biit: лъї εἰμί.

'Εσελεύσομαι, At: în локъ de εἰσελεύσομαι, biit: ал лъї εἰσέρχομαι.

Ἐσεμάσσατο, noet: în локъ de εἰσεμάσατο, 3: sinr: neps: de nex: 1: ал лъї εἰσμάομαι.

Ἐσενείκασθαι, Ion: în локъ de εἰσενέγκασθαι, miж: nex: 1: de inf: ал лъї εἰσφέρω.

Ἐσένης, bezї ἔνη.

Ἐσέπτατο, 3: sinr: neps: de miж: nex: ал лъї εἰσίπταμαι.

Ἐσεσάχατο, ion: în локъ de σεσαγμένοι ἦσαν, a 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: ал лъї σάττω.

Ἐσεσήρειν, neste-sъв: în локъ de пред: ал лъї σαίρω.

Ἐσέτρωσκν, a 3: îm: neps: de nex: ал лъї ἐστιτρώσκω.

Ἐσέχυντο, noet: în локъ de εἰσεχύθησαν, saъ εἰσεκέχυντο, 3: îm: neps: de miж: nex: saъ neste-sъв: ал лъї εἰσχέω.

Ἐσῆκα At: nex: 1: ал лъї εἰσίημι.

Ἐσήλατο, At: în локъ de εἰσήλατο, a 3: sinr: neps: de nex: 1: ал лъї εἰσάλλομαι.

Ἐσηλυσ᾽ή (ἡ), Ion: în локъ de εἰσέλευσις.

Ἔσθ᾽ (прin апокопъ маї ᾽nainte de asп: вок:) în локъ de ἐστί, saъ ἐστὲ, saъ de timпор: пartik: ἔστε. «Ἔσθ᾽ ὅτε». Sof: вne-orї.

Ἔσθαι, noet: nas tpe: de кв: de înf: ал лъї ἔννυμι. saъ 2) miж: nex: 1: de inf: ал лъї ἵημι.

Ἐσθεὶς, εἶσα, έν, At: în локъ de εἰσθεὶς, akt: nex: 2: de партч: ал лъї εἰστίθημι.

Ἔσθημα (τὸ), noet: = ἐσθής, înвръкъminte, saъ (de ачі) вешmîntъ. [neîntp: ἐσθέω].

Ἐσθημένος, η, ον, Ion: în локъ de ἠσθημένος, înвръкатъ, nas: tpe: de кв: de партч: ал neîntp: ἐσθέω.

Ἔσθην 3: ind: neps: de nas: neste-sъв: mi 2) 1: neps: de nas: nex: ал лъї ἔννυμι.

Ἐσθὴς [ἔννυμι], ῆτος (ἡ), хаїнъ; (колек:) înвръкъminte; aштерпътърї.

Ἔσθησις [ἐσθέω], εως (ἡ), noet: înвръкаре (akt: saъ nas:).

Ἐσθίω, [ἔσθω] вiit: (din neîntp: ἔδω) ἔδομαι, ἔδῃ, saъ ἔδει, ἔδεται. saъ (din neîntp: φάγω) φάγομαι, φάγεσαι, φάγεται, (пред: ἤσθιον, nex: 2: ἔφαγον, tpe de кв: ἐδήδοκα, neste-sъв: ἐδηδόκειν, nas: tpe: de кв: ἐδήδεσμαι, mi nosit: ἔδεστέον) мънînкъ, pozъ; (прin întind:) пръпъdeskъ, toneskъ. «Ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν». Od: B. mi Ф. (mi fir:) «Πάντας πῦρ ἐσθίει». Iл: Ч. «Καρδίαν μὴ ἐσθίειν». Пitr: a nв se toni de mîxnipe. (mi nas:) «Οἶκος ἐσθίεται». Od: Δ. (de вnde medik: în локъ de adiek): «Ἐσθιόμενος ἕρπης». Гал: pozъtoape печинцinъ.

Ἐσθλοδότης, ου (ὁ), mi Ἐσθλοδότις, ιδος (ἡ), noet: = Ἀγαθοδότης. [ἐσθλὸς, δίδωμι].

Ἐσθλὸς [ἔσθω, bezї ἐδανὸς], ἠ, ὸν, noet: вънъ; bitеazъ; повiлъ; înцелептъ; vrednikъ; îndemînatikъ; вiртъosъ; (desпre лъкр:) folositorъ; veseлitorъ; пriinчosъ, mi чл: || (ка sъst: ла next:) Ἐσθλὰ, вънъріле, аверіле, mi чл: «Πυρὴν ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν». Od: K. (bezї ἀγαθός). |de вnde

Ἐσθλότης (ἡ), вънътate, mi чл: [mi

Ἔσθλωμα (τὸ), noet: fantъ, isправъ de вънъ, вiртъosъ върватъ.

Ἔσθος, εος -ους (τὸ), noet: = ἐσθής, хаїнъ. [ἔννυμι].

Ἔσθω [ἔδω], noet: în локъ de ἐσθίω.

Ἐσιδεῖν, At: în локъ de εἰσιδεῖν, nex: 2: de inf:, mi

Ἐσιδέσθην, noet: a 3: înd: neps: de miж: nex: 2:, mi

Ἐσίδεσκεν, noet: a 3: sinr: neps: de akt: nex: 2: (în локъ de пред:) de xoti ал лъї εἰσοράω.

Ἐσιέναι, At: în локъ de εἰσιέναι, inf: ал лъї εἴσειμι.

Ἐσίζομαι, At: în локъ de εἰσίζομαι.

Ἐσκάθετο, noet: în локъ de εἰσκατέθετο, 3: sinr: neps: de miж: nex: 2: ал лъї εἰσκατατίθημι.

Ἔσκε, Ion: noet: în локъ de ἦν, a 3: sinr: neps: de пред: ал лъї εἰμί.

Ἐσκεμμένως, adв: (de партч:) кв soкotinцъ, кв кinzвire, înцелепцeште.

Ἐσκευάδαται, Ion: în локъ de ἐσκευασμένοι εἰσί, a 3: îm: neps: de nas: tpe: de кв: ал лъї σκευάζω.

Ἔσκληκα, tpe: de кв: în локъ de prez: ал лъї σκέλλω, sîntъ кв totвл вскатъ, înвîртошатъ.

Ἔσκλητος (ὁ, ά), Dop: în локъ de ἔγκλητος.

Ἔσκον, noet: în локъ de ἦν, 1: sinr: neps: de пред: ал лъї εἰμί.

Ἐσλὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локъ de ἐσθλός.

Ἔσμα (τὸ), [ἕζομαι] коada поателор.

Ἔσμαι, saъ εἶμαι, noet: nas: tpe; de кв: ал лъї ἔννυμι.

Ἔσμιος, α saъ ος, ον, = Ἠδὺς, дълче, плъкътъ. [din

Ἐσμὸς, saъ Ἐσμὸς (ὁ), [ἵημι] dроїъ, saъ poїъ de алвine; (în цеп:) търмъ; (прin întind:) тълцime; грътadъ; вiлшъгъ. «Γάλακτος ἐσμούς». Exp:

Ἑσμοτόκος (ὁ, ἡ), noet: înmълgitorъ de poaĭe de алвine, kontpiввitorъ лa kpeштepea лop. [ἑσμὸς, τόκος].

Ἑσμοφύλαξ. aĸoς (ὁ), пъzitorъ de poaĭe de алвine. [ἑσμὸς, φύλαξ].

Ἕσο, noet: în лokъ de ἴσθι, nopвnч:, ши

Ἔσομαι, вiit: de xot: ал лвĭ εἰμί.

Ἐσοπτρίζω, вiit: -ίσω, At: în лokъ de εἰσοπτρίζω, apътъ (ши miж: mъ вĭtъ) în orлindъ. [din

Ἐσοπτρὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвĭ ἔσοπτρον.

Ἐσοπτρισμὸς (ὁ), orлindipe (miж:), a se вĭta în orлindъ. [ἐσοπτρίζομαι].

Ἐσοπτροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἔσοπτρον, εἶδος] asemenea kъ...

Ἔσοπτρον (τὸ), maĭ înтp: de kît εἴσοπτρον, orлindъ. [ἐς, ὄπτομαι].

Ἐσοῦνται, Dop: în лokъ de ἔσονται, 3: îm: neps: de вiit: ал лвĭ εἰμί.

Ἑσπέρα, ας (ἡ), (npinч: fem: ал лвĭ ἕσπερος, se înц: ὥρα) seapъ. «Πρὸς ἑσπέραν». Лks: kътpe seapъ. (ши ел:) «Ἥκειν ἑσπέρας». Лks: «Οὐκ ἦν ἑσπέρας». Apstf: (ши kъ aptik): «Τὸ ἑσπέρας». Skp: 2) anвsвл soapeлвĭ; (npin întind:) лokвл вnde anвne soapeле. «Πρὸς ἑσπέραν». Skp:

Ἑσπερία (ἡ), fem: ал лвĭ ἑσπέριος. || (se înц: ὥρα) seapъ; (se înц: τροφή) чinъ; (se înц: χώρα) anвssъ.

Ἑσπερίζω, ши (miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, чinezъ, mъnînkъ seapa. [ши

Ἑσπερινὸς, ἡ, ὸν, =Ἑσπέριος (se înц: ὕμνος), kîntape, слвжвъ de seapъ (вечерnie) (Бiвep). [ши

Ἑσπέριος, α saъ ος, ον, de seapъ. (maĭ de mвлte opĭ adверв:). «Ἑσπέριος εἰς ἄστυ κάτειμι». Od: O. «Ἑσπέριος δ' ἦλθεν». Od: I: (ши îm:) «Ἑσπερίους δ' ἀγέρεσθαι ἀνώγει». Od: B. 2) anвsanъ. «Ἑσπερίους, ἑώους τε». Enгp: (вezĭ ши ésπepία). [ши

Ἑσπερὶς, ίδος (ἡ), (ka adiekt:)=Ἑσπερία, de seapъ, saъ de anвssъ. || (sввst:) кnъ soĭъ de гloape, чe mipoase maĭ mвлt seapa, (гpanц:) giroflée sвъ **julienne**, кnъ гelъ de mikшвneле. 2) (îm:) «Ἑσπερίδες». (dвne mitoлoц:) tpeĭ saъ шante nimгe, гiĭчe ale nonцĭĭ, kape kвltivaъ mepeле de aвpъ, ши чл: [ἕσπερος].

Ἑσπέρισμα (τὸ), [ἑσπερίζω] mînkape de îndeseapъ(de namiezъ) maĭ'nainte de чinъ.

Ἑσπερόθεν, adв: noet: de лa anвssъ. [din

Ἕσπερος (ὁ, ἡ), noet: în лokъ de ἑσπέριος. «Ἕσπερος θεός». Soг: Плвtonъ. «Ἕσπερος (**înpeзnъ** ши гъp) ἀστὴρ». Om: steaoa (Benepiĭ) de seapъ, kape se zиче ши ἐωσφόρος (kînd pesape de dimineaцъ). (de вnde 2) (npin întind:) seapa. «Ἐπῆλθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ ἕσπερος». Апл: (ши îm: în nexт: în лokъ de adв:) «Ποτὶ ἕσπερα». Om: kътpe seapъ. (вezĭποθέσπερος).

Ἔσπετε, noet: în лokъ de εἶπατε, 2: îm: neps: de nopвnч: ал лвĭ εἶπον.

Ἐσπευσμένως [σπεύδω], adв: (de naptч:) гръвit, kъ npinъ.

Ἑσπόμην, noet: nex: 2: ал лвĭ ἕπομαι.

Ἔσπον, noet: în лokъ de εἶπον.

Ἐξπουδασμένως, adв: (de naptч:) [σπουδάζω], kъ sepiositate = Σπουδαίως.

Ἔσσ', noet: în лokъ de ἔσο, ἴσθι.

Ἔσσα, noet: în лokъ de εἶσα, nex: 1: ал лвĭ ἔννυμι, saъ ἕζω.

Ἐσσάμενος, η, ον, noet: ши: nex: 1: de naptч: ал лвĭ ἔννυμι.

Ἔσσαν, noet: în лokъ de ἦσαν, 3: îm: neps: de npeл: ал лвĭ εἰμί

Ἔσσεαι, noet: în лokъ ee ἔσῃ, 2: sinг: neps: de вiit: 1:, ши

Ἔσσῃ, Dop: în лokъ de ἐσεῖ, 2: sinг: neps: de вiit: 2: ал лвĭ εἰμί.

Ἐσσὴν, ἦνος (ὁ), maĭka, saъ îmпъpatвл алвinелор; (noet: ши apx: în цen:) îmпъratъ, monapxъ; (naptik:) npeotвл 'Efeseaneĭ Diane.

Ἔσσο, noet: în лokъ de εἶσο, 2: sinг: neps: de nas: neste-sъвîp: ал лвĭ ἔννυμι.

Ἔσσομαι, noet: în лokъ de ἔσομαι, вiit: ал лвĭ εἰμί,

Ἔσσον, noet: în лokъ de ἔσον, nex: 1: de nopвnч: ал лвĭ ἔννυμι.

Ἐσσόμαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, Ion: în лokъ de ἠττάομαι.

Ἔσσυθεν, Eол: în лokъ de ἐσσύθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 1:, ши

Ἔσσυμαι, noet: nas: tpe: de kв: ал лвĭ σεύω. [de вnde

Ἐσσυμένως, adв: (de naptч:) noet: гръвit, iвte, penede.

Ἔσσυο, ἔσσυτο, noet: 2: ши 3: neps: de nas: neste-sъв: ал лвĭ σεύω.

Ἔσσων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în лokъ de ἧσσσων.

Ἔσταθεν, Eол: în лokъ de ἐστάθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 1:, ши

Ἔστακα, akт: ши Ἔστακα Dop: în лokъ de ἕστηκα, miж: tpe: de kв: ал лвĭ ἵστημι.

Ἐσταλάδατο, ши ἐστάλατο Ion: în лokъ de ἐσταλμένοι ἦσαν, 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: ал лвĭ στέλλω.

Ἑστάμεν, -εναι, noet: în лokъ de ἑστάναι.

Ἔσταμεν, Ion: (npin sink:) în лokъ de

ἑστήκαμεν, 1: îm: neps: de tpe: de κs:, ші
Ἔσταν, Εολ: noet: în локъ de ἔστησαν. 3: îm: neps: de nex: 2:, ші
Ἑστάναι, tpe: de κs: de înf: ал лsї ἵστημι.
Ἑσταότες noet: în локъ de ἑστῶτες, prıч: tpek: de κsp: ал лsї ἵστημι.
Ἐστὲ, a 2: îm: neps: de prez: xot: ал лsї εἰμί.
Ἔστε, a 2: îm: neps: de porsnч: ал лsї εἰμί.
Ἔστε [ἐς, τε], adv: лок: nînъ (κs ak: saъ sinrsръ, saъ κs преп:) «Ἔστε ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ἴστρου». Лкs: 2) (timn:) nînъ kînd, ne kînd. (κs xot: saъ nost: iap înpresnъ κs ἄν ші kъtpe ssn:). «Ἔστε Σωκράτει συνήστην». Ksn: «Ἔστ' ἄν δέῃ χρῆσθαι». Ksn: Ἔστ' ἂν ἄρχωσιν αὐτῶν». Ksn:
Ἑστενωμένως, adv: (de naptч:) stpimtopat; asia. [στενόω].
Ἑστέπερ, adv: noet: în локъ de ἔστε.
Ἑστεὼς, ῶσα, ὸς, Ion: în локъ de ἑστηκώς, miж: tpe: de κs: de naptч:, ші
Ἕστηκα, miж: tpe: de κs: xot: ал лsї ἵστημι, ші
Ἑστήξω, Ἑστήξομαι, miж: nprл: siit: (din neîntp: ἑστήκω, din kape se nъstpeazъ nsmaї στήνω) ал лsї ἵστημι.
Ἑστῆμος, adv: noet: în локъ de ἐς τῆμος, nînъ atsnчї, întp' avestea.
Ἑστία (ἡ), [ἕζω] nipostie; vatpъ; (npin întind:) kasъ; familie; pesedinцъ, kapitalъ; (mitoлн:) o zeitate, natpoanъ de oraше ші kase, (Lat) Vesta, kape npin srm: era ші pefsrъ, skъnape, asilъ.
Ἑστίαμα (τὸ), osnъцъ [ἑστιάω], op ye slsжeшte snpe osnъtape.
Ἑστιαρχέω -ῶ, siit: ήσω, sîntъ...
Ἑστιάρχης, ші Ἑστίαρχος ου (ὁ), stъnînъ de kasъ. 2) = Ἑστιοῦχος, kъnetenie de osnъцъ, osnъtъtopъ. [ἑστία, ἄρχω].
Ἑστιὰς, άδος (ἡ), fenoapъ npeotiцъ a Besteї. [Ἑστία].
Ἑστίασις, εως (ἡ), osnъtape (akt: saъ nas:), osnъцъ. [ші
Ἑστιατήριον (τὸ), osnъtъpie, saъ salъ de mînkape, sofpanipie (Tspч:). [ші
Ἑστιατορία (ἡ), (Skp:) osnъцъ. [ші
Ἑστιατόριον (τὸ), =Ἑστιατήριον. [ші
Ἑστιάτωρ, ορος (ὁ), osnъtъtopъ (kape dъ masъ). [din
Ἑστιάω -ῶ, siit:-άσω, (прел: εἱστίων, ші чл:) (npinч:) npiimeskъ ne țineva în kasa mea; (npin srm:) osnъtezъ. «Ἑστιῶ τινά τινος». Плт: (ші fir:) «Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑστιῶ». Ел: îmї mзлцsmeskъ okiї, npinsind чева. (ші ел:). «Γάμους ἑστιῶ». Apstf: fakъ osnъцъ de nsntъ. [ἑστία].
Ἑστιοπάμων, ονος (ὁ, ἡ), [ἑστία, πέπασμαι], Dop: stъnînъ de k.:sъ.
Ἕστιος, α, ον,= Ἐφέστιος, ал kaseї, familiarъ. [ἑστία].
Ἑστιουχέω -ῶ, siit: -ήσω, sîntъ...
Ἑστιοῦχος (ὁ, ἡ), [ἑστία, ἔχω] konpinzъtorъ de kase. «Γαῖα («Ηόλις)—». Esxл: ші Sof: natponъ de kase, «Θεὸς—». Лкs: = Πολιοῦχος. 2) pronpietarъ, stъnînъ de kasъ; (npin srm:) osnъtъtopъ, npiimitorъ de stpeinї.
Ἑστιόω -ῶ, siit: -ώσω, nsiъ, sarъ în kasa mea ne țineva; (fir:) asirsръ mouштenipea familii. [ἑστία].
Ἐσ-τιτρώσκω, siit: ἐστρώσω, (nex: ἐσέτρωσα) At: în локъ de εἰστιτρώσκω, (κs dat:) pъneskъ înъsntpъ adînk, pesBeskъ nînъ ...
Ἔστιχον, nex: 2: ал лsї Στείχω.
Ἑστιώτης, ου (ὁ), ші Ἑστιῶτις, ιδος (ἡ), ал, a kaseї. [ἑστία].
Ἔστο, noet: în локъ de εἶτο, 3: sinr: neps: de nas: neste-sъb: ал лsї ἔννυμι.
Ἐστοχασμένως, adv: (de naptч:) =Ἐσκεμμένως, sine rîndit, nemepit. [στοχάζομαι].
Ἐστὼ, [εἰμὶ] όος -οῦς (ά), Dop: în локъ de οὐσία, stape, avepe.
Ἔστωρ, ορος (ὁ), [ἵημι] (алціі aъ vitit ἕκτωρ) viokîlteъ, (adikъ) ksїsл, ye ցine жsгsл de процапsл karsлsї.
Ἐσύστερον, adv: în локъ de ἐς ὕστερον, de avi în коло, maї în srmъ.
Ἔσφλασις, ιος (ἡ), Ion: ssbst: ал лsї...
Ἐσφλάω -ῶ, siit: -φλάσω, Ion: în локъ de εἰσθλάω, stpivesкъ, saъ fsрîmъ чева snpe înъsntpъ.
Ἐσχάρα, [ἴσχω =ἔχω] ας (ἡ), (npinч:) vatpъ; (npin întind:) kasъ (vezї ші ἑστία); (naptik:) altarъ; saъ локsл zertfelnikълsї, snde apdea foksл; (de snde Arxit:) op ye seamъnъ kъ altarъ, vasъ (nътratъ) de stîlnъ, ші чл: (maї noъ) grътarъ (snealtъ de vskътъpie nentps friцere); (de snde nentps asemъnape) grътarsл, ne kape se snpiжinъ korabia, kînd se înkeie; tsnъ (vezї ші πυρεῖον); (med:) koaжa, ye se npinde ne panъ (maї kъ seamъ de apsътsръ); (kom:) naptea цenitalъ fem: [de snde
Ἐσχαρεὺς, έως (ὁ), înpiжitorъ de vatpъ; vskътarъ (npinч: de korabie). [ші
Ἐσχαρεών, ῶνος (ὁ), noet: локsл grътarsлsї; în цen: vatpъ; altarъ. [ші

'Εσχάριον (τὸ), dim: ал лъї ἐσχάρα; (iap пarтік:) грътаръл коръбіілор, че se лъкреазъ. [ші

'Εσχάριος (ὁ, ἡ), къвепітъ ла ватръ, ла жертfелнікъ, заъ ла грътаръ. «Пър — ». Епгр: [ші

'Εσχαρὶς, ἰδος (ἡ), =='Εσχάριον; (пarтік:) къделніцъ, заъ тъmîітоape. [ші

'Εσχαρίτης, ου (ὁ), (прічч:. ἄρτος) пїїпе коапъ пе ватръ.

'Εσχαρόπεπτος (ὁ, ἡ), [ἐσχάρα, πέπτω] коптъ, заъ fептъ пе ватръ, заъ пе грътаръ.

'Εσχαρόφιν, поеt: în локъ de ἐσχάρας, заъ ἐσχάρᾳ, цен: заъ dat: ал лъї ἐσχάρα.

'Εσχαρόω -ῶ, вііt: -ώσω, formezъ коажъ пе рапъ. [ἐσχάρα]. [de ънde

'Εσχάρωσις, εως (ἡ), formape de коажъ пе рапъ. [ші

'Εσχαρωτικὸς, ἡ, ὸν, прічінъіторъ (контрівъіторъ ла іачере) de коажъ пе рапъ.

'Εσχατεύω, (ші грам: 'Εσχατάω) вііt: -εύσω, sîntъ чел маї din ърмъ de кît тоцї: тъ аflъ ла шарцinea вре ънъї локъ. [ші

'Εσχατιὰ (ἡ), марцine, чea маї din ърмъ, ші (шаї de мълte орї) sinгъratікъ пapte de вре ънъ локъ; челе маї de марцine хotаръ; (прin întind:) пропrietate de царъ în nosiцie petрasъ ла о пapte (прea деnapte de орашъ, ші маї къ seamъ апроапе de мape заъ de мънцї). [ἔσχατος]. [de ънde

'Εσχατιάω, поеt:, ші

'Εσχατίζω, вііt: -ίσω, (маї ноъ) în локъ de ἐσχατεύω, sîntъ, заъ віъ маї în ърмъ, întîрziezъ.

'Εσχάτιος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de ἔσχατος]. [de ънde

'Εσχατιώτης, ου (ὁ), ші 'Εσχατιῶτις, ιδος (ἡ), поеt: каре se аflъ ла марцiніле вре ънъї локъ.

'Εσχατογέρων, οντος (ὁ), ші 'Εσχατόγηρως (At: în локъ de ἐσχατόγηρος) (ὁ, ἡ), ажънsъ în чea маї de марцine (adînкъ) вътрîneце. [ἔσχατος, γέρων].

'Εσχατόεις, εσσα, εν, поеt: în локъ de..

"Εσχατος [ἔχω, заъ ἐξ], η, ον, чел маї din ърмъ, de марцine, de чел маї denърtatъ капътъ; (fir:) чел маї de sъs, маї întîїъ, ковîршіторъ; заъ чел маї de жос, шаї мікъ, маї простъ. «Τὰ τοῦ ἄστεος ἔσχατα». Тъч: ші Dm: «"Εσχατος δῆμος». Apst: чел маї de жос pîndъ ал нороdълї. «'Εσχάτη τιμωρία». Лкs: nedeапsъ капіталъ, моарte. «'Εσχάτη ἀδικία». Плт: чea маї шape. (ші къ цen: ка компар:) «"Εσχατ' ἐσχάτων κακά». Sof: челе маї din ърмъ de кît тоate, în локъ de «Τὰ πάντων ἐσχατώτατα». Ksn: (ші ел:). «Τὰ ἔσχατα παθεῖν». Ksn: «'Επ' ἔσχατα βαίνω». Ksn: (періfр:) =='Εσχάτως διάκειμαι». (ші адверв:) «Εἰς τὸ ἔσχατον». Лъч: (заъ) «Εἰς τὰ ἔσχατα» Ksn: in локъ de ἐσχάτως.

'Εσχατόων, όωσα, поеt: прez: de пapтч: ал (neîntр:) ἐσχατάω.

'Εσχάτως, adв: în чел маї din ърмъ градъ, къ ковîршіре. «'Ανὴρ φιλοπόλεμος ἐσχάτως». Ksn: «Ἐκεῖνο δὲ ἐσχάτως ἄτοπον». Лкs: «'Εσχάτως ἔχω (διάκειμαι)». Sкр: sînтъ în чea маї proастъ stape; (desпре волп:) îmї даъ ъбlлетъл. [ἔσχατος].

"Εσχεθον, поеt: în локъ de ἔσχον.

'Εσχηματισμένως, adв: (de пapтч:) în fiгърї, simволічеште, заъ къ sенsне алегоріче. [σχηματίζομαι].

"Εσχων, прел: ал лъї σχάω.

"Εσω, At: în локъ de εἴσω, înпъънтръ. [de ънde

"Εσωθεν, adв: dinъънтръ.

'Εσωπὴ (ἡ), поеt: вedepe, прівіре în faцъ. [ἐς, ὤψ].

'Εσώτατος, η, ον, чел че stъ...

'Εσωτάτω, adв: (ъънперл: ал лъї ἔσω) foapte, de totъ înъънтръ.

'Εσωτερικὸς, ἡ, ὸν, чел dinъънтръ, заъ къвепітъ ла челе dinъънтръ (înпрот: de ἐξωτερικὸς). «'Εσωτερικοὶ». школаріі лъї Пitar: ші Apist: къцї аскълтаъ челе маї adînчї, ші таїнічеînвъцътърї але fілософіі, каре se зічеаъ asemenea, ἐσωτερικά. (вezi ші ἀκροαματικός). [din

'Εσώτερος, α, ον, чел че se аflъ...

'Εσωτέρω, adв: (компар: ал лъї ἔσω) маї înъънтръ.

'Ετάζω, [ἑτὸς] вііt: -άσω, (рар, ші întр: пъmаї în Sкр: în локъ de комп: ἐξετάζω) черчетезъ, каътъ. «'Ο ἐτάζων καρδίαν». Sкр:

'Εταίρα, ας (ἡ), (прічч:) fem: ал лъї ἑταῖρος, прietenъ, соацъ; (пentръ ъъfepitъ експresie) цiitоape, (овіч:) кървъ.

'Εταιρεία (ἡ), соцietate, товъръшіе; familiapitate; (прin întind:) sistemъ de соцї, чeatъ; (în ръъ) fatpie (Търч: tapafъ), пentръ політкъ скопъ. 2) (рар) în локъ de ἑταίρησις. [ἑταιρεύω].

'Εταιρειάρχης, ші 'Εταιρείαρχος, ου (ὁ), (неолц:) къпitanъ de остъшeaскъ чeatъ. [ἑταιρεία, ἄρχω].

'Εταιρεῖος, α, ον, къвепітъ ла соцї, заъ

soцietate. «Ζεύς — ». Лкs: патроиъ de soцietъцї. (вezї ші φίλιος). 2) în локъ de ἑταιρικός. «Φιλόστης ἑταιρείη». Om: Imn: amoroasъ dparoste. [ші

Ἑταιρεύω, вііt; -εύσω, мъ însoцeskъ în товъръшіе къ чінева. 2) sîntъ цііtoareа къїва. 3) (stpm:) вкоцъ femee din minцї. [ші

Ἑταιρέω -ῶ, вііt: -ήσω, іръieskъ кървешte. «Παῖς ἡταιρηκώς». Esx: [ἑταῖρος].

Ἑταιρηΐη (ἡ), Ion: în локъ de ἑταιρεία.

Ἑταιρήϊος, η, ον, Ion: în локъ de ἑταιρεῖος.

Ἑταίρησις [ἑταιρέω], εως (ἡ), пърtareа (desfрînareа) кървештеї віецї. [ἑταιρέω).

Ἑταιρία (ἡ), =Ἑταιρεία, soцietate, товъръшіе; fatpie. [ἑταῖρος]. [de вnde

Ἑταιρίδεια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) серъtoарe în чinstea патроиълъї de soцietъцї Жое.

Ἑταιρίδιον (τὸ), dim: ал лъї ἑταίρα.

Ἑταιρίζω, вііt: -ίσω, (къ dat:) мъ însoцeskъ (fakъ товъръшіе) къ чінева, intръ în релаціе, мъ famîліezъ къ чінева. ‖ (між: къ ак:) іаъ пе чінева къ sinemї de товършіе. 2)=Ἑταιρέω. [ші

Ἑταιρικὸς, ἡ, ον, прieteneskъ. soціалъ; кървeskъ. «Ἵππος ἑταιρική». Лкs: трънъ кълъреaskъ алкъїваїтъ din чеї маї повілї Мачedonienї пъмцї ἑταῖροι sпре паza împъраціlор. (вezi ші πεζέταιροι). «Ἄσματα ἑταιρικά». Лкs: кървештї. [ἑταῖρος]. [de вnde

Ἑταιρικῶς, adв: кървеште. «Ἑταιρικῶς ἐσκευασμένη». Лъч: ка о кървъ.

Ἑταίριος, греш: în локъ de ἑταιρεῖος.

Ἑταιρὶς, ίδος (ἡ), = (ші dъпе тіпъ пъmaї dim: ал къї) Ἑταίρα.

Ἑταιρισμὸς (ὁ), =Ἑταίρησις. [ші

Ἑταιριστὴς, οῦ (ὁ), кърварь. [ἑταιρίζω]. [de вnde

Ἑταιρίστρια (ἡ), femee пъвлікъ, кървъ.

Ἑταῖρος (ὁ), [ἔτης, ші în afin: къ ἕτερος] прietenь, соцъ, товаръшь în ор чe. ‖ (ка adiект: аре ші sъперл:) «Ἑταιρότατος». Плт: foaрte famіліарь, прea de апроапе прietenь. (fem: ἑταίρα аре deosebіtъ însemn: вezї zіч:)

Ἑταιρόσυνος, η, ον, поеt: în локъ de ἑταῖρος.

Ἑτάρη (ἡ), поеt: în локъ de ἑταίρα.

Ἕταρος (ὁ), поеt: în локъ de ἑταῖρος.

Ἐτεθήλειν, пеste-sъв: (în локъ de прел:) ал лъї θάλλω.

Ἐτεθήπεα, Ion: în локъ de ἐτεθήπειν, пеsle-sъв: (în локъ de прел:) ал лъї τεθηπα.

Ἐτελείετο, поеt: în локъ de ἐτελέετο, a 3: sinr: пeps: de прел: ал лъї τελέομαι.

Ἔτελις, εως (ὁ), вnъ fелъ de пеште.

Ἑτεοδμὼς, ῶος (ὁ), поеt: adевърatъ, кredinчoasъ слвгъ. [ἑτεὸς, δμώς].

Ἑτεόκρητες (οἱ), adевърацї (пъmînteni) Кretenї. [ἑτεὸς, Κρής].

Ἑτεόκριθος (ἡ), чел маї adевъratъ (вnъ) орzъ. [ἑτεὸς, κριθή].

Ἑτεὸς [εἰμὶ], ὰ, ὸν, adевъratъ. ‖ (întpeв: пъшаї în локъ de adв: în fem:) «Ἐτεῇ». Ion: (saъ пeвt:) «Ἑτεόν». (ші îm:) «Ἑτεά». Om: întp' adевърь; (în întpeв: коresпъnde ла fpaseле) întp' adевърь? къ dinadinsъл? sepios? «Τί τοῦτ' ἐστὶν ἑτεόν, ὦ πάτερ»; Apstf: (вezї ші ἀληθής).

Ἑτεραλκέως, adв: Ion: în локъ de ἑτεραλκῶς, къ de o потрівъ fолосъ ла amîndoъ пърціле. [din

Ἑτεραλκὴς [ἕτερος, ἀλκή], έος (ὁ, ἡ), чел къ пвtere апlекатъ ла вna din доъ, saъ ла amîndoъ пърціле de o потрівъ,= Ἑτεροκλινής, saъ Ἀμφίῤῥεπής.

Ἑτεραχθὴς, έος (ὁ, ἡ), маї греь ла вna din доъ пърцї, (прin врm:) =Ἑτεροκλινής. [ἕτερος, ἄχθος].

Ἑτερεγκεφαλάω -ῶ, вііt: -ήσω, (кom:) пътimeskъ de o парte a креєрілор, пъ sîntъ desъвîршітъ în minціле меле. [ἕτερος, ἐγκέφαλον].

Ἑτερειδὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de ἑτεροειδής.

Ἑτερήμερος (ὁ, ἡ), кare se faче, saъ faче чева întp' o zi ші алта пъ; saъ вnъл întp' o zi, ші алтъл întp' алта. [ἕτερος, ἡμέρα].

Ἑτερήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: =Ἀμφήρης, ші Ἑтероклинής, îndoїosъ. [ἕτερος, ἐρέσσω].

Ἑτέρῳφι, поеt: în локъ de ἕτέρᾳ, dat: fem: ал лъї ἕτερος.

Ἑτεροβάρεια (ἡ), греvtate маї мълтъ ла о парte. [ші

Ἑτεροβαρέω -ῶ, вііt: ήσω, sîntъ...

Ἑτεροβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἑτεραχθής, греь маї шкът ла о парte. [ἕτερος, βάρος].

Ἑτεροβουλία (ἡ), = Παλιμβουλία. [ἕτερος, βουλή].

Ἑτερογάστριος (ὁ, ἡ), пъскътъ dintp' алтъ пînteчe (adiкъ мъmъ). (înnpot: de ὁμογάστριος). [ἕτερος, γαστήρ].

Ἑτερογένεια (ἡ), eteроцenie, a fi de алтъ neamъ. [ші

Ἑτερογενέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ...

Ἑτερογενὴς, έος (ὁ, ἡ), eteроцenь, кvвenitъ ла (saъ tpasъ din) алтъ neamъ,

saă soïă; (grum:) deklinată în sing: la unele neamă, ші îm: la altul. [ἕτερος, γένος].

'Ετερόγλαυκος (ὁ, ἡ), bălană de unde ochiă nuмaї. [ἕτερος, γλαυκός].

'Ετερόγλωσσος (ὁ, ἡ), cel ce vorbeşte, saă este skrisă într' altă limbă. (înpot: de ὁμόγλωσσος). [ἕτερος, γλῶσσα].

'Ετερόγναθος (ὁ, ἡ), (prinч: ἵππος, καλός) cel ku o falkă maї tare, saă maї simţitoare de kît ceea-л-altă. [ἕτερος, γνάθος].

'Ετερογνωμοσύνη (ἡ), suest: al lui...

'Ετερογνώμων (ὁ, ἡ), cel de altă părere, saă idee. [ἕτερος, γνώμη].

'Ετερόγονος (ὁ, ἡ), păsкuiă din deosebiţi (nu de achelaşi soiă părinţi). «'Ημίονος —». Lks: [ἕτερος, γόνος].

'Ετεροδιδασκαλέω -ῶ, biit: -ήσω, daă altă (nu ceа obiчnuiтă, saă adevărată) învăţătură. [ἕτερος. διδάσκαλος].

'Ετεροδοξέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă de altă deosebită (şi maї de multe-orі greşită) părere desnpre ceva. [şi

'Ετεροδοξία (ἡ), altă, deosebită părere, şi simţimîntă. [din

'Ετερόδοξος (ὁ, ἡ), cel ce slăbeşte, crede alteле (maї de multe-orі greşite) dorme; deosebită, greşită în părerі şi simţiminte desnpre adevără. [ἕτερος, δόξα]. [de unde

'Ετεροδόξως,, adv: ku deosebită (greşită) părere, krezămînt desnpre ceva.

'Ετεροεθνής, έος (ὁ, ἡ),= Ἀλλοεθνής. [ἕτερος, ἔθνος]

'Ετεροειδής, έος (ὁ, ἡ), cel de altă felă, soiă, [ἕτερος, εἶδος].

'Ετερόζηλος (ὁ, ἡ), cel ku maї multă dparoste kătre una (neps: saă lukră) din doi; (npin upm:) părtinitoră; (în uen:) cel ku alte (deosebite) aplekărі, saă simpatiї kătre altă ceva. [ἕτερος, ζῆλος].

'Ετεροζυγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă ră (nenotpibit) înnepekiată, konжuraтă. «Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις». Skp: nu vă unuţi ku nekredinчoшiї. [ἑτεράζυγος]. [de unde

'Ετεροζύγησις, εως (ἡ), şi

'Ετεροζυγία (ἡ), a fi чineva...

'Ετερόζυγος (ὁ), ră (nenotpibit) înnepekiată. 2) aplekată (novărnită) la o napte a kumpăneї; (în uen:) nenotpibită, neînnoită, neînsoţibilă. [ἕτερος, ζυγός].

'Ετερόζυξ, υγος (ὁ, ἡ),= 'Ετερόζυγος. 2) ninsită de nepekiea sa.

'Ετεροθαλής, έος (ὁ, ἡ), înverzită, înflorită nuмaї ne de o napte; (fir:) nuskută dintr' altă muмă, saă ninsită (sîpmană) de unul din năpinuїї său. (înnpot: de ἀμφιθαλής). [ἕτερος, θάλλω).

'Ετεροθελής, έος (ὁ, ἡ), cel ku altă (deosebită) boinuă. [ἕτερος, θέλω].

'Ετερόθηκτος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, θήγω] askuţită ne de o napte nuмaї.

'Ετερόθροος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀλλόθροος, cel de altă limbă, saă nauie. [ἕτερος, θρόος].

'Ετεροῖος, α, ον,=Ἄλλοῖος, de altă felă, saă soiă, deosebită. [ἕτερος]. [de unde

'Ετεροιότης (ἡ), a fi de altă felă, neasemănătate, şi ul: [şi

'Ετεροιόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakă ceva, saă în fakă a fi altfel. [şi

'Ετεροίως, adv: într' altă felă, saă kiпă.

'Ετεροίωσις, εως (ἡ), prefacere, skimbare, peformare. [mi

'Ετεροιωτικός, ἡ, όν, nuterpikă, îndemînatikă a prefaче ceva într' altă felă, saă kiпă. [ἑτεροιόω].

'Ετερόκαρπος (ὁ, ἡ), produkторă de deosebite, neasemenea poade. [ἕτερος, καρπός].

'Ετεροκίνητος (ὁ, ἡ), mişkată de altul, nu de sine. [ἕτερος, κινέομαι].

'Ετεροκλινέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă ...

'Ετεροκλινής, έος (ὁ, ἡ), aplekată, polînpnită la o napte, nenotpibită. [ἕτερος, κλίνω]. [de unde

'Ετεροκλινῶς, adv: ku aplekare la o napte. «'Ετεροκλινῶς ἔχω πρός τι». Ap: sîntă aplekată maї multă kătre ceva.

'Ετερόκλιτος (ὁ, ἡ), şi adv: -κλίτως, (gram:) deklinată neregulat la deosebite deklinaţii. [ἕτερος, κλίνω].

'Ετεροκνεφής, [ἕτερος, κνέφας], έος (ὁ, ἡ), întunecosă ne o napte.

'Ετεροκρανία (ἡ), = 'Ημικρανία. [ἕτερος, κρανίον].

'Ετερόκωφος (ὁ, ἡ), surdă de o ureche. [ἕτερος, κωφός].

'Ετερολεξία (ἡ), eksnpesie de aceeaşi idee npintr' altă sinonimă zivepe. [ἕτερος, λέξις].

'Ετερόμαλλος (ὁ, ἡ), năposă ne o napte nuмaї. [ἕτερος, μαλλός].

'Ετερομάσχαλος (ὁ, ἡ), (χιτών) haïnă ku o mînikă nuмaї. [ἕτερος, μασχάλη].

'Ετερομεγεθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă ...

'Ετερομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), mărită, kreskută ne o napte nuмaї, saă nenotpibită la mărime. [ἕτερος, μέγεθος].

'Ετερομέρεια (ἡ), suest: al lui...

'Ετερομερής, έος (ὁ, ἡ), cel de o par-

te nвmaĭ; (npin întind:) nъptinitopъ. [ἕτερος, μέρος].

Ἑτερομετρία (ἡ), **a fi ...**

Ἑτερόμετρος (ὁ, ἡ), **komnвssъ din alte deosebite metpe de вepsxpĭ.** [ἕτερος, μέτρον].

Ἑτερομήκης, εος (ὁ, ἡ), **maĭ лвnгъ ne o napte din doъ.** [ἕτερος, μῆκος].

Ἑτερομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), **чел din алъ mвmъ.** [ἕτερος, μήτηρ].

Ἑτερομόλιος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, μολέω] (δίκη, **жвdikatъ**) **în kape este de faцъ nвmaĭ вna din npironitoapene nъpцĭ.** (**bezĭ ши** ἀντιμωλία). **se вkpie ши Ἑτερομώλιος,** [ἕτερος, μῶλος] **a saъ ос, ον.**

Ἑτερόμορφος (ὁ, ἡ), **чел de алъ deosebitъ fopmъ, fiгвръ.** [ἕτερος, μορφή].

Ἑτεροπάθεια (ἡ), **a fi чinева...**

Ἑτεροπαθής, έος (ὁ, ἡ), **nъtimaшъ de o napte nвmaĭ.** [ἕτερος, πάθος].

Ἑτεροπαχής, έος (ὁ, ἡ), **maĭ гpasъ ne o napte.** [ἕτερος, πάχος].

Ἑτεροπλανής, έος (ὁ, ἡ), **noet: чел чe se pътъчeшte kînd întp' o napte kînd întp' алta.** [ἕτερος, πλάνη].

Ἑτεροπλατής, έος (ὁ, ἡ), **maĭ лaтъ ne o napte.** [ἕτερος, πλάτος].

Ἑτερόπλοιος, ши Ἑτερόπλους -ους (ὁ, ἡ), **înnpot: de** ἀμφοτερόπλους. [ἕτερος, πλόος].

Ἑτερόπνοος -ους (ὁ, ἡ), **чел къ deosebitъ (maĭ mвлтъ, saъ maĭ nвцinъ) sвflape de ла o napte.** «**Αὐλὸς — ».** **Анкр: nenotpĭвitъ, saъ de doъ feлвpite sвflъpĭ.** [ἕτερος, πνοή].

Ἑτεροποδέω -ῶ, **вiit:** -ήσω, **sîntъ...**

Ἑτερόπους, οδος (ὁ, ἡ), **чел къ вnъ pi-чopъ deosebitъ de чел-алтъ (maĭ лвnгъ, saъ maĭ вkвptъ); (npin вpm:) вkionъ; (de-вnpe вite)**=**Ἑτερόχηλος.** [ἕτερος, ποῦς].

Ἑτεροπροσωπέω -ῶ, **вiit:** -ήσω, **sîntъ ётеспрóсωпος, saъ...**

Ἑτεροπροσωπικὸς, ὴ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, **de алтъ nepsoanъ (гpam:).** [din

Ἑτερσπρόσωπος (ὁ, ἡ), = **Ἑτεροπροσωπικός.** [ἕτερος, πρόσωπον].

Ἑτερόπτολις, εως (ἡ), **noet: чел de (saъ din) алтъ opaшъ.** [ἕτερος, πτόλις].

Ἑτεροῤῥεπέω, ῶ, **вiit:** -ήσω, **sîntъ ...**

Ἑτεροῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), = **Ἑτερόῤῥοπος.** [ἕτερος, ῥέπω].

Ἑτεροῤῥοπέω, -ῶ, **вiit:** -ήσω, **sîntъ...**

Ἑτερόῤῥοπος (ὁ, ἡ), (**ши adв:**) -όπως, **noвîpnitъ, saъ noвîpnitopъ maĭ mвлт ла вna, saъ kînd ла вna kînd ла алтъ napte.** = **Ἑτεροκλινής.** (**bezĭ ши** ἑτεραλκής). [ἕτερος, ῥοπή].

Ἑτερόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), **чел de алтъ (deosebitъ) taktъ, pîndвialъ, fopmape.** [ἕτερος, ῥυθμός].

Ἑτερόῤῥυσμος (ὁ ἡ), **Ion: în локъ de** ἑτερόῤῥυθμος.

Ἕτερος [εἷς], α, ον, **вnвл, saъ челалтъ din doĭ.** «**Οὔπως ἦεν χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ».** **Od: K. nвmaĭ къ o mînъ. (ши ел:)** «**Τῇ ἑτέρᾳ, (saъ npin kontpakt:) Θατέρᾳ».** **Лкs: къ чeea-л-алтъ mînъ (чea stînгъ).** «**Ἕτεροί γε παῖδα κλαύσονται».** **Il: Y. nъpinцiĭ вnвia din doĭ (saъ aĭ вnвĭa, saъ алтвĭa).** «**Ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως».** **Ksn: în чeeал-алтъ napte saъ mapцine a opaшвлвĭ.** «**Τὴν ἐπὶ θάτερα τρέπεσθαι».** **Sin: a anвka алтъ dpвmъ. 2)** =**Ἄλλος, (în цen:) алтвл.** «**Ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα».** **Apst:** «**Ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ».** **Il: I:** «**Ὦμὸς, εἴτις ἕτερος».** **Лкs:** «**Ἕτερ' ἄττα».** **Лвч:** «**Ἑτέρους τοσούτους».** **Esxл:** «**Ἕτερόν τι».** **Kks: алтъ чева. 3)**=**Ἀλλοῖος, de алтъ felъ, deosebitъ; (de вnde вne opĭ) de înnpotivъ, kontpapъ (къ ши ғъръ цen:)** «**Ὁ φίλος ἕτερος ὢν τοῦ κόλακος».** **Il:** «**Στοιχεῖον ἕτερον τῶν τεσσάρων».** **Apst:** «**Ἑτέρῳ χρήσῃ μοι διακόνῳ».** **Ksn:** «**Ἕτεροι τῶν πρότερων γενόμενοι».** **Il:** «**Τὰ ἕτερα τῷ εἴδει».** **Apst:** (**ши aвs:**) «**Θάτερα».** **Лкs:** (**npin menaжape de вorbъ**) **чeле din protivъ, peлеле.** || (**fem:**) «**Ἑτέρη** (**se înц:** ὁδῷ)» **Ep: adв: în локъ de ἑτέρως, алтfeл, întp' алтъ kinъ.** || (**At: de kîte opĭ se întîmninъ вокалеле apt: ши nвm: se faчe kontpaкцie,** ὁ ἕτερος, ἄτερος; ἡ ἑτέρα, ἠτέρα; τὸ ἕτερον, θάτερον, **ши Ion: toŭтερον;** iap **npin aвssъ, saъ maĭ adeв: din neвъгape de seamъ aъ zis ши** θάτερον, **în локъ de** τὸν ἕτερον, **ши** ὁ θάτερος, **ши** θατέρα). (**bezĭ ши** ἄλλος).

Ἑτεροσκελὴς, έος (ὁ, ἡ) = **Ἑτερόπους, skionъ.** [ἕτερος, σκέλος].

Ἑτεροσήμαντος (ὁ, ἡ), (**ши adв:**) -άντως, **чел de алтъ (deosebitъ) însemnape (însemnътopъ de алтъ чева.** [ἕτερος, σημαίνω].

Ἑτερόσκιος (ὁ, ἡ), (**цeогр:**) **sitвatъ întp' astfeл de nosiцie în pелaцie къ soaреле, în kît вmвра лвĭ ла miezвл zilĭ se fopmeazъ totdaвna къtpe aчeeaшĭ napte saъ nopdikъ, saъ mepidionalъ.** (**înnpot: de** ἀμφίσκιος). [ἕτερος, σκιά].

Ἑτεροστοιχος (ὁ, ἡ), **чел de алтъ pîndъ, saъ шipъ.** [ἕτερος, στοῖχος].

Ἑτερόστομος (ὁ, ἡ), **чел къ гвръ, saъ tъiшъ ne o napte nвmaĭ.** [ἕτερος, στόμα].

Ἑτεροσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), **чел de алтъ (de-**

*

saă soïă; (grам:) deклinată în sinr: ла вnă neamă, ші îm: ла алтьл. [ἕτερος, γένος].

'Ετερόγλαυκος (ὁ, ἡ), вълапă de вnă окіă nвmaї. [ἕτερος, γλαυκός].

'Ετερόγλωσσος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште, saă este skpisă întp' алтъ лімвъ. (înnpot: de ὁμόγλωσσος). [ἕτερος, γλῶσσα].

'Ετερόγναθος (ὁ, ἡ), (прінч: ἵππος, καλός) чел кв о falкъ maї tape, saă maї simgitoape de кît чeea-я-алтъ. [ἕτερος, γνάθος].

'Ετερογνωμοσύνη (ἡ), sввst: ал лвї...

'Ετερογνώμων (ὁ, ἡ), чел de алтъ пъpepe, saă idee. [ἕτερος, γνώμη].

'Ετερόγονος (ὁ, ἡ), пъсквtă din deosebigї (nв de ачелашї soïă пърingї). «'Ημίονος —». Лкs: [ἕτερος, γόνος].

'Ετεροδιδασκαλέω -ῶ, biit: -ήσω, daă алtъ (nв чea обічнвitъ, saă adевъratъ) învъцътъръ. [ἕτερος. διδάσκαλος].

'Ετεροδοξέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă de алtъ deosebitъ (ші maї de mвlte-orї гpешitъ) пърepe desnpe чева. [ші

'Ετεροδοξία (ἡ), алtъ, deosebitъ пърepe, ші simgimîntă. [din

'Ετερόδοξος (ὁ, ἡ), чел че злъвeste, кpede алteле (maї de mвlte-orї гpemite) dorme; deosebită, гpешită în пърerї ші simgiminte desnpe adевърă. [ἕτερος, δόξα]. [de вnde

'Ετεροδόξως,, adв: кв deosebitъ (гpemitъ) пърepe, крezъmînt desnpe чева.

'Ετεροεθνής, έος (ὁ, ἡ),= 'Αλλοεθνής. [ἕτερος, ἔθνος]

'Ετεροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de алtă felă, soïă, [ἕτερος, εἶδος].

'Ετερόζηλος (ὁ, ἡ), чел кв maї mвлtъ dparoste кътpe вna (neps: saă лвкрă) din doъ; (npin вpm:) пъptinitopă; (în gen:) чел кв алte (deosebite) аплекърї, saă simпatiї кътpe алtă чева. [ἕτερος, ζῆλος].

'Ετεροζυγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă ръă (nenotpibit) înnepекiată, конжвгатă. «Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις». Skp: nв въ вnigї кв nекredinчошїă. [ἑτερόζυγος]. [de вnde

'Ετεροζύγησις, εως (ἡ), ші

'Ετεροζυγία (ἡ), a fi чinева...

'Ετερόζυγος (ὁ), ръă (nenotpibit) înnepекiată. 2) аплекатă (повîpnită) ла о пapte a квmпъneї; (în gen:) nenotpibită, neînвoită, neînsogibilă. [ἕτερος, ζυγός].

'Ετερόζυξ, υγος (ὁ, ἡ),= 'Ετερόζυγος. 2) лinsită de пerекiea sa.

'Ετεροθαλής, έος (ὁ, ἡ), înвerzită, înfлopită nвmaї пe de o пapte; (fir:) пъskвtă dintp' алtъ mвmъ, saă лinsită (sîpmană) de вnвл din пъpingїї sъї. (înnpot: de ἀμφιθαλής). [ἕτερος, θάλλω).

'Ετεροθελής, έος (ὁ, ἡ), чел кв алtъ (deosebitъ) воingъ. [ἕτερος, θέλω].

'Ετερόθηκτος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, θήγω] askв-gită пе de o пapte nвmaї.

'Ετερόθροος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλλόθροος, чел de алtъ лімвъ, saă пagie. [ἕτερος, θρόος].

'Ετεροῖος, α, ον,=Ἄλλοῖος, de алtă felă, saă soïă, deosebită. [ἕτερος]. [de вnde

'Ετεροιότης (ἡ), a fi de алtă felă, nea-semънътate, ші чл: [ші

'Ετεροιόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakă чева, saă îl fakă a fi алtfел. [ші

'Ετεροίως, adв: întp' алtă felă, saă кіпă.

'Ετεροίωσις, εως (ἡ), prefачere, skim-вare, pefopmare. [mi

'Ετεροιωτικός, ἡ, όν, пвternікă, îndemî-natikă a prefаче чева întp' алtă felă, saă кіпă. [ἑτεροιόω].

'Ετερόκαρπος (ὁ, ἡ), prodвkъторă de de-osebite, neasemenea poade. [ἕτερος, καρπός].

'Ετεροκίνητος (ὁ, ἡ), mișkată de алtвл, nв de sine. [ἕτερος, κινέομαι].

'Ετεροκλινέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă ...

'Ετεροκλινής, έος (ὁ, ἡ), аплекатă, по-вîpnită ла о пapte, nenotpibită. [ἕτερος, κλίνω]. [de вnde

'Ετεροκλινῶς, adв: кв аплекаре ла о пap-te. «'Ετεροκλινῶς ἔχω πρός τι». Ap: sîntă аплекатă maї mвлt кътpe чева.

'Ετερόκλιτος (ὁ, ἡ), ші adв: -κλίτως, (grам:) deклinată nepегвлat ла deose-bite deклinagїї. [ἕτερος, κλίνω].

'Ετεροκνεφής, [ἕτερος, κνέφας], έος (ὁ, ἡ), întвnekosă пе о пapte.

'Ετεροκρανία (ἡ), = 'Ημικρανία. [ἕτερος, κρανίον].

'Ετερόκωφος (ὁ, ἡ), sвpdă de o вpekîe. [ἕτερος, κωφός].

'Ετερολεξία (ἡ), eksnpesie de ачeeaшї idee npintp' алtъ sinonimъ zivepe. [ἕτε-ρος, λέξις].

'Ετερόμαλλος (ὁ, ἡ), пъposă пе о пapte nвmaї. [ἕτερος, μαλλός].

'Ετερομάσχαλος (ὁ, ἡ), (χιτών) хаїnъ кв о mînікъ nвmaї. [ἕτερος, μασχάλη].

'Ετερομεγεθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă ...

'Ετερομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), mъpită, кpe-skвtă пе о пapte nвmaї, saă nenotpibită ла mъpime. [ἕτερος, μέγεθος].

'Ετερομέρεια (ἡ), sввst: ал лвї...

'Ετερομερής, έος (ὁ, ἡ), чел de о пap-

te nвmaĭ; (прin întind:) пъptinitopĭ. [ἕτερος, μέρος].

'Ετερομετρία (ἡ), a fi ...

'Ετερόμετρος (ὁ, ἡ), компвsă din алte deosebite metpe de вepsвpĭ. [ἕτερος, μέτρον].

'Ετερομήκης, εος (ὁ, ἡ), maĭ лвngă пе о пapte din doъ. [ἕτερος, μῆκος].

'Ετερομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел din алtъ mвmъ. [ἕτερος, μήτηρ].

'Ετερομόλιος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, μολέω] (δίκη, жвdikaтъ) în кape este de faцъ nвmaĭ вna din прironitoapeлe пърцĭ. (вezĭ ші ἀντιμωλία). se вkpie ші 'Ετερομώλιος, [ἕτερος, μῶλος] a saĭ ος, ον.

'Ετερόμορφος (ὁ, ἡ), чел de алtъ deosebitъ fopmъ, fiгвръ. [ἕτερος, μορφή].

'Ετεροπάθεια (ἡ), a fi чinева...

'Ετεροπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пътimашĭ de о пapte nвmaĭ. [ἕτερος, πάθος].

'Ετεροπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), maĭ гpasĭ пе о пapte. [ἕτερος, πάχος].

'Ετεροπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел чe se pътъчemte кînd întp' о пapte кînd întp' алta. [ἕτερος, πλάνη].

'Ετεροπλατὴς, έος (ὁ, ἡ), maĭ лatĭ пе о пapte. [ἕτερος, πλάτος].

'Ετερόπλοιος, ші 'Ετερόπλους -ους (ὁ, ἡ), înnpot: de ἀμφοτερόπλους. [ἕτερος, πλόος].

'Ετερόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кв deosebitъ (maĭ mвлtъ, saĭ maĭ пвщinъ) свfлape de ла о пapte. «Αὐλὸς — ». Анкр: nenoipĭвitĭ, saĭ de doъ feлвpite свflъpĭ. [ἕτερος, πνοή].

'Ετεροποδέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntĭ...

'Ετερόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв вnĭ пiчорĭ deosebitĭ de чел-алtĭ (maĭ лвnгĭ, saĭ maĭ сквptĭ); (прin вpm:) вkioпĭ; (desnpe вite)='Ετερόχηλος. [ἕτερος, ποῦς].

'Ετεροπροσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntĭ ётесспрόσωπος, saĭ...

'Ετεροπροσωπικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, de алtъ nepsoanъ (гpam:). [din

'Ετεροπρόσωπος (ὁ, ἡ), = 'Ετεροπροσωπικός. [ἕτερος, πρόσωπον].

'Ετερόπτολις, εως (ἡ), noet: чел de (saĭ din) алtĭ орашĭ. [ἕτερος, πτόλις].

'Ετεροῤῥεπέω, ῶ, вiit: -ήσω, sîntĭ ...

'Ετεροῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Ετερόῤῥοπος. [ἕτερος, ῥέπω].

'Ετεροῤῥοπέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntĭ...

'Ετερόῤῥοπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όπως, повîpnitĭ, saĭ повîpnitopĭ maĭ mвлt ла вna, saĭ кînd ла вna кînd ла алtъ пapte. ='Ετεροκλινής. (вezĭ ші ἑτεραλκής). [ἕτερος, ῥοπή].

'Ετερόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), чел de алtĭ (deosebitĭ) такtĭ, pîndвiалъ, fopmape. [ἕτερος, ῥυθμός].

'Ετερόῤῥυσμος (ὁ ἡ), Ion: în локĭ de ἑτερόῤῥυθμος.

Ἕτερος [εἷς], α, ον, вnвл, saĭ челалtĭ din doĭ. «Οὕπως ἦεν χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ». Od: K. nвmaĭ кв о mînъ. (ші ел:) «Τῇ ἑτέρᾳ, (saĭ прin контракt:) Θατέρᾳ». Лкs: кв чeea-л-алtъ mînъ (чea stînгъ). «Ἕτεροί γε παῖδα κλαύσονται». Iл: Y. пърinцiĭ вnвia din doĭ (saĭ aĭ вnвĭa, saĭ алtвĭa). «Ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως». Ksn: în чeeaл-алtъ пapte saĭ mapцine a орашвлвĭ. «Τὴν ἐπὶ θάτερα τρέπεσθαι». Sin: a апвka алtĭ dpвmĭ. 2) =Ἄλλος, (în цen:) алtвл. «Ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα». Apst: «Ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ». Iл: I: «Ὦμὸς, εἴτις ἕτερος». Лкs: «Ἕτερ' ἄττα». Лвч: «Ἑτέρους τοσούτους». Eвхл: «Ἕτερόν τι». Ккs: алtĭ чева. 3)=Ἀλλοῖος, de алtĭ felĭ, deosebitĭ; (de вnde вne opĭ) de înpotivъ, контрарĭ (кв ші гъръ цen:) «Ὁ φίλος ἕτερος ὢν τοῦ κόλακος». Пл: «Στοιχεῖον ἕτερον τῶν τεσσάρων». Apst: «Ἑτέρῳ χρήσῃ μοι διακόνῳ». Ksn: Ἕτεροι τῶν πρότερων γενόμενοι». Пл: «Τὰ ἕτερα τῷ εἴδει». Apst: (ші авв:) «Θάτερα». Лкs: (прin menaжape de ворвъ) челе din protivъ, релеле. || (fem:) «Ἑτέρῃ (se înц: ὁδῷ)» Ep: adв: în локĭ de ἑτέρως, алtfeл, întp' алtĭ кinĭ. || (At: de кîte opĭ se întîmninъ вокалеле apt: ші nвm: se faче контракцiе, ὁ ἕτερος, ἄτερος; ἡ ἑτέρα, ἠτέρα; τὸ ἕτερον, θάτερον, ші Ion: τοὔτερον; iap прin аввsĭ, saĭ maĭ adeв: din певъгape de seamъ aĭ zis ші θάτερον, în локĭ de τὸν ἕτερον, ші ὁ θάτερος, ші θατέρα). (вezĭ ші ἄλλος).

'Ετεροσκελὴς, έος (ὁ, ἡ) = 'Ετερόπους, вkioпĭ. [ἕτερος, σκέλος].

'Ετεροσήμαντος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άντως, чел de алtъ (deosebitъ) însemnape (însemnъторĭ de алtĭ чева. [ἕτερος, σημαίνω].

'Ετερόσκιος (ὁ, ἡ), (цeorp:) sitвatĭ întp' astfeл de nosiцie în релацie кв soapeле, în кît вmвpa лвĭ ла miezвл ziliĭ se fopmeazъ totdaвna кътpe aчeeaшĭ пapte saĭ nopdikъ, saĭ мepidionaлъ. (înpot: de ἀμφίσκιος). [ἕτερος, σκιά].

'Ετεροστοιχος (ὁ, ἡ), чел de алtĭ pîndĭ, saĭ шirĭ. [ἕτερος, στοῖχος].

'Ετερόστομος (ὁ, ἡ), чел кв гъръ, saĭ тъiшĭ пе о пapte nвmaĭ. [ἕτερος, στόμα].

'Ετεροσχήμων, ονος (ὁ,ἡ), чел de алtъ (de-

*

osebiță) formă, să figură. [ἕτερος, σχῆμα].

Ἑτερότης (ἡ), însușimea de a fi altul, deosebire. [ἕτερος].

Ἑτεροτροπέω -ῶ, bii: -ήσω, sîntă ...

Ἑτερότροπος (ὁ, ἡ), fără ținută între altă ființă, sau cel de alte însușiri, obiceiuri, purtări, deosebită între alte sale. 2) =Παλίντροπος, Παλίμβουλος. [ἕτερος, τρόπος].

Ἑτερότροφος (ὁ, ἡ), altfel crescută (să trăiască în loc de ἑτερότροπος). [ἕτερος, τροφή].

Ἑτερούσιος (ὁ, ἡ), cel de altă (deosebită) ființă. [ἕτερος, οὐσία].

Ἑτεροφαής, ές (ὁ, ἡ), cel ce o parte (ne zărită) nu-i luminată. [ἕτερος, φάος].

Ἑτεροφθαλμία (ἡ), a fi ...

Ἑτερόφθαλμος (ὁ, ἡ), cel nu-i cu un ochi; sau cel șaș; sau = Ἑτερόγλαυκος (vezi ziș:). [ἕτερος, ὀφθαλμός].

Ἑτερόφθογγος (ὁ, ἡ), vorbitor cu altă glasă, sau între altă limbă, =Ἑτερόγλωσσος. [ἕτερος, φθόγγος].

Ἑτεροφορέομαι -οῦμαι, bii: -ηθήσομαι, = Ἑτεροῤῥοπέω. [ἕτερος, φορά].

Ἑτεροφροσύνη (ἡ), a fi vinovat ...

Ἑτερόφρων, ονος (ὁ, ἡ), cel de alte simțiminte, =Ἑτερόδοξος. [ἕτερος, φρήν].

Ἑτεροφυής, ές (ὁ, ἡ), cel de altă natură. [ἕτερος, φυή].

Ἑτερόφυλος (ὁ, ἡ), = Ἀλλογενής, cel de altă neamă. [ἕτερος, φυλή].

Ἑτερόφυτος (ὁ, ἡ), altoită cu altă, sau între altă plantă. [ἕτερος, φυτόν].

Ἑτεροφωνία (ἡ), a fi ...

Ἑτερόφωνος (ὁ, ἡ), cel cu altă glasă, =Ἑτερόφθογγος. [ἕτερος, φωνή].

Ἑτερόχηλος (ὁ, ἡ), cel cu o copită deosebită (mai lungă sau mai scurtă) de cît cea-l-altă, nepotrivită la picioare (animală); (pin urm:) scioină de vită pitoră. [ἕτερος, χηλή].

Ἑτεροχροέω -ῶ, bii: -ήσω, sîntă de deosebită culoare (față). [ți

Ἑτερόχροια, ți ἑτεροχροιότης (ἡ), deosebire la culoare. [din

Ἑτερόχροος -ους (ὁ, ἡ), cel cu felurite (prin: doă una două alta penetate) fețe, nestrică; sau cel de altă față. [ἕτερος, χρόα].

Ἑτεροχρωματέω -ῶ, bii: ήσω, sîntă...

Ἑτερόχρωμος, ου [ἕτερος, χρῶμα], ți Ἑτερόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Ἑτερόχροος.

Ἑτερόω -ῶ, bii: -ώσω, Ἑτεροιόω, prefacă cheva altfel. [ἕτερος].

Ἑτέρσετο, noet: 3: sinr: neps: de miz: nex: 2: al lui τερσαίνω.

Ἑτέρωθεν, ți noet: Ἑτέρωθε, adv: dintr' altă, sau din ceea-l-altă parte. [ți

Ἑτέρωθι, adv: între altă parte, aiurea. [ἕτερος].

Ἑτερωνυμία (ἡ), a fi vinovat ...

Ἑτερώνυμος (ὁ, ἡ), (ți adv:) -ώμως, cel de altă (deosebită) nume. [ἕτερος, ὄνομα].

Ἑτέρως, adv: alt-fel, între altă ființă; (nu ori prin întinde: înpr: ca ὡς) rău. «Εἴτε καὶ ὡς ἑτέρως». Apstd: «Τοῦ σκέλους ἑτέρως εἶχε». Fiastp: = "Ην ἑτεροσκελής». «"Ην δ' ἑτέρως ἔλθῃς». Enpr: altfel, (adică) ca mîini deșerte. [ți

Ἑτέρωσε, adv: la altă parte, aiurea. [ἕτερος].

Ἑτέρωσις, εως (ἡ), prefacere, schimbare între altă ființă. [ἑτερόω].

Ἑτέρωτα, Eol: în loc de ἑτέρωσε, ἑτέρωθι.

Ἐτέταλτο, noet: 3. sinr: neps: de pas: neste-său: al lui τέλλω.

Ἐτετάχατο, Ion: în loc de τεταγμένοι ἦσαν, 3: îm: neps: de pas: neste-său: al lui τάσσω.

Ἐτετεύχατο, Ion: noet: 3: îm: neps: de pas: neste-său: al lui τεύχω.

Ἔτετμον, noet: nex: 2: al lui τέμνω.

Ἐτετύγμην, υξο, υκτο, ți ul: noet: pas: neste-său: al lui τεύχω.

Ἐτετύφεα, Ion: în loc de ἐτετύφειν, neste său: al lui τύπτω.

Ἔτης [ἔθος], ου (ὁ), noet: = Ἑταῖρος, soață, tovarășă; de o bîrsă; prietenă, familiară; concetățeană. || (Bok:) «Ὦ τὰν, în loc de ὦ ἕτα». (obicinită de către necunoscută) prietene!

Ἐτησίαι, ων (οἱ) (ἄνεμοι) bînturi (prin: nordice), ce suflă periodicește vara pe marea Egea, (Turc:) meltemi. [ți

Ἐτησιὰς, άδος (ἡ), noet: în loc de ἐτησία (αὔρα). [ți

Ἐτήσιος, α sau ος, ον, care se face ne fie care an. [ἔτος]. [de unde

Ἐτησίως, adv: ne fie care an.

Ἐτητυμία (ἡ), noet: adevără. [din

Ἐτήτυμος (ὁ, ἡ), în loc de ἔτυμος, adevărată, curată. || (next:) «Ἐτήτυμον, în loc de ...

Ἐτητύμως, adv: noet: adevărat, între adevără. «Ὡς ἐτητύμως». Lks:

"Ετι, adv: timp: sau adaos: încă; mai mult. «Νέος ἔτι». Il: «"Ετι καὶ νῦν». Il: A. (ți în bii:) «"Εδωκεν, ἠδ' ἔτι δώ-

σει». Om: «Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμί». Skp: «Ἔτι ἐκ κοιλίας μητρός». Skp: (ші nerat:) «Οὔτε παῖς ἔτι». Лкs: (bezї ші μηκέτι, οὐκέτι); (ші adъor:) «Ἔτι μᾶλλον». Іл: Ξ. «Αἰσχίων ἔτι». Sof: «Καί τι πρὸς τούτοις ἔτι». Dm:

Ἔτμαγεν, Eол: în локъ de ἐτμάγησαν, noet: 3: îm: neps: de nas: nex: ал 2: ал лвї τμήσσω.

Ἐτνηρός, ὰ, ὸν, чел ка шъzarea вълвїъ, чл: «Ἕψημα ἐτνηρὸν». At: [ἔτνος].

Ἐτνήρυσις, εως (ἡ), [ἔτνος, ἀρύω] лiпгъръ de вакъърie, кв кare se amestekъ, ші se demarїъ mazъrea вълвїъ, saŭ sleiїъ, ші чл:

Ἐτνίτης, ου (ὁ), (ἄρτος) пїїne de mazъre,=Λεκιθίτης. [ἔτνος].

Ἐτνοδόνος (ὁ, ἡ), noet: [ἔτνος, δονέω] amestekъtorŭ de mazъre вълвїъ, ші чл: «Τορύνη —». Enгр:

Ἔτνος [ἔδω, ἐδανός[, εος -ους, zeamъ de легume вълвїъ ші sleiїъ, saŭ înkeratъ, ка mazъrea, fasolea, ші чл:

Ἑτοιμάζω, biit: -άσω, гъleskŭ. [ἕτοιμος]. [de вnde

Ἑτοιμασία (ἡ), гъtipe; ші (вne opї) = Ἑτοιμότης. [ші

Ἑτοιμαστὴς, οῦ (ὁ), гъtitorŭ.

Ἑτοιμόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), rata, lesniчosŭ a върsa лакръмї, = Ἀρίδακρυς. [ἕτοιμος, δάκρυον].

Ἑτοιμοθάνατος, (ὁ, ἡ), rata de moapte totdaвna. [ἕτοιμος, θάνατος].

Ἑτοιμοπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), rata, lesne de îndвплекat. [ἕτοιμος, πειθώ].

Ἑτοιμόῤῥοπος (ὁ, ἡ), rata a se аплека, saŭ повîрпi. [ἕτοιμος, ῥοπή].

Ἑτοῖμος, ші (maї noŭ) Ἕτοιμος [în afin: кв ἔτυμος], η saŭ ος, ον, (прiпч: ші арх:) adevъratŭ,înfiinцatŭ; sirвpŭ; neanъratŭ. «Ταῦτα γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἄλλως παρατεκτήναιτο». Іл: Ξ. «Ἦδ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο». Od: Θ. «Αὐτίκα τοι μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος». Іл: Σ. 2) rata; воїosŭ; lesne; îndemînъ. «Ὀνείαθ' ἑτοῖμα». Om: «Ἕτοιμός εἰμι ὁτιοῦν πάσχειν». Лкs: «Τροφαῖς ἵππων ἑτοῖμος». Hind: ші adверв: «Ἐξ ἑτοίμου, «Ἐν ἑτοίμῳ». Лкs: în локъ de ἑτοίμως, de ла îndemînъ. 3) (прea pap ші noet:) notpiвiїŭ, кввiinчosŭ. «Γάμος — ». Hind: [de вnde.

Ἑτοιμότης (ἡ), гътime, lesniчisne; воiпцъ, a fi чinева rata ла чева.

Ἑτοιμοτόμος (ὁ, ἡ), noet: rata de tъiat, saŭ tъiosŭ. [ἕτοιμος, τομή].

Ἑτοιμοτρεπής, έος, (ὁ, ἡ), skimвъчosŭ; (прin вpm:) lesniчosŭ de повъцвit, de menaжat, de adвs ла воiпцъ. [ἕτοιμος, τρέπω].

Ἑτοιμοτρεχής, έος, (ὁ, ἡ), noet: rata, воїosŭ ла алергare. [ἕτοιμος, τρέχω].

Ἑτοίμως, adв: lesne; кв воiпцъ; de ла îndemъnъ. [ἕτοιμος].

Ἕτορον, noet: nex: ал 2: ал лвї τορέω.

Ἔτος, εος-ους (τὸ), anŭ. «Ἀνὰ πᾶν ἔτος». «Κατ' ἔτος.» Лкs: «Παρ' ἔτος.» Лкs: întp' вnŭ anŭ, ші întp'alъл nв.

Ἐτὸς [εἰμί], ὴ, ὸν, gram: прim: ал лвї ἑτεὸς, adevъratŭ, înfiinцatŭ. (bezї ші

Ἐτὸς, adв: în zadarŭ (nвmaї înпpeвnъ кв οὐκ) «Οὐκ ἐτὸς.» Іл. (ші ла întpeвare) «Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε»; nв гъръ кввînтŭ, saŭ прічinъ . . . ? ші «Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ;» Apstf: (maї dpeanlъ mi se пare екsплікацia sxoліastвлвї) înтp'adevърŭ, în fiinцъ.

Ἔτραγον, nex: 2: ал лвї τρώγω.

Ἐτρύφην, nas: nex: 2: ал лвї θρύπτω.

Ἐτυμηγόρος (ὁ, ἡ), noet: [ἔτυμος, ἀγορὰ]. вorвitorŭ de adevърŭ.

Ἐτυμηθρόος (ὁ, ἡ), noet: [ἔτυμος, θρόος] snвitorŭ de adevърŭ.

Ἐτυμόδρυς, υος (ἡ), adevъratŭ stежarŭ, горвпŭ. [ἔτυμος, δρύς].

Ἐτυμολογέω-ῶ, biit: -ήσω, арътŭ etimoцia (adevъrata прimitivitate a) вneї ziчerї, o екsплікŭ etimoцiчeмte. [ші

Ἐτυμολογία (ἡ), etimoцie, арътare de прtmitivŭ, din кare se depivъ o ziчere. [ші

Ἐτυμολογικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кввenitŭ, saŭ folosiiorŭ ла. etimoцie; îndemînatikŭ a afla depivaцia ziчerilor. [din

Ἐτυμολόγος (ὁ, ἡ), etimologŭ, кare se окupъ кв depivarea ziчerilor. [ἔτυμος, λέγω].

Ἔτυμος [ἐτὸς], η saŭ ος, ον, adevъratŭ, înfiinцatŭ; кvratŭ, sirвpŭ. || (sвst)«Ἔτυμον» adevъratъ depivaцie de ziчere. || (adверв:) «Ἔτυμον» noet: în локъ de ἐτύμως, întp'adevърŭ. (bezї ші ἐτεός). [de вnde

Ἐτυμότης (ἡ), adevъrata, saŭ проpria însemnare a ziчerii; adevърŭ; înkredinцare.

Ἐτυμώνιος (ὁ, ἡ), noet: îв локъ de ἔτυμος.

Ἐτύμως, adв: adevърat, екsakt, кв etimoлoцikъ eksaktitate. «Ἐτύμως καλοῦμεν», Apst. [ἔτυμος].

'Етύχθην, поеt: пав: пех: 1: ал лъї теύχω.

'Етωσιоεργὸς (ὁ, ἡ), поеt: лъкръторъ de zadarпіче, пetpевпіче лъкрърї, заъ къ лепевіре (fъръ воіпцъ). [ἐτώσιος, ἔργον].

'Етώσιος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐτὸς] zadarпікъ, пefолositоръ,de пeîntpевъіпцat; fъръ экопъ, заъ іsправъ. || (пеът:) 'Етώσιον, ші 'Етώσια, adв: îп zadarъ.

Еὖ, adв: віпе; dpепt; екъакt; къ siліпцъ, заъ îпdemînътate ; къ къвііпцъ; лesпe; къ isввtipe; плъкът; (îп цеп:) прекът se кade; (впе-орї, ші маї къ seamъ îп коmп:) îп локъ de λίαν, преа мълт; tape, заъ къ totът: «Еὖ μαλα.» Od: Δ: ші X. «Еὖπάντες.» «Еὖ πᾶσιν.» Od: Θ. тоцї (къ тоцї) îппревпъ, fъръ екчепціе. «Еὖ καὶ ἐπισταμένως». Іл: K: «Еὖ λέγειν τινά». Акs: a лъвda. «Еὖ λέγεις.» Лкs: віпе zівї. «Еὖ οἶδ' ὅτι» Dm: «Еὖ ποιεῖν (mi поеt: ἔρδειν) τινά» Лкs: a fаче віпе къіва. «Еὖ γεγονὼς». Лкs: îп локъ de εὐγενὴς, повілъ. «Еὖ πεφυκὼς». Лкs: de вапъ патъралъ, = Εὐφυής. «Еὖ ἥκειν (λαχεῖν, ἔχειν).» Лкs: a se аfла, a мерце віпе, a ізвъtі, ші чл: «Οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων.» Fілем: пъ ешtї віпе. «Εὖ τε καὶ χεῖρον». Тъч: заъ «Εὖ τε καὶ ὡς ἑτέρως.» Apstd: (ші îп компар:) «Οὐχ ἧττον εὖ.» Пл: (ші îп парл:) «Εὖ καὶ καλῶς». Пл: (ші ipon:) «'Εξέδειρ εὖ καὶ ἀνδρικῶς». Apstf: (ші îппревпъ къ ге) «Εὖ γε ποιῶν». преа віпе fъкînd. (вezї ші εὖge). (ші ка aptik:) «Τὸ εὖ, «Τοῦ εὖ ἕνεκα.» Apst: вінеле, fepічіpea: [прічч: пеът: ал лъї ἐὺς îп локъ de ἐὺ, вezї zівч:].

Еὖ ші (епгл:) ев, Ion: поеt: îп локъ de οὗ. ἑαυτοῦ, заъ αὑτοῦ.

'Еὐ, поеt: îп локъ de εὖ, adв: «Οὗς κεν ἔὖ γνοίην». Іл: Г:

Еὖа, [εὖ, ἄ] intepiек: de îndemn: заъ вевел: = Εἶα.

Еὐаγγελέω-ῶ, віit: -ήσω, = (заъ грєш: îп локъ de). .

Еὐаγγελίζομαι, віit: -ίσομαι, (pap акt:) вінe-вестеskъ; (Skp:) проповедезъ Евапгелία лъї Xpistosъ; (маї поъ) іаъ чева de вапъ semпъ, заъ огвръ. [ші

Еὐаγγελικὸς. ἡ, ὸν, atinгъторъ de вапе вестірї, заъ (Бis:) de sf: Евапгеліе. [din

Еὐаγγέλιον (τὸ), (se îпц: ὕδωρ) даръ, че se dъ апре pesплътіре челъї че adвче вапъ вeste. «'Εγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω.» Od. Ξ: (îп прозъ маї de мълте орї ла îm:) «Εὐαγγέλια (se îпц: θύματα, заъ ἱερὰ) θύειν.» Пл: ші Apstf: 2) вапъ (веселітоаре) вeste. (de вnde 3) (Бisep:) мînтвitoapea de лвme вestipe (проповедвіpe) ал лъї Xpîstosъ; (ші пріп întin:) sfънta карte копріпzътоape de челе экpise desпре мînтвitорвл, Евапгеліе. [ші

Еὐаγγέλιος (ὁ, ἡ), = Εὐаγγελικὸς. [εὐάγγελος].

Еὐаγγελισμὸς (ὁ), вапъ вestipe, заъ îпквпоштіпцаре de вine. 2) (Бisep:) серв ъtоареа вънеї вestipї date маїчеї Domпвлъї de къtре îпцеръ. [ші

Еὐаγγελιστὴς, οῦ (ὁ), вine вestitоръ, adвкъторъ de веселітоаре мtipї; (Бisep:) экpiitоръ, ші îпвъцъторъ de sf: Евапгеліе. [ші

Еὐаγγελίστρια (ἡ), fem: ал лъї εὐαγγελιστὴς. [εὐαγγελίζομαι].

Еὐάγγελος (ὁ, ἡ), поеt: вestitоръ de вine. [εὖ, ἄγγελος]

Еὐάγεια (ἡ), къръціе, sfинцепіе, ші чл: [ші

Еὐαγέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntъ ...

Еὐαγὴς, [εὖ, ἅγος] έος (ὁ, ἡ), къratъ; певіповатъ; dpentъ; eptatъ. 2) [εὖ, ἄγνυμι] лesпe de snapt, de fърîmat. 3) [εὖ, ἄγω] лesпічосъ de мішкат, de îпвîptit; ізte; (desпре вînтъ) пріінчосъ. 4) грєш: îп локъ de εὐαυγὴς.

Еὐάγητος (ὁ, ἡ), поеt: = Εὐαγὴς (3).

Еὐάγκαλος (ὁ, ἡ), пе каре лesпe, заъ къ мълцвміре поартъ чінева îп враце. [εὖ, ἀγκάλη].

Еὐάγκεια (ἡ), поеt: калітate de локъ къ fрвmoase въї. [din

Еὐαγκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ fрвmoase въї. [εὖ, ἄγκος].

Еὔаглις, ιθος (ὁ, ἡ), поеt: компвsъ din мълцї ші марї къцеї de вstвроїъ. «Σκορόδου κεφαλὴ —» Fпгр: [εὖ, ἄγλις].

Еὐаγόραστος (ὁ, ἡ), грат: скспл: a лъї εὔωνος, лesпe de квмпърат, eftinъ. [εὖ, ἀγοράζω].

Еὐаγορέω-ῶ, віit: -ήσω, Dop: îп локъ de εὐηγορέω.

Еὐаγρεσία (ἡ), поеt: îп локъ de εὐαγρία.

Еὐаγρέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntъ ...

Еὐаγρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: îп локъ de εὔαγρος.

Еὐаγρία (ἡ), вапъ (порокоазъ) вînаре. [din

Еὔаγρος (ὁ, ἡ), чел че fаче, заъ а fъкът вапъ вînаре, заъ песквіре, заъ жъfзіре: [εὖ, ἄγρα].

Еὐаγωγία (ἡ), вапъ едвкаціе, ші чea îпtp'aчeasta вапвпере, заъ лesпічівпе [din

Еὐάγωγος (ὁ, ἡ), лesпічосъ îп едвкаціа

sa; (прin врm:) sвпвsъ, влажinъ, лesne de повъцвit. 2) (локъ) în каре поate чinева петрече în odixnъ ші мълцвmipe, saъ вnde toate se not трansпорta лesne; sъпътosъ, ші чл; [εὖ, ἄγω]. [de вnde

Εὐαγώγως, adв: кв лesniчosъ кiпъ saъ miжлокъ; кв sвпвnepe, ші чл: (bezi εὐάγωγος).

Εὐάγων, ωνος (ὁ, ἡ), поеt: порочitъ, saъ чinstitъ din лвпtъ. [εὖ, ἀγών].

Εὐαγῶς, adв: în кърцie, певinовъцie, saъ sfinцenie. [εὐαγὴς].

Εὔαδε, Εол: поеt: în локъ de ἔαδε 3: sinr: пеps: de пex: 2: ал лвї ἀνδάνω [de вnde

Εὐαδὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, ἀνδάνω], веселitоръ, плъквitъ; (saъ грeш: în локъ de εὐαής).

Εὐαδίκητος (ὁ, ἡ), лesne de пedpeптъцit. [εὖ, ἀδικέω].

Εὐάεια (ἡ), [εὐαὴς] = Εὔπνοια, ввпъ sbflape.

Εὐαερία (ἡ), sввst: ал лвї...

Εὐάερος (ὁ, ἡ), (локъ) каре аре ввпъ (sъпътosъ) аеръ. [εὖ, ἀήρ].

Εὐάζω, ші (miж:) -άζομαι, вiit: -άσω, -άσομαι, веселindъ мъ stpirъ вакantika аклamaцie [εὖα]; (în цen:) serвezъ. «Πάσχα εὐάζω». Eпгр:

Εὐαὴς εὐ, ἄημι], έος (ὁ, ἡ), ἄνεμος)= Οὔριος, прiinчosъ; (τόπος) = Εὐάερος, кв ввпъ аеръ; (în цen:)=Εὔπνους, вine sbflътorъ.

Εὔαθλος (ὁ, ἡ), поеt: порочitъ (îndemînatikъ, sлъвitъ) în лвпte. [εὐ, ἆθλος].

Εὐαίνητος (ὁ, ἡ). поеt. [εὖ, αἰνέω] двпе кввiinцъ ші мвлт лъвdatъ.

Εὐαίρετος (ὁ, ἡ), [εὐ, αἱρέω] лesne de лвat (de прins, de stъninit. saъ de алes).

Εὐαισθησία (ἡ), simцivilitate. [ші

Εὐαίσθητος (ὁ, ἡ), чел кв ввне întpeцi, sъпътonse) simцkpi; прin врm:) simцivilъ, лesne ші îndatъ simцitorъ 2) кв плъчере simцitъ (nas:). «Τὰ θερμὰ τῶν ὑδάτων εὐαίσθητα». Лкs: [εὖ, αἰσθάνομαι]. [de вnde

Εὐαισθήτως, adв: кв ввпъ simцipe. «Εὐαισθητοτέρως ἔχω τινος, saъ περί τινος». Плт: simцъ (прiчепъ) чева маї вine, saъ маї лesne.

Εὐαίων, ωνος (ὁ, ἡ), поеt: петрекътorъ de fepiчitъ віацъ; (în цen:) fepiчitъ. «Βίος (Ὕπνος) —». Кал: ші Sof: [εὖ, αἰὼν].

Εὐαίως [εὖα, saъ εὐαίων], adв: кв порочipe, fepiчit.

Εὐάκεστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀκέομαι] лesne de тъmъdвit, de репарat.

Εὐακέως, adв: Ion: кв кiпъ лesniчosъ de тъmъdвipe; (în цen:) лesne. [din

Εὐακὴς, έος (ὁ, ἡ),=Εὐάκεστος.

Εὐακοέω -ῶ, вiit: -ήσω, Dor: în локъ de εὐηκοέω. [din

Εὐάκοος (ὁ, ά), Dor: în локъ de εὐήκοος. [εὖ, ἀκοή].

Εὐάκτιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кв fрвmoase paze. [εὖ, ἀκτίς].

Εὐαλάκατος (ὁ, ά), Dor: în локъ de εὐηλάκατος.

Εὐαλδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έως, поеt: [εὖ, ἀλδέω], =Εὐαυξής.

Εὐαλθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, ἄλθω]= Εὐάκεστος.

Εὐάλιος (ὁ, ά), Dor: în локъ de εὐήλιος.

Εὐαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), tape, вiteazъ. [εὖ, ἀλκή].

Εὐαλλοίωτος (ὁ, ἡ), лesne skimвъчosъ. [εὖ, αλλοιόομαι].

Εὐαλούστερος, α, ον, компар: пеpeг: ал лвї εὐάλωτος.

Εὐαλσὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἄλσος] чел кв fрвmoase пъdврї.

Εὐάλφιτος (ὁ, ἡ), поеt: fъкvitъ din ввпъ fъinъ. εὖ, ἄλφιτον].

Εὐαλωσία (ἡ). вmплвtoape de apiї. (enit: ал Чересії). [εὖ, ἅλως].

Εὐάλωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἁλίσκω] лesne de лвat în stъnînipe.

Εὐάμπελος (ὁ, ἡ). (τόπος) локъ плinъ, saъ ввпъ de вії. [εὖ, ἄμπελος].

Εὐὰν, [εὖ, ἄνα, saъ εὖα] аклamaцie вакantikъ.

Εὐανάγνωστος, (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀναγινώσκω] лesne de чitit.

Εὐανάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de вкos saъ ввit în ввs. [εὖ. ἀνάγω].

Εὐαναδίδακτος (ὁ, ἡ). лesniчosъ de a înвъца, saъ лesne de înвъцat. εὖ,ἀναδιδάσκω].

Εὐανάδοτος (ὁ, ἡ), лesne de репродвs în трвпъ, saъ de mistвit. [εὖ, ἀναδίδωμι].

Εὐανάκλητος (ὁ, ἡ), ші adв: -ήτως, лesne de рекiemat, saъ peadвs în sine, saъ ла datopiile sale; (прin врm:) ввпвsъ, влажinъ. 2) лesne de peadвs a minte. [εὖ, ἀνακαλέω].

Εὐανακόμιστος (ὁ, ἡ), лesne de peadвs înapoї. [εὖ, ἀνακομίζω].

Εὐανάληπτος (ὁ, ἡ). лesne de peînтpemat, saъ de pebenit în stapea de маї 'nainte (din вoaлъ, лetinъ, пепорочipe, ші чл:), saъ de лвat înapoї. [εὖ, ἀναλαμβάνω].

Εὐανάλωτος (ὁ, ἡ), lesne de кeлtsit. [εὖ, ἀναλίσκω].

Εὐανάμνηστος (ὁ, ἡ), лeлnicoшъ de a'шi adъчe a minte, чeл къ въпъ memopie. [εὖ, ἀναμιμνήσκομαι].

Εὐανάπνευστος (ὁ, ἡ), lesnicoшъ de a pesъfla, saъ a se pesъfla. «Λέξις—». Apst: lesne de пponъnuat întp' o pesъflape. [εὖ, ἀναπνέω].

Εὐανάστροφος (ὁ, ἡ), въпъ de adъnape, saъ конвepcaцie. [εὖ, ἀναστρέφομαι].

Εὐανάσφαλτος (ὁ, ἡ) lesnicoшъ de a 'шi beni în sine (din вoaлъ, лeшinъ, шi чл:), saъ de a se cкъла. [εὖ, ἀνασφάλλομαι].

Εὐανάτρεπτος (ὁ, ἡ), lesne de pestopnat. [εὖ, ἀνατρέπομαι].

Εὐανάτροφος (ὁ, ἡ), lesne de кpeckъt (прin храпъ). 2) = Εὐτραφής, sine хрънitъ (тpъпешъ). [εὖ, ἀνατρέφω].

Εὐανδρέω -ῶ, шi (miж:) -éoμαι -oῦμαι, biit: -ήσω, -oμαι, sîntъ локъitъ de вitежi, saъ вiptъoшi въpвaцi. [шi

Εὐανδρία (ἡ), въpвъцie; saъ sъbst: ал лъi...

Εὔανδρος (ὁ, ἡ), (τόπος локъ) попълatъ de въni, вitежi, saъ вiptъoшi въpвaцi. 2) noet: adъкъtopъ de fepiчipe oamenilop. «Συμφορὰ —». Exa: (Eвm: 1029).

Εὐάνεμος (ὁ, ἡ), noet: sine sъflatъ de вîntъpi; saъ вnde sъflъ tapi (op din npot:) кътпътate вîntъpi. 2) чел къ npiinчosъ вîntъ. [εὖ, ἄνεμος].

Εὐάνετος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀνίημι] lesne de лъsat слав, saъ de anaлisit, tonit.

Εὐάνθειος, α saъ ος, ον, шi Εὐάνθεμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐανθής. ‖ (sъbst:) Εὐάνθεμον, = Ἀνθεμίς. [шi

Εὐανθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

Εὐανθής, έος (ὁ, ἡ), чел къ тълte шi fpъmoase flopi, saъ кoлoape, = Εὔχρους. [εὖ, ἄνθος].

Εὐάνιος (ὁ, ἡ), (înnpot: de ὀυσάνιος) лesnicoшъ (pъвдъtopъ) ла mîxnipi ш пекazъpi. [εὖ, ἀνία].

Εὐάνιος (ὁ ἀ), Dop: în локъ de εὐήνιος.

Εὐάνοικτος (ὁ, ἡ), лesne de deskis. [εὖ, ἀνοίγω].

Εὐανορία (ἀ), Dop: în локъ de εὐηνορία.

Εὐαντέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: esъ în înfîmninapea къiва; npiimeskъ, saъ (npin întind:) askълъ пе чinева къ въпъ boinцъ. [din

Εὐάντης, ος, шi εὐάντητος (ὁ, ἡ), kape se întîmninъ къ тълцъmipe; saъ a къpвia întîanipe este orъpлic, nopokoaвъ. шi плъкътъ. saъ 2)=Εὐπρόσιτος, anponiatъ, saъ блажinъ, boîosъ. [εὖ, ἀντάω].

Εὐαντίλεκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀντιλέγω] lesne de kontestat.

Εὐάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ἄντυξ]. =Εὐάξων.

Εὐάνωρ, ορος (ὁ, ἀ), Dop: în локъ de εὐήνωρ.

Εὔαξος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἄγνυμι] lesne de snapt, de fъpîmat.

Εὐάξων, ονος (ὁ, ἡ), (tpъsъpъ) къ fpъmoasъ osie; (npin întind:) stpълвчiтъ, тъpeaцъ. [εὖ, ἄξων].

Εὐαπάλλακτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -áκτως, de kape lesne noate скъna чinева. [εὖ, ἀπαλλάσσομαι].

Εὐαπαντησία (ἡ), въпъ întîшninape, npiimipe. [шi

Εὐαπάντητος (ὁ, ἡ), = Εὐάντητος, шi Εὐπρόσιτος. [εὖ, ἀπαντάω].

Εὐαπάτητος (ὁ, ἡ), lesne de amъцit, saъ înшelat. [εὖ, ἀπατάω].

Εὐαπήγητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de εὐαφήγητος.

Εὐαπόβατος (ὁ, ἡ), (τόπος, локъ) lesnicoшъ de desвъpkat. (Tвч: Δ. 30). [εὖ, ἀποβαίνω].

Εὐαπόβλητος (ὁ, ἡ), lesne de лeпъdat, saъ niepdвt. [εὖ, ἀποβάλλω].

Εὐαπόδεικτος (ὁ, ἡ), lesne de dobedit. [εὖ, ἀποδείκνυμι].

Εὐαπόδεκτος (ὁ, ἡ), lesne de anpobat, de кpezвt, пpoвaвiлъ. [εὖ, ἀποδέχομαι].

Εὐαπόδοτος (ὁ, ἡ), lesne de dat înanoї. (плътit). [εὖ, ἀποδίδωμι].

Εὐαπόκριτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -κρίτως, къpe kape lesne noate чinева pesnвnde. [εὖ, ἀποκρίνομαι].

Εὐαπολόγητος (ὁ, ἡ), ачела, în faвopвл къpвia lesne noate чinева гъsi кввinte de îndpentape, saъ desвinoвъцipe. [εὖ, ἀπολογέομαι].

Εὐαπόλυτος. (ὁ, ἡ), lesne de слобozit, скъnat. [εὖ, ἀπολύω].

Εὐαπόῤῥυτος (ὁ, ἡ), lesne de сквps. [εὖ, ἀποῤῥέω].

Εὐαπόσβεστος (ὁ, ἡ), lesne de stins, шleps, шi чt: [εὖ, ἀποσβέννυμι].

Εὐαπόσειστος (ὁ, ἡ), шi adв: σείστως, lesne de скъlвpat dene sine. [εὖ, ἀποσείω].

Εὐαπόσπαστος (ὁ, ἡ), lesne de smвлs. [εὖ, ἀποσπάω].

Εὐαποτείχιστος (ὁ, ἡ), lesne de înkis. saъ desnъpцit къ zidъ. [εὖ, ἀποτειχίζω].

Εὐαπόφυκτος (ὁ, ἡ), de kape lesne noa-

te чinева ſăці. a‖se deпърta. [εὖ. ἀποφεύγω].

Εὐαρδὴς, έος (ό, ἡ), вinc adъnatъ. saŭ lesne de adъnat. [εὖ, ἄρδω].

Εὐάρεσκος (ό, ἡ), (neапроб: saŭ грєш:) în локъ de εὐάρεστος.

Εὐαρεστέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші (miĭк:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι (къ dat:) mъ mълцъmeskъ ne чева; (pap) плакъ, sîntъ плъкътъ къїва. [εὐάρεστος]. [de вnde

Εὐαρέστησις, εως (ἡ), плъчере, saŭ mълцъmipe (акт: saŭ nas:) de чева.

Εὐαρεστικὸς, ἡ, ὸν, чел къ калitate de a плаче къїва, saŭ a se mълцъmi de чева. [din

Εὐάρεστος (ό, ἡ), (înпрот: de δυσάρεστος) лesne de a плаче, saŭ de a se mълцъmi; (în цеп:) вine плъкътъ. [εὖ, ἀρέσκομαι]. [de вnde]

Εὐαρέστως, adв: къ кіпъ плъкътъ; saŭ къ mълцъmipe.

Εὐαρίθμητος (ό, ἡ), lesne de nътърat; (прin вrm:) nъцinъ ла nътъръ. [εὖ, ἀριθμέω].

Εὐάριθμος (ό, ἡ), (maĭ noŭ) în локъ de εὐαρίθμητος. [εὖ, ἀριθμός].

Εὐαρκὴς [εὖ, ἀρκέω], έος (ό, ἡ), îndestълътorъ, destъл de folositorъ. 2) (вnc-орї) грєш: în локъ de εὐερκής.

Εὔαρκτος (ό, ἡ), noet: [εὖ, ἄρχω] lesne de гъвернат.

Εὐάρματος (ό, ἡ), noet: чел къ вънъ saŭ fрътoasъ тръsъръ. [εὖ, ἅρμα].

Εὐαρμοστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ вine notpiвitъ. [ші

Εὐαρμοστία (ἡ), sввst· ал лвї ...

Εὐάρμοστος (ό, ἡ), (прinч: desпре mъsikъ) вine notpiвitъ, întonatъ, saŭ акордatъ; (прin вrm:) вine taktatъ; (fiг: desпре oam:) лesnicьosъ, îndemînatikъ în конпърtape; (desпре лъкр:) вine întokmitъ, ашezatъ; (în цеп:) notpiвitъ. [εὖ, ἁρμόζω]. [de вnde

Εὐαρμόστως, adв: notpiвit, къ вънъ taktъ; dъne къвiinцъ, ші чл:

Εὔαρνος (ό, ἡ), noet: чел къ mълцї mieї, saŭ mълte търme. [εὖ, ἄρς].

Εὐάροτος (τρος), ου (ό, ἡ), вine apatъ, saŭ lesne de apat; (în цеп:) poditorъ. [εὖ, ἀρόω].

Εὐάρτυτος (ό, ἡ), вine гътitъ (desпре mînkърї). [εὖ, ἀρτύω].

Εὐαρχία (ἡ), вънъ гъвернаре. [din

Εὐαρχος (ό, ἡ), вънъ гъвернatorъ; saŭ вine гъвернatъ; saŭ lesne de гъвернат. 2) чел че faчеînчепътъ вънъ, saŭ порокosъ, (Търч:) seftea. [εὖ, ἄρχω].

Εὐὰς [εὐὰν]. άδος (ό, ἡ), noet: вакапалъ. «Κῶμος —». Епгр: ‖ (sввst:) fem: =Βάκχη, Бакантъ.

Εὔασμα (τὸ), вакantikъ акламацie. [ші

Εὐασμὸς (ό), вакantikъ лартъ. [εὐάζω].

Εὐάστειρα (ἡ), fem: as лъї εὐαστήρ.

Εὐάστερος (ό, ἡ), noet: плinъ de stрълъчitoape steле. [εὖ, ἀστήρ].

Εὐαστὴρ, ῆρος, noet: în локъ de...

Εὐαστὴς, οῦ (ό), чел че къ вакantikъ лартъ serвeazъ орцiile Бакълъї. [εὐάζω]. [de вnde

Εὐαστικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de вакantikъ serвare къ лартъ.

Εὐάτριος (ό, ά), Dop: în локъ de εὐήτριος.

Εὐαυγὴς, έος (ό, ἡ), noet: въzътorъ, saŭ въzътъ кърat, de denapte лъminosъ; (se конf: къ εὐαγής). [εὖ, αὐγή]. [de вnde

Εὐαυγία (ἡ), (maĭ noŭ) грътoasъ прівіре; stрълъчipe; пътрънzътoape вedepe.

Εὐαυξὴς, έος (ό, ἡ), чел че креште їзte ші вine. [εὖ, αὔξω].

Εὔαυρος (ό, ἡ), =Εὐάερος, sвflatъ, въtътъ de гръmosъ aepъ. [εὖ, αὔρα].

Εὐαύχην, ενος (ό, ἡ), чел къ вънъ, гръmosъ гръmazъ. [εὖ, αὐχήν].

Εὐάφεια (ἡ), sввst: idealъ ал лвї [εὐαφής, вezї zіч]:

Εὐαφήγητος (ό, ἡ), [εὖ, ἀφηγέομαι] lesne de новestit, de skpis, de екsплікат.

Εὐαφὴς, έος (ό, ἡ), вънъ de пінъit, моале, lesne de atins. 2) (акт:) îndemînatikъ ла atinцere, saŭ пінъipe; влîndъ, delikatъ (fiг:). [εὖ, ἅπτομαι]. [de вnde

Εὐάφιον (τὸ), doktopie moitoape, notolitoape de dъperї.

Εὐάφορμος (ό, ἡ), (ші adв:) -φόρμως, каре se faче къ вънъ прічinъ (în вънъ окazie); notpiвitъ, кавiinчosъ. [εὖ, ἀφορμή].

Εὐαφῶς, adв: къ delikatъ пінъipe, saŭ atinцere îndemînatikъ; (fiг:) къ delikateцъ ші влîndeцe. [εὐαφής].

Εὐάχητος (ό, ἡ), Dop: în локъ de εὐήχητος.

Εὐβάστακτος (ό, ἡ), lesne de apdikat; (fiг:) lesne de sвfepit. [εὖ, βαστάζω].

Εὔβατος (ό, ἡ), (înпрот: de δύσβατος) lesne de вmблат ne dînsъл. [εὖ, βαίνω].

Εὔβιος, ші εὐβίοτος (ό, ἡ), вine (în fepічipe saŭ вiptътe) трътorъ. чел къ вънъ віацъ. 2) чел че lesne îшї aroniseщte a ле віецїї. [εὖ, βίος, saŭ βίοτος].

Εὔβλαπτος (ὁ, ἡ), lesne de вътъmat, saŭ de a se вътъma. [εὖ, βλάπτω].

Εὐβλάστεια (ἡ), stapea челъї în пвntă de a da влъstapă. [ші

Εὐβλαστέω-ῶ, вііt: -ήσω, sîntă în пвntă de a влъstъpi. [ші

Εὐβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în пвntă de a влъstъpi. [εὖ, βλαστός].

Εὐβλαστία (ἡ), = Εὐβλάστεια. [din

Εὔβλαστος (ὁ, ἡ), = Εὐβλαστής.

Εὐβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел кв fрътoase плеone de окї; (прin înтind:) fрътosă ла окї, = Εὐόφθαλμος. [εὖ, βλέφαρον].

Εὔβλητος (ὁ, ἡ), [εὖ, βάλλω] lesne de asвîрlit (de departe), saŭ de лovit, op nemerit.

Εὐβοήθητος (ὁ, ἡ), lesne de ажвtat. [εὖ, βοηθέω].

Εὐβολέω-ῶ, вііt: -ήσω, sîntă...

Εὔβολος (ὁ, ἡ), nemeritoрă ла арвпkare (de трeажъ, saŭ квве); (în цen:) noрочітă în nemeripe. [εὖ, βολὴ].

Εὐβοσία (ἡ), вілшвгă de пъшвne, saŭ пвtрецă. [εὔβοτος].

Εὐβόστρυχος (ὁ, ἡ), noet: чел кв fрътoase плete (de пърă), ші (fir:) paze. «Аĭγλη —» Enгр: [εὖ, βόστρυχος].

Εὐβοτέομαι-οῦμαι, вііt: -ήσομαι, sîntă...

Εὔβοτος (ὁ, ἡ), (τόπος, локă) îmвілшвrată de ввпъ пъшвne. 2) (nas:) = Εὐτραφὴς. [εὖ, βόω].

Εὐβότρυος, ші εὔβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кв ввпї ші твлцї stрвгърї. [εὖ, βότρυς].

Εὐβουλεύς, έως (ὁ), dъtъtoрă de ввne sfatърї. (epit: ал лвї Жое ші алtор zeitъцї). [ші

Εὐβουλία (ἡ), ввпъ sfътвipe, saŭ кіпzвipe. [din

Εὔβουλος (ὁ, ἡ), вine sfътвitoрă, saŭ кіпzвitoрă; (прin врm:) înцelepтă. [εὖ, βουλὴ].

Εὔβους, οος, (ὁ, ἡ), noet: чел кв ввпї ші твлцї boї. [εὖ, βοῦς].

Εὐβρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet; вine вdată (moiată). [εὖ, βρέχω].

Εὔβροχος (ὁ, ἡ), noet: вine прinsă în лацă, saŭ кiotoape, вine легатă, saŭ înкеїată. [εὖ, βρόχος].

Εὔβρωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, βιβρώσκω] ввпă ла mînкape (ла гвstă).

Εὔβως (ὁ, ἡ), Dop: în локă de εὔβους.

Εὐγαθὴς, έος, ші εὐγάθητος, ου (ὁ, ἡ, Dop: în локă de εὐγηθὴς, -ήθητος.

Εὔγαιος (ὁ, ἡ), = Εὔγειος.

Εὐγάλαξ, ακτος (ὁ, ἡ), вine хрънită кв лапte, saŭ чел кв ввпă лапte. (nom: пв se гъseште). [εὖ, γάλα].

Εὐγάληνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήνως, noet; кв totвл лінă, чел în desъвîршітъ seninътate. [εὖ, γαλήνη].

Εὐγαμία (ἡ), ввпъ къsътopie. [din

Εὔγαμος (ὁ, ἡ), вine къsътopită. [εὖ, γάμος].

Εὔγε, (în локă de εὖ γε) intepiek: браво. (вezї ші εὖ).

Εὔγειος (ὁ, ἡ), чел кв ввпă (poditoрă) пътînтă. [εὖ, γέα].

Εὐγένεια (ἡ), повілitate, saŭ калitate de ввпă neamă; (прin înтind:) цenepositate, mapinimie; (desпре вite ші плante) ввпă neamă, saŭ soїă; [вezї ші εὐγενὴς],

Εὐγένειος (ὁ, ἡ), екsплік: a лвї ἐὔγένειος, чел кв fрътoasъ варвъ, saŭ коатъ. [εὖ, γένειον].

Εὐγενέτης, ου (ὁ), noet: în локă de...

Εὐγενὴς, έος (ὁ, ἡ), повілă, de ввпă ші strълвчітă neamă; (прin înтind:) цeneposă, mapinimă, лівералă, darнікă, ші чл; (desпре вite ші плante) чел de ввпă, saŭ alesă soїă. (вezї ші γενναῖος). [εὖ, γένος]. [de вnde

Εὐγενίη (ἡ), Ion: în локă de εὐγένεια. [ші

Εὐγενίζω, вііt: -ίσω, înnовілeză пе чinева. [ші

Εὐγένιος (ὁ, ἡ), = Εὐγενὴς. [ші

Εὐγενὶς, ίδος (ἡ), fem: повілъ, saŭ de ввпă neamă.

Εὐγεφύρωτος [ὁ, ἡ), вine поdită (desпре рîă ші чл:). 2) lesne de поdit. [εὖ, γεφυρόω],

Εὐγεώργητος (ὁ, ἡ), вine плвгърită, квltiвată (пътîтă,; saŭ прiimitoрă de квltiвare, p dosă. εὖ, γεωργεω .

Εὐγέωργος (ὁ ἡ), = Εὐγεώργητος. [εὖ, γεωργὸς].

Εὔγεως (ὁ, ἡ), At: în локă de εὔγειος.

Εὐγηθὴς, Eол: ші Εὐγήθητος (ὁ, ἡ), noet: веселitoрă, плъкătă. [εὖ, γήθω].

Εὐγηρία (ἡ), ввпъ вътрîneце. [εὐγήρως].

Εὔγηρυς, εος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, γῆρυς] чел кв ввпă граїă, saŭ глasă.

Εὐγήρως, ω (ὁ, ἡ), чел кв ввne вътрîneце. [εὖ, γῆρας].

Εὐγλάγετος, ші Εὐγλαγὴς, έος, ші Εὔγλαγος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape (saŭ контрiвăіеште a se faче) ввпă mi твлтă лапte. «Ἑρμῆς —» Enгр: [ші

Εὔγλαξ, αγος (ὁ, ἡ), (intpев: пвmaї dat: εὔγλαγι) noet: = кв Εὐγλάγετος, ші чл: [εὖ, γλάγος].

Εὔγληνος (ὁ, ἡ), poet: [εὖ, γλήνη] чел кѫ ғрѫтошї заѣ аџерї окї, = Εὐόφθαλμος. [εὖ, γλήνη].

Εὔγλυπτος, шї εὐγλυφὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, γλύφω] вine, ғрѫmos скѫлптатѣ (sъпatѣ), заѣ чіоплітѣ кѫ dалta.

Εὐγλωσσία (ττία) (ἡ), калitatea лъї...

Εὔγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чел кѫ вѫпъ лімвъ, ad: вine ворвitорѣ, елокѫinte. «Οἶνος —» Епгр: adѫкъторѣ de елокѫinцъ. [εὖ, γλῶσσα]. [de ѫnde

Εὐγλωττέω -ῶ, вiit: -ήσω, шї Εὐγλωττίζω, вiit: -ίσω, ворвeскѣ вine, заѣ sînтѣ елокѫinte. 2) кînтѣ ғрѫmos.

Εὐγλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кѫ вѫнѣ (aскѫцітѣ) вîрfѣ. «Ὀϊστὸς—». Оп: [εὖ, γλωχίν].

Εὔγμα (τό), [εὔχομαι] poet: = Εὔχος.

Εὔγναμπτος, шї Εὔγναμπτος (ὁ, ἡ), poet: [εὖ, γνάμπτω] вine, îndemînatiк îнковоіатѣ. 2) млъdiosѣ.

Εὐγνωμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, amѣ вѫne simџiminte; sînтѣ îнџелентѣ. 2) sînтѣ рекѫnoскъторѣ пentрѫ ғачерї de вine. [шї

Εὐγνωμόνως, adв: кѫ вѫne simџiminte; îнџелепџеште; кѫ вѫпъ disпosiџie; кѫ рекѫпоштіпцъ. [шї

Εὐγνωμοσύνη (ἡ), îнџелепчіѫne; рекѫпоштіпцъ. [din

Εὐγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), вine кѫnoскъторѣ, îнџелентѣ; вine disпѫѣ; (маї кѫ seamъ къіре вine-fъкъторї) рекѫnoскъторѣ; (прin înтind:) modestѣ (nemîndpѫ); dpentѣ. [εὖ, γνώμη].

Εὐγνώριστος (ὁ, ἡ), лesne de кѫnoскѫt. [εὖ, γνωρίζω] = кѫ

Εὔγνωστος (ὁ, ἡ), (шї adв:) -ώστως, лesniчosѣ de a se кѫnoaште. [εὖ, γιγνώσκω].

Εὔγομφος, шї Εὐγόμφωτος (ὁ, ἡ), вine îпвinatѣ, tape îпкеїatѣ. [εὖ, γόμφος].

Εὐγόνατος (ὁ, ἡ, чел кѫ вѫnї, tapї цепѫкї, (шї desnpe плante) nodѫpї. [εὖ, γόνυ].

Εὐγονία (ἡ), = Εὐτοκία. [din

Εὔγονος (ὁ, ἡ), пъѕкъторѣ de вѫnї конїї; (îп цеп:) прѣsitорѣ. [εὖ, γόνος].

Εὐγραμμία (ἡ), ексѫктitate, potpівitate de лінії; (прin ѫрт:) ғрѫmѫseџe întp'ѫnѣ desemnѣ, шї чл: [din

Εὔγραμμος (ὁ, ἡ), кѫ potpівite лінії (ғрѫmos) isboditѣ, заѣ zѫгръвітѣ. «Τὸ τῶν ὀφρύων εὔγραμμον». Лач: îп локѣ de ἡ εὐγραμμία, пропорџіа îп лінії. [εὖ, γραμμή].

Εὐγραφὴς, έος (ὁ, ἡ), вine ѕкрisѣ, заѣ zѫгръвітѣ. 2) (акт:) îndemînatiкѣ калігрafѣ. [εὖ, γράφω].

Εὔγυρος (ὁ, ἡ), poet: вine potѫuzit.ѣ [εὖ, γύρος].

Εὐγώνιος (ὁ, ἡ), вine potpівitѣ ла ѫnгlѫрї. [εὖ, γωνία].

Εὐδαίδαλος (ὁ, ἡ), poet: кѫ шѫлтѣ meштешѫгѣ лѫкратѣ. [εὖ, δαιδάλλω].

Εὐδαιμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînтѣ вinepoчitѣ, ғepічitѣ. [εὐδαίμων]. [de ѫnde

Εὐδαιμόνημα (τὸ), poчitъ întîмпларе.

Εὐδαιμονία (ἡ), вѫnъ poчipe. [шї

Εὐδαιμονίζω, вiit: -ίσω, ғepіческѣ, заѣ zікѣ, кѫ este чinева ғepічitѣ. [шї

Εὐδαιμονικὸς, ἡ, όν, кѫвenîtѣ ла (atinгъторѣ de) ғepічipe. «Εὐδαιμονικοὶ (φιλόσοφοι)». Лаерt: чеї че слъвіаѣ de ѕкопѣ ал ғilosofii ғepічipea. [εὐδαίμων]. [de ѫnde

Εὐδαιμονικῶς, adв: = Εὐδαιμόνως.

Εὐδαιμόνισμα (τὸ), обіектѣ de a ғepічi пе чinева. [шї

Εὐδαιμονισμὸς (ὁ), ғepічipe, (adікъ) a ғepічi пе чinева. [εὐδαιμονίζω].

Εὐδαιμονιστέος, α, ον, posit: ал лъї εὐδαιμονίζω, вpednікѣ de a se зічe ғepічitѣ.

Εὐδαιμόνως, adв: кѫ вѫnъ poчipe, ғepічit. [mi

Εὐδαιμοσύνη (ἡ), (пpea pap) în локѣ de εὐδαιμονία. [din

Εὐδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), вine poчitѣ, ғepічitѣ; вогатѣ, шї чл: «Χώραν ἀγαθὴν καὶ εὐδαίμονα». Ksn: [εὖ, δαίμων].

Εὐδάκρυτος (ὁ, ἡ), poet: чел че вarsъ, заѣ прічinвїеште мѫлте лакръмї. [εὖ, δακρυω].

Εὐδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ ғрѫmoase deџete. [εὖ, δάκτυλος].

Εὐδάνω, вiit: εὐδήσω, poet: în локѣ de εὕδω.

Εὐδάπανος (ὁ, ἡ), = Πολυδάπανος, мѫлтkелтвitорѣ. 2) = Εὔωνος, eftinѣ. [εὖ, δαπάνη].

Εὐδαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), în локѣ de εὐδρακὴς, заѣ εὐδερκής.

Εὐδείελος (ὁ, ἡ), poet: = Εὔδηλος, вьzaтѣ (zърitѣ de denapte; (dѫne алції) вine ашezatѣ ѕnpe anѫѕѣ [εὖ, δείλη], (iap dѫne алції) ѕnpe soape. [εὖ, εἴλη].

Εὐδειπνία (ἡ), поftъ вѫnъ de чinъ, de mînkape. «Ἀνεῖπεν εὐδειπνίας (алції îndpent: εὖ δείπνειας)». Al: поftъ вѫnъ. [din

Εὔδειπνος (ὁ, ἡ), poet: чел че apc (заѣ se чinsteште кѫ) вѫnъ чinъ «Δαίς —». Exp: оѕпъцѣ, ѫnde se поate чinева оѕпъta, заѣ desfъta пpea вine. [εὖ, δεῖπνον].

Εὔδενδρος (ὁ, ἡ), плinѣ de вѫnї шї мѫлцї арворї; заѣ îndemînatiкѣ ла sъdipe de арворї. [εὖ, δένδρον].

Εὐδερκὴς [εὖ, δέρκομαι], έος (ὁ, ἡ), poet:

=Εὐδρακής, адерѣ de вedepī. saŭ 2) въzвtĭ вine, кврat.

Εὐδέρματος (ὁ, ἡ), Sха:ѵ екsнл: a лвĭ ἐύῤῥῖνος, кѣпtвшitĭ вine кв нieле. [εὖ, δέρμα].

Εὔδεσκον, поеt: în локŭ de εὗδον, прел: ал лвĭ εὕδω.

Εὐδέψητος (ὁ, ἡ), вine аргѣsitĭ. [εὖ, δεψέω].

Εὔδηλος (ὁ, ἡ), преа înвedepatĭ, лъmвpitĭ, desлвшitĭ, шi чл: [εὖ, δῆλος].

Εὐδία (ἡ), (прinч:) fem: ал лвĭ εὔδιος; (ка sввst:) лiniшte, seninътate; (fir:) влîndeце, влажinie.

Εὐδιάβατος (ὁ ἡ), (локŭ, рîĭ) прin каре поate чinева трече лesne. 2) (акt:) їзtetрекъtорĭ; (fir:) stрікъчosĭ, врemелнікĭ. [εὖ, διαβαίνω].

Εὐδιάβλητος, шi Εὐδιάβολος (ὁ, ἡ), лesne de каломniat, saŭ хвлit. [εὖ, διαβάλλω].

Εὐδιάγνωστος (ὁ, ἡ), [εὖ, διαγιγνώσκω]. лesne de deoseвit (de квnoskвt deoseвірea), de жвdikat.

Εὐδιάγωγος (ὁ, ἡ), вапĭ de пetречере (веселĭ, шi чл:). [εὖ, διάγω].

Εὐδιάζω, saŭ (маї корек:) Εὐδιάζομαι, вiit: -άσω, -ομαι, пetрекĭ віацъ лiпъ, пetврвратъ. (вezї mi εὐδιάω). [εὔδιος].

Εὐδιάθετος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -θέτως, [εὖ, διατίθημι] вineînтokmitĭ; (fir:) вine disпвsĭ, ad: кв вапъ воinцъ. 2) лesne de меnажat, saŭ de пвs ла кале; лesne de вîndвt.

Εὐδιάθρυπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, διαθρύπτω] лesne de ѣрîmat, saŭ snapt.

Εὐδίαιος (ὁ,), гавръ, прin каре se sірекоаръ апеле коръвii; гвра цевїĭ клistірвлвĭ, шi чл: [εὖ, διαίνω).

Εὐδιαίρετος (ὁ, ἡ), лesne de înпърцit; saŭ вine înпърцitĭ. [εὖ, διαιρέω].

Εὐδιαίτερος, α, ον, компар: пeрer: ал лвĭ εὔδιος.

Εὐδιαίτητος (ὁ, ἡ), лesne de жвdikat шi хоtърît de арвitрв, saŭ алесĭ жвdikъtорĭ. [εὖ, διαιτάω].

Εὐδίαιτος (ὁ, ἡ), тръitорĭ кв вапъ dietъ, регвлat, saŭ кв ікономіс. [εὖ, δίαιτα].

Εὐδιάκλαστος (ὁ, ἡ), лesne de ѕрînt. [εὖ, διακλάω].

Εὐδιακόμιστος (ὁ, ἡ), лesne de trans-поrtat аївреа прin вре вnĭ локŭ. [εὖ, διακομίζω].

Εὐδιάκοπος (πτος) (ὁ, ἡ), лesne de tъiat прin міжлокŭ, saŭ de întрервnt. [εὖ, διακόπτω].

Εὐδιακόσμητος (ὁ, ἡ), лesne de аранжat, de întokmit. [εὖ, διακοσμέω].

Εὐδιάλλακτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λλάκτως, лesne de înпъkat. [εὖ, διαλλάττω].

Εὐδιάλογος (ὁ, ἡ), =Εὐόμιλος. [εὖ, διάλογος].

Εὐδιάλυτος (ὁ, ἡ), лesne de desѣквt, saŭ pisinit, (прin врm:) de desѣinдat; (fir:) = Εὐδιάλλακτος. [εὖ, διαλύω].

Εὐδιανέμητος (ὁ, ἡ), лesne de înпърцit. [εὖ, διανέμω].

Εὐδιανὸς, ὴ, ὸν, поеt: = Εὐδιεινός.

Εὐδιάπνευστος, шi Εὐδιάπνοος -ους (ὁ, ἡ), лesne de pesвѣlat, евапорат. [εὖ, διαπνέω].

Εὐδιάπτωτος (ὁ, ἡ), лesne de къzвt, saŭ алвпекат în грешелї. [εὖ, διαπίπτω].

Εὐδιάρθρωτος (ὁ, ἡ), вine комвinatĭ în înкеїетврї. 2) вine артіколатĭ, лesne de înцелes. «Οὐκ εὐδιάρθρωτος ἡ παραγγελία». Eвst: [εὖ, διαρθρόω].

Εὐδιάρπαστος (ὁ, ἡ), лesne de хрънit din тоate пърціле. [εὖ, διαρπάζω].

Εὐδιαῤῥίπιστος [ὁ, ἡ], лesne de pisinit прin вînтвраре, saŭ тішкареа вînтвлвї. [εὖ, διαῤῥιπίζω].

Εὐδιάσειστος (ὁ, ἡ), лesne de srвdвit, saŭ клetinat тape. [εὖ, διασείω].

Εὐδιάσπαστος (ὁ, ἡ), лesne de sfîшiat. [εὖ, διασπάω].

Εὐδιάστολος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -στόλως, лesne de deoseвit, saŭ desпърцit; (fir:) лesne de квnoskвt вine dintре алтеле. [εὖ, διαστέλλω].

Εὐδιάτμητος (ὁ, ἡ), вine tъiatĭ în doъ. [εὖ, διατέμνω].

Εὐδιάφθαρτος, шi Εὐδιάφθορος (ὁ, ἡ), лesne de stрikat, saŭ корвпt. [εὖ, διαφθείρω].

Εὐδιαφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (поate грeш: în локŭ de εὖ διαφορέω) mistвїeskŭ вine, saŭ лesne; (прin врm:) мъ folosesкŭ din mistвipe, креskŭ, мъ întъpeskŭ; înfлopeskŭ. [de вnde

Εὐδιαφόρητος (ὁ, ἡ), лesne de mistвit, pisinit, шi чл: 2) лesne de asвdat, saŭ пъdвшit.

Εὐδιάφυκτος (ὁ, ἡ), de каре лesne поate fвцi, скъпа чinева. [εὖ, διαφεύγω],

Εὐδιάχυτος (ὁ, ἡ), лesne de ревърsat, pisinit, tonit. [εὖ, διαχέω].

Εὐδιαχώρητος (ὁ, ἡ), лesnічosĭ ла mistвipe, шi дешертаре (злободĭ ла сшіре); saŭ лesne de шistвit, шi ешit afaръ (desпре мînкърї, шi прisoaseлe нînтечелвї). [εὖ, διαχωρέω].

Εὐδιάω -ῶ, вiit; -άσω, sînтĭ лinĭ, шi

seninъ, saъ ſakъ чева în timnъ seninъ; (ὴριч:) плвteskъ ne вреme seninъ; (fir:) = Εὐδιάζω, isвvteskъ, sîntъ порокosъ înтр'але меле. [εὐδία].

Εὐδίδακτος (ὁ, ἡ), лesnicvosъ a înвъца, saъ a se înвъца. [εὐ, διδάσκω].

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -εινῶς = [εὔδιος].

Εὐδίειον (τὸ). = Εὐδίαιος.

Εὐδιέξοδος (ὁ, ἡ), a кървia прinешipe este лesnicvoasъ; saъ din каре este лesne de ешit; 2) лesnicvosъ a ешi. [εὐ, διὰ, ἔξοδος].

Εὐδίετος (ὁ, ἡ), [εὐ, διέημι] лesne de analisit, pisinit, ші чл:

Εὐδιήγητος (ὁ, ἡ), лesne de новestit. [εὐ, διηγέομαι].

Εὐδινὸς, ἡ, ὸν, noet: = Εὐδιεινὸς.

Εὐδικία (ἡ), dpentate, saъ dpeaптъ жвdikatъ. [εὐ, δίκη].

Εὐδίνητος (ὁ, ἡ), noet: [εὐ, δινέω] лesne de înвîptit. «Στόμα—» lmn: Еклes: елокvintъ гъръ, saъ лimвъ.

Εὐδινὸς, = (saъ греш: în локъ de) Εὐδιεινὸς.

Εὐδίοδος (ὁ, ἡ), лesne de прintpeкът, saъ a кървia прintpечepe este лesnicvoasъ. [εὐ, διὰ, ὁδός].

Εὐδιοίκητος (ὁ, ἡ), лesne de гъвernat, saъ кivernisit. [εὐ, διοικέω].

Εὐδίοπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, διόπτομαι] прin каре лesne поate вedea чinева (transпapinte).

Εὐδιόρθωτος (ὁ, ἡ), лesne de îndpentat, saъ корektat. [εὐ, διορθόω].

Εὔδιος (ὁ, ἡ), [εὖ, Διὸς] (καιρὸς, timпъ) seninъ, linъ; (fir:) блîndъ, linиштitъ, блажinъ.

Εὐδιόων, noet: în локъ de εὐδιῶν, partч: a лвї εὐδιάω.

Εὔδμητος, ші 'Εύδμητος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, δέμω] вine ziditъ, клъditъ.

Εὐδοκέω-ῶ, вiit: -ήσω, înкъвiinцezъ, хотъръскъ чева къ мълцъmipe; мъ îndъплекъ, прiimeskъ къ тоатъ inima; (în цen:) ръmîiъ мълцъmitъ de чева. [εὖ, δοκέω]. [de вnde

Εὐδόκησις, εως (ἡ), = Εὐδοκία, inвoipe, апровare, мълцъmipe. [ші

Εὐδόκητος (ὁ, ἡ), плъкътъ, апроватъ, вine прiimitъ. [ші

Εὐδοκία (ἡ), чea къ мълцъmipe saъ къ въпъ воinцъ înвoipe ла чева; въпъ disnosiцie, гавoare. «Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Skp: (vezї Teолоц:).

Εὐδοκιμέω-ῶ, вiit: -ήσω, ші (miж: каре este ші maї înтреъ:) -έομαι -οῦμα, вiit: -ήσομαι, sîntъ прin черкаре апроватъ, мъ въкъръ de пъвлікъ репътацie, sîntъ чinstitъ ші лъвdatъ; isвvteskъ, înflopeskъ, ші чл: [εὐδόκιμος]. [de вnde

Εὐδοκίμησις, εως (ἡ), isвvtipe, довîndipe de лаvdъ, ші чл:

Εὐδόκιμος (ὁ, ἡ), din черкаре апроватъ, чinstitъ, ші лъвdatъ de тоцї. [εὖ, δοκιμὴ].

Εὐδοκουμένως, adв: (de партч:) къ пъвлікъ лаvdъ, ші мълцъmipe.

Εὐδοξέω-ῶ, вiit: -ήσω, мъ вакъръ de репътацie, sîntъ слъвitъ de тоцї. [ші

Εὐδοξία (ἡ), вълъ репътацie, славъ, лаvdъ. 2) dpeaптъ жвdikatъ, (fpanц:) bon sens (înnpot: de ἐπιστήμη); (dвne Enifan:) = 'Ορθοδοξία. [din

Εὔδοξος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δόξως, = Εὐδόκιμος, ші Εὔδοξος. [εὖ, δόξα].

Εὐδουλος (ὁ, ἡ), вvnъ, блажinъ къtре робї. [εὖ, δοῦλος].

Εὐδρακὴς [εὖ, δέρκομαι], έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Οξυδερκής.

Εὐδράνεια (ἡ), noet: вîptвte, капачitate fisikъ în лвкраре. [din

Εὐδρανὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, δραίνω] desвtoїnikъ în лвкраре, вîptosъ, tape. [de вnde

Εὐδρανία (ἡ), = Εὐδράνεια.

Εὐδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергъ вine, saъ sîntъ îndemînatikъ în алергаре. [ші

Εὐδρομία (ἡ), ivцeалъ ла алергаре. [din

Εὔδρομος (ὁ, ἡ), ші Εὐδρομίας, ου, алергъ, îndemînatixъ ла алергаре. [εὖ, δρόμος].

Εὔδρασος (ὁ, ἡ), вine ші плъкът ръкopitopъ. [εὖ, δράσος].

Εὐδύνατος (ὁ, ἡ), noet: вinе înпътepnicitъ. [εὖ, δυνατός].

Εὐδυσώπητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πήτως, лesnicvosъ de a îndвплека; saъ лesne de îndвплекат, de înвlînzit. [εὖ, δυσωπέω].

Εὔδω, вiit: -εύδήσω, noet: în локъ de (комп:) καθεύδω, dopmъ; (desпre вînтърї) пв вaглъ; (fir:) sîntъ netървъratъ; (în цen:) мъ odixneskъ, мъ лиништeskъ.

Εὐδώρητος (ὁ, ἡ), noet: înвilшвгatъ de dapврї, saъ înzestpatъ. [εὖ, δωρέομαι].

Εὔδωρος (ὁ, ἡ), noet: мъpецъ, saъ mapinimъ dapnikъ; (desпre цapinї) poditopъ. [εὖ, δῶρον].

Εὐέανος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ἐανός] вine, stpълвvit înвръkatъ.

Εὐέγρετος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἔγρομαι] лesne de deштentat.

Εὔεδρος (ὁ, ἡ), ші adв: -έδρως, пе каре

noate medea чinева вine (sirвp, ші чл:), saў каре ape odixniчoasъ шedepe; шezъtopў пe skaвnў ввnў, saў statopnikў, sirвp aшezatў. «Ὄρνις —». Ел: каре шade snpe dpeanta, (npin вpm:) npiinчoasъ. [εὖ, ἕδρα].

Εὐέθειρος (ὁ, ἡ), noet: [εὐ, ἔθειρα] чел кв лвnгў mi fpвmosў пърў.

Εὐειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fpвmosў ла faцъ, saў ла вedepe. [εὖ, εἶδος].

Εὐείκαστος (ὁ, ἡ), лesne de dat кв sokoteала. [εὖ, εἰκάζω].

Εὔεικτος (ὁ, ἡ), ші adв: -είκτως, лesne de a se плека, a se sвnвne; влîndў. [εὖ, εἴκω].

Εὔειλος (ὁ, ἡ), [εὐ, εἴλη] = Εὐήλιος.

Εὐειματέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntў....

Εὐείματος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, εἷμα] вine înвръkatў.

'Εὐειμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntў ...

Εὐείμων, ονος (ὁ, ἡ), =Εὐείματος.

Εὔειρος (ὁ, ἡ], noet: [εὐ, εἶρος] чел кв (saў din) ввnъ lînъ.

Εὐείσβολος (ὁ, ἡ), (локў) лesniчosў de a пъвъli întp'însвл връжташвл, saў sвnвsў ла пъвъliреа връжташвлвї. [εὐ, εἰσβολή].

Εὐέκβατος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐκβαίνω] = Εὐέξοδος.

Εὐέκκρινος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐκκρίνω] лesne de desnъpцit, saў de алes. 2) = Εὐδιαχώρητος.

Εὐέκνιπτος [εὖ, ἐκνίπτω], ші

Εὐέκπλυτος (ὁ, ἡ), лesne de snълat, saў de skвs кв snълътвръ. [εὐ, ἐκπλύνω].

Εὐέκπνευστος (ὁ, ἡ), лesne de pesвflat, saў de евапорat. [εὐ, ἐκπνέω].

Εὐεκπύρωτος (ὁ, ἡ), лesne deînfокat, de преа tape înfepвîntat. [εὖ, ἐκπυρόω].

Εὐέκρυπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐκρύπτω] = Εὐέκπλυτος.

Εὐεκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntў...

Εὐέκτης [εὖ, ἔχω], ου (ὁ), sънътосў, de ввnъ konstitвцie; (fir:) чел de ввnъ stape. [de вnde

Εὐεκτία (ἡ), преа pap =Εὐεξία. [ші

Εὐεκτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел че ape (saў контpiввieште ла) вîptвte, sънътate.

Εὐέκφορος (ὁ, ἡ), лesniчочў a skoate, a продвче, saў a se продвче; (npin întind:) лesne-пъскътopў, saў poditopў; (гpam:) лesne de пропвнцat. [εὖ, ἐκφέρω].

Εὐέλαιος (ὁ, ἡ), (локў) sъditў кв твлцї ші вънї тъsлinї, saў îndemînatikў ла sъdipe de тъsлinї; (în цen:) înвiлшвratў de тъsлinї, saў вntdелemnў. [εὖ, ἐλαία, saў ἔλαιον].

Εὐέλεγκτος (ὁ, ἡ), лesne de dobedit, saў въdit de neadевъratў; 2) аплекатў a defъîma, a хвлі. [εὖ, ἐλέγχω].

Εὐέλικτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐλίσσω] вine înfъшвratў.

Εὐελκὴς, έος (ὁ, ἡ), лesne de тътъdвit de pъni. [εὖ, ἕλκος].

Εὐελπὴς, έος (ὁ, ἡ), грeш: în локў de εὐθαλπής.

Εὔελπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел че ape, saў dъ ввne пъdeжdi. «Τὸ εὔελπι». în локў de ἡ εὐελπιστία. [εὖ, ἐλπίς].

Εὐελπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntў вine пъdъжdвitў, amў ввne пъdeжdї. [ші

Εὐελπιστὶ, adв: кв ввne пъdeжdi. [ші

Εὐελπιστία (ἡ), ввnъ пъdъжdвipe. [din

Εὐέλπιστος (ὁ, ἡ),= Εὔελπις. [εὖ, ἐλπίζω].

Εὐέμβατος (ὁ, ἡ), (локў) лesniчosў ла intpape întp'însвл, saў кв ларгъ intpape; (акт:) каре întpъ лesne. [εὖ, ἐμβαίνω].

Εὐέμβλητος (ὁ, ἡ), чел че лesne se багъ (întpъ) ла локвл sъў. [ші

Εὐέμβολος (ὁ, ἡ),= Εὐείσβολος. [εὖ, ἐμβάλλω].

Εὐέμετος (ὁ, ἡ), каре лesne порнеште (saў se порнеште. ла) върsътъръ. [εὖ, ἐμετός].

Εὐεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntў ...

Εὐεμὴς, έος (ὁ, ἡ), =Εὐέμετος.

Εὐεμπτωσία (ἡ), a fi чinева...

Εὐέμπτωτος (ὁ, ἡ), лesniчosў a къdea în грешелї, saў вoале, sвnвsў ла грешелї, saў волпъвiчosў. [εὖ, ἐμπίπτω]

Εὐένδοτος (ὁ, ἡ), чел че лesne se moaїe, se îndвплекъ. [εὖ, ἐνδίδωμι].

Εὐέντυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐντυγχάνω] лesne de întîлnit, de апроniat.

Εὐεξάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de skos. [εὖ, ἐξάγω].

Εὐεξάλειπτος, (ὁ ἡ), лesne de шteps. [εὖ, ἐξαλείφω].

Εὐεξαναλωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐξαναλίσκω] лesne de келтвit; saў de mistвit.

Εὐεξαπάτητος (ὁ, ἡ), лesne de amъцit. [εὖ, ἐξαπατάω].

Εὐέξαπτος (ὁ, ἡ), лesne de anpins, de лвat fокў. [εὖ, ἐξάπτω].

Εὐεξάρτυτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐξαρτύω] лesne de гътit, de sъвîpшit.

Εὐεξέλεγκτος (ὁ, ἡ), лesne de dobedit, saў въdit кв desъвîpшipe do neadевъratў. [εὖ, ἐξελέγχω].

Εὐεξέλικτος (ό, ή), лesne de desfъшвpat. [εὖ, ἐξελίσσω].

, Εὐεξία (ή), [εὐέκτης] tape konstitвцie, вîptвte, sвnътate. (пропр: ші fir:) «Ἡ ἐν τοῖς πολέμοις —». Плв:

Εὐεξίλαστος (ό, ή), лesne de inвлînzit, de îndвплекат ла milostivipe. [εὖ, ἐξιλάσκω].

Εὐέξοδος (ό, ή), a кървia, saв din kape este лesnivoasъ ешipea. [εὖ, ἔξοδος]

Εὐεπάγωγος (ό, ή), [εὖ, ἐπάγω] лesne de adвs, saв atpas кътpe...

Εὐεπαίσθητος (ό, ή), лesne, saв вine simцitopв; (nas:) лesne de simцit, saв înцeles. [εὖ, ἐπαισθάνομαι].

Εὐεπανόρθωτος (ό, ή), лesne de îndpentat, saв adвs iaръшї în вънъ stape. [εὖ, ἐπανορθόω].

Εὐέπεια (ή), [εὐεπὴς] fpвmoasъ eksпpesie, елоквinцъ; (noet:) =Εὐφημία.

Εὐεπήβολος (ό, ή), лesne nemepitopв, saв isввtitopв în чева. [εὖ, ἐπιβάλλω]. [de вnde

Εὐεπηβόλως, adв: кв mвltъ nemepipe, îndemînътate, saв isввtipe.

Εὐεπηρέαστος (ό, ή), лesne de sвnърat, saв вътъmat. [εὖ, ἐπηρεάζω].

Εὐεπὴς [εὖ, ἔπος] (ό, ή), вine вorвitopв, елоквinte. «Ὕδωρ εὐεπές». Epigp: anъ, kape fave вine-вorвitopї ne вътopїї sъї. [de вnde

Εὐεπία (ή), noet: = Εὐέπεια.

Εὐεπίβατος (ό, ή), (локв) лesnivosв de кълкат, saв sвit ne dînsвл. [εὖ, ἐπιβαίνω].

Εὐεπίβλεπτος (ό, ή), лesne de obsepвat, въгат de seamъ. [εὖ, ἐπιβλέπω].

Εὐεπίβολος, (ό, ή), ші adв: -βόλως = Εὐεπήβολος.

Εὐεπιβούλευτος (ό, ή), asвпpa кървia лesne поate чinева kinzвi, saв вnелі реле. [εὖ, ἐπιβουλεύω].

Εὐεπίγνωστος (τος), ου (ό, ή), [εὖ, ἐπιγιγνώσκω] лesnivosв a квnoaште, saв a se квnoaште кв skвmпътate.

Εὐεπίθετος (ό, ή), (ші adв:) -θέτως [εὖ, ἐπιτίθημι] asвпpa кървia лesne поate пъвълі чinева.

Εὐεπίληστος (ό, ή), [εὖ, ἐπιλανθάνομαι] лesne вîtътopв, saв de вîtat.

Εὐεπίμικτος (ό, ή), (ші adв:) -μίκτως, лesnivosв ла комвпikaцie (пaї кв seamъ комерціалъ). «Αιμὴν —». Stp: [εὐ. ἐπιμίγνυμι].

Εὐεπίστρεπτος, ші εὐεπίστροφος (ό, ή), лesne de întops înапої, saв de fъквt a se întoapче. [εὖ, ἐπιστρέφω].

Εὐεπίτακτος (ό, ή), лesnivosв a se sвпвne ла поpвnчї. [εὖ, ἐπιτάσσω].

Εὐεπιφορία (ή), =Εὐφορία. 2) a fi чinева.

Εὐεπίφορος (ό, ή), (ші adв:) -φόρως, (локв) лesnivosв de коворît ла вале; (пpin вpm:) лesnivosв ла алергape, (ші desпpe лikвide) ла въpsape; (fir:) foapte апликатв, поpnitв кътpe чева. [εὖ, ἐπιφέρω].

Εὐεπιχείρητος (ό, ή), asвпpa кървia лesne поate чinева fave пъвълірї, roane, saв atave. 2) лesne de întpenpins. 3) (лоц:) лesnivosв de a se fave, saв a se fopma apгвmîntв. [εὖ, ἐπιχειρέω].

Εὐεπῶς, adв: кв fpвmoasъ eksпpesie, saв елоквinцъ; ші = Εὐφήμως. [εὐεπής].

Εὐέργαστος (ό, ή), лesne de лвкpat, (fir:) de kondвs. [εὖ, ἐργάζομαι].

Εὐεργεσία (ή), favepe de вine, гpaцie. ‖ «Ψηφίζεσθαί τινι εὐεργεσίαν». Лкs: пpin dekpetв a atpibвi квїва titлвл de [εὐεργέτης].

Εὐεργετέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakв квїва (ші nas: dovîndeskв de ла чinева) вine. [εὐεργέτης]. [de вnde

Εὐεργέτημα (τὸ), = Εὐεργεσία.

Εὐεργέτης, ου (ὁ), tъkътopв de вine. [εὖ, ἔργον]. [de вnde

Εὐεργετικὸς, ὴ, ὸν (ші pap εὐεργετητικὸς), (ші adв:) -ικῶς, pelativв кв (saв апликатв, disпвsв snpe) favepe de вine. [ші

Εὐεργέτις, ιδος (ή), fem: ал лвї εὐεργέτης.

Εὐεργὴς, έος (ὁ, ή), noet: вine, fpвmos лвкpatв. 2) kape se fave snpe вine. (de вnde) «Οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων». Od: Δ, ші X. în локв de εὐεργεσιῶν. [ші

Εὔεργος (ὁ, ή), noet: лвкpътopв de fante ввne, вiptвosв. 2) (nas:) вine лвкpatв, квltivatв. saв 3) лesne de лвкpat. [εὖ, ἔργον]. de вnde

Εὐεργῶς, adв: кв îndemînatate, кв meштешвгв.

Εὐερέθιστος (ὁ, ή), лesne de ipitat, ївte ла mînie. [εὖ, ἐρεθίζω].

Εὐερία (ή), sвbst: ал лвї...

Εὐέριος (ὁ, ή), neanpob: în локв de εὔερος.

Εὐέρκεια (ή), ввnъ înгpъdipe. [din

Εὐερκὴς, έος (ὁ, ή), [εὖ, ἕρκος] вine, sigвp înгpъditв, înkisв; saв вine înkizътopв. «Θύραι εὐερκέες». Od: P. [de вnde

Εὐερκία (ή), = Εὐέρκεια.

Εὐέρκτης, ου (ὁ), noet: în локв de εὐεργέτης.

Εὐερκῶς, adв: кв sigвpъ înгpъdipe. [εὐερκής].

Εὐερμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв...

Εὐερμῆς, έος (ό, ή), чел че аре патронъ пе (кîштігоѕкл) Меркурь; (прin врm:) порокошъ (прiпч: în неговъ, заъ în înтîмплътоаре гъзiтърї). [εὖ, Ἑρμῆς]. [de вnde

Εὐερμία (ή), порочire (прiпч: ла вîнътоаре, шi чл:).

Εὐερνὴς [εὖ, ἔρνος], έος (ό, ή), (прiпч: desцре пlante) = Εὐθλαστής, Εὐθαλὴς; (fiг: desцре оат:)=Εὐμήκης; (desцре лок:) =Εὔδενδρος.

Εὔερος (ό, ή) поеt: =Εὔειρος.

Εὐέστιος (ό, ή), чел че аре вънъ локвinцъ. [εὖ, έστία].

Εὐεστὼ [εὖ, εἰμί], όος, -οῦς (ή), Dор: поеt: вънъ fiinцъ (în sънътate, заъ аверe, шi чл:).

Εὐετηρία, шi

Εὐετία (ή), вънъ (podosъ, fepiчitъ) анъ. [εὐ, ἔτος].

Εὐετὺς, ύος (ή), Ion: поеt: шi εὐετὼ, όος -οῦς (ά), Dор: поеt: în локъ de εὐεστώ.

Εὐέυρετος (ό, ή), лesne de гъsit. [εὖ, εὑρίσκω].

Εὐέφοδος (ό, ή), авпра кървîа лesne поате faче чinева asaлtъ. [εὖ, ἔφοδος].

Εὐέψητος (ό, ή), [εὖ, ἕψω] лesne de fept, sав de mistвit.

Εὔεψος (ό, ή), = Εὐέψητος.

Εὐζηλία (ή), повîлъ zелъ: emвлацie; заъ îввire de чinste. [din

Εὔζηλος (ό, ή), (шi adв:) -ζήλως, чел че din повîлъ zелъ мiшкатъ imiтъ челе вне, заъ чева вine, порочitъ imiтъторь, заъ рiвалъ. [εὖ, ζῆλος].

Εὔζυγος, шi поеt: Ἐύζυγος (ό, ή), поеt: вine конжвгатъ, заъ компinатъ. 2) чел че аре fрвmoase вънчї de вîслашї; (în цen:) вine гъкътъ. «Ναῦς —». Od: N. шi P: [εὖ, ζυγὸς].

Εὔζυξ, υγος (ό, ή), поеt: = Εὔζυγος.

Εὐζωὰ, ᾶς (ά), Dор: în локъ de εὐζωΐα. [шi

Εὐζωέω -ῶ, вiit: -ήσω, тръieskъ вine, fepiчit. [шi

Εὐζωΐα (ή), вънъ, fepiчitъ вiaцъ, заъ траiъ. [εὔζωος].

Εὐζωμεύω, вiit: -εύσω, ferвъ чева вine, mînъ sъ se тоniaskъ de totъ, sъ se fакъ zeamъ, = Διαζωμεύω. [din

Εὔζωμος (ό, ή), чел че аре, заъ faче вънъ zeamъ. (de вnde || sввst:)Εὐζωμον, вnъ felъ de плantъ, sъmînцa кърia o întpeввinцаъ de мвштарь. [εὖ, ζωμὸς].

Εὔζωνος, шi поеt: Ἐύζωνος (ό, ή), чел кв fрвmosъ брîъ, заъ fрвmosînчinsъ. (bezї шi βαθύζωνος). 2) вine (stpîns)înчinsъ; вшорь; (прin врm:) гъliтъ (прiпч: de дрвmъ). [εὖ, ζώνη].

Εὔζωος (ό, ή), чел кв вънъ шi fepiчitъ траiъ; (desцре плante) каре креште лesne, шi дъineште fъръ мълтъ къвtare. [εὖ, ζωὴ].

Εὔζωρος (ό, ή), (οἶνος, вînъ) прea кварatъ, niчi dекът amestekatъ кв чева. [εὖ, ζωρὸς].

Εὐηγενής, έος (ό, ή), поеt: în локъ de εὐγενὴς.

Εὐηγεσία (ή), poet: [εὖ, ἡγοῦμαι] вънъ повъцвire.

Εὐηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: ворвeskъ de вine, лавдъ не чinева. [mi

Εὐηγορία (ή), лавдъ; fрвmoasъ ворвire, слоквinцъ. [din

Εὐήγορος (ό, ή), (шi adв:) -γόρως, вine, fрвmos ворвitорь, слоквinte. 2) лъвдъторь, вine-ворвitорь de чinева. [εὖ, ἀγορά].

Εὐηδὴς, έος (ό, ή), [εὖ, ἦδος] foapte дълче шi плъкътъ.

Εὐήθεια (ή), simплitate, перъстate, (fрнц:) bonhomie; (маї de мълte орї în рът) nepozie, прostie. [din

Εὐήθης, εος (ό, ή), simплъ, невinоватъ, fъръ ръвtate; (маї de мълte орї) прostъ, (тврч:) ввдала; (med:) лesne de тъmъ двit (înпрот: de κακοήθης). [εὖ, ἦθος]. [de вnde

Εὐηθία (ή), поеt: în локъ de εὐήθεια. [шi

Εὐηθίζομαι, вiit: -ίσομαι, мъ портъ, заъ ворвeskъ прostemte. [шi

Εὐηθικὸς, ὴ, ὸν, прosteskъ, nepozeskъ. [de вnde

Εὐηθικῶς, шi Εὐήθως, adв: прostemte, nepozemte.

Εὐήκης [εὖ, ἀκὴ], εος (ό, ή), прea askуitъ ла вîрfъ.

Εὐηκοΐα (ή), a fi чinева...

Εὐήκοος (ό, ή), (шi adв:) -κόως, чел кв вънъ авzъ; (fiг:) асквлътъторь, sвпвsъ. ‖ «Εὐηκοωτέρα ἡ νὺξ τῆς ἡμέρας». Apst: поатеа se авde маї вine. [εὖ, ἀκοή].

Εὐηλάκατος (ό, ή), поеt: чел кв вънъ fъркъ, заъ съцeatъ; шi îndemînatikъ a тоарче, заъ a съцela. [εὖ, ἠλακάτη],

Εὐήλατος (ό, ή), [εὖ, ἐλαύνω] (desцре metaле) каре лesne, заъ вine шi îndemînatik se вate кв чокапъл. 2) (локъ) îndemînatikъ, потрівîтъ ла алергаре de каї заъ de тръsврї.

Ἐυῆλιξ, ικος (ό, ή), чел кв вънъ вîрstъ, заъ statъ (tînърь, заъвine крескътъ). [εὖ, ἡλικία].

Εὐήλιος (ό, ή), (шi adв:) -ηλίως, чел în

вънъ nosiцie desnpe soape, saŭ каре se хъmineazъ, ші se înкълzeшte вine de soape. [εὖ, ἥλιος].

Εὐημερέω -ῶ, вііt: -ήσω, nетрекŭ въne ziле, sîntŭ fepiчitŭ; issвteskŭ, înflopeskŭ în чева. (εὐήμερος). [de вnde

Εὐημέρημα (τὸ), nopoчitъ întpenpindepe, issвtipe. nemepipe în чева.

Εὐημερία (ἡ), вънъ zi, fрътnosŭ timnŭ. 2) (obiч: fir:) fepiчipe, issвtipe, nopokoasъ nemepipe. [din

Εὐήμερος (ὁ, ἡ), nетрекътopŭ de въne ziле; (în цen:) fepiчitŭ; (npin вpm:) beseлŭ. [εὖ, ἡμέρα]. 2) прea влîndŭ. [εὖ, ἥμερος].

Εὐημὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de εὐεμής.

Εὐηνεμία (ἡ), вънŭ, npiinчosŭ вîntŭ. [din

Εὐήνεμος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de εὐάνεμος.

Εὐήνιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίως, sвnвsŭ fpînелор, лesne de mъnat; (npin întînd: ші fir:) влîndŭ. [εὖ, ἡνία].

Εὐηνορία (ἡ), noet: [εὐήνωρ] вървъцie, кълme de вîpstъ, ші вîptste.

Εὐήνυστις (-υτος), ου (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀνύω]. лesne de съвîpшit.

Εὐήνωρ [εὖ, ἀνὴρ], ορος (ὁ, ἡ), întъpitopŭ de (saŭ notpiвitŭ ла) вървацĭ. «Οἶνος («Χαλκὸς) —». Od: Δ. ші N. 2) = Εὔανδρος. «Πόλις —». Iind:

Εὐηπελὴς [εὖ πέλομαι], έος (ὁ, ἡ), noet: чел че se aflъ în вънъ stape. [de вnde

Εὐηπελίη (ἡ), noet: Ion: aflape în вънъ stape; (în цen:) fepiчipe.

Εὐήρατος (ὁ, ἡ), noet: прea їввitŭ. [εὖ, ἐράω].

Εὐήρεια (ἡ), sввst: ал лвї εὐήρης.

Εὐήρετμος (ὁ, ἡ), noet: (ναῦς, коравіе) лesne плътitoape npin вîsле, вшоаръ, лesne de mішкат; (omŭ) întdeшînatikŭ, вънŭ вîслашŭ. [εὖ, ἐρετμός].

Εὐήρης [εὖ, ἄρω], εος (ὁ, ἡ), вine notpiвitŭ, saŭ kombinatŭ; (npin вpm:) вънŭ de întpeввinцat, saŭ вine fъкътŭ snpe întpeввinцape. 2) = Εὐήρετμος [εὖ, ἐρέσσω]; (fir:) вшорŭ.

Εὐήροτος (ὁ, ἡ), =Εὐάροτος.

Εὐήρυτος (ὁ, ἡ), noet: лesniчiosŭ de a skoate dintp'însвл апъ, ші чл:, a se злei. [εὖ, ἀρύομαι].

Εὐητόριος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἦτορ] înвeseлitopŭ, înвънътopŭ de inimъ. 2) греш: în локŭ de

Εὐήτριος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἤτριον] вine цesвtŭ; saŭ kontpiввitopŭ ла вънъ цesъкъръ. «Κερκὶς —». Епгр:

Εὐηφενὴς [εὖ, ἄφενος], έος (ὁ, ἡ), noet: вогатŭ, în вънъ stape.

Εὐηχὴς, έος, ші εὐήχητος, ші εὔηχος (ὁ, ἡ), вine pesвnъtopŭ. [εὖ, ἦχος].

Εὔθ'. noet: în апок: în локŭ de εὖτε.

Εὐθάλαμος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, θάλαμος] fъкътopŭ de fepiчipea nвnцiї.

Εὐθάλασσος (ττος) ου, (ὁ, ἡ), вine пвsŭ пе цъpmŭ de mape; (npin вpm:) вine folositŭ de mape. 2) лesniчosŭ (saŭ лesne svfepitopŭ) ла плвtipї пе mape. [εὐ, θάλασσα].

Εὐθαλέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntŭ...

Εὐθαλὴς [εὖ, θάλλω], έος (ὁ, ἡ), (despne плante) înвerzitŭ кв totвл; чел în flоapea sa, în вънъ stape.

Εὐθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че înкълzeшte тъsвpat, mi (npin вpm:) плъквt, destвл de калdŭ. [εὖ, θάλπω].

Εὐθανασία (ἡ), лesniчoasъ ші fepiчitъ твpipe. [ші

Εὐθανατέω -ῶ, вііt: -ήσω, morŭ de moapte вънъ (лesniчoasъ, saŭ чinstitъ). [din

Εὐθάνατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άτως, чел че moape de moapte вънъ (чinstitъ, saŭ лesniчoasъ). [εὖ, θάνατος].

Εὐθάρσεια (ἡ), вънъ цenepositate, квpaжŭ. [ші

Εὐθαρσέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntŭ квpaжosŭ, nesnepiosŭ. [din

Εὐθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), îndръznецŭ, квpaжosŭ, ші чл: [εὖ, θάρσος].

Εὔθαρσος (ὁ, ἡ), = Εὐθαρσὴς. [de вnde

Εὐθαρσῶς, adв: кв îndръznealъ, кв квpaжŭ, ші чл:

Εὐθέατος (ὁ, ἡ), лesne de прівit. [εὖ, θεάομαι].

Εὐθεῖα (ἡ), fem: ал лвї εὐθὺς.

Εὐθένεια, Εὐθενέω, Εὐθενὲς, ші чл: = (saŭ греш: în локŭ de) Εὐθήνεια, ші чл:

Εὐθεράπευτος (ὁ, ἡ), лesne de tъmъdвit; (fir:) de îndpentat, saŭ de atpas snpe dparoste, de familiat npin de anpoape къstape. [εὖ, θεραπεύω].

Εὐθέριστος (ὁ, ἡ), лesne de sevepat. [εὖ, θερίζω].

Εὐθέρμαντος (ὁ, ἡ), лesne de înкълzit. [εὖ, θερμαίνω].

Εὔθερμος (ὁ, ἡ), прea калdŭ. [εὖ, θερμός].

Εὔθερος (ὁ, ἡ), (локŭ) вънŭ de локвіt вара. [εὖ, θέρος].

Εὐθεσία (ἡ), вънъ nosiцie, saŭ stape (în цen:). [ші

Εὐθετέω -ῶ, вііt: -ήσω, (pap: sîpъm:)

= Εὐθετίζω; (obiч: nestp: кв ак: прeп:) sîntă notpivită, îndemînatîkă, folositoрă ла чева; (fъръ kazъ) sîntă în вънъ stape, mepră bine în чева. [εὔθετος]. [de unde

Εὐθέτησις, εως (ἡ), aflape în вънъ stape; вънъ kombinape, notpivire. 2)= Διευθέτησις.

Εὐθετίζω, viit: -ίσω, apanжezъ, пвiй ла вънъ pîndвiалъ, saŭ fie-че лвкръ ла локвл съ̆; bine-întokmeskă. [din

Εὔθετος (ὁ, ἡ), пвsă bine, ла локвл съ̆; (prin врт:) notpivită ла чева. [εὖ, τίθημι]. [de unde

Εὐθέτως, adв: în вънъ nosiцie, saŭ stape, notpivit.

Εὐθεώρητος (ὁ, ἡ), лesne de upivit. [εὐ, θεωρέω].

Εὐθέως, adв: = Εὐθύς, îndatъ. (вezî ші αὐτίκα). [εὐθύς].

Εὐθηγὴς, έος (ὁ, ἡ), bine saŭ лesne aсквцitорă. 2) = кв ...

Εὔθηκτος (ὁ, ἡ), bine aсквцită. [εὖ, θήγω].

Εὐθηλέω -ῶ, viit: -ήσω, хръneskă bine (prinч: кв цîцъ); (prin врт:) înграшă. [ші

Εὐθηλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: bine хрънită (кв цîцъ); (prin врт:) грasă, граџedă. [din

Εὐθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Εὐθηλήμων. 2) = Εὐθαλής. [ші

Εὔθηλος (ὁ, ἡ), [εὖ, θηλή] чел, чea кв грътoase (лъпtoase) цîцe.

Εὐθημονέω -ῶ, viit: -ήσω, ашezъ notpivit, dвne кввiinцъ (fie че лвкръ ла локвл съ̆), depetikă, = Εὐθετίζω. [ші

Εὐθημοσύνη (ἡ), пвnepe ла вънъ pîndвiалъ, апанжape. [din

Εὐθήμων, ші noet: Εὐθήμων [εὖ, τίθημι], ονος (ὁ, ἡ), ашezatъ bine, пвsă ла локвл съ̆; (akt:) îквitорă de вънъ pîndвiалъ în лвкръріле sale; (în цen:) pervлatъ.

Εὐθήνεια (ἡ), вънъ (înflorită) stape; fepiчipe; podniчie; вілпвrъ; (prin врт: maї noъ) eftinътate [de avi]. [ші

Εὐθηνέω -ῶ, viii: -ήσω, (ші miж:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, sîntă în вънъ, înflorită stape; (кв цen:) sîntă înвiлпвrată, în abondinцъ de чева. [din

Εὐθηνὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în вънъ stape, în floapea sa; înвiлпвratъ; (prin врт: maї noъ) eftinъ (de avi). [εὖ, τιθή, saŭ τιθήνη, iap dвne алцiї εὖ, θέω = τίθημι]. [de unde

Εὐθηνία (ἡ), = Εὐθήνεια.

Εὐθήρατος, ші Εὐθήρευτος, ші Εὐθήρητος, лesne de вinat, de прins. [εὖ, θηράω].

Εὐθηρία (ἡ), = Εὐαγρία. [din

Εὔθηρος (ὁ, ἡ), вънъ de (saŭ порокосъ ла) вînътoape; (локъ) вorată de вînatъ. [εὖ, θήρα].

Εὐθὴς, έος (ὁ, ἡ), Aлeksandp: în локъ de εὐθὺς, έος.

Εὐθήσαυρος (ὁ, ἡ), чел кв mapi komopi. 2)=Εὐθησαύριστος, лesnicвosă, saŭ notpivită de a se гръmъdi ла komoapъ, (adikъ) a se пвne în пъstpape. [εὖ, θησαυρός].

Εὐθικός, ὴ, ὸν, [εὐθύς] fъkвtă ne linie dpeantъ.

Εὐθικτέω -ῶ, viit: -ήσω, atingъ кв îndemînътate. [din

Εὔθικτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίκτως, [εὖ, θίγω] лesne de atins; (obiч: stpъm: ші fir:) чел че atinge îndenînatik, ші nemepit; (în цen:) iskвsitъ, îndemînatikă. (se konf: кв εὔθηκτος).

Εὐθιξία (ἡ), nemepiчoasъ iskвsinцъ, îndemînътate. [εὖ, θίξις].

Εὔθλαστος (ὁ, ἡ), лesne de snapt, saŭ fъrîmat. [εὖ, θλάω].

Εὔθοινος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, θοίνη] mînkъчosă. 2) вънъ de кnă mape osnъцă, înвiлшвrată.

Εὐθορύβητος (ὁ, ἡ), лesne de tвpввat, (snepiat). [εὖ, θορυβέω].

Εὔθραυστος (ὁ, ἡ), лesne de fъrîmat. saŭ snapt; [εὖ, θραύω].

Εὔθριγκος (ὁ, ἡ), чел кв stpълвчitъ, тъreaцъ înгръdipe. [εὖ, θριγκός].

Εὔθριξ, ші noet. Εὔθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), fpвmosă ла пърă. 2) fъkвtă din вънъ (цeanъnă) пърă. [εὖ, θρίξ].

Εὔθρονος, ші noet: Εὔθρονος (ὁ, ἡ), чел че apo (saŭ шade пе) fpвmosă tronă (skaвnă). [εὖ, θρόνος].

Εὔθροος -ους (ὁ, ἡ), =Εὔηχος, ші Εὔφωνος. [εὖ, θρόος].

Εὐθρυβὴς, έος, ші Εὔθρυπτος (ὁ, ἡ), = Εὔθραυστος, ші Εὐδιάσπαστος (вezî zîчepiле); (fir:) foapte молетită, slъвită de desfъцърі. [εὖ, θρύπτω].

Εὐθὺ (τὸ), neзt: лaї εὐθύς. ‖ (кa adв:) dpent, saŭ d' a dpentкл. 2) = Εὐθέως, îndatъ.

Εὐθυβολέω -ῶ, viit: -ήσω, asвîpлă, issesskă dpent ла semnă. [ші

Εὐθυβολία (ἡ), issipe. nemepipe în dape кв sokoteala. [din

Εὐθύβολος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βόλως, (пapokв:) isвitорă, nemepitорă, (ші пpo-пapokв:) issită, nemepită dpent în. (în

ɥen:) dpent nemepitoръ, saъ nemepitъ, îndemînatikъ, notpinitъ. [εὐθύς, βολή].

Εὐθυγενὴς, έος (ὁ, ἡ), гram: ckcпл: a лaї ſθagenής. [εὐθύς, γένος].

Εὐθόγλωσσος (ττος), (ὁ, ἡ), = Εὐθυεπής. [εὐθύς, γλῶσσα].

Εὐθύγραμμος (ὁ, ἡ), чел în лinie dpeaптъ, saъ къ dpente лiniї. [εὐθύς, γραμμή].

Εὐθυδήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: simплъ попъларъ. [εὐθύς, δῆμος].

Εὐθυδικέω -ῶ, вiit: -ήσω, жъdiкъ dpent. 2) snpe desвinoвъɥipea mea î tpъ în datъ în жъdikatъ (adikъ fъpъ a къвta amînape npin naparpafiї ші екчепɥiї). [ші

Εὐθυδικία (ἡ), dpeaптъ жъdikatъ. 2) intpape îndatъ în жъdikatъ (maї къ seamъ snpe desвinoвъɥipe). (npinч: în fpaseле) «Εὐθυδικία, ші Εὐδυ?ικίαν εἰσιέναι, saъ ἀγωνίζεσθαι». Лкs: [din

Εὐθύδικος (ὁ, ἡ), чел че жъdikъ dpent. 2) чел че îшї дъ къвinte de îndpentape în datъ, ші d' a dpentъл (fъpъ шikane ші stpъгънipї). (Esxл: a înipeвъinɥat ші fem: εὐθυδίκη). [εὐθύς, δίκη]

Εὐθυδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергъ dpent пе калea mea. [din

Εὐθύδρομος (ὁ, ἡ), dpent-алергътоpъ, saъ îndemînatikъ лa dpeaптъ алергape; (în ɥen:) dpentъ. [εὐθύς, δρόμος].

Εὐθυέντερος (ὁ, ἡ), чел къ maɥe dpente, neînвîrтежite. [εὐθύς, ἔντερον].

Εὐθυέπεια (ἡ), dpeaптъ (neminчinoasъ) вorвipe, saъ snъnepe de adeвъръ. [din

Εὐθυεπὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὐθύς, ἔπος] вorвitoръ de dpentъ, snъitoръ de adeвъръ. [de вnde

Εὐθυεπία (ἡ), noet: în локъ de εὐθυέπεια.

Εὐθυεργὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὐθύς, ἔργον] лъкratъ dpent, къ пропорɥie.

Εὐθυθάνατος (ὁ, ἡ), adъкtoръ îndatъ de moapte. «Πληγὴ —». Плв: [εὐθύς, θάνατος].

Εὐθόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), чел къ пъръл dpentъ (пекреɥъ). [εὐθύς, θρίξ].

Εὐθύκαυλος (ὁ, ἡ), чел къ кочеапъл dpentъ. [εὐθύς, καυλὸς].

Εὐθυκέλευθος (ὁ, ἡ), вртъtoръ de кале dpeaптъ. «Ὁδὸς —». Apet: [εὐθύς, κέλευθος].

Εὐθύλαπτος (ὁ, ἡ), îndatъ (лesne) лъкatъ, saъ npinsъ. [εὐθύς, λαμβάνω].

Εὐθυλογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вorвeскъ dpent, snъiъ adeвъръл. [ші

Εὐθυλογία (ἡ), вorвipe лa dpeɥtъ, snъnepe de adeвъръ. [din

Εὐθυλόγος (ὁ, ἡ), = Εὐθυεπὴς, вorвitoръ лa dpentъ, snъitoръ de adeвъръ. [εὐθύς, λόγος].

Εὐθυμαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ batъ în dpentate. [din

Εὐθυμάχης, noet: ші Εὐθυμάχος, ου (ὁ), чел че se bate în dpentate, (ad:) fъpъ вikлenie, de faɥъ. [εὐθύς, μάχη]. [de вnde

Εὐθυμαχία (ἡ), bътълie dpeaптъ, вoiniceaскъ, невiклeanъ.

Εὐθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, înвeseлeскъ пе чinева, îї faкъ inima вънъ. || (овiч: nexт: saъ miж:) sîntъ вeseлъ, къ inimъ вънъ. [ші

Εὐθυμία (ἡ), inimъ вънъ, вeseлie. [din

Εὔθυμος (ὁ, ἡ), компар: -ότερος, -ότατος) чел къ inimъ вънъ, вeseлъ; (noet:)= Ἄσμενος, въкъposъ. «Εὔθυμος ἔβωκα». Od: Ξ. [εὖ, θυμός]. [de вnde

Εὐθύμως, adв: къ inimъ вънъ; =Ἀσμένως, въкъpos, къ toatъ inima.

Εὐθύνη (ἡ), (овiч: лa îm:) кънînтъл, saъ sokoteala, че dъ, saъ este datopъ a da desnpe лъкръріле sale înkredinɥatъл treвї saъ вanї пъвлічї. [εὐθύς]. [de вnde

Εὐθύνης, ου (пъшaї лa îm:) пpea papъ, saъ greш: în локъ de...

Εὔθυνος (ὁ), = Εὐθυντὴρ, dipektopъ, îndpentътopъ; pesплътitopъ, nedensitopъ. 2) (naptik: în Atena) pîndъitъ a лъa sokoteлї de лъкрърї пъвliче de лa amплoia цї =Ἐλεγκτής.

Εὔθυνσις, εως (ἡ), îndpentape (npon: ші fir:); skъmпъ черчетape. [ші

Εὐθυντὴρ (ὁ), черчетътоpъ; жъdikътоpъ; nedensitopъ, saъ osînditopъ snpe îndpentape. «Ὑβριος —». Teor: 2) dipektopъ; кîrmaчiъ. «Νεὼς —». Лкs: «Οἴαξ —». Esxл: [ші

Εὐθυντηρία (ἡ), (în Eвp: Iғiц: în Taвp: se вede greш: în локъ de διευθυντηρίους) npinч: fem: aл лaї...

Εὐθυντήριος, α, saъ ος, ον, folositopъ лa îndpentape, kîrmъape, ші чл: [ші

Εὐθυντὴς, οῦ (ὁ), = Εὐθυντήρ. [εὐθύνω]. [de вnde

Εὐθυντικὸς, ἡ, όν,=Εὐθυντήριος, îndemînatikъ лa îndpentape.

Εὐθυντὸς, ἡ, όν, npiimitopъ de îndpentape, korekɥionape, ші чл: saъ îndpentatъ, korekɥionatъ. [din

Εὐθύνω [εὐθύς], вiit: -υνῶ, îndpentezъ; (fiz: maї de mъlte opї) dipiɥezъ, kîrmъieskъ; жъdikъ; черчetezъ; iaъ sokoteaлъ de лa чinева; nîrъskъ; nedenseskъ snpe îndpentape. 2) tpimiɥъ, adpesezъ kътpe;daъ. «Οὖρον(«Ὄλβον) εὐθύνειν».

Hind:

*

Εὐθυονειρία (ἡ), vedere de krate (adevărate) bine. [din

Εὐθυόνειρος (ὁ, ἡ), văzătură de adevărate, krate bine. [εὐθύς, ὄνειρος].

Εὐθυόνυξ, υχος, ші Εὐθυόνυχος (ὁ, ἡ), cel ku drepte unghii. [εὐθύς, ὄνυξ].

Εὐθυπλοέω -ῶ, bii: -ήσω, plutesk dreptu, nu ormez kotitărele curmătoare, ci în plutire linie dreaptă. [ші

Εὐθύπλοια, ші Εὐθυπλοΐα (ἡ), plutire în linie dreaptă. [εὐθύπλοος].

Εὐθυπλοκία (ἡ), dreaptă împletitură, sau cusătură. [εὐθύς, πλοκή].

Εὐθύπλοος -ους, (ὁ, ἡ), care pluteşte drept înainte. [εὐθύς, πλόος].

Εὐθύπνοος -ους, (ὁ, ἡ), drept sufletoru. 2) lesne pesuflătoru. (vezi ші ὀρθόπνοος). [εὐθύς, πνοή].

Εὐθυπομπὴς, έος, ші Εὐθύπομπος (ὁ, ἡ), poet: cel ce trimite, sau kondukе ceva drept. [εὐθύς, πομπή].

Εὐθυπορέω -ῶ, bii: -ήσω, umblu, mergu drept. [ші

Εὐθυπορία (ἡ), umblet, mersu drept. [din

Εὐθύπορος (ὁ, ἡ), mergătoru drept; (în pen:) dreptu. [εὐθύς, πόρος].

Εὐθυρρήμονέω -ῶ, bii: -ήσω, vorbesku la treptul (fără înviitură, sau sfială); vorbesku de îndatu, fără prefîndire. [ші

Εὐθυρρήμόνως, adv: ku vorbire neprefăkută, nesfiită, d'a dreptul, sau neprefînditu. [din

Εὐθυρρήμων [εὐθύς, ῥῆμα], ονος (ὁ, ἡ), cel ce vorbeşte d'a dreptul (fără întorsătură) dreptul, sau adevărul.

Εὐθύρριζος (ὁ, ἡ), (bot:) cel ku drepte rădăcini. [εὐθύς, ῥίζα].

Εὐθύρριν, ινος (ὁ, ἡ), cel ku nasul dreptu (nekoîrjatu). [εὐθύς, ῥίν].

Εὔθυρσος (ὁ, ἡ), poet: ţiitoru de (sau înnodovitu ku) frumosu tirsu. [εὖ, θύρσος].

Εὐθὺς [ἰθὺς], έος, εῖα, ύ, dreptu (înpr: de σχολιὸς, strîmbu); (fir:) dreptu, adevăratu; (mai nou) simplu, fără prestate, sinceru, kuratu la inimă, ші чл: «Τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ». Skr: «Τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις». Skr: «Εὐθεῖα, (se înţ: γραμμή)». Mat: înpr: de καμπύλη. «'Επὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας». Plv: într'aceeaşi linie (pîndă). «Εὐθεῖα (se înţ: πτῶσις)» Gram: nominativul. (ші adverbial) «'Εκ τοῦ εὐθέος». Tăч; de îndatu, (prin grm:) fără prefîndire. «'Απὸ τοῦ εὐθέος λέγειν». Lks: a vorbi d'a dreptul adevărul. «'Εξ εὐθείας, (sau). «'Απ' εὐθείας, (sau) Κατ' εὐθεῖαν (se înţ: ὁδὸν, sau γραμμήν)». Lks: dreptu. [de unde

Εὐθὺς, adv: îndatu. «Εὐθὺς ἐκ παίδων». «Εὐθὺς νέοι ὄντες». Lks: (vezi ші εὐθέως).

Εὐθύσανος (ὁ, ἡ), înnodovitu ku frumoase fronte, sau chiaku. [εὖ, θύσανος].

Εὐθύστομος (ὁ, ἡ), cel ku gura dreaptă; (fir:) vorbitoru de dreptu, sau de adevăru fără sfială, = Εὐθυρρήμων. [εὐθύς, στόμα]. 2) cel ku intrare dreaptă. [εὐθύς, στόμιον].

Εὐθυτενὴς, έος, (ὁ, ἡ),=Ἰθυτενής. dreptîntinsu, dreptu. [εὐθύς, τείνω].

Εὐθύτης (ἡ), dreptime (prop: ші fir:), simplitate, sincepitate; dreptate. [εὐθύς].

Εὐθύτομος (ὁ, ἡ), (paroks:) tăietoru dreptu; (proparoks:) tăiatu dreptu. [εὐθύς, τέμνω].

Εὐθύτονος (ὁ, ἡ), = Εὐθυτενής. || (subst: îm:) Εὐθύτονα (τὰ), unu felu de pesuoiasku mašinu. (vezi ші παλίντονος). [εὐθύς, τείνω].

Εὐθύτρητος (ὁ, ἡ), [εὐθύς, τιτράω] găurit dreptu.

Εὐθύτριχος, pen: al lui εὐθύθριξ. (iar mai nou nomin:).

Εὐθυφερὴς, έος (ὁ, ἡ), duktoru (sau kondusu) dreptu; (în pen:) dreptu. [εὐθύς, φέρω].

Εὐθύφλοιος (ὁ, ἡ), cel ku dreaptu, netedu koaju. [εὐθύς, φλοιός].

Εὐθυφορέω -ῶ, bii: -ήσω, duku, ţiu, iau ceva (ші nas: mă konduku, mă mişku) dreptu. [ші

Εὐθυφορία (ἡ), ducere, mişkare dreaptă. (înpr: de κυκλοφορία). [εὐθύς, φορά].

Εὐθύφρων, ονος (ὁ, ἡ), cel ku dreptu simţimînte; bine-voitoru. [εὐθύς, φρὴν].

Εὐθυωρέω -ῶ, bii: -ήσω, = Εὐθυπορέω. [ші

Εὐθυωρία (ἡ), = Εὐθυπορία, ші Εὐθυφορία; (prin întind:) dreptime. [din

Εὐθύωρος (ὁ, ἡ), [εὐθύς, ὥρα] = Εὐθυφερής. || (next:) Εὐθύωρὸν, adv: = Αὐθωρεί, în dată, în minută.

Εὐθώρηκος (ὁ, ἡ), Ion: înpramatu ku bună platoşă, bine înzelată. [ші

Εὐθώρηξ, ηκος, (ὁ, ἡ), Ion: = Εὐθώρηκος. [εὖ, θώραξ].

Εὐϊάζω, bii: -άσω, poet: = Εὐάζω. [ші

Εὐϊακὸς, ὴ, ὸν. Bakhikă. [ші

Εὐϊάς, άδος (ἡ), atinătoare de Bakhu [Εὔιος] Bakhikă. || (subst:)=Εὐὰς, ші Μαινὰς, Bakantă.

Εὐίατος (ὁ. ἡ), [εὖ, ἰάομαι] lesne de tъmъdвit.

Εὔϊδρως, ω (ὁ, ἡ), lesne de asвdat, saв каре asвdъ mвлt. [εὖ, ἱδρὼς].

Εὐίερος (ὁ, ἡ), poet: = Εὐαγὴς, prea sfîntв. [εὖ, ἱερός].

Εὐϊλασία (ἡ), lesniчiвne la înвlînzipe, atpaцepe de eptape ші faвoape. [ші

Εὐϊλατεύω, вiit: -εύσω, (Skp:) sîntв...

Εὐίλατος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἱλάομαι] lesne de înвlînzit, de atpas eptape ші faвoape; (npin întind:) вine-boitorв, neцiitorв de mînie, pъвdъtorв, ші чл:

Εὐϊματέω -ῶ; вiit: -ήσω, ші Εὐίματος = (saв греш: în локъ de) Εὐειματέω, Εὐείματος.

Εὔϊνος (ὁ, ἡ), лел кв взne (tapї) вine, вînosв. [εὖ, ἴς].

Εὔϊος (ὁ, ἡ), [εὐοῖ] konsfinцitв лвї Бакхв, Бакхікъ, întвsiastikъ. || enit: ал лвї Бакхв.

Εὔϊππος (ὁ, ἡ), чел кв каї взnї, saв îndemînatikъ кълърецъ. [εὖ, ἵππος].

Εὐίστιος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de εὐέστιος.

Εὔϊστος (ὁ, ἡ), poet: [εὖ, ἴσημι] штiitorв, кзnoskъtorв de чеде взne. «Πόθος —» Пл:

Εὐίσχιος (ὁ, ἡ), poet: чел кв взne шолdврї. [εὖ, ἰσχίον].

Εὔϊχθυς, υος (ὁ, ἡ), чел кв взnї ші mвлцї пештї. [εὖ, Ἰχθὺς].

Εὐϊώτης, ου (ὁ), ші Εὐϊῶτις, ιδος, poet: = Εὐϊακὸς.. Бакхікъ. [εὔϊος].

Εὐκαὴς, έος (ὁ, ἡ), lesne, saв взnъ de aps. [εὖ, καίω].

Εὐκαθαίρετος (ὁ, ἡ), lesne de sвpnat, stpikat, ші чл: [εὖ, καθαιρέω].

Εὐκάθαρτος (ὁ, ἡ), lesne de квръцit. [εὖ, καθαίρω].

Εὐκάθεδρος (ὁ, ἡ), гram: експл: a лвї εὐσσελμος, ші εὔεδρος. [εὖ, καθέδρα].

Εὐκάθεκτος (ὁ, ἡ), lesne de цinвt, de onpit. [εὖ, κατέχω].

Εὐκαιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, amъ, saв гъseskъ вreme; îmї întpeввinцezъ вremea лa чева; nemepeskъ npiinчoasъ вreme, saв okazie faвopaвілъ nentpв чева. «Εὐκαιροῦντες, ші (miж:) εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις». Плв: чеї în взnъ stape. [εὔκαιρος]. [de вnde

Εὐκαίρημα (τὸ), чeea чe se faче de чinева în notpівітъ време.

Εὐκαιρία (ἡ), okazie, saв време notpівітъ de a se faче чева; înлesnipe; npiinчoasъ nosiцie. [din

Εὔκαιρος (ὁ, ἡ), каре se faче în време кзвenitъ; вine întokmitъ; взnъ de întpeввinцat; notpівітъ лa чева. [εὖ, καιρὸς]. [de вnde

Εὐκαίρως; adв: în време кзвenitъ; nemepit. (Eлi:)

Εὐκαλία, Εὔκαλος, Dop: în локъ de εὐκηλία, εὔκηλος.

Εὐκάματος (ὁ, ἡ), пвцin ostenichosв, ad: лesnichosв. [εὖ, κάματος].

Εὐκάμπεια(ἡ), лesnichoasъ înkoвoiape.[din

Εὐκαμπὴς, έος, ші Εὔκαμπτος (ὁ, ἡ), lesne de înkoвoiat, saв fpвmos, вine înkoвoiatв. [εὖ, κάμπτω].

Εὐκαμψία (ἡ),=Εὐκάμπεια. [εὖ, κάμψις].

Εὐκάρδιος (ὁ, ἡ), =Εὔτολμος. 2)=Εὐστόμαχος, (Ital:) kopdialв. [εὖ, καρδία]. [de вnde

Εὐκαρδίως, adв: =Εὐτόλμως, кв inimъ, кв кваражв.

Εὐκαρπέω -ῶ вiit: -ήσω, podeskв вine, sîntв podosв. [ші

Εὐκαρπία (ἡ), podnichie. [din

Εὔκαρπος (ὁ, ἡ), foapte podosв. 2) koнtpiввitorв лa podnichie. «Λὴρ — ». Tfp: [εὖ, καρπός].

Εὐκατάγνωστος (ὁ, ἡ), lesne, saв вrednikъ de osîndit. [εὖ, καταγιγνώσκω].

Εὐκαταγώνιστος (ὁ, ἡ), lesne de вipвit. [εὖ, καταγωνίζομαι].

Εὐκατάκαυστος (ὁ, ἡ), lesne de aps кв totвл. [εὖ, κατακαίω].

Εὐκατακόμιστος (ὁ, ἡ), lesne de коборit. [εὖ, κατακομίζω].

Εὐκατακράτητος (ὁ, ἡ), lesne de цinвt în локъ, saв de onpit; lesne de вipвit ші sвnвs кв totвл. [εὖ, κατακρατέω].

Εὐκατάληπτος (ὁ, ἡ), lesne de npiчenвt, saв înцeles. [εὐ, καταλαμβάνω].

Εὐκατάλλακτος (ο, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως, =Εὐδιάλλακτος, lesne de înnъkat [εὖ, καταλλάττω].

Εὐκατάλυτος (ὁ, ἡ), lesne de spikat, saв de desfiinцat. [εὖ, καταλύω].

Εὐκαταμάθητος (ὁ, ἡ), lesne de înвъцat, saв înцeles foapte вine. [εὖ, καταμανθάνω].

Εὐκαταμάχητος (ὁ, ἡ), lesne de вipвit npin вътълie. [εὖ, καταμάχομαι].

Εὐκατανόητος (ὁ, ἡ), lesne de înцeles кв skвmпътate. [εὖ, κατανοέω].

Εὐκατάπληκτος (ὁ, ἡ), =Εὐκαταπτόητος, lesne de snepiat. [εὖ, καταπλήσσω].

Εὐκαταπραΰντος (ὁ, ἡ), lesne de înвlînzit, saв notolit de totв. [εὖ, καταπραΰνω].

Εὐκατάπρηστος (ὁ, ἡ), [εὖ, καταπίμπρημι], lesne de aps, =Εὐκατάκαυστος.

Εὐκαταπτόητος (ό, ή), лesne de sпъĭmîntat, saŭ înrpozit. [εὖ, καταπτοέω].

Εὐκατάπτωτος (ό, ή), лesne de къzвt жos, saŭ skъzвt. [εὖ, καταπίπτω].

Εὐκατασήμαντος (ό, ή), [εὖ, κατασημαίνομαι] лesne de însemnat, saŭ печетлвit.

Εὐκατάσκεπτος (ό, ή), [εὖ, κατασκέπτομαι], лesne de обserват, saŭ въгat de seamъ.

Εὐκατασκεύαστος, ши Εὐκατάσκευος (ό, ή), лesne de konstrвit, de алкътвit. [εὖ, κατασκευάζω].

Εὐκατάσκηπτος (ό, ή), греш: în локŭ de εὐκατάσκεπτος.

Εὐκατάστατος (ό, ή), вine ашezatŭ, saŭ statopnicitŭ. [εὖ, καθίσταμαι].

Εὐκατάστρεπτος (ό, ή), лesne de sвrnat, de пръпъdit. [ши

Εὐκατάστροφος (ό, ή), frвmos terminatŭ. «Φράσις —». Ptp: [εὖ, καταστρέφω].

Εὐκατάσχετος (ό, ή), =Εὐκάθεκτος.

Εὐκατατρόχαστος (ό, ή), лesne de înвîptit ка о poatъ; (fir:) nestatopnikŭ. 2) лesne de ronit, (fir:) de nîpît; (локŭ) sвпвsŭ ла пъвълipĭ de връжташĭ. [εὐ, κατατροχάζω].

Εὐκατάτροχος (ό, ή), =Εὐκαταφορος. [εὖ, κατατρέχω].

Εὐκαταφορία (ή), твлтъ аплекаре, алвпекаре къtре чева. [din

Εὐκατάφορος (ό, ή), прea аплекатŭ, алвпекосŭ къtре чева. [εὖ, καταφέρω].

Εὐκαταφρόνητος (ό, ή), лesne de despрецвit, вredпikŭ de nesokotit. «Μηδ' ὑφ' ἑνὸς εὐκαταφρόνητος εἶναι». Ksn: [εὖ, καταφρονέω].

Εὐκατάψευστος (ό, ή), аввпра кървĭa лesne вoate minци чînева. [εὖ, καταψεύδομαι].

Εὐκατέακτος (ό, ή), [εὐ, κατέαγα] лesne de snapt. (Aptmdp:)

Εὐκατέργαστος (ό, ή), лesne de sъвîpшit; de mistвil; de вirвit. [εὖ, κατεργάζομαι].

Εὐκατηγόρητος (ό, ή), лesne de nîpit. [εὐ, κατηγορέω].

Εὐκατόρθωτος (ό, ή), лesne de sъвîpшit, saŭ de îndeплinit. [εὖ, κατορθόω].

Εὐκάτοχος (ό, ή), =Εὐκάθεκτος.

Εὔκαυστος (τος), ου (ό, ή), лesne, saŭ вznŭ de aps. [εὖ, καίω].

Εὐκέανος (-κέαστος, -κέατος), ου (ό, ή), поеt: [εὐ, κεάζω] лesne de sfimiat.

Εὐκέλαδος (ό, ή), поеt: = Εὔηχος, чел ка frвmosŭ glasŭ. [εὐ, κέλαδος].

Εὔκεντρος (ό, ή), поеt: чел ка вznŭ (askвцitŭ) вoлdŭ. [εὖ, κέντρον].

Εὐκέραος (ό, ή), поеt: =Εὔκερως.

Εὐκέραστος (ό, ή), = Εὔκρατος.

Εὐκερδὴς (ό, ή), поеt: adвkъtopŭ de вznŭ kîштirŭ, kîштirosŭ. [εὖ, κέρδος].

Εὐκερματέω -ῶ, вiit: -ήσω, amŭ твлцĭ вanĭ, sîntŭ ка stape. [εὖ, κέρμα].

Εὔκερως, ω (ό, ή), поеt: чел ка mapĭ ши frвmoase коarne. «Ἄγρα —». Sof: вznъ vînъtoape de kopnate вite [εὖ, κέρας].

Εὐκέφαλος (ό, ή), чел ка вznŭ (frвmosŭ, saŭ înцелентŭ) капŭ. 2) вznŭ de dвpepe de капŭ. (вezĭ ши εὐκάρδιος). [εὖ, κεφαλή].

Εὐκηλήτειρα (ή), поеt: лiniштitoape (notолitoape) ка înлesnipe de чînева. «Παίδων —». Es: [ши

Εὐκηλία (ή), лiniшte, вlîndeцe, netвrввраre. [din

Εὔκηλος (ό, ή), (ши adв:) -κήλως, поеt: [εὖ, κηλέω, saŭ ἔκηλος] лiniштitŭ, netвrввратŭ; nesвnъpatŭ; (desnpe лвкр:) nesrcmotosŭ; (прin întind:) neîntpepвntŭ, neoпitŭ.

Εὔκηλος (ό, ή), [εὖ, καίω]. лesne de aps, вskatŭ.

Εὐκινησία (ή), лesniчîвne în тiшkape.[ши

Εὐκίνητος (ό, ή), лesne de тiшkat; îste; (fir:) вioĭŭ, deштentŭ, iskвsitŭ. [εὖ, κινέομαι].

Εὔκισσος (ό ή,) поеt: sъditŭ, înnodoвitŭ ка frвmoase edepe. [εὖ, κισσός].

Εὐκίων, ονος (ό, ή), поеt: înnodoвit ка frвmoшĭ stîлni, saŭ колoane; (прin întind:) тъpецŭ, stpълвчitŭ. [εὖ, κίων].

Εὔκλαδος (ό, ή), грam: eksил: a лвĭ εὔπτορθος. [εὐ, κλάδος].

Εὔκλαστος (ό, ή), [εὖ, κλάω]. лesne de frînt.

Εὐκλεὴς [εὖ, κλέος], έος (ῦ, ή), (ак: εὐκλεᾶ, ши поеt: εὐκλέα, ши îm: εὐκλέας)== Εὔδοξος, слъвîtŭ. [de вnde

Εὔκλεια, ши Εὐκλεΐα, ши Εὐκλεία (ή), вznъ pепвtaцie, славъ.

Εὐκλείη, ши Εὐκλεΐη (ή), lon: în локŭ de Εὔκλεια. [de вnde.

Εὐκλείζω, вiit: -ίσω, поеt: слъвeskŭ, лaвdŭ.

Εὐκλειὴς, έος (ό, ή), поеt: în локŭ de εὐκλεής.

Εὔκλεινος (ό, ή), поеt: = Εὐκλεής.

Εὔκλειστος (ό, ή), вine înкisŭ, saŭ лesne de înкis; (прinч: desnpe вшъ) kape se înкide вine. [εὖ, κλείω].

Εὐκλειῶς, поеt: în локŭ de ...

Εὐκλεῶς, adв: слъвit. [εὐκλεής].

Εὐκλήϊς, ιδος, saŭ ίδος (ό, ή), поеt: în локŭ de εὔκλειστος.

Εὐκληματέω -ῶ, viit: -ήσω, amă vene vițe. [εὖ, κλῆμα].

Εὐκληρέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă noroчită. [εὔκληρος]. [de unde

Εὐκλήρημα (τὸ), norocoasă întîmplare.

Εὐκληρία (ἡ), noroчire, vinъ soaptъ. [din

Εὔκληρος (ὁ, ἡ), noroчită, de vinъ soaptъ, [εὖ, κλῆρος].

Εὔκλωστος (ὁ, ἡ), vine topsă. [εὖ, κλώθω].

Εὔκναμπτος (ὁ, ἡ), At: în locă de εὔγναμπτος.

Εὔκναπτος (ὁ, ἡ), vine pъlvită. [εὖ, κνάπτω].

Εὔκνημις, ιδος, ši Εὐκνήμις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: naртъtoră de vinї kълцвнї. [εὖ, κνημίς].

Εὔκνημος (ὁ, ἡ), чел кă vene пълне; saă чел кă vene sniце de poatъ || (svest:) Εὔκνημον (τὸ), saă Εὐκνημος (ἡ), vnă felă de plantъ, че se zice ši Πολύκνημον. [εὖ, κνήμη].

Εὔκνιστος (ὁ, ἡ), lesne de rîdilat, ipitat; (npin întind:) lesne-simgitoră. [εὖ, κνίζομαι].

Εὐκοίλιος (ὁ, ἡ), (înpr: de δυσκοίλιος, adikъ) lesnicioasă, slobodă (saă înlesnitoră) la deшertarea пînteчelor, saă e шipe afaръ. [εὖ, κοιλία].

Εὐκοινόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, κοινός, μῆτις] kape se face. saă face чeva npin пъvlikъ kinzsipe, (npin spm:) supe vineле пъblikă. «Ἀρχὰ — ». Esxa: obштeskă sfată.

Εὐκοινωνησία (ἡ), lesnicioзne în komvnikaцie. [ši

Εὐκοινώνητος (ὁ, ἡ), lesnicioză în komvnikaцie; (desupe лъkp:) = Εὐμετάδοτος. [εὖ, κοινωνέω].

Εὐκολία (ἡ), lesnicioзne; în uen: kalitatea лuї [εὔκολος].

Εὐκόλλητος (ὁ, ἡ), lesne de linit. [εὖ, κολλάω].

Εὔκολλος (ὁ, ἡ), kapă linește vine, saă npin kape se linește lesne чeva. [εὖ, κόλλα].

Εὔκολος (ὁ, ἡ), [εὖ, κόλον] (dune zicepe) kape se mъlцumește de op че храnъ; (de unde în uen:) lesne de înпъkat, mъlцumită ne op че; (desupe trъnpрї) вшorъ, lesne de mîncat; (desupe лъkp:) lesne de sъvîrșit, saă lesnicioză.

Εὔκολπος (ὁ, ἡ), чел че ape, saă formeeză vinъ sînă. [εὖ, κόλπος].

Εὐκόλυμβος (ὁ, ἡ), vinъ, îndemînъtikă înnotъtoră, saă ла înnotape. [εὖ, κολυμβάω].

Εὐκόλως, adv: lesne, кă inлesnipe. [εὖκολος].

Εὐκομάω (-έω), = εὖ κομάω (-έω). [din

Εὐκόμης, ου (ὁ,), = Εὔκομος.

Εὐκομιδής, έος, ši Εὐκόμιστος (ὁ, ἡ), vine къvtată, înгрiжită. [εὖ, κομίζω].

Εὔκομος (ὁ, ἡ), чел кă fрvmoză нърă. [εὖ, κόμη].

Εὐκομόων, ωσα, ων, noet: în locă de εὔκομος.

Εὔκομπος (ὁ, ἡ), noet: чел че face mape sromotă. [εὖ, κόμπος].

Εὐκοπία (ἡ), naцinъ osteneaлъ; lesnicioзne. [din

Εὔκοπος (ὁ, ἡ), lesne ла osteneлї; saă kape чepe (se face кă) naцinъ osteneaлъ; (în uen:) lesnicioză. [εὖ, κόπος].

Εὐκοπρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кă baliга чea vinъ. [εὖ, κόπρος].

Εὐκόπως, adv: lesne. [εὔκοπος].

Εὐκόρυθος (ο, ἡ), noet: [εὖ, κόρυς], naртъtoră de fрvmoză koifă.

Εὐκόρυφος, (ὁ, ἡ), чел че ape (saă se sfîrșește în) fрvmoză vîrfă. (fir:) «Περίσσος — ». D: At: vezi εὐκατάστροφος. [εὖ, κορυφή].

Εὐκοσμέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ noртă, saă vorveskă кă vinъ pîndзialъ, sîntă regulată, кă vene naртърї. [εὔκοσμος]. [de unde

Εὐκόσμητος (ὁ, ἡ), vine, saă fрvmos întokmită, înnodovită.

Εὐκοσμία (ἡ), vinъ nodoavъ; (fir:) regulъte în naртape, vinъ moralitate. [ši

Εὐκοσμίως, adv: = Εὐκόσμως. [din

Εὔκοσμος (ὁ, ἡ), = Εὐκόσμητος, vine întokmită, saă înnodovită; (fir:) regulată în naртъріле sale, чel de vinъ moralitate. [εὖ, κόσμος]. [de unde

Εὐκόσμως, adv: кă vinъ întokmipe, saă nodoavъ, fрvmos; (fir:) regulat, кă vinъ pîndзialъ, ši moralitate.

Εὔκουρος (ὁ, ἡ), noet: vine (adînk) tnsză; (npin întind:) viкleană, posă, grekată. [εὖ, κουρά].

Εὐκραδία (ἡ), svest: al лuї ...

Εὐκράδιος (ὁ, ἡ), noet: чел кă fрvmoase pamъpe de smokină. saă 2) noet: în locă de εὐκάρδιος [εὖ, κράδη, saă κραδία].

Εὐκράδαντος (ὁ, ἡ), = Εὔπειστος. [εὖ, κραδαίνω].

Εὐκρατής, έος, ši Εὔκρας, ατος (ὁ, ἡ), noet: în locă de εὔκρατος, kumpătată, temperată. (npinч: desupe aeră).

Εὔκραιρος, ή saă ος, ον, poet: [εὖ, κραῖρα], = Εὔκερως, чел кѣ вѣne коарne, (ші fir: desnpe pesboĭeшtĭ коръвіĭ) кѣ tape emволѣ (вnѣ волdѣ вirfosѣ, кѣ каре гъвріаѣ връжнтъшештеле коръвіĭ)

Εὐκρασία (ή), вѣnъ temperaтвръ (npinч: de aerѣ). [ші

Εὔκρατος (ὁ, ή), [εὖ, κεράννυμι] вine temperatѣ, тъsвratѣ, notpivitѣ (npinч: desnpe клimъ ші aerѣ). (пропр: ші fir:).

Εὐκρατῶς, [εὐ, κράτος] adв: кѣ тѣлtъ пѣtepe, tъpie, statopnivie, ші чл:

Εὐκράτως, ші Εὐκραῶς, adв: кѣ вѣnъ temperaтвръ, кѣmnѣtate, ші чл: [εὔκρατος, ші εὐκρατής].

Εὔκρεκτος, ші 'Εὔκρεκτος (ὁ, ή), poet: [εὖ, κρέκω] = Εὔκροτος. «Кiθάρα —» Enгр: 2) = Εὐκρότητος. «Мίτος —» Enгр: nînzъ вътвтъ.

Εὔκρημνος (ὁ, ή), poet: плinѣ de pîne. [εὖ, κρημνός].

Εὔκρηνος (ὁ, ή), чел кѣ тѣлte ші вѣne fîntîne. [εὖ, κρήνη].

Εὔκρηπις, ιδος (ὁ, ή), poet: пѣрtъторѣ de вѣne onînчĭ, saă fрѣmoase înkълцъminte. 2) întemeĭatѣ пе вѣnѣ fѣndamentѣ. [εὖ, κρηπίς].

Εὔκρητος (ὁ, ή), Ion: îл локѣ de εὔκρατος.

Εὐκριθος (ὁ, ή,) чел че аре, saă podeшte вѣnѣ, saă frѣmosѣ opzѣ. [εὖ, κριθή].

Εὐκρίνεια (ή), desлѣшipe, eksaktъ deosevipe de лѣkрkрĭ. [ші

Εὐκρινέω -ῶ, biit: -ήσω, dежѣdikѣ, alegѣ, deosevevskѣ пѣind лѣkрѣл ла pîndѣl кѣvenitѣ. (maĭ întrevвinц: este διακρινέω). [din

Εὐκρινὴς, έος, ші Εὔκριτος (ὁ, ή), лesne de жѣdikat, de ales, saă deosevit dintre алтеле; (npin întind:) кrратѣ, desлѣшitѣ; (npin вrm:) лesne de înцeles. 2) вine aranжatѣ; (med: despe вoaлé) лesne de кѣnoskѣt; (desnpe волнавѣ) каре se aflъ în întremare; (snpe anъраре de неплъкѣtъ eksnpesie) moptѣ. [εὖ, κρίνω]. [de вnde

Εὐκρινῶς, adв: кѣ dежѣdikape, saă deosevitoape кѣnoaштере; (npin вrm:) desлѣшit, кѣрat.

Εὐκρόκαλος (ὁ, ή), poet: плinѣ de nietріче.ле. «Αἰγιαλὸς — ». Enігр: [εὖ, κροκάλη].

Εὐκρόταλος (ὁ, ή), poet: (desnpe тѣs: instpѣminte) = Εὔηχος. [εὖ, κρόταλον].

Εὐκρότητος (ὁ, ή), poet: вine вътвтѣ кѣ чокапѣл; вine лѣkратѣ. 2) vestitѣ, famosѣ. [εὖ, κροτέω].

Εὔκροτος (ὁ, ή), каре faче тape, ші плъкѣtѣ sromotѣ, = Εὔηχος. [εὖ, κρότος].

Εὔκρυπτος, ші Εὐκρυφὴς, έος (ὁ, ή, лesne, saă вine askѣnsѣ. [εὖ, κρύπτω].

Εὐκτάζομαι, biit: -άσομαι, nofteskѣ, врezѣ neînчetat. [ші

Εὐκταῖος, α, ον, de dopit, de noftit. 2) poet: fъkѣtѣ în felѣ de pѣrъчĭѣne; saă ачела, къtре каре se adpeseazъ pѣrъчĭѣnea. «Θέμις εὐκταία». Eѣp: (ші îm:) «Τὰ εὐκταῖα». Esxл: în локѣ de αἱ εὐχαί. [εὐκτός]. [de вnde

Εὐκταίως, adв: în кinѣ de dopit, de noftit.

Εὐκτέανος (ὁ, ή), poet: în локѣ de εὐκτήμων. [εὖ, κτέανον].

Εὐκτέον, nosit: ал лвї εὔχομαι.

Εὐκτήδονος, ші Εὐκτήδων, ονος (ὁ, ή), (ξύλον, lemnѣ) a ле кървіа вine sînt netede; (npin врm:) лesne de кръnat. [εὐ, κτηδών].

Εὐκτημοσύνη (ή), тѣлtъ авере, вогъцie. [din

Εὐκτήμων, ονος (ὁ, ή), чел кѣ тѣлte ші вѣne averĭ, вѣnѣ проprietarѣ, вогatѣ. [εὖ, κτῆμα].

Εὐκτήριος (ὁ, ή), кѣvenitѣ лѣ pѣrъчĭѣne. || (sѣвst:) «Εὐκτήριον» (τὸ), локѣ, saă локалѣ de pѣrъчĭѣne. [εὔχομαι].

Εὔκτητος (ὁ, ή), poet: [εὖ, κτάομαι] лesne de dovîndit, saă вine kîштigatѣ.

Εὐκτικὸς, ὴ, ὸν, eksnpimъторѣ, saă însemnъторѣ de dopinцъ, saă врape. (de вnde грam: «Εὐκτικὴ ἔγκλισις». modѣ noftitivѣ. [εὔχομαι]. [de вnde

Εὐκτικῶς, adв: în кinѣ saă felѣ de noftipe, врape, ші чл: (грam:) în modѣ noftitivѣ.

Εὐκτίμενος, ші (o datъ nѣmaĭ) 'Εὐκτίμενος, ὴ, ον, вine клъditѣ, ziditѣ, saă вine локѣitѣ. (vezĭ ші εὐναιόμενος). [ші

Εὔκτιστος, ші poet: 'Εὔκτιστος (ὁ, ὴ),= 'Εὐκτίμενος. [εὖ, κτίζω].

Εὐκτὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -κτῶς, каре se faче dвne dopinцъ, saă este de dopit. [εὔχομαι].

'Εὐκτυπέων, ουσα, ον, poet: tape tponкънitorѣ; pesвnъторѣ. [εὖ, κτύπος].

Εὐκυβέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѣ nopokosѣ în жокѣл кѣvелор. [εὖ, κύβος].

Εὔκυκλος (ὁ, ή), вine, eksakt potвnzitѣ, черкѣitѣ; (în цen:) вine fъкѣtѣ; (poet: desnpe тръs:) =Εὔτροχος. [εὖ, κύκλος].

Εὐκύκλωτος (ὁ, ή), каре чіркѣлъ, saă

se înвîрteшte регълат ц'înпрежвр de чева. (în цen:) = Εὔκυκλος. [εὖ, κυκλέω].

Εὐκύλιξ, ικος (ο, ή), поеt: къвenitъ ла пахаръ, (ші прin intind:) ла osпъцъ. [εὖ, κύλιξ].

Εὐκύλιστος (ό, ή), лesne de postoroлit. [εὖ, κυλίω].

Εὐκύμαντος (ό, ή), поеt: (локъ) кnde se înaлцъ marї валврї. [εὖ, κυμαίνομαι].

Εὔκωπος (ό, ή), = Εὐήρετμος. [εὖ, κώπη].

Εὐλάβεια (ή), sfiaлъ; лкape aminte, бъrape de seamъ, пazъ; (Bisep:) pesпектъ кътре челе sfinte (maї noъ). [ші

Εὐλαβέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, мъ sfieskъ, мъ пъzeskъ, багъ вine de seamъ; (кв ак: ел:) «Εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας». Iskp: (ші кв inf:) «Εὐλαβοῦμαι πεσεῖν». Sof: [din

Εὐλαβὴς [εὖ, λαμβάνω], έος (ό, ή), (dвпе ziч:) чел че апвкъ чева вine (цeапъп, кв бъrape de seamъ); (de кnde maї de мълte opї fir:) sfiitъ, бъгъторъ de seamъ, превъzъторъ; (Bis:) pesпектвosъ кътре челе dвmnezeeшtї.

Εὐλαβητέον, поsit: ал лвї εὐλαβέομαι.

Εὐλαβητικὸς, ή, όν, sfiичosъ, saъ denpinsъ a se пъzi кв бъrape de seamъ. [εὐλαβέομαι].

Εὐλαβίη (ή), Ion: în локъ de εὐλάβεια.

Εὐλαβῶς, adв: кв sfiaлъ, кв лкape a minte; кв евлавie (кътре челе sfinte). [εὐλαβής].

Εὐλαγὴς, греш: în локъ de εὐγλαγής.

Εὐλάζω, вiit: -άσω, sîntъ плinъ de вermї. [εὐλή].

Εὐλάσδω [εὐλάκα], вiit: -αξῶ, Dop: аръ.

Εὐλαΐγξ, ιγγος (ό, ή), поеt: în локъ de εὔλιθος. [λᾶς].

Εὐλάκα [αὔλαξ], ας (ά), Dop: плвгъ, saъ ferъ de плвгъ

Εὔλαλος (ό, ή), лesne saъ frвmos-вorвitorъ. 2) (кne opї) мълт-вorвitorъ, бърfitorъ. [εὖ, λάλος].

Εὐλαμπὴς, έος, ші Εὔλαμπρος (ό, ή), вine, frвmos-stрълвчitorъ; (saъ греш: în локъ de Ἔκλαμπρος). [εὖ, λάμπω].

Εὐλάχανος (ό, ή), поеt: плinъ de мълte ші кnе вerdeцe (zarzaвatвrї). [εὖ, λάχανον].

Εὐλείαντος (ό, ή), [εὖ, λειαίνω] лesne de frекat; (ші прin futind:) de netezit, de лвstpat.

Εὔλειμος, ші Εὐλείμων, ονος (ό, ή), поеt: чел кв frвmoase лівezї. [εὖ, λειμών].

Εὔλεκτρος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, λέκτρον] prічinвitorъ, saъ dosînditorъ de nopочitъ пвntъ, saъ къsътopie.

Εὐλέπιστος (ό, ή), лesne de жвпвit, de квръцit de soлzї. [εὖ, λεπίζω].

Εὔλευκος (ό, ή), = (saъ греш: în локъ de) Ἔκλευκος. [εὖ, λευκός].

Εὐλεχὴς [εὖ, λέχος], έος (ό, ή), = Εὔλεκτρος.

Εὐλὴ (ή), [εἴλω, εἰλέω] вerme (прinч: de panъ, saъ de карne пвtredъ).

Εὔληκτος (ό, ή), поеt: кape лesne se sfîршeшte, saъ кврînd înveteazъ. [εὖ, λήγω]

Εὐληματέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ квражosъ, îndръzneцъ. [εὖ, λῆμα].

Εὐληνὴς, έος, ші Εὔληνος (ό, ή), [εὖ, λῆνος] = Εὔειρος.

Εὔληπτος (ό, ή), (ші adв:) -λήπτως, [εὖ, λαμβάνω] лesne de прins, (ші fir:) de înцелes, de прічепвt.

Εὔληρα (τὰ), поеt: [εἰλέω] frîne, хъцърї; квреле.

Εὐλίβανος (ό, ή), поеt: чел кв (prodъкторъ, saъ afкmatъ de) мълтъ лівanъ, saъ smirnъ. [εὖ, λίβανον].

Εὔλιθος (ό, ή), чел че ape (saъ este ziditъ кв) кnе nietpe. [εὖ, λίθος].

Εὐλίμενος (ό, ή), чел кв кnъ, saъ кв мълte mi кne портврї. [εὖ, λιμήν]. [de кnde

Εὐλιμενότης, -ητος (ή), fiinцъ de кne портврї.

Εὐλιπὴς, έος (ό, ή), прea грasъ, saъ кnsвposъ. [εὖ, λίπος].

Εὐλιτάνευτος (ό, ή), прin лitanїї (церemonioase рвгъчївnї) лesne de înвлinzit, de îndвплекат snpe eptape. [εὖ, λιτανεύω].

Εὐλογέω -ῶ, вiit: -ήσω, лавdъ; (Bisep:) вine-кввintezъ. [εὖ, λόγος]. [de кnde

Εὐλογητὸς, ή, όν, вine-кввîntatъ; вredпikъ de лавdъ.

Εὐλογία (ή), лавdъ; (Bis:) вîne-кввintape, saъ благословenie (кape se dъ de прeоцї, saъ de пъринцї); sfîntъ nîîne, dвmnezeeaskъ комвпікъткръ (vezї шi εὐχαριστία); (кne opї) milosтenie. [εὖ, λόγος].

Εὐλογιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ rîndeskъ вine, dpent, înцелепцeшte. [ші

Εὐλογιστία (ή), dpeaптъ, квпъ rîndipe. [din

Εὐλόγιστος (ό, ή), (ші adв:) -γίστως, вine, dpent-rînditorъ, înцелептъ. 2) лesne de sokotit; saъ вine-sokolitъ, ad: desпре кape s'a вine-кіпzкit чinева. [εὖ, λογίζομαι].

Εὔλογος (ό,ή), кape se faче, saъ faче чева кв кввîntъ, întemeiatъ пе dpentъ кввîntъ;

de крезвt. «Τὸ εὔλογον». Akadem: провабілітate. (mi adвервіал). «Ἐκ τῶν εὐλόγων». Akadem: dвne toate провабілітъціде saŭ semneле. [εὖ, λόγος].

Εὐλογοφάνεια (ἡ), апарінцъ, saŭ пъреpe de провабілітate, op de dpentŭ. [din

Εὐλογοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), кape se apatъ, se пape a fi de dpentŭ кввînтŭ, saŭ провабілъ. [εὔλογος, φαίνω].

Εὐλογχέω -ῶ biit: -ήσω, sînтŭ ...

Εὔλογχος (ὁ, ἡ), [εὖ, λαγχάνω] = Εὔκληρος, вine-nemepitŭ; порокосъ.

Εὐλόγως, adв: къ dpentŭ кввînтŭ. [εὔλογος].

Εὐλουσία, греш: în локŭ de εὐλυσία.

Εὔλοφος (ὁ, ἡ), икртъторŭ de fрвmosŭ коїтŭ. 2) чел кв fрвmoase deaлврї, saŭ кълмї. 3) чел кв мъдiosŭ грвmazŭ, свпвsŭ, блажінŭ; saŭ неînгребіторŭ de грвшazŭ; лesнічosŭ. (înпрот: de δύσλοφος). [εὖ, λόφος]. [de вnde

Εὐλόφως, adв: къ свпвnepe; saŭ лesne.

Εὔλοχος (ὁ, ἡ), înлesnitorŭ de пашterї, saŭ лехвsїї. [εὖ, λόχος].

Εὐλύγιστος (ὁ, ἡ), лesne de înковоіат, мъдiosŭ. [εὖ, λυγίζω].

Εὐλύρας, α. Dop: în локŭ de εὐλύρης, ου, ші εὔλυρος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре вънъ ліръ, saŭ кînтъ вine кв ліра. [εὖ, λύρα].

Εὐλυσία (ἡ), лesпipe de deslegape, saŭ слобozipe. «Κοιλίας —». Чіч: слобozenie de пînteче. [ші

Εὔλυτος (ὁ, ἡ), ші adв: -λύτως, лesne de deslegat; (прin înтind:) rata, ла îndemînъ. [εὖ, λύω].

Εὐμάθεια (ἡ), лesпipe de înвъцat. [din

Εὐμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), лesнічosŭ a înвъца (a înцелеце), saŭ a se înвъца, = Εὐδίδακτος. [εὖ, μανθάνω]. [de вnde

Εὐμαθία (ἡ), = Εὐμάθεια [ші

Εὐμαθῶς, adв: къ кînŭ de a înвъца чinева, saŭ a se înвъца чева лesne.

Εὐμάλακτος (ὁ, ἡ), лesne de moїat; (fiг:) лesne de îndвплекат sпре eptape, saŭ înвoipe. [εὖ, μαλάσσω].

Εὔμαλλος (ὁ, ἡ), поет: чел кв, saŭ din вънъ лînъ. [εὖ, μαλλός].

Εὐμάραθος (ὁ, ἡ), поет: плінŭ de мъpapŭ. [εὖ, μάραθον].

Εὐμάραντος (ὁ, ἡ), поет: лesne de вештежit. [εὖ, μαραίνω].

Εὐμάρεια (ἡ), = Εὐχέρεια, лesпічіне; вънъ окazie; вънъ потрівіре, saŭ комвінape; авondinцъ, saŭ вілшвгŭ, ші чл: «Οὐκ εὐμαρεία χρῶμαι». Sof: пв мъ înлesneskŭ în чева. 2) (în менажатъ експресіе) = Ἀφόβευσις, дешептape de пînteче. «Σκιδνάμεναι πρὸς εὐμαρίην». Ep: sпре fipeaska требвінцъ. [ші

Εὐμαρέως Ion: în локŭ de εὐμαρῶς. [din

Εὐμαρὴς [εὖ, μάρη], έος (ὁ, ἡ), = Εὐχερὴς, лesнічosŭ. [de вnde

Εὐμαρίζω, biit: -ίσω, înлesneskŭ. [ші

Εὐμαρίη (ἡ), Ion: în локŭ de Εὐμάρεια.

Εὐμαρὶς, ίδος (ἡ), вnŭ feлŭ de înкълцъminte, (тврч:) папвкŭ, saŭ тîрлікŭ. [ші

Εὐμαρῶς, adв: лesne.

Εὔμεγας, Εὐμεγάλη, Εὔμεγα, прea маре. [εὖ, μέγας]; saŭ = кв...

Εὐμεγέθης, εος (ὁ, ἡ), потрівітŭ ла мъpime, saŭ 'пълціme. [εὖ, μέγεθος].

Εὐμεθοδιχῶς, adв: = Εὐμεθόδως. [din

Εὐμέθοδος (ὁ, ἡ), кape face, saŭ se face кв вънŭ metodŭ. [εὖ, μέθοδος]. [de вnde

Εὐμεθόδως, adв: къ вънŭ metodŭ.

Εὐμειδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: дълче-zîmвітorŭ; веселŭ, блажінŭ. [εὖ, μεῖδος].

Εὐμείλικτος (ὁ, ἡ), лesne de înвлînzit, моїат, saŭ înдвплекат ла eptape, ші мілъ. [εὖ, μειλίσσω].

Εὐμέλανος (ὁ, ἡ), поет: вънsitŭ (sкрisŭ) кв вънъ saŭ твлъ черпеалъ. [εὖ, μελάνη].

Εὐμέλεια (ἡ), вънъ вїерsвipe, мелодіе. 2) пропорціе de мъдвлареле трвпвлвї. [din

Εὐμελὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, μέλος] чел кв вънŭ такtŭ, saŭ вїерsŭ, армоніosŭ. 2) чел кв вне, съпътоase, saŭ пропорціonate мъдвлape.

Εὐμελίας, ου (ὁ), грам: експл: a лвї εὐμελίης.

Εὐμελιτέω (-ττέω) -ῶ, biit: -ήσω, sînтŭ înвîлшвгатŭ de miepe, saŭ лавіне. «Ἐὰν εὐμελιτῇ τὰ σμήνη». Apst: дака stвпіf мерг вine. [εὖ, μέλι, saŭ μέλιττα].

Εὐμελῶς, adв: къ вънъ мелодіе, saŭ армоніе. [εὐμελής].

Εὐμένεια (ἡ), вънъ воіпцъ, faвороasъ dispосіціе, компътіmipe, ші чл: [εὐμενής].

Εὐμενέτειρα (ἡ), fem: ал лвї ...

Εὐμενέτης, ου (ὁ), поет: în локŭ de εὐμενής. [ші

Εὐμενέω -ῶ, biit: -ήσω, sînтŭ вine-воіторŭ, арътŭ faвоаре къtре.. [ші

Εὐμενέως, Ion: în локŭ de εὐμενῶς. [din

Εὐμενὴς, [εὖ, μένος] έος (ὁ, ἡ), чел кв вънъ dispосіціе, вine-воіторŭ; (despre лвкр:) folосіторŭ; odixnitorŭ; лesнічosŭ, комодŭ. «Καὶ ἡ τραχεῖα τοῖς ποσὶν ἀμαχεῖ ἰοῦσιν εὐμενεστέρα». Ksп: [de вnde

Εὐμενία (ἡ), = Εὐμένεια. [ші

Εὐμενίδες (αἱ), (în menaжaiъ eksnpe-sie) fэpiile (în лokъ de δυσμενίδες). [ші

Εὐμενίζω, ші (miж:) Εὐμενίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, faкъ ne чinева вine-boitopъ, saъ îmї atparъ faвoapea кaîвa. [ші

Εὐμενικός, ἡ, όν, кaвenitъ вine-boito-paлї; faвopaвilъ. 2) din naтэpъ aплекatъ вnpe вaпъ boinцъ. [ші

Εὐμενῶς, adв: къ вaпъ boinцъ, saъ fa-вoape

Εὐμέριστος (ό, ἡ), лesne de înnъpцit. [εὖ, μερίζω].

Εὐμεταβλησία (ἡ), лesnivївne în skim-вape. [ші

Εὐμετάβλητος (ό, ἡ), (ші adв:) -βλήτως, лesnivosъ în skimвape, skimвъvosъ. [εὖ, μεταβάλλω].

Εὐμετάβολος (ὁ, ἡ), =Εὐμετάβλητος. [εὖ, μεταβολή].

Εὐμετάδοτος (ό, ἡ), лesne de înnъpтъ-шit; (ші akт:) лesnivosъ a înnъpтъші, лi-вepaлъ, dapnikъ. [εὖ, μεταδίδωμι].

Εὐμετάθετος (ὁ, ἡ), [εὖ, μετατίθημι] =кв

Εὐμεταxίνητος (ό, ἡ), лesne de stpъmв-tat; (fiт:) skimвъvosъ, лesne de desdв-плekat, [εὖ, μετακινέω].

Εὐμετακόμιστος (ό, ἡ), лesne de tpan-snoptat, saъ stpъmвtat (din лokъ în лokъ). [εὖ, μετακομίζω].

Εὐμετάπειστος (ὁ, ἡ), лesne de desdв-плekat, de skimвat пъpepea, saъ skopвл, op ші simцimîntвл. [εὖ, μεταπείθω].

Εὐμεταποίητος (ὁ, ἡ), лesne de npefъ-квt, saъ modifikat. [εὖ, μεταποιέω].

Εὐμετάπτωτος (ὁ,ἡ), лesne de skimвat, saъ stpъmвtat, nestatopnikъ. [εὖ, μεταπίπτω].

Εὐμετάστατος (ὁ, ἡ), [εὖ, μεθίσταμαι] лe-sne de stpъmвtat, = Εὐμετάθετος.

Εὐμετάτρεπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, μετατρέπομαι] = Εὐμετάβλητος, skimвъvosъ.

Εὐμεταχειριστία (ἡ), лesnivївne de tpa-ктat. [din

Εὐμεταχείριστος (ὁ, ἡ), лesnivosъ de a 'л tpakta чinева, квm ap boi, лesne de menaжat, de вirвit, saъ amъцit, ші чл: [εὖ, μεταχειρίζομαι].

Εὐμετρία (ἡ),, вaпъ mъsapътate, про-порцie. [din

Εὐμέτρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μέτρως; вine mъsapatъ, saъ пропорцionatъ, [εὐ, μέτρον]

Εὐμήκης, εος (ὁ, ἡ), destвл de лвnгъ. [εὖ, μῆκος].

Εὔμηλος (ὁ, ἡ), noet: чел кв mвate ші fpвmoase oї. [εὖ, μῆλον].

Εὔμηρος (ὁ, ἡ), noet: чел кв fpвmoase, saъ tapї koanse. [εὖ, μηρός].

Εὐμήρυτος (ὁ, ἡ), [εὖ, μηρύω] лesne de tops.

Εὔμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, μῆτις] = Εὔβουλος, înцelептъ.

Εὐμηχανία (ἡ), iskвsinцъ, îndemînъtate ла пъskочirї. [din

Εὐμήχανος (ὁ, ἡ), îndemînatikъ, iskвsitъ a пъskочi лesne mawine, saъ alte miж-лоаче de isввtipe în чева. [εὖ, μηχανή]. [de вnde

Εὐμηχάνως, adв: къ iskвsinцъ ші îde-mînъtate în пъskочirї.

Εὔμικτος (ὁ, ἡ), лesne de amestekat; (ші fiт:) лesnivosъ în komвnikaцie, saъ рeлaцie къ алцiї, = Εὐκοινώνητος. [εὖ, μίγνυμι].

Εὐμίμητος (ὁ, ἡ), лesne de imitat. [εὖ, μιμέομαι].

Εὐμίσητος (ὁ, ἡ), вpednikъ de вpit. [εὖ, μισέω].

Εὔμιτος (ὁ, ἡ), noet: цesвlъ din вaпъ toptъ. [εὖ, μίτος].

Εὔμιτρος (ὁ, ἡ), noet: пвptъtopъ de (saъ înnodoвitъ кв) fpвmoasъ mitpъ, saъ кaпaпъ. [εὖ, μίτρα, вezї ziч:].

Εὐμελίης, εω -ω (ὁ), noet: пвptъtopъ, saъ întpeввinцътopъ de fpвmoasъ saъ вa-пъ sвliцъ; (цpin вpm:) вiteazъ, saъ în-demînatikъ pesвoînikъ. [εὖ, μελία, вezї ziч:].

Εὐμνημονεστέρως [εὐμνήμων], adв: къ maї вaпъ, maї лesnivoasъ цinepe de (saъ adъ-чepe a) minte.

Εὐμνημόνευτος (ὁ, ἡ), лesne de цinзi minte, saъ de nomenit. [εὖ, μνημονεύω].

Εὐμνήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ вaпъ цi-nepe de minte [εὖ, μνήμη].

Εὔμνηστος (ὁ, ἡ), лesnivosъ a 'шї adъve a minte de чева; saъ (nas:) лesne de цinзt minte, saъ de a nъ se вїta (nas:) [εὖ, μνάομαι].

Εὐμοιρατέω -ῶ, biit: -ήσω, (пpeд pap, saъ грeш:) în лokъ de...

Εὐμοιρέω -ῶ, biit: -ήσω, amъ вaпъ soap tъ, saъ вpsitъ, sîntъ порокосъ. [ші

Εὐμοιρία (ἡ), вaпъ soaptъ, порокъ. [din

Εὔμοιρος (ὁ, ἡ), чел къ вaпъ soaptъ, порокосъ. [εὖ, μοῖρα]. [de вnde

Εὐμοίρως, adв: къ порочipe.

Εὐμολπέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntъ fpвmos, къ dвlчeaцъ. [ші

Εὐμολπία (ἡ), noet: плъkвtъ (melo-dikъ) kîntape. [din

Εὔμολπος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, μολπὴ] kape kîntъ fрътos, kъ melodie.

Εὐμορφία (ἡ), fрътъseце. [din

Εὔμορφος (ὁ, ἡ), чел kъ вънъ fortъ, saŭ firъpъ, fрътosŭ. [εὖ, μορφή].

Εὐμουσία (ἡ), a fi чinева...

Εὔμουσος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μούσως, вine înвъцatŭ (прinч: mъsika ші чеде-л-алте fрътoase apte, ші штiinце); (în цen:) kълtivatŭ, saŭ kъ вънŭ simцŭ ші rъstŭ, = Φιλόκαλος (înnp: de ἄμουσος). [εὖ, μοῦσα].

Εὔμοχθος (ὁ, ἡ), вънŭ mъnчitorŭ, saŭ îзвitorŭ de osteneалъ. [εὖ, μόχθος].

Εὔμυκος (ὁ, ἡ), noet: tape-mъцitorŭ. [εὖ, μυκάομαι].

Εὐνάζω, вiit: -άσω, [εὐνὴ] kълkŭ пe чinева în patŭ, ka sъ doapmъ; (прin întind:) adopmŭ пe чinева; (fir:) potoleskŭ. (ші nestp: saŭ miж:) mъ kълkŭ sъ dopmŭ; (прin вpm:) dopmŭ; mъ odixneskŭ, mъ liniштeskŭ.

Εὐνεαιτάων, ουσα, ον, noet: [εὖ, νεαιτάω] вine-локвitŭ. (алцiĭ skpiŭ εὖ νεαιτάων).

Εὐναίη (ἡ), noet: în локŭ de εὐνή. (bezi εὐναῖος).

Εὐναιόμενος, η, ον, noet: [εὖ, ναίω] (локŭ, пътînтŭ) вine-локвitŭ, попвлatŭ, seŭ вънŭ, îndemînatikŭ de локвit. (алцiĭ skpiŭ εὖ ναιόμενος).

Εὐναῖος, α, ον, kъвenitŭ ла (saŭ kape se aflъ în) patŭ; (în цen:) de patŭ. «Εὐναῖος γαμέτας». Eвp: soцŭ de kъsъtopie. «Λαγὼς εὐναῖος». Ksп: enъpe fъцitŭ snpe skъпape din kълkъшŭ. (ші прin întind:) «Εὐναῖα ἴχνη». Ksn: вртеле fвгарълкї enъpe. «Εὐναῖον πηδάλιον». Eвp: kîrmъ asirвръtoape de корабie. || (sъвst:) «Εὐναίη (ἡ), ші «Εὐναῖον (τὸ), în локŭ de εὐνὴ, patŭ, kълkъшŭ; ankъpъ. [εὐνή].

Εὐνάσιμος (ὁ, ἡ), (локŭ) вънŭ de kълkat, saŭ вnde se пoate kълka чinева. [ші

Εὐναστὴρ, ῆρος, noet: în локŭ de εὐναστής. [ші

Εὐναστήριον (τὸ), локŭ de kълkat, dopmitopie, saŭ patŭ. 2) noet: femee, soцie.

Εὐναστὴς, οῦ (ὁ), adopmitorŭ (odixnitorŭ, ші чл:) ал kъїва, слвгъ de dopmitopie; soцŭ de patŭ. [εὐνάζω].

Εὐνάστρια (ἡ), fem: ал лвї εὐναστὴρ, слъжнікъ de dopmitopie, камаріеръ; цiitoape; soaцъ de patŭ.

Εὐνάστωρ, ορος (ὁ), noet: = Εὐναστής.

Εὐνάτειρα (ἡ), noet: = Εὐνάστρια, fem: ал лвї ...

Εὐνατὴρ, ῆρος (ὁ), noet: = Εὐναστής.

Εὐνατήριον (τὸ), = Εὐναστήριον.

Εὐνάτωρ, ορος (ὁ), noet: = Εὐναστής.

Εὐνάω -ῶ, вiit: -άσω, noet: în локŭ de εὐνάζω.

Εὐνάων, ουσα, ον, noet: [εὐ. νάω] înвiлшъгatŭ, isворîtorŭ de limnezї fîntînї. (bezi ші 'Εὐρύτος).

Εὐνάων, Eол: în локŭ de εὐνῶν, цen: îm: ал лвї εὐνή.

Εὐνείκετος, ші Εὐνείκητος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, νεῖκος] lesne de desвъtвt, saŭ жdikat.

Εὐνέτης, ου (ὁ), noet: soцŭ de patŭ, вървatŭ. [ші

Εὐνέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї εὐνέτης, soцie, saŭ цiitoape. [din

Εὐνὴ (ἡ), [în afin: kъ εὕδω] patŭ; (despre вite) kълkъшŭ, kвївŭ; (în цen:) локвinцъ; (despre морцї) patŭ de морцї; saŭ mopmîntŭ; (прin întind:) пэntъ, saŭ (simп:) înпpeвnъ kълkвpe a soцilop; noet: în локŭ de σύνευνος, saŭ σύζυγος, soцŭ konжвгalŭ; (îm:) piatpъ, че слвжia de ankpъ ла коръвiї în seколiї epoiчї. [de вnde

Εὐνήεις, εσσα, εν, noet: kълkatŭ; (fir:) potolitŭ, liniштitŭ. [ші

Εὐνῆθεν, noet: în локŭ de ἀπὸ τῆς εὐνῆς, din patŭ.

Εὐνηθῆναι, nas: nex: 1: de înf: ал лвї εὐνάω.

Εὔνημα (τὸ), noet: în локŭ de εὐνή; (прinч:) kълkape înпpeвnъ. [εὐνάω].

Εὐνηστὴρ, εὐνήστρια, mi εὐνητὴρ, εὐνήτειρα, noet: în локŭ de εὐναστὴρ, ші чл: [ші

Εὐνητήριος (ὁ, ἡ), noet: atînrътorŭ de patŭ, saŭ somnŭ, ='Ενεύναιος. [εὐνή].

Εὔνητος (ὁ, ἡ), [εὖ, νήθω] вine topsŭ, saŭ вine цesвtŭ.

Εὐνήτρια (ἡ), noet: fem: ал лвї εὐνητήρ.

Εὐνῆφι (φιν), noet: цen: saŭ dat: ал лвї εὐνή.

Εὐνήτωρ, ορος (ὁ), noet: = Εὐνάτωρ.

Εὔνια (τὰ), = 'Ενεύναια.

Εὔνις [εἶς, ένός], ιος (ὁ, ἡ), noet: въdввŭ; (прin întind:) sîpmanŭ; (kъ цen:) linsitŭ de чева.

Εὔνις, ιδος, saŭ ἶδος (ἡ), noet: = Εὐνέτις, soцie (femee).

'Εὔννητος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de εὔνητος.

Εὐνοέω -ῶ, вiit: -ήσω, faвopezŭ, вolesкŭ вineле kвїва. [εὔνοος -ους]. [de вnde

Εὐνόημα (τὸ), fantъ de faвoape, saŭ de înцelepчївne.

Εὐνόητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ήτως, lesne de înцeles. [εὖ, νοέω].

Εὔνοια (ἡ), dparoste, вѕпъ воинцъ, faвоape. «Κατ' εὔνοιαν». Лкѕ: în faвоape, кѣ пъртinipe. «Εὐνοίᾳ τῇ σῇ». Лкѕ: пentpѣ xatîpял тъѣ, în rpagia ta. [ші

Εὐνοϊκὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, faвopaвiлѣ, saѣ faвopitopѣ. [εὔνοος -ους].

Εὐνομέομαι οὔμαι, вііт: -ηθήσομαι, мъ administpezѣ кѣ вѕпе лецї. 2) лѣкpezѣ, мъ поptѣ dѕпе лецї. [εὖ, νόμος]. [de вnde

Εὐνόμημα (τὸ), fantъ лецitimъ.

Εὐνομία (ἡ), вѕпе лецї, ші чea dѕпe dînseле administpaqie, ші пѣptape. (bezї ші εὐδικία). 2) вѕпъ пъшѕпе de вitc. [din

Εὔνομος (ὁ, ἡ), чел че ape (saѣ se administpeazъ кѣ) вѕпе лецї; kape se поaptъ, saѣ se faче dѕпe лецї, лецitimѣ, dpentѣ. [εὖ, νέμος]. 2) чел че ape (saѣ пamte) вѕпе пъшѕпї. «Τὰ εὐνομώτερα τῶν χωρίων». Лопц; [εὖ, νομὴ].

Εὔνοος -ους (ὁ, ἡ), (îm: εὔνοι) вine воitopѣ. (bezї ші εὐμενής). [εὖ, νόος].

Εὔνοστος (ὁ, ἡ), (înnpot: de ἄνοστος ad:) =Νόστιμος. [εὖ, νόστος].

Εὐνουχίας, ου (ὁ), asemenea кѣ famenѣ (skonitѣ), nedestoînikѣ лa înnpeвnape; (fir:) «Σικυὸς ---». Лкѕ: înnp: de σπερματίας. [ші

Εὐνουχίζω, вііт: -ίσω, faкѣ famenѣ, skoneskѣ. 2) nestp: seamъnѣ a (tpъieskѣ ka вnѣ) femenѣ. [ші

Εὐνούχιον (τὸ), вnѣ гелѣ de лъптвкъ, = Ἄστυτις. [εὐνοῦχος].

Εὐνουχισμὸς (ὁ), skonipe. [ші

Εὐνουχιστὴς, οῦ (ὁ), skonitopѣ. [εὐνουχίζω].

Εὐνουχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Εὐνουχίας. [εὐνοῦχος, εἶδος].

Εὐνοῦχος (ὁ), [εὐνὴ, ἔχω, saѣ εὖνις, ὀχή, ὀχεία] евпвкѣ, пъzitopѣ de matѣ, adikъ de femeї; skonitѣ, famenѣ, (npin întind:) nenpъsitopѣ; (în цen:) linsitѣ. || (ka adiekt:) «Εὐνοῦχα ὄμματα». Sof: berîetopї. [devnde

Εὐνουχώδης, εος (ὁ, ἡ), = Εὐνουχοειδὴς, afemeiatѣ.

Εὐνόως, adв: = Εὐνοϊκῶς, кѣ faвoape, saѣ вѕпъ воинцъ.

Εὖντα, Dop: în локѣ de ἐόντα, ὄντα, ак: sinr: върв: de naptч: лвї εἰμί

Εὐνώμας, α (ὁ), поеt: [εὖ, νωμάω] lesnicvosѣ, iste în mîшkape.

Εὔνως, adв: (pap) în локѣ de εὐνόως.

Εὔνωτος (ὁ, ἡ), чел кѣ tape snate. [εὖ, νῶτος].

Εὔξαντος (ὁ, ἡ), [εὖ, ξαίνω]. вine skъpnтьnatѣ.

Εὔξενος, ші Ion: Εὔξεινος (ὁ, ἡ), вѕпѣ кътpe stpeinї, saѣ їввitopѣ de stpeinї. «Πόντος —». Цеогр: (în kontpa eksnp: în локѣ de ἄξενος) mapea neагръ. [εὖ, ξένος]. [de вnde

Εὐξένως, ші Ion: Εὐξείνως, adв: кѣ їввipe de stpeïnї, saѣ osnitaлitate.

Εὔξεστος, ші поеt: Ἐΰξεστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ξέω] вine pъzвitѣ, saѣ лesne de netezit кѣ pîndeoa, saѣ вine чlоплitѣ, ші чл: (în цen:) вine meштешкцitѣ, лѣкpatѣ.

Εὐξήραντος (ὁ, ἡ), лesne de вskat, saѣ вештежit. [εὖ, ξηραίνω].

Εὐξόανος (ὁ, ἡ), поеt: (neanp:) konstpѣktopѣ de вѕпе statвe. [εὖ, ξόανον].

Εὔξους, ші поеt: ἐΰξους (ὁ, ἡ), =Εὔξεστος.

Εὔξυλος (ὁ, ἡ), konpinzътopѣ de мвlte ші вѕпе лemne, saѣ гъквtѣ din вѕпѣ лemnѣ. [εὖ, ξύλον].

Εὐξύμβολος, Εὐξύνετος, ші чл: în локѣ de εὐσύμβολος, εὐσύνετος, ші чл:

Εὔξυστος (ὁ, ἡ), =Εὔξεστος.

Εὐογκία (ἡ), a fi чinева...

Εὔογκος (ὁ, ἡ), destвл, (мъѕвpatѣ) лa мъpime; (npin вpm:) вшорѣ, lesnicvosѣ лa întpeввinцape. [εὐ, ὄγκος].

Εὐοδέω -ῶ, ші (miж:) Εὐοδέομαι -οῦμαι, вііт: -ήσω, -ομαι, sîntѣ пе вѕпъ кале; (fir:) meprѣ вine, înaintezѣ. [εὔοδος].

Εὐοδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Εὔοδος. (алції indpent: εὐαδὴς, saѣ εὐαλδής).

Εὐοδία (ἡ), вѕпъ, лesnicvoasъ кале, saѣ nopочitъ кълътopie; (fir:) fepicitѣ sfîpшitѣ; iвввtipe, nemepipe. [εὔοδος]. [de вnde

Εὐοδιάζω, вііт: -άσω, пвіѣ чева пе вѕпъ кале, saѣ înлesneskѣ dpвmвл лa чева. [de вnde

Εὐοδιασμὸς (ὁ), пвпере пе вѕпъ кале, saѣ înлesnipe лa dpвmѣ.

Εὐοδμία (ἡ), = Εὐοσμία, вѕпѣ miposѣ. [din

Εὔοδμος (ὁ, ἡ), =Εὔοσμος, вine-mipositopѣ. [εὖ, ὄζω].

Εὔοδος (ὁ, ἡ), kape faче вѕпъ кълътopie; (fir:) kape iвввteшte (nemepeшte) în întpenpindepiлe sale, înainteazъ; (локѣ) чел кѣ вѕпе dpвmвpї; (dpвmѣ) лesnicvosѣ. [εὖ, ὁδός]. [de вnde

Εὐοδόω -ῶ, вііт: -ώσω, пвіѣ пе чinева пе вѕпъ кале; (fir:) faкѣ a лва чева вѕпѣ pesвлlatѣ. || (miж:) iвввteskѣ în чева. [ші

Εὐόδως, adв: кѣ вѕпъ кале, saѣ кълътopie; (fir:) lesnѣ, nopочit.

Εὐοῖ, intepiekqie вakxikъ (eksnpimътoape de вakвpie),=Εὐάν. (bezї ші Αἴβοαῖ).

Εὐοικονόμητος (ὁ, ἡ), lesne de menaжat

(ikonomisit); **лesne de mistъit.** [εὖ, οἰκονομέω].

Εὔοικος (ὁ, ἡ), чел че аре (saŭ локъїеште în) въпъ каsъ; (локŭ) въпŭ de локъit. 2) въпŭ ikonomŭ, stъпînŭ de каsъ. [εὖ, οἶκος].

Εὐοινέω -ῶ, viit: -ήσω, amŭ, saŭ prodъкŭ mълtŭ ші въпŭ винŭ. [ші

Εὐοινία (ἡ), віăшъгŭ de винŭ. [ші

Εὐοίνιστος (ὁ, ἡ), poet: каре se faче къ въпŭ винŭ. «Λοιβαὶ —». Opf: [din

Εὔοινος (ὁ, ἡ), чел че аре, saŭ prodъче mълtŭ ші въпŭ винŭ; saŭ (локŭ) îndemînatikŭ ла sъdipe de вie. [εὖ, οἶνος].

Εὐοιώνιστος (ὁ, ἡ), каре se ia de въпŭ огърŭ, saŭ se preînsemneazъ прin въне огъре, priinчosŭ. [εὖ, οἰωνίζομαι].

Εὔολβος (ὁ, ἡ), poet: prea fericitŭ, saŭ boratŭ. [εὖ, ὄλβος].

Εὐόλισθος (ὁ, ἡ), каре лesne алъпекъ; saŭ prea алъпекосŭ; nesigърŭ. [εὖ, ὀλισθαίνω].

Εὐόλκιμος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὁλκή] каре лesne se трaце, se întinde ка коарda (алъатъ, sakîzъ, ші чл:).

Εὔολπος (ὁ, ἡ), poet: чел къ въне ярчоаре, saŭ кîştърї de кntdелemnŭ, saŭ de винŭ. [εὖ, ὄλπη].

Εὔομβρος (ὁ, ἡ), (локŭ) кnde плоъ destъ ші ла вreme. [εὖ, ὄμβρος].

Εὐόμιλος (ὁ, ἡ), въпŭ de adънape saŭ конворвіре (веселŭ). [εὖ, ὅμιλος].

Εὐομολόγητος (ὁ, ἡ), лesne de înboit, неkontestaвілŭ. [εὖ, ὁμολογέω].

Εὐόνειρος (ὁ, ἡ), възъторŭ, saŭ прічинъitorŭ de въне вise. [εὖ, ὄνειρον].

Εὐόνυξ, υχος (ὁ, ἡ), чел къ въне, tapї кnriї. [εὖ, ὄνυξ].

Εὐοπλέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ вine armatŭ. [ші

Εὐοπλία (ἡ), въпъ армътъръ. [din

Εὔοπλος (ὁ, ἡ), вine armatŭ. 2) nopoкosŭ în **apme**, ad: în pesвoiŭ. [εὖ, ὅπλον].

Εὔοπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὄπτομαι] **лesne de въzът.**

Εὐόρατος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὁράω] = **Εὔοπτος.**

Εὐοργησία (ἡ), **кътпътŭ în mînie; прin întind:) вlîndeце.** [din

Εὐόργητος (ὁ, ἡ), кътпътатŭ în mînie, ла пекazŭ; вlîndŭ. 2) iste ла mînie, (алціĭ skріŭ εὐόργιστος întp'aveastъ însem:). [ші

Εὐοργία (ἡ), = Εὐοργησία. [din

Εὔορ;ιος (ὁ, ἡ), =Εὐόργητος. [εὖ, ὀργή].

Εὐόρεκτος (ὁ, ἡ), каре аре, saŭ adъче въпъ поſъ. [εὖ, ὀρέγομαι].

Εὐόριστος (ὁ, ἡ), лesne de хotърît, saŭ търцinit; (прin врm:) mikŭ, saŭ de пъцinъ întindere. [εὖ ὁρίζω].

Εὐορκέω -ῶ, вîit: -ήσω, îmї пъzeskŭ жъръmîntъл. 2) тъ жърŭ пе dpentŭ. [εὔορκος]. [de кnde

Εὐορκησία (ἡ), ші

Εὐορκία (ἡ), віptъtea пъzitopълъї de жъръmîntŭ. [din

Εὔορκος (ὁ, ἡ), пъzitorŭ de жъръmîntъл съŭ; saŭ гъкъtorŭ de dpenіŭ жъръmîntŭ; konштiinцosŭ. «Εὔορκον τὴν ψῆφον ἐνέγκατε». Лъч: daцi-въ хotърîpea notpiвit къ жъръmîntъл, în въпъ конштiinцъ. [εὖ, ὅρκος].

Εὐόρκωμα (τὸ), poet: (noate грeш:) în локŭ. de εὐόρκημα, op че s' a съвîршit, saŭ s' a zis dвne dpentŭ жъръmîntŭ, în конштiinцъ.

Εὐόρκως, adв: къ dpentŭ жъръmîntŭ, în конштiinцъ. [εὔορκος].

Εὐόρκωτος (ὁ, ἡ), (noate грeш:) în локŭ de εὐόρκητος, = Εὔορκος.

Εὐόρμητος (ὁ, ἡ), лesne de порnit, de îndemnat. 2) (локŭ) de кnde лesne поate чinева пъвълі. [εὖ, ὁρμάω].

Εὔορμος (ὁ, ἡ), чел къ въпŭ портŭ, = Εὐλίμενος [εὖ, ὅρμος]. 2) = Εὐόρμητος. [εὖ, ὁρμή].

Εὐορνιθία (ἡ),înfъцішаре de вine-вestitoape пъзърї, (ad:) de priinчoase огърърї. [din

Εὔορνις, ιθος (ὁ, ἡ), каре se faче, saŭ faче чева sъвt въпе semno de пъзърї, saŭ авsпiцiї. 2) (локŭ) кnde sînt мълte ші въпе пъзърї, saŭ гъinї. [εὖ, ὄρνις].

Εὐόροφος (ὁ, ἡ), poet: чел **къ frъmosŭ** таванŭ saŭ **волtъ.** [εὖ, ὀροφή].

Εὐόρπηξ, ηκος (ὁ, ἡ), poet: **чел къ frъmoase** кръчї, saŭ въне рамъре [εὖ, ὄρπηξ].

Εὐοσμέω -ῶ, вiit: -ήσω, **miposŭ frъmos,** saŭ **daŭ въпŭ miposŭ.** [ші

Εὐοσμία (ἡ), въпŭ miposŭ. **[din**

Εὔοσμος (ὁ, ἡ), вine-mipositorŭ, saŭ чел **къ въпŭ miposŭ.** [εὖ, ὀσμή]. [de кnde

Εὐοσμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Εὐώδης, ші Εὔοσμος.

Εὐοσφραντικός, ή, όν, ші Εὐόσφραντος (ὁ, ἡ), чел къ въпŭ (ароръ) simцŭ de miposŭ. (грам: **експлік: а лъї εὔριν**). [εὖ, ὀσφραίνομαι].

Εὐόφθαλμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) **-φθάλμως,** чел къ frъmoшї окї. 2) **вoseditorŭ, въкъкŭ** ла окї, ла ведере; (авкs:) «**Εὐόφθαλ-**

μόν ἀκοῦσαι». Apst: плъкътъ ла авзъ. [εὖ, ὀφθαλμὸς].

Εὔοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кв ſрътоase snpînчene. [εὖ, ὀρύς].

Εὐοχέω -ῶ, biit: -ήσω, mînъ, saъ каътъ bine trъsъръ. (se konf: кв εὐωχέω). [εὖ-οχος].

Εὐοχθέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: trъieskъ în biлшвгъ. [din

Εὔοχθος (ὁ, ἡ); noet: [εὖ, ὀχὴ] înbiлшвгатъ (prinч: desnpe храпъ). «Τράπεζα —» Бакхид:

Εὔοχος (ὁ, ἡ), чел че цine чева, saъ se цine de чева, ad: înkалікъ, op шade пе чева bine, цeапъп. «Σχῆμα εὔοχον». Ksn: a îndemînatikълъї къърецъ. [εὖ, ὄ-χος].

Εὐοψέω -ῶ, biit: -ήσω, amъ mълтъ ші ſрътosъ пеште. [ші

Εὐοψία (ἡ), bилшвгъ de алesъ пеште. [din

Εὔοψος (ὁ, ἡ), чел че аре mълтъ ші вънъ пеште, ші алте лъкрърї de mape. [εὖ, ὄ-ψον].

Εὐπαγὴς [εὖ, πήγνυμι], ός (ὁ, ἡ), bine клъditъ, kombinatъ; statopnikъ, цeапъnъ; «Ναῦς —» Лкs: «Σῶμα εὐπαγές». Ksn: bine алкътвitъ, цeапъnъ. (se konf: кв εὐ-παχής).

Εὐπάθεια (ἡ), вънъ traїъ, saъ вънъ пе-тречере, desfътape. «Ἐν εὐπαθείαις ἦσαν». Ep: se desfътaъ. 2) mape simgi-чївне (Алекs: Afpd:). [ші

Εὐπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, trъїeskъ bine, mъ desfътezъ în плъчерї, ші вънъцiле пieцеї. 2) sîntъ...

Εὐπαθὴς [εὖ, πάθος], ός (ὁ, ἡ), прса **simgiчosъ, saъ кървіа** op че ſаче mълтъ **întinърipe.** «Εὐπαθὲς πρὸς ἀρχονίαν». Пл: **[de вnde**

Εὐπαθία (ἡ), = Εὐπάθεια.

Εὐπαιδευσία (ἡ), a fi чinева ...

Εὐπαίδευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δεύτως, **bine înвъцatъ, bine крескътъ.** [εὖ, παιδεύω].

Εὐπαιδία (ἡ), авере de вънї копіі. [din

Εὔπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел кв вънї копіі. 2) noet: вънъ fiъ, saъ fiїkъ. [εὖ, παῖς].

Εὔπακτος (ὁ, ά), **Dop: în** локъ de εὐ-πηκτος.

Εὐπάλαιστος (ὁ, ἡ), лesne de вірвіt în лuптъ. [εὖ, παλαίω].

Εὐπαλαιστρος (ὁ, ἡ), îndemînatikъ, saъ bine deupinsъ în лuптъtopie; (în цeп:) прednikъ de op чe. [εὖ, παλαίστρα].

Εὐπάλαμνος (μος), ον (ὁ, ἡ), noet: în-demînatikъ în mînї; (fir:) = Εὐμήχανος. 2) fъкътъ de meштешвгарiцъ, îndemîna-tikъ mînъ. [εὖ, παλάμη].

Εὐπαλέως, adв: noet: în локъ de εὐπα-λῶς. [din

Εὐπαλὴς [εὖ, πάλη. saъ πάλλω], ός (ὁ, ἡ), = Εὐπάλαιστος; (npin înтind: ші fir:) лesne de sъвîrmit, лesnicosъ. [de вnde

Εὐπαλῶς, adв: лesne.

Εὐπαράγωγος (ὁ, ἡ), **лesne de авътът** (skos din minte, amъцit). [εὖ, παράγω].

Εὐπαράδεκτος (ὁ, ἡ), лesne **de прiimit.** (ad:) de крezът, провавілъ. [ші

Εὐπαράδοχος (ὁ, ἡ), = Εὐπαράδεκτος. [εὖ, παραδέχομαι].

Εὐπαραίτητος (ὁ, ἡ), = Εὐδυσώπητος. [εὖ, παραιτέομαι].

Εὐπαράκλητος (ὁ, ἡ), [εὖ, παρακαλέω] лesne de mînгїiat, saъ îndвплекат.

Εὐπαρακολούθητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θήτως, лesne de врmърit, (ші fir:) **de цinът** шірвл, (прin врm:) de **înцелes.** [εὖ, παρακολουθέω].

Εὐπαρακόμιστος (ὁ, ἡ), пе **каре, saъ** къре каре лesne поate чinева **transпорta**, saъ a se transпорta пїeziш, ші **întp'** вnъ кіпъ пв d'a dpentвл. «Πλοῦς —». Apst: în каре лesne se întpodвк (npinч: пе fърішъ ші кв тічї върчї) лвкрърї de храпъ, saъ търfi. (ші fir:) «Τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ συμφέρον εὐπαρακόμιστος». Пл: лe-sne **de îndвплекат.** [εὖ, παρακομίζω].

Εὐπαραλόγιστος (ὁ, ἡ) лesne de amъцit (prinч:) **în sokotell**, (ap fir:) **прin** min-чinoase **aprвmentaцiї**, saъ **sofisme.** [εὖ, παραλογίζομαι].

Εὐπαραμύθητος (ὁ, ἡ). лesne de mîn-riiat, saъ înвлînzit, notolit, îndвплекат. [εὖ, παραμυθέομαι].

Εὐπάρας (ὁ, ά). Dop: în локъ de εὐ-πάρyος = Εὐπάρειος.

Εὐπορἀπειστος (ὁ, ἡ), лesne de îndв-плекат кв атъцipe ла пefpentъ, лesne de înшелат. [εὖ, παραπείθω].

Εὐπαράπλους, ου (ὁ, ἡ), пе лîngъ каре лesne ші fъръ прітежdie поate чinева плъti. [εὖ, παρὰ, πλοῦς].

Εὐπαράτρεπτος (ὁ, ἡ), = Εὐπαράπειστος, лesne de авътът din dpentъ [εὖ, παρατρέπω].

Εὐπαρατύπωτος (ὁ, ἡ), (monetъ) лesne de stamвat minчinos (Тврч: калиъзъпе-mte). [εὖ, παρατυπόω].

Εὐπαράφορος (ὁ, ἡ), **чел че лesne se a-вate emind** din xotape, **saъ калеа чея** dpeantъ (прon: ші fir:). [εὖ, παράφερω].

Εὐπάρεδρος (ὁ, ἡ), stъpьitopъ, statopnikъ ne lînгъ чinева; (прin врm:) kredinчosъ. [εὖ, παρὰ, ἕδρα].

Εὐπάρειος (ὁ, ἡ), поеt: чел кь fрьmoшї овражї. [εὖ, παρειά].

Εὐπαρείσδυτος (ὁ, ἡ), (локъ) вnde лesne se поate чinева вipi în kiпъ de a nь se simцi. [εὖ, παρεισδύομαι].

Εὐπαρήγορος (ὁ, ἡ), ші adв: -γόρως, = Εὐπαραμύθητος. [εὖ, παρήγορος].

Εὐπάρθενος (ὁ, ἡ), поеt: (локъ) вnde sînt mълte ші fрьmoase fечoape. 2) вьпъ, fрьmoasъ fечoаръ. (bezi ші εὔπαις). [εὖ, παρθένος].

Εὐπαρόδευτος, ші Εὐπάροδος (ὁ, ἡ), поеt: (локъ) лesne de трекьt прintр' însвл, saъ de пetрекьt. [εὖ, παροδεύω, ші πάροδος].

Εὐπάροιστος (ὁ, ἡ), = Εὐπαράγωγος. [εὖ, παραφέρω, παροίσω].

Εὐπαρόξυντος (ὁ, ἡ), лesne de întъpitat. [εὖ, παροξύνω].

Εὐπαρόρμητος (ὁ, ἡ), лesne de îndemnat, saъ порnit ла чева. [εὖ, παρορμάω].

Εὐπάροχος (ὁ, ἡ), лesne-dъtъtorъ. [εὖ, παρέχω].

Εὐπαῤῥησίαστος (ὁ, ἡ), лesnicosъ de a вorві fъръ sfiaлъ adeвървл. [εὖ, παῤῥησιάζομαι].

Εὐπάρυφος (ὁ, ἡ), (χaînъ) кь fрьmosъ кeпаръ; (прin întind:) înвръkatъ лькsos. [εὖ, παρυφή].

Εὐπάταγος (ὁ, ἡ), поеt: kape faчe mape sгomotъ. [εὖ, πάταγος].

Εὐπατέρεια (ἡ), поеt: чea de повiлъ tatъ. «Ναίεις εὐπατέρειαν αὐλάν». Exp: лokвieшtї пaлatьx повiлвлї tъ tatъ. [εὖ, πατήρ].

Εὐπάτητος (ὁ, ἡ), лesne de кълkat; saъ вine (прea mвлт) кълkatъ. [εὖ, πατέω].

Εὐπατόριον (τὸ), [εὐπάτωρ, enit: ал лвї Mitpidatъ] вnъ гeлъ de plantъ, = Βουβώνιον, (fрanц:) aigremoine, tърiцъ mape.

Εὐπατρίδης, ου (ὁ), повiлъ ал patpii; патрічie. [ші

Εὔπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), поеt: = Εὐπατρίδης. [εὖ, πατρίς].

Εὐπάτωρ (ὁ, ἡ), fiъ, saъ fiiкь de повiлъ tatъ. [εὖ, πατήρ].

Εὐπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), потрiвitъ ла грasъ. (se конf: кь εὐπαγής). [εὖ, πάχος].

Εὐπεδιὰς, άδος (ἡ), în локъ de εὐπέδιος, чea кь fрьmoase kîmnii. [εὖ, πεδίον].

Εὔπεζος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, πέζα] чел кь fрьmoase пiчoape.

Εὐπείθεια (ἡ), вnьnepe. [ші

Εὐπειθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînтъ вnьnesъ. [din

Εὐπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), вnьnesъ, asкьлtъtorъ. 2) поеt: лesnicosъ a îndвплека; de крezвt. «Σήματα εὐπειθῆ». Exл: [εὖ, πείθω]. [de вnde

Εὐπειθῶς, adв: кь вnьnepe.

Εὔπειστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πείστως, лesne de îndвплекat; (прin врm:) = Εὔπιστος, лesne de крezвt. [εὖ, πείθομαι].

Εὔπεκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, πέκω] вine тънъ, saъ nientenatъ, (прin врm:) = Εὔποκος.

Εὐπελέκητος (ὁ, ἡ), лesne de чioплit. [εὖ, πελεκέω].

Εὐπελὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Εὐηπελής, saъ грeш: în локъ de Εὐπαλής, лesnicosъ. [εὖ, πέλω].

Εὐπέμπελος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, πέμπω] вlîndъ, лesnicosъ. «Οὐκ εὐπέμπελος». Exл: = Δυσπέμπελος.

Εὐπένθερος (ὁ ἡ), поеt: чел кь повiлъ sокрь. [εὖ, πενθερός].

Εὔπεπλος (ὁ, ἡ), поеt: пьrtъtorъ de fрьmoasъ, saъ мъреацъ xaînъ. [εὖ, πέπλον].

Εὔπεπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, πέπτω] лesne de mistвit, saъ de конt.

Εὐπεριάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de înвiptit, dвsînкoaчї ші înколо. [εὖ, περιάγω].

Εὐπεριαίρετος (ὁ, ἡ), лesne de лвat înпрежвр, къръцit depe чева. «Φλοιὸς —». [εὖ, περιαιρέω].

Εὐπερίβλεπτος (ὁ, ἡ), пeaпров: = Εὐπερίοπτος. [εὖ, περιβλέπω].

Εὐπερίγραπτος, ші Εὐπερίγραφος (ὁ, ἡ), мърцinitъ în мikъ ші fрьmoasъ formъ, fъквtъ în miniatьръ. [εὖ, περιγράφω].

Εὐπερίθραυστος (ὁ, ἡ), лesne de fърimat înпрежвр. [εὖ, περιθραύω].

Εὐπερικάλυπτος (ὁ, ἡ), лesne de акопepit înпрежвр. [εὖ, περικαλύπτω].

Εὐπερίκοπος (ὁ, ἡ), лesnicosъ a тăia, a apdika челе de прisosъ. «Εὐπερίκοπος τὰς ἐντεύξεις. Плв: fъръ мвlte цeremonii în adвnьрї, (fрanц:) sans façons. [εὖ, περικόπτω].

Εὐπερίκτητος (ὁ, ἡ), înпрвl: de δυσπερίκτητος, лesnicosъ a fave sъ 'l прisosiaskъ din аверіle saъ кiшtirвl sъъ, аввtъ. [εὖ, περικτάομαι].

Εὐπερίληπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιλαμβάνω] лesne de конpins, saъ înкъпвt; mikъ, пъцinъ.

Εὐπερίοπτος (ὁ, ἡ), лesne de трекьt кь вedepea, saъ desпрецвit. [εὖ, περιόπτομαι].

Εὐπεριόριστος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιορίζω] лesne de мърцinit, de хotърît înпрежвр.

Εὐπερίπατος (ὁ, ἡ), лesne de пpeъmвлat înпpeжвp. [εὖ, περίπατος].

Εὐπερίσπαστος (ὁ, ἡ), лesne de tpas, saŭ smвяs din toate пъpцiле de жвp înпpeжвp. [εὖ, περισπάω].

Εὐπερίστατος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιίσταμαι] лesne înkonжвpъtopŭ, saŭ de înkonжвpat. «Ἡ ἁμαρτία — ». Skp: пъkatвл лesne ne înkonжoapъ, înkît nв пвtem a nв kъdea întp' însвл.

Εὐπερίστροφος (ὁ, ἡ), лesne de înвîptit înпpeжвp. [εὖ, περιστρέφω]

Εὐπερίτρεπτος (ὁ, ἡ), лesne de pestopnat. [εὖ, περιτρέπω].

Εὐπερίφωρος (ὁ, ἡ), = Εὐφώρατος. [εὖ, περὶ, φώρ].

Εὐπερίχυτος (ὁ, ἡ), лesne de peвъpsat înпpeжвp de чева. [εὖ, περιχέω].

Εὐπερίψυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιψύχω] лesne de konpins de peчealъ.

Εὐπετάλεια (ἡ), noet: fem: ал лвĭ . .

Εὐπέταλος (ὁ, ἡ), noet: чел kв mвлte, saŭ fpвmoase fpвnze. [εὖ, πέταλον].

Εὐπέταστος (ὁ, ἡ), [εὖ, πετάννυμι] лesne de întins, de pesfipat.

Εὐπέτεια(ἡ), лesniчĭвne; înвiлшвгape.[din

Εὐπετὴς, έος (ὁ. ἡ), (dвne ziч:) чел че kade, (ши fir:) se koвoapъ, se sfîpшeшte вine (bezĭ ши eὐkatάστροφος); (oвiч:) лesniчosŭ, ла îndemînъ ; înвilшвgatŭ; плъkвtŭ. [εὖ, πίπτω].

Εὔπετρος (ὁ, ἡ), fъkвtŭ din ввnъ niatpъ. [εὖ, πέτρα].

Εὐπετῶς, adв: лesne; în tikпъ. [εὐπετής].

Εὐπεψία (ἡ), ввnъ, лesniчoasъ mistвipe. [εὔπεπτος].

Εὐπηγὴς, έος, Ion:, ши Εὔπηκτος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de εὐπαγής.

Εὐπήληξ, ηκος (ὁ, ἡ), noet: пвpiътopŭ de fpвmosŭ koĭfŭ. [εὖ, πήληξ].

Εὐπήμαντος (ὁ, ἡ), [εὖ, πημαίνω] лesne de вътъmat.

Εὔπηνος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, πήνη] вine цesвtŭ.

Εὐπηξία (ἡ), ввnъ kalitate de клъdipe, цepenie în konstpвkцie. [εὖ, πῆξις].

Εὔπηχυς, εος (ὁ, ἡ), noet: чел kв fpвmoase вpaцe. (εὖ, πῆχυς].

Εὐπίδαξ, ακος (ὁ, ἡ), чел kв ввne isвoape; (ши npin intind:) чел kв mвлtъ ши гвstoasъ zeamъ. «Βότρυς ». Enгp: [εὖ, πίδαξ].

Εὐπιθέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Εὐπειθέω. [din

Εὐπιθὴς, έος (ὁ, ἡ),=Εὐπειθής.

Εὐπίλητος(ὁ,ἡ), [εὖ, πιλέω] вine kълkatŭ.

Εὐπίνεια (ἡ), fipeaska fpвmвseцe a вpe вneĭ antiчe konstpвkцiĭ, (iap npinч:) a вpe вnвĭ ввpaжĭŭ пpozaikŭ saŭ noetikŭ, simплitatea, ши totdeodatъ вioiчĭвnea eкспpesii, ши чл: [din

Εὐπινὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, πίνος] (npinч: desпpe atлецĭ) înгlopitŭ, вigвposŭ, (ши dвne Apst: =Λιπαρὸς, καὶ Εὐανθὴς ἐκ τῆς παλαίστρας». 2) (desпpe metaл:) akoneritŭ kв sdpoвonелеле челе din tonitoape; (de вnde fir: desпpe stилŭ de kввintŭ) kape ape пe sinemĭ stpълвчindъ aчea antikъ simплitate ши гpaцie.

Εὐπιστία (ἡ), лesniчoasъ kpedepe, saŭ înkpedepe (akt: saŭ nas:). [din

Εὔπιστος (ὁ, ἡ), (ши adв:) πίστως, лesne kpezътopŭ, saŭ înkpezътopŭ. 2) вpednikŭ de kpedinцъ, saŭ de înkpedepe; (desпpe лвkp:) вpednikŭ de a fi kpezвtŭ. 3) =Εὔπειστος, ввnвsŭ, лesne de îndвплекat, плекatŭ. [εὖ, πιστὸς].

Εὐπίων, ονος (ὁ, ἡ), noet: notpivitŭ de гpasŭ, =Εὐπαχὴς. [εὖ, πίων].

Εὐπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (kîîne) kape околешte înkoaчĭ ши înколо вmвlînd kв îndemînътate. [εὖ, πλάνη].

Εὔπλαστος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -πλάστως, лesne de плъsmвit, saŭ fopmat; saŭ îndemînatik плъsmвitŭ, алkътitŭ. [εὖ, πλάττω]

Εὐπλατὴς, έος (ὁ, ἡ), notpivitŭ de лвtŭ. [εὖ, πλάτος].

Εὔπλειος, η, ον, noet: вine плinŭ, =Ἔμπλεως. [εὖ, πλέως].

Εὐπλεκὴς, έος noet:, ши Εὔπλεκτος (ὁ, ἡ), вine înплetitŭ. «Σειρὰ («Δίφρος, «Δίκτυον, «Κόφινος) —». Пл: [εὖ, πλέκω].

Εὔπλευρος (ὁ, ἡ), чел kв ввne (цepene) koaste. [εὖ, πλευρόν].

Εὐπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), вine îmmвлgitŭ, пвimъposŭ, nonkлatŭ. [εὖ, πλῆθος].

Εὔπληκτος (ὁ, ἡ), лesne de ловit. [εὖ, πλήττω].

Εὐπλήρωτος (ὁ, ἡ), лesne de вmплвt, saŭ вine вmплвtŭ. [εὖ, πληρόω].

Εὐπλοέω -ῶ, вiit: -ήσω, плвteskŭ, saŭ kълътopeskŭ пe mape nopoчit. [ши

Εὔπλοια (ἡ), ввnъ (nopoчitъ) кълътopie пe mape; saŭ ввnŭ timnŭ de плвtit. ‖ (ka enit: ал Benepiĭ) dътътoape de ввnъ плвtipe. [ши

Εὐπλοίη, mi Εὐπλοΐα (ἡ), Ion: în локŭ de εὔπλοια. [ши

Εὐπλόϊμος (ὁ, ἡ), =[Εὔπλους 2].

Εὐπλοκαμὶς, ίδος (ἡ), noet: fem: ал лвĭ

Εὐπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел kв fpвmoase

плete, saă коade. [εὖ, πλόκαμος].

Εὔπλοκος (ὁ, ἡ), =Εὔπλεκτος.

Εὔπλοος -ους (ὁ, ἡ), плътitorĭ, saă къ-лътorĭ пе mape порочitĭ (къ прiiпчosĭ timпĭ, ші чл:). 2) (пas:) локĭ вънĭ, лe-sniчosĭ de плътit. [εὖ, πλόος -οῦς].

Εὐπλυνὴς, έος (ὁ, ἡ), вine sпълатĭ, къ-patĭ. [εὖ, πλύνω].

Εὔπλωτος (ὁ, ἡ),=Εὐπλόϊμος, ші Εὔπλους, noet: [εὖ, πλώω].

Εὐπνευστία (ἡ), лesniчiънe ла pesъflape. [din

Εὔπνευστος (ὁ, ἡ), лesne de pesъflat (акt: saă пas:). 2) = Εὔπνους [εὐ, πνέω].

Εὔπνοια (ἡ), = Εὐπνευστία. 2) вънĭ a-върĭ, saă miposĭ. 3) sъflape de вънĭ вîntĭ; (прin întind:) локĭ къ вънĭ аерĭ (deвкisĭ). «Εὐήλιοι εὔπνοιαι». Diod: [din

Εὔπνοος -ους (ὁ, ἡ), лesniчosĭ ла pe-sъflape (ad: къ tapĭ плътmînĭ, saă deskise, ларцĭ пърĭ). «Ἵππος — ». Лкs: 2) каре къ плъчere se pesъflъ, ръкoposĭ, saă вi-ne mipositorĭ. «Ἀήρ εὔπνους». Лкs: (mi компр:) «Τὸ τῆς ὀψίας εὐπνούστερον». Eлd: 3) (прin întind: локĭ) вnde pesъflъ чine-ва словod ші къ плъчere. «Οἶκος («Λειμών) —». [εὖ, πνοή].

Εὐποδία (ἡ), вънъ калitate de пічoape. [εὔπους].

Εὐποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакĭ вine къїва. [εὐποιός]. [de вnde

Εὐποιήτη (ἡ), noet: fem: ал лвї εὐποίη-τος. [ші

Εὐποιητικὸς, ὴ, ὸν, аплекатĭ ла fачere de вine. [ші

Εὐποίητος (ὁ, ἡ), вine-fъкътĭ.

Εὐποιία (ἡ), fачere de вine. [εὐποιός].

Εὐποίκιλος (ὁ, ἡ), noet: frъmos-пestpi-цатĭ, =Πολυποίκιλος. [εὖ, ποικίλος].

Εὐποιὸς (ὁ, ἡ), вine fъкътorĭ. [εὖ, ποιός].

Εὔποκος (ὁ, ἡ), noet: лînosĭ, saă чел къ frъmoasъ лînъ. [εὖ, πόκος].

Εὐπολέμητος (ὁ, ἡ), лesne de pesвoit, saă вirвit. [εὖ, πολεμέω].

Εὐπόλεμος (ὁ, ἡ), îndemînatikĭ, saă no-рочitĭ în pesвoiĭ. [εὖ, πόλεμος].

Εὐπολιόρκητος (ὁ, ἡ), лesne de înnpe-sopat, saă de лвat прin înnpesopape. [εὐ, πολιορκέομαι].

Εὔπολις, ιδος (ὁ, ἡ), копpinzътorĭ de мълte ші шарї, saă frъmoase ораше. [εὖ, πόλις].

Εὔπομπος (ὁ, ἡ), трішіцътorĭ, повъцвi-torĭ, saă пetрекътorĭ de чinева sirврĭ, saă порочitĭ. [εὖ, πέμπω].

Εὐπόρευτος (ὁ, ἡ), чел че мерце, къ-лътoреште, saă вmвлъ вine; saă лesne de вmвлat. [εὖ, πορεύομαι].

Εὐπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, amĭ miжлоаче; (къ цen:) sîntĭ îлesnitĭ, înвiлшвratĭ de чева; (miж:) sîntĭ вoratĭ; în вънъ stape; (pap stрът: къ ак:) îлesneskĭ; (ші пas:) мъ aflъ ла îndemînъ. [εὔπορος]. [de вnde

Εὐπόρημα (τὸ), кiпĭ, miжлокĭ пъскочitĭ de îndatъ.

Εὐπόρθητος (ὁ, ἡ), лesne de жъfвit. [εὖ, πορθέω].

Εὐπορία (ἡ), îлesnitate în тречere (de drвmĭ, de pîĭ, ші чл:); (fir:) вілшвrĭ de мiжлоаче; авере de вanї ші чл:; ка-пачitate, iskвsinцъ; вънъ окazie; (în цen:) îлesnitate. [εὔπορος].

Εὐπόριστος (ὁ, ἡ), лesne de къпътвit, saă dовîndit. [εὖ, πορίζομαι].

Εὔπορος (ὁ, ἡ), (drвmĭ) лesne de трек-кът; (акt:) каре трече лесне; (fir:) îлe-snitĭ (saă ші пъскочitorĭ) de miжлоаче; (прin întind:) înвiлшвratĭ, вoratĭ; (în цen:) лesniчosĭ, лesne de довîndit, saă de sъвîршit. [εὖ, πόρος]. [de вnde

Εὐπόρως, adв: лesne, къ îлesnipe.

Εὐπόρφυρος (ὁ, ἡ), чел къ frъmoasъ por-fiръ; saă (греш:) în локĭ de ἐμπόρφυρος. [εὖ, πορφύρα].

Εὐποτμία (ἡ), noet: порочipe, fepiчi-pe. [din

Εὔποτμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πότμως, no-рочitĭ, fepiчitĭ. [εὖ, πότμος].

Εὔποτος (ὁ, ἡ), лesne, saă вънĭ de бъ-вt. [εὖ, πίνω].

Εὔπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ вone (frъ-moase, saă цепene, ївцї) пічoape. [εὖ, ποῦς].

Εὐπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Εὖ πράττω, isввteskĭ în тревіле меле, sîntĭ порочitĭ. [εὐπραγής]. [de вnde

Εὐπράγημα (τὸ), порочitъ întpenpindepe, saă întîmплape (вродеалъ).

Εὐπραγὴς, έος (ὁ, ἡ), порочitĭ, saă is-ввtitorĭ în тревіле сале. [εὖ, πράττω]. [de вnde

Εὐπραγία (ἡ), порочipe, isввtipe, ne-мерipe.

Εὔπρακτος (ὁ, ἡ), лesne de sъвîрmit. 2) = Εὐπραγής. [ші

Εὐπραξία (ἡ), =Εὐπραγία. 2) вiptвoasъ пвptape; fачere de вine. [ші

Εὔπραξις, εως (ἡ), noet: = Εὐπραξία. [εὖ, πράττω].

Εὔπρεμνος (ὁ, ἡ), чел къ вънĭ трвпкiĭ,

(кочеапъ). [εὖ, πρέμνον].

Εὐπρέπεια (ἡ), вѧпъ кѧвіінцъ, заъ рîndѯіалъ, регѧлapitate; грѧmosъ екstepiopъ; nodoавъ; віne notpівітъ пretекstъ (прічінѯіре). [din

Εὐπρεπὴς [εὖ, πρέπει], έος (ὁ, ἡ), чел кѧ грѧmosъ, мърецъ екstepiopъ; înnodoвітъ, арътosъ; віne notpівітъ; заъ de вѧпъ кѧвіінцъ. «Λόγος («Πρόφασις) — ». Εѯр: mi Тѧч:

Εὔπρεπτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐπρεπὴς. (вezї ші πάμπρεπτος).

Εὐπρεπῶς, adв: кѧ вѧпъ кѧвіінцъ, заъ арътape (апарінцъ). [εὐπρεπής].

Εὔπρηκτος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de εὔπρακτος.

Εὐπρηξίη (ἡ), Ion: în локъ de εὐπραξία.

Ἐὐπρήσσεσκον, noet· în локъ de εὖ ἔπρασσον, лѧкраъ віne ші кѧрînd.

Εὔπρηστος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, πίμπρημι] лesne de апріns, ші aps. (акт: заъ між: ші пas:)

Εὐπρήων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кѧ мѧлte sкoѕѧрї, капкрї (de мape). [εὖ, πρηών].

Εὔπριστος (ὁ, ἡ), [εὖ, πρίζω] віne херъstрѧітъ, заъ лesne de херъstрѧіт.

Ευπροαίρετος (ὁ, ἡ), чел че лesne алеце, хотърашte, заъ se алеце; чел кѧ вѧпъ воінцъ, заъ каре преферъ віneле. [εὖ, προαιρέομαι].

Εὐπροόρατος (ὁ, ἡ), лesne de превъzѧт. [εὖ, προοράω].

Εὐπρόσδεκτος (ὁ, ἡ), лesne, заъ кѧ мѧлцѧміре пріімітъ. [εὖ, προσδέχομαι].

Εὐπρόσεδρος (ὁ, ἡ), = Εὐπάρεδρος. [εὖ, πρὸς, ἕδρα].

Εὐπροσηγορία (ἡ), лesnічїѧne, заъ блажінie în залѧтape, афавілітate. [din

Εὐπροσήγορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γόρως, чел че лesne ші кѧ блîndeце залѧтъ пе (ворвеште, se adѧпъ кѧ) ор чіne; афавілъ. [εὖ, προσήγορος].

Εὐπρόσθετος (ὁ, ἡ), лesne de адъорат ѧndева, заъ de креsкѧт пріп адаosъ. [εὖ, προστίθεμαι].

Εὐπρόσιτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίτως. [εὖ, πρόσειμι] лesne de апропіат.

Εὐπροσόδευτος (ὁ, ἡ), чел че аре, заъ дъ вѧпе вепітърї. [εὖ, προσοδεύω].

Εὐπρόσοδος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όδως, = Εὐπρόσιτος. 2)=Εὐπροσόδευτος. [εὖ, πρόσοδος]

Εὐπρόσοιστος (ὁ, ἡ), [εὖ, προσφέρω, προσοίσω] = Εὐπρόσιτος, лesne de апропіат; (în цеп:) лesnічосъ.

Εὐπροσόμιλος (ὁ, ἡ), =Εὐπροσήγορος. [εὖ, πρὸς, ὅμιλος].

Εὐπροσόρμιστος (ὁ, ἡ), (локъ) лesnічосъ de а трацe кѧ коравіа ла ѧскатъ, заъ în портъ. [εὖ, προσορμίζομαι].

Εὐπρόσρητος [εὖ, πρὸς, ῥητός], ші

Εὐπρόσφθεγκτος (ὁ, ἡ), = Εὐπροσήγορος. [εὖ, προσφθέγγομαι].

Εὐπρόσφορος (ὁ, ἡ), вѧпъ ла мînкаре, (каре se мъnînкъ кѧ гѧstъ). 2) = (заъ греш: în локъ de) Εὐπρόφορος, віne пропѧцъторъ. [εὖ, προσφέρω].

Εὐπρόσφυτος (ὁ, ἡ), лesne de лінit, ші întрѧпат кѧ чева. [εὖ, προσφύομαι].

Εὐπροσωπέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ, заъ мъ арътъ грѧmosъ ла faцъ, плакъ. «Θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι». Ѕкр: съ плакъ, ші съ ізѧѯtіаскъ. [ші

Εὐπροσωπία (ἡ), калітатеа лѧї ...

Εὐπρόσωπος (ὁ, ἡ), ші adв: -ώπως, чел кѧ грѧmoасъ, блажінъ faцъ; весѧлъ; (fir:) пърѯтъ) (în арътape) вѧпъ. [εὖ, πρόσωπον].

Εὐπροφάσ'στος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίστως, лesnічосъ а гъsі претекste; заъînfъцішатъ кѧ вѧпе пріčінѯірї. [εὖ, προφασίζομαι].

Εὐπρόφορος (ὁ, ἡ), лesne de пропѧцат, заъ екsпімат. (акт: ші пas:) [εὖ, προφορά].

Εὐπρημνὴς, έος, noet: ші Εὐπρυμνος (ὁ, ἡ), (корабіе) кѧ вѧпъ пѧпъ; (пріп întind:) віne гъкътъ; (fir:) sігѧръ. [εὖ, πρύμνη].

Εὐπρωρος (ὁ, ἡ), (корабіе) кѧ вѧпъ пръ; (fir:) =Εὐπρόσωπος. [εὖ, πρώρα].

Εὔπταιστος (ὁ, ἡ), лesne de а se потікні, заъ а потікні, алѧнекосъ, nesігѧръ, пріmежdіosъ. [εὖ, πταίω].

Εὔπτερος, ші Εὐπτέρυγος (ὁ, ἡ), чел кѧ вѧne апіпї; (пріп întind:) 'палт-ѕвѧрторъ; (fir:) mîndрѧ. [εὖ, πτερόν, ші πτέρυξ].

Εὐπτησία (ἡ), [εὖ, ἵπταμαι] лesnічїѧne, îndemînъtate лѧ ѕворъ.

Εὐπτοίητος (ὁ, ἡ), noet: лesne de ѕпepiat, de înгpozit, =Εὐπτόητος.

Εὐπτόλεμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐπόλεμος. [εὖ, πτόλεμος].

Εὔπτορθος (ὁ, ἡ), noet: чел кѧ мѧlte ші грѧmoase кръчї. [εὖ, πτόρθος].

Εὐπυγία (ἡ), калітатеа лѧї....

Εὔπυγος (ὁ, ἡ), = Καλλίπυγος. [εὖ, πυγή].

Εὐπυνδάκωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, πύνδαξ] чел кѧ вѧпъ, цеапъпъ fѧndъ.

Εὔπυργος (ὁ, ἡ), noet: (чetate) кѧ грѧmoase тѧрпѧрї. [εὖ, πύργος].

Εὔπυρος, ші Εὐπυροφόρος (ὁ, ἡ), noet: продѧкъторъ de мѧлъ ші вѧпъ грîѯ. [εὖ, πυρός].

Εὐπύρωτος (ὁ, ἡ), лesne deînfокат, заъ

*

рошit în fокъ. [εὖ, πυρόω].

Εὐπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ fрѫmoaѕъ варвъ. [εὖ, πώγων].

Εὔπωλος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аре, саѣ продѫче тѫлцї ші вѫnї mînжї. [εὖ, πῶλος].

Εὐραθάμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поеt: каре цікъ тѫлte ші înвілшѫrate пікъtърї. [εὖ, ῥαθάμιγξ].

Εὐραὶ (αἱ), [οὐρὰ, вezї ші εὖρος] къпъtîїеле osii, пе каре se цotрівеsк роateле.

Εὐράμην, (маї поѣ) між: пех: 1: ал лѣї εὑρίσκω.

Εὐρὰξ, [εὐρὺς] adв: поеt: în латѣ, кам депарte; (de ѫnde se întребѫinцeazъ, кînd stpigъm кѫîва съ se dea) în латѫре, лао парte. Іл: О. ші Л.

Εὐραφὴς, έος (ὁ, ἡ), вine кѫsѫtѣ. [εὖ, ῥαφή].

Εὐρεὺς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Εὕρυτος.

Εὐρείτης, ου, ші Εὔρειτος (ὁ, ἡ), поеt: = Εὕρυτος.

Εὐρείων, ουσα, ον, поеt: =Εὐρεύς.

Εὕρεμα (τὸ), =Εὕρημα.

Εὑρεσιέπεια (ἡ),=Εὑρεσιλογία. [ші

Εὑρεσιεπέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Εὑρεσιλογέω. [din

Εὑρεσιεπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Εὐρεσιλόγος. [εὕρεσις, ἔπος].

Εὑρεσίκακος (ὁ, ἡ), пъskочitорѣ, саѣ skорnitорѣ de реле. [εὕρεσις, κακὸν].

Εὑρεσιλογέω -ῶ, вііt: -ήσω, аflѫ, гъseskѣ кѫвinte siлite (sofisme), ка съ eksплікѣ, саѣ съ îndрептъцeskѣ чева; прічінѣїeskѣ ѫнеле пептрѫ алteле. [ші

Εὑρεσιλογία (ἡ), гъsipe de дешарte кѫвinte în прічінѫipe desпре чева. [din

Εὑρεσιλόγος (ὁ, ἡ), гъsitорѣ de дешарte кѫвinte supe акоперіpea адевърѫлѣї. [εὕρεσις, λόγος].

Εὑρέσιος (ὁ), пatроnѣ ал пъskочірілор, саѣ înвепцiілор (enit: ал лѣї Жое). [din

Εὕρεσις, εως (ἡ), гъsipe; пъskочipe; deскоперipe. [εὑρίσκω].

Εὑρεσίτεχνος (ὁ, ἡ), поеt: пъskочitорѣ de мештешѫгърї, sеѣ машінъріі. [εὕρεσις, τέχνη].

Εὑρετέος, α, ον, посit: ал лѣї εὑρίσκω.

Εὑρέτὴς, ου, саѣ οὔ (ὁ), аflъторѣ, саѣ пъskочitорѣ de чева. [εὑρίσκω]. [de ѫnde

Εὑρετικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatікѣ în пъskочірї.

Εὑρέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѣї εὑρέτης.

Εὑρετὸς, ὴ, ὸν, гъsitѣ; аflатѣ, саѣ пъskочitѣ. 2) пѫtinчosѣ a se аfла, ші чл: [εὑρίσκω].

Εὑρέτρια (ἡ), fem: ал лѣї εὑρέτης.

Εὕρετρον (τὸ), дарѣ de pesплътipe aflъторѫлѣї de чева. [ші

Εὕρημα (τὸ), аflътъръ, саѣ пъskочitъръ; (iар прінч:) чева гъsitѣ din întîмпларе, ші пе непъдъждѫite; (de ѫnde) кîштигѣ întîмплъторѣ, =Ἕρμαιον. [εὑρίσκω].

Εὑρημοσύνη (ἡ), (неапр:) =Καλλιέπεια, елокѫінцъ. [din

Εὑρήμων, ονος (ὁ, ἡ), (неапр:) în локѣ de εὐφραδής, вine ворвіторѣ. [εὖ, ῥῆμα].

Εὕρην, ηνος, ші Εὔρηνος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, ῥὴν], = Εὔαρνος.

Εὑρησιεπὴς, Εὑρησιλογέω, ші чл: каѣtъ εὑρεσιεπής, ші чл:

Εὕρησις, εως (ἡ), = Εὕρεσις, ші Εὑρητέος = Εὑρετέος.

Εὕρητος (ὁ, ἡ), вine-zisѣ. [εὖ, ῥητός].

Εὑρήτωρ, ορος (ὁ), =Εὑρέτης.

Εὔριζος (ὁ, ἡ), чел кѫ вѫne ші тѫlte рѣдъчінї, вine înрѣдъчinatѣ. [εὖ, ῥίζα].

Εὔριν, ινος, ші Εὔρινος (ὁ, ἡ). чел кѫ вѫnѣ nasѣ (ad: miposѣ). [εὖ, ρὶς].

Εὔρινος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, ῥινὸς] гъкѫtѣ din (саѣ акоперітѣ, къпtѫшітѣ кѫ) вѫnъ, цеапънъ піеле.

Εὐρίπιστος (ὁ, ἡ), лesne мішкатѣ de оụ че sѫflape de вintѣ; (fir:) ѫшорѣ, skimвъчosѣ, nestatopnікѣ [εὖ, ῥιπίζομαι]; ші =кѫ

Εὔριπος (ὁ, ἡ), [εὖ, ῥιπή] лesne, саѣ неkontenit мішкатѣ; (fir:) nestatopnікѣ, skimвъчosѣ. ‖ (sѫвst: върв:) ор че stpimtoape de шape (dар маї кѫ seamъ чea dintpe Беоцia ші Еѫвea), ѫnde se faче peflѫksѣ; (în цеп:) капалѣ. [de ѫnde

Εὐριπώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о stpimtoape de mape, (adікъ) sѫпѫsѣ ла peflѫkse; (fir;) nestatopnікѣ, nesigѫrѣ.

Εὑρίσκω, вііt: εὑρήσω, (tpe de кѫ: εὕρηκα, ші пas: εὕρημαι, пех: εὕρον, ші між: εὑρόμην, ші маї поѣ εὑράμην, ші пas: εὑρέθην) гъseskѣ (къѕlînd, саѣ din întîмплape); аflѫ; пemepeskѣ; пъskочeskѣ, «Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ, εὑρήκαμεν τὸν Μεσίαν». Skр: Εὕρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν». Tкр: «Ὁ τὴν κωμῳδίαν εὑρὼν Ἐπίχαρμος». Tкр: (ші між:) «Ὄνομα εὕρεο, ὅττι κε θείης παιδί». Od: T: (iар маї des în fpas:) «Ἀπεδίδοτο, εἰ πολὺ ἀργύριον εὑρίσκοι. Ккп: «Πόσον ἂν οἴῃ εὑρεῖν τὰ σὰ κτήματα πωλούμενα»; Ksn: (ші авsол:) «Πωλεῖ, καὶ ἀποδίδοται τοῦ εὑρόντος (în локѣ τοῦ εὑρεθέντος)». пе кîтѣ seва гъsi. (вezї ші ἀλφαίνω). (між: пех: εὑράμην însem: довîndeskѣ). «Εὕραιο τῆς προθυμίας ἀμοιβὴν

παρὰ θεοῦ. Sin: «Ἀτέλειαν παρ' αὐτῶν εὗραντο». Dm: aъ dobîndit.

Εὐροέω -ῶ, вiit: -ήσω, кврrъ вine (fъръ опpipe, saъ înвiлшвrat); (fir:) înaintezъ, isввteskъ, meprъ вine. [ші

Εὖροια (ἡ), ввnъ (înвiлшвraтъ) кврцere de лikвidъ; (fir:) лesniчiвne în ekspesie. «Εὖροια λόγου». Лks: (fir:) înaintape, isввtipe, nemepipe. [εὖροος -ους].

Εὐροίζητος (ὁ, ἡ), noet: tape вîжiitorъ în sвorвл sъъ. [εὖ, ῥοΐζος].

Εὐροκλύδων, saъ (dвne îndp: alт:) Εὐρυκλύδων, ονος (ὁ), mape fвptвnъ, saъ вiжелie skopnitъ de вîntвл pesъpiteanъ. [εὖρος, κλύδων].

Εὐρόνοτος (ὁ), вîntвл de ла pesъpitъ ші miazъ-zi. [εὖρος, νότος].

Εὖροος -ους (ὁ, ἡ), лin, saъ înвîлшвrat кврrъtorъ; (fir:) lesniчosъ în ekspesii, saъ în вorвiре; (прin întind:) înaintъtorъ, isввtitorъ dвne dopinцъ; (med:) «Σῶμα εὔρουν». Лks: але кърхiа toate skврцeріле вmezeлilor se fak вine ші lesne. [εὖ, ῥοὴ].

Εὔροπος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ῥοπὴ] lesne de înkoвoĭat, mлъdiosъ, saъ lesne înвîptitъ. «Ἄμμα — ». Enгр: лацъ lesne de slpîns trъгîndъ se.

Εὖρος, (ὁ), [οὖρος, saъ αὖρα] вîntъ pesъpiteanъ.

Εὖρος, εος -ους (τὸ), лъцime.

Ἐὑῤῥαπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ῥαπὶς] nврtъtorъ de ввnъ вargъ, saъ вastonъ.

Ἐὑῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐραφής.

Ἐὑῤῥεῖος, noet: în локъ de εὐρεέος, цen: ал лвĭ εὐρεής.

Ἐὑῤῥείτης, ші Ἐὑῤῥειτος, ου (ὁ), ші Ἐὑρείων, ουσα, ον, noet: în локъ de εὐρείων, εὔρυτος, ші чл:

Ἐὑῤῥην (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὔρην, ші Ἐὑῤῥηνος, în локъ de εὔρηνος.

Ἐὑῤῥηχος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ῥῆχος] înapmatъ de natвrъ къ mвлцĭ ші tapĭ rimnĭ.

Ἐὑῤῥιν, ινος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὔριν.

Ἐὑῤῥοος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὔροος.

Εὐρὺ, next: лвi εὐρὺς. ‖ (кь adв: saъ naptik: înteц: în komп:) = Ἐρι ші Ἀρι.

Εὐρυάγυιος, ἀγυια, ον, noet: (прinч: opaшъ) кь лapцi, вліце, (ad:) mape. [εὐρὺς, ἀγυιά].

Εὐρυαίχμας, α (ὁ), Dop: noet: a кърхiа вліцъ ape askвцilвл вîrfъ лътърcцъ, (прin врm:) este mape; (прin înting:) a кърхiа stъпînipe se înting denapte; saъ алкътвitъ din mвлцĭ ші вitежĭ вліцашĭ (pesвoĭničĭ); (in цen:) вitеazъ; saъ mвлtъ ла nвmъръ. «Στρατός — ». Hind: [εὐρὺς αἰχμὴ].

Εὐρύαλος, ου, ші Εὐρυάλως, ως (ὁ, ἡ), noet: чел че ape лargъ apie, saъ înginsъ околъ; (în цen:) лargъ, snaцiosъ. [εὐρὺς, ἅλως.

Εὐρυάνασσα, ης (ἡ), noet: mape (saъ de mape impepiъ) împърътeasъ.[εὐρὺς, ἄνασσα].

Εὐρυβατεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ portъ ka Eвpiвatъ (bestitъ amъцitorъ), mъ вikleneskъ, вnелteskъ intpiцĭ. [Εὐρυβάτης].

Εὐρύβατος (ὁ, ἡ), noet: [εὐρὺ, βαίνω] (локъ) nentpъ a кърхia тречере se чер marĭ пашĭ, (adikъ) întinsъ, snaцiosъ.

Εὐρυβίας, α (ὁ), Dop: ші Εὐρυβίης, ου (ὁ), Ion: noet: [εὐρὺς, βία] tape, nвternikъ.

Εὐρυβόας, α (ὁ), noet: чел кь mape глasъ [εὐρὺς, βοή].

Εὐρυγάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: чел кь лargъ, mape nînteче. [εὐρύς, γαστήρ].

Εὐρυγένειος (ὁ, ἡ), noet: чел кь латъ, mape барвъ. [εὐρὺς, γένειον]. 2) koпpinzътorъ de (saъ întinsъ în) mвлte neamвrĭ. «Αἰὼν —». Non: [εὐρύς, γενεά].

Εὐρυδίνης, ου (ὁ,, noet: (pîъ) але кърхia ape ſak marĭ ввltoape, (ad:) латъ, adînkъ. [εὐρὺς, δίνη].

Εὐρυέδης, εος (ὁ, ἡ), noet: [εὐρὺς, ἕδος]. чел кь латъ (mape, întinsъ) fвndъ; лargъ. snaцiosъ.

Εὐρυὴς, έος (ὁ, ἠ), = Εὔροος.

Εὐρυθέμεθλος, ші Εὐρυθέμειλος (ὁ, ἡ), noet: чел кь late (întinse, цenene) temeлiĭ. [εὐρὺς, θέμεθλον].

Εὐρυθμία (ἡ), apmonie de taktъ, saъ de mъssвr, пропорцie. [din

Εὔρυθμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρύθμως, (mвs:) чел кь ввnъ taktъ, apmoniosъ; (în цen:) potpівitъ, пропорцionatъ. [εὖ, ῥυθμός].

Εὐρυκάρηνος (ὁ, ἡ), noet: чел кь латъ капъ. [εὐρὺς, κάρηνον].

Εὐρύκερως, ω, saъ ωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кь late, saъ marĭ koapne. [εὐρὺς, κέρας].

Εὐρυκλύδων, ονος (ὁ,, vezĭ εὐροκλύδων.

Εὐρυκοίλιος (ὁ, ἡ), чел кь mape nînteче, saъ кь лargъ adînkътвrъ, skoвitвrъ, гавrъ. [εὐρὺς, κοιλία].

Εὐρύκολπος (ὁ, ἡ), чел кь лargъ sînъ; snaцiosъ. (vezĭ ші εὐρύστερνος). [εὐρὺς, κόλπος].

Εὐρυκόωσα (ἡ), noet: [εὐρὺ, κοέω] kape axde, saъ se axde de denapte. «Νὺξ —». Exfop: (vezĭ εὐήκοος).

Εὐρυχρείων οντος (ὁ), noet: mape îmпъpatъ. [εὐρὺς, χρέω, χρείω].

Εὐρυλείμων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: конpinzъtopъ de лate (întinse) лівezї. [εὐρὺς, λειμών].

Εὐρυμέδων, οντος (ὁ), noet:=Εὐρυχρείων. [εὐρὺς, μέδω].

Εὐρυμενὴς, έος, ші Εὐρύμενος, ші (în sink:) Εὔρυμνος (ὁ, ἡ), noet:=[Εὐρὺς], латъ, ларгъ, întinsъ.

Εὐρυμέτωπος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ латъ fрѣnte. «Βοῦς — ». Om: [εὐρὺς, μέτωπον].

Εὐρύνω [εὐρὺς], biit: -υνῶ, лъцeскъ, лъpцeскъ. «Εὐρύνων τὸ μέσον». Ep: лъsînd ларгъ miжлокѣл.

Εὐρύνωτος (ὁ, ἡ), noet: латъ în snate. [εὐρὺς, νῶτος].

Εὐρυόδειος, α saъ ος, ον, noet: (локъ) кѣ лаpцї dрѣmѣpi; (прin ѣрm:) ларгъ, întinsъ. (вezї ші εὐρύπορος). [εὐρὺς, ὁδός].

Εὐρύοπα, ao, Εол: noet: în локъ de εὐρυόπης, ου (ο), [εὐρὺς, ὄψ] a кърѣїа вedepe ажѣпце (saъ глasѣл se aѣde) denapte.

Εὐρυπέδιλος (ὁ, ἡ), noet: (пїчоръ) de ларгъînкълцъminte, (adikъ) латъ. [εὐρὺς, πέδιλον].

Εὐρύπεδος (ὁ, ἡ), noet: конpinzъtopъ de întinse кîmпїї; (în цen:) ларгъ, snaцiosъ. [εὐρὺς, πέδον].

Εὐρύπορος (ὁ, ἡ), чел кѣ лаpцї тречерї; (în цen:) întinsъ, ларгъ. «Θάλασσα — ». Om: (вezї ші εὐρειόδειος). [εὐρὺς, πόρος].

Εὐρυπρωκτία (ἡ), sѣst: ал лѣї...

Εὐρύπρωκτος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, πρωκτὸς] = Κύναιδος пре-кѣрваръ. [вezї ῥαφανιδόω].

Εὔρυπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ῥύπτω] лesne de спълат, de кѣръцit.

Εὐρυπυλὴς, έος, ші Εὐρύπυλος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ лаpцї порцї. [εὐρὺς, πύλη].

Εὐρυρέεθρος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ латъ кѣрцere. «Ποταμὸς—». Il: Ф. [εὐρὺς, ῥέεθρον].

Εὐρυρέων, ουσα, ον, noet:=Εὐρυρέεθρος.

Εὐρὺς [εὖρος], έος, εῖα, ύ, латъ, ларгъ, întinsъ. «Τεῖχος — ». Il: M. (ші fir·). «Κλέος εὐρύ». Od: Ψ.

Εὐρυσάκης, εος (ὁ, η), noet: чел кѣ латъ sкѣtъ, павъzъ. [εὐρὺς, σάκος].

Εὐρυσθενὴς, [εὐρὺς, σθένος] έος (ὁ, ἡ), noet: foapte tape, пѣterпікъ.

Εὔρυσμα (τὸ),=(întpeв: nѣmaї комп:) Ἀνεύρυσμα (вezї ziч:), aневpікmъ. [εὐρύνω]. [de ѣnde

Εὐρυσματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кѣ simптome de aневpismъ, saъ ka aневpismъ. (вezї ἀνεύρυσμα).

Εὐρύσορος (ὁ, ἡ), noet: (морmîntъ) конpinzъtopъ de mape кѣшчїѣrъ, (adikъ) mape. [εὐρὺς, σορός].

Εὐρύστερνος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ латъ пientъ; saъ (fir:) чел кѣ mape întкъпъчїѣne, ларгъ. [εὐρύς, στέρνον].

Εὐρυστήθης, εος (ὁ, ἡ),=Εὐρύστερνος. [εὐρὺς, στῆθος].

Εὐρυστομία (ἡ), лъpцime de гѣpъ, saъ пропѣпцare, ворвіре кѣ гѣpa deskisъ. [din

Εὐρύστομος (ὁ, ἡ), ларгъ ла гѣpъ, saъ intpape; (în цen:) латъ, ларгъ. [εὐρὺς, στόμα, saъ στόμιον].

Εὐρυτενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: întinsъ denapte, saъ de mape întindepe, snaцiosъ. [εὐρὺς, τείνω].

Εὐρύτης (ἡ), лъціше, лъpцime. [εύρύς).

Εὐρύτιμος (ὁ, ἡ), noet: чел de mape чinste. «Ζεὺς —». Hind: [εὐρὺς, τιμὴ].

Εὔρυτος (ὁ, ἡ), чел кѣ întвілmѣrate кѣpцepї de літпezї ane. [εὖ, ῥέω].

Εὐρύτρητος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, τιτράω] лаpгѣъpitъ, saъ чел кѣ лаpцї гѣъpї.

Εὐρυτριαίνης, ου (ὁ), noet: чел кѣ mape tpidintъ. [εὐρὺς, τρίαινα, вezї ziч:].

Εὐρύτρυπος (ὁ, ἡ), = Εὐρύτρητος. [εὐρὺς, τρύπα].

Εὐρυφὰης, έος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, φάος] în ларгъ, saъ denapte лѣminъtopъ.

Εὐρυφαρέτρης, ου (ὁ), noet: чел кѣ лаpгъ, mape tѣлвъ. [εὐρὺς, φαρέτρα].

Εὐρυφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (плantъ) але кърia toate пърціле sînt марї, (ad:) înflopitъ, saъ вine крeskѣtъ.

Εὐρυφωνία (ἡ), ворвіре кѣ ларгъ, mape глasъ. [din

Εὐρύφωνος (ὁ, ἡ) ворвіторъ кѣ ларгъ (прea deskisъ) глasъ. [εὐρὺς, φωνή].

Εὐρυχαδὴς, έος (ὁ, ἡ,), noet: [εὐρὺς, χανδάνω] чел кѣ mape întкъпъчїѣne. (se konf: кѣ εὐρυχανὴς)

Εὐρυχαίτης, ου (ὁ), noet: чел кѣ mape коатъ, saъ тѣлъ ші лѣпгъ пъръ. [εὐρὺς, χαίτη].

Εὐρυχανὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, χαίνω] noet: чел кѣ лаpгъ кѣskѣtъpъ, saъ гѣpъ.

Εὐρύχορος (ὁ, ἡ, (локъ) лаpгъ, în кare se not forma тѣлte хорѣpї. [εὐρὺς, χορός].

Εὐρυχωρὴς, έος (ὁ, ἡ), =Εὐρύχωρος.

Εὐρυχωρία (ἡ), лъpцime de локъ. [din

Εὐρύχωρος (ὁ, ἡ), (локъ лаpгъ, snaцiosъ, întкъпъторъ, ші чл: [εὐρὺς, χῶρος].

Εὐρύωψ, ωπος saъ οπος (ὁ, ἡ), noet: чел че вede întins, denapte. (вezї ші εὐρύοπα). [εὐρὺς, ὤψ].

Εὐρώγης, εος (ὁ, ἡ), noet: чел къ тълте ші вине бробоане. «Σταφυλὴ—». Engr: [εὖ, ῥώξ].

Εὐρώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: (прin sink: ші întрън:) ін локъ de εὐρυόδειος, ларгъ,înkъпъторь. (iap dине алцii în локъ de...

Εὐρώεις [εὐρὼς], εσσα, εν, noet: тъчедь; (прin întind:) чецось, întъпекось; (прin întind: саь аъzь) ларгъ.

Εὐρωπὸς [εὐρὺς, ὤψ], ὴ, ὸν, noet: лать, ларгъ. 2) (dине алціі) = Εὐρώεις, întъпекось; (în цen:) петърцinitь.

Εὐρὼς [în afin: къ εὖρος], ῶτος (ὁ), тъчегаіь; ръцінъ; soaie. (vezі ші νοτίς).

Εὐρωστέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntь вîptosь, съпътosь. [ші

Εὐρωστία (ἡ), съпътate, вîptъte, ші чл: [din

Εὔρωστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ῥώννυμι] съпътosь, вîptosь, цеапънь. [de вnde

Εὐρώστως, adv: къ вîptъte, цепепіе, воінічеште.

Εὐρωτιάω -ῶ, [εὐρώς], viit: -άσω, тъчезескь. «Βίος εὐρωτιῶν». Apstf: (прin întind:) віацъ лініштітъ.

Ἐὺς, ἐῆος (ак: ἐέα), noet: вънь; вітеазь; новілъ; frътosь. ‖ (next: întrевъінцатъ nътаі ла цен: îm: лъîndъse ка sъest: în însemn: de) чеде вине, fepічіріе. «Θεοὶ δοτῆρες ἐάων». Om:

Εὖσα, Dor: în локъ de ἐοῦσα, οὖσα, nom: sinr: de fem: партіч: ал лъї εἰμί.

Εὖσα, nex: 1: ал лъї εὔω.

Εὐσανίδωτος (ὁ, ἡ), gram: експл: a лъї εὔσελμος. [εὖ, σανίς].

Εὐσαρκία (ἡ), трънешіе, саь гръsime de трънь. [din

Εὔσαρκος (ὁ, ἡ), чел къ тълте кърнърї, трънешь, грась. [εὖ, σάρξ]. [de вnde

Εὐσαρκόω -ῶ, viit: -ώσω,înграшь,înкърnezь пе чінева. [de вnde

Εὐσάρσωσις, εως (ἡ), înгръшаре, înкърnape.

Εὐσέβεια (ἡ), nietate (благочестіе), pesпектъ кътре Dътnezeь (пърінцї, таї въtрînї, ші чл:). [ші

Εὐσεβέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntь niosь (благочестівь). [εὐσεβὴς] [de вnde

Εὐσέβημα (τὸ), fantъ nioasъ (благочестівъ).

Εὐσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), niosь (благочестівь) pesпектosь кътре Dътnezeь (пърінцї, чеї таї марі, ші чл:); (în цen:) вірtъosь, къ fрікъ de Dътnezeь. [εὖ, σέβας]. [de вnde

Εὐσεβία (ἡ), noet: în локъ de εὐσέβεια.

Εὐσεβοφρόνως, adv: къ nioase simцiminte. [εὐσεβὴς, φρήν].

Εὐσεβῶς, adv: къ nietate, къ fрікъ de Dътnezeь. [εὐσεβής].

Εὔσειστος (ὁ, ἡ), лesne de клетinat, саь srъdъit; sъпъsь ла dese къtremъre. [εὖ, σείω].

Εὐσέλαος (ὁ, ἡ), noet: = Εὐφεγγὴς. [εὖ, σέλας].

Εὐσέληνος (ὁ, ἡ), лъminatь de frътoasъ лъпъ. «Νὺξ —». Esix: [εὖ, σελήνη].

Εὔσελμος (ὁ, ἡ), noet: (корабіе) къ вънe бъпчї de вîслашї, саь къ вънъ коперtъ; (în цen:) вine гъкътъ. [εὖ, σέλμα].

Εὔσεμνος (ὁ, ἡ), noet: = къ

Εὔσεπτος (ὁ, ἡ), noet: прea pesпектabілъ. [εὖ σέβω].

Εὐσήκωτος (ὁ, ἡ), вine балапцать, ексакt de опotрівъ аплекать ла amîndoъ пърціле. [εὖ, σηκόω].

Εὐσημεία (ἡ), вънь, саь къratь semnь. [din

Εὔσημος (ὁ, ἡ), de вineînsemnъторь, прііпчosь; саь лesne de înцелes; (fir:)= Ἐπίσημος. [εὖ, σῆμα]. [de вnde

Εὐσήμως, adv: desлъшit; 2) къ вънe саь прііпчoase semne, ші=Ἐπισήμως.

Εὔσηπτος (ὁ, ἡ), лesne de пътpezit. [ші

Εὐσηψία (ἡ), лesпічїне de пътpezit. [εὖ, σήπομαι].

Εὐσθένεια (ἡ), =Εὐρωστία. [ші

Εὐσθενέω -ῶ, viit: -ήσω, sînt tape, пътерпікь, вîptosь. [din

Εὐσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), = Εὔρωστος. [εὖ, σθένος]. [de вnde

Εὐσθενῶς, adv: =Εὐρώστως.

Εὐσίδηρος (ὁ, ἡ), fъкъть, саь акоперітъ вine къ ferь. [εὖ, σίδηρος].

Εὐσίπυος (ὁ, ἡ), noet: чел къ грînарлл, саь жітніца sa плінъ; (прin врm:) ківерnisitь, în вънъ stape. [εὖ, σιπύα].

Εὐσιτέω -ῶ, viit: -ήσω, тънînкь вine (къ поftъ). [mi

Εὐσιτία (ἡ), mînкаре къ вънъ поftъ. [din

Εὔσιτος (ὁ, ἡ), чел че тънînкъ вine (къ поftъ). [εὖ, σῖτος].

Εὔσκαλμος (ὁ, ἡ), (корабіе) къ вънe вîсле; (прin întind:) вine гъкътъ, цеапънъ, саь іste. [εὖ, σκαλμός].

Εὐσκανδάλιστος (ὁ, ἡ), лesne de скandalizat, саь смintit. [εὖ, σκανδαλίζομαι].

Εὐσκάνδιξ, ικος (ὁ, ἡ), noet: (локь) вnde къînвілтъгаре se гаче планta [σκάνδιξ, (franц:) cerfeuil, vez: ziч:].

Εὔσκαρθμος, ші noet: Ἐύσκαρθμος (ὁ, ἡ),

[εὖ, σκαίρω] вшор sълъторъ, їзte лa пічоръ. «Ἵππος —». 1л; N.

Εὐσκάριστος (ὁ, ἡ), noet: = Εὔσκαρθμος.

Εὐσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кв вънї крачї; (прin întind:) їзte, aцеръ de пічoape. [εὖ, σκέλος].

Εὐσκέπαστος, ου, ші Εὐσκεπὴς, έος (ὁ. ἡ), вine акоперітъ, saъ акоперіторъ; sirвръ. [εὖ, σκεπάζω, ші σκέπη].

Εὔσκεπτος (ὁ, ἡ), лesne de кіпzвit. [εὖ, σκέπτομαι].

Εὐσκευέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Εὔσκευος (ὁ, ἡ), вine екіпатъ, гътітъ кв toate требвінчoaселе внелте. [εὖ, σκεῦος].

Εὐσκίαστος, ші Εὔσκιος (ὁ, ἡ), вмвріть de, ші вмвріторъ кв вънъ ші гроазъ вмвръ. [εὖ, σκιάζω, ші σκιά].

Εὐσκιόφυλλος (ὁ, ἡ), (арворъ) але кървїа fрвnze fак вънъ вмвръ. [εὖ, σκιὰ, φύλλον].

Εὐσκόπελος (ὁ, ἡ), noet: чел кв мвлте stînvi. [εὖ, σκόπελος].

Εὔσκοπος (ὁ, ἡ), вънъ пînditоръ; (fir:) rînditоръ, înцелептъ; (desпре локъ) вънъ de пîndъ ('пaлтъ). [εὖ, σκοπός]. [de вnde

Εὐσκόπως, adв: înцелепцemte, кв лвare a minte.

Εὐσκωμμόνως, adв: кв îndemînътate de лвat în pîsъ. [ші

Εὐσκωμμοσύνη (ἡ), iсквsinцъ de a лва în вътаїе de жокъ. [din

Εὐσκώμμων, ονος (ὁ, ἡ), iсквsitъ, îndemînatікъ ватжокоріторъ. [εὖ, σκώπτω].

Εὔσμηκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, σμήχω] noet: вine sпълатъ кв fрекътвръ de sънвнъ; (прin врm:) прea кврatъ. [εὖ, σμήχω].

Εὔσμηνος (ὁ, ἡ), noet: прodвкъторъ de (îммвлцітъ în) вine роїврї; saъ чел de вънъ роїъ. «Μέλισσα—». Non: [εὖ, σμῆνος].

Εὐσμήριγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noet: чел кв fрвmosъ пъръ. [εὖ, σμήριγξ].

Εὐσμίλευτος (ὁ, ἡ), fрвmos лвкратъ кв dалta. [εὖ, σμιλεύω].

Εὔσοια (ἡ), noet: mînтsipe, sirвpaцъ, вънъ stape. [din

Εὔσοος (ὁ, ἡ), noet: вine пъstpatъ, întpегъ, чел în вънъ stape. [εὖ, σόος].

Εὐσπειρὴς, έος, ші Εὔσπειρος (ὁ, ἡ), noet: formътorъ în stpînцepea sa de мвлte, saъ fрвmoase îndoitврї, saъ înколъчітврї. [εὖ, σπεῖρα].

Εὐσπλαγχνία (ἡ), îndръznealъ, квражъ, mapinimie; (маї noъ) компътimipe, miлostiвipe. [ші

Εὐσπλαγχνίζομαι, вїit: -ίσομαι, мъ miлostiвeskъ. [din

Εὔσπλαγχνος (ὁ, ἡ), [εὖ, σπλάγχνα] квражosъ, mapinimъ, цeneposъ; (маї noъ) miлostivъ, компътimitorъ.

Εὔσπορος (ὁ, ἡ), чел кв вънъ ші мвлтъ semînцъ; вine semъnatъ, saъ вънъ de semъnat; podosъ. [εὐ, σπόρος].

Ἐὐσσελμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὔσελμος.

Ἐὐσσωτρος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὔσωτρος.

Εὐστάθεια (ἡ), stabilnivie, цepenie; (fir:) neskimвъчіune, netврвpare, моралъ stabilnivie. [ші

Εὐσταθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Εὐσταθὴς [εὖ, ἐστάθην], έος (ὁ, ἡ), вine ашezatъ, цeапънъ; (fir:) stabilnikъ, neskimвъчosъ; (dвne Епіквръ)лініштітъ, ашezatъ, netврвpatъ; (прin врm:) fepічітъ. [de вnde

Εὐσταθίη (ἡ), Ion: noet: în локъ de εὐστάθεια.

Εὐστάθμως, adв: кв вънъ кътпънipe'; dвne регвле, екsakt. [εὐ, στάθμη].

Εὐσταθῶς, adв: кв stabilnivie, ne sigвръ; гъръ твpвpare, лініштit; (de вnde dвne Епіквръ:) fepічітъ. [εὐσταθής].

Εὐσταλὴς [εὖ, στέλλω], έος (ὁ, ἡ), вine, вшор înвръкатъ; (прin врm:) rata, лesne de порnit. (вezї ші εὔζωνος'. 2) stpînsъ, сквmпъ; îndestвлatъ кв пъцінъ. [de вnde

Εὐσταλία (ἡ), a fi чinева вшор înвръкатъ, saъ rata. [ші

Εὐσταλῶς, adв: кв вшоаръ înвръкътminte.

Εὐστάφυλος (ὁ, ἡ), noet: чел кв вънї ші мвлцї stpвгврї. [εὖ, σταφυλή].

Εὔσταχυς, υος (ὁ, ἡ), чел кв мвлte ші вне sпіче. [εὖ, στάχυς].

Εὐστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), акоперітъ кв вънъ înвелішъ. [εὖ, στέγη].

Εὔστειρος (ὁ, ἡ). noet: (корабіс) кв вънъ карепъ (naptea din жos a коръбіі, пе кîтъ este întpatъ în апъ); вine înкеїатъ. [εὖ, στεῖρα].

Εὔστερνος (ὁ, ἡ), чел кв fрвmosъ, saъ вънъ (цeапънъ) пieптъ. [εὖ, στέρνον].

Εὐστέφανος, ші noet:, Ἐὐστέφανος, ου, ші Εὐστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), пврtътorъ de fрвmoasъ кънвнъ, saъ înчінгътoape de капъ; (fir: орашъ) întъpітъ кв tapї ші fрвmoase zidврї, saъ твpнврї. [εὖ, στέφω].

Εὐστιβὴς [εὖ, στείβω], έος (ὁ, ἡ), noet: вine кълкатъ; (de вnde desпре dрвmъ) бътвтъ, netedъ; (desпре цesътврї) бътвтъ, saъ вine 'пълбітъ.

Εὔστικτος (ὁ, ἡ), [εὖ, στίζω] поеt: пеstpiцatъ къ fрътoase пikътърї.

Εὔστιπτος (ὁ, ἡ), = Εὐστιβής.

Εὐστολίζω, вiit: -ίσω, înпodoвeskъ вine. [din

Εὔστολος (ὁ, ἡ), поеt: вine înвръkatъ, înпodoвitъ, saŭ apmatъ; (fir:) гътitъ, saŭ rata de чева. [εὖ, στολή].

Εὐστομαχία (ἡ), кaлitate de вънъ stomaxъ. [din

Εὐστόμαχος (ὁ, ἡ), чел къ вънъ stomaxъ; saŭ вънъ de stomaxъ; (kom:) în локъ de εὔστομος. [εὖ, στόμαχος].

Εὐστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, вorвeskъ, kîntъ fрътos. 2) =Εὐφημέω. [ші

Εὐστομία (ἡ), вънъ (fрътoasъ) гъръ; (прin înтind:) елокъinцъ; (desпре mînkare) вънъ гъstъ. [din

Εὔστομος (ὁ, ἡ), чел къ вънъ (îрътoasъ) гъръ; (de ънde desпре kaї) тоале în гъръ. 2) вine проnънцътorъ, saŭ вorвitorъ; (ші пas:) лesne de проnънцat. 2) чел че вorвeште вънe (dpeпte) вorвe, saŭ таче din реліцioasъ sfialъ, (de ънde adвerвіal). «Εὔστομ' ἔχε». Sof: =Εὐφήμει. «Περὶ τούτων εὔστομά μοι κείσθω». Ep: sъ 'mї цiŭ гъра, sъ такъ. 4) чел къ тare гъръ, saŭ лarгъ întpape; (fir:) neonpitъ ла гъръ, върfitorъ. 5) (desпре mînkърї) гъstosъ. [εὖ, στόμα].

Εὐστόρθυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), поеt: fъkътъ din вънъ (цeanъnъ, гrosъ) вънteanъ. [εὖ, στόρθυγξ].

Εὐστοχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ цeп:) nemereskъ цinta, semnъл, (ші fir:) окazia. [εὔστοχος]. [de ънde

Εὐστόχημα (τὸ), kînzвipe, вorвipe, saŭ fantъ вine nemeritъ.

Εὐστοχία (ἡ), вънъ nemeripe, saŭ îndemînъtate de a isвъti. [din

Εὔστοχος (ὁ, ἡ), вine nemeritorъ ла цintъ, saŭ semnъ; (fir:) чел къ dpeantъ жъdikatъ, kînzвipe, saŭ dape къ sokoteala; (прin întind:) iskъsitъ ла лъare în pîsъ, saŭ бътaїe de жокъ; (în цeп:) îndemînatikъ, nemerîчosъ. [εὖ, στόχος]. [de ънde

Εὐστόχως, adв: къ вънъ nemeripe, saŭ вrodipe, (проп: ші fir:) къ iskъsinцъ ші îndemînътate.

Εὔστρα (ἡ), [εὔω] nîrлitopie de (локъл, ънde se nîrлesk). порчї. 2) орzъ nîrлitъ, saŭ nîrnълitъ пentръ fачepe de гъinъ.

Εὐστραβής, έος (ὁ, ἡ), (лemnъ) кare лesne se spîmвeazъ. [ші

Εὐστραφής, έος, ші Εὔστρεπτος, ші Εὐστρεφής, έος (ὁ, ἡ), вine pesъчitъ, saŭ лesne de pesъчit. [εὖ, στρέφω].

Εὐστροφάλιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поеt: вine (fрътos, îndemînatik) înfъшкratъ. «Κόμη —». Epigр: [εὖ, στροφάλιγξ].

Εὐστροφία (ἡ), лesniчiвne ла mішкare, ла înвîptipe, ла sъчipe, ші чл: [din

Εὔστροφος (ὁ, ἡ), лesne de înвîptit, mішкat, sъчit, înkoвoiat, ші чл:; aцerъ; (fir:) iskъsitъ, deштentъ, îndemînaiikъ; (поеt:) вine pesъчitъ. [εὖ, στροφή]. [de ънde

Εὐστρόφως, adв: къ лesniчiвne ла înвîptipe, ші чл:; къ îndemînътate.

Εὔστρωτος (ὁ, ἡ), поеt: вine аштepnътъ. [εὖ, στρώννυμι].

Εὔστυλος (ὁ, ἡ), чел къ вънї stîлпї. [εὖ, στύλος].

Εὐσύγκρυπτος (ὁ, ἡ), вine askънsъ, saŭ лesne de askънs. [εὖ, συγκρύπτω].

Εὐσυκοφάντητος (ὁ, ἡ), лesne de калomniat (хълit пе nedpeптate). [εὖ, συκοφαντέω].

Εὐσύλητος (ὁ, ἡ), лesne de жъfъit. [εὐ, συλέω].

Εὐσύλληπτος (ὁ, ἡ), лesne de прins, de înцелes, saŭ de zъmislit. [εὖ, συλλαμβάνω].

Εὐσυλλόγιστος (ὁ, ἡ), desпре kare лesne se поate чinева rîndi, saŭ da къ sokoteala. [εὖ, συλλογίζομαι].

Εὐσυμβίβαστος (ὁ, ἡ), лesne de înвoit, saŭ komвinat. [εὖ, συμβιβάζομαι].

Εὐσύμβλητος (ὁ, ἡ), лesne de înцелes къ dape de sokoteala, saŭ de rivit. [ші

Εὐσύμβολος (ὁ, ἡ), = Εὐσύμβλητος. [εὖ, συμβάλλω]. 2) вънъ de komвinikaцie, adънape, saŭ daравere.

Εὐσυμπερίφορος (ὁ, ἡ), лesniчosъ în koп ънptape, saŭ în konformape къ чеї dintr' o adънape, komвinikaвilъ. [εὖ, συμπεριφορά].

Εὐσυμπερίφυτος (ὁ, ἡ), (вoin:) лesniчosъ a pesъpi înпpeжър, ші a se kontpъna (a крeште îипpeънъ) къ алtъ плantъ. [εὖ, συμπεριφύομαι].

Εὐσυμπλήρωτος (ὁ, ἡ), лesne de konплinit, saŭ îndeплinit. [εὖ, συμπληρόω].

Εὐσύμφυτος (ὁ, ἡ), лesne de pesъpit, ші ънit прin konkрeштere; (desпре panъ) лesne de înkis saŭ tъmъdъit пe deasъпра. [εὖ, συμφύομαι].

Εὐσυνάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de adънat; (локъ) ънde лesne se пot adъna mълцї oamenї, saŭ mълte лъkрърї. [εὖ, συνάγω].

Εὐσυνάλλακτος (ὁ, ἡ), ші adв: -λλάκτως,

вънъ de daравере, de комвікаціе, soціавілъ. [ші

Εὐσυναλλαξία (ἡ), лesniчіѵne în комвікаціе, daравере, ші чл: [εὖ, συναλλάσσω].

Εὐσυνάρμοστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μόστως, лesne de комвinat, potpiвit, saъ de înвoit înnpeвnъ. [εὖ, συναρμόζομαι].

Εὐσυνάρπαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, лesne de хръpit de o datъ. [εὖ, συναρπάζομαι].

Εὐσυνειδησία (ἡ), вънъ, квratъ конштiinцъ. [ші

Εὐσυνείδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δήτως, чел къ вънъ конштiinцъ, nemвstratъ de квцetъ. [εὖ, συνειδέω].

Εὐσυνεσια (ἡ), лesniчіѵne de a înцелеце, saъ de a se înцелеце. [ші

Εὐσύνετος (ὁ, ἡ), [εὖ, συνίημι] лesniчoсъ a înцелеце, saъ a se înцелеце.

Εὐσυνθεσία (ἡ), stpiktъ пazъ de кondiцiї, saъ de înвoїelї. [εὖ, σύνθεσις].

Εὐσυνθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъzeskъ къ кredinцъ înвoїeлеле (maї къ seamъ челе політіче); (desnpe лякр:) sîntъ ...

Εὐσύνθετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέτως, вine комnвsъ (întoкmitъ); saъ лesne de комnвs. [εὖ, συντίθημι].

Εὐσύνοπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όπτως, лesne de конpins de o datъ къ вedepea, saъ de npeskвptat; (fiг:) лesne de пpiчепвt. [εὖ, σὺν, ὄπτομαι = ὁράω].

Εὐσύντακτος (ὁ, ἡ), ші adв: -τάκως, вine apanжatъ, întoкmitъ înnpeвnъ къ (saъ întpe) алteле. [εὖ, συντάσσω].

Εὐσύντριπτος (ὁ, ἡ), лesne de sfърîmat. [εὖ, συντρίβω].

Εὔσφυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, σφύζω] чел къ вънъ saъ регвлатъ въїaїe de вînъ (пвлsъ).

Εὔσφυρος, ші Εὔσφυρος (ὁ, ἡ), noet: чел къ fpвmoase глezne, ші (npin întind:) пічoape. [εὖ, σφυρόν].

Εὔσχετος (ὁ, ἡ), вънъ de авst, saъ de пъstpat. [εὖ, σχέω=ἔχω].

Εὐσχημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ, saъ mъ арътъ în вънъ formъ пe din afaръ; saъ mъ noptъ къ вънъ кѵвiinцъ. [εὐσχήμων]. [de вnde

Εὐσχημόνημα (τὸ), кѵвîntъ, saъ fantъ, (în цen:) пвptape чinstitъ.

Εὐσχημόνως, adв: къ вънъ saъ de вънъ кѵвiinцъ пвptape. [εὐσχήμων].

Εὔσχημος (ὁ, ἡ), = Εὐσχήμων.

Εὐσχημοσύνη (ἡ), карактервл, saъ калitatea челъї регвлатъ în пвpтъріле sale, saъ пвptape de вънъ кѵвiinцъ în чеде din afaръ. [din

Εὐσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ вънъ apътape, (ad:) noвілъ, регвлатъ пвptape în чеде din afaръ, чinstitъ, modestъ, ші чл: [εὖ, σχῆμα].

Εὐσχήμως, adв: =Εὐσχημόνως. [εὔσχημος].

Εὐσχιδής, έος, ші Εὔσχιστος (ὁ, ἡ), лesne de sfîшiat; saъ вine рвптъ. [εὖ, σχίζω].

Εὐσχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, amъ, saъ îmї рътîne твлтъ вpeme пentpв чева. [ші

Εὐσχολία (ἡ), пeoквпатъ вpeme, neîndeлetniчіpe ла чева. [din

Εὔσχολος (ὁ, ἡ), чел че аре твлтъ вpeme, nв лякpeazъ nimikъ, se odixneшte din oвічnвiteле sale оквпацiї. [εὖ, σχολή].

Εὐσωματέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ tpвneшъ, вîptosъ. [ші

Εὐσωματία (ἡ), tpвneшie, вîptвle. [din

Εὐσώματος (ὁ, ἡ), = Σωματώδης, tpвneшъ, grasъ. [εὖ, σῶμα].

Εὔσωμος (ὁ, ἡ),=Εὐσώματος.

Εὔσως, ω (ὁ, ά), Dop: în локъ de εὔσοος.

Εὔσωτρος (ὁ, ἡ), noet: (tpъsкръ) къ вънe poate. [εὖ, σῶτρον]

Εὐτακὴς, έος (ὁ, ἡ), лesne de tonit; (desnpe легкме) вine feptъ. [εὖ, τήκω].

Εὐτακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї пъzeskъ вine pîndвїala, sîntъ регвлатъ. [εὔτακτος]. [de вnde

Εὐτάκτημα (τὸ), fantъ, ворвъ, (în цen:) пвptape регвлатъ.

Εὔτακτος (ὁ, ἡ), регвлатъ, пвsъ în вънъ pîndвїalъ; sвnвsъ лецiлор; modestъ, кѵmпътатъ întp'але sale, ші чл: [εὖ, τάττω]. [de вnde

Εὐτάκτως, adв: къ вънъ pîndвїalъ, регвлат.

Εὐταλαίπωρος (ὁ, ἡ), npea тікълосъ. [εὖ, ταλαίπωρος].

Εὐταμίευτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ταμιεύω] вine пъstpatъ; saъ вънъ пъstpъторъ.

Εὐταξία (ἡ), вънъ pîndвїalъ; sвnвnepe ла лецї; регвлатъ пвptape. [εὖ, τάξις].

Εὐταπείνωτος (ὁ, ἡ), лesne de вmiлit, saъ smepit. [εὖ, ταπεινόω].

Εὐτάρακτος (ὁ, ἡ), лesne de тврвврat. [εὖ, ταράσσω].

Εὔταρσος (ὁ, ἡ), noet: чел къ вънe пічoape, saъ apiпї; 2) релатівъ къ fpвmoase пічoape, saъ apiпї. [εὖ, ταρσός].

Εὖτε [οὗτε цen: ал лкї ὅστε] noet: în локъ de ὅτε, saъ (къ ἄν) ὅταν. adв: timn: кînd (къ хоїър:) «Εὖτε πύλας ἵκανεν». Іл: Z. «Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτεν». Od: Y. Іл: Ψ. (ші къ sвn: înnpeвnъ къ ἄν). Εὖτ' ἄν

πολλοὶ πίπτωσι»; Il: A. «Εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν». (ші fъръ ăv). «Εὖτ' ἔρδωμεν ἑκατόμβας». Od: H. 2) (pap) asemъn: (în компар:) «Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὁμίχλην». Il: Γ. (bezĭ ші ἠύτε). 3) (прea pap) fiind къ, dвne че (Sof:).

Εὐτείχεος, ші Εὐτείχὴς, εος, saŭ éos, ші Εὐτείχητος (-τείχιστος), ші

Εὔτειχος (ó, ή), noet: înпрежвratŭ кв ввne, tapĭ zidвrĭ; (în цen:) вine ziditŭ. [εὖ, τεῖχος].

Εὐτέκμαρτος (ó, ή), [εὖ, τεκμαίρομαι] лesne de dat кв sokoteala.

Εὐτεκνέω -ῶ, вiit: -ήσω, amŭ ввnĭ копiĭ. [ші

Εὐτεκνία (ή), авере de ввnĭ копiĭ. [din

Εὔτεκνος (ó, ή), чел кв ввnĭ, saŭ mвлцĭ копiĭ, nopочitŭ de копiĭ. [εὖ, τέκνον].

Εὐτέλεια (ή), пвцinъ келтвĭалъ, trаiŭ sъръкъчosŭ; (desпре лвкр:) пвцinŭ preцŭ, eftinътвte; (прin врm:) прostie, nimiчie; (fir:) miчinimie. «Εἰς εὐτέλειαν». Apstf: adв: în локŭ de εὐτελῶς. [din

Εὐτελὴς [εὖ, τέλος], éos (ó, ή), de пвцinŭ preцŭ, прea eftinŭ; (прin врm:) прostŭ; sъръкъчosŭ; (прin întind:) de nimikŭ; (fir:) înжositŭ, miчinimŭ. [de вnde

Εὐτελίζω, вiit: -ίσω, miчeskŭ, desпreцвĭeskŭ, arътŭ чева de nimikŭ. [de вnde

Εὐτελισμὸς (ó), desпreцвipe, nimiчipe, ші чл:

Εὐτελῶς, adв: прost; прea eftin; în кipŭ sъръкъчosŭ; (fir) în кipŭ жositŭ, de nimikŭ. [εὐτελής].

Εὐτερπὴς, éos (ó, ή), прea вesiлitorŭ. [εὖ, τέρπω].

Εὐτέχνητος (ó, ή), noet: вine meштeшвцitŭ, кв meштeшвrĭ лвкratŭ. [ші

Εὐτεχνία (ή), ввnъ meштeшвцie, iskвsinцъ, îndemînътate. [din

Εὔτεχνος (ó, ή), ввnŭ, îndemînatikŭ meштerŭ, saŭ aptistŭ; (în цen:) îndemînътikŭ. [de вnde

Εὐτέχνως, adв: кв ввnŭ meштeшвrĭ, saŭ îndemînътate, iskвsinцъ, ші чл:

Εὔτηκτος (ó, ή), лesne de tonit. [ші

Εὐτηξία (ή), лesniчiвne în tonipe. [εὖ, τήκω].

Εὐτιθάσσευτος (ó, ή), лesne de înвлînzit, saŭ domestiчit. [εὖ, τιθασσεύω].

Εὐτλήμων, ονος (ó, ή), noet: лesniчosŭ a sвfepi, foapte ръвdътorŭ. [εὖ, τλάω].

Εὔτμητος (ó, ή), [εὖ, τέμνω] вine tвĭatŭ, saŭ лesne de tвĭat.

Εὔτοιχος (ó, ή), чел кв ввnĭ, frвmoшĭ перецĭ. [εὖ, τοῖχος].

Εὐτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskŭ кв лesnipe; sîntŭ пръsitorŭ. [ші

Εὐτοκία (ή), лesniчoasъ naштepe; (noet:) пръsiчiвne, saŭ naштepe de mвлцĭ копiĭ. [ші

Εὐτόκιος (ó, ή), înлesnitorŭ de naштepe. [din

Εὔτοκος (ó, ή), лesne nъskътorŭ, пръsitorŭ. 2) (nas:) вine, saŭ лesne-nъskвtŭ. [εὖ, τόκος].

Εὐτολμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ прea îndръzneцŭ, квrажosŭ. [ші

Εὐτολμία (ή), mвлtъ îndръzneалъ, квражŭ. [din

Εὔτολμος (ó, ή), (ші adв:) -τόλμως, плiнŭ de новiлъ îndръzneалъ, цeneposŭ, квражosŭ «Εὔτολμος εἶναι κρίνε, τολμηρὸς δὲ μή». Гnom: [ὖυ, τόλμη].

Εὔτομος [εὖ, τέμνω], вine tвĭatŭ, saŭ înпрцitŭ. «Οἶκος —». Apst:

Εὐτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ destвл de tape, saŭ destoĭnikŭ, a ръвda чева). [ші

Εὐτονία (ή), тъpie; siлinцъ întinsъ, aктivitate stървitoape. [din

Εὔτονος (ó, ή), [εὖ, τείνω] вine, tape întinsŭ, вînosŭ; (fir:) кв stървipe aктivŭ. (se konf: кв ἔντονος). [de вnde

Εὐτόνως, adв: кв mвлtъ тъpie, saŭ nemoĭatъ stървinцъ, ші aктivitate.

Εὐτοξία (ή), авере de ввnŭ (saŭ îndemînatikъ întpеввinцape de) аркŭ. [din

Εὔτοξος (ó, ή), ші noet: 'Εὔτοξος, чел че аре ввnŭ аркŭ; saŭ îndemînktikŭ ла sъцetape. [εὖ, τόξον].

Εὐτόρνευτος, ші Εὔτορνος, вine, îndemînatik stрвnгърitŭ; saŭ лesne de лвкrat în stрвnгŭ. [εὖ, τορνεύω, ші τόρνος].

Εὐτράπεζος (ó, ή), чел кв ввnъ (înвiлшвratъ de mînkърĭ) masъ; (desпre mînк:) гвstosŭ, ввnŭ de o лвксoasъ masъ. [εὖ, τράπεζα].

Εὐτραπελεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ порiŭ, saŭ вorвeskŭ грацios, (Тврч:) кв хazŭ, кв глвme. [ші

Εὐτραπελία (ή), пвртape, saŭ вorвipe грацioasъ (кв dвхŭ); глвmъ. [ші

Εὐτράπελίζω, вiit: -ίσω, = Εὐτραπελεύομαι. [din

Εὐτράπελος (ó, ή), [εὐ, τρέπω] (dвne зiч:) лesne de înвîptit; (fir:) skîmвъчosŭ, nestatopnikŭ; (oвiч:) грацiosŭ, глвmeцŭ. [de вnde

Εὐτραπέλως, adв: кв грацie, (тврч) кв хazŭ, кв глвme, ші чл:.

Еўтрафέω -ῶ, вііт: -ήсω, мъ хрънеsкѫ віne, вînтѫ грasѫ. [din

Еўтрафѝς, έος (ό, ή), віne хрънitѫ, грasѫ. 2) віne хрънitорѫ, кѫ вѫпѫ мѫstѫ. [έЎ, τρέφω]. [de ѫnde

Еўтрафία, ші Еўтράφεια (ή), stapea вінехрънitѫлъї, грasѫлъї. saŭ 2)=(noet: грешː în локѫ de) Еўтροφία.

Еўтрепѝς, [εЎ, τρέπω] έος (ό,ή), лesne de înвîptit, de мішкат; (прin ѫрм:) rata, saŭ îndemînatikѫ ла ор че, воїosѫ.]de ѫnde

Еўтрепίζω, вііт: -ίсω, гъteskѫ, întokmeskѫ чева; (med:) тъмъdѫїeskѫ; (fir) dperѫ. [de ѫnde

Еўπρεπισμὸς (ό), гътipe, întokmipe (акт: saŭ пas:); dpeцepe; (med:) тъмъdѫipe. [ші

Еўτρεπιστὴς, οῦ (ό), întokmitорѫ, пѫitорѫ ла кале, saŭ вѫпъ pîndѫїалъ; (în цen:) гътitорѫ sпре чева, ші чл:

Еўτρεπτος (ό, ή), [εЎ, τρέπω] лesne de înвîptit, de întops, skimвъчosѫ.

Еўτρεφὴς, ші поеt: 'Еўτρεφὴς, έος (ό, ή), =Еўτραφὴς.

Еўτρεψία (ή), skimвъчїѫne, saŭ лesniчїѫne ла înвîptipe, ші чл: [εЎ, τρέψις].

Еўτρητος, ші поеt: 'Еўτρητος (ό, ή), віne, saŭ кѫ мѫлte гъврї гъврitѫ. [εЎ, τιτραίνω].

Еўτριαίνης, ου (ό), чел кѫ вѫпъ tpidintъ. [εЎ, τρίαινα, вezї ziч:].

Еўτριβὴς, έος (ό, ή), віne fрекатѫ; (fir:) віne denpinsѫ, îndemînatikѫ. [ші

Еўτριπτος (ό, ή), віne fрекатѫ, saŭ лesne de fрекат. [εЎ, τρίβω].

Еўτριχος (ό, ή), =Еўθριξ; ші цen:: sinr; ал лъї εЎθριξ.

Еўτριψ, ιβος (ό, ή), = Еўτριβής.

Еўτροπία (ή), вѫпъ калitate de пѫrърї, saŭ вѫпъ disnosiцie, воiнцъ. 2)=Еўστροφία; (fir:) вікленіе. [εЎτροπος].

Еўτροπις, ιδος (ό, ή), = Еўστειρος. [εЎ, τρόπις].

Еўτροπος (ό, ή), (ші adв:) -τρόπως, (omѫ) кѫ вѫпе пѫrърї, de вѫпъ disnosiцie; (în цen:) лesniчosѫ, лesne de тракtат; (med:) лesne de тъмъdѫit. [εЎ, τρόπος].

Еўτροφέω -ῶ, вііт: -ήсω, мъ хрънeskѫ віne, мъ înграшѫ. [ші

Еўτροφία (ή), хрънipe (пas:) кѫ вѫпъ (хрънitoape) мînкape; (прin ѫрм:)=Еўτράφεια, ші Еўсаркία. 2) прііцъ de храпъ (акт:). [din

Еўτροφος (ό, ή), =Еўτραφής, ші Еўсарκος, віne хрънitѫ, înгръшatѫ. 2) віne хрънitорѫ, saŭ прііnчosѫ ла înгръшape. [εЎ, τροφή].

Еўτρόχαλος, ші 'Еўτρόχαλος (ό, ή), поеt: віne-їѫte-алергъторѫ; saŭ (локѫ) лesniчosѫ de алергат, netedѫ; (їар ка din forма роції) potѫndѫ. [ші

Еўτροχος, ші 'Еўτροχος (ό, ή), (în цen:) лesne-їѫte-алергъторѫ; (пaptik· desпре тръѕвръ) кape ape вѫне poate; (desпре лацѫ) лesne de тpas. «Ἱστίον εὔτροχον εἰς καθαίρεσιν». Sin: лesne de коворîт прin макареле. [εЎ, τροχός].

Еўτρύγητος (ό, ή), лesne de кълes. [εὐ, τρυγάω].

Еўτυκος (ό, ή), (пpea pap ші поеt:) în локѫ de ...

Еўτυκτος, ші поеt: 'Еύτυκτος (ό, ή), [εЎ, τεύχω] віne fъкѫтѫ, saŭ лѫкратѫ; (прin întind:) віne ѫpanжatѫ, întokmitѫ, rata.

Еўτύπωτος (ό, ή), лesne de тipърit. [εЎ, τυπόω].

Еўτυχέω -ῶ, вііт: -ήсω, sîntѫ порочitѫ, fepiчitѫ; isвѫteskѫ, пemepeskѫ în dopinцele меле. «Εὐτυχοίης». (Fp: eponikѫ) съ цї dea Dѫmnezeѫ віne. (вezї ші ἐπαινέω). [εὐτυχὴς]. [de ѫnde

Еўτύχημα (τὸ), порочitъ întîмплape, saŭ fолosѫ.

Еўτυχὴς, έος (ό, ή), порокosѫ, saŭ порочitѫ, fepiчitѫ. [εЎ, τύχη]. [de ѫnde

Еўτυχία (ή), порочipe, fepiчipe, isвѫtipe, пemepipe în чева.

Еўτυχος (ό, ή), грешː în локѫ de εὔτυκος.

Еўτυχῶς, adв: кѫ вѫпъ isвѫtipe, пemepipe; кѫ порочipe. [εὐτυχής].

Еўύалος (ό, ή), поеt: fъкѫтѫ din вѫпъ, кѫratъ stiклъ. [εЎ, ὕαλος].

Еўυдрέω -ῶ, -ήсω, amѫ мѫлte ші вѫне апе. [ші

Еўϋдρία (ή), мѫлціme de вѫне апе. [din

Еўύдρος (ό, ή), (локѫ) înвілшѫгatѫ de вѫне апе. [εЎ, ὕδωρ].

Еўυμνία (ή), мѫлціme de алесе імпѫрї. [din

Еўύμνος (ό, ή), поеt: вредпікѫ de мѫлte імпѫрї. [εЎ, ὕμνος].

Еўυπέρβατος (ό, ή), лesne de тpекѫт пе deaѕѫпръї, saŭ de întpекѫт. [εЎ, ὑπερβαίνω].

Еўυπέρβλητος (ό, ή), лesne de ковîршit, saŭ de întpекѫт. [εЎ, ὑπερβάλλω].

Еўύπνος (ό, ή), adѫкъторѫ, saŭ довinditорѫ de вѫпѫ somnѫ. [εЎ, ὕπνος].

Еўυπόδητος (ό, ή), лesne de înкълцат; saŭ потрівітѫ de înкълцъминте. [εЎ, ὑποδέω].

Еўύποιστος (ό, ή), лesne de ѕѫfepit. [εЎ, ὑποφέρω, ὑποίσω].

Еὐυπόληπτος (ό, ή), лesne de rîndit saŭ înцeлes înтp' вnŭ felŭ; (maĭ noŭ) чел чв ввnъ repнtaцie. [еὖ, ὑπολαμβάνω].

Еὐυποχώρητος (ό, ή), лesne de a konчeda, de a se плека ла... [еὖ, ὑποχωρέω].

Еὐύφαντος [еὖ, ὑφαίνω], ші Еὐυφὴς [еὖ, ὑφή], έος (ό, ή), вine цesвtĭ.

Еὐυψὴς, έος (ό, ή), (maĭ noŭ) чел кв твлтъ 'nълцime, пpea 'nалtĭ, saŭ пpea тape. [еὖ, ὕψος].

Еὐφαὴς, έος (ό, ή), noet: пpea лвminoсĭ, stpълвчitopĭ. [еὖ, φάος].

Еὐφαμία (ά), Dop: în локŭ de Еὐφημία.

Еὐφανὴς, έος (ό, ή), вine, кврat въzвtĭ, înвedepatĭ; saŭ =Еὐφαής. [еὖ, φαίνω].

Еὐφαντασίωτος (ό, ή), чел че noate a 'шĭ înкinвi eксakt oвiekteле în imaцinaцie, saŭ чел кв вie imaцinaцie. [еὖ, φαντασιόω].

Еὐφαρέτρης, ου (ό), noet: чел кв ввnъ tвлвъ. [еὖ, φαρέτρα].

Еὐφάρμακος (ό, ή), konpinzътopĭ de твлte ші вне doктopiĭ; чел че слвжеште de вхnъ doктopie, saŭ въnsea. [еὖ, φάρμακον].

Еὐφέγγεια (ή), =Еὐφεγγία. [din

Еὐφεγγὴς, έος (ό, ή), лвminъtopĭ кв destвлъ ші fpвmoasъ лвminъ. «Τὸ εὐφεγγὲς» în локŭ de ἡ εὐφεγγία. [еὖ, φέγγος]. [de вnde

Еὐφεγγία (ή), destвлъ, (ші пpin вpm:) плъквtъ лвminъ.

Еὐφημέω -ῶ, вiit: -ήσω, (în цen:) лавdĭ; saŭ пpiimeskĭ не чinева кв вesсle акламацiĭ de лавdъ; (naptik: în вpeme de peлiцiosъ цepemonie) пponвnцĭ вopвe пpevestitoape de вine, saŭ takĭ (ка sъ пв skoцĭ вorвъ nenpiinчoasъ). (de вnde fpasвл) «Εὐφήμει». At: taчĭ, пв skoate вorвъ pea. zi de вine. [ші

Еὐφημία (ή), ввnъ famъ, saŭ ввnĭ nвme; лавdъ; (naptik: în вpeme de peлiцĭoasъ цepemonie) пponвnцape de вinepпevestitoape вorвe, saŭ tъчepe snpe anъpape de op че nenpiinчoasъ eksnpesie. [ші

Еὐφημίζω, вiit: -ίσω = Еὐφημῶ, лавdĭ, вorвeskĭ de вine. [ші

Еὐφήμιος (ό, ή), noet: în локŭ de [еὔφημος].

Еὐφημισμὸς (ὁ), (maĭ noŭ) în локŭ de εὐφημία; (îap naptik: în gpam: ші ptp:) fiгвръ de кввîntĭ, kînd чinева eksnpimъ кв ввnъ nвmipe лвkpв ръĭ, snpe eks: Еὐμενίδες în локŭ de Ἐριννύες, ші чл: [εὐφημίζω].

Еὔφημος (ό, ή), [εὐ. φήμη] (кввîntĭ) zisŭ de вine, плъквtĭ челвĭ че 'л авde; saŭ пpevestitopĭ de вine, npiinчosŭ. «Τὸ εὔφημον». Map: Ant: лавda. «Εὔφημα φώνει». =Еὐφήμει. 2) (npin înтind:) вorвitopĭ de вine, лъвdътopĭ. «Εὔφημος ἴσθι». At:=Еὐφήμει. 3) (în цen:) npiinчosŭ, (tвp:) orвpлiĭ, veselitopĭ. «Εὔφημον ἦμαρ». Esxл: [de вnde

Еὐφήμως, adв: кв ввne saŭ fpвmoase вorвe.

Еὔφθαρτος (ό, ή), лesne de stpikat, stpikъчosŭ; (вne opĭ) лesne de mistвit. [еὖ, φθείρομαι].

Еὐφθογγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntĭ...

Еὔφθογγος (ό, ή), =Еὔηχος, вine свnъtopĭ, saŭ глъввitopĭ. [еὖ, φθόγγος].

Еὐφιλής, έος (ό, ή), noet: пpea ĭввitopĭ. saŭ 2)=кв...

Еὐφίλητος (ό, ή), noet: foapte ĭввitĭ. [еὖ, φιλέω].

Еὐφιλόπαις. αιδος (ό, ή), noet: foapte ĭввitopĭ, saŭ пpea ĭввitĭ de konii sъĭ. [еὖ, φιλόπαις].

Еὐφιλοτίμητος (ό, ή), fъkвtĭ din лъvdavilъ amвiцie, saŭ ĭввipe de чinste. [еὖ, φιλοτιμέομαι].

Еὔφιμος (ό, ή), noet: пpea stpînгътopĭ, înkizътopĭ (ка kъпъstpвл гвpa). [еὖ, φιμός].

Еὔφλαστος (ό, ή), = Еὔθλαστος, saŭ Еὔθραυστος, лesne de snapt, saŭ fъpîmat.

Еὔφλεκτος (ό, ή), лesne de anpins ші aps, =Еὔπρηστος. [еὖ, φλέγω].

Еὐφορβία (ή, ввnĭ nвtpeцĭ de вite. [ші

Еὐφόρβιον (τὸ), o плantъ pimnoasъ de Afpika, ші poada ші твstвл eĭ (întpeввinцatъ în med:). [din

Еὔφορβος (ό, ή), [εὖ, φορβή] (desnpe вite) = Еὔτροφος, вine хpънitĭ, gpasĭ; (desnpe плante, ші чл:) хpънitopĭ.

Еὐφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntĭ poditopĭ, podeskĭ кв înвîlшвгape. 2) (maĭ noŭ) tpapĭ корабiа вine ла цъpmĭ. [еὔφορος].

Еὐφόρητος (ό, ή), [εὖ, φορέω] лesne de apdikat, saŭ къpat; (fiг:) лesne de sвfepit.

Еὐφορία (ή), лesnichвne de a къpa, saŭ a sвfepi. 2) podnichie. [еὔφορος].

Еὐφόρμιγξ, ιγγος (ό, ή), noet: чел че ape ввnъ (saŭ kîntъ вine кв) лъвtъ; saŭ kapo se konчepteazъ (adikъ se kîntъ вine înпpевnъ) кв лъвta. «'Αοιδὴ — ». Enгp; [εὖ, φόρμιγξ].

Еὔφορος (ό, ή), [εὖ, φέρω] лesne de nвptat, saŭ къpat; вшорĭ; (fiг:) лesne de sвfepit; saŭ sвfepitopĭ, ръвdътopĭ; (oвiч:) poditopĭ кв вîлшвгĭ; (desnpe вîntĭ) npiinчosĭ.

Еὔφορτος (ό, ή), noet: вшор-înkъpkatĭ; saŭ лesnichosĭ de a 'шĭ nвpta повара; (în

цеп:) вшорѣ, ївте. «Ναῦς — ». Епігр: [εὖ, φόρτος].

Εὐφόρως, adв: лesne; saѣ кв podnічie, înвіlшвrat. [εὔφορος].

Εὐφράδεια (ἡ), лesnічївne în eкsnpimape, елоквіnцъ. [ші

Εὐφραδέως, noet: în локѣ de εὐφραδῶς. 2) кв квпъ кіпzвіpe, înцелепцеште. [din

Εὐφραδὴς [εὖ, φράζω], έος (ό, ἡ), лesnічоsѣ, ші граціosѣ în eкsnpimape, елоквinte. 2) noet: [εὖ, φράζομαι] вine rinditорѣ, înцелептѣ. [de вnde

Εὐφραδίη (ἡ), Ion: în локѣ de εὐφράδεια. [ші

Εὐφραδῶς, adв: кв fрвmoase скsnpesії, кв елоквinцъ.

Εὐφραίνω [εὖ, φρήν], вiit: ανῶ, înвeseлeскѣ, ввкврѣ. ‖ (між:) мъ înвeseлeскѣ, мъ ввкврѣ de чева.

Εὐφρανέαι, Ion: în локѣ de εὐφρανῆ. 2: вinг: neps: de між: вiit: [ші

Εὐφράνθην, nas: în локѣ de між: nex: ал лвї εὐφραίνομαι.

Εὐφραντικὸς, ἡ, ὸν, прічinвitорѣ (ші грам: însemnътівѣ) de веселіе. [din

Εὐφραντὸς, ἡ, ὸν, de каре se noate чinева înвeселі, saѣ ввкврa. [ші

Εὐφρασία (ἡ),=Εὐφροσύνη (пріnч: în osпъцѣ). [εὐφραίνομαι].

Εὔφραστος (ό, ἡ), лesne de eкsnpimat, saѣ eкsплікat. [εὖ, φράζομαι].

Εὐφρονέω, ші 'Εὐφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: воїeскѣ вineле кѣіва. 2)=Σωφρονῶ, sînтѣ înцелептѣ (totdaвna în пartч:). [ші

Εὐφρόνη (ἡ), noet: noantea (кѣчї atвnчї se rîndeшte чinева маї вine, saѣ чел пвцinѣ, маї лesne). [εὔφρων]. [de вnde

Εὐφρονίδης, ου (ό), noet: fiѣ ал попції.

Εὐφρόνως, adв: кв minte, înцелепцеште. [ші

Εὐφροσύνη (ἡ), ввкврie, веселіе; плъчере. [εὔφρων]. [de вnde

Εὐφρόσυνος (ό, ἡ), noet: înвeselitорѣ; (nas:) înвeselitѣ, веселѣ.

Εὔφρουρος (ό, ἡ), noet: ввпѣ stpeжвitорѣ, saѣ вine stpeжвitѣ. [εὖ, φρουρά].

Εὔφρων [εὖ, φρήν], ονος (ό, ἡ), mintosѣ, înцелептѣ, вine воitорѣ, saѣ de ввпъ disnosiцie; воїosѣ, веселѣ; (pap) adвкъторѣ de веселіе «Οἶνος—». Іл: Г.

Εὐφυὴς [εὖ, φύω, saѣ φυή], έος (ό, ἡ), (desnpe nлante) вine крeскътѣ, înвerzitѣ, saѣ înflopitѣ; (în цеп:) вine fъквтѣ din natвръ, saѣ fipeшte notpівitѣ, îndemînatікѣ ла чева. (naptік: desnpe omѣ) is квsitѣ, кв dвxѣ. (de вnde) =Εὐτράπελος. (Iskp: Apeonaц:). [de вnde

Εὐφυία (ἡ), natвралъ îndemînътate, disnosiцie ла чева; (naptік): iskвsinцъ.

Εὐφύλακτος (ό, ἡ), вine пъzitѣ, saѣ лesne de пъzit; saѣ de каре лesne se noate пъzi чinева. [εὖ, φυλάττομαι].

Εὔφυλλος (ό, ἡ), noet: чел кв mвлте ші fрвmoase fрвnze. [εὖ, φύλλον].

Εὐφύσητος (ό, ἡ), лesne de sвflat, saѣ de pisiцit: [εὖ, φυσάω].

Εὔφυτος (ὁ ἡ), (локѣ) плinѣ de felвpite плante; saѣ ввпѣ de плante. [εὖ, φυτόν].

Εὐφυῶς, adв: кв iskвsinцъ; saѣ кв fipeaскъ îndemînътate ла чева. [εὐφυής].

Εὐφωνία (ἡ), ввпѣ, fрвmosѣ, saѣ пвternікѣ глasѣ. [din

Εὔφωνος (ό, ἡ), (ші adв:) -φώνως, чел кв fрвmosѣ saѣ tape глasѣ; (desnpe mвsiче înstрвm:) = Εὔηχος, вine sвnътorѣ. [εὖ, φωνή].

Εὐφώρατος (ό, ἡ), (компар: -ότερος, sв-перл: -ότατος), лesne de вzdit, saѣ de nрins în fantъ de fврѣ, ші чл: [εὖ, φωράω].

Εὐχαίτης, ου, ші Εὐχαιτίας, ου (ό), noet: ші Εὔχαιτος (ό, ἡ), чел кв ввпъ коатъ, saѣ пърѣ; (ші fir: desnpe арвврї) чел кв fрвmoase fрвnze, ші кръчї. [εὖ, χαίτη].

Εὐχάλινος (ό, ἡ), чел кв fрвmosѣ fpîѣ. [εὖ, χαλινός].

Εὐχαλίνωτος (ό, ἡ), лesne de înfpînat. [εὖ, χαλινόω].

Εὔχαλκος (ό, ἡ), noet: fъквтѣ din ввпъ аратъ. 2) вогатѣ în аратъ. [εὖ, χαλκός].

Εὐχάλκωτος (ό, ἡ), noet: вine лвкратѣ, saѣ къпівшітѣ кв арaiпъ. [εὖ, χαλκόω].

Εὔχαρις, ιτος (ό, ἡ), foapte граціosѣ, плъквтѣ. «Τὸ εὔχαρι μὴ σκώμμασιν, ἀλλὰ τρόπῳ ἐπιτήδευε». Ксп: [bezї ші εὐχάριστος]. [εὖ, χάρις].

Εὐχαριστέω -ῶ, вiit: ήσω, mвлцвmoskѣ, îmї арътѣ реквnomtinцa. 2) врezѣ, saѣ fepічitezѣ. [ші

Εὐχαριστήριος (ό, ἡ), каре se кввine ла (saѣ se fаче, op se zіче snpe) mвлцвmipe, арътape de реквnoшtinцъ. «Τὰ εὐχαριστήρια (se înц: ἱερά)». Плв: жертfъ de mвлцвmipe. [ші

Εὐχαριστία (ἡ), mвлцвmipe, mъртврisipe de реквnoшtinцъ nentpв fачере de вine; (Бisep:) чina чea de таїnъ, saѣ Dвmnezeeaska komвnікътвръ. (bezї ші εὐλογία]. [din

Εὐχάριστος (ό, ἡ), [εὖ, χαρίζομαι] граціosѣ, плъквтѣ. 2) реквnoскъторѣ. [de вnde

Εὐχαρίστως, adв: кв плъчере, saă mвлцвmire; кв реквпoштinцъ,

Εὐχαρίτως [εὔχαρις], adв: кв mвлтъ граціе, кв кіпă плъквтă, saă mвлцвmiторă.

Εὔχεαι, Ion: în локă de εὔχῃ, 2: sinr: neps: de prez: ал xot: лвї εὔχομαι.

Εὔχειλος (ὁ, ἡ), чел кв взне, fрвmoase, saă notpiвite взze. [εὖ, χεῖλος].

Εὐχείμερος (ὁ, ἡ), [εὖ, χεῖμα] lesnicвsă a ръвda earnъ, a dвче ла fpiră, saă ла вреme pea. 2) (локă) вnde se faче notpiвitъ, квmпътътъ earnъ; (прin врm:) lesnicвsă de epnat.

Εὔχειρ, ειρος, ші Εὔχειρος (ὁ, ἡ), чел кв шîînї взne, вшoape, saă îndemînaticе. [εὖ, χεὶρ]. [de вnde

Εὐχειρία (ἡ), îndemînъtate în mîînї.

Εὐχείρωτος (ὁ, η), (компър: εὐχειρότερος, ші свперл: -ότατος în локă de εὐχειρωτότερος -ὸτατος) [εὖ, χειρόω] lesne de свnвs, saă domolit.

Εὐχέρεια (ἡ), (dвne zicв:) = Εὐχειρία, îndemînatate în mîînї; капачitate; (овіч:) lesnitate; (fir:) блîndeцe, modestie; (ші în sensă de ръă) nenъsape, indiferinцъ. [din

Εὐχερὴς [εὖ, χεὶρ[, έος (ὁ, ἡ), kape se faче, saă faче чева lesne, lesnicвsă ла întpeввinцape; (în цen:) lesnicвsă; (fir:) de вnă simцimîntă; (în ръă) вшорă de minte, neaшezată. [de вnde

Εὐχερῶς, adв: lesne.

Εὔχεο, Ion: noet: în локă de εὔχου, 2: sinr: neps: de prez: ал порвnч: лвї εὔχομαι.

Εὐχετάομαι -ῶμαι, noet: în локă de εὔχομαι. [din

Εὐχέτης, ου (ὁ), рвгъторă de вine ла Dвmnezeă. [εὐχή]. [de вnde

Εὐχετιάζω, вiit: -άσω, = Εὐχετάομαι.

Εὐχὴ (ἡ), рвгъчîвne; saă fгъdвinцъ кътре Dвmnezeă. «Δὶ εὐχῆς ἄγω, (saă) ἔστί μοι»· = Εὔχομαι, noфteскă. 2) noet: fълire. (bezї ші αὐχή). [αὔω, αὐχή].

Εὔχιλος, (ὁ, ἡ), [εὖ, χιλὸς] (локă) чел кв мвлтъ ші ввnъ пъшвne nentpв вite; (калă) kape мъnînкъ мвлтă, (прin врm:) se хрънеште вine.

Εὐχίμαρος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape мвлте ші взne капре. [εὖ, χίμαρος].

Εὔχλοος -ους (ὁ, ἡ), noet: чел кв мвлтъ ші взnъ вердeацъ, earвъ. [εὖ, χλόη].

Εὔχλωρος (ὁ, ἡ), noet: Εὔχλοος. [εὖ, χλωρός].

Εὐχολόγιον (τὸ), колекцie (kapte) de рвгъчîвnї (molitfелnикă). [εὐχὴ, λογή].

Εὔχομαι [εὐχή], вiit: εὔξομαι, (noet: ші apx:) fгъdвїeскă;înkpedinцeză; (прin врm:) mъ fълeскă. «Εὔχομαι ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας». Іл: Θ. «Ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι». Іл: Σ. (ші ел:) «Ἐκ Κρητάων γένος εὔχομαι (se înц: εἶναι)». Od: Ξ (ші авs:). «Οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται». Іл: Ξ. «Εὔχεαι αὔτως». Іл: Λ. (de вnde 2) (овіч: ші proz:) fгъdвїeскă лвї Dвmnezeă; (прin врm:) mъ poră, черă ла Dвшnezeă, mъ înkină. (кв dat: saă prea pap кв преп: ак: ші inf: saă ак: indip:). «Εὔχομαι τοῖς θεοῖς, saă πρὸς τοὺς θεούς, saă τοὺς θεούς», Лкв: «Ηὔξατο τοῖς θεοῖς, εἰ διασωθείη, βοῦς ἑκατὸν εἰς θυσίαν προσοίσειν». Fав: (ші maї вкврt:) «Εὔχεσθαι κατὰ βοὸς (καθ' ἑκατόμβης)». Sхл: «Ἃ εὔχονται». Лвч: (mi кв dat: xapist:). «Εὔχοντο αὐτῷ πολλὰ καὶ ἀγαθά». Tвч: (ші în sensă de ръă). «Τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι». Лвч: (ші авs:) «Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε τῷ θεῷ». Skp: (ші преа pap nas:) «Τοῦτ' εὔχεσθέ μοι». Sof: aчeastъ fгъdвinцъ пріimiцї de ла mine.

Εὐχοποιέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, îmї faкă рвгъчîвnea, înkînъчîвnea, saă fгъdвinцa кътре Dвmnezeă. [εὐχὴ, ποιέομαι].

Εὔχορδος (ὁ, ἡ), noet: (лiръ) кв взне коарde, saă вine акордатъ, (прin врш:) вine свnътоape. [εὖ, χορδή].

Εὔχορτος (ὁ, ἡ),= Εὔχιλος. [εὖ, χόρτος].

Εὖχος, εος -ους (τὸ), овіектă de рвгъчîвne, saă fгъdвinцъ кътре Dвmnezeă; лвкрв konsfinцită (înkinată) лвї Dвmnezeă; falъ. «Χαλκῷ μορφώσας εὖχος ἔθηκεν». Епгр: (bezї ші ἄγαλμα).

Εὐχρηματέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntă вогатă de вanї. [ші

Εὐχρηματία (ἡ), авере, saă вогъцte de вanї. [din

Εὐχρήματος (ὁ, ἡ), вогатă de вanї. [εὖ, χρήματα].

Εὐχρηστέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat: saă преп: ак:) sîntă de întpeввinцat, saă folositорă ла чева. || (nas: кв цen: преп:) mъ folosecкă (mi se faче вine) de ла чineва. [εὔχρηστος]. [de вnde

Εὐχρήστημα (τὸ), folosă, kîштiră, faчepe de вine de ла чineва.

Εὐχρηστία (ἡ), lesnicвoasъ, saă взnъ întpeввinцape. [din

Εὔχρηστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -χρήστως, lesnicвsă, saă овічnвită în întpeввinцape; (прin врm:) folositорă. [εὖ, χράομαι].

Εὐχρόαστος (ὁ, ἡ), =Εὔχροος.

Εὐχροέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă...

Εὐχροὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: în локă de εὔχρους.

Εὔχροια (ἡ), вънъ, sънътoasъ faцъ. [din

Εὔχροος -ους (ὁ, ἡ), каре ape (saă dъ) вънъ, sънътoasъ faцъ (вънъ minъ). [εὖ, χρόα].

Εὔχρυσος (ὁ, ἡ), poet: în локă de πολύχρυσος. [εὖ, χρυσός].

Εὔχρως, ωτος (ὁ, ἡ), = Εὔχροος -ους. [εὖ, χρώς].

Εὐχυλία (ἡ), вънă mвstă, saă гвstoasъ saвoape. [din

Εὔχυλος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, свпрл: -ότατος) чел кв вънă, гвstosă свкă, saă sънътosă mвstă. [εὖ, χυλός].

Εὐχυμία (ἡ), = Εὐχυλία. [din

Εὔχυμος (ὁ, ἡ), = Εὔχυλος [εὖ, χυμός]. (компар: -ότερος, свпрл: -ότατος).

Εὐχωλὴ (ἡ), Ion: ші poet: în локă de εὐχή, saă εὖχος. [de вnde

Εὐχωλιμαῖος, α, ον, = Εὐκταῖος. 2) îndatopвtă прin sfîntъ fъгъdвinцъ a faче чева; (обшт:) fъгъdвită лвї Dвmnezeă.

Εὐχώριστος (ὁ, ἡ), лesne de desпъpцit. [εὖ, χωρίζω].

Εὔχωρος (ὁ, ἡ), destвл de înкъпътopă, лapгă,=Εὐρύχωρος. [εὖ, χῶρος].

Εὔχωστος (ὁ, ἡ), [εὖ, χώννυμι] лesne de вмплвt, înълцat кв пвmînтă, fъквt малă.

Εὐφάμαθος (ὁ, ἡ), poet: чел кв mвltă nisină, nisinosă. [εὖ, ψάμαθος].

Εὔψηφις, ιδος (ὁ, ἡ), poet: плină de пietричеле. «Ἐϋψήφιδι πέδον ποικίλλετο τέχνη». Non: [εὖ, ψηφίς].

Εὔψυκτος (ὁ, ἡ), лesne de ръкopit, aepat, saă ръчit. [εὖ, ψύχομαι].

Εὐψυχέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă mapinimă, цeneposă. [εὔψυχος].

Εὐψυχὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, ψύχος] вine ръкopită, речiшopă.

Εὐψυχία (ἡ), mapinimie, цenepositate. [din

Εὔψυχος (ὁ, ἡ), [εὖ, ψυχή] mapinimă, цeneposă. 2)=Εὔθυμος, вeселă. [de вnde

Εὐψύχως, adв: къ цenepositate, кв mapinimie.

Εὖω, saă At: Εὕω [αὔω], viit: εὔσω, (nex. εὖσα, ші pas: εὐσθην) вsвкă, fpiră прea mвлt; (iap пaptik:) пîрлeskă. «Ἴες εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογός». Il: Ψ.

Εὐώδης [εὖ, ὄζω], εος (ὁ, ἡ), вine mipositopă. [de вnde

Εὐωδία (ἡ), вънă miposă. [de вnde

Εὐωδιάζω, viit: -άσω, skoцă, daă вънă miposă, saă mipósă fpвmos. (stpъm: ші nestp:)

Εὐώδιν, ινος (ὁ, ἡ),=Εὔτοκος. [εὖ, ὠδίν].

Εὐώλενος (ὁ, ἡ), poet: чел кв fpвmoase вpaцe. [εὖ, ὠλένη].

Εὐώνητος (ὁ, ἡ), лesne de квmпърat, eftină, =Εὔωνος. [εὖ, ὠνέομαι].

Εὐωνία (ἡ), eftinътate. [ші

Εὐωνίζω, viit: -ίσω, eftineskă чева, îi skază прецвл. [din

Εὔωνος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὠνή] eftinъ. [de вnde

Εὐώνως adв: кв пвцinъ прецă, eftin.

Εὐώνυμος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὄνομα] чел кв вънă nвme, saă de вънъ репътацie; (în menaжatъ eksпpesie) =Ἀριστερὸς, stînгă. «Ἐξ εὐωνύμων». Skp: din naptea stînгъ.

Εὐώπης, ου (ὁ), ші Εὐῶπις, ιδος (ἡ), ші Εὐωπὸς (ὁ, ἡ), poet: =Εὐώψ, fpвmosă лa окї, лa faцъ; (în цen:) fpвmosă. [ші

Εὔωπος (ὁ), вnă feлă de пeшte,=Βόωψ, saă Χρύσοφρυς. [εὖ, ὤψ].

Εὐωρέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ὀλιγωρῶ, пвцin înгpiжeskă, nв 'mї пasъ. [ші

Εὐωρία (ἡ), пвцinъ гpiжъ, пeпъsape. 2) [εὖ, ὥρα]. вpeme вънъ; (fir:) fepiчipe. [ші

Εὐωριάζω, viit: -άσω, = Εὐωρέω. [din

Εὔωρος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὥρα] пвцin înгpiжitopă, пeпъsътopă; saă de пвцinъ гpiжъ вpednikă, de desпpецвit, saă пeвъгat în seamъ. 2) [εὖ, ὥρα] =Ὡραῖος, коптă, aжвnsă лa вpemea sa, saă чел în вънъ вpeше; (прin вpm:) podosă. «Γῇ (•Γάμος). —•. Лкs:

Εὐώροφος (ὁ, ἡ),=Εὐόροφος. [εὖ, ὀροφή].

Εὐωχέω -ῶ [εὐωχία], viit: -ήσω, osпътeză пe чtneва; (desпpe вite) пвtpeskă вine. || (miж:) пъ desfътeză вînd ші mînкînd; (în цen: ші fir:) шъ ввквpă de чева, mъ îndestвлeză. (кв ак:) «Ἀλλὰ κρέα γε εὐωχοῦ». Ksп: (ші fir: кв цen:) «Εὐωχοῦ τοῦ λόγου». Пл: în локă de ἀπόλαυε. (bezї ші ἑστιάω). [de вnde

Εὐωχητήριον (τὸ), = Εὐηθητήριον. [ші

Εὐωχητὴς, οῦ (ὁ), osпътътopă; saă oaспътă, поfтită лa osпъцă. [de вnde

Εὐωχητικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopă de osпъцă, saă înedmînatikă a osпъta.

Εὐωχία (ἡ), [εὖ, ἔχω] osпъцă; desfътape. [de вnde

Εὐωχιάζω, viit: -άσω =Εὐωχέω.

Εὐὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), poet: чел кв mapї (прin вpm:) fpвmoшї окї, saă faцъ; (în цen:) fpвmosă. «Σελήνη — ». Пind: [εὖ, ὤψ].

Ἔφα, Dop: în локъ de ἔφη, 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лъї φημί.

Ἐφαάνθην, noct: în локъ de ἐφάνθην, nas: nex: 1: ал лъї φαίνω.

Ἐφαβικὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локъ de ἐφηβικός. [din

Ἔφαβος, ω, (ὁ), Dop. în локъ de ἔφηβος.

Ἐφ-αγίζω, вiit: -ίσω,ші Ἐφαγιστεύω, biit: -εύσω, ші Ἐφαγνίζω, biit: -ίσω, noet: adъкъ чева snpe жертfъ (npinч: ne mopmînтъ), sъвîршескъ реліціоаселе întokmirї în чinstea, saъ nomenirea mopтълъї.

Ἐφ-αιρέομαι, οῦμαι, biit: -ήσομαι, алегъ ne чinева dъne, saъ în локъл алъїа.

Ἐφάλιος (ὁ, ἡ), = Ἔφαλος.

Ἐφ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, sъръ, пъвълескъ asъnpa къїва.

Ἔφαλμος (ὁ, ἡ), nъsъ, пъstpatъ în salamъръ. [ἐπὶ, ἅλμη].

Ἔφαλος, (ὁ, ἡ, [ἐπὶ, ἅλς] чел dъne лінгъ mape, църтъреanъ.

Ἐφαλόω -ῶ, biit: -ώσω, Dop: în локъ de ἐφηλόω.

Ἔφαλσις, εως (ἡ), sъpipe, пъвъліре asъnpa къїва. [ἐφάλλομαι].

Ἐφάμαν, Dop: în локъ de ἐφάμην.

Ἐφ-αμαξεύω, biit: -εύσω, трекъ къ тръsъpa ne d' asъnpa. (de snde) «Ἐφημαξευμένη ὁδός». Sof: dpsmъ smълатъ de тръsъpї. [Ἐπὶ, ἅμαξα·]

Ἐφ-αμαρτάνω, biit: -ήσομαι, тîръскъ ne чinева, mi (nestp:) kazъ în грешалъ. [de snde

Ἐφάμαρτος (ὁ, ἡ), sъnъsъ ла грешале; (desnpe skpiepї) грешитъ.

Ἐφάμιλλος (ὁ, ἡ), чел че se întpeче (intръ în cmълацie) къ чinева; (desnpe лъкр:,) îndoїosъ, disnъtabілъ, nexotърîтъ; (în цen:) de o notpівъ, asemenea. [ἐπὶ, ἅμιλλα) [de snde

Ἐφαμίλλως, adв: къ îndoialъ; de o notpівъ; saъ къ cmълацie, къ ambiцie.

Ἔφαμμα (τὸ), = Ἐφαπτίς. [ἐφάπτω].

Ἔφαμμος (ὁ, ἡ), плінъ, акоперітъ de nisinъ, nisinosъ. (nezї ші ὕφαμμος). [ἐπὶ, ἄμμος].

Ἔφαν (α. skврtъ) Eол: în локъ de ἔφασαν, 3: îm: neps: 2) (α, лънгъ) Dop: în локъ de ἔφην, 1: sinr: neps: de nex: 2: ал лъї φημί.

Ἐφ-ανδάνω, biit: -αδήσω, noet: (къ dat:) плакъ къїва.

Ἐφάπαξ, [ἐπὶ, ἅπαξ] adв: nentpъ o datъ; o datъ nentpъ totdasna.

Ἐφ-απλόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzъ чева ne d' asъnpa. [de snde

Ἐφάπλωμα (τὸ), întinsътъръ ne d' asъnpa, акоперішъ; (de ачі) паплотъ. [ші

Ἐφάπλωσις, εως (ἡ), întindepe de чева ne d' asъnpa.

Ἐφαπτὶς, ίδος (ἡ), хаїнъ de ne d'asъnpa, mantелъ (npinч: snpe întpeв: ostaшілор). [din

Ἐφ-άπτω, biit: -άψω, легъ, (ші npin întînd:) atîpnъ neste чева; лінеskъ; агъцъ; (ші fir:) npічinзїeskъ. «Ἔργον ἐφάψειε τόδε». Sof: «Πότμον ἐφάπτουσα». Hind: (ші nas:) «Ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται». Od: Φ. s' a skopnit чeapтъ întpe dînшії. «Τρώεσσι κήδε' ἐφῆπται». Il: B. ші Ξ. staъ d' asъnpa. (nezї ші ἐπικρεμάνυμι) 2) (miж:) atingъ; mъ апропіъ; ажъngъ; (npin întînd:) mъ înnъpтъшeskъ. (къ цen:) «Ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο». Od: Δ. «Ἐφαπτόμενος τοῦ τέλους». Apst: «Εἴδεος ἐπαμμένος.» Ep: înnъpтъшitъ din грътъseцe. 3) = Ἐνάπτω, daъ fokъ. [de snde

Ἐφάπτωρ, ορος (ὁ), noet: (къ цen:) atingъторъ, апропіатъ de чева. (în Esxілъ zivepea sъstînsemneazъ mitолоціа чea desnpe Enafъ).

Ἐφαρμογὴ, (ἡ), notpівіре ne чева. [din

Ἐφ-αρμόζω, biit: -όσω, (къ dat: îndip:) notpівeskъ, saъ (nestp:) sîntъ notpівітъ, mъ notpівeskъ ne чева. «Πειρήθη, εἰ οἱ ἐφαρμόσειε τὰ ὅπλα». Il: T. daka i se notpівesк артеле ne трънъ. [de snde

Ἐφάρμοσις, εως (ἡ), = Ἐφαρμογή.

Ἐφαρμοστέος, α, ον, nosit: ал лъї...

Ἐφ-αρμόττω, biit: -αρμόσω, At: în локъ de ἐφαρμόζω.

Ἐφάρξαντο, noet: (în metatesъ) în локъ de ἐφράξαντο». 3: îm: neps: de miж: nex: 1 ал лъї φράσσω.

Ἔφαυσε noet: a 3: sinr: neps: de nex: 1: ал лъї φαύσκω.

Ἔφαψις, εως (ἡ), atîpnape, агъцape; колегape, snipe (акт: saъ nas:). [ἐφάπτω'.

Ἐφέβδομος (ὁ, ἡ), копринзъторъ de snъ întpeгъ, ші o a шantea napte, (ad:) de ontъ a шantea пърцї. (nezї ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, ἕβδομος].

Ἐφέδρα (ἡ), [ἐπὶ, ἕδρα] =Ἐφεδρεία, stъpвitoape шedepe ne чева; (npin întind:) înnpesopape; nîndъ; (mекап:) = Ἕδρα, basъ de solidъ. [de snde

Ἐφεδράζω, biit: -άσω, (къ dat: îndip:) ашezъ neste чева. [ші

Ἐφέδρανον (τὸ), (în цen:) ne op че

шade чinева, sкаʁnъ, ші чл:; (partik: ла îm:) ʁʁчеле шezʁtʁлʁї.

'Εφεδρεία (ἡ), шedepe anроапе, saʁ пе чева; пîndipe; înnpesopape de чetate, ші чл:; (fir:) obsepʁaцie; (ostъш:) stpeажъ; saʁ pesepвъ. [din

'Εφεδρεύω, biit: -εύσω, кʁ dat: шezъ, saʁ sîntʁ aшezatʁ neste, saʁ anроапе de чева; пîndeskъ; ʁneлteskъ pъʁл кʁїʁa; (fъp kazʁ) sîntʁ [ἔφεδρος 2].

'Εφεδρήσσω, (fъp biit:) noet:, ші

'Εφεδριάω -ῶ (-άζω), biit: -άσω, =='Εφεδρεύω, (кʁ dat:) шezʁ пе чева. [ші

'Εφεδρίζω, biit: -ίσω, жокʁ жокʁл nʁmitʁ

'Εφεδρισμὸς (ὁ), ʁnъ feлъ de жокъ, în kape вirʁitʁл apdikъ пе вirʁitopъ пе ʁmepiї sъї, efedpismъ.

'Εφεδρίσσω, Dop: în локъ de ἐφεδρίζω. [de ʁnde

'Εφεδριστὴρ, ῆρος, Dop: în локъ de ἐφεδριστὴς, οῦ (ὁ), жʁkъtopъ de (ші partik: вirʁitopъ în) жокʁл ἐφεδρισμὸς (bezї zіч;).

Ἔφεδρος (ὁ, ἡ), (ἐπὶ, ἕδρα], (în цen:) шezъtopъ de nazъ, пînditopъ, (кʁ цen:) «Ἔφεδρος τῶν καιρῶν», Ksn: 2) (partik: fъp kazʁ) atлetʁ (лʁпtъtopъ) pîndʁitʁ a se лʁпta кʁ вirʁitopʁл, ka sъ îndeплiniaskъ локʁл вirʁitʁлʁї; (de ʁnde în ostъш:) = 'Επίτακτος, чел din корпʁл de pesepвъ; (ші прin înting:) «Βασιλεὺς—». Ep: ла kape kade tponʁл în лinsъ de moштenitopъ лецitimъ. || (sʁʁst:) ʁnъ feлъ de napasitikъ плantʁ, kape se зiче ші Ἱππουρις, koada kaлʁлʁї.

'Εφ-έζομαι, biit: ἐφεδοῦμαι, noet:='Επικάθημαι, шezъ în, saʁ пе чева.

'Εφέηκα, Ion: în локъ de ἐφῆκα, akt: nex: 1: de xot: ал лʁї ἐφίημι.

Ἐφεῖσα, ας, ε, noet: akt: ші ἐφεισάμην, noet: miж: nex: 1: ал лʁї ἐφίζω.

'Εφείω, ῃς, ῃ, ші чл: noet: în локъ de ἐφῶ, nex: 2; de sʁn: ал лʁї ἐφίημι.

'Εφεκτικὸς, ἡ, ὸν, nʁtinчosъ, saʁ disnʁsъ a onpi, a цinea în локъ. (de ʁnde) «'Εφεκτικοὶ» = Σκεπτικοὶ, filosofї skentiчї. [bezї ἐπέχω 5]. [de ʁnde

'Εφεκτικῶς, adв: dʁne kiпʁл filosofilop nʁmiцї ἐφεκτικοί.

'Εφεκτὸς, ἡ, ὸν, nʁtinчosъ de a se onpi; saʁ desnpe kape tpeвʁie (filosofiчeшte) a 'шї amîna xotъpîpea жʁdikъцiї. [bezї ἐπέχω].

Ἔφεκτος (ὁ ἡ), koпpinzʁtopъ de ʁnъ întpepъ, ші o a шaселеа napte, (ad:) de шante a шaселеа пъpцї. (bezi ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, ἕκτος].

'Εφελίσσω, biit: -ίξω, noet: înfъшʁpъ (deanъnъ) пе чева. || (miж:) lîpъskъ înвîptind чева шepпʁit dʁne sinemї. «Οὐρήν ἐπελίσσεται». Nik:

Ἐφελκὶς, ἴδος (ἡ), koaжъ, чe se faче пе panъ. [ἐπὶ, ἕλκος].

'Εφελκυσμὸς (ὁ), atpaцepe kъtpe чева. [din

'Εφ-ελκύω. ші 'Εφ-έλκω, biit: -ελκύσω, ші -έλξω (nex: ἐφείλκυσα, ші чл:) atpapъ, tîpъskъ чева kъtpe, saʁ în ʁpmъ, dʁne... «Τὴν θύραν ἐφείλκυσα». Лʁч: (ші nas:) «Πόδες ἐφελκόμενοι». Il: Ψ. (ші desnpe ostaшї). «'Επελκόμενοι» Ion: în локъ de ἐφελκόμενοι, чeї чe pъmîn în ʁpmъ, (fpanц:) les traineurs. «Τοὺς ἀπολειπομένους αὐτέων καὶ ἐπελκομένους ἐφόνευον». Ep: (miж:) lîpъskъ, tpapъ чева kъtpe, saʁ dʁne sinemї; (fir:) adʁkъ ла boїea mea: «Βρόγχον ἐφέλκομαι». înгiцъ o sopвitʁpъ. (ші fir:) «Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος. Od: Π. îl întъpîtъ ші nenoind. [de ʁnde

Ἕφελξις, εως (ἡ), = 'Εφελκυσμός.

'Εφέμεν, Dop: noet: în локъ de ἐφεῖναι.

'Εφ-έννυμι, biit: ἐφέσω, noet: ='Επενδύω, înвpakъ пе d'asʁnpa.

'Εφεξῆς, ші noet: ἐφεξείης [ἐπὶ, ἑξῆς, ἐξείης], adв: în шipъ, ʁna dʁne алte; în ʁpmъ. «'Εφεξῆς τοῖς εἰρημένοις». Лкs:

Ἔφεξις, εως (ἡ), onpipe, цinepe înanoї (akt: saʁ nas:); întipziepe, stpъгъnipe. «Τοῦ δ' ἔφεξιν»; Apistf: nentpʁ kape kʁвîntʁ»? [ἐπέχω].

'Εφέπεσκον, noet: npeл: ал лʁї ..

'Εφέπω, biit: -έψω, (npeл: ἐφεῖπον, ші ἔφεπον, nex: 2: ἐπέσπον, de ʁnde inf: ἐπισπεῖν, ші miж: ἐπισπέσθαι) noet: (кʁ ak: dipek: ші ʁne opї кʁ dat: indip:) roneskъ din ʁpmъ, stpimtopezъ; (desnpe kaї ші tpъs:) ='Ελαύνω, mîiъ; (fir:) гʁвepnezъ, dipiцezъ; (în цen:) mъ îndeлetniчeskъ în чева. || (miж: saʁ eл: кʁ dat:) ʁpmezъ, mъ dʁkъ dʁne чinева, saʁ îл însoцeskъ; mepгъ des ла...;(fir:) mъ sʁnʁiъ, askʁлtʁ, mъ îndʁплекъ; (maї noъ) mъ înвoїeskъ ла чева.

'Εφερμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, folositopъ ла maї mʁлtъ ekspлikape. [din

'Εφ-ερμηνεύω, biit: -εύσω, ekspлikъ maї вine.

'Εφ-ερπύζω, biit: -ύσω, ші

'Εφ-έρπω, biit: -έρψω, ші -ερπύσω, (nex: ἐφείρπυσα, ші чл:) mъ lîpъskъ (mepгъ lîpîndʁ mъ) kъtpe... (noet: кʁ ak: saʁ sinr: saʁ npeп:) aжʁnгъ ла; mъ anponiъ nʁцin

kîte пqin; soseskă. «Τὰ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει». Tkp: sosesk neste пqinъ.

Ἔφερσεν, Eол: a 3: sinr: neps: de nex: 1: ал лъї φέρω.

Ἐφέσιμος (ὁ, ἡ), (прочесъ) de апелат, апелавілъ. [din

Ἔφεσις [ἐφίημι], εως (ἡ), asвîрлire a-sвпра къіва. 2) fir:) аплекаре кътре, поftъ de чева. 3) деплінъ воіе. 4) (dikan:) апеларе de жвdікатъ ла алтъ маї 'налтъ жвdікъторіе.

Ἐφεσπερεία (ἡ), пetречере, saŭ окъпаціе de seapъ [din

Ἐφεσπερεύω, вііt: -εύσω, (къ dat:) пetpe-къ seapa вndева, saŭ къ вре вnъ лъкръ. [din

Ἐφέσπερος (ὁ, ἡ), каре se faче, saŭ faче чева seapa (supe seapъ, saŭ de къ seapъ). (шаї мълт ка adв: . [ἐπὶ, ἑσπέρα].

Ἐφεσπόμην, пoet: miж: 2: nex: ал лъї ἐφέπομαι.

Ἐφέσσαι, пoet: nex: 1: de inf: ші Ἔφεσσαι пoet: m.ж nex: 1: de порвпч: ші Ἐφεσσάμην, пoet: în локъ de ἐφεισάμην, miж: nex: 1: de xot: ал лъї ἐφίζω, saŭ ἐρέννυμι.

Ἐφέστακα, Dop: în локъ de ἐφέστηκα, miж: tpe: de къ: ал лъї ἐφιστημι.

Ἐφέστιος (ὁ, ἡ), ал каseї, saŭ каре a вenit, saŭ se aflъ în kasa sa. op a ал-тъїа. «Ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν». Il: B. stъпînї de kasъ, saŭ пъmînteпї. «Θεοὶ ἐφέστιοι». Лкs: patponї aї kaseї, (fpanц:) les **Dieux pénates.** (ші ел:) «Τὰ ἐφέστια». D: Ал familia. (vezї ші ἐπίστιος). (ші în локъ de adв:) «Ἐμὲ οἷον ἤγαγεν ἐφέστιον». Od: H. «Ἑλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος». Od: Γ. [ἐπὶ, ἑστία].

Ἐφεστρίδιον (τὸ), dimin: ал лъї...

Ἐφεστρὶς [ἐπὶ, ἔννυμι], ίδος (ἡ), хаїпъ de пе d'asвпра, de кавъ (ка акът халатъ); saŭ mantелъ.

Ἐφέτης (ὁ), (în цеп: ші пoet:) dpeгъ-торъ, saŭ denлin-înnвterпічітъ гвверna-торъ. 2) (naptik: în Atena) «Ἐφέται». Ил: жвdікъторї apвitpi, saŭ апелатівї în про-чесе de omоръ. [ші

Ἐφετικὸς, ἡ, ὸν, чет че ape, saŭ înse-mneazъ dopinцъ, поftъ. [ші

Ἐφετίνδα, adв: вnъ felъ de жокъ къ minчea, = Ἅρπαστον. [ші

Ἐφετμὴ (ἡ), пoet: opdinъ, порвпкъ. 2) рвгъчіпе. 3) ашерипцаре. [ші

Ἐφετὸς, ἡ, ὸν, [ἐφίεμαι] чел че a лъат (saŭ лъкреазъ din) порвпкъ, saŭ înnвter-пічіре. «Δικαστὴς — ». vezї ἐφέτης. 2) de dopit. [de вnde

Ἐφετῶς, adв: къ dopinцъ, рîвпъ, ші чл:

Ἐφ-ευάζω, вііt: -άσω, =(saъ греш: în локъ de) ἐπευάζω.

Ἐφεύρεμα (τὸ), inвenцie, saŭ oвіектъ de n.skочіре. [ші

Ἐφεύρεσις, εως (ἡ), aflare, пъskочіре. [ші

Ἐφευρετὴς, οῦ (ὁ), пъskочіторъ, aflъ-торъ de чева. [ші

Ἐφεύρημα, Ἐφεύρησις, = Ἐφεύρεμα, ші чл: [din

Ἐφ-ευρίσκω, вііt: -ευρήσω, гъseskă пе чі пева de o datъ гъръвeste (пе кînd faче чева), saŭ dвne mвлte кътърї; (de вnde) aflя чева къ mintea mea, пъskочeskă.

Ἐφ-εψιάομαι -ῶμαι, вііt: -άσομαι, noet: (къ dat:) ba'жокоresъă, atinră къ nevin-stiloape кввіn'e.

Ἐφεψιόωντο, пoet: în локъ de ἐφεψιῶντο, 3: îm: neps: de прел: ал лъї ἐφεψιάομαι.

Ἐφ-έψω, вііt: -εψήσω, maї ferbă, maї гътeskă de aldoilea (o mînkape.).

Ἐφεώρων, прел: ал лъї ἐφοράω.

Ἐφήβαιον (τὸ), първл чел de d' asвпра цenitвлелор мъdвларе, (Лат: **pubis.** [ші

Ἐφηβαῖος, α ον, = Ἐφηβικὸς. [ἔφηβος].

Ἐφήβαρχος (ὁ, ἡ), гвверпорă de тinерї. [ἔφηβος, ἄρχω].

Ἐφ-ηβάω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ faкă жвne, saŭ intpă în vîpsta жвnецїї. [ші

Ἐφηβεία (ἡ), vîpstъ de жвnї 2) (колект:) ἡ ἐφηβεία. în локъ de οἱ ἔφηβοι, жвnimea, în локъ de жвnїї. [ші

Ἐφηβεῖον (τὸ), лвпtътopie de жвnї. [ші

Ἐφ-ηβεύω, вііt: -εύσω, sîntă (prin вrm: mъ portă, mъ înвpakă ші чл: ка) жвne. [ші

Ἐφηβία (ἡ), = Ἐφηβεία. [ші

Ἐφηβικὸς, ἡ, ὸν, atîngъtoră de жвneце. || «Τὸ ἐφηβικὸν». колек: жвnimea. [din

Ἔφηβος (ὁ), ажвnsă în vîpstъ de жв-neце. (vezї ші διέτης). [ἐπὶ, ἥβη]. [de вnde

Ἐφηβοσύνη, пoet: ші Ἐφηβότης (ἡ), жвnie, saŭ vîpstъ de жвne.

Ἐφ-ηγέομαι οῦμαι, вііt: -ήσομαι, кълъвzeză (арътă dpвтвл) кътре, saŭ asвпра къїва; (de вnde) daŭ de faцъ пе вnă гъкъторă de реле askвnsă. [de вnde.

Ἐφήγησις, εως (ἡ), кълъвzipe; saŭ въ-dipe de askвnsă вinoватă, ші чл:

Ἐφ-ήδομαι, вііt: ἐφησθήσομαι, (къ dat:) =Ἐπιχαίρω.

Ἐφ-ηδύνω, вііt: -υνῶ, îndвлчeskă чева, (saŭ вкърă пе чinева) înkъ maї мвлт.

Ἐφ-ήκω, вііt: -ήξω, (къ ак: преп:) віă, soseskă; (ші fir:) sîntă квvenită ла...

*

Ἐφῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), ажвnsъ în вîpstъ. 2) чел de aчeeaшї вîpstъ. [ἐπὶ, ἥλιξ].

Ἔφηλις, ιδος, saъ ἰδος (ἡ), вalama de ла kanakвл лъziї. 2) neteлe, чe es ne obpazъ. [ші

Ἔφηλος (ὁ, ἡ), npinsъ кв квїe, saъ aче. 2) чел кв nete ne obpazъ, saъ алвeaцъ în okїъ. [epì, ἥλος]. [de вnde

Ἐφηλότης (ἡ), kalitate de natъ алвъ ne obpazъ, saъ de алвeaцъ în okїъ. [ші

Ἐφηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: вatъ кв квїъ вnъ лвкрв neste чева. [ші

Ἐφηλώδης, εος (ὁ, ἡ), aвemenea кв (saъ плinъ de) nete ne obpazъ.

Ἐφηλωτὸς, ή, ὸν, [ἐφηλόω] noet: вътвtъ, saъ de вътвt кв квїъ neste чева.

Ἔφ-ημαι, (fъpъ вiit:) noet: (кв dat: saъ ак:) шezъ ne, saъ anpoane de чева.

Ἐφημερευτὴς, οῦ (ὁ), пъzitopъ вndeва, saъ nînditopъ de чева toatъ zioa. [din

Ἐφημερεύω, вiit: -εύσω, netpekъ вndeва toatъ zioa. [ші

Ἐφημερία (ἡ), лвкpape, saъ келtвїaлъ de o (saъ de fie каре) zi; слвжвъ, чe съвîpшeшte чinева nepiodiчeшte ла atîtea ziле; (in цen:) клasъ, de каре faче napte чinева; seminцie; шipъ. «Εἰς ἐφημερίας». Skp: ne pîndъ, кв zioa sa fie-каре. [ші

Ἐφημερινὸς, ἡ, ὸν, = Ἐφήμερος, de toate ziлеле; saъ каре se кввiпe ла oape-каре (saъ цine nвmaї o) zї. [ші

Ἐφημέριος, α saъ ος, ον, noet: în локъ de ἐφήμερος. [ші

Ἐφημερὶς, ίδος (ἡ), карte (istopikъ), în каре se skpiъ întîmплъpiле de fie-каре zi; katastixъ de daравepe ne fie-каре zї; (maї noъ) ziapъ, газetъ; ші kalendapъ. [din

Ἐφήμερος (ὁ, ἡ), каре dъinemte, saъ лвкpeaзъ чева întp' вna sinгвpъ, saъ întpeaгъ zi. «Πυρετὸς—». Гал: (ші în локъ de adв: «Οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλοι ὀάκρυ». Od: Δ. în toatъ aчea zi. || (sввst:) Ἐφήμερον (τὸ), A'. o insektъ, a къpia вiaцъ dъinemte nвmaї o zi. B'. o плantъ, чe înflopeшte, ші desflopeшte întp' o sinгвpъ zi. C'. otpавъ (каре se ziче ші ἀκόνιτον, saъ κολχικόν), каре omoapъ întp' o zi. (de вnde 2) вpeмeлпікъ, stpikъчosъ; zadapnікъ, saъ skimвъчosъ ne fiекаре zi. «Χρήματα ἐφήμερα». Tвч: (ші în локъ de adв:) «Ἐφημέρια φρονέοντες». Od: Φ. rîndindъ se nвmaї ла prezentъ, їap niчї de квm ла вiitopъ. [ἐπὶ, ἡμέρα].

Ἐφημερούσιος (ὁ, ἡ), a къpвia aвepe este nвmaї ne o zї, каре tpъїeшte dintp' o zi nînъ întp' alta. [ἐφήμερος, οὐσία].

Ἐφημοσύνη (ἡ), noet: [ἐφίημι] = Ἐφετμὴ, nopвnкъ, opdinъ.

Ἔφησθα, Eол: ші At: în локъ de ἔφης, a 2: sinг: neps: de прел: ал лвї φημὶ.

Ἐφ-ησυχάζω, вiit: -άσω, (кв dat:) mъ liniшteskъ ne, saъ desnpe чева; mъ odixneskъ nъdъжdвind în чева.

Ἐφθαλέος, α, ον, noet: = Ἑψαλέος.

Ἐφθέος, α, ον, гpeш: în локъ de ἑφθὸς saъ ἐφθαλέος.

Ἐφθήμερος (ὁ, ἡ), = Ἑπταήμερος.

Ἐφθημιμερὴς, ές (ὁ, ἡ), konpinzъtopъ de, saъ komnвssъ din шante жвmъtъцї de пъpцї, (adikъ) 3 1/2 întpeцї. (de вnde în Metp:) «Ἐφθημιμερές». челе dintîї treї ші жвmъtate nїчoape a ле вepsвлвї (npinч: Epoikъ, saъ Iambikъ). (bezї ші πενθημιμερὴς). [ἑπτὰ, ἥμισυ, μέρος].

Ἔφθην, noet: nex: 2: ал лвї φθάνω.

Ἐφθίατο, Ion: în локъ de ἔφθιντο, a 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: a лвї φθίνω.

Ἐφθοπωλεῖον (τὸ), пpъвълie de бвкътаръ. [din

Ἐφθοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopъ de бвкate, saъ mînkъpї fepte. [ἑφθὸν, πὼλης].

Ἐφθοπώλιον (τὸ), = Ἐφθοπωλεῖον.

Ἐφθός [ἕψω], ή, όν, fepтъ. «Χρυσὸς—». Лкs: лътвpitъ. (bezї ші ἄπεφθος).

Ἐφθότης (ἡ), kalitatea лвкpвлвї fepтъ; (npin întind:) oвoseaлъ, молешitъpъ.

Ἐφιάλτης [ἐπιάλλω], ου (ὁ), înnekътвpъ, saъ pъгвшitъpъ, чe se întîmплъ de мвлte opї în somnъ din oape каре anъsape, (fpanц:) Cauchemar. [de вnde

Ἐφιαλτία, ші Ἐφιάλτιον, = Παιονία, o плantъ, чe se kpedea, къ лвкpeaзъ in konipa natimeї ἐφιάλτης.

Ἐφ-ιδρόω -ῶ, вiit: ώσω, (кв dat:) asвdъ, ne kînd faкъ чева; (med:) mъ nъdвmeskъ вine. [de вnde

Ἐφίδρωσις, εως (ἡ), nъdвmipe, asвdape destвлъ.

Ἐφ-ιζάνω, At: în локъ de...

Ἐφ-ίζω, вiit: -ιζήσω, (nex: ἐφέσσα, ші miж: ἐφεσσάμην, ші чл:) noet: aшezъ ne чinева (ші ел: saъ nestp:) шezъ ne чева. (кв dat: indip) «Μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν». Iл: 1: (ші кв цen:) «Ἀλλά μοι νηός ἔφεσσαι». Od: O. Λιβύην μ' ἐπί νηός ἔσσατο». Od: Λ: (ші nestp:) «Ξεστῆς αἰθούσησιν ἐφίζανον». Iл: Λ.

Ἐφ-ίημι, вiit: ἐφ-ήσω, (nex: ἐφεῖκα, ші чл:) nopneskъ кътpe; asвîpлъ, слoвozъ чева asвnpa квїва; nвїъ asвnpъ, saъ înnвїъ. (кв

dat: indip:). «Πριάμῳ ἶριν ἐφήσω». Il: Ω: «Ἔγχος αὐτῷ ἐφῆκα...». Il: Υ. «Μνηστῆρσι χεῖρας (ἄεθλον τοῦτον) ἐφήσω». Od: Υ. ші Τ. (ші fir): «Ἀργείοισι κήδε' ἐφῆκε. «Il: Α. «Καὶ τοῖσι πότμον ἐφῆκεν». «Il: Δ. 2) лазъ fрîвл злавъ; (fir:) даѣ воїс, ерtъ, înгъdвїѣ. «Ὅλην ἐφιέναι τὴν ἡνίαν». Grr: «Οἷς οὐκέτι ἐφίεσαν οἱ ξύμμαχοι τὴν ἡγεμονίαν». Tвч: (ші ел:) «Ἐφιέναι τῷ θυμῷ (ταῖς ἡδοναῖς)». Grr: a se stъnîni de... (ші nas:) «Ἐφείσθω σχολάζειν» Apst: «Οὐκ ἐφεῖτο αὐτοῖς τέχνης ἅψασθαι βαναύσου». Il: (bezї ші ἀφίημι). 3) (кв înf:) îndemnъ, întърîtъ, тъ fакъ priчinвitorъ de... «Ἐχθοδοπῆσαι μ' ἐφήσεις Ἥρῃ». Il: A. «Οἶνος ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι». Od: Ξ. «Καί τινα Τρωϊάδων... ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην». Od: Ξ. 4) (лец:) апелъ жвdікатъ ла алтъ маї 'налтъ instanцъ. «Οὔτε ἐφῆκεν εἰς τὸ δικαστήριον». Dm: 5) (між:) порвпческъ. «Ἄλλο δέ τι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι». Il: Ψ. «Οὔ τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω». Il: Ω. «Υμέων ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδ' εἴρω». Od: N. «Ἐπιστολὰς, ἃς σοι πατήρ ἐφεῖτο». Esxл: (noate ші aчeasta) «Χαίρειν ἐγὼ σ' ἐφίεμαι». Sof: Easъ. 6) (кв цен:) nofteskъ, dopeskъ; (ші прin întind:) прівeskъ, aцintezъ ла чева. «Τῶν ἀλλοτρίων οὐκ ἐφίενται». Apst: Πᾶσα μέθοδος ἀγαθοῦ τινος ἐφίεται». Apst: (ші кв înf:) «Χαίρειν ἐγὼ σ' ἐφίεμαι». Sof:

Ἐφ-ικνέομαι -οῦμαι, віit: -ίξομαι, (nex: ἐφικόμην, ші чл:) ажвпръ, (тъ întinzъ) пînъ ла...; (прin întind:) aфлв; nemepeskъ; sîntъ destoїнікъ, iвввteskъ a ... (кв цен:) «Ἀλλήλων ἐφίκοντο». Il: N. (ші кв dat: opran:) «Τῇ βακτηρίᾳ τινὸς ἐφικνεῖσθαι». Ilt:(ші кв ак: îndip:) «Ἐπικέσθαι μάστιγι πηγὰς τὸν Ἑλλήσποντον Ep: съ 'л вічївїаскъ. (ші fir:) «Τὰ δὲ ἄλλα λέγων ἐπίκεο ἄριστα καὶ ἀληθέστατα. Ep: аї ворвіt. [de вnde

Ἐφικτὸς, ἡ, ὸν, пе каре поate чinева ажвпцe, nemepi, саѣ съвîрші. «Ὡς («Ὅσον) ἐφικτόν.» Лкs: кътъ este кв пвtinцъ.

Ἐφίλαθεν, Dop: ші Eол: în локъ de ἐφιλήθησαν.

Ἐφίλατο, noet: în локъ de ἐφίλησεν.

Ἐφ-ιμείρω (fъръ віit:), noet: (кв ак: саѣ inf:) nofteskъ, dopeskъ прea твлt. [din.

Ἐφίμερος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπί, ἵμερος] dopitъ, іввітъ.

Ἔφινος (ὁ, ἡ), плinъ de вine, вînosъ. «Σάρξ —». Esix: [ἐπί, ἴς].

Ἐφ-ιππάζομαι, віit: -άσομαι, алергъ къларе aсвпра квїва.

Ἐφιππαρχία (ἡ), îndoitъ komandъ de кълърime, доъ чete (onтъ eskadpoane) de кълърime, (adikъ) 1024 кълърецї.

Ἐφίππειος (ὁ, ἡ),=Ἐφίππιος.

Ἐφ-ιππεύω, віit: -εύσω, =Ἐφιππάζομαι.

Ἐφίππιος (ὁ, ἡ), каре se faчe прin каї, саѣ se пвпе пе калъ. «Ἀγὼν —Лкs: алергаре, саѣ въїълie кв каї. || (sвbst:)Ἐφίππιον (τὸ), шeaoa, саѣ харшeaoa, саѣ samарвл калвлвї. [din.

Ἔφιππος (ὁ, ἡ), къларе, || (sвbst:) ἐφιππον (τὸ), тръсвръ трasъ пвmaї de вnъ калъ. [ἐπὶ, ἵππος].

Ἐφιπποτοξότης, ου (ὁ), кълърецъ аркашъ (bezї ші ἀμφιπποτοξότης). [ἔφιππος, τοξότης].

Ἐφ-ίπταμαι, віit: ἐπιπτήσομαι, (кв dat: саѣ ак: преп:) своръ d'aсвпра, саѣ aсвпра квїва; своръ къtре...

Ἐφ-ισδάνω, Dop: în локъ de ἐφιζάνω.

Ἐφ-ιστάνω, раръ ші маї поъ în локъ de

Ἐφίστημι, віit: ἐπιστήσω, (nex: ἐπέστησα, ші 2: саѣ між: tpe: de кв: ἐφέστηκα, ші чл:) пвїъ чева съ stea, (ші між:) staѣ пе, саѣ апроапе, саѣ în врмъ de чевв; (de вnde fir:) пвїъ, ашezъ, (ші між:) sîntъ enistatъ, îngрiжitorъ neste чева. (кв dat: indip:) «Ξύλινον τεῖχος ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει». Tвч: «Στήλην τῷ τάφῳ ἐπέστησε». Лкs: (ші fir:) «Φύλακα ταῖς θύραις ἐπέστησε». Пл: 'Επέστησε τούτῳ παιδαγωγόν». Лкs: 'Εφιστάναι τινα τοῖς πράγμασιν». Iскр: (ші прin întind:) «Ἐπιστήσας τοῖς γάμοις αἰδὼ καὶ τάξιν». Пл: (ші між:) «Διφρῳ ἐφεσταότος Il: P. «Θύρῃσιν ἐφεστάμεν». Od: A. «Πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν». Il: N. (ші în парал:) «Ἐφεσταότες παρὰ τάφῳ». Il: M. (ші fir:). «Οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι». Apstf: (ші авs:) «Οἱ ἐφεστηκότες» Fil: în локъ de οἱ προεστῶτες, къпeteniiле. 2) цiѣ îndърt, саѣ în локъ, опreskъ, înпїedikъ; (de вnde ел:) îmї amînъ, intîpzieгъ жвdikata ші хотърîpea desпре чева, шѣ îndoїeskъ, = 'Επέχω (bezї zіч:). «Τὴν πορείαν ἐπιστήσας». Il: (ші кв цен: indip:) «'Επέστησε τοὺς ἱππέας τοῦ πρόσω. Ap: (ші ел:) «Περὶ θεοῦ ἐπιστήσαντες». Atenгp: (ші між:). «'Εφίστασθαι». Sin: «Μικρὸν ἐπιστὰς ἀποθνήσκει». Лвч: (ші în stръm: însem:) «Τί δ' ἐστί; τοῦ με τὴν δ' ἐφίστασαι βάσιν»; Sof: 3) fir.) îmї піponeskъ mintea ла чева; (ші маї de твлte-орї ел:) вагъ de seamъ, тъ гîndeskъ кв лвare aminte; (pap stръm:)

«Ἐπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας». Плв: a face pe asкълътopї вългopї de seamъ. «Ἐφίστημι τὸν νοῦν (τὴν διάνοιαν) τινι, saŭ ἐπί τι, saŭ περί τινος. Лкs: (шї ел:) «Ἐπιστήσας τοῖς ποιήμασι». Пл: «Ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι, πῶς»; Плв: «Παντὶ γνώριμον τῷ καὶ μικρὸν ἐπιστήσαντι». Bas: (шi miж:) «Ἐπιστὰς ἐπὶ τὰ Θησέως ἔργα». Iskp: 4) (miж:) staŭ în faцъ, плsteskŭ ne d' asкnpa. «Ἐφίσταται τούτῳ καθάπερ ὀρρὸς γαλακτι». Diskp: 5) (fir:)= Ἐπίκειμαι, staŭ, atîpnŭ d' asкnpa amepinцînd. «Ἐφειστήκει αὐτῷ Καλλίστρατος. Dm: «Τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον». Лкs: «Κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο». Il: M. 6) biŭ, soseskŭ кndeва, mъ înfъцiшezŭ fъpъ beste. «Ἐφίσταται αὐτοῖς ὁ Ἥφαιστος». Лвч: «Ὡς ἐπέστη τῇ βασιλείῳ αὐλῇ». Epd: «Ἐπιστῆναι κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ». Il: 7) noet: staŭ квїва, ажвlŭ; saŭ (din kontpa) mъ înnpotiвeskŭ. «Ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν». Il: O. (maї жos ziче «Ἐγγὺθεν ἱστάμενοι); (шi fъpъ kazŭ) «Ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν». Od: Ω.

Ἐφ-ιστορέω -ῶ, biit: -ήσω, maї întpeвŭ, maї черчetezŭ înkъ.

Ἔφλαδον, nex: 2: ал лвї φλάζω.

Ἐφόβηθεν, Eол: în локŭ de ἐφοβήθησαν.

Ἐφοδεία (ἡ), мерцере snpe вizitape (прinч:) de s'pежвiреа de noante; (шi прin întind:) кiар патpaвлa, чe se пpeвтвлъ пentpŭ aчeasta. [шi

Ἐφοδευτής, οῦ (ὁ), вizitътopŭ (прinч;) de stpeжiле de noante. [din

Ἐφ-οδεύω, biit: -εύσω, = Ἐπέρχομαι, мepгŭ (калкŭ) fъpъ beste; (прin întind:) вагŭ de seamъ, черчetezŭ; noet: кълъвzezŭ; (овiч:) mъ пpeвтвля ка вizitътopŭ în патpaвлъ; (miж:) mъ aшezŭ întp' o посицie ка stpeжвitopŭ. «Ἐφωδεύοντο ἀφ' ἑσπέρας κατὰ τὰ τείχη». Ksn: [шi

Ἐφοδία (ἡ), =Ἐφοδεία. [ἔφοδος].

Ἐφοδιάζω, biit: -άσω, къпътъїeskŭ (шi miж: mъ къпътъїeskŭ) de провiзiї, saŭ апровizionezŭ кв тpeввinчoase (прinч:) de dpвmŭ. «Δὶ ἁμαξῶν τὰ βιώσιμα ἐφωδιάζοντο». Nik: Xpon: (шi fir:) «Παρ' ἐκείνων καὶ ἑαυτὸν ἐφοδιάσασθαι». Iaмбл: [din

Ἐφόδιος (ὁ, ἡ), atînгътopŭ de (saŭ тpeввinчosŭ ла) dpвmŭ, || (sвst:) Ἐφόδιον (τὸ), шi (îm:) Ἐφόδια (τὰ), провizii, saŭ келъвiaлъ, компanie, шi (în цen:) тpeввinчoase de dpвmŭ. (fir:) «Ἡ ἀρετὴ τοῦ γήρως ἐφόδιον». Гnm: [din

Ἔφοδος (ὁ, ἡ), (локŭ) de вmблat, de кълътopit. [шi

Ἔφοδος (ὁ), = Ἐφοδευτής. [шi

Ἔφοδος (ἡ), мерцере, пъвъliре asвnpъ, atakŭ (прoтi шi fir:). «Ἐξ ἐφόδου». Лкs. în daтă, (fpanц:) d' emblee. «Εἷλεν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν». Плв: (вezi шi Αὐτοβοεί»). «Μάχην ἐξ ἐφόδου συνάπτειν». Diod: în datъ чe ва sosi ла връжmашŭ. 2) вizitape, комвnikaцie. «Ἡσυχία ἦν καὶ ἔφοδοι πρὸς ἀλλήλους». Tъч: 3)= Ἐφοδεία, пpeвтвлare de stpeажъ, saŭ патpaвлъ. 4) кinŭ, metodŭ. [ἐπί, ὁδός]. [de кnde

Ἐφοδόω -ῶ, biit: -ώσω, кълъвzezŭ, apъїŭ dpвmвл.

Ἐφοίτη, Dop: în локŭ de ἐφοίτα, 3: sinr: neps: de прел: ал лвї φοιτάω.

Ἐφόλκαιον (τὸ), noet: кîpmъ, saŭ în локŭ de...

Ἐφόλκιον (τὸ), баркъ; (în цen:) op чe микŭ basŭ se тpaцe dвпe o mape кopaвie; (de кnde fir:) op чe тîpaшte чinева dвпe sine (maї de mвлte opї ка o гpeвтate de прisosŭ). || (ла îm:) вагажŭ (Tъpч:) калаваlîкŭ de dpвmŭ. [шi

Ἐφολκίς, ίδος (ἡ), = Ἐφόλκιον, микъ баркъ; (fir:) гpeвтate de прisosŭ тîpîтъ dвпe чinева. [din

Ἐφολκὸς (ὁ, ἡ), atpъгътopŭ de чева кътpe sine. «Ἰχθύων —». Ел: 2) (nas:) тîpîтŭ, pъmasŭ în вpmъ, zъвавnikŭ. «Ἐφολκὸς ἐν λόγῳ». вopвitopŭ în делвnгŭ. [Ἐφέλκω].

Ἐφορμαρτέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: вpmezŭ кв toatъ вoinца dвпe чinева.

Ἐφ-ομιλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) amŭ adвnape, intpв în релацie кв...

Ἐφ-οπλίζω, biit: -ίσω, apmezŭ, скiпezŭ чева кв toate тpeввinчoaseле; (кв dat: indip:) гътeskŭ чева, (шi miж:) mъ гътeskŭ asвnpa квїва.

Ἐφορατικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosŭ, капавiлŭ aînsnekta, a вizita. [din

Ἐφ-οράω -ῶ, biit: ἐπόψομαι, (nex: ἐπεῖδον, шi чл:) = Ἐπιβλέπω, пpeвeгїezŭ, iaŭ a minte de чева.

Ἐφορεία (ἡ), лкare a minte, înгpiжipe, enistasie; (în Snapta) demnitatea eforвлвї. [шi

Ἐφορεῖον (τὸ), обичвitŭ локŭ de adвnape ал eforiлор în Snapta. [din

Ἐφορεύω, biit: -εύσω, = Ἐφορῶ, iaŭ a-minte, insnektezŭ. 2) (în Snapta) sîntŭ eforŭ.

Ἐφορέω, Ion: noet: în локŭ de ἐφοράω.

Ἐφορικὸς, ἡ, ὸν, ал eforiлор, saŭ atinгътopŭ de eforie. «Δίφρος ἐφορικός». Ksn: a eforiлор din Snapta. [ἔφορος].

'Ερόριος, α saŭ ος, ον, atinrътorŭ de (saŭ stъtътorŭ la) xotape. «Στήλη — ». Лкз: колоанъ desпърgitoape de xotape. «'Αγορά — ». Dm: локал dintpe xotape (fiind къ около ge adвnaŭ пentpъ dapaвeріле лор вечinіĭ de xotape). [ἐπί, ὅρος].

'Ερ-ορμαίνω, biit: -ανῶ, noct: пъвъleskŭ asвпра кŭiва; (fir: кз dat: saŭ ак:) = 'Εφίεμαι, doreskŭ, ші тъ sileskŭ a dobîndi чева.

'Ερ-ορμάω-ῶ, biit: -ήσω, îndemnŭ, întърîtŭ, porneskŭ пе чinева (ші ел: saŭ між:) пъвъleskŭ asвпра кŭiва. «Θεοί ἀνέμους (πόλεμόν) μοι ἐφώρμησαν». Іл: Г: ші Od: П. (ші між: кз ак:) «'Αετὸς ὀρνίθων ἔθνος ἐφορμᾶται». Іл: О. «'Αμφω ἐφορμηθείς». Іл: Υ. (ші кз inf:) «Θυμός μοι ἐφορμᾶται πολεμίζειν (μάχεσθαι, ші чл:)». Om: dopeште sвfletкл meŭ.

'Ερ-ορμέω-ῶ biit:-ήσω, staŭ кз корабіа tpasъ, saŭ пе пъnze înъвntpвл (saŭ maĭ твлt în гвра) portвлвĭ; (прin вpm:) nîndeskŭ, saŭ влочezŭ fiota връжтъшeaskъ dinъвntpвл portвлвĭ (rata, îndatъ че se ва порni, съ плвleskŭ asвпръ'ĭ). (de вnde fir:) «'Εφορμεῖν τοῖς καιροῖς». Dm: a nîndi прiinчioaseле окaзiĭ.

'Εφορμὴ (ἡ), = 'Εφόρμησις; (прin întind:) локŭ, de вnde пoate пъвъli чinева кз îndemînape, = 'Ορμητήριον; (se конf: кз ἀφορμή). [ἐπί, ὁρμή].

'Εφόρμησις, εως (ἡ), [ἐφορμάω] пъвъliре asвпра кŭiва. 2) [ἐφορμέω]. astвпape, înkidere de portŭ, saŭ плвtipe asвпра portвлвĭ, ші челор dintp' însвл връжтъшештĭ коръвіĭ; (прin întind:) локŭ de пъвъliре, = 'Ορμητήριον. (se конf: кз ἐφόρμισις).

'Εφορμητικὸς, ἡ, ὸν, atinrътorŭ de, saŭ îndemînatikŭ ла пъвъliре. [ἐφορμάω].

'Εφ-ορμίζω, biit: -ίσω, (кз dat: saŭ ак: преп:) tpaгŭ корабіа (saŭ кз корабіа) înъвntpв (saŭ anpoape) de portŭ; (прin întind:) asiгвpezŭ чева inъвntpв în portŭ. [de вnde

'Εφόρμισις, εως (ἡ), tpaцere кз корабіа înъвntpв, saŭ anpoape de portŭ; (прin întind:) локŭ îndemînatikŭ de авordape. (se конf: кз ἐφόρμησις).

"Εφορμος (ὁ, ἡ), чел кз (saŭ tpasŭ în) portŭ. || sвbst: въpв:) în локŭ de ὅρμος. локŭ de авordat, = 'Ορμητήριον. [ἐπί, ὅρμος].

"Εφορος (ὁ, ἡ), (кз цen:) пвrtътorŭ de гріжъ de чева. || (sвbst: гъръ кazŭ) лвътorŭ a minte, eforŭ; (ші în (Snapta) eforŭ, чел маĭ 'нaлтŭ dperътorŭ ал statвлвĭ. [ἐφοράω].

'Εφόσα, saŭ ἐφόσον, adв; în локŭ de ἐφ' ὅσα (ὅσον). вezĭ ὅσος.

'Εφ-υβρίζω, biit:-ίσω, (кз ак: saŭ dat: ші гъръ кazŭ) пeчinsteskŭ, desпрецвĭeskŭ пе чinева înкъ maĭ пвлt; (пartik: кз dat:) тъ бвкврŭ, тъ desfътezŭ în релеле кŭiва desпрецвind, saŭ вatжokopindв'л, = 'Ενυβρίζω. [de вnde

'Εφυβριστὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локŭ de 'Εφυβριστὴς, ου (ὁ), desпрецвitorŭ de чinева; saŭ desfътътivŭ кз вatжokopire în релеле кŭiва. [ші

'Εφύβριστος (ὁ, ἡ), пeчinstitŭ, desпрецвitŭ; saŭ prednikŭ de вatжokopit. [de вnde

'Εφυβρίστως, adв: кз кiпŭ desпрецвitorŭ, saŭ вatжokopitorŭ.

'Εφ-υгiάζω, biit: -άσω, însъпътошezŭ кз desъвършire пе чinева. (вezĭ ші ἀφυγιάζω).

'Εφύγοσαν, Алексandp: în локŭ de ἔφυγον, a 3: îm: neps: de nex: a 2: ал лвĭ φεύγω. (вezĭ ші εἴδοσαν).

'Εφ-υγραίνω, biit: -ανῶ вmezeskŭ чева пвqin. (вezĭ ші ἀφυγραίνω). [din

"Εφυγρος (ὁ, ἡ), пвqin чева вmedŭ, asвdatŭ. [ἐπί, ὑγρὸς].

"Εφυδάτιος (ὁ, ἡ), noet: kape stъ, petpeче în апъ. [ἐπί, ὕδωρ].

'Εφ-υδρεύω, biit:- ήσω, вdŭ чева des saŭ пе d'asвпра. [ші

'Εφυδρία, (ἡ), бiлшвгŭ, копкврцere de апе; deasъ вdape, плоape. [ші

'Εφυδριὰς, άδος (ἡ), (νύμφη) zeiцъ de апе (Nepaidъ). [din

"Εφυδρος (ὁ, ἡ), вmedŭ, плоïosŭ; (în цen:)='Εφυδάτιος. [ἐπί, ὕδωρ].

'Εφ-υλακτέω-ῶ, biit:-ήσω, (кз dat:) латрв dвпе, saŭ asвпра кŭiва.

'Εφ-υμνέω-ῶ, biit:-ήσω, noet: кîntŭ чева ка вnŭ imnŭ desпре чinева, saŭ înпротiва кŭiва, ad: влestemŭ пе чinева; (вneoрĭ) кiemŭ în ажвторŭ вре о zeitate прin imnŭ. [ші

'Εφύμνιον (τὸ), чeea че se кîntъ dвпе imnŭ; saŭ imnŭ (акламацie) în чinstipea кŭiва; (noet:)='Επώνυμον. [ἐπί, ὕμνος].

'Εφυν, nex: 2: ал лвĭ φύομαι.

"Εφύπερθε (θεν), adв: noet: пе d'asвпра (кз цen: saŭ dat:); (прin întind:) afapъ de aчeasta, înкъ, [ἐπί, ὑπὲρ].

'Εφυπνίδιος (ὁ, ἡ), noet: atinrътorŭ (adвкътorŭ, бвnŭ) de soмnŭ. [ші

'Εφ-υπνώττω (σσω), biit: -ώσω, (кз dat:) dopmŭ пе, saŭ dвпе чева. [ἐπί, ὕπνος].

'Εφύση, Dop: în локŭ de ἐφύσα, 3: sinr:

neps: de прел: ал лвї φυσάω.

Ἐφυστέρησις, εως (ἡ), вепіре în врпъ; saв întîmпларе de чева маї în врпъ, =Καθυστέρησις. [din

Ἐφ-υστερέω-ῶ, вііt:-ήσω, ші Ἐφυστερίζω, вііt: -ίσω, вів, fакв, saв шъ fакв маї пе врпъ.

Ἐφ-υφαίνω, вііt:-ανῶ, цesъnd пвїв d'asвпра saв п'întpe (adaorв пе врпъ ла цesъtвръ) ші алтв чева (snpe eks: florічеле, вобіце, ші чл:).

Ἐφυφὴ (ἡ), бътътвръ de пънzъ. [ἐπὶ, ὑφή].

Ἐφ-ύω, вііt: ύσω, (кв dat): плов neste, saв dвпе чева.

Ἐφώριος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ὥρα] =ώραῖος, ажвnsв ла врetвea sa, контв.

Ἔχαδον nex: ал 2: ал лвї χανδάνω.

Ἐχέβοιον (τὸ), [ἔχω, βοῦς] =Μεσάβοιον.

Ἐχέγγυος (ὁ, ἡ), asirвratв прin кezъшіе; (пр'n врm:) врednікв de kredinцъ; destoїnікв. (вezї ші φερέγγυος). [ἔχω, ἐγγύη].

Ἐχεγλωττία (ἡ), цinepe, onpipe de лімбъ, tъчере. [ἔχω, γλῶττα].

Ἐχεδερμία (ἡ), [ἔχω, δέρμα] лінpe de пieле пе oase, ad: desъвършітъ слъвічівne. (natimъ de вite).

Ἐχέθυμος (ὁ, ἡ), noet: =Ἐχέφρων, stъпînв пе sine, înцelentв. [ἔχω, θυμός].

Ἐχείδιον (τὸ), dim; ал лвї ἔχις, тікъ вінеріцъ.

Ἐχέκολλος (ὁ, ἡ), kape se прinde вine, se ліпешte ка клеївл. [ἔχω, κόλλα].

Ἐχεκτέανος (ὁ, ἡ), noet: проprietарв de авері, вогатв. [ἔχω, κτέανον].

Ἐχέμεν, ші ἐχέμεναι, Dop: noet: în локв de ἔχειν

Ἐχεμυθέω-ῶ, вііt: -ήσω, ців таїнъ, пв skoцв ворвъ. [ші

Ἐχεμυθία (ἡ), цinepe de таїнъ; tъчepe. [din

Ἐχέμυθος (ὁ, ἡ), [ἔχω, μῦθος] цiitорв de sekretв (kape пв skoate ворвъ).

Ἔχεν, Dop: în локв de ἔχειν.

Ἐχενηΐς [ἔχω, ναῦς], ίδος, (ἡ), noet: (ка adiekt): onpitoape de коръвїї în локв. «Ἄγκυρα («Νηνεμία)—». Esxл: ші Enгp: ‖ (sввst:) вnв felв de пешte (fiind къ se kredea, къ лініndв-se de коръвїї лe onpia din кълътopie).

Ἐχεπευκὴς, [ἔχω, πέυκη] έος (ὁ, ἡ), noet: amapв, вeninosв; dвpeposв; otopъtopв. «Βέλος— Om: (вezї ші πευκεδανὸς).

Ἐχέπικρος (ὁ, ἡ), [ἔχω, πικρὸς] гpam; ekспл: a лвї ἐχεπευκής.

Ἐχέπωλος (ὁ, ἡ), noet: чел че apc mînжї, saв каї. [ἔχω, πῶλος].

Ἐχεῤῥημοσυνη, (ἡ), noet:=Ἐχεμυθία.[din

Ἐχεῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet:=Ἐχέμυθος. [ἔχω, ῥῆμα].

Ἐχέσαρκος (ὁ, ἡ), лimitв de (пвplatв пе) тpвnв. [ἔχω, σάρξ].

Ἔχεσκον, noet: în локв de εἶχον, прел: ал лвї ἔχω.

Ἐχεστονος (ὁ, ἡ), noet: [ἔχω, στόνος] прічinвitорв de sвsninврї; вrednікв de плîns.

Ἐχέτης, ου (ὁ), аввtв, вогатв. [ἔχω].

Ἐχετλεύω, вііt:-εύσω,=Ἀροτρίῶ, арв.[din

Ἐχέτλη (ἡ), mînepв, saв mînвшъ (локв de аввкat) de opi че instpвmîntв, (dap прinч:) de плвгв. [ἔχω]. [de вnde

Ἐχετλήεις, εσσα, εν, noet: чел кв mînвшъ, saв mînepв. [ші

Ἐχέτλιον (τὸ), (în цen:), basв înкъпъtopв de op че. (iap partik: 2) amкapв de коравіе, вnde se пвn mъpfіле. 3) локв de цinвt пеште вів.

Ἐχέτρωσις, εως (ἡ), [ἔχω, τρῶσις] o плantъ =Врuонία, кврквбіцъ, saв кврпене алвв.

Ἔχευ, Dop: în локв de ἔχου, порвпч: ал лвї ἔχομαι.

Ἔχευα, noet: în локв de ἔχεα, nex: ал лвї χέω.

Ἐχεφρονέω-ῶ, вііt: -ήσω, noet: sвntв mintosв, înцelentв. [ші

Ἐχεφροσύνη (ἡ), înцelепчівne, saв aвere de minte. [din

Ἐχέφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: mintosв, înцelentв. [ἔχω, φρήν].

Ἐχθαίρω, вііt: -αρῶ, (nex; ἤχθηρα) noet: dвmmъneskв, връskв пе чinева. [ἔχθος],

Ἐχθές, adв: în локв de χθές (dвпе вокалъ) ierї. [de вnde

Ἐχθεσινός, ή, όν, în локв de χθεσινός, de ierї.

Ἔχθημα (τὸ), [ἔχθω] обіектв de връжмъшіе, de връ.

Ἔχθιμος (ὁ, ἡ), noet: вrednікв de връжмъшіе, de връ, врîчosв. «Τὰ ἔχθιμα» Sof: прічіпеле връжмъшіеї. [ἔχθος].

Ἐχθιόνως, adв: кв маї мвлтъ връжмъшіе. «ἐχθιόνως ἔχω.» Плт: sîntв înкъ ші маї мвлт връжташв. [din

Ἐχθίων, ονος, (ὁ, ἡ), компар: (neper:) ал лвї ἐχθρός, маї връжташв.

Ἐχθίστατος (ὁ, ἡ), noet: sвпрл: ал лвї

Ἔχθιστος (ὁ, ἡ), sвпрл: (neper:) ал лвї ἐχθρὸς, foapte връжшашв.

Ἐχθοδοπέω-ῶ, viit: -ήσω, mъ nopтъ връжmъшeшte, чepтъ ne чinева. [din

Ἐχθοδοπὸς, ἡ, ὸν, noet: [ἔχθος, δάπος] връжmашъ, dъшmanъ, вpîчosъ.

Ἔχθος, εος-ους (τὸ), връжmъшic, dъшmъnie, връчiънe. [de вnde

Ἔχθρα (ἡ),=Ἔχθος. «Ἔχθραν ἔχω τινὶ». Dm: [de вnde

Ἐχθραίνω, viit: -ανῶ, (кв dat): sînтъ връжmашъ къiва, връsкъ ne чinева; (pap stpm:) înвръжвeskъ ne чinева кв чinева. [de вnde

Ἐχθραντέος, α, ον, nosit: ал лъi ἐχθραίνω, вpednikъ de връжmъшit, saъ de връ. [ши

Ἔχθρασμα τὸ), =Ἔχθημα.

Ἐχθρεύω, viit: -εύσω, sînтъ връжmашъ къiва, în dъшmъneskъ. [ши

Ἐχθρικὸς, ἡ, ὸν, връжmъшeskъ, лъкрв fъкътъ de връжmашъ. [ἐχθρός].

Ἐχθροδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: връжmашъ zeilop, вpîtopъ de zeї. 2) =Κακοδαίμων.

Ἐχθρόξενος, (ὁ, ἡ), noet: връжmашъ, вpîtopъ de stpeinї. [ἐχθρὸς, ξένος].

Ἐχθροποιέω, -ῶ, viit: ήσω, fакъ ne чinева връжmашъ къiва, saъ mie însвmї. [din

Ἐχθροποιὸς (ὁ, ἡ), înвръжвitopъ, saъ zъdърътopъ de връжmъшic. [ἐχθρὸς, ποιός].

Ἐχθρὸς (ἔχθος], ὰ, ὸν, [компар: neper: ἐχθίων, ввпрл: ἔχθιστος) връжmашъ, saъ dъшmanъ къiва; (înцen:) вpîtъ. [de вnde

Ἐχθρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ἐχθρικὸς, връжmъшeskъ. [de вnde

Ἐχθρωδῶς, ши Ἐχθρῶς, adв: връжmъшeшte.

Ἔχθω, viit: ἐχθήσω, (пas: tpe de кв: ἤχθημαι) noet: връskъ, sîntъ skîpвitъ ne чinева. «Ἔχθεταί μοι». îmї este вpîtъ. [ἔχθος].

Ἔχιδνα, ης (ἡ), вnъ felъ de otръвiчosъ шарпе, viперъ, пъпîркъ. [bezї ши ἔχις]. [de вnde

Ἐχιδναῖος, α, ον, ши Ἐχιδνήεις, εσσα, εν, noet: asemenea кв viперъ. Ἰμάσθλη—». Enгр: înnletitъ în fopmъ de шарпе. [ши

Ἐχίδνιον (τὸ), dim: ал лъi ἔχιδνα. 2)= Ἔχιον.

Ἐχιδνόδηκτος (ὁ, ἡ), [ἔχιδνα, δάκνω] mвшkatъ de viперъ, de пъпîркъ.

Ἐχιδνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felвл viпepeї, saъ ka o пъпîркъ. [ἔχιδνα, εἶδος].

Ἐχιδνοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кв kапъ de пъпîркъ, saъ кв viперe în kапъ (în локъ de пъръ). [ἔχιδνα, κεφαλή].

Ἐχιδνόκομος (ὁ, η), чел кв пъпîpчî în локъ de пъръ. [ἔχιδνα, κόμη].

Ἐχιδνοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), вeseлъ nentpв mвлteле sale viпepe, (ad:) плinъ de пъпîpчї. (bezї ши εἰροχαρής. [ἔχιδνα, χαίρω].

Ἐχιδνώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἐχιδνοειδής. [ἔχιδνα].

Ἐχίειον (τὸ), noet: în локъ de ἔχιον.

Ἐχιεὺς (pap ши Ἐχιδεὺς), έως (ὁ), пaїъ de пъпîркъ. [ἔχις].

Ἐχιναῖος, α, ον, noet: (saъ гpeш:) în локъ de ἐχιδναῖος. 2) atinгътopъ de, saъ asemenea кв apiчїъ. [ἐχῖνος].

Ἐχῖνες, ши Ion: Ἐχινέες (οἱ), вnъ felъ de шoapiчї de Лiвia (кв foapte asпpв пъръ ka apiчiї). [ἐχῖνος].

Ἐχινὶς, ἴδος (ἡ), ши Ἐχινίσκος (ὁ), dim: ал лъi ἐχῖνος.

Ἐχινοκέφαλος [ἐχῖνος, κεφαλή] (ὁ, ἡ), чел кв kапъ ka de apiчїъ. 2) гpeш: în локъ de ἐχιδνοκέφαλος.

Ἐχινομήτρα (ἡ), вnъ felъ de mape apiчїъ de mape. [ἐχῖνος, μήτρα].

Ἐχινόπους, οδος (ὁ), вnъ felъ de pimnoasъ plantъ, pвгъ, saъ skaete. (se конf: кв χηνόπους). [ἐχῖνος, πούς].

Ἐχῖνος (ὸ), [ἔχω] apiчїъ. 2) вnъ felъ de skoїkъ de mape. 3) (fiг:) коажъ de kastanъ, ши чл: 4) stomaxъ de pвmeгътoape bite, ши de вneле пъsърї. 5) naptea dintoasъ a fpîлвї. 6) лъdiцъ de apamъ, în kape oвiчnвїaъ a пъstpa înskpiseле de жвdikatъ, ши kape вne opї злвжia ши ka вpnъ de вotвpї. 7) (npin întind:) вnъ basъ de ввkътърie. [de вnde

Ἐχινώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ka вnъ apiчїъ, sninosъ, saъ pimnosъ.

Ἐχιόδηκτος (ὁ, ἡ), =Ἐχιδνόδηκτος. [ἔχις, δάκνω].

Ἔχιον (τὸ), вnъ felъ de плantъ, (kape, прекът zik, este ввnъ de mвшkътъръ de пъпîркъ) capвa шарпелвї. [din

Ἔχις [în afin: кв ὄφις], εως, ши ιος (ὁ, ши pap ἡ), (dвne вnїї) бърбътeaskъ пъпîркъ, saъ viперъ; (iap dвne алдiї) вnъ алтъ felъ de вeninosъ, saъ otръвiчosъ шарпе; (în цen:) пъпîркъ. [de вnde

Ἐχίτης, ου (ὁ), вnъ felъ de preцioasъ niatpъ (nentpв шерnoaseле sale nete, din kape se sokotia ши ka леакъde mвшkътъръ de шарпе).

Ἔχμα (τὸ), noet: (în цen:) niedikъ; легътъръ; onpitoape; snpiжinъ, ши чл: (кв цen:) «Ἔχμα ἐπηλυσίης». Om: Imn: пpenъzitopъ, de леакъ. «Ἔχματα πύργων». Il: M. tъpiile de dinaintea tъpnвpilop. «Ἔχματα γούνων». Nik: înkeїetвpeле. «Ἐχ-

ματα γαίης». Апл: малърї de търїї (metepize). [ἔχω]. [de вnde

Ἐχμάζω, вiit: -άσω, noet: supiжineskъ, лerъ, sвsцiъ; onpeskъ, înniedikъ; (ші ел: saъ nestpъm:) staъ în локъ. (вezї ші Ὀχμάζω).

Ἔχοισα, Dop: în локъ de ἔχουσα, naptч: fen: ал лвї ἔχω.

Ἐχόμενα, ші ἐχομένως, adв: (de naptч:) în концinepe, în вpmape; asemъnat, notpiвit.

Ἔχοντι Dop: în локъ de ἔχουσι, 3: îm: neps: a лвї ἔχω,

Ἐχόντως, adв: (de naptч:), întpeв: пвmaї în fpasкл) «Νοῦν ἐχόντως, saъ Ἐχόντως νοῦν». Плт: in локъ de νουνεχῶς.

Ἔχραον, noet: прел: ал лвї χράω, saъ nex. ал лвї χράυω.

Ἐχρῆν, прел: ал лвї χρή.

Ἔχρησα, nex: ал лвї κίχρημι.

Ἐχρώντο, noet: în локъ de ἐχρῶντο. 3: îm: neps: de прел: ал лвї χράομαι.

Ἐχυρὸς [ἔχω], ὰ, ὸν, (к ompap: -ώτερος sвпрл: ώτατος) =Ὀχυρός, întъpîtъ. sirвpъ. «Ἐν ἐχυρῷ εἶναι». Лкs: în sirвpaпцъ. [de вnde

Ἐχυρότης (ἡ), tъpie, sirвpaпцъ, saъ stapea челвї întъpitъ.

Ἐγυρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), statopnikъ în simцiminte, saъ tape de minte. [ἐχυρός, φρήν].

Ἐχυρόω -ω, вiit: -ώσω, =Ὀχυρόω. [ἐχυρός]. [de вnde

Ἐχύρωμα (τὸ), =Ὀχύρωμα.

Ἐχυρῶς, adв: sirвp, кв tъpie. [ἐχυρός].

Ἔχω [în afin кв ἔω =εἰμί], вiit: ἕξω, шї σχήσω, (прел: εἶχον, nex: 2: ἔσχον, de вnde nopвnч: σχές, noft: σχοίην, sвn: σχῶ, inf: σχεῖν, ші naptч: σχών, tpe: de кв: ἔσχηκα, ші nas: ἔσχημαι, nex: ἐσχέθην, ші між: ἐσχόμην, de вnde nopвnч: σχοῦ, inf: σχέσθαι, ші чл: вiit: nas: σχεθήσομαι, ші між: ἕξομαι, ші σχήσομαι, ші nosit: ἑκτέον, ші σχετέον) (проп: ші apx:) =Κατέχω, saъ Συνέχω, цiъ. «Χερσὶν («Ἐν χερσὶν, «Μετὰ χερσὶν, «Διὰ χειρὸς) ἔχειν». Лкs: «Ἄτλας οὐρανὸν ἔχει». Om: «Ὀχῆες εἶχον πύλας». Ил: M. (вezї ші 7). «Ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει». Ил: Z. «Ἐν γαστρὶ («Κατὰ γαστρὸς) ἔχειν». Лкs: «Μέσον ἔχειν τινα, (ші nas:) «Μέσος ἔχομαι». Apstf: «Τὸ μέσον ἔχω». Ksn: «Ἐν στόματι («Διὰ στόματος) ἔχειν». Лкs: (ші fir:) «Αἴθρη ἔχει κορυφήν». Od: M. «Μένος ἠελίοιο ἔχει μιν». Od: K. îл прinde soapeле. «Ὡς σφέας ἡσυχίη τῆς πολιορκίας ἔσχε». Ep: (ші fir:) «Ἔχων τὰ πράγματα τῆς πόλεως». Apstf: «Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχεν». Od: Θ. «Γῆρας («Ὀνείδη «Πληγὰς, «Τέλος) ἔχειν». Лкs: (ші în конtpa: «Γῆρας («Λέσχ, «Θαῦμα, «Ὀργὴ, «Σέβας, «Ὕπνος) μ' ἔχει». Om: «Τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε». Ep: (ші nas: «Ἔχεσθαι νόσῳ (λαγῷ, ші чл:)». «Ἔχεσθαι ἐν συμφοραῖς (ἐν στενῷ, ші чл:)» Лкs: de вnde ‖ між:) mъ anвkъ, mъ arîцъ, mъ цiъ; (prin вpm:) вpmezъ пе лîпrъ, mъ цiъ înupexnъ; (ші fir:) mъ înupтъшeskъ; înчepъ, întpepinzъ. «Ἔχεο κρατερῶς». Ил: Π. «Ῥινὸς σχέτο». Ил: Π. (ші кв цеп:) «Καί μοι ἔπου ἐχόμενος τῆς χλαμύδος». Лвч: «Ἀλλήλων ἐχόμεναι». Fil: «Ἔχεσθαι τῶν ἰχνῶν». Bas: «Ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ». Ep: «Ἔργου εἴχοντο». Ksn: se anвkaъ de лвкръ; (ші fir:). «Τῆς γνώμης ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι». Tвч: «Ἔχεται τῆς αὐτῆς δυνάμεως». Dвкp: «Ἔχεταί τινος αἰτίας εὐλόγου». Алекs: Afp: (de вnde naptч:) Ἐχόμενος, ръzopamъ; prea anpoape; asemenea. (ші în nepifp): «Τά γε τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα». Ep: але вiселор. «Τὸ ἐχομενον τέχνης». Плт: (ші în локъ de adв:). «Ἐχόμενα în локъ de ἐχομένως, asemenea, преквm. «Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας». Skp: 2) amъ în stъnînipe, amъ de proprietate; (ші вne opi) локвїeskъ. «Ἔχειν χρήματα». Apstf: (ші ел:) «Ἔχοντες». Sot: вoraцї, авкцї. «Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες». Om: «Οἵ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν». Om: «Οὔ νεκ' ἔχεις Ἑλένην». Od: Δ. «Ἔχω Λαΐδα, οὐκ ἔχομαι». Пл: «Οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες». Ksn: «Ἔχειν τινα πειθόμενον». Ksn: 3) (next:) anвkъ, tparъ ла вskalъ. «Κατὰ τὸν Χαλκιδικὸν ἔσχεν Εὔριππον». Пaвs: «Ποῦ σχήσειν δοκεῖς»; Apstf: 4) (desnpe distanцe) aжвnrъ, mъ întinzъ. «Ἐπ' ὅσον τοῦ ἱεροῦ ἔποψις εἶχε». Ep: 5) îndpentezъ чев, (ші ел: saъ nestpъm:) mъ îndpentezъ, (mi fir:) прivеskъ, aцintezъ ла чева; sîntъ кввenitъ, saъ îndeлetnічitъ ла чева. «Νῆας («Ἵππους) ἔχειν ἐπί τινι». Ил: Γ. Od: I. (ші ел:) «Πύλον δ' εἶχον». Od: I. «Ἔχειν πρὸς τὴν ἑσπέρην». Ep: «Ἔχειν εἰς (πρὸς) τὰ ἔξω». Лкs; = Ἐξέχειν, ὑπερέχειν. «Κίονες ὑψόσ' ἔχοντες». Od: T. «Ἔγχος ἔσχε δι' ὤμου». Ил: N. (ші fir:) «Ἔχθρας ἐχούσης εις Ἀθηναίους». Ep: «Τὸ ἐς Ἀργείους ἔχον». Ep: «Τὰ πρὸς τὸν πόλεμον (ἐς τὴν ἀπόστασιν) ἔχοντα». Лкs: «Ὅσον εἰς τὴν ἄλωσιν ἔχει». Пaвs: «Περὶ («Ἀμφὶ) ταῦτ' εἶχον». Ksn: (вezї ші ἐπέχω, ші προσέχω). 6) daъ, прічinяieskъ, гакъ, =Παρέχω. «Συγγνώμην («Τιμὴν) ἔχειν». Лкs: «Τὸ λυποῦν αἴσθησιν ἔχει ἑκάστῳ». Tвч: «Καναχὴν, («Βοὴν) ἔχον». Ил:

Π. Σ. «Τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον»: Λκs: «Εἰλήθυιαι πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι». Ιλ: Λ. (bezï mi 7). «Τοῦτο μεγάλους ἔχει κινδύνους τῇ πόλει». Dm: 7) цiй îndърът, opпeskй, înnîedikй; (прin întind:) препъzeskй, mintяieskй; (nestp:) цiй, dякй ла... (mi fir:) paвdй, sяfepй, staй, mъ onpeskй. (mi miж:) mъ depърtezй, înveteжй. «Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι Πηλείωνα». Om: «Σχήσει χεῖρας». Oan: «Τρεῖς μὲν νύκτας ἔχον». Od: P. «Θύρην εἶχε μοῦνος ἐπιβλής». Iл: Ω. (bezï mi I). «Εἰλήθυιαι πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι Iл: Λ. (bezi mi 6). «Οὐκ ἐδύναντο σχεῖν τὸ αἷμα». Ksn: «Τοῦδ' ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη». Iл: X. «Πόλιν ῥύσαι, ἔχες δ' ἀλόχους καὶ τέκνα». Iл: Ω. (mi eл: saй nestpъm:) «Οὐδὲ οἱ ἔσχεν ὀστέον». Iл: Π. «Ἀλλ' ἔξω, ὡς ὅτε τις λίθος ἢὲ σίδηρος». Iл: T. «Ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα». Iл: M. «Ἀλλ' ἔχον ἦ τὰ πρῶτα τεῖχος ἐσάλτο». Iл: N. «Ἔχε δή, «Ἔχ' ἀτρέμας». Плт: (mi miж: кв цen:). «Σχεσθε δ'ὅσσε γόοιο». Om: «Ἔσχοντο μάχης». Iл: Ξ. «Εἶποτ' ἀϋτῆς σχοίατ', ἀκούσειαν δέ». Iл: B. (mi ғър kazй) «Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἐάσατε». Iл: X. mi în локй de nas: «Ἔσχετο φωνή». Iл: Ψ. 8) (кв adв:) = Διάκειμαι, sîntй, mъ aғля întp' вnй felй de stape. «Πῶς ἔχεις»; «Εὖ, («Καλῶς, «Κακῶς, «Πονηρῶς) ἔχω (вne orї se adaoгъ mi) τοῦ σώματος». Лкs: «Οὕτως ἔχω δόξης». D. Ал: «Ἔχειν ἀκρατῶς πρὸς τὰς ἡδονάς». Плт: «Ἄλις («εὖ) ἔχει ταῦτα, saй τούτων». Лкs: «Εὐσεβῶς ἔχει». Dm: «Ἔχει μοι ἀναγκαίως». Ep: «Ἔχ'ἀτρέμας». Лкs: 'Ως ἕκαστος εὐνοίας, ἢ μνήμης ἔχε». Tяч: «'Ως («Ὥσπερ) εἶχε». «'Ως εἶχε δεσμῶν». Eлd: «'Ως εἶχε ποδῶν». «'Ως εἶχε τάχους». Лкs: «Τὸ νῦν ἔχον». Лкs: de o kam datъ. «Ἀπνευστὶ ἔχειν πολὺν χρόνον». Плт: 9) (кв inf.) notй, amй miжлокй. «Τί τίς ἂν ἔχοι εἰπεῖν; Плт: «Ἔχεις πλεονεξίαν τινα ἐμοῦ κατηγορῆσαι»; Ksn: (eл:) «Ἴθυσεν μάχεσθαι, ἀλλ' οὕτως ἔτι εἶχεν». Iл: P. (mi în anaл:) «Οὐκ' ἔχω, ὅπως βοηθῶ (τί ἄλλο ποιῶ)». Ksn: Плт: 10) (кв partч: în nepifp: apatъ desъвîpшipe, saй dъinipe de лякpape). «Ἔχω ποιήσας». Лкs: amй fякят, saй fъкяsemй. «Κρύψαντες ἔχουσι». Ep: «Ἱκανόν ἐστι σιγῶντα ἔχειν. Ap: «Τί δή με ταῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις».; Sof: «Πολὺν χρόνον ἔχω μὴ ἐπιστεῖλας». Лкs: «Ἔστιν ἔχον. Esx: mi Apslf: (mi în kontpa) «Παίζεις («Ληρεῖς) ἔχων». în локй de παίζων (ληρῶν) ἔχεις». «Ἵππους, οὓς αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν». Iл: Ω. «Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν»; Apslf: «Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων»; Apst:

Ἔχωντι, Dop: în локй de ἔχωσι 3: îm: neps: de sвn: ал лвї ἔχω.

Ἐχώσθην, nas: nex: ал лвї χώννυμι.

Ἐφάλαται, Ion: în локй de ἐφαλμένοι εἰσί, a 3: îm: neps: de nas; tpe: de кв: ал лвї ψάλλω

Ἐφαλέος [ἔφω], α, ον, noct: fepтй, ᵛопъpitй.

Ἐφανδρά, ᾶς (ἡ); kom: [ἔφω, ἀνήρ] fepъtoape dе gamenї. (enit: ал Medieї).

Ἐφάνη (ἡ), basй de fept, tinqipe. [mi

Ἐφανός, ἡ, ὸν, лesne de fept. [ἔφω].

Ἔφεαι, Ion: în локй de ἕψῃ, 2: sinr: neps: de вiit: ал лвї ἕπομαι.

Ἐφευσμένως, adв: (de partч:) mingit, гpemit. (ψεύδομαι].

Ἐφέω-ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локй de ἕφω. [de вnde

Ἔφημα (το), feptяpъ; (iap naptik:) mяslй feptй. (tяpч:) netmezй. [mi

Ἔφησις, εως (ἡ), fepвepe, гътipe de вякate. [mi

Ἐφητὴρ (ὁ),=Ἐφητής. [mi

Ἐφητήριον (τὸ), basй, în kape se гътesk вякate. [mi

Ἐφητής, οῦ (ὁ), fepвъtopй de чевă, вякъtapй. [de вnde

Ἐφητικος, ἡ, ὸν, atinгътopй de (saй foлositopй лa) fepвepe.

Ἐφητὸς, ἡ, ὸν, feptй, saй de fept. ‖ (sявst: îm:) вnй felй de miчї nemtimopї, чe Nilял лasъ пe вякatй tpъгîndя se în matka sa. [ἔφω].

Ἐφία, saй 'Ἐφία (ἡ), [ψία] noet: вnй felй de жокй (прinч: кв nietpiчele); (în цen:) netpечepe, конворвipe de netpечepe, глямipe. [de вnde

Ἐ(Ἑ)φιάσμαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, noeit: mъ жокй, netpекй, глямeskй. [de вnde

Ἐφιάσιμος (ὁ, ἡ), жякъpiosй, вяnй de netpечepe.

'Εφιμμυθισμένως, adв: (de partч:) în кîпй de sялimenitй. [ψιμμυθίζομαι].

Ἔφω, [în afin: кв eўω] вiit: -ήσω, fep вй, гътeskй вякate. «Γῆρας ἕψει». Hind: î шї въпseшte nepiї чeї алвї (fir).

Ἔω, temat: npimit: ал лвї eiмί. [de вnd'e

Ἕω, Ion: noct: în локй de ὦ, ᾗς, ᾗ: sяn: ал лвї eiмὶ.

Ἕω, Ion: noet; în локй de ὦ, ᾗς, ᾗ, nexs 2: de sяn: ал лвї ἵημι.

Ἕω, цen: saй ak: sinr: ал лвї ἕως.

'Εῶ, întpяn: лвї êáω.

'Εᾷ, în întpяn: în локй de ἐάσι, 3l. sinr:

neps: de prez: al noft; лвї ἐάω.

Ἑᾧ, noet: dat: sinr: ал лвї ἑός.

Ἕφγα, miж: tpe: de кв ал лвї οἴγω.

Ἕωθα, Ion: în локъ de εἴωθα.

Ἕωθεν, [ἕως] adв: de dimineaцъ, din pевърsatвл ziopілор. [de вnde

Ἑωθινός, ἡ, όν, чел de dimineaцъ »Τὸ ἑωθινόν». Лкs: dimineaца.

Ἐώθουν. At: în локъ de ὤθουν, прел: ал лвї ὠθέω.

Ἑώϊος, α saъ ος, ον, noet: Ion: în локъ de ἕῷος.

Ἐώκειν, în локъ de ἐοίκειν, neste -sъв: ал лвї ἔοικα, în локъ de прел:

Ἑωλίζω, вiit: -ίσω, лasъ чева (mîine, карне, вякate, ші чл:) ne mîine, ші чл: (a se tpezві, a se înвекі, saъ a se fръцezi); (fir.) amînъ ne mîine. [ἕωλος]. [de вnde

Ἑωλισμός (ὁ), sввst: акt: ал лвї ἑωλίζω.

Ἑωλοκρασία (ἡ), [ἕωλος, κρᾶσις]. tpesвita дрождіе a вінвлвї (кв карс овічнвїаъ adвnaцiї ла osnъцъ a вda. saъ a stponi ne oasnътвл, че dopmita); rpeвtate de капъ din вецia de їерї; (în цen: skîpвъ, desrвstъ.

Ἑωλόνεκρος (ὁ, ἡ), moptъ de кътева зіле neînrpopatъ. [ἕωλος, νεκρός].

Ἕωλος (ὁ, ἡ), [ἕως] (dвne zіч:) de їерї, de чеea-л-алтъ dimineaцъ, saъ zi; (прin врm:) tpesвitъ; [прin întind:] чел fъръ пътере, de neîntpеввinцat, zadapnikъ.

Ἐώλπειν, noet: neste sъв: ал лвї ἔλπομαι.

Ἐῶμεν, 1: îm: neps: de prez: xot: saъ sвпвsъ ал лвї ἐάω.

Ἑῶμεν, noet: 1: îm: neps: de nex: 2: de sвп: ал лвї ἄαμαι.» Ἐπεὶ χ' ἑῶμεν πολέμοιο». Іл: 1:» dвпе че ne вom sътвpa. (алцiї skріъ ἕωμεν ka din ἧμι, вezї ші ἔντο.)

Ἑῶμι, în локъ de ἐάοιμι, noft: ал лвї ἐάω.

Ἑών, ἑοῦσα, ἐόν, Ion: noet: în локъ de ὤν, naptч: лвї εἰμί.

Ἐώνημαι, At: tpe: de кв: ал лвї ὠνέομαι.

Ἐφνοχόει, noet: 3: sinr: neps: de прел: ал лвї οἰνοχοέω.

Ἑώνυχον (τὸ). [ἕως, νύξ] o zі ші o noante.

Ἔωξα, noet: nex: 1: ал лвї οἴγω, οἴγνυμι.

Ἑῷος [ἕως], α saъ ος, ον, ал dimineцiї, ал ziopілоръ.«Ἑῷα se înцeл:рoῖρα, saъ χώρα)». Лкs: pesъpitвл, saъ naptea pesъpiteaпъ и пъmîntвлвї. «Ἑῷος ἀστήρ.» Лкs: steaoa de dimineaцъ.

Ἐώρα (ἡ), noet: în локъ de αἰώρα, suînzвpape. 2) mtpeanrъ, fвnie nentpв suînzвpape. 3) клetinape de лвкрв atîpnatъ.

Ἑώρα, a 3: sinr: neps: de прел:, ші

Ἑώρακα, At: tpe: de кв: ал лвї ὁράω.

Ἐώργειν, noet: neste -sъв: ал лвї ῥέζω, saъ ἔρδω.

Ἐωρέω-ῶ, вiit: -ήσω, ші Ἐωρίζω, вiit: -ίσω, în локъ de αἰωρέω -ίζω.

Ἑώρταζον, прел: ал лвї ἑορτάζω.

Ἕως, ἕω (ἡ), = ἠώς, pesъpitвл soapeлвї, ziopї, fanlвл zілії. «Ἄρ' ἕω». Лкs: în pевърsatвл ziopілор: «Πρὸς ἕω». Лкs: snpe pesъpitъ.

Ἕως ὡς], adв: лок: saъ timn:=Ἄχρι, Μέχρι, пънъ, în кîтъ вpeme (кв цen:). «Ἕως οὗ». Skp: (saъ кв adв:) «Ἕως πότε».; Skp: «Ἕως ἄρτι». Skp: (saъ кв вerвъ nвmaї în xot: saъ ші înnpeвnъ кв îndoїaзele naptikвле în noft: ші sвп:) Ἕως ἐπῆλθεν εἰς ποταμόν». Od: H. «Εἵως μοι Πηνελόπεια ζώει». Od: P. «Εἵως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν». Od: Γ. ші N. «Ἕως μὲν ἔτι νήπιος». Od: P. (mi în proz:) Ἕως πρὸς τὰ ἱερὰ ἀπεδήμει». Ksn: (ші релat: кътре Τόφρα, saъ Τέως). «Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα». Om: Ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη». Od: B. «Εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω». Іл: Γ. Ἕως μὲν ἄν ὁρῶσιν ἡβῶντας αὐτούς». Ksn: «Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου». Skp: 2) noet: konisпку: în локъ de ἵνα. «Δῶκε δ' ἐν ληκύθῳ ἔλαιον, εἵως χυτλώσαιτο». Od: Z.

Ἔωσα, акt: ші ἐώσθην nas: nex: 1: ал лвї ὠθέω.

Ἔωσι, noet: în локъ de ὦσι, 3: îm: neps: de sвп: ал лвї εἰμί.

Ἑωσφόρος (ὁ, ἡ), noet: adвкъторъ de лвminъ (de zі). (de вnde ‖ sввst:) steaoa dimineцiї (a Benepiї); (Bisep:) чел dintîї demonъ. [ἕως, φέρω].

Ἑωϋτοῦ, Ἑωϋτέων, saъ (dвne алцї) Ἑωυτοῦ, Ἑωυτέων». Ion: în локъ de ἑαυτοῦ, ἑαυτῶν».

Z.

Z, Zῆτα (τὸ), zita, (nedecл:) a maselea literъ a alfabetʁlуї Elenikъ. || (nʁmъr:) mante (7), saŭ al mantelea, mi ζ mante miї (7000).

Zα, partik: întenjit: se kompʁne nedesmъrц: kъ ʁnele ziч: noct: (noate în lokъ de διά). (bezї mi δα).

Zάβατος, α, ον, Eol: în lokъ de διαβατός.

Zάβοτος, (ὁ, ἡ), noct: [ζα, βόσκω] чel kъ mʁlte pъmʁnї, saŭ bite.

Zαβρὸς (ὁ, ἡ), noct: [ζα, βορός] mînkъчosъ; (dʁne alцiї) în lokъ de λάβρος.

Zάγκλη (ἡ), mi Zάγκλον (τὸ), [ζα, ἀγκύλος] koasъ; secherъ; saŭ kʁцitoae de plîbit.

Zαγρεὺς, έως (ὁ), [ζωγρέω, saŭ ἄγρα] cnit: al celуї maї antikъ Bakъ, saŭ al луї Ilʁtonъ.

Zαὴς [ζα, ἄημι], έος (ὁ, ἡ), noct: penede, iste-sʁflътorъ. «Ἄνεμος—».Om: (bezї mi ζάω).

Zάθεος, η saŭ ος, ον, noct: foapte Dʁmnezeeskъ, prea sfîntъ; foapte minʁnatъ. [ζα, Θεός].

Zαθερὴς [ζα, θέρος], έος (ὁ, ἡ), noct: prea fербinte.

Zακαλλὴς [ζα, κάλλος], έος (ὁ, ἡ), noct: =Περικαλλὴς, foapte frʁmosъ.

Zακορεύω, biit: εύσω, sîntъ...

Zάκορος (ὁ, ἡ,) Ion: noct: [ζα, κορέω, saŭ διάκτορος] =Νεωκόρος, slʁжitorъ de templʁ; preotъ, preotiцъ.

Zάκοτος (ὁ, ἡ), noct: [ζα, κότος] prea nekъжitъ, saŭ foapte nekъжiчosъ; (pin ʁrm:) emitъ din fipe, nemintosъ.

Zαλάω-ῶ biit: -ήσω, noct: skopnesкъ (saŭ sîntъ însoцitъ, anʁkatъ în kъlътopie de) fʁrtʁnъ, biжelie. [ζάλη].

Zάλευκος (ὁ, ἡ), noct: de totъ albъ. [ζα, λευκός].

Zάλη (ἡ), [σάλος] tʁrbʁrape a atmosferei, breme rea, fʁrtʁnъ; (fir: în limba nouъ) ameцealъ. [de ʁnde

Zαλόεις, εσσα, εν, noct: fʁrtʁnosъ, tʁrbʁratъ.

Zάλος (ὁ), noct: =Zάλη. 2) nomolъ adʁsъ de pîъ.

Zᾶλος, ω (ὁ), Dop: în lokъ de ζῆλος

Zαλόω-ῶ, Dop: în lokъ de ζηλόω.

Zαλόων, ωσα, noct: partч: al луї zαλάω.

Zαλωτὸς, ὰ, ὸν, Dop: în lokъ de ζηλωτός.

Zαμενέω -ῶ, biit: -ήσω, noct: grozav mъ nekъжeskъ. [din

Zαμενὴς [ζα, μένος], έος (ὁ, ἡ), noct: mapinimъ, kʁrажosъ, foapte bitenzъ, penede, nъvalnikъ; iste la nekazъ; selbatikъ, dʁшmъnosъ. «Κένταυρος (Ἥλιος, «Χόλος, «Ἄνεμος) —». Hind: Om: || (next:) Zαμενὲς, adv: iste, penede.

Zαμενήχολος (ὁ, ἡ), noct: foapte nekъжitъ, saŭ prea nekъжiчosъ. [ζαμενὴς, χόλος].

Zαμερίτας, α (ὁ), Dop: [ζὰ, μερίς] în lokъ de μακαρίτης (bezї ziч:).

Zαμία (ά), Dop: în lokъ de ζημία.

Zὰν, ζανὸς (ὁ), Dop: în lokъ de Zήν, ζηνὸς (de ʁnde lat: Janus).

Zᾶν, Dop: în lokъ de ζῆν, inf: al луї ζάω.

Zανὼ, όος -οῦς (ἡ), Dop: în lokъ de ἡ Ἥρα (lat: Juno), Жʁna. [Zάν].

Zάπεδον, (τὸ), Dop: în lokъ de δάπεδον.

Zαπίμελος (ὁ, ἡ), [ζα, πιμελή) foapte grasъ.

Zαπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: în lokъ de πολυπληθής. [ζα, πλῆθος].

Zαπλουτέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

Zάπλουτος (ὁ, ἡ), foapte boгatъ. [ζα, πλοῦτος].

Zαπότης, ου (ὁ),=Πολυπότης, mare bъtorъ, beцivъ. [ζα, πότης].

Zάπυρος (ὁ, ἡ), noct: =Διάπυρος, înfokatъ kъ totʁl. [ζα, πῦρ].

Zάραξ, ακος (ὁ, ἡ ά), Dop: (Arkad:) în lokъ de χάραξ.

Zαρέω -ῶ, biit: -ήσω, Dop: (Arkad:) în lokъ de βαρέω (s' a alлat nʁmaї în komp: ἐπιζαρέω).

Zάρος (ὁ), ʁnъ felъ de хrъnitoape nasъpe, (noate) =Λάρος.

Zατεῦσ', Dop: în lokъ de ζητοῦσα, fem: partч: al луї...

Zατέω, saŭ Zατεύω, Dop: în lokъ de ζητέω, -εύω.

Zατρεῖον (τὸ), Dop: în lokъ de Zητρεῖον.

Zατρεύω, biit: -εύσω =Zητρεύω.

Zατρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), =Εὐτραφής, prea bine хrъnitъ, grasъ; (pin întind:) цeapъnъ. [ζα, τρέφω].

Zαυκίτροφος (ὁ, ἡ), [σαυκός, τρέφω] kъ molчiʁne kreskʁtъ (pîsrїatъ).

Zαφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: foapte лʁminosъ. [ζα, φέγγος].

Zαφελὴς, έος, saŭ Zάφελος (ὁ, ἡ), (mi adv:) -λῶς, [ζα ὀφέλλω] întreв: nʁmaї în komp: ἐπιζάφελος (bezї ziч:)

Zαφλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: foapte în-

ѕлъкъратѣ, înfокатѣ; (прin întind:) віоїѣ. [ζα, φλέγω].

Ζάχολος (ὁ, ἡ), поет: = Ζάκοτος, прea пекъжiтѣ, саѣ пекъжiчосѣ. [ζα. χόλος].

Ζαχρειὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = Ζαχρηής.

Ζαχρεῖος (ὁ, ἡ), поет: [ζα, χρεία]. (кѫ цеп:) чел кѫ маре требѫинцъ де чева.

Ζαχρηὴς [ζὰ, χράω], έος (ὁ, ἡ), поет: репеде пъвъliторѣ неѕte чева.

Ζάχρυσος (ὁ, ἡ), поет: = Πολύχρυσος, фоарte іоратѣ. [ζα, χρυσός].

Ζάψ (ἡ), поет: (прea рар) мареа. «Καρίδας η ζαψ ἐκφέρει κἰχθύδια». Крат:

Ζάω –ῶ, [ἄω, ἄημι, ші în аfin: кѫ ζέω] ζῇς, ζῇ, ζῶμεν, ζήτε, ζῶσι, віit: ζήσομαι, ші (рар) ζήσω, (прел: ἔζων, ші ἔζην, ἔζης, ἔζη, ἐζώμεν ἐζῆτε, ἔζων; пех: ἔζησα; іре; де кѫ: прea рар ἔζηκα; порѫпч: ζῆθι, ші поет: ζῆ; поſt: ζῴην; înfin: ζῆν; ші парtч: ζών; іар чеде-л-алте ѕе înплinesк де ла βιόω) тръіeскѣ, sînтѣ віѫ, саѣ în віацъ; петрекѣ. «Ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνοισι θηθηρεύοντές τε καὶ λ..ϊόμενοι». Ер: «Ἀπὸ τῆς θαλάσσης ζῶντες». Лкѕ: 2) (прin întind:) sînтѣ віоічосѣ, în ғloареа меа, саѣ în тоате пѫтеріле. «Οἱ ζῶντες». Apstf: чеї вогацї ші пѫтернічї (fir:). «Τὸ κάλλος ὀλίγον ζῇ». Ткр: «Κισσὸν ζώοντα». Ткр: «Ἄνθραξ ζῶν». Алкѕ: Трал: «Χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν». Sof: (ші fir:) «Ἀείποτε ζῇ ταῦτα». Sof: (ші пров:) «Ζεῖ χύτρα, ῾Ῥῇ φιλία». 2) (деспре вînтѣ) поет: ѕѫѓлѫ репеде, тарe (Esхл:).

Ζέα, ші Ζεία (ἡ), ѫнѣ ғелѣ де семъпътъръ, саѣ грîѣ, секаръ албъ (вezї ші Ὄλυρα). 2) ѕвîрчiтъръ (înкрецiтъръ), че ѕе ғормеазъ пе черѫл гѫреї каiлор.

Ζείδωρος (ὁ, ἡ), поет: дърѫiторѣ де віацъ (адiкъ де требѫinчоаселе віецеї); подiторѣ. «Ἄρουρα —». Ом: [ζωὴ, δῶρον].

Ζειρὰ (ἡ), лѫпгъ Asiatiкъ ші Трачiкъ хаїнъ де д' асѫпра. (манtа).

Ζειροφόρος (ὁ, ἡ), пѫртъторѣ де [ζειρὰ, ші φέρω].

Ζείω (прел: ἔζειον), поет: în локѣ де ζέω.

Ζέμα (τὸ), [ζέω] = Ἀπόζεμα, (де ачi) зеамъ, декотѣ.

Ζεματοποσία (ἡ), вере де калде бъѫтърї. [ζέμα, πόσις].

Ζέννυμι (прел: ἐζέννυον), = Ζέω.

Ζεόπυρον (τὸ), ѫнѣ ғелѣ де семъпътъръ (întре секаръ ші грîѣ). [ζέα, πυρός].

Ζέρεθρον (τὸ), Dор: Аркад: în локѣ де βέρεθρον, βάραθρον.

Ζέσις, εως (ἡ), ғерверe. «Ζέσιν πρώτην ζέσῃ». Цеоп: 2) (fir:) ковîршiтоаре рîвпъ, зелѣ, воіошіе; (овіч:) ғервiнцеалъ. «Τοῖς ζέσει εἰς τὰς πράξεις μὴ συνέσει φερομενοις ἀναγκη τοῦ βελτίστου ἁμαρτάνειν». Лексiп: [ζέω].

Ζεστολουσία (ἡ), ѕпъларе, саѣ скълдарe (акt: саѣ пас:) кѫ калдъ, саѣ ғеарtъ апъ. [ζεστὸς, λούω].

Ζεστὸς, ὴ, ὸν, [ζέω] ғерtѫ, саѣ опърiлѣ; ғервiнте. «Κρέα ζεστά», Ап: «Ζεστῶν ὑδάτων ἐκβολάς». Stp: де ѫнде

Ζεστότης, (ἡ), ғервiнцеалъ (де апъ ғеарtъ, ші чл:).

Ζευγάριον (τὸ), dim: ал лѫї ζεῦγος, пърекiцъ (маї де мѫлте орї ѕире деспрец:).

Ζευγεῖον (τὸ), =[ζεῦγος].

Ζευγελάτης, ου, (ὁ), мîiторѣ де înжѫгацї вої, саѣ каї, ші чл:, ad: плѫгарѕ, саѣ къръѫшѣ. [ші

Ζευγηλασία (ἡ) мînаре де înжѫгацї вої, каї, ші чл: [ζεῦγος, ἐλαύνω].

Ζευγηλατέω –ῶ, віit: –ήσω. мîîѣ înжѫгацї вої (ла плѫгѣ, саѣ карѣ). [din

Ζευγηλάτης, ου (ὁ), =Ζευγελάτης.

Ζευγήσιον (τὸ, греш: în локѫ де ζευγίσιον.

Ζευγῆτις, ιδος (ἡ), греш: în локѣ де ζευγῖτις.

Ζευγίππης, ου (ὁ), чел че ѕе ресвоїеште din тръѕвъ кѫ каї. [ζεῦγος, ἵππος].

Ζευγίσιον (τὸ), (ѕе înц: τέλος) трівѫтѣ, че плътіаѣ în Atena плѫгарії. [din

Ζευγίτης, ου (ὁ), ші Ζευγῖτις, ιδος (ἡ), înжѫгатѣ înпрекънъ, înперекїатѣ. || (ѕѫѕѕt:) пропrietарѣ де о пърекіе де вite. (ла Atena ачеѫtіа ғормаѣ ал треїлеа клаѣ де четъценї).

Ζεύγλη (ἡ), аркѫіta ѕковiтъръ а жѫгълеї, ѫнде întръ грѫmazел вiteї înжѫгате; (прin întind:) жѫгѣ (проп: ші fir:); (fir:) кѫреаоа, каре цine легатъ кîрта коръвii. [ζεῦγος]. [де ѫнде

Ζεύγληθεν, adv: поет: де ла жѫгѣ.

Ζεύγληφι, поет: цеп: саѣ dat: ал лѫї ζεύγλη.

Ζευγλόδεσμον (τὸ), легъіѫра жѫгълеї де карѣ, саѣ де плѫгѣ. (вezї ші ζευγόδεσμον, ші μέσαβον). [ζεύγλη, δεσμός].

Ζεῦγμα (τὸ, (în цеп:) ор че есте înжѫгатѣ (înпрекнатѣ); (пartік:) нодѣ (прinч: де вазе легате алътѫреа ѫна кѫ алта); легътъръ, нодѣ; (грам:) ғигъръ де кѫвîнтѣ (кînd ѫнѣ atрiбѫтѣ ѕе дедѫче ла доъ ѕѫвіекте, ғъръ а ѕе нотріві кѫ амîндоъ). [din

Ζεύγνυμι, віit: ζεύξω, (пех: ἔζευξα, ші

pas: ἐζεύχθην, ші ал 2: ἐζύγην; tpe: de кв: ἔζευγμαι) înжвгъ, пвїъ ла жвгъ; in цen:) înпpeвnъ; înпepeкїezъ; nodeskъ; (fir:) вneskъ în къsъtopie «Ὑφ' ἁμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε ζεύγνυσαν». Іл: Ω. (ші fir:) «Ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον». вnind npin noditъpъ malвpiле Elesnontлвї. «Γέφυραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου». Ap: «Αἰγινῆται πρῶτοι ζεῦξαν νῆας». Hind: aъ înпpeвnat amînndoъ latвpeле к)pъвiilop (npin stinriile, saъ вънчіле пвse în квpmeziшъ). «Ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ναῦς». Tвч: (вndesxoliastвл ziче. «Συγώματα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι)». (ші fir:) «Τίς ταύτην ἔζευξεν»; Eвp: s' a înпpeвnat (tpвпeшte) кв dînsa. (вezї ші δαμάζω). (ші pas:) «Πέδαις ἔζευκτο πόδας». Пл: «Κόρ)ν γὰρ... οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐζευγμένην παρεσδέδεγμαι». Sof: [ζεύγω].

Zевγοποιία (ἡ), [ζεῦγος, ποιός] înпepeкїape, вnipe; konstpвкцie, saъ notpiвipe de лвкpврї înпepeкїate (îndoite).

Zεῦγος, εος -ους (τὸ), перекїe (de вої, saъ каї ші чл:); tpъsвpъ tpasъ de doї вої, saъ каї, (în цen:) op че este înпepeкїaїъ кв алтвл. «Ζεῦγος τριπάρθενον». noet: челе trei Граціі. [ζεύγω].

Zевγοτροφέω -ῶ, вііt: -ήσω, хpъneskъ (amъ) o перекїe de каї, saъ вої. «Οἱ ζευγοτροφοῦντες ζευγήσιον ἐτέλουν». Плd: [din

Zевγοτρόφος (ὁ, ἡ), хpъnitopъ (пропpietapъ) de o перекїe de каї saъ вої. (вezї ші ζευγίτης). [ζεῦγος, τρέφω].

Zевγοφορέομαι οῦμαι, вііt: -ηθήσομαι, mъ dвкъ, mъ каръ пе tpъsвpъ кв o перекїe de tpъгъtopї. [ζεῦγος, φορά].

Zεύκτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Zевктήр, ῆρος (ὁ), înжвгъtopъ; înпpeвnъtopъ. «Ἱμὰς—». Esix: =Ζυγόδεσμον. ζεύγω]. [de вnde

Zевктήριος, α, ον, folositopъ, îndemînatikъ ла înжвгape (înпpeвnape, saъ domолipe). || (sвst: fem: se înц: σειρά) fвnie, кв kape este legatъ o перекїe de вої, saъ doї ші маї mвлцї огарї; ші legътвтъ de кîpmъ =Ζεύγλη «Ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων. Skp: || (next:), (se înц: ξύλον) жвгвл.

Zевκτός, ἡ, ὸν, înжвгatъ, înпpeвnatъ; (fir:) къsъtopitъ. || (sвst:) Zевκτόν, =Ζεῦγος (de вої saъ kalîpї). 2) (такт:) = Διλοχία. [ζεύγω].

Zευξίλεως, ω (ὁ, ἡ), noet: kape цine în жвгъ (pобіte) nopoade, tipanъ. [Ζεῦξις, λεώς].

Zεῦξις, εως (ἡ), înжвгape; nodipe; înпepeкїape; înпpeвnape, [ζεύγω].

Zεὺς (Dop: Δεὺς, Лat: Deus, Zeъ) цen: ка (de ла Δῖς) Διὸς, dat: Διί, ак: Δία, вок: Zeу, Жое, шtiвtвл Zeъ din Mitолоц: (ші astpon:) планетвл Жое; (în цen:) червл (вezї εὔδιος ші ἔνδιος; ші (simп.) Zeъ; (вezi δῖος). [ζέω, saъ ζάω].

Zεφυρήϊος, ἡ, ον, noet: Ion: în локъ de ζεφύριος.

Zεφυρῆς, ίδος, ші ζεφυρίη (ἡ), noet: fem: ал лвї ζεφύριος. [ші

Zεφυριακὸς, ἡ, ὸν, ші

Zεφύριος, α saъ ος, ον, релатівъ кв, saъ пвsъ snpe, saъ провenitъ din zefipъ (вîntъ de апвsъ); апвsanъ. «Αὔρα — ». Sxл: «Ἀκτὴ —». вezї ἐπιζεφύριος. «Ὠὸν — ». Apst: kape алтfел se ziче, оўpion, ші ὑпηνέμιον. [ші

Zεφυρίτης, ου (ὁ), ші ζεφυρῖτις, ιδος (ἡ); = Ζεφύριος. [din

Zέφυρος (ὁ, ἡ), [ζόφος] zefipъ, вînтвл апвsanъ, (Ital:) ponente.

Zέω, вііt: ζέσω, (pas: tpe: de кв: ἔζεσμαι) (pap stpъm) fepвъ în колкote; (npin întind:) fpirъ; apzъ; опъpeskъ; (fir: кв цen:) sîntъ плinъ (колкoteskъ) de чева. «Λίμνην ζέουσαν ὕδατος καὶ πηλοῦ». Плt: «Σκωλήκων ζέσας». Лвч:

Zῆ, (prea pap) în локъ de ζῆθι.

Zῆ, noet: în локъ de ἔζῆ, 3: sinr: neps: de прел:, ші

Zῇ, 3: sinr: neps: de xot:, ші

Zῆθι, порвпч: perer: ал лвї ζάω.

Zήδωρος (ὁ, ἡ), în локъ de ζείδωρος.

Zηλαῖος, α, ον, noet: nismaшъ; temътopъ (жалвzъ). [ζῆλος].

Zηλευτὴς, οῦ, = ζηλωτής. [din

Zηλεύω, вііt: -εύσω, = ζηλόω. [ζῆλος].

Zήλη (ἡ), рівалъ în аторъ.

Zηλημοσύνη (ἡ), noet: în локъ de ζῆλος, nismвipe; temepe (жалвzie). [din

Zηλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: temътopъ; nismaшъ. [ζῆλος].

Zηλοδοτήρ, (ὁ), noet: dъtътopъ de вpedniче de pъвnit ввnвpї. [ζῆλος, δοτήρ].

Zηλομανὴς, έος (ὁ, ἡ), неввnъ în жалвzie, saъ temepe. [ζῆλος, μαίνομαι].

Zῆλος (ὁ), [ζέω] zелъ, fepвinцealъ de sвflетъ, pîвnъ, saъ вънъ воinцъ; емвлацie, întpечepe, imitape; «Ἀσιανὸς λόγων ζῆλος.» Пл: imitape de stilвл Asianъ; (în pъъ) nismъ; жалвzie, saъ temepe; (npin întind:) чinste, амвіцie. «Τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπη

ἂν ἀναῤῥηθῇ.» Dm;

Ζηλοσύνη (ἡ), noet: =Ζηλημοσύνη.

Ζηλοτυπέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntă жалвzъ, temътopъ, temъ. [ші

Ζηλοτυπία (ἡ), жалвzie, temepe. [din

Ζηλότυπος (ὁ, ἡ), [ζῆλος, τύπτω] жалвzъ, temътopъ. [de вnde

Ζηλοτύπως, adv: кв temepe, saъ жалвzie.

Ζηλόω-ῶ, biit: -ώσω, admipъ, fepiveskъ; (npin вpm:) pîвneskъ, mъ amвigionezъ, mъ sileskъ a imita, a ажвnge ла чева пе алтул; de вnde) mъ emвlezъ (mъ întpekъ);(în pъъ) nismвïeskъ; sîntă жалвzъ. «Ζηλῶ δ'ἀγάμους ἀτέκνους τε.» Evp: «Ἃ δ' αἴοισα ζαλοῖ με, καί τάκεται.» Tkp: (ші în epon:) «Ζηλῶ σε». Evp: mъ mipъ de tine. (ші кв ак: ел: indip:) «Τοῦτό σε ζηλοῦν ἔχω». Sof: [ζῆλος]. [de вnde

Ζήλωμα (τὸ), oвiektул, saъ pesвltatул pîвnipiï, saъ imitъpiï. [ші

Ζήλωσις, εως (ἡ), pîвnipe, imitape; amвigionape, emвlaqie (întpечере). [ші

Ζηλωτέος, α, ον, nosit: ал лвї ζηλόω. [ші

Ζηλωτὴς, οῦ (ὁ, ἡ), zелотъ, pîвnitopъ; imitътopъ; pivalъ; temътopъ, saъ жалвzъ; (Eisep:) nopnitъ din Dвmnezeeaскъ pîвnъ, saъ плinъ de pîвnъ пentpя... [de вnde

Ζηλωτικὸς, ὴ, ὸν, însвшitъ вnвї zелотъ, pîвnitopъ; аплекатъ snpe pîвnipe; npiimitopъ de pîвnipe.

Ζηλωτὸς, ὴ, ὸν, pîвnitъ de toцї; saъ de pîвnit, de imitat. [ζηλόω].

Ζημία (ἡ), [δῆμος, δήμιος] osîndъ (npinч: înnвsъ de пвблікъ); (npin întind:) вътъmape, linsipe, пагвбъ. «Θάνατον εἶναι τήν ζημίαν». Dm: «Ζημίαν λαβεῖν». Sof: «Ζημίαν ποιεῖν». Apstf: «Ἐμοὶ ζημία μᾶλλον ἢ ὠφέλεια ἐστί». Ksn: (ші snpe desnpeцвipe în fp:) «Καθαρὰ ζημία.» Alчfp: omъ вlestematъ, шipetъ, ші чл:

Ζημιοπρακτέω-ῶ, biit: -ήσω, stpînrъ вanї de osъndъ (глоавъ). [ζημία, πράκτης].

Ζημιόω-ῶ, biit: -ὠσω, osîndeskъ ла nedeansъ de платъ de вanї; (în цеп:) nedenseskъ; (npin întind:) вatъmъ, пъгввeskъ. [ші

Ζημιώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -ωδῶς, пъгвбitopъ, вътъmътopъ. [ζημία].

Ζημίωμα (τὸ), чеea че se înnвne asвpa квїва de osъndъ în вanї, ші чл: =Ζημία, ші Πρόστιμον. [ші

Ζημίωσις, εως (ἡ), osîndipe în вanї, ші чл:; вътъmape, пъгвбipe. [ші

Ζημιωτὴς, οῦ (ὁ), înnвitopъ de osîndъ (npinч: în вanї); nedensitopъ. «Τὸν κοινὸν ζημιωτήν». Evst: rîdea. [ζημιόω].

Ζὴν, Ζηνὸς (ὁ), noet: în локъ de Zeὺς.

Ζῆν, inf: ал лвї ζάω.

Ζηνόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: квnoskътopъ, ші înквnoшtinцътopъ de кацетъріле, saъ boinцele лвї Жое (enit: ал лвї Аполонъ). [Ζὴν, φρὴν].

Ζῆτα (τὸ), (nedekл:) пятеле литереї Z. «Σάτυρος ὁ Ἀριστάρχου γνώριμος, Ζῆτα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ζητητικὸν αὐτοῦ». Fot:

Ζηταρετησιάδης, ου (ὁ), къътътopъ de вiptste, în fъцъpie însъ snpe apътape пямаї. (kom: enit: ал filosofilop пямицї Ζητητικοί). (вezї ші ἀρεταλόγος). [ζητῶ, ἀρετὴ].

Ζητεύω, biit: -εύσω, noet: în локъ de

Ζητέω-ῶ, biit: -ήσω, [ζα, αἰτέω] (кв ак:) кавтъ (съ гъseskъ, съ aflв), черчетezъ; isniteskъ, întpевъ; (кв inf:) вoïeskъ, dopeskъ. «Ζητεῖ εἰδέναι». Плт: (ші in atpeia neps:) «Ζητεῖται». Грam: este nedeslямitъ, nedomipipe. (ші în naptiч:). «Τὸ ζητούμενον». în локъ de...

Ζήτημα (τὸ), oвiektъ de къътарэ; (fir:) nedomipipe, пробletъ.

Ζητημάτιον (τὸ), dim: ал лвї ζήτημα.

Ζητήσιμος (ὁ, ἡ), de къътат; (de вnde) Ζητήσιμα (τὰ), Ksn: локвріле, вnde тpeввїe, saъ noate кавта вînътopвл вînатвл. [din

Ζήτησις, εως (ἡ), къътape, черчетape, întpевape; пропвнere de пробletъ; isnitipe, кestionape. [ші

Ζητητέος, α, ον, nosit: ал лвї ζητέω. [ші

Ζητητὴρ (ὁ), noet: în локъ de ζητητής. [ші

Ζητητήριος (ὁ, ἡ), pелатілъ кв къътътopвл; folositopъ ла къътape, saъ черчетape. (de вnde) «Ζητητήρια (τὰ)», Sвid: miжлоачеле de кinвipe (mвnчipe) snpe deskonepipea adевървлвї. [ші

Ζητητὴς, οῦ (ὁ), къътътopъ; isnititopъ, черчетътopъ. [ші

Ζητητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, aплекатъ, saъ îndemînatікъ ла къътape saъ сквтпъ черчетape; Ζητητικοὶ, Zetetiчї; se пямїаъ niшte filosofi, каре profesionaъ къътapea, ші deskonepipea adевървлвї. [ші

Ζητητὸς, ὴ, ὸν, къътатъ, saъ de къътат. [ші

Ζητήτωρ, ορος (ὁ), = Ζητητής. [ζητέω].

Ζητουμένως, adv: (de naptч:) кв îndoïaлъ. [ζητούμενος].

Ζητρεῖον (τὸ), moaръ de секаръ; saъ (în цеп:) локвл, вnde лвкраъ мвnчindъ se poвїї. [optorpafia ші etimoлoqia zіч: este felвpiтъ, dap маї de крezвt пape a fi

din ζέα, τρέω, saŭ ζήτωρ]. (vezĭ ші ζωντεῖον, ші ζωγρεῖον). [de вnde

Ζητρεύω, viit: -εύσω, mвnveskŭ nedeпsind rovĭ ла ζητρεῖον.

Ζήτω, a 3: sinr: neps: de порвnч: ал лвĭ ζάω.

Ζήτωρ, ορος (ὁ), = (saŭ greш: în локŭ de) Ζητήτωρ.

Ζιβύνη (ἡ), ші Ζιβύνιον (τὸ), (Skp:) în локŭ Σιβύνη.

Ζιγγίβερις, εως (ἡ), (stpein:) o pъdъчinъ aromatikъ (de niperŭ, tвpч: rimbirŭ)

Ζιγνὶς, ίδος (ἡ), вnŭ felŭ de шopîrлъ, =Ζυγνὶς, ші Χαλκίς.

Ζιζάνιον (τὸ), nerinъ, = Αἶρα. [de вnde

Ζιζανώδης, εος (ὁ, ἡ), ка nerina, saŭ în felвл nerineĭ.

Ζίζυφον (τὸ), podвл вnвĭ копъчелŭ, nишte вровоane întrevвinдate de doktopie în sniцerii (каре Лат: se nвmeшte jujubae, fpanц: gigeolier).

Ζόη (ἡ), Ion: în локŭ de ζωή.

Ζοΐα (ά), Dop: ші Еол: în локŭ de ζωή.

Ζοὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локŭ de ζωός.

Ζορκὰς, άδος, ші Ζὸρξ, ζορκὸς (ἡ), Ion: în локŭ de δορκὰς, δὸρξ, къprioaръ.

Ζόφεος, α, ον, noet: în локŭ de...

Ζοφερὸς [ζόφος], ὰ, ὸν, întвnekosŭ; (npin întind:) negrŭ, negrivosŭ. «Σάρκες πελιδναί τε ζοφεραί τε». Nik:

Ζοφηφορία (ἡ), întвnerikŭ; чeaцъ. [ζόφος, φορά].

Ζόφιος, η, ον, noet: în локŭ de ζοφερός.

Ζοφοδορπίδης [ζόφος, δόρπος], ου (ὁ), kom: каре чinъ ла întвnerikŭ, ad: tîpziŭ, saŭ fъръ лвminъ, (npin вpm:) съръчeшte, ші tikълошeшte. «Τῶν υἱῶν μου τοὺς κατωτέρους ἐν θεάτρῳ προσδιατρίψαντας ἀκροάμασι, καὶ βράδιον ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐλθόντας οἱ Θέωνος υἱοὶ κωλυσιδείπνους καὶ ζοφοδορπίδας καὶ τοιαῦτα μετὰ παιδιᾶς ἔσκωπτον, οἱ δὲ, ἀμυνόμενοι πάλιν ἐκείνους τρεχεδείπνους ἀπεκάλουν». Пл:

Ζοφοείδελος (ὁ, ἡ), noet:, ші

Ζοφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), întвnekosŭ. «Ζοφοειδέα ὁρῇ». Inkp: înnъïenжinat. [ζόφος, εἶδος].

Ζοφόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de ζοφώδης. [ζόφος].

Ζοφομηνία (ἡ), [ζόφος, μήνη] întвnevime, saŭ înnopape de лвnъ.

Ζόφος (ὁ), [în af: кв γνόφος] întвnerikŭ; (noet:) anвsŭ. «Οὐ γὰρ ἔ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ, ὅπη ἠώς». Od: K. «Πρὸς ζόφον τετραμμένον». Od: M. [de вnde

Ζοφόω -ῶ, viit: -ώσω, întвnekŭ. [ші

Ζοφώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ζοφερὸς, întвnekosŭ, ші чл: «Οὖρον — ». Inkp: tвpвape.

Ζόφωμα (τὸ), op че adвче întвnerikŭ. [ші

Ζόφωσις, εως (ἡ), întвnekape. [ζοφόω].

Ζόω, (прел: ἔζοον, ші maĭ mвлt: nв) noet: în локŭ de ζάω.

Ζυγάδην, adв: în перекĭe, saŭ înperekieat. [ζυγάς].

Ζύγαινα, ης (ἡ), вnŭ felŭ de пeшte (vezĭ ші σφύραινα). [ζυγός].

Ζυγανὸς, ὴ, ὸν, =Ζυγιανός.

Ζυγὰς, άδος(ἡ),=Ζεῦγος, перекĭe. [ζυγός].

Ζυγάστριον (τὸ), dim: ал лвĭ...

Ζύγαστρον (τό), ші Ζύγαστρος (ὁ), ладъ de лemnŭ. 2)=Ἐπίθημα, акоперішŭ. «Λάρνακος —». Esxл: [ζυγόω].

Ζυγεὶς, εἶσα, έν, nas: nex: 2: de napiч: ал лвĭ ζεύγνυμι.

Ζυγέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ nвsŭ înжвrŭ; (npin вpm:) staŭ nemішкатŭ. [ζυγός].

Ζυγηδὸν, adв: în перекĭe, kîte doĭ în pîndŭ, în шipŭ, =Ζυγάδην.

Ζυγῆναι, nas: nex: 2: de înf: ал лвĭ ζεύγνυμι.

Ζυγηφόρος (ὁ, ἡ), în локŭ de ζυγοφόρος.

Ζυγιανὸς, ὴ, ὸν, (astpoлц:) nъskвtŭ în zodivл Kвmpenelop [ші

Ζυγικὸς, ὴ, ὸν, atinгътorŭ de квmpene. «Τὰ ζυγικά». Nikmx: meштешвгвл de a квmпъni (a tpaye în квmpene). [ші

Ζύγιμος (ὁ, ἡ), notpivitŭ nentpв квmpene; dpentŭ ла квmpene. [ші

Ζυγίον (τὸ), dim: ал лвĭ ζυγὸς, miчĭ квmpene. [ші

Ζύγιος, α saŭ ος, ον, notpivitŭ nentpв жвгŭ. «Βοῦς («Ἵππος)—». Sxл: 2) (neвt:) кввenitŭ ла ζυγός (лавiца de шedepe a vîслашiлор). «Κώπη —». Лкs: (de вnde) «Ἐρέτης—». Fot: ші Плд: vîслашвл de miжлокŭ, че se ziче ші ζυγίτης, ші μεσόνεως. 3) natponвл kasniчeĭ întoцpĭ. «Ζεὺς («Ἥρα)—». noet: [ші

Ζυγὶς, ίδος (ἡ), (плантъ) лътîцъ,=Ἔρπυλλον. [ші

Ζυγίτης, ου (ὁ), =Μεσόνεως. [ζυγός].

Ζυγνὶς, ίδος (ἡ), =Ζυγνίς.

Ζυγόδεσμον (τὸ), (maĭ de mвлte opĭ ла îm:), ші

Ζυγόδεσμος (ὁ), кврeaoa, saŭ fвnia, кв каре se леагъ жвгвл de плвгŭ, saŭ de процапвл карвлвĭ. (vezĭ Ap: Anав: Γ 11, ші ziч: μέσαδον). [ші

Ζυγοδέτης, ου (ὁ), =Ζυγόδεσμος. [ζυγὸς, δέω].

Ζυγοειδής, έος (ό, ή), чел în felиl жиглиї, saŭ ka жиглл. [ζυγός, εἶδος].

Ζυγοκρούστης, ου (ό), чел че isвeшte віклепешte кътпепеле, ad: трaце лînsъ. [ζυγός, κρούω].

Ζυγόλωρον (τὸ), = Ζυγόδεσμον. [ζυγός, λῶρος].

Ζυγομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (ка ак: преп:) mъ вatŭ, mъ чertŭ ка soциl meŭ; (în цеп:) mъ вatŭ, mъ чertŭ. [ші

Ζυγομαχία (ἡ), чearlъ, пiгonipe între soцї. [ζυγός, μάχη].

Ζυγὸν (τὸ), (maї de mиле-orї ла îm:) în локŭ de ζυγός.

Ζυγοπλάστης, ου (ὁ), чел че лиkреazъ, saŭ вinde ka minчinoase кътпене. [ζυγός, πλάττω].

Ζυγοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ жиглрї. 2) înпerekїezŭ. [din

Ζυγοποιὸς (ὁ), fъkътorŭ de жиглрї. [ζυγός, ποιός].

Ζυγὸς (ὁ), [ζεύγνυμι] (în цеп:) op че înпreвnъ doъ oape-каре лиkрлрї; (de вnde naptik: 1) жиглл илвглиї, saŭ ал каралиї. 2) кътпене, валанцъ; (прinч:) drиглл de lemnŭ, saŭ de ferŭ, de каре staŭ atîrnate tepeziile. 3) skîndлръ, каре вneшte amîndoъ latлреле коръвii (dap maї ka seamъ desпre пяпъ, вnde stъ kîrmaчїл); (de вnde fir:) 'ponŭ. stъnînipe. «Ἐπὶ ζυγοῖς καθίζεσθαι: ἀρχῆς». Exp: (dintr' aчeasta ші «Ὑψίζυγος ὁ Ζεὺς». Om:) 4) (прin врm:) вапка, лавіца din miжлокŭ a вîslашilor. 5) lemnл, saŭ oвл, каре înпreвnъ în miжлокŭ челе doъ latлре але liреї (прinч: челїї векї), ne каре ераŭ ашezate къїеле коарделор. 6) miрŭ de ostaші întinsŭ de ла o arînъ nînъ ла чеса-л-алтъ a armii. 7) кlreaoa înkълцъmintелор. 8) (pap) în локŭ de ζεῦγος. (de вnde) «Κατὰ ζυγά». Tкр: ші Apsl: în перекї, kîte doї-doї.

Ζυγοσταθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, Sxл: în локŭ de ζυγοστατέω. [din

Ζυγόσταθμος (ὁ), кътпене. [ζυγός, στάθμη].

Ζυγοστασία (ἡ), kîntъpipe, трaцere ка кътпене saŭ валанцъ. [ші

Ζυγοστάσιον (τὸ), локлл, вnde stъ kîntъpitorлл. [ζυγὸς, στάσις].

Ζυγοστατέω -ῶ, вiit: ήσω, kîntъpeskŭ, кътпъneskŭ; mъ валанцezŭ, saŭ staŭ în валанцъ, «Ζυγοστατεῖ ὁ πόλεμος». Плв: este de o notpivъ. [din

Ζυγοστάτης [ζυγὸς, ἵστημι], ου (ὁ), kîntъpitorŭ, saŭ kantapaцiŭ (dperътorŭ ла Алексandpeпї). 2) drиглл чел лиnгŭ ал kîntapллї, пе каре sînt însemnate kîtimiле greвtъцilor.

Ζυγοστροφέω -ῶ вiit: -ήσω, noet: în локŭ de οἰακοστροφῶ. (вezї ζυγός). 2) гиверnezŭ, dipiцezŭ. [ζυγὸς, στροφή].

Ζυγοτρυτάνη (ἡ), кълпene; валанцъ; kîntarŭ. [ζυγὸς, τρυτάνη].

Ζυγουλκὸς, (ὁ, ἡ), тръгътorŭ de жиглŭ. «Βοῦς —». Stв: [ζυγὸς, ἕλκω].

Ζυγοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, în локŭ de ζευγοφορέομαι. 2) = Ζυγοστατέω. 3) portŭ (sînтŭ sввt) жиглŭ. [din

Ζυγοφόρος (ὁ), пяртъtorŭ de жиглŭ: [ζυγὸς, φέρω].

Ζυγόω -ῶ, вiit: -ώσω, înжиглŭ, saŭ пвїŭ ла жиглŭ, înxamŭ; (fir:) domoleskŭ; свпвїŭ; робeskŭ; înпreвnŭ прin, (saŭ ка прin) жиглŭ; înперекїezŭ. [ζυγός].

Ζυγωθρίζω, вiit: -ίσω, înквїŭ, zoвopъскŭ кша. 2) kîntъpeskŭ: (fir:) черчetezŭ, socoteskŭ) ка mintea. [din

Ζύγωθρον (τὸ), zoвopлл вшеї. 2) кътпене, kîntarŭ. [ші

Ζύγωμα (τὸ), = Ζύγωθρον, zoвopŭ. 2) (пяхt:) = Ζυγός (4). 3) (anatom:) вnŭ osŭ ал хîрчеї капвлвї. [ші

Ζύγωσις, εως (ἡ), înжиграре; înперекїaре, ші чл: [ші

Ζυγωτὸς, ὴ, ὸν, înжиgatŭ; înперекїatŭ; (în цеп:) înпreвnatŭ. [ζυγόω].

Ζύθος, saŭ Zŭθος, ου (ὁ), ші Zúθος, saŭ Zŭθος, εος -ους (τὸ), o въвтърь вinoasъ fъкътъ (maї ka seamъ) din орzŭ, (Ital:) віръ, saŭ вere, ші пivъ. [ші

Ζύμη (ἡ, [ζέω] алвatŭ. «Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ». Skp: «φύραμα, οὐ ζύμη». Tom: Маț: [de вnde

Zумéiz, eвca, ev, noet: dosnitŭ ka (saŭ ка ka) алвatŭ. [ші

Zумízω, вiit: -ίσω, amŭ, saŭ fakŭ a авea miposŭ, saŭ rвstŭ de алвatŭ, mъ акpeskŭ ка алвatл. [ші

Zумίτης, ου (ὁ), (прinч: ἄρτος) dosnitŭ. [ші

Zумόω -ω, вiit: -ώσω, dosneskŭ прin (saŭ ка прin) алвatŭ, пвїŭ în dosnipe, (ші med:) în овpintipe, saŭ înflamape, zъdърîpe. «Κοιλίην ἔτι ζέουσαν καὶ ἐζυμωμένην». Inkp: [ші

Zумώδης, εος (ὁ, ἡ), алвътosŭ, ка алвatлл; saŭ dosnitŭ ka алвatŭ.

Zύμωμα (τὸ), op че faче (saŭ kontpiввїeшte ла) dosnipe, saŭ se faче прin dosnipe. (de вnde) «Χθονὸς κακὸν ζύμωμα». Nik; чlвперка. [ші

Ζύμωσις, εως (ἡ), dosnipe; (med:) o-врintipe, înflamape, zъdъrîpe; (npin врm:) вmflape. «Ἧπατος —». Inkp: [ші

Ζυμωτικὸς, ἡ, ὸν, ғъкъtopъ de (saъ konтpiввitopъ ла) dosnipe. [ші

Ζυμωτὸς, ἡ, ὸν, dosnitъ кв (saъ ка кв) алвatъ. [ζυμόω].

Ζῶ, npin întpвn: din ζάω.

Ζωὰ (ἀ), Dop: în локъ de ζωή.

Ζωαγρία (ἡ) pedoвîndipe de вitaлele пвterI, peîntpemape; desлeшinape. [ші

Ζωάγριον (τὸ), (npinч: ла îm:) pesnlata, че este datopъ npinsвл în pesвoiъ виъ, saъ mîntвitвл din op че npimeждie mîntвItopвлвĭ sъъ. [ζωὴ, ἄγρα].

Ζωάριον (τὸ), dim: ал лвĭ ζῶον.

Ζωάρκεια (ἡ), ажвtopъ, ssяцinepe de вiaцъ. [din

Ζωαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), ажвlъtopъ, ssяцiitopъ de вiaцъ. «Τὰ ζωαρκῆ». Fot: npoвiziiле îndestвлътoape вieцeĭ:. [ζωὴ, ἀρκέω].

Ζωαρχικὸς, ἡ, ὸν, dъtъtopъ de înчenьtвrI (sъъ isвopîtopъ) de вiaцъ. [ζωὴ, ἀρχή].

Ζώαρχος (ὁ, ἡ), новъцвitopъ de dobitoaче. || (ssest:)= Ἐλεφαντάρχης. [ζῶον, ἄρχω].

Ζωγραφεῖον, (τὸ), лвкрътopie de zвгръвiс. [ші

Ζωγραφέω -ῶ, вiit: ήσω, (de aчi) zвгръвeskъ (npinч: oвiekte вiĭ, înfiinцate); (npin întind:) въnseskъ, колорezъ. || (miж:) пвĭъ a zвгръві. [ζωγράφος]. [de вnde

Ζωγράφημα (τὸ), zвгръвitвръ, saъ op че s'a zвгръвit. [ші

Ζωγραφητὸς, ἡ, ὸν, zвгръвitъ, saъ de zвгръвit.

Ζωγραφία(ἡ),zвгръвie, saъ zвгръвipe. [ші

Ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopъ de (saъ îndemînatikъ ла) zвгръвie. «Ζωγραφικὴ». zвгръвie, saъ apta zвграввлвĭ. [ζωγράφος]. [de вnde

Ζωγραφικῶς, adв: în кinъ, saъ feлъ de zвгръвit, saъ ка zвгравiĭ.

Ζωγράφος (ὁ, ἡ), [ζῶον, γράφω] [de aчi' zвгравъ (npinч: de oвiekte вiĭ, saъ în fiînцъ, преквm sînt în natвra лор).

Ζωγρεία (ἡ), =Ζωγρία. [ші

Ζωγρεῖον (τὸ), локъ de цinвt dobitoaче, saъ feape (npinч: вiĭ), = Θηριοτροφεῖον (menaцepie), Ἰχθυοτροφεῖον, ші чл: [ші

Ζωγρέω-ῶ, вiit: -ήσω, [ζωός, ἄγρα] вiit: -ήσω, npinzînd виъ връжташъ în pesвoiъ пв 'л omopъ, чi îл цiъ poвъ. 2) [ζωή, ἀγείρω] peadъkъ în вiaцъ, înвiezъ. [de вnde

Ζωγρητικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopъ de (saъ îndemînatikъ ла) npindepe de вiъ (вitъ, saъ omъ).

Ζωγρία (ἡ), npindepe de dobitokъ, saъ връжташъ виъ. [ші

Ζωγρίας, ου (ὁ), npinsъ виъ, npizonіepъ, poвъ de pesвoiъ. [mi

Ζῶγρον (τὸ), ші Ζῶγρος (ὁ), (плц:) în локъ de ζωγρεῖον. [ζωός, ἄγρα].

Ζωδάριον (τὸ), dim: ал лвĭ ζῴδιον, fîn-ranie, insektъ, dobitочелъ.

Ζωδιακὸς, ἡ, ὸν, (astpnm:) черкъ коnpinzътopъ de челе 12: zodiĭ, zodiakъ. [ζῴδιον].

Ζωδιογλύφος (ὁ), лвкрътopъ npin skвлptape (чioпliре, sъпape) de zodiĭ. ζῴδιον, γλύφω].

Ζῴδιον (τὸ), npin întpвn: din ζωΐδιον, mikъ dobitokъ, вitiшoaръ; kinъ (ikoanъ) de шikъ dobitokъ; (astpon:) o konstелaцie a черквлвĭ zodiakъ, zodie; (npin întind:) distanцa de ла o zodie nînъ ла алта, (ad:) de 30: гpade «Ὅταν ἡ σελήνη ζωδίου μέγεθος ὑπερέχῃ τοῦ ὁρίζοντος..., ἕως ἂν περὶ τὰς ἀνατολὰς περιχωρήσασα ζῴδιον τοῦ ὁρίζοντος ἀπόσχῃ.» Stp: [ζῶον].

Ζωδιοφόρος (ὁ), (κύκλος) черкъл nвptъtopъ de zodiĭ, = Ζωδιακός, zodiakъ. [ζῴδιον, φέρω].

Ζωδιωτὸς, ἡ, ὸν, nestpiцatъ кв kinвpI de dobitoчeĭ,=Ζωωτός. [ζῴδιον].

Ζώεσκον, noet: прел: ал лвĭ Ζώω, =Ζάω.

Ζωή (ἡ), виацъ; tpaĭъ, peцimъ (kinъ) de виацъ; miжloaче de виацъ, авере. (vezI ші βίος). [ζῶ].

Ζωηδόν, adв: ка viteле. [ζῶον].

Ζώην, prez: de nolt: ал лвĭ ζάω.

Ζωηρός, ὰ, ὸν, вioĭъ. 2)=Ζωηφόρος. ζωή].

Ζωήρρυτος (ὁ ἡ), din каре кърце (isвopaшte) виацъ. [ζωὴ, ῥέω].

Ζωηφορέω-ῶ, вiit: -ήσω, prodъkъ vieiъцI «Ἐζωηφόρει φθειρῶν ἀμύθητον χρῆμα». T: Metox: [din

Ζωηφόρος (ὁ, ἡ), adъkътopъ, dътътopъ de виацъ. [ζωή, φέρω].

Ζωθάλμιος (ὁ, ἡ), noet: [ζωή, θάλλω] виъ (вioĭъ), în floapea vieцeĭ; saъ prodъkътopъ de виацъ. (vezI ші βιοθάλμιος). [ші

Ζωθαλπής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ζωὴ, θάλπω] înkълzitopъ, ad; prodъkътopъ de виацъ.

Ζωθάλπις, ιδος (ἡ), noet: fem: ал лвĭ ζωθαλπής.

Ζώθαπτος (ὁ, ἡ), înгropatъ de виъ. [ζωὸς, θάπτω].

Ζωΐα (ἡ), noet: în локъ de ζωή.

*

Ζωΐδιος, η, ον, noet: în локъ de ζωδιακός.

Ζωϊκός, ὴ, ὸν, relatibъ къ bitъ, saŭ къ biaцъ (de bitъ, de biaцъ). [ζῶον, ζωή].

Ζώϊον (τὸ), noet: în локъ de ζῶον.

Ζῶμα (τὸ), xaînъ skъptъ ажъnsъ пънъ ла (saŭ ші stpънsъ къ) bpîŭ. 2) =ζώνη, bpîŭ; saŭ 3) =Διάζωμα (3). [ζωννύω].

Ζωμάριον (τὸ)], dim: ал лъї ζωμός, zemшoapъ.

Ζωμάρυστρον (τὸ), ші Ζωμάρυστρις (ἡ), =Ζωμήρυσις.

Ζώμευμα (τὸ), zeamъ, (fpanц:) bouillon, saŭ salцъ. (Apstf: întpeвxinцeazъ komiчemte zivepea în локъ de Ζῶμα =Διάζωμα, saŭ ὑπόζωμα de koравie. (bezї zivepiле) [din

Ζωμεύω, biit: -εύσω, fepвînd skoцъ zeamъ din чева. [ζωμός].

Ζωμήρυσις, εως (ἡ), linгъръ de deшeptape, saŭ de лъat snвma. [ші

Ζωμήρυστρον (τὸ), =Ζωμάρυστρον, ші Ζωμήρυσις. [ζωμός, ἀρύω].

Ζωμίδιον, (τὸ). dim: ал лъї ζωμός. zemшoapъ.

Ζωμοποιέω-ῶ, biit: -ήσω, =Ζωμεύω, faкъ zeamъ. [din

Ζωμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътopъ de вanъ zeamъ. «Οἱ ῥήκυτες ζωμοποιοὶ ἡδεῖς.» Dskp. 2) вакътapъ de zemї (ші maї къ seamъ de вestita zeamъ a Snaptiaцilop). [ζωμός, ποιός].

Ζωμὸς (ὁ), [ζέω] zeamъ гътitъ, sanъ: salцъ; (fir:) въpsape de sînце. 2) гpeш: în локъ de ψωμὸς.

Ζωμοτάριχος (ὁ), вбїлїонъ, (fpanц:) bouillon, zeamъ вine înkeratъ ші вskatъ neнpx кълътopie. [ζωμός, τάριχος].

Ζωναῖος, α, ον, кавenitъ ла (saŭ локътopъ de) o цeorp: zonъ. [ζώνη]

Ζωνάριον (τὸ), dim: ал лъї

Ζώνη (ἡ), [ζώννυμι] bpîŭ, înвinгътoape. «Καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ». Skp: (ші în nepifp:) «Ζώνην λύειν». Ep: a гъsdзi; saŭ =Διαπαρθενεύειν. «Ζώνην ἀνέρι λυσαμένη». Enгp: 2) kimipъ. «Ὑπεζωσμένος ζώνην χαλκοὺς ἔχουσαν». Пл: (naptik: чел ostъш: asemenea къ чел de astъzї) înвinгътoape къ tokъpї de apme, siлaxъ (tъpч`; (de вnde npin întind:) înapmape; (ші de вnde) mesepia, saŭ panгъл ostaшълъї. «Ζώνης τυχεῖν». Xps. 3) miжлокъл (tpъnълъї), вnde se noaptъ bpîъл. «Ἄρεϊ ζώνην ἴκελος.» Iл: B: (npin întind:) mînтечеле. «Σ'ἔθρεψεν ἐντὸς ζώνης». Esxл: (de вnde Diana). «Λύει τὴν ζώνην τῶν τικτουσῶν». ле вшвreazъ ла naштepe. 4) (fir:) черкъ de stîлпъ, ші чл: (цeorp: ші astpn:) zonъ, вnъ черкъ înкinвitopъ, къ înвinце пъmîнтъл de жвр împpежвр; (med:) вnъ felъ de печинцinъ. kape se ziче ші ζωστήρ. [de вnde

Ζωνιαῖος, α, ον, de o notpivъ ла гpoвime, saŭ лъцime къ вnъ bpîŭ, [ші

Ζώνιον (τὸ), =Ζωνάριον, bpîълецъ.

Ζωνιοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitopъ de bpîне. [ζώνιον, πλοκὴ].

Ζωνίτης, ου (ὁ), ші Ζωνῖτις, ιδος (ἡ), пвptътopъ de (saŭ пвptatъ în, saŭ asemenea къ bpîъ. [ζώνη].

Ζώννυμι [în afin: къ ζεύγνυμι], biit: ζώσω, (ipe: de къ: ἔζωκα, ші nas; ἔζωσμαι, nex: nas: ἐζώσθην) înвinгъ: (npin întind:) înapмezъ; (npin вpш:) гъteskъ; (fir:) stpînгъ. înkonжвpъ. «Τοῖς ποσὶν εἶχεν ἐζωκώς». Пввs.

Ζωννύσκετο, noet: ion: în локъ de ἐζώννυτο, 3: sinr: neps: de miж: прел: ал лъї ζώννυμι.

Ζωνόγαστρις, ιος, noet ші Ζωνογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел къ ninтечеле înвinsъ; (npinч: femee) пвptътoape de ostъшeaskъ înвinгътoape, ка вnъ въpвatъ. [ζώνη, γαστήρ].

Ζωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ de (ка вnъ) bpîъ, saŭ înвinгътoape. [ζώνη, εἶδος].

Ζώντεϊον, ші Ζώντιον, ші Ζώστιον (τὸ), [ші se skpie, ші se depivъ în maї mвale кипврї, dap maї провавілъ este de ла ζέα, ζεοντειον] pîшniцъ. moapъ de mînъ, вnde mъчinaŭ sekapъ mвnvindъ se pobїї; (de вnde în цen:) локъ de nedensit pobїї osîndiцї ла mвnкъ, =Ζητρεῖον. (кавtъ Ild; Onomast: Kapt: III: Kan: VIII:)

Ζωοβρύτης [ζωή, βρύω], ου (ὁ), isвopîtopъ de вiaцъ.

Ζωογενής, εος (ὁ, ἡ), fъkвtъ, пъskвtъ din bitъ. [ζῶον, γένος].

Ζωογλύφος (ὁ, ἡ), noet: skвлptopъ (чioплitopъ, sънътopъ) de bite, ші oamenї (statвapъ). [ζῶον, γλύφω].

Ζωογονέω-ῶ, biit: -ήσω, =Ζωοτοκέω «Μόνος ἐρέβινθος οὐ ζωογονεῖ». Tfp: 2) (în цen:) naskъ, пръseskъ. «Τὸ τῶν ὄφεων γένος ἀφ' αἵματος ζωογονεῖται». Skst: 3) =Ζωοποιῶ. «Καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα». Skp: ле пъstpaъ biaцa. [ζωογόνος]. [de вnde

Ζωογόνησις, εως (ἡ), =Ζωοτοκία, пръsipe; вermвipe; (în цen:) podipe; (Skp:) пъstpape, цinepe în biaцъ. [ші

Ζωογονητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, notpivitъ, saŭ kontpibвitopъ ла naштepe, пръsipe, saŭ podipe, ші чл:

Ζωογονία (ἡ), пътere de a пашte, a пръsi, ші чл: (vezї ші ζωογόνησις). [ші

Ζωογονικός, ὴ, όν, (ші adv:) -ικως, =Ζωογονητικὸς. [ζωογόνος].

Ζωογράφος (ὁ), noet: în локъ de ζωγράφος.

Ζωοδότειρα (ἡ), noet: fem: ал лъї ζωοδοτήρ.

Ζωοδοτέω -ῶ, viit: -ήσω, =Ζωοποιέω. [ζωοδότης].

Ζωοδοτὴρ, ῆρος, noet: în локъ de...

Ζωοδότης, ου (ὁ), dътъторъ de viaцъ, saŭ de але цinepiї vieцeї. (vezї ші ζωόδωρος). [ζωὴ. δίδωμι].

Ζωοδόχος (ὁ, ἡ), priimitorъ de viaцъ; (saŭ avвs:) dътъторъ de viaцъ.[ζωή, δέχομαι].

Ζωόδωρος (ὁ, ἡ), =Ζείδωρος. [ші

Ζωοδώρητος (ὁ, ἡ), noet: = Ζωοδότης. [ζωὴ, δῶρον].

Ζωοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felвл, saŭ forma viteї, asemenea кв vitъ. [ζῶον, εἶδος],

Ζωοθετέω-ῶ, viit: -ήσω, [ζωὴ, τίθημι] пвїъ, daŭ viaцъ, înviezъ, însвflецeskъ.

Ζωοθηρία (ἡ), vînape de vїї dovitoave. [ші

Ζωοθηρικὸς, ὴ, όν, кvvenitъ, saŭ îndemînatikъ ла vînape de vїї dovitoave. [ζῶον, θήρα].

Ζωοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), хрънitorъ (пътpitorъ) de vite. «Βοτάνη —» K: Man: [ші

Ζωοθρέπτειρα (ἡ), noet: =Ζωοθρέμμων. «Γῆ —». K: Man: [ζῶον, τρέφω].

Ζωοθυσία (ἡ),жertfipe de vitъ, saŭ vite.[ші

Ζωοθυτέω -ῶ, viit: -ήσω, жertfeskъ vite. [ζῶον, θύω].

Ζωόκαυστος (ὁ, ἡ), apsъ de viї. [ζωὸς, καίω].

Ζωοκτονία (ἡ), кvidepe de vite. [din

Ζωοκτόνος (ὁ, ἡ), кvigътorъ, saŭ omopîtorъ de vite. [ζῶον, κτείνω].

Ζωόμορφος (ὁ, ἡ), чел кв formъ, saŭ figвrъ de dovitokъ. [ζῶον, μορφή].

Ζῶον, ші (maї korek: din ζώιον) ζῷον (τὸ), [ζωός] (în цen:) viецвitorъ, viї, (naptik:) animalъ, dovitokъ; (prin întind:) kinъ de dovitokъ zвgrъvitъ. (de вnde adverviал) «Ζῶα γράψασθαι τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου». Ep: a zвgrъvi viї (întokmaї) nodipea Elesпontвlвї (franц: d'apres nature).

Ζωοπάραχος (ὁ, ἡ), dътъторъ, dървitorъ de viaцъ. [ζωή, παρέχω].

Ζωοπλαστέω-ῶ, viit: -ήσω, плъsmвieskъ, înkipвieskъ vite. [din

Ζωοπλάστης, ου (ὁ), плъsmвitorъ, înkipвitorъ (din чearъ, saŭ лвtъ, ші чл:) de vite, saŭ animale. [ζῶον. πλάττω]. [de вnde

Ζωοπλαστία (ἡ), плъsmвipe, saŭ înkipвipe de animale.

Ζωοποιέω-ῶ, viit: -ήσω, daŭ viaцъ. în viezъ. 2) prъseskъ vermї, пъdвkї, ші чл: ζωοποιός]. [de вnde

Ζωοποίησις, εως (ἡ), akt: înviepe, însвflецipe. 2). prъsipe de vermї. ші чл: [ші

Ζωοποιητικὸς, ὴ, όν, чел кв пътere, saŭ însвшime de a da viaцъ, =Ζωογονητικὸς. ші

Ζωοποιία (ἡ), =Ζωοποίησις. [din

Ζωοποιὸς ὁ, ἡ), fъkътorъ, dътътorъ de viaцъ. «Ζωοποιὸν τὸ ὕδωρ καὶ γόνιμον.» Sxл: «Ζωοποιὸν τὸ πνεῦμα». Sim: Tes. ζωή, ποιὸς].

Ζωοπωλεῖον τὸ), локвл, вnde se vînd vite, tîrgъ de vite. [din

Ζωοπώλης, ου (ὁ), ші ζωόπωλις, ιδος (ἡ), vînzътorъ de vite (prinч: pentrв жertfъ). «Ζωόπωλις ἀγορὰ». = Ζωοπωλεῖον. [ζῶον, πὼλης].

Ζωός, ὴ, όν, noet: Ion: viї. [ζωή].

Ζωόσοφος (ὁ, ἡ), noet: înцelepтъ ла але vieцeї, utiitorъ de a trъi, saŭ кв eksnepiinцъ de лvme. [ζωὴ, σοφὸς].

Ζωοστασία (ἡ), ші Ζωοστάσιον (τὸ), stavлъ de vite. [ζῶον, στάσις].

Ζωοσφαγία (ἡ), =Ζωοθυσία. [ζῶον, σφαγή].

Ζωοταμών, όντος (ὁ), noet: în локъ de ζῶα ταμών.

Ζωότης (ἡ), dovitoчie, saŭ stapea dovitokвlвї. [ζῶον].

Ζωοτοκέω-ῶ, viit: -ήσω, naskъ vietъцї vїї (пв ovъ, saŭ mortъчївnї); fakъ vermї, пъdвkї ші чл: [ші

Ζωοτοκία (ἡ), пашtepe de vietъцї vїї. [din

Ζωοτόκος (ὁ, ἡ), пъskътorъ de vietъцї vїї (пв mortъчївnї, saŭ ovъ); prъsitorъ de vermї, ші чл: [ζῶον, τόκος].

Ζωώτρια (ἡ), învietoape. [ζωόω].

Ζωοτροφεῖον (τὸ), локалъ de a se хръni (soxatъ de) vite. [ші

Ζωτροφέω-ῶ, viit: -ήσω, хрънeskъ vite. [ші

Ζωοτροφία (ἡ), хрънipe de vite. [ші

Ζωοτροφικός, ὴ, όν, notpivitъ, îndemînatikъ ла пътpipe de vite. [din

Ζωοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitorъ de vite înadins пвse пе храпъ. 2) = Ζωοποιὸς, ші Ζωογόνος. "Ἡ τοῦ γάλακτος ζωοτρόφος οὐσία„. «Klm: [ζῶον, τρέφω].

Ζωοτύπος (ὁ), mї Ζωοτύπη (ἡ), noet: =Ζωοπλάστης. [ζῶον, τύπος].

Ζωοφαγέω, ῶ, viit: -ήσω, mъnînkъ (mъ хрънeskъ кв) karne de vite. [ші

Ζωοφαγία (ἡ), mînkape de (хрънipe кв) karne de vite, =Σαρκοφαγία. [din

Ζωοφάγος (ὁ, ἡ), =Σαρκοφάγος, mînkъ

topъ de karne de bite. [ζῶον, φάγω].

Zωόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел къ окĭ ка de dobitokъ. (de unde ‖ . sъbst:) Zωόφθαλμον, o plantъ,=Βούφθαλμον, окĭъл воълуĭ. [ζῶον, ὀφθαλμός].

Zωοφθορία (ἡ), stpikъчĭъne (uvidere) de bite. 2) =Κτηνοβατία. [din

Zωοφθόρος (ὁ, ἡ), stpikъtopъ (пръпъditopъ) de bite. 2) =Κτηνοβάτης. [ζῶον, φθείρω].

Zωοφορέω-ῶ, biit: -ήσω, noptъ în mînteче bietate (biъ fъtъ); (desupe plante) mъ pripzъ, esъ, pesъrъ. [din

Zωοφόρος (ὁ, ἡ), adъkъtopъ, dъtъtopъ de biaцъ,=Ζωογονητικός.«Ἄνεμος—.» Engr. 2) чел че are ne sineшĭ (înnodobitъ, saъ zъgrъbitъ kъ) dobitoave. (de unde ‖ sъbst:) черкъл zodiakъ; (ші apxit:) partea чea înnodobitъ (maĭ de mъlte-orĭ) kъ firъrĭ de bite a unei колоане, saъ a zidъluĭ de sъbt stpaшinъ, (fpaц:) la frise. [ζῶον, φέρω].

Zωοφυτέω-ῶ, biit:-ήσω,=Ζωογονέω,(pripч: desupe plante) daъ вlъstape, mъ pripzъ bine. [din

Zωόφυτον (τὸ), чea de odatъ ші plantъ ші bietate, zoofilъ (prekъm este върелe, ші чл:). [ζῶον, φυτόν].

Zωόω-ῶ, biit: -ώσω, daъ biaцъ, înbiezъ. 2) nestpiцezъ чева kъ kipърĭ de bite. 3) faкъ вермĭ. «Θέρμος καὶ ἐρέβινθος μόνα οὐ ζωοῦται τῶν χεδροπῶν.» Tfp: [ζῶον, saъ ζωή].

Zώπισσα (ἡ), katpanъ, saъ peцinъ de molifъ. 2) векĭъл katpanъ pasъ dene koръвĭĭ, =Ἀπόχυμα. [ζωός, πίσσα .

Zωπονέω-ῶ. biit: -ήσω, noet: skълntezъ, saъ zъgrъbeskъ bite. [ζῶον, πονέω].

Zωπυρεω-ῶ. biit: ήσω, apzъ. anpinzъ îapъшt din mikъ skînteĭe foкъл: (fir:) zъ-ъ, întъpîtъ; însъfleцeskъ, saъ peцъ ежezъ [ζωπυρον . de unde

Zωπυρμὸς τὸ peapîpatъl foкъ (dintp'o mikъ sbîntuĭe). [ш

Zωπυρσις, εως (ἡ), peapîpape de foкъ; (fir: peînsъfleцipe; peпkpaжape.

Zωπύριον τὸ). dim: ал лъĭ ζώπυρον.

Zωπυρὶς, ίδος (ἡ), чeea че konpinde, saъ sлъжеште de...

Zώπυρον τὸ , ръtъшiцъ de foкъ, saъ foкъ înъълitъ nentpъ aцîpape; (fir:) pъdъчinъ (motibъ, pricinъ) de чева. (bezĭ ші ἐπύρευμα). 3) (maĭ noъ) foĭ de sъfaat în foкъ. ‖ (iap pripч: next: ал лъĭ...

Zώπυρος (ὁ, ἡ), peapîpъtopъ de (saъ nъstpъtopъ de nestinsъ, foкъ; (fir:) dъtъtopъ de biaцъ; saъ bioĭъ. [ζωός, πῦρ]. [de unde

Zωπυρόω-ῶ, biit: -ώσω, ==Ζωπυρεω. [de unde

Zωπύρωσις, εως (ἡ), = Ζωπύρησις.

Zωροποτέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

Zωροπότης, ου (ὁ), bъxtopъ de binъ kъpatъ (neamestekatъ kъ anъ), beцivъ. [ζωρος, ποτής].

Zωρὸς (ὁ, ἡ), (pripч: cĭνος binъ) neamestekatъ kъ anъ, saъ (dune Tfp:) nъцin amestekatъ, notpivitъ. «Ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρατα». Emued: (maĭ întpeв: kompap:) «Ζωρότερον πίνειν.» Лъч: kъ maĭ nъцinъ anъ. [ζωηρός].

Zώς, prea parъ (ppin întpsn:) în lokъ de ζωός. (bezĭ ші σώς].

Zώσιμος (ὁ, ἡ), de tpъit, de biaцъ,= Βιώσιμος. [ζόω].

Zῶσις, εως (ἡ), înчinцere (akt: saъ nas:); înkonжъpape. [ші

Zῶσμα (τὸ), neanpoв: în lokъ de ζῶμα. [ші

Zωσμὸς (ὁ), noet: în lokъ de ζώνη, saъ ζῶσις. [ші

Zώστειρα (ἡ), fem: adiekt: ал лъĭ...

Zωστήρ, ῆρος (ὁ), (sъbst:) = Ζώνη, prîъ (pripч: de bърbatъ, ші partik, de ostaшъ). 2) unъ felъ de печinцinъ, kare omoaръ, de ва înчinце de жър îmпрежър пе omъ, zostepъ. 3) skîndъръ, че în лъпгъл koръвii este eшitъ afaръ ka unъ prîъ. «Μέχρι τρίτου ζωστῆρος.» Eud. 4) unъ felъ de plantъ de mape, = Πράσον. 5) (enit: ал лъĭ) Anolonъ; ші Zώστειρα (fem:) Minepва. [ζώννυμι]. [de unde

Zωστήριος, α ον, pelatibъ kъ prîъl, saъ kape slъжеше în lokъ de prîъ. (unepi enit: ал лъĭ Anolonъ, ші ал Minepвeĭ).

Zωστηροκλέπτης, ου (ὁ), noet: fъpъ de prîne. [ζωστὴρ, κλέπτης].

Zώστης, ου (ὁ), înчinгътopъ; înkonжъpътopъ. [ші

Zωστὸς, ὴ, ὸν, înчinsъ. [ші

Zῶστρον (τὸ) = Ζῶμα. [ζωννύω].

Zωτικὸς, ὴ, ὸν, dъtъtopъ, saъ nъstpътopъ, цiitopъ de biaцъ. «Ἄρτος—» Tpr: 2) pliнъ de bioiчĭъne; desupe mъĭestpate лъkp:) ka însъfleцitъ, biъ. [ζωὴ]. [de unde

Zωτικῶς, adv: kъ bioiчĭъne. «Ζωτικῶς ἔχει». пл: este de biaцъ, saъ dopeшte a tpъ. ші sънpл:) «Ζωτικώτατα γράφειν». Лks:

Zωύφιον (τὸ), dim: ал лъĭ ζῶον, insektъ, vinranie.

Zωφορίη (ἡ), noet; în lokъ de ζωοφόρος. «Κατ'αἰθέρος ἠερόπλαγκτον ζωφορίην.» Manet; черкъл zodiakъ. [din

Ζωφόρος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ζωοφόρος.

Ζώφυτος (ὁ, ἡ), noet: вioiчiosъ, saъ dъtъtorъ de вiaцъ, înвietorъ. «Ζώφυτον αἷμα». Esx: 2) (sвst:) Ζώφυτον, = Ζωόφυτον. [ζωή, saъ ζῶον, φυτός].

Ζώω, (прел: ἔζωον, ші maї mвлтъ пв) în локъ de ζάω.

Ζωώδης, εος, (ὁ, ἡ), din soiвл вitелор, saъ dobitocъ de felъ; saъ (asemenea) ка knъ animalъ. «Οἱ παχεῖς κατὰ φύσιν... ζωώδεες.» Apet: 2) plinъ de вiaцъ, вioїъ. «Ζωώδεες ἐς χροιήν.» Apet: [ζῶον, saъ ζωή]. [de вnde

Ζωωδία (ἡ), stapea, saъ калitatea, характервл dobitocosвлuї.

Ζωωνυμία (ἡ), nвmipe кв пвme de вре knъ animalъ, saъ de zodiъ. [ζῶον, ὄνομα].

Ζώωσις, εως, (ἡ), înвiepe. [ші

Ζωωτὸς, ὴ, ὸν, înnodobitъ, nestpiцatъ кв fiгврї de animale. [ζωόω].

H.

H, η, Ἦτα (τὸ), (nedекл:) Ita, a шaпteлea liteръ a алfaвetвлuї Eлeneskъ. ‖ (nвmър:) ἡ, ontъ (8), saъ ал ontвлea,=ὀκτώ, saъ ὄγδοος, ὁη, ον; ші η, ontъ miї (8000), =Ὀκτακισχίλιοι, αι, α.

Ἡ, fem: ал aptik: ὁ.

Ἦ, конївнк: (прinч:) desпърц: Ἦ κεκώφωται, ἢ δυσκολαίνει καθ' ἡμῶν». Лвч: 2) întpebъt: «Τίπτ' εἰλήλουθας, ἢ ἵνα ὄβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος;» Iл: A. (ші ла înчеп: de квв: експлік: ші шaї de mвлte-orї epon:) «Ἦ οὐ μέμνασ' ὅτε... Tкр: op adikъ пв... (bezї ші ἢ). 3) компар: «Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σὸν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι». Iл: A. «Πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα ἢ ἐμοί». Апл: «Οὐ προήει πλέον τῆς ἡμέρας ἢ δώδεκα σταδίων». Ksn: 4) екчепt:=Πλὴν, afaръ de, de kît. «Ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι ἠέ σε». Tкр: (bezї ші ἀλλά).

Ἦ, аклам: (întpebъt: ші вokat:) eї! tь! knde eшtї? «Ποῦ Ξανθίας; ἦ, Ξανθίας». Apstf: 2) emfant: snpe atpaцepe de лвapea a minte a askвлtъtopвлuї, sвъ snpe înfpвntape ші onpipe «Ἦ ἦ, σιώπα». Apstf: e e, tачї.

Ἥ, fem: ал пропвm: ὃς.

Ἦ, adв: întpebъt: saъ mipът: (кв felвpite алte naptik:) oape? întp' adevъръ? ama? «Ἦ ῥα νύ μοι κεχολώσεαι»; Om: «Ἦ ῥά γε λεύσσεις»; Tкр: «Ἦ καὶ ἐμὲ ὀΐῃ, ἔφη, δεήσει ταῦτα ποιεῖν»; Ksn: "Τί λέγεις; φάναι, ἦ γὰρ σὺ ταῖς σαῖς χερσὶ τούτων τι ἐφύτευσας"; Ksn: (ші sвsoл: înnpevъnъ кв γάρ). «Ἦ γὰρ; ἦ γὰρ οὔ„; Ksn: 2) înkpedinцът: "Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο„. Iл: A. „Ἦ στωμύλος ἦσθα„. Tкр: (ші în жвръmînтъ înnpevъnъ кв μήν). "Ὄμνυμι ἢ μήν δώσειν„. Ksn: "Ὑπεδέξατο ἢ μήν μὴ ἀπορεῖν αὐτοὺς τροφῆς„. Ksn:

Ἦ, noet: în локъ de ἔφη, (în nposaiчї nвmaї în fps:) "Ἦ δ' ὅς„. bezї ἠμί.

Ἦ, foapte papъ în локъ de ἦν, a 3: sinr: neps: de прел: ал xot:, ші

Ἦ, a 3: sinr: neps: de sвu: ал лвї εἰμί.

Ἦ, dat: fem: sinr: ал релat: pron: ὅς. 2) (se ia ші ка) adв: de локъ, de калit: ші asem: (în ел: de ὁδῷ, saъ μεθόδῳ) în локъ de ὅπου, ὅπως, ὡς, «Ἦ θέμις ἐστίν». Iл: B. "Ἦ ῥᾶστα (τάχιστα, ἄριστα, ші чл:)„. Лкs:

Ἦ noet: în локъ de ἐῇ, dat: sinr: fem: ал лвї ὅς în локъ de ἑός.

Ἦα, noet: Ion: în локъ de ἦν, прел: ал лвї εἰμί.

Ἦα At: în локъ de ἤια, tpe: de кв: (în локъ de прел:) ал лвї εἰμί.

Ἥατο, Ion: în локъ de ἧντο: 3: îm: neps: de прел: ал лвї ἧμαι.

Ἥβα (ά), Dop; în локъ de ἥβη.

Ἡβαιὸς, [ἦ, βαιὸς] ὰ, ὸν, noet: mikъ, saъ пвцinъ. ‖ . (maї de mвlte-orї în локъ de adв:) «Ἡβαιὸν ἀπὸ σπείους.» Od: I: (ші maї des кв nerat:) «Οὐδ' ἡβαιὸν.» Iл: B: N: ші чл: nivї dekвm.

Ἡβάσκω, вiit: -ήσω, = кв...

Ἡβάω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ în floapea вîpsteї, жвne, tînъpъ (pron: ші fir:) «Ἀνὴρ μάλα ἡβῶν». «Iл: M: «Ἡ μερὶς ἡβώωσα». Od: E. = Θάλλουσα. (ші fir:) «Ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν». Esxл: este вie dopinцъ în вътpîni de a înвъца вine. [din

Ἥβη (ἡ), [αὔω] (прinч:) ="Αωτον, floape, вîpfъ (прinч: de вîpstъ), tinepeцe; (прinч:) чел dintъї semnъ ал жвпецеї (пввertate); (вne-orї) veseлie; (dвne mitoлu:) zeiца tinepeцiї. [de вnde

Ἡβηδόν, adв: tinepeшte, în floapea вîpsteї; (овіч:) în гrъmadъ, neste totъ, гъръ екчепцie.

Ἡβητήρ (ὁ), noet: în локъ de ἡβῶν, tinъpъ; sввpdътopъ; veseлъ. [ἡβάω]. [de вnde

Ἡβητήριον (τὸ), локъ de veseлie, de desfътape (прinч: de tinepї).

Ἡβητής, οῦ, ші ἡβήτωρ, ορος, noet: (ὁ), =Ἡβητήρ. [de вnde

Ἠβητικὸς, ἡ, ὸν, tinepeskъ, de жъne.

Ἠβουλήθην, ші Ἠβουλόμην, Ал: în локъ de ἐβουλήθην, ші ἐβουλόμην.

Ἠβυλλιάω-ῶ, viit: -ήσω, kom: în локъ de ἡβάσκω.

Ἠβώην, At: în локъ de ἡβῶμι, noft:

Ἠβώτης, ου (ὁ), =Ἠβήτης. [din

Ἠβώω, noet: în локъ de ἡβάω.

Ἠγάασθε, noct: în локъ de ἠγᾶσθε, a 2i îm: neps: de прел: ал лъї ἀγάομαι, съъ ἀγάζομαι (2).

Ἠγάθεος, η, ον, noet: în локъ de Ἀγάθεος, = Záθεος, prea zeeskъ, prea sfîntъ.

Ἠγαλέος, α, ον, în локъ de ἀγαλέος [ἄγνυμι], fъръmatъ, съъ lesne de snapt.

Ἤγανον (τὸ), Ion: în локъ de Τήγανον.

Ἠγάπευν, în локъ de ἠγάπεσν -συν, Dop: съъ Eол: în локъ de ἠγάπων, прел: ал лъї ἀγαπάω.

Ἠγάσθην, nex: ал лъї ἄγαμαι.

Ἤγε, fem: ал лъї ἔγε, съъ ἔσγε.

Ἠγεμονεία (ἡ),=(маї întpeв:) Ἠγεμονία. [ἡγεμονεύω].

Ἠγεμόνεια (ἡ), noet: fem: ал лъї ἡγεμονεύς.

Ἠγεμόνευμα (τὸ), = Ἠγεμονία. 2) noet: în локъ de ἡγεμών. [ἡγεμονεύω].

Ἠγεμονεύς, έως (ὁ), = [Ἠγεμών]. [de вnde

Ἠγεμονεύω, viit: -εύσω, ші ἡγεμονέω-ῶ, viit: -ήσω, merгъ înainte, пречедъ; (къ ші fъръ ὁδόν) кълъвzezъ; (прin întind:) гвверnezъ, sîntъ кънetenie, domnъ, ші чл: (vezi ші ἡγέομαι).

Ἠγεμόνη (ἡ), noet: fem: ал лъї ἡγεμών.

Ἠγεμονία (ἡ), гвверnъ, domnie, stъпînire; (în цеn:) ковîршire. 2) прinчipalitatea (че este маї de кънetenie a) вре вnъї лъкрв. „Τέχνης “ At: 3) чeatъ, trвпъ (de oaste). [ші

Ἠγεμονικός, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, къvenitъ, potpivitъ ла гвверnatorъ; îndemînatikъ, съъ аплекатъ ла гвверnare (повъцвire, ші чл:). „Το ἡγεμονικὸν.“ Flsf: dpentвл кввîntъ, paцia. [ші

Ἠγεμόνιος (ὁ), (enit:) Мерквръ (ка вnвл че kondвчea sвfleteле ла iadв). [ші

Ἠγεμονίς, ίδος (ἡ), fem: ал лъї ἡγεμών. [ші

Ἠγεμόσυνος (ὁ, ἡ), квvenitъ, съъ datъ kondвкъtorвлъї; (de вnde ‖ . sввst:) Ἠγεμόσυνα (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жertfe ofepite цentрк вnпъ кълъtopie. [din

Ἠγεμών, όνος (ὁ, ші pap ἡ), merгътorъ înainte; kondвкъtorъ, кълъвzъ; (fir:) komandipъ de oaste; domnъ, гвверnatorъ; (în цеn:) întîїaшъ, къnetenie. [din

Ἠγέομαι -οῦμαι [ἄγω], viit: ἡσομαι, merгъ înaintea altora (пречедъ). «Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοί δ' ἅμ' ἕποντο». Od: Θ. (ші къ dat: ші ак: съъ цеn: ел:) «Ἡγεῖσθαί τινι τὴν ὁδὸν съъ τῆς ὁδοῦ». Лкs: кълъвzezъ пе чinева. «Οὐκ ἄν μοι δόμον ἡγήσαιο». Od: H. (ші къ adв:) «Πρόσθεν ἡγεῖτο». Іл: Ω. 2) (прin întind: ші în цеn:) lакъ чева întîїъ (даъ пildъ altora) «Ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα ἡγείσθω ἡμῖν ὀρχηθμοῖο». Od: Ψ. «Ἡγεῖσθαι παντὸς ἔργου». Iskp: 3) (fir:) sîntъ маї npessвs, întîїezъ; (partik:) sîntъ кънetenie (în oaste, administpaцie, ші чл:); (în цеn:) гвверnezъ, stъпîneskъ. (къ цеn: съъ noet: къ ак:). «Στρατιᾶς ἡγεῖσθαι». Ep: «Ἡγεῖσθαι τῶν ἡδονῶν». Iskp: (ші къ dat: περiп:) «Ὁρῶ βροτοῖς τὴν γλῶτταν πάνθ' ἡγουμένην». Sof: (ші авsol:) «Ἡγεῖται ἡ τῶν ὀνομάτων ἐκλογή». D. Ал: «Τὸ ἡγούμενον καὶ το μέγιστον». Dm: чел маї прinчipalъ. 4) rîndeskъ, sokoteskъ, krezъ. «Θεοὺς ἡγοῦμαι». Eвр: «Περὶ οὐδενὸς ἡγεῖσθαί τι, съъ τινα». Js: «Κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθαι». Twч:

Ἠγερέεσθαι, ші Ἠγερέθονται, noet: în локъ de ἀγείρεσθαι, ші ἀγείρονται.

Ἤγερθεν Eол: în локъ de ἠγέρθησαν, a 3: îm: neps: a лъї ἠγέρθην.

Ἠγεσία (ἡ), noet: în локъ de Ἤγησις = Ἠγεμονία.

Ἠγέτης, ου (ὁ), ші Ἡγέτις, ιδος (ἡ), noet: în локъ de ἡγεμών.

Ἠγηλάζω viit: -άσω, noet: dвкъ, tîpъskъ; кълъвzezъ; netpekъ; mъ aflъ. «Ὑπὸ καρκίνῳ ἠγηλάζει». Apat: [ші

Ἤγημα (τὸ), кълъвzipe, пвplape (kondвчere); (fir:) пъpepe, новацъ. [ші

Ἤγησις,εως(ἡ), новъцвipe, гвверnape.[ші

Ἡγήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лъї...

Ἡγητὴρ, ῆρος (ὁ), noet: = Ἠγεμών. [ἡγέομαι]. [de вnde

Ἡγητηρία (ἡ), o пъпвшъ de smokine, че se пврta înainte întp' вneле peліцioase цeremonii пвmite Плуντήρια.

Ἡγητὴς, οῦ (ὁ), noet:=Ἡγητήρ. [ші

Ἡγητορία (ἡ), =Ἤγησις. съъ 2) =Ἡγητηρία. [ші

Ἡγήτρια, noet: fem: ал лъї ἡγητής. [ші

Ἡγήτωρ, ορος (ὁ), = Ἡγητήρ. [ἡγέομαι].

Ἤγμαι, nas: tpe: de къ: ал лъї ἄγω. [de вnde

Ἠγμένως, adв: (de naptч:), къ ексperiinцъ, praktikъ, съъ denpindepe.

Ἠγνευμένως [ἁγνεύω], adv: (de partic:), κъ κъръдіе, κътпътate, înfpînape.

Ἠγορόωντο, poet: a 3: îm: neps: de прел: ал лъї ἀγοράςμαι.

Ἤγουν, [ἤ, γε, οὖν] конјънкц: desпърц; saŭ îmпъдіn: чел маї пъдінъ, тъкар. 2) (маї поŭ) експлік: adikъ, snpe ексетплъ, ші чл;

Ἠγρόμην, poet: miж: nex: 2: ал лъї ἐγείρω.

Ἠδὲ, poet: конјънкц: комплет: (ъртъtoape лъї ἠμὲν, saŭ ъпе-орї лъї τε, saŭ καὶ). vezї ἠμέν.

Ἥδε, fem: ал лъї ὅδε.

Ἦδε', poet: în апок: în локъ de ἤδεε, ἤδει.

Ἤδεα', Ion: poet: în локъ de...

Ἤδειν, εις, ει, прел: ал лъї οἶδα. 2) poet: în локъ de ἤδεις, 2 sinr: ші 3) în локъ de ἤδειταν. 3: îm: neps: de ачелашї timпъ.

Ἤδειτθον, Еол: în локъ de ἤδεις, 2: sinr: neps: a лъї ἤδειν.

Ἠδελφισμένως [ἀδελφίζω], adv:(de partic:), aidoma. asemънat, întokmaї ка...

Ἤδεσαν, în локъ de ἤδειταν, 3: îm: neps: a лъї ἤδειν.

Ἠδέσθην, nex: 1: ал лъї αἰδέομαι

Ἤδετε, poet: прса pap în локъ de ἤδειτε, 2: îm: neps: a лъї ἤδειν.

Ἡδέως, (компар: ἥδιον, ші ъпрл: ἥδιστα) adv: [ἡδύς], къ плъчере, къ тълцъmipe, ъккъpos.

Ἤδη [ἤ, δὴ], adv: timn: акъm, fpanц: dejà; nînъ акъm; акъm îndatъ, dъпе пъдінъ; (ъпе-орї) în sfîrpitъ «Ἤδη λέξω». Dm: (ші къ aptik:) «Τὴν ἤδη χάριν». Dm: « Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη». Tкр: «Ἤδη μυρί' ἐπεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς». Tкр: «Ἤδη ποτε τεθέασαι;» Лъч: «Εἰ ἤδη ποτε εὐοδωθήσομαι». Skp: «Οὐ γὰρ εἴτι μέτρον, ἤδη καὶ ἔπος, οὐδ' εἴτι ἔπος, ἤδη πάντως καὶ ῥυθμός». Sxол: Apstf:

Ἤδη, At: în локъ de ἤδεα, ἤδειν, saŭ ἤδει. 1: ші 3: sinr: neps: de прел: ал лъї οἶδα.

Ἤδησθα, Еол: = Ἤδεισθα.

Ἤδὶ. At: în локъ de ἤδε, fem: ал лъї ὅδε.

Ἥδιον, next: ал лъї ἡδίων, saŭ компар: ал лъї ἡδέως.

Ἥδιστα, ъпрл: ал лъї ἡδέως, saŭ îm: next: ал лъї...

Ἥδιστος, η, ον, ъпрл:, ші

Ἡδίων, ονος (ὁ, ἡ, компр: ал лъї ἡδύς.

Ἥδομαι, biit: ἡσθήσομαι, (nex: ἥσθην) тъ бъкъръ, тъ тълцъmeskъ. (vezї ἥδω). [de snde

Ἡδομένως, adv: (de partч:), къ бъкърie, къ тълцъmipe.

Ἡδονὴ (ἡ), [ἧδος] бъкърie, тълцъmipe; simцimînтъ de плъчере (прінч: трънeaskъ); веселіе. «Δέλεαρ δεινὸν ἡ ἡδονὴ». Плт: «Καθ' («Πρὸς) ἡδονὴν, «Δὶ ἡδονῆς, «Ἐν ἡδονῇ». Лкs: în локъ de ἡδέως, къ плъчере, saŭ тълцъmipe. «Πρὸς («Καθ') ἡδονὴν λέγειν τι». Dm: ші Тъч: a ворбі чева пе плакъ. «Κότερα ἀληθείᾳ χρήσομαι πρὸς σὲ ἢ ἡδονῇ»; Ep: 2) (ъпе-орї) în локъ de ἥδυσμα, saŭ ἄρτυμα; (iap partː) =Ὄξος. оцетъ. «Τὰ πετραῖα τῇ ἡδονῇ σκευασθέντα». At: [de snde

Ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ къ плъчере; adъкъторъ de desfътape; аплекатъ ла desmîerdърї. "Ἡδονικοὶ (φιλόσοφοι),, чеї че кредеаŭ плъчереа (sine înцелеasъ) de екstpemял sine ал отълвї.

Ἡδονοκρασία (ἡ), At: în локъ de ἡδονοκρατία, stъпînipe de (sъпъпere ла) плъчерї ші desfътърї. (vezї ші γυναικοκρατία).

Ἡδονοπλὴξ, ῆγος (ὁ ἡ), amецitъ (stъпînitъ) de плъчерї. [ἡδονὴ, πλήττω].

Ἧδος, ші Ἦδος [ἥδω], εος -ους (τὸ), = Ἡδονὴ, тълцъmipe; dosîndipe, кîштirъ, folosъ. «Αὐτὰρ ἐμοί τι τόδ' ἧδος». Od: Ω. 2) (маї поŭ) în локъ de ἥδυσμα, saŭ ὄξος. (vezї ἡδονή).

Ἡδὺβιος (ὁ, ἡ), пetpекъторъ de дълче (плъкътъ) віацъ. 2) îndълчitоръ de віацъ. || (sъst:) ъпъ фелъ de пръжітъръ. [ἡδὺς, βίος].

Ἡδυβόας, ου (ὁ), poet: Dop: чел къ дълче глась; (desupe лъкр:) sine pesъпъторъ. [ἡδὺς, βοή].

Ἡδύγαιος (ὁ, ἡ), poet: чел къ (saŭ крeskътъ în) плъкътъ пъmîntъ. [ἡδὺς, γαῖα=γῆ].

Ἡδύγαμος (ὁ, ἡ), poet: dosînditоръ de плъкътъ пънтъ, saŭ къзътopic. [ἡδὺς, γάμος].

Ἡδύγελως, ωτος (ὁ, ἡ), чел къ дълче, плъкътъ pîsъ. [ἡδὺς, γέλως].

Ἡδύγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чел къ дълче лімвъ (ворвіре). [ἡδὺς, γλῶσσα].

Ἡδυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ плъкътъ опініе. saŭ faворакілъ воіпцъ къtpe op чіне. [ἡδὺς, γνώμη].

Ἡδυέπεια (ἡ), poet:=Καλλιέπεια. 2) (ка epit:) fem: ал лъї...

Ἡδυεπὴς [ἡδὺς, ἔπος], έος (ὁ, ἡ), дълче ла ворвіре, saŭ кîntape.

Ἡδύθροος -ους (ὁ, ἡ), poet: чел къ дълче глась, saŭ ъзnetъ. [ἡδὺς, θρόος].

Ἡδύκαρπος (ὁ, ἡ), чел къ дълче podъ. [ἡδὺς, καρπός].

'Ηδύκρεως, ω (ὁ, ἡ), чел кѣ dѣлче карпс. [ἡδὺς, κρέας].

'Ηδύκωμος (ὁ, ἡ), îndѣлчitорѣ de osпeце. [ἡδὺs, κῶμος].

'Ηδύληπτος (ὁ, ἡ), поеt: кѣ плъчере лѣатѣ. [ἡδὺς, ληπτός].

'Ηδυλίζω [ἡδύλος], biit: -ίσω, = 'Ηδυλογέω. [de вnde

'Ηδυλισμὸς (ὁ), = 'Ηδυλογία.

'Ηδυλογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвeскѣ dѣлче, плъкѣt; лinгѣшeскѣ. [ші

'Ηδυλογία (ἡ), dѣлче, плъкѣtъ ворвire; лinгѣшire. [din

'Ηδυλόγος (ὁ, ἡ), ворвitорѣ пе плакѣ; лinгѣшitорѣ. [ἡδὺς, λόγος].

'Ηδύλος, η, ον, dѣлчiшорѣ, плъкѣцелѣ. [ἡδύς].

'Ηδυλύρης, ου (ὁ), поеt: dѣлче кîntъtорѣ кѣ лira. [ἡδὺς, λύρα].

'Ηδυμανής, έος (ὁ, ἡ), пѣtimaшѣ de dѣлче, плъкѣtъ пebѣnie. [ἡδὺς, μαίνομαι].

'Ηδυμελὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: кîntъtорѣ de dѣлчї вїerѕврї. [ἡδὺς, μέλος].

'Ηδυμελίφθογγος (ὁ, ἡ), поеt: dѣлче ка miерea глъѕѕitорѣ. [ἡδύς, μέλι, φθόγγος].

'Ηδυμιγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: dѣлче în amestекare, ѕаѣ вine temperatѣ. [ἡδὺς, μίγνυμι].

"Ηδυμος (ὁ, ἡ), (компар: -έστερος, -έστατος) поеt: dѣлче, плъкѣtѣ. (вezї ші νήδυμος). [ἡδύς].

'Ηδυνάμην, At: în локѣ de ἐδυνάμην, прел:, ші

'Ηδυνάσθην, ѕаѣ 'Ηδυνήθην, At: în локѣ de ἐδυνήθην, пех: ал лѣї δύναμαι.

'Ηδυντὴρ (ὁ), поеt: îndѣлчitорѣ. [ші

'Ηδυντήριος (ὁ, ἡ), ші

'Ηδυντικὸς, ὴ, ὸν, пѣtinчosѣ, ѕаѣ кѣ înѕѣшime de a îndѣлчi, a faче плъкѣtѣ; (desпре mînk:) = "Ηδυσμα. «Ηδυντικά». Лкѕ: (se inц: ἀρτύματα) apomate, ші чл: кѣ kîte se fак mînkъріле маї плъкѣte. 2) (nas:) îndѣлчitѣ, fъкѣtѣ плъкѣtѣ прin apomate, ші чл: [din

'Ηδύνω, biit; υνῶ, îndѣлчeскѣ, fакѣ плъкѣtѣ; (desпре mînk:) = 'Αρτύω, ші Καρυκεύω; (fir:) înbeceлeскѣ. [ἡδύς].

'Ηδυοινία (ἡ), dѣлчeaцъ de вinѣ. [din

'Ηδύοινος (ὁ, ἡ), чел че аре, ѕаѣ faче dѣлче вinѣ. «"Αμπελος—». Ksn:

'Ηδυόνειρος (ὁ, ἡ), въzъtорѣ de (ѕаѣ fъкъtорѣ de a вedea) плъкѣte вise. [ἡδὺς, ὄνειρον].

'Ηδυοσμία (ἡ), = Εὐωδία, плъкѣtѣ miposѣ. [din

'Ηδύοσμος (ὁ, ἡ), = Εὐωδης, чел кѣ dѣлче ѕаѣ плъкѣtѣ miposѣ. || (ѕвѣst:) 'Ηδύοσμον (τὸ), (плantъ) isшъ (de ачi). [ἡδὺς, ὀσμὴ].

'Ηδυόφθαλμος (ὁ, ἡ), грam: екѕплік: ал лѣї ρελίγληνος. [ἡδὺς, ὀφθαλμὸς].

'Ηδυπάθεια (ἡ), înnъtimitate de плъчерї. [ші

'Ηδυπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѣ înкinatѣ плъчерілор вieцеї, трѣieскѣ desfѣtat, ѕаѣ în desmїerdърї. [ἡδυπαθής]. [de вnde

'Ηδυπάθημα (τὸ), обiектѣ în dobîndipe de трѣпешtї плъчерї, ѕаѣ în simцipe de desmїerdърї.

'Ηδυπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), înnъtimitѣ de (datѣ кѣ totѣл ла) плъчерї. [ἡδύς, πάθος].

'Ηδύπνευστος, поеt: ші 'Ηδύπνοος -ους (ὁ, ἡ), ѕкоцъtорѣ de dѣлче, плъкѣtъ ѕѣflape; (прin вpin:) = Εὐώδης, ѕаѣ Εὔηγος; (în цen:) плъкѣtѣ. «"Ονειρος—». Sof: (se konf: кѣ ἡδύχνοος). [ἡδύς, πνέω, ші πνοή].

'Ηδύπολις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: плъкѣtѣ în орашѣ, ѕаѣ оръшanілор. [ἡδύς, πόλις].

'Ηδυπορφύρα (ἡ), вnѣ feлѣ de prodѣкtѣ de mape, пѣрпѣръ. [ἡδὺς, πορφύρα].

'Ηδυπότης, ου (ὁ), плъкѣtѣ oaѕпъtѣ, ѕаѣ kommeseanѣ. [ші

'Ηδυπότις, ιδος (ἡ), fem: ал лѣї ἡδυπότης. || (maї des) вnѣ feлѣ de пахарѣ, ѕаѣ чeапъ, кѣ каре se бea maї кѣ плъчере вinѣл. [ші

'Ηδύποτος (ὁ, ἡ), каре se бea кѣ плъчере, dѣлче ла бъѣtѣръ. [ἡδύς, πίνω].

'Ηδυπρόσωπος (ὁ, ἡ), dѣлче, плъкѣtѣ ла обrazѣ, ѕаѣ faцъ. [ἡδύς, πρόσωπον].

'Ηδύς [ἥδω], έος, εῖα, ύ, (компар: ἡδύτερος, ѕвпрл. ἡδύτατος, ѕаѣ ἡδίων, ἥδιστος) dѣлче, плъкѣtѣ, (пропр: ші fir:) граціosѣ, веѕедѣ; кат simплѣ (прostѣ) «'Ο ἐν Κύπρῳ Φοῖνιξ ἡδύς σφόδρα καὶ γλυκύς ἐστι.» Tfp: «'Ηδεῖα ἀοιδή». Od: Δ: «'Εν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος.» Гnom: «'Ηδίους ἔσεσθε ἀκούσαντες». Dm: въ вецї mѣлцami маї mѣлt. «'Ηδίω τὴν γνώμην πρὸς τὸ μέλλον ποιεῖν.» Iпкр; (ші în локѣ de adв:) «'Ηδὺ κνώσσειν.» Od: D: «'Επ' ἀυτῷ ἡδύ γέλασσαν.» Iл: B.

'Ηδύσαρον (τὸ), вnѣ feлѣ de плantъ, че ѕe ziче ші Πελεκῖνος.

"Ηδυσμα (τὸ), ор че kontribѣїeшte a îndѣлчi гѣѕtѣл, ѕаѣ miposѣл, = "Αρτυμα, "Αρωμα, ші чл: [ἡδύνω].

'Ηδυσμάτιον, (τὸ), dim: ал лѣї ἥδυσμα.

'Ηδυσματοθήκη (ἡ), кѣtie, ші чл: de лѣкрѣрї îndѣлчitoape, apomate, ші чл: [ἥδυσμα, θήκη].

'Ηδυσμὸς (ὁ), îndѣлчipe (de mînk: кѣ apomate, ші чл:). [ἡδύνω].

'Ηδυσώματος (ὁ, ἡ), чел кв dвлче (frвmosв, плъквtв) trвпв. [ἡδύς, σῶμα].

'Ηδυτης (ἡ), dвлчeaцъ, saв kалitatea dвлчелвї. [ἡδύς].

'Ηδυφαγέω-ῶ, biit: -ήσω, mъnînкв кв плъчере, кв poftъ. [ἡδύς, φάγω].

'Ηδυφαὴς, ші'Ηδυφανὴς, έος (ὁ, ἡ), dвлче, плъкvt-лвminъtopв. [ἡδὺς, φάος, ші φαίνω].

'Ηδυφάρυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), kom: indвлчitopв de rîtлежв, saв dвлче ла гвslв. [ἡδὺς, φάρυγξ].

'Ηδύφθογγος (ὁ, ἡ), = 'Ηδύφωνος. [ἡδὺς, φθόγγος].

'Ηδυφιλέω -ῶ, biit: -ήσω, sъpвlв dвлче. [ἡδὺς, φιλέω].

'Ηδυφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: dвлче eksnpimъtopв. [ἡδὺς, φράζω].

'Ηδυφωνία (ἡ), dвлче глъsвipe. [din

'Ηδύφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φωνως, чел кв dвлче, плъквtв глasв. [ἡδὺς, φωνή].

'Ηδυχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: плъкvt-beseлitopв; saв пpeв beseлв. [ἡδὺς, χαρά].

'Ηδύχνοος-ους (ὁ, ἡ), чел кв dвлче, плъквtв пвfв, пъpв, saв лînъ. «Ἀρνίον— ». Fot: ші Esix: [ἡδὺς, χνόος -οῦς].

'Ηδύχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кв dвлче, плъквtъ faцъ (колоаре). [ἡδὺς, χρόα].

"Ηδω, biit: ἥσω, (nex: ἧσα) îndвлчeskв, ввкврв, înbeseлeskв. || (maї des miж: saв nas:) "Ηδομαι, mъ ввкврв, mъ beseлeskв, mъ mвлцвmeskв. «Σπείρων, ὅ,τι ἡ γῆ ἥδοιτο φύουσα καὶ τρέφουσα». Ksn: «Τῷ δὲ καὶ αὐτῷ ἦν ἡ μονὴ ἡδομένῳ». Парt: (ші absol:). «Τὸ ἡδόμενον». Ил: ввкврiа, mвлцвmipea. ші «Τὰ ἥδοντα». Ел: în локъ de αἱ ἡδοναί.

'Hέ, noet: în локъ de ἥ.

"Hε, noet: în локъ de ἦν.

"Ηεα, Ion: în локъ de ἧειν, mъ dвчeamъ.

"Ηει, 3: sinr: neps: de прел: ал лвї εἶμι.

"Ηειδε, Ion: în локъ de ᾔδει, saв ᾔδεν.

'Ηείδειν, εις, ει, saв ης, η, noet: Ion: în локъ de ᾔδειν.

"Ηειδον, noet: прел: ал лвї ἀείδω, în локъ de ᾔδον, прел: ал лвї ᾄδω.

"Ηειν, εις, ει, прел: ал лвї εἶμι.

"Ηειρα, noet: nex: 1: ал лвї ἀείρω.

'Ηέλιος (ὁ), noet: în локъ de ἥλιος. [de вnde

'Ηελιώτης, ου (ὁ), ші 'Ηελιῶτις, ιδος (ἡ), noet: în локъ de ἡλιώτης -ῶτις.

'Ηέπερ, noet: în локъ de ἤπερ.

'Ηέρα, noet: Ion: ак: ал лвї ἠήρ. [de вnde

'Ηερέθομαι, (fвpъ biit:) noet: mъ mîшкв (mъ apdikв, ші sворв, mъ авîntв) în aepв; (fir:) mъ клetinв, sîntв nestalopnikв.

"Ηερθεν, noet: Eол: în локъ de ἠέρθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 1 ал лвї ἀείρω.

'Ηέρι, Ion: noet: dat: ал лвї ἠήρ.

'Ηερινὸς, ὴ, ὸν, noet: în локъ de ἐαρινός.

'Ηέριος, η, ον, Ion: noet: în локъ de ἀέριος, ἐναέριος, чел npin, saв în aepв; чел de dimineaцъ, saв de peвъpsatвл ziopiлop.

'Ηερίφοιτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἀερόφοιτος.

'Ηεροδινὴς, έος, ші 'Ηεροδίνητος (ὁ, ἡ), noet: Ion: чел че se înbîrteшte în aepв. «'Αετὸς — ». Enгр: [ἠήρ, δίνη, ші δινέω].

'Ηεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локъ de ἀεροειδής, чeцosв, întвnekokв; (npinv: nentpв лвnцiше, saв adînчime) nemъpцinitв, saв гъpъ fвndв.

'Ηερόεις, εσσα, εν, noet:=='Ηεροειδής.

'Ηερόθεν, adв: noet: din aepв. [ἠήρ].

'Ηερομήκης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἀερομήκης, лвnгв, 'naltв în aepв nînъ ла черв. [ἠήρ, μῆκος].

'Ηερόμικτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αερομιγής.

'Ηερόπλαγκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἠήρ, πλάζομαι] чел че se pътъчeшte în atmosferъ, în черв.

'Ηερόπομπος (ὁ, ἡ), noet: [ἠήρ, πέμπω] iвitв în aepв.

'Ηέρος, Ion: noet: цen: ал лвї ἠήρ,

'Ηεροφαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лвminosв în aepв. [ἠήρ, φάος].

'Ηεροφοίτης, ου (ὁ), ші 'Ηεροφοῖτις, ιδος, (ἡ), ші 'Ηερόφοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че вmвлъ npin aepв, saв ка aepвл (ка bînтвл, iвte), saв în întвnepikв. «'Ερινὺς — ». Om: [ἠήρ, φοιτάω].

'Ηερόφωνος (ὁ, ἡ), noet: чел кв глasв pesвnъtopв în aepв, ad: mape. [ἠήρ, φωνή].

'Ηέροψ, οπος (ὁ), Ion: în локъ de ἀέροψ.

'Ηέρτημαι, noet: nas: tpe: de кв: ал лвї ἀερτάω.

"Ηεσαν, 3: îm: neps: de прел: ал лвї εἶμι.

'Ηζάνθην, nas: nex: ал лвї ἀζαίνω.

'Ηήδει, noet: în локъ ᾔδει, 3: sinr: neps: a лвї ᾔδειν.

"Ηην, noet: în локъ de ἦν.

'Ηὴρ, έρος (ὁ, ші ἡ), Ion: în локъ de ἀήρ.

"Ηθ', noet: (în anok: maї 'nainte de вok: asnip:) în локъ de ἦτε, 2: îm: neps: de прел: ал лвї εἰμί.

'Ηθάδιος, η, ον, noet: în локъ de ἠθάς.

'Ηθαῖος, α, ον, Dop: în локъ de ἠθεῖος.

'Ηθάνιον (τὸ), =='Ηθμός.

'Ηθὰς, ἀδος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἐ-

θάς, обічнвітъ; fашіліаръ; квnoскътъ; (despre animale) domestikъ, блîndъ. [ші

'Ηθεῖος [ἦθος], α, ον, fаміліаръ; (прin врm:) кredinчosъ; іввітъ. || (овіч: чinstit: saŭ прieten: кiemare de maĭ тînъръ кътре maĭ маре, ка pom:) nene, леле, ші чл:.

"Ηθεος (ὁ, ἡ), At: în локъ de ἠθεος.

'Ηθέω -ῶ, [ἴημι, σήθω] віit: -ήσω, (nas: tpe: de кв: ἤθημαι] strекоръ прin нînzъ, saŭ strекварътоаре: лътвреskъ. [de вnde

"Ηθημα (τὸ), ліквідъ strеквратъ, лавръ. [ші

'Ηθήνιον (τὸ), Ion: în локъ de ἠθάνιον. [ші

'Ηθητὴρ (ὁ), =='Ηθητής. [de вnde

'Ηθητήριος (ὁ, ἡ), folositоръ, квnъ ла strекварае. || (sвbst:) 'Ηθητήριον (τὸ, = 'Ηθμὸς, strекварътоаре.

'Ηθητὴς, οῦ, (ὁ), strекваръторъ, лътвritоръ. [ἠθέω].

'Ηθίζω, віit: -ίσω, ='Ηθέω.

'Ηθικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ кв (saŭ арътъторъ de) пъравъл, характервл отвлвї; контріввitоръ ла formареа пъравъріlор, моралъ. [ἦθος]. [de вnde

'Ηθικῶς, adв:='Εν ἤθει, кв emfasъ, saŭ înцелесъ; dвпе регвлеле моралеї, saŭ моралічеште.

"Ηθισις, εως (ἡ), ші

'Ηθισμὸς (ὁ, ='Ηθησις. [ші

'Ηθιστήριον (τὸ),='Ηθητήριον. [ἠθίζω].

'Ηθμάριον (τὸ), dim: ал лвї ἠθμός.

'Ηθμοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), чел în formъ de (гъвritъ ка о) strекварътоаре. «Τὸ ἠθμοειδὲς ὀστοῦν». Anatom: квпл din oaseле nasвлвї. [ἠθμὸς, εἶδος].

'Ηθμὸς, ші 'Ηθμὸς (ὁ), [ἠθέω] strекварътоаре (нînzъ, ші чл: de strекврat). 2) (Anatom:) naрtea din свввл nasвлвї, вnde este osвл кв гъвреле. [de вnde

'Ηθμώδης, ες (ὁ, ἡ). ='Ηθμοειδής.

'Ηθογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, deskріъ пъравъріle oameнілор. [din

'Ηθογράφος (ὁ, ἡ), deskріitоръ de пъръвъріle (характереле) oameнілор [ἦθος, γράφω].

'Ηθολογέω -ῶ, віit: -ήσω, арътъ вorвind (saŭ skріind) моралъл (характервл) квїва întокmaĭ. 2) вorвeskъ (saŭ skріъ) кв dрamatikъ emfasъ (ἐν ἤθει). [ші

'Ηθολογία (ἡ), imitatівъ репresintацie, saŭ deskріere de пъравърї. [din

'Ηθολόγος (ὁ, ἡ), репresintъторъ, saŭ deskріitоръ întокmaĭ de пъравърї, saŭ характере (imitъторъ, акторъ). (вezї ші βιβλόγος). [ἦθος, λόγος].

'Ηθοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, formezъ пъравъріле; (maĭ des) imitъ прin ворвіре saŭ скріере характервл моралъ ал квїва, saŭ (în цеn:) пъравъріле oameнілор întокmaĭ. [ἠθοποιός]. [de вnde

'Ηθοποιητικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ кв, saŭ îndemînatikъ ла...

'Ηθοποιία (ἡ), imitаре, saŭ екsактъ поctікъ saŭ рetорікъ deskріere de пъравъріле (характервл) квїва, saŭ (în цеn:) a ле oameнілор. [din

'Ηθοποιὸς (ὁ, ἡ), formъторъ (întокmitоръ), saŭ екsакt репresintъторъ (поctъ, saŭ oratоръ) de пъравъріле oameнілор. [ἦθος, ποιός].

"Ηθος [ἔθος], εος -ους (τὸ), (îm:) «Τὰ ἤθεα», обічнвітвл локъ de петречере, saŭ траїъ, локвінцъ (de omъ, saŭ вітъ) «Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες». Ep: 2) обічеївл локвлвї, datina пътînтвлвї. 3) моралвл характеръ ал отвлвї. 4) (ptp:) imitatівъ репresintацie a моралвлвї характеръ, ші чел dintp' aчeasta скорnitъ simцimîntъ (шаї moderatъ dekît πάθος).

"Ηϊα (τὰ), поеt: [εἶμι] кожеле легътелор. «'Ηΐων θημῶνα καρφαλέων». Od: E. провізіі de храпъ; (în цеn:) mînкare, нътрецъ. «'Ελάφοισιν, αἳ λύκων ἥϊα πέλονται». Il: N.

"Ηϊα ας, ε, Ion: tpe: de кв:, ші

'Ηΐεσαν, Ion: în локъ de ἦεισαν, 3: îm: neps: de прел: ал лвї εἰμί.

'Ηΐθεος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀήθης, saŭ ἠθεῖος] неînsвратъ, глъкъъ; (парt:) тînъръ, воїнікъ. (вezї ші αἰζηός).

"Ηϊκτο, în локъ de ἐώκει, semъna, 3 sing: neps: de nas: neste sъв: ал лвї ἔοικω, în локъ de ἔοικα.

"Ηϊμεν, поеt: în локъ de ἦειμεν, 1: îm: neps: de прел: ал лвї εἰμί.

"Ηξα поеt: nex: 1: ал лвї ἀίσσω.

'Ηΰσεις, εσσα, εν, поеt: în локъ de ἠϊονόεις, чел кв 'палте (рînoase) малврї. saŭ 2) [ἤϊα] чел кв мвлъ сарвъ, saŭ грasъ пъшвпе. saŭ 3) [εἶμι] неtedъ.

"Ηϊον, поеt: прел: ал лвї εἰμι.

'Ηϊόνιος (ὁ, ἡ), Ion: поеt: = 'Ηόνιος.

"Ηϊος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de 'Ιήϊος.

'Ηΰω -ῶ, [ἤϊα], віit: -ώσω, хрънeskъ. satвръ.

"Ηϊσαν, Ion: în локъ de ἦεισαν, 3: îm: neps; de прел: ал лвї εἰμι.

"Ηϊσκον, прел: ал лвї ἐίσκω.

"Ηϊτε поеt: în локъ de ἦειτε, 2: îm;

neps: de прел: ал лвї εἶμι.

Ἤ́χθην, noet: nas: nex: ал лвї ἀΐσσω.

Ἤϊών [εἶμι], όνος (ἡ), малъ de pîš; църмъ de mape.

Ἠίων [ἀΐω], ονος (ἡ), noet: famъ, axzipe, mtipe.

Ἧκα [în afin: кв ἀκήν], adв: noet: înчет, кв înчетвл; пвцin чева, квmпъtat, вшор, kîte пвцinъ.

Ἧκα, noet: nex: 1: ал лвї ἵημι.

Ἥκαζον, At: în локъ de εἴκαζον, прел: ал лвї εἰκάζω.

Ἡκαλέεις [ἠκα], εσσα, εν, noet: влажinъ, вlîndъ, liniштitъ.

Ἡκάχησα, ші Ἤκαχον. noet: nex: 1: ші 2: ал лвї ἄχνυμι.

Ἥκεστος [ἀ, κεντέω], η, ον, noet: (βοΰς, вой) neînпвnsъ кв волдвл, nedomolitъ, nenвsъ ла жвгъ; (dвne алцiї) bitъ neronitъ. (bezî ші ἀκέντητος).

Ἥκιστος, saŭ Ἤκιστος, [ἧκα] η, ον, noet: (кв înf:) прea lîpziъ, saŭ чел шаї din вртъ, чел маї пвцinъ, чел маї mikъ: (прin врт:) foapte nedestoînikъ. ‖ (în prozъ întpeв: nвmaї) Ἥκιστα, adв: de локъ. niчї de квт. «Οὐδεὶς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἥκιστα σύ». Dm: «Ὡς ἥκιστα». Лкs: kît maї пвцin, de локъ: (ші овіч:) «Οὐχ ἥκιστα». Ksn: dekît toate маї mвлt.

Ἥκου Ion: ші Dor: în локъ de ἥπου.

Ἠκριβωμένως, adв: (de naptч:), eksakt (кв skвmпъtate). saŭ кв desъvîrшipe. [ἀκριβόομαι.

Ἧκται, 3. sinr: neps: dn nas: tpe: de кв: ал лвї ἄγω.

Ἥκω, biit: ἥξω, (прел: ἧκον, iap чeї-л-алцї timпї neînтpeв:) biъ, soseskъ, ажвнгъ, saŭ (маї eksakt) sîntъ benitъ, sositъ, amъ ажвns. «Ἄρτι ἥκεις ἢ πάλαι»; Илт: «Ἧκε νῦν ταχύ». Apstf: (ші кв naptч:) Ἧκεν ἄγων αὐτὸν ἐπὶ τὴν θέαν». Ksn: (ші în biit:) «Ἥκον ἀμυνοῦντες». Dm: (ші кв преп:) Ἥκειν εἰς Ἰθάκην»; Od: N. (ші кв adв:). «Μάλα τηλόθεν ἥκω». Il: E. «Ὅτε γὰρ ἥκομεν δεῦρο ἀπὸ τῆς προτέρας πρεσβείας». Dm: (ші fir:) «Ἥξει καιρός». Tкp: «Ἵν' ἥκει μαντεύματα». Sof: s'aŭ înплinit «Ὃ καὶ νῦν ἥκει γενόμενον». Илв: s'a întîmplat a se face. «Εἰς τουτο («Ηέρρω) ἡλικίας (σοφίας, δυνάμεως, τόλμης) ἥκων». Лкs: «Εἰς ταὐτὸ ἥκει.» Лкs: la aчeeaшї ажвnцe, saŭ aчeeaшї este. «Ὁ διὰ πάντων ἥκων (în локъ de διήκων) ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ». Sin: (ші în nepifp: în локъ de ἔχω). «Φρονήσεως («Παιδείας) εὖ ἥκων». Лкs: вine ажвnsъ desnpc înцeлeпчївne, ші чл:. «Αἱ μορφῆς εὖ ἥκουσαι». Лвч: «Ἥκει οὐχ ὁμοίως ὡρέων». Ep: n' ape asemenea клimъ. «Πῶς ἀγῶνος ἥκομεν»; Eвp: че pesвltatъ a лвat întpenpindepea noastpъ? (ші pap fъpъ adв:) «Σὺ δὲ δυνάμεως ἥκεις μεγάλης». Ep: 2) (fir:) =Ἀνήκω, mъ notpibeskъ, mъ dedвkъ, npibeskъ ла чева; atîpnъ de чева. (pap кв dat:) «Ἥκέ μοι γένει». Sof: (ші кв преп:) «Τὸ γε εἰς ἐμὲ ἥκον». Лкs: «Ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβειαν ἥκεν». Dm: «Τὰ πρὸς ἔπαινον (εἰς φιλανθρωπιαν, ἥκοντα». Илв: «Τῶν ἐς θαῦμα ἡκοντων». Пввs: (ші adв:) «Ποῖ λόγος ἥκει»: Eвp: ла че прiвeште?

Ἡλαίνω, ші (miж:) Ἡλαίνομαι, (fъpъ biit:) noet: [ἠλεὸς, saŭ ἀλάομαι] mъ pъtъчeskъ în коачї ші în коло: (fir:) sîntъ neвsnъ, smintitъ.

Ἡλάκατα (τὰ), noet: fipъ, toptъ. [din

Ἠλακάτη (ἡ), [ἠλάσκω] (apx:) naїъ de snikъ; кочеанъ; tpestie, ші чл: (овіч:) fвpkъ (de tops); fвsъ: sъцeatъ; bîpfъ de kataptъ; вnъ felъ de maшinъ. npin înbîptipea кърia se tpaцe. saŭ se skoale, saŭ se asbîpлъ чева, (Tвpч: makapa) skpinetъ, (fpanц: din Лat: cabestan) kpівakъ; sneteaza. че înbîptindsse apatъ sbflapea op кървїа bîntъ. (bezî ші ἄτρακτος) [de вnde

Ἠλακατῆνες (οἱ). вnъ felъ de neшtî, че se sъpaъ. [ші

Ἠλακατώδης, εος (ὁ, η), чел ка o fвpkъ de tops, saŭ fвsъ, ші чл:

Ἠλασκάζω, ші Ἠλάσκω, noet: mъ înbîpteskъ, mъ pъtъчeskъ în коачї ші în коло. 2)—Ἀλυσκάζω, mъ anъpъ, mъ denъptezъ.

Ἤλδανε, noet: 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лвї ἀλδαίνω.

Ἠλέκτρινος (ὁ, ἡ), fъkвtъ de (saŭ transnapinte ка) кexpibapъ. [ἤλεκτρον].

Ἠλεκτροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἤλεκτρον, εἶδος] asemenea кв. saŭ ка...

Ἤλεκτρον (τὸ), ші Ἤλεκτρος (ὁ, ші ἡ). [ἠλέκτωρ] (apx:) o mirmъ de авръ ші apqintъ; (маї noŭ ші овіч:) кexpibapъ. ‖ (îm:) квїc de npeqiosъ metalъ nentpв stpîns коарделе ла ліръ, kitapъ, ші чл; (saŭ маї de крezвt) nestpiqitъpî de кexpibapъ.

Ἠλεκτροφαὴς, έος (ὁ, ἡ), лвminosъ (transnapinte) ка кexpibapвл. [ἤλεκτρον, φάος].

Ἠλεκτρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ἠλεκτροειδής. [ἤλεκτρον].

Ἠλέκτωρ, ορος (ὁ), noet: лвminosъ, în-

пръштiitopъ de paze. (enit: ал soapелъї, [ἕλη, ἥλιος].

Ἡλέματος [ἠλεός], η, ον (ші adв:) -ματος. noet: nerїовъ; zadapnikъ, sekъ.

Ἠλεόποινος (ὁ, ἡ), поеt: = Νηλεόποινος.

Ἠλεὸς [ἄλη, ἀλαὸς], ὴ, ὸν, noet: nepodъ, nemintosъ. 2) (акт:) прічinвitopъ de neminte. «Οἶνος —». Od: Ξ.

Ἤλεύατο, noet: 3: sinr: neps: de miж: nex: ал лвї ἀλεύω.

Ἠλήλατο, ші îm: Ἠλήλαντο, At: noet: în локъ de ἐλήλατο, -αντο, neste sъв: ал лвї ἐλαύνω.

Ἠληλίμμην, At: nas: neste-sъв: ал лвї ἀλείφω.

Ἦλθοσαν, Beot: ші Алексandp: în локъ de ἦλθον, 3: im: neps: de nex: 2: ал лвї ἔρχομαι.

Ἡλιάδες (αἱ), fiїче, ші Ἡλιάδης, ου (ὁ), fiъ ал soapелъї. [ші

Ἡλιάζω, вiit: -άσω, întinzъ (взвкъ, saъ înkълzeskъ) чева ла soape. [ἥλιος]. ‖ (miж:) sîntъ метврв ал Елieiї, жвdikътopiї din Atena. [din

Ἡλιαία (ἡ), [вezї ἁλία] o вліцъ în Atena, вnde aїaръ (взвt черъ) se комплекта жвdikътopia Елiea.

Ἡλιακὸς, ὴ, ὸν, соларъ (ал soapелъї). «Ἐνιαυτὸς—». Astpnm: anъ соларъ. [ἥλιος].

Ἡλίασις, εως (ἡ), (акт: ші nas:) întindepe, înkълzipe, sвînтape ла soape; (în Atena) fiinцъ de жвdikътopъ Елiastъ. [ші

Ἡλιαστήριον (τὸ), локъ потрівітъ пентрв întindepe, saъ вскape ла soape. [ші

Ἡλιαστὴς, οῦ (ὁ), Елiastъ, мъdвларъ ал жвdikътopii Елiea din Atena. [ἡλιάζω]. [de вnde

Ἡλιαστικὸς, ὴ, ὸν, релатівъ кв жвdikътopiї Елiastї, saъ жвdikътopia Елiea.

Ἡλιάω -ῶ, вiit: -άσω, amъ faца ші лвчipea soapелъї. [ἥλιος].

Ἥλίβατος (ὁ ἡ), поеt: [ἥλιθα, βαίνω] прea `nалтъ, pînosъ, аневое de вмблат пе dînsвл; foapte adînkъ; (în цen:) foapte mape, monstрвosъ.

Ἡλιεῖον (τὸ), темплв ал soapелъї. [ші

Ἡλιεύω, вiit: -εύσω, = Ἡλιάζω. [ἥλιος].

Ἥλιθα, [ἅλις, saъ ἠλός] adв: поеt: прea, foapte мвлт. 2) грътadъ, de o datъ, fъръ вeste. 3) în zadapъ.

Ἠλιθιάζω, вiit: -άσω, лвкрezъ мъ портъ ка вnъ...

Ἠλίθιος, [ἠλεὸς, ἥλιθα] α, ον, пiepdвtъ, zadapnikъ, fъръ pesвлtatъ; (desпре oam:) прostъ, вїtвкъ, nesimцitopъ, вimitъ. (вezї ші ἐμβρόντητος). [de вnde

Ἠλιθιότης (ἡ), nesimцipe; прostie, вimipe, ші чл: [ші

Ἠλιθιόω -ῶ, вiit: -ώτω, faкъ пе чinева nesimцitopъ, îl вimeskъ. [ші

Ἠλιθιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка вnъ вimitъ, nesimцitopъ, ші чл:

Ἡλικία (ἡ), [ἡλίκος] statъ, (тврч:) воїъ; (în цen:) 'пълцime, мърime. 2) (маї des) вîpsta отвлвї; (iap партік:) флоареа вîpsteї, тinepeцe; (колект:) тinepime; (вneopї) цeнepaцia de акям, контimпoraniї. [de вnde

Ἡλικιώτης, ου (ὁ), ші Ἡλικιῶτις, ιδος (ἡ), чел de aчeeaшї вîpstъ кв алтвл; (desпре лвкр:) контimпoranъ. «Πράξεις ἡλικιώτιδες». Diod: ші «Ἡλικιῶτις ἱστορία». Istopie контimпoranъ.

Ἡλίκος, η, ον, кîtъ (ла мърime, ла statъ, saъ ла вîpstъ); (ші mipît:) кît de mape, saъ микъ. «Εἶναι μέγεθος ἡλίκον λέοντα». Apst: «Ἡλίκος γέγονε». Плт: «Ἡλίκα τόξα κρατεῖ». Ткр: «Ἡλίκος πόνος» Лкs: «Θαυμαστὸς ἡλίκος». Лкs: «Μέγιστα ἡλίκα». Лкs: (вezї ші πηλίκος, ші τηλίκος). [din

Ἥλιξ, -ικος (ὁ, ἡ), = Ἡλικιώτης, de aчeeaшї вîpstъ; контimпoranъ; соцъ, товарошъ; (маї поъ кв цen:) asemenea.

Ἡλιόβλητος (ὁ, ἡ), вътвтъ (apsъ) de soape. [ші

Ἡλιέβολος (ὁ, ἡ),=Ἡλιόβλητος. [ἥλιος, βάλλω].

Ἡλιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, asemenea ка соареле. [ἥλιος, εἶδος].

Ἡλιοθερὴς (ἥλιος, θέρω], έος (ὁ, ἡ), în кълzitъ de soape, =Εἰληθερής.

Ἡλιοκαὴς, έος (ὁ, ἡ), apsъ de soape. [ἥλιος, καίω]. [de вnde

Ἡλιοκαΐα (ἡ) apsвкъ de soape.

Ἡλιοκάμινος (ὁ), локвinцъ înkълzitъ de (пвsъ în вътаїe de) soape, (прin врm:) de eapnъ. [ἥλιος, κάμινος].

Ἡλιοκάνθαρος (ὁ), гîndakъ konsfinцitъ de Eцiпieпї соареlъї. [ἥλιος, κάνθαρος].

Ἡλιόκαυστος (ὁ, ἡ), =Ἡλιοκαής.

Ἡλιόκεντρὶς, ιδος, saъ ἶδος (ἡ), (плц:) tpadвкцie din Лat: solipuga, вnъ felъ de insektъ, каре înпвnцe ла soape, soapeппвnцe. [ἥλιος, κέντρον].

Ἡλιομανὴς, έος (ὁ, ἡ), неввnъ dвne soape, foapte їввitopъ de кълdвра соареlъї; saъ întвsiastъ de soape. «Τέττιξ—». Apst: [ἥλιος, μαίνομαι:].

Ἡλιόμορφος (ὁ, ἡ) чел кв fiгвръ de soape, saъ fрвmosъ ка соареле [ἥλιος, μορφή].

Ἡλιόπους, οδος (ὁ),=Ἡλιοτρόπιον, (plantъ) floarea soarelуi. [ἥλιος, πούς].

Ἡλίοπος, η, ον, [ἥλιος, ὄψ] aї кървіа окї лъческ ка soapeле.

Ἥλιος [ἕλη] (ὁ), soape; (прin întind:) лъmina soarelуi, zioa; (ъne opї îm:) pazeле, saŭ apsъpa soarelуi. «Ἥλιοι ἐκ νεφῶν ὀξεῖς». Tfp:

Ἡλιοσκόπιον (τὸ), ънŭ felŭ de plantъ, че se bîtъ ла (se întoarче dъne) soape, (fpanц: tithymale) лапteле кокълуi. [ἥλιος, σκοπός].

Ἡλιοστεγὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: акоперimŭ (onpitopŭ) de soape [ἥλιος, στέγη].

Ἡλιοστερὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: лiusitopŭ de soape. [ἥλιος, στερέω].

Ἡλιοστιβὴς [ἥλιος, στείβω], ές (ὁ, ἡ), noet: кълкatŭ (лъminatŭ, saŭ înкълzitŭ) de soape.

Ἡλιότευκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἥλιος, τεύχω] fъкътŭ (nopnitŭ) de soape. Αὐγὴ—». Dions:

Ἡλιοτρόπιον (τὸ), [ἥλιος, τροπή] veasopnikŭ solapŭ, saŭ de soape. 2) ънŭ felŭ de plantъ, floapea soarelуi (къчї se întoarче dъne soape).

Ἡλιοφάνεια (ἡ), івіpea (pesъpipea, лъчіpea) soarelуi. [din

Ἡλιοφανὴς, ές (ὁ, ἡ), лъminosŭ ка soapeле. 2) (nas:) лъminatŭ de soape. [ἥλιος, φαίνω].

Ἡλιόχρυσος (ὁ, ἡ), =Ἐλίχρυσος. [ἥλιος, χρυσός].

Ἡλιόω-ῶ, biit: -ώσω, nъїŭ ла soape. || (miж: saŭ nas:) mъ лъminezŭ, saŭ mъ înкълzeskŭ de soape; (прin întind:) trъїeskŭ afaръ (sъst черŭ). (în prot: de σκιατραφέομαι). [ἥλιος].

Ἡλίσκος (ὁ), Dim: ал лъї ἥλος, къішорŭ.

Ἡλιτενὴς, ές (ὁ, ἡ), =Ἡλίβατος, 'nалtŭ. [ἥλιθα, τείνω].

Ἡλιτήμερος (ὁ, ἡ), =Ἀλιτήμερος.

Ἡλίτης, ου (ὁ), ші ἡλῖτις, ιδος (ἡ), relativŭ, saŭ asemъnatŭ къ къїŭ. [ἥλος].

Ἡλιτοεργός (ὁ,ἡ), noet: [ἀλιταίνω, ἔργον] neisъstitopŭ în treaba, saŭ întrepindepea sa.

Ἡλιτόμην, noet: miж: nex: 2. ал лъї ἀλιταίνω.

Ἡλιτόμηνος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλιταίνω, μήν] рътъчitŭ în nъmърл лъnелор; nenъskatŭ în xotърîta лъnъ. (bezї ші ἀλιτήμερος).

Ἥλιτον, noet: nex: 2: ал лъї ἀλιταίνω.

Ἡλιτόποινος (ὁ ἡ), noet: [ἀλιταίνω, ποινή] skъnatŭ din osîndъ. (dъne алцїї греш: în локŭ de νηλεόποινος).

Ἡλιτόφρων, ονος (ὁ), [ἀλιταίνω, φρήν] emitŭ din minte, smintitŭ.

Ἥλιψ, ιπος (ὁ), ънŭ felŭ de înкълцъminte.

Ἡλιώδης, ες (ὁ, ἡ), =Ἡλιοειδής. [ἥλιος].

Ἡλίωσις, εως (ἡ), înкълzipe ла soape. [ἡλιόω].

Ἡλιώτης, ου (ὁ), ші Ἡλιῶτις, ιδος (ἡ), noet: relativŭ къ, saŭ провenitŭ dела soape. [ἥλιος].

Ἥλκον, ἥλκησα, Dop: noet: în локŭ de εἵλκον, εἵλκυσα.

Ἡλοειδής, ές (ὁ, ἡ), чел în fopmъ, saŭ de felул къїълуї. [ἦλος, εἶδος].

Ἡλοκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, laiŭ, fakŭ къїе. din

Ἡλοκόπος (ὁ), tъїetopŭ, fъкътopŭ de къїе. [ἦλος, κοπή].

Ἡλοπαγής, ές (ὁ, ἡ), въtъїŭ къ къїŭ. [ἦλος, πήγνυμι]. =Ἡλότυπος.

Ἦλος (ὁ), [ἧμαι] къїŭ, ші op че seamînъ къ къїŭ; (прin întind:) nerŭ, въtъїаръ ла пічорŭ, saŭ mînъ.

Ἡλός, ή, όν, noet: în локŭ de ἠλεός, saŭ ἠλίθιος. [de ънde

Ἡλοσύνη (ἡ), noet: în локŭ ἠλιθιότης.

Ἡλότυπος (ὁ, ἡ), noet: [ἦλος, τύπτω] въtъїŭ къ къїŭ, =Ἡλοπαγής.

Ἥλουν, εις, ει, прел: ал лъї ἁλέω.

Ἡλόω-ῶ, biit: -ώσω, naїŭ къ къїŭ, цintaїeskŭ. [ἦλος].

Ἡλσάμην, ші Ἡλσόμην, noet: miж: nex: 1: ші 2: ал лъї εἴλλω, saŭ ἴλλω.

Ἥλσατο, (foapte pap) în локŭ de ἠλάσατο, miж: nex: 1: ал лъї ἐλαύνω.

Ἡλυγάζω, biit: -άσω, întъnekŭ, акоперŭ, ътъreskŭ. [ші

Ἡλυγαῖος, α,ον, întъnekosŭ, ътъrosŭ. [din

Ἡλύγη (ἡ), [ἀ прiв:, λύκη, saŭ ἀ înteц:, λύγη] întъnerikŭ, ътъръ. [de ънde

Ἡλυγίζω, biit: -ίσω, =Ἡλυγάζω. [de ънde

Ἡλυγισμός (ὁ), întъnekape, ътърipe.

Ἥλυξ, υγος (ὁ, ἡ), =Ἡλυγαῖος.

Ἥλυξα, nex: ал лъї ἀλύσκω.

Ἡλύσιος, α, ον, relativŭ къ, saŭ venitŭ de ла Elisеŭ. || (sъbst:)«Ἠλύσιον(къ ші їъръ) πεδίον». Om: локъіпца чea dъne moapte a eроілор, раїул векілор Eленї, (alt:) «Μακάρων νῆσοι». 2) локŭ sfîntŭ (некълкатŭ) прінч: înпрежър de temплъ. (кezї ші ἐνηλύσιον, ші κατηλύσιον). [din

Ἥλυσις, εως (ἡ), noet: în локŭ de ἔλευσις, venipe, sosipe. [ἐλεύθω].

Ἥλφον, noet: nex: 2: ал лъї ἀλφαίνω.

Ἡλωτός, ή, όν, чел în fopmъ de къїŭ, saŭ въtъїŭ къ къїŭ. [ἡλόω].

Ἦμα (τὸ), noet: [ἅημι] asвîrlitвrъ (de sъцeatъ, ші чл:).

Ἡμαγμένος, η, ον, nas: tpe: de кв: ал партч: лвї αἱμάσσω, sînцerată.

Ἡμαθόεις, εσσα, εν, noet: în локă de ἀμαθόεις, nisinosă. [ἄμαθος].

Ἧμαι, ἧσαι, ἧσται, ші 3: îm: neps: ἧνται, (прел: ἥμην, ἧσο, ἧστο, ші 3: îm: ἧντο, порвнч: ἧσο, ἥσθω, inf: ἧσθαι, ші партч. ἥμενος) noet: în локă de (чел овіч: ші întpeв: în прозъ) κάθημαι, шezъ, staă; (desnpe лвкр: маї кв seamъ npinoase) sîntă ашezată, пвsă a sta, = Ἀνάκειμαι; sîntă ашezată, ad: жos, кат adînkată. «Ἡμένῳ ἐν χόρτῳ.» Ткр: în кврte, saă o-rpadъ ашezatъ, пв 'палтъ.

Ἦμαρ, ατος (τὸ), noet: în локă de ἡμέρα, zi.

Ἡμαρτημένως, adв: (de партч:) грешit, fъръ кввîntă. [ἁμαρτάνω].

Ἡμᾶς, ак: îm: ал лвї ἐγὼ, пе пої.

Ἡμάτιος, η, ον, [ἦμαρ] noet: în локă de ἡμερινὸς, каре se ſaче, saă ſaче чева zioa, saă în toate ziлеле, de ſie-каре zi.

Ἡμβλακον, noet: nex: 2: ал лвї ἀμβλακέω.

Ἤμβροτον, noet: în локă de ἥμαρτον.

Ἁμέας, Ion: în локă de ἡμᾶς.

Ἡμεδαπός [ἡμεῖς, δάπεδον], ἡ, ὸν, ал nostpв пъmînteanъ, кончетъцeanъ.

Ἡμεῖς, (цеп: ἡμῶν, dat: ἡμῖν, ак: ἡμᾶς) îm: ал лвї ἐγὼ, пої.

Ἡμείων, noet: Ion: în локă de ἡμέων, ἡμῶν.

Ἡμεκτέω-ῶ, вііt: -ήσω, Ion: (întpeв: пвmaї în комп: περιημεκτέω) mъ пекъжeскă, saă sîntă пекъжічosă. [ἐμέω, ἔχω, îmї опpeскă, saă ціă гpeaца, înriцă nodврї].

Ἠμελημένως, adв: (de партч:), = Ἀμελῶς, кв лепевіре. [ἀμελέω].

Ἤμελλον, At: în локă de ἔμελλον, прел: ал лвї μέλλω.

Ἠμὲν [ἤ, μὲν] копівпкц: комплет: (a-вînd вртът: пе ядé, ші впе-орї пе καὶ, saă δὲ) noet: în локă de μὲν, тε «Ἠμὲν ὅτῳ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν.» tл: O:

Ἦμεν, Dop: în локă de εἶναι, inf: ал лвї εἰμί.

Ἦμεν, At: în локă de ἤειμεν, 1: îm: neps: de прел: ал лвї εἶμι.

Ἡμέρα (ἡ), zi; (noet:) віацъ; mînтвipe; гepічipe. «Ἅμ' ἡμέρᾳ (Epodotă adaoгъ ші) διαφωσκούσῃ» în pевъpsatвл ziopілop «Ἀφ' ἡμέρας πίνει». Плв; de кв zioa, nînъ a пвînsepa. «Δι' ἡμέρας.» Лкs: «Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας». (ші ел:) «Ἡμέρας, (saă) «Μεθ' ἡμεραν». Лкs: zioa, toatъ zioa. «Καθ' ἡμέραν, (saă). «Ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν». (ші ел:) «Πᾶσαν ἡμέραν». Лкs: în toate ziлеле, saă пе ſie-каре zi. «Πρός ἡμέραν». Лкs: despe zioъ. [de вnde

Ἡμερεύω, вііt: -εύσω, (кв dat: saă sinr: saă кв преп:) петрекă zioa în.. [ші

Ἡμερήσιος, α, ον, de o zi, de ſie-каре zi, = Ἐφήμερος. ‖ (sввst:) Ἡμερήσιον (τὸ), (se înц: μίσθωμα) платъ de o zi; (înцeлerîndв se βιβλίον) katastixă de ſie-каре zi (ziларă), în каре se înseamnъ întîmплъріле ziлїї.

Ἡμερίδης, ου (ὁ), влîndă, влажінă, = [ἥμερος].

Ἡμερίδιον (τὸ), dim: ал лвї ἡμέρα, zівліцъ.

Ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, = Ἡμερήσιος, каре se ſaче zioa. [ші

Ἡμέριος, α, ον, noet: = Ἡμερήσιος, ші Ἐφήμερος. [ἡμέρα].

Ἡμερίς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї ἥμερος, înвлînzitъ (прinч: прin кълтіваре). ‖ (sввst). (se înц: ἄμπελος) віе лвкратъ, (маї кв seamъ) = Ἀναδενδράς.

Ἡμερόβιος (ὁ, ἡ), кънътвită de тpевв-inчioaseле віецеї пе о zї пвmaї (de azї нînъ mîine). 2) тръitорă пвmaї o zi. (вezї ἐφήμερος). [ἡμέρα, βίος].

Ἡμερογράφος (ὁ), skpiitорă de astponomікă, saă meteopoлоцікă ziларă. [ἡμέρα, γράφω].

Ἡμεροδανειστὴς, οῦ (ὁ), înпpвmвtъторă пвmaї пе о zї (каре saă se плътеште în datъ, saă îшї sokoteше ла капете довînda ſie-къріа zi). [ἡμέρα, δανειστής].

Ἡμεροδρομέω-ῶ, вііt: -ήσω, алергă toatъ zioa. [din

Ἡμεροδρόμος (ὁ, ἡ), алергъторă (кълъторă) de toatъ zioa. ‖ (sввst:) кăріерă. [ἡμέρα, δρόμος].

Ἡμερόδρυς, υος (ἡ), stежарă domestikă. [ἥμερος, δρύς].

Ἡμεροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:înвerzită domestiчeште (adikъ прin кълтіваре). (вezї ші ἡμεροθαλής). [ἥμερος, θάλλω].

Ἡμεροθηρία (ἡ), вînape de domestiче довitoaче. [ші

Ἡμεροθηρικὸς, ἡ, ὸν, кввenită (saă îndemînatікă) ла вînape de влînde довitoaче. [ἥμερος, θήρα].

Ἡμεροκαλλὲς, έος -οῦς (τὸ), ші

Ἡμεροκαλλίς, ίδος (ἡ), вnă гелă de кpină кв флорї галбене. [ἥμερος, κάλλος].

Ἡμεροκλέπτης, ου (ὁ), ғъръ de zi (înpot: de νυκτοκλέπτης). [ἡμέρα, κλέπτης].

Ἡμεροκοίτης, ου (ὁ), ші

Ἡμερόκοιτος (ὁ, ἡ),ποet: чел че doapme toatъ zioa. «Νυκτερίς («Κλέπτης]—» Оп: Es:. || (sъbst:) вnъ ғелъ de патрънedъ de mape, че алт: se зіче ші Καλλιώνυμος, ші Οὐρανοσκόπος, (ғранц:) Veau-marin, Bidръ. [ἡμέρα, κοίτη].

Ἡμερολεγδὸν, adв: пътърînd зілеле кîte вna вna. [ші

Ἡμερολεκτέω -ῶ, вііт: -ήσω, =Ἡμερολογέω. [ἡμέρα, λέγω].

Ἡμερολογεῖον, ші Ἡμερολόγιον (τὸ), калendapъ, în кape sînt sкpise зілеле anвлвї; saъ вnъ ғелъ de зіларъ. [ші

Ἡμερολογέω -ῶ, вііт: -ήσω, (къ ак:) ціъ sокoteaлъ de (saъ пътъръ, sокoteskъ) зіле în вре вnъ лвкрв. [ἡμέρα, λόγος].

Ἡμερονύκτιον (τὸ), = Νυχθήμερον. [ἡμέρα, νύξ].

Ἡμεροποιέω -ῶ, вііт: -ήσω, înвлînzeskъ. [din

Ἡμεροποιὸς (ὁ, ἡ), înвлînzitopъ. [ἥμερος, ποιός].

Ἥμερος (ὁ, ἡ), влîndъ, domestikъ. «Ζῶον («Δένδρον) ἥμερον». Лкs: «Ὁδὸς—». Плт: кале netedъ, saъ sirъръ desпре хоцї. «Ἄνθρωπος—». Лкs: влажінъ.

Ἥμερος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de ἐφήμερος. [ἡμέρα].

Ἡμεροσκοπεῖον, ші Ἡμεροσκόπιον (τὸ), локъ de пîndъ ал стрежарвлвї de zi. [ші

Ἡμεροσκοπέω -ῶ, вііт: -ήσω, пъzeskъ, пîndeskъ zioa. [din

Ἡμεροσκόπος (ὁ, ἡ), пîndapъ, стрежаръ de zi. [ἡμέρα, σκοπός].

Ἡμερότης (ἡ), влîndeцe. [ἥμερος].

Ἡμεροτροφὶς, ἰδος (ἡ), îndestвлътоape de храпъ пе о zi. [ἡμέρα, τροφή].

Ἡμεροφαὴς, ші Ἡμεροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), лвminътопъ, saъ въzвтъ zioa. [ἡμέρα, φάος, ші φαίνω].

Ἡμερόφαντος (ὁ,ἡ), поet:=Ἡμεροφανής.

Ἡμερόφοιτος (ὁ, ἡ), превтвлътопъ, saъ околіторъ zioa. [ἡμέρα, φοιτάω].

Ἡμεροφυλακέω -ῶ. вііт: -ήσω, =Ἡμεροσκοπέω. [ἡμέρα, φυλακή].

Ἡμεροφύλαξ, ακος (ὁ), =Ἡμεροσκόπος [ἡμέρα, φύλαξ].

Ἡμερόφωνος (ὁ, ἡ), поet: вestitopъ de zi прin главвл съъ. «Ἀλέκτωρ — ». Sim: [ἡμέρα, φωνή].

Ἡμερόω -ῶ, вііт: -ώσω, înвлînzeskъ. [ἥμερος]. [de вnde

Ἡμέρωμα (τὸ), op че s' a înвлînzit, domestivit, deselвътivit, sпре екs: помъ алтоітъ, ші чл:

Ἡμέρως, adв: къ влîndeцe. [ἥμερος].

Ἡμέρωσις, εως (ἡ), înвлînzipe. [ἡμερόω].

Ἧμες, Dop: în локъ de ἡμεν, epam. saъ 2) în локъ de εἶναι inf:

Ἡμετέρειος, ші Ἡμετερήϊος, η, ον, поet: în локъ de

Ἡμέτερος, α, ον, ал nostрв. [ἡμεῖς].

Ἡμέων, Ion: поet: în локъ de ἡμῶν, цеп: ал лвї ἡμεῖς.

Ἧμημαι, tpe: de къ: пas: ал лвї ἀμάω.

Ἧμην în локъ de ἦν, прел: (прinч: miж: neste-sъв:) ал лвї εἰμί.

Ἧμην, прел: ал лвї ἧμαι.

Ἴμί, (ғъръ вііт:) At: în локъ de φημί. «Παῖ, ἰμί, παῖ». Apstf: (вezї ші ἦ, ші ἦν).

Ἡμίαμβος (ὁ), (верsъ) жвмътate Іамвъ. [ἥμισυς, Ἴαμβος].

Ἡμιαμφόριον (τὸ), жвмътate amғopeъ (ворканъ къ доъ тоарte). [ἥμισυς, ἀμφορεύς].

Ἡμιάνδριον (τὸ), dim: desпрец: ал лвї

Ἡμίανδρος (ὁ) жвмътate вървatъ, skopiтъ. [ἥμισυς, ἀνήρ].

Ἡμιάνθρωπος (ὁ, ἡ), жвмътate omъ, (ad:) къ трвпвл пвmaї omeneskъ. [ἥμισυς, ἄνθρωπος].

Ἡμιάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), =Ἡμίανδρος. [ἥμισυς, ἀνήρ].

Ἡμιάῤῥην, ενος (ὁ, ἡ), =Ἡμίανδρος. [ἥμισυς, ἄῤῥην].

Ἡμιάρτιον (τὸ), вnъ ғелъ de пîîne пе жвмътate potвndъ. [ἥμισυς, ἄρτος].

Ἡμιασσάριον (τὸ), жвмътate de asapъ, (Лат:) Semissis. [ἥμισυς, ἀσσάριον, вezї зіч:].

Ἡμιαστράγαλος (ὁ), жвмътate de аршікъ. [ἥμισυς, ἀστράγαλος].

Ἡμιβάρβαρος (ὁ, ἡ), пе жвмътate варваръ (вezї ші ἡμιέλλην]. [ἥμισυς, βάρβαρος].

Ἡμιβαφής, έος (ὁ, ἡ), пе жвмътate въпsitъ, saъ afвndatъ, moїatъ. [ἥμισυς, βαφή].

Ἡμίβιος (ὁ, ἡ), поet: пе жвмътate віъ. [ἥμισυς, βίος].

Ἡμιβρα(βρε)χὴς, έος, ші

Ἡμίβροχος (ὁ, ἡ), пе жвмътate вdatъ. [ἥμισυς, βρέχω].

Ἡμίγαμος (ὁ, ἡ), пе жвмътate къзъторітъ, saъ a кървїа пвntъ пъ este къ desъвîршipe лецitimъ. [ἥμισυς, γάμος].

Ἡμιγένειος (ὁ), чел къ варва пе жвмътate ешітъ. [ἥμισυς, γένειον].

Ἡμιγενής, έος (ὁ, ἡ), пе жвмътate къвenitъ neamвлвї; saъ пе жвмътate ғъкътъ, nezъвîршitъ. [ἥμισυς, γένος].

Ἡμιγέρων, οντος (ὁ), пе жвмъtate бътрînъ. [ἥμισυς, γέρων].

Ἡμίγυμνος (ὁ, ἡ), пе жвмъtate голъ. [ἥμισυς, γυμνός].

Ἡμιγύνης, αικος, ші

Ἡμίγυνος (ὁ, ἡ), пе жвмъtate femee, =Θηλυδρίας. [ἥμισυς, γυνή].

Ἡμιδαής [ἥμισυ, δαίω, saŭ δαίομαι], έος (ὁ, ἡ), poet: пе жвмъtate apsъ. 2) [ἥμισυ, δαίνυμαι] пе жвмъtate mînkatъ. 3) пе жвмъtate înвъцatъ. [ἥμισυ, δάω].

Ἡμιδάϊκτος (ὁ, ἡ), poet: пе жвмъtate îuжвnгîatъ, omopîtъ. [ἥμισυ, δαΐζω].

Ἡμιδακτυλιαῖος, α, ον, лвnгъ, saŭ латъ de жвмъtate de deцetъ. [ші

Ἡμιδακτύλιον (τὸ), (metp:) жвмъtate de daktilъ. [ἥμισυς, δάκτυλος].

Ἡμιδαμὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: пе жвмъtate domolitъ, dobopîtъ, maї omopîtъ. [ἥμισυ, δαμάω].

Ἡμιδαρεικὸς (ὁ), жвмъtate de вnъ darikъ (галбенъ Perseskъ). [ἥμισυς, δαρεικός].

Ἡμιδεὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, δέομαι] пе жвмъtate linsitъ nînъ ла întperъ.

Ἡμιδιπλοΐδιον (τὸ), вnъ felъ de femeeaskъ хаînъ, жвмъtate poke; saŭ =Κολόβιον. [ἥμισυς, διπλοΐς].

Ἡμίδουλος (ὁ, ἡ), пе жвмъtate povъ. [ἥμισυς, δοῦλος].

Ἡμιδραχμιαῖος, α, ον, чел de grevtate, saŭ preцъ de...

Ἡμίδραχμον (τὸ), жвмъtate de drahmъ. (bezî ші ἡμιτάλαντον). [ἥμισυς, δραχμή].

Ἡμιέκτεον, ші Ἡμιεκτον (τὸ), жвмъtate de ektеъ. [ἥμισυς, έκτεύς, bezî ziч:].

Ἡμιέλλην, ηνος (ὁ, ἡ), пе жвмъtate Elenъ (nв desъvîrшitъ). (bezî ші ἡμιβάρβαρος). [ἥμισυς, Ἕλλην].

Ἡμιεργὴς, έος, ші Ἡμίεργος (ὁ, ἡ), пе жвмъtate лвkratъ; [ἥμισυς, ἔργον].

Ἡμιετὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de жвшъtate de anъ. || (sвbst:) «Ἡμίετες» o жвмъtate de anв. [ἥμισυ, ἔτος].

Ἡμίεφθος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, ἕψω] пе жвмъtate feptъ.

Ἡμιζώνιον (τὸ), жвмъtate de brîъ. [ἥμισυς, ζώνη].

Ἡμίζωος (ὁ, ἡ), пе жвмъtate viъ. [ἥμισυς, ζωή].

Ἡμίηλος, (saŭ dвne алцiї ἡμίειλος) пе жвмъtate sbîntatъ ла soape. [ἥμισυς, ἥλιος].

Ἡμιθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жвмъtate, saŭ пе o parte nвmaї înverzitъ, =Ἑτεροθαλὴς. [ἥμισυ, θάλλω].

Ἡμίθαλπτος (ὁ, ἡ), пе жвмъtate înkълzitъ. [ἥμισυ, θάλπω].

Ἡμιθανὴς, έος (ὁ, ἡ), жвмъtate-moptъ. [ἥμισυ, ἔθανον].

Ἡμιθέαινα, ης (ἡ), fem: ал лvї...

Ἡμίθεος (ὁ, ἡ), semizeŭ (din tatъ, saŭ din mвmъ nвmaї). (bezî ші ἥρως). [ἥμισυς, θεός].

Ἡμίθηλυς, εος, υια, ύ, пе жвмъtate femeeskъ, saŭ femee, =Ἑρμαφρόδιτος, saŭ Θηλυδρίας. [ἥμισυς, θῆλυς].

Ἡμίθηρ, ηρος (ὁ, ἡ), пе жвмъtate de trвnъ fearъ (ші ceea-л-алтъ omъ). [ἥμισυς, θήρ].

Ἡμίθνὴς, ητος, ῆτος (ὁ, ἡ), poet: =Ἡμιθανὴς.

Ἡμίθνητος (ὁ, ἡ), poet: пе жвмъtate mвpitorъ, saŭ într' o zi mвpitorъ, ші într' alta nemвpitorъ. [ἥμισυς, θνητός].

Ἡμίθραυστος (ὁ, ἡ), жвмъtate-snaptъ, fърîmatъ. [ἥμισυς, θραύω].

Ἡμιθωράκιον (τὸ), жвмъtate de za (nвmaї naptea de dinainte). (bezî ші γύαλον). [ἥμισυς, θώραξ].

Ἡμιουδαῖος (ὁ), пе жвмъtate (nв desъvîrшitъ) Ivdeŭ. [ἥμισυς, Ἰουδαῖος].

Ἡμικάδιον (τὸ), жвмъtate de kadъ (o mъsвrъ). [ἥμισυς, κάδος. bezî ziч:].

Ἡμίκακος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κάκως, пе жвмъtate rъŭ. [ἥμισυς, κακός].

Ἡμίκαυστος(τος) (ὁ, ἡ), пе жвмъtate apsъ. [ἥμισυς, καίομαι].

Ἡμίκενος (ὁ, ἡ), пе жвмъtate deшeptъ. [ἥμισυς, κενός].

Ἡμίκερκος (ὁ, ἡ), чел кв koada жвмъtate, чîвntъ de koadъ. [ἥμισυς, κέρκος].

Ἡμικεφάλαιον (-φάλιον), ші Ἡμικέφαλον (τὸ), жвмъtate de kapъ. [ἥμισυς, κεφαλή].

Ἡμίκλαστος (ὁ, ἡ), жвмъtate frîntъ. [ἥμισυ, κλάω].

Ἡμίκλεις, ειδος [ἥμισυς, κλείς], ші Ἡμίκλειστος [ἥμισυ, κλείω], пе жвмъtate întkisъ.

Ἡμικλήριον (τὸ), жвмъtate de moштenipe (kliponomie). [ἥμισυς, κλῆρος].

Ἡμίκοπος (ὁ, ἡ), tъїatъ пе жвмъtate, saŭ prin miжlokъ. [ἥμισυς, κοπή].

Ἡμικόριον (τὸ), жвмъtate de korъ (o mъsвrъ). [ἥμισυς, κόρος, bezî ziч:).

Ἡμικόσμιον (τὸ), = Ἡμισφαίριον, жвмъtatea лvmiї. [ἥμισυς, κόσμος].

Ἡμικοτύλη (ἡ), жвмъtate de kotilъ. [ἥμισυς, κοτύλη, bezî ziч:]. [de вnde

Ἡμικοτυλιαῖος, α, ον, de o notrivъ кв...

Ἡμικοτύλιον (τὸ), =Ἡμικοτύλη.

Ἡμίκραιρα (ἡ), [ἥμισυς, κραῖρα] poet: în локъ de ἡμικέφαλον; ші = кв

'Ημικρανία (ἡ), dъpepe de жътътate de капъ. [ἡμικράνιον]. [de вnde

'Ημικρανικός, ὴ, όν, пътimашъ de dъpepea de жътътatea капълвї.

'Ημικράνιον (τὸ), жътътate de капъ. [ἥμισυς, κρᾶνον].

'Ημίκρης, ητος (ὁ, ἡ), пе жътътate Kpeteanъ. [ἥμισυς, Κρής].

'Ημικύαθος (ὁ, ἡ), жътътate de кiатъ (вnъ felъ de mъsвръ). [ἥμισυς, κύαθος, bezї ziч:].

'Ημικύκλιον (τὸ), semiчеркъ, saъ жътътate de черкъ. (iap прinч: nesт: ал лвї...

'Ημικύκλιος (ὁ, ἡ), чел în formъ de semiчеркъ. ‖ (sвbst:) op че este konstpяitъ, saъ întokmitъ în formъ de semiчеркъ. [ἡμίκυκλος]. [de вnde

'Ημικυκλιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felвл semiчерквлвї.

'Ημίκυκλος (ὁ, ἡ), = 'Ημικύκλιος. ‖ (sвbst:)='Ημικύκλιον. [ἥμισυς, κύκλος].

'Ημικυλίνδριον (τὸ), ші 'Ημικύλινδρος (ὁ), semiчilindpъ, saъ жътътate de чilindpъ. [ἥμισυς, κύλινδρος, bezї ziч:].

'Ημικύων, υνος, (ὁ, ἡ), чел пе жътътate кîîne, ші жътътate алтъ чева. [ἥμισυς, κύων].

'Ημιλέπιστος, ші 'Ημίλεπτος (ὁ, ἡ), noet: [ἥμισυ, λεπίζω, ші λέπω] пе жътътate skosъ din коажъ (de оъ, ші чл:).

'Ημίλευκος (ὁ, ἡ), пе жътътate алвъ, ші жътътate de алтъ faцъ. [ἥμισυς, λευκὸς].

'Ημιλιτριαῖος, α, ον, чел кв грeвtale, saъ пр^цъ de...

'Ημιλίτριον, ші 'Ημίλιτρον (τὸ), о жътътate de лiтръ. [ἥμισυς, λίτρα].

'Ημίλουτος (ὁ, ἡ), пе жътътate лъвtъ, skълdatъ. (ἥμισυ, λούομαι].

'Ημιλοχία (ἡ), жътътate de o чeatъ ostъшaskъ de o sвtъ, (saъ Лat:) de чentвpie. [ші

'Ημιλοχίτης, ου (ὁ), кънitanъ de жътътate de чentвpie. (bezї ші διμοιρίτης). [ἥμισυς, λόχος].

'Ημιμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жътътate înвъцatъ. [ἥμισυς, μανθάνω].

'Ημιμανὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жътътate nebвnъ. [ἥμισυς, μαίνομαι].

'Ημιμάραντος (ὁ, ἡ), пе жътътate вeштежitъ. (ἥμισυς, μαραίνομαι].

'Ημιμάσητος (ὁ, ἡ), пе жътътate mestekatъ. [ἥμισυ, μασάομαι].

'Ημιμέδιμνον (τὸ), жътътate de вaniцъ. [ἥμισυς, μέδιμνος].

'Ημιμεθὴς, έος, ші 'Ημιμέθυσος (ὁ, ἡ), пе жътътate вeatъ. [ἥμισυ, μέθη, καὶ μεθύω].

'Ημιμερὴς, έος (ὁ, ἡ), înпъpцitъ în doъ жътътцї. [ἥμισυ, μέρος].

'Ημίμεστος (ὁ, ἡ), пе жътътate плinъ. [ἥμισυ, μεστός].

'Ημίμετρον (τὸ), жътътate de mъsвръ. [ἥμισυ, μέτρον].

'Ημιμηνιαῖος, α, ον, чел de o жътътate de лвпъ. [ἥμισυς, μήν].

'Ημιμναῖον (τὸ), жътътate de minъ. [din

'Ημιμναῖος, α, ον, чел de грeвtate, saъ прецъ de o жътътate de minъ. [ἥμισυς, μνᾶ].

'Ημιμοιριαῖος, α, ον, чел кв întindepe de o жътътate de gradъ (цeografikъ). [ἥμισυς, μοῖρα].

'Ημιμοίριον, ші 'Ημιμόριον (τὸ), жътътate naptea вpe вnъї лвкрв. [ἥμισυς, μοῖρα, ші μόριον].

'Ημιμόχθηρος (ὁ, ἡ), пе жътътate ръъ. [ἥμισυς, μοχθηρός];

'Ημίνα, ης (ἡ),='Ημίεκτον, ші 'Ημικοτύλιον. [ἥμισυς].

'Ημίνηρος (ὁ, ἡ), (пeшte) пе жътътate (notpiвit) sъpatъ. [ἥμισυς, νεαρός].

'Ημιξέστιον, ші 'Ημίξεστον (τὸ), жътътate de ksestъ (o mъsвръ de капачitate). [ἥμισυς, ξέστης, bezї ziч:].

'Ημίξεστος (ὁ, ἡ), пе жътътate ръzвitъ, saъ чiоплiтъ. [ἥμισυ, ξέω].

'Ημίξηρος (ὁ, ἡ), пе жътътate вskatъ. [ἥμισυς, ξηρός].

'Ημιξύρητος (ὁ, ἡ), пе жътътate pasъ. [ἥμισυς, ξηράω].

'Ημιοβόλιον (τὸ), жътътate de оволъ. [ἥμισυς, ὀβολός].

'Ημιολιασμὸς (ὁ), fiinцъ de o кîtime de...

'Ημιόλιος, α saъ ος, ον, ші 'Ημίολος (ὁ, ἡ), конpinzъторъ de вnъ întpepъ, ші de жътътatea лвї (sn: e: nътървл de 3 în pелацie кв doъ, bezї ші ἐπίτριτος). ‖ (sвbst:) 'Ημιολία, saъ 'Ημιόλιον (se înц:ναῦς, saъ πλοῖον), вnъ felъ de iвte-плвtitoape коpaвie (oвіч: tîлхъpeaскъ), кape авea вnъ шirъ ші жътътate de вîsле. [ἥμισυ, ὅλον].

'Ημιονεία (ἡ), (se înц: κόπρος)= 'Ημιονίς, fem: ал лвї

'Ημιόνειος, α, ον, de katîrъ. «Zεῦγος—». Лкs: kompвssъ, saъ tpasъ de katîpї. [ἡμίονος].

'Ημιονηγὸς (ὁ, ἡ), kondвkъtorъ de katîpї, katîpapъ. [ἡμίονος, ἡγοῦμαι].

'Ημιονικὸς, ὴ, όν, = 'Ημιόνειος. [ші

'Ημιόνειον (τὸ), вnъ felъ de плantъ,= Ἄσπληνον, ші Σκολοπένδριον. [ші

*

'Ημιονὶς, ίδος (ἡ), валігъ de катîрѣ. [ші
'Ημιονίτης, ου (ὁ), ші 'Ημιονῖτις, ιδος (ἡ), =='Ημιόνειος. «'Ίππος—». Stp: іапъ кѫ катîрѣ în mînteче. || (sѫвst:) = 'Ημιόνιον. [din
'Ημίονος (ὁ, ші ἡ), катîрѣ. [ἥμισυς, ὄνος].
'Ημίοπος (ὁ, ἡ), чел кѫ гъврї пе жѫмъtate (dекît алтъл). »Αὐλὸς—». At: [ἥμισυς, ὀπή].
'Ημίοπτος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate fрintѣ. [ἥμισυς, ὀπτός].
'Ημιπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate înкегатѣ, апъtosѣ. «'Ὠὸν ἡμιπαγές». Iпкр: 2) (basѣ de плѫtipe, ші чл:) пе жѫмъtate înкеїatѣ, nesъвîршitѣ. [ἥμισυς, πήγνυμι].
'Ημιπαίδευτος (ὁ, ἡ),=='Ημιμαθής. [ἥμισυ, παιδεύομαι].
'Ημιπέλεκον (τὸ), sекѫръ nѫmaї кѫ ѫnѣ tъішѣ. [ἥμισυς, πέλεκυς].
'Ημιπέπανος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate коптѣ, кат пекоптѣ. [ἥμισυς, πεπανός].
'Ημίπεπτος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate fептѣ, saѣ mistѫitѣ, saѣ коптѣ, кат крѫdѣ. [ἥμισυ, πέπτω].
'Ημιπηχυαῖος, α, ον, ші 'Ημίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindepe de o жѫмъtate de котѣ. [ἥμισυς, πῆχυς].
'Ημίπλεθρον (τὸ), жѫмъtate de поroпѣ. [ἥμισυ, πλέθρον].
'Ημιπληγία (ἡ), ='Ημιπληξία. [ші
'Ημιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, пъtimашѣ de (sѫпѫsѣ ла) emiплeksie. [ші
'Ημιπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate ловітѣ, рънітѣ; (med:) пъtimашѣ, saѣ ловітѣ de emiплeksie, (damвла пе жѫмъtatea трѫпѫлуї, saѣ ла о парte nѫmaї, nѫ întpeагъ). [ші
'Ημιπληξία (ἡ), emiплeksie, saѣ апоплeksie (damвла) пе жѫмъtatea трѫпѫлуї, saѣ ла о парte nѫmaї, nѫ întpeагъ. [ἥμισυ, πλήττω].
'Ημιπλήρωτος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate ѫmплѫtѣ. [ἥμισυ, πληρόω].
'Ημιπλίνθιον (τὸ), жѫмъtate de къръmidъ. [ἥμισυς, πλίνθος].
'Ημίπνικτος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate înneкаtѣ, saѣ sѫгрѫmatѣ. [ἥμισυ, πνίγομαι].
'Ημίπνοος, -ους (ὁ, ἡ), чел кѫ жѫмъtate de sѫflape, пе жѫмъtate moрtѣ. [ἥμισυς, πνοή].
'Ημιπόδιον (τὸ), жѫмъtate de пічорѣ. (mъsѫръ). [ἡμίπους].
'Ημίπολος (ὁ), жѫмъtatea полулуї, semiгловѫ черѫлуї. [ἥμισυς, πόλος].
'Ημιπόνηρος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate ръѣ, saѣ віклeanѣ. [ἥμισυς, πονηρός].
'Ημίπους, οδος, (ὁ), ='Ημιπόδιον. [ἥμισυς, ποῦς].
'Ημίπτωτος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate къzѫtѣ. [ἥμισυ, πίπτω].
'Ημιπύργιον (τὸ), tѫрnѣ îu foрmъ de semiчеркѣ. [ἥμισυς, πύργος].
'Ημίπυρος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate înfокатѣ. [ἥμισυς, πῦρ].
'Ημίπυρρος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate (nѫ totѣ) вълапѣ, рошкатѣ. [ἥμισυς, πυρρός].
'Ημιπύρωτος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate apsѣ. [ἥμισυ, πυρόω].
'Ημιρόμβιον (τὸ), ѫnѣ felѣ de хірѫрцікъ легъtѫръ (în foрmъ nѫ de totѣ pomboidъ). [ἥμισυς, ῥόμβος, вezї ziч:].
'Ημιῤῥαγής, έος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate крънатѣ, рѫntѣ. [ἥμισυ, ῥήγνυμι].
'Ημιῤῥόπως, [ἥμισυς, ῥοπὴ] adв: пе жѫмъtate, кѫmпъtat, nѫ de odatъ (грънadъ).
'Ημίῤῥυπος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate (nѫ de totѣ) soїosѣ. [ἥμισυς, ῥύπος].
'Ημισάκιον (τὸ), жѫмъtate (saѣ mікѣ) sакѣ. [ἥμισυς, σάκος].
'Ημισάλευτος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate клетinatѣ. [ἥμισυ, σαλεύω].
'Ημισαπὴς, έος (ὁ, ἡ), жѫмъtate пѫtpedѣ. [ἥμισυ, σήπω].
'Ημίσεια (ἡ), fem: ал лѫї ἥμισυς. || (ка sѫвst: se înц: μοῖρα, saѣ μερίς) жѫмъtate. «'Εξ ἡμισείας». Tѫч:
'Ημίσεον (τὸ),='Ημισυ.
'Ημίσευμα (τὸ), жѫмъtъцitъръ, saѣ жѫмъtate din чева. [din
'Ημισεύω, вііt: -εύσω, жѫмъtъцeskѣ; înпарцѣ; înпѫцinezѣ; (ші nestp:) sîntѣ înпърцitѣ пе жѫмъtate, жѫмъtъцitѣ. [ἥμισυς].
'Ημισίκλιον (τὸ), жѫмъtate de sікла. [ἥμισυς, σίκλος, вezї ziч:].
'Ημίσοφος (ὁ, ἡ), пе жѫмъtate (nѫ desъвîршit) înцелептѣ, înвъцatѣ. [ἥμισυς, σοφός].
'Ημίσπαστος (ὁ,ἡ), пе жѫмъtate smѫlsѣ, sѫрnatѣ, despъdъvinatѣ. [ἥμισυ, σπάω].
'Ημισπιθαμιαῖος, α, ον, чел de o жѫмъtate de палmъ. [ἥμισυς, σπιθμή].
'Ημισταδιαῖος,α, ον, чел de o жѫмъtate de stadiѣ. [din
'Ημιστάδιον (τὸ), жѫмъtate de stadiѣ. [ἥμισυ, στάδιον].
'Ημιστατὴρ (ὁ), жѫмъtate de statерѣ (грeѫtate, saѣ monetъ). [ἥμισυς, στατὴρ, вezї ziч:]
'Ημιστίχιον (τὸ), ші 'Ημίστιχος (ὁ), жѫмъtate de вersѣ. [ἥμισυς, στίχος].
'Ημιστρατιώτης, ου (ὁ), пе жѫмъtate o-

staшă. [ἥμισυς, στρατιώτης].

'Ημιστρόγγυλος (ὁ, ἡ), пе жвmatate (nв de totă) potвndă. [ἥμισυς, στρογγύλος].

"Ημισυς, εως, шi ἡμίσεος -ους (εια, υ), жвmъtate. «'Ημίσει ἐν χρόνῳ». Om: «Οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων». Ksn: «Τριῶν ἥμισυ σταδίων». Stp: || (sввst:) «Τὸ ἥμισυ». naptea жвmъtate. «"Αμφω τὰ ἡμίση». Лкs:

'Ημισφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate înжвnrîată. [ἥμισυς, σφαγή].

'Ημισφαίριον (τὸ), жвmъtatea глобвлъ. [ἥμισυς, σφαῖρα].

'Ημιτάλαντον (τὸ), жвmъtate de talantă. «Τέταρτον— ». Ep: treĭ шi жвmъtate, ad: dвпe treĭ întpeцĭ шi ал patpвlea жвmъtate. (iap ла îm: din pot:) «Πέντε ἡμιτάλαντα». Dm: doĭ шi жвmъtate talanцĭ. (aчeeaшĭ пропорцie se пъzeшte în toate nвmeле însemn: de kîtime, kompвse din ἥμισυ). [ἥμισυ, τάλαντον]

'Ημιτάριχος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate (kв mъsвpъ) sъpată, пъstrъmată. [ἥμισυς, τάριχος].

'Ημιτέλεια (ἡ), eptape de жвmъtate de daжdie, saă глоавъ. [шi

'Ημιτέλειος, α, ον, пе жвmъtate desъвîpшită. [ἥμισυς, τέλειος].

'Ημιτέλεστος, шi 'Ημιτελὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate isпpъвită. [ἥμισυς, τελέω].

'Ημιτετράγωνος (ὁ, ἡ), чел жвmъtate de вnă пътrată. [ἥμισυ, τετράγωνον).

'Ημίτμητος (ὁ, ἡ), = 'Ημίτομος, тъĭată пе жвmъtate. [шi

'Ημιτόμης, шi 'Ημιτομίας, ου, (ὁ),='Ημίτμητος; (iap пaptik:) = Εὐνοῦχος. [шi

'Ημιτόμιον (τὸ), = 'Ημίτομον. [шi

'Ημίτομος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, τέμνω] тъĭată пе din doъ; saă din kape s' a тъĭat жвmъtate. || (sввst:) 'Ημίτομον (τὸ), жвmъtate, o naptc din чeea чe s' a тъĭat în doъ, su: e: semiгловă, шi чл: (xipвpц:)= 'Ημιρόμβιον.

'Ημιτονιαῖος, α, ον, de o notpivъ kв вnă

'Ημιτόνιον (τὸ), жвmъtate de вnă tonă mвsikală, ='Ημίφωνον. [din

'Ημίτονος (ὁ, ἡ), = 'Ημίφωνος. [ἥμισυς, τόνος].

'Ημίτραυλος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate (nв də totă) пeлtikă, saă rînгавă. [ἥμισυς, τραυλός].

'Ημιτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate fpekată, posă; (desnpe xaĭne nвptate) kam înвekită. [ἥμισυ, τρίβω].

'Ημιτρίγωνος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate (nв de totă) tpironă, tpiвnrîă. || 'Ημιτρίγωνον (τὸ), жвmъtatea вnвĭ tpiвnriă. [ἥμισυς, τρίγωνος].

'Ημιτριταῖος, α, ον, (npinч: пυpετός) fpiгвpĭ, a ле кърора пepioade вin вnвл în toate ziлеле, шi алтвл ла doъ ziле (пе жвmъtate de a tpeia zi). [ἥμισυς, τρίτος].

'Ημιτύβιον, шi (aввs:) 'Ημιτύμβιον, ου (τὸ), вasma, saă штerгapă, шi алteле dintp' o dвinoasъ nînzъ de ină (Eцint:)

'Ημιτύμβιον, (τὸ), жвmъtate de (saă mikă) mopmîntă. [ἥμισυς, τύμβος).

'Ημίυπνος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate adopmită. [ἥμισυς, ὕπνος].

'Ημιφανὴς, шi 'Ημιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), лвminosă, saă въzвtă пе жвmъtate. [ἥμισυς, φάος, шi φάινω].

'Ημιφάλακρος (ὁ, ἡ), пе жвmъtatea kапвлвĭ плешивă. [ἥμισυς, φαλακρὸς].

'Ημιφάριον (τὸ),[ἥμισυς, φᾶρος] вnă felă de nînzъtвpъ, saă xaĭnъ, жвmъtate de poke, saă fвstъ, поалъ, шi чл:

'Ημίφατος (ὁ, ἡ),= "Ημισυς. (bezĭ шi διφάσιος). [ἥμισυς, φάινω].

'Ημίφαυλος (ὁ, ἡ), ='Ημιπόνηρος. [ἥμισυς, φαῦλος].

'Ημίφαυστος (ὁ, ἡ), [ἥμισυς, φαῦσις] пе жвmъtate nямaĭ лвminată.

'Ημιφλεγής, έος, шi 'Ημίφλεκτος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate apsă. [ἥμισυ, φλέγω].

'Ημιφόρμιον (τὸ), кошпiчoaръ. (bezĭ шi ἡμισάκιον). [ἥμισυς, φορμός],

'Ημίφρακτος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate înгpъdită, întъpită, asiгвpată. [ἥμισυ, φράττω].

'Ημιφυὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate pesъpită; (tir:) neisввtilă. [ἥμισυς, φυή].

'Ημίφωνος (ὁ, ἡ), чел чe ape, skoate (saă este kompвsă din) жвmъtate de глasă. || (sввst:) 'Ημίφωνον (τὸ), (mвsik:)='Ημιτόνιον; (Гpam:) nesъвîpшită вокалă. [ἥμισυς, φωνή].

'Ημίχλωρος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate вepde, kam пълită. [ἥμισυς, χλωρός].

'Ημιχοαῖος, α, ον, ='Ημίχοος.

'Ημιχοινίκιον (τὸ), жвmъtate de xenikă.[шi

'Ημιχοίνικος, шi 'Ημιχοῖνιξ, ικος, (ὁ, ἡ), konpinzътopă, saă înkъпътopă de вnă || 'Ημιχοίνικον (τὸ), ='Ημιχοινίκιον. [ἥμισυς, χοῖνιξ, bezĭ ziч:].

'Ημιχολώδης, εος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate, пвqin beninosă, saă nekъжiчiosă. [ἥμισυς, χολώδης].

'Ημίχοος-ους (ὁ, ἡ), konpinzътopă, saă înkъпътopă de вnă || 'Ημίχοον (τὸ), жвmъtate de xoă. [ἥμισυς, χόος-οῦς, bezĭ ziч:].

'Ημιχόριον (τὸ), жвmъtate de xopă. [ἥμισυς, χορός].

'Ημίχρηστος (ὁ, ἡ), чел пе жвmъtate de

întpeввinдat, saŭ вънŭ, de tpeaвъ. [ἥμισυς, χρηστὸς].

Ἡμίχρυσος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate (nв de totŭ) de aвpŭ. [ἥμισυς, χρυσός].

Ἡμίχωστος (ὁ, ἡ), пе жвmъtate вmплвtŭ кв (întpoпatŭ în) пъmîntŭ. [ἥμισυ, χώννυμι].

Ἡμιψυγὴς,έος, ші Ἡμίψυκτος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, ψύχω] пе жвmъtate sвîntatŭ, saŭ pъvitŭ.

Ἡμιωβολιαῖος, α, ον, чел în пpeцŭ de вnŭ

Ἡμιωβόλιον, ші Ἡμιώβολον (τὸ), о жвmъtate de oволŭ. [ші

Ἡμιώβολος (ὁ), = Ἡμιωβόλιον. [ἥμισυς, ὀβολός].

Ἡμιώριον (τὸ), о жвmъtate de чeasŭ. [ἥμισυς, ὥρα].

Ἡμὸς, ἡ, ὸν, пoet: în локŭ de ἡμέτερος.

Ἧμος [ἦμαρ], пoet: adв: timп: кînd; (pap) пе кînd. «Ἧμος... τῆμος.» Іл: A: 475—477: (ші în пapл:) «Ἧμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρεν». Апл п:

Ἤμπισχον, пex: 2: ал лвї ἀμπέχω, saŭ пpeл: ал лвї ἀμπίσχω.

Ἤμπλακον, пoet: пex: 2: ал лвї ἀμπλακίσκω.

Ἠμπόλησα, пex: 1: ал лвї ἐμπολέω.

Ἠμυόεις, εσσα, εν, плекатŭ, повîpnitŭ. 2) кam înкisŭ (окîŭ, saŭ вzze). [din

Ἠμύω [ἀ, μύω], вiit:-ύσω, пoct: mъ плекŭ, mъ повîpneskŭ; (пpin întind:) вlaŭ sъ kazŭ; (пpin вpm:) kazŭ; (fir:) mopŭ.

Ἧμων, пpeл: ал лвї ἀμάω.

Ἥμων [ἵημι], ονος (ὁ), пoet: asвîpлitopŭ de sъцецї, ші чл: (аркашŭ, лъпцашŭ, пръштiашŭ, ші чл:).

Ἤν коniвпкц: în локŭ de ἐὰν (овіч. кв взп:)«Ἤν μή» daka пвmaї. «Ἤν κάι». de ші.

Ἤν, intepiекц: saŭ adв: (pap) în локŭ de ἠνί, їatъ.

Ἦν, ак: sinг: fem: ал peлat: ὅς.

Ἦν, пoet: în локŭ de ἐήν, ак: sinг: fem: ал noses: ἑός.

Ἦν, 1: ші maї des a 3: sinг: neps: a пpeл: лвї εἰμί.

Ἦν, пoet: ші At: în локŭ de ἔφην 1: sinг: neps: de nex: ал лвї ἠμί. пвmaї în fp: «Ἦν δ'ἐγώ.» Плт: (вezї ші ἦ).

Ἠναγκασμένως, adв: (de пapтч:) sizit, de пevoie. [ἀναγκάζομαι].

Ἠναίδηκα, tpe: de кв: ал лвї ἀναιδέω.

Ἠναίνετο, пpeл: ал лвї ἀναίνομαι.

Ἤναξα, nex: 1: ал лвї ἀνάσσω.

Ἤναρα, saŭ Ἤναρον, nex: 1: saŭ 2: ал лвї ἐναίρω.

Ἤνεικα Ion: în локŭ de ἤνεγκα.

Ἠνεκέως, adв: пoet: în mape (пemъpцinitъ) întindepe. [din

Ἠνεκής, έος (ὁ, ἡ), [ἐνέγκω] пoet: пemъpцinit întinsŭ; пekontenitŭ, = Διηνεκής. || (sвbst:) Ἠνεκές, în локŭ de...

Ἠνεκῶς, adв: =Ἠνεκέως, ші Διηνεκῶς, пekontenit.

Ἠνέμιον (τὸ), =Ἀνεμώνη.

Ἠνεμόεις, εσσα, εν, пoet: în локŭ de Ἀνεμόεις, =Ἀνεμώδης; (пpin întind:) 'пalтŭ (пpoп: ші fir:).

Ἠνεμόφοιτος (ὁ, ἡ), пoet: вmвлъtopŭ 'пalт în вîntŭ, saŭ кв·iвцealъ de вîntŭ. [ἄνεμος, φοιτάω].

Ἠνεμόφωνος (ὁ, ἡ), пoet: вîжiitopŭ ka вîntвл. [ἄνεμος, φωνή].

Ἠνέῳγα, ші ἠνέῳγμαι At: în локŭ de ἀνέῳγα, шї ἀνέῳγμαι, tpe de кв:, ші

Ἠνεῴχθην, nex: пas: ал лвї ἀνοίγω.

Ἤνθον, Dop: în локŭ de ἦλθον, nex: ал лвї ἔρχομαι.

Ἠνὶ, intepiекц: apъt: =Ἰδοὺ, їatъ.

Ἠνία (ἡ), (în цen:) квpea; (пapтik:) квpeaoa fpîвлвї; (ші пpin întind:) fpiŭ(пpoп: ші fir:) «Ἀφ' ἡνίας» Кавал: din dpeanta supe stînra. «Ἐξ ἡνίας». din stînra supe dpeanta. (ші fir:) «Παρ' ἡνίαν ποιεῖν.» Fлstp: =Ἀφηνιάζειν, ші Ἀπειθεῖν. [de вnde

Ἠνιάζω, вiit: -άσω, înfpînezŭ.

Ἤνιγμαι, пas: tpe: de кв: ал лвї αἰνίσσομαι.

Ἠνίδε, intepiекц: apъt: în локŭ de ἠν' ἴδε, їatъ вezї:

Ἠνίκα [ἤ], adв: timп: pелat: кînd (вezї ші πηνίκα, ші τηνίκα).

Ἡνίον (τὸ), (întpeв: пвmaї ла îm:) în локŭ de ἡνία, квpea; fpîŭ.

Ἠνιοποιεῖον (τὸ), пpъvъlie de квpeлapŭ, saŭ fъkътopŭ de хamвpї. [ші

Ἠνιοποιέω-ῶ, вiit: -ήσω, sînтŭ...

Ἠνιοποιὸς (ὁ, ἡ), квpeлapŭ, saŭ fъkътopŭ de fpîne, хamвpї, ші чл: [ἡνίον, ποιός].

Ἠνιοστροφέω-ῶ, вiit: -ήσω, (кв ак:) dipiцezŭ кв fpîne, saŭ хъцвpї. [din

Ἠνιοστρόφος (ὁ, ἡ), = Ἡνίοχος. [ἡνία, στροφή].

Ἠνιοχεία (ἡ), tpeaвa вizitiвлвї, ші чл: [ші

Ἠνιοχεὺς, έως (ὁ), пoet: în локŭ de ἡνίοχος. [din

Ἠνιοχεύω, вiit: -εύσω, ші

Ἠνιοχέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiŭ fpîneле, saŭ хъцвpiле; (пpin вpm:) sîntŭ вizitiŭ; (fir: stpъm:) dipiцezŭ, гaвepnezŭ. [ἡνίοχος]. [de вnde

Ἠνιόχησις, εως, ші

Ἡνιοχία (ἡ), = Ἡνιοχεία. [ші

Ἡνιοχικὸς, ἡ, ὸν, кѹвенітѣ візітіѣлѹї; fолositорѣ, заѣ îndemînatikѣ ла mînape кѹ fpîne. [din

Ἡνίοχος (ὁ, ἡ), [ἡνία, ἔχω] візітіѣ, заѣ dіpекторѣ de трѣѕѹрѣ; (în ɥen: fir:) dіpекторѣ, гѹвернорѣ, кîрмѹіторѣ.

Ἤνίπαπε, поет: a 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лѹї ἐνίπτω.

Ἧνις [ἔνος], ιος (ἡ), поет: de ѹnѣ anѣ. «Βοῦς —». Om:

Ἧνον, поет: прел: ал лѹї Ἄνω = Ἀνύω.

Ἠνορέη (ἡ), поет: Ion: în локѣ de Ἀνορέα = Ἀνδρία, вървѣціе.

Ἧνοχα, tpe: de кѹ: ал лѹї φέρω din ἐνέχω. (маї întpeв: ἐνήνοχα).

Ἧνοψ, οπος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, ὄψ] întѹпекъторѣ (лѹъторѣ) de вederї кѹ лѹmina sa, foapte sirълѹчїosѣ. (вezї ші νῶροψ).

Ἧνπερ, конілпкц: дака însъ, дака кѹ toate ачestea

Ἥνπερ, ші Ἡνπεροῦν, ак: sinr: fem: de ὅσπερ -οῦν.

Ἧνσει Dop: în локѣ de ἤνθει, 3: sinr: neps: de прел: ал лѹї ἀνθέω.

Ἧντεον, поет: прел: ші ἤντηκα, tpe: de кѹ: ал лѹї ἀντάω (-έω).

Ἧνυστρον (τὸ), [ἀνύω] ал патрѹлеа пînteче ал рѹмегъtoарелор вite.

Ἠνώγεα, Ion: ші ἠνώγεον, заѣ ἤνωγον, поет: прел: ал лѹї ἄνωγα.

Ἠνώρθουν, ші Ἠνώχλουν, At: прел: ал лѹї ἀνορθόω, ші ἐνοχλέω.

Ἧξα, пех: 1: ал лѹї ἄγνυμι.

Ἧξα, пех: 1: ал лѹї ᾄσσω, заѣ ἀΐσσω.

Ἧξις, εως (ἡ), [ἧκω] поет: în локѣ de ἄφιξις, вenipe.

Ἠοΐ, поет: dat: sinr: ал лѹї ἠώς.

Ἠοῖος, α заѣ η, ον, поет: Ion: în локѣ de ἐῷος, чел de dimineaцъ, заѣ pesъpiteanѣ. ‖ (ѕѣѣst:) Ἠοίη (ἡ), (se înц: ὥρα) timпѹл de dimineaцъ, pesъpitѹл.

Ἧομεν, поет: 1: îm: neps: de прел: ал лѹї εἶμι.

Ἠόνηκα, tpe: de кѹ: ал лѹї ἀϊνάω.

Ἠόνιος, α, ον, поет: în локѣ de (ші маї întpeв:) ἠϊόνιος, чел дѹпе църмѹл търіі. Ψάμμος —». Enгр: [ἠϊών].

Ἠπανάω(-έω)-ῶ, вііt: -ήσω, пътimeskѣ de лiпsъ. [din

Ἠπανία (ἡ), Dop: în локѣ de σπάνις, лiпsъ.

Ἠπάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, поет: = Ἠπιάω, лекѹїeskѣ; dperѣ; кîрпeskѣ.

Ἧπαρ, ατος, (τὸ), fікатѣ; (поет:) чеа маї podoasъ парte a пъmînіѹлѹї. (вezї ші οὖθαρ). [de ѹnde

Ἡπατήριος (ὁ, ἡ), =(заѣ греш: în локѣ de) Ἠπητήριος; (de ѹnde) «Ἡπατήρια (se îndpent: Ἠπητήρια) φάρμακα», Алекѕ: Трал: moitoape, notoлitoape. [ші

Ἡπατίζω, вііt: -ίσω, seamъnѣ кѹ fікатѹл, amѣ faцa fікатѹлѹї. [ші

Ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, релатівѣ кѹ (заѣ пътimaѣ de) fікатѣ. [ші

Ἡπάτιον (τὸ), dim: ал лѹї ἧπαρ, fікъцелѣ. [ші

Ἡπατίτης, ου (ὁ), ші Ἡπατῖτις, ιδος (ἡ), =Ἡπατικὸς. ‖ (ѕѣѣst: бърѕ:) воалъ de fікатѣ; (fem:) ѹnѣ целѣ de преццoasъ niatръ; ші o лекѹitoape плантъ.

Ἡπατοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în целѹл, заѣ forma fікатѹлѹї. [ἧπαρ, εἶδος].

Ἧπατος (ὁ), ѹnѣ целѣ de пеште (кѹ прea маре fікатѣ). [ἧπαρ].

Ἡπατοσκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, тъ ѹїтѣ ла (каѕтѣ) fікатѹл вітелор жертfіte ка пре-însemnъторѣ de чева. [ші

Ἡπατοσκοπία(ἡ), каѕтареа fікатѹлѹї жертfелор. [din

Ἡπατοσκόπος (ὁ, ἡ), обѕервъторѣ (къѕтъторѣ) de fікатѹл жертfелор, ші превестіторѣ dintp' ачeasta de вііторѣ. [ἧπαρ, σκοπός].

Ἡπατουργὸς (ὁ, ἡ), поет: тъїctорѣ (desmъdѹлъторѣ) de fікатѣ пentpѹ прекѹпоштinцъ de вііторѣ, = Ἡπατοσκόπος. [ἧπαρ, ἔργον].

Ἡπατοφαγέω -ῶ, вііt; -ήσω, тъпînкѣ fікацї. [ἧπαρ, φάγω=τρώγω].

Ἧπαφε, поет: 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лѹї ἀπαφίσκω.

Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, поет: слѹбѣ, непѹtinчosѣ; заѣ блîndѣ. [ἀ, πέδον, заѣ ἥπιος]. [de ѹnde

Ἠπεδανόω -ῶ, вііt: -ώσω, поет: (акt:) слъвeskѣ, fакѣ непѹtinчosѣ.

Ἠπειγμένως [ἐπείγω], adв: (de парtч:), кѹ прîпъ, грѣвіt, siлit.

Ἠπειρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъскѹтѣ пе ѕѕкатѣ, în концінѹтѣ. [ἧπειρος, γείνω].

Ἠπειρόθεν, adв: de ла ѕскатѣ, заѣ концінѹтѣ. [din

Ἧπειρος (ἡ), [ἀ, πέρας] концінѹтѣ, ѕѕкатѣ (în релацie кътре маре ші інѕѹле); (прінч:) Asia; (dap парtік:) Епірѹл (провінцie a Елadeї). [de ѹnde

Ἠπειρόω -ῶ, вііt: -ώσω, fакѣ марea концінѹтѣ, заѣ ѹneskѣ o інѕѹлъ кѹ ѕскатѹл. [ші

'Ηπειρώτης, ου (ὁ), концinяteanъ, локяitopъ de яskatъ, saъ ал провinцii Epirъляї, Epipotъ. [de яnde

'Ηπειρωτικὸς, ὴ, ὸν, релativъ кя концinяtял, saъ кя Epiроцiї. [ші

'Ηπειρῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал ляї'Ηπειρώτης.

"Ηπειτα, noet: în локъ de ἔπειτα.

"Ηπερ, конiяnкц: (dяпе компар:) în локъ de ἤ.

"Ηπερ, fem: ал ляї ὅσπερ.

"Ηπερ, dat: sinr: fem: ал ляї ὅσπερ. || (ка adв:) de яnde; прекят. (vezї ὅσπερ).

'Ηπερόπευμα (τὸ), noet: міжлокъ de înшелъчiяne, amъцitъръ. [ἠπεροπεύω].

'Ηπεροπεὺς, έως (ὁ), noet: amъцitopъ. [ἀπεροπός. Анкр].

'Ηπερόπευσις, εως (ἡ), noet: amъцipe. [ші

'Ηπεροπευτὴς, οῦ (ὁ), noet: = 'Ηπεροπεύς. [din

'Ηπεροπεύω, вiit: -εύσω, noet: amъцeskъ, якоцъ din minцї. [ἠπεροπεύς].

'Ηπεροπῆα, Ion: ак: ал ляї ἠπεροπεύς. [de яnde

'Ηπεροπηὶς, ίδος (ἡ), noet: amъцitoape. «Τέχνη—» Полien: мештешяrъ de a înшела (прin stpateцeme).

'Ηπήσασθαι, noet: nex 1: de inf: ал ляї ἠπάομαι.

'Ηπητήριον (τὸ), = 'Ακέστρα, акъ (de кîрпачї, ші чл:) яndpea. (прinч: next: ал ляї

'Ηπητήριος (ὁ, ἡ), folositopъ ла dpeцepe; лекяipe; кîрпipe. (vezї ші ἠπατήριος). [ші

'Ηπητής, οῦ (ὁ), dpesътopъ; кîрпачїъ. [ші

'Ηπήτρια (ἡ), fem: ал ляї ἠπητής.

'Ηπήτριον (τὸ), = 'Ηπητήριον. [ἠπάομαι].

'Ηπιαλάω-ῶ, вiit: -ήσω, пътimeskъ de fpirяpї tpemяpътoape. [ші

'Ηπιάλης, ητος (ὁ), прea pap în локъ de ἐφιάλτης. [din

'Ηπίαλος (ὁ), [ἐπὶ, ἅλλομαι] fpirяpї tpemяpътoape; (пapt:) fpirял fpirяpiлop. 2). (pap) în локъ de ἐφιάλτης. [de яnde

'Ηπιαλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de гелял fpiгяpiлop tpemяpътoape.

'Ηπίαμα (τὸ), doktopie moitoape, kataплasmъ. [din

'Ηπιάω-ῶ, вiit: -άσω, = 'Ηπιόω. [ἤπιος].

'Ηπιοδίνητος (ὁ, ἡ), noet: [ἤπιος, δινέω]. кя влîndeцe înвîptitъ, pesяvitъ.

'Ηπιόδωρος (ὁ, ἡ), noet: dървitopъ de înвлînzitoape, saъ плъкяte dapяpї. [ἤπιος, δῶρον].

'Ηπιοδώτης, ου (ὁ), noet: = 'Ηπιόδωρος. [ἤπιος, δίδωμι].

'Ηπιόθυμος (ὁ, ἡ), noet: влîndъ, влажinъ de inimъ; (прin яpm:) чел de disnosiцie, de характеръ влажinъ. [ἤπιος, θυμός].

'Ηπιόλης, ου (ὁ), = 'Ηπίαλος.

'Ηπίολος (ὁ), (pap) în локъ de ἠπίαλος. 2) глятяpe de лямînape.

'Ηπιόμοιρος (ὁ, ἡ), noet: чел кя вяпъ soaptъ, nopочitъ. [ἤπιος, μοῖρα].

'Ηπιόμυθος (ὁ, ἡ), noet: влажinъ, dялче ла ворвъ. [ἤπιος, μῦθος].

"Ηπιος, α, ον, (прinч: desпpe doktopiї) moitopъ, notolitopъ de dърepї (маї кя seamъ прin deskîntape, vezї ші ὀδυνήφατος); (овіч:) влîndъ, влажinъ; кямпътatъ; notpівitъ. «'Ανάκτεσιν ἤπια εἰδώς.» Od: O. вine-вoitopъ. [de яnde

'Ηπιότης (ἡ), влîndeцe, влажinie.

'Ηπιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Μετριόφρων, de влînde simцiminte. [ἤπιος, φρὴν].

'Ηπιόχειρ, ειρος, ші ἠπιόχειρος (ὁ, ἡ), noet: чел кя mînъ notolitoape de dърepї. [ἤπιος, χείρ].

'Ηπιστέαντο, Ion: în локъ de ἠπίσταντο, 3: îm: neps: de прел: ал ляї ἐπίσταμαι.

'Ηπιόω -ῶ, вiit: -ώσω, notoлeskъ dърepiлe; лекяїeskъ; (fir:) dperъ, îndpentezъ. || (nestpът:) мъ яшърezъ чева de dърepї, sîntъ маї вine. [ἤπιος].

'Ηπίως, adв: кя влîndeцe; кямпътat; neтървърat. «'Ηπίως ἔχω πρός τι». Плт: кямпътat dopeskъ чева. [ἤπιος].

"Ηπου, saъ (маї корек:) ἤ που, конiяnкц: noate кямва, doapъ.

"Ηπου, saъ (маї корек:) ἦ που, naptik: întърit; ші emfant: în totъ кіпял, nerpeшit; (ші în întpев:) nя este aша? nя кям-ва oape? «"Ηπου γε δὴ ἐν πάσῃ πολεμίᾳ Σικελίᾳ. Тяч: στ'. 37:

'Ηπύτα, ao, Eол: noet: în локъ de ...

'Ηπύτης, ου, (ὁ), noet. Ion: stpiгътopъ кя глasъ mape. [din

'Ηπύω, вiit: -ύσω, Ion: în локъ de ἀπύω, stpirъ tape; (neînsяfл:) pesяnъ.

"Ηρ, ῆρος (τὸ), în контрак: în локъ de ἔαρ (în proz: întpев: nямаї цen: ші dat:)

"Ηρα, nex: ал ляї ἄρω, saъ αἴρω.

"Ηρα (τὰ), прinч: ак: ал neîntpев: ἦρον [ἄρω], noet: челе плъкяte. (nямаї în fp:) «"Ηρα φέρειν (ἐπιφέρειν, κομίζειν, ші чл:) τινί;» Om: Opf: a faче гpaцie, a ажяta. || (ші în локъ de ἕνεκα кя цen:) «"Ηρα φιλοξενίης». Кал: nentpя osnitaлitate.

"Ηρα, [ἔρα, saъ ἀήρ] ας (ἡ), Жяna, zeiцъ, mitол: soцia лял Жое. [de яnde

'Ηραῖος, α, ον, ал Жяneї. || (sяbst:) 'Ηρᾶι-

ον (τὸ), templъл Жъneї, ші 'Ηραῖα (τὰ), serbъtoріle eї.

'Ηράκλειος, α, ον, ал лъї Еркълъ. || (sъbst:) «'Ηρακλεία (λίθος)» marneiъл. «'Ηρακλεία (πόα)»=Сіdнрїтіς. [ші

'Ηράκλεις, intepiekц: mipът: Dъmnezeъле! (къ ші ғър ц.en:) «'Ηράκλεις τοῦ μεγέθους»! Лкs: Dъmnezeъле, че тъpime! ['Ηρακλῆς].

'Ηράνθεμον (τὸ), [ἔαρ, ἄνθος] ъnъ ғelъ de ғloape, ші plantъ de prімъваръ='Ανθεμίς, makъ sninosъ.

"Ηρανος (ὁ), noet: [ἦρα] natponъ, skъtitopъ; domnitopъ. «Ἱστορίης—». Es:

"Ηραρε, noet: 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лъї ἄρω.

'Ηράσσαο, noet: în локъ de ἠράσω, 2: sinr: neps: de nex: miж: ал лъї ἐράω.

'Ηρέμα, ші (maї 'nainte de вок:) ἠρέμας [ἤρεμος], adв: linіштit, învet, kîte пъцinъ, saъ чева пъцin. «'Επὶ γεωλόφου τινὸς ἠρέμα κατακλινοῦς». Лкs: [de ъnde

'Ηρεμάζω, вііt: -άσω,='Ηρεμέω, mъ linіштeskъ (pрinч: din tpisteцъ). [ші

'Ηρεμαῖος, α, ον, (компар: ἠρεμέστερος, sъperл: -έστατος) linъ, netъrbъpatъ; zъbavnikъ în mішkъріle sale. [de ъnde

'Ηρεμαίως, adв: linіштit; къ zъbavъ.

'Ηρεμέστερος, α, ον, (ші adв:) -στέρως, компар: perer: ал лъї ἠρεμαῖος, ші ἤρεμος.

'Ηρεμέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ linіштeskъ, staъ nemimkatъ, tъkътъ, ші чл: [ἤρεμος]. [de ъnde

'Ηρέμησις, εως (ἡ), ші

'Ηρεμία (ἡ), linіштe, netъrbъpape, nemішkape, ші чл: [ші.

'Ηρεμίζω, вііt: -ίσω, linіштeskъ, notoleskъ; (ші ел: saъ miж:) = 'Ηρεμῶ. [din

"Ηρεμος (ὁ, ἡ), [ἔρα, vezї ші ἔρημος] ='Ηρεμαῖος, linіштitъ, ші чл: [de ъnde

'Ηρεμόω -ῶ, вііt: -ώσω,= 'Ηρεμίζω.

"Ηρευν, Ion: în локъ de ἤρουν, прел:, ші

"Ηρημαι, tpe: de къ: ал лъї αἱρέω.

'Ηρήρειν, At: neste-sъв: ал лъї ἄρηρα.

'Ηρήρειστο, At: în локъ de ἐρήρειστο, a 3: sinr: neps: de neste-sъn: ал лъї ἐρείδομαι.

"Ηρι, dat: ал лъї ἔαρ (vezї ἦρ), prімъвара. «Ἅμα ἦρι τοῦ θέρους». Tъч: || noet: în локъ de adв: de dimineaцъ. «"Ηρι μάλ'». Om: prea de dimineaцъ.

'Ηριγένεια (ἡ), noet: fem: ал лъї ...

'Ηριγενὴς, έος (ὁ, ἡ), kape se naште prімъвара, saъ dimineaца. (enit: ал лъї αὐγή). [ἦρι, γείνω].

'Ηριγέρων, οντος (ὁ), ъnъ ғelъ de plantъ kape înъtрînewte, ші ғave semînцъ prімавара), (ғranц:) seneçon. [ἦρι, γέρων].

'Ηρικαπαῖος, [ἦρι, κᾶπος Dop: în локъ de κῆπος] α, ον, (enit:) Бакъ, saъ Prіапъ.

"Ηρικον, noet: nex: 2: ал лъї ἐρείκω.

"Ηριμος (ὁ, ἡ), în локъ de ἠρινὸς, ἡ, ὸν, (în kontpak:) în локъ de ἐαρινός, timпъріъ. [ἦρι].

'Ηρίον (τὸ), [ἔρα] mopmîntъ (prінч: în ғelъ de тъгвър).

'Ηριπόλη (ἡ), noet: [ἦρι, πολέω] kape se prezтвлъ, sъbsistъ dimineaца. (enit: ал лъї αὐγή).

'Ηρμοσμένως [ἁρμόζω], adв: (de partч:), notpibit, kombinat.

"Ηρος, ц.en: ал лъї ἔαρ. (vezї ἦρ).

"Ηρσα, Eол: nex: 1: ал лъї αἴρω, saъ ἄρω.

'Ηρύγγιον (τὸ), dim: ал лъї ἤρυγγος, ъnъ ғelъ de plantъ sninoasъ, saъ skaete (къ ғoї ші pъdъчinъ apomatiче), (ғranц:) chardon-roland, saъ chardon à cent têtes.

'Ηρυγγὶς, ίδος (ἡ), noet: din soївл лъї...

"Ηρυγγος (ἡ), ='Ηρύγγιον. 2) варвъ de цапъ, saъ de капръ. [ἐρυγγάνω].

"Ηρυγον, nex: 2: ал лъї ἐρεύγω.

'Ηρύκακον, noet: nex: 2: ал лъї ἐρύκω.

"Ηρχατο, Ion: în локъ de ἠργμένοι ἦσαν, 3: îm: nepsoanъ de nas: neste-sъв: ал лъї ἄρχω.

"Ηρω, noet: în локъ de ἤρωα, ак: ші ἥρῳ, noet: în локъ de ἤρωϊ dat: ал лъї ἥρως.

'Ηρώειον (τὸ), ='Ηρῷον.

'Ηρωελεγεῖον (τὸ), (μέλος, saъ μέτρον) noemъ komnъsъ din кerpъpї epoіче, ші елецее (adikъ de шase, ші de чinчї metpe). [ἥρως, ἔλεγος].

'Ηρωΐζω, вііt: -ίσω, mъ portъ ka ъnъ eроъ. 2) (stръm:) komnъїъ noemъ къ (saъ transformъ în) epoіче вerpъpї. [ші

'Ηρωϊκὸς, ἡ, ὸν, epoікъ. «Στίχος — ». вerpъ de шase metpe, saъ eksametpъ. [ἥρως]. [de ъnde.

'Ηρωϊκῶς, adв: epoічewte, saъ ka ъnъ eроъ.

'Ηρωΐνη (ἡ), ='Ηρωὶς. epoinъ. [ші

'Ηρώϊος, α, ον, noet: în локъ de 'Ηρῷος.[ші

'Ηρωὶς, ίδος (ἡ), noet: în локъ de ἡρωϊκή. || (sъbst:) fem: ал лъї ἥρως, epoinъ, saъ epoіцъ. [ші

'Ηρώϊσσα, ης (ἡ), ='Ηρωὶς. [ἥρως].

'Ηρῴνη, noet: (în kontpakt:) în локъ de 'Ηρωΐνη.

'Ηρωολογέω -ῶ. вііt: -ήσω, spъїъ (în poesie, saъ прозъ) fantezе, saъ neamъл вре

unăĭ eroă, saă ale eroilor. [ui

Ἡρωολογία (ἡ), vorbire despre eroĭ. [ἥρως, λόγος].

Ἡρῶος, ui Ἡρῷος, α, ον,=Ἡρωϊκός. ‖ (substt:) Ἡρῷον (τὸ), templu, saă mormîntă de Eroă. «Ἡρῷα (τὰ), serbătoare ui jertfă în vinstea vre unuĭ eroă. [din

Ἥρως, ωος (ὁ), (la început ună feliă de titlu ka al nostră) domnă; (partik:) novilă; vitează; (în gen:) predniką de vinste; (maĭ în urmă) semizeă (mare omă, înzeită dune moarte). [de unde

Ἡρῶσσα (ἡ), =Ἡρώϊσσα.

Ἧς, Dor: în loką de ἦν, 3, sing: pers: de prez: al lui εἰμί.

Ἧς, poet: în loką de ἑῆς, gen: fem: al lui ἑός.

Ἧς, Ion: în loką de αἷς, dat: îm: fem: al relat: ὅς.

Ἧσα, nex: 1: al lui ἄδω.

Ἧσα, nex: 1: al lui ἥδω.

Ἧσαν, poet: în loką de ᾔδεισαν, 3: îm: pers: de prez: al lui οἶδα.

Ἧσαν, în loką de ἦεισαν, 3: îm: pers: de prez: al lui εἶμι.

Ἧσθα, Eol: în loką de ἦς, a 2: sing: pers: de prez: al lui εἰμί.

Ἥσθημαι, tpc: de ku: al neîntrebă: ἐσθέμαι, sîntă înbrăcată, purtă (ku dat: saă ac:).

Ἥσθην, pas: nex: 1: al lui ἄδω.

Ἡσί, poet: în loką de φησί. (vezi ἠμί).

Ἧσι, poet: în loką de ᾗ, 3: sing: pers: de sun: al lui εἰμί.

Ἧσι, Ion: poet: în loką de αἷς, dat: îm: fem: al relat: ὅς.

Ἡσιεπής, έος (ὁ. ἡ), = Ἡδυεπής. [ἦσις, ἔπος].

Ἧσις, εως(ἡ), înbeselire, desfătare.[ἥδω]

Ἥσκειν, poet: în loką de ἤσκεεν, Ion: în loką de ἤσκει, a 3: sing: pers: de prez: al lui ἀσκέω.

Ἧσμαι, pas: tpc; de ku: al lui ἄδω.

Ἧσμαι. pas: tpc: de ku: al lui ἥδω.

Ἧσμεν, At: în loką de ᾔδειμεν, 1: îm: pers: de prez: al lui οἶδα.

Ἧσο, a 2; sing: pers: de prez; (prop: miж: neste-sub:) al lui εἰμί.

Ἧσο, a 2: sing: pers: de porunk: al lui ἧμαι.

Ἧσσα (ἡ), în loką de (maĭ întreb:) ἦττα. [de unde

Ἡσσάω, saă ἡττάω -ῶ, viit: ήσω, birueskă, ‖ (maĭ ovik: pas:) sîntă maĭ de jos, mă înfrîneză, mă birueskă, nu nemereskă. (ku gen:) «Γαστρὸς, («Ἡδονῆς, «Κάλλους, ui ul:) ἡττώμενος». Lks: (vezi ἥσσων). [de unde

Ἥσσημα, saă Ἥττημα (τὸ), birueire (pas:).

Ἡσσόνως, saă ἡττόνως, adv: maĭ de jos, maĭ puțin. [din

Ἥσσων, saă Ἧττων, ονος (ὁ, ἡ), kompar: perer: al lui μικρὸς, saă ὀλίγος, maĭ mikă, maĭ puțină, maĭ de jos; maĭ rău; maĭ neputincios. «Γαστρὸς («Οἴνου, ui ul) ἥττων». Ksn: sunksă, stăpînită, uĭ ul: «Τὸν ἥττω λόγον κρείττω ἀποφαίνειν». Plt: a arăta (ku sofisme) nedreptul dreptă, a stîlmba adevărul. ‖ (nest:) Ἧσσον (maĭ de multe ori el:) în loką de adv: «Οὐχ' («Οὐδὲν) ἧσσον». Lks: de o potrivă, (vezi ui ἐλάσσων).

Ἧστε, At: în loką de ᾔδειτε, a 2: îm: pers:

Ἥστην, în loką de ᾔδείτην, 3: ind: pers: de prez: al lui οἶδα.

Ἧστην, At: în loką de ἦτην, 3: ind: pers: de prez: al lui εἰμί.

Ἡστικὸς [ἥδω], ἡ, ὸν, (ui adv:) -ικῶς, adukătoră de plăcere, sub mulțumire, înbeseliторă.

Ἧστο, poet: 3: sing: pers: de prez: al lui ἧμαι.

Ἧστον, poet: în loką de ἦτον, 2: ind: pers: de prez: al lui εἰμί.

Ἧστον, At: în loką ᾔδειτον, 2: ind: pers: de prez: al lui οἶδα.

Ἡστὸς [ἥδω], ἡ, ὸν, putinciosă a înbeseli, saă a se înbeseli. «Τὸ ἡστόν.» Lks: bukurie, plăcere, veselie.

Ἥσυχα, next: îm: al lui ἥσυχος. ‖ (ka adv:) în loką de ἡσύχως.

Ἡσυχάζω, viit: -άσω, mă liniștesk; (fir:) nu turbură, nu mă turbură, takă. [ui

Ἡσυχαῖος, α, ον, poet: în loką de [ἥσυχος.]. [de unde

Ἡσυχαίτερος, α, ον, kompar: ui Ἡσυχαίτατος, η, ον, sunpr: maĭ, prea liniștită.

Ἡσυχαστήριον (τὸ), [de avi] sihăstrie, loką de linimte. [ui

Ἡσυχαστὴς, οῦ (ὁ), [de avi] sihastru, liniștită în nestietate, saă nestnică. [ἡσυχάζω].

Ἡσυχῇ, adv: liniștit, încet, kîtenuțină.[ui

Ἡσυχία (ἡ), liniște; odihnă; nelucrare; tăcere, neturburare; singurătate. «Ἡσυχίαν (saă «Τὴν ἡσυχίαν) ἄγειν.» Lks: =Ἡσυχάζειν. [ui

Ἡσύχιμος (ὁ, ἡ), mi Ἡσύχιος, η saă ος, ον, poet: în loką de [ἥσυχος]. [de unde

Ἡσυχιότης (ἡ), =Ἡσυχία. [ui

Ἡσυχίως, adv: poet: în loką de ἡσύχως.

Ἥσυχος (ὁ, ἡ), (компар: -αίτερος, -αίτατος, ші рар: -ώτερος, -ώτατος) [ἵημι, ἥσω, заў ἧμαι] лініштітў; петървърътърў, ші петървъратў; тъкатў; блîндў, пачнікў. [de вnde

Ἡσύχως, adв: în лініште.

Ἧτε, конівнкц: поеt: în локў de ἦ· «Παρασχέμεν, ἧτ ἐχέμεν». Іл: Т.

Ἥτε, fem ал лвї ὅστε.

Ἦτε, заў (маї корек:) ἤ τε, adв: поеt: неапърат, непрешіт; în адевърў.

Ἦτε, поеt: în локў de ἦειτε, 2: îm: неps:

Ἦτην, поеt: în локў de ἠείτην, 3: înd; неps: de прел: ал лвї εἶμι.

Ἦτοι, конівнкц: desпърц: (пречедатъ, заў врматъ de ἤ) заў, ор. 2) (маї ноў ші пвмаї грам:) екслік: адікъ. (везї ші ἤγουν). 3) поеt: stpîm: deînцелесў, заўînчеп: de кввîнтў «Ἦτοι, ὅγ' ὡς εἰπών.» Ом: 4:) întърit: (dap întp'aчeastъ însem: маї корек: este...

Ἤτοι, заў ἤτοι, поеt: = Ἦτε.

Ἦτορ [ἄω, ἄημι], ορος (τὸ), поеt: inimъ; sвflетў; minte; віацъ; вървцie.

Ἠτραῖος, ші Ἠτριαῖος, α, ον, каре faче парte a nînteчелвї de жos. [ἦτρον].

Ἧτριον (τὸ), врzeалъ; цезътъръ, nînzъ (прінч:) свцipe, ші раръ, капава; (de вnde) nînzъ de stpекврat, astapў. [în afin: ἄττω, ші ἀΐσσω].

Ἧτρον (τὸ), [ἦτορ] nînteчеле de жos; (desпре плante) = Ἐντεριώνη.

Ἥττα (ἡ), (înпрот: de νίκη) вірвipe (în вътълie, ші чл:). [ἧττων]. [de вnde

Ἡττάω -ῶ, вііt: -ήσω, кавїъ ἡσσάω. [de кв вnde

Ἧττημα (τὸ), кавїъ ἥσσημα.

Ἠττόνως, adв: = Ἠσσόνως. [din

Ἥττων, ονος (ὁ, ἡ), кавїъ ἥσσων.

Ἧτω, în локў de ἔστω.

Ἠύ, поеt: неxt: лвї ἠΰς.

Ἠϋγένειος (ὁ, ἡ), поеt: în локў de εὐγένειος.

Ἠύζωνος (ὁ, ἡ), поеt: în локў de εὔζωνος.

Ἠΰηνα, nex: 1: ал лвї αὐαίνω.

Ἠϋθέμεθλος, ші ἠϋθέμηλος (ὁ, ἡ), поеt: în локў de εὐθέμεθλος, чел кв вапс temелїй, sirвpў, пеклътітў.

Ἠϋκάρηνος (ὁ, ἡ), поеt: în локў de εὐκάρηνος, чел кв таре капў.

Ἠύκερως (ὁ, ἡ), поеt: în локў de εὔκερως.

Ἠύκομος (ὁ, ἡ), поеt: în локў de εὔκομος.

Ἠύν, поеt:, ак: ал: лвї ἠΰς.

Ἠϋράμην, ἠΰρω, 1: ші 2: неps: de між: nex: ал лвї εὑρίσκω.

Ἠΰς, έος (ὁ), поеt: în локў de ἐὺς.

Ἤϋσα, поеt: nex: ал лвї αὔω, stpirў.

Ἠύτε, поеt: Ion: în локў de εὖτε.

Ἠύτοκος, Ἠύχορος, ші чл: поеt: în локў de εὔτοκος, εὔχορος, ші чл:

Ἡφαιστεῖον (τὸ), темплв ал лвї Вълканў. [ші

Ἥφάιστειος, α, ον, ал лвї Вълканў. ‖ (сввst:) Ἡφάιστειον (τὸ), = Ἡφαιστεῖον, ші Ἡφαίστεια, = кв...

Ἡφάιστια (τὰ), (se înц: θύματα, заў ἱερά) жертfъ. ші сервъtoape în чinstea лвї Вълканў. [Ἥφαιστος].

Ἡφαιστόπονος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἡφαιστότευκτος. [ἥφαιστος, πόνος].

Ἥφαιστος (ὁ), [ἅπτω] Вълканў, Zeў Mitол: ал fокълвї.

Ἡφαιστότευκτος, ші Ἡφαιστοτευχής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [Ἥφαιστος, τεύχω] лвкратў de Вълканў.

Ἠφείθην, At: în локў de ἀφείθην, nas: nex: ал лвї ἀφίημι.

Ἥφθα, Dop. în локў de ἥφθη, 3: sinr: неps: a nas: nex: ал лвї ἅπτω.

Ἧφι, поеt: în локў de ᾗ, dat: вinr: fem: ал лвї ὅς.

Ἡφίειν, εις, ει, ші

Ἡφίουν, At: în локў de ἀφίην, прел: ал лвї ἀφίημι.

Ἠχεῖον (τὸ), ор че въtîndв se, заў міш-кîndв se inadins faче свnetў; (паrtік:) внў felў de товъ de apamъ (în teatpe), = Вροντεῖον. [ἠχώ].

Ἠχέτα, αο, Еол: în локў de

Ἠχέτης, ου (ὁ), свпъторў; stpigъторў; «Τέττιξ —». Es: [ші

Ἠχετικὸς, ὴ, ὸν, чел квînсвшіme, заў denpindepe de a свna, a sromota. [din

Ἠχέω -ῶ, вііt: -ήσω, fакў свnetў, sromotў, гълъцie; вîжіў; свîpніў; (акt: кв ак:) fакў a sinn. [din

Ἠχὴ (ἡ), поеt: în локў de [ἦχος], свnape; stpigътў, sromotў; (маї ноў) ворвipe; кîntape; вeste, штipe, famъ. [de вnde

Ἠχήεις, εσσα, εν, поеt: вonopў; вîжiitopў; pesвпъторў; (прin întind:] mape; лapгў, întinsў.

Ἤχημα (τὸ), efектў de свnetў, вîжiiтъръ, тропкъпітъръ, ші чл: [ші

Ἤχησις, εως (ἡ), свnape, вîжiipe, sromotape, ші чл: [ші

Ἠχητικὸς, ὴ, ὸν, грам: în локў de ἠχετικὸς. [ἠχέω].

Ἠχθέσθην 1: sinr: неps: de nex: nas: заў 3: înd: de прел: ал лвї ἄχθομαι.

Ἤχθημαι, nas: tpe: de кв: ал лвї ἐχθάνομαι.

῾Ηχθηρα, noet: nex: ал лъї ἐχθαίρω.

᾽Ηχθόμην, прел: ал лъї ἄχθομαι; sаъ nex: 2: ал лъї ἐχθάνομαι.

῾Ηχι, ші ῞Ηχιπερ, adв: noet: în локъ de ᾗ, вnde, în каре локъ.

᾽Ηχικὸς, ὴ, ὸν, каре faче sвnetъ. [ἦχος].

῾Ηχον, Dop: în локъ de εἶχον, прел: ал лъї ἔχω.

῾Ηχος (ὁ), sвnetъ; вîжiitвръ (maї къ seamъ a врекілор). «Βόμβος ἐν ὀξέσι, καὶ ἦχος ἐν ὠσί». ші (simплъ). «Κεφαλαλγίαι καὶ ἦχος». Iпкр: [din

᾽Ηχὼ, όος -οῦς (ἡ), noet: în локъ de ἠχή, ἦχος, (овіч:) еко, pesвnetъ, saъ întoarчere de sвnetъ; (dвne Mitол:) o nimfъ mвnteanъ, amoreazъ a лъї Панъ, ші чл: [de вnde

᾽Ηχώδης, εος (ὁ, ἡ), pesвnosъ, saъ къ însвшime de a sвna.

῾Ηψησα, nex: 1: ал лъї ἕψω.

᾽Ηῶ, noet: ак: sinr: ал лъї ἠώς.

᾽Ηῶθεν, adв: noet: în локъ de ἕωθεν, de dimineaцъ, din ziorї. 2) de ла pesъpitъ. [ші

᾽Ηῶθι, adв: noet: dimineaцa. «᾽Ηῶθι πρὸ». Apat: Om: прea de dimineaцъ. [ἠώς].

᾽Ηώκοιτος (ὁ, ἡ), чел че doapme dimineaцa. [ἠώς, κοίτη].

᾽Ηῶν, Dop: în локъ de ἠῶ, ак: ал лъї ἠώς.

᾽Ηὼν, όνος, noet: în локъ de ἠϊών.

᾽Ηῷος, α, ον, noet: în локъ de ἑῷος, чел de dimineaцъ, saъ de ла pesъpitъ.

᾽Ηώρουν, прел: ал лъї αἰωρέω.

᾽Ηὼς, ἠόος -οῦς (ἡ), (dat: ἠοῖ, ак; ἠῶ noet: în локъ de ἕως, ziorї; dimineaцъ; zi, saъ лвminъ de zi; pesъpitъ de soape.

Θ.

Θ, θ, θῆτα (τὸ), (nedекл:) a onta literъ a алfaветвлъї Eлeneскъ. ‖ (nвmer:) θ′, ноъ (9), saъ ал ноълea; ші θ, ноъ miї (9000).

Θ᾽, în апок: (maї 'nainte de asnip: вок:) în локъ de τε.

Θαάσσω, ші (în контрак:) θάσσω, (fъръ вiit:) noet: шezъ, sîntъ nвsъ (ашezatъ, тъвърîtъ, ші чл:), staъ, закъ.

Θαὐμάλια, At: în локъ de τὰ ἐθώλια.

Θαεῖτο, Dop: noet: 3: sinr: neps: de прел:, ші

Θάεο, Dop: noet: порвпч: ал лъї..

Θαέομαι, Dop: în локъ de θεάομαι, priвескъ, тъ вîтъ (прipч: къ тipape); тъ тipъ. [de вnde

Θάημα (τὸ), Dop: în локъ de θέαμα, лвкрв вrednikъ de прівіt, minвnatъ. [ші

Θαητὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локъ θεατὸς, вrednikъ de прівіt къ тipape.

Θαίρεος, α, ον, кввenitъ, вnъ nentръ [θαιρός, vezї ziчerea].

Θαιροδύτης, ου (ὁ), veріга процапвлъї, saъ оїштеї, прin каре se netpeчeaъ кврелеле жвгвлъї. [θαιρὸς, δύω].

Θαιρὸς (ὁ), [ἄρω] цîцîпъ de вшq. 2) латвреле, saъ лоitреле карвлъї. (de вnde) «Θαίρεα ξύλα». Плd. летпеле, че слвжеск ла konstрвкція лор. 3) osia poatелор; ші процапвл, saъ оїштea тръвреї.

Θακεύω, вiit: -εύσω, ші Θακέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (къ ак:) «῾Εδρας παγκρατεῖς θακεῖν». Esxл: a шedea пе monархіче тronврї. [θᾶκος]. [de вnde

Θάκημα (τὸ), noet: шedepe; (прin întind:) рвгъчîвne, saъ рвгъторъ.

Θάκος, saъ (maї корек:) Θᾶκος (ὁ), [θάσσω] скавнъ, тronъ; (прin întind:) скавнъ de дешertapea mistвїелеї. «᾽Επὶ θᾶκον ἀνιστάμενος». Tfp: сквлîndъ se a мерце ла fipeaska треввіцъ.

Θαλάμαξ, ακος (ὁ), =Θαλαμίτης.

Θαλάμευμα (τὸ), noet: =Θάλαμος. [ші

Θαλαμεύτρια (ἡ), гътitoape de пвпцiала кътаръ [din

Θαλαμεύω, вiit: -εύσω, (къ ак:) дъкъ în кътара de пвntъ, тъ însopъ. ‖ (nas: saъ miж:) шezъ înкisъ (ка мверіле) în казъ [θάλαμος]; (desпре feaръ) staъ вîpîtъ în квлквшвл теъ. [din

Θαλάμη (ἡ), квлквшъ de вitc, saъ квївъ, вizвinъ de feaръ. 2) (îm:) пъреле nasвлъї.

Θαλαμήϊος (ὁ, ἡ), noet: релатівъ къ кътаръ, saъ казъ. «Θαλαμήϊα δοῦρα». Es: лemne de fъквт пatврї, saъ кase.[θάλαμος].

Θαλαμηπολέω -ῶ, вi't: -ήσω, sîntъ ...

Θαλαμηπόλος (ὁ, ἡ), [θάλαμος, πολέω], înгріжitоръ de пвпцiалъ (saъ simплъ) кътаръ, катаріеръ. «῾Ορφνη — ». noet:

Θαλάμιος, ші Θαλαμιαῖος, α, ον, кввenitъ ла кътаръ. ‖ (sвbst: fem:) вîзла de naptea чea maї de жos a коръвіі; ші гавра, прin каре ера ешіtъ afaръ ачeastъ вîзлъ; (върв:) = къ

Θαλαμίτης, ου, (ὁ), вîзлашъ de ширвл

вîслелор челор маї de жos але pesвоїeштеї коръвії, talamitъ. [din

Θάλαμος, [θάλλω, θάλπω] къmаръ, (Ital:) кавinetъ; (парt:) къmара (їatакъл) femei, saъ a tineріlор къsъtopiцї; (de вnde прin întind;) nвntъ; (desпре вite) = Θαλάμη; (naвt:) naрtea чea маї de жos a вneї (pesвоїeштї) коръвії, вnde вîслаъ talamiціїї; (în цen:) naрtea temплълвї, saъ a kaseї чea маї înлътратъ, вnde nв ера eptatъ op-kвї a intpa, = Ἄδυτον.

Θάλασσα [ἅλς, saъ σάλος], ης (ἡ), mapea. «Ἡ ἐντὸς καὶ ἡ ἐκτὸς θάλασσα». Ep: 2) апъ de mape. «Πυριᾶν θερμῇ θαλάσσῃ». Dвkpd: 3) валтъ. «Τιβεριάδος θάλασσα». Вkp: [de вnde

Θαλασσαῖος, α, ον, поеt: în локъ de θαλάσσιος. [ші

Θαλασσεὺς, έως (ὁ),= Ἁλιεὺς. [de вnde

Θαλασσεύω, вііt: -εύσω, пetpекъ, staъ овічпвit în (mъ вdъ de) mape. (de вnde) «Τὰ θαλαττεύοντα τῆς νεώς». Пл: «Κατακόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις θαλασσεύει». Epклd: întpeввinцeazъ mapea în алеgopiї.

Θαλασσίας, ου (ὁ), (прінч: вinъ) amestekatъ кв апъ de mape. [ші

Θαλασσίδιος (ὁ,ἡ), поеt: în локъ de θαλάσσιος. [ші

Θαλασσίζω, вііt: -ίσω, amъ гвstъ, faцъ, saъ miposъ de mape, (în цen:) seamъnъ a mape. 2)=Πελαγίζω. (вezї zivepea). [ші

Θαλάσσιος, α saъ ος, ον, de mape, mapitimъ. «Θαλάσσια ἔργα». Іл: B. «Θαλάσσια στρώματα». Dвkp: (ші în локъ de adв:) «Θαλάσσιον ἐκρύψατε». Sof: în mape. [ші

Θαλασσίτης, ου (ὁ), = Θαλασσίας. [θάλασσα].

Θαλασσοβαφέω -ῶ, вііt: ήσω, вънseskъ (ші пas: sîntъ вънsitъ) кв порfîръ de mape. [θάλασσα, βαφή].

Θαλασσοβίωτος, ші Θαλασσόβιος (ὁ, ἡ), trъitopъ în, saъ din mape, mapinapъ, saъ пeskapъ. [θάλασσα, βίος].

Θαλασσογενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъskвtъ din mape. [Θάλασσα, γείνω].

Θαλασσοειδὴς, έος (ὁ,ἡ), asemenea (маї кв seamъ ла faцъ) кв mapea. [θάλασσα, εἶδος].

Θαλασσοκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, лoвeskъ (кв вîсла) mapea; (fir:) вorвeskъ fъp înцeлesъ, върfeskъ. [θάλασσα, κόπτω].

Θαλασσοκρατέω -ῶ, вііt: -ήσω, stъпîneskъ mapea. [ші

Θαλασσοκρατία (ἡ), stъпînipe de mape. [ші

Θαλασσοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), stъпînitopъ de mape, saъ чел кв шapї пвterї mapitime. [θάλασσα, κράτος].

Θαλασσομέδουσα (ἡ), поеt: fem: ал лвї...

Θαλασσομέδων, οντος (ὁ), поеt: =Θαλασσοκράτωρ. [θάλασσα, μέδω].

Θαλασσόμελι, ιτος (τὸ), вnъ гелъ de въвtъpъ fъkвtъ (впре кврцipe de пînteче) din miepe ші апъ de mape. [θάλασσα, μέλι].

Θαλασσόνομος (ὁ, ἡ), поеt: [θάλασσα, νέμω] каре паште (se хрънewste, saъ тръїeште) în mape.

Θαλασσόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поеt: =Θαλασσογενής. [θάλασσα, παῖς].

Θαλασσόπλαγκτος (ὁ, ἡ), поеt: рътъчitъ пе mape. [θάλασσα, πλάζομαι].

Θαλασσόπληκτος (ὁ, ἡ), поеt: isвitъ de mape. «Νῆσος — ». Esx: [θάλλασσα, πλήττω].

Θαλασσοπορέω -ῶ, вііt: -ήσω, кълъtopeskъ пе mape. [din

Θαλασσοπόρος (ὁ, ἡ), кълъtopъ пе mape. [θάλασσα, πόρος].

Θαλασσοπόρφυρος (ὁ, ἡ), grам: eksпл: a лвї ἁλουργὸς, ші ἁλιπόρφυρος. [θάλασσα, πορφύρα.]

Θαλασσουργέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ лвкрътopъ пе mape. [ші

Θαλασσουργία (ἡ), treaва лвкрътopвлвї пе mape. [din

Θαλασσουργὸς (ὁ, ἡ), лвкрътopъ пе mape, (adikъ) mapinapъ, пeskapъ, ші чл:. [θάλασσα, ἔργον].

Θαλασσοφυλακέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ...

Θαλασσοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitopъ de църmiї mърiї. [θάλασσα, φύλαξ].

Θαλασσόω -ῶ, вііt: -ώσω, prefakъ în (акоперъ кв) mape; o парte de вskatъ; amestekъ кв mape. (прin întind:) «Ἡναῦς θαλασσοῦται». Плв: коравіа іа апъ (întръ апъ întp' însa). [ші

Θαλασσώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв mapea. [θάλασσα].

Θαλάσσωσις, εως (ἡ), notonipe de mape пeste вnъ локъ. [θαλασσόω].

Θάλαττα, Θαλαττεύω, ші чл: în локъ de θάλασσα, θαλασσεύω, ші чл:

Θάλεα (τὰ), поеt: îm: ал лвї θάλος.

Θαλέθω, поеt: (fъръ вііt:) în локъ de θάλλω.

Θαλεία (ἡ), =Θαλία.

Θάλεια (ἡ), поеt: în локъ de θάλλουσα, чea în кълmea sa, stрълвчitъ, мъreацъ, înвіlшвгatъ. [ші

Θάλειος, α, ον, поеt: în локъ de θαλε-

ρὸς, ferbinte, saŭ înbilшbratŭ. «Δάκρυ — ». Om: [θάλλω].

Θαλερόμματος (ὁ, ἡ), noet: =Θαλερῶπις. [θαλερὸς, ὄμμα].

Θαλερὸς [θάλλω], ὰ, ὸν, înverzitŭ, înflopitŭ, fraцedŭ; (maĭ de mъrte-opĭ fir:) sъrdalnikŭ, tînъposŭ, birъposŭ; mъrtŭ, înbilшbratŭ; (sne opĭ) blîndŭ, modestŭ (kъmpъtatŭ). «Πνεῦμα —». Esxn: Ὕπνος —». Lks: dъlce.

Θαλερῶπις, ιδος (ἡ), noet: cea kъ blажînъ kъtътъrъ, dъlce la okĭ. [θαλερός, ὤψ].

Θαλέω-ῶ, Dop: în lokŭ de θηλέω.

Θαλία (ἡ), (prinч:) = Θαλλός, fraцedъ pamъrъ. 2) (obiч: fir:) serbъtopeaskъ adъnape, osnъцŭ; (în цen:) bъkurie, beselie; fericipe. 3) =Θαλλίς. [θάλος]. [de sude

Θαλιάζω, biit: -άσω, mъ înbeseleskŭ, mъ desfътezŭ.

Θάλικτρον (τὸ), sunŭ felŭ de plantъ, (Lat:) thalictrum (Diskp: Δ: 92).

Θάλλινος, η, ον, fъkътŭ (împletitŭ) din pamъre. [ші

Θαλλὶς, ίδος (ἡ), koшълецŭ împletitŭ din pamъre (de finikŭ). [din

Θαλλὸς (ὁ), [θαλλω] fraцedъ pamъrъ, vlъstarŭ, mъrgurŭ (prinч: de mъslinŭ); frъnzъ de finikŭ. «Θαλλὸν προσείειν τινί». Пров: a momi пе cinева kъ linгъшitoare пъdeждї (ka капреле kъ mъrgurї).

Θαλλοφαγέω-ῶ, biit: -ήσω, mъnînkŭ (ka капреле) mъrgurŭ. [din

Θαλλοφάγος (ὁ, ἡ), mînkътorŭ de (хрънitŭ kъ) mъrgurŭ. [θαλλός, φάγω].

Θαλλοφορέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Θαλλοφόρος (ὁ, ἡ), nъrtътorŭ de pamъrъ de mъslinŭ în serbътoapea Πanateneелор. [θαλλός, φέρω].

Θάλλω [θάω, ші θάλπω], biit: θαλήσομαι, (tpe: de kъ: în lokŭ de prez: τέθηλα) (prinч: despre plante) sîntŭ în floapea mea (înverzitŭ, înkърkatŭ de frъnze, florĭ, ші poade); (fir:) sîntŭ în cea maĭ înflopitъ stape, în kълme; (prea pap strъm:) fakŭ чева a fi în cea maĭ desъvîrшitъ stape. «Οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλε χῶρος». Hind. [de sude

Θάλος, εος-ους (τὸ), noet:=Θαλλός, vlъstarŭ, mъrgurŭ (proп: ші fir:). || (îm:) plъcherĭ, desfътърĭ.

Θάλπημι, noet: prea parŭ în lokŭ de θάλπω.

Θαλπιάω-ῶ, biit: -άσω, noet: sîntŭ kaldŭ. [θάλπος].

Θαλπιέων, noet: partч: a lъĭ θαλπιάω.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, noet: kaldŭ, kъldъrosŭ. [din

Θάλπος, εος -ους (τὸ), kъldъrъ, ferbinцealъ; (fir:) pîrnoasъ nornipe.

Θαλπτήριος (ὁ, ἡ), kъldъrosŭ; (fir·) mînгîiosŭ, notolitorŭ. [din

Θάλπω [în afin: kъ θάλλω], biit: θάλψω, înkъlzeskŭ; (sne-opĭ) înflъkърezŭ, apzŭ (strъm: ші nestrъm:); (fir:) înbiezŭ; mînгîiŭ; înbeseleskŭ; însъflецeskŭ; întъpîtŭ; atparŭ, amъцeskŭ; (pap) adъkŭ neliniшte. «Ἐμὲ οὐδὲν θάλπει κέρδος.» Apst: [de sude

Θαλπωρὴ (ἡ), Ion: ferbinцealъ; bъkurie; nъdejde; însъflецipe; ашърътoape mînгîiepe.

Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, noet: kaldŭ, ferbinte; înflъkъratŭ; (fir:) apirinsŭ de natimъ (înfokatŭ). [ші

Θαλύσια (τὰ), o serbътoape în cinstea Чepesei, ші nîrцele semънътърелор, ші чл:, че se adъk întp' aчeasta. [ші

Θαλυσιὰς, άδος (ἡ), noet: fem: ал лъĭ...

Θαλύσιος (ὁ, ἡ), alinгътorŭ de serbътoapea Θαλύσια. [din

Θαλύσσω, biit: -ύξω, =Θάλπω.

Θάλψις, εως (ἡ), înkълzipe (akt: ші pas:). [θάλπω].

Θαμὰ [ἅμα], adv: noet: des, sna neste alta. [de sude

Θαμάκις, adv: adesea, de mъrte-opĭ.

Θαμβαίνω (fъръ biit:), noet: în lokŭ de θαμβέω.

Θαμβαλέος, α, ον, noet: =Ἔκθαμβος. [din

Θαμβέω (-άω) -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ak: ел:) mъ konpinzŭ de snaĭmъ, mъ sneріŭ, rъmîîŭ înkremenitŭ (vъzînd, saŭ auzind чева), mъ minunezŭ. || (pap strъm:) fakŭ пе cinева a rъmînea înkremenitŭ, sneріŭ. [θάμβος]. [de sude

Θάμβημα (τὸ), snaĭmъ, sneріitъrъ; obiektŭ de snaĭmъ [ші

Θάμβησις, εως (ἡ), sneріape. [ші

Θαμβήτειρα (ἡ), noet: sneріitoape, înгрozitoape (enit. ал fъріilor). [ші

Θαμβητὸς, ἡ, ὸν, priчinъitorŭ de snaĭmъ, гrozavŭ; bredinikŭ de mirape.

Θάμβος [θάομαι], εος -ους (τὸ), snaĭmъ, гroazъ. [de sude

Θαμβὸς, ἡ, ὸν, =Ἔκθαμβος, înгrozitŭ, snъĭmîntatŭ.

Θαμέες (οἱ), noet: în lokŭ de θαμειοὶ, îm: ал лъĭ....

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, noet: desŭ, sunл neste alтл, îndesatŭ. [ші

Θαμίζω, biit: -ίσω, merгŭ des sndeва;

saŭ faкŭ чева des. «Οὕτι κομιζόμενός γε θάμιζεν.» Od: Θ: nъ se dikisia des. [θαμά].

Θαμινὰ, ші Θαμινάκις, adв:=Θαμὰ, Θαμάκις, des. [din

Θαμινὸς, ὴ, ὸν, [θαμὰ] îndesitŭ; desŭ; вnвл neste алтвл. ‖ (nexт:)Θαμινὰ, în локŭ de

Θαμινῶς, adв:=Θαμὰ, des.

Θάμνας, ου (ὁ), (плц:) = Δευτερίας, ші Στεμφυλίτης (οἶνος),вinŭ din tesĸовinъ, saŭ de вoштinъ. [ші

Θαμνὰς, άδος (ἡ), pъdъчinъ. [ші

Θαμνίον (τὸ), mi Θαμνίσκος (ὁ), dim: ал лвї θάμνος. [ші

Θαμνίτης, ου (ὁ), ші θαμνῖτις, ιδος (ἡ), релаtівŭ, saŭ asemenea къ копъчелŭ. [θάμνος].

Θαμνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în ſелŭ de (asemenea къ) копъчелŭ. [θάμνος, εἶδος].

Θαμνομήκης, εος (ὁ, ἡ), de o поtрівъ ла мърime, saŭ 'пълцime къ вnŭ копъчелŭ. [θάμνος, μῆκος].

Θάμνος (ὁ), [θαμὰ, θαμινὸς] копъчелŭ къ dese кръчї; (îm:) dese пitвlate кръкĸце, че ресър înпрежĸрвл ръdъчineї вnвї тъїatŭ копачїŭ.

Θαμνοφάγος (ὁ, ἡ), (вitъ) каре poade, паште копъчеї. [θάμνος, φάγω].

Θαμνώδης, εος (ὁ, ἡ), =Θαμνοειδής. [ші

Θαμνὼν, ῶνος, крînгŭ, dвmвравъ de копъчеї; pesadniцъ de копъчеї, пепiniеръ (Fpaнц:). [θάμνος].

Θανάσιμος, η saŭ ος, ον, (ші adв:) -ίμως, =Θανατηφόρος. 2) поеt: mвpitopŭ, sвnвsŭ (saŭ хotърîtŭ) ла moapte; (вne-орї) moptŭ. 3) =Θνησιμαῖος. «Θανάσιμα κρέα.» Лкs: [ші

Θανατάω-ῶ, вiit: -ήσω, dopeskŭ, saŭ desпрецвїeskŭ moaptea. [θάνατος].

Θανατηγὸς [θάνατος, ἄγω], ші Θανατηρὸς, ὰ, ὸν, =Θανατηφόρος. [ші

Θανατήσιμος, ші Θανατήσιος (ὁ, ἡ), къвenitŭ ла (saŭ fъквtŭ пentрв) moapte; adвкътopŭ de moapte,=Θανάσιμος. [θάνατος].

Θανατηφορία (ἡ), adвчepe de moapte. [din

Θανατηφόρος (ὁ, ἡ), adвкътopŭ de moapte. [θάνατος, φέρω].

Θανατιάω-ῶ, вiit: -άσω, =Θανατάω. [ші

Θανατικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ ла (saŭ adвкътopŭ de) moapte, moptaлŭ. «Θανατική κρίσις.» Лкs: жвdikatъ de moapte. [ші

Θανατόεις, εσσα, εν, поеt: în локŭ de θανατικὸς, ші θανατηφόρος. [θάνατος].

Θανατοποιός (ὁ, ἡ), =Θανατηφόρος. [θάνατος, ποιός].

Θάνατος (ὁ), [θνήσκω] moapte; (Лц:) пedeanвъ къ moapte.

Θανατοφόρος (ὁ, ἡ), = (saŭ греш: în локŭ de) Θανατηφόρος.

Θανατούσια (τὰ), serвъtoape a морцiї. [ші

Θανατόω -ῶ, вiit: -ώσω, osîndeskŭ ла moapte; omopŭ. [ші

Θανατώδης, εος (ὁ, ἡ), =Θανάσιμος. [θάνατος].

Θανάτωσις, εως (ἡ), osîndipe ла moapte; omopîpe. [θανατόω].

Θανέειν, Ion: поеt: ші Θανέμεν, Dop: în локŭ de θανεῖν, nex: 2: de inf:

Θάομαι [θάω, ἄω], вiit: θήσομαι, (nex: ἐθησάμην) поеt: = Θηλάζω, mвлгŭ, sвгŭ (stрът: ші nestp:)«'Επηετανὸν γάλα θῆσθαι». Od: Δ. «Γυναῖκά τε θήσατο μαζόν». Iл: Ω. (ші stрът:) «Οὐδ' ἄρ'Απόλλωνα θήσατο μήτηρ». Om: imn: (sъ nъ se конf: къ...

Θάομαι, вiit: θάσομαι, ші θήσομαι, поеt: în локŭ de θεάομαι, прівeskŭ, mъ вitŭ къ mipape.

Θάπα, ας (ά), Dop: ші θάπος, εος-ους (τὸ), înлокŭ de θάμβος, ші τάφος. [θήπω, ші

Θάπτω, вiit: θάψω, (nas: tpe: de къ: τέθαμμαι, nex: 2: ἐτάφην, ші nos: θαπτέον) înгpoпŭ; înmopmîntezŭ moptŭ. «Πυρί θάπτων». Enгp: a apde (dвne овічеївл челор векї) трвпвл moptвлвї.

Θαργήλια (τὰ), Tapцелie, o serвъtoape în чinstea лвї Аполонŭ ші a Dianeї. (прінч: nexт: ал лвї...

Θαργήλιος, α saŭ ος, ον (enit:) Аполопŭ, mi Diana. [ші

Θαργηλιὼν, ῶνος (ὁ), a вnŭ-sпре-zeчелеа лвпъ a Atenenілóр (în каре se serбаŭ Tapцелiiле). [din

Θάργηλος (ὁ), оала, în каре ferвеаŭ пîрцеле повълор poade întp'вneле serвътopї; (enit:) пїїne de гpiŭ поŭ. [θέρω, γῆ].

Θαῤῥαλέος, α, ον, кърaжosŭ, îndpъznецŭ. [θάῤῥος]. [de вnde.

Θαῤῥαλεότης (ἡ),калitatea кърaжosвлвї.[ші

Θαῤῥαλέως, adв: къ кърaжŭ, къ îndpъznealъ; къ înkpedinцape, fъpъ sfialъ.

Θαῤῥέω-ῶ, вiit: -ήσω, amŭ кърaжŭ, пъdeжde în чева, saŭ kpeditŭ în чinева; (fъpъ kazŭ) sîntŭ кърaжosŭ, nъ mъ temŭ; «Καὶ τότε δή θάρσησε καὶ ἤυδα». Iл: A; (oвіч: порвпч:) «Θάῤῥει τούτου γε ἕνεκα.» Лкs: nъ te teme, fiї лiniштitŭ. (ші în локŭ de adв:) «Θαρσέων καθίζευ.» Tкp: «Θαῤῥῶν ἔθυε.» Ksn: [θάῤῥος]. [de вnde

Θαῤῥητικός, ὴ, ὸν, din natъpъ saŭ deпpindepe пліnŭ de кърaжŭ, îndpъznецŭ.

Θάῤῥος, εος -ους (τὸ), îndpъznealъ, nesfialъ, netemepe, кърaжŭ, =Θάρσος.

Θαῤῥούντως, [θαῤῥέω] adв: (de παρτч:), =Θαῤῥαλέως.

Θαῤῥύνω, вiit: -υνῶ, înĸвражezъ. 2)ποet: în локъ de θαῤῥέω.

Θαρσαλέος, α, ον, =Θαῤῥαλέος.

Θαρσεῦσ' Dop: ποet: în локъ de θαρσοῦσα, παρτч: fem: ал лвї....

Θαρσέω-ῶ, вiit: -ήσω, =Θαῤῥέω.

Θαρσήεις, εσσα, εν, ποet: în локъ de θαρσαλέος. [θάρσος].

Θάρσησις, εως (ή), лвare de квражъ, înĸpedepe. [Θαρσέω].

Θάρσος, εος -ους (τὸ), =Θάῤῥος (кавtъ ziч:). (вezї ші θράσος).

Θάρσυνος (ό, ή), ποet: (кв dat:) плiнъ de квражъ. пъдъждвitъ în чева. [ші

Θαρσύνω, вiit: -υνῶ, =Θαῤῥύνω. [din

Θαρσὺς, υῖα, ύ, грam: în локъ de θαρσαλέος. [θάρσος].

Θᾶσαι, Dop: în локъ de θέασαι, пеx: de порвнч:, ші

Θάσομαι, Dop: în локъ de θεάσομαι, вiit: ал лвї θεάομαι.

Θάσομαι, Dop: în локъ de θήσομαι, між: вiit: ал лвї τίθημι.

Θᾶσσον, пеxт: ал лвї Θάσσων.

Θάσσω, вiit: θάξω, ποet: în локъ de θαάσσω.

Θάσσων, ονος (ό, ή), компар: перег: ал лвї ταχύς, маї ївte, маї гравпікъ: || пеxt:) Θᾶσσον în локъ de adв: маї кврînd. (вezї ταχὺς).

Θάτερα, Θάτερον, Θατέρου, în контрак: în локъ de τὰ ἕτερα, τὸ ἕτερον, τοῦ ἑτέρου, ші чл: (вezї ἕτερος).

Θάττων, ονος (ό, ή), At: în локъ de Θάσσων.

Θαῦμα (τὸ), [θάομαι, θεάομαι] op че se прівеште кв mipape; minвne. (de вnde прінч: ла îm:) «Θαύματα». Ksn: жвкърііле eskamatopілор (tврч: хокавazлîкврї). «Θαῦμα ἰδέσθαι». Om: «'Εν θαύματι ἐποιοῦντο». Es: sокotiaъ de minвne, se mipaъ. 2) în локъ de θαυμασμὸς, mipape. «Θαύματος ἄξιος». Лкs: =(моноλек:) 'Αξιοθάυμαστος». «Θαῦμα μ' ἔχει» = Θαυμάζω. [de вnde

Θαυμάζω, вiit: -άσω, (ші маї des) -άσομαι, (трек: de кв: τεθαύμακα, ші пas: τεθαύμασμαι, ші чл;) прівeскъ, саъ авzъ чева кв mipape, шъ minвnezъ; (прinîntind:) admipъ, pesпektezъ, чinsteskъ. (кв ак ел:) «Τίς οὐκ ἄν θαυμάσειεν ἱππέας κατὰ τάξιν ἐλαύνοντας»; Ksn: «Τὸ μὲν οὖν τὸ πλῆθος περὶ τούτου λελῆθέναι οὐ θαυμάζω· τὸ δὲ καὶ ὑμᾶς ταῦτ' ἀγνοεῖν, τοῦτο μοι δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι». Ksn: (ші авsол:) «Θαυμάζεσκον ἀκούοντες μῦθον». Tкр: «Πολλάκις ἐθαύμασα, τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν». Ksn: (ші кв цen: ел:) «Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων». Iскр: «Θαυμάζω σε τῆς ἀρετῆς, саъ σου τὴν ἀρετήν». Лкs: (ші пas:) «Θαυμάζομαι μὴ παρών». Sof: «'Επὶ τῷ ἡγεμόνες εἶναι καὶ τὰ εἰκότα θαυμάζεσθαι». Tвч: (вezї ші ἄγαμαι). [ші

Θαυμαίνω, вiit: θαυμανέω-ῶ, ποet: în локъ de θαυμάζω.

Θάυμακτρον (τὸ), плatъ пentrв вedepe de eskamatopiї. [θαυμάζω].

Θαυμαλέος, α, ον, ποet: =Θαυμάσιος (маї de мвлte-opї în eponie). [θαῦμα].

Θαυμασία (ή), =Θαυμασμός. [ші

Θαυμάσιος, α, ον, minвnatъ, саъ чел de minвnat; (вne-opї în epon:) чївdatъ, кв-piozъ. [θαυμάζω]. [de вnde

Θαυμασιότης (ή), minвnъцie, саъ калitatea вnвї лвкрв minвnatъ.

Θαυμασιουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Θαυматουργέω, fакъ minвnї. [θαυμάσιος, ἔργον].

Θαυμασίως, adв: minвnat, саъ de minвne. [θαυμάσιος].

Θαυμασμός (ὁ), minвnape, mipape; саъ admipape. [ші

Θαυмастὴς, οῦ (ὁ), mipътopъ; саъ admipътopъ (лъвdътopъ кв mipape). [ші

Θαυмастικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ιĸῶς, aплекатъ, саъ dempinsъ ла minвnape, mipape, саъ admipape. (грam:) însemnътівъ, саъ екsпresівъ de mipape. [ші

Θαυмастὸς, ὴ, ὸν, minвnatъ, вpednikъ de mipape; admipавіlъ; (вne opї) чївdatъ. «Οὐδὲν θαυμαστόν». Лкs: (ші îm:) «Θαυμαστά γ', ἔφη, εἰ πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους δύνασαι, πρὸς δὲ σεαυτὸν οὔ». Ksn: (ші în локъ de adв:) «Θαυμαστὸν ὅσον (οἷον)». Плт: foapte мвлт. [θαυμάζω]. [de вnde

Θαυμαστόω -ώ, вiit: -ώσω, fакъ a fi (a se аръta) чева minвnatъ. [ші

Θαυμαστῶς, adв: de minвne, =Θαυмасίως.

Θαυματίζομαι, вiit: -ίσομαι, мъ копpinzъ de mipape. [ші

Θαυματικὸς, ὴ, ὸν (ші adв:) -ιĸῶς, pелатівъ кв minвne, саъ екsпresівъ de mipape. [ші

Θαυματόεις, εσσα, εν, ποet: în локъ de θαυмастός. [θαῦμα].

Θαυματοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакъ minвnї, саъ eskamatopiї. [θαυματοποιός]. [de вnde

Θαυματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, atinгътopъ de

eskamatopъ, saъ îndemînatikъ ла eskamatopie.

Θαυματοποιία (ἡ), eskamatopie, arъtatape de minъnate лъkrъrї. [ші

Θαυματοποιικὸς, ἡ, ὸν, =Θαυματοποιητικός. [din

Θαυματοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopъ, saъ arътъtopъ de minъnї (prinч: snpe amъцipea prівitopілор), eskamatopъ (tърч: хокавазъ, franц: jongleur). [θαῦμα, ποιός].

Θαυματὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de Θαυμαστός.

Θαυματουργέω -ῶ, вііt: -ήσω, (овіч: Бisep:) fakъ minъnї, = Θαυματοποιέω. [Θαυματουργός]. [de ънde

Θαυματούργημα (τὸ), fanтъ minъnatъ.

Θαυματουργία (ἡ), fачере de minъnї,= Θαυματοποιία. [din

Θαυματουργὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopъ de minъni,=Θαυματοποιός. [θαῦμα, ἔργον].

Θαυσίκριον (τὸ), nodъ 'nалtъ пентръ прівitopї în teatrъ, ші чл: [θάομαι, ἱκρίον].

Θαψία (ἡ), o ръdъчinъ adъsъ овічnъit din insъла [Θάψος], вънъ de вънsit галвенъ. [de ънde

Θάψινος, η, ον, вънsitъ галвенъ къ Θαψία.

Θάψος (ἡ), =Θαψία.

Θάω, neîntp: temat: ал лъї Θάομαι, шезъ. 2) прівeskъ. 3) sъръ.

Θεὰ, ші Θέαινα, fem: ал лъї θεός, zeiцъ. «Τὰ θεά». Лкs: челе доъ zeiце, Чересa ші Перsefona.

Θέα, (ἡ), прівіре; (прin întind:) прівеліште; ші дрептъл de прівіре în teatrъ. 2) faцъ (de прівit), колоареа вре юнъї лъkrъ.

Θεαγγελεὺς, έως (ὁ), pîndъitъ a вesti пороdълъї serвъtopiле zeілор. [θεὸς, ἄγγελος].

Θεαγωγία (ἡ), adъчере de zeї прin fermекътopiї. [din

Θεαγωγὸς, (ὁ, ἡ), adъkътopъ de zeї прin маціче кїемърї saъ eksopчisme. [θεὸς, ἄγω].

Θεάζω, вііt: -άσω, seamънъ a zeъ; прооpочeskъ ка zeъ; (ънe opї stръm:)înzeїeskъ. (вezї ші θειάζω). [θεός].

Θέαινα, ης (ἡ), noet: în локъ de Θεά.

Θεαίτητος (ὁ, ἡ), черътъ, ші довînditъ de ла zeї. [θεὸς, αἰτοῦμαι].

Θεάκτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: adъkътopъ (atръгътopъ,înвлînzitopъ) de zeї. [θεὸς, ἄγω].

Θέαμα (τό), eksпъsъ ла прівіре, прівеліште. [ші

Θεάμων, ονος (ὁ, ἡ), прівitopъ (прinч: nъmaї în комп:). [Θεάομαι].

Θεανδρικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ къ Dъmneze-omъл Iisъsъ, Dъmnezeїeskъ ші omeneskъ de o datъ. [din

Θέανδρος (ὁ), (тлц:) = Θεάνθρωπος. [θεὸς, ἀνήρ].

Θεανθρωπία (ἡ),însъшimea Dъшneze-omълї. [din

Θεάνθρωπος, (ὁ), (тлц:) Demnezeъ ші omъ de o datъ (Iisкsъ Xpistosъ), Dъmneze-omъ. [Θεὸς, ἄνθρωπος].

Θεάομαι -ῶμαι, [θέα] вііt: -άσομαι, прівeskъ (прinч: în, saъ ка în teatrъ); тъ вїtъ (maї къ seamъ къ mipape ші къpiositate).

Θεάρεστος (ὁ, ἡ), плъкътъ лъї Dъmnezeъ.

Θεάριον, ω (ὁ), Dop: локъ pîndъitъ пентръ прівitopї. [din

Θεάριος, ω (ὁ), Dop: în локъ de Θεώριος.

Θεαρὸς, ῶ (ὁ), Dop: în локъ de θεωρός. [θέα].

Θεαρχία (ἡ), atotstъпînipea лъї Dъmnezeъ. [ші

Θεαρχικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ къ atotstъпînipea лъї Dъmnezeъ. [ші

Θεάρχιος, α, ον, noet: în локъ de θεαρχικός. [Θεὸς, ἀρχή].

Θεαστὶ, adв: dъne (în) лімба zeілор. [ші

Θεαστικὸς, ἡ, ὸν, însъглатъ de Dъmnezeъ. [θεάζω].

Θεατὴς, οῦ (ὁ), прівitopъ; (партік:) прівitopъ în teatrъ, saъ (în цen:) de op че прівеліште. [ші

Θεατικὸς, ἡ, όν, къвenitъ, saъ folositopъ ла прівіре. «Δύναμις—». Ар: пътереа вederії. [ші

Θεατὸς, ἡ, ὸν, въzътъ, saъ de въzът, вrednikъ de прівit. [Θεάομαι].

Θεάτρια (ἡ), fem: ал лъї Θεατής.

Θεατρίδιον (τὸ), dim: ал лъї Θέατρον.

Θεατρίζω, вііt: -ίσω, sîntъ актopъ de teatrъ; (stрът:) експъїъ, репresintъ чева în (saъ ка în) teatrъ; (maї de mъ ıle opi în ръъ) defaїmъ, daъ în пъвлїкъ. [ші

Θεατρικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, teatralъ; помпosъ, арътosъ. [Θέατρον].

Θεατριστὴς, οῦ (ὁ), актopъ de teatrъ. [θεατρίζω].

Θεατροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), каре мерце ла (se sъїe пе) teatrъ. [θέατρον, βάω, βαίνω].

Θεατροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în felъ, saъ formъ de teatrъ. [θέατρον, εἶδος].

Θεατροκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, тъ sîlesкъ (прinч: прin лінгъшірї, ші ънелїрї зі-

клепештї) а плаче (а тъ аплавda) în teatрв. [ші

Θεατροκοπία (ἡ), вnелtipe snpe аплавdape în teatрв. [din

Θεατροκόπος (ὁ, ἡ), вnелtitopъ npin лiнгвшipї de o se аплавda in teatрв. [θέατρον, κόπτω].

Θεατροκρατία (ἡ), npedominape a teatрвлвї, ad: a прівitopілор (кînd eї îmпвn воiпца лор aseпpa поецілор), saŭ a поецілор шi актopілор (кînd eї порt пвбліквл dвпе воїea лор). [θέατρον, κράτος].

Θεατρομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ neввпъ de teatрв, ad: неввпеште їввескъ teatрв. [θέατρον, μαίνομαι].

Θεατρόμορφος (ὁ, ἡ),=Θεατροειδής. [θέατρον, μορφή].

Θέατρον(τὸ), teatрв, saŭ локалъ, вnde se репresintъ прівеліштї; (прin întind:) кїар експвsa прівеліште; (колек:) прівitopiї. [θεάομαι].

Θεατροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopъ, saŭ клъditopъ de teatрв. [θέατρον, ποιός].

Θεατροπώλης (ὁ, ἡ), вînzъtopъ (înкipietopъ) de локврї în teatрв ла прівitopї, ad:=Θεατρώνης.

Θεατροτορύνη (ἡ), лiнгвръ de teatрв (kom: epii: de актріцъ, saŭ квptizanъ). [θέατρον, τορύνη].

Θεατρώνης,, ου (ὁ), квmпърътopъ, saŭînкipietopъ de локврї în teatрв. [θέατρον, ὠνή].

Θέειον (τὸ), Ion: noet: în локъ de θεῖον, пвчїoasъ.

Θέειος, η, ον, Ion: noet: în локъ de θεῖος, Dвmnezeeскъ. [de вnde

Θεειόω -ῶ, вiit: -ώσω, Ion: noet: în локъ de θειόω.

Θεεύμενος, (noate грeш: în локъ de θηεύμενος) η, ον, Ion: în локъ de θεώμενος, partч: a лвї θεάομαι.

Θεηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de θεογενής.

Θεηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, вorвeскъ desnpe Dвmnezeъ, =Θεολογῶ. [ші

Θεηγορία (ἡ), вorвipe desnpe Dвmnezeъ, =Θεολογία. [din

Θεηγόρος (ὁ, ἡ), вorвitopъ desnpe Dвmnezeъ, =Θεολόγος. [θεὸς, ἀγορά].

Θεηδόκος(χος), ου (ὁ, ἡ), Ion: noet: în локъ de θεοδόχος.

Θεήϊος, α, ον, Ion: noet: în локъ de θεῖος.

Θεηκολεών, ῶνος (ὁ), Ion: локвїпцъ de preotъ saŭ preoцї. [din

Θεηκόλος (ὁ), Ion: în локъ de θεηπόλος.

Θεηλασία (ἡ), dвmnezeeaскъ roanъ. [θεὸς, ἔλασις].

Θεηλατέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (кв ак: ел:) тъ плîпгъ пentрв o nenopочipe провenitъ din Dвmnezeeaскъ roanъ. [din

Θεήλατος (ὁ, ἡ), [θεὸς, ἐλαύνω] tpimisъ (прinч:înпpotiва квїва) de ла Dвmnezeъ. «Νόσος («Συμφορὰ, ші чл:)—». Noet: 2) mînatъ (tîpîtъ) кътре Dвmnezeъ. «Βοῦς — ». Esxл: adвsъ ла алтаръ snpe жертїpe. 3) ronitъ (вpцisitъ) de Dвmnezeъ. (bezї ші ποινήλατος).

Θέημα (τὸ), Ion: în локъ de θέαμα.

Θεημαχία (ἡ), noet: în локъ de θεομαχία.

Θεημάχος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de θεομάχος.

Θεημοσύνη (ἡ), Ion: noet: прівіре, обserвare. [din

Θεήμων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de θεάμων.

Θεηπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: sîntъ ...

Θεηπόλος (ὁ, ἡ), [θεὸς, πολέω]înкinъtopъ (preotъ, слвжitopъ) de вре вnъ zeъ, saŭ zeiцъ, (iap партік;) ал Чівелеї, (de вnde) = Μητραγύρτης.

Θεητὴς, οῦ (ὁ), Ion: în локъ de θεατής.

Θεητόκος (ἡ), noet: în локъ de Θεοτόκος.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локъ de θεατός.

Θέητρον (τὸ), Ion: în локъ de θέατρον.

Θεία (ἡ), fem: ал лвї θεῖος, тътвшъ.

Θειάζω, вiit: -άσω, fakъ чева Dвmnezeeскъ, konsfinцeskъ, saŭ adвkъ лвї Dвmnezeъ; înzeїeskъ; întвsiezъ; прoopoчeскъ ка întвsiastъ, saŭînsвflatъ de zeitate. (bezї ші ἐπιθειάζω). [θεῖος]. [de вnde

Θειασμὸς (ὁ), întвsiasmъ, saŭ dвmnezeeaскъ însвflape; свnepstiцie, fanatismъ; прoopoчipe (de întвsiastъ); жвръmîntъ; кїemape de Dвmnezeъ în ажвtopъ. [ші

Θειαστὶ, adв: =Θεαστί.

Θείκελος (ὁ, ἡ), noet: = Θέσκελος.

Θεῖκὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -κῶς = Θεῖος.

Θειλοπεδεύω, вiit: -εύσω, întinzъ, пвїъ чева a se вska ла soape. [din

Θειλόπεδον (τὸ), în локъ de εἰλόπεδον, локъ експвsъ ла soape, вnde se întind stpвгврї ші алte noame, съ se свinte, saŭ съ se вsвче.

Θεῖμεν, noet: în локъ de θείημεν, 1: îm: neps: de nex: 2: de noft:, ші

Θεῖναι, nex: 2: de inf: ал лвї τίθημι.

Θεῖναι, nex: 1: de înf: ал: лвї ...

Θείνω [în afin: кв κτείνω], вiit: θενῶ, (nex: 1: ἔθεινα, ші 2: ἔθενον) noet: ло-

вескъ, isвескъ; гъврескъ къ волдъ, înпънгъ къ fpirape, ші чл:

Θειογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de θεογενής.

Θειοδάμος, η saъ ος, ον, noet: domolitopъ, doвopîtopъ ші de zeї. «Ἀνάγκη —». Eвseв: [θεὸς, δάμνω].

Θειόδομος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de θεόδμητος.

Θείομεν, noet: în локъ de θῶμεν, 1: îm: neps: de nex: 2: de sвn: ал лвї τίθημι.

Θεῖον (τὸ), [θεῖος, saъ θέω, saъ θύω] пъчїoasъ.

Θεῖος, α, ον, Dвmnezeeskъ, sfîntъ; minвnatъ; maї npesвs de natвpъ. «Τὸ θεῖον». Лкs: zeitate, dвmnezeeaskъ провединцъ [θεός].

Θεῖος (ὁ), [ἠθεῖος] вnкїъ.

Θεοτειχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înгръditъ къ zeeштї zidвpї. [θεῖος, τεῖχος].

Θειότερος, α, ον, ші adв: -τέρως, компар: ал лвї θεῖος.

Θειότης (ἡ), търеціа zeitъцiї, saъ sfinцenia zeeштilор лвкрврї. [θεῖος].

Θειοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de θεοφανής. [θεῖος, φαίνω].

Θειόχροος ους (ὁ, ἡ), чел къ faцъ de пъчїoasъ. [θεῖον, χρόος].

Θειόω -ῶ, вiit: -ώσω, aївmъ (прin врm: къръцъ) къ пъчїoasъ. [θεῖον]. 2)=Θειάζω, konsfinцeskъ лвї Dвmnezeъ. [θεῖος].

Θείω, noet: în локъ de θέω, алергъ.

Θείω, noet: Ion: în локъ de θῶ, nex: 2: de sвn: ал лвї τίθημι.

Θειώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка пъчїoasa. [θεῖον].

Θείως, adв: Dвmnezeeшte, saъ dвne Dвmnezeeaskъ воinцъ, saъ însвfлape. [θεῖος].

Θελγεσίμυθος (ὁ, ἡ), noet: atpъгъtopъ къ ворве. [θέλγω, μῦθος].

Θέλγητρον (τὸ), miжлокъ de atpaцepe (лiпічїъ). [ші

Θέλγμα (τὸ), =Θέλγητρον. [din

Θέλγω [ἔλκω], вiit: θέλξω, fepmекъ (прinч: прin пiпъipe de mїnъ); (прin întind:) amopцeskъ, молешеskъ; ameцeskъ, adopmъ; înвeзeлeskъ; îndвлчeskъ; mînгîїъ, потолеskъ; (în цen:) atpaгъ плъчepea, saъ amopвл квїва.

Θέλεμος (ὁ, ἡ), noet: dвлче, влажinъ, плъквтъ. [ші

Θέλεος (ὁ, ἡ), noet: fъкъtopъ de чева din ввna sa воinцъ. [θέλω].

Θέλεσκον, noet: în локъ de ἔθελον, прел: ал лвї θέλω.

Θέλημα (τὸ), воinцъ. [θέλω]. [de вnde

Θεληματαίνω, вiit: θεληματήσω, (плц:) stъpїeskъ врmînd воinцeї меле.

Θέλημος, ші Θελήμων, ονος (ὁ, ἡ), воitopъ, saъ гata a вої (osîpdnikъ). [ші

Θέλησις, εως (ἡ), воipe, saъ пвtepea, op лвкрареа воinцeї. [ші

Θελητὴς, οῦ (ὁ), (къ цen:) воitopъ de чева. [ші

Θελητὸς, ἡ, ὸν, воitъ, dopitъ, їввitъ. [θέλω].

Θέλιμνον (τὸ), =Θέλυμνον.

Θέλιμος (ὁ, ἡ), =Θέλεμος.

Θελκτὴρ (ὁ), noet: atpъгъtopъ; mînгîitopъ; потолitopъ, ші чл: «Ὀδυνάων —». Om: Imn: [ші

Θελκτήριος (ὁ, ἡ), чел къ пвtepe, saъînsвшime de atpaцepe, mînгîїepe, потолipe, saъ fepmекаре. ‖ (nexт:) Θελκτήριον (τὸ), =Θέλγητρον. [ші

Θέλκτης, ου (ὁ), =Θελκτήρ. [ші

Θελκτικὸς, ἡ, ὸν, =Θελκτήριος. [ші

Θέλκτις, ιος (ἡ), грeш: în локъ de θελκτύς. [ші

Θέλκτριος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de θελκτήριος. [ші

Θέλκτρον (τὸ),=Θέλγητρον. [ші

Θελκτὺς, ύος (ἡ), noet: =Θέλξις, saъ Θέλγητρον. [θέλγω].

Θελξίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: fepmекъtopъ, atpъгъtopъ, amъцitopъ (прin плъчерї) de oamenї. [θέλγω, βροτός].

Θελξίνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: atpъгъtopъ, amъцitopъ de minte. «Πειθὼ —». Enгp: [θέλγω, νόος -οῦς].

Θελξίπικρος (ὁ, ἡ), noet: adвкъtopъ de плъчере вnitъ къ amърîчївne. [θέλγω, πικρός].

Θέλξις, εως (ἡ), atpaцepe (акt: saъ nas:). [θέλγω].

Θελξίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: =Θελξίνοος. [θέλγω, φρήν].

Θελοκακέω -ῶ, вiit: ήσω, кавтъ ἐθελοκακέω.

Θέλυμνον (τὸ), noet: în локъ de θέμεθλον, temeліe. (прinч: întpeв: nвmaї în комп: προθέλυμνος, ші чл:).

Θέλω [ἔλω], вiit: θελήσω, (прел: ἔθελον, nex: ἐθέλησα; iap ἤθελον, ші ἠθέλησα, se sвбdвк къ maї швлтъ апалоцie ла ἐθέλω; tpe: de къ; maї поъ τεθέληκα) =Βούλομαι, воїeskъ, dopeskъ, saъ кавтъ съ...; обічнвїeskъ, тъ твлцвmeskъ. (къ ак: saъ înf:) «Πᾶν ὃ θέλεις». Ткр: «Εἰ δὲ θελήσει

ἀναβῆναι ἡ τυραννὶς εἰς τὴν θυγατέρα». Ep: de ва fi sъ аждпгъ. (ші авsол:) «Δάκρυε ὅσσα θέλεις». Ткр: «Πλέον τοῦ θέλοντος». Sof: în локъ de τοῦ δέοντος. (ші în локъ de adв:) «Ἡ γῆ θέλουσα διδάσκει». Ksn: de ла sine. (bezĭ ші ἐθέλω).

Θέμα (τὸ), denositъ; (прinч:) вanĭ, че se denвn ла прinsoape (ръмъшагъ), saъ ка премiъ. 2) (лоц:) idee прinчipалъ, каре se ia de вasъ ал проposiцii, (bezĭ ші θέσις) temъ. 3) (gram:) ziчerea прimitivъ, че este ка о ръdъчinъ sпре deривareа алтора. 4) (astрлц:)=Ὡροσκοπεῖον. 5) (Bizant:) о парte а вneĭ провinцiĭ, жdецъ, distpiktъ; (iap прinч:) трвпъ de ошtipe pîndвitъ sпре пaza вneĭ провinцiĭ, гарnizonъ. [τίθημι]. [de вnde

Θεματίζω, вiit: -ίσω, (лоц:) пвĭъ о idee de temъ a проposiцii; (astрлц:) faкъ oроскопiвл квĭва, saъ îĭ черчetezъ timпвл пaштерiĭ sпре въdirea soapteĭ зале; (în цen:) пвĭъ, ашezъ, fiксezъ posiцia. [ші

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de (saъ лвatъ ка о) temъ. «Ρῆμα — ». Gram: «Ἀγὼν—». Лкs: лвпtъ, пentpв каре se deпвne maĭ'nainte o sвmъ de вanĭ ка премiъ.

Θεματισμὸς (ὁ), a лва чeaa de temъ; întoкmipe de temъ (лоц: saъ astрлц:); (în цen:) ашezape în вре вnъ локъ. [Θεματίζω].

Θέμεθλον (τὸ), пoet: în локъ de θεμέλιον, temeлie, вasъ, ръdъчinъ, fвndъ. [ші

Θεμείλιον, ші Θέμειλον (τὸ), пoet: în локъ de θεμέλιον. [θέμα].

Θεμελιακὸς, ἡ, ὸν, pелatивъ кв temeлie, saъ ал temeлii. [ші

Θεμελιόθεν, adв: din temeлiĭ. [din

Θεμέλιον (τὸ), (de ачi) temeлie, saъ temeĭъ; (ĭap прinч:) пeзt: ал лвĭ ...

Θεμέλιος (ὁ, ἡ), [θέμα]=Θεμελιακός, ші Θεμελιώδης, кв temeiъ, temeĭпikъ. || (sввst:) Θεμέλιος (ὁ), (se înц: λίθος)=Θεμέλιον.

Θεμελιοῦχος (ὁ, ἡ), чел че ape (se supiжinъ пе) temeлiĭ. [θεμέλιον, ἔχω].

Θεμελιόω -ῶ, вiit: -ώσω, întemeĭezъ (пропр: ші fir:). [θεμέλιον]. [de вnde

Θεμελίωσις, εως (ἡ), întemeĭepe. [ші

Θεμελιωτὴς, οῦ (ὁ), întemeictorъ.

Θέμεν, ші Θέμεναι, Dop: ші Eол: în локъ de θεῖναι, пex: 2: de înf: ал лвĭ τίθημι.

Θεμερὸς, ὰ, ὸν, пoet: ашezatъ, înцелeптъ, (fpanц:)pосв,=Σεμνός, modestъ.[θέμα].

Θεμερόφρων, ονος (ὁ, ἡ), пoet: чел кв statopпikъ, ашezatъ, înцелeптъ simцimîntъ, saъ характеръ. [θεμερὸς, φρήν].

Θεμερύνομαι, вiit: -υνοῦμαι, пoet: =Σεμνύνομαι. [θεμερός].

Θεμερῶπις, ιδος (ἡ), пoet: [θεμερὸς, ὤψ] modestъ (smepitъ) ла вedepĭ, saъ вĭtъткръ.

Θέμηλον (τὸ), пoet: = (saъ грeш: în локъ de) Θέμεθλον.

Θεμίζω, вiit: ἴσω, пoet: жвdikъ; пedeпseskъ. || (miж:) întoкmeskъ, pегвлezъ чева dвпе лецĭ ші dpentate. [θέμις].

Θεμίπλεκτος (ὁ, ἡ), пoet: înплetitъ pегвлat; (fir:) съвîpшitъ, saъ довînditъ dвпе лецĭ ші dpentate. [θέμις, πλέκω].

Θέμις [τίθημι], θέμιδος, ші Dop: θέμιτος, ші θέμιστος (ἡ), (ак: θέμιν, вок: θέμι) (прinч: ші арх:) întoкmita pîndвîalъ a лвкръpiлор, овiчeĭвpiле вnвĭ локъ; (авsол:) dpentъ, кввiinцъ; (прin вpm:) dpentate; (пoet:) =Θεσμὸς, леце (прinч:) întemeĭatъ пе datine; (dвпе mitолц:) zeiца dpentъцiĭ; (îm:) întoкmipĭ, pегвлърĭ, хotъpîpĭ; (de вnde) nestpъmвtateле хotъpîpĭ але вpsitoapeĭ, saъ а ле zeiлор; (прin вpm:) проорочiĭ; прiчinĭ de жвdikaтъ; dpentъpiле, saъ пpeporativele вnвĭ жвdikътorъ, saъ dpегътorъ. «Λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας». Il: I. «Ἡ θέμις ἐστίν». Il: B. (ші maĭ eксakt). «Ἡ θέμις ἀνθρώπων πέλει». Il: I: T: dвпе овiчeĭвл oamenilor. «Οὗροι θέμις ἐστι ξεῖνον ἀτιμῆσαι». Od: Ξ. пв mi se кввine.

Θεμισκόπος (ὁ, ἡ), пoet: dpentъ insпektorъ. [θέμις, σκοπός].

Θεμισκρέων, οντος (ὁ), пoet: чел че înпъръцeште (гвверпъ) dвпе лецĭ ші кв dpentate. [θέμις, κρέων].

Θέμιστα, ші Θέμιστας, Dop: пoet: ак: sing: ші în: ал лвĭ θέμις. [de вnde

Θεμιστεῖος, α, ον, пoet: лецitimъ, dpentъ.

Θεμίστευμα (τό), = Θεσμός, леце, хotъpîpe. [ші

Θεμιστευτὸς, ἡ, ὸν, лецĭвitъ, konsfinцitъ прin леце, saъ векĭъ овiчeĭъ. [din

Θεμιστεύω, вiit: -εύσω, лецĭвĭeskъ; daъ dpentвpĭ; (în цen:) гвверпezъ, порвпческъ; проорочeskъ. [Θεμιστός].

Θεμιστέων, пoet: цen: îm: ал лвĭ θέμις.

Θεμίστιος (ὁ) ἡ), пatponъ ал dpentъцiĭ. (enit: ал лвĭ Жос). [θέμις].

Θεμιστοπόλος (ὁ, ἡ), пoet: [θέμις, πολέω] чел че se îndeletniчeште ла dpentate (жвdikътorъ, saъ întъpatъ).

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, = Θεμιτός. [de вnde

Θεμιστοσύνη (ἡ), пoet: dpentate.

Θεμιστοῦχος (ὁ, ἡ), noet: [θέμις, ἔχω] =Θεμιστοπόλος.

Θεμίστωρ, [θέμις, ἵστωρ] oros (ὁ), knoskътorъ, ші nъzitorъ de dpentate.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, [θέμις] (ші adв:) -ιτῶς, dpentъ, leцitimъ

Θεμὸς (ὁ), =Θεσμός, întokmipe; повъцвіре. [θέμα]. [de вnde

Θεμόω -ῶ, вііt: -ώσω, noet: (кв înf:) пвїъ în nosiцie, adвкъ în stape, fakъ.

Θέναρ [θείνω], aros (τὸ), палта mîneї; saъ talпa пічорвлвї; (noet:) temelie, basъ; fвndъ. [de вnde

Θεναρίζω, вііt: -ίσω, лoвeskъ кв палта, пълтвїeskъ.

Θενεῖν, nex: 2: de inf: ал лвї θείνω.

Θέο, Ion: în локъ de θοῦ, miж: nex: 2: de порвпч: ал лвї τίθημι.

Θεοβάδιστος (ὁ, ἡ), (локъ) ne kape a вмблат Dвmnezeъ. [θεὸς, βαδίζω].

Θεοβλάβεια (ἡ), smintipe de Dвmnezeeaskъ врцie. [ші

Θεοβλαβέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ smintitъ din Dвmnezeeaskъ врцie, saъ кървїa 'ї a лвat Dвmnezeъ minцiле. (θεὸς, βλάβη]. [de вnde

Θεοβλαβία (ἡ), noet:= Θεοβλάβεια.

Θεόβλητος (ὁ, ἡ), лепъdatъ, saъ вътвтъ de Dвmnezeъ. [θεὸς, βάλλομαι].

Θεογαμία (ἡ), nвnta zeiлor. [ші

Θεογάμια (τὰ), serbътoape în цinstea nвnцiї Hepsefoneї. [θεὸς, γάμος].

Θεογενεσία (ἡ), în Dвmnezeъ (цpin Dвmnezeeskвл botezъ) penamtepe. [θεὸς, γένεσις].

Θεογενὴς (ννὴς), ές (ὁ, ἡ), [θεὸς, γένος, γέννα], =кв...

Θεσγέννητος (ὁ, ἡ), nъskвtъ din Dвmnezeъ. [θεός, γεννάω].

Θεόγληνος (ὁ, ἡ), noet: [θεος, γλήνη] чел кв Dвmnezeeaшtї (fвmoшї) окї.

Θεόγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: вorвitorъ кв Dвmnezeeaskъ лімъ, saъ елоквінцъ. [θεὸς, γλῶσσα].

Θεογνωσία (ἡ), кпoшtinцъ de Dвmnezeъ (de adевърата реліцie). [θεὸς, γνῶσις].

Θεόγνωστος (ὁ, ἡ, кпoskвtъ лвї Dвmnezeъ, saъ рекпoskвtъ de Dвmnezeъ. [θεὸς, γιγνώσκω].

Θεογονία (ἡ), oriцina (цeneaлoцia) zeilor. [din

Θεόγονος, (ὁ, ἡ), nъskвtъ, saъ tpaвя din zeъ. [θεὸς, γόνος].

Θεόγραφος (ὁ, ἡ), skpisъ de Dвmnezeъ. [θεὸς, γράφω].

Θεοδαίσια (τὰ), жertfъ (osпъцъ, serbътoape) în цinstea вре вnвї zeъ (dap maї naptik: a лвї Dionisъ). [θεὸς, δαίς].

Θεοδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), ші

Θεοδέκτωρ, oros (ὁ, ἡ), noet: =Θεοδόχος.

Θεοδήλητος (ὁ, ἡ), [θεὸς, δηλέομαι] = Θεοβλαβής.

Θεοδίδακτος (ὁ, ἡ), înвъцatъ de къlpe Dвmnezeъ. [θεὸς, διδάσκομαι].

Θεοδινὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: mішkatъ, nopnitъ de Dвmnezeъ. [θεὸς, δινέομαι].

Θεοδιφὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, διφάω] къвтътorъ, черчетътorъ de Dвmnezeъ, saъ de чele Dвmnezeeшtї. [θεὸς, διφάω].

Θεόδμητος, (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, δέμω] ziditъ de Dвmnezeъ.

Θεοδόκος (ὁ, ἡ), = Θεοδόχος.

Θεοδοσία (ἡ), dape (konsfinцipe) лвї Dвmnezeъ. [ші

Θεόδοτος (ὁ, ἡ), =Θεόσδοτος.

Θευδόχος (ὁ, ἡ), пriimitorъ (înkъпътorъ) de Dвmnezeъ. [θεὸς, δέχομαι].

Θεοδρομέω -ῶ, вііt: -ήσω, алергъ (вмблв) пе калеа лвї Dвmnezeъ. [din

Θεόδρομος (ὁ, ἡ), вмблътorъ пе калеа лвї Dвmnezeъ. [θεὸς, δρόμος].

Θεοδώρητος (ὁ, ἡ), dървitъ de Dвmnezeъ. [θεὸς, δωρέομαι].

Θεοειδεια (ἡ), asemътнape кв Dвmnezeъ. [din

Θεοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, asemenea лa faцъ кв Dвmnezeъ; Dвmnezeeskъ. [θεὸς, εἶδος].

Θεοείκελος (ὁ, ἡ), noet: asemenea zeilor. [θεὸς, εἴκελος].

Θεοεπὴς, ές (ὁ, ἡ), грам: пapfp: ал лвї θεσπέσιος. [θεὸς, ἔπος].

Θεοεχθία, ші Θεοεχθρία (ἡ), Dвmnezeeaskъ врцie, връ. [din

Θεόεχθρος (ὁ, ἡ), врîtъ, връжитъmitъ de Dвmnezeъ, [θεὸς, ἐχθρός].

Θεοήλατος (ὁ, ἡ), =Θεήλατος.

Θεόθεν, adв: de ла Dвmnezeъ. [θεὸς].

Θεόθυτος (ὁ, ἡ), жertfitъ лвї Dвmnezeъ. [θεὸς, θύω].

Θεοίνια (τὰ), serbътoape în цinstea zeвлвї вінвлвї, орцiile (mistepiile) лвї Dionisъ. (bezї ші γεραίρω). [ші

Θεοίνιον (τὸ), temплвл лвї Dionisъ. [θεὸς, οἶνος].

Θεοκάπηλος (ὁ, ἡ), пpeквпeцitorъ de чele Dвmnezeeшtї. [θεὸς, κάπηλος].

Θεοκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), експліk: a лвї

θεόκμητος, ші θεόδμητος. [θεὸς, κατασκευάζω].

Θεοκῆρυξ, υκος (ὁ), вestitorъ (propoвedвitorъ) de Dвmnezeŭ, saŭ de кввîntвл лвї Dвmnezeŭ. [θεὸς, κῆρυξ].

Θεοκίνητος (ὁ, ἡ), mişkatъ (îndemnatъ) de Dвmnezeŭ. (gram: eксплік: a лвї θέορτος). [θεὸς, κινέομαι].

Θεόκλητος (ὁ, ἡ), кїematъ de Dвmnezeŭ; (локъ) вnde se кїeamъ Dвmnezeŭ în aжвtorъ. «Ναὸς—». Non: [θεὸς, καλέομαι].

Θεοκλυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, [θεόκλυτος] кїemъ în aжвtorъ (fiind în primeжdie), saŭ adвкъ martвrъ (nъпъstвindв-mъ) пе Dвmnezeŭ; (în цen:) =Ἐπικαλοῦμαι. 2) aвzъ din гвра лвї Dвmnezeŭ. [de вnde

Θεοκλύτησις, εως (ἡ), кїemare de Dвmnezвъ în aжвtorъ, saŭ martвrъ. 2) aвzire din гвра лвї Dвmnezeŭ.

Θεόκλυτος (ὁ, ἡ), noet: askвлtatъ de Dвmnezeŭ. 2) (fir:) vinstitъ de Dвmnezeŭ. [θεὸς, κλύω].

Θεόκμητος (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, κάμνω],= Θεότευκτος, fъквtъ, клъditъ de Dвmnezeŭ.

Θεοκολέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Θεοκόλος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de θεηπόλος, preotъ de zeŭ, saŭ zeiцъ. [θεὸς, κολέω].

Θεοκόρος (ὁ, ἡ), = Θεοκόλος. [θεὸς, κορέω].

Θεόκραντος (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, κραίνω] sъвîrşitъ de ла Dвmnezeŭ.

Θεοκρασία (ἡ), amestekare, вnire кв Dвmnezeŭ. [θεὸς, κρᾶσις].

Θεοκρατία (ἡ), administpaцie de вnъ statъ nemiжлoчitъ de ла Dвmnezeŭ, saŭ dela ministpiї лвї, teokpatie. [Θεὸς, κράτος].

Θεοκρίτης, ου (ὁ), noet: жвdikъtorъ de zeї. (enit: ал лвї Παρισъ). [ші

Θεόκριτος (ὁ, ἡ), жвdikatъ, anpoвatъ de Dвmnezeŭ. [θεὸς, κρίνω].

Θεόκτιστος, ші Θεόκτιτος (ὁ, ἡ), noet: ziditъ, saŭ kpeatъ de Dвmnezeŭ. [θεὸς, κτίζω].

Θεοκτονία (ἡ), omopîpe de zeŭ; saŭ вina лвї ...

Θεοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtorъ de zeŭ. [θεὸς, κτείνω].

Θεολαμπής, έος (ὁ, ἡ), noet: stpълвчitъ de Dвmnezeeaskъ лвminъ. [θεὸς, λάμπω].

Θεόλημπτος, saŭ Θεόλαμπτος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de θεόληπτος.

Θεοληπτικὸς, ὴ, ὸν, лвкръtorъ, saŭ лвкратъ прinînsвflape de Dвmnezeŭ. [din

Θεόληπτος (ὁ, ἡ), însвflatъ de Dвmnezeŭ, întвsiastъ; (прin întind:) sвnepstiцiosъ. [ші

Θεολῆψία (ἡ), însвflape de Dвmnezeŭ, întвsiasmъ; sвnepstiцie. [θεὸς, λαμβάνω].

Θεολογεῖον (τὸ), naptea вekївлвї teatpв, вnde se înfъцişaŭ, mi вopвїaŭ zeiї. [ші

Θεολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskъ (saŭ skpiъ) desnpe Dвmnezeŭ, ші Dвmnezeeштї лвкрврї, sîntъ teologъ. «Τὰ θεολογούμενα». Apst: [ші

Θεολογία (ἡ), teoloцie, штiinца, че tpakteazъ desnpe Dвmnezeŭ. ші челе Dвmnezeeштї. [ші

Θεολογικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, teoloцikъ, pelativъ кв (saŭ kape tpakteazъ desnpe) teoloцie. [din

Θεολόγος (ὁ, ἡ), teologъ, kape вopвeшte, saŭ skpie desnpe Dвmnnezeŭ. [θεὸς, λόγος].

Θεολώβητος (ὁ, ἡ), noet: = Θεοβλαβὴς. [θεὸς, λωβάομαι].

Θεομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Θεομανὴς, έος (ὁ, ἡ), певвnъ din Dвmnezeeaskъ вpцie (ka Opestъ). [θεὸς, μαίνομαι]. [de вnde

Θεομανία (ἡ), natima, saŭ stapea nevвnвлвї din Dвmnezeeaskъ вpцie.

Θεομαντεία (ἡ), proopoчie din Dвmnezeeaskъ însвflape. [ші

Θεομαντέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Θεόμαντις, εως (ὁ), proopokъ (rivitorъ) din Dвmnezeeaskъ însвflape. [θεὸς, μάντις].

Θεομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatъ înpotiva лвї Dвmnezeŭ; saŭ mъ înnpotiveskъ ла Dвmnezeeштiле sfatврї. [ші

Θεομαχία (ἡ), pesвoipe asвnpa лвї Dвmnezeŭ, saŭ a zeidop întpe dînшiї. [din

Θεομάχος (ὁ, ἡ), pesвoitorъ înnpotiва лвї Dвmnezeŭ; saŭ înnpotivitorъ întokmipidop dвmnezeeштeї propedinце. [θεὸς, μάχη].

Θέομεν, Ion: noet: în локъ de θῶμεν, 1: îm: neps: de nex: 2: de sвn: ал лвї τίθημι.

Θεομηνία (ἡ), mînie, вpцie Dвmnezeeaskъ. [θεὸς, μῆνις].

Θεομήστωρ [θεὸς, μήδομαι], opos (ὁ, ἡ), noet: rînditorъ, saŭ sfътвitorъ ka вnъ Dвmnezeŭ, înzestratъ кв zeeaskъ înцelepчївne.

Θεόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet:=Θεομήστωρ. [θεὸς, μῆτις].

Θεομήτωρ, opos (ἡ), maïkъ de Dвmnezeŭ. [θεὸς, μήτηρ].

Θεομιμησία (ἡ), imitape de Dвmnezeŭ. [ші

Θεομίμητος (ὁ, ἡ), imitъtorъ de Dъmnezeŭ; saŭ fъkъtŭ kъ imitape de Dъmnezeŭ. [θεὸς, μιμέομαι]. [de ъnde

Θεόμιμήτως, adv: în, saŭ kъ imitape de Dъmnezeŭ.

Θεομισὴς, έος (ὁ, ἡ), [θεὸς, μῖσος]. ші

Θεομίσητος (ὁ, ἡ), ъrîtŭ de (saŭ лъї) Dъmnezeŭ. [θεὸς, μισέω].

Θεόμοιρος, ші Θεόμορος (ὁ, ἡ), noet: înпърцitŭ (întokmitŭ, хotърîtŭ) de Dъmnezeŭ; (în цen:) dъmnezeeskŭ. [θεὸς, μοῖρα, ші μόρος].

Θεόμορφος, (ὁ, ἡ), = Θεοειδής. [θεὸς, μορφή].

Θεομυσὴς, έος (ὁ, ἡ), вinovatŭ înkrimъ kътre Dъmnezeŭ; (prin ърm:)=Θεομισής. [θεὸς, μῦσος].

Θεονύμφευτος, saŭ Θεόνυμφος (ἡ), [θεὸς, νυμφεύω, saŭ νύμφη] mърitatъ kъ (saŭ mipeasъ de) zeŭ.

Θεοξένιος (ὁ, ἡ), enit: ал лъї Апολοnŭ, ші ал лъї Меркърŭ. || «Θεοξένια (τὰ)» serbътoape în чinstea лор. [θεὸς, ξένος].

Θεόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), fiŭ, fiїkъ de zeŭ. [θεὸς, παῖς].

Θεοπάρακτος (ὁ, ἡ), авътътŭ, рътъчitŭ de kътre zeї. [θεὸς, παράγω].

Θεοπάτωρ, ορος (ὁ), tatъ, пърinte de Dъmnezeŭ, saŭ de zeї. [θεὸς, πατήρ].

Θεοπείθεια (ἡ), sъпъnere ла Dъmnezeŭ. [din

Θεοπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), sъпъsŭ лъї Dъmnezeŭ, saŭ ла хotърîріле лъї. [θεὸς, πείθω].

Θεόπεμπτος (ὁ, ἡ), trimisŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, πέμπομαι].

Θεοπλαστέω -ῶ, вiit: -ήσω, плъsmъїeskŭ noї zeї; konstrъїezŭ statъe de zeї; saŭ penpesintŭ чева în firъръ de zeŭ. [din

Θεοπλάστης, ου (ὁ), плъsmъitorъ (пъsskочitorъ) de noї zeї; saŭ konstrъktorъ de statъe de zeї. [mi

Θεοπλαστία (ἡ), плъsmъire (пъskочire) de zeї; saŭ konstrъkцie de statъe de zeї; saŭ penpesintaцie de чева în firъръ de zeŭ. [ші

Θεόπλαστος (ὁ, ἡ), kreatŭ, konstrъitŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, πλάττω]. [ші

Θεόπληκτος (ὁ, ἡ), isвitŭ de Dъmnezeŭ, =Θεοβλαβὴς, ші Θεόληπτος.

Θεοπληξία (ἡ), isвire (вътаїe) de ла Dъmnezeŭ,=Θεοβλάβεια, ші Θεοληψία. [θεὸς, πλήττω].

Θεόπλοκος (ὁ, ἡ), înплetitŭ de Dъmnezeeaskъ mînъ. [θεὸς, πλέκω].

Θεόπνευστος (ὁ, ἡ), însъflatŭ (лъminatŭ) de Dъmnezeŭ. [θεὸς, πνέω].

Θεοποιέω -ῶ, вiit -ήσω, fakŭ zeŭ, înzeїeskŭ пе чinева; konstrъїezŭ statъe de zeї. [θεοποιός]. [de ъnde

Θεοποιητικὸς, ἡ, ὸν, kъвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла fачepe de zeї. [ші

Θεοποίητος (ὁ, ἡ), fъkъtŭ de Dъmneseŭ, =Θεότευκτος.

Θεοποιΐα (ἡ), fачepe de zeї, înzeipe; konstrъkцie de statъe zeemtї. [din

Θεοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtorъ de zeї, saŭ înzeitorъ; konstrъktorъ de statъe de zeї. [θεὸς, ποιός].

Θεοπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Θεοπόλος (ὁ, ἡ), =Θεηπόλος.

Θεόπομπος (ὁ, ἡ), =Θεόπεμπτος.

Θεοπόνητος (ὁ, ἡ), [θεὸς, πονέω].=Θεόκμητος.

Θεοπρέπεια (ἡ), kalitatea, характеръл лъї.

Θεοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -πρεπῶς, kъвenitŭ, potpivitŭ ънъї zeŭ, saŭ zeemte търецŭ. [θεὸς, πρέπω].

Θεοπρόβλητος (ὁ, ἡ), пропъsŭ, алesŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, προβάλλομαι].

Θεοπροπέω -ῶ, вiit: -ήσω, прооpoчeskŭ, saŭ eksплikŭ чева ка прооpokŭ. [ші

Θεοπροπία (ἡ), прооpoчie, saŭ treaвa прооpokълъї. [ші

Θεοπρόπιον (τὸ), прооpoчeaskъ zisъ de прооpokŭ. 2) (maї noŭ) ораколŭ, =Χρηστήριον, ші Μαντεῖον, temплъ de прооpoчie. [dîn

Θεοπρόπος (ὁ, ἡ), [θεὸς, προέπω = προλέγω]=Προφήτης, ші Χρησμολόγος, прооpokŭ. 2) trimisŭ a konsъlta ораколŭ, a чepe прооpoчie. 3) noet: =Προφητικὸς, ші Μαντικός.

Θεοπρόσπλοκος (ὁ, ἡ), = Ἱεροπρόσπολος [θεὸς, προσπλέκω].

Θεοπτεία (ἡ), вedepe de Dъmnezeŭ. [din

Θεόπτης, ου (ὁ), въzъtorŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, ὄπτομαι]. [de ъnde

Θεοπτία (ἡ),=Θεοπτεία. [ші

Θεοπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, relativŭ kъ вedepe, saŭ kъ въzъtorŭ de Dъmnezeŭ.

Θεόπτυστος (ὁ, ἡ), = Θεομυσής. [θεὸς, πτύω].

Θεόπυρος (ὁ, ἡ), anpinsŭ de zeeskŭ foкŭ. «Φλὸξ —» Exp: [θεὸς, πῦρ].

Θεορρημοσύνη (ἡ), вorвire, înвъцътъръ despre Dъmnezeŭ. [din

Θεορρήμων, ονος (ὁ, ἡ), вorвitorŭ despre Dъmnezeŭ, saŭ de Dъmnezeeшtї zise. [θεὸς, ῥῆμα].

Θεόῥῥητος (ὁ, ἡ), zisъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, ῥητός].

Θεόῥῥυτος (ὁ, ἡ), кърsъ (isворîтъ, провenitъ) de лa Dъmnezeъ. [θεὸς, ῥέω].

Θέορτος (ὁ, ἡ), порnitъ, мішкатъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, ὄρνυμι].

Θεὸς (ὁ), [θέω, saъ τίθημι, dap вezї maї вine Zeús] Dъmnezeъ; (къ aptik: fem:)= Θεά; (maї naptik:) soapta, порокьл. (înd:) «Τὼ θεώ». (în At:) Чepesa, ші Пepsefona, (iap în Snapta) Dioskърїї.

Θεόσδοτος (ὁ, ἡ), datъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, δίδωμι].

Θεοσέβεια (ἡ), pesпektъ, чinstipe de Dъmnezeъ, =Εὐσέβεια, пietate. [ші

Θεοσεβέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ ...

Θεοσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), чinstitopъ de Dъmnezeъ ші de чeлe dъmnezeeшti, =Εὐσεβὴς, пiosъ. [θεὸς, σέβας]. [de вnde

Θεοσεβῶς, adв: къ pesпektъ, saъ fрikъ de Dъmnezeъ, =Εὐσεβῶς.

Θεόσεπτος (ὁ, ἡ), pesпektatъ, saъ de pesпektat ка вnъ zeъ. [ші

Θεοσέπτωρ, ορος (ὁ), пoet: în локъ de Θεοσεβής. [θεὸς, σέβομαι].

Θεοσεχθρία (ἡ), (kom:) връжтъшie къtpe, saъ de лa zeї. [θεὸς, ἔχθρα].

Θεοσημεία (ἡ), чea пpin semne арътape de вenipea, saъ вoinца лъї Dъmnezeъ. (вezї ші διοσημεία). [θεὸς, σημεῖον].

Θεοσκυνέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ închinъ лъї (saъ къїва ка лъї) Dъmnezeъ. [din

Θεοσκυνὴς, έος (ὁ, ἡ), închinatъ ка вnъ zeъ. [θεὸς, κύω].

Θεοσοφία (ἡ), desъвîршitъ кънoштinцъ de чeлe Dъmnezeeшtї; Dъmnezeeaskъ înцелепчївne. [din

Θεόσοφος (ὁ, ἡ), înцелептъ în (кънoskътopъ de) чeлe Dъmnezeeшtї. [θεὸς, σοφός].

Θεόσσυτος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, σεύω].= Θέορτος.

Θεοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înкънвnatъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, στέφος].

Θεοστήρικτος (ὁ, ἡ), supiжinitъ în (saъ de) Dъmnezeъ. [θεὸς, στηρίζομαι].

Θεόστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, στείβω] =Θεοβάδιστος.

Θεόστοργος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, στέργω] їввitopъ de Dъmnezeъ.

Θεοστυγὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, στυγέω] вrîtopъ, saъ вrîtъ de Dъmnezeъ, = Θεομισής. [de вnde

Θεοστύγητος (ὁ, ἡ), пoet: = Θεομίσητος. [ші

Θεοστυγία (ἡ), вrічївne de Dъmnezeъ (акt: saъ пas:), ='Ασέβεια.

Θεοσυλέω -ῶ, вiit: -ήσω,='Ιεροσυλέω. [din

Θεοσύλης, ου (ὁ),='Ιερόσυλος. [θεὸς, σύλη]. [de вnde

Θεοσυλία (ἡ), ='Ιεροσυλία.

Θεοσύνακτος (ὁ ἡ), adвnatъ în пъmeле лъї Dъmnezeъ. [θεὸς, συνάγω].

Θεοσύστατος (ὁ, ἡ), konstitъatъ, întокmitъ de Dъmnezeъ; (maї noъ) pекomandatъ лъї Dъmnezeъ. [θεὸς, συνίστημι].

Θεόσυτος (ὁ, ἡ), пoet: =Θεόσσυτος.

Θεόταυρος (ὁ), пoet: zeъ, ші (къ fігъръ de) taвръ; saъ zeeskъ taвръ. [θεὸς, ταῦρος].

Θεοτειχὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: (орашъ, чetate) zidитъ de zeї. [θεὸς, τεῖχος].

Θεοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet:=Θεάρεστος. [θεὸς, τέρπω].

Θεότευκτος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, τεύχω] лъкratъ de Dъmnezeъ,=Θεοκατασκεύαστος.

Θεότης, (ἡ), zeitate. [θεός].

Θεοτίμητος, ші Θεότιμος (ὁ, ἡ), чinstitъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, τιμάω, ші τιμή].

Θεοτόκος (ἡ), пъskътoape de Dъmnezeъ. [ші

Θεότοκος (ὁ, ἡ), пъskътъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, τέκω=τίκτω].

Θεότρεπτος (ὁ, ἡ), пoet: skimвatъ, пretъkътъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, τρέπω].

Θεοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: хрънiторъ de zeї. «'Αμβροσία—». Enigr:

Θεοτυπία (ἡ). =Θεομιμησία. [ші

Θεοτύπωτος (ὁ, ἡ), fъkътъ dвne кinъл (în imitaцia) лъї Dъmnezeъ. [θεὸς, τύπος].

Θεουδέια (ἡ), пoet: fрikъ de Dъmnezeъ. [din

Θεουδὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, δέος] чел къ fрikъ de Dъmnezeъ, 2) = Θεοειδής; (în цen:) Dъmnezeeskъ.

Θεουδόχος (ὁ, ἡ), пoet: în локъ de Θεοδόχος.

Θεουργία (ἡ), лъкрв de Dъmnezeeaskъ пътepe. 2) înzeipe. 3) вnъ felъ de fepмekътopie; saъ шapлatania fepмekътopiлop. [ші

Θεουργικὸς, ἡ, όν, alinrътopъ de înzeipe; saъ îndemînatikъ лa fepмekътopie. [din

Θεουργὸς (ὁ, ἡ), лъкрътopъ de лъкрарї Dъmnezeeшtї. 2) prічinвitopъ omълъї de чeлe în asemъnapea лъї Dъmnezeъ. 3) fepмekътopъ, kape faче minвnї, kїemînd în aжътopъ пъmeле лъї Dъmnezeъ. [θεὸς, ἔργον].

Θεοφάνεια (ἡ), înfъцішape de Dъmnezeъ; (Бisep:) apътapea лъї Xpistosъ în лъme. [ші

Θεοφάνεια (τὰ), (se înț: ἱερὰ) serbътoape în vinstea, saŭ nomenipea înfъțiшъpiĭ лъĭ Dъmnezeŭ; (de ънde Bisep:) serbътoapca Botezълъĭ D. Xpistosŭ. [din

Θεοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), arътatŭ, deskopepitŭ de Dъmnezeŭ. [ші

Θεοφάνια (τὰ),=Θεοφάνεια. [ші

Θεόφαντος (ὁ, ἡ),=Θεοφανὴς. [ші

Θεοφάντωρ, оρος (ὁ), = Θεοхῆρυξ. [θεὸς, φαίνω].

Θεοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), лъminътopŭ къ dъmnezeeaskъ лъminъ. [θεός, φέγγος].

Θεόφημος (ὁ, ἡ), поеt: teологŭ; astpoлогŭ. [θεὸς, φήμη].

Θεόφθεγκτος, ші Θεόφθογγος (ὁ, ἡ), поet: гръitŭ, пропъпцатŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φθέγγομαι].

Θεοφιλὴς, έος, (ὁ, ἡ), ші adв: -φιλῶς, iъвitŭ, saŭ iъвitopŭ de Dъmnezeŭ. [ші

Θεοφίλητος (ὁ, ἡ), iъвitŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φιλέω].

Θεοφιλία (ἡ), iъвipe de Dъmnezeŭ (акt: saŭ пas:). [din

Θεόφιλος (ὁ, ἡ),=Θεοφιλὴς. [θεὸς, φίλος].

Θεόφιν, поеt: în локŭ de θεοῦ, θεῷ, θεοΐς.

Θεόφοβος (ὁ, ἡ), temътopŭ (къ fрікъ) de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φόβος].

Θεοφορέω -ῶ, вiit: вiit: -ήσω, sokoteskŭ (vinsteskŭ) пе vinева ка Dъmnezeŭ. ‖ (шіж: saŭ пas:) мъ întъsiezŭ, мъ însъfлъ de zeŭ. [θεοφόρος]. [de ънde

Θεοφόρησις, εως (ἡ), însъflape de zeitate, întъsiasmŭ. [ші

Θοεφόρητος (ὁ, ἡ), повъцъitŭ (însъflatŭ) de Dъmnezeŭ, întъsiastŭ. 2) (stрът:) пъртътopŭ (пе ътерiĭ съĭ) de statъa вре ънлъĭ zeŭ, saŭ zeiце. [de ънdе

Θεοφορήτως, adв: ка ънŭ întъsiastŭ, saŭ къ întъsiasmŭ.

Θεοφορία (ἡ),=Θεοφόρησις. [din

Θεοφόρος (ὁ, ἡ), (dъпе ziч:) пъртътopŭ asъпръшĭ de zeŭ, saŭ zeiцъ; (Bisep:) пъртътopŭ în sine de Dъmnezeŭ, saŭ копinsŭ de dparostea лъĭ Dъmnezeŭ. [θεὸς, φέρω].

Θεοφραδὴς, έος (ὁ,ἡ), гръitopŭ de вorвe Dъmnezeeшtĭ, saŭ ка din гъра лъĭ Dъmnezeŭ. [θεὸς, φράζω]. [de ънde

Θεοφραδία (ἡ), dъmnezeeaskъ вorвipe; пroopочie.

Θεοφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), = Θεοφραδὴς.

Θεοφρονὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de θεόφρων.

Θεοφροσύνη (ἡ), Dъmnezeeaskъ înțeлeпчiъne, saŭ însъflape; пietate. [θεόφρων].

Θεοφρούρητος (ὁ, ἡ), stpeжъitŭ, пъzitŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φρουρέω].

Θεόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ zeeskŭ simцimîntŭ, saŭ înțeлeпчiъne, пiosŭ, вirtъosŭ. 2) întъsiastŭ. [θεὸς, φρήν].

Θεοφύλακτος (ὁ, ἡ), пъzitŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φυλάττω].

Θεόφυτος (ὁ, ἡ), sъditŭ (прinч: ші fir:) de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φύομαι].

Θεοφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, prooрочeskŭ (гръieskŭ dъmnezeeшte). [θεός, φωνή].

Θεοχάρακτος (ὁ, ἡ), sъпatŭ, înskpisŭ de mîna лъĭ Dъmnezeŭ. [θεὸς, χαράττω].

Θεοχόλωτος (ὁ, ἡ), = Θεостυгής, вrцisitŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, χολόω].

Θεόχρηστος (ὁ, ἡ), prooрочitŭ de Dъmnezeŭ [θεὸς, χράω].

Θεόχριστος (ὁ, ἡ), ънsŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, χρίω].

Θεόω -ῶ, вiit: -ώσω, înzeieskŭ. [θεός]. 2) поеt: în локŭ de θειόω, afъmŭ къ пъчioasъ.

Θεράπαινα, ης, (ἡ), fem: ал лъĭ θεράπων, слъжnikъ.

Θεραπαινίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ ...

Θεραπαινὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъĭ θεράπαινα, слъжnikъцъ.

Θεραπεία (ἡ), слъжipe, înгрiжipe, къъtape; (îар пartik:) înkinape, adopape de tape; (îар пartik:) înkinape, adopape de tape; (кътре прiezeitate; граțioasъ пъptape (кътре прiezeitate; граțioasъ пъptape (кътре прiezeitate; граțioasъ пъptape

Med: мештешʁгъл de a къʁta болнавĭ. ші «Ἕξις θεραπευτική». Apst: stape слъвъпоагъ, ші (прin ʁрт·) кʁ трebʁінцъ de o пеkontenitъ къʁtape. [ші

Θεραπευτίς, ίδος, ші Θεραπεύτρια (ἡ), fem: ал лʁĭ θεραπευτής. [ші

Θεραπευτὸς, ὴ, ὸν,=Θεραπευτικὸς, ші Θεραπεύσιμος. [din

Θεραπεύω, вііt: -εύσω, слʁжeskă; înгрiжeskă, каʁtă (ла воалъ, ші чл:); (прin întind:) tъmъdʁĭeskă; (fig:) dрeră, репарeză; кълtівă (пъmîntă); тъ înkină лʁĭ Dʁmnezeă; лінгʁшeskă, кʁрteneskă пе маĭ мареле меă. [θεράπων].

Θεραπηΐη (ἡ), Ion: în локă de θεραπεία.

Θεραπήϊος ἡ, ον, Ion: noet: în кокă de θεραπευτικός.

Θεράπνη (ἡ), noet: în локă de θεράπαινα. 2) rasdъ, (Търч:) копакă.

Θεραπνίδιον (τὸ), noet: dim: ал лʁĭ...

Θεραπνίς, ίδος (ἡ), noet: în локă de θεραπαινίς.

Θεραπόντιον (τὸ), dim: ал лʁĭ θεράπων.

Θεραποντὶς, ίδος (ἡ), noet: =Θεράπαινα, fem: ал лʁĭ..

Θεράπων, οντος (ὁ), =Θεραπευτής, слʁгъ; înkinъtорă (adоръторă). «Ἄρηος θεράποντες». Om: pesвoînivĭ. «Μουσάων θεράποντες». Om: кълtівъторĭ de Mʁse, поецĭ. [din

Θέραψ, απος (ὁ), noet: în локă de θεράπων. (întрев: прinч; пʁmaĭ în kazele обліче).

Θερεία (ἡ), fem: ал лʁĭ θέρειος.

Θερείβοτος (ὁ, ἡ), noet: (локă, soxată) în каре пask вiteле вара. [θέρος, βόω, βόσκω].

Θερειγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskʁtă, pesъpită вара; (прin întind:) кълдʁposă, saă въpatikă. [θέρος, γένος].

Θερειλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în каре se поate кълка чinева вара ка în патă. [θέρος, λέχος].

Θερείνομος (ὁ, ἡ), noet: каре слʁжeште de пъшʁne вiteлор пе timпă de варъ. [θέρος, νομή].

Θέρειος, α saă ος, ον, въpatikă; кълдʁposă. «Ὥρα θερεία, saă θέρειος, (ші simп:) «Θερεία (se înц: ὥρα)». вара. [θέρος].

Θερείποτος (ὁ, ἡ), noet: adъпată (ʁdată) пе timпă de варъ. [θέρος, πίνω].

Θερείτατος, ὴ, ον, noet: în локă de θερειότατος, sʁпрл: перег: ал лʁĭ θέρειος, прea кълдʁposă.

Θερείω, (fъръ вііt:) noet: (маĭ поă) în локă de θέρω, înkълzeskă.

Θέρετρον (τὸ), локă potрівітă de локʁінцъ въpatikъ. [θέρος].

Θέρευς, Dор: ші Еол: în локă de θέρους, цеп: ал лʁĭ θέρος.

Θερέω, noet: în локă de θερῶ, nas: nex: 2: de sʁп: ал лʁĭ θέρω.

Θερήγανον (τὸ), rpatia карʁлʁĭ, кʁ каре se трansпорt znoпiĭ сечерацĭ. [θέρος, ἄγω].

Θερηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Θερειγενής.

Θέρηγνον (τὸ), în sink: în локă de θερήγανον.

Θερίζω, вііt: -ίσω, сечерă; (fig:) прънъdeskă. 2) (nestрът:) пetрекă вара ʁndева. [θέρος].

Θεριὸς, ὴ, ὸν,=(saă греш: în локă de Θερινὸς, ὴ, ὸν, de варъ, въpatikă. [ші

Θέριος, η, ον, noet: în локă de θέρειος. [θέρος].

Θέρισις, εως (ἡ), ші

Θερισμὸς (ὁ), сечерape. [ші

Θεριστὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локă de θεριστής. [θερίζω]. [de ʁnde

Θεριστήριος (ὁ, ἡ), folositорă, вʁnă ла сечерape. || (sʁвst:) Θεριστήριον (τὸ), (se înц: σκεῦος, ʁпealtъ) сечеръ.

Θεριστὴς, οῦ (ὁ), сечеръторă. [ші

Θεριστικὸς, ὴ, ὸν,=Θεριστήριος. [ші

Θεριστὸς, ὴ, ὸν, сечератă, saă de сечерat. [ші

Θερίστρια (ἡ), fem: ал лʁĭ θεριστής, [ші

Θερίστριον (τὸ), dim: (dʁпe тiпă пʁmaĭ) ал лʁĭ...

Θέριστρον (τὸ), sʁвцipe (de варъ) хаĭпъ, saă акоперътînтă de капă. 2) сечеръ. [θερίζω].

Θέρμα (τὸ), saă Dор: (ά), în локă de θέρμη. [θέρω]. [de ʁnde

Θερμάζω, вііt: -άσω, noet: în локă de

Θερμαίνω, вііt: ανῶ, înkълzeskă, înfeрвîntă; (fig:) апрinză, înflъkърeză. || (miж: saă nas:) amă кълдʁръ, feрвінцеалъ. «Κότῳ σπλάγχνα θερμαίνομαι». Poet: тъ пекъжeskă, гервă de пеказă. (ші nestрът:) «Πολλὰ θερμαίνοι φρενί». Esxл: ap faче тʁлте пекʁвіінце din апрindepe de креерĭ. [de ʁnde

Θέρμανσις, εως (ἡ), înkълzipe, înfeрвîntape. [ші

Θερμαντὴρ, ῆρος (ὁ), înfeрвîntъторă; (ка sʁвst:) вasă de înkълzit апъ, ші чл: (кълдape). [de ʁnde.

Θερμαντήριος, α saă ος, ον, folositорă, (îndemînatikă) ла înkълzipe. || (sʁвst:)

Θερμαντήριον (τὸ), кълdape, saŭ basŭ de înkълzit апъ, ші чл:

Θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, =Θερμαντήριος. [din

Θερμαντὸς, ἡ, ὸν, priimitorŭ de înkълzipe. [ші

Θερμασία (ἡ), (neaпров:) ferвinцealъ, anpindepe. [ші

Θέρμασμα (τὸ), op че sлъжеште ла înkълzipe; (iap naptik:) кaldъ kataпlasmъ. [ші

Θερμάστιον (τὸ), dim: ал лъї ...

Θερμαστὶς, ίδος (ἡ), =Θερμαστρὶς. [ші

Θερμάστρα (ἡ), vatpa ferapвлъї; koптorŭ de баїе; sobъ; basŭ de înkълzit aпъ, ші чл: [ші

Θερμαστρὶς, ίδος (ἡ), dim: (dвпе tinŭ nвшаї) ал лъї θερμάστρα; (iap naptik:) клеште de apцintarї, ші чл:; (fir: desnpe formъ) ferŭ nentpв legape de nietpe, ші чл: 2) вnŭ felŭ de danцŭ, în kape sъpind чineва în sвs, маї 'nainte de a кълка пе пъmîntŭ, îшї înkpвчîшeazъ nîчoareле. [θερμαίνω].

Θερμαύστρα (ἡ), =Θερμάστρα.

Θερμαυστρίζω, biit: -ίσω, dъnцezŭ danцвл.

Θερμαυστρὶς, ίδος, = Θερμαστρὶς. (bezї zîч: 2).

Θερμερῶπις, ιδος (ἡ), греш: în локŭ de θεμερῶπις.

Θέρμη (ἡ), кълdвръ, ferвinцealъ. || (îm:) bъї kaлde (npinч: natвpaле). [θέρω].

Θερμηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, вorвeskŭ кв ferвinцealъ, saŭ anpinsŭ de nekazŭ. [θερμὸς, ἀγορά].

Θερμημερίαι (αἱ), челе маї кълdвpoase zîле a le verїї (kaпikвлеле). [θερμὸς, ἡμέρα.

Θέρμιον (τὸ), (npinч: ла îm:) dim: ал лъї θέρμος.

Θέρμινος, η, ον, fъквtŭ din [θέρμος. bezї zîч:].

Θερμοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), moїatŭ în апъ кaldъ. (înnpot: de ψυχροβαφής). [θερμὸς, βάπτω].

Θερμόβλυστος (ὁ, ἡ), noet: isвopîtorŭ de апъ кaldъ. [θερμὸς, βλύζω].

Θερμόβουλος (ὁ, ἡ), kom: ferвinte (ївte, aцerŭ) în kipzвireле, ші xotъrîpîle sale. [θερμὸς, βουλή].

Θερμοδότης, ου, (ὁ), ші Θερμοδότις, ιδος (ἡ), dътъtorŭ, bînzъtorŭ de кaлde бъвtвrї. [θερμὸς, δίδωμι].

Θερμοκοίλιος (ὁ, ἡ), чел кв кaldŭ nînteче. [θερμὸς, κοιλία].

Θερμοκύαμος (ὁ), вnŭ felŭ de вobŭ. [θέρμος, κύαμος].

Θερμολουσία (ἡ), skълdape кaldъ. [ші

Θερμολουτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ laŭ, mъ skaldŭ кв апъ кaldъ. [ші

Θερμολούτης, ου, (ὁ), întpeввinцъtorŭ de bъї kaлde. [ші

Θερμολουτία (ἡ), =Θερμολουσία. [ші

Θερμολουτρέω -ῶ, biit: -ήσω, = Θερμολουτέω -ῶ. [θερμὸς, λούω].

Θερμομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatŭ (înkpopitŭ) кв кaldŭ. [θερμὸς, μίγνυμι].

Θερμόνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: чел кв minte anpinsъ, ekcaltatъ. [θερμὸς, νόος, -οῦς].

Θερμόπλα, ας (ἡ), o вoалъ (вnŭ felŭ de fpirвrї) da kaї, ші чл:, че atakъ maї кв seamъ ла konite. [θερμὸς, ὁπλή[.

Θερμοπότης, ου (ὁ), bъвtorŭ de кaлde бъвtвrї. [ші

Θερμοπότις, ιδος (ἡ), (se înц: κύλιξ) вnŭ felŭ de пахарŭ nentpв bъвtвrї кaлde (feліцeanŭ, чeашкъ, ші чл:). [θερμὸς, πίνω].

Θερμοπώλης, ου (ὁ), bînzъtorŭ de кaлde бъвtвrї, saŭ mînkърї. (bezї ші έφθοπώλης). [θερμὸς, πώλης]. [de вnde

Θερμοπώλιον (τὸ), локŭ, вnde se bînd mînkърї. ші bъвtвrї кaлde. (bezї ші έφθοπώλιον).

Θερμορρόη (ἡ), basŭ (iвrikŭ), saŭ цeavъ, din kape kвpце anъ, saŭ бъвtвrї кaлde. «Λουτροῦ —». N: Хоп: [θερμὸς, ῥοή].

Θερμὸς, ἡ, όν, [θέρω] кaldŭ, ferвinte; (fir:) aktivŭ, aцerŭ; (ші în pъŭ) desmetikŭ, вimitŭ; (вne-orї) кaldŭ, (ad:) npoasnъtŭ. || «Τὸ θερμὸν (se înц: ὕδωρ)» кaldъ апъ, saŭ бъвtвrъ. îm:) «Θερμὰ (se înц: λουτρά)».=Θέρμαι.

Θέρμος (ὁ), вnŭ felŭ de legвmъ ka вобвл, (Lat:) лвпinŭ.

Θερμοσποδία (ἡ), [θερμὸς, σποδός] ferвinte чепвшъ, snвzъ.

Θερμότης (ἡ), кълdвръ; (fir:) ferвinцealъ, їцealъ; (în pъŭ) anpindepe de kreerї, saŭ eшipe din minцї. [θερμός].

Θερμοτραγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînkŭ лвnine, saŭ кaлde mînkърї. [θέρμος, saŭ θερμὸς, τρώγω].

Θερμουργία (ἡ), fantъ îndpъzneaцъ, dîpzъ. [din

Θερμουργὸς, (ὁ, ἡ), ferвinte, iвte în fanteле sale, aktivŭ, aцerŭ; (ші în pъŭ) npea îndpъzneцŭ, dîpzŭ, obpaznikŭ. [θερμὸς, ἔργον].

Θερμόω -ῶ, biit: -ώσω, înkълzeskŭ, înferвîntŭ, anpinzŭ. [θερμός].

Θέρμυδρον (τὸ), локъ, вnde isворъsк апе калde. [Θερμὸς, ὕδωρ].

Θέρμω, (fъръ вiit:) поеt: în локъ de θερμαίνω.

Θερμώδης, εος (ὁ, ἡ), кълдвцъ. [Θερμός].

Θερμωλὴ (ἡ), кълдвръ, fервiпцеалъ (прiч: de fpirвpĭ). [θέρμη].

Θερμῶς, adв: кв кълдвръ; (fir:) кв fервiпцеалъ, кв pîвnъ. [θερμός].

Θέρος [θέρω], εος -ους (τὸ), варъ; кълдвръ de варъ; sечеръ de semъnъtвpe.

Θέρω, вiit: θέρσω, (nas: tpe: de кв: τέθερμαι, nex: nas: ἐθέρην) поеt: în локъ de θερμαίνω, înкълzeskъ; вsвкъ; апpinzъ; apzъ; nîржолeskъ; (pap:) тъmъdвĭeskъ (прiч: прin калde катаплasme, ші чл:) «Θέρων ἕλκος». Nik:

Θέσις, εως (ἡ), (în цen:) пвnepe; ашezape; înтокmipe; stape, saъ nosiцie, nostъ; (naptik:) denвnepe, saъ denositape de вanĭ; (прin întind:) denositъ; (fiлs: ші лоц:) nositiвъ прonosiцie, temъ; (ptp:) nositiвitate, afipmape (înnpot: de ἄρσις, тъгъdвipe); (гpam:) пвntвaцie; (лец:) хотърîpe, înвoipe. (de вnde) «Θέσει (înпрот: de φύσει) πατήρ». Лкs: чел прin adontaцie. «Θέσει πολίτης». Лкs: четъцenitъ; (ші прin întind:) «Θέσει βραχεῖα, saъ μακρὰ συλλαβή». Гpam: sвnosatъ (пв natвралъ) skвpтъ, saъ лвnгъ silaвъ. [τίθημι].

Θέσκελος (ὁ, ἡ), поеt: [θεὸς, ἔἴσκω] = Θεοείκελος (прiч: desnpe лвкр:, Dвmnezeeskъ, minвnatъ. «Θέσκελα ἔργα». Iл: Г. чĭвdate, de mipape. (ші în локъ de adв:) «Ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ». Iл: Ψ. fĭ semъna de minвne, aidoma.

Θέσμιος, α, ον, лецitimъ. || (sввst:) Θέσμιον (τὸ),=Θεσμὸς, леце, овічеĭъ. [θεσμός].

Θεσμοδοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, прiimeskъ (тъ sвnвĭъ ла) оape-каре леце. [θεσμὸς, δοχὴ din δέχομαι].

Θεσμοδότειρα (ἡ), поеt: fem: ал лвĭ ...

Θεσμοδοτὴρ (ὁ), поеt: =Νομοδότης, дътъторъ de леце, лецĭвitorъ. [θεσμὸς, δίδωμι].

Θεσμοθεσία (ἡ), întокmipe de лецĭ, лецisлацie. [ші

Θεσμοθέσιον, ші Θεσμοθετεῖον (τὸ), локвл, вnde se adвnaъ лецĭвitorіĭ. [ші

Θεσμοθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, întокmeskъ лецĭ. [din

Θεσμοθέτης, ου (ὁ), [θεσμὸς, τίθημι] = Νομοθέτης, лецĭвitorъ. || (în Atena se пвmiaъ) Θεσμοθέται, чеĭ din вpmъ шase din поъ архонцĭ (pîndвiцĭ прinч: жвdikътopĭ de отopвpĭ, ші îndpentътopĭ de лецĭ).

Θεσμολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, (Biz:) гввернezъ; insпektezъ. [θεσμὸς, λέγω].

Θεσμὸν (τὸ), поеt: în локъ de θεσμός. (neîntp: лa sinr:).

Θεσμοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ (întокmeskъ) повъ леце. [θεσμὸς, ποιέω].

Θεσμοπόλος (ὁ, ἡ), поеt: [θεσμὸς, πολέω] лецistъ (îndelетnічitъ ла лецĭ).

Θεσμὸς (ὁ), (ла îm: θεσμοί, ші поеt: θεσμά) [τίθημι] (dвпe зіч:) = Θέσις, пвnepe, ашezape; (прin întind:) nosiцie de локъ; (овіч: fir:) леце; порвпкъ; întокmipe; овічеĭъ; (прinч:) леце органікъ (întокmitoape de гвверпъ), регвламентъ; (авs:) dpentвл; лецitimвл; (în цen:) înfiinцateле овічеĭърĭ, datine. «Λέκτροιο θεσμὸν ἔκοντο». Od: Ψ. (în перifp:) s'aъ кълкат înпpевnъ. (în Esxл: Eвm: 571) «Θεσμοί». жвdikътopiĭ. [de вnde

Θεσμοσύνη (ἡ), поеt: лецitimitate, dpentate. 2) леце, лецĭвipe.

Θεσμοφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) Tesmofopiĭ, serвътoape în чinstea Чepeseĭ, [θεσμοφόρος]. [de вnde

Θεσμοφοριάζω, вiit: -άσω, serвezъ Tesmofopiiле.

Θεσμοφόριον (τὸ), temплвл tesmofoapeĭ Чepese (вnde femeiле serвaъ Tesmofopiiле). [din

Θεσμοφόρος (ὁ, ἡ), = Θεσμοδότης, ші Θεσμοθέτης. || (naptik:) Чepesa (Tesmofoaръ), ка вna че а кълtiвat вiaцa soцialъ прin агрікълтвръ ші întокmipea овічеĭърілор soцiale. [θεσμὸς, φέρω]

Θεσμοφύλαξ, ακος (ὁ),=Νομοφύλαξ. [θεσμὸς, φύλαξ].

Θεσμῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, кîntъ лецĭ вepsifikate în feлъ de odъ. [θεσμὸς ᾠδή].

Θεσπέσιος [θέσπις], α saъ ος, ον, Dвmnezeeskъ; (прin вpm:) neste natвръ, nesпвsъ; (în цen:) мвлtъ, mape; гpozavъ; deoseвitъ în feлвл sъъ; minвnatъ. «Θεσπέσιον πλοῦτον». Iл: B. «Ὀσμὴ θεσπεσίη». Iл: I: «Ἠχὴ θεσπεσίη». Поеt: «Θεσπέσιος ὅμιλος». Тkp: (ші ел: în локъ de adв:) «Θεσπεσίη (se înц: βουλὴ)». Iл: B. (ші neвt:) «Θεσπέσιον ὑλάοντες». Тkp: în локъ de

Θεσπεσίως, adв: Dвmnezeeште; (прin вpm:) minвnat, neste natвръ; (în цen:) прea мвлt; tape; гpozav.

Θεσπιαειδὸς (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de θεσπιῳδός.

Θεσπιδαὴς, έος (ὁ, ἡ), [θέσπις, δαίω]

поеt: (fокъ) апpinsъ de Dъmnezeъ, (ad:) грozавъ, пепotolitъ.

Θεσπιέπεια (ἡ), поеt: къвîntъ de zeъ, прооpочie. || (ка епit:) fem: ал лъї...

Θεσπιεπὴς, έος (ὁ, ἡ), [θέσπις, ἔπος] поеt: гръitopъ de zeeштї ворве, прооpочitopъ.

Θεσπίζω, вiit: -ίσω, прооpочeскъ; (îп цеп:) порънчeскъ, daъ opdinъ. [din

Θέσπις, ιδος (ὁ, ἡ), поеt: [θεὸς, ἔπω, ἔσπον] прооpокъ. || (епit:) прооpочitopъ,însъflatъ de zeъ; (îп цеп:) zeeскъ. «Θέσπιν... ὅπα». Imn: Екls:

Θέσπισμα (τὸ), прооpочie; (îп цеп:) порънкъ, ofiцъ, opdinъ. [ші

Θεσπιστὴς, οῦ (ὁ), прооpочitopъ, прегїчitopъ. [θεσπίζω].

Θεσπιῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, прооpочeскъ. [θεσπιῳδός]. [de вndc

Θεσπιῴδημα (τὸ), прооpочie (хpismosъ), =Θέσπισμα.

Θεσπιῳδὸς (ὁ, ἡ), [θέσπις, ᾠδή] кîntъtopъ din zeeаскъînsъflape, поetъ, саъ кîntъpeцъ întъsiastъ, (ad:)însъflatъ de вре о zeitate. || (sъвst:) прооpокъ, прегїчitopъ.

Θεσσαλότριχτος (ὁ, ἡ), ком: tъiatъ dънс овїчеїъл Tesaлienilop (adikъ îп тълte марї вякъцї). «Κρέας Θεσσαλότριχτον». At: [Θεσσαλὸς, τέμνω].

Θέσσαν, поеt: îп локъ de ἔθεσαν, 3: îm: пеps: de пех: 2: ал лъї τίθημι.

Θέσσασθαι, між: пех: de înf: ал пеîntpeв: θέσσομαι, (din каре s' a маї гъsit пъпаї a 3: îm: пеps: de хot: θέσσαντο, ші пaptч: Θεσσάμενος) поеt: porъ, кїemъ îп ажътopъ. [τίθημι, саъ θάσσω].

Θεσφατηλόγος (ὁ, ἡ), поеt:=Χρησμολόγος, прооpокъ. [θέσφατος, λόγος].

Θέσφατος (ὁ, ἡ), [θεὸς, φημί] zisъ (прezisъ, прехotъpîtъ) de Dъmnezeъ. (de вndc) «Θέσφατον» вpsitъ, прedestinaцie. (ші îm:) «Θέσφατα» (τὰ), къвînteле, порънчele, саъ прооpочiile лъї Dъmnezeъ. 2) (вne opї) поеt: îп локъ de θεσπέμπτος. «'Αὴρ — ». Od: Il. (вezї ші θεσπέσιος).

Θετέος, α, ον, поsit: ал лъї τίθημι.

Θέτης, ου (ὁ), (îп цеп:) пъitopъ (ашezътopъ, pîndъitopъ) de чева (întpeк: прinч: пъпаї îп компssc); (naptik:) depъsitopъ de чева ка зълогъ, саъ depositъ. 2) adontътopъ de fiъ. [τίθημι]. [de вndc

Θετικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, саъ потрівitъ ла пъпere, ашezape de чева; (fлsf: ші лоц:) пе каре поate чînева пъпе ка basъ ал проposiцieї sale, positivъ. (de вndc грam:) «Θετικὰ ὀνόματα, саъ ἐπιῤῥήματα». positive пъme саъ adверbї, кареînsemneazъ, къ поate, саъ трева'іе a se face чева. [de вndc

Θετικῶς, adв: къ positivitate (înkpedinцape), positiв.

Θετὸς, ἡ, ὸν, пъsъ, саъ пътinчosъ a se пъne (a se depъne, саъ pîndъi, ші чл:); (naptik:] adontatъ (fiъ); четъцenitъ; adъogatъ пе deasъпра. || «Θετὸν». Epigr: вnъ felъ de femeeаскъ легътъръ de капъ. [τίθημι].

Θεὺς, Dop: îп локъ de θοῦ, між: пех: 2: de порънч: ал лъї τίθημι.

Θευδόσιος, Θεύμορος, ші чл: Dop: поеt: îп локъ de Θεοδόσιος, Θεόμοιρος, ші чл:

Θευμορᾷ, поеt: Dop: îп локъ de Θεομόρῳ, dat: sing: fem: ал лъї Θεόμορος.

Θευμορίη (ἡ), поеt: îп локъ de Θεομοιρία, naptik: fem: ал лъї Θεόμοιρος, pîndъitъ (destinatъ, tpimisъ) de ла Dъmnezeъ. «Νοῦσος («Μοῖρα) —». Аплп: Epigr:

Θεὺς, Dop: поеt: îп локъ de Θεός.

Θέω (îп afîn: къ σεύω], вiit: -θεύσομαι, Dop: Θευσοῦμαι, ші (прea paръ поеt:) θεύσω, (прел: ἔθεον, ші маї мълт пъ) alергъ. «Τὸν περὶ ψυχῆς («Τὸν περὶ τοῦ παντός) (se îпц: δρόμον саъ κίνδυνον) θέω». Лкs: (iap прinч: Іл: X. fрasъ, пров:) îmї пъîъ віаца саъ totъл îп прітежdie. (ші (adв:) «Ἵξε θέων». Od: Г. (ші fir:) «Φλὲψ ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές». Іл: N. întinzîndъ se îп toatъ лъпцimea sпіпърії. «Ἡ λεπτότατος θέε χαλκός». Іл: Υ. (вezї ші ἐλαύνω. 4). «Ἄντυξ, ἥ πυμάτη θέεν ἀσπίδος». Іл: Ξ о îпчinцea de жър îпpeжър ка о павъzъ. «'Οδόντες λευκὰ θέοντες». Es: fopшînd вnъ telъ de алъъ îпгъdipe.

Θέω, θέωμεν, Ion: îп локъ de θῶ, θῶμεν, пех: 2: de sвп: ал лъї τίθημι.

Θεῶ, îп контрак: îп локъ de θεάου, порънч: ал лъї θεάομαι.

Θεωνυμίαι (αἱ), zeeштї пъme. [θεὸς, ὄνομα].

Θεωρεῖον (τὸ), =Θεωρητήριον. [ші

Θεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч:) sînt'ъ, саъ тъ tpimiцъ вndeва ка θεωρός (вezї zіч:); прівeскъ îп teatpъ, саъ îп вре о serвътopeаскъ adъпape; (îп цеп:) въzъ, тъ вїtъ, вагъ de seamъ; (ші fir:) черчетezъ къ mintea, тъ кіпzвїeскъ. (вezї ші θεάομαι). [θεωρός). [de вndc

Θεώρημα (τὸ), прівeліште; овіектъ de rîndipe (обsерваре, саъ teopie); (naptik:)

проposiцie обсервать къ mintea, ші апробать, teopemъ; (de вnde) «Θεωρήματα» арте-ле ші штііnцеле. [de вnde

Θεωρηματικὸς, ἡ, ὸν, чел че se intpeвкinцeazъ, саŭ konstъ în doвedeшte, саŭ se doвedeшte prin teopeme.

Θεώρησις, εως (ἡ), прівіре, обсервare; (fir:) rîndipe, meditape. [ші

Θεωρητήριον (τὸ), локъл, de вnde прівеште чіпева (prinч: în teatpъ). [ші

Θεωρητὴς, οῦ (ὁ), прівітorъ, обсервътorъ, =Θεατής. [ші

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, пътinчesъ, саŭ deprinsъ, îndemînatikъ a прівi (къ mintea), a обсерва. 2) teopetikъ (înprot: de πρακτικός). «Βίος θεωρητικός». Лкs: [ші

Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, въzътъ, саŭ de прівit; (fir:) prііmitorъ de чea prin minte teopie (de înцeлes). [ші

Θεώρητρα (τὰ), darвріле, че da цinepeле mipeseĭ, kînd o вedea întîĭ neînвelitъ. [θεωρέω].

Θεωρία (ἡ), прівіре (маĭ къ seamъ în teatpъ); обсерваре, въгare de seamъ; (fir:) kinzвire, meditape; (naptik:) kinъл de a черчета, ші a înцелeцe авstpakt ші prin ценерале регъле лъkrвріле, (iap prinч: штііnцеле), teopie (înprot: de πρᾶξις). 2) înseмnatъ serвътopeaskъ adвnape, че se sъvîpшїa prin tpimitepe de denвtaцĭ nвmiцĭ θεωροί, teopĭ; (prin întind:) kiap tpimišiĭ teopĭ, ші потпа, къ каре se tpimiteaŭ. 3) forma, саŭ faца (колоареа) вре кпъĭ лъkrъ. (Lt: té. 27). [ші

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de (teatpikъ, саŭ serвътopeaskъ) прівіре, саŭ de teopĭ (vezĭ ziч: θεωρὸς); (naptik: ла Atena). «Θεωρικὸν (se înц: ἀργύριον), ші Θεωρικὰ (se înц: χρήματα)» вапіĭ, че se daŭ de пъвlikъ ла чeĭ маĭ съpaчĭ четъцenĭ, ka съ плътiaskъ intpapea în teatpъ. [ші

Θεώριος (ὁ, ἡ), zeкл, че se чinstїa prin tpimitepe de serвътopешїĭ teopĭ. (enit: ал лъĭ Аполопъ). [ші

Θεωρὶς, ἴδος (ἡ), (înnpeвinъ ші гъpъ ναῦς) kopaвia, къ каре къlътopiaŭ, ші (se înц: ὁδὸς) калса, пе каре мерцeaŭ tpimišiĭ teopĭ. [vezĭ θεωρός].

Θεωροδόκος (ὁ, ἡ), prііmitorъ (гъsdвitorъ) în kasa sa de teopĭ. [θεωρὸς, δέχομαι].

Θεωρὸς (ὁ), [θέα, ὥρα] (în цen.) прівitorъ, обсервътorъ; (naptik:) teopъ, denвtatъ tpimisъ oficiал ла serвътopeaskъ adвnape (ka sъ adвkъ жepтle, ші sъ se aгle de faцъ ла лвпtе), саŭ ла opakолъ (ка sъ чearъ пpoopoчie) din naptea вре кпъĭ opašъ. (vezĭ ші θεοπρόπος).

Θέωσις, εως (ἡ), înzeipe. [θεόω].

Θεώτερος, η, ον, noet: компар: ал лъĭ θεὸς, maĭ npesвs de zeŭ, саŭ ал лъĭ θεῖος în локъ de θειότερος.

Θηβαγενὴς, ші Θηβαιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъskвtъ în Тева, Тевеапъ. [Θῆβαι, γένος].

Θηγαλέος, ші Θηγάνεος, η, ον, noet: askвцitъ, tъĭosъ; саŭ (къ цen:) вknъ de askвцit. [din

Θηγάνη (ἡ), гpesie, niatpъ de askвцit.

Θήγανον (τὸ), =Θηγάνη [ші

Θήγανος (ὁ, ἡ), noet: =Θηγάνεος, вknъ de askвцit. [din

Θήγω, [în afin: къ Δήκω = Δάκνω, noate ші къ θίγω] biit: θήξω, askвцъ; (fir:) zъdъpъskъ, întъpîtъ; înkвpaжezъ.

Θηέομαι, biit: -ήσομαι, Ion: în локъ de θεάομαι.

Θηεύμενος, Dop: în локъ de θεώμενος, ші θηεῦντο, în локъ de ἐθεῶντο Dop:, ші

Θηήσομαι, Ion: în локъ de θεάσομαι, biit: ал лъĭ θεάομαι.

Θηητὴρ, ші θηήτωρ (ὁ), Ion: în локъ de θεατής.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локъ de θεατὸς, bpednikъ de прівit, minвnatъ.

Θήϊον (τὸ), Ion: în локъ de θεῖον, пъчїoasъ.

Θήϊος, η, ον, Ion: în локъ de θεῖος.

Θῆκα, noet: în локъ de ἔθηκα, nex: 1: ал лъĭ τίθημι.

Θηκαῖος, α, ον, konpinzътorъ de teчĭ, саŭ ka o teakъ, саŭ вknъ de teakъ; пъstpatъ în teakъ. [din

Θήκη (ἡ), [τίθημι] (de aчi) teakъ; kвtie; dвлашъ; ладъ, ші чл: (în каре se пъne чева sunc пъstpape.)

Θηκίον (τὸ) dim: ал лъĭ θήκη, tekшoapъ, kвtioapъ, лъdiцъ, ші чл:

Θηκτὸς, ἡ, ὸν, askвцitъ, tъĭosъ. [θήγω].

Θηλάζω, biit: -άσω, (nas: tpe: de къ: τεθήλασμαι) daŭ цiцъ. [θηλή]. [de вnde

Θηλαμινὸς (ὁ), sвгarъ, sвгътorъ. [ші

Θηλαμὼν, όνος (ἡ), noet: dътътoape de цîцъ. doĭkъ: [ші

Θηλασμὸς (ὁ), dape de (anлekкpe ла) цîцъ.

Θήλεια (ἡ), fem: ал лъĭ θῆλυς.

Θήλεος [θηλὴ], η, ον, noet: înkъ sвгarъ.

Θηλέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локъ de θάλλω.

Θηλὴ (ἡ), [θάω] sînrквл цîцeï; (цpin întind:) цîцъ.

Θηλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de цîцъ. [θηλὴ, εἶδος].

Θηλυγενὴς, έος (ὁ, ἡ), notpiвitъ ла sexsвл femeïeskъ. [θῆλυς, γένος]. [de вnde

Θηλυγενῶς, adв: dвne femeïeaskъ opiцinъ, din naptea mвmeï.

Θηλύγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чел кв femeeaskъ limвъ, dвлче-вorвitorъ. [θῆλυς, γλῶσσα].

Θηλυγονέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Θηλυτοκέω.

Θηλυγονία (ἡ)=Θηλυτοκία. 2) цепealoцie din naptea mвmeï. «'Αδριανοῦ ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν». Epd: [din

Θηλυγόνος (ὁ, ἡ), =Θηλυτόκος, nъskъtorъ de fete. [θῆλυς, γόνος].

Θηλυδρίας, ου (ὁ), afemeiatъ, mвïerosъ, molîчosъ. [θῆλυς, δράω]. [de вnde

Θηλυδριάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntъ afemeïatъ, шolîчosъ ка о mвïepe. [ші

Θηλυδριώδης, εος (ὁ, ἡ), чел че seamъnъ a afemeïatъ, mвïepatikъ.

Θηλυκεύομαι, вiit: -εύσομαι, trъïeskъ (mъ portъ) ка о femeïe. [din

Θηλυκὸς, ὴ, ὸν, femininъ, de sexsвл, saъ neamвл femeïeskъ. [θῆλυς]. [de вnde

Θηλυκῶς, adв: în neamъ femeïeskъ.

Θηλυκρανεία, ші Θηλυκρανία (ἡ), kornъ (копачîъ) femeïeskъ. [θῆλυς, κρανεία].

Θηλυκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: stъpînitorъ de (saъ цpin) femeï, saъ sexsвл femeïeskъ. [θῆλυς, κράτος].

Θηλύκτονος (ὁ, ἡ), (пепвлт:) вчiгашъ de (saъ цpin) femeï; (antepenвлт:) вчisъ, omopîtъ de femeï. [θῆλυς, κτείνω].

Θηλύλαλος (ὁ, ἡ),=Θηλύγλωσσος. [θῆλυς, λάλος].

Θηλυμανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Θηλυμανὴς, έος (ὁ, ἡ), певвnъ de femeï, saъ dвne mвïerï. [θῆλυς, μαίνομαι].

Θηλυμελὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: kîntъtorъ кв вiepsъ dвлче ка de femeïe. [θῆλυς, μέλος].

Θηλυμίτρης, ου (ὁ), ші

Θηλύμιτρις, ιος (ὁ, ἡ), nвrtъtorъ de femeïeskъ акоperemîntъ de капъ; (în цen: întвrъkatъ femeïeшte. [θῆλυς, μίτρα].

Θηλύμορφος (ὁ, ἡ), чел кв fitвrъ de femeïe. [θῆλυς, μορφή]

Θηλύνοος -ους (ὁ, ἡ), noct: =Θηλύφρων. [θῆλυς, νόος].

Θηλύνω, вiit: -υνῶ, afemeïezъ, ad: molешeskъ, desnerвczъ ne чinева; (ші mîж:) mъ afemeïezъ; mъ înцoцonezъ, saъ mъ înfpînrъ ка о mвïepe. [θῆλυς].

Θηλύπαις, αιδος (ἡ), noet: nъskъtoape (mвmъ) de fete. [θῆλυς, παῖς].

Θηλύπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: чел кв (saъ notpiвitъ ла) femeïeskъ пiчorъ. «Βάσις —». Exp: вmвletъ, кълкътвръ de femeïe. [θῆλυς, ποῦς].

Θηλυπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) πρεπῶς, notpiвitъ, кввenitъ, însвшitъ швïepiï; mвïepatikъ. [θῆλυς, πρέπω].

Θηλυπτέριον (τὸ), ші Θηλυπτερὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de plantъ. [θῆλυς, πτερόν].

Θῆλυς [θηλή], εος, εια ші υς, υ, de sexsъ femeïeskъ. «Θήλειαι ἵπποι». Om: ïene; mвïepeskъ. «'Αὐτὴ—». Om: (цpin întind:) fraцedъ, delikatъ; molîчosъ, desnerвatъ. «Γυνὴ δὲ θῆλυς οὖσα». Sof: prъsitoape, poditoape. «Θῆλυς ἐέρση». Om: (arxitekt:) op че ape adînkътвръ, în kape se înвinъ naptea чea ешitъ, saъ skoasъ afaръ a алтвї лвкръ, ші аша se koплeaгъ, se înkeïe. || компар: Θηλύτερος se ia adesea în noeцї în локъ de nosit: «Θηλύτεραι γυναῖκες». Es: || (ка sвbst:) Θήλεια, ші компар: Θηλυτέρα (ἡ), în локъ de γυνὴ, mвïepe «Τὸ χρῆμα σοφώτερον ά θήλεια». Tкр: «'Εν πινυταῖς ἔπρεπε θηλυτέραις». Tкр:

Θηλύσπορος (ὁ, ἡ), noet: semъnatъ de tatъ, kape fave tot fete. (de вnde) «Γένα — ». Esxл: чеде 50 fete але лвї Danaъ. [θῆλυς, σπόρος].

Θηλυστολέω -ῶ, вiit: -ήσω, nortъ хаîne femeïeшtï. [din

Θηλύστολος (ὁ, ἡ), înвrъkatъ în хаîne femeïeшtï. [θῆλυς, στολή].

Θηλύτερος, α, ον, компар: ал лвї Θῆλυς.

Θηλύτης (ἡ), femeitate, saъ însвшime, характеръ de femeïe, molîчïвne. [θῆλυς].

Θηλυτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskъ копiï tot de sexsвл femeïeskъ. [ші

Θηλυτοκία (ἡ), naштepe de fete. [din

Θηλυτόκος (ὁ, ἡ), nъskъtorъ de копiï de sexsвл femeïeskъ. [θῆλυς, τόκος].

Θυλυφανὴς, έος (ὁ, ἡ), = Θηλυπρεπής, първtъ ка о femeïe. [θῆλυς, φαίνω].

Θηλυφόνος (ὁ, ἡ), omopîtorъ de femeï, sлъ de вite feminine. [θῆλυς, φόνος].

Θηλύφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв femeïeшtï (neviteze) simцiminte. [θῆλυς, φρήν].

Θηλύφωνος (ὁ, ἡ), чел кв глasъ femeïeskъ. [θήλυς, φωνή].

Θηλυχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: nвrtъtorъ de femeïaskъ tвnikъ. [θῆλυς, χιτών].

Θηλὼ, όος -οῦς (ἡ), dътътoape de цîцъ, doïkъ. [θηλή].

Θημολογέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: adʁnĕ, saĕ despaɳdĕ în grʏmezĭ. [θημών, λέγω].

Θημονία (ἡ),=Θημωνία.

Θημονοθετέω -ῶ, viit: -ήσω, faĸĕ grʏmadʏ, klaĭe. [θημών, θέτης].

Θημών [τίθημι], ῶνος (ὁ), grʏmadʏ, șirʏ, klaĭe. [de ʁnde

Θημωνία (ἡ), =Θημών.

Θὴν [în afin: kʁ δήν], naptik: enrlit: însemn: de înkpedinɳape, saĕ de arʏtape de prichinʏ. «Ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον». Il: Л. «Οὔθην δὴ νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται». Od: Г. «Καὶ γὰρ θὴν οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν». Tkp: «Πείρᾳ θὴν πάντα τελεῖται». Tkp:

Θῆξις [θήγω], eως (ἡ), askʁɳipe: (fir:) întʏrîtape.

Θηοῖο noet: în лок: de θηέοιο, a 2: sinr: neps: de nolt: ал лвї θηέομαι: în локĕ de θεάομαι.

Θὴρ, θηρὸς (ὁ, ши ἡ), fĭeapʏ; (naptik:) леș; (npin întind:) monstrʁ fĭeposĕ, saĕ ĭasmʏ (snpe eĸs: ventaʁpĕ, satipĕ, ши чл:). [de ʁnde

Θήρα (ἡ), vînape (de selʁatikĕ doʁitokĕ); (fir:) stʏrʁitoape kʏʁtape. 2) (npin întind:) vînatĕ npinsĕ. (vezĭ ши ἄγρα). 3) локĕ de vînʏtoape. «Καὶ κῶμαι πολλαὶ καὶ θῆραι πάγκαλαι». Ksn:

Θηραγρέτης, ου (ὁ), noet: vînʏtopĕ de fĭeapʏ. [din

Θήραγρος (ὁ, ἡ), noet: folositopĕ ла vînape. [θήρ, ἄγρα].

Θηραϊκὸν, ши Θήραιον (τὸ), o xaĭnʏ nesipiɳʏ, че nʁptaĕ în serʁʏtopiле лвї Бакʁ. [Θήρα, insʁлʏ, ʁnde se ɥesea, saĕ se vʏnsĭa]. (vezĭ ши ἀμόργινον).

Θήραμα (τὸ), vînatĕ npinsĕ, saĕ de npins. [θηράω].

Θηραρχία (ἡ), demnitatea, ши tpeaʁa лвї...

Θήραρχος (ὁ), pîndʁitĕ enistatĕ asʁnpa fĭeapeлор (iap npinч: eлefanɳiлор). [θήρ, ἄρχω].

Θηράσιμος (ὁ, ἡ), de vînat; saĕ локĕ de vînʏtoape. [ши

Θηρατήριος, α, ον, noet: în локĕ de θηρατικός. [ши

Θηρατέος, α, ον, nosit: ал лвї θηράω. [ши

Θηρατὴς, οῦ (ὁ), vînʏtopĕ. [mi

Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, kʁvenitĕ, saĕ îndemînatikĕ ла vînʏtopie. (fir:) «Τὰ θηρατικὰ τῶν φίλων». Ksn: miжлоачеле de a kîштira npietenĭ. [ши

Θηρατὸς, ἡ, ὸν, nʁtinvosĕ a se vîna, saĕ npinde, (fir:) a se kîштira. [ши

Θήρατρον (τὸ), instpʁmîntĕ de vînʏtoape (kʁpsʏ, плasʏ, ши чл:). [ши

Θηράτωρ, ορος (ὁ), noet:=Θηρατής, vînʏtopĕ. [din

Θηράω -ῶ, viit: -άσω, ши (miж:) -άομαι, -άσομαι,=θηρεύω, vînezĕ, saĕ npinzĕ în vînʏtoape; (fir:) mʏ sileskĕ a kîштira (aлергĕ dʁne) чева; sʏvîrшeskĕ; dovîndeskĕ. [θήρα].

Θήρειος (ὁ, ἡ), de fĭeapʏ. «Βία —». Sof: nʁtepe de fĭeapʏ. «Κρέα θήρεια». Лкs: de vînatĕ. [θήρ].

Θήρευμα (τὸ),=Θήραμα. [ши

Θηρεύσιμος (ὁ, ἡ), = Θηράσιμος. [ши

Θήρευσις, εως (ἡ), vînape (проп: ши fir:).

Θηρευτὴρ, ῆρος, (noet: în локĕ de...

Θηρευτὴς, οῦ, (ὁ), vînʏtopĕ; (fir:) silitopĕ de a kîштira чева. [ши

Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν,=Θηρατικός. [ши

Θηρευτὸς, ἡ, ὸν, =Θηρατός. [din

Θηρεύω, viit: -εύσω, ши -εύσομαι, ши Ion: θηρέω -ῶ, viit. -ήσω, =Θηράω.

Θήρημα (τὸ), Ion: în локĕ de θήραμα.

Θηρήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Θηρητὴρ (ὁ), Ion: în локĕ de Θηρατής.

Θηρήτωρ, ορος (ὁ), Ion: noet: în локĕ de θηράτωρ.

Θηριακὸς, ἡ, ὸν, чел че ape de obiektĕ fĭeapeле. «Θηριακὴ (se înɳ: ἀντίδοτος)», teріакĕ, ʁnĕ гелĕ de леакĕ înnpotiva fĭeapeлор veninoase (maĭ kʁ seamʏ шʏpилор). [θηρίον].

Θηριάλωτος (ὁ, ἡ), npinsĕ de fĭeapʏ. [θηρίον, ἁλίσκομαι].

Θηρίδιον (τὸ), dim: ал лвї θηρίον.

Θηρίκλεια (τὰ), ши Θηρίκλειαι (αἱ), (se înɳ: κύλικες) ʁnʁ гелĕ de пахаре de пʏmîntĕ negrʁ, saĕ de lemnĕ, fʏkʁte întîĭ de ʁnĕ Kopinteanĕ a nʁme [Θηρικλῆς].

Θηριμάχος (ὁ, ἡ), noet: pesʁoitopĕ de fĭeape. [θηρίον, μάχη].

Θηριόδρωτος (ὁ, ἡ), mînkatĕ de fĭeape. [θηρίον, βιδρώσκω].

Θηριόδηκτος (ὁ, ἡ), mʁшkatĕ de fĭeapʏ (npinч: de шарпе). [θηρίον, δήκω, =δάκνω].

Θηριοειδὴς, έος (δ, ἡ), чел kʁ fiгʁpʏ de fĭeapʏ, fĭeposĕ. [θηρίον, εἶδος].

Θηριοκτόνος (ὁ, ἡ), = Θηροκτόνος. [θηρίον, κτείνω].

Θηριομαχέω -ῶ, viit: -ήσω, mʏ batĕ (mʏ pesʁoĭeskĕ) kʁ fĭeape. [din

Θηριομάχης, ου (ὁ), pesʁoitopĕ (maĭ kʁ seamʏ în teatpʁ) kʁ fieape. [θηρίον, μάχη]. [de ʁnde

Θηριομαχία (ἡ), вътълие de omъ (saъ de fĭearъ) къ fĭeape.

Θηριομάχος (ὁ, ἡ), =Θηριομάχης.

Θηριομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), a кърбĭa firъpъ este amestecatъ de omъ ші fĭearъ. [θηρίον, μίγνυμι].

Θηριόμορφος (ὁ, ἡ), чел къ formъ de fĭearъ. [θηρίον, μορφή].

Θηρίον (τὸ), dim: (dap maĭ de mълteorĭ dъne tinъ nъmaĭ) ал лъĭ θήρ, fĭearъ selвatikъ, saъ veninoasъ; bînatъ; шarпe, ші чл: (în цеп:) вitъ. «Ἔλαφον μάλα μέγα θηρίον». Od: K. «Θηρίον αἰνολέοντα, κακὸν τέρας». Tкр: «Τυτθὸν θηρίον ἀντὶ μέλισσα». Tкр: 2) (îm:) вĭermiĭ mînteчелвĭ, ші aĭ легътелор. 3) (fir: în med:) = Θηρίωμα.

Θηριοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), къvenitъ, potrivitъ ла o fĭearъ, fĭerosъ. [θηρίον, πρέπω].

Θηριος, α, ον, =Θήρειος.

Θηριότης (ἡ), însъшime de fĭearъ; fĭerошie; selвътъчie. [θηρίον].

Θηριοτροφεῖον (τὸ), локъ, vnde se хръnesk, ші se цin fĭeapeле (menaжerie). [ші

Θηριοτροφέω -ῶ. liit: -ήσω, хръneskъ fĭearъ, saъ kreskъ ne чinева ka ne o fĭearъ. [din

Θηριότροφος (ὁ, ἡ), (пепълт:) хръnitorъ de fĭearъ; (antepenълт:) хръnitъ de (saъ къ карпе de) fĭearъ. [θηρίον, τροφή].

Θηφιοφόνος (ὁ, ἡ),=Θηροκτόνος. [θηρίον, φόνος].

Θηριόω -ῶ, biit: ώσω, fakъ fĭearъ, (ad: fir:) selвътъчeskъ пе чinева; (med:) rangrenezъ panъ. ‖ (nas:) fakъ вĭermi.[θηρίον].

Θηρίτας, saъ Θηρείτας (ὁ), Лачed: Марцъ. (ka...

Θηριώδης, εος (ὁ, ἡ), fĭerosъ (asemenea къ fĭearъ), selвatikъ; dobitokosъ; (локъ) plinъ de fĭeape; (med:) obrintitъ, rangrenatъ. [θηρίον]. [de vnde

Θηριωδία (ἡ), fĭerошie, selвътъчie. [ші

Θηριωδῶς, adv: ka o fĭearъ, selвътъчeште.

Θηρίωμα (τὸ), въвъ obrintitъ, panъ înveкitъ, rangrenatъ, ші nevindekavilъ. [θηριόω]

Θηριώνυμος (ὁ, ἡ), чел къ nъme de fĭearъ, snpe ek: леъ, ші чл: [θηρίον, ὄνομα].

Θηρίωσις, εως (ἡ), prefачere în fĭearъ; selвътъчipe; (fir:) întъpîtape; (med:) înflamape, obrintipe de panъ, ші чл:; (кne-orĭ) fачere de вĭermi. [θηριόω].

Θηρόβατος (ὁ, ἡ), [θὴρ, βαίνω] (локъ) vmblatъ nъmaĭ (локuitъ) de fĭeape.

Θηροβολέω -ῶ, biit: -ήσω, лoveskъ (sъцetezъ, omorъ) fieape. [din

Θηροβόλος (ἡ, ἡ), лoвitorъ (sъцetъtorъ, omopîtorъ) de fĭeape. [θὴρ, βάλλω].

Θηρόβορος (ὁ, ἡ), noet: = Θηριόβρωτος. [θὴρ, βορά].

Θηρόβοτος (ὁ, ἡ), (локъ) пъskuiъ (локuitъ) de fĭeape. [θὴρ, βόσκω].

Θηρόβρωτος (ὁ, ἡ), = Θηριόβρωτος.

Θηροδιδασκαλία (ἡ), învъцape, denpindepe de fĭeape. [θὴρ, διδασκαλία].

Θηροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Θηριοειδὴς.

Θηροθήρης, ου (ὁ), vînъtorъ de fĭeape.

Θηρόθυμος (ὁ, ἡ), noet: чел къ inimъ de fĭearъ, selвatikъ. [θὴρ, θυμός].

Θηροκόμος (ὁ, ἡ), înrĭжitorъ de fĭeape (paptik: de elefanцi). [θὴρ, κομέω].

Θηροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtorъ de fĭeape. [θὴρ, κτείνω].

Θηρολέτης, ου (ὁ), prъпъditorъ de fĭeape. [ші

Θηρόλετος (ὁ, ἡ), prъпъditъ (mînkatъ) de fĭeape. [θὴρ, ὀλέω].

Θηρομαχία (ἡ),=Θηριομαχία.

Θηρομιγὴς, έος, ші Θηρόμικτος (ὁ, ἡ), =Θηριομιγής.

Θηρὸνομος (ὁ, ἡ), (пепълт:) пъstorъ de fĭeape; (antepenълт: локъ) пъskuiъ de fieape. [θὴρ, νέμω].

Θηρόπεπλος (ὁ, ἡ), noet: пърtъtorъ de (акoperitъ къ) пĭeле de fĭearъ. [θὴρ, πέπλος].

Θηροπλαστέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

Θηροπλάστης, ου, (ὁ), formъtorъ (din rinsъ, ші чл:) de fĭeape. [ші

Θηρὸπλαστος (ὁ, ἡ), noet: formatъ în firъpъ de fĭearъ. [θήρ, πλάττω].

Θηροσκόπος [ὁ, ἡ], noet: [θήρ, σκοπός]. nînditorъ de fieape, vînъtorъ.

Θηροσύνη (ἡ), meштешъгъл (mesepia) vînъtorълъĭ. [θήρα].

Θηροτόκος (ὁ, ἡ), noet: nъskъtorъ de fĭeape; 2) (локъ) în kape se prъsesk fĭeape. [θὴρ, τόκος].

Θηροτροφέω, Θηροτρόφος, = Θηριοτροφέω, ші чл:

Θηρότυπος (ὁ, ἡ), чел къ kinъ de fĭearъ. [θὴρ, τύπος].

Θηροφονεὺς, έως (ὁ), ші Θηροφόνος (ὁ, ἡ), = Θηριοφόνος, ші Θηροκτόνος. [θὴρ, φόνος]. 2) Θηροφόνον (τὸ), o plantъ veninoasъ, omakъ, saъ mъръл лъпълъĭ, (fpanц:) aconit.

Θηρόχλαινος (ὁ, ἡ), noet: înbръkatъ къ пĭеле de fĭearъ în локъ de хаĭnъ. [θήρ, χλαῖνα].

Θὴς, θητὸς (ὁ), лъкръtorъ, mъnчitorъ, simвріашъ; (în Atena) чetъцeanъ de pîn-

dвл чел маї de жos. [θέω, τίθημι].

Θησαίατο, noet: Ion: în локъ de θεάσαιντο, 3 îm: neps: de nex: 1: ал noft: лвї θεάομαι.

Θήσασθαι, noet: nex; 1: de înf:, ші

Θήσατο, noet: în локъ de ἐθήσατο 3: sinr: neps: de nex: 1: ал xot: лвї θεάομαι.

Θησαυρίζω, вiit: -ίσω, stpînrъ (пвїъ în пъstpape) чева ла котоаръ. [θησαυρός]. [de вnde

Θησαύρισμα (τὸ), stpînsoape (din икопомie) пвъв în пъstpape, (fpanц:) épargne. [ші

Θησαυρισμὸς, (ὁ) stpînцepe (saъ пвnepe în пъstpape) de aroniseaлъ. [ші

Θησαυριστὴς, οῦ (ὁ), stpînrъtopъ, гръmъditopъ de авepe din икопомie. [de вnde

Θησαυριστικὸς, ἡ, ὸν, їввitopъ, îndemînatikъ de a stpînцe авepe.

Θησαυροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Θησαυρίζω. [din

Θησαυρ:ποιὸς (ὁ), = Θησαυριστὴς. [Θησαυρὸς, ποιὸς].

Θησαυρὸς (ὁ), [Θῆσις din θέω, αὖρον] (dвпе zіч:) гръmъdipe de авръ, tesaвръ, котоаръ; твлцime de лвкрврї пвse în пъstpape, saъ ка preцioase, saъ ка съ прinzъ вine ла вреme. 2) локалъ de пвnepe în пъstpape a челор stpînse sпpe авestъ sfîpшitъ, sпpe ек: marazie de гpîъ, артъpie, ші чл: (iap пaptik:)=Θησαυροφυλάκιον.

Θησαυροφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ пъstpътopъ de которї. [ші

Θησαυροφυλάκιον (τὸ), локалъ, вnde se пъstpeaзъ котоpiле (прinч: банї, ші preцioase лвкрврї), (тврч:) xazna. [din

Θησαυροφύλαξ, ακος (ὁ), (în цen:) пъstpътopъ de которї; (iap пaptik:) tesaвраръ, пъzitopъ, saъ înгpiжitopъ de пввліче которї. [θησαυρὸς, φύλαξ].

Θησαυρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în гелъ de (ка о) котоаръ. [θησαυρός].

Θησεῖον (τὸ), temплвл лвї Teseъ. || (îm:) Θησεῖα (τὰ), sepвътoape în чinstea лвї Teseъ. [Θησεύς].

Θησειότριψ, ιβος (ὁ), ком: (робъ) каре гpeакъ пpea мвлт, пръпъdeшte temплвл лвї Teseъ (pefвгînd des, saъ netpекînd маї мвлт întp'însвл ка asilъ ал poвілор), adikъ netpeвпікъ. [θησεῖον, τρίβω].

Θησείω, (ἵερὸν вiit:) noet: dopeskъ съ пвїъ, съ aшezъ. [θῆσις= θέσις].

Θησέμεν, Dop: în локъ de θήσειν, вiit: de înf:, ші

Θησεύμεσθα, Dop: în локъ de θησόμεθα, 1: îm: neps: de miж: вiit: ал лвї τίθημι.

Θῆσθαι, noet: Ion: în локъ de θᾶσθαι, înf: ал лвї θάομαι.

Θήσοντι, Dop: în локъ de θήσουσι, 3: îm: neps: de вiit: ал лвї τίθημι.

Θῆσσα, ης (ἡ), fem: ал лвї θής, мвnчitoape пе simвpie. || (adiek:) în локъ de θητική. «Τράπεζα —». Евр:

Θῆτα (τὸ), (nedекл:) пвmеле літерeї Θ.

Θητεία (ἡ), лвкpape, мвnкъ пе simвpie. [θητεύω].

Θητέρῃ, Ion: în локъ de ρῇ ἑτέρᾳ.

Θητεύω, вiit: -εύσω, лвкpezъ, мвnчeskъ пе платъ ла алтвл. [θής].

Θητικὸς, ἡ, ὸν, кавenitъ ла мвnчitopъ пе платъ. || «Τὸ θητικὸν». (колек:) în локъ de οἱ θῆτες.

Θῆττα, ης (ἡ), At: în локъ de θῆσσα.

Θητώνιον (τὸ), плata мвnчitopвлвї. [θὴς, ὦνος].

Θῆχ' (în апок: маї 'nainte de вок: aspip:) în локъ de θῆκε, noet: în локъ de ἔθηκε, 3: sinr: neps: de nex: 1: ал лвї τίθημι.

Θιασάρχης, ου (ὁ), înчepътopъ, къpetenie de хоръ, ші чл: [θίασος, ἄρχω].

Θιασεία (ἡ), noet: în локъ de θίασος. [din

Θιασεύω, вiit: -εύσω, їaъ napte (ші strъm: întpodвкъ пе чineва) în adвnape, хоръ, ші чл:; serвezъ, мъ înвeseleskъ. [din

Θίασος (ὁ), (θεὸς, saъ θειάζω] soцietate, чeatъ de adвnaцї ла serвape кв danцврї, ші чл: în чinstea вре вnвї zeъ; хоръ; osпъцъ; літanie (serвътopeaskъ цeremonie); (în цen:) adвnape (прinч:însъ de oamenї adвnaцї sпpe desfътape ші веселіе). [de вnde

Θιασόω -ῶ, вiit: -ωσω, комплектezъ (saъ ipitezъ, întвsiezъ ла) serвътopeaskъ adвnape, ші чл: [ші

Θιασώδης, εος (ὁ, ἡ), гъквїъ în гелъ de serвътopeaskъ adвnape, serвътopeskъ. «Ὥρα —». Non: timпвл serвътopiлор. [ші

Θασών, ῶνος (ὁ), локъ de serвътopeшtї adвnъpї, saъ osпeце, ші чл: [ші

Θιασώτης, ου (ὁ), мъdвларъ, пърtашъ ал serвътopeшteї adвnъpї; (în цen:) înкinътopъ; вrмътopъ, чetашъ. [de вnde

Θιασωτικὸς, ἡ, ὸν, кавenitъ ла чetашїї вneї serвътopeшtї adвnъpї. «Τὸ θιασωτικόν». (колек:) în локъ de οἱ θιασῶται.

Θιασῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї θιασώτης.

Θίβη (ἡ), [în afin: кв ἴβη ші τίβηνος, Евр: timвах) кошъ, кошніцъ.

Θιβρὸς, ὰ, ὸν, =Θιμβρός.

Θιγγάνω [θίγω], biit: θίξω, ші (маї корек:) θίξομαι, (nex: 2: ἔθιγον, nosit: θικτέον) (кв цеп:)=Ψαύω, atinrъ (пе d' asвпра); мъ апропіь; (прin înlind:) мъ înпърtъшeskъ; dobîndeskъ; (fir:) sвпъръ (кв ворвe), atinrъ

Θίγημα, ші Θίγμα (τὸ), atînrътвръ. «Τῶν Διὸς θιγημάτων (îndpent: внії în локъ de γεννημάτων)». Esxл: (Προm: 849). 2) mînжipe înпърtъшitъ прin atinцere (Esix:). [din

Θίγω, biit: -θίξομαι, прim: ал лвї (ші pap întpeв: în прez: în локъ de) θιγγάνω.

Θιγὼν, nex: 2: de партч: ал лвї θιγγάνω.

Θιμβρὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локъ de Θερμός.

Θὶν, θινὸς (ὁ, ші ἡ), (: лвnrъ, de ачeea ак: θῖνα, îm: nom: θῖνες, dat: θισίν, ак: θῖνας) (în цеп:) грътadъ; клаїe, ширъ; (партік:) грътadъ de nisinъ (прinч: пе църтвл мърії, saъ пе малъ de рîъ), църтъ nisinosъ, (fpanц:) dune. «Θίν' (în локъ de θινί) ἐν φυκιόεντι.» Іл: Ψ. «Θῖνες ἄνυδροι καὶ θηριῶδεις.» Пл: [de вnde.

Θινόω-ῶ, biit: -ώσω, акоперъ кв грътmezї de nisinъ. [ші

Θινώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв (formatъ din) грътmezї de nisinъ, nisinosъ.

Θίξις, εως (ἡ), atinцere, вшоаръ піпъipe. [θίγω].

Θίς, ινός (ὁ, ші ἡ), =Θίν.

Θλαδίας, ші Θλασίας, ου (ὁ), вkопitъ, евпвкъ. [ші

Θλάσις, εως (ἡ), чea прin stpiвipe saъ nisape fъpîmape. [ші

Θλάσμα (τὸ), fъpîmътвръ dın stpiвipe.

Θλάσπι, ші (dim:) Θλασπίδιον (τὸ), ші Θλάσπις, ιος, saъ εως (ἡ), вnъ felъ de вврвianъ, kapdama кв лаїc (кв fъpîmate) seminцe. [ші

Θλάστης, ου (ὁ), fъpîmътopъ, спъргътopъ. [ші

Θλαστικὸς, ὴ, ὸν, пвtinчїosъ de a fъpîma, спарцe (маї кв seamъ прin stpiвipe). [ші

Θλαστὸς, ὴ, ὸν, fъpîmatъ, saъ пвtinчїosъ de a se fъpîma прin stpiвipe, saъ sdpoвipe. «Ἐλαῖαι θλασταὶ.» At: stpiвite. [din

Θλάω, [in afin: кв θραύω ші κλάω] biit: θλάσω, (nas: tpe: de кв: τέθλασμαι) stpiвeskъ; sdpoвeskъ; спарrъ. (вezї ші θραύω).

Θλιβερὸς, ὰ, ον, апъsътopъ; stpiвitopъ; (fir:) stpimtopътopъ, вшпърътopъ, mîxnitopъ. [ші

Θλιβίας, ου, (ὁ), =Θλαδίας, вkопitъ. [din

Θλίβω [în afin: кв θλάω, ші τρίβω], biit: θλίψω, (nas: tpe: de кв: τέθλιμμαι, ші nex: 2: ἐθλίβην) stpiвeskъ, teskвїeskъ, stpînrъ; (fir:) stpimtopezъ, вшпъръ, mîxneskъ adînк. [de вnde

Θλίμμα (τὸ), stpiвitвръ, saъ naptea чea stpiвitъ. [ші

Θλιμμὸς (ὁ), ші

Θλῖψις, saъ maї (корек:) θλῖψις, εως (ἡ), stpiвipe (акt; saъ nas:); (fir:) stpimtopape, пекazъ, skîpвъ.

Θνησείδιος (ὁ, ἡ), ші

Θνησιμαῖος, α, ον, mвpitopъ; saъ moptъ (de fipeaskъ moapte). || (sвst: nevt:) карпe, saъ лешъ de вітъ moaptъ, moptъчївпe. «Ἀπέχεσθαι θνησιμαίων (se înц: κρεῶν)». Ierокл: [din

Θνήσκω [θείνω], biit: θανοῦμαι, saъ τεθνήξομαι, (tpe: de кв: τέθνηκα, neste sъвîp: ἐτεθνήκειν, nex: 2: ἔθανον, їap чeлел-алte formaцїї s'aъ ашezat fie-каре ла локвл sъъ); mopъ, saъ мъ omopъ (de алтвл).

Θνητογαμία (ἡ), nвntъ (însoцipe) de zeiцъ кв mвpitopъ. [θνητός, γάμος].

Θνητογενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъskвtъ din mвpitopї. [θνητὸς, γείνω].

Θνητοειδής, έος (ὁ, ἡ), mвpitopъ de felвл sъъ. [θνητός, εἶδος].

Θνητὸς, ὴ, ὸν, вшnвsъ ла moapte, mвpitopъ, stpikъчosъ; (партік:) =Βροτὸς, omъ. [θνήσκω].

Θοάζω [θοὰς], biit: -άσω, поеt: порneskъ чева; (nestpъm:) мъ порneskъ, алергъ, saъ sъpъ, мъ asвîрлъ în sвs penede ші ївte. «Κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός.» Esp: «Θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνός». Esp: 2)=(saъ греш: în локъ de) θαάσσω, шezъ. [de вnde

Θόασμα (τὸ), поеt: локвл, вnde алеаргъ penede чinева.

Θοιματίδίον (τὸ), At: în локъ de τὸ ἱματίδιον.

Θοιμάτιον (τὸ), At: în локъ de τὸ ἱμάτιον.

Θοίμην, поеt: în локъ de θείμην, miж: nex: 2: de поſt: ал лвї τίθεμαι.

Θοινάζω, biit: -άσω, грam: în локъ de θοινάω.

Θοίναμα (τὸ), Dop: în локъ de θοίνημα. [ші

Θοινατὴρ, Dop: în локъ de θοινητήρ. [ші

Θοινατικὸς, ὴ, ὸν, Dop: în локъ de θοινητικός. [ші

Θοινάτωρ, орος (ὁ), Dop: în локъ de θοινήτωρ. [din

Θοινάω-ῶ, ші miж: (ші maї întpeв:) θοινάομαι -ῶμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, mîn-

kînd mъ satвpă; mъ desfъtezъ. [din

Θοίνη (ἡ), [θάω] (în цen:) xpanъ, mînkape; (naptik:) osnъцă. «Εν θοίνῃ ποιοῦμαί τινα». Sвid: osnътezъ ne чinева; (ші npin întind:) estimъ, amъ вnъ oninic desnpe чinева. [de вnde пров:) «Τοὺς γόητας οὐκ ἐν θοίνῃ λέγω». Пл: nв'ї пвїă în pîndă, nв'ї prepцвїeskă de локă.

Θοίνημα (τὸ), op че fonoseшte, op s'a прегътit nentpв osnъцă. [ші

Θοινητήρ (ὁ), noet: =Θοινήτωρ. [ші

Θοινητήριος (ὁ, ἡ), noet:, кввenitъ, saă fonositopă ла osnъцă. || (ка sввst:) «Θοινατήριον.» Eвp: osnъцă. [ші

Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ ла osnъцă; saă annekatъ ла osnъцврї. [ші

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, noet: de mînkat. [ші

Θοινήτωρ, opos (ὁ), noet: [θοινάω] osnътътopă. 2) nъptaшă din osnъцă; (npin întind:) mînkъчosъ.

Θοῖτο, noet: a 3: sinr: neps: a лвї θοίμην.

Θολερός, ὰ, ὸν, [θολός] tвлввpe; soïosă; întвnekosă; (fir:) nedesлвшitъ; înквpkatъ. [de вnde

Θολερῶς, adв: tвлввpat; întвnekos; nedesлвшit. [ші

Θολερώδης, εος (ὁ, ἡ), din natвpъ tвлввposă.

Θολία (ἡ), вnă felă de înnletitъ akonepъmîntă de kană în fopmъ de волtь (nentpв anъpape de soape). [θόλος].

Θολοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de волtъ, волtosă, saă ovală. [θόλος, εἶδος].

Θολόεις, εσσα, εν, noet: în локă de θολερός.

Θολομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), [θολὸς, μίγνυμι]. amestekatъ кв tвлввpътвръ, saă nopoïă.

Θολοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakă чева tвлввpe, tвлввpă. [θολὸς, ποιέω].

Θολὸς (ὁ), [în afin: кв δόλος] nomolă (de pîă, ші чл:); saă nopoïă dene fвndă; nвpoïă; (naptik:) черneала sвnieї, ші чл:

Θόλος (ὁ, ші ἡ), [εἴλλω, saă ὅλος] волtъ; (npin întind:) клъdipe akoneritъ кв волtъ, ваїe, ші чл:; (ші în Atena naptik:) Pritanevл.

Θολόω -ῶ, вiit: -ώσω, tвлввpă; mînжeskă; întвnekă; (fir:) konfвsiezъ, tвpввpă, amestekă. [ші

Θολώδης, εος (ὁ, ἡ), tвлввposă; nopoïosă. [θολός].

Θόλωσις, εως (ἡ), tвлevpape; întвnekape. [θολὸω[.

Θοὸς [θέω], ἡ, ὸν, noet: aцerpă, ївte; rpozavă; penezosă, saă nътpвnzътopă. «Βέλος («Ἄρμα) θοόν». Od: Ξ. ші Il: P. «Νὺξ θοή». Om: ші Es: ївte-lpekътoape, saă rpozavъ. «Δαῖτα θοήν». Od: Θ. квpînd rътitъ. «Νῆσοι θοαί». Od: O. nentpв askвцiteле лор stînче, saă întinшiї лор mвлt afapъ kanї. [de вnde

Θοόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: fakă чева askвцitъ; (fir:) zъdъpъskă, întъpitъ.

Θοραῖος, α, ον, seminală, saă pelativă кв semînца вieцвitoapeлор. «Πόρος — ». Nik: kanalвл seminală. [θορή].

Θορεῖν, nex: 2: de înf: ал лвї θρώσκω.

Θορὴ (ἡ), =Θορός. [de вnde

Θορικὸς, ἡ ὸν, =Θοραῖος.

Θορίσκω, gram: supe depiв: лвї θρώσκω, ші = кв...

Θόρνυμαι [ὄρνυμαι], вiit: θοροῦμαι, (nex: ἔθορον) sъpă, înkalikă, mъ înnpeвnă (desupe вite), roneskă.

Θορόεις, εσσα, εν, noet: ka semînца, semînцosă. «Βρέφος θορόεν». Om: fътă neînkeratъ, neformată înkъ. [din

Θορὸς (ὁ), [ὀρός] semînца вieцвitoapeлор; (iap naptik:) ikреле, saă лапцiї nemtilor.

Θορυβέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakă sromotă (tвpввpape) (npinv: în teatpв, saă altъ adвnape), îmї apътă mвлцвmipea npin вътaїe în палme, saă nemвлцвmipea npin mвpmвpъ; (de вnde кв ak:) tвpввpă; sвnъpă; (nas:) mъ snepiă de stpigъte, de sromotă, ле пїerză. [θόρυβος]. [de вnde

Θορυβητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă, saă їввitopă de a sromota. sвnъpътopă, їввitopă de tвpввpape.

Θορυβοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakă sromotă, adвkă tвpввpape. [din

Θορυβοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътopă de sromotă, tвpввpътopă. [θόρυβος, ποιός].

Θόρυβος (ὁ, ἡ), [θρόος, τύρβη] sromotă, stpigъte amestekate de mвлцї oamenї adвnaцї ла вnă локă; (în цen:) tвpввpape, konfвsie. [de вnde

Θορυβώδης, εος (ὁ, ἡ), sromotosă, плină de tвpввpape. [de вnde

Θορυβωδῶς, adв: кв sromotă mi tвpввpape.

Θορὼν, οῦσα, ὸν, nex: 2: de naptiч: ал лвї θρώσκω.

Θοὺκάτειον (τὸ), At: în локă de τὸ ἑκάτειον.

Θουραῖος, α, ον, noet: în локă de θοῦρος, nъvalnikă, saă dîpză; desfpînată în челе venepiene. [ші

Θουρὰς, άδος (ἡ), noet: fem: ал лвї θοῦρος, saă θουραῖος. [ші

Θουρήεις, εσσα, εν, noet:=Θουραῖος. [ші

Θούρης, ου (ὁ), (калъ, тавръ) хрънитъ, ка съ гонїаскъ їепеле, ші вачеле. [ші

Θουρικὸς, ἡ, ὸν, =Θουραῖος. [Θοῦρος].

Θουριόμαντις, εως (ὁ), апринсъ,înтрsiastъ пророкъ. [Θούριος, μάντις].

Θούριος, α, ον, поет:=Θοῦρος.

Θοῦρις, ιδος (ἡ), поет: fem: ал лві...

Θοῦρος (ὁ, ἡ), поет: [Θόρω, =Θρώσκω], їуте, пъвалнікъ; ревоїнічъ. [de ынde

Θουρὸω -ῶ, вііт: -ώσω, поет: пъвъleскъ репеde.

Θόωκος (ὁ), поет: (ка неste-întind:) în локъ de Θῶκος.

Θοῶς, adв: їуте, ка грабъ. [ші

Θόωσα, ας (ά), Dor: поет: їацime, гръ. вічіе. [Θοός].

Θραγμὸς (ὁ), [Θράσσω] трosnetъ (de лъкръ, че se спарце); тървърare.

Θρακοφοίτης, ου (ὁ), поет: des-шергъторъ în Трачіа. [Θράκη, φοιτάω].

Θρανεύω, [Θρᾶνος] вііт: -εύσω, întinzъ пїеле пе скîндъръ, къ съ о аргъseскъ, stamatoseskъ пїеле.

Θρανίας, ου (ὁ), =Θρανίς.

Θρανίδιον (τὸ), dim: ал лві...

Θρανίον (τὸ), dim: ак лві Θράνος.

Θρανὶς ἴδος (ἡ), вnъ fелъ de пешіс, = Ξιφίας. [ші

Θρανίτης, ου (ὁ), ші Θρανῖτις, ιδος (ἡ), în локъ de Θρανιτικός. «Σκαλμὸς («Λεὼς) —». Apstf: «Κώπη —». Акs: ‖ (ка sввst: se înц: ἐρέτης) вîслашъ de чеа маї de sвs парte a коръвіі (прin врт:) къ чеа маї лънгъ вîслъ. (вezї ші ζευγίτης, ші θαλαμίτης). [ші

Θρανιτικὸς, ἡ, ὸν, кавепітъ вîслашавлві Θρανίτης. (вezї zіч:). [din

Θρᾶνος (ὁ), [Θράομαι] скавнъ, жецъ; (пartik:) лавіцъ de вîслашіі чеї маї de sвs; тежгїа de тавачї; скавнъ (цвкалъ) de дешертареа пînтечелві.

Θρανόω -ῶ, вііт: -ώσω, (întpeв: пвтаї în челе комп:) în локъ de...

Θρανύσσω, вііт: -ύξω, поет: fърîмъ, fакъ бвкъцеле. [Θραύω].

Θράομαι, вііт: Θρήσομαι, (întpeв: пвт: пех: de inf: Θρήσασθαι) шezъ.

Θρασαύχην, ενος (ὁ, ἡ), (пеолц:) în локъ de ἐριαύχην, dîрzъ, таре în червіче. [Θρασὺς, αὐχήν].

Θρασέως, adв; овръznічешte, къ таре îndръznеалъ.

Θρασκίας, ου (ὁ), вînтъ, каре sвfлъ deпре Трачіа, (прin врт: къте Елада) nордpesъpiteanъ. (вezї ші καικίας). [Θράκη].

Θράσος, εος -ους (τὸ), (поет: ші în anagramatismъ) =Θάρσος (овіч: în ръъ) îndръznеалъ пеste мъсвръ, овръznічіе.

Θράσσω(ττω), вііт: Θράξω, At: în локъ de ταράσσω.

Θρασυγλωττία (ἡ), образnікъ лімвъ (ворвіре). [din

Θρασύγλωττος (ὁ, ἡ), образnікъ de лімвъ (în ворвіре). [Θρασύς, γλῶττα].

Θρασύγυιος (ὁ, ἡ), поет: [Θρασὺς, γυῖον] вîрtosъ, таре în мîнї ші пічоаре, воїнікъ.

Θρασύδειλος (ὁ, ἡ), fрікосъ (în адевъръ) ші îndръznецъ (în арътаре). [Θρασὺς, δειλὸς].

Θρασύθυμος (ὁ, ἡ), поет: [Θρασὺς, θυμὸς] în локъ de...

Θρασυκάρδιος (ὁ, ἡ), поет: кражосъ de inimъ. [Θρασὺς, καρδία].

Θρασυμάχανος (ὁ, ἁ), Dor: în локъ de Θρασυμήχανος.

Θρασυμάχας, α (ὁ), Dor: în локъ de...

Θρασυμάχης, ου (ὁ), поет: ші Θρασύμαχος (ὁ, ἡ), кражосъ, îndръznецъ pesвоїнікъ. [Θρασὺς, μάχη].

Θρασυμέμνων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [Θρασὺς, μένος] кражосъ.

Θρασυμήδης, εος (ὁ, ἡ), поет: [Θρασὺς, μῆδος] îndръznецъ ла минte.

Θρασυμήτης, ου (ὁ), ші Θρασύμητις, ιδος (ἡ), поет: [Θρασὺς, μῆτις]=къ преч:

Θρασυμήχανος (ὁ, ἡ), поет: îndръznецъ în машінацііле (внелтіріле, саъ планъріле) сале. [Θρασὺς, μηχανή].

Θρασύμυθος (ὁ, ἡ), поет: îndръznецъ ворвіторъ. [Θρασὺς, μῦθος].

Θρασύνω, вііт: -υνῶ, fакъ îndръznецъ, însвfлъ îndръznеалъ; (nestрът: саъ ел: ші між:) sînтъ îndръznецъ; (къ ак: ел: саъ преп:) овръznічeскъ къtре чінева, мъ портъ къ despreцъ; (пas: къ dat: îndip:) îmї амъ кражвл (înkpedinцареа, în чева, мъ înкражezъ de... [Θρασύς].

Θρασυξενία (ἡ), овръznічіе de stpeinъ. [Θρασὺς, ξένος].

Θρασυπόλεμος, ші Θρασυπτόλεμος (ὁ, ἡ), поет: кражосъ în pesвоіъ. [Θρασὺς, πό-(πτό) λεμος].

Θρασύπονος (ὁ, ἡ), ostenitоръ (мапчіторъ) къ îndръznеалъ ші stървінцъ. [Θρασὺς, πόνος].

Θρασὺς, έος (εῖα, ὺ), îndръznецъ, пеfрікосъ, кражосъ; (маї de мълte-орї în ръъ) образnікъ, dîрzъ; (despre лакр:) грozавъ, аневое de întîmninat; nesвfepітъ; саъ înкражъторъ. «Οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ

προσμίξαι θρασύ». Sof: nъ este sirъpъ, neпrimeждiosъ. [θράσος].

Θρασύσπλαγχνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σπλάγχνως, noet: [θρασὺς, σπλάγχνον], = Θρασυκάρδιος.

Θρασυστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ obrazнikъ de гъръ. [ші

Θρασυστομία (ἡ), obrazпikъ vorвire. [din

Θρασύστομος (ὁ, ἡ), = Θρασύγλωττος, obrazпikъ ла гъръ (vorвъ). [θρασὺς, στόμα].

Θρασύτης (ἡ), = Θράσος, îndrъznealъ nemъsuratъ, obrъznicie. [θρασύς].

Θρασυφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Θρασυστομέω. [ші

Θρασυφωνία (ἡ), = Θρασυστομία. [din

Θρασύφωνος (ὁ, ἡ), = Θρασύστομος. [θρασὺς, φωνή].

Θρασυχάρμης, ου (ὁ), noet: = Θρασυπόλεμος. [θρασὺς, χάρμη].

Θρασύχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), îndrъznemъ în întrepriпdere sale; вiteazъ, nesocotit. [θρασὺς, χείρ]. [de вnde

Θρασυχειρία (ἡ), noet: îndrъznealъ în întrepriпdere; вitejie.

Θρασὼ, όος -οῦς (ἡ), noet: în локъ de Θρασεῖα, îndrъznemъ; (enit:) Minerva.

Θράττα, ης (ἡ), вnъ felъ de пeшte nestrigъ de mare.

Θραττίδιον (τὸ), dim: al лuї Θράττα.

Θράττω, вiit: Θράξω, At: = Θράσσω.

Θραυλὸς, ὴ, ὸν, lesne de frîmat, frageдъ. (vezi ші τραυλὸς). [ші

Θραῦμα (τὸ), = Θραῦσμα.

Θραύπαλος (ὁ), вnъ felъ de пomъ.

Θραυπὶς, ίδος (ἡ), o mikъ пasъre, pigroiъ, (Lat:) carduelis.

Θραυσάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: com: frîmъtorъ de poate. [Θραύω, ἄντυξ].

Θραῦσις, εως (ἡ), frîmape, sпarцere; (fir:) mape strikъчiune, omorîre (în вътълie); moapte de epidemikъ вoalъ, (ші чл: [ші

Θραῦμα (τὸ), frîmъturъ, saъ вukatъ din лukpъ frîmatъ. [ші

Θραυστὸς, ὴ, ὸν, frîmatъ, saъ de frîmat. [din

Θραύω, [imitat: maї asпrъ în пропuнцie de kît Θλάω, în afin: kъ Θρύβω, Θρύπτω] вiit. -Θραύσω, (nas: tpe: de kъ: τέθραυσμαι) sпarгъ (лovind), frîmъ; (fir:) strikъ, pestrinъ; (med:) temperezъ, încropeskъ. «Θραύομεν τὸ ψυχρὸν Θερμὸν ἐπιμιγνύντες». Гал:

Θρεκτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ, ъste ла алергare. [din

Θρεκτὸς, ὴ, ὸν, (локъ) пe каре пoate алерга, saъ a алергat чinева. [τρέχω, Θρέξω].

Θρέμμα (τὸ), op че (dar прinч: вitъ) хръпeшte, saъ креште чinева. || (ла îm:) Θρέμματα (τὰ), dobitoaчele; (ші partik:) чеде de îngrиriat, oиде, ші чл: [τρέφω].

Θρεμμάτιον (τὸ), dim: ал лuї Θρέμμα; (прinч:) robшorъ (kreskuтъ de mikъ).

Θρεμματοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хръпeskъ dobitoaче (de îngrиriat. oї, ші чл:). [Θρέμμα, τροφή].

Θρέξασκον, noet: în локъ de ἔτρεχον, 3: îm: neps: de прел:, ші

Θρέξομαι, вiit: ал лuї τρέχω.

Θρεοκάρδιος (ὁ, ἡ), noet: [Θρέω, καρδία] tъrвuatъ, nedinшitъ; tristъ.

Θρέπτα (τὰ), maї noъ în локъ de Θρέπτρα. [ші

Θρέπτειρα (ἡ), noet: fem: al лuї...

Θρεπτήρ (ὁ), noet: хръnitorъ, kreskъtorъ. [τρέφω]. [de вnde

Θρεπτήριος (ὁ, ἡ), кuвenitъ, saъ folositorъ ла хръnire, хръnitorъ. «Νηδύος Θρεπτήρια.» Sof: 2) noet: kreskuтъ, înгriжitъ. «Πλόκαμος κεφαλῆς —» Esxl: 3) (îm:) Θρεπτήρια, în локъ de Θρέπτρα = Τροφεῖα (Om: imn: Δ).

Θρεπτικός, ὴ, όν, folositorъ, kontriвuitorъ ла хръnire. [ші

Θρεπτὸς, ὴ, ὸν, хръnitorъ, saъ de хръnit. [ші

Θρέπτρα (τὰ), plata, че sъ dъ ла хръnitoare, saъ хръnitorъ (kreskъtorъ). [ші

Θρέπτρια (ἡ), = Τροφὸς, doїkъ. [ші

Θρέπτρον (τὸ), neîntreв: sing: al лuї Θρέπτρα. [τρέφω].

Θρεττανελὸ, com: imitaцie de sanetъl lireї, ka τραλαλα-λὰ. (vezi ші τήνελλα).

Θρέττε (τὸ), nedekl: com: în локъ de Θράσος, îndrъznealъ.

Θρεψίππας, ου (ὁ). noet: în локъ de ἱπποτρόφος. [Θρέψις, ἵππος].

Θρέψις, εως (ἡ), хръnire, creшtere (akt: saъ nas:). [τρέφω].

Θρέω, ші (miж: kare ші sinгъpъ este. întreв:) Θρέομαι, (fъръ вiit:) noet: stigrъ, fakъ sgomotъ kъ цineteле mele; mъ жleskъ.

Θρηνέρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: plînгъtorъ de amorъl sъu. [Θρῆνος, ἔρως].

Θρηνέω-ῶ, вiit: -ήσω, plînгъ, жleskъ. [Θρῆνος]. [de вnde

Θρήνημα (τὸ), noet: în локъ de Θρῆνος, жleре; saъ oвiektъ de plînцere. [ші

Θρηνητήρ, ῆρος (ὁ), noet: în локъ de.

Θρηνητής, οῦ (ὁ), плîнгъторъ, жълitоръ. [de вnde

Θρηνητικός, ἡ, ὸν, noet: (ші adв:) -ικῶς, îndemnъторъ, саъ апlекатъ ла плîнцere; mîxnitоръ, întpistъторъ.

Θρηνήτρια (ἡ), fem: ал лъї Θρηνητής, плîнгъtoape, жълitoape.

Θρῆνος (ὁ), [θρέω] плîнцere кв цinete, жъліре (вочетъ).

Θρῆνυς, υος (ὁ), Ion: în локъ de Θρᾶνος.

Θρηνῳδέω-ῶ, вiit: -ήσω, плîнгъ, жълeскъ кîntînd. [Θρηνῳδὸς]. [de вnde

Θρηνῴδημα (τὸ), =Θρηνῳδία, саъ овїектъ de жъліре.

Θρηνώδης, εος (ὁ, ἡ), плîнцerosъ; саъ =Θρηνητικός. [θρῆνος].

Θρηνῳδία (ἡ), плîнцere, жъліре în felъ de кîntape. [din

Θρηνῳδὸς (ὁ, ἡ), жълitоръ în кîntiче. [Θρῆνος, ᾠδή].

Θρησκεία (ἡ),înкinape, кredinцъ în Dвmnezeъ ші челе Dвmnezeeшtї, religie; (prin întind:) religioasъ цeremonie; (авв:) свnepstiцie. [mi

Θρήσκευμα (τὸ), ор че съвîршеште, саъ este datorъ a съвîрші religioвл, treaвъ (datopie) religioasъ. [ші

Θρησκεύσιμος (ὁ, ἡ), konsfinцitъ сввt кввîntъ religiosъ. [ші

Θρησκευτήριον (τὸ), локъ konsfinцitъ спре съвîршireа religioaselor цeremoniї, саъ локъ de рвгъчївпе. [ші

Θρησκευτὴς, οῦ (ὁ), екsакtъ вртъторъ de religioaselе datopiї. [din

Θρησκεύω, вiit: -ευσω, amъ simцiminte religioase; саъ съвîршeскъ вре о religioasъ datopie; (în цen:). mъînкinъ кв religiositate лъї Dвmnezeъ. [din

Θρῆσκος (ὁ, ἡ), [θράξ, саъ θρέω, noate ші în afin, кв θεραπεύω] кв ковîрші religiosъ; (prin întind:) свnepstiцiosъ.

Θριάζω, вiit: -άσω, [θρίον] taїъ, квlегъ fрвnze de smoкinъ (întpев: nвmaї комп: ἀποθριάζω). 2) mъ întвsiezъ, prooрoчeскъ. [din

Θριαὶ (αἱ), niшte nimfe але Парnasвлъї înвъцъtoape, саъ nъskочitoape de вnъ felъ de prooрoчie prin nietpічелe, че skoteaъ ка niшte sopцї dintp'вnъ basъ; (prin întind:) nietpічелe, че слвжїаъ ла aчeasta; ші кіар prooрoчia datъ printp'aчeasta. (de aчi noate dapea кв вовії).

Θριαμβευτὴς, οῦ (ὁ), tpiвmfъторъ. [din

Θριαμβεύω, вiit: -εύσω, tpiвmfezъ, саъ întpв вndeва în tpiвmfъ; (stpъm:) noptъ чева, саъ пе чinева în tpiвmfъ; daъ în пввлікъ саъ п'în tîprъ. [ші

Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, tpiвmfalъ. [ші

Θριαμβίς, ἴδος (ἡ), adiek: în локъ de Θριαμβικὴ. [din

Θρίαμβος (ὁ), [θρῖον, ἴαμβος] imnъ, ші religioasъ цeremonie în чinstea лъї Бакв; (în Poma) serвъторeaскъ intpape a вірвitopiлор în орашъ, tpiвmfъ.

Θριάσιον (τὸ), вasвл конpinzъторъ de nietpічелеле de prooрoчie. [bezї θριαὶ].

Θριγκίον, ші (maї noъ) Θριγγίον (τὸ), dim: ал лъї

Θριγκὸς, ші (maї noъ) Θριγγὸς (ὁ), квлmea zidвлъї, шіînвелішвл dene dînsвл de плъчї, саъ къръmizї skoase afapъ ка o stpaminъ nentpв апъpape de плоаїе (bezї ші γεῖσον); (maї noъ) înгръditвръ de zidъ. [de вnde

Θριγκόω-ῶ, вiit: -ώσω, înвълeskъ, саъ stpъшinezъ zidвл; (fig:) desъвъpшeskъ чева; (вne-opї) înкizъ кв înгръdipe. [de вnde

Θρίγκωμα (τὸ), =Θριγκός, înгръditвръ.

Θριδακηίς, ίδος (ἡ), noet: adiek: în локъ de

Θριδακίνη (ἡ), =Θρίδαξ.

Θριδακινίς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї θριδακίνη, марвлікъ

Θριδάκινος, η, ον, fъкtъ de (саъ aseменea кв) марвле. [θρίδαξ].

Θριδακίσκη (ἡ), dim: ал лъї θρίδαξ, марвлікъ. 2) вnъ felъ de пръжitвръ.

Θριδακώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв марвлъ; саъ din soївл марвлеї. [din

Θρίδαξ, ακος (ἡ), марвлъ. [din

Θρίζω, вiit: -ίσω, noet: în локъ de θερίζω.

Θρίναξ, ακος (ἡ), fвркоїъ кв treї крачї nentpв întopsвл semънътврелор în apie (bezї ші τρίαινα). [τρίς, ἀκή].

Θρίξ, τριχός (ἡ), (dat: im: θριξί) firъ de пъръ; (îm:) лînъ de капръ, ші чл:; пъръ.

Θριοβόλος (ὁ, ἡ), prooрoчitоръ prin арвпкаре de nietpічелеле θριαὶ, саъ pregiчitоръ (de вiitоръ) арвпкъторъ de вовї (ка мвїеріле пе ла пої). [θριαί, βάλλω].

Θρῖον, саъ θρίον (τὸ), fрвnzъ de smoкinъ [τρίς nentpв чея în treї a eї desпікаре]; (în цen:) fрвnzъ. 2) вnъ felъ de mînкape, че se гътїа înfъшвратъ în (саъ se adвчea ла masъ пе) fрвnze. 3) ввкатъ de карне (тъїатъ сввцipe ка fрвnza); (în цen:) ввкатъ; foaїe «Θρίον ταρίχους.» Apstf: (Axp: 1101). «Ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἄν ἐγκεφάλου θρία δύο.» Apstf: (Batpx; 134).

Θρίος (ὁ), (прinч: ла îm:) fънiї, къ каре легîndъ se se mîvesk nînzeле коръвii, кînd вate tape bîntъл, iap dвne алînape se deslег.

Θριοφόρος (ὁ, ἡ). [Θριαι, saŭ Θρίον φερω] прооpочiторъ, гiчitоръ; saŭ =Ναρθηκοφόρος.

Θριπήδεστος (ὁ, ἡ), [θρίψ, ἔδω] mînkaтъ, posъ de вiермi, saŭ de карi. (astfeл de лемне слъжiaŭ ші ка печеці.)

Θριπόβρωτος (ὁ, ἡ), [θρίψ, βιβρώσκω] noet: în локъ de Θριπήδεστος.

Θριποκοπέω-ῶ, вiit: -ήσω, pozъ ка карвл лемпеле. [θρίψ, κόπτω].

Θριποφάγος (ὁ, ἡ), mînkъторъ de (хрънitъ къ) карi (вiермi de лемнъ). [θρίψ, φάγω].

Θριπώδης, εος (ὁ, ἡ), кърosъ, saŭ sвnвsъ a se mînka de карi. [θρίψ].

Θρίσσα (ἡ), ші Θρίσσος (ὁ), [θρίξ] вnъ felъ de пеште (de pîъ ші de mape), че seашънъ къ чел пвmitъ акvm τριχιάς.

Θρίψ [τρίβω], Θριπ-ς (ὁ), вiерme de лемнъ, каръ.

Θροέω-ῶ [Θρόος], вiit: -ήσω, noet: sromotezъ, ворвeskъ tape; (stрvm:) пввlікъ, pesnîndeskъ штipe desnpe чева; (în цen:) zikъ, повesteskъ; (вne-орї) вотвънeskъ, шonteskъ. «Θροεῖν ἐπῳδάς.» Sof:

Θρομβήϊος, Ion: înлокъ de Θρόμβειος (ὁ, ἡ), noet: formatъ, înkeratъ, ка вnъ вългъре saŭ вълzъ potвndъ. «(Ὠὰ) νέον Θρομβήϊα» Nik: каре înкъ n'aъ npins коажъ, пъ s'aъ înkerat вine. [θρόμβος, вezї ziч:)

Θρομβίον (τὸ), dim: ал лвї Θρόμβος

Θρομβοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ de вългъре, (ка вnъ) вълzъ potвndъ. [θρόμβος, εἶδος].

Θρόμβος (ὁ, ἡ), [τρέφω] (прinч:) вългъре, вълzъ, saŭ дробопелъ de лапte врînzitъ, saŭ de sînце înkeratъ; (în цen:) бовъ, гръвnte de sape, ші чл: [de вnde

Θρομβόω-ῶ, вiit: -ώσω, lакъ вnъ лiквidъ (dap maї къ seamъ лапte, saŭ sînце) înkerîndъ se a se forma în вълzї (a se врînzi, a se тъїа), înkerъ. [ші

Θρομβώδης, εος (ὁ, ἡ), formatъ ка вnъ вълzъ, тъїatъ, înkeratъ (лапte, saŭ sînце).

Θρόμβωσις, εως (ἡ), înkerape (de лапte, sînце, ші чл:). [Θρομβόω].

Θρονίζω, вiit: -ίσω, пвїъ пе скавн-, întponezъ. [ші

Θρονίον (τὸ), dim: ал лвї Θρόνος.

Θρονισμός (ὁ), înскъвnape, întponape. [ші

Θρονιστής, οῦ (ὁ), înскъвnъторъ, întponъторъ. [Θρονίζω].

Θρόνον (τό), (înтpeв: пвmaї ла îm:) Θρόνα (τὰ), noet: [Θρωσκω] flорi; (fir:) flорi, вовiце, ші алte nestpigitърї în цesътърї ші кvsътърї. 2) върienї de леакъ saŭ de fepmeче.

Θρονοποιος (ὁ), fъкъторъ de скавне, saŭ тропврї. [Θρόνος, ποιός].

Θρόνος (ὁ), [Θρᾶνος, saŭ Θρῆνυς] тропъ. жецъ, скавnъ къ pezempъtoape, (franц:) fauteuil; (naptik:) katedpъ, скавnъ (de înnъpatъ, жvdikъторъ, ші чл:); (прin întind:) stънînipe, îmnъpцie, domnie, ші чл.

Θρόνωσις, εως (ἡ), =Θρονισμὸς (прinч: în mistepiile zівелеї).

Θρόος -οῦς, [θρέω] -όου -οῦ (ὁ), sromotъ (прinч: de nopodъ), amestekate stpirъte, гълццie; mвpmвitъpъ; шontipe, (прin întind:) neîntemeїate mtipї, saŭ авzipї.

Θρυαλλίδιον (τὸ), dim: ал лвї...

Θρυαλλὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de плantъ, din ал кърia бвmвъkosвл пвfъ se fъчеаъ fitiлврї; (овіч:) fitiлъ de kandilъ; saŭ mвkъ de лвmînape.

Θρυγανέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші Θρυγανόω -ω, вiit· ώσω, =(saŭ греш: în локъ de) Τρηχυνάω. [imit:].

Θρύϊνος, η, ον, fъквtъ de напвръ [Θρύον].

Θρυλέω -ῶ, вiit: -ήσω, =(maї întpeв: At: dekît) Θρυλλέω. [de вnde

Θρύλημα (τὸ), =Θρύλλημα.

Θρύλιγμα (τὸ), =Θρύλλιγμα. [ші

Θρυλιγμὸς (ὁ), =Θρυλλιγμός. din

Θρυλίζω, вiit: -ίσω, =Θρυλλίζω.

Θρυλλέω -ῶ, вiit: -ήσω, [Θρύλλος] =Θροέω; шonteskъ, mвpmвpezъ, înnpъштiъ npetвtindinea beste desnpe чева. [de вnde

Θρύλλημα (τὸ), mtipe, beste înnpъштiatъ npetвtindinea. saŭ zisъ pesnînditъ în гвреле твтълор; famъ цepepaлъ.

Θρύλλιγμα (τὸ), noet: fъpîmътъръ, вvkццikъ. [Θρυλλίσσω].

Θρυλλιγμὸς (ὁ), napafonie (sвîpnîipe ла kîntape de kitapъ, ші чл:). [din

Θρυλλίζω, вiit: -ίσω, =Θρυλλέω; (fir:) lакъ napafonie (kîntînd къ kitapa, ші чл:).

Θρυλλίσσω, вiit: -ίξω, noet: fъpîmъ, snapгъ. [Θραύω, Θρύπτω].

Θρύλλος, ші (maї кopeк:) Θρύλος, saŭ Θρῦλος (ὁ), =[Θρόος] mвpmвpъ, sromotъ, гълццie.

Θρύμμα (τὸ), [Θρύπτω] =Θραῦμα, fъpî-...tвpъ, вvkatъ [de вnde

Θρυμματὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de пръжitвpъ fъpîmivoasъ (noate халвaoa de кasъ).

Θρυόεις, εσσα, εν, noet: плinъ de. saъ акоperitъ кв...

Θρύον (τὸ), папъръ. 2) =Στρύχνος μανικὸς, o плantъ beninoasъ, (ital:) беладона.

Θρυπτικός, ἡ, ὸν, lesnivosъ saъ аплекатъ ла fърîmivipe, saъ molemipe; (prin врm:) molivosъ, (ital:) delikatъ: (fir:) desmîepdosъ (întindekîatъ, mîepatikъ). [θρύπτω]. [de вnde

Θρυπτικῶς, adв: кв molivîвne, saъ desmîepdape.

Θρύπτω [τρύω, θραύω], biit: θρύψω, (nas: ipe: de кв: τέθρυμμαι, nex: nas: ἐτρύφην) snapгъ, fърîmъ, fakъ вакъцеле; (obiч: fir:) molemeskъ, afemeîezъ; (ші miж:) tръfeskъ în desmîepdъpî: mъ mîndpeskъ, mъ înrîmfezъ, mъ înfpîmъ. (bezî ші ἀκλίζομαι). [de вnde

Θρύψις, εως (ἡ), fpîmipere, snapmere, fърîmape ‘akt: saъ nas: ; (fir:); molemipe, desmîepdape; лвкъ.

Θρυώδης, εος (ὁ, ἡ), пъпвposъ; saъ плinъ de папъръ. [θρύον].

Θρώσκω, [θορίσκω] biit: θοροῦμαι, (nex: ἔθορον) noet: sъpъ, mъ asвîpлъ; (desnpe вite) înkalikъ, roneskъ [de вnde

Θρωσμὸς (ὁ), dealъ, mъгъръ ne kîmmie (локъ înълnatъ, sъpitъ în sвs).

Θύα (ἡ), =Θυία.

Θυάζω [θυὰς], biit: -άσω, mъ întвsiezъ вакхічеште.

Θύαμα (τὸ), Dop: în локъ de θύημα.

Θυανία (ά), Dop: =Συανία, чеарîъ, окърîрї, вътъї, ші чл:

Θύαρος (ὁ), плanta ἦρα, saъ αἴρα. (bezî zîчеріле).

Θυὰς [θύω], άδος (ἡ),=Μαινὰς. Бакантъ. || noet: (adiekt:) «Θυὰς ἑορτή». Non: serвътoape кв жертfe, saъ Бакапалъ.

Θυάω -ῶ, biit: -άσω, (desnpe порчї sвврdezъ snpe трвneaskъ înnpeвnape. [θύω].

Θυγάτηρ, θυγατρὸς, ші noet: θυγατέρος (ἡ), (dat: θυγατρὶ, ші noet: θυγατέρι, ak: θυγατέρα, ші θύγατρα, вок: θύγατερ; îm: nom: θυγατέρες, цеп: θυγατέρων, dat: θυγατράσιν, ak: θυγατέρας, ші noet: θύγατρας) fiїкъ, fatъ. [de вnde

Θυγατριδῆ (ἡ), neпoatъ de fatъ. fem: ал лвї.

Θυγατριδοῦς (ὁ) nenotъ de fatъ.

Θυγάτριον (τὸ), dim: ал лвї θυγάτηρ.

Θυγατρόγαμος (ὁ, ἡ), къзътopitъ кв fiїка sa. [θυγάτηρ, γάμος].

Θυγατρογόνος (ὁ, ἡ), noet: пъвкътopъ de fete. [θυγάτηρ, γόνος]

Θυγατροθεσία (ἡ), adontape de fiїкъ. [θυγάτηρ, θέσις].

Θυγατροθετέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ fatъ de вsfletъ. [θυγάτηρ, θετός].

Θυέεσσιν, noet: în локъ de θύεσιν, dat: îm: ал лвї θύος.

Θυέια (ἡ), [θύω] півліцъ, піоъ. 2) вnъ felъ de лireanъ, în кape se жвка жокъл κότταβος. (bezî zîчеpea).

Θυείδιον (τὸ), dim: ал лвї θυεία.

Θύελλα, ης (ἡ), fвptвnъ, (bezî ші ἄελλα) віжеліе; вîptежъ de вîntъ. [θύω, ἄελλα]. [de вnde

Θυελλήεις, εσσα εν, noet: în локъ de θυελλώδης.

Θυελλόπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἀελλόπους, iвte de пічоръ, penede ка вîntвл. [θύελλα, πούς].

Θυελλοτόκος (ὁ, ἡ), noet: пъвкътopъ, adвкътopъ de fвptвnъ. [θύελλα, τόκος].

Θυελλοφορέω -ῶ, biit. -ήσω, dвкъ чева penede, ка fвptвna (=кв «Ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων». Skp:) [θύελλα, φέρω].

Θυελλώδης, εος (ὁ ἡ), fвptвnosъ, saъ ка о віжеліе. [θύελλα].

Θυέστης, ου (ὁ), [θυεία]. пisълегъ.

Θυήεις, εσσα, εν, noet: кape miposъ a tъmîїe, saъ аввръ de жertfe; (în цеп:) вine-mipositopъ. [θύος].

Θυηκόος (ὁ), noet: =Θυοσκόος.

Θυηλέομαι -οῦμαι biit: -ήσομαι, adвкъ пе алтаръ жertfe, ші чл: [din

Θυηλὴ (ἡ), noet: [θύω] naptea вiktimeї, че se apdea în жertfъ; (în цеп:) adвчере de жertfe, пîрцї, ші чл: tъmîїe, ші op че se apdea пе жertfeлпікъ; (prin întind:) чea prin жertfъ прооpочipe. «Φρίξοις θυηλὰς στέλλομαι ἀμπλήσων». Апли:

Θυήλημα (τὸ), noet: op че s’a adвs în жertfъ, saъ prinosъ. [θυηλέομαι].

Θύημα (τὸ), =Θυηλὴ. [θύω].

Θυηπολέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ (prin врm: жertfeskъ, saъ прооpочeskъ ка) preotъ жertfitopъ, прооpочitopъ. [ші

Θυηπολία (ἡ), sfînta слвжвъ, saъ прооpочia preotвлвї жertfitopъ. [ші

Θυηπόλιον (τὸ), жertfъ; жertfeлпікъ, алтаръ. [din

Θυηπόλης, ου (ὁ), ші Θυηπόλος (ὁ, ἡ), [θύος, πολέω] noet: îndeлetnічitъ ла жertfe, preotъ, prin жertfe прооpочitopъ.

Θυητὴς, οῦ (ὁ), noet: adвкътopъ de жertfe лвї Dвmnezeъ. [ші

Θυητὸς, ἡ, ὸν, noet: afвmatъ кв tъmîїe. вine-mipositopъ. [θύω].

Θυηφάγος (ὁ, ἡ), poet: mînkътorъ de жertfe. «Φλὸξ — ». Esxл: [θύος, φάγω].

Θυία, ας (ἡ), [θύος] вnъ felъ de arвorъ de Afpika (asemenea кв kedrвл, saъ kipaprisвл), але kървїа letnвл ші piцina aъ вnъ miposъ.

Θυία [θυίω], ας (ἡ), (întpев: прinч: ла îm:) = Θυὰς, Бакантъ.

Θυῖα (τὰ), [θύω] орцііле (serbъріле) Баквлвї.

Θυΐα (ἡ), =Θυεία.

Θυϊὰς, ші θυιὰς, άδος (ἡ), =Θυάς.

Θυΐδιον (τὸ),=Θυείδιον.

Θύϊνος, η, ον, fъkвtъ din letnвл de (saъ лвatъ din) potвл [θυία].

Θυῖον (τὸ), poet: în lokъ de θύον.

Θύϊος, η, ον, =Θύϊνος.

Θυΐς, ίδος (ἡ), =Θυεία.

Θυΐσκη (ἡ), mikъ kъdelnițъ, saъ aſвmъtoape. [θύον].

Θυιίτης, ου (ὁ), (se înцelene λίθος) o fosilъ (niatrъ skoasъ din nъmîntъ) de Etionia.

Θυίω, saъ θυΐω biit: θυίσω, saъ θυΐσω, poet: în lokъ de θύω, mъ întвssiezъ, mъ вtnлв de prooroceskъ snipitъ.

Θυλακίζω, biit: -ίσω, чершetoreskъ кв tpaïsta. [θύλακος].

Θυλάκιον (τὸ), dim: ал лвї θύλακος.

Θυλακὶς, ίδος (ἡ),=Θυλάκιον; (fir:) kъnцînъ de makъ; (în цen:) teakъ de semînцъ de nlante. [de вnde

Θυλακίσκη (ἡ), ші Θυλακίσκος (ὁ), ші Θυλακίσκιον (τὸ), dim: але преч:

Θυλακίτης, ου (ὁ), ші Θυλακῖτις, ιδος (ἡ), [θύλακος].=кв ...

Θυλακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ saъ formъ de tъrîrцъ, saъ tpaïstъ; (bot:) a kървїа teakъ de semînцъ seamъnъ кв disarъ. [θύλακος, εἶδος].

Θυλακόεις, εσσα, εν, poet: în lokъ de θυλακοειδής. [din

Θύλακος (ὁ), вврdвſъ, (kape слвжеште прinч: ka) sъkвлецъ de пїele, tpaïstъ, tъrîrцъ; (kom:) ларцїї чеакшірї aї Asieni-лор; (bot:) teakъ de semînцъ a вnop nlante; (de filosofї кв desnpeцвire se nвmїa) tpвnвл omeneskъ. [φυλάσσω].

Θυλακοτρὼξ, ῶγος (ὁ, ἡ), pozъterъ de sakъ. [θύλακος, τρώγω].

Θυλακοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ ...

Θυλακοφόρος (ὁ, ἡ), nвrtъtorъ de tpaïstъ пе вmerї. [θύλακος, φέρω[.

Θυλακώδης, εος (ὁ, ἡ),=Θυλακοειδής.[din

Θύλαξ, ακος (ὁ), =Θύλακος.

Θυλὰς, άδος (ἡ), poet: în lokъ de θύλαξ.

Θύλημα (τὸ), poet: =Θυήλημα. [din

Θυλέομαι -οῦμαι, poet: =Θυηλέομαι.

Θῦμα (τὸ), [θύω] (apx:) tъmîїe; (obiч:) op че se adвче ka жertfъ; (iap прinч:) bitъ înжвnrїatъ snpe жertfъ, bіktimъ.

Θυμάγροικος (ὁ, ἡ), kom: цъranъ, bъdъranъ, nечівілітъ. [θυμὸς, ἄγροικος].

Θυμαίνω, biit; -ανῶ, poet: mъ mînіtъ, mъ nekъжeskъ. [θυμὸς].

Θυμαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [θυμὸς, ἀλγέω] adвkътorъ de dвpere de inimъ, (ad:) mîxnitorъ, neплъkвtъ.

Θυμαλὶς, ίδος (ἡ), poet: în lokъ de τιθυμαλίς.

Θυμάλωψ, ωπος (ὁ), letnъ жвmъtate apsъ, tъчївne; жъratikъ; [τύφω].

Θυμαρέω -ῶ, biit: -ήσω, Dop în lokъ de Θυμηρέω. [din

Θυμάρης, εος (ὁ, ἁ), Dop: în lokъ de θυμήρης.

Θυμάρμενος, η, ον, poet:=Θυμήρης.

Θυμάτιον (τὸ), dim: ал лвї θῦμα.

Θύμβρα, ας (ἡ), (de ачі) чimвrв. [θύμος, saъ θύμον].

Θυμβρεπίδειπνος (ὁ, ἡ), чел че аре ла чіпъ чimвrв de легвmъ, (ad:) prea sъракъ. [θύμβρα, ἐπὶ, δεῖπνον].

Θυμβρίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinъ) fъkвtъ кв чimвrв. [θύμβρα].

Θυμβροφάγος (ὁ, ἡ), = Θυμβρεπίδειπνος. «Θυμβροφάγον βλέπειν». Kom: a se вїta krвnt. [θύμβρα, φάγω].

Θυμβρώδης, εος (ὁ, ἡ), чimвrosъ, saъ din soївл чimвrвлвї. [θύμβρα].

Θυμελαία [θύμος, ἐλαία], ας (ἡ), (med:) вnъ felъ de копъчелъ, kape podeште гръвnцеле knidii (κνίδειαι κόκκοι).

Θυμέλη (ἡ), [θῦμα] (antik:) жertfelnikъ, altarъ; (în цen:) mъreцъ editičїъ (temnлв, palatъ, ші чл:); (de вnde în Atena) nritaneвл; (ла teatrв) nътpata klъditвръ din miжlokвл шenceї, пе kape sta xopeгвл; (прin întind:) шenъ, teatrв. [de вnde

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, teatralъ.

Θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, poet: saъ greш: în lokъ de θυμόομαι.

Θυμηγερέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: [θυμὸς, ἀγείρω] îmї pedoвîndeskъ nвteріle, mъ peînlpemezъ.

Θυμηδέω -ω, biit: -ήσω, mъ înвeseлeskъ, mъ desfътezъ. [din

Θυμηδὴς, έος (ὁ, ἡ), [θυμὸς, ἦδος] poet:

=Θυμήρης, veseлitorъ, плъкътъ inimeї. [de вnde

Θυμηδία (ἡ), mълцвmire, плъчере a sъfletълиї, veselie, (Тврч:) kefъ.

Θυμηρέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: mъ inveseleskъ de чева. [din

Θυμήρης [θυμὸς, ἄρω], εος (ὁ, ἡ), noet: плъкътъ sъfletълиї, dвne inima saъ dopinца kъїва:

Θυμιάζω, viit: -άσω, = Θυμιάω.

Θυμίαμα (τὸ), tъmîie, saъ op чe se arde snpe afвmare, ka smirna, ші чл:. [ші

Θυμίασις, εως (ἡ), tъmîiere, afвmare; свапорare. [mi

Θυμιατὴρ (ὁ), ші Θυμιατήριον (τὸ), kъdelniцъ, saъ afвmъtoare, kъцie. (прinч: nevt: лвї...

Θυμιατήριος, α saъ ос, ον, atinгътorъ de (saъ op чe слвжеште ла) tъmîiere. [mi

Θυμιατικὸς, ὴ, ὸν, op чe слвжеште ла tъmîiere, saъ afвmare, apomatikъ. [ші

Θυμιατὸς, ὴ, ὸν, tъmîiatъ; saъ de aps ka tъmîia. [din

Θυμιάω -ῶ, viit: -άσω, [θῦμα] tъmîiъ, afвmъ; (stръm: ші nestръm:) skoцъ din sinemї, saъ pisineskъ чева în fвmъ, saъ свапораціе; (kъ dat:) anpinzъ tъmîie în чinstea kъїва.

Θυμίδιον (τὸ), dim: ал лвї Θυμός.

Θυμικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îste, penede; nekъжічosъ, saъ kвражosъ. [Θυμός].

Θύμινος, η, ον, fъkътъ de чимврв. [Θύμος].

Θύμιόν (τὸ), dim: ал лвї Θύμος (прinч: 3). 2) вnъ felъ de plantъ,=Σμίλαξ.

Θυμίτης, ου (ὁ), fъkътъ kъ чимвръ, = Θυμβρίτης. [Θύμος].

Θυμοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înгpevitorъ de inimъ, întpistътorъ. [Θυμὸς, βάρος].

Θυμοβόρος (ὁ, ἡ), noet: [Θυμὸς, βορά] pozътorъ, tonitorъ de inimъ, mîxnічosъ.

Θυμοδακὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [Θυμὸς, δάκνω] mвшkътorъ de inimъ, (ad:) foarte mixnitorъ.

Θυμοειδής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, noet: nekъжічosъ; înвїершвnatъ; (în цen:) îste, вioїъ, îndrъzneцъ, kврвжosъ. [Θυμὸς, εἶδος].

Θυμόεις, εσσα, εν, noet: (τόπος, локъ) плinъ de чимврв.

Θυμολέαινα, ης (ἡ), noet: fem; ал лвї...

Θυμολέων, οντος (ὁ), noet: чел kъ inimъ de leъ. [Θυμὸς, λέων].

Θυμολιπής, έος (ὁ, ἡ), noet: [Θυμὸς, λείπω] kъ totвл lepina!ъ, ovositъ.

Θυμόμαντις, ιος (ὁ, ἡ), noet: ал kървїа sвfletъ prevede чева de sine, nв din zecaskъ însвflape. [Θυμὸς, μάντις].

Θυμομαχέω-ῶ, viit: -ήσω, mъ batъ kъ toatъ inima, saъ îmї ferve inima de въtъlie. [ші

Θυμομαχία (ἡ), въtълie nisinътapiцъ. [Θυμὸς, μάχη].

Θύμον (τὸ) =Θύμος.

Θυμοξάλμη (ἡ), o salцъ (вnъ felъ de saladъ) de чимврв, oцetъ, ші salamвръ. (vezї Θύμος). [Θὺμος, ὄξος, ἅλμη].

Θυμοπληθής, έος (ὁ, ἡ), noet: plinъ de îвцealъ. [Θυμὸς, πλῆθος].

Θυμοραϊστὴς, οῦ (ὁ), noet: [Θυμὸς, ῥαίω] prъpъditorъ de viaцъ; vrъжmaшъ de moarte.

Θυμὸς (ὁ), [θύω] (υ лвnгъ) svfletъ, inimъ; (прin întind:) nopnipe îste (saъ natimъ) a svfletълиї, noftъ; (iap прinч:) mînie, nekazъ; (în цen:) disnosiцie (a sъfletълиї), simцimîntъ; (noet:) viaцъ. «Θυμὸν ὀλέσαι (ἀπαυρεῖν, ші чл:)» Om: «Ἀπὸ δ' ἔπτατο («Λίπε δ' ὀστέα) θυμός.» Om: «Θυμὸν ἀποπνέειν.» Om: a 'шї da sъfletвл. «Θυμὸν ἀγείρειν». Om: (vezї θυμηγερέω). «Ἤθελεν («Ἤλπετο, «Πείθετο) θυμὸς.» Om: «Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν.» Om: (ші în парал:) «Κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν». Om: «Ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.» Om: (ші desnpe bite) «Βόε, ἴσον θυμὸν ἔχοντε». Om: «Καὶ τοὺς μὲν (ἄρνας) κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ, θυμοῦ δευομένους». Om: (ші în nepifp:) «Οὐκ ἐς θυμὸν φέρω.» Ksn: nв 'mї adвkъ aminte. «Ἵνα γνόω κατὰ θυμόν». Tkp: ka sъ înцelegъ, sъ mъ domipeskъ. «Ἐκ θυμοῦ στέργοισα». Tkp: din inimъ. (ші ел:) «Ὅπα θυμὸς ἑκάστου». вnde voїa fie-kare. «Ἀπὸ θυμοῦ εἶναι (saъ γίγνεσθαι, saъ πίπτειν) τινί». Om: a fi вpїъ kъїва. «Ἕτερος δὲ με θυμὸς ἔρυκεν». Om: altъ rîndъ.

Θύμος (ὁ), (υ skвptъ) вnъ felъ de aromatikъ plantъ, чимврв (sъračiї în mînkaъ, prekвm ші akвm, saladъ, de вnde θυμοξάλμη). «Ταὐτὸν θύμον φαγόντες.» Apstf: 2)= Βολβός, чeапъ selвatikъ. (de вnde 3) (fir:) вnъ felъ de вmflътъръ,=Σῦκον. 4) rindвреле, saъ momiцele dene lînгъ rîtвл bitelor fътate de kърînd, ші maї kъ seamъ al viцeilor; (прinч:) gîlka de lînгъ kapвl inimeї d'înapoї ne la ал шeaптелеа kîrчeїъ, =Παρασφαγίς.

Θυμοσοφέω-ῶ, viit: -ήσω, пъskoчeskъ чева dela sinemї. [ші

Θυμοσοφικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв): -ικῶς, pe-

латівъ къ чел de sine înвъцатъ, дела sine пъскочіторъ. [din

Θυμόσοφος (ὁ, ἡ), din пателъ înцелептъ, de sine înвъцатъ, сав de ла sine пъскочіторъ, iскъситъ. [θυμὸς, σοφὸς].

Θυμοφθορέω-ῶ, вііт: -ήσω, îmї връшъdeскъ inima, мъ тонескъ. [din

Θυμοφθόρος (ὁ, ἡ), врътъditоръ de inima, віаца сав пъгерле атît fiзіче кît ші морале але отълъї; (în цеп:) адъкъторъ de моарте; «Γράμματα («Φάρμακα) θυμοφθόρα.» Om: [θυμὸς, φθορὰ].

Θυμόω-ῶ, вііт: -ωσω, (strъm: къ ак:) пекъжескъ пе чінева; (ші між: сав пас:) мъ пекъжескъ. «Τὸ θυμούμενον»: Тч: ші Пл: în локъ de ὁ θυμὸς, пеказъл. [ші

Θυμώδης, (υ лънгъ) εος (ὁ, ἡ). (ші adв:) -ωδῶς, =Θορυвώδης, їкте ла мînie; îndръзнецъ, пъвалнікъ. [θυμὸς].

Θυμώδης, (υ скрїт) εος (ὁ, ἡ), чел ка чімвръ, сав din соїъл чімврълуї. [θύμος].

Θύμωμα (το), ноет: порпіре de пеказъ.

Θύμωσις, εως(ἡ), пекъжіре (акт: сав пас:). [θυμόω].

Θυνέω (прел: ἐθύνεον), ноет: ion: în локъ de θύνω.

Θυννάζω, вііт: -άσω, гъърескъ, сав ътрънзъ къ fъркъліца чева ка пе пештеле θύννος къ ostia. [θυννὰς]

Θυνναῖος, α, ον, релатівъ къ [θύννος].

Θύνναξ, ακος (ὁ), dim: ал лъї θύννος.

Θυννὰς, ἀδος (ἡ), =Θύννη.

Θύνναιος, α, ον, =Θυννᾶῖος.

Θυννευτικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ, сав îndemînatікъ ла пескъіреа тънілор. [din

Θυννεύω, вііт: -εύσω, пескъїескъ тънї. [вездї θύννος].

Θύννη (ἡ), femeїескъл тънъ, сав (ltл:) тънінъ.

Θυννίζω, вііт: -ίσω, =Θυννάζω.

Θυννίον (το), dim: ал лъї θύννος.

Θυννὶς, ἴδος (ἡ), = Θυννὰς.

Θυννοθηραῖος, α, ον, релатівъ къ вînъторъл de тънї. [din

Θυννοθήρας, ου (ὁ), вînъторъ, сав пескъіторъ de тънї. [θύννος, θήρα].

Θύννος (ὁ), [θύνω] ънъ фелъ de пеште de мape, (dъпе ltл:) тънъ. || (fem:) Θύννος (ἡ), =Θύννη.

Θυννοσκοπεῖον (το), локъ de пîndipea тънілор. [ші

Θυννοσκοπέω-ῶ, вііт: -ήσω, пîndeскъ тънї. [ші

Θυννοσκοπία (ἡ), пîndъ, сав пîndipe de тънї. [din

Θυννοσκόπος (ὁ, ἡ), пîndаръ de тънї. [θύννος, σκοπὸς].

Θυννώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ тънъ; сав din соїъл пештілор тънї; (fir:) пеґіoъ къ пештеле тънъ. [θύννος, вездї ziч:].

Θῦνον, ноет: în локъ de ἔθυνον, прел: ал лъї θύνω.

Θῦνος (ὁ), прea рар în локъ de θύννος.

Θύνω [θύω], вііт: θυνῶ, ноет: мъ порпескъ, алергъ къ їъцеалъ.

Θυοδόκος (ὁ, ἡ), [θύος, δέχομαι] копіпzъторъ de тъмîїе; сав каре зълъжеште ка ънъ васъ de аромате.

Θυόεις, εσσα, εν, ноет: = Θυώδης, вінемірositоръ. [din

Θύον (τὸ), ноет: =Θύος, пръжітъръ пентръ жертfъ; аромъ; тîмîїе. 2) ънъ фелъ de коначїе аромatікъ, (ноате) =Θυία.

Θύος, εος -ους (τὸ), ноет: [θύω] аромъ. сав frъмîntътъръ адъзъ în жертfъ; тъмîїе; (în цеп:) жертfъ. 2) пеъъпеаскъ пъвалъ. търбаре.

Θυοσκινέω -ῶ, вііт: -ήσω, [θύος, κινέω] (прea рар) îndemnъ ла жертfе, сав рîndъїескъ a se фаче жертfе. (dъпе алцїї греш: în локъ de...

Θυοσκοέω -ῶ, вііт: -ήσω, ноет: жертfескъ, сав съвîршескъ жертfъ; (nestр:) sînтъ

Θυοσκόος (ὁ, ἡ), ion: ноет: [θύος, κοέω în локъ de νοέω] = Θυηπόλος, жертfіторъ, преотъ; проорокъ. (se конf: къ...

Θυοσκόπος (ὁ, ἡ), [θύος, σκοπός], обсервъторъ de флакъра, сав мърънтаїеле жертfелор, ші dінтр' ачестea проорочіторъ.

Θυοφόρος (ὁ, ἡ), ноет: офepіторъ (адъкъторъ) de тъмîїе, сав жертfъ. «Χειρ—». Грам: [θύος, φέρω].

Θυόω -ῶ, вііт: -ώσω, ноет: [θύον] аромatizъ. 2) (між:) пеъъпескъ, тървезъ.

Θύρα, ας, (ἡ), ъшъ (маї de мълте-орї ла îm: пентръ доъ канате); (fir:) плеопеле, сав коажеле, че se deскid, ші se îнкid але скоїчелор de мape. 2) ор че тъїатъ din скîндърї, ші înвінатъ ка о ъшъ, сав порціцъ, (ad): пътратъ ші лънгъїацъ; (de ънde θυρεός). 3) (прin întind:) къртea палатълъї împърътескъ (прinч: a împъраціlор Перsieї, прекът ші акът поарта, сав înалта поартъ a Търчіеї). (de ънde). «Φοιτᾷν ἐπὶ θύρας». Ksn: a se înfъціша ла къртea împъратълъї, (fpanц:) faire la cour au roi. (вездї ші...

Θύραζε, adв: ла (сав афаръ din) ъшъ; (în цеп:) афаръ. «Βῆ θύραζε» Lл: Σ. «Τοὺς ἔκβαλε θύραζε. «Lл: Φ. «Ἐκ μιτροῦ δόρυ

ῶσε θύραζε. Il: E. «Ἔκβασις οὔπη φαίνεθ' ἁλὸς θύραζε». Il: Σ. (mi кѣ aptik:) «Οἱ θύραζε». Apstf: stpeinĭ. (bezĭ ші ἔξω). [θύρας, δε]. [de вnde

Θυράζω, biit: -άσω, staв ла (saв скоцв ne чinева afaръ din) вшъ.

Θύραθεν, adв: de ла вшъ (snpe înъвntрв); (in цen:) de afaръ. [θύρα, θεν].

Θυραῖος, α ші ος, ον, relativв кѣ (saв kape este afaръ de) вшъ; kape лinseшte; stpeinв, de din afaръ. [θύρα].

Θυρανοιξία (ἡ), deskideрe de вшъ (прinч: de temплв); (de вnde Бiser:) lîrnosipe de вiserikъ. [θύρα, ἄνοιξις].

Θυραυλέω -ῶ, biit: -ήσω, netpекв afaръ din (вшъ) kasъ; лinseskв în pesвoĭв, netpекв în тавъръ; (în цen:) лinseskв вndeва. «Τῇ γυναικὶ κάλλιον οἴκοι μένειν ἢ θυραυλεῖν». Ksn: 2) staв dînaintea вшелор кѣїва aшteптîndв 'л, saв ka sъ 'л лingвшeskв, îl крteneskв. [ші

Θυραυλία (ἡ), netpечepe afaръ (în taвъръ, ші чл:); кѣptenipe. [ші

Θυραυλικὸς, ἡ, ὸν, relativв кѣ netpечepea afaръ din kasъ; saв kape se faчe afaръ din kasъ (în aepв deskisв). [din

Θύραυλος (ὁ, ἡ), [θύρα, αὐλή] netpекъторв afaръ din kasъ (în тавъръ, ші чл:); лinsitв de a kasъ.

Θυρέασπις, ιδος (ἡ), вnв felв de сквtв лвпгъїацв ka θυρεός. (bez: ziч:). [θυρεὸς, ἀσπίς].

Θυρεαφόρος (ὁ, ἡ), =Θυρεοφόρος.

Θυρεοειδὴς, ές [θυρεὸς, εἶδος] (ὁ, ἡ). asemenea кѣ, în fopmъ de...

Θυρεὸς (ὁ), вnв felв de павъzъ лвпгъїацъ în fopmъ de пътатв. [bezĭ θύρα]. 2) noet: niatpъ mape nвsъ dinaintea вшеї, mi sлвжind în локв de вшъ.

Θυρεοφόρος (ὁ, ἡ), пвptъторв de (apmatв кѣ) павъza θυρεός (bezĭ ziч:). [θυρεὸς, φέρω].

Θυρεπανοίκτης, ου (ὁ), deskizъторв de вшї, saв nentpв kape вшеле kaселор sînt deskise, (adikъ) пе kape тоцї пріimesк кѣ вѣкврie. (ama s' a nвmit filosofьл Kpatesв). [θύρα, ἐπὶ, ἀνοίγω].

Θύρετρον (τὸ), noet: în локв de [θύρα]; kanatв de вшъ.

Θορηβόλιον (τὸ), = Ἔπαυλις, колівъ. [din

Θυρηβόλος (ὁ), = Τέκτων. [θύρα, βολή].

Θύρηθεν, Θήρηθι, Ion: noet: în локв de θύραθεν, θύραθι.

Θύρῃφι, adn: (în fopmъ de dat:) noet: ла вшъ, saв ла noapтъ.

Θυρίδιον (τὸ), dim: ал лвї θύρα, saв θυρίς, поptiцъ, saв fepestpвїe.

Θύριον (τὸ), dim: ал лвї θύρα, поptiцъ.

Θυρὶς, ίδος (ἡ), (прinч:) dim: ал лвї θύρα; (обіч:) fepeastpъ.

Θυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felьл вшеї, saв ka o вшъ. [θύρα, εἶδος].

Θυροιγὸς (ὁ, ἡ), deskizъторв de поaptъ, поptapв, =Θυρωρός. [θύρα, οἴγω].

Θυροκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, batв ла вшъ, sъ 'mї deskizъ. [ші

Θυροκοπία (ἡ), вътаїе ла вшъ. [ші

Θυροκοπίδης, ου (ὁ), kom: în локв de θυροκόπος. [ші

Θυροκοπικὸς, ἡ, ὸν, de вътвt în вшъ; saв обічnвitв a fi...

Θυροκόπος (ὁ, ἡ), чел че вate ла вшї, (ad:) вmвлв din kasъ în kasъ, чершъторв. [θύρα, κόπτω].

Θυροκρουστέω -ῶ, biit: -ήσω, Θυροκοπέω. [θύρα, κρούω].

Θυροπηγία (ἡ), [θύρα, πήγνυμι] алкътвіpe de вшъ.

Θυροποιὸς (ὁ), fъkъторв de вшї. [θύρα, ποιὸς].

Θυρόω -ῶ, biit: -ώσω, пвїв, deskizв ла o клъdipe вшъ; saв notpівeskв kanate ла вшъ. [θύρα].

Θυρσάδδω, Лакоп: în локв de θυρσάζω, biit: -άσω, serвezв цiind în mînъ tipsв în чinstea лвї Бакв. «Βακχᾶν θυρσαδδωᾶν». Apstf: în локв de θυρσαζουσῶν. [θύρσος].

Θυρσάριον (τὸ), dim: ал лвї θύρσος.

Θυρσαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [θύρσος, ἄχθος] înkъpkatв кѣ (пвptъторв de) tipsв.

Θυρσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de tipsв. [θύρσος, εἶδος].

Θυρσόλογχος (ὁ, ἡ), noet: sвліцъ, че слвжешte în локв de (saв înkвnвnatъ кѣ ederъ în felв de) tipsв. [θύρσος, λόγχη].

Θυρσομανὴς, έος (ὁ, ἡ), [θύρσος, μαίνομαι], ші

Θυρσοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), [θύρσος, πλήττω] ісвitв (întвsiastв) de Бакхікъ неввnie.

Θύρσος (ὁ), [θύω] пръжinъ înfъшвpatъ кѣ fpвnze de ederъ, ші de віцъ, че цineaв în mînъ Бакanцiї, tipsв.

Θυρσοτινάκτης, ου (ὁ), noet: клетinъторв de tipsв în felьл Бакanцiлор. [θύρσος, τινάσσω].

Θυρσοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, поptв în mînъ tipsв; saв serвezв ка Бакantв. [ші

Θυρσοφορία (ἡ), пвptape de tipsв, saв serвape în чinstea лвї Бакв. [din

Θυρσοφόρος (ὁ, ἡ), пвptъторв de tipsв în чinstea лвї Бакв. [θύρσος, φέρω].

Θυρσοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че se înbeseдeшte (serbeazъ) în чinstea лъї Бакъ. [θύρσος, χαίρω].

Θυρσόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ (prefakъ) чева în formъ de tipsъ. [θύρσος].

Θύρωμα (τὸ), kasъ (kлъdipe) kъ ъшї. 2) ъшъ, saŭ kanatъ de ъшъ. [θυρόω].

Θυρὼν, ῶνος (ὁ), =Πυλών. [θύρα].

Θυρωρεῖον (τὸ), локъinца portarълъї. [ші

Θυρωρέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskъ noarta. [din

Θυρωρὸς (ὁ, ἡ), [θύρα, ὥρα] пъzitorъ de noartъ, portarъ.

Θύσαι (αἱ), noet: (prea rar) în локъ de θυάδες, Bакante.

Θυσανηδὸν, adv: ka niшte fъnde, saŭ чїъkъrї. [ші

Θυσανόεις, εσσα, εν, înnodoвitъ kъ fъnde, saŭ чїъkъrї. [din

Θύσανος (ὁ), [θύω] fъndъ, saŭ чїъkъre.

Θυσάνουρος (ὁ, ἡ), чел kъ koadъ fъndoasъ (deasъ, пъroasъ). [θύσανος, οὐρά].

Θυσανώδης, εος (ὁ, ἡ), fъndosъ, saŭ ka o fъndъ. [ші

Θυσανωτὸς, ὴ, ὸν =Θυσανόεις. [θύσανος].

Θύσθλον (τὸ), noet: (prinч: la îm:) чеде sfinte (fъkлїї, tipse, ші чл:), че цineaŭ în mîїnї Бакanteле ла serbъtoarea Бакълъї; (prin întind:) mistepiile (orцiile) Бакълъї; (în цen:) жertfъ; serbъtoare. [ші

Θυσία (ἡ), [θύω] tъmîїe, жertfъ; zi de жertfъ, serbъtoare. [de ъnde

Θυσιάζω, biit: -άσω, =Θύω, adъkъ жertfъ. 2) serbezъ (prinч:) în чinstea Бакълъї. [din

Θυσιαστὴς, άδος (ἡ), = Θυάς, Бакantъ. || (adiekt:) relativъ kъ Бакanteле, saŭ Бакїхїкъ. [θυσία].

Θυσίασμα (τὸ), жertfiтъръ; saŭ жertfъ, вiktimъ. [ші

Θυσιαστήριον (τὸ), алтаръ, жertfелнікъ. [θυσιάζω].

Θύσιμος (ὁ, ἡ), noтpivitъ пentrъ жertfъ. [din

Θύσις, εως (ἡ), noet: nornipe; ferвinцealъ; ferвere. «Θυμοῦ — ». Плт: [θύω].

Θυσκάριον (τὸ), dim: ал лъї ..

Θύσκη (ἡ), =Θυΐσκη.

Θυσκόος (ὁ, ἡ), noet:=Θυοσκόος.

Θύσσανος, ші Θυσσανόεις, ші чл: noet: în локъ de θύσανος, ші чл:

Θυστὰς, άδος (ἡ), noet: în локъ de θυὰς. || (adiek:). =Βακχική.

Θυτέος, α, ον, nosit: ал лъї θύω.

Θυτὴρ (ὁ), noet: în локъ de θύτης. [de ъnde

Θυτήριον (τὸ), жertfелнікъ; saŭ къdelniцъ. 2) noet: = Θῦμα. 3) neъt: ал лъї

Θυτήριος (ὁ, ἡ), =Θυτικός.

Θύτης, ου (ὁ), жertfitorъ (preotъ, ші чл:). [θύω].

Θύψαι, nex: 1: de inf: ал лъї τύφω.

Θύψις, εως (ἡ), apdepe; nîrliре; afъmare, ші чл: [τύφω].

Θύω [în afîn: kъ θέω, σείω, σεύομαι], biit: θύσω, (prinч: ші noet: desnpe bîntъ, fokъ, ші чл:) bîжiъ, шъerъ; (prin întind:) nъвъleskъ; (în цen:) mъ norneskъ penede; алergъ ka întъsiastъ; neъkneskъ. «Ἔγχεϊ θύειν». Lt: Л. «Ὀλοῇσι φρεσὶ θύει» Lt: A. este smintitъ. «Δάπεδον αἵματι θῦεν». Od: A. ъndea de sînцe 2) arzъ tъmîїe; (în цen:) adъkъ жertfъ, жertfeskъ bitъ; (prin întind:) serbъtoreskъ; daŭ osnъцъ în zioa жertfeї; (miж:) oвservъ prooрочеште prin preotъ mъrъntaїele жertfeї (ka sъ mъ domipeskъ desnpe pesъltatъl întrenrindepiї меле). «Γάμους («Εὐαγγέλια) θύειν». Лкs: «Θύω (saŭ Θύομαι) ἐπ' ἐξόδῳ». Лкs: (ші kъ inf:) «Θύομαι ἰέναι». Ksn:

Θυώδης, εος (ὁ, ἡ), [θύος] noet:=Θυήεις, bine-mipositorъ.

Θυώεις, εσσα, εν, noet: =Θυώδης.

Θύωμα (τὸ), [θυόω] tъmъїe; aromъ.

Θυωρίς, ίδος (ἡ), sfînta masъ a жertfeї. [ші

Θυωρίτης, ου (ὁ), slъжitorъ la sfînta masъ. 2) (aвks:) zapafъ; (în цen:) kъnoskъtorъ, preцъitorъ de лъkrъrї; жъdikъtorъ. [din

Θυωρὸς (ἡ), [θύω, ὥρα] sfînta masъ, ne kare se nъneaŭ nъrцiле жertfelorъ rîndзile nentrъ zeї; (în цen:) жertfelnikъ; (prin întind:) masъ de osnъцъ; (aвks:) masъ de zapafъ.

Θωή (ἡ), noet: osîndъ xotъrîtъ asъnra kъїva; binъ; nîrъ nentrъ вre o krimъ. [τίθημι].

Θωκέω-ῶ, biit: -ήσω, noet: =Θακέω. [din

Θῶκος (ὁ), noet: în локъ de θᾶκος, жeцъ, tronъ; шedepe; adъnape.

Θῶμαι, în kontrak: în локъ de θάομαι, noet: =Θώσσομαι, mъnînkъ ші веаŭ, (ad:) mъ desfъtezъ în вere ші mînkare.

Θώμιγξ, ιγγος (ὁ), koapdъ de arkъ; aцъ, sfoarъ; kîeotoape; лацъ; вічїъ. [din

Θωμίζω [θωμὸς), biit: -ίσω, legъ, saŭ вічїъleskъ kъ fъnie.

Θῶμισυ, noet: (în kontrak:) în локъ de τὸ ἥμισυ.

Θωμίσσω, viit: -ίξω, poet: în lokŭ de θωμίζω.

Θωμὸς, (ὁ), poet: în lokŭ de θημών, grъmadъ, teapkŭ; klaie.

Θωπεία (ἡ), linгъшire. [ші

Θώπευμα (τὸ), vorbъ saŭ fantъ de linгъшire. [θωπεὐω].

Θωπευμάτιον (τὸ), dim: al lъĭ θώπευμα.

Θωπευτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, ovіčnъitŭ, saŭ îndemînatikŭ a linгъшĭ. [din

Θωπεὐω, viit: -εὐσω, mînrîĭŭ, linгъшeskŭ; amъţeskŭ. «Καιρὸν——». Lks; peskъmpърŭ vreme. [ші

Θωπικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς,=Θωπευτικὸς. [ші

Θώπτω. viit: θώψω, poet: în lokŭ de θωπεὐω. [θώψ].

Θωρακεῖον (τὸ), napte de zidŭ, saŭ klъdipe skoasъ afarъ (tъrnŭ, ші чл:) spre prepazъ, (franţ:) parapet, (tъrч:) metepizŭ. 2) (nest:) podišorŭ înprežъrъl vîrfъlъĭ kataptъlъĭ, (Itl:) panafinгъ. (vezĭ ші καρχήσιον ші φάτνωμα). 3) tъrnŭ ašezatŭ pe elefantŭ. [ші

Θωρακίζω, viit: -ίσω, învrakŭ kъ za; (în ţen:) înarmezŭ. [θώραξ].

Θωράκιον (τὸ), dim: al lъĭ θώραξ. 2) în lokŭ de θωρακεῖον.

Θωρακισμὸς (ὁ), înarmare kъ za. [θωρακίζω].

Θωρακίτης, ου (ὁ), =Θωρακοφὸρος. [θώραξ].

Θωρακομάχος (ὁ, ἡ), kare se bate înarmatŭ kъ za. [θώραξ, μάχη].

Θωρακοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtorŭ de zale, saŭ platoše. [θώραξ, ποιὸς].

Θωρακοφόρος (ὁ, ἡ), purtъtorŭ de platošŭ. [θώραξ, φέρω].

Θώραξ, ακος (ὁ), partea trupъlъĭ omъlъĭ de la rîtŭ pînъ din žosŭ de vъrikŭ; (partik:) pieptъl, saŭ osъl pieptъlъĭ. (de înde 2) (obič:) kъtašъ de fierŭ, za, saŭ platošŭ. (vezĭ γύαλον). 3) skosъl din zidŭ spre apъrare (tъrnŭ, ші чл:). (vezĭ θωρακεῖον); (prin întind:) zidŭ. 4) =Protomĭ, bъstŭ. 5) înŭ felŭ de paharŭ.

Θωρηκτὴς, οῦ (ὁ), Ion: poet: în lokŭ de θωρακίτης, saŭ θωρακοφόρος. [ші

Θωρηκτὸς, ἡ, ὸν Ion: înarmatŭ kъ platošŭ. [θωρήσσω].

Θώρηξ, ηκος (ὁ), Ion: în lokŭ de θώραξ.

Θωρηξις, ιος (ἡ), Ion: =Θωρακισμὸς. 2) beţie. (vezĭ ші ἀκροθώραξ). [din

Θωρήσσω, viit: -ήξω, Ion: în lokŭ de θωρακίζω. 2) mъ înbъtŭ, ътвлъ bealŭ. (vezĭ ші θώσσομαι). [θώρηξ].

Θὼς, θωὸς (ὁ), înŭ felŭ de patrъpedŭ karniworŭ nestriţŭ, (noate) pîsŭ. (vezĭ ші λύγξ). [θοὸς].

Θὼσασθαι, poet: nex: al lъĭ...

Θῶσθαι, infin, al lъĭ θῶμαι.

Θώσσομαι [θάω], viit: θωχθήσομαι, poet: mъ înbъtŭ, ътвлъ tot beatŭ. (vezĭ ші θωρήσσω, ші θῶμαι).

Θῶτερον, poet: în lokŭ de τὸ ἕτερον.

Θωὺκτήρ (ὁ), poet: [θωὐσσω] stpigavĭŭ, kare stpigъ, latrъ, saŭ fave mare bъetŭ.

Θῶυμα (iar nъ θώϋμα) (τὸ), Ion: în lokŭ de θαῦμα. [de înde

Θωυμάζω (iar nъ θωϋμαζω), viit: -άσω, Ion: în lokŭ de θαυμάζω.

Θωὐσσω [θοὸς], viit: -ύξω, poet; stpirŭ tare, fakŭ mare bъetŭ; (ъne-orĭ) nъvъleskŭ asъprъ kъ gъlъţie.

Θωϋτὸς, ἡ, ὸν, Ion: în lokŭ de θαυμαστὸς, vrednikŭ de privire.

~~Θώψ, θωπὸς (ὁ, ἡ), linгъшitorŭ; amъţitorŭ;~~ (adiek:) îndemînatikŭ a amъţi prin linгъшirĭ.

I.

Ι, ι, Ἰῶτα (τὸ), (nedekl:) Iota, a noъlea literъ a Elineskъlъĭ alfavetŭ. || (nъmър:) Ἰ, zeve (10), saŭ al zecelea; ші Ι, zeve miĭ (10000).

Ἴ, saŭ Ἲ, ţen: ші ἴν saŭ ἵν (de înde μὶν ші νίν) dat: saŭ ak: al (neîntreb:) pron: ἵς, el (nъstpatŭ în Aat: is, ші în Elin: τίς) poet: în lokŭ de ὅς. «Ἴν ἀυτῷ». Hind: în lokŭ de ἑαυτῷ.

Ἰὰ (τὰ), poet: înі: nest: (eteroţenĕ) al lъĭ Ἰός, sъţeatъ.

Ἰὰ, ᾶς (ἡ), poet: glasŭ, stpigътŭ, ţipътŭ sъnetŭ, sromotŭ.

Ἴα, ţen, Ἰῆς, dat: Ἰῇ, ak: Ἴαν, Ion: poet: în lokŭ de μία, fem: al lъĭ εἷς, înа.

Ἰάζω, viit: Ἰάσω, imitŭ (prinч: în dialektŭ) ne Ionienĭ, =Ἰωνιζω.

Ἰαθμὸς (ὁ), =Ἰαυθμὸς.

Ἰαιβοῖ, interiekţ: =Αἰβοῖ.

Ἰαίνω, viit: ἰανῶ, (nex: ἴηνα, ші nas: ἰάνθην), poet: înkъlzeskŭ, înfervîntŭ, prigoreskŭ; (prin întind:) moĭŭ; (fir:) alinézŭ, potoleskŭ, învlînzeskŭ; înveseleskŭ; mînrîĭŭ; îndъlceskŭ; (ъne-orĭ) lekъĭeskŭ. «Οὐθὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσιν ἰάνθη». Id: O:

n'a pîs, nʁ s'a desnosomopît faɰa eï.

'Ιακὸς, ὴ, ὸν, = 'Ιωνικὸς.

'Ιακχαγωγὸς (ὁ), ["Ιακχος, ἄγω] dʁkътopʁ de statʁa Bakʁlʁï la ɰermoniile serbътopilor lʁï.

'Ιακχάζω, biit: -άσω, noet: stpirʁ (faкʁ гълъɰie) ka Bakanɰii; (în ɰen:) stpirʁ. [ші

'Ιακχαῖος, α, ον, relativʁ kʁ Iakxʁ, saʁ Bakxikʁ. [ші

'Ιακχεῖον (τὸ), temnlʁl Bakʁlʁï [ші

'Ιακχέω-ῶ, biit: -ήσω, = 'Ιακχάζω. [ші

'Ιάκχιος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ιακχαῖος. [din

"Ιακχος (ὁ), ['Ιάχω] Bakʁ; (npin întind:) statʁa lʁï; imnʁ în ʏinstea lʁï; (în ɰen:) stpirътеле (гълъɰiile) Bakanɰilor. 2) (adiek:) = 'Ιακχαῖος.

'Ιαλεμίζω [ἰάλεμος], biit: -ίσω, жълeskʁ, mъ вочeskʁ. [de ʁnde

'Ιαλεμίστρια (ἡ), жълitoape.

'Ιάλεμος (ὁ), [ἰή] imnʁ жалпikʁ (de moapte); жъліре, вочіре. [de ʁnde

'Ιαλεμώδης, εος (ὁ,ἡ), чел ka de жале; (fir:) neплъkʁtʁ, monotonʁ.

'Ιάλλω [ἴημι], biit: ἰαλῶ, (nex; ἴηλα) noet: nopneskʁ, asвîrlʁ (»'Οϊστὸν.» sъɰeaɬъ); întinzʁ («Χεῖρας»); skoɰʁ afaръ («Φωνὴν, ὐλακὴν»), îmnʁїʁ («Δεσμὸν περὶ χερσίν, ἴχνος»); atakʁ («'Ατιμίησι τινά»); (nestpът: saʁ el:) mъ mîшkʁ tape, alergʁ, sвorʁ. «Μεταχθόνια ἴαλλον.» Es: [de ʁnde

'Ιαλτὸς, ὴ, ὸν, noet: nopnitʁ, asвîrlitʁ.

"Ιαμα (τὸ), miжlokʁ de tъmъdʁipe, leakʁ. [ἰάομαι].

'Ιαμβειογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopʁ, noetʁ de iambe; satipistʁ, okъpîtopʁ. [ἰαμβεῖον, γράφω].

'Ιαμβεῖον (τὸ), kîntikʁ, saʁ noemъ iambikъ, (maï de mʁlte-opï) satipikъ. [ші

'Ιάμβειος (ὁ, ἡ), = 'Ιαμβικὸς, iambikʁ, skpisʁ în вerpsʁpï iambiче. [ἴαμβος].

'Ιαμβειοφὰγος (ὁ, ἡ), = 'Ιαμβοφάγος. [ἰαμβεῖον, φὰγω].

'Ιαμβιάζω, biit: -άσω, ші 'Ιαμβίζω, biit: -ίσω, kompʁїʁ вerpsʁpï iambiче; (stpът:) okъpъskʁ, batжokoreskʁ ne ʏinева ирin iambe, satipezʁ. [ші

'Ιαμβικὸς, ὴ, ὸν, kompʁsʁ din (notpivitʁ nentpʁ) iambe. [ἴαμβος].

'Ιαμβιστής, οῦ (ὁ), iaшвistʁ, satipistʁ. [ἰαμβίζω].

'Ιαμβογράφος, (ὁ, ἡ), = 'Ιαμβειογράφος. [ἴαμβος, γράφω].

"Ιαμβοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în гелʁл iambелор. [ἴαμβος, εἶδος].

"Ιαμβοποιέω-ῶ, biit: -ήσω, faкʁ (kompʁїʁ) iambe, sîntʁ...

'Ιαμβοποιὸς (ὁ, ἡ), noetʁ de iambe. [ἴαμβος, ποιὸς],

"Ιαμβος [ἰάπτω] (ὁ), (în metpikъ) pічорʁ de вerpsʁ kompʁsʁ dintp'o silaвъ лʁпгъ ші alta skʁptъ; (npin întind:) вerpsʁ iam вikʁ, noemъ satipikъ; ʁnʁ гелʁ de înnpoвizatъ komodie; (ʁne-opï) penpesintъtopʁл ʁneї asemenea komodiї.

'Ιαμβοφάγος (ὁ, ἡ), mînkътopʁ (postitopʁ ne din afaръ, saʁ stpîmвътopʁ) de iambe. (komikʁ enit: de aвtopʁ tpaɰikʁ). [ἴαμβος, φάγω].

'Ιαμβύκη (ἡ), ʁnʁ гелʁ de instpʁmîntʁ mʁsikalʁ, (noate) = Γαμβύκη.

'Ιαμβώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ιαμβοειδής, satipikʁ. [ἴαμβος].

'Ιαμεναὶ (αἱ), ші "Ιαμνοι (οἱ), noet: lokspï foapte ʁmedoase, saʁ вълɰї epвoase. (vezï ші εἰαμεναί).

'Ιάνθινος (ὁ, ἡ), чел kʁ faɰa de mikшʁnea. [din

"Ιανθον (τὸ), floapea ші faɰъ mikшʁneлеї. ["Ιον, ἄνθος].

'Ιάομαι -ῶμαι [ἴαίνω], biit: ἰάσομαι, (nex: miж: ἰασάμην, ші nas: ἰάθην, nas: tpe: de kʁ: ἴαμαι, ші nosit: ἰατεὸν) tъmъdʁїeskʁ, lekʁїeskʁ; (fir:) îndpentezʁ, dperʁ.

'Ιαππαπαιάξ, kom; intepiekɰ: (eksпpimътtoape de dʁpepe) aoлeo!

'Ιάπτω [ἴημι], biit: ἰάψω, (nas: nex: ἰάφθην) noet: apʁпkʁ, asвîrlʁ; лoвeskʁ, isвeskʁ; nopneskʁ, zъdъpъskʁ; || (nestp: saʁ el:) mъ nopneskʁ їʁte, nъвълeskʁ. (vezï ші ἰὰλλω).

'Ιάπυξ, υγος (ὁ), вîntʁ nopdanʁsanʁ sʁflътopʁ din Ianiɰia (o napte a Italiеї).

'Ιὰς, ἄδος (ἡ), = "Ιωνική, Ionikъ. || (sʁвst: se înɰ: γῆ) Ionia.

'Ιάσιμος (ὁ, ἡ), tъmъdʁивilʁ, saʁ npiimitopʁ de вindekape. ["Ιασις].

'Ιασίνη (ἡ), = 'Ιασιώνη.

"Ιασις, εως (ἡ), вindekape, tъmъdʁipe. ['Ιάομαι].

'Ιασιώνη (ἡ), ʁnʁ гелʁ de plantъ (din soїʁл edepiї), (noate) = Κισσάμπελος. 2) (dʁne alɰiї) pokea pîndʁpiчеї.

'Ιασιμέλαιον (τὸ), [Περs:] ʁntʁ de iasomie. [ἰάσιμη, ἔλαιον].

'Ιάσιμη (ἡ), iasomie. 2) = "Ιασμέλαιον. [ἴον].

'Ιασπίζω, biit: -ίσω, sîntʁ de faɰa saʁ колoapea лʁї...

"Ιασπις, ιδος, (ἡ), ʁnʁ гелʁ de npeɰioasъ

пїatръ nestpiцъ, iasnisъ, saъ somaki albastpъ (din soїъл agatълъї).

'Iασπόνυξ, υχος (ὁ), ънъ felъ de preцioasъ пїatръ asemenea къ iasnisъ. [ἴασπις, ὄνυξ].

'Iαστί, adv: Ioniчeшte, saъ dъne dialektъл Ionikъ. [ἰάζω].

'Iασὼ, όος (ἡ), zeiцa medicinei (doktopieї). [ἰάομαι].

'Iατέος, α, ον, nosit: ал лъї ἰάομαι.

'Iατὴρ (ὁ), noet: = 'Iατρὸς, doktopъ, medikъ. [de ънde

'Iατήριος, α saъ ος, ον,=='Iαματικὸς, ъънъ de леакъ. «'Iατηρία (se înц: τέχνη)» apta doktopeaskъ, saъ medicina.

'Iατορία (ἡ), noet: [ἰάτωρ] (se înц: τέχνη) apta doktopeaskъ; (în цen:) bindekape.

'Iατὸς, ὴ, ὸν, tъmъdъitъ; saъ ='Iάσιμος, bindekaбilъ. [ἰάομαι].

'Iατραλείπτης, ου (ὁ), doktopъ tъmъdъitopъ kъ ънsopї. [ἰατρὸς, ἀλείφω]. [de ънde

'Iατραλειπτικὴ (ἡ), apta doktopълъї tъmъdъitopъ kъ ънsopї.

'Iατρεία (ἡ), bindekape, tъmъdъipe (akt: saъ nas:). [ші

'Iατρεῖον (τὸ), локалъл doktopълъї, ші ал doktopiilop. 2) (îm:) плata doktopълъї. [ші

'Iάτρευσις, εως (ἡ), bindekape, лекъipe. [din

'Iατρεύω, biit: -εύσω, sîntъ doktopъ, saъ medikъ; (stpъm:) kaътъ, saъ tъmъdъїeskъ волпавъ. [ші

'Iάτρια (ἡ), doktopiцъ; saъ moашъ. [ші

'Iατρικὸς, ὴ, ὸν, doktopeskъ, medikалъ. «'Iατρικὴ» mesepia doktopълъї. ші «'Iατρικὸς, îndemînatikъ, saъ îndeлetniчitъ în doktopie. [ἰατρός]. [de ънde

'Iατρικῶς, adv: doktopeшte, ad: kъ doktopiї, saъ ka ънъ doktopъ.

'Iατρίνη (ἡ),='Iάτρια.

'Iατρολογέω -ῶ, aiit: -ήσω, вopвeskъ, (tpaktezъ) desnpe doktopie. [ἰατρὸς, λόγος].

'Iατρομαθηματικοὶ (οἱ), înтpeвъinцъtopї de astpoлoцie snpe bindekapea вoaлелор. [ἰατρὸς, μαθηματικός].

'Iατρόμαια (ἡ), doktopiцъ ші moашъ. [ἰατρὸς, μαῖα].

'Iατρόμαντις, εως (ὁ), doktopъ ші гічitopъ, saъ пpoopokъ dc o datъ (вpачїъ). [ἰατρὸς, μάντις].

"Iατρον (τὸ), ='Iατρεῖον (2). [ші

'Iατρὸς (ὁ), doktopъ, medikъ. [ἰάομαι].

'Iατροσοφιστὴς, οῦ (ὁ), doktopъ înвъцatъ, ='Iατροφιλόσοφος. [ἰατρὸς, σοφιστής].

'Iατροτέχνης, ου (ὁ), meшtepъ, îndemînatikъ лa doktopie, doktopъ. [ἰατρὸς, τέχνη].

'Iαττταὶ, ші 'Iαττταιὰξ, înter: въїtъt: (eksnpim: de dъpepe, saъ mîxnipe). ax! вaї!

'Iαῦ, ші 'Iαυοῖ, kom: întepiek: (pesnъnzъt:) eї! че е !. 2) (eksnpim: de mîxnipe) ax! ox! 3) (eksnpim: de bъkъpie) ox! ox! xo!

'Iαυθμὸς (ὁ), noet: локъ de odixnъ, локъinцъ; (desnpe bite) staълъ, kълкъшъ, kъїъ. 2) (ъne opї) somnъ. [din

'Iαύω [αὔω], biit: ἰαύσω, noet: (пpea pap stpъm:) odixneskъ; (obiч: nestpъm:) mъ odixneskъ, dopmъ; (saъ simплъ) netpekъ noantea; (npîn întind:) локъїeskъ, saъ гъsdъїeskъ вpeмелniчeшte ънdeва.

'Iαφέτης, [ἰος, ἀφίημι] ου (ὁ), noet: = 'Iοβόλος.

'Iαχαῖος, α, ον, noet: pesъnъtosъ, sromotosъ. (bezї ші ἰαχχαῖος). [ші

'Iαχέω -ῶ, biit: -ήσω, noet:='Iάχω. [din

'Iαχὴ (ἡ), noet: [ἰὰ] stpigъtъ, гълъцie, sromotъ; (desnpe neînsъfл:) mape tponкънitъpъ, saъ tposnitъpъ.

'Iάχημα (τὸ), noet:='Iαχή, глasъ, stpigътъ. [ἰαχέω].

"Iαχος (ὁ), noet: = 'Iαχή.

'Iαχρὸς, ὰ saъ ὸς, ὸν, noet: [ἰαίνω] moїatъ; moале; (npin întind:) nъtpedъ; (fir:) вeселъ.

'Iάχω, biit: ἰαχήσω, (nex: ἴαχον, tpek: de kъ: în локъ de npez: ἴαχα) noet: stpigъ; sвїepъ, fakъ гълъцie; (desnpe neînsъfл:) вїжiъ, fakъ въetъ; pesънъ; (stpъm:) fakъ чева a вїжii (a pesъna). [ἰαχή].

'Iάων, ωνος, saъ ονος (ὁ), noet: în локъ de ἴων. [de ънde

'Iαωνίζω, biit: -ίσω, noet: în локъ de ἰωνίζω. [de ънde

'Iαωνιστὶ, adv: noet: în локъ de ἰωνιστί.

'Iβανατρὶς, ίδος (ἡ), Dop: în локъ de ἰμονία, fънie de пъцъ. [din

'Iβανέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ апъ din пъцъ. [din

'Iβάνη (ἡ), ші "Iβανος (ὁ), [ἰμάω] гълеatъ de пъцъ.

"Iβδη, ης (ἡ), ші "Iβδης, ου (ὁ), гавръ пе fъndъл коръвii пenipъ дешептареа апелор stpînse аколо. (bezї ші εὐδίαιος).

'Iβηρὶς, ίδος (ἡ), [ἰβηρία] ънъ felъ de плantъ, tapxonъ.

"Iβις [Eцipt:], ιδος, saъ ιος (ἡ), ънъ felъ de пasъpe (баpzъ) de Eцiптъ.

Ἰβίσκος (ὁ), вnъ felъ de palвъ selвatikъ, =Ἀλθαία, altea.

Ἰβύζω, вiit: -ύσω, =Ἰύζω.

Ἰβυκινέω -ῶ, вiit: ήσω, =Вuкανάω.

Ἶβυξ, υκος (ὁ), вnъ felъ de pasъre kъ mape glasъ, kodoвatвръ. (вezї ші ἴυξ).

Ἴγδη (ἡ), pioъ de nisat. [de вnde

Ἰγδίζω, вiit: -ίσω, nisezъ în pioъ; (fir:) daъ din вmerї ka la nisape.

Ἰγδίον (τὸ), dim: al lвї ἴγδη, pivliцъ.

Ἶγδισμα (τὸ), pisъtвръ în pivliцъ; (fir:) вnъ felъ de danцъ.

Ἰγδοκόπανον(τὸ), pisъlogъ. [ἴγδη, κόπανον].

Ἰγνύα, ші Ion: ἰγνύη, poet: ἰγνὺς, [вezї γόνυ] ύος (ἡ), (ak: ἰγνύα, ші ἰγνὺν, ak: îm: ἰγνῦς) partea vea de sввt цepвkiъ; pвlpa. «Ἐν ταῖς ἰγνύσιν ὑπὲρ τὴν γαστροκνημίαν». Lвч:

Ἰδαῖος, α, ον, vel din mвntele [Ἶδα]; (în цen:) mвntosъ. «Θάμνος, saъ βάτος ἰδαία». o plantъ, smeвrвl.

Ἰδάλιμος (ὁ, ἡ), poet: [ἶδος] adвkъtorъ de sвdoape, pъdвuitorъ. 2) Ἰδάλιμος, = Εἰδάλιμος, frвmosъ.

Ἰδανικὸς, ἡ, ὸν, idealъ, în idee pвmaї înfinцatъ (imaцinarъ). [din

Ἰδανὸς, ἡ, ὸν, poet: frвmosъ la faцъ, arътosъ. [ἰδέα].

Ἰδὲ, konivпku: poet: în lokъ de ἠδὲ, ші ἤ.

Ἶδε, ші At: Ἰδέ, nex: 2: de порвпч: al lвї ὁράω. || (ka adв:) =Ἰδού.

Ἰδέα (ἡ), [ἴδον, nex: al lвї εἴδω] firвra, faцa vea din afarъ; kolоare; formъ. 2) kipвl, felвl,=εἶδος. 3) (filsf:) vea din tîї (simplъ, ші abstraktъ) kвnoшtinцъ a fie-kъrвia lвkrв (prinч: din vedepe), idee.

Ἰδέειν, poet: în lokъ de ἰδεῖν, nex: 2: de inf: al lвї ὁράω.

Ἰδέμεν, ші Ἰδὲν, Dor: în lokъ de ἰδεῖν.

Ἰδέρως, ωτος (ὁ, ἡ), amopezatъ din întîia vedepe. [ἴδον, ἔρως].

Ἶδεσκον, ες, ε, poet: în lokъ de ἐώρων, prel: al lвї ὁράω. [εἴδω].

Ἰδέω, greш: în lokъ de εἰδέω-ῶ, sвn: al lвї οἶδα.

Ἶδη, (ἡ), вnъ mвnte al Kreteї, ші al Frigieї; (în цen:) mвnte pъdвrosъ; (prin вrm:) lemnъrie. «Ἶδη ναυπηγήσιμος». Ep:

Ἶδηαι, Ion: în lokъ de ἴδῃ, 2: sinr: neps: de miж: nex: 2: de sвn. al lвї ὁράω.

Ἶδηθεν, adв: poet: din (mвntele) Ida.

Ἰδῆν, Dor: în lokъ de ἰδεῖν.

Ἰδησῶ, Dor: biit: al lвї εἴδω, în lokъ de ὄψομαι.

Ἰδία, dat: fem: sinr: al lвї Ἶδιος. || (de mвlte orї în lokъ de) adв: vezї ἴδιος.

Ἰδιαζόντως, adв: (de partч:) în deoseвї, în parte; maї ales; maї partikвlar. [din

Ἰδιάζω, biit: -άσω, sîntъ sinгvrъ (despъrцitъ, deoseвitъ); kвvenitъ privat kвїva; amъ чeva partikвlarъ (deoseвitъ); rъmîiъ singvrъ kъ чipeva, saъ îl întîlneskъ în parte; (kъ dat:) mъ okвpъ maї deoseвit de чeva, saъ pвїъ o deoseвitъ silinцъ. || (miж:) îmї însвшeskъ. [ἴδιος].

Ἰδιαίτατος, η, ον, sвperl: al lвї ἴδιος. || (next: îm:) Ἰδιαίτατα, adв: [din

Ἰδιάίτερος, α, ον, kompar: al lвї ἰδιος. || (next:) Ἰδιάιτερον, adв:=Ἰδιαίτέρως,

Ἰδιασμὸς (ὁ), deoseвitъ însвшime; vїvdъцie; ekstravaganцъ. [ші

Ἰδιαστής, οῦ (ὁ), trъitorъ la o parte, petrasъ, sinгvratikъ. [ἰδιάζω].

Ἰδικὸς, ἡ, ὸν, =Εἴδικὸς, partikвlarъ, speцialъ. [ἰδέα]. [de вnde

Ἰδικῶς, adв: deoseвit, partikвlar, saъ în parte.

Ἰδιοβουλέω-ῶ, biit -ήσω, lвkrezъ dвpe a mea propрie пъrere (fвrъ a lвa sfatъ de la altвl), fakъ de kapвl meъ. [ἴδιος, βουλή].

Ἰδιογενής, έος (ὁ, ἡ), (desnpe вite) nъskвtъ, trasъ din soївl sъъ, neamestekatъ kъ altвl. (în prot: de κοινογενής). [ἴδιος,γένος].

Ἰδιόγλωσσος (ὁ, ἡ), vorвitorъ în a sa deoseвitъ limвъ. [ἴδιος, γλῶσσα].

Ἰδιογνωμονέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

Ἰδιογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), vel ve se цine de a sa propрie пъrere; (prin вrm:) =Ἰσχυρογνώμων. [ἴδιος, γνώμη].

Ἰδιογονία (ἡ), însвшimea, kalitatea nъskвtвlaї din propriвl sъъ soїъ (Ἰδιογενής, vezї ziч:). (înprot: de κοινογονία). [ἴδιος, γόνος].

Ἶδιόγραφος (ὁ, ἡ), =Αὐτόγραφος, skrisъ de însвшї, saъ kъ mîna sa. [ἴδιος, γράφω].

Ἰδιοθανέω-ῶ, biit: -ήσω, morъ kъ вnъ deoseвitъ kipъ de moapte. [ἴδιος, θάνω =θνήσκω].

Ἰδιοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, vînъtorъ în parte 'шї (snpe folosвl sъъ). [ἴδιος, θηρεύω],

Ἰδιοθηρία (ἡ), vînape, saъ vînъtoape în propriвl sъъ folosъ. [ἴδιος, θήρα].

Ἰδιοθρονέω-ῶ, biit: -ήσω, шezъ пe propriвl meъ (deoseвitъ) tronъ, жeцъ, saъ skaвnъ. [ἴδιος, θρόνος].

Ἰδιόκοτος (ὁ, ἡ), înprot: de ἀλλόκοτος; (prin вrm:) = Ἰδιογενὴς. [ἴδιος, κότος în lokъ de τόκος].

Ἰδιόκριτος (ὁ, ἡ), vel kъ deoseвitъ kipъ de жвdikape, saъ rîndipe, = Ἰδιογνώμων,

ші 'Ідіоῥῥуθμος. [ἴδιος, κρίνω].

'Ідіо́κτητος (ὁ, ἡ), кîштігатъ de чінева ка а sa пропріетате. [ἴδιος, κτῶμαι].

'Ідіолογέομαι-οῦμαι, вііт: -ήσομαι, ворвескъ în партє къ чінева. [ші

'Ідіолογία (ἡ), партікълъръ конворвіре; saъ партікълъръ маніеръ de експресіе. [ἴδιος, λόγος].

'Ідіομήκης, εος (ὁ, ἡ), чел de a sa пропріе (деосевітъ) лъпціме. [ἴδιος, μῆκος].

'Ідіόμορφος (ὁ, ἡ), чел къ деосевіть a sa фігъръ. [ἴδιος, μορφή].

'Ідіοξенία (ἡ), релаціе дінтре партікърї прін оспіталітате. [дін

'Ідіόξενος (ὁ, ἡ), чел în пріватъ релаціе прін оспіталітате къ чінева. (везї ші πρόξενος). [ἴδιος, ξένος].

'Ідіοπάθεια (ἡ), партікъларіtate de симціминте, saъ патімї. [ші

'Ідіοπαθέω-ῶ, вііт, -ήσω, sîнтъ...

'Ідіοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че аре але сале деосевіте патімї, saъ симціминте, (ad:) чел че симте, saъ пътімештеînтр'ънъ кіпъ партікъляръ. [ἴδιος, πάθος].

'Ідіοποιέω-ῶ, вііт: -ήσω, факъ чева пропрїъ,înсъшескъ кълва. || (між:) îмїînсъшескъ, їаъ чева ка о а меа пропріетате. [ἴδιος, ποιέω]. [de ънде

'Ідіοποίημα (τὸ), чеваînсъшітъ de чінева. [ші

'Ідіοποίησις, εως (ἡ),înсъшіре; saъ апропіаре de чева (акт: saъ пас:).

'Ідіοπραγέω-ῶ, вііт: -ήσω, îмї каътъ (îнгріжескъ de) требіле меле; saъ тръїескъ віацъ пріватъ. 2) лъкрезъ чева дела сінемї. [ші

'Ідіοπραγία (ἡ), къътаре (îнгріжіре) пъмаї de требіле сале; saъ віацъ пріватъ. 2) лъкраре de чева дінтр'а sa пропріе порнірe (пъ дін опдінъ, saъ сфатъ ал алтъїа). [ἴδιος, πράττω].

'Ідіοπραγμονέω-ῶ, вііт: -ήσω,=='Ідіοπραγέω, sîнтъ..

'Ідіοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), къътъторъ de требіле сале; saъ тръіторъ de пріватъ віацъ. [ἴδιος, πρᾶγμα].

'Ідіοπραξία (ἡ), ='Ідіοπραγία.

'Ідіοπροσωπέω-ῶ, вііт: -ήσω, (астрол:) амъ (мъînfъцішезъ съът) a меа партікъляръ, деосевітъ фацъ, saъ фігъръ. [ἴδιος, πρόσωπον].

'Ідіοῤῥύθμία (ἡ), калітатеа, характерял лъї

'Ідіόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), ъртъторъ de a sa партікъляръ (деосевітъ) рîндъїалъ, saъ кіпъ de віацъ, чівдатъ. [ἴδιος, ῥυθμὸς].

'Ідιος [εἶδος, saъ ἰδέα], α, ον, (компар: —αίτερος, съперл: —αίτατος, ші маї поъ —ώτερος — ώτατος) пропріъ ал съъ, партікъляръ, індівідуалъ, «'Ίδια ὀνόματα.» Грам: нъме пропріі. 2) деосевітъ, чівдатъ. «'Ίδιος ἄνθρωπος». Лкс: 3) партікъляръ, пріватъ (пъ пъблікъ); (деспре стілъ de къвîнтъ) прозаікъ. || (dat: fem:) 'Ίδίᾳ se їа de адв: în локъ de ἰδίως, în парте, пріват, пъ în пъблікъ; (къ μεn:)=''Ανευ, фъръ, деосевіт de. «'Ίδία φρενός». Apstf:

'Ідіόστολος (ὁ, ἡ), [ἴδιος, στέλλω] (пахт:) гътітъ къ пропріа келтъїалъ a кълва. «Ναῦς—» At: «'Ίδιόστολος ἔπλευσε». Пл: къ пропріа sa корабіе.

'Ідіосυγкрασία (ἡ), [ἴδιος, σὺν, κρᾶσις]. ші

'Ідіосυγкрісία (ἡ), деосевітъ конститъціе a трънълъї. [ші

'Ідіοσύγкритος (ὁ, ἡ), [ἴδιος, συγκρίνω] чел къ деосевітъ конститъціе.

'Ідіосύстатος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -στάτως, каре констъ, есте în фііпцъ de ла сіне, аре а sa пропріе ексістінцъ. [ἴδιος, συνίσταμαι].

'Ідіόтактος (ὁ, ἡ), грам: експл: алъї ἰδιόῤῥυθμος. [ἴδιος, τάσσομαι].

'Ідіότης (ἡ),înсъшіме (de калітате, saъ кîтіме) a фіе-къръїа лъкръ, прін каре sэ деосевеште de чеде-л-алте. [ἴδιος].

'Ідіотропία (ἡ), калітатеа лъї...

'Ідіότропος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -τρόπως, чел къ деосевіте, saъ екстравагантє овічеїърї, saъ симціминте, ші характеръ. ['Ίδιος, τρὸπος].

'Ідіότροφος (ὁ, ἡ), чел че se хръпеште деосевіт, saъ къ ънъ деосевітъ кіпъ. [ἴδιος, τροφή].

'Ідіότυπος (ὁ, ἡ), фъкътъ къ ънъ деосевітъ кіпъ, saъ фігъръ. [ἴδιος, τύπος].

'Ідіофеγγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ a sa пропріе лъмінъ. [ἴδιος, φέγγος].

'Ідіофυὴς, έος (ὁ, ἡ), формать дъпе о деосевітъ a sa пропріе натъръ. [ἴδιος, φυή].

'Ідіόχειρος (ὁ, ἡ), фъкътъ (дар прінч: скрісъ) къ пропріа sa мînъ. [ἴδιος, χείρ]. [de ънде

'Ідіοχείρως, адв: къ пропріа sa мînъ (прінч: скрісъ).

'Ідіόχρωμος (ὁ, ἡ), чел че аре претъtіndінеа ачеашї a sa, saъ асеменеа фацъ, колоаре. [ἴδιος, χρῶμα].

'Ідіώ-ῶ, вііт: -ώσω, ='Ідіοποιέω. || (між:) îмїînсъшескъ чева, saъ îмї фамілієзъ (лінескъ de сінемї) пе чінева. [ἴδιος].

''Ίδισις, εως (ἡ), пъдъшіре, асъдаре. [дін

'Ίδίω [ἴδος], вііт: -ίσω, поет: асъдъ, мъ пъдъшескъ.

'Ідіωμα (τὸ),înсъшімеа, saъ партікъла-

*

рвл характерістікъ ал кѣіва. 2) (despre лімвъ) партікъларъ овічеїъ de експресіе; (în ţen:) deosebitъ овічеїъ de локъ, saŭ de oamenі. [ἰδιόω].

Ἰδίως, (компар: ἰδιαίτερον, superл: ἰδιαίτατα), adв: dупе упъ deosebitъ, партікъларъ кіпъ; în парте, deosebit; principal, маї ales, saŭ маї кѣ seamъ. [ἴδιος].

Ἰδίωσις, εως (ἡ), [ἰδιόω] însушire (de пропріетате), =Ἰδιοποίησις; deosebire, saŭ despърţire de чева în партеа sa.

Ἰδιωτεία (ἡ), віаţъ пріватъ, = Ἰδιοπραγία. 2) некъноштінţъ, неекспериінţъ de лѣме; (пріп врт:) простіе. 3) =Ἰδιότης, saŭ Ἰδίωμα. [din

Ἰδιωτεύω, вііт: -εύσω, sînтъ, тръїескъ ка

Ἰδιώτης, ου (ὁ), пріватъ (пѣ пѣблікъ), simплѣ четъţeanъ (пѣ дрегъторъ, нічі demnitarъ); (пріп врт:) неînпъртъшітъ de ліверъ edѣкаţіе, (ші партік:) de трѣпеаскъ denpindere în ţimnasіі; (în ţen:) idiotъ, (ad:) neînвъţatъ, нечеркатъ de лѣме, простъ; (despre лѣкр:) în локъ de ἰδιωτικός. [ἴδιος]. [de упде

Ἰδιωτίζω, вііт: -ίσω, ворвескъ, saŭ скріъ ка упъ neînвъţatъ. [ші

Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, кѣвенітъ ла упъ пріватъ, saŭ simплѣ четъţeanъ. 2) трівіалъ, простъ. [dn упде

Ἰδιωτικῶς, adв: fъръ штііпţъ; fъръ екчерsape. «Ἰδιωτικῶς τὸ σῶμα ἔχεις». Ksn: nedenpinsъ, neînвъţatъ.

Ἰδιῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѣї ἰδιώτης.

Ἰδιωτισμός (ὁ), [ἰδιωτίζω] idiotismъ, партікъларѣл кіпъ de експресіе ал fie-кърія лімвї. 2) стілъ простъ, трівіалъ (ал челор de рîndъ).

Ἰδιωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), în парте 'шї folositorъ. (înпрот: de κοινωφελής). [ἴδιος, ὄφελος].

Ἴδμεν, поет: în локъ de ἴσμεν, 1: îm: пеps: a лѣї οἶδα, din ἴστημι.

Ἴδμεναι, поет: în локъ de εἰδέναι, прez: de infin: ал лѣї οἶδα.

Ἰδμοσύνη (ἡ), поет: штііпţъ, кѣноштінţъ; експеріінţъ. [din

Ἴδμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: (кѣ ţen:) штііторъ,înвъţatъ. [ἵστημι=οἶδα].

Ἰδνόω-ῶ [οἰδέω], вііт: -ώσω, мъдіъ; sѣческъ; stрîмвезъ,înковоїъ; (nas:) тъ гîрѣовескъ, поет: Ion: «Ἰδνώθη», ші Ἰδνωθείς». Om:

Ἰδοίατο, Еол: Ion: în локъ de Ἴδοιντο, a 3: îm: пеps: de між: пех: 2: de поſt:, mi

Ἴδον, поет: în локъ de εἶδον, пех: ал 2: de хоt: ал лѣї ὁράω, din εἶδω.

Ἶδος [în afîn: кѣ ὕδος, ὕδωρ], εος-ους (τὸ), поет: sѣdoape; (пріп înтind:) мape (пъдѣшітоape) кълдѣръ.

Ἴδοσαν, Алексdр: în локъ de εἶδον, 3: îm: пеps: de пех; 2: ал лѣї ὁράω.

Ἰδού, adв: арът: ἴатъ. 2) emfant: вітъ te, вezї. [din

Ἰδοῦ, між; пех: 2: de порѣпч: ал лѣї ὁράω.

Ἰδρεία, поет: ші Ἰδρίη Ion: (ἡ), кѣноштінţъ, штііпţъ, експеріінţъ. [din

Ἴδρις, ιος, ші εως (ὁ, ἡ), поет: înţелептъ, mintosъ; (кѣ ţen:) штііторъ, експеріінţатъ. || (sѣst:) fърпікъ (Es:). [ἴστημι = οἶδα]. [de упде

Ἰδρίτης, ου (ὁ), поет: =Ἴδρις, (кѣ ţen:) штііторъ.

Ἱδρός (ὁ, ші ἡ), Еол: поет: în локъ de ἱδρὼς. [de упде

Ἱδρόω-ῶ, вііт: -ώσω, пъдѣшескъ.

Ἵδρυμα (τὸ), клъдітъръ, edifічъ; темплѣ; стабілімîнтъ (saŭ ашезъмîнтъ), ші чл: «Ἰάσωνος ἵδρυμα». Лкс: «Πόλεως ἵδρυμα». Екр: четъţenіі. [ші

Ἵδρυσις, εως (ἡ), ашезаре, înтемеїере, zidire. [ші

Ἱδρυτέον, поsit: ал лѣї ἱδρύω. «Οὐχ ἱδρυτέον.» Sof: пѣ требѣіе, пѣ este време de a шедеа чінева. (вezї ші ἕδρα 4). [ші

Ἱδρυτὸς, ἡ, ὸν, înтемеїатъ, статорнічітъ; консфінţітъ, ші чл: [din

Ἱδρύω [ἵζω], вііт: -ύσω, (пас: пре: de кѣ: ἵδρυμαι, ші пех: ἱδρύθην, ші поет: ἱδρύνθην) ашезъ, статорніческъ, înтемеїезъ. «Τοὺς βίους ἵδρυσαν». Dion: Ал: s' aŭ статорнічіт ла упъ локъ. || (між:) зідескъ темплѣ; ашезъ статъ; (în ţen:) înалţъ пѣблікъ, saŭ сfîntъ edifічъ «Τὰς μούσας ἱδρύσατο». Пл: a зідіт жертfелнікъ în чінстеа мѣселор, saŭ темплѣ кѣ статуе лор. || (пас:) закъ, стаъ ашезатъ упдева; шезъ, тъ одіхнескъ, тъ лініштескъ.

Ἱδρῶ At: în локъ de ἱδρῶτα, ак: ал лѣї ἱδρώς.

Ἱδρῷ, dat: ал лѣї ἱδρός.

Ἱδρῶα (τὰ), песѣфлътърї din пъдѣшалъ.

Ἱδρώδης, εος (ὁ, ἡ), însoţitъ кѣ (saŭ аплекатъ ла) sѣdoape. [din

Ἱδρὼς, ῶτος (ὁ), [ἵδος] sѣdoape; (пріп înтind:) агоніseалъ кѣ остенеалъ; (fir:) реţіпъ (лакрътъ) de копачіъ; (în ţen:) ор че ізворашte, ліквідъ, вмезеалъ.

Ἴδρωσις, εως (ἡ), asѣdape, пъдѣшіре.

Ἱδρωτήριος (ὁ, ἡ), ши Ἱδρωτικὸς, ὴ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, причинвиторъ de (съ dispвсъ, аплекатъ ла) свdoape. [ἱδρόω].

Ἱδρωτοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, adвкъ пъdвшеалъ, съ факъ пе чinева а asвda. [ши

Ἱδρωτοποιία (ἡ), сввst: ал лвї. ...

Ἱδρωτοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторъ, adвкъторъ de пъdвщеалъ. [ἱδρώς, ποιός].

Ἱδρώω -ῶ, noet: Ion: în локъ de ἱδρόω.

Ἰδυῖα, noet: în локъ de εἰδυῖα. fem: ал лвї εἰδώς. «Ἰδυίησι πραπίδεσσιν». Om: ши Es: кв iсквsitвл, съ мъestposвл лвї dвхъ, съ кв indвstpioasa лвї îndemînътate.

Ἴε, noet: în локъ de ἧει, a 3: sinr: neps: de прел: съ nex: 2: ал лвї εἶμι.

Ἴεθι, noet: порвпч: ши ἰείη, a 3: sinr: neps: de noſt: ал лвї ἴημι.

Ἰείη, noet: în локъ de ἴῃ, свп: ал лвї εἶμι.

Ἴεῖσι. a 3: îm. neps: de prez: ал хот; ἴημι

Ἵεμαι (прел: ἑμην, inf: ἕσθαι, ши партч: ἑμενος) în локъ de εἶμι.

Ἰέμεν, noet: în локъ пе ἰέναι, inf: ал лвї εἶμι.

Ἰέμεν, ши ἰέμεναι, noet: în локъ de ἰέναι, inf: ак лвї ἴημι.

Ἴεν, noet: =Ἴε.

Ἴεν, noet: Еол: în локъ de ἴεσαν, 3: îm: neps: de прел: ал лвї ἴημι; ши ἰέν noet: nevt: ал лвї ἰείς.

Ἱεράγγελος (ὁ, ἡ), [ἱερὸς, ἄγγελος] вestitorъ de сервъторї, ши de sfinteле лор церемонiї.

Ἱεραγωγὸς (ὁ, ἡ), [ἱερὸς, ἄγω] adвкъторъ, съ пвртъторъ de sfinteле вase, съ внеле, ор жертfe în вре о реліцioasъ помпъ.

Ἱερακιδεύς, έως (ὁ), пвїъ de кврвїъ. [ши

Ἱερακίζω, вiit: -ίσω, stpirъ, съ своръ ка кврвївл. [ши

Ἱεράκιον (τὸ), внъ felъ de плantъ, съ еарвъ. [ши

Ἱερακίσκος (ὁ), dim: ал лвї ἱέραξ. [ши

Ἱερακίτης, ου (ὁ), внъ felъ de прецioasъ пїatръ de колоареа кврвївлї. [ἱέραξ].

Ἱερακοβοσκός (ὁ), пъскъторъ (крескъторъ, ши denpinzъторъ) de вînъторешї кврвї. [ἱέραξ, βοσκὸς].

Ἱερακόμορφος (ὁ, ἡ), чел în formъ de кврвїъ. [ἱέραξ, μορφὴ].

Ἱερακώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de соївл кврвілор; съ асешенеа кв кврвїъ. [din

Ἱέραξ, [ἱερός, съ ἴημι] ακος (ὁ), внъ felъ de пазъре хрънitoape, кврвїъ; съ влеъ. 2) внъ felъ de пеште сввръторъ.

Ἱεραοιδὸς (ὁ), кîntърецъ de sfinte кîntърї ла церемонiї. [ἱερός, ἀοιδός].

Ἱεράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, (кв цен: съ dat:) мъ konsfinцeскъ ка preotъ съ preotiцъ în слвжва вре внеї zeiтъцї. [ἱερὸς].

Ἱεραπόλος (ὁ), мареле preotъ întp'впеле Елinештї ораше. [ἱερὸν, πολέω].

Ἱεραρχέω-ῶ, вiit: -ήσω, sînтъ ...

Ἱεράρχης, ου (ὁ), =Ἀρχιερεύς, ierapхъ, съ къпctenia preoцimiї. [ἱερεὺς, ἄρχω]. [de внde

Ἱεραρχία (ἡ), ierapхie, demnitatea ierapхвлвї, съ archiepie; gradaцia preoцeштилор трепte. [ши

Ἱεραρχικὸς, ὴ, ὸν, ierapхiкъ, съ archiepeскъ, кввenitъ ierapхвлвї. [de внde

Ἱεραρχικῶς, adв: кв ierapхiкъ pîndвїaлъ, съ archiepeште.

Ἱερατεία (ἡ), demnitatea ши треава preotвлвї. (вezї ши ἱερωσύνη). [ши

Ἱερατεῖον (τὸ), локвл, внde staъ în temплв, съ локвїesк preoцiї. 2) (колек:) preoцime, клеръ. [ши

Ἱεράτευμα(τὸ),=Ἱερατεία,ши Ἱερατεῖον.[ши

Ἱερατευματικος, ὴ, ὸν, кввenitъ preoцimiї, preoцeскъ. [din

Ἱερατεύω, вiit: -εύσω, ши (між:) -εύσμαι, вiit: -εὐσομαι, (кв цен:) =Ἱεράομαι, слвжескъ ка (съ мъ факъ) preotъ. [ши

Ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, =Ἱερατευματικὸς, preoцeскъ. [ἱερατὸς пеîntp: din ἱεράομαι]. [de внde

Ἱερατικῶς, adв: preoцeште.

Ἱερεία (ἡ), preoцie. [ἱερεύω].

Ἱέρεια (ἡ), fem: ал лвї ἱερεύς, preotiцъ, съ кълвгъріцъ.

Ἱερεῖον (τὸ), жертfъ, вiktimъ. [ἱερεὺω].

Ἱερείτης, ου (ὁ), ши ἱερεῖτις, ιδος (ἡ), noet: în локъ de...

Ἱερεύς, έως (ὁ), preotъ; (ла чеї векї ачелашї ши) проорокъ. [ἱερεύς].

Ἱερεύσιμος (ὁ, ἡ), potрівitъ пentpъ жертfъ. [din

Ἱερεύω, кiit: -εύσω, (în цен:) konsfinцeскъ чева прin реліцioasъ церемonie; (партік:) съвîршескъ жертfъ;înжвпгîъ вітъ, жертfeскъ; (фъръ kazъ) sîntъ (съ слвжескъ ка) preotъ. [ἱερεὺς].

Ἱέρη (ἡ), Ion: în локъ de ἱερὰ, съ ἱέρεια (întpев: прinч: în комп: μελλιέρη, ши παριέρη).

Ἱερήϊον (τὸ), Ion: în кокъ de ἱερεῖον.

Ἱερητεὺω, вiit: -εὐσω, Ion: în локъ de ἱερατεὺω.

Ἱερίζω. вiit: -ίσω, sfinцeскъ, квръцъ: жертfeскъ. [din

Ἱερίς, ίδος (ἡ), =Ἱέρεια.

Ἱεριστής, οῦ (ὁ), sfinцitorъ (квръцitorъ)

de чева прin жертfe. [ἱερίζω].

Ἱεροβοτάνη (ἡ), вnъ felъ de плantъ, вребепелъ, =Σιδηρῖτις (nвmitъ аша, fiind ка слвжĭа ла sfinцitoape квръцірĭ). [ἱερὸς, βοτάνη].

Ἱερογλύπτης, ου (ὁ), sъпъtоръ de ieroглifiче литере. [ἱερὸς, γλύπτης].

Ἱερογλυφικὸς, ὴ, ὸν, ieроглifiкъ. «Τὰ ἱερογλυφικὰ (se înц: γράμματα)». firврĭ характеristiче але Eцintenилор, каре însemnaъ чева mistepiosъ în лвкрврĭ релиціoase, саъ în штiinце, ші în apte, съпîndъ se маĭ овічнвit пе овелisчĭ, ші чл: [din

Ἱερογλύφος (ὁ), = Ἱερογλύπτης. [ἱερός, γλύφω].

Ἱερόγλωσσος (ὁ, ἡ), ворвitоръ în sfîntъ (прооpочeаскъ) литвъ. [ἱερὸς, γλῶσσα].

Ἱερογραμματεὺς, έως (ὁ), (ла Eцintenĭ) преотвл чел de ал доĭлea, каре tîлкvĭa sfinteле литере, ші експліка попорвлвĭ datineле, ші таĭнеле релиціi, teологъ. [ἱερὸς, γραμματεύς].

Ἱερόγραφον (τὸ), simволікъ iкоanъ a Dвmnezeeштilор лвкрврĭ. [ші

Ἱερογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω,înкinвĭeскъ (deскріъ, саъ zвгрввeскъ) simволічeште чеде Dвmnezeeштĭ. (de вnde) «Ἱερογραφούμενα». Dion: Apeопаг:=Ἱερόγραφα. [ші

Ἱερογραφία (ἡ), simволікъ deскріерe, шіînкinвire de чеде zeeштĭ. [ἱερὸς, γράφω].

Ἱερόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), поеt: але кървĭа лакрътмĭ (пікътврĭ) слвжеск în лвкръріле чеде sfinte (enit: ал smipneĭ, ші чл:). [ἱερὸς, δάκρυον].

Ἱεροδιδάσκαλος (ὁ,ἡ),înвъцъторъ (експлікъторъ) de чеде sfinte. [ἱερὸς, διδάσκαλος].

Ἱερόδουλος (ὁ, ἡ), ровъ konsfinцitъ în слвжва, саъ temплвл вре вneĭ zeitъцĭ. [ἱερὸς, δοῦλος].

Ἱεροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: sfîntъ шіînвerzitъ. [ἱερὸς, θάλλω].

Ἱεροθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, întокmeскъ (регвлezъ, лецĭвĭeскъ) але dвmnezeeштiĭînкinърĭ. [ші

Ἱεροθήκη (ἡ), локъ de nвs în пъstpape чеде sfinte. [ἱερὸς, τίθημι].

Ἱεροθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt:=Ἱεροθαλής.

Ἱεροθυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, жертfeскъ zeiлор ка...

Ἱεροθύτης, ου (ὁ), преотъ съвîршitоръ de жертfe. [ші

Ἱερόθυτος (ὁ, ἡ), жертfitъ zeiлор, саъ adвsъ ка o sfîntъ жертfъ. «Θάνατος —». Пл: moapтea челвĭ de вsnъ воea sa жертfitъ în folosвл патрii. [ἱερὸς, θύω].

Ἱεροκαυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, apzъ жертfъ, жертfeскъ чева. [ἱερὸς, καίω].

Ἱεροκήρυξ, υκος (ὁ), проповedвitоръ de чеде sfinte, саъ tîлквitоръ de кввîntвл лвĭ Dвmnezeъ în релиціoaseле церемонiĭ. 2) sfîntъ вestitоръ, каре повъцвĭа порodвл ла тъчере ші вine-кввîntape пе врemea жертfелор ші съвîршirĭ sfinteлор таĭне. [ἱερὸς, κήρυξ].

Ἱεροκόμος (ὁ, ἡ),înгріжitоръ de чеде sfinte (вneлte, ші чл:) a ле temплвлвĭ,= Σκευοφύλαξ. [ἱερὸς, κομέω].

Ἱεροκρυφίως, adв: în таĭнъ, саъ în кіпъ mistepiosъ. [ἱερὸς, κρύπτω].

Ἱερόληπτος (ὁ, ἡ), =Θεόληπτος. [ἱερὸς, λαμβάνομαι.]

Ἱερολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeскъ desпре sfinte лвкрврĭ, саъ пропвпцъ sfinte ворве desпре чеде dвmnezeeештĭ лвкрврĭ, = Θεολογῶ. [ші

Ἱερολογία (ἡ), ворвire desпре sfinte ші Dвmnezeeештĭ лвкрврĭ, =Θεολογία. 2) (поъ Бisер:) слвжва логodneĭ. [din

Ἱερρλόγος (ὁ, ἡ), =Θεολόγος, ворвitоръ desпре sfinte лвкрврĭ. [ἱερὸς, λόγος].

Ἱερομανία (ἡ), sfîntъ неввnie, релиціosъ întвsiasmъ. [ἱερὸς, μανία].

Ἱερομαντία (ἡ), прооpочie din овserвареа жертfелор. [ἱερὸς, μάντις].

Ἱερομηνία (ἡ), ші Ἱερομήνια (τὰ), sfîntъ (serвътopeаскъ) лвпъ; zi (прinч: чea din тîĭ a лвпeĭ) de serвътoape; (în цen:) serвътoape. [ἱερὸς, μήν].

Ἱερομνημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ ...

Ἱερομνήμων, [ἱερὸς, μνήμη] ονος (ὁ, ἡ), (dвпe ziч:) чел че квnоaште прin цinepe de minte op чe прiвemte релиціa. (aчestъ nвme s' a пъstpat dintp' aчeĭ timпĭ, în каре înкъ skpiepea nъ ера кънoskвtъ, ші прin вrmape aчesta ера пе aтвnчĭ neaпърat треквinчosъ); (în цen:)= Ἱερογραμματεύς, ші Ἱерофύλαξ; (întp' вneле ораше, прекът ші în Бizantiъ) чел dintîĭ dpегъторъ, саъ (поate ачелашĭ ші) архіереъ; (de вnde de Dion Алік: se nвmeште аша) ші nontifikвл Pomanілор. 2) (овіч:) преотвл, саъ sекpetapвл, каре se tpimitea înпpевnъ къ пілагора ка deпвtatъ ла Amfiktioniка adвnape.

Ἱερόμυρτος (ἡ), = Ὀξυμυρσίνη. [ἱερὸς, μύρτος[.

Ἱερομύστης, ου (ὁ), [ἱερὸς, μυέω] iniцiatorъ (katexetъ) de mistepiї; (în цen:) învъцъtorъ de чeлe sfinte, teologъ. (bezї ші ἱεροφάντης).

Ἱερὸν (τὸ), bezї ἱερός.

Ἱερονίκης, ου (ὁ), вirвitorъ, kape s'a înkъnъnat întp' вna din чeле patrв sfinte лвnte але Eladeї. [ἱερὸς, νίκη].

Ἱερονόμος (ὁ, ἡ), =Ἱεροδιδάσκαλος. [ἱερὸς, νόμος].

Ἱερονουμηνία (ἡ), serвъtoare de лвnъ noиъ. (bezї ші ἱερομηνία). [ἱερὸς, νέος, μήν].

Ἱερόπλαστον (τὸ), = Ἱερόγραφον. [ші

Ἱεροπλαστία (ἡ), = Ἱερογραφία. [ἱερὸς, πλάττω].

Ἱεροποιέω -ῶ, biit: ήσω, înгpiжeskъ desnpe жertfe (saъ жertfeskъ), ші чл: ka ἱεροποιός. [ші

Ἱεροποιία (ἡ), treaвa лвї...

Ἱεροποιὸς (ὁ), înгpiжitorвл (saъ enistatвл) чeлor sfinte (жertfe, ші чл:). || (în Atena- naptik:) pîndзitвл (вnвл din fie-kare seminцie) oвservъtorъ de semneле de ла жertfe, (alt:) μωμοσκόπος. [ἱερὸς, ποιός].

Ἱερόπολις, εως (ἡ), sfintъ vetate.

Ἱερόπομπος (ὁ), чeл чe se tpimitea ka solъ ла Poma kв sfîntвл tpiввtъ al Iвdeilor. [ἱερός, πέμπω].

Ἱεροπρεπὴς, ές (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πρεπῶς, kвvenitъ (notpivitъ) ла sfîntъ nepsoanъ, локъ, saъ лвkpв; пропорцionatъ kв шъpeцia вpe вneї peліцioase цeremonїi. [ἱερός, πρέπω].

Ἱεροπρόσπλοκος (ὁ, ἡ), (neолоц:) апponiatъ de чeлe sfinte. [ἱερὸς, προσπλέκω].

Ἱερόπτης -ου (ὁ), =Ἱεροσκόπος. [ἱερὸς, ὄπτομαι].

Ἱερὸς, [ἵημι, прinч: de ла вiteле чeлe konsfinцite, kape se лъsaъ слобode a meрце, вnde boїaъ, bezї ші ἐλεύθερος] ά ші (пpea pap noet:) ὸς, ὸν, sfintъ; sfinцitъ; dвmnezeeskъ; (kв цen: saъ dat:) konsfinцitъ ла..; (noet:) mape; гrozavъ; minвnatъ; deoseвitъ; (în цen:) pesпektaвilъ, de чinste. «Вωμὸς («Ναὸς, «Ἀγὼν, ші чл:)—». Лкs: «Πέργαμος («Θήβη, ші чл:) ἱερά». Om: «Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο». Tкp: «Ἱερὰ ἐλαία». Dm: mъslinъ konsfinцitъ Minepвeї. «Ἱεροὶ ποταμοί». Om: (ші kв цen:) «Λεύκαν Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος». Tкp: «Ἱερὸς κύκλος». Om: ал жvdikъtopiilor, saъ adвnъpilor. «Ἱερὴ δόσις». Es: dвmnezeeskъ darъ. «Ἱερὸν ἦμαρ (κνέφας)». Om: (ka kreatвrї Dвmnezeeшtї). «Ἱερὸς πόλεμος». Лкs: чeл înnpotiва saкrileцilor. «Ἱερὸς δίφρος». Іл: P. minвnatъ nentpв konstpвkцia лвї «Ἱερὸς στρατός». Od: Ω. armie гrozavъ (nentpв mвлцimea saъ вitежia eї). «Ἱερὰ νόσος». Apet; epilensie. (avї dedвk вnїї ші) «Ἱερὸς ἰχθύς». Om: (ші) «Ἱερὰ κύματα» Poet: || (ka sввst: fem:) Ἱερὰ (înц: ἄγκυρα), kape se asвîrлъ maї în вrmъ; (înц: γραμμή) вna din чeле чinчї linїї a ле tableї de damъ, nietpiчeлеле kъpia se mîшkaъ nвmaї ла вreme de nевoe; (de вnde) «Τὸν ἀφ' ἱερᾶς (se înц: γραμμῆς λίθον) κινεῖν». Пров: a întpeввinца чeлe maї din armъ miжloaче. || (nexт:) «Ἱερὸν (τὸ), temплв, kanewte kв înnpeжtвiрiлe sale. (ші îm:) «Ἱερὰ (τὰ), чeлe sfinte, kîte kontpivвїesk ла peліцioaseле цeremonїi; (iap прinч:) жertfeле. (de вnde) «Καλὰ («Ἀγαθὰ) ἱερὰ». чeлe prevestitoape (прin oвservareа mъpвntaїelor, ші чл:) de priinцъ ші poroчipe. (ші) «Γίγνεται («Προχωρεῖ χρηστά, saъ οὐ γίγνεται) τὰ ἱερά». Лкs: «Ἱερὰ ἐκ κίστας πεπoναμένα χερσίν ἑλοῖσαι». Tкp: (ші sinг: pap:) «Ὄφρ' ἱερὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ». Іл: K.

Ἱεροσαλπιγκτὴς, οῦ (ὁ), чeл чe trîmвiцa ла peліцioaseле цeremonїi. [ἱερὸς, σαλπιγκτής].

Ἱεροσκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, prooрочeskъ din kъvtapea жertfeлор. [ші

Ἱεροσκοπία (ἡ), чepчetape de жertfe snpe prevestipe de viitorъ. [din

Ἱεροσκόπος (ὁ), prooрочitorъ din чepчetapea жertfeлор; (în цen:) prooрokъ, pretчitorъ. [ἱερὸς, σκοπός].

Ἱερόστεπτος (ὁ, ἡ), noet; [ἱερὸς, στέφω] înkвnвnatъ kв sfinte вandliче.

Ἱεροστολιστής, οῦ (ὁ), înгpiжitorвл îmвrъkъminteї statвелор, ші (în цen:) podoaвeї temплвлвї, ші чeлор din întpв. [ἱερὸς, στολίζω].

Ἱεροσυλέω-ῶ, biit: -ήσω, fвpъ sfinte лвkpвpї. [ἱερόσυλος]. [de вnde

Ἱεροσύλημα (τὸ), sfintъ лвkpв fвpatъ. 2) = kв...

Ἱεροσύλησις, εως (ἡ), fвpape de чeлe sfinte.

Ἱεροσυλία (ἡ), fвptiшagъ de sfinte, ші вina fвpвлвї de sfinte. [din

Ἱερόσυλος (ὁ, ἡ), [ἱερὸς, σύλη] fвpъ de sfinte. [de вnde

Ἱεροσύλως, adв: прin fвpape (saъ ka вnъ fвpъ) de sfinte.

Ἱεροτελεστὴς, οῦ (ὁ), = Ἱερομύστης. [ἱερὸς, τελέω]. [de вnde

Ἱεροτελεστία (ἡ), katexisipea челор че se iniцiază în mistepiĭ.

Ἱερότροχος (ὁ, ἡ), noet: (trъsъrъ, saŭ karъ) kъ sfinte poate, (ad:) destinatŭ pentrъ sfinte slъjbe. [ἱερὸς, τροχὸς].

Ἱερότυπος (ὁ, ἡ), чел kъ sfîntŭ kipŭ. «Εἰκὼν—» Dion: Apeon: [ἱερὸς, τύπος].

Ἱερουργέω-ῶ, biit: -ήσω, sъvîrşeskŭ sfîntъ slъjbъ (jertfъ, şi чл:). [şi

Ἱερουργία (ἡ), sfîntъ slъjbъ. saŭ reliцioasъ цeremonie. [din

Ἱερουργὸς (ὁ, ἡ), (în цen:) îndeplinitorŭ de sfîntъ slъjbъ; (maĭ naptik:) preotŭ sъvîrşitorŭ de jertfъ (Bis: de Dъmnezeeaska litъrgie), saŭ op kare altъ reliцioasъ цeremonie. [ἱερὸς, ἔργον].

Ἱεροφαντέω, biit: -ήσω, sîntŭ (şi stpъm: eksplikŭ челе sfinte ka)...

Ἱεροφάντης, ου (ὁ), iepofantŭ, arътътorŭ de челе sfinte, saŭ eksplikътorŭ de челе reliцioase; (naptik:) proestosъl preoцilor din Elevsina, kare arъta şi eksplika privitorilor (vezĭ ἐπόπτης) mistepiile. [ἱερὸς, φαίνω]. [de unde

Ἱεροφαντία (ἡ), demnitatea şi treaba iepofantъlъĭ. [şi

Ἱεροφαντικός, ὴ, όν, kъvenitŭ, saŭ însъşitŭ iepofantъlъĭ. [de unde

Ἱεροφαντικῶς, adv: prekum se kъvine unuĭ (ka unŭ) iepofantŭ.

Ἱεροφορία (ἡ), treaba lui...

Ἱεροφόρος (ὁ), nъrtътorŭ de sfinteле unelte, saŭ jertfe. [ἱερὸν, φέρω].

Ἱεροφυλάκιον (τὸ), = Σκευοφυλάκιον, lokъl de pъstrarea sfinteлorŭ unelte ale templъlъĭ. [din

Ἱεροφύλαξ, ακος (ὁ), pъstrътorŭ de sfinteле unelte; saŭ înfriжitorŭ de цinerea sfinteлor datine şi oviчeĭurĭ. [ἱερὸν, φύλαξ].

Ἱερόφωνος (ὁ, ἡ), noet: = Ἱεροψάλτης. saŭ 2) = Ἡερόφωνος. [ἱερὸς, φωνὴ].

Ἱερόχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: kъvenitŭ la sfîntŭ pъmîntŭ. [ἱερός, χθών].

Ἱεροψάλτης, ου (ὁ), kîntъreцŭ de sfinte kîntъrĭ. [ἱερός, ψάλτης].

Ἱερόψυχος (ὁ, ἡ), чел kъ sufletŭ sfîntŭ (niosŭ, şi чл:). [ἱερός, ψυχὴ].

Ἱερόω-ῶ, biit: -ώσω, sfinцeskŭ, konsfinцeskŭ. [ἱερός]. [de unde

Ἱέρωμα (τὸ), lъkrъ konsfinцitŭ, prinosŭ, şi чл:

Ἱερώνυμος (ὁ, ἡ), чел kъ sfîntŭ nume. [ἱερόν, ὄνομα].

Ἱερῶς, şi noet: ἱερωστὶ, adv: kъ sfîntŭ (Dъmnezeeskŭ) kipŭ; (noet:) şinъnat· [ἱερός].

Ἱερώσυνα (τὰ), nъrцile jertfeĭ kъvenite preotъlъĭ. [şi

Ἱερωσύνη (ἡ), preoцie, demnitatea, şi treaba preotъlъĭ. [ἱερεύς].

Ἱεῦ, interiecц: batjok: vîdeo, şi чл:

Ἵζάνω, biit: ἵζήσω, = Ἵζω [de unde

Ἵζημα (τὸ), ašezътъrъ ne fundŭ (drojdiĭ, noroiŭ, şi чл); îndesътъrъ, apъsътъrъ neste чева.

Ἵζω [ἕζω], biit: Ἵζήσω, ašezŭ, puĭŭ sъ stea într' unŭ lokŭ. || (mij: saŭ el:) şezŭ, staŭ tъvъrîtŭ undeva; (despre лъkr:) mъ ašezŭ la fundŭ, saŭ mъ kufundŭ «Ηλιοῦ, ὃν ἡ νῆσος ἱζομένη παρέσχετο. Ilt:

Ἰὴ, interj: (eksprim: de veselie, prinч: în cinstea luĭ Apolonŭ). «Ἰὴ Παιάν!» Il: (vezĭ şi εὐοῖ).

Ἰὴ (ἡ), Ion: în lokŭ de ἰά, stpigътŭ, kiotŭ, şi чл:

Ἴη, ης (ἡ), Ion: în lokŭ de μία.

Ἰηδὼν [ἰαίνω], όνος (ἡ), vъkъpie.

Ἰήϊος [ἰὴ], α saŭ ος, ον, noet: însoцitŭ kъ marĭ saŭ jalniче stpigърĭ. «Ἰήϊοι κάματοι». Sof: dъperĭ de naştere. «Μένος ἰήϊον. Evr: jalnikъ tînguire; (naptik.) «Ἰήϊος». (enit;) Apolonŭ (fiind kъ se cinstia kъ inter: «Ἰὴ Παιάν»). (vezĭ ἰὴ, şi εὔιος).

Ἰήκοπος (ὁ, ἡ), noet: [ἰὴ, κόπτω] adъkътorŭ de ostenelĭ şi mъnчĭ însoцite de dъperoase stpigърĭ.

Ἴηλα, nex: l: al luĭ ἄλλω.

Ἰήλεμος, Ἰηλεμίζω, şi чл: Ion: în lokŭ de ἰάλεμος, şi чл:

Ἴημα (τὸ), Ion: în lokŭ de ἵαμα.

Ἴημι, biit: ἥσω, (prel: ἵην, ης, η, saŭ ἵουν, εις, ει, nex: ἧκα, tpe: de kъ: εἷκα, şi nas: εἶμαι, nex: nas: ἕθην, saŭ εἵθην, biit: ἑθήσομαι) porneskŭ чeva ĭste (repede); tpimĭцŭ; asvîrlŭ; skoцŭ afarъ, slobozŭ. «Τοῖσι δ' ἵαμενον οὖρον ἧη Ποσειδάων». Om: «Λᾶαν ἧσιν». Om: (şi kъ dat:). «Ἧσι τῇβώλῳ». Ksn: «Ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν». Om: (şi proz:) «Φωνὴν ἱέναι». Il: a skoate glasŭ. «Δωρίδα γλῶσσαν ἱέντες». Tsч: vorbind. (şi el:) «Ποταμὸς ἐπὶ γαῖαν ἧσιν (se înц; ὕδωρ)». Om: kъrue. «Κρήνη ἧσιν». Om: isvorăşte. «Βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκεν». Od: Ψ. «Κάδ' δὲ κάρητος ἧκε κόμας». Om: «Ἐκ δὲ ποδοῖιν ἄκμονας ἧκε δύο». Om: a atîrnat (şi kъ inf:). «Ἧκε φέρεσθαι». Om: (şi proz:). «Ἵει ἅμα

πάντα καὶ σκέλη και χεῖρας, καὶ κεφαλήν». Ksn: mîшka ɪвte. (шi кв цеп:) «Μεγάλων ψυχῶν ἐείς». Sof: atɯnrînd. ‖ (miж:) noet: пъвълeskъ; mъ îndpentezъ къtpe чева; (прin întind: ɯi fir: dopeskъ, nofteskъ. (кв цеп:) Ἑλένοι πόλιος». Іл: Λ (ɯi кв adв:) «Ἑλένος Τροίην δέ». Od: Τ. «Ἑλένος ποταμοῖο ῥοάων». Od: Κ. aвîndъ 'ɯĭ капвл întopsъ, mi вĭlîndв se кътре... (ɯi fir:) «Νίκης ἑλένος». Іл: Ψ. (ɯi кв inf:) «Ἔιετο Αἰνείαν κτεῖναι». Om:

Ἴηνα, noet: nex: ал лвĭ ἰαίνω.

Ἰηπαιήων, ονος (ὁ), (enit:) Аполонъ (вezĭ ἰήϊος). [ἰή, Παιάν]. [de вnde

Ἰηπαιωνίζω, вiit: -ίσω, кĭemъ în aжвtopъ, saĭ înaлцъ лавдъ лвĭ Аполонъ, stpirînd, Ἰὴ Παιάν!

Ἴησι, Ion: noet: în локъ de ἵη, a 3: sinr: neps: de sвn: ал лвĭ εἶμι.

Ἰήσιμος, ɯi Ἴησις, ɯi Ἰητὴρ, ɯi Ἰητρος, Ion: în локъ de ἰάσιμος, ἴασις, ɯi чл:

Ἰθαγενὴς, ɯi noet: Ἰθαιγενὴς, [ἰθὺς, γένος], έος (ὁ, ἡ), nъskвtъ din леɥitimъ nвntъ, adевъpatъ, леɥitimъ fiв. saĭ 2) пъmînteanъ; (în цеп:) повілъ, de ввnъ familie. 3) (desupe лвкр:) = Αὐτοφυής.

Ἰθαίνω, вiit: ανῶ, гram: în локъ de ἰαίνω. [de вnde

Ἰθαρὸς, ά, όν, noet: лimnede, кврatъ.

Ἰθέα, Ion: în локъ de ἰθεῖα, fem: ал лвĭ ἰθύς.

Ἰθέως, [ἰθὺς] adв: dpent: 2) =Εὐθέως, îndatъ.

Ἴθι, 2: sinr: neps: de порвnч: ал лвĭ εἶμι. ‖ (ка adв:) îndemn: =Ἄγε, aĭde.

Ἴθμα (τὸ), noet: [εἶμι] вртъ, кълкъiвръ; вmблетъ; sворъ; (în цеп:) mîшkape, порnipe.

Ἴθρις, ιος (ὁ), eвnвkъ, skonitъ.

Ἰθύβολος(ὁ, ἡ),=Εὐθύβολος. [ἰθὺς, βάλλω].

Ἰθυδίκης, ου (ὁ), ɯi Ἰθύδικος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐθύδικος. [ἰθὺς, δίκη].

Ἰθύδρομος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐθύδρομος. [ἰθὺς, δρόμος].

Ἰθύθριξ, ύτριχος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐθύθριξ. [ἰθὺς, θρίξ].

Ἰθυκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐθυκέλευθος. [ἰθὺς, κέλευθος].

Ἰθυκτίων, ωνος (ὁ, ἡ), în локъ de ἰθυπτίων.

Ἰθυκυφὴς, έος, ɯi Ἰθύκυφος (ὁ, ἡ), [ἰθὺς, κύπτω] rîrвovъ, кв sninapea skoasъ afaръ, плекатъ snpe înainte.

Ἰθύλορδος (ὁ, ἡ), плекатъ snpe înanoĭ, кв nientвл ɯi nînteчеле skosъ afaръ, saъ кв snateле înkovoĭatъ snpe înъвntрв. [ἰθὺς, λορδός].

Ἰθυμαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Εὐθυμαχέω.

Ἰθυμαχία (ἡ), =Εὐθυμαχία. [din

Ἰθυμάχος (ὁ),=Εὐθυμάχος. [ἰθὺς, μάχη].

Ἴθυμβος ὁ, [ἰθύω] imnъ ɯi danцъ în ɥinstea Bakвлвĭ.

Ἰθύνοος (ὁ, ἡ), noet: чел кв dpeantъ minte, saъ жвdikatъ. [ἰθὺς, νόος].

Ἴθυνσις, [ἰθύνω] (ἡ), =Εὔθυνσις, îndpeцtape.

Ἰθύντατος, η, ον, noet: în локъ de ἰθύτατος, sвnepл: ал лвĭ ἰθύς. ‖ (neвt:) Ἰθύντατα, adв: кв totвл dpent; (ɯi mop: fir:) = Δικαιότατα. «Δίκην ἰθύντατα εἶπη». Іл: Σ.

Ἰθύντειρα (ἡ), fem: ал лвĭ...

Ἰθυντὴρ (ὁ), noet: în локъ de εὐθυντήρ, =Διευθυντής. [ἰθύνω]. [de вnde

Ἰθυντήριος, α, ον = Εὐθυντήριος.

Ἰθυντὴς, οῦ, ɯi Ἰθύντωρ, ορος (ὁ), noet: =Ἰθυντήρ. [din

Ἰθύνω, [ἰθύς] вiit: -υνῶ, noet: în локъ de εὐθύνω, îndpentezъ, пвĭъ чева a sta dpent; îndpentezъ чева къtpe, saĭ asвnpa квĭва; (fir:) kîrmвĭeskъ, dipiцezъ; корektezъ; nedenseskъ.

Ἰθυπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de εὐθυπορέω. [din

Ἰθύπόρος (ὁ,ἡ), noet: (nenвлt:) вmблътorъ, merгътorъ dpent înainte; (desupe вîntъ) sвflътorъ dinanoĭ, priinvosъ. 2) (antenenвлt:) чел кв кът, drвmвrî dpeнte. [ἰθύς, πόρος].

Ἰθυπτίων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: [ἰθὺς, πέτομαι] чел че sвoarъ dpent.

Ἰθύῤῥοπος(ὁ,ἡ), anлекатъ, novîrnitъ dpent în жos. [ἰθὺς, ῥοπὴ].

Ἰθύς, έος, (εῖα, ύ) (компар: -ύτερος, sвnepл: -ύτατός, ɯi noet: -ύντερος, -ύντατος) = Ἐυθύς, dpentъ (matep: ɯi fir: mop:),корektъ; sinчerъ, adевъpatъ; dpentъ. ‖ (fem:) Ἰθεῖαν (se înц: καθ' ὁδόν) se ia în локъ de adв: dpent, în linie dpeantъ. (ɯi fir:) «Ἐκ τῆς ἰθείης». Ep: în sinчepitate, fъръ вiклenie; nesfiit, saъ fъръ a околі adевъpвл. ‖ (nevt:) Ἰθὺ =кв...

Ἰθύς, adв: noet: dpent, în dpeantъ linie. (кв цеп:) «Ἰθύς Δαναῶν». Om: dpent asвnpa лор. (ɯi кв преп:) «Ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίας». Ep: (ɯi simn:) «Ἰθὺς μάχεσθαι». Іл. Р. =Ἰθυμαχῆσαι (mополек:).

Ἰθύς, ύος (ἡ), noet: [ἰθύω] nъvалъ, saъ penede nopnipe dpent asвnpa квĭва; (fir:) noftъ, dopinцъ, skonъ; întpenpindepe.

Ἰθυσκόλιος (ὁ, ἡ), înkovoĭatъ în вnrĭă

dpentă. «Ῥάχις—» Iпкр: (bezĭ ἰθυκυφής). [ἰθύς, σκολιός],

Ἰθυτένεια (ἡ), întindepe în dpeaптъ лinie, saă adpesape d'a dpentвл. [din

Ἰθυτενής, [ἰθύς, τείνω] ές (ὁ, ἡ), (ші adв:)-τενῶς, întinsă, dpentă, saă în dpeaптъ лinie; (în цen:) dpentă (nв stpîmbă).

Ἰθύτης (ἡ), [ἰθύς] = Εὐθύτης, dpentime.

Ἰθυτμὴς, ῆτος, noet: ші Ἰθύτομος (ὁ, ἡ), tъĭată dpent, saă în dpeaптъ лinie. [ἰθὺς, τέμνω].

Ἰθύτριχες, îm: ал лвĭ ἰθύθριξ.

Ἰθυφαλλικὸς, ὴ, ὸν, ші Ἰθυφάλλιος (ὁ, ἡ), кввenită ла...

Ἰθύφαλλος (ὁ), [ἰθύς, φαλλός] o asemъnътвръ de întinsă вървътeskă мъdвларă, че nвptaă Бакaцuiĭ. 2) (прin întind:) вnă felă de кîntikă, че se кînta în цeremoniile Баквлвĭ. 3) omă desfpînată, корвntă.

Ἰθυφάνεια (ἡ), лвчipe (pazъ de лвminъ) къzвtъ dpent neste чева. [ἰθὺς, φάινω].

Ἰθύω, biit: -ύσω, (next:) nъвълeskă dpent кв penежвne asвnpa квĭва; (fir;) nofleskă, dopeskă tape чева. [ἰθύς].

Ἰθυωρία (ἡ), = Εὐθυωρία. [ἰθύς, ὥρα].

Ἰίζω, biit: ἰίσω, amă faцa ші чл: але pвцineĭ. [ἰός].

Ἱκανοδοσία (ἡ), (плц:) кezъшвipe, saă îndestвлътoape desnъгвipe, satisfaчepe;. [ші

Ἱκανοδότης ου, (ὁ), (плц:) dътътoрă de îndestвлътoape кezъшвipe, saă satisfaчepe. [ἱκανός, δίδωμι].

Ἱκανός [ἱκάνω], ὴ, ὸν, destвлă; (ші кв inf:) destoĭnikă a...; кezъшвitoрă, вrednikă de кredinцъ; notpivită; destвлă de mape, mвлtă, ші чл: «Ἱκανὴ γυνὴ». Лкs: fрвmвшikъ. «Ἱκανὸς τεκμηριῶσαι.» Tвч: destoĭnikă a doвedi. (ші ел:) «Ἐφ' ἱκανόν (se înц: χρόνον)». «Ἐξ ἱκανοῦ (se înц: χρόνου)». Лкs: «Πόῤῥω τοῦ ἱκανοῦ». Лкs: neste mъsвръ. «Τὸ ἱκανόν ποιεῖν». Плв· a satisfaчe, a îndestвла, (fpanц:) donner satisfaction. «Ἱκανὸν ποιοῦμαι, saă τίθεμαι». Лкs: =Ἀρκοῦμαι. [de вnde

Ἱκανότης (ἡ), destвлime; destoĭnivie în чева. [ші

Ἱκανόω-ῶ, biit: -ώσω, faкă чева destвлă, saă пе чinева destoĭnikă ла чева. || (miж:) mъ îndestвлezъ, mъ mвлцвmeskă.

Ἱκάνω, ші (miж:) ἱκάνομαι, (прел: ἵκανον, ші maĭ mвлtă nв) noet: [ἵκω] mъ dвkă, viĭ, soseskă; mъ anponiĭ, atinră; (de вnde) pefвră (kază) ла чinева вnpe вкъпare; saă nъвълeskă asвnpъ, stъnîneskă. (bezĭ ші ἱκνέομαι).

Ἱκανῶς, adв: destвл, пе kît treввĭe, преквm se кввine. «Ἱκανῶς ἔχω». Лкs: sîntă îndestвлată. «Ἱκανῶς ἔχω τινί». noet: sîntă destoĭnikă a mъ înnpotivi квĭва. (ші neпeps:) «Ἱκανῶς ἔχει». Лкs: e destвлă. (bezĭ ші ἄλις). [ἱκανός].

Ἵκελος, η, ον, noet: în локă de εἴκελος, asemenea, леită. [de вnde

Ἰκελόω-ῶ, biit: -ώσω, noet: faкă чева asemenea, asemъnă кв чева. [ші

Ἰκέλως, adв: asemenea, aidoma, întокmaĭ.

Ἱκεσία, (ἡ), pвгъчĭвne de [ἱκέτης]. 2) (ка adiek:) fem: ал лвĭ ἱκέσιος. [de вnde

Ἱκεσιάζω, biit: -άσω, = Ἱκετεύω. [ші

Ἱκέσιος, α saă ος, ον, =Ἱκετήριος, кввenită ла pвгъчĭвne de aжвtoрă, saă вкъпare. «Ζεύς—» Лкs: natponă ал pвгътopiлor. «Ἱκεσία τε γίγνομᾶι Eвp: în локă de ἱκέτις.

Ἱκεταδόκος (ὁ, ἡ), noet: npiimitoрă de pвгътopĭ. [ἱκέτης, δέχομαι].

Ἱκετεία (ἡ), =Ἱκεσία. [ші

Ἱκέτευμα (τὸ), кіпă de pвгъчĭвne. [ші

Ἱκετευτικός, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, fъквtă în felă de pвгъчĭвne. [din

Ἱκετεύω, biit: -εὐσω, (кв ак: sinr: saă прел:) poră; (iap прinч:) pefвră ла чinева кв pвгъчĭвne de aжвtoрă saă вкъпare. [ἱκέτης].

Ἱκετηρία (ἡ), fem: ал лвĭ ἱκετήριος

Ἱκετηριάζω, biit: -άσω, întinză pamвръ pвгътивъ, poră. [din

Ἱκετήριος, α saă ος, ον, кввenită ла pвгътopă, saă fъквtă snpe pвгъчĭвne, saă în felă de pвгъчĭвne. || (ка sввst:) Ἱκετηρία (ἡ), (se înц: ῥάβδος) pamвръ de мъslină, че цinea pвгътopвл. (de вnde) «Ἱκετηρίαν τιθέναι (se înц: ἐπί τοῦ βωμοῦ)». Ep: =Ἱκετεύειν. «Οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκεν οὐδείς πώποθ' ὡς ἁδικούμενος παὰ ὑμῖν». Dm: n'a dat niminea жалвъ. [ші

Ἱκετηρὶς (ἡ), noet: fem: ал лвĭ ἱκετήριος,=Ἱκετηρία, ші Ἱκετευτική. [din

Ἱκέτης, [ἵκω) ου (ὁ), (прinч:) чел че peфвцia ла чinева, ші череа aжвtoрă, saă кърцipe de nînгърipea вре вnвĭ otoрă. (oвiчnвit avesta цinea pamвръ de мъslină pвгътivъ, ші sta ла altapвл saă vesta; de aчeea se прівĭa de sfîntă, ші întpe dînsвл ші natponвл лвĭ se fopma o pелацie asemenea кв a oaспецilop). (de вnde 2) npiimitoрă de pвгътopă (Od: H: 422). 3) noet: în локă de ἱκετήριος. [de вnde

Ἱκετήσιος, α, ον, = Ἱκέσιος. [ші

Ἱκετικὸς, ἡ, ὸν, = Ἱκετήριος.

Ἱκέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї ἱκέτης.

Ἱκετοδόκος (δόχος), ου (ὁ, ἡ),= Ἱκεταδόκος.

Ἱκετώσυνος (ὁ, ἡ),=Ἱκετήριος, (de вnde || sввst:) Ἱκετώσυνα (τὰ), (sc înц: ἱερά) жертѣ de къръціре a рвгъторвлъї omopîторъ. [ἱκέτης].

Ἵκηαι, Ion: în локъ de ἵκῃ, a 3: sinr: neps: de nex: 2; de sвп: ал лъї ἱκνέομαι.

Ἱκμαδώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ἱκμαλέος. [ші

Ἱκμάζω, вiit: -άσω, ші Ἱκμαίνω, вiit: -ανῶ, вmezeskъ, moїъ; (прin întind:) fakъ чева moале, молешескъ. [ші

Ἱκμαῖος (ὁ), (enit:) Жое (fiind къ реварѣ прeste пъmînтъ плоаіе ші вmezeалъ). [ші

Ἱκμαλέος, α, ον, вmedosъ, вdъ, asвdatъ. [din

Ἱκμὰς, άδος (ἡ), вmezeалъ; пъstврелъ de asвdape.

Ἱκμασία (ἡ),=Ἱκμάς. [ἱκμάζω].

Ἵκμενος, Ion: în локъ de ἵκμενος, [ἱκνέομαι] η, ον, noet: (прinч: вînтъ) прііnчosъ; (iap dвпе алцїї din ἱκμάς) вmedosъ, poosъ, ръкоposъ; dвлче.

Ἵκμη (ἡ), [ἱκμὰς] вnъ felъ de плантъ, че pesape în вmezoase (вълtoase) локврї.

Ἱκμόβωλον (τὸ), вdъ (klisosъ) вългъре de пъmîntъ. [ἱκμὰς, βῶλος].

Ἱκνέομαι -οῦμαι, [ἵκω, ἱκάνω] вiit: -ἵξομαι, (прел: ἱκνεόμην -ούμην, nex: ἱκόμην, tpe: de кв: ἶγμαι) вiъ, mъ dвкъ, ажвnгъ вndева. (кв ак: преп:) «Πεζὸς εἰς Κόλχους ἵκετο». Ткр: (ші in ел: de преп:) «Εὔπλοον ὅρμον ἵκειτο». Ткр: «Ἑλλήσποντον ἵκοντο». (ші fir:) «Τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος; Іл: A. «Τὸ δ' ἄψ ἵκετ' Ἕκτορα». Іл: 'л a isвit. (ші кв adв:) «Ὅθεν ἵκετο». Ткр: (ші fъръ kazъ) «Πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι». Ткр: «Δεδεγμένος, ὁππόθ' ἵκοιτο». Ткр: (ші кв dat: ел:) «Μὴ ὥραισιν ἵκοιτο». Пл: (fp:) съ nв ажвnгъ nînъ ла anвл. 2) peївгъ вndева saъ къtpe чinева ка рвгъторъ; (în цеп:) porъ, saъ kazъ кв рвгъчївne. «Ἱκνέομαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς». Sof: (ші în ел: de преп:) «Ταύτης ἱκνοῦμαί σε». Евр: 3) (neпeps; saъ în партч:) se вpodeште, se notpівеште, se кввine; прівеште ла... «Γαγγραινοῦσθαι ἱκνέεται τὸν πόδα». Iпкр: se întîmплъ... (ші кв ак: преп:) «Ἐς τὸν ἱκνέεται ἔχειν (αὐτήν)». Ep: (ші în ел: de преп:) «Ἡμέας ἱκνέεται». (ші кв dat: saъ цеп:) «Ὅσον ἵξεται ἀμφοῖν». Ksn: kîtъ ва къdea în пarтea лор. (ші în партч:) «Μέγεθος ἱκνούμενον». Apst: de ажвns, пропорцionatъ. «Ἐν χρόνῳ ἱκνευμένῳ». Ep: în вenitъ, saъ вpoditъ вpeme. «Τοῦ ἱκνουμένου χρόνου». Пл: în кввenita (xotъpîta) вpeme. [de вnde

Ἱκνουμένως, ші Ion: Ἱκνεομένως, ші Dop: Ἱκνευμένως, adв: (партч:) преквm se kade; de îndestвл.

Ἱκοίμην, ші Dop: ἱκοίμαν, nex: 2: de noft: ал лъї ἱκνέομαι.

Ἱκρίδιον (τὸ), dim: ал лъї

Ἱκρίον, saъ Ἴκριον (τὸ), [ἄκρις, ὄκρις] (прinч: ла îm:) nodealъ de skîndврї; коперtъ de корабіе; katвл de sвs ал kaseї; галерie (înînвълitoapea tврnвлъї); skелъ пentpв клъdipe; katafалкъ; (de вnde) op че клъditвръ de îndemînъ fъkвtъ de skîndврї пentpъ прівitopї, saъ вnde вркъ пе osîndiцї пentpв екsеквtapea kапitалеї nedense, (fpanц:) échafaud, ешafodъ.

Ἱκριοπηγὸς (ὁ, ἡ), konstpвktopъ de nodelї de skîndврї, saъ skеле, ші чл: [ἱκρίον, πήγνυμι].

Ἱκριόφιν, noet: în локъ de ἱκρίου, saъ ἱκρίῳ, цеп: saъ dat: ал лъї ἱκρίον.

Ἱκριόω -ῶ, вiit: ώσω, клъdeskъ чева în felъ de nodealъ; акоперъ кв skîndврї; nodeskъ. [ἱκρίον].

Ἱκταῖος, α, ον, noet: în локъ de ἱκέσιος, saъ ἱκετήριος.

Ἵκταρ, adв: noet: [ἵκω] апроапе; înпревнъ, tot de o datъ; îndatъ; de odatъ, fъръ beste. (кв цеп:) «Ἵκταρ ἥμενος Διός». Esхл: (ші авsол:) «Οὐδ' ἵκταρ βάλλει». Пл: (dвпе zіч:) niчї se апропіе съцeata de semnъ.

Ἱκτεράω -ῶ, вiit: -ήσω,= Ἱκτεριάω. [ші

Ἱκτερίας, ου (ὁ), вnъ felъ de preцioasъ гълвепічoasъ пїatpъ. [ші

Ἱκτεριάω -ῶ, вiit: -άσω, пътimeskъ de гълвепаре. [ші

Ἱκτερικὸς, ἡ, ὸν, пътimaшъ de, saъ sвпвsъ ла, saъînsoцitъ кв гълвепаре. [ші

Ἱκτεριώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ἱκτερικός; saъ asemenea кв галвепареа. [ші

Ἱκτερόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de Ἱκτεριώδης. [ші

Ἱκτερόομαι -οῦμαι, (fъръ вiit:) пътimeskъ de гълвепаре. [din

Ἴκτερος (ὁ), вnъ felъ de вoалъ, гълвепаре. 2) грапгъре (пasъре). [de вnde

Ἱκτερώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἱκτεριώδης.

Ἱκτὴρ (ὁ), noet: în локъ de ἱκέτης, din (neîntр:) ἱκετὴρ. [de вnde

Ἱκτήριος, α, ον, noet: în локъ de ἱκετήριος.

Ἵκτης, ου (ὁ), noet: în локъ de ἱκέτης.

Ἰκτίδεος, α, ον, de dixorь. ‖ (fem:) Ἰκτιδῆ (ἡ), (se înц: δορὰ) пїеле de dixorь, пвркъ. [ἰκτίς].

Ἰκτῖν, ῖνος, saь (maї корек:) Ἰκτῖνος (ὁ), [ἴημι, saь ἵκω] o пasъpe хръпitoape, гаїе. 2) вnь felь de лвпь, цакаль.

Ἰκτὶς, [ἴημι] ἴδος (ἡ), dixorь de касъ.

Ἰκτορεύω, biit: -εύσω, noet: în локъ de ἱκετεύω. [din

Ἵκτωρ, ορος (ὁ), noet: în локъ de ἱκέτης.

Ἵκω, biit: ἵξω, (прел: ἷκον, ші nex: ἶξον) noet: прimit: ал лвї ἥκω, ἱκάνω, ші ἱκνέομαι. soseskь, віь, ажвпгь.

Ἵλα, ας (ἁ), Dop: în локъ de ἵλη. [de вnde

Ἱλαδὸν, adв: noet: în локъ de ἱληδόν.

Ἱλάειρα (ἡ), noet: [ἱλάω] лвпа.

Ἵλαθι, noet: în локъ de ἱλάσθητι, nas: nex: 1: de порвпч: ал лвї ἱλάσκω.

Ἵλαμαι (ка din neîntрев: ἵλημι), ші

Ἱλάομαι (ка din neîntрев: ἱλάω) noet: în локъ de ἱλάσκομαι.

Ἵλαος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἵλεως.

Ἱλαρία (ἡ), = Ἱλαρότης. [ші

Ἱλάρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o serвъtoape (beselitoape) în vinstea Чівелеї (serвatь de Pomanї пе ла екіпокsвл de варъ). [din

Ἱλαρὸς [ἱλάω], ὰ, ὸν, весель ла faцъ, влажinь. [de вnde

Ἱλαρότης (ἡ), влîndeце, веселіе în faцъ.

Ἱλαροτραγῳδία (ἡ), трацedie пref'ъksтъ snpe komікь. [ἱλαρὸς, τραγῳδία].

Ἱλαρόω -ῶ, biit: -ώσω, ші Ἱλαρύνω, biit: -υνῶ, înвлînzeskь, notoleskь, faкь beselъ inima кvїва. [ἱλαρός].

Ἱλάρχης, συ (ὁ), кънitanь de вnь eskadponь (трвпъ кълъreaskъ). [ἵλη, ἄρχω]. [de вnde

Ἱλαρχία (ἡ), кънitъnie de eskadponь.

Ἱλαρῳδέω -ῶ, лiit: -ήσω, кîntь ka ἱλαρῳδός. (bezї ziч:). [ші

Ἱλαρῳδία (ἡ), кîntape, saь кîntikь de..

Ἱλαρῳδὸς (ὁ, ἡ), кîntъreць, saь preotь de beselitoape кîntiче. [ἱλαρὸς, ᾠδή].

Ἱλαρῶς, adв: кв влîndeце, saь влажin. [ἱλαρός].

Ἱλάσιμος (ὁ, ἡ), [ἱλάω] notpivitь (îndemînatikь) ла înвлînzipe, saь notolipe de mînie. [din

Ἱλάσκω [ἱλάω], biit: ἱλάσω, (плц:) în локъ de ἱλάσκομαι, biit: ἱλάσομαι, (tpe: de кв: ἵλασμαι, nex: ἱλάσθην, mi biit: ἱλασθήσομαι) notoleskь mînia кvїва, îl faкь bine-вoitorь кътpe sinemї, saь кътpe altвл, atparь milъ; (ші nas:) mъ înторкь кв milъ. (кв dat: indip: saь opr:) «Μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο». Il: A. «Θυσίῃσι αὐτὸν ἱλάσκονται». Ep: (saь nepin:) «Ὅ θεὸς ἱλάσθητί μοι». Skp: [de вnde

Ἵλασμα (τὸ), npinosь, жертfъ nentpв înтoapчere ла шiлostivipe. [ші

Ἱλασμὸς (ὁ), atpaцere de milъ, saь faвoape: жертfъ, saь op каре алтъ релиgioasъ цeremonie, че se faче snpe intoapчere ла milostivipe. [ші

Ἱλαστήριος, α saь ος, ον, каре se faче, saь kontpiвxїeшte ла atpaцere (maї кв seamъ de ла Dвmnezeь) de milostivtpe. ‖ sвbst:) «Ἱλαστήριον (τὸ)», Skp: masa de аврь de neste кivotвл векївлвї testъmîntь. [ші

Ἱλαστικὸς, ὴ, ὸν,=Ἱλαστήριος. «Ἱλαστικὰ (τὰ), жертfъ snpe înвлînzipe de zeeaskъ врqie.

Ἱλάω, neîntрев: temat: ал лвї Ἱλάσκω, -ομαι, (de вnde) biit: ἱλάσω, ші чл:

Ἱλέομαι, Ion: în локъ de Ἱλάομαι.

Ἵλεὸς (ὁ), [ἵλλω] =Εἵλεός (1, 2).

Ἵλεος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἵλεως. [de вnde

Ἱλεόω -ῶ, biit: -ώσω, înторкь ла milostivipe; (ші miж:) mъ înторкь кв шiлъ.

Ἵλεως (ὁ, ἡ), At: în локъ de ἵλεος, влîndь, влажinь, весель ла faцъ; (ші npin întind: ші овіч:) вine-вoitorь, компъtimitorь, faворавіль. [de вnde

Ἱλέως, adв: кв ввпъ вoinцъ, saь milъ кътpe чinева.

Ἱλεωτήριον (τὸ), =Ἱλαστήριον. [ἱλάεω].

Ἵλη (ἡ), [ἵλλω] =Εἵλη, adвnъtвръ de oamenї, ші чл:; (naptik:) чeatъ, saь трвпъ de ostaшї (прinч:) кълъreцї, (fpanц:) eskadponь. [de вnde

Ἱληδὸν, adв: în трвпе; în твrme, ші чл: (кв гръmada).

Ἵληθι, Ion: în локъ de ἵλαθι.

Ἱλήκω, (întрев: прinч: пвmaї în nof: ші sвn:) noet: sîntь, saь mъ faкь вineвoitorь кvїва.

Ἰλιγγιάω -ῶ, biit: άσω, ameцeskь, mъ вїmeskь, mъ întвnekь; (fir:) ле пїерzь. [din

Ἴλιγγος (ὁ), (în цen:) înвîptitвръ, sвчitвръ; (прinч:) ameцeалъ, вїmipe; (fir:) nedomipipe. [din

Ἴλιγξ [ἵλλω], ιγγος (ἡ), = Δίνη, квлtoape de апъ.

Ἰλιόθεν, adв: noet: de ла Troada. [ші

'Ιλιόθι, adв: noet: ла Troada. ['Ίλιον].

'Ιλιοραϊστὴς, οῦ (ὁ), noet: ['Ίλιον, ῥαίω]. пръпъditopъ, жъfвitopъ de Troada.

'Ιλλαίνω [ἰλλὸς], вiit: -ανῶ, mъ вĭtъ stpîmв, шашîв.

'Ιλλὰς, άδος ['ἴλλω] (ἡ), штреапгъ, fвnie de легаt, înплetitъ din teĭв, ръкitъ, ші алтеле asешenea млъdioase лвкрврĭ pesвvite; вnъ гелъ de лацъ 2) вnъ гелъ de mikъ пasъpe, stвpzъ.

'Ιλλίζω [ἰλλός], вiit: -ίσω,=Ἰλλαίνω, ші 'Ιλλώπτω.

'Ιλλὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лвĭ...

'Ιλλὸς (ὁ), [ἴλλω] nonibosъ; саъ шашîв.

'Ίλλος (ὁ), Ion: окĭв. (вezĭ δενδἴλλω). [din

'Ίλλω, (fъръ вiit:) =Εἴλλω, ші Εἰλέω, pesвveskъ; înколъveskъ; stpînrъ ла вnъ локъ; fакъ гетъ, deапъnъ; легъ; înконжвръ.

'Ιλλώδης, εος (ὁ, ἡ), [ἴλλὸς] кат шашîв.

'Ιλλωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші 'Ιλλωπίζω, вiit: ίσω, ші ...

'Ιλλώπτω [ἰλλὸς, ὤψ], mъ вĭtъ шашîв, саъ nonibos (кв окіĭ жвmътate înкішĭ); кавtъ кĭорвш; îmĭ жоакъ окіĭ; fакъ (semnъ) кв окĭвл.

'Ίλλωσις, εως (ἡ), înвîrlipe de окĭ; къвtътвръ шашîe, саъ кіорвшъ. [neîntp: ἰλλόω].

'Ιλυόεις, εσσα, εν, noet: (локъ) плinъ de nopoiв, smîrkosъ, nomolosъ. [ἰλύς].

'Ιλυὸς (ὁ), noet: =Εἰλυός, вizвinъ, квĭвъ de fĭearъ.

'Ιλὺς ['ἴλλω], ύος (ἡ), nopoĭв de pîв, nomolъ; (în цen:) ашezътвръ пе fвndъ.

'Ιλυσπάομαι -ῶμαι,=Εἰλυσπάομαι.

'Ιλύω, вiit: -ύσω,=Εἰλύω. 2) [ἰλύς] nopoĭeskъ, mînжeskъ.

'Ιλυώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ἰλυόεις.

'Ιμαῖος [ἱμάω], α, ον, atinгътopъ de (кввenitъ ла) skoatepe de апъ (din пацъ, ші чл:). «Ἀείδει τις ἱμαῖον (se înц: ᾆσμα, саъ μέλος)». At:

'Ιμαντάριον (τὸ),=Ἱμάντιον.

'Ιμαντελιγμὸς (ὁ), вnъ гелъ de жокъ, în каре se пропвne a se гъsi шіжлоквл вneĭ кврелe înколъvite întp'вnъ кіпъ преа вariatъ, ші înкврkatъ, (твρч:) kaisъ. [ші

'Ιμαντελικτεὺς, έως (ὁ), (fir): пропвitopъ de преа înкврkate ші dilematiче пропвnerĭ, sofistъ, (шepetъ). [ἱμὰς, ἑλίσσω].

'Ιμάντινος, η, ον, fъквtъ, înплetitъ din кврелe. [ἱμάς].

'Ιμάντιον (τὸ), dim: ал лвĭ ἱμάς, кврелвшъ, fîmioaръ.

'Ιμαντόδεσμος (ὁ), [ἱμὰς, δεσμός]. шіf

'Ιμαντοπέδη (ἡ), [ἱμὰς, πέδη] легътвръ de кврea.

'Ιμαντόπους, οδος (ὁ), вnъ гелъ de пasъpe de апъ кв лвпцĭ пічоаре. [ἱμὰς, ποῦς].

'Ιμαντοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taĭв (skoцъ) кврелe, саъ fîшіĭ. [din

'Ιμαντοτόμος (ὁ, ἡ), [ἱμὰς, τέμνω] tъĭetopъ (skoцътopъ) de кврелe, саъ fîшіĭ.

'Ιμαντώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв о кврea, саъ înплetitъ ка о fîшie; op fъквtъ din кврелe, саъ fîшіĭ. [ἱμάς].

'Ιμάντωμα (τὸ), паĭantъ, саъ летпвл înкрвчішатъ, че цine легатъ zidвл. [ші

'Ιμάντωσις, εως (ἡ), легаре stpînsъ кв кврелe. 2) =Ἱμάντωμα. 3) о natimъ a вmошорвлвĭ. [neîntpeв: ἱμαντόω din ἱμὰς, -άντος].

'Ιμαοιδὸς (ὁ), noet: [ἱμάω, ἀείδω] чел че кînтъ skoцînd апъ din пацъ, ші чл:. (вezĭ ἱμαῖος).

'Ιμὰς ['ἵημι], άντος (ὁ), кврea; вічĭв de кврелe; кврeaoa, frînria, кв каре se вркоskoвора гревtatea de din dosвл вшеĭ; mînвшъ de пĭеле, саъ înплetitвръ de кврелe, че пвртаъ гĭontaшіĭ; колапъ, саъ кіпгъ; (în цen:) op че fîшie. 2) fвnie, саъ otronъ пentрв апгвръ, ші чл:

'Ιμάσθλη (ἡ), кврeaoa вічĭвлвĭ, саъ вічĭъ de кврелe. [dtn

'Ιμάσσω [ἱμὰς], вiit: ἱμάσω, вatъ кв кврea, саъ вічĭвĭeskъ.

'Ιματηγὸς (ὁ, ἡ), [ἱμάτιον, ἄγω] (ναῦς, корабіе) прin каре se tpansпoapтъ хаĭne (înвръкъminte, пînzetврĭ, ші челе asemenea).

'Ιματιδάριον, ші 'Ιματίδιον (τὸ), dim: ал лвĭ ἱμάτιον, хъĭпішоаръ.

'Ιματίζω, вiit: -ίσω, înвракъ. [ἱμάτιον].

'Ιματιοθήκη (ἡ), dвлапъ de хаĭne, гардеровъ. [ἱμάτιον, θήκη].

'Ιματιοκάπηλος (ὁ, ἡ), ревînzътopъ de хаĭne. [ἱμάτιον, κάπηλος].

'Ιματιοκλέπτης, ου (ὁ), fвpъ de хаĭne. [ἱμάτιον, κλέπτω].

'Ιματιομίσθης, ου, ші ἱματιομισθωτής, οῦ (ὁ), înкіpietopъ de хаĭne. [ἱμάτιον, μισθός].

'Ιμάτιον (τὸ), [εἷμα] хаĭnъ (прinч:) depe d' asвпра; înвелішъ; (în цen:) pînzъ. «Σακκέουσι ἱματίοισι». Ep: stpекоаръ прin pînze.

'Ιματιοπώλης, ου (ὁ), вînzътopъ de хаĭne. [ἱμάτιον, πώλης].

'Ιματιοπῶλις, ιδος (ἡ), fem: ал пречед: || (adiekt:) «Ἀγορὰ—». tîprъ de хаĭne.

'Ιματιοφυλακέω -ῶ, biit: ήσω, sîntă pîndвită пъstrъtoră de хаїne. [ші

'Ιματιοφυλάκιον (τὸ), локă de пъstrapea хаїнелор. [din

'Ιματιοφύλαξ, ακος (ὁ), însъrcinată кв пъstrapea хаїнелор. [ἱμάτιον, φύλαξ].

'Ιματισμὸς (ὁ), înвръкъminte, хаїне; рвfъpie. [ἱματίζω].

'Ιματουργικὸς, ἡ, ὸν, atinгътоră de лвкръторвл, saă de лвкrapea хаїнелор. «'Ιματουργικὴ (se înц: τέχνη)» крoitopie. [din

'Ιματουργὸς (ὁ, ἡ), лвкръторă de хаїне, крoitoră. [ἱμάτιον, ἔργον].

'Ιμάω -ῶ, [ἱμάς] biit: -ήσω, = Ἀνιμάω, skoцă кв fвnie апъ din пвцă.

'Ιμείρω, ші (miж:) 'Ιμείρομαι, (fъpъ biit:) (nex: ἱμέρθην) noet: [ἵεμαι] (кв цen:) noфteskă, dopeskă.

"Ιμεν, ші ἴμεναι, noet: în локă de ἰέναι, prez: de inf: ал лвї εἶμι.

'Ιμερόεις, εσσα, εν, noet: [ἵμερος] dръгъstosă, вpednikă de iввit.

'Ιμεροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кв веселitoape вerdeaцъ. [ἵμερος, θάλλω].

'Ιμερόνοος ους (ὁ, ἡ), noet: чел de iввit nentrв mintea, saă simцimîntвл sъă. [ἵμερος, νόος].

'Ιμερόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, sîntă amopezată; dopeskă foapte mвлt. [din

"Ιμερος (ὁ), [ἱμείρω] noфtъ, dopinцъ (nрinч: amopoasъ); (în цen:) noфtъ. || (nartik:) amoră.

'Ιμερόφωνος (ὁ, ἡ), noet: чел кв плъквtă, atръгъtoră глasă. [ἵμερος, φωνή].

'Ιμέῤῥω, Eол: îр локă de ἱμείρω.

'Ιμερτὸς, ἡ, όν, noet:='Ιμερόεις, чел de dopit, їввівілă.

'Ιμερῶπις, ιδος (ἡ), noet: чea кв atръгътoape къвtъівръ. [ἵμερος, ὤψ].

'Ιμῆν, At: în локă de ἱμᾶν, inf: ал лвї ἱμάω.

'Ιμητήριον (τὸ), ='Ιμονία. [ші

'Ιμητὸς [ἱμάω], ή, όν, tpasă în sвs; skosă din пвцă.

"Ιμμεναι, noet: în локă de ἴμεναι, = 'Ιέναι.

'Ιμονία (ἡ), fвnie de skos апъ din пвцă. [ἱμάω].

'Ιμονιοστρόφος (ὁ, ἡ), skoцътoră de апъ din пвцă. || (ка sвst:) maminъ de skos апъ din пвцă. (de вnde) «'Ιμονιοστρόφου μέλη». Apstf: че fave skripътвл пвцвлвї înвîptindă se. [ἱμονία, στρέφω].

"Ιν, saă "Ιν, proп: noet: bezї "Ι.

"Ιν', în апок: în локă de...

"Ινα, [ἵν, saă εἰν] копівпкц: pesвлtat: (кътре sвп: saă noft: ші xot: în прел: nвmaї întp' вneле fpase sвnositive) ка съ. "Ερχεσθαι ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρνα». Іл: B. «"Ιν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσι γένοιτο». Іл: E. (ші înnpeвnъ кв ρή). «"Αγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι». Od: Δ. (ші din треквtă în локă de кавzat:). «"Ινα δὲ γέλωτα παράσχῃ τοῖς ἄλλοις, αὐτὸς πολὺν χρόνον ἔκλαυσε». Пл: (ші кв прел: xot:) «"Ιν', εἰ μὴ παρεδίδουν, ἐδόκουν». Dm: (ші ел:) «"Ινα τί (se înц: γένηται)»; nentрв че? 2) în локă de adв: (saă лок). вnde, аколо вnde. «"Ινα πυνθάνοιτο ἐνηβητήρια». Ep: (ші кв цen:) «"Ινα γῆς»; Sof: (ші fir;) «Οὐχ ὁρᾷς, ἵν' εἶ κακοῦ»; Sof: (saă timп:) kînd, în каре вpeme. «Σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἐστίν, ἵνα χρή καλὰ μὲν αὐτὴν ἔννυσθαι, τὰ δὲ παρασχεῖν». Od: Z.

'Ινδάλλομαι, (fъpъ biit:) [εἶδος, εἰδάλιμος] mъ apътă; seamънă. [de вnde

"Ινδαλμα (τὸ), лвкрв вzвtă; asemънътвръ; ikoanъ; idolă; fantomъ. [de вnde

'Ινδαλματίζω, biit: -ίσω, (maї noă) fopmeză, înкіпвїeskă.

'Ινδαλμὸς (ὁ), asemънape; (вne-opї) în локă de ἴνδαλμα, idolă, statвъ.[ἰνδάλλομαι].

'Ινδικοπλεύστης, ου (ὁ), навігътoră în India. ['Ινδικὴ, πλέω].

Ινδικὸς, ἡ, ὸν, чел din India || (sвst:) 'Ινδικὴ (se înц: χώρα), India, ші 'Ινδικὸν (se înц: φάρμακον), вnă felă de doктopie, saă вънsea, indiro, лвлакїă. ['Ινδός].

'Ινδολέτης, ου (ὁ), noet: прънъditoră (вірвitoră) de Indienї, saă de India. ['Ινδὸς, ὀλέω].

'Ινδὸς (ὁ), Indă, вnă pîă ал Indii. || (ка naцională) Indiană. [de вnde

'Ινδῶος, α, ον, = 'Ινδικός.

'Ινέω (-άω, -όω,) -ῶ, [de вnde Лат: inanis], biit: -ήσω, Ion: (pap) deшertă; квръцă. [de вnde

'Ινηθμὸς (ὁ), deшertape; квръцipe. [ші "Ινησις, εως (ἡ), gram: скsплік: a лвї ἰνηθμός.

'Ινίον (τὸ), [ἴς] naptea din апої a (ачеле доъ вine але) гîtвлвї, чeafa.

"Ινις, ιος (ὁ, ші ἡ), noet: [ἴς] копілă, feчорă, saă fatъ.

"Ιννος, saă "Ιννος, saă 'Ινὸς (ὁ), кавtъ γίννος.

'Ινοειδὴς, ші 'Ινώδης, εος (ὁ, ἡ), (de ачі) вînosă. [ἴς, ἰνός].

"Ιξ, saă "Ιξ, ἰκὸς (ὁ), вnă felă de верme, saă insektъ, че ватъmъ вііле, (поate)="Ιψ.

'Ιξαλῆ (ἡ), пїеле de капръ. [din

'Ίξαλος (ὁ, ἡ), noet: sъpitopъ; (enit:) капръ selвatikъ, saъ kъnpioapъ. (ἰξύς, ἅλλομαι].

'Ιξευμα (τὸ), bînatъ npinsъ npin вaskъ. (bezї ἰξός). [ші

'Ιξευτάς, Dop, ші 'Ιξευτήρ (ὁ), noet: în локъ de ἰξευτής. [ἰξεύω]. [de вnde

'Ιξευτήριος (ὁ, ἡ), ='Ιξευτικός.

'Ιξευτής, οῦ (ὁ), bînъtopъ de пъsъpї кв пвїеле вnse кв клеїъ, saъ вaskъ. [ἰξεύω].[de вnde

'Ιξευτικός, ὴ, ὸν, atinrътopъ de bînъtopвл ἰξευτής, saъ de лвкрареа лвї. «'Ιξευτική (se înц: τεχνη)» meштешвгвл, треава лвї ἰξευτής.

'Ιξεύτρια (ἡ), fem: ал лвї ἰξευτής,

'Ιξεύω, biit: -εύσω, npinzъ пъsъpї кв вaskъ, (ad:) пвїеле вnse кв клеївл [ἰξός].

'Ιξία (ἡ), =['Ιξός]. 2) =Κιρσός. 3) =кв

'Ιξίας, ου (ὁ), вnъ felъ de плantъ чеnoasъ, saъ кв pъdъvina ка чеапа. (bezї χαμαιλέων). [ші

'Ιξίνη (ἡ), вnъ felъ de копъчелъ prodвкъtopъ de вaskъ. [ἰξός].

'Ιξιόεις, εσσα, εν, noet: konpinzътopъ de (fъквtъ din) плanta. [ἰξία].

'Ίξις, εως (ἡ), noet: sosipe; пъвъ ripe, peпежвne. «Καθ' ἵξιν.» Iпкр: d'adpentвл. [ἵκω].

'Ιξοβολέω-ῶ, biit: -ήσω,='Ιξεύω; (în цen:) bînezъ (пропр: ші fir:). [din

'Ιξοβόλος (ὁ, ἡ),='Ιξευτής. [ἰξός, βάλλω].

'Ιξοβόρος (ὁ, ἡ), [ἰξός, βορὰ] mînkъtopъ de (xpъnitъ кв) вaskъ.

'Ιξοεργός (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἰξευτής. ['Ιξός, ἔργον].

'Ίξον, noet: nex: ал лвї ἴκω.

'Ιξός (ὁ), [ἴσχω, de вnde Лat: Viscus, ші de avi] вaskъ, вnъ felъ de napasitikъ плantъ (че pesape пе stежарї); (npin întind:) гръвntele avesteї плante, ші клеївл fъквtъ dintp'aveasta пentpв вns верцеле snpe bînapea, saъ npindepea пъsъpilor. 2) =Κιρσός.

'Ιξοφάγος (ὁ, ἡ), ='Ιξοβόρος. [ἰξός, φάγω].

'Ιξοφρεύς, ῆος (ὁ), noet: în локъ de...

'Ιξοφόρος (ὁ, ἡ), prodвкъtopъ, saъ вnsъ кв клеїъ de вaskъ. «Δόναξ—» Лкs: варгъ въskвitъ.

'Ιξυόθεν, adв: de ла...

'Ιξύς, [în afin: кв ἰσχύς] ύος (ἡ), partea трвnвлвї din sвs de шолдврї, miжлоквл (пе ла învinrътoape). «Περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξύι». Od: E:

'Ιξώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв basквл; клеїosъ, mîsrosъ. [ἰξός].

'Ιοβάκχεια (τὰ), [ἴη, Βάκχος] serвътoapea Баквлвї.

'Ιοβαφής, έος (ὁ, ἡ), чел кв faцъ de mikшвnea, saъ вioреа. [ἴον, βαφή].

'Ιοβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел кв плеопеле окілор, saъ окії пегр-алвastpi. [ἴον, βλέφαρον].

'Ιοβολέω-ῶ, biit: -ήσω, asвîрлъ sъцецї; saъ въpsъ otравъ. [din

'Ιοβόλος (ὁ, ἡ), [ἰός, βάλλω] asвîрлitopъ de sъцецї; saъ въpsътopъ de otравъ, otръвічosъ.

'Ιοβόρος (ὁ, ἡ), noet: [ἰός, βορὰ] mînkъtopъ de (xpъnitъ кв) otравъ, otръвічosъ.

'Ιοβόστρυχος (ὁ, ἡ), noet: ='Ιοπλόκαμος. [ἴον, βόστρυχος].

'Ιόγληνος (ὁ, ἡ), ='Ιοβλέφαρος, чел кв окї пегр-алвastpi [ἴον, γλήνη].

'Ιόδετος (ὁ, ἡ), noet: legatъ, înnletitъ кв mikшвnеле, saъ вioреле. [ἴον, δέω].

'Ιοδνεφής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἴον, δνόφος] întвnekosъ, nerpічosъ ка mikшвneaoa.

'Ιοδόκη (ἡ), =Βελοθήκη, tвлвъ de sъцецї. [ші

'Ιοδόκος (ὁ, ἡ), [ἰός, δέχομαι] konpinzътopъ de sъцецї, saъ otравъ.

'Ιοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de felвл, saъ faца mikшвnелеї, ка вioреаоа. [ἴον, εἶδος].

'Ιόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de ἰοειδής. [ἴον],

'Ιόζωνος (ὁ. ἡ), чел кв învinrътoape de faца вioрелеї. [ἴον, ζώνη].

'Ιοθαλής, έος (ὁ, ἡ), noet: înflopatъ (înnodовitъ) кв вioреле. «Στέφανος—» Enгр: [ἴον, θάλλω].

'Ιόκολπος (ὁ, ἡ), noet: чел кв sînъ de вioреле, (ad:) плъквtъ. [ἴον, κόλπος].

'Ιολόχευτος (ὁ, ἡ), noet: пъskвtъ din otравъ. [ἰός, λοχεύω].

'Ιομιγής, έος (ὁ, ἡ), [ἰός, μίγνυμι] amestekвtъ кв otравъ.

'Ιόμωρος (ὁ, ἡ), [ἰός, saъ ἰη, μῶρος] pesвoitopъ кв sъцецї, saъ цipete, (npin вpm:) fpikosъ (nевitеazъ) pesвoїnikъ, kape nвmaї de denapte шtiesъ asвîрле sъцецї, saъ sъ цipe în въtълie.

'Ίον (τὸ), (ι skвptъ) mikшвnea, saъ вioреа; (noet: în цen:) flоape. (bezї, ἴουλος, ші ἰοστέφανος).

'Ιόνθ', noet: (în апок: maї 'nainte de aspip: вокалъ) în локъ de ἰόντα.

'Ιονθάς, άδος (ἡ), noet: lînoasъ, пъроasъ. «'Αιγός ἰονθάδος». Od: Ξ. [din

'Ίονθος (ὁ), pъdъvina fipвлвї de пъръ; пъръ (npinv: kînd ese întîї). 2) вввліце,

apsврї, че es пе образ вл tinepілор, =Ἀκμαί.

Ἰσπλόκαμος (ό, ή), noet: чел кв пегре плете, саѣ kosiце de първ. [ἴον, πλόκαμος].

Ἰόπλόκος (ό, ή), noet: (пепвлт:) înплетitopв de квпвпї, (ші antepenвлт: înплетitв кв віореле. [ἴον, πλέκω].

Ἴορκος (ό), впв felв de къпріоаръ.

Ἰός (ό), (і лвпгв) (îm: noet: de алтв neamв, τὰ ἰά] [ἴημι] рвцinъ (în цen: de metaле, ші naptik: de apamъ); (прin întind:) otравъ (прinч; de вітъ); (noet:) съцeatъ. (iap Hind: a пвmit аша ші mieрea. «Ἰόν μελισσᾶν». Ол: 6. ка впв prodвктв ал лор).

Ἴος, ἴα, ἴον, noet: (pap) în локв de εἷς, μία, ἕν. (din върв; se гъseште пвmaї dat: iap fem: se aflъ maї des).

Ἰοστέφανος (ό, ή), noet: înквпвnatв кв віореле; (прin întind:) înflopitв, віоїв; (ші fir:) stрълвчitв, слъвitв. [ἴον, στέφανος].

Ἰότης (ή), noet: (maї tot d'aвna în dat: ші odatъ пвmaї în ак:) [Ἰς, саѣ ἴος] воinцъ; хотърîре; прічinъ; (de вnde adв: în локв de ἕνεκα, ἕκητι). «Θεῶν ἰότητι». Om: кв воinца, саѣ ажвторвл. «Μνηστήρων («Ἀλλήλων) ἰότητι». Om: din прічina. «Μή δι ἐμήν ἰότητα». Il: O: din прічina mea.

Ἰοτόκος (ό, ή), noet: [ἰός, τέκω = τίκτω] =Ἰοвόλος, otръвitopв.

Ἰοτυπής, έος (ό, ή), noet: [ἰός, τύπτω]. isвitв de съцeatъ, саѣ de otръвічoasъ fiеarъ, otръвitв.

Ἰού, ші ἰοῦ, intepiекц: (ексnрim: de dвpere, саѣ вяквріс) ox! ax! ox, ox!

Ἰουλίζω, вiit: -ίσω, înчепв a 'mї da, a 'mї ешї перї în вarвъ. [mi

Ἰουλίς, ίδος (ή), впв felв de mikв пеште de mape кв віоаїе колоаре. [ἴουλος].

Ἰουλόπεζος (ό, ή), noet: чел кв mвлte пічoape ka insekta. [ἴουλος, πέζα].

Ἴουλος (ό), [ἴον, οὖλος] (în цen:) floape; (iap прінч.) floapea пякълкї. 2) (fir:) чеї dintîї перї din вarвъ, чe es tinepілор. 3) mъпвпкїв de snічї (алт: οὖλος). (de вnde 4) imnв în чinstea Чepeseї. 5) впв felв de insektъ кв mвlte пічoape de amîndoъ пърціле.

Ἰουλοφυέω -ῶ, вiit: ήσω, [ἴουλος, φύω]= Ἰουλίζω.

Ἰουλώ, όος (ή), (enit:) Чepesa. [вezї ἴουλος].

Ἰουλώδης, εος (ό, ή), asemenea кв floapea, саѣ insekta. [ἴουλος[.

Ἰοφ, intepiекц: (ексnрim: de skîрвъ, гroazъ, саѣ петвлцвmipe). of!

Ἰοφόρος (ό, ή), noet: [ἰός, φέρω] = Ἰοвόλος, вeninosв, otръвічoсв.

Ἰοχέαιρα, ας (ή), noet: [ἰός, χαίρω], їквitoape de a asвîрлi съцeцї (enit: ал Dianeї). 2) foapte вeninoasъ (enit: ал asnideї, вezї ші εἰροχαρής).

Ἰόω -ῶ, вiit: -ώσω, лasв чева a рвцini; (ші nas:) прinzв рвцinъ, рвцineскв.[ἰός].

Ἰπνεύω, вiit: -εύσω, кокв саѣ вявкв чева în копторв. [ἰπνός].

Ἴπνη (ή), [ἴψ] впв felв de пasъре, rioпoae. (вezї ші δρυοκολάπτης).

Ἴπνιος, α, ον, кввепїтв ла копторв, саѣ вмвлъtoape. [ші

Ἰπνίτης, ου (ό), коптв în копторв. [ἰπνός].

Ἰπνοκαής, έος (ό, ή), коптв, пръжитв în копторв,=Ἰπνίτης. [ші

Ἰπνοκήϊον (τὸ), гвръ de копторв; саѣ гъteaже de aps копторвл. [ἰπνός, καίω].

Ἰπνολέβης, ητος (ό), ші Ἰπνολεβήτιον (τὸ), kazanв, (саѣ къldape, ші чл:) ziditв în (саѣ fъkвtв ка впв) копторв пентрв încълzipe de апъ. (astel este samoварвл Рвшilор, ші івріквл salenчiilор). [ἰπνός, λέβης].

Ἰπνοπλάθης (θος), ші Ἰπνοπλάστης, ου (ό), konstрвktорв din хвmъ de лвкрврї (къръmidъ, ші чл:), че se кок în коптоape, къръmidapв, оларв, ші чл: 2) fъkъtорв de коптоape de пъmîntв, копторарв. [ἰπνός, πλάττω].

Ἰπνοποιὸς (ό),=Ἰπνοπλάστης (прінч: 2). [ἰπνος, ποιός].

Ἰπνὸς (ό), [ἴπος] копторв; къminв; soвъ; încълzitoape de баїе (тврч: кїолханв); ватръ; кошв; вякъtърie; (вne-орї) вмвлъtoape. [de вnde

Ἰπνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἰπνεύω, кокв, fрігв, пръжескв, вявкв în копторв. ‖ (în Esxл: Пром: 365 se îndpenl: ἰπόω).

Ἰποκτόνος (ό, ή), [ἴψ, κτείνω] оторîторв de вермї, саѣ карї (розъторї de віцъ, саѣ de лemnв).

Ἴπος (ό, ші pap ή), teaскв (de хаїне); саѣ мъпгълъв (de рвfe); кврсъ, че кade, ші коплешеште шоарічії, ші чл: (de вnde în цen:) грeвtate, повaръ пвsъ asвпръ; (ші fir:) nedeansъ; înпілape, stpimtopape, апъsape. [de вnde

Ἰπόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: stpînгв în teaскв, teskвїeskв; (fir:) апъsв, stpimtopezв, înпілezв.

Ἱππαγρέται (οἱ), [ἵππος, ἀγείρω] (se пвmiaв аша în Snapta) чеї треї къпitanї de къларіme.

Ἵππαγρος (ὁ), калъ селватікъ. [ἵππος, ἄγριος].

Ἱππαγωγὸς, (ὁ, ἡ), кондъкъторъ, саъ транспортъторъ де каї. «Ναῦς —». Ер: ші Тъч:

Ἱππάετος (ὁ), ънъ довітокъ фабълосъ (zъгръвітъ, саъ цесътъ овіч: în Персешteле ковоаре) în фігъръ де калъ ші вълтъръ. 2) ънъ фелъ де мере вълтъръ. (везї ші ἵππος). [ἵππος, ἀετός].

Ἱππάζω, ші (маї овіч:) Ἱππάζομαι, вііт: -άσω, -ομαι, ъмблъ къларе. [ἵππος].

Ἱππαιχμία (ἡ), поет: în локъ де ἱππομαχία. [din

Ἵππαιχμος (ὁ, ἡ), поет: [ἵππος, αἰχμή] чел че се бате кълъреште.

Ἱππάκη (ἡ), ші (маї ноъ) ἱππάκης, ου (ὁ), врînзъ din лапте де їапъ, че овічъїаъ а mînка Скіцїї. 2) ънъ фелъ де плантъ легъмоасъ, (ноате) трифоїл, саъ алтъ чева потрівітъ пентръ храпъ де каї. [ἵππος].

Ἱππακοντιστὴς, οῦ (ὁ), кълърецъ înарматъ къ лапче, лъпцашъ кълърецъ. [ἵππος, ἀκοντίζω].

Ἱππαλεκτρυὼν, όνος (ὁ), о пасъре фабълоасъ în фігъръ де калъ, ші де кокошъ. (везї ші ἱππάετος). [ἵππος, ἀλεκτρυών].

Ἱππαλέος, α, ον, поет: în локъ де ἱππικός.

Ἱππάνθρωπος (ὁ), =Ἱπποκένταυρος. [ἵππος, ἄνθρωπος].

Ἱππαπαὶ, о інтерієкц: де кълърецї (формать ком: дъне ῥυπαπαί). [ἵππος].

Ἱππάρδιον (în локъ де ἱπποπάρδιον) (τὸ), =Καμηλοπάρδαλις.

Ἱππάριον (τὸ), dim: ал лъї ἵππος, кълъшелъ.

Ἱπparμοστὴς, οῦ (ὁ), Лак: în локъ де ἵππαρχος. [ἵππος, ἁρμόζω].

Ἱππαρχέω -ῶ, вііт: -ήσω, командъ кълъріме. [din

Ἱππάρχης, ου (ὁ), =Ἵππαρχος.

Ἱππαρχία (ἡ), демнітатеа ші требъ командантълъї де кълъріме; трънъ де кълърецї де сът команда іпархълъї. [ші

Ἱππαρχικὸς, ἡ, ὸν, атінгъторъ де командъ, саъ де командантъ де кълъріме.

Ἵππαρχος (ὁ), командантъ де кълъріме, іпархъ. [ἵππος, ἄρχω].

Ἱππὰς, άδος (ἡ), адіект: în локъ де ἱππικὴ. «Στολή —». Ер: костъмъ де кълърецъ. «Ἱππάδα (саъ «Εἰς ἱππάδα (се înц: τάξιν) τελεῖν». Пл: а фі în трънъ де кълърецї. [ἵππος].

Ἱππασία (ἡ), кълъріе. [ші

Ἱππάσιμος (ὁ, ἡ), індемînатікъ, бънъ, потрівітъ ла кълъріе. (Fir:) «Τοῖς κόλαξιν ἀνεικὼς ἑαυτὸν ἱππάσιμον». Пл: s' a лъsat a 'л înкъліка. [ші

Ἵππασμα (τὸ), înкълікаре. [ші

Ἱππαστὴρ, поет: în локъ де...

Ἱππαστὴς, οῦ (ὁ), = Ἱππεύς, саъ Ἱππικὸς, бънъ, саъ індемînатікъ ла кълъріе.

Ἱππαστὶ, адв: în кіпъ кълърескъ, кълъреште (къ крачїї deскішї). [ші

Ἱππάστρια (ἡ), fem: ал лъї ἱππαστὴς. «Κάμηλοι ἱππάστριαι». Пл: бъне де кълъріt, саъ де înкълікат. (везї ші δρομάς). [ἱππάζω].

Ἱππάφεσις, εως (ἡ), хотаръл, де ънде се зловоzїаъ каїї, ші тръсъреле ла іподромїъ, саъ ла каріеръ де каї. [ἵππος, ἀφίημι].

Ἱππεία (ἡ), = Ἱππασία. 2)=Ἱπποτροφία. 3) fem: ал лъї ...

Ἵππειος, α, ον, де калъ,=Ἱππικὸς. [ἵππος]

Ἱππελάτειρα (ἡ), fem: ал лъї...

Ἱππελατὴρ (ὁ), поет: în локъ де...

Ἱππελάτης, ου (ὁ), =(маї întреб:) ἱππηλάτης.

Ἱππέλαφος (ὁ ші ἡ), ънъ фелъ де мере червъ, че се întребъінцеазъ în локъ де калъ, (франц:) élan. [ἵππος, ἔλαφος].

Ἵππεραστής, οῦ (ὁ), їъбіторъ де каї. [ἵππος, ἐραστής].

Ἵππερος (ὁ), [ἵππος, ἔρως] = Ἱπpомanía. 2) (дъне алцїї) о боалъ а каїлор (дъне форма лъї ὕδερος, ші ἴκτερος).

Ἵππευμα (τὸ), кълъріть. [ἱππεύω].

Ἱππεὺς, έως (ὁ), кълърецъ; (партік:) ресбоіторъ кълърецъ; (де ънде în At:) чел къ венітъ де 300 баніце, ші (прin ърм:) къвенітъ, саъ контрібъіторъ ла кълъріме. (ачештіа фъчеаъ класъл ал доілеа де четъценї). [ἵππος].

Ἵππευσις, εως (ἡ), înкълікаре; =Ἱππασία. [ші

Ἱππευτὴρ, поет: ші Ἱππευτὴς, οῦ (ὁ), кълърецъ,=Ἱππαστής. [din

Ἱππεύω, вііт: -εύσω, înкалікъ калъ, саъ ъмблъ къларе. 2), сînтъ (слъжескъ ка) кълърецъ. [ἱππεύς].

Ἱππηγέτης, ου (ὁ), поет: ші ἱππηγός (ὁ, ἡ), =Ἱππηλάτης, ші Ἱππαγωγὸς. [ἵππος, ἡγέομαι].

Ἱππηδόν, адв: ка каїї, саъ ка кълърецїї. [ἵππος].

Ἱππηλασία (ἡ), мînаре де (алергаре къ) каї. [ші

Ἱππηλάσιον (τὸ), =Ἱππηλασία, ші Ἱπποδρομία. 2) =Ἱπποδρόμιον, локъ де înкърат каї. [ἵππος, ἔλασις].

Ἱππηλατέω-ῶ, вііт: -ήσω, înкалікъ ка...

Ἱππηλάτης, ου (ὁ), мînъторъ де калъ

(кълърецъ), saъ de trъsъrъ. [ші

Ἱππήλατος (ὁ, ἡ), notpivitъ, îndemînatikъ ла mînape de kaï, saъ ла кълърie. «Ὄυτις νήσων ἱππήλατος.» Od: Δ. [ἵππος, ἐλαύνω].

Ἱππημολγοὶ (οἱ), [ἵππος, ἀμέλγω] mъlgъtopï de ïene; saъ хрънiцï къ лante de ïanъ.

Ἱππῆς, At: în локъ de ἱππεῖς, îm: ал лъï ἱππεύς.

Ἱππιάναξ, ακτος (ὁ), noet: кънetenie de кълърime. [ἵππος, ἄναξ].

Ἱππιατρία (ἡ), mesepia лъï...

Ἱππίατρος (ὁ), doktorъ de kaï. [ἵππος, ἰατρός].

Ἱππίδιον (τὸ), dim: ал лъï ἵππος, кълъшелъ. 2) ъnъ ſелъ de пеште mikъ.

Ἱππικός, ὴ, ὸν, de калъ; saъ de кълърецъ; îndemînatikъ ла кълърie. «Ἱππικὴ (se înц: τέχνη)» meштешъгъл кълърецълъï. «Ἱππικόν (τὸ), кълърime; 2) mъsъrъ de întindepe de локъ, saъ de stadiï. [ші

Ἵππιος (ὁ, ἡ), =Ἵππειος, ші Ἱππικός. [ἵππος].

Ἱππιοχαίτης, ου (ὁ), noet: чел (înnodoвitъ) къ коamъ (saъ пъръ) de калъ. [ἵππιος, χάιτη].

Ἱππιοχάρμης, ου (ὁ), noet: [ἵππιος, χάρμη] чел че se вate dene калъ, saъ din trъsъrъ.

Ἱππίσκος (ὁ), =Ἱππίδιον.

Ἱππασβάμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: ъmблъtorъ къларе; (fir:) înrîmfatъ, лъsdъposъ, mîndrъ. [ші

Ἱππoβάτης, ου (ὁ), înkълікътorъ, ronitorъ de ïene. 2) кълърецъ. [ἵππος, βάινω].

Ἱππoβήτης, ου (ὁ), noet: în локъ ἱππoβάτης.

Ἱππόβινος (ὁ), [ἱππος, βινέω] =Κτηνοβάτης, dовitочеште desfрînatъ. (kom: parodie ал nъm: Ἱππόνικος).

Ἱππoβοσκός (ὁ), =Ἱππoφορβός. [ші

Ἱππoβότης, ου (ὁ), =Ἱππoτρόφος. (аша se nъmïaъ în Eъвea чеї маї вогацї четъценї, каре комплектаъ apistokraцia, вezї ἱππεύς). [ші

Ἱππόβοτος (ὁ, ἡ), noet: (локъ) de пъskът каї. (enit: ал Aргosълъï). [ἵππος, βόω].

Ἱππoβουκόλος (ὁ), noet: în локъ de ἱππoβοσκὸς. [ἵππος, βουκόλος].

Ἱππόβροτος (ὁ, ἡ), noet: =Ἱππάνθρωπος, ші Ἱππoκένταυρος. [ἵππος, βροτός].

Ἱππόβρωτος (ὁ, ἡ), [ἵππος, βιβρώσκω] mînkatъ de каї.

Ἱππογέρανοι (οἱ), kom: кълърецї înkълікацї пе кокорї. [ἵππος, γέρανος].

Ἱππὸγλωσσος (ὁ, ἡ), чел къ лimвъ de калъ (ad: mape). || (sъbst:) Ἱππόγλωσσον (τὸ), ъnъ ſелъ de плantъ, лimва калълъï. [ἵππος, γλῶσσα].

Ἱππογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кънoskътorъ de каї. 2) noet: (fir:) mape ла minte, saъ ла iskъsinцъ. [ἵππος, γνώμη].

Ἱππόγυποι (οἱ), kom: кълърецї înkълікацї пе marї вълtърї. [ἵππος, γύψ].

Ἱππoδαμαστής, οῦ (ὁ), ші Ἱππόδαμος (ὁ, ἡ), noet: domolitorъ de каї, îndemînatikъ кълърецъ. [ἵππος, δαμάζω, ші δάμνω].

Ἱππόδασυς, εος (εια, υ), noet: акoperitъ къ dese fъnde de пъръ de калъ. [ἵππος, δασύς].

Ἱππόδεσμον (τὸ), noet: легътъръ de калъ, кънъstrъ, saъ frîъ. [ἵππος, δεσμός].

Ἱππoδέτης, ου (ὁ), noet: каре слъжеште ла легаре de калъ. «Ῥυτήρ—» Sof: кънъstrъ, [ἵππος, δέω].

Ἱππoδιώκτης, ου (ὁ), noet: =Ἱππηλάτης. [ἵππος, διώκω].

Ἱππoδρομία (ἡ), алергаре пе калъ, saъ în trъsъrъ (nrinч: snpe ſalъ ші лъnтъ în...

Ἱππoδρόμιον (τὸ), inodpomiъ, kapiеръ nentrъ înkъrapea kaiлor пе întrekъte, || Ἱππoδρόμια (τὰ), лъnтъ de înkъrapea kaiлор. (iap nrinч: next: ал лъï...

Ἱππoδρόμιος (ὁ, ἡ), къвenitъ ла алергътorъ, saъ алергаре къ каї. [din...

Ἱππόδρομος (ὁ), =Ἱππoδρόμιον. 2) =Ἱππoδρομία, înkърape de каї. [ші

Ἱππoδρόμος (ὁ), алергътorъ къларе, înkърътorъ de каї; saъ кълърецъ ъшорarmatъ. [ἵππος, δρόμος].

Ἱππoζώνη (ἡ), тъgърiцъ борцoasъ din калъ, saъ хрънitoape de katîrъ. [ἵππος, ζώνη].

Ἵππoθεν, adв: noet: dene калъ.

Ἱππoθήλης, ου (ὁ), asinъ, saъ katîrъ, че a sънt лante de ïanъ, ші se креште, ка sъ înkaліче ïene. [ἵππος, θηλή].

Ἱππoθόρος (ὁ), [ἱππος, θόρνυμι] (ὄνος, asinъ) înkълікътorъ, ronitorъ de ïene. 2) кîntikъ, че se кînta, пе кînd se ronïaъ ïenele.

Ἱππoθυτέω-ῶ, biit; -ήσω, жertfeskъ каї. [ἵππος, θύω].

Ἵππoϊν, noet: în локъ de ἵππoιν, ᵹen: ші dat: înd: de ἵππος.

Ἱππoκάμπη (ἡ), ші Ἱππόκαμπος (ὁ), [ἵππος, κάμπη, ші κάμπος din κάμπτω] o faвълоasъ вitъ de mape (калъ къ înkoвоïatъ koadъ de пеште), пе каре овічnъïaъ a zъгръві înkълікацї zeї mapinї. 2) ъnъ ſелъ de monstrъosъ пеште (Elianъ).

Ἱπποκάμπιον (τὸ), dim: ал лвї ἱπποκάμπη. ‖ вnъ felъ de черчеї.

Ἱπποκάνθαρος (ὁ), mape (kîtъ вnъ kалъ) rîndakъ. [ἵππος, κάνθαρος].

Ἱπποκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: кълъторъ кълape, saъ în trъsвrъ,=Ἱππηλάτης. [ἵππος, κέλευθος].

Ἱπποκένταυρος (ὁ), o mitoloцikъ, saъ faвълoasъ monstrвositate (iasmъ) din kалъ ші ventaвrъ; (în цen:) op че neînfiinцatъ nъskoviторъ a imaцinaцii· [ἵππος, κένταυρος, вezї ziч:];

Ἱπποκομέω -ῶ, biit: -ήσω, îngrіжeskъ de kaї. [din

Ἱπποκόμος (ὁ), [ἵππος, κομέω] îngrіжitorъ de kалвл, saъ kaїї kвіва (tврч: seizъ).

Ἱππόκομος (ὁ, ἡ), noet: înnodoвitъ kв пъръ de kалъ. [ἵππος, κόμη].

Ἱπποκορυστής, οῦ (ὁ), noet: [ἵππος, κορύσσω] îndemînatikъ ла înarmape, saъ eksepvitape de pesвoїeskъ kалъ; прea kapaвілъ în кълъreaskъ вътълie.

Ἱπποκόρυστος (ὁ, ἡ), noet: [ἵππος, κόρυς] пвртътorъ de koїfъ înnodoвitъ kв пъръ de kалъ.

Ἱπποκρατέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ maї пвternikъ de kît връжташвл (saъ вірвїeskъ) kв кълъpimea. [ші

Ἱπποκρατία (ἡ), вірвіnцъ în кълъreaskъ вътълie; saъ kovîршipe în кълъpime. [ἵππος, κράτος].

Ἱπποκρημνος (ὁ, ἡ), noet: foapte pînosъ; (fir:) nomnosъ, fълosъ; saъ npimeжdiosъ în îndръznece eksnpesiї. [ἵππος, κρημνός].

Ἱπποκροτέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, pesвnъ din tponkънitвл kaїlor. [din

Ἱππόκροτος (ὁ, ἡ), pesвnъtorъ din tponkънitвл, saъ sввt nічoapele kaїlor; (npin întind:) (локъ) netedъ, шesъ, de кълъpit. (vezї ші ἐπίκροτος). [ἵππος, κρότος].

Ἱπполάπαθον (τὸ), вnъ felъ de plantъ kв frвnze mapї, тъkpішъ. [ἵππος, λάπαθον].

Ἱπполείχην, ηνος (ὁ), вnъ felъ de plantъ, поповnikъ enвpeskъ (fiind kъ kв aчeasta se леквїesk niшte neцї, че es пе nічoapele kaїlor). [ἵππος, λειχήν[.

Ἱπполεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἵππος, λέχος] trвnешte înnpesnatъ kв калъ. (enit: ал Чepeseї).

Ἱππόλοφος (ὁ, ἡ), noet: чел kв kpeastъ, fвndъ de пъръ de калъ. [ἵππος, λόφος].

Ἱππομανέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ певвneskъ dвne kaї (їввeskъ kaїї прea твлт). 2) (desnpe їапъ) sввpdezъ, sîntъ înвїepшвnatъ dвne apmъsapъ. [din

Ἱππομανὴς, έος (ὁ, ἡ), певвnъ dвne kaї. 2) певвnешte (foapte) плъkвtъ ла kaї. «Λειμὼν —». Sof: kв твлtъ eapвъ. (vezї εἰροχαρής) 3) (їапъ) înвїepшвnatъ dвne apmъsapъ; (fir: ші desnpe oam:) foapte desfрînatъ în noшte trвnешtї. ‖ (neхt:) Ἱππομανὲς (τὸ), o пегрічoasъ ввkъцikъ de kapne, че ese пе frвntea mînzвлвї de kвpînd fътатъ, пе kape fermekътoapele o înтpeввinцaъ ka вънъ de dparoste. 2) вnъ felъ de eapвъ плъkвtъ прea твлт kaїlor, saъ пе kape mînkînd' o tвpваъ. (ші aчeasta o aвeaъ вnъ de fъkвt de dparoste). 3) (în цen:) fermekътoape въvtвpъ adвkътoape de певвnie în dparoste. [ἵππος, μαίνομαι]. [de вnde

Ἱππομανία (ἡ), певвnie (mape dparoste) de kaї.

Ἱππομάραθρον (τὸ), вnъ felъ de молоtрв mape ші selвatikъ. [ἵππος, μάραθρον].

Ἱππομαχέω -ώ, biit: -ήσω, тъ batъ кълърeшte. [ші

Ἱππομαχία (ἡ), вътълie de кавалерie. [din

Ἱππομάχος (ὁ, ἡ), pesвoitorъ кълърецъ. [ἵππος, μάχη].

Ἱππόμητις, ιος (ὁ, ἡ), штiitorъ de але kaїlor; îndemînatikъ ла кълъpie. (vezї ші ἱππογνώμων). [ἵππος, μῆτις].

Ἱππομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел kв fігвръ amestekatъ de калъ ші omъ. [ἵππος, μίγνυμι].

Ἱππομολγοὶ (οἱ), =Ἱππημολγοί.

Ἱππόμορφος (ὁ, ἡ), чел kв fігвръ de калъ. [ἵππος, μορφὴ].

Ἱππομύρμηξ, ηκος (ὁ), kom: кълъreцъ înkълікatъ пе fвpnikъ. [ἵππος, μύρμηξ].

Ἱππονομεὺς, έως (ὁ), пъstorъ de kaї. [ші

Ἱππόνομος (ὁ, ἡ), (пепвлt:) =Ἱππονομεύς. 2) (antepenвлt:) (локъ) de пъskвt kaї, = Ἱππόβοτος. [ἵππος, νέμω].

Ἱππονώμας, ου (ὁ), noet: [ἵππος, νωμάω] mînътorъ de kaї, saъ trъsвrъ, = Ἱππεύς, saъ Ἀρματηλάτης.

Ἱππόομαι -οῦμαι, [ἵππος] biit: -ωθήσομαι, тъ prefakъ în калъ; (dвne Akademienї) îmї înkinвїeskъ, kъ чева este калъ (fъpъ a шti, de este, saъ nв).

Ἱππопέδη (ἡ), пїedikъ de калъ. 2) вnъ felъ de алергътвръ a kалвлвї. (vezї πέδη). 3) (fir: ла matm:) o fігвръ de înkovoїatъ (kврбъ) ninic. [ἵππος, πέδη].

Ἱππопείρης, εω (ὁ), Ion: noet: eksnepiinцatъ de kaї ші кълъpie. [ἵππος, πεῖρα].

Ἱππопῆραι(αἱ),tpaїste de калъ.[ἵππος,πήρα].

*

Ἱπποπόλος (ὁ, ἡ), noet: [ἵππος, πολέω] denpinsъ ла каї ші кълъріе, îndemînatikъ кълърецъ, saъ mînъtorъ de trъsъръ.

Ἱππόπορνος (ὁ, ἡ), kom: mape (прea desfpînatъ) кърваръ. (vezї ші ἱππόβινος). [ἵππος, πόρνος].

Ἱπποπόταμος (ὁ), зnъ felъ de mape amfiвіъ natrънedъ; (dзne ziч:) калъ de pîъ. [ἵππος, ποταμός].

Ἱππεπώλης, ου (ὁ), vînzъtorъ de каї (цeamвашъ). [ἵππος, πώλης].

Ἵππος (ὁ), калъ, (ἡ), їапъ; (fir:) femeїe прea desfpînatъ. 2) кълъріme. «Διακοσία ἵππος». Tзч: 3) (îm: noet:) trъsъръ къ каї. «Καθ' ἵππων ἅλτο». Om: 4) зnъ felъ de пеште de mape. 5) o natimъ de окї, че se înkid, ші se deskid neînvetat. 6) mъdзларл цenitalъ ал върватзлзї ші ал femeiї. ‖ (în komn: însemn: ka ші βοῦς) mape ші selвatikъ. (vezї ἵππουρος]. [ші

Ἱπποσέλινον (τὸ), зnъ felъ de mape selвatikъ selinъ. [ἵππος, σέλινον].

Ἱπποσόας, ші Ἱπποσόος, ου (ὁ), noet: [ἵππος, σεύω] = Ἱππηλάτης.

Ἱππостасία (ἡ), ші Ἱππостάσιον (τὸ), ші Ἱππόστασις, εως (ἡ), гражd, de каї. 2) noet: вremea, în kape staъ каїї din лзкрз seapa. [ἵππος, στάσις].

Ἱππостράτηγος (ὁ), цeneralъ, saъ komandipъ de кълъріme. [ἵππος, στρατηγός].

Ἱππосύνη (ἡ), meштешзгъ de a mîna каї, saъ trъsъръ; îndemînътate de кълъріе. 2) (pap) кълъріme, saъ кавалеріе. 3) (зne-orї) =Ἱπποδρόμιον. [ші

Ἱππόσυνος, η, ον, noet: în локъ de ἱππικὸς. [ἵππος].

Ἱππотέκτων, ονος (ὁ), noet: konstrзktorзл калзлзї Dзрiъ. [ἵππος, τέκτων].

Ἱππότης, ου (ὁ), кълърецъ; ші = Ἱππικός. [ἵππος].

Ἱππότίγρις, ιδος (ὁ), зnъ felъ de mape tigrз. [ἵππος, τίγρις].

Ἱππότιλος (ὁ), [ἵππος. τιλάω] зrdinape de каї.

Ἱππότις, ιδος (ἡ), fem: ал лзї ἱππότης; ші =Ἱππικὴ. «Ζώνη—» Enгр:

Ἱππотοξότης, ου (ὁ), кълърецъ аркашъ. [ἵππος, τοξότης].

Ἱππотραγέλαφος (ὁ), animalъ faвзлosъ formaїъ în felъ de калъ, цапъ, ші черв. [ἵππος, τράγος, ἔλαφος].

Ἱππотροφεῖον (τὸ), локалъ, în каре se хрънesk ші se прзsesk каї. [ші

Ἱππотροφέω-ῶ, вiit: -ήσω, ціъ пе храnъ калъ (de pesвoїъ, saъ de лзпъ), saъ каї de прзsілъ. 2) întrevзinцezъ чева sпре nзtpipe de калъ. «Πόαν—» Diod: [ші

Ἱππотροφία (ἡ), цinepe пе храnъ de калъ, saъ каї. (vezї вервзл). [ші

Ἱππотροφικός, ὴ, όν, notpivitъ ла храnъ, saъ хрънitorъ de каї. [din

Ἱππотρόφος (ὁ, ἡ), хрънitorъ de калъ, saъ каї. (vezї вервзл). [ἵππος, τροφὴ].

Ἱππотυφία (ἡ), [ἵππος, τύφος] mape трзfie, saъ mîndpie.

Ἱππούραιον (τὸ), коадъ de калъ. [ші

Ἱππουρεύς, έως (ὁ), = Ἱππουρος, зnъ felъ de пеште. [ші

Ἱππουρὶς, ίδος (ἡ), (enit:) înnodoвitъ къ fзndъ de коадъ de калъ. ‖ (sзввt:) kreastъ, fзndъ, панъ de коадъ, saъ пъръ de калъ. 2) зnъ felъ de плантъ (че pesape în локзрї вълtoase, ші seamънъ a коадъ de калъ), коada їепі. [din

Ἵππουρος (ὁ, ἡ), (adiekt:) чел къ коадъ de калъ; saъ mape. (vezї ἵππος). (de зnde 2) (sзвst:) зnъ felъ de пеште (vezї χρύσοφρυς. 3) =Σκίουρος. 4) зnъ felъ de insektъ (mзskъ). [ἵππος, οὐρὰ].

Ἱππофаές, saъ Ἱππофанές, έος, ші Ἱππόφαιστον (τὸ), ші Ἱππόφεως, [ἵππος, φάος, saъ φαίνω] εω (ὁ), зnъ felъ de плантъ (din soїзл ventaвreї).

Ἱππофовάς, άδος (ἡ), o плантъ snepiitoape de каї. [ἵππος, φόβος].

Ἱππофорвεύς, έως (ὁ), =Ἱππофорвός. [ші Ἱππофорвία (ἡ), =Ἱππотрофία. [ші

Ἱππофόρвιον (τὸ), = Ἱππотрофεῖον; (pin întind:) ergelie de каї în пъшзne. [din

Ἱππофорвός (ὁ, ἡ), [ἵππος, φέρвω] пъstorъ (ergelецiъ) de каї, saъ stъпînъ de ergelie.

Ἱππофуές, ші ἱππόφυον (τὸ), =Ἱππофаές. [ἵππος, φυὴ].

Ἱππохάрмης, ου (ὁ), noet: =Ἱππιохάрмης.

Ἱππόω-ῶ, вiit: -ώσω, (întreв: nзmaї nas: vezї ἱππόομαι). [ші

Ἱππώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїзл калзлзї; saъ asemenea къ калъ. [ші

Ἱππών, ῶνος (ὁ), =Ἱππостάσιον. 2) staцie de skimвat каїї пе кале, пошъ. [ἵππος].

Ἱππωνεία (ἡ), кзmпърътoape de каї. [ші

Ἱππωνέω-ῶ, вiit: -ήσω, кзmпъръ каї. [din

Ἱππώνης, (ὁ), кзmпърътorъ de каї, ка съ'ї ревînzъ. [ἵππος, ὠνὴ]. [de зnde

Ἱππωνία (ἡ), = Ἱππωνεία.

Ἵπταμαι, вiit: птήσομαι, (nex: ἔπτην, ші miж: ἐπτάμην, ш чл:) sворъ.

Ἴπτω, At: în локъ de ἵπτασο, 2: sinr: neps: de прел: ал лъї ἵπταμαι.

Ἵπτομαι [ἵπος], biit: ἵψομαι, noet: апъsъ, stpimtopezъ; (în цen:) ватъmъ; встежeskъ, рънeskъ; nedenseskъ, tikълошeskъ.

Ἵπωσις, εως (ἡ), stpiвipe, анъsape. [ἱπόω].

Ἱρὰ (τὰ), Ion: în локъ de ἱερὰ.

Ἱράομαι–ῶμαι, biit: –ήσομαι, Ion: în локъ de ἱεράομαι.

Ἱρεύς, έως (ὁ), Ion: în локъ de ἱερεύς.

Ἱρέυω, biit: –εύσω, Ion: în локъ de ἱερέυω.

Ἴρη (ἡ), noet: în локъ εἴρη, adвnape, saъ локъ de adвnape.

Ἱρηΐη (ἡ), Ion: în локъ de ἱέρεια.

Ἱρήϊον (τὸ), Ion: în локъ de ἱερεῖον.

Ἴρην, ενος (ὁ), Ion: în локъ de εἴρην.

Ἴρηξ, ηκος (ὁ), Ion: în локъ de ἱέραξ.

Ἰρινόμικτος (ὁ, ἡ), amestekatъ къ mipeasma ἴρινον (bezї ziч:). [ἴρινον, μίγνυμι].

Ἴρινος, η, ον, fъквtъ din планta, saъ floapea [ἴρις]. ‖ (ка sвbst:) Ἴρινον (sc înц: ἔλαιον), вnъ felъ de mipeasmъ.

Ἰριοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felвл квркквeвлвї. [ἶρις, εἶδος].

Ἶρις [εἴρω], ιδος, saъ ιος (ἡ), квркквeъ. 2) (fir:) чеаркънвл dinпрежврвл лвmineї окївлвї. 3) вnъ felъ de пїatръ preцioasъ кат în faца квркквeвлвї. 4) (dвпe mitol:) o zeiцъ пвртътoape de bestї a лвї Жое, ші чл: 5) вnъ felъ de floape (din soївл крiniлор) къ ръdъчinъ вine–mipositoape. (întр'aчeastъ însem: se formeazъ цen: în ινος, ші ак: în ιν)

Ἱροδρόμος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἱεροδρόμος, алергътopъ în sfinteле лъnte.

Ἱρός, ἠ, ὸν, Ion: în локъ de ἱερός.

Ἶρος (ὁ), nвme de вnъ чершътopъ în Odisea, каре ера tot de odatъ ші dвкътopъ de bestї; (în цen:) чершътopъ, foapte съракъ. [ἶρις].

Ἱρουργίη (ἡ), Ion: în локъ de ἱερουργία,

Ἱροφάντης, εω (ὁ), Ion: în локъ de ἱεροφάντης.

Ἱρόχθων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἱερόχθων.

Ἱρῶς, adв: Ion: în локъ de ἱερῶς.

Ἱρωστὶ, adв: Ion: în локъ de ἱερωστὶ.

Ἶς, (ι лвnгъ) ἰνός (ἡ), (îm: dat: noct: ἴνεσσιν) (de aчi) вînъ; (прin întind:) търіe, вîptвte, пвtepe; (ші în nepiſp:) «Ἶς Ὀδυσσῆος (Τηλεμάχοιο, ші чл:)». Om: (ші în парал:) «Ἶς βίης Ἡρακληέης». Es: пвterпіквл Ерквлъ. (bezї βία).

Ἴσα, saъ ἴσα, îm: nevt: ал лвї ἴσος. ‖ (ка adв:) de o notpівъ, asemenea, ші чл:

Ἰσάγγελος (ὁ, ἡ), (ші adв:) –γγέλως, de o notpівъ, asemenea къ înцerії. [ἴσος, ἄγγελος].

Ἰσάδελφος (ὁ, ἡ), de o notpівъ къ (întокmaї ка вnъ) frate.

Ἰσάζω, biit: –άσω, fakъ чева deonotpівъ (în op че) къ алта. ‖ (nestp: saъ ел: ші miж:) mъ notpівeskъ. [ші

Ἰσαῖος, α, ον, noet; în локъ de ἴσος. [ші

Ἰσαίω, (fъръ biit:) noet: în локъ de ἰσάζω. [ші

Ἰσάκις, adв: de deonotpівъ орї. [ἴσος].

Ἰσαλῆ (ἡ), =Ἰξαλῆ.

Ἴσαμι, Dop: în локъ de ἴσημι.

Ἰσάμιλλος (ὁ, ἡ), noet: de o notpівъ ла întpечere, saъ ла пвtere. ‖ (nevt:) Ἰσάμιλλα, adв: deonotpівъ. [ἴσος, ἅμιλλα].

Ἴσαν, în локъ de ἤeισαν 3: îm: neps: de прел: ал лвї εἶμι. 2) Dop: în локъ de ἤδeισαν, 3: îm: neps: de прел: ал лвї οἶδα.

Ἰσανάφορος (ὁ, ἡ), чел че de o notpівъ (de odatъ) se sвїe (se înaцъ) în opizontъ. «Ἀστήρ =». Astpцi: [ἴσος, ἀναφέρω].

Ἰσάνεμος (ὁ, ἡ), noet: чел de o notpівъ (ла їцealъ) къ вîntвл. [ἴσος, ἄνεμος].

Ἴσαντι, Dop: în локъ de ἴσασι.

Ἰσάξιος, α saъ ος, ον, чел de o notpівъ ла прецъ, saъ mepitъ, [ἴσος, ἀξία].

Ἰσαπόστολος (ὁ, ἡ), чел de o notpівъ къ apostolії. [ἴσος, ἀπόστολος].

Ἰσάργυρος (ὁ, ἡ), noet: чел de o notpівъ (ла прецъ) къ арцintвл. «Πορφύρα —». Esxл: [ἴσος, ἄργυρος].

Ἰσάριθμος (ὁ, ἡ), чел de o notpівъ ла пвmъръ. [ἴσος, ἀριθμός].

Ἰσάρτητος (ὁ, ἡ), чел de o notpівъ atîpnatъ (de amîndoъ пърціle). [ἴσος, ἀρτάω].

Ἰσάσκετο; noet: în локъ de ἰσάζετο, 3: sinr: neps: de miж: saъ nas: прел: ал лвї ἰσάζω.

Ἰσάστερος (ὁ, ἡ), чел deonotpівъ (asemenea) къ o stea (ла лвчіре). [ἴσος, ἀστήρ].

Ἴσατι, Dop: în локъ de ἴσησι, 3: sinr: neps: a лвї ἴσημι.

Ἰσάτις, ιδος (ἡ), вnъ felъ de плantъ, din каре se faче въnsea чівітъ înkisъ, лвлакїъ. [de вnde

Ἰσατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка лвлакївл, чівітъ, saъ алвastpв înkisъ.

Ἰσαύδης, εος (ὁ, ἡ), чел къ de o notpівъ (ачелашї) глаsъ, saъ sвnetъ къ алтъ чева. [ἴσος, αὐδή].

Ἰσαχῶς, adв: în de o notpівъ, asemenea кіпъ. [ἴσος].

Ἴσειον (τὸ), templu, ші Ἴσεια (τά), sărbătoare Isideĭ. [Ἴσις].

Ἰσηγορέω -ῶ, ші шіж: -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, vorbesc cu deopotrivă cu altă ființă (cu adevărat slobozenie, în mai mult). [ші

Ἰσηγορία (ἡ), nepărtinire, sau egalitate în vorbire (drept de slobod cetățean). [ἴσος, ἀγορά].

Ἰσήλικος, η, ον, ші Ἰσῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), cel de o potrivă la (de adevărată) vârstă, statură, sau mărime. [ἴσος, ἡλικία].

Ἰσημερία (ἡ), isemerie, potrivire de zi cu noaptea (ad: de cât 12 ceasuri fiecare), echinocțiu. [ші

Ἰσημερινός, ή, όν, cuvenit (cel ce timpul) isemerieĭ, echinocțial. [din

Ἰσήμερος (ὁ, ἡ), cel cu de o potrivă zile cu altul, de adevărată vârstă. 2) = Ἰσημερινός. [ἴσος, ἡμέρα].

Ἴσημι, (întrebă: nu mai în cât-va pers:) poet: știu. (vezi οἶδα).

Ἰσήρετμος (ὁ, ἡ), poet: [ἴσος, ἐρετμός] cel cu vâsle de o potrivă la număr sau la mărime de fie-care parte, sau cu altă corabie.

Ἰσήρης, [ἴσος, ἄρω] ους (ὁ, ἡ), poet: în loc de ἴσος, de adevărată construcție, combinare.

Ἰσήριθμος (ὁ, ἡ), poet: în loc de ἰσάριθμος.

Ἴσης, poet: 2: sing: pers: a lui ἴσημι.

Ἴσθι, porunc: al lui οἶδα, cu știĭ. 2) al lui εἰμί, în loc de ἔσο. 3) (mai nou, sau greș:) în loc de ἴσθι, porunc: al lui εἰμι

Ἰσθλῆ (ἡ), în loc de Ἰσαλῆ, ші Ἰξαλῆ.

Ἴσθμια (τὰ), Istmia, jocurile, ce se sărbătoreau la istmul (ținut) Corintului. (prin: next: în: al lui ἴσθμιος). [de unde

Ἰσθμιάζω, viit: -άσω, serbez (ia parte cu jocurile, sau mă aflu numai de față cu privitoră la) sărbătoarea Istmia. [ші

Ἰσθμικός, ή, όν, cuvenit la istm, sau la Istmia.

Ἰσθμιάς, άδος (ἡ), fem: al lui ἴσθμιος,

Ἰσθμιαστής, οῦ (ὁ), aflat de față cu privitoră la Istmia. [ἰσθμιάζω].

Ἰσθμικός, ή, όν, al istmului. [ἰσθμός. vezi zic:].

Ἴσθμιον (τὸ), vezi ἴσθμιος.

Ἰσθμιονίκης, ου (ὁ), birnitoră în jocurile Istmiilor. [Ἴσθμια, νίκη].

Ἴσθμιος, α, ον, cuvenit istmului, sau ținutului. (de unde || sub:) Ἴσθμιον (τὸ), țînă, ținut.

Ἰσθμοειδής, ές (ὁ, ἡ), cel în țeară de (strimtă ca un) istm. [ἰσθμός, εἶδος].

Ἰσθμόθι, adv: poet: la, în istm. [din

Ἰσθμός (ὁ), [εἶμι] (în jos:) strimtă trecătoare, strimtoare; (iar partic:) țînă de uscat între doi mări (ші mai cu seamă al Corintului); (fig:) țînă (de om, sau de bas). [de unde

Ἰσθμώδης, ες (ὁ, ἡ), = Ἰσθμοειδής.

Ἰσιακός, ή, όν, al Isideĭ (zeiță a Egiptenilor). [Ἴσις].

Ἰσίκιον (τὸ). [din Lat: insicium] ші Ἰστικος (ὁ), chiftea (de carne).

Ἴσκω, (fără viit:) poet: Εἴσκω, seamăn; îndeasă, zic în mintea mea. (de unde 2) (prin: la poeți) zic.

Ἴσμα (τὸ), poet: [ἴζω] = Ἵδρυμα, căldură; așezământ.

Ἴσμεν, în loc de ἴσαμεν, 1: îm: pers: de ἴσημι, sau οἶδα.

Ἰσοβαθής, ές (ὁ, ἡ), cel cu deopotrivă adâncime peste tot, sau în relație cu altul. [ἴσος, βάθος].

Ἰσοβαλλίων, ωνος (ὁ), com: deopotrivă (asemenea) cu Balion (unu bestiă pentru răstatea lui), foarte răă-mărăvită. [ἴσος, Βαλλίων].

Ἰσοβαρέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă...

Ἰσοβαρής, ές (ὁ, ἡ), cel deopotrivă la (sau cu adevărată) greutate. [ἴσος, βάρος].

Ἰσοβασιλεύς, έως (ὁ), cel deopotrivă (asemenea) cu împărată. [ἴσος, βασιλεύς].

Ἰσόβιος (ὁ, ἡ), trăitoră de adevărată viață; sau cel de adevărată vârstă, de deopotrivă timnă; sau dăinuitoră cât ші viața. [ἴσος, βίος].

Ἰσόβοιος (ὁ, ἡ), cel de preț deopotrivă cu un bou (viță, sau monetă). || (subst:) Ἰσόβοιον (τὸ), un fel de floare cu macul. [ἴσος, βοῦς].

Ἰσόβολος (ὁ, ἡ), = Ἰσοστάσιος. [ἴσος, βολή].

Ἰσόγαιος (ὁ, ἡ), cel deopotrivă la întindere, sau împărțire cu pământul. 2) cel deopotrivă (una) cu pământul. [ἴσος, γαῖα].

Ἰσογενής, ές (ὁ, ἡ), cel de o potrivă cu altă ființă două neamă, sau naștere. [ἴσος, γένος].

Ἴσόγεως (ὁ, ἡ), At: în loc de Ἰσόγαιος. «Τέμνειν ἰσόγεων». Trp: [ἴσος, γέα].

Ἰσογνωμέω-ῶ, viit: -ήσω, sîntă...

Ἰσογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), cel de de o potri-

въ, saŭ de aчeeaшĭ пъpere къ алтъл. [ἴσος, γνώμη].

'Ισογονία (ἡ), notpibitate de neamŭ, saŭ naштepe. [ἴσος, γόνος].

'Ισογράφος (ὁ, ἡ), чел чe skpie de onotpівъ къ (întokmaĭ ka) чînева. [ἴσος, γράφω].

'Ισογώνιος (ὁ, ἡ), чел къ deonotpівъ вnгĭвpĭ (ekіanгвларŭ). [ἴσος, γωνία].

'Ισοδάιμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: (къ dat:) чел къ de onotpівъ, saŭ лчeeaшĭ soaptъ (ввnъ saŭ pea) къ алтŭ чînева. 2) (fъpъ kazŭ)='Ισόθεος. [ἴσος, δάιμων].

'Ισοδαίτης, ου (ὁ), [ἴσος, δάιω] înnъpцitopŭ de de onotpівъ пъpцĭ ла toцĭ.

'Ισόδενδρος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ (ла mъpime) къ вnŭ копачĭŭ. [ἴσος, δένδρον].

'Ισοδιαίτης,ου(ὁ),грeш: în локŭ de ἰσοδαίτης.

'Ισοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitopŭ къ o de onotpівъ dietъ, saŭ къ ачелашĭ kinŭ de tpaĭŭ. [ἴσος, δίαιτα].

'Ισόδομος (ὁ,ἡ), [ἴσος, δέμω] ziditŭ, клъditŭ dвne вnŭ de o notpівъ kinŭ. || (sввst:) 'Ισόδομον (τὸ), arxitekt: вnŭ felŭ de клъdipe къ пĭetpe de o notpівъ ла mъpime (înnpot: de ψευδισόδομος).

'Ισόδουλος (ὁ, ἡ), sxол: eksпл: a лвĭ ἀντίδουλος. [ἴσος, δοῦλος].

'Ισοδρομέω-ῶ, вiit: -ήσω, алергŭ de onotpівъ къ чînева, (ad:) къ ачeeaшĭ ĭвцеалъ. [din

'Ισόδρομος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ ла алергаре къ алтвл, saŭ къ ачeeaшĭ ĭвцеалъ tot de вna; (în цen) de o notpівъ, asemenea. [ἴσος, δρόμος].

'Ισοδυναμέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ de o notpівъ къ алтŭ чînева ла пвtepe. [шi

'Ισοδυναμία (ἡ), notpibitate ла пвtepe. [din

'Ισοδύναμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -νάμως, чел къ de onotpівъ пвtepe (mepitŭ, saŭ însemnъtate) къ алтŭ чînева, saŭ чева. [ἴσος, δύναμις],

'Ισοελκής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἴσος, ἕλκω] каре тpaцe (în гpeвtate) de o notpівъ къ алтŭ чева.

'Ισοέτηρος (ὁ, ἡ), чел de o notpівъ ла anĭ (ad: timnŭ, saŭ bîpstъ). [ἴσος, ἔτος].

'Ισοζυγέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

'Ισοζυγής, έος, шi ἰσόζυγος (ὁ, ἡ), шi ἰσόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), înжвгatŭ de o notpівъ; saŭ чел de deonotpівъ гpeвtate ла квтпънъ; (în цen) de o notpівъ. [ἴσος, ζυγός].

'Ισοθεία (ἡ), notpibitate къ Dвmnezeŭ. [din

'Ισόθεος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ къ Dвmnezeŭ, Dвmnezeeskŭ. [ἴσος, Θεός].

"Ισοικος, (ὁ, ἡ), чел dintp'ачeeaшĭ kasъ, saŭ familie. [ἴσος, οἶκος].

'Ισοκατάληκτος (ὁ, ἡ), чел къ de onotpівъ silавъ ла sfîpшitŭ, ='Ομοιοκατάληκτος. [ἴσος, καταλήγω].

'Ισοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ къ вnŭ капŭ (de omŭ). [ἴσος, κεφαλή].

'Ισοκίνδυνος (ὁ, ἡ), adвкътopŭ de (saŭ aflatŭ în) ачeeaшĭ primexdie, de o notpівъ primexdiosŭ; (în Tвч:) ='Ισοπαλής, шi 'Ισόμαχος. [ἴσος, κίνδυνος].

'Ισοκιννάμωμος (ὁ, ἡ), asemenea къ skopцiшoapa. || (sввst:) 'Ισοκιννάμωμον (τὸ), вnŭ felŭ de плantъ asemenea (ла miposŭ) къ skopцimoapa. [ἴσος, κιννάμωμον].

'Ισοκλεής, έος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ къ чînева ла pепвtaцie. [ἴσος, κλέος].

'Ισόκληρος (ὁ, ἡ), înnъpтъшitŭ de o notpівъ din moштenipe, saŭ soapiъ. (ἴσος, κλῆρος].

'Ισοκλινής, έος (ὁ, ἡ), плекатŭ, повînnitŭ de o notpівъ къ чева. [ἴσος, κλίνω].

'Ισόκοιλος (ὁ, ἡ), de o notpівъ adînkosŭ, saŭ înkъпътopŭ. [ἴσος, κοῖλον].

'Ισοκόρυφος (ὁ, ἡ), чел къ kpeasta de o notpівъ (ла 'пълцime) къ чева, saŭ netedъ, [ἴσος, κορυφή].

'Ισοκραής, έος (ὁ, ἡ),=«'Ισος ἴσῳ κεκραμενος». Om: din de o notpівъ пъpцĭ amestekatŭ. ἴσος, κεράω .

'Ισοκράτεια (ἡ), notpibitate de stъnînipe (saŭ de dpentвpĭ, шi чл:), ='Ισονομία. [din

'Ισοκρατής, έος (ὁ, ἡ), чел къ deonotpівъ пвtepe (dpentвpĭ, шi чл:) къ алтвл înnъpтъшitŭ de o notpівъ din stъnînipe. 2) (în Iшкр:) грeш: în локŭ de ἰσοκραής. [ἴσος, κράτος]. [de вnde

'Ισοκρατία (ἡ), Ion: шi At: ='Ισοκράτεια.

'Ισόκριθος (ὁ, ἡ), чел de o notpівъ (ла mъpime, saŭ preцŭ) къ opzŭ. [ἴσος, κριθή].

'Ισόκτιστος (ὁ, ἡ), ziditŭ de o notpівъ (asemenea) къ чева. [ἴσος, κτίζω].

'Ισοκωλία (ἡ), notpibitate de пъpцĭ întp'вnŭ nepiodŭ de кввîntŭ. [din

'Ισόκωλος (ὁ, ἡ), (περίοδος λόγου, nepiodŭ de кввîntŭ) компвsŭ din de onotpівъ пъpцĭl saŭ membpe. [ἴσος, κῶλον].

'Ισολεχής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἴσος, λέχος] înnpeвnъtopŭ, saŭ înnpeвnatŭ în notpibit, patŭ, (ad:) вntъ.

'Ισολογία (ἡ), (maĭ noŭ) în локŭ de ἰσηγορία. [ἴσος, λόγος].

'Ισόλυρος (ὁ, ἡ), Sxол: eksпл: a къ ἀντίλυρος. [ἴσος, λύρα].

'Ισόμαλος (ὁ, ἡ), = 'Αγχώμαλος. [ἴσος, ὁμαλός].

въ, saă de ачееашї пърере къ алтъл. [ĭσος, γνώμη].

'Ισογονία (ἡ), notpibitate de neamă, saă naштере. [ĭσος, γόνος].

'Ισογράφος (ὁ, ἡ), чел че skpie de onotpівъ къ (întokmaї ka) чінева. [ĭσος, γράφω].

'Ισογώνιος (ὁ, ἡ), чел къ deonotpівъ вngїврї (ekіanгъларă). [ĭσος, γωνία].

'Ισοδάιμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: (къ dat:) чел къ de onotpівъ, saă лчееашї soaptъ (вnъ saă pea) къ алтă чінева. 2) (гъръ kază)='Ισόθεος. [ĭσος, δάιμων].

'Ισοδαίτης, ου (ὁ), [ĭσος, δάιω] înnъpцitoră de onotpівъ пърцї ла тоцї.

'Ισόδενδρος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ (ла мъpime) къ вnă копачїă. [ĭσος, δένδρον].

'Ισοδιαίτης,ου(ὁ),греш: în локă de ἰσοδαίτης.

'Ισοδίαιτος (ὁ, ἡ), трьitoră къ o de onotpівъ dietъ, saă къ ачелашї кіпă de траїă. [ĭσος, δίαιτα].

'Ισόδομος (ὁ,ἡ), [ĭσος, δέμω] ziditĭ, клъditĭ dвпе вnă de o notpівъ кіпă. || (sвst:) 'Ισόδομον (τὸ), arxitekt: вnă felă de клъdipe къ пїetpe de o notpівъ ла мъpime (înnpot: de ψευδισόδομος).

'Ισόδουλος (ὁ, ἡ), sxол: ekspл: a лвї ἀντίδουλος. [ĭσος, δοῦλος].

'Ισοδρομέω-ῶ, biit: -ήσω, алергă de onotpівъ къ чінева, (ad:) къ ачееашї їъцеалъ. [din

'Ισόδρομος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ ла алергаре къ алтъл, saă къ ачееашї їъцеалъ tot de вna; (în цen) de o notpівъ, asemenea. [ĭσος, δρόμος].

'Ισοδυναμέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntă de o notpівъ къ алтă чінева ла пвtepe. [ші

'Ισοδυναμία (ἡ), notpibitate ла пвtepe. [din

'Ισοδύναμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νάμως, чел къ de onotpівъ пвtepe (mepitĭ, saă însemnътate) къ алтă чінева, saă чева. [ĭσος, δύναμις],

'Ισοελκής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ĭσος, ἕλκω] каре траце (în грeвtate) de o notpівъ къ алтă чева.

'Ισοέτηρος (ὁ, ἡ), чел de o notpівъ ла anї (ad: timпă, saă вipstъ). [ĭσος, ἔτος].

'Ισοζυγέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntă...

'Ισοζυγής, έος, ші ἰσόζυγος (ὁ, ἡ), ші ἰσόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), înжвгatĭ de o notpівъ; saă чел de deonotpівъ грeвtate ла квmпънъ; (în цen) de o notpівъ. [ĭσος, ζυγός].

'Ισοθεΐα (ἡ), notpibitate къ Dвmnezeă. [din

'Ισόθεος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ къ Dвmnezeă, Dвmnezeeskă. [ĭσος, Θεός].

'Ισοικος, (ὁ, ἡ), чел dintp'ачееашї касъ, saă familie. [ĭσος, οἶκος].

'Ισοκατάληκτος (ὁ, ἡ), чел къ de onotpівъ silaвъ ла sfîpшitĭ, ='Ομοιοκατάληκτος. [ĭσος, καταλήγω].

'Ισοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ къ вnă капă (de omă). [ĭσος, κεφαλή].

'Ισοκίνδυνος (ὁ, ἡ), adвkъторă de (saă aflată în) ачееашї pimeждie, de o notpівъ pimeждiosă; (în Tвч:) ='Ισοπαλής, ші 'Ισόμαχος. [ĭσος, κίνδυνος].

'Ισοκιννάμωμος (ὁ, ἡ), asemenea къ skopцішоара. || (sвst:) 'Ισοκιννάμωμον (τὸ), вnă felă de плantъ asemenea (ла miposă) къ skopцimoapa. [ĭσος, κιννάμωμον].

'Ισοκλεής, έος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ къ чінева ла репвтацie. [ĭσος, κλέος].

'Ισόκληρος (ὁ, ἡ), înnъptъшitĭ de o notpівъ din moштenipe, saă soapiъ. (ĭσος, κλῆρος].

'Ισοκλινής, έος (ὁ, ἡ), плекатĭ, повîpnitĭ de o notpівъ къ чева. [ĭσος, κλίνω].

'Ισόκοιλος (ὁ, ἡ), de o notpівъ adînkosĭ, saă înkъпъторă. [ĭσος, κοῖλον].

'Ισοκόρυφος (ὁ, ἡ), чел къ kpeasta de o notpівъ (ла 'пълцime) къ чева, saă neteдъ, [ĭσος, κορυφή].

'Ισοκραής, έος (ὁ, ἡ)=«'Ισος ἴσῳ κεκραμενος». Om: din de o notpівъ пърцї amestekatĭ. ĭσος, κεράω .

'Ισοκράτεια (ἡ), notpibitate de stъnînipe (saă de dpentврї, ші чл:), ='Ισονομία. [din

'Ισοκρατής, έος (ὁ, ἡ), чел къ deonotpівъ пвtepe (dpentврї, ші чл:) къ алтъл înnъptъшitĭ de o notpівъ din stъnînipe. 2) (în Iпкр:) греш: în локă de ἰσοκρατής. [ĭσος, κράτος]. [de вnde

'Ισοκρατία (ἡ), Ion: ші At: ='Ισοκράτεια.

'Ισόκριθος (ὁ, ἡ), чел de o notpівъ (ла мъpime, saă прецă) къ opză. [ĭσος, κριθή].

'Ισόκτιστος (ὁ, ἡ), ziditĭ de o notpівъ (asemenea) къ чева. [ĭσος, κτίζω].

'Ισοκωλία (ἡ), notpibitate de пърцї întp'вnă nepiodă de кввîntă. [din

'Ισόκωλος (ὁ, ἡ), (περίοδος λόγου, nepiodă de кввîntă) компвsă din de onotpівъ пърцїї saă membpe. [ĭσος, κῶλον].

'Ισολεχής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ĭσος, λέχος] înnpeвnъторă, saă înnpeвnatĭ în notpівit, natĭ, (ad:) nвntъ.

'Ισολογία (ἡ), (maї noă) în локă de ἰσηγορία. [ĭσος, λόγος].

'Ισόλυρος (ὁ, ἡ), Sxол: ekspл: a лв ἀντίλυρος. [ĭσος, λύρα].

'Ισόμαλος (ὁ, ἡ), = 'Αγχώμαλος. [ĭσος, ὁμαλός].

Ἰσομάτωρ, ορος, (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de ἰσομήτωρ.

Ἰσόμαχος (ὁ, ἡ), чел de o notрівъ în вътълie, = Ἰσάμιλλος. [ἴσος, μάχη].

Ἰσομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), чел de o notрівъ ла мърime къ алтъл. [ἴσος, μέγεθος].

Ἰσομερής, έος, (ὁ, ἡ), компъсъ din deonotрівъ пърцї. 2) = Ἰσόμοιρος. [ἴσος, μέρος].

Ἰσομέτρητος, ші ἰσόμετρος (ὁ, ἡ), (і adв:) -μέτρως, чел de o notрівъ ла шъсъръ, саѣ чел че аре ачееашї мъсъръ къ алтъл. [ἴσος, μέτρον].

Ἰσομέτωπος (ὁ, ἡ), чел къ ғрънtea, саѣ naptea dinainte de o notрівъ къ алтъл, саѣ netedъ. [ἴσος, μέτωπον].

Ἰσομήκης, εος (ὁ, ἡ), de o notрівъ (asemenea) къ алтъл ла лънцime. [ἴσος, μῆκος].

Ἰσομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел de o notрівъ къ мъмъ, саѣ къ мъма sa. [ἴσος, μήτηρ].

Ἰσομιλήσιος (ὁ, ἡ), чел de o notрівъ (asemenea) къ Mileteanъ. «Ἔρια ἰσομιλήσια». Diod: лînъ asemenea (de o notрівъ ла калitate) къ чea din Miletъ. [ἴσος, Μιλήσιος].

Ἰσομοιρέω-ῶ, вiit: -ήσω, (къ цеп: dipек: ші dat: саѣ ак: преп: indip:) sîntъ пърташъ de o notрівъ къ алтъл din чева. [din

Ἰσομοιρής, έος (ὁ, ἡ), = Ἰσόμοιρος.

Ἰσομοιρία (ἡ), deonotрівъ înпъртъшipe din чева. [din

Ἰσόμοιρος (ὁ, ἡ), deonotрівъ пърташъ къ алтъл din чева; (прin врm:) de o notрівъ ла мърime, саѣ ла пътere, ші чл: [ἴσος, μοῖρα].

Ἰσόμορος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἰσομοιρος.

Ἰσόνειρος (ὁ, ἡ), чел de o notрівъ къ (asemenea neînfiinцatъ ші zadarnікъ ка) вnъ вisъ. [ἴσος, ὄνειρος].

Ἰσόνεχυς, υος (ὁ, ἡ), noet: чел de o notрівъ къ (ка вnъ, маї) moртъ. [ἴσος, νέκυς].

Ἰσονομέω-ῶ. вiit: -ήσω, înпарцъ de o notрівъ. ‖ (овіч: пas:) мъ administpezъ къ егалitate (demokpatiчeшte), sîntъ четъцeanъ de demokpatікъ statъ. [ші

Ἰσονομία (ἡ), notрівitate de полiтiче дрепtърї în гъверnъ, че аре de вазъ егалitatea, isonomie, demokpatie, саѣ репъблікъ. [ші

Ἰσονομικὸς, ἡ, ὸν, ші atв: -ικῶς, atingъторъ de (саѣ трăitоръ съвt) гъверnъ de егалitate în лецї; (în цеп:) їввitоръ de isonomie, demokpatikъ. [din

Ἰσόνομος (ὁ, ἡ), înпърцitъ deonotрівъ. 2) трăitоръ în statъ гъверnatъ demokpatiчeшte. 3) (în цеп:) deonotрівъ, asemenea. [ἴσος, νόμος].

Ἰσόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел deonotрівъ (asemenea) къ вnъ копilъ; deonotрівъ непътinчosъ. (вezї ші Ἰσόπρεσβυς). [ἴσος, παῖς].

Ἰσοπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел de o notрівъ (în dimensie) къ o палmъ. [ἴσος, παλαιστή].

Ἰσοπαλαίω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Ἰσοπαλὴς, έος, ші Ἰσόπαλος (ὁ, ἡ), (ші adв:)-πάλως, чел deonotрівъ къ алtъ чinева în лъптъ (pesвoiъ, ші чл:); deonotрівъ ла пътere; (în цеп:) deonotрівъ, asemenea. [ἴσος, πάλη].

Ἰσοπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), deonotрівъ къ алтъл ла гръsime, саѣ гposime. [ἴσος, πάχος].

Ἰσόπεδος (ὁ, ἡ), чел în deonotрівъ линie de sвnpafaцъ къ алтъл; netedъ, шesъ. ‖ (sввst:) Ἰσόπεδον (τὸ), кîmnie netedъ, шesъ. [ἴσος, πέδον].

Ἰσοπέλεθρος (ὁ, ἡ), [ἴσος, πέλεθρον] чел deonotрівъ ла întindepe, саѣ лънцime къ чева.

Ἰσοπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), Sхл: екsпл: a лъї ἀντιπενθής. [ἴσος, πένθος].

Ἰσοπεριμέτρητος, ші Ἰσοπερίμετρος (ὁ, ἡ), чел къ околъ din toate пърцiле deonotрівъ (ла întindepe) къ алтъл. [ἴσος, περίμετρον].

Ἰσόπετρος (ὁ, ἡ), noet: чел deonotрівъ (ла вîptошiс) къ пїatpa. [ἴσος, πέτρα].

Ἰσόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел deonotрівъ къ вnъ котъ; саѣ de deonotрівъ коцї къ чева. [ἴσος, πῆχυς].

Ἰσοπλατὴς, έος (ὁ, ἡ), deonotрівъ латъ, саѣ ла лъцime. [ἴσος, πλάτος].

Ἰσοπλάτων, ωνος (ὁ, ἡ), чел deonotрівъ (asemънatъ) къ Platonъ. [ἴσος, Πλάτων].

Ἰσόπλευρος (ὁ, ἡ), чел къ deonotрівъ коaste, саѣ латъpe, екiлateралъ. [ἴσος, πλευρόν].

Ἰσοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел deonotрівъ ла мълцime. [ἴσος, πλῆθος].

Ἰσοπολιτεία (ἡ), notрівitate (егалitate) în полiтiче дрепtърї. [din

Ἰσοπολίτης, ου (ὁ), ші Ἰσοπολῖτις, ιδος (ἡ), четъцeanъ, -цeапкъ de statъ гъвернatъ къ егалitate în лецї, саѣ demokpatікъ. 2) чел че se въкъръ de ачелеашї четъцeпештї дрепtърї къ пъmîntenїї саѣ adевъpацїї четъцenї. «Πόλις—». Ап: каре аре astfel de пpівелецїъ, (Лat:) municipium. [ἴσος, πολίτης].

Ἰσόπρεσβυς, εος (ὁ, ἡ), noet: чел deonotрівъ (asemenea) къ вnъ въtpînъ; deonotрівъ непътinчosъ; (în цеп:) въtpîniчosъ. [вezї ші ἰσόπαις]. [ἴσος, πρέσβυς].

'Ισόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѣ deonotрівъ (ла mърime, saѣ їѣцime) apinї. [ἴσος, πτερόν].

'Ισόπτωτος (ὁ, ἡ), грам: = 'Ομοιόπτωτος. [ἴσος, πτῶσις].

'Ισόπυρον (το), [ἴσος, πυρός] вnѣ felѣ de плantъ.

'Ισορρόπης, έος (ὁ, ἡ), = 'Ισόρροπος.

'Ισορροπέω -ῶ, вiit: -ήσω, deonotрівъ mъ аплекѣ întp'amîndoъ пърціле. [ші

'Ισορροπία (ἡ), аплекаре, повîрnipe de onotрівъ întp' amîndoъ пърціле. [din

'Ισόρροπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρόπως, de onotрівъ плекатѣ, повîрnitѣ ла amîndoъ пърціле; чел кѣ de onotрівъ грехtate; (fiг:) чел de onotрівъ ла чinste, прецѣ, saѣ пѣtepe кѣ алтѣл. [ἴσος, ῥοπὴ]. (în цen:) = кѣ

'Ίσος, saѣ noet: ἴσος [ἴσκω, ἐίσκω], η, ον, (компар: ἰσαίτερος) de o notрівъ, asemenea (ла kîtime, formъ, пѣtepe, ші чл:). «Ἑπτὰ λοχαγοὶ ταχθέντες ἴσοι πρός ἴσους». Sof: «'Ίση μοῖρα». Od: Y: (ші fъръ sввst): «'Ατεμβόμενος ἴσης». Іл: A: ші Od: 1: «'Ερίζετον περὶ ἴσης». Іл: M: (шї кѣ dat:) «'Ίσος ἀέλλῃ». Om: «'Ίσ ς ἠρώεσσι». Ткр: «'Ίσον ὄρευς κορυφᾶ». Ткр: «'Ίσον ἴσῳ κεκραμένον» At: «Οὔ σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας». Іл: A: (ші în periғp:) «Εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τοῖς ἡλικιώταις τῇ ἱππικῇ. Ksn: 'І a ажвns ла кълърie. «Τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι». Лкs: «'Επὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις». Лкs: кѣ kondiцie de ачелеашї dpentърї, кѣ egalitate легалъ. (ші în локѣ de adв:) «'Ίσον κηρί». Іл: T. «'Ίσον ἐμοὶ βασίλευε». Іл: I. «'Ίσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν». Ткр: (ші înпревпъ кѣ καὶ). 'Ίσον καὶ ῥήναιαν ἐφίλησεν». Ткр: (ші îm:) «'Ετρεφεν ἴσα τέκεσσιν». Іл: E. «'Ίσα τοκεῦσιν ἐτίομεν». Іл: O. (ші înпревпъ кѣ καὶ) «'Ίσα καὶ τοὺς υἱέας φιλῶ». Лкs: «'Ίσα καὶ ὀδυρόμενος». Павs: ка кѣm ар ші плînце. (ші кѣ преп:) «'Εξ («'Εκ τοῦ, «'Απὸ τοῦ) ἴσου. «'Επὶ ἴσης. ші «'Επίσης». Лкs: «'Επὶ ἴσης διαφέρειν τὸν πόλεμον». Ep: a se вate кѣ deonotрівъ isправъ. «'Εν ἴσῳ. «'Εν ἴσῳ εἰ καί». Лкs: ка кѣm. «'Εν ἴσῳ (se înц: βήματι) προσήεσαν». Ksn: 2) netedѣ, шesѣ (kîmпѣ, ші чл:). «Εἰς τὸ ἴσον καταβαίνειν». Ksn: 3) (fiг:) notрівitѣ; dpentѣ; (desпpe oam:) їввitорѣ de dpentate. «'Ίσον θυμὸν ἔχοντι». Іл: N. «'Ίσαι μαρτυρίαι». Skp: «'Ίσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ». Sof: «'Εν δὲ τοῖς δ' ἴσος». Sof: «Πῶς ἐστι τοῦτο ἴσον, ἢ δίκαιον»; Dm: (ші авs:) «Τό ἴσον». Лкs: egalitate, dpentate,=Ίσονομία. (ші кѣ преп: în локѣ de adв:) «'Εξ ἴσου, saѣ «'Εκ τοῦ ἴσου». Лкs: кѣ dpentate, fъръ пърtinipe. 4) ачелашї; (fiг:) indifepinte. «'Ίσος ὁ μόχθος». Ткр: «'Ίσος πρὸς τὰς παρ' αὐτοῦ δόσεις». Кев:

'Ισοσθένεια (ἡ), пътрівitate în пѣtepe, saѣ вîрtѣte кѣ алтѣл. [ші

'Ισοσθενέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѣ...

'Ισοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σθενῶς, чел de o notрівъ ла пѣtepe, saѣ вîрtѣte. (кѣ dat:) «Πενίαν πλούτῳ ἰσοσθενῆ». Dmkpt: [ἴσος, σθένος].

'Ισοσθενία (ἡ), = 'Ισοσθένεια.

'Ισοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѣ deonotрівъ (ла лѣцime) крачї; (fiг: în matem:) екілатералъ, = 'Ισόπλευρος; (desпpe пѣmърѣ) soцѣ, = 'Άρτιος. [ἴσος, σκέλος]. [de вnde

'Ισοσκελία (ἡ), notрівitate de крачї, de латѣре; ші чл:

'Ισόσπριος (ὁ, ἡ), noet: чел deonotрівъ кѣ (kîtѣ, saѣ ка) o легѣmъ (пъхtѣ, fasole. ші чл:) [ἴσος, ὄσπριον].

'Ισοστάδην, adв: în deonotрівъ stѣtѣtѣръ. аплекаре, saѣ пѣtepe, = 'Ισοστασίως.

'Ισοσταθμέω -ῶ, вiit: ήσω, = 'Ισοβαρέω. [ші

'Ισοσταθμία (ἡ), = 'Ισορροπία. [din

'Ισόσταθμος (ὁ, ἡ), = 'Ισοβαρὴς, каре трацe deonotрівъ ла грехtate кѣ чева. [ἴσος, στάθμη].

'Ισοστάσιος (ὁ, ἡ), ші adв: ίως, [ἴσος, στάσις] = 'Ισοβαρής. 2) deonotрівъ ла пѣtepe, saѣ ла прецѣ. 3) (în цen:) deonotрівъ, asemenea.

'Ισοστατέω-ῶ, вiit: -ήσω, = 'Ισοσταθμέω.

'Ισόστοιχος (ὁ, ἡ), Sхол: eksплік; a лвї ἀντίστοιχος.

'Ισόστροφος (ὁ, ἡ), de onotрівъ pesвчitѣ. 2) (грам:) (поетъ) кѣ stpofe de onotрівъ ла пѣtърѣ кѣ алта. [ἴσος, στροφὴ].

'Ισοσυλλαβέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntѣ...

'Ισοσύλλαβος (ὁ, ἡ), (ші adв:)-λλάβως, чел кѣ silaвe de onotрівъ кѣ алтѣл. [ἴσος, συλλαβὴ].

'Ισοτάλαντος, (ὁ, ἡ), = 'Ισοβαρής, ші 'Ισοστάσιος. [ἰσος, τάλαντον].

'Ισοταχέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntѣ...

'Ισοταχής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ταχῶς, чел de onotрівъ кѣ чinева ла їѣцime în алергаре, лѣкраре, ші чл: [ἴσος, τάχος].

'Ισοτέλεια (ἡ), stapea (dpentѣл) лвї [ἰσοτελής, vezї zіч:]

'Ισοτέλεστος (ὁ, ἡ), noet: sъвîpшitѣ de onotрівъ, saѣ de odatъ кѣ... «'Άϊδος—» Sof: de onotрівъ nesfîpшitѣ; (în цen:) de onotрівъ. [ἴσος, τελέομαι].

'Ισοτελής, έος (ὁ, ἡ), чел че fачe ачелеашї келтвїелї; saѣ каре плътеште ачелеашї tpiвѣte кѣ алтѣл. (de вnde în Atena) «'Ισοτελεῖς» metivїї, каре se вѣкраѣ de oape-

каре dpentврї de onotpівъ кв пъmînteniї. [ἴσος, τελος].

'Ισότης (ἡ), notpівitate (eralitate); asemънътate. [ἴσος].

'Ισοτιμία (ἡ), notpівitate în vinste; dobîndipe de ачелеашї политіче vinstї ші dpentврї, = 'Ισονομία. [din

'Ισότιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τίμως, de onotpівъ vinstitъ; saъ каре se вякъръ de ачелеашї политіче vinstї ші dpentврї; saъ прецвітъ de o notpівъ. [ἴσος, τιμὴ]

'Ισότοιχος (ὁ, ἡ), (прinv: ναῦς, коравіе) кв пърецї de o notpівъ ла 'пълціme de amîndoъ пърціле. [ἴσος, τοῖχος].

'Ισότονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόνως, de onotpівъ întinsъ; чел кв ачелашї tonъ; (grам:) чел кв asemenea tonъ. [ἴσος, τόνος].

'Ισοτράπεζος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ кв o masъ; saъ каре are (мъпînкъ ла) de onotpînъ вънъ masъ. [ἴσος, τράπεζα].

'Ισοτριβής, έος (ὁ, ἡ), поет: (кв цen:) петрекъторъ întp'ачелашї локъ кв алтвл, коплоквіторъ, товарошъ, ші чл: [ἴσος, τρίβω].

'Ισοτροπέω-ῶ, вііт: -ήσω, sîntъ...

'Ισότροπος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ ла пвртаре (пъравврї) кв алтвлор, кв sine; saъ чел de вnъ регвлатъ (statopnikъ) характеръ. [ἴσος, τρόπος].

'Ισότυπος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ ла (кв ачелашї) кіпъ. [ἴσος, τύπος].

'Ισοτύραννος (ὁ, ἡ), чел deonotpівъ кв вnъ tipanъ. [ἴσος, τύραννος].

'Ισάϋλος (ὁ, ἡ), чел din ачееашї materie. [ἴσος, ὕλη].

'Ισουργέω -ῶ, вііт: -ήσω, лвкрезъ deonotpівъ, saъ ачелеашї кв алтвл, [din

'Ισουργὸς (ὁ, ἡ), лвкръторъ deonotpівъ, saъ de ачелашї лвкрв кв алтвл. [ἴσος, ἔργον].

'Ισοϋψὴς, έος (ὁ, ἡ), deonotpівъ 'палтъ. [ἴσος, ὕψος].

'Ισοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), арътътъ, вързтъ deonotpівъ кв алтвл. [ἴσος, φάινω].

'Ισοφαρίζω, Dor: în локъ de ἰσοφειριζω, вііт: -ίσω, поет: мъ порtъ de onotpівъ, мъ notpівeскъ; (прin întind:) мъ întpекъ кв чінева || (pap stp:) fakъ чева de o notpівъ (asemenea) кв алтвл. [ші

'Ισοφόρος (ὁ, ἡ), пвртъторъ de гревtate deonotpівъ кв алтвл. «Οἶνος—» Лкс: вінъ, каре apdikъ înkъ atîta апъ. [ἴσος, φέρω].

'Ισοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de ачееашї natвръ, saъînsвшime кв чева. [ἴσος, φυή].

'Ισοχειλὴς, έος, ші 'Ισόχειλος (ὁ, ἡ), плinъ deonotpівъ кв вvzеле, venitъ пînъ ла вvze. [ἴσος, χεῖλος].

'Ισόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), = 'Ισοσθενής. [ἴσος, χείρ].

'Ισόχνοος, ους (ὁ, ἡ), чел deonotpівъ ла ешіреа първлвї dintîiъ (de ачееашї вîrstъ) кв алтвл. [ἴσος, χνόος -οῦς].

'Ισόχορδος (ὁ, ἡ), чел кв de onotpівъ (ла пвтъръ) коарde кв алтвл. [ἴσος, χορδή].

'Ισοχρονέω -ῶ, вііт: -ήσω, sîntъ...

'Ισοχρόνιος. ші 'Ισόχρονος (ὁ, ἡ), чел deonotpівъ ла timпъ; deonotpівъ dъinitorъ кв алтвл; (грам: ші metp:) чел de ачелашї timпъ de вокалъ. [ἴσος, χρόνος].

'Ισόχροος, -ους (ὁ, ἡ), чел deonotpівъ ла колоаре, de ачееашї faцъ. [ἴσος, χρόα].

'Ισόχρυσος (ὁ, ἡ), чел de onotpівъ (ла прецъ), saъ asemenea (în орче) кв авръл. [ἴσος, χρυσός].

'Ισοψηφία (ἡ), notpівitate (în пвтъръ) de вotврї. [din

'Ισόψηφος (ὁ, ἡ), чел че are, saъ dъ ачелашї votъ кв алтвл, = 'Ομόψηφος, înвoitъ. 2) чел кв de onotpівъ dpentъ de a вota, = 'Ισοτιμος. 3) (zivere) din a къріа літere apitmetiчemte sokotindв se pesвлтъ ачееашї кîtime, ка шї din алта, sn: ек: Πέδαι, Μένε ші чл: daъ пвт: de o sвтъ. (de вnde) «'Ισόψηφα (se înц: ἔπη)». Aptmdp: [ἴσος, ψῆφος, saъ ψηφίον].

'Ισόψυχος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ψύχως, чел deonotpівъ ла sвflетъ кв алтвл. [ἴσος, ψυχή].

'Ισόω -ῶ, вііт: -ώσω, = 'Ισάζω, || (між: saъ пas:) віъ ла deonotpівъ кв... «Ὄνυχας χεῖρας τε ἰσώσαντο». Es: аъ venit ла deonotpівъ въіълие кв вnгііле ші mîîneле întpe dinшії. [ἴσος].

'Ιστάνω, (прел: ἴστανον) = Ἵστημι.

'Ιστάριον (τὸ), dim: ал лвї ἱστός.

Ἵστασχ' (în апок: maї 'nainte de вок: asпір:) în локъ de ἵστασκε, поет: 3: sinг: пеps: de прел: ал лвї ἵστημι.

'Ιστέον, nosit: ал лвї ἵσημι, saъ οἶδα, требвїе съ шtim.

Ἵστημι (ші пas:) Ἵσταμαι, вііт: -στήσω, (ші пas:) σταθήσομαι. (прел: ἵστην, ἵστων, ші пas: ἱστάμην, пех: ἔστησα, ші пas: ἐστάθην, ші nosit: στατέον) пвїъ a sta чева dpent, apdikъ în sвs. «'Ιστὸν ἵστημι». Лкс: «'Ο ἵππος ἵστησι τὰ ὦτα». Лкс: «Ἵστησι τὰς τρίχας» Apst: «Ἵστημι τεῖχος (τρόπαιον)». Лкс: «'Ιστάναι τινα χαλκοῦν». Dm: «Τοῦτον ὁ δῆμος ἔστησ' ἐνθάδε». Ткр. (ші пas:). «Σταθῆναι ἐν ἀγορᾷ». Apst: (везї ші ἰδρύω). 2) ашезъ чева ла локвл съъ; (de вnde прin întind: ші fir:) pîndвїeskъ,înstълезъ; (despre ostaшї) apапжезъ (пвїъ ла pîndъ); (despre жertfe, ші чл:) daъ, oferъ.

прınoseskъ. «Ἔγχος δ' ἔστησε πρὸς κίονα». Od: A. Πεζοὺς δ' ἐξόπισθεν στῆσεν». Ил: A· «Ἀγῶνα (»Πόλεμον) ἱστάναι». Пл: «Δίκτυα ἱστάναι». Ksn: (ші між:) «Χορὸν ἐστήσαντο». Ткр: «Ἡ πόλις τοῦτον ἐστήσατο βασιλέα». Ksn: «Θεοῖς κρατῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον». Ил: Z. «Στασῶ κρατῆρα γάλακτος ταῖς νύμφαις (τῷ Πανί)». Ткр: «Τοιόνδε κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ ψέρων ἐστήσατο Χείρων». Ткр: 3) apdikъ, skopneskъ. «Κονίην («Κῦμα «Νεφέλας, «Βοὴν, Φύλοπιν, ші чл:) ἱστάναι». Om: (ші між:) «Εἰώθασι Ἕλληνες ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι». Ep: «Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσίν. Od: I· 4) цiъ nemiшkatъ, aцintezъ. «Ἵστημι τὸ πρόσωπον (τοὺς ὀφθαλμοὺς)». Лкs: 5) opneskъ. «Μύλην στήσασα». Od: Υ. Ἱστάναι τὰς ἀγέλας». Ksn: «Κοιλίαν ἵστησι». Dskp: 6) kintъreskъ. «Ἢ μετροῦντες, ἢ ἱστάντες». Ksn: || (між:) ἵσταμαι, biit: στήσομαι, ші ἑστήξω; saъ ἑστήξομαι, (nex: ἐστησάμην, ші ἔστην, în înd: însemnape; neste sъв:, kape se ĭa ші în локъ de прел:, ἑστήκειν, saъ εἱστήκειν, de вnde naptч: ἑστὼς -ῶσα, ὡς, saъ ὸς, ші maĭ noъ ἑστηκὼς, υῖα, ὸς), staъ dpeпĭъ, mъ apdikъ în sвs. «Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν». Il: Ω. «Ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη». Ткр: «Κονίη ἵσταται». Om: se înaлцъ. 2) staĭ ла вnъ локъ, nв mъ mişkъ. «Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη». Il: A. «Ἀντίοι ἔσταν». Ош: «Τίποτ' αἰθερίαν ἔστηκε πέτραν»; Evp: «Πολλὰ δὲ δοῦρα ἐν γαίῃ ἵστατο». Il: O. ші «Τὶ ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί»; Skp: «Στᾶθι, καὶ εἰσιδε». Ткр: (ші fir:) «Ἱστάμενος ἐπ' ὀλίγων ῥημάτων». Грг: stъpвind, 3) în локъ de eĭмí, staĭ, sîntъ, mъ aflв. 'Εσταότ' εἰν'ἀΐδαο δόμοις». Il: Ω. «Ὄπῃ σέθεν ἵσταται αὐλις». Ткр: «Ἵσταται κατὰ βορέαν». Tвч: «Τῇ δ' ἕβδομος εἱστήκει μείς». Il: T. «Ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς». Ep: Ἀλλ' ἑστάτω (în локъ de ἔστω) μοι καὶ δέος τι καίριον». Sof: 4) staĭ, înчetezъ. «Ἐνταῦθα στησόμεθα τοῦ λόγου». Плт: «Οὐ μὴν ἐνταῦθ' ἔστηκε τὸ πρᾶγμα». Dm: «Οὐ στήσεται πάντας ἀνθρώπους ἀδικῶν». Dm: 5) staĭ înkpemenitъ; mъ înkerъ; sîntъ apdikatъ 'naлт. «Κρημνοὶ («Ὀφθαλμοί, «Τρίχες) ἔστασαν». Il: M. Ω. Od: T. 6) estc (a aжвns) în вîpfъ (în чea maĭ mape kpeштepe) «Φύλοπις («Νεῖκος) ἵσταται». Il: N. Σ. «Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δὲ ἱσταμένοιο». Od: Ξ. «Ἔαρος νέον ἱσταμένοιο». Od: T. 8) (кв adв:) netpekъ; mъ noptъ. «Ὀρθῶς (εὐλαβῶς) ἵσταται». Лкs:

Ἱστιάτωρ, ορος (ὁ). Ion: în локъ deéстиάтωр, preotвл Dianeĭ din Efesъ, =Ἐσσήν. [din

Ἱστίη, ші Ἱστίη (ἡ), [Ion: în локъ de éстία.

Ἱστιητήριον (τὸ), Ion: în локъ de éстиатήριον.

Ἱστιητόριον (τὸ), Ion: în локъ de éстиатόριον.

Ἱστιήτωρ, ορος (ὁ), Ion: în локъ de éстиάтωр.

Ἱστιοδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, алергъ пвstind кв nînzeлe întinse. [ἱστίον, δρόμος].

Ἱστιοκώπη (ἡ), корабіе, saъ пвstipe кв nînze ші вîsлe. [ἱστίον, κώπη].

Ἱστίον (τὸ), [ἱστὸς] nînzъ; op чe цesътъръ; (naptik: ла îm:) nînze de корабіе.

Ἱστιοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкъ nînze de корабіе; saъ înapmezъ корабіа кв nînze. [ἱστίον, ποιέω].

Ἱστιορράφος (ὁ, ἡ), квsътopъ de nînze de коръвіĭ; (kom:) în локъ de мηχанορράφος, віклеапъ, amъцitopъ. [ἱστίον, ῥαφή].

Ἱστοδοεὺς, έως (ὁ), Ἱστοδόη (ἡ), [ἱστὸς, βοῦς], продавл пвsгвлвĭ.

Ἱστοδόκη (ἡ), [ἱστὸς, δέχομαι] локъ în корабіе de пвs kataptвл коворîтъ.

Ἱστοκεραία (ἡ), antena (Itл:) kataptвлвĭ. [ἱστὸς, κεραία].

Ἱστοπέδη (ἡ), naptea de жos a kataptвлвĭ, кв kape stъ înfintъ. [ἱστὸς, πέδη].

Ἱστοπόνος (ὁ, ἡ), [ἱστὸς, πόνος] лвкръtopъ (цesътopъ) de nînzъ, nînzapъ.

Ἱστόπους, οδος (ὁ), (прinч: ла îm:) лemneлe, kape цin nînza întinsъ în ръsвoĭъ apdikatъ în sвs, =Κελέοντες. [ἱστὸς, ποῦς].

Ἱστορέω -ῶ, [ἵστωρ] biit: -ήσω, черчetezъ, ка sъ aflв; saъ mъ domipeskъ din прonpia mea oвservape, aflв кв deamъpвntвл. 2) (maĭ des) snвĭъ noвestind, чe amъ въzвt, ші amъ înцeлes кв skвmnътate. 3) (în цen:) mъptвpiseskъ, înkpedinцezъ чева dвne штiinца, чe amъ ка însвmĭ въzътopъ de вpe вnъ лвkрв. «Ἱστορεῖ, ὅτι οὕτως ἔχει». Лкs: [de вnde

Ἱστόρημα (τὸ), op чe s' a noвestit dвne o екsакtъ штiinцъ; noвeste, =Διήγημα.

Ἱστορία (ἡ), [ἵστωρ] черчetape прin екsакtъ oвservape, ші aflape desпpe чева. «Ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἱστορίαν». Плв: 2) istopie, snвnepe, noвestipe de кîte a въzвt, saъ алtfeл s' a înkpedinцat чinева. «Οὐκ ἀκοὴν λέγω, ἀλλ' ἱστορίαν». Ел: 3) (maĭ цen:) istopie, saъ înskpisъ Istopisipe de чeлe dвne вpemĭ înтîmплate. «Πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν». Лвч: [de вnde

Ἱστορικὸς ἡ, όν, atinгътopъ de istopie. 2) штiitopъ, saъ skpiitopъ de istopie. [de вnde

Ἱτтορικῶς, adв: în feлъ de istopie, istopiчeщte.

Ἱστοριογράφος (ὁ, ἡ), скрiitорѣ de istopie. [ἱστορία, γράφω].

Ἱστόριον (τὸ), istopikъ întîmплare fолositoape спре dовадъ; (în цen:) dовадъ (sirвръ ші nекontestавілъ). [ἱστορία].

Ἱστοριοσυγγραφεὺς, έως (ὁ),=Ἱστοριογράφος; (прinч: însъ) компвitорѣ de колекцie de istopisite de къtре алцiї de маї 'nainte, (fрanц:) compilateur. [ἱστορία, συγγράφω].

Ἱστὸς (ὁ), [ἵστημι] katapтѣ de корабie. «Ἱστὸν στήσαντο». Іл: A. 2) свлвл чел de свs, пе каре se înfъшвръ пînza în ръсвоївл ашezatѣ în свs; (прin întind) ръсвоїѣ de цesвt apdikatѣ în свs. 3) пînzъ цesвtъ; трîмвъ de пînzъ. «Ὀθονίων ἱστούς». Плв: 4) (în цen:) цesътвръ. «Ἱστὸς ἀράχνης». Лкs:

Ἱστότονος (ὁ, ἡ), întinsѣ în ръсвоіѣ (de цesвt). [ἱστὸς, τείνω].

Ἱστουργεῖον (τὸ), гаврікъ, цesътopie de пînze; саѣ ръсвоїѣ. [ші

Ἱστουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лвкрезѣ пînze, цesѣ. [ші

Ἱστουργία (ἡ), мештешвгвл, треава лвкръторвлвї de пînze, цesътopitѣ. [ші

Ἱστουργικὸς, ἡ, ὸν, atingъторѣ de лвкрареа саѣ лвкръторвл de пînze. «Ἱστουργικὴ (se înц: τέχνη»). цesътopitѣ de пînze.

Ἱστουργὸς (ὁ, ἡ), лвкръторѣ de пînze în ръсвоіѣ, цesъторѣ. [ἱστὸς, ἔργον].

Ἵστω, 3: sinг: neps: de порвнч: ал лвї ἴσημι, саѣ οἶδα, съ шtie. «Ἵστω (ші Dop: ἴττω) Ζεύς». (fр: de жвр:) мартврѣ fie 'mї Dвmnezeѣ.

Ἵστω, în локѣ de ἵστασο 2: sinг: neps: de порвнч: ал лвї ἵσταμαι.

Ἱστών, ῶνος (ὁ), локвл, вndе este ашezatѣ ръсвоівл de цesвt, цesътopie, = Ἱστουργεῖον. [ἱστός].

Ἵστωρ, ші ἴστωρ [ἴσημι], оρος (ὁ), (кѣ цen:) штiitорѣ de чева; мартврѣ; însвшї възъторѣ; (fiг:) арвітрв. «Ἵστορα δ' Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω.» Іл: Ψ.

Ἰσχάδιον (τὸ), dim: ал лвї ἰσχάς.

Ἰσχαδοκάρυα (τὰ), smокine вскate amestекate кѣ пвчї. [ἰσχάς, κάρυον].

Ἰσχαδοπώλης, ου (ὁ), ші Ἰσχαδόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъторѣ, -toape de smокine. [ἰσχάς, πώλης].

Ἰσχαδώνης, ου (ὁ), кѣмпъръторѣ (пentрв ревînzape) de smокine. [ἰσχάς, ὠνὴ].

Ἴσχαιμος (ὁ, ἡ), [ἴσχω, αἷμα] чел кѣ însвшime de a опрi sînцеле, =Ἀιματοστάτης.

Ἰσχάινω, вiit: -ανῶ, noet: în локѣ de ἰσχάνω, ἴσχω, опreскѣ, цiѣ (în fрîѣ); (dвпе алцiї) în локѣ de ἰσχναίνω.

Ἰσχαλέος. α, ον, noet: în локѣ de ἰσχναλέος, вскъцivѣ, славѣ.

Ἰσχανάω, noet: în локѣ de ἴσχω, цiѣ (ші nas: рътîїѣ) îndърът, опreскѣ, înпїedikѣ; staѣ înпротівъ кѣ stървipe. (de вnde 2) (кѣ цen: saѣ infin:) nofteskѣ, dopeskѣ.

Ἰσχάνω, (прел; ἴσχανον, ші маї мвлтѣ пѣ) noet: =Ἴσχω.

Ἰσχάς [ἴσχω, ἰσχνός], άδος (ἡ), smокinъ вскatъ. 2) (fiг:) гавра шezвтвлвї. 3) вnѣ гелѣ de плантъ (din соївл лапtелвї кѣкѣлвї, вezї τιθύμαλλος). 4) noet: (enit:) апгвра.

Ἰσχέμεν, ші Ἰσχέμεναι, noet: în локѣ de ἴσχειν.

Ἰσχιαδικὸς, ἡ, ὸν, пътimашѣ de (саѣ вѣпѣ de леакѣ пentрв) воала [ἰσχιάς].

Ἰσχιάζω, вiit: -άσω, îmї мішкѣ шолдвріле ла вмблетѣ. «Ἰσχιάζουσα βωμολόχος». Пркп: каре кѣрвеште îшї înfрînцea шолдвріле. [ші

Ἰσχιακός, ἡ, ὸν, =Ἰσχιαδικός. [din

Ἰσχιάς, άδος (ἡ), (adiект:) кѣвenitъ ла шолдврї. (de вnde. || сввst:) (se înц: νόσος) дврере (реѣmatismѣ) de шолдврї. [din

Ἰσχίον (τὸ), [ἴσχω, ἰσχὺς] înкеїетвра шолдвлвї ші a коапseї; (прin întind:) шолдвл. (вezї Іл: E: ші ἰξύς ші γλουτός).

Ἰσχιορῥωγικὸς [ἰσχίον, ῥώξ], ἡ, ὸν, (dвпе zіч:) шолditѣ; (de вnde fiг:) верsѣ iambікѣ кѣ пічоареле soaце snondee. (вezї ші χωλίαμβος).

Ἰσχναίνω, вiit: -ανῶ, вsвкѣ, слъвeskѣ (în релацie кѣ карnea ші гръsimea). [ші

Ἰσχναλέος, α, ον, noet: славѣ, вскъцivѣ, сввцipatікѣ. [ἰσχνός].

Ἴσχνανοις, εως (ἡ), слъвipe, вскape (акt: саѣ пас:). [ші

Ἰσχναντϊκός, ἡ, ὸν, чел кѣ însвшime de a слъві, a вска. [ші

Ἰσχνασία (ἡ), =Ἰσχνότης. [ἰσχναίνω].

Ἰσχνοεπέω-ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskѣ сввцipe, кѣ finецъ. [ἰσχνός, ἔπος].

Ἰσχνόκωλος (ὁ, ἡ), [ἰσχνός, κῶλον] славѣ, сввцipe în тъдвлареле трвпвлвї.

Ἰσχνολέσχης, ου (ὁ), сввцipe (шеретѣ) ла ворвъ; саѣ върfitорѣ. [ἰσχνός, λέσχη].

Ἰσχνολογια (ἡ), сввцipe (amъцitoape), iсквsitъ ворвipe. [din

Ἰσχνολόγος (ὁ, ἡ), ворвitорѣ кѣ сввцipime, iсквsinцъ: прisositорѣ în ворвipe de amъпвnte,=Ἰσχνολέσχης. [ἰσχνὸς, λόγος].

'Ισχνομυθία (ἡ), = 'Ισχνολογία. [din

'Ισχνόμυθος (ὁ, ἡ), = 'Ισχνολόγος, [ἰσχνός, μῦθος].

'Ισχνοπάρειος (ὁ, ἡ), (плц:) славъ, вѕкатъ ла образ. [ἰσχνός, παρειὰ].

'Ισχνοποιός (ὁ, ἡ), = 'Ισχναντικός. [ἰσχνός, ποιός].

'Ισχνόπορος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕвѣцірї, stpimцї порї аї пїелії. [ἰσχνός, πόρος].

'Ισχνός [ἴσχω, ἰσχάνω], ἡ, ὸν, ѕвѣцipe, вѕкатъ, славъ (fъръ грѣsime de локъ); (fir: desnpe stilъ de кѣвînтъ) sekъ, fъръ opatopiче nodoaвe.

'Ισχνοσκελής, έος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕвѣцірї, славї крачї аї пїчоарелор. [ἰσχνός, σκέλος].

'Ισχνότης (ἡ), ѕвѣцipime, слъвїчївне, вѕкъцівie; (desnpe пропѫцie) înnpotivъ de πλατειασμός; (desnpe stilъ de кѣвînтъ) sekъцie, вѕкъцie. [ἰσχνός].

'Ισχνουργής, έος (ὁ, ἡ), лѣкратъ ѕвѣцipe. [ἰσχνός, ἔργον].

'Ισχνοφωνία (ἡ), слъвїчївне, ѕвѣцipime de глась. 2) rînгъвie. [dîn

'Ισχνόφωνος (ὁ, ἡ), славъ, sekъ de глась. 2) aпевоїосъ ла пропѫцare, rînгавъ (bezї шi ἰσχόφωνος), = Μογιλάλος. [ἰσχνός, φωνὴ].

'Ισχνόω-ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ισχναίνω. [шi

'Ισχνῶς, adв: ѕвѣцipe, слав, simплѣ. (maї de мѣлte-орї fir:) «'Ισχνῶς ἐιπεῖν». Плв: a ворвї fъръ npisoase, simплѣ, екsакt. [ἰσχνός].

'Ισχομένως, adв: (de naptч:) sfiit, кѣmпътat.

'Ισχουρία (ἡ), onpipe de вdъ (bezї шi δυσουρία). [ἴσχω, οὖρος].

'Ισχοφωνία (ἡ), шi 'Ισχόφωνος (ὁ, ἡ), = (astfел îndpent: вnїї maї пропорцionat în peлацie кѣ etimолоц: пе) 'Ισχνοφωνία, шi 'Ισχνόφωνος (2). [ἴσχω, φωνὴ].

'Ισχυριείω, (fъръ вiit:) dopeskъ a stъpвi în (nismътъpeшte a snpiжini) пъpepea mea. [шi

'Ισχυρίζομαι, вiit: -ίσομαι, мъ sileskъ (мъ лѣпtъ). кѣ toatъ пѣtepea mea a'mї snpiжini пъpepea, stъpвїeskъ nismътъpeшte în кѣвînтѣл meъ. [шi

'Ισχυρικός, ἡ, ὸν, кат tape, tъpішоръ. [ἰσχυρός].

'Ισχυροβελής, έος, (ὁ, ἡ), noet: tape înnpotiва съцецілор. [ἰσχυρός, βέλος].

'Ισχυρογνωμοσύνη (ἡ), tape (nismътapiцъ) stъpвinцъ întp'o пъpepe. [din

'Ισχυρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), tape (nismътapiцъ) în пъpepea sa, nedesdѣплекатъ din simцimînтѣл съъ, ['Ισχυρός, γνώμη].

'Ισχυρόδετος (ὁ, ἡ), tape легатъ (stpînsъ). [ἰσχυρός, δέω].

'Ισχυροπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Δεινοπαθέω, tape, гpozaв пътimeskъ. [ἰσχυρός, πὰθος].

'Ισχυροποιέω-ῶ, вiit: -ήσω, fakъ чева tape, întъpeskъ. [din

'Ισχυροποιός (ὁ, ἡ), fъкътopъ de întъpipe, întъpitopъ. [ἰσχυρός, ποιός].

'Ισχυροπότης, ου (ὁ), tape (гpozaвъ) въътopъ. [ἰσχυρός, πίνω].

'Ισχυροπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), sъвîpшitopъ de mapї (гpozaве) лѣкрѣpї. (Sxол: екsпл: a лѣї 'Οвριμοεργός). [ἰσχυρός, πρᾶγμα].

'Ισχυρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кѣ tapї pъdъчinї. [ἰσχυρός, ῥίζα].

'Ισχυρός [ἰσχύς], ὰ, ὸν, (компар: -ότερος, вѕперл: -ότατος) tape, пѣternikъ; (desnpe лѣк:) цeaпънъ, soлidъ, dъinosъ; їѣte; гpozaвъ. «'Ισχυρόν ψήφισμα». Ksn: (шi în локъ de adв: кѣ преп:) «Κατὰ τὸ ἰσχυρόν». Ep: npin silъ, fъръ sfialъ. [de вnde

'Ισχυρόω-ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ισχυροποιέω, întъpeskъ. [шi

'Ισχυρῶς, adв: tape; їѣte; foapte мѣлt, гpozaв. || (вѕперл:) «'Ισχυρότατα». Ksn: în локъ de μάλιστα (în afipmat: pesnвnsъ).

'Ισχὺς, [ἴσχω] ύος (ἡ), tъpie, пѣtepe (fisikъ, saъ моралъ); stъnînipe.

'Ισχυτήριος, α, ον, = 'Ισχυροποιὸς. [din

'Ισχύω, вiit: -ύσω, amъ, doвîndeskъ пѣtepe; sîntъ în гloapea mea; цiъ, dъineskъ; (кѣ înf:) почїъ, sîntъ destoїnikъ; saъ isвѣteskъ a... «Ὅσον ἰσχύεις». Sof: [ἰσχύς].

'Ἴσχω, вiit: -ήσω, = (алтъ formaцie a лѣї) ἔχω (прinч: în însemn: de) цiъ, onpeskъ; (шi miж: saъ ел) мъ onpeskъ; îmї tpагъ mîna; пъръseskъ, învetezъ; (шi desnpe pîъ) sekъ; (вne-орї) npinzъ, агъцъ. «Λαβὼν τὸ σάκος ἴσχε διὰ πάρπακος». Sof: «'Ἴσχει μέ τι μὴ στέλλειν στρατὸν». Eвр: «Μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω» Sof: «Αἵματος ἀναγωγὴν ἴσχει». Dskp: (шi nestp: saъ ел:) «'Ἴσχοντες πρὸς ταῖς πόλεσι». Tвч: «Χειμῶνος ἴσχουσιν (οἱ 'Ινδικοὶ ποταμοί)». Ap: «'Ἴσχειν περί τινος». Плт: a se onpi. (шi miж:) «'Ἴσχεσθ', 'Αργεῖοι, μὴ βάλλετε». Іл: «'Ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς». Od: Λ. «Τὰ μὲν ὡμολόγητο αὐτοῖς, δμήρους δ' οὐκ ἐδίδοσαν· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἴσχετο». Ksn: «'Ἴσχεσθαι αὐτὸ χρὴ δυσαπολύτως». Гал: съ se npinzъ вine. (шi кѣ цеп:) «'Ἴσχεο κλαυθμοῖο». Od: Ω. 'Ἴσχεσθε πολέμου». Om: 2) konpinzъ. «'Ἴσχει σφέας εὐωδίη». Ep: «'Ἐμὲ δέος ἴσχει». Tкp: (шi nas:) «Φθόγῳ ἰσχόμενος». Iskp: 3:) simплѣ în локъ de ἔχω, amъ. «'Ρέξω ἄρνα, τὸν ἴσχω». Tкp: 4) doвîndeskъ, kîштirъ. «'Ἴσχει

παῖδα». Ep: 5) preцъïeskъ. «Ἴσχει τάλαντον». Плв: ape preцъ de вnъ talantъ. 6) sîntъ în stape, saъ disnosiцie. «Φαύλως («Ἀσθενῶς, ші чл:) ἴσχειν». Apst: «Ἴσχειν ἐπὶ τὸ βέλτιον». Плт: a мерце snpe maï вine.

Ἰσωνία (ἡ), [ἴσος, ὠνή] вчелашї прецъ ла кътпърътoapea вnъї лъкръ. 2) dpentъл de a кътпъра чева întp' ачелашї прецъ къ алтъл.

Ἰσωνυμία (ἡ), a fi чinева...

Ἰσώνυμος (ὁ, ἡ),=Συνώνυμος.[ἴσος, ὄνομα].

Ἴσως [ἴσος], adв: d'a dpentъл; de o potpівъ; (pap) asemenea; (fir:) къ dpentate. 2) (maï des) noate; de крezвt; maï, пе апроапе, ка ла... 3) (ла Atiчї) în локъ de βεβαίως, къ înkpedinцare.

Ἴσωσις, εως (ἡ), notpівipe; (mtm·)екъaцie. [ἰσόω].

Ἰταμεύομαι, вiit: εύσομαι, мъ портъ oвръzniчeште. [mi

Ἰταμία (ἡ), Sкр: în локъ de ἰταμότης. [din

Ἰταμὸς [ἴτης], ἡ, ὸν, обpaznikъ, перъшinatъ. [de вnde

Ἰταμότης (ἡ), обръzniчie, перъшinoasъ îndpъzneaлъ. [ші

Ἰταμῶς, adв: обръzniчeште, ĭръ sfiaлъ.

Ἰτέα (ἡ), (копачїъ) (de aчi) teïъ. 2) noet: (прin întind:) павъzъ (înnлetitъ din рамъре de teïъ). [de вnde

Ἰτέϊνος, η, ον, fъкътъ din teïъ, saъ de teïъ.

Ἰτέον, nosit: ал лъї εἶμι.

Ἰτεὼν, ῶνος (ὁ), teiшъ, saъ пъdъpe de teï. [ἰτέα].

Ἴτης [εἶμι], ου (ὁ), ĭste, penezosъ, пъвалнікъ; (fir:) nesnepiosъ; (în sensъ de ръъ) обpaznikъ, перъшinatъ.

Ἰτητέον,=Ἰτέον.

Ἰτητικὸς, ἡ, ὸν, = Ἰταμὸς, пъвълitоръ. [ἴτης].

Ἴτριον (τὸ), în локъ de ἤτριον; (прin întind:) пръжitъръ къ foї (плъчintъ).

Ἰτριοπώλης, ου (ὁ), вînzъторъ de пръжitърї (плъчintapъ). [ἴτριον, πώλης].

Ἴττω, Dop: în локъ de ἴστω.

Ἴτυς, υος (ἡ), (dвne ziч: ші etimoлн:) варгъ de teïъ; (de вnde în цен:) околъ, чіркътfeрinцъ; (партік:) черкъл роателор карълвї; (ші шаї нвъ) первазъл скътлвї; (în цен:) op че аркатъ; (de вnde fir:) «Ἴτυς βλεφάρων». Анкр: snpînчenеле. (везї ші ἀψίς).

Ἴτω, At: în локъ de ἔστω.

Ἴτω, 3. sinr: ші Ἴτων, At: în локъ de ἴτωσαν, 3: îm: neps: de порвнч: a лвї εἶμι.

Ἰυγὴ (ἡ), ші Ἰυγμὸς (ὁ), noet: stpirъtъ пътрвnzъторъ, цînътъ; шверatъ de шарпе. [ші

Ἴυξ, ἴυγγος (ἡ), вne felъ de пазъре, кodoвatъръ (konsfinцitъ Benepeï, ші întpeввinцatъ ла fermeче de dparoste); (de вnde) ші în локъ de φλτρον, лiпічїъ; ĭste noftъ. [din

Ἰύζω, [imit:] вiit: ἰύξω, stpirъ къ пътрвnzъторъ глasъ, цînъ; шверъ, глверъ; (în цен:) fakъ op че sromotъ ші гълъцie. [de вnde

Ἰυκτὰ, ᾶο, Eол:, ші Ἰυκτὴρ, ῆρος, noet: în локъ de...

Ἰυκτὴς, οῦ (ὁ), noet: глвераръ, tpîmвiцашъ; кînтъpeцъ, mвsikantъ; (în цен:) цînъторъ къ пътрвnzъторъ глasъ. [ші

Ἰυχμὸς (ὁ), noet: în локъ de Ἰυγμός.

Ἴφθιμος, η saъ ος, ον, noet: вiteazъ, вîptosъ; tape, пвterпікъ; (de вnde ка вnъ titлв de onoape) новілъ. [din

Ἴφι, [ἴς] adв: noet: къ пвtepe, tape, strашnik.

Ἰφιγένητος (ὁ, ἡ), noet: пъскътъ (prodвsъ) penede (къ пвtepe). «Πῦρ ἰφιγένητον». Opf: [ἴφι, γενητός].

Ἴφιος, (ὁ, ἡ), noet: tape; mape; grasъ, вine хрънitъ. [ἴφι].

Ἴφιον (τὸ), вnъ felъ de плantъ, ші floape (noate levantъ).

Ἰχθύα (ἡ), пїеле вskatъ de пеште, къ kape se слвжїaъ în локъ de пîлъ. 2) вnъ instpвmîntъ xirвpцikъ întpeввinцatъ ла tъїepea вxpікълвї првnчілор. [ші

Ἰχθυάζω, вiit: -άσω, =Ἰχθυάω. [ші

Ἰχθυάριον (τό), = Ἰχθύδιον. [ші

Ἰχθυάω -ῶ, вiit: -άσω, (прел: ἰχθυάασκον) noet: прinzъ пеште, neskъїeskъ. [ἰχθύς].

Ἰχθυβολεὺς, έως (ὁ), noet:= Ἰχθυβόλος.

Ἰχθυβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, isвeskъ пештії къ ostia. [din

Ἰχθυβόλος (ὁ, ἡ), [ἰχθὺς, βάλλω] isвitorъ (strъпвnгъторъ къ ostia, saъ алтъ чева asemenea) de пештї.

Ἰχθυβόρος (ὁ, ἡ), noet: [ἰχθὺς, βορὰ] mînkъторъ pe пеште.

Ἰχθύβοτος (ὁ, ἡ), noet: [ἰχθὺς, βόσκω] mînkatъ de пештї.

Ἰχθυγόνος (ὁ, ἡ), noet: пръsitorъ de пеште.]ἰχθὺς, γόνος].

Ἰχθύδιον (τὸ), dim: ал лвї ἰχθύς, пештишоръ.

Ἰχθυδόκος (ὁ, ἡ), noet: [ἰχδύς, δέχομαι] прiimitorъ în sine, saъ konpinzъторъ de пеште.

Ἰχθύη (ἡ), Ion: în локъ de ἰχθύα.

'Ιχθυήματα (τὰ), Ion: пиiитърĭ. [vezĭ ἰχθύα].

'Ιχθυηρός, ὴ, ὸν, de saŭ din пeшte; (îm:) «'Ιχθυηρὰ (τὰ), (se înц: ὄψα, saŭ ἐδέσματα) mînкърĭ de пeшte. [ші

'Ιχθυΐα (ἡ), =‘Αλιεία, пeскъipe. [ші

'Ιχθυΐδιον (τὸ), noet: în локŭ de ἰχθύδιον. [ші

'Ιχθυϊκός, ὴ, ὸν, de пeшte, ал пeштилор. «Πόλη—» Скр: noapta de ла пeскъpia, saŭ тîргъл de пeшte. [ші

'Ιχθύϊνος, η, ον, = 'Ιχθυηρός. [ἰχθύς].

'Ιχθύκεντρον (τὸ), ostie, кв кape se stpeпънце, ші se прinde пeшteле. [ἰχθύς, κέντρον].

'Ιχθυμέδων, οντος (ὁ), noet: [ἰχθύς, μέδων] împъpaтъл пeштилор, =кв...

'Ιχθυνόμος (ὁ, ἡ), noet: [ἰχθύς, νέμω] гъвepнaторъл, stъпînitорŭл пeштилор.

'Ιχθυοβολεὺς, έως (ὁ), ='Ιχθυβολεύς.

'Ιχθυοβολέω-ῶ, вiit: -ήσω, = 'Ιχθυβολέω.

'Ιχθυόβρωτος (ὁ, ἡ), [ἰχθὺς, βιβρώσκω] mînкатĭ de пeштĭ, ='Ιχθύβοτος.

'Ιχθυοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел din soĭъл пeштилор, saŭ asemenea кв пeште. ['Ιχθύς, εἶδος].

'Ιχθυόεις, εσσα, εν, noet: плinŭ de пeште; (în цen:) mapitimŭ (de mape). «'Ιχθυόεντα κέλευθα». Od: Γ: mapea. ['Ιχθύς].

'Ιχθυοθήρας, ου (ὁ), [ἰχθύς, θήρα] вînъторŭ de пeште; пескарŭ.

'Ιχθυοθηρευτής, οῦ (ὁ), ='Ιχθυοθήρας. ['Ιχθύς, θηρεύω]. [de вnde

'Ιχθυοθηρευτικός, ὴ, ὸν, пескъpeскŭ. «'Ιχθυοθηρευτικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) пескъpitъл.

'Ιχθυοθηρητὴτ, noet: lon: ші ἰχθυοθηρητής, οῦ (ὁ), Ion: în локŭ de ἰχθυοθηρευτής.

'Ιχθυοθηρικός, ὴ, ὸν, = 'Ιχθυοθηρευτικός. [ἰχθυοθήρας].

'Ιχθυόθηρον (τὸ), ші 'Ιχθυόθηρος (ὁ), плantъ, eapвa пeштилор, кв кape se вîneazъ пeшteле (alt: κυκλάμινον), пîînea поркълĭ. [ἰχθύς, θήρα].

'Ιχθυοκένταυρος (ὁ), пeште ші чentaврŭ (enit: ал лиĭ Tpitonŭ). [ἰχθύς, κένταυρος].

'Ιχθυόκεντρον (τὸ), = 'Ιχθύκεντρον.

'Ιχθυοκόλλα, ης, (ἡ), клeĭŭ de пeште. [ἰχθύς, κόλλα].

'Ιχθυοκτόνος (ὁ, ἡ), noet: omopîторŭ de пeштĭ. [ἰχθύς, κτείνω].

'Ιχθυοληϊστήρ (ὁ), noet: жъfxitорŭ (ad: вînъторŭ) de пeштĭ. [ἰχθύς, ληΐζω].

'Ιχθυολκός (ὁ, ἡ), [ἰχθύς, ἕλκω] тръгъторŭ de пeштĭ, пескарŭ.

'Ιχθυολογέω-ῶ, вiit: -ήσω, ворвeскŭ, saŭ тракtezŭ desпре пeштĭ. [ші

'Ιχθυολογία (ἡ), ворвire, saŭ тракtape desпре пeштĭ, iктиолоцie. [din

'Ιχθυολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворвeште, saŭ тракteazъ în скpiseле sale desпре пeштĭ, iктиологŭ. [ἰχθύς, λέγω].

'Ιχθυολύμης, ου (ὁ), noet: [ἰχθύς, λύμη] kom: прънъditорŭ (mînкъторŭ) de пeштĭ.

'Ιχθυομαντία (ἡ), проорочie, прeгiчitopie прin пeштĭ. [din

'Ιχθυόμαντις, εως (ὁ), проорочitорŭ, прeгiчitорŭ din обsерваreа пeштилор. [ἰχθύς, μάντις],

'Ιχθυονόμος (ὁ, ἡ), = 'Ιχθυνόμος.

'Ιχθυοπὼλαινα (ἡ), fem: ал лиĭ ἰχθυοπώλης, вînzътoape de пeштĭ, пескъpeasъ.

'Ιχθυοπωλεῖον (τὸ), тîргŭ de пeште, пескъpie. [din

'Ιχθυοπώλης, ου (ὁ), вînzъторŭ de пeште, пескарŭ. [ἰχθύς, πώλης]. [de вnde

'Ιχθυοπωλία (ἡ), mesepia пескарълĭ, saŭ вînzътopitŭ de пeште. [ші

'Ιχθυοπώλιον (τὸ), = 'Ιχθυοπωλεῖον.

'Ιχθυόῤῥοος -ους, (ὁ, ἡ), noet: кърgъторŭ (înвiлшъгатŭ) de пeште. «Ποταμός—» At: [ἰχθὺς, ῥοὴ].

'Ιχθυοτροφεῖον (τὸ), локŭ (хелeштеŭ) înкisŭ, вnde se хръпeште пeшteле. [ші

'Ιχθυοτροφικός, ὴ, ὸν, кввenitŭ saŭ îndemînatikŭ ла хръпire de пeште. [din

'Ιχθυοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitорŭ (цiitорŭ în хелeштеŭ) de пeште. [ἰχθὺς, τροφὴ].

'Ιχθυουλκός (ὁ), = 'Ιχθυολκός.

'Ιχθυοφαγέω-ῶ, вiit: -ήσω, мъnînкŭ (мъ хръпeскŭ кв) пeште. [ші

'Ιχθυοφαγία (ἡ), mînкъpe de пeште. [din

'Ιχθυοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторŭ de (хръnitŭ овiчnвit кв) пeште. [ἰχθὺς, φάγω].

'Ιχθυπαγής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἰχθύς, πήγνυμι] înfintŭ în пeште. «Ἄγκιστρον—» Enгр:

'Ιχθύπρωρος (ὁ, ἡ), noet; чел че аре пе прва sa (saŭ прва sa în) fiгъръ de пeште. [ἰχθύς, πρώρα].

'Ιχθύς, ύος (ὁ), (ак: ἰχθύα, ші maĭ des ἰχθύν, ші ла îm: ἰχθύες, ἰχθύας -ῦς) пeште. ‖ (îm): în локŭ de ἰχθυοπωλεῖον. «'Εν τοῖς ἰχθύσιν». Apstf:

'Ιχθυφάγος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἰχθυοφάγος.

'Ιχθυφόνος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ιχθυοκτόνος. [ἰχθύς, φόνος].

'Ιχθυώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἰχθυοειδής, ші 'Ιχθυόεις. [ἰχθύς]. [de вnde

'Ιχθυωδῶς, adв: în felŭ de пeште, ка пeшteле.

Ἴχμα (τὸ), = Ἴθμα, ші Ἴχνος.

'Ιχναῖος, α, ον,ποετ: вртъріторъ вртелор ҟвїва. (епіт: ал Nemeseї). [ші

'Ιχνάομαι -ῶμαι, вііт: -ήσομαι, ='Ιχνεύω. ['ἴχνος].

'Ιχνεία (ἡ), къвтаре дъпе врте, вртъріре. [ἰχνεύω].

'Ιχνελάτης, ου (ὁ), поет: ân локъ de ἰχνηλάτης.

"Ιχνευμα (τὸ), овїектъ de къвтаре дъпе врте; саъ гъсітъ прін вртъріре. [ші

'Ιχνεύμων, ονος (ὁ), внъ фелъ de animалъ de Еҫінтъ (кв внъ шоаріче) връжмашъ ал крокоделвлвї, вртъріндв'л, ші прънъдіндв'ї овъле. 2) внъ фелъ de пасъре mînкътоаре de вермї. 3) внъ фелъ de insектъ (веспе), че вînеазъ пъїапжінії. [ші

"Ιχνευοις, εως (ἡ), къвтаре дъпе врте, вртъріре. [шт

'Ιχνευτήρ, ῆρος, поет: ân локъ de...

'Ιχνευτὴς, οῦ (ὁ), къвтъторъ de чева дъпе врте, вртърîторъ. [din

'Ιχνεύω, вііт: -εύσω, кавтъ дъпе врте, їаъ врта, вртърескъ; (în ҫен:) черчетезъ, кавтъ, іскодескъ. ['ἴχνος].

'Ιχνηλασία (ἡ), гонірє, вînаре дъпе вртъ. ['ἴχνος, ἔλασις].

'Ιχνηλατέω -ῶ, вііт: -ήσω, гонескъ, вînезъ дъпе вртъ; вртърескъ пе чînева. [din

'Ιχνηλάτης ['ἴχνος, ἐλαύνω], ου (ὁ), ='Ιχνευτής, гонітторъ дъпе вртъ. [де вnde

'Ιχνηλατία (ἡ),='Ιχνηλασία.

"Ιχνιον (τὸ), поет: ='Ιχνος.

'Ιχνοβάτης, ου (ὁ), поет: вмблътторъ дъпе врта кўїва,='Ιχνηλάτης. ['ἴχνος, βαίνω].

'Ιχνογραφία (ἡ), desemnъ, isвodъ de zвгрввіе прінînsemnаре de врте (ad: пвнтврї, саъ semne пвmаї, ші чл:) ['ἴχνος, γραφή].

'Ιχνοπέδη (ἡ), ['ἴχνος, πέδη] кътвтъ, feaре de пічоаре, нінте.

"Ιχνος, ['ἴημι, саъ ἴκω] εος -ους (τὸ), вртъ, кълкътвръ de пічоръ. 2) (прін întind:) вмблетъ. 3) талпа пічорвлвї. 4) талпъ de înкълцъминте.

'Ιχνοσκοπέω -ῶ, вііт: -ήσω, овсервъ вртеле кўїва, вртърескъ пе чînева. [ші

'Ιχνοσκοπία (ἡ)), бъгаре de seamъ вртелор (вртъріреа) кўїва, ['ἴχνος, σκοπός].

'Ιχῶ, поет: ân локъ de ἰχῶρα, ак: ал лвї

'Ιχὼρ, ῶρος (ὁ), партеа чеа апоасъ а sînҫелвї; sînҫе înкъ неформатъ, саъ stрікатъ (тъїатъ, апосъ); пвроїъ; (поет:) транспарінтеле ші аеросвл ліквідъ, че черквла ân локъ de sînҫе în вінеле zeїлор.

'Ιχωροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în фелъ de sînҫе апосъ; саъ ка внъ пвроїъ. [ἰχὼρ,εἶδος].

'Ιχωρρόεω-ῶ, вііт: -ήσω, îmї кърҫе din рапъ пвроїъ. [ἰχώρ, ῥοὴ].

'Ιχωρώδης, εος (ὁ, ἡ),='Ιχωροειδής. [ἰχώρ].

"Ιψ, ['ἴπτω] ἰπὸς (ὁ), (îm: 'ἴπες) верме, саъ rîndакъ, каре роаде лемпеле, оаселе, ші чл:, каръ. (везї ші 'ἴξ).

"Ιψαο, поет: ân локъ de ἴψω, 2 sinr: пеps: de між: пех: ал лвї ἴπτω.

"Ιψος, саъ ἰψός (ὁ), плвтъ (ші копачївл, din каре se фаче). 2) едеръ.

'Ιὼ, інтеріекц: въітът: саъ вокат: ох! еї! «'Ιὼ, ἔποψ, σέ τοι καλῶ». Apstf:

'Ιῶ, ân контрак: ân локъ de ἰάου, 2 sinr: пеps: de прел: ал лвї ἰάομαι.

'Ιωὰ (ά), Dор: ân локъ de 'Ιωή.

'Ιωγὴ (ἡ), поет: [ἰάυω] акоперъмîнтъ, адъпостъ. «Βορέω ὑπ' ἰωγῇ». Od: Ξ. ân локъ адъпостітъ desпре вînтвріле крівъҫене. (везї ші ἐπιωγή).

'Ιώδης, εος (ὁ, ἡ), ['ἴον] віорів, саъ де фаҫа віореле. 2) [ἰὸς] рвҫінітъ, саъ отръвічосъ.

'Ιωὴ (ἡ), поет: [ἰὰ, ἰὼ] вîжіітъ (де вînтъ); ҫінете (де оаменї); свнетъ (де ліръ); тропкъпітъ, сгомотъ (де вмблетъ), ші чл:

'Ιῶκα, поет: ân локъ de ἰωκὴν, ак: ал лвї

'Ιωκὴ (ἡ), поет: [ἰὼ, саъ ἰώκω =διώκω] гълъҫіоасъ пъвалъ, саъ гоапъ în вътълие; (în ҫен:) лартъ де вътълие.

'Ιῶμαι, пас: саъ між: през: де свп: ал лвї 'ἵημι.

'Ιώνγα Беот: ân локъ de ἔγωγε.

'Ιωνιὰ (ἡ), локъ (în гръdinъ) съditъ кв віореле, саъ тарла де мікшкпеле. ['ἴον].

'Ιωνίσκος (ὁ), внъ фелъ de пеште (алт: χρύσοφρυς, fiind кв золзії ка де авръ).

"Ιωξις, εως (ἡ), поет: ân локъ de ἰωκή.

"Ιωρός (ὁ), ['ἴ, ὥρα, саъ ὦρος], портарь; саъ пъzitорь de хотаре, грънічерь. (пвmаї în fp: ἴврid:) «'Εντὸς, ('Εκτὸς) ἰωροῦ». Sвid: ші Апіп: înъвнтрв (afaръ) de граніҫе·

'Ιωτακίζω, вііт: -ίσω, інтревъїнҫезъ фоарте des, саъ пропвнҫъ маї аспрв пе їота. [ἰῶτα]. [де вnde.

'Ιωτακισμὸς (ὁ), дефектъ ân пропвнҫіа лвї їота; саъ внъ фелъ de хазмодіе din грътъdipe а мвлтора їота.

'Ιωτογραφέω -ῶ, вііт: -ήσω, скріъ о зичере кв їота (ân локъ de алтъ де ачеашї пропвнҫіе вокалъ). [ἰῶτα, γράφω].

'Ιωχμὸς (ὁ), = 'Ιωκή.

"Ιωψ, ἴωπος (ὁ), внъ фелъ de пеште.

K.

K, κ, Κάππα (τὸ), (nedekл:) Капа, a zecҷeлea лiтеръ a Eлeneскылъї алfавеtъ. ‖ (nъmep:) κ΄, doъ-zecҷї (20), ші κ͵, doъzecҷї de miї (20000).

Κα, Dop: în локъ de κε, конiъпкц: sъnos:=Ἄν, дака.

Καββάλλης [Лat:] ου (ὁ), калъ prostъ.

Καββαίνων, noet: în локъ de καταβαίνων.

Κάββαλε, noet: în локъ de κατέβαλε. [de ъnde

Καββαλικὸς, (компар: καββαλικώτερος) ὴ, ὸν, destoїнікъ (îndemînatikъ) a доворî пе протiвнікыл sъъ, ъпъ лъптъторъ. ‖ «Καββαλικὴ». Гал: лъптъторіе (ка о парte a ҷimnastiҷeї).

Καββὰς, ᾶσα, άν, în локъ de καταβάς.

Καββάσι, Лакоп: în локъ de κατάβηθι.

Κάββαλος, каътъ αὐτοκάββαλος, ші κίββηλος.

Καβειριάζομαι, вiit: -άσομαι, imitъ datineле, saъ serвezъ mistepieле Кавірілор.

Καβειριὰς, άδος (ἡ), =Καβειρικὴ. [ші

Καβειρικὸς, ὴ, ὸν, релатівъ къ Кавірiї ші mistepieле лор. [ші

Καβειρὶς, ἴδος (ἡ), =Καβειριὰς. [din

Κάβειροι (οἱ), niшte zeiтъцї din Вылканъ serвate de Пелазцї înînsъла Lemnosъ, ші Samotpачіа прin niшte mistepioase ҷeremoniї; (iap dъпе Esixie) stакожї, каре se чinstїaъ ка zeiтъцї în insъла Lemuosъ. (de ъnde ші fiї aї лъї Вылканъ).

Κάβηξ, ηκος (ὁ), =(saъ греш: în локъ de) Καύηξ, Κήϋξ.

Καβιόθυρα (τὰ), [Лат: cavea, θύρα] = Καταῤῥακτὴ, облопъ de пітniцъ, ші чл:

Κάβος (ὁ), [Евр: în afin: къ κάδος] ъnъ felъ de тъsъръ пentръ semъпътърї, = Χοῖνιξ.

Κὰγ, noet: (маї 'nainte de γ) în локъ de κατὰ. «Κάγ γόνυ». Іл: Υ. (алт: se вкріе Καγγόνυ).

Κὰγαθὸς, în конtракц: în локъ de καὶ ἀγαθός.

Καγγόνυ, вezї κάγ.

Κάγκαμον (τὸ), комъ, клеїъ, saъ реҷinъ de ъnъ Asiatikъ копачîe (în med:).

Καγκανέος (-λέος), α, ον, ші Κάγκανος (ὁ, ἡ), noet: [καίω] ъskatъ, (прin ърт:) ъъnъ de aps; (dъпе алцїї din κατέαγα) ҷandъръ; fрîntъръ; snъртъръ.

Καγχάζω, [imit: dap вezї ші γαγγαλίζω] вiit: -άσω, pîzъ къ кіпote; (прin întind:) їаъ în pîsъ, ватжокореskъ; (ъne-орї) тъ ъъкъръ прea тълт.

Καγχαλάω -ῶ, вiit: -άσω, noet: în локъ de καγχάζω.

Καγχασμὸς (ὁ), pîsъ кікotosъ. [ші

Καγχαστὴς, οῦ (ὁ), pîzъторъ къ кікote, saъ къ тape глasъ; вatжокopitоръ. [καγχάζω]. [de ъnde

Καγχαστικὸς, ὴ, ὸν, аплекатъ ла pîsъ къ кікote.

Καγχρυδίας, ου (ὁ), asemenea (ла faҷъ, saъ гъstъ) къ орzъ пръжitъ ші кожitъ. «Σῖτος —». Tfp: 2) fъкътъ din astfелъ de орzъ. «Ἄρτος —». Лкs: [ші

Καγχρύδιον (τὸ), (прinч: ла îm:) паїеле ші кожеле лъї κάγχρυς (вezї zіч:), [ші

Καγχρυόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de καγχρυώδης. [din

Κάγχρυς, υος (ἡ), орzъ пръжitъ, ші кожitъ. 2) poada ъnор помї mi плante dъпе къdepea floapeї лор. 3) (маї партік:) гръънte de posmapinъ.

Καγχρυοφόρος (ὁ, ἡ), (вotn:) продъкъторъ de κάγχρυς (вezї zіч:). [κάγχρυς, φέρω].

Καγχρυώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea în formъ къ [κάγρυς, вezї zіч:].

Κὰγὼ, în конtракц: în локъ de καὶ ἐγώ.

Καδδὲ, noet: Еол: în локъ de κατὰ δὲ.

[de ъnde

Καδδέβαλεν, saъ καδδ'ἔβαλεν, noet: Еол: în локъ de κατὰ δὲ ἔβαλε, κατέβαλε δέ.

Καδδίζω, вiit: -ίξω, Лакоп:=Ψηφοφορῶ, вotezъ. [ші

Κάδδιχος (ὁ), Лакоп: în локъ de καδίσκος, ъnъ felъ de тъsъръ пentръ semъпътърї, înкъпътоape de 4 хеніче. (вezї χοῖνιξ). [din

Κάδδος, ω, (ὁ), Лакоп: în локъ de κάδος.

Καδδραθέτην, Еол: noet: în локъ de κατεδραθέτην, 3: înd: пerѕ: de пex: 2: ал лъї καταδαρθάνω.

Καδδύναμιν, noet: Еол: în локъ de κατὰ δύναμιν.

Καδδῦσαι, noet: în локъ de καταδῦσαι, îm: fem: ал лъї καταδύς.

Κάδιον (τὸ), ші Καδίσκος (ὁ), dim: ал къї κάδος.

Καδμεία, ші Καδμία (ἡ), (se înц: γῆ, saъ λίθος) ъnъ felъ de fosілъ, saъ seшimetaлъ (folositоръ ла faврікареа aрameї, ші чл:), каре se desrpona din пъmîntъ п' înпрежърьл Kadmieї (Тевеї), (fpanц:) calamina. [Κάδμος].

Καδοποιός (ὁ), fъкъторъ de вase пentръ апъ, вinъ, ші чл:, dorаръ. [κάδος, ποιός].

Κάδος (ὁ), [χανδάνω, dap вezї ші κά-

ϭος] basă de апъ, binĕ, ші чл: doniцъ, îpdъĕ, вътoïĕ, mi чл:; (în Snapta) врпъ пentpв вotвpî.

Κάδουλος (ὁ), въїatĕ, че слжїа ла mistepiene Кавірілор. [Κάβειρος, δοῦλος].

Καδύτας, ου (ὁ), вnĕ ſелă de плantъ a Sipieї. (dвпе алцїї κασύτας).

Κάδωλος, ω (ὁ), Dop: în локă de κάδουλος.

Κάζω, neîntpeв: temat: în afin: кв κήδομαι, (din кape este întpeв: nвmaї nas: tpeк: de кв: κέκασμαι, saă κέκαδμαι, ші neste-sъв: ἐκεκάσμην) noet: sîntĕ гріжітĕ, înnodoвітĕ, гътітĕ. (npin вpm: 2) sîntĕ maї npessв, maї deoseвітĕ.

Καήμεναι, noet: în локă de καῆναι, nas: nex: 2: de înf: ал лвї καίω.

Καθὰ, [καθ' ἃ] adв: = Καθώς.

Καθ-αγιάζω, вiit: -άσω, Skp: [κατὰ, ἅγιος] în локă de...

Καθ-αγίζω, вiit: -ίσω, adвкă жертfъ snpe къръцitoape eptape de nînгъpipe; apzĕ de totĕ пе алтарă жертfъ, saă пе жъратікă трвпă de moptĕ; (de вnde noet:) = Кηδεύω, înmopmîntezĕ; (впе opї) къръцă npin peліцioasъ цepemonie вpe вnă локă nînгъpitĕ; (în цen:) sfinцeskă чева de totĕ; konsfinцeskă. [κατὰ, ἅγος]. [de вnde

Καθαγισμὸς (ὁ), sfinцipe; adвчepe de жертfъ snpe dosîndipe de eptape; konsfinцipe; înmopmîntape.

Καθ-αγνίζω, вiit: -ίσω, [κατὰ, ἁγνός] къръцă чева кв totвл (npinч:) de nînгъpitъ fantъ. [κατὰ, ἁγνός].

Καθαιμακτὸς, ἡ, ον, foapte sînцepatĕ; (fir:) mînжitĕ în sînцe de omopĕ. [din

Καθ-αιμάσσω, вiit: -άξω, mînжeskă în sînцe; sînцepezĕ de totĕ. [din

Κάθαιμος (ὁ, ἡ), плinĕ de sînцe, sîngepatĕ de totĕ. [κατὰ, αἷμα].

Καθαίρεσις, εως (ἡ), pestopnape; sвpnape; stpikape; npъпъdipe; (впе-opї) în локă de ἀναίρεσις, omopîpe. 2 (Bis:) лвape de daрвл npeoцieї. [ші

Καθαιρετέος, α, ον, nosit: ал лвї καθαιρέω. [ші

Καθαιρέτης, ου (ὁ), sвpnъtopĕ, pestopnътopĕ, npъпъditopĕ. [ші

Καθαιρετικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă, saă kontpiввitopĕ ла sвpnape, ші чл: [din

Καθ-αιρέω -ῶ, вiit: -αιρήσω, ші 2 -ελῶ, (nex: 2; καθεῖλον, ші чл), коворĕ, nitвлezĕ; (de вnde noet:) înkizĕ окії moptвлвї; sвpnĕ ла пътînтă; stpikĕ; npъпъkĕ:des omopĕ; dоворĕ; destponezĕ; osîndeskĕ: (desnpe лвкр:) sъвîpшeskĕ; (впеopї) stъпîneskĕ; înfpînгĕ, вipвїeskĕ de totĕ. (вezї ші ἀναιρέω). 2) (Bis:) їaĕ, desfiinцezĕ daрвл npeoцieї.

Καθ-αίρω, вiit: -αρῶ, (nex: ἐκάθηρα, nas: tpe: de кв: κεκάθαρμαι, ші nex: ἐκαθάρθην) къръцă; (fir:) batĕ,(obmt:) вквtвpĕ кожоквл.

Καθ-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, (кв цen:) sъpĕ de вndeва жos, saă neste чева.

Καθαλμὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [κατὰ, ἅλμη]. npea sъpatĕ, = кв...

Κάθαλος (ὁ, ἡ), noet: [κατὰ, ἅλς] npea sъpatĕ. || (npin întind:) «Μάγειρος —». At: кape пвпе mвлтъ sape în ввкate.

Καθ-αμαξεύω, вiit: -εύσω, tpекă des tpъsвpa, saă кв tpъsвpa neste чева. (de вnde nas: naptч:) «Καθημαξευμένος». neste кape aă tpеквt mвлte ші mвлтъ вpeme tpъsвpî, (npin вpm:) кълкatĕ, вmвлatĕ; (алtfел) ſpекatĕ (проп: ші fir:). «Ὁδὸς καθημαξευμένη». Лкs: (ші fir:) «Σκώμματα καθημαξευμένα». Лкs:=Τὰ ἐξ ἁμάξης. «Γύναιον καθημαξευμένον ὑπὸ τοῦ τυχόντος». Ел: «Καθημάξευσε ταῖς συμφοραῖς». Евпп: 'л a dвs ла чea maї din вpmъ tikълошie.

Κάθαμμα (τὸ), [καθάπτω] nodĕ, saă înnodътopъ.

Καθαμμίζω, вiit: -ίσω, вezї καταμμίζω.

Καθάπαν, (în локă de καθ' ἅπαν) adв: кв totвл. de totĕ, în цeнepалĕ.

Καθάπαξ, adв: o datъ nвmaї; o datъ пentpв totdaвna; în цeнepалĕ, кв totвл; toate înpeвnъ, neste totĕ.

Καθάπερ, ші Καθαπερεί, ші Καθαπερανεί, adв: = Καθὰ, καθώς.

Καθ-απλόω -ῶ, вiit: -ώσω, întinzĕ чева de totĕ, saă neste totĕ.

Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopĕ: sвnъpъtopĕ. [ші

Καθαπτὸς, ἡ, ὸν, înвpъkatĕ. [din

Καθάπτω, вiit: -άψω, (pap stpъm:) legĕ (aгъцĕ, anлikĕ) чева neste чева; (npin întind:) înвpakĕ, пвїĕ înpeжвp; (ші miж:) noptĕ. 2) (obіч: miж: кв цen: saă noet: кв ак:) atingĕ чева (maї de mвлte opї în pъв); (de вnde fir:) atingĕ кв ворвe, (saă лingвmitoape) mînгîiĕ, înвknezĕ; (saă maї des sвnъpъtoape) vertĕ, nonoslвїeskă. 3) (pap) adвkĕ în ворвіpe пе чinева de maptвpĕ ал кввinтелор меле.

Καθάρειος (ὁ, ἡ), ші adв: εἷος, = Καθάριος. [de вnde

Καθαρειότης (ἡ), = Καθαριότης.

Καθαρεύω, ші Καθαριεύω, вiit: -εύσω. (кв цen:) sintĕ кврatĕ (ші fir: nevinoвatĕ)

despre чева, petrecъ în кърцie. [ші

Καθαρίζω, viit: -ίσω,=Καθαίρω. [ші

Καθάριος (ό, ή), îngrijitorъ de кърцie, кrатъ; (prin întind:) frumosъ, saŭ (frumc): élégant. [καθαρός]. [de unde

Καθαριότης (ή), îngrijire, curăţenie de кърцie: (prin întind:) елеганцъ.

Καθαρισμός (ό), кърцire. [ші

Καθαριστήριον (τό), кърцitorie, saŭ локъ de кърцire. [καθαρίζω].

Καθαρίως, adv: кu îndemînъtate de кърцie, кrат; frumos. [καθάριος].

Κάθαρμα (τό), кърцътърe, гunoiŭ, soaïe кърцатъ (Търч: murdarlикъ); (partic:) чeea че supe кърцire se adunъ în жертfъ, ші ne urmъ se leapъdъ; (de unde despre oamenі) skîrnosъ, de dispreţuit. [καθαίρω].

Καθ-αρμόζω, viit: -όσω, potrivescъ, aplикъ ne чева.

Καθαρμός (ό),=Κάθαρσις; (partic:) жертfъ supe кърцire de mînzъire religioasъ (maї кu seamъ de mînjire în omorъ). [καθαίρω].

Καθαρολογέω -ῶ, viit: -ήσω, vorbescъ, mъ eksprimъ кrат. [καθαρός, λόγος].

Καθαροποιέω -ῶ, viit: -ήσω, =Καθαίρω, кърцescъ. [καθαρός, ποιέω].

Καθαρός, ά, όν, кърцitъ; кrатъ; (fig:) adevъratъ; desлушitъ, eksaktъ; nevinovatъ; de nexлit. «Καθαρὸς Τίμων». Apstf: întoкmaї, leitъ. «Καθαρὸς θάνατος». Od: X. uinstitъ, nu prin surprindere. «Τὸ καθαρὸν τοῦ στρατοῦ». Ep: floarea, partea aleasъ. «Ἐν καθαρῷ (se înţ: τόπῳ)». Om: ші Apstf: deskisъ, deшertъ de oamenі, saŭ alte înкъркътърі. [καθαίρω]. [de unde

Καθαρότης (ή), кърцie; (fig:) desлушire; nevinoвъţie, ші чл:

Καθαρουργικός, ή, όν, лукratъ кrат. «Καθαρουργικὴ γῦρις». Ieonon: кrатъ ші surprins fъinъ. [καθαρὸς, ἔργον].

Καθ-αρπάζω, viit: -άσω, saŭ άξω, хрънescъ repede (prinч: de sus în jos).

Καθάρσιος (ό, ή), =Καθαρτήριος, кърцitorъ, saŭ kontribuitorъ la кърцire; (fig:) miжлочitorъ de eptape. || (subst:) Καθάρσιον (τό), (înţ: ἱερεῖον) жертfъ de кърцire; (înţ: φάρμακον) doktopie de кърцit, кърцenie. [din

Κάθαρσις, εως (ή), кърцire (akt: saŭ nas:). [ші

Καθαρτέος, α, ον, nosit: al лuї καθαίρω, чел de кърцit. [ші

Καθαρτὴρ (ό), = Καθαρτής. [ші

Καθαρτήριος (ό, ή), =Καθαρτικός. [ші

Καθαρτὴς, οῦ (ό), кu ţen:) кърцitorъ; (partic:) шарлатанъ, care profeseazъ a кърцi prin deskîntiчe ne пътimaшї. [καθαίρω]. [de unde

Καθαρτικὸς, ὴ, ὸν, nutinчosъ, saŭ îndemînatikъ (кu însuшime de) a кърцi.

Καθαρύλλος (ό, ή), dim: al лuї καθαρός. кърцelъ.

Καθαρῶς, adv: кrат; desлушit; eksakt; nexблit, fъръ vinъ, ші чл: [καθαρός].

Καθ-αυαίνω, viit: -ανῶ, uscъ de totъ.

Καθαυτὸν, (în локъ de καθ' αὑτὸν) adv: în sine, sinгurъ; de unul singur, dela sine.

Καθέδρα, ας (ή), [κατὰ, ἕδρα] локъ de шedere, скaунъ; katedrъ (amvonъ) de învъţъtorъ, ші чл:; скaунъ de deшeptaţea înteчeluї; (în ţen:) шedere, odixnъ; stъrsinţъ înir' unъ локъ; кълкушъ de viţъ.

Καθέδριον (τό), dimin: al лuї καθέδρα, скъunelъ.

Καθέδριος (ό, ή), шezъtorъ ne скaунъ. [καθέδρα].

Καθέζομαι, viit: -εδοῦμαι, (pred: ἐκαθεζόμην) шezъ; staŭ unde-va maї multъ vreme; локuїescъ.

Καθέηκα, Ion: în локъ de καθῆκα, nex: 1: de xot:, ші

Καθείην, nex: 2: de nost: ші καθεῖκα, tr: de кu: al лuї καθίημι.

Καθείμαρμαι, pas: tre: de кu: al neîntr: καταμείρω, (întreb: numaї inf: καθειμάρθαι, ші partч: καθειμαρμένος) este sorocitъ, prexotъrîtъ de sorocire.

Καθειμένως, adv: (de partч); nituлat; jos; (fig:) sfiit, fъръ tonъ.

Καθείργνυμι (-ειργνύω -είργω), viit: -είρξω, închizъ, apestezъ. [de unde

Κάθειρξις, εως (ή), numere la închisoare, apestare.

Καθεὶς, (ţen:) καθενὸς, (maї nou) în локъ de ἕκαστος. «Εἷς καθείς». Skr: kîte unu unu, fie-care în parte. [κατὰ, εἷς].

Καθεῖσα, noet: nex: 1: al neîntr: Καθέζω, =Καθίζω.

Καθεκάστην, (maї корек:) Καθ' ἑκάστην (se înţ: ἡμέραν), ne fie care zi.

Καθεκούσιος (ό, ή), ='Εκούσιος.

Καθέκτης, ου (ό), ovlonъ de koteţъ de porumbі. [ші

Καθεκτέον, nosit: al лuї κατέχω. [ші

Καθεκτικὸς, ὴ, ὸν, nutinчosъ, saŭ îndemînatikъ a ţinea în локъ, a opri. [ші

Καθεκτὸς, ὴ, ὸν, (ші adv:) -εκτῶς, de

цinвt, de onpit, saă de înkъnвt. [κατέχω].

Καθελίσσω, вiit:-ίξω, înfъшвpă чева de totă.

Καθελκυσμὸς (ὁ), tpaцepe de чева din sвs în жos. [din

Καθ-έλκω, вiit: -έλξω, saă -ελκύσω, (nex: καθείλκυσα, ші чл:) tpară чева din sвs în жos, коворă tръrînd ла вале. «Τὰς ναῦς καθέλκειν». Apstf: ші Ksn:

Κάθεμα (τὸ), [καθίημι] op че лъsată a afîpna în жos snpe nodoaвъ, snpe eks: кънътîîвл лапцвлвї atîpnată de rîtă, ші чл:

Καθέννυμι, вezї καταέννυμι.

Καθεξῆς, adв: = Ἐφεξῆς, ne pîndă, în шiră; în вrmape. [ші

Κάθεξις, εως (ἡ), цinepe, onpipe, ші чл: (akt: saă nas:). [din

Καθέξω, вiit: ал лвї κατέχω.

Κάθεο, noet: în локă de κάθεσο, 2: sinr: neps: de miж: nex: 2: de nopвnч: ал лвї καθίημι.

Κάθερμα (τὸ), [κατὰ, ἕρμα] черчелă. (вezї ші κάθεμα).

Καθ-ερπύζω, ші Καθέρπω, вiit: -ερπύσω, (nex: καθείρπυσα, ші чл:) mъ коворă tî-pîndв-mъ; saă mъ întinzъ în жos kîte nвцină.

Κάθεσις [καθίημι], εως (ἡ), коворîpe, въгape, saă лъsape în жos; înfiцepe. 2) [καθέζομαι]. шedepe.

Καθεσσάμην, noet: nex: 1: (кв însem: aktivъ) ал лвї καθέζομαι.

Καθέστηκα, (прел: καθειστήκειν, 2: miж. tpe: de кв: în локă de прez: ал лвї καθίστημι din neîntpeв: καθεστήκω) sîntă aшezată (întokmită, leцîвită, ші чл:); sîntă în întpeввinцape; eksistă, pъmîiă statopnică, dъineskă.

Καθεστηκότως, adв: кв statopnivie; sirвp; лiniштit; nositiв, temeînik; oвivnвit; xotъ-pît. [din

Καθεστηκώς, υῖα, ός, (partч: ал лвї καθέστηκα, вezї верв:) înfiinцată; xotърîtă; întpeввinцată, oвivnвită, pervлată; temeînică; statopnică, nositivă. (вezї ші καθεστώς).

Καθεστήξω, вiit: ал (neîntpeв:) καθεστήκω.

Καθεστώς, ῶσα, ός, =Καθεστηκώς. ‖ (oвivч: ла next: îm:) «Τὰ καθεστῶτα (se înц: πράγματα)». stapea de faцъ a лъkpвpілор, леціле челе în fiinцъ, administpaцia întokmită, ші чл:

Καθετήρ (ὁ), [καθίημι] kateteră, op че instpвmîntă de въгat în fвndвл вnвї tpвnă snpe aflapea челор din întpв; (partik): sondъ, milă, saă вnă felă de fitilă xipвpцікă; sondъ (o fвnie кв плвmвă ла кънпîîă, snpe черкареа adînчimiї апелор întpeввinцatъ de mapinapї; вndiца neskарілор. [de вnde

Καθετήριος (ὁ, ἡ), каре slвжеште ка in-stpвmîntвл καθετήρ.

Καθετηρισμὸς (ὁ), опepaцia чea прin kateteră (вezї καθετήρ). [neîntp: καθετηρίζω].

Καθέτης, ου (ὁ), =Καθετήρ. [ші

Κάθετος (ὁ, ἡ), [καθίημι] лъsată în жos, коворîtă ла вале. «Βοῦς—». Лкs: чел че în felă de жertfъ se квfвnda în mape. «Θύρα—» Sxол: Eвp: =Καταῤῥακτὴ, oвлонă. «Μόλυβδος —» Лкs: sonda mapinapілор, saă квmпъna zidapілор. (de вnde). «Γραμμὴ—» Mtm: линie перпendikвларъ трasъ dpent în жos. (în цen: ‖ sввst:) =Καθετήρ, (maї partik:) вndiца пeскарілор. «Τριχίνη—» Enгр:

Καθ-εύδω, вiit: -ευδήσω, (прел: καθηῦδον, saă ἐκάθευδον) dopmă.

Καθεύρεμα, saă Καθεύρημα (τὸ), =Ἐφεύρημα, пъskочitвръ, inвенцie. [din

Καθ-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, (nex: καθεῦρον, ші чл:) =Εὑρίσκω, aflв, пъskочeskă.

Κάθεφθος (ὁ, ἡ), [κατὰ, ἕψω] пpea (вine) feptă. «Χρυσός—» Лкs: (алt:) ἄπεφθος, лъ-mвpită.

Καθεψής, έος (ὁ, ἡ), = Κάθεφθος.

Καθνψησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ fepвepe. [din

Καθ-έψω, вiit: -εψήσω, fepvă чева вine (nînъ sъ se topîaskъ); topeskă, лътвpeskă; (fir:) moiă, potoleskă.

Κάθῃ, în локă de κάθησαι, 2: sinr: neps: ал лвї κάθημαι.

Καθηγεμονικός, ὴ, ὸν, = Ἡγεμονικός. [din

Καθηγεμών, όνος (ὁ, ἡ), =Ἡγεμών, по-въцвitopă, кълъвză. [din

Καθηγέομαι -οῦμαι, вiit:-ήσομαι, (кв цen:) =Ἡγοῦμαι, mepгă înainte, apъtă dpвmвл, повъцвїeskă пe чinева кътpe..; înчепă чева (daă pildъ) întîîă.

Καθηγήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Καθηγητήρ, (ὁ), noet: în локă de...

Καθηγητής, οῦ (ὁ), =Καθηγεμών; повъ-цвitopă. 2) înвъцătopă. [καθηγέομαι].

Καθ-ηδύνω, вiit :-υνῶ, îndвлveskă de totă.

Καθ-ηδυπαθέω-ῶ, вiit:-ήσω, îmї пръпъ-deskă вiaца (sъnътatea, авереа) în плъче-poase пetpочерї.

Καθῆκον (τὸ), next: de partч: лвї καθήκω. ‖ (ка sввst:) кввiinцъ, къdepe mopaлъ, datopie a fie-кървia omă. [de вnde

Καθηκόντως, adв: dвne кввiinцъ; saă dвne къdepea квїва.

Καθήκω, biit: -ήξω, (tot d'aʁna în a treĭa neps: saŭ în naptч:) aжʁnrŭ, mъ întinzŭ nînъ ла..; (fir:) mъ ʁrodeskŭ, mъ întîmnлʁ. (kʁ ак: преп:) «"Ορος καθῆκον ἐπὶ θάλατταν». Ksn: «Καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος.» Esxл: ne a benit pîndʁл sъ ʁorʁim. «Ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος». Ksn: kînd ap sosi ʁremea xoтъrîтъ. «Ἑορτῆς εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας καθηκούσης». Пл: ʁrodindʁ-se a fi; (ші fir: în naptч:) «Τὸ ἐκ Θεοῦ καθῆκον». Лкs: op че bine de ла Dʁmnezeŭ. «Τὰ καθήκοντα». Ep: stapea de faцъ a лʁkrʁрîlor, înnpreжʁrъріле. 2) (fir: kʁ, saŭ fъръ dat:) mъ notpibeskŭ. «Ὀκαθήκων χρόνος». ʁremea notpibitъ, saŭ xoтъrîтъ. (ші aʁs:) «Τὸ καθῆκον». kʁʁiinца, saŭ datopia.

Καθ-ηλάίζω, biit: -άσω, ekspяĭŭ чева kʁ toтʁл ла kълdʁra saŭ лʁmina soapeтяĭ; лʁminezŭ kʁ toтʁл.

Καθ-ηλόω-ῶ, biit: -ώσω, batŭ kʁ kяĭŭ, saŭ niponeskŭ de totŭ neste чева. [de ʁnde

Καθήλωσις, εως (ἡ), niponipe de чева neste чева. [ші

Καθηλωτής, οῦ (ὁ), niponitorŭ. [ші

Καθηλωτός, ὴ, ὸν, tape niponitŭ, saŭ вътятŭ kʁ kяĭŭ.

Κάθημαι, (прел: ἐκαθήμην) шezŭ, staŭ nemiшkatŭ în nosiцia mea, ad: fъръ niчĭ o лʁkrape; netpekŭ maĭ mялтъ ʁreme ʁndeва; локʁĭeskŭ. (kʁ преп: saŭ adʁ:) «Ὧδε καθήμενος». Tкр: «Οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ κάθου ἐκεῖ». Skp: (ші înnpot:) «Καθῆστο ἐκ τοῦ μέσου». Ep: s'a tpas, a плекat. (ші kʁ naptч:) «Καθῆσθαι μηδὲν ποιοῦντας» Ksn: (ші în npfp:) «Τοιαῦτα ἐνείδη προξενῶν κάθηται». Пл: «Κάθηνται προσδεχόμενοι». Diod: (ші în naptч: în локŭ de adiek:) «Χωρίον καθήμενον». Лкs: жososŭ. (bezĭ ші ἧμαι, ші καθίημι, ші καθίζω).

Καθημαξευμένως, [καθαμαξεύω] adʁ: kʁ kinŭ obiчnяitŭ, prostŭ.

Καθημέραν, (în локŭ de καθ' ἡμέραν) adʁ: în toate zilele, ne fie-kape zi. «Ὁ («Ἡ, «Τὸ) καθημέραν». Лкs: =Καθημερινός. [ші

Καθημερία (ἡ), okяnaцie de toate zilele. [ші

Καθημερεύω, biit: -εύσω,=Διημερεύω. [ші

Καθημερινός, ὴ, ὸν, de toate zilele, saŭ ce se faче ne toatъ zioa. [ші

Καθημέριος, α, ον, kʁʁenilŭ ла (saŭ fъkʁtŭ în) zioa de astъzĭ; saŭ чел de toatъ zioa, = Καθημερινός. [κατὰ, ἡμέρα].

Καθημερόδιος, (ὁ, ἡ),= Ἡμερόδιος.

Καθῆστο, Ion: în локŭ de ἐκάθητο, прел: ал лʁĭ κάθημαι.

Καθ-ησυχάζω, biit: -άσω, mъ liniшteskŭ kʁ desъʁîrшipe.

Καθίγνυμι Ion: în локŭ de καθέζομαι.

Κάθιδρος (ὁ, ἡ), = Κάθιδρως (bezĭ ziч:). [de ʁnde

Καθιδρόω-ῶ, biit: -ώσω, (stpъm: ші nestp:) ʁmплʁ, saŭ mъ ʁmплʁ de sʁdoape, saŭ nъdʁшealъ.

Καθίδρυμα (τὸ), =Ἵδρυμα, клъditъръ, edifiчĭŭ; aшezъmîntŭ, ші чл: [din

Καθ-ιδρύνω, = Καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως (ἡ),=Ἵδρυσις, întemeĭere de aшezъmîntŭ, ші чл: [din

Καθ-ιδρύω, kiit: -ύσω, (nas: tpe: dc kʁ: καθίδρυμαι, nex: καθιδρύθην) = Ἱδρύω, aшezŭ; nяĭŭ чева a sta statopnik ʁndeва; zideskŭ (прinч: aшezъmîntŭ); înaлцŭ statъ, edifiчĭŭ, monʁmentŭ, ші чл:

Κάθιδρως (ὁ, ἡ), At: în локŭ de Κάθιδρος, плinŭ de sʁdoape. [κατὰ, ἱδρώς].

Καθ-ιερεύω, biit: -εύσω, ші

Καθ-ιερουγέω-ῶ, biit: -ήσω, ші

Καθ-ιερόω-ῶ, biit: -ώσω, =Καθαγνίζω, kʁpъцŭ de nînгъpipe, saŭ nъkatŭ; sfinцeskŭ. [de ʁnde

Καθιέρωσις, εως (ἡ),sfinцipe; konsfinцipe.

Καθ-ιζάνω, biit: -ιζήσω, ші miж: -ιζήσομαι, =Καθίζω, -ομαι. [de ʁnde

Καθίζησις, εως (ἡ), = Κάθισις, шedepe.

Καθ-ίζω, biit: -ίσω,(прел: ἐκάθιζον, nex: ἐκάθισα, noet: καθĭσα) nяĭŭ ne чinева a шedea; aшezŭ; koшплektezŭ adʁnape; întokmeskŭ, pîndʁĭeskŭ; mъ faкŭ prichinяitorŭ de... ‖ (ел: saŭ nestp: ші maĭ noŭ miж:) шezŭ; mъ aшezŭ, saŭ staŭ (netpekŭ) ʁndeва. «Ἐκάθισαν τὸ στράτευμα εἰς χωρίον ἐπιτήδειον». Tʁч: «Ἐνέδραν καθίζειν». ші «Ἐκάθισε τὴν βουλὴν ἐπίσκοπον πάντων». Пл: «Βουλὴν («Δικαστήριον) καθίζειν«. Лкs: (ші kʁ inf:) «Κλάιειν καθίζω τινὰ». Ksn: faкŭ ne чinева a плînце. «Ἐκαθίσαμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας». Skp: am лʁat de soцiĭ... (ші ел: saŭ nestp:) «Ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισι». Od: Π: «Τᾷ δ'ὑπὸ τάν κότινον καθίξας». Tкр: «Καθίζουσιν εἰς τὸ Ἡραῖον». Tʁч: (ші ел:) «Βωμὸν (ἱρὰ) καθίζειν». Ioet: a pefʁцi (ka pʁгtorŭ de skънape). «Εἰς τὸ συνέδριον οὐκ ἤθελε καθίζειν». Ksn; a se adʁna. «Καθίσαντες δὲ (εἰς Νηρησσόν) ἡμέρας ἐννέα». Esxл: «Καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τρεῖς». Sof: «Καθίζειν ἐπί κώπην». Esst: a anʁka bîsла, saŭ a bîslî. (ші fir:) «Ἐκάθισαν πρός τὸ ξηρόν αἱ νῆες αὐτοῦ». Плв: (ші miж:) «Καὶ καθιεῖται (se înц:

ἐπὶ τοῦ θρόνου) βασιλεύς». Skp: se ва ашеza împъpatъ.

Καθ-ίημι, biit: καθησω, (nex: καθῆκα, ші чл:) лазъ, зловозъ чева în жos; лазъ чева а къdea, заъ a sta alîpnatъ; коворъ, (ші між: заъ ел:) мъ коворъ; nitвлъ; (прin întind:) ашezъ, пвїъ ла nîndъ; penpesintъ în teatpж; popneskъ чева авяпра квїва. «Καθιέναι κλίμακα». Ep: «Ζωούς δ' ἐνδίνησι καθίετε ἵππους». Iл: Ф: «Οἶνον Λευκανίης καθέηκα». Iл: Ω. (nepifp: în локъ de ἔπιον) amъ въвt. «Σπονδάς καθιέναι». Eвp: a topна лівацїї. «Τείχη καθεῖναι εἰς θάλασσαν». Tвч: a тpaце zidъ de amîndoъ пърціле пînъ în map. «Καθιέναι τὴν φωνήν». Лвч: a înчetina глазвл. «Μακρον καθεικὼς τὸ γένειον». Алчfp: (ші між:) «Καθίεσθαι τοὺς πλοκάμους». Алчfp: (ші ел:) «Καθιέναι (se înц: ἑαυτὸν) ἀφ' ὑψηλοῦ». Ksn: (ші fir:) «Καθιέναι πεῖραν (πρόφασιν)». Ел: Apstf: a пропвпе черкаре (a sonda, fir: de ла mapinъ în afin: de însem: кв καθετήρ). «Καθιέναι λόχον (σφαγέα)». Лкs: «Καθιέναι (înпревнъ ші fъpъ εἰς ἀγῶνα) ἵππους (ἅρματα, δρᾶμα)». Лкs: (ші пas:) «Κατίετο δὲ (ἡ στρατηλασίη) εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα». Ep: «Οὐ καθεῖτο τείχη». Tвч: (ші în пapтч:) «Χωρία καθειμένα». Лкs: локврї ашezate, жosoase. (вezї ші κάθημαι).

Καθ-ικετεύω, biit: -εύσω, porъ fepвinte.

Καθ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ιξομαι, (nex: καθικόμην, ші чл:) (кв цеп: ші pap кв ак: dipek: ші dat: opran: indip:) віъ, ажвпrъ пînъ ла..; atinrъ (маї de мвлte-орї supe вътъmape); (de вnde прin întind:) isвeскъ, ловeскъ; (ші fir:) atinrъ звпърînd, мвstpezъ. «Πικρότατα καθικόμενος αὐτοῦ». Ели: (ші кв ак:) «Μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ. Iл: Ξ. m' aї atins ла inimъ.

Καθ-ιλαρεύομαι, biit: -εύσομαι,=Καθιλαρύνομαι, між: заъ пas: ал лвї..

Καθ-ιλαρύνω, biit: -υνῶ, fакъ пе чіпева кв totвл блîndъ, веселъ.

Καθ-ιμάω -ῶ, biit: -ήσω, лазъ чева în жos, погоръ (ші між: мъ погоръ) кв(заъ ка кв) fвnie (ad: пвцin кîte пвцinъ). [de вnde

Καθίμησις, εως (ἡ), чеа прin fвnie кîte пвцinъ погорîpe (акt: заъ пas:).

Καθίννυμι, =Καθίγνυμι.

Καθιξῶ, Dop: în локъ de καθίσω, biit: акt: [ші

Καθ-οῦμαι, At: між: biit: ал 2: ал лвї καθίζω.

Καθ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, алерrъ (трекъ) neste чева къларе; пръпъdeskъ întp' вnъ кіпъ кв къларîmea mea; (fir:) калкъ, desпpецвїeskъ, іаъ în пічоаре. «Καθιππάσατο τὴν Μεγαρίδα». Ep: Καθιππάσασθαι τῆς φιλοσοφίας». Лаept: «Καθιππάζεται νόμους (πρεσβύτην) νέος». Esxл: 2) fакъ парadъ къларе. [de вnde

Καθίππαξις, ιος (ἁ), Dop: парadъ de къларіme (ла Лачdm:)

Καθίππευσις, εως(ἡ), тречере къларе. [din

Καθ-ιππεύω, biit: -εύσω,= Καθιππάζομαι, трекъ къларе. «Οἱ ποταμοὶ καθιππεύονται». se трек (пе înцeцъ) къларе.

Καθ-ιπποκρατέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Καθ-ιππομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, вірвїeskъ în въtъліе de къларіme.

Καθ-ίπταμαι, biit: καταπτήσομαι, (nex: κατέπτην, ші чл:) зворъ în жos.

Κάθισις. εως (ἡ), ашezape, заъ шedepe

Κάθισμα (τὸ), локъ, заъ лвкрж, пе каре шade чіпева. 2) (маї ноъ) = Κάθισις. [καθίζω.]

Καθίστα, în локъ de καθίσταθι, порвпч: ал лвї καθίστημι.

Καθ-ιστάνω, ші Καθιστάω -ῶ, (прел: καθίστανον) (маї ноъ) în локъ de...

Καθ-ίστημι, biit: καταστήσω, (nex: κατέστησα, ші 2: κατέστην, ші пas: кетестάθην, між: tpe: de кв: καθέστηκα, ші чл:) пвїъ, (fакъ) съ stea, ашezъ, statopniчeskъ; (fir:) pîndвїeskъ, înstълezъ. «Κρητῆρα καθίστα». Iл: I. «Νῆα κατάστησον». Od: M: опpeшte кopaвіа. (ші ел:) «Καταστήσαντες (se înц: τὴν ναῦν, заъ ἑαυτοὺς) ἐπὶ θέαν». Ksn: (екоп: 15, 7). (ші fir:) «Ἐπιμελητάς τινας καθιστάναι». Ksn: «Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς»; Skp: Καθιστάναι δημοκρατίαν (δικαστήρια)». Лкs: (ші між:) «Ἐπειδὰν καταστήσησθε τοὺς ἄρχοντας». Ksn: (de вnde пapтч:) «Καθεστηκὼς, ші καθεστὼς». pîndвітъ, întoкmітъ, овічпвітъ, ші чл: (ші пevt:) «Τὸ καθεστηκός». регвла, овічеївл. 2) (кв преп:) adвкъ ші лазъ пе чіпева în..; (fir:) îл fакъ a ажвпце, îл adвкъ întp' o stape oape-кape; (між:) ажвпrъ în чева. «Τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλον δὲ ἢ εἰς Ἤλιδα καταστῆσαι Od: N. (ші між:) «Καταστὰς εἰς Ῥήγιον (εἰς τὸ στρατόπεδον)». Tвч: ші Ep: «Καταστὰς ἐπὶ τὸ πλῆθος». Tвч: înfъцiшîndв se ла adвnapea nopodвлвї. «Καθίσταντο εἰς τούς Ἑπαρίτους». Ksn: «Ὥσπερ ἐν νηί διαπονεῖσθαι, ἕως ἂν ἐς οὖρον καταστώσιν». Ksn: (ші fir:) «Καθιστάναι τινα εἰς ἀσφαλὲς (ἐν ἀκινδύνῳ, ші чл:), заъ εἰς ἀνάγκην (εἰς ἀπορίαν, εἰς κίν-

δυνον, εἰς αἰσχύνην, ші чл:). (ші між:) «Καθίστασθαι εἰς πόλεμον (εἰς ἀγῶνα, εἰς ἔχθραν) τινί». Лкѕ: «Καταστὰς εἰς φόβον». Лкѕ: (de вnde 3) (між:) мъ ſакъ; (ші în tpe: de кѣ:) sîntъ акѣт, eкsistъ. «Φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι». Sof: (de вnde 4) kostъ. «Ἂν γὰρ ἐκλογισθῇ τῶν ὁραμάτων ἕκαστον, ὅσου κατέστη». Пл: (ші în парtч:) «Ὥστε εἰς τάλαντον ἀργυρίου τὴν τιμὴν εἶναι τοῦ οἴνου καθεσταμένην σὺν τοῖς ἀναλώμασιν». Dm: (вezĭ ші γίνομαι 10). 5) aшezъ, potoleskъ, liniштeskъ; (ші між: deѕnpe лікѕide) мъ aшezъ ла ſundъ; (deѕnpe bîntвrĭ) мъ alinъ, мъ potolecкъ. «Καθιστάναι τὴν πόλιν ταραττομένην. Грг: «Καθιστάναι τινα ἐκ μανίας». Bas: (ші між:) «Ὅταν ἡ λίμνη καταστῇ». Apstf: «Ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα καθεστηκὸς λάβῃς». Apstf: (ші ſir:) «Ἀνὴρ καθεστὼσης ἡλικίας». Лкч: de bîpstъ aшezatъ, de miжlokъ.

Καθ-ιστορέω-ῶ, вiit: -ήσω, черчeтezъ, ші aſлѕ чева кѣ desъвîpшipe.

Καθὸ, (în локъ de καθ' ὁ) adв: пe kîtъ; ſiind къ.

Καθ-οδηγέω-ῶ, вiit: -ήσω, = Ὁδηγῶ. [ші

Καθοδηγία (ἡ), = Ὁδηγία. [din

Καθοδηγός (ὁ), = Ὁδηγός. [κατὰ, ὁδηγός].

Κάθοδος (ἡ), погорîpe, saŭ dpѣmъ de погорît 2) întoapчepe de eкsilatъ. [κατὰ, ὁδός]

Καθοίμεθα, 1: îm: neps: de noft: aı лѣĭ κάθημαι.

Καθολικός, ή, όν, вniвepsalъ, saŭ цeнepalъ, totalъ. [κατά, ὅλος]. [de вnde

Καθολικῶς, adв: în цeнepalъ.

Καθολκὴ (ἡ), тpaцepe în жos. «Ἡ τῶν νεῶν καθολκή». Лкѕ: погорîpea коpъвiilор dene вѕkatъ ne тapе. [ші

Καθολικός (ὁ, ἡ), ſpъгътopъ, tîpîtopъ ла вале, în жos. [καθέλκω].

Κάθολος (ὁ, ἡ), totъ înnpeвnъ, întpeгъ. [κατὰ, ὅλος]. [de вnde

Καθόλου, (în локъ de καθ' ὅλου) adв: în цeнepalъ, neste totъ, saŭ în toate. (maĭ de тѕlte-opĭ кѣ aptik:) «Ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις». Плв: компѣnepea istopii вniвepsale. «Ἡ καθόλου προσῳδία». Грат: цeнepala nposodie.

Κάθομα, ші Καθομάδα, [κατὰ, ὁμός] adв: asemenea.

Καθ-ομαλίζω, вiit: -ίσω, netezeskъ чева, potpiвeskъ de totъ; (fir:) înвlînzeskъ.

Καθ-ομηρεύω, вiit: -εύσω, ші Καθ-ομηρίζω, вiit: -ίσω, deskpiъ, saŭ лаѕdъ чева кѣ Omepiче вepѕвpĭ. [κατὰ, Ὅμηρος].

Καθ-ομιλέω-ῶ, вiit: -ήσω, (кѣ ак:) atparъ чева кѣ конвopвipea mea. 2) (кѣ dat:) amъ тapе pелацie, familiapitate кѣ чinева; конвopвeskъ. 3) (nas: în napтч:) sîntъ вopвitъ de togĭ; sîntъ în întpeввinцape de oвште. «Δόξα καθωμιλημένη». Илв: oninie нѣвлікъ, idee npiimitъ în цeнepalъ de togĭ.

Καθ-ομολογέω-ῶ, вiit: -ήσω, мъ înвoĭeskъ, ſъгъdвĭeskъ кѣ înkpedinцape; apвѣneskъ.

Καθ-οπλίζω, вiit: -ίσω, înapmezъ кѣ desъвîpшipe; пpeгътeskъ кѣ toate тpeввinчoaceле. [de вnde

Καθόπλισις, εως (ἡ), ші

Καθοπλισμός (ὁ), înapmape, (акt: saŭ nas:).

Καθοραστικός, ή, όν, îndemînatikъ a пътpвnde кѣ вedepea. [din

Κατ-οράω-ῶ, ші noet: -οράομαι -ῶμαι, вiit: κατόψομαι, (nex; -κατεῖδον, ші чл:) мъ вîtъ în жos; мъ вîtъ neклinit; вarъ de seamъ кѣ тѣлтъ кѣpiositate.

Καθ-ορίζω, вiit: -ίσω, xoтъpъskъ eksakt. [de вnde

Καθοριστικός, ή, όν, конtpiввitopъ ла o eksaktъ xoтъpîpe, definitivъ; saŭ xoтъpîtъ. definitъ, sirвpъ.

Καθ-ορμάω-ῶ, вiit: -ήσω, = Ὁρμάω.

Καθ-ορμίζω, вiit: -ίσω, tpaгъ (stpъm: ші nestpъm:) în noptъ. [ші

Καθόρμιον (τὸ), (Skp:) лanцъ de гîtъ, гiordanъ. [κατὰ, ὅρμος].

Καθ-οσιόω-ῶ, вiit: -ώσω, = Καθιερόω, konsfinцeskъ. «Καθωσιωμένος τινί». Epd: înkinatъ кѣ totѣл кѣĭва. [de вnde

Καθοσίωσις, εως, (ἡ), = Καθιέρωσις, konslinцipe. 2) fantъ kpiminalъ aѕвnpa вneĭ вenepaвile nepsoane. «Καθοσιώσεως ἔγκλημα.» Лц: kpimъ aѕвnpa înnъpatѣлвĭ, Lat: crimen laesae majestatis.

Καθόσον, (în локъ de καθ' ὅσον) adв: = Καθό.

Καθότι, (în локъ de καθ' ὅτι) adв: пpeкѕm; ſiind къ, = Καθὸ, ші Καθόσον.

Καθ-υβρίζω, вiit: -ίσω, (кѣ ак: saŭ цen:) nevinsteskъ пpea тѣлт; (кѣ dat:) калкъ кѣ desupeцkipe, ĭaŭ în цічoape пe чinева.

Καθ-υγιάζω, вiit: -άσω, însъnътoшezъ кѣ desъвîpшipe пe чinева. [de вnde

Καθυγίασις, εως (ἡ), desъвîpшitъ însъnъtoшipe, вindекape.

Καθ-υγραίνω, вiit: -ανῶ, вmezeskъ чева de totъ, moĭъ. [de вnde

Καθυγρασμὸς (ὁ), desъвîpшitъ вmezipe, вdape, saŭ moĭape.

Κάθυγρος (ό, ή) къ totъл вmedъ, вdatъ, moϊatъ; anosъ. [κατὰ, ὑγρός].

Κάθυδρος (ό, ή), = Κάθυγρος. 2) noet: плinъ de anъ. [κατὰ, ὕδωρ].

Καθ-υλακτέω-ῶ, biit: -ήσω, (къ цen:) лatръ asвпра квϊва.

Καθ-υλίζω, biit: -ίσω, = Διυλίζω, stpecopъ, лътвpeскъ, квръцъ de matepie.

Καθ-υλομανέω-ῶ, biit:-ήσω,(desпpe плante) daъ, скоцъ мълte (netpeвniче) кръчϊ, ші fрвnze.

Καθ-υμνέω-ῶ, biit: -ήσω, daъ лавde, înaцъ imnврϊ des ші къ глasъ mape.

Καθ-υπάρχω, biit: -άρξω, eksistъ nenpeкврmat, dвineskъ.

Καθ-υπ-είκω, biit: -είξω, мъ sвnвϊъ întръ toate.

Καθ-υπ-εμφαίνω, biit: -φανῶ, însemnezъ чева кат askвnsъ, алегорікъ.

Καθ-υπ-εν-δίδωμι, biit: -ενδώσω, мъ indвплекъ, мъ sвnвϊъ desъвîршit.

Καθ-υπερ-ακοντίζω, biit: -ίσω, = Ὑπερακοντίζω.

Καθ-υπερ-έχω, biit: -έξω, întpекъ, ковîршeскъ în toatъ întindepea.

Καθ-υπερηφανέω-ῶ, biit: -ήσω, (къ цen:) мъ noptъ къ мълтъ mîndpie asвпра квϊва, desnpeцвϊeскъ пе чinева къ totъл.

Καθύπερθε, ші (маї 'nainte de вок:) καθύπερθεν, adв: лок: пе deasвпра, маї npesвs, saъ маї svs de чева. (къ цen:) «Ἡ καθύπερθε ἢ ὑπένερθε Χίου». Od: Γ: «Δεινόν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν». Іл: Γ: (ші къ inf:) «Καθύπερθε γενέσθαι». Лкs: съ npedomnϊaskъ, съ вірвϊaskъ. 2) (timn:) маї 'nainte. «Καθύπερθε δὲ τουτέων». Ep: [κατὰ, ὑπέρ].

Καθυπέρτατος, η, ον, (svпepл: ал лвϊ καθύπέρτερος) чел маї npesвs de кît тоцї.

Καθ-υπερτερεω-ῶ, biit: -ήσω, (къ цen:) întpекъ, sîntъ de totъ маї npesвs· [din

Καθυπέρτερος, α, ον, (компар: ал лвϊ καθύπερθε) чел къ totъл маї npesвs de алтвл. «Τὰ πράγματα καθυπέρτερα γέγονε». Ep: aъ npedomnit, aъ ковîршit.

Καθ-υπηρετέω-ῶ, biit: -ήσω, слвжескъ къ мълтъ квпъ воinцъ (din toatъ inima).

Καθ-υπισχνέομαι -οῦμαι, (fъръ biit:) fъrъдвϊeskъ къ înkpedinцape.

Καθυπνής, έος (ό, ή), = Κάθυπνος. [ші

Καθύπνιος (ό, ή), kape se lave în somnъ, saъ пе вremea somnвлвϊ. [ші

Κάθυπνος (ό, ή), adînkatъ în somnъ; somnoposъ. [κατὰ, ὕπνος]. [de вnde

Καθ-υπνόω-ῶ, biit: -ώσω, dopmъ adînkъ somnъ; saъ adopmъ. [de вnde

Καθύπνωσις, εως (ή), adopmipe.

Καθ-υπο-βάλλω, biit: -βαλῶ, = Ὑποβάλλω. } къ totъл

Καθ-υπο-γράφω, biit: -γράψω, = Ὑπογράφω. } къ totъл

Καθ-υπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, = Ὑποδείκνυμι. } къ totъл

Καθ-υπό-κειμαι, biit: -κέισομα, = Ὑπόκειμαι } къ totъл

Καθ-υπο-κρίνομαι, biit; -κρινοῦμαι, (къ ак:) atparъ плъчepea квϊва npin penpesintaцia mea în teatpъ. 2) (къ ак: saъ inf:) imitъ, saъ мъ prefakъ чева faвs.

Κατ-υπο-πίπτω, biit: -υποπεσοῦμαι, kazъ sввt чева къ totъл.

Καθ-υπ-οπτεύω, biit: -έυσω, вънвϊeskъ чева asвпра квϊва. [din

Καθύποπτος (ό, ή), = Καχύποπτος. [κατὰ, ὕποπτος, = Καχύποπτος].

Καθ-υπο-στιβίζω, biit: -ίσω, îmї вънseskъ цeпеле ші snpînчeпеле къ вnъ feлъ de neagpъ вънsea.

Καθ-υπο-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, sквordinezъ, saъ svnвϊъ къ totъл.

Καθ-υπο-τοπέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, = Καχυποτοπέομαι.

Καθ-υπο-τρέχω, biit: -υποδραμοῦμαι, (nex: καθυπέδραμον, ші чл.) roneskъ din вpmъ; saъ amъцeskъ пе askвns.

Καθ-υπουργέω-ῶ. biit: -ήσω, = Καθυπηρετέω.

Καθ-υστερέω-ῶ, biit: -ήσω, ші

Καθ-υστερίζω, biit: -ίσω, pъmîïъ мълt îndъpъt; (къ цen:) вiъ, saъ faкъ чева маї în вpmъ de тоцї; (fir:) sîntъ маї de жos dekît тоцї.

Καθ-υφάινω, лiit; -ανῶ, цesъ чева întpeгъ; (fir:) вnелteskъ реле înnpotiва квϊва.

Καθύφεσις, εως (ή), лепевipe, kodipe în îmплinipea datopii saъ вiклenipe în съвîршipea вpe вneї înkpedinцate tpebї, (snpe eks:) înцелецepe de adвokatъ къ protivnikвл în prîчinъ de жвdikatъ. [ші

Καθυφετήρ (ό), кълкъторъ din вiклenie de datopiile sale npin taïnikъ înцелецepe къ връжташвл; neînгpiжitorъ din pea воinцъ de лвkpвpї, saъ tpebї înkpedinцate лвї. [din

Καθ-υφ-ίημι, biit: καθυφήσω, (nex: καθυφῆκα, ші чл:) îmї лепевeskъ din pea воinцъ datopiile; (маї къ seamъ) fiind adвokatъ în prîчinъ de жвdikatъ лasъ пе protivnikъ a se folosi din okazii, fiind de маї 'nainte înцелesъ къ dînsвл; saъ

în вътъліе тъ лазъ невітежетіе а тъ înfрînце връжташвл, тръдаъ вірвінца; (în цен:) =Ἐθελοκακῶ (vezĭ zic:).

Καθ-υφ-ίστημι. viit: καθυποστήσω, = Ὑφιστημι.

Καθυψηλός, ή,όν, prea'nалтъ.[κατὰ.ὑψηλός].

Καθ-ωραΐζομαι, viit: -ίσομαι, prea твлт тъ înfрътвзецезъ, тъ înцoцonezъ.

Καθώς, [κατὰ, ὡς] adv: =Καθάπερ, прекът, în че кіпъ.

Καὶ, конівпкц: комплет: (коплегînd saъ zicepe кв zicepe) «Ἡ οἰκονομία ἐπιστήμη τις ἐστιν, ὥσπερ ἡ ἰατρικὴ καὶ ἡ χαλκευτικὴ καὶ ἡ τεκτονικὴ». Ksn: (ші înпрезпъ кв те) «Ἰδὼν δὲ ὁμοῦ ὄντας Σωκράτην τε καὶ Κριτόβουλον, ші чл:» Ksn: (saъ proposiцie кв proposiцie). «Τά τε ὄμματα φιλοφρονεστέρως ἔχουσι, καὶ τὴν φωνὴν πραοτέραν ποιοῦνται, καὶ τὰ ὀχήματα εἰς τὸ ἐλευθεριώτατον ἄγουσιν». Ksn: 2) în stpъмвtape de înцелзъ. «Καὶ ἐγὼ εἶπον». ші «Καὶ ἐγὼ ἀκούσας». Ksn: 3) înпpotibitate de înцелезъ. «Καὶ πῶς, ἔφη, οὐκ ἀπαλλάττῃ»; Ksn: «Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀΐω». Іл: I. (ші înпрезпъ кв μήν). «Καὶ μὴν ἐπόμνυται δύο καὶ εἴκοσιν (ἔτη) εἰς τὸν ἑπόμενον μῆνα τελέσειν». Лвч: (ші înпрезпъ кв ἄν). «Καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο». Іл: E. (ші înпрезпъ кв εἰ). «Καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν». Іл: ... «Καὶ εἰ μὴ χρήματά τις τύχοι ἔχων». Ksn: (iap овіч: înпрезпъ кв тоі ші пер) vezĭ каітоі, каіпер. 5) (kontpanosit: în локъ de ἀλλά). «Καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστὶ, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει· καὶ τὸ κάλλος καλόν ἐστι, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ». Ткр: 6) adъor: «Ναὶ μὰ τοὺς θεούς, καὶ σφόδρα γε». Ksn: «Νὴ Δία καὶ πολλούς γε». Ὁ δὲ καὶ καθ' ἡμᾶς διεσώζετο». Лкs: (ші înпрезпъ кв ἀλλά). «Ἀλλὰ καὶ ἔμελλον δὲ ἐγὼ τοῦτο ἐρήσεσθαι». Ksn; 7) înteц: saъ emf: (în гелзріtе înцелеззрĭ). «Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ». Od: A. «Ἆρ' οὐ τοῦτό γε ἤδη καὶ λίαν μανικὸν». Ksn: «Αὐξανόμενος γίνεται καὶ εἰς ἑπτακαίδεκα πήχεας». «Κέλεται δὲ ἑ θυμὸς καὶ εἰς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν». Іл: M. «Ἀχρηστοι καὶ γυναιξι». Плт: «Ἐπὶ σὲ οὗτοι, καὶ τίνα, φησὶν, ἄλλον»; Пл: «Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ». Іл: D. «Ἦν δ' ἤμαρ ἤδη δεύτερον, καὶ κατηγόμην». Sof: (iap овіч:) «Καὶ ταῦτα». ші maĭ вірtos, în врете че, кв toate къ. «Καὶ ταῦτα εἰδότες, ὅτι». Ksn: «Καὶ ταῦτα τῶν δοκούντων ἱκανωτάτων ἀνδρῶν εἶναι». Ksn: 8) (dзпе чеде asemъпъtibe) în локъ de ὡς, ὥσπερ. «Γνώμησι ἐχρέοντο ὁμοίῃσι καί σύ». Ep: || (înпрезпъ кв гелзріte пartik: se екзплікъ în гелзріte кіпзрĭ, маĭ de мзлте орĭ însъ ръmîne маĭ нескзплікатъ). «Καὶ γὰρ, «Καὶ γάρ τοι, «Καὶ γὰρ δὴ, «Καὶ γὰρ οὖν». fiind къ, întp' adевъръ. «Καὶ δὲ, «Καὶ δέ τε, «Καὶ δέ νυ». noet: ші întp' adевъръ, маĭ кв seamъ ші, ші не лînгъ aчeasta. «Καὶ νύ κε, «Καὶ νύκε δή». «Καὶ νύκεν ἐξετέλεσαν». Od: Λ. ші noate (nerpeшit) ap fi съвîршit' o. «Καὶ δή, «Καὶ δὴ δέδειγμαι». Esxл: «Καὶ δὴ παρεῖκεν». Евр: съ не înкіпзіm, къ. «Καὶ μὲν, «Καὶ μὲν δή, «Καὶ μὲν δή καὶ». Лкs: dap înкъ ші.

Καιάδας, saъ Каіатас, saъ Каіетас, а (ὁ), [în afin: кв Κῶος] прънastie, în каре арзпкаъ пе віnовацї ла Snapta.

Καῖαρ, ατος (τὸ), =Κύαρ.

Каіетаіеіс, [каіетас] есса, ен, noet: adînкосъ, прънъstiosъ. (vezĭ ші κητόεις).

Каіхіас, оυ (ὁ), вînтъ nopdopesърiteaнъ. (vezĭ ші θρασκίας).

Каінїζω, viit: -ίσω, înnoïeскъ; fакъ înoвацїĭ. || (în a tpeia neps: ші nestp:) «Καί τι καινίζει στέγη». Sof: чева ноъ se întîmплъ în казъ. 2) noet: еъ întîĭъ întpезвіпцезъ внъ ноъ лзкрз. «Καίνισον ζυγὸν». Esxл: (vezĭ ші καινόω). [καινός].

Καινίς, [καίνω] ίδος (ἡ), (se înц: μάχαιρα) кзцітъ de înжзпriat вite, =Копіс.

Καίνισμα (τὸ), лзкрз арътатъ de ноъ, saъ penoitъ, inoвацie. [ші

Καινισμὸς (ὁ), penoipe; inoвape. [ші

Καινιστὴς, οῦ (ὁ), penoitopъ; inoвatopъ. [καινίζω.].

Καινογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, скріъ (компзїъ) новъ лзкрзрĭ. [καινὸς, γράφω].

Καινοδοξέω -ῶ, viit: -ήσω, = Καινοτομέω. [καινὸς, δόξα].

Καινολογία (ἡ), ноъ кіпъ de ворвіре, inoвацie în екзпresie. [καινὸς, λόγος].

Καινοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [καινὸς, πήγνυμι] din ноъ, saъ de кърînd konstpзітъ. (vezĭ ші καινοπαθής).

Καινοπαθέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ξενοπαθῶ.

Κάινοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пе каре а пътimit (a sзfepit) чinева întîĭaоаръ. (алцїĭ îndpent: καινοπαγής). [καινὸς, πάθος],

Καινοπήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [καινὸς, πῆμα] пътimашъ de кърînd (saъ întîĭa оаръ) de o nenopочіре.

Καινοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fакъ, saъ пъскоческъ чева ноъ, inoвezъ, saъ penoïeскъ. «Τί καινοποιηθὲν λέγεις»; Sof: че ноъ зічї? [καινοποιός]. [de внdc

Καινοποιητής, οῦ (ὁ), пъскочіторъ. saŭ întpodъкътorъ de чева noŭ; penoitorъ.

Καινοποιία (ἡ), пъскочipe de чева noŭ; penoipe; inovaцie. [din

Καινοποιὸς (ὁ, ἡ), inovatorъ; saŭ penoitorъ. [καινὸς, ποιός].

Καινοπραγέω -ῶ, viii: -ήσω, faкъ noъ лъкрърї, inovezъ. [ші

Καινοπραγία (ἡ), =Καινοτομία, inovaцie. [καινὸς, πράττω].

Καινοπρέπεια (ἡ), sъst: ал лъї...

Καινοπρεπής, ές (ὁ, ἡ), (ші adv:) -πρεπῶς, kape seamъnъ a fi noŭ, neovічnъitъ. [καινὸς, πρέπω].

Καινὸς, [καίω] ἡ, ὸν, noŭ. «Ἐκ καινῆς, adv: din noŭ (de isnoavъ).

Καινόσπουδος (ὁ, ἡ), sîrгъitorъ ла noъ лъкрърї, їъвitorъ de inovaції. «Τὸ καινόσπουδον». Лопц: аплекареа ла inovaції. [καινὸς, σπουδή].

Καινοσχημάτιστος (ὁ, ἡ), formatъ în kinъ noŭ, (чїкdatъ, neovічnъitъ). [καινὸς, σχηματίζω].

Καινοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ),=Καινοσχηματίστος. [καινὸς, σχῆμα].

Καινόταφος (ὁ, ἡ), noet: къvenitъ ла noŭ (dъne noŭ kinъ klъditъ) mormîntъ. [καινὸς, τάφος].

Καινότης (ἡ), noime, saŭ noътate. [καινός].

Καινοτομέω -ῶ, viii: -ήσω, taїъ (deskizъ) noŭ drъmъ (noъ minъ, ші чл:). (de ънde 2) (maї de мълte-orї fir:) întpodъкъ noъ sistemъ (noъ пъравърї, dorme, ші чл:), inovezъ. [καινοτόμος]. [de ънde

Καινοτόμημα (τὸ), inovaцie (op че din noŭ întpodъsъ).

Καινοτομία (ἡ), пъскочipe, întpodъчere de noъ dorme, ші чл:, inovaцie. [din

Καινοτόμος (ὁ, ἡ), întpodъкътorъ de noъ sistemъ; їъвitorъ de inovaції, inovatorъ. [ші

Καινότομος (ὁ, ἡ), (dъne zич:) din noŭ tъїatъ; (fir:) din noŭ întpodъsъ, inovatъ, noŭ-арътatъ. [καινὸς, τέμνω]. [de ънde

Καινοτόμως, adv: къ kinъ inovatъ, din noŭ пъскочitъ.

Καινότροπος (ὁ, ἡ), de noŭ kinъ, neovічnъitъ (kisnovatъ). [καινὸς, τρόπος].

Καινουργέω -ῶ, viii: -ήσω, faкъ чева noŭ, penoїeskъ. 2) skimъъ (faкъ prefaчerї în) челе întokmite, saŭ obічnъite. [καινουργός]. [de ънde

Καινούργημα (τὸ), noъ пъскочitъръ, = Καινοτόμημα.

Καινουργὴς, ές (ὁ, ἡ), din noŭ лъкratъ. [καινὸς, ἔργον].

Καινούργησις, εως (ἡ), ші

Καινουργία (ἡ), din noŭ лъкrape, penoipe; inovaцie, = Καινοτομία. [ші

Καινουργίζω, viii: -ίσω, = Καινουργέω. [καινουργὸς]. [de ънde

Καινουργισμὸς (ὁ ,=Καινουργία.

Καινουργὸς (ὁ, ἡ), penoitorъ; saŭ inovatorъ. [καινὸς, ἔργον].

Καινοφανὴς, ές (ὁ, ἡ), din noŭ (întїїa oarъ) въzutъ, арътatъ. [καινὸς, φαίνω].

Καινόφιλος (ὁ, ἡ), їъвitorъ de inovaції, saŭ noътъцї. 2) гъкътorъ (prefepitorъ) de noї prietenї. [καινὸς, φίλος].

Καινοφωνέω -ῶ, viii: -ήσω, întpeвъinцezъ noъ zîчerї, saŭ o кisnovatъ лімвъ. [ші

Καινοφωνία (ἡ),=Καινολογία, noъ, кisnovatъ ворвіре, saŭ eksпresie. [din

Καινόφωνος (ὁ, ἡ)· =Καινοφραδής. [καινός, φωνὴ].

Καινόω-ῶ, viii: -ώσω, =Καινίζω, penoїeskъ; ші =Ἐγκαινιάζω; sfinцeskъ (tîрnoseskъ) «Ποιησαμένην ὄικημα ὑπόγαιον καινοῦν τῷ λόγῳ». Ep: a ї da вine-къvîntapea. (ші pas:) «Καινοῦσθαι τάς διανοίας». Тъч: a se аплека кътре inovaції. [καινός].

Καίνυμαι, (прел: ἐκαινύμην) noet: (къ ак:) întrekъ kovîршeskъ. (vezї ші κάζω). [din

Καίνω, [în afin: къ θείνω], viii: -κανῶ, (nex: 2: ἔκανον) noet: = Κτείνω, otorъ.

Καινῶς, adv: къ noŭ (neovічnъitъ) kinъ. [καινός].

Καίνωσις, εως (ἡ), [καινόω] penoipe; inovape, saŭ inovaцie.

Καίπερ, konisпkц: înпrotiv: къ toate къ, de ші. (къ partч:) «Καίπερ εἰδότα, ὅτι». Ksn: «Καίπερ γυνὴ οὖσα». Ksn: (ші înпreвъпъ къ ὅμως). «Καίπερ οὐ στέργων ὅμως». Esxл: (ші къ întrepъвnere de алтъ partік:). «Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον». Om: (vezї ші καίτοι).

Καιρικὸς, ἡ, ὸν, notpivitъ (пропорцionatъ) къ vremea. [ші

Καίριμος, η, ον, noet: în локъ de...

Καίριος, α ші ος, ον, гъкътъ în vremea къvenitъ, în notpivitъ okazie; (npin крт:) npinчipalъ, esenцialъ (fpanц:); folositorъ. «Σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια». Гnom: «Τὸ καίριον ποιεῖν ξένῳ». Sol: (vezї ші εὔκαιρος). 2) чел че a nemerit локъл къviinчosъ; (de ънde desnpe лovitъръ, saŭ panъ) mopталъ, prinexdioasъ. «Παίει αὐτὸν, καὶ καιρίας μὲν πληγῆς ἁμαρτάνει». Ksи: (ші ел.). «Καιρίαν λαβεῖν». Лкs: a se

рѣni nemepit. (de вnde 3) (прin întind:) «Καίριον (τὸ), ші (îm:) Καίρια (τὰ), (se îпц: μέρη) чеде mai esenцiале пърцї але трвпвлвї, вnde ловiтвреде sînt adвкъtoape de moapte. «'Ο αὐχὴν τῶν καιρίων ἐστί» Ksn: «'Εν καιρίῳ (sаѣ)«Κατὰ καίριον». Ep: [вezї ші καιρός]. [de вnde

Καιρίως, adв: ла време (кввenitъ). 2) ла локѣ nemepitѫ, de moapte.

Καιρόεις, εσσα, εν, [καῖρος] вine цesвtѣ.

Καιρὸς (ὁ), [ἀκαρὴς, saѣ maї вine în afin: кв κήρ, κάρη] хотърîтъ distanцъ de timпѣ. (de вnde). «Οἱ τέσσαρες καιροὶ τοῦ χρόνου». чеї патрв timпї aї anвлвї. (вezї ші ὥρα). «Κατὰ καιρὸν μὲν, κατὰ καιρὸν δέ». Ep: =ποτέ μὲν, ποτὲ δέ, кînd aша, кînd алtfeл. 2) време potpiвitъ, saѣînвoitъ; окazie, soрокѣ, saѣ пвntѣ de timпѣ; (прin врm:) foлosѣ, înterpesѣ. «Χρόνου καιρός». Лкs: «Καιρὸν τηρεῖν». Лкs: вezї καιροφυλακέω. «Καιροῦ λαβόμενος». Лкs: «Οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ οὐ μενετοί». Твч: (ші în перifр:) «'Εν καιρῷ γίνεσθαι (saѣ εἶναι) τινί». Ksn: a aжвta, a foлosi пе чinева. (ші în локѣ de adв:) «Εἰς («Πρός, «Κατὰ) καιρόν». «'Επὶ καιροῦ, «Παρ' αὐτὸν τὸν καιρόν». Лкs: 'Επὶ καιροῦ λέγειν». Пл: a ворвi nemepit. «Παρὰ καιρόν». «'Εκ («'Απὸ «"Ανεύ) καιροῦ». Лкs: «Τίς σοι καιρός»; Eвр: че te foлoseшte? 3) локѣ potpiвitѣ. «Αὐλίσασθαι τῶν χωρίων, οὗ καιρὸς ἐστί». Тѣч: (de вnde 4)=Καίριος. «Εἰς καιρὸν τυπείς». Eвр: «Τὸ εἰς καιρὸν τοῦ τραύματος». Fвstp: 5) mъвкрътate, кввiiпцъ, пропорцie. «'Υπὲρ καιρὸν ἐμπιπλάμενος». Ksn: «Μείζων τοῦ καιροῦ γαστήρ». Ksn: «Προσωτέρω («'Εγγυτέρω) τοῦ καιροῦ». Пл: ші Ksn: «Καιροῦ πλέονες». Лкs: 6) stape, disnosiцie; înпрежвpape. «Οἱ τῶν ἀέρων (σωμάτων) καιροί». Stpв: ші Гал: «Πόλις συνηγμένη ὑπὸ λιμοῦ εἰς ἔσχατον καιρόν. Пл: (вezї ші χρόνος, ші ὥρα).

Καῖρος (ὁ, saѣ τὸ), [κείρω, saѣ κήρ] fрînrioapeле цesътоpeштiлор sвлврї, кв каре se лег къпътїїеле iцелор; saѣ înплетитвpa, прin каре sînt петреквte fiреле тортвлвї прin iце, ка съ пв se înкврче.

Καιροσέων, пост: în локѣ de καιροέσων, цen: îm: fem: ал лвї καιρόεις.

Καιροσκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, [καιρὸς, σκοπός]. [ші

Καιροφυλακέω (κτέω) -ῶ, вiit: -ήσω, пъzeskѣ, nîndeskѣ време. «Καιροφυλακεῖν τὴν πόλιν (τὴν χρῆσιν)». Dm: ші Apst: [ші

Καιροφυλακία (ἡ), nîndipe de време. [καιρὸς, φυλακή].

Καιρόω -ῶ [καῖρος], вiit: -ώσω, легѣ къпътїїеле iцелор de fрînrioapeле свлврiлор. [de вnde

Καίρωμα (τὸ). (în цen: цesътъръ, шînzъ, (îap partiк:) чea легатъ înкъ de свлврї. [ші

Καίρωσις, εως (ἡ), легapea iцелор de свлврї; (прin врm:) пвnere de nînzъ în ръsвoїѣ. [ші

Καιρωτὶς (στρὶς), ίδος (ἡ), цesътoape.

Καισαρεύω, вiit: -εύσω, sîntѣ (гввepnezѣ, saѣ лвкрezѣ ка вnѣ) Чesapѣ. [Καῖσαρ].

Καίτοι, (în локѣ de καί τοι) коniхпкц: înпротiв: кв toate къ. (кв хот:) «Καίτοι πειρῶμαι». Ksn: (ші înпревпъ кв γε). «Καί τοι γε εἴρηκεν». Ksn: (ші кв партч:) înпревпъ кв περ). «Καίτοι περ ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου». Ep: (вezї ші καίπερ).

Καίω, вiit: -καύσω, (nex: ἔκηα, nas: tpe: de кв: κέκαυμαι, nex: ἐκαύθην, ші 2: ἐκάην) anpinzѣ (fокѣ). «Πῦρ κῆαι ἄνωγε, ὀπτῆσαί τε κρεῶν». Od: O. «Πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν». Od: I. (ші mїж:) «Πῦρ κήαντο». Il: I. «Πῦρ μέγα κηάμενος». Od: Ψ. «Κηάμενοι πυρὰ πολλά». Od: Ψ. «'Εν τῷ χειμῶνι πῦρ καίειν πᾶσι δοκεῖ, ἢν ξύλα ἔχωσι». Ksn: (ші nas:) «Πανύχιον καίεται τὸ ἐλλύχνιον». Ep: «Δάς καιομένη». Пл: 2) apzѣ. «Καί μιν (τὸν νεκρὸν) ἐν πυρὶ κήαιεν». Il: Ω. «Μηρὰ κήαντες». Od: N. жertfind. «Καί νιν πυρᾷ κήαντες». Sof: (ші fir:). «Μίμνερμος ἐκαίετο Ναννοῦς». At: apdea de amopвя eї.

Κὰκ, пост: (în anoк: maї 'nainte de κ) în локѣ de κατ', saѣ κατά. «"Ηλασα κὰκ κεφαλῆς». Tкр: «"Ακρην κὰκ κόρυθα. Il: Λ.

Κὰκ, At: (în контракц:) în локѣ de καὶἐκ.

Κακάβη (ἡ), = Καккάβη.

Κακαγγελέω-ῶ, вiit: -ήσω, bestesкѣ pe-ле. [ші

Κακαγγελία (ἡ), вeste pea. 2) (în I-покр:) греш: în локѣ de καταγγελία, ворвire de рѣѣ. [din

Κακάγγελος (ὁ, ἡ), bestitopѣ de реле. [κακός, ἄγγελος].

Κακάγγελτος (ὁ, ἡ). пост: bestitѣ (înквпoштinцatѣ) snpe рѣѣ; прiчinвitѣ dintp' o pea вestipe. [κακός, ἀγγέλλω].

Κακαλία (ἡ), вnѣ feлв de вврianъ, (alt:) βήχιον. (вezї ші ἀκακαλίς).

Κακανδρία (ἡ), певitежie, fрікошie. 2) (двпе Esixie) вървъцie snpe faчepe de рѣѣ. [κακός, ἀνήρ].

Κακανέω-ῶ, вiit, -ήσω, (se sокoтешte

грешитъ) în локъ de κατακονάω.

Κακανθήεις, εσσα εν, поет: чел кв реа (съ отръвічоасъ) floape. [κακός, ἄνθος].

Κακάω, кавтъ κακκάω.

Κἀκεῖ, în контракц: în локъ de κάι ἐκεῖ.

Κἀκεῖνος, în контракц: în локъ de κάι ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, în контракц: în локъ de κάι ἐκεῖσε.

Κακελπιστέω-ῶ, вііт: -ήσω, amъ реле нъdежді, sîntъ desператъ. [κακός, ἐλπίζω].

Κακέμφατος (ὁ, ἡ), (прінч: λέξις) каре ape реа însemnape, съ faче реа întinъpipe, свпъ ръъ, este рвшinoasъ. [κακός, ἐμφάινω];

Κακεντρέχεια (ἡ), капачitate (актівitate) ла ръъ. [din

Κακεντρεχής, έος (ὁ, ἡ), порнітъ ла ръъ, віклеапъ. [κακός, ἐν, τρέχω].

Κακεργασία (ἡ), реа міствіре. (поате ші греш: în локъ de κατεργασία). [ші

Κακεργάτης, ші Κακεργέτης, ου (ὁ), ші Κακεργάτις (γέτις), ιδος (ἡ), fъкъторъ de реле. [κακός, ἔργον].

Κακεστώ, όσς -οῦς (ἡ), înпрот: de ἐυεστώ, реа stape, тікълошіе. [κακός, ἐιμὶ].

Κακέσχατος (ὁ, ἡ), поет: чел че se прівеште ка чел маї din врмъ (чел маї маре) ръъ. [κακός, ἔσχατος].

Κάκη (ἡ), =Κακία, певітежіе; тікълошіе; петребнічіе; прostie; (вне-орї) mînie.

Κακηγορέω-ῶ, вііт: -ήσω, ворбескъ de ръъ, хвлескъ, окъръскъ. [ші

Κακηγορία (ἡ), ворвіре de ръъ, хвліре, ші чл: [ші

Κακηγόριον (τὸ), (пвмаї în Івріd: fрасъ) «Κακηγορίου δίκη». жвdікатъ пентрв defъїмаре, (fрацц:) plainte en diffamation. [din

Κακήγορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γόρως, (компар: -ίστερος, свперл -ίστατος) ворвіторъ de ръъ, окърîторъ. [κακός, ἀγορὰ].

Κακήθης, εος (ἡ, ἡ), = Κακοήθης.

Κακήμερος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de καχήμερος.

Κακηπελέω-ῶ, вііт: -ήσω, поет: [κακῶς, πέλομαι] мъ аflв ръъ, sîntъ în реа stape, (овшт:) пв 'mї мерце вine.

Κάκης, ου (ἡ), внъ felъ de пїїпе de Ецintъ.

Κακία (ἡ), певітежіе, fрікошіе; nedestoїnічіе; (în цен:) ръвtate, реа пъръвіе, петребнічіе; (în Тєч:) nevinste; defектъ (de кввîntъ, ші чл:). [κακός].

Κακίζότεχνος (ὁ, ἡ), astfел s'a препвmit чел маї sîргвіторъ мештеръ Калімахъ, каре tot d'авна îшї хвліа ка неперfекte indвstpioaseле sале лвкрърї. [κακίζω, τέχνη].

Κακίζω, вііт: -ίσω, хвлескъ пе чінева de ръъ. 2) (між:) мъ арътъ fрікосъ, певітеазъ. [κακός].

Κάκιον, певт: лвї κακίων. || (adв:) компар: ал лвї κακῶς.

Κακιότερος, α, ον, поет: în локъ de κακίων.

Κακισμός (ὁ), хвліре, defъїмаре. [κακίζω].

Κάκιστος, η, ον, свперл: ал лвї κακός, foарte певітеазъ; саъ преа ръъ. [din

Κακίων, ονος (ὁ, ἡ), компар: ал лвї κακός, маї певітеазъ; саъ маї ръъ.

Κακιῶσαι, Dор: în локъ de κακίουσαι.

Κακκάβα, [imit:] глассл потърнікії; (прін întind:) потърніке.

Κακκάβη (ἡ), [κάβος] оалъ (кв треї пічоаре); тінціре; кълдаре.

Κακκαβίζω, вііт: -ίσω, stpігъ ка потърнікеа. [κακκάβα].

Κακκάβιον (τὸ), dim: ал лвї κακκάβη, кълдървшъ.

Κακκαβίς, ίδος (ἡ), мікъ, саъ fem: потърніке. 2) = Κακκάβιον.

Κάκκαβος (ἡ, саъ ὁ), = Κακκάβη.

Κακκάζω, [imit:] вііт; -άσω, (desпре гъінъ) кîркîіе, (маї кв seamъ) кînd este съ овъ.

Κακκάω, (de внde κακκᾶν, овічнвіta stpігаре a мічілор копії пентрв дешептареа пînтечелвї, какъ) în локъ de χέζω (bezї зіч:). [κάκκη].

Κακ-κέιω, поет: în локъ de κατακέιω.

Κακκεφαλήν, Κακκεφαλῆς, (требвїе съ se скріе desпърціt) Κάκ κεφαλὴν, -λῆς. (bezї κάκ).

Κάκκη (ἡ), скîрпъ de омъ, [de ачі] какъ, къкатъ.

Κακκῆαι, поет: în локъ de κατακῆαι, пех: 1; de inf: ал лвї κατακάιω.

Κακκονέω, (Лак: аша îndреnt: внїї пе κακανέω) în локъ de κατακονάω.

Κακκόρυθα, Κακκορυφὴν, (требвїе съ se скріе desпърціt) Κάκ κόρυθα, κάκ κορυφήν. (bezї κάκ).

Κακκρύπτω, вііт: -κρύψω, поет: în локъ de κατακρύπτω.

Κακοανάστροφος (ὁ, ἡ), апевоїосъ în конверsape; ръъ de сощietatc. [κακός, ἀναστροφὴ].

Κακοβάκχευτος (ὁ, ἡ), ръъ întвsiastъ de

Бакапале. [κακός, βαχχεύω].

Κακόβιος (ὁ, ἡ), пеtрекъторъ de реа (tікълоаsъ) віацъ. [κακός, βίος].

Κακοβλαστέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntъ...

Κακοβλαστής, έος, ші Κακόβλαστος (ὁ, ἡ), (вот:) каре дъ аневое, saъ ръъ-formate влъstape. [κακός, βλαστός].

Κακόβλητος (ὁ, ἡ), [κακός, βάλλω] ръъ, neîndemînatik арвпкатъ, asвîрлітъ.

Κακοβουλεύω, віit: -εύσω, мъ кіпzвїeskъ, saъ sfътвїeskъ ръъ; rîndeskъ квїва ръъ. «Κακοβουλευθεῖσ' ἔκ τ'ἀνθρώπων, ἔκ τ'ἀθανάτων». Евр: [ші

Κακοβουλία (ἡ), реа rîndipe; реа sfътвipe. [din

Κακόβουλος (ὁ, ἡ), ръъ кіпzвіторъ, saъ sfътвіторъ; nemintosъ, nerîndіторъ. [κακός, βουλή].

Νακοβουλοσύνη (ἡ), поеt: în локъ de κακοβουλία.

Κακόγαμβρος (ὁ, ἡ), поеt: потрівітъ квївї ръъ цinepe. [κακός, γαμβρός].

Κακογαμία (ἡ), ші Κακογάμιον (τό), (пвmaї în івpid: fpasъ). «Κακογαμίου (în локъ de κακογαμίας) δίκη». Ksn: жвdikатъ înпpotiва pîъ-fъквteї (пелъцївiteї, saъ nenotpівiteї) пвпцї. [din

Κακόγαμος (ὁ, ἡ), = Δύσγαμος. [κακὸς, γάμος].

Κακογείτων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: ръъ вечінъ (soцъ, товарошъ); (двпе алцїї) nedesпърцit însoцitъ în реле, saъ nenopoчірї. «Στόνος—». Sof: [κακὸς, γείτων].

Κακογένειος (ὁ, ἡ), чел кв врітъ (snînoasъ) варвъ. [κακὸς, γένειον].

Κακογενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че se трaце din рîъ, saъ прostъ neamъ. [κακὸς, γένος].

Κακογλωσσία, (ἡ), лімвъ реа, ворвіре de ръъ, клеfetipe. [din

Κακόγλωσσος (ὁ, ἡ), чел кв реа (клеfetitoape) лімвъ. 2) превestіторъ de реле, кобіторъ în ворвъ. [κακὸς, γλῶσσα].

Κακογνωμονέω -ῶ, віit: -ήσω, (плц:) amъ реа опinie (disпosiцie) desпре чінева [ші

Κακογνωμοσύνη (ἡ), реа опinie, saъ пъpepe desпре чінева. [din

Κακογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел лв реа опinie (disпosiцie) desпре чінева, ръъ-воitоръ, двшmanъ. [κακὸς, γνώμη].

Κακόγονος (ὁ, ἡ), каре пв isввteшte двпе пашtepea sa; nenopoчітъ. [κακὸς, γόνος].

Κακογύναιος (ὁ, ἡ), nenopoчітъ desпре мвїерї. [κακὸς, γυνή].

Κακοδαιμονάω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ stъпînїtъ de ръъ цeniъ, sîntъ неввпъ. [ші

Κακοδαιμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ ръъ-nopoчitъ, saъ nenopoчitъ. [ші

Κακοδαιμονία (ἡ), реа nopoчipe, tікълошіе. 2) пеквпіе. [ші

Κακοδαιμονίζω, віit: -ίσω, къїeskъ пе чінева de nenopoчitъ. [ші

Κακοδαιμονικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ ла (прічивitъ, nopnitъ din) ръъ цeniъ.[κακοδαίμων].

Κακοδαιμονιστής, οῦ (ὁ), кавтъ νουμηиαστής. [κακοδαιμονίζω].

Κακοδαιμόνως, adв: кв nenopoчipe, saъ tікълошеште. [ші

Κακοδαιμοσύνη (ἡ), поеt: în локъ de κακοδαιμονία. [din

Κακοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), = Δυσδαίμων, nenopoчitъ; tікълосъ; nepodъ. || (sввst:) ръъ цeniъ. [κακὸς, δαίμων].

Κακοδάκρυτος (ὁ, ἡ),=Δυσδάκρυτος. [κακὸς, δακρύω].

Κακόδερμος (ὁ, ἡ), чел кв реа (aспръ) пїеле. [κακὸς, δέρμα].

Κακοδιάκονος (ὁ, ἡ), ръъ (пetpевпікъ) слвжіторъ. [κακὸς, διάκονος].

Κακοδιδασκαλέω -ῶ, віit, -ήσω, înвъцъ ръъ, saъ ръвл. [κακὸς, διδάσκαλος].

Κακοδικία (ἡ), реа (nedpeaптъ) жвdikатъ. [κακὸς, δίκη].

Κάκοδμος (ὁ, ἡ), =Κάκοσμος.

Κακοδόκιμος (ὁ, ἡ), пеапровatъ, defъїmatъ. [κακὸς, δοκιμή].

Κακοδοξέω -ῶ, віit: -ήσω, amъ реа peпвtaцie, ръъ пвme, sîntъ defъїmatъ. 2) amъ реа (грешітъ, saъ înпpotівitoape) пъpepe desпре чева. [ші

Κακοδοξία (ἡ), реа репвtaцie; реа (грешітъ) опinie, пъpepe. [din

Κακόδοξος (ὁ, ἡ), чел кв реа репвtaцie, defъїmatъ. 2) грешітъ în пъpepea sa. [κακὸς, δόξα].

Κακόδουλος (ὁ, ἡ), ръъ (пetpевпікъ) ровъ. [κακὸς, δοῦλος].

Κακοδρομία (ἡ), поеt: ръъ дрвіnъ, nenopoчітъ кълътopie. [κακὸς, δρόμος].

Κακόδωρος (ὁ, ἡ), = Δύσδωρος, sпpe ръъ дървітъ, saъ дървіторъ de чева. [κακὸς, δῶρον].

Κακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Δυσειδὴς, врîтъ ла faцъ. [κακὸς, εἶδος].

Κακοειμονία (ἡ), реа, прoastъ înвръкъminte. [din

Κακοείμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [κακὸς, εἷμα] ръъ, прost înвръкатъ.

Κακόεκτος (ὁ, ἡ), =Κάχεκτος.

Κακοελκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: каре аре

характерѣ de реа, овріntіtъ рапъ. [κακὸς, ἔλκος].

Κακοέπεια, ші Κακοεπία (ἡ), рѣѣ, простѣ кіпѣ de експресіе. 2)=Κακολογία. [κακὸς, ἔπος].

Κακοεργέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κακουργέω. sînt...

Κακοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: =Κακοεργός.

Κακοεργία (ἡ), поеt: în локѣ de κακουργία [din

Κακοεργὸς (ὁ, ἡ), поеt: în локѣ de κακοῦργος. [κακὸς, ἔργον].

Κακοζηλία (ἡ), imitаре de реле; saѣ реа (nenemeріtъ) imitаре. [din

Κακόζηλος (ὁ, ἡ), ші adv: -ζήλως, imitътorѣ de реле (nelреввніче, неплъкѣte, ші чл:); saѣ чел че imitъ чева рѣѣ (nenemeрit). «Τὸ κακόζηλον». Лкѕ: în локѣ de ἡ κακοζηλία. [κακὸς, ζῆλος].

Κακοζοία, поеt: în локѣ de...

Κακοζωία (ἡ), реа, тікълоаѕъ віаць. [din

Κακόζωος (ὁ, ἡ), трѣіtorѣ de реа, тікълоаѕъ віаць. [κακὸς, ζωή].

Κακοήθεια (ἡ), реа пъръвіре; nelреввніче, віклепіе, ші чл: (desпре рѣпї) обріntіре. [κακοήθης].

Κακοήθευμα (τὸ), fапtъ, saѣ ворѣъ de реа пъръвіре; пѣрtаре віклеапъ, saѣ amъцitoаре; (în цеп:) pesѣltatѣ de demoralisaцie. [din

Κακοηθεύομαι, віі: -εύσομαι, тъ поrtѣ ка кпѣ...

Κακοήθης, εος (ὁ, ἡ), рѣѣ-пъръвітѣ, demoralisatѣ; (прin întind:) віклеапѣ. amъцitorѣ, nelреввнікѣ; (desпре рѣпї ші воале fir:) обріntітѣ, înfѣріatѣ, saѣ aневое de віndекat. «Τὸ κακόηθες». Лкѕ: în локѣ de ἡ κακοήθεια. [κακὸς, ἦθος]. [de кпde

Κακοήθως, adv: кѣ demoralisaцie; віклепеште. [ші

Κακοηθίζομαι, вііt: -ίσομαι, баіжокореsкѣ пе чіпева demoralisat.

Κακοήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: [κακὸς, ἦτορ] чел кѣ рѣѣ sѣflетѣ, рѣѣ-воіtorѣ.

Κακοηχὴς, έος, ші Κακόηχος (ὁ, ἡ), (grам:) рѣѣ-ѕѣпѣtorѣ în пропѣпцie. [κακὸς, ἦχος].

Κακοθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), grам: експл: a лѕї δυσθαλπής. [κακὸς, θάλπω].

Κακοθανασία (ἡ), реа (пеvinstitъ, saѣ dѣрероаѕъ) моарte. [din

Κακοθάνατος (ὁ, ἡ), adѕкътorѣ (saѣ mortѣ) de реа (dѣрероаѕъ, вредпікъ de мілъ, saѕ пеvinstilъ) моарte. [κακὸς, θάνατος].

Κακοθέλεια (ἡ), =Κακοθελία. [din

Κακοθελὴς, έος (ὁ, ἡ), воіtorѣ de рѣѣ. [κακὸς, θέλω]. [de кпde

Κακοθελία (ἡ), воіnцъ реа, saѣ de рѣѣл кѣїва.

Κακόθεος (ὁ, ἡ), înкінътorѣ de рѣї (saѣ rînditorѣ, кѣ sînt рѣї) zeї. 2) (Sхл:) = Κακοδαίμων, ші Δύσθεος. [κακὸς, θεός].

Κακοθεραπεία (ἡ), реа кѣѣtape; реа лекѣіре. [κακὸς, θεραπεία].

Κακοθημοσύνη (ἡ), поеt: перегѣлapitate în ашezapea fie-кърѣїа лѣкрѣ. (înпрот: de εὐθημοσύνη). [din

Κακοθήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [κακὸς, τίθημι] рѣѣ, перегѣлатѣ în ашezape de лѣкрѣрї; saѣ пепотрівіt ашezatѣ; (în цеп:) перегѣлатѣ. (înпрот: de εὐθήμων).

Κακοθηνέω -ῶ, вііt: -ήσω, sînt în проаstъ stape, пѣ кресkѣ, пѣ ізѣѣteskѣ. (înпрот: de εὐθηνέω, vezї zіч:).

Κακόθροος -ους (ὁ, ἡ), поеt: превestitorѣ, коvitorѣ de рѣѣ. «Λόγος—». Sof: [κακός, θρόος].

Κακοθυμέω-ῶ, вііt: -ήσω, amѣ inimъ реа: sînt în реа disпosiцie. [ші

Κακοθυμία (ἡ), реа (dѣшmъпеaskъ) dispoziцie ѕѣпра кѣїва; saѣ = Δυσθυμία, inimъ реа. [din

Κακόθυμος (ὁ, ἡ), рѣѣ disпѣsѣ ѕѣпра кѣїва; saѣ чел кѣ inimъ реа, = Δύσθυμος. (înпрот: de ἔυθυμος). [κακός, θυμός]. [de кпde

Κακοθυμοσύνη (ἡ), поеt: în локѣ de κακοθυμία.

Κακόθυτος (ὁ, ἡ), adѕкътorѣ de реа (проastъ) жертfъ. [κακός, θύω].

Κακοΐλιος (ἡ), поеt: тікълоаѕа Troada. [κακός, Ἴλιον].

Κακοκαρπία (ἡ), реа (проastъ) stape a роadelor (a рекольеї). [din

Κακόκαρπος (ὁ, ἡ), продѣкътorѣ de проaste роade. [κακός, καρπός].

Κακοκέλαδος (ὁ, ἡ), поеt: =Δυσκέλαδος, ші Δύσφημος. [κακός, κέλαδος].

Κακοκέρδεια (ἡ), рѣѣ (пedрептѣ) кіштігѣ. [din.

Κακοκερδὴς, έος (ὁ, ἡ), кіштігътorѣ прin реле (пedрепte) міжлоаче. [κακός, κέρδος].

Κακοκλεὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Δυσκλεής, defъїmatѣ. [κακός, κλέος].

Κακόκνημος (ὁ, ἡ), Dор: în локѣ de..

Κακόκνημος (ὁ, ἡ), чел кѣ реле (врîte) пѣлпе, (ad:) пічоаре. (епіt: ал лѕї Панѣ). [κακός, κνήμη].

Κακοκοίμητος (ὁ, ἡ), grам: експл: a лѕї δύσκοιτος. [κακός, κοιμάομαι].

Κακοκρισία (ἡ), pea жъdikatъ (kinzъipe, saъ̆ xotъrîpe). [ші

Κακόκριτος (ὁ, ἡ), = Δύσκριτος. [κακός, κρίνω].

Κακοκτέριστος, ші Κακοκτερής, έος (ὁ, ἡ), pъ̆ înmopmîntatъ̆. [κακός, κτερείζω, κτέρεα].

Κακόλεκτρος (ὁ, ἡ), noet: [κακός, λέκτρον] înnpezнatъ̆ în pea (nelegĭzitъ, saъ̆ de xъlit) nъntъ.

Κακομίμενος (ὁ, ἡ), чел къ pъ̆ (nesigъr) limanъ̆, nopt̆ъ̆ [κακός, λιμήν].

Κακολογέω-ῶ, biit: -ήσω, вorвeskъ̆ de pъ̆, klefeteskъ̆ ne чinева. [ші

Κακολογία (ἡ), вorвire de pъ̆, klefetire; okъpîre. [ші

Κακολογικός, ἡ, όν, kape se ziче (saъ̆ aплекатъ̆) snpe klefetire. [din

Κακολογος (ὁ, ἡ), вorвitorъ̆ de pъ̆, klefetitorъ̆, saъ̆ xъlitorъ̆. [κακός, λόγος].

Κακομαθής, έος (ὁ, ἡ), = Δυσμαθης; saъ̆ pъ̆ înвъgatъ̆. [κακός, μάθω].

Κακομανέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntъ̆ pъ̆ neвnъ̆. [κακός, μάινομαι].

Κακόμαντις, εως (ὁ, ἡ), prooрочitorъ̆ de реле. de nenopочirĭ. [κακός, μάντις].

Κακομαχέω-ῶ, biit: -ήσω, mъ batъ̆ pъ̆ (nevitежeште, saъ̆ вiklenemte). (bezĭ ші ἀδικομαχέω). [ші

Κακομαχία (ἡ), pea (вikleanъ, nevitежeaskъ) вътъlie. (bezĭ ші ἀδικομαχία). [κακός, μάχη].

Κακομέλετος (ὁ, ἡ), noet: kîntъtorъ̆, вiepsвitorъ̆ de реле, saъ̆ de nenopочirĭ. [κακός, μέλος].

Κακομετρέω-ῶ, biit: -ήσω, mъsвrъ̆ pъ̆; nъ пъzeskъ̆ регъla mъsвreĭ. [κακός, μέτρον]. [de вnde

Κακομέτρητος (ὁ, ἡ), pъ̆ mъsвratъ̆.

Κακόμετρος (ὁ, ἡ), pъ̆ mъsвrъtorъ̆, saъ̆ mъsвratъ̆. [κακός, μέτρον].

Κακομηδής, έος (ὁ, ἡ), [κακός, μῆδος] pъ̆-kinzвitorъ̆; вiklеanъ̆.

Κακομήτηρ, ερος (ἡ), pea (nenopочitъ, saъ̆ neĭввitoape de koniĭ) mвmъ. (gram: eksпл: a лвĭ δυσμήτηρ). [κακός, μήτηρ].

Κακομήτας, α, Dop: în локъ̆ de ..

Κακομήτης, ου (ὁ), noet: [κακός, μῆτις] =Κακομηδής, вiklеanъ̆. [de вnde

Κακομητίη (ἡ), noet: Ion: вiklenie, amъgire.

Κακόμητις, ιος, ші Κακόμητος (ὁ, ἡ), =Κακομήτης.

Κακομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), = (gram: eksпл: a лвĭ Δυσμήτωρ, чел че ape pea mвmъ. [κακός, μήτηρ].

Κακομηχανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, шi

Κακομηχανέω-ῶ, biit: -ήσω, mъ meштешъgeskъ̆, вnelteskъ̆ реле. [ші

Κακομηχανία (ἡ), nъskочire, вnelтire de реле вikleniĭ. [din

Κακομήχανος (ὁ, ἡ), вnelтitorъ̆, kinzвitorъ̆ de реле. [κακός, μηχανή].

Κακομιλία (ἡ), pea konvorвire, saъ̆ konвersaдie. [κακός, ὁμιλία].

Κακομίμητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μήτως, pъ̆ saъ̆ de реле imitъtorъ̆. (bezĭ ші κακόζηλος). [κακός, μιμέομαι].

Κακόμισθος (ὁ, ἡ), pъ̆ плътitorъ̆, saъ̆ плътitъ̆ de simвrie. [κακός, μισθός].

Κακομοιρία (ἡ), pea stpiште, nenopочie. [din

Κακομοίριος, saъ̆ (maĭ korek:) Κακόμοιρος (ὁ, ἡ), чел къ pea stpiште, soaptъ. [κακός, μοῖρα].

Κακόμορος (ὁ, ἡ), =Κακόμοιρος. [κακός, μόρος].

Κακομορφία (ἡ), = Δυσμορφία, вrîчiвne. [din

Κακόμορφος (ὁ, ἡ), = Δύσμορφος, вrîtъ̆ la fiгъr. [κακός, μορφή].

Κακομουσία (ἡ), pea (korвntъ) mвsikъ. [din

Κακόμουσος (ὁ, ἡ), pъ̆ (neîndemînatikъ̆) mвsikъ̆, (maĭ) ="Αμουσος. [κακός, μοῦσα].

Κακόμυθος (ὁ, ἡ), чел че pъ̆ (къ greĭ, saъ̆ къ konîrшire, în zadarъ̆, saъ̆ nenopочit) mвnчeште. [κακός, μόχθος].

Κακονοέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntъ̆ pъ̆-rînditorъ̆, dвшmanъ̆ kъ̆va. [κακόνους]. [de вnde

Κακονόητος (ὁ, ἡ), (плц:) în локъ̆ de κακόνους.

Κακόνοια (ἡ), înnpot: de εὔνοια, dвшmъnie kъ̆pe чinева. [κακόνους].

Κακονομέομαι -οῦμαι, biit, -ηθήσομαι, mъ гвvernъ̆ къ реле legĭ, amъ̆ pea administpaдie. (înnpot: de εὐνομέομαι). [ші

Κακονομία (ἡ), pea legiзlaдie, saъ̆ administpaдie. (înnpot: de εὐνομία). [din

Κακόνομος (ὁ, ἡ), чел че ape (se гъгverпъ къ) реле legĭ. [κακός, νόμος].

Κακόνους -ους (ὁ, ἡ), (kompap: -ούστερος, supл: -ούστατος), = Δύσνους, pъ̆ dispвsъ̆ asвnpa kъ̆va, nefaвopaвilъ̆, dвшmanъ̆. (înnpot: de εὔνους). [κακός, νόος, -οῦς].

Κακονύμφευτος, ші noet: Κακονύμφιος, ші...

Κακόνυμφος (ὁ, ἡ), pъ̆ (nenopочit) însвratъ̆. [κακός, νυμφεύομαι, νύμφη].

Κακόνως, At: în локъ̆ de κακονόως, adв: dвшmъnemte. [κακόνους].

Κακοξεινία (ἡ), noet: în локъ de κακοξενία. [din

Κακόξεινος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de κακόξενος.

Κακοξενία (ἡ), pea пъptape, saъ neno poчipe în pelaцie къ stpeiniĭ. [din

Κακόξενος (ὁ, ἡ), pъъ кътpe (neĭъвitopъ de) stpeinĭ. 2) sъfepitopъ din osnitaлitate de pъĭ stpeinĭ. [κακός, ξένος].

Κακοξύνετος (ὁ, ἡ), npiчenътъ ла pъъ, вiклeanъ. [κακός, ξυνίημι].

Κακοοινία, ші Κακοινία (ἡ), pea калitate, saъ nepodipe de вinъ. (înnpot: de εὐοινία). [κακός, οἶνος].

Κακοπάθεια (ἡ), nътimipe de pene, tiкълошie. [ші

Κακοπαθέω -ῶ, вiil: -ήσω, nътimeskъ вpe вnъ pъъ, saъ nenopoчipĭ; naцъ pъъ, mъ nedenseskъ. «Ὑπὸ τοῦ καπνοῦ κακοπαθεῖν». Ksn: [din

Κακοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), nъцitъ pъъ, tiкълosъ. [κακός, πάθος[.

Κακόπαθος (ὁ, ἡ),=Κακοπαθής.

Κακοπαθῶς, adв: къ nътimipe de pъъ, tikълошeщte. [κακοπαθής].

Κακοπαρθένευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, (παρθένος, feчoapъ) pъъ nъzitъ, (ad:) къ кiпъ nenotpiвitъ ла o feчoapъ. [κακὸς, παρθενεύω].

Κακοπάρθενος (ὁ, ἡ), noet:=Δυσπάρθενος. 2) nenotpiвitъ, saъ nenopoчitъ în pelaцie къ feчoapъ. «Μοῖρα —». Enгp; [κακὸς, παρθένος].

Κακόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: чел къ pea (deĭъĭmatъ) natpie. [κακὸς, πατρίς].

Κακοπετής, έος (ὁ, ἡ), pъъ (aneвoe) sввpътopъ. (vezĭ ші κακόπτερος). [κακὸς, πέτομαι].

Κακόπτηρος (ὁ, ἡ), чел къ pea tpaĭstъ. [κακὸς, πτήρα].

Κακοπινὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [κακὸς, πῖνος] =Δυσπινὴς, pъъ (npea) soĭosъ, (Tвpч:) mвpdapъ.

Κακοπιστία (ἡ), pea kpedinцъ; (Бiвep:) nenietate. [din

Κακόπιστος (ὁ, ἡ), pъъ(saъ ne)kpedinчosъ; [κακὸς, πίστις].

Κακόπλαστος (ὁ, ἡ), ші adв: -πλάστως, [κακὸς, πλάσσω] pъъ плъsmвitъ, fopmatъ. 2) pъъ nъskочitъ. 3) noet: [κακὸς, πλάζομαι] pъъ pътъчitъ.

Κακοπλοέω -ῶ, вiit: -ήσω, pъъ кълътopeskъ плътind ne mape. [din

Κακόπλοος -ους (ὁ, ἡ), pъъ плътitopъ, (ad:) nenopoчitъ în кълътopie ne mape. [κακὸς, πλόος -οῦς].

Κακοπλώω, (fъpъ вiit:) noet: Ion: în локъ de κακοπλοέω.

Κακόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел къ pea (greu) pesвflape. [κακὸς, πνοή].

Κακοποιέω -ῶ, вiit: ήσω, (къ ак:) faкъ pъъ къĭва. 2) (fъpъ kazъ) faкъ pъъ, гpeшeskъ, = Κακουργέω (vezĭ ziч:). [κακοποιός]. [de вnde

Κακοποίησις, εως (ἡ), =Κακοποιία. [ші

Κακοποιητικὸς, ἡ, ὸν, anлekatъ, denpinsъ a faче pъъ.

Κακοποιία (ἡ), faчepe de pъъ, вътъmape. [din

Κακοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътopъ de pъъ, вътъmътopъ. [κακὸς, ποιός].

Κακοπολιτεία (ἡ), pea administpaцie; pea stape a лъкpъpiлop политiче. [κακὸς, πολιτεία].

Κακοπονητικὸς, ἡ, ὸν, pъъ (nedenpinsъ) a sъfepi ostenelĭ. [κακὸς, πονέω].

Κακόποτμος (ὁ, ἡ), noet: = Δύσποτμος, чел къ pea soaptъ, nenopokosъ. [κακὸς, πότμος].

Κακόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ pene (слaвe, saъ вpîte) niчoape. (κακὸς, ποῦς].

Κακοπραγέω, -ῶ, вiit: -ήσω, pъъ mepгъ în tpeвiле mene. [κακοπραγής]. [de вnde

Κακοπράγημα (τὸ), pъъ sfîpшitъ, saъ pesвltatъ ал tpeвiлop, nenopoчipe.

Κακοπραγὴς, έος (ὁ, ἡ), nenopoчitъ, neisввtitopъ în лъкpъpiле sale. [κακὸς, πράττω]. [de вnde

Κακοπραγία (ἡ), neisввtipe în tpeвĭ, nenopoчipe.

Κακοπραγμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, лъкpezъ pъъ, вiклeneшte. [ші

Κακοπραγμοσύνη (ἡ), калitatea лъкpътopълвĭ de pъъ, вiклenie, pъвtate. [din

Κακοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), = Κακομήχανος, вnелtitopъ de pъъ, вiклeanъ. [κακὸς, πράττω].

Κακοπρόσωπος (ὁ, ἡ), pъъ, вpîtъ ла faцъ. [κακὸς, πρόσωπον].

Κακόπτερος (ὁ, ἡ), чел къ pene (nedestoĭniчe ла вborъ) apipĭ, (npin вpm:) = Κακοπετής. [κακὸς, πτερόν].

Κακοῤράφης, έος (ὁ, ἡ), = Κακοῤράφος.

Κακοῤραφέω -ω, вiit: -ήσω, вpzeskъ, вnелteskъ pene asвпpa къĭва. [ші

Κακοῤραφία (ἡ), вnелtipe de pъъ înpotiва къĭва. [din

Κακοῤράφος (ὁ, ἡ), вnелtitopъ de pene asвпpa къĭва. [κακὸς, ῥαφή].

Κακορρέκτης, ου (ὁ), poet: [κακὸς, ῥέζω] fъкътorъ de реле.

Κακορρημοσύνη (ἡ), = Κακολογία. [din

Κακορρήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: = Κακολόγος, ші Κακόμαντις. [κακὸς, ῥῆμα].

Κακορροθέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: în локъ de какологέω. [κακὸς, ῥόθος]. de вnde

Κακορρόθησις, εως (ἡ), poet: în локъ de какологία.

Κακόρρυγχος (ὁ, ἡ), чел къ ръъ вotъ, врîтъ ла faцъ. [κακὸς, ῥύγχος].

Κακόρρυθμος (ὁ, ἡ), чел къ ръъ такtъ, перегълатъ. «Σφυγμός—». [κακός, ῥυθμός].

Κακορρύπαρος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лъї какопîнъс. [κακός, ῥυπαρός].

Κακὸς, [χάζω] ἠ, ὸν, (компар: χείρων, saъ какîов, ші poet: κακώτερος, ші κακίστερος; ші sъперл: χείριστος, saъ κάκιστος, ші poet: κακώτατος) (înпрот: de ἀγαθός, ad:) ръъ (маї în toate însemn: ziч: ĭар пartik: 1) nedestoînikъ, nевреdnikъ, saъ лепешъ (în треава sa). «Κακὸς ἀλήτης». Od: Θ. «Κακοὶ νομῆες». Od: P. «Κακὸς ἐργάτης». Ksn: (ші къ înf:) «Κακοὶ φίλοις χρῆσθαι». Kвn: (ĭар прinч; 2) neîndemînatikъ în pesвoiъ. (ad: 3:) fрikosъ, невitеazъ. «Οὔτε κάκιστος ὁ στρατιώτης». Ткр: «Πάντων τῶν τετραπόδων κάκιστὸν ἔστι τὸ πρόβατον». Apst: (vezї ші ἀγαθός). (de вnde 4) прostъ de neamъ; съракъ; neînsemnatъ; tikълosъ. «Οὐ σέ γε φημι κακῶν ἐξ ἔμμεναι, οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι». Ткр: (vezї ші χέρης). 5) netревnikъ; ръъпъръвitъ, demoralisatъ; fъкътorъ de ръъ; (прin врm:) =Δεινὸς, грozавъ, селватikъ; (ші desпре авгаре, вise, ші чл:) neпрiinчosъ, defaворавîлъ. «Κακὴ μέλισσα». «Κακῆς λεαίνης». Ткр: «Πάντων κάκιστε θηρίων». Ткр: 6) прostъ; врîтъ; skîрвosъ; (desпре лъкр:) векîъ, de niчї o треавъ; (în цen:) netревnikъ în fелвл съъ. «Κακὰ εἵματα». Om: «Ὁποία τε ἀγαθὴ ἐστὶ γῆ, καὶ ὁποία κακή». Ksn: || (sъвst:) Τὸ κακὸν, (ші îm:) Τὰ κακὰ (în însemn: A'. авstрак: ші înпрot: de τὸ ἀγαθὸν) ръътate; netревniчie; fрikошie, ші чл:. «Διαγινώσκειν τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν». Лкs: (kînd se ші таче de мълте-орї). «Σοὶ γὰρ καλῶν ἢ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις»; Dm: (ші B'. ка вnъ pesвlatъ ал ръътъцiї) вътъmаре, пагъвъ, непорочire, реа întîmпларе, воалъ, ші чл:. «Ἄρης τυκτὸν κακόν». Om: «Ἐμὸν κακὸν, οὗτοι ἀρέσκω»; Ткр: (de вnde) «Κακὸν ποιεῖν (ші комп: κακοποιεῖν)τινα, ἢ πάσχειν ὑπό τινος». Лкs: «Πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν»; Ткр: (ші în тъчере) «Ὅσα τῇ πόλει γέγονεν ἀγαθὰ ἢ θάτερα, ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον». Dm: || (înпревnъ къ adв: κακῶς se înцelеşte însemn: adiekt:) «Κακὸς κακῶς ὄλοιτο». Sof: «Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς». Apstf: || (în комп: apatъ грешалъ, saъ ковîрşire, saъ лiпsъ, saъ îndърътnivie, ші este =Δυσ). || (ка adв:) Κακὸν în локъ de κακῶς. «Κακὸν ἐξόσδει». Ткр: (vezї ші καλός).

Какόσημος (ὁ, ἡ), însemnътorъ (превestitorъ) de реле. [κακὸς, σῆμα].

Какόσινος (ὁ, ἡ), poet: Ion: [κακὸς, σίνομαι] foapte вътъmътorъ.

Какοσитία (ἡ), реа, desгвstoasъ, saъ нехрънitoape mînkape. [din

Какόσитος (ὁ, ἡ), чел че mънîнкъ къ неплъчере, fъръ поfтъ ші пъцinъ. (vezї ші δύσκολος). 2) чел че se хрънеште къ проaste mînkърї; (прin врm:) вskatъ, славъ. [κακὸς, σῖτος].

Какοсκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ реле (славe, saъ врît fъквte) пічoape (крачї). (vezї ші κακόκνημος). [κακὸς, σκέλος]

Какοсκηνὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: (κακός, σκῆνος] чел къ tikълosъ (славъ) трънъ, врîтъ, слъвъногъ.

Какοсμία (ἡ), poet: ръъ miposъ, пвtoape. [din

Κάκοσμος, (ὁ, ἡ), poet: skоцътorъ de ръъ miposъ, пвtъposъ. [κακὸς, ὀσμή].

Какόσπερμος (ὁ, ἡ), prodакътorъ de реле (проaste, мічї, ші чл:) seminце. [κακὸς, σπέρμα].

Κακόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), [κακὸς, σπλάγχνον] fрikosъ, лъцinъ de inimъ.

Какοспορία (ἡ), poet: реа, проastъ semînцъ. [κακὸς, σπόρος].

Κακοσσόμενος, греш: în локъ de κάκ' (κακὰ) ὀσσόμενος.

Какοстатέω(θέω) -ῶ, biit: -ήσω, пъ staъ вine; sîntъ nestatopnikъ, neашezatъ. [κακὸς, ἵσταμαι].

Κακοστέναστος (ὁ, ἡ), foapte (din adînkъ) sъsпinътorъ. [κακὸς, στενάζω].

Какοстομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, пътimeskъ de stрikъчîвne de stomaxъ, sîntъ...

Κακοστόμαχος (ὁ, ἡ), чел къ рът (славъ, saъ stрikatъ) stomaxъ. 2) (desпре mînkърї) ръъ (вътъmътorъ) ла stomaxъ, aневоїе de mistвit. [κακὸς, στόμαχος].

Какοстομέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ ак:) ворвeskъ de ръъ; окъръskъ, клefeteskъ. 2) (fъръ kazъ) aпъ реа, проnвnцie. [ші

Κακοστομία (ἡ), окърîре, клеfетire. 2) реа пропънцie. [din

Κακόστομος (ὁ, ἡ), чел кь реа (клеfетitoape) гъръ, окърîторъ, ші чл:. 2)ръ̆ пропънцъторъ̆, саъ̆ пропънцатъ̆. [κακὸς, στόμα].

Κακόστρωτος (ὁ, ἡ), ръ̆-аштернътъ̆; саъ̆ кълкатъ̆ пе ръ̆ аштернътъ̆. [κακὸς, στρώννυμι].

Κακοσύνετος (ὁ ἡ), вezї κακοξύνετος.

Κακοσυνθεσία (ἡ), грам: експл: а лъ̆ї κακοῤῥαφία, компънере (ънелtire) de реле. [ші

Κακοσύνθετος (ὁ, ἡ), ръ̆-компъсъ̆. [κακὸς, συντίθημι].

Κακοσύστατος (ὁ, ἡ), ръ̆-комвinatъ̆, întокmitъ̆, саъ̆ комплектатъ̆. [κακὸς, συνίστημι].

Κακοσφυξία (ἡ), реа (перегълатъ) въtaїe de вînъ. [κακὸς, σφύξις].

Κακοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), непотрівitъ̆ în fiгъръ, врîtъ̆. [κακὸς, σχῆμα]. [de ънde

Κακοσχημόνως, adв: кь некъвiinцъ; врît.

Κακοσχολεύομαι, вiit: -εύσομαι, ші Κακοσχολέω -ῶ, вiil: -ήσω, întpевкinцezъ̆ ръ̆ timпъл, îmї пїerzъ̆ вremea în реле окъпацiї, саъ̆ nepîndъїелї. [ші

Κακοσχολία (ἡ), реа îndелetnicire (în nepîndъїелї, саъ̆ нetpевнічї). [din

Κακόσχολος (ὁ, ἡ), întpевкinцъторъ̆ ръ̆ (саъ̆ în zadarъ̆) de вremea sa. 2) ноеt: прічinъitorъ̆ de реа (zadarnікъ, саъ̆ tикълоasъ) нetpечere, саъ̆ de пїerdere de време. [κακὸς, σχολή].

Κακότακτος (ὁ, ἡ), ръ̆ întокmitъ̆. [κακὸς, τάττω].

Κακοτεχνία (ἡ), fiinцъ de ръї копїї. [κακὸς, τέκνον].

Κακοτελεύτητος (ὁ, ἡ), ръ̆ къвîршitъ̆. [κακὸς, τελευτάω].

Κακοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), ноеt: чел че ръ̆ саъ̆ апевоїе se sfîршeшie (înveteazъ̆); чел че аре ръ̆ sfîршitъ̆. [κακὸς, τέρμα].

Κακοτεχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ мештешцeskъ̆ реле înпротiва кaїва. 2) (stръm:) атъцeskъ̆. 2) îmї stpікъ̆ мештешъгъл. [ші

Κακοτεχνία (ἡ), ънелtire de реле, вікленіе. 2) stpікъчїъne de мештешъгъ̆. «Κακοτεχνίας σημεῖον τὸ παρὰ τοῖς ὄχλοις εὐδοκιμεῖν». Аt: [ші

Κακοτεχνίζω, вiit: -ίσω, ноеt: în локъ̆ de κακοτεχνέω. [ші

Κακοτέχνιον (τὸ), (uзmaї în ispid: fpasъ̆). «Κακοτεχνίου δίκη». жъdikatъ înпротiва minчinoaseї пърiврії. [din

Κακότεχνος (ὁ, ἡ), (компар: -έστερος, ѕъпра: -έστατος) вікleaпъ̆, ътъпitorъ̆; (despre лък:) prefъкътъ̆, minчinosъ̆. [κακὸς, τέχνη].

Κακότης, (ἡ), ръ̆tate; fpікошie, нeвitежie; nedestoїnічie; (ноеt:) ръ̆, непорочire, тікълошie. «Ἴσαν κακότητα φέροντες». Іл: М. [κακός].

Κακοτροπεύομαι, вiit: -εύσομαι, ші Κακοτροπέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ порtъ̆ fоарte ръ̆, ънелteskъ̆ вікленії кътре чinева. [ші

Κακοτροπία (ἡ), ръ̆tate în пъртare, саъ̆ пъравърї, нetpевнічie. [din

Κακότροπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τρόπως, чел кь реле пъртърї, саъ̆ пъравърї; ръ̆, ѕпъркатъ̆; вікleaпъ̆. [κακὸς, τρόπος].

Κακοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хръneskъ̆ ръ̆ пе чinева; (nestръm: саъ̆ nas:) тъ хръneskъ̆ ръ̆, саъ̆ тъ toneskъ̆ din лinsъ de (саъ̆ din реа) храпъ. [ші

Κακοτροφία (ἡ), реа хръnire: саъ̆ zърnічire din лinsъ de (саъ̆ din реа) храпъ. [din

Κακότροφος (ὁ, ἡ), ръ̆ хръnitorъ̆, саъ̆ хръnitъ̆; прънъditъ̆ (zърnічitъ̆) din лinsъ (саъ̆ din реа калitate) de храпъ. [κακὸς, τροφή].

Κακοττεία (ἡ), [κακὸς, ὄσσα]. = Δυσφημία, defъїmare.

Κακοτυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ̆...

Κακοτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), непорочitъ̆; de реа soaptъ. [κακὸς, τύχη]. [de ънde

Κακοτυχία (ἡ), реа soaptъ, непорочie.

Κακοϋπονόητος (ὁ, ἡ), =Δυστόπαστος, ші Δυστέκμαρκτος. 2) = Καχύποπτος. [κακὸς, ὑπονοέω].

Κακουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кь ак:) fакъ̆ ръ̆, ватъмъ̆; (кь преп:) тъ вікleneskъ̆ în чева; (fъръ казъ̆) тъ порtъ̆ ръ̆, neperълат; (despre калъ̆) daъ̆ кь пічорвл, ші чл: [κακοῦργος]. [de ънde

Κακούργημα (τὸ), fanтъ (вinъ) de fъкътorъ̆ de реле; саъ̆ вътъmare, пагъвъ прічinъitъ̆ în чева.

Κακουργία (ἡ), fачere de ръ̆; ънелtire de реле, вікленіе. 2) = Κακούργημα. [din

Κακοῦργος (ὁ, ἡ), fъкътorъ̆ de реле; вікleanъ̆, тървърътorъ̆, intpiгantъ̆; (în пеп:) ръ̆-пъръвitъ̆, înрътъцitъ̆, нetpевнікъ̆. [κακὸς, ἔργον].

Κακουχέω-ῶ, вiit: -ήσω, [κακός, ἔχω] трактezъ̆ ръ̆ пе чinева. || (nas:) пътimeskъ̆ ръ̆, sîntъ̆ în реа stape. [de ънde

Κακουχία (ἡ), пътimire de ръ̆, тікълошie; реа трактare; (despre лък:) stpікъчїъne, вътъmare.

Κακόφατις, ιδος (ὁ, ἡ), ноеt: [κακὸς, φάτις]

кoвitopъ de ръъ, neпpiinчosъ.

Κακόφατος (ὁ, ἡ), [κακῶς, φημὶ] = Κακέμφατος, însemnътopъ de ръъ; saъ ръъ-sвnътopъ. «Τὸ κακόφατον». Грат: =Κακοφωνία, pea пpoпвnцie; saъ depiвaцie de pвшinoasъ însemnape.

Κακοφημία (ἡ), =Δυσφημία. 2) defъїmape, вopвipe de ръъ. [din

Κακόφημος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φήμως, = Δύσφημος, însemnътopъ de ръъ. 2) вopвitopъ de ръъ. 3) (nas:) defъїmatъ. [κακός, φήμη].

Κακόφθαρτος (ὁ, ἡ), ръъ пръпъditъ, stpikatъ кв totвл. [ші

Κακοφθορεύς, έως (ὁ), ші Κακόφθορος (ὁ, ἡ), noet: кв totвл пръпъditopъ. [κακός, φθείρω].

Κακόφλοιος (ὁ, ἡ), чел кв pea коажъ. [κακός, φλοιὸς].

Κακοφραδής, έος (ὁ, ἡ), noet: [κακός, φράζω] ръъ rînditopъ, saъ чел кв реле rîndвpї (вkопвpї); nerînditopъ; (вne-opї) вopвitopъ de ръъ. [de вnde

Κακοφραδία (ἡ), noet: ръъ rîndъ; pea кiпzвipe.

Κακοφραδμοσύνη (ἡ), noet: = Κακοφραδία. [din

Κακοφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: =Κακοφραδής.

Κακοφρονέω-ῶ, вiit: -ήσω, mъ rîndeskъ ръъ; amъ реле simgiminte, saъ rîndвpї. [ші

Κακοφροσύνη (ἡ), ръъ simgimînтъ, saъ вkопъ; pea minte. [din

Κακόφρων, ονος (ὁ, ἡ), ръъ-rînditopъ; saъ хрънitopъ de реле rîndвpї. [κακός, φρήν],

Κακοφυής, έος (ὁ, ἡ), (прinч: desnpe плante) ръъ pesъpitъ (maї кв keatъ вkвpїъ, пinepnїчitъ) din natвpъ; saъ fipeшte neîndemînatikъ; вpîtъ, ші чл:. (înnpot: de εὐφυής). [κακός, φυὴ]. [de вnde

Κακοφυία, (ἡ), pea natвpъ; fipeaskъ neîndemînътate, saъ вpîчївnc.

Κακοφωνία (ἡ), глasъ, saъ вsnetъ ръъ. [din

Κακόφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, чел кв ръъ глasъ, saъ вsnetъ. [κακός, φωνὴ].

Κακόχαρτος (ὁ, ἡ), noet: веселъ de ръвл алтвїа, = Χαιρέκακος. 2) прїчinвitopъ de вяквpie ла ръї. «Ἔρις—» Es: [κακός, χάιρω].

Κακοχράστων, ονος, (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Κακοχρήμων, sъpakъ. 2) = Δύσχρηστος. [κακός, χράομαι].

Κακοχροέω-ῶ, вiit: -ήσω, amъ pea (вpîtъ) faцъ, колоape. [ші

Κακοχροία (ἡ), pea, вpîtъ faцъ, saъ колоape. [din

Κακόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кв pea, вpîtъ faцъ, saъ колоape. [κακός, χρόα].

Κακόχυλος, (компар: -ότερος. вsпрл: -ότατος) чел че apc, saъ faче ръъ mвstъ, zeamъ. [κακός, χυλός].

Κακοχυμία (ἡ), ръъ sвkъ. [din

Κακόχυμος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sвпрл: -ότατος) чел че ape, saъ faче реле sвkвpї. [κακός, χυμός].

Κακόψογος (ὁ, ἡ), ръъ хълitopъ, foapte їввitopъ de deфъїmape. [κακός, ψέγω].

Κακοψυχία (ἡ), mivinimie, невitежie. [din

Κακόψυχος (ὁ, ἡ), пекъражosъ, mivinimъ. [κακός, ψυχὴ].

Κακόω-ῶ, вiit: -ώσω, вatъmъ, stpikъ, adвkъ în pea stape. ‖ (nas:) пaцъ, sвferъ ръъ. «Ἐκεκάκωτο γάρ ὑπὸ τῆς πορείας». Ksn: [κακός].

Κακτάμεναι, noet: în локъ de κατακτάμεναι, κατακτάναι, nex: de inf:, ші

Κάκτανε, noet: în локъ de Κατέκτανε 3. sinr: neps; de nex: 2: ал xot: κατακτείνω.

Κἀκτός, At: (în koнтpакц:) în локъ de καὶ ἐκτός.

Κάκτος (ὁ), [ἄγνυμι] вnъ feлъ de sninoasъ плantъ, селвatikъ anrinaръ.

Κακύνω, вiit: -υνῶ, noet: = Κακόω, ші Κακίζω. [κακός].

Κακχεῦσαι, noet: în локъ de καταχεῦσαι.

Κακώδης, εος (ὁ, ἡ), ръъ-mipositopъ, пвtвposъ. [κακός, ὄζω]. [de вnde

Κακωδία (ἡ), = Δυσωδία, ръъ miposъ, пвtoape.

Κακώλεθρος (ὁ, ἡ), noet: foapte пръпъditopъ. [κακός, ὄλεθρος].

Κακώνυμος (ὁ,ἡ), = Δυσώνυμος. [κακός, ὄνομα]·

Κακῶς, (компар: χεῖρον, saъ κάκιον, ші sвпрл: χείριστα, saъ κάκιστα) adв: ръъ, saъ în ръъ кipъ. «Κακῶς ἠφίει». Il: A: «Πολλὰ ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα». Om: «Κακῶς ποιεῖν τινὰ, saъ. «Κακῶς πάσχειν ὑπό τινος». [bezї κακός]. «Κακῶς λέγειν τινὰ». = Κακολογεῖν. «Κακῶς ἰδεῖν γοναῖκα». Флstp: кв ръъ rîndъ. «Κακῶς γηράσκειν». Ksn: în tikълошie. «Κακῶς πράττειν». = Δυσπραγεῖν. (bezї ші εὖ ші καλῶς).

Κάκωσις, εως (ἡ), вътъmape; pea traktape; stpikape, пъгввipe; pea пътimipe, tikълошie. [ші

Κακωτικός, ἡ. όν, adвkътopъ de (saъ пвtinчosъ a adвче) вътъmape. [κακόω]

*

Καλαβίδια (τὰ), o serвъtoape a Dianeї în Snapta. [din

Καλαβίς, saŭ Καλλαβίς, ίδος, (ἡ), вnŭ felъ de danцŭ. (bezї ші κάλαβρος).

Καλαβρεύομαι, biit: -εύσομαι, ші Καλαβρίζω, biit: -ίσω, = Κολαβρίζω. [κάλαβρος]. [de вnde

Καλαβρισμός (ὁ), = Κολαβρισμός.

Κάλαβρος (ὁ), = Κόλαβρος, вnŭ felъ de danцŭ.

Καλαθηφόρος (ὁ, ἡ), пвrtъtorŭ de кошŭ. [κάλαθος, φέρω],

Καλάθιον (τὸ), ші Καλαθίς, ίδος (ἡ), ші

Καλαθίσκος (ὁ), dim: ал лвї κάλαθος, кошвлецŭ. 2) = кв...

Καλαθισμός (ὁ), вnŭ felъ de danцŭ.

Καλαθοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ saŭ formъ de кошŭ, [κάλαθος, εἶδος].

Καλαθοποιός (ὁ, ἡ), fъкъtorŭ de кошврї, [κάλαθος, ποιός].

Κάλαθος (ὁ), кошŭ, паперŭ, ші чл: 2) (fir:) = Ψυκτήρ: 3) калînŭ, în каре se toарnъ ferвл. 4) partea капътвлвї stîlпвлвї, пе каре обічпвїesк a forma asemъnътврї de frвnze de skaїete.

Καλάϊνος, η, ον, fъкътŭ din (saŭ asemenea ла faцъ кв) nepozea алвastrъ. [din

Κάλαϊς, [κάλλος, καλός] ιδος (ὁ), вnŭ felŭ de preцioasъ алвastrъ, saŭ алвastroверde пїatrъ, nepвzea, saŭ sanfirŭ.

Καλαμάγρωστις, εως (ἡ), вnŭ felŭ de nirŭ, saŭ earвъ кїïneaskъ кв паївл frosŭ. [κάλαμος, ἄγρωστις].

Καλαμαδίας, ου (ὁ), плinŭ de tpestiї. [ші

Καλαμαῖος, α, ον, de tpestie. «Τέττιξ —». Лкs: || (sввst: fem:) вnŭ felŭ de лъквstъ, (alt:) μάντις. 2) (maї noŭ) în локŭ de καλάμη. [ші

Καλαμαιὼν, ῶνος (ὁ), a oптвлea лвnъ a anвлвї dвne Kiziveni (înveníndde ла 24: Aпрilie). [ші

Καλαμάομαι ῶμαι, biit: -ήσομαι, adвnŭ паїеле, snikвїeskŭ; (în цеп:) квлегŭ рътъшіцеле. «Καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν». Skp: (ші fir:) «Ἐκεῖνος γὰρ ἐθέρισε τὴν Ἀσίαν, ἐγὼ δὲ καλαμῶμαι». Пл: [ші

Καλαμάριον (τὸ), (de avi) кълътърї, teakъ de kondeїe. [κάλαμος].

Καλαμαύλης, ου, ші Καλαμαυλητής, οῦ (ὁ), кîntътorŭ кв flвere de tpestie. [κάλαμος, αὐλός].

Καλαμεὺς, έως (ὁ), nesквitorŭ кв вndiцa. [κάλαμος].

Καλαμευτὴς, οῦ (ὁ), sечерътorŭ; saŭ snekвitorŭ. ?)=Ἰξευτής, saŭ Καλαμεύς. [din

Καλαμεύω, biit: -εύσω, sечерŭ; saŭ snikвїeskŭ. 2) nesквїeskŭ кв вndiцa. saŭ 3) prinzŭ пъзърї кв верцї въсквite. [καλαμεύς].

Καλάμη (ἡ), [κάλαμος, bezї ziч:] koторвл snîчелор, ші tвtвлор snikoaselor plante, паївл. (îap partik: 2) = Λινοκαλάμη. 3) (fir:) рътъшіцъ; (prin вrm:) трвпŭ de вътрînŭ; kadaврв demortŭ, ші чл: (de вnde пров:) «Ἀπὸ τῆς καλάμης τεκμαίρεσθαι». ші «Ἐπὶ καλάμης ἀροῦν». Лкs: a semъna neînvetat aчeeaшї цarinъ; (prin вrm:) a sввцia пъmîntвл, (ші fir:) a прънъdi ne чinева de totŭ. [de вnde

Καλαμηδὸν, adв: ка tpestia; saŭ ка паїеле.

Καλαμητομία (ἡ), noet: tъїepea паївлвї, ші (prin învind:) a grîвлвї, sечерape. [din

Καλαμητόμος (ὁ, ἡ), noet: [καλάμη, τέμνω]. tъїetorŭ de паївл grîвлвї; (prin învind:) sечерътorŭ.

Καλαμήτρια, ας, ші Καλαμητρὶς, ίδος (ἡ), snikвitoape; saŭ sечерътoape. [καλαμάομαι].

Καλαμηφάγος (ὁ, ἡ), noet; mînkътorŭ (saŭ sечерътorŭ) de паїе. [καλάμη, φάγω, = τρώγω].

Καλαμηφορέω -ῶ, biit: -ήσω, карŭ паїе, saŭ tpestie. 2) înfъцiшezŭ în tîrgŭ semnвл (bezї κάλαμος 6), ka sъ почîŭ квmпъра semъnътврї. [din

Καλαμηφόρος (ὁ, ἡ), пвrtъtorŭ de tpestie; saŭ къръtorŭ de паїе. [κάλαμος, καλάμη, φέρω].

Καλαμίζω, biit: -ίσω, кîntŭ кв flвerвл de tpestie. [κάλαμος].

Καλαμίνθη (ἡ), ші Καλάμινθος (ὁ, ші ἡ), [καλὸς, μίνθη] вnŭ felŭ de aromatikъ plantъ, ismъ selвatikъ. [de вnde

Καλαμινθώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soївл ismeї selвatiче; asemenea кв (saŭ plinŭ de) ismъ selвatikъ.

Καλάμινος, η, ον, fъкътŭ de tpestie, saŭ de паїе. [κάλαμος, καλάμη].

Καλάμιον (τὸ), dim: ал лвї κάλαμος, tpestioaръ. 2) = кв...

Καλαμὶς, ίδος (ἡ), [bezї κάλαμος] вndiцъ de neskarї. 2) варгъ въсквitъ de пъзърарї. 3) kondeїŭ (prinч: de tpestie, fiind къ чел de папъ de rîskъ se zive în nerfr:) «Καλαμὶς ἀπὸ πτερῶν χηνείων». Пав: Eцin: 4) кълътърї, saŭ teakъ de kondeїe (ka челе тврчешti). 5) skoвitoape de dinцї. 6) вnŭ felŭ de akŭ кв гътълie; saŭ пїentenaшŭ nentrв първл kaпвлвї. 7) вnŭ forŭ цевosŭ nentrв înkreцitвл първлвї. 8) вnŭ instrвmîntŭ nentrв вънsitвл плеоnедор окîлор. 9)=Καλαμών.

Καλαμίσκος (ὁ), dimin: nл лвї κάλαμος, tpestioapъ, saв flверашв.

Καλαμίτης, ου (ὁ), ші Καλαμῖτις, ιδος (ἡ), =Καλαμαῖος. [κάλαμος].

Καλαμοβόας, ου (ὁ), spirъtopв кв kondeïвл nвmaï, ad: înskpis: [κάλαμος, βοή].

Καλαμογλυφέω -ω, biit: -ήσω, faкв kondeïe. [ші

Καλαμογλυφίς, ίδος (ἡ), вpiчeaгв de kondeïe. [din

Καλαμογλύφος (ὁ, ἡ), fъкътopв de kondeïe. [κάλαμος, γλύφω].

Καλαμογραφία (ἡ), skpiepe кв tpestie. [κάλαμος, γραφή].

Καλαμοδύτης, [κάλαμος, δύομαι], ου (ὁ), вnв felв de пasъpe, че тръïеште вîрîтъ п' în tpestie, saв stвfв.

Καλαμοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felвл tpestii, saв ka tpestia. [κάλαμος, εἶδος].

Καλαμόεις, εσσα, εν, noet: de tpestie; saв плinв de tpestie. [κάλαμος].

Καλαμοκοπεῖον, ші Καλαμοκόπιον (τὸ), tъïetopie de tpestie. 2) =Καλαμογλυφίς. [κάλαμος, κοπή].

Κάλαμος (ὁ), [καῦλον] tpestie. «Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον»». Skp: «Ὁ κάλαμος τοῦ σίτου». Ksn: вezї калáмη. 2) вnв felв de flверв. 3) = Καλαμίς (ad: вndiцъ; варгъ въskвitъ; kondeïв). 4) sъцeatъ (pрinч: de tpestie плinъ, noate шoварв). 5) квївл, de kape sînt лerate koapdeле лipeï, ші чл:. 6) вnв semnв de летнв, (pрinч:) ka съ noatъ tîprзi чinева grîв. 7) вnв felв de mъsвръ (de întindepe) konpinzъtoape de 6 коцї. (вezї ші δόναξ, ші ράβδος].

Καλαμοστεφής, έος (ὁ, ἡ), înkвnвnatв (întinsв de жвр înpрeжвр) кв tpestiï. «Βύρσα —». Batpaxm: [κάλαμος, στέφος].

Καλαμοτύπος (ὁ, ἡ), [κάλαμος, τύπτω] вînъtopв de пъsърї кв верцї въskвite.

Καλαμόφθογγος (ὁ, ἡ), [κάλαμος, φθόγγος] kîntatв кв flверв de tpestie.

Καλαμοφόρος (ὁ, ἡ), =Καλαμηφόρος.

Καλαμόφυλλος (ὁ, ἡ), înkвnвnatв, saв вmвpitв кв foï de tpestie. [κάλαμος, φύλλον].

Καλαμόω -ῶ, biit: -ώσω, лerв osв fpîntї кв tpestiï. 2) (nas:) (desпpe плante) faкв кочeanв. [ші

Καλαμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Καλαμοειδής. 2) плinв de (sъditв кв) tpestie. [ші

Καλαμών, ῶνος (ὁ), локв de tpestie, tpestiiшв, stвfiшв. [ші

Καλαμωτὴ (ἡ), гpatie, лeasъ de tpestie. [κάλαμος].

Κάλανδρα (ἡ), ші Κάλανδρος (ὁ), [καλέω, ἀνήρ]. чокîрлanв moцatв (noate fiind къ чipiпiind dimineaца кîamъ пе плвгарї ла seчеръ. вezї Tкр: Ed. I. 50. 51. ші Sxол:)

Καλαπόδιον (τὸ), ші Καλάπους, οδος (ὁ), =Καλοπόδιον, ші Καλόπους.

Καλάσιρις, ιδος (ἡ), вnв felв de xaïnъ Eцinteanъ ші Пepsanъ лвпгъ кв чiвкврї пе поале.

Καλαυρίτης, ου (ὁ), ші Καλαυρῖτις, ιδος (ἡ), вnв felв de smaлцв de плвтвв (adвsв din Калавpia). [Καλαυρία].

Καλαῦροψ, [Κᾶλον, αὖος, ῥέπω] οπος (ἡ), вîtъ de чiовапї кокîржîатъ, кацъ.

Καλέεσκον, noet: în локв de ἐκάλουν, прел: [ші

Καλέμεναι, Dop: în локв de καλεῖν, inf:, ші

Καλέοισα, Eол: în локв de καλέουσα-οῦσα, партч: fem: ал лвї καλέω.

Κάλεσις, εως (ἡ), (пpea pap) în локв de κλῆσις, кїemape.

Καλεσσάμην, noet: în локв de ἐκαλεσάμην, miж: nex: 1, ші

Καλεῦντο, noet: Dop: în локв de ἐκαλοῦντο, 3: îm: neps: de nas: прел: ал лвї...

Καλέω-ῶ, [în afin: кв кнλέω] biit: -έσω, ші At: καλῶ, (nex: ἐκάλεσα, tpe: de кв: κέκληκα, ші nas: κέκλημαι, nex: nas: ἐκλήθην, ші nosit: κλητέον) stpirв, кїemв пе чinева съ вie; adвnв (în adвnape, ші чл:); nofteskв ла шasa mea; кїemв кв чitaцie ла жвdikътopie; nîpъskв; (desпpe лвкр: fir:) amв treввinцъ, черв. «Δαῖτας δαίνυται· πάντες γὰρ καλέουσιν». Od: A. «Τῆνον ἐνταῦθα τὸν ἀιπόλον ἤν καλέσωμες». Tкр: «Τὰν κύνα ἔσω κάλεσον». «Ἐς ἀγορὰν καλέσαντα Ἀχαιούς». Od: A: (ші кв înf:) «Αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι Іл: K. (ші miж:) «Ἀγορὴν δε καλέσσατο λαὸν». Іл: A. «Ἐκ Πύλου ἐλθὼν, καλέσσαντο γὰρ αὐτοί». Іл: A. «Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, δεῦρο, φίλον τέκος». Іл: Г. (ші nas:). «Ὅσοι κεκλήατο βουλήν». Іл: K. «Ἔνθα δὴ ὁ σύλλογος καλεῖται». Ksn: se комплектeazъ. 2) nвmeskв. «Κοτύλην δέ τε μιν καλέουσιν». Іл: E. (ші кв ак: хotъpîtopв îndipektв). «Ὄνομ' ὅττι σε κάλεον». Od: Θ. «Καλοῦσι με τοῦτο τὸ ὄνομα». Ksn: «Ἀλκυόναν καλέεσκον ἐπώνυμον». Іл: I. «Ἄρκτον, ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν». Іл: Σ. (ші nas:) «Τί ποιῶν καλὸς καὶ ἀγαθὸς κέκλησαι»; Ksn: «Ἡ καλουμένη φιλοσοφία». Лкs: «Ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται θεοί».

Τκp: «Σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι. Τκp: вeї fi. «Σὴ παράκοιτις κέκλημαι». Iл: Δ. sîntĕ. «Παῖδα τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι». Od: H. (ші în περifp:) «Ἐμοὶ τοιός δε πόσις κεκλημένος εἴη». Od: Ξ. «Λατοΐδα κεκλημένον πατρὸς». Hind: 3) (miж:) кїemĕ în аждторĕ. «Τοὺς θεοὺς καλούμεθα. Esxл:

Κάλη (ἡ), Dop: ші At: în локъ de κήλη.

Καλήμεναι Dop: noet: în локъ de καλεῖν.

Καλήμενος, η, ον, noet: (îndoїosĕ) în локъ de καλούμενος.

Καλήτης, ου (ὁ), Dop: ші At: în локъ de κηλήτης.

Καλήτωρ, ορος (ὁ), noet: în локъ de κλήτωρ.

Καλιά (ἡ), [κᾶλον] темплъ, saŭ казъ de лемнъ; колібъ; амбарь de грîne; (овіч:) квїбь de пазъре. [de вnde

Καλιάς, άδος (ἡ), =Καλιὰ, темплъ de лемнъ, saŭ параклісь (капелъ).

Καλίδιον (τὸ), dim: ал лвї καλιὰ.

Καλίκιος (ὁ), =Κάλτιος, Καλτίκιος.

Καλινδέω-ῶ, вiit: -ήσω, =Κυλινδέω. [de вnde

Καλίνδησις, εως (ἡ), =Κυλίνδησις.

Κάλινος, [κᾶλον] η saŭ ός, ον, noet: (pap) de лемнъ.

Κάλιον (τὸ), dim: ал лвї Κᾶλον, лемнішорь. вецішорь. 2) вiserікацъ de лемнъ. (de вnde) «Μητίχου κάλιον». Пзd: o жвdікъtopie în Atena.

Καλιστρέω-ῶ, вiit: -ήσω, Ion: noet: în локъ de καλέω.

Κάλλαιον (τὸ), [κάλλος] (прinч: ла îm:) вървіе de кокошь.

Καλλαΐνος, η, ον, =Καλαΐνος din κάλλαϊς, ιδος (ἡ), =Κάλαϊς.

Καλλαρίας, [χελαρης] ου (ὁ), вnь felь de пеште de мape, (алт:) ънос, (Isпan:) бакалаь, (fpanц:) merlan, saŭ merluche.

Καλλείδομαι, noet: în локъ de καταλείδομαι.

Καλλείπω, noet: în локъ de καταλείπω.

Κάλλεον (τὸ), =Καλλαιον.

Καλλίας, [κάλλος în antifp:] ου (ὁ), маїмацъ.

Καλλιβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел кь fpвmoase плеопе de окї (fpвmошї окї). || (sвbst:) Καλλιβλέφαρον (τὸ), (se înц: φάρμακον) вnь felь de неагръ въпsea цentръ цene, (Гврч:) sвrmea. [κάλλος, βλέφαρον].

Καλλιβόας, ου (ὁ),noet: чел кь fpвmoase глась, бine-sвпъtорь. «Αὐλός—» Apstf: ші Sof: [κάλλος, βοή].

Καλλίβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: чел кь fpвmoase чїорkine de stpвгврї, ші чл: «Νάρκισσος—» Sof: [κάλλος, βότρυς].

Καλλίβωλος (ὁ, ἡ), noet: чел кь ввпї вългърї (grasĕ, podosĕ пъmîntĕ). [κάλλος, βῶλος].

Καλλιγάληνος (ὁ, ἡ), noet: чел че tot-d'aвna ape fpвmoasъ seninъtate, saŭ liniште, двлче, влажінь. «Πρόσωπον—» Esp: [κάλλος, γαλήνη].

Καλλίγαμος (ὁ, ἡ), noet: бine къзъtopitĕ. [κάλλος, γάμος].

Καλλιγένεθλος (ὁ, ἡ), noet: [κάλλος, γένέθλη] tpasĕ din вnь (stpълвчitĕ) neamĕ; saŭ чел кь вnї stpъnепощї.

Καλλιγένεια (ἡ), новіlitate. [din

Καλλιγενής, έος (ὁ, ἡ), noet: =Καλλιγένθλος, новілъ.

Καλλιγέφυρος (ὁ, ἡ), noet: чел кь вnь, saŭ fpвmosĕ nodĕ (пвnte) пе рîь. [κάλλος, γέφυρα].

Καλλίγλουττος (ὁ, ἡ), noet: чел кь fpвmoase вnчї de шezвtĕ. (вezї ші καλλίπυγος). [κάλλος, γλουττός].

Καλλίγονος (ὁ, ἡ), noet: =Καλλιγενής. [κάλλος, γόνος].

Καλλιγραφέω-ῶ, вiit: -ήσω, skріь, saŭ zвгръвeskĕ fpвmos; (вne-орї) свlimeneskĕ; (în цen:) înfpвmвseцezĕ. [ші

Καλλιγραφία (ἡ), fpвmoasъ skpisoape, saŭ zвгръвіре; saŭ калitatea лвї...

Καλλιγράφος, (ὁ. ἡ), калігрaфь, чел че skpie, saŭ zвгръвeште fpвmos. [κάλλος, γραφὴ].

Καλλιγύναιξ, αικος (ὁ, ἡ), noet: (τόπος, локъ) чел кь fpвmoase твїерї. (întpeввinцaїь пвmaї dat: ші ак:). [κάλλος, γύναιξ =γυνὴ].

Καλλίδενδρος (ὁ, ἡ), noet: чел кь fpвmoшї, вкпї nomї, saŭ коначї. [κάλλος, δένδρον).

Καλλιδίνης, ου (ὁ), noet: чел кь fpвmoase вълtoape, кърцерї de апе. [κάλλος, δίνη].

Καλλίδιφρος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape (saŭ шade пе) fpвmosь skaвnь. [κάλλος, δίφρος].

Καλλιδόναξ, ακος (ὁ, ἡ); noet: чел че ape (saŭ se вmбpeште sвbt) fpвmoase tpestiї. «Εὐρώτας—» Esp: [κάλλος, δόναξ].

Καλλιέθειρα (ἡ), noet: чea кь fpвmosĕ пърь. [κάλλος, ἔθειρα].

Καλλιέλαιος (ὁ, ἡ), чел кь fpвmoase пъsлine, saŭ вnt-de-лемнъ. || (sвbst: fem:)

domestikъ (altoitъ, kъltivatъ) mъzlinъ. [κάλλος, ἐλάια, ἔλαιον].

Καλλιέπεια (ἡ), frъmoasъ eksnpesie, saъ stilъ elerantъ de kъvîntъ. [wi

Καλλιεπέω-ῶ, viit: -ήσω, vorbeskъ, mъ eksnlikъ prea frъmos. «Λόγοι κεκαλλιεπημένοι». Hlt. [din

Καλλιεπής, έος (ό, ἡ), [κάλλος, ἔπος] cel ce vorbeute, saъ se eksnprimъ frъmos.

Καλλιεργέω-ῶ, viit: -ήσω, lъkrezъ ceva frъmos; saъ (mai noъ) kъltivъ. [wi

Καλλιεργία, wi (mai noъ) Καλλιέργεια (ἡ), frъmъseue de lъkrape, de mъiestpie; kъltivaue. [din

Καλλίεργος (ό, ἡ), vъnъ, indemînatikъ lъkrъtorъ, meutepъ; (mai noъ) kъltivъtorъ. 2) (nas:) frъmos (mъiestpeute) lъkratъ; kъltivatъ. [κάλλος, ἔργον].

Καλλιερέω-ῶ, viit: -ήσω, oferъ vine-npiimitъ zeptfъ; dovîndeskъ vine-prevestitoape semne din zeptfa mea. «Πρίν ἤ γ' ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς νύμφαις τόν ἀμνόν». Tkp: (ovіч: fъpъ kazъ). «Οὐδαμῶς ἐκαλλιέρεε διαβαίνειν μιν (τόν ποταμόν)». Ep: «Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ θύσαντες ἐκαλλιέρησαν». Ksn: (wi nestp:) «Καλλιερησάντων τῶν ἱρῶν.» Ep: «Καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο». Ep: [κάλλος, ἱερόν]. [de vnde

Καλλιέρημα (το), zeptfъ vine-npiimitъ, saъ preînsemnъtoape de noporipe.

Καλλιζυγής, έος (ό, ἡ), noet: vine, frъmos înzъgatъ. [κάλλος, ζυγός]

Καλλίζωνος (ό, ἡ), noet: frъmos învinsъ; saъ cel kъ frъmosъ (sъvqipe) miżlokъ; (în qen:) frъmosъ. [κάλλος, ζώνη].

Καλλιθέμεθλος (ό, ἡ), noet: [κάλλος, θέμεθλον] cel kъ vъnъ temelie; vine fъkътъ.

Καλλίθριξ, -τριχος (ό, ἡ), noet: cel kъ frъmosъ pъrъ, saъ kъ vъnъ lînъ. [κάλλος, θρίξ].

Καλλιθυτέω-ῶ, viit: -ήσω, = Καλλιερέω, zeptfeskъ vъne zeptfe. [din

Καλλίθυτος (ό, ἡ), noet: vine (kъ noporipe) zeptfitъ; saъ priimitorъ de vъne, frъmoase zeptfe. «Βωμός —» Esp: [κάλλος, θύω].

Καλλικαρπέω-ῶ, viit: -ήσω, prodъkъ vъne, saъ frъmoase poade. [wi

Καλλικαρπία (ἡ), vъnъ podipe, saъ prodъkuie de frъmoase poade. [din

Καλλίκαρπος (ό, ἡ), prodъkъtorъ de vъne, saъ frъmoase poade. [κάλλος, καρπός].

Καλλικέλαδος (ό, ἡ), noet: [κάλλος, κέλαδος] cel kъ frъmosъ glasъ, vine-sъnъtorъ. 2) vine borbitъ, lъudatъ, vestitъ.

Καλλίκερως, -κερω, wi -κέρωτος (ό, ἡ), noet: cel kъ frъmoase koarne. || (svest:) = Βούκερας, vnъ felъ de plantъ zerviinoasъ. [κάλλος, κέρας].

Καλλίκοιτος, η saъ ος, ον, cel ce ape, saъ fave vъnъ kъlkъmъ, saъ autepnatъ de kъlkat. (de vnde || (svest:) = Παλλακίς. [κάλλος, κοίτη].

Καλλίκοκκος (ό, ἡ), prodъkъtorъ de vъne, saъ frъmoase grъunue. [κάλλος, κόκκος].

Καλλίκομος (ό, ἡ), noet: cel kъ frъmosъ pъrъ; (wi desnpe nomi) cel kъ frъmoase frъnze. [κάλλος, κόμη].

Καλλικοτταβέω-ῶ, viit: -ήσω, zokъ frъmos zokъl [κότταβος, vezi ziч:].

Καλλικρέας -ατος, wi -ως (τό), (dvne ziч:) vъnъ, frъmoasъ karne; wi =Μεσεντέριον. [κάλλος, κρέας].

Καλλικρήδεμνος (ό, ἡ), noet: npъtъtorъ de frъmoasъ zerviitъr de kapъ; (npin întind:) frъmosъ. [κάλλος, κρήδεμνον].

Καλλίκρηνος (ό, ἡ), noet: cel kъ vъne (frъmoase) fîntînъ. [κάλλος, κρήνη].

Καλλίκρουνος (ό, ἡ), cel din frъmoase minote, isvoape. [κάλλος, κρουνός].

Καλλίκτυπος (ό, ἡ), noet: cel kъ vъnъ (frъmosъ) svnetъ. [κάλλος, κτύπος].

Καλλιλαμπέτης, ου (ό), noet: frъmosлъvitorъ. [κάλλος, λάμπω].

Καλλιλεκτέω-ῶ, viit: -ήσω, =Καλλιεπέω, wi Καλλιλογέω. [wi

Καλλιλεξία (ἡ), = Καλλιέπεια, wi Καλλιλογία. [κάλλος, λέγω].

Καλλιλογέω-ῶ, viit: -ήσω, vorbeskъ vine, frъmos; (vne-opї) înї vatъ zokъ de vinева kъ vъne vorbe. [wi

Καλλιλογία (ἡ), =Καλλιέπεια, frъmoasъ, elerantъ eksnpesie; (vne-opї) = Μεγαλαυχία. [κάλλος, λόγος].

Καλλιμαίων, ωνος (ό), [κάλλιμος] vna din lъne dvne Smirneї.

Καλλίμηρος (ό, ἡ), cel kъ frъmoase kъtърї, koanse. [κάλλος, μηρός].

Καλλίμορφος (ό, ἡ), cel kъ frъmoasъ firъpъ, frъmosъ. [κάλλος, μορφή].

Κάλλιμος (ό, ἡ), noet: în lokъ de κάλλιστος. 2) prea priinvosъ; prea noporitъ; isvstitorъ. [κάλλος].

Καλλίναος (ό, ἡ), noet: [κάλλος, ναώ] = Καλλίῤῥοος.

Καλλίνικος (ό, ἡ), slъvitъ virvitorъ; ceea ce se fave, saъ se dъ nentrъ o stpъlъvitъ virvinцъ. || (svest:) Καλλίνικον (τό), stpъlъvitъ virvinцъ; premiъ, saъ kîntikъ nentrъ virvinцъ. [κάλλος, νίκη].

Καλλιοινία (ἡ), вілшвгъ, saъ калitate de вѣпъ вінъ. [κάλλος, οἶνος].

Κάλλιον, ονος (τὸ), nexт: лвї Καλλίων. ‖ (ка adв:) компар: ал лвї καλῶς, =кв

Καλλιόνως, adв: maї вѣne, maї грвmos.

Καλλιόπη (ἡ), noet: [κάλλος, ὄψ] noet: (adiek:) în локъ de καλλίφωνος. (de вnde ‖ прinч:) mвsa noesieї, Каліопа.

Καλλιότερον, adв: =Κάλλιον.

Καλλίουλος (ὁ), [κάλλος, ἴουλος] imnъ în чinstea Чepeseї.

Καλλιουργέω-ῶ, вiit: -ήσω, înгрвmвseцezъ, înnodoвeskъ. [κάλλος, ἔργον].

Καλλιόω-ῶ, вiit: -ώσω, fakъ чева maї грвmosъ, maї вѣnъ. [καλλίων].

Καλλιπαιδία (ἡ), авере de вѣnї, saъ грвmошї копії, = Καλλίτεκνία. [din

Καλλίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел кв вѣnї, грвmошї копії, =Καλλιτεκνος. ‖ (sввst:) грвmosъ fiъ, saъ грвmoasъ fiїкъ. [κάλλος, παῖς].

Καλλιπάρῃος, Ion: în локъ de καλλιπάρειος (ὁ, ἡ), чел кв грвmошї обrazї. [κάλλος, παρειά].

Καλλιπάρθενος (ὁ, ἡ), чел кв грвmoase fete (feчioape); кввenitъ ла (saъ asemenea кв) о грвmoasъ feчioаръ. ‖ (sввst:) вѣnъ, грвmoasъ fatъ. [κάλλος, παρθένος].

Κάλλιπε, noet: în локъ de κατέλιπε, 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лвї καταλείπω.

Καλλιπέδιλος (ὁ, ἡ), noet: пврtвtorъ de грвmoase înкълцъminte. [κάλλος, πέδιλον].

Καλλίπεπλος (ὁ, ἡ), noet: пврtвtorъ de грвmosъ акоперетînтъ de капъ (воалъ), saъ хаїнъ dene d' asвnpa; (прin întind:) грвmosъ înвръкатъ, înnodoвitъ. [κάλλος, πέπλον].

Καλλιπέτηλος (ὁ, ἡ), noet:=Καλλίφυλος. [κάλλος, πέταλον].

Καλλίπηχυς, εως (ὁ, ἡ), noet: чел кв грвmoase враце. [κάλλος, πῆχυς]

Καλλιπλόκαμος (ὁ, ἡ), noet: грвmos înплetitъ; saъ чел кв грвmoase kosiце, koade. saъ пъръ. [κάλλος, πλόκαμος].

Καλλίπλουτος (ὁ, ἡ), noet: чел кв грвmoase (mвлte) богъцiї. «Πόλις —». Hind: [κάλλος, πλοῦτος].

Καλλίπνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: dвtвtorъ de грвmoasъ pesвflape (miposъ, saъ sвnetъ) =Εὔπνους, saъ Εὔηχος. «Αὐλὸς —». [κάλλος, πνοή].

Καλλίπολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: чел кв грвmoase четъцї, saъ ораше. ‖ (sввst:) вѣnъ (грвmosъ, шi чл:)орашъ.[κάλλος, πόλις].

Κάλλιπον, noet: în локъ de κατέλιπε, nex: 2: ал лвї καταλείπω.

Καλλίπονος (ὁ, ἡ), noet: грвmos лвкratъ, гъквtъ. [κάλλος, πόνος].

Καλλιπότμος (ὁ, ἡ), noet: кввenitъ ла (saъ вdatъ de) грвmosъ рîъ[κάλλος, ποταμός].

Καλλιπρόβατος (ὁ, ἡ), noet: чел кв грвmoase oї. [κάλλος, πρόβατον].

Καλλιπρόσωπος (ὁ, ἡ), грвmosъ ла faцъ. [κάλλος, πρόσωπον].

Καλλίπρωρος (ὁ, ἡ), noet: чел кв грвmoasъ првъ; (fir:)=Καλλιπρόσωπος. [κάλλος, πρώρα].

Καλλιπτόλεμος (ὁ, ἡ), noet: грвmosъ, воїnікъ în pesвoїъ. [κάλλος, πτόλεμος].

Καλλίπυγος (ὁ, ἡ), (квnoskвtъ enit: ал Venepiї) чел кв грвmosъ шezвtъ. [κάλλος, πυγή].

Καλλίπυλος (ὁ, ἡ), noet: (орашъ) чел кв грвmoase порцї. [κάλλος, πύλη].

Καλλίπυργος, шi Καλλιπύργητος (ὁ, ἡ), noet: întъpitъ кв грвmoase, saъ вѣne тврnврї; (прin întind: шi fir:) 'naltъ, saъ sirвръ. «Σοφία—». Apstf: [κάλλος, πύργος].

Καλλίπωλος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape грвmошї пвї, (mînжї, жвnчї, шi чл:). [κάλλος, πῶλος].

Καλλιρέεθρος, шi Καλίροος -ους (ὁ, ἡ), noet: în локъ de καλλίῤροος.

Καλλιῤῥημονέω -ῶ, вiit. -ήσω,=Καλλιλογέω. [шi

Καλλιῤῥημοσύνη (ἡ), = Καλλιέπεια, шi Καλλιλογία. [din

Καλλιῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), =Καλλιεπής. [κάλλος, ῥῆμα].

Καλλίῤροος -ους, (ὁ, ἡ), грвmos-квргъtorъ, isвorîtorъ. [κάλλος, ῥοή].

Καλλισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înzestratъ кв о грвmoasъ вîрtвte. [κάλλος, σθένος].

Καλλιστάδιος (ὁ, ἡ), noet: forмъtorъ de (че слъжеште ка) о грвmoasъ карiеръ, dрentъ, netedъ. «Δρόμος — ». Евр: [κάλλος, στάδιον].

Καλλιστεῖον (τὸ), premiъ datъ пentрв грвmвseце, saъ вîрtвte (вitежie, шi чл:). [шi

Καλλίστευμα (τὸ), darвл de a întpeче пе алцiї în грвmвseце; провъ de вitежie; (noet:). în локъ de ὁ κάλλιστος. [din

Καλλιστεύω, шi (miж:) Καλλιστεύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, întpekъ пе алцiї ла грвmвseце. (кв цеn:) «Καλλιστεύει πασῶν τῶν γυναικῶν». Ep: «Τὸν καλλιστεύοντα τῶν ἐπιβατέων». Ep: (шi miж:) «Δῶρ' ἃ καλλιστεύεται τῶν νῦν». Евр: (шi авsол:) «Ὅπου καλλιστευομένα μούσειος ἕδρα». Евр: în локъ de ἡ καλλίστη. [κάλλιστος].

Καλλιστέφανος (ὁ, ἡ), înквнвnatъ кв грв-

moasъ кѕnѕnъ; saŭ înnpreжtмѕitŭ kŭ fpѕmoase zidѕpĭ; formъtopŭ de fpѕmoasъ кѕnѕnъ, saŭ koroanъ. [κάλλος, στέφανος].

Κάλλιστος, η, ον, ѕѕnpл: ал лѕĭ καλὸς, foapte fpѕmosŭ, saŭ кѕ desъвîpшipe вѕnŭ. || (îm: nexт:) κάλλιστα, adв: foapte вine.

Καλλίστως, adв: (nлц:) în локŭ de κάλλιστα.

Καλλιστρούθιον(τὸ), ѕnŭ fел de aлeasъ smokinъ, saŭ rѕtѕĭe. [κάλλος, στρούθιος, вezĭ ziч:].

Καλλίσφυρος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ fpѕmoase глezne, saŭ nĭчoape. [κάλλος, σφυρόν].

Καλλιτεχνία (ἡ), авере de вѕnĭ, saŭ fpѕmoшĭ koniĭ. [din

Καλλίτεχνος (ὁ, ἡ), чел кѕ вѕnĭ, saŭ fpѕmoшĭ koniĭ. [κάλλος, τέχνον].

Καλλιτεχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Καλλιτέχνης, ου (ὁ), meшterŭ, îndemînatikŭ în fpѕmoase лѕкръrĭ. [ші

Καλλιτεχνία (ἡ), вѕnŭ, fpѕmosŭ meшteшѕrŭ, saŭ aptъ. [din

Καλλίτεχνος (ὁ, ἡ),=Καλλιτέχνης. [κάλλος, τέχνη].

Καλλιτόκεια (ἡ), noet: fem: ал лѕĭ...

Καλλίτοκος (ὁ, ἡ), noet: nъskъtopŭ de fpѕmoшĭ koniĭ. [κάλλος, τόκος].

Καλλίτοξος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ fpѕmosŭ arkŭ. [κάλλος, τόξον].

Καλλιτράπεζος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape fpѕmoasъ (кѕ mѕлte шi вѕne вѕkate) masъ. [κάλλος, τράπεζα].

Καλλίτριχος (ὁ, ἡ), maĭ noŭ în локŭ de καλλίθριξ. || (ѕѕвst:) Καλλίτριχον (τὸ), ѕnŭ felŭ de плantъ, = 'Αδίαντον, nъpял feteĭ. [κάλλος, θρίξ].

Κάλλιφ', noet: (în anok: maĭ 'nainte de вокалъ asnip:) în локŭ de κάλλιπε, κατέλιπε.

Καλλίφαρος (ὁ, ἡ), noet: [κάλλος, φάρος]. fpѕmos înвrъkatŭ, înnodoвitŭ.

Καλλιφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че dъ o fpѕmoasъ лѕminъ. [κάλλος, φέγγος].

Καλλίφθογγος (ὁ, ἡ), noet:=Καλλίφωνος, ші Εὔηχος. [κάλλος, φθόγγος].

Καλλίφλοξ, ογος (ὁ, ἡ), noet: skoцъtopŭ (în apdepe de жeptſe) de fpѕmoasъ (npiinчoasъ) глakъrъ. [κάλλος, φλόξ].

Καλλιφυὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (npinч: desnpe плante) fpѕmos, вine kpeskѕtŭ, de fpѕmoasъ statѕrъ. [κάλλος, φυή].

Καλλίφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѕ fpѕmoase fpѕnze. || (ѕѕвst:) Καλλίφυλλον (τὸ), ѕnŭ felŭ de плantъ, (noate)=Καλλίτριχον (вezĭ ziч:). [κάλλος, φύλλον].

Καλλιφύτευτος (ὁ, ἡ), fpѕmos sъditŭ, плinŭ de fpѕmoase sade. [κάλλος, φυτεύω].

Καλλιφωνία (ἡ), fpѕmѕseцe de глasŭ. [din

Καλλίφωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ fpѕmosŭ глasŭ. [κάλλος, φωνή].

Καλλίχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел кѕ fpѕmoase mîînĭ. [κάλλος, χείρ].

Καλλιχέλωνος (ὁ, ἡ), (ὀβολὸς) каре ape ne sine întinъpitъ fpѕmosŭ kinŭ de вpoaskъ цestoasъ. [κάλλος, χελώνη].

Κάλλιχθυς, υος (ὁ), ѕnŭ felŭ de neшte de mape, ='Ανθίας. [κάλλος, ἰχθύς].

Καλλίχοιρος (ὁ, ἡ), (τόπος) prodѕkъtopŭ de fpѕmoшĭ porчĭ. [κάλλος, χοῖρος].

Καλλίχορος (ὁ, ἡ), komплektъtopŭ de (saŭ folositopŭ ла) fpѕmoase хorѕpĭ; (de ѕnde desnpe локŭ) = Εὐρύχορος, (de ѕnde шi) = Εὐρύχωρος. || (ѕѕвst:) noet: fpѕmosŭ хorŭ. [κάλλος, χορός].

Καλλίων, ονος (ὁ, ἡ), кошпар: ал лѕĭ καλὸς, maĭ вѕnŭ, maĭ fpѕmosŭ. || (nexт:) κάλλιον, adв: maĭ вine, maĭ fpѕmos.

Καλλιώνυμος (ὁ, ἡ), чел кѕ вѕnŭ, saŭ fpѕmosŭ nѕme. || (ѕѕкst:) ѕnŭ felŭ de neшte, =Οὐρανοσκόπος. [κάλλος, ὄνομα].

Καλλιώτερος, α, ον, maĭ noŭ ші parŭ în локŭ de καλλίων.

Καλλονὴ (ἡ), ші

Κάλλος, εος -ους (τὸ), fpѕmѕseцe || (îm:) лѕкръrĭ saŭ nepsoane fpѕmoase. «'Εν ποικίλοις κάλλεσιν». Esxл: (ші în nepifp:) «Κυπαρίττων κάλλη καὶ ὕψη». Плт: fpѕmoшĭ ші 'nalцĭ kiparišĭ. [de ѕnde

Καλλοσύνη (ἡ), noet: în локŭ de καλλονὴ, ші κάλλος. [ші

Καλλόσυνος, η, ον, noet: în локŭ de καλός.

Καλλυντὴρ (ὁ), noet: în локŭ de καλλυντὴς, înfpѕmѕseцъtopŭ (кѕръцitopŭ, depetikъtopŭ, ші чл:). [ші

Καλλυντήριος (ὁ, ἡ), folositopŭ, saŭ îndemînatikŭ a înfpѕmѕseцa, a înnodoві. (de ѕnde || nexт:) Καλλυντήριον (τὸ), лѕкрѕ de nodoaвъ, de rъtealъ. ші Καλλυντήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o serвъtoape în Atena, че se sъvîpшїa în a 19 zi a Tapцelionвлвĭ. (вezĭ ші Πλυντήρια). [ші

Καλλυντὴς, οῦ (ὁ), maĭ întpeв: de kît καλλυντήρ. [ші

Κάλλυντρον (τὸ), (dѕne ziч:) = Καλλυντήριον, лѕкрѕ de nodoaвъ; (în цen:) instpѕmînts de înfpѕmѕseцape, saŭ кѕръцipe; (de ѕnde naptik:) mъlѕrъ. [din

Καλλύνω, [κάλλος] вiit: -υνῶ, înfpѕmѕseцezŭ, înnodoвeskŭ; (maĭ oвiч:) depetikŭ, кѕръцŭ, mъlѕrŭ, ші чл: || (miж:) mъ fъleskŭ, mъ înrîmfezŭ.

Καλλωπίζω, [κάλλος, ὤψ] viit: -ίσω, înînfrumusețezăfaţa, înnodobescădeskă (cu mulţi meșteșugiре). || (miж:) mъ înnodobescă; mъ înrîmfezăde; (cu inf:) mъ înfrîmfezăde, mъ prefacă, kъ... [de unde

Καλλώπισμα (τὸ), op ce se faче, saŭ kontribuĭeşte spre înfrumusețare, лъkrъ de podoabъ, de гъtealъ. [ui

Καλλωπισμὸς (ὁ), înnodobire; mîndrie; înfrîmțerĭ. [ui

Καλλωπιστὴς, οῦ (ὁ), чел че se гъteшte, se dikiseшte ka o maĭere. «Εἶναι βούλου τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα φιλόκαλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής». Iskr: [ui

Καλλωπιστικὸς, ἡ, όν, folositorĭ, saŭ aплекатъ ла înnodobire, ла dikisire, saŭ гъtealъ.

Καλλωπίστρια (ἡ), fem: ал лuĭ kalloшпιστὴς, înnodobitoare, dikisitoare (cu multъ iskusinцъ) de sine, saŭ de alteле.

Καλοβαθρίζω, viit: -ίσω, umblu cu picioarele. [καλόβαθρον]. [de unde

Καλοβαθριστὴς, οῦ (ὁ), = Καλοβάτης.

Καλόβαθρον (τὸ), picior de lemnŭ, picioruşcă. [ui

Καλοβάμων, ονος, ui

Καλοβάτης, ου (ὁ), чел че umblъ în picioare. [κάλον, βαίνω].

Καλόβιος (ὁ, ἡ), (plц:) trăitorĭ de bunъ (norocitъ, saŭ viрtuoasъ) viaцъ. [καλὸς, βίος].

Καλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (plц:) чел ku bune simцiminte, saŭ disnosiцiĭ. [καλὸς, γνώμη].

Καλοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), (Skr:) înveцъtorĭ de bine. [καλὸς, διδάσκαλος].

Καλοεργὸς (ὁ, ἡ), (plц:) lucrъtorĭ de bine. [καλὸς, ἔργον].

Καλοήθης, εος -ους (ὁ, ἡ), (plц:) = Χρηστοήθης, bine-nъrъvitŭ. [καλὸς, ἦθος].

Καλοιώνιστος (ὁ, ἡ), [καλὸς, οἰωνίζομαι] de bunŭ ogъrŭ, priincosŭ.

Καλοκαγαθία (ἡ), bunъtate, sinсerităte, ui чл: [ui

Καλοκαγαθικὸς, ἡ, όν, kuviincios, cinstit, sinсerŭ; (omŭ) de treabъ. [din

Καλοκάγαθος (ὁ, ἡ), (maĭ noŭ, ui neaпроп:) în lokŭ de [καλὸς κἀγαθός], (bezĭ kalos) viрtuosŭ, vinstitŭ, sinсerŭ; (omŭ) de treabъ.

Καλοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ξυλοκοπέω. [κάλον, κόπτω].

Κάλον (τὸ), [καίω] lemnŭ (pricin: askatŭ, saŭ tъĭatŭ de aps).

Καλοπέδιλα (τὰ), noate greuit în lokŭ de, saŭ =Καλὰ πέδιλα. 2) înkъlцъminte de lemnŭ, ce purtaŭ în picioare vacheĭ, kînd o mulgeaŭ (Tkr:). [κάλον, πέδιλον].

Καλοπόδιον (τὸ), dim: al luĭ...

Καλόπους, [κάλον, ποῦς] οδος (ὁ), (dune ziч:) piciorŭ de lemnŭ, ad: kalîpŭ, saŭ kalapodŭ (de avi) «Ἐνὶ καλόποδι πάντας ὑποδέουσι». Pron:

Καλόπους, οδος (ὁ, ἡ), =(saŭ greш: în lokŭ de) Καλλίπους. [καλὸς, πούς].

Καλοπρόσωπος (ὁ, ἡ), = (saŭ greш: în lokŭ de) Καλλιπρόσωπος. [καλὸς, πρόσωπον].

Καλορρημοσύνη (ἡ),=(saŭ greш: în lokŭ de) Καλλιρρημοσύνη. [καλὸς, ῥῆμα].

Καλὸς, ἡ, όν, (kompar: καλλίων, ui par καλλιώτερος, superl: κάλλιστος) (pricin: înpot: de αἰσχρὸς, ad:) =Εὔμορφος, frumosŭ; plъkutŭ; (în ureч:) bunŭ, de ales, mi чl: (într' avcastъ însemn: obicinuĭaŭ a skri ne pereцi). «Ὁ δεῖνα καλός». Apstf: «Ἔρωτι πολλάκις τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται». Tkr: «Καὶ τὸ ῥέδον καλὸν ἐστὶ, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει». «Χωρίον καλὸν». Lks: «Αἰμὴν καλός. Od: Z. «Καλὸς οἶνος». Skr: 2)=Ἀγαθὸς, bine-nъrъvitŭ, drepтŭ, vinstitŭ, viрtuosŭ, ui чl: (de unde) «Καλὸς κἀγαθὸς (bezĭ καλοκάγαθος).» Ksn: (Ekonom: Στ'.15). 3) potrivitŭ, kuviincosŭ, ui чl: «Ἐν καλῷ (se înц: τόπῳ) θέσθαι». Lks: «Θάρσει, γύναι, ἐν καλῷ εἰμές». Tkr: în sigurancъ. «Ἐν καλῷ εἴης». Tkr: sъ fiĭ bine. Ἐν καλῷ τοῦ πολέμου». Tuч: «Εἰς καλὸν (se înц: kairòn) ἥκεις». Plt: «Ἐν καλῷ τοῦ βλάπτειν». Ksn: 4) lъudatŭ, vinstitŭ. «Τυγχάνειν ἐν πολέμῳ καλῆς σωτηρίας». Ksn: || (next:) Τὸ καλὸν, (ui îm:) Τὰ καλὰ. A'. (abstrakt) frumusețe. B'. (în ureч:) op ce este plъkutŭ, dopitŭ; potrivitŭ; saŭ lъudatŭ. «Ὅττι καλὸν, φίλον ἐστὶ, τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστί». Fnm: (de unde φιλόκαλος), C'. (îm:) fanteле чele lъudate, viрtutea. «Σοὶ δὲ καλῶν ἦ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις»; Dm: D'. fepiripile (bunъpile) vieцeĭ. «Τὰ ἐν ἀνθρώποις καλά». Lks: «Πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει μιν». Tkr: || (adverbial) Καλὸν, (ui îm:) Καλὰ în lokŭ de καλῶς. «Καλὸν ἀείδειν». Om: «Ὡς καλὸν ὄσδει». Tkr: «Οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο δὴν ἀλάλησαι». Om: «Καλὰ πάσχω». Lks: = Εὖ πάσχω. [κάλλος].

Κάλος (ὁ), =(maĭ întreb: Al:) Κάλως.

Καλοστρόφος (ὁ, ἡ),= Καλωστρόφος.

Καλοσύμβουλος (ὁ, ἡ), (plц:) bunŭ sfъtuitorĭ. [καλὸς, σύμβουλος].

Καλότης (ἡ), (прea paрѣ ші neaпроѵ:) în локѣ de καλλονή, saѣ ἀγαθότης.

Καλοτίθηνος (ὁ, ἡ), ѵѵnѣ крeѕкъторѣ, saѣ ѵine крeѕкѵѣ; (прin întind:) pesfъцatѣ. [καλὸς, τιθηνός].

Καλοτύπος (ὁ), [κᾶλον, τύπτω] rionoae (пasъpe),=Δρυοκολάπτης.

Καλούφαντος (ὁ, ἡ), ѕxол: eкѕпл: a лѵї εὐυφής, ші εὐήτριος. [καλὸς, ὑφαίνω].

Καλοφόρος (ὁ, ἡ), [κᾶλον, φέρω] къръторѣ de лemne de aps.

Καλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = Εὔφρων. [καλὸς, φρήν].

Καλπάζω, [κάλπη] ѵiit: -άσω, (desupe каї) алергѣ sъpind în паtрѵ пічoape, în галопѣ,(fpanц:) galoper. (vezї ші τριποδίζω).

Κάλπασος (ὁ), în локѣ de κάρπασος.

Κάλπη (ἡ), [καλύπτω, καλύϐη] (în цen:) =Ὑδρία, врчорѣ, saѣ doniцъ de апъ. 2) (naptik:) vasѣ de пѵs în пъstpape чeпѵша moptѵлѵї apsѣ. 3) vasѵл, în каре пѵпeaѣ voтъpіле. 4) ѵnѣ feлѣ de алергътъръ a калѵлѵї, (fpanц:) galop; (de ѵnde) «Κάλπης δρόμος». Пaѵs: (Ел: A`. é. 9.) ѵnѣ feлѣ de алергape de калѣ, întpѵ каре кълъpецѵл, kînd ажѵпцea ла o distanцъ апроапе de капътѣ, трeѵѵїa, fъpъ a 'шї опрі калѵл, съ sapъ жos dene dînsѵл, ші цiindѵ'л de fpîѣ съ врmeze înпpeѵпъ пînъ ла semnѣ.

Κάλπιον (τὸ), dim: ал лѵї...

Κάλπις, ιδος (ἡ), = (ші maї întpeѵ: dekît) Κάλπη.

Κάλπος (ὁ), прea pap în локѣ de κάλπις.

Κάλτιος, ші Καλτίκιος (ὁ), o înкълцътminte Pomanъ [Jat: calceas, Pom: кълцѵнѣ].

Καλύϐη (ἡ), [καλύπτω] (de aчї) колівъ. [de ѵnde

Καλύϐιον (τὸ), dimin: колівіоаръ. [ші

Καλυϐίτης, ου (ὁ), локѵіторѣ de колівъ, колівашѣ.

Καλυϐοποιέω-ῶ, ѵiit: -ήσω, faкѣ колівї. [καλύϐη, ποιέω].

Καλυκίζω, ѵiit: -ίσω, înѵoвочeскѣ. [ші

Καλύκιον (τὸ), dim: ал лѵї [κάλυξ].

Καλυκοστέφανος (ὁ, ἡ), noet: пѵpтъторѣ de кѵпѵпъ din вoвочї de tpandafilѣ. [κάλυξ, στέφανος].

Καλυκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fortъ de (ka ѵnѣ) вoвокѣ (de floape). [κάλυξ].

Καλυκῶπις, ιδος (ἡ), noet: чea кѵ faцъ de вoвокѣ de tpantafilѣ, poшie ka tpandafilѵл. [κάλυξ, ὤψ].

Κάλυμμα (τὸ), [καλύπτω] (în цen·) înвeлішѣ; (naptik:) акоперeмintѣ de кацѣ ал femeілор; коажъ de поатъ, saѣ de помѣ; ѵnѣ feлѣ de плasъ, prostoволѣ; (noet:) плакъ, niatръ dene mopmîntѣ.

Καλυμμάτιον (τὸ), dim: ал лѵї κάλυμμα.

Κάλυξ, [καλύπτω] υκος (ἡ, ші прea pap ὁ), вoвокѣ de floape, maї кѵ seamъ de tpantafilѣ. 2) (fir:) ѵnѣ tefapікїѣ de гъteaлъ de капѣ a femeілорѣ, акѣ, saѣ черчелѣ. (vezї ші καλαμίς). 3) ѵnѣ feлѣ de skoїкъ de mape (de пѵpпѵръ).

Καλύπτειρα (ἡ), noet: în локѣ de καλύπτρα; (iap прінч:) fem: ал лѵї...

Καλυπτὴρ (ὁ), = Κάλυμμα, акоперішѣ; (naptik:) къръmidѣ, saѣ шendpілъ de înвeліtoape. [ші

Καλυπτήριον (τὸ), = Κάλυμμα. [ші

Καλυπτὸς, ή, όν, акопepitѣ, saѣ de акопepit; (noet:) пѵsѣ п' înпpeжѵp, saѣ d' asѵпpa. [ші

Καλύπτρα (ἡ), înвeліtoape, акоперішѣ; (naptik:) sѵѵцipeле акоперeмînтѣ de капѣ ал femeілор, (fpanц:) вoалѣ. (vezї κάλυμμα). [din

Καλύπτω, [în afin: кѵ γλύφω, κλέπτω, κρύπτω] ѵiit: -ύψω, акоперѣ; (npin întind:) askѵnzѣ; întѵпекѣ; (fir:) înneppeskѣ, nevinsteskѣ. «Μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας Ἀθήνας». Sof:

Καλχαίνω, ѵiit: -ανῶ, (dѵne zіч:) amѣ faцъ poшie înкisъ; (npin întind:) mъ întѵпекѣ; (oвіч: fir:) mъ afлѵ пѵsѣ adînк пe rîndѵрї, înppіжatѣ; (кѵ înf:) proiektezѣ în mintea mea, dopeskѣ sъ... [din

Κάλχη (ἡ), [χάλκη, κάχληξ, κόχλος] skoїкъ de mape, nopfîpъ, saѣ пѵpпѵръ; ші пѵpпѵpіa (poшia) вънsea, че se fopmeazъ dintp' însa. 2) ѵnѣ feлѣ de floape, (alt:) χρυσάνθεμον, saѣ βούφθαλμον, (Jat: caltha) окїѵл вoвлѵї. 3) înвîpteжita, saѣ snipala кѵпѵпъ, (fpanц: volute) пe капътѵл Ioпічелор колоапе, saѣ stîлпї.

Καλχὶς, ίδος (ἡ), гpeш: în локѣ de χαλκίς.

Καλώδιον (τὸ), dim: ал лѵї κάλως, sfoaръ, fpînгioaръ.

Καλωπὸς (ὁ),fpѵmosѣ ла faцъ. [καλὸς, ὤψ].

Κάλως, κάλω, ші (прea pap) κάλωος (ὁ), fѵnie, (npінч:) otpoнѣ de коравіе. «Ἀπὸ κάλω πλεῖν». Ткр: = Ῥωμυλκεῖν. «Πάντα κάλων κινεῖν (ἐντείνειν, ἀνασείειν, ші чл:)». Проѵ: a întpeѵѵinца ор че miжloaче.

Καλῶς, (компар: κάλλιον, ші sѵпpa· κάλλιστα) adѵ: (înпpoт: de κακῶς) ѵine; fpѵmos. «Καλῶς ἔχω». Jкs: sînтѣ ѵine. «Καλῶς ἔχει, saѣ γίγνεται, (ші ел:) Καλῶς». Jкs: мepце ѵine, saѣ ажѵпце. «Καλῶς

ποιεῖς». Лкѕ: «Καλῶς με ὑπέμνησας». Fілѕtр. вine къ 'mĭ aĭ adвs aminte. «Καλῶς μάλα τοῦτο ἴσημι». Ткр: «Καλῶς τοῦ πολέμου καθίστασθαι». Твч: a isввti în pesвoiĭ. (вne-orĭ fpasвл «Καλῶς ποιεῖν» este în пропорџie кв fpaseле «Οὐδεὶςφθόνος». «'Απέστω νέμεσις, ші чл:) «Τῶν ἀγαθῶν», ἃ καλῶς ποιοῦντες κέκτησθε». Dm: de каре sъ въ вякрацĭ sънtошĭ. ‖ (вne-orĭ se ĭa în eponie, saĭ amenиџ:). «'Αμέλει, καλῶς». Apstf: (Batp: 932) вine, sъ цĭ minte, нв 'цĭ nese. ‖ (de кîte orĭ se aflъ în парл: кв еў, este în пропорџie кв ал nostрвл îndoitĭ, вine вine, saĭ пrea вine). Εὖ καὶ καλῶς τὸν τράχηλον περιδήσας. Пл: (вezĭ ші еў). [καλός].

Καλωστρόφος (ὁ, ἡ), [κάλως, στρέφω] = Σχοινοστρόφος, pesвчitopĭ de fвniĭ (fвnieрĭ).

Кάμ, noet: (maĭ 'nainte de μ.) în локĭ de κατὰ, «Κάμ μέν». Od: 1: «Κάμ μέσον». Іл: Δ:

Кάμ' noet: (în контрак: ші апок) în локĭ de κάμὲ, καὶ ἐμὲ.

Καμακίας, ου (ὁ), вnĭ felĭ de grîĭ кв паївл grosĭ, ші snikвл mikĭ. [ші

Καμάκινος, η, ον, fъквtĭ de шоварĭ; (прin вrm:) fraцedĭ. [din

Κάμαξ, [καμάσσω] ακος (ἡ, ші ὁ), (прinч:) вnĭ felĭ de tpestie плinъ, шоварĭ. (bezĭ ші δόναξ). 2) (обіч:) аракĭ (пentрв snpiжinipe de віцъ, saĭ de nomĭ); (прin întind:) лапче вшоаръ, (tврч:) цipitĭ.

Καμάρα, [κάμπτω] ας (ἡ), волtъ; (прin întind:) op че клъditвръ (казъ, карĭ, корабіе) волtitъ; (de вnde) кътаръ, (tврч:) odae; (anatm:) adînkътвра врекіĭ. [de вnde

Καμαρέυω, вiit: -εύσω, = (saĭ греш: în локĭ de) Καμαρόω. 2) în локĭ de Καμμορέω, -εύω.

Καμᾶριον (τὸ), dim; ал лвĭ καμάρα, кътървцъ.

Καμαροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felĭ de волtъ, арквitĭ. [καμάρα, εἶδος].

Κάμαρος (ὁ), = Κάμμαρος.

Καμαρόω-ῶ, вiit: -ώσω, formezĭ чева în felĭ de волtъ. [καμάρα]. [de вnde

Καμάρωμα (τὸ), op че fъквtĭ în felĭ de волtъ, волtitвръ; волtъ. [ші

Καμάρωσις, εως (ἡ), înковоїere în formъ de волtъ; гîрбовіре. [ші

Καμαρωτός, ἡ, ὸν, волtitĭ, ziditĭ кв волцĭ. [καμαρόω].

Καμασήν, ῆνος, ші Καμασῖνος (ὁ), вnĭ felĭ de пеште. [din

Καμάσσω, вiit: -άσω, клetinĭ, srвdвĭ.

Καματηδόν, adв; вoet: кв mвnкъ, кв osteneалъ. [ші

Καματηρός, ὰ, ὸν, mвnчitopĭ, ĭввitopĭ de лвкраре; цeaпънĭ. 2) греĭ, ostenivosĭ. 3) обositĭ de osteneалъ; слъбънoцitĭ; tiкълосĭ. [κάματος]. [de вnde

Καματηρῶς, adв: кв osteneалъ, кв грев-tate.

Κάματος (ὁ), [κάμνω] mвnкъ, osteneaлъ; лвкраре; mesepie de лвкръtopĭ; aвере aronisitъ прin mвnкъ. «Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον ἔδουσιν.» Od: Ξ: [de вnde

Καματόω-ῶ, вiit: -ώτω, = Κάμνω, osteneskĭ, обoseskĭ. [ші

Καματώδης, εος (ὁ, ἡ), =Καματηρός, ostenivosĭ; ostenitĭ, обositĭ; слъвънorĭ.

Καμβάινω, греш: în локĭ de βαμβαίνω.

Κάμβαλον, греш: în локĭ de κάββαλον.

Καμβολίη (ἡ), noet: [καταβάλλω] înжвръtвръ, окърîре.

Καμβρίζω, вiit: -ίσω, în локĭ de καταβρίζω, леневескĭ.

Κάμε, noet: în локĭ de ἔκαμε, 3: sinr: neps: de nex: ал лвĭ κάμνω.

Καμήλειος, α, ον, de къmілъ. [κάμηλος].

Καμηλέμπορος (ὁ), чел че se neroцeazъ (кълъторeште, ші 'шĭ transпoartъ мърfіле) кв къmіле. [κάμηλος, ἔμπορος].

Καμηληλασία (ἡ), кълътopie кв къmіле. 2) mînape de къmіле [ші

Καμηληλάτης, ου (ὁ), [κάμηλος, ἐλαύνω] къmіларĭ, mînътopĭ de къmіле.

Καμηλίζω, вiit: -ίσω, seamънĭ кв (saĭ imitĭ) къmілъ. [ші

Καμηλίτης, ου, [κάμηλος], ші

Καμηλοκόμος (ὁ), înгріжitopĭ de къmіле, къmіларĭ. [κάμηλος, κομέω].

Καμηλοπάρδαλις, εως (ἡ), вnĭ felĭ de патрвpedĭ, жiraf'ъ (asemenea ла rîtĭ кв къmілъ, iap ла пestpiцътврї кв пardosĭ). [κάμηλος, πάρδαλις].

Κάμηλος (ὁ върв:, ші ἡ fem:) [din Пeps: гамел] къmілъ. 2) = (saĭ грешit în локĭ de) κάμιλος.

Καμηλοσφαγέω-ῶ, вiit: -ήσω, înжвnгїĭ (supe жertfъ) къmілъ. [ші

Καμηλοσφαγία (ἡ), înжвnгїere (жertfire) de къmіле. [κάμηλος, σφαγὴ].

Καμηλοτροφέω-ῶ, вiit: -ήσω, хръneskĭ къmіле. [κάμηλος, τροφὴ].

Καμηλωτὴ (ἡ), шїеле de къmілъ; вnĭ felĭ de цesътвръ (шалĭ, saĭ nostавĭ) de пърĭ de къmілъ, (de вnde Fpanц:) Camelot. [κάμηλος].

Κάμιλος (ὁ), fвnie rroasъ, otronъ, (de вnde fpanц:) Cable.

Καμιναῖος, saъ Καμινιαῖος, α, ον, кввenitъ ла (saъ лвatъ diu) koптopъ. «'Αἰθάλη—» Skp; [κάμινος].

Καμινεία (ἡ), лвкpape прin koптopъ. 2) (прin întind:) fokвл koптopвлвї. [καμινεύω].

Καμινεύς, έως (ὁ, ἡ), op че мешterъ лвkpeazъ прin koптopъ, fepapъ, кърътidapъ, върapъ, (вne-opї) ввкътapъ, ші чл: [κάμινος].

Καμινητήρ, noet: în локъ de. . .

Καμινευτής, οῦ (ὁ), =Καμινεύς. [ші

Καμινεύτρια (ἡ),fem: ал лвї καμινευτής. [din

Καμινεύω, вiit: -εύσω, лвkpezъ (mъ îndeлetniчeskъ) ла koптopъ (ка кърътidapъ, лвкрътopъ de metaле, ші чл:). [καμινεύς].

Καμίνιον (τὸ), dim: ал лвї κάμινος, koптopaшъ.

Καμινίτης, ου (ὁ), (прinч: ἄρτος) пîîne koaиtъ în koптopъ. [ші

Καμινόθεν, adв: noet: de ла koптopъ. [κάμινος].

Καμινοκαύστης, ου (ὁ), apzътopъ de koптopъ. [κάμινος, κάιω].

Κάμινος (ἡ), koптopъ, кътinъ [de ачі] (de лвкрътopї de metaле, de кърътidapї, de върapї, ші чл:). 2) (pap) вatpъ, saъ coвъ, ші чл: [καίω].

Καμινοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ de (asemenea кв) кътinъ, saъ koптopъ. [κάμινος, εἶδος].

Καμινώ, οῦς (ἡ), (прinч: γρᾶια) вабъ (че шade totdaвna în вatpъ). [ші

Καμινώδης, εος (ὁ, ἡ), = Καμινοειδής. [κάμινος].

Κάμμα (τὸ), [κάπτω] вnъ felъ de пръжitвръ înfъшвratъ în fpвnze de dafinъ (kape пentpв aчeasta se zicea ші καμματίδες). (bezї ші καπύριον). [de вnde

Καμματίς, ίδος (ἡ), bezї κάμμα.

Κάμμαρος (ὁ), [κάπτω] вnъ felъ de mikъ stakosъ, saъ mape pakъ de mape, (fpanц:) homard. (bezї ші κάραβος).

Καμμάρψαι, noet: în локъ de καταμάρψαι.

Καμμέν, греш: în локъ de κάμ μέν, noet: în локъ de κατὰ μέν.

Καμμένω, вiit: -μενῶ, noet: în локъ de καταμένω.

Κἄμμες, în koптpaкц: în локъ de καὶ ἄμμες, Dop: ші Eол: în локъ de καὶ ἡμεῖς (Tкр: 18: 56:), saъ καὶ ἡμᾶς (Tкр: 29: 2).

Καμμονίη (ἡ), Ion: saъ Eол: noet: în локъ de καταμονία [καταμένω], stъpвinцъ, ші прintp' aчeasta вirвinцъ în вътълie.

Καμμορέω-ῶ, вiit: -ήσω, ші Καμμορεύω, вiit: -εύσω, noet: sîntъ. . . .

Κάμμορος (ὁ, ἡ), noet: [κατὰ, μόρος] neпорочitъ, tikълosъ. || (ssвst:) «Κάμμορον (τὸ)» Iпкр: Nik; Dskp: вnъ felъ de ръчitoape doktopie, (noate) = Κώνειον, saъ 'Ακόνιτον.

Καμμύω, вiit: -ύσω, în локъ de καταμύω, miжeskв, înkizъ окіі.

Κάμνω, [ϑάμνημι] вiit: [καμοῦμαι, (tpe: de кв κέκμηκα, nex: 2: ἔκαμον, ші noet: ἐκαμόμην) (nestp:) mвnчeskъ, mъ sileskъ din toatъ пвterea; (прin вpm:) osteneskъ, oвoseskъ; пътimeskъ ръъ, sвferъ; mъ вolпъвeskъ; mъ вirвїeskъ; mъ пръпъdeskъ кв totвл; (în partiч:) morъ. «Σὺ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππου ὀχῇ, ἐγὼ δὲ χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων». Ksn: «Οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε». Iл: Θ. «Οὐδέ τι τόξον δὴν ἔκαμον τανύων. Od: Φ. «'Απ' ἄγρας κεκμηκὼς ἀμπαύεται». Tкр: (ші кв ак: ел: în xotъrîpe de пътimitoapea parte.), «Περὶ δ' ἔγχεα χεῖρα καμεῖται». Iл: B. «Τοῦ γαρ τὴν ἀρχὴν μὴ κάμνειν τὸ στράτευμα, τούτου σοι δεῖ μέλειν». Ksn: «Ὅς ἄν κάμνῃ τῶν οἰκετῶν, τούτων σοι ἐπιμελητέον πάντων, ὅπως θεραπεύηται». Ksn: «Τί ὄφελος ἰατροῦ, ὅς ἐπιμελοῖτο μὲν κάμνοντός τινος, ὅ,τι δὲ συμφέρον τῷ κάμνοντι ποιεῖν εἴη, τοῦτο μὴ εἰδείη». Ksn: (ші кв partч:). «Μὴ κάμῃς λέγων». Eвp: «Πολεμίων καμόντων». Esxл: «Νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι». Esxл: «Ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων». Iл: Ψ. «Στυγνόν πορθμῆα καμόντων». Tкр: 'Επικαλούμεθα τοὺς κεκμηκότας». Tвч: 2) (stpъm:) fakъ, sъvîrшeskъ, saъ aroniseskъ чева прin ostenealъ. «Κάμον δυωκαίδεκα βωμούς». Tкр: Αὐτὴ γὰρ νῆα κάμεν». Aплп: «Μυσοῖσιν ἄστυ καμόντα». Aплп: «Πέπλοι, οὓς κάμεν αὐτή». Od: O. Σκῆπτρον, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων». Iл: B. (ші miж:) «Νῆσον ἐκάμοντο». Od: I. aъ înввnъtъцit прin ostenealъ. «Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα». Iл: Σ. am kîштirat. (bezї ші ἐργάζομαι, ші κάματος).

Κἀμοὶ, (în koптpak:)în локъ de καὶ ἐμοί.

Καμόμεσθα, noet: în локъ de ἐκαμόμεθα, 1: îm: neps: de miж: nex: 2: ал лвї κάμνω.

Καμπαλέος, α, ον, noet: кокîржatъ, înkoвoїatъ. [καμπή].

Καμπεσίγουνος (ὁ, ἡ), noet: kape silешte пe чinева a 'шї плека цenвкіі (a se вmілі). «'Ερινύς—». Esxл: [κάμπτω, γόνυ.]

Καμπεσίγυιος (ὁ, ἡ), noet: [κάμπτω, γυῖον] алe кървїa mъdвларe se înkoвoaїe (se

mîшкъ, saŭ se mлъdie). «Καμπεσίγουνα παίγνια». Opf: пъпъшеле.

Καμπή (ἡ), înkoboiтъръ, îndoiтъръ; întoarчere; (прin întind:) kotiтъръ, колцъ, (de бnde noet:)=Καμπτήρ. «Πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω.» Esp: mъ întorkŭ sъ bestesckŭ kъbînтъл tъŭ. [ші

Κάμπη (ἡ), omidъ. [κάμπτω].

Κάμπιμος, η, ον, noet: nътinчosŭ, saŭ de треbъінцъ a se îndoi. (de бndе) «Δρόμος—» Ep: =Δίαυλος. [καμπή].

Κάμπος (ὁ), noet: бnŭ feлŭ de kitŭ de mape. (de бndе ἱππόκαμπος).

Καμπτήρ (ὁ), = Καμπή, бmпĭŭ, колцъ; kotiтъръ; (прinч:) kапътъл kapîepeї (înпрежъръл къръїа треbъїа sъ kotiaskъ ла întoarчere алергътopiї), (alт:) νύσσα. «Ἐπὶ τοῖς καμπτῆρσιν ἐκλύονται:». Apst: (ші fir:) «Βίου—». Stв: sfîrшitъл вieцiї. [ші

Καμπτικὸς,ἡ,ὸν, înkoboїosŭ, mлъdiosŭ.[ші

Καμπτὸς, ἡ, ὸν, înkoboїatŭ, saŭ nътinчosŭ a se înkoboїa. [ші

Κάμπτρα (ἡ), =Κάμψα, saŭ Κάψα. [din

Κάμπτω, вiit: κάμψω, (nas: tpe: de кк: κέκαμμαι, ші чл:) înkoboїŭ (ші ел. saŭ nestp:) mъ плекŭ, mъ повîрneskŭ; (ші fir:) mîшкŭ ла kotnътimipe, atparĕ eptape; îndвплекŭ. «Γόνυ κάμπτω». Лкs: înцenвкїŭ, saŭ kazŭ în цenвкї. «Ἄμφω γοῦνατ' ἔκαμψεν χεῖράς τε. Od: E. «Ὀρθοστάδην ἀϋπνος οὐ κάμπτων γόνυ». Esxл: (ші къ цen: пpeп:) «Κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου». Sof: (nepifp:) mezĭ. (ші ел:) «Πᾶ κάμψω»; Esp: бnde sъ mъ daŭ, sъ гъseskŭ odixnъ? (ші nas: saŭ mik:) «Ἐρινεὸς καμπτόμενος». Tкp: «Ἡ παῖς εἰς τοὔπισθεν καμπτομένη τροχοὺς ἐμιμεῖτο». Ksn: (ші fir: desnpe mвsik:) «Εἴτις κάμψειέ τινα καμπὴν». Apstf: de ва laчe вpe o îndoiтъръ, saŭ înвîptiтъръ de глasŭ, (ші fir:) 'Υψιφρόνων τίν' ἔκαμψε βροτῶν»; Hind: a вmiлit. 2) înвîpteskŭ, вvчeskŭ; koteskŭ (stpъm: ші nestpъm:) «Καὶ κάμψαντι τοῦτον (τὸν ἀγκῶνα τῆς γῆς) ἐντὸς». Пл: (ші ел;) «Περὶ νύσσαν κάμπτοντα (se înц: ἑαυτὸν, saŭ τὸ ἅρμα, saŭ τὸν ἵππον)». Tкp: (ші кк alт: ел:). «Τήναν τὰν λαύραν κάμψας εὑρήσεις». Tкp: (ші în nepifp:). «Κάμψειε παλιν θυμέλας οἴκων». Esp: sъ se întoapkъ. (ші fir:) «Βίον κάμπτειν». Esp: a se anponia de sfîpшiтъл вieцiї. (bezĭ καμπτήρ). (de бndе). «Ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτει φρενῶν». Esp: se anponie de idea mea.

Καμπυλαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кь гpвmazвл înkoboїatŭ, kekoшaтŭ. [κάμπύλος, αὐχήν].

Καμπυλέομαι, Ion: în локŭ de καμπύλλομαι. [καμπύλος].

Καμπύλη (ἡ), bezĭ καμπύλος.

Καμπυλίζω, kiit: -ίσω, saŭ καμπυλιάζω, biit: -άσω, în локŭ de...

Καμπύλλομαι, (nex: ἐκαμπυλάμην) Ion: mъ înkoboїŭ, mъ rîpвovеskŭ. [καμπύλος].

Καμπυλόγραμμος (ὁ,ἡ), kompвsŭ din лiniї kвpbe, saŭ înkoboїate. [καμπύλος, γραμμή].

Καμπυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de înkoboїatŭ. [καμπύλος, εἶδος].

Καμπυλόεις, εσσα εν, noet: în локŭ de καμπύλος.

Καμπυλόπρυμνος (ὁ, ἡ), чел кь пъпъ înkoboїatъ. [καμπύλος, πρύμνη].

Καμπυλόῤῥὶν, ινος, ші Καμπυλόῤῥινος (ὁ,ἡ), чел кь nasвл кокîржatŭ. [καμπύλος, ῥίν].

Καμπύλος, [κάμπτω] η, ον, înkoboїatŭ, кокîржatŭ, rîpвovitŭ. «Καμπύλη (înпpeвnъ, ші fъръ) γραμμή». Mтш: лinie кървъ. || (sвbst:) «Καμπύλη (se înц: ῥάβδος)». bîтъ kîpлigoasъ a чобanilор, saŭ a цъpanilор.

Καμπυλοσαλπιστὴς, οῦ (ὁ), tpîmвiцъторŭ кь înkoboїatъ (kopnoasъ) tpimвiцъ. [καμπύλος, σαλπίζω].

Καμπυλότης (ἡ), înkoboiтъръ, rîpвovie, = Κυρτότης. [καμπύλος].

Καμπυλόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: =Καμπυλοειδής, Καμπύλος. «Κερκίς». Ksn: плъгвл. [καμπύλος, χρώς].

Κάμψα, [κάμπτω] ης (ἡ), (прinч: koшŭ; (овiч:) înплetitŭ квfърŭ, saŭ senetŭ; (în цen:) лadъ. [de бndе

Καμψάκης, ου (ὁ), (прinч: dim: ал прeчed:) basŭ de бntdелemnŭ, saŭ (în цen:) de op чe лikвidŭ. 2) бnŭ feлŭ de mъsвrъ înkъпътoape de 4: kseste, ad: 96: вnцiї.

Καμψίγουνος (ὁ, ἡ), =Καμπεσίγουνος.

Καμψιδίαυλος (ὁ, ἡ), noet: kape de doъ орї a netpekвt алергînd kapiepa (s'a dвs, ші s'a întops); (прin întind:) їste în mîшkape. [κάμψις, δίαυλος].

Κάμψιον (τὸ), dim: ал лвї κάμψα, лъdiцъ, scnetaшŭ.

Καμψίουρος (ὁ), [κάμψις, οὐρά] =Σκίουρος, вeвeріцъ.

Καμψίπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: = Καμπεσίγουνος; saŭ їste de пiчorŭ. «Ἐριννύς—» Esxл: [κάμψις, πούς].

Κάμψις, εως (ἡ), înkoboїepe, mлъdiepe (akt: saŭ nas:). [κάμπτω].

Καμψόδυνος (ὁ, ἡ), noet: simцitorŭ de dвpepe din швлъ înkoboїepe. [κάμψις, ὀδύνη].

Καμψός, ὴ, ὸν, înkoвoîatъ, кокîржatъ; гîрвовъ. [κάμπτω].

Κάμων, ωνος (ὁ), noct: în локъ de σκαμωνία.

Κἄν, în локъ de καὶ ἄν, saŭ καὶ ἐὰν (sъnos: къtpe sъn:) «Κἄν θέλῃς». Tкр: (ші къ naptч; înnpotiв:) «Κἄν ἀνὴρ δοκῶν σορός». Men: de ші... (ші ел:)» Κἄν εἰ μηδενός ἄλλου χάριν, ἀλλὰ». Плт: чел maї пъцinъ.

Κὰν, noct: în локъ de καὶ ἐν.

Κάν, noet; (maї 'nainte de ν) în локъ de κατὰ. «Κάν νόμον» Hind: (алцїї skpiъ καννόμον) = Κατά νόμον.

Κανάβευμα (τὸ), = Κάναβος.

Κανάβινος, η, ον, кареле слъжеште de (saŭ ape релацie къ) κάναβος (bezї ziч:). «Σῶμα —» Лкs: foapte славъ, înkît i se въd вineле. [din

Κάναβος (ὁ), [κάνναβις] anatomikъ isbodъ (skелетъ înfъцinшъtopъ de вine nъmaї) ал trъnълъї omeneskъ; (în цen:) isbodъ, (Fpanц:) Canevas; (iap npinч:) isbodъ (de чearъ, saŭ rinsъ) ал statъapiлop, (Fpanц:) modéle, modelъ.

Καναζω, вiit: -άξω, = Καναχάω, faкъ sromotъ. (întpeв: maї къ seamъ în комп: ἐγ, ἐπεγ, διακανάζω).

Κάναθρον (τὸ), [κάνη] trъssъp (npinч: nentpъ femeї) înвelitъ къ o înnletitъpъ de porожinъ, saŭ de кошъ, (tъpч:) кочie.

Καναστρᾶιον, ші Κάναστρον (τὸ), [κάνης] кошъ, naneръ. 2) (npin întind:) basъ de nъmîntъ, talerъ în fopmъ de naneръ.

Καναφόρος (ὁ, ά), Dop: în локъ de κανηφόρος.

Καναχέω-ῶ, вiit: -ήσω, noet: faкъ sromotъ, вiжiъ, sънъ; (stpъm:) faкъ a se aвzi (a pesвna) «Μέλος —» Апли: [din

Καναχὴ (ἡ), [καναζω] noet: въetъ, sromotъ, tponкънitъ, op че feлъ de sънetъ. [de вnde

Καναχηδὰ, ші Καναχηδόν, adв: noet: къ въetъ, sromotъ, ші чл:

Καναχήπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: чел че faче sromotъ, tponкънeште къ пічоареле. «Ἵππος —» Оп: [καναχὴ, ποῦς].

Καναχής, έος (ὁ, ἡ), noet: sromotosъ, вîжiosъ. || (neвt:) Καναχές, adв: în локъ de καναχηδόν. [ші

Καναχίζω, вiiї: -ίσω, noet: = Καναχέω. [ші

Καναχός, ὴ, ὸν, noet: = Καναχής. [καναχή].

Κάνδαος (ὁ), [καίω, δάω] noet: препъme ал лвї Маpцъ.

Κάνδαυλος (ὁ), [Лid:] вnъ feлъ de mînkape, saŭ плъчintъ din fъinъ, лante, saŭ вpînzъ ші тъpapъ къ zeamъ de карne.

Κανδήλα (ἡ), [καίω, δάω] kandelъ, лampъ акоперitъ, felinapъ.

Κανδύκη (ἡ), = Κάνδυς.

Κανδύλη (ἡ) ші Κάνδυλος (ὁ), = Κάνδαυλος.

Κάνδυς, [Пepв: în afin: къ μανδύας] υος (ὁ), вnъ feлъ de Пepsanъ xaînъ dene d'aввpa, mantelъ, saŭ (tъpч:) kaflanъ.

Κανδυτάλη (νη), ης, ші Κανδύταλις (νις), εως (ἡ), [κάνδος] dълапъ, saŭ лadъ de xaîne, rapderobъ. (bezї ші σάνδυξ).

Κανεῖν, nex: 2: saŭ biit: 2: de inf: ал лвї καίνω.

Κάνειον (τὸ), = Κάνεον. 2) капакъ de basъ къ цeaвъ în bîrfъ nentpъ pesвflape.

Κάνεον, ші (în kontpaкц:) Κανοῦν (τὸ), [κάννα] кошъ. naneръ (npinч: de tpestie); (npin întind:) basъ în feлъ de naneръ.

Κάνη (ἡ), npea pap, saŭ грeш: în локъ de κάννα. [de вnde

Κάνης, ητος (ἡ), (în цen:) op че înnletitъpъ de tpestie; (iap naptik:) вnъ feлъ de пълъpie, saŭ вtвpeлъ de porожinъ. (bezї ші θολία).

Κανήτιον (τὸ), dim: ал лвї κάνης, кошълоцъ; вtвpeлвцъ.

Κανητοποιός (ὁ), fъкътopъ de пълъpii, saŭ вtвpeле de tpestie. [κάνης, ποιός].

Κανηφορέω-ῶ, biit: -ήσω, noptъ în peлiцioase цepemonїї sfintвл кошъ. [ші

Κανηφορία (ἡ), пвptape de sfintвл кошъ ла цeremonїї peлiцioase. [din

Κανηφόρος (ὁ, ἡ), (npinч: παρθένος, feчoaръ) каре пъpla în капъ sfîntвл кошъ къ base, saŭ dapвpї în serвътopешtї napade. [κάνεον, φέρω].

Κανθάρεος (ἡ), (se înц: ἄμπελος) вnъ feлъ de віцъ. [ші

Κανθαρίζω, biit: -ίσω, rpam: = Τανθαρίζω. [ші

Κανθάριον (τὸ), dim: ал лвї κάνθαρος (npinч: 4:). [ші

Κανθάριος (ὁ, ἡ), = (noate maї корек: dekît) κανθάρεος. [ші

Κανθαρίς, ίδος (ἡ), вnъ feлъ de insekтъ, rîndъчелъ. (maї întpeв: ла îm; -ίδες, rîndъчeї, че se întpeввinцeazъ ла вizikътopї). [ші

Κανθαρίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinъ) din віца nъmitъ [κανθάρεος, bezї ziч:].

Κανθαροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de feлвл, saŭ fopma rîndakлвї. [κάνθαρος, εἶδος].

Κάνθαρος (ὁ), вnъ felъ de insektъ, rîndakъ. 2) вnъ felъ de neute. 3) вnъ felъ de koravie. 4) вnъ felъ de paharъ. [κάνθος].

Κανθαρώλεθρος (ὁ), lokъ prъpъditorъ de rîndavї. [κάνθαρος, ὄλεθρος].

Κανθήλια (τὰ), samarъ nentrв poverї. 2) koшarї marї (prinч: nentrв kъpat stрarрї). [ші

Κανθήλιος (ὁ), mъgarъ (de poваръ); (fir:) negїovъ (nesimцitorъ, grosolanъ) omъ, (prekът ші noї zivem) mъgarъ. [ші

Κανθίς, ίδος (ἡ), fem: dim: al lъї κάνθος, mъgrічoarъ. [din

Κάνθος (ὁ),=Κανθήλιος, asinъ. 2)rîndakъ.

Κανθὸς (ὁ), koada okїlъї; (prin întind:) okїъ. 2) шinъ de poatъ,=Ἐπίσωτρον. [de вnde

Κανθώδης, εος (ὁ, ἡ), înkovoїatъ ka o шinъ de poatъ.

Κάνθων, ωνος (ὁ), mъritivъ al lъї [κάνθος], mare mъgarъ, saъ rîndakъ.

Κανίας, ου (ὁ), (κάλαθος, koшъ) înpletitъ din tpestie. [κάνη].

Κανίκλειον (τὸ),=Κάνειον; (maї noъ)= Καλαμάριον. [κάνη, κλείω].

Κανίσκιον, ші Κάνιστρον (τὸ), =Κάναστρον, koшъlecъ; (la Bizant: prekът ші la Grečїї de akът în însem: de) darъ. «Ἀποστεῖλαι τὸν πρῶτον ἄνθρωπον μετὰ μεγάλου κανισκίου πρὸς τὸν βασιλέα». Horfiроцen: [κάνεον].

Κάννα, ης (ἡ), (prinч:) tpestie, porozъ (Lat: canna). 2) (prin întind:) înpletitъrъ (prinч: nentrв îngrъdipe, saъ învelišъ) de tpestie, saъ de porozъ, porogiнъ, saъ leasъ, =Καλαμωτή. (bezї ші γέρρον).

Καννάβινος, η, ον, (fъkътъ) de kînepъ. [din

Κάνναβις, ίδος, ші εως (ἡ), (de avї) kînepъ; (prin întind:) kîlцї, saъ pînzъ de kînepъ. [κάννα].

Κάνναθρον (τὸ), =Κάναθρον.

Καννεύσας noet: în lokъ de κατανεύσας.

Κάννη (ἡ), Ion: în lokъ de κάννα.

Καννόμον, noet: greш: în lokъ de κὰν νόμον. bezї κάν.

Καννωτός, ή, όν, fъkътъ (înpletitъ) de tpestie. [κάννα].

Κανονάρχης, ου (ὁ), (Bisep:) kanonarхъ, înveпътorъ de kîntarea kanonъlъї; (prin întind:) snъitorъ пе karte la kîntъreцъ. [κανὼν, ἀρχή].

Κανονίας, ου (ὁ), (ἄνθρωπος, omъ) lъnгъ, drentъ ші sъцipe ka linia. [ші

Κανονίζω, biit: -ίσω, îndpentezъ чева kъ drentarъl; lъkrezъ, anlikъ, saъ întokmeskъ чева dъne regъleле meштешъгъlъї; pîndъїeskъ, nъїъ чева ka o regъlъ, saъ prin regъlъ. || (nas:) mъ învoїeskъ kъ regъla. [ші

Κανονικὸς, ἡ, ὸν, fъkътъ dъne (saъ învoitъ, notrivitъ kъ) regъle. «Κανονικὴ τέχνη». teopia mъsiчeї, ші «Κανονικοί». Mtmt: teopitiчї mъsiчї. «Κανονικὰ βιβλία». Bisep: kъrцile nekъnoskъte, ші trekъte în katalogъ (kanonisite). «Γράμματα—». Biz: kъrцї date afarъ din narteа episkopilor kъtre krestinї desnre вre o kanonikъ propъnere, saъ snre rekomandaцia вre вnъї klerikъ. || (sъbst:) «Κανονικοὶ, kanoniчї, klerичї, saъ monaxї. «Κανονικὸν (se înц: τέλος)». taksъ datъ de enopiaшї preotъlъї, saъ de eparхioцї episkopъlъї. [κανών]. [de вnde

Κανονικῶς, adв: dъne kanoane, kanoniчeште, regъlat.

Κονόνιον (τὸ), dim: al lъї κανών.

Κανονὶς, ίδος (ἡ), linie (riglъ) de skriitorъ. [κανών].

Κανόνισμα (τὸ), = Κανών, lъkrъ, saъ skriitъrъ dъne regъle. [ші

Κανονισμὸς (ὁ), îndpentare de чева dъne drentarъ, saъ întokmire de чева dъne regъle. 2) (prin întind:) o narte a kaseї. [κανονίζω].

Κανοῦν (τὸ), în kontrakц: în lokъ de κάνεον.

Κὰνταῦθα, în lokъ de καὶ ἐνταῦθα.

Κὰντεῦθεν, în lokъ de καὶ ἐντεῦθεν.

Κανωβίζω, biit: -ίσω, mъ desmїerdъ, mъ desfъtezъ ka lokъitorii Eцinteneї чetъцї Kanova. [Κάνωβος]. [de вnde

Κανωβισμὸς (ὁ), desfъtare, desmїerdare.

Κανὼν, [κάνη] όνος (ὁ), (în цen:) or чe letnъ kъ desъvîrшire drentъ (ka tpestia), kare slъжeште la mъsърътoare ші îndpentare de alte trъnърї; (iar nartik:) linia skriitorilor; kotъl matematiчilor; drentarъl zidarilor. 2) limba kъmpenelor, saъ drъgъl de ferъ al kîntarъlъї, ne kare sînt însemnate graдele greътъцilor. 3) letnъl nъsъ kъrtezіш la skътъ, kare slъжїa de mînъшъ. 4) sъvelniцъ kъ цeavъ într' însa; saъ tindekea цesъtorъlъї. 5) (fir:) isbodъ, modelъ, oriцinalъ, kare slъжeште snre ekzaktъ lъkrare în or чe meштешъгъ; (iar nartik: la statъarї) вre o statъ a lъї Polikletъ snre imitare; (ші la mъsiчї) monokordъl (instrъmînt mъsikalъ kъ o **koardъ**). 6) (Gram: ші Ptr:) regъlъ, kanonъ. 7) (Bisep: A'.) Evan-

целіка înвъцътвръ. «Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ᾽ αὐτούς». Skp: (B′) kanonъ, saŭ înlokmipe, înskpisъ xotъrîpe de sinodъ, леце. «Οἱ ἐν τῇ συνόδῳ ἐπίσκοποι καὶ ἄλλα τινὰ ἐγγράψαντες, ἃ κανόνας ὀνομάζειν εἰώθασι». Sokp: «Ὁ κανὼν οὔτε πρόσθεσιν οὔτε ἀφαίρεσιν δέχεται, ἐπεὶ τὸ κανὼν εἶναι ἀπόλλυσι». Xps: (C′.) tarma, saŭ veata monaxilor, saŭ a клерічілор. «Οἱ ἐν τῷ κανόνι ἐξεταζόμενοι». Kan: «Ἀλλότριος τοῦ κανόνος ἔσται». Kan: (Δ′.) вnъ imnъ вiseріческъ пе basвл чслор 9 kîntърї a ле векївлвї testъmintъ. (vezї Sozom: A′. 23). (E′.) taksъ îmпвsъ (de вnde în лimва повъ Greakъ, ka ші în Pomîn: osîndъ supe îndpentape, kanonъ). «Ὡς ἐμοῦ κανόνα τοῖς Αἰγυπτίοις ἐπιβαλλοντος». Atans:

Κάνωπον (τὸ), floape de sokъ. [κάνη,ὤψ].

Κανωτὸς, ἡ, ὸν=Καννωτός.

Κὰξ, noet: în локъ de καὶ ἐξ.

Κὰπ noet: (maї 'nainte de π ші φ) în локъ de κατὰ. «Κάπ πεδίον». Om: «Κάπ φάλαρα». Om:

Καπάναξ, акос (ὁ), pezemътoapea d' alътвреа a kapreї bizitiвлвї. [ші

Καπανεὺς, έως (ὁ), [καπάνη] ші

Καπανευτὴς, οῦ (ὁ), mînътorъ de trъsвръ. [din

Καπανεύω, biit: -εύσω, mînъ trъsвръ. [καπανεύς].

Καπάνη (ἡ), Tesal: în локъ de ἀπήνη, karъ, trъsвръ (Tesalikъ). 2) pezъmътoapea dinapoї a skaвnвлвї mînътorвлвї. [de вnde

Καπανίζω, biit: -ίσω, = Καπανέω. [ші

Καπανικὸς, ὴ, ὸν, relativъ, notpivitъ kъ trъsвръ; (kom:) mъreцъ, nomnosъ. [ші

Καπάνια (τὰ), kвrcлеле trъsвреї.

Κἄπειτα, noet: în локъ de καὶ ἔπειτα.

Καπέτις, ιδος (ἡ), вnъ felъ de mъsвръ înkъпътoape de doъ xeniче. [ші

Κὰπετος (ὁ), noet: [κάπτω] groapъ; шanцъ; mormîntъ; (în цen:) prъпastic, adinkътвръ; krъpътвръ.

Κάπη (ἡ), [κάπτω, vezї zїv:] noet: їесле, ші nвtreцвл vitелор dintr' înseле. [de вnde

Κάπηθεν, adв: noet: din їесле.

Καπηλεία (ἡ), prekвпецie, saŭ revînzape kъ mъrвпцeaoa de felвpite mърї (iap прinч: de binъ). [ші

Καπηλεῖον (τὸ), prъvълie de prekвпецъ; (прinч:) kîrчївmъ. [ші

Καπηλευτὴς, οῦ (ὁ),=Κάπηλος. [din

Καπηλεύω, biit: -εύσω, revînzъ, prekвпескъ; (прin întind: ші fir:) prefakъ, falsifikъ, saŭ trъdaŭ чева пentrв nevinstitъ kîштigъ. [ші

Καπηλικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, kвvenitъ, notpivitъ ла вnъ prekвпецъ; (fir:) înшelъчosъ, viklenosъ. «Ἀγοραῖα καὶ καπηλικὰ ὀνόματα». Lкs: ворве de вліце, saŭ kîрчївmърешti. «Καπηλικῶς χρῆσθαί τινι». Elі: a se negoцia kъ чева nevinstit. [ші

Καπήλιον (τὸ),=Καπηλεῖον. [ші

Καπηλὶς, ίδος (ἡ), prekвпеацъ, saŭ kîрчївmъreasъ. [κάπηλος].

Καπηλοδύτης, [κάπηλος, δύομαι] ου (ὁ), vîpîlъ totdaвna n' în kîрчївmї, вецівъ, ші чл:

Κάπηλος (ὁ), [κάπτω] (în цen:) prekвпецъ, saŭ revînzъtorъ (maї de мвлte orї de лвkрврї de mînkare kъ мървпцeaoa); (iap naptik:) revînzътorъ de binъ, kîрчївmarъ. (прin întind. ші fir: || adiek:) prefъkвtъ, falsifikatъ, minvinosъ, înшelъчosъ. «Κάπηλα ῥήματα». Esxл:

Καπήριον (τὸ), = (saŭ греш: în локъ de) Καπύριον.

Καπητὸν (τὸ), op че se пвne în їесле de nвtreцъ kailor. [κάπη].

Κὰπὶ, noet: în локъ de καὶ ἐπί.

Κάπιον (τό), [κάπτω] [de avi] чеапъ, (Lat:) caepa.

Καπίθη (ἡ), =Καπὲτις.

Καπναυγὴς, έος (ὁ, ἡ), [καπνὸς, αὐγή] (epigr:) în локъ de καπνοσκόπος, ші καπνόμαντις, гічitorъ прin fвmъ.

Καπνείω, (fъръ biit:) noet: în локъ de καπνίζω.

Καπνέλαιον (τὸ), (se nвmїa în Чілічіа) вntвл de piatrъ, natвралвл katranъ. [καπνὸς, ἔλαιον].

Κάπνη (ἡ),=Καπνοδόχη, кошъ, хорпъ.

Καπνηλὸς (ὁ, ἡ), noet: afвmatъ, saŭ чел kъ miposъ de fвmъ. [ші

Καπνία (ἡ), (ἄμπελος)=Κάπνιος. [ші

Καπνίας, ου (ὁ), чел kъ faцъ, saŭ rвstъ de fвmъ. «Λίθος — ». Lкs: «Οἶνος — ». Apstf: binъ fъkвtъ din bie nвmitъ капнία, saŭ afвmatъ înadins, ka sъ mipoase, saŭ (прin întind:) векїъ, (în цen:) алесъ. [ші

Καπνιάω -ῶ, biit: -άσω, afвmъ, saŭ fakъ fвmъ (strъm: ші nestrъm:) [ші

Καπνίζω, biit: -ίσω, (strъm:) експвїъ чева ла (saŭ ввпъръ kъ) fвmъ, afвmъ; (прin întind:) fakъ, anprinzъ fokъ; гътескъ ввkate. «Κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο». Il: B. «Καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας». Dm: || (nas:) mъ pisineskъ în (saŭ mъ ввпъръ de) fвmъ·

«Οἱ ἐξώφθαλμοι καπνίζονται μᾶλλον». Apst:

Καπνίον (τὸ), dim: ал лъї καπνὸς, пъцinъ fъmъ, fъmълецъ. [ші

Κάπνιος (ὁ, ἡ), (прinч: ἄμπελος) вie, aї кърia stpъгърї sînt de faца fъmълъї, saъ fъmърiї. [καπνός].

Κάπνισις, εως (ἡ), afъmape. [ші

Κάπνισμα (τὸ), op че, къ каре se afъmъ (tъmîie, ші чл:). (ші

Καπνιστὸς, ὴ, ὸν, afъmatъъ, seъ пъsъ ла fъmъ (ка sъ se ъsъче, ші sъ їa miposъ). [καπνίζω].

Καπνοβάτης, ου (ὁ),=Καπνοπάτης. [καπνὸς, βαίνω].

Καπνοδοκη, ші Καπνοδόχη (ἡ), [ші

Καπνοδοχεῖον (τὸ), кошъ de ешit fъmъл. [din

Καπνοδόχος (ὁ, ἡ), прiimitorъ de fъmъ. [καπνὸς, δέχομαι].

Καπνόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гiчitorъ прin овserвarea fъmълъї. (вezї ші καπναυγής). [καπνὸς, μάντις].

Καπνοπάτης, ου (ὁ), noet: [καπνὸς, πάομαι, saъ πατέομαι]. tръitorъ, хръnitъ къ fъmъ.

Καπνοποιός (ὁ, ἡ), каре faче fъmъ. [καπνός, ποιός].

Καπνὸς (ὁ), [κάπος] fъmъ. 2) ъnъ felъ de плantъ, fiереа пъmîntълъї, коркodanъ, saъ еарвъ de къркъ.

Καπνοσφράντης, ου (ὁ), (kom:) tръitorъ къ miposъл fъmълъї, ad: (fir:) foapte skъmnъ, srîpчitъ. [καπνὸς, ὀσφραίνομαι].

Καπνοῦχος (ὁ),=Καπνοδόχος. [καπνὸς, ἔχω].

Καπνόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: în локъ de καπνίζω, pisineskъ (ші nas: mъ pisineskъ) în fъmъ. [ші

Καπνώδης, εος (ὁ), fъmosъ, saъ акореpitъ къ fъmъ; (прin întind:) întъnekosъ. [καπνός].

Κάπος (ὁ), ъsfлape. [κάπτω].

Κᾶπος, ω (ὁ), Dop: în локъ de κῆπος.

Κάππα (τὸ), nedекл: Капа, пъmеле liтereї K. (вezї ші κόππα).

Καππάριον (τὸ), каперъ; (în цen:) dim: ал лъї...

Κάππαρις, εως (ἡ), каперъ, копъчелъл, че podeшte капера; (прin întind:) каперъ.

Καππαύω, noet: în локъ de καταπαύω.

Καππεδίον, în локъ de κὰπ πεδίον. (вezї κάπ).

Κάππεσον, în локъ de κατέπεσον, nex: ал лъї καταπίπτω.

Καπποφόρος (ὁ, ἡ),=Κοππαφόρος, ші Коптатίας, пъртъторъ de semnъл liтereї Капа. [κάππα, φέρω].

Καππυρίσασα, nex: 1: de fem: парtч: ал лъї καππυρίζω, noet: în локъ de καπυριζω. (алцiї fъръ трebъinцъ îndpent: κάππυρος εὖσα, în локъ de κατάπυρος οὖσα).

Καππώτας, α (ὁ), Dop: în локъ de καταπαυτὴς, odixnitorъ; notolitorъ.

Κάπραινα, ης (ἡ), fem: лъї κάπρος, skроafъ selвatikъ; (fir:) femeїe desfînatъ.

Καπρὰω -ώ, вiit: -άσω, sвъpdezъ, sîntъ înвїершъnatъ snpe trъneaskъ înnpeъnape. (прinч: desnpe skроafъ, iap fir: ші desnpe desfînatъ mъїepe). [ші

Καπρέα, saъ Καπρία (ἡ), пъnгъ de оъ a skроafeї, ші a кътileї, каре se taїe, ka sъ se slîpnїaskъ вita. [ші

Κάπρεος (ὁ, ἡ), порчeskъ, de поркъ selвatikъ. [ші

Καπριάω -ῶ, вiit: -άσω, ші καπρίζω, вiit: -ίσω, =Καπράω. [ші

Κάπριος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de κάπρειος, relativъ, saъ asemenea къ поркъ selвatikъ. «Πρῶραι — ». Ep: fopmate ka ъnъ pîtъ de поркъ. ‖ (ъвst:) în локъ de κάπρος (înnpeъnъ ші fъръ σῦς). [ші

Καπρίσκος (ὁ), dim: пърчелъ selвatikъ. 2) ъnъ felъ de пеште, каре цipъ ka поркъл. [din

Κάπρος (ὁ), поркъ вierъ (прinч: selвatikъ). 2) метврл цenitalъ ал вървatълъї. 3) ъnъ felъ de вoалъ a albinelор.

Καπροφόνος (ὁ, ἡ), ъчigътorъ de порчї selвativї. [κάπρος, φόνος].

Καπρώζω, вiit: -ώσω, (desnpe поркъ nъmaї) =Καπράω. [κάπρος].

Καπτὴρ, (noate грeш: în локъ de καλυπτὴρ) ῆρος (ὁ), цeавъ de пъmîntъ, олanъ. [din

Κάπτω, вiit: κάψω, mъnînkъ, saъ вeaъ лakom, înвъkъ, ші înriцъ penede. 2) noet: pesъflл greъ (nъmaї în tpe: de къ: κέκηφα, ші partiч:). «Κεκαφηότα θυμὸν». 1л: ші Od: E. fiind în aronie (tpъrînd sъ moaръ). (вezї ші κάπυσσε).

Καπύριον, ші Καπυρίδιον (τὸ), ъnъ felъ de пръжitъръ ъskat пръжitъ (вezї ші κάμμα, ші ψαθύριον). [ші

Καπυρίζω, вiit: -ίσω, apzъ tposnind (ka paskoteле ъskate, saъ fpъnzеле de dafinъ). 2) pîzъ xîxîind (къчї Sipax ziче, ka глasъл mъръчinilор de ъвt кълdape, aша este pîsъл nemintoшilор)» 3) (прin întind:) mъ desfътezъ (прinч: ла цaръ). (вezї ші ἀκτάζω). [καπυρός]. [de ъnde

Καπυριστὴς, οῦ (ὁ), desfътosъ (вprnч: ла цaръ); (în цen:) datъ къ totъл ла desfътърї.

Καπυρὸς, ὰ, ὸν, ъskatъ (прinч: de apzosъ aеръ); (în цen:) sвîntatъ, ъskatъ;

(despre воалъ) apzoasъ; (prin întind: despre pîsъ) sromotosъ, xîxîitosъ (vezi καπυρίζω); (prin вrm:) veseliторъ, adъкъторъ de плъчере. (vezi ші λαμυρός). «Καπυρὸν γελάσας». Engr: (vezi ші Κραμβαλέος). «Καπυρὸν συρίζω». Лъч: «Καπυρὸν στόμα». Tкр: гъръ вîersъitoare. [καπύω, saъ κατάπυρος'. [de вnde

Καπυρόω -ῶ, viit: -ώσω, вsъкъ; (ші nas:) mъ вsъкъ; (despre skîndarî) mъ сковърdezъ. [ші

Καπυρώδης, εος (ό, ὁ), вskъчosъ, saъ контъ вskat, пръжitъ.

Κάπυσσε, noet: în локъ de ἐκάπυσε (din καπύω). a ekspirat, 'шї a dat sъfletьл.

Καπφάλαρα, noet: греш: în локъ de κάπ φάλαρα. (vezi κάπ).

Κάπων, [Lat: capo] ωνος (ὁ), [de avi] капонъ (кокошъ скопitь).

Κὰρ, noet: (mai 'nainte de ρ) în локъ de κατὰ. «Κὰρ ῥόον». Il: M. «Κὰρ ῥα. Il: Y.

Κὰρ, καρὸς (ἡ), (α, скърtъ) [χείρω] firъ de пъръ (prinч: de pesъtъръ) ал капълеї. (nъmai în fr:) «Ἐν καρὸς αἴσῃ». Il: I. kît вnъ firъ de пъръ, ad: de nimickъ. (aчeasta se noate dedъче ші ла...

Κὰρ, Καρὸς (ὁ), (α, лънгъ) (prinч:) roвъ din Kapia (provinqie a Asieї miчї); (prin întind:) de nişikъ, de desprequit.

Κάρα (τὸ), nedekl: noet:=Κάρη, ші

Κάρα, ας (ἡ), капъ.

Καράβιον (τὸ), dim: ал лъї κάραβος.

Καραβὶς, ἴδος (ἡ), dim: ал лъї κάραβος, ракъ.

Καραβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), din soїъл лъї (saъ asemenea къ) κάραβος (vezi ziч:). [καραβος, εἶδος].

Καραβοπρόσωπος (ὁ, ἡ), [κάραβος, πρόσωπον] чел кь faцъ, saъ firъръ de...

Κάραβος (ὁ), [ἀράσσω, ἄραβος] rîndakъ: verme de lemne (vezi ші τερηδών). (de avi) каръ. 2) (oviч:) stakozъ rimnosъ. 3) (de avi) корабie. (vezi ші κάνθαρος).[de вnde

Καραβώδης, εος (ὁ, ἡ), = Καραβοειδής.

Καραγὸς (ὁ), (takt:) înfrъdipe înpreжър de tavъръ prin каръ, ші alte mașinaqii.

Καραδοκέω, [κάρα, δοκέω] viit: -ήσω, (dъne ziч:) mъ вîlъ, nîndeskъ кь капъл apdikatъ; (în цеп:) autentъ кь перъвdare, kaвtъ съ въzъ, пъzeskъ вreme, вагъ de seamъ. «Καραδοκήσαντα τὴν μάχην, ἢ πεσέεται». Ep: (ші кь ак: преп:) «Ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν». Aps[f: [de вnde

Καραδοκία (ἡ), nîndipe, въгare de seamъ, autentare.

Καραιβαράω -ῶ, viit: ήσω,=(saъ греш: în локъ de) Καρηβαρέω.

Καρακάλλιον, ші Καράκαλλον (τὸ), вnъ felъ de manta кь глъгъ. [κάρα, κάλλος].

Καράμβιος, ші Κάραμβος (ὁ), vezi κεράμβυξ.

Καρανιστὴρ, ῆρος, ші Καρανιστὴς, οῦ (ὁ), noet: tъїetorъ de капъ, .omorîtorъ. «Δίκη —». Evr: osîndъ капitalъ. [din

Κάρανον (τὸ), noet: Dor: = Κάρηνον. [de вnde

Κάρανος (ὁ), [κάρα] капъ, saъ къpitanъ. (vezi ші κοίρανος). [ші

Καρανόω -ῶ, viit: -ώσω, noet: în локъ de κεφαλαιόω, съvîrşeskъ, îndeplineskъ; (кь dat: îndip:) zikъ în рекапitьлqie.

Καρατομέω -ῶ, viit: -ήσω, taїъ капъл. [ші

Καρατομία (ἡ), tъїere de капъ. [din

Καράτομος (ὁ, ἡ), (paроks:) tъїetorъ de капъ; (propaроks:) чел кь капъл tъїatъ; (noet:) tъїatъ ші лъatъ din капъл къїва. «Καρατόμοις χλιδαῖς». Sof: plete de пъръ tъїate din капъ. [κάρα, τέμνω].

Καρβάζω, viit: -άσω, ші Καρβαΐζω, ші Καρβανίζω, viit: -ίσω, вorвeskъ ка...

Καρβάν, ᾶνος, ші Κάρβανος (ὁ, ἡ), noet: [κάρ, βάζω] варваръ.

Κάρβασα (τὰ), nînze de корабie. (vezi ші κάρπασος).

Καρβάτινος, η, ον, de пїеле. || (sъвst: fem): вnъ felъ de înkълцъminte (opinчї) din neargъsitъ пїеле. [ші

Καρβατίων, ωνος saъ ῶνος (ὁ), în локъ de кавастίων. [καρβάν].

Καρδαμάλη (ἡ), вnъ felъ de nîîne de kardama. [ші

Καρδαμίζω, viit: -ίσω, amъ гвstъ de kardama, sîntъ їste ka kardamaoa; (fir:) sîntъ de характеръ їste, sъvitъ (îndърътnikъ). 2) вorвeskъ, въrfeskъ despre kardama. [ші

Καρδαμίνη, ші Καρδαμὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de plantъ din soїъл kardamaлелор, (alt:) ἰβηρὶς, ші λεπίδιον. [κάρδαμον].

Καρδαμογλύφος (ὁ, ἡ), (dъne ziч:) съпътorъ, къвtъtorъ de съmînqa kardamaleї, (ad:) foarte skъmnъ (fpiqe-линte). (vezi ші κυμινοπρίστης). [κάρδαμον, γλύφω].

Κάρδαμον (τὸ), [Heps: xardam] kardama (plantъ); (prin întind:) съmînqa eї (ne каре овічnъїаъ a mînka maї кь sea: Персії гъкътъ кь оцетъ, ка акът шъштарьл). (de вnde) «Καρδάμου κεκομμένου καὶ σεσημένου λεπτοῦ.» Полієн: || «Κάρδαμον βλέ-

πειν.» Kom: a se ʂĭta ʁpît, mînios.

Καρδαμύσσω (ττω), ʁiit: -ύξω, = Σκαρδαμμύττω.

Καρδάμωμον (τὸ), [κἀρδαμον, ἄμωμον] ʁnĕ ſelă de plantă ɯi sămînță apomatikă.

Κάρδαξ, [Περs:] ακος (ὁ), ostaɯă mercenarĕ (simʁriaɯă).

Καρδία (ἡ), [κῆρ, κέαρ] inimă (propr: ɯi ſir:); ʁitежie, îndpăznealș; minte; snipită; înɯelepчĭune; (în ɯen:) disnosiɯie. 2) (ſir:) măd ʁa (inima) nomʁlĭ, (alt:) ἐγκάρδιον. 3) (aʁʁs:) rʁpa de sʁs a stomahʁlĭ. [de ʁnde

Καρδιακός, ἡ, ὸν, relativĕ kʁ inima, saŭ stomahʁl. 2) =Καρδιαλγικός. [de ʁnde

Καρδιακῶς, adʁ: din inimă, saŭ în inimă, = ἐγκαρδίως.

Καρδιαλγέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, amĕ dʁpepe de inimă, saŭ de stomahĕ. [din

Καρδιαλγής, έος (ὁ, ἡ), [καρδία, ἄλγος] nătimaɯĕ de dʁpepe de inimă, saŭ de stomahĕ. [de ʁnde

Καρδιαλγία (ἡ), dʁpepe de inimă, saŭ de stomahĕ. [ɯi

Καρδιαλγικός, ἡ, ὸν, adʁkătorĕ, saŭ nătimaɯĕ, saŭ însoɯitĕ de dʁpepe de inimă, saŭ de stomahĕ.

Καρδιᾶτις, ιδος (ἡ), (dʁnc Pitagorічĭ) nʁmărʁl de ɯinчĭ, ɯinчime. [ɯi

Καρδιάω-ῶ, ʁiit: -άσω, = Καρδιώσσω. [καρδία].

Καρδιοβολέομαι -οῦμαι, ʁiit: -ηθήσομαι, mă atingĕ la inimă, mă mîxneskĕ adînk; îmĭ ʁate inima. [din

Καρδιοβόλος (ὁ, ἡ), isʁitorĕ (atingătorĕ) de inimă. [καρδία, βολὴ].

Καρδιογνώστης, ου (ὁ), knoskătorĕ de inimă. [καρδία, γιγνώσκω].

Καρδιόδηκτος (ὁ, ἡ), noet: mușkătorĕ (rănitorĕ, pozătorĕ) de inimă. [καρδία, δάκνω],

Καρδιοπονέω-ῶ, ʁiit: -ήσω, mă doare inima, (ad:) mă mîxnesk̆ din sʁfletĕ. [καρδία, πόνος].

Καρδιουλκέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, [καρδία, ἕλκω] smʁlgĕ inima ʁiteĭ, ka să o arzĕ snpe жertfă. [de ʁnde

Καρδιουλκία (ἡ), lʁarea ɯi arderea inimeĭ жertfeĭ.

Καρδιουργέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, greш: în lokĕ καρδιουλκέω.

Καρδιοφύλαξ, ακος (ὁ), o plakă de metalĕ, ce nʁrtaĕ ostaɯiĭ la nĭentĕ nentrʁ prepaza inimeĭ. [καρδία, φύλαξ].

Καρδιόω -ῶ, saŭ (maĭ korektĕ) καρδιόομαι -οῦμαι, ʁiit: -ώσω, -ομαι, =Καρδιουλκέω. [καρδία].

Καρδιωγμός (ὁ), = Καρδιαλγία. [din

Καρδιώσσω, ʁiit: -ώξω, = Καρδιαλγέω, nătimeskĕ de inimă. [καρδία].

Καρδοπεῖον (τὸ), înʁelĭɯʁl kănistepii. 2) =Παυσικάπη. [κάρδοπος].

Καρδοπογλύφος (ὁ), skoʁitorĕ, saŭ ſăkătorĕ de alʁiĭ, kănistepiĭ, ɯi чl: [κἀρδοπος, γλύφω].

Κάρδοπος (ἡ), konaĭe, kănistepie de frămîntat nîĭne; (în ɯen:) alʁie; ʁanĕ, ɯi op чe alță adînkosĕ ʁasĕ de lemnĕ.

Κἀρειον (τὸ), noet: în lokĕ de...

Κάρη, ητος, ɯi καρήατος (τὸ), noet: Ion: în lokĕ de κάρα, kapĕ: kreштetĕ, vîrfĕ. «'Ολύμπου κάρη». Es: (ɯi în: nepifp:) «Ζηνός ('Ιοκάστης) —» Noet: în lokĕ de Zeús, 'Ιοκάστη. (bezĭ ɯi κάρηνον).

Κάρη (ἡ), Ion: noet: (parĕ, ɯi maĭ noĕ) în lokĕ de κάρα.

Καρηβάρεια (ἡ), =Καρηβαρία. [ɯi

Καρηβαρέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, amĕ grextate de kapĕ, mi se îngrexĭazș (ɯi noet: mi se pleakș) kapʁl. [din

Καρηβαρής, έος (ὁ,ἡ), nătiɯaɯĕ de grextate (ameцealș) de kapĕ. [κάρη, βάρος].

Καρηβάρητις, εως (ἡ), [καρηβαρέω] ɯi

Καρηβαρία (ἡ), grextate, ameцealș, dʁpepe de kapĕ; (noet:) greș kapĕ. »'Οζαλέη βάκτρου καρηβαρίη«. Engr: [καρηβαρὴς]. [de ʁnde

Καρηβαριόω-ῶ, = Καρηβαρέω. [ɯi

Καρηβαρικός, ἡ, ὸν, prĭvinʁitorĕ, saŭ nătimaɯĕ de grextate de kapĕ.

Καρηβοάω-ῶ, ʁiit: -ήσω, îmĭ vîжie kapʁl, sîntĕ ameцitĕ de stpigărĭ. [κάρη, βοάω].

Καρηκομάω -ῶ' ʁiit: -ήσω, noet: [κάρη, κόμη] amĕ părĕ, sîntĕ părosĕ ne kapĕ. (nʁmaĭ în partч: καρηκομὸωντες, kape se indpent: κάρη κομόωντες).

Καρῆναι, nas: nex: 2: de inf: al lʁĭ κείρω.

Κάρηνον (τὸ), noet: =Κάρα, kapĕ; vîrfĕ, kreштetĕ; чetățʁe, tʁrnĕ, шчl: «'Ολύμπου κάρηνα». ɯi Πέλεων κάρηνα. «Om: (ɯi în nepifp:)» «Boῶν—». Om; kapete de boĭ, în lokĕ de βόες, boĭ. «Νεκύων κάρηνα.» Om: [bezĭ ɯi κάρη].

Κάρητι, Κάρητος noet: dat: ɯi ɯen: al lʁĭ κάρη.

Καριδάριον, ɯi Καρίδιον (τὸ), dim: al lʁĭ καρίς.

Καριδόω -ῶ, ʁiit: -ώσω, kokîrжezĕ, rîʁʁoʁeskĕ чeva ka o karidă. [καρὶς -ίδος].

Καρίζω, вііт: -ίσω, іmіtъ пе (saъ mъ аплекъ кътре) Карієнї. [Κάρ].

Καρικοεργὴς, έος (ὁ), лъкратъ ка de Карієнї (ad: прост, рїъ). [Καρικὸς, ἔργον].

Καρικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ къ Каріа, саъ Карієнїї, Карієнескъ. «Καρικὴ μοῦσα». Лкс: жалнікъ плînцере, саъ вочіре. «Καρικὸν (se înц: μῦρον» саъ ἔλαιον)». вnъ felъ de вntъ, саъ алifie (nomadъ). [ші

Καρίνη (ἡ), Каріанкъ, mъїере din Каріа, каре овічнвіт se лва къ плаїъ, ка съ вочїаскъ пе морцї. [Κάρ].

Καριόω -ῶ, вііт: -ώσω, греш: în локъ de καρόω.

Καρὶς, ἴδος (ἡ), карідъ, вnъ felъ de скоїкъ de мape.

Καριστὶ, adв: Карієнеште, în кіпвл, саъ лімва Карієнілор. [ші

Καρίων, ωνος (ὁ), (în порекліре) осташъ скврtъ. [Κάρ].

Καρκαίρω, [imitat:] вііт: -αρῶ, noet: tронкъneскъ клетінîndв mъ. (вezї ші γαργαίρω).

Κάρκαρον (τὸ), înкisoape, apestъ, (Lat:) carcer. (вezi ші γοργύρα).

Καρκινὰς, άδος (ἡ), вnъ felъ de голъ каркінъ, stакozъ (каре se вîръ în кожеле челе дешерте але кокілелор, ші слъжеште ка о momealъ). [ші

Καρκίνιον (τὸ), dim: ал лвї καρκῖνος. [ші

Καρκινευτὴς, οῦ (ὁ), вînъторъ de каркінї, stакожї. [καρκῖνος].

Καρκινοβάτης, [καρκῖνος, βαίνω] ου (ὁ), вмблъторъ ка каркінвл, dandapateле ка раквл.

Καρκῖνος, ші Καρκίνος (ὁ), каркінъ, stакozъ (ракъ мape de мape). 2) канцеръ, вna din zodiї. 3) =Καρκίνωμα, о невіndекавілъ вмflътъръ, (че se întîmплъ маї овічнвіт ла цицеле femeilor) каркінъ. 4) клештеле, саъ цімвістра арцintарілор. 5) вnъ felъ de машінъ пентрв apдікат пietре, (Franц:) louve. 6) вnъ felъ de кеїе машіналъ, = Βαλανάγρα (вezї ziч:). 7) вnъ felъ de înкълцъminte, саъ маї вine de легетъръ de кврea a înкълцъmintелор. 8)=(саъ греш: în локъ de) Кίρκινος, компасъ, пергелъ.

Καρκινόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел къ каркінї în локъ de мîїнї. [καρκῖνος, χείρ].

Καρκινόω -ῶ, вііт: -ώσω, (маї de мвлте-орї nas:) мъ fакъ (мъ srîрческъ, мъînвîрtошескъ) ка каркінвл; (desпре плante) мъ înплетіческъ în felвл каркінвлвї; (med): пътіmескъ (ажвнгъ a пътіmi) de каркінъ. [ші

Καρκινώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (din soївл) каркінілор. [καρκῖνος].

Καρκίνωμα(τὸ),=Καρκῖνος (3).[καρκινόω].

Καρναβάδιον (τὸ), = Κάρον.

Κάρνεα, ші Κάρνεια (τὰ), (se înц: ἱερά) о сервътоаре a Dopієнілор din Пелопонесъ, ші партік: a Лачедемонеиілор în чinstea лвї Аполонъ препвмітъ...

Καρνεῖος (ὁ), (enit:) Аполнъ [Κάρνος, вnъ прооровъ ші ївнітъ ал лвї]. «Καρνεῖος μήν», лвна (Авг: ші Sent:), în каре se серва сервътоареа Κάρνεια.

Καρνεονίκης, ου (ὁ), вірвіторъ în лвпте-ле сервъторіі [κάρνεα, νίκη].

Κάρνον (τὸ), ші Κάρνυξ, υκος (ὁ), [Челт:] трîмвіца Галацілор.

Κάροινον (τὸ), [κάρος, οἶνος] вінъ двлче feptъ.

Κάροιον (τὸ), греш: în локъ de κέροιον =Κεροίαξ.

Κάρον (τὸ), вnъ felъ de съmînцъ аромatікъ,=Κύμινον Αἰθιοπικὸν. [din

Κάρος (ὁ), [κάρη] somnъ греъ de волнавъ; амецеалъ.

Καρὸς, ῶ (ὁ), Dop: în локъ de κηρός.

Καρόω -ῶ, вііт: -ώσω, adвкъ амецеалъ, амецескъ. [κάρος].

Καρπαία (ἡ), (se înц: ἔρχησις) вnъ felъ de данцъ ал Тесалієнілор, ші Мачедоніепілор. (вezї Ksn: Анав: 6. 1. 7).

Καρπάλιμος (ὁ, ἡ), noet: [ἁρπάζω] ївte, репезічосъ. [de вnde

Καρπαλίμως, adв: noet: прea ївte, репede.

Καρπάσινος, η, ον, вezї врмът:

Κάρπασος (ἡ), вnъ felъ de прea свбцире inъ de Snania. (de вnde || îm:) Κάρπασα, ші Καρπάσινα, сввціреле пînzетърї цесвte dintp'înсвл поate în insвла [Κάρπαθος]. (вezї ші ἀμοργίς].

Κάρπασος, саъ Κάλπασος (ὁ), вnъ felъ de плантъ отръвічоасъ. кавтъ ὀποκάρπασος.

Καρπεία (ἡ), =Καρπισμὸς, довîndipe de podъ. [ші

Κάρπευμα (το), ор че довîndeште чinева de podъ de ла чева, folosъ. [din

Καρπεύω, вііт: -εύσω, саъ (маї корек:) καρπεύομαι, вііт: -εύσω, -ομαι, (къ ак:) довîndeскъ podъ, мъ folosескъ de ла чева. [καρπός].

Καρπήσιον (τὸ), вnъ felъ de лемнъ аpomatікъ din Asia, întребвинцатъ în medічінъ ка ἄσαρον (вezї ziч:).

Καρπίζω, ші (між:) Καρπίζομαι, вііт: -ίσω, -ομαι, кълегъ podвл, сечеръ; (прin întind:) їаъ folosъ de ла чева; злеїескъ podніча пъmîntвлвт прin неînчетатъ по-

dipe; (noet: dinnpot:) fakъ чева poditopъ, kontpibъїeskъ ла podnivia лъї. «Πεδία γῆς οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις». Exp: [καρπός].

Καρπίζω, [καρπὶς] biit: -ίσω, slobozъ robъ (dъne običeїъl Pomanilop).

Κάρπιμος, η, ον, poditopъ, prъsitopъ; folositopъ. ‖ (sъbst: îm:) Κάρπιμα (τὰ), poadele пътîntъlъї. [καρπός].

Καρπίον (τὸ), unъ felъ de plantъ aromatikъ de India, kъišorъ. [ші

Καρπὶς, ίδος (ἡ), варга, къ каре atinцea pretorъl dъne datina Pomanilop ne kanъ robъl, че se slobozîa, (Lat:) vindicta. [κάρφος].

Καρπισμὸς (ὁ), [καρπίζω] kълецере de poade; dobîndipe de folosъ din чева. 2) slobozipe de robъ dъne datina Pomanilop. (bezї καρπὶς).

Καρπιστεία (ἡ), = Καρπισμός (de robъ Pom:). [din

Καρπιστὴς, οῦ (ὁ), лъkrъtorъ de slobozipe de robъ (dъne kipъl Pom:), (Lat:) vindex. [bezї καρπὶς, καρπίζω].

Καρποβάλσαμον (τὸ), balsamъ stopsъ din arborъl balsamodendrъ. (bezї ὀποβάλσαμον). [καρπός, βάλσαμον].

Καρποβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), nomъ înkъrkatъ de poade. [καρπός, βρίθω].

Καρπόβρωτος (ὁ, ἡ), (nomъ) чел къ poade de mîncare. [καρπὸς, βρωτός].

Καρπογένεθλος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de καρπογόνος. [καρπὸς, γενέθλη].

Καρπογονέω-ῶ, biit: -ήσω, = Καρποφορέω. [ші

Καρπογονία (ἡ), = Καρποφορία. [din

Καρπογόνος (ὁ, ἡ), = Καρποφόρος, podosъ, saъ prodъkъtorъ de poade. [καρπός, γόνος].

Καρπόδεσμον (τὸ), = Χειροπέδη, legъtъrъ de mînъ, saъ kъtъшъ. 2) brъцarъ; (xirъrц:) unъ felъ de legъtъrъ, saъ înfъшъtъrъ de mînъ. [καρπός, δεσμός]. [de unde

Καρποδέσμιος (ὁ, ἡ), nъrlъtorъ de brъцarъ, saъ kъtъше, legatъ de mîînї.

Καρποδότειρα (ἡ), noet: fem: al лъї καρποδοτὴρ.

Καρποδοτέω -ῶ, biit; -ὴσω, daъ podъ. [ші

Καρποδοτήρ, ῆρος, noet: în lokъ de..

Καρποδότης, ου (ὁ), dъlъtorъ, saъ prodъkъtorъ de podъ. [καρπὸς, δίδωμι].

Καρπολογέω -ῶ, biit: -ήσω, kълegъ poadele din nomї, ші чл: [ші

Καρπολογία (ἡ), kълецере de poade. [din

Καρπολόγος (ὁ, ἡ), kълegъtorъ de poade din nomї, ші чл: [καρπὸς, λέγω].

Καρπομανὴς, έος (ὁ, ἡ), poditorъ nebunetie (nesie mъsurъ). [καρπὸς, μάινομαι]. [de unde

Καρπομανία (ἡ), nebunъ (prea mълtъ) podipe.

Καρποποιός (ὁ, ἡ), fъkъtorъ de podipe, saъ podnivie (enit: al Чepeseї). [καρπός, ποιός].

Καρπός (ὁ), [κάρφω] podъ, prodъktъ de noame, saъ semъnъtърї; sъmînцъ; (fir:) pesъltatъ; kîштirъ, folosъ. (abъs:) «Καρπὸν εὐανθέα μήλων». On: lîna oilor. 2) [μάρπτω] naptea de d'asupra a mîneї de la înkeїelъra braцъlъї mînъ la închepътъl degetelor. «Κῦσε χεῖρ ἐπὶ καρπῷ» Il: Σ: «Ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.» Om: imn.

Καρποσπόρος (ὁ, ἡ), semъnъtorъ de poade. [καρπὸς, σπείρω].

Καρποτελέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (îndoїosъ) isъvleskъ în чева. [din

Καρποτελής, έος (ὁ, ἡ), noet: [καρπός, τέλος] desъvîrшitorъ de podъl sъъ.

Καρποτόκεια (ἡ), noet: fem: al лъї καρποτόκος. [ші

Καρποτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, = Καρποφορῶ. [ші

Καρποτοκία (ἡ), = Καρποφορία. [din

Καρποτόκος (ὁ, ἡ), = Καρποφόρος. [καρπὸς, τόκος]

Καρπότρόφος (ὁ, ἡ), (paroks:) хrъnitorъ de poade, saъ kъ poade; (proparoks:) хrъnitъ kъ poade. [καρπός, τρέφω].

Καρποφὰγος (ὁ, ἡ), mîncъtorъ de poade, = Καρπότροφος. [καρπὸς, φάγω = τρώγω].

Καρποφθόρος (ὁ, ἡ), prъpъditorъ de poade. [καρπὸς, φθείρω].

Καρποφορέω -ῶ, biit: -ήσω, prodъkъ podъ, podeskъ. [ші

Καρποφορία (ἡ), prodъcepe de podъ, podipe. [din

Καρποφόρος (ὁ, ἡ), prodъkъtorъ de podъ, poditorъ, saъ podosъ. [καρπός, φέρω].

Καρποφυέω -ῶ, biit: -ήσω, naskъ, prodъkъ podъ, = Καρποτοκέω. [καρπὸς, φυὴ].

Καρποφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), pъzitorъ de poade. [καρπὸς, φύλαξ].

Καρπόω-ῶ, biit: -ώσω, (stръm: kъ ak:) podeskъ чева. 2) adъkъ nîrцї de poade în жertfъ. 3) (ші ж:) adъnъ poadele (prodъktele) unъї nъmîntъ, mъ bъkurъ de rekolta unei цarinї; (ші fir:) dobîndeskъ podъl (pesъltatъl saъ bunъ, saъ rъъ al) pre unъї лъkrъ. 4) ажunъ la koacepe, saъ prodъcepe de podъ, isъv-

teskă. «Τὰ ῥιζόφυτα καρπωθέντα.» Очл: [καρπὸς].

Καρπύκη (ἡ), o ılantъ de India (ка лімба бовлвї). (вezї ші καρπησία).

Κάρπω, вiit: κάρψω, гram: în локă de κάρφω.

Καρπώδης, εος (ὁ, ἡ), podosă; adъкъtopă de foлosă. [καρπός],

Κάρπωμα (τὸ), [καρπόω] noet: în локă de καρπός, рeколтъ; вenită; прinosă, жertfъ; (обіч: fir:) кîштiră, прofită.

Καρπώνης, [καρπὸς, ὠνὴ] ου (ὁ), кътпърътopă de toatъ рeколta вре ънеї mошіі de ла прonpietapă (apendaшă).

Καρπώσιμος (ὁ, ἡ), de ла каре noate лъа чinева podă, a se foлosi, podosă, =Κάρπιμος. || «Τὰ καρπώσιμα.» At: în локă de οἱ καρποὶ. [din

Κάρπωσις, εως (ἡ), [καρπόω] doвîndipe de podă. 2) adъчepe de poade în жertfъ.

Καρπωτός, ὴ, ὸν, (прinч: χιτών) хаїнъ къ mînічеле nînъ ла лаба mîneї. [καρπὸς, вezї ziч: 2].

Καῤῥέζω, noet: în локă de καταῤῥέζω.

Κάῤῥοθεν, adв: noet: Dop: [κάῤῥων] дела маї вънъ napte.

Κάῤῥον (τὸ), (de ачі)ˉкарă (къ doъ poate), (Ital:) Carro.

Κάῤῥων, ονος (ὁ, ἡ), Dop: în локă de κρείσσων, маї вънă; маї вitеază.

Κάρσιος, α. ον, гram: în локă de ἐγκάρσιος, пїezішă

Κὰρσις, εως (ἡ), tъndepe. [κείρω].

Καρσίως, adв: гram: în локă de ἐγκαρσίως. пїezіш

Κάρτα, [κράτος] adв: noet: Ion: =Λίαν, foapte, прea mълт; (ла pesпъnsъpi) da, negрешіt. [de ънde

Καρτάζομαι, ші Καρτάινω, вiit: -άσομαι, =Δισχυρίζομαι, stъpвїeskă a înkpedinца.

Καρταίπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: =Κρατάιπους.

Καρταλάμιον (τὸ), dim: ал лвї...

Κάρταλος (λλος), ου (ὁ), Skp: кошă, паперă.

Καρτεραίχμης, ου (ὁ), noet: =Κρατεραίχμης.

Καρτεραὐχην, ενος (ὁ, ἡ), noet: =Κρατεραύχην.

Καρτερέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntă tape, цеапънă; (къ парtч: saă ак: sinг: op къ преп:) ціă, dъкă, paвdă ла...; saă stъpвїeskă къ вітежіе; (къ цеп:) mъ înfpîneză, mъ denърteză de чева. [καρτερός]. [de ънde

Καρτέρημα (τὸ), op че paвdъ чinева; saă în каре stъpвїeште къ ръвdape. [ші

Καρτέρησις, εως (ἡ), ші

Καρτερία (ἡ), statopnікъ ші цeneроasъ ръвdape; saă stъpвinцъ în чева. [καρτερὸς]. [de ънde

Καρτεριάζω, ші (шіж:) Καρτεριάζομαι, ші (Лак:) Καρτεριάδδομαι, вiit: -άσω, -ομαι, amă stъpвitoape ръвdape. [ші

Καρτερικὸς, ὴ, ὸν, nътinчosă, destoїnікă a sвfepi къ stъpвinцъ, ръвdътopă. [de ънde

Καρτερικῶς, adв: къ ръвdape; къ stъpвinцъ; neîndъплекат.

Καρτεροβρόντης, ου (ὁ), noet: tape тънътopă. [καρτερὸς, βροντή].

Καρτερόθυμος (ὁ, ἡ), чел къ sвflетă tape, saă inimъ ръвdътoape; (în ръă) nismътapiцă, nemлъdiosă de inimъ, neîndъплекавілă. [καρτερὸς, θυμός].

Καρτεροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: tape, гrozaв isвitopă. [καρτερὸς, πλήττω].

Καρτερὸς, [κράτος] ὰ, όν, tape, гrozавă; stъpвitopă; neskimвată; (къ цеп:) stъпînitopă, domnă. || (adв:) «Κατὰ τὸ καρτερὸν». Apstf: în локă de καρτερῶς.

Καρτερούντως, [καρτερέω] adв: (парtч:) =Καρτερικῶς, къ stъpвinцъ, saă neîndъплекаре.

Καρτερόφρων, ονος (ὁ, ἡ),=Κρατερόφρων. [καρτερὸς, φρήν].

Καρτερόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), noet: tape, цeапънă în mîînї. [καρτερὸς, χείρ].

Καρτεροψυχία (ἡ), =Καρτερία, tъpie de sвflетă. [din

Καρτερόψυχος (ὁ, ἡ), = Καρτερὸς, tape de sвflетă. [καρτερὸς, ψυχή].

Καρτερόω -ῶ, вiit: ώσω,=Κρατύνω. [καρτερός].

Καρτερώνυξ, υχος, ші Καρτερώνυχος, (ὁ, ἡ), tape, цeапънă în ънгії, saă копite. [καρτερὸς, ὄνυξ].

Καρτερῶς, adв: tape; къ stъpвinцъ; neîndъплекат. [καρτερός].

Κάρτιστος, ὴ, ον, noet: în локă de κράτιστος.

Καρτὸς, [κείρω] ὴ, ὸν, tънsă, saă овічnвită a se tънde. «Καρτὸν (înпpeвnъ ші fър) κρόμμυον». Гал: Цeоп: прază; (dъпе алціі în локă de καρωτόν).

Κάρτος, εος -ους (τὸ), noet: în локă de κράτος. [de ънde

Καρτύνω, вiit: -υνῶ, noet: în локă de κρατύνω.

Καρύα (ἡ), nъкă.

Καρυάριον (τὸ), dim: ал лвї κάρυον, nъкшоаръ.

Καρυάτιδες (αἱ), femeĭ din Καρυαὶ (oraшĭ ал Лакониеĭ). || (arxitekt:) колоane în fiгъръ de femeĭ sпріжinitoape de tabane de temплърĭ, ші чл: (vezĭ ші ἐγκουράς). [de вnde

Καρυατίζω, viit: -ίσω, dъпцezĭ вnĭ felĭ de danцĭ, че dъпцаĭ feteле din oрашъл Лакониеĭ Καρυαὶ ла serbъtoapea Dianeĭ Kapiatide. 2) (miж:) mъ жокĭ în nъчĭ. [κάρυον].

Καρύδιον (τὸ), dim: ал лъĭ καρύα, saĭ κάρυον, nъкшорĭ, saĭ nъкшоаръ.

Καρυηδὸν, adв: ка о nъкъ, кът se snapцe nъка. (eksnp: xipъpц: desnpe snapцepe de osĭ). [ші

Καρυηρὰ (τὰ), noame din soĭъл nъчелор.

Καρύϊνον (τὸ), =(saĭ грец: în локĭ de) Κὰροινον. [ші

Καρύϊνος, η, ον, fъкътĭ de nъкĭ; saĭ asemenea ла faцъ къ nъка вerde. [ші

Καρυΐσκος (ὁ), (прinч:) dim: ал лъĭ [κάρυον] nъкшоаръ; (fiг:) o konstpъкцie în formъ de nъкъ. (kandela чea къ шапte лъminĭ a kortълъĭ mъртъpieĭ авea treĭ de avestea în fie-каре ратъръ a sa).

Καρυκάζω, viit: -άσω, =Καρυκεύω; (fiг:) faкĭ amestekътъpĭ, tъpвъръpĭ, intpiцĭ.

Καρυκεία (ἡ), îndълчipe, dpeцepe de mînkъpĭ. [ші

Καρύκευμα (τὸ), mînкape dpeasъ, гътitъ къ apomate, ші чл:; saĭ op че слвжеште a dpeце, a îndълчi o въkatъ. [din

Καρυκεύω, viit: -εύσω, гътeskĭ mînкape dperînd'o къ apomate; (fiг:) înnodoвeskĭ къвîntĭ saĭ skpisĭ къ mълтъ meштешцipe. [din

Καρύκη (ἡ), (Лid:) вnĭ felĭ de zeamъ (salцъ) din maĭ mълte лъкpъpĭ fъkътъ къ sînце de вitъ; (în цen:) îndълчitъръ, dpesъtъръ de вькate. [de вnde

Καρύκινος, η, ον, чел къ faца salцeĭ καρύκη, ad: pошъ-înkisĭ.

Καρύκιον (τὸ), dim: ал лъĭ καρύκη.

Καρυκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Καρύκινος. [καρύκη, εἶδος].

Καρυκοποιέω-ῶ, viit: -ήσω, =Καρυκεύω. [din

Καρυκοποιὸς (ὁ, ἡ), вькъtapĭ; fъkътopĭ de salца [καρύκη, ші ποιός].

Κάρυμνον, грец: în локĭ de κάροινον, saĭ Καρύϊνον.

Κᾶρυξ, υκος (ὁ), Dop: în локĭ de κῆρυξ.

Καρυοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), вънsitĭ ка fpвnza de nъкĭ. [καρὺαν, βαφή].

Καρυοκατάκτης, [κάρυον, κατάγνυμι] ου, (ὁ), instpвmîntĭ de snapt nъчеле. 2) вnĭ felĭ de nasъpe, (alt:) κοκκοθραύτης.

Καρυοκοκκύμηλον (τὸ), вnĭ felĭ de првnъ altoitъ în nъкĭ. [κάρυον, κοκκύμηλον].

Κάρυον (τὸ), (în цen:) sîmвъpe konpinzътopĭ în sine de mĭezĭ de mînkape; (de вnde) op че noamъ къ koажъ tape. (maĭ de mълte-opĭ definitĭ къ вnĭ adiek: sn: e:) «Κάρυον Πoντικὸν». алвnъ. «Κάρυον Εὐβοϊκὸν, saĭ πλατὺ, saĭ καστναϊκόν». kastanъ, ші чл: (simn:) «Κάρυα (τὰ), къкънapeле; (iap прinч:) nъкъ (каре se ziче ші къ adiekt:) «Βασιλικὸν—». (vezĭ ші βάλανος). 2) (fiг:) napтea чea potвndъ a вneĭ maшine, пе каре se înfъшъръ fвnie ка пе вnĭ гемĭ.

Καρυοναύτης, ου (ὁ), kom: плътitopĭ пе koажъ de nъкъ (în локĭ de баркъ). [κάρυον, ναύτης].

Καρυόφυλλον (τὸ), [καρύα, φύλλον] o aromatikъ плantъ de India, (prodъktъл кърia este) къшоръл. (de вnde ші Pom: karomfilĭ).

Καρυόχροος -υους (ὁ, ἡ), = Καρυοβαφής, чел къ faцъ ка nъкъл. [καρύα, χρόα].

Καρυτίζομαι, viit: -ίσομαι,=Καρυατίζομαι, mъ жокĭ în nъчĭ; (în цen:) mъ înвeseleskĭ, petpekĭ вpemea плъкът. [ші

Καρυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭъл nъчелор; saĭ ка nъка. [κάρυον].

Καρυωτκὸς, ὴ, ὸν, = Καρυωτός.

Καρυῶτις, ίδος (ἡ), вnĭ felĭ de хърma (finikĭ) în formъ de nъкъ. [ші

Καρυωτὸς, ὴ, ὸν, formatĭ în felĭ de nъкъ. [κάρυον].

Καρφαλέος, α, ον, [κάρφω] noet: prea вskatĭ; (npin întind:) însetatĭ; (fiг:) sъpakĭ; tikълosĭ. 2) (akt:) вskътopĭ. «Пŭp —». Nik:

Καρφαμάτιον (τὸ), [κόρφος, ἀμάω] instpвmîntĭ de sevepat, saĭ tpeĭepat.

Καρφεῖον (τὸ), =(saĭ грец: în локĭ de) Καρφίον. 2) noet: = Καρπός. [din

Κάρφη (ἡ), = Κάρφος, earвъ вskatĭ; paĭĭ; paskotъ. [de вnde

Καρφηρός, ὰ, ὸν, = Καρφίτης.

Καρφίον (τὸ), dim: ал лъĭ κάρφος.

Καρφίς, ίδος (ἡ), (maĭ întpeв: de kît) =καρπίς, [ші

Καρφίτης, ου, (ὁ), fъkътĭ din paskote, saĭ паĭе, гвnoaĭe, ші чл: [κάρφος].

Καρφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), въвцipe, saĭ вшорĭ ка вnĭ паĭĭ, гвnoĭĭ, ші чл; [κάρφος, εἶδος].

Καρφολογέω -ῶ, viit: -ήσω, кълегĭ kîte вna вna паĭе, perĭ, гвnoaĭe, ші чл: depe xalneле меле, saĭ але алтъla. (вnĭ че ast-

felъ fak smintiцiĭ din mълтъ ferьinцealъ). [ші

Καρφολογία (ἡ), adъnape de rъnoaĭe dene xaĭne, ші чл: (bezĭ верьвл). [κάρφος, λέγω].

Κάρφος, [κάρφω] εος -ους (τὸ), ъskътьръ de лemnъ, sърчea, paskotъ; паĭъ; rъnoĭъ, ші чл: (къ de avestea îшĭ клъdesk pîndърелеле къĭьвріле). 2) ънъ лetnішоръ, че слъжĭа ка о ложінкъ, ънъ felъ de цedълъ. 3)=Καρπίς. 4) noet:=Καρπός. [de ънde

Καρφόω -ῶ, вііt: -ώσω, =Κάρφω, ъsъkъ. Καρφυρὸς, ὰ, ὸν=Καρφηρός.

Κάρφω, [în afin: къ μάρπτω] noet: ъsъkъ de totъ; вештежескъ, пълескъ; (прin врm:) sвîрческъ; (fir:) miчeskъ; ъmîleskъ. «Ζεὺς Λγήνορα κάρφει». Es:

Καρφώδης, εος(ὁ,ἡ),=Καρφοειδὴς. [κάρφος].

Καρχαλέος, ші Καρχαρέος, α, ον, noet: =(saъ греш: în локъ de) Καρφαλέος, прea ъskatъ; (прin врm:) asпръ, вîptosъ; (fir:) ръъ. «Κύνες καρχαρέοι». Апл: (bezĭ κάρχαρος). [ші

Καρχαρίας, ου (ὁ), ънъ felъ de feposъ пeште, saъ kitъ (къ мълцĭ askъцiцĭ dinцĭ), (Fpanц:) reguin. [κάρχαρος].

Καρχαρόδους, ші Καρχαρόδων, οντος (ὁ,ἡ), чел къ askъцiцĭ ші ferъstръĭошĭ dinцĭ. «Κύων—». Іл: N. ші K. (ші fir:) «Ἅρπη —». [κάρχαρος, ὀδούς].

Κάρχαρος (ὁ, ἡ), [χαράσσω] asпръ, tape, вîptosъ; (desпре dinцĭ) askъцitъ, tъĭosъ, ferъstръĭosъ. «Κύων —». Лік: în локъ de καρχαρόδους.

Καρχηδὸνιος (ὁ), (se înц: λίθος) ънъ felъ de preцioasъ пĭatръ, (Lat:) carbunculus. [Καρχηδών].

Καρχήσιον (τὸ), ънъ felъ de пахаръ spimtъ ла miжлокъ. 2) ънъ instръmîntъ тektonikъ, ші чл: кътпънъ, saъ tpiънгĭъ къ ънъ плътвъ legatъ de къпътîĭъл ънeĭ fънiĭ перпendikълare пentpъ нівелare. 3) (овіч:) вîrfъл katapтълвĭ, (Fpanц:) calcet; saъ къпътîĭъл anteneĭ. 4) skpinetъл legatъ аколо. ші 5) (îm:) fъniile петрекъte прintp' avestъ skpinetъ. 6) (fir:) faше xipъpцiче.

Καρχήσιοι (οἱ),=Καρχήσιον (5, 6).

Καρώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, afъndatъ în ametealъ de kanъ, saъ letapцie; sъuъsъ ла avеeastъ natimъ. [κάρος].

Κάρωσις, εως (ἡ), [καρόω] ametцipe къ тape грeвtate de kanъ.

Καρωτὶς, ίδος (ἡ), (прінч: ла îm:) чeле doъ apterіĭ але timплелор, прin каре se transпoapтъ sînцeле în креерĭ, ші se adъче somnъл. [ші

Καρωτικὸς, ἡ, ὸν, чел къ însъшime de a adъче ametealъ. (de ънde) «Καρωτικαὶ ἀρτηρίαι». Antm:=Καρωτίδες. [ші

Καρωτὸς, [κάρα] ἡ, ὸν (вot:) =Κεφαλωτός. || (sъвst:) Καρωτὸν (τὸ), къпъцinъ de морковъ, (Fpanц:) carotte.

Κὰς, поеt: (în контракц:) în локъ de καὶ ἐς, saъ καὶ εἰς.

Κασαλβάζω, вііt: -άσω, kom: tpaktezъ пе чinева ка пе о кървъ. [din

Κασαλβᾶς, άδος, ші Κασάλβη (ἡ), [κάσσα] кървъ. [de ънde

Κασάλβιον, (поate Κασαλβεῖον) (τὸ), tpaktipъ de кърве.

Κάσαμον (τὸ), =Κυκλάμινον.

Κάσας, α, ші Κασᾶς, ᾶ (ὁ), [Пers:] хаша, прeцiosъ акоперътîntъ de калъ.

Κασαύρα, ας, ші Καταυρὰς, άδος (ἡ),= Κασαλβὰς, кървъ. [de ънde

Κασαυρεῖον, ші Κασαύριον (τὸ), = Κασάλβιον. [ші

Κασαυρὶς, -ίδος (ἡ), =Κασαυρὰς, кървъ.

Κἄσθ', поеt: (în контракц: ші апокопъ маĭ 'nainte de вок: asпip:) în локъ de καὶ ἔστι(στιν).

Κασία (ἡ), =Κασσία.

Κασιγνήτη (ἡ), fem: ал лъĭ κασίγνητος, sopъ.

Κασιγνητικὸς, ἡ, ὸν, fръцeskъ. [din

Κασίγνητος (ὁ), [κάσις, γνήσιος] fpate бънъ. 2) nenotъ; (în цen:) pъdъ (din sînце). 3) (desпре лък:) asemenea. 4) fръцeskъ. «Κασίγνητον κάρα». Евр: (nepifp:) fpate, sopъ.

Κασίπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел къ miposъ de [κασία, ші πνοή].

Κάσις, ιος (ὁ, ἡ), fpate; sopъ; nenotъ; pъdъ; (Лачed:) товарошъ, soцъ; чел de o вîpstъ.

Κάσσα, [κάσις] ης (ἡ), кървъ; (în цen:) desfpînatъ.

Κασσία (ἡ), ънъ felъ (maĭ prostъ) de skopцiшoapъ (pomъ); (ъne-opĭ adiekt:) «Κασσία σύριγξ». ъskata коажъ de skopцiшoapъ. (bezĭ ші κινάμωμον). [de ънde

Κασσίζω, вііt: -ίσω, semъnъ къ (miposъ ка) skopцiшoapa.

Κασσιτέρινος, η, ον, fъkътъ din kositopъ. [κασσίτερος].

Κασσιτεροποιὸς (ὁ), fъkътopъ de base din kositopъ. [κασσίτερος, ποιός].

Κασσίτερος (ὁ) ънъ felъ de metalъ, (de aчi) kositopъ.

Κασσιτερουργὸς (ὁ),=Κασσιτεροποιός. [κασσίτερος, ἔργον].

Κασσιτερόω -ῶ, viit: -ώσω, snoïeskă ks kositoră. [κασσίτερος].

Κάσσυμα (τὸ), kastă κάττυμα.

Κασύῤῥοος, (în sinkopă) în lokă de κατασύῤῥοος (ὁ, ἡ), ksrgătoră la vale înpreznă ks altăl.

Κασσύω, viit: -ύσω, kastă καττύω.

Κασσωρεῖον (τὸ), ši Κασσωρίς, ίδος (ἡ), =Κασαυρεῖον, ši Κασαυρίς.

Κᾶστ', noet: (în kontrakț: ši apok:) în lokă de καὶ ἔστι(στιν).

Καστανάϊκὸς, ἡ, ὸν, vel din Kastane (znă orașă al Pontălui, saă al Tesaliei). «Κάρυον Καστανάϊκόν». Diod: [Κάστανα]. [ši

Καστάνειος, α, ον,=Καστανάϊκός. [ši

Καστανεών, ῶνος (ὁ), pădure de kastanĭ, kăstănișă. [din

Κάστανον, saă Καστανὸν (τὸ), (se înț: κάρυον) =Καστανάϊκὸν, kastanĭ.

Καστόρειος (ὁ, ἡ), de kastoră; saă făkută din pără ši vl: de kastoră. [ši

Καστορία (ἡ), (κύων) vezĭ καστορίς. [ši

Καστορίζω, viit: -ίσω, amă rostul, saă miroasă kastorălui. [ši

Καστόριον (τὸ), o matepie întrebuințată în medicină, adunată în vășica vea de lingă boașele kastorului, kastoră. (iar prin: next: lui...

Καστόριος (ὁ, ἡ), = Καστόρειος. [ši

Καστορὶς, ίδος (ἡ), [κύων] zonă felă de orară (de la eroul Kastoră, saă pentru oare-care asemănare ks animalul kastoră). [κάστωρ].

Καστόρνυμι, (de znde par: καστοροῦσα), în lokă de καταστόρνυμι.

Κάστωρ, ορος (ὁ), znă animal patrupedă, kastoră. 2) (prin întind:) în lokă de καστόριον.

Κασύτας, ου (ὁ), vezĭ καδύτας.

Κάσχεθε, noet: în lokă de κατέσχεθε, =Κατέσχε, akt:, ši

Κάσχετο, noet: în lokă de κετέσχετο, miж: nex: 2: al lui κατέχω.

Κασωρεῖον (τὸ), = Κασαυρεῖον, praktică de korve. [din

Κασωρεύω, viit: -εύσω, noet: korveskă.

Κασωρὶς, ίδος, ši Κασωρῖτις, ιδος (ἡ), noet:=Κασαυρὶς, korvă; desfrînată.

Κατὰ, pren: (se sintak: ks gen: ši ak: însem: în sint: ks gen: 1) mișkare (din sus în jos). «Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων». Il: A. «Κατὰ τοῦ τείχους ῥιπτεῖν». Iks: «Δάκρυα κατὰ βλεφάρων ῥέειν». Om: Ἔλασέν μιν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης. Od: E. «Αἱρέουσι τὴν πόλιν κατ' ἄκρης». Ep· «Δῦναι κατὰ βάθους (κατὰ γῆς)». Iks: «Ψυχὴ κατὰ χθονὸς ᾤχετο». Il: Ψ. (ši el:) «Ὁ κατὰ γῆς» Ksn: vel moartă ši înghițită. 2) lokă, saă asupra, d' asupra. «Ὄμματα κατὰ χθονὸς πήξας». Om: «Κατὰ γῆς». Ksn: «Κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς». Om: «Καθ' ὕδατος γράφειν, ši «Κατὰ πετρῶν σπείρειν». Prov: «Τὰ καθ' ὕδατος διαιτώμενα ζῶα». Iks. «Ὕδωρ κατὰ χειρὸς (în el: de διδόναι)». Iks: «Κατὰ κόῤῥης τύπτειν». Iks: «Ὁμόσαι καθ' ἱερῶν». Iks: (bezĭ ši ἐπί). «Ὁρκίζων αὐτὸν κατὰ τοῦ μεγίστου Διός». Fab: «Κατ' ἀνθρώπου καὶ ἵππου τὸ ζῶον λέγεται:». Filsf: (ši într' altă înț:). «Εὔχεσθαι κατὰ βοὸς (καθ' ἑκατόμβης, κατὰ χιλίων χιμάρων)». Iks: a fărădui în prăznuire lui Dumnezeă. 3) asupra (ši fir: înpot:) kăiva. «Τοξεύειν κατὰ σκοποῦ». Iks: «Κατὰ Κτησιφῶντος ὁ λόγος» Ptp: 4) relație, saă raport. «Τάττειν κατά τινος». D: Alik: «Ἓν κατὰ πάντων» Plt: (bezĭ ši 5) subiectă în lokă de περί. «Εἰ καὶ κατὰ πάντων ἐμφανὲς εἴη, ὅτι ...». Ksn: «Κατὰ πασῶν τῶν τεχνῶν». Plt: «Ἓν κοινὸν κατὰ πάντων». Iks: «Μέγιστον ἦν τοῦτο ἐγκώμιον καθ' ὑμῶν». Dm: 6) kiară. «Καθ' ἱερῶν τελείων ἑστιᾶν». Lsv: (ši adverbial) «Κατὰ παντὸς. «Καθ' ὅλου». (bezĭ ši καθόλου). ‖ (iar ks ak: 1) lokă, (A′) în mișkare. «Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατὰ Τηΰγετον ἢ Ἐρύμανθον». Od: Ξ. «Ὤχετο πάντη κατὰ στρατόν». Om: «Κατὰ δὲ τὴν πόλιν γυναῖκες περιϊοῦσι». Ep: «Ἔπεσθαί τινι κατὰ πόδας». Iks: (B′.) în stare, prin: înpotrivă, în dreptă de... «Κεῖται δὲ ἡ Κεφαληνία κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν». Tsv: «Ἑστηκὼς κατὰ βορέαν». Tsv: «Κατὰ μὲν δὴ Ἀθηναίους ἐτετάχατο Φοίνικες, κατὰ δὲ Λακεδαιμονίους Ἴωνες». Ep: «Ἐτρέψαντο τὸ καθ' ἑαυτούς». Ksn: «Κατὰ πρόσωπον». Iks: «Οὐδεὶς ἐθέλει τυράννου κατ' ὀφθαλμοὺς κατηγορεῖν». Ksn: (C′) în xotărîre. «Οὕτασε κατὰ στῆθος (λαπάrnu, mărgăritar, ši vl:)». Om: «Βάλλε κατ' ἀσπίδα (ζωστῆρα, ši vl:)». Om: «Βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν». Il: Λ. (ši el:) «Δεδεμένος τοὺς πόδας». Skp: (D′) simplu znde. «Καθ' ὁδόν». Iks: «Ποῦ δὲ ἥδιον θερίσαι ἢ κατ' ἀγρούς». Ksn: «Ἄν τι κατὰ πόλιν δέῃ πράττειν». Ksn: «Καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν». Ksn: (ši fir:) «Κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν. Om: (ši în nepifp:) «Τὰ κατὰ τὸν οὐρανὸν». Iks: fenomenele din atmosferă. «Τὰ κατὰ τὴν Ἀμβρακίαν».

Лкs: «Τὰ κατὰ τὴν πόλιν» Лкs: «Τὰ κατὰ τὸν πόλεμον». Ksn: «Οἱ κατ'ἀγοράν». Лкs: 2) timпъ. «Κατὰ Κροῖσον». «Κατὰ τὰ Τρωϊκά. «Καθ'ἡμᾶς». Лкs: «Κατὰ τὸν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πόλεμον». Ep: «Κατὰ τοὺς θανάτους τῶν βασιλέων». Ep: «Κατὰ δὲ τὸν γινόμενόν σφι καὶ ἀπογινόμενον». Ep: пе kînd se пашtе, ші moape вре вспвл dintp' înшiї. «Μάλιστα τῶν καθ' ἑαυτόν». Ksn: maї pressѕ de kît toцї kontimпopaniї sъї. (вezї ші ἐπί). 3) (fiт:) priчinъ (saж motivалъ în локж de διά), din «Κατὰ θεὸν». Apstf: din zeeaskъ boinцъ, saж din întimпларе. «Κατὰ τὸ ἔχθος τῶν Λακεδαιμονίων». Ep: «Κατὰ τὴν ξυμμαχίαν». Ep: «Οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσσᾶσθαι προσεγένετο». Твч: «Κατὰ τὸ μητρυιᾶς ὄνομα». D: Ал: «Κατ' ἔχθραν. «Κατ' εὔνοιαν. «Καθ' ὅ. (saж pesвлtativъ, adikъ пentrв чe sfîrшitж, în локж de πρὸς. «Ἤ τι κατὰ πρᾶξιν ἀλάλησθε». Od: Γ. «Κατὰ λῆ̓ν ἐκπλώσαντας». Ep: «Τριήρης, ἥ κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπεδήμησε». Ep: Ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον ἅμα κατ' ἐμποριάν καὶ καθ' ἱστορίαν τοῦ Νείλου». Enist: 4) asemъпъtate, ші пропорціе. «Κατα ταὐτά τοῖσι ἄλλοισι». Ep: «Πατέρα τε καὶ μητέρα εὑρήσεις οὐ κατὰ τὸν βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ». Ep: «Κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Skp: «Λευκὸς κατὰ χιόνα». Лкs: «Ὁρῶ αὐτοὺς (τοὺς ἁλιεῖς) κατὰ ταὐτὰ τοῖς ἐμπείροις ἀποφαινομένους περὶ τῆς ἀγαθῆς γῆς». Ksn: «Τὴν κατὰ σαυτόν ἔλα». Кал: «Κατὰ τὴν ἐπιχώριον γλῶσσαν». D: Ал: «Κατὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον». Илt: «Καθ' ἅ, «Καθ' ὅ, «Καθ' ὅ,τι». (ші кв компар: înпreвпъ кв ἤ). «Πλείω ὅπλα ἢ κατὰ τοὺς νεκροὺς». Твч: «Βαθύτερα ἢ κατὰ Θρήϊκας. Ep: «Μείζων ἢ κατὰ δάκρυα». Твч: (ші кв înf:) «Μείζω ἢ κατ' ἐμὲ καὶ σὲ ἐξευρεῖν». Илt: 5). врmаре, saж konsekвinцъ. «Κατὰ τὰς Θεμιστοκλέους ἐντολάς». Ep; Κατὰ τὰ συγκείμενα σφίσι». Твч: (ші adвербіал). «Κατὰ μοῖραν, «Κατὰ κόσμον, «Κατὰ τρόπον, «Κατὰ λόγον, «Κατὰ γνώμην (νόον) τινί». Ep: ші Ksn: «Καθ' ἡδονήν». (ші кв aptik: în ел: de паrtч: sввstant:). «Ὁ καθ' ἡδονὴν θάνατος». Ἡ κατὰ φύσιν ἔνδεια». Лкs: 6) kinж, saж квm (maї de mвлte-orї adвербіал). «Κατὰ μικρὸν, «Κατὰ λέξιν, «Καθ' ἡσυχίαν, «Κατὰ τάξιν, «Κατὰ τάχος, «Κατὰ σπουδήν, «Κατὰ κράτος, «Κατὰ τὸ ἰσχυρόν, «Κατὰ μέρος, «Κατ' ἰδίαν, «Κατ' ἐμαυτὸν, «Καθ' αὐτούς, «Κατὰ βάθος (μῆκος, ші чл:)». 7) (хotърipe (saж de локж). «Οὔτασε κατὰ λαπάρην, ші чл:». Om: (вezї maї sвs 1). «Κατὰ πόδας». Лкs: (ші fiт:) «Ἡ κατὰ πόδας ἡμέρα». Лкs: чea врmъtoape. (saж de timпж). «Κατὰ μῆνα, «Κατ' ἐνιαυτὸν, «Καθ' ἡμέραν, «Καθ' ἑκάστην ἡμέραν». (ші гъръ sввst:)«Καθ' ἑκάστην». (ші în ел:) «Πᾶσαν ὥραν». Лкs: (saж de лвкрв) «Κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σῶσαι, οὓς δεῖ». Илt: (ші în ел:) «Ἰωάννης τὸ ὄνομα». Лкs: «Κεραμεὺς τὴν τέχνην». Лкs: 8) înпърцipe (кв пвпerале). «Κατὰ ἕνα μαχεὸμενοι». Ep: kîte вnвл вnвл. «Διέστησαν κατὰ διακοσίους». Твч: kîte doъ-sвte. «Ἐχωρήσαμεν πάντα κατὰ φυλάς». Ksn: «Τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ». Apstf: «Κατ' ὀλίγας (ναῦς) προσπίπτοντες». Твч: «Κατ' ἄνδρα». Лкs: «Οἱ καθ' ἕνα». Лкs: (mi înпreвпъ кв ἕκαστος)» «Κατὰ πόλεις (κώμας) ἑκάστας». Ep: «Καθ' ἓν ἕκαστον ἐρωτᾶν». Ksn: «Καθ' ἓν ἕκαστον μακρὸν ἂν εἴη γράφειν». Ksn: 9) dape кв soкoteala, ka la... «Ἀπίθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἄνδρας». Ep: «Κατ' ἑξήκοντα ἔτεα καὶ χίλια». Ep: 10) pelaціe, saж papoptж. «Κατ'ἐμὲ». Ksn: «Τὸ κατ' ἐμὲ». Лкs: desпpe naptea mea. «Καθ' Ἡρόδοτον». Лкs: «Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον». Skp: || (iap în komп:) mîшkape în жos, kataвάλλω, kataвaίνω, кάθοδος. 2) stape întp'вnж saж пe вnж локж, katάκειμαι, kaθίστημι, katατάττω. 3) înпpotivъ, kataвοῶ, kataλαλῶ, kataψηφίζομαι, kataδίκη. 4) înteцipe, saж de totж, katατρώγω, katάδηλος; (ші în ръж) katάτεχνος. || (de mвлte-opї ші maї кв seamъ în sintak: кв ак: katὰ linseшte, înцelerîndв se din aгaръ). «Ἀγαθὸς τὰ πολεμικά». «Κρὴς τὴν πατρίδα». «Ὠχρὸς τὴν ὄψιν» ші чл: || (în поецї. A'. se desпapte de вербвл kompвsж întpepвindв se алte partikвle). «Κατὰ δ'ὕπνον ἔχευεν». Od: D. (ші în прозъ) «Κατ' ὧν εἶλε». Ep: în локж de каθεῖλεν οὖν. «Ὅτ' ἂν εὐφροσύνη ἔχῃ κατὰ δῆμον». Od: I. (dintp' aчeasta пoate s' a sokotit, къ se акordъ ші кв dat:) «Κατὰ σοφεοῖσιν ἐέργνυ». Od: în локж de каθείργνυ. «Κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδηοαν». Od: Л. în локж de κατέδησαν. (B'. se пвne dвne kazж, saж цine локж de adвербж, kînd îшї ші вркъ овічпвit topвл). «Εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλά». Іл: P. în локж de κάτω, жos. «Πεδίον κάτα δηριάασθαι». Іл: Π. (C'. în sintaksж, ші în kompвnepe îшї леапъдъ чел din вртъ α, iap пе т prefaчe în konsвna de ла înчепвtж a ziч: вртъtoape, saж în kopesпondinta sввцipe maї 'nainte

de asnipatъ). «Κὰγ' γόνυ. «Καπ' φάλαρα, ші чл:». Κάββαλε, κάλλιπε, κάτθανε, ші чл:

Κᾶτα, în локъ de καὶ εἶτα.

Κατάβα, în локъ de κατάβηθι, nex: 2 de порвпч: ал лвї καταβαίνω.

Καταβάδην, adв: înnpot: de ἀναβάδην, кв шічоареле în жос, ла вале. [ші

Καταβαθμὸς (ὁ), Ion: în локъ de καταβασμὸς, коворîре. 2) вале. [din

Κατα-βαίνω, вііt: -βήσομαι, (nexoi: κακατέβην, ші чл:) мъ погоръ (în цеп: din sвs sпре în жос, din локъ маї 'палтъ sпре маї ла вале, прin врт: din пърціле челе de маї пъвntрв але пъmînтвлвї впре църмії мърії) (кв цеп: саъ sinгвръ). «Πόλιος κατέβαν». Іл: Ω. «Καταβήσεο δίφρου». Іл: Ε. (саъ кв преп:) «'Ἐξ εὐνῆς κατέβη». Ткр: (ші кв ак: маї de мвлте-орі în ел: de преп:) «Θάλαμον κατεβήσαντο Od: B. «Κλίμακα κατεβήσατο». Od: A. «Κατέβαιν' ὑπερώϊα». Od: Σ. ші Ψ. (ші кв преп:) «Κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχώ». Sкр: (ші пas: прea pap:) «Ὅταν ταχὺ καταβαίνηται (ὁ ἵππος)». Ksn: se deskалікъ. (ші прin întind:) «Καταβαίνειν εἰς ἀγῶνα». Sof: (ші fir:). «Δεῖ τὴν ἡλικίαν εἰς τοὺς χρόνους τούτους καταβαίνειν». Apst: a ажвпце, a kadea întp' avestĭ timпĭ. (ші кв партч:) «Λέγων δὲ ταῦτα κατέβαινε παραιτεόμενος». Ep: «Κατέβαινον συλλυπεύμενοι». Ep: în sfîршітъ. 2) (pap ші noet: strъm:) погоръ; (fir:) доворъ, вмілескъ. «Δαίμων ἄλλον ὕπερθε βάλλει, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ καταβαίνει». Hind:

Κατα-βακχεύω, вііt: -εύσω, întвsiezъ кв totвл; (ші між:) -ομαι, мъ întвsiezъ în чел маї 'палтъ градъ, = 'Εκβακχεύω, -ομαι.

Κατα-βάλλω, вііt: βαλῶ, (nex: κατέβαλον, ші чл:) пвїъ, арвпкъ, ласъ a къdea чева жос; sврпъ; погоръ; (прin întind:) доворъ,înfрînrъ; оморъ; (fir:) вмілескъ; (desпре лвк:) desfiinцezъ, desпвtepezъ. «Αἰετὸς νεβρὸν ἔχων ὀνύχεσσι παρ' βωμῷ κάββαλεν». Іл: Θ. (ші în desпърц:) «Κατ' ἀγρείῳ ἐν πυρὶ βάλλω». Ткр: «Καταβάλλειν (τῇ γῇ) τὸν καρπόν». Ksn: a semъna. «Καὶ σιτία τῇ στρατιᾷ καταβάλλειν ἐκέλευεν, ἵνα ἐπιτηδεώτατον εἴη». Ep: sъ depвїe în пъstpape. «Οὔατα κάββαλεν». Od: P. 'шї a влегошat врекіле. «Ἅπαξ μεθυσθεὶς, καταβαλών τε τὰς ὀφρὺς». Eвp: «Κατάβαλλε τὸ λαΐον». Ткр: sечеръ: «Ἠκόντιζον, καὶ πολλοὺς αὐτῶν κατέβαλλον». Ksn: "Αρκτον καταβάλλει». Ksn: (ші між:) «Ὅτ' εἰς εὐνὰν κετεβάλευ». Ткр: te aї квлкат. (ші fir:) «Καταβάλλειν τοὺς νόμους (τὴν πολιτείαν)». Лкs: (ші пas:) «Φρόνημα καταβεβλημένον». Лкs: «"Επη («Παιδεύματα) καταβεβλημένα». Apst: tрівіале, прoaste; (ші ка sвbst:) «Καταβεβλημένοι». Iskp: чеї de pîndъ, de despецвit. 2) пвmъръ банї, плътeskъ în datъ. «Τὸ ἀργύριον («Τὰ πορθμεῖα «Τὴν τιμὴν) καταβάλλειν». Лкs: 3) (між:) пвїъ temeліе,înчепъ; întokmeskъ, fondezъ. «Λόγον («'ΩΙδὴν) καταβάλλομαι». Лкs: «Τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν». Stp:

Κατα-βαπτίζω, вііt: -ίσω, afвndъ, квfвndъ чева de totъ, înnекъ (прои: ші fir:). [de вnde

Καταβαπτιστήριον (τὸ), локъ, вnde se afвndъ, саъ se înneакъ чінева. [ші

Καταβαπτιστής, οῦ (ὁ), afвndъторъ, înnекъторъ.

Κατα-βάπτω, вііt: -άψω, moїъ чева întpегъ în чева; 2) вънseskъ кв faцъ înkisъ.

Κατα-βαρέω-ῶ, вііt: -ήσω, апъsъ, înгpевїezъ чева кв totвл. [din

Καταβάφής, έος (ὁ, ἡ), foapte гpеъ. [κατὰ, βάρος].

Καταβάρηρις, εως (ἡ), прin мвлтъ гpевtate апъsape, саъ stpівіpe. [καταβαρέω].

Καταβαρύνω, вііt: -υνῶ, = Καταβαρέω.

Κατα-βασανίζω, вііt: -ίσω, черкъ; isniteskъ, черчетezъ în totъ кіпвл; мвпчeskъ asпрв (кв ковîршіре).

Καταβάσιον (τὸ), = Κατάβασις, погорîре în sвtepanъ (nimniцъ, вордеіъ, ші чл:); вале; (nast:) = 'Αποβάθρα. [ші

Καταβάσιος (ὁ, ἡ), = Καταβάτης. [din

Κατάβασις, εως (ἡ), погорîре; (nast:) desваркъ (ешіре din коравіе). 2) (прin întind:) кале коворîтоape în sвtepanъ, ші чл:; (în цеп:) вале. [καταβάινω].

Κατα-βασκάινω, вііt: -ανῶ, деокїъ de totъ; саъ fермекъ кв totвл.

Καταβασμός (ὁ), noet: în локъ de καταβαθμός.

Καταβατέον, nosit: ал лвї καταβάινω.

Κατα-βατεύω, вііt: -εύσω, sxол: експл: a лвї καταστείβω. [din

Καταβάτης, ου (ὁ), ostашъ, че погорîндв se din тръsвръ se вate ші de жос. [ші

Καταβατός ἡ, όν, de погорît; локъ въlosъ. [καταβαίνω].

Κατα-βαύζω, вііt: -ύσω, noet: (кв цеп:) латрв asвпра квїва; (fir:) stpirъ, ворвeskъ de ръъ înnpotiва квїва.

Κατα-βαυκαλάω (έω), -ῶ, вііt: -ήσω, a-

dopmъ копілъ прin кîntape de nani nani. [de вnde

Καταβαυκάλησις, εως (ἡ), adopmipe de копілъ прin кîntape de nani nani.

Κατα-βαυκαλίζω, лiit: -ίσω =Καταβαυκαλάω. 2) [κατὰ, βαύκαλις] înriцъ.

Κατα-βδελύσσομαι (ττομαι), вiit: -ύξομαι, mъ skîpвeskъ прea mвлt.

Κατα-βεβαιόω-ῶ, вiit: -ώσω, înkpedinцezъ, asigвpъ кв desъвîpшipe. [de вnde

Καταβεβάιωσις, εως (ἡ), desъвîpшitъ înkpedinцape, asigвpape.

Καταβεβλαχευμένως, [καταβλακεύω] adв: (de пapтч:) кв mвлtъ tpîndъвie ші лепевіре.

Καταβείομεν, noet: în локъ de καταβῶμεν, 1: îm; neps: de nex: de sвn: ал лвї καταβάινω.

Καταβελὴς, έος (ὁ, ἡ), плinъ de sъцецї. [κατὰ, βέλος].

Καταβήσεο, noet: în локъ de κατάβηθι. [din

Καταβήσομαι, вiit: (че se ĭa вne-орї în локъ de prez:) ал лвї καταβάινω.

Κατα-διάζομαι, вiit: -άσομαι, ші nas: (pap) -ασθήσομαι, sileskъ прea mвлt.

Κατα-διδάζω, вiit: -άσω, погоръ чева. [de вnde

Καταδιβασμός (ὁ), погорîpe (акт: saĭ nas:).

Κατα-διβρώσκω, вiit: κατα-βρώσομαι, mъnînkъ, pozъ de totъ. (вezї ші καταβροχθίζω).

Κατα-διόω -ῶ, вiit: -ώσομαι, =Καταζάω, îmї петрекъ, saĭ îmї sfîpшeskъ віацa. [de вnde

Καταδίωσις, εως (ἡ), петречере, sfîpшipe de віацъ.

Κατα-δλακέυω, вiit: -εύσω, (кв ак:) лецевeskъ чева de totъ. ‖ (miж:) mъ портъ кв desъвîpшitъ tpîndъвie, saĭ лене.

Κατα-δλάπτω, вiit: -βλαψω, ватъшъ foapte mвлt.

Κατα-δλέπω, вiit: -βλέψω, mъ вîtъ în жos, îп пъmîntъ; (stpъm:)=Καθοράω, обsepвъ, черчетезъ кв екзактitate.

Κατάδλημα (τὸ), op че se погоаръ, se лазъ ла вале; (ĭap пartik:) перdeaoa teatpвлвї; temелie. [ші

Καταδλής, ῆτος (ὁ), =Ἐπιδλής. [ші

Καταδλητικός, ὴ, ὸν, îndemînatikъ, saĭ kontpiввitopъ ла sврпape. [καταβάλλω].

Κατα-δληχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, sвіеръ tape (desпpe oї ші mїeї).

Κατα-δλώσκω, вiit: -μολοῦμαι, noet: în локъ de κατέρχομαι.

Κατα-боάω-ῶ, вiit: -ήσομαι, (кв цеп:) stpigъ asвпpa квїва, saĭ mъ плînгъ de чinева în гвра mape. 2) (кв ак:) amецeskъ пе чinева кв sipigъte. «Καταβοήσομαι βοῶν σε.» Apstf: (ші nas:) «Κατεβοᾶτο ὀσημέραι.» Nikол: Damsk: [de вnde

Καταβοὴ, ші Καταβόησις, εως (ἡ), stpigape, хвліре înпpotiва квїва. [ші

Καταβολάς, άδος (ἡ), pamвръ, saĭ кракъ: (de вnde) ввташъ de віцъ, ші чл:

Καταβολεύς, έως (ὁ), denвitopъ, плътitopъ de вanї; 2) întemeĭetopъ, fвndatopъ. [din

Καταβολὴ (ἡ), apвпкape жos (ла пъшînтъ); denвnepe; платъ (în mînъ); пвnepe de temелie; (fir:) înчепере; înчепътъ, opiцinъ; (med:) nepiodъ de fpigвpї; nepdea ла окї, =Καταῤῥάκτης. (вezї ші καταβολὴ). «Καταβολὴν ποιοῦμαι.» Плв: пвїъ temелie, înчепъ, «Ἐκ («Ἀπὸ) καταβολῆς». Лкs; din noъ. (вezї ші δρύοχος); (ші fir:) de ла înчепътъ, saĭ dintpв 'nчепътъ. [καταβάλλω]. [de вnde

Καταβολικὸς, ὴ, ὸν, =Καταβλητικός. [ші

Καταβόλος (ὁ, ἡ), =Καταβολεύς. ‖ (sввst:) =Ἀγκυροβόλιον.

Κατα-бομбέω -ῶ, вiit: -ήσω, вввїъ, вîжiъ tape; saĭ faкъ a pesвna вvetвл вpeвnвї лвкрв. «Τῇ σάλπιγγι καταβομβέω.» Arat:

Κατα-борборόω-ῶ, вiit: -ώσω, mînжeskъ de totъ кв (вarъ în) пътвposъ nopoїъ. [de вnde

Καταβορβόρωσις, εως (ἡ), totалъ mînжipe кв nopoїъ, saĭ înnopoipe.

Καταβόρειος, ші Κατάβορρος (ὁ. ἡ), =Πρόσβορρος. saĭ 2) (dinnpot:) înniuъ, îndpeпtatъ de кpівъцъ. [κατὰ, βορέας, saĭ βορρᾶς].

Κατα-бόσκω, вiit: -βοσκήσω, лазъ вiteле a пaшte (ші miж: пaskъ) toatъ пъшвnea вpe вnвї локъ; (fir: în цеп:) pozъ, прънъdeskъ dc totъ. «Κτήνεα σφιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη». Кал:

Καταβόστρυχος (ὁ, ἡ), înnлetitъ în твлte koade; saĭ плete. [κατὰ, βόστρυχος]. [de вnde

Κατα-бοστρυχόω-ῶ, вiit: -ώσω, înnodoвeskъ пе чinева кв (saĭ desпapцъ първл квїва în) твлte koade, плete, saĭ zвлвfї.

Κατα-бουκολέω-ῶ, вiit: -ήσω, пъstopeskъ snpe ръъ; рътъчeskъ, amъцeskъ, skoцъ din minцї.

Κατα-бραβεύω, вiit: -εύσω, osîndeskъ. 2) ръъ pesплътeskъ, лinseskъ пе чinева de premiвл, че i se кввine; (în цеп:) sвпъръ; ватъmъ.

Καταβραχὺ, (în локъ de κατὰ βραχὺ) adв: кîte пвцinъ.

Κατα-βραχύνω, biit: -υνῶ, înnвцinezъ, miveskъ de totъ.

Κατα-βρέμω, (fъръ biit:) noet: tвnъ (fakъ ввetъ, pesвnъ) tape.

Κατα-βρενθύομαι, (fъръ biit:) mъ mîndpeskъ, mъ înrîmfezъ prea mвлt.

Κατα-βρέχω, biit: -βρέξω, вdъ (stponeskъ, saъ moïъ) чева de totъ. (fir:) «Καύχημα κατάβρεχε σιγῇ». Hind: notoлeшte, квmnъteazъ.

Κατα-βρίζω, biit: -βρίσω, noet: nikotezъ de somnъ; (npin întind:) лeneвeskъ чева къ totвл.

Κατα-βρίθω, biit: -βρίσω, noet: înrpeвïezъ de totъ; (fir:) вirвïeskъ, kovîrшeskъ. || (nestpm: ші maï къ seamъ. în tpe: de къ: καταβέβριθα) sîntъ foapte înkърkatъ, saъ novîrnitъ de mвлtъ grextate. «Ὄρπηκες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε.» Tкр:

Κατα-βρογχίζω, biit: -ίσω, =Καταβροχθίζω.

Κατα-βροντὰω -ῶ, biit: -ήσω, tвnъ tape; snepiъ npin tвnetъ, вïmeskъ ne чinева.

Κατα-βροτὸω -ῶ, biit: -ώσω, noet: sînцepezъ de totъ (npinч: în pesвoïъ).

Καταβροχὴ (ἡ), mвлtъ вdape (akt: saъ nas:). [καταβρέχω].

Κατα-βροχθίζω, biit: -ίσω, înriцъ de totъ; mъnînkъ, mistвïeskъ къ totвл. [de вnde

Καταβροχθισμός (ὁ), mînkape, înriцipe totaлъ.

Κατα-βρόχω, biit: -βρόξω, rpam: în локъ de καταβροχθίζω, saъ καταβιβρώσκω. (nentpъ depiвaцia лвï καταβρόξειε ші καταβροχθείς, sinrвpe întpeввinцate. вezï ші ἀναβρόξειε).

Κατα-βρύκω, biit: -βρύξω,, noet: mъnînkъ, pozъ de totъ (npon: ші fir:).

Κατμ-βρυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, ші

Κατα-βρύχω, biit: -βρύξω, крлв: saъ skrîшneskъ dinцiï tape.

Κατα-βρύω, biit: -ύσω, sîntъ înвiлшвratъ, înkърkatъ de...

Κατάβρωμα (τὸ), ap че s'a mînkat, s'a pos de totъ; demînkape, храпъ. [ші

Κατάβρωσις, εως (ἡ), mînkape, poadepe de totъ. [din

Κατα-βιβρώσκω, ші Καταβρώσκω, biit:-βρώσομαι, mъnînkъ, pozъ de totъ (npon: ші fir:).

Κατα-βυθίζω, biit- ίσω, квfвndъ чева de totъ. [de вnde

Καταβυθισμὸς (ὁ), desъвîrшitъ квfвndape.

Κατα-βυρσόω -ῶ, -ώσω, кърtвшeskъ чева neste totъ къ nïeлe. [de вnde

Καταβύρσωσις, εως (ἡ), кърtвшipe neste totъ къ nïeлe.

Καταβώσομαι, Ion: în локъ de καταβοήσομαι, biit: ал лвï καταβοάω.

Κατάγαιος (ὁ, ἡ), =Κατώγειος. [κατὰ, γαῖα].

Κατα-γανόω-ῶ, biit: -ώσω, snoïeskъ (fakъ чева лвчïosъ) neste totъ.

Кат-αγαπάω-ῶ, biit: -ήσω, ïввeskъ foapte mвлt.

Καταγγελεύς, έως (ὁ), вestitopъ, dъtъtopъ de шtipe; saъ nîpitopъ, trъdътopъ. [ші

Καταγγελία (ἡ), înшtiinцare, пввлikaцie; nîpîpe. [ші

Кат-άγγέλλω, biit: -αγγελῶ, înквnoшtinцezъ чева, пввlikъ tвtвлor; deklarъ pesвoïъ; nîpъsкъ, trъdaъ. [din

Κατάγγελος (ὁ), = Καταγγελεύς. [κατὰ, ἄγγελος].

Καταγγελτικὸς ἡ, ὸν, denpinsъ, saъ disпвsъ a da de шtipe, a nîpî. [ші

Κατάγγελτος (ὁ, ἡ), trъdatъ npin înквnoшtinцare. «Τοῖς πολεμίοις καταγγέλτους γίνεσθαι». Tвч: a afла вrъжmaшiï (npin snionï, saъ fвgarï) плanвріle лor. [καταγγέλλω].

Кат-αγγίζω, biit: -ίσω, пвïъ, topnъ чева în basъ (binъ în karafъ, ші чл:).

Κατάγειος (ὁ, ἡ), kape zave пе пъmîntъ; saъ =Ἐπίγειος, saъ Ὑπόγειος. || (sвbst:) «Κατάγειον (înnpeвnъ, ші fъръ οἴκημα)». Лкs: локвinцъ în (saъ sвbt) пъmîntъ, nimniцъ, bordeïъ, ші чл: [κατὰ, γέα].

Καταγελάσιμος (ὁ, ἡ), =Καταγέλαστος. [ші

Καταγέλασμα (τὸ), ovïektъ de pîsъ, de batжokopipe. [ші

Καταγελαστικός, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ, saъ aплekatъ a лва in pîsъ, a batжokopï. [ші

Καταγέλαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, лвatъ în pîsъ, saъ вrednikъ de лвat în вътaïe de жokъ, de pîsъ. [din

Κατα-γελάω-ῶ, biit: άσω, biil: -άσομαι, ші (pap) -άσω, ïaъ în pîsъ, îmï batъ жokъ de чinева.

Κατάγελος (ὁ, ἡ), (локъ) плinъ de чipade, tвpme de bite. [κατὰ, ἀγέλη].

Κατάγελως, ωτος(ὁ), pîsъ snpe desnpeцвipea квïва, вътaïe de жokъ. «Ὁ κατάγελως τῆς πράξεως». Плт: napтea чea maï de pîsъ. [κατὰ, γέλως].

Κατα-γέμω, (fъръ biit:) (къ цen:) sîntъ къ desъвîrшipe плinъ de чева.

Κατα-γεύω, biit: -γεύσω, batътmъ, anъцeskъ npin rвstape. || (miж:) rвstъ, черкъ

чева în toatъ întindepca; черчетезъ кв amървnlвл.

Κατα-γεωργέω-ῶ, biit: -ήσω, лвкрezъ вnъ пъmîntъ, îл apъ neste totъ.

Καταγεωστής, ші Καταγεωτής, οῦ (ὁ), înгропъторъ de морцї. [κατὰ, γέα].

Καταγηράναι, nex: 2: de inf: ал лвї...

Κατα-γηρὰσκω, biit: -γηράσω, ші (maї des) -άσομαι, înвътрîneskъ de totъ. [ші

Κατα-γηράω-ῶ, biit: -άσω, -ομαι, noet: în локъ de καταγηράσκω. [ші

Κατάγηρως (ὁ, ἡ), de totъ вътрînъ. [κατὰ, γῆρας].

Κατα-γιγαρτιζω, biit: -ίσω, kom: stpikъ fevopie, saъ fevoaръ. [κατὰ, γίγαρτον].

Κατα-γίγνομαι, кавтъ καταγίνομαι.

Κατα-γιγνώσκω, кавтъ καταγινώσκω.

Κατ-αγίζω, biit: -ίσω, Ion: în локъ de καθαγίζω,

Κατ-αγινέω-ῶ, Ion: în локъ de κατάγω.

Κμτα-γίνομαι, ші (арх:) καταγίγνομαι, biit: -γενήσομαι, sîntъ (mъ aflв, пetpекъ, mъ îndeletniveskъ) în вре вnъ локъ, saъ лвкрв. 2) mъ погоръ, ажвnгъ жos. «Εἰς βυθὸν—» Пл:

Κατα-γινώσκω, ші (арх:) -γιγνώσκω, biit: -γνώσομαι, вагъ de seamъ; квnoskъ чева вine, mъ domipeskъ (maї de mвлte-opї desnpe вре-вnъ ръъ). (кв ак:) «Καταγνούς τοῦ γέροντος τούς τρόπους». Apstf: «Καταγνῶναι τὸ μέγεθος». Ел: «Καὶ πῶς δὴ τοῦτο κατέγνως»; Ksn: (ші кв партч:) «Ἔστιν ὅ, τι πώποτε οὐ προθύμως πράττοντά με κατεγνως»; Ksn: 2) rîndeskъ, жвdikъ, xotъръskъ (maї de mвлte-opї snpe ръъ, ші în вътъmapea квїва). (кв ак: saъ цen: ші infin:) «Εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην την δίκην». Apstf: «Κατέγνωσαν τοῦ μὴ ἐλθεῖν.» Skp: «Καταγνούς ἑαυτόν μὴ περιέσεσθαι». Tвч: «Κατεγνωκότες ἀλλήλων ἀδικεῖν». Esx: (ші în analisъ) «Καταγνῶναι τοῦ δούλου, ὡς ἐλεύθερος ἐστίν». Apstf: (ші nas:) «Ὅπως ἄν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.» Esxл: «Καταγνωσθείς πρός ἀυτέων νεώτερα πρήσσειν πρήγμ.κτα.» Ep: (de вnde 3) nîpъskъ; osîndeskъ. «Ἄγνοιαν («Προδοσίαν) καταγινώσκειν τινός». Лкs: «Καταγινώσκειν τινος θάνατον (saъ pap τινὰ θανάτου)». Diod: «Καταγινώσκειν τινα φόνου». Лвч: «Τῶν τετελευτηκότων παρανοίας καταγινώσκειν.» Лвч: (ші în парал:) «Οὐκ ἐπιτήδεια καταγνόντες κατ' ἐμοῦ» Ep: (ші nas:) «Θάνατος ἀυτοῦ κατεγνώσθη.» Ksn: „Τό καταγνωσθέν ἐκτίνειν.“ Iskp: плata, ла кape s'a osîndit.

Κατ-αγκυλόω-ῶ, biit: -ώσω, înковоїъ чева de totъ, faкъ ka kîpлігвл.

Κατ-αγλαΐζω, biit: -ίσω, înлвminezъ, înгрвmвseцezъ, înnodobeskъ пpea mвлt.

Κατα-γλισχραίνω, biit: -ανῶ, faкъ чева пpea mвлt клisosъ, saъ алвnекosъ.

Κατα-γλυκάινω, biit: -ανῶ, îndвлveskъ чева пpea mвлt; (fir:) atpargъ кв totвл.

Καταγλυφὴ (ἡ), skвлntвръ, sъnътвръ de nїatръ, ші чл: [κατὰ, γλυφὴ].

Κατα-γλωσσαλγέω-ῶ, biit: -ήσω, вorвeskъ кв mape обръznivie; saъ amъ disnosigie de a върfi neînvetat.

Κατα-γλωττίζω, biit: -ίσω, (кв ак:) sървtъ amopos în гвръ. 2) кв mвлta mea вorвipe astвnъ гвра квїва, îл faкъ a тъчea, a ле nїepde. 3) (кв цen: indip:) вorвeskъ de ръъ, nîръskъ, хвлeskъ. 4) (npin întind: mi fir:) îndвлveskъ. (de вnde) „Μέλος κατεγλωττισμένον„ Apstf: atpъгътopъ, плъчeposъ. „Ποιήματα κατεγλωττισμένα.„ Esx: înnodobite кв înflopitъ stilъ, saъ (întp'alтъ sensъ) кв гlosemative zivepї. (bezї γλωσσηματικός). [de вnde

Καταγλώττισμα (τὸ), ші Καταγλωττισμός (ὁ), amopoasъ sървtape în гвръ. 2) întpeвзinцape de гlosemative (pape) zivepї.

Καταγλωττος (ὁ, ἡ), (λογος, кавînъ) плinъ de гlosemative, pape zivepї) 2) (ἄνθρωπος, omъ) върfitopъ, лimвътъ. [κατὰ, γλῶττα].

Κάταγμα (τὸ), [κατάγω] лînъ dъръчitъ, ші гътitъ de tops; fipъ, toptъ. (bezї ші μήρυμα). 2). [κατάγνυμι] fъръmътвръ, snъръївръ, fpîntвръ. [de вnde

Καταγματικός, ὴ, ὸν, кавenitъ ла fpîntвръ (прinч: de osъ).

Κατα-γνάμπω, biit: -γνάμψω, noet: în локъ de κατακάμπτω, înковоїъ de totъ; (fir:) snpiжinъ, pezemъ. „Ἐλπίδας βίου ἐπὶ σὲ κατέγναμψεν.„ Eвp: (se konf: кв ...

Κατα-γνάπτω, biit: -γναψω, sfîшiъ de totъ.

Κάτ-άγνυμι, ші Καταγύω, biit: -άξω, (nex: κατέαξα, ipe: de кв: κατέαγα, ші чл:) snapгъ de totъ, faкъ fъpîme; (ші fir:) молeшeskъ, слъвeskъ (desnepвezъ) în гradвл чел maї 'nалтъ. „Εἶτα κατάξειέ τις ἀυτοῦ τὴν κεφαλήν μεθύων.„ Apstf: (ші nas:) «Ἰσχυρὸν ἐστι (τὸ ἀγγεῖον), ὥστ' οὐκ ἄν καταγείη ποτέ». Apstf: (ші кв цen: ел.) «Ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος, καὶ πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.» Apstf: (ші fir:) «Καὶ τὰ σώματα καταλυμαίνονται, καὶ τὰς ψυχὰς καταγνύουσιν (αἱ βαναυσικαὶ τέχναι)». Ksn: (ші nas:) «Μέλη κατεαγότα.» Лкs: молiчoase.

Κατα-γνυπόω-ῶ [bezї γνυπετός], biit: -ώσω

sлъвeskъ кв totвл. (vezї ші καταγρυπόω).

Κατάγνωσις, εως (ἡ), хвлipe, osîndipe; osîndъ. [ші

Κατάγνωστος (ὁ, ἡ), osînditъ, de osîndit; vpednikъ de хвлipe. [καταγιγνώσκω].

Κατα-γογγύζω, viît: -úσω, (кв цen:) мъ плînгъ de чinева (înnpotiва квїва).

Κατα-γοητεύω, viit: -εύσω, amъцeskъ кв fermeче, fermekъ пе чinева.

Καταγομος (ὁ, ἡ), пpea плinъ, saъ înкъркatъ. [κατὰ, γόμος].

Κατα-γομφόω-ῶ, viit: -ώσω, vatъ кв квїe, niponeskъ din toate пъpцiле tape, înцeneneskъ.

Κατ-αγοράζω, viit: -άσω, tîpгвїeskъ marfъ пе вanї înnpвmвtaцî de maї 'nainte, saъ їaъ marfъ în локъ de вanї. [de вnde

Καταγορασμὸς (ὁ), tîpгвipe пе вanї înпрвmвtaцї de maї 'nainte.

Καταγόρευσις, εως (ἡ), =Κατηγορία. [din

Κατ-αγορεύω, viit: -εύσω, saъ (neper:) κατερῶ, (nex: κατηγόρευσα, ші maї oвіч; κατεῖπον, ші чл:),=Καταγγέλλω, înквnoштinцezъ npetвtindinea; тpъdaъ, nîpъskъ, хвлeskъ, saъ вorвeskъ de pъъ. (кв цen).

Κατάγραπτος (ὁ, ἡ), skpisъ întpergъ; тpeквтъ în peцistpв; zвгpъvitъ; înnestpiцatъ. (vezї ші κατάγραφος). [ші

Καταγραφὴ (ἡ), katarpafie, skpiepe, тpeчepe în peцistpв, ші чл: (de вnde npinч: лeц:)='Εγγραφὴ, тpeчepe în kondikъ (adeвepipe, întъpipe) de пропpietate, (Лat:) mancipatio. 2) zвгpъvipe, desemnape de обpazвл жвмътate, npivitъ dintp' o napte пвmaї, (fpnnц:) profil. «Ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις καταγραφῇ ἐκτετυπωμένοι, διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥῖνας γεγονότες». Плт: 3) (pap). =Περιγραφὴ, deskpiepe [ші

Κατάγραφος (ὁ, ἡ), =Κατάγραπτος; (iap npinч:) zвгpъvitъ пс жвмътate обpazвл (Fpanц: de profil). (vezї καταγραφή 2). [din

Κατα-γράφω, viit: -γράψω, (apx:) sfîшiъ, srîpiъ кв вnгiile (Ep: D. 108) 2) skpiъ чева пе вnъ лвкрв; тpeкъ (însemnъ) în katastixъ, ші чл:; pekpвtezъ, înполezъ în armie; (лец:) тpeкъ în kondikъ (întъpeskъ) o пропpietate vîndвtъ, (Лat:) mancipare; (fir:) întpenвmъpъ; (de вnde) soкoteskъ, пъdъждвїeskъ чева de sirвpъ. «Καταγράφων ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα». Sвid: «Κατέγραφον ἔξειν δεῖπνον». Eлi: 3) înnestpiцezъ (zвгpъveskъ) чева de sвs nînъ жos, saъ niczim (Fpanц: de profil). (vezї καταγραφή). 4) (вne-orї)=Περιγράφω, deskpiъ.

Кат-агрéω -ῶ, viit: -ήσω, noet: npinzъ, (їaъ în stъnînipe) кв desъvîpшipe.

Κατα-γρυπόω -ῶ, viit: ώσω, їakъ чева de totъ rîpвovъ, кокîржatъ; (fir:) вmileskъ, desпвtepezъ. || (miж:) sîntъ гpeъ, nosomopîtъ. «Αὐστηρὸν καὶ κατεγρυπωμένον».

Κατα-γυιόω -ῶ, viit: -ώσω, enepвezъ, sлъвeskъ de totъ.

Κατα-γυμνάζω, viit: -άσω, denpinzъ кв desъvîpшipe, екsepчezъ neînчetat. 2) келтвїeskъ, пръпъdeskъ în (saъ npin) denpindepї.

Καταγύνης, αικος (ὁ), невкnъ dвпe (datъ кв totвл ла) мвїepї. [κατὰ, γυνή].

Кат-άγχω, viit: -άξω, sвгpвmъ tape; (fir:) spimtopezъ пpea мвлт.

Кат-άγω, viit: -άξω, (nex: κατήγαγον, ші чл:) (în цen:) dвкъ жos, погоръ. «Κατήγαγον τὸν Δία μαγεύσαντες». Пл: «Ἑρμῆς ψυχὰς κατάγων». Od:Ω. «Πομπὴν („Θρίαμβον) κατάγειν». Лкs: «Σαγήνην κατάγειν». Пл: a тpaцe тpeажa ла вskatъ. «Ἔρια («Κρόκην) κατάγειν». Лвч: a toapче (de вnde κάταγμα). (ші кв пpеп:) «Ἐπὶ νῆας καταξέμεν». Іл: Z. «Εἰς ἐκκλησίαν κατάγειν». Ел: în локъ de εἰσάγειν. (de вnde 2) adвкъ коpaвia dene mape în noptъ; (ші npin întind:) їakъ вona пpezъ o коpaвie, ші o dвкъ, вnde воїъ. «Κρήτην δὲ κατήγαγεν ἴς ἀνέμοιο ἰέμενον Τροίην δε». Od: T. «Κατάγειν τὰ χρήματα εἰς Χίον». Лкs: «Κατάγειν τὰ πλοῖα». Ksn: ші Dm: «Ἐληίζοντο, καὶ κατῆγον τοὺς ἐμπόρους». Пл: (ші miж: saъ nas:) «Εἰς Γεραιστὸν ἐννύχιαι κατάγοντο (αἱ νῆες)". Od: Γ. (ші desnpe плвtitopї. «Ἔνθα δ'ἐπ' ἀκτῆς νηῦ κατηγαγόμεσθ' εἰς λιμένα». Od: K. (de вnde) «Καταγόμενα». Лкs: повере пегъцътopeштї. 3) adвкъ пе чinева înanoї ла kasa sa, întopkъ ekspatpiatъ în natpia sa; пвїъ împъpatъ къzвtъ їapъшї пе tponвл sъъ, ші чл: «Κατάγειν τοὺς φυγάδας». Ksn: «Κατάγειν τὴν στρατιὴν». Ep; (ші nas:) «Εἰς τὴν ἀΐδιον οἴκησιν κατήγετο». Ksn: 4) (miж:) мъ daъ жos вndeва în кълътopie; (npin întind:) гъzdвїeskъ. «Κατάγεσθαι εἰς πανδοχεῖον». Пл: «Προξενεῖς δὲ αὐτῶν, καὶ κατάγονται ἀεὶ παρὰ σοί». Ksn: (ші авsол:) «Ὅτι βούλοιτο κατάγεσθαι». Ksn: (vezї ші καταλύω). 5) (nas: fir:) мъ tpaгъ, îmї amъ opiцina din... «Κατάγομαι ἔκ (saъ ἀπό) τινος». Лкs: [de вnde

Καταγωγὴ (ἡ), погорîpe (акт: saъ nas:); sosipe ші tpaцepe de коpaвie în noptъ; гъzdвipe; pekїemape (întoapчepe) de ек-

sinatъ, ши чл:; (fir:) трацере de неамъ. 3) (прin întind:) în локъ de...

Καταγώγιον (τὸ), локъ de гъздъire, staцie, (Търч:) копакъ, (Fpanц:) pied à terre; (în цen:) локъinцъ. 2) (îm:) Καταγώγια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жертfъ, ши oспъцъ de мълцъmire пентръ întoарчере.

Καταγωγὶς, ἰδος (ἡ), fъnie, прin каре se траце чева în жos. [ши

Καταγωγὸς (ὁ, ἡ), dъкъторъ, tîrîtorъ de чева în жos; (de ъnde) marъ (fiind къ ачеїа se кредеаъ, ка погораъ лъna, ши чл:).

Κατ-αγωνίζομαι biit: -ίσομαι, доворъ пе чinева în лъптъ; (în цen:) віръїескъ, înfrînrъ. [de ъnde

Καταγώνισις, εως (ἡ), ши Καταγωνισμὸς (ὁ), віръinцъ, înfrînцere прin лъптъ.

Κατα-δαίνυμι, biit: -δαίσω, келтъїескъ чева пе mînкаре. || (miж:) мъnînкъ de totъ. «Ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας". Ткр:

Κατα-δαίομαι, biit: -δάσομαι, поеt: înпарцъ; desmъdълezъ.

Κατα-δάκνω, biit: -δήξομαι, поеt: мъшкъ таре.

Κατα-δακρύω, biit: -ύσω, плînгъ къ ковîршire, мъ жълескъ; (stрът:) мішкъ лъкрътіле кътва.

Κατα-δακτυλίζω, biit: -ίσω, = Σκιμαλίζω. [ши

Καταδακτυλικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatикъ a da вовîрnаче, a малtрата, a черка къ deцetъл, ши чл: але верbълъї пречединте. [κατὰ, δάκτυλος].

Κατα-δαμάζω, biit: -άσω, domолескъ, sъпъїъ, ъmілескъ къ desъвîршire.

Κατα-δάμναμαι, поеt: în локъ de καταδαμάζω.

Κατα-δάνειος (ὁ, ἡ), плinъ de înпрътътърї, de datopiї. [κατὰ, δάνειον].

Κατα-δαπανάω -ῶ, biit: -ήσω, келтъїескъ чева de totъ, саъ ръъ. [din

Καταδαπάνη (ἡ), mape, саъ реа келтъїалъ. [κατὰ, δαπάνη].

Κατα-δάπτω, biit: δάψω, поеt: sînшiъ, ши мънînкъ de totъ (ка feapеле).

Κατα-δαρδάπτω, саъ -δάρπτω, поеt: = Καταδάπτω.

Κατα-δαρθάνω, biit: -δαρθήσομαι, (пеx: κατέδαρθον, ши поеt: κατέδραθον, ши пas: κετεδάρθην) мъ кълкъ съ dopмъ, adopмъ.

Καταδέδασται, пas: саъ miж; tpe: de къ: ал лъї καταδαίνυμι.

Καταδέδαιτο, греш: în локъ de κατεδέδεκτο.

Κατα-δεδίττομαι (σσομαι), biit: ίξομαι, мъ sперіъ, мъ темъ прea мълt.

Καταδεὴς, έος (ὁ, ἡ), лinsitъ, пesъвîршiтъ; (компар:) καταδεέστερος, α, ον, (къ цen:) чел de маї de жos, (Fpanц:) inferieur. [din

Καταδεῖ, biit: -δεήσει, пепеrs: estь лiпsъ, саъ лinsitъ. (вezї καταδέω).

Κατα-δειδίσσομαι, biit: -ίξομαι, поеt: în локъ de καταδεδίσσομαι.

Κατα-δείδω, (tpe: de къ: καταδέδοικα маї мълt întpев: în локъ de прez:) biit: -δείσω, мъ темъ прea мълt, мъ sперіъ. || (ъпеорї în biit: ши пex: stрът:) sперіъ, înгрozeскъ.

Κατα-δείκνυμι, biit: -δείξω, арътъ чева în toatъ întindepea, довedeскъ; înfiinцezъ, întpodъкъ.

Κατα-δειλιάζω, саъ Καταδειλιάω -ῶ, biit: -άσω, (къ ак:) пегріжeскъ (лasъ a пepi, a пъ isъътi) чева de fрікъ.

Καταδειπνέω -ῶ, biit: -ήσω, келтъїескъ чева în mese ши osпъцърî; мънînкъ de totъ. [din

Κατάδειπνον (τὸ), пеапров: în локъ de δεῖπνον, храпъ, mînкаре. [κατὰ, δεῖπνος].

Κατάδενδρος (ὁ, ἡ), плinъ de пomї, саъ копачї. [κατὰ, δένδρον].

Κατα-δέομαι, biit: δεήσομαι, рогъ fервinte, къ stърънцъ.

Κατα-δέομαι -οῦμαι, biit: -δεθήσομαι, пas: ал лъї καταδέω (легъ).

Κατα-δέρκομαι, biit: δέρξομαι, поеt: în локъ de καθοράω, мъ ъїтъ de sъs (din 'палtъ) în жos пeste чева. «Οὐδέποτε αὐτοὺς ἡέλιος καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν". Od: Λ. пъ 'І вede нічї o datъ soapеле.

Κατάδεσις, εως (ἡ), stрînsъ легаре; (fir:) fермекаре. [καταδέω].

Κατα-δεσμεύω, biit: -εύσω, легъ таре, stрîns. [din

Κατάδεσμος (ὁ), цeапъпъ легътъръ, înnодътъръ; (хірърц:) înfъшътъръ; (прin întind:) fермекътъръ прin легаре de nodъ.

Καταδέτης, ου (ὁ), ънъ felъ de легътъръ. [ши

Κατάδετος (ὁ, ἡ), легатъ stрîns, саъ din тоаtе пърціле. [καταδέομαι].

Κατα-δεύω, biit: -δεύσω, моїъ, ъdъ de totъ.

Κατα-δέχομαι, biit: -δέξομαι, прiimeскъ къ мълцъmire, саъ пе чinева къ драгоste; їаъ аsъпръmї къ ъънъ воinцъ; равdъ къ ъmілінцъ; sъfеръ (мъ îndъплекъ ла) чева din modestie; (desпре mînкърї) îmї прiimemte stomaхъл.

Κατα-δέω, biit: -δήσω, легъ таре, stрîns; (хірърц:) înfъшъ рапъ, ши чл:; (прin întind:) легъ прin нodъ fермекъторъ; (fir:)

опresкъ, търцineskъ, îndatopezъ ла чева; (de вnde кв inf:) dовedeskъ de вinovatъ, osîndeskъ.

Κατα-δέω, вiit: -δεήσω, (кв цen:) sîntъ лinsitъ de чева. «Ἕνδεκα μυριάδες καταδέουσαι μιᾶς χιλιάδος». Ep: fъръ o mie. (ши neпeps:) «Καταδεῖ δύω νηῶν εἰς τὸν ἀριθμὸν». Ep: 2) (fir:) sîntъ măї de жos dc кît алtъ чinева. «Ἀνδρὸς ἰδιώτου καταδέουσιν εἰς τὴν εὐδαιμονία». Павs: (вezї ши ἐνδέω).

Καταδεῶς, adв: кв лinsъ, saъ nedesъвîршire. [καταδεής].

Κατα-δηϊόω, -ῶ, вiit: -ώσω, noet: = Καταδηόω.

Κατα-δηλέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, = Καталумаínомаι, вatътъ de totъ.

Κστάδηλος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -δήλως, кв totвлînвederatъ. [κατὰ, δῆλος].

Κατάδημα (τὸ), [καταδέω] лinsъ; întervалъ дешертъ.

Κατα-δημαγωγέω -ω, вiit: -ήσω, кîштirъ кв desъвîршire fавoареа nopodвлвї прin demaгoцiчеле теле лinгъшitoape amъцirї.

Κατα-δημοβορέω -ῶ, вiit: ήσω, тъпînкъ de totъ челе пвбліче. (вezї δημοβόρος). 2) (desпре nopodъ) тъпînкъ, îmї înпарцъ чева de totъ. «Λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι». Іл: Σ. съ ле тъпînче nopodвл.

Κατα-δημοκοπέω -ω, вiit: -ήσω, = (ши маї ръъ de кît) Καταδημαγωγέω.

Κατα-δημομερίζω, вiit: -ίσω, гram: експл: a лвї καταδημοβορέω (2).

Κατα-δηόω -ω, вiit: -ώσω, жъfвїeskъ, пвstiezъ вnъ локъ връжтъшеште

Κατα-δηριάζομαι, греш: în локъ de κάτα δηριάομαι (dedвкîndв se преп: ла пвмеле пречedinte. вezї κατὰ ла sfîршiїъ).

Κατα-διαιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (пex: κατεδιεῖλον, mi чл:) înпарцъ (ши miж: тъ înпарцъ кв алцiї) чева ка жafъ de pesвoїъ, saъ în totалъ

Κατα-διαιτάω, ω, вiit: -ήσω, ши (miж: кape este ши маї întpeв:) καταδιαιτάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (кв цen:) жвdikînd ка арвitръ osîndeskъ.

Κατα-διαλλάσσω(ττω), вiit: -άξω, înпрie-teneskъ кв totвл, saъ peînпакъ.

Κατα-δια-σπλεκόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Διασπλεκόω.

Κατα-διδάσκω, вiit: -διδάξω, înвъцъ ръъ, saъ de ръъ.

Κατα-διδόω -ῶ, Ion: în локъ de κατα-δίδωμι.

Κατα-διδράσκω, вiit: -δράσομαι, fвгъ, тъ pesпîndeskъ înкоачї ши înколо; fвгъ snpe апъpape; скапъ.

Κατα-δίδωμι вiit: -δώσω, daъ, înпарцъ чева înкоачї ши înколо. 2) (nestp: saъ ел: desпre pîъ) тъ въpsъ (îmї amъ скврцеріле în...

Κατα-δι-ίστημι, вiit: καταδιαστήσω, despарцъ чева de totъ.

Κατα-δικάζω, вiit: -άσω, прin жвdikatъ osîndeskъ пе чinева, (прin врm:) înпвїъ жвdikътореште asвпра квїва osîndъ (în платъ de вanї, saъ алtъ чева). «Καταδικάζειν τινος θάνατον, saъ θανάτῳ τινὰ, saъ θανάτου τινός». Лкs: || (miж:) кîштirîndв 'mї жвdikata fакъ a se osîndi protivнikвл меъ. «Χρημάτων κετεδικάσατο ἑκατέρου τῶν Ἑλλανοδικῶν». Павs: [de вnde

Καταδικαστὴς, οῦ (ὁ), osînditopъ кажвdikътopъ; saъ прigonitopъ кîштirъtopъ de прічina sa прin osîndipea protivнikвлвї.

Καταδίκη (ἡ), хotърîpe înпrotiva вinovatвлвї, ши osînda înпвъ asвпra лвї. [ши

Κατάδικος (ὁ, ἡ), osînditъ вinovatъ. (кв цen:) «Θανάτου («Φυγῆς, ши чл:)—». Лкs: osînditъ ла moapte, ши чл: [κατὰ, δίκη]. [de вnde

Κατα-δικόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Καταδικάζω.

Κατα-διφθερόω -ῶ, вiit: -ώσω, акоперъ, къптвшeskъ чева пeste totъ кв пїеї.

Κατα-διφάω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї este, saъ (stpъm:) fакъ пе алtвл a 'ї fi sete преа мвлт.

Κατα-διώκω, вiit: -ώξομαι, вînezъ пе чinева din врmъ; гoneskъ, = Κατατρέχω.

Κατα-δοκέω -ῶ, вiit: -δόξω, (пex: пas: κατεδοκήθην) amъ реа idee (пърере) desпre чinева, îл бъпвїeskъ. «Καταδόξαντες σφέας εἶναι κλῶπας». Ep: (ши пas:). «Καταδοκηθείς φονεὺς εἶναι». Antf: (вezї ши καταδοξάζω).

Κατ-αδολεσχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв цen:) amецeskъ пе чinева кв въpfitвреле меле.

Κατα-δοξάζω, вiit: -άσω, = Καταδοκέω, amъ реа, saъ грешitъ пърере desпre чinева, жвdikъ ръъ. 2 sîntъ înkpedinцatъ desпre чева. 3) (Бisep:) слъвeskъ преа мвлт пе чinева.

Καταδουλίζομαι, вiit: ίσομαι, ши Dop: -ίξομαι, Епigр: în локъ de καταδουλόομαι. [de вnde

Καταδουλισμὸς (ὁ), în локъ de καδαδούλωσις.

Κατα-δουλόω-ῶ, ши (miж:)-δουλόομαι-οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι, îmї poвeskъ пе чinева прin siлъ; (fir:) вmiлeskъ sîmцimîntвл de

въраtъ цепероsъ ал къїва. [de вnde

Καταβύλωσις, εως (ἡ), робіре прin silъ, saъ sвnвnepe ла робіе.

Κατάβυπα (τὰ), kalapakteле Nilълъї. [ші

Καταβυπέω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: kazъ жов fъkînd mape sromotъ, saъ въвъітъръ, tronkъnitъръ, ші чл: 2) (stpъm:) ameцeskъ, asъpzezъ пе чinева. [ші

Κατάβυποι (οἱ), локъїtopiї de lînгъ kalapakteле Nilълъї. [κατὰ, βοῦπος].

Καταδοχὴ, (ἡ), пріimipe къ тълцътipe, saъ amiчie; апровare, înkъвііnцare; pekїeшare de ekвilatъ. [καταδέχομαι].

Κατα-δρέπω, вііt: -δρέψω, taїъ, кълегъ fрвnze, ші чл: din nomъ.

Καταδρομὴ (ἡ), пъвъліре (пріnч: de kълърime); жъfвipe; гonipe din врmъ; (fir:) înпroївіpe пріn вorвe; saъ ївte, tape mîръ; dвштъneaskъ (în op че kinъ) гoanъ. 2) локъ de вkъпare, asilъ (вnde pefъце, saъ se askвnde чinева). [ші

Κατάδρομος (ὁ, ἡ), noet: чел че a пъцit пъвъліре, saъ гoanъ de ла чinева. || (sввst:) fвnie întinsъ ла вале, пе kape îшї fak жokвріле вmблъtopiї пе fвnie în teatръ. [καταδρέμω=κατατρέχω].

Κατάδρυμμα (τὸ), [καταδρύπτω] partea чea sfîшiatъ kъ вnriile, srîpiitъръ.

Κατάδρυμος (ὁ, ἡ), плinъ de пъdърї. [κατὰ, δρυμός].

Κατα-δρύπτω, вііt: δρύψω, srîpiъ, sfîшiъ kъ вnriile.

Κατα-δρυφάσσω, вііt: -άξω, înгръdeskъ din toate пърціле, înkizъ, asigъръ вnъ локъ kъ δρύφακτον (bezї zіч:).

Καταδυναστεία (ἡ), апъsape de siлnikъ stъпînipe, tipanie. [din

Κατα-δυναστεύω, вііt: -εύτω, (kъ цеп: saъ ак:) îmї întpeввinцezъ ръъ пвtepea de stъпînipe asвпра kъїва, tipanezъ, апъsъ, înпilezъ.

Κατα-δύω, =Καταδύομαι. [de вnde

Κατάδυσις, εως (ἡ), afвndape, saъ kъfвndape (акt: saъ nas:). 2) локъ de вîрîpe, saъ askвndepe, askвnzътoape.

Καταδύσεο, noet: Ion: în локъ de κατάδυθι. [din

Καταδύσομαι, вііt: (se їa noet: în локъ de prez:) лъї καταδύομαι.

Κατα-δυσωπέω -ῶ, вііt: -ήσω, fakъ a se рвшina, îndвплекъ kъ totвл; (пріn врm:) atpaгъ мілъ ші eptape, saъ notoleskъ mînia kъїва.

Κατα-δύω, вііt: -δύσω, (miж: nex: κατέδυν, ші чл:) kъfвndъ. «Τῶν νηῶν, ἅς κατεδύσειαν». Tвч: (ші fir:). «Καταδύειν τινα τῷ ἄχει». Ksn: || (maї obіч: miж:) mъ daъ afвnd, mъ kъfвndъ; (de вnde desпre soape) апвїъ; (în цеп:) mъ вîръ adînk saъ пе askвns; intpъ în adînkъ; mъ askвnzъ de рвшine. «Τὰς καταδεδυκυίας ναῦς». Ksn: «Ἅρ' ἠελίῳ καταδύντι». Om: «Ξύλον κατὰ τέφρας πολλῆς καταδεδυκός». Пл: «Καταδύσης αἰχμῆς εἰς βάθος». Пл: Καταδυσόμεθ' εἰς Ἅΐδαο δόμους» Om: «Καταδύονται εἰς φάραγγας. Ksn: «Ἐν μυχῷ τοῦ συμποσίου ὑπ' αἰδοῦς καταδεδυκώς». Лвч: «Κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης ἀκούων ταῦτα». Ksn: (ші ел:) «Παρακάθηται, καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις». Dm: «Οἱ πρέσβεις κατεδύοντο ἐπὶ τῇ ἀγνοίᾳ». Zos: (ші noet:) «Δόμον («Πόλιν) καταδῦναι». Om: «Μάχην καταδύμεναι». Om: «Τεύχεα καταδῦναι, saъ καταδύσασθαι». Om: «Σπάργανα κατέδυνεν». Om: (bezї ші δύω).

Κατ-άδω, вііt: -άσομαι, (лъ цеп: saъ ак:) kîntъ dînaintea kъїва; îmї batъ жokъ; assрzeskъ пе oameni kъ mълteле меле kîntiче; (пріn întind:) notoleskъ, saъ tъmъdъїeskъ kъ deskîntiче. (bezї mi ἐπάδω).

Κατα-δωροδοκέω -ῶ, вііt: -ήσω, mitъїeskъ; (ші ел: saъ nas:) mъ mitъїeskъ, mъ korвпъ пріn mitъipe.

Κατ-αείδω, вііt: -αείσω, noet: în локъ de κατάδω.

Καταειμείνος, η, ον, în локъ de καθειμένος, nas: tpe: de kъ: de partч: ал лъї καθέννυμαι, saъ καθίεμαι. «Ὅρος καταειμένον ὕλῃ». Od: N. акоперітъ. «Ἐθείρας, αἵ οἱ ἀτημελίῃ καταειμέναι ἠερέθοντο». Апл: atîpnaъ вndelînd. їар «Ἰσθμὸς καταειμένος». Апл: (A'. 939) se bede греш: în локъ de κατακείμενος.

Καταείνυον noet: прел: ал лъї καταέννυμι.

Καταείσατο, noet: în локъ de καθείσατο, 3: sinг: neps: de miж: nex: ал лъї καθέζω.

Κατα-έννυμι, noetъ în локъ de καθέννυμι, акоперъ de totъ.

Κατ-αζαίνω, вііt: -ανῶ, noet: вsвkъ de totъ.

Κατα-ζάω -ῶ, вііt: -ζήσομαι, saъ βιώσομαι, (nex: κατεβίων, ші чл:) îmї petpekъ toatъ віаца.

Κατα-ζεύγνυμι, вііt: -ζεύξω, înжвгъ kъ sila; (fir:) silniчeskъ. 2) (nestp: saъ ел:) kълътopind гъzdвїeskъ вndeва; (desпre apmie) tабъръ. (bezї ші ἀναζεύγνυμι). [de вnde

Κατάζευξις, εως (ἡ), înжвгare kъ sila; tape вnipe. 2) гъzdвipe; tъbърîpe de apmie.

Καταζήνασκε, noet: în локъ de κατήζανε,

пред: ал лъї καταζάνω=Καταζαίνω.

Κατα-ζωγραφέω-ῶ, viit: -ήσω, zъгръвeskъ, înkipъїeskъ eksakt.

Κατα-ζωμεύω, viit: -εύσω, sorвъ, saъ fervъ чева ка о zeamъ. «Τὸ γάλα—». Esix:

Κατα-ζώννυμι, viit: -ζώσω, înчinгъ din toate пърціле. [de ъnde

Κατα-ζώστης, ου (ὁ), kinга шелїї калълъї, (Търч:) колапъ.

Κατα-θαλασσόω (ττόω)-ῶ, viit: -ώσω, акоперъ, înnekъ de totъ къ mape; (прin întind:) къfъndъ.

Κατα-θάλπω, viit: -θάλψω, înкълzeskъ вine.

Κατα-θαμβέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, mъ sперіъ. mъ înгpozeskъ прea mълt.

Κατα-θάπτω, viit: -θάψω, înгропъ, îmmopmîntъ de totъ, saъ afъnd.

Κατα-θαῤῥέω (θαρσέω) -ῶ, viit: -ήσω, (къ цеп: saъ ак:) їaъ къражъ asъпра къїва; întrепpinzъ чева fъръ fрікъ; nъ mъ sfieskъ. 2) (къ dat:) amъ пъdeжde (mъ pezemъ) în чinева прea mълt.

Κατα-θαῤῥύνω (θαρσύνω), viit: -υνῶ, înкъражezъ; întърîtъ.

Κατα-θεάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, прівeskъ neste чева în жos; (fir:) обservъ къ лъare a minte, черчetezъ вine.

Κατα-θείομαι, noet: în локъ de καταθῶμαι, miж:, ші

Καταθέιομεν, noet: în локъ de καταθῶμεν, akt: nex: 2: de sъп: ал лъї κατατίθημι.

Κατα-θέλγω, viit: -θέλξω, atparъ de totъ dparostea къїва, fermekъ; saъ notолeskъ пе чinева къ totъл прin fermeче. [de ъnde

Κατάθελξις, εως (ἡ), atpaцere de dparoste; fermекаре, saъ прin враже notoліре de mînie, ші чл:

Καταθεξῆς, adв: (епгрf:) în локъ de κατὰ τὸ ἑξῆς.

Κατάθεος (ὁ, ἡ), конpinsъ de fрika лъї Dъmnezeъ, niosъ.

Κατα-θεραπεύω, viit: -εύσω, каътъ, тъmъdъїeskъ къ desъвîршire, saъ къ înгpiжire.

Κατα-θέρω, viit: -θερῶ, =Καταθάλπω, înкълzeskъ de totъ.

Καταθέσιον (τὸ), локъ de nъs în пъstpape, saъ de denositat лъкрърї. 2) (maї noъ) în локъ de ..

Κατάθεσις, εως (ἡ), пъnepe жos, depъnepe; платъ; (Лц:) denositape (de zълогъ, ші чл:); eksпpimape, penpesintape прin къвîntъ, (fpanц:) deposition, ші чл: [bezї

κατατίθημι].

Κατα-θέω, viit: -θεύσομαι, алергъ în жos; (desпpe коръвїї) плътeskъ ла вале къ прiinчosъ vîntъ 2) прin връжмъшeaskъ пъвъліре пръпъdeskъ ъnъ локъ; (fir:) dobedeskъ прin tapї arгъmente.

Κατα-θεωρέω-ῶ, viit: -ήσω, =Καταθεάομαι.

Κατάθηαι. Ion: în локъ de κατάθῃ, 2: sinr: neps: de miж: nex: 2: de sъп: ал лъї κατατίθημι.

Κατα-θήγω, viit: -θήξω, askъцъ чева вine; (fir:) zъdъръskъ, întърîtъ.

Καταθήκη (ἡ), =Παρακαταθήκη, denositъ. [κατατίθημι].

Κατα-θηλύνω, viit: -υνῶ, afemeїezъ, moлeшeskъ de totъ.

Κατα-θήπω, neînтp: prez: snpe depiвaцiа лъї κατατέθηπα.

Κατα-θλάω-ῶ, viit: -άσω, snaprъ, fърîmъ de totъ.

Κατ-αθλέω-ῶ, viit: -ήσω, віръїeskъ прin atлetiче лъnte. 2) mъ екserчezъ, mъ daъ къ totъл ла atлetiче denpindepї.

Κατα-θλίβω, viit: -θλίψω, stpînгъ, stpiвeskъ din toate пърціле; stpimtopezъ, sъгръmъ tape; (fir:) anъsъ, înnilezъ foapte mълt. [de ъnde

Κατάθλιψις, εως (ἡ), tape stpiвipe; stpimtopape, anъsape, înniлape.

Κατα-θνήσκω, viit: -θανοῦμαι, noet· în локъ de ἀποθνήσκω. [de ъnde

Καταθνητός, ὴ, ὸν, noet: în локъ de θνητός.

Κατα-θοινάω-ῶ, viit: -ήσω, ші άσω, =Κατατρώγω, ші Κατευωχοῦμαι.

Κατα-θολόω-ῶ, viit: -ώσω, tълвъръ (întъnekъ, înnerpeskъ) къ totъл.

Κατα-θορυβέω-ῶ, viit: -ήσω, sromotînd astъпъ гъра къїва. 2) zikъ чева къ глasъ шape, saъ къ шълъ гълъціе.

Καταθορών, οῦσα, όν, nex: 2: de партч: ал лъї καταθρώσκω.

Κατα-θρασύνω, viit: -υνῶ, fakъ пе чinева (ші miж: mъ fakъ) foapte обpaznikъ, dîpzъ.

Κατα-θραύω, viit· -θράυσω, snaprъ de totъ, fakъ fърîme.

Κατ-αθρέω-ῶ, viit: -ήσω, =Καθοράω, ші Καταθεάομαι.

Κατα-θρηνέω-ῶ, viit: -ήσω, (къ ак:) жълeskъ tape пе чinева.

Κατα-θροέω-ῶ, ші

Κατα-θρυλέω (-θρυλλέω) -ῶ, viit: -ήσω, =Καταθορυβέω.

Κατα-θρύπτω, biit: -θρύψω, fakъ чева къ totъл fърîmiчosъ, moале; (fir:) молешeskъ, afemeíezъ.

Κατα-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (nex: κατέθορον) sъръ de sъs în жos.

Κατ-αθυμέω-ῶ, biit: -ήσω, îmî пîerzъ порnipea, saъ къражъл de totъ.

Καταθύμιος, a saъ ос, ον, каре este, saъ se faче dъne dopinца inimeî, (ad:) dopitъ, плъкътъ. saъ 2) noet: каре se aflъ în mintea, saъ memoria къîва. «Μήτοι θάνατος καταθύμιος ἔστω». Іл: К: nъ пъne în rîndъ moaptea. [κατὰ, θυμός]. [de ънde

Καταθυμίως, adв: dъne dopinцъ, плъкът.

Κατα-θυμοβορέω-ῶ, biit: -ήσω, noet: îmî mъnînkъ (mi se topeште) inima (de mîxnipe, de гріжъ ші чл:).

Κατα-θύω, biit: -θύσω, жertfeskъ, saъ înжъnгîъ жertfъ, saъ чева ка жertfъ. 2) (між:) fermekъ прin maціче (fermekъtoрeштї) операцій, (ad:) apzъ tъmîî maцічеште sпре вътъmarea къîва.

Κατα-θωπεύω, biit: -εύσω, îъвлînzeskъ, potolеskъ пе чinева прin лingъшipî.

Κατα-θωρακίζω, biit: -ίσω, înapmezъ къ плatoшъ, saъ za.

Κατaί, noet: în локъ de κατὰ (прea раръ).

Καταιβασία (ή), noet: în локъ de κατάβασις. || (îm:) Καταιβασίαι (αἱ), fъцere ші tъnete (прinч: însoцitoape de înfъцішarea вре ънкî zeъ în teatrъ). [ші

Καταιβάσιος (ὁ, ἡ), = Καταιβάτης (тръsnetъ). [din

Καταίβασις, εως (ἡ), noet: în локъ de κατάβασις. [ші

Καταιβάτης, ου (ὁ), noet: каре se погоаръ, saъ погоаръ чева. «Ζεὺς —». Лкs: asвîrlitorъ de тръsnete. «'Απόλλων —». Sхл: Евр: înлesnitorъ de întoarчereа înstpeinaцілор, saъ екspatpiaцілор în natpie. «'Αχέρων —». Евр: погорîtorъ de морцї în їadъ. «Κεραυνὸς —». Esхл: = Σκηπτὸς, ші Πρηστὴρ. (ші fъръ sввst:) «Πλῆγεὶς καταιβάτῃ». Nік: Хрon: [ші

Καταιβάτις, ιδος (ή), noet: fem: ал лъї καταιβάτης. «Κέλευθος — ». Аплл: Non: каре dъче de вале. «Σελήνης —». Esхл: Аплл: погорîtoape de лънъ прin fermeчеле sале. [ші

Καταιβατὸς, ὴ, ὸν, noet: прin каре se noate чinева погорî. [καταιβαίνω].

Καταίγδην, [καταΐσσω] adв: noet: penede ка о віжелie.

Καταιγιδώδης, εος (ὁ, ἡ), їъte, penede ка о fърtънъ. [ші

Καταιγίζω, biit: -ίσω, прічinъїeskъ (saъ sîntъ însoцitъ къ) віжелie; saъ пъвълeskъ ка о fърtънъ. [ші

Καταίγιος (ὁ, ἡ), = Καταιγιδώδης. [din

Καταιγὶς, ίδος (ἡ), [καταΐσσω] fърtънъ, віжелie (проп: ші fir:).

Καταιγισμὸς (ὁ), = Καταιγίς; (fir:) їъte, neoпrіtъ înтърîtape a natimiлор. [καταιγίζω].

Κατ-αιδέω -ῶ, biit: -αιδέσω, = Καταδυσωπέω, fakъ пе чinева a se pъшina къ totъл. || (між:) тъ pъшinezъ, saъ тъ къїeskъ прea тълт пentpъ чева; pesпektezъ прea тълт пе чinева.

Κατ-αιθαλόω -ῶ, biit: -ώσω, apzъ, ші fakъ чева чепъшъ; mînжeskъ къ fъninцine; (fir:) fakъ пе чinева a лe пierde, îї astъпъ гъра.

Καταίθυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: fърtънosъ, penede. «Ὄμβρος —». Esix: [din

Κατ-αιθύσσω, biit: -ύξω, тъ ънdелezъ ка вълвоareа; strълъчeskъ, лъminezъ foapte; пъвълeskъ penede.

Κατ-αίθω, (fъръ biit:) noet: apzъ de totъ; (fir: ші аввs:) pesънъ, віжіъ

Κατ-αιχίζω, biit: -ίσω, трактezъ пе чinева foapte ръъ. 2) întpевъінцezъ чева аша de neînгріжit, înкît ажънце a nъ se маї кънoaште.

Καταίνεσις, εως (ή), îndъплекаре, înвoiре; fъгъdъire, ші чл: [din

Κατ-αινέω -ῶ, biit: -έσω, ші noet: -ήσω, тъ înвoїeskъ, тъ îndъплекъ ла чева; îmî daъ кънînтъл (маї партік: ла къзътopie); fъгъdъїeккъ; înкъвііnцezъ

Καταίξ, ικος (ή), noet: în локъ de καταιγίς.

Κατ-αιονάω -ῶ, biit: -ήσω, topnъ d' asънpa, ъdъ; (med:) întpевъінцezъ sпре тъmъdъire върete moїatъ, saъ ъdъpî, stpopipî къ oape-каре лікъідъ, saъ апъ. (bezî ші каταντλέω). [de ънde

Καταιόνημα (τὸ), лікъідъл, че слъжеште ла ъdape, ші чл: [ші

Καταιόνησις, εως (ή), ъdape, topnape d' asънpa; (med:) întpевъінцape de ънъ лікъідъ прin ъdape, saъ пънepe d' asънpa sпре лекъire, (fpanц:) lotion.

Κατ-αιρέω -ῶ, biit: ήσω, Ion: în локъ de καθαιρέω.

Κατ-αίρω, biit: -αρῶ, (прінч:) = Κατάγω, dъкъ жos, погоръ; (їap маї oвіч:) тъ погоръ; soseskъ пе тape ънdева, їpaгъ ла ъskatъ (пе концінътъ); гъzdъїeskъ; таvъръ къ оштіpea.

Кат-аισθάνομαι, viit: -аισθήσομαι, simцă, prîчenă prea vinc.

Καταίσιμος (ὁ, ἡ), врsită; кuвenită; proporцionată. [κατὰ, αἶσα]. [de вnde

Καταισιμόω -ῶ, viit: -ώσω,=Ἀναισιμόω, deшeptă nînъ în fвndă (пахарвл, ші чл:).

Καταίσιος (ὁ, ἡ), noet: foapte prііnчosă, кuвenită, ші чл:. [κατὰ, αἶσιος].

Кат-αἴσσω, viit: -αἴξω, sъpă penede în жos, saă asвпra къîва; mъ asвîrлă de sвs; (къ ак:) netpекă ка вnă fълцeră o distanцъ de локă de ла o marцine nînъ ла alta.

Καταισχυμμὸς (ὁ), pвшinape, nevinstipe (акt: saă nas). [ші

Καταισχυντὴρ, noet: în локă de...

Καταισχυντὴς, οῦ (ὁ), pвшinъtoră de чinева. [din

Кат-αισχύνω, viit: -υνῶ, (къ ак:) pъшineză, nevinsteskă пе чinева къ totвл. ‖ (miж:) mъ pъшineză nentpъ чева; mъ sfieskă de чinева, îl pespektă.

Ката-ἴσχω, noet: în локă de κατίσχω = Κατέχω.

Кат-аιτιάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, ші nas: -αθήσομαι, nîpъskă, xвleskă, apъtă пе чinева de вinovată. [de вnde

Καταιτίασις, εως (ἡ), nîpîpe, înвinoвъцipe.

Καταίτυξ, υγος (ἡ), вnă felă de koïfă skвptă ші fъpъ kpeastъ. [καταὶ, τεύχω].

Кат-αιωρέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, staă atîpnată de вndeва în жos. «Θύσανοι κατηωροῦντο». Es:

Ката-καγχάζω, viit: -άσω, (къ цen:) pîză tape къ кikote de чinева, îmї bată жokă.

Κατακαῆμεν, Dop: în локă de κατακαῆναι, nas: nex: 2 de inf: вл лвї κατακαίω.

Ката-καιάθω, noet: (prea papă) în локă de κατακαίω.

Κατακαίνω, viit: -κανῶ,=Κατακτείνω.

Κατακαίριος (ὁ, ἡ), noet: în локă de καίριος, saă грeш; în локă de κατὰ καίριον.

Ката-καίω, viit: -καύσω, (nex: κατέκηα, ші чл:) apză de totă.

Ката-καλέω, ῶ, viit: -έσω, кîemă пе чinева sъ вie (sъ se пoroape, sъ easъ, sъ se întoapkъ). ‖ (miж:) кîemă în aжвtoră.

Ката-καλλύνω, viit: -υνῶ, înfъpmвseцeză, înnodoвeskă, гъteskă; depetikă къ mвлtъ silinцъ.

Κατακάλυμμα (τὸ), акoпeremîntă neste totă; (fir:) npetekstă (prічinвipe) snpe aкoпeripea adeвъpвлвї. [din

Ката-καλύπτω, viit: -ύψω, înвeleskă de totă, saă neste totă; (fir:) акoпeră, askвnză. [de вnde

Κατακάλυψις, εως (ἡ), акoпeripe; (fir:) askвndepe de adeвъpă sввt алtъ prічinвipe.

Ката-καμπρόω -ῶ, viit: -ώσω, вolteskă neste totă; (fir:) mъ înfpînră, mъ fвdвleskă prea mвлt.

Ката-κάμπτω, viit: κάμψω, înkoвoїă чева de totă; акoперă чева de ла o marцine nînъ ла alta къ вolцї. «Ὑπονόμῳ συννόμῳ λίθῳ κατακαμφθέντας». Stp: [de вnde

Κατάκαμψις, εως (ἡ), înkoвoїepe, saă вoltipe neste totă.

Ката-καπηλεύω, viit: -εύσω, prefakă, falsifikă чева de totă.

Κατακάρδιος (ὁ, ἡ), aжвnsă tokmaї ла (atinsă de) inimъ. «Πληγὴ —». Epd; 2) (fir:) чел dвпe inima къîва, = Καταθύμιος. [κατὰ, καρδία].

Κατακάρπ.ον (τὸ), înвelішвл, коажа poadeї. [din

Κατάκαρπος (ὁ, ἡ), плiцă de podă, foapte podosă. [κατὰ, καρπὸς]. [de вnde

Κατακαρπόω -ῶ, viit: -ώσω, (Skp:) = Ὁλοκαρπόω, ші Ὁλοκαυτόω. [ші

Κατακάρπως, adв: înвілшвгat, къ mвлtъ podniчie.

Κατακάρπωσις, εως (ἡ), (Skp:)= Ὁλοκάρπωσις, ші Ὁλοκαύτωσις. [κατακαρπόω].

Ката-καρυκεύω, viit: -εύσω, îndвлveskă, гъteskă o mînkape къ mвлte dpesвpї, apomate, ші алteле.

Ката-κάρφω, viit: -κάρψω, noet: вsвkă de totă; кîte пцină пръпъdeskă.

Κατάκασσα, ης (ἡ), кврвъ de вліцъ. [κατὰ, κάσσα].

Κατάκαυμα (τὸ), apsъiвръ; saă въшікъ din apsвръ. [ші

Κατάκαυσις, εως (ἡ), apdepe de totă (акt: saă nas:). [ші

Κατακαύτης, ου (ὁ), apzъtoră de totă (прinч: de morцї). [κατακαίω].

Ката-καυχάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, (къ цen:) mъ fълeskă asвпra къîва, mъ portă къ mвлtъ mîndpie кътpe чinева, îl desppeцвїeskă.

Ката-κεάζω, viit: -άσω, ші Κατακεαίνω, viit: -ανῶ, noet: sfîшіă, pвпă în mвлte ввкъцї, saă de коло nînъ коло.

Κατακεῖαι, noet: în локă de κατακαῦσαι, nex: de înf: ал лвї κατακαίω.

Κατακείαται, noet: Ion: în локă de κατάκεινται, a 3: îm: neps: a лвї κατάκειμαι.

Κατακειέμεν, noet: în локă de κατακαίειν.

Κατά-κειμαι, viit: -κείσ-μαι, zaкă, staă întînsă, шeză; (ші desnpe лвкр:) sîntă

пъsъ ъndeва; (прin întind:) шezъ fъръ гріжъ. «Πτὼξ θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος». Il: P. «Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής». Il: Ω. «Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει». Il: Ω. «Δεῦρο παρ' ἐμὲ κατάκεισο». Плт: «Οὐδεὶς ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα, ὥσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἄγειν». Ksn: (bezĭ ші ἀνάκειμαι).

Ката-кείρω, biit: -керῶ, tъnzъ adînk; taĭъ din pъdъчinъ; (fir:) келtъĭeskъ, пръпъdeskъ.

Ката-кείω, (fъръ biit:) noet: amъ noftъ sъ тъ кълкъ (sъ dopmъ).

Κατακελευσμὸς (ὁ), stpirape sпpe înbitape, înкъражare; (de ъnde) ъnъ гелъ de neanъ (imnъ) în onoareaлъĭ Аполонъ. [din

Ката-кελεύω, biit: -εύσω, îndemnъ къ глasъ mape, saĭ înкъражezъ къ stpigъpĭ; (partik:) dipiжezъ мішкъріле вîслашілор ка...

Κατακελευστὴς, οῦ (ὁ), = Κελευστής.

Ката-кενόω -ῶ, biit: -ώσω, дешерtъ de totъ, saĭ жos пе пътîntъ.

Ката-кεντάννυμι, пrea papъ în локъ de..

Ката-кεντάω(-έω) -ῶ, biit: -ήσω, гъърeskъ, stpъпънгъ пînъ dinколо. 2) прinzъ, anъкъ къ акъл. (bezĭ ші διαῤῥάπτω). [de ъnde

Κατακέντημα (τὸ), гъърitъpъ, stpъпънsътъpъ пînъ dinкоко. 2) прinsътъpъ, anъкътъpъ къ акъл (шълалъ).

Ката-кεντίζω, biit: -ίσω, = (saĭ грeш: în локъ de Ката-кεντάω.

Ката-кεντρόω -ῶ, biit: -ώσω. înarmezъ чева din toate пърціле къ болдърĭ, saĭ fakъ rimnosъ.

Κατακέομαι, noet: în локъ de κατάκειμαι.

Ката-кεράννυμι, biit: кεράσω, amestekъ de totъ ънъ лікъidъ къ алтъл. [de ъnde

Κατακέρασις, εως (ἡ), amestekape delікъide. [ші

Κατακεραστικὸς, ἡ, ον, notpibitъ ла înпрезнъ amestekape. (bezĭ ші ἐπικεραστικός).

Ката-кεραυνόω -ῶ, biit: -ώσω, доворъ къ тръsnetъ.

Ката-кερδαίνω, biit: -ανῶ, kîштigъ ръъ, saĭ прin аъъsъ.

Ката-кερματίζω, biit: -ίσω, (în цen:) fakъ чева în тълте къкъцĭ, saĭ desпарцъ în тълте пърцĭ; (de ъnde partik:) skimъъ o monetъ maĭ mape în maĭ тічĭ.

Κατε-κερτομέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ як: saĭ цen: ші pap къ dat:) nevinsteskъ пе чінева къ окърîtoape ворве.

Κατακέφαλα, adв: токтаĭ în, saĭ din капъ; (ші fir:) de ла înчепътъ. 2) (общ:) къ капъл în жos. [κατὰ, κεφαλή].

Κατα-κεχύαται, noet: Ion. în локъ de κατακέχυνται, 3: îm: neps: de nas. tpe: de къ: ал лъĭ καταχέω.

Κατακειέμεν, noet: în локъ de κατακαίειν.

Ката-кηλέω-ῶ, biit: -ήσω, =Καταθέλγω, потолeskъ, înъълînzeskъ (tъmъdъĭeskъ) къ totъл прin deskîntiче, връжeskъ. [de ъnde

Κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a potoлi, a tъmъdъi прin deskîntiче ші fepмече; atpъгъtopъ.

Κατακήρμεν, noet: în локъ de κατακήωμεν =Κατακαύσωμεν.

Ката-кηρόω -ῶ, biit: -ώσω, ънгъ чева neste totъ къ чеаръ.

Ката-кηρύσσω(ττω), biit: -ύξω, înпръштіъ штipe прin вestitopъ; în лічitaцie (mezatъ) adжъdikъ чева (харачладezъ) asъпра къїва. (bezĭ ші κατακυρόω).

Ката-кινέω, -ῶ, biit: -ήσω, мішкъ (клетinъ) чева tape. [de ъnde

Κατακίνησις, εως (ἡ), tape, їste мішкape, saĭ клetinape.

Ката-кιρνάω -ῶ, ші Κατακίρνημι, biit: кεράσω, noet:=Κατακεράννυμι.

Ката-кισσηρίζω, biit: -ίσω, fрекъ чева къ sпъпъ de mape, ка sъ se лъstpeze.

Κατάκισσος (ὁ, ἡ), акоперitъ къ ederъ. [κατὰ, κισσὸς].

Кат-аккιζομαι, biit: -ίσομαι, fakъ тълте înfpînгътъpĭ, тъ прefакъ.

Ката-клάζω, biit: -κλάξω, Dop: în локъ de κατακληΐζω, ші κατακλείω.

Ката-клάιω, biit: -κλαύσομαι, (къ цen:) тъ плînгъ ла чінева, ка sъ dobîndeskъ компътimipe. 2 (în Плт:) în локъ de κατακλάω (bezĭ zіч:).

Κατακλασις, εως (ἡ), fpînцepe de totъ [κατακλάω].

Κατάκλαυσις, εως (ἡ), плînцepe прea дъĭoasъ, мішкътoape de мілъ. [κατακλάιω.

Κατακλάω, biit: -κλάσω, sпapгъ, fpînгъ de totъ. fakъ fъpîme; (fir:) мішкъ sпpe мілъ, înfpînгъ inima къїва; moĭъ, слъвeskъ. «Οὐκ ἔστιν, ὅντιν' οὐ κατέκλασε». Плт: іътълор a pъnt inima. (ші nas:) «Ἡμῖν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ δεισάντων». Om: ni s'a тълat inima de fрікъ.

Κατακλείς, εἴδος (ἡ), лакътъ, saĭ газъ de лакътъ. 2) (fir:) înкеĭetъpa sпinърiĭ къ пĭeптъл. (bezĭ клеіς, ші σφαγὴ). 3) (fir:) înкеĭepea, sfîpшitъл причineĭ.

Κατάκλεισις, εως (ἡ), înкidepe, înкъĭepe de totъ; apestape (пъnepe ла înкisoape). [ші

Κατάκλειστος (έ, ή), înkisă, înkъĭată înъъntръ de totă; nъsă ла înkisoape (apestată); (fir:) preцioasă. [din

Κατα-κλείω, вiit: -κλείσω, înkiză, înkъĭă înъъntръ вine; înnpesopă, avedieză; nъĭă ла înkisoape, saă ла apestă; (fir:) stpimtopeză, mъpцineskă. «Νόμῳ κατακλείειν». Dm:

Κατα-κληΐζω, вiit: -ίσω, Ion: în локă de катакλείω, 2) = Κατακλείζω, лаъdă, înaлцă prea mълt. (вezĭ simплъл). [din

Κατακληΐς, ίδος (ή), Ion: în локă de κατακλείς. 2) (în Кал:) în локă de ταμεῖον, saă eirктѝ.

Κατα-κληροδοτέω-ῶ, вiit: -ήσω, înnapцă npin sopцĭ. (вezĭ ші κατακληρουχέω, ші

Κατα-κληρονομέω-ῶ, вiit: -ήσω, înnapцă, saă ĭaă чева ка кliponomie, saă npin sopцĭ.

Κατα-κληρουχέω-ῶ, вiit: -ήσω, înnapцă, saă iaă npin sopцĭ (npinч:) пъmîntă kî-штirată npin pesвoĭă.

Κατα-κληρόω-ῶ, вiit: -ώσω, înnapцă (ші miж: ĭaă în naptea mea) чева npin sopцĭ.

Κατακλησία, ші Κατάκλησις, εως (ή), кĭemape de nopodă (npinч: de локъitopiĭ чеĭ afaръ din чetate) în ekstpaopdinaръ adъnape. (вezĭ ші ἐκκλησία). [ші

Κατάκλητος (ό, ή), кĭemată, adъnată (ekstpaopdinap ші къ npiпъ). «Ἁλία—» Enгр: ekstpaopdinaръ adъnape. [κατακαλέω].

Κατάκλιμα (τὸ), греш: în локă de περιάλειμμα. [ші

Κατακλινής, έος (ό, ή), повîrnităă ла вале; шezвtă ла masъ; saă кълкатă în pată. [κατακλίνω].

Κατακλινοβατής, έος, (ό, ή), noet: (νόσος, вoалъ) каре faче пе oamenĭ a se пърta, saă a zъчea пе pată. [κατὰ, κλίνη, βάινω].

Κατα-κλίνω, вiit: -κλινῶ, (nex: nas: κατεκλίθην, ші чл:) pezeшă чева жos пе пъmîntă; кълкă пе чinева în pată; saă пъĭă (лъnцeskă кълкată dъne oвiчeĭъл челор векĭ) пе чinева ла masъ. || (miж:) mъ кълкă, mъ лъnцeskă în pată; saă шeză ла masъ. «Νύκτωρ κατακλίνειν αὐτόν εἰς Ἀσκληπιοῦ». Apstf: (вezĭ ἐγκοιμάομαι). «Σκιὰ ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ πόα καθίζεσθαι, εἰ δὲ βουλόμεθα, κατακλιθῆναι». Плт: «Κατακλίνεται εἰς γόνατα». Apst: înцenъkĭazъ. (ші nas: fir:) «Κατακλίνεται ὑπὸ τῆς ἡδονῆς». Лкs: skade din simцimîntъл sъă. [de ънde

Κατάκλισις, εως (ή), кълкare în pată; saă шedepe ла masъ. «Γάμου κατάκλισις» Ep: osnъцă de nънtъ, saă кълкareа tinepiлop. [ші

Κατάκλιτον (τὸ), = Ἀνάκλιντρον, канапea, saă dopmeză.

Κατα-κλύζω, вiit: -κλύσω, notoneskă, înnekă (акоперă къ апъ); snълъчeskă, клъteskă къ тълтъ апъ; (med:) кърцă npin dese кlistipe; (fir:) прънъdeskă, stinră. «Λαΐφος ἀκάτου τινάξας κατέκλυσε πόνων ὡς πόντου κύμασιν». Eвр: «Οἱ ὑετοὶ κατακλύζουσι τὰ ἴχνη». Ksn: (ші fir:) «Κατακλύσειαν ἂν ἀφθονία τὴν ἐμὴν δαπάνην». Ksn: «Ταῖς περὶ τὰ θέατρα πολυτελείαις τὰς πρὸ ἑαυτοῦ κατέκλυσε φιλοτιμίας». Пл: [de ънde

Κατάκλυσις, εως (ή), notonipe, înnekape de ънă локă къ грътъdipe de апе; (în цen: fir:) пънъdipe, грътъdipe neste чева. [ші

Κατάκλυσμα (τὸ), (med:) doктopie de кlistipă. [ші

Κατακλυσμός (ό), =Κατάκλυσις, notonă. [ші

Κατάκλυστρον (τὸ), локă, ънde se skъpr апе бътъчite.

Κατακλῶθες (αἱ), noet: ърsitoapeле (ка торкътoape de вiaца ші soapta oameniлор). [din

Κατα-κλώθω, вiit: -κλώσω, торкă (fir:), гътeskă, ънелteskă чева inпpotiва къĭва.

Κατα-κνάιω, вiit: -κνάισω, poză, srîpiă, sfîшiă de totă; (fir:) апъsă, înniлezъ.

Κατα-κνάω-ῶ, ші

Κατα-κνήθω, вiit: -κνήσω, skapnină tape, srîpiă, sfîшiă къ ънriile. (вezĭ ші...

Κατα-κνιδεύω, вiit: -εύσω, ші

Κατα-κνίζω, вiit: -ίσω, adъkă гpozaвъ mînkъpime; (fir:) întъrîtă. npin глъme, atinră, apънkă ворбе. (вezĭ ші κνίζω). [de ънde

Κατακνισμός (ό), mînkъpime; (fir:) sъпъpape, atinцepe npin ворбе.

Κατα-κνώσσω, вiit: -κνώσω, adopmă, saă dopmă dъsă.

Κατα-κοιμάω-ῶ, вiit: -ήσω, =Κατακοιμίζω, adopmă пе чinева (проп: ші fir:). || (miж: saă nas:) dopmă, mъ adopmă. [de ънde

Κατακοιμητής, οῦ (ό), =(saă греш: în локă de) Κατακοιμιστής. [de ънde

Κατακοιμητικὸς, ἡ, ὸν, nътinчosă, saă къ însъшime de a adopmi, amopцitopă.

Κατα-κοιμίζω, вiit: -ίσω, adopmă, ĭakă пе чinева sъ doapшъ. «Τῆς ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμίζουσα». Ksn: (fir:) potoлesвă, лiniштeskă. [de ънde

Κατακοιμιστής, οῦ (ὁ), înfriжitorвл kъmъriĭ de dormit.

Κατα-κοινόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

Κατα-κοινωνέω -ῶ, biĭt: -ήσω, komвniкъ чева ла maĭ mвлцĭ; mъ înnapцъ чева кв tovarошiĭ, saъ soцiĭ meĭ. «Κατακοινωνήσαντες τὰ τῆς πόλεως πράγματα». Esx:

Κατα-κοιρανέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: гвvernezъ чева ка stъnînъ.

Κατάκοιτος (ὁ, ἡ), квlkatъ în natъ; adormitъ; liniштitъ. [κατὰ, κοίτη].

Κατα-κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, lineskъ tape.

Κατάκολλος (ὁ, ἡ), amestekatъ кв mвlтъ kleĭъ. [κατὰ, κόλλα].

Κατα-κολλυβίζω, biit: -ίσω, =Κατακερματίζω, skiшbъ o monetъ în maĭ miчĭ.

Κατ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) вrmezъ dвne чineва; (fir:) mъ înвoĭeskъ кв desъvîrшire; askвltъ.

Κατα-κολούω, biit: -ούσω, skilоцeskъ, saъ чĭвntеskъ кв totвl; (fir:) miчeskъ (вmileskъ) ne чineва, îl slъвeskъ de totъ.

Κατα-κολπίζω, biit: -ίσω, intrв кв koraвia în sînъ, ad: nв treкъ d' adpentвl de la вnъ kapъ la altвl, чi daъ okolъ înъвntrъ sînвlĭ dintre dînшĭ. [de вnde

Κατακόλπισις, εως (ἡ), okolire în plвtire a sînвlĭ întreгъ înъвntrв.

Κατα-κολυμβάω -ῶ, biit: -ήσω, înnotînd mъ daъ afвnd. [de вnde

Κατακολυμβητὴς, οῦ (ὁ), înnotъtorъ, ce se dъ afвnd.

Κατα-κομάω -ῶ, biit: -ήσω, amъ mвltъ ші лвnгъ пъръ. «Τὸν μύστακα κατακομᾶν ἤθελον». Прок: sъ aĭвъ лвnцĭ mвstъцĭ.

Κατακομιδὴ (ἡ), nogorîre de sвs жos (din miжlokвl mърiĭ la цъrmъ). [din

Κατα-κομίζω, biit: -ίσω, dвkъ, karъ, nogorъ de sвs жos. || (miж:) mъ nogorъ; (nast:) tragъ la цъrmъ; mъ întorkъ; îmĭ adвkъ чева înapoĭ.

Κατάκομος (ὁ, ἡ), чel кв пъръ лвnгъ лъsatъ în жos; (desnre nomĭ fir:) plinъ de fрвnze.

Κατα-κομψεύομαι, biit: -εύσομαι, (кв цen:) vorвeskъ кв mвltъ graцie desnre чineва, saъ kontra квĭва.

Κατακονὰ, ᾶς (ἀ), Dor: [κατακαίνω] prъpъdire, neire; (Esp: Iпл: 131). (dвne alцiĭ κατακονᾷ, 3: neps: a лвĭ...

Кат-акonáю -ῶ, biit: -ήσω, askвцъ prea mвlt; (prin вrm:) prъpъdeskъ.

Κατα-κονδυλίζω, biit: -ίσω, batъ tape кв пвmnвl.

Кат-акоντίζω, biit: -ίσω, strъnвnгъ, ші omorъ кв лапчea.

Κατακοπὴ (ἡ), tъĭepe de totъ (din ръdъчinъ). [ші

Κατάκοπος (ὁ, ἡ), tъĭatъ de totъ; (fir:) оvositъ. [din

Κατα-κόπτω, biit: -κόψω, taĭъ de totъ, saъ în вякъцele; лoveskъ, batъ tape; nisezъ; (fir:) оvoseskъ, osteneskъ ne чineва. «Ὡς μὴ κατακόπτωσι τοὺς ἵππους διώκοντες». Ksn:

Κατα-κορέννυμι, biit: -κορέσω, satвrъ prea mвlt.

Κατακορέως, adв: Ion: în локъ de κατακόρως. [din

Κατακορὴς, έος (ὁ, ἡ), (pap акt:) foapte sъцiosъ; (maĭ des nas:) foapte sътвlъ; (desnre feце) înkisъ; (fir:) kovîrшitorъ; neste mъsвръ. «Κατακόροις καὶ περιέργοις ἱερουργίαις». Пл: [κατὰ, κόρος].

Κατα-κορμάζω, biit: -άσω, ші Κατακορμίζω, biit: -ίσω, taĭъ lemne în trвnkĭвrĭ, le лakъ вшtenĭ.

Κατάκορος (ὁ, ἡ),=Κατακορής. [de вnde

Κατακόρως, adв: sъцios, кв saцiъ; кв kovîrшire, înвilшвrat.

Κατα-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, aranжezъ, întokmeskъ; depetikъ; гътeskъ; liniштeskъ. «Κατέχειν τὴν διάνοιαν καὶ κατακοσμεῖν». Пл: [de вnde

Κατακόσμησις, εως (ἡ), aranжare, întokmire; depetikare; гътire.

Κατα-κοτταβίζω, biit: -ίσω, (кв цen) жokъ în чinstea квĭва жokвl Κότταβος, (bezĭ ziч:, prekвm ziчem) înkinъ în чinstea квĭва.

Κατάκουσις, εως (ἡ), traцere кв вrekea, askвltare ne fвriш. 2) aвzire, vorвъ pesnîndituъ. [ші

Κατακουστὴς, οῦ (ὁ), askвltъtorъ ne fвriш, trъgъtorъ кв вrekea. [din

Кат-акоύω, biit: -ακούσομαι, (în цen:) aвzъ вine; prичepъ; (prin înlind:) askвltъ, шъ sвnвĭъ; (în sensъ de ръъ) nвĭъ вrekea, askвltъ ne askвns, ce se ziчe вndeва.

Κατα-κράζω, biit: κράξω, saъ κεκράξομαι, înnekъ, birвĭeskъ ne чineва кв stригърĭ maĭ tarĭ dekît a le лвĭ.

Κατάκρας, (în локъ de κατ' ἄκρας) adв: de sвs nînъ жos, кв totвl, кв desъvîrшire. (bezĭ ἄκρα).

Κατάκρασις, εως (ἡ), = Κατακέρασις.

Κατα-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв цen: saъ ак:) цiъ tape; (fir:) nвĭъ la mînъ, ĭaъ prin silъ în stъnînipea mea; dobîndeskъ (mi fir: prичepъ, învъцъ) кв desъvîrшire;

(nestр:) пredomneskъ, вірѣieskъ. [de вnde

Κατακράτησις, εως (ἡ), silпikъ sвпвnepe; (fir:) înвъцъtвръ de чева прin ostenelї; (în цen:) пredomnipe, вірвіпцъ. [ші

Κατακρατητικὸς, ἡ, ὸν, destoїnikъ, saŭ aплекатъ a пredomni, a вірві.

Κατακρατικὸς, ἡ, ὸν, = Κατακεραστικός.

Κατακράτος, (în локъ de κατὰ κράτος) adв: tape, кв toatъ пвtepea; кв desъвîpшipe, кв totвл.

Κατα-κραυγάζω, вiit: -άσω, =Κατακράζω, saŭ Καταβοῶ.

Κατα-κρεμάννυμι, вiit: -κρεμάσω, atîpnъ чева în жos. || (miж:) staŭ atîpnatъ în жos. [de вnde

Κατακρέμαστος, ші

Κατακρεμής, έος (ὁ, ἡ), atîpnatъ în жos, = Ἐκκρεμής.

Κατα-κρεουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, taїъ în ввкъцї (ка ввкътарвл) карпea.

Κατάκρηθεν, saŭ κατακρῆθεν, [κατὰ, κάρη, κάρηθεν, κρῆθεν] adв: пoet: Ion: din капъ, din крештetъ; (fir:) кв totвл, кв desъвîpшipe. (вezї ші κατάκρας).

Κατα-κρημνάω-ῶ, вiit: -ήσω, = Κατακρεμάννυμι.

Κατα-κρημνίζω, вiit: -ίσω, арвпкъ dene pînъ (ші în цen: din 'пalтъ локъ) de вале. [de вnde

Κατακρημνισμὸς (ὁ), арвпкаре dene pînъ (прinч: de osîndităŭ); (în цen:) asвîрliре жos din op че 'пalтъ локъ. [ші

Κατακρημνιστής, οῦ (ὁ), înврînчitorъ dene pîne ла вале (прinч: de osîndiцї).

Κατάκρημνος (ὁ, ἡ), foapte pînosъ. [κατὰ, ἀρημνός].

Κατάκρης, adв: Ion: în локъ de κατάκρας.

Κατ-ακριβόω-ῶ, вiit: -ώσω, лвкрezъ, черчetezъ кв твлтъ екsaктitate.

Κατα-κριδεύω, [κατὰ, κρίδδω] вiit: -εύσω, pîzъ преа tape, кв кікote.

Κατάκριμα (τὸ), osîndъ хotърîtъ прin жвdікатъ asвпра квїва. [din

Κατα-κρίνω, вiit: -ινῶ, osîndeskъ прin жвdікатъ.

Κατακρίσιμος (ὁ, ἡ), de osîndit, saŭ вpednікъ de osîndipe. [din

Κατάκρισις, εως (ἡ), osîndipe. [ші

Κατάκριτος (ὁ, ἡ), osînditъ, saŭ вpednікъ de osîndъ. [κατακρίνω].

Κατα-κροαίνω, (fъръ вiit:) пoet: (кв ак:) алергъ (sъръ) ка калвл neste чева.

Κατ-ακροάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, asквлtъ кв лвare a minte, tрагъ кв вrекea; (fir:) daŭ askвлtape, saŭ sвпвnepe.

Κατα-κροταλίζω, вiit: -ίσω, fakъ sromotъ кв клопоцеї, zopнале, ші чл: (вezї κρόταλος); (în цen:) pesвnъ tape, fakъ mape sromotъ.

Κατα-κροτέω-ῶ, вiit: -ήσω, fakъ mape sromotъ; (прin întind:) плesneskъ din пalme, аплавdъ. [din

Κατάκροτος (ὁ, ἡ), sromotosъ. [κατὰ, κρότος].

Κοτα-κρουνίζω, вiit: -ίσω, квргъ, isворъskъ în шiпotъ ла вале. 2) върsъ чева ка вnъ шiпotъ neste чева.

Κατάκρουσις, εως (ἡ), ловіре жos, saŭ în жos. [ші

Κατακρουστικός, ἡ, ὸν, пвtinчosъ, saŭ квînsвшime de a isві, a înпiпцe чева în жos. [din

Κατα-κρούω -вiit: -ούσω, ловeskъ, batъ, saŭ înпinгъ чева în жos; înfirъ; (med:) харакseskъ; atpagъ кв sromotoasъ вътаїе în чева (desпре алвine пвmaї). «Κατακρούων οἰκειοῦται (τὰς μελίσσας)».

Κατα-κρύπτω, вiit -κρύψω, askвnzъ de totъ (кв мълтъ въгаре de seaмъ). [de вnde

Κατακρυφὴ, = Κατάκρυψις. 2) локъ de askвndepe, de pefвгъ. [ші

Κατάκρυψις, εως (ἡ), totалъ askвndepe (акt: saŭ nas:); прічinвiре, прefъкътъръ.

Κατα-κρώζω, вiit: -κρώξω, stpirъ ка корвії asвпра квїва.

Κατακτάμεν, ші Κατακτάμεναι, пoet: Dop: în локъ de κατακτεῖναι.

Κατα-κτάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, dobîndeskъ чева de totъ, saŭ прin (pesвoїaskъ) silпічie; (fir:) atpagъ пе чinева în пartea mea, îl fakъ кв totвл ал меŭ. (nezї ші ἀνακτάομαι).

Κατακτάς, ᾶσα, άν, пoet: în локъ de κατακτείνας.

Κατα-κτεατίζω, ші (miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, пoet: în локъ de κατακτῶμαι, isвxteskъ a dobîndi, a кîштira чева.

Κατα-κτείνω, вiit: -κτενῶ, otiorъ de totъ.

Κατα-κτενίζω, вiit: -ίσω, пїentъпъ des (кв мълтъ silинцъ). [de вnde

Κατακτενισμός (ἡ), deasъ ші кв silинцъ пїentъnape,

Κατάκτενος (ὁ, ἡ), вine пїentъnatъ. [κατα, κτείς].

Κατάκτης, ου (ὁ), [κατάγνυμι] snъргъtorъ, fрînгъtorъ. (вezї καρυοκατάκτης). 2) [κατάγω] коворîtorъ de fipъ din fвркъ, торкъторъ.

Κατάκτησις, εως (ἡ), [κατακτάομαι] desъвîpшitъ, saŭ silпikъ (прin арme) do-

вîndipe; къчерipe, saŭ stъпînipe (прinч:) de пъmînтă.

Κατακτός, ή, όν, [κατάγνυμι] lesne de snapt, de fърîmat. 2) [κατάγω] lesne de tops.

Κατάκτρια (ή), fem: ал лъї κατάκτης (2), торкъtoape, saŭ пiептъпътoape de лînъ, вътвакъ, ші чл:

Κατα-κτυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, ловескъ tape пeste чева.

Κατα-κυβέυω, вiit: -εύοω, пїерzъ чева în жокъл къвелор, ші чл:

Κατα-κυβιστάω-ῶ, вiit: -ήσω, mъ daŭ peste капъ; saŭ în danцъ fakъ felъpitc firъpї, ка sъ 'mї арътъ веселіа къpe чinева.

Κατα-κυδρόω-ῶ, вiit: -ώσω, (плц:) слъвескъ пе чinева преа mълт.

Κατα-κυκάω-ῶ, вiit: -ήσω, amestekъ чева de totъ

Κατα-κυκλόω-ῶ, вiit: -ώσω,înкопжъръ din toate пърціле.

Κατα-κυλινδέω-ῶ, вiit: -ήσω, ші κατακυλίνδω, = къ...

Κατα-κυλίω, вiit: -ίσω, postogoлeskъ чева de вале.

Κατα-κυματόω-ῶ; вiit: -ώσω, акоперъ, потопeskъ de totъ къ ъndeле.

Κατα-κυμβαλίζω, вiit: -ίσω, înвeселeskъ, saŭ asъpzezъ пе чinева къ ъъъsitъл товеї.

Κατα-κύπτω, вiit: -κύψω, mъ плекъ de totъ: «Πρόσσω κατέκυψεν». Om: «Ἐπεὶ κατέκυψεν εἴσω τοῦ χάσματος». Лъч: (ші къ преп:) «Κατακύψας (ἀπό τῆς ἀκροπόλεως) εἰς τὸ ἄστυ». Лъч:

Κατα-κυριεύω, вiit: -εύσω, stъпîneskъ чева къ totъл, saŭ прin silъ.

Κατα-κυρόω-ῶ, вiit: -ώσω, întъpeskъ, adeвerezъ; adжъdikъ (харачладezъ) лъкръл вîndътъ asъпра къmпъръторълуї; (ъne-crї) osîndeskъ. «Ψήφῳ θανάτου κατακυρωθείς.» Evp:

Κατα-κυρτόω-ῶ, вiit: -ώσω, гîрвовeskъ чева къ totъл. [de ъnde

Κατακύρτωμα (τὸ), гîрвовітъръ, кокоашъ.

Κατα-κωκύω, вiit: -ύσω, = Καταθρηνέω.

Κατα-κωλύω, вiit: -ύσω, опpeskъ чева fъръ къвiinцъ.

Κατα-κωμάζω, вiit: -άσω, noet: (къ dat:) = Ἐσκωμάζω, intръ ъndeва къ sila ші sпре вътъmареа локъitopілор de аколо.

Κατακωχὴ (ή), [κατέχω] конpindepe, stъпînipe (прinч: de вре ъnъ цeniъ); (прin ърm:) întъsiasmъ, însъflape. [de ъnde

Κατακώχιμος (ό, ή), пътinчosъ de a se конpinde, (ші fir:) a se stъпîni (прinч:) de вре o пътimъ; прiimitopъ de întъsiasmъ, ші чл:; (прin ърm:) лesnічosъ a se аплека, a алъпека ла чева.

Καταλαβεὺς, έως (ό), паръ; къїъ de лemnъ. [καταλαβή].

Κατα-λαγνεύω, ομαι, вiit: εύσω, -ομαι, sîntъ daтъ къ totъл ла desmїerdъчїънї, ші desfрînърї.

Κατ-αλαζονεύομαι, вiit: εύσομαι, mъ fълескъ къ mълтъ mîndpie desпpe чева, saŭ înпpotiва къїва.

Καταλαθιστὴς, οῦ (ό), Dop: în локъ de καταληθιστής, експлікъtopъ de adeвъръ. [κατὰ, ἀληθής]; (în цen:) tîлкъitopъ.

Κατα-λακτίζω, вiit: -ίσω, ловескъ, (daŭ) къ пічоръл tape пе чinева (desпpe вite).

Κατα-λαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ ак:) asъpzezъ, astъпъ гъра, saŭ îndъплекъ пе чinева къ mълta mea ворвіре. 2) (къ цen: saŭ ак:) ворвeskъ în контра къїва, хълeskъ, osîndeskъ. 3) (къ dat: îndip:) тръdaŭ (destъїnъїeskъ) ънъ секретъ. «Παρακούων δεσποτῶν, ἅττ' ἂν λαλῶσι, καὶ ταῦτα τοῖς θύραζε καταλαλῶν». Apstf: [ші

Καταλαλιὰ (ή), ворвіре înпpotiва къїва. [din

Κατάλαλος (ό, ή), ворвitopъ înпpotiва къїва, хълitopъ. [κατὰ, λάλος].

Κατα-λαμβάνω, вiit: λήψομαι, (пех: κατέλαβον, ші чл:) апъкъ, прinzъ пе чinева fъкînd (saŭ aflînds se în) чева; прinzъ fъръ veste; апъкъ maї 'nainte; ажънгъ пе чinева fъцind; опpeskъ; (în цen:) ажънгъ, soseskъ din ърmъ; прinzъ; їаŭ în stъпînipe. «Καταλαμβάνειν τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ». Пл: «Ἔνδον καταλαμβάνειν τινά». Ksn: «Ὀρχούμενον αὐτὸν κατέλαβον». Ksn: «Καταλαμβάνειν τινα τρέχοντα». Ksn: (ші fir:) «Ἔχοντες σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν». Ep: «Ἐπεὶ κατέλαβον ἀι ἡμέραι». Epd: «Καταλαβούσης τῆς ὡρισμένης ἡμέρας». (ші fъръ kazъ). «Τρέχετε, ἵνα καταλάβητε». Skp: (ші fir:) «Ὅρκοις καταλαμβάνειν τινά». Tъч: a 'л лега, a 'л îndatopa. «Κατέλαβε νόσος μιν». Ep: (ші fir:) «Καταλαβεῖν αὐτῶν αὐξανομένων τὴν δύναμιν». Ep: «Ἴσχε, καὶ κατελάμβανε σεαυτόν». Ep; опpeште te. «Ὅσα μὲν ἄλλοισι εἴρηται, ἐάσομεν, τὰ δὲ ἄλλοι οὐ κετελάβοντο, τουτέων μνήμην ποιήσομαι». Ep: n' aŭ апъкат съ ле zікъ. «Χρὴ καταλαμβάνειν τὰς διαφοράς». Ep; съ ле опpіаскъ. (ші pas:) «Καταλαμπτέος ἐστιν ἡμῖν θανάτῳ». Ep: «Πόλις κατειλημμένη». Tъч: (ші fir:) «Τὸν αἴτιον τῶν γενομένων καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου». Dm: (bezї ші καταλήψιμος). 2) (fir:) înцelegъ, прiчepъ.

«Οὐ καταλαμβάνω». Лвч: (ші між: пред рар). «Καταλαμβάνομαι, ὅτι οὐ προσωπολήπτης ὁ Θεὸς». Skp: (ші пas:) «Δυνάμεις ἐντελῶς καταλαμβανόμεναι». Лкs: 3) (în a tpeia neps: saă în naptч:) прівешte, ape pелaцie; saă se întîmплъ. «Ἅ καταλαμβάνει τὴν πόλιν». Ep: kîte прівesк ла, se atinr de орашă. (ші кв inf:) «Κατέλαβεν αὐτὸν ἄπαιδα ἀποθανεῖν». Ep: "Καὶ σφέας καταλαμβάνειν πάντας ἅμα σοὶ στρατεύεσθαι». Ep: »Καταλελάβηκε ἐμὲ τοῦτο εἰς ὑμέας ἐκφῆναι». Ep: (ші în naptч:) «Ἀπελθὼν ἐσήμαινε αὐτῷ τὰ καταλαβόντα». Ep: чеде întîmплate. «Ἢ ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδὼν». Epd.

Κατάλαμπρος (ὁ, ἡ), foapte stpълвчiлă, лвminosă.

Καταλαμπτέος, α, ον, Ion: în кокă de καταληπτέος.

Κατα-λάμπω, вiit: -λάμψω, (кв цen: saă ак:) лвчeskă, лвmineză neste чева. || (nestp:) sîntă foapte stpълвчîosă. [de вnde

Κατάλαμψις, εως (ἡ), mвлтъ stpълвчipe, лвminape.

Κατα-λανθάνω, вiit: -λήσω, (кв ак:) рътîлă аskвnsă (непріченвтă, nesimцită) de чinева кв totвл.

Кат-алγέω -ῶ, вiit: -ήσω, simцă dвpepe, (ші fir:) mîxnipe пред mвлтъ.

Кат-алγύνω, вiit: -υνῶ, прічinвîeskă mapî dвpepi, (ші fir:) mape mîxnipe.

Κατα-λεαίνω, вiit: -ανῶ, netezeskă, лвstpeză чева de totă; (fir:) peгвлeză (înлesneskă) кв desъвîршipe.

Καταλέγμενος, η, ον, noet: în локă de καταλεγόμενος, квлкатă. (naptч: ал лвї...

Καταλέγω, вiit: -λέξω, zikă пе pîndă, saă кв skвmпътate, повesteskв кв amъpвntвл, înшipă. «Εἰ δ' ἄγε μοι καὶ 'κεῖνον καταλέξον, εἴπου ἔτι ζώει, ἢ ἤδη τέθνηκεν». Od: Δ. «Χρέος κατέλεξε». Tкp: «Τί πρῶτον καταλέξω»; Tкp: «Καταλέγοντι τοὺς ἄνω ἀεὶ πατέρας αὐτέων». Ep: (ші кв цen:) «Καταλέγων τῶν χρησμῶν». Ep: (ші пas:) «Τοὺς Δωριέων βασιλῆας καταλεγομένους ὀρθῶς ὑπ' Ἑλλήνων». Ep: 2) tpекă în каталогă, saă peцistpв; înpолeză (pріnч: desпpe pекpвtaцie); (în цen:) пвїă în pîndă, întpenвmъpă; (pрin întind:) sокoteskă de чева. «Τοὺς πλουσιωτάτους ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ἱπποτροφεῖν κετέλεξε». Ksn: (ші між:) «Ἐπεψηφίσαντο ὁπλίτας τε αὐτῶν κατελέξασθαι χιλίους, ἱππέας δὲ ἑκατὸν, τριήρεις δὲ πεντήκοντα». Ksn: (ші пas:) «Κατειλεγμένος ἱππευειν». Лкs: ші pрin întind:) «Εὐεργεσίαν καταλέγειν, ὅτι ші чл:». Ksn: o sокotîa de... (bezî ші καταγράφω). 3) (між:) noet: mъ квлкă, saă (пе вiitopă) mъ dвкă, sъ mъ квлкă (sъ dopmă). «Ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο». Ід: I: (bezî mi λέγω simплв).

Κατα-λείβω, вiit: -λείψω, noet: topnă пе пъmîntă; (між:) mъ въpsă din 'пalтă локă, квргă жos; mъ toneskă, ші пікă; (fir:)= Κατατήκομαι, mъ toneskă, mъ пръпъdeskă.

Κατάλειμμα (τὸ), рътвшiцъ, pestă. [καταλείπω].

Κατάλειπτος (ὁ, ἡ), [καταλείφω] вnsă, snoiтă пе toate пърцiле. 2) рътasă, pрisosită. [din

Κατα-λείπω, вiit: -λείψω, лasă пе пъmîntă; saă пъръseskă de totă; лasă în diskpeцia квїва. 2) лasă dвпe moaptea, saă în вpma mea (moштenipe, saă pрisosă); (de вnde nas:) рътîїă ка рътъшiцъ, saă dрождіі пе fвndă; pрisoseskă. 3) (кв inf:) лasă (înгъdвїă) a se faче чева.

Κατα-λειτουργέω-ῶ, вiit: -ήσω, кeлтвїeskă чева întp'o пвблікъ треввinцъ, saă слвжвъ.

Кат-алείφω, вiit: -αλείψω, вnгă, snoieskă чева neste totă.

Κατάλειψις, εως (ἡ), лъsape, пъръsipe (акт: saă nas:); лъsape de pрisosă, saă рътъшiцъ în вpmъ. [καταλείπω].

Καταλείφω, вiit: ал лвї καταλείπω, saă καταλέιφω.

Κάτα-λεπτολογέω-ῶ, вiit: -ήσω, eксплікă, analisă чева кв mвлтъ amъpвnцime, saă eксaктitate.

Κατα-λεπτύνω, вiit: -υνῶ, сввцieză de totă.

Καταλευκάινω, вiit: -ανῶ, 'пълвeskă чева de totă; (fir:) eксплікă foapte desлвшit. [din

Κατάλευκος (ὁ, ἡ), алвă de totă. [κατὰ, λευκός]. [de вnde

Καταλευκόω-ῶ, вiit: -ώσω, = Καταλευκάινω-

Καταλέυσιμος (ὁ, ἡ), вpednikă de вътвт кв пїetpe. [din

Κατα-λέυω, вiit: -λέυσω, bată кв пїetpe. 2) (Esix:) apвnkă пе osîndită în пїetpъpiї, saă окne de metaле, ка sъ se mвnчiaskъ.

Кат-алέω -ῶ, вiit: -αλέσω, mачină de totă.

Κατα-λήγω, вiit: -λήξω, înчetezй, sfîpшeskă. «Αὐτοῦ καταλήγομεν μαθεῖν, τί λέγεται». Ap:

Κατα-λήθομαι, вiit: -λήσομαι, noet: (кв цen:) вїtă de totă.

Κατα-ληίζομαι, вііт: -ίσομαι, жъѣʁїeskъ̆ de totъ̆.

Καταληκτικὸς, ἡ, ὸν, каре este ла sfîpшitъ̆; (пaptik: вepsъ̆) лinsitъ̆, saʁ прisositъ̆ întp' ʁna, saъ̆ doъ sîлaʁe ла sfîpшitъ̆. (înпpot: de ἀκαταληκτικὸς, вezî zîч:). [κατα-λήγω]. [de ʁnde

Καταληκτικῶς, adв: къ totʁл, къ desъвîpшipe; înкeїat. «Καταληκτικῶς ἔδωκας». Ap: Eпikt: «Καταληκτικῶς ἔχειν περὶ ταῦτα». Eпikt: a se îndeлetnîчi nʁmaї întp' aчestea.

Κατάληξις, εως (ἡ), înчetape; sfîpшitъ̆; (гpam:) terminaцia, saъ̆ sîлaʁa de ла sfîpшitъ̆. [καταλήγω].

Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пʁtinчosъ̆, denpinsъ̆, îndemînatikъ̆ a anʁka; a sʁpnpinde, a prîчepe, ші чл: (вezî κατα-καταλαμβάνω). [din

Καταληπτὸς, ἡ, ὸν, de anʁkat, de npins; saъ̆ konpîns; de kîштirat; de prîчepʁt, ші чл: 2) întîmплatъ̆, вenitъ̆ пe пeштiзte. [καταλαμβάνω, вezî вepвл пe ла sfîpшitъ̆).

Κατα-ληρέω -ῶ, вііт: -ήσω, (къ цen:) вîpfeskъ̆ dînaintea, saъ̆ înnpotiва kъїва; amецeskъ̆ пe чinева къ вîpfitʁpî. [2) (къ ак:) вîpfind, глʁmind пîerzъ̆ чева. «Κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα». At:

Καταλήψιμος (ὁ, ἡ), пʁtinчosъ̆, saъ̆ къвiinчosъ̆ de a se npinde; вrednikъ̆ de osîndit. [din

Κατάληψις, εως (ἡ), npindepe, saъ̆ къ-npindepe (акt; saъ̆ nas:); лʁape în stъпînipe; (npin întind:) atakъ̆ de o neвpikъ вoaлъ, = Καταληψία. (вezî ші ἐπιληψία); (mʁsik:) stъpʁinцъ (цinepe) de maї mʁлtъ вpeme întp' ʁnъ̆ глasъ̆, = Κράτημα; (fiг:) prîчepere, înцeлeцepe; (npin întind:) konpinsa, saъ̆ înцeлeasa idee. «Τέχνη ἐστι σύστημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων πρὸς ...». Лʁч: (καταλαμβάνω].

Κατα-λιθάζω, вііт: -άσω, ші

Κατα-λιθοβολέω -ῶ, вііт: -ήσω, вatъ̆ de totъ̆, omorъ̆ къ пîetpe.

Κατάλιθος (ὁ, ἡ), плinъ̆ de (înnodoвitъ̆ къ) preцioase пîetpe. [κατὰ, λίθος].

Κατα-λιθόω -ῶ, вііт: -ώσω, = Καταλιθοβολέω. «Μήλοις —». Fiлstp:.

Κατα-λιμπάνω, вііт -λείψω, = Καταλείπω.

Κατα-λιπαίνω, вііт: -ανῶ, înграшъ̆ de totъ̆.

Κατα-λιπαρέω -ῶ, вііт: -ήσω, porъ̆ foapte mʁлt.

Κατ-αλίσκομαι, вііт: -αλώσομαι, Ion: în локъ̆ de καθαλίσκομα:, mъ npinzъ̆, kazъ̆ în stъпînipea kъїва.

Κατα-λιχμάζω, вііт: -άσω, лinгъ̆ neste totъ̆.

Κατα-λιχνεύω, вііт: -εύσω, келtʁїeskъ̆ пe mînkъpî лъkomoase.

Καταλλάγὴν, adв: în skimвъ̆, saъ̆ skimвat; în peчinpokъ̆. [ші

Καταλλαγὴ (ἡ), skimвape, saъ̆ skimвъ̆ (npinч:) de monetъ, ші kîштirʁл провenitъ̆ dintp' aчeasta, (Itл:) katвiъ̆. (вezî ші ἐπικαταλλαγή). 2) (fiг:) înnpietenipe, înпъkape. [ші

Καταλλάκτης, ου (ὁ), înnpietenitopъ̆, saъ̆ înnъkъtopъ̆. 2) (maї noъ̆)= Ἀργυραμοιβὸς, zapafъ̆.

Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ̆ a înпъka, a înвoi пe чeї înвpъжвiцї. 2) maї noъ̆) îndemînatikъ̆, saъ̆ kъвenitъ̆ ла skimвape de monete, saъ̆ вanї. [din

Κατ-αλλάσσω(ττω), вііт: -άξω, skimвъ̆ ʁna пe alta, faкъ̆ skimвa; (paptik:) skimвъ̆ monetъ къ kîштirъ̆. 2) (fiг:) înnakъ̆, înвoїeskъ̆ înвpъжвiцї; (ші miж:) mъ înnakъ̆ къ чinева. «Καταλλάσσετο τὴν ἔχθραν τοῖσι στασιώτῃσι». Ep: «Θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου». Sof: (вezî ші διαλλάσσω).

Κατάλληλος (ὁ, ἡ), пʁsъ̆ ʁnʁл înnotpiвъ, în dpentъ̆ къ altʁл, în peчinpokъ̆. (înпpot: de παράλληλος). 2) (npin întind:) notpiвitъ̆, пропорцionatъ̆, konformъ̆; (npin întind:) kontimпoranъ̆. [κατὰ, ἀλλήλων]. [de ʁnde

Καταλληλότης (ἡ), nosiцie, saъ̆ stape de doъ лʁkpʁpî пʁse înnotpiвъ ʁnʁл de altʁл; (npin întind:) notpiвitate, пропорцie. [ші

Καταλλήλως, adв: în nosiцie, saъ̆ kinъ̆ de notpiвitate, în пропорцie, ші чл:

Kat-алоáω -ῶ, вііт: -ήσω, fъpîmiчezъ̆, (ka snîчiї de grîъ̆ în apie); вatъ̆ tape, omorъ̆ de вътаїe.

Καταλογάδην, [κατὰ, λόγος] adв: în прозъ. (вezî ші καταλογὴ).

Καταλογεὺς, έως (ὁ), înskpiitopъ̆ în kataлogъ̆, kondikъ, ші чл: (npinч:) de ostaшї, saъ̆ tpiвʁtapî; (în цen:) цiitopъ̆ de peцistpe, saъ̆ кътътopъ̆ de sokoteлї, (fpanц:) kontpолorъ̆. [καταλογος].

Kat-алогéω -ῶ, вііт: -ήσω, (къ ак: saъ̆ цen:) sokoteskъ̆ de nimikъ̆, desпpецʁїeskъ̆; neînгpiжeskъ̆.

Καταλογὴ (ἡ), tpeчepe în peцistpʁ, katarpafie; înnъpцipe în клase. 3) чitipe (nekîntape) de kîntikъ̆. [καταλέγω].

Καταλογία (ἡ), вezî καταλοχία.

Κατα-λογίζομαι, вііт: -ίσομαι, tpekъ̆ чева

în kataloгъ, întpenъmъpъ. «Ἐν τοῖς ἀδίκοις καταλογίζεσθαι τούς ἀχαρίστους». Ksn: 2) цiъ în sokoteaлъ; (fir:) sokoteskъ de чева, «Εὐεργεσίαν καταλογιῇ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τοσάυτῃ ὕβρει». Лъч: «Οὐ καταλογίζομαι πρός ὑμᾶς τὸ εὐεργέτημα». Dm: 3) =Καταλέγω, повesteskъ пе pîndъ. 4) sokoteskъ къ mintea, mъ rîndeskъ (Ап:). [de ъnde

Καταλογισμὸς (ὁ), тречере în sokoteaлъ, saъ în peцistpъ; înnъmъpape.

Κατάλογος (ὁ), (în цen:) kataлогъ, katarpafie; (naptik:) таблъ, în kape se înskpiaъ четъценiї notpiвiцї ла слъжвъ (npinч:) ostъшeaskъ. (de ъnde) «Καταλόγους ποιεῖθαι». Тъч: a înpoла ostaшї, a pekpъta. «Οἱ ὑπέρ τόν καταλογον». Лкs: тpекъцї neste вîpsta ostъшeaskъ. [κατὰ, λόγος].

Кат-алоиáω-ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de καταλοάω.

Κατάλοιπος (ὁ, ἡ), pъmasъ, npisositъ. [καταλείπω].

Кат-алокíζω, вiit: -ίσω, fakъ чева totъ вpъzdъtвpї, adikъ кpъпътвpї, srîpiitвpї, sfîmiъ къ ънгiile.

Ката-лоύω, вiit: -λούσω, лаъ topnînd anъ din kanъ neste tpъnъ ла вале, saъ лimnezeskъ къ мълъ anъ; келtвїeskъ мълт în въї; (în цen: fir:) келtвїeskъ fъpъ milъ, пекpъцat.

Καταλοφάδια, adв: noet: [κατὰ, λόφος] neste гpъmazвл, saъ ъmepiї квїва.

Καταλοχία (ἡ), чeatъ ostъшeaskъ, saъ înnъpцipe în ostъшeшtї чete. «Ἐν καταλοχίαις (îndpent: «Ἐγκαταλοχίσαι) ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ αὐτοῦ». Skp: [шi

Καταλοχίζω, вiit: -ίσω, înnapцъ, saъ apanжezъ în ostъшeшtї чete. [κατὰ, λόχος]. [de ъnde

Καταλοχισμός (ὁ), înnъpцipe, saъ apanжape în ostъшeшtї чete.

Κατάλσης, eos (ὁ, ἡ), плinъ de пъdвpї лънkoase. [κατὰ, ἅλσος].

Ката-лυγίζω, вiit: -ίσω, лerъ neste totъ къ пвїeле de pъkiтъ, saъ салчie.

Καταλυκουργίζω, вiit: -ίσω, (kom:) nomeneskъ des în ажвtopвл меъ шi înnpotiва квїва лецiле лвї Лiквpгъ. [κατὰ, Λυκοῦργος].

Κατάλυμα (τὸ), локъ de гъzdвipe, oтелъ, ші чл: (вezї шi κατάλυσις 2). [καταλύω].

Ката-лυμáινομαι, вiit: -ανοῦμαι, вatъmъ de totъ, npъnъdeskъ.

Ката-лυμακóω-ῶ, вiit: -ώσω, = Καταλυμáινομαι.

Καταλύμανσις, εως (ἡ), mape вътъmape, npъnъdipe. [καταλυμáινομαι].

Καταλύσιμος, (ὁ, ἡ), пвtinчosъ saъ кввinчosъ a se stpika, a se desfiinца къ totвл. [din

Κατάλυσις, εως (ἡ), stpikape, npъnъdipe, desfiinцape, sfipшipe de чева; (fir:) moapte. 2) гъzdвipe вndeва; (npin întind:) în локъ de κατάλυμα, локъ de гъsdвit, (Твpч:) xanъ, шi чл: «Σταθμοὶ τε πανταχῇ εἰσι βασιλήϊοι καὶ καταλύσεις κάλλισται». Ep: [καταλύω].

Ката-лυссáω (ттáω)-ῶ, вiit: -ήσω, твpвezъ de totъ, saъ asвnpa квїва.

Καταλυτήριον (τὸ), =Κατάλυμα, локъ de гъzdвipe. [шi

Κοταλυτής, οῦ (ὁ), stpikътopъ, npъnъditopъ, desfiinцътopъ de чева. [шi

Καταλύτης, ου (ὁ), nonositъ, pъmasъ în razdъ вndeва. [din

Ката-лύω, вiit: -λύσω, desfakъ чева în пърцiле, din kape a fost·kompвssъ, stpikъ de totъ; sвpnъ din temeлiї; (fir:) desfiinцezъ; (în цen:) npъnъdeskъ. «Πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα». Iл: B. «Καταλύειν τὴν γέφυραν». Ep: «Μεγάλην ἀρχῆν καταλύσει». Ep: «Τὸν δῆμον καταλύοντι». Ksn: «Ἐπεχείρησε καταλῦσαι τὴν ἀρχήν αὐτῶν (τῶν βασιλέων)». Ksn: (шi nas:) «Εὐθέως κατελύθησαν». Ksn: 2) deslerъ de totъ; (npin întind:) daъ sfipшitъ, înчetezъ. «Σφῶϊν κατα λύσομεν ὠκέας ἵππους». Od: Δ. sъ desxътът. «Καταλύειν τὴν στρατιάν (τὸν πότον, τὴν φυλακὴν)». Лкs: a desfaче, a pisini. «Καταλύειν τὴν θυσίαν». Ksn: «Καταλύειν τὸν πόλεμον (τὸν πλοῦν, τὸν λόγον, τὸν βίον)». Лкs: (шi къ цen: indip:) «Κατέλυσεν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς». Ksn: (шi ел:) «Καταλύουσι πρὸς Ἀθηναίους». Ksn: se înnъчвїesk «Μὴ πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν... ». Ksn: sъ nъ se înвoїaskъ къ... «Πύκτης ὢν κατέλυσε». Лкs: a înчetat de a fi...». «Ἡ πατρώα δόξα ἐν σοὶ καταλύει». Dm: «Οἱ ἐν πολιᾷ καταλύσαντες». Грг: чeї че aъ mвpit. (шi miж:). «Εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενοι βίον». Евр: 3) (de ъnde npin întind: шi ел: de πορείαν) nonoseskъ, гъzdвїeskъ вndeва în кълътopie. «Εἰς πανδοχεῖον (παρά τινα, saъ παρά τινι) καταλύειν». Пл: Тъч· Dm:

Ката-лωбáω -ῶ, вiit: -ήσω, чївntezъ пе чinева în toate mъdвлareле, îл skiлoцeskъ de totъ.

Ката-лωφáω (шi Ion: -έω) -ῶ, aiit: -ήσω, (stpът: шi nestpът:) înчetezъ, konteneskъ къ totвл.

Καταμάγειον, (τὸ), [καταμάσσω] шtepгapъ.

Κατα-μαγεύω, вііt: -εύσω, fermекъ къ totъл.

Κατα-μαθηματικεύομαι, вііt: -εύσομαι, (къ ак:) коръпъ о штііпцъ прінтр' о nепotрівітъ аплікаціе ші amestекape de matematiче demonstrapціі.

Καταμάθησις, εως (ἡ), desъвîршітъ înвъцare, saŭ прічепере. (ші

Καταμαθητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a înвъца, a înцелеце чева віпе, saŭ екsакt. [καταμανθάνω].

Κατα-μαίνομαι, вііt: -μανοῦμαι, saŭ -μανήσομαι, (къ цен:) певвпеskъ къ totъл înпротіва къїва.

Καταμάκτης, [καταμάσσω] ου (ὁ), штергъторь de înвъїацї.

Κατα-μαλακίζω, вііt: -ίσω, fakъ пе чіпева de totъ молічосъ (певітеazъ, трîndавъ). || (між:) мъ молешеskъ къ totъл.

Κατα-μαλάσσω(ττω), вііt: -άξω, моїъ de totъ; (fir:)înвлînzeskъ, мішкъ спре мілъ, saŭ коппътіmipe.

Кат-алдúνω, вііt: υνῶ, поеt: мічеskъ, слъвеskъ чева de totъ. (вezї ші simплъл).

Κατα-μαλθακίζω,вііt:-ίσω,=Καταμαλακίζω.

Κατα-μαλθάσσω, вііt: -άξω, = Καταμαλάσσω.

Κατα-μανθάνω, вііt: -μαθήσομαι, (пех: κατέμαθον, ші чл:)înвъцъ къ desъвîршіре, saŭ скътпътате; овсервъ къ лъare a minte; înцелегъ, прічепъ віпе.

Κατα-μαντεύομαι, вііt: -εύσομαι, (къ цен: saŭ dat:) прооросheskъ desпре чева, saŭ înпротіва къїва; (къ ак:) daŭ къ sокотeала; прегіческъ.

Κατα-μαραίνω, вііt: -ανῶ, вештежeskъ къ totъл; (між: desпре рапъ) мъ desъшплъ, мъ desобpinteskъ.

Κατα-μαργάω (ші Ion: -έω) -ῶ, вііt: -ήσω, =Καταμαίνομαι.

Κατα-μάρπτω, вііt: -μάρψω, поеt: în локъ de καταλαμβάνω, апъкъ, прінzъ, soseskъ пе чіпева din ъртъ.

Κατα-μαρτυρέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ цен: îndір:) мъртърiseskъ înпро тіва къїва; (къ ак:) доведeskъ de ръъ, de sапровezъ, osîndeskъ.

Κατα-μασσάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, mestekъ їste; мъпînкъ de totъ.

Κατα-μάσσω (ττω), вїіt: -μάξω, ш тергъ віпе de totъ.

Κατα-μαστεύω, вііt: -εύσω, каvtъ претътіndinea, saŭ къ stъръіпцъ.

Κατα-μαστίζω, вîît: -ίξω, вічїъїeskъ tape; батъ пе образъ.

Κατα-ματεύομαι (-ττεύομαι), вііt: -εύσομαι, ші Κατα-μάττομαι, вііt: -μάξομαι, =Εἰσμάττομαι, піпъїъ чева пе dinъътрк. «Πτερῷ —» Інкр: къръцъ pana пе dinъътрк къ папъ. (вezї ші κατεμματέω, ші καταμηλόω).

Κατα-μάχομαι, вііt: μαχέσομαι, ші -μαχήσομαι,înfрînгъ, віръїeskъ în бътъліе.

Кат-амάω-ῶ, вііt: -ήσω, поеt: грътъdeskъ (ка sечеръторії) înпрезпъ, saŭ зпа neste алta, fakъ клъї.

Καταμβλακεύω, греш: în локъ de καταβλακεύω.

Кат-амβλόω-ῶ, вііt: -ώσω, ші Кат-амβλύνω, вііt: -υνῶ, tîmneskъ de totъ.

Καταμβὼ, όος -οῦς (ά), Dор: погорîре ла вале. (вezї ші ὀпісαμβὼ).

Κατα-μεγαλαυχέω-ῶ, вііt: -ήσω, (къ цен:) мъ їълeskъ, мъ mîndpeskъ азъпра къїва, saŭ desпре чева.

Κατα-μεγαλοφρονέω-ῶ, вііt: -ήσω, desпрецъїeskъ пе чіпева din мърецie saŭ mîndpie.

Κατα-μεθύσκω, вііt: -μεθύσω, înвътъ пе чіпева прea мълт. || (між:) зтвлз tot вeatъ.

Κατα-μεθύω, вііt: -ύσω, sîntъ вeatъ, saŭ мъ înвътъ къ totъл.

Кат-амείβομαι, вііt: -αμείψομαι, pesпънzъ.

Κατα-μειδιάω-ῶ, вііt: -άσω, (къ цен:) zîmвeskъ a рîde (къ desпрецъіре) desпре чева. «Θανὰτου —». Ios:

Κατα-μειλίσσομαι (ττομαι), вііt: -ίξομαι, înвлînzeskъ, înвъпezъ, saŭ прін mînгїерї ші лінгъшірї atрагъ компътimipea къїва.

Καταμελεϊστὶ, [καταμελίζω] adв: поеt: în въкъцеле.

Κατα-μελετάω-ῶ, лііt: -ήσω, meditezъ, saŭ înвъцъ чева віпе прін deasъ meditaцie.

Кат-амелέω-ῶ, вііt: -ήσω, (къ цен:) пеînгріжeskъ, лепевeskъ чева къ totъл.

Κατα-μελίζω, вііt: -ίσω, та парцъ în мъдълареле сале.

Κατα-μελιτόω-ῶ, вііt: -ώσω, зпгъ чева neste totъ къ мїере; (fir:) îndълчeskъ de totъ.

Κατα-μέλλω, вііt: -μελλήσω, întîpziezъ, amînъ чева їъръ къвîнтъ. (se конf; къ καταμελέω).

Κατάμεμπτος (ὁ, ἡ), foapte хълітъ, saŭ вредпікъ de defъїmat. [din

Κατα-μέμφομαι, вііt: -μέμψομαι, (къ ак: dipек: ші dat: saŭ ак: індір:) хълeskъ, defaїmъ, черtъ пе чіпева прea мълт· [de зпde

Κατάμεμψις, εως (ἡ), черtape, дожъпіре, defъїmape азъпра къїва.

Κατα-μένω, вііt: -μενῶ, staă, pъmîĭă, вnde m'amă aflat.

Κατ-αμέργω, вііt: -αμέρξω, mвлгă (ші аввs: квлегă) de totă; stopkă toatъ zeama.

Κατα-μερίζω, вііt: -ίσω, desпарцă în швлte пърцĭ; saă înпарцă ла mвлцĭ. [de вnde

Καταμέρισις, εως (ἡ), ші Καταμερισμός (ὁ), desпърцipe de чева în maĭ mвлte пърцĭ; înпърцipe ла maĭ mвлцĭ.

Καταμέστιος (ὁ, ἡ), noet: în локă de...

Κατάμεστος (ὁ, ἡ), плină кв desъвîршipe. [κατὰ, μεστός]. [de вnde

Καταμεστόω -ῶ, вііt: ώσω, вmплв de totă (пînъ în ввze).

Κατα-μετρέω -ῶ, вііt: -ήσω, шъsврă чева foapte eksakt (în toate dimensiile); (кв dat: îndip:) daă кв шъsвръ (кв kotă, ші чл:). [de вnde

Καταμέτρημα (τὸ), op че s' a mъsвpat, saă s' a dat кв mъsвръ eksakt. 2) = кв

Καταμέτρησις, εως (ἡ), eksakтъ mъsвpape (прinч:) de sвпpafaцa вnвĭ локă.

Καταμήκεα, (ка din καταμήκης, εος) грешк în локă de κατὰ τὰ μήκεα.

Κατα-μηλόω -ῶ, вііt: -ώσω, (xipвpц:) вîрă miлвл în panъ; (în цen:) вîрă чева ка вnă miлă вndева (snpe ек: deцetвл în rîtă, ка съ върsă). (de вnde) «Ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν, ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου, κημὸν καταμηλῶν». Apstf: прin жвdikatъ.

Καταμὴνιος (ὁ, ἡ), kape se faче, se penetъ пе fie-kape лвпъ. (de вnde || sввst:)

Καταμήνια (τὰ), fipea mвĭepilop. [κατὰ, μήν]. [de вnde

Καταμηνιώδης, εος (ὁ, ἡ), atînгъторă de, saă asemenea кв fipea mвĭepilop.

Καταμήνυσις, εως (ἡ), вestipe ла тоцĭ, пввlікape; deslвшipe. 2) dape пе faцъ de o taĭnъ; tръdape de гъкъторă de реле, ші чл: [din

Κατα-μηνύω, вііt: -ύσω, înквnoшtinцeză tвtвлор. 2) daă пе faцъ o taĭnъ înпротівъ; tръdaă în mîna stъnînipiĭ пе вnă гвгарă de жвdikatъ, saă гъкъторă de реле, ші чл:; daă мъртвpie înпротіва квĭва. «Ὅς ἂν καταμηνύσῃ τὸν δεῖνα, λήψεται μισθὸν τάλαντον». Ksn: «Μάλα σευ ψευδομένω κατεμάνυσεν». (Лак:) Ksn: te a въdit, къ minцĭ.

Κατα-μιαίνω, вііt: -ανῶ, mînжeskă de totă. (nas:) мъ înвракă de жале nentpв moptă. (Ep: 6. 58). (bezĭ ші Левіт: 21. 1—7:)

Κατα-μίγνυμι, вііt: μίξω, amestekă de totă.

Καταμικρὸν, (în локă de κατὰ μικρὸν) kîte nвцină, tpentat.

Κατα-μιμέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, imită чева satipiчeшte snpe pîsă.

Κατα-μιμνήσκομαι, вііt: καταμνήσομαι, 'mĭ adвkă a minte прea вine.

Κατάμιξις, εως (ἡ), amestekape de totă. [din

Καταμίσγω, вііt: -μίξω, noet: în локă de καταμίγνυμι.

Κατα-μισθοδοτέω-ῶ, вііt: -ήσω, келtвĭeskă мвлtă în dъpĭ de платъ (прinч: ла ostaшĭ); корвпă прin mitвipĭ.

Κατα-μίσθοφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, daă плъцĭ ковîршitoape (прinч: ла ostaшĭ).

Κατα-μνημονεύω, вtit: -εύσω, цiă вine minte.

Κατα-μολίσκω, вііt: -μολοῦμαι, Sxoл: în локă de καταβλώσκω.

Κατάμομφος (ὁ, ἡ), = Κατάμεμπτος. 2) noet: хвлitорă; dожънitорă. [κσταμέμφομαι].

Καταμόνας, (în локă de κατὰ μόνας) adв: în napte, în sinгвръtate.

Καταμονὴ (ἡ), stъpкipe, dъinipe maĭ мвлтъ вреme întp'вnă локă. [καταμένω].

Κατα-μονομαχέω -ῶ, вііt: -ήσω, вірвĭeskă пе чinева în dвелă.

Κατάμονος (ὁ, ἡ), stъpвitoră; dъinitopă, statopnikă. [καταμένω].

Καταμόσχευσις, εως (ἡ), пръsipe de o плantъ прin pesъdipe. [din

Κατα-μοσχεύω, вііt: -εύσω, înmвлцeskă гелвл вneĭ плante прin pesъdipe de влъstapeле sале.

Κατα-μουσόω-ῶ, вііt: -ώσω, înnodoвeskă чева кв грацiile мвселор (înвъцътвръ, noesie, ші чл:).

Κατάμπελος (ὁ, ἡ), плină de вiĭ. [κατὰ, ἄμπελος].

Κατ-αμπέχω, ші Καταμπίσχω, вііt: -αμφέξω, înвракă neste totă.

Κατα-μυθολογέω-ῶ, вііt: -ήσω, desmĭepdă, saă amъцeskă кв fабвле.

Κατα-μυκτηρίζω, вііt: -ίσω, вatжokoreskă пе чinева de totă.

Κατ-αμύνομαι, вііt: -αμυνοῦμαι, îmĭ pesвпă asвпpa квĭва.

Κατα-μυρίζω, вііt: -ίσω, вdă, saă stopeskă neste totă кв mipesme.

Κατάμυσις, εως, (ἡ), miжipe de okĭ. [καταμύω].

Κατα-μύσσω (ττω), вііt: -ύξω, srîpiă adînk, sfîшiă de îotă.

Κατα-μυττωτεύω, вilt: -εύσω, fрекă вine, niseză чева ка mînkapea μυττωτόν (bezĭ ziч:).

Εατα-μύω, вііt: -μύσω, miжeskă din okĭ,

dopmitezъ; apomezъ; adopmъ; (прin întind;) morъ. 2) ſakъ кѫ окїѧл.

Кат-амфиέννυμι, вііт: -αμφιέσω, = Καταμπέχω, акоперъ neste totъ.

Кат-αμφίζομαι, вііт: ίσομαι, мъ desпарцъ, мъ таїъ în doъ.

Ката-μωκάομαι -ῶμαι вііт: -ήσομαι. (кѫ цеп:) îmї ватъ мѧлт жокъ de чinева. [de вnde

Καταμώκησις, εως (ἡ), ватжокорire пред мѧлтъ de чinева.

Ката-μωλύνω, вііт: -υνῶ, = Καταμβλύνω, потолескъ dвреrї.

Ката-μωλωπίζω, вііт: -ίσω, ſakъ трвпѧл кѧїва totъ рънї (вътînd8 'л).

Ката-μορμέομαι -οῦμαι, вііт: -ήσομαι, = Καταμέμφομαι, хѧлескъ ſoapte.

Κατά-μωραίνω, вііт: -ανῶ, прътъdeskъ чева în nepoziї, саѳ din nepozie.

Кат-αναγκάζω, вііт: άσω, sileskъ, stpimtopezъ, înpilezъ пе чinева пред мѧлт; (хірврц:) ашezъ ла локѧл лор оaseле e-mite din înкеїетврї. [de вnde

Κατανάγκασις, εως (ἡ), silвire, înpiлare мѧлтъ. 2) ашezare de osъ ла локѧл съъ.

Κατανάγκη (ἡ), = Κατανάγκασις. 2) вnъ felъ de плантъ, че ера вънъ de a ſave de dparoste. (de вnde 3) (în цеп:) лiпічїъ. «Ἐρωτικαὶ κατανάγκαι». Sin: [κατὰ, ἀνάγκη].

Κατανάθεμα (τὸ), (Bisep:) влestemъ грozавъ. [κατὰ, ἀνατίθημι]. [de вnde

Кат-αναθεματίζω, вііт: -ίσω, влestemъ penetînd de мѧлте-орї, anatema съ fie.

Кат-αναιδεύομαι. вііт: -εύσομαι, (кѫ цеп:) мъ портъ кѫ мѧлтъ перѫшinаре, шi oвръznічіе înпротіва кѫїва.

Кат-αναιδίζομαι, вііт: -ίσομαι = Καταναιδεύομαι. [de вnde

Καταναιδιστὴρ (ὁ), поеt: ſoapte перѫшinatъ, обrazпікъ.

Ката-ναιετάω -ῶ, поеt:=Καταναίω.

Кат-αν-αισιμόω -ῶ, вііт: -ώσω, келѧїескъ neste мъсвръ.

Кат-αναισχυντέω -ῶ, вііт: -ήσω. = Καταναιδεύομαι.

Ката-ναίω, шi Ката-ναίομαι, вііт: -νάσομαι, (пех: κατενασάμην) поеt: локѧїескъ, саѳ мъ ашezъ вndева ка локѧїторъ, саѳ козопъ; (шi în пех:) попѧлezъ вnъ локъ.

Кат-ана-λείχω, вііт: -λείξω, лiпгъ de totъ.

Кат-αναλίσκω, вііт: -αλώσω, келѧїескъ чева, прътъdeskъ de totъ. [de вnde

Κατανάλωσις, εως (ἡ), келѧire, прътъdire de totъ.

Ката-ναρκάω -ῶ, вііт: -ήσω, аторцeskъ de totъ. 2) (кѫ цеп:) лепевeskъ чева кѫ totвл.

Кат-ανασκύλλω, вііт: -σκυλῶ, sвпъръ, stpîmtopezъ пред мѧлт.

Ката-νάσσω, вііт: νάξω, ватъ чева tape, ка съ se калче.

Ката-ναυμαχέω -ῶ, вііт -ήσω, вірѧїескъ прin къїаїе павалъ (пе mape).

Кат-ανδρίζομαι, вііт: -ίσομαι, (кѫ цеп:) вірѧїескъ de totъ лѫптînd8-мъ вітежеште.

Κατανδρολογία (ἡ), греш: în локъ de κατ' ἀνδρολογίαν; саѳ = Ἀνδρολογία, stpîncepe, алецере de вървацї, înpoлape în oaste; капitanie, саѳ daждie de fie-каре върватъ.

Ката-νεανιεύομαι. -вііт: -εύσομαι, мъ mîndpeskъ пред мѧлт; (кѫ цеп:) мъ портъ кѫ тinepeaскъ semeцie aскпра кѫїва.

Ката-νείσσομαι, поеt: = (саѳ греш: în локъ de) κατανίσσομαι.

Κατανεμέσησις, εως (ἡ), mape петѧлцѫmipe, пекъжire. [κατὰ, νεμεσάω].

Ката-νέμω, вііт: -νεμῶ, înпарцъ (шi між: мъ înпарцъ) чева de'o потріvъ, саѳ de totъ. 2) (pap) пaskъ вite; (між: desпре вite) pozъ пъскînd; (шi fir:) «Τὸ πῦρ κατανέμεται τὴν ὕλην». Лкѕ:

Κατανέομαι, шi Κατανεῦμαι, (fъръ вііт:) поеt:=Κατανίσσομαι (кърѧїа цine вne-орї локъ de вііторъ).

Κατανεύσιμος (ὁ, ἡ). desпре каре se поate чinева înd8плека, саѳ înвоі. [din

Κατάνευσις, εως (ἡ), плекаре din капъ спре semnъ de înвоire; (în цеп:) înвоire, прііmire, мѧцѫmire. [din

Ката-νεύω, вііт: -εύσω, (pap stрътн:) плекъ чева în жos. «Τὴν κεφαλὴν κατανεύειν». Ілd: (овіч: ел:) мъ плекъ; (iap прinч:) ſakъ semnъ кѫ капвл, (ка съ aрътъ, къ) мъ înвоїескъла чева. (кѫ ак: ел: indip:) «Ὑποσχεσίην κατανεύσεν». Koint: (шi кѫ dat: орг:) «Ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω, шi (між:) κατανεύσομαι». Іл: A. (шi кѫ inf:) «Ἵππους δωσέμεναι κατένευσεν». Іл: K. «Ὑπὸ τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσεν δωσέμεναι». Іл: N. (шi кѫ dat: періп:) «Ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ. Od: O.

Ката-νεφόω -ῶ, вііт: -ώσω, акоперъ tolъ opizontвл кѫ demї norї, înnopezъ de totъ.

Ката-νέω(νήω), вііт: -νήσω, грътъdeskъ вna неѕte алта.

Κατάνη (ἡ), (дпе diалектвл Sічіл:) рѫzътoape de врînzъ. (вezї шi κάτανος).

Κατανήσας, nex: de nartч: ал лвї κατανέω.

Κατα-νήχομαι, biit: -νήξομαι, înnotъ dъne къръвра рîвлвї ла вале.

Κατ-ανθίζω, biit: -ίσω, înnodoвeskъ neste totъ къ flopї; (fir:) înnestpiцezъ къ fedъpite колоape, saъ къзътърї de тъate feце.

Κατ-ανθρακόω -ῶ, biit: -ώσω, apzînd preлакъ în кървънї, saъ пръпъdeskъ чева прin foкъ.

Κατα-νίζω, biit: -νίψω, = (ші maї întpeв: de кît) κατανίπτω.

Κατα-νικάω -ῶ, biit: -ήσω, înвinrъ (вірвїeskъ) de totъ.

Κατάνιμμα (τὸ), апъ da snълат. [ші

Κατανίπτης, ου (ὁ), dътъторъ de апъ de snълат. [din

Κατα-νίπτω, biit: νίψω, snълъ вine, лimnezeskъ; вdъ de totъ, moїъ.

Κατα-νίσσομαι, (fъръ biit:) noet: mъ norоръ de вndeва; mъ întorкъ.

Κατ-αν-ίσταμαι, biit: καταναστήσομαι, (къ цen:) mъ skолъ înnpotîва къїва; mъ peволтezъ; (în цen:) staъ înnpotівъ.

Κατα-νίφω, biit: -νίψω, ninrъ тълт; (fir:) apвnкъ чева ка zъnadъ.

Κατα-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, обservъ къ тintea; înцелегъ, пріченъ прea вine. 2) (nestp:) sîntъ, saъ îmї віъ în simцipe, în minte. [de вnde

Κατανόημα (τὸ), обservaцie, копчептатъ ideo. «Χρηματικὸν —». Apst: întpenpinde-pe, saъ проїектъ de snекълаціе. [ші

Κατανόησις, εως (ἡ), обservare прin minte, пріченере de вnъ лвкрв. [ші

Κατανοητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ ла пріченере, пріченятъ, iсквsitъ.

Κατα-νομιστεύω, biit: εύσω, prefакъ în monete; fакъ a авеа чева претътindinea тречере ка о monetъ.

Κατα-νομοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, лецївїeskъ чева în контра къїва, saъ челе din протівъ.

Κατάνομος (ὁ, ἡ), конformъ къ лецеа, лецitimъ. [κατὰ, νόμος].

Κάτανος (ὁ), вnъ гелъ de вакътърeaskъ вneaлтъ, tirae, (de вnde Лat:) catinus. (вezї ші κατάνη).

Κατα-νοστέω-ῶ, biit: -ήσω, mъ întorкъ (прinч: din скsiлъ) în патріа mea. (вezї ші κατέρχομαι).

Κατα-νοσφίζομαι, biit: -ίσομαι, îmї însъшeskъ пе nedpentate лвкрв stpeinъ; fъръ (sfetepiseskъ) din чеса че mi se înкpediцeazъ.

Κατα-νοτίζω, biit: -ίσω, вmezeskъ, вdъ de totъ. (Exp: Ifiц:).

Κατα-νουθετέω -ῶ, biit: -ήσω, повъцвind înцелепцeskъ, saъ îndpentezъ къ deселе меле повеце.

Κάταντα, [κατὰ, ἄντα] adв: ла вале. «Ἀναντα, κάταντα, πάραντά τ' ἦλθον». Іл: Ψ. аъ sзit, ші аъ norорît тъnцї ші пъdъpoase въї. [de вnde

Καταντάω -ῶ, biit: -ήσω, (къ ак: преп:) ажвnrъ în sfîpшitъ ла..; (вne-орї stpъm:) adвкъ în sfîpшitъ чева în stape de a..; (neпeps:) se întîmплъ. [de вnde

Κατάντημα (τὸ), pesвлтатъ, sfîpшitъ; întîmплape.

Κατάντην, adв:=Κάταντα. [din

Κατάντης, εος (ὁ, ἡ), вълозъ, pînosъ; (fir:) аплекатъ; (desпpe лвкр:) лesnicиosъ. [κάταντα].

Κατάντηστιν, [κατὰ, ἀντί] adв: noet: = Κατέναντι, înnotрівъ, în dpentъ.

Καταντία (ἡ), вале, pînъ. || (ак:) Καταντίαν, adв: noet:=[Κάταντα].

Κατ-αντιβολέω -ῶ, biit: -ήσω, porъ fepвinte, =Καθικετεύω.

Καταντικρὺ, adв: токтаї înnotрівъ, în dpentъ de чева. [κατὰ, ἀντικρύ].

Καταντίος, α, ον, кape se aflъ dpent înnotрівъ de чева; (прin întind:)=Ἐναντίος, protівникъ. || (next: sinr: ші îm:) Καταντίον, Καταντία, adв: =Καταντικρὺ, ші Ἐναντίον. (къ цen:) «Τὸν καταντίον τῆς ἀακροπόλεως ὄχθον οἱ Ἀθηναῖοι καλέουσι Ἀρηΐον πάγον». Ep: (ші къ dat:) «Ἀβύδῳ καταντίον». Ep: [κατὰ, ἀντί].

Καταντιπέρα (-ας), adв: în партea чea din потрівъ, de динколо. (къ цen:) «Ἐν χερoννήσῳ τῇ καταντιπέρας Ἀβύδου». Ksn: [κατὰ, ἀντὶ, πέρας].

Κατ-αντι-πνέω, biit: -πνεύσω,=Ἀντιπνέω.

Κατ-αντλέω (-άω) -ῶ, biit: -ήσω, topnъ вnъ лікъidъ neste чева; (партік:) topnъ (saъ пъїъ d' asвпра върete, ші чл: къ) апъ калдъ пе партea пътimашъ snpe лекъire. «Ὕδωρ καταντλεῖν τινος, (saъ) «Ὑδατι κεταντλεῖν τινα». Лкс: «Καταντλεῖν ὕδατι τὸ πεπονθὸς μόριον». Dвкр: (вezї ші каталонάω). (ші fir:) «Γέλωτα καταντλεῖν τινος». Плт:=Καταγελᾶν. (ші nas:) «Δοκεῖτέ μοι σφοδροῖς κατηντλῆσθαι λόγοις». At: в' ацї ameцit. [de вnde

Κατάντλημα (τὸ), лікъidъл, че se toapnъ, saъ se пъne d' asвпра пътimашеї пърцї snpe тъmъdъipe, (med: Лat:) fomentъ. [ші

Κατάντλησις, εως (ἡ), topnape, saъ пъ-

пере де лікъідъ д' аѕъпра» пъръїї пъtiташе ѕпре вindекаре, (Лat:) fomentagie.

Κάταντλος (ὁ, ἡ), =Ὑπέραντλος. [κατὰ, ἄντλος].

Καταντυγώδης, εος (ὁ, ἡ), (плц:) potъndъ, în fopmъ de poatъ. [κατὰ, ἀντυξ].

Καταυκτικὸς, ἡ, ὸν, вmілоѕъ, dѣlosъ. [ші

Κατάνυξις, εως (ἡ), dѣpepoasъ înnъnцере, saъ înволdipe; (fir:) întъpîtape de ѕѣfleteaskъ dѣpere; (Бiвep:) вmілinцъ, saъ апъѕътoape mîxnipe a ѕѣfletълъї челъї че ѕе покъїеште пептрѣ пъкателе ѕале. [din

Κατα-νύσσω(ττω), вiit: -νύξω, înволdeskъ, înninгъ adѣkînd tape dѣpere; (fir:) atingъ пред simцit inima кѣїва, îл adѣkъ ла компътimipe; (Бiвep:) adѣkъ ла вmілinцъ. (вezї κατάνυξις).

Κατα-νυστάζω, вiit: -άξω, пікotezъ de somnъ пред тълт (проп: ші fir:); (ѕпе-орї ѕtрът:) adѣkъ мape somnie, аморцipe, ші чл:

Κατα-νύτω (ὑω), вiit: -ύσω. ѕъвîршeskъ чева de totъ; iѕвѣteskъ a ѕъвîрші чева; îndeплineskъ; (fir:) пръпъdeskъ, оторъ. (nestp: saъ ел:) аждпгъ ла чева; (nas:) їаъ ѕfîршitъ, мъ îndeплineskъ, мъ realiѕezъ. (кѣ ак:) «Πόσην ἄν ὁδὸν ἵππος κατανύτοι τῆς ἡμέρας ἐλαυνόμενος». Ksn: кîтъ кале ноate ѕъ їа пе zi. (dap маї de тълте орї în ел: de ак: dip: кѣ ак: преп: ind:) «Νῆ' κατανύσας ἐκ Χερσοννήσου εἰς τὴν Λῆμνον». Ep: (ші întp' алтъ ел: noet:) «Φίλης προξένου (se înц: εἰς δόμον) κατήνυσαν». Sof: (ші nas:) «Τὸ τέρας κατηνύσθη εἰς». Fot:

Κατ-άνω, вiit: -ανύσω, noet: Ion: în локъ de κατανύω. «Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται». Od: B. ѕе ѕfîршesк, ѕе пръпъdesк.

Κατανωτιαῖος, α, ον, пѣptatъ în ѕninape, пе вmерї. [ші

Κατανωτίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кѣ ак::) цiв, портъ пе чinева în ѕninape, пе вmерї. «Δέρμα λέοντος —». Пл: 2) întoркъ ѕnaтеле ла чinева; (прin întind:) desпрецѣїeskъ, nesokoteskъ. «Τὴν σύλληψιν καὶ κόλασιν —». Simпл: [κατὰ, νῶτος]. [de вnde

Κατα-νωτιστὴς, οῦ (ὁ), (кѣ цеп:) despрецѣitоръ.

Κατα-ξαίνω, вiit: -ξανῶ, (nas: tpe: de кѣ: κατέξαμμαι, nex: nas: κατεξάνθην) ѕкapмънъ (лînъ, ші чл: în daракъ, пїentenї, ші чл:); ѕrîpîъ, ѕfîшiъ de totъ; (прin întind:) грекъ тълт; (fir:) кinѣїeskъ, toneskъ de totъ. «Καταξαίνειν τινα εἰς φοινικίδα». Apstf: ѕъ 'л рѣпї кѣ вътъіле. «Δάκρυσι παρειὰς καταξαίνειν». Enгp: «Τῇ βαρύτητι τῶν ἔργων κατέξαινεν τὴν ταλαιπωρίαν». Diod: zъdъраъ îпкъ маї тълт. (вezї ші ἀναξαίνω). (ші nas:) «Πέτροις, («Βολαῖς) καταξανθέντες». Eвp: вътъцї кѣ пїetpe. «Κατεξάνθην πόνοις». Eвp: «Τὰ ὅπλα κατέξανται». Diod: аъ рѣцinit. «Πέτρα κατεξαμμένη. Diod: poasъ, mînкатъ.

Κατα-ξενόω -ῶ, вiit: -ώσω, прiimeskъ кѣ oѕnitalitate пе чinева.

Κατα-ξέω, вiit: -ξέσω, pîndezъ, чіопле-ѕкъ чева ка dѣлгерїї, ші чл:; konѕtpѣїъ, (înгpѣmѣѕeцezъ) чева прin meштешѣгоаѕъ ръzвipe.

Κατα-ξηραίνω, вiit: -ανῶ, вѕвкъ de totъ.

Κατάξηρος (ὁ, ἡ), foapte вскатъ. [κατὰ, ξηρός].

Κατ-αξιοπιστεύομαι, вiit: εύσομαι, (кѣ цеп:) мъ îndoїeskъ desnpe (вънвїeskъ) кredinца кѣїва; saъ îmї înpeвѣinцezъ ръъ кreditъл ѕnpe вътъmареа кѣїва; npetinzъ a мъ крede гъръ черчetape ла ор че zikъ înnpotiва кѣїва.

Κατάξιος (ὁ, ἡ), foapte вpednikъ, saъ demnъ. [κατὰ, ἄξιος]. [de вnde

Καταξιόω -ῶ, вiit: -ώτω, (кѣ цеп:) жѣdikъ de foapte вpednikъ, saъ înвpedniчeskъ de чева. 2) înкѣвііnцezъ (хотъръскъ) чева întp' вnъ гелъ. 3) porъ гервінte, saъ прetinzъ тълт (amъ тарї прetenцiї пептрѣ) чева.

Κάταξις, [κατάγνυμι] εως (ἡ), desъвîрmitъ ѕnapцере, гърîmape de чева.

Καταξίως, adв: (кѣ цеп:) dѣne вpedniчie, dѣne мерitъ, [κατάξιος].

Καταξίωσις, εως (ἡ), жѣdikape de foapte вpednikъ пептрѣ чева; тълтъ вѣпъ oninie desnpe sine saъ алтъл; (прin ѣрт:) прetenцie. [καταξιόω].

Κάτα-ξυράω -ῶ, вiit: -ήσω, pazъ вine (faкъ пердаѕъ).

Καταξυσμός (ὁ), ѕъпape, чіопліре de лѣкрѣ de тîmплърie. [din

Κατα-ξύω, вiit: -ξύσω, =Καταξέω.

Κατάξω, вiit: ал лѣї κατάγω, ші ал лѣї κατάγνυμι.

Κατάορος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de κατήορος.

Κατα-παγιδεύω, вiit: -εύσω, мъ siдeskъ în totъ кіпѣл а прinde în кѣръ пе чinева.

Καταπάγιος (ὁ, ἡ), прea ѕtatopnikъ, цeапъпъ. [καταπήγνυμι]. [de вnde

Καταπαγίως, adв: кѣ ѕtatopnічie, saъ цепenie.

Κατα-παιδεραστέω-ῶ, вiit: -ήσω, келъѕ-

ieskъ, pisineskъ чева de totъ nentръ amorъ de въецĭ.

Κατα-πάιζω, viit: -πάιξομαι, (къ цеп:) îmĭ batъ жокъ.

Κατα-παίω, viit: -πάισω, ловeskъ tape, saъ în капъ ne чinева.

Καταπακτός, [καταπήγνυμι] ἡ, ὸν, înkeĭatъ, kombinatъ вine ne чева. (de вnde) «Θύρη καταποκτὴ». Ep; = Καταῤῥακτὴ. (vezĭ καταῤῥακτός). [de вnde

Καταπακτόω -ῶ, viit: -ώσω, astъпъ вine din toate пърцiле.

Κατα-παλαιόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, mъ înвekĭeskъ de totъ; (prin вrm:) aжвnrъ a nъ maĭ fi de întrevвinqat.

Κατα-παλάω, -viit: -παλάισω, virвĭeskъ în лвntъ ne чinева.

Κατα-πάλλω, viit: -παλῶ, srвdвind asvîrlъ (ші miж: mъ asvîrlъ) în жos. «Οὐρανοῦ κατέπαλτο». Il: I:

Καταπάλμενος, noet: în локъ de καταπαλόμενος, miж: nex: 2: de partч: al лвĭ καταπάλλω.

Κατα-πανvυχίζω, viit: -ίσω, fakъ ne чinева a netpeче (ші miж: netpekъ) toatъ noaptea deштentъ.

Κατα-πανουργέω -ῶ, viit: -ήσω, (къ цеп:) amъцeskъ ne чinева къ вiклeнiĭ; (къ ак:) kovîrшeskъ, întrekъ în вiклeнiĭ.

Κατάπαρσις, εως (ἡ), [καταπείρω] гъвpipe, strъпвndepe de квĭъ nînъ dinколо.

Κατάπασμα (τὸ), presъrътвръ (prinч: de praf̆ medikalъ) neste чева. [din

Κατα-πάσσω, viit: -πάσω, (вne-orĭ къ цеп: indip:) presъrъ чева neste... [de вnde

Κατάπαστος (ὁ, ἡ), presъpatъ къ чева ne d'asвпpa; (fir:) neste totъ квввtъ къ pesfipâte кръчĭ (къ tpemвse, ші чл:)

Κατα-πατέω -ῶ, viit: -ήσω, (къ ак:) калкъ tape, гърîmъ, калкъ în пiчoape; (fir:) ĭaъ în пiчoape, desпpeцвĭeskъ. [de вnde

Καταπάτημα (τὸ), кълкътвръ връжтъшeaскъ; saъ obĭektъ de кълкape, saъ de desпpeцвipe. [ші

Καταπάτησις, εως (ἡ), кълкape de totъ; (fir:) лвape în пiчoape, desпpeцвipe.

Κατάπαυμα (τὸ), miжлокъ (motivъ) snpe învetape, saъ kontenipe. 2) = Κατάπαυσις. [ші

Καταπάυσιμος (ὁ, ἡ), notpivitъ ла învetape, odixniчosъ. [ші

Κατάπαυσις, εως (ἡ), desъвîршitъ învetape (akt: saъ nas:); desпвtepniчipe; desfiinqape, destitвape (de dpegъtopъ); odixnipe, лiniштipe. [ші

Καταπαυστικός, ἡ, ὸν, пвtinчosъ, saъ kontpivвitopъ ла învetape, ші чл: [din

Κατα-πάυω, viit: -πάυσω, (вne-orĭ къ цеп: indip:) învetezъ чева, saъ ne чinева din чева къ totвл, prekвrmъ, onpeskъ, îndърътnezъ; desпвtepezъ, saъ desfiinqezъ; лiniштeskъ de totъ. || (miж: saъ ел: къ партч:) învetezъ къ desъвîршipe de a faче чева, mъ onpeskъ, tpagъ mîna dena чева.

Κατα-πεδάω -ῶ, viit: -ήσω, = Καταδεσμεύω.

Καταπειθής, ές (ὁ, ἡ), foapte sвпвsъ. [κατὰ, πειθὼ].

Κατα-πείθω, viit: -πείσω, îndвплекъ къ totвл; saъ domipeskъ în чева.

Κατ-απειλέω-ῶ, viit. -ήσω, amepinqъ, snepiъ tape.

Κατάπεινος (ὁ, ἡ), prea flъmîndъ. [κατὰ, πεῖνα].

Κατάπειρα (ἡ), черкape, провъ. [κατὰ, πεῖρα]. [de вnde

Καταπειράζω, viit: -άσω, (къ ак: saъ цеп:) черкъ, de почiъ sъвîршi чева, mъ isniteskъ în чева. [de вnde

Καταπειρασμός (ὁ), черкape, isnitipe.

Κατα-πειρατήρ, ші ion: καταπειρητήρ (ὁ). ші καταπειρατηρία, ші ion: καταπειρητηρίκ (ἡ), = Волiс, (пвst:) sondъ. [din

Καταπειράω -ῶ, viit: -άσω, (пвst:) sondezъ, черкъ adînчimea апеĭ; (fir:) niпъĭъ. [κατόπειρα].

Κατα-πέιρω, viit: -περῶ, гъвpeskъ, stpъпвnrъ nînъ dinколо.

Κατα-πελματόω -ῶ, viit: -ώσω, пвĭъ talпъ вna neste алта ла (кърпъчeskъ) o вekĭe înkълцъminte.

Κατα-πελτάζω, ші (miж:) -άζομαι, viit: -άσω, -ομαι, пръпъdeskъ вnъ пъmîntъ npin пелtastĭ (ostaшĭ înapтацĭ къ вшoara пивъzъ, πέλτη, vezĭ ziч:) saъ ka пелtastъ.

Καταπελταφέτης ου, (ὁ), [καταπέλτης, ἀφίημι] asvîrlitopъ de sъцецĭ npin...

Καταπέλτης, ου (ὁ), [καταπάλλω] вnъ felъ de pesвoĭaskъ maшinъ, npin kape se asvîrlĭaъ prea marĭ sъцецĭ. 2) вnъ felъ de instpвmîntъ mвnчitopъ, saъ kinвitopъ. [de вnde

Κατα-πελτικὸς, ἡ, ὸν, kape se asvîrlъ npin, saъ se dedвче ла καταπέλτης. (vezĭ ziч: preved:).

Κατα-πέμπω, viit: -πέμψω, popneskъ, înninrъ, asvîrlъ în жos.

Κατα-πενθέω -ῶ, viit: -ήσω, жълeskъ, плînrъ amap.

Κατα-πεπαίνω, biit; -ανῶ, mъ кокъ кв desъвîршipe.

Καταπεπόσθαι, nas: tpe: de кв: de înf: ал лвї καταπίνω.

Καταπεπταμένος, ή, ον, nas: tpe: de кв: de naptч: ал лвї καταπετάννυμι.

Καταπεπτηὼς, υῖα, ὸς, noct: în локъ de καταπεπτηχώς, tpe: de кв: de naptч: ал лвї καταπτήσσω, saъ καταπτώσσω.

Κατα-πέπτω, biit: -πέψω, mistвїeskъ desъвîршit; (fir:) sвfepъ. «Χόλον—». Ил: A: (обшt:) fepвъ în sinemї.

Καταπεπυκασμένως, [καταπυκάζω] adв: (de naptч:) înцелепцeшte; (npin întind:) isквsit, вiклепeшte.

Κατάπερ, adв: Ion: în локъ de καθάπερ.

Κατα-περαιόω -ῶ, biit: -ώσω, tpeкъ (akt: saъ next:) de чeca-л-алtъ naptе, dinколо (de pîъ, ші чл:). [de вnde

Καταπεραίωσις, εως (ή), tpeчepe (akt: saъ next:) dinколо, de чeca-л-алtъ naptе.

Κατα-πέρδω, saъ (maї корек:) καταπέρδομαι, biit; -παρδήσομαι, (nex: κατέπαρδον, ші чл:) (кв цen:) бъsъ не чinева, (ad:) îл desnpeцвїeskъ.

Κατα-περί-ειμι, biit: -έσομαι, (кв цen:) întpекъ npea mвлt, sîntъ mвлt maї npesвs, вirвїeskъ кв totвл.

Κατα-περίξυσις, εως (ή), pendape, чîoпliре de жвр înnpeжвр. [κατά, περιξύω].

Κατα-περονάω-ῶ, biit: -ήσω, batъ чева цeanъn кв niponъ saъ квїъ.

Κατα-περπερεύομαι, biit: -εύσομαι, шъ noptъ кв mвlte mвїepeшtї кokeтърії, saъ înfpînгътърї.

Κατα-πέσσω, Eол: în локъ de καταπέττω.

Κατα-πετάννυμι biit: -πετάσω, întinzъ чева neste totъ; (npin вpm:) акоперъ кв чева. «Ἵπποι φοινικίσι καταπεπταμένοι». Ksn: «Ὅσον ἂν τόπον ἐπίσχῃ καταπτασθὲν τὸ τῆς νεώς ἱστίον». Ил: [de вnde

Καταπέτασμα (τὸ), katanetasmъ, nepdea, saъ op чe este întinsъ dînainte, saъ neste чева кa вnъ акоперemîntъ.

Κατα-πέτομαι, biit: πτήσομαι,=Καθίπταμαι, sборъ în жos, mъ погоръ în sборъ.

Κατα-πετροκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, sfъpîmъ чева ка о nїatpъ (кв чokanвл), saъ лoвind de nїetpe, stînvї, ші чл:

Κατα-πετρόω-ῶ, biit: -ώσω, batъ de totъ кв nїetpe. 2) daъ чева de pîпъ ла вале.

Κατα-πέττω, biit: -πέψω. At: în локъ de καταπέπτω.

Κατα-πέφνω, (neînтp: tcmat: snpe depiвapea sinгървлвї întpeв: nex: 2: κατέπεφνον, de вnde naptч: καταπέφνων în локъ de καταπεφνών) вezї πέφνω.

Καταπεφρονηκότως, adв: (de naptч:) кв mвлtъ desnpeцвipe. (akt:). [ші

Καταπεφρονημένως, adв: (de naptч:) foapte desnpeцвit (nas:). [καταφρονέω].

Κατα-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfirъ adînк, înцepeneskъ în чева. 2) înkerъ (înrїeцъ) de totъ.

Κατα-πηδάω-ῶ, biit: -ήσω, sъръ de sвs жos, saъ mъ погоръ sърind.

Κατα-πημαίνω, biit: -ανῶ, noct: вatъmъ кв totвл.

Κατάπήξ, ῆγος, saъ ῆγος (ὁ), [καταπήγνυμι] паръ înfintъ în пъшîntъ. 2) o naptе a вшeї, (noate)=Ἐπιβλής. 3)=Ἐπίπηξ, smiчea nentpв altoipe.

Κατάπηρος (ὁ. ἡ), кв totвл вetcarъ (sakatъ). [κατὰ, πηρός].

Κата-πιάινω, biit: -ανῶ, înграшъ de totъ.

Κата-πιέζω, biit: -έσω, stpiвeskъ tape; (fir:) stpimtopezъ npea mвlt, tipanezъ, înпilezъ. [de вnde

Καταπίεσις, εως (ή), tape stpiвipe; (fir.) апъsape, tipanikъ înпilape.

Κата-πιθανεύω, biit: -εύσω, fakъ не чinева a крede (a se îndвплека ла) чева npin провавілітъціle, чe snвїъ.

Κατὰπικρος (ὁ, ἡ), de totъ amapъ. [κατὰ, πικρὸς].

Κата-πιλέω-ῶ, biit: -ήσω, înfъшвpъ (акоперъ) neste totъ; (miж:) mъ înfъшвpъ în xaїne, ка sъ nв ръчeskъ.

Καταπίμελος (ὁ, ἡ), npea грasъ. [κατὰ, πιμελὴ].

Κата-πίμπλημι, biit: -πλήσω, вmплв de totъ.

Κата-πίμπρημι, biit: -πρήσω, apzъ de totъ.

Κата-πίνω, biit: -πίομαι, înгiцъ; (fir:) кeлтвїeskъ ръъ în desfътърї, pisineskъ. «Τὴν πατρῴαν οὐσίαν—». Esxл:

Κата-пипράσκω, biit; -πράσω, ші At: παράσω, вînzъ чева de totъ, saъ ръъ.

Κата-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazъ жos, saъ de totъ; (fir:) skazъ de totъ, îmї пїepzъ toaтъ stapea (matepiaлъ, saъ moралъ) de maї 'naшte; слъвeskъ, mъ трекъ. «Στόμαχος καταπεπτωκὼς». Алс: Трл: къzвtъ, слъвitъ.

Κата-писсόω(ττόω),-ῶ, biit: ώσω, кътръnezъ, saъ вmъ чева кв катранъ neste totъ.

Κата-пистεύω, biit. -εύσω, mъ înкрezъ; (nas: кв ак:) mi se înкpede чева.

Κата-пистόω-ω, biit: -ώσω, черъ, saъ їaъ înкpedinцърї (npin жвръmînтъ, кezъшic,

ші чл:) de ла чінева; (між:) даў înkpedinцърĭ, înkpedinцezў, kezъшвĭeskў, ĭъгъdвĭeskў. 2) мъ înkpedinцezў чева înkontpa kвĭва. [de вnde

Καταπίστωσις, εως (ἡ), чea прin жвръmintў (kezъшie, ші чл:) înkpedinцape, asirвpape.

Κατα-πιττόω-ῶ, вiit: -ώσω, At: în локў de καταπισσόω. [de вnde

Καταπίττωμα (τὸ), лвкрв de totў кърънitў, saў kape слвжеште ла вnцepe кв katpanў. [ші

Καταπίττωσις, εως (ἡ), вnцepe кв katpanў, saў кърънipe neste totў.

Κατα-πιτύσκω (πιτύω), вezĭ καταπυτίσκω.

Κατα-πίω, вiit: -πίσω, ĭakў ne чінева a вea (a înriцi), adъnў.

Κατα-πλαγής, έος (έ, ή), [καταπλήσσω] snъĭmîntatў, înrpozitў. (вezĭ καταπλήξ). [de вnde

Καταπλαγία (ἡ), snъĭmînтape, înrpozipe, = Κατάπληξις.

Κατάπλασις, εως (ἡ), пвnepe de kataплasmъ. [ші

Κατάπλασμα (τὸ), kataплasшъ, saў op че se пвne d'asвnpa пърцiĭ пътimaше (aлiĭe, обложiтвръ, ші чл:). [din

Κατα-πλάσσω (ττω), вiit: -πλάσω, вnгў, saў пвlў чева d'asвnpa ka o kataплasшъ, обложескў. 2) formezў чева dвne алта кв мвлъ îndemînape; (fir:) плъsmвind noвesteskў чева de adeвърatў. [de вnde

Καταπλαστός, ὴ, όν, че se пвne, saў se noate пвne d'asвnpa ка o kataплasmъ saў обложiтвръ. 2) (fir:) плъsmвitў, minчinosў.

Καταπλαστύς, ύος (ἡ), Ion: în локў de κατάπλασις; (прin întind:) în локў de κατάπλασμα. [din

Κατα-πλάττω, вiit: -πλάσω, At: în локў de καταπλάσσω.

Κατα-πλέκω, вiit: -πλέξω, înnleteskў вna кв алта; (fir:) înkвркў. (вezĭ καταπλήσσω). 2) îmĭ съвîршeskў înnletipea; (în цen:) isпръвeskў.

Κατα-πλεονεκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв цen:) прedomneskў кв asвnpipe asвnpa kвĭва, îl amъцeskў; (în цen:) asвnpeskў ne чінева.

Κατάπλεος (ὁ, ἡ), вezĭ κατάπλεως.

Κατα-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, плвteskў în жos (adikъ dвne kвpвpa pîвлвĭ, saў dene mape кърe вskatў); (de вnde) soseskў, saў мъ întopkў ĭapъшĭ кв kopъвia în noptў. 2) плвteskў în felвpite dipekцiĭ.

Κατάπλεως (ὁ, ἡ), At: în локў de κατάπλεος, кв desъвîршipe плinў. [κατα, πλέως].

Καταπληγμὸς (ὁ), Skp: în локў de κατάπληξις.

Κατα-πλήθω, (fъръ вiit:) (кв цen: ші pap dat:) sîntў кв totвл плinў de чева.

Καταπληκτικὸς, ὴ, όν, (ші adв:) -ικῶς, snъĭmînтъtopў, înrpozitopў. [ші

Καταπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), snъĭmînтatў; fipeште fpikosў, neîndpъzneцў; вĭmitў, nĭepdвtў. [ші

Κατάπληξις, εως (ἡ), snepiiчĭвne, snaĭmъ; вĭmipe, ші чл: [din

Καταπλήσσω(ττω), вiit: πλήξω, (dвne ziч:) isвeskў în kanў; (прin врm:) ameцeskў de totў; (oвiч:) snъĭmînтezў, вĭmeskў. || (між:) рътîĭў вĭmitў (înkpemenitў), ле nĭepzў de totў. «Μὴ καταπλῆξαι (dвne алцiĭ καταπλέξαι) αὐτὸν προδοσίᾳ». Ep: sъ нв 'л въdĭaskъ în пввлікў de тръdътopў. (ші між:) «Καταπληξάμενος τοὺς ἔνδον παρέλαβε τὴν πόλιν». Diod: «Τῇ καινολογίᾳ καταπληττόμενοι τὸν ἰδιώτην». D: Ал: (ші nas: кв ак: ел: indip:) «Κατεπλήγη (At: Κατεπλάγη) φίλον ἦτορ». Il: Γ. «Ψυχῆς ὑπὸ φόβων καταπεπληγμένης». Ksn: (вezĭ ші ἐκπλήσσω).

Καταπλήσω, вiit: ал лвĭ καταπίμπλημι.

Καταπλιγμέω -ῶ, вiit: -ήσω, [κατὰ, πλίγμα] клintind не kontpaлвптъtopвл dи nosiцia sa, îl трînteskў ла пъmîntў.

Καταπλοκὴ (ἡ), înnletivipe, înkвркътвръ; (iap naptik: în mвsikъ) noropipe de глasў kîte пвцinў. (înnpot de ἀναπλοκή).

Κατάπλοος -ους (ὁ), трацepe de коравie ла nopтў; întoapчepe не mape. [κατὰ, πλόος].

Κατα-πλουτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв ак: ел:) sîntў вoratў, saў мъ înвoгъцeskў din чева.

Κατα-πλουτίζω, вiit: -ίσω, înвoгъцeskў не чінева прea мвлт.

Κατα-πλουτομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, înfpîngў не връжmашў прin вoгъцia mea.

Κατάπλυμα (τὸ), snълъчiтвръ. 2)=Κατάπλυσις. [din

Κατα-πλύνω, вiit: -πλυνῶ, snълў вinc, în мвлte ane, лimnezeskў; (fir:) desnpeцвĭeskў, nimiчeskў. «Νῦν δὲ ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα». Tfp: a skъzвt, a ажвns de nimikў. [de вnde

Κατάπλυσις, εως (ἡ), snълъчipe, лimnezipe кв мвлъ anъ. [ші

Κατάπλυστος (ὁ, ἡ), грeш: în локў de (saў =) Κατάπτυστος.

Κατα-πλώω, вiit: -πλώσω, noet: Ion: iн локў de καταπλέω.

Κατα-πνείω, noet: în локъ de καταπνέω.

Κατάπνευμα (τὸ), obiect, aspra cărbiа, saŭ în kape se face sfîrlape. «Λῳτοῦ —». Esp: flăsperăl. [din

Κατα-πνέω, biit: -πνεύσω, (kъ ak:) sufl în ceva aspra, d' aspra kăiva, saŭ din toate părțile.

Κατα-πνίγω, biit: -πνίξω, înnecă penede, saŭ kъ totăl. [de ende

Κατάπνιξις, εως (ἡ), penede, saŭ totalъ înnecare.

Καταπνοὴ (ἡ), sfîrlare aspra, saŭ de vîntă. [κατὰ, πνοὴ]. [de ende

Κατάπνοος -ους (ὁ, ἡ), sfîrlată din toate părțile, saŭ ekspusă la sfîrîrile vîntărilor.

Καταπόδα, ші Καταπόδας (în локъ de κατὰ πόδα, -δας), adv: în dalъ dăne; din ărmъ; d' aproape.

Καταπόθρα (ἡ), în локъ de καταπότρα.

Κατα-ποικίλλω, biit: -ιλῶ, înnestrițezъ, înnodobeskъ чева neste totъ; saŭ kъ felărite колоаре.

Κατ-απολαύω, biit: -λαύσω, (kъ gen:) dobîndeskъ (mъ băkărъ de) чева kъ saцiă, saŭ neste mъsărъ.

Κατα-πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, înfrînrъ (prăpădeskъ) ne чineva, saŭ îl domoleskъ prin pesboiă. [de ende

Καταπολέμησις, εως (ἡ), înfrînцere, saŭ înbinцere prin pesboiă.

Κατα-πολιτεύομαι, biit: -εύσομαι, birăieskъ, sănătă ne чineva prin politiче ănceltirі, saŭ onosiцii. 2) vatămъ intereseле kăiva prin reaoa mea politikъ.

Καταπολὺ, (în локъ de κάτὰ πολὺ) adv: prea mălt.

Κατα-πομπεύω, biit: -εύσω, (kъ ak:) adъkъ чева kъ pompъ, saŭ paradъ. 2) (kъ gen:) vorbeskъ pompos împotiva kăiva, saŭ despre чева.

Κατα-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, oboseskъ ne чineva; (prin arm:) înfrînrъ, domoleskъ, ші чл: [κατάπονος]. [de ende

Καταπόνησις, εως (ἡ), obosire; înbinцere (akt:)

Κατάπονος (ὁ, ἡ), obositъ de mălъ osteneală; (despre lăkr: fir:) sărîrșitъ kъ mălъ măpkъ; (prin arm: maĭ de mălteorі) sălitъ, meșteșugitъ (nъ natăralъ). [κατὰ, πόνος].

Κατα-ποντίζω, biit: -ίσω, (κατὰ, πόντος] asărîlъ чева în fundăl, saŭ în mijlocăl mării;. (în gen:) kufundъ. [de ende

Καταποντισμὸς (ὁ), înnecare în mare; (în gen:) kufundare. [ші

Καταποντιστὴς, οῦ (ὁ), kufundătorъ de корăбіі, saŭ înnecătorъ de чeĭ prinшĭ într' înseле (nipatъ, korsarъ).

Κατα-ποντόω -ῶ, biit: -ώσω, = Καταποντίζω.

Κατ-απο-πέρδω, saŭ maĭ корек: -πέρδομαι, biit: -παρδήσομαι, kom: = Καταπέρδω.

Κατα-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, = Κατέρχομαι, mъ întorkъ (prinv: din eksilъ).

Κατ-απορέω -ῶ, biit: -ήσω, vatămъ чева din neștiinцa (lipsa de miжloace, saŭ îndoiала) mea.

Κατα-πορθέω -ῶ, biit: -ήσω, жăfuind prăpădeskъ, năstiezъ kъ totăl.

Καταπόρνευσις, εως (ἡ), sursă: akt: ал lăĭ...

Κατα-πορνεύω, biit: εύσω, sileskъ, saŭ lasъ o mărere a kărві kъ or чine. 2) = kъ

Κατα-πορνοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, keltăieskъ desfînat ла kărве.

Κατα-πορσαίνω, biit: ανῶ, grăieskъ, întokmeskъ, dikiseskъ чева kъ înțrițire. «Ἄλοχοί κατὰ δώματα πορσαίνουσιν». Om: Imn: dipцeazъ, цin în bănъ pîndăĭalъ. (alцiĭ dedъk prep: ла nume) bezĭ ші...

Κατα-πορσύνω, (în Ksn:) greш: în локъ de κακὰ πόρσύνω. (bezĭ zic:).

Κατάποσις, εως (ἡ), înțiцire. 2) înțiцitoare. [ші

Καταπότης, ου (ὁ), înțiцitorъ, (ad:) mălmînkătorъ ші bătorъ. [ші

Καταπότιον, ші Κατάποτον (τὸ), (prinv: med:) хапъ (înțiцitъ nemestecatъ). [ші

Καταπότρα, ας (ἡ), naptea de жos a rîtлежălăĭ, înțiцitoare. [καταπίνω].

Κατα-πραγματεύομαι, biit: εύσομαι, (kъ gen:) năskoceskъ, ші întrebbinцezъ felărite miжloace împotiva kăiva.

Καταπρακτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, îndemînatikъ, destoinikъ a sărîrші, alъkra чева, aktivъ. [καταπράττω].

Καταπρανὴς, έος (ὁ, ά), Dop: în локъ de καταπρηνής.

Κατάπραξις, εως (ἡ), sărîrșire, desărîrșitъ лăkrare de чева. [din

Κατα-πράσσω(ττω), biit: -πράξω, îmĭ sărîrșeskъ, adъkъ ла îndeplinire skopăl, saŭ întreprindere a.

Καταπράϋνσις, εως (ἡ), înălînzire, domolire desărîrșitъ. [din

Κατα-πραΰνω, biit: -υνῶ, înălînzeskъ, domoleskъ, linișteskъ de totъ.

Κατάπρεμνος (ὁ, ἡ), plinъ deălăstăre de ла rădăчinъ. [κατὰ, πρέμνον].

Κατα-πρεσβεύω, biit: -εύσω, (kъ gen:) mъ ţrimiцă, saŭ лăkrezъ ka solъ împotiva kăiva.

Κατα-πρήθω, biit:-πρήσω,=Καταπίμπρημι.

Καταπρηνής, έος (ός, ή), întopsъ къ faца în жos. «Χειρὶ καταπρηνεῖ». Om: къ палта în жos. [κατὰ, πρήν]. [de вnde

Καταπρηνίζω, biit: -ίσω, арвпкъ чева къ faца în жos de вале.

Καταπρηνόω -ῶ, biit: -ώσω, =Καταπρηνίζω.

Κατα-πρίω, biit: -πρίσω, taĭъ къ (saъ кя къ) ferъstrъвл; ferъstrъieskъ în лвнгъ.

Κάτα-προ-δίδωμι, biit: -δώσω, trъdaĭ de totъ, saъ пъръseskъ ка вnъ trъdъtopъ.

Κατα-προ-ἵημι biit: -προήσω, (къ цеп:) asвîrлъ чева къmînie asвпра къîва; (miж:) лasъ чева de totъ neînfrіжitъ snpe вътъmъrea къîna; trъdaĭ; пъръseskъ.

Καταπροίξομαι, ші Ion: Καταπροΐξομαι, [κατὰ, προΐξ] biit: de neîntp: прez: boĭъ faче чева fъr pesплътipe; boĭъ рътînca nenedensitъ. (totdaвna къ ner: ші în sensъ de ръъ). «Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροίξεται». Archil: пъ тъ ва вътъma (вatжokopi,'ші чл:) fъr pesввnape; (ші къ naptч:) «Οὐ λωβησάμενος ἐμὲ καταπροΐξεται». Ep: (ші авsол:) «Οὗτοι καταπροΐξει» Ep:

Κατα-προ-λείπω, вtit: λείψω, noct: лasъ пъ totвл, пъръseskъ.

Κατα-προνομεύω, biit: -εύσω, жълъieskъ, пвstiezъ къ totвл прin хрънірї de пвtpeцврї вnъ пътîntъ връжтъшeskъ.

Κατα-προτερέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ цеп:) апвкъ a faче чева maĭ 'nainte de kît алтвл, saъ штіъ a тъ folosi maĭ înграв ші maĭ вinc din înпрежврърї de kît алтвл; (în цеп:) ковîршeskъ, întpекъ.

Κατα-προχέω, biit: -εύσω, noct: (вnc-орї къ цеп: indip:) върsъ чева înвîлшвгat neste... «Δάκρυα παρειῶν—». Anлn:

Καταπρωκτίζω, biit: -ίσω, Sхл: =Καταπυγίζω. [din

Κατάπρωκτος (ός, ή),=Καταπύγων. [κατὰ, πρωκτός].

Καταπταλών, (iap пъ Καταπτακῶς) noct: nex: 2: de naptч: алтвї καταπτήσσω, -πτώσσω.

Κατάπτερος (ός, ή), totъ înapinatъ. [κατὰ, πτερὸν]. [de вnde

Καταπτερόω, -ῶ, biit: ώσω, înapinezъ.

Καταπτήσομαι, biit: ал лвї καθίπταμαι.

Κατα-πτήσσω, biit: -πτήξω, (tpe: de къ: καταπέπτηχα, mi κατέπτηχα, nex: noct: κατέπτακον) тъtemъ foapte твлт, ле пїerдъ de fрікъ; (прin врm:) тъ srîpveskъ, тъ nitвлezъ, шъ askвnzъ de гроazъ. «Νεβρὸς καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ». Il: X. «Τὸ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήνην ὑπ' ὄχεσφιν».. Il: Θ. (ші în desпърцipe). «Κατά δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ». Od: Θ. (ші къ adв: de локъ). «Καὶ νῦν ἔδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών». Esхл: (ші къ dat: прічinвit:) «Ἀμῷ καταπεπτηυῖαι». (ші къ ак: ел:) ϖΚαταπεπτηχέναι τὴν ἐπίκλυσιν». Eлd: (вezї ші καταπτώσσω).

Καταπτήτην, noct: în локъ de κατεπτηξάτην, saъ κατεπτήτην, 3: înd: neps: de nex: ал лвї καταπτήσσω, saъ ал лвї καθίπταμαι.

Κατα-πτίσσω, biit: -πτίξω, nisezъ tape ші твлт.

Κατα-πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, snepiъ прса твлт. || (nas:saъ mїж:)=Καταπτήσσομαι, тъ snъîmînteză.

Κατ-άπτομαι, biit: -άψομαι, Ion: în локъ de καθάπτομαι.

Κατα-πτέσθαι, nex: de înf: ал лвї καταπέτομαι.

Κατάπτυστος (ός, ή), [καταπτύω] de skвînat în faцъ; (прin întind:) skîpвosъ; netpeвnikъ.

Καταπτυχὴς, έος(ός, ή), [καταπτυχὴ](прinч: хаїnъ) кapc faче твлte îndoitврї, saъ крецврї, ларгъ.

Κατα-πτύω, biit: -ύσω, (къ цеп. sąъ ак:) skвїnъ în faцъ; (прin întind:) тъ skîpвeskъ de чinева, îl desпрецвїeskъ прса твлт.

Κατάπτωμα (τὸ), къzъlвръ, sврnъlвръ. pвinъ.2)=къ...

Κατάπτωσις, εως (ή), къdepe жos, sврnape (nas:); (шed:) desъвîршitъ skъdepe de пвtepe, saъ слъвічївne a волnавлвї. [καταπίπτω].

Κατα-πτώσσω, biit: -πτώξω, noct: în локъ de καταπτήσσω, тъ srîpveskъ de fрікъ. «Καταπτώσσουσι, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα». Il: E.

Κατάπτωτος (ός, ή), къzвlв жos, saъ rata a se sвpna. [καταπίπτω].

Κατα-πτωχεύω, biit: -εύσω, sъръveskъ ne чinева къ totвл. || (nas:) ажвнгъ îu desъвîршitъ sъръчіе. «Τῶν μὲν ἐν δόξῃ κατεπτωχευμένων εἰς θέατρα, ші чл:». Il:

Καταπυγής, έος (ός, ή), =Καταπύγων. [de вnde

Καταπυγίζω, biit: -ίσω, =Πυγίζω.

Κατάπυγος (ός, ή), =Καταπύγων.

Καταπυγοσύνη (ή), калitatea, ші (ка adїek:) fem ал лвї...

Καταπυγόσυνος, η, ον, noct: în локъ de...

Καταπύγων, ονος, saъ ωνος (ός, ή), (compap; κρταπυγωνέστερος) neste fipe desfрînatъ, înkinatъ къ totвл трвнешtелор па-

timĭ. [κατὰ, πυγὴ вezĭ ziч:).

Ката-пύθω, вiit: -πύσω, пвtpezeskĭ de totĭ. «Ξύλον δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ». Лл: Ч.

Ката-пукάζω, вiit: -άσω, акоперĭ чева кв grosĭ акоперъmîntĭ; вmплв, îndesĭ чева вine.

Κατάπυκνος (ὁ, ἡ), прea desĭ; (прin врm:) вîptosĭ, tape. «Κοιλίᾳ — ». Iпкр: [κατὰ, πυκνός]. [de вnde

Καταπυκνόω -ῶ, вiit: -ώσω, îndesezĭ чева прea твлт; kpeskĭ, îmтвлцeskĭ; гръmъdeskĭ; вmплв, îndesĭ. [de вnde

Καταπύκνωσις, εως (ἡ), îndesipe; гръmъdipe; вmплepe, îndesape твлтъ.

Ката-пуктεύω, вiit: -εύσω, îmĭ вirвĭeskĭ лвптъторвл în rĭontвipe.

Καταπυρίζω, вiit: -ίσω, вezĭ ші каппурίζω. [din

Κατάπυρος (ὁ, ἡ), кв totвлînfokatĭ, aprinsĭ. [κατὰ, πῦρ].

Ката-пурполέω -ῶ, вiit: -ήσω, apzĭ de totĭ.

Κατάπυρρος (ὁ, ἡ), foaple бълапĭ, saĭ рошkatĭ. [κατὰ, πυρρός].

Ката-путίσκω, вiit: -πутίσω, stponeskĭ прea твлт чева (прinч: din гвръ).

Καταπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кв лвнгъ ші deasъ вarвъ, вървosĭ. [κατὰ, πώγων].

Ката-πωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Καταπιπράσκω.

Κατάρα (ἡ), вlestemĭ asкipa квîва. [κατά, ἀρά].

Ката-раθυμέω-ῶ, вiit: -ήσω, = Καταρράθυμέω.

Ката-раΐζω, -ομαι (în локĭ de καταρραΐζω, -ομαι), вiit: -ίσω, -ομαι, тъ înтpemezĭ кв desъвîршipe din вoалъ.

Καταραιρημένος, Ion: în локĭ de καθηρημένος, nas: tpe: de кв: de парtч: лвĭ καθαιρέω.

Ката-ракόω -ῶ, вiit: -ώσω,=(saĭ грeш: în локĭ de) Καταρράκόω.

Καταράκτης, ου (ὁ), noet: în локĭ de καταρράκτης.. (вezĭ καταράσσω). [de вnde

Καταρακτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, ївte, foaple penedc.

Кат-аράομαι -ῶμαι, вiii: -άσομαι, (кв dat: ші în Skp: кв ак: dip: ші ак: indip:) вlestemĭ.

Καταράσιμος (ὁ, ἡ), вpednikĭ de вlestemĭ (вlestematĭ). [din

Κατάρασις, εως (ἡ), вlestemape. [καταράομαι].

Ката-рассω (ττω), вiit: -ράξω, noet: în локĭ de καταρράσσω.

Кат-аράссω, вiit: -αράξω, isвind penede fърîmĭ чева кв sromotĭ. (вezĭ ші καταρράσσω).

Κατάρατος (ὁ, ἡ), вlestematĭ, saĭ de вlestemat, spвrkatĭ. [καταρῶμαι].

Καταραψῳδέω-ῶ, вiit: -ήσω,=(saĭ грeш: în локĭ de) Καταρραψῳδέω.

Κατάρβυλος (ὁ, ἡ), noet: aжвnsĭ nînъ la înkълцъminte; лвnгĭ nînъ la глezne. «Χλαῖνα—». Sof: [κατὰ, ἀρβύλα].

Кат-αργέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкĭ, лasĭ чева de totĭ нелвкръторĭ, de neîntpеввinцat; desпвtepezĭ, desfiinцezĭ. «Τοὺς καιροὺς — ». Sвid: пв тъ folosesĭ din окaziĭ

Κάταργμα (τὸ), [κατάργω] nîprъ adвsъ маĭ 'nainte de прinчinала жертfъ, (de вnde îm:)=Ἀπαρχαί.

Κατάργυρος (ὁ, ἡ), кв totвл de argînтĭ. [κατὰ, ἄργυρος]. [de вnde

Καταργυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкĭ чева de (saĭînвpakĭ кв) arцintĭ. (fir:) «Κατηργυρωμένος λέγω ταῦτα». Sof: mitзitĭ.

Кат-арδεύω, вiit: -εύσω, вdĭ, adъnĭ de totĭ. [de вnde

Κατάρδευτος (ὁ, ἡ), вdatĭ, moїatĭ, adъpatĭ de totĭ.

Кат-άрδω, (fъръ вiit:)=Καταρδεύω; (прin întind:) înвeseleskĭ.

Ката-рέζω, вiit: -рέξω, noet; în локĭ de καταρρέζω.

Кат-арέομαι, Ion: în локĭ de καταράομαι.

Кат-арέσκω, вiit: -αρέσω, тъ твлцвmeskĭ de чева, прiimesвĭ кв плъчere, înкввiinцezĭ чева.

Κατάρης, εος (ὁ, ἡ), Dop: în локĭ de κατήρης.

Кат-арθρέω -ῶ, вiit: -ώσω, = Διαρθρόω, saĭ Ἐξαρθρόω.

Καταριγηλὸς (în локĭ de καταρριγηλός), ἡ, ὸν, noet: грozavĭ.

Кат-аριθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, пвmърĭ kîte вna вna; saĭ înшirĭ ла пвmърĭ. [de вnde

Καταρίθμησις, εως (ἡ), пвmъраpe kîte вna вna, saĭ înпвmъраpe.

Ката-ριπίζω, вiit: -ίσω, anърĭ, sвїлв în чева, faкĭ вîntĭ, mішkĭ асрвл.

Ката-ριπτάζω, вiit: -άσω, =(saĭ грeш: în локĭ de) Καταρριπτάζω.

Кат-аριστάω -ῶ, вiit: -ήσω, тъnînkĭ чева ла прînzĭ, прînzeskĭ.

Кат-аριστεύω, вiit: -εύσω, (кв цeп:) шъ арълĭ вitcazĭ înпroliва квîва.

Κατ-αρκέω -ῶ, biit: -έσω, sîntŭ **destulŭ**, **ажунгъ**. [de unde

Καταρκὴς, έος (ὁ, ἡ), **destulŭ**, de **ажuns**; **плinŭ**; **desъвîршitъ**.

Καταρκτικὸς, ὴ, ὸν, **dъtъtorŭ** de **înчeнutŭ**. «Αἴτιον καταρκτικὸν». Ил: **чea dintîi (înчепътoape)** **прічinъ**. [κατάρχω].

Κατ-αρμόζω, biit: -όσω, Ion: **în локŭ** de καθαρμόζω.

Κατ-αρνέομαι- οῦμαι, biit: ήσομαι, **tъгъduïeskŭ** **кu** **totuл**. «Φὴς, ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε»; Sof:

Κατ-αρόω -ῶ, biit: -ώσω, **арŭ** de **totŭ**.

Καταῤῥαγὴ (ἡ), =Κατάῤῥηξις, **рuперe**; **sfîшierе**; **рuперe**, **ші чл**: [καταῤῥήγνυμι].

Καταῤ-ραθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, **пerzŭ**, **saŭ** **ватъmŭ** **чева** din **лепевirea mea**; (nestp:) **mъ** **fakŭ** **кu** **totuл** **лепешŭ**, **trîndавŭ**.

Καταῤ-ραΐζω, biit: -ίσω, **vezî** καταραΐζω.

Καταῤ-ραίνω, biit: -ρανῶ, **stpouesлŭ** de **totŭ**, **udŭ**.

Καταῤ-ρακόω -ῶ, biit: -ώσω, **trепцuïeskŭ**, **sfîшiŭ**.

Καταῤῥακτὴρ, ῆρος (ὁ), **noet**: **în локŭ** de

Καταῤῥάκτης, ου (ὁ), **kape kade**, **saŭ se лasъ ла вале penede**,=Καταῤῥακτὸς. «Ὀδὸς (=Οὐδὸς) — ». Sof: **пръпastie** de **пъmîntŭ**, **saŭ** **pînoasъ** **intpape** de **пръпastie**. || (**suвst**: 1) **катарактŭ**, **penede къdepe** de **апъ** din **локŭ** **'палтŭ**. 2) **облопŭ** de **rîpлiчîŭ**, **ші чл**: 3) **stъвіларŭ** de **pîŭ**, de **шanцŭ**, de **скокŭ** de **тоаръ**, **ші чл**: 4) **unŭ** **felŭ** de **пasъpe** de **mape**, (**fpanц**;) **goé-land**, **saŭ** **frégate** [**ші**

Καταῤῥακτὸς, ὴ, ὸν, **kape se слобоade** a **къdea penede** **în жos**. «Θύρα καταῤῥακτὴ». Ил: **канатŭ** de **облопŭ**, **че se înkide în жos**. [καταῤῥάσσω].

Καταῤ-ραντίζω, biit: -ίσω,=Καταῤῥαίνω.

Καταῤ-ράπτω, biit: -ράψω, **kosŭ** din **toate пърцiле**; (**кu** dat: **îndip**:) **kosŭ** **чева** **вine** **în**..; (**fir**:) **врzeskŭ** **mauinaцiї** de **вikлenie** **asъпра** **кuїва**.

Καταῤ-ράσσω(ττω), biit: ράξω, (**dъne zic**:) =Καταῤῥήσσω, (**овіч**:) **mъ** **арънкŭ**, **kazŭ** **penede** **asъпра** **кuїва**. (**vezî** **ші** καταράσσω, **ші** καταῤῥήγνυμι].

Καταῤῥαφὴ (ἡ), **кuзъtъръ** din **toate пърцiле**; (**iap** **хірврц**:) **кuзъtъръ** de **плеопа** de **жos** a **окîзлuї** **рuпtъ**. (**înnpot**: de ἀναῤῥαφή).

Κατάῤῥαφος (ὁ, ἡ), **кuзutŭ**, **кîрnitŭ** din **toate пърцiле**. [καταῤῥάπτω].

Καταῤ-ραψῳδέω -ῶ, biit: ήσω, **înшirŭ** **tiкълoase** **pansodiї**, **бърfeskŭ** **neînчetat**; (**stpъm**:) **ameцeskŭ** **пе** **чinева** **кu** **бърfiрiле** **телс**.

Καταῤ-ρέζω, biit: -ρέξω, **noet**: **доворŭ**, **suрnŭ**, **saŭ** **погорŭ**; (**naptik**:) **netezeskŭ** **кu** **mîna** **перiї** **sвîрлiцŭ**; (**npin врm**:) **mînгîїŭ** **кu** **mîna**.

Καταῤ-ρεμβεύω, biit: -εύσω, **прівeцeskŭ**, **рътъчeskŭ** **înkoaчî** **ші** **'пколо** **пе** **чinева**.

Καταῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), **плекатŭ** **în жos**, **вълosŭ**. [din

Καταῤ-ρέπω, biit: -ρέψω, (**stpъm**: **ші** **nestpъm**:) **mъ** **аплекŭ**, **mъ** **новîрneszŭ** **în жos**, **saŭ** **ла вале**.

Καταῤ-ρέω, biit: -ρεύσω, **saŭ** -ρυήσομαι, (**nex**: κατέῤρευσα, **saŭ** κατεῤρύην, **ші чл**:) **mъ** **въpsŭ**, **кuргŭ** de **sus**, **saŭ** de **unдeва** **în жos** **neste чева**; (**npin înтind**:) **kazŭ** **penede** **жos**; (**în a 3**: **neps**:) **ажunгъ**, **kazŭ** **în пarтea кuїва** «Αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς». Ил: Δ. «Ἰδρῶτι καταῤῥέων, **saŭ** καταῤῥεόμενος». **Ksn**: **moїatŭ** **în suдoape**. «Κατεῤῥύη πρὸς τοὔδαφος». Ил: (**ші авsл**:) «Συνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταῤῥυείς». **Apstf**: «Καταῤῥέουσι τὰ φύλλα (αἱ τρίχες)» **Лкs**: «Τοῖχος ὑπὸ χρόνου καταῤῥέων». **Лкs**: «Εἰς σὲ καταῤῥεῖ ἡ χίμαρος», **Гкр**:

Καταῤ-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, (**miж**: **tp**: de **кu**: κατέῤρωγα, **ші nex**: κατεῤῥάγην) **рuпŭ**, **sfîшiŭ** de **totŭ**; **saŭ** **snaprŭ** **în** **mълte** **бъкъцŭ**; **suрnŭ** de **totŭ**. || (**nas**: **saŭ** **miж**: de **sine** **nas**:) **кръпŭ**, **mъ** **рuпŭ** **tposnind**; **kazŭ**, **mъ** **въpsŭ** **penede**. «Τὴν γαστέρα καταῤῥῆξαι». **Лкs**: **a nopni ла eшipe** **npin tape кuръцenie**. (**ші nas**:) «Ἡ γαστὴρ κατεῤῥάγη». **Елі**: **s' a nopnit пе врdinape**. «Ὄμβρου καταῤῥαγέντος **Лкs**: (**ші кu цen**:) «Κατεῤῥάγη μου δάκρυον». **Sof**: «Πολλοὺς κατέῤῥηξεν ἡμῶν γέλωτας». **Esix**: (**ші nas**:) «Γέλωτος πολλοῦ καταῤῥαγέντος». **At**: (**ші fir**:) «Πόλεμος ἡμῖν κατεῤῥάγη». **Apstf**: «Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεῤῥάγη». **Apstf**: (**vezî** **ші** ἐκρήγνυμι). [de **unde**

Καταῤῥηκτικὸς, ὴ, ὸν, **adъkъtorŭ** de **eшipe** a **nînteчeлuї**. [**ші**

Κατάῤῥηξις, εως (ἡ), **рuперe**, **sfîшierе**, **suарцерe**, **кръпape** **siлnikъ**; **арънкape**, **saŭ** **къdepe** **жos** **penede** (**fir**:) «Κοιλίης — ». **Iнкр**: **грozавъ** **врdinape**.

Κατάῤῥησις, εως (ἡ), **вorвipe** de **ръŭ**, **defъїmape**. [κατέῤῥημαι **neîntp**:].

Καταῤ-ρήσσω, biit: -ρήξω, =Καταῤῥήγνυμι. (**vezî** καταῤῥάσσω).

Καταῤ-ρητορεύω, biit: -εύσω, (**кu цen**:) **petopiчeшte** **вorвeskŭ** **înnpotiва** **кuїва**; **a-sтъпŭ** **гвра** **кuїва** **кu** **petopika mea**.

Καταῤῥιγέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: tpemврă totă de frikъ.

Κατάῤῥιζος (ό, ή), naină de rъdъчinĭ. [κατὰ, ῥίζα]. [de вnde

Καταῤῥιζόω -ῶ, viit:-ώσω, înrъdъчinezъ чева adînk, saŭ îĭ îmmвlцeskъ rъdъчineле.

Καταῤ-ῥικνόω -ῶ, viit: -ώσω, sвîrveskъ чева de totă.

Καταῤῥινάω (νέω) -ῶ, viit: -ήσω, nileskъ чева вine. (de вnde npin întind:) «Вραχίων εὐκατερῥινημένος». Esxл: înapmată вine кв askвцitъ sъцeatъ. (ші fir:). «Εἰπεῖν τι κατερῥινημένον». Apstf: кв iskвsinцъ, кв fineцъ. [κατὰ, ῥίνη].

Καταῤῥινέω -ῶ, viit: -ήσω, = Καταῤῥινόω, saŭ

Καταῤῥινίζω, viit: -ίσω, = Καταῤῥινάω.

Καταῤῥινόω -ῶ, viit: -ώσω, = Καταβυρσάω; (npin întind:) înapmezъ (npinч:) кв skътъ. (vezĭ καταῤῥινάω). [κατὰ, ῥινός].

Καταῤ-ῥιπτάζω, viit: -άσω, ші

Καταῤ-ῥιπτέω-ῶ, viit:-ήσω, At: în локъ de..

Καταῤ-ῥίπτω, viit: -ῥίψω, apвnkъ жos, вврnă ла пътînтă.

Καταῤῥοή, ші Κατάῤῥοια (ή),=Κατάῤῥους.

Καταῤ-ῥοιζέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: швerъ, гlвerъ tape.

Καταῤ-ῥοίζομαι, viit: -ίσομαι, пътimeskъ de гвtвraĭ. [ші

Καταῤῥοϊκός, ші Καταῤῥοϊτικός, ή, όν, pelativъ кв, saŭ провenitъ din гвtвraĭ, saŭ troaxnъ. [din

Κατάῤῥοος -ους (ό), кврцere de вmezelĭ (npinч: din kanъ), (de avi) гвtвraĭ, troaxnъ. [κατὰ, ῥόος -ροῦς].

Καταῤῥοπία(ή), anлekape, novîrnipe în жos. [din

Κατάῤῥοπος (ό, ή), =Καταῤῥεπής. [κατὰ, ῥοπή].

Καταῤ-ῥοφέω -ῶ, viit: -ήσω, sorbă кв totвл.

Καταῤῥοώδης, εος (ό, ή),= Καταῤῥοϊκός, вnвsъ ла troaxnъ.

Καταῤῥυής, έος (ό, ή), кврă ла вале; tonitъ; saŭ de totă вdatъ de вnă likвidă кврă asвnpъ 'ĭ. [κατερῥύην, nex: ал лвĭ καταῤῥέω].

Καταῤ-ῥυθμίζω, viit: -ίσω, pergлezъ чева eksakt dвne taktвл mвsiveĭ; (nas:) sîntă

Κατάῤῥυθμος (ό, ή), tonisitъ foapte eksakt dвne taktвл mвsikalъ; (npin вrm: maĭ de mвlte orĭ) monotonъ, adвkъtorъ de вrîtă. [κατὰ, ῥυθμός].

Καταῤ-ῥυπαίνω, viit: -ανῶ, ші Καταῤ-ῥυπόω, -ῶ, viit: -ώσω, soïeskъ de totă.

Κατάῤῥυτος (ό, ή), вdatъ, adъnatъ din toate пърцile de ane кarгъtoape; (fir:) înвilшвratъ de чева. 2) neste каре, saŭ npin каре лesne кърце anъ ла вале. «Κεραμωτὸν κατάῤῥυτον». Плв: [καταῤῥέω].

Κατ-αῤῥωδέω -ῶ, viit: -ήσω, Ion: în локъ de катоῤῥωδέω.

Καταῤῥώξ, [καταῤῥήγνυμι] ῶγος, (ό, ή), sfîшiatъ din toate пърцile; saŭ de totă вrnatъ. «Πέτρα —». Esix: stînkoasъ, pînoasъ. (vezĭ ші ἀποῤῥώξ).

Κάταρσις, εως (ή), погорîre, tpaцere de корăвіĭ ла portă. 2) (npin întind:) badă, локъ de tpas ла вskatъ.

Κατ-αρτάω -ῶ, viit: -ήσω, atîrnă чева d' asвnpa, saŭ ла локвл sъă; (npin вrm:) = Καταρτίζω. «Ηρωὶ κατήρτητο». Iикр: cpa în minцile sale. [de вnde

Κατάρτησις, εως (ή), atîrnare de вnă лвкрв ла локвл sъă; (npin вrm:) = Κατάρτισις.

Καταρτία (ή), =Κατάρτισις.

Κατ-αρτίζω, viit: -ίσω, întokmeskъ, aranжezъ; notpiveskъ; înвoïeskъ; (xirвpц:) пвlъ osвл чел eшitъ ла локвл sъă; (în цen:) dperă, kîrneskъ, penarezъ, întreцeskъ.

Κατάρτιον (τὸ), ші

Κατάρτιος (ή), (maĭ noă) în локъ de ἱστὸς, kataptă de кораві.

Κατάρτισις, εως (ή), ші καταρτισμὸς (ό), întokmire, aranжare; înвoire; (în цen:) întreцire, dreцere, penaraцie; (xirвpц:) пвnere de osă eшitъ ла локвл sъă. [ші

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ші Καταρτιστὴς, οῦ (ό), îndreптătorъ; întregătorъ, penaratorъ; înвoitorъ, înшъkătorъ, arвitrв (жвdikătorъ). (vezĭ ші ἁρμοστὴς). [καταρτίζω].

Κατάρτυσις, εως (ή), гътire; formare npin kreштere, edвkaцie. [din

Κατ-αρτύω, viit: -ύσω, гътeskъ кв toate treввinчoaseле, desъvîrшeskъ; aranжezъ; denpinzъ кв desъvîrшire. (de вnde ‖ napтч: nestrъm:) Κατηρτυκὼς, υῖα, ὸς (npinч: desnpe kalъ, ші чл:) desъvîrшitъ în vîrstъ; denpinsъ кв desъvîrшire. (вnc-orĭ кв цen:) «Κατηρτυκὼς κανῶν». Evp: obiчnвitъ ла... (vezĭ ші καθίστημι).

Κατ-αρχαιρεσιάζω, viit: -άσω, npin întrotivъ вnelтirĭ fakă a nв isввti чinева în alegeріле de dpegătorіĭ.

Καταρχὰς, (în локъ de κατ' ἀρχὰς) adв: ла înчepвtă.

Καταρχὴ (ή), întîĭa înчepere. 2) liвaцia чea maĭ 'nainte de жertfă. 3) =Ἀπαρχὴ, nîprъ. [din

Κατ-άρχω, viit: -άρξω, (кв цen:) că

înfiiș înveпș чева. «Ὁδοῦ—». Sof: mergș înainte, кълъкzezș. (ші кв ак:) «Ἡ φιλοτιμία κατάρχει τὴν ἡλικίαν». Diod: a aпвкat maї 'nainte. (ші miж:) «Κατάρχομαι στεναγμὸν». Evp: «Οὐ πράως μου κατήρξατο». Лвч: пв m'a лвat dintîї кв вinișopвл. 2) (miж: кв цеп: saș ак:) înveпș жertfa прin цeremoniile челе înadins pîndзite пentpв aveasta; (вne-opї) жertfeskș; (în цеп:) înжвnrîș; (прin întind:) sfinцeskș, konsfinцeskș. «Κατάρχομαι τῶν ἱερῶν». Dm: «Μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου». Apstf: (ші кв dat: opr:) «Στείχω δ' ἐπ' αὐτὴν, ὡς κατάρξομαι ξίφει». Evp: (ші авsол:) «Κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισι μέλει». Evp: (ші прin înt ind:) «Ὡς κατηργμένης αὐτοῦ φιλοσοφίας». Пл: (ші kom:) «Σκυτάλην λαβὼν κατήρξατό μου». Лвч: a înveпst a mъ kroi. (bezї ші ἀπάρχομαι).

Κατάσαρκος (ὁ, ἡ), înkърkatș de кърпврї, trвпешș. 2) (maї noș) пвsș, лimitș пе karne, saș пе пїсле. [κατὰ, σάρξ].

Κατα-σαρκόω -ῶ, biit: -ώσω, înkърnezș, înrpaшș пе чinева.

Κατα-σάττω, biit: -σάξω, вmплв вine, îndesș.

Κατα-σβέννυμι, biit: -σβέσω, stinrș de totș; (fir: desupe лikвide) sekș; (desupe rlasș) fakș a tъvea; (fir:) alinezș, notoлeskș; вmileskș; (miж: saș nas:) mъ stinrș; învetezș, mъ sъvîршeskș. [de вnde

Κατάσβεσις, εως (ἡ), stinцepe; sekape; învetape, neipe.

Кат-асβολόω -ῶ, biit: -ώσω, прefakș în чepвшъ, arzș de totș; пръпъdeskș.

Κατάσεισις, εως (ἡ), ші Κατασεισμὸς (ὁ), sввst: ал лвї ...

Κατα-σείω, biit: -σείσω, klетinș tape, saș srвdзind doворș жos; tврвврș; înrpozeskș; (сл: кв dat: îndip:) fakș квїва semnș klетinînd din mînъ; (вne-opї) шovвїeskș de вealș.

Κατα-σεύομαι, biti: -συθήσομαι, noet: пъvвлeskș, алerrș în жos.

Κατα-σήθω, biit: -σήσω, чerpș вine.

Κατα-σημαίνω, biit: -ανῶ, însemnezș чева вine кв semnș; печетлвїeskș. || (miж:) daș кв sokoteala; вarș de seamъ. [de вnde

Κατασημαντικὸς, ἡ, ὸν, kape ape însemnape eksaktъ de вnș лвкрв.

Κατα-σήπω. biit: -σήψω, нвlpezeskș чева, saș лasș a нвlpezi de totș. || (tpe: de кв: ал 2: κατασέσηπα ape miж: însemn:, ші se înlpeввingeazъ în локș de прezentș).

Кат-асθενέω -ῶ, biit: -ήτω, вlввeskё de totș чева, adвkș ла mape вlввїчївne.

Кат-асθμαίνω, biit: -ανῶ, (кв цеп:) ввflв tape asвпpa вpe вnвї лвкрв.

Κατα-σιγάζω, biit: -άσω, fakș пе чinева, îl sileskș sъ takъ; (fir:) notoleskș, лiniштeskș кв totвл пе чinева.

Κατα-σιγάω -ῶ, biit: -ήσω, saș -ήσομαι, takș de totș. 2) (stpъm:)=Κατασιγάζω.

Κατα-σιδηρόω -ῶ, biit: -ώσω, kъпlвшeskș, акоперș neste totș кв ferș.

Κατα-σικελίζω, biit: -ίσω, (kom:) mъпînkș кв mвlъ noflъ вpe вnș prodвklș (вrinzъ, ші чл:) ал Sivîlii.

Κατα-σιλλαίνω, biit: -ανῶ, вatжokoreskș, satipezș.

Κατάσιμος (ὁ, ἡ), de totș kîrnș. [κατὰ, σιμός].

Κατα-σινάζω, biit: -άσω, ші Κατασίνομαι, biit: -σινοῦμαι, noet: вatъimș de totș.

Κατα-σιτέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι,=Κατεσθίω, mъnînkș de totș.

Κατα-σιωπάω ῶ, biit: -ήσομαι, =Κατασιγάω. 2) (stpъm:) =Κατασιγάζω. 3) вirвїeskș, saș рвшinezș пе чinева прin tъvepea mea.

Κατα-σκάζω, biit: -σκάσω, skїoanъlșde totș.

Κατα-σκαίρω, biit: -σκαρῶ, sърș пе чева; (fir:) вndezș, mъ klетinș ka вnda. «Λευκαὶ με κατασκαίρουσιν ἔθειραι». Enrp: (bezї ші κατασπείρω).

Κατα-σκάπτω, biit: -σκάψω, sanș de totș; sъnînd sвrnș (pestopnș) din temeliї, sъnînd înrponș adînk.

Κατα-σκαριφάω -ῶ, biit: -ήσω, pîkîîș(ka гъїna) кв вnriile, saș srîpiș.

Κατασκαφὴ (ἡ), sвrnape din temeliї прin sъnape; (fir:) пръпъdipe. 2) noet: înrponape; mopmîntș. [ші

Κατασκαφὴς, έος (ὁ, ἡ), sъnatș din temeliї, sвrnatș de totș; пръпъditș. 2) sъnatș (saș înrponatș) adînk. || Οἴκησις—». Sof: mopmîntвл. [κατασκάπτω].

Κατα-σκεδάζω, ші Κατα-σκεδάννυμι, biit: -άσω, (кв цеп: saș sinr: saș прeп: indip:) въrsș чева neste... 2) = Διασκεδάζω, înprъштiș, pisineskș în toate пърцiле; desfiinцezș, desfakș, пръпъdeskș.

Κατασκεδῶ, ᾷς, ᾷ, At: în локș de κατασκεδάσω, biit: ал лвї κατασκεδάννυμι.

Κατα-σκελετεύω, biit: -εύσω, fakș чева кв totвл skeлetș, tonesвș, вsвкș de totș.

Κατασκελὴς, έος (ὁ, ἡ), [κατὰ, σκέλος] лвnrș, mape în крачї. (fir: desupe stilș de кввîntș) komnвsș din mвlte întinse nepioade; (прin вrm:) nerpaцiosș, fъръ

tonъ. 2) прса слабъ, вскатъ. [din

Ката-скéллω, viit: -скелѡ̃, toneskъ, v-svkъ de totъ; (прin întind:) kinvleskъ, tipanezъ foapte. (tpe: de kъ: κατέσκληκα, kape se ĭa în lokъ de prez:, ші nex: κατέσκλην aъ însemn: nasivъ).

Ката-скепάζω, viit: -άσω, акоперъ sine; препъzeskъ, adъnosteskъ.

Ката-скéπτομαι, viit: -σκέψομαι, овserвъ, черчetezъ, varъ de seamъ kъ mvlъ лvape a minte, = Κατασκοπεύω.

Ката-скéπω, (прел: κατέσκεπον)=Ката-σκεπάζω.

Ката-σκευάζω, viit: -άσω, konstpvĭъ, faкъ; клъdeskъ; (în цen:) гъteskъ; къпътvieskъ de чева; екiпezъ. înapmezъ; înnodoveskъ; întokmeskъ; svvîpшeskъ; konstitviezъ, opranisezъ, formezъ; пъskoчeskъ; dovedeskъ; denpinzъ. «Κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ Περικλέους εἰς οἰκονομίαν». Пл: || (miж:) локvieskъ; (dvne ziч:) îmĭ aшezъ vnелteле vndeва (deskizъ пръvълie), îmĭ vnелteskъ meштешvгvл. «Κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοί, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο». Твч: «Κατασκευάζεσθαι, ὡς αὐτοῦ που οἰκήσοντας». Ksn: «Τέχνην μυρεψικὴν κατασκευάζομαι». Лs: |de vnde

Κατασκευασείω, (fъръ viit:) dopeskъ, mъ sileskъ a алкътsi, a faче чева. [ші

Κατασκεύασμα (τὸ), konstpvкцie, клъditvръ, лvкрv de mînъ; (fir:) miжлокъ meштешvцitъ; пъskoчitvръ; sofismъ (шipetлikъ). || (îm:) vnелteле kaseĭ. [ші

Κατασκευασμὸς (ὁ), = Κατασκευὴ, (прinч: fir:) пъskoчipe de вikленie, vnелtipe, meштешvцipe. [ші

Κατασκευαστὴς, οῦ (ὁ), konstpvktorъ, sъвîpшitorъ de чева; (партik:) пъskoчitorъ de вikлene vnелtirĭ. [ші

Κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ лa konstpvipe, sъвîpшipe, dovedipe, ші чл:. [ші

Κατασκευαστὸς, ἡ, ὸν, konstpvitъ прin meштешvгъ, fъkvtъ de mînъ.

Κατασκευὴ (ἡ), konstpvipe; гъtipe; înapmape, saъ екiпape; întokmipe, aшezape de vnелte лa локvл лор; înfpvmvseцape; opranismъ, formaцie; vnелtipe de вikленie, ші чл:; (прin întind:) клъditvръ, edifiчiъ; menaжъ, saъ vnелte de казъ. «Κατασκευὴ, ἐν ᾗ κατοικοῦμεν». Iskp: «Εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη». Твч: «Παυσανίαν ὁρῶντα τὴν Μαρδονίου κατασκευὴν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ παραπετάσμασι ποικίλοισι κατεσκευασμένην». Ep: «Τῇ τῶν θεῶν κατασκευῇ δυνάμενος ἀλύπως χρῆσθαι». Ksn: «Θεοῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος τοιαύτην». Evp: (ші fir:) «Λόγον ἁπλοῦν, καὶ ἄνευ κατασκευῆς». Eлi: nemeштешvцitъ. [κατὰ, σκευή].

Κατάσκεψις, ἐως (ἡ), овserвare, черvetape kъ лvape a minte; iskodipe. [κατασκέπτομαι].

Κατ-ασκέω -ῶ, viit: -ήσω, denpinzъ, eksepчezъ kъ desъvîpшipe.

Ката-σκηνάω (νέω) -ῶ, viit: -ήσω, ші

Ката-σκηνόω -ῶ, viit: -ώσω, (kъ прeп: saъ adв:) îmĭ aшezъ koptvл, taвъpa, ponoseskъ vndeва; mъ dvkъ în koptvл, saъ локaшvл meъ. || (vne opĭ stpъm:) priimeskъ în koptvл meъ (în kasa mea) ne чineва. [de vnde

Κατασκήνωμα (τὸ), noet: акоперiшъ; nepdea. [ші

Κατασκήνωσις, εως (ἡ), aшezape de koptvpĭ, tъvъrîpe; ponosipe în koptъ.

Ката-σκήπτω, viit: σκήψω, mъ pezemъ tape de чева; (fir:) porъ kъ stъpvinцъ ne чineва. «Ἰκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς». Sof: 2) (oviч: kъ dat: saъ ak: прeп: indip:) kazъ, mъ apvпkъ penede ne, saъ neste чineва; (fir:) ажvпгъ ла... «Τοῖσι Λακεδαιμονίοισι μῆνις κατέσκηψε». Ep: «Κατέσκηπτε γὰρ (τὸ νόσημα) καὶ εἰς τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας, καὶ ἐς πόδας». Твч: isvĭa. (ші în ел: de прeп:). «Πρὶν κατασκῆψαι τινά». Evp: maĭ 'nainte de a pesvfла asvпра kvĭва. «Ὁ πόλεμος εἰς τοῦτο τὸ τέλος κετέσκηψε». D: Ал: «Κατέσκηψεν εἰς ὠμότητα». Iapt: (ші kъ adв:) «Ἔγνωσαν αὐτοῦ που κατασκήψαντες». Eлd: (vezĭ ші ἐπισκήπτω). [de vnde

Κατάσκηψις, εως (ἡ), пъvълipe penede, isvipe (de voaлъ, ші чл:); sîpшitъ, pesvлatъ.

Ката-σκιάζω, ші noet: Ката-σκιάω, viit: -άσω, vmвreskъ (în цen: акоперъ) чева kъ totvл.

Ката-σκίδναμαι, noet: în lokъ de ката-σκεδάννυμαι.

Κατάσκιος (ὁ, ἡ), vmвritъ de чева; ші noet: vmвrosъ, saъ advкъtorъ de гroasъ vmвrъ; (în цen:) акоперitъ kъ totvл de чева (kъ dat: saъ цen:). [κατὰ, σκιά].

Ката-σκιρόω -ῶ, viit: -ώσω, întъpeskъ, învîptoшeskъ чева de totъ.

Ката-σκιρτάω -ῶ, viit: -ήσω, (kъ цen:) sъpъ ne чева; (fir:) desnpreцvĭeskъ, vatжokoreskъ. (vezĭ ші катορχέομαι).

Κατα-σκληρεύω, viit: -εύσω, în локъ de κατασκελετεύω.

Κατασκόπευσις, εως (ἡ), sъbst: ал лъї...

Κατα-σκοπεύω, viit: -εύσω, = Κατασκοπέω, ші Κατασκέπτομαι; (prinv:) barъ de seamъ, mîndeskъ ка snionъ, saъ snionezъ.

Κατα-σκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, pribeskъ din локъ 'nалtъ; (prin вrm:) barъ de seamъ вine, mîndeskъ; (în rъъ) iskodeskъ.

Κατασκοπὴ, ші

Κατασκόπησις, εως (ἡ), observare къ лъare a minte; saъ (în rъъ) snionare, iskodire. [κατασκοπέω].

Κατασκοπικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ ла pribire din 'nалtъ локъ. [ші

Κατασκόπιον (τὸ), (prinv:) корабіе pîndaitъ snre snionare, (franц:) aviso. [din

Κατάσκοπος (ὁ, ἡ) въгъторъ de seamъ, mînditoръ, ші чл: || (sъbst: върв:) snionъ, iskoadъ. [κατὰ, σκοπός].

Κατα-σκορπίζω, viit: -ίσω, pisineskъ чева de totъ, saъ ръъ,

Κατα-σκυθρωπάζω, ші -σκυθρωπάω -ῶ, viit: -άσω, (къ цеп:) мъ nosomorъskъ asъpra кънва.

Κατα-σκυλεύω, viit: -σκυλεύσω, жъfъieskъ de totъ.

Κατα-σκύλλω, viit: -σκυλῶ, sfîшіъ de totъ.

Κατα-σκώπτω, viit: -σκώψω, batжокоresкъ пе чіневи къ totъл.

Κατα-σμικρίζω, viit: -ίσω, = Κατασμικρύνω.

Κατα-σμικρολογέω -ῶ, viit: -ήσω, хълeskъ пе чіneва de srîrчitъ.

Κατα-σμικρύνω, viit: -υνῶ, miчeskъ (desпрецъїeskъ) чева de totъ.

Κατάσμυρνος (ὁ, ἡ), плinъ de (miposъ de) smirnъ. [κατὰ, σμύρνα].

Κατα-σμύχω, viit: -σμύξω, arzъ de totъ (prinv: къ askъnsъ, пъвъшitъ fokъ); (fir:) tonеskъ de totъ. «Σεσηρός τι καὶ κατεσμυγμένον ὑποβλέψασα». Екр: къ amarъ zîmbire.

Κατα-σμώχω, viit: -σμώξω, noct: frekъ, nisezъ вine.

Κατα-σοβαρεύομαι, viit: -εύσομαι,(къ цеп:) мъ norlъ къ mълtъ grexiate, mîndpie asъpra кънва.

Κατα-σοβέω -ῶ, viit: -ήσω, snepiind faкъ пе чіneва a fъpi ла вале.

Κατα-σοφίζω, (ші maї des miж:) Κατασοφίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι. вірънeskъ, amъцeskъ, saъ мъ апъръ къ sofisme (шіpetлікърї). [de вnde

Κατασοφισμὸς (ὁ), amъцire, saъ апъраре prin sofisme.

Κατα-σοφιστεύω, viit: -εύσω, (къ цеп:) мъ disnътъ, (къ ак:) вірънeskъ къ sofisme (шіpetлікърї).

Κατ-ασπάζομαι, viit: -άσομαι înвръцішezъ, salътъ пе чіneва foapte prietenеште.

Κατα-σπαθάω -ῶ, viit: -ήσω, келtъїeskъ desfрînat în desfътърї.

Κατα-σπαράσσω(ττω), viit: -άξω, sfîшіъ de totъ.

Κατάσπασις, εως (ἡ), smълцere, smîчire ла вале, în жos. [ші

Κατάσπασμα (τὸ), въкатъ, че s' a smълs din чева de totъ. [ші

Κατασπασμὸς (ὁ), =Κατάσπασις. [ші

Κατασπαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a smълце, a sfîшіa în жos. [κατασπάω].

Κατα-σπαταλέω -ῶ, viit: -ήσω, келtъїeskъ prea mълt în desfрînate desmierdъчіънї; =Κατασπαθάω.

Κατα-σπάω -ῶ, viit: -σπάσω, smългъ, smîчeskъ, tragъ în жos; (fir:) înгіцъ; пропънцъ skърt.

Κατα-σπειράω -ῶ, viit: -άσω, înвîрteжeskъ, înfъшъръ вine, stpîns. «Φῶς κατεσπειραμένον». Арt: rpoasъ, saъ (maї вine) мештешцitъ.

Κατα-σπείρω, viit: -σπερῶ, semънъ пretътindinea,saъ ръъ; (prin întind:) naskъ (în zadapъ). 2)=Διασπείρω, pisineskъ în toate пърціле. «Λευκαί με κατασπείρουσιν ἔθειραι». Epigr: (bezї κατασκαίρω].

Κατάσπεισις, εως (ἡ), topnape de лівацie; sfinцire de жертіъ prin stponipe; (de вnde)înkinape пînъ ла moapte în зляжва кънва. [din

Κατα-σπένδω, viit: -σπείσω, adъkъ лівацie; saъ topnъ în гелъ de лівацie; stponeskъ, вdъ de totъ; (partik:) konsfinцeskъ prin stponipe віktima хотърîтъ de жертfъ; (de вnde în цеп:) konsfinцeskъ; (ші nas:) sîntъ къ totъл înkinatъ кънва. «Μούσαις κατεσπείσθη πᾶς ὁ βίοτος». Epigr:

Κατα-σπέρχω, viit: -σπέρξω, гръвeskъ prea mълt.

Κατα-σπεύδω, viit: -σπεύσω, îndemnъ, гръвeskъ; (nestp:) мъ pripeskъ. [de вnde

Κατάσπευσις, εως (ἡ), mape гръвire, saъ pripire.

Κατα-σπιλάζω, viit: -άσω, пътezъ, mînжeskъ de totъ. 2) пъвълeskъ de o datъ, коплешeskъ fъръ beste ка o stînkъ. [κατὰ, σπιλάς].

Κατα-σπλεκόω -ῶ, viit: -ώσω, =Κατελαύνω (în врîтъ însemn:).

Κατα-σποδέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші Κατασποδέω -ῶ, вііt: ώσω, tpînteskă жos în пълвере; omoră; (în врîtă înцел:) = Κατελαύνω.

Κατασπορὰ (ἡ), sввst: аллъ [κατασπείρω, вezĭ ziч:].

Κατα-σπουδάζω, ші (miж:) -άζομαι, вііt: -άσω, -ομαι, (кв цеп:) înгріжeskă de чева кв тълтъ silinцъ; пъĭă toatъ silinца пentрв чева; (ғъръ kazĭ) тъ îndелetniчeskă пекврmat; (nas:) sîntă овĭектьл вnсĭ непрекврmate ші înteцite îndелetniчirĭ. (de вnde) «Κατεσπουδασμένος». Ep: foapte активă; saă пrea dopită.

Κατασσεύομαι, вііt: -συθήσομαι, noet: în локă de κατασεύομαι. [de вnde

Κατάσσυτος (ὁ, ἡ), noet: репede пъвъliторă.

Κατασταγμὸς (ὁ), sввst: ал лъĭ ...

Κατα-στάζω, вііt: -στάξω, пікă, тъ върsă neste чева. (кв цеп:) «Αἵματος ῥοαὶ τάφου καταστάζουσιν». Eвр: (ші ғъръ kazĭ) «Δάκρυα καταστάζοντα». Ksn: (stрът:) stroneskă, вdă neste totă. (кв ак:) «Ἀφρῷ καταστάζοντα Καδμίαν χθόνα. Eвр:

Καταα-σταθμεύω, вііt: -εύσω, ашezъ ostaшiĭ пе ла staцiile лор (iĭ пъĭă пе ла razde); (desпре вite) adвkă, вагă în staвлă (кошарă, гражdă, ші чл:). 2) пекъжeskă пе оръшенĭ кв ostъшeшtĭ гъzdвirĭ (квartire).

Κατα-σταθμίζω, вііt: -ίσω, kîntъreskă; înпарцă кв kîntarьл, saă квmпенеле. [de вnde

Καταστα θμισμὸς (ὁ), înпърцire кв квmпене, saă kîntară.

Κατα-σταλάω -ῶ, вііt: -άσω, noet: în локă de καταστάζω.

Κατάσταλσις, εως (ἡ), notoлire, înвлînzire; saă înfrînare, ші чл: [ші

Καταστα λτικὸς, ἡ, ὸν, пътinчosă, saă îndemînatikă a notoлi, a înвлînzi, a înfrîna, ші чл: [καταστέλλω].

Κατα-σταμνίζω, вііt: -ίσω, deшertă вină din въte în вътилче, saă врчоare. [de вnde

Καταστα μνισμὸς (ὁ), deшertare de вină în врчоare, saă вътилче.

Κατα-στασιάζω, вііt: -άσω, formeză партidъ, saă fatpie înпротiва кънва; îmĭ вірвieskă onosantьл прin партida mea. [de вnde

Καταστασιαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă a forma прin intpiцĭ партide, a peskвла нородьл.

Κατάστασις, εως (ἡ), (stрът: în цеп:) amezare de чева întp'вnă локă; (партik:) înfъцишare de солă, ші чл: în adвnare, (Franц:) audience; pîndвire în nostă (de злвжвъ); (прin întind:) denвnere de вanĭ maĭ 'nainte, saă kontpiввцie, че лвaă în Atena кълърецiĭ. «Κατάστασιν λαμβάνων, πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν». Eвп: 2) (nestрът:) stare, nosiцie, in каре se aflъ чева; (партik:) политikъ sistemъ, saă felьл de administpaцia вnsĭ локă. «Κορινθίοισι γὰρ ἦν πόλεως κατάσασις τοιήδε, ἦν ὀλιγαρχίη, ші чл: Ep: «Λοιμικὴ κατάστασις». Плв: 3) liniште, ашezare; (прin întind:) a fi чinева în minцiле sale. «Ὥσπερ ἐν καταστάσει, οὕτω καὶ ἐν μανίᾳ». Skst: «Νυκτὸς ἐν καταστάσει». Eвр: (вezĭ ші ἀμολγός). [ші

Καταστατέον, nosit: ал лъĭ καθίστημι. [ші

Καταστάτης, ου (ὁ), (кв цеп::) ашezъtoră; întokmitoră. [καθίστημι]. [de вnde

Καταστατικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă a ашeza (a notoli, a liniшti); kontpiввitoră ла întokmire, ші чл:

Κατα-στεγάζω, вііt: -άσω, акоперă чева вine кв înвелitoare. [de вnde

Καταστέγασμα (τὸ), op чe злвжеште de înвелitoare.

Κατάστεγνος (ὁ, ἡ),=Κατάστεγος, strîns înkisă (акоперită), (franц:) hermétiquement fermé. [κατὰ, στεγνός]. [de вnde

Καταστεγνόω -ῶ, вііt: -ώσω, = Κατασтεγάζω, înkizĭ (акоперă) strîns.

Κατάστεγος (ὁ, ἡ), акоперită neste totă кв înвелitoare. [κατὰ, στέγη].

Κατα-στείβω, вііt: -στείψω, калкă, бътъtoreskă.

Κατα-στείχω, вііt: -στείξω, noet: în локă de κατέρχομαι, тъ погорă, тъ întorkă.

Κατα-στέλλω, вііt: -στελῶ, skoворă; (прin întind: ші fir:) опreskă, търцineskă; notoлeskă, alineză, liniштeskă. 2) înnodoвeskă, гътeskă; къпътĭeskă; înapmezĭ:

Κατα-στενάζω, ші Κατα-στένω, вііt: -στενάξω, ofteză, sвsnină amap; (кв цеп: saă ак:) плînră, тъ жълeskă пentрв...

Кат-астερίζω, вііt: -ίσω, înnodoвeskă кв steле. 2) ашeză întpe steле. [de вnde

Καταστέρισις, εως (ἡ), ші

Καταστερισμὸς (ὁ), înnodoвire кв steле. 2) ашezare întpe steле.

Κατάστερος (ὁ, ἡ), плină de (înnodoвită кв) steле; лвчiosă de тълте steле. [κατὰ, ἀστήρ].

Κατα-στεφανόω -ῶ, вііt: -ώσω, înкънънă кв тълте кънъне, saă кв търеацъ короанъ.

Καταστεφὴς, έος (ὁ), înkвnвnatъ, akoпepitъ de pretвtindinea. [din

Κατα-στέφω, вiit: -στέψω, = Καταστεφανόω. 2) akoперъ de pretвtindinea.

Κατα-στηλιτεύω, вtit: -εύσω, skpiъ чева înnpotiва kвîва пе колоапъ; (în цеп:) pвшinezъ пе чinева în пвблікъ.

Κατα-στηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, înnodobeskъ de ла вnъ kъпътîîъ nînъ ла чел алтъ кв колоапе; ашezъ de amîndoъ пърціле dpвmвлвї пвблікъ колоапе арътътоape de distanцe.

Κατάστημα (τὸ), ашezътînтъ, stabilimîntъ. 2) în локъ de κατάστασις, stape (прinч: a timпвлвї, a atmosfereї). 3) simцimîntъ ашezatъ, înцeлeпчîвne. [καθίσταμαι]. [de вnde

Καταστηματικὸς, ἡ, ὸν, ашezatъ, înцelentъ, perвлatъ, квmпътatъ, (Fraнц:) posé.

Κατάστημος (ὁ, ἡ), цesвtъ кв въtътвръ deasъ ші цeaпъпъ. [κατὰ, στῆμα].

Κατα-στηρίζω, вiit: -ίξω, =Κατασκήπτω.

Καταστιγὴς, έος (ὁ,ἡ),=Κατάστικτος. [ші

Κατάστιγμα (τὸ), semnъ fъквtъ прin înпвnsъtврї, saъ пikътврї пе чева. [din

Κατα-στίζω, вiit: -ίξω, вmплв чева de înпвnsъtврї saъ пвntврї; desemnezъ neste totъ кв пвntврї. [de вnde

Κατάστικτος (ὁ, ἡ), плinъ neste totъ de пвntврї, saъ înпвnsъtврї.

Κατα-στίλβω, вiit: -στίλψω, =Καταλάμπω, лвчeskъ, sкліпeskъ de totъ; (stръm:) faкъ a лвчi, a sкліпi. «Πρὴν κατάστιλψον σέλας ὑψόθεν». Om: Imn: = Κατάπεμψον.

Κατα-στοιχειόω ῶ, вiit: -ώσω, ші

Κατα-στοιχίζω, вiit: ίσω, ekвnвїъ, saъ înвъцъ, saъ komпвїъ чева elementarъ; (de вnde în квгр:)=Ἰχνογραφῶ, faкъ isbodъ.

Καταστολὴ (ἡ), пotoліре, ші чл:; (прinч:) вkoвorîre, dape ла вале de хаїнъ; saъ пвrtape de înвръкъminte ларгъ ші лвпгъ; (în цеп:) înвръкъminte; (прin întind:) mъpeцie; modestie; liпiштitъ керактеръ, пвrtape ашezatъ. «Καταστολὴ πρὸς οὐδὲν ἐκταρασσομένη πάθος ἐν τῷ λέγειν». Ил: (ші îm:) «Ἔρχῃ μοι καταστολὰς ποιήσας ὡς σοφός». Enikl: te порцї къtре mine гreъ.

Κατα-στολίζω, вiit: -ίσω, înвракъ (înnodobeskъ) de sвs nînъ жos.

Καταστομίζω, вiit: -ίσω, = Ἐπιστομίζω, înkizъ, astвпъ гвра квîва. [din

Καταστομὶς, ίδος (ἡ),=Ἐπιστομὶς (прinч: a гlвервлвї). (bezї ші φορβειὰ, ші ὑφόλμιον). [κατὰ, στόμα].

Κατα-στοναχέω, -ῶ, вiit: -ήσω, ші Κατα-στοναχίζω, вiit: -ίσω, noet:=Καταστένω.

Κατα-στορέννυμι, вiit: -στορέσω, aшterпъ, întinzъ пе пътîntъ; omorъ; (fir:) alinъ, potoleskъ, ші чл:

Κατα-στοχάζομαι, вiit: -άσομαι, (кв цеп:) okîeskъ, ші daъ la semnъ; (fir:) nemepeskъ, daъ кв sokoteala, гiveskъ. [de вnde

Καταστοχασμὸς (ὁ), dape кв sokoteala, nemepipe. [de вnde

Καταστοχαστὴς, (ὁ), гivitorъ (вproditorъ) de adevъръ прin dape кв sokotвala. [de вnde

Καταστοχαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a вprodi adevървл прin dape кв sokoteala.

Κατα-στραγγίζω, вiit: -ίσω, storkъ, stpekorъ de totъ.

Κατ-αστράπτω, вiit: άψω, fвлцerъ tape, saъ asвпpa квîва; întвnekъ okiї квîва de o datъ, saъ sпeriъ кв лвчipea mвлtop fвлцere вnвл dвпe алтвл.

Κατα-στρατεύομαι, вiit: -εύσομαι, (кв цеп:) mъ oштeskъ înnpotiва квîва; (în цеп:) mъ înnpotiveskъ. 2) (кв ак:) okoлeskъ, stpъвatъ вnъ локъ ka ostaшъ. «Κατεστρατευμένος ἐκ πολλοῦ τὸν Πόντον». Enstл:

Κατα-στρατηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, amъцeskъ, ші вirвїeskъ пе връжmaшъ прin stpaтaцешъ. (bezї στρατήγημα).

Καταστρατοπεδεία (ἡ), sввst: ал лвї...

Κατα-στρατοπεδεύω, вiit: -εύσω, aшezъ (ші miж:) mъ aшezъ în тавъра oштipiї. (bezї ші καταστaθμεύω).

Κατα-στρεβλόω -ῶ, вiit: -ώσω, kinвїeskъ, mвпчeskъ гrozaв.

Κατα-στρέφω, вiit: -στρέψω, (nas: saъ miж: tpe: da кв: κατέστραμμαι, nex: κατεστράφην, ші чл:) (прea pap) pesвчeskъ, торкъ вine. «Νῆμα — ». Tкр: 2) (овіч:) pestopиъ; (прin întind:) пръпъdeskъ;(miж:) stъпîneskъ, îmї sвпвїъ. «Εἶλε τὴν Κύπρον, καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν». Ep: (ші nas:) «Οἱ Λυδοὶ κατεστράφατο ὑπὸ Περσέων». Exp: «Ἀποστάντες δὲ ὀπίσω κατεστράφθησαν, μάχῃ νικηθέντες». Ep; (bezї ші ἀναστρέφω, ші ἀνατρέπω).2)sъвîpшeskъ, saъ (nestp:) mъ sъвîpшesвъ; (de вnde înnpexnъ кв ші fър τὸν βίον) morъ. «Καταστρέφω τὸν λόγον». Ил: (ші nas: nestp:) «Τοῦ ἑνιαυτοῦ καταστραφέντος». Пвss: (ші miж:). «Εὖ τὴν νόσον καταστρέφου». Exp: tpakteazъ вine вoaла nînъ ла sfîpшitъ. || (nas:) «Λέξει κατεστραμμένῃ». Apst: (înnpot: de εἰρομένη) întpepвnъ. 3) (pap) în локъ de ἐπιστρέφω. (Лвп:)

Κατα-στρηνιάω -ῶ, вiit: -άσω, (кв цеп:)

mъ nesʁиsĭš (ка вita nenpiimind fpîʁл, sиš жʁгʁл) înnpotiвindʁ mъ кšĭва.

Καταστροφὴ, (ἡ), katastpofъ, pestopnape; sfîpшitš, desлerape (de dpътъ); (înnpeʁnъ кʁ, ші fъpъ βίου) moapte; poвipe, sʁnʁnepe. [καταστρέφω]. [de ʁnde

Καταστροφικῶς, adв: în кinš de dpamatikъ desлerape.

Κατάστρωμα (τὸ), aштepnʁtš; акоперішʁ (npin aштepnʁtš). 2) (обіч:) копертъ de кopaвie (nodeaла de d'asʁnpa). [din

Κατα-στρώννυμι, вiit: -στρώσω, =Κατα-στορέννυμι, aштepnš (întinzš) пе пътînts; (npin înтind:) omopš; aштepnš пе жos fpʁnze, ші чл:; (fir:) notoлeskš, aлinš, ші чл: [de ʁnde

Κατάστρωσις, εως (ἡ), aштepnepe (întindepe) пе пътînts; акоперipe пе d' asʁnpa кʁ чева.

Κατα-στυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, (пех: κατέστυγον) noet: mъ înгpozeskš, saš mъ mîxneskš, mъ skîpвeskš пpea mʁлт. || (stpъm: nʁmaï în nex: 1) faкš пе чinека вpîчoss, saš гpozaвš.

Καταστυγνάζω, вiit: -άσω, sîntš, saš mъ faкš...

Κατάστυγνος (ὁ, ἡ), пpea nosomopîtš, tpistš. [κατὰ, στυγνός].

Καταστύφελος, ші Κατάστυφλος (ὁ, ἡ), noet: foapte вîptossš, ʁskatš, asnpʁ; (fir:) dîpzš. [din

Κατα-στύφω, вiit: -στύψω, faкš чева кʁ totʁл stifosš, saš stpenezitopš, stpînгътopš de гʁpъ, (ші fir:) asnpʁ, îndъpътnikš. «Τὸ αὐστηρὸν καὶ κατεστυμμένον». Плв: asnpimea, ші îndъpътnivіea.

Κατα-στωμύλλω, ші (maï des: miж.) Καταστωμύλλομαι, вiit: -υλῶ, -οῦμαι, върfeskš, вorвeskš mʁлte ші fъpъ кʁвîntš.

Κατα-συδωτέω -ῶ, вiit: -ήσω, хрънeskš, ші înгpamš ка пе ʁnš поркš.

Κατα-συλάω -ῶ, вiit: ήσω, desnoïš, жъfʁїeskš de totš.

Κατα-συλλογίζομαι, вiit: -ίσομαι, вірʁїeskš пе чinева npin silоqisme, saš apгʁmentaцiï. (vezï συλλογισμός).

Κατα-συρίττω, вiit: -ίξω, (кʁ цen:) глʁepš înnpotiва кšĭва.

Κατα-σύρω, вiit: -συρῶ, tîpъskš пе пъmîntš, saš în жos; sfîшiš; жъfʁїeskš; (nas: desnpe лikʁide) кʁpгš ла вале.

Κατασφαγὴ (ἡ), înжʁnгїepe desъвîpшitъ. [din

Κατα-σφάζω, (saš At:) -σφάττω, вiit: -σφάξω, înжʁnгїš; omopš. [de ʁnde

Κατασφακτικὸς, ἡ, ὸν, aплekatš, saš îndemînatikš лa înжʁnгїepe.

Κατ-ασφαλίζω, вiit: -ίσω, легš, saš înkizš чева пpea sigʁp; (fir:) asigʁpš пpea вine.

Κατα-σφάττω, вiit: -σφάξω,=Κατασφάζω.

Κατ-ασφαλτόω -ῶ, вiit: -ώσω, ʁnгš neste totš кʁ asfaлtš.

Κατα-σφενδονάω -ῶ, вiit: -ήσω, (кʁ цen:) daš кʁ npaшtia asʁnpa кšĭва, saš лoвeskš кʁ пїetpe npin npaшtie; (кʁ ак:) doвopš пе чinева кʁ npaшtia.

Κατα-σφηκόω -ῶ, вiit: -ώσω, вatš, stpînгš tape кʁ кšĭе de лemnš; (fir:) stpimtopezš. (se konf: кʁ...

Κατα-σφηνόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpînгš din toate пърцiле кʁ пene; легš stpîns; komвînš, notpiвeskš кʁ desъвîpшipe вine.

Κατα-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, stpînгš tape; stpiвeskš.

Κατα-σφραγίζω, вiit: -ίσω, печетлʁїeskš вine din toate пърцiле.

Κατα-σχάζω, вiit: -άσω, кръпš чева кʁ вpічїš, saš nistвpš, faкš neste totš кpestътвpї. [de ʁnde

Κατάσχασμα (τὸ), кpestътвpъ кʁ вpічїš, ші чл:. [ші

Κατασχασμὸς (ὁ), кpestape de чева кʁ вpічїš, ші чл:

Κατα-σχάω -ῶ, вiit: -σχάσω, лasš жos, пъръseskš, лeпeвeskš чева.

Κατα-σχεδιάζω, вiit: -άσω, (кʁ цen:) вorвeskš op чe 'mї вine; saš minцš înnpotiва кšĭва, saš desnpe чева.

Κατα-σχέθω, noet: în локš de κατέχω. [de ʁnde

Κατάσχεσις, εως (ἡ), anʁкape; цinepe; onpipe; stъnînipe (akt: saš nas). (vezï ші κατοχή).

Κατα-σχετλιάζω, вiit: -άσω, (кʁ цen:) mъ пекъжeskš asʁnpa кšĭва.

Κατάσχετος (ὁ, ἡ),=Κάτοχος, koпpinsš, întʁssiastš. (кʁ dat: saš цen: кʁ преп:) «Μανίαις («Ἐκ νυμφῶν) —». Sof: ші Пaʁs:

Κατα-σχηματίζω, вiit: -ίσω, daš fiгʁpъ, saš fopmezš чева кʁ desъвîpшipe.

Κατ-ασχημονέω -ῶ, вiit: ήσω, (кʁ цen:) mъ noptš foapte ʁpît (кʁ mʁлtъ desпpецʁipe) asʁnpa кšĭва.

Κατα-σχίζω, вiit: -σχίσω, pʁnš чева de totš, saš faкš вʁкъцї. [de ʁnde

Κατάσχισις, εως (ἡ), pʁnepe, sfîшiepe în mʁлte вʁкъцї. [ші

Κατάσχισμα (τό), pʁntъpъ, saš napte, вʁкатъ pʁntъ de totš din чева.

Κατα-σχολάζω, вііt: -άσω, îmĭ пĭerzĕ вremea de цeaва; (къ цen:) върfeskĕ de petречere înпroтiва къîва.

Κατ-ασχολέω -ῶ, вііt: -ήσω, окъпĕ pe чinева къ totъл, îl ſakĕ a se îndeлetnічi nenpeкъpmat. || (miж:) saĕ nas:) mъ aſлъ în mълtъ окъпацie, saĕ treaвъ.

Κατα-σωρεύω, вііt: -εύσω, ſakĕ mape grъmadъ, saĕ grъmъdeskĕ mereĕ.

Κατ-ασωτεύω, ші (miж:) -εύομαι, вііt: -εύσω, -ομαι, îmĭ кeлtъĭesвĕ, saĕ pisine-ssĕ aвerea în desſpînъrĭ.

Κατα-σώχω, Ion: (în локъ de καταψύχω) вііt: -σώξω, nisezĕ, maчinĕ, ſpekĕ чева sъвцipe.

Κατατάκερος (ὁ, ἡ), къ totъл tonitĕ. [κατὰ, τακερός].

Κατα-τάμνω, Dop: în локъ de κατατέμνω.

Κατα-τανύω, вііt: ύσω, noet: în локъ de κατατείνω.

Καταταξεῖς, Dop: în локъ de κατατήξεις, 2: sinr: neps: de вііt: ал лъĭ κατατήκω.

Κατάταξις, εως (ἡ), aшezape, apanжape (akt: saĕ nas:).

Κατα-таράσσω (ττω), вііt: -άξω, tървърĕ de totĕ, adъkĕ în mape neлiniшte.

Κατα-тарταρόω -ῶ, вііt: ώσω, apъnkĕ în taptapĕ къ totъл.

Κατάτασις, εως (ἡ), întindepe tape, saĕ în жos (akt: saχ nas:); stъръitoape siлinцъ, ші чл: [κατατείνω].

Κατα-τάσσω (ττω), вііt: -τάξω, apanжezĕ, saĕ aшezĕ чева ла локъл sъĕ; înnapцĕ în pîndъrĭ, чete; netpekĕ în kaтaлorĕ, înшipĕ ла nъmърĕ. 2) (miж: лец:) deпъlĕ în жdikътopie, saĕ în a tpeiлea mî-nъ; (în цen:) asigърĕ, чe este de пpiro-nipe. «Κατατάξασθαι τοῖς φυλέταις ὑπὲρ τοῦ ὀφλήματος». Dm:

Κατα-ταχέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ ак: saĕ înf: saĕ naptч:) întpekĕ ла ĭeцealъ, anъ-kĕ maĭ 'nainte; (în цen:) mъ grъвeskĕ a faчe чева.

Κατα-ταχύνω, вііt: -υνῶ, = Καταταχέω, ші Κατασπεύδω.

Κατα-τέγγω, вііt: -τέγξω, вdĕ, moĭĕ de totĕ; (npin întind:) ſakĕ чева de totĕ moa-ле; (fir:) nopneskĕ snpe компътimipe.

Κατατεθαῤῥηκότως, [καταθαῤῥέω] adв: (de naptч:) къ mълtĕ къpажĕ, къ mape în-dpъzneaлъ.

Κατατέθηπα, (tp: de къ: în локъ de npez:) admipĕ, ad: npiвeskĕ чева къ snaĭmъ ші pesnektĕ.

Κατατεθνει(θνη)ὼς, υῖα, ὸς, noet: tpe: de къ: de naptч: ал лъĭ καταθνήσκω.

Κατα-τείνω, вііt: τενῶ, întinzĕ tape, saĕ în жos; întinzĕ. (ші ел: saĕ nestp:) mъ întinzĕ (ажъпrĕ) пînъ ла... «Τείχη κατατείνοντα εἰς θάλασσαν». Ksn: (ші nas:) «Λόγων κατατεινομένων». întinse; (ші ел:) «Κατατείνων φεύγω». Лкъ: ſъrĕ, kît почĭĕ. (ші fir:) «Κατατείνων λέγω». Лкъ: вorвeskĕ nenpekъpmat, saĕ întins. 2) tpapĕ îndърът, onpeskĕ; (nestpъm: saĕ ел:) mъ înnpotiвeskĕ. 3) kinъĭeskĕ, mъnчeskĕ. 4) (miж:) îmĭ пъĭĕ toate пъtepiле, mъ siле-skĕ în totĕ kinъл.

Κατα-τειχίζω, вііt: -ίσω, = (saĕ грeш: în локъ de) Ἐντειχίζω.

Κατα-τειχογραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, грeш: în локъ de κατατοιχογραφέω.

Κατατελέα, грeш: în локъ de κατὰ τέλεα.

Κατα-тεμαχίζω, вііt: -ίσω, taĭĕ în въkъцĭ.

Κατα-τέμνω, вііt: -τεμῶ, (in цen:)=Κατακόπτω, înnapцĕ în mълte въkъцele; (naptik:) гъвreskĕ пъmîntъл, ka sъ des-kizĕ minъ, saĕ окпъ. (вezĭ ші ἐπικατατέμνω).

Κατα-τέρπω, вііt: -τέρψω, înвeseleskĕ npea mълt.

Κατα-τετραίνω, вііt: -ανῶ, At: în локъ de κατατιτραίνω.

Κατα-τετρύσθαι, nas: tpe: de къ: de inf: ал лъĭ κατατρύχω.

Κατα-τεφρόω -ῶ, вііt: ώσω, акоперĕ de totĕ къ чепъшъ.

Κατατεχνικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, къ mълtĕ meштешъгĕ лъкратĕ. [κατάτεχνος].

Κατα-τεχνολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, вorвeskĕ, saĕ pîndъĭeskĕ чева dъne pergлele meштешъглъĭ; saĕ dedъkĕ ла (deskpiĕ dъne) pergле.

Κατάτεχνος (ὁ,ἡ), (ші adв:) τέχνως, foap-te meштешъцitĕ; (de вnde maĭ de mълte-opĭ) siлitĕ, meштешъцitĕ (nъ simплъ). [κατὰ, τέχνη].

Κατα-τῆκω, вііt: -τήξω, toпeskĕ (пропр: ші fir:) de totĕ; (npin întind:) кeлtъĭeskĕ, pisineskĕ de toĭĕ; (fir: maĭ de mълte-opĭ în nas:) mъ toпeskĕ, шъ пръпъdeskĕ, слъвeskĕ de totĕ.

Κατα-τίθημι, вііt: καταθήσω, (nex: κατα-τέθηκα, ші чл:) пъĭĕ (лasĕ) чева жos пе, saĕ în чева. «Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς». Іл: Ф. «Καὶ μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ ἄγοντες κάτθεσαν ἐς Ἰθάκην». Od: П. «Στέφανον καταθήσομεν ἐς Πλατάνιστον»; Tкp: «Χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα». Tкp: (ші fir:) «Ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις»; Sof:

(ші між:) «Ἱερὰ κατέθεντο ἐπὶ βωμῶν». Ткр: 2) (прin întind:) пъръseskъ. «Καταθεὶς τὰ ὅπλα». «Ksn: (ші між:) «Κατάθου θοιμάτιον». Apstf (ші fir:) «Καταθέσθαι τὴν μοναρχίαν». Пл: 3) пъїъ жos вanї пе прinsoape; плъteskъ пешin. «Χρήσδεις καταθεῖναι ἀεθλον». Ткр. «Σύριγγα κατθείην, τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθήσω». Ткр: «Εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς». Apstf: «Μηδὲν καταθεὶς αὐτῶν». Ksn: (bezї ші καταβάλλω) 4) statopniческъ (întокmeskъ) чева (ка съ ръmîїе) вечнікъ; (îи цen:) съвîршeskъ. «Σόλων νόμους κρατίστους τῇ πόλει κατέθηκεν». Ksn: «Ἔργον ἅπασι κοινὸν κατατιθέναι». Пл: «Σπονδὰς («Πεῖραν) καταθεῖναι». Евр: ші Грг: (ші між:) «Μεγάλην χάριτα καταθήσεσθαι». Ер: (ші къ dat:) «Χάριν τῇ πόλει καταθέσθαι». Лs: (шї къ ак: преп:) «Ἔχθραν φανερὰν πρὸς ἐκείνους καταθέσθαι». Лs: 5) (між:) пъїъ вinc îи пъstpape пentpъ вiitopъ; denositezъ. «Γαστέρες, τὰς ἐπὶ δόρπῳ κατθέμεθα». Od: Σ. «Τροφὴν κατατίθεσθαι». Ksn: «Αἰσθόμενοι προσιόντας τοὺς πολεμίους τὴν λείαν ἅπασαν κετέθεντο εἰς τοὺς ἀστυγείτονας». Ksn: (ші fir:) «Δόξαν κατατίθεσθαι». Тъч: 6) (îи цen:) пъїъ чева întр' ънъ геlъ de nosiцie, întокmeskъ, disпъїъ. «Βουλόμενος ἀσφαλῶς καταθέσθαι τὰ περὶ αὐτόν». Iскр: (ші îи nepifp:) «Κατατίθεμαί τινα ἐν ἀμελείᾳ. Лкs:

Κατα-τιλάω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ цen:) тъ къfъreskъ пе чева.

Κατα-τίλλω, вiit: -τιλῶ, sтългъ пъръл, жътълeskъ de totъ.

Κατα-τιτραίνω, ші Κατα-τιτράω, вiit: κατατρήσω, гъъreskъ de totъ.

Κατα-τιτρώσκω, вiit: κατατρώσω, рънeskъ de totъ

Κατα-τιτύσκομαι, (fъръ вiit:) поеt: окїeskъ, пъїъ ла semnъ чева.

Κατα-τοιχογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ цen:) скрiъ, саъ лiпeskъ satipe пе перецї înпротiва къїва, (fрanц:) placarder. (bezї ші καταστηλιτεύω).

Κατα-τοκίζω, вiit: -ίσω, прънъdeskъ (съръчeskъ) къ tolъл пе чinева къ ковîршitoapeле dовînzї.

Κατα-τολμάω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ inf:) къtezъ a... (къ цen: саъ ак: ел:) nesokoteskъ, desпрецъїeskъ.

Κατατομὴ (ἡ), тъїepe de totъ. 2) (прin întind:) крънътъръ. [κατατέμνω].

Κατάτονος (ὁ, ἡ), [κατατείνω] întinsъ, трasъ, погорîтъ прea жos, маї жositъ dekît трeвъїe.

Κατα-τοξεύω, вiit: -εύσω, лoвeskъ (пътрънzъ) къ съцецеле.

Κατα-τραγῳδέω -ῶ, вiit: ήσω, deскрiъ чева къ трацікъ emfasъ, къ екsацерацiї.

Κατα-τραυματίζω, вiit: -ίσω, рънeskъ neste totъ; (fir:) ъшплъ de гъърї.

Κατα-τρέπω, ші (між:) -τρέπομαι, вiit: -τρέψω, -ομαι, пъїъ пе fъгъ къ desъвîршire пе връжташъ, îлînfрînгъ de totъ.

Κατα-τρέχω, вiit: -δραμοῦμαι, (nex: κατέδραμον) прeътълîndъ тъ вагъ de seamъ. 2) (овіч:) алергъ înпротiва къїва, саъ гoneskъ din ърmъ; жъfъїeskъ ънъ локъ пъвълind întр'însъл (прinч: къ къларіme); (îи цen:) isвeskъ; (fir:) атакъ înskрis, саъ прin граїъ пе протівпікъл меъ.

Κατάτρησις, εως (ἡ), [κατατιτράω] гъъ-re nînъ dinколо. 2) (прin întind:) гаъръ, прънastie, гъръ.

Κατα-τριακοντίζω, саъ Κατατριακοντουτίζω, вiit: -ίσω, (кom:) întреъзinцezъ трактателе de пачe de треї-zечї de anї ка пе niшte кърве (zічere forшatъ de Apstf: Iпл: îи sensъ desfрînatъ dъпе вербъл ἀκοντίζω, bezї zіч:) [κατὰ, τριάκοντα, саъ τριακοντοῦτις].

Κατατριβὴ (ἡ), = Κατάτριψις, (пarтік:) sълimъпipe. [din

Κατα-τρίβω, вiit: -τρίψω, грекъ чева пе..; (прin întind:) sълimъпeskъ. (bezї ші ἐντρίβω). 2) (овіч:) грекъ tape; (прin întind:) прънъdeskъ прin грекаре; (îи цen:) келтъїeskъ de totъ; sкрпъ, слъвeskъ къ tolъл; (nas:) тъ прънъdeskъ, ообoseskъ къ tolъл. (bezї ші ἐπιτρίβω).

Κατα-τρίζω, вiit: -τρίξω, цiпъ tape (ка шoарічеле, лiліакъл, ші чл:). [imit:]

Κατατρίχιος (ὁ, ἡ), sъвцipe ка ънъ fіръ de пъръ. [κατὰ, θρίξ].

Κατάτριψις, εως (ἡ), tape грекаре (акt: саъ nas:); (прin întind:) stрikape, fърîmiчipe, tonipe, прънъdipe. [κατατρίβω].

Κατατροπόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, (плц:) îи локъ de кататрépω, пъїъ пе fъгъ,înfрînгъ, віръїeskъ къ tolъл. [din

Κατάτροπος (ὁ, ἡ), = (саъ греш: îи локъ de) Κατάῤῥοπος, плекатъ ла вале; порnitъ sнpe fъгъ. [κατατρέπω].

Κατα-τροχάζω, вiit: -άσω, = Κατατρέχω. 2) (stрът:) = Κατατροχίζω. [de ънde

Κατατρόχαστος (ὁ, ἡ), вънъ de алергат тръsъръ пе dînsъл.

Κατα-τροχίζω, вiit: -ίσω, fакъ чева a seînвîpti ка o poatъ, postoголeskъ.

*

Κατα-τρύζω, biit: -τρύξω, (dвne ziч:)= Κατατρίζω; (кв цen:) върfeskъ asвпра квїва; saъ ameцeskъ ne чinева кв върfipї.

Κατα-τρυπάω,-ῶ, biit: -ήσω,=Κατατιτράω.

Κατα-τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, ='Εντρυφῶ, mъ desfътezъ în чева (кв цen:).

Κατα-τρύχω, biit: -ύξω, ші Κατατρύω, biit: -τρύσω, = Κατατρίβω; (fir:) stpimtopezъ, sвпъръ пrea mвлт; tipanezъ, кinвїeskъ, oвoseskъ de totъ; (nas:) sвferъ mape tiкълo:ше. [din

Κατα-τρώγω, biit: -τρώξομαι. (nex: 2: κατέφαγον, ші чл:) mъnînкъ de totъ; pozъ пînъ ла osъ; (fir:) прънъdeskъ.

Κατα-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (nex: κατέτυχον, ші чл:) (кв цen:) nemepeskъ; isввteskъ; dobîndeskъ.

Κατα-τυραννέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв цen:) tipanezъ кв totвл, saъ кinвїeskъ прin tipania mea.

Κατάτυρος (ὁ, ἡ), плinъ de врînzъ. [κατὰ, τυρός].

Κατα-τυφλόω -ῶ, biit: -ώσω, орвeskъ пе чinева de totъ.

Κατα-τωθάζω, biit: -άσω, (кв цen:) = Καταγελῶ, вatжокореskъ.

Κατ-αυαίνω, biit: -ανῶ, вsвкъ de totъ.

Κατ-αυγάζω, biit: -άσω, = Καταλάμπω, stpълвчeskъ; (stpът:) лвminezъ кв totвл чева. [de вnde

Καταυγασμὸς (ὁ), stpълвчipe; лвminape пrea mвлтъ. [ші

Καταυγάστειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї

Καταυγαστὴρ (ὁ), noet: stpълвчitorъ, лвminъtorъ.

Καταύγεια (ἡ), mape stpълвчipe, saъ лвminъ. [din

Καταυγὴς, έος (ὁ, ἡ), плinъ de лвminъ. [κατὰ, αὐγή].

Κατ-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: вкоцъ ворвъ, destъїnвїeskъ чева spre вътъmapea квїва. (вezї ші κατειπεῖν). [de вnde

Κοταύδησις, εως (ἡ), пвблikape, destъїnвipe înnpotiва квїва; (în цen:) stpirъrї, цinete.

Κατ-αυθαδίζομαι, biit: -ίσομαι, (кв цen:) mъ portъ кв овръznичie, saъ nismътърiцie înnpotiва квїва; овръznичeшte mъ înnpotivеskъ.

Καταῦθι, noet: în локъ de καταυτόθι, аколо; întp' ачелашї локъ. (maїкорек: desпърц: κατ' αὖθι).

Κατ-αυλακίζω, biit: -ήσω,= Καταλοκίζω.

Κατ-αυλέω -ῶ, biit: -ήσω, desfътezъ, saъ întвsieazъ пе чinева кв (saъ ка кв) flвepвл; (în цen:) atparъ кв totвл; (nas:) mъ înвeseлeskъ askвлind ла flвepъ; (despre neînsвfл:) pesвnъ de sвnetвл flвepвлвї. «Ἡ δὲ νῆσος κατηυλεῖτο, καὶ κατεψάλλετο». Пл: [de вnde

Καταύλησις, εως (ἡ), чea прin кîntape de flвepъ desfътape, saъ întвsiape.

Κατ-αυλίζομαι, biit: -ίσομαι, поnoseskъ (pîmîїъ în razdъ) вndeва.

Κάταυλος (ὁ, ἡ), [κατὰ, αὐλός] în локъ de κατηυλημένος. 2)=Καταπεπταμένος. (întp' aчeastъ însemn: noate trebвїe a se skpi καταύλιος). [κατὰ, αὐλή].

Καταύστηρος (ὁ, ἡ), foapte stpaшnikъ, aspрк. [κατὰ, αὐστηρός].

Καταύστης, [καταύω] ου, saъ οῦ (ὁ), вskъtorъ, arpътorъ de totъ; прънъditorъ.

Καταυτίκα, adв: noet: аквm îndatъ. (în Tкр. маї корек: despърц: κατ' αὐτίκα, dedвkîndвse пrep. ла вербъ).

Καταυτὸ, adв: în локъ de κατ' αὐτό, asemenea, întokmaї; saъ întp' adeвъръ, eksakt.

Καταυτόθι, adв: noet: în локъ de κατ' αὐτόθι, кавтъ καταῦθι.

Κατ-αυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, în локъ de κατακαυχάομαι.

Καταυχένιος (ὁ, ἡ), чел пе грвmazъ «Πλόκαμος—». Noet: [κατὰ, αὐχήν].

Κατ-αυχέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (кв dat:) mъ fълeskъ nentpв чева.

Κάταυχμος (ὁ, ἡ), кв totвл вskatъ; nesmedъ. [κατὰ, αὐχμὸς].

Κατ-αύω, biit: -αύσω, noet: вsвкъ de totъ, arzъ; (fir:) прънъdeskъ.

Καταφαγᾶς, ᾶ (ὁ), mi Καταφαγὰς. ἀδος (ὁ, ἡ), mînкъчosъ, лакомъ.

Καταφαγεῖν, nex: 2: de înf: ал лвї κατατρώγω, saъ κατεσθίω.

Κατα-φαίνω, biit: -φανῶ, arътъ чева ла toцї, dobedeskъ de faцъ. || (nas: saъ miж:) mъ arътъ, mъ fakъ вzвтъ вine, кврat; seamънъ пrea mвлт; parъ foapte de krezвt.

Κατα-φαμίσδω, biit: -ίξῶ, Dop: în локъ de καταφημίζω.

Καταφάνεια (ἡ), înвederътate. [din

Καταφανὴς, έος (ὁ, ἡ), кв totвл înвederatъ. [καταφαίνω].

Κατα-φαντάζω, biit: -άσω, înfъцiшezъ înbedepat, кв totвл de faцъ.

Καταφαντικὸς, ἡ ὸν, (ші adв) -ικῶς, potрівitъ, saъ îndemînatikъ a tnbedepa, a da кв totвл de faцъ; saъ=Καταφατικός. [din

Κατάφαντος, ἡ saъ ος, ὸν saъ ον, kape se noate arъta de faцъ, saъ trebвїe a se

ексnpima de sirъpъ în afipmaţie. (bezî ші ἀπόφαντὸς). [καταφαίνω].

Καταφανῶς, adb: прea de faţъ, foapte înbedepat. [καταφανής].

Κατα-φαρμακεύω, biit: -εύσω, ші

Κατα-φαρμάσσω, biit: -άξω, otpъbeskъ, fepincкъ къ totъл. 2) daъ mълte doftopiї bолnabълъї.

Κατάφασις, εως (ἡ), afipmaţie, întъpîpe, înboipe. [din

Κατα-φάσκω, = Κατάφημι. [de ънde

Κατα-φατίζω, biit: -ίσω, fъгъdъїeskъ къ înkpedinţape, înkpedinţezъ къ жъpъmîntъ. [ші

Καταφατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adb:) -ικῶς, afipmatibъ; însemnътibъ de înboipe.

Κατα-φαυλίζω, biit: -ίσω, faкъ чева къ totъл prostъ; miveskъ; nevinsteskъ, despreţъїeskъ.

Κατα-φέγγω, biit: -φέγξω, їaъ въzълкъ mълta лъminъ.

Καταφέρεια (ἡ), = Κατωφέρεια. [din

Καταφερὴς, έος (ὁ, ἡ),=Κατωφερής. [din

Κατα-φέρω, biit: κατοίσω, (nex: κατήνεγκα, pas: tpe: de къ: κατήνεγμαι, nex: κατηνέχθην, ші чл:) dъkъ, погоръ чева în жos. «Ἄχος με κατοίσεται ἄϊδος εἴσω». Іл: X. 2) daъ чева жos penede: apъnkъ, пръпъstъїeskъ; (ші pas:) mъ lîpъskъ în жos fъpъ boїca mea; kazъ, mъ kъїъndъ. «Καταφέρειν (înnpeъnъ къ, ші fъpъ) πληγὴν». Пл: (ші pas:) «Κατενεχθέντος τοῦ πύργου». Плв: «Εἰς ὕπνον («Εἰς κάρον, ші fir: «Εἰς πάθη) καταφερόμενος». Лкs: «Λύχνος καταφερόμενος». Пл: kape se anponie de a se stinţe. 3) plътeskъ în (pъїъ жos) banї. «Τάλαντον κατήνεγκε». Лкs: 4) (miж: saъ pas:) biъ, soseskъ ла limanъ,=Κατάγομαι. «Καὶ λέμβος κατεφέρετο». Eлd: 5) pъvъleskъ aъnpa къїva; (fir:) dожъneskъ amap. (de ънde καταφορά).

Κατα-φεύγω, biit: -φεύξομαι,(къ ак: преп:) pefъгъ ла чinева, saъ ъndева spe skъpape. [de ънde

Κατάφευξις, εως (ἡ), =Καταφυγή, pefъгъ, skъpape.

Κατά-φημι, biit: -φήσω, zikъ xotъpît da; mъptъpiseskъ desnpe чева, kъ este aша; шъ înboїeskъ.

Καταφημίζω, biit: -ίσω, (pas: tpe: de къ: κατσπεφήμισμαι) înnpъштiъ sbonъ; (къ ţen:) bestesкъ чева desnpe чinева, saъ înnpotiва къїva, defaїmъ. [din

Κατάφημος (ὁ,ἡ), defъїmatъ. [κατὰ,φήμη].

Κατα-φθάνω, biit: -φθάσω, aжъnгъ fъpъ beste, anъkъ de o datъ, saъ maї 'nainte; (maї noъ) aжъnгъ din ъpmъ.

Κατα-φθατοῦμαι, noet: în локъ de καταφθάνω.

Κατα-φθείρω, biit: -φθερῶ, stpikъ de totъ, kopъnъ, prъпъdeskъ.

Καταφθίμενος, η, ον, noet: pas: tpe: de къ: în локъ de nex: 2: de partч: ал лъї καταφθίω.

Καταφθινέω -ῶ, biit: -ήσω, (de ънde tpe: dn къ: κατεφθινηκὼς), ші

Καταφθινύθω, biit: -φθίσω, noet:=Καταφθίω.

Κατα-φθίνω, biit: -φθινῶ, noet: mъ prъпъdeskъ de totъ, saъ kîte nъţinъ, mъ topeskъ, mъ sfîpшeskъ. || (stpъm: în локъ de...

Κατα-φθίω, biit: -φθίσω, noet: prъпъdeskъ, topeskъ de totъ; stpikъ, kopъnъ; pozъ, mъnînkъ; (nestp: saъ ел: ші pas: saъ miж:) nїepъ, mъ prъпъdeskъ, mъ sfîpшeskъ, ші чл: «Ἧїα κατέφθιτον». Od: Δ. s'aъ mînkat, s'aъ isnpъbit. «Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἠλίου κατέφθιτο, καὶ νὺξ ἐπῆει». Esxл: a linsit. «Ὡς καταφθίσθαι ὤφελες»; Od: B. (ші în partч:) «Καταφθίμενος (în локъ de κατεφθιμένος), η, ον, nїepdъtъ, prъпъditъ, isnpъbitъ; moptъ. «Νεκύεσσι καταφθιμένοισιν». Od: Λ.

Καταφθορὰ (ἡ), [καταφθείρω] desъbîpшitъ stpikъчїъne, neipe; kopъnţie; nimїipe (pъшinape).

Κατ-αφ-ίημι, biїt: -καταφήσω, лasъ чева a kъdea жos, saъ asъnpa kъїva, asbîpлъ жos, saъ înnpotibъ.

Κατα-φιλέω -ῶ, biit: -ήσω, sъpътъ din inimъ (dълче).

Κατα-φιλοσοφέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ ţen:) filosofeшte apгъmentezъ, saъ daъ xotъpîtoape пърере înnpotiва kъїva: (къ ак:) kobîpшeskъ ла înţелепчїъne ne чinева.

Κατα-φλάω-ῶ, biit: -άσω, Eол: în локъ καταθλάω, snapгъ, fъpîmъ de totъ.

Κατα-φλέγω, biit: -φλέξω, apzъ de totъ. [de ънde

Κατάφλεκτος (ὁ, ἡ), apsъ de totъ.

Καταφλεξίπολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: apzътopъ de opaше. [κατάφλεξις, πόλις].

Κατάφλεξις, εως (ἡ), apdepe de totъ. [καταφλέγω].

Κατα-φλυαρέω, -ῶ, biit: -ήσω, (къ ţen:) ameţeskъ ne чinева къ mълтеле меле bъpfipї.

Καταφοβέω -ῶ, biit: -ήσω, înfpikошezъ къ totъл. || (miж: de sine pas:) mъ temъ,

мъ înrpozeskъ prea шълт. [din

Κατάφοβος (ό, ή), konpinsъ de fpikъ, însnъïmîntatъ. (къ ак: ел:) «Οὕτως ἦσαν κατάφοβοι τοὺς ἐλέφαντας». Плв: în локъ de κατεπεφόβηντο. [κατὰ, φόβος].

Κατα-φοιβάζω, biit: -άσω, înt8siezъ къ totъл. 2) гръïeskъ însъflatъ de Апολлонъ, прооpочeskъ къ mape înt8siasmъ.

Κατα-φοινίσσω, biit: -ίξω, въnseskъ чева de totъ рошъ.

Κατα-φοιτάω (ші lon: -έω)-ῶ, biit: -ήσω, мъ погоръ des.

Κατα-φονεύω, biit: -εύσω, omоръ къ 8nъ кіпъ prea asnpъ, saъ пе toцï.

Κατάφονος (ὁ, ἡ), bpednikъ de omopît (de moapte). [κατὰ, φόνος].

Καταφορὰ (ἡ), [καταφέρω] коборîpe, къdepe, лovitъpъ penede; an8sъ de soape; (med:) sialnikъ ші nевірвітъ аплекаре ла somnъ, nipoteалъ; (fir:) ïste atакъ, saъ ш8stpape (прinч:) as8npa прigonitopълъï. [de 8nde

Καταφορέω, -ῶ, biit: -ήσω, d8kъ, каръ ла вале, коборъ. [ші

Καταφορικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, ïste, penede as8npa къïва; (med:) ad8kъtopъ de лetapцie, nesimцiчïвne. [ші

Κατάφορος (ὁ, ἡ),=Κατωφερής, ал8пекосъ ла вале; (прin întind:) tврвкратъ, neлiniштitъ.

Καταφορτίζω, biit: -ίσω, înnовъrezъ prea мълт. [ші

Καταφορτικὸς, ἡ, ὸν, prea înnовърътopъ; greў, s8nърътopъ. [din

Κατάφορτος (ὁ, ἡ), (къ цеп:) greў înnовъratъ. [κατὰ, φόρτος].

Κατάφραγμα (τὸ), [καταφράσσω] шапцъ, търie; (în цеп:) акоперішъ, saъ клъditъpz цеапънъ пentpъ препазъ, saъ adънostъ.

Κατα-φράζομαι, biit: -άσομαι, noet: мъ rîndeskъ, об8servъ къ лвare a minte, прічепъ foapte вine.

Καταφράκτης, ου (ὁ), платошъ къ totъл de fepъ. [ші

Κατάφρακτος (ὁ, ἡ), întъpitъ (къпів8шітъ къ fepъ, ші чл:) de npetвtindinea; înapmatъ къ платошъ din капъ пînъ 'n пічоape. (вezї Eид: Θ. 16). [din

Κατα-φράσσω[ττω], biit: -φράξω, înгръdeskъ (акоперъ, întъpeskъ) din toate пърціле; înapmezъ къ платошъ de s8s пînъ жos.

Καταφρονέστερον adв: къ maї мълт despрецвipe.[neînтp: κατάφρων din κατὰ, φρήν].

Κατα-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ цеп: saъ antik: ак:) despрецвïeskъ пе чineв:, saъ amъ pea oninie despre чineва. 2) (къ înf:) rîndeskъ sirвp, sîntъ înkpedinцatъ, къ...; (în цеп:) amъ o oninie, rîndeskъ întp' вnъ felъ. 3) (pap къ ак:) вarъ вine de seamъ, мъ rîndeskъ, прічепъ къ мълтъ лвare a minte чева. (de вnde 4) (fъръ kazъ) sîntъ, saъ îmї віъ къ desъвіршipe în minцï,=Σωφρονῶ (înnpot: de παραφρονῶ). «'Εξαναστάντες οὐ κατεφρόνησαν». Пл: [de вnde

Καταφρόνημα (τὸ), simцimîntъ de despрецвipe, saъ înkpedinцape în sine de sвnepiopitate (stape maї de s8s) a sa къtpe чineва. [ші

Καταφρόνησις, εως (ἡ), despрецлipe, nesokotipe къtpe чineва. [ші

Καταφρονητὴς, οῦ (ὁ), despрецвitopъ, nesokotitopъ de чева. [de вnde

Καταφρονητικὸς, ἡ, ὸν, аплекатъ a despрецві пе алтвл (овpaznikъ). [de вnde

Καταφρονητικῶς, adв: къ кіпъ despрецвitopъ.

Κατάφρονις, ιος (ἡ), noet: în локъ de κατaφρόνησις, вezї φρόνις.

Κατα-φροντίζω, biit: -ίσω, sîntъ foapte înгріжatъ, înгріжeskъ prea мълт; stвdiъ adînk, saъ мъ rîndeskъ prea вine în чева· 2) (kom: къ ак:) пїerzъ чева din прічina вnop zadapніче гріжї, saъ окъпацiї.

Καταφρύαγμα (τὸ), mîndpie, înгîmfътъpъ.

Κατα-φρυάσσομαι (ττομαι), biit: -άξομαι, (прinч: despre калъ) sвflв пе пърї, nekїezъ as8npa fpîвлвї; (maї ов1ч: fir:) мъ nes8nвїъ, овръznіческъ, мъ înгîmfezъ, мъ mîndpeskъ as8npa къïва.

Κατα-φρύγω (φρύσσω, -ττω), biit: -φρύξω, 8s8kъ fpirînd, apzъ.

Κατα-φυγγάνω, biit: -φεύξομαι, = Κατα-φεύγω. [de вnde

Καταφυγὴ (ἡ), pefвгъ, skъпape. 2) (прin întind:) în локъ de...

Καταφύγιον (το), локъ de skъпape; (fir:) miжлокъ de шîнтвipe.

Καταφυλαδὸν, adв: în seminцiї, în neamврї. [κατὰ, φυλή].

Κατα-φυλάσσω [ττω], biit: άξω, пъzeskъ вine, къ лвare a minte; nîndeskъ, вarъ de seamъ.

Κατα-φυλλοροέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї kad de totъ fpвnzeле; (fir:) мъ вештежeskъ, мъ трекъ.

Κατάφυλλος (ὁ, ἡ), плinъ de fpвnze, saъ foї. [κατὰ, φύλλον].

Καταφύξιμος (ὁ, ἡ), notpівitъ ка локъ de skъпape, вnde noate pefвцi чineва.

[κατάφυξις dîn καταφύγω neîntp:]

Κατα-φύομαι, biit: -φύσομαι, (nex: κατέφυν) =Φύομαι, mъ naskъ.

Κατα-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ μen:) sъflъ neste чева; (kъ ak:) sъflînd ъmflъ чева. (bezî ші ἐμφυσάω).

Κατα-φυράω -ῶ, biit: -άσω, =Φυράω.

Καταφύτευσις, εως (ἡ), prъsipe din sъdipe. [din

Καταφυτεύω, biit: -εύσω, sъdeskъ чева în kinъ de a se prъsi în totъ ачелъ локъ, ъmplъ ънъ локъ de ънъ felъ de sade. [din

Κατάφυτος (ὁ, ἡ), totъ sъditъ, saŭ plinъ de sade. [κατὰ, φυτόν].

Κατα-φωνέω ῶ, biit: -ήσω, fakъ a pesъna ънъ локъ de stpirъrî. [de ънde

Καταφώνησις, εως (ἡ), pesъnape de stpirъrî

Κατα-φωράω -ῶ, biit: -άσω, prinzъ în fantъ, bъdeskъ (de binoватъ); (în μen:) înμelegъ, prîчепъ bine; deskoperъ чева.

Κατάφωρος (ὁ, ἡ), prinsъ în fantъ (pea); (în μen:) bъditъ de binoватъ. [κατὰ, φώρ].

Κατα-φωτίζω, biit: -ίσω, lъminezъ чева kъ totъl.

Κατα-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, (kъ μen:) kaskъ asъnpa kъîba, îl batжokoreskъ kъ гъра къskatъ.

Κατα-χαίρω, bit: -χαρήσομαι, (kъ μen:) mъ bъkъrъ de ръъl kъîba, = Χαιρεκακῶ. (bezî ші ἐπιχαίρω).

Κατα-χαλαζάω, -ῶ, biit: -ήσω, asbîrlъ гpindinъ (saŭ пîetpe, ші чл: ka гpindina) asъnpa kъîba.

Κατα-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, koborъ de ъndeва чева жos kъ fъnie.

Κατα-χαλκεύω, biit: -εύσω, lъkrezъ чева kъ fokъ, saŭ чokanъ ka apama. 2) = Καταχαλκόω. «Τὸν τόπον κατεχάλκευσαν θυρίσι». Еркld: 'laŭ înkis de npetътindinea kъ fepestpe de fepъ. [din

Κατάχαλκος (ὁ, ἡ), plinъ (saŭ akoperitъ) de apamъ, (ші npin întind:) de înapmaμî ostaшî. [κατὰ, χαλκός]. [de ънde

Καταχαλκόω -ῶ, biit: -ώσω, kъptъшeskъ чева neste totъ kъ apamъ.

Κατα-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, fakъ чева (maî de mълte opî abъsъ) în faboapea kъîba, saŭ fakъ graμie kъîba fъpъ dpentate; (în μen:) dъpъîeskъ (жъptfeskъ) toate; (kъ ak:) «Καταχαρίζομαι τὸν ἀγῶνα». Esxл: пъръseskъ, saŭ лепевeskъ în faboapea kъîba o npironipe, че алtfел aшî fi kъштirat' o. (алμiî îndpent: καταχειρίζομαι). (ші kъ dat: îndip:) «Καταχαριζόμενος τ' ἀληθὲς τοῖς πολίταις». Ел: жъptfind adeвървл în граμia чetъμenilop. [de ънde

Καταχαριστικὸς, ἡ, ὸν, аплекатъ a faчo граμie fie-къpвîa.

Κατα-χαριτόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ чева foapte граμiosъ, saŭ плъkътъ.

Κατάχαρμα (τὸ), obîektъ de въkъpie връжташълвî. [καταχαίρω].

Κατα-χάσκω, biit: -χανοῦμαι, mъ bîtъ ла чева kъ гъра къskatъ (de mълтъ dopinμъ); saŭ aштentъ kъ гъра къskatъ. (bezî ші καταχαίνω). [de ънde

Κατάχασμα (τὸ), mape пръпastie. 2) = (saŭ грeш: în локъ de) Κατάχαρμα. [de ънde

Καταχασμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (fir:) mъ pънъ, mъ deskizъ, крънъ în doъ. 2) (kъ μen:)=Καταχαίνω, pîzъ de чinева kъ гъра къskatъ. [de ънde

Καταχάσμησις, εως (ἡ), = Καταχήνη.

Κατα-χέζω, biit: -χέσομαι, (kъ μen:) skîrnъveskъ ne чinева de sъs nînъ жos; saŭ mъ skîrnъveskъ din 'nalтъ локъ.

Καταχειρίζομαι, biit: -ίσομαι, lasъ чева a 'mî skъпa din mînъ, (лепевeskъ) trekъ kъ bedepea. (bezî καταχαρίζομαι). 2) în локъ de διαχειρίζομαι, omorъ. [ші

Καταχείριος (ὁ, ἡ), noet: notpivitъ ne mîna kъîba, saŭ kape bine bine ла mînъ, [κατὰ, χείρ].

Καταχειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ μen: dipeк: ші ak: ел: indip:) osîndeskъ ne чinева (npinч: npin botape de întindepe de mînъ) ла чева. «Θάνατον καταχειροτονῶ τινος». Лкs: [ші

Καταχειροτονία(ἡ), osîndipe (botape înpotivъ) npin întindepe de mîînî. [κατὰ, χείρ, τόνος].

Κατα-χεύομαι, biit: -εύσομαι, noet: în локъ

Κατα-χέω, biit: -χεύσω, (nex: κατέχεα, ші noet: κατέχευα, ші чл:) topnъ чева (npinч: în mълтъ kîtime) asъnpa kъîba, ъmplъ de sъs nînъ жos; bъpsъ, (ші fir:) pisineskъ ne жos, saŭ kъ гръmada; toneskъ. «Ψιάδας κατέχευεν ἔραζε». Іл: П: (ші fir:) «Πλοῦτον κατέχευε Κρονίων». Іл: В: a плoat. «Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν». Іл: Z: «Τεῦχος ἀναῤῥήξας, εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι». Іл: Н. (ші fir:). «Πέπλον κατέχευεν ἐπ' οὖδει». Іл: Е. (ші kъ μen: îndip:) «Ὃς σφῶϊν ἔλαιον χαιτάων κετέχευεν». Іл: Ψ. «Τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν». Apsif: (ші kъ dat:) «Ἀχλὺν οἱ κατέχευεν». Od: H. «Ὄρεος κορυφῆσι νότος κατέχευεν ὁμίχλην». Іл: Г. (ші fir:) «Σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ». Іл: Ψ. (ші în desпърμ:) «Ἐμῇ κεφαλῇ

κατ' ὀνείδεα χεῦαν». Od: X. (ші між:) «Καταχεάμενος χρυσὸν». Ep: (ші пas:) 'Ο χῶρος οὗτος, ἐν τῷ αἱ ἄκανθαι κατακεχύαται». Ep: sînt o гramadъ. (ші аввs:) «Ἱστὸς δ' ὅπλα τε πάντα εἰς ἄντλον κατέχυνθ'».Od:M.

Καταχήνη, (ἡ), [καταχαίνω] батжокорire (кв гвра къскатъ), desпрецвire.

Κατα-χηρεύω, віit: -εύσω, петрекъ рътъшіца віецій (въtрînецеле) în въdвvie.

Καταχὴς, έος (ὁ, ά), Dop: în локъ de κατηχής.

Κατ-αχθέω -ῶ, віit: -ήσω, înгревїezъ, înповърezъ прea мвлt. [din

Καταχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: (кв цеп:) înкъркатъ de... «Καρποῖο — ». Ap: [κατὰ, ἄχθος].

Κατ-άχθομαι, віit: -αχθεσθήσομαι, мъ mîхneскъ, мъ пекъжескъ прea мвлt, (ad:) simцъ тарe гревtate în inima mea:

Καταχθόνιος (ὁ, ἡ), поct: sвtepanъ, de sвві-пъmîntъ. 2) пъmînteскъ, de d' asв-пра пъmînтвлъї. [κατὰ, χθών].

Κατα-χλαινόω -ῶ, віit: -ώσω, înвракъ, înfъшвръ în mantelъ.

Κατα-χλευάζω, віit: -άσω, îmї батъ жокъ прea мвлt. [de вnde

Καταχλευαστικὸς, ὴ, ὸν, аплекатъ, saъ îndemînatikъ a батжокорі.

Κατα-χλιδάω -ῶ, віit: -ήσω, (кв цеп:) мъ desfъtezъ, мъ înrîmfezъ арътîndъ'mї лвкsвл în окіі ші пisma квїва.

Κατα-χλοάζω, віit: -άσω, sînтъ...

Κατάχλοος (ὁ, ἡ), кв totвл вerde (алцій îndреп: κατάχολος). [κατὰ, χλόη].

Κατάχλυσις, εως (ἡ), акоперire кв чеацъ, saъ înтвпскаре din чеацъ. [κατὰ, ἀχλύω].

Κατάχολος (ὁ, ἡ), плinъ de вeninъ, saъ вerde ка вeninвл. (вezї ші κατάχλοος]. [κατὰ, χολή].

Κατα-χορδεύω, віit: -εύσω, таїъ în вккъцї, saъ în fîшіі (ка мацеле în коарdе`. (вezї ші κατακρεουργέω). 2) (прin înтind:) desmїerdъ кв sвnetвл коарdелор кitарeї (лірeї, ші чл:).

Κατα-χορδέω -ῶ, віit: -ήσω, = Κατα-χορδεύω.

Καταχόρευσις, εως (ἡ), dънцаре de вірвінцъ (прinч: în чinstea Пitiвлвї Аполонъ). 2) dънцаре de вккvрie sпре батжокорірea връжташвлвї. [din

Κατα-χορεύω, віit: -εύσω, (кв цеп:) dънцezъ de вккvрie (прinч: пentрв пепорочірea ші în батжокора връжташвлвї).(вezї ші κατορχέομαι).

Κατα-χορηγέω -ῶ, віit: -ήσω, келтвїeскъ мвлtъ în хорецій. (вezї χορηγία ші κατα-λειτουργέω); (în цеп:) келтвїeскъ пекрв-цat, dървїeскъ кв тарe dърniчie.

Κατα-γραίνω, віit: -χρανῶ, mînжeскъ, sпвркъ de totъ.

Κατα-χράομαι -ώμαι, віit: -χρήσομαι, (кв dat: saъ рар кв ак:) înтреввінцezъ кв desъвîршire (dар маї кв seamъръъ ші пeste мъsкръ) вnъ лвкрв, аввsezъ; келтвїeскъ ръъ; прънъdeскъ; оторъ.

Κατα-χρέμπτομαι, віit: -χρέμψομαι, (кв цеп:) ръnind sквїnъ пе чinева în faцъ.

Κατάχρεος, ші At: Κατάχρεως (ὁ, ἡ), înпекатъ în datopiї. [κατὰ, χρέος].

Κατάχρη, віit: -χρήσει, (прел: κατέχρην, saъ κατέχρα, пех: κατέχρησε) = Ἀπόχρη, este îndestвлъ, saъ de îndestвлъ.

Κατάχρησις, εως (ἡ), прea деasъ, рea, пепotрівітъ, saъ пемъsвratъ înтреввінцare, аввsъ; (гram:) înтреввінцare de zi-чere непропріе. [ші

Καταχρηστικὸς, ὴ, ὸν, аввsівъ. [κατα-χράομαι]. [de вnde

Καταχρηστικῶς, adв: кв аввsъ, saъ пе-потрівітъ înтреввінцare.

Κατάχρισις, εως (ἡ), desъвîршітъ вnцере saъ snoipe (de пepete, ші чл:). [ші

Κατάχρισμα (τὸ), вnsoape, алiїе, міръ, ші чл: [ші

Κατάχριστος (ὁ, ἡ), пeste totъ вnsъ, snoiтъ. [din

Κατα-χρίω, віit: -ίσω, вnгъ пeste totъ, snoїeскъ de sвs nînъ жos.

Κατάχρυσος (ὁ, ἡ), totъ аврітъ. 2) копринzъторъ, плinъ de авръ. «Гῆ— ». Плd: [κατὰ, χρυσός]. de вnde

Καταχρυσόω -ῶ, віit: -ώσω, авреskъ пeste totъ.

Κατα-χρώννυμι, віit: -χρώσω, въnseskъ вine; (fir:) «Κατὰ δ' αἰθάλου κηλίδα κέχρω-σαι». Евр: în локъ de κατηθαλώθης. [de вnde

Κατάχρωσις, εως (ἡ), въnsipe тарe, пee-шітъ.

Καταχύδην, adв: topnînd de sвs пeste saъ în чева. «Καταχύδην πίνειν». At: авеа пе перesвflate. (вezї ἀμυστί). [ші

Κατάχυμα(σμα) (τὸ), ор че se тоарnъ de sвs пeste чева (апъ de snълат, ші чл:).

Κατάχυσις, εως (ἡ), topnаре de sвs пe-ste чева (авt: saъ пas:). 2) (прin înтind:) basъ de topnат апъ ші чл: (іврікъ,ші чл:). [ші

Κατάχυσμα (τὸ), = Κατάχυμα; (партік:) zeamъ гътітъ (залцъ), че se тоарnъ пeste

вякаtе; (îm:) Καταχύσματα, пъчї, smokine, ші алte asemenea fрякte, че овічиїаь а арънка neste ровіі чеї пої, саь neste tinepiї къзъторіцї. [ші

Καταχυσμάτιον (τὸ), dim: ал лъї κατάχυσμα, zemnoapъ, съляioapъ. [ші

Κατάχυτλον (τὸ), basь de topnat лавaїc. [καταχύω=καταχέω].

Κατα-χυτρίζω, biit: -ίσω, = Ἐγχυτρίζω; (прin întind:) пръпъdeskь.

Κατα-χωλεύω, biiї: -εύσω, faкь de totь скїопь, ологь, олоцeskь не чіпева; (nestpъm:) sîntь...

Κατάχωλος (ὁ, ἡ), кь totъл скїопь, саь ологь. [κατὰ, χωλὸς].

Κατα-χωνεύω, biit: -εύσω, topeskь чева de totь în tonitoape.

Κατα-χώννυμι, biit: -ώσω, înгропь чева de totь în пъmîntь.

Κατα-χωρίζω, biit: -ίσω, пъїь чева ла локъл съь, саь ла о napte; трекь în каталогь, саь în katarpafie. [de вnde

Καταχωρισμὸς (ὁ), пъnepe, aшezape de вnь лъкрь ла локъл съь; тречере în katarpafie, лістъ, ші чл:

Κατάχωσις, εως (ἡ), [καταχώννυμι] вmплere, саь акоперіре кь (înгропаре de totь în) пъmîntь.

Κατα-ψαίρω, biit:-ψαρῶ, mъ mішкь (вndezь) вшърел.

Κατα-ψάλλω, biit: -ψαλῶ, atpapь, îndълческь пе чіпева кь кîntape de кітаръ, ліръ, ші чл; (nas:) pesвnь de sвnetъл кітареї, ші чл: (bezї ші καταυλέω).

Κατα-ψάω -ῶ, biit: -ψήσω, mînrîîь nipъind. «Καταψῶν αὐτὸν, ὥσπερ πωλίον». Apstf: (bezї ші καταψήχω).

Κατα-ψεκάζω, biit: -άσω, върezь neste чева, stponeskь de плоае.

Κατα-ψελλίζω, biit: -ίσω, ворвeskь foapte пелтік.

Κατα-ψεύδομαι, biit:- ψεύσομαι, (кь цеп:) miцць desnpe чева, саь înnpotiва къїва; înшелъ кь minчївnї.

Κατα-ψευδομαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кь цеп:) daь minчinoasъ търtърie înnpotiва къїва.

Κατάψευσις, εως (ἡ), amъцipe прin minчївnї. [ші

Καταψευσμὸς (ὁ), =Κατάψευσις. [ші

Κατάψευσμα(τὸ), minчївnъ snpe amъцipe. [καταψεύδομαι].

Κατα-ψέφω, (fъръ biit:) = Κατασκοτίζω.

Κατα-ψηφίζομαι, biit: -ίσομαι, (кь цеп:) îmї daь вotъл înnpotiва къїва, osîndeskь (ші nas: mъ osîndeskкь) прin вotape; (în цеп:) хоtъръскь nositiв, daь neîndoїoasъ хоtърîpe. [de вnde

Καταψήφισις, εως (ἡ), osîndipe прin вotape. [ші

Καταψήφισμα (τὸ), osîndъ; саь хоtърîtoape вotape. [ші

Καταψηφισματέον, (foapte pap) în локь de καταψηφιστέον. [ші

Καταψηφισμὸς (ὁ), =Καταψήφισις.

Κατα-ψήχω, biit: -ψήξω, frекь кь nepia, саь цesала, цesаль (bezї ші καταψάω); (în цеп:) skapnin; (прin întind:) ръzînd, саь fрекînd пръпъdeskь; (nas:) mъ fърîmiчezь, mъ toneskь de totь.

Κατα-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, (кь цеп:) шоptind intpiцezь înnpotiва къїва, nîpъskь, хълeskь пе askвns.

Κατα-ψιλόω -ῶ, biit: -ώσω, голeskь de totь; (fir:) faкь de totь плешивь.

Κατα-ψοφέω -ῶ, bit: -ήσω, вmплъ вnь локь de tponкъnitъл, sromotъл, pesвnetъл вре вnкї лъкрь. (bezї ші καταφωνέω).

Καταψυκτικὸς, ἡ, ὸν, ръчitорь, саь чел кь însвшime de ръкopipe. [ші

Κατάψυκτος (ὁ, ἡ), de totь ръчitь, ръкopitь. [ші

Κατάψυξις, εως (ἡ), ръчipe, ръкopipe de totь. [ші

Κατάψυχρος (ὁ, ἡ), кь totъл peчe. [din

Κατα-ψύχω, biit: -ψύξω, ръчeskь, ръкopeskь чева de totь; sвîntь чева în aepь; вsвкь кь totъл în fpirь. (de вnde) «Ἡ κετεψυγμένη ζώνη». Цeogr: (nestp:) 'mї e fpirь, ръчeskь, mъ ръкopeskь de totь; (fir:) pesвflв, саь mъ odixneskь.

Κατάωρα, adв: noet: în локь de καθ' ὥραν, în вîpstъ; саь непрекърmat. (алцїї скріь κατάωρα în локь de κατήορα, ші алцїї алтfел).

Κατέαγα, At: між: (кь însem: nas:) tpe: de кь: ші κατέαξα, nex: акt: ал лъї κατάγνυμι.

Κατέαται, Ion: în локь de κάθηνται, 3: îm: neps: a лъї κάθημαι.

Κατεβλακευμένως, [καταβλακεύω] adв: (de partч:) прea молешit, кь desъвîpшitъ tpîndъвie, саь лепевіре.

Κατεγγυάω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: κετηγγύησα, ші κατεγγύησα) sileskь пе чіпева a da кезъшie; їаь кезъшie de ла чіпева; кезъшъїeskь, fъгъdъїeskь sirвp; (de вnde) логodeskь. || (між:) mъ кезъшъїeskь, їаь asвпръ 'mї (întpeпpinzь) чева кь sirвpanцъ, кь sîntь destoїniкь а о sкoate ла къ-

ші βіотέρμων). [κλυτὸς, τέρμα].

Κλυτοτέχνης, ου (ὁ), noet: penвmitъ, famosъ aptistъ (în apta sa). [κλυτὸς, τέχνη].

Κλυτότοξος (ὁ, ἡ), noet: вestitъ în sъмetape, saъ penвmitъ аркашъ. [κλυτὸς, τόξον].

Κλυτοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Ἀγλαοφεγγής. [κλυτὸς, φέγγος].

Κλυτόφημος (ὁ, ἡ), noet: sлъвitъ in penвtaцie, famosъ. [κλυτὸς, φήμη].

Κλύω, [κλέω] вiit: κλύσομαι, (прел: saъ nex: 2: ἔκλυον, de вnde порвпч: κλῦθι, ші κέκλυθι, ші îm: κλῦτε, κέκλυτε) noet: (кв цen: dip: ші ак: indip:) = ἀκούω, авzъ; (pap) askвлъ. мъ sвпвїъ =Ὑπακούω; прin întind:) прічепъ, înцelerъ; (ка nas: кв adв:) мъ ворвeskъ întp' вnъ fелъ de вine saъ de ръъ; (nas:) мъ nвmeskъ. «Κακῶς κλύω (=Κακῶς ἀκούω) πρός τινος». Sof: мъ defaїmъ de кътре чinева. (nas:) «Κλύεται γάλα». Nik:

Κλωвίον (τὸ), (de ачі) колівіе mікъ, dim: ал лвї...

Κλωвὸς (ὁ), [κλῳὸς] колівіе.

Κλωγμὸς (ὁ), [κλώζω] клопкъnitвл клошчеї (кврчеї, ші чл:) (se konf: кв крωгмὸς). 2) клъпкъitъ, saъ dape de лimвъ (atinsъ de червл гвреї), прin каре (maї кв scaмъ) вizitii, ші чл: îшї îndeamnъ вiteле a терце. 3) глверъtвръ în teatрв, ші чл:

Κλώδωνες (αἱ), Maчed: Бакanteле, (алт:) Μιμαλλόνες. (vezї Полien: Δ;).

Κλώζω, [imit: în afin: кв κλάζω, ші κρώζω) вiit: κλώξω, клопкъneskъ ка клошка. 2) daъ лimвъ калвлвї, ші чл: (vezї κλωγμός). 3) îmї арътъ петвлцвmiрea глвеrînd în teatрв, ші чл:

Κλῶθες (αἱ), грam: вrsitoареле, (овіч:) κατακλῶθες. [din

Κλώθω, вiit: -κλώσω, (nas: tpe: de кв: κέκλωσμαι, ші nex: ἐκλώσθην) торкъ. «Τὰ κεκλωσμένα τινί». челе вrsite кvїва. [de вnde

Κλωθὼ, όος -οῦς (ἡ), (îm: noet: κλωθῶες) торкътoape; (de вnde nвme проп:) вna din челе треї вrsitoape (fiind къ toарче fірвл вieцеї omenешtї).

Κλωμακόεις, εσσα, εν, noet: пїetposъ. [din

Κλῶμαξ, ακος (ὁ), noet: = Крῶмαξ, nopmanъ de пїetpe; saъ локъ пїetposъ (плinъ de stînvї).

Κλὼν, κλωνὸς (ὁ), кракъ, ратвръ. [de вnde

Κλώναξ, ακος (ὁ), [ші

Κλωνάριον (τὸ), dim: ал лвї κλών, рътврікъ. [ші

Κλωνίζω, вiit: -ίσω, taїъ (квръцъ de) крътіле челе de прisosъ. [ші

Κλωνίον (τὸ), =Κλωνάριον. [ші

Κλωνίτης, ου (ὁ), кввenitъ ла кракъ, saъ ратвръ.

Κλωνοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Κλωνίζω. [κλὼν, κοπή].

Κλωρομάστιξ, ιγος (ὁ, ἡ), kom: лeraтъ în лапцъ, ші въtвтъ кв вічівл. [κλωὸς, μάστιξ].

Κλωὸς (ὁ), At: în локъ de κλοιὸς.

Κλωπάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, noet: în локъ de κλέπτω; saъ faкъ чева не fъріш. [κλώψ].

Κλωπεία (ἡ), fвptiшarъ. (vezї ші κρυπτεία). [din

Κλωπεύω, вiit: εύσω, = Κλέπτω. [ші

Κλωπήϊος, η, ον, noet: Ion: în локъ de κλοπαῖος. [ші

Κλωπικὸς, ἡ, ὸν, хоцeskъ; askвnsъ. [ші

Κλώπιμος, η, ον, = Κλωπικός. [κλώψ].

Κλωποπάτωρ, ορος (ὁ), noet: чел кв taтъ хоцъ, saъ askвnsъ, neштiвtъ, ad: вastapдъ. [κλώψ, πατήρ].

Κλῶσις, εως (ἡ), toарчере. 2) noet: în локъ de...

Κλῶσμα (τὸ), toptъ, fіръ. 2) чївквре, destрътътвръ. [κλώθω].

Κλωσμάτιον (τὸ), dim: ал лвї κλῶσμα, fірічелъ.

Κλωσμὸς (ὁ), =Κλωγμὸς, saъ Крωгмὸς.

Κλώσσω, în локъ de κλώζω.

Κλωστὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локъ de...

Κλώστης, ου (ὁ), торкъторъ. (de вnde || sввst:) fвsъ. 2) noet: topsъ, în локъ de κλωστός. [κλώθω].

Κλωστόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кв първл pesвчitъ, saъ крецъ. [κλωστός, μαλλός].

Κλωστός, ή, όν, topsъ, pesвчitъ. || . (sввst:) toptъ, fіръ. «Κλωστοῦ λῖνον». Exp: fвnie pesвчitъ. [κλώθω].

Κλώψ, [κλέπτω] κλωπός (ὁ), = Κλέπτης.

Κμέλεθρον (τό), dialect: în локъ de μέλαθρον.

Κμητός, [κάμνω] ή, όν, noet: fъквtъ, лвкratъ. (maї întpeв: în komп:).

Κναδάλλω, вiit: -αλῶ, вkarпinъ, frекъ, rîdilъ. [din

Κναίω, вiit: κναίσω, = Κνάω. (întpeв: nвmaї în komп:).

Κνακίας, Κνακός, Κνάκων, Dop: în локъ de κνηκίας, ші чл:

Κνόμα, Dop: în локъ de κνήμη.

Κναμὶς, ίδος (ἁ), Dop: în локъ de κνημίς.

Κναμός (ὁ), Dop: în локъ de κνημός.

Κνάμπτω, вiit: κνάμψω, = Γνάμπτω.

Κνάπτω, [κνάω] Κνάφαλον, Κναφεῖον, Κναφεύς, Κναφεύω, Κναφικός, Κνάφος, ші чл: кавтъ γνάπτω, ші чл:

Κνᾶσαι, Dop: în локъ de κνῆσαι, nex: de de inf: ал лъї...

Κνάφαλον (τό),=Γνάφαλον.

Κνάω -ῶ, biit: κνήσω, (nex: nas: ἐκνήσθην, inf: κνῆσθαι, At: în локъ de κνᾶσθαι) skarpinъ, frekъ; mъnînkъ, pozъ (ка піла ferвл, ші чл:); (npin întind:) stpikъ. «Κνῆ τυρόν κνήστι χαλκείη». Іл: А: (ші nas: saъ miж:) «Κνῶμαι τήν κεφαλήν». Лкs: (bezї ші κνήθω, ші κνίζω, къ kape se konf: вne-opї).

Κνεφάζω, biit -άσω, noct: întвnekъ. [ші

Κνεφαῖος, α, ον, (ші adв:) -φαίως, noct: = Σκοταῖος (maї de швлte -opї în локъ de adв:) «Κνεφαῖος ἥκει». ne întвnepikъ. [κνέφας].

Κνέφαλον (τό), = Κνάφαλον, Γνάφαλον.

Κνέφαος (ὁ, ἡ), noct: în локъ de κνεφαῖος.

Κνέφας, [νέφος, γνόφος] κνέφεος -ους, saъ κνέφαος, ші κνέφατος (τὸ), (dat: κνέφαϊ κνέφᾳ, ші pap κνέφεϊ) noct: întвnepikъ (npinч: чел dвne anвssл, saъ maї 'nainte de pesъpitвл soapeлвї). «'Ηέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν». Om: «Ἅμα κνέφᾳ». Ksn: înkъ ne întвnepikъ (npea de dimineaцъ).

Κνέφος, neînip: în локъ de κνέφας (de вnde цen: ші dat:).

Κνέωρον (τὸ), ші Κνέωρος (ὁ), [κνάω] вnъ felъ de kopъчelъ, (alt:) θυμελαία.

Κνῆ, noct: în локъ de ἔκνη, 3: sinr: neps: de прол: ал лъї κνάω.

Κνηθιάω -ῶ, în локъ de κνησιάω.

Κνηθμὸς (ὁ),=Κνησμὸς, mînkъpime. [din

Κνήθω, biit: -κνήσω, =Κνάω, skarpinъ; faкъ mînkъpime; (fir:) întъpîtъ, zъdъpъskъ. || (nas: saъ miж:) simцъ mînkъpime; (обшt:) mъ mъnînkъ вndeва; mъ skarpinъ; (fir:) «Κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν». Плт: fiind neръвdътorї a aвzi чева.

Κνήκειος (ὁ, ἡ), = Κνηκὸς. || (sввst:) вnъ felъ de ввлtвръ алвепецъ.

Κνηκέλαιον (τὸ), вntъ din seminце de шofpanъ selвatikъ. [κνῆκος, ἔλαιον].

Κνηκίας, ου, =Κνηκὸς. || (sввst:) лвпъ (nentpв колоареа sa). [ші

Κνήκινος, η, ον, fъkвlъ din шofpanъ selвatikъ. «'Ελαιον —». Med:=Κνηκέλαιον.

Κνηκὶς, ίδος (ἡ), (în цen:) patъ гълвепічoasъ; (їar paptik:) negreaцъ пе черъ, порішоръ тврвкре (prevestitorъ de вpeme pea); (fir:) o natimъ a okївлвї (bezї ші ἄργεμα). 2) вnъ felъ de червъ (bezї ші ὄρυξ). [κνῆκος].

Κνηκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Κνηκὸς. [κνῆκος, εἶδος].

Κνηκόπυρος (ὁ, ἡ), noct: гълвепічosъ, ka faцa grîвлвї. [κνηκὸς, πυρός].

Κνηκὸς, ὴ, ὸν, гълвепічosъ; алвепецъ. || (sввst:) цапвл (nentpв овічnвila sa faцъ). [din

Κνῆκος (ὁ), вnъ felъ de plantъ sninoasъ (de felвл ankinapeї, floapea kъpia слвжemte de kearъ ла înkerapea врînzeї, ші въnseшte галвенъ), шofpanъ selвatikъ, (Fpanц:) safran bâtard, saъ carthame. [Аръп: xenna, (обшt:) κνά]. [de вnde

Κνηκώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κνηκοειδής.

Κνῆμα (τὸ), [κνάω] = Κνίσμα.

Κνημαῖος, α, ον, relativъ къ пвлпа.[κνήμη].

Κνήμαργος (ὁ, ἡ), noct: чел къ пвлпе (пічoape) алве, saк învet-mішkate. «Ταῦρος —». Tкр: (bezї ші Εἰλίπους . [κνήμη, ἀργός].

Κνήμη (ἡ), пвлпъ; saъ naptea de ла цепвкe nînъ ла глezne, гlвервл пічорвлвї. 2) (fir:)=къ...

Κνημία (ἡ), sninъ de poatъ, (Fpanц) raiв. 2) пічоръ de masъ. mi чл: [de вnde

Κνημιαῖος, α, ον, =Κνημαῖος.

Κνημιδοφόρος (ὁ, ἡ), nвptъtorъ de къцвпї. [κνημὶς, φέρω].

Κνημιδόω -ῶ, biit: ώσω, înkалцъ къ къцвпї. [κνημίς]. [de вnde

Κνημιδωτὸς, ὴ, ὸν, înkълцatъ къ къцвпї.

Κνημὶς, ίδος (ἡ), къцвпъ, saъ (Tвpч:) твzлвкъ. 2) =Κνημία (de poatъ).

Κνημοπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), grosъ kît o пвлпъ. [κνήμη, πάχος].

Κνημὸς (ὁ), noct: koastъ (ші naptik: napte въloasъ ші пъdвproasъ) de mвnte. 2) dealъ, saъ 'пълцime (de mвnte).

Κνημόω -ῶ, biit: -ώσω, snpiжinъ къ пічoape; (în цen:) întъpeskъ, asigвpъ. [κνήμη]. 2) [κνημὸς] sвpnъ, prъnъstiezъ, prъnъdeskъ.

Κνῆν, At: în локъ de κνᾶν, inf: ал лъї κνάω.

Κνησείω, (fъp biit:) ші Κνησιάω -ῶ, biit: -άσω, amъ mînkъpime, îmї вine sъ mъ skarpinъ. [κνάω].

Κνησέρα, grош; în локъ de κρησέρα.

Κνῆσις, εως (ἡ), skъrpinape. 2)=Κνησμονή. [κνήθω].

Κνησιτόκος (ὁ, ἡ), [κνάω, τόκος] (femeїe) kape a лепъdat (копілъ).

Κνησίχρυτος (ὁ, ἡ), noct: [κνάω, χρυσός]

ſpекъторѫ, рѣzвitорѫ de аврѫ. «Ῥίνη—». Eнгр: пілъ de авраръ.

Κνῆσμα (τὸ), srîpiiтъръ. (se конſ: кв κνίσμα). 2) =Κνῆστις. [ші

Κνησμονή (ἡ), ші

Κνησμὸς (ὁ), [κνάω, κνήθω], mînкърime (se конſ: кв κνισμός). [de вnde

Κνησμώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, simцitорѫ, saѫ прічинвitорѫ de (însoцitѫ кв) mînкърime.

Κνηστὴρ, (ὁ), ші Κνηστήριον (τὸ), [κνάω] instрвmintѫ de pas, рѣzвtoape.

Κνήστι, noet: Ion: în локѫ de κνήστει, dat: ал лвї κνῆστις.

Κνηστιάω, -ῶ, вiit: -άσω, =Κνησιάω. [din

Κνῆστις, εως, ші ιος (ἡ), = Κνὴστήρ, рѣzвtoape. 2) noet: în локѫ de κνησμός. 3) = Καλαμίς (6, 7). [ші

Κνηστός, ή, όν, pasѫ. ſpекатѫ, fърîmiчitѫ кв рѣzвtoapea. [ші

Κνῆστρον (τό), = Κνηστήριον. 2) = Κνέωρον. [ші

Κνήφη (ἡ), = Κνησμός. [κνήθω, κνάω].

Κνίδα, noet: în eтерон:) în локѫ de κνίδην ак: ал лвї κνίδη.

Κνιδάω -ῶ, вiit: -ήσω, врzікѫ; (прin întind:) adвкѫ mînкърime; вstврѫ [ші

Κνίδειος (ὁ, ἡ), de врzікъ, saѫ ал врziчеї. [κνίδη].

Κνιδέλαιον (τό), вntѫ de knidene гороші. (вezї κνίδιος). [κνίδιον, ἔλαιον].

Κνίδη (ἡ), [κνίζω] врzікъ. 2) (fїr:) вnѫ ſелѫ de вietate de мape. кавъ ἀκαλήφη (2).

Κνίδιος, α, ον, чел din орашвл [Κνίδος]. || (sвbst: neвt:) Κνίδιον (τό), = Κόκκος Κνίδιος, ші Ἀτράφαξις (вezї зіч:), гръвnte, saѫ гороашв knideanъ (вezї ші θυμαλαία), (Fранц:) arroche, (Лат:) Atriplex herba, ші gnidiu granum.

Κνιδόκοκκος (ὁ), = Κνίδιος κόκκος (вezї зіч: преч:).

Κνιδόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Κνιδάω. [de вnde

Κνίδωσις, εως (ἡ), врzікаре; (прin întind:) =Κνισμός, mînкърime, saѫ вstвrime.

Κνίζη (ἡ), Ion: în локѫ de κνίδη, saѫ κνύζα.

Κνίζω, [κνάω] вiit: κνίσω, = Κνήθω, скарninѫ; чївneскѫ; srîpiѫ; (прin întind:) fакѫ mînкърime; вstврѫ; (fїr:) вnърѫ, atinrѫ. «Ἔκνιζεν αὐτόν τῆς γυναικός ὁ ἔρως». Ep: «Τὰ σμικρὰ (ζῶα) οὐδὲν μιν (τὸν θεὸν) κνίζει». Ep: пв 'л întърîтъ; (ші пав:) «Τῆς ποτ' ἐκνίσθη». Tкр:

Κνικὶς, ίδος (ἡ), în локѫ de κνηκίς.

Κνιπεία (ἡ), srîpчenie, сквmnete, квmпліцie; лiiвъ, въръчie. [κνιπός].

Κνιπολόγος (ὁ), [κνίψ, λέγω] вnѫ ſелѫ de пазъре din soївл rionoaeї.

Κνιπὸς, [κνίψ] ή, όν, квmплітѫ de srîpчitѫ; soїosѫ. (вezi ші κίμβιξ, κυμινοπρίστης, ші чл:). [de вnde

Κνιπότης (ἡ), вstвpime, ші лъкрътаре de окї. [mi

Κνιπόω -ῶ, вiit: -ώσω, sînтѫ квmплітѫ în srîpчenie. 2) пътimeskѫ de κνιπότης. (вezї зіч:).

Κνίσδω, вiit: κνιξῶ, Dop. în локѫ de κνίζω. [de вnde

Κνίσμα (τὸ), чївnitвrъ, srîpiitвrъ, скърninъtвrъ; (маї de мвлte орї fїr:) ввпъpape, mîniepe amopoasъ (întърîтъtoape de поſтъ), прefъкътвrї de amopezaцї. (se конſ: кв κνῆσμα).

Κνισμὸς (ὁ), fачepe, sвѫ пътimipe de mînкърime; чївnipe; вstвpape; (fїr:) atinцepe (кв вorве), întърîtape; времелнікъ mîniepe, zвлie, ші чл: (se конſ: кв κνησμός). [de вnde

Κνισμώδης, εος (ὁ), =Κνησμώδης, adвкътorѫ de mînкърime, saѫ вstвpime.

Κνισοκόλαξ, Κνισολοιχὸς, Κνισόω -ῶ, ші чл: în локѫ de κνισσοκόλαξ, ші чл:.

Κνίσσα, [κνίζω] (η), fъmѫ, saѫ авврѫ de карne, saѫ гръsime apzind. 2) noet: праporвл мацелор. [de вnde

Κνισσαλέος, α, ον,=Κνισσήεις, плinѫ de κνίσσα. (вezї зіч:).

Κνισσᾶντι, Dop: (în конtрак:) în локѫ de κνισσήεντι, dat: ал лвї κνισσήεις.

Κνισσάριον (τὸ), dim: ал лвї κνίσσα.

Κνισσάω -ῶ, вiit: -ήσω, вmплв локвл de авврѫ, saѫ miposѫ de карne apsъ, adвкînd жертfъ; (nestp:) miposѫ a карne fpintъ; скоц fъmѫ de fpintвrъ, saѫ пръжітвrъ. (вezї ші κνισσόω). [ші

Κνισσήεις, εσσα, εν, noet: плinѫ de авврѫ, fъmѫ de карne fpintъ. [ші

Κνισσηρὸς, ὰ, ὸν,=Κνισσήεις, [κνίσσα].

Κνισσοδιώκτης, ου (ὁ), [κνίσσα, διώκω] каре гоneшіe (алеаргъ dвne) miposѫ de кърnвrї fpinte, saѫ пръжіte.

Κνισσοκόλαξ, ακος (ὁ), лінгвшitорѫ пеn трв mînкаре, пapasitѫ. [κνίσσα, κόλαξ].

Κνισσολοιχία (ἡ), лъкоміе. [din

Κνισσολοιχὸς (ὁ, ἡ), лакомѫ, mînкъчосѫ. [κνίσσα, λείχω].

Κνίσσος, εος -ους (τὸ), = Κνίσσα.

Κνισσὸς, ή, όν,=Κνισσήεις, плinѫ de вnsoape, гръsime. 2) лакомѫ, їввitорѫ de гръsimї, saѫ пръжіte кърnвrї. [κνίσσα].

Κνισσοτηρητὴς, οῦ (ὁ),nînditopă de miposă de karne fpintъ, napasită. [κνίσσα, τηρέω].

Κνισσέω -ῶ, biit: -ώσω, = Κνισσάω. 2) apză, saă aſxmă bxkatъ la foką. [ші

Κνισσώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), (mînkare) kare miposъ a aps, saă alxmat. [ші

Κνισσωτὸς, ἡ, ὸν, = Κνισσώδης. [κνίσσα].

Κνιστὴρ (ὁ, = Κνηστήρ. [ші

Κνιστὸς, ἡ, ὸν, tokată, tъiată mъrxnt. [κνίζω[.

Κνιφὸς, ἡ, ὸν, = Σκνιφὸς, ші Κνιπός. [de xnde

Κνιφότης (ἡ), = Σκνιφότης, ші Κνιπότης.

Κνὶψ, κνιπὸς (ὁ, ші prea par ἡ), (în: κνῖπες) o prea mikъ (înapinatъ) însektъ, mxskxliţъ de sшokinĭ, ші viĭ. (bezĭ ші ἴψ). 2) o natimъ de okĭ,=Κνιπότης. [κνίζω].

Κνοὴ (ἡ), Ion: în lokă de χνοή.

Κνόος -οῦς (ὁ), tponkъnitxl poatelor ші osii trъsxpeĭ; bъtaĭe de nivoape în xmbletă; (în ţen:) sromotă. (bezĭ ші χνόος).

Κνόω -ῶ, biit: ώσω, = Κνάω.

Κνῦ, nedekl: = Γρῦ. «Οὐδὲ κνῦ». Esix: nivĭ gri.

Κνύζα, saă Κνῦζα, ης (ἡ), în sink: în lokă de κόνυζα, xnă felă de plantъ. 2) = Κνισμός, saă Κνησμὸς, mînkъrime; pîie.

Κνυζάω (-έω) -ῶ, [imit:] biit: ήσω, mîrîiă ka kîînil, kînd se joakъ; saă bîzîiă, ka kopii, kînd plînr. [de xnde

Κνυζηθμὸς (ὁ), ші Κνύζημα (τὸ), mîrîitъrъ de kîînĭ, ші vl: saă bîzîitъrъ de kopilă mikă.

Κνυζὸς, ἡ, ὸν, gram: nentrx depiv: lxĭ

Κνυζόω -ῶ, biit: -ώσω, [bezĭ γόνυ] noet: strînră, îndoĭeskă; (prin xrm:) miveskă; (desnre okĭ) txrvxră, întxneck. (alţiĭ o derivъ de la κνύος).

Κνύζω, biit: κνύσω, = Κνύω, saă Κνίζω.

Κνῦμα (τὸ), [κνύω] xшoarъ srîrîitxrъ (prinv: în xшъ, ka sъ deskizъ); sromotxl xneĭ asemenea srîrîitxrĭ. (bezĭ ші τρηδονάω.

Κνύος, εος -ους (τὸ), noet: = Κνησμὸς, mînkъrime; (naptik:) o natimъ a kapxlxĭ (nevinţine, pîie, altă veva dekît kelia). [din

Κνύω, biit: κνύσω, skarpină învet, xшor.

Κνωδακίζω, biit: -ίσω, niponeskă ka kăĭă (de lemnă), saă txrxnă. [ші

Κνωδάκιον (τὸ), dim: al lxĭ [κνώδαξ].

Κνώδαλον (τὸ), noet: [κνέω] dobitokă selbatikă, fearъ; (în ţen:) animală. (bezĭ ші κνώψ).

Κνωδαλὸς, ἡ, όν, noet: [κνώσσω] = Νωχελὴς, învet -mishkată, adopmită. «Γέροντα κνωδαλόν». Om: imn.

Κνώδαξ, ακος (ὁ), kăĭă (prinv:) de lemnă; shrxnă (bezĭ ἐμπυελίς); bîrîă askxţită de sabie, ші vl:; sabie; venă; astxnxshă; inima osii, Franţ:) pivot; xnă instrxmîntă de axrară. [din

Κνώδων, [ὀδοὺς]οντος (ὁ), (în ţen:) feră askxţită (lanţea bînъtorxlxĭ trebxia sъ aibъ doъ asemenea feape de fie kare parte); kxţită de bînъtoape; (prin întind:) sabie.

Κνωπόμορφος (ὁ, ἡ), [κνώψ, μορφή] noet: vel kă fiгъrъ de fearъ, = Θηριόμορφος.

Κνώσσω, (fъrъ altă timnă) noet: [κνέω] dormă; (dxne ziv:) sforъĭeskă.

Κνώψ, ωπός (ὁ, ші ἡ), noet: = Κνώπετον, ші Κνώδαλον.

Κοάλεμος (ὁ), [κοέω, ἠλεός, ἠλέματος] noet: kom: nerĭoxă, nesimţitoră, zъnatikă. (bezĭ ші κόβαλος].

Κοὰξ, kom: imitaţie a strigътxlxĭ broaштелор.

Κοβαλεία (ἡ), sxest: al lxĭ...

Κοβαλεύω, biit: -εύσω, sîntă (mъ portă ka xnă) κόβαλος; mъ vikleneskă, linţxmeskă, amъţevkă. [ші

Κοβαλία (ἡ), = Κοβαλεία. [Κόβαλος].

Κοβαλίκευμα (τό), fantъ de vikleнie, amъţire, ші vl: [din

Κοβαλικεύω, biit: -εύσω,=Κοβαλεύω. [din

Κόβαλος (ὁ), [κόπτω, κύβη, saă în afin: kx κοάλεμος] fъkъtoră de pîsă, (Txrv:) karaгiozъ,mъskъrічіă; linţxшitoră, paraситă (dalkaxnă); amъţitoră, viklean, mișpetă. (bezĭ ші κόπις).

Κογχάριον (τὸ), dim: al lxĭ...

Κόγχη (ἡ), [bezĭ κόγχος] (de avĭ) skoĭnкъ mape de mape kъvъnoasъ; (prin înd:) koaja eĭ; (kare slxjia ші ka) xnă felă de mъsxrъ (prinv: nentrx likxide); snpe (fir:) or ve ape formъ de skoĭkъ, eks: kъvъnъtxrъ de pavъzъ; xîrkъ de kapă; toba (timnanxl) xrekeĭ; oxl ţenskĭxlxĭ; veveea ve se nxne de prepazъ asxnra nevezea ve se nxne de prepazъ asxnra nevezeї skrisoriлor, ші vl: (ve se obĭivnăievezeї skrisoriлor, ші vl: (ve se obĭivnăieшte înkъ de Txrvĭ). «Τῇ κόγχῃ πάνυ σεшte înkъ de Txrvĭ). «Τῇ κόγχῃ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ». Apstf: (de xnde ші ἀνακογχυλιάζειν). [de xnde

Κογχίον (τὸ), dim: al lxĭ κόγχη. [ші

Κογχίτης, ου (ὁ), (λίθος) nĭatrъ komnxsъ din xkkъţele (saă koupinzъtoape de nъptiveле înnĭetpite) de skoĭvĭ de mape.

Κογχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), vel în forma (saă din felxl) skoĭvelor. [κόγχη, εἶδος].

Κογχοθήρας, ου (ὁ), bîntъtorъ de кокіле (skoïчï). [κόγχη, θήρα].

Κόγχος (ὁ, saŭ ἡ), [ὄγκος, ἄγγος] =Κόγχη ші Κογχύλη. 2) вnъ felъ de ші̂nкape a Romanilor. лinte пebъtвtъ, neſpekatъ.

Κογχυλεύω, biit: -εύσω, skoцъ skoïka din коажа eĭ. [din

Κογχύλη (ἡ), = Κόγχη, (partik:) каре prodвче пърпвра. [de вnde

Κογχυλίας, ші Κογχυλιάτης, ου (ὁ), (λίθος) = Κογχίτης.

Κογχυλιευτής, οῦ (ὁ), =Κογχοθήρας. [din

Κογχυλιεύω, biit: -εύσω, bînezъ, prinzъ skoïчï de mape. [din

Κογχύλιον (τὸ), = Κογχύλη; (ĭap prinч): коажа кокілеї. 2) пърпвра, въnseaoa, че se adвnъ dintp'însa. 3) (în întind:) лînъ, saŭ nînzъ въnsitъ кв пърпвръ. [de вnde

Κογχυλιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în forмъ (saŭ din felвл) кокілелор. [ші

Κογχυλιωτὸς, ἡ ὸν, въnsitъ кв пърпвръ de кокіле, пърпвріŭ, рошв.

Κογχώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κογχοειδής. [κόγχη].

Κοδωλεύομαι, biit: -εύσομαι, = Οἰκουρέω

Κοδομεία (ἡ), пръжire de opzъ. [ші

Κοδομεῖον (τὸ), basъ de пръжit opzъ; (în цen:) tirae de пръжit. [κοδομεύω].

Κοδομεὺς, έως (ὁ), пръжitorъ de opzъ, ші чл: [κοδομή].

Κοδομευτὴρ (ὁ), поеt: în локъ de κοδομεύς. [ші

Κοδομεύτρια (ἡ), поеt: fem: ал лвї κοδομευτήρ. [din

Κοδομεύω, biit: -εύσω, пръжeskъ opzъ; (în цen:) пръжeskъ în вskatъ. [κοδομεύς].

Κοδομὴ (ἡ), = Κοδομεύτρια. [κάω, κόω, κόδω, κοδόμω].

Κοδομήϊον (τὸ), Ion: în локъ de κοδομεῖον.

Κοδράντης, ου (ὁ), [Lat: quadrans] a patra парte din ачеръ, вnъ felъ de monetъ мървntъ.

Κοδόμηλον (τὸ), [Kpet:] вnъ felъ de мъръ, saŭ гвtвїe.

Κοέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локъ de νοέω, авzъ, simцъ, înцelegъ.

Κοθαρίσδω, biit: -ιξῶ, Dop: în локъ de καθαρίζω. [din

Κοθαρὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локъ de καθαρός.

Κόθορνος (ὁ), вnъ felъ de înkълцъminte кв талпеле foarte 'nalte, întpeвзinцatъ (prinч:) de traцiчiї авtorї; (fir:) omъ кв doъ феце (fiind къ ачea înkълцъminte se potpiвїa de onotpivъ ла amîndoъ пічоареле).

Κοθοῦρίς, ιδος saŭ ἰδος, (ἡ), =Κόλουρις, вялпе. [din

Κόθουρος (ὁ, ἡ), поеt: [κόπτω, οὐρά] = Κόλουρις, чîвntъ de коадъ. «Κηφὴν κόθουρος—». Es: =Ἄκεντρος.

Κόϊ, ком: imitaцie de цîпъtвял пърчeilor, гвiц. [de вnde

Κοΐζω, biit: ίσω, ші Dop -ιξῶ, гвiцezъ, цîпъ ка пърчелвл.

Κοίη, кавtъ κοῖος.

Κοίκινος, [κόϊξ] η, ον, înплetitъ din fpвiзe de finiче.

Κοικυλίων, ωνος (ὁ), вnъ felъ de maĭмвцъ; (fir:) prostъ, nepodъ. [din

Κοικύλλω, [κύλλω] biit: -υλῶ, мъ вїtъ п' înпрежвр кв гвра къskatъ.

Κοιλαίνω, biit: -ανῶ, (nex: ἐκοίληνα, ші ἐκοίλανα, nas: tpe: de кв: κεκοίλασμαι) къвънezъ, вковeskъ чева; (fir:) дешертъ; (прin întind:) съръчeskъ. [κοῖλος]. [de вnde

Κοίλανσις, εως (ἡ), къвънape, вковipe, ші чл:

Κοιλὰς, άδος (ἡ), поеt: (adiekt:) în локъ de κοίλη; (обіч: свbst:) adînkъtвръ (prinч: întpe doї мвнцї), вале, saŭ поїанъ întpe doї мвнцї. [κοῖλος].

Κοίλασμα (τό), adînkъtвръ, гроапъ, гавръ, ші чл: [κοιλαίνω].

Κοιλέμβολον (τό), o fiгврацie de аранжатъ оштipe (înпрot: de ἔμβολον). [κοῖλος, ἔμβολον].

Κοίλη (ἡ), поеt; în локъ de κοιλότης, ші κοιλάς.

Κοιλία (ἡ), (în цen:) къвънimc, saŭ кавitate; (ĭap partik:) nînteчe, stomaxъ, вкртъ, = Γαστήρ; (în нen:) мацеле nînteчелвї de жos. «Κοιλίην μέν πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχνα δέ αὐτοῦ λείπουσι ἐν τῷ σώματι». Ep: (în întind:) mitpa ворцoaseї. (de вnde «Καρπὸς κοιλίας». Skp: копілвл; (прin întind:) skîpnъ, «Κοιλίας σπυραδώδεις». Iпкр: [κοῖλος]. [de вnde

Κοιλιακός, ἡ, όν, вапвsъ ла пътimile nînteчелвї de жos(nemistвipe, ші вpdinape).

Κοιλίδιον (τό), dim: ал лвї κοιλία.

Κοιλιοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), înkinatъ (ка вneї zeitцї) nînteчелвї, mînkъчosъ,=Κοιλιόδουλος. [κοιλία, δαίμων].

Κοιλιόδεσμος (ὁ), брîв, каре înчinцe nînteчеле. [κοιλία, δεσμός].

Κοιλιόδουλος (ὁ, ἡ), робъ nînteчелвї (лакомъ, mînkъчosъ). [κοιλία, δοῦλος].

Κοιλιολυσία (ἡ), desлегape de nînteче,ape вpdinape, = Λυσεντερία. [ші

Коілиолутикός, ѝ, óн, прічінвіторв de mape вpdinape. [коілία, λύω].

Коілиопώλης, ου (ó), вînzъторв de вврte de вite; [коілία, πώλης].

Коілиоύχιον (τó), [коілία, ἔχω] лadъ, kasъ de вanї. (în Teofp: îndpent: вnїї κυνούχιον).

Коілиофорéω -ῶ, вiit: -ήσω, портв în nînteче, sîntв însърчinatъ. [коілία, φέρω].

Коілíς, íδος (ѝ), în локв de кулíс.

Коілíσκος, шi Коілισκωτός (ó), вnв felв de хірврц: iustрвm: [алt: κοῖλος] (înnpot: de σκιλωτός), квцitamв înковоїatв în naptea de dinainte.

Коілιώδης, εος (ó, ѝ), nînteкosв, вврtosв. [коілία].

Коілíωσις, εως (ѝ), (плц:) în локв de коілότης, adînкътъръ, кавitate. [коілιόω neînтр:]

Коілογáστωρ, ορος (ó, ѝ), чел кв nînteчеле къвънatв, (ad:) deшeptв, глъmîndв; (desnpe лвкр:) deшeptв, секв, голв. [κοῖλος, γαστήρ].

Коілокρóταφος (ó, ѝ), чел кв tîmплеле adînкate. [κοῖλος, κρόταφος].

Коілομáσχαλος (ó, ѝ), (botan:) чел кв adînчї къвънътърї ла ръdъчina крънчілор de кълре трвнкїв. [κοῖλος, μασχάλη].

Коілονεύριος (ó, ѝ), чел кв вînеле (nevреле) adînк înгponate (nевъzвte). [κοῖλος, νεῦρον].

Коілóπεδος (ó, ѝ), nвsв în вълtoasъ kîmnie. [κοῖλος, πέδον].

Κοῖλος, [κύω, γύω] η, ον, adînкatв, sънatв (sekч) înъвntрв. «Κοῖλον, δόρυ». Od: Θ. калвл Dвpie. «Ποιήσασθαι βοῦν ξυλίνην κοίλην». Ep: «Καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ κοίλαις ἐν πέτρῃσιν». Tкр: «Κοίλη Λακεδαίμων» Od: Δ. nвsъ întpe mвnцї. (bezї шi кнтώεις). «Ἐν κοίλῳ χωρίῳ ἐνήδρευσε». Ksn: «Κοίλη φλέψ». Anatm: a fikatвлвї. «Κοίλη ναῦς». Dm: amвapвл коръвіі. «Κοῖλος χρυσὸς (ἄργυρος)». Лвч: base de aврв (de apцintв). «Κοῖλος ποταμός». Tвч: pîв кв пвцinъ апъ, (npin врm:) кв 'nalte malврї. «Κοίλη θάλασσα». Полien: вmглatъ. «Τὸ κοῖλον τῆς χειρός». пвmnвл mîneї. « — τοῦ ποδός». miжлоквл talneї nічорвлвї. (de вnde «Δεῖξαι τὸ κοῖλον τοῦ ποδός». Пров: a fвцi tape. (îm:) «Τὰ κοῖλα». Apst: пърціле челе deшepte de lîпгъ koaste, шi шoлdврї, deшeptвл, (bezї шi кenеών). (aввs:) «Κόχλον ἑλὼν μηκάσατο κοῖλον». Tкр: adînкв, tвnetosв. (bezї κοιλόστομος).

Коілόσταθμον (τὸ), Skp: локвinцъ вол-toasъ în пъmîntв (bezї Tкр: KΔ. 15). [κοῖλος, σταθμός]. [de вnde

Коілοσταθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, локвїeskв în вoлtitв вordeїв.

Коілοστομία (ѝ), глasв, пропвnцie adînкъ din rîtв. [din

Коілόστομος (ó, ѝ), чел чe пропвnцъ din rîtв, adînк (ка Apapiї, шi чл:). (bezї κοῖλος ла sfipшitв). [κοῖλος, στόμα].

Коілοσώματος (ó, ѝ), чел кв трвпв nînteкosв. [κοῖλος, σῶμα].

Коілότης (ѝ), къвънътate. [κοῖλος].

Коілοφθαλμία (ѝ), квfвndътate, adînчime de окї. [шi

Коілοφθαλμιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntв ...

Коілόφθαλμος (ó, ѝ), чел кв окіі квfвndaцї, adînкaцї (înnpot: de ἐξόφθαλμος). [κοῖλος, ὀφθαλμός].

Коілοφυής, έος (ó, ѝ), noet: din naтвръ fъкътв adînкosв. [κοῖλος, φυή].

Коілόφυλλος (ó, ѝ), (botan:) чел кв fрвnze къвънoase. [κοῖλος, φύλλον].

Коілοχειλής, έος (ó, ѝ), noct: чел кв вze adînкoase (saв кв черкofepinца deшartъ пе dinъвntрв). «Κύμβαλα κοιλοχείλεα». Enгp: (κοῖλος, χεῖλος].

Коілέω -ῶ, вiit: -ώσω, = Коілαίνω. [κοῖλος]. [de вnde

Коілωμα (τὸ), adînкътъръ, къвънътъръ.

Коілώνυξ, υχος (ó, ѝ), чел къ вnгiї sevї dedesввt. «Ἵππος —». Stesix:

Коілώπης, ου (ó), шi Коілῶπις, ιδος (ѝ), шi Коілωπὸς (ó, ѝ), noct: чел sв обpazв, faцъ adînкoasъ; (în цen:) къвънosв.

Коιμάω (έω) -ῶ, вiit: -ήσω, [κεῖμαι, în afin: кв κομέω] квлкв, adopmiв пе чinева; (fir:) notolesкв, liniштeskв. || (miж:) mъ квлкв, dopmв. «Ποτόν τινα ὕπνον ἐκοιμῶ». Ksn: (кв dat:) dopmв înnpesпъ; (npin întind:) mъ odixneskв; mopв, (de вnde) κοιμώμενοι (Кал:), шi κεκοιμημένοι (Skp:) morцiї. [de вnde

Κοίμημα (τὸ), dopmipe, somnв; (pap) înnpesпъ dopmipe. (de вnde) «Αὐτογέννητα κοιμήματα». Sof: amestekapea de sînце a лвї Edinв. [шi

Κοίμησις, εως (ѝ), adopmipe; (fir:) moapte. [шi

Κοιμητήριον (τὸ), локв de dopmit, dopmitopie; (Bisep:) чimitepie, saв înгponъtopie de morцї. [шi

Κοιμίζω, вiit: -ίσω, =Κοιμάω. [de вnde

Κοιμιστὴς (ó), =Κατακοιμιστής.

Κοινάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: =Κοινόω. [шi

Κοινεῖον, шi Κοινίον (τὸ), локв пвблікв,

отелъ; трактиръ de кърме. [ші

Κοινεών, ῶνος (ό, ἡ), noet: în локъ de κοινών, ші κοινωνός. (în Eвр: se îndpent: τοινεών). [ші

Κοινῇ, adв: în локъ de κοινῶς, în комънъ, de обште; (кв dat) înпрежнъ. [bezї κοινός].

Κοινηλογέομαι -οῦμαι, вііт: -ήσομαι, = Κοινολογέομαι.

Κοινισμός (ό), [κοινίζω] amestecare de фелърите діалекте în ворвire, saŭ скрiere.

Κοινοβιακός, ή, όν, кънвенитъ ла віацъ de обште (ad: ла pîndъїелеле внъї кіновіъ). [κοινόβιον].

Κοινοβιάρχης, ου (ό), къпетепіе (stapiцъ) de кіновіъ. [κοινόβιον, ἄρχω].

Κοινοβιάτης, ου (ό), кіновіатъ, saŭ монахъ de кіновіъ. [din

Κοινόβιος (ό, ή), [κοινός, βίος] тръіторъ în de обште кв алцїі. (de вnde Бізер: || sввst:) Κοινόβιον (τό), комънitatea, ші обштескъл локалъ (monastipea), вnde тръїеск înпрежнъ монахїі, неавînd nimікъ пропріъ, чі тоате комъне. [de вnde

Κοινοβιότης (ή), траїв de кіновіатъ, saŭ în кіновіъ.

Κοινοβλαβής, έος (ό, ή), вътъмъторъ пъвлікълъї, saŭ тътълор de обште. [κοινός, βλάβη].

Κοινοβουλευτικός, ή, όν, атінгъторъ de (saŭ фъкътъ пріп) сfатъ комънъ. [κοινός, βουλεύω].

Κοινοβουλέω -ῶ, вііт: -ήσω, мъ сfътъїескъ de обште înпрежнъ кв алцїі. [din

Κοινοβούλης, ου (ό), метвръ de сfатъ обштескъ, senatorъ, ші чл: [κοινός, βουλή]. [de вnde

Κοινοβουλία (ή), обштеаскъ înпрежнъ кв алцїі сfътвіре desпре лъкрърї пъвліче. [ші

Κοινοβούλιον (τό), обштеаскъ адънаре, ші локалъл обштескълъї сfатъ, парламентъ, senatъ, ші чл:

Κοινοθωμία (ή), жертfъ ofepitъ de обште ла фелърite zeiтъцї пе ачелашї алтаръ. (bezї ἀγώνιος). [κοινός, θωμός].

Κοινογάμια (τὰ), înкъскріре înтре фелърite неатърї ші каse de oameнї de обште fъръ deoseвire. [κοινὸς, γάμος].

Κοινογενής, έος (ό, ή), каре пашte înпрежнîndъ se кв de алтъ неатъ доbitокъ. (înпрot de ἰδιογενής). «Κοινογενές ἐστι τὸ τῶν ἵππων καί ὄνων γένος, ὅτι ἐξ ἀλλήλων γεννῶσι». Плт; [κοινός, γένος].

Κοινογονία(ή), insвшime пътъралъ a deoseвitelор animале de a se пръsi înпрежnîndъ se de обште între dînseле, (ad:) калitatea лъї κοινογενής (bezї zіч:). [κοινός, γόνος].

Κοινοδημεί, adв: = Πανδημεί, în пъвлікъ, de обште în totъ нороdъл. [ші

Κοινοδήμιον, ші Κοινοδημόσιον (τό), пъвлікъ каsъ, saŭ жъdікътopie. [κοινός, δῆμος].

Κοινοδίκαιον (τὸ), комънъл (ценералъл) dрептъ, ші (прекът zік Францезїї) дрептъл пацiілор. [κοινὸς. δίκαιον].

Κοινόδικος (ό, ή), пърташъ de дрептъл комънъ. [κοινὸς, δίκη].

Κοινοθυλακέω -ῶ, вііт: -ήσω, amъ пъзитъ de обште кв алтъл, келтъїескъ înпрежнъ. [κοινὸς, θύλακος].

Κοινολαΐτης, ου (ό), omъ din нepodъл de обште, simплъ четъцеанъ. [κοινὸς, λαός].

Κοινολεκτέω -ῶ, вііт: -ήσω, ворвескъ лімвъ de обште înцелеасъ. [κοινὸς, λέγω].

Κοινόλεκτρος (ό, ή), чел че doарме în патъ комънъ кв алтъл. [κοινὸς, λέκτρον].

Κοινολέκτως, adв: dупе обштескъл кіпъ de ворвire. [ші

Κοινολεξία (ή), обштескъ (трівіалъ) стилъ de ворвire, лімва комънъ а попорълъї. [κοινός, λέγω].

Κοινολεχής, έος (ό, ή), noet: = Κοινόλεκτρος. 2) прекърваръ. [κοινὸς, λέχος].

Κοινολογέομαι, -οῦμαι, вііт, -ήσομαι, (кв dat: saŭ ак: преп:) îmї комънікъ рîndъл, мъ destъїнъїескъ къїва черînd сfатъ de ла dînsъл. [κοινὸς, λὸγος]. [de вnde

Κοινολόγημα (τὸ), обїектъ de destъїнъire. 2) = кв...

Κοινολογία (ή), конворвire спре комънікаре de вре вnъ скопъ. [ші

Κοινολογίζομαι, вііт: -ίσομαι, = Κοινολογέομαι.

Κοινονοημοσύνη (ή), înцелеџere ші înгріжire de вінеле комънъ. [din

Κοινονοήμων, ονος (ό, ή), înцелегъторъ ші интересатъ de вінеле комънъ. [κοινός, νοέω].

Κοινοπαθής, έος (ό, ή), комътътimitorъ în обштештеле патімї. (înпрot: de ἰδιοπαθής). [κοινός, πάθος].

Κοινόπλους -ους (ό, ή), плътitorъ de обште înпрежнъ кв алцїі, = Σύμπλους «Ὁμιλία—». Sof: конворвire între конплътitorї. [κοινός, πλόος].

Κοινοποιέω -ῶ, вііт: -ήσω, = Κοινόω. [κοινός, ποιέω].

Κοινόπους, ποδος (ό, ή), noet: конкълъторъ «Παρουσία—». Sof: sosipe tot întр' o вреmе a маї мълтор конкълъторї. [κοινὸς, ποῦς].

Κοινοπραγέω -ῶ, вііт: -ήσω, лъкрезъ че-

ва în de обште кв алцiї, саѣ їаѣ парте ла о лѣкраре. (кв dat:) «Τῶν τούτοις κοινοπραγούντων». Diod: a коплѣкръторiлор. [ші

Κοινοπραγία (ἡ), înпъртъшире котѣнъ dintp' o лѣкраре, саѣ коплѣкраре. [κοινὸς, πράττω].

Κοινὸς, ἡ, ὸν, [în afin: кв σὺν, ξυνός, вezї ziч:] котѣнѣ, de обште ал маї тѣлтора, саѣ ші ал алтора; de товърошie; ценералѣ; пѣвлікѣ. «Τὸ κοινὸν» Лкs: котѣnitate, обште; totaлѣл попорѣлуї, че formeazъ кнѣ statѣ, ші гѣверnѣл луї (прiнч: demокratiкѣ,саѣ apistокratiкѣ).«Ἡ γεωργία πολίτας ἀρίστους περέχεσθαι δοκεῖ τῷ κοινῷ». Ksn: «Πέρψας παρὰ τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων». Ksn: Ἀφικνεῖται πρέσβυς πρός τὸ κοινὸν τῶν Λακεδαιμόνων». Ksn: (ші în:) «Τὰ κοινά πράττειν». Лкs:(ші кв цеп:)«Ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον». Тѣч: fъръ fnвoiреа попорѣлуї. (ші кв dat:). «Τὸ τῆς πόλεως ξύμπασι κοινόν αὔξετε». Тѣч: пѣвлікѣл fолосѣ. «Ὅσα μοι ἐστὶν, ἅπαντα εἰς τὸ κοινον ἀποφαίνω». Ksn: ле пѣїѣ ла міжлокѣ. «Κοινῇ συλλαβῇ». Грам: компѣзъ din вокалѣ dixponѣ. «Λέξις κοινή». Грам: nedialектікъ. «Κοινὸς τόπος». Plp: (Франц:) lieu commun. || (dat: fem:) Κοινῇ, ші (ак: în: next:) Κοινὰ, adв: în локѣ de κοινῶς, în înвoipe; (кв dat:) înпреѣнъ. «Κοίν' ἐμοί». Sof: în локѣ de σὺν ἐμοί. (вezї etiмолц:). (ші кв преп:) «Κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις». Лкs: «Κοινῇ διά τε τῆς ψυχῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος». Ksn: 2) (desпре oam:) апропiатѣ; саѣ dрептѣ de o поїврѣ къtре тоцї; (în цеп:) попѣларѣ. «Κοινὸς καὶ ἐπιτεικής». D.Kas: 3) (desпре лѣкр:) простѣ; (fiг:) жositѣ, de пimікѣ; (Скр:) пînгърiтѣ, пекѣратѣ. «Ἰδόντες αὐτοὺς κοιναῖς χερσὶ, τουτέστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτον ἐμέμψαντο». Скр: (Еванг: Марк: Z. 2). 4) поеt: frъцeскѣ, саѣ de рѣдъ, «Ὦ κοινὸν αὐταδελφον Ἰσμίνη κάρα». Sof: «Ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πάσασθαι». Sof:

Κοινόστομον (τό), греш: în локѣ de κυνόστομον.

Κοινότης (ἡ), попѣларitate, блîndъ пѣртаре, апропietate. 2) (прiп întind:) soцietate (de контръторї, саѣ коплѣкръторї), товъръшie, ші чл: 3) котѣnitate. «Ἡ τε τῶν γυναικῶν καὶ παίδων καὶ τῆς οὐσίας κοινότης». Apst: [κοινός].

Κοινότοκος (ὁ, ἡ), поеt: чел de ачеeашї паштере кв алтѣл, (ad:) frate. [κοινός, τόκος].

Κοινοτρεφία (ἡ), котѣнъ (înпреѣнъ кв алцiї) хрънiре, саѣ крештере. [ші

Κοινοτροφικὸς, ἡ, ὸν, кѣвenitѣ ла înпреѣнъ крештере. [κοινός, τροφή].

Κοινοφαγία (ἡ), (Скр:) mînкаре de sпѣркате (пекѣрате dѣпе леџеа лѣї Moisi) mînкърї. [κοινὸς (3), φάγω].

Κοινοφιλὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: їѣвitорѣ de чева înпреѣнъ кв алтѣл, саѣ de вineле котѣнѣ. (în Esхл: Еѣm: se îndpent: κοινωφελής). [κοινός, φίλος].

Κοινόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt:=Ὁμόφρων, чел de ачелеашї simцiminte. [κοινός, φρήν].

Κοινοχρησία (χρηστία), ας (ἡ), =Κοινωφέλεια, a fi de котѣнъ întpeѣвinцape, саѣ fолосѣ. [κοινὸς, χρῆσις, саѣ χρηστός].

Κοινόω -ῶ, вiit: -ώσω, котѣнiкѣ, înпъртъшeскѣ чева ші алтѣїа, саѣ тѣтѣлор; (desпре кѣвîntѣ) îmї desтъїnѣїeскѣ кѣїва гîndѣл (ка съ 'ї аfлѣ нърерea),=Κοινολογέομαι. (кв dat: саѣ ак: преп: indip:). «Τῷ πλήθει ἐκοίνωσαν» Тѣч: «Τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω». Еѣр: «Κοίνωσον μῦθον εἰς ἡμᾶς». Еѣр: (ші між:) «Θυομένῳ αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ κοινουμένῳ, πότερα, ші чл:». Ksn: «Τῷ μὲν θεῷ οὐδὲν ἐκοινώσαντο, ὅπως ἂν ἡ εἰρήνη γένοιτο». Ksn: n' аѣ черѣт sfatѣ de ла ораколѣ, кѣm ші чл: (вezї ші ἀνακοινόομαι). 2) (між:)=Κοινωνῶ, їаѣ парте, тъ întовъръшeскѣ ші еѣ ла чева. (кв цеп: саѣ ак:) «Ἐπεὶ προθυμεῖ τοῖσδε κοινοῦσθαι φυγῆς», Еѣр: Οἷόν τε δὴ, συνισταμένους καὶ κινουμένους τὴν τύχην ἀσφαλέστερον κινδυνεύειν». Ksn: «Ἐγὼ δ' ἐκείνων λύρᾳ μιν (τὸν ὕμνον) κοινώσομαι». Hind: îл воїѣ кнi. (ші пas: кв dat:) «Οὐχ ἑκοῦσα τῷ δ' ἐκοινώθη λέχει». Еѣр: 3) (Скр:) прівeскѣ чева de пекѣратѣ, спѣркатѣ. «Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου». Fant: Aust: [κοινὸς]. [de кnde

Κοίνωμα (τὸ), міжлокѣ de котѣнiкаџie, саѣ înпреѣнъ легаре; (fiг:) релаџie, întовъръшire; înпреѣнаре трѣпеаскъ. [de кnde dim:

Κοινωμάτιον (τὸ), мiкъ легътѣръ, лъпцiшорѣ, ші чл:. (вezї ші προσκοινόω).

Κοινὼν, ῶνος (ὁ), =Κοινωνὸς, пърташѣ, соцѣ; (поеt:) коплѣкръторѣ, повъцѣitорѣ. «Κοινῶνι παρ' εὐθυτάτῳ». Hind: [κοινός]. [de кnde

Κοινωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînтѣ, саѣ тъ fакѣ пърташѣ (соцѣ) în чева, амѣ чева котѣнѣ înпреѣнъ кв чinева, тъ înпъртъшeскѣ ші еѣ, саѣ înпъртъшeскѣ ші пе алтѣл din чева. «Συνεληλύθαμεν, ὦ γύναι, ὡς καὶ τῶν σωμάτων κοινωνήσοντες ἀλλήλοις».

Ksn: «Κεκοινωνηκότες τῶν πόνων». (bezĭ ші κοινόω). [de вnde

Κοινώνημα (τὸ), oвĭektъ de komвnikare; saъ miжlokъ de komвnikaцie (de tovъrъшie, daravere, relaцie); transakцie. [ші

Κοινώνησις, εως (ἡ), komвnikare, înnъrtъшipe (akt: saъ nas:). [ші

Κοινωνητικὸς, ὴ, ὸν, aплekatъ, saъ îndemînatikъ la komвnikare, saъ înnъrtъшipe; (de вnde desnpe вoale) liпічosъ.

Κοινωνία (ἡ), komвnikaцie; înnъrtъшipe; kontrъipe, konversaцie; tovъrъшie; soцietate; relaцie dintre konsorцĭ; (Bisep:) familiapitatea dintre kredinчoшĭ, ші чea dintre dînшiĭ înnъrtъшipe de averĭ; (ĭar oвіч:) komвnikareа Dвmnezeeшtelor taĭne. [ші

Κοινωνικός, ὴ, ὸν, soцiaвilъ, вsnъ de konversaцie; (kъ цen:) înnъrtъшitorъ; (leц: ші koterц:) de tovъrъшie. [κοινωνὸς]. [de вnde

Κοινωνικῶς, adв: kъ kinъ soцiaвilъ, saъ înnъrtъшitorъ; în înвoipe kъ alцiĭ, tovъrъшeшte. «Κοινωνικῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι». Plt:

Κοινωνοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкъ пe чinева пъrtaшъ din чева. [κοινωνὸς, ποιέω].

Κοινωνὸς (ὁ, ἡ), (kъ цen: ші dat:) soцъ, пъrtaшъ din чева kъ alвl, tovaръшъ, konлвkrъtorъ. [κοινών].

Κοινῶς, adв: =Κοινῇ, de oвшte, în komвnъ, tovъrъшeшte. 2) kъ proastъ, simплъ пъrtare, saъ kъ trівialъ vorвire.

Κοινωφέλεια (ἡ), oвшteskъ folosъ. [din

Κοινωφελής, ές (ὁ, ἡ), de oвшte folositorъ. [κοινὸς, ὄφελος]. [de вnde

Κοινωφελία (ἡ), noet: =Κοινωφέλεια. [ші

Κοινωφέλιμος (ὁ, ἡ), =Κοινωφελής.

Kóĭξ, [Eцint:) ικος (ὁ, ші) ἡ, finikъ de Eцintъ; (прin întind:) koшniцъ înплetitъ din trвnze de avestъ finikъ.

Κοῖος (ὁ), Maчed: nвmъrъ, = Ἀριθμός (Aten:).

Κοῖος, η, ον, Ion: în lokъ de ποῖος.

Κοιράνειος, α, ον, noet: domneskъ, împъrъteskъ. [ші

Κοιρανέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (kъ цen: dat: ші ak:) гsвernezъ, domneskъ, saъ împъrъцeskъ. «Πιερίῃ κοιρανέοντα». Aплn: «Κοιρανέουσι χορούς». Hind: [ші

Κοιρανία (ἡ), гsвernъ, domnie. [ші

Κοιρανίδης, ου (ὁ), noet: = Κοίρανος, stъпînitorъ; (dвne ziч:) fiъ de stъпînitorъ, prinцъ din strъmoшĭ (din moшtenire). [din

Κοίρανος (ὁ, ші prea pap ἡ), noet: stъпînitorъ, domnъ, împъratъ (bezĭ ші τύραννος); (în цen:) întîiъ, екчelentъ în чева. «Τέχνης—». Anakr:

Kóĭξ, (maĭ noъ) în lokъ de κόϊξ.

Κοισυρόομαι, οῦμαι, вiit: -ώσομαι, (întreв: nвmaĭ komn: Ἐγκοισυρόομαι, bezĭ ziч:). [Κοισύρα, n: np: bezĭ ziч:].

Κοιταζω, вiit: -άσω, kвlkъ пe чinева (sъ doapmъ). || (miж:) mъ kвlkъ, staъ kвlkatъ, dopmъ, zakъ în kвlkвшъ. [ші

Κοιταῖος, α, ον, de patъ, saъ kвlkatъ în patъ. «Ἐν τῇ πόλει (« Ἐν τῇ χώρᾳ) κοιταῖον γίγνεσθαι». Dm: ші Плв: a mînea noaптea. || (sвbst:) «Τὸ κοιταῖον». Плt: în lokъ de ἡ κοίτη, kвlkвшъ de вilъ; (îm:) «Κοιταῖα (τά)»., Плt: lівaцiile, чe obiчnъĭaъ a se sъvîrші maĭ 'nainte de kвlkarea în patъ. 2) kare se faчe, saъ faчe чeva пe вremea kвlkъrіĭ. (bezĭ ші knefaῖος). [κοίτη].

Κοιτασία (ἡ), kвlkare; (iar prinч:) înprevnъ dopmipe. (în Skp: în lokъ de κοίτη). [κοιτάζω].

Κοίτη (ἡ), [κεῖμαι] lokъ de kвlkat, patъ, kвlkвшъ; (fig:) matkъ de pîъ; (прin întind:) kвlkare (înprevnъ dopmipe) de вrbatъ kъ femeca sa. 2) (pap) în lokъ de κοιτὶς, ladъ, senetъ. [de вnde

Κοιτίδιον (τό), dim: al лвĭ...

Κοιτίς, ίδος (ἡ), dim: al лвĭ κοίτη. 2) = Kytíς, kвtioaръ; koшnічoaръ.

Κοιτονητής, гreш: în lokъ de κοιτωνίτης.

Κοιτοπετόν, гreш: în lokъ de κινώπετον.

Κοῖτος (ὁ), noet: în lokъ de κοίτη, patъ; kвlkare; somnъ. «Κοῖτον ἐποιέετο». Ep: s' a kвlkat sъ doapmъ.

Κοιτοφθορέω -ῶ, вiit: -ήσω, korвpъ пвnцiaлвl patъ al kвĭva, prekъrveskъ. [κοίτη, φθορά].

Κοιτών, ῶνος (ὁ), kъtaръ de kвlkat, ĭatakъ. [de вnde

Κοιτώνιον (τό), ші Κοιτωνίσκος (ὁ), dim: al лвĭ κοιτών, ĭetъчelъ. [ші

Κοιτωνίτης, ου (ὁ), slвgъ de ĭatakъ, (Itl:) kamapіerъ.

Κοιτωνοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitorъ de kameръ. [κοιτών, φύλαξ].

Κοῖφι, kaвiъ kъfi.

Κοκκάζω, вiit: -άσω, (se sokoteшte) гreш: în lokъ de κοκκύζω, saъ kakkάζω.

Κοκκάλια (τά), = Κωκάλια. [din

Κόκκαλος (ὁ), kвkвnarъ. [ші

Κοκκίζω, вiit: -ίσω, skoцъ sîmвъrĭ. [κόκκος].

Κοκκινοβαφής, ές (ὁ, ἡ), = Κοκκοβαφής. [κόκκινος, βαφή].

Κόκκινος, η, ον, fъkвtъ din, saъ vъnsitъ

рошв кв гогошї de [κόκκος].

Κοκκίον (τό), dim: ал лвї κόκκος, гръвnte; бовъ; sîmввре; (прin intind): хапъ.

Κοκκοβαφής, έος (ό, ή), въпsitъ рошв (ка fesвлв). [κόκκος, βαφή].

Κοκκοβόας, ου (ό), поеt; каре stpirъ кв-кврігв. «Κοκκοβόας ὄρνις». Eвst: din Sof: = 'Αλεκτρυών, кокошъ. [κόκκυξ, βοή].

Κοκκοθραύστης, ου (ό), вnъ felъ de пазъре, че snapце кв чїоквл sîmвврї de op че, (Fpanц:) gros-bec. [κόκκος, θραύω].

Κόκκος (ό), [κόγχος], sîшвзре; бробоапъ; гръвnte; (пartik:) гогоашъ de стежарь; (în цеп:) op че mikъ potвndъ лвкрв, гогоашъ, ші чл:; (de вnde med:) хапъ; (kom:) вошъ. 2) (прin intind:) прea mikъ, прea пвцinъ. «Νόου δέ μοι οὐκ ἔνι κόκκος». Tim: Sil: niчї kîtъ вnъ гръвnte. (вezї ші στίλη).

Κόκκος (ή), вnъ konъчелъ, каре продъче гогошї de въпsit рошв (kîpmîzъ).

Κόκκυ, nedekл: stpirъtвл квквквї, кокошвлвї, ші чл: квкв, квкврігв, ші чл: 2) (kom:) аклam: вокat; eї! хв! 3) în локъ de κόκκος, чел маї mikъ. (Sхол: Apstf:). вezї κόκκος.

Κοκκυγέα (ή), вnъ felъ de коначїъ (поate) =Κοκκυμηλέα, saъ 'Ροῦς, каре слвжїа de въпsit галвепъ рвцinosъ, saъ рошв. [ші

Κοκκυγίας, ου (ό), вnъ вîntъ (пегрешit de прітъ-варъ) ла Kpotoniaцї. [κόκκυξ].

Κοκκύγινος, η, ον, въпsitъ кв [κοκκυγέα], галвепъînkisъ, saъ рошв.

Κοκκύζω, [κόκκυξ] вiit: -ύσω, kîntъ ка квквл, saъ кокошвл; (în цеп:) stpirъ квкв, ка вnъ semnъ de a se faче чева. «Μὴ μεθεῖσθον, πρίν ἄν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω». Apst:

Κοκκυμηλέα (ή), (поmъ) првnъ. [din

Κοκκύμηλον (τό), [κόκκυξ, μῆλον] вnъ felъ de поamъ, првnъ. [de вnde

Κοκκύμηλος (ή ,=Κοκκυμηλέα. [ші

Κοκκυμηλών, ῶνος (ό), првnішъ, saъ лівede de првnї.

Κόκκυξ, [imit: κόκκυ] υγος (ό), (пазъре) квкъ; (ка desпpeц: zіч: fir:) nepodъ (ка ші pom: квквле); saъ кврварь (fiind къ квквл îшї faче овъле în stpeine квївкрї). 2) smokinъ selвatikъ, каре se koaче прітъ-вара. 3) вnъ felъ de neшte de mape. 4) (anatom:) поada кврвлвї. (вezї ші κοχώνη).

Κοκκυσμὸς (ό), stpirape, kîntape de квкъ; (mвsik:) вnъ felъ de глasь foapte sввцipe (ка ал пътimашвлвї de tвsc мъгъreaскъ. вezї ші βηχία). [ші

Κσκκυστής, οῦ (ό), каре kîntъ ка квквл; (în цеп:) =Κεκράκτης. [κοκκύζω].

Κόκκων, ωνος (ό), = [Κόκκος прінч: Kνίδιος, вezї zіч:]; (овіч:) гръвnte de podie; (вne-орї)sъmînцъ, бровоапъ de въскъ.

Κοκκωτὸς, ἠ, ὸν, гръвnцosъ, бровопosъ. (de вnde || sввst:) Κοκκωτὸν (τὸ). podie; mi Κοκκωτὴ (ή), =Βάλανος (4).

Κοκύαι (οἱ, αἱ), Ion: apx: stpъmошї, stpъmоаше.

Κολαβέω -ῶ, вiit: -ήσω,= 'Εγκολλαβίζω.

Κόλαβος (ό), = Κόλλαβος, вакъtвръ.

Κολαβρεύομαι, вiit: -εύσομαι, жокъ danцвл. [κόλαβρος, вezї zіч:].

Κολαβρίζω, вiit: -ίσω, = Κολαβρεύομαι; (прin întind:) batжокореskъ гъръ рвшine, окъръskъ. (вezї ші κατορχέομαι]. [de вnde

Κολαβρισμὸς (ό), дъпцare de κόλαβρος; saъ batжокорire.

Κόλαβρος (ό), вnъ felъ de pesвоїeskъ, saъ desfpînatъ danцъ, ші kîntikвл лвї. (вezї ші κόλαφος) 2) = Μολόβριον, пврчелъ.

Κολάζω, [κολούω] вiit: άσω, (ші maї îпtpeв:) -άσομαι, (прінч:) taїъ кръчіле de прisosъ a ле потвлвї, плівeskъ; (de вnde fir:) nedenseskъ, saъ dожъneskъ (прінч: sпpe îпцелепцire); smepesчъ, мърцineskъ, înfpînezъ, квmпtezъ; întpentezъ; (în цеп:) înnilezъ, kinвїeskъ пе чінева. »Λέων σκόλοπι περιπαρείς, καὶ κολαζόμενος». Eлі: «Ἡ ἅλμη κολάζεται μεμιγμένη τοῖς ἀνάλμοις». Ksn: se temпepeazъ, se dpeце.

Κολακεία (ή), лінгвшire, saъ калitatea лінгвшitopвлвї. [ші

Κολάκευμα (τό), faптъ, saъ ворвъ de лінгвшire. [ші

Κολακευτής (ό), лінгвшitopъ. [κολακεύω]. [de вnde

Κολακευτικός, ή, όν, кввenitъ, saъ îndemînatikъ ла лінгвшire. [de вnde

Κολακευτικῶς, adв: кв лінгвшірї, saъ în кіпъ лінгвшitopъ.

Κολακεύω, вiit: -εύσω, лінгвшeskъ. «Μηδένα ἀνθρώπων κολακεύειν μήτε Ἕλληνα μήτε βάρβαρον». Ksn: [ші

Κολακία (ή), = Κολακεία. [ші

Κολακικός, ή, όν, [ші adв:) -ικῶς, кввenitъ, însвшitъ лінгвшitopвлвї. [ші

Κολακίς, ίδος (ή), fem: ал лвї [κόλαξ].

Κολακώνυμος (ό), kom: napod: ал лвї κλεώνυμος. [κόλαξ, ὄνομα].

Κόλαξ, ακος [κόλον, saъ μολέω, saъ κέλλω] лінгвшitopъ; (dвne zіч: ші apx:) napasitъ, (Tвpч:) dалкавкъ.

Κολαπτήρ (ὁ), чокапъл съпъторълъ de пĭatръ. [din

Κολάπτω, [γλάφω] biit: -άψω, бапъ, скобескъ пĭatръ, ші чл:

Κόλαρις, εως (ὁ), бнъ felъ de пазъре.

Κόλαρος, греш: în локъ de κόλαβρος.

Κολασία (ἡ), неапров: în локъ de ...

Κὸλασις, εως (ἡ) опрire (акт: saъ nas:); (прінч: despre nomĭ) къръцire, тъndepe, плівire; (овіч: fir:) търцinire; nedensire бпре înцелепцire, корекцionape. [ші

Κόλασμα (το), nedeaпsъ бпре înцелепцire. [ші

Κολασμὸς (ὁ), = Κολασις. [ші

Κολάστειρα (ἡ), noet: fem: ал лъĭ ...

Κολαστήρ (ὁ), noet: în локъ de κολαστής. [κολάζω]. [de бnde

Κολαστήριον (τὸ), локъ, саъ instрътînтъ de тънкъ (de nedeaпsъ), = Βασανιστήριον; (în цen:) шънкъ, nedeaпsъ. (прінч: neвt: ал лъĭ ...

Κολαστήριος (ὁ, ἡ), îndemînatikъ латънчire, опрire, ші чл:

Κολαστής, οῦ (ὁ), nedensitorъ, тънчitorъ; înfрînъtorъ, опritorъ, ші чл: [κολάζω]. [de бnde

Κολαστικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ, саъ аплекатъ, îndemînatikъ a nedensi, саъ a înцелепці, a корекцiona.

Κολαφίζω, biit: -ίσω, пълтъĭeскъ; (прin întind:) nevinsteскъ. 2) = Κολλαβίζω. [κόλαφος]. [de бnde

Κολάφισμα (τὸ) =Κόλαφος. [ші

Κολαφισμὸς (ὁ), пълтъire.

Κόλαφος (ὁ), [κολάπτω] пълтъitъръ пе чеаfь, саъ образъ. (bezĭ ші κόνδυλος).

Κολάω -ῶ, ші Κολάομαι -ῶμαι, At: biit: ал лъі κολάζω.

Κολεάζω, biit: -άσω, багъ în teакъ. [κολεὸς]. [de бnde

Κολεασμὸς (ὁ), бъгare în teакъ.

Κολέκανος, саъ Κολοκάνος (ὁ), ком: лъпгъ ші слабъ, съвцire, (de ачі noate) гîлiганъ.

Κολεόπτερος (ὁ, ἡ), (adiект:) бнъ соĭъ de insекte (din каре ші rîndакъл), а ле кърора apine se asiгъръ съвt o вîptoasъ коажъ ка înтр' o teакъ. [κολεὸς, πτερὸν].

Κολεὸς (ὁ), [κοῖλος] teакъ de sabie, de къцitъ, ші чл: 2)=Λάρναξ, sikріъ. 3) basъ de апъ.

Κολερὸς, [κόλος, ἔριον] ὰ, ὸν, чел къ лînъ скъръ (ка тънsъ).

Κολετράω -ῶ, biit: -ήσω, (ziч: прea векĭe) ловескъ пе пînteче, саъ пе dîndърът; калкъ în пічоаре.

Κολίανδρον (τὸ), (неолоц:) în локъ de κορίανδρον.

Κολίας, ου (ὁ), бнъ felъ de пеште, ликрinъ. [κέλλω пentръ traĭъл лъĭ în adънape къ алцĭ, bezĭ ші колоιὸς].

Κόλλα, ης (ἡ), клеĭъ, ші ор че алъ лiпitoape matepie.

Κολλαβίζω, [κόλαφος] biit: -ίσω, тъ жокъ ка da баба оарба. [de бnde

Κολλαβισμὸς (ὁ), жъкare ка da баба оарба.

Κόλλαβος (ὁ),=Κὸλοψ(ал лiреĭ). 2)(fir:) бнъ felъ de пĭĭne, саъ пръжitъръ, търтъ.

Κολλάμφακον (τό), греш: în локъ de κολύμβατος.

Κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, лiпeскъ, (în цen:) potрivескъ, комbinezъ къ алтъ чева. [κόλλα].

Κολλεψὸς (ὁ), [κὸλλα, ἔψω] fербъторъ de клеĭъ.

Κολλήεις, εσσα, εν, noet: лiпitъ, комbinatъ. [κόλλα].

Κόλλημα (τὸ), лiпitъръ, саъ лъкръ лiпitъ. 2) =Κόλλησις. [κολλάω].

Κόλληξ, ηκος (ὁ), =Κὸλλιξ.

Κόλλησις, εως (ἡ), лiпire. [ші

Κολλητὴρ (ὁ), noet: în локъ de κολλητής. [ші

Κολλητήριος, α, ον, = Κολλητικὸς. [ші

Κολλητὴς, οῦ (ὁ), лiпitоръ. [ші

Κολλητικὸς, ὴ, ὸν, каре слъжemte ла лiпire, саъ ape însъшime de a лiпi, a колега ші чл:, лiпічosъ, клеĭosъ. [ші

Κολλητὸς, ὴ, ὸν, лiпitъ, алкътъitъ din felърite бъкъцĭ combinate къ мештешъгъ. [κολλάω].

Κολλίζω, biit: ίσω, neапр: în локъ de κολλάω.

Κολλίκιος, α, ον, (ἄρτος) formatъ în formъ de [κόλλιξ, bezĭ ziч:].

Κολλικοφάγος (ὁ, ἡ), [κὸλλιξ, φάγω]. mînкъторъ, саъ хръпitъ къ...

Κόλλιξ, [κὸλος] ικος (ὁ), бнъ felъ de пĭĭne de орzъ (de бnde коврigъ).

Κολλομελέω -ῶ, biit: -ήσω, (ком:) компъĭъ кîntiче, fакъ верsърĭ. [κὸλλα, μέλος].

Κολλοπεύω, biit: -εύσω, тъ fакъ (тъ портъ ка) κὸλλοψ (bezĭ ziч: 4), тъ скъргъ маі 'nainte de вреme din desfpinatъ віацъ. [ші

Κολλοπίζω, biit: -ίσω, întinzъ, înкordezъ лiра, кitара, ші чл: ръsъvind къĭеле коарделор. [κὸλλοψ].

Κολλοποδιώκτης, ου (ὁ), [κόλλοψ, διώκω] amposъ de въїецї.

Κολλοπὸω -ῶ, viit: -ώσω, = Κολλάω. [κὸλλοψ].

Κολλοπώλης, ου (ὁ), vînzъtorъ de клеїъ, ші чеде asemenea. [κὸλλα, πώλης].

Κολλούριον (τὸ),=Κολλύριον.

Κὸλλουρος (ὁ), [κόλος, saъ κόλλα, οὐρά] вnъ felъ (nexoiъrîtъ) de пеште.

Κόλλοψ, [κόλος, κόλλα] (ὁ), пїелеа чеа groasъ, saъ вървіа de ла rîtвл вoілор ші чл:, din каре se faчea клеїъ (ка аквт din невре de morвnъ, ші чл:). 2) (прin întind:) квївл, кеїа (прin каре se întind коарделе) лірей, ші чл: (fir:) «Τῆς ὀργῆς τὸν κόλλοπα ἀνεῖμεν». Apstf: sъ ne квmпътът mînia. 3) летnвл, кв каре se strînge teaсквл. 4) (fir:) tînъръ înвътрînitъ fъръ вреme din авввърї, (alt:) λάσταυρος.

Κολλυβάτεια (ἡ), вnъ felъ de плантъ, (noate) = Κλύβατις. (vezї mi κολύμβατον).

Κολλυβιστής, [κὸλλυβον] οῦ (ὁ), = 'Αργυραμοιβὸς, ші Τραπεζίτης, zapafъ. [de вnde

Κολλυβιστικὸς, ή, ὸν, atinrътorъ de zapafъ, ші mesepia лвї.

Κόλλυβον (τὸ), ші Κόλλυβος (ὁ), [Евр: saъ κόλος] вnъ felъ de пrea mікъ monetъ, saъ grевtate; (în цen:) мървntъ monetъ (vezї ші κέρμα); (îm: nevt: fir;) mezelікврї, saъ dвlчецврї, ші чл:, че se mъnînkъ dвne masъ; (de вnde) ші колівъ.

Κολλύρα (ἡ), вnъ felъ de пїїne, tвrtъ. (vezї ші κόλλιξ). [de вnde

Κολλυρίζω, viit: -ίσω, frъmîntъ, formezъ tвrte.

Κολλύριον (τὸ), dim: ал лвї κολλύρα, tвrtiцъ. 2) (овіч: med:) вnъ felъ de alifie пentrв окї 3) o mirmъ de smoalъ ші алтеле asemenea лвкрврї înпревnъ кв хвmъ, че слвжїа ка чеаръ tape. (vezї ші κολλυρόω).

Κολλυρὶς, ίδος (ἡ), dim: ar лвї κολλύра, tвrtiшoаръ, azimїoаръ.

Κολλυρίων, ονος (ὁ), греш: în локъ de κορυλλίων.

Κολλυρόω, ῶ, viit: -ώσω, вnгъ кв [κολλύριον, vezї ziч:].

Κολλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв клеївл, клеїosъ, лipiчosъ. [κόλλα].

Κολόβιον (τὸ), minteanъ fъръ (saъ кв скврte) mîniчї kamizolъ. [κολοβός].

Κολοβίων, ωνος (ὁ), = Κολόβιον.

Κολοβοανθέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ...

Κολοβοανθὴς, έος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кв flopiле чївntite. [κολοβός, ἄνθος].

Κολοβοκέρατος (ὁ, ἡ), чел кв коарне чївnte. [κολοβὸς, κέρας].

Κολοβόκερκος (ὁ, ἡ), чел кв коадъ чївntъ. [κολοβὸς, κέρκος].

Κολοβομάχη (ἡ), вътълie чївntъ, neispрвівъ: (astfel nвmїaъ gramatiчії чеї векї) Θ a Iliadeї лвї O'перъ. [κολοβὸς, μάχη].

Κολοβόπους, οδος (ὁ, ἡ), чївntitъ de пичоаре. [κολοβὸς, πούς].

Κολοβόῤῥιν (ριος), ινος (ὁ, ἡ), чел кв nasъ чївntitъ. [κολοβὸς, ῥίν].

Κολοβὸς (ὁ, ἡ), [κολούω] чївntъ, лinsitъ de вре вnъ mъdвларъ de чеде de marцine a ле trвnвлвї, (прin врm:) скврtъ de ачеа парte. (iap прinч:) «Χειρῶν (saъ «Τὰς χεῖρας) —». Apst: чївnгъ.

Κολοβόσταχυς, υος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кв spiчеле чївnte, ad: скврte. [κολοβὸς, στάχυς].

Κολοβότης (ἡ), чївntime. «Πνεύματος—». Пл: скврtime de pesвflape. (vezї κολοβωτής). [κολοβός].

Κολοβοτράχηλος (ὁ, ἡ),=Βραχυτράχηλος, скврtъ în rîtъ. [κολοβὸς, τράχηλος].

Κολοβοῦρος (ὁ, ἡ), = Κόλουρος, скврtъ de коадъ. [κολοβὸς, οὐρά].

Κολοβόω -ῶ, viit: -ώσω, чївntezъ, скврtezъ. [mi

Κολοβώδης, εος (ὁ, ἡ), каре seamъnъ a чївntъ. [κολοβός].

Κολόβωμα (τὸ), чївntitвръ, saъ мъdвларъ, лвкрв чївntitъ. [ші

Κολόβωσις, εως (ἡ), чївntipe, слвtipe, saъ вetежіре. [ші

Κολοβωτὴς, οῦ (ὁ), чївntitorъ (скврtъtorъ, saъ вetежitorъ); (fir:) чел че propвцъ ziчеріле, saъ перioadele neîntreцї (din скврtimea звflърії). [κολοβόω].

Κολοιάρχης, ου (ὁ), kom: papod: a лвї πολιτάρχης (în'Орнιθόπολις a лвї Apistofanъ). [κολοιὸς, ἄρχω].

Κολοιάω -ω, viit: άσω, кropкънeskъ, fakъ гълъціе. (gram: napafp: a лвї κολῳάω).

Κολοιὸς (ὁ), [κέλλω, dîn їквіреа de înпревнъ traїъ, vezї ші κολίας] вnъ felъ de пасъре, кropkanъ, saъ коцofanъ. «'Αεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἱζάνει». Пров:

Κολοιτέα (ἡ), [κόλος, ἰτέα] вnъ felъ de копачїъ, a ле кървїа frвnze sînt квnoскvta doktopie, sînamikia, (Franц:) sénė.

Κολοιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв кropkanъ, saъ din soївл чїоачелор. [κολοιός].

Κολοκάνος (ὁ), каvтъ Κολέκανος.

Κολοκασία (ἡ), ші Κολοκάσιον (τὸ), ръдъчina вовълъї Eqinteanъ. 2) вnъ feлъ de алъ плantъ din soївл пічорвлъї віцелвлъї, (Fpanц:) topinambour, морковъ порческъ, саѣ папъ.

Κολοκορδόκολα (τὰ), kom: maцеле, каре se вînd пentрв гътit ввкate. (κόλον, χορδή].

Κολόκυμα (τὸ), вmflътвръ de mape, саѣ талазъînvet-mішкатъ, ші fъръ snвnиъ, преквм обічнвit se întîmплъ пе лîngъ църтврї maї 'nainte de fвptвnъ. [κόλον, κῦμα].

Κολόκυνθα, ші Κολοκύνθη, ης (ἡ), [Пerв:] довлеакъ (прinч:) potвndъ. (вezї ші σικύα). [de вnde

Κολοκυνθιάς, άδος (ἡ), mînкape гътитъ кв (саѣ ка кв) довлеакъ. «Βρωτὺς--». Епгр: mînкape de довлеакъ. [ші

Κολοκύνθινος, η, ον, de довлеакъ. [ші

Κολοκυνθὶς, ίδος (ἡ), (med:) довлеакъ amаръ, саѣ селватікъ (плanta, ші podвл). [κολοκύνθη].

Κολοκύντη (ἡ), At: în локъ de κολοκύνθη.

Κολοκύντιον (τὸ), dim: ал лвї κολοκύντη, довлечелъ.

Κόλον (τὸ), mînкape, храпъ (nвшаї în depiв: лвї κόλαξ, ші komn: ἄκολος, βουκόλος, ші δύσκολος). 2) = Κῶλον. 3) = Φρύγανον.

Κόλος (ὁ, ἡ), noet: [în afin: кв κυλὸς] în локъ de κολοβὸς, чівntitъ, skвptatъ; (пartік:) чел кв коарпеле тъїate, (Fpanц:) écorné.

Κολοσσαῖος, α, ον,=Κολοσσιαῖος.

Κολοσσηνὸς, ἡ, ὸν, чел кв faцa лînелор вънsite în орашвл [Κολοσσαί].

Κολοσσιαῖος, α, ον, asemenea, deonotрівъ ла мъpime, саѣ 'nълцime кв вnъ колосъ, колосалъ, foapte mape, 'nалтъ. [ші

Κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ ла, саѣ potрівitъ кв колосъ. [κολοσσός].

Κολοσσοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [κολοσσὸς, βαίνω] ашezatъ ка вnъ колосъ (în пропорцie de колосъ).

Κολοσσοποιὸς, οῦ (ὁ), konstpвktopъ de колоase, саѣ de колосале statвe. [κολοσσὸς, ποιός].

Κολοσσὸς (ὁ), [în afin: кв κολωνὸς =κολυττὸς] колосъ, statвъ foapte mape, саѣ ковîршitoape de обічнвita statвръ a înкinвitвлъї. 2) (пartік:) bestila пentрв мъpimea sa statвъ a лвї Аполонъ de ла insвла Podв.

Κολοσσουργία (ἡ), лвкраре, konstpвкцie de колосъ, (ші în цen:) de колосале (марї) лвкрврї. [κολοσσὸς, ἔργον].

Κολοσύρτης, ου, ші Κολοσυρτὸς (ὁ), noet: sromotъ; (пpin întind:) гълъцie de nopodъ; (de вnde kom:) în локъ de δῆμος. «Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν». Apstf: [κόλον (3), σύρω].

Κολουραῖος, [κόλουρος] α, ον, noet: în локъ de ἀποῤῥώξ, stînкosъ. «Πέτρα — ». Кал:

Κόλουρις, ιος (ἡ), fem: ал лвї ...

Κόλουρος (ὁ, ἡ), [κόλος, οὐρά] чівntъ de коадъ; (fir:) вікleanъ, саѣ ръѣ (de ла ввлпеа, че 'шї a пepdвt коада în кврсъ; se зiчеînкъ ші desпpe шърпї проверсіал). (вezї ші κόθουρος). || (sввst:) «Κόλουροι». Цeогр: колврї, челе доъ sвnositive черкврї, каре пpin полїînчinr пъmîntвл. [de вnde

Κολούρωσις, εως (ἡ), în локъ de...

Κόλουσις, εως (ἡ), чівntipe, skілоцipe, слвtipe; skвptape, înnвцinape. [ші

Κόλουσμα (τό), = Κολόβωμα, чівntitвръ; fpîntвръ (ввкатъ). [κολούω].

Κολουτέα (ἡ), = Κολοιτέα

Κολούω [κόλος], вiit: -ούσω, чівnteskъ, слвtвskъ; skвptezъ; (пpin întind: ші fir;) лаѣ nesъвîршitъ, întpepвnъ; miчeskъ; вmileskъ; stpînrъ; onpeskъ, înnїedikъ, înfpînezъ.

Κολοφών, [κέλλω, φάος] ῶνος (ὁ), =Κορυφή, вîрfъ (прinч:) de mвnte (вezї ші κολωνός); (пpin întind: ші fir:) naptea чea маї de sвs, капътвл, (Fpanц:) comble. «Ἐπιτιθέναι (ἐπάγειν) τὸν κολοφῶνα». Лаept: Елі: 2) (în Пл:) вnъ feлъ de гловъ, саѣ minче пentрв жокъ.

Κολοφώνιος, α, ον, Колофоneanв, чел din чetatea Колофὼν. || (sввst: fem:) вnъ feлъ de peцinъ; (îm: nevt:) вnъ feлъ de înкълцъminte.

Κολπίας, ου (ὁ), noet: каре ape, саѣ fopmeazъ sînврї, sînosъ. «Πέπλος— ». Esxл: [ші

Κολπίζω, вiit: -ίσω, faкъ, саѣ fopmezъ sînъ, саѣ чева în fopmъ de sînъ. [ші

Κολπίτης, ου (ὁ), квvenitъ ла, саѣ локвitopъ de sînъ (de mape). [κόλπος].

Κολποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în fopmъ de sînъ. [κόλπος, εἶδος].

Κόλπος (ὁ), [κολάπτω] (în цen:) adînкътвръ, саѣ adînчime. «Δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον». Іл: Σ. (iap пartік:) sînъ de mape. «Ἀργολικὸς («Ἰόνιος, ші чл:) κόλπος». Цeогр: (desпpe вskatъ) вале кв o ешipe nвmaї. «Ἔλαθε στρατοπεδευσάμενος εἰς τὸν ὄπισθεν κόλπον τῆς Μαντινικῆς». Ksn: (fir:) вmflътвръ de хаїнъ (прinч: femeїa-

sĸъ (bezĭ βαθύκολπος, ші κολπόω); (obiч:) sînъ, че se formeazъ din înчinгъіsра хаĭneĭ. «Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον». Tĸp: (прin întind:) пĭentъ, saъ враце (прinч:) de femeĭe. «Κόλπον ἀνιεμένη». Іл: Х. (хірвр:) panъ, че лвкреазъ пе sввt пĭеле, fistвлъ. (Гал: Z. 316). (de вnde

Κολπόω -ῶ, вііt: -ώσω, formezъ чева ка вnъ sînъ, вmfлк. «Κολπωθείσης τῆς ὀθόνης». Лкs: «Κολπωθείσης δὲ τῆς ἐσθῆτος κατῆλθε». Аплdр: [ші

Κολπώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κολποειδής; (desпре кавînъ) вmfлatъ, saъ прea лвпцitъ (din мвлеле авatepĭ din sввĭektъ). «Ἡ ἐναγώνιος λέξις στρογγύλη τ' εἶναι βούλεται καὶ συγκεκροτημένη, καὶ μηδὲν ἔχουσα κολπῶδες». D. Ал:

Κόλπωμα (τὸ), вmfлътвръ (de хаĭnъ) în formъ de sînъ. [ші

Κόλπωσις, εως (ἡ), formape de sînъ. Ἱστίων —». Epd: вmfлape de пînzеле коръвіі de вîntъ. [ші

Κολπωτὸς, ὴ, ὸν, = Κολπώδης. «Χιτὼν —». Пл: ларгъ, (прin врm:) formътoape de марĭ ші мвлte sînвpi, saъ вmfлътврĭ. [κολπόω].

Κολύδαινα, ης (ἡ), вnъ felъ de stakosъ, saъ kapidъ.

Κολύβριον (τὸ), =Μολύβριον.

Κόλυθρον (τὸ), smokinъ коапtъ.

Κολυμβὰς, άδος (ἡ), (adiekt:) înnotътoape. «Ἐλαία —». At: kape înnoatъ în salamвръ. || (sвbst:) вnъ felъ de копъчелъ, saъ плantъ.

Κολύμβατος (ἡ), вnъ felъ de плantъ (че pesape пе ла локврĭ prea вmezoase), noate = Κολλυβάτεια. [ші

Κολυμβάω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ skлdъ, înnotъ; плвteskъ. [κόλυμβος]. [de вnde

Κολυμβήθρα (ἡ), skълdътoape; (Бisep:) колімвітра пentрв sfîntвл вotezъ. [ші

Κολύμβησις, εως (ἡ), skълdape. [ші

Κολυμβητὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локъ de

Κολυμβητὴς, οῦ (ὁ), înnotъторъ. [de вnde

Κολυμβητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, denpinsъ, îndemînatikъ, saъ anлekatъ ла înnotape.

Κολυμβὶς, ίδος (ἡ),=Κολυμβὰς. || (sвbst:) вnъ felъ de mikъ пasъpe de mape. (bezĭ ші Αἴθυια). [din

Κόλυμβος (ὁ), (adiek:)=Κολυμβητής. (de вnde || sвbst:) = Κολυμβὶς. 2)=Κολύμβησις.

Κολύμφατος (ἡ), = Κολύμβατος.

Κολυτέα (ἡ), =Κολοιτέα.

Κόλυτρον (τὸ), =Κέλυθρον.

Κοχλικὸν (τὸ), [κοχλὶς] вnъ felъ de beninoasъ плantъ, (Fpanц:) tue-chien.

Κολῶ, ᾷς, ᾷ, At: în локъ de κολάσω. вііt: ал лвĭ κολάζω.

Κολφάω -ῶ, [κολφὸς] вііt: -άσω, noet: faкъ sromotъ, гълъцie, stpirъ. (bezĭ κολοιάω).

Κολώνη (ἡ), =Κολωνὸς, movілъ, dealъ, мъгвръ, (Fpanц:) *colline* 2) mopmîntъ în formъ de мъгвръ; (вne-opĭ) четъцвіе; (de вnde прîn întind:) локъ de adвnape, пĭaцъ. [de вnde

Κολωνία (ἡ), (dвne Elidenĭ) în локъ de κολώνη, mopmîntъ.

Κολωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de movілъ. [κολωνὸς, εἶδος].

Κολωνὸς (ὁ), [κέλλω] dealъ, мъгвръ, movілъ; (проп:) вnъ demъ (napte de seminцie) în Atika (natpia лвĭ Sofoклеѫ, вnde epa ші mopmîntвл лвĭ Edinъ). «Οἰδίπους ὁ ἐπί Κολωνῷ». Sof: (bezĭ ші κολοσσός, ші κολοφών).

Κολῳὸς (ὁ), noet: [bezĭ κολοιὸς] sromotъ, stpirътъ, гълъцie. «Κολῳὸν ἐλάυνω». Om: = Κολῳάω.

Κόμαρον (τό), вnъ felъ de fpaце, ||. Κόμαρος (ὁ, ші ἡ), вnъ копъчелъ, че prodвче ачeastъ poadъ. [κομάω -έω].

Κομαροφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторъ de [κόμαρον, ші φάγω].

Κομάτας, α (ὁ), Dop: în локъ de κομήτης,

Κομάω -ῶ, вііt: -ήσω, amъ пъръ лвпгъ; (ші fir: desпре nomĭ ші плante) amъ fpвnze мвлte, ръмврі, флорĭ, ші чл: «Ἅβαντες ὄπισθεν κομόωντες». Іл: B: (bezĭ ші καρηκομάω). «Παρ' Ἕλλησιν ἐν πένθει κείρονται μέν αἱ γυναίκες, κομῶσι δὲ οἱ ἄνδρες». Пл: (de вnde). «Ἀυχμηρὸν καί κομῶντα». Apstf: (ші аввs:) «Πρίν ἄν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃς». Ksn: (ші къ dat: desпре калъ) «Ἐθειρῆσιν κομόωντες». Іл: Θ: (ші fir:) «Ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν». Om: Imn: «Ἅ νάρκισσος κομάσαι». Tĸp: (ші nas:) «Ὄρος κεκομημένον ὕλῃ». Кал: 2) (прin întind: ші fir:) mъ fвdвleskъ; mъ mîndpeskъ. «Οὗτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμησε». Ep: s' a mîndpit къ rîndвл de a se fave tipanъ. [κόμη].

Κομβίον (τό), dim: ал лвĭ κόμβος, nodвleцъ; nastвpъ (maĭ noъ). (de вnde ἐπικόμβιον).

Κομβολύτης, ου (ὁ), [κόμβος, λύω] = Βαλαντιοτόμος.

Κόμβος (ὁ), [κύμβη] nodă, înnodățătură; (prin înțind:) nădărg (de ănde κομβολύτης). [de ănde

Κομβόω -ῶ, βίιτ: -ώσω, legă kă nodă, înnodă. (ovîч: κομπ: ἐγκομβόω). [de ănde

Κόμβωμα (τό), = (ovîч: κομπ:) ἐγκόμβωμα.

Κομέω -ῶ, βιιτ: -ήσω, kășcă, înțrîжeskă; (despre kală) ţeșelă; (despre plante) kălțivă, șiч: [din

Κόμη (ἡ), pără lănțră; (despre kală de avi) koamă; (fir: despre pomî și plante) frănzime, earbă; (iap mai kă seamă) partea vea înflorită. «Θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον». Tkp: «Οὖλας κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας». Od: Z: [de ănde

Κομήτης, ου (ὁ), părosă; (și fir: despre pomî și plante) frănzoșă; (în ţen:) desă. «Λειμών—». Esp: erbosă. «Ἰὸς—». Sof: sățeată kă papă. || (sășst:) kometă, stea kă koadă.

Κομιδή (ἡ), adăvere, kărățătură; kălețere (de poade); (prin înțind:) kășcare, înțrîжire; (ăne -orî) venire, întoarcere; pedoșîndire; mîntșire. «Κομιδαί πατρός». (de ănde dat:) Κομιδῇ, și (nesășskpisă) Κομιδῆ, adv: kă silințe, eksakt; într' adevără; kă desăvîrșire, kă totăl; (și în pesnănsărî) da, negreșit; (ăne -orî) mai, ne avi, ne aproape, în aproximație. (bezî și ἀκμήν). [din

Κομίζω, βιιτ: -ίσω, (poet:) = Κομέω, kășcă, dikiseskă înțrîжeskă. «Γηράσκοντα κομίζω». Il: Ω.=Γηροκομῶ». «Ἄναξ, οὔ σε κομίζει». Od: Ω: «Τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε». Il: Z: kășcă 'ți treaba. «Δημήτερος ἀκτὴν εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν». Es: să năîe în năstpape. (și pas:) «Οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζε». Od: Θ. nă se dikisîa des. 2) apdikă, și îaă vева, (prin:) ka să înțrîжeskă, să năstpezî; (în ţen:) kară, dăkă kă mine, saă de mînă. «Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε θέων, τὴν δ' ἐκόμισσεν κήρυξ, ὅς οἱ ὀπήδει». Il: B. «Νεκρούς κομίζετε; Esp: «Τήν μὲν χιλὸν ἔπεμπε κομίζειν, ἡ δὲ ἄλλη σῖτον τ' ἔφερε καὶ οἶνον». Od: N. «Κόμιζε νῦν παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω». Sof: «Καὶ σὺ παῖ, κόμιζέ με». Sof: «Εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίως κομίσαντες». Tăч: «Ὁ ἵππος πρωὶ κομίζων τὸν δεσπότην». Ksn: (și miж:) «Σίντιες ἄνδρες κομίσαντό με πεσόντα». Il: A. «Κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν». Andчd: o îa de nevastă. 3) (în ţen:) îaă, dovîndeskă, kîștigă; (ăne-orî) îaă înapoi, pedovîndeskă. «Ἕλον δ' ἄνδρα, κόμισσα δ' ἵππους». Il: A. 'Αλλά τις κόμισσε χροὶ ἄκοντα». Il: Ξ. «Ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι». Mind: (și miж: în prozî). «Ἐκομισάμην τὴν ἐπιστολήν». Dm: «Τῆς φιλανθρωπίας τοὺς καρποὺς κεκόμισθε». Dm: «Χάριν κομίσασθε». Tăч: «Ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν, εἰ μὴ κομιούμεθα τὴν ἡμετέραν βασιλείαν». Apstf: «Τριάκοντα ναῦς τῶν πολεμίων λαβόντες, καὶ ἃς αὐτοὶ ἀπώλεσαν, κομισάμενοι». Ksn: (de ănde 4) (mai de măște-opi miж:) mă întorkă înapoi; (saă simplă) mă dăkă (prinч: ka kălătoră). «Κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' οἶκου». Tăч: «Ἐπεὰν κομίζωνται εἰς τὴν πόλιν». Ep: «Πεζῇ κομιζόμενος». Ep: «Κατ' ἡσυχίαν κομίζει». Ep:

Κόμιον (τὸ), = Προκόμιον

Κομιστέος, α, ον, nosit: al lăî komîzω.

Κομιστή, (noate Κομιστύς, ύος) (ἡ), în lokă de komidă, înțrîжire; aprovizionare, saă provizie de hrană. [și

Κομιστήρ, poet: în lokă de...

Κομιστής, οῦ (ὁ), dăkătoră, kărătoră; înțrîжitoră de vева. «Νεκρῶν—». Esp: înțropătoră de morți. [și

Κομιστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatică, saă voiosă la adăvere, saă înțrîжire, și чl: [și

Κομιστὸς, ἡ, ὸν, kășcată, înțrîжită, dikisită; saă adăsă, kărată. [și

Κομίστρια (ἡ), fem: al lăî komistî. [și

Κόμιστρον (τὸ), (prinч: la îm:) pesplată datș pentră adăvere, kărățătură, saă mîntșirea vre ăneî persoane, saă lăkră. «Ψυχῆς κόμιστρα». Esxl: = σῶστρα. [komîzω].

Κόμμα (τὸ), [κόπτω] băkată (tăîată din vева); vea mai săvțire parte a paîălăî. «Κόμματα καὶ κυρήβια». Din: 2) tăîere; (despre monetă).tipărită; (de ănde fir:) păravă, karakteră. «Τοῦ πονηροῦ κόμματος». Apstf: 3) (gram:) mikă parte de period, komă; (prin întind:) = Ὑποστιγμή. 4) înțepătăl eșirii din săvîekță a dramatičelor xorăr. [de ănde

Κομματίας, ου (ὁ), întrevăinţătoră de măște kome, saă komative frase în kăvîntăl să. [și

Κομματικὸς, ἡ, ὸν, (λόγος) kăvîntă întrerăptă din măștele kome (κόμμα 3), ve konpinde. 2)kăvenită la teatrală κόμμα (4), saă (noate) la kommăς (bezî zivepea). [de ănde

Κομματικῶς, adv: kă kome (mivî și întrerăpte frase).

Κομμάτιον (τὸ), dim: al lăî κόμμα, băkăţikă.

Κόμμι (τό), nedecл: komъ (ʁnъ felъ de клeiъ de sonaчiъ).

Κομμίδιον (τὸ), dim: ал лʁi κόμμι.

Κομμιδώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кʁ, saъ плinъ de komъ. [ші

Κομμίζω, biit: -ίσω, sîntъ ка (asemenea кʁ) komъ. [din

Κόμμις, εως saъ ιδος (ἡ), (maї noъ) în локъ de κόμμι. [de ʁnde

Κομμιώδης, εος, (ὁ, ἡ), = Κομμιδώδης.

Κομμὸς (ὁ), [κόπτω] noet: ловiтʁръ. 2) = Κοπετός. (de ʁnde ‖ sʁʁst) ʁnъ felъ de кîntikъ (maї de mʁлte-orї плînцerosъ) în teatpe, saъ ʁnъ felъ de вepsaлъ monodie.

Κομμὸς (ὁ), [κόμμι, saъ κόσμος] dikisipe a tpʁnʁлʁї, saъ гътealъ. (Fpanц:) *toîlette.* [de ʁnde

Κομμόω -ῶ, biit: -ώσω, dikiseskъ, гътeskъ, înnodoвeskъ, înfpʁmʁseцezъ. [ші

Κομμώ, όος -οῦς (ἡ), npeotiцъ înrpiжitoape de temnлʁл ші statъa Minepвeї.

Κόμμωμα (τὸ), dikisitʁръ, гътealъ; sʁлimanъ; ші (uptn întind:) = кʁ...

Κόμμωσις, εως (ἡ), aptifiiчialъ înfpʁmʁseцape (вezї κομμός). [ші

Κομμωτήρ, noet: în локъ de...

Κομμωτής, οῦ (ὁ), гътitopъ, saъ înnodoвitopъ din mesepie, (Fpanц:) *coiffeur.* [κομμόω]. [de ʁnde

Κομμωτίζω, biit: -ίσω, = Κομμόω. [ші

Κομμωτικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, кʁвenitъ, saъ anлekatъ кʁ deoseвipe ла гътealъ, saъ înfpʁmʁseцape de sine. ‖ «Κομμωτική»= Κοσμητική (se înц: τέχνη), meштешʁгʁл гътitopʁлʁї (вezї κομμωτής). (kosmetika ла чеї векї гъчea napte din medичinъ). »Κομμωτικά (τά), челе folositoape, saъ pелатiвe ла aчestъ meштешʁгъ.

Κομμώτρια (ἡ), fem: ал лʁї κομμωτής, гътitoape de femeї, (Fpanц:) coiffeuse. [de ʁnde

Κομμωτρίδιον (τὸ), instpʁmîntъ, saъ лʁкpʁ folositopъ ла гътealъ.

Κομοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, = Κομάω, ші [Τρέφω κόμην], amъ пъpъ mʁлtъ.

Κομόωντες, noet; (кʁ întpenʁnepe de o) în локъ de κομῶντες, napтv: îm:, ші

Κομόωντι, Dop: în локъ de κομῶσι, a 3: îm: neps: de xot: ал лʁї κομάω.

Κομπάζω, biit: -άσω, = Κομπέω (oвiч: fir:) mъ fъleskъ, saъ noвesteskъ snpe fa лъ, вorвeskъ mape. [κόμπος]. [de ʁnde

Κόμπασμα(τὸ), вorвъ, saъ fantъ de faлъ. [ші

Κομπασμός (ὁ), fъlipe, înrîmfape. [ші

Κομπαστής, οῦ (ὁ), fъlosъ, лъʁdъposъ, (Fpanц:) fanfaponъ. [de ʁnde

Κομπαστικός, ή, όν, oвiчnʁitъ a se fъli, плinъ de fanfaponadъ. [de ʁnde

Κομπαστικῶς, adв: îu кipъ de fъlipe.

Κομπέω. -ω, biit: - ήσω, fakъ sromotъ, вʁetъ, pesʁnъ (npinч: ка вasʁл de пъmîntъ, saъ de metalъ, че se лoвeшte кʁ чева). 2) (fir:) вorвeskъ mape, mъ fъleskъ, noвesteskъ чева кʁ emfasъ, = Κομπάζω. [ші

Κομπηρὸς, ά, όν, = Κομπώδης. [κόμπος].

Κομπισμὸς (ὁ), [neîntp: κομπίζω] o aptifiчialъ fopmape de sʁnetʁл ʁnʁї mʁsikalъ instpʁmîntъ(Fpanц:)*trille.*(вezїшimелismός).

Κομπολακέω - ῶ, biit: -ήσω, [κόμπος, ληκέω] kom: în локъ de κομπάζω, вorвeskъ nepozeшte fъlindʁ mъ. [de ʁnde

Κομπολακύθης, ου (ὁ), kom: îu локъ de

Κομποῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Κομπαστής, кape вorвeшte mape. [κόμπος, ῥῆμα]

Κόμπος (ὁ), [κόπτω] sʁnetъ (npinч: de doъ kopnʁpї, че se чloknesk ʁnʁл de алʁл); (fir:) famъ, sʁonъ; (de ʁnde pap ші noet:) imnъ, лaʁdъ; (oвiч:) falъ, înrîmfape, вorвe mapї, (Fpenц:) fanfaponadъ. [de ʁnde

Κομπὸς (ὁ), noet: în локъ de κομπαστής.

Κομποφαχελοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), kom: în локъ de κομποῤῥήμων, (dʁne ziч:) kompʁitopъ de пakete de nomnoase вorвe. [κόμπος, φάκελος, ῥῆμα].

Κομπώδης, εος (ὁ, ἡ), fъlosъ; плinъ de mîndpie, fʁdʁlъ. [κόμπος]. [de ʁnde

Κομπωδῶς, adв: кʁ кipъ nomnosъ, fъlosъ, кʁ emfasъ.

Κομψεία (ἡ), =Κομψότης, iskʁsitъ manieръ de лʁкpape, saъ вorвipe, (Fpanц:) fineцъ, saъ elegaнцъ. [ші

Κόμψευμα (τὸ), fantъ, saъ вorвъ iskʁsitъ, finъ, saъ elegantъ; (npin întind:) глʁmъ. [κομψεύω].

Κομψευριπικῶς, saъ Κομψευριπιδικῶς, adв: kom: dʁne elegaнца лʁї Eʁpinidъ. [κομψὸς, Εὐριπίδης].

Κομψευτὸς, ὴ, όν, кʁ fineцъ, saъ elegaнцъ meштешʁцitъ. [din

Κομψεύω, biit: -εύσω, fakъ чева elegantъ, saъ graцiosъ, înfpʁmʁseцezъ. ‖ (miж:) лʁкrezъ, вorвeskъ чева, saъ mъ noptъ кʁ fineцъ, saъ гpъцios. [κομψός].

Κομψοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), вorвitopъ кʁ elegaнцъ, saъ iskʁsinцъ. [κομψὸς, ἔπος].

Κομψολόγος (ὁ, ἡ),=Κομψοεπὴς; (în pъ) fanfaponъ, шapлatanъ. [κομψὸς, λόγος].

Κομψοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), κъ елеганцъ, saъ гръцios înnodoвitъ; (fir:) meштешъцitъ snpe a fi крezвtъ. [κομψὸς, πρέπει].

Κομψὸς, ὴ, ὸν, [κομέω] (dвne ziч:) вine dikisitъ, înfpвmвseцatъ, (Tвpч:) zapiſъ; (fir:) гpaцiosъ, елегантъ. «Ὁ δ' ἂν καταγελάσειεν οὐχ ὁ σεμνὸς, ἀλλ' ὁ κομψὸς, ὅτι καὶ χύτρας φασὶν εὔρυθμον φαίνεσθαι εὐκρινῶς κειμένας». Kвn: (вezї ші καθάριος); (вne-opї) omъ чinstitъ, de квratъ simцimîntъ. «Τῶν πενήτων οἱ κομψοὶ». Пл: (desnpe лвкрврї) елегантъ, вine-ſвквtъ; (în ръъ) вiклеanъ, amъцitorъ, preſъквtъ. [de вnde

Κομψότης (ἡ), гpaцiositate, елеганцъ; isteцime. [ші

Κομψῶς, adв: къ елеганцъ, saъ гpaцie, (Tвpч:) къ zapiſetъ, saъ isteцime.

Κοναβέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: вкоцъ вветъ, pesвnъ. [ші

Κοναβηδὸν, adв: къ вvetъ, saъ pesвnetъ; de вasъ, ші чл; [ші

Κοναβίζω, вiit: -ίσω, noet:=Κοναβέω. [din

Κόναβος (ὁ), noet: [κόμπος] вvetъ, вromotъ, tpoпкъniſъ.

Κόναρος (ὁ), =Κόνναρος.

Κόνδαξ, акος (ὁ),=Κόνταξ, saъ Κύνδαλος.

Κόνδιτον (τὸ), o компosiцie medivinaлъ, (Tвpч:) maцïвnъ. (din

Κονδῖτος (ὁ), Лat: conditus, (прinч: οἶνος) вinъ ſвквtъ къ apome.

Κόνδυ, [Пepв:] uos (τὸ), вnъ felъ de mape пахаръ,=Σκύφος. 2) вnъ felъ de мъsвръ пentpв лiквide (înкъпътoape de 10 котиле).

Κονδύλη (ἡ), вmſлътвръ din ловiтвръ de пвmnъ. (se конſвndъ къ кордύλη). [ші

Κονδυλίζω, вiit: -ίσω, вatъ, ловeскъ къ пвmнвл. [κόνδυλος].

Κονδύλιον (τὸ), dim: ал лвї κόνδυλος.

Κονδυλισμὸς (ὁ), [κονδυλίζω] бътаїе, ловiре къ пвmнвл; (în цen:) pea тpактацie.

Κονδυλόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, мъ formezъ în felвл nodвpiлor deцeтелор de mînъ înкisъ; мъ вmſлв. [din

Κόνδυλος (ὁ), [în afin: къ κόμβος] înкеїетвръ (прinч: de deцeтеле mîneї fiind înкisъ); (de вnde) пвmnъ, saъ волвminitate formatъ прin stpînцerea mîneї; (în цen:) nodъ, negъ, квквїъ, вmſлътвръ tape, бътътвръ; (овiч:) ловitвръ къ пвmнвл. «Κόνδυλον ἐνέτριψε». Пл: ші Лвч: [de вnde

Κονδυλώδης, εος (ὁ, ἡ), nodвposъ, вmſлatъ ші вîptosъ.

Κονδύλωμα (τὸ), вmſлътвръ tapв, квкъїъ (ка o înкеїетвръ de deцetъ). [ші

Κονδύλωσις, εως (ἡ), formape de квкъїъ saъ de вmſлътвръ вîptoasъ. [κονδυλόομαι]

Κόνδυς, υος (ὁ), =Κόνδυ.

Κονέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: (apx:) în локъ de πονέω, osteneskъ. siлindв мъ лачева, мъ гръвeskъ (maї înтpeв: овiч: kom: ἐγκονέω, ші διακονέω).

Κονὴ (ἡ), [καίνω] omopъ, înжвnгїepe.

Κονήτης, ου (ὁ), [κονέω] слвжitorъ (sepвitorъ).

Κονία (ἡ), [κόνις] пвлвepe, praſъ. «Κάπτεσεν ἐν κονίῃσιν». Om: (ші în лвпътopiї) «Ἄνευ κονίας». Лкs: =Ἀκονητί. 2) nisinъ. «Ποταμὸς λάβρος ῥέων κονίην ὑπέρεπτε ποδοῖιν». Іл: Ф. 3) чепвшъ «Ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν παρ' πυρί. Od: H. 4) лешie, =Ῥύμμα. «Ἔλουσαν ἡμᾶς ἄνευ κονίας». Apstſ: «Πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου ψευδονίτρου κονίας καὶ κιμωλίας γῆς». Apsїſ: 5) варъ fъквtъ къ anъ пentpв въpвit перецї, adikъ ...

Κονίαμα (τὸ), moчipлъ de варъ пentpв snoit, saъ tenквit, tenквїалъ. 2) în локъ de конiасις; (прin înтind:) репарацie; ші (fir:) дpeцepe пе d'asвпpa, (Iтл:) паліativъ. [ші

Κονίασις, εως (ἡ), snoipe, saъ tenквipe къ варъ. (de вnde 2) = (saъ гpeш: în локъ de) Κώνισις. [ші

Κονιατὴς, οῦ (ὁ), snoitopъ, tenквitopъ къ варъ. [ші

Κονιατὸς, ὴ, ὸν, snoitъ, tenквitъ къ варъ. [din

Κονιάω -ῶ, вiit: -άσω, snoїeskъ, tenквїeskъ къ варъ; (fir:) sвlimeneskъ. 2) presapъ къ праſъ, прълвїeskъ. 3)=(saъ гpeш: în локъ de) Κωνίζω. [κονία].

Κονιβατία, saъ конiвасία (ἡ), [κόνις, βαίνω] вmвлape прin пвлвepe, saъ nisinъ пentpв тpвneaskъ denpindepe.

Κονιδὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de плantъ, = Ψύλλιον.

Κονίζω, вiit: -ίσω, = Κονίω.

Κόνικλος (ὁ), Лat: coniculus, вnъ felъ de епвpe.

Κονίλη (ἡ), [κόνις] вnъ felъ de чimвpв.

Κόνιλος (ὁ), =Κόνικλος.

Κονιόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ пічoape прълвite, (adikъ) цъpanъ, (Fpanц:) piedpoudreux. (вezї ші конiopтός). ‖ (sввst:) вnъ felъ de înкълцъminte, каре пв акоперїа totъ пічopвл. [κόνις, ποῦς].

Κονιορτόπους, οδος (ὁ, ἡ), = Κονιόπους, omъ prostъ, de pîndъ. [κονιορτὸς, ποῦς].

Κονιορτὸς (ὁ), [κόνις, ὄρνυμι] praſъ, saъ чepвшъ înълцate în aepъ; (fir:) omъ de

nimikъ, netrebnikъ, de sliцъ, (Tърч:) kîълханиъ. (bezî ши конîсалос). [de snde

Конiортóω -ῶ, biit: -ώσω, пръfъîeskъ, sтилъ de праfъ. [ши

Конiортώδης, εος (ὁ, ἡ), плinъ de праfъ, пръfъitъ. 2) ssвцipe (saъ de snълberat în aerъ) ка праfъл.

Кóνιος, α, ον, поеt: плinъ de пълbere; (ка epit: ал лъî Жое) apdikътorъ de пълbере. [кóνις]. [de snde

Конióω -ῶ, biit: -ώσω, =Конíω, apdikъ праfъ.

Конíπους, οδος (ὁ, ἡ),=Конióπους.

Конíπτω, biit: -íψω, поеt: =Конíω. [din

Кóνις, [κάω, κένω] εως (ἡ), праfъ, пълbере; чепъшъ. (bezî ши конîа.). [de snde

Кóνις, ιδος (ἡ), lindinъ de пъdъke (пърîчî, пъdъkî de летnъ, ши чл:).

Конisа(σσα)λéος, α, ον, поеt: плinъ de праfъ, пръfъitъ. [din

Конíсалос, ши Конíссалос (ὁ), праfъ, пълbере. 2) soaîe (mътreaцъ) de капъ, ши de трънъ ла баîe, = Глοιός. 3) (fir:) netrebnikъ, korъntъ, (obшt:) nînгare, пътoape, ши чл: (bezî ши γλοιὸς, ши конiортός); de snde epit:) Прiапъ, ши алцî asemenea zeî (în Atena). [кóνις, σάλος).

Конiстήριον (τὸ), = Конíстра (прinч: în лъntътopiî). [ши

Конiстικὸς, ἡ, όν, obîчнъitъ a se тъvъli în праfъ (karakteristika snop пъзърî). [ши

Конíстра (ἡ), локъ аштерnътъ ка пълbере (пътînтъ търnътъ, saъ nisinъ), snde se тъvъlesk bîteле, saъ atлецiî, = Кυλίστρα; (прin întind:) лъntътopiе. [din

Конíω, biit: -ίσω, (nas: tpe: de ка: κεκόνιμαι, saъ κεκόνισμαι) пръfъîeskъ; (în цen:) presarъ. «Κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκονισμένος». (miж:) мъ fрекъ ка (saъ мъ тъvъleskъ în пълbere (ка bîteле saъ atлецiî; (прin întind:) мъ гътeskъ sъ мъ лъntъ (sъ мъ disnътъ, ши чл:), saъ sъ fakъ op че, (obшt:) мъ sxmetъ. 2) fakъ (apdikъ) праfъ; (прin întind:) алергъ, мъ гръbeskъ. «Κόνισαι λαβὼν λέκιθον». Apstf: (bezî ши ἐγκονέω). [κόνις].

Кόνναρον (τὸ), mъръ (ка podъ ал лъî

Кόνναρος (ὁ), [κόννος] snъ felъ de копъчелъ sninosъ, mъръ. (bezî ши κήλαστρος).

Коννέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: Ion: (foapte pap) = Коέω = Νοέω, înцelegъ, кънoskъ, штiъ.

Кόννος, saъ Кόνος (ὁ), [κῶνος] snъ felъ de черчелъ. 2) zълfъ de пъръ de капъ, saъ de варbъ. || (în пров:) «Кόννου ψῆφος». este nъme пропriъ (ал къръîa diminътivъ este Кόννιχος).

Кόνταξ, ακος (ὁ), (прinч:) dim: ал лъî коντὸς, (de snde ка) snъ felъ de жокъpie, = Κυνδαλισμὸς. (fir:) «Κόντακα παίζειν». Epitr: = Συνουσιάζειν.

Коντάριον (τὸ), (плц:) dim: ал лъî коντός, лъnчiцъ.

Коντοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, asvîrlъ (лоveskъ къ) лапчea, (Tърч:) цiriтъл. [коντός, βολή].

Коντὸς(ὁ),[κεντέω, κεντῶ] летnъ лъпrъ, sъliцъ; (прinч: каре în коръbiî se întrebинцeazъ ка) bîslъ; saъ капце (kînd ape în bîfъ kîrlirъ, saъ ferъ askъцitъ, bezî коντόω); snъ felъ de skъptъ sъliцъ (прinч: пentръ bînътoape, каре se asvîrlîa de depapte), лапче, (Tърч:) цiritъ.

Коντοφόρος (ὁ), пъrtътorъ de sъliцъ, saъ de лапче, = Λορυφόρος. [коντός, φέρω].

Коντόω -ῶ, biit: -ώσω, гъbreskъ, пътrинzъ къ ostie, saъ капце, neskъîeskъ. [коντός]. [de snde

Κόντωσις, εως (ἡ), neskъire къ ostie, kîrlirъ, saъ капце. [ши

Коντωτὸς, ἡ, όν, (прinч: корабie) къпътsitъ de sъliцe, saъ къпцî în локъ de bîsle.

Κόνυζα, [κόνις, bezî ши κόρυζα] ης (ἡ), snъ soîъ de плantъ (къ грeъ miposъ), earbъ de пъdъkî de летnъ, saъ пърîчî. (bezî ши ψύλλιον). [de snde

Κονυζήεις, εσσα, εν, поеt: каре аре грeъл miposъ ал (saъ se dedъче ла soîъl) плanteî пречedinte, κόνυζα. [ши

Κονυζίτης, ου (ὁ), (οἶνος) vinъ fъkътъ къ snъ felъ de κόνυζα.

Копάζω, [κόπτω] biit: -άσω, Ion: osteneskъ, oбoseskъ; (de snde прinч: desupe bîntъ) învetezъ; (în цen:) мъ кътпътezъ. «Κοπάσαντος τοῦ καύματος». Лопц:

Копанίζω, biit: -ίσω, nisezъ. [κόπανον]. [de snde

Копанιστὴρ (ὁ), nisътorъ. [ши

Копанιστήριον (τὸ), nisълогъ [ши

Копанιστὸς, ἡ, όν, (плц:) nisatъ, saъ de nisat.

Κόπανον (τὸ), =Копанιστήριον, nisълогъ. 2) поеt: =Копὶς, къцitъ; satîrъ. [ши

Копάριον (τὸ), snъ instrъmîntъ хirърцikъ (къцitашъ). [ши

Копὰς, άδος (ἡ), (smokinъ, saъ mъsлinъ) плivitъ, skъptatъ. [ши

Копετὸς (ὁ), bътaîe în nientъ din ко-

вîршitoape mîxnipe, плînsetъ, вочетъ, mi чл: [шi

Κοπεὺς, έως (ὁ), înstpвmîntъ de sъпъторъ de пîatpъ, = 'Εγκοπεύς, saъ Σμίλη, dалtъ. [шi

Κοπὴ (ἡ), tъîepe; saъ лoвipe; (npin întind:) înжвпгîepe, omopъ. 2) (fir:) локъ aневоîe de вmвлat, pînъ, saъ врквшъ. (întp' aveastъ însem: dвпe алцiî греш: în локъ de σκοπή). 3) = Κόμμα, ввкатъ. [κόπτω].

Κόπηθρυν (τὸ), вnъ felъ de плantъ, saъ eарвъ selвatiкъ.

Κοπιάζω, вiit: -άσω, = Κοπιάω. [шi

Κοπιαρὸς, ὰ, ὸν ostenivosъ. [din

Κοπία (ἡ), în локъ de κόπος. [de вnde

Κοπιάω -ῶ, вiit: -άσω, osteneskъ, mвnчeskъ, oвoseskъ. 2) noet: = Κοπάζω, mъ алinъ, învetezъ.

Κοπίζω, [κόπος] вiit: -ίσω, înшелъ npin sofisше шi ворвe marî, minцъ. 2) (Лакон:) fakъ osпъцъ, osnetezъ stpeinî. [din

Κοπὶς, ίδος (ἡ), (adiekt:) tъioasъ. «Μάχαιρα —». Евр: || (овiч: ел: ка ssвst:) кvцitъ de ввкътърie, saъ (Тврч:) satîpъ; (de вnde) вnъ felъ de sabie Persiкъ, їataranъ. 2) (Лак:) osпъцъ (npinч: кв кърnврî tъiate). «Θύουσι δ' ἐν ταῖς κοπίσιν αἶγας, ἄλλο δ' οὐδὲν ἱερεῖον». At: [шi

Κόπις, ιδος (ὁ), sofistъ, шарlatanъ, amъцitopъ, (de вnde) δημοκόπος, || (ssвst:) пinteneле кокошвлвî, шi чл: [κόπτω].

Κοπιώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κοπώδης. [κοπία].

Κόπος (ὁ), [κόπτω] osteneaлъ, oвoseaлъ; (npin întind:) лвкрв ostenivosъ, гревtate. 2) noet: = Κοπετὸς.

Κοπόω -ῶ, вiit: -ώσω, osteneskъ, (шi nas:) mъ osteneskъ.

Κόππα (τὸ), nedeкл: litera K, каре ла înчепътъ semъna кв Лат: q, de вnde oвiч:) nвmърал semnъ Ч (90). [de вnde

Κοππατίας, ου (ὁ), шi

Κοππαφόρος (ὁ, ἡ), (калъ) (însemnatъ кв litera [κόππα, шi φέρω].

Κοπραγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, каръ гвnoîъ, saъ вълigаръ. [din

Κοπραγωγὸς (ὁ, ἡ), къръtоръ, saъ folositоръ ла къръtъръ de вълigаръ, шi чл: [κόπρος, ἄγω].

Κόπρανον (τὸ), skîrnъ de omъ. [шi

Κόπρειος, α, ον, relativъ кв skîrnъ, saъ балigъ; saъ вredникъ de арвпкат în вълigаръ (în гвnoîъ); пвtвposъ, skîrnавъ; (fir:) netpебникъ, omъ de nimikъ. [шi

Κοπρεύω, вiit: -εύσω, шi Κοπρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Κοπρίζω. [шi

Κοπρία (ἡ), вълigаръ. [κόπρος]. [de вnde

Κοπρίας, ου (ὁ), первшinatъ, fъкъторъ de pîsъ, mъskърічîъ. (вezî шi κόπρειος). [шi

Κοπρίζω, вiit: -ίσω, пвîъ вълigаръ, гвnoîeskъ пъmîntъ.

Κοπριήμετος (ὁ, ἡ), [κόπρος, ἐμέω] чел че варsъ skîrnъ.

Κοπρινος, η, ον, шi

Κόπριος, α, ον, =Κόπρειος, || Κόπριον (τὸ), балigъ, гвnoîъ. [κόπρος].

Κόπρισις, εως (ἡ), шi

Κοπρισμὸς (ὁ), гвnoipe, saъ înгръшape de пъmîntъ кв вълigаръ. [κοπρίζω].

Κοπριώδης, εος (ὁ, ἡ), гвnoîosъ, вълigъposъ; saъ mînжitъ кв балigъ, шi чл: [шi

Κοπριὼν, ῶνος (ὁ), rîndakъ de балigъ. «Σκώληξ — ». Iпкр: верme de вълigаръ.

Κοπροβολεῖον, [κόπρος, βάλλω], шi

Κοπροδοχεῖον, [κόπρος, δέχομαι] (τὸ), вmвлътoape; шi=кв

Κοπροθέσιον (τὸ), локъ de stpîns балigъ, saъ вълigаръ. [κόπρος, θέσις].

Κοπρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpînгъ балigъ. [din

Κοπρολόγος (ὁ, ἡ), adвnъторъ de вълiцî, saъ гвnoaîe, гвnoîеръ. || (fir:) = Κοπρίας, saъ Κόπρειος. [κόπρος, λέγω].

Κόπρος (ἡ), (κόπτω] skîrnъ; балigъ; гвnoîъ; (npin întind:) вълigаръ. «Κύων κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ». Od: P. 2) noet: staвлъ, граждъ. «Βοῦς ἀγελαίας ἐλθούσας εἰς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται». Od: K.

Κοπροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкъ skîrnъ, saъ балigъ. [κόπρος, φάγω].

Κοπροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Κοπραγωγέω; (stpъm:) asвîрлъ skîrnъ saъ балigъ asвпра кvîna; saъ арвnкъ чева afaръ ка вnъ гвnoîъ. [din

Κοπροφόρος (ὁ, ἡ), =Κοπραγωγὸς. «Κόφινος —». Лкs: [κόπρος, φέρω].

Κοπρόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Κοπρίζω. [шi

Κοπρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κοπριώδης. [шi

Κοπρὼν, ῶνος (ὁ), =Κοπροδοχεῖον, шi Κοπροθέσιον. [κόπρος].

Κοπρώνης, [κόπρος, ὠνή] ου (ὁ), квmпъръторъ de вълigаръ, saъ гвnoîъ. 2) koнтракчîъ de skos skîrnеле, saъ пекvръцiile afaръ din орашъ.

Κόπρωσις, εως (ἡ), =Κοπρισμός. [κοπρόω].

Κοπτάριον (τὸ), dim: ал лвî κοπτόν.

Κοπτὴ (ἡ), fem:, шi

Κοπτὸν (τὸ), nest: лвî...

Κοπτὸς, ὴ, ὸν, tъiatъ, nisatъ, saъ tокатъ, fърîmiчitъ. || (ssвst: fem: saъ nest:) вnъ

felъ de prъžitъrъ din felъpite lъkrъpї nisate înpreъnь, (ka Fpanц: masse-pain, mi Tъpч: ваклава; noate de avi este ші kїoftea). 2) ъnš felъ de prazъ. (bezї ші карτός). [din

Κόπτω, biit: κόψω, (tpe: de kъ: ал партч: κεκοπὼς) лoвeskъ, batъ. «Κόπτειν τὴν θύραν». Лкs: «Ἵππων ἐπεβήσετο, κόπτε δὲ τόξῳ». Іл: K. «Ὅστις ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ, δώματος ἐκπέμψῃσιν». Od: Σ. «Οἱ δέ τ' ὄπισθεν κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμους». Od: Θ. (de ъnde || miж:) mъ batъ în nїentъ (în kapъ) ka semnъ de жале; (npin întînd:) mъ жълeskъ. «Ὤμοξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσίν; Іл: X. (ші kъ ak: ел:) «Μηκέτι κόπτου τὸ παιδίον». Enigp: «Καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν». Skp: (ші nas:) «Παταγεῖ δὲ θάλασσα κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ χαλάζαις». Tkp: 2) (npin întind:) = Τέμνω, taiъ; înжъnгїъ; fakъ въkъцї; tokъ; fъpîmъ, nisezъ; гъъpeskъ. «Κεφαλὴν δ' ἀπὸ δειρῆς κόψεν». Іл: N. «Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνας τε καὶ οὔατα χαλκῷ τάμνον, χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον». Od: X. «Κόπτειν τὰ δένδρα». Ksn: = Δενδροτομεῖν». (ші npin întind:) «Κόπτων καὶ κάων τὴν χώραν». Ksn: (ші nas:) «Τοῦ στρατεύματος ἐν τῇ πολεμίᾳ ὄντος, καὶ κοπτομένης τῆς χώρας». Ksn: «Κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους». Ksn: (npinч:) bъtîndz'ї în kapъ kъ чїoineцeле, (fpanц:) assomer. «Ὅπως τὸ δεόμενον κόψουσι, καὶ ὁμαλιεῖται ὁ ἀλοητός». Ksn: (ші fir:) «Τὸν ὕπνον ἁ φροντὶς κόπτοισα». Tkp: (ші desnpe monete). «Κόπτειν νόμισμα». Apst: «Δεσμοὺς κόπτειν». Od: Θ. a лъkpa kъ чїokanъл. (ші miж:) «Κοψάμενοι νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου». Ep: (ші nas:) «Γράμμα κέκοπται». Enгp: s' a sъnat ne пїalpъ, ші чл: «Αἱ νῆες κόπτονται». Лкs: «Ὁ σῖτος κόπτεται». Лкs: «Ὄσπρια κεκομμένα». Лкs: mînkate de гъpгъpiцe. (ші fir: kъ цen:). «Φρενῶν κεκομμένος». Esxл: smintitъ. 3) (npin întind:) osteneskъ ne чinева npea швл; (tir:) stpimtopezъ, adъkъ вътаїе de kanъ кзїва. Ἵππος τὸν ἀναβάτην κόπτει». Ksn: «Κόπτων αὐτόν ἐρωτήμασιν ἀκαίροις». Пл:

Κοπώδης, εος (ὁ, ἡ), adъkъtopъ de ostenealъ, ostenichosъ. «Ὕδωρ βαρὺ καὶ κοπῶδες». (Алeкs: în) At: «Αἴσθησις — ». oвositъ. [κόπος].

Κόπωσις, εως (ἡ), ostenipe, oвosipe. [κοπόω].

Κόρα (ἁ), Dop: în локъ de κόρη.

Κοράκειος, α, ον, kъвenitъ ла, saъ asemenea kъ (negpъ ka) ъnъ корвъ. [κόραξ].

Κορακεύομαι, вiit:-εύσομαι, =Κοράττω. [din

Κορακεὺς, έως (ὁ), = Κορακῖνος. [ші

Κορακίας, ου (ὁ), = Κορακώδης. [κόραξ].

Κορακίδιον (τὸ), dim: ал лвї κοράκιον.

Κορακινίδιον (τὸ), dim: ал лвї...

Κορακῖνος (ὁ), ъnъ felъ de negpichosъ пeшte. 2)=Κοράκιον. [ші

Κοράκινος, η, ον, =Κοράκειος. [ші

Κοράκιον (τὸ), dim: ал лвї [κόραξ], корвълцъ. 2) (fir:) ъnъ felъ de плantъ, earва корвълвї

Κορακίσκος (ὁ), dim: ал лвї κόραξ.

Κορακοειδὴς, ές [κόραξ, εἶδος]. [ші

Κορακώδης, εος (ὁ, ἡ), din soївл (saъ asemenea) корвілор. [κόραξ].

Κοραλλίζω, biit: -ίσω, scamъnъ kъ (sîntъ pошъ ka) mърцeanвл. [din

Κοράλλιον (τὸ), mърцeanъ. [κόρη].

Κοραλλιοπλάστης, ου (ὁ), konstpъktopъ de statвеле de шърцeanъ. [κοράλλιον, πλάττω].

Κόραξ, [κράζω, κρώζω] ακος (ὁ), корвъ. «Ἄπαγε («Βάλλ') ἐς κόρακας». (ші гъръ вервъ]. «Οὐκ ές κόρακας». Apstf: (ъnъ felъ de вlestemъ) dъ 'л, dъ te корвілор. «Πάντα τὰδ' ἐν κοράκεσσι καὶ φθόρῳ». Trn: mînia (ърцia) лвї Dъmnezeъ. 2) (fir: de ла колоаре) ъnъ felъ de пeшte (noate)= Κορακῖνος. 3) (ka dъne formъ) op че seamъnъ kъ чїokвл корвълвї, kîrлігъ, (Tъpч:) чепгелъ. (iap парt: 4:) чїokanъ, saъ алтъ чева de fierъ, kъ каре se вate în ъшъ. (bezї ші корώνη). 5) ъnъ felъ de pesвoїaskъ машinъ. (bezї Tъч: B': 76). 6) ъnъ felъ de mъnчitoape верігъ, saъ лапцъ kъ халка. «Κόρακα διτάλαντον ἐπικείμενος». Лъч: (bezї ші κύφων). [de ъnde

Κοραξὸς, ή, ὸν, =Κοράκειος, negpъ ka корвъл. || (sъbst:) ъnъ felъ de пeшte, (noate) = Κόραξ (2).

Κορασίδιον (τὸ), dim: ал лвї...

Κοράσιον (τὸ), dim: ал лвї κόρη; (fir:) пъпъшікъ. [de ъnde

Κορασιώδης, εος (ὁ, ἡ), însъшitъ fetiцelор, копілъpeskъ.

Κοράττω, biit: -άξω, черъ (porъ) kъ stъpвinцъ [dъne zїч: ka ъnъ чершetopъ bътînd ла ъшъ kъ чїokanвл κόραξ, bezї zїч: 4.].

Κορδακίζω, biit: -ίσω, dъnцezъ danцвл [κόρδαξ, bezї zїч:].

Κορδακικός, ὴ, ὸν, atinгътopъ de danцвл [κόρδαξ] «Ῥυθμὸς —». Apstf:

Κορδάκισμα (τὸ), desfînatъ îndoiтъръ,

sаă înfpînrътъръ ла danцъл κόρδαξ. [ші

Κορδακισμὸς (ὁ), [κορδακίζω] kordavismъ, dъnцare de

Κόρδαξ, [χορδὴ, вezї ші λορδὸς] акоș, вnă felă de danцă komikă (kъ nepъшinoase miшkърї).

Κορδινέομαι -οῦμαι, [κόρυς=κάρη, δινέω] вiit: -ήσομαι,= Καρηβαρέω, (dвne ziч:) mi se înвîrteшte kапвл; (прin врm:) mъ întinzъ, ші kaskă. (întpeв: nвmaї σκορδινόομαι). [de вnde

Κορδίνημα (τὸ), =Σκορδίνημα.

Κορδυβαλλώδης, [κορδύλη, βάλλω] εος (ὁ, ἡ), noet: kom: бътътă kъ maївл. «Ἔδαφος—». Лвч:

Κορδύλη (ἡ), [κόρυς, κόρυδος] maїă; mъчївкъ, ші чл: 2) вmfлътъръ. 3) вnă felă de легътъръ de kапă (sapikă) în Чiпрв; (de вnde) kopdeлъ. 4) вnă felă de mікъ palamidъ (prodвktă de mape în Bosnopă).

Κορδυλίς, ίδος (ἡ), dim: al лвї κορδύλη (4).

Κορδύλος (ὁ), вnă felă de neшte de mape.

Κορεία (ἡ), [κορέω] mътърape, kърцipe. 2) [κόρος] saцiă. 3) fetie, feчopie. (прinч: fem: al лвї...

Κόρειος, α, ον, feteskă, feчopeskă. (de вnde || sвbst:) Κόρεῖα (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жertfe în чinstea Koreї (Περsefoneї)[κόρη].

Κορέννυμι, [κόρος] вiit: κορέσω, (nas: tpe: de kъ: κεκόρεσμαι, ші noet: κεκόρησμαι, nex: ἐκορέσθην) (kъ цen: indip: în strъm: ші nestrъm:) satвră de чева. [de вnde

Κόρεσκον, noet: прел: în локă de ἐκορέννυν. [ші

Κορεστὸς, ἡ, ὸν, пе kape'л noate sътърa чinева.

Κόρευμα (τὸ), noet: =Κορεία, fetie, feчopie. [dîn

Κορεύομαι, вiit: -εύσομαι, trъїeskă feчopeшte. [ші

Κορεύω, вiit: -εύσω, =Διακορεύω. [κόρη].

Κορέω -ῶ, At: în локă de κορέσω, вiit: ал лвї κορέννυμι.

Κορέω -ῶ, [κόρος] вiit: -ήσω, mътърă, skътърă, kърцă de пъїanжinї; (în цen:) depetikă.

Κόρη (ἡ), (прinч:) fem: ал лвї κόρος = κοῦρος, fatъ; feчoaръ; (kъ цen: de nвme проп:) fiїkъ; (maї kъ deoseвipe a Чepeseї), Περsefona 2) (fir:) пъпвшъ 3) лвminiцa oнївлвї, 4) лвnга mînikъ a Περseskвлвї вешmîntă (ka акът a тътарчеї).

Κόρηθρον (τὸ), =Σάρωθρον, mътъръ. [mi

Κόρημα (τὸ), гвnoїă mътърată. [κορέω].

Κορθύλη (ἡ), =Κόρθυς.

Κορθύλος (ὁ), [κόρυς, κόρυθος] вnă felă de mікъ пазъре (de чokîrлană), (Грanц:) *roitelet*, (алт:) βασιλίσκος.

Κορθύνω, вiit: -υνῶ, noet: înалцă, faкă vîrfă, грътъdeskă. [din

Κόρθυς, [κόρυς] υος (ἡ), noet: грътadъ, клаіе. [de вnde

Κορθύω, вiit: -ύσω, noet: =Κορθύνω.

Κορίαννον, ші Κορίανον (τὸ), [κόριον] вnă felă de плantъ, ші apomatika лвї sътînцъ, =Κολίανδρον.

Κορίδιον (τὸ), =Κοράσιον. [ші

Κορίζομαι, [κόριον] вiit: -ίσομαι, mînrїїă (ka пе вnă mikă kopilă) (вezї ші κουρίζομαι);= (maї întpeв:) ὑποκορίζομαι.

Κορικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, kввenită ла (saă asemenea kъ) fatъ, feteskă; (fir:) цinгaшă, delikată. [κόρη].

Κορινθιάζω, вiit: -άσω, trъїeskă (desmїepdat ші desfînat) ka Kopintenїї. [Κορίνθιος].

Κορινθιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лвkrată din aramъ (saă dвne maniepa) Kopintiakъ. [κορίνθιος, ἔργον].

Κοριοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea kъ (ka o) fatъ. [κόριον, εἶδος].

Κόριον (τὸ), =Κοράσιον; (fir:) пъпвшікъ. 2) =Κορίαννον. 3) Κόρια (τὰ), =Κόρεια (вezї κόρειος). [κόρη].

Κόρις, εως (ὁ, ші ἡ), пъdвke de летnă. 2) вnă felă de плantъ. (вezї ὑπερικὸν).

Κορίσκη (ἡ), dim: ал лвї κόρη, fetiцъ.

Κορίσκιον (τὸ), dim: ar лвї κορίσκη.

Κορίσκω, Ion: în локă de κορέννυμι.

Κοριώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κοριοειδὴς. [κόριον].

Κόρκορος (ὁ), вnă felă de foapte prostă вerdeцă (din soїăл рековineї, saă пъпъdii). «Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις».Пров: Apstf:

Κορκορυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Βορβορύζω, întpeв: nвmaї în komп: διακορκορυγέω. [din

Κορκορυγὴ (ἡ), ші

Κορκορυγμὸς (ὁ), = Βορβορυγμὸς, borвoposipe de maце; (în цen:) sromotă. «Κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ». Esxл: [neîntp: κορκορύζω].

Κόρμα (τὸ), nedekл: =Κοῦρμι.

Κορμάζω, вiit: -άσω, taїă чева, kърцă ka вnă trвnkїă, trвnkїezъ. [ші

Κορμηδὸν, adв: în felă, saă formъ de trвnkїă, saă kotoră. [din

Κορμὸς (ὁ), [κείρω] трънкїв de копачїв, котор, ші чл:

Κορνοπίων, ωνος (ὁ), enit: ал лві Еркълв (къчї a гonit лъкъsteле). [din

Κόρνοψ (νωψ), οπος (ὁ),=Πάρνοψ, лъкъstъ, saвънв felв de лъкъstъ.

Κόροιφος (ὁ), [κόρη, οἰφάω] stpikъtopв de fєчopie.

Κοροκόσμιον (τὸ), (плц:) sкълъ de гътealъ, saв жокърie de fatъ, вandлікъ, ші чл:, saв пъпъшъ. [κόρη, κόσμος].

Κοροκότας, ου, saв a (ὁ), = (saв грєш: în локъ de) Кроκότας.

Κοροπλαθικὸς, ἡ, ὸν, къвenitв ла fъкътopв de пъпъшї. || Κοροπλαθικὴ (ἡ), meштешълъл konstpъipiї de пъпъшї. [din

Κοροπλάθος (ὁ, ἡ), formътopв de пъпъшї (din чеаръ, гinsosв, ші чл:). [ші

Κοροπλάστης, ου (ὁ),=Κοροπλάθος. [κόρη, πλάσσω].

Κόρος (ὁ), saців; (прin întind:) греацъ. «Πάντων κόρος ἐστίν». Іл: N. «Κόρος ὕβριν τίκτει». Trn: (ші кв прєп: în локъ de adв:) «Εἰς κόρον». Лкs: =Κατακόρως.

Κόρος (ὁ), [κείρω] влъstapв, ратъръ; (de ънde fir:) = Κοῦρος, копілв, въїатв, воїнікъ.

Κόρρη (ἡ), [κείρω] поєt: капъ; (pap) първ; (овіч:) timплъ; обpazв. «Ἐπὶ («Κατὰ κόρρης) παίειν». Лкs: a лові neste капъ, saв обpazв.

Κορσεῖον, saв Κόρσεον (τὸ), Ion: în локъ de κόρσιον. [din

Κόρση (ἡ), în локъ de κόρρη, At: ші поєt: [ші

Κόρσης, [κείρω] ου (ὁ), pasв; тънsв. [de ънde

Κορσιόεις, εσσα, εν, поєt: ка капъл.

Κόρσιον (τὸ), dim: ал лві κόρση; (de ънde fir:)=Κιθώριον.

Κορσίππιον (τὸ), = Κόρσιον.

Κορσόω -ῶ, вііt: -ώσω, Ion: în локъ de κείρω, тънzв. [de ънde

Κορσωτεὺς, έως, ші

Κορσωτὴρ (ὁ), Ion: în локъ de κουρεύς, вървіерв. [de ънde

Κορσωτήριον (τὸ), Ion: în локъ de κουρεῖον, бървіерie.

Κορσωτὸς, ἡ, ὸν, грєш; în локъ de κροσσωτός.

Κορυβάντειος (ὁ, ἡ), =Κορυβαντικός. [κορύβας].

Κορυβαντιασμός (ὁ), sъbst: ал лві...

Κορυβαντιάω -ῶ, вііt: -άσω, imitв (тъ întъsiezв ка) Корівапцій. [ші

Κορυβαντίζω, вііt: -ίσω, съвîршeskв орцііле Корівапцілор; saв iniцiezв пе чінева în mistepiile (saв кърцв, вindekв пе чінева прin цeремоніile) Корівапцілор. [ші

Κορυβαντικὸς, ἡ, ὸν, Корівantікв, къвenitв,însъшitв Корівапцілор. [ші

Κορυβάντιον (τὸ), темплъл Корівапцілор. [Κορύβας].

Κορυβαντὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лві Κορύβας.

Κορυβαντισμὸς (ὁ), корівantismв, iniцiaцie în mistepiile (saв кърціре прin цeремоніile) Корівапцілор. [κορυβαντίζω].

Κορυβαντιώδης, saв Κορυβαντώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κορυβαντικὸς, saв Κορυβαντιῶν. [din

Κορύβας, [κόρυς, saв κορυφή] αντος (ὁ), преотв ал Реєї, saв Чівелеї în Фріціа (вezї Strав; I. 15); (de ънde în цen:) întъsiastв, невъnatікв; (ънe-орї) întъsiasmв. «Τὸν τῆς ποιητικῆς κορύβαντα». Лвч:

Κορυδαλίς (λλίς), ίδος (ἡ), ші

Κορυδαλὸς (λλὸς) =Κόρυδος.

Κορύδηλις, ιος (ἡ), поєt: în локъ de κορδυλίς.

Κόρυδος (ὁ), ънв felв de мікъ пазъре кв креastъ în капъ, чокірланъ моцатв. [ші

Κόρυζα, ης (ἡ), [κόρυς] тъкъ; гътъраїв, ші чea dintp' ачesta нелъкраре a opraнелор miposълвї, ші гъstълвї; (de ънde fir:) nesimцipe, nepozie; (прin întind:) прoastъ zъdърнічie, ші seакъ fъdълie. [de ънde

Κορυζᾶς, ᾶ (ὁ), ком: тъкosв; nepodв, нeгїовв. (вezї ші βλεννός). [ші

Κορυζάω -ῶ, вііt: -ήσω, îmї къргв тъчії, пътimeskв de гътъраїв; (fir:) sîntв nepodв. «Πᾶσαι μὲν ἐκορύζων αἱ πόλεις». Плв:

Κορύζω, [κείρω] вііt: -ύσω,=Ξαίνω.

Κορυθαΐξ, ϊκος [κόρυς, ἀίσσω], ші

Κορυθαίολος (ὁ, ἡ), поєt: (κόρυς, αἰδλλω] pesвoїnікв, a къръїа fънta коїfълвї fілfїіе, (adікъ) пъвалнікв, вiteazв.

Κορύθιον (τὸ), dim: ал лві κόρυς.

Κόρυθος (τὸ), = Κόρυδος, saв Κορθύλος.

Κόρυθος, цen: ал лві κόρυς.

Κόρυκος, (ші чєле dintp' însъл) грєш: în локъ de κώρυκος, ші чл:

Κορυλλίων, ωνος (ὁ), ънв felв de хрънitoape пазъре, коцofanъ, (Fpanц:) piegrièche.

Κόρυμβα (τὰ), поєt: (în eтepoцen:) în локъ de κόρυμβοι, (прінч:) кънътîїеле коръбіілор.

Κορυμβὰς, άδος (ἡ), fănia de la băzele mreжeĭ, prin care se strînge. (bezĭ ші κορυφάς). [din

Κορύμβη (ἡ), poet: în loкă de κόρυμβος. [de ănde

Κορυμβήθρα (ἡ), ші

Κορυμβηλὸς, ші

Κορυμβίας, ου (ὁ), ederь înkărkatь kă чorkine.

Κὸρυμβον (τὸ), neîntr: sing: al luĭ κόρυμβα.

Κόρυμβος(ὁ), [κόρυς] bîrfă; (în gen:) kapьtă. «Οὔρεος— ». «Νεῶν κόρυμβα». Om: ші Ep: (bezĭ ші κορώνη). 2) kosiць înpletitь în kreштetьa kapьaĭ. (bezĭ ші κρώβυλος). (de ănde 3) (fig:) pădure (fănta) floareĭ plantelor; (ші partic:) чorkinoasa poadь a edereĭ.

Κορυμβοφόρος (ὁ, ἡ), înfloritoră, saă prodъkătoră de pomă în felă de чorkinь. [κόρυμβος, φέρω].

Κορυμβόω -ῶ, biit: -ώσω, formeză чeва ka o чorkinь. [κόρυμβος].

Κορυνάω -ῶ, biit: -ήσω, (prinч: despre plante) înbobocheskă. [din

Κορύνη (ἡ), [κόρυς] чĭomară kăpăцînoză, saă măчĭăkoză. 2) bobocă de plante; nodoasa parte de lîngă rădăчina krăчilor (bezĭ ші κορωνός); partea bărbăteaskă a floareĭ.

Κορύνησις, εως (ἡ), (botn:) înbobocire. [κορυνάω].

Κορυνήτης, ου (ὁ), înarmată kă măчĭăkă, saă чĭomară kăpăцînoză. [κορύνη].

Κορυνηφόρος (ὁ, ἡ), satelită năpăstoră de măчĭăkă. (κορύνη, φέρω).

Κορυνιάω -ῶ, biit: -άσω, (întreb: nămaĭ partч: κορυνιόων) poet: (despre plante) sîntă măчĭăkoză, saă înbobocită. (ші

Κορυνιόεις, εσσα, εν, poet:=Κορυνώδης.[ші

Κορυνῖτις, ιδος (ἡ), fem: al neîntr: κορυνίτης,=Κορυνώδης. (ka enit. al nimfelor greш: în loкă de κρουνῖτις). [ші

Κορυνώδης, εος (ὁ, ἡ), măчĭăkoză, kăpăцînoză; saă чorkinoză. [κορύνη].

Κορυπτιάω, == Κερουτιάω. [ші

Κορυπτίλος (ὁ), poet: lovitoră kă koarnele. [din

Κορύπτω, biit: -ύψω, mișkă penede kapьa; (prin arm:) = Κυρίσσω, înfiorză kă koarnele. [din

Κόρυς, [în afin: kă κάρη] υθος (ἡ), (ak: κόρυθα ші κόρυν) (prinч: ші arx:) kapă. 2) (obiч:) koifă, saă kaskь. 3) (par) în loкă de κὸρυδος, ші κορυδαλὸς, чĭokîrlană. [de ănde

Κορύσσω, biit: -ύσω, saă -ύξω, (miж nex: ἐκορυξάμην, ші ἐκορυσσάμην, pas: tre: de kă: de partч: κεκορυθμένος) poet: (prinч:) înarmezză kă koifă; (în gen:) înarmezză; grăteskă; (ші miж:) mă grăteskă de pesboiă, întărîtă; (fig:) năiă, apdikă dpent în sus; (miж:) mă înalцă, mă suiă în bîrfă. «Κόρυσσε δέ κῦμα ῥοσῖο (ὁ ποταμὸς) ὑψὸσ' ἀειρόμενος». Il: Φ: "Κῦμα κορύσσεται». Il: Θ. «Νέφη κορύσσεται ἄλλα ἐπ' ἄλλοις». Tkp: se înalцă în orizontă. (ші miж:) «Ταῦρος ἐκορύξατο». Ipkp: s' a apdikat în sus (s' a grăit), ka să înfuriză kă koarnele. (ші despre neînsufleцite) «Δοῦρε κεκορυθμένα χαλκῷ». Il: Γ. ші Λ. konstrăite în bîrfă kă feră. (ші fig:) «Βίον κορύσσειν ὀρθοβούλοις μηχαναῖς». Hind: [de ănde

Κορυστὴς, οῦ (ὁ), poet: pesboinikă înarmată kă koifă. (bezĭ ші χαλκοκορυστὴς).

Κορυστὸς, ὴ, ὸν, plină plină în bîrfă, grămădită. «Μόδιος—». Lkc: (înpot: de ψηκτός).

Κορυττίλος (ὁ), (indpent:) în loкă de κορυπτίλος.

Κορυφαγενὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: născută, din kreштetă (enit: al Minervei). [κορυφή, γένος].

Κορυφαία (ἡ), partea frîнuĭ cea de d'asupra kapьaĭ ші d' înprejurul urechilor, (Tărч:) bașlîkă, (Frnц:) *têtière*. (prinч: fem: al luĭ κορυφαῖος). [ші

Κορύφαινα (ἡ), sută felă de peшte, = Ἵππουρις. [ші

Κορυφαῖον (τὸ), partea din sus a mrejeĭ bîrnăторешті (bezĭ ші κορυμβάς). (prinч: neut: lui

Κορυφαῖος, α, ον, kuvenită la, saă pusă în bîrfă, saă pe kreштetă. «Πῖλος—». Pl: al Flaminilor din Poma. «Ζεύς— ». Pasus: cel maĭ 'naltă guvernatoră al universului. (bezĭ ші ὑψίζυγος). «Κορυφαία φύσις». Stu: prinчipalь, saă oriцinalь. (ші superl: maĭ nouă). «Ὁ κορυφαιότατος τῶν Ἀποστόλων». Trnp: ‖. (subst:) cel întîĭ-stătătoră al horului (prinч: al semihoruluĭ). (bezĭ ші χορηγὸς). «Καθάπερ ἐν χορῷ κορυφαίου κατάρξαντος συνεπηχεῖ πᾶς ὁ χορός». Apstf: (în gen:) întîĭă, kăpetenie. [ші

Κορυφὰς, άδος (ἡ), kăpătîĭuă (înkreцitura) burikului. (bezĭ ші κορυμβάς). [din

Κορυφή (ἡ), [κορύπτω] kreштetul kapьaĭ; (fig:) bîrfă de munte; (în gen:) bîrfă, kapătă; (fig:) koroană; peroraцie

;

partea alcasъ, saŭ floarea bre bnъĭ lъkrъ; simîntînъ de lante. «Ὁ λόγος τὴν κορυφὴν ἐπιθείς ἑαυτῷ». Pl: «Κορυφὰς ἀρετᾶν ἀποδρέπων». Hind: (bezĭ ші ἄωτον). 2)=kъ

Κορυφιστὴρ, ῆρος, ші Κορυφιστὴς, οῦ (ὁ), bnŭ felŭ de femeĭaskъ legътъrъ de kapŭ (diademъ), (prinч:) parte din κεκρύφαλος (bezĭ ziч:). 2) (despre kaĭ) = Κορυφαία. [κορυφίζω, neîntr:].

Κόρυφος (ὁ), bnŭ felŭ de mikъ pasъre krestoasъ, (poate) =Κόρυδος. [ші

Κορυφόω -ῶ, biit: -ώσω, pъĭŭ bîrfъl învъlitoareĭ; (fir:) îndeplineskŭ. 2) formezŭ (înalцŭ) чева în felŭ de bîrfŭ; grъmъdeskŭ; (fir:) sъmezŭ, stîrîrŭ sъmъ; (prin (întind:) preskъrtezŭ, цeneralizŭ. (bezi ші κεφαλαιόω). [ші

Κυρυφώδης, εος (ὁ, ἡ), formъtorŭ de bîrfŭ; emitŭ afarъ (înъlцatŭ) în felŭ de bîrfŭ; krestosŭ, bîrfosŭ. [κορυφή].

Κορύφωσις, εως (ἡ), formare de bîrfŭ, askъцitъrъ emitъ în sъs. [ші

Κορυφωτὸς, ὴ, ὸν, bîrfъîtŭ, saŭ kъ bîrfŭ. [κορυφόω].

Κόρχορος (ὁ), = Κόρκορος.

Κορωνεχάδη(ἡ), kom: babъ foarte bътрînъ. [κορώνη, Ἐχάδη].

Κορώνεως, ω (ὁ, ἡ), bnŭ felŭ de neagrъ smokinъ. [din

Κορώνη (ἡ), [κορωνὸς] o pasъre, чĭoakъ. 2) (fir: din înkovoĭatъl чĭokŭ al pasъriĭ) чĭokapъlъшeĭ; înkovoĭatъl kъpътîĭŭ al arkъlъĭ. (Tкр: K. E. 212); înkovoĭatъl kapътŭ al пъneĭ koръвii; înkovoĭatъl kъpътîĭŭ al procapъlъĭ, saŭ îînжeлiĭ плвгълъĭ. (bezĭ ші κόραξ). 3) (fir:) = Κορωνίς. [de bnde

Κορωνιάω -ῶ, biit: -άσω, mъ înkovoĭŭ la kъpътîĭŭ ka чĭokъl чĭoaчeĭ. (alцiĭ skriŭ κορυνιάω). 2)=Κερουτιάω. [ші

Κορωνιδεὺς, έως (ὁ), pъĭŭ de чĭoakъ. [ші

Κορωνίζω, biit: -ίσω, stîrîrŭ pentrъ чĭoakъ (prekъm obiчnъĭaŭ bniĭ bmъlînd n' în kase, mi kîntînd kъ o чĭoakъ în mînъ). (bezĭ At: H. 359, ші χελιδονίζω).

Κορώνιος (ὁ, ἡ),=Κορωνός. «Boŭς —». Esix:

Κορωνὶς, ίδος (ἡ), poet: (adiek:) înkovoĭatъ la kъpътîĭŭ ka чĭokъl чĭoaчeĭ. «Naῦς —». Om: «Boῦς —». Tкр: (bezĭ ші κορωνός). || (sъbst:) înbîptita, saŭ înkovoĭata linie de la sfîrшitъl bneĭ dpame, saŭ kъpцĭ (prekъm se obiчnъĭeшte ші akъm bne-orĭ la adpese de skrisorĭ). (de bnde 2) (fir:) sfîrшitъl, konkeĭerea or kъpia fante. (bezĭ ші κολοφών). [κορώνη].

Κορώνισμα (τὸ), kîntikъl лъĭ ...

Κορωνιστής, οῦ (ὁ), kîntътorŭ, ші stîrîrътorŭ pentrъ чĭoakъ. [bezĭ κορωνίζω].

Κορωνοβόλος (ὁ, ἡ), poet: лovitorŭ, isbitorŭ de чĭoчĭ. (de bnde || sъbst:) Κορωνοβόλον (τὸ), bnŭ felŭ de prашtie. [κορώνη, βάλλω].

Κορωνοπόδιον (τὸ), =Κορωνόπους.

Κορωνοποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [κορωνόπους, εἶδος] чel în formъ de ...

Κορωνόπους, οδος (ὁ), (dъne ziч:) pičorŭ de чĭoakъ, bnŭ felŭ de plantъ, pirŭ, saŭ earba kîînelъĭ. [κορώνη, ποῦς].

Κορωνὸς, [κόρυς, χορός] ἡ, ὸν, poet: înkovoĭatŭ, kokîrжatŭ. «Boῦς — ». Archi: (bezĭ ші κορωνίς). || (sъbst:) «Ὀστέου τὸ κορωνὸν». Ipkr: înkovoĭata, saŭ ovala ші nodoasa parte a osъlъĭ. (bezĭ ші κορύνη, ші κοτύλη). «Βραχίονας, κορωνὰ, καρπούς». Лъч: înkeĭetъreле, nodъriле deцetelor.

Κοσκινεύω, biit: -εύσω, =Κοσκινίζω, [ші

Κοσκινηδὸν, adв: kъ (saŭ ka kъ) чĭъrъl, op sita. [ші

Κοσκινίζω, biit: -ίσω, чĭъrъĭeskŭ, saŭ чepnŭ. [ші

Κοσκίνιον (τὸ), чĭъrelŭ, saŭ sitiшoarъ, dim: al лъĭ [κόσκινον].

Κοσκινόγυρος (ὁ), bъkъlia siteĭ, saŭ чĭъrълъĭ. [κόσκινον, γύρος].

Κοσκινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чel în felŭ de (asemenea kъ) чĭъrŭ, saŭ sitъ. [κόσκινον, εἶδος]

Κοσκινομαντεία, ші

Κοσκινομαντικὴ (ἡ), meшitешъгъl лъĭ...

Κοσκινόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гiчitorŭ kъ чĭъrŭ, saŭ sitъ. [κόσκινον, μάντις].

Κόσκινον (τὸ), [κινέω] чĭъrŭ, saŭ sitъ.

Κοσκινοποιὸς (ὁ, ἡ), гъkътorŭ de чĭъre, saŭ site. [κόσκινον, ποιὸς].

Κοσκινοπώλης (ὁ), bînzътorŭ de чĭъre, saŭ site. [κόσκινον, πώλης].

Κοσκινόρινος (ὁ, ἡ), poet: чel kъ пĭelea чĭъrъitъ, saŭ гъъritъ ka чĭъrъl. [κόσκινον, ῥινὸς].

Κοσκυλμάτιον (τὸ), [σκύλλω, σκύλμα] (prinч: la îm:) fърdale de пĭeĭ; (fir:) proaste лinгъшipĭ.

Κοσμαγὸς, ші Κοσμαγωγὸς (ὁ, ἡ), гъverпatorŭ al лъmiĭ. [κόσμος, ἄγω].

Κοσμάριον (τὸ), dim: al лъĭ κόσμος, skълiшoarъ de гъteaлъ.

Κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, [κόσμος] apanжezŭ, pъĭŭ la pîndъlaлъ, întokmeskŭ; (în цen:) гътeskŭ. «Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας». Il: B. «Δόρπον ἑκόσμει». Od: H. «Κοσμῆ-

σαι ἀοιδήν». Om: Imn: (ші fir:) "Εργα μέτρια κοσμεῖν». Es: (ші між:) «Κοσμησάμενος πολιήτας». Іл В. (ші nas:) «'Επεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι». Іл: Г. s'aѫ apanжat. «Πένταχα κοσμηθέντες». Om. «'Επὶ τάξεις πλεῦνας ἐκεκοσμέατο». Ep: «Εἰς τὸν Αἰγύπτιον νόμον αὗται (αἱ χῶραι) ἐκεκοσμέατο». Ep: epaѫ aшezate. 2) гѫвернezѫ, кîрmъїeskѫ. «Κοσμῆσαι τόνδε». Sof: Οἱ κοσμοῦντες». Apst: dpeгъtopiї; (de ѫnde) «Κοσμοῦντος ἐν Γορτύνῃ Κύδα τοῦ 'Αντιτάλκους». Плв: =Κοσмητεύοντος. 3) înnodoвeskѫ, înfpѫmѫseцezѫ. «Οὕτω ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες ἐκόσμουν ἑαυτάς». Skp: (ші fir:) «Τιμαῖς κοσμεῖν». Ep: «Πόλιν κοσμεῖν». Tгn: a adѫve чinste. (ші nas:) «Χρυσῷ κοσμηθεῖσα». Om: Imn:

Κόσμηθεν, Еол: noet: în локѫ de ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα (τὸ), skѫлъ de nodoaвъ. [ші

Κόσμησις, εως (ἡ), întoкmipe, apanжape; înnodoвipe (акт: saѫ nas:). [ші

Κοσμήτειρα (ἡ), fem: ал лъї κοσμητήρ, (de ѫnde în Efesѫ) femee dpeгъtoape (în тpeвї чівіле, saѫ în edѫкaцie, ка în Atena). [κοσμέω].

Κοσμητεύω, вііt: -εύσω, [κοσμητής] sîntѫ

Κοσμητὴρ, noet: în локѫ de...

Κοσμητὴς, οῦ (ὁ), (în цen:) întoкmitopѫ, dipektopѫ, гѫвернatopѫ; (пartik: în Atena) înгрїжitopѫ de peгѫлapitatea, saѫ disчinлina linepілор (прinч: în цimnasiї, saѫ лѫпъtopiї). 2) înnodoвitopѫ, гъtitopѫ, = Κομμωτὴς, (Fpanц:) *coiffeur*. [ші

Κοσμητικὸς, ἡ, ὸν, fолositopѫ, saѫ îndemînatikѫ ла înnodoвipe, saѫ гъtealъ. || Κοσμητικὴ (ἡ), kosmetikъ, мештешѫгѫл гъteлiї, saѫ ал лъї κοσμητής (2), =Κομμωτική. [ші

Κοσμητὸς, ἡ, ὸν, nѫsѫ în вѫпъ pîndѫїaлъ, вine înnъpцitѫ, saѫ întoкmitѫ. 2) înnodoвitѫ, înfpѫmѫseцatѫ. [κοσμέω].

Κοσμήτρια (ἡ), fem: ал лъї κοσμητής,= Κομμώτρια.

Κοσμήτωρ, ορος (ὁ), noet: =Κοσμητής.

Κοσμιαῖος, α, ον, mape кît лѫmea. [ші

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, (Skp:) лѫmeskѫ, profanѫ, nesfinцitѫ. «Κοσμικὸν ἅγιον». Skp: naptea чea dintîї a temплълъї (spre deosebipe de sfînta sfintelор). 2) (maї noѫ) mipeanѫ. [κόσμος].

Κόσμιον (τὸ), =Κοσμάριον. 2) nest: лъї

Κόσμιος, (κόσμος] a, saѫ ος, ον, вine întoкmitѫ, saѫ apanжatѫ; (fir:) peгѫлatѫ, кѫmѫtatѫ; aшezatѫ. [de ѫnde

Κοσμιότης (ἡ), xapaктepѫл, saѫ калitatea cтѫлъї кѫmпътatѫ, ші peгѫлatѫ, saѫ (прекѫт zicem:) кѫ вѫпе пѫpтърї. [ші

Κοσμιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ ekstepiopѫ (în чеде dinafaр) кѫmпътatѫ, ші peгѫлatѫ. [ші

Κόσμίως, adв: кѫ вѫпъ pîndѫїaлъ, кѫ кѫmпътate, saѫ кѫ вѫпе mъѕѫрї.

Κοσμογένεια, [κόσμος, γένος] ші

Κοσμογονία (ἡ), opiцina, saѫ kpeaцia лъmїї. [κόσμος, γόνος].

Κοσμογραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, deskpiѫ лъ mea, saѫ kpeaцia eї. [ші

Κοσμογραφία (ἡ), kosmopafie, deskpiepea лъmїї saѫ kpeaцii eї. [din

Κοσμογράφος (ὁ,ἡ), kosmopafѫ, deskpiitopѫ de лъme, saѫ de kpeaцia eї. [κόσμος, γράφω].

Κοσμοδιοικητικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopѫ de гѫвернapea, лъmїї. [κόσμος, διοικέω].

Κοσμοκόμης, ου (ὁ), noet: peгѫлътopѫ, dpeгътopѫ de пърѫ. [κόσμος, κόμη].

Κοσμοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet:=Παντοκράτωρ, stъпînitopѫ ал лъmїї. [κόσμος, κράτος].

Κοσμολέτειρα (ἡ), noet: feш: ал лъї...

Κοσμολέτης, ου (ὁ), noet: пръпъditopѫ de лъme. [κόσμος, ὀλέω].

Κοσμολογία (ἡ), tpaktaцie desnpe naтѫpaлеле лецї, прin kape se гѫвернъ лъmea, kosmoлoцie. [ші

Κοσμολογικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopѫ, saѫ тpaктътopѫ de kosmoлoцie, kosmoлoцikѫ. [κόσμος, λόγος].

Κοσμομανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: a кърѫїa невѫnie a sтѫпînit (s' a întins în toatъ) лъmea. [κόσμος, μαίνω].

Κοσμοπατὴρ, έρος (ὁ), noet: tatъ ал лъmїї. [κόσμος, πατήρ].

Κοσμοπλάστης, ου (ὁ), kpeatopѫ (ziditopѫ) ал лъmїї.]κόσμος, πλάττω].

Κοσμοπλόκος (ὁ, ἡ), înnodoвitopѫ de лъme. [κόσμος, πλέκω].

Κοσμοποιέω, -ῶ, вііt: -ήσω, faкѫ, zideѕкѫ лъme. [ші

Κοσμοποιία (ἡ), faчepe, kpeaцie de лъme. [din

Κοσμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopѫ, kpeatopѫ de лъme. «Τό κοσμοποιὸν». пътepea kpeatoape a вniвepѕълъї. 2) fъкътopѫ de вѫпъ pîndѫїaлъ, peгѫлътopѫ. [κόσμος, ποιὸς].

Κοσμόπολις, ιδος (ὁ), гѫвернътopѫ de opaшѫ (o demnitate, saѫ dpeгътopie ла Локpenї). (вezї ші κοσμητής). [ші

Κοσμοπολίτης, ου (ὁ), чetъцeanѫ ал toa-

teĭ лѫmeĭ, saĕ пекѫпoskъtopĕ de пропpie a sa патpie. [κόσμος, πόλις].

Κοσμοπρεπής, έος (ό ή), potpiвitĕ кѫ mъpeцia лѫmiĭ. [κόσμος, πρέπω].

Κοσμορύστης, ου (ό), noet: [κόσμος, ρύομαι] mîntъitopĕ ал лѫmiĭ.

Κόσμος (ό), [κομέω] pегѫлъ, saĕ ѫпъ pîndъĭалъ; ѫпъ пърlape; fрѫmoasъ aшezape. «Τοί δὲ κάθιζον ἐπὶ κλητῖσιν ἕκαστοι κόσμῳ». Od: N. «Ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ. Ep: «Οὐ κατὰ κόσμον ἄνδρα παρετρέψασθε». Tкp: 2) întoкmipe, apaпжape. «Ἵππου κόσμον ἄεισον δουρατέου». Od: Θ. 3) podoaвъ; (fir:) чinste. «Τῇ δρυὶ αἱ βάλανοι κόσμος». Tкp. «Ἑλένῃ Λακεδαίμονι κόσμος». Tкp: (шi îm:) «Καὶ τοὺς περὶ τὸ σῶμα κόσμους εἴασε χαίρειν». Плт: (de ѫnde 4) ѫniвepsъл, лѫmea. «Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις περιεχομένων φύσεων». Apst: 5) (maĭ noĕ) oameniĭ, saĕ neamъл omeneskĕ; (пaptik:) mipeniĭ, лѫmeniĭ. «Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω». Skp: «Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος». Skp: 5) (în Kpeta) o demnitate anaлогъ кѫ eforiĭ Лacedemonenilor. (bezĭ κοσμητής].

Κοσμοσάνδαλον (τὸ), (aша se nѫmĭa de Dopienĭ) iaчintъл, zambila. [κόσμος, σάνδαλον].

Κοσμοσωτήριος (ό, ή), kape se faчe nentpѫ mîntъipea лѫmiĭ. [κόσμος, σωτήριος].

Κοσμοτέχνης, ου (ό), =Κοσμοπλάστης. [κόσμος, τέχνη].

Κοσμοτρόφος (ό, ή), xpѫnitopĕ ал лѫmiĭ, saĕ fiinцelor din лѫme. [κόσμος, τρέφω].

Κοσμουργέω ῶ-, biit: -ήσω, kpeezĕ лѫme. [шi

Κοσμουργία (ή), kpeцiie de лѫme. [din

Κοσμουργὸς (ό), kpeatopĕ (ziditopĕ) ал лѫmiĭ. [κόσμος, ἔργον].

Κοσμοφανὴς, έος (ό, ή), apътatĕ în лѫme. [κόσμος, φαίνω].

Κοσμοφθόρος (ό, ή), ppъпъditopĕ de лѫme. [κόσμος, φθείρω],

Κοσμώ, όος -οῦς (ή), =Κομμώ. [κόσμος].

Κόσος, η, ον Ion: Eол: în лokĕ de πόσος.

Κοσσίζω, biit: -ισω, Κολαφίζω,. [din

Κόσσος (ό), [κόπτω] =Κολαφισμὸς.

Κοσσύμβη (ή), =Κοσύμβη.

Κοσσυφίζω, biit: -ίσω, kîntĕ ka mĭepла. [din

Κόσσυφος, шi Дt: Κόττυφος (ό), [ὄττοβος, κότταβος] ѫnĕ feлĕ de пasъpe, mĭepлъ. 2) ѫnĕ feлĕ de пeшte пerpъ. 3) (în Beoцia) кокошĕ, saĕ ѫnĕ feлĕ de кокошĕ; (шi de вom priimi пe κόπτω de etimoлo цĭкъ pъdъчinъ, este de kpezѫt) kanonĕ (прекѫm maĭ кѫ seamъ deoseвeшte шi Пaѫsania). «Γένη δύο ἀλεκτρυόνων, οἵ τε μάχιμοι καὶ οἱ κόσσυφοι». (Beot: KB: 4).

Κοστάριον (τὸ), ѫnĕ feлĕ de kostĕ, saĕ лokъл, ѫnde se faчe kostъл. [bezĭ κόστος].

Κόστη (ἡ), [κόπτω] =Ἀκοστὴ, (dѫne dialekтĕ) opzĕ.

Κόστος (ὁ), ѫnĕ feлĕ de apomatikъ плantъ a Indii.

Κοσύμβη (ἡ), шi Κόσυμβος (ὁ), [κόρυμβος] moцĕ, saĕ mъчĭѫкъ de пърĕ legatĕ în kpeшtetъл kanълъĭ. (bezĭ шĭ κρώβυλος). 2) fѫntъ; чĭѫкъpe; лaцъ (de ѫnde «Κοσυμβωτὸς χιτών». лъцosĕ). 3) черкĕ, первazĕ, (Fpanц:) bordure; (despre xaĭne) kenapĕ. [de ѫnde

Κοσυμβόω -ῶ, biit: -ώσω, пѫĭĕ ла xaĭnъ чĭѫкъpĭ, лaце, saĕ kenape. [de ѫnde

Κοσυμβωτὸς, ὴ, ὸν, (prinч: χιτών) лъцosĕ, saĕ глokosĕ.

Κοταίνω, (fъpъ biit:) =Κοτέω.

Κοτέ, adв: Ion: în лokĕ de ποτέ.

Κοτεινὸς, ὴ, ὸν, noet: =Κοτήεις.

Κότερος, η, ον, Ion în лokĕ de πότερος.

Κοτέω -ῶ, biit: κοτέσομαι, шi κοτέσσομαι, (nex: ἐκότεσα -σσα, шi miж: ἐκοτεσά -σσά-μην, шi tpe: de кѫ: de пapтч: κεκοτηώς) noet: (кѫ dat:) mъ пекъжeskĕ, saĕ fepвĕ de пekazĕ; mъ mîniĭĕ, saĕ цiĕ mînie asѫпpa kъĭва, amĕ iismъ пe чinева. [шi

Κοτήεις, εσσα, εν, noet: minosĕ, iismaшĕ asѫпpa kъĭва; (în цen:) dѫшmanĕ, protivnikĕ. [κότος].

Κοτινὰς, άδος (ἡ), mъsлinĕ alтoitĕ în mъsлinĕ selвatikĕ; podълчeлъĭ asemenea mъsлinĕ. [κότινος].

Κοτινοφόρος (ὁ, ἡ), prodѫкъtopĕ de selвatiчe mъsлine. [κότινος, φέρω].

Κότινος (ὁ, шi ἡ), [κότος] ѫnĕ feлĕ de prea bîptosĕ apвopĕ, mъsлinĕ selвatikĕ.

Κοτινοτράγος (ὁ, ἡ), mînkъtopĕ de selвatiчe mъsлine. [κότινος, τρώγω].

Κότος (ὁ), [în afin кѫ χώομαι] noet: stъpsitoape (цinepe de) minie, iismъ.

Κόττα, (Sipak: κοδδά) (ὁ), [κόπτω] Dop: (prinч:) naptea dinaпoĭ a kanълъĭ (kape se ѫnde, poate de aчi koadъ); (în цen:) kanĕ. (bezĭ шi κόρση). (de ѫnde κοττίς, κόττος, κοττάναθρον, κόττυφος, προκόττας, mi чл:, пe kape шi bezĭ în koппapaцie).

Κοτταβεῖον (τὸ), вазъл, къ каре, заѣ în каре se жоакъ жокъл [κότταβος. вezї ziч:]. 2) премiъл ачелъї жокѣ. [ші

Κοτταβίζω, вiit: -ίσω, жокѣ [κότταβος].

Κοτταβικὸς, ὴ, ὸν, atingъторѣ de жокъл [κότταβος].

Κοττάβιον (τὸ), =Κοτταβεῖον.

Κοτταβὶς, ίδος (ἡ), (adiekt:) în локѣ de κοτταβικὴ; (de вnde || sвst: se înџ: κύλιξ) вnѣ felѣ de пахарѣ пentrѣ жокъл [κόττаβος].

Κοττάβισις, εως (ἡ), ші Κοτταβισμὸς (ὁ), [κοτταβίζω] жокare de...

Κότταβος (ὁ), [ὄττοβος, заѣ κόπτω] вnѣ felѣ de жокѣ пrea mълт овiчnъitѣ în osпeџe, ші trапsпoртatѣ din Siчeлia în Atena. (din челе поъ кiпърї, în каре a ажъns къ време a se жока, чел маї овiчnъitѣ ші маї simплъ ера вртъторъл, пiкînd чinева întp' вnѣ înadins лeгlanѣ рътъшiџa вinълъї din пахарѣ, маї de мълte орї în пomeniрea вре вnъї прietenѣ, din sromotъл пiкътърелор, ші вneорї din afъndapea dintp' ачestea a пахарелор, че плътlaѣ în легlanѣ, гiчla, дaка se îъвeште, заѣ лъа премiъл пропъѕѣ пentrѣ ачeasta). 2) (пpin întind:) вinъл, че se topna întp' astfeл de кiпѣ, (alt:) λάταξ. 3) вазъл, în каре se въpsa, =Κοτταβεῖον.

Κοττάναθρον (τὸ), котецѣ de гъinї. [κόττα, ἀναθρώσκω din ἀναθόρω].

Κοττάνη (ἡ), вnѣ пeскъpeскѣînstpъmîntѣ.

Κόττανον (τὸ), вnѣ felѣ de miчї smokine.

Κόττη (ἡ), = Κόττα.

Κοττίζω, вiit: -ίσω, (Biz:) мъ жокѣ în аршiче. [ші

Κοττίον (τὸ), аршiчелѣ, dim: ал лъї κόττος (4). [ші

Κοττὶς, ші Κοτίς, ίδος (ἡ), пapтea dinaпoї a капълъї. «Ἢν σφακελίσῃ ὁ ἐγκέφαλος, ὀδύνη λάζεται ἐκ τῆς κοτίδος εἰς τὴν ῥάχιν». Iнкр: [din

Κόττος (ὁ), =Κόττη. 2) (пpin întind:) кокошѣ (пentrѣ крeasta din капѣ.) 3) вnѣ felѣ de пemte (кefaлѣ) (Apst: Z: Istop: D: 7). 4) (Biz:) аршiкѣ.

Κόττυφος (ὁ), At: în локѣ de κόσσυφος.

Κοτυλαῖος, α, ον, каре se вinde къ мъpвпџeaoa. 2) =Κοτυλιαῖος. [din

Κοτύλη (ἡ), [κύτος] (în џeп:) adînкътърѣ, къвънътърѣ. (пaртiк: 2) (anat:) къвънoasa пapte a oѕълъї (пpinч: a шолdълъї), în каре seînвinъ, ші se înвîptеште кънъџînoasa пapte a челъї-л-алтѣ osѣ. (вezї κορωνὸς). 3) (овiч:) котилъ, вnѣ felѣ de пахарѣ, заѣ teasѣ. (de вnde) «Χαλκόδετοι κοτύλαι». Esхл: чimвале (tinsiї, instp: мъsikалѣ). 4) (пpin întind:) вnѣ felѣ de мikъ мъѕъръ пentpъ лiкside (înкънътoape de 7: ½: вnџiї), (Fpanџ:) chopine (ка de 80 dpm:). (вezї ші κύαθος). [de вnde

Κοτυληδών, όνος (ἡ), =Κοτύλη (a oaselor). 2) окїърiле пiчoарелор (ші пpin întind: întpeara пiчopime a) каракатиџелор, ші a op че seamъnъ къ dînseле. 3). вnѣ felѣ de плantъ, (Fpanџ:) върiкъл Beперiї.

Κοτυλήρυτος (ὁ, ἡ), poet: [κοτύλη, ἀρύω] (desпpe лiкside) мълтѣ,înкît пoate лъa чinева dintp'însъл къ пахаръл. 2) (вne -орї) în локѣ de ...

Κοτυλιαῖος, α, ον, de o потрівъ (ла кîtime, заѣ гpeвtate) къ кîtѣ înкапе o котилъ. [ші

Κοτυλίζω, вiit: -ίσω, вînzѣ къ котiла (ка къ litpa, заѣ къ мървпџiшъл). 2) мъ жокѣ жокъл пѣmitѣ ἐγκοτύλη (вezї ziч:). [κοτύλη].

Κοτυλὶς, ίδος, ші Κοτυλίσκη (ἡ), ші Κοτυλίσκιον (τὸ), ші Κοτυλίσκος (ὁ), dim: a ле лъї κοτύλη.

Κοτυλιστὴς, οῦ (ὁ), вnѣ felѣ de eскamotorѣ, (Fpanџ:) joueur de gobelets. [κοτυλίζω].

Κοτυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în forмъ de, заѣ asemenea къ [κοτύλη, εἶδος].

Κότυλος (ὁ), Ion: = Κοτύλη, teasѣ, къвънелѣ. [de вnde

Κοτυλώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κοτυλοειδής. [ші

Κοτύλων, ωνος (ὁ), kom: enit: de вeџiвѣ, дешертъторѣ de пахаре.

Κοῦ, poet: Ion: în локѣ de ποῦ.

Κουβαρὶς, ίδος (ἡ), (плц:)='Ονίσκος, вnѣ felѣ de insektъ.

Κοὐκέθ', poet: (maї 'nainte de вокалъ asпip:) în локѣ de...

Κοὐκέτι, poet: (în întpвnipe) în локѣ de καὶ οὐκέτι.

Κοῦκι (τὸ), (nedekл;) вnѣ felѣ de apборѣ de finiчї, ші podъл лъї, (Jsпan:) coco, (Tвpч:) пѣкъ de India (пѣкшоаръ).

Κουκίμηλον (τό), podъл потълъї [κοῦκι, ші μῆλον].

Κούκκινος, η, ον, fъкътѣ din fpвnzeле, заѣ podъл потълъї [κοῦκι].

Κουκιοφόρος (ὁ, ἡ), prodъкъторѣ de podѣ ка ал потълъї [κοῦκι, ші φέρω].

Κουκούλιον (τό), (плц:) гогоашъ de rîndакѣ de мътase. [de вnde

Κουκούμιον (τὸ), basă de кѣкъtъpie, Лat: cucuma, ші Pom: гîѕmă.

Κουκοῦφα (ἡ), Eцint: варzъ.

Κουλεὸν, Ion: în локă de κολεόν.

Κουλεόπτερος (ὁ, ἡ), Ion: în локă de κολεόπτερος.

Κουλεὸς (ὁ), Ion: în лолă de κολεός.

Κουλιβάτεια (ἡ), = Κολλυβάτεια.

Κουμάσιον (τὸ), [κοιμῶμαι] коцецă de гъînĭ. (Esix:).

Κούνικλος (ὁ), =Κόνικλος.

Κουρὰ (ἡ), [κείρω] tѕnsътъръ (прinч: de пърѕл капѕлвĭ). «'Εν χρῷ κουρά». Лѕч: ръsътѕгъ.2)='Εντομὴ, кръпътъръ. 3) sѕрчea. «Μικραῖς τοῦ ξύλου κουραῖς συνέχεται». Пал: Matmt:

Κουράλιον (τὸ), = Κοράλλιον.

Κουρὰς, άδος (ἡ), каѕтъ ἐγκουράς. [κουρά].

Κουραφροδίτη(ἡ), граџie (лiпичĭă) de fatъ. [κούρη, 'Αφροδίτη].

Κουρεακὸς, ὴ, ὸν, ал tѕnzъторѕлвĭ, бървiepeскă. [ші

Κουρεῖον (τὸ), tѕnzътopie, saă бървiepie. (ла чеĭ векĭ ѕлѕжĭa ка локă de adѕnape ші петречере, ка акѕт кafeнелеле). 2) [κοῦρος] жертfъ ofepiтъ ла serbътoapea Aпатѕрiiлор, (алт:) μεῖον. [din

Κουρεὺς, έως (ὁ), [κουρά] = Κουρευτής, tѕnzътopă (прinч: de пърѕл капѕлвĭ), бървiepă. 2) [ѕnă feлă de пазъре (глasѕл къpia seaмънъ кѕ a foapfeчeĭ tѕnzътoape).

Κουρευτὴς, οῦ (ὁ), tѕnzътopă, = Κουρεύς. [κυυρεύω]. [de ѕnde

Κουρευτικὸς, ὴ, όν, кѕвenită, saă foлositopă tѕnzътopѕлвĭ.

Κουρεύτρια (ἡ), feш: ал лвĭ κουρευτής.

Κουρεύω, biit: -εύσω, Sxл: în локă de κείρω, tѕnză. [κουρεύς].

Κουρεῶτις, ιδος (ἡ), чea dintîĭ, saă (dѕпe алцiĭ) a tpeiлea zi a Апатѕрiiлор, în каре se însкpiaă întpe fpatopĭ, ші întp' ачсеашĭ време îшĭ tѕndeaă întîĭaшĭ datъ ші пърѕл копii четъцепiлор.

Κούρη (ἡ), Ion: în локă de κόρη.

Κουρὴ (ἡ), Ion: în локă de κουρά.

Κουρήϊος, ὴ, ον, Ion: noet: în локă de κόρειος.

Κουρήσιμος, (ὁ, ἡ) Sxл: în локă de κόριμος.

Κούρητες (οἱ), noet: [κοῦρος] tinepĭ, воĭniчĭ.

Κουρῆτες (οἱ), [κουρά] Кѣpiцĭ (прeоцĭ аĭ Чiвелeĭ); (вezĭ ші Корúβαντες). [de ѕnde

Κουρητίζω, biit: -ίσω, imită пе Кѣpiцĭ (прeоцiĭ Чiвелeĭ), съвîршeскă орцiiлс (mistepiiлс) лор.

Κουρῆτις, ιδος (ἡ), fem: лвĭ Κουρῆτες, прeотiцъ a Чiвелeĭ.

Κουρητισμὸς (ὁ), adopapea (înкinapea) Чiвелeĭ. [κουρητίζω].

Κουρίας, ου (ὁ), tѕnsă лa капă. (вezĭ ші κόρσης). [κουρά]. [de ѕnde

Κουριάω -ῶ, biit: -άσω, amă трeвѕinцъ de tѕndepe, sîntă nepasă, neтѕnsă.

Κουρίδιος, η, ον, noet: din feчopie soцă, de микă însѕpată; (прiп ѕpm:) ĭѕвĭtă, nedesпърцită; (desпpe лѕкр:) кѕвenită лa astfeл de soцie; (în цen:) de nѕntъ, de mipe, saă mipeasъ. [ші

Κουρίζω, [κοῦρος] biit: -ίσω, noet:=Κουροτροφέω; (în цen:) каѕтă, înгpiжeскă; mînгîĭă. (вezĭ mi κορίζομαι). 2) sîntă tînърă, воĭnікă, saă mъ портă ка astfeл.

Κουρίζω, biit: -ίσω, tѕnză. «Κυπάρισσος κουριζομένη». Tгp: [ші

Κουρικὸς, ὴ, ὸν,=Κουρευτικός, foлositopă лa tѕndepe. [ші

Κούριμος, η, ον, oвiчnзită a se tѕnde, saă tѕnsă. «Δάφνη —». Лкs: «Θρὶξ (»Κάρη)—». Eѕp: || (sѕвst: fem:) maскъ înfъцiшътoape de fatъ кѕ пърѕл tѕnsă. (вezĭ ші ἐγκουράς). [ші

Κουρὶξ, adv: noet: de пърă. «Κουρὶξ ἑλκομένη πλοκάμους». Aплn: [κουρά].

Κούριος, η, ον, noet: = Κόρειος.[κοῦρος].

Κουρὶς, [κουρὰ] ίδος (ἡ), (se înц: μάχαιρα) instp: de tѕns, saă pas, foapfeкъ, saă вpiчĭă. 2)=Κουρεύτρια, ші Κομμώτρια. 3) Dop: =Κωρὶς, ші Καρίς.

Κοῦρμι (τό), (пedeкл:) ѕnă feлă de вepe кѕ мĭepe.

Κουροβόρος (ὁ, ἡ), noet: [κοῦρος, βορά] mînкътopă (omopîtopă) de tinepĭ копiĭ.

Κουρογονίη (ἡ), Ion: naштepe de бъĭецĭ. [κοῦρος, γόνος].

Κουροθάλεια (ἡ), noet: fem: ал лвĭ...

Κουροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înглopită ка tînърă, saă din мѕлтъ tѕnsътъръ; (în цen:) înглopită, вepde, tînъposă. [κοῦρος, saă κουρὰ, θάλλω].

Κοῦρος (ὁ), [κείρω, κουρὰ] копiлă (прinч: în вîpstъ, кînd înчene a se pade, saă tѕnde), глъкъĭашă; (în цen:) tînърă (de ѕnde ші кошпър: κουρότερος); (dѕлe алцiĭ în afin: кѕ κῦρος, κύριος) fiѕл stъпînѕлвĭ kaseĭ, (Lat:) filii familias. (вezĭ ші δεσπόσυνος, ші κόρος).

Κουροσόος (ὁ, ἡ), noet: mîntѕitopă de копiĭ. [κοῦρος, σόος].

Κουροσύνη (ἡ), poet: tinerețe, (prinț:) fem: ал лъĭ...

Κουρόσυνος (ὁ, ἡ), poet: къвenitъ ла tînъръ, tinereskъ. || (sъst:) Κουρόσυνον (τὸ), (se înț: ἱερόν) жертfъ, че se съвîршĭа ла serвъtoareа Апатъріилор. (вezĭ κουρεῖον, ші κουρεῶτις). [κοῦρος].

Κουρότερος, α, ον, poet: компар: ал лъĭ κοῦρος, шаĭ tînъръ; (маĭ totdaъna în локъ de simплъ nosit:) tînъръ.

Κουροτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naскъ въĭецĭ. [din

Κουροτόκος (ὁ, ἡ), poet: =Ἀρρενοτόκος. [κοῦρος, τόκος].

Κουροτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, крескъ въĭецĭ. [ші

Κουροτροφία (ἡ), крештere de въĭецĭ. [din

Κουροτρόφος (ὁ, ἡ), poet: [κοῦρος, τρέφω] хрънitorъ, saŭ крескътorъ de tinerĭ (enit: ал Чepeseĭ ші Beнepiĭ). 2) (царъ, орашъ) каре аре вълĭ, воĭniчĭ fлъкъĭ. «Ἐλπὶς—». Пind: хрънitoare (mînrîitoare) de omъ.

Κουρόφιλος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de φιλόπαις, ĭъвitorъ de копiĭ. [κοῦρος, φίλος].

Κουστοδία (ἡ), [Лат: custodia] къstodie, (трънъ de ostaшĭ pîndъiцĭ de) streажъ.

Κουφαγωγὸς (ὁ), грeш: în локъ de κυφαγωγὸς.

Κουφίζω, [κοῦφος] вiit: -ίσω, вшърezъ; (prin întind:) apdikъ în sъs, înaлцъ; (къ цen:) isъъвeskъ, вшърezъ; (nestrъm:) sîntъ вшъре, mъ вшърezъ. [de вnde

Κούφισις, εως (ἡ), вшърare; apdikare în sъs; ші =Ἀνακούφισις. [ші

Κούφισμα (τὸ), чeea че s' a вшърat, saŭ s' a înълцat. 2) =къ

Κοφισμὸς (ὁ), =Κούφισις. [ші

Κουφιστήρ (ὁ), вшърътorъ. [ші

Κουφιστικὸς, ἡ, ὸν, îndвmînatikъ, saŭ deprinsъ a вшъра, ші чл:

Κουφοδοξία (ἡ), = Κενοδοξία. [κοῦφος, δόξα].

Κουφόλιθος (ὁ), пĭatrъ вшоаръ (snвmъ), вnъ felъ de пĭatrъ, че se întrebвinцa ла компвnереа кiповарълъĭ пentrъ zвgrъвie. [κοῦφος, λίθος].

Κουφολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskъ sекътърĭ, въrfeskъ. [ші

Κουφολογία (ἡ), = Κενολογία, ворвire seaкъ, saŭ дешeapтъ.(вezĭ ші ἀνεμώλιος).[din

Κουφολόγος (ὁ, ἡ), ворвitorъ de sекътърĭ, de nepoziĭ, въrfitorъ. [κοῦφος, λόγος].

Κουφόνοια (ἡ), вmърinцъ de minte. [din

Κυυφόνοος -ους (ὁ, ἡ), вmъre de minte. [κοῦφος, νόος -οῦς]. [de вnde

Κουφονόως, adв: къ вшърinцъ de minte (fъръ коапtъ rîndipe).

Κουφόνωτος (ὁ, ἡ), грeш: în локъ de κυφόνωτος.

Κουφόπτερος (ὁ, ἡ), poet: вшъре de apiniĭ, ĭъte-sвърътorъ. [κοῦφος, πτερόν].

Κοῦφος, [κύβη, κυφὸς] η, ον, (dвne ziч:) къвънatъ, ші дешeptъ, saŭ секъ; (овiч:) вшъре (проп: ші fir:). «Κοῦφα σπέρματα». Tfp: «Ἐν κούφῳ πυρὶ ἕψειν». Dвкр: вшъре, mъsвratъ. «Κούφων καὶ πτηνῶν λόγων». Плт: «Κούφη ἐλπίς». Tвч: seaкъ. «Τὸ τοῦ δήμου κοῦφον». Epd: nestatopniчia. «Βαρύτατος ἀνταγωνιστής, κουφότατος δὲ κρατήσας». Ksn: foapte кътпътatъ.(ші în локъ de adв:). «Κοῦφα ποσὶ προβιβὰς». Іл: N. ĭвte, вшор.

Κουφόσκευος (ὁ, ἡ), вшъре înarmatъ, saŭ екiпatъ. [κοῦφος, σκευή].

Κουφότης (ἡ), вшърinцъ (проп: ші fir:); дешeptъчĭвne. [κοῦφος].

Κουφοφορέομαι, -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ miшкъ (mъ strъmвtъ) lesne ка вnъ вшъре трънъ. [κοῦφος, φορά].

Κούφως, adв: къ вшърinцъ, lesne; (fir:) fъръ statopniчie, saŭ rîndipe; fъръ temeiъ. [κοῦφος].

Κοφινοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътorъ de кошърĭ. [κόφινος, ποιός].

Κόφινος (ὁ), [κοῦφος] кошъ, naперъ. 2) (în Beoцia) вnъ felъ de мъsъръ (înкъпътoare de 3 хое, вezĭ χοῦς). [de вndə

Κοφινόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвълeskъ, aкоперъ къ кошъ (вnъ felъ de osîndъ în Beoцia asвпра faліцiлор). [ші

Κοφινώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de кошъ, saŭ naперъ.

Κοχλακώδης, εος (ὁ, ἡ), плinъ de пĭetрiчеле. [din

Κόχλαξ, ακος (ὁ),=Κάχληξ, пĭetрiчiкъ.

Κόχλαι (αἱ), грeш: în локъ de κοχλίαι.

Κοχλιάξων, [κοχλίον, ἄξων] ονος (ὁ), вnъ felъ de xirвpц: instp:

Κοχλιάριον (τὸ), [κοχλίον] лiпгвръ; (prin întind:) кîtime de o лiпгвръ.

Κοχλίας, ου (ὁ), [κόχλος] мeлкъ. 2) вnъ felъ de prodвktъ de mape. 3) op че este înвîptitъ ка мeлкъл; (iap prinч:) o maшinъ idpaвлiкъ, вnъ felъ de вkpineтъ de пцъ. (în цen: 4) =Ἕλιξ.

Κοχλίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ κοχλίον, вnъ felъ de mikъ мeлкъ de mape.

Κοχλιοειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел în formъ de мeлкъ. 2) înвîptitъ, saŭ pesвчitъ ка мeлкъл. [κοχλίας, εἶδος].

Κοχλίον (τὸ), dim: ал лъї κόχλος, melкъlецъ. 2) коажъ de melкъ. 3) шъръпелъ; saъ o pesъvilъ maшinъ.

Κοχλὶς, ίδος (ἡ), =Κοχλίδιον.

Κοχλιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κοχλιοειδής. [κοχλίας].

Κοχλιώρυχον (τὸ), [κοχλίον, ὀρύσσω] = Κοχλιάριον.

Κόχλος (ὁ, шi pap ἡ), [în afin: къ κόγχη, κογχύλη] (прinч:) коажъ de melкъ, saъ de skoїкъ. «Κόχλον ἐλὼν μυκάσατο κοῖλον». Tкр: «Κόχλος ἡ μαργαροφόρος». Ist: natъp: pъdъчinъ de mъргъritarъ, (Tърч:) sideſъ.

Κοχύω, [χέω] biit: -ύσω, noet: къргъ înвiшъgat ка о fîntînъ, mi къ oape-каре sgomotъ.

Κόχωνα (τά), шi

Κοχώνη (ἡ), [κόκκυξ] înкеїetъpa шолдълъї; saъ koanseї къ къръл; saъ крънътъpa dintpe въчеле (вапга) кърълъї nînъ de desъвt. 2) (în Iпкр):=Κόκκυξ, noada кърълъї. 3) (fir: вne -orї)=(saъ грeш: în локъ de) χώνη (nîлnic), ad: мъїere вецівъ.

Κόψιχος (ὁ), At: în локъ de κόσσυφος.

Κράας, κράατος (τὸ), (dat: κράατι, шi îm: κράατα) noet: (neîntp: în nom:) în локъ de κάρη, капъ.

Κραββάτιον, saъ Κραβάτιον (τὸ), пътішоръ, dim: ал лъї...

Κράββατος, saъ Κράβατος(ὁ), [Maчed: κράας, βαίνω] патъ.

Κράγγη, ης, шi Κραγγὼν, όνος (ἡ), вnъ felъ de staкosъ.

Κραγέτης, ου (ὁ), =Κεκράκτης, stpiraчїъ, saъ stpirъторъ. [шi

Κραγὸν, [κράζω] adв: (пarтік:) къ stpirътe, къ глвsъ mape.

Κραδαίνω, [κράδη] biit: -ανῶ, клetinъ, клътeskъ, srъdъїъ; (шi nas:) мъ клътeskъ, мъ клetinъ.

Κράδαλος (ὁ), =Κράδος.

Κραδαλὸς, [κραδάω] ὴ, ὸν, лesne de клetinat. (bezi шi κλαδαρὸς, шi ῥαδαλὸς).

Κράδασις, εως (ἡ), [шi

Κραδασμὸς (ὁ), клetinape, srъdъipe. [din

Κραδὰω -ῶ, biit: -άσω, noet: =Κραδαίνω, клetinъ, stpъnчinъ. (bezї шi κλαδάω).

Κραδάω -ῶ, biit: -ήσω, (desпpe плante) пътimeskъ de natima [κράδη, saъ κράδος].

Κράδεμνον (τὸ), Dop: în локъ de κρήδεμνον.

Κραδεύω, biit: -εύσω, în локъ de κραδάω. [din

Κράδη (ἡ), fraцedъ ramъpъ (прinч:) de smokinъ; (прin întind:) smokinъ. 2) = Κράδος, natimъ de вnїї nomї. 3) o maшinъ a векїелор teatpe nentpъ înълцarea aктopілор (kînd boїaъ съ penpesinte nepsoane sъърînd).

Κραδηφορία (ἡ), цinere înminъ de ramъpe de smokinъ, шi ловipe sfinцitoape къ dînseле de чеї че вenїaъ ла o serвътoape a лъї Dionisъ. [κράδη, φέρω].

Κραδία (ά), Dop: în локъ de καρδία. [de вnde

Κραδιαῖος, α, ον, noet: în локъ de καρδιαῖος, aflatъ în inimъ (în ventpъ), ad: чел маї din miжлокъ. «Κύκλος--». Прокл:

Κραδίας, [κράδη] ου (ὁ), (τυρὸς) врînzъ înкegatъ къ лante de smokinъ. 2) (νόμος) o apie, че se kînta ла цeremonia Κραδηφορία. (bezї ziч:).

Κραδίη (ἡ), Ion: în локъ de καρδία.

Κραδίης, εω (ὁ), Ion: în локъ de κραδίας.

Κραδοπώλης, ου (ὁ), вînzъторъ de ramъpe, saъ frънze de smokinъ (че se întrebъinцїaъ ла чеї векї în въкътърie ка ла noї frънzeле de віцъ). (bezї шi θρῖον). [κράδη, πώλης].

Κράδος (ὁ), =Κλάδος (bezї шi ῥάδιξ), (пartік:) o вoалъ a ramъpелор de smokinъ, a se înnegri, шi a se вska, (noate) =Κράμβος.

Κραδοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторъ de (saъ хръnitъ къ) ръmъреле de smokinъ; (în цen: fir:) съракъ, saъ srîpvitъ, saъ moжikъ, prostъ. [κράδη, φάγω].

Κράζω,[imit:]biit: κράξω, (nex: 2: ἔκραγον, miж: tpe: de къ: în локъ de прez: κέκραγα, de вnde neste n: biit: κεκράξομαι, nex: Skp: ἐκέκραξα, шi ал 2: ἐκέκραγον, шi порънч: κέκραχθι) (прinч: desпpe глasъл корвълъї) stpirъ кра кра; (în цen:) stpirъ tape; (stpъm: къ ак:) каstъ чева къ гълъцiовse stpirъte .

Κραθείς, εῖσα, έν, nas: nex: de пarтч:, шi

Κραθῆναι, nas: nex: de inf: ал лъї κεράννυμ.

Κραιαίνω, biit: -ανῶ, (nex: ἐκρήηνα, de вnde порънч: κρήηνον, шi inf: κρηῆναι, 3: îm: neps: de nas: tpe: de къ: κεκράανται, neste-съъ: κεκράαντο, шi nas: nex: ἐκράάνθην) noet: în întind: în локъ de...

Κραίνω, [κράας -κρᾶς, κάρηνον] biit: κρανῶ, шi miж: în локъ de nas: κρανέομαι, (nexot: ἔκρηνα, шi nas: ἐκράνθην) noet: съъîpшeskъ, îndeплineskъ, înfiinцezъ чева; desъвîpшeskъ; (de вnde fir:) eksпpimъ, ek-

sплікъ; (nestp:) їаѣ съвîршipe, мъ îndeплineskъ: ажѕпгѣ ла... «Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοί ἔπος, ὅττι κεν εἴπω». Od: Υ. «Οἱ μὲν φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε». Od: Ε. (ші їir:). «Κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν, ὡς τὰ πρῶτα γένοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος». Om: Imn: deskpiind, повеstind. (ші nestp:) «Κραινόντων εἰς ὀστέα». Iпкр: ші Apet: «Ποῖ δῆτα κρανεῖ; ποῖ καταλήξει»; Esxл: (ші пas:) «Ποῖ τελευτᾷ, καὶ κραναοῦται». Esxл: «Οὔ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ τῇ δε γ' ὁδῷ κρανέεσθαι». Iл: I. «Τάλαρον ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο». Od: Δ. 2) (кѣ цen: saѣ dat:) stъпîneskъ, гѕвerneзъ, sîntъ кънetenie. «Δώδεκα κατὰ δῆμον βασιλῆες ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός». Od: Θ.

Κραιπαλάω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ ашецiтъ de вецie, мъ înвътъ. [din

Καιρπάλη (ἡ), [κρᾶς, πάλλω] amецeалъ de вецie; (în цen:) вецie. [de вnde

Κραιπαλίζω, вiit: -ίσω, =Κραιπαλάω, мъ înвътъ мереѣ, пetрекъ în вецie;

Κραιπαλόδοσκος (ὁ, ἡ), noet: пъскѕтъ (крeскѕтъ) în вецie. [κραιπάλη, δόσκω].

Κραιπαλόκωμος (ὁ, ἡ), каре пetрече în вецiї ші natinade. [κραιπάλη, κῶμος].

Κραιπαλώδης, εος (ὁ, ἡ), adѕкъторѣ de (saѣ кѣfѕndatъ în) вецiї. [κραιπάλη].

Κραιπνός, [αἶψα, αἴφνης] ἠ, ὀν, noet: їѕte, penede. || (пeзt:) Κραιπνά, adв: în локъ de κραιπνῶς.

Κραιπνόσσυτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σσύτως, noet: [κραιπνὸς, σεύομαι] penede, їѕte мiшкатъ, nopnitъ.

Κραιπνοσύνη (ἡ), noet: [κραιπνός] îѕцealъ, penezічїѕnc.

Κραιπνόφορος (ὁ, ἡ), noet: [κραιπνὸς, φέρω] їѕte adѕsѣ.

Κραιπνῶς, adв: noet: кѣ їѕцealъ, penedc. [κραιπνός].

Κραΐρα, ας (ἡ), noet: [κρᾶς, κεραία] капътъ ешitъ afaр, вîpfѣ.

Κράκτης, ου (ὁ), грeш: în локъ de κεκράκτης. [κράζω]. [de вnde

Κρακτικός, ἠ, ὀν, чел кѣ însѣшime, saѣ аплекаре ла sspirгѣte, stpiraчїѣ.

Κρᾶμα (τὸ), [κεράννυμι] amestекъtъръ de гелѣpite лiкѣide (прin ек: вinѣкѣ апъ, арамъ кѣ арцintъ, ші чл:), (Fpanц:) amалгамъ. 2)=Κρᾶσις, (Fpanц:) temпeръmîntъ.

Κραμβαλέος, α, ον, noet: =Κραμβός, ші Καπυρὸς (вezї зiч:), (прinч: γέλως, pîsѣ). (de вnde

Κραμβαλιάζω, вiit: -άσω, pîzѣ tape ші în секъ. [de вnde

Κραμβαλιαστὺς, ύος(ἡ), pîsѣ секъ ші tape.

Κραμβαλίζω, вiit: -ίσω, = Κραμβαλιάζω.

Κραμβεῖον (τὸ), zeamъ de вarzъ; (în Sічелiа) o ъъѕtѣръ вeninoasъ, întpeвѣinцatъ ка otравъ. [din

Κράμβη (ἡ), [κραμβός] вnѣ гелѣ de вarzъ селватікъ, каре кѣлtiвîndѣ se se fopмeazъ овічпѣita вarzъ. [dc вnde

Κραμβήεις, εσσα, εν, noet: de вarzъ.

Κραμβίδιον (τὸ), dim: ал лвї...

Κραμβίον (τὸ), dim: ал лвї κράμβη, върzішoaръ. 2) = Κραμβεῖον.

Κραμβίς, ίδος (ἡ), omidъ, (ші пе вртъ) гѕѕtѣpe de вarzъ. [κράμβη].

Κραμβὸς, ὴ, ὸν, вѕкatѣ; pesfpintъ, saѣ peskontъ (каре ропцъїе în dinцї); (desпpe плante) apsѣ (вezї κράμβος); (fir:) «Γέλως—». Лкѕ: pîsѣ секъ, вѕкatѣ. «Κραμβότατον στόμα». Apstf: (вezї ші καπυρός). [ші

Κράμβος (ὁ), o вoалъ a поameлор (ші маї sѣ seamъ a stpѣгѣpiлор), kînd dѣne o вѣръ de плоае ле isвeште soapeле, manъ. (вezї ші ἐρυσίβη, ші κρίδος). [κραῦρος].

Κραμβοφάγος (ὁ,ἡ), mînкъторѣ de вarzъ. [κράμβη, φάγω].

Κράνα, ας (ά), Dop: în локъ de κρήνη.

Κραναήπεδος (ὁ, ἡ), noet: [κραναὸς, πέδον] чел кѣ вîptoasъ, пїetpoasъ пажеште.

Κραναΐος, η, ον, = Κρανέϊνος.

Κραναὸς, ὴ, ὸν, noet: [κράνος (ἡ)] aспрѣ, вîptosѣ, tape; пїetposѣ, nepodosѣ.

Κρανέα (ἡ), = Κρανεία.

Κρανέεσθαι, noet: miж: (în локъ dc nas:) вiit: de înf: ал лвї κραίνω.

Κρανεία (ἡ), корпѣ (копачїѣ). 2) (прin întind:) лemnѣ (sѕліцъ) de корпѣ. [κράνον]. [de вnde

Κρανέϊνος, η, ον, fѣкѣtѣ din лemnѣ de корпѣ. [ші

Κράνειος, α, ον, =Κρανέϊνος. || (sѕѣst:) Κράνειον, -εον (τὸ), =Κρᾶνον. 2) вnѣ цimnasiѣ (лѕптътopie, вnde noate epa ші пъdѣpe de корпї) în Kopintъ. [ші

Κράνινος, η, ον, = (saѣ грeш; în локъ de) Κράνειος.

Κρανιόλειος (ὁ, ἡ), netedѣ, лѕчіѣ ла капѣ, плешѕвѣ. [κρανίον, λεῖος].

Κρανίον (τὸ), [κρᾶνον] хîрка капѕлвї.

Κρανοκολάπτης, ου (ὁ), вnѣ fслѣ de oтръвічosѣ пъїапжінѣ, (alt:) кефалокроύστης. [κρᾶνον, κολάπτω].

Κρᾶνον (τὸ), în локъ de κάρηνον.

Κράνον (τὸ), = Πίτταξις, коарпъ.

Κρανοποιέω-ῶ, вiit: -ήσω, faкѣ коїfѣpї. [din

Κρανοποιὸς, (ὁ). fъкъторъ de коїѣрї. [κράνος, ποιὸς].

Κράνος, εος -ους (τὸ), [κρᾶς, κρᾶνον] коїѣ.

Κράνος (ἡ), (bezї ші κράταιγος)=Κρανεία, корпъ.

Κρανουργία (ἡ), лъкраре de коїѣрї. [din

Κρανουργὸς (ὁ), = Κρανοποιὸς. [κράνος, ἔργον].

Κράντειρα (ἡ), noet: fem: ал лъї...

Κραντὴρ (ὁ), noet: [κραίνω] съвîршіторъ, îndeплinitorъ. 2) кънetenie, stъпînitorъ. 3) (proz:) мъseaoa мъчinътoape de din апої, (alt:) σωφρο ιστήρ; (noet: în цen:) dinte. [de вnde

Κραντήριος (ὁ, ἡ), noet: актівъ, îndemînatікъ a съвîрші.

Κράντης, ου (ὁ), ші

Κράντωρ, ορος (ὁ), noet: = Κραντὴρ, кънetenie, domnitorъ. [κραίνω].

Κραπάταλος (ὁ), вnъ ѣелъ de пръжітъръ. 2) o мървnтъ monetъ. (алцїї скріъ κραπάπαλος).

Κρᾶς (în конtракціе din Κράας), ατὸς (ὁ), (ак: κρᾶτα), noet: =Κάρη, капъ; (în цen:) partea чea маї din sus, крештетъ, вîрfъ. «Ἀπὸ κρατὸς Ὀλύμποιο». Іл: Ω. «Ἐπὶ κρατὸς λιμένος». Od: I. ші N.

Κρᾶσις, [κεράννυμι] εως (ἡ), înпрезнаре, amestecare (прінч:) de лікіde, potrівire прin amestecare; (de вnde грam:) întrвnire, контракціе de вокале, saъ diftonцї. 2) stapeа trвnълъї (temperъmîntъ), saъ a atmosfereї (temperatъръ).

Κρασπεδίτης, ου (ὁ), (fir:) чел маї din вртъ din хоръ. [din

Κράσπεδον (τὸ), [κρηπίς] поалъ de хаїнъ, saъ кепаръ, батъ, saъ веteлie; (în цen:) марцine, первазъ; (de вnde desпре рîвърї) малъ; (desпре мънцї) поалъ de мънte. 2) o natimъ a omoшорълъї. [de вnde.

Κρασπεδόω -ῶ, biit: -ώσω, înпodobeскъ, saъ întъreзкъ чева къ кепаръ, вeteлie, saъ первазъ.

Κράσσων, ονος (ὁ, ά), Dor: în локъ de κρείσσων.

Κραστήριον (τὸ), eслъ. 2) (îm:) пічоареле ші латърele скавнълъї, saъ натълъї. [ші

Κραστίζω, biit: -ίσω, = Γραστίζω. [din

Κράστις, εως (ἡ), =Γράστις, еаръ верde, saъ малдъръ.

Κρᾶτα, ак: ал лъї κρᾶς, ші (în Sof: нътаї)

Κρᾶτα (τὸ), nedекл: în локъ de κάρη.

Κρατηβόλος (ὁ, ἡ), noet: [κρᾶς, saъ κράτος, βάλλω] ловitorъ tape, saъ în капъ.

Κραταίγονον (τὸ), = Κραταιόγονον. (se konf: къ...

Κράταιγος (ὁ), [κραταιὸς, γόνος] селватікъ мъштълъ (nomъ, ші se пътеште аша пentrъ тъpia летнълъї sъъ).

Κραταιγύαλος (ὁ, ἡ), noet: [κραταιὸς, γύαλον] цеапънъ, tape, перънтъ. «Θώραξ —». Іл: I.

Κραταιγὼν, όνος (ὁ), = Κράταιγος.

Κραταιὶς, ίδος (ἡ), noet:=Κράτος, тъpie; аплекаре, грезtate; (алцїї скріъ κρατάι' [în локъ de κραταιά] ΐς, mape пътере). [κραταιὸς].

Κραταίλεως (ὁ, ἡ), [κραταιὸς, λᾶς] пїetposъ, totъ пїatръ.

Κραταιόγονον (τὸ), [κραταιὸς, γονὴ] вnъ ѣелъ de плantъ, (noate)=Ὑπέρεικον.

Κραταιὸς, [κράτος] ὰ, ὸν, tape. (bezї ші κρατερὸς). [de вnde

Κραταιότης (ἡ), = Κράτος, тъpie. [ші

Κραταιόω -ῶ, biit: -ώσω, (Skp:) în локъ de κρατύνω, întъreскъ.

Κραταίπεδος (ὁ, ἡ), [κραταιὸς, πέδον] чел къ вîptoasъ (цеапънъ) пажеште.

Κραταίπους, οδος (ὁ,ἡ), noet: tape, цеапънъ în пічоаре. Η'μίονος—». Om: [κραταιὸς, ποῦς].

Κραταίρινος (ὁ, ἡ), noet: [κραταιὸς, ῥινὸς] чел къ пїele tape, вîptoasъ. «Χελώνη—». Ep:

Κραταίωμα (τό), чел че se faче (saъ контрівъїеште ла) întъpipe, snpiжinъ. [κραταιόω].

Κραταιῶς, adв: tape, saъ къ тъpie. [κραταιὸς].

Κραταίωσις, εως (ἡ), întъpipe, înпътерпічіpe. [κραταιόω].

Κρατάνιον (τὸ), [κρᾶσις, saъ κράταιγος] вnъ ѣелъ de пахаръ.

Κατεραίχμης, ου (ὁ), noet: [κρατερός, αἰχμὴ] вitezъ, resвoїнікъ.

Κρατεραύχην, ενος (ὁ, ἡ), noet: tape în червіче, saъ грътazъ. [κρατερὸς, αὐχὴν].

Κρατερὸς, [κράτος] ὰ, ὸν, noet: tape, цеапънъ, solidъ; (fir:) asпръ, siлнікъ. «Χῶρος—» Om: imn: пїetposъ. «Μῦθος—». Іл: A. «Ἀνάγκη —». Om:

Κρατερὸφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: вitezъ, mapinimosъ, nefpікosъ; neîndвплекатъ, nedomolitъ, вîptosъ, nemлъdiosъ. [κρατερὸς, φρὴν].

Κρατερόχροος (ὁ, ἡ), noet: чел лъ as-

пръ, вîрtoasъ пїеле. [κρατερὸς, χρόος].

Κρατερόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Κρατύνω. [κρατερός]. [de вnde

Κρατέρωμα (τὸ), amestекътъръ de kositорй ші aramъ, (каре слъжїа de) оцелй.

Κρατερώνυξ, υχος, ші

Κρατερώνυχος (ὁ, ἡ), noet: tape în вnгії, saй конite. «Λύκοι («Λέοντες «Ἠιόνοι)——». Om: [κρατερὸς, ὄνυξ].

Κρατερῶς, adв: tape, цеапъп, вîptos; кв tonй, кв semeцie. [κρατερός].

Κράτεσφι, noet: dat: îm: ал лвї κρᾶς.

Κρατευταὶ (οἱ), ші Κρατευτήρια (τὰ), pezemътoареле, пе каре se peazemъ fpirapea кв fpintъръ. [din

Κρατέω-ῶ, вiit: -ήσω,(кв цеп:) stъпîneskй. вîрвїessй. «Πάντων Ἀργείων κρατέει». Іл: A. «Πολλῆς κρατέει γαίης, πολλῆς δὲ θαλάσσης». Tкр: «Ἐπεὶ δὲ ἀπέβη, ἐκράτει τε τῆς γῆς, καὶ ἐδήου. Ksn: (ші fir:) «Κρατεῖν τοῦ μὴ πείθεσθαι τοῖς νόμοις». Ksn: (ші пas:) «Ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἐκρατήθη». Ksn: 2) (fъръ kazй) sîntй întîїй, de maї sвs, kовîршeskй, вîрвїeskй, predomneskй; dвinezй; sîntй oвїчпвitй. «Ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴ κε κρατήσω». Tкр: «Αὐτοί τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν». Tкр: «Ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ». Плт: dовîndemїte dpentй.(ші кв dat: ел:). «Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν». Od: II. (ші opr:) «Πάσαις (se îпц: таїς ψήφοις) πλὴν μιᾶς κρατήσας». Лвч: 3) (кв ак:) апвкй, цій; прinzй; (прin întînd:) dовîndeskй; (fir:) îmї întinъpeskй în (saй цій вine) minte. «Τόξα χερσὶ κρατεῖ». Tкр: «Ὥστ' ἐμὲ σκῆπτρα κρατοῦντα τῆς δ' ἄνακτα εἶναι χθονός». Eвр: (ші fъръ kazй). «Οὐκ' ἐκράτησεν ἡ ἐμβολὰς». Лкs: n' a прins алтоївл. [κράτος]. [de вnde

Κράτημα (τὸ), op че цinc чева, sпріжineалъ; (твsik:) delвпцipe de вїepsй.

Κρατὴρ (ὁ), [κεράννυμι] вавал, în каре se fъчea amestекареа вінвлвї кв апъ, ші dintp'însвл se da de въвї, (de avi) kpontipй. «Κρατῆρα στήσασθαι, ἢ κεράσασθαι». Om: sъ skoaцъ вінй (ка sъ vinstїaskъ прietenї); (ші fir:) «Θεοῖς κρητῆρα στήσεσθαι ἐλεύθερον». Іл: Z. =Σπεῖσαι θεοῖς ἐλευθερίοις (параfр: ал лвї N. Dвка). 2) (fir:) прънastic, гавръ de мante вълканікй, kraterй. [de вnde

Κρατηρία(ἡ),=Κρατὴρ, капъ de вінй.[ші

Κρατηρίζω, вiit: -ίσω, вeaй кв kpontiрвл, saй кв квпа вінй, (ad:) вeaй мвлtй, sвгй вine. (вezї ші κωθωνίζομαι).

Κρατήριον(τὸ), dim: ал лвї κρατὴρ, kpontipашй.

Κρατησίμαχος (ὁ, ἡ), noet: вірвitорй în въtълїї, вitеazй. [κράτησις, μάχη].

Κρατησίπους, οδος (ὁ ἡ), noet: вірвitорй кв пічоареле, saй în алергаре. [κράτησις, ποῦς].

Κρατήσιππος (ὁ, ἡ), noet: вірвitорй прin ізцеала каїлор (în inodpomiй). [κράτησις, ἵππος].

Κράτησις, εως (ἡ), apindepe, цinepe (акt: saй nas:); stъпînipe; dовîndipe; predomnipe, ші чл: але лвї κρατέω. [ші

Κρατητικὸς, ἡ, ὸν, пвtinvosй, denpinsй, saй аплекатй a stъпîni, a вірві, a predomni, ші чл: [κρατέω].

Κρατί, noet: dat: ал лвї κρᾶς.

Κρατὶς, ίδος (ἡ), греш: în локй de γράστις.

Κρατιστεύω, вiiit: -εὐσω, sîntй (мъ sokoteskй de) чел маї вънй, întîїй; (кв цеп: ші ак:) kовîршeskй пе алтвл în чева. (вezї ші ἀριστεύω). [ші

Κρατιστίνδην, adв:=Ἀριστίνδην. [din

Κράτιστος, η, ον, (sвпрл: ал лвї κρατύς) foapte tape; foapte destoїпікй; (desпре лвкр:) преа цеапъпй, saй soлidй; (în цеп:) foapte вънй, алесй. «Ἄθλα προὔθηκεν, οἵτινες κράτιστοι τὰ προσήκοντα ἔργα φαίνοιντο». Ksn: «Κρατίστην τήνδε μάχην φᾶτο δύμεναι». Іл: Z: «Τὸ κράτιστον γάλα πίνω»·Tкр: || (neвt:)Κράτιστα,=Ἄριστα, adв: foapte вine. «Ἥτις κράτιστα ἂν ἱππεύοι».Ksn:

Κρατοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), noet: [κρᾶς, βιβρώσκω], mînkъторй de капй; saй каре a шînкаї креерїї квїва.

Κρατογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъсквtй din капй. [κρᾶς, γένος].

Κρατόδετος (ὁ, ἡ), цoet: легатй пе капй, saй înprежврвл капвлвї. «Σφενδόνη — ». Esix: [κρᾶς, κρατὸς, δέω].

Κράτος, τος, -ους (τὸ), търіс, пвtepe; stъпînipe, kовîршipe; вірвінцъ; (вne-орї) silnічіе. «Τὸν ἔπεφνε δόλῳ οὔτι κράτει γε». Іл: H. «Πόλιν ἑλεῖν κατὰ κράτος».Ksn: прin asaлtй. (вezї ші ἄκρα). «Ἐλαύνειν ἀνὰ κρατος». Ksn: кît поаtе. «Διαμάχεσθαι ἀνὰ κράτος». Ksn: = Ἰσχυρῶς. [κραίνω].

Кραντунтὴρ (ὁ), noet: kовîршitорй прin пвtepe, (ad:) вірвitорй. [ші

Кραντυντήριος (ὁ, ἡ), ші

Кратунтικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikй a întърі, a sпріжini чева (a цinca în slapea sa). [din

Κρατύνω, вiit: -υνῶ, (кв ак:) întъpeskй,

înnъtepezъ; înţepeneskъ; supiżinъ; (miż: kъ dat: prep:) mъ supiżinъ în ceva. 2) poet: (kъ ţep: saŭ kъ ac:)=Κρατῶ, stъ-ninesкъ. [din

Κρατὺς, έος (ὁ), poet: în локъ de κραταιός. [κράτος].

Κρατυσμὸς (ὁ), supiżinipe, întъpipe, înţepenipe.

Κραυγάζω, viit: -άσω, =Κράζω, stpirъ; ţinъ. [κραυγή].

Κραυγάνομαι, viit: -ήσομαι, Ion: în локъ de κραυγάζω, ţinъ (ka unъ kopilъ mikъ).

Κραυγασμὸς (ὁ), ţipape. saŭ ţinъtъ. [ші

Κράύγασος, ші

Κραυγαστὴς, οῦ (ὁ), ţinъtorъ; stpiravïъ. [κραυγάζω]. [de unde

Κραυγαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, obicinuitъ, disuasъ a ţina, a stpira.

Κραυγάστρια (ἡ), fem: al лuï κραυγαστής.

Κραυγὴ (ἡ), [κράζω] stpirъtъ mape, ţinъtъ. [de unde

Κραυγίας, ου (ὁ), (ἵππος) калъ snepiosъ de stpirъte. [ші

Κραυγὸς, οῦ, ші Κραυγὼν, όνος (ὁ),(гlos:) rionoae.

Κραῦρα, [κραῦρος] ας (ἡ), o boaлъ de boї, de порч, ші de алвine, (Franц:) gourme, unъ felъ de гъspaїъ. [de unde

Κραυράω -ῶ, viit: -άσω, nътimeskъ de boala κραῦρα (bezï ziч: prep:).

Κραῦρος, [θραύω] α, ον, usкatъ, asupra ne d'asupra; fraţedъ, =Κῦθραυστος. «Ἡ φύσις τῶν ὀστέων κραυροτέρα». Plt: [de unde

Κραυρότης (ἡ), uskъчiune, asupime; fpъţezime. [ші

Κραυρόω -ῶ, viit: -ώσω, uuкъ, fakъ чева fraţedъ, saŭ aesne de snapt.

Κρεάγρα, [κρέας, ἄγρα] ας (ἡ), fъpkъliцъ de skos karnea din calъ.

Κρεάγραπτος (ὁ, ἡ), poet: srîpiitorъ, sfîşiitorъ de karne, saŭ uïeле. [κρέας, γράφω].

Κρεαγρὶς, ἴδος (ἡ), dim: al лuï κρεάγρα, fъpkъliчoapъ.

Κρεάδιον (τὸ), dim: al лuï κρέας, kъrniчikъ, saŭ uukъцinъ de karne.

Κρεαδοτέω -ῶ, viit: -ήσω, =Κρεωδοτέω.

Κρεανομέω -ῶ, viit: -ήσω, înnapцъ karne (pprinч: de жeriъ). [ші

Κρεανομία (ἡ), înnъpцipe de karne (pprinч: de жeriъ). [din

Κρεανόμος (ὁ), înnъpцitorъ de karne. || (uuat:) = Κρεωδαίτης. [κρέας, νέμω].

Κρέας, (în afin: kъ κέρας) κρέατος, -κρέως (τὸ), (dat: κρέατι -κρέᾳ, în: κρέατα -κρέα, κρεάτων -κρεῶν, κρέασι) karne.

Κρεγμὸς (ὁ), [κρέκω] лoвirea, ші uu-neтъл вре unъï maиsikalъ instpumîntъ, saŭ a uuвелniцeї; (în ţen:) op ce uunctъ a-semenea kъ ал koapdeї.

Κρεηδόκος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de κρεωδόχος.

Κρεηφαγέω -ω, viit: -ήσω, Ion: în локъ de κρεωφαγέω.

Κρεηφαγία (ἡ), Ion: în локъ de κρεωφαγία.

Κρεῖας (τὸ), poet: în локъ de κρέας.

Κρειοδόκος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de κρεωδόχος.

Κρείοισα (ά), Dor: în локъ de κρείουσα.

Κρεῖον (τὸ), poet: skîndupъ de tъïat, saŭ basъ de гътit karne. [κρεῖας].

Κρεῖον, poet: вок:, ші

Κρείουσα, ης (ἡ), poet: fem: ал лuï κρεί-ων, stъnînъ, doamnъ, împъpteasъ; saŭ (în ţen:) uupepioapъ, maï pressus deкît алteле. (bezï κρειῶν).

Κρειοφάγος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de κρε-ωφάγος.

Κρεισσόνως, [κρείσσων] adv: poet:=Κρεῖσ-σον, maï bine.

Κρεισσότεκνος (ὁ, ἡ), poet: ачела, ne kape ape чinева maï bine de kît ne koпii sъï. [κρεῖσσον, τέκνον].

Κρείσσων, [κράτος] ονος (ὁ, ἡ), (komпap: neper: ал лuï ἀγαθός) maï tape; maï destoïnikъ; (în ţen:) maï pressus, maï buнъ; maï preferabilъ; (ші în pъж) maï pъж. «Γαστρὸς κρείσσων». Ksn: stъnînъ ne uinteчele sъж, nelakomъ. «Χρημάτων— ». desupreцuitorъ de banї, saŭ de mitъ. «Λόγου— ». Лks: ne-sunъsъ. (ші în pъж). «Ἀκόλαστος ὄχλος κρείσ-σων πυρός». Esp: (ші înupexnъ kъ ἤ) «Κρείσσων ἢ κατ' ἄνθρωπον». Ksn: maï pressus de omъ. (ші ka uubst: fъpъ kazъ). «Οἱ κρείττονες». Plt: zeїї, cepewteле nъ-terї; (ші în sinr:). «Τὸ κρεῖττον»; Sin: Dumnezeъ. || (neut:)Κρεῖσσον, adv: maï bine, saŭ maï mult.

Κρειττόνως, adv: în локъ de κρεισσόνως.

Κρειττόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, (des-upe bic) kazъ în (nътimeskъ de) boala κρείττωσις (bezï ziч:). [din

Κρείττων, ονος (ὁ, ἡ), At: în локъ de κρείσσων.

Κρείττωσις, εως (ἡ), o boaлъ a biilor, kînd daъ multe ші tîmpurїї vuъstape, ka-pe maï ne upimъ se uuвk. [κρειττόομαι].

Κρείων, [κάρη, κραίνω] οντος (ὁ), poet: =Κράντωρ, kъnetenie, domnъ, împъpatъ; (în ţen:) întîiaшъ; supepiopъ, maï buнъ.

(вezї ші κρείσσων). «Κρείουσα γυναικῶν». Iл: X.

Κρειῶν, поеt: în локъ de κρεῶν, îm: цеn: ал лъї κρεῖας.

Κρεκάδιον (τὸ), пînzъ (прinч:) вътътъ, цеапъпъ. (de вnde). «Αὐλῆς κρεκάδια». = Αἱ αὐλαῖαι, (Fpanц:) les tentures, les tapisseries, ковоаре ші чл: de аштернът казъ. [ші

Κρεκτὸς, ἡ, ὸν, кîntatъ къ лipa. «Νόμος —». Esкл: [din

Κρέκω, [imit: în afin: къ κράζω, κρίζω, κρούω, ші чл:] (în цеn:) ловескъ чева, înкît съ fакъ sromotъ; (їар прinч:) батъ пînza къ съвелniца, саъ snata, цesъ; isвeскъ коарделе лiреї ші чл:; кîntъ къ китара; (авъs:) кîntъ къ flъеръл; (nestp:) тропкъneскъ, pesънъ, sвîрnîїъ.

Κρεμάθρα, ας (ἡ), кошъ, саъ алтъ asemenea вasъ atîрnatъ пentръ пъstpape de лъкрърї de mînкape; (în teatpъ) o машinъ пentръ înълцareа челор че penpesintaъ aepiene пepsoane. 2) (вot:) коада флорiлор, ші a poadeлор. [din

Κρέμαμαι, вiit: κρεμήσομαι, (пex: ἐκρεμάσθην) sîntъ, staъ atîрnatъ, саъ snînzъpatъ; (fir:) sîntъ înълцatъ, atîрnatъ în aerъ; саъ atîрnъ de чева. [din

Κρεμάννυμι, вiit: κρεμάσω, (пex: ἐκρέμασα, ші miж: pap ἐκρεμασάμην, ші nas:- ἐκρεμάσθην) snînzъpъ, atîрnъ; (fir:) цiъ atîрnatъ (ad: în îndoїалъ). [κρεμάω]. [de вnde

Κρεμασμὸς (ὁ), snînzъpape, atîрnape (акt: саъ nas:). [ші

Κρεμαστὴρ (ὁ), op че слъжеште ла цinepe de чева atîрnatъ (къїъ, кîрлігъ, ші чл:). || (îm:) «Κρεμαστῆρες». Anat: niшte мъшкї аї трънълвї (maї къ seamъ аї воашелор). [ші

Κρεμαστήριος (ὁ, ἡ), îndemînatikъ a слъжi ка κρεμαστὴρ (вezї ziч: пpeч:). || (sъвst:) Κρεμαστήριον (τὸ), лакътъ atîрnatъ; (în цen:) op че atîрnatъ. [ші

Κρεμαστὸς, ἡ, ὸν, atîрnatъ, саъ пriimitopъ de atîрnape. «Ἱστία κρεμαστὰ». At: (ші simп:) «Κρεμαστὰ». Ksn: пînzеле (поate ші макаралеле, саъ экрiпeteле) коръвii. «Διὰ πολλῶν τῶν κρεμαστῶν καλουμένων πλεῖ (ἡ ναῦς)». Ksn: [ші

Κρεμάστρα, ας (ἡ), =Κρεμάθρα.

Κρεμάω -ῶ, At: în локъ de κρεμάσω, вiit: ал лъї κρεμάννυμι.

Κρεμάω -ῶ, вiit: -άσω, =Κρεμάννυμι.

Κρεμβαλιάζω, вiit: -άσω, жокъ în цeamпарале. [κρέμβαλον]. [de вnde

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ (ὁ), жъкътopъ în цeamпарале. (se конf: къ...

Κρεμβαλιαστὺς, ύος (ἡ), поеt: жъкape, дънцape în цeamпарале; ші цъкъiтъл ачestora.

Κρεμβαλίζω, вiit: -ίσω —Κρεμβαλιάζω.

Κρέμβαλον (τὸ), [imit: depiв: din Лat: *crepo*] (маї întp: лаîm:) вnъ instpъmîntъ, прin каре fъчеаъ вnъ apmoniosъ цъкъitъ жъкътopiї de вnъ felъ de danцъ, цeampарале, (Fpnnц) *cliquettes*, *castagnettes*. (вezї ші кpóталон).

Κρεμνάω -ῶ, греш: în локъ de κρημνάω.

Κρεμόω, поеt: (прin întpeп: de o) în локъ de κρεμῶ, At: вiit: ал лъї κρεμάνυμις.

Κρέμυς, υος (ὁ), вnъ felъ de пеште =Χρέμυς.

Κρεμῶ, At: вiit: ал лъї κρεμάννυμι.

Κρέμωμαι: sвп: ал лъї κρέμαμαι.

Κρές, [κρέκω] κρεκὸς (ἡ), вnъ felъ de пasъpe de апъ (къ лънцї пiчоаре ші askцitъ чїокъ), кîpsteїъ, (Fpanц:) *râle d' eau*. 2) =Κρόξ, ші Σκόλλυς, косiцъ înплетitъ пе крештетъл капълъї.

Κρεόβροτος (ὁ, ἡ), поеt: mînкътopъ de (хрънitъ къ) карпе. [κρέας, βροτὸς].

Κρεοκάκκαβος (ὁ), вasъ, (Tърч:) гівечїъ de fpint карпе. [κρέας, κακκάβη]. 2) (прin întind:) вnъ felъ de mînкape.

Κρεοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, At: поеt: în локъ de κρεωκοπέω.

Κρεονομία (ἡ), =Κρεωνομία.

Κρεοπώλης, ου (ὁ), =Κρεωπώλης.

Κρεοσαπεὶς, εῖσα, έν, (пapтч: ка din κρεοσήπω) челъ къ карпea пътpedъ, саъ пътpezitъ ка карпea.

Κρεοσκευασία (ἡ), гътipe de вякate din карпе. (алцiї экрiъ, κρέως σκευασία). [κρέας, σκευάζω].

Κρεουργέω -ῶ, вiit -ήσω, таїъ карпe, саъ чева ка карпea în вякъцеле. 2) sîntъ тъчеларъ. [ші

Κρεουργηδὸν, adв: ка карпea тъїатъ, саъ прекът se таїe карпea. [шî

Κρεουργία (ἡ), тъїepe de карпe, саъ în кiпъ de карпе. [ші

Κρεουργικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ ла тъїetopъ, саъ folosifopъ ла тъїepe de карпе. [din

Κρεουργὸς (ὁ, ἡ), тъїetopъ (în вякцї) de карпе, тъчеларъ. 2)=Κρεωδαίτης. (de вnde) "Κρεουργὸν ἦμαρ». Fsкл: zi de жер-

tfъ, sвъ sepвътoape, =Κρεωδαισία. [κρέας, ἔργον].

Κρεοφαγία (ἡ), =Κρεωφαγία.

Κρέσσων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: ші Dop: în локъ de κρείσσων.

Κρεύλιον (τὸ), dim: ал лві κρέας.

Κρεωβορέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κρεωφαγέω. [ші

Κρεωβορία (ἡ), =Κρεωφαγία. [din

Κρεωβόρος (ὁ, ἡ), =Κρεωφάγος.[κρέας, βορά].

Κρεωβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: плinъ de кърnврї, кърnosъ, трвпешъ. [κρέας, βρίθω].

Κρεωδαισία (ἡ), înпърцipe de карne. [din

Κρεωδαίτης, ου (ὁ), ші Κραιωδαῖτις, ιδος (ἡ), [κρέας, δαίω] тъїetopъ, ші înпърцitopъ de карne (прinч: de жertfe). «Κρεωδαῖτις ἀρχὴ». Пл: demnitatea, saъ enistasia лві κρεωδαίτης.

Κρεωδαίτης, ου (ὁ), [κρέας, δαίνυμαι] noet: în локъ de κρεωφάγος; (прin întind:) =Αἱμοβόρος, ші Σαρκοφάγος (bezї zіч:).

Κρεώδειρα, ας (ἡ), (se înц: μάχαιρα) =Δορίς. [κρέας, δέρω].

Κρεώδης, εος (ὁ, ἡ), [κρέας] кърnosъ (ка карnea, saъ din телвл кърnії). 2) плinъ de карne, грasъ, трвпешъ. (bezї κρεωβριθὴς).

Κρεωδοσία (ἡ), =Κρεωδαισία, dape, înпърцipe de кърnврї de жertfe. [ші

Κρεωδοτέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κρεωνομέω, dървїeskъ карne. [din

Κρεωδότης, ου (ὁ), =Κρεωδαίτης, înпърцitopъ de вякъцї de карne ла oasпецї saъ mesaшї. [κρέας, δίδωμι].

Κρεωδόχος (ὁ, ἡ), прiimitopъ (конpinzъtopъ) de карne (ка васъ, магазie ші чл: de карne). [κρέας, δέχομαι].

Κρεωθήκη (ἡ), локъ (васъ, saъ къmaръ) de пвs în пъstpape карne. [κρέας, θήκη].

Κρεωκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κρεουργέω. [din

Κρεωκόπος (ὁ, ἡ), тъїetopъ, saъ folositopъ ла тъїepe de карne. [κρέας, κόπτω].

Κρεωνομέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κρεανομέω.

Κρεωνομία, кіі Κρεωνόμος, =Κρεανομία, ші Κρεανόμος.

Κρεωπωλεῖον (τὸ), вînzъtopie de карne, тъчелъpie. [ші

Κρεωπωλέω -ῶ, вііt: -ήσω, вînzъ карne. [din

Κρεωπώλης, ου (ὁ), вînzъtopъ de карne, тъчеларъ. [κρέας, πώλης]. [de вnde

Κρεωπωλικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, тъчелъpeskъ. [ші

Κρεωπώλιον (τό),=Κρεωπωλεῖον. 2) трeaва тъчелаpвлвї, вînzape de карne.

Κρεωστάθμη(ἡ), кîntapъ de карne. [κρέας, στάθμη].

Κρεωφαγέω -ῶ, вііt: -ήσω, тъпînкъ (тъ хрънeskъ кв) карne. [ші

Κρεωφαγία (ἡ), mînкape de (saъ хрънipe кв) карne. [din

Κρεωφάγος (ὁ, ἡ), шînкъtopъ de(хрънitъ кв) карne, = Σαρκοφάγος. [κρέας, φάγω].

Κρήγυος, saъ Κρήγιος (ὁ, ἡ), noet: Dop: saъ Ion: [κρείων] вънъ, folositopъ, прiinчosъ. квратъ, adевъратъ.

Κρήδεμνον (τὸ), [κρᾶς, δέω] легътвръ de капъ femeeaskъ, тврванъ. 2) (fir:) капакъ de васъ. 3) (маї de мвлte opi ла îm:) kpeste, saъ kpestътврї de zidъ, (Тврч:) metepize. (bezї ші κάρηνον). 4) (аввs:) перnъ. «Πέτρινα κρήδεμνα». Евр: пїetpe în локъ de перne. (bezi ші δέμνιον).

Κρηῆναι, noet: nex: de inf: ші κρήηνον, noet: порвпч: ал лві κραιαίνω, κραίνω.

Κρῆθεν, [κρᾶς] adв: din капъ, din крeштетъ.

Κρῆθμον (τὸ), вnъ felъ de плantъ, eapвъ грasъ de гръdinъ.

Κρήϊον (τὸ), вnъ felъ de плъчintъ.

Κρήμναμαι, noet: în локъ de κρέμαμαι.

Κρημνάω, вііt: -ήσω, noet: in локъ de κρεμάννυμι.

Κρήμνη, noet: în локъ de κρήμνα, порвпч: ал лві κρημνάω.

Κρημνηγορέω -ῶ, вііt: -ήσω, ворвeskъ кв pînoase (nomnoase) ворве ші грase. [κρημνὸς, ἀγορὰ].

Κρήμνημι, noet: în локъ de κρεμάννυμι.

Κρημνίζω, вііt: -ίσω, daъ пе чinева de pînъ ла вале, прънъstiezъ. (маї întp: este комп: κατακρημνίζω). [κρημνὸς]. [de вnde

Κρήμνισις, εως (ἡ), ші Κρημνισμὸς (ὁ), asвірлipe de pînъ ла вале.

Κρημνοβατέω -ῶ, вііt: -ήσω, вmвлв пе pîne, saъ вркъ ші коворъ pînoase локврї. [din

Κρημνοβάτης, ου (ὁ), обічнвітъ a вmвла пе pînoase локврї; (fir:) «Ἐπέων — ». Гр: каре se eкспрітъ кв pînoase, saъ прънъstioase (ad: asпpe ші вemeце) ворве. 2) în локъ de σχοινοβάτης (bezї zіч:). [κρημνὸς, βαίνω].

Κρημνόθεν, adв: деnе pînъ ла вале. [κρημνός].

Κρημνοκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κρημνηγορέω [κρημνὸς, κοπή], sîntъ...

Κρημνοποιὸς (ὁ, ἡ), (ком:) întpeвзin-

цъторѣ, saѣ kpeatorѣ de marї, прѣпѣstioase ворве, saѣ прса îndpѣzneце (periколоase) metafope, saѣ firѣpaцiї. [κρημνὸς, ποιός].

Κρημνὸς, [κρεμάω] (ὁ), pînъ, stînkъ pînoasъ, saѣ прimeждioasъ вале; (fir:) вѣzъ de panъ. [de вnde

Κρημνώδης, εος (ὁ, ἡ), pînosѣ; (fir:) прimeждiosѣ.

Κρημνώρεια (ἡ), pînoasъ пapte de мѣnte. [κρημνὸς, ὄρος].

Κρηναῖος, α, ον, кѣвenitѣ ла, saѣ isвopîtorѣ din fîntînъ. «Νύμφαι κρηναῖαι». Лкs: =Νηρηίδες. || (sѣbst:) Κρηναία (ἡ), noet: în локѣ de κρήνη. [din

Κρήνη (ἡ), [κάρηνον] isворѣ de апъ, fîntînъ, (Лat:) caput aquae. (вezї ші κρουνός). [de вnde

Κρήνηθεν, adв: noeї: din fîntînъ. [ші

Κρήνηνδε, adв: noet: ла fîntînъ. [ші

Κρηνιὰς, άδος (ἡ), noet: în локѣ de κρηναία. «Νύμφαι κρηνιάδες». Лкs: [ші

Κρηνὶς (ι лѣпгѣ), ίδος (ἡ), dim: ал лѣї κρήνη, fîntîniцъ.2) (ι скѣptѣ)=Κρηνιάς.[ші

Κρηνίτης, ου (ὁ), ші Κρηνῖτις, ιδος (ἡ), кѣвenttѣ ла (pesъpitѣ лînгъ) fîntînъ.

Κρηνοῦχος (ὁ, ἡ), [κρήνη, ἔχω] noet: stъnînitorѣ de fîntîne. (enit: ал лѣї Neптѣnѣ).

Κρηνοφυλάκιον (τό), demnitatea лѣї...

Κρηνοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitorѣ, înгpiжitorѣ de fîntîne. [κρήνη, φύλαξ].

Κρηπιδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътorѣ de înкълцъminte. [κρηπὶς, ποιός].

Κρηπιδοπώλης, ου (ὁ), вînzътorѣ de înкълцъminte. [κρηπὶς, πώλης].

Κρηπιδόω -ῶ, вiit: -ώσω, пѣїѣ temeліe, întemeїezѣ; (miж: saѣ nas:) mъ întemeїezѣ, mъ spriжinѣ. 2) înkaлцѣ пe чinева, (ші miж:) mъ înkълцѣ кѣ чisme, ші чл: «Ἕρετο αὐτὸν μεταξὺ κρηπιδούμενος». Sвid: [κρηπὶς]. [de вnde

Κρηπίδωμα (τό),=Κρηπὶς, temeліe, вasѣ, (Fpanц:) pièdestal.

Κρηπὶς, (ι, прea pap, skѣptѣ) ῖδος (ἡ), [în afin: кѣ κρέκω] înкълцъminte (maї кѣ seamъ кѣ токѣрї). «Παντᾶ κρηπῖδες». Tкp: (прin întind:) în локѣ de κρηπιδοφόροι (στρατιῶται). 2) (fir:) вasѣ de statъ ші чл:, (Fpanц:) pièdestal; (noet:) алтарѣ, жертfелнікѣ; (în цen:) temeліe. «Λαΐνέας ἀπὸ κρηπῖδος». Tкp: (ші fir:) Κρηπὶς ἐπέων (ἐλευθερίας)». Hind: 3) вnѣ шesѣ ziditѣ de пїatrъ пe цъrmѣ de pîѣ, saѣ demape, кeѣ, (Fpanц:) quai. «Λίμνη λιθίνῃ κρηπῖδι κεκοσμημένη κύκλῳ». Ep: «Ἐν τῷ λιμένι παρὰ τὴν κρηπῖδα περιπατοῦντας». Плв:

Κρῆς, Dop: în локѣ de κρέας.

Κρῆσαι, noet: în локѣ de κερᾶσαι, înf: nex: ал лѣї κεράννυμι.

Κρησέρα, ας (ἡ), sitъ deasъ de fъinъ. 2) mpeажъ пentpѣ пeште miкѣ.

Κρησέριον (τὸ), Dim: ал лѣї κρησέρα.

Κρησερίτης, ου (ὁ), (ἄρτος) пїїne din fъinъ чepнѣtъ кѣ sitъ deasъ. [κρησέρα].

Κρησφύγετον (τὸ), [Κρὴς, φεύγω] локѣ de скъпape, asilѣ. (ziч: s' a пѣstpat, de kînd kopsapiї Archiпелагѣлѣї se roпїaѣ de Minosѣ Kpeteaпѣл).

Κρηταγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пѣскѣtѣ în Kpeta (enit: ал лѣї Жoe). [Κρήτη,γένος].

Κρητὴρ (ὁ), Ion: în локѣ de κρατήρ.

Κρητήριον (τὸ), Ion: în локѣ de κρατήριον. 2) (прin întind:) =Ἐπίχυσις.

Κρηφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, noeт: în локѣ de κρεωφαγέω.

Krї (τὸ), nedeкл: noet: (în апок:) în локѣ de κριθή, opzѣ.

Κριανὸς, ὴ, ὸν, пѣskѣtѣ sѣbt zodiѣл вepвekѣлѣї. [κριός].

Κριβάνα, ας (ά), Dop: ші Κριβάνη (ἡ), вnѣ telѣ de nїїne, = кѣ...

Κριβανίτης, ου (ὁ), (ἄρτος) nїїne коапtъ în

Κρίβανον (τὸ), Κρίβανος (ὁ), [κρῖ, βαῦνος] =Κλίβανος, цestѣ. 2) [ὀκρίβας].=Βράχος, stînkъ (mînkatъ de mape). [de вnde

Κριβανωτὸς, ὴ, ὸν, koптѣ, fpintѣ, saѣ вskatѣ în цestѣ. «Κριβανωτῶν ὁρμαθῷ». Apstf: шirъ de nesmeцї, saѣ вskate smokine.

Κριγὴ (ἡ), ші Κριγμὸς (ὁ), [κρίζω] =Τριγμὸς, Skp: skîpцîipe, saѣ skpîшnipe de dinцї. 2) цîпape, saѣ кiцiipe de лiлiecї, ші чл:

Κριδδέμεν, Dop: în локѣ de κρίδδειν, inf: ал лѣї...

Κρίδδω, Dop: în локѣ de κρίζω; (iap Бeot:) pîzѣ, (Лat:) *riddeo*

Κριδὸν, [κρίνω] adв: noet: =Διακριδὸν.

Κρίζω, [imit:] вiit: κρίξω, (tpc: de кѣ: în локѣ de прez: κέκριγα, neste-sъв: în локѣ de прел: ἐκεκρίγειν, neste пѣцinѣ вiit: κεκρίξομαι, nex: 2: ἔκριγον) noet: (прinч:) skîpцiїѣ, цîpîїѣ, sfîpîїѣ; (прin asemъпape) цinѣ ka лiлiakѣл.

Κριηδὸν adв: penede ka вepвecчiї. [κριός].

Κριθαία (ἡ), вnѣ felѣ de mъmълigъ de opzѣ. [κριθὴ].

Κριθάλευρον (τὸ), fъinъ de opzѣ. [κριθὴ, ἄλευρον].

Κριθάμινος, η, ον, noet: în локѣ de κρίθινος. [ші

Κριθανίας (ὁ), (πυρὸς) вnъ felъ de grîъ ka opzвл. [ши

Κριθάριον (τὸ), dim: ал лвї κριθή, opzişiоръ, grъвnte de opzъ.

Κριθάω -ῶ. biit: -ήσω, noet: în локъ de κριθιάω.

Κρίθεν, Eол: noet: în локъ de ἐκρίθησαν, a 3: îm: neps: de пвs: nex: ал лвї κρίνω.

Κριθὴ (ἡ), [în afin: кв ἄκρις] opzъ, grъвnte de opzъ, 2) (fir:) вrчîorъ, saъ o вввліцъ, че ese пе плеопеле окілор între цene; ши цîцîna, че ese ла коada пъsърілор. 3) (kom:) =Ἐρέβινθος. [de вnde

Κριθηΐς, ίδος (ἡ), noet: în локъ de κριθίνη. «Ἀκτὴ—». Enгp: fъinъ de opzъ.

Κριθίασις, εως (ἡ), o патimъ a каiлор, кînd мъnînкъ opzъ прea мвлтъ, ши se прea înграшъ, saъ пв mistвїesк вine. [din

Κριθιάω -ῶ, biit: -άσω, (desnpe каї) пътimeskъ de κριθίασις (bezї zic: преч); (прin întind:) sîntъ srловіъ, neastîmпъratъ, nedomolъ. (bezї шї ἀκοστήσας].]ши

Κριθίδιον (τὸ), =Κριθάριον. [ши

Κριθίζω, biit: ίσω, хръneskъ кв opzъ. [ши

Κρίθινος, η, ον, (fъквtъ) de opzъ. [ши

Κριθίον (τὸ), =Κριθάριον. [κριθή].

Κριθολόγος (ὁ, ἡ), квлегътorъ de opzъ. || (ла Локреnї) вnъ dpегътorъ, saъ demnitapъ, каре în Atena se zicea ἱεροποιὸς. [κριθὴ, λέγω].

Κριθομαντεία (ἡ), rivitopie прin гръвпце de opzъ. [din

Κριθόμαντις, εως (ὁ, ἡ), rivitorъ прin гръвпце de opzъ. [κριθή, μάντις].

Κριθοπώλης, ου (ὁ), вînzътorъ de opzъ. [κριθὴ, πὼλης].

Κριθοτράγος (ὁ, ἡ), noet: =Κριθοφάγος: [κριθὴ, τρώγω].

Κριθοφαγία (ἡ), mînкape de (хръnipe кв) opzъ (вnъ felъ de osîndъ a Pomanilop ostaшї a лi se da de храпъ opzъ în локъ de grîъ). [din

Κριθοφάγος (ὁ, ἡ), mînкътorъ de (хръnitъ кв) opzъ. [κριθὴ, φάγω].

Κριθοφόρος (ὁ, ἡ), prodвкътorъ de opzъ. [κριθὴ, φέρω].

Κριθοφυλακία (ἡ), treaва (enistasia) лвї

Κριθοφύλαξ, ακος (ὁ), (în Atena) вnъ dpегътorъ pîndвitъ a nîndi eкsnoptaцia opzвлвї. [κριθὴ, φύλαξ].

Κριθώδης, εος (ὁ, ἡ), opzosъ, ad: asemenea кв (saъ konpinzътъръ de мвлтъ) opzъ.

Κριθώλεθρος (ὁ, ἡ), kom: stpikътorъ de (în zadapъ хръnitъ кв) opzъ. [κριθὴ, ὄλεθρος].

Κρίκε, noet: =(saъ греш: în локъ de) Κρίγε, 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лвї κρίζω.

Κρικηλασία (ἡ), [κρίκος, ἐλαύνω] вnъ felъ de жокъ (vine sъ петpeакъ летnвл прin верігъ).

Κρικίον, ши Κρικίλλιον (τὸ), dim: кв лвї

Κρίκος (ὁ), (în metat:) în локъ de κίρκος, черкъ; (partik:) верігъ, (Tърч:) халка; връцаръ. [de вnde

Κρικόω -ῶ, biit: -ώσω, formezъ чева ка о верігъ. 2) петpекъ чева п' în верігъ, saъ халка «Κεκρίκωνται τὸ χεῖλος χαλκῷ (οἱ Αἰθίοπες)». Stp: [de вnde

Κρικωτὸς, ὴ, ὸν, komпвsъ din верицї; saъ чел în formъ de верігъ.

Κρῖμα, saъ Κρίμα (τὸ), obiektъ, saъ pesвltatъ de жвdikatъ, хотърîpe de жвdikътorъ; (прin întind:) крimъ, вinъ; (de вnde) osîndъ, nedeansъ; (fiзs:) dormъ, sirвръ maksimъ. «Οὐκ εὔχριτον τὸ κρῖμα, μὴ μ'αἵρου κριτὴν». Esx: «Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα». Skp: «Κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει». Skp: «Ἔχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν». Skp:: [κρίνω].

Κριμνατίας, ши Κριμνίτης (ὁ), (ἄρτος) nîîne fъквtъ din...

Κρίμνον (τὸ), fъinъ tърîцvasъ, мъvinatъ mape. «Κρίμνα χειρῶν». Пл: mîezврl de nîîne, saъ tърîце, кв каре se snълаъ пе mîînї. [de вnde

Κριμνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв κρίμνον (bezї zic: преч:). «Καὶ κριμνώδη κατανίφοι». Apstf:

Κρινάνθεμον (τὸ), вnъ felъ de плantъ, amъpantъ. 2)=Ἡμεροκαλλίς. [κρίνον, ἄνθος].

Κρίνεα, Ion: în локъ de κρίνα, ак:, ши κρίνεσι în локъ de κρίνοις, dat: îm: a лe лвї κρίνον.

Κρίνινος, η, ον, fъквtъ din flopї de kpinъ.

Κρινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кв kpinъ. [κρίνον, εἶδος].

Κρινόμυρον (τὸ), вntъ de flopї de kpinъ. [κρίνον, μῦρον].

Κρίνον (τὸ), вnъ felъ de floape, (de ачi) kpinъ. (bezї шї λεῖριον); ши (пentрв asemъnapea sa) floapea dовлеаквлвї.

Κρινόχρους (ὁ, ἡ), чел de колоареа (faца албъ) kpinвлвї. [κρίνον, χρόα].

Κρίνω, [în alin: кв κραίνω] biit: κρινῶ, (nex: ἔκρινα, ши шіж: ἐκρινάμην, tpe: de

кв: κέκρικα, mi nas: κέκριμαι, nex: nas: ἐκρίθην, ши nosit: κριτέον) desnapцă; (цpin întind:) алегă. «Κρίνειν καρπόν τε καί ἄγχνας». Іл: E. «Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας». Іл: B. «Κρίνας ἐκ Λυκίης φῶτας ἀρίστους». Іл: Z. (ши миж:) «Κρινάμενος κατὰ λαὸν ἄνδρας ἀρίστους». Іл: I. (ши nas:) «Κριθέντες οἱ ἄριστοι». Іл: N. «Ἄνεμος κεκριμένος». Іл: Ξ. (bezĭ ши λαμπρὸς). 2) (цpin întind:) deoseвeskă, dexвdikă. «Τὰ δὲ σκληρὰ καὶ μαλακὰ, καὶ κοῦφα καὶ βαρέα ὅλῳ τῷ σώματι κρίνομεν». Ksn: «Τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων κρίνειν». Apst: (de вnde 3) (fir:) черчeteză. «Σέ τοι, σὲ κρίνω. Sof: «Μὴ κρίνε, μὴ ξέταζε». Sof: «Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην»; Skp: (bezĭ 8). 4) компарă. «Παρέχουσιν ἑαυτὰς κρίνεσθαι πρὸς ἐκείνας». Ksn: (de вnde 5) (desnpe вise ши чл:) îлиaieskă, eksплікă. «Ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ἐνύπνια»; Tkp: (ши миж): «Τοῖς οὐκ ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους». Іл: E. (de вnde 6) (овіч:) жвdikă, (ши миж:) мъ жвdikă (кв чinева); (fir:) мъ disnвtă, мъ черtă, (Fpanц:) vider une querelle; (цpin întind:) хотъръskă. «Ἀγορῆθεν ἀνέστη κρίνων νείκεα δικαζομένων». Od: M. «Βίῃ ἐν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνουσι θέμιστας». Іл: Π. «Τάχιστα ἔκριναν νεῖκος πολέμοιο». Od: Σ. «Ὁ τὰς θεὰς κρίνας». Eвp: «Τίς ἄμμε κρινεῖ». Tkp: «Μήτ' ἐμὲ ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτε τοῦτον». Tkp: (ши fir:) «Κρίνειν διὰ μάχης τὸν πόλεμον». Diod: (ши миж:) «Πανημέριοι ἄρηϊ κρινώμεθα». Іл: B. «Τιθήνεσσι κρίναντο» Es: (ши nas:) «Ἐκρίνετο περὶ θανάτου». Ksn: (ши fir:) «Ἐκρίθη τὸ νόσημα». Med: «Γυνὴ κεκριμένη τῇ ἡλικίᾳ». Кев: de миждокă ла bîpstъ, (Fpanц:) d'un âge mûr. 7) îndpentъцeskă; înквiinцeză. «Τοῖς κριταῖς, ἤν κρίνωσ' ἡμᾶς, ὅσ' ἀγαθὰ δώσομεν». Apstf: «Διαχειροτονουμένων δὲ τῶν γνωμῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν ἐκείνου, εἶτα δὲ τὴν τῆς βουλῆς». Ksn: (saă 8) (din npot:) osîndeskă. «Μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε». Skp: (bezĭ ши 2). 9) вагă în жвdikatъ, nîpъskă, рекламă. «Ἔκρινε Δολαβέλλαν κακώσεως ἐπαρχίας». Пл: «Κρίνω προδόντα αὐτὸν τοὺς νέους». Лікрг: «Κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τουτονί». Dm: 10) гъseskă кв кале, înквiinцeză, прefepă. «Ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι». Skp: «Εὔτολμος εἶναι κρίνε, τολμηρὸς δὲ μή», Гпm: (de вnde nas:). «Μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται». At: se прefeръ. (ши desnpe neînsвfn:). «Ἀσπὶς πολέμῳ κεκριμένη». Enгp: черкатъ. 11) rîndeskă, sokoteskă. «Πολέμιον κρίνειν τινά». Лкs: «Ἐν τέρασι ταῦτα κρίνουσιν». Apst: Ὡς ἐγὼ κρίνω». Dm: (ши nas:) «Ὡς παρ' ἐμοὶ κέκριται». Tкp:

Кринών, ῶνος (ὁ), ши Кринωніà (ἡ), tapла de кpinĭ în гръdinъ. [ши

Кринωτός, ἡ, ὸν, formată în felă de кpinĕ, (Fpanц:) liliacé.

Кріζὸς (ὁ), Dop: în локă de кpисσός, = Кιρσός.

Кріοβόλος (ὁ, ἡ), noet: [кріός, βάλλω] înжвnrĭetopă de (saă nвitopă de a se жвnгіа în жертfъ) вервечĭ. (bezĭ ши тавроβόλος).

Кріοδόκη(χη), ης (ἡ), nodă, ne kape se mîшka поліорчetika mawinъ nвmitъ кріός, вервекă. [κριὸς, δέχομαι].

Кріοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), formată în felă de вервекă. [κριὸς, εἶδος].

Кріοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кв капă de вервекă. [κριὸς, κεφαλή].

Кріοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, ловeskă zidвл кв mawina [κριὸς, ши κόπτω].

Кріομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ bată ка вервечiĭ, saă цpin mawina кріός. [ши

Кріομαχία (ἡ), вътълiе de вервечĭ. [κριὸς, μάχη].

Кріόμορφος (ὁ, ἡ), чел кв fiгъръ de вервекă. [κριὸς, μορφή].

Кріόμυξος (ὁ, ἡ), мвкosă (пеrĭовă) ка вnă вервекă. [κριὸς, μύξα].

Кріοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кв обpază (saă naptea de dinainte formatъ în felă) de вервекă. [κριὸς, πρόσωπον].

Кріὸς (ὁ), вервекă. 2) (fir:) o mawinъ pesвoĭaskъ în formъ de вервекă. 3) o konsteлaцie în черквл zodiakă. 4) вnă kopnosă opnъшinlă ал Kopintiakвлвĭ kanitелă de stîлnă.

Кріόστασις, εως (ἡ), =Кριοδόκη. [κριὸς, στάσις].

Кріοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopă de вервечĭ. [κριὸς, φάγω].

Кріοφόρος (ὁ, ἡ), nвptъtopă (цiitopă) de вервекă. [κριὸς, φέρω].

Кρίσιμος, η saă ος, ον, adвkъtopă de алецere, de desfavepe întp' вnă felă хотърîtopă, (Fpanц:) décisif; saă чел de жвdikatъ, de npironipe. [diи

Кρίσις, εως (ἡ), desnърцipe, алецere (акt: saă nas:); (fir:) кinzвipe; хотърîpe; жвdikatъ. «Ἔδοξε κρίσιν ποιῆσαι αὐτῷ, καὶ πέμπουσι δικαστὰς». Ksn: «Ἐπὶ κρίσιν καλούμενος οὐχ ὑπήκουσε». Пл: 2) sfîpшitĭ, pesвлtată. «Κρίσιν μὴ λαβούσης τῆς μάχης». Лкs:; (med:) алецere, saă skimвape, ad:

преfачере de воалъ sпре маї вinе, saŭ маї ръŭ, крisisŭ. «Οὐδὲν ἄλλο τὴν κρίσιν, ὅτι μὴ λύσιν ὀνομάζειν τοῦ νοσήματος». Iнкр:

Κρίσκρανον (τὸ), = (saŭ поate греш: în локŭ de) Κιονόκρανον.

Κρισμὸς (ὁ), греш: în локŭ de κριγμός.

Κρισσὸς (ὁ), At: în локŭ de κιρσός. [de вnde

Κρισσώδης, εος (ὁ, ἡ), At: în локŭ de κιρσώδης.

Κριτέον, поsit: ал лвї κρίνω.

Κριτήριον (τὸ), ор че слвжеште de miжлокŭ ла жвdікатъ, semпŭ, saŭ регвлъ; (fлsf:) fакvлtatea, saŭ пвtereа minцiї de a жвdika. 2) (овіч:) жвdікъtopie. «Κοινὸν ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων καθίσαι κριτήριον». Илв: [ші

Κριτὴς, οῦ (ὁ), жвdікъtorŭ. [κρίνω]. [de вnde

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, folositorŭ, saŭ îndeminatikŭ ла жвdікаре; (iар пaртік:) denpinsŭ a жвdika вkpise de авторї (прinч: векї). (de вnde) «Κριτικοὶ» kritičї, чеї че se îndeлetniчesк ла черчетареа векілор авторї; ші «Κριτικὴ». aчeastъ штііцъ.

Κριτὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї κριτής.

Κριτὸς, ἡ, όν, алesŭ, deoseвitŭ, апробатŭ, foapte вunŭ. [κρίνω].

Κριτόχειρος (ὁ, ἡ), чел кв децетеле mîînелор desпърцite. [κριτὸς, χείρ].

Κροαίνω, вiit: -ανῶ, поet: îп локŭ de κρούω, (прinч: desпре каї) батŭ кв пічоареле în пъmîntŭ, sърŭ. «Θέει πεδίοιο κροαίνων». Iл: алеаргъ пе кîmпŭ în sърite. (ші fir:) «Κροαίνειν ἐν τοῖς τῶν ὑποθέσεων χωρίοις». Fлstp: a se авatе afaръ din sввїектŭ, saŭ a stърві întр'însвл маї мвлт.

Κρόκα, поet: (în eтероц:) în локŭ de κρόκην.

Κροκάλη (ἡ), [κρέκω] пїetрічікъ de рîŭ, saŭ de църmŭ; (прin întind:) църmŭ. [de вnde

Κρόκαλὸς, η saŭ ἡ, ον saŭ ὸν, поet: плinŭ de пїetрічеле; (fir:) posŭ, віклеanŭ.

Κρόκεος, η, ον, поet: =Κροκοβαφὴς. [κρόκος].

Κρόκες, поet: (în eтероц:) în локŭ de κρόκαι, fem: îm: ал лвї...

Κρόκη (ἡ), [κρέκω] toptŭ сввцipe; бътътвръ de пînzъ. 2) =Κροκάλη.

Κροκήϊος, η, ον, поet: = Κρόκεος, saŭ Κρόκινος. [ші

Κροκίας, ου (ὁ), чел кв faцъ кam de шofpanŭ. [κρόκος].

Κροκιδίζω, вiit: -ίσω, квръцŭ fълцiї, saŭ перiї dene хаїнъ; (прin întind:) лinгвшeskŭ; (desпре волп:) =Καρφολογέω. [κροκίς]. [de вnde

Κροκιδισμὸς (ὁ), кълецере de перї, saŭ гвnoaїe dene чева (snasmodikъ simптomъ a лinгoareї).

Κροκίζω, вiit: -ίσω, amŭ (saŭ батŭ кam în) faцa шofpanвлвї. [ші

Κρόκινος, η, ον, гъквїŭ de шofpanŭ, saŭ галбенŭ ка шofpanвл. [ші

Κρόκιος (ὁ, ἡ), =Κρόκεος, saŭ Κρόκινος. [κρόκος].

Κροκὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї κρόκη, пърŭ, saŭ лацъ skoasъ afaръ dîn бътътвра nînzeї; destрътътвръ, скатъ; (овіч:) ацъ, пърŭ, fългŭ, глокŭ adвsŭ de вîntŭ, ші лinitŭ пе хаїне; кîлцї (de лînъ, saŭ de inŭ, ші чл:). «Κροκὶς κογχυλίου». Гал: глокŭ de пinъ (o кокілъ).

Κροκοβαφὴς, ές (ὁ, ἡ), въпsitŭ кв шofpanŭ, saŭ în faцa шofpanвлвї. [κρόκος, βαφὴ]. [de вnde

Κροκοβαφία (ἡ), въпsipe кв, saŭ ка кв шofpanŭ.

Κροκοδειλία (ἡ), скîрnъ de крокоделŭ de вскатŭ, кare se întpeввinцa ка свлimanŭ. (вezї ψιμμύθιον). [ші

Κροκοδειλιὰς, άδος (ἡ), =Κροκοδείλιον, saŭ Κροκοδειλία. [ші

Κροκοδείλινος, η, ον, pелativŭ кв крокоделвл. ‖ .Κροκοδειλίνη (ἡ), вnŭ felŭ de siлoцismŭ, (алт:) κροκοδειλίτης. [ші

Κροκοδείλιον (τὸ), вnŭ felŭ de плantъ, скaчeлe; saŭ летпвл вine-mipositopвлвї копъчелŭ, пвmitŭ ἀσπάλαθος. [ші

Κροκοδειλίτης, ου (ὁ), (se îнц: λόγος) вnŭ felŭ de sofistikŭ siлoцismŭ (сввїектвл кървїа este крокоделвл). [din

Κροκόδειλος (ὁ), [κρόκη, εἶλή, saŭ δείελος, fiind къ тръїешte маї мвлт пе ла zidврї вskate] Ion: шопîрлъ, saŭ вnŭ felŭ de шопîрлъ. 2) крокоделŭ, вnŭ felŭ de monstpвosŭ amfiвiŭ ал pîвлвї Nилк. [κρόκος, δειλὸς, fiind къ se teme de вedepea, saŭ miposвл шofpanвлвї]. 3) (în dialektikъ) вnŭ felŭ de sofistikŭ siлoцismŭ = Κροκοδειλίτης.

Κροκοδείλη (ἡ), = (o peformaцie a лвї) Κροκὶς.

Κροκοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), чел de forma, saŭ faцa шofpanвлвї. [κρόκος, εἶδος].

Κροκοείμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: пвртъторŭ de înвръкъminte în faцa шofpanвлвї. [κρόκος, εἷμα].

Κροκόεις, εσσα, εν, поet: = Κρόκεος. ‖

*

(sʊʊst:)=Κροκωτὸς. [κρόκος].

Κροκόμαγμα (τὸ), [κρόκος, μάσσω]ʊoutina ɯoſpanʊлʊĭ, ʋe i s' a stops ʊntʊл.

Κροκόμηλον (τὸ), mъpъ, saŭ rʊtʊe ſeaptъ kʊ ɯoſpanŭ. [κρόκος, μῆλον].

Κροκονητικὴ (ἡ), [κρόκη, νήθω] ɯemte-ɯʊгʊл de a toarʋe aɳъ.

Κροκόπεπλος (ὁ, ἡ), ɲoet: nʊpтъtopŭ de акопереmîntŭ, saŭ xaĭnъ de колоареа ɯoſpanʊлʊĭ. [κρόκος, πέπλος].

Κρόκος (ὁ), ɯoſpanŭ. 2) (ſir:) rълʋenʊɯʊл ʊлʊĭ. 3) (în Teoſp:) грєш: în локŭ de βρόμος.

Κροκότας, saŭ Κροκόττας, saŭ Κροκούτας, α (ὁ), ʊnŭ ſelŭ de animalŭ de India, (ɲoate) xiena, (alt:) κυνόλυκος.

Κροκόω -ῶ, ʙiit: -ώσω, bъnseskŭ, saŭ înkʊnʊnezŭ kʊ ɯoſpanŭ [κρόκος]. 2) [κρόκη] ɰesŭ.

Κροκυδίζω, ʙiit; -ίσω,=(ɯi maĭ întpeʙ: de kît) Κροκιδίζω. [κροκὺς]. [de ʊnde

Κροκυδισμὸς (ὁ),=Κροκιδισμὸς.

Κροκυλεγμὸς (ὁ), гls: єκsпл: a лʊĭ κροκυδισμός. [κροκὺς, λέγω].

Κροκὺς, ύδος (ἡ), =Κροκίς.

Κροκύφαντος (ὁ, ἡ), ɰesʊtŭ kʊ prea sʊʊ-ɰipe toptŭ, saŭ bъtътʊpъ. [(sʊʊst:) κροκύφαντον (τό), tʊpʋanŭ ſemeĭeskŭ. [κρόκη, ὑφαίνω].

Κροκώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κροκοειδὴς. [κροκος]. 2) asemenea kʊ (sʊʊ-ɰipe ka) aɳa. [κρόκη].

Κροκωτίδιον, ɯi Κροκώτιον (τὸ), dim: ал лʊĭ

Κροκωτὸν (τὸ),=kʊ

Κροκωτὸς, ὴ, ὸν, ɰesʊtŭ kʊ prea sʊʊ-ɰipe bъtътʊpъ [κρόκη]. 2) bъnsitŭ kʊ (saŭ în faɳъ de) ɯoſpanŭ. || (sʊʊst: bъpʋ:) ʊnŭ ſelŭ de лʊksoasъ xaĭnъ de ſemeĭ, ɯi a лʊĭ Dionisŭ. [κρόκος].

Κροκωτοφορέω -ῶ, ʙiit: -ήσω, noptŭ xaĭna ſemeĭaskъ κροκωτὸς; sîntŭ înʙpъkatŭ ſemeĭeɯte. [din

Κροκωτοφόρος (ὁ, ἡ), înʙpъkatŭ ſemeĭeɯte. [κροκωτὸς, φέρω].

Κρομμυογήτειον (τὸ), ʊnŭ ſelŭ de ʋeapъ ka prazʊл, saŭ ʋeapa ʋopiĭ. [κρόμμυον. γήτειον].

Κρόμμυον (τὸ), ʋeapъ.

Κρομμυοξυρεγμία (ἡ), pîrîipe de nemis-tʊitъ ʋeapъ. [κρόμμυον, ὀξυρεγμία].

Κρομμυοπώλης, ου (ὁ), bînzътopŭ de ʋea-pъ. [κρόμμυον, πώλης].

Κρομμυόεις, εσσα, εν, ɲoet: (локŭ) плinŭ de ʋeapъ. [κρόμμυον].

Κρόμυον (τὸ), =Κρόμμυον. [de ʊnde

Κρομυὼν, ῶνος (ὁ), tapлa de ʋeapъ, saŭ локŭ sъditŭ kʊ ʋeapъ.

Κρόνια (τά), ʋezĭ Κρόνιος. [ɯi

Κρονιάδες (αἱ), (se ĭnɱ: ἡμέρα:)=Κρό-νια. [ɯi

Κρονίδης, ου (ὁ), fiʙл лʊĭ Kponŭ (Satʊpnŭ), natponim: ал лʊi Жое. [ɯi

Κρονικὸς, ὴ, όν, ɯi

Κρόνιος, α saŭ ος, ον, ал лʊĭ (konsfinɱitŭ лʊĭ) Kponŭ (Satʊpnŭ); (npin întind: ɯi kom:) foapte ʋekĭŭ, pʊɱinitŭ, matʊſŭ. (ʋezĭ ɯi διπολιώδης). «Μὴν Κρόνιος». Пл: =(maĭ în ʊpmъ nʊmitŭ) Ἑκατομβαίων, ла 12: але kъpʊĭa se serʙa serʙътoapea || Κρόνια (τὰ), (se ĭnɱ: ἱερὰ) serʙътoape ʋekĭe ла Atena în onoapea лʊĭ Satʊpnŭ, (în Poma) Satʊpnaliile (kam ka ал nostpʊ лъsatʊл de sekŭ). || «Κρονίων ὄζειν». Apstf: a aʙea ɥinʙa ideĭ, прежʊdikъɰĭ prea ʋekĭ, pʊɱinite. [Κρόνος].

Κρόνιππος (ὁ), =Κρονικὸς, bътpînŭ de to-tŭ, matʊſitŭ. [κρόνιος, ἵππος].

Κρονίων, ωνος (ὁ),=Κρονίδης.

Κρονοδαίμων, ονος (ὁ), kom: =Σοροδαίμων, ſoapte bътpînŭ. [Κρόνος, δαίμων].

Κρονόληρος (ὁ), kom: bътpinŭ, matʊſi-tŭ de totŭ. [Κρόνος, λῆρος].

Κρόνος (ὁ), [χρόνος] (mitoл:) Satʊpnŭ, zeʊл timnʊлʊĭ, tatъ ал лʊĭ Жое, ɯi чл: 2) (kom:)foapte ʋekĭŭ de anĭ, înʙътpînitŭ, matʊſitŭ de totŭ. «Οὕτως εἶ Κρόνος». Пл:

Κρονότεκνος (ὁ, ἡ), ʋeл ʋe ape fiŭ ne Satʊpnŭ (enit: ал лʊĭ Οὐρανός), Черʊл. [Κρόνος, τέκνον].

Κρόξ, neîntp: nom: ал лʊĭ κρόκα ɯi κρόκες,=Κρόκη.

Κρόσση (ἡ), [κόρση, saŭ κρόξ] (npinч: ла îm:) черkʊріle de sʊs але ʋetъɰiĭ, ba-seле saŭ pazeле metepizeлор (ʋezĭ ɯi κάρηνον); (în ɰen:) nimte skoase afapъ în ſelŭ de tpente (врîne) în zidŭ. [de ʊnde

Κροσσὸς (ὁ), чĭʁkʊpe; fʊntъ; kenapŭ ne mapɱine, saŭ kъpътîĭŭ de чева. [de ʊnde

Κροσσόω -ῶ, ʙiit: -ώσω, nʊĭŭ чĭʁkʊpĭ, saŭ fʊnte ла чева. [de ʊnde

Κροσσωτὸς, ὴ, ὸν,=Θυσανωτὸς, înnodoʙitŭ kʊ чĭʁkʊpĭ ne mъpɱinĭ. «Χιτὼν—». Лкs: || (sʊʊst:) Κροσσωτοὶ, saŭ Κροσσωτὰ = Κροσσοὶ. 2) [κρόσση] fopmatŭ kʊ tpente ka skapa. «Σταυροῖσι κροσσωτὴ πτέρυξ» Лікfp:

Κρόσφος (ὁ), =Γρόσφος.

Κροταίνω, (fъpъ ʙiit:) ɲoet: (pap) în локŭ de κροτέω.

Κροτάλιον (τὸ), dim: ал лʊĭ κρόταλον. || (îm:) Κροτάλια (τὰ), чepчeĭ de atîpnate

(ші прin врm: чїокnite вnвл de[алтвл) търгъpitape. [de вnde

Κροταλίζω, вiit: -ίσω, ловind, чїокnind fакъ a pesвna чева (ка клопотвл ші чл:); (în цen:) fакъ sromotъ, tропкънeskъ ші чл; плesneskъ din палme. [de вnde

Κρoτάλισμα (τὸ), ші Κροταλισμὸς (ὁ), sвnetвл, tропкънitвл чел din ловitъръ de лъкрърї pesвnътoape; вътаїe în палme.

Κρόταλον (τό), [κρότος] (în цen:) op чe мішкîndъ se, saъ ловindъ se sвnъ, клопотъ, ші чл:; (їap paptik:) o konstpвкцie de лешнъ, каре înвîptindъ se îpîїe, îpîitoape, (Fpanц:) *crecelle.* 2) titipezъ, saъ tepтелеarъ de моаръ, (Fpanц:) *claquet, tragnet.* (de вnde 3) (fir:) бърfitopъ, къpвїa мерце гвра камоара, (Fpanц:) *craquet* de *moulin.* saъ 4)=Κρότημα, ші Περίτριμμα (bezї зіч:). [de вnde

Κρόταλος (ὁ), (неолоц:) кроталъ, чел маї вeninosъ шарпе de Америка, (Fpanц:) *serpent à sonettes.*

Κροταφιαῖος, α, ον, кввenitъ, saъ întîmплатъ ла тîмпле. «Πληγὴ — ». Sin: [шї

Κροταφίς, ἴδος (ἡ), вnъ felъ de вîrfosъ чїокanъ, =Κέστρα. [ші

Κροταφίτης, ου (ὁ), ал тîмплелор. «Μῦς —». Anat: [din

Κρόταφος (ὁ), (прinч: ла îm:) тîмпле. 2) (fir:) поet: кълme de мвnte. 3) къпъцînъ de чїокanъ. «Σχῆμα κατὰ κρόταφον». Mtm: firвръ прівitъ întp' o латвръ,(Fpanц:) *de profil.*

Κροτέω -ῶ, вiit: ήσω, fакъ sromotъ ловind, плesneskъ. «Κροτεῖν τὼ χεῖρε». Ksn: a плesni din палше. (ші ea:) «Ὁρῶντες δὲ οἱ μὲν ἐκρότουν, οἱ δὲ ἐβόων». Ksn: «Ἀναστὰς κρότησον αὐτὸν· ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι». Apt: вate л. 2) (пapt:) sвnъ din кitapъ, ші чл:; клъпцъїeskъ (ка вarza кв чїоквл); (de вnde fir:) ворвeskъ кв emfasъ, saъ глasъ таре. «Κἂν πιθανωτέρους λόγους τούτων κροτήσῃς». Esx: dialг: 3) вatъ nînza кв snata. «Σινδὼν λίαν κεκροτημένη». Stp: пpea вътвtъ; вatъ кв чїокanвл; (прin întind:) съвîpшeskъ, пвїъ în лъкраре. «Κεκρότηται κρηπίς». Hind: «Εὐθὺς τὸ πρᾶγμα κροτείσθω». Enгp: (ші fir:) «Ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες». Tкp: пpea вікленї. 4) (fъръ kazъ) fакъ sвnetъ, sromotъ ка клопотвл, ші чл: [κρότος]. [de вnde

Κρότημα (τὸ), = Κρότος, плesnipe din палme, ші чл: 2) (fir:) omъ posъ, fpекатъ, eksпeріinцatъ. (bezї ші παιπάλημα). [ші

Κρότησις, εως (ἡ), sromotape прin ловipe, плesnipe din палme, ші чл: [ші

Κροτησμὸς, (ὁ), поet: în локъ de κρότησις. [ші

Κροτητὸς, ὴ, ὸν, вътвtъ, ловitъ кв sromotъ; (desпpe пъmîntъ, saъ пажеште) кълкатъ; (desпpe цesътъръ) вътвtъ; (desпpe instpвminte мвsik:) sвnътoape прin issipe; (поet:) tропкънitopъ. «Ἅρματα κροτητά» Sofi ‖ (sввst: îm:). «Κροτητά». ропжъitoape (вskate în коачереа лор) пръzitърї, ші чл:

Κροτοθόρυβος (ὁ), sromotoasъ плesnipe din палme. [κρότος, θόρυβος].

Κρότος (ὁ), [κρούω] sвnetъ din ловitъръ; (fir:) sromotъ din ворвe sevї; вътаїe în палme, аплавдъ. [de вnde

Κρότων, ωνος (ὁ), вnъ felъ de insekтъ, saъ rînranie, = Κυνοραϊστὴς, în formъ de пъдвке, че se фаче ла врекіле вітелор, dap маї кв seamъ a ле кїпілор. 2) планta ші sъmînца piцinвлвї, (Fpanц:) ricin, saъ palma christi, (Eцint:) κίκι. «Κρότωνος ὑγιέστερος». Пров: кв desъвîpшipe sъnътosъ. 3) вnъ felъ de doktopie (maцївnъ) din вntъ de piцinъ ші mîepe. [ші

Κροτώνη (ἡ),=Γόγγρος (2).

Κροτωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кв insekta κρότων, saъ din soївл еї. [κρότων, εἶδος].

Κροῦμα (τὸ), ловitъръ, saъ sвnetвл dintp'însa; sвnetъ, saъ кіпъ de issipe de вnъ мвsik: instp:; (вne-opї) apie, кîntikъ. (bezї ші κρούσις). [κρούω]. [de вnde

Κρουματικὸς, ὴ, ὸν, чел че ape de обїектъ (saъ релацie кв) sвnetele швsiчеї. «Μουσικὴ—». Лкs: a înkopdatelop instpвminte, (Fpanц:) *la mnsique instrumentale* «Λέξις—». Плв: fъръ нічї вnъ înцelesъ. [ші

Κρουμάτιον (τὸ), dim: алвлвї κροῦμα, кîntiчелъ.

Κρουματογραφία (ἡ), tpaktaцie desпpe мвsikale sвnete. [κροῦμα, γραφή].

Κρουματοποιὸς (ὁ), (kom:) кîntътopъ кв instpвminte; (прinч:) komпвitopъ de кîntiче, (Fpanц:) *compositeur* de *musique.* [κροῦμα, ποιὸς].

Κρουναῖος, α, ον,=Κρηναῖος, isвopîtopъ din fîntînъ. [ші

Κρουνεῖον (τὸ), вnъ felъ de пахаръ ка o fîntînъ. [ші

Κρουνηδὸν, adв: ка din fîntînъ. [ші

Κρουνία (ἡ),=Κρουνεῖον. [ші

Κρουνίζω, вiit: -ίσω, върsъ, isворъskъ ка din fîntînъ. [κρουνός].

Κρουνίσκὸς (ὁ), dim: ал лвї κρουνὸς, жгевллцв, цевіпоаръ.

Κρούνισμα (τό), [κρουνίζω] шіпоtв кврґпd, ізворînd din, заv ка din fîntînъ. 2) în локв de κρουνὸς. [κρουνίζω]. [de вnde

Κρουνισμάτιον (τὸ),=Κρουνίσκος.

Κρουνίτης, ου (ὁ), ші Κρουνῖτις, ιδος (ἡ), =Κρουναῖος. «Νύμφαι κρουνίτιδες». Лкs: (алt:) κρηναῖαι. [din

Κρουνὸς (ὁ), [κρήνη] ізворв de апъ; (în цеп:) fîntînъ, шіпоtв. 2) цеавъ, заv жгеавв de квps апъ.

Κουνοχυτρολήραιον (τὸ), ком: върfіtорв, nepodв. (вezї ші κρονόληρος). [κρουνὸς, χύτρα, λῆρος].].

Κρούνωμα (τὸ),=Κρούνισμα.

Κρούπαλον, заv Κρούπανον (τὸ), ші

Κρούπεζα (ἡ), [κρούω, πέζα] înкълцъminte de лемнв, (Fрапц:) *sabot*. (вezї ші κρηπὶς).

Κρουπέζιον (τὸ), dim: ал лвї κρούπεζα.

Κρουπεζοφόρος (ὁ ἡ), пвртъторв de κρούπεζα, (ad:) главtistв de teatрв. [κρούπεζα, φέρω].

Κρουπεζοβάμων, ονος (ὁ),=Κρουπεζοφόρος. [κρούπεζα, βαίνω].

Κρουπεζόω -ῶ, вііt: -ώσω, înкалцв кв înкълцъminte de лемнв. [вezї κρούπεζα].

Κρουσιδημέω -ῶ, вііt: -ήσω, атъцеskв попорвл (ком: dвпе κρουσιμετρέω). [κρούω, δῆμος].

Κρουσίθυρος (ὁ, ἡ), въtъторв ла вшї,= Θυροκόπος. ‖ (sввst·) вnв fелв de вїерsв, заv данцв. [κρούω, θύρα].

Κρουσιλύρης, ου (ὁ), кîntъторв кв ліра. [κρούω, λύρα].

Κρουσιμετρέω -ῶ, вііt: -ήσω, (dвпе zіч:) лоvескв ваніца тъsврînd, кasъ se верse semъnътвра; заv ізвескв квтпенеле, ка съ ваtъ маї швлt ла о парte; (în цеп.) înшелв (прінч:) ла тъsврътоаре. (вezi ші παρακρούομαι). [din

Κρουσιμέτρης, ου (ὁ), ші Κρουσίμετρος (ὁ, ἡ), ізвіторв de ваніцъ, заv de квпене, ка съ înшеле, съ тъsвре лінъ. [κρούω, μέτρον].

Κροῦσις, εως (ἡ), лоvіре, ізвіре, въtаїе; чеа прін лоvіре черкаре de вазв, de este кръпатв; (рвtр:) atinцере, вnde тревӑї, înволdіре, întinъpіре; (пartік:) ssпаре de тvsікалв instрвmîntв. «Τῶν ἰαμβείων τὰ μὲν λέγεσθαι παρὰ τὴν κροῦσιν, τὰ δὲ ᾄδεσθαι». Пал: тvsік: вnеле se propвнцъ рар (*recitativa*), іарялеле se кîntъ. «Κροῦσις ὑπό τὴν ᾠδήν». Apst: кончертв de вокалъ тvsікъ кв instрвmîntalъ (de вnde) «Τῆς περί τὴν κρούσίν τε καὶ λέξιν θεωρίας». Пл: [ші

Κροῦσμα (τὸ),=Κροῦμα. [κρούω]. [de вnde

Κρουσματικὸς, ὴ, ον, =Κρουματικός.

Κρουσμὸς (ὁ), =Κροῦσις (Sхол: екsплік: а лвї кротησμός).

Κρουσολύρης, ου (ὁ), грєш: în локв de κρουσιλύρης.

Κρουστικὸς, ὴ, ὸν, квvenitв, заv îndemînattкв ла ізвіре, заv ловіре; (прінч: în рір:) atinгъторв, вnde тревӑї, nemepitorв în атачеле сале; întinъpitorв. (вezї ші συναктικός]. ші

Κρουστὸς, ὴ, ὸν, =Κροτητός. «Κρουστὰ γράμματα». Fot: челе непроnвнцate. [din

Κρούω, вііt: -κρούσω, [imit:] ловind fakв свnetв, sromotв, ватв, tропкънeskв. «Κρούων τοῖς ποσὶ τὴν γῆν». Ар: «Κρούειν χεῖρας». Евр: =Χειροκροτεῖν. «Κρούσας τὴν θύραν». Ksn: (ші ел:) «Τῷ κρούσαντι ἀνοιγήσεται». Скр: «Τὸ κρεμβάλοις κρούειν κρεμβαλίζειν εἴρηκεν». At: «Κέραμον κρούειν». Лкs: а черка прin свnаре васв. «Πέπλον κρούειν». Евр: (рвшin: екsпр:)= Στύεσθαι, (Лat:) tunicam tundere «Ἡ κνίσσα τὴν ῥῖνα κρούει». Лкs: ізвешte. «Πρύμναν κρούω (ші між: маї овіч: κρούομαι)». Твч: ші Плв: =Ἀνακρούομαι,înчеt тъ трагв înапої. «Κρούεσθαι τὸ πτερόν». Елі: (de вnde fir:) «Διπλὰ κρούειν». Лкs: а вате întр' amîndoъ пърціле.

Κρυβάζω, вііt: -άσω, гля: în локв de κρύπτω.

Κρύβδα, поеt: ші Κρύβδην, adв: ne askвns de... (кв цеп:) «Κρύβδα Διός». Іл: Σ. [κρύπτω].

Κρυβῆναι, пas: пех: 2: de inf: ал лвї κρύπτω.

Κρύβηλος (ὁ, ἡ), гля: în локв de κρυπτός, askвnsв. [ші

Κρυβήσία (ἡ), гля: în локв de κρύψις, înгропаре. [ші

Κρυβήτης, ου (ὁ), гля: înгропатв; мортв. [κρύπτω].

Κρυερὸς, ὰ, όν, (ші adв:) -ερῶς, fpirв-posв, рече; (прin întind:) грozавв. [κρύος].

Κρυμαλέος, α, ον, поеt: de тоїв ръчітв, înгїецатв. [κρυμός].

Κρυμοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: înгїецатв de fpirв. [κρυμὸς, πήγνυμι].

Κρυμὸς (ὁ), [κρύος] мареfpirв, церв; третвръtъръ de fpirврї.

Κρυμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: їввіторв de fpirв, de церв. [κρυμὸς, χαίρω].

Κρυμώδης, εος (ὁ, ἡ), церосъ; (med:) іпsоцітъ къ fіорі de fpirъ. [κρυμός].

Κρυόεις, εσσα, εν, поеt: =Κρυερός. [din

Κρύος, εος -ους (τὸ), fpirъ, рѣчеалъ; fіорі, трет&рѣтърѣ de fpirъ. [de &nde

Κρυόω -ῶ, віit: -ώσω, рѣческъ чева; (nas:) тѣ рѣческъ.

Κρυπτάδιος, η, ον, поеt: ін локъ de κρύφιος, аскънсъ. ‖ (fem: dat:) Κρυπταδίῃ, (ші ін неѕт:) Κρυπτάδια, adв: = Κρύδην, пе аскънs. [din

Κρυπτάζω, віit: -άσω, аскънzъ къ лѣаре а minte. [κρύπτω]. [de &nde

Κρύπτασκε, поеt: ін локъ de ἐκρύπταζε, ἔκρυπτε.

Κρυπτεία(ἡ), денpindepea векілор Snaptiaцї de a fѣра ші a аскънde,=(de Iскр: se нѣmeште) Κλοπεία.. [κρυπτεύω].

Κρυπτέον, поsit: ал лѣї κρύπτω.

Κρυπτεύω, віit: -εύσω, пїndeskъ stînd аскънsъ. [din

Κρύπτη (ἡ), dрѣmъ sѣtepanъ; (apхitekt:) аскънzътоape. [ші

Κρυπτηρία (ἡ), ші Κρυπτήριον (τὸ), аскънzътоape; (прінч:) fem: ші неѕт: аллѣї

Κρυπτήριος, α саъ ос, ον, поtpівітъ, саъ іndemînatікъ de аскънs інтр' інsѣл. [ші

Κρυπτία (ἡ), =Κρυπτεία. [ші

Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, індemînatікъ ла аскънdepe (акт: саъ пас:); (fіr:) аскънsъ ла minte, пref&кътъ. [ші

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, аскънsъ, саъ de аскънs. [din

Κρύπτω, віit: κρύψω, аскънzъ, акоперъ; (fіr:) ціъ чева аскънsъ (sекретъ) de чінева. «Ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκεν». Іл: Θ. «Γῇ (ssъ ὑπὸ γῆν) κρύπτειν». Es: а інгропа. «Μή τοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω ταθεῖν». Esx: (ші ел:) «Κρύπτων Ἥρην». Om: Imn: (ші пас:) «Θάμνοισιν ἐκρύφθην». Ткр: «Ὑφ' εἵματος κρυφείς». Sof:

Κρυπτῶς, adв: пе аскънs. [κρυπτὸς].

Κρυσταίνω, [κρύος] віit: -ανῶ, поеt: ін локъ de κρυσταλλόω.

Κρυσταλλίζω, віit: -ίσω, stіклескъ ка кристалл. [ші

Κρυστάλλινος, η ον, fѣкътъ de кристалъ, саъ stрѣвѣzosъ какристалл. [κρύσταλλος].

Κρυσταλλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел ка кристалл. [κρύσταλλος, εἶδος].

Κρυσταλλόπηκτος (ὁ, ἡ), înкегатъ, саъînrїeцатъ ка кристалл. [ші

Κρυσταλλοπὴξ, πῆγος (ὁ, ἡ), поеt:=Κρυσταλλόπηκτος. [κρύσταλλος, πήγνυμι].

Κρύσταλλος (ὁ), [κρυσταίνω] кристалъ, гїацъ; (fіr: de ачі) клештаръ, stіклъ; (în цен:) пїatръ stрѣвѣzoasъ; (поеt:) аморцеалъ din sпаїмъ (înкремепіре).

Κρυσταλλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), трапsпарентъ, саъ stрѣвѣzosъ ка кристалл, = Κρυσταλλοειδής. [κρύσταλλος, φαίνω].

Κρυσταλλόω, -ῶ, віit: -ώσω, прefакъ прін înкегаре în кристалъ, кристѣлезъ.[ші

Κρυσταλλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κρυσταλλοειδής. [κρύσταλλος].

Κρύσταλος (ὁ), =Κρύσταλλος.

Κρύφα, adв: пе аскънs. [ші

Κρυφᾶ, Dор: adв: ін локъ de κρυφῇ, пе аскънs. [ші

Κρυφάδις, поеt: adв: = Κρύφα. [ші

Κρυφαῖος, η, ον,=Κρύφιος, аскънsъ. [κρυφὴ пеінтр:] [de &nde

Κρυφαίως, adв: =Κρυφίως.

Κρυφανδὸν, (în апалоц: къ ἀναφανδὸν) adв: = Κρύφα.

Κρυφεὶς, поеt: ін локъ de κρυδείς, пас: пех: 2: de партч: ал лѣї κρύπτω.

Κρυφῇ adв: =Κρύφα.

Κρυφηδὸν, adв: поеt:=Κρυφανδύν.

Κρυφιαῖος, шіΚρυφιμαῖος, ші Κρύφιμος,=къ

Κρύφιος, α саъ ос, ον, аскънsъ, таїнікъ, секретъ. [κρύπτω]. [de &nde

Κρυφιότης (ἡ), аскънsіme, тъїнічіе. [ші

Κρυφίως, adв: пе аскънs, în таїнъ, къ кіпъ секретъ.

Κρυφόνους (ὁ, ἡ), грам: експл: а лѣї κρυψίνους. [κρυφὸς, νοῦς].

Κρύφος, εος -ους (τὸ), поеt: ін локъ de κρύψις, саъ κρυφιότης. 2) (проz:)=Κρύπτη, аскънzътоape. [κρύπτω].

Κρυψίγονος (ὁ, ἡ), пе аскънs пъскътъ. [κρύψις, γόνος].

Κρυψίδομος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ локъінцъ аскънsъ. [κρύψις, δόμος].

Κρυψίδρομος (ὁ, ἡ), поеt: аскънsъ ін дрѣмъріле, саъ къіле сале. [κρύψις, δρόμος].

Κρυψιμέτωπος (ὁ, ἡ), чел къ аскънsъ (акоперітъ) frънte. [κρύψις, μέτωπον].

Κρυψίνεος -ους (ὁ, ἡ), аскънsъ ла minte (саъ rîndъріле сале). [κρύψις, νόος].

Κρύψις, εως (ἡ), аскънdepe; (fіr:) prefачере,=Προσποίησις. [κρύπτω].

Κρυψίχολος (ὁ, ἡ), поеt: цііторъ de аскънsъ mînie,=(къ а лѣї Om:) «Μετόπισθεν ἔχων χόλον». Іл: [κρύψις, χόλος].

Κρύψορχις, εως (ὁ), (anatom:) чел къ боашеле аскънseînъънтрь în трѣпъ (ка пъsъріле). [κρύψις, ὄρχις].

Κρυώδης, εος (ὁ,ἡ), =Κρυμώδης. [κρύος].

Κρυωτήριον (τὸ), Sха: експлік: а лѣї ψυκτὴρ. [κρυόω].

Κρώβύλος (ὁ), [κόρυμβος, κορύμβηλος] вnъ felъ de înnletitвrъ de пъръ în kreшtetвл капвлвї, ка о fвntъ. (fir:) «Κράνη κρωβύλον ἔχοντα κατὰ μέσον». Ksn: [de вnde

Κρωβυλώδης, εος (ὁ, ἡ), înnletitъ în foptъ de κρώβυλος (вezї ziч:).

Κρωγμὸς (ὁ), крокънitвrъ (glasвл корвлвї, saъ ал чоареї). [din

Κρώζω, [imit: în afin: кв κράζω] вiit; κρώξω, кропкънeskъ ка чїоака saъ кропкапвл, ші чл:; (fir:) върfeskъ.

Κρωμακίσκος (ὁ), [γρομφὰς] пврчелъ.

Κρωμακόεις, εσσα, εν, noet:, ші

Κρωμακωτὸς, ἡ, ὸν,=Κλωμακόεις, pînosъ, пїetposъ. [din

Κρώμαξ, ακος, грътadъ de пїetpe; pîпъ; stînkъ.

Κρώπιον (τὸ), вечеріцъ, dim: ал лвї...

Κρῶπος (ὁ), вечеръ; коазъ; saъ воквръ кв doъ тъішврї.

Κρῶσσα (ἡ), = Κρόσση.

Κρώσσιον (τὸ), donїчоаръ; saъ врчорвшъ. dim: ал лвї...

Κρωσσὸς (ὁ), врчоръ; donіцъ, (de ачі Fpanц:) cruche; (naptik:) врпъ de пъstpat чепвшъ de meptъ.

Κτὰ, Eол: noet: în локъ de ἔκτα, = ἔκτανε, 3 sinr: neps: de nex: ал xot:, ші

Κτάμεν, ші κτάμεναι, noet: în локъ de κτεῖναι, nex: de inf:, ші

Κτάμενος, η, ον, noet: miж: (în локъ de nas:) nex: ал 2: de naptч:, ші

Κτὰν, noet: în локъ de ἔκταν = ἔκτανον, a 3: îm: neps: de nex: ал xot: ші

Κτανέοντες, Ion: în локъ de κτανοῦντες, îm: nom: de вiit: ал naptч:, ші

Κτάνθεν, Eол: noet: în локъ de ἐκτάνθησαν, a 3: îm: neps: de nas: nex: 1: ал лвї κτείνω.

Κτάομαι -ῶμαι, [τάω] вiit: -κτήσομαι, dobîndeskъ; (кв dat: neріш: indip:) проквръ, înlesneskъ квїва чева. «Παρ' οὗ ἐγώ τὸν πλοῦτον τοῦτον ἐκτησάμην». Ksn: «Ἐπιορκήσας πολεμίους τούς θεοὺς ἐκτήσατο». Ksn: «Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐπιστήμην κτήσῃ αὐτῷ». Ksn: «Ἐμοὶ δὲ κτήσατο κεῖνος». **Od:** Ϋ. (ші кв dat: opr:) «Χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην». Tкр: (ші nas:) «Οὐ δίκαιον, ἃ τῇ ἀπορία ἐκτήθη, τῇ περιουσίᾳ ἀπολέσαι». Tч: || (tpe: de кв: κέκτημαι, ші noet: ἔκτημαι, ші neste-sъв: ἐκεκτήμην, se їaъ în локъ de prez: ші прел:) amъ, stвnîneskъ чева. «Οὐδ' ὅσα φασὶν Ἴλιον ἐκτῆσθαι». Іл: I. «Καὶ ἐχθροὺς κέκτηνταί τινες». Ksn: (de вnde naptіч:) «Ὁ κεκτημένος «Ἡ κεκτημένη (sввst:) în локъ de ὁ δεσπότης, ἡ δέσποινα, stъnînвл, stъnîna. «Τὸν δεσπότην τὸν ἄνδρα τῆς ἐμῆς κεκτημένης». Apstf:

Κτὰς, ᾶσα, άν, noet: în локъ de κτείνας, nex: de naptч:, ші

Κτάσθαι, noet: (miж: în локъ de nas:) nex: 2: de inf: ал лвї κτείνω.

Κτᾶσθαι, prez: de inf: ал лвї κτάομαι.

Κτάτο, noet: în локъ de ἔκτατο, 3: sinr: neps: de miж: (în локъ de nas:) nex: 2: ал лвї κτείνω.

Κτᾶτο, noet: în локъ de ἐκτᾶτο, 3: sinr: neps: de прел: ал лвї κτάομαι.

Κτεανισμὸς (ὁ), греш: în локъ de κτεατισμὸς. [din

Κτέανον (τὸ), noet: [κτέομαι] în локъ de κτῆμα, ші κτῆνος.

Κτέαρ, ατος (τὸ), noet:=Κτέανον (întreв: прічч: nвmaї dat: îm: κτεάτεσσι).

Κτεάτειρα (ἡ), noet: проприetaръ. «Νύξ μεγάλων κόσμων κτεάτειρα». Esxл: проприetaръ de nodoaвa stелелор.

Κτεάτεσσι, noet: dat îm: ал лвї κτέαρ.

Κτεατίζω, вiit: -ίσω, noet: [κτέαρ] = Κτάομαι, dobîndeskъ. [de вnde

Κτεατισμὸς (ὁ), noet: = Κτῆσις, dobîndipe, кїштirape. [ші

Κτεατιστὸς, ἡ, ὸν, dobînditъ, кїштiratъ.

Κτείνω, [θείνω] вiit: κτενῶ, (nex: 2: ἔκτανον, tpe: de кв: ἔκτονα, nas: ἔκταμαι, ші nex: ἐκτάθην, ші ἐκτάνθην) omorъ, вчidъ.

Κτείς, [κέω, κεάζω] κτενὸς (ὁ), (de ачі) пїentene; (ші fir:) op чe seamъnъ кв aчesta. (de вnde 2) грапа плвгарілор. 3) snata ръsвоївлвї de цesвt. 4) (îm:) dinцiї de dinainte. 5) desnърцitвра deцetелор. 6)=Ἐφήβαιον. 7) naptea кitareї, вnde se леагъ коарделе. 8) вnъ felъ de скоїкъ de mape. [de вnde

Κτενίδιον (τὸ), dim: ал лвї κτένιον. [mi

Κτενίζω, вiit: -ίσω, пїentъnъ; (fir:) пїentъnъ, ad: maї îndpentezъ, maї dikisezъ чева. [ші

Κτένιον (τὸ), dim: ал лвї κτείς, пїentenaшъ.

Κτενισμὸς (ὁ), пientъnape. [ші

Κτενιστὴς, οῦ (ὁ), пїentъnътorъ. [κτενίζω].

Κτενοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв.) -ειδῶς, чел în forпъ de пїentene. [κτείς, εἶδος].

Κτενοποιὸς (ὁ), пientenaръ. [κτείς, ποιός].

Κτενοπώλης, ου (ὁ), вїnzвtorъ de пїentenї. [κτείς, πώλης].

Κτενώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κτενοειδής. [ші

Κτενωτὸς, ἡ, ὸν, пїentъnatъ; dъръvitъ.

2) цезвтъ. 3) ғъквтъ ка пїентенеле, dinцозъ. [κτείς, κτενός].

Κτέομαι, Ion: în локъ de κτάομαι. [de вnde

Κτέρας, ατος (τὸ), поеt:=Κτέαρ, авере, проpriетате; даръ. [de вnde

Κτέρεα (τὰ), поеt: челе адвse ла înгропъчївne în чinstea морtвлвї; (în цен:) îmmormîntape. [de вnde

Κτερείζω, вiit: -ίξω, ші Κτερίζω, вiit: -ίσω, поеt: îmmormîntezъ кв кввenita чinste. [de вnde

Κτέρισμα (τὸ), чеea че se адъче ла îmmormîntape în чinstea морtвлвї. (вezї κτέρεα). [ші

Κτεριστὴς, οῦ (ὁ), îmmormîntъtorъ.

Κτέωμεν Ion: în локъ de κτῶμεν, поеt: =Κτείνωμεν, пех: 2: de свп: ак лвї κτείνω.

Κτηδών, [κτείς] όνος (ἡ), (прinч: ла îm:) пїентепоаsa цезътъръ а вінелор летвлвї ші мартвреї. 2) (дзпе Esixie) = Τρίαινα.

Κτῆμα (τὸ), проprietate; (îm:) авере (вezї ші χρῆμα). [κτάομαι]. [de вnde

Κτηματίας, ου (ὁ), ші Κτηματικὸς, ὴ, ὸν, авътъ, проprietarъ de аверї. [ші

Κτημάτιον (τὸ), dim: ал лвї κτῆμα. [ші

Κτηματίτης, ου (ὁ), = Κτηματίας, ші Κτηματικός.

Κτηνηδὸν, adв: ка добitоачеле. [κτῆνος].

Κτηνιατρὸς, (ὁ), докtоръ de вite, ветерinаръ. [κτῆνος, ἰατρός],

Κτηνίτης, ου (ὁ), кввenttъ ла вite, însвшitъ добitокълвї. [κτῆνος].

Κτηνοβάτης, ου (ὁ), чел че se înпревпъ трвпешte кв вiтъ. [κτῆνος, βαίνω].

Κτηνόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, мъ добitочеskъ. [κτῆνος].

Κτηνοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ) кввenitъ, потрівitъ, însвшitъ вiteї. [κτῆνος, πρέπει].

Κτῆνος, [κτάομαι] εος -ους (τὸ), вiтъ (къръtope, саъ de tъїat, боъ, оае, ші чл:); (în цен:) animалъ domestикъ. «Τὸν νομέα χρὴ εὐδαίμονα τὰ κτήνη ποιοῦντα χρῆσθαι αὐτοῖς». Ksn:

Κτηνοστάσιον (τὸ), staвлъ de вite. [κτῆνος, στάσις].

Κτηνοτροφεῖον (τὸ), локалъ de хрънit вite,=Κτηνοστάσιον. [ші

Κτηνοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хрънeskъ (ціъ пе храпъ) вite.

Κτηνοτρονφία (ἡ) хрънipe de вite. [din

Κτηνοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitorъ, саъînръшъtorъ de вite. [κτῆνος, τροφὴ].

Κτηνώδης, εος (ὁ, ἡ), добitокосъ, nepodъ, саъ ръъ-пъръвitъ кв вnъ добitокъ, (Fpanц:) *brutal*. [κτῆνος]. [de вnde

Κτηνωδία (ἡ), калitatea добitокосвлвї, добitочie, (Fpanц:) *brutalité*. [ші

Κτηνωδῶς, adв: добitочеште.

Κτησείδιον (τό),=Κτησίδιον.

Κτησίβιος (ὁ, ἡ), [κτῆσις, βίος] авътъ îнtр' але віецеї.

Κτησίδιον (τὸ), dim: ал лвї κτῆσις, пвцінъ авере.

Κτήσιος, α саъ ος, ον, atinгътorъ de авере, релатівъ кв проprietate, domestикъ. «Κτήσιον βοτὸν», Sof: вiтъ проprietapeaскъ, de але касеї; (desпре zeї)='Εφέστιος, саъ Πλουτοδότης. «Ζεύς—». At: (алт:) ἐρκεῖος. (ші прin întind:) «Βωμὸς—». Esхл: konsfinціtъ лвї «'Ερμῆς —». Лкs:=Κερδῷος. «Κύπρις—». Епгр:înвогъцitoape de amopeze. [κτῆσις].

Κτήσιππος (ὁ, ἡ), проprietarъ de каї. [κτῆσις, ἵππος].

Κτῆσις, εως (ἡ), добîndipe, кîштігape; stъпînipe de проprietate; (вne -opї)=Κτῆμα. [ші

Κτητέον, поsit: ал лвї κτάομαι. [ші

Κτητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatикъ, саъ коntpіввitorъ ла добîndipe, саъ кîштігape. 2) (грат:) поsesівъ, însemnътикъ de поsesie (авере) а къїва. [ші

Κτητὸς, ὴ, ὸν, добînditъ, саъ de кîштігат ка о поsesie; (de вnde || ssвst:) «Κτητὴ». Es: роавъ кътпъратъ. [ші

Κτήτωρ, оρος (ὁ), поеt: [κτάομαι] stъпînitorъ de авере, проprietarъ.

Κτίδεος, η, ον, поеt: în локъ de ἰκτίδεος. (de вnde || ssвst:) «Κτιδέη». Ln: K. în локъ de ἰκτιδέη (se înц: δειρὰ), пїеле de невъстъїкъ.

Κτίζω, вiit: -ίσω, (пas: тре: de кв: ἔκτισμαι) zideskъ; попвлезъ; кълтівъ; ашезъ, stавілезъ; (Skp:) креezъ; (поеt: în цен:) fakъ, съвîршeskъ. «Καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χείρ γυναικεία κτίσαι». Sof: «Πολλὰς Περσίδων ἔκτισαν ἀνάνδρους». Esхл: [κτάομαι].

Κτιλεύω, вiit: -εύσω,înвлînzeskъ. [din

Κτίλος, [κτίζω] ὴ, ον, поеt: înвлînzitъ, domestikъ (вezї ші κτήσιος), (în цен:) влажінъ, блîndъ. (de вnde) «Ὦεα κτίλα». Nik: овъ клочite de клошкъ. || (ssвst:) în локъ de κριὸς, цапъ (прinч: чел че мерце înaintea oiлор). [de вnde

Κτιλόω, -ῶ, (між:) Κτιλόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσω -ομαι,înвлînzeskъ (fаміліezъ къtре sinemї) пе чinева.

Κτίμενος, η, ον, поеt: în локъ de ἐκτι-

σμένος, пas: tpe: de кв: ал пaptч: лвї κτίζω (întpeв: пвmaї în komп:).

Κτίννυμι, saŭ Κτιννύω,=Κτείνω (întpeв: пвmaї în komп:)

Κτίσις, εως (ἡ), zidipe, клъdipe; попвлape; întemeïepe; квltivape; (noet:) съвîrшipe. «Κατ' ἔργου κτίσιν». Sof: (npin întind:)=Κτίσμα, шi Κόσμος. «'Ελάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσανια». Skp: шi «Ὅπερ ὁ ἥλιος ἐν τῇ κτίσει, τοῦτο ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ σώματι». Bas: 2) aшezape, întokmipe. «Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει». Skp:

Κτίσμα (τὸ), клъditвръ, ziditвръ, edifiчiŭ; aшezъmîntŭ; kpeatвръ (Skp:). [κτίζω].

Κτισματολατρεία (ἡ), înkinape ла (adopape de) kpeatвръ. [шi

Κτισματολατρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ înkinŭ ла zidipe. [din

Κτισματολάτρης, ου (ὁ), (Biscp:) înkinъtopŭ kpeatвpeї în локвл kpeatopвлвї. [κτίσμα, λάτρης].

Κτιστὴρ, noet: în локŭde...

Κτίστης, ου (ὁ), клъditopŭ, întemeïetopŭ de чева; (Skp:) kpeatopŭ, ziditopŭ. [шi

Κτιστὸς, ἡ, ὸν, ziditŭ, клъditŭ; konstpвitŭ; kpeatŭ. [шi

Κτιστὺς, ύος (ἡ), Ion: noet: în локŭ de κτίσις. [шi

Κτίστωρ, шi Κτίτωρ, ορος, шi Κτίτης, ου (ὁ), noet: în локŭ de κτίστης, fondatopŭ, întemeïetopŭ. «Ζήνων ὁ τῆς στοᾶς—». At: [κτίζω].

Κτόνος (ὁ), [κτείνω] вчidepe.

Κτυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: 2: ἔκτυπον) лovind faкŭ sromotŭ, tponкънeskŭ; вîжiŭ, tвnŭ, faкŭ вжetŭ, pesвnŭ, saŭ faкŭ a pesвna чева. «Ἄπασα στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν». Eвp: (шi пas:) «'Αμφὶ δέ σοι κτυπεῖται ἠχώ». Apstf: (шi npin întind:) «Κτυπεῖν φόβον». Es: tвnînd a însвfла snaïmъ. [κτύπος]. [de вnde

Κτύπημα (τὸ), sromotŭ, tponкънitŭ din лovitвръ, = кв...

Κτύπος (ὁ), [imit: în afiп: кв τύπτω] sromotŭ din лovitвръ, Dop: γδοῦπος.

Κυάθειον (τὸ),=Κυάθιον.

Κυαθίζω, вiit: -ίσῶ, skoцŭ апъ шi чл:, saŭ вeaŭ кв пахарŭ, saŭ капъ. (вezї шi κωθωνίζομαι). [шi

Κυάθιον (τὸ), шi Κυαθὶς (ἡ), mi Κυαθίσκος (ὁ), dim: але лвї...

Κύαθος (ὁ), [κύω, κύτος] вnŭ felŭ de пахарŭ, teasŭ, saŭ капъ (вezї шi κώθων); (sлвжїa шi ка) вentвzъ «Κύαθον αἰτήσεις». Apstf: din вътаŕe o sъ черї вentвze. 2) вnŭ felŭ de mъsвръ (înkъпътoape de 2 конхе, saŭ 4 mistpe, вezї κόγχη, шi μύστρον). [de вnde

Κυαθότης (ἡ), kom: fiinца лвї κύαθος. [шi

Κυαθώδης, εος (ὁ, ἡ), formatŭ ка κύαθος (вezї ziч:).

Κυάμειος (ὁ), o пїatръ în forma воввлвї. [κύαμος].

Κυαμευτὴς, οῦ (ὁ), вotъtopŭ npin вовŭ. [шi

Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, xotъpîtŭ (алesŭ) npin вotape de вовŭ. [din

Κυαμεύω, вiit: -εύσω, алегŭ пе чinева, saŭ xotъpъsкŭ чева npin вotape de вовŭ. [шi

Κυαμιαῖος, α, ον, deonotpiвч ла тъpiте кв воввл. [шi

Κυαμίζω, вiit: -ίσω, [κύαμος, 4] (despe fete) sîntŭ ажвnsъ în вîpstъ de тъpitat. 2) =Κυαμεύω.

Κυάμινος, η, ον, fъквtŭ din вовŭ. [шi

Κυάμιον (τὸ), dim: ал лвї κύαμος, воввшopŭ.

Κυαμιστὸς, ἡ, ὸν,=Κυαμευτὸς. [κυαμίζω].

Κυαμοβόλος (ὁ, ἡ),=Κυαμευιὴς. [κύαμος, βάλλω].

Κύαμος (ὁ), вnŭ felŭ de легвmъ, вовŭ. 2) (npin întind:) вotŭ. «Οἱ ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταὶ». Tвч: (alt:) κυαμευτοὶ. 3) (fir:) вошŭ (de вnde denъptapea Pitagopiчilop de ла вовŭ). 4) лапteле чел dîntîї, че se înпїetpeшte пе ла sfîpквpiле fetелор în вîpstъ. 5) o гpeвtate de квmпene (npinч:) în doktopiї.

Κυαμοτρώξ, ῶγος (ὁ), mînkъtopŭ de (saŭ xpъnitŭ кв) вовŭ; (npniч: fir:) вîпzъtopŭ de вotвpiле sale. [κύαμος, τρώγω].

Κυαμοφαγία (ἡ), mînkape de вовŭ. [κύαμος, φάγω].

Κυαμὼν, ῶνος (ὁ), локŭ sъditŭ кв (tapла de) вовŭ. [κύαμος].

Κυαναιγίς, ίδος (ἡ), noet: înapmatъ кв вîпътъ (гpozaвъ) eцidъ. [κυανὸς, αἰγίς].

Κυανάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), noet: пвptъtoape de вîпътъ квnвnъ, saŭ diademъ. (enit; ал insвлеї Delosŭ). [κυανὸς, ἄμπυξ].

Κυανάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: чел кв вînътъ чirkonferinцъ (potokолŭ). «Οὐρανὸς —». Sin: [κυανὸς, ἄντυξ].

Κυαναυγέτις, ιδος (ἡ), noet: fem: ал лвї

Κυαναυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кв stiклoasъ вîпътъ, saŭ neaгъ колoape. [κυανὸς, αὐγὴ].

Κυαναύλαξ, ακος (ὁ,ἡ), noet: чел кв вi-

nete (negpe) вpasde de пъmîntъ. [κυανὸς, αὔλαξ].

Κυάνειος, α, ον, noet: în локъ de κυάνεος.

Κυανέμβολος (ὁ, ἡ), noet: (ναῦς) кораβie къ вînъtъ (negpъ, ad: de fîepъ) emволъ (вnъ felъ de maшinъ). [κυανὸς, ἔμβολον].

Κυάνεος, α ші η, ον, вînъtъ, алвastpъ înkisъ; (maї des) negpъ, ваъ negpîчosъ; (npin întind:) întвneкosъ; (npin вpm:) гpozавъ. «Κῆρες κυάνεαι». Es: || (naptik:) «Κυάνεαι». (se înц: πέτραι) negpeле stînчї din прежвpвл гвpeї Пontвлвї Eвksinъ (Мъpiї negpe). [ші

Κυανέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de κυανίζω. [ші

Κυανήτης, ου (ὁ), noet: вînъtъ (negpiчosъ) ла faцъ. [ші

Κυανίζω, вiit: -ίσω, вatъ în вînъtъ, алвastpъ înkisъ, sîntъ kam negpiчosъ. [ші

Κυανῖτις, ιδος (ἡ), noet: fem:=Κυανοειδής. [κυανός].

Κυανοβενθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел къ fвndвл negpъ, ad: npea adînkъ. [κυανὸς, βένθος[.

Κυανοβλέφαρος (ὁ, ἡ), noet: чел къ плеопеле (ad:окiї) negpe. [κυανὸς, βλέφαρον].

Κυανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Κυάνεος. [κυανὸς, εἶδος].

Κυανόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), noet: чел къ пъpвл negpъ. [κυανὸς, θρίξ].

Κυανοκευθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Κυανοβενθὴς. [κυανὸς, κεῦθος].

Κυανοκρήδεμνος (ὁ, ἡ), noet: пвptъtopъ de neагъ легътвръ de капъ. [κυανὸς, κρήδεμνον].

Κυανόπεζα, ης (ἡ), чел къ negpe пiчoape. «Τράπεζα—». Iл: Λ: [κυανὸς, πέζα].

Κυανόπεπλος (ὁ, ἡ), noet: пвptъtopъ de вînъtъ вemmîntъ, ваъ вoaлъ. [κυανὸς, πέπλος].

Κυανοπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел къ negpe koзiце, ваъ пъpъ. [κυανὸς, πλόκαμος].

Κυανοπρώρειος, ші Κυανόπρωρος (ὁ, ἡ), noet: (ναῦς, кораβie) къ вînъtъ ваъ neагъ првъ (вezi ші κυανέμβολος). [κυανὸς, πρώρα].

Κυανόπτερος (ὁ, ἡ), чел къ вinete ваъ negpe apiпї [κυανὸς, πτερὸν]. «Τέττιξ—» Es:

Κύανὸς (ὁ), вnъ felъ de (fosiлъ, ші aptifiчiatъ) metaлikъ matepie. 2) (npin întind:) вънseaoa чiвitъ, ваъ вînъtъ, че se faче dintp' însa. 3) o пiatpъ npeцioasъ de aчeastъ колоape; (вne-opї) алвastpъ iasпisъ. «Περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο». Od: H. 4) вnъ felъ de колоape алвastpъ (каре maї oвiч: pesape n' întpe semънътврї), (Fpanц:) *bluet*, ncrinъ. 5) вnъ felъ de mîepлъ.

Κύανὸς, ος ваъ ὴ, ον ваъ ὸν,=Κυάνεος.

Κυανόστολος (ὁ, ἡ), noet: întpъkatъ în вînъtъ, ваъ negpъ. [κυανὸς, στολὴ].

Κυανεῦν (τὸ), în kontpak: în локъ de κυάνεον.

Κυανόφρυς, υος (ὁ,ἡ), noet: чел къ snpînчene negpe. [κυανὸς, ὀφρύς].

Κυανοχαίτης, ου (ὁ), чел къ neагъ (лъчїoasъ) коатъ. [κυανὸς, χαίτη].

Κυανοχετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел къ negpъ (adînkъ) капалъ. [κυανὸς, ὀχετὸς].

Κυανόχροος -ους, ші Κυανόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: negpъ ла faцъ, negpiчosъ. [κυανὸς, χρόα].

Κυανώπης, ου (ὁ), ші Κυανῶπις, ιδος (ἡ), noet: [κυανὸς, ὤψ] чел къ окї negpї, ваъ negpiчosъ «Ναῦς—». Esxл:

Κυανωπὸς, ὴ ваъ ὸς, ὸν, noet: Κυανώπης, negpiчosъ.

Κυάνωσις, εως (ἡ), колоape вînъtъ, чiвitъ, ваъ negpiчoasъ. [κυανὸς].

Κυανώτερος, α, ον, компар: ал лвї κυανὸς =κυάνεος.

Κύαρ, [κύω, κύτος] ατος (τὸ), (în цеп:) къвънътate (вezї ші κῶος); (naptik:) гaвpa вpekiї; вpekiле акълвї; къвънътвpa npъштii.

Κύβδα, [κύπτω] adв: плекат, къ капвл în жos.

Κύβεθρον (τὸ), =Κυψέλη. [κύβη].

Κυβεία (ἡ), жокъ de кvбe, (în цеп:) de порокъ; (fir:) перiколаре. [κυβεύω].

Κυβείας, ου (ὁ), noet: în локъ de κυβίας.

Κυβεῖον (τὸ), =Κυβευτήριον.

Κυβέλειον (τὸ), tемплвл Чiвелеї. [Κυβέλη].

Κυβερνάω -ῶ, вiit: -ήσω, [κύβερνος] îndpentezъ, kîpmъчeskъ (кораβie къ timonвл); (în цеп:) kîpmвїeskъ, ваъ (de aчї) гввepnezъ, (npin Лat:) guberno, ші kiвepniseskъ. [de вnde

Κυβερνήσια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвътoape în Atena în чinstea kîpmaчiлop лвї Teseъ. [ші

Κρβέρνησις, εως (ἡ), kîpmъчipe de кораβie; (în цеп: ші fir:) гввepnape, kîpmвipe [ші

Κυβερνήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Κυβερνητὴρ (ὁ), noet: în локъ de κυβερνήτης. [de вnde

Κυβερνητήριος (ὁ, ἡ), = Κυβερνητικός.

Κυβερνήτης, ου (ὁ), kîpmaчїъ de кораβie;

(în ɥen: mi fir:) kîrmъitorъ, (de avi) gъvernъtorъ. [κυβερνάω]. [de ъnde

Κυβερνητικός, ἡ, ὸν, kъvenitъ la kîrmavîъ; saъ îndemînatikъ la kîrmъvie de korabie; (în ɥen: ші fir:) denpinsъ la gъvernare. «Κυβερνητικὴ» (se înɥ: τέχνη) meштешъгъ" de a kîrmъvi korabie, saъ a gъverna. «Γράμμα κυβερνητικὸν». Лкs: kare trakteazъ aveasta.

Κυβερνισμὸς (ὁ), Skp: în локъ de κυβέρνησις. [neîntp: κυβερνίζω].

Κύβερνος (ὁ), =Κυβερνήτης.

Κύβετρον (τὸ), =Κύβεθρον.

Κυβευτὴρ (ὁ), noet: în локъ de κυβευτής. [de ъnde

Κυβευτήριον (τὸ), локъл, ъnde se adъnъ, ші жоакъ kъvele ші чл:, (Fpanɥ:) lieu de jeu. [ші

Κυβευτήριος (ὁ, ἡ), =Κυβευτικός.

Κυβευτὴς, οῦ (ὁ), жъkъtorъ de kъve, ші (în ɥen:) de op че жокъ de порокъ. [κυβεύω]. [de ъnde

Κυβευτικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de жокъл, saъ жъkъторъл de kъve; аплекатъ, saъ îndemînatikъ la жокъл de kъve ші чл:; (fir:) їъbitorъ de primeждіі.

Κυβεύω, biit: -εύσω, жокъ kъvele, ші (în ɥen:) op че жокъ de порокъ; (fir:) mъ bagъ în primпждie. [κύβος].

Κύβη (ἡ), [κύω, κύτος] капъл, saъ kъvъпътъра капълъї. (ziч: primit: de mъlte depiв:. vezї ші κύπη).

Κυβήθη (ἡ), noet: =Κυβέλη, Чівела.

Κύβηθος (ὁ), preotъ al (saъ întъsiastъ ka preoції) Чівелеї; (în ɥen:) sъperstiцiosъ, fanatikъ.

Κυβηλίζω, biit: -ίσω, noet: лovескъ kъ sekъra. [din

Κύβηλις, ιος (ἡ), noet: sekъrъ, toporъ. 2) kъцitъ de бъkътъріе.

Κυβηλίς, ίδος (ἡ), a Чівелеї. [Κυβέλη]. [de ъnde

Κυβηλιστὴς, οῦ (ὁ), preotъ al (чершътorъ ne seama) Чівелеї; (în ɥen:) шарлатанъ. 2) [κυβηλίζω] ловitorъ kъ topopъл; fъkътorъ de ръъ.

Κυβήριον (τὸ), грешː în локъ de κυρήδιον.

Κυβησίνδα, adв: (ъnъ felъ de жокъ) = Ἔγκοτύλη (noate însъ грешː în локъ de κυβιστίνδα). [din

Κύβησις, [κύω, κύβω] εως (ἡ), = Κίβυσις, tpaїstъ, sъkълецъ.

Κυβίας, [κύβιον] ου (ὁ), ъnъ fъlъ de лакердъ (пеште de mape),=Τεμαχίτης.

Κυβίζω, biit: -ίσω, formezъ чева în figъръ de kъbъ; (apitm:) sokoteskъ kъвічеште. 2) (în Sin:) грешː în локъ de ἐγκυβιστάω. «Αἱ πονηραὶ φύσεις ἐνεκυβίσθησαν (skpie ἐνεκυβίστησαν)». [ші

Κυβικὸς, ἡ, ὸν, kъbikъ; (apitm:) formътorъ de kъbъ. [κύβος]. [de ъnde

Κυβικῶς, adв: în felъ, saъ figъръ de kъbъ, kъвічеште; (apitm:) лъînd kъbъл ъnaї пъшъръ.

Κύβιον (τὸ), бъkатъ пътratъ de batokъ sъratъ, saъ лакердъ. 2) = Κυβίας.

Κυβισσάκτης, [κύβιον, σάττω] ου (ὁ), batoчitorъ, шіînkъrkътorъ (negъцътorъ) de лакердъ.

Κυβιστάω -ῶ, biit: -ήσω, kazъ, saъ mъ daъ afъnd (înnotînd) kъ kapъл în жos. [de ъnde

Κυβίστημα (τὸ), întopsътъръ kъ kapъл în жos, dътътъръ neste kapъ (tъmba). [ші

Κυβίστησις, εως (ἡ), dape neste kapъ, saъ kъ kapъл în жos, favere de tъmba. [ші

Κυβιστητὴρ (ὁ), чел че se dъ neste kapъ, saъ îndemînatikъ la aveasta; dъnцътorъ, (Ital:) sъltътъръ; (ъne-orї) kape se dъ afъnd în anъ. (de ъnde 2) ъnъ felъ de пеште. [ші

Κυβιστίνδα, adв: «—παίζειν». Exst:=Κυβιστᾶν.

Κυβιτίζω, biit: -ίσω, =Ὠλεκρανίζω, лovескъ kъ kotъл,(Fpanɥ:) coutoyer. [din

Κύβιτον (τὸ), [κύβη] колцъл kotълъї (mîїneї), =Ὠλέκρανον, (Лat:) cubitus.

Κυβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de kъbъ. [κύβος, εἶδος].

Κύβος (ὁ), [κύω, κύβη] (prinч:) kîrчeїъл osълъї snînърії ші шолдърілор. (de ъnde 2) (ɥeometp:) kъbъ, корпъ, saъ figъръ kъ шase латъре. (de ъnde 3) (ovіч:) kъbъ, saъ zarъл de жокъ; (ші partik:) латъра kъ semnъл i, asъл (vezї ші κῶος); (prin întind:) жокъл zarелор, ші toate чеде-л-алте de порокъ; (prin ъrm: ші морала чîвmъ a timпълъї nostrъ) жокъл de кърцї. 4) apitm:) пътъръл kъbikъ. «Ἡ ὀγδοὰς κύβος ἀπ' ἀρτίου πρῶτος». Пл:

Κύγχραμος (ὁ), ъnъ felъ de пазъре, (alt:) ὀρτυγομήτρα, kîpsteїъ (noate грешː în локъ κέγχραμος), (Fpanɥ:) *le roi*, saъ *le guide des cailles*.

Κυδάζω, ші (pas:) Κυδάζομαι, biit: -άσω, -όμαι, noet: [κύδος] defaїmъ, ворвескъ de ръъ.

Κυδαίνω, biit: -ανῶ, noet: слъвескъ, чinsteskъ, лаздъ; mînгîїъ; înвеселескъ; (pap) amъцескъ лінгъшind. [ші

Κυδάλιμος, η, ον, noet: slъвitъ, famosъ; (prin вrm:) novilъ; (prin întind:) ţeneposъ; (în ţen:) mare. [ші

Κυδάνω, viit: -ανῶ, noet:=Κυδαίνω, vinsteskъ, slъveskъ. 2) (nestr:)=Κυδιάω, mъ mîndreskъ. [κῦδος].

Κυδέστερος, α, ον, noet: în locъ de κυδίων.

Κυδήεις, εσσα, εν, slъvitъ, vestitъ; mîndrъ, înrîmfatъ. [κῦδος].

Κυδηθῆναι, noet: nas: nex: de inf: al lui κυδαίνω,

Κυδιάνειρα (ἡ), noet: [κῦδος ἀνὴρ] slъvitoare de bărbaţi «Μάχη («Ἀγορά)—». Om: 2) famoasъ pentru bărbaţii săi. «Σπάρτη —»: Eutr:

Κυδιάω -ῶ, viit: -άσω, noet: mъ mîndreskъ; mъ bukurъ. [ші

Κύδιμος (ὁ, ἡ), noet:=Κυδάλιμος. [κῦδος].

Κυδιόων, ωσα, ων, noet: în locъ de κυδιῶν, partic: lui κυδιάω.

Κύδιστος, η, ον, superl:, ші

Κυδίων, ονος (ὁ, ἡ), compar: neper:: al lui κυδνὸς, noet: mai slъvitъ; mai folositorъ; (în ţen:) mai bunъ. «Τί κύδιόν μοι ζῆν»; Esp: ce mъ folosеşte a trъi.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, noet:=Κύδιμος.

Κυδοιδοπάω -ῶ, [κυδοιμὸς, δόπος =δοῦπος] viit: -ήσω, com: în locъ de...

Κυδοιμέω -ῶ, viit: -ήσω, fakъ sromotъ, gălăţie; (strъm:) turburъ, pestorniъ. [din

Κυδοιμὸς (ὁ), vvetъ, sromotъ (prinv: de vătălie); înkăierare, pesvoită; (fir:) amestekătură, turburare, neliniште. [din

Κύδος (ὁ), înjurătură, nevinste. (de κυδάζω).

Κῦδος, εος-ους (τὸ), noet: famъ, penume, slavъ, vinste; falъ. [de κυδὸς

Κυδρὸς, ὰ, ον, noet:=Κυδάλιμος, famosъ, vinstitъ. [de κυδὸς

Κυδρόω -ῶ, viit: -ώσω, noet:=Κυδαίνω, slъveskъ. 2) (miж:)=Κυδιάω.

Κυδωναῖος, α, ον,=Κυδώνιος. ‖ «Σῦκα—». At: ţele de earnъ. [ші

Κυδωνέα, saŭ Κυδωνία (ἡ), (se înţ: μηλέα) rotъiъ, [ші

Κυδωνιάω -ῶ, viit: -άσω, sîntъ fopmatъ ka rotъea. «Μαζὸς—». Eutr: [din

Κυδώνιον (τὸ), (μῆλον) rotъe. (prinv: neut: lui...

Κυδώνιος, α, ον, vel din oraşul Kreteï Kidonъ [Κύδων]. 2) ka rotъea. [ші

Κυδωνίνης, ου (ὁ), (οἶνος) vinъ făkutъ din, saŭ ku rotъi. [κυδώνιον].

Κυέω -ῶ, [κύω] viit: -ήσω, =Κυοφορῶ, sîntъ vorţoasъ; zъmislеskъ; naskъ. [de κnde

Κύημα (τὸ), fătură zъmislitъ în pîntece. [ші

Κύησις, εως (ἡ), zъmislire, înburţoşare. [ші

Κυητήριος, α saŭ ος, ον, kontribuitorъ la zъmislire, saŭ naştere. [ші

Κυητικὸς, ἡ, ὸν, natinvosъ, sъŭ kontribuitorъ la zъmislire, ші naştere.

Κύθε, noet: 3: sinr: neps: de nex; 2: al lui κεύθω.

Κύθρα, ης (ἡ), Ion: în locъ χύτρα. [de κnde

Κύθρινος, η, ον, Ion: în locъ de χύτρινος.

Κυθρόγαυλος (ὁ),=Χυτρόγαυλος.

Κύθρος (ὁ), Ion: în locъ de χύτρος.

Κύϊξ, ικος (ὁ), grеш: în locъ de κόϊξ.

Κυΐσκω, (fărъ viit:) [κύω] înburţoşez; (ші miж:) mъ înburţoşez. «Τὰ πρόβατα κυΐσκεται ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ὀχείαις». Apst:

Κυκανάω -ῶ, viit: -ήσω, com: în locъ de

Κυκάω -ῶ, viit: -ήσω, amestekъ; (ші fir:) turburъ, pestornъ ku sucъl în jos; (par miж:) fakъ, ші beaŭ modo. «Καὶ τὸν θύμον τρίδων κυκῶμαι». Apstf: [de κnde

Κυκεία (ἡ),=Κύκησις.

Κυκέω, Ion: în locъ de κυκάω.

Κυκεῶ, ші Κυκειῶ, noet: în locъ de κυκεῶνα, ak: al lui ...

Κυκεὼν, ῶνος (ὁ), (în ţen:) amestekătură, mirmъ; (lar part:) knъ felъ de bătură din deosebite feluri, modo, saŭ alte asemenea; (κne orĭ) kurăţenie; (de κnde) «Κυκεῶνα πιὼν εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι». Tip: (bezĭ ші συρμαία). [ші

Κυκήθρα, ας (ἡ), ші Κύκηθρον (τὸ), leşnъ (lingură, saŭ făkăleţъ, ші cl:) de amestekat (amestekъ); (fir:) omъ amestekătorъ, (ad:) turburătorъ, intpirantъ.[ші

Κύκημα (τὸ), =Κυκεὼν; (fir:) amestekătură, konfusie, turburare. [ші

Κύκησις, εως (ἡ), amestekare; (fir:) turburare. [κυκάω].

Κυκησίτεφρος (ὁ, ἡ), com: [κυκάω, τέφρα] amestekatъ ku cenuşъ. «Κονία —». Apstf:

Κυκητὴς, οῦ (ὁ), amestekătorъ; (fir:) turburătorъ. [κυκάω].

Κύκλα (τὰ), (îm: în eteroţ.) în locъ de κύκλοι.

Κυκλάμινον (τὸ), ші Κσκλάμινος (ἡ), ші Κυκλαμὶς, ίδος (ἡ), knъ felъ de plantъ ku rădъcinъ potundъ, (Franţ:) pain-de-porceau, pîinea porkului. [ші

Κυκλὰς, άδος (ἡ), formъtoare de черкѣ. [ші

Κυκλέω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: mішкѣ, înвîrteskѣ чева în околѣ; transportѣ чева кѣ карвл; (nestr: saѣ ел:) mъ mішкѣ, mъ înвîrteskѣ, околеskѣ, черкълезѣ. «Νύκτες ἡμέραι τε κυκλοῦσι». Sof: трек. (шї між:). «Κῦμα κυκλεῖταί με». Sof: mъ înкопжоаръ. [ші

Κυκληδὸν, adв: de жър înпрежър, în черкѣ, околіt. [κύκλος].

Κύκλησις, εως (ἡ), [κυκλέω] înвîrtire, околire, черкълare.

Κυκλικὸς, ὴ, ὸν, relatiвѣ кѣ черкѣ, saѣ formatѣ ка черквл, potвndѣ. «Κυκλικοί». чікліч s' aѣ nвmit епічіі поецї, але къpopa noeme formaѣ o черкъларъ шіръ de векїea faвъloasъ istopie. (вezї ші κύκλιος). [κύκλος]. [de вnde

Κυκλικῶς, adв: în formъ de черкѣ.

Κυκλιοδιδάσκαλος (ὁ), noetѣ de чікліче (прінч: ditipamвіче) noeme. [κύκλιος, διδάσκαλος]. (вezî ші διδάσκαλος).

Κύκλιος, α saѣ ος, ον, = Κυκλικὸς, чел în formъ de черкѣ, potвndѣ. || «Χορὸς—». Ksn: (прінч:) чел d' înпрежървл алтарълуї. «Μέλη κύκλια». Apstf: челе ліріче ші (partїk:) ditipamвіче, ші «Αὐληταὶ κύκλιοι». Лвч: чеї че кînтаѣ ла чікліческе danцърї (прінч: але Dionisiilор). || (nest:) Κύκλιον, ші Κύκλια, noet: în локѣ de κύκλῳ, în околѣ. «Εἱλισσόμεναι κύκλιον ἐχόρευσαν». Exp:

Κυκλίσκομαι, noet: în локѣ de κυκλέομαι.

Κυκλίσκος (ὁ), dim: ел лвї κύκλος, черкълецѣ. 2) în локѣ de κοιλίσκος. [de вnde

Κυκλισκωτὸς, ὴ, ὸν, în локѣ de κοιλισκωτός.

Κυκλοβορέω -ῶ, вііt: -ήσω, kom: вromotezѣ, вîжіѣ ка вnѣ nîpîѣ. [din

Κυκλοβόρος (ὁ), [κύκλος, βορὰ] topentѣ, nîpîѣ, каре îшї mъnînкъ malвріle den' înпрежър; (partїk:) вnѣ nîpîѣ, o вале aпроапе de Atena.

Κυκλογραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, вkpiind formezѣ черкѣ; (petr:) вkpiѣ черкврї, (вezї κύκλος) ad: nepioade, fpвse potвnde, saѣ întins. [din

Κυκλογράφος (ὁ, ἡ), formъtorѣ de черкѣ прin вkpiepe, saѣ desemnape. 2) вkpiitorѣ, saѣ noetѣ чікліkѣ. [κύκλος, γράφω].

Κυκλοδίωκτος (ὁ, ἡ), noet: чел че se mішкъ (se înвîrteшte) черквit, în околѣ. [κύκλος, διώκω].

Κυκλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în formъ de черкѣ, potвndѣ, чірконfepintѣ. [κύκλος, εἶδος].

Κυκλόεις, εσσα, εν, noet: înлокѣ de κυκλικός.

Κυκλοέλικτος (ὁ, ἡ), noet: [κύκλος, ἑλίσσω] = Κυκλοδίωκτος, каре se pesвчеште, se înвîrteшte, se înfъшвръ înпрежър.

Κυκλόθεν, adв: de жър înпрежър, din toate пърціле. [κύκλος].

Κυκλομόλιβδος (ὁ), noet: kondeїѣ de плвтвѣ (прінч:) ал компасвлуї. [κύκλος, μόλιβδος].

Κυκλοπαιδία (ἡ), = Ἐγκυκλοπαιδία.

Κυκλοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, faкѣ (formezѣ) черкѣ; potвndezѣ. [κύκλος, ποιέω].

Κυκλοπορεία (ἡ), вшвлетѣ околітѣ. [ші

Κυκλοπορέω -ῶ, вііt: -ήσω, вmвлв окоlind (înпрot: de εὐθυπορέω). [κύκλος, πόρος].

Κύκλος (ὁ), [în afin: кѣ κυλὸς, ші κοῖλος, saѣ κίρκος] (în цen:) корпѣ, saѣ firвръ potвndъ, черконfepintъ, (прin вks:) верігъ, черкѣ; diskѣ. «Ἡλίου —». Esхл: (de вnde noet:) окїѣ; (partїk:) poatъ. «Ἐπαξονίου κύκλα δίφρου». Tкр: potоколѣ. «Ἀσπίδος — ». Esхл: околѣ de орашѣ. «Φύλακας ἄλλοτ' ἄλλῃ τοῦ περιτετειχισμένου κύκλου». Ksn: adвnape de oamenї, (Fpanц:) cercle, attroupement. «Σύλλογοι ἐγίγνοντο, καὶ κύκλοι συνίσταντο». Ksn: (de вnde) adвnape, sfatѣ, = Ἀγορὰ. «Οἱ δὲ γέροντες εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ». Il: Σ. (лоц:) вnѣ felѣ de siлoqismѣ; (ptr:) o firвръ de кввintѣ (kind ла înчепвтвл ші sfîrшitвл nepiodвлвї se nвne aчeeaшї zічере. «Σοὶ μέν γὰρ κλέπτης ἦν ὁ πατὴρ, εἴπερ ἦν ὅμοιός σοι» Dm:). «Κύκλοι προσώπου». Лкs: вачеле образвлвї, (alt: «Μῆλα τοῦ προσώπου»). || (dat:) «Κύκλῳ (înпревпъ ші fъръ ἐν) în локѣ de adв: de жър înпрежър. «Κύκλῳ ἁπάντῃ». Od: Θ. «Ἔχων κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια». Ksn: (ші кѣ цen:) «Κύκλῳ αὐτοῦ». Skp: (ші кѣ aptїk:) «Τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς». Лкs: 2) (ка adiekt: înпревпъ ші fъръ χορός) în локѣ de κύκλιος. «Ἐχορήγησε κύκλῳ». Лкs: || (вne-orї îm: în eteроц:) Κύκλα, înлокѣ de κύκλοι. [de вnde

Κυκλόσε, adв: noet: = Κύκλῳ, de жър înпрежър.

Κυκλοτερὴς, [κύκλος, τείρω] έος (ὁ, ἡ), (dвne zіч:) strвngъpitѣ; (прin вpm:) potвndѣ, чірконfepintѣ, potоколітѣ. [de вnde

Κυκλοτερῶς, adв: în formъ potвndъ.

Κυκλοφορέω -ω, вііt: -ήσω, mішкѣ (înвîrteskѣ, ші між: mъ înвîrteskѣ) черкъ-

it, saŭ în okolŭ, cerkʋlezŭ. [κύκλος, φορά].

Κυκλοφορητικὸς, ἡ, ὸν, [κυκλοφόρητος] cel kʋ însʋșime de a cerkʋla. [de ʋnde

Κυκλοφορητικῶς, adʋ: în cerkʋlaȚie, kʋ okolipe.

Κυκλοφόρητος (ὁ, ἡ), cerkʋlatŭ (mișkatŭ în okolipe). [κυκλοφορέω].

Κυκλοφορία (ἡ), mișkare okolitoare, cerkʋlaȚie. [κύκλος, φορά].

Κυκλοφορικός, ἡ, ὸν, cerkʋlativŭ, saŭ kʋvenitŭ la (saŭ mișkatŭ în) cerkʋlaȚie. [de ʋnde

Κυκλοφορικῶς, adʋ: kʋ cerkʋlaȚie, saŭ okolipe.

Κυκλόω -ῶ, viit: -ώσω, învîrteskŭ, saŭ înkovoĭŭ (și miж: ĭaŭ nosiȚie înprežʋr de) ceva în forмъ de cerkŭ; înkonжʋrŭ.

Κυκλώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κυκλοειδής. [și

Κύκλωθεν, adʋ: (maĭ noŭ) în lokŭ de κυκλόθεν. [κύκλος].

Κύκλωμα (τὸ), [κυκλόω]=Κύκλος, trʋnŭ potʋndŭ.

Κυκλώπειος, α, ον, și Κυκλωπικὸς, ἡ, ὸν, kʋvenitŭ, însʋșitŭ cîklopʋlʋĭ. [κύκλωψ]. [de ʋnde

Κυκλωπικῶς, adʋ: cîklopește.

Κυκλώπιον (τὸ), kom: dim: al lʋĭ κύκλωψ. 2) neʋt: lʋĭ ...

Κυκλώπιος, α saŭ ος, ον, =Κυκλωπικός. || (sʋʋst: neʋt:) alʋeaȚa okîʋlʋĭ. [și

Κυκλωπὶς, ίδος (ἡ), noet: în lokŭ de κυκλωπεία, κυκλωπική. [κύκλωψ].

Κύκλωσις, εως (ἡ), înkonжʋrare. [și

Κυκλωτὸς, ἡ, όν,=Κυκλοτερής. [κυκλόω].

Κύκλωψ, [κύκλος, ὤψ] ωπος (ὁ), noet: (ka adiekt:) potʋndŭ. «Σελήνη — » Klm: «Κόρη—»Emnd: lʋminiȚa okîʋlʋĭ. || (sʋʋst: dʋne mitolog:) omŭ selʋatikŭ kʋ ʋnŭ okîʋ nʋmaĭ potʋndŭ în miжlokʋl frʋnȚii; (maĭ noŭ) zidarŭ, saŭ ferarŭ.

Κύκνειος, α saŭ ος, ον, al leʋedeĭ. [și

Κυκνίας, ου (ὁ), asemenea (alʋŭ) kʋ leʋĭda. «Ἀετός —». Pʋss: [și

Κυκνίτης, ου (ὁ), și Κυκνῖτις, ιδος (ἡ), =Κύκνειος. [κύκνος].

Κυκνόθρεπτος (ὁ, ἡ), xrĭnitŭ, saŭ kreskʋtŭ de leʋĭdŭ. [κύκνος τρέφω].

Κυκνοκάνθαρος (ὁ), ʋnŭ felŭ de koraʋie. [ʋezĭ κύκνος, și κάνθαρος].

Κυκνόμορφος (ὁ, ἡ), cel în forмъ de leʋĭdŭ. [κύκνος. μορφὴ].

Κύκνος (ὁ), ʋnŭ felŭ de paszre, leʋĭdŭ; (fir:) noet: kîntʋreȚŭ. 2) ʋnŭ felŭ de koraʋie (noate fiind kŭ prʋa îl era înkovoĭatŭ ka rîʋl de leʋĭdŭ).

Κύκνοψις, ιος (ὁ, ἡ), noet:=Κυκνόμορφος. [κύκνος, ὄψις].

Κυκοισδοπάω -ῶ, viit; -ήσω, greș:în lokŭ de κυδοιδοπάω (ʋezĭ ziч:).

Κύλα (τὰ), și Κυλάδες (αἱ), kʋvʋnʋtʋrele din sʋs și din жosʋl pleopelor înprežʋrʋl okilor. [din

Κυλὰς, [κεῖλος[άδος (ἡ), neîntr: nom: sinr: al preч: κυλάδες.

Κυλικεῖον (τὸ), dʋlapʋl, saŭ masa, ʋnde se pʋn în pʋstrare paharele, (franц:) buffet.

Κυλίκειος (ὁ, ἡ), relativŭ kʋ paharʋl, =Παροίνιος. [κύλιξ].

Κυλικηγορέω -ῶ, viit: -ήσω, vorʋeskŭ kʋ paharʋl în mînŭ (asʋnpra meseĭ). [din

Κυλικηγόρος (ὁ, ἡ), noet: vorʋitorŭ kʋ paharʋl în mînŭ (la osnʋȚŭ). [κύλιξ, ἀγορά].

Κυλικήρυτος (ὁ, ἡ), noet: [κύλιξ, ἀρύω] zleitŭ, saŭ de zleit kʋ paharʋl.

Κυλίκιον (τὸ), și Κυλικὶς, ίδος (ἡ), și Κυλίκνη (ἡ), dim: al lʋĭ κύλιξ, pʋxʋrʋȚŭ; kʋlioaŭ (prinч: de doktorii).

Κυλικοφθορέω -ῶ, viit: -ήσω, stpikŭ, prʋpʋdeskŭ (otrʋveskŭ) kʋ pahar̆ŭ. [κύλιξ, φθορά].

Κυλικοφόρος (ὁ, ἡ), pʋrtʋtorŭ (Țiitorŭ în mînŭ) de pahar̆ŭ. [κύλιξ, φέρω].

Κυλινδέω -ῶ, și (miж:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι,= [Κυλίω -ομαι] (propr: și fir:) mʋ postorolesk̆ŭ, mʋ tʋvʋlesk̆ŭ. «Ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις κυλινδηθείς». Sin: [de ʋnde

Κυλινδήθρα, ας (ἡ), lokʋl, ʋnde se tʋvʋlesk viteле, saŭ atlecii. (ʋezĭ și ἀλινδήθρα). [și

Κυλίνδησις, εως (ἡ), postorolipe, tʋvʋlipe; (fir:) denpiндepe, ovîcnʋinцъ. «Ἡ ἐν τοῖς λόγοις —» Plt:

Κυλινδρικὸς, ἡ, ὸν, (și adʋ:) -ικῶς [κύλινδρος], și

Κυλινδροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), cel în forмъ de cilindrʋ, saŭ sʋlŭ. [κύλινδρος, εἶδος].

Κύλινδρος (ὁ), [κυλίνδω] cilindrʋ, sʋlŭ, tʋvʋlʋkŭ (ʋnŭ volʋmŭ dʋnrŭ-potʋndŭ, saŭ kolonaȚŭ, kʋ kare postorolindʋ se se netezemte пажештеа). 2) mînʋskrisŭ vekîŭ fʋkʋtŭ sʋlŭ. [de ʋnde

Κυλινδρόω -ῶ, viit. -ώσω, netezeskŭ lokŭ șesŭ kʋ tʋvʋlʋkŭ. [și

Κυλινδρώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κυλινδροειδής.

Κυλινδρωτὸς, ἡ, ὸν netezitŭ prin tʋvʋlʋkŭ. [κυλινδρόω].

Κυλίνδω, noet: în lokŭ de κυλινδέω.

Κύλιξ, ικος (ἡ), пахарь. [κυλίω, saŭ κοῖλος].

Κυλὶς, ίδος (ἡ), = Κυλὰς (întreв: nъmaĭ în komп:).

Κύλισις, εως (ἡ), = Κυλίνδησις, postoголіре.

Κυλίσκη (ἡ), ші Κυλίσκιον (τὸ),=Κυλίχνη, -ιον.

Κύλισμα (τὸ), чеea че s' a postoголіт, saŭ se postoголеште. 2) =Κυλινδήθρα. [ші

Κυλιστικὸς, ἡ, ὸν, къвенітъ, saŭ denpinsъ ла тъвъліре (прінч: ка лъптъторіĭ). [ші

Κυλιστὸς, ἡ, ὸν, de postoголіт, saŭ тъвъліт. [ші

Κυλίστρα, ας (ἡ),= Κυλινδήθρα. [κυλίω].

Κυλίχνη (ἡ), ші Κυλίχνιον (τὸ), ші Κυλιχνὶς, ίδος, (ἡ), ші

Κύλιχνος (ὁ), =Κυλίκνη.

Κυλίω, [κυλὸς] вітт: -ίσω, postoголескъ, тъвълескъ; (пas: saŭ між:) мъ тъвълескъ (проп: ші fir:). вezĭ κυλινδέω.

Κυλλαίνω, вііt: -ανῶ, =Κυλλόω.

Κύλλαρος (ὁ), =Σκύλλαρος.

Κυλλάστις, ші Ion: Κυλλῆστις, ιος (ὁ), пĭĭnea de секаръ a Eqintenілор.

Κυλλοίπους, οδος (ὁ, ἡ), ші Κυλλοπόδης, ου (ὁ), ші Κυλλοποδίων, ωνος (ὁ), ші

Κυλλόπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: скіопъ, stpîmвъ de пічоре. [κυλλὸς, ποῦς].

Κυλλὸς, [în aĭin: кв κοῖλος ші ἀγκύλος, вezĭ κυλός] ἡ, ὸν, în локъ de καμπύλος; stpîmвъ; (de вnde прінч:) скілогъ, скідолъ, ологъ; [de auĭ] чівлъ, saŭ чівпгъ; (în цеп:) eшitъ din înкеĭetврĭ. «Κυλλοὶ (каре аĭвреа s' a zis «Κυλλαινόμενοι, ші alt: «Καμπύλοι) κατὰ τὸν κενεῶνα». Iпкр: кв шолдвріле eшite din înкеĭetврĭ. [de вnde

Κυλλόω -ῶ, вііt: -ώσω, înковоĭъ, плекъ чева în жos; stpîmвezъ; скілоцескъ, чівпцескъ; (în цеп:) злвteскъ. «Κυλλαίνων ὦτα». кв вrекіле чівліte, saŭ влегошate (вezĭ καταβάλλω). [de вnde

Κύλλωσις, εως (ἡ), скілоціре, чівпціре, чівліре, saŭ злвtіре, скідоліре.

Κυλοιδιάω -ῶ, вііt: άσω, sîntъ кв окіĭ вmflaцĭ de nesomnie, saŭ овoseалъ. [κύλον, οἰδέω].

Κύλον (τὸ), [κοῖλος] кавтъ кúла.

Κυλὸς, [κύω, κοῖλος] ἡ, ὸν,=Κυλλὸς.

Κῦμα (τὸ), [κύω] талазъ, валъ; (fir.) пепорочіре, реа soaptъ. 2) în локъ de κύημα, fътъ, пвĭъ, првпкъ. 3) fpaцedвл влъstapъ ал верzeĭ, ші чл: 4) (arхitект:) =Κυμάτιον.

Κυμαγωγία (ἡ), грeш: în локъ de κυματωγὴ.

Κυμαίνω, вііt:-ανῶ, apdікъ валврĭ, вndълezъ; (fir:) мъ мішкъ ка вndеле мърĭ, мъ вndълezъ; (прін întind:) тврввръ; (ші nestp: saŭ пas:) мъ тврввръ tape, sîntъ în mape пелініште. «Ἥδας ἄνθος κυμαίνει». Hind: fepвe, este în глоареа sa. [κῦμα].

Κυμάκτυπος (ὁ, ἡ), în локъ de κυματόκτυπος.

Κύμανσις, εως (ἡ), вndълare; saŭ вndoasъ мішкаре; (fir:) тврвврare, пелініште. [κυμαίνω].

Κυμὰς, άδος (ἡ),=Ἔγκυος. [κύω].

Κυματηρὸς, ὰ, ὸν, плінъ de валврĭ, saŭ вnde. [ші

Κυματίας, ου (ὁ), че аре, saŭ stîrneште валврĭ; (fir:) тврвврatъ. [ші

Κυματίζω, вііt: -ίσω, apdікъ (ші пas: мъ тврввръ de) валврĭ. [ші

Κυμάτιον (τὸ), dim: ал лвĭ κῦμα, mікъ валъ saŭ вndъ; tînъръ влъstърелъ; (arхitект:) вnъ felъ de чіввкъ în zidъ skoсъ ка о вndъ afaръ sпре пodoавъ, (Fpaнц:) *cymaise.*

Κυματοαγὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [κῦμα, ἄγνυμι] каре iзвеште, ші sпарце (saŭ se sпарце ка) вnъ талазъ, saŭ вndъ de маре.

Κυματοβόλος (ὁ, ἡ), asвîrліторъ de валврĭ. [κῦμα, βολὴ].

Κυματοδρομος (ὁ, ἡ), алергъторъ пе, saŭ прін валвріле мърĭ. [κῦμα, δρόμος].

Κυματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кв вnda, чел în felвл вndeĭ. [κῦμα, εἶδος].

Κυματόεις, εσσα, εν, пoet: în локъ de κυματώδης.

Κυματόκτυπος (ὁ, ἡ), пoet: pesвnътorъ de iзвipea валврîлор [κῦμα, κτύπος]; saŭ = кв ..

Κυματοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), пoet: [κῦμα, πλήσσω] ловітъ de валврĭ.

Κυματοπληγὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: = Κυματοπλήξ.

Κυματότρόφος (ὁ, ἡ), пoet: (пapoкs:) хрънітorъ (stîrnitorъ) de валврĭ. «Βυθὸς — ». Imn: Екles: (вezĭ ші τροφόεις). 2) (пропар:) хрънітъ, saŭ трънторъ de валврĭ. [κῦμα, τροφὴ].

Κυματόω -ῶ, вііt: -ώσω,=Κυματίζω, faкъ валврĭ; (пas:) мъ вiforezъ. [κῦμα].

Κυματωγὴ (ἡ), [κῦμα, ἄγνυμι] кавтъ 'Ακτὴ.

Κυματώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κυματοειδὴς. плінъ de валврĭ, вifoposъ. [κῦμα].

Κυμάτωσις, εως (ἡ), stîrnire de валврї, înnoirare. [κυματόω].

Κυμβαλίζω, viit: -ίσω, batĕ (kîntĕ kŭ) чімвалеле. [ші

Κυμβάλιον (τὸ), = Κοτυληδών (plantă). [κύμβαλον].

Κυμβαλισμὸς (ὁ), вълаїe de (kîntare kŭ) чімвалĕ. [ші

Κυμβαλιστὴρ, ші Κυμβαλιστὴς, οῦ (ὁ), kîntărĕtorĕ kŭ чімвалеле. [ші

Κυμβαλίστρια (ἡ), fem: ал леї κυμβαλιστὴς. [κυμβαλίζω].

Κύμβαλον (τὸ), чімвалĕ, sunĕ fealĕ de instrumîntĕ muzikalĕ, mikĕ tobiцĕ, (Tarc:) tamбелекĕ, kindii, saŭ dacpea. [ші

Κύμβαχος (ὁ, ἡ), noct: чел че кade, saŭ kъzutĕ kŭ капеле în жos. [ші

Κύμβαχος (ὁ), naptea din sus a koĭfeлеї, unde se înfiцe kpeasta. [ші

Κυμβεῖον (τὸ),=Κυμβίον. [din

Κύμβη (ἡ), [κύβη] (în цen:) teasă, kъвъnaшĕ, пахарĕ; (iap naptîk:) sunĕ fealĕ de пахарĕ, saŭ altĕ basĕ de masъ (nentpu oцetĕ, saŭ sape), saladiepъ; saŭ solniцъ în formъ de koрabie; (de unde) баркĕ, fealякъ (vezĭ ші κύφος); (pin întind:) sъkuлцĕ, trъistoarъ. 2) sunĕ fealĕ de пasъpe. [de unde

Κυμβίον (τὸ), dim: ал леї κύμβη, пъхърелĕ; въркіцъ; (Arxit:)=Κυμάτιον. [ші

Κύμβος (ὁ), adînчime, къвъпътate; fundĕ de basĕ.

Κύμινδις (ἡ), lon: (o пasъpe)= Χαλκὶς.

Κυμινεύω, viit: -εύσω, (Лksf:) presъrĕ kiminĕ. [ші

Κυμίνινος, η, ον, de kiminĕ. [κύμινον].

Κυμινοδόχη (ἡ), [κύμινον, δέχομαι] ші

Κυμινοθήκη (ἡ), [κύμινον, θήκη] sunĕ basĕ de masъ, în kape se пune kiminĕ.

Κυμινοκίμβιξ, ικος (ὁ), kom.=Κυμινοπρίστης. [κύμινον, κίμβιξ].

Κύμινον (τὸ), sъmînцъ apomatikъ de o плantъ, kiminĕ.

Κυμινοπρίστης, ου (ὁ), kom: (dune ziч:) tъĭetorĕ kŭ fepestrъял upin miжlokĕ (nentpu ikonomie) ші kiap de kiminĕ, (ad:) în чел maĭ din urmъ gradĕ skumpĕ. [κύμινον, πρίω]. [de unde

Κυμινοπριστία (ἡ), kom: mape srîpчenie.

Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος (ὁ, ἡ), [vezĭ κυμινοπρίστης, ші καρδαμογλύφος] foapte skumpĕ, kumплitĕ de srîpчitĕ.

Κυμινότριβος (ὁ, ἡ), noct: frekatĕ, nisatĕ înpreunъ kŭ kiminĕ. «Ἄλας—». At: [κύμινον, τρίβω].

Κυμινώδης, εος (ὁ, ἡ), kiminosĕ, din fealя kiminялеї, saŭ ka kiminял. [κύμινον].

Κυμοδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), noct: npiimitorĕ (bътътĕ, sdatĕ) de valяpile mърїї. «Ἀκτὴ—». Esp: [κῦμα, δέχομαι].

Κυμοθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noct: (fir.) boratĕ de valяpї. [κῦμα, θάλλω].

Κυμόκτυπος (ὁ, ἡ), noct: în locĕ de κυματόκτυπος.

Κυμόῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), noct: în locĕ de κυματόῤῥοος, чел kŭ sndoasъ kъrъkъr. [κῦμα, ῥόος].

Κυματόμος (ὁ, ἡ), tъĭetorĕ de valяpї. ‖ (ssbst:) tpisnrĭsĕ întinsĕ afarъ în latъpele podъpilor ші portъpilor de prenaкъ, ka sъ taĭe rĭeцъpile, ші nъvala valяpilor. [κῦμα, τέμνω].

Κυναγὸς (ὁ), Dop: în locĕ de κυνηγὸς.

Κυνάγχη (ἡ), [κύων, ἄγχω] veriцъ la rîtĕ, srapdъ de kîine. 2) (fir:) sunflъlъръ kŭ înflamaцie a rindurilor rîtялеї; (Fran:) *esquinancie*. [de unde

Κυναγχικὸς, ὴ, ὸν, pътimaшĕ des de sunflъlъръ de rîчї. [ші

Κύναγχον (τό),=Ἀπόκυνον, o plantъ otrъвitoare de kîinї.

Κυναγωγὸς (ὁ), dukътorĕ de kîinї la vînътoare [κύων, ἄγω], (Franц:) *piqueur*.

Κυνάκανθα, ші Κυνακάνθεια (ἡ), ші Κυνάκανθος (ὁ), sunĕ fealĕ de konъчелĕ, (alt:) κυνόσβατος, trantafirĕ selbatikĕ. [κύων, ἄκανθα].

Κυνακτὴς, οῦ (ὁ), fania, kŭ kape se trag legaцї kîte doї kîinї de vînътoare. [κύων, ἄγω].

Κυναλώπηξ, εκος (ὁ), sunĕ fealĕ de (vînътopeskĕ) kîine kŭ firurъ de (noate ші traцere din)вълне, (alt:) ἀλωπεκὶς. 2) omĕ nepusinatĕ, ші viklеanĕ. [κύων, ἀλώπηξ].

Κυνάμυια (ἡ), noct: (saŭ greш:) în locĕ de κυνόμυια, mъskъ de kîine; (fir:) foapte nepusinatъ (ka o kъцea, ші o mъskъ). [κύων, μυῖα].

Κυνάνθρωπος (ὁ, ἡ),=Λυκάνθρωπος. [κύων, ἄνθρωπος],

Κυνάρα (ἡ), kaвlъ Κύναρος.

Κυνάριον (τὸ), dim: ал леї κύων, kъцelĕ.

Κύναρος (ἡ), «—ἄκανθα„. At: = Κυνόσβατος. [κύων].

Κυνὰς, άδος (ἡ), (ka adiekt:) =Κυνεία, kîincaskъ. «Ἡμέραι—». Ilr: kanikълеле. ‖ (ssbst:) =Κυνάκανθα. 2) părĕ de kîine (grosĕ ші aspru). 3) =Ἀπομαγδαλιὰ.

4) кыїѣ trosѣ (de лemnѣ),=Κύνδαλος[κύων].

Κύναστρον (τὸ), steaoa Kîîneле. [κύων, ἄστρον].

Κυνάω -ῶ, вiit:-ήσω, (desnpe kîîne) sîntѣ înвїершьnatѣ de къцеліре. 2) =Κυνίζω. [κύων].

Κυνδάλη (ἡ), =Κύνδαλος.

Κυνδαλισμὸς (ὁ), вnѣ felѣ de жокѣ (skoatepe de вnѣ първчeanѣ înfiптѣ în пъmînтѣ în kinѣ de a se înfiце їаръшї de sine, (Тврч: цілік чomakѣ). [neîntp: κυνδαλίζω].

Κυνδαλοπαίκτης, ου (ὁ), жвкъtorѣ de parѣ. [κύνδαλος, παίζω].

Κύνδαλος (ὁ), [κόνδαξ] parѣ; кыїѣ de лemnѣ.

Κυνέη (ἡ), Ion: în локѣ de κυνῆ; (prїnч:) fem: ал лвї κύνεος.

Κύνειος, ші noet: Κυνεος, η, ον, kîîneskѣ, de kîîne; (fir:) nepвшinatѣ ка kîîneле. [κύων].

Κυνέω -ῶ, вiit: κύσω, (nex: ἔκυσα, ші miж: ἐκυσάμην) [κύω] сървtѣ. «Χεῖρας ἔκυσεν». Od: Φ: (ші miж:) «Κυσάμεναι (αἱ περιστεραὶ)». Apst: dвne че se вор сървta. (în прозъ întp: προσκυνῶ).

Κυνῆ (ἡ), în kontpak: în локѣ de κυνέη (se înц: δορὰ), пїеле de kîîne; (prin întind:) koїfѣ (prinч: de metalѣ ne dasвnpa ші dedesввt кв пїеле); (în цen:) акоперетînтѣ de капѣ, skвfъ, ші чл: «'Αιγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχειν». Od: Ω. «Κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει». Sof: «Δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μὴ μιν ἴδοι Ἄρης». Il: E: (de вnde mitolonia zive, къ чеї че пвртаѣ ачeasta, se fъчeaѣ певъзвцї). [κύων]

Κυνηγεσία (ἡ), вînътoape (prinч: кв kîînї). [ші

Κυνηγέσιον (τὸ), вînatѣ, вînътoape, saѣ de вînътoape (ші вita, ші лвкрвл, ші локвл). «Ὑπάγειν τὸ κυνηγέσιον». Ksn: 2) «Ἀπιέναι ἐκ τοῦ κυνηγεσίου». Ksn: 2) (npin întind:) kompanie de вînътorї кв kîînї ші чл:; (аввs:) xaїtъ de лвпї. «Τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω». Ep: [κυνηγός].

Κυνηγετέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînezѣ (prinч: кв kîînї). [din

Κυνηγέτης, [κυνηγέω] ου (ὁ), вînътorѣ. [de вnde

Κυνηγετικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, вînътopeskѣ; аплекатѣ, saѣ îndemînatikѣ ла вînътopie. «Κυνηγετικὰ (τὰ), трaktatѣ în прозъ saѣ noesie desnpe вînътoape.

Κυνηγέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї κυνηγέτης.

Κυνηγέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Κυνηγετέω. [ші

Κυνηγία (ἡ),=Κυνηγεσία. [ші

Κυνήγιον (τὸ), Κυνηγέσιον. [din

Κυνηγὸς (ὁ), [κύων, ἡγοῦμαι]=Κυνηγέτης.

Κυνηδὸν, adв: kîînewtь. [κύων].

Κυνηλασία (ἡ), noet:=Κυνηγεσία. [ші

Κυνηλατέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: [κύων, ἐλαύνω] =Κυνηγετέω.

Κυνήποδες (οἱ), oaseле de ла чea maї de жos înkeїetьrъ a пічорвлвї kaїlor,=Σφυρὰ, глezne, (Fpanц:) boulets. «'Ανωτέρω μὲν τῶν ὁπλῶν, κατωτέρω δὲ τῶν κυνηπόδων». Ksn: [κύων, ποῦς].

Κυνητίνδα, adв: «Παίζειν —». Плd: вnѣ felѣ de жокѣ npin sървtape. [κυνέω].

Κυνία (ἡ), вnѣ felѣ de плantъ, = Κυνοκράμβη. [ші

Κυνίας, ου (ὁ), =Κύνειος. «Πῦλος — ». Лкs: =Κυνῆ. «Θὴρ — ». Лкs: вnѣ felѣ de apiчїѣ. [ші

Κυνίδιον (τὸ), = Κυνάριον, къцелѣ. [ші

Κυνίζω, вiit: -ίσω, imitѣ (prinч: desnpe kaї, seamъnѣ ла вmвлетѣ кв) kîîneле. 2) (fir:) sîntѣ (тръїeskѣ ка) Kinikѣ filosofѣ. [ші

Κύνικλος (ὁ), =Κούνικλος. [ші

Κυνικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = Κύνειος, kîîneskѣ. «Σπασμὸς — ». Med: kînd se stpîmвъ гвра, ші ese лimва. || (овіч:). «Κυνικοὶ φιλόσοφοι» Kiniчї filosofi, вртъtopiї sekteї лвї Antistenѣ, Dionenѣ, ші алt: (dвne ziч:) тръїtorї ка kîînії. [κύων].

Κυνίσκη (ἡ), dim: ал лвї κύων, къцелвшъ, fem: ал лвї...

Κυνίσκος (ὁ), къцелѣ. 2) вnѣ felѣ de пеште ка kîîneле.

Κυνισμὸς (ὁ), sistema (траївл) Kiniчїlor filosofi. [ші

Κυνιστὶ, adв: = Κυνηδὸν, saѣ Κυνικῶς, kîîneште. [κυνίζω].

Κυνοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), ші

Κυνοβάτης, ου (ὁ), (prinч: ἵππος) вmвлъtorѣ ка kîîneле кв крачїї deskішї, (Fpanц:) fourbu. [κύων, βαίνω].

Κυνοβλὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ),=Κυνώπης. [κύων, βλέπω].

Κυνόβροτος (ὁ,ἡ), mînkatѣ de kîînї. [κύων, βιβρώσκω].

Κυνόγλωσσον (τὸ), (dвne чіч:) лimвъ de kîîne; (de вnde fir:) вnѣ felѣ de сарвъ, лimва kîîneлвї. [κύων, γλῶσσα].

Κυνογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: nepвшinatѣ, овpaznikѣ; saѣ tape, kîînosѣ ла inimъ. [κύων, γνώμη].

Κυνοδέσμιον (τὸ), ші Κυνοδέσμη (ἡ), o legъtвръ de пїеле, кв каре лвпътopiї

îшĭ легаѣ пърціле genitale, кînd se лъпtаѣ, saѣ altfел se înfъцішаѣ голĭ. [ші

Κυνόδεσμος (ὁ), къпъstрѣ de кîînĭ. [κύων, δεσμός].

Κυνόδηκτος (ὁ, ἡ), [κύων, δήκω=δάκνω] mѣшkатѣ de кîînĭ. «Κυνόδηκτον (τὸ), med: mѣшkъtъръ de кîîne.

Κυνόδους, οντος (ὁ), dinteле кîîneskѣ (ал omклвĭ). [κύων, ὀδούς.]

Κυνοδρομέω -ῶ, виit: -ήσω, алергѣ кѣ кîînиĭ în вînътoape; saѣ (fir:) каѕtѣ, крmъpeskѣ ка кîîneле вlmînd. [ші

Κυνοδρομία (ἡ), вînape кѣ кîînĭ. [κύων, δρόμος].

Κυνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea ла fiгъръ, saѣ ла пъравѣ кѣ кîîneле. [κύων, εἶδος].

Κυνόζολον (τὸ), [κύων, ὄζω] вnѣ feлѣ de плantъ (kape пѧte a кîîne),=Χαμαιλέων.

Κυνοθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Κυνοθρασὺς, έος (υῖα, ὺ), noet: обpaznikѣ ка кîîneле. [κύων, θάρσος, ші θράσος].

Κυνοκάρδαμον (τὸ), вnѣ feлѣ de kardama. [κύων, κάρδαμον].

Κυνόκαυμα (τὸ), кълдѣра kanikѣлелор. [κύων, καῦμα].

Κυνόκεντρον (τὸ), вnѣ feлѣ de плantъ,=Κυνάκανθος. [κύων, κέντρον].

Κυνοκεφάλιον (τὸ), вnѣ feлѣ de плantъ. [din

Κυνοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кѣ kапѣ de кîîne. ‖ (sѣbst:) вnѣ feлѣ de maĭmѣцъ. [κύων, κεφαλὴ].

Κυνοκλόπος (ὁ, ἡ), fѣрѣ de кîînĭ. [κύων, κλοπὴ].

Κυνοκομέω -ῶ, виit: -ήσω, înгріжeskѣ de кîînĭ. [κύων, κομέω].

Κυνοκοπέω -ῶ, виit: -ήσω, вatѣ кîîneшte (fѣръ milъ). [κύων, κόπτω].

Κυνοκράμβη (ἡ), вnѣ feлѣ de плantъ, =Λινόζωστις ἀγρία. [κύων, κράμβη].

Κυνοκτονία (ἡ), omopîpe, вvidepe de кîînĭ. [din

Κυνοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѣ de кîînĭ. (de вnde ‖ sѣbst:) Κυνοκτόνον (τὸ), вnѣ soiѣ de вeninoasъ плantъ omopîtoape de кîînĭ=’Ακόνιτον, saѣ Κολχικὸν, earвa кîînелвĭ (vezĭ ші ἀπόκυνον). [κύων, κτόνος].

Κυνολέσχης, ου (ὁ), =Κυσολέσχης, вorвitopѣ de pѧшinoase вorвe. [κύων, λέσχη].

Κυνολογέω -ῶ, виit: -ήσω, вorвeskѣ despre steaoa Kîîneле; saѣ ка вnѣ Kinikѣ filosofѣ. [κύων, λόγος].

Κυνόλοφα (τὰ), niшte pesѕflътърĭ але kîrчeilor osѕлвĭ snipърiĭ,=Κέρνα. [κύων, λόφος].

Κυνόλυκος (ὁ), вnѣ feлѣ de вitъ, (alt:) крокόττας. [κύων, λύκος].

Κυνόλυσσος (ὁ, ἡ), пѣlimaшѣ de тървape de кîîne. [κύων, λύσσα].

Κυνόμαλον (τὸ), Dop: în локѣ de κυνόμηλον,=Κοκκύμηλον. [κύων, μῆλον].

Κυνομαχέω -ῶ, виit: -ήσω, mъ вatѣ кѣ кîînĭ. [κύων, μάχη].

Κυνόμορον (τὸ), poada лвĭ κυνόσβατος. [κύων, μόρος].

Κυνόμυια (ἡ), =Κυνάμυια. 2) вnѣ feлѣ de плantъ, (Lat:) *psillium*.

Κυνόπρῆστις, εως (ἡ), вnѣ feлѣ de insektъ otръвitoape de кîînĭ. [κύων, πρήθω].

Κυνοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѣ обpazѣ, saѣ fiгъръ de кîîne. [κύων, πρόσωπον].

Κυνοπτικὸν (τὸ), [κύων, ὄψις] вnѣ feлѣ de леакѣ пentрѣ окĭ.

Κυνοραίστης, ші Κυνορράιστὴς, ου, οῦ (ὁ), [κύων, ῥαίω] insekta кротὼν (vezĭ ziч:).

Κυνόῤῥοδον (τὸ), floapea лвĭ κυνόσβατος, saѣ trandafilѣ кîîneskѣ, selвatikѣ. [κύων, ῥόδον].

Κυνόσβατον (τὸ),=Κυνόμορον, poada лвĭ

Κυνόσβατος (ὁ), вnѣ feлѣ de копъчelѣ sniposѣ (pѧrѣ, mъръчine), =Κυνάκανθος. [κύων, βάτος].

Κυνόσουρα (ἡ), o konsteлaцie,=Μικρὰ ἄρκτος, (dѧпc ziч:) koada кîînелвĭ. [ші

Κυνόσουρον (τὸ), (ὠόν) =Οὔριvον ші’Υπηνέμιον, oѣ fѣръ плodѣ. [ші

Κυνοσουρὶς, ίδος (ἡ), вnѣ feлѣ de ograpѣ (de soiѣ din Kinosѣpa a Лаконiеĭ). 2)=Κυνόσουρα. [κύων, οὐρὰ].

Κυνοσπάρακτος (ὁ, ἡ), sfîшiatѣ de кîînĭ. [κύων, σπαράσσω].

Κυνοσσόος (ὁ, ἡ), noet: [κύων, σεύω] întъrîtътopѣ de, saѣ alергътopѣ кѣ кîînĭ, вînътopѣ.

Κυνόστομον (τὸ), o mѣssръ de întindepe,=Λιχὰς. [κύων,στόμα].

Κυνοσφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ачela, în vinstea кървĭa se înжѕnгĭaѣ (se жertfĭaѣ) кîînĭ. [κύων, σφαγὴ].

Κυνοσφανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Κυνόμορφος. [κύων, φαίνω].

Κυνοτροφικὸς, ὴ, ὸν, кѣвenitѣ, saѣ priihчosѣ ла хрънipe (крештере) de кîînĭ. «Κυνοτροφικὴ (se înμ:τέχνη)». meштешѣгѣл de a крешte кîînĭ. [κύων, τροφὴ].

Κυνουλκὸς (ὁ, ἡ), noet: [κύων, ἕλκω] =Κυναγωγὸς.

Κύνουρα, ші Κυνούρια (τὰ), noet: stînчĭ ne цъpmѣ,= Κυματωγὴ.

*

Κυνούχιον (τό), sакъ de пїеле (prinч: de кїїne), цeantъ. [din

Κυνοῦχος (ὁ), [κύων ἔχω] =Κυνόδεσμος. 2)=Κυνούχιον, цeantъ. «Κυνοῦχος μόσχειος». Ksn:

Κυνοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, тъпînкъ (тъ хрънeskъ кв) карne de кїїne. [κύων, φάγω].

Κυνοφθαλμίζομαι, biit: -ίσομαι, тъ хїїъ semeц ка кїїнеле. [κύων, ὀφθαλμός].

Κυνοφόντις, ιδος (ἡ), o serвъtoape a Apцienілор, în каре отораъ кїїнї. [κύων, φένω neîntp:]

Κυνόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: =Κυνογνώμων. [κύων, φρήν].

Κύντατος, sвпрл:, ші

Κύντερος, η, ον, noet: котнар: (neper: din κύων) маї перъшinatъ, foapte обpaznікъ; (în цen:) маї ръъ.

Κυνυλαγμὸς (ὁ), лътрътвръ de кїїne. [κύων, ὑλάσσω].

Κυνώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κυνοειδής, кїїnoсъ. [κύων].

Κυνώπης, ου (ὁ), ші Κυνῶπις, ιδος (ἡ), noet: [κύων, ὤψ] чел кв окї саъ къвтътвръ de кїїne, =«Κυνὸς ὄμματ' ἔχων». перъшinatъ.

Κύνωψ, ωπος (ὁ), впъ felъ de плantъ, =Ψύλλιον.

Κυογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: чел кв mape пînteче (каворцosъ). [κύος, γαστὴρ].

Κύος, εος -ους (τὸ), noet: în локъ de κύημα.

Κυοτοκία (ἡ), [κύος, τόκος] naшtepe de fътъ.

Κυοτροφία (ἡ), хрънipea fътълъї din пînteче. [κύος, τροφὴ].

Κυοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, портъ fътъ în пînteче, sînтъ ворцoasъ. [ші

Κυοφορία (ἡ), пвртare de fътъ în пînteче, ворцошie. [din

Κυοφόρος (ἡ), [κύος, φέρω] ворцoasъ.

Κυπαρὶς, ίδος (ἡ), =Κύτταρος, teакъ de съmînцъ de плantъ. [κύπαρος].

Κυπαρίσσινος, η, ον, fъкътъ din кiпarisъ. [κυπάρισσος].

Κυπαρισσόροφος (ὁ, ἡ), noet: тъвънitъ, înвелitъ кв летнъ de кiпarisъ. «Θάλαμος —». At:.

Κυπάρισσος (ἡ), [κύπαρος] (копачїъ) кiпarisъ.

Κυπαρισσοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitorъ (продъкъторъ) de кiпарішї. [κυπάρισσος, τροφὴ].

Κυπαρισσὼν, ῶνος (ὁ), плъдвре de кiпарішї. [κυπάρισσος].

Κυπάριττος, Κυπαρίττινος, ші чл: At: în локъ de κυπάρισσος, ші чл:

Κύπαρος (ὁ), =Κύτταρος. [ші

Κυπὰς, άδος (ἡ), noet: în локъ de...

Κύπασσις, εως (ὁ, ші маї рар ἡ), noet: впъ felъ de тънікъ (хаїнъ). [κύπη].

Κυπασσίσκος (ὁ), ші κυπάσσιον (τὸ), dim: ал лвї κύπασσις.

Κυπειρίζω, biit: -ίσω, amъ гвstъ, saъ miposъ de κύπειρον. [din

Κυπειρὶς, ίδος (ἡ), впъ felъ de плantъ asemenea кв...

Κύπειρον (τὸ), ші Κύπειρος (ὁ), впъ felъ de aromatікъ плantъ(de локърї вmedoasc), Fpanц:) *souchet*, (noate de ачi) гimвіръ. 2) впъ felъ de папвръ вагїoasъ saъ колцвроasъ.

Κυπελλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал квї κύπελλον.

Κυπελλόμαχος (ὁ, ἡ), noet: чел че se întpeче кв чінeва, каре sъ вea маї мвлte пахаре. [κύπελλον, μάχη].

Κύπελλον (τὸ), [prinч: dim: ал лвї κύπη] пахаръ; капъ.

Κυπελλοφόρος (ὁ, ἡ), пвртъторъ (цiitorъ) de пахаръ. [κύπελλον, φέρω].

Κυπελλοχάρων, ωνος (ὁ), kom: [κύπελλον, χαίρω] їввitorъ de въълъ.

Κυπερὶς, ίδος (ἡ), =Κυπαρίς.

Κύπερος (ὁ), Ion: în локъ de Κύπειρος.

Κύπη (ἡ), [κύω, κύτος] [în цen:) къвънътвръ; (partik:) впъ felъ de пахаръ, (de ачi) квпъ; (fir:) впъ felъ de коравіе, варкъ, (алt:) скύφος, (вezї ші γύπη, ші κύρβη). [de вnde

Κυπόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: pestopnъ. (întpeв: prinч: пвmaї în котп: ἀνακυπόω).

Κυπριάζω, biit: -άσω, = Κυπρίζω.

Κυπρίδιος, α, ον, amoposъ, = Ἐπαφρόδιτος. [ші

Κυπρίζω, biit: -ίσω, înflopeskъ (prinч: desnpe вie ші тъsлinъ). [κύπρις].

Κύπρινον (τὸ), (se înц: ἔλαιον) впъ felъ de mipeasmъ fъкътъ din flopї de [κύπρος, вezї ziч:].

Κυπρῖνος (ὁ), впъ felъ de пеште (de pîъ), крапъ, (Fpanц:) carpe.

Κύπρις, ιδος (ἡ), Венера (find ка era adopatъ маї мвлt în insвла Чіпрв); (noet:) тînъръ frвmoasъ, граціoasъ. 2) (fir:) amorъ; amoroasъ плъчере, лiпiчїъ. 3) floapea вii ші тъsлinвлвї. [Κύπρος].

Κυπρισμὸς, (ὁ), înflopipea вii, ші a тъsлinвлвї. [κυπρίζω].

Κυπρογένεια (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Κυπρογενής, έος (έ, ή), пъскатъ în Чипрв (cnit: ал Венерей). [Κύπρος, γένος].

Κύπρος (ό), [κύπαρος] кнъ гелъ de коначїй mipositopъ; (але къръїа Франце, сав коажъ este каноскъта въпsea) кпа, (Франц) troêne. 2) кнъ гелъ de мъскъръ (înкъпътоаре de 2 μόδιος, весї зіч:). 3) înсъла Чипрв.

Κυπτάζω, вііт: -άσω, мъ плекъ des, сав стаъ плекатъ мълт (ка кът ашї къста чева, сав ашї пîndi); (прin înтînd) observъ, варъ de seamъ; мъ îndeletniceskъ; stърїeskъ. [din

Κυπτὸς, ὴ, ὸν, плекатъ în жос. [din

Κύπτω, вііт: κύψω, мъ плекъ în жос, мъ повîрнезъ înainte (strъм: ші nestp:): (ipe: de кв:) κέκυφα, sînтъ плекатъ, гîрновітъ.

Κύρβαις, α, ον, noct: în локъ de курвіаїс. «Μάζα—». Om ші Евр: de гроазъ гъінъ, нїїнс de кавъ. (алцїї îndpenteazъ γυραίη, ші ал: τυρβαίη).

Κύρβας, αντος (έ), noct: (în sink:) în локъ de Корубас. [de кnde

Κυρβασία, ші Κύρβασις, εως (ή), кнъ гелъ de Перsікъ тіаръ, верецъ (весї ші кідарις). 2) (fir:) крeasta кокошълъї.

Κύρβις, [κόρυς, κόρυμβος] εως (ή), (прinч: ла îm:) пірamidoaскле колоане de лемнъ, пе карс (înвîрtindъ se înпрежъръл кнеї osiї) сраї скрise векіле легїї, ші религioaскле datinc, сав овічеїърї, ad: дрептъл канонікъ ал Атенепілор. 2) ком: експеріпцатъ în легїї, (întр' кнъ кіпъ) кодікъ віс.

Κυρεία (ή), търіс, dominaцie. [ші

Κυρέω -ῶ, вііт: κυρήσω, ші κύρσω, (пех: ἐκύρησα, ші ἔκυρσα, ші 2: ἔκυρον) noct: (кв цеп: сав dat: ші прса рар кв ак:) гъseskъ din întîмпларе, вродeskъ, немереskъ. «Ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ». Esхл: «Μελάθρου κῦρε κάρη». Om: îmn: a ажънs, s' a апроniat. «Βασιλῆ̃ης ταφῆς κυρήσει». Ep: ва довіndi. (ші кв преп:) «Λέων ἐπὶ σώματι κύρσας». Іл: Γ. (ші кв ак:) «Ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ». Евр: (ші nestp:) «Ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ».; Sof: їп че stape se aflъ? (ші непerps:) «Κακόν τι κυρεῖν τῷ στρατεύματι ἔοικεν». Евр: a se întîмпла. (ші між:) «Ἄλλοτε μὲν ὅ γε κακῷ κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ. Іл: Ω. кадс în... 2) (кв вервъ ажътъторъ кв партн:) =Τυγχάνω. «Ἐχθρὸς κυρεῖ ὤν». s' a întîмплат a fi «Εἰρηκὼς κυρεῖ». Sof: «Βωμῷ, παρ' ᾧ βύων ἔκυρον». Sof:

Κυρηβάζω, вііт: -άσω, =Κυρίσσω, Κυρίζομαι.

Κυρήβιον (τὸ), (прinч: ла îm:) кожї de легъше; търîце; паїс.

Κυρηβιοπώλης, ου (ὁ), вînzътопъ de търîце. [κυρήβιον, πώλης].

Κύρημα (τὸ), [κυρέω] noct: гъsitъ; în îmплатъ кîmпінъ; întîмпларе.

Κυρία (ή), fem: ал лъї κύριος (весї зіч:) 2)=Κυρεία, stъпînire; пътере, търіс.

Κυριακὸς, ὴ, ὸν, ал домнълъї (ші Bis: ал лъї Xpistosъ); (de кnde) «Κυριακὴ (se înц: ἡμέρα)». Dминікъ, zioa înвіерії Domнълъї. ші «Κυριακὸν (τὸ), чса маї маре ші маї чентрікъ Бісерікъ (кnde se adънаъ, ші слъжїаъ прінч: dминічеле, спре деосебіре de пареклісе). «Κυριακὰ». Кап Бісерічештеле проприетъцї. [κύριος].

Κυριαρχία (ή), (Тлц:)înчепътъл (matка) тоатеї stъпînіїї, сав domniї. [κύριος, ἀρχή].

Κυριβάζω, вііт: -άσω, =Κυρηβάζω.

Κυρίευσις, εως (ή), лъаре în stъпînire. [din

Κυριεύω, вііт: -εύσω, (кв цеп:) їаъ în stъпînire, stъпîneskъ чева: предомneskъ. [κύριος].

Κυρίζομαι, вііт; -ίξομαι, = Κυρίσσω, înпънъ кв коарпеле; (în цеп:) тъ батъ, тъ чертъ.

Κυρίλλιον (τὸ), кнъ васъ stрimtъ ла гîтъ, =Βομβύλιος.

Κύριξις, εως (ή), [κυρίσσω] înпънцере кв коарпеле.

Κυριοκτονέω -ῶ, вііт: -ήσω, (Бісер:) оторъ пе домнъл, сав stъпînъл меъ. [ші

Κυριοκτονία (ή), (Бісер:) крima вчігъторълъї de stъпînъл съъ. [din

Κυριοκτόνος (ὁ, ή), оторîторъ de stъпînъл съъ, сав de Домнъл лъмії (Iисъсъ Xpistosъ),(ал:) Θεοκτόνος. [κύριος, κτείνω].

Κυριολεκτέω -ῶ, вііт: -ήσω, întребъинцезъ пропріе зічере. [ші

Κυριολεκτικῶς, ші Κυριολέκτως, adв: кв пропрії зічерї. [κύριος, λέγω].

Κυριολεξία (ή), пропріеînсемнаре а зічерії; сав întребъинцаре de о зічере în пропріа са (нъ фігъратъ)înсемнаре. [κύριος, λέξις].

Κυριολογέω -ῶ, вііт: -ήσω, = Κυριολεκτέω. [ші

Κυριολογία (ή), = Κυριολεξία. [κύριος, λόγος].

Κύριος, [κῦρος] α, ον, (despre oam:) чел кв пътере, сав воїс de a face чева, stъпînъ: деплінînпътерніцітъ. (кв цеп:) «Τούτου ἡ βουλὴ κυρία». Dm: (ші în апал;)

«Ὑμᾶς τούς κυρίους, οὕστινας δεῖ ἀποθνήσκειν, καὶ οὓς τινας μή». Ksn: (ші fъръ казъ). «Ἔπεμψαν πρέσβεις παρὰ Ἄγιν, ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα ἐκέλευεν ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτός». Ksn: (ші în kompar:) «Κυριώτεροι κριταὶ περὶ τῶν τοιούτων». Плт: маї potpiвiцї. (de вnde ‖ sввst: върв:) stъпînъ de kasъ, proprietarъ; (ші ka titлв de onoare) domnъ, (fpanц:) seigneur, monsieur, (ші овшt: în апок: ші ла пої) кір, (шî ла Bizanteнї) куроς (bezї ші ѐкуроς), (de вnde fem:) куріа, doamnъ, кокоапъ, (fpanц:) madame. (Bisep:) «Ὁ κύριος ἡμῶν» Iisвsъ Xpistosъ. «Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος» Skp: «Αἱ γυναῖκες εὐθὺς ἀπὸ 14 ἐτῶν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κυρίαι καλοῦνται». Ap: Епікt: 2) (desпре лвкр:) чел кв търie, întърîtъ, хотърîtъ; (прin врm:) statopnikъ, sirвръ. «Κύριος μήν». Hind: чea din врmъ a sapчineї. «Τοὺς νόμους κυρίους εἶναι». Esx: ші Плт: съ аївъ търie, (Fpanц:) être en vigueur. «Κύριαι κτήσεις». Iskp: реквnoskвte, nепiгonibiле. «Κύριαι δύξαι«. Лрt: прiimite de temeїniче. «Κυρία (de маї мвлте орї se înц:) ἡμέρα». Dekan: =Προθεσμία, zi sopочitъ (прinч:) de жвdikatъ, (Fpanц:) jour de l' assignation. «Ἐπεί τε δέ ἡ κυρίη ἡμέρη (алt: τῶν ἡμερέων) ἐγένετο». Ep: "Κυρία ἐκκλησία». регвлatъ adвnape a nopodвлвї (înnpot: de σύγκλητος, bezї ἐκκλησία). 3) чел маї алesъ, esenцialъ, adevъratъ; (desпре ziч:) propriї, natвралъ (nв firвpatъ). «Κύριον ὄνομα, ᾧ χρῶνται ἕκαστοι, γλῶσσα δὲ, ᾗ ἕτεροι». Apst: «Κύρια ὀνόματα, οἷα δηλοῦν, οἷον ἕκαστον ἐστὶ τῶν ὄντων, ἢ οἷα ἡ φύσις τέθηκε σύμβολα τοῖς πράγμασι». D: Ал: (de вnde) «Κύριον ὄνομα». (grm:) nвme propriї al fie kървїa indibidъ; (ші кв цen:) «Ὁ ἀὴρ τοῦ ψόφου κύριος οὐκ ἔστιν». Apst: nв este прinчinала прiчinъ. (ші în sвпрл:). «Τὸ κυριώτατον ἐν φιλοσοφίᾳ». Лкs: (se konf: кв kaίριον). «Ὁ κυριώτατος τόπος τῆς χώρας». Пл: [de вnde

Κυριότης (ἡ), nвtepe de domnъ, stъпînie; dominaцie.

Κυρίσσω(ττω), biit: -ίξω, [κέρας] înnвпгъ кв коарпеле.

Κυρίττιλος (ὁ), noate грєш: în локъ de κορυπτίλος.

Κυριωνυμέω -ῶ, biit: -ήσω, amъ (mъ xapaktepizъ кв) nвme propriї. [ші

Κυριωνυμία (ἡ), nвmipe кв nвme propriї. [din

Κυριώνυμος (ὁ, ἡ), nвmitъ кв nвme propriї (partikвларъ); (desпре ziч:) întpeввinцatъ în propria sa însemnape. 2) (maї noъ) nвртъторъ de nвmele Domnвлвї nostpв. (de вnde) «Ἡμέρα —». Dвminika. [κύριος, ὄνομα].

Κυρίως, adв: кв търie; (прin врm:) кв înkpedinцape, sirвр; хотърît, notpivit. (desпре ziч:) exsakt, прinчinal, ші чл: (bezї κύριος). «Κυρίως κτᾶσθαι (διδόναι, ші чл:)». Лкs:

Κυρκανάω -ῶ, biit: -ήσω, kom: =Κυκανάω, saъ Κυκάω, amestekъ.

Κύρμα, saъ (maї korekt:) Кŭρμα (τὸ), (în апок:) în локъ de κύρημα, rъsitъ din întîmплape (ne dpвmъ), =Ἕρμαιον; (прin întind) прadъ, жafъ. 2) (fir:) віклеанъ.

Кŭρος, [în afin: кв κάρη, ші κόρυς] εος -ους (τὸ), ковîршipe, dominaцie; nвtepe, търie; înkpedinцape; naptea чea прinчinalъ, saъ esenцialъ a лвкрвлвї; basъ, înчепвtъ. «Ἡ νῦν ἡμέρα πολλῶν ὑπάρξει κῦρος καλῶν». Sof: [de вnde

Κυρόω -ῶ, biit: -ώσω, daъ търie, întъpeskъ; хотъръскъ înkpedinцat.

Κύρσαι, saъ κῦρσαι, noet: Eол: nex: 1: (neper:) ал лвї κυρέω.

Κυρσάνιος, ω (ὁ), Лак: în локъ de νεκνίας, tînъръ, копілъ. (bezї κοῦρος).

Κύρσω, noet: Eол: biit: (neper:) ал лвї κυρέω.

Κυρταύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кв грвmazъ гîрвовъ. [κυρτὸς, αὐχήν].

Κυρτεία (ἡ), neskвipe кв кошвл. [din

Κυρτεύς, έως, ші Κυρτευτὴς, οῦ (ὁ), neskarъ, saъ neskвitorъ кв кошвл [din

Κύρτη (ἡ), Ion: noet: în локъ de κύρτος. [de вnde

Κυρτία (ἡ), =Κύρτος. 2) вnъ felъ de nавъzъ. 3) = Κυρτεία.

Κυρτιάω -ῶ, biit: -άσω, noet: sîntъ гîрвовъ, кокошатъ. [κυρτὸς].

Κυρτίδιον (τὸ), ші κυρτὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї Κύρτος.

Κυρτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de кошъ neskъreskъ. [κύρτος, εἶδος].

Κύρτος (ὁ), кошъ (de neskвit). 2) колівіс (de пъзърї). [din

Κυρτὸς, [γυρὸς, γυρόω] ὴ, όν, înkовоїatъ, плекатъ, кокошатъ. [de вnde

Κυρτότης (ἡ), înkовоitъръ, гîрвовіе. [ші

Κυρτόω -ῶ, biit: -ώσω, înkовоїъ, гîрвовескъ чева; (nas: saъ miж:) mъ кокошezъ. [de вnde

Κύρτωμα (τὸ), гîрвовitъръ; înkовоitъръ;

волtitъръ; (med:) змflътъръ; кокоашъ.

Кύρτων, ωνος (ὁ), poet: = [Κυρτὸς] кокошатѣ.

Кύρτωσις, εως (ἡ), înковоїере; гîрбобіре; волtipe. [κυρτόω].

Кύρω, biit: κύρσω, poet: (pap) în локѣ de κυρέω.

Кύρωσις, εως (ἡ), întъpipe; realisape; ші = Кӱрос. [ші

Κυρωτὴρ (ὁ), întъpitopѣ, înkpedinцътopѣ de чева. [ші

Κυρωτικὸς, ἡ, όν, пътinчosѣ a întъpi (a хotъpî positiв). [κυρόω].

Кύσθος (ὁ), [κύω, κύστις] (în цen:) къвъпътъръ; (овіч:) шezътѣ; цenitala парte a feшeiлор, (de ачі ші Pom:) ...

Κυσοδακνιάω -ῶ, biit: -άσω, simцѣ mînкъpime ла шezътѣ, saѣ partea цenitalъ femeeaскъ. [κυσὸς, δάκνω].

Κυσοδόχη (ἡ), знѣ мънчitopѣ instpъшînтѣ пentpъ кърве ші робї. [κυσὸς, δέχομαι].

Κυσολαμπὶς, ίδος (ἡ), = Πυγολαμπὶς, (insekтъ) лікърічїѣ. [κυσὸς, λάμπω].

Κυσολέσχης, ου (ὁ), = Λἰσχρολόγος, ворвitopѣ de neчinstite ворве. [κυσὸς, λέσχη].

Κυσονίπτης, ου (ὁ), ші Κυσονίπτρια (ἡ), кърварѣ, кървъ; desfрînatѣ. [κυσὸς, νίπτω].

Κυσὸς (ὁ), = Κύσθος.

Κύσσεν, poet: în локѣ de ἔκυσεν, a 3: sinr: neps: de nex: ал лвї кунéω.

Κύσσαρος, ші

Κυσσὸς (ὁ), = Κύσθος.

Κυσσοχήνη (ἡ), = Κυσοδόχη. [κυσσὸς, χαίνω].

Κύστη (ἡ), = Κύστις. 2) = Κύσθος.

Κύστιγξ, ιγγος (ἡ), dim: a лвї κύστις.

Κύστιον (τὸ), плантъ = Ἀλικάκαβον, (fiind къ poada 'ї este копpinsъ în въшікъ, de знde) ші = Φυσαλὶς (bezї zîчеріе). [din

Κύστις, [κύω, κύτος] εως (ἡ), въшікъ (прinч: чea de здѣ, saѣ de beninѣ). 2) пънгъ (de пїсле). «Κύστιν λύειν». Apstf:

Κυτίδιον (τὸ), dim: ал лвї κυτὶς, кътioаръ.

Κύτινος (ὁ), [κύτος] бобоквл, глоареа podii (маї 'nainte de a se deskide). [de знde

Κυτινώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de бобокѣ de podie.

Κυτὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї κύτος, кошпічоаръ; кътie.

Κυτισηνόμος (ὁ, ἡ), poet: пъскътѣ, хръпitѣ кѣ [κύτισος, ші νομὴ].

Κύτισος (ὁ), знѣ гелѣ de копъчелѣ, saѣ tpifoїѣ. «Ἡ αἴξ τὸν κύτισον διώκει». Apstf:

Κύτος, [κύω] εος -ους (τὸ), (în цen:) къвъпътъра, demeptвл dinъзntpвл op къpьїa tpзпѣ, saѣ basѣ, ші чл: «Σμικρὸς ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει». Sof: «Τὸ κύτος τοῦ ποταμοῦ». Лкs: matka pîвлвї, (alt:) ἔλυτρον. «Τὸ κύτος τοῦ πλοίου». Лкs: amбapвл.

Κύτρα, ης (ἡ), Ion: în локѣ de χύτρα.

Κύτρος (ὁ), Ion: în локѣ de χύτρος.

Κυττάριον (τὸ), dim: ал лвї...

Κύτταρον (τὸ), ші Κύτταρος (ὁ), (în цen:) adînкътъръ, къвъпътъръ; (de знde) волtъ. «Οὐρανοῦ—». Apst: (paptik:) гавръ, къsкцъ de fагврѣ; (în întind:) влеївл алвінелор; гъоачеа rindeї ші чл:; вървъteaska глоаре a кѣкѣпарвлвї «Τὸ πόσθιον στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον». Apstf: [ші

Κυτώδης, εος (ὁ, ἡ) къвъпosѣ, adînкosѣ; înкъпътopѣ. [κύτος].

Κυφαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, змблѣ кѣ капвл плекатѣ. [din

Κυφαγωγὸς (ὁ, ἡ), [κυφὸς, ἄγω] овічпвіtѣ a змбла кѣ капвл плекатѣ. «Ἵππος—». Ksn:

Κυφαλέος, α, ον, poet: în локѣ de [κυφός].

Κύφελλον (τὸ), poet: [κύπη, κύπελλον] (în цen:) къвъпътъръ (paptik:) a врекіl; (прin întind:) врекe. 2) порѣ (Кал:).

Κύφη (ἡ), = Κύбη, капѣ (de ачі, прекѣт ші Fpanц: *chef*).

Кӱфι [Eцint:], εως (τὸ), знѣ maцlѣnѣ (doktopie) din felвpite apome.

Κυφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѣ Eцint: [κῦφι, ші εἶδος].

Κυφόνωτος (ὁ, ἡ), гîрбовѣ de sninape. [κυφὸς, νῶτος].

Κυφὸς ἡ, ὸν, плекатѣ, кокошатѣ. «Γήραϊ κυφὸς». Od: B: [ші

Кӱφος, εος -ους (τὸ), = Κύφωμα, кокоашъ. 2) = Σκύφος, пахарѣ; баркъ. 3) = Κύφων, знѣ мънчitopѣ instpъmîntѣ. [κύπτω].

Κυφότης, (ἡ), гîрбовіе. [ші

Κυφόω -ῶ, biit: -ώσω, înковоїѣ чева, saѣ кокошezѣ, гîрбовескѣ пе чінева. [κυφὸς]. [de знde

Κύφωμα (τὸ), = Κύρτωμα, гîрбовітъръ, кокоашъ.

Κύφων, [κῦφος] ωνος (ὁ), (în цen:) лемнѣ înковоїатѣ, кокîржатѣ; (paptik:) paptea чea înковоїатъ a жвгвлвї; ші жвгвл; (овіч:) знѣ instpъmîntѣ мънчitopѣ, (Fpanц:) *carcan*, *pilori*; (прin întind:) омѣ вредпікѣ de ачea osîndъ, netpебпікѣ. (bezї ші βάραθρος). [de знde

Κυφωνίζω, biit: -ίσω, мънчeskѣ, къznескѣ кѣ κύφων. [de знde

Κυφωνισμὸς (ὁ), мънчipe, къznipe прin κύφων.

Κύφωσις, εως (ἡ), гîрвовîре, кокошаре. [κυφόω].

Κύγχραμος (νος), ου (ὁ), =Κύγχραμος.

Κυψέλη (ἡ), [κύπη] (în цеп:) къвънътăръ; (haptik:) adînкътăра врекіĭ, ші клеîвл stрînsъ аколо. 2) клеîъ de албіне. 3) о мъзъръ înкъпътоаре центрь семънътърі. 4) (în цеп:) кътіс, ладъ.

Κυψελίζω, вііт: -ίσω, гзверпезъ ціраніческе, imitînd пе [Κύψελος, ціранвл Коринтвлуї].

Κυψέλιον (τὸ), ші Κυψελὶς, ίδος (ἡ), dim: ал луї κυψέλη.

Κυψελόδυστος (ὁ, ἡ), [κυψέλη, δύω] астъпатъ (плінъ) de клеîъ în врекі.

Κύψελος (ὁ), вnъ фелъ de пазъре, = Δρεπανὶς, лъствнъ, саŭ вnъ фелъ de рîндврікь de маре.

Κύω, [γύω] вііт: -κύσω, (пех: ἔκυσα, ші між: пост: ἐκυσάμην) =Κυέω, sînтъ корпоазъ, зъmislеskъ; (în цеп:) sînтъ înкъпъторъ, копріпzъ (desпde κύτος ші чл:). [ші

Κύω, грат: пеînтр: прім: темат: ал кпор тіmuї аї луї κυνέω. [de вnde

Κύων, κυνός (ὁ), (dat: îm: κυσὶ, ші пост: κύνεσσι) (de ачі) кîîпс; ші (ἡ), къцеа. «Διὸς κύνες». Sof: (mітлц:) Арпііле; Гврііле; Sfînга, ші чл: ‖ «Ξυλίνη κύων».Хрізт: = Κυνόσβατος 2) вnъ фелъ de пеште de маре. 3) о констелаціе (mітлц: інстелаіва кîîпс ал луї Оріон), = Σείριος (ἀστὴρ); (de вnde) арпіца каніквлъ. 4) = Κυνήπους (вezї κυνήποδες). 5) = Κυνὰς, ші Κύνδαλος. 6) цепітаіва мъдвларъ ал върваіваї; (anat:) аца de dedesвбіва луї; 7) вnъ фелъ, саŭ о simplomъ de воалъ, =Σπασμὸς κύνειος. 8) пзме de о непорокоазъ азвîрлітъръ de кавъ саŭ каръ ла жокъ, (alt:) χῖος. 9) скînteîa, че сарe din герва арсъ, въtîndь se кь чîокапва. 10) (fir:) (ка ші ла пої) отъ овразпікъ, первшінатъ, саŭ свркатъ deръ. ‖ ком: filosofь Кіпікъ,= Κυνικὸς.

Κω, Ion: în локъ de πω.

Κῶας, [ὄϊς, саŭ κεῖμαι] κώεος (τὸ), пост: влапъ, саŭ пîеле кь пърь (пентрь шедере, саŭ акоперіре).

Κώβαλος (ὁ), рар: în локъ de κέβαλος.

Κωβιδάριον, ші Κωβίδιον (τὸ), dim: ал луї

Κωβιὸς (ὁ), [κύβη, саŭ κωδία] вnъ фелъ de пеште кь капва маре. [de вnde

Κωβίτης, ου (ὁ), ші Κωβιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din соîва (саŭ асеменеа) пештеля κωβιὸς.

Κωβῖτις, ιδος, (ἡ), fem: ал луї κωβίτης

Κωβάριον (τὸ), dim: ал луї κώβιον.

Κώβεια, пост: ші Κὼβη, ші Κωβία (ἡ). [κόττα] къпъцînъ (прінч:) de пиаkъ, ші чл:.

Κώβιον (τὸ), (прінч: dim: ал луї κῶας) пîеле, саŭ влапъ (прінч: пентрь аштерпът, саŭ акоперіт).

Κωβιοφόρος (ὁ, ἡ), пзрtъторь de (înвръ катъ кь) пîеле, саŭ влапъ. [κώβιον, φέρω]

Κωβύα (ἡ), =Κωβία

Κώδων, [κώδη, κώθων] ωνος (ὁ, ші Аt: ἡ), клопотъ; (прін înтінd:) стреажъ de ноапте, патрвлъ (fііпd къ бътеа вnъ клопоцелъ, ла каре требвіа se ръспвнză стрежарвл, de ера дештептъ. (de вnde) «Τοῦ κώδωνος παρενεχθέντος». Тєч: дзпе че атрекзт стреажа. 2) партеа чеа датъ а трîмбіцеї; (прін înтінd:) трîмбіцъ. «Χαλκοστόμου κώδωνος Τυρσηνικῆς». Sof: 3) (fir: ші ка адіек) върfіторь (вezї ші κρόταλον). 4) (вот:) =Κώβεια. [de вnde

Κωδωνίζω, вііт: -ίσω, батъ клопотвл; трîмбіцezъ; (прін înтінd:) черкъ прін сънетъ, (прінч:) стреажа прін клопотъ, de есте дештеаптъ, келвл прін трîмбіцъ, дакасъ-ферь сромотъ, монетъ, de есте минчіноасъ, васъ de пъmîntъ, de есте кръпатъ; (în цеп:) черкъ.

Κωδωνόκροτος (ὁ, ἡ), пост: сзпъторь кь, саŭ прін клопотъ «'Ασπὶς—». Sof: кь клопоцеї алîрпацї, саŭ песвпътоаре ка клопотвл. [κώδων, κρότος].

Κωδωνοφαλαρόπωλος (ὁ, ἡ), ком: чел кь клопоцеї алîрпацї ла рахтеле каїлор. [κώδων, φάλαρα, πῶλος].

Κωδωνοφορέω -ῶ, вііт: -ήσω, ціїторь клопотъ, саŭ порtъ клопоцеї; мъ превтвл пеапіса ка патрвлъ (пзрtътоаре де клопотъ); (пас:) sînтъ înсоцітъ de пзрtъторї de клопоте, саŭ трîмбіцашї. [din

Κωδωνοφόρος (ὁ, ἡ), ціїторь de клопотъ, саŭ пзрtъторь de клопоцеї (калъ, саŭ осташъ); стрежзіторь. [κώδων, φέρω].

Κώεα, пост: îm: пом: ші ак: ал луї κῶας

Κωθάριον (τὸ), dim: ал луї...

Κῶθος (ὁ), Dor: (Sічел:) =Κωβιὸς.

Κώθων, (κώδη, κώδων) ωνος (ὁ), вnъ фелъ de пахарь (прінч; Лачед: ші остъш:) de лемнъ, къвънелъ, саŭ къвшь (кь мънзшъ, ші вzze înтоарсе înпъзнірь); теазъ. 2) (прін înтінd:)=Κωθωνισμὸς, веціе. 3) = Κῶθος. [de вnde

Κωθωνίζω, ші (між:) -ίζομαι, вііт: -ίσω, -ομαι, всаь кь къвшвл, саŭ (прекзт зічет) кз оала, (ad:) мълъ. [ші

Κωθωνίη (ἡ), în локъ de κωθωνισμὸς.

Κωθώνιον (τὸ), dim: al ляї κώθων, teш-чорѫ.

Κωθωνιστὴς (ὁ), шѫлъ бъѕтъръ, вецiс.

Κωθωνιστήριον (τὸ), локалѫ поіріві̆ѫ ла бъѕтъръ, кîрчîмъ, шi чл: [κωθωνίζω].

Κωκάλια (τὰ), =Κοκκάλια.

Κὸκυμα (τὸ), обîскі̆ѫ de вочіре (плîнцере); (în цен:)= кѫ...

Κωκυτὸς (ὁ), вочіре, жъліре, плîнцеросѫ цінъlѣ. [din

Κωκύω, [imit: în afin; кѫ ὀχθέω] вііт: -ύω, плîнгѫ кѫ цінете.

Κωλαγρέτης, ου (ὁ), вецї κωλαкрέτης. [κωλέα, ἀγείρω].

Κωλακρετέω -ῶ, вііт: -ήσω, sînгѫ...

Κωλακρέτης, ου (ὁ), = Κωλαγρέτης, вnѫ dрегъторѫ în Atena (pîndѕітѫ a ѕlрînце dрепѣріле жѫdікъторештї, шi dintр'înѕеле a плъті жѫdікъторілор, шi келѣїеле жертfелор, din каре лѫа ѕnре pesплатъ вѣѕарiле de dindърът),=Ἀποδέκτης. «Κωλακρέτου γάλα». Apѕtf: леafa жѫdікъторілор(ком: în локѫ de ὀρνίθων γάλα).

Κωλάριον (τὸ), dim: al ляї κῶλον.

Κωλέα (ἡ), [κῶλον] пеконтрак: în лоîn локѫ de κωλῆ.

Κωλεὸς (ὁ), шi

Κωλῆ (ἡ), (în контрак: din κωλέα) вѣтѣл, saŭ ѕfептѣл de dindърът ал înжънїателї вітс. 2) (în Apѕtf: поате трем:) în локѫ пе φωλή.

Κωλὴν, ῆνος (ὁ), =Κωλῆ.

Κωλήπιον, шi Κωλήριον (τὸ), dim: al ляї

Κώληψ, ηπος(ἡ), [κῶλον] naрtea de dedeѕѫвѣтѣл цепѫкîлаї,= Ἀγκύλη, шi'Ιγνὺς. 2) аршікѫ.

Κωλία (ἡ), =Κωλέα, Κωλῆ. [de ѫnde

Κωλιὰς, άδος (ἡ), спіт: ал Вепереї, шi ал Черешеї. 2) вnѫ капѫ în Аtіка (ѫnde ера прса вѫпъ хѫпъ de лѫкрат вазе de иъшînтѫ, saŭ къръmidъ).

Κωλικεύομαι, вііт: -εύσομαι, пѣtimeскѫ de (saŭ ѕînтѫ ѕѫпѫѕѫ ла) колікъ. [din

Κωλικὸς, ὴ, ὸν, кѫвепітѫ (saŭînтîmплъторѫ) ла маџѫл кѫрѫлуї. (de ѫnde) «Κωλικὸν (ѕс înц: νόσημα)». шi «Κωλικὴ (ѕс înц: νόσος)». Med: колікъ, (alт: «Κώλου ἄλγημα». Лѣч:);(прin înтіnd:) «Κωλικὸς». пѣtimашѫ de (saŭ ѕѫпѫѕѫ ла) колікъ шi «Κωλικὰ (φάρμακα)». леакѫрї de колікъ. [κῶλον].

Κωλοβαθρίζω, вііт; -ίσω, гяѕ: în локѫ de Καλοβαθρίζω. [din

Κωλόβαθρον (τὸ), гяѕ: în локѫ de καλόβαθρον.

Κωλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, formatѫ în гелѫ de [κῶλον, шi εἶδος].

Κωλομετρία (ἡ), înпърцipe, шi тъѕѫpape de лîріче верѕѫрї în пърцї. [κῶλον, μέτρον].

Κῶλον (τὸ), [κέλλω, κόλος] (în цен:) naрte, вѫкатъ. «Διαύλου θάτερον κῶλον». Eѕхл: naрtea жѫпѣtale; (de ѫnde) o латъръ de каѕъ, шi чл:. «Κῶλον δ' ἕκαστον τῆς πυραμίδος τριῶν πλέθρων, ἐούσης τετραγώνου». Евр: (вezї шi φάρσος). 2) тъdѫларѫ de трѫпѫ; (îар прînч:) пічорѫ, saŭ тînъ; (de ѫnde авѕѕ:) кракъ, saŭ вицъ. 3) (anatm:) маџѫл чел маре (zisѫ) ал кѫрѫлуї. 4) naрte (метврѫ) de періодѫ, de верѕѫ, шi чл:

Κωλοτομέω -ῶ, вііт: -ήσω, поеt: [κῶλον, τέμνω] чîѫптеѕкѫ, ѕлѫтеѕѕкѫ; таїѫ în вѫкцї. (алцїї ѕкріѫ βωλοτομέω).

Κώλυμα (τὸ), [κωλύω] пїedікъ опріtоаре. [de ѫnde

Κωλυμάτιον (τὸ), dim: мікъ пїedікъ. 2) (машінъ) =Χελωνάριον.

Κωλύμη (ἡ), pap: în локѫ de κώλυμα, saŭ κώλυσις.

Κωλυσανέμας, ου (ὁ), шi κωλυσάνεμος (ὁ, ἡ), поеt: опріторѫ de вînтърї. [κώλυσις, ἄνεμος].

Κωλυσίδειπνος (ὁ,ἡ), опріторѫ (înтîрzіторѫ) de чінъ. [κώλυσις, δεῖπνος].

Κωλυσίδρομος (ὁ, ἡ), поеt: опріторѫ de алергаре. «Πεδάγρα—».Лѣч: [κώλυσις, δρόμος].

Κωλυσιεργέω -ῶ, вііт: -ήσω, поеt: adѫкѫ înпїedікаре ла вре вnѫ лѫкрѫ. [шi

Κωλυσιεργία (ἡ), опіре, înпїedікаре ла лѫкрѫ. [κώλυσις, ἔργον].

Κώλυσις, εως (ἡ), опіре, înпїedікаре (акт: saŭ пас:). [шi

Κωλυτέον, поѕіт: ал ляї κωλύω. [шi

Κωλυτὴρ, поеt: în локѫ de κωλυτὴς. [шi

Κωλυτήριος (ὁ, ἡ), пѫtіnчоѕѫ, saŭ dепрінѕѫ ла опіре. ‖ (ѕѫвѕt:) Κωλυτήριον (τὸ), =Κώλυμα. ‖ «Κωλυτήρια (τὰ), (ѕс înц: ἱερὰ) жертfъ ѕъвîршітъ ѕире опіре de вре вnѫ ръѫ. [шi

Κωλυτὴς, ου (ὁ), опріторѫ, înпїedікътоторѫ, dепъртътоторѫ, шi чл: [шi

Κωλυτικὸς, ὴ, ὸν, =Κωλυτήριος. [шi

Κωλυτός, ὴ, ὸν, опрітѫ, saŭ de опріт, de înпїedікат. [din

Κωλύω, [κόλος, saŭ κολούω] вііт: -ύσω, (кѫ цен; saŭ inf: ел: indip:) опреskѫ, înпїedікѫ.

Κωλώτης, [κῶλον] ου (ὁ), ='Ασκαλαβώτης.

Κωλωτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), aѕemenea кѫ

(шliпъ de пікъtврї neste totъ ка) [хωλώτης, ші εἶδος].

Κῶμα (τὸ), [κεῖμαι, saъ κοιμάσμαι] пікoteaлъ, saъ аплекаре supe somnъ; (прin întind:) somnъ greъ ші лвпгъ, = Βύθος. (вezї ші χάρωσις).

Κωμάζω, вiit: -άσω, serвътopeskъ кв параdъ вакікъ; (de вnde овіч:) мъ пре-вмвлв вeatъ кв мвsікъ ші чл: п' în kase, (овшt:) fakъ natinadъ; (кв ак: noet:) лавdъ; (în цen: fъръ kazъ) мъ înвeseleskъ; serвezъ; (кв ак; преп:) intрв кв потпъ (serвътopeшte). «Ἐκ πυρὸς εἰς Ὄλυμπον ἐκώμασας». Епгр: [κῶμος].

Κωμαίνω, вiit: -ανῶ, пікotezъ, sîntъ коprinsъ de somnъ. [κῶμα].

Κώμακον (τὸ), вnъ fелъ de apomatikъ плantъ, квішоаръ, saъ пвкшоаръ.

Κώμαξ, акос (ὁ), їввitorъ de вeseлїї, глвтецъ. [κωμάζω].

Κωμάρχης, saъ Κώμαρχος, ου (ὁ), întîї-ашъ (прoestosъ) de оръшелъ.[κώμη, ἄρχω].

Κωμάσδω, вiit: -αξῶ, Dor; în локъ de κωμάζω.

Κωμασία (ἡ), =Κῶμος, вакікъ потпъ.

Κωμαστήριον (τὸ), греш: în локъ de πωμαστήριον. [ші

Κωμαστὴς, οῦ (ὁ), sъвîршitorъ de serвътoape вакікъ; saъ прeвтвлътorъ прin вліце, ші прin kase кв мвsіче în вецїї; (în цen:) вецівъ, destръmatъ. [ші

Κωμαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кв-venitъ, saъ îndeminatikъ ла natinade, вецїї, ші чл: [ші

Κωμάστωρ, орос (ὁ), noet: în локъ de κωμαστὴς. [κωμάζω].

Κωματώδης, εος (ὁ, ἡ), însoцitъ de somnic adînkъ, saъ somnoposъ. [κῶμα].

Κώμη, [κεῖμαι, κοιμάομαι] mikъ ші neîn-прежтвitъ кв zidъ оръшелъ, saъ satъ mape, (Fрапц:) *bourg, bourgade.* 2) кътвnъ, ma-хала, enopie «Διελόμενος τὴν μέν πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δὲ χώραν κατά δήμους». Iskp: [de вnde

Κωμηδὸν, adв: ka niшte sate, кътвne, saъ mахалале. [ші

Κωμήτης, ου (ὁ), локвitorъ de оръшелъ; saъ чел din ачелатї satъ, saъ кътвnъ, op mахала. [de вnde

Κωμητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atin-гътorъ de sътeanъ, saъ mахалаціъ, ші чл:

Κωμῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї κωμήτης

Κωμήτωρ, орος (ὁ), noet: în локъ de κωμήτης.

Κωμίδιον (τὸ), dim: ал лвї κώμη.

Κωμικεύομαι, вiit: -εύσομαι, лвкрezъ, saъ гръїeskъ ка...

Κωμικὸς, ὴ, ὸν, комікъ, вatжокopitorъ, saъ глвтецъ; (în înцeлesъ de ръъ) чел de pîsъ. ‖ (sввst:) noetъ saъ aktorъ de komodii. [κῶμος]. [de вnde

Κωμικῶς, adв: în кіпъ комікъ, глвтецъ, saъ de pîsъ.

Κώμιον (τὸ), dim: ал лвї κώμη, sътвкъ, saъ кътвnашъ.

Κωμογραμματεύς, έως (ὁ), логоґътъ de satъ. [κώμη, γραμματεὺς].

Κωμοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, = κωμάζω, алергъ пе вліце ка κωμαστὴς (вezї zіч:). [κῶμος, δρόμος].

Κωμόπολις, εως (ἡ), mape satъ, оръшелъ, (Fрапц:) *gros bourg.* [κώμη, πόλις].

Κωμόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, sîntъ коprinsъ de somnic, saъ de adînkъ somnъ. [κῶμα].

Κῶμος (ὁ), [κώμη] (проп: ші арх:) вакantikъ потпъ, цeremonie; (în цen:) komпanie, мвлцime adвnatъ; (desпre вite) тврмъ, saъ чipadъ; (овіч:) natinadъ, (ad:) прeвтвлетъ de oameнї вецї пе вліцъ кв мвsікъ ші danцврї; ші кїар чеї че se прeвтвлъ într' astfeл de кіпъ; (în цen:) osпъцъ, adвnape de desfътape; (прin în-tind:) кîntikъ кîntatъ în serвътopeaskъ потпь (преквт sînt але лвї Pindarъ).

Κωμύδριον (τὸ), dim: ал лвї κώμη.

Κώμυς, υθος (ἡ), легътъръ (порціе) de саръ. 2) stвfъ de трestie. 3) =Κόρος, saъ Κορυδαλὸς, чїokîrлanъ. 4) dafinъ (ар-боръ) de dinaintea вшеї. 5) малъ de лакъ, че se вapsъ, ese din matka sa. [κώμη].

Κωμῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, компвїъ, saъ penpesintъ komodiї; (stрът:) вatжокopeskъ пе чinева în (saъ ка în) komodie; (în цen:) îmї вatъ жокъ de чinева, îl їaъ în pîsъ. [κωμῳδὸς]. [de вnde

Κωμῴδημα (τὸ), op че se зiче, saъ se faче supe вatжокopipe.

Κωμῳδία (ἡ), dramъ, saъ kîntape komikъ; (în цen:) вatжокoръ. [ші

Κωμῳδιακὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ακῶς, ші

Κωμῳδικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atin-гътorъ de komodie, комікъ. [κωμῳδὸς].

Κωμῳδιογράφος, [κωμωδία, γράφω],=Κω-μῳδογράφος.

Κωμῳδιοποιὸς (ὁ), [Κωμωδία, ποιὸς]=Κω-μῳδοποιὸς.

Κωμῳδόγελως, ωτος (ὁ), noet: ввfonъ, (Itл:) паїацъ ал teatрвлвї. [κωμῳδὸς, γέλως].

Κωμῳδογράφος (ὁ), вkpiitorъ, noetъ de

komodiĭ. [κωμῳδὸς, γράφω].

Κωμῳδοδιδασκαλία (ἡ), pepresintaţie de (saŭ înveţătoare despre) komodie. [din

Κωμῳδοδιδάσκαλος (ὁ), poetŭ (avelaşĭ ca denpinzătorŭ de aktorĭ) de komodiĭ. [κωμῳδὸς, διδάσκαλος].

Κωμῳδολειχέω -ῶ, viit: -ήσω, kom: linsŭ talerele kăĭva prin komiče (adăkătoare de pîsŭ) părţărĭ (karagĭosleskărĭ). [κωμῳδὸς, λείχω].

Κωμῳδοποιητὴς, οῦ (ὁ),=Κωμῳδοποιὸς.

Κωμῳδοποιία (ἡ), kompunere de komodiĭ. [din

Κωμῳδοποιὸς (ὁ), poetŭ de komodii. [κωμῳδὸς, ποιὸς].

Κωμῳδὸς (ὁ), [κῶμος, ᾠδὴ] aktorŭ (dar la începutŭ avelaşĭ ca poetŭ)de komodiĭ.

Κωμῳδοτραγῳδία (ἡ), dramă tragică şi komică, komodotrageedie (vezĭ şi ἱλαροτραγῳδία). [din

Κωμῳδοτραγῳδὸς (ὁ), aktorŭ, saŭ poetŭ de komodotrageedie. [κωμῳδὸς, τραγῳδὸς].

Κωνάριον (τὸ), dim: al lŭĭ κῶνος.

Κωνάω, viit: -ήσω, înbîrteskă ceva ca unŭ konŭ. [vezĭ κῶνος]. 2)=Κωνίζω.

Κωνειάζομαι, viit: -άσομαι, veaŭ (mă otrăvesk ku)...

Κώνειον (τὸ), [κῶνος 4] unŭ felŭ de otrăvitoare plantă, (Ilă:) ţikută, kukută.

Κώνησις, εως (ἡ), = (saŭ greş: în lokŭ de) Κώνισις.

Κωνίας, ου (ὁ), (οἶνος) vinŭ pestrată în base unse ku smoală; saŭ (maĭ de krezut) fukută ku [κῶνος, 3], (ad:) peţinată.

Κωνίζω, viit: -ίσω, unge ku smoală, saŭ peţină. [şi

Κωνικὸς, ἡ, ὸν, (şi adv:) -ικῶς, konikŭ, relativŭ, saŭ asemenea ku konŭ. [κῶνος].

Κωνίον (τὸ), dim: al lŭĭ κῶνος.

Κώνιον (τὸ), = Κώνειον.

Κωνὶς, ίδος (ἡ), unŭ vasŭ în formă de konŭ [κῶνος] pentru apă şi vin:, (Turc:) matara.

Κώνισις, εως (ἡ), [κωνίζω] ungere ku smoală, saŭ peţinare.

Κωνίτης, ου (ὁ), şi Κωνῖτις, ιδος (ἡ), fukută din moliftă. «Πίσσα—». Engr:[κῶνος 3].

Κωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (şi adv:) -ειδῶς, konoidă, vel în formă de konŭ. [κῶνος, εἶδος].

Κῶνος (ὁ), [χώνη] (în ţeri:) konŭ, trunchĭ ku vasŭ potundă, şi vîrfŭ askuţit. (de unde naptik: 2) vîrfŭl, creasta koĭfulŭĭ. 3) poşta konoidă a (kukuparul) molif-

tulŭĭ, (alt:) στρόβιλος; (prin întind: kopačĭkă) moliftură; şi smoala, saŭ peţina cea dintr' însuş. 4) o zăkărie de konĭ (în formă konikă) ka sfîrleaza, =Βέμβιξ.

Κωνοτομέω -ῶ, viit: -ήσω, (mtmt:) taĭ konŭ, saŭ în formă de konŭ. [κῶνος, τομὴ].

Κωνοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, (botn:) sîntŭ

Κωνοφόρος (ὁ, ἡ), (botn:) prodăkătorŭ de konoida poadă a moliftulŭĭ (kukuparul), = Στροβιλοφόρος. [κῶνος, φέρω].

Κωνωπεῖον (τὸ), şi Κωνωπεὼν, ῶνος (ὁ), pologă de ţînţarĭ. [şi

Κωνώπιον (τὸ), dim: al lŭĭ [κώνωψ], ţînţărelŭ.

Κωνωποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), vel de forma ţînţarulŭĭ. [κώνωψ, εἶδος].

Κωνωποθήρας, ου (ὁ), vînătorŭ de ţînţarĭ. ‖ (subst:) unŭ felŭ de pasăre. [κώνωψ, θήρα].

Κώνωψ, [κόναβος, saŭ κνώψ] ωπος (ὁ), ţînţarŭ.

Κῶος, saŭ Κῷος (ὁ), [γῶ, saŭ κεῖμαι în afin: ku κύβη] vizunŭ, saŭ kulkuşă de fearŭ şi vl:; înkisoape, temniţă (vezĭ şi καιάδας); (în ţeri:) kăvăpătură. (de unde 2) partea kăvăpoasă a aşiculuĭ (care în jokul kubelor preţuĭa şase). vezi χῖος.

Κώπαιον (τὸ), mînerul vîslei, =(poate greş: în lokŭ de] Κωπεών. [şi

Κωπεὺς, έως (ὁ),=Κωπεών, lemnŭ pentru vîslă. [şi

Κωπεύω, viit: -εύσω, ekipezŭ, saŭ porneskă korabia ku vîsle. 2) pregăteskă oştirea de bătăle (în kipŭ ka ostaşul să aĭbă mîna pe mînerul sabiĭ). [şi

Κωπέω -ῶ, viit: -ήσω,=Κωπεύω. [şi

Κωπεών, ῶνος (ὁ), lemnŭ unŭ de vîslă. [din

Κώπη (ἡ), [κύπη] (prinv:) partea cea groasă a (kăpăţîna, mînerul) vîslei; (prin întînd:) vîslă; (în ţeri:) mînerŭ (maĭ ku seamă) de sabie, şi de pîrnuiţă; (de unde une-ori) pîrnuiţă. [de unde

Κωπήεις, εσσα, εν, vel ku (şi prinv: mare) mînerŭ. [şi

Κωπήϊον (τὸ), volitul koverţirŭ de nuĭele al karulaĭ. (se skrie şi κουπήϊον).

Κωπηλασία (ἡ), vîslire. [κώπη, ἔλασις].

Κωπηλατέω -ῶ, viit: -ήσω, = Κώπην ἐλαύνω, vîslezŭ. [din

Κωπηλάτης, ου (ὁ), vîslaşŭ. [şi

Κωπήλατος (ὁ, ἡ), poet: vîslitŭ, saŭ plutitorŭ prin vîsle. 2) lukratŭ ka o vîslă. [κώπη, ἐλαύνω].

Κωπήρης, [κώπη, ἄρω] εος (ὁ, ἡ), noct: ckimatĭ kъ bîsле; saŭ цiitorĭ kъ mîna de mînerьл sъbii; (în цen:) rata.

Κωπητήρ, ші Κωπητής (ὁ), bъza koръbii, unde se peazemъ, ші se mішкъ bîsлеле. [κώπη].

Κωπίον (τὸ), dim: ал лвї κώπη, bîslimoarъ.

Κωπωτὴρ (ὁ), = Κωπητήρ.

Κώρα, ας (ἡ), Dop: în локŭ de κόρη.

Κωραλίσκος (ὁ), dim: ал лвї...

Κῶρος (ὁ), Dop: în локŭ de κοῦρος, koпiлŭ:

Κωροσύνα, ας (ἀ), Dop: în локŭ de κουροσύνη.

Κωρυκαῖος (ὁ), (fir:) тръгътorŭ kъ ърекеа, snionŭ; трĕdътorŭ (прекът ераŭ локвitoriї капвлвї din Чілічіа Корікŭ, înkanoшtinцînd корsapiлор плескъріле negцъtopiлор din nopтŭ). [ші

Κωρυκίδιον, ші Κωρύκιον (τὸ), ші Κωρυκὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї [κώρυκος], dъsъгвцъ, тълвmaтŭ; (de unde) o вmплътъръ formatъ пе ѕрънzeле копачiлор din mашкътвра unor inserte.

Κωρυκιώτης, ου (ὁ), =Κωρυκαῖος.

Κωρυκοβολία (ἡ), [κώρυκος, βολή], ші

Κωρυκομαχία (ἡ), [κώρυκος, μάχη] unŭ felŭ de трънeskŭ скчерsiцiĭ. (bezĭ ші...

Κώρυκος (ὁ), [în afin: kъ γωρυτὸς] sakŭ de пїеле, тълвmŭ; (în цimnasiĭ) sakŭ плiнŭ de nisinŭ, saŭ de sîmbърї de mъsline, alîpnatŭ de tabanŭ, пе каре anвkînd клetinaŭ atлецiĭ unpe denpindepea трънвлвї. [de unde

Κωρυκώδης, εος (ὁ, ἡ), ka unŭ sakŭ, saŭ съkвлецŭ.

Κῶς, noct: (în kontpakt:) în локŭ de κῶας.

Κωταλὶς, ίδος (ἡ), [κοτύλη] ѓъkълецŭ, saŭ лiнгъръ de amestekat двлчеацъ, ші чл: (bezĭ ші λάκτις).

Κωτιλὰς, άδος (ἡ), noct: în локŭ de κωτίλη. ‖ (sвbst:) pîndърікъ. [ші

Κωτιλία (ἡ), тълъ вorвire (прiпч: unpe лiнгъшipe). [ші

Κωτίλλω, biit: -τιλῶ, (nex: ἐκώτιλα) вorвeskŭ тълe; (stръm:) sкnърŭ, saŭ тъ sileskŭ a amъци пе чinева kъ лiнгъшitoape върfipe. [din

Κωτίλος, η, ον, тълt -вorвitorŭ, върfitorŭ (maĭ kъ seamъ kъ oape -каре грацiе); amъцitorŭ. (de unde fir:) «Κωτίλον ὄμματα». Лкs: alpъгътorĭ.

Κωφάω -ῶ, biit: -ήσω, asвpzeskŭ (amъцeskŭ) пе чinева; (în цen:) тîmneskŭ; batъmŭ, вetежeskŭ; (nest:) тъ asвpzeskŭ, ameцeskŭ de вре unŭ sromotŭ. [ші

Κωφεύω, biit: -εύσω, sîntŭ, saŭ staŭ ka unŭ sвpdŭ, saŭ тълŭ, n' aвzŭ, saŭ takŭ; (în цen:) sîntŭ nesimцitorŭ. [ші

Κωφέω -ῶ, biit: -ήσω, =Κωφάω, batъmŭ, вetежeskŭ. [ші

Κωφίας, ου (ὁ), unŭ felŭ de шapпe· [din

Κωφὸς, [κόπτω, saŭ κοῦφος, saŭ κέπφος] ἡ, ὸν, (прiпч:) тimпŭ, славŭ; (obiч. desupe oam:) sвpdŭ; (ачелашї maĭ de тълe-orĭ ші) тълŭ. «Ἤκουσας; ἢ κωφῇ λέγω». Esxл: (прiп врт:) nesimцitorŭ (bezĭ ші ἐμβρόντητος); (în цen:) вetearŭ; (fir:) sekŭ, zadapnikŭ. [de unde

Κωφὸτης (ἡ), sвpzie, saŭ тацie: (în цen:) тimпime de simцвrĭ; (прiп întind:) upostie, nesimцiчiвne. [ші

Κωφόω -ῶ, biit: -ώσω, asвpzeskŭ, saŭ amъцeskŭ пе чinева; (în цen:) тîmneskŭ: вetежeskŭ. [de unde

Κώφωμα (τὸ), =Κωφότης. [ші

Κώφωσις, εως (ἡ), asвpzipe, saŭ amъцipe; saŭ (în цen:) adвчepe ла nesimцipe. «Ὀφθαλμῶν—». Iпkp: слъвipe de въzŭ.

Κὤχεθ', noct: (în kontpak: ші anok: maĭ 'nainte de asnip: вokалъ) în локŭ de κὤχετο, καὶ ὤχετο.

Κωχεύω, biit: -εύσω, noct: (pap) în локŭ de ἀκωχεύω, apdikŭ în sвs, în aepŭ. (întpeв: прiпч: komпвsвл ἀνακωχεύω).

Κώψ, κωπὸς (ὁ), sxл: în локŭ de σκώψ.

Λ.

Λ, λ, Λάδδα, ші Λάμβδα (τὸ),nedекл:Lamda, a вnsпpezeчeлea літеръ a Eлinecкълъї алfавetъ. || (nвmep:) λ′, treїzeчї (30), ші ,λ, treїzeчї de miї (30,000).

Λα, saъ Λαι, saъ Λ′, partik: mъpitivъ (komп: nedesпърцit къ вnеле ziч:) în локъ de λίαν.

Λᾶας, [λᾶ = δᾶ, γῆ, vezї ші λαὸς] (ὁ, ші прса pap ἡ), (dat: λᾶϊ, ак: λᾶαν, saъ pap λᾶα, îm: λᾶες, λάων. λάεσσι, λᾶας) поеt: în локъ de λίθος, пїatръ; stînkъ.

Λαβάργυρος (ὁ, ἡ), kom; лъторъ de вanї, плътitъ. [λαμβάνω, ἄργυρος].

Λάβδα (τὸ), nedекл;=Λάμβδα. 2) (kom:) =Ἀῤῥητοποιία. (vezї ші λεσвiάζω). [de вnde

Λαβδακίζω, вiit: -ίσω,=Λαμβδακίζω, întpeввinцezъ în вorвъ des, saъ пропвnцъ pъ літера λ. [de вnde

Λαβδακισμὸς (ὁ), deasъ întpeввinцare, saъ pea пропвnцare a лвї λ.

Λαβδοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), чел în formъ de Λ. [λάβδα, εἶδος].

Λάβδωμα (τὸ), o fiгвръ matematikъ ka Λ. [λάβδα].

Λαβὲν, Еол: saъ Dop: în локъ de λαβεῖν, nex; 2: de înf: ал лвї λαμβάνω

Λάβεν, поеt: în локъ de ἔλαβεν.

Λάβεσκον, поеt: în локъ de ἔλαβον, nex: 2: ал лвї λαμβάνω.

Λαβὴ (ἡ), лвare (anвkare, ші чл:) = Λῆψις. 2) (прin întînd:) partea лвкрвлвї, de вnde îл anвkъ чinева, mînвшъ , saъ mînerъ. 3) (fir:) motivъ, прічinъ de пîръ (гoanъ, ші чл:). [λαμβάνω].

Λαβῆν, saъ Λαβῆν, Dop: în лovъ de λαβεῖν.

Λάβῃσι, поеt: în локъ de λάβῃ, a 3: sinr: neps: de nex: 2: de sвn: ал лвї λαμβάνω.

Λαβίδιον (τὸ), dim: ал лвї λαβίς.

Λαβιδόω -ῶ, вiit: ώσω, anвkъ, saъ лeгъ înпpeвnъ чева прin [λαβίς].

Λάβιον (τὸ), =Λαβίδιον, dim: ал лвї ...

Λαβὶς, ίδος (ἡ), [λαμβάνω] [în цen:] instpвm: прin каре anвkъm чева, клеште, ші чл: 2) копкъ, кiotoape. 3) = Λαβὴ, mînerъ.

Λάβρα, грeш: în покъ de λαύρα.

Λαβραγέρας, ου (ὁ), поеt: [λάβρος, ἀγορὰ] въrfitorъ (палавраціk) обpaznikъ.[de вnde

Λαβραγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: обръznivemte въrfeskъ (taїъ ла палавре).

Λαβραγόρης, ου (ὁ),=Λαβραγόρας.

Λαβράζω, вiit: -άσω, поеt:=Λαβρεύομαι.

Λαβράκιον (τὸ), dim: ал лвї λάβραξ.

Λαβράκτης, ου (ὁ), = Λαβραγόρας. [λαβράζω].

Λάβραξ, ακος (ὁ), вnъ felъ de prea лакомъ пеште. [λάβρος].

Λαβρεία (ἡ), = Λαβροστομία. [din

Λαβρεύομαι, вiit: -εύσομαι, поеt: =Λαβραγορέω, ворвескъ обръznivemte. [λάβρος].

Λαβρηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt; =Λαβραγορέω.

Λαβροπόδης, ου (ὁ), поеt: ївte de nivоръ; penede. «Χειμαρρος — ». Eпгр: [λάβρος, ποῦς].

Λαβροπότης, ου (ὁ), penede saъ мвltвътorъ. [λάβρος, πίνω].

Λάβρος (ὁ, ἡ), [λα, λάω, λάπτω, λαμυρὸς] ївte, penede, пъвълitorъ; mînkъчosъ, лакомъ; (fir:) обpaznikъ, siлnikъ.

Λαβρόσυτος (ὁ, ἡ), поеt: [λάβρος, σεύομαι] алергътorъ, saъ ronitъ penede.

Λαβροστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Λαβραγορέω, въrfeskъ; обръznivеskъ. [ші

Λαβροστομία (ἡ), въrfipe; обръznivie. [din

Λαβρόστομος (ὁ, ἡ), въrfitorъ; обpaznikъ. [λάβρος, στόμα].

Λαβροσύνη (ἡ), поеt· în локъ de...

Λαβρότης (ἡ), ївцealъ, penezie; лъкomie ла mînkare; въrfipe. [λάβρος].

Λαβροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъnînkъ лъкomeште. [λάβρος, φάγω].

Λαβρόω -ῶ, вiit: -ώσω, поеt: în локъ de λαβροφαγέω. [λάβρος].

Λάβρυς, υος (ἡ), (dвne diaлekтвл Λidienilor, ші Kapienilor) toporъ.

Λαβρώνιον (τὸ), ші Λαβρώνιος (ὁ), вnъ felъ de mape пахарь, (Лat:) labrum.

Λάβρως, adв: ївte, penede.

Λάβυζος (ὁ), вnъ felъ de apomъ.

Λαβυρίνθειος (ὁ, ἡ), кввenitъ ла, saъ asemenea къ лавipintъ,=Λαβυρινθώδης. [din

Λαβύρινθος (ὁ), лавipintъ, o клъditъrъ къ мвlte пїeziше, ші кърmeziше înвîptitърї de dрвmърї, înkît, kînd вa intpa чinева întp'însa, sъ nъ гъsїaskъ, пе вnde sъ casъ; (de вnde fir:) op ce este konstpвitъ întp' astfeл de kinъ. (de вnde «'Ex σχοίνων λαβύρινθος». Tкр: neskъpeskъ кошъ. [de вnde

Λαβυρινθώδης, εος (ὁ, ἡ), пїeziшъ, кърmeziшъ ka вnъ лавipintъ, aneвoїe de cшit dintp' însвл; (fir:) aneвoїe de îngeles; прса înплetivitъ.

Λαγανίζομαι, viit: -ίσομαι, mъnînkъ foĭ de prъжitъrъ. [λάγανον].

Λαγάνιον (τό), dim: al lui ...

Λάγανον (τὸ), [λαγαρὸς] (în ţen:) foae de prъжitъrъ. «Λάγανον ἑλκύω. Lt: întinzъ foae (pentru prъжitъrъ). 2) (naptik:) lalanritъ.

Λαγαρίζω, viit: -ίσω, întinzъ, desfakъ; molešeskъ; (mi miж:) mъ molešeskъ, slъbeskъ. (în Apstf: greш: în lokъ de λαγανίζομαι).

Λαγαροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adv:) ειδῶς, slъbitъ, molešitъ de felъ; (desnre versъrĭ) kare seamъnъ a λαγαρὸς (vezĭ zîч:). [λαγαρὸς, εἶδος].

Λαγαρόκυκλος (ὁ, ἡ), poet: čel kъ čerkъ svъţire, saŭ nu kъ desъvîrşire potrndъ. «Λύρα —»: Esst: konstrъitъ din ţestъ de vroaskъ ţestoasъ. [λαγαρὸς, κύκλος].

Λαγαρὸς, [λαπαρὸς, vezĭ λαγὼν] ἀ, ὸν, molešitъ, întinsъ, pisinitъ; svъţire, slavъ, sekъ. «Στήλη —». Пл: prea svъţire. «Τῆς πέτρας τὸ λαγαρώτατον». Пл: čea maĭ nesnĭčoasъ de kъlkat ne dînsa (vezĭ şi λαγὼν). (fir:) «Στίχος λαγαρός». Gram: čel če are (prinч: în miжlokъ) skrъptъ silavъ în lokъ de lъngъ. [de unde

Λαγαρότης (ἡ), molĭčĭune, slъbĭčĭune; svъţirime, şi чл:. [şi

Λαγαρόω -ῶ, viit: -ώσω, = Λαγαρίζω. «Ἴχνος λαγαρούμενον». Engr: umpletъ kletinatъ. «Ποταμὸς λαγαρούμενος». Engr: kare înčepe a se desrĭeţa.

Λαγγάζω, (άω, saŭ έω -ῶ) viit: -ήσω, şi Λαγγαρίζω, viit: -ίσω, netrekъ vreme, întîrziezъ; mъ leneveskъ; îmĭ pierzъ aktivitatea, mъ molešeskъ, (Franţ:) languir. (vezĭ mi στραγγεύομαι). [şi

Λαγγώδης, εος (ὁ, ἡ),=kъ...

Λαγγών, ῶνος (ὁ), lenešъ, trîndavъ; zъvavnikъ, (Franţ:) languissant.

Λάγδην, adv: poet: = Λάξ.

Λάγειος (ὁ, ἡ), =Λαγῶος.

Λαγέτης, ου (ὁ), poet: komandirъ de norodъ. [λαὸς, ἡγοῦμαι].

Λαγήνιον (τὸ), dim: al lui...

Λάγηνος (ἡ), [λαγὼν] vъtlъkъ, karafъ; určorъ, şi чл:

Λαγηνοφόρια (τὰ), o servъtoare în Aleksandria, întru kare fie-kare îşĭ adъvea mînkarea şi vasъl kъ vinъ la osptъţъ. [λάγηνος, φορά].

Λαγιδεὺς, έως (ὁ), vъtъĭъ de enъre. [şi

Λαγίδινος, η, ον, atingъtorъ de (saŭ fъkъtъ din) enъrašъ. [din

Λαγίδιον (τὸ), dim: al lui λαγώς, enъrašъ.

Λάγινος, η, ον, =Λαγῶος.

Λαγίον (τὸ), =Λαγιδεὺς, şi Λαγίδιον.

Λαγκία (ἡ), (Lat:) lancea, (de arĭ) lance,=Λόγχη.

Λαγνεία (ἡ), venerikъ desfrînare. [şi

Λάγνευμα (τὸ), trъnească întrebare.[din

Λαγνεύω, viit: -εύσω, mъ întrebъ trъnemte. «Οἱ εὐνοῦχοι οὐ λαγνεύουσι». Med:

Λάγνης, ου (ὁ), =Λάγνος.

Λαγνικὸς, ὴ, ὸν, aplekatъ, saŭ desfrînatъ la trъneaskъ întrebare. [din

Λάγνος, (λαγὸς, saŭ λαγαρὸς] η, ον, (kompar: λαγνίστερος, şi λαγνιαίτερος, sv-perl: λαγνίστατος) kъ totъl aplekatъ la venerienе plъčerĭ, neînfrînatъ.

Λαγοβαίτης, ου (ὁ), poet: mînkъtorъ de enъrĭ. [λαγὸς, βαίνυμαι].

Λαγοθήρας, ου (ὁ), bînътorъ de enъrĭ. [λαγὸς, θήρα]. [de unde

Λαγοθηράω -ῶ, viit: -άσω, bînezъ enъrĭ.

Λαγοθηρέω -ῶ, viit: -ήσω, =Λαγοθηράω.

Λαγοθήρης, ου (ὁ), =Λαγοθήρας.

Λαγοκτονέω -ῶ, viit: -ήσω, uчirъ enъrĭ, poet: [λαγὸς, κτόνος].

Λαγὸς (ὁ), lon: în lokъ de λαγώς.

Λαγοσφαγία (ἡ), poet: înjunгĭere (uчidere) de enъrĭ. [λαγὸς, σφαγή].

Λαγύνιον (τὸ), şi Λαγυνὶς, ίδος (ἡ), = Λαγήνιον. [şi

Λαγυνίων, ωνος (ὁ), kom: nume de parasitъ (bъutorъ kъ oala). [din

Λάγυνος (ἡ), (maĭ nou) în lokъ de λάγηνος. [de unde

Λαγυνοφόρια (τὰ),=Λαγηνοφόρια.

Λαγχάνω, [în afin: kъ λάζομαι] viit: λήξομαι, (nex: ἔλαχον, tre: de kъ: εἴληχα, şi λέλογχα, pas: -εἴλημμαι) aruncъ sorţĭ. «Ἀμφὶ τιμὴν ἔλαχεν». Imn: Om: 2) (oviч:) ĭaŭ (prinч:) prin sorţĭ, saŭ din întîmplare; (de unde) ĭaŭ (îmĭ cade) în parte mea; moşteneskъ; (în ţen:) dovîndeskъ, saŭ mъ înpъrtъşeskъ, «Κλήρῳ («Πάλῳ) λαχεῖν». Om: «Τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς». Il: Δ. «Ὁ Ποσειδὼν ἔλαχεν πολιὴν ἅλα ναιέμεν». Il: O. «Ὁ Πὰν πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχεν». Om: Imn: (şi kъ ţen:) «Ὡς κεν Ἀχιλλεὺς δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ». Il: Ω. «Ἐξαιρέτου κατασκευῆς ἔλαχε». Fil: (de unde 3) (în a treĭa pers: saŭ în parte:) ese ceva prin sorţĭ, kade în parte kuĭva; (în ţen:) se întîmplъ. Ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο, ἔλαχε δὲ κρείων Εὔμηλος». Il:Ψ. «Ἐκληρώσαντο, καὶ ἔλαχεν

'Αβραδάτης». Ksn: «Εἰς δὲ ἑκάστην (νῆα) ἐννέα λάγχανον αἴγες». Od: I. «Τὸ λαχὸν μέρος». Плт: «Λαχὼν ἱερεὺς». Dm: «Λαγχάνει βουλεύειν (πολεμαρχεῖν)». Dm: ші Ep: (ші ел:) «Ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν». Лкs: (de вnde) «Λαγχάνει δίκην τινί». Is: a trage ne чinева în жsdikatъ (fiind ка în Atena ші жsdikъtopiĭ se pîndsĭaз, ші жsdikъциіле se kъstaз prin sorцĭ). (bezĭ ші κληρόω). 4) (noet: ші pap strъm:) în локъ de μεταδίδωμι, înnъrtъшeskъ ne чinева din чева. «Πυρὸς λελάχωσι θανόντα». Iл: П. (bezĭ ші λανθάνω).

Λαγώ, цen: ші At: ак: ші λαγῷ, nom: îm: ші λαγῷ, dat: sinr: ал лsĭ λαγὼς.

Λαγωβολεῖον (τὸ), локъ de omopît епsрĭ кs ловitsръ. 2) =Λαγωβόλον. [ші

Λαγωβολία (ἡ), вînare de епsрĭ кs ловitsръ. [din

Λαγωβόλον (τὸ), чomarъ, кs каре ловind вчideaз епsрĭ. 2) чomarъ пъstopeskъ, bîtъ. [din

Λαγωβόλος (ὁ, ἡ), вчigъторъ de епsрĭ прin ловitsръ. [λαγὼς, βολὴ].

Λαγωδάριον (τὸ), =Λαγίδιον. [ші

Λαγωδίας, ου (ὁ), вnъ felъ de пasъre de noante, de гъinsшъ selвatikъ (кs пічoape пъroase ка de епsре, de вnde de алціĭ ші λαγώπους se nsmemte),=Ὦτος. [ші

Λαγώδιον (τὸ), =Λαγίδιον. [ші

Δαγώειος, α, ον, =Λαγῷος. [λαγώς].

Λαγωθήρας, ου (ὁ), =Λαγοθήρας.

Λαγὼν, όνος (ἡ, saъ ὁ), (în цen:) adînkъtsръ. (de вnde) «Πρὸς τινι λαγόνι πάλινσκίῳ τοῦ κρημνοῦ». Пл: (bezĭ ші λαγαρὸς). 2) (oвіч:) partea чea dintre коaste ші шoлdsрĭ, desertъ, (алт:) λαπάρα. (bezĭ ші κενεών). (de вnde 3) nînteче (вne -orĭ de basъ). [în afin: кs λαγὼς].

Λαγωοβόλον (τὸ), noet: =Λαγωβόλον.

Δαγὼς (ὁ), Ion: în локъ de λαγώς. [de вnde

Λαγῷος, α, ον, епsреskъ. «Λαγῷα (se înц: κρέατα)». Apstf:

Λαγωσφόνος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de λαγωφόνος [λαγὼς, φόνος].

Λαγώπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кs пічoape de епsре (ad: пъroase); (de вnde || sвst:) вnъ felъ de пasъre, de гъinsшъ selвatikъ (bezĭ λαγωδίας). 2) вnъ felъ de earбъ, пічоръ de епsре [λαγὼς, ποῦς] =кs...

Λαγώπυρον (τὸ), [λαγὼς, πυρὸς] вnъ felъ de плantъ (bezĭ λαγώπους).

Λαγὼς, [în afin: кs λαγὼν] ώ (ὁ), (dat: λαγῷ, ак: λαγώ ші λαγὼν, îm: λαγῷ, λαγῶν, -ῷς -ώς) епsре. «Λαγώ βίον ζῶν». Dm: 2) вnъ felъ de пeшte (sвnosatъ de) вeninosъ, otrъвitorъ. 3) вnъ felъ de пasъre, =Λαγωδίας.

Λαγωτροφεῖον (τὸ), локъ, вnde se цin ші se хrънesк епsрĭ, (Fpanц:) *garenna*. [ші

Λαγωτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiъ пe храnъ епsрĭ. [λαγώς, τροφὴ].

Λαγωφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, овічnsĭeskъ a mînka епsрĭ. [ші

Λαγωφαγία (ἡ), овічnsinцъ de a mînka епsрĭ. [λαγώς, φάγω].

Λαγωφθαλμία (ἡ), o natimъ de окĭ(dopmipe кs окіĭ deskішĭ ка епsреле). [din

Λαγώφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кs окĭ ка de епsре (ad: вoвошацĭ, saъ deskішĭ în dopmipe). [λαγὼς, ὀφθαλμὸς].

Λαγωφόνος (ὁ, ἡ), omopîtorъ de епsрĭ «'Λετὸς—». Ist: Nat: [λαγὼς, φόνος].

Λαγώχειλος (ὁ, ἡ), чел кs вszъ крънatъ (ка de епsре). [λαγὼς, χεῖλος].

Λάδανον (τὸ), = Λήδανον.

Λᾶδος, εος -ους (τὸ), Dop: în локъ de Λῆδος.

Λάε, noet: în локъ de ἔλαε, a 3: sinr: neps: de прел: ал лsĭ λάω.

Λᾶε, noet: înd: nom: ші ак: ал лsĭ λᾶας, λᾶς.

Λάζεο, noet ші λάζeu Dop: порsнч: ал лsĭ λάζομαι.

Λαζίνης, ου (ὁ), вnъ felъ de пasъre de stînчĭ,=Χαραδριὸς. 2) вnъ felъ de пeшte (noate греш: în локъ de μαζίνης),=Καλλαρίας.

Λαζοίατο, Ion: noet: în локъ de λάζοιντο, îm: de noft: ал лsĭ...

Λάζομαι, ші Λάζυμαι, (прел: ἐλαζόμην, -ύμην, ші шaĭ mвлтъ nз) noet: în локъ de λαμβάνω, апsкъ, ĭaз. «Πάλιν λάζετο μῦθον. Om: 'шĭ a лsат înапоĭ ворва. (bezĭ ші λαμβάνω 2).

Λαήμεναι, греш: în локъ de δαήμεναι.

Λάθα, ας (ά), Dop: în локъ de λήθη.

Λαθάνεμος (ὁ, ἡ), noet: Dop: = Νήνεμος. [λάθα, ἄνεμος].

Λάθαργος (ὁ), Dop: în локъ de λήθαργος.

Λαθεῖν, ші Dop: λαθέμεν, nex: 2: de inf: ал лsĭ λανθάνω.

Λαθήδης, ου (ὁ), вĭtъtorъ de tînepeцea sa, (ad:) прea bъtpînъ. [λάθα, ἥδη].

Λαθητικὸς, ὴ, ὸν, ĭsвitorъ, saъ îndemînatikъ de a se askвnde. [λάθω].

Λαθικηδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λανθάνω, κῆδος] adвkъtorъ de вĭtape a ределор,

saă гріжелор ші пекаzврілор.

Λαθίνοστος (ό,ή), noet: (λανθάνω, νόστος] вїlъторъ (amînъторъ) de întorpcrea sa, пetрекъторъ mвлтъ време, вnde s' adвs.

Λάθιπήμων, ονος (ό, ή), noet: [λανθάνω, πῆμα] = Λαθικηδής.

Λαθίποινος (ό, ή), noet: вїlъторъ (depъrtъторъ) de osîndъ, saă pesввnape. [λανθάνω, ποινή].

Λαθίπονος (ό, ή), вїlъторъ de (saă fъкъторъ de a вita чinева) sвfepinцеле sale. 2) prічinвitorъ de askвnsъ dвpere. [λανθάνω, πόνος].

Λαθιπορφυρίς, ίδος (ή), вnă felъ de pasъre, (noate) = Πορφυρίων (fiind къ dвne At: mъnînкъ пе askвns). [λανθάνω, πορφύρα].

Λαθίφθογγος (ό, ή), noet: [λανθάνω, φθογγή] kape faче пе чinева пergъitorъ. «Θάνατος —». Es.

Λαθιφροσύνη (ή), noet: вїtвчie; лinsъ de minte, пeînцелепчївпе. [din

Λαθίφρων, ονος (ό, ή), noet: вїtвкъ, пeгїовъ; nemintosъ. [λανθάνω, φρήν].

Λάθος, εος (τὸ), în локъ de λῆθος, saă λήθη.

Λαθοσύνα (ά), ші Λαθόσυνος (ό), Dop: în локъ de ληθασύνη, ληθόσυνος.

Λάθουρος (ό), în локъ de λάθυρος (kom: пореклъ a лвї Птолемеă ал оптвлеа, a кърia din λα ші θοῦρος etimoloцie mi se пare o лinгвшіре a квїва, daka пв este o iskвsitъ eponie).

Λάθρα, [λάθω, = λάνθανω] adв: пе askвns, în taїnъ, пе fвріш. «Λάθρα ἀπολύσαι αὐτὴν». Skp: (ші кв цen:) «Λάθρα φίλων γονέων». Om: imn: [de вnde

Λαθραῖος, α, ον, kapc se faче, saă faче чева пе fвpim, пе askвns; taїnікъ; (прin врm:) вікleanъ. [de вnde

Λαθραιότης (ή), askвnsime; tъїnічie. [ші

Λαθραίως, adв: = Λάθρα, пе askвns, пе fвріш; în taїnъ.

Λάθρη, adв: lon: noet: în локъ de λάθρα. [de вnde

Λαθρηδά, ші Λαθρηδόν, noet: în локъ de λαθραίως.

Λαθρίδιος, η, ον, noet: în локъ de λαθραῖος. [de вnde

Λαθριδίως, adв: noet: în локъ de λαθραίως.

Λαθριμαῖος, α, ον, = Λαθραῖος; (прin întind:) вastapdъ.

Λάθριος, α, ον, = Λαθραῖος. [de вnde

Λαθρίως, adв: = Λαθραίως.

Λαθροβόλος (ό, ή), noet: asвîrлitorъ, ші лovitorъ пе askвns. [λάθρα, βολή].

Λαθρογαμία (ή), askвnsъ къsъtopie; saă = Κλεψιγαμία. [λάθρα, γάμος].

Λαθροδάκνης, ші Λαθροδήκτης, ου (ό), noet: mвшкътorъ пе askвns. [λάθρα, δάκνω].

Λαθρόνυμφος (ό, ή), noet:însвpatъ пе askвns; saă = Κλεψίγαμος. [λάθρα, νύμφη].

Λαθρόπους, οδος (ό, ή), kape вмвлъ пе askвns (пе nesimцite). [λάθρα, πούς].

Λαθροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкъ пе askвns. [ші

Λαθροφαγία (ή), mînkape пе askвns. [din

Λαθροφάγος (ό ή), mînкътorъ пе askвns. [λάθρα, φάγω = τρώγω].

Λαθροφονευτής, οῦ (ό), [λάθρα, φονεύω], ші

Λαθροφόνος (ό, ή), omopîtorъ пе askвns, = Δολοφόνος. [λάθρα, φόνος].

Λαθυρίς, ίδος (ή), вnă felъ de легвmъ, (ла aчeasta se пoate dedвче ші) вama; (dвne алціі) лапteле квкълвї, = Τιθύμαλος. [din

Λάθυρος (ό), вnă felъ de легвmъ, пъвtъ. «Δυσεψητότεροι τῶν λαθύρων εἰσὶν οἱ ἄρακοι». Гал:

Λαι, partik: пedesпъpцitъ (bezї λα).

Λαία (ά), Dop: în локъ de λεία. 2) = Λέα.

Λαϊβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, în локъ de λιθοβολέω, batъ кв пїetpe. [ші

Λαϊβολία (ή), în локъ de λιθοβολία, batepe кв пїetpe. [λᾶας, βολή].

Λάϊγξ, ιγγος (ή), [λᾶας] noet: пїatpъ; пїetpічікъ. «Βορείας ὀχλίζων λάϊγγας». Апли:

Λαιδάριον (τὸ), = Αηδάριον, dim: ал лвї

Λαΐδος, εος -ους (τὸ), = Λῆδος.

Λαιδρὸς, ὰ, ὸν, noet: [λαιὸς, saă λαμυρὸς] овrazпікъ, первшinatъ, dîpzъ.

Λαικάζω, вiit: -άσω, кврвeskъ. 2) (fir:) ашъцeskъ. [din

Λαικὰς, άδος (ή), кврвъ пввлікъ.

Λαικαστὴρ, ῆρος, ші Λαικαστὴς, οῦ (ό), кврваръ, desfpînatъ în кврвіе. [λαικάζω]. [de вnde

Λαικάστρια (ή), fem: ал лвї λαικαστὴς, = Λαικὰς.

Λαικάτα, ας (ά), Dop: (Enгр:) adвnape овштeaskъ de nopodъ. [ші

Λαϊκὸς, ὴ, ὸν, ал nopodвлвї; (Bisep:) = Κοσμικὸς; лвmeskъ, profanъ; mipeanъ. [λαὸς]. [de вnde

Λαϊκόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ пе чinева mipeanъ (din preotъ), katepeseskъ.

Λαιλαπώδης, εος (ὸ, ή), sвпвsъ ла (saăînsoцitъ кв) fвptвnъ, віжълiosъ, (Fpanц:)

orageux. «Οὐρανὸς—». Inkp: fъptъnatъ. [din Λαῖλαψ, απος (ἡ), tape viжълie kъ плоаіе, =Καταιγίς.

Λαῖμα (τὸ),=Λᾶμα. 2) (în Apstf:) komn: din λαιμὸς, ші αἷμα.

Λαιμάζω, biit: -άξω, =Λαιμάσσω.

Λαιμαργέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ лакомъ ла mînkape. [ші

Λαιμαργία (ἡ), лъкomie ла mînkape. [din Λαίμαργος (ὁ, ἡ), (λαιμὸς, ἀργὸς, грав-нікъ] лакомъ, nesъциosъ.

Λαιμάσσω (ττω), biit: -άξω, sîntъ foapte глъmîndъ; saъ mъnînkъ лъкomeшte. [λαιμὸς].

Λαιμάω -ῶ, biit: -άσω, noet:=Λαιμάσσω.

Λαιμήτόμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de λαιμότόμος.

Λαιμία (ἡ), gram: eksпл: ал лъї λαμία.

Λαιμίζω, biit: -ίσω, noet: (pap)= Λαιμοτομέω. [λαιμὸς].

Λαιμοδακὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: mъшкъtopъ de (saъ înцenenitъ în) rîtъ. «Ἀκὶς ἀγκίστρου—». Enгр: [λαιμὸς, δάκνω].

Λαιμοπέδη (ἡ), [λαιμὸς, πέδη] srapdъ de rîtъ nentrъ kiînї; лацъ nentrъ nъsърї.

Λαιμόῤῥυτος, ші Λαιμόρυτος (ὁ, ἡ), noet: kъrгътopъ din rîtъ. «Αἷμα—». Esp: [λαιμὸς, ῥέω].

Λαιμὸς (ὁ), [λάμος] rîtъ.

Λαιμότμητος (ὁ, ἡ), [λαιμὸς, τέμνω] чел kъ rîtъл tъїatъ.

Λαιμοτομέω -ῶ, bîit: -ήσω, taїъ rîtъл, înжъnrїъ. [λαιμοτόμος]. [de вnde

Λαιμοτόμητος (ὁ, ἡ),=Λαιμότμητος.

Λαιμότόμος (ὁ, ἡ), (пароks:) tъїetopъ de rîtъ (înжъnrїetopъ); (пропароks) = Λαιμότμητος. [λαιμὸς, τομὴ].

Λαιμώσσω (ττω), biit: -ώξω, = Λαιμάσσω. 2) amъ dъpepe de rîtъ, saъ rîлчї.

Λαῖνα, ης (ἡ),=Χλαῖνα, (de вnde лат:) *laena*.

Λαίνεος, ші Λάϊνος, η, ον, noet: [λᾶας] de nїatrъ. «Λάϊνον ἔσσο χιτῶνα». Il: Γ: (nepfp:) te aї fi вътът kъ nїetpe:

Λάϊον (τό), Dop: în локъ de Λᾴϊον.

Λαιὸς, ὰ, ὸν,='Αριστερὸς, (Λat:) *laevus*; (fїr:) nenpiinvosъ; neîndemînatikъ.

Λάϊος (ὁ), [λᾶας] вnъ felъ de пазъре, (noate) =Λαΐς.

Λαισαῖον (τὸ), [λαιὸς, saъ λάσιος] вnъ felъ de вшоаръ павъзъ de nїele.

Λαισαιοφόρος (ὁ), nъptътopъ de [λαισαῖον, ші φέρω].

Λαισήϊον (τὸ), Ion: în локъ de λαισαῖον.

Λαίσθη (ἡ), =Λάσθη.

Λαίσκαπρος (ὁ, ἡ), noet: [λαα, κάπρος] foapte desfpînatъ.

Λαίσπαις, [λαι, παῖς] αιδος (ὁ), =Βούπαις.

Λαισποδίας, [λαι, σποδέω] ου (ὁ), kom: foapte desfpînatъ. 2) [λαιὸς, ποῦς], =Σκαιὸς, stînгачїъ, saъ stpîmbъ de nїчoape.

Λαῖτμα (τὸ), noet: [λαιμὸς] prъпastie; adînkъ de mape, abisъ.

Λάϊτος, ші Λαῖτος (ὁ, ἡ), Ion: relativъ kъ nonopъ, nъblikъ. [λαὸς].

Λαιφάζω, biit: -άξω, noet:=Λαφύσσω. [din Λαίφη (ἡ), mi Λαῖφος, ees -ous (τὸ), noet: [în afin: kъ λώπη, λῶπος] (nрinч:) kîrпъ, treaпцъ; (în цen:) xaїnъ; nînzъ de koравіе. (bezї ші λῖτος).

Λαιψηρόδρομος [λαιψηρὸς, δρόμος], ші Λαιψηροκέλευθος (ὁ, ἡ),noet: їste ла алергаре, saъ кале. [λαιψηρὸς, κέλευθος].

Λαιψηρὸς, ὰ, ὸν, (mi adв:) -ρῶς, noet: [λα, ἀιψηρὸς] їste, гравнікъ; вшоръ.

Λακάζω, biit: -άσω, noet:=Λάσκω, stpirъ, цiпъ [imit:].

Λακάθη (ἡ), вnъ felъ de копачїъ, арцаръ, saъ teїъ.

Λάκαινα, ης (ἡ), fem: ал лъї Λάκων. || (se înfї: кўлiξ) вnъ felъ de пахаръ.

Λακάνα (ά), Dop: în локъ de λεκάνη.

Λακάρη (ἡ), =Λακάθη.

Λακαταπύγων, ονος (ὁ, ἡ), kom: =Λίαν καταπύγων (bezї zїч:).

Λακατάρατος (ὁ, ἡ), foapte вlestematъ; saъ=Λασπατάρατος. [λα, κατάρατος].

Λάκαφθον (τὸ), o aроmatikъ коажъ, folositoape ла компъпереа лъї кўфι (bezї zїч:). (алцїї skpiъ λάπαθον, ші алцїї νάρκαφθον).

Λάκε, noet: în локъ de ἔλακε, a 3: sinг: neps; de nex: ал лъї λάσκω.

Λακεδὼν, [λάσκω] όνος (ὁ), noet: глasъ; (npin întind:) deклamaцie; înвъцътъръ.

Λακεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал лъї λάσκω.

Λακερολογία (ἡ), въrfipe. [λακερὸς, λέγω].

Λακερὸς, ὰ, ὸν, [λάκος] гълъцiosъ, въrfitopъ. 2) (npin întind:) sfiшiatъ, pъntъ; (de вnde) netpeвnikъ, neîntpeвзinцatъ. [de вnde

Λακέρυζα, ης (ἡ), noet:=Κελάρυζα, гълъцioasъ, гîрîitoape (лъirътoape, ші чл:) neînчetat.

Λακέρυζος (ὁ), плц: върв: ал преч: [de вnde

Λακερύζω, biit: -ύσω, = Κελαρύζω, латръ, fakъ гълъцie.

Λακέω -ῶ, biit: -ήσω, Dop: în локъ de ληκέω, saъ λάσκω 2) =(saъ грeш: în локъ de) Λακίζω. «Καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐ-

λάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ». Skp:

Λακιδόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

Λακίζω, biit: -ίσω, pънînd lakъ a nîpii, sfîшiъ. || (nestp:) mъ snapгъ, kръпъ (bezî λακέω). [din

Λακίς, ίδος (ἡ), [λάσκω], ші

Λάκισμα (τὸ), pънtъpъ, snъptъpъ (prînч: kъ nîpîitъ, saŭ tposnetъ), sfîшiitъpъ; kîrnъ, saŭ tpeanцъ. [ші

Λακιστὸς, ἡ, ὸν, noet: [λακίζω] pънitъ, sfîшiatъ, fъkътъ въkъцî.

Λακκαῖος, α, ον, цînътъ în лакъ· «Υ"δωρ—». At: anъ de stepnъ. [λάκκος].

Λακκόπεδον (τὸ),="Ορχίπεδον, ші "Οσχεον. [λάκκος, πέδον].

Λακκόπλουτος (ὁ, ἡ), înвogъцitъ din гъsipe de гroanъ kъ banî (ka Kaлia în Atena); (în цen:) foapte вогатъ. [λάκκος, πλοῦτος].

Λακκοποιὸς (ὁ), fъkътorъ de гroпî (stepne, ші чл:). [λάκκος, ποιὸς].

Λακκοπρωκτία (ἡ), kom: = Εὐρυπρωκτία.

Λακκόπρωκτος [λάκκος. πρωκτὸς], ші Λακκόπυγος, kom: [λάκκος, πυγὴ] (ὁ), =Εὐρύπρωκτος.

Λάκκος (ὁ), [λάσκω] (în цen:) гroanъ; (partik:) stepnъ de anъ (вinъ ші чл:), (Tъpч:) хавъzъ. «"Ορνιθας λιμναίους ἔτρεφον ἐν λάκκοισιν. Ep:

Λακκοσχέας, ου (ὁ), чел kъ пъпга вoaшelor лъsatъ în жos, молешitъ (bezî ῥάκωσις). [λάκκος, ὀσχέον].

Λακκώδης, εσς (ὁ, ἡ), чел kъ гroпî, saŭ în forтъ de гroanъ, гroposъ. [λάκκος].

Λάκος (ὁ), (pap) în локъ de λάκκος.

Λάκος(ὁ), [λάσκω] nîpîiaлъ, saŭ tposnetъ (prînч: de лъkpъ, че se pъпe, se snapцe).

Λάκος, εος, -ους (τὸ), ='Ράκος, ші Лакîs.

Λακπατέω -ῶ, biit: -ήσω, =[Λάξ πατέω], kалkъ în nîчoape. [de вnde

Λακπάτητος (ὁ, ἡ), noet: kълkatъ în nîчoape.

Λακτίζω, [λάξ] biit -ίσω, daъ (лoвeskъ) kъ nîчopвл; kалkъ în nîчoape; (în цen:) sъpъ, mъ snîpkoлeskъ, mъ batъ. «Κραδίη φόβῳ φρένα λακτίζει». Eвхл: (bezî ші λακτέω). «Φλὸξ αἰθέρα λακτίζοισα καπνῷ». Hind: aжвnцe nînъ..., atinцe de... «Πρὸς κέντρα λακτίζειν». Skp: пров: a se înnpotîvi kъ вътътapea sa ші fъp fonosъ. [de вnde

Λακτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a лoвi kъ nîчopвл. (de вnde) «Λακτικὴ». Eвs: meштешвгвл desupe aveasta, napte a naлestîчel. (înnp: de πυκτικὴ).

Λάκτις, ιος (ἡ), noet: лeтnъ, kъ kapo se niseazъ, saŭ so amestekъ чева.

Λάκτισμα (τὸ), лoвitъpъ kъ nîчopвл. [ші

Λακτισμὸς (ὁ), лoвîpe (dape) kъ nîчopвл. [ші

Λακτιστὴς, οῦ (ὁ), лoвitopъ, saŭ kълkътopъ kъ nîчoapeле. «Ληνοῦ—». Enгp: kълkътopъ de stpвгвpî în лinъ. [λακτίζω.] [de вnde

Λακτιστικὸς,ἡ,ὸν, oвîчnвitъ a лoвi (a da) kъ nîчoapeле, nesвnвsъ, (Fpanц:) *récalcitrant.*

Λάκυθος (ἁ), Dop: în локъ de λήκυθος.

Λακωνίζω, biit: -ίσω, imitъ ne Лakonî, saŭ sîntъ de naptida лop; (naptik:), skpiъ saŭ вorвeskъ ne skpptъ ші nemepit ka Лakonîi чeî вekî. [Λάκων]. [de вnde

Λακωνισμὸς (ὁ), imitaцie de Лakonî; (naptik:) emfantina skвptime în вorвîpe a Лakonilop, лakonismъ.

Λακωνομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ nevвnъ (întвsiastъ) de oвîчeiвpîle saŭ konstitвцia Лakonilop. [Λάκων, μαίνομαι].

Λάλαγγες (οἱ), ші Лалáггια (τὰ),=Κολλύρια, (de avi) лalanгite.

Λαλαγέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: fakъ гълъцie, вzetъ; вorвeskъ neînvetat. «Τέττιγες λαλαγεῦντες». Tkp: «Χελιδὼν λαλαγεῦσα». Enгp: [din

Λαλαγὴ (ἡ), noet: [λαλάζω] гълъцie, stpigътъ, sromotъ.

Λαλάγημα (τὸ), op че fave sromotъ, ші гълъцie. [ші

Λαλαγήτης, ου (ὁ), noet: =Λάλαξ, върfitopъ. [λαλαγέω].

Λαλάζω, biit: -άξω. noet: = Λαλαγέω (bezî ші ἀλαλάζω). «Κῦμα—». Ankp: [din

Λάλαξ, αγος (ὁ),=Λάλος, stpigачiъ, гълъцiosъ, върfitopъ. «Βάτραχος—». Глs: 2) =(saŭ гpeш: în локъ de) Λαλαγὴ. [ші

Λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, (în цen:) skoцъ (prînч: nedesлвшitъ, ші neaptikolosъ) глasъ, гръieskъ mвate (bepzî ші вskate), върfeskъ; (pap ші apin întind:) вorвeskъ. «Λαλοῦσι μὲν (οἱ κύνες ші чл:), οὐ φράζουσι δὲ». Плт: «'Ακρίδες ὧδε λαλεῦντι». Tkp: «Κἦν ἀυλῷ λαλέω, κἦν δόνακι». «'Ως τρυφερὸν λαλέεις». Tkp: «Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες». Tkp: «Καὶ ἤρξατο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις». Skp: (de вnde) «Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν». Eвp: [din

Λάλη (ἡ), [imit:] =Λαλιὰ. [de вnde

Λάληθρος (ὁ, ἡ), în локъ de λάλος.

Λάλημα (τὸ), opî чe se вorвemte, saŭ s' a вorвit, вorвъ, aвzipe, famъ. 2) noet: în локъ de λάλος; (вnc-opî гpeш:) în

локъ de Ἄλημα=Παιπάλημα. [ші

Λαλητὴς, οῦ (ὁ), пред вордіторъ, върфіторъ. [λαλέω]. [de вnde

Λαλητικὸς, ἡ, ὸν, цвтінчосъ, денріnsъ, заъ аплекатъ а гръі цвлте.

Λατητὸς, ἡ, ὸν, ворвітъ, заъ de ворвіт. [λαλέω].

Λαλιὰ (ἡ), граїъ, глазъ, пропънціе. «Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ». Skp: 2) famъ, zisъ, авzipe. 2) въръіре, заъ характерл въръіторълъї. (bezї Tfp: Хар: στ'). [ші

Λάλιος, η, ον, поеt: în локъ de [λάλος], заъ=Λαλητικός

Λάλλη (ἡ), поеt: = Κάχληξ, пїetрічікъ de апъ.

Λαλόεις, εσσα, εν, поеt: în локъ de...

Λάλος (ὁ, ἡ), (компар: λαλίστερος, съпрл: -ίστατος) мълт-ворвіторъ, въръіторъ.

Λᾶμα (τὸ), Dop: în локъ de λῆμα.

Λάμαχος (ὁ, ἡ), поеt: [λα, μάχη] вітеazъ, заъ неînчетатъ песвоіторъ.

Λαμβάνω, [неîнтр: λήβω] вііт: -λήψομαι, (нех: ἔλαβον, de вnde порънч: лабѐ, ші між: ἐλαβόμην, трe: de къ: εἴληφα, ші пас: εἴλημμαι în локъ de λέλημμαι, нех: ἐλήφθην, вііт: ληφθήσομαι, ші посіт: ληπτέον) (în цеп:) апъкъ; (de вnde десnре плante fъръ казъ) прinzъ ръдъчінъ. «Χειρὶ χεῖρα λαβόντες». Іл: Φ. «Λαβὼν κῦσε χεῖρα». Od: Ω. (ші къ цеп:) «Κόρυθος («Πτέρυγος «Γούνων, ші чл:) λάβεν» Om: «Πεσόντα ποδὸς λάβεν». Іл: Δ: (ші adв:) «Ἀγκὰς λαβέτην ἀλλήλων». Іл: Ψ. (ші къ преп:) «Ὑπὸ στέρνοις λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν». Іл: Λ: (ші desnре плante) «Ἵνα τὰ σπέρματα λαμβάνωσι». Tfp: съ se прinzъ. «Οὐ γὰρ φασὶ τὸν θύμον δύνασθαι φύεσθαι καὶ λαμβάνειν». Tfp: (bezї ші ἀντιλαμβάνομαι); (ші між:) «Λαβόμενος τοῦ ἱματίου». Пл: «Λαμβάνεσθαι τῶν ἱερῶν». Andч: (ші прin întind:) «Τὴν Ἴδην λαβὼν εἰς ἀριστερὴν χεῖρα». «Ὁπότερος κατὰ νῶτον λάβῃ φάος ἠελίοιο». Tкр: (bezї ші ἀπείργω). (ші fir:) «Ἐὰν λάβωμαι σχολῆς». Sin: дака воїъ гъві окazie. 2) їаъ în stъпînipe; калкъ (коплешескъ) fъръ вeste, sврпрinzъ. (bezї ші καταλαμβάνω). «Ἄλγος («Ἀμφασίη, «Κάματος, «Πένθος, «Πόθος, «Φόβος, ші чл:) μιν λάβεν». Om: «Τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος». Tкр: Λέγειν τι ἡμῖν, ἵνα ἡμᾶς ὕπνος λάβῃ». Tfp: «Ἀλλ' ἡ ὀδύνη σε εἴληφε»; Ksn: «Λαμβάνειν τινα πίστει, καὶ ὁρκίοισιν». Ep: «Μέμαεν δὲ μιν ἐξερέεσθαι, ἄψ' δ' ὄκνῳ ποτί χεῖλος ἐλαμβανε μῦθον ἰόντα». Tкр: (bezї ші λάζυμαι). «Κᾶν λάβῃς μ' ἐψευσμένον». Sof: (ші між:) «Χαλεπῶς λαμβάνεσθαί τινος». Ep: а se апъка къ ръъл de чinева. «Λαμβάνονταί σου τινές». Грг: (bezї ші ἐπιλαμβάνομαι). (ші пас:) «Μοιχὸς ληφθείς». Is: «Ληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ». Лкs: «Πυρετῷ λαμβάνεσθαι». Пл: «Θεῷ λαμβάνεσθαι:». Ep: (bezї ἐνθουσιάω, ші κατέχω). «Λαβέσθαι ἑαυτοῦ». Ел: съ вірїаскъ пе (съ 'шї вie în) sîne, съ se stъпînїаскъ. 3) (між:) їаъ аsзпръ 'мї; (de вnde) портъ; (вne-орї) къмпъръ; Skp:) =Συλλαμβάνω; (прin întind:) пріimeскъ; довîndeскъ, кîштіръ; «Φρεσὶ («Νόῳ, ші проz: «Ἐν νῷ) λαβεῖν» Om: а прічепе, а înцелеце. «Ὄψει λαβεῖν». Лкs: = Ἰδεῖν. «Ἐσθῆτα λαβεῖν». «Λαμβάνειν τι ὀβολοῦ». Apstf: «Ἐν γαστρὶ ἔλαβεν». Евапг: «Μισθὸν («Ἀργύριον) λαμβάνειν». Лвч: «Λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι». Твч: «Λαμβάνομεν ἐκ τῆς γῆς οὐδέν». Ksn: «Πληγὰς λαμβάνειν». Dm: «Κακὰ λαμβάνειν». Ksn: а пътimi реле. «Μή τι κακὸν λάβῃ παρ' ἡμῶν ἀμελοῦσα». Ksn: «Γυναῖκα λαμβάνειν». Ep: «Λαμβάνειν τινος τὴν θυγατέρα», Ksn; «Ὑψος (ші fir: «Ἐπίδοσιν) λαμβάνειν». Твч: ші Iскр: «Δίκην (ші ел: «Τὴν ἀξίαν) λαβεῖν παρά τινος». Лкs:. (de вnde 4) (fir:) =Ἐκλαμβάνω, înцелегъ чева (аша заъ алтїел), зокотескъ, прівескъ. «Πρὸς ὀργὴν («Ἐν ὀργῇ, «Δὶ ὀργῆς шіел: «Ὀργῇ) λαμβάνειν τι». Лкs: «Τοῦτο πρὸς ἀτιμίαν ὁ δῆμος ἔλαβε». Пл: «Ποῖα οὖν δεινὰ, ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν». Apst: съ вedem, съ черчетъм; (de вnde fls:) «Τὰ λαμβανόμενα». чеде пропвse, заъ date (de кввinte, заъ вase). (bezї ші αἱρέω, ἁλίσκομαι, ші ἅπτομαι).

Λάμβδα (τὸ), [Евр:] nedeкл: пътеле літерї Λ.

Λαμβδακίζω, Λαμβδακισμὸς, Λαμβδοειδὴς, bezї λαβδακίζω, ші чл:

Λάμια (ἡ), [λάμος] лamie, вnъ monstрв (їasмъ) гавблозъ, че mînka oameнї, ші маї къ seamъ копіі. 2) вnъ ferъ de неште feposъ, (алт:) καρχαρίας. 3) (прin întind:) nesъцioasъ mînkape. [de вnde

Λαμιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de (asemъnatъ къ) лamie, monstрвosъ.

Λάμνα, ης (ἡ), поеt: în локъ de λάμια(2).

Λάμος (ὁ), [λάω, λαμβάνω] газръ, гроапъ, пръпastie.

Λαμπαδαρχία (ἡ), прешединцъ, заъ eфopie ла лвпta =Λαμπαδηδρομία. [λαμπὰς, ἀρχή].

Λαμπαδεύω, вііт: -εύσω, fакъ fъклїі. 2)

(miж:) = Λαμπαδηφορέω. [λαμπάς].

Λαμπαδηδρομία (ἡ), вnъ̆ felъ̆ de лвпtъ, în каре алергаъ̆ пвртъtорї de fъклїї апринsе, ші вірвїа чел че ажвnцea маї înтîїъ̆ ла semnъ̆ кв fъкліа апринsъ (вezї Павs: Atik:). [λαμπάς, δρόμος].

Λαμπαδηκόμος (ὁ, ἡ), înгрiжitоръ̆ de fъклїї. [λαμπάς, κομέω].

Λαμπαδηφορέω -ῶ, вiit: ἡσω, цiъ̆ fъкліе (прinч: ла о церемonie); saъ̆ алергъ̆ (лвпtîndвmъ sъ ажвnгъ̆ înтîїъ̆) кв fъкліе апринsъ. [ші

Λαμπαδηφορία (ἡ), пвртаре, saъ̆ цinере în mînъ de fъкліе апринsъ (în лвпta λαμπαδηδρομία). [din

Λαμπαδηφόρος (ὁ, ἡ), пвртъtоръ̆, saъ̆ цiitоръ̆ în mînъ (прinч: ла о церемonie) de (saъ̆ алергъtоръ̆ ла лвпta λαμπαδηδρομία кв) fъкліе апринsъ. [λαμπάς, φέρω].

Λαμπαδίας, ου (ὁ), = Λαμπαδηφόρος. 2) (sвbst:) вnъ̆ лвminosъ̆ meteorъ̆, ка вnъ̆ felъ̆ de кometъ̆. 3) (astron:) чea маї лвminoasъ stea din челе Iade (вezї ὑάς).

Λαμπαδίζω, вiit: -ίσω,=Λαμπαδιοδρομέω.

Λαμπαδικὸς, ἡ, ὸν, релативъ̆, saъ̆ îнкътъ̆ кв fъкліе. «Ἀγὼν —». Лкs: = Λαμπαδηδρομία. [λαμπάς].

Λαμπαδιοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергъ̆ ка лвпtъtоръ̆ ла λαμπαδηδρομία. [λαμπάδιον, δρόμος].

Λαμπάδιον (τὸ), dim: ал лвї λαμπάς. 2) (med:) fitiлъ̆ пentръ̆ panъ. 3) вnъ̆ felъ̆ de koadъ de пъръ̆ .a Тевенчелор femeї.

Λαμπαδιστὴς, οῦ (ὁ), [λαμπαδίζω] лвпtъtоръ̆ ла λαμπαδηδρομία. || «Ἀγὼν —». Лкs: = кв...

Λαμπαδοδρομία (ἡ), ші Λαμπαδοδρόμια(τὰ), =Λαμπαδηδρομία. [ші

Λαμπαδοδρομικὸς, ἡ, ὸν, кавenitъ̆ ла λαμπαδοδρομία. «Ἀγὼν — ». Лкs: [λαμπάς, δρόμος].

Λαμπαδόεις, εσσα, εν, поеt: în локъ̆ de λαμπαδηφόρος (cnit: ал Черesiї). [λαμπάς].

Λαμπαδουχέω -ῶ, вiiї: -ήσω, цiъ̆ în mînъ fъкліе. [ші

Λαμπαδουχία (ἡ), цinере de fъкліе în mînъ. [din

Λαμπαδοῦχος (ὁ, ἡ), цiitоръ̆, saъ̆ пвртъtоръ̆ de fъкліе, =Λαμπαδηφόρος, [λαμπάς, ἔχω].

Λαμπάζω, вiit: -άσω, поеt: în локъ̆ de λάμπω. [din

Λαμπὰς, άδος (ἡ), [λάμπω] fъкліе (прinч: de zadъ smolitъ), (Iл:) торцъ; (поate ші) fanarъ̆, (de ачi) лампъ. 2) = Λαμπαδηδρομία. »Λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ». Пл: «Οἱ τὴν ἱερὰν λαμπάδα διαθέοντες». Пл: 3) поеt: în локъ̆ de λαμπηδὼν, лвчire, лвminъ. (de вnde) «Λαμπάδος ὅμμα». Sof: soareле. 4)=Λαμπαδίας (3). 5) вnъ̆ felъ̆ de машinъ pesвoїaskъ. 6) (adiekt:) поеt: în локъ̆ de λαμπομένη, лвminatъ (de fъклії). «Ἀκτὴ λαμπὰς». Sof: ал Елесsineї.

Λαμπαυγέτις, ιδος (ἡ), поеt =Λαμπραυγέτις. [λάμπω, αὐγὴ].

Λάμπεσκε, поеt: în лъкъ̆ ἔλαμπε.

Λαμπετάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: în локъ̆ de λάμπω. [din

Λαμπέτης, ου (ὁ), ші Λαμπέτις, ιδος (ἡ), поеt: stрълвчitъ̆, -itъ. [λάμπω].

Λαμπετόων, όωσα, όων, поеt: Ion: пartч: ал лвї λαμπετάω.

Λαμπεύω, вiit: -εύσω, поеt: (îndoiosъ̆) în локъ̆ de λάμπω.

Λάμπη (ἡ), =Λάπη, mi Λέμφος, мвчigaїъ̆; (прinч:) floapea dene d'asвпra вnвї stpikaїъ̆ вinъ̆ ші чл:; (în цеп:) пекъръцie; (поet:) sвtepanъ̆ вmedъ̆, ші întвnekosъ̆, Iadъ̆.

Λαμπηδοκόμος (ὁ, ἡ), = Λαμπαδηκόμος. [λαμπηδὼν, κομέω].

Λαμπηδὼν, όνος (ἡ), лвчire, razъ de лвminъ. [λάμπω].

Λαμπήνη (ἡ), (dialekt:) în локъ̆ de ἀπήνη, тръsвръ înвълitъ; кочie. [de вnde

Λαμπηνικὸς, ἡ, ὸν, релативъ̆, saъ̆ asemenea кв кочie-

Λαμπηρὸς, ἀ, ὸν, мвчedъ̆, saъ̆ плinъ̆ de пекъръцie. [λάμπη].

Λαμπουρὶς, ἴδος (ἡ), =Λαμπυρὶς. 2) поеt: (ка adiekt:) fem: ал лвї...

Λάμπουρος (ὁ, ἡ), чел кв лвчoasъ (алвъ, вълапъ, лікърitoape) koadъ. [λάμπω,οὐρὰ].

Λαμπραυγέτις, ιδος (ἡ), поеt: fem: ал лвї

Λαμπραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Λαμπροφανὴς. [λαμπρὸς, αὐγὴ].

Λαμπρειμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Λαμπροφορέω. [ші

Λαμπρειμονία (ἡ), =Λαμπροφορία. [din

Λαμπρείμων, ονος (ὁ, ἡ), =Λαμπροφόρος. [λαμπρὸς, εἶμα].

Λαμπρόβιος (ὁ, ἡ), чел кв віаць stрълвчitъ. [λαμπρὸς, βίος].

Λαμπροείμων, ονος (ὁ, ἡ), =Λαμπρείμων.

Λαμπρόζωνος (ὁ, ἡ), чел кв stрълвчitъ (мъреаць) înчinгътoape. [λαμπρὸς, ζώνη].

Λαμπρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskъ̆ stрълвчit, saъ̆ desпре stрълвчite обїекte. [λαμπρὸς, λόγος].

Λαμπρόπους, οδος (ὁ, ἡ), (gram:) чел кв

stрълъчite (frъmoase) пічoape. [λαμπρὸς, ποῦς].

Λαμπροπυρσόμορφος (ὁ, ἡ), noet: чел къ faцъ лъminoasъ ка o fakлъ. [λαμπρὸς, πυρσὸς, μορφὴ].

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, лъminosъ, strълъчitъ; (desnpe колоape) віоїъ, înflopitъ; (desnpe glasъ) desлъшitъ; sonopъ; (în цen:) кърatъ, alesъ, лъmъpitъ; (de вnde desnpe вîntърї) sinгъръ sъflътopъ (bezї ші крînw), seninosъ, linъ ші dъinosъ; (npin вrm:) npiinчosъ, notpivitъ; (fir:) мърецъ, apътosъ; amвiцiosъ, лівералъ (dapnikъ); saъ bestitъ, însemnatъ. «Οἱ δὲ Ἀλκμαιωνίδαι ἔσαν μὲν καὶ τὸ ἀνέκαθεν λαμπροὶ ἐν τῇσι Ἀθήνῃσι, ἀπὸ δὲ Μεγακλέος ἐγένοντο καὶ κάρτα λαμπροί». Ep: (ші desnpe neînsъfl:) «Λαμπρὸν τρὸπαιον». Ksn: [λάμπω]. [de вnde

Λαμπρότης (ἡ), strълъчime; лъкsъ; мърецie, amвiцie, însemnътate, ші чл:

Λαμπρότοξος (ὁ, ἡ), (grвm:) чел къ strълъчitъ (frвmosъ) аркъ. [λαμπρὸς, τόξον].

Λαμπροφαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: strълъчit лъminътopъ, foapte лъminosъ, skînteitopъ. [λαμπρὸς, φάος].

Λαμπρόφθαλμος (ὁ, ἡ), (grвm:) чел къ strълъчitopї окї. [λαμπρὸς, ὀφθαλμὸς].

Λαμπροφορέω -ῶ, вiit: -ήρω, noptъ strълъчite (мъреце) хаїne. [ші

Λαμπροφορία (ἡ), лърtape de хаїne strълъчite. [din

Λαμπροφόρος (ὁ, ἡ), strълъчit (лъкsos, frвmos) înвръкатъ. [λαμπρὸς, φέρω].

Λαμπροφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, amъ (ворвескъ къ) strълъчitъ (sвnopъ, saъ desлъшitъ) glasъ. [λαμπρὸς, φωνὴ].

Λαμπρόψυχος (ὁ, ἡ), strълъчitъ (mape) лa sъflетъ, mapinimъ. [λαμπρὸς, ψυχὴ].

Λαμπρυντὴς, οῦ (ὁ), strълъчitopъ, лъminътopъ. 2) (desnpe калъ) мърецъ, mîndрв (în вmвletъ, saъ nodoaвe). «Ἵππος λαμπρυντὴς». Apt: [mi

Λαμπρυντικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ a лъmina; saъ аплекатъ a se мъреці, iзвitopъ de a se fъli, a se apъta чева. [din

Λαμπρύνω, вiit: -υνῶ, лъminezъ; desлъшeskъ. »Λελάμπρυνται κόρας». Apstf: is'aъ лъminat окії. «Ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται». Esp: ne defъїmъm de faцъ. 2) (miж:) fakъ чева de falъ, snpe apътape; ворвескъ кат мърец, мъ înrînfezъ; (кne-orї) мъ fakъ apътosъ, strълъчeskъ. »Ἐν τοῖς μικροῖς πολλὰ ἀναλίσκει, καὶ λαμπρύνεται». Apst: [λαμπρὸς]. [de вnde

Λάμπρυσμα (τὸ), op чe kontpiвзїeшte snpe strълъчipe, saъ лъminape (akt: saъ nas:); nodoaвъ лъчitoape.

Λαμπρῶς, adв: strълъчit; (fir:) кърat, desлъшit, de faцъ; лъksos, мърец, вorat, ші чл: [λαμπρὸς].

Λαμπτὴρ (ὁ), (în цen:) op чe se anpinde, ка съ лъmineze (masala); (de вnde apx:) o гръгъroasъ konstръкцie къ zade anpinse,=Πυρσὸς. «Λαμπτῆρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν, ὅφρα φαείνοιεν». Od: Σ, ші T: (de вnde) «Λαμπτὴρ δέρμα τὸ κύκλῳ ἔχων». Apst: felinapъ. [λάμπω].

Λαμπτηροκλέπτης, ου (ὁ), noet: fвpъ de лъminътopъ, saъ de лъminъ. [λαμπτὴρ, κλέπτης].

Λαμπτηρουχία (ἡ), цinepe de лъminїsnpe pesnîndipe de вestipї. [λαμπτὴρ, ἔχω].

Λαμπτηροφόρος (ὁ, ἡ), nвptътъръ de лъminътoape (masalaле), masalaцiъ. [λαμπτὴρ, φέρω].

Λαμπυρίζω, вiit: -ίσω, лъчeskъ, лъminezъ nвцin, mi ne zъstîmnвrї (kînd ші kînd), лікъpeskъ. [din

Λαμπυρίς, ίδος (ἡ), =Λαμπουρὶς, вnъ felъ de insektъ къ коada лъminoasъ, лікъpiчiъ. [din

Λάμπω, [λάω] вiit: -λάμψω, лъчeskъ, лъminezъ. «Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον». Il: N: (ші miж:) «Λάμπετο δουρὸς αἰχμὴ χαλκείη». Il: Z. (ші fir: desnpe glasъ). «Παιὰν δὲ λάμπει». Sof: pesвnъ; (ші npin întînd:) «Κλέος, (»Ἀρετὰ) λάμπει». Hind: || (pap, ші noet: strъm:) fakъ a лъmina чева. «Δόλιον ἀστέρα λάμψας». Esp; înълцînd лъminътopъ (masala).

Λαμπώδης, εος (ὁ,ἡ),=Λαμπηρὸς. [λάμπη].

Λαμυρία(ἡ), isteцie, îndръsneцie гацioasъ, srловічіъne,(Franц:) pétulence. [ші

Λαμυρὶς, ίδος (ἡ), = Λωγάνιον. [din

Λαμυρὸς, ὰ, ὸν [λάμος] isteцъ, îndръzneцъ, srловіъ къ oape-каре гращie; (npin întind:) nepвшinatъ, obpaznikъ, dîpzъ, semeцъ; (de вnde) asnpв, grozavъ. «Λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας (ὁ λέων)». Tкр: (bezї ші ἀναιδὴς). «Θάλασσα— ».Лкs: [de вnde

Λαμυρῶς, adв: obpъzniчeшte, semeцeшte, fъpъ niчї o sfialъ.

Λάμφ', noet: (în апок: maї 'nainte de asnip: вокалъ) în локъ de λάμπε, ἔλαμπε.

Λαμφθῆναι, Ion: în локъ de ληφθῆναι, nex: 1: de înf: nas: ал лъї λαμβάνω.

Λαμψάνη (ἡ), =Λαψάνη.

Λάμψις, εως (ἡ), лъчipe, лъminape, skîn-

teĭepe, = Λαμπηδών. [λάμπω].

Λάμψομαι, Ion: în локъ de λήψομαι, biit: ал лвĭ λαμβάνω.

Λανθάνεμος (ὁ, ἡ), rreш: în локъ de λαθάνεμος.

Λανθανόντως, adв: (de пapтч:), =Λεληθέτως, пe askвns. [din

Λανθάνω, [λήθω] biit: -λήσομαι, (шipap) λήσω, (пex: ἔλαθον, шi miж: ἐλαθόμην, tpe: de кв: în локъ de prez: λέληθα, шi nas: λέλησμαι) (nestp: къ ак: ел: шi вne-opĭ пapтч: îndip:) ғакъ, saĭ пaцъ (mi se în-tîmплъ) чева пe nesimцite de sinemĭ, saĭ de алцiĭ; (în цen:) пв квпоякъ, saĭ sîntĭ пеквпояквtъ, пв шъ шtie niminca. "Ελαθον ἡμᾶς ἀποδράντες». Ksn: aĭ fъцit, fъpъ sъ 'ĭ simцim. «Πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων». Om: «Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος»; Apstf: кът aĭ intpat пe nesîшцite întp' atîta datopie? «Μὴ λάθω τι παρανομήσας». Ksn: ка пв квтва în neштiinцъ sъ ғакъ вре o кълкаре de леце. (шi în anaл:) «Οὔ με λήθεις, ὅττι θεῶν τις σ' ἦγεν ἐπὶ νῆας». Iл: Ω. «Καὶ ὅτι πονηρότατοί εἰσιν, οὐδέ σέ λανθάνουσι». Ksn: «Οἷος ὢν ῥήτωρ ἐλελήθεις με». Лвч: «Τουτὶ μ' ἐλελήθει». Apstf: aчeasta пв mtiamъ. «Δουλεύων λέληθας». Apstf: eштĭ poвъ fъpъ a simцi. «Οἶομαι δὲ καὶ λεληθέναι πολλὰ σεαυτὸν ἐπιστάμενον αὐτῆς». Ksn: «Λασῶ μανεὶς ποκα». Tкp: o sъ пeвъпeskъ пe nesimцite, saĭ fъpъ dc вeste. (шi miж:) «Λησόμενοι τοὺς πολεμίους». Лвч: sъ пв 'ĭ simцъ връжташiĭ. (шi fъpъ kazъ). «Οὐδ' αὐτὸς λαθεῖν ἐζήτησε». Ksn: a пв se apъta, a пв se квпоашtе. «Οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν ἀνθρώπων ἥκιστα λανθάνουσιν, ὅ,τι ἂν ποιῶσιν». Ksn: «Τὸ μὲν οὖν τὸ πλῆθος περὶ τούτων λεληθέναι οὐ θαυμάζω». Ksn: «Γνώμη λανθάνουσα». Epd: askвnsъ. 2) (miж: кв цen:) зĭtъ, saĭ грешeskъ. «Πῶς κεν 'Οδυσσῆος λαθοίμην». Iл: K. (шi în anaл:) «Λελασμένος, ὅσσ' ἐπεπόνθει». Od: (шi кв înf:) «Λάθοιο οἴκαδ' ἀπελθεῖν». Tкp: (шi fъpъ kazъ). «Ἦ λάθετ', ἦ οὐκ ἐνόησεν». Iл: I. «Μὴ λαθόμην»; Tкp: (în прozъ maĭ întpeввinцatъ ἐπιλανθάνομαι). || чел кв îndoipe пoet: пexot: λελάθω, λελαθέσθαι ape stpъm: însem: ғакъ пe чinева a зĭta чева, priчinзĭeskъ зĭtape. (вezĭ ἐκλανθάνω, шi λαγχάνω).

Λανὸς (ὁ), Dop: în локъ de ληνός.

Λὰξ, adв: dînd, лoвind кв пiчopвл.

Λάξευσις, εως (ἡ), sъпape, чiопliре de пĭatpъ. [шi

Λαξευτὴρ (ὁ), пoet: în локъ de λαξευτής. [λαξεύω]. [de вnde

Λαξευτήριον (τὸ), instpвmîntъ de skвлптвpъ.

Λαξευτὴς, οῦ (ὁ), skвлptopъ, (чĭoплitopъ, sъпъtopъ) de пĭatpъ. [шi

Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, чĭoплitъ din (saĭ sъпatъ în) пĭatpъ. [din

Λαξεύω, biit: -εύσω, [λᾶας, ξέω] чĭoплeskъ (лвкpezъ) пĭatpъ.

Λᾶξις, ιος (ἁ), Dop: în локъ de λᾶξις.

Λάξομαι, Ion: biit: ал лвĭ λαγχάνω.

Λαξπάτητος (ὁ, ἡ), în локъ de (maĭ pегвлатвл) Λακπάτητος.

Λαοβότειρα (ἡ), пoet: fem: ал лвĭ...

Λαοβοτὴρ (ὁ), пoet: пъskъtopъ (хрънitopъ) de nopodъ; (fir:) пъstopъ (повъцвitopъ) de nopodъ. [шi

Λαόβοτος (ὁ, ἡ), пoet:=Λαοβοτὴρ (вezĭ шi λεοντόβοτος). [λαὸς, βόω=βόσκω].

Λαογραφία (ἡ), katarpafie de nopodъ. [λαὸς, γράφω].

Λαοδάμας, αντος (ὁ), пoet: domoлitopъ (înfpînгъtopъ, sвпвitopъ) de nopoade, saĭ вirвitopъ de outipĭ. [λαὸς, δάμνω].

Λαόδικος (ὁ, ἡ), пoet: жвdikatъ (xotъpîtъ) de nopodъ. [λαὸς, δίκη].

Λαοδογματικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, вpmъtopъ de, saĭ konfopmъ (înвoitъ) кв xotъpîpe (пввліка opinie) a nopodвлвĭ. [λαὸς, δόγμα].

Λαοηγησία (ἡ), (плц: neanp:) kîpmвipe, гввepnape de nopodъ. [λαὸς,, ἡγέομαι].

Λαοκατάρατος (ὁ, ἡ), влestematъ de nopodъ, = Δημοκατάρατος (алцiĭ zik лакατάρατος). [λαὸς, καταράομαι].

Λαοκρατέομαι -οῦμαι, biit: -θήσομαι, = Δημοκρατέομαι. [шi

Λαοκρατία (ἡ), = Δημοκρατία. [λαὸς, κράτος].

Λαομέδων, οντος (ὁ, ἡ), пoet: поквцвitopъ (гввepnъtopъ) de nopodъ, îmпъpatъ. [λαὸς, μέδω].

Λαοξοϊκὸς, ἡ, ὸν, = Λιθοξοϊκὸς. [din

Λαοξόος (ὁ, ἡ), пoet: [λᾶας, ξέω] чĭoплitopъ de пĭatpъ. || (sввst:) = Λαξευτὴς, шi Λιθοξόος.

Λαοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: пътimitъ (sвfepitъ) de tolъ nopodвл. [λαὸς, πάθος].

Λαοπλάνος (ὁ, ἡ), пoet: pътъчitopъ (amъцitopъ) de nopodъ. [λαὸς, πλάνη].

Λαοπόρος (ὁ, ἡ), пoet: прin kape тpeчe nopodвл. «Μηχανὴ — ». Esxл: nodъ neste апъ. [λαὸς, πόρος).

Λαὸς (ὁ), [λᾶας, saŭ λᾶ= δᾶ, γῆ, nъшîntŭ, vezĭ ші λᾶας ші δῆμος] nopodŭ, nопсрŭ, mълцime de oamenĭ; naцie; oштipe. ‖ (îm: în цen:) oamenĭ (în relaцie kъ sîъnînitorъл) sкnъшĭ, saŭ ostaшĭ. «Ἔθνος λαῶν». Lt: N. шълцime, trъnъ de ostaшĭ. (ші partîч: «Λαός τε καὶἵπποι». Lt: Σ. nezestpi ші кълърецĭ.

Λᾶος, noet: цen: ал лъĭ λᾶας.

Λαοσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: pesnektatŭ de nopodŭ. [λαὸς, σέβας].

Λαοσσόος (ὁ,ἡ), noet: [λαὸς, σεύω] întърîtъtorŭ ла бътълie de nopodŭ. 2) (nъmaĭ în Nonŭ) mîntъitorŭ de nopodŭ. [λαὸς, σόος].

Λαοτέκτων, ονος (ὁ), noet: [λᾶας, τέκτων] zidarŭ; saŭ чĭoплitorŭ de nĭatrъ.

Λαοτίνακτος (ὁ, ἡ), skъtъratŭ (srъdъitŭ, kletinatŭ) de nĭatrъ. «Ὕδωρ — ». Enrp: [λᾶας, τινάσσω].

Λαοτόμος (ὁ), =Λατόμος.

Λαοτόρος (ὁ, ἡ), noet: [λᾶας, τείρω] гъърitorŭ de nĭetre.

Λαότρόφος (ὁ, ἡ), noet: (пароks:) хрънitorŭ de nopodŭ (de mълцime de oamenĭ), nопоratŭ. «Πόλις— ». Hind: 2) (пропароks:) хрънitŭ (krezкъtŭ) de nopodŭ. «Τιμὴ»— » Hind: [λαὸς, τροφὴ].

Λαοτύπος (ὁ, ἡ), noet: лovitorŭ (чĭoплitorŭ) de nĭetre. ‖ (sъъst:)=Λιθοξόος. [λᾶας, τύπτω].

Λαοφθόρος (ὁ, ἡ), stpikъtorŭ (прънъditorŭ) de nopodŭ. [λαὸς, φθείρω].

Λαοφόνος (ὁ, ἡ), omopîtorŭ de nopodŭ (de mълцime de oamenĭ). [λαὸς, φόνος].

Λαοφόρος (ὁ, ἡ), =(maĭ întpeв:) Λεωφόρος. [λαὸς, φέρω].

Λάπαγμα (τὸ), deшertъtъrъ de nînteче. [ші

Λαπαγμὸς (ὁ), =Λάπαξις. [din

Λαπάζω, [λάπη] biit: -άξω, moĭŭ (npinv:) nînteче npin doktopiĭ moitoape, npiчinъĭeskŭ înлesnipe ла deшertape de nînteче; (npin întind:) deшertŭ, zleĭeskŭ; (de вnde noet:) =Ἀλαπάζω, pradŭ, жъſъĭeskŭ. [de вnde

Λάπαθον (τὸ), вnŭ ſelŭ de nлantъ (moitoape de nînteче), mъkrішŭ, saŭ (noate de aчi) лobodъ. [ші

Λάπαθος (ὁ), гroanъ de npins întp' însa bînatъrĭ. [ші

Λαπακτικὸς, ὴ, ὸν, moitorŭ de nînteче, adъkъtorŭ de cшipe afarъ, (Fraoц:) *laxatif*. [ші

Λάπαξις, εως (ἡ), moĭepe, ші deшertape de nînteче.

Λαπάρα (ἡ), napтea чea moale dintpe koastъ ші шoldŭ, deшertъл, (alt:) λαγὼν, ші κενεών. [din

Λαπαρὸς, [λαπάσσω] ά, ὸν, deшertŭ; (npin вrm:) молiчosŭ, moale; înлesnitŭ ла deшertapea nînteчeлъĭ. (вezĭ ші λαγαρὸς). [de вnde

Λαπαρότης (ἡ), sekъчĭвne; молiчĭвne, saŭ molitate.

Λαπάσσω(ττω), biit: -άξω, =Λαπάζω. [din

Λάπη (ἡ), [λάπτω] mъkŭ, mîsrъ; (med: Lat:) limfъ. (вezĭ ші λάμπη, ші λέμφος).

Λαπῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лъĭ λάπτω.

Λαπίζω (în лokŭ de λαπιθίζω), biit: -ίσω, sîntŭ înrîmfatŭ, гълitorŭ ка вnŭ [Λαπίθης]. [de вnde

Λάπισμα (τὸ), înrîmfape, гълipe (în вorbъ, saŭ fantъ). [ші

Λαπιστὴς, οῦ (ὁ), mîndpв, înrîmfatŭ.

Λαπτικὸς, ὴ, ὸν, =Λαπακτικὸς. [din

Λάπτω, [imit: în afin: kъ λάσκω, λάβρος, ші чл:] biit: λάψω, sorbŭ kъ limba, limпъĭeskŭ (ka kîĭniĭ) anъ; (npin întind:) вeaŭ penede, sorbъkъĭeskŭ; deшertŭ.

Λαπώδης, εος (ὁ, ἡ), konpinzътorŭ de (saŭ чел ka o) mîsrъ, (Lat:) limfatikŭ, mîsrosŭ, mъkosŭ. [λάπη].

Λάρβασον (τὸ), =Στίμμι.

Λάριμνον, ші Λάριμον (τὸ), вnŭ felŭ de tъmîĭe de India.

Λαρινέυω, biit: -εύσω, înграшŭ. [din

Λαρινὸς, ὴ, ὸν, [λαρὸς] noet: grasŭ, хрънitŭ, trъпешŭ. ‖ (sъbst:) вnŭ felŭ de nemte (de mape).

Λάριξ, ικος (ὁ, ші ἡ), вnŭ felŭ de frasinŭ.

Λαρὶς, ίδος (ἡ), noet: =Λάρος.

Λάρισσαιοποιὸς (ὁ), [λαρισσαῖος, ποιὸς] ſъkътorŭ de...

Λαρισσαῖος (ὁ), вnŭ felŭ de tinцipe (de aramъ), чe se ſъчea obiчnъit ла (saŭ se adъчea de ла) Lapisa. [Λάρισσα].

Λαρκαγωγὸς (ὁ, ἡ), adъkътorŭ (къръtorŭ) de кошŭ, saŭ кошniцъ, [λάρκος, ἄγω].

Λαρκίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ ...

Λάρκος (ὁ), кошŭ, saŭ кошniцъ (npinv: nentpв кървънĭ).

Λαρκοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, karŭ кошŭ kъ кървънĭ. [λάρκος, φέρω].

Λαρναкόγυιος (ὁ, ἡ), noet: [λάρναξ=χηλὴ, γυῖον] чел kъ konita niчorълъĭ krъnatъ (enit: ал лъĭ Панŭ).

Λαρναкοφθόρος (ὁ, ἡ), noet: прънъditorŭ, omopîtorŭ, saŭ omopîtŭ în sikpiŭ, saŭ кош-

чĭвгъ. [λάρναξ, φθείρω]. (алцiĭ îndpent:

Λαρνακόφορος (ὁ, ἡ), noet: adвsъ (transnoptatъ) în sikpiъ. [λάρναξ, φέρω].

Λάρναξ, ακος (ἡ, шi maĭ noъ ὁ), ладъ, квfъръ; (în цеп:) basъ; tokъ; (de вnde) крпъ, saъ sikpiъ de пвs în пъstpape pъmъшiцеле moptвлвĭ.

Λαροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [λάρος, εἶδος] asemenea кв...

Λάρος (ὁ), [în afin: кв λάβρος] вшъ fele de пазъре de mape; (fir:) хрънitopъ; asвnpitopъ.

Λαρὸς, [λάω] ὰ, ὸν, (компар: -ότερος, шi sвnpл: -ότατος, шi noet: -ώτερος -ώτατος) dвлче, грацiosъ; вine-mipositopъ; fрвmosъ; (în цеп:) плъквtъ.

Λαρυγγιάω -ῶ, вiit: -άσω, шi Λαρυγγίζω, вiit: -ίσω, stpirъ kît noчĭъ; вorвeskъ din rîtъ, (ad:) кв глasъ пref'ъkвtъ; (stpъm:) fakъ a eшi квĭва rîtвл stpirînd; astвnъ гвра квĭва кв stpirъpiле меле.[λάρυγξ]. [de вnde

Λαρυγγισμὸς (ὁ), глъssipe din rîtъ (ad: пref'ъkвtъ); saъ kît se noate tapc stpirape. [шi

Λαρυγγιστὴς, οῦ (ὁ), tape-stpirътopъ (din rîtъ).

Λαρυγγοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taĭъ (saъ xipвpц:) snintekъ rîtвл. [шi

Λαρυγγοτομία (ἡ), tъĭepe, (saъ xipвpц:) snintекape de rîtъ. [λάρυγξ, τομὴ].

Λάρυγξ, [λάω] rîtъ, rîtлежъ, гвшъ (npin кape pesвflъm); (аввs:) înrigitoapca (în локъ de φάρυγξ). [de вnde

Λαρύζω, вiit: -ύξω, шi Λαρύνω, вiit: υνῶ, stpirъ din rîtъ, ка норвтввл din гвшъ, (Fpanц:) *roucouler*.

Λᾶς, λᾶος (ὁ), (dat: λᾶϊ, ак: λᾶν, шi îm: λᾶς) noet: (цpin контрак:) în локъ de λᾶας, пĭatpъ, stînkъ.

Λάσανον (τὸ), =Χυτρόπους, вipostic. 2) (овiч:) oалъ de вdъ, saъ de mistвĭалъ.

Λασανοφόρος (ὁ, ἡ), adвkътopъ de oала de вdъ saъ de mistвĭалъ. [λάσανον, φέρω].

Λάσας, Dop: noet: în локъ de ἔλησας, nex: 1: ал лвĭ λανθάνω.

Λάσδεο, Dop: порвпч: ал лвĭ λάζομαι.

Λασεῦμαι, Dop: în локъ de λήσομαι, вiit: ал **лвĭ λανθάνομαι.**

Λασθαίνω, вiit: -ήσω, Ion: окъръskъ, înжвpъ, **nevinsteskъ.** [din

Λάσθη (ἡ), Ion: înжвpape, окърîpe, nevinstipe.

Λασθῆμεν, Dop: în локъ de λησθῆναι, nex: de înf: ал лвĭ **λανθάνεμαι.**

Λασιαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кв пъposъ гвшazъ. [λάσιος, αὐχήν].

Λασιόθριξ, ὁτριχος (ὁ, ἡ), = **Δασύθριξ.** [λάσιος, θρίξ].

Λασιόκνημος (ὁ, ἡ), =Δασύκνημος. [λάσιος, κνήμη].

Λασιόκωρος (ὁ, ἡ), чел кв **порĭ atît de** deшĭ пе înпрежввл вrekîlor, **înkît a**жвnце a fi svpdъ. [λάσιος, κωφός].

Λασιόμαλον (τὸ), тъpъ пъposъ, **гвlвс.** (λάσιος, μῆλον).

Λάσιος, [δασὺς] α, ον, desъ în пъpъ, **пъposъ;** (fir: desnpe локъ) плinъ de **nomĭ,** stвfosъ în fрвnze. ‖ Λάσιον (τὸ), **(sввsl:)** =Λασιών.

Λασιόστερνος (ὁ, ἡ), [λάσιος, στέρνον] пъposъ пе пĭentъ.

Λασιότριχος (ὁ, ἡ), în локъ de λασιόθριξ, =Δασύτριχος.

Λασιόφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кв пъroase (mapĭ) snpînчene. [λάσιος, ὀφρύς].

Λασιὼν, ῶνος (ὁ), noet: чea шaĭ deasъ napte de пъdвpe; (în цеп:) лivede de nomĭ. [λάσιος].

Λασκάζω, вiit: -άσω, шi Λάσκω [imit: ка шi Fpanц: claquer], вiit: λακήσω, (шi miж:) λακήσομαι, (nex: 2: ἔλακον, tpe: de кв: λέλακα) tposneskъ (прекът kînd se snapце, saъ se pвne, крапъ чева, (bezĭ λακέω. 2); (în цеп:) pesвnъ. «Λάκε δ' ἀσπίς». Іл: Ψ; stpirъ (ка epetele); saъ latpв (ка kĭîneле шi чл:). «Σκύλλη δεινὸν λελακυῖα». Od: M. (desnpe oamenĭ) вorвeskъ кв глasъ mape; (de вnde npinч:) nporoчeskъ. «Φοῖβος ἔλακεν». Евр:

Λασταυροκάκκαβος (ὁ), вnъ гелъ de mînkape nentpв desmĭerdowĭ. [λάσταυρος, κάκκαβος].

Λάσταυρος (ὁ), [λάσιος, ταῦρος] (dвne ziч:) = Δασύπυγος, (ĭap dвne însemn:) = Κίναιδος.

Λάστρις, ιδος (ἡ), = Λάσταυρος. (noate грeш: în локъ de γάστρις).

Λασῶ, Dop: în локъ de λήσω, вiit: ал лвĭ λανθάνω.

Λαταγεῖον (τὸ), вasвл, în кape se варsъ λάταξ (bezĭ ziч:). [шi

Λαταγέω, -ῶ, вiit: -ήσω, Λksf: în локъ de котταвίζω; (în цеп:) fakъ sromotъ, ка λάταξ (bezĭ ziч:). (bezĭ шi πλαταγέω). [din

Λαταγὴ (ἡ), лilвidвл, че se toapnъ ка (шi sвnetвл, че se fаче пikînd) λάταξ. [din

Λάταξ, [λάσκω] (ἡ), пikътвpa, че кв sвnetъ kade în вasвл пвsъ întpadins ла жоквл κότταβος (bezĭ ziч:). 2) вnъ гелъ de natpвnedъ amfibiъ, kĭîne de апъ.

Λατομεῖον (τὸ), локъ, вnde se taĭe, шi

se скоate пĭatръ, пĭetрърie. [ші

Λατομέω -ῶ, вііт: -ήσω, таĭš din мѧnte, saš чĭoплeскš пĭatръ. [λατόμος]. [de ѧnde

Λατόμημα (τὸ), пĭatръ тъĭatъ din мѧnte, saš чĭoплітъ. [ші

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, тъĭatš din (saš sъuatš ка о) пĭetрърie.

Λατομία (ἡ), тъĭepe, saš чĭoплipe de пĭatръ. 2) (îm:)=Λατομεῖον; (каре ла Sipaкѧsa ші întр' алте пърцĭ слѧжĭa de) temniцъ (ка ла ноĭ окна). [ші

Λατομικὸς, ἡ, ὸν, atingътorš de (saš îndemînatikš ла) тъĭepe de пĭatръ. [ші

Λατόμιον (τὸ), =Λατομεῖον. [din

Λατόμος (ὁ, ἡ), [λᾶς, τέμνω] тъĭetorš, чĭoплitorš de пĭatръ. (de ѧnde || sѧbst:) пĭetрарš. ші 2) înstрѧmîntѧл (чĭokanѧл, saš dalta) пĭetрарѧлuĭ.

Λάτος (ὁ), ѧnš felš de пeште de мape ші de pîš.

Λατρεία (ἡ), stлpea ші слѧжба simвpiaшѧлuĭ; (partik:) înkinape ла Dѧmnezeš (прin цeремонiĭ ші чл:).

Λάτρευμα (τὸ), fanтъ, saš локš de înkinape, (ad:) sfîntъ слѧжвъ, saš Bisepikъ. [λατρεύω].

Λατρεύς, έως (ὁ), [λάτρις] noet: în локš de

Λατρευτὴς, οῦ (ὁ), =Λάτρις, simвpiaшš, слѧгъ. [ші

Λατρευτικὸς, ἡ, ὸν, кѧвenitš, saš вoĭosš ла înkinape de Dѧmnezeš. [din

Λατρεύω, вііт: -εύσω, [λατρεύς] (fъръ kazš) sîntš слѧгъ, saš ostamš simвpiamš (вezĭ ші θητεύω); (кš dat:) слѧжeskš кѧĭва пе плaтъ; (în цen:). sîntš sѧnѧsš «Τοῖς νόμοις λατρεύων». Ksn: (кš dat, saš ак:) чinsteskš пе (тъ înkinš, слѧжeskš лѧĭ) Dѧmnezeš (прin цeремонiĭ, ші чл:).

Λάτριος, α, ον, кѧвenitš ла λάτρις, saš λατρεία,(ad:) слѧгъpeskš, saš înkinътopeskš. [din

Λάτρις [λᾴζομαι], ιος (ὁ, ἡ), слѧгъ, saš ostaшš simвpiamš; (ѧne -orĭ) poвš. (вezĭ ші θὴς). [de ѧnde

Λάτρον (τὸ), noet: плaтъ, simвpie de слѧгъ.

Λατυπέω -ῶ, вііт: -ήσω, =Λατομέω. [ші

Λατύπη (ἡ), fърътъlъръ de пĭatръ тъĭatъ, saš чioплitъ, ші вarвѧл fъкътš dintр' avestea. [din

Λατύπος (ὁ, ἡ), [λᾶας, τύπτω]=Λατόμος. ‖ (sѧsst:) =Λιθοξόος.

Λατύσσω, ші (miж:) Λατύσσομαι, вііт: ὐξω, -ομαι, noet: лoвind, iѕвind (маĭ кѧ seamъ în anъ, aepš, ші чл:) fakš sѧneтš. (вezĭ ші πλαταγέω). «Λατύσσω πτερύγεσιν». Oн: =Πτερυγίζω. [în afin кš λάταξ].

Λαυκανία (ἡ), noet: [λάω, вezĭ ші λωγάνιον] înriцitoape; (în цen:) rîtš.

Λαῦρα (ἡ), [λευρὸς] вліцъ de орашš, saš maxala; (în цen:) влічoаръ, локš de трeчepe; (de ѧnde 2) kanалš. 3) (Biz:) monastipe.

Λαυρομήλη (ἡ), плц: în локš de λευρομήλη, ѧnš felš de xiрърц: instрѧmîntš, miлš латš ла кърътiĭš. [λαῦρος, μήλη].

Λαῦρος, α, ον, Nлц: în локš de λάβρος saš λευρὸς.

Λαυροστάται (οἱ), чeĭ ашezaцĭ în miжлокѧл хорѧлuĭ (маĭ de мѧnte -орĭ чeĭ маĭ îndemînativĭ). [λαῦρα, ἵσταμαι].

Λαφρία (ἡ), [λάφυρον] enit: Diana.

Λάφυγμα (τὸ), ші Λαφυγμὸς (ὁ), penede înвѧkape, nesъцioasъ mînkape. [ші

Λαφύκτης, ου (ὁ), лakoтš înвѧкътorš, mînkъчoсš. [ші

Λάφυξις, εως (ἡ), =Λαφυγμὸς. [λαφύσσω].

Λαφυραγωγέω -ῶ, вііт: -ήσω, їаš пръzĭ; (stрът:) жъfѕĭeskš. [ші

Λαφυραγωγία (ἡ), пръdape, жъfѕipe. [din

Λαφυραγωγὸς (ὁ' ἡ), [λάφυρον, ἄγω] пръdътorš, жъfѕitorš de орашš, ші чл:

Λαφυρεύω, вііт: -εύσω, =Λαφυραγωγέω. [din

Λάφυρον (τὸ), [λάπτω, **λαφύσσω**] **прadъ**, жafš, че fаче връжташѧл **în вpeme de** peѕвoĭš (вezĭ ші σκύλον). «**Ἐπικηρύττειν τινὶ** λάφυρον». Лкѕ: **a da** în **жafš пе чinева.**

Λαφυροπωλεία (ἡ), вînzape de пръzĭ. [ші

Λαφυροπωλεῖον (τὸ), вînzътopie de пръzĭ. [ші

Λαφυροπωλέω -ῶ, вііт: -ήσω, вînzš пръzĭ, saš ка niшte пръzĭ. [din

Λαφυροπώλης, ου (ὁ), вînzътorš de пръzĭ. [λάφυρον, πώλης].

Λαφυροπώλησις, εως (ἡ), = Λαφυροπωλεία. [λαφυροπωλέω].

Λαφυροπώλιον (τὸ), =**Λαφυροπωλεῖον.**

Λαφύσσω, вііт: -ύξω, [λάπτω] мъnînkš penede (ка feapeле), sfîmiš, pozš, înвѧkš лъкometтe; (fir:) злeĭeskš; **келѕieskš**, **пръпъdeskš** totš. (вezĭ ші ἀφύσσω). [de ѧnde

Λαφύστιος, α, ον, noet: =**Λαφυκτής**, **mînkъчoсš**; (nas:) mînkatš, **posš de totš, пръпъditš.**

Λαχαίνω, [λαχὴ] вііт: -ανῶ, noet: fakš гроапъ; (în цen:) sanš.

Λαχανάριον (τὸ), dim: ал лѧĭ λάχανον.

Λαχανεία (ἡ), sъdipe (кѧлiвape) de зepдeцe. 2) =**Λαχανισμὸς. 3)** =**(saš грeш: în локš de) Λαχανά.** [λαχανεύω].

Λαχάνειος (ὁ, ἡ), прiinчosъ лa sъdipe de вердеце. «Гѣ—». Цеоп: [λάχανον].

Λαχάνευμα (τὸ), плantъ sъditъ, ші кълtibatъ în гръdinъ, zapzabatъ. [ші

Λαχανευτὸς, ἠ, ὸν, кълtibatъ, saъ пътinчosъ a se кълtiва ка zapzabatъ; (локъ) вънъ пentръ zapzabatъ. [din

Λαχανεύω, вiit: εύσω, кълtibъ, ші întребъinцezъ чева de zapzabatъ; saъ sъdeскъ вердеце. [λάχανον].

Λαχανηλόγος (ὁ, ἡ), кълегътorъ de вердеце (гръdinapъ). [λάχανον, λέγω].

Λαχανηρὸς, ὰ, ὸν, къвenitъ лa вердеце; saъ чел din soiъл вердецелор, легътелор. »Λαχανηρὰ». Цеоп. zapzaвителе. [λάχανον].

Λαχανηφόρος (ὁ, ἡ), prodъкътorъ de вердеце. [λάχανον, φέρω].

Λαχανιὰ (ἡ), пarte din гръdinъ de sъdit, saъ sъditъ къ вердеце, легътe, saъ zapzabate. [ші

Λαχανίζομαι, вiit: -ίσομαι, кълегъ вердеце. [ші

Λαχανικὸς, ἠ, ὸν, =Λαχανηρὸς. [ші

Λαχάνιον (τὸ), =Λαχανάριον. [ші

Λαχάνιος, α, ον, =Λαχάνειος. [λάχανον].

Λαχανισμὸς (ὁ), кълецere de вердеце. [λαχανίζομαι].

Λαχανίτης, ου (ὁ), zapzaвацiъ, saъ гръdinapъ de вердеце. [λάχανον].

Λαχανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felъл вердецелор. [λάχανον, εἶδος].

Λαχανοθήκη (ἡ), комъ, saъ basъ пentръ вердеце. [λάχανον, θήκη].

Λάχανον, [λαχαίνω] вердецъ ешitъ în локъ кълtibatъ, легътъ de mînкape, (Тврч:) zapzabatъ. || (îm:) Λάχανα (τὰ), zapzaвацipie.

Λαχανόπτερος (ὁ, ἡ), (kom:) чел къ apiпi de foi de вердеце. [λάχανον, πτερὸν].

Λαχανοπωλεῖον (τὸ), zapzaвацipie, saъ tîprъ de вердеце. [ші

Λαχανοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzъ вердеце, sîntъ...

Λαχανοπώλης, ου (ὁ), вînzътorъ de вердеце, zapzaвацiъ. [λάχανον, πώλης].

Λαχανοπωλητὴρ (ὁ), =Λαχανοπώλης. [ші

Λαχανοπωλήτρια (ἡ), = Λαχανόπωλις. [λαχανοπωλέω].

Λαχανοπωλία (ἡ), трeaва zapzaвацiълъi. [ші

Λαχανοπώλιον (τὸ),=Λαχανοπωλεῖον. [ші

Λαχανόπωλις, ιδος (ἡ), вînzътoape de вердеце, zapzaвацoaiкъ, fem: ал лъi [λαχανοπώλης].

Λαχανοφαγία (ἡ), mînкape (овiчnзitъ) de (saъ хрънipe къ) вердеце. [λάχανον φάγω].

Λαχανώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λαχανοειδὴς. [λάχανον].

Λάχε, поеt: în локъ de ἔλαχε, 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лъi λαγχάνω.

Λάχεια (ἡ), поеt: în локъ de ἐλαχεῖα, fem: ал къi ἐλαχύς, mikъ. saъ 2) [λαχαίνω] лesne de кълtiват, de вънъ пъmîntъ.

Λαχεῖν, nex: 2: de inf: ал лъi λαγχάνω.

Λαχεῖον (τὸ), локалъл, вnde skot sopцii (лotълъi), лotърie. [ші

Λάχεσις, εως (ἡ), soaptъ, вpsitъ; (nвme проп:) вna din челе treї вpsitoape. [λαγχάνω].

Λαχὴ (ἡ), поеt: [λάσκω, λακίς] sъпътъръ.

Λάχη (ἡ), поеt:=къ...

Λαχμὸς (ὁ), поеt: [λαγχάνω] sopцъ, (Itл:) лotъ.

Λαχμὸς (ὁ), поеt: [λάξ] = Λακτισμὸς.

Λαχμὸς (ὁ), грeш: în локъ de λάχνος.

Λαχναῖος, α, ον, поеt: =Δασὺς, desъ, пъposъ. [din

Λάχνη (ἡ), поеt: [χνοῦς, ἄχνη, ші în afin: къ λῆχνος, ші χλαῖνα] пъръ (desъ, пъfъ); (desnpe nomi)=Φυλλὰς, frвnzime, (Fpanц:) feuillage.

Λαχνήεις, εσσα, εν, поеt: =Λαχναῖος.

Λαχνόγυιος (ὁ, ἡ), поеt. [λαχνη, γυῖον] чел къ тъdълареле трънълъi (prinч: mîiнеле ші piчoареле) пъroase.

Λάχνος (ὁ), поеt: = Λάχνη. [de вnde

Λαχνόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ чева пъposъ. || (nas:) тъ fakъ пъposъ. [ші

Λαχνώδης, εος (ὁ, ἡ), поеt: =Λαχνήεις, акоперitъ къ перi, saъ (fir:) къ еарвъ.

Λάχνωσις, εως (ἡ), [λαχνόω] ешipe de перi. «Γενείου —». Fiл:

Λαχοίην, At: în локъ de λάχοιμι, nex: de nost; ал лъi λαγχάνω.

Λάχος, εος -ους (τὸ), ші Λάχος (ὁ), поеt: soaptъ, saъ sopцъ. 2) naptea, че кade къiва prin sopцi. [λαγχάνω],

Λαχὼν, οῦσα, ὸν, nex: 2: de naptч: ал лъi λαγχάνω.

Λαψάνη (ἡ), [λα, ἔψω] вnъ felъ de вердецъ, варzъ selвatikъ.

Λαψεῦμαι, Dor: în локъ de λήψομαι, вiit: ал лъi λαμβάνω.

Λάψις, εως (ἡ), =Λάφυξις. [λάπτω].

Λάω, (прел: λάον, saъ ἔλαον, ші mal тълъ nъ) поеt: въzъ. «Αἰετὸς ὀξύ λάων». Om: Imn:

Λάω, [λα] temat: прimit: de felъpite

ziч: (ка întpeв: s' a пъstpat пъmaĭ în) λῶ, λῇς, λῇ, Dop: în локъ de θέλω, εις, ει.

Λαώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), къвenitъ, potpivitъ ла popodъ, попораръ. [λαός].

Λέα (ἡ), [λᾶς] пĭatpъ atîpnatъ de къпътĭеле вrzелиĭ, ка съ o цie întînsъ, (alt:) ἄγνυς.

Λέαινα (ἡ), fem: al лвĭ léων, леоаĭкъ.

Λεαίνω, biit: -ανῶ, netezeskъ чева, îndpentezъ; склівiseskъ; (fir:) арътъ чева de lesniчosъ, saĭ folositopъ; îndвлчeskъ. 2) fpекв, fърîmiчezъ, nisezъ; (npin întind: ші fir:) despъdъчinezъ, прънъdeskъ. [λεῖος]. [de вnde

Λεάντειρα (ἡ), noet: fem: al лвĭ λεαντὴρ, netezitoape; склівisitoape; (fir:) notolitoape. îndвлчitoape, ші чл: [ші

Λεαντικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел къ пътepe, saĭînsвшime de a netezi, a склівisi, (fir:) a îndвлчi, a notolі, ші чл:.

Λεβηρὶς, ἴδος (ἡ), [λέπω] пĭелеа, de kape se desnoaĭe шърпiĭ (skoĭчеле, ші вnеле însekte), (alt:) γῆρας; (în цen:) коажъ de легвme, ші чл:; solzъ. 2) = (saъ греш: în локъ de) Λέπορις, епвре. (bezĭ ші λειρὸς).

Λέβης, ητος (ὁ), [λείβω] basъ de apatъ de вакътърie, tinцipe, saъ kazanъ, op кълdape. 2) легĭanъ. 3) врпъ, ssъ sikріъ пentpв пъstpapea рътъшiцелор de moptъ. 4) (în Snapta) вnъ felъ de тобъ. [de вnde.

Λεβητάριον (τὸ), =Λεβήτιον. [ші

Λεβητίζω, biit: -ίσω, noet: (pap) ferbъ, гътебкъ чева în...

Λεβήτιον (τὸ), dim: al лвĭ λέβης, къзънелъ, ші чл:

Λεβητοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкътъ în felъ de kazanъ. [λέβης, εἶδος].

Λεβητοχάρης, ου, ші

Λεβητοχάρων, οντος (ὁ), [λέβης, χαίρω, saъ χάρων] kom: napasitъ, лакомъ; (dвne зiч:) ĭвbitopъ, saъ прънъditopъ de вакателе din tinцipĭ.

Λεβητώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λεβητοειδής. [λέβης].

Λεβίας, ου (ὁ), вnъ felъ de neшte, (alt:) ἤπατος, (noate) =Λεπίας.

Λέβινθος (ὁ), (dialekt:) în локъ de ἐρέβινθος.

Λεγεὼν, [λέγω = ἐκλέγω] ῶνος (ὁ, saъ ἡ), чeatъ, трвпъ de ostaшĭ, (Лat:) legio, (Fpanц:) legion.

Λέγμα (τὸ), [λέγω] ворвъ, eksnpesie.

Λέγνη (ἡ), ші Λέγνον (τὸ), [λέγω, λέχριος] batъ, шipetъ пе marцine (de xaĭne ші чл:), кепаръ; (în цen:) marцine. [de вnde

Λεγνόω -ῶ, biit: -ώσω, пвĭъ пе marцine de xaĭnъ ші чл: кепаръ, шipetъ, ші чл: [ші

Λεγνώδης, εος (ὁ, ἡ), ші Λεγνωτὸς, ἡ, ὸν, чел кв mipetъ, saъ кепаръ пе търцinĭ.

Λέγω, biit: λέξω, (tpe: de кв: εἶλεχα, ші εἴλοχα, ші 2: λέλογα, ші pas: εἴλεγμαι, nex: ἐλέχθην, ші 2: ἐλέγην, ші nosit: λεκτέον) (întîĭa ші antika însem: este) кълкъ пе чinева съ doapmъ; (npin întind:) adopmъ; (ші miж: kape c ші maĭ овіч:) тъ кълкъ съ dopmъ, saъ sîntъ кълkatъ; (npin вpm:) тъ linіштeskъ, тъ odixneskъ. «Λέξον μ᾽ τάχιστα». Іл: Ω. «Ἐγὼ μὲν ὁ ὕπνος ἔλεξα Διὸς νόον». Іл: Ξ. (ші miж:) «Ἐκτὸς μέν δὴ λέξο». Іл: Ω. «Σὺ δ᾽ αὐτόθι λέξεο». Іл: I. «Λέξομαι εἰς εὐνὴν». Od: P. «Ὄθ᾽ ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ». Іл: Δ. (dintp' aveasta ші depiвaцia лвĭ λέχος, λέκτρον, λεχὼ, λόχος, ші чл:). 2)=Συλλέγω, кълегъ, adвnъ, stpînгъ. «Ὅστέα Πατρόκλοιο λέγωμεν. «Іл: Ψ. (ші miж:) «Ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε». Іл: Θ. «Αἱμασιάς τε λέγων». Od; Σ. (ad:) пĭetpe alese пentpв înгръdipe. 3) (miж:) = Ἐκλέγω, алегъ. «Δυώδεκα λέξατο κούρους». Іл: Φ. (ші pas:) «Εἰ γὰρ νῦν λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι», Іл: N. 4) = Καταλέγω, пвmъръ, sokoteskъ; saъ =Συγκαταλέγω, пвĭъ în пвшъръ înпревпъ кв алтеле. «Λέκτο ἀριθμὸν». Od: Δ. «Ἐν δ᾽ ἡμέας λέγε κήτεσιν». Om: «Τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι»; Іл: N. a înшipa. (ші pas:). «Ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην». Od: I. «Ἀνδρῶν ἐνί πρώτοισι λεγέσθω». Tкр: «Ἐν τοῖς πλουσιωτάτοις λεγόμενόν σε ἐπιστάμεθα». Ksn: (de вnde 5) (овіч: însem: a zivepiĭ) zikъ, snвĭъ, вorвeskъ, повesteskъ, ші чл: (кв oape kape deoseвipe de лалῶ) «Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν». Ep: a ворві pezonat, saъ pervлat. (de вnde) «Λέγοντες». Dm: opatopiĭ. «Ψεύδεα λέγειν». Es: «Κακὰ λέγειν τινά». Лкs: = Κακολογεῖν. «Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα τοιαῦτα». Tкр: «Ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγόν»; Ksn: «Ἀλλήλους τὰ ἔσχατα λέγουσι». Ksn: «Λέγ᾽ εἴτι λέγεις». Tкр: «Τί δεῖ λέγειν»; Плт: «Λέγω τί»; Sof: zikъ чева (adевъratъ)? «Οὐδὲν λέγεις». Apstf: nimikъ зiчi. «Τοῦτον τὸν μέγιστον λέγω». Лкs: (ші în плеоn:) «Ἔφη λέγων». Лкs: (ші desnpe neînsвfл: fir:)« «Τὰ γράμματα λέγει τάδε». Ep: (ші miж:) конворвeskъ.

«Μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα» In: N. (aveasta de Kopai wi de N Dska se eksplikъ kъ kauχώμεθα, sъ ne fъlim). (wi pas:) «Λέγεται (se inц: ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων» de oamenĭ)». Lks: se vorbeste în lume. «Λέγεται ὁ Κῦρος πατρὸς γενέσθαι Καμβύσου». Ksn: (wi kъ alt: el:) «Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς οἱ λέγοντες (se inц: ἔλεγον), ἐν Ἰνδοῖς ἦν». Dm: (wi în partu:) «Ὁ λεγόμενος, ἡ λεγομένη, τὸ λεγόμενον». Lks: «Ἡ λεγομένη εὐδαιμονία». Lks: «Τὸ δὴ λεγόμενον (în el: de κατὰ)». Lks: dsne proverbĭ.

Λεηλασία (ἡ), prădape, жăfsipe. [λεία, ἔλασις].

Λεηλατέω -ῶ, biit: -ήσω,=Λείαν ἐλαύνω, pradă, жăfsĭeskă. [din

Λεηλάτης, ου (ὁ), prădъtorĭ, жăfsitorĭ. [λεία, ἐλαύνω]. [de ende

Λεηλατικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatică, saŭ aplekatĭ la жăfsipe.

Λεία (ἡ), [λάω, saŭ λαὸς] lskrs. (wi partic:) bitъ de pradъ; (în цen:) tьrmъ, viradъ. «Λείαν ποιοῦμαί τι». Lks: жăfsĭeskă. «Μυσῶν λεία». «Prov: lskrs, saŭ lokŭ lesne de жăfsit.

Λεία (ἡ), =Λέα (în цen:) atîrnatĭ, saŭ ce atîrnъ snînzьpatĭ.

Λειαίνω, biit: -ανῶ, Ion: noet: în lokŭ de λεαίνω. [de ende

Λειάντειρα, wi Λειαντήρ, Ion: noet: în lokŭ de λεάντειρα, wi vl:

Λειαυστηρὸς, ὰ, ὸν, (λεῖος, αὐστηρὸς] netedĭ wi asprь tot deodatъ; dslve wi akrs, saŭ dslve înцepătorĭ.

Λείβηθρον (τὸ), kanalĭ, wi isvorĭ de apъ, winotĭ, nîpîĭ; lokŭ prea жmezosĭ; dsmbravъ, livede de lsnkъ. (de ende) «Λείβηθρα» o parte a Trachiei, ende petreaca Orfeŭ (wi dintr' aveasta Λειβηθρίδες, Mseле). [din

Λείβω, biit: λείψω, topnĭ (kîte пцinĭ), pikĭ; (kъ dat: îndip:)=Σπένδω; (pas:) mъ toneskĭ (prop: wi fir:). «Οἶνον («Δάκρυα) λείβειν». Om: «Θεοῖς λείβειν». Om: (wi pas:) «Ἀφρὸς περὶ στόμα λείβεται». Es: kspце. (wi kъ dat: org:) «Δακρύοις λείβομαι». Lks: «Κατὰ μικρὰ λειβόμενος ἀποθνήσκει». Lks:

Λειεντερέω -ῶ, biit: -ήσω, pătimeskă de

Λειεντερία (ἡ), [λεῖος, ἔντερον] ordinape (simptomъ, saŭ efektĭ de δυσεντερία). [de ende

Λειεντεριώδης, εος (ὁ. ἡ), pătimaшĭ de, sonosĭ la, saŭ însoцitĭ kъ ordinape.

Λειεῦμαι Dor: în lokŭ de λειοῦμαι, pas: al lsĭ λειόω.

Λείζομαι, Ion: în lokŭ de ληίζομαι.

Λείηναν, noet: în lokŭ de ἐλέηναν, a 3: îm: neps: de nex: 1: al lsĭ λειαίνω.

Λεικνάριον (τὸ), dim: al lsĭ λεῖκνον.

Λεικνίζω, biit: -ίσω, =Λικνίζω, vîntorĭ kъ dîrmonsл. [din

Λεῖκνον (τὸ), =Λίκνον.

Λειμακὶς, ίδος (ἡ), nimfъ de livezĭ,= Λειμωνιὰς. [mi

Λειμακώδης, εος (ὁ, ἡ), foarte жmezosĭ, saŭ erbosĭ. [din

Λείμαξ, ακος (ὁ, mi ἡ), =Λειμὼν.

Λείμαξ, ακος (ὁ), melkŭ eшitĭ din koaж, (Fpanц:) *limace.*

Λεῖμμα (τὸ),=Λείψανον, rămăшiцъ,pestĭ; (mss:) =Δίεσις.

Λειμόδωρον (τὸ), жnĭ felĭ de plantъ, ce ese în livezĭ, wi n' între kiminĭ. [λειμὼν, δῶρον].

Λειμὼν, [λείβω] ῶνος (ὁ), livede. [de ende

Λειμωνήρης, εος (ὁ, ἡ), kovenitĭ la, saŭ aflatĭ în livede. [mi

Λειμωνιὰς, άδος (ἡ), (νύμφη) lokuitoare în, saŭ natroanъ de livezĭ. [wi

Λειμωνιάτης, ου (ὁ), wi Λειμωνιᾶτις, ιδος (ἡ), жnĭ felĭ de preцioasъ nĭatrъ verde.

Λειμώνιος, α, ον, =Λειμωνήρης, de livede. ‖ (subst: fem: wi next:) жnĭ felĭ de dedeцelĭ, saŭ brebenelĭ; (dsne alцiĭ) levantъ de mare, (Fpanц:) *limoine*; saŭ lъptьkъ, selvătică. [wi

Λειμωνὶς, ίδος (ἡ), =Λειμωνιὰς. [mi

Λειμωνίτης, ου (ὁ), wi Λειμωνῖτις; ιδος (ἡ), =Λειμωνιάτης, wi -ᾶτις.]λειμών].

Λειμωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), erbosĭ; saŭ floposĭ, mi жmezosĭ în felĭ de livede. [λειμών, εἶδος].

Λειμωνόθε (θεν), adv: noet: din livede.

Λεῖξις, εως (ἡ), linцere. [λείχω].

Λειόβατος (ἡ), [λεῖος, βαίνω]netedĭ, lesniciosĭ la smbletĭ. 2) жnĭ felĭ de neшte fărъ oase. [λεῖος, vezi βάτος 2:].

Λειογένειος (ὁ), netedĭ (nepărosĭ) în barbъ. [λεῖος, γένειον].

Λειόγλωσσος (ὁ, ἡ), netedĭ (dslve) la limbъ, linгwitorĭ. [λεῖος, γλῶσσα].

Λειοκάρηνος (ὁ, ἡ), noet: [λεῖος, κάρηνον] netedĭ (nepărosĭ) ne capĭ, plesнvĭ.

Λειόκαυλος (ὁ, ἡ), (bot:) cel kъ koceanĭ netedĭ (nenodorosĭ). [λεῖος,καυλὸς].

Λειοκυμονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntĭ...

Λειοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), cel kъ netede (line) valurĭ, saŭ ende. «Θάλασσα—». Lsч: mare asĭa tъlъzuitъ. [λεῖος, κῦμα].

Λειόμιτος (ὁ, ἡ), netezitoрă de fireле mînzeĭ. [λεῖος, μίτος].

Λειοντῆ (ἡ), noet: în locă de λεοντῆ.

Λειοντομάχης, Λειοντοπάλης, noet: în locă de λεοντομάχης, ші чл:

Λειοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λειόω. [λεῖος, ποιέω].

Λειόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кз netede (непъroase) picioare. [λεῖος, πούς].

Λεῖος, [în afin: кз λείχω] α saă ος, ον, netedă, drептă, лъчиă, склівісїтă; алънекосă; (desnpe пажеште, saă локă) шесă; лінsită de nomĭ; (desnpe oamenĭ) непъroсă; (кне -орĭ) nisată sъвцire; (fir:) влажінă, влindă; (desnpe ворвe) dзлче, атъцitoрă, лінгвшitoрă. || (sъвst:) кнă felă de neште fъръ solzĭ, (noate)=Γλῆνος, saă Λειόβατος.

Λειόστρακος (ὁ, ἡ), чел кз цestă, saă коажъ netedъ (пр: ек: ка midia). [λεῖος, ὄστρακον].

Λειόστρειον, ші Λειόστρεον (τὸ), кнă felă de stpidiĭ кз коажа netedъ. [λεῖος, ὄστρεον].

Λειότης (ἡ), netezime. [λεῖος].

Λειοτριβέω -ῶ, biit: -ήσω, frекă, nisezъ sъвцire, търънцezъ. [din

Λειοτριβής, έος (ὁ, ἡ), nisată (frекатă) търънt.]λεῖος, τρίβω].

Λειοτριχέω -ῶ, biĭt: -ήσω, ші Λειοτριχιάω -ῶ, biit; -άσω, amă пърă netedă (лінsă, пз крецă). [λεῖος, θρίξ].

Λειουργέω -ῶ, biit: -ήσω,, =Λειοποιέω. [λεῖος, ἔργον].

Λείουσι, noet: în locă de λέουσι, dat: îm: ал лвĭ λέων.

Λειόφλοιος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кз коажъ netedъ. [λεῖος, φλοιός].

Λειόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кз netede frзnze. [λεῖος, φύλλον].

Λειόω -ῶ, biit: -ώσω, netezeskă, лъstpeză, склівіseskă чева; жътълeskă, stългă първл, saă пъfвл; (med:) niseză търънt. [λεῖος].

Λειπανδρέω -ῶ, biit: -ήσω, amă лінsъ de бървацĭ (de oamenĭ). [ші

Λειπανδρία (ἡ), =Λειψανδρία. [λείπω, ἀνήρ].

Λειπανθρωπέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λειπανδρέω. [ші

Λειπανθρωπία (ἡ), = Λειψανδρία. [λείπω, ἄνθρωπος].

Λειπεργάτης, ου (ὁ), чел че'шĭ лазъ (îшĭ лепевеште) лъкрвл. (ал: îndpent: λιπερνήτης). [λείπω, ἔργον].

Λειποβοτανέω -ῶ, biit: -ήσω, amă лінsъ de earбъ, saă de бърienĭ. [λείπω, βοτάνη].

Λειπογάλακτος (ὁ, ἡ), лінsită de лапte, înцъркată de ла цîцъ, =Λειπόθηλος. [λείπω, γάλα].

Λειπόγαμος (ὁ, ἡ), лінsită de nзntъ, (ad:) лъsътoрă de soцie. [λείπω, γάμος].

Λειπογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (калă ші чл:) лінsită de dĭnцiĭ арътътoрĭ de вîpsta sa. [λείπω, γνώμων].

Λειπογράμματος (ὁ, ἡ), лінsită de oлiтеръ. (вezĭ ші ἄσιγμος). [λείπω, γράμμα].

Λειποδεὴς, έος (ὁ, ἡ), лінsită de челе трébзкінчоase. [λείπω, δέον].

Λειπόδερμος (ὁ, ἡ), лінsită de пĭеле, (ad:) тъĭată înпрежзр. [λείπω, δέρμα].

Λειποδρανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă...

Λειποδρανὴς, έος (ὁ, ἡ), [λείπω, δράω] лінsită de актівitate, злавă.

Λειπόθηλος (ὁ, ἡ), лінsită de цîцъ, înцъркată. [λείπω, θηλή].

Λειποθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, лешінă. [ші

Λειποθυμία (ἡ), лешінă, лешінape. [ші

Λειποθυμικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, sзпзsă ла лешінэрĭ. [din

Λειπόθυμος (ὁ, ἡ), лешінată. [λείπω, θυμὸς]. [de кnde

Λειποθυμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λειποθυμικὸς.

Λειπόκρεως (ὁ, ἡ,) лінsită de карне, (ad:) кзкъцівă. [λείπω, κρέας].

Λειπομαρτύριον (τὸ), (пзmaĭ în fp: de лецĭ). «Λειπομαρτυρίου δίκη». жзdікатъ înпротіва челзĭ че пз s' a înfъцішat de martърă. [λείπω, μάρτυς].

Λειπόναυς, (fъръ цen:) noet: ші Λειποναύτης, ου (ὁ), (marinară) пъръsitoрă de кораіе, saă de serвічзл sъă, (ad:) deseptoрă de marinъ. [λείπω, ναῦς, ші ναύτης]. [de кnde

Λειποναύτιον (τὸ), (пзmaĭ în fp: de лецĭ). «Λειποναυτίου δίκη». жзdікатъ аззпра deseptoрълзĭ de marinъ.

Λειπόνεως (ὁ, ἡ), =Λειπόναυς.

Λειπόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), пъръsitoрă de патріа sa în време de невоіе. [λείπω, πατρὶς].

Λειποπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), пъръsitoрă de татъл sъă. [λείπω, πατὴρ].

Λειπόπνοος -ους (ὁ, ἡ), лінsită de sзfлape. [λείπω, πνοή].

Λειποπυρίας, ου (ὁ), кзвтъ λειπυρίας.

Λειποπωγωνία (ἡ), sнînie de барвъ. [din

Λειποπώγων, ωνος (ὁ), лінsită de перĭ

în (snînă de) вarвъ. [λείπω, πώγων].

Λειπόρινος (ó, ή), noet: [λείπω, ῥινὸς] жвnвitъ de nïeле, fir:) de коажъ.

Λειπόσαρκος (ó, ή), =Λειπόκρεως. [λείπω, σάρξ].

Λειποσιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ лinsitъ de храпъ. [λείπω, σῖτος].

Λειποστρατεία (ή), ші Λειποστράτιον (τὸ), deseptape de ostaшъ. [mi

Λειποστρατέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Λειποτακτέω. [ші

Λειποστρατία (ή), =Λειποστρατεία. [ші

Λειποστράτιος, ші Λειποστρατιώτης, ου (ó), =Λειποτάκτης. [λείπω, στρατὸς, saъ στρατιὰ].

Λειποτακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ ʃaкъ, sîntъ....

Λειποτάκτης, ου (ó), пъръsitorъ (ostaшъ) de pîndвл sъъ, (Fpanц:) deseptorъ.[ші

Λειποταξία (ή), вina deseptorвлї. [ші

Λειποτάξιον (τὸ), =Λειποταξία. ‖ «Λειποταξίου δίκη». Лец: жвdikatъ înnpotiва deseptorвлї. [ші

Λεποτάξιος (ó), = Λειποτάκτης. [λείπω, τάττω, τάξις].

Λειποτονέω -ῶ, вiit: ήσω, nïerzъ din tonвл, (ad:) nвterpea mea. [λείπω, τόνος].

Λείπουρος (ó, ή), linsitъ, чïвntъ de коadъ. [λείπω, οὐρὰ].

Λειποψυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Λειποθυμέω. 2) (în Ep:) sîntъ linsitъ de квражъ, miчinimъ. [ші

Λειποψυχία (ή), = Λειποθυμία 2). fpikoшie, miчinimie. [din

Λειπόψυχος (ó, ή), = Λειπόθυμος. 2) fpikosъ, miчinimъ. [λείπω, ψυχή].

Λειπτέον, nosit: ал лвї λείπω.

Λειπυρία (ή), ші Λειπυρίας, ου (ó), în локъ de λειποπυρίας (se înц: πυρετὸς), fpigврї, nepioadeле къpora вiп вnвл neste алтвл, ші fepвinцeала linseшte, iap fpigвл este maї neintpepвntъ. [λείπω, πῦρ]. [de вnde

Λειπυρικὸς, ὴ, ὸν, ші Λειπυριώδης, εος (ó, ή), în локъ de λειποπυριώδης, (omъ) nътimaшъ, (вoалъ) xapaктepizatъ de fpigврї linsite de fepвinцeалъ.

Λείπω, [în afin: кв λίπος] вiit: λείψω, (nex: ἔλιπον; ші maї noъ pap ἔλειψα, ші miж: ἐλιπόμην, tpe de кв: λέλοιπα, ші nas: λέλειμμαι, nex: ἐλείφθην) лasъ, пъръseskъ; лasъ dвne sinemї, saъ dвne moaptea mea; (ші nas:) pъmîїъ (pътъшіцъ); pъмъїъ înanoї; sîntъ linsitъ (шaї nвцinъ, ші f.r: maї de жos) în чева; mъ daъ în латвpe; mъ свnвїъ; mъ вірвїeskъ; mъ înnвцinezъ; (вne-opї) nв шtiъ; (în a tpeia neps: saъ în naptч:) linseskъ, nïepъ, mъ isnpъвeskъ. «Οὐδέ τι λεῖπεν ἔκτοθεν αὐλῆς». Od: I. «Λείπειν τὴν τάξιν». Esxл: = Λειποτακτεῖν. «Λίπεν ὀστέα θυμός». Iл: M. 'ї a eшit sвfleiвл. (ші кв dat: пpeп:) «Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο». Iл: Σ. (ші ел:) «Ψυχὴ λέλοιπεν». Od: Ξ. «Νήπιον υἱὸν ἔλειπες». Tкp: «Δῶρόν μοι τὴν σύριγγα ἔλιπε». Tкp: (ші miж:) «Μηδ' ἡμῖν ὀπίσω πῆμα λίποιτο». Iл: Γ. «Μνημόσυνα λιπέσθαι εἰς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον». Ep: (ші nas:) «Τοῖο δ' ἀοσσητὴρ ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην». Iл: X. (ші кв dat: nepiп:) «'Ολίγων σφι ἡμερέων λείπεται σιτία». Ep: (ші кв цen:) «Μενέλαος 'Αντιλόχοιο λείπετο». Iл: Ψ. (ші кв пpeп:) «Πῶς ἄν ἀπὸ σεῖο λιποίμην οἶος». Iл: I. «Ὥστε μὴ λείπεσθαι τοῦ κήρυκος». Tвч: (ші fir:) «Λειπόμενος ξύνεσιν οὐδενός». Tвч: «Λειπὸμενος παρὰ πολὺ τῆς ἀξίας». Ilв: «Οὐδὲν ἐμοῦ λείπῃ γιγνώσκων». Ksn: шtiї toate кa ші mine. «Ὅπως μὴ λείψομαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε». Ep: «Τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον λείψεσθαι τοῦ ἐκείνων». Ep: (ші ʃъpъ kazъ). «Λείπονται Ῥωμαῖοι μάχῃ μεγάλῃ», Ilв: se вirвїesk. «'Ο τοῦ λείπεσθαι καιρός». Ilв: de a se свnвne. «Τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται τὠστέα». Tкp: aъ pъinas nвmaї oaseле. «Λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησι νόμων». Eвp: nв квnoskъ oвiчeїкpiле Elinilop. «Λελειμμένος λόγου». Sof: neaвzind, saъ neînцeлerînd. (ші în a tpeia neps:). «Τυρὸς οὐ λείπει με. Tкp: nв 'mї linseшte de локъ. «Λίπον ἰοὶ ἄνακτα». Od: X. i s' aъ isnpъвit sъцeцeле. (ші кв inf: indip:) «Τοσοῦτον λείπει ἄγονος εἶναι». Ilл: (ші кв цen.) «Παντὸς λείπει». Ilл: «Τριάκοντα ἔτη λείποντα δυοῖν». Ilв: «Οὐ λείπει τῶν ἑκατὸν σταδίων». Ilв: «Λείπει μικρὸν τοῦ θήλεος τὴν ἰδέαν». Лкs: ppea nвцin se deoseвeшte. (ші ʃъpъ kazъ). «Τὰ λίνα πάντα λελοίπει ἐκ Μοιρῶν». Tкp: «'Ηνπερ μὴ λείπωσιν αἱ δίκαι». Apstf: (ші în naptч:) «Τὸ λεῖπον ἀντεισάγειν». Гал: (вezї ші ἐκλείπω, ші ἐλλείπω).

Λειπώδιν, [λείπω, ὠδίν] ινος (ó, ή), лъsatъ, skъnatъ de dвpepiле faчepiї.

Λείρινος, η, ον, fъквtъ din (saъ aseмenea кв) kpinъ. [λείριον].

Λειριοειδὴς, έος (ó, ή), [λείριον, εἶδος] гpam: ekзллik: a лвї...

Λειριόεις, εσσα, εν, noet: asemenen кв

Λείριον (τὸ), kpinъ алвъ, (Fpanц:) lis; (вne-opї) =Νάρκισσος; (noate ші) лалea; (noet: în цen:) floape. (npinч: nevt: лвї

Λείριος (ὁ, ἡ), poet: = Λειριόεις. [λειρός]. [de ɜnde

Λειριώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λειριοειδής.

Λειρὸς, [λεῖος, λευρός] ὰ, ὸν, sɜɜцipe, fraɲedă, delikată. (se konf: kɜ λιρός). ‖ (sɜɜst:) epɜrașă alɜă. (bezî ші λeɜηρίς).

Λειρόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел kɜ dɜaчî (atragачî) okî. [λειρὸς, ὀφθαλμός].

Λεϊστὸς, ὴ, ὸν, Ion: poet: în локă de ληΐστός.

Λέϊτος, ші Λεῖτος (ὁ, ἡ), gram:=Λήϊτος, пɜблікă, al poporɜlɜî. [λεὼς At: =λαός.]

Λειτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, sɜvîrșeskă (prinч: kelтɜind de la sinemî) пɜблікъ slɜжвъ, че m' amă însɜrчinat; (în цen:) slɜжeskă statɜlɜî; (Bisep:) slɜжeskă sf: лitɜrie. [λειτουργός]. [de ɜnde

Λειτούργημα (τὸ), slɜжвъ sɜvîrșitъ (saă лɜatъ asɜpra kɜîva) pentrɜ пɜблікă. [ші

Λειτουργησία, ші

Λειτουργία (ἡ), пɜблікъ slɜжвъ (че în repɜblikane state se însɜrчinaă a sɜvîrși ne pîndă kelтɜind de la sine чetъцenîi чeî bogaцî); (în цen:) fantъ de komɜnă folosă. (de ɜnde) «Ὁ ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν». Плв: enistatɜl meштeріlor, лɜkrъtoріlor oштipîi. 2) (Bisep:) sfinta лitɜrie.

Λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, kɜbenită la îndeплinitorɜl пɜблічeî slɜжвe, saă kîar ші la aчeastъ slɜжвъ. [din

Λειτουργὸς (ὁ,ἡ), [λεῖτος, ἔργον] (prinч:] =Δημιουργός, meштeră, лɜkrъtoră kɜ mîîneле; (lar partik: ші maî kɜ seamъ în repɜblіче) îndeплinitoră kɜ але sale kelтɜîelî de вре o пɜблікъ slɜжвъ; (în цen:) slɜжвamă; (de ɜnde Bisep:) slɜжitoră de sfînta лitɜrie.

Λειφαιμέω -ῶ, biit: -ήσω, îmî пîerză sînцeле. [din

Λείφαιμος (ὁ,ἡ), лinsită de sînцe, seapъdă. [λείπω, αἷμα].

Λειχάζω, biit: -άσω, =Λείχω, лinră.

Λειχὴν, [λείχω] ῆνος (ὁ), ɜnă feră de mɜчigaîă, saă pîle, че ese maî kɜ seamъ пe koaжele kopaчilor; (de ɜnde despre ошă, калă, ші чl:) пeчinцine. «Λειχὴν ἄφυλλος». Esxl: ɜskъчîɜne. [de ɜnde

Λειχηνιάω -ῶ, biit: -άσω, amă пeчinцine.

Λείχω, [în afin kɜ λεῖος] biit: λείξω, (de avi) лinră.

Λειψανδρία (ἡ), лinsъ de вървацî (de рamenî), (Franц:) dépopulation. [λεῖψις, ἀνήρ].

Λειψαννλόγος (ὁ, ἡ), adɜnъtoră de rъmъшiцe. [λείψανον, λέγω].

Λείψανον (τὸ), rъmъшiцъ, pestă; bɜkatъ пɜstratъ din вре ɜnă aɜtoră. [ші

Λεῖψις, εως (ἡ), лъsape, пъръsipe; (de avi) лinsъ. [λείπω].

Λειψιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: a kърsîa лɜminъ пîepe (linseшte) kîte пɜцinе. «Μήνη—». Manet:. [λεῖψις, φάος].

Λειψόθριξ, ὁτριχος (ὁ, ἡ), =Λειπόθριξ.

Λειψοσέληνος (ὁ, ἡ), чел maî 'nainte de, saă dɜпe лɜnъ плinъ. ‖ (sɜɜst: neɜt:) пiшkъtɜrъ de лɜnъ. [λεῖψις, σελήνη].

Λειψυδρέω -ῶ, biit: -ήσω, пътimeskă de linsъ de apъ, mъ sвîntă. [ші

Λειψυδρία (ἡ), linsъ dъ apъ, ɜskъчîɜne.

Λειψύδριον (τὸ), локă linsită de apъ. [din

Λείψυδρος, (ὁ, ἡ), linsită de apъ. [λεῖψις, ὕδωρ].

Λειώδης, εος (ὁ, ἡ), =[Λεῖος], netedă.

Λείωμα (τὸ), op че s' a frekat, saă s' a nisat mърɜnt; (de ɜnde partik:) вънseaoa alвastrъ a zɜgravilor. [λειόω].

Λείων, οντος (ὁ), (poet: neîntp: la nomin:) în локă de лéων.

Λείωσις, εως (ἡ), netezipe; лɜstrape, sklivisipe; (de ɜnde ɜne-orî) плешɜвipe. 2) nisape mърɜnt. [λειόω].

Λεκανάριον (τὸ), dim: al лɜî...

Λεκάνη (ἡ), [λέκος] basă de mînkare, блidă, taleră, ші чl:; saă (de avi) leгeană (de snълat).

Λεκανίδιον(τὸ), dim: al лɜî...

Λεκάνιον (τὸ), dim: al лɜî λεκάνη, блidă de бɜkate; saă legenașă.

Λεκανὶς, ίδος, ші Λεκανίσκη (ἡ), =Λεκάνιον.

Λεκανομαντεία (ἡ), ɜnă feлă de гivitopie.

Λεκανόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гivitoră, proporitoră prin legeană kɜ apъ. [λεκάνη, μάντις].

Λεκανοσκοπία (ἡ),=Λεκανομαντεία, privipe în legeană. [λεκάνη, σκοπός].

Λεκάριον (τὸ), dim: al лɜî λέκος.

Λεκιθίτης, ου (ὁ), (ἄρτος) пîine fъkɜtъ kɜ гълвenɜшă de oă, saă din fъinъ de legɜme. [λέκιθος].

Λεκιθολαχανόπωλις, ιδος (ἡ), kom: vînzɜtoape de гълвenɜme de oɜъ, ші de verdeцɜrî. [λέκιθος, λάχανον, πώλης].

Λεκιθοπώλης, ου, (ὁ) ші Λεκιθόπωλις, ιδος (ἡ), vînzɜtoră, -oape de legɜme mъчinate, saă de oɜъ. [λέκιθος, πώλης].

Λέκιθος (ἡ), [λέκος] гълвenɜшă de oă. (de ɜnde din asemъnarea колoareî 2) linte (de Eцintă) deskojitъ, saă sleitъ, вътɜtъ. (bezî ἔτνος). [de ɜnde

Λεκιθώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea kъ lékiθos (bezĭ ziч:).

Λεκὶς, ίδος (ἡ), ші Λεκίσκιον (τὸ), ші Λεκίσκος (ὁ), = Λεκάριον, dim: ал лъĭ...

Λέκος, εος-ους (τὸ), ші Λεκὸς (ὁ), slpakinъ, talerъ (bezĭ ші лопáς) [λέπος].

Λεκρὸς (ὁ),=Λικρός.

Λεκτέος, α, ον, posit: ал лъĭ λέγω.

Λέκτης, ου (ὁ), ворбitorъ, opatorъ. [λέγω]. [de ъnde

Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, relativъ, saъ îndemînatikъ ла ворбire, eksпresivъ. «Τῶν μέτρων μάλιστα λεκτικὸν τὸ ἰαμβεῖον ἐστί». Лкs:

Λέκτο, poet: în aпok: în локъ de ἐλέλεκτο, pas: neste-sъв: ал лъĭ λέγω.

Λεκτὸς, ἡ, ὸν, zisъ, saъ de suвs, de eksпimat. «Λεκτὰ». Пл: kîte konstaъ întrъ a se ziчe nвmaĭ (fъръ a eksista în faптъ), abstrakte. 2) (pap) în локъ de ἐκλεκτὸς, alesъ. [λέγω].

Λέκτριος (ὁ, ἡ), poet: къzвtъ ла patъ.

Λεκτρίτης, ου (ὁ), (θρόνος) жецъ odixnitorъ, ka ъnъ patъ, kananea. [din

Λέκτρον (τὸ), [λέγω]=Λέχος, patъ; (прin întînd:) пвntъ, înпreвnъ dorпire de kъsъtopiцĭ; trвпeaskъ înпreвnare.

Λεκτροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: ĭвbitorъ de patъ, (ad:) înkinatъ plъчerii de trвпeaskъ înпreвnare. [λέκτρον, χαίρω].

Λελαβέσθαι, poet: în локъ de λαβέσθαι, шїж: nex: de inf: [ші

Λελάβησι, poet: în локъ de λάβῃ, a 3: neps: de nex: 2: de sвп: ал лъĭ λαμβάνω.

Λελάθω, λελάθοισι, λελαθέσθαι, ші чл: poet: în локъ de λάθω, ші чл:

Λέλακα, poet: tpe: de kъ: ші Λελάκοντο, poet: în локъ de ἔλακον, a 3: îm: neps: de nex: 2: ал лъĭ λάσκω.

Λέλασμαι, Еол: poet: în локъ de λέλησμαι pas: tpe: de kъ: ал лъĭ λανθάνω.

Λελάχω, poet: în локъ de λάχω, nex: Ω: de sвп: ал лъĭ λαγχάνω.

Λέλειμμαι, pas: tpe: de kъ: ал лъĭ λείπω,

Λελειχμότες, poet: (pap) în локъ de λελειχότες, saъ λελιχμηκότες, îm: tpe: de kъ: ал пaptч: лъĭ λείχω, saъ ал лъĭ λιχμάομαι.

Λελέχθαι, pas: tpe: de kъ: de inf: ал лъĭ λέγω.

Λέληθα, tpe: de kъ: (în локъ de prez:) ал лъĭ λανθάνω [de ъnde

Λεληθότως, adв: (de пaptч:) = Λάθρα, пe askвns, пe nesimцite.

Λέληκα, poet: tpe: de kъ: ал лъĭ λάσκω.

Λέλημμαι, poet: în локъ de εἴλημμαι pas: tpe: de kъ: ал лъĭ λαμβάνω.

Λέλησμαι, pas: tpe: de kъ: ал лъĭ λανθάνω.

Λέλησμαι, poet: (prin kontrak:) în локъ de λελήϊσμαι, tpe: de kъ: ал лъĭ λητίζομαι.

Λέληφα, poet: în локъ de εἴληφα, tpe: de kъ: ал гъĭ λαμβάνω.

Λελίημαι, poet: tpe: de kъ: (întreв: nвmaĭ în paptч:), ші λελίητο, poet: neste-sъв: ал лъĭ λιλαίομαι.

Λελιμμένος, η, ον, tpe: de kъ: de пaptч: ал лъĭ λίπτομαι.

Λελογισμένως, adв: (de paptч:) kъ sokotire, saъ rîndire. [λογίζομαι].

Λέλογχα, miж: tpe: de kъ; ал лъĭ λαγχάνω.

Λέλοιπα, miж: tpe: de kъ: ал лъĭ λείπω.

Λελύμασμαι, tpe: de kъ: ал лъĭ λυμαίνομαι.

Λελυμένως, [λύω] adв: (paptч:) deslînat, desmъцat, kъ molitвne, fъръ tonъ.

Λελῦνο, poet: în локъ de λελυμένος εἴη, a 3: sing: neps: de tpe: de kъ: ал poft: лъĭ λύομαι.

Λεμβάδιον (τὸ), dim: ал лъĭ λέμβος.

Λέμβαρχος (ὁ), kъpitanъ, saъ kîршачĭъ de шалвпъ. [λέμβος, ἄρχω].

Λέμβος (ἡ, ші maĭ poъ τὸ), [λέπω, λοβὸς] ъnъ felъ de korabie (kъ прва askцitъ), шалвпъ.

Λεμβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de шалвпъ.

Λέμμα (τὸ), [λέπω] = Λέπισμα, коажъ; (în цen:) akoperemîntъ.

Λέμνα (ἡ), ъnъ felъ de plantъ (чe ese în stътътoape ane), linte de apъ.

Λέμφος (ὁ), [în afin:: kъ λάμπη] mвkъ; (прin întind:) прostie, nerĭoвie, (Лат:) limfъ. (bezĭ ші κόρυζα). || (ka adiek:) mвkosъ; (прin întind:) прostъ, nepodъ. [de ъnde

Λεμφώδης, εος (ὁ, ἡ), mвkosъ.

Λέντιον (τὸ), [Лат: *linteum*] штергаръ (прosonъ) de inъ.

Λεξείδιον (τὸ), dim: ал лъĭ λέξις.

Λεξείω, (fъръ вiit:) amъ poftъ de ворвъ. [efetikъ (poftitivъ) ал лъĭ λέγω].

Λέξεο, poet: în локъ λέξου, miж: nex: порвнч: ал лъĭ λέγω (кълкъ).

Λεξίδιον (τὸ), =Λεξείδιον.

Λεξιθήρ, ος, ші

Λεξιθήρας, ші Λεξίθηρος, ου (ὁ), вînъторъ

de zi4ерĭ (pape, saŭ поѫъ). [λέξις, θήρα]. [de ѫnde

Λεξιθηρέω -ῶ, biit: -ήσω, bînezŭ (каѫtŭ sъ гъseskŭ) neoвiчnѫite zi4ерĭ. [ші

Λεξιθηρία (ἡ), кѫ din adinsѫл bînape (къѫtape) de pape zi4ерĭ.

Λεξικογράφος (ὁ, ἡ), лeксikoграfŭ, skpiitopŭ de dikцionape. [λεξικόν, γράφω].

Λεξικός, ἡ, όν, pелативŭ, saŭ îndелетniчitŭ лa zi4ерĭ; (de ѫnde || sѫbst: **бърв:**) =Λεξικόγραφος. || (neѫt:) dikцionapŭ de лimвъ. [din

Λέξις, εως (ἡ), ворвire, ekspresie; (oвiч:) stiлѫл лектикŭ; (ші maĭ oвiч:) o singъp ворвъ, zi4ере; (ѫne-orĭ) nasaжŭ de aѫtopŭ, zisъ. [λέγω].

Λέξο, noet: în локŭ de λέξεο, saŭ λέλεξο, кѫлкъ te.

Λέξον, nex: 1: de порѫnч; ал лѫĭ λέγω.

Λεοντάγχονος (ὁ, ἡ), noet: sѫгрѫmъtopŭ de леĭ. [λέων, ἀγχόνη].

Λεοντέη (ἡ), Ion: noet: în локŭ de λεοντῆ.

Λόντειος, a saŭ ос, он, ші noet: Λεόντεος, η, ον, de леŭ. [ші

Λεοντῆ (ἡ), în kontpak: în локŭ de λεοντέη (se înц: δορά), пĭеле de леŭ. [ші

Λεοντηδόν, adв: ка ѫnŭ леŭ. [ші

Λεοντιαῖος, α, ον, deonotpivъ (лa mъpime) кѫ ѫnŭ леŭ. [ші

Λεοντιάω -ῶ, biit: άσω, imitŭ (mъ prefakŭ a) леŭ. [ші

Λεοντιδεὺς, έως (ὁ), леѫшорŭ, пѫĭŭ de леŭ. [ші

Λεοντικὴ (ἡ), ѫnŭ felŭ de плantъ кѫ pъdъчinъ dѫлче лa mînkape, = Καλία, (Franц:) *chervis sauvage*. [ші

Λεόντιος, α, ον, =Λεόντειος. [mi

Λεοντίσκος (ὁ), dim: ал лѫĭ [λέων], леѫшорŭ.

Λεοντόβοτος (ὁ, ἡ), (пароks:) пъstopŭ (хрънitopŭ) de леĭ. «Κυβέλη—». Non: 2) (пропароks:) пъskѫtŭ (локуitŭ) de леĭ. [λέων, βόω, βόσκω].

Λεοντοδάμας, αντος (ὁ), noet: domolitopŭ de леĭ. [λέων, δάμνω].

Λεοντοδέρης, ου (ὁ), ѫnŭ felŭ de (пре-цioasъ) пĭatpъ кѫ faцъ ка пĭелеа леѫлѫĭ. [λέων, δέρω].

Λεοντόδιφρος (δ, ἡ), noet: каре ѫmвлъ în tpъsѫpъ tpasъ de леĭ. [λέων, δίφρος].

Λεοντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în forмъ (saŭ firѫpъ) de леŭ. [λέων, εἶδος].

Λεοντόθυμος (ὁ, ἡ), чел кѫ inimъ de леŭ. [λέων, θυμὸς].

Λεοντοκέφαλος (ὁ, η), чел кѫ капŭ de леŭ. [λέων, κεφαλὴ].

Λεοντοκόμος (ὁ, ἡ), noet: [λέων, κομέω] înгрiжitopŭ de леĭ

Λεοντομάχης, ου (ὁ), каре se вate saŭ s' a бъiѫt кѫ леĭ. [λέων, μάχη].

Λεοντομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), aimestekatŭ din naштere кѫ (ne жѫmъtate) леŭ. [λέων, μίγνυμι].

Λεοντοπάλης, ου (ὁ), noet: лѫпъtopŭ кѫ леĭ. [λέων, πάλη].

Λεοντόπαρδος (ὁ), =Λεόπαρδος.

Λεοντοπέταλον (τὸ), ѫnŭ felŭ de плantъ,=Λεοντικὴ, saŭ Λεοντοπόδιον. [λέων, πέταλον].

Λεοντοπίθηκος (ὁ), ѫnŭ felŭ de maĭmѫцъ кѫ коатъ ка de леŭ. [λέων, πίθηκος].

Λεοντοπόδιον (τὸ), ѫnŭ felŭ de плantъ, saŭ de пъпъdie, koada nisiчeĭ. [din

Λεοντόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ пiчoape ка de леŭ. [λέων, πούς].

Λεοντοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ oбpazŭ, saŭ faцъ de леŭ. [λέων, πρόσωπον].

Λεοντοτροφία (ἡ), хрънipe (цinepe) de леĭ. [λέων, τροφὴ].

Λεοντοῦχος (ὁ,ἡ), чел че ape (цine) леĭ. [λέων, ἔχω].

Λεοντόφονος (δ, ἡ), (пароks:) omopîtopŭ, (пропароks:) omopîtŭ de леŭ. [λέων, φόνος].

Λεοντοφόρος (ὁ, ἡ), tpansportъtopŭ de леĭ. [λέων, φέρω].

Λεοντοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskѫtŭ din (saŭ кѫ patъpъ de) леŭ. [λέων, φυὴ].

Λεοντόχλαινος (ὁ, ἡ), înвъpъkatŭ кѫ пĭеле de леŭ. [λέων, χλαῖνα].

Λεοντόχορτος (ὁ, ἡ), noet: mînkatŭ de леŭ. [λέων, χόρτος].

Λεοντόψυχος (ὁ, ἡ), = Λεοντόθυμος. [λέων, ψυχὴ].

Λεοντῶδὴς, εος (ὁ, ἡ), = Λεοντοειδὴς. [λέων]. [de ѫnde

Λεοντωδῶς, adв: =Λεοντηδόν.

Λεόπαρδος (ὁ), ѫnŭ felŭ de feaръ (întpe леŭ ші papdosŭ). [λέων, πάρδος].

Λεουργὸς (ὁ, ἡ), гls: în локŭ de λεωργὸς.

Λεπαδεύομαι, biit: -εύσομαι, adѫnŭ skoiчĭ de mape, stpidiĭ, ші чл: [λεπάς].

Λεπαδνιστὴρ (ὁ), къпъtîiѫл хamѫлѫĭ. [din

Λέπαδνον (τὸ), хamŭ (de калŭ); (noet:) жѫгŭ; лапцŭ. [λέπω].

Λεπαῖος, α, ον, noet: [λέπας] пĭetposŭ, pînosŭ.

Λέπαμνον (τὸ), (maĭ noŭ) în локŭ de λέπαδνον.

Λέπαργος (ὁ, ἡ), poet: [λέπος, ἀργὸς] алвъ ла пїеле.

Λέπας, αος (τὸ), poet: [λέπω] мънte пїetposъ ші голъ, stînkъ.

Λεπὰς, άδος (ἡ), [λέπος] ънъ felъ de stpidie, kape se лinemte пе пїetpe. [de ънde

Λεπαστὴ (ἡ), (прinч: enit: ал лъї κύλιξ) ънъ felъ de mape пахаръ în formъ de λεπάς. [ші

Λεπαστίς, ίδος, (ἡ), гλs: în локъ de λεπαστή. [ші

Λέπαστρον (τὸ), ънъ instрътînтъ neskъpeskъ пentръ вînapea skoїчелор de mape.

Λεπίας, ου (ὁ), ънъ felъ de пеште къ marї soлzї. [ші

Λεπίδιον (τὸ), dim: ал лъї [λεπίς]. 2) ънъ felъ de плantъ, =Ἰβηρίς, saъ Γιγγίδιον, tapxonъ.

Λεπιδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ de (ка о) коажъ. [λεπὶς, εἶδος].

Λεπιδόχαλκος (ὁ), aramъ ъъвgialъ къ чїокапъл ка ънъ soлzъ saъ o foae. [λεπὶς, χαλκὸς].

Λεπιδόω -ῶ, biit: ώσω, fakъ чева soлzosъ, soлzeskъ. [λεπὶς]. [de ънde

Λεπιδωτὸς, ὴ, ὸν, soлzosъ. ‖ (ъъвst:) ънъ felъ de пеште de Nilъ, (noate)=Λεπίας.

Λεπίζω, biit: -ίσω, къръцъ de soлzї, saъ жънoїъ de коажъ. [λεπὶς].

Λέπιον (τὸ), dim: ал лъі λέπος.

Λεπὶς, ίδος (ἡ),= (ші dъne tinъ nъmaї dim: ал лъї) Λέπος. soлzъ de пеште; (în цen:) коажъ, foae.

Λέπισμα (τὸ), [λεπίζω] коажъ dene noamъ (къръцitъ).

Λέπορις, ιος (ὁ), Eол: (de ачі) їепъре, Лat: lepus -oris.

Λέπος, [λέπω] εος -ους (τὸ), коажъ, foae; soлzъ de пеште; (în цen:) пїеле, akoперемînтъ.

Λέπρα, ας (ἡ), лепръ, o воалъ a пїелїї, каре o înъъпрешte, ка кът s' ap soлzi. (чел маї din ърмъ гradъ ал ачesteї воале este λώβα). [λέπος]. [de ънde

Λεπρὰς, άδος (ἡ), poet: (adiekt:) în локъ de λεπρὰ, лепроазъ; (fir:) жънвітъ, mînkatъ. «Πέτρα —». ‖ (ъъвst: se înц: νόσος) în локъ de λέπρα. [ші

Λεπράω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ лепrosъ; (desпре арворї) fakъ мъчігаїъ, pїїezъ; (desпре вinъ) мъ taїъ, мъ акreskъ. [ші

Λεπριάω -ῶ, biit: άσω, = Λεπράω. [ші

Λεπρικὸς, ὴ, ὸν, релатівъ къ, saъ ъънъ (ка леакъ) de лепръ. [ші

Λεπρὸς, ὰ, ὸν, soлzosъ, saъ ка къ soлzї; (прin ърm:) asпръ; (desпрestînчї) pînosъ; (овіч:) лепrosъ, saъ лoвosъ. [de ънde

Λεπρόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ чева asпръ, înъъпрeskъ. [ші

Λεπρύνω, biit: -υνῶ, poet: = Λεπρόω. [ші

Λεπρώδης, εος (ὁ, ἡ), asпръ ла пеліцъ, ка лепrosъл; чел din felъл лепreї.

Λεπτακινὸς, ὴ, ὸν, ші Λεπταλέος, α, ον, poet: în локъ de [λεπτὸς], ъъвgірелъ, злъъцъ.

Λεπτεπίλεπτος, (ὁ, ἡ), poet: foapte ъъвgіре, saъ ъъкъцівъ. [λεπτὸς, ἐπὶ, λεπτός].

Λεπτηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λεπτολογέω. [λεπτὸς, ἀγορά].

Λεπτίζω, biit: -ίσω, pap în локъ de λεπτύνω. [ші

Λεπτὶς, saъ Λεπτῖτις, ιδος (ἡ), (se înц: κριθὴ) opzъ ъъвgіре, saъ лesne de deskожit. [ші

Λεπτίστερος, (în локъ de λεπτότερος) α, ον, (pap) компар: ал лъї [λεπτὸς].

Λεπτοβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: пъцin (пъ atît) adînkъ. [λεπτὸς, βάθος].

Λεπτόβλαστος (ὁ, ἡ), чел къ (skoцъtopъ de) ъъвgірї влъъstape. [λεπτὸς, βλαστός].

Λεπτοβόης, ου (ὁ), = Λεπτόφωνος. [λεπτὸς, βοή].

Λεπτόβυρσος (ὁ, ἡ), =Λεπτόδερμος. [λεπτὸς, βύρσα].

Λεπτόγαιος (γειος, γεως) (ὁ, ἡ), чел къ ъъвgіре, злавъ, sekъцівъ пъmînтъ. [λεπτὸς, γαῖα, saъ γέα γῆ].

Λεπτογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ ъъвgіре (пътрънzъtoape) minte, iskъsitъ. [λεπτὸς, γνώμη],

Λεπτογραμμία (ἡ), ъъвgіре, мърънтъ skpisoape. [din

Λεπτόγραμμος (ὁ ἡ), ъъвgіре, мърънt skpisъ. [ші

Λεπτόγράφος (ὁ, ἡ), (пароκs:) skpiitopъ, (пї пропароκs:) skpisъ ъъвgіре, saъ мърънt. [λεπτὸς, γράφω].

Λεπτοδέρματος, ші Λεπτόδερμος (ὁ, ἡ), ъъвgіре ла пїеле. [λεπτὸς, δέρμα]. [de ънde

Λεπτοδερμία (ἡ), ъъвgіpime de пїеле.

Λεπτόδομος (ὁ, ἡ), poet: [λεπτὸς, δέμω] ъъвgіре клъditъ, fъкътъ.

Λεπτοεπέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λεπτολογέω. [λεπτὸς, ἔπος].

Λεπτόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), ъъвgіре ла пъръ. [λεπτὸς, θρίξ].

Λεπτόθριος (ὁ, ἡ), poet: [λεπτὸς, θρῖον], =Λεπτόφυλλος

Λεπτόϊνος (ὁ, ἡ), чел къ ъъвgірї вine. [λεπτὸς, ἴν].

Λεπτοκάλαμος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџіре tpestie. || (ѕѣвѕt:) ѧnѣ fелѣ de tpestic. [λεπτὸς, κάλαμος].

Λεπτόκαρπος (ὁ,ἡ), prodѧкtорѣ de ѕѣвџіре (ѕлавѣ) podѣ. [λεπτὸς, καρπός].

Λεπτοκάρυον (ὁ, ἡ), = Ποντικὸν κάρυον, алѧпъ. [λεπτὸς, κάρυον].

Λεπτόκαρφος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџіре askie (џъпdърікъ, rimne, ѕаѣ џепшоаръ). [λεπτὸς, κάρφος].

Λεπτόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџіре кочеанѣ, ѕаѣ коadъ. [λεπτὸς, καυλός].

Λεπτόκνημος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџірї (ѕлавѣ) пѧлпе. [λεπτός, κνήμη].

Λεπτοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, таїѣ, токѣ мърѧnt, ѕаѣ nisezѣ. [λεπτὸς, κοπή].

Λεπτολέσχης, ου (ὁ), =Λεπτολόγος. [λεπτὸς, λέσχη]. [de ѧnde

Λεπτολεσχία (ἡ), =Λεπτολογία.

Λεπτολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвескѣ, ѕаѣ черчетезѣ чева преа кѣ амърѧntѧл (маї de мѧлte -орї de прisosѣ, ші ѕире амъџіре). [λεπτολόγος]. [de ѧnde

Λεπτολόγημα (τὸ), zisѣ, ѕаѣ черчетатѣ, кѣ амърѧntѧл (de прisosѣ).

Λεπτολογία (ἡ), de прisosѣ черчетаре, ѕаѣ експлікаре de челе маї мічї амърѧnte. 2) =Μικρολογία. [λεπτολόγος].

Λεπολογιστὴς, οῦ (ὁ), [neінтр: λεπτολογίζομαι:], ші

Λεπτολόγος (ὁ, ἡ), ворвіторѣ, ѕаѣ черчетоорѣ de чева преа кѣ амърѧntѧл (ѕире амъџіре). (Fрanџ:) *minutieux*. [λεπτὸς, λόγος].

Λεπτομέρεια (ἡ), мърѧнџіме, ѕаѣ мърѧnteле пърџї але вре ѧnѣї лѧкрѧ. [din

Λεπτομερὴς, έος (ὁ, ἡ), компѧѕѣ din мърѧnte пъртічеле; прівітѣ, ѕаѣ черчетатѣ кѣ амърѧntѧл. [λεπτὸς, μέρος]

Λεπτομερίμνία (ἡ), înгрижіре desпре челе маї мѧрѧnte ші мічї лѧкрърї. [din

Λεπτομέριμνος (ὁ, ἡ), înгрижіторѣ desпре челе маї мърѧnte ші шічї лѧкрърї; (прin ѧрт:) бъпѕіторѣ. [λεπτὸς, μέριμνα].

Λεπτομερῶς, adв: кѣ амърѧntѧл, (Fрanџ:) *en détail*. [λεπτομερὴς].

Λεπτόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: ѕѣвџіре ла минте, ісkѧѕітѣ; (fir:) вікleанѣ. [λεπτὸς, μῆτις].

Λεπτόμιτος (ὁ, ἡ), поеt: џеѕѧтѣ кѣ ѕѣвџіре торtѣ. [λεπτὸς, μίτος].

Λεπτομυθέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λεπτολογέω. [λεπτὸς, μῦθος].

Λεπτόνευρος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџірї певрe, вінe. [λεπτὸς, νεῦρον].

Λεπτόνητος, ѕаѣ Λεπτόπηνος (ὁ, ἡ), поеt: ѕѣвџіре торѕѣ, ѕаѣ џеѕѧтѣ. [λεπτὸς, νήθω, ѕаѣ πήνη].

Λεπτοποιέω, -ῶ, biit: -ήσω, =Λεπτύνω, [λεπτὸς, ποιέω].

Λεπτόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџірї (ѕлавe) пічоаре. [λεπτὸς, ποῦς].

Λεπτόπυγος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџіре (ѕлавѣ) шezѧтѣ. [λεπτὸς, πυγή].

Λεπτόραξ (ῥᾶξ), αγος (ὁ, ἡ), ѕѣвџіре în вровоапе. «Σταφυλὴ—». Плin: [λεπτὸς, ῥάξ].

Λεπτόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџірї рѣdѣчінї. [λεπτὸς, ῥίζα].

Λεπτόῤῥυτος (ὁ, ἡ), кѣргѣторѣ ѕѣвџіре (ка аџа). [λεπτὸς, ῥέω].

Λεπτὸς, [λέπω] ὴ, ὸν, (компар: рар λεπτίστερος) ѕѣвџіре (ка хîртіа, ѕаѣ fірѧл de пърѣ); мърѧnтѣ. 2) токатѣ, ніsatѣ мърѧnt. 3) ѕлавѣ, ѧѕkatѣ, nегрasѣ. 4) (fir:) stpimtѣ. «Τρίβος—». Ткр: потекъ. 5) (прin întind:) мікѣ; мърѧнџелѣ, ші ѕлъѣѧџѣ; fрацedѣ, делікатѣ; непѧtінчосѣ, џінгашѣ, плъпîndѣ. 6) (fir:) аskѧџітѣ ла минте; iskѧѕit експріматѣ. «Ρῆσις—». Кал: || (ѕѣвѕt:) Λεπτὸν (τὸ). чеа маї мърѧntъ монетъ (вапѣ); (ші Matm:) a шаїzечелea парte din чеasѣ, ѕаѣ din гradѣ, (ltr:) минѧтѣ. || (în: neѧt:) Λεπτὰ (ел: în локѣ de) adв: ѕѣвџіре, în мърѧnte вѧкъџеле.

Λεπτόσαρκος (ὁ, ἡ), =Λειπόσαρκος, ѕлавѣ, ѧѕкъџівѣ, ѕѣвџіратікѣ. [λεπτὸς, σάρξ].

Λεπτοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџірї, ѕлавї крачї, ѕаѣ пічоаре. [λεπτὸς, σκέλος].

Λεπτοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), = Λεπτολογιστὴς, ѕofistѣ, амъџіторѣ кѣ амърѧnte ворвe. [λεπτὸς, σοφιστὴς].

Λεπτοσπάθητος (ὁ,ἡ), поеt: [λεπτὸς, σπαθάω] ѕѣвџіре џеѕѧтѣ.

Λεπτόσπερμος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџіре съmînџъ. [λεπτὸς, σπέρμα].

Λεπτόστομος (ὁ, ἡ), чел кѣ ѕѣвџіре (мікъ, ѕtpimtъ) гѧръ, ѕаѣ гаѕръ. [λεπτὸς, στόμα].

Λεπτοσύνη (ἡ), поеt: în локѣ de λεπτότης. [ші

Λεπτόσυνος, η, ον, поеt: în локѣ de [λεπτὸς].

Λεπτοσύνθετος (ὁ, ἡ), ѕѣвџіре (din ѕѣвџірї foї, ші чл:) компѧѕѣ. [λεπτὸς, σύνθετος]

Λεπτοσχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), ѕѣвџіре рѧпtѣ, ѕfîmiatѣ. [λεπτὸς, σχίζω].

Λεπτόσωμος (ὁ, ἡ), ѕѣвџіре, делікатѣ ла трѧпѣ. [λεπτὸς, σῶμα].

Λεπτότης (ἡ), ѕѣвџіріme; ѕѧкъџіme; frъ-

*

цezime; delikateцъ; (fir:) iskъsinцъ, (Itл:) fineцъ. [λεπτὸς].

Λεπτοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭкъ mъrъnt, tokъ. [λεπτὸς, τομὴ].

Λεπτοτράχηλος (ὁ, ἡ), чел къ sъвцipe grъmazъ. [λεπτὸς, τράχηλος].

Λεπτότρητος (ὁ, ἡ), [λεπτὸς, τιτράω] гъъврitъ къ sъвцipĭ, slpimte гъърĭ.

Λεπτότριχος (ὁ, ἡ), =Λεπτόθριξ.

Λεπτουργέω -ῶ, biit: ήσω, лъкrezъ sъвцipe лъкръ. 2) =Λεπτολογέω. [ші

Λεπτουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лъкratъ sъвцipe. [ші

Λεπτουργία (ἡ), sъвцipe лъкраre. [din

Λεπτουργὸς (ὁ, ἡ), (прinч: летпаръ) лъкръtorъ sъвцipe, saĭ de sъвцipĭ лъкрърĭ (timпларъ, saĭ strъngаръ). [λεπτὸς, ἔργον].

Λεπτοϋφὴς, έος (ὁ, ἡ), sъвцipe цesътъ. [λεπτὸς, ὑφὴ].

Λεπτοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), sъвцipe, înkît a se вedea прintр' însъл, stpъвъzosъ. [λεπτὸς, φαίνω].

Λεπτόφλοιος (ὁ, ἡ), чел къ коажъ, saĭ nosriцъ sъвцipe. [λεπτὸς, φλοιὸς].

Λεπτοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natъrъ sъвцipe. [λεπτὸς, φυὴ].

Λεπτόφυλλος (ὁ, ἡ), чел къ foĭ, saĭ fрnze sъвцipĭ. [λεπτὸς, φύλλον].

Λεπτοφωνία (ἡ), sъвцipime de глasъ. [din

Λεπτόφωνος (ὁ, ἡ), чел къ sъвцipe (слaвъ) глasъ. [λεπτὸς, φωνὴ].

Λεπτόχανον (τὸ), = Λεπύχανον. [λεπτὸς, χαίνω].

Λεπτόχειλος (ὁ, ἡ), sъвцipe în ъзze, saĭ чеаркънъл dinпрежърл гърeĭ. [λεπτὸς, χεῖλος].

Λεπτόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел къ sъвцipe (delikatъ) пеліцъ. [λεπτὸς, χρὼς].

Λεπτόχυλος (ὁ, ἡ), чел къ sъвцipe (пъцinъ, ші пъ прea înkeratъ) mъstъ, saĭ sъкъ. [λεπτὸς, χυλὸς].

Λεπτόω -ῶ, biit: -ώσω, = Λεπτύνω. [λεπτὸς].

Λέπτυνσις, εως (ἡ), sъвцiepe (слъвipe, вsкъцipe ші чл:); înпъцinape. [ші

Λεπτυντικὸς, ἡ, όν, чел къ însъшime, saĭ îndemînatikъ de a sъвцia. [din

Λεπτύνω, biit: -υνῶ, (nas: tpe: de къ: λελέπτυσμαι) sъвцiezъ, слъвeskъ; miveskъ, înпъцinezъ; вsкъ. [λεπτὸς]. [de ъnde

Λεπτυσμὸς (ὁ), =Λέπτυνσις.

Λεπύριον (τὸ), dim: ал лъĭ λέπυρον, кожiцъ, nosriчoaръ [de ъnde

Λεπυριόω -ῶ, biit: -ώσω, =Λεπυρόω. [ші

Λεπυριώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λεπυρώδης

Λέπυρον (τὸ), =[Λέπος] nosriцъ, коажъ (de легътъ, поатъ, оъ, ші чл). [de ъnde

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, поеt: чел къ коажъ. [ші

Λεπυρόω -ῶ, biit: -ὠσω, къръцъ de (saĭ skoцъ чева din) коажъ (поатъ, легътъ, saĭ оъ). [ші

Λεπυρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λεπυρὸς, кожosъ, saĭ конpinsъ în коажъ. 2) компъсъ (ка чеапа) din кожĭ, saĭ foĭ.

Λεπύχανον (τὸ),=Λέπυρον; (naptik:) foae de чеапъ. [λέπος, χαίνω].

Λέπω, biit: λέψω, къръцъ чева de коажъ, saĭ de solziĭ; жъпoĭъ; (de ъnde kom:) batъ; (ші miж:) =Δέφομαι.

Λεπώδης, εος (ὁ, ἡ), кожosъ. [λέπος].

Лесвiáζω, biit: -άσω, imitъ mъĭeріle Лesвienче, desfътîndъ mъ în trъneaskъ înпрезпare прin гъръ (ка еле). [din

Лесвiάς, άδος (ἡ), Лesвianкъ, (din insъла Лesвosъ); (прin întind:) întpeвsinцътoape de челе маĭ monstrъoase кіпърĭ de trъпешti desfрînърĭ (ка еле). [Λέσβος).

Лесвίζω, biit: -ίσω, =Лесвiάζω. [din

Лесвὶς, ίδος (ἡ), =Лесвiάς. [ші

Λέσβιον (τὸ), чea de ал doilea карепъ a коръвii. 2) ъnъ felъ de archiтektonikъ орnъmînтъ (vezĭ ші κυμάτιον); ші dpentarъл de плътвъ, че слъжеште ла faчepea avestъia. 3) ъnъ felъ de mape пахаръ. (Λέσβος].

Леспὶς, ίδος (ἡ), поеt: =Ἐλεσπίς.

Лесχάζω, mi Лесχαίνω, biit: -άσω, поеt: =Лесχηνεύω. [ші

Лесχαῖος, α, ον, къvenitъ, saĭ potpiвitъ ла върfipe; върfitorъ. [din

Λέσχη (ἡ), [λέγω] конворвipe (ка съ трeакъ врemea), (Fpanц:) causerie; (ънeорĭ) sfatъ, adъnape sпре кінzвipe. «Σύγκλητον λέσχην γερόντων προτίθεσθαι». Sof: 2) (прin întind:) локъл, ъnde se adъnaъ, ші конворвĭаъ, saĭ ші петрeчeaъ toatъ noantea (маĭ къ seamъ сърачіĭ, ші чеĭ гъръ лъкръ ка ла kafenea ші чл:), (Itл:) kazinъ, saĭ вepsъ. (astfel epaъ ші a ле Pomanilop cholae porticum. вezĭ ші στοά' [de ъnde

Λέσχημα (τὸ) върfiвпъ.

Λεσχηνεία (ἡ), конворвipe (de петрeчepe). върfipe. [ші

Λεσχηνευτὴς, οῦ (ὁ), върfitorъ, (Tврч:) лafazanъ. [din

Λεσχηνεύω, ші (miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, конворвeskъ (ка съ трeакъ врemea), шezъ de ворвъ [ші

Λεσχηνίτης, ου (ὁ), ‖=Λεσχηνευτὴς. [λεσχήνη neîntp: din λεσχαίνω].

Λεσχηνόριος (ὁ), natponял sfatяpîlop, (enit: ал ляї Апολонѣ). [λεσχήνωρ, neîntp: din λεσχαίνω].

Λεσχηνώτης, ου (ὁ), школарѣ, axzitopѣ. [λεσχήνη neîntp: din λεσχαίνω].

Λεσχηρέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λεσχηνεύω.

Λέσχης, ου (ὁ), opatopѣ; върfitopѣ [λέσχη].

Λεσχομάχη (ἡ), noet: în локѣ de λογομαχία. [ші

Λεσχόμαχος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de λογομάχος. [λέσχη, μάχη].

Λευγαλέος, (în afin: кѫ λοιγὸς, ші λυγρὸς] α, ον, noet: прѣпѣditopѣ; grozavѣ; tikълosѣ. [de ѫnde

Λευγαλέως, adв: noet: grozaв; de mîлъ.

Λευκάζω, biit: -άσω, =Λευκαίνω. 2) (nestp:) sîntѣ алвічosѣ.

Λευκαία (ἡ), ѫnѣ felѣ de kîninъ, saѣ koажъ de плопѣ алвѣ nentpя fѫnїi, saѣ otroanc de коръвїї. [λεύκη].

Λευκαίνη (ἡ), ѫnѣ felѣ de kastanъ. [Λευκὰ, satѣ ал Kpeteї].

Λευκαίνω, biit: -ανῶ, (nex: ἐλεύκανα, ші nas: tpe: de кѫ: λελεύκασμαι) 'nълвeskѣ. ‖ (nestp: saѣ nas:) mъ fakѣ алвѣ, алвeskѣ. [λευκὸς].

Λευκάκανθα (ἡ), ѫnѣ felѣ de копъчелѣ sninosѣ, mъръчine кѫ flopї алве. [λευκὸς, ἄκανθα].

Λευκάλφιτος (ὁ, ἡ), fъкъtopѣ de алъ fъinъ. [λευκὸς, ἄλφιτον].

Λευκάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), nяptътopѣ de легътяръ de капѣ алъ. [λευκὸς, ἄμπυξ].

Λευκάνθεμον (τὸ), ѫnѣ felѣ de plantъ, ші floape алъ din soїял mѫшъцелялвї. [din

Λευκανθὴς, ές (ὁ, ἡ), чел кѫ алве flopї; (în цen:) noet: алвѣ. «Καπνὸς —». Hind: [λευκὸς, ἄνθος]. [de ѫnde

Λευκανθίζω, biit: -ίσω, amѣ алъ faцъ, алвeskѣ. «Οἰκία γύψῳ λευκανθίζουσα». Stp:

Λευκανία, ші Ion: noet: -ίη, = Λαυκανία, rîtлежѣ, înrigitoape. [de ѫnde

Λευκανίηθεν, adв: noet: din înrigitoape. [ші

Λευκανίηνδε, adв: noet: în înrigitoape, saѣ rîtлежѣ.

Λεύκανσις, εως (ἡ), 'nълвіpe. [ші

Λευκαντὴς, οῦ (ὁ), 'nълвitopѣ; (în цen:) алвitopѣ (върхitopѣ, ші чл:). [λευκαίνω]. [de ѫnde

Λευκαντικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikѣ a 'nълві, saѣ алві.

Λευκάργιλλος (λος) (ὁ, ἡ), koпipinzъto de (komпѫsѣ din) хѫmъ алъ. ‖ (sѫst:) fem:) хѫmъ, пъmîntѣ алвѣ.

Λευκὰς, άδος (ἡ), noet: în локѣ de λευκὴ. 2) (sѫst:) ѫnѣ felѣ de plantъ. [λευκὸς].

Λευκασμὸς (ὁ), =Λεύκανσις.

Λεύκασπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел кѫ алъ павъzъ. [λευκὸς, ἀσπίς].

Λευκαυγὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: алвѣ ка лѫmina. [λευκὸς, αὐγή].

Λευκαχάτης, ου (ὁ), алвѣ araтѣ, ѫnѣ felѣ de preцioasъ nїatpъ. [λευκὸς, ἀχάτης].

Λευκέα (ἡ), =Λευκαία.

Λευκερινεὸς (ἡ), ѫnѣ felѣ de selвatikѣ smokinѣ кѫ smokine алве de mînkape. [λευκὸς, ἐρινεὸς].

Λευκέρυθρος (ὁ, ἡ), алвѣ ші рошѫ. [λευκὸς, ἐρυθρός].

Λευκερώδιος (ὁ), алвѣ epodiѣ (ѫnѣ felѣ de пазъре). [λευκὸς, ἐρωδιὸς].

Λεύκη (ἡ), ѫnѣ felѣ de копачїѣ 'nалтѣ кѫ koажъ алъ, плопѣ. (bezї ші αἴγειρος). 2) ѫnѣ felѣ de печinцinoasъ pesѫflътяръ (înчепътѣ de лепръ) (bezї ші ἀλφὸς). 3) petiцъ алъ (noiцъ) dene ѫnrїї. [λευκὸς].

Λευκηπατίας, ου (ὁ), чел кѫ алвѣ fikatѣ; (fir:) fpikosѣ, saѣ nerїовѣ. [λευκὸς, ἧπαρ].

Λευκήπειρος (ὁ, ἡ), =Λευκόγεως. [λευκὸς, ἤπειρος.

Λευκήρετμος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ алве вîзле: [λευκὸς, ἐρετμὸς].

Λευκήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: [λευκὸς, ἄρω] алвѣ.

Λεύκινος, η, ον fъкѫtѣ din fpѫnze de плопѣ. [λεύκη].

Λεύκιππος (ὁ, ἡ), кълape пе, saѣ tpasѣ (în fpъsѫръ) de каї алвї. [λευκὸς, ἵππος].

Λευκίσκος (ὁ), ѫnѣ felѣ de пеште (din soїял kefалялвї), (Fpanц:) *able, ablette.* (din solzїї лві se konstpїesk aptiftиiate-теле търгъpitape). [ші

Λευκίτης, ου (ὁ), ші Λευκῖτις, ιδος (ἡ), noet: în локѣ de [λευκὸς].

Λευκοβαφὴς, ές (ὁ, ἡ), вънsitѣ алвѣ. [λευκὸς, βαφὴ].

Λευκοβραχίων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ браце алве. [λευκὸς, βραχίων].

Λευκόγαιος (γειος), ші λευκόγεως (ὁ, ἡ), чел че ape (saѣ este fъкѫtѣ din) хѫmъ, saѣ пъmîntѣ алвѣ. [λευκὸς, γαῖα, ші γέα].

Λευκογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiѣ, saѣ desemnѣ чева кѫ колоape алъ.

Λευκογραφίς, ίδος (ἡ), ѫnѣ felѣ de алъ хѫmъ (tiвiшipѣ) вѫnъ de skpis кѫ алвѣ. [λευκὸς, γράφω].

Λευκοδέρματος (ὁ, ἡ), чел че ape (saѣ

кънтъшитъ къ) пїеле албъ. [λευκὸς, δέρμα].

Λευκοδίφθερος (ὁ, ἡ), = Λευκοδέρματος. [λευκὸς, διφθέρα].

Λευκόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел къ dinцї албї. [λευκὸς, ὀδούς].

Λευκοείμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: = Λευχείμων.

Λευκοέρυθρος (ὁ, ἡ), = Λευκέρυθρος.

Λευκόζωμος (ὁ, ἡ), чел къ (saъ каре faче) zeamъ албъ. [λευκὸς, ζωμός].

Λευκόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел къ пъръ албъ. [λευκὸς, θρίξ].

Λευκοθώραξ, ακος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de албъ za. 2) чел къ албъ пїептъ. [λευκὸς, θώραξ].

Λευκόϊνος, ἡ, ον, fъкътъ din...

Λευκόϊον (τὸ), mikшъnea албъ de гръdinъ. [λευκὸς, ἴον].

Λευκόκαρπος (ὁ, ἡ), prodъкъторъ de poadъ албъ. [λευκὸς, καρπός].

Λευκόκαυλος (ὁ, ἡ), чел къ кочеапъл (saъ котърл) албъ. [λευκός, καυλός].

Λευκοκέρατος (ὁ, ἡ), чел къ алве коарne; (прin întind:) «Βοῦς —». Esix: албъ. [λευκὸς, κέρας].

Λευκοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел къ капъ албъ. [λευκὸς, κεφαλή].

Λευκόκομος (ὁ, ἡ), чел къ пъръ албъ. [λευκὸς, κόμη].

Λευκοκράμβη (ἡ), варzъ албъ. [λευκὸς, κράμβη].

Λευκόκρας, κρατος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de λευκοκέφαλος. [λευκὸς, κρᾶς].

Λευκόκρεως (ὁ, ἡ), чел къ карne албъ. [λευκὸς, κρέας].

Λευκόκυμα (τὸ), албъ (snъmerosъ) валъ, saъ talazъ. [ші

Λευκοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ алве (snъmeroase) вnde. [λευκὸς, κῦμα].

Λευκόλιθος (ὁ, ἡ), fъкътъ de пїатръ албъ. || (sъbst:) Λευκόλιθον (τὸ), мартъръ албъ. [λευκὸς, λίθος].

Λευκόλινον (τὸ), (dъne ziч:) inъ албъ, вnъ felъ de кîniпъ пentръ otroane. (bezї ші λευκαία). [λευκὸς, λίνον].

Λευκολόφας, ου (ὁ), poet:, ші Λευκόλοφος (ὁ, ἡ), чел къ kreastъ албъ ла коїfъ. || (sъbst: next:) dealъ, тъгъръ къ албъ хътъ. [λευκὸς, λόφος].

Λευκομαινὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de пеште, (alt:) βόαξ. [λευκὸς, μαινίς].

Λευκόμαλλος (ὁ, ἡ), чел къ албъ лînъ. [λευκὸς, μαλλός].

Λευκομέλας, ανος (αινα, αν), албъ-негръ. [λευκὸς, μέλας].

Λευκομέτωπος (ὁ, ἡ), чел къ албъ frънte. [λευκὸς, μέτωπον].

Λευκομφάλιος (ὁ, ἡ), чел къ върікъ албъ; (проп:) вnъ felъ de smokinъ. [λευκὸς, ὀμφαλός].

Λευκόνοτος (ὁ), вînтъ de mїazъ-zi, прiinчosъ, adъкъторъ de seninътate. [λευκὸς, νότος].

Λευκοόπωρος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de λευκόπωρος.

Λευκοπάρειος, ші Ion: Λευκοπάρηος (ὁ, ἡ), чел къ албї овражї. [λευκὸς, παρειά].

Λευκοπάρυφος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de хаїпъ къ алве кепаре. [λευκὸς, παρυφή].

Λευκόπεπλος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de албъ вълъ, saъ акопъремînтъ, snp: e: шалъ, mantelъ, ші чл: [λευκὸς, πέπλος].

Λευκοπέταλος (ὁ, ἡ), чел къ алве frънze, saъ foї. [λευκὸς, πέταλον].

Λευκόπετρα, ας (ἡ), ші Λευκόπετρον (τὸ), албъ (гоалъ) пїатръ, saъ stînкъ. [λευκὸς, πέτρα].

Λευκόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел къ браце алве. [λευκὸς, πῆχυς].

Λευκόπλευρος (ὁ, ἡ), чел къ коaste, saъ латъре алве. [λευκὸς, πλευρά].

Λευκοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), (локъ) копinzъторъ de шълцime deînвръкацї în алве. [λευκὸς, πλῆθος].

Λευκοποίκιλος (ὁ, ἡ), = Λευκόστικτος, nestpiцatъ къ албъ. [λευκὸς, ποικίλος].

Λευκόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ алве пїчоape; saъ deskълцъ. [λευκὸς, ποῦς].

Λευκόπρωκτος (ὁ, ἡ), чел къ шezътъл албъ; (прin întind:) плъпîndъ (neажънsъ de soape); невitеazъ; saъ desfрînatъ. (înпрот: de μελάμπυγος). [λευκὸς, πρωκτός].

Λευκόπτερος, ші Λευκοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел къ алве apiнї; (poet: în цen:) албъ, лъminosъ. «Νιφὰς («Ἡμέρα) — ». Esхл: ші Eзр: [λευκὸς, πτερὸν, ші πτέρυξ].

Λευκόπυγος (ὁ, ἡ), =Λευκόπρωκτος. [λευκὸς, πυγή].

Λευκόπυρος (ὁ, ἡ), (fъinъ, пшаштеа) fъкътъ din || (sъbst: бърв: saъ next:) грîъ албъ. [λευκὸς, πυρός].

Λευκόπωλος (ὁ, ἡ), poet: = Λεύκιππος. [λευκὸς, πώλος].

Λευκόπωρος (ὁ, ἡ), poditorъ de албъ poadъ, saъ поатъ. «Συκῆ —». At: smokinъ албъ. [λευκὸς, ὀπώρα].

Λευκόρoδον, ші Λευκόῤῥoδον (τὸ), trantafirъ албъ. [λευκὸς, ῥόδον).

Λευκὸς, [λεύσω] ἡ, ὸν, албъ. «Χιὼν («Γάλα, «Κρῖνον «Μέτωπον «Ἄλευρον, ші чл:)

—». Tкр: 2) кѫratĭ, лѫminosĭ, лѫчĭosĭ, stpъвъzosĭ. «'Ηέλιος («'Ημέρα, «Λέδης, «'Ύδωр, mi чл:)—». Om: 3) (прin întind:) граțiosĭ, плъкѫtĭ, veselĭ. «'Εαρ, («Γαλήνη, ші чл:)—». Епгр: 4) (desпре oam:) seаръdĭ, oficiлĭ, neaжѫnsĭ de soape; moлічosĭ; ſpikosĭ. «Λευκαὶ φρένες». Find: 5) (fir:) кѫratĭ, desлѫшitĭ, lesne de înțeles. «Λευκὸς ἔλεγχος». Лкs: «Λευκότερον διασαφήσας». Лкs: 6) poet: голĭ. «Ποῦς—». Esp: (vezĭ ші λευκόω).

Λευκόσαρκος (ὁ, ἡ), = Λευκόκρεως, saŭ Λευκοσώματος. [λευκὸς, σάρξ].

Λευκοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ кѫпѫпъ, saŭ кѫ kontѫрĭ (чearкъпĭ) алве. [λευκὸς, στέφος].

Λευκόστικτος (ὁ, ἡ), nestpițatĭ кѫ пікътѫрĭ алве. [λευκὸς, στίζω].

Λευκόσφυρος (ὁ, ἡ), poet: în локĭ de λευκόπους. [λευκὸς, σφυρός].

Λευκοσώματος (ὁ, ἡ), албĭ ла trѫпĭ. [λευκὸς, σῶμα].

Λευκότης (ἡ), алвеацъ; лѫчіре, ші чл:

Λευκοτριχέω -ῶ, biit: -ήσω, amĭ пърĭ албĭ. [din

Λευκότριχος (ὁ, ἡ), =Λευκόθριξ.

Λευκότροφος (ὁ, ἡ), poet: крeскѫtĭ албĭ, saŭ кѫ flорĭ алве. «Μύρτον — ». Aptif: [λευκὸς, τροφή].

Λεύκουρος (ὁ, ἡ), кodалбĭ, saŭ кѫ коаdъ албъ. [λευκὸς, οὐρά].

Λευκοϋφὴς, έος (ὁ, ἡ), ţesѫtĭ кѫ албъ вътѫtѫръ; (în ţen: despre nînzete) албĭ. [λευκὸς, ὑφή].

Λευκοφαὴς, έος (ὁ, ἡ),= Λευκαυγής, poet: [λευκὸς, φάος].

Λτυκόφαιος (ὁ, ἡ), албічosĭ, чепѫшiĭ. [λευκὸς, φαιός].

Λευκοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), албĭ, лѫminosĭ ла vedere. [λευκὸς, φαίνω].

Λευκόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѫ окĭ албĭ. [λευκὸς, ὀφθαλμὸς].

Λευκοφλεγματία (ἡ), ѫnĭ felĭ de вoалъ, serвezie (înчепѫtĭ, saŭ simptomъ) de idропікъ. [ші

Λευκοφλεγματίας, ου (ὁ), пътimашĭ de serвezie de idропікъ. [ші

Λευκοφλεγματέω -ῶ, biit -ήσω, sîntĭ...

Λευκοφλεγμάτώδης, εος (ὁ, ἡ), пътimашĭ de (saŭ asemenea ка о) serвezie de idропікъ. [λευκὸς, φλέγμα].

Λευκὸφλοιος (ὁ, ἡ), чел кѫ коажъ, saŭ nosțița dene d'asѫпра албъ. [λευκὸς, φλοιὸς].

Λευκοφορέω-ῶ, biit: -ήσω, портĭ алве. [din

Λευκοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртѫtorĭ de албъ înвръкъminte. (fir:) «'Αμπελος—». Епгр: prodѫкѫtoape de stрѫгърĭ албĭ. [λευκὸς, φέρω].

Λεύκοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѫ алве sprînчene; (ші fir:) чел кѫ албъ înпрежтвire, saŭ алве (de martвръ) галерiĭ înпрежвр. «'Αγορὰ—». Ep: [λευκὸς, ὀφρὺς].

Λευκοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пѫrĭѫtorĭ de албъ хаĭнъ (tѫnікъ). [λευκὸς, χιτὼν].

Λευκοχροέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntĭ албĭ ла faцъ. [ші

Λευκόχροια (ἡ), албеацъ de faцъ. [din

Λευκόχροος -ους (ὁ, ἡ), албĭ ла faцъ. [λευκὸς, χρόα].

Λευκόχρυσος (ὁ, ἡ), албĭ шigълвепічosĭ ка || (sвst:) Λευκόχρυσος, aврѫл албічosĭ, Fpanțozeskĭ. [λευκὸς, χρυσὸς].

Λευκόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), албĭ ла faцъ, saŭ ла пеліцъ. [λευκὸς, χρώς].

Λευκόψαρος (ὁ, ἡ), seinĭ, врѫmarіĭ, saŭ чепѫшiĭ deskisĭ. [λευκὸς, ψαρὸς].

Λευκόω -ῶ, biit; -ώσω, албeskĭ чева (прinч: кѫ албъ вънsea) (vezĭ ші λευκαίνω); poet: голeskĭ, deskoperĭ. «Πόδα—». Епгр: [λευκὸς].

Λευκώλενος (ὁ, ἡ), чел кѫ алве враце. [λευκὸς, ὠλένη].

Λεύκωμα (τὸ), [λευκόω] (în ţen:) or че este албітĭ кѫ албъ вънsea; (iap partik:) skîndѫръ албітъ, saŭ алтĭ чева asemenna, пе каре se скріаŭ пѫmele dpегътopiлop, mi or че алтĭ treвѫїa съ se înкѫnoштinцeze пѫблікѫлуї. 2) албѫшĭ de oŭ. 3) алвеацъ de окїŭ. [de ѫnde

Λευκωματίζω, biit: -ίσω, пътimeskĭ de албеацъ ла окїŭ. [ші

Λευκωματώδης, εος (ὁ, ἡ), пътimашĭ de, sвпѫsĭ ла (saŭ asemenea кѫ) албеацъ în окїŭ.

Λευκὼν, ῶνος(ὁ), пъdѫpe de плопї.[λεύκη].

Λευκώπης, ші Λευκωπίας, ου (ὁ), poet: =Λευκοφανὴς, албĭ ла faцъ. [λευκὸς, ὤψ].

Λευκῶπις, ιδος (ἡ), poet: fem: ал луї λευκώπης.

Λεύκωσις, εως (ἡ), албіре, върѫire. 2) (med:) =Λεύκωμα. [λευκόω].

Λευρομήλη (ἡ), каѫtъ лаурομήλη.

Λευρὸς, ὰ, ὸν, poet: în локĭ de λεῖος, nededĭ, шesĭ; ларгĭ; (fir:) simплѫ, dpentĭ.

Λεὺς (ὁ), Dop: în лобĭ de λᾶς, пїatръ.

Λεύσιμος, η ον, poet: vrednikĭ de (saŭ sъвîршitĭ прin) ловіре кѫ пїetre. «Θάνατος —». Esp: (vezĭ ші λευστήρ). [ші

Λευσμὸς (ὁ), poet: = Λιθοβολία, ловіре кѫ пїetre. [λεύω].

Λεύσσω, viit: λεύσω, noet: [λάω, γλαύσσω] въzъ; (nestp:) лъчеsкъ.

Λευστὴρ (ὁ), noet: [λεύω] лоviторъ къ пїetpe, saъ съвіршitъ прin лоviре къ пїetpe. «Μόρος —». Esxл: =Λεύσιμος.

Λευστὸς, ἡ, ὸν, noet: [λεύσσω] въzвlъ. 2) [λεύω] =Λεύσιμος.

Λεύσω, noet: viit: ал лвї λεύσσω, ші ал лвї λεύω.

Λευχειμονέω -ῶ, viit: -ήσω, = Λευκοφορέω. [din

Λευχείμων, ονος (ὁ, ἡ), = Λευκοφόρος. [λευκὸς, εἷμα].

Λευχηπατίας, ου (ὁ), =Λευκηπατίας.

Λεύω, viit: λεύσω, noet: [λεύς] batъ къ пїetpe.

Λεχαίνω, viit: -ανῶ, dopeskъ patъ (nвntъ). [ші

Λεχαῖος, α, ον, noet: кввenitъ ла (saъ de întpeввînцat ка) patъ, ші чл: а ле лвї [λέχος]. (se konf: къ λοχαῖος).

Λεχεποίης, ου (ὁ), noet: [λέχος, ποία] локъ къ mвлтъ earвъ (înkît съ se кълче чinева ка пе aштernвtъ).

Λεχήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: [λέχος, ἄρω] =Κλινήρης. [de вnde

Λεχήριον (τὸ), ші

Λεχμὰς, άδος (ἡ),=Ἐνήλατον, ші Ἤλεκτρον, пічоръ, saъ nodoaвъ de patъ. [ші

Λεχοὶ, îm: nom:, ші

Λεχοῖ, dat: sinr: ал лвї λεχώ. [din

Λέχος, [λέγω] εος -ους (τὸ), noet: аштernвtъ de кълкat, patъ; nвntъ; трвпeaskъ înprexнape; (de вnde прin întind:) soцie. «Ἔκανε Τυνδαρὶς ἅ λέχεα». Eвр: [de вnde

Λέχοσδε, adв: noet: în patъ. [ші

Λέχριος, α, ον, пвsъ кълкatъ în posiцie opizontalъ. [ші

Λέχρις, adв: кълкat, [ші

Λεχὼ, όος -οῦς (ἡ), лъвzъ (de avi). [de вnde

Λεχωϊὰς, άδος (ἡ), noet: = Λεχώ. [ші

Λεχώϊος (ὁ,ἡ), noet: atînrъtorъ de лъвzъ, saъ de лъвzie. [ші

Λεχωὶς, ίδος (ἡ), noet: =Λεχώ.

Λεῳ, At: în локъ de λαοί, îm: nom: ші вок: але лвї λεὼς.

Λεώβατος (ὁ, ἡ), noet: [λεὼς, βαίνω] = Λεωφόρος (ὁδός).

Λεώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λαώδης.

Λεωκόρητος (ὁ, ἡ), [λεὼς, κορέω] =Λεώλεθρος, mъtвratъ (prъpъditъ) къ totъ nopodвл.

Λεωλεθρία (ἡ), prъpъdipe de nopodъ, = Πανωλεθρία. [din

Λεώλεθρος (ὁ,ἡ), prъpъditъ къ totъ nopodвл, adikъ de totъ. [λεὼς, ὄλεθρος].

Λεωλογέω -ῶ, viit: -ήσω, adвnъ, saъ nвmъrъ nopodвл. [λεὼς, λόγος].

Λέων, [λῖς] οντος (ὁ), leъ. 2) (prin întind:) =Λεοντῆ. 3) вnъ telъ de kitъ. 4) вnъ telъ de plantъ,=Ὀσπριολέων. 5) вnъ telъ de skirъ, saъ karkinъ (o вввъ), (Tврч:) serpenцea.

Λεωπάτητος (ὁ, ἡ), rpam: exsпл: a лвї Λεώβατος. 2) (în Sof: греш:) în локъ de λαξπάτητος. [λεὼς, πατέω].

Λεωπέτρα, ші Λεωπετρία (ἡ), în локъ de [λεῖα, πέτρα], =Λισσας (vezi ziч:).

Λεωργὸς (ὁ, ἡ), dоворîторъ (prъpъditorъ) de nopodъ; (în цen:) fъkътorъ de реле. [λεὼς, ἔργον].

Λεὼς, ὼ, At: ші Ion: în локъ de λαός.

Λέως, adв: Ion: în локъ de λίαν, saъ (în апок:) în локъ de τελέως.

Λεωσφέτερος, α, ον, чetъцenitъ de nopodъ. [λεὼς, σφέτερος].

Λεωφόρος (ὁ, ἡ), dвкътorъ de nopodъ. ‖ (овіч: înprexnъ, ші fъrъ ὁδὸς) drвmвл чел mare (împrъtesk). [λεὼς, φέρω].

Ληβόλος (ὁ, ἡ), гls: în локъ de λιθόβλητος. [λᾶς, βάλλω].

Λήγω, [λέγω] viit: λήξω, învetezъ (пе алтвл, saъ maї овіч: пе sinemї); mъ sîrшeskъ, mъ prekвrmъ. (къ ак:) «Οὐ λῆγε μένος». Iл: N: (ші къ цen: ел: indip:) «Οὐ λήξαιμι χεῖρας φόνοιο». Od: X: (ші ел:) «Λῆγ' ἔριδος». Iл: A: «Ἐπεί οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχῆς ἔληξανν». Ksn: (ші къ dat: saъ ак: noet:) «Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι». Iл 1: «Ἡ δὲ ἀτραπὸς ἄυτη ἄρχεται μὲν ἀπὸ ..., λήξει δὲ κατὰ Ἀλπηνὸν πόλιν». Ep: (ші къ partч:) «Ὁπότε λήξειεν ἀείδων». Iл: 1: (ші fъrъ kazъ). «Οὐ λήξω, πρὶν..». Iл: T:

Λήδανον (τὸ), o apomatikъ рецinoasъ matepie, stpînsъ din fрвnzele плantеї [λῆδος], (de avi) ladinъ.

Λήδανος (ὁ), =Λῆδος.

Λῃδάριον, ші λήδιον (τὸ), dim: a л лвї λῆδος.

Λῆδον (τὸ), noet: în локъ de λῆδος, плasъ, mreажъ (de вnde вnїї îndpenteazъ λίνον). 2) =къ...

Λῆδος (ὁ), [λᾶς] вnъ telъ de копъчелъ, din kape ese ladinвл.

Λῆδος, [λεῖος] εος -ους (τὸ), noet: вnъ telъ de nînzetъ sввцipe, ші вшоръ; хаїnъ de варъ.

Λήζομαι, poet: în локъ de ληίζομαι.

Ληθαῖος, α, ον, atinгътopъ de ъîtape, saъ pелативъ къ pîвл ъîtъpiї. 2) =Ληθεδανός. 3) în локъ de λαθραῖος. [λήθη].

Ληθάνεμος (ὁ, ἡ), вezї λαθάνεμος.

Ληθάνω, (fъpъ вiit:) poet: (къ цеп: indip:) adъkъ къїва ъîtape de чева. [λήθη].

Ληθαργέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ цеп:) ъîtъ. [ші

Ληθαργία (ἡ), somnъ къ desъвîpшitъ nesimцipe, летарцie. [ші

Ληθαργίζω, вiit: -ίσω, kazъ (ші stpъm: adъkъ) în летарцie. [ші

Ληθαργικός, ἡ, όν, пътimamъ (sъпъsъ ла), însoцitъ de летарцie. [din

Λήθαργος (ὁ, ἡ), [λήθη, ἀργός] (къ цеп:) =Е'пилήσμων, ъîtъtopъ. 2) molivosъ, zъвавпікъ, (обшт:) adopmitъ. 3) askъns-mъшкътopъ. || (sъвst: върв:) = Ληθαργία.

Ληθεδανός, ἡ, όν, =Ἐπίληθος, пpiчinъitopъ de ъîtape. [din

Ληθεδών, όνος (ἡ), poet: în локъ de, ші [din

Λήθη (ἡ), [λήθω] ъîtape. «Ὁ ποταμὸς τῆς λήθης». Stp: [de ънde

Ληθήμων, ονος (ὁ, ἡ), =Е'пилήσμων. [ші

Λήθιος (ὁ, ἡ), =Ληθαῖος, ші Лаθраїос.

Ληθομέριμνος (ὁ, ἡ), poet: ъîtътopъ, saъ adъkътopъ de ъîtape a гріжелор, пеказъzъpілор, ші чл: [λήθη, μέριμνα].

Λῆθος, εος -ους (τὸ), în локъ de λήθη. [de ънde

Ληθοσύνη (ἡ), poet: =Ληθεδών.

Λήθω, вiit: λήσω, (nex: ἔλαθον) poet: saъ papъ în локъ de лανθάνω. «Ἀτακτῶν τις τοὺς θεοὺς οὐ λήθει». Ksn: || (miж:)Λήθομαι, kaътъ лανθάνομαι.

Ληθώδης, εος (ὁ, ἡ), adъkътopъ de ъîtape. [λήθη].

Ληϊάνειρα (ἡ), poet: [ληΐη, ἀνήρ] хръпitoape, sъбжъгътoape de бърбацї (epit: ал Вепереї].

Ληϊάς, άδος (ἡ), [ληΐς] femee роабъ, pizoniepъ.

Ληϊδίπειρα (ἡ), poet: fem: ал лъї...

Ληϊδοτὴρ, ῆρος, ші Ληϊδότης, ου (ὁ), [ληΐον, δόσκω] pozъtiopъ, пръпъditopъ de semъпътърї. «Σῦς—». Od: Σ:

Ληϊδάριον, ші Ληΐδιον (τὸ), poet: în локъ de ληΐδαριον, ληΐδιον.

Ληΐδιος, α, ον, poet: лъatъ. робъ ка о прадъ. [ші

Ληΐζομαι, [ληΐς] biit: -ίσομαι, жъfъїeskъ, pradъ, хрътeskъ; op ve гъвeskъ; (în цеп:) їaъ, kaптъ. «Οὔτι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς». Es:

Ληΐη (ἡ), Ion: în локъ de λεία.

Ληϊνόμος (ὁ, ἡ), poet: [ληΐον, νέμω] локъitopъ de царъ.

Ληΐον (τὸ), цapinъ de sevepat; (în цеп:) semъпътърї nesevepate. [ші

Ληΐς, ίδος (ἡ), Ion: poet: în локъ de [λεία] пръzї; (în цеп:) bite, чipezї, tъpme. || (adiekt:) în локъ de ληϊὸς, лъatъ роабъ.

Ληϊστὴρ, ῆρος, ші Ληϊστὴς, οῦ (ὁ), [ληΐζομαι] poet: în локъ de ληστὴς, жъfъitopъ, пръdътopъ, kopsapъ. [de ънde

Ληϊστία (ἡ), =Ληστεία.

Ληϊστὸς, [ληΐζομαι] ἡ, όν, хръпitъ, saъ de хръпit în pesвoїъ ка о прадъ.

Ληϊστύς, ύος (ἡ), Ion: în локъ de ληστεία.

Ληΐστωρ, ορος (ὁ), =Ληϊστὴρ.

Ληΐτις, ιδος (ἡ), poet: naipoanъ (konлъkрътoape) de прадъ (epit: ал Minepвеї, вezї ші ἀγελείη). 2) (nas:) = Ληϊὰς. [ληΐς].

Ληϊτοάρχης, ου (ὁ),=Λήταρχος.

Λήϊτος, ἡ, ον, Ion:== Λέϊτος, Λεῖτος, кънenitъ nopodълвї, пъвлікъ; (de ънde) «Λήϊτον (se înц: δῶμα, saъ οἴκημα)». Ep: sfatъл opъmeneskъ, (Fpanц:) *l' hôtel de ville*.

Ληϊτουργέω, ші Ληϊτουργὸς,= Λειτουργέω, ші Λειτουργὸς.

Ληκάζω, вiit: -άσω, =Λαικάζω.

Ληκαλέος, α, ον, =Λαικαστὴρ.

Ληκάω -ῶ, вiit: -άσω, =Λαικάζω.

Ληκέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локъ de λακέω.

Λήκημα, saъ Λήκισμα (τὸ), [ληκάω] кървeaskъ desfpînътъръ.

Ληκτήριος, α, ον, poet: de пpetътindinea прекърmatъ, търцinitъ înпpежър. «Νῆσος—». Лікfр: [λήγω].

Ληκύθειος, α, ον, кънenitъ лa, asemenea къ ърчоръшъ, saъ алтъ вasъ de ънtdелemnъ; (fir: desпpe ворвe) пomposъ, кmflatъ, (Fpanц:) *ampoulé*. [ші

Ληκυθίζω, вiit: -ίσω, (dъпe ziч:) ънгъ къ тipeasmъ ші чл: din λήκυθος, sълimeneskъ; (fir:) înfpъmъseцezъ meштешъцit 2) ворвeskъ къ emfasъ (saъ тpaцікъ ші пpeſъкътъ кіпъ), saъ din rîтлежъ. [ші

Ληκύθιον (τὸ), dim: ал лъї [λήκυθος.]

Ληκυθισμὸς (ὁ), meштешъцitъ înfpъmъseцare; ворвіpe, stpirape din rîтъ. [ші

Ληκυθιστὴς, οῦ (ὁ), ворвitopъ din rîтъ, saъ къ тpaцікъ emfasъ. [ληκυθίζω].

Ληκυθοποιὸς (ὁ, ἡ), [λήκυθος, ποιῶ] lъкътopъ, ші...

Ληκυθοπώλης, ου (ὁ), [λήκυθος, πώλης] вînzъtorъ de...

Λήκυθος, [ληκέω] (ἡ), basъ, врчорвшъ de вntdелemnъ, mipeasmъ, ші ч": «Σκυτίνη στενόστομος — ». Iпкр: «Ἔλαιον χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ». Od: Δ. ші Z. (de вnde прin întind:) «Ἱπποτροφίαν οὐ λακύθᾳ ὀπαδεῖν». Пл: a nъ se potrivi ла локъrї вntdелemnoase. 2) (fir:) meштешъцipe de къвîntъ, petopikъ înfpъmъseцape. 3) (fir:) nъka rîtлежълъї; (de вnde) = Λαρυγγισμὸς.

Ληκυθουργὸς (ὁ, ἡ), =Ληκυθοποιὸς. [λήκυθος, ἔργον].

Λῆμα (τὸ), noet: [λάω] (în цen:) boinцъ; xotъpîpe; disposiцie de sъflетъ, simцimîntъ; (naptik:) къражъ, mapinimie.

Λημαλέος, [λήμη] α, ον, врдъposъ; (прin înttnd:) слабъ de вedepї. [λήμη].

Ληματίας, ου (ὁ), плinъ de simцimîntъ, de къражъ, mapinimъ. [λῆμα]. [de вnde

Ληματιάω -ῶ, biit: -άσω, noet: sîntъ плinъ de simцimîntъ, ші къражъ, sîntъ înkpedinцatъ în sinemї, în пътеріле меле.

Ληματόω -ῶ, biit: -ώσω, [λῆμα] însъflъ; (ші nas:) їаъ къражъ.

Λημάω -ῶ, biit: -ήσω, amъ врdopї ла окї; (прin врm:) sîntъ слабъ de вedepї, nъ въzъ вine. [din

Λήμη (ἡ), [Εол: γλάμα, γλία] врdoape; (fir:) прежъdikatъ întъnekътoape de minte.

Λῆμμα (τὸ), лъtъrъ; darъ; mitъ; вenitъ; kîштirъ. 2) (în Лоц:) datъ, пропосицia чea mape, din каре se skoate конклъsia; tesъ sпре dobadъ. 3) titлъ (sъskрицie, пе skъptъ konpindepe) de вnъ proz: skpisъ, saъ поетъ. [λαμβάνομαι]. [de вnde

Λημματίζομαι, biit: -ίσομαι, [плц:] kîштirъ, mъ folosesкъ. [ші

Λημματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a se folosi, a kîштira. [шї

Λημμάτιον (τὸ), dim: ал лъї λῆμμα.

Λημματισμὸς (ὁ), (плц:) kîштirъ, snekълацie. [λημματίζομαι].

Λημνίσκος (ὁ), [λῆνος] kopdelъ, вandlikъ de лînъ. 2) kopdelъ de tpas прin пїеле sпре înпъpoїepe (вnъ felъ de вizikътoape). (Med:). 3) греш: în локъ de μηνίσκος.

Λῆν, Dop: înf: ал лъї λάω (boїъ).

Λῆναὶ (αἱ), noet: Бакантеле. [ші

Λήναια (τὰ), = Διονύσια (вezї λήναιος). [ληνὸς]. [de вnde

Ληναΐζω, biit: -ίσω, serвezъ, saъ mъ лъпtъ (ка noetъ) ла serвътoapea Λήναια; (în цen:) =Βακχεύω. [ші

Ληναϊκὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ (fъkътъ) ла serвътoapea Λήναια, =Βακχικὸς.

Λήναῖος, α, ον, [ληνὸς] relativъ къ лînъ, saъ fъkътъ în лînъ; (de вnde enit:) Dionîsъ. || Λήναια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) Dionisiile челе mivї serвate în Atena. [de вnde.

Ληναΐτης, ου (ὁ), noet: în локъ de ληναῖος, saъ ληναϊκὸς. [ші

Ληνοιὼν, ῶνος (ὁ), a doїлea лъпъ de earпъ (dъпe Ionienї), în каре se serва serвътoapea Λήναια.

Ληνὰς, άδος (ἡ), =Ληνὸς (3).

Ληνεὼν, ῶνος (ὁ), kratъ, вaъ локалъл, вnde sînt aшezate лînвріле. [ші

Ληνὶς, ίδος (ἡ), =Ληνὰς. [ληνὸς].

Ληνοβατέω -ῶ, biit: -ήσω, калкъ stpъгърї în лînъ. [din

Ληνοβάτης, [ληνὸς, βαίνω] ου (ὁ), кълкътorъ de stpъгърї în лînъ.

Ληνὸς (ὁ), [λᾶ, λᾶας] (în цen:) adînkътъръ, гroапъ; sternъ; алвie. (naptik: 2) капра вizitивлвї. 3) гавръ, вnde se înfiцe kataptъл. (вezї ші μεσόδμη). 4) (oвіч: de ачі) лînъ de кълкат stpъгърї; (de вnde noet:) кълesъ de вie.

Λῆνος, εος -ους (τὸ), noet: [în afin: къ λάχνη, ші χλαῖνα] лînъ (de ачі, de вnde ші Лат:) lana, ші laena.

Ληξιαρχικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de лексіархъ [ληξίαρχος]. (de вnde) «Ληξιαρχικὸν (seînц: βιβλίον, saъ γραμματεῖον)». Dm: kodikъ, în каре eраъ înскрішї четъцenії, ші пе каре o цinea...

Ληξίαρχος (ὁ), (în Atena) вnъ dpегътorъ (oвіч: tpiвънвл), каре înskpia în kodikъ întp' adins пentpъ ачeasta пе четъцenії чеї вîpstnivї, ші în stape de a 'шї stъпîni аверіле. [λῆξις, ἄρχω].

Ληξιπύρετος (ὁ, ἡ), notolitorъ de fpiгърї, (Fpanц:) febrifuge. [λῆξις, πυρετός].

Λῆξις, [λαγχάνω] εως (ἡ), (în цen:) aлецere, saъ înпъpцipe прin sorцї, = Κλήρωσις, ші Διακλήρωσις. 2) пapte, авере лъatъ прin sorцї, saъ din-moштenipe къzътъ fie къpвїa; локашъ. «Θεῶν λήξεις». Fot: темплеле. «Ἡ περίγειος («Ἡ καθ' ὕδατος, «Ἡ ἀέριος) —». Лъч: 3) (Лц:) чea прin sorцї înfъцiшape de o прічinъ de жвdikatъ; (în цen:) рекламацie, прironipe. «Τῆς πρός με λήξεως». Is: чea înпpotiва mea.

Λῆξις, [λήγω] εως (ἡ), înчetape; sîpшitъ.

Λῆὸς (ὁ), Ion: (прεα рар:) în локъ de λαός.

Ληπτέος, α, ον, nosit: ал лъї λαμβάνω.

Ληπτὴρ (ὁ), noet: în локъ de...

Λήπτης, ου (ὁ), лъъторъ (маї întp: în компъse). [λαμβάνω]. [ші

Ληπτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînъtикъ, заъ аплекатъ ла лъаре. [ші

Ληπτὸς, ὴ, ὸν, лъатъ, заъ пътinчosъ de a se лъа. [λαμβάνω].

Ληραίνω, ші

Ληρέω, -ῶ, віit: -ήσω, бърfeскъ, ворвескъ, заъ fакъ nepoziї. [λῆρος]. [de вnde

Λήρημα(τὸ), ворвъ, заъfantъ nepoadъ.[ші

Λήρησις, εως (ἡ), бърfipe; заъ nepozie.

Ληρολόγος (ὁ, ἡ), бърfitоръ, ворвitоръ de nepozii. [λῆρος, λόγος].

Λῆρος (ὁ), бърfipe. «Ὅλως δὲ λῆρός ἐστι τῷ Πλάτωνι τὸ συμπόσιον». At: 2) (прin întînd:) бърfitоръ, nepodъ, (Тврч:) zebzeкъ. «Τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι». Лъч: 3) лъкрв zadapnикъ, de прisosъ, minчinosъ, neînsemnъторъ; (iap маї кв seamъ) чева de femeeaскъ гътealъ. «Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' αὐτῷ». Apstf: «Τὰς ὁδοὺς, ἃς ἐπισκευάζομεν, καὶ κρήνας καὶ λήρους». Dm: (ші întp' aчeastъ însemnape noate ziчerea este în afin: ші вne-opї se конf: кв λείριον).

Ληρωδέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ληρέω. [din

Ληρώδης, εος (ὁ, ἡ), ворвitоръ de бърfelї; zadapnикъ. [λῆρος]. [de вnde

Ληρωδία (ἡ), = Λῆρος, бърfipe, трънкънipe. [ші

Ληρωδῶς, adв: în zadapъ; nepozeшte·

Λῆς, Dop: noet: în локъ de θέλεις (хot:), заъ θέλῃς (sвп:), 2: sinr:) nepв: a лъї λάω.

Λησίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: [λήθω, βροτὸς] amъцitоръ de oamenї; хоцъ.

Λῆσις, [λήθω] εως (ἡ), = (заъ греш: în локъ de) λῆστις, = Λήθη. 2) гls: [λάω],=Θέλησις.

Λησμοσύνη (ἡ), noet; = Ληθοσύνη, ші Λήθη. [din

Λήσμων, [λήθω, λέλησμαι] ονος (ὁ, ἡ), ='Επιλήσμων, вїтъкъ.

Λήσομαι, віit: ал лъї λανθάνομαι.

Λῃστάρχης, ші Λήσταρχος, ου (ὁ), къпitanъ de хоцї. [λῃστὴς, ἀρχὴ].

Λῃστεία (ἡ), тîлхърie, хоцie. [λῃστεύω].

Λήστειρα (ἡ), noet: fem: ал лъї λῃστὴρ.

Λῃστεύω, віit -εύσω, тîлхърeскъ, хоцeskъ. [λῃστὴς].

Λῃστὴρ (ὁ), noet: în локъ de λῃστὴς. [de вnde

Λῃστήριον (τὸ), гашкъ (квївъ), заъ чeaтъ de тîлхарї.

Λῃστὴς, [ληΐζομαι] οῦ (ὁ), (în цen:) жъfвitоръ, пръдъторъ, ші чл: (de вnde пaptик:) тîлхаръ, хоцъ (прinч: de мвnte), заъ корsаръ. [de вnde

Λῃστικὸς, ὴ, ὸν, тîлхъреskъ, хоцeskъ. 2) аплекатъ, заъ îndemînatикъ ла тîлхърie. || «Τὸ λῃστικὸν». Твч: (колек:) тîлхарiї, заъ чeata de тîлхарї. [de вnde

Λῃστικῶς, adв: тîлхърemte.

Λῆστις, εως (ἡ), noet: în локъ de λήθη. «Λῆστιν ἴσχειν». Евр: a вїta.

Λῃστοδίωκτος (ὁ, ἡ), гonitъ de тîлхарї. [λῃστὴς, διώκομαι].

Λῃστόκτόνος (ὁ,ἡ), (парокс:) omopîtоръ, (пропарокс:) omopîtъ de тîлхарї. [λῃστὴς, κτείνω].

Λῃστὸς, ὴ, ὸν, (în контрак:) în локъ de λῃϊστὸς.

Λῃστοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хрънeskъ тîлхарї. [λῃστὴς, τροφὴ].

Λῃστρικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = Λῃστικὸς.

Λῃστρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лъї λῃστὴς, тîлхърiцъ. 2) (adiек:) în локъ de λῃστρικὴ.

Λήσω, віit: ал лъї λήθω, заъ λανθάνω.

Λήταρχος (ὁ), noet: [λῆτος, ἄρχω] = 'Αρχιερεύς, архiереъ.

Λήτειρα (ἡ), noet: прeотiцъ, (fem: ал лъї

Λητὴρ (ὁ), noet:= [Λῆτος].

Λητογένεια (ἡ), noet: fem: ал лъї ...

Λητογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: fiъ, заъ fiїкъ de (пъскътъ -втъ din) Latona. [Λητὼ, γένος].

Λητοΐδης, ου (ὁ), патрon: ал лъї Λητὼ, =Λητογενὴς.

Λῆτος, η, ον, раръ, заъ neîntp: în локъ de Λήϊτος, прeotъ (слъжitоръ) ал лъї Dвmnezeъ, = Λειτουργὸς.

Λητουργέω -ῶ, Λητουργὸς, ші чл: în локъ de λειτουργέω, λειτουργὸς, ші чл:

Λητωΐὰς, άδος, ші Λητωΐς, ίδος (ἡ), = Λητογένεια. [ші

Λητῷος, (în контрак: în локъ de Λητώιος) α, ον, релatивъ кв Latona. || (sввst:) Λητῷον (τὸ), (se înц: ἱερὸν) темплъл Latoneї. [Λητὼ].

Ληχμὸς (ὁ), noet: în локъ de λῆξις, înчetape, sfîrшitъ. [λήγω].

Ληψικέρματος, [λῆψις, κέρμα] ші

Ληψόμισθος (ὁ, ἡ), [λῆψις, μισθὸς] simвріашъ, плътitъ; (dвпe зiч:) лъъторъ de вanї, заъ de платъ.

Λῆψις, εως (ἡ), лъare, anъkare, npindepe; (med:) anъkare de nepiodiче fpiгърї; (Лоц:) = Λῆμμα, nponosiцie, tesъ; (îm:) benitъ, folosъ. [λαμβάνω].

Ληψολιγόμισθος (ὁ, ἡ), kom: лъstopъ de пъцinъ плatъ. [λῆψις, ὀλίγος, μισθὸς].

Λιάζω, biit: -άσω, noet: плекъ, înkoвoїъ, новîrneskъ; (npin întind:) apъnkъ, лasъ a kъdea чева жos. || (obiч: nas:) mъ новîrneskъ; (npin întind:) mъ aвatъ, mъ denъptezъ, mъ daъ ла o napte; mъ petparъ, mъ fepeskъ de чева; (kъ ak: преп:) fъгъ kъtpe...; (pap) kazъ neste чева. «Πρηνὴς ἐλιάσθη». Іл: O: «Σὺν δὲ πτερά λίασθεν». Іл: Ψ: aъ kъzвt жos.

Λίαν, adв: de întenipe = Πάνυ, npea mълt, kъ deoseвipe, kъ kовîршipe. «Λίην μέγα». Om: (ші kъ aptik·) «Η' λίαν φιλότης». Esxл: kовîршitoape. (ші kъ sъnpл:) «Βέλτιστα λίαν πράττει». Илт: (ші kъ преп:) «Ὑπὲρ λίαν». Skp: maї npesвs de totъ kъвîntвл. (вezї ші ἄγαν).

Λιανθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λίαν, ἄνθος]. npea înflopitъ, saъ плinъ de flopї. (алцiї îndpent: ἁλιανθὴς].

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, noet: în локъ de χλιαρὸς; (npin întind:) вeselitopъ, плъkвtъ; (desnpe вîntъ)=Λιγύπνοος; (în цen:) dвлче. «Γάλα—». Tkp: [вezї ші λαρὸς].

Λίασμα (τὸ), грeш: în локъ de λίπασμα.

Λίβα, ак; ал лвї λίψ. 2) noet: în локъ de λιβάδα, ак: ал лвї λιβὰς.

Λιβάδιον (τὸ), =Λειμὼν, лiвede; локъ лънkosъ. [ші

Λιβάζω, biit -άσω, =Λείβω, върsъ; (ші nas:) mъ върsъ, пikъ; isвopъskъ.

Λιβανίδιον (τὸ), dim: ал лвї λίβανος.

Λιβανίζω, biit: -ίσω, miposъ a smipnъ. [ші

Λιβανικὸς, ἡ, ὸν, pелatивъ kъ (saъ kape ape de oвїektъ) smipnъ. [ші

Λιβάνινος, η, ον, fъkвtъ kъ (saъ din) swipnъ. [λιβανος].

Λιβανοκαΐα (ἡ), apdepe de smipnъ. [λίβανος, καίω].

Λιβανομαντεία (ἡ), тарлatania, înшелъtopia лвї...

Λιβανόμαντις, εως (ὁ,ἡ), гiчitopъ npin obserвarea fвmвлвї smipneї. [λίβανος, μάντις].

Λιβανοπώλης, ου(ὁ), вînzъtopъ de smipnъ. [λίβανος, πώλης]-

Λίβανος (ὁ, ші pap ἡ), [Евр:] лiванъ, вnъ felъ de копачїъ, din kape пikъ 2) smipnъ. 3) noet: în локъ de λιβανωτὶς. «Σαμψύχου λιβάνου τε νέους κλάδας». Nik:

Λιβανοφόρος (ὁ, ἡ), prodвkъtopъ de smipnъ. [λίβανος, φέρω].

Λιβανόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел kъ faцъ de smipnъ. [λίβανος, χρόα].

Λιβανώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soївл smipneї. [λίβανος].

Λιβανωτίζω, biit: -ίσω, afвmъ kъ smipnъ, saъ pozmapinъ. [ші

Λιβανώτινος, η, ον, fъkвtъ de лiванъ, saъ pozшapinъ. [λιβανωτὸς, saъ λιβανωτίς].

Λιβανώτιον (τὸ), dim: ал лвї λιβανωτός.

Λιβανωτὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de apomatilъ плantъ, pozmapinъ. 2) вnъ altfelъ de плantъ apomatikъ kъ foae лatъ (Dioskpd: Γ. 87, ші Tfp: Θ. 126). 3) грeш: în локъ de λιβανωτρὶς. [λιβανωτός].

Λιβανωτοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

Λιβανωτοπώλης, ου (ὁ), = Λιβανοπώλης. [λιβανωτὸς, πώλης].

Λιβανωτὸς (ὁ, ші pap ἡ), =[Λίβανος 2] smipnъ, saъ лiванъ.

Λιβανωτοφόρος (ὁ, ἡ),=Λιβανοφόρος. [λιβανωτὸς, φέρω].

Λιβανωτρὶς, ίδος (ἡ), kвtie nentpъ лiванъ, smipnъ; saъ къdelniцъ, къцie. [λιβανωτός].

Λιβὰς, άδος (ἡ), пikъtвpъ de op чe лikвidъ; (în цen;) isворъ de апъ, fîntînъ, шinotъ. [λείβω].

Λίβηθρον (τὸ), =Λείβηθρον.

Λίβον (τὸ), Lat: libum, вnъ felъ de плъчinцikъ, чe se oferїa ла жertfe.

Λιβόνοτος (ὁ), вnъ felъ de вîntъ de anвsъ ші miazъ-zi,=Λευκόνοτος (вezї ziч:). [λίψ, νότος].

Λίβος, εος -ους (τὸ), noet: îu локъ de λιβὰς. 2) =Λίβον.

Λιβοφοϊνιξ, ικος(ὁ),=Λιβόνοτος. [λίψ,φοῖνιξ].

Λιβρὸς, [λείβω] ὰ, ὸν, noet: вmezosъ, пikъчosъ. 2) (npin întind:) чeцosъ, întвneкosъ.

Λιβυὸς (ὁ), вnъ felъ de nasъpe. 2) вnъ felъ de шapпe. 3) = [Λίβυς].

Λιβυρνὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de ївlenлвtitoape коравie, (Fpanц:) галеръ.

Λίβυς, υος (ὁ), Лiвianъ, локвitopъ ал Лiвieї. 2) Лiвikъ, saъ de Лiвia. 3) (sввst:) вnъ felъ de шапе neveninosъ.

Λίβυσσα, ης (ἡ), fem: ал лвї Λίβυς, Лiвianкъ, saъ Лiвikъ.

Λίγα, adв: noet: în локъ de λιγέως.

Λιγαίνω, biit: -ανῶ, noet: stpirъ, глъsвїeskъ (kîntъ, sвnъ) kъ пътрвnzъtopъ ші dвлче глasъ.

Λιγγούριον τὸ =Λυγκούριον.

Λίγδα, ης (ἡ), =Λίγδος. [ші

Αἰγδην, adв: поеt: atins пе d' asвпра, srîpiat. [ші

Αἰγδος (ὁ), [λίζω] = Ἴγδη, півъ, півліце. 2) tonitoape, saж калîпж ал лвкрътopiлop de metaле, (алт:) χοάνη.

Αἴγειος, α, ον, =Λιγὺς (desпре глasж), askвцitж, пътрвпzътopж. [ші

Αιγέως, adв: [λιγὺς] кв пътрвпzътopж ші мелodiosж глasж.

Αιγήϊος, ίη, ιον, lon: în локж de λίγειος.

Λίγνον (τὸ), греш: în локж de λέγνον.

Αιγνυόεις, εσσα, εν, поеt: în локж de λιγνυώδης. [din

Αιγνὺς, [în afin: кв λύγη] ύος (ἡ), глакъръ кв fвmж; fвmж пегрв ші гросж (ка ал копtоарелор de къръmidъ); fвninцine, stipiцie. [de вnde

Αιγνυώδης, εος (ὁ, ἡ), плinж de fвmж, saж de fвninцine.

Αιγνωτὸς, ὴ, ὸν, греш: în локж de λεγνωτὸς. [λίγνον].

Λίγξε, поеt: în локж de ἔλιγξεν, пех: ал лвї λίζω.

Αιγυηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: sвnъtopж de askвцitж, ші мелodiosж глasж. [λιγὺς, ἦχος].

Λογύθροος -ους (ὁ, ἡ), поеt: =Λιγύφωνος. [λιγὺς, θρόος].

Λυγύκροτος (ὁ, ἡ), поеt: = Λιγυηχής. [λιγὺς, κρὸτος].

Αιγύμολπος (ὁ, ἡ), поеt: кînтъtopж кв мелodiosж глasж. [λιγύς, μολπὴ].

Αιγύμυθος (ὁ, ἡ), поеt: = Λιγύφθογγος. [λιγύς, μῦθος].

Αιγυπνείων [saж λιγὺ πνείων], ουσα, ον, ші Λιγύπνοιος în локж de...

Αιγύπνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: (ἄνεμος, вînтж) sвflвtopж кв шверътoape saж dвлче adiepe. (вezї ші λαμπρὸς). [λιγὺς, πνοὴ].

Αιγυπτερόφωνος [λιγύς, πτερὸν, φωνὴ], ші

Αιγυπτέρυγος (ὁ, ἡ), поеt: але кървїа apiпe fак вnж плъквтж sвnetж. «Τέττιξ —». Епгр: [λιγύς, πτέρυξ].

Αιγυρίζω, вiit: -ίσω, =Λιγαίνω. [λιγυρὸς].

Αιγυρόθρoος -ους (ὁ, ἡ), = Λιγύθροος. [λιγυρὸς, θρόος].

Αιγυροκώτιλος, η, ον, върfiторж кв dвлче глasж. [λιγυρὸς. κωτίλος].

Αιγυρόπνοος -ους (ὁ,ἡ), = Λιγύπνοος [λιγυρὸς, πνοὴ].

Αιγυρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -υρῶς, = кв, ші [din

Λιγὺς, εῖα, ύ, поеt: [λίζω] (прinч: desпре sвnetж askвцitж, sввцipe, пътрвпzътopж; кварatж, мелodiosж, (Fpaнц:) sonopж. (вezї ші λαμπρὸς); (de вnde desпре opat:) =Εὐφραδὴς; (desпре вînтж) =Αιγύπνοος; (în цen:) dвлче, плъквтж. «Σύμβιον ἁπάντων ἥδιστον καὶ λιγυρώτατον». Iскр: «Οὐρὰ λιγυρὰ». Ksn: Kineц: =(saж грет: în локж de) λυγηρὰ, îпковоїasъ, saж млъdioasъ.

Αἰγυς, υος (ὁ), чел din Λιгвpia. [de вnde

Αιγυστικὸν (τὸ), вnж felж de плantъ, (Fpaнц:) *livèche*.

Αιγύφθογγος (ὁ, ἡ), поеt:= Αιγύφωνος. [λιγὺς, φθόγγος].

Αιγυφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntж...

Αιγύφωνος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв dвлче (кварatж, sonopж, мелodiosж) глasж. «Ἀηδὼν—». Ткр: [λιγύς, φωνὴ].

Λίζω, [imit:] вiit: λίγξω, поеt: (прinч:) цівїж, швїерж (ка съцeata asвîрлітъ); (прin întînd:) srîpiж чева пе d'asвпра.

Λίην, adв: Ion: în локж de λίαν.

Λῖθ', поеt: (în апок: маї 'nainte de вок: asп:) în локж de λῖτα.

Αιθαγωγὸς (ὁ, ἡ), къръtopж (tpansпopтътopж) de пїetpe, saж вnж de aчeasta. [λίθος, ἄγω].

Αιθάζω, вiit: -άσω, = Αιθοβολῶ. 2) = Αιθοποιῶ. [din

Λίθαξ, ακος (ἡ, ші ὁ), asпрж, tape, пїetposж. ‖ (sввst:) dim: ал лвї [λίθος], пїetpiчікъ.

Αιθαργύρεος, α, ον, поеt: în локж de ...

Αιθαργύρινος, η,ον, fъквtж din...

Αιθάργυρος (ὁ, saж ἡ), лitapцipж, плвmвж вnitж кв apцintж, ші kpistalizatж în tonipea sa, (алт:) spвmъ, saж flоape de apцintж. 2) o mirmъ de apцintж ші плвmвж пentpв konstpвкцie de вase, (алт:) ψευδάργυρος. 3) în локж de λιθαργύρινος. [λίθος, ἄργυρος].

Αιθαρίδιον (τὸ), dim: ал лвї ...

Αιθάριον (τὸ), dim: ал лвї λίθος, пїetpiчікъ (преццioasъ).

Αιθὰς, άδος (ἡ), поеt: =Λίθαξ [λίθος].

Αιθασμὸς, (ὁ), лoвіpe, вътаїe кв пїetpe.

Αιθαστὴς, οῦ (ὁ), лoвitopж кв пїetpe. [λιθάζω]. [de вnde

Αιθαστικὸς, ὴ. ὸν, alînгътolж de, saж indemînatikж ла лoвіpe кв пїetpe.

Αιθεία (ἡ), пїetpъpie, sa: matepialж de пїetpe пentpв клъdirї. 2) Skp:) пїetpe пpецioase. [mi

Λίθειος, ші Λίθεος, α, ον, поеt: în локж de λίθινος. [λίθος].

Αιθηλογὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt; клъditж кв пїetpe алese. [λίθος, λογάς].

Αιθιαῖος, α, ον, поеt: în локж de λιθώ-

δης, saδ λίθινος. [ші

Λιθιακὸς, ὴ, ὸν, atînrъtorδ, saδ trakтъtorδ de preцioase nїetpe. (de вnde) «Λιθιακὰ (se înц: βιβλία)». trakтaцie desnpe nїetpe. [λίθος].

Λιθίασις, εως (ἡ), o natimъ în bъшika вdвлвї, nїatpъ; o kъpnitъpъ tape formatъ пе плеопеле окілор. [din

Λιθιάω -ῶ, biit: -άσω, nъtimeskδ de nїatpъ în bъшikъ; saδ de aptpitδ. [ші

Λιθίδιον (τὸ), Λιθάριον. [ші

Λιθίζω, biit: -ίσω, seamъnδ a nїatpъ. [ші

Λίθινος, η, ον, fъkвtδ de nїatpъ. [λίθος]. [de вnde

Λιθίνως, adв: ka de nїatpъ.

Λιθίον (τὸ), = Λιθάριον.

Λιθὶς, ίδος (ἡ), =Λιθάς.

Λιθόβλητος (ὁ, ἡ), = Λιθοβόλητος. 2) noet: =Λιθοκόλλητος. [λίθος, βάλλω].

Λιθοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, batδ kв nїetpe. [λιθοβόλος]. [de вnde

Λιθοβολήσιμος (ὁ, ἡ), de bъtвt (omopît) kв nїetpe; saδ =kв...

Λιθοβόλητος (ὁ, ἡ), bъtвtδ kв nїetpe; saδ sъbîpшitδ npin asвîpлipe de nїetpe. (bezї ші λεύσιμος).

Λιθοβολία (ἡ), apвnkape de, saδ bъtaїe kв nїetpe. [din

Λιθόβολος (ὁ, ἡ), (nenвлt:) apвnkъtorδ de, bъtъtorδ kв nїetpe. ‖ (sвbst:) mашinъ de asвîpлit nїetpe. 2) (antenen:) =Λιθοβόλητος. [λίθος, βολή].

Λιθογλύπτης, ου (ὁ), sъnъtorδ de nїetpe.

Λιθογλυφὴς, έος (ὁ, ἡ), sъnatδ în saδ no nїatpъ. [ші

Λιθογλυφία (ἡ), skвлntape, skoвipe de litepe, ші чл: пе nїatpъ. [ші

Λιθόγλυφος (ὁ), (paroкs:)=Λιθογλύπτης; (пропарокs:) =Λιθογλυφής. [λίθος, γλύφω].

Λιθογνωμικὸς, ὴ, ὸν, atînrъtorδ de kвnoskъtorвл de nїetpe, ші de meштешъгвл лвї. (de вnde) «Λιθογνωμικὸν (se înц: βιβλίον)».Sвid: trakтaцie desnpe aveasta.[mi

Λιθογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), kвnoskъtorδ de preцioase nїetpe. [λίθος, γνώμη].

Λιθόδενδρον (τὸ), mъpцeanδ; (dвne ziч:) nomδ înnїetpitδ, saδ netpifikaцie în formъ de nomδ. [λίθος, δένδρον].

Λιθοδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λίθος, δέρκομαι] înnїetpitorδ nвmaї kв прівіреа sa.

Λιθόδερμος (ὁ, ἡ), чел kв de nїatpъ, saδ nїetpoasъ пїеле, saδ цeastъ. «Χελώνη —». Embed: [λίθος, δέρμα].

Λιθοδικτέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λιθοβολέω. [λίθος, δίκω].

Λιθόδμητος (ὁ, ἡ), în sinкonъ în локδ de

Λιθοδόμητος (ὁ, ἡ), ziditδ kв nїatpъ.[ші

Λιθοδόμος (ὁ, ἡ), ziditorδ kв nїatpъ. [λίθος, δέμω].

Λιθοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de nїatpъ. [λίθος, εἶδος].

Λιθοεργὴς, έος, ші Λιθοεργὸς (ὁ, ἡ), noet: preғъkъtorδ în nїatpъ. [λίθος, ἔργον].

Λιθοθλάστης, ου (ὁ), [λίθος, θλάω] înstpвmîntδ (чїokanδ) de sfъpъmat nїetpe.

Λιθοκάρδιος (ὁ, ἡ), чел kв inimъ de nїatpъ (nemilc sδ). [λίθος, καρδία].

Λιθοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел kв kanδ de nїatpъ, saδ ka de nїatpъ (проп: ші fir:). [λίθος, κεφαλή].

Λιθοκόλλα, ης (ἡ), o mirmъ пentpв linipe de nїetpe. [λίθος, κόλλα].

Λιθοκόλλητος (ὁ, ἡ), чел kв preцioase nїetpe linite asвnpъї; (вne-opї) akopepitδ kв martвpъ. [λίθος, κολλάω].

Λιθόκολλος (ὁ, ἡ), = Λιθοκόλλητος. [Λιθοκόλλα].

Λιθοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taїδ (чїoплeskδ) nїetpe. [ші

Λιθοκοπία (ἡ), tъїepe (чїonлipe) de nїetpe.

Λιθοκοπικὸς, ὴ, ὸν, atînrъtorδ de tъїetorδ, saδ tъїepe de nїetpe. [din

Λιθοκόπος (ὁ, ἡ), tъїetorδ (чїonлitorδ) de nїetpe. ‖ (sвbst:) nїetparδ. [λίθος,κόπτω].

Λιθοκρήδεμνος (ὁ, ἡ), noet: [λίθος, κρήδεμνον] înkвnвnatδ kв, saδ înnpesopatδ de nїetpe.

Λιθοκτονία (ἡ), omopîpe, кvidepe kв nїetpe. [λίθος, κτείνω].

Λιθολευστέω -ῶ, biit: -ήσω, batδ kв nїetpe. [din

Λιθόλευστος (ὁ. ἡ), [λίθος, λεύω] bъtвtδ, saδ de bъtвt kв nїetpe. «Ἄρης λιθόλευστος». Sof: = Λιθοκτονία.

Λιθολογέω -ῶ, biit: -ήσω, adвnδ (iap ovіч: zideskδ nвmaї kв) alese nїetpe. [λιθολόγος]. [de вnde

Λιθολόγημα (τὸ), zidδ klъditδ nвmaї kв alese nїetpe.

Λιθολογία (ἡ), adвnape, ші kombinape de nїetpe în klъdipe. [din

Λιθολόγος (ὁ, ἡ), adвnъtorδ, saδ alegъtorδ, ші kombinъtorδ de nїetpe pentpв klъdipe de zidδ. [λίθος, λέγω].

Λιθομυλία (ἡ), dpвmδ autepnвtδ kв nїetpe marї; saδ autepnepe de nїatpъ пе кale. (dвne alцiї greш: în локδ de λίθῳ μυλία). [λίθος, μύλη].

Λιθόξεστος (ὁ, ἡ), [λίθος, ξέω] sъnatδ în (saδ fъkвtδ din) чїoплitъ nїatpъ.

Λιθοξόανος (ὁ, ἡ), noet: înnodobiță ks nĭetre ks fiгъrĭ sъnate. [λίθος, ξόανον].

Λιθοξοεῖον (τὸ), лъkrътopie de nĭetre, nĭetrъpie. [ші

Λιθοξοϊκὸς, ὴ, ὸν, kъbenită, saŭ folositoрă ла чĭoплipe de nĭetre. [din

Λιθοξόος (ὁ, ἡ), чĭoплitoрă de nĭetre. ‖ (sъbst:) nĭetraрă. [λίθος, ξέω].

Λιθοποιέω -ῶ, biit: ἡσω, prefakă în nĭatrъ, înnĭetreskă. [din

Λιθοποιὸς (ὁ, ἡ), prefъkътoрă de чева în nĭatrъ, saŭ nътinчosă de a înnĭetri. [λίθος, ποιός].

Λιθοπρίστης, ου (ὁ), ferъstrъitoрă de nĭatrъ, saŭ de martъrъ. [λίθος, πρίω].

Λιθόρρινος (ὁ, ἡ), noet: în lokă de λιθόδερμος. [λίθος, ῥινός].

Λίθος (ὁ, ші ἡ), nĭatrъ; stînkъ; grъmadъ, saŭ materialъ de nĭatrъ; (partik: fem:) nĭatrъ preцioasъ; nĭatra din bъшika вdвлвĭ (bezĭ λιθίασις); (проп: în At:) tribuna de nĭatrъ, dene kare vorвĭaŭ nъвlikвлвĭ ла Пnikъ, ші dene kare bestea bestitorвл în nĭaцъ. (пе ачeeastъ nĭatrъ îшĭ fъчeaŭ жrъtmîntвл tesmoteцiĭ, bezĭ θεσμοθέτης, ші λιθωμότης). «Χυτὴ λίθος». Ep: stiklъ. «Λυδία λίθος». Lks: = Βάσανος, nĭatrъ de черkat aвrъ, saŭ arцintă, (Tврч:) mexenrĭă. «Παρία—». Tkp: чea maĭ albъ martъrъ. «Τον ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον». Tkp: bezĭ γραμμή.

Λιθοσπαδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λίθος, σπάω] (lokă deшertă) formată prin skoatere, saŭ smвлцere de nĭatrъ din лokвл sъă.

Λιθόσπερμον (τὸ), вnă felă de plantъ (sъmînцa kъpia este tare ka nĭatra), meĭă nъsъreskă. [λίθος, σπέρμα].

Λιθοσσόος (ὁ, ἡ), noet: [λίθος, σεύω] isronitoрă de чinева kъ nĭetre.

Λιθοστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), akoperită kъ înвelitoare de nĭatrъ. [λίθος, στέγη].

Λιθόστρωτος (ὁ, ἡ), aшternată kъ nĭatrъ, (Tврч:) kъldîrîmă, saŭ kъ nĭetrічele (ka mosaikвл). [λίθος, στρώννυμι].

Λιθοτομεῖον (τὸ), =Λατομεῖον. [ші

Λιθοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λατομέω. [ші

Λιθοτομία (ἡ), = Λατομία, tъĭere (skoatere) de nĭatrъ, ші kĭar nĭatra чea tъĭatъ (вolovapkл); (prin întind: ші maĭ de mвлte-orĭ ла îm:) = Λατομεῖον; (вne-orĭ xirвrц:) чea prin tъĭere skoatere de nĭatrъ din bъшika вdвлвĭ. [ші

Λιθοτομικὸς, ὴ, ὸν, atingrътoрă de, saŭ îndemînatikă ла tъĭere de nĭetre. «Λιθοτομικὴ». meштешвгвл tъĭetorвлвĭ de nĭatrъ. [din

Λιθότομος (ὁ, ἡ), (parokx:) tъĭetoрă de nĭetre, nĭetraрă; (xirвrц:) skoцътoрă de nĭatrъ din bъшika вdвлвĭ; (пропарокs:) tъĭată (чĭoплită) în, saŭ din nĭatrъ. [λίθος, τομὴ].

Λιθοτράχηλος (ὁ, ἡ), (fir:) = Σκληροτράχηλος. [λίθος, τράχηλος].

Λιθοτριβικὸς, ὴ, ὸν, folositoрă, saŭ îndemînatikă ла frekare (лвstrare) de preцioase nĭetre. [λίθος, τριβή].

Λιθουλκέω -ῶ, biit: ἡσω, trară (skoцă) nĭetre din nĭetrъrie. [din

Λιθουλκὸς (ὁ, ἡ), trъgътoрă (skoцътoрă) de nĭatrъ din nĭetrъrie. ‖ (sъbst:) вnă felă de maшinъ nentrв aчeasta. [λίθος, ἕλκω].

Λιθουργεῖον (τὸ), =(maĭ întreb:) Λιθούργιον. [ші

Λιθουργέω -ῶ, biît: -ήσω, лвkreză nĭatrъ. 2) =Λιθοποιέω. [ші

Λιθουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лвkrată din nĭatrъ. 2)=Λιθοεργὴς. [ші

Λιθουργία (ἡ), treaba (meштешвгвл)лвkrътorвлвĭ de nĭatrъ. 2) (îm:) = Λατομεῖον. [ші

Λιθουργικὸς, ὴ, ὸν, atingrътoрă de лвkrътorвл de nĭatrъ; saŭ folositoрă ла (saŭ kare ape de oвĭektă) лвkrapea de nĭatrъ. [ші

Λιθούργιον (τὸ), лвkrътopie de nĭatrъ, nĭetrъpie. [din

Λιθουργὸς (ὁ, ἡ), лвkrътoрă de nĭatrъ, saŭ folositoрă ла лвkrapea eĭ. ‖ (sвbst:) sъnътoрă de nĭatrъ. [λίθος, ἔργον].

Λιθουρία (ἡ), pişare de niatrъ, saŭ nisină.]λίθος οὖρος].

Λιθοφορέω -ῶ, biit -ήσω, kară nĭetre. [din

Λιθοφόρος (ὁ, ἡ), kъrътoрă de nĭetre, saŭ folositoрă ла transportare de nĭetre. [λίθος, φέρω].

Λιθόψωκτος (ὁ, ἡ), noet: [λίθος, ψώχω] frekътoрă, лвstrътoрă de nĭetre skвmne.

Λιθόω -ῶ, bit: -ώσω, =Λιθοποιέω, înnĭetreskă. [ші

Λιθώδης, εος (ὁ, ἡ), tare ka nĭatra; nĭetroză. [λίθος]. [de вnde

Λιθωδία (ἡ), tъrie, bîrtoшie de nĭatrъ.

Λιθωμότης, ου (ὁ), жrrată ne nĭatra de ла Пnika (bezĭ Пnúξ). [λίθος, ὄμνυμι].

Λιθωπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чel kъ faцъ de nĭatrъ, saŭ ka nĭatra. [λίθος, ὤψ].

Λίθωσις, εως (ἡ), înnĭetripe, saŭ netrifikare. [ші

Λιθωτός, ὴ, ὸν, înnĭetrită; saŭ =Λιθοκόλλητος. [λιθόω].

Λικμαίνω, вііt: -ήσω, = Λικμάω. (ші

Λικμαῖος, α, ον, кѵвenitъ (saъ natponѵл) вîntѵрѣtopiлop de grîъ. ші чл: [ші

Λικμάς, άδος (ή), вîntѵрѣtoape de grîne,=Λικμητήριον, ші Θρίναξ. [ші

Λικμάω -ω, вііt: -ήσω, =Λικμίζω, вîntѵръ; (în цen:) deoseвeskъ, алегъ. [λικμὸς]. [de ѵnde

Λικμητὴρ (ὁ), поеt: în локъ de λικμητὴς. [ші

Λικμητήριον (τὸ), вîntѵрѣtoape, лопатъ, saъ алтъ ѵneaлtъ de вîntѵрat grîneцe. [ші

Λικμητηρὶς, ίδος (ή), =Λικμητήριον. [ші

Λικμητὴς, οῦ (ὁ), вîntѵрѣtopъ de semъnѣtѵрї. [ші

Λικμητικὸς, ὴ, ὸν, atinгѣtopъ de, saъ îndemînatikъ лa вîntѵрape de grîneцe. [шї

Λικμητὸς (ὁ), лѵкрarea ші timпѵл вîntѵратѵлѵї de grîneцe. [ші

Λικμήτωρ, оρος (ὁ), поеt: în локъ de λικμητὴς.

Λικμίζω, вііt: -ίσω, вîntѵръ grîneцеле în apie. [din

Λικμὸς (ὁ), [λίκνον] =Λικμητήριον.

Λικμοφόρος (ὁ, ἡ), = Λικνοφόρος. [λικμὸς, φέρω].

Λικνάριον (τὸ), dim: ал лѵї λίκνον.

Λικνίζω, вііt: -ίσω, =Λικμίζω. [ші

Λικνίτης, ου (ὁ), епіt: Dionisъ, saъ Бакъ, ка natponъ ал вîntѵрѣtopiлop. [λίκνον].

Λικνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [λίκνον, εἶδος] fъкѵtъ în feлъ də ...

Λίκνον (τὸ), котъ înцletitъ de пѵїеле пentрѵ вîntѵратъ, dîrmonъ. 2) кошъ sfîntъ, întрѵ каре se oferїaъ zeiлor nîrцеле poadeлor. 3) (поate de aчї) леагъпъ de копілъ тікъ.

Λικνοστεφέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Λικνοφορέω. [din

Λικνοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înкѵпѵnatъ кѵ кошъ de пѵїеле, saъ dîrmonъ,=Λικνοφὸρος. [λίκνον, στέφος].

Λικνοφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ...

Λικνοφόρος (ὁ, ἡ), пѵртѣtopъ în капъ de sfîntѵл кошъ лa цeremoпia serвѣtoareї Бакѵлѵї. [λίκνον, φέρω].

Λικριφὶς, adв: поеt: [λέχριος] алъtѵреа, saъ п' алъtѵреа, пе d' алъtѵреа.

Λικροὶ (οἱ), кръчіле коarпelor червѵлѵї.

Λίκτης, ου (ὁ). лiпгѣtopъ. [λείχω].

Λιλαίομαι, (fѣръ вііt: прел: ἐλιλαιόμην, tре de кѵ: λελίημαι), поеt: [λέω] (кѵ цen: saъ inf:) dopeskъ foapte, ші mъ silеskъ преа mѵлt a doвîndi чева. «Δόρποιο («Πολέμοιο) λιλαίομαι». Om: ші Es: (ші кѵ inf:) «Λιλαιομένη χροὸς ἆσαι». Il: Φ: (ші кѵ преп:) «Φόως δε λιλαίεο». Od: Λ:

Λιμαγχέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Λιμοκτονέω. [λιμὸς, ἄγχω]. [de ѵnde

Λιμάγχησις, εως, ші Λιμαγχία (ἡ), =Λιμοκτονία; (med:) stpaшnikъ dietъ. [ші

Λιμαγχικὸς, ὴ, ὸν, sѵгрѵmtъorъ, saъ sѵгрѵmatъ (mѵpitorъ) de foame.

Λιμαγχονέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Λιμαγχέω. [din

Λιμαγχόνη, [λιμὸς, ἀγχόνη] ші Λιμαγχόνησις, εως [λιμαγχονέω] = Λιμαγχία.

Λιμαίνω, вііt: -ανῶ, пътimeskъ de foame, sîntъ flъmîndъ. [λιμὸς].

Λιμακώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λειμακώδης.

Λιμвεία (ἡ), (плц:) în локъ de λιχνεία. [din

Λιμвεύω, вііt: -εύσω, (плц:) în локъ de λιχνεύω. [din

Λίμвὸς, ὴ saъ ος, ὸν, saъ ον, (плц:) în локъ de λίχνος.

Λιμвρὸς, ὰ, ὸν, поеt: =Λιвρὸς (2).

Λιμεναρχης, ου (ὁ), кѣпitanъ de портъ. [λιμὴν, ἄρχω]. [de ѵnde

Λιμεναρχία (ἡ), treaвa (demnitatea) кѣпitanѵлѵї de портъ.

Λιμενήοχος (ὁ, ἡ), поеt: (пепѵлт:) чел че ape (saъ formeazъ) портъ; (anteпen:) конpinsъ înъѵntрѵл портѵлѵї. [λιμὴν, ἔχω].

Λιμενήρης, εος (ὁ, ἡ), чел кѵ портъ. [ші

Λιμενίζω, вііt: -ίσω, formezъ (saъ mъ afлѵ în) портъ. [ші

Λιμένιον (τὸ), dim: ал лѵїлиμὴν. [ші

Λιμένιος,, α, ον, relativъ кѵ (saъ afлatъ în) портъ; saъ natponъ de (прin ѵrm: adopatъ în) портѵрї. [ші

Λιμενίσκιον (τὸ), dim: ал лѵї...

Λιμενίσκος (ὁ),=Λιμένιον. [ші

Λιμενίτης, ου (ὁ), ші Λιμενῖτις, ιδος (ἡ), =Λιμένιος. [λιμήν].

Λιμενοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de портъ. [λιμὴν, εἶδος].

Λιμενοποιία (ἡ), konstrѵкцie de теш-тешѵцitъ портъ. [ші

Λιμενοποικὸς, ὴ, ὸν, кѵвenitъ, saъ kontpiвѵitorъ лa гачере de портъ. «Λιμενοποικὰ (sə înц: вιвλία)». Matm: Пал: трактацie desnpe konstrѵipe de портѵрї. [λιμὴν, ποιός].

Λιμενορμίτης, ου (ὁ), поеt: afлatъ, saъ adopatъ în limanѵрї, ші портѵрї. (епіt: ал лѵї Пріапъ ші чл:). [λιμὴν, ὅρμος].

Λιμενοσκόπος (ὁ, ἡ), обservѣtorъ de портѵрї. || (sѵвst:) natponъ, saъ кѣпitanъ de портѵрї. [λιμὴν, σκοπὸς].

Λιμενοφυλακία (ἡ), [λιμὴν, φυλακή] demnitatea, enistasia лъї...

Λιμενοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopъ de noptь. [λιμὴν, φύλαξ].

Λιμὴν, [în afin: кв λίμνη] énos (ὁ), (de avi) limanъ, noptь; (fir:) asilъ, локъ de скъпаре. (bezi ші ὅρμος).

Λιμηρὸς, ὰ, ὸν, глъmîndъ, moptь de foame. [λιμὸς].

Λιμνάζω, biit: -άσω, formezъ валтъ; staь nemішкатъ ка о валтъ. «Λιμνάζοντα ὕδατα». Лкs: апе некъргъtоаре. 2) (pap stpъm:) în локъ de λιμνόω. [ші

Λιμναῖος, α, ον, квbenitъ ла (aflatъ, saь trъitopъ în) валтъ. 2) (ка enit: ал лъї Dionisь) adopatъ în Limneле Ateneї. [λίμνη].

Λιμνακὶς, ίδος (ἡ), (греш:) în локъ de λειμακὶς.

Λιμνὰς, άδος (ἡ), noet: în локъ de λιμναία.

Λιμνασία (ἡ), въltipe de апъ pesbîpsatъ. 2) (în Stpв: dвne Kop: греш:) în локъ de γυμνασία. [λιμνάζω].

Λιμνάτας, α (ὁ), ші Λιμνᾶτις, ιδος (ἁ), Dop: în локъ de λιμνήτης, ші λιμνῆτις.

Λίμνη (ἡ), [λείβω] валтъ, хелештеь, апъ stътътоаре; (noet:) sînь de mape, noptь. || (ла Atena îm:) «Λίμναι». o dвmвравъ konsfinqitъ лъї Dionisь апроапе de четате (ноаіе маї 'nainte валтъ). (de вnde) «Τὰ ἐν Λίμναις Διονύσια».

Λιμνηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъskвtь în Limneле de ла Atena (enit: ал лъї Dionîsь, ші ал Dianeї). [Λίμναι, γένος].

Λιμνῆθεν, adв: noet: de ла валтъ. (de ла mape). [ші

Λιμνῆστις, ιδος (ἡ), вnь felь de плantъ de валтъ, (alt:) ἀδάρκη, saь ἀφάρκη. [ші

Λιμνήτης, ου (ὁ), ші Λιμνῆτις, ιδος (ἡ), =Λιμναῖος. [ші

Λιμνιάζω, biit: -άσω, = (saь греш: în локъ de) Λιμνάζω. [ші

Λιμνίον (τὸ), dim: ал лъї [λίμνη].

Λιμνόβιος (ὁ, ἡ), trъitopъ în валтъ, saь din prodвkte de валтъ (пеште, ші чл:). [λίμνη, βίος].

Λιμνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de (ка о) валтъ. [λίμνη, εἶδος].

Λιμνοθάλασσα, ης (ἡ), валтъ formatъ din апе de mape. [λίμνη, θάλασσα].

Λιμνομάχης, ου (ὁ), dpamatikъ noetь конквpinte ла Dionisiile de ла Limneле Ateneї. [Λίμναι, μάχη].

Λιμνόστρεον (τὸ), skoїkъ цinвtъ, saь bînatъ în sînь de mape, (aveasta este квnoskвta) stpidie. [λίμνη, ὄστρεον].

Λιμνοσώματος (ὁ, ἡ), noet: ал къpвїa trвпъ s' a formai în валтъ. Ἔγχελυς—». At: [λίμνη, σῶμα].

Λιμνουργὸς (ὁ, ἡ), лвкръторь în валтъ, saь în sînь de mape, neскарь. [λίμνη, ἔργον].

Λιμνοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: nъskвtь, saь pesъpitь în валтъ. [λίμνη, φυή],

Λιμνοχαρὴς, έος, (ὁ, ἡ), mвлцвmitь a петрече în вълцї, saь лакврї. [λίμνη, χαίρω].

Λιμνόω -ῶ, biit: -ώσω, pesвъpsîndв mъ formezь лакврї ші вълцї, potopeskь. [ші

Λιμνώδης, εος (ὁ, ἡ),=Λιμνοειδής, въltosь, saь плinь de вълцї. [λίμνη].

Λιμοδοξία (ἡ), foame (nesъцiosъ dopinцъ) de слявъ. [λιμὸς, δόξα].

Λιμόδωρον (τὸ), греш: în локъ de λειμόδωρον.

Λιμοθνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: moptь de foame. [λιμὸς, θνήσκω].

Λιμοκίμβιξ, ικος (ὁ, ἡ), mвpitopь de foame din srîpvenie, saь сквmnete. [λιμὸς, κίμβιξ].

Λιμοκόλαξ, ακος (ὁ), linгвшitopь din foame, napasitь. [λιμὸς, κόλαξ].

Λιμοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, omopь npin foame, лазь ne чinева a mвpi, (ші nestp:) mopь de foame. [ші

Λιμοκτονία (ἡ), omopîpe, saь moapte npin foame, [din

Λιμοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopь (de алъл, saь de sine) npin foame. [λιμὸς, κτείνω].

Λιμόξηρος (ὁ, ἡ), вskatь (skeletь) de foame. [λιμὸς, ξηρὸς].

Λιμὸς (ὁ, ші Dop: saь noet: ἡ), [λείπω] foamete. 2) (adiekt:) глъmîndь, mвpitopь de foame; (fir:) nesъцiosь, asквpitopь.

Λιμοφορεὺς, έως (ὁ, ἡ), noet: în локъ de

Λιμοφόρος (ὁ, ἡ), adвkътopь (prîvinвitopь) de foamete. [λιμὸς, φέρω].

Λιμόψωρος (ὁ, saь ἡ), вnь felь de pîie din foame (pea храпъ, mi tikълosь traїь). [λιμὸς, ψώρα].

Λιμπάνω, biit: -λείψω, pap în локъ de λείπω.

Λιμφεύω, biit: -εύσω, = Λιμβεύω. [din

Λιμφὸς, ὴ, ὸν, = Λιμβὸς, linгвшitopь, napasitь. [se konf: кв λέμφος].

Λιμώδης, εος (ὁ, ἡ), шoptь de foame, глъmîndь. [ші

Λιμώττω (σσω), biit: -ώξω, sîntь foapte глъmîndь, пътimeskь de foame. [λιμός].

Λῖν, noet: ак: ал лъї λῖς.

Λιναγέρτης, ші Λιναγρέτης, ου (ὁ), noet: [λίνον, ἀγείρω, ші ἀγρεύω] npinsь în mpeaжъ.

Λιναία (ἡ), =Λινέα.

Λινάριον (τὸ), dim: ал лъї λίνον, inişorь.

Λινάω -ῶ, вііt: -ήσω, ашezь (saь (прinzь чева în) мреже. (întрев: прinч: nъmaї компъssь). [λίνον].

Λινέα (ἡ), aцъ (sfoapъ) de inь, (de зnde Лat:) *linea*. [din

Λίνειος, α, ον, ші

Λίνεος -οῦς, έη -ῆ, εον -οῦν, de inь. [λίνον].

Λινεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: лъкratь, fъкъtь din inь. [λίνον, ἔργον].

Λινεύς, έως (ὁ), пeскарь (прinч: каре пeскъїеште къ мреже). 2) зnь felь de кefаль. [λίνον].

Λινευτὴς, οῦ (ὁ), пeскарь; saь вînъtorь. [din

Λινεύω, вііt: -εύσω, пeскъїeскь, saь вînezь къ плase saь мреже; (în цen:) пeскъїeскь. «Γυργάθοις λινεύοντες». Ар: [λινεύς].

Λινίολος (ὁ),=Λινάριον, sfopiчікъ.

Λινόδεσμος (ὁ), легъtъръ (sfoaръ, aцъ ші чл:) de inь. [λίνον, δεσμὸς]. 2) = къ

Λινόδετος (ὁ, ἡ), поеt: легatь къ sfoaръ de inь. [λίνον, δέω].

Λινόδρυς, υος (ἡ), зnь felь de плantъ, (alt:) χαμαίδρυς, полаїь, рътъпжоаръ, жъгъредь. [λίνον. δρῦς].

Λινοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: =Λινεργὴς. (se конf: къ ...

Λινοερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [λίνον, ἕρκος] înкisь, saь înкizъtorь în мреже.

Λινόζευκτος (ὁ, ἡ), поеt: [λίνον, ζεύγνυμι] легatь къ (saь înплetitь din) sfoaръ.

Λινόζωστις, ιος (ἡ), зnь felь de плantъ, вріе, saь вреаь, op слобопогь, (Fрanц:) *mercuriale*. [λίνον, ζώννυμι].

Λινοθήρας, ου (ὁ), поеt: [λίνον, θήρα] вînъtorь къ плase.

Λινοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ), Ion: în локь de λινοθώραξ, înapmatь къ плatошь înплetitь din fъnie de inь. [λίνον, θώραξ].

Λινοκαλάμη, ші Λινοκαλαμὶς, ίδος (ἡ), которь de inь nemeліцatь; saь кîлцї. [λίνον, καλάμη].

Λινοκάρυξ, υκος (ὁ), Dор: în локь de λινοκήρυξ, bestitorь de вînzape de inь, saь fъniї de inь, mi чл: [λίνον, κήρυξ].

Λινόκλωστος (ὁ, ἡ), поеt: торкъtorь, saь topsь de inь. «'Ηλακάτη—». Епґр:

Λινόκροκος (ὁ, ἡ), поеt: цesъtь din fipe de inь. [λίνον, κρόκη].

Λίνον (τὸ), (de ачі) inь (atît плanta, кît ші продъкtъл eї); (прin întind:) op ор че este fъкъtь din inь, (sпре екs:) aцъ, fрînrie, nînzъ, мреажъ, ші чл; (fir:) віаца, ші soapta отълъї.

Λινόπεπλος (ὁ, ἡ), пъртъtorь de воаль de inь. [λίνον, πέπλος].

Λινοπηνὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [λίνον, πήνη] цesъtь din inь (лino).

Λινόπλεκτος (ὁ, ἡ), înплetitь din inь. (saь греш: în локь de λινόπληκτος). [λίνον, πλέκω].

Λινοπληγέστατος, η, ον, sъпрл: ал лъї λινοπλήξ.

Λινόπληκτος (ὁ, ἡ), (прinч: desпре вite) прinsь ші скъпatь, (прin зрm:) înгрozitь de мреже; (în цen:) sпepiosь, saь sпъїmîntatь. [вezї ші ...

Λινοπλὴξ, [λίνον, πλήσσω] ῆγος (ὁ, ἡ), (прinч: пeште) каре прinsь în мреажъ se вate în коачї ші 'nколо, ка зъ скапе; (fir:) omь sпepiosь, ші zъnatikь. (вezї ші λινόπληκτος).

Λινόπλοκος (ὁ, ἡ), (парокs:) = Σχοινοπλόκος, saь Δικτυοπλόκος; (пропарокs:) = Λινόπλεκτος. [λίνον, πλέκω].

Λινοπλὺνας, ου (ὁ), sпълъtorь de nînzъ de inь, saь de мреже ('пълвitorь, saь пeскарь). [λίνον, πλύνω].

Λινοποιὸς (ὁ, ἡ), конstрзktorь de mînofъпtърї de inь (цesъtorь, saь fъniерь). [λίνον, ποιὸς]

Λινοπόρος (ὁ, ἡ), зтплъtorь de nînzeле коръвіі. «Ἄυρα — ». Евр: (вezї ші πρήθω). [λίνον, πόρος].

Λινοπτάζω, ші Λινοπτάω -ῶ, ші miж: -άομαι -ῶμαι, вііt: -άσω, -ομαι, вагь de seaмъ (îmї amь окії) ла мреже, de s' a прins чева. [λινόπτης].

Λινόπτερος, ші Λινοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел къ apiпe de inь, (ad:) de nînze. «Ναῦς — ». Eзхл: [λίνον, πτερὸν, πτέρυξ].

Λινόπτης, ου (ὁ), въгъtorь de seaмъ ла мреже, saь nînditorь, ка съ dea de ші-pe, дака s' a прins чева întр' înseле. [λίνον, ὄπτομαι].

Λινορράφὴς, έος, ші Λινὸρράφος (ὁ, ἡ), поеt: алкътвitь din nînze de inь. «Δόμος—». Eзхл: коравіе Еціnteanъ. «Τυλεῖον—». Sof: 2) (акt:) кззъtorь de мреже de inь. «'Αλιεύς—». Non: [λίνον, ῥάπτω].

Λίνος (ὁ), зnь felь de кîntикь дзїosь компъssь de (saь къ sзвїектъ de моарtea лъї) Лinь поеtзл.

Λινόσαρκος (ὁ, ἡ), ='Απαλόσαρκος. [λίνον, σάρξ].

Λινόσπαρτον (τὸ), зnь felь de плantъ,

че ѕлъжĭа de inъ, папъръ. [λίνον, σπάρτος].

Λινόσπερμα, ші Λινόσπερμον (τὸ), ѕъmînцъ de inъ. [λίνον, σπέρμα].

Λινοστασία (ἡ), ашezape de, ші локъл de ашezat вînъторештĭ мреже. [ші

Λινοστατέω -ῶ, вііт: -ήσω, ашezъ ла вînътoape плase. [λίνον, ἵστημι].

Λινοστολέω -ῶ, вііт: -ήσω, портъînвръкъminte de inъ. [ші

Λινοστολία (ἡ), îнвръкъminte de inъ. [din

Λινοστόλος (ὁ, ἡ), înвръкатъ în хаĭne de inъ. [λίνον, στολὴ].

Λινόστρόφος (ὁ, ἡ), (парокѕ:) pesъvitоръ (торкъторъ) de inъ, саъ înплetitоръ de fъniĭ. 2) (пропарокѕ:) fъкътъ din inъ pesъvitъ. [λίνον, στρέφω].

Λινοτειχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел къ перецĭ (de nînzъ) de inъ. [λίνον, τεῖχος].

Λινοτόμος (ὁ, ἡ), тъĭetоръ de ѕfoaръ, саъ de аць de inъ. ‖ (ѕъвѕт:) eѕkamotоръ, каре тъind fъnia o apatъ ĭаръшĭ întpearъ. [λίνον, τέμνω].

Λινοῦλκος (ὁ, ἡ), поет: [λίνον, ἕλκω] fъкътъ din inъ topsъ.

Λινουργεῖον (τὸ), лъкрътopie (faврікъ) de nînze de inъ. [ші

Λινουργέω -ῶ, вііт: ήσω, лъкрezъ inъ, fakъ din inъ nînze, fъniĭ, ші чл: [ші

Λινουργία (ἡ), лъкрape de inъ, ші mînoғъптъреле челе dintp' înѕъл (nînze, fъniĭ, ші чл:). [din

Λινουργὸς (ὁ, ἡ), лъкръторъ de inъ. ‖ (ѕъвѕт:) цеѕъторъ; саъ fъnierъ. 2) ѕnъ felъ de пазъре (de rîѕкъ.). [λίνον, ἔργον].

Λινοῦς, ῆ, οῦν, (прin контрак:) în локъ de λίνεος, de inъ (лino). [λίνον].

Λινοῦχος (ὁ, ἡ), чел че ape (пескъĭешte, саъ bînеazъ къ) мреже. [λίνον, ἔχω].

Λινοφθόρος (ὁ, ἡ), ѕtpikъторъ (ѕfîшiĭtоръ) de nînze. [λίνον, φθείρω].

Λινοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de хаĭнъ, саъ къmашъ de inъ. [λίνον, χιτών].

Λινοχλαίνης, ші Λινόχλαινος, ου (ὁ, ἡ), пъртъторъ de mantелъ de inъ. [λίνον, χλαῖνα].

Λινόω -ῶ, вііт: -ώσω, легъ къ аць саъ ѕfoaръ de inъ. [λίνον]. [de ѕnde

Λίνωσις, εως (ἡ), легape къ аць, саъ ѕfoaръ de inъ

Λίξις, εως (ἡ),=Λεῖξις, лiнцepe. [λείχω].

Λίπα, adв: Ion: къ гръѕime (ѕnѕoape). «Λίπα ἠλείψαντο». Тъч: ѕ' аъ ѕns къ ѕnѕoape. (шiкъ пѕmipe de felъл ѕnѕoapeĭ). «Λίπ' ἐλαίῳ—». Om: къ ѕnѕoape de ѕntdелemnъ. [ші

Λιπάζω, вііт: -άσω, ші Λιπαίνω, вііт: -α νῶ, ѕnгъ къ ѕnѕoape; (прin întind:) лъѕtpezъ. 2) înграшъ; (de ѕnde агрікъл:) гъnoĭezъ ѕnpe înгъшape цapinъ. [λίπος].

Λιπαράμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), поет: пъртъторъ de лъчoasъ, мъреацъ легътъръ de капъ. [λιπαρός, ἄμπυξ].

Λιπαραυγὴς, έος (ὸ, ἡ), поет: лъчosъ, ѕtiклosъ. [λιπαρὸς, αὐγή].

Λιπарέω -ῶ, вііт: -ήσω, (къ dat:) ѕtърĭeskъ în чева; (къ ак:) porъ къ ѕtърѕinцъ. [mi

Λιπарέως, adв: Ion: în локъ de λιπαρῶς.

Λιπαρὴς, έος (ὁ, ἡ),=Λιπαρὸς, ѕnѕъposъ, ѕoĭosъ, саъ лъчosъ; (маĭ de мъlte-opĭ прin întind:) ѕtърѕitоръ (прinч:) къ рѕгъчĭѕne. [λίπος]. [de ѕnde

Λιπαρία (ἡ),=Λιπαρότης; (маĭ de мъlte opĭ прin întind:) ѕtърѕinцъ.

Λιπαρὸγεως (ὁ, ἡ), чел къ пъmîntъ грaѕъ. [λιπαρὸς, γέα].

Λιπαρόζωνος (ὁ, ἡ), поет: чел къ fрѕmoasъ înчinгътoape (ѕtpълъчitъ черкъ). [λιπαρὸς, ζώνη].

Λιπαρόθρονος (ὁ, ἡ), поет: чел къ ѕipълъчitъ тponъ, саъ алтаръ, пе каре ѕe apd грaѕe жertfe. [λιπαρὸς, θρόνος].

Λιπαροκρήδεμνος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de ѕtpълъчitъ (пpea мъреацъ, ші fрѕmoasъ) легътъръ de капъ. [λιπαρὸς, κρήδεμνον].

Λιπαρόμματες (ὁ, ἡ), чел къ ѕtpълъчitорĭ окĭ. [λιπαρὸς, ὄμμα].

Λιπαροπλόκαμος (ὸ, ἡ), чел къ лъчoase, саъ ѕoĭoase плete, саъ коѕiцe. [λιπαρὸς, πλόκαμος].

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, ѕnѕъ къ ѕnѕoape (ѕntделemnъ, ші чл:); грaѕъ, трѕпешъ; (прin întind:) вîptosъ, цeапънъ; ѕnpinтenъ, веселъ, вioĭъ; (deѕnpe лък:) лъчosъ, ѕpълъчitъ, înflopitъ, лъкѕosъ, мърецъ; înвiлшѕratъ, podosъ. «Ὄρμος — ». Кал: totдаѕna линъ (ка ѕntделemnъл). «Λιπαρὰ παλαίστρα». Ткр: (прin întind: de ла лъптътopiĭ чеĭ ѕnшĭ). «Λιπαραὶ 'Αθῆναι». Пind: fepiчitъ, (поate) ші продѕкътoape de мъѕline. «Λιπαρὸν γῆρας». tiknite ші ѕънътoase въtpîneце. 2) (pap) în локъ de λιπαρής, ѕtърѕĭtоръ, nedeѕлinitъ. [λίπος]. [de ѕnde

Λιπαρότης (ἡ), гръѕime, трѕпешie.

Λιπαρόχροος -ους, ші Λιπαρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поет: ѕipълъчitъ ла faцъ, лъчosъ ла пеліцъ. [λιπαρὸς, χρόος, ші χρώς].

Λιπαρῶς, adв: къ гръѕime. 2) къ ѕtъ-

рвіпцъ. «Λιπαρῶς, ἔχω». Пл: sтървїескѫ, тъ sілескѫ. 2) în тікпъ. «Λιπαρῶς γηράσκειν». Od: Δ. [λιπαρός].

Λιπαρὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet: = Λιπαρὸς. «Τράπεζα — ». At: înвілшвгатъ, stрълвчіть. [λιπαρὸς, ὤψ].

Λίπας, αος (τὸ), = Λίπος. вezї λίπα.

Λίπασμα (τὸ), op че seamъпъ, saŭ злвжеште ка вnsoape. «'Οφθαλμῶν λίπασμα». Епкр: лакръмъ. [ші

Λιπασμὸς (ὁ,) înгръшаре; гвnoїere de пъmîntѫ. [λιπάζω].

Λιπαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, αὐγή] лinsitѫ de лвminъ, орвѫ; întвnекosѫ.

Λιπάω -ῶ, вiit: ... sîntѫ грasѫ; saŭ лвческѫ.

Λιπερνὴς, έος (ὁ, ἡ), ші Λιπερνὴς, ῆτος, ші Λιπερνήτης, ου (ὁ), ші Λιπερνῆτις, ιδος (ἡ), noet: [λείπω, φερνὴ, saŭ ἔρνος] лinsitѫ de stapea saŭ kasa sa, прівеагѫ; foapte sъракѫ, de totѫ skъпътатѫ, nemepniкѫ.

Λιπεσήνωρ, ορος (ἡ), noet: [λείπω, ἀνήρ]. лъзътоape de бърваtвл sъѫ.

Λιπήμερος (ὁ,ἡ), = 'Αλιτήμερος. [λείπω, ἡμέρα].

Λιπόβιος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, βίος] лinsitѫ de віацъ, морtѫ.

Λιπoβλέφαρος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, βλέφαρον] лinsitѫ de вedepї, орвѫ.

Λιπογάλακτος (ὁ, ἡ), = Λειπογάλακτος.

Λιπόγληνος (ὁ, ἡ), noet: лinsitѫ de лвminцеле окілор, орвѫ. [λείπω, γλήνη].

Λιπόγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: лinsitѫ de лimвъ. [λείπω, γλῶσσα].

Λιπόγυιος (ὁ, ἡ), noet: лinsitѫ de тъdвлареле трвпвлвї (maї кв seamъ шїїnї ші пічоape), чївnгѫ, saŭ ологѫ. [λείπω, γυῖον].

Λιπόδερμος (ὁ, ἡ), =Λειπόδερμος.

Λιποδρανέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Λειποδρανέω.

Λιπόεις, εσσα, εν, noet: în локѫ de λιπαρὸς, грasѫ. [λίπος].

Λιπόζυγος (ὁ, ἡ), noet: лinsitѫ, saŭ пъръsitорѫ de soцвл, saŭ пърекеа sa, singърѫ. [λείπω, ζυγὸς].

Λιπόθριξ, -τριχος (ὁ, ἡ), лinsitѫ de пърѫ, плешввѫ. [λείπω, θρίξ].

Λιπόθροος (ὁ, ἡ), noet: лinsitѫ de граїѫ, пегръitорѫ. [λείπω, θρόος].

Λιποθυμέω -ῶ, вiit. -ήσω, =Λειποθυμέω.

Λιποθυμία (ἡ), =Λειποθυμία.

Λιποκτέανος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, κτέανον] лinsitѫ de проprietъцї, saŭ авере, sъракѫ.

Λιπόκωπος (ὁ, ἡ), лinsitѫ de mînepѫ, saŭ mînвшъ. [λείπω, κώπη].

Λιπομαρτυρία (ἡ), =Λειπομαρτύριον.

Λιπομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), пъръsitорѫ, saŭ пъръsitѫ de mвma sa.

Λιπόνας, Dop: în локѫ de λιπόναυς, αος (ὁ, ἡ), noet:=кв...

Λιποναύτης, ου (ὁ), =Λειποναύτης.

Λιπόνεως (ὁ, ἡ), =Λειπόνεως.

Λιπόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: лinsitѫ de копії. [λείπω, παῖς].

Λιπόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: пъръsitорѫ de (saŭ fъкъторѫ de a пъръsi чine ва) патріа sa. [λείπω, πατρίς].

Λιπόπνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: = 'Απνους, лinsitѫ de sвflape, морtѫ. [λείπω, πνοή].

Λειπόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: пъръsîtорѫ de орашѫ. [λείπω, πτόλις].

Λιπόῤῥινος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, saŭ λίπος, ῥινός] лinsitѫ de, saŭ чел кв грasъ (вnsвроasъ) пїеле.

Λίπος, [λίαν, πῖος] εος -ους (τὸ), гръsime de вітъ (saŭ de плantъ, op de копачїѫ), вntвръ, saŭ вnsoape.

Λιποσαρκέω -ῶ, вiit; -ήσω, noet: în локѫ de λειποσαρκέω, sîntѫ..

Λιποσαρκὴς, έος, ші Λιπόσαρκος (ὁ, ἡ), =Λειπόσαρκος, лinsitѫ de карne, злавѫ, вскъцівѫ. [λείπω, σάρξ.]

Λιποσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), în локѫ de ἀσθενής, лinsitѫ de пвtepe, злавѫ. [λείπω, σθένος].

Λιπόσκιος (ὁ, ἡ), лinsitѫ de вmвръ, лвminosѫ; (ші fir:) квратѫ, desлвшітѫ. [λείπω, σκιά].

Λιποστέφανος (ὁ, ἡ), noet: пъръsitорѫ de (saŭ къzвtѫ de ла) квnвnъ. »Φύλλον —». At: [λείπω, στέφανος].

Λιποστρατία, Λιποστράτιος,=Λειποστρατεία, ші чл:

Λιποτακτέω, -ῶ, вiit: -ήσω, = Λειποτακτέω. [din

Λιποτάκτης, ου (ὁ), =Λειποτάκτης.

Λίπουρος (ὁ, ἡ), = Λείπουρος.

Λιποτριχὴς, έος, ші Λιπότριχος (ὁ,ἡ), = Λιπόθριξ.

Λιποφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Λιπαυγὴς, întвnекosѫ. [λείπω, φέγγος].

Λιπόφθογγος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, φθόγγος] =Λιπόθροος, лinsitѫ de граїѫ.

Λιποψυχέω -ω, вiit: -ήσω, =Λειποψυχέω.

Λιπόων, noet: (прin întреивnере de o) în локѫ de λιπῶν, партч: лвї λιπάω.

Λίπτω, ші (шіж:) Λίπτομαι, вiit: λίψω, -ομαι, noet: (кв цеп:) =Γλίχομαι, поfteskѫ.

Λιπώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кв (saŭ ase-

menea кѣ) грѣsime, ѧnsѣposѣ. [λίπος].

Λιραίνω, biit: -ανῶ, sîntѣ fѣръ pѣшine. [ші

Λίριον, ші чл: грет: în локѣ de λείριον. [din

Λιρὸς, ὰ, ὸν, noet: (fir:) nepѣшinatѣ. (vezĭ ші λειρὸς).

Λιρόφθλαμος (ὁ, ἡ), =Λειρόφθαλμος.

Λῖς, (ак: λῖν, ші îm: nom: λῖες, ші dat: λίεσσι) noet: în локѣ de λέων.

Λὶς, noet: în локѣ de λισσὴ, fem: ал лѣĭ λισσὸς, =Λεία, netedъ. (vezĭ λισσάς).

Λίσαι, nex: 1: de порѣпч: ші λισάσκετο Ion: în локѣ de ἐλίσατο, a 3: neps: de nex: ал хот: лѣĭ λίσσομαι.

Λισγάριον (τὸ), dim: ал лѣі ...

Λίσγος(ὁ), Sхл: [în afin: ші=кѣΛίστρον] instp: de arpik: аршеѣ, лопатъ de fepѣ·

Λίση, 2: sinr: neps: de biit: ал лѣĭ λίσσομαι.

Λίσπη (ἡ), каѣтъ λίσπος.

Λισπόπυγος (ὁ, ὁ), =Κίναιδος, saѣ слаѣ, ѧскатѣ ла шezѣтѣ. [λίσπος, πυγὴ].

Λίσπος, [λισσὸς] η, ον, fрекатѣ; (npin ѧрт:) netedѣ; слабѣ, ѧскатѣ; (fir:) віклеапѣ, ръѣ. ‖ (sѣѣst:) Λίσπαι (αἱ), ѧпѣ felѣ de аршіче тъĭete în doъ, din каре fiекаре din doĭ înnpieteniцĭ oaspeцĭ пъstpa o жѣмътate supe цinepe de minte, ші (ла време de треѣѧinцъ) рекѧпоаштере de osnitalitatea лор.

Λισσάνιος (ὁ, ἡ), [λιτὴ, λίσσομαι] Лакоп: în локѣ de ἀγαθὸς. (în Apstf: este skpisѣ поate din комікъ napodie, λυσσάνιος).

Λισσάς, άδος (ἡ), noet: în локѣ de λισσὴ (fem; аллѣĭ λισσὸς), =Λεία, netedъ. ‖ (ѧѣѣst: se înц: πέτρα) stînkъ neanponiatъ.

Λίσσασθαι, noet: în локѣ de λίσασθαι, nex: de inf:, ші

Λισσάσκετο, noet: în локѣ de ἐλίσσετο, прел: ал лѣĭ

Λίσσομαι, [λίπτω] biit: λίσομαι, (nex: ἐλισάμην, ші 2: ἐλιτόμην) noet: porѣ кѣ тѧлтъ stъpѧinцъ, черѣ.

Λισσὸς, ὴ, ὸν, noet: în локѣ de λεῖος, netedѣ, алѧпекосѣ, (de ѧnde Fpanц:) *lisse.* «Πέτρα—». Om: vezĭ λισσάς.

Λίσσωμα (τό), ші Λίσσωσις, εως (ἡ), [ne-întp: λισσόω din ἐλίσσω] desnъpцitѧpa, къpapea пъpѧлѣĭ капѧлѣĭ (Apst: B: Ist: ὰ, 7).

Λιστραίνω, biit: -ήσω, ші Λιστρεύω, biit: -εύσω, faкѣ гроапъ (sѣnînd, saѣ грѣпцъdind пъmîntѣ) înnpeжѣpл ръdъчineĭ вре ѧneĭ nnamie кѣ лопата de fepѣ, [ші

Λίστριον (τὸ), dim: [din

Λίστρον (τὸ), [λισσὸς] instp; de arpik: аршеѣ, saѣ лопатъ de fepѣ, = Λίσγος. [de ѧnde

Λιστρόω -ῶ, biit: -ώσω, îndpentezѣ, netezeskѣ кѣ лопата de fepѣ; (de ѧnde Itл:) лѧstpezѣ. [de ѧnde

Λιστρωτὸς, ὴ, ὸν, noet: ръzѧitѣ, netezitѣ кѣ аршеѧл; netedѣ; лѧstpatѣ.

Λίσφος, η, ον, At: în локѣ de λίσπος.

Λίσχροι (οἱ), ѧѣpienĭ, каре, пе kînd înflopesk, se pestoapnъ în пѣmîuѣ de плѧгарĭ, ка sъ înграше цapina.

Λῖτα, noet: ак: îm: ал лѣĭ λῖτον, чеаршафѣ.

Λιτάζομαι, biit: -άσομαι, noet: în локѣ de λιτανεύω, porѣ кѣ stъpѧinцъ. [ші

Λιταίνω, biit: -ανῶ, noet: = Λιτάζομαι. [λιτὴ].

Λιτανεία (ἡ), pѧгъчĭѧne; (Бisep:) цeремonie peліцioasъ de pѧгъчĭѧne. [ші

Λιτανευτικὸς ὴ, ὸν, кѧвenitѣ, saѣ îndemînatikѣ ла pѧгъчĭѧne. [ші

Λιτανευτὸς, ὴ, ον, pѧгatѣ; saѣ doвînditѣ, sъвîршitѣ npin pѧгъчĭѧnĭ. [din

Λιτανεύω, biit: -εύσω, porѣ кѣ stъpѧinцъ, saѣ npin цeремoniĭ peліцioase. [din

Λίτανος, η, ον, [λιταίνω] pѧгътopѣ; (despe лѧкр:) =Λιτανευτικὸς.

Λιταργίζω, biit: -ίσω, noet: [λίταργος] тъ гръѣeskѣ, fakѣ чева, saѣ тъ dѧkѣ ѧndeва кѣ npiпъ. [de ѧnde

Λιταργισμὸς (ὁ), noet: гръѣipe, npiпipe.

Λίταργος (ὁ, ἡ), [λίαν, ἀργὸς] гравпікѣ, прiпелпікѣ.

Λιτασμὸς (ὁ), плц: [λιτάζομαι] pѧгъчĭѧne.

Λιτέσθαι, noet: nox: 2: de inf: ал лѣĭ λίσσομαι,

Λιτὴ (ἡ),[λίπτω, λίσσομαι] noet: pѧгъчĭѧne. ‖ (îm: în Om: nepsonifikate ка) fiiче але лѣĭ Жое ѧрмътоape Ateĭ (Ἀτή), ші чл; [de ѧnde

Λιτήσιος (ὁ, ἡ), noet: = Λίτανος, pѧгътopѣ, saѣ miжлокѣ de pѧгъ.

Λιτὶ, noet: dat: sinr: (în eteроц:) ал лѣĭ λῖτον.

Λιτόβιος, [λιτὸς, βίος] ші

Λιτοβόρος, noet: [λιτὸς, βορὰ] ші

Λιτοδίαιτος (ὁ, ἡ), [λιτὸς, δίαιτα] пъzitopѣ de simплъ dietъ desupe mîncape ші чл:, saѣ nелѧкsoѣ (fъpъ npisoase) npaѣ.

Λιτοίμην, noet: nex: 2: de nolk: ал лѣĭ λίσσομαι.

Λῖτομαι, noet: (pap) în локѣ de λῖσσομαι.

Λῖτον (τὸ), (dat: în eteроц: λιτὶ în локѣ

de λίτῳ) noet: [λεῖος] nînzъ sadea, чeapшafъ алвъ; цĭвлцĭв de moptъ.

Λιτὸς, [λίσσομαι] ὴ, ὸν, noet: în локъ de λιτανευτὸς, saъ λιτανευτικὸς.

Λιτὸς, [λισσὸς, λεῖος] ὴ, ὸν, (dвne ziч:) dpentъ, netedъ; saъ nenestpiцatъ, neînfpвmвseцatъ, natвpalъ; (npin вpm:) simплв, îndestвlatъ кв пвцinъ; (desupe лвкр:) postъ, de mikъ пpeцъ; nemeштeшвцitъ. [de вnde

Λιτότης (ἡ), simплitate, nenestpiцime, nелвksime,îndestвлътate кв пвцinъ,(Fpanц:) fpвgalitate, mi чл; (petp:) penpesintape de лвкpвpĭ maĭ mičĭ dekît sînt.

Λιτουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ῥαδιουργέω. [λιτουργὸς]. [de вnde

Λιτούργημα (τὸ), = Ῥαδιούργημα.

Λιτουργός (ὁ, ἡ), noet: [λέϊτον, ἔργον] =Λεωργὸς, fъkътopъ de реле, вiклeanъ.

Λιτοφαγία (ἡ), mînkape simплъ, fpвgalitate în xpanъ. [λιτὸς, φάγω].

Λίτρα (ἡ), вnъ felъ de monetъ (1 ½: de At: оволъ); ши de гpeвtate, (de ачi) лitpъ (12 вnцiĭ, sвъ 96: dpam:), Лat: *libra*; (de вnde прin pea ekспл: maĭ noъ) zodia квmпeniĭ. [de вnde

Λιτραῖος, saъ Λιτριαῖος, α, ον, de onotpivъ лa пpeцъ, saъ гpeвtate кв o лitpъ.

Λίτρον (τὸ), At: în локъ de νίτρον, (de ачi) sizitpъ, (de вnde) ши latponъ.

Λιτροσκόπος (ὁ), [λίτρα, σκοπὸς] = Ἀργυρογνώμων, (Tвpч:) zapafъ.

Λιτρὼδης, εος (ὁ, ἡ), At: în локъ de νιτρώδης. [λίτρον].

Λιτυέρσης, ου (ὁ), вnъ kîntikъ цъpъneskъ (ал seчepъtopilop) de лa nвmeле вnвĭ fiъ ал лвĭ Mida.

Λιφαιμέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Λειφαιμέω. [din

Λίφαιμος (ὁ, ἡ), =Λείφαιμος.

Λιφερνέω -ῶ, вit: -ήσω, =Λιπερνέω.

Λιχάζω, вiit: -άσω, =[Γλίχομαι], noftesкъ пpea mвлt, sîntъ axtiatъ.

Λιχάζω, [λιχὰς] вiit: -άσω, sвpnъ de вale dene stînkъ.

Λιχανὸς (ὁ), [λείχω] deцetвл de алdoĭлea ал mîneĭ (кв каре аръtът), Лat: index.

Λίχανος (ἡ), вna din koapdeле kitapeĭ (fiind къ se жoакъ кв deцetвл λιχανός); ши sвnetвл, чe ese dintp' însa.

Λιχὰς, άδος (ἡ),= Λιτσὰς, пĭatpъ stînkoasъ. 2) distanцa dintpe deцetвл чел mape, ши чел d'ал doilea ал mîneĭ.

Λιχὴν, ῆνος (ὁ), =Λειχήν.

Λιχμάζω, вiit: -άσω, ши Λιχμαίνω, вiit· -ανῶ, noet; = Λιχμάω. [din

Λιχμὰς, άδος (ἡ), noet: [λείχω] лinsъ. [de вnde

Λιχμάω -ῶ, ши (miж:, каре este шî maĭ întpeв:) Λιχμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, ομαι, noet: лinгъ, mъ linгъ, îmĭ înвîpteskъ лimвa afapъ din гвpъ (ка шарпеле). [ши

Λιχμήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: каре se лinцe кв лîmвa n'înnpeжвpвл гвpeĭ (ка шарпеле); (npin întind:) лakomъ, mînkъчosъ.

Λιχμόων, noet: (кв întpepвnepe de o) în локъ de λιχμῶν, naptч: ал лвĭ Λιχμάω.

Λιχνάω, -ῶ, вîit: -ήσω, = Λιχνεύω.

Λιχνεία (ἡ), лъkomie ла mînkape. [ши

Λίχνευμα (τὸ), obĭektъ de лъkomie, ввkatъ гвstoasъ, (Fpanц:) *friandise*. [din

Λιχνεύω, вiĭt: -εύσω, mъnînkъ гвstoase лвkpвpĭ, (npin вpm:) лъkomeшte. 2) (miж: кв ак: sinгвpъ, saъ кв пpeп:) noftesкъ пpea mвлt ла чева. [λίχνος].

Λιχνοβόρος (ὁ, ἡ), лakomъ, mînkътopъ de гвstoase лвkpвpĭ. [λίχνος, βορά].

Λίχνος, [λείχω] ὴ saъ ος, ον, ĭввitopъ, saъ кв kovîpшipe noftitopъ (dвne ziч: linгътopъ) de вne mînkъpĭ; (în цeп:) лakomъ, nesъцiosъ; (fir:) iskoditopъ.

Λιχνοτένθης, ου (ὁ), [λίχνος, τένθης] = Λίχνος.

Λιχνοφιλάργυρος (ὁ, ἡ), лakomъ ла mînkape ши skвmnъ. [λίχνος, φιλάργυρος].

Λίχνως, adв: лъkomeшte. [λίχνος].

Λὶψ, λιβὸς (ὁ), вîntъ de anвsъ ши miazъ-zĭ, sвd-estъ.

Λὶψ, λιβὸς (ἡ), noet: =Λιβάς, пikътвpъ; лikвidъ въpsalъ; лibaцie. 2) =Λισσὰς, ши Λιχάς, stînkъ. 3) [λίπτω] noftъ.

Λιψουρία (ἡ), noet: [λίψ, οὖρος] noflъ de пiшape.

Λιψύδριον (τὸ), греш: în локъ de λειψύδριον.

Λό', (în anok:) în локъ de λόε, noet: în локъ de ἔλουε.

Λόβιον (τὸ), dim: ал лвĭ...

Λοβὸς (ὁ), [λέπω] teakъ de seminце (npinч: de легвme, ши maĭ кв seamъ de fasoле). 2) (fir:) къпътĭĭвл de жos ал вpекеĭ. 3) вpекea fikatвлвĭ (în каре îшĭ гъчeaъ obsepвaцiile гičitopiĭ). [de вnde

Λοβόω -ω, вiit: -ώσω, formezъ, taĭъ чева în formъ de teakъ. [ши

Λοβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ (saъ felъ) de teakъ (de легвme).

Λογάδην, adв: пe алes. [ши

Λογαῖος, α, ον, noet: =[Λογὰς] алesъ.

Λογαοιδικὸς, ὴ, ὸν, чел întpe прозъ ши noesie. «Μέτρον —». Efest: = Ἀναπαι-

στικὸν, saŭ 'Αρχιλόχειον (bezĭ ziч:). [[λόγος, ἀοιδὴ].

Λογαριαζω, biit: -άσω, (плц:) în локъ de λογίζομαι. [λογάριον]. [de вnde

Λογαριασμὸς (ὁ), (плц:) în локъ de λογισμὸς. [ші

Λογαριαστὴς, οῦ (ὁ), (плц:) în локъ de λογιστὴς.

Λογάριον (τὸ), dim: ал лвĭ λόγος, къвінцелъ; sokotelъцъ, katastišelъ, ші чл:

Λογὰς, άδος (ὁ, ἡ), алесъ; adъnatъ kîte вnъ вnъ; (desnpe ost:) = 'Επίλεκτος. «Λίθοι λογάδες». Лкъ: nечĭoплite, din каре kombinîndъ se nă алes вna kъ алta se zidesk zidъріле челе fъръ чimentъ (moчîрлъ de варъ ші nisinъ). (ка а ле Tipinteĭ). || (îm:) (noet:) окіĭ; (прінч:) албецеле окілор. [ші

Λογάω -ῶ, (fъръ biit:) Лекsfn:dopeskъ a ворві. [λόγος].

Λογγάζω, biit: -άσω. =Λαγγάζω, onpeskъ, întîpziezъ. [λογγών]. [de вnde

Λογγασία (ἡ), ші Λογγάσιος (ὁ, ἡ), ші

Λογγάσιον (τὸ), (прінч: ла îm:) пĭatръ гъвріть пе църмъ, ка съ se леце otroaпеле пъпеĭ коръбіілор.

Λόγγη (ἡ), тormîntъ.

Λογγὼν, ῶνος (ὁ), =Λογγάσιον.

Λογεῖον (τὸ), nodeala, saŭ orxestra teatrълвĭ, dene каре ворбеsк акторіĭ. 2) (Skp:) enколпіъл archiereълвĭ Isdeilor къ doъsnpezeче пĭetpe skъmne (fiind къ не dînsъл вĭlîndъ se prezičea челе вііtoape]. [λόγος].

Λογέμπορος (ὁ, ἡ), пъгцъторъ de ворбе (skpieрĭ, saŭ лекціĭ). [λόγος, ἔμπορος].

Λογεὺς, έως (ὁ), oratorъ, skpiitorъ în прозъ. [ші

Λογία (ἡ), (Skp:) adъnare, kontpibціе de milostenie пentръ съръчĭ. [λόγος].

Λογίατρος (ὁ), doktorъ пъmaĭ къ ворбе. [λόγος, ἰατρός].

Λογίδιον (τὸ), dim: ал лвĭ λόγος.

Λογιεὺς, έως (ὁ), =Λογεὺς. [ші

Λογίζομαι, biit: -ίσομαι, sokoteskъ. пъmъръ; ціъ (prekъ în) sokoteaлъ; (fir:) mъ rîndeskъ; sokoteskъ чева. «Εὗρον λογιζόμενος ἀργυρίου χιλιάδας δυο ἐούσας μοι τελάντων. Ep: »Τὸν Πάνα τῶν ἐντὸ θεῶν λογίζονται εἶναι». Ep: «Ἡ ἀγάπη σὺ λογίζεται τὸ κακὸν». Skp: «Τούτου θεὸν ἡγεμόνα λογίζομαι». Sin: «Τὰ τῶν παίδων τῷ π[illegible] λόγισαι». Γpr: (ші fъръ kazъ). «Ἦν ὀρθῶς λογίζῃ». Ksn: (ші къ dat: opr:) «Μὴ ψήφοις λόγισαι». Apstf:: (ші nas:) «Ὀπλίται δὲ ἐλογίσθησαν οὐκ ἐλάττους δισμυρίων». Ksn: [λόγος].

Λογικεύομαι, biit: -εύσομαι, (плц:) mъ rîndeskъ (dene регълеле лоцічеĭ), daŭ къ sokoteala (skoцъ konклъsie). [din

Λογικὸς, ἡ, όν, къвenitъ, notpivitъ (în demînatikъ) ла ворвіре, saŭ rîndipe; înnъртъшitъ de къвîntъ, къвîntътivъ; каре se face, saŭ face чева къ dpentъ къвîntъ; prozaikъ (înnpot: de ποιητικὸς, noetikъ); petorikъ, saŭ dialektikъ. (bezĭ ші λόγιος). «Λογικὴ» Лоцікъ, штіinца rîndipĭĭ (saŭ a dъpiĭ къ sokoteala, a конклъsii dъne регълe); ші Λογικὸν (τὸ), пъtepea, saŭ fakълътtea sъfletълвĭ de a se rîndi. [λόγος]. [de вnde

Λογικῶς, adв: къ къвîntъ, къ dpeantъ rîndipe, dъne регълеле лоцічеĭ.

Λόγιμος, η, ον, вpednikъ de къвîntъ, de алes, de nomenipe; însemnatъ, bestitъ; estimавілъ; ші =Ἐλλόγιμος. [mi

Λόγιον (τὸ), (dъne ziч:) dim: ал лвĭ λόγος, mikъ (skpiъ) къвîntъ; zisъ, maksimъ; (de вnde обіч:) къвîntъ de zeĭtate, pesnъnsъ de opaколъ (прінч: înnpot: de χρησμὸς, ad: nъ прin вepsъpi, чі în prozъ). 2) = (saŭ грeш: în локъ de) Λογεῖον. [ші

Λόγιος, α, ον, штііtorъ de къвinte, îndemînatikъ ла ворвіре, înвъцатъ, елокъinte; (de вnde ka sъвst:) oratorъ, saŭ istorikъ; (în цen:) skpiitorъ în прозъ; (partik:) =Διαλεκτικὸς (bezĭ ziч:), dialektikъ. 2) вpednikъ de къвîntъ, ші чл; = Λόγιμος. 3) rînditorъ, înцelept, omъ къ (dpentъ) къвîntъ (bezĭ ші λογικὸς). 4) (ka cnit: ал лвĭ Меркъръ, ші ал Minepвeĭ) patronъ ал къвîntълвĭ (ал petoрічеĭ, ші în цen: ал înвъцътърелор). [λόγος]. [de вnde

Λογιότης, (ἡ), характеръл, kalitatea (дарълвĭ лвĭ λόγιος; (partik:) oratorika elokъinцъ.

Λόγισμα (τὸ), sokoteaлъ fъkътъ, saŭ pesълtatъ de sokotipe. [ші

Λογισμὸς (ὁ), sokotipe, saŭ fачepe de sokoteaлъ; (îm:) praktikъ apitmetikъ; (fir:) rîndipe, kinzsipe, sokotinцъ; dape къ sokoteala; idee, înцelesъ; (de вnde îm:) fakълtatea rindipiĭ. «Ἐντὸς, saŭ ἐπὶ τῶν λογισμῶν εἶναι». Пл: ші Bas: a fi în mînціле sale. «Τίς οὕτω κοινῶν ἔξω λογισμῶν»; Γpr: linsitъ de kît de пъцinъ minte? (Fpaц:) sens commun. [λογίζομαι].

Λογιστεύω, viit: -εύσω, kastă sokoteli kontrolește [ka λογιστὴς, vezi ziч:]; (în ţen:) cherchetezĕ kă amărnta.

Λογιστήριον (τὸ), lokalŭl dregătoriei sokotitorilor din Atena, = (kă чel de akum) Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, (Franţ:) cour des comptes, ministerŭl kontrolŭlŭi. 2) škoală de praktikă aritmetikă. 3) ună felă de vorbitorie, saŭ auditorie centră filosofiче konvorbirĭ. 4) «Στρατιωτικὸν —». Str: lokŭl, unde se facea numărătoarea şi darea plăţilor ostaşilor. [din

Λογιστὴς, οῦ (ὁ), [λογίζομαι] (în ţen:) sokotitorĭ; (partik:) înregistrătorĭ de praktică aritmetică; (obiч: în Atena) membru, saŭ unŭl din zeче aleşĭ însărcinaţi de sokoteleле publiче,=Εὔθυνος, (Franţ:) verificateur (reviseur) de comptes, kontrolorĭ; (la Rom:) cenistatĕ de venitŭrile oraşŭlŭi, (Lat:) curator urbium. [de unde

Λογιστία (ἡ), treaba, şi demnitatea kontrolorŭlŭi. [mi

Λογιστικὸς, ἡ, ὸν, knвenită (atinsătorĭ de), saŭ îndemînatieĭ la sokotire. «Λογιστικὴ». meşteşugŭl de sokotire, aritmetică practică. «Λογιστικὸν» = Λογικὸν, fakultatea rîndiriĭ.

Λογιστόνομος (ὁ, ἡ), poet: = Λογιστὴς. [λογιστὴς, νόμος].

Λογίως, adv: kă knвînttă, kă kapacităte în knвînttă. [λόγιος].

Λογογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, skriĭ în prozŭ; (maĭ nouă) skriĭ knвinte. [şi

Λογογραφία (ἡ), skriere în prozŭ, saŭ de knвinte (prediче). [şi

Λογογραφικὸς, ἡ, ὸν, (şi adv:) -ικῶς, atingătorĭ de, saŭ îndemînatică la skriere în prozŭ. «Λογογραφικὴ». arta prozaică. [din

Λογογράφος (ὁ, ἡ), skriitorĭ în prozŭ, prozaică; (partik:) spiitorĭ de istorie, şi (în ţen:) de orче. (înprot: de ποιητὴς, poetă, vezi şi λογοποιός). 2) făcătorĭ, saŭ ţiitorĭ de sokoteală. (vezi şi λογοθέτης). [λόγος, γράφω].

Λογοδαίδαλος (ὁ), memterĭ de knвinte, îndemînatică oratorĭ. [λόγος, δαίδαλος].

Λογόδειπνον (τὸ), (dună ziч:) ţinŭ de knвinte, saŭ ospăţă de literatorĭ, (Franţ:) banquet litteraire. [λόγος, δεῖπνον].

Λογοθηρία (ἡ), [λόγος, θήρις] = Λογομαχία.

Λογοδιάρροια (ἡ), nekontenită kărţere de vorbe, ad: neoprită, multă vorbire. [λόγος, διάῤῥοια].

Λογοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înveţătorĭ de knвinte, saŭ de retorică. [λόγος, διδάσκαλος]

Λογοείδεια (ἡ), defektŭl, saŭ kălitatea unuĭ poeme....

Λογοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), asemănată kă prozaică. 2) părată a fi făcută kă knвîntă, saŭ kă kuţetare de omă. «Τὸ λογοειδὲς τῶν ζώων». Tem: [λόγος, εἶδος]. [de unde

Λογοειδία (ἡ), =Λογοείδεια. [şi

Λογοειδῶς, adv: în stilă prozaică.

Λογοθεσία (ἡ), eksaktă kăutare de sokoteле. 2) kompunere, întocmire de (prinч: retorică) knвîntă; stilă lectică. [şi

Λογοθέσιον (τὸ), luare de sokoteală; lokalŭl de dat saŭ luat sokoteală. [λόγος, θέσις].

Λογοθετέω -ῶ, viit: -ήσω, kastă, saŭ ială sokoteala kuїva. [din

Λογοθέτης, ου (ὁ), [λόγος, τίθημι] (în ţen:) kăutătorĭ saŭ luătorĭ de sokoteле; (partik: la Bizant:) = Καγκελάριος. (de unde) «Μέγας λογοθέτης». = Ἀρχικαγκελάριος, mare logofătă.

Λογοθεώρητος (ὁ, ἡ), privită numaĭ kă mintea, abstractă, ideală, (Franţ) rationnel, raţională. [λόγος, θεωρητὸς].

Λογοθήρας, ου (ὁ), vînătorĭ de vorbe (de fpase, saŭ zivерĭ, iar nu de lukrurĭ). [λόγος, θήρα].

Λογοϊατρεία (ἡ), prin vorbe numaĭ medicinală tractare, (ad:) făr efektă; 2) teorie de medicină; (fir:) mînguîere prin vorbe. [λόγος, ἰατρός].

Λογοκλοπεία (ἡ), fură (însuşire) de streine knвinte (skriitură, şi чl:), (Franţ:) plagiat. [λόγος, κλοπή].

Λογολεσχέω -ῶ, viit: ήσω, =Ἀδολεσχέω, bărfeskă ka ...

Λογολέσχης, ου (ὁ), bărfitorĭ desnre vorbe. [λόγος, λέσχη].

Λογομάγειρος (ὁ, ἡ), bukătarĭ, (ad:) meşterĭ de vorbe. (kom: napodie a lui λογοδαίδαλος). [λόγος, μάγειρος].

Λογομανέω -ῶ, viit: -ήσω, nebunește luбeskă knвinteле (ad: înveţătoreле, ştiinţeле, şi чl:). [λόγος, μαίνομαι].

Λογομαχέω -ῶ, viit: -ήσω, mă certă pentru, saŭ prin vorbe. [şi

Λογομαχία (ἡ), dispută, cearta prin, saŭ pentru vorbe. [din

Λογομάχος (ὁ, ἡ), rîlчevitorĭ, disputătorĭ, sofistă (şiretă), (Franţ:) *chicaneur*. [λόγος, μάχη].

Λογόμιμος (ὁ), iшitъtopъ de пponъnцia вorвeлor de felъpiцi oamenї (nentpъ pîsъ). [λόγος, μῖμος].

Λογομύθιον (τὸ), faвълoasъ noвestipe. [λόγος, μῦθος].

Λογοπλάθος (ὁ, ἡ), плъsmъitopъ de вorвe, =Λογοποιὸς (4). [λόγος, πλάττω].

Λογοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ (плъsmъïeskъ) вorвe, înpraшtiь minчïnї, saь neînfiinцate шtipї. [λογοποιὸς]. [de вnde

Λογοποίημα (τὸ), плъsmъitъ noвeste, faвълъ. [шi

Λογοποιητικὴ (ἡ), meштешъгъл de a плъsmъi faвъле.

Λογοποιία (ἡ), nъskочipe, шi înпrъштiepe de плъsmъite шtipї. [шi

Λογοποικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de ĭъkъtopъ, saь favepe de вorвe. [din

Λογοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopъ (компъitopъ) de къвinte прozaiче (înпpot: de ἐποποιὸς); (пaptik:) istopikъ. (bezї шi λογογράφος). 2) компъitopъ de opatopiче (saь dikaniче) къвinte. 3) faвъларъ. 4) (în pъь) плъsmъitopъ, шi înпpъштiitopъ de шtipї. (bezї Teofp: χαρ: H). [λόγος, ποιός].

Λογοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭaь sokoteaла. 2) =Λογοποιέω. [λόγος, πράττω].

Λογοπράτης [λόγος, πιπράσκω], шi

Λογοπὼλης, ου (ὁ), =Λογέμπορος, вînzъtopъ de вorвe. 2) (Бisep:) вînzъtopъ de fiъл, шi къвîntъл лъї Dъmnezeь. (enit: ал лъї Iъda). [λόγος, πώλης].

Λόγος (ὁ), [λέγω] (în цen:) вorвъ, къвîntь. «Λόγου κρείσσων». «Ὑπέρ λόγον». Грг: «Τί δεῖ λόγων»; Apstf: (ĭap paptik: 2) noвestipe; «Τὸν ἕτερπε λόγοισιν». Іл: O. «Εἰς λόγους ἐλθεῖν (συνελθεῖν, ἰέναι, ἀφικέσθαι, шt чл:) τινί». Лкъ: «Ἔξω τοῦ λόγου λέγειν». Плт: 3)'=«Λέξις. «Θᾶττον ἢ λόγος». Sin: «Ὡς εἰπεῖν λόγῳ». Лкъ: «Ἐνὶ (οὐ πολλῷ) λόγῳ». 4) = Λόγιον, прooрочie; провервь; maksimъ, saь zisъ. «Ὁ γὰρ παλαιὸς λογος εὖ ἔχει». Пл: 5) famъ, nъme, репъtaцie, oпinie; гріжъ, siлinцъ despre чева. «Λόγου ἄξιος». Ткр: «Λόγον ποιεῖσθαι τινός». Ткр: «Πολὺν λόγον ἐχόντων περὶ αὐτοῦ τινῶν ἤκουον». «Ksn: «Ἐν λόγῳ εἶναι». Лкъ: «Λόγου οὐδενὸς γενόμεθα πρὸς Περσέων». Ep: 6) вorвъ, zisъ a лъmiї. «Λόγος ἔχει (κατέχει, διῆλθεν, ἔστι, шi чл:)». Лкъ: «Κλεισθένην λόγος ἔχει (шi în skimпare «Κλεισθένης λόγον ἔχει τὴν Πυθίαν ἀναπεῖσαι». Ep: «Ἦν δὲ καὶ λόγος, ὑπὸ τοῦ Πιτθέως διαδοθείς, ὡς ἐκ Ποσειδῶνος τεκνωθείη (ὁ Θησεύς). «Пл: (шї ел:) «Ὡς λόγος». Лкъ: 7) (înпpot: de ἔργον) вorвъ гоалъ (fъръ temeїь saь fъръ faпtь); (пpin вpm:) faвълъ, minчinoasъ noвeste. »Ἐγίγνετό τε λόγῳ δημοκρατία, ἔργῳ δὲ μοναρχία. Tъч: «Εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσει, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος». Dm: (шi dinпpot: 8) (înпpot: de ἔπος шi пpin вpm: de μῦθος) прozъ; (de вnde) noвe ste adeвъpatъ, (ad:) istopie, (de вnde) λογογράφος шi λογοποιὸς Epodotь. «Ὡς δεδήλωταί μοι ἐν τῷ προτέρῳ τῶν λόγων». Ep: 9) (пpin întind:) вkpisь (пpinч: prozaikь); къвîntape, вorвipe în локь пъвlikь. «Ἐρωτικὸς λόγος». Dm: «Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην». Sin: «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ ...». Skp: 10) =Λογισμὸς, sokoteaлъ; (de вnde) къвîntь de îndpeптape. «Λόγον αἰτεῖν (ἀπαιτεῖν». συναίρειν, шi чл:)». Лкъ: «Λόγον αἰτοῦμαι». Лкъ: «Λόγου τυγχάνειν». Лкъ: «Ὅπως δύνῃ λόγον διδόναι καὶ λαμβανειν». Ksn: «Ὑμεῖς δὲ οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ». Xpism: (шi fir:) «Λόγον ἑαυτῷ διδόναι». Лкъ: a se rîndi în sine. 11) (пpin întind:) katastixь de sokoteaлъ. «Ἡρώτων αὐτὸν, εἰ ὁ λόγος αὐτῷ εἴη τῆς τριηραρχίας, ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι, καὶ ἐλθόντες οἴκαδε εὕρομεν». Dm: 12) pîndь, локь. «Ἐν ἀνδρὸς λόγῳ». Esxл: «Ἐν ἀνδραπόδων (συμμάχων, φαρμάκου, ἀργυρίου, шi чл:) λόγῳ». Ep: (bezї шi μοῖρα). 13) dpentъл къвîntь, paцie, (Fpanц:) raison. «Τὰ λόγου μετέχοντα». Лкъ: «Τά λόγῳ νοητὰ». Лкъ: «Τῷ λόγῳ ἕπεσθαι». Пл: «Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν μετὰ λόγου». Apstf:. «Ὁ λόγος αἱρεῖ». Лкъ: 14) пpiчinъ (пpinч: вinekъвîntatъ); вkopь, rîndь; (fлsf:) definiцie. «Λόγον ἔχει». Лкъ; «Ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπώλοντο». Ep: «Ἐπὶ λόγῳ». Лкъ: «Ἐπὶ τοῖσδε τοῖς λόγοις». Ep: къ aчeste kondiцiї. 15). (Цeomtp: шi Aptm:) релацie întpe doъ kîtimї, пропорцie. «Τοῦτο τὸ μόριον φαίνεται μεῖζον ὂν ἢ κατὰ λόγον τοῦ ὅλου σώματος». Apst: 16) oпinie, idee, simцimînt; dape къ кокoteaла; (лоц:) silоцismь; къвîntь snpe doвedipea dpentълъї. «Κατὰ τὸν ἐμόν γε λόγον». Грг: «Ὡς γε δὴ ὁ ἐμος λόγος». Грг: «Τὸν ἥττω λόγον οὐ δύναμαι κρείττω ποιεῖν». Ksn: 17) (îm:) (în цen:) înвъцътъреле, шtiinцеле; (ĭap paptik:) istopia, petopika, шi filosofia. (de вnde) «Οἱ θύραθεν λόγοι» Бisep: «Οἱ περὶ (ἀμφὶ) τοὺς λόγους». Лкъ: înвъцaцiї. 18) fiъл шi къвîntъл лъї Dъmnezeь. «Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο». Skp:

Λογοτρόπος (ὁ), ună felă de sinonimă (dune dialecte Stoicilor). [λόγος, τρόπος].

Λογοφίλος, ου (ὁ), iubitoră de înveţătură, de ştiinţe. [şi

Λογόφιλος (ὁ, ἡ), iubitoră de vorbire, saă bărbire. [λόγος, φίλος].

Λογόω -ῶ, viit: -ώσω, (Tlp:) facă pe cineva cuvîntătoră, saă asemenea lui Dumnezeă cuvîntul. [λόγος].

Λογχαῖος, α, ον, cel cu (saă prin) suliţă. [şi

Λογχάριον (τὸ), dim: al lui λόγχη. [şi

Λογχεύω, viit: -εύσω, (plp:) înpunge, străpeskă cu suliţa. [din

Λόγχη (ἡ), [λαγχάνω] (prinț:) trimis de fier bîrfă al suliţei; (prin întind:) suliţă; şi ceată de suliţaşi ostaşi. (vezi şi αἰχμὴ). [de unde

Λογχήρης, εος (ὁ, ἡ), poet: [λόγχη, ἄρω] înarmată cu suliţă.

Λογχηφόρος (ὁ), (mai puă) în loc de λογχοφόρος.

Λογχίδιον (τὸ), dim: al lui λόγχη.

Λόγχιμος (ὁ, ἡ), poet: cel prin, saă cu suliţă. «Ὁπλισμὸς—». Esxl: [şi

Λογχὶς, ίδος (ἡ), dim: al lui λόγχη. [şi

Λογχίτης, ου (ὁ), şi Λογχῖτις, ίδος (ἡ), relativă, saă asemenea cu suliţă. 2) suliţaşă. || (subst: fem:) ună fală de plantă (din soiul lui πτερὶς, şi ἵρις, vezi ziv:). [λόγχη].

Λογχοδρέπανον (τὸ), =Δορυδρέπανον. [λογχη, δρέπανον].

Λογχοποιὸς (ὁ), făcător de suliţe, suliţar. [λόγχη, ποιὸς].

Λογχοφόρος (ὁ, ἡ), purtător de (înarmată cu) suliţă, =Λογχίτης (2). [λόγχη, φέρω].

Λογχόω -ω, viit: -ώσω, aşezi la suliţă bîrful cel ascuţit. [λόγχη]. [de unde

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, cel cu bîrf de fier ascuţit saă de suliţă.

Λογώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λογοειδὴς. [λόγος].

Λόγωσις, εως (ἡ), (Tlp:) [λογόω] a se face cineva una şi aceeaşi cu Dumnezeă cuvîntul.

Λόε, poet: în loc de λοῦε, = ἔλουε, prel:, şi

Λοέσσαι, poet: în loc de λοῦσαι, nex: de inf:, şi

Λοέσσας, şi (miж:) λοεσσάμενος, poet: în loc de λούσας, -άμενος, nex: de partc: al lui λούω.

Λοετρὰ (τὰ), în loc de λουτρὰ.

Λοετροχόος (ὁ, ἡ), poet: în loc de λουτροχόος.

Λοιβαῖος, α, ον, cuvenită, saă folositoră la libaţie. «Κύλιξ—». [λοιβὴ].

Λοιβάσιον (τὸ), =Λοιβεῖον. [din

Λοιβάω -ῶ, (şi miж:) -άομαι -ῶμαι, viit: -ήσω, -ομαι,= Λείβω. [şi

Λοιβεῖον (τὸ), vasă de libaţie. [din

Λοιβὴ (ἡ), libaţie, =Σπονδὴ; (poet:) în loc de λιβὰς, curs, şipot. [λείβω]. [de unde

Λοιβὶς, ίδος (ἡ), dim: al lui λοιβεῖον.

Λοιγαῖος, α, ον, poet: în loc de λοίγιος. [şi

Λοιγάω -ῶ, vii: -ήσω, (Epgr:) vatămă, prăpădeskă. [şi

Λοιγήεις, εσσα, εν, şi Λοιγῆς, ῆντος (ὁ), şi

Λοίγιος (ὁ, ἡ), poet: =Λυγρὸς, prăpăditoră. «Λοίγι' ἔργα». Om: [din

Λοιγὸς (ὁ), poet: [în afin: cu λοιμὸς] strikăciune, prăpădenie, moarte. || (adiekt:)=Λοίγιος, prăpăditoră.

Λοιδορέω -ῶ, viit: -ήσω, (cu ak: şi miж: cu dat:) ocărăsk, înjurî. [λοίδορος]. [de unde

Λοιδόρημα (τὸ), înjurătură. «Τὸν πτωχὸν λοιδόρημα ποιοῦνται». Pl: numele de sărac în sokotesk de oameni. [de unde

Λοιδορημάτιον (τὸ), dim: al prec:

Λοιδόρησις, εως (η), şi Λοιδορησμὸς, şi greş: Λοιδορισμὸς (ὁ), [λοιδορέω] în loc de ...

Λοιδορία (ἡ), ocărîre, saă nevinstire prin ocărîtoare vorbe, sudalmă. [din

Λοίδορος (ὁ, ἡ), [λαιδρὸς] ocărîtoră, înjurătoră. [de unde

Λοιδόρως, adv: cu cinste ocărîtoră, cu înjurătură.

Λοιμεύομαι, viit: -εύσομαι, (skp:) prăpădeskă, vîntuită ca o vită. [λοιμὸς].

Λοίμη (ἡ), =Λύμη, saă...

Λοιμίη (ἡ), Ion: în loc de λοιμὸς, boală lipicioasă, vită.

Λοιμικὸς, ἡ, ὸν, [λοιμὸς] lipicioasă ca o boală; prăpăditoră. [de unde

Λοιμικῶς, adv: în fel saă stare de lipicioasă boală.

Λοιμὸς (ὁ), [λύμη] boală lipicioasă şi omoritoare, vită, bolesniţă; (în pen:) prăpădenie. 2) (prin întind:) omă prăpăditoră, =Λυμεών.

Λοιμοφόρος (ὁ, ἡ), adukătoră de lipicioasă saă enidemică boală; prăpăditoră, pricinuitoră de moarte. [λοιμὸς, φέρω].

Λοιμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saă în-

soцitъ кв simntome de чĭвмъ, ші чл:, лiпiчosъ, enidemikъ; adвкъtorъ de moapte. [ші

Λοιμώσσω (ττω), -ώξω, пъtimeskъ de чĭвмъ, ші чл: [λοιμὸς].

Λοιπαδάριον (τὸ), Гlв: dim: ал лвĭ λοιπὰς, рътъшiцъ mikъ.

Λοιπάζω, вiit: -άσω, însemnъ asвпра квĭва o рътъшiцъ de datopie. || (nas: заъ miж:) рътîĭъ datorъ nentrв pestъ. [din

Λοιπὰς, άδος (ἡ), рътъшiцъ, pestъ de datopie. [λοιπὸς].

Λοιπογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Λοιπάζω. [ші

Λοιπογραφία (ἡ), вкpiepe, însemnape de pestвл вneĭ datopiĭ asвпра квĭва. [λοιπός, γράφω].

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, [λείπω] рътasъ în вртъ (кape maĭ esteînкъ). «Τοῦ λοιποῦ (se înц: χρόνου)». saъ «Εἰς τὸ λοιπὸν (se înц: μέρος τοῦ χρόνοῦ)». (ші ел:). «Λοιπὸν». Лкs: de aчi înколо, maĭ în вртъ, пе вiitorъ. «Καὶ τὰ λοιπὰ». (fps:) ші челе-л-алte. Лat: *et cœtera*.

Λοισθεύς, ῆος (ὁ), noet: (греш:) în локъ de

Λοισθήϊος (ὁ, ἡ), noet:=Λοίσθιος.

Λοίσθημα (τὸ), марцine, капътъ. [ші

Λοίσθιος, α, ον, ші

Λοῖσθος (ὁ, ἡ), (sвпрл: λοισθότατος) noet: чел maĭ din вртъ, maĭ de марцine, de totъ din къпътîĭъ. [în afin: кв λοιπὸς].

Λοΐφ', noet: (în апок: maĭ 'nainte de asnip: вок:) în локъ de λοιπά.

Λόκκη (ἡ), noet: (пpea pap) în локъ de χλαμύς, sapikъ.

Λόκκος (ὁ), плетввъ; (прin întind:) nepodъ, linsitъ de креерĭ (ка de пъръ).

Λόξευμα (τὸ), пĭeziшъ nosiцie, saъ квлкape d'a квртeziшвл. [din

Λοξεύω, вiit: -εύσω, =Λοξόω. [ші

Λοξίας, ου (ὁ), enit: ал лвĭ Аполонъ (nentrв пĭeziшеле sале прооpочiĭ, saъ пĭeziшia черквлвĭ zodiakъ).

Λοξιὸς, άδος (ἡ), (se înц: γραμμὴ) zodiakъ. [λοξὸς].

Λοξοβάμων, ονος, ші Λοξοβάτης, ου (ὁ), втвлътorъ пĭezim квртezim ка раквл. [λοξὸς, βαίνω].

Λοξοβλεπτέω (πέω) -ῶ, вiit: -ήσω, тъ вĭtъ, кавtъ пĭezim, stpîmв, ка вnъ шашiъ.

Λοξοκίνητος (ὁ, ἡ), mішкатъ stpîmв, пĭezim. [λοξὸς, κινέομαι].

Λοξοπολέω -ῶ, греш: în локъ de...

Λοξοπορέω -ῶ, вiit. -ήσω, втвлв stpîmв, nieziш ка раквл. [λοξὸς, πόρος].

Λοξὸς, ἡ, ὸν, квлкatъ пĭezim; stpîmвъ. (fir:) цiitorъ de mînie; askвnsъ ла inimъ; (despre лвкр:) îndoĭosъ, aневое de înцeles. || (îm: next:) Λοξὰ, adв: în локъ de λοξῶς. «Λοξὰ βλέπω». Лкs:=Λοξοβλεπτέω; (ші fir:) «Λοξότερον ἔχειν πρὸς τινά». Плв: a se вĭta кĭorвш ла (a бънзi пе) чinева. [λέγω].

Λοξοτενής, έος (ὁ, ἡ), noet: întinsъ пĭezim, stpîmвъ. «Κέλευθος,,—». П: Sil:. [λοξὸς, τείνω].

Λοξότης (ἡ), пĭezimie; stpîmвime. [λοξὸς].

Λαξοτρόχις, ιος (ὁ, ἡ), noet: [λοξὸς, τρέχω] чел че ворвеште пĭezim (întвnekos, îndoĭos, nedesлвшit).

Λοξόφθαλμος (ὁ, ἡ), пĭezimъ, шашiъ de окĭ. [λοξὸς, ὀφθαλμὸς].

Λοξοχρήσμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: dътътorъ de пĭezime (îndoĭoase) прооpочiĭ. [λοξὸς, χρησμὸς].

Λοξόω -ῶ, вiit: ὠσω, stpîmвezъ, пĭezimeскъ чева. [ші

Λοξῶς, adв: stpîmв, пĭezim. [λοξὸς].

Λόξωσις, εως (ἡ), niezimape, stpîmвape.

Λοπαδάγχης, ου (ὁ), kom: înnekътorъ de (saъ înnekatъ din прina sa пе) вlide, (ad:) лакотъ ла mînkape, паръsitъ. [λοπὰς, ἄγχω].

Λοπαδαρπαγίδης, ου (ὁ), kom: хрънitorъ de вlide (de вскatc), лакотъ, mînkъчoсъ; napasitъ. [λοπὰς, ἁρπαγὴ].

Λοπάδιον (τὸ), dim: ал лвĭ λοπὰς, stpъкioaръ, вlidвцъ.

Λοπαδοφυσητὴς, οῦ (ὁ), sвflътorъ în stpъкinĭ (kom: enit: de лакотъ flaвtistъ). [λοπὰς, φυσάω].

Λοπάς, άδος (ἡ), талеръ (adînkъ) de вскate, вlidъ, saъ slpакinъ; (слвжĭa вne-orĭ ші ка) tinцipe. «Γόγγρον ἕψοντος, καὶ αὐτοῦ τὴν λοπάδα σείοντος». Пл: (прin întind:) вскatъ гътitъ în tinцipe, (Тврч:) гĭaxnie. 2) kom: în локъ de σορός. 3) o вoалъ a помiлор, ші maĭ кв seашъ a мъslinвлвĭ, (алт:) ἦλος, ші μύκης. [λέπω].

Λοπάω -ῶ, вiit: -ήσω, [λοπὸς] (вoin:) мъ desпoĭъ lesne de коажъ (ка nomiĭ прimъ -вара, kînd se вmflъ). [de snde

Λοπητὸς (ὁ), timпвл, пе kînd прimъ-вара se вmflъ nomiĭ.

Λοπία (ἡ), stapea пotвлвĭ вmflatъ, ші (прin врm:) lesne de кожit. [ші

Λοπίζω, вiit: -ίσω, жвпoĭъ de коажъ. [ші

Λόπιμος, η, ον, lesne de кожit. «Κάρυον—». At: kastana. [ші

Λοπὶς, ίδος (ἡ), =Λεπὶς. [λοπὸς].

Λόπισμα (τὸ), [λοπίζω] =Λέπυρον, коажъ.

Λεπὸς (ὁ), [λέπω]=Λέπος; коажъ; (despre вite) пїеле.

Λορδαίνω, вiit: -ανῶ, =Λορδόω. [din

Λορδὸς, ἡ, ὸν, повîрnitъ (înковоїatъ) în naptea de dinainte. [de вnde

Λορδόω -ῶ, вiit: -ώσω, повîрneskъ (înковоїъ, în naptea de dinainte. [de вnde

Λόρδωμα (τὸ), înковоitъръ, гîрвовitъръ ешitъ în naptea de dinainte. [ші

Λόρδωσις, εως (ἡ) кокоашъ în naptea de dinainte. «'Οπίσω μέν ἀποχωρούντων κύφωσις, εἰς τὰ πρόσω δὲ ἰόντων ἡ λόρδωσις». Гал:

Λοτὸς (ὁ), =Λωτὸς.

Λουέω, noet: în локъ de λούω, ші λοῦμαι, At: în локъ de λούομαι. [de вnde

Λοῦσις, εως (ἡ), (de ачі) лъере, заъ скълdape.

Λοῦσσον (τὸ), реџinoasa inimъ, zada вradвлвї.

Λούστης, ου(ὁ), овічnвitъ съ se леа, заъ съ se скалde des. [ші

Λουτὴρ (ὁ), скълdъtoape. [λούω].

Λουτηρίδιον (τὸ), dim: ал лвї...

Λουτήριον (τὸ), dim: ал лвї λουτὴρ.

Λουτηρίσκος (ὁ), = Λουτηρίδιον.

Λουτιάω -ῶ, вiit: -άσω, Лкsf: dopeskъ a mъ скълda. [λούω].

Λούτριον (τὸ), апа, în каре s' a скълdat чinева. [ші

Λουτρὶς, ίδος (ἡ), штеггарвл ші къташа de баїе (такîmъ de баїе). [λουτρὸν].

Λουτροδάϊκτος (ὁ, ἡ), noet: [λουτρὸν, δαΐζω] omopîtъ în баїе.

Λουτρὸν (τὸ), апъ de înвъїat, заъ de скълdat; баїе. 2) =Λοῦσις, скълdape. 3) (îm:) noet: în локъ de ῥεῖθρον, (de вnde) =Χοὴ. [ші

Λοῦτρον (τὸ),= Λούτριον, заъ Λουτρὸν.

Λουτροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, каръ апъ пentрв баїе. [din

Λουτροφόρος (ὁ, ἡ), къръtorъ de апъ пentрв баїе. || (sвst:) въїatъ, каре adвчea de ла fîntîna Каліроа апъ пentрв баїа цinepe лвї. || негрвл вasъ de апъ, че se ашеza пе mopminteле пекъsътopiцilop. [λουτρὸν, φέρω].

Λουτροχοέω -ῶ, вiit: -ήσω, topnъ апъ în баїе. [din

Λουτροχόος (ὁ, ἡ), topnътorъ de апъ ла баїе. «Τρίπους—». Om: вasвл, în каре înкълzїaъ апа de баїе. [λουτρὸν, χέω].

Λουτρὼν, ῶνος (ὁ), локвл, вnde se скалdъ чinева, баїе. [λουτρὸν].

Λοὺω, [λύω, вezї λῦμα] вiit: λούσω, (nas: tpe: de кв: λέλουμαι)(de ачі) лаъ, скалdъ, înвъїezъ. «'Αμφοτέρους λούσασα». Ткр; (ші miж:) 'Ελούετό τε εἰς τοὺς κοινοὺς λουτρῶνας». At: (ші ел:) «Λελουμένος ὠκεανοῖο». Іл: E: (ші fir:) «Λελουμένος τῷ φόνῳ». Лкs: moїatъ în sînge.

Λοφάδια, греш: în локъ de καταλοφάδια. [ші

Λοφάω -ῶ, вiit: -ήσω, портъ креastъ заъ папъ ла коїfъ. 2) пътimeskъ de dopinцъ de a пврta fвntъ, заъ пene ла креasta коїfвлвї. (kom: formatъ dвпe лопάω). [ші

Λοφεῖον (τὸ), квtie пentрв креasta, заъ пana, fвnta коїfвлвї. 2) квtie de оглindъ. [ші

Λοφιὰ (ἡ), гîtъ кв чел dene dînsвл пъръ, заъ коатъ de поркъ (калъ, ші чл:). 2) арipпїoapele dene sninapea пештilор. 3) =Λὸφος, dealъ, заъ мъгвръ. [ші

Λοφίας, ου (ὁ), noet: чел кв креastъ, заъ кв коатъ пе гîtъ. [λόφος].

Λοφίδιον (τὸ), dim: ал лвї λοφίον.

Λοφίζω, вiit: -ίσω, formezъ мовілъ, заъ amъ (мъ înaлцъ în) formъ de мовілъ, заъ мъгвръ. [ші

Λοφιήτης, ου (ὁ), noet: локвitorъ de dealврї. [λόφος].

Λοφίον (τὸ), dim: ал лаї λόφος. 2) = Λοφεῖον.

Λοφίς, ίδος (ἡ), цевоasa парte a коїfвлвї, în каре se înвinъ креasta. [λόφος].

Λοφνία (ἡ), =Λοφνίς.

Λοφνίδιον (τὸ), dim: ал лвї...

Λοφνίς, [λοτὸς] ίδος (ἡ), faклъ (торцъ) din кожї de вiце.

Λοφόεις, εσσα, εν, noet:=Λοφώδης, плinъ de dealврї. [λόφος].

Λοφοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътorъ de кpeste пentрв коїfврї. [λόφος, ποιός].

Λοφοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzъ кpeste de коїfврi. [λόφος, πωλέω].

Λόφος (ὁ), [λέπω] грвmazъ (ppinч:) de вite de жвгъ (вezї δύσλοφος, ші δέρη); (npin întind:) първл dene грвmazъ, заъ коатъ; (desnpe oam:) косіцъ din крeштетвл капвлвї; (desnpe пъsърi) креastъ (de кокошъ, ші чл:). 2) (fir:) креastъ, fвntъ (de пъръ, заъ de пene), папъ de коїfъ, (Fpanц:) panache 3) dealъ, мъгвръ, заъ мовілъ. 4) (вne-орї) în локъ de λέπος, пїеле. «Καρχηδόνιος —». Iпкр: telatinвл, (Fpanц:) maroquin.

Λόφουρος (ὁ, ἡ), чел кв fвntъ заъ кв пъръ лвпгъ în коadъ. [λόφος, οὐρά].

Λοφοφόρος (ὁ, ἡ), пврtътorъ de креastъ;

(desnpe nъs:) чел кв mape kpeastъ, saŭ înвpoвoditŭ. [λόφος, φέρω].

Λοφώδης, εος (ὁ, ἡ), delosŭ, чел кв dealвrĭ, saŭ în fopmъ de dealŭ. [λόφος 3]. 2) =Λοφωτός.

Λόφωσις, εως (ἡ), kpeastъ de nъsъrĭ. [ші

Λοφωτὸς, ἡ, ὸν, kpestosŭ, înвpoвoditŭ. [λόφος desnpe nъs:].

Λοχαγέτας, α, (ὁ), Dop: în локŭ de λοχηγέτης, ші λοχαγός.

Λοχαγέω -ῶ, лiit: -ήσω, komandezŭ ostъшeasnъ tpвnъ de o sвtъ. [ші

Λοχαγία (ἡ), demnitatea sвtaшвлвĭ. [din

Λοχαγὸς (ὁ), komandipŭ de ostъшeaskъ tpвnъ de o sвtъ, sвtaшŭ. [λόχος, ἄγω].

Λοχάδην, adв: în tpвne, чete kîte o sвtъ. 2) кв nîndъ; вiклeneшte. [ші

Λοχάζω, -ομαι, вiit: -άσω, -ομαι, noet: în локŭ de λοχάω -ομαι. [λόχος].

Λοχαῖος, α, ον, =Λοχεῖος. «Δίφρος —». Aptmdp: skaвnвл de naштepe. 2) (fir: desnpe nлante) înflopitŭ, nлinŭ de poade ші flopĭ. «Σῖτος—». Esix: «Σχοῖνος—». Ap: [λοχός].

Λοχάρχης, ші Λόχαρχος, ου (ὁ), — Λοχαγὸς, [λόχος, ἄρχω].

Λοχάδες (αἱ), грeш: în локŭ de λογάδες.

Λοχάω -ῶ, вiit: -ήσω, nъzeskŭ лa nîndъ, nîndeskŭ. «Ὑπ' ἐκείνοις ἔφη τοῖς λόφοις Πάρθοι πανστρατιᾷ λοχῶσιν ὑμᾶς». Пл: (ші fъpъ kazŭ). «Λοχήσαντες εἶλον τὴν νῆα πλήρεα ἀνδρῶν». Ep: «Ὄθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι». Il: Σ. (ші ел:). «Ἐλόχησαν τὴν ὁδόν». Ep; (ші fir:). «Τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν λοχῶντας». Плв: nîndind okazie de a stpika npietenia. (ші miж:). «Καθ' ἕλος λελοχημένοι». Anлn: [λόχος].

Λοχεία (ἡ), naштepe, faчepe; лъвzie. [λοχεύω].

Λοχεῖος, α, ον, atinгътopŭ de (natponŭ, saŭ folositopŭ лa) naштepe. «Δίφρος —». Aptmdp: skaвnŭ de naштepe. «Ἄρτεμις —». Esp: || «Λοχεῖα (τὰ), skвpsopiлe dвne faчepe; (вne-opĭ) локвл, вnde s' a fъkвt naштepea; saŭ fepivitape de лъвzъ nentpв faчepea sa. [λοχός].

Λοχεὸς (ὁ), noet: (pap) în локŭ de λόχος, nîndъ.

Λόχευμα (τὸ), nъskъtвpъ, saŭ nъskвtŭ, fътŭ, npвnkŭ, ші чл: [ші

Λοχεύτρια (ἡ), лъвzъ, 2) moaшъ. [din

Λοχεύω, [λοχός] вiit: -εύσω, noet: =Μαιεύω, moшeskŭ. 2) naskŭ; (ші nas:) mъ naskŭ. 3) (pap) în локŭ de λοχάω. «Τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας». Apstf:

Λοχηγετέω -ῶ, вiit: -ήσω, = (saŭ грeш: în локŭ de) Λοχηγέω. [din

Λοχηγέτης, ου (ὁ), noet: în локŭ de λοχαγὸς. [din

Λοχηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локŭ de λοχαγέω. [din

Λοχηγὸς (ὁ), Ion: în локŭ λοχαγός.

Λόχησις, εως (ἡ), nîndipe. [ші

Λοχητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ aплекатŭ лa nîndipe. [λοχάω].

Λοχία (ἡ), =Λοχεία.

Λόχια (τὰ), =Λοχεῖα.

Λοχιὰς, άδος (ἡ), (se înц: ὕλη)=Λόχμη.

Λοχίζω, вiit: -ίσω, = Καταλοχίζω, înпapцŭ în sвtъшiĭ. 2) =Λοχάω, nîndeskŭ. «Λοχισθέντες ὑπὸ τῶν Φλιασίων διεφθάρησαν». Tвч: [λόχος].

Λόχιος, η, ον, noet: în локŭ de λοχεῖος.

Λοχισμὸς (ἡ), nîndipe. [λοχίζω].

Λοχίτης, ου (ὁ), ші Λοχῖτις, ιδος (ἡ), sвtaшŭ, saŭ квbenitŭ лa aчceaшĭ sвtъшie de ostaшĭ. «Ἐκκλησία —». D. Ал: a вekiлor Pomanĭ, comitia centuriata. 3) aшezatŭ лa nîndъ. [λόχος].

Λοχμαῖος, α, ον, квbenitŭ, saŭ netpekътopŭ лa kpînгŭ. [din

Λόχμη (ἡ), kpînгŭ deшŭ; (dвne zin:) локŭ notpівitŭ de nîndъ. [λόχος]. [de вnde

Λόχμιος, α saŭ ος, ον, = Λοχμαῖος. || (sвbst:) Λόχμια (τὰ), =Λόχμη. [ші

Λοχμόω -ῶ, вiit: -ώσω, îndesezŭ, (ші nas:) mъ îndesezŭ ka вnŭ deшŭ kpînгŭ, saŭ deasъ nъdвpe. [ші

Λοχμώδης, εος (ὁ, ἡ), deшŭ ka вnŭ kpînгŭ, saŭ nъdвpe; nлinŭ de deшĭ kopъчeĭ.

Λόχος (ὁ), [λέγω, λέχος] kвpsъ, nîndъ (ші локвл ші fanta). «Ἐκ λόχου ἀμπήδησεν» Il: Λ. (ші fir:) «Κοῖλος λόχος». Od: Θ. калвл Dвpie. «Αὐτὴ νῦν φράζευ λόχον γέροντος». Od: Δ. 2) tpвnъ, чeatъ (obiч: sвtime) de ostaшĭ (npinч: nezestpi), (de вnde Лat:) centurias, sвtъшie». «Διήρηνται ἅπασαι αἱ πόλεις αἱ μὲν κατὰ φυλὰς (ka Atena), αἱ δὲ κατὰ μοίρας (ka Лачed:), αἱ δὲ κατὰ λόχους (ka Teвa, ші Aprosŭ). Ksn:

Λόχος, (ὁ), (dвne Maчed:) лвna Memaktepionŭ (bezĭ Μαιμακτηριών).

Λοχὸς (ὁ), = Λεχώ.

Λόω, noet: în локŭ de λούω.

Λύα (ἡ), noet: [λύω] вpaжвъ, desвinape, pesвpътipe. [de вnde.

Λυάζω, вiit: -άσω, mъ pesвpътeskŭ, mъ înвpъжвeskŭ. [ші

Λυαῖος (ὁ), cnit: Dionisŭ, ka deslerъ-

topă, saă pisinitopă de гріжї, ші de nekazврї.

Λυγαῖος, α, ον, (ші adв:) -αίως, noet: [λύγη] negrъ, întвnekosă.

Λυγγαίνω, saă Λυγγάνω, (fъръ вiit:) гля: sвгiцă; плînгă кв sвsninъ. [ші

Λυγγώδης, εος (ό, ή), =Λυγμώδης, sвnвsă ла sвгiцă. [λύγξ].

Λύγδην, adв: noet: [λύζω] кв sвsninъ în plînsetă înnekъчosă.

Λυγδίνεος, α, ον, ші Λύγδινος, η, ον, fъквtă de marmвrъ. [din

Λύγδος (ό, ші ή), вnă felă (чел маї frвmosă) de marmвrъ. (bezї ші ἀλάβαστρος).

Λύγη (ή), noet: [în afin: кв λύκη, ші νύξ] întвnerikă.

Λυγηρὸς, ὰ, όν, mлъdiosă ка ръkita. [ші

Λυγίζω, вiit: -ίσω, mлъdiă, înkovoїă; плекă; (fir:) domoleskă, doвorъ; (miж:) mъ mлъdiă, mъ înkovoїă. «Ἄρθρον, ᾧ λυγίζεται». Sof: [ші

Λύγινος, η, ον, fъkвtă de ръkitъ. [λύγος].

Λύγισμα (τὸ), îndoitвrъ, înkovoitвrъ; înkeїetвrъ. 2)=Λυγισμός. «Ἀισχρὰ λυγίσματα». Гр: înfрînгътвреле dъnцъторілор. [ші

Λυγισμὸς (ό), înkovoїere (акt: saă nas:); skрîntipe; (fir:) petorikъ înвîptipe, saă înfрînцere a глasвлвї «Ἀκροώμενοι τῶν λυγισμῶν ὑπερεμάνησαν». Apstf: [ші

Λυγιστὴς, οῦ (ό), =Λυγοπλόκος. [ші

Λυγιστικὸς, ὴ, όν, лesnicвosă ла înkovoїere, mлъdiosă. [ші

Λυγιστὸς, ὴ, όν, înkovoїată, saă лesne de înkovoїat ші înплetit. [λυγίζω].

Λύγκειος, α, ον. atinгъторă de, saă asemenea кв (priпч: aцeră ла вedere ка) pîsвл. [ші

Λυγκικὸς, ὴ, όν, =Λύγκειος. [ші

Λυγκίον (τὸ), dim: ал лвї [λύγξ].

Λυγκούριον (τὸ), [λιγουρία, saă λύγξ, ші οὐρὰ, saă οὐρέω] вnă felă de рошв-галвenă кехріварă, saă de tрansпapintъ пiatръ skвmпъ (iачintă).

Λυγμὸς (ό), sвгiцape [λύζω]. [de вnde

Λυγμώδης, εος (ό, ή), sвnвsă ла, saă însoцită кв sвгiцape.

Λύγξ, υγγὸς (ή), sвгiцă; saă sвsnină în plînsetă. [λύζω].

Λύγξ, [în afin: кв λύκος] λυγκὸς, шî (рарă, ші маї noă) λυγγὸς (ό), вnă felă de карніворă animală, вestită пentрв aцerimea вedepiї sале, pîsă.

Λυγόδεσμος (ό, ή), легатă кв ръkitъ. [λύγος, δεσμὸς].

Λυγοπλόκος (ό, ή), înплetitorъă de кошврї ші алтеле din ръkitъ. [λύγος, πλέκω].

Λύγος (ή, ші ό), ръkitъ. 2) (прin întind:) пвїа, smiчea de ръkitъ; (în цen:) варгъ. 3) вnă felă de instр: текtonikă (teaskă saă клоцă), каре цine skîndвра, ка sъ пв se mишче, saă sъ se skовîpdeze. 4) noet: (adiekt:) fрaцedă, mлъdiosă, saă de ръkitъ. «Δίδη μόσχοισι λύγοισιν». Іл: Л.

Λυγοτευχὴς, έος (ό, ή), noet: [λύγος, τεύχω] fъkвtă (înплetită) din ръkitъ. «Κύρτος —». Епгр:

Λυγόφως, ωτος (τὸ), =Λυκόφως.

Λυγόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Λυγίζω. 2) легă. [λύγος].

Λυγρὸς, ὰ, όν, noet: [λύζω] tристă, вrednikă de milъ; пръпъditорă; tikълosă; (în цen:) ръă; (de вnde) fрikosă, nевitеază. [de вnde

Λυγρῶς, adв: noet: ръă, кв вnă ръă kină.

Λυγώδης, εος (ό, ή), ка ръkita, saă ка o пвїa, mлъdiosă. [λύγος].

Λύδιος, α, ον, Лidiană. «Λίθος λυδία». Тгр: =Βάσανος, (тврч:) mexenгїă. [ші

Λυδιστὶ, adв; dвne овічеївріле, saă лimва Лidienilor, Лidienewte, [Λυδὸς].

Λυδοπαθὴς, έος (ό, ή), desmїepdosă, desfътosă ка Лidieniї. [Λυδὸς, πάθος[.

Λύζω, [imit:] вiit: λὺξω, sвгiцă, saă плînгă кв sвsninврї.

Λύη (ή), Ion: în локă de λύα.

Λύθεν, noet: Eол: în локă de ἐλύθησαν.

Λύθρον (τὸ), noet: [λύω] (în цen:)=Λῦμα; (iap naptik:) sînцe de panъ; sînцe amestekată кв пълвере, saă norоїă de sînцe. [de вnde

Λύθρος (ό), sвквл, saă zeama norгїreї de faца sînцелвї. [ші

Λυθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, mînжeskă кв norоїă de sînцe. [ші

Λυθρώδης, εος (ό, ή), плină də norоїă de sînцe.

Λυκάβαν, noet: în локă de λυκάβαντα, ак: ал лвї λυκάβας.

Λυκαβαντὶς, ίδος (ή), noet: dъinitoape вnă ană, saă peîntoapsъ пе fie -каре ană; (în цen:) anвалъ, aniвepsapъ, de fie -каре ană. [din

Λυκάβας, αντος (ό), noet: timпă de вnă вnă, ană. [λύκη, βαίνω].

Λυκάγχη (ή), =Κυνάγχη. [λύκος, ἄγχω].

Λύκαια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) serвътоape în чinstea лвї Жое [Λυκαῖος]; (ла Рома) lupercalia, serвътоapəa лвї Панă.

Λύκαινα, ης (ἡ), fem: лвї λύκος, лвпоаїкъ. [de вnde

Λυκαινίς, ίδος, (ἡ) dim: ал лвї λύκαινα.

Λυκαινόμορφος (ὁ, ἡ), чел кв fігвръ de лвпоаїкъ. [λύκαινα, μορφὴ].

Λυκαῖος, α, ον, локвіторъ, îmпърціторъ, заъ adopatъ în Лічеъ. [Λύκαιον, мвnte ал Аркadieї]. (enit: ал лвї Жое, ші Панъ).

Λυκανθρωπία (ἡ), о воалъ, de каре пътimашвл rîndeште, къ este (ші прin врm: вралъ ка вnъ) лвпъ, лікantponie. [din

Λυκάνθρωπος (ὁ, ἡ), пътimъшъ de лікantponie (вezї zіч: преч:). ‖ (sввst: fem:) =Λυκανθρωπία. [λύκος, ἄνθρωπος].

Λυκαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), [λύκη, ἀυγὴ] чел че аре (лвmineazъ кв) întвnекoasъ лвminъ; (de вnde) «Λυκαυγὲς». мвргвл sepeї, ші fantвл zілїї de dimineaцъ. (вezї ші λυκόφως).

Λύκαψος (ἡ), =Λύκοψις.

Λυκέη (ἡ), Ion; îи локъ de λυκῆ (вezї zіч:).

Λύκειος, α, ον, de лвпъ. ‖ (sввst:) Аполопъ ка вчігъторъ de лвпъ. (de алцїї se deрівъ de ла λύκη, вezї ші λυκηγενὴς). ‖ Λυκεία (se înц: δορὰ), =Λυκῆ, пїеле de лвпъ. ‖ Λύκειον (τὸ), Лічеъ, вnвл din чеде треї цimnasiї din Atena апроапе de templвл лвї Аполопъ Λύκειος, вnde îшї preda лекцііле Apistoтелъ. [λύκος].

Λυκεργὴς, έος (ὁ, ἡ), =Λυκιεργὴς, заъ Λυκοεργὴς.

Λυκῆ, în контрак: din λυκέη (ἡ), (se înц: δορὰ) пїеле de лвпъ. [λύκος].

Λύκη (ἡ), (пrea рар) лвminъ (прinч: de зіорї). (прimitівъ de гелвріте зічерї, ші маї кв scamъ ал лвї λευκὸς, ші Лат: lux).

Λυκηγενής, έος (ὁ, ἡ), поет: [λύκη, заъ λυκία, γένος], =Λύκειος (enit: ал лвї Аполопъ).

Λυκηδὸν, adв: лвпеште, ка лвпії. [ші

Λυκηθμὸς (ὁ), врлетъ de лвпъ. [ші

Λυκιδεὺς, έως (ὁ), пвїъ de лвпъ. [λύκος].

Λυκιεργὴς, ші Λυκιοεργὴς, έος (ὁ,ἡ), Ion: îи локъ de λυκιουργής.

Λύκιον (τὸ), вnъ гелъ de копъчелъ sninosъ de Лічіа; ші zeama ешітъ прin fervere din кръчіле лвї. [Λυκία]

Λύκιος (ὁ), вnъ гелъ de пазъре (din соївл кропкапвлвї).

Λυκιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лвкратъ în Лічіа, заъ дзпе модвл Лічіенілор. (аша se îndp: λυκοεργής). [Λυκία, ἔργον].

Λυκίς, ίδος (ἡ)), =Λυκαινίς.

Λυκίσκος (ὁ), potiцъ fъръ osie. [λύκος].

Λυκοβατίας, ου (ὁ), [λύκος, βαίνω] пъдзре кълкатъ, вmвлаїъ de лвпї. (дзпе алцїї поate греш: îи локъ de λυκαβήττιος).

Λυκόβρωτος (ὁ, ἡ), [λύκος, βιβρώσκω] mînkatъ de лвпї. (вezї ші λυκοσπάς).

Λυκόδους, οντος (ὁ),= Κυνόδους. [λύκος, ὀδούς).

Λυκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din гелвл, заъ соївл лвпвлвї. [λύκος, εἶδος].

Λυκοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), domolitorъ, заъ вчігъторъ de лвпї. (дзпе алцїї греш: îи локъ de λυκιουργής). [λύκος, ἔργω].

Λυκοθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), îndръznецъ ка лвпвл. [λύκος, θάρσος].

Λυκοθήρας, ου (ὁ), вînъторъ de лвпї. [λύκος, θήρα].

Λυκοκτονέω -ῶ, вііт: -ήσω, отorъ лвпї. [din

Λυκοκτόνος (ὁ,ἡ), отorîторъ de лвпї. ‖ (sввst:) Λυκοκτόνον(τὸ), вnъ гелъ de плантъ вeninoasъ,=Ἀκόνιτον. (вezї ші κυνοκτόνον) мървл лвпвлвї, заъ отакъ. [ші

Λυκόκτονος (ὁ, ἡ), отorîтъ de лвпї. [λύκος, κτείνω].

Λυκόμορφος (ὁ, ἡ), чел кв fігвръ de лвпъ. [λύκος, μορφή].

Λυκόομαι -οῦμαι, вііт: -ωθήσομαι, мъ мъnînkъ, заъ мъ мвшкъ de лвпї. [λύκος].

Λυκοπάνθηρ, ηρος (ὁ), вnъ гелъ de animалъ кв fігвръ de (заъ nъскатъ din) лвпъ ші пantеръ. [λύκος, πάνθηρ].

Λυκοπερσικὸν, ші Λυκοπέρσιον (τὸ), [λύκος, πέρθω] вnъ гелъ de плантъ (Eпint:) отръвitoape (прънъditoape) de лвпї; (заъ греш: îи локъ de ...

Λυκοπέρδιον (τὸ), [λύκος, πέρδω] вnъ гелъ de чївперкъ, din каре спъргîndъ se сape ка вnъ fвmъ праfвл копpinsъ întр' însa, (Fрanц:) vesse de loup, (дзпе зіч:) въшіna лвпвлвї.

Λυκόποδες (οἱ), лікопозї, s'аъ препвmit аша Алкmeonizії, вврпъторї аї tipanieї Пisistpatizілор; заъ (дзпе алцїї) sateліцїї (rapdienії) avestop tipanї (поate fiind къ пврtаъ îнкълцъminte de пїеле de лвпъ). (дзпе алцї) = (заъ греш: îи локъ de) Λευκόποδες. [λύκος, πούς]:

Λυκορραιστὴς, οῦ (ὁ), поет: îи локъ de Λυκοκτόνος. [λύκος, ῥαίω].

Λύκος (ὁ), [λύκη пentрв алвъ-чепвшіа лвї fацъ] лвпъ (de ачі). 2) вnъ гелъ de пеште, (алт:) ἀνθίας. 3) вnъ гелъ de пъіапжінъ. 4) вnъ гелъ dc пазъре, (алт:)

λύκιος. 5) (fir:) în локъ de ἁρπάγη, kîrлігъ de arъgat, (Tврч:) чenгелъ.(de вnde 6) (desnpe вшъ)=Κόραξ.7) (desnpe nвцъ) =Γέρανος. 8) вnъ felъ de fpîъ, stpвnъ nentpв kaiï чeï tapï în гвръ, (алт) ἐχῖνος.

Λυκοσκόροδον (τὸ),=Ἀμπελόπρασον. [λύκος, σκόροδον].

Λυκοσκυτάλιον (τὸ), o плantъ,=Σησαμοειδὲς μέγα. [λύκος, σκυτάλη].

Λυκοσπὰς, άδος (ὁ, ἡ), [λύκος, σπάω] sfîшiatъ de лвпъ. || «Ἵππος —». (алт:) λυκοφόρος, шi ἐνετὸς (вnъ felъ de калъ de Italia foapte tape în гвръ, шiînstpвnatъ кв λύκος. 8)

Λυκόστομος (ὁ, ἡ), чел кв гвръ de лвпъ (ad: mape шi кв dinцï askкцiцï). (de вnde || sввst:) вnъ felъ de sapdелъ. (bezï шi ἐγκρασίχολος]. [λύκος, στόμα].

Λυκουρὶς, шi Λυκωρὶς, ἴδος (ἡ), вnъ felъ de însektъ кв koada лвminoasъ, likвpiчïъ (de avi). [λύκη, οὐρὰ, шi ὥρα].

Λυκόφανος (ὁ), вnъ felъ de sninoasъ плantъ, (алт:) ἐχινόπους, skaïъ, saъ skaïete. [λύκος, φαίνω].

Λυκόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кв окï de лвпъ; (sввst:) вnъ felъ de пïatpъ skвmпъ. [λύκος, ὀφθαλμός].

Λυκοφιλία (ἡ), прietешвгъ de лвпъ (ad: вiклeanъ, nвmaï de întepesъ). [шi

Λυκοφίλιος (ὁ,ἡ), (шi adв:) -ίως, чел ka прietешвгвл лвпвлвï, (ad:) вiклeanъ, nekpedinчosъ. [λύκος, φίλος].

Λυκοφόρος (ὁ, ἡ), (прinч: ἵππος, калъ) nвptъtopъ пе пïелea sa de (înfiepatъ кв) o firвръ de лвпъ. 2) înstpвnatъ кв zъвала λύκος (bezï шi λυκοσπὰς). [λύκος, φέρω].

Λυκόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кв minte (inimъ) de лвпъ, пъвалпікъ, сълvatikъ. [λύκος, φρήν].

Λυκύφως, ωτος (ὁ), întвnekoasъ лвminъ (чea dintpe noante шi zï, ad: de mвргвл sepeï, saъ de кръпатвл de zi) (bezï шi λυκαυγές), (Franц:) l'entre chien et loup. [λύκος, φῶς].

Λυκόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кв faцъ de лвпъ. [λύκος, χρόα].

Λυκοψία(ἡ), noet: în локъ de λυκόφως. [шi

Λύκοψις, εως (ἡ), вnъ felъ de плantъ,= Λύκαψος, шi Βούγλωσσον, limвa вовлвï, (алт:) ἄγχουσα. [λύκος, ὄψις].

Λυκόω -ῶ, biit: -ώσω, nъvълeskъ, хръneskъ, sfîшiъ ka лвпвл. || (прinч: întpeв: nвmaï în nas:) Λυκόομαι. «Πρόβατα λελυκωμένα». Ksn: [шi

Λυκώδης, εος (ὁ, ἡ),=Λυκοειδής. [λύκος].

Λῦμα (τὸ), noet: [λύω, λούω, λύμη] nekвръцie, soaïe, (Tврч:) mвpdapлîkъ; (fir:) patъ, mînжitвръ. 2) (прin întind:) skîpвosъ (netpевnikъ) omъ (bezï шi κάθαρμα). 3) (pap) în локъ de λύμη.

Λυμαίνομαι, [λύμη] biit: -ανοῦμαι, (кв ак: saъ dat:) vatъmъ, bîntвîъ, stpikъ, пръпъdeskъ; sвпъръ; nevinsteskъ, pвшinezъ; (прin întind:) чîвnteskъ; (în цen:) traktezъ ръъ (desnpe op че).

Λυμαίνω, biit: ανῶ, (плц:) în локъ de λυμαίνομαι. [de вnde

Λυμαντὴρ (ὁ), vътъmътopъ, vîntвitopъ; пръпъditopъ. [de вnde...

Λυμαντήριος (ὁ, ἡ), întdemînatikъ ла (prodвkътopъ de) vътъmape, saъ пeipe.

Λυμαντὴς, οῦ (ὁ), =Λυμαντήρ. [de вnde

Λυμαντικὸς, ἡ, ὸν, = Λυμαντήριος.

Λυμάντωρ, ορος (ὁ), noet: = Λυμαντήρ.

Λῦμαρ, ατος (τὸ), noet: în локъ de λῦμα, saъ λύμη.

Λύμασις, εως (ἡ), noet: în локъ de λύμη. [λυμαίνομαι].

Λυμεὼν, ῶνος (ὁ), =Λυμαντήρ. [din

Λύμη (ἡ), [în afin: кв λοιμὸς, λύπη, шi λώβη] vътъmape, stpikъчïвne, пeipe; okapъ, nevinste, pea traktaцie. 2) = Λῦμα, nekвръцie, soaïe; (fir:) omъ netpевnikъ, vътъmътopъ.

Λύμην, noet: în локъ de ἐλελύμην, nas: neste-sъв: (în локъ de nas: nex:) ал лвï λύω.

Λυμήρης, εος (ὁ, ἡ), saъ Λυμήτης, ου (ὁ), noet: în локъ de λυμαντὴρ.

Λυμώδης [λῦμα] εος (ὁ, ἡ), skîpвosъ, soïosъ, (Tврч:) mвpdapъ. 2) [λύμη] vътъmътopъ, vîntвitopъ, пръпъditopъ.

Λυπαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пътimaщъ de mîxnipe, konpinsъ de tpisteцъ. [λύπη, ἄλγος].

Λυπέω -ῶ, biit: -ήσω, întpistezъ, mîxneskъ; vatъmъ, sвпъръ. «Τὸ λυποῦν,» saъ «Τὸ λυποῦμενον». Лкs: în локъ de ἡ λύπη. [din

Λύπη (ἡ), [bezï λύμη] mîxniчïвne, tpisteцъ. 2) (акт:) sвпърape, nevinstipe.

Λύπημα (τὸ), obïektъ (прiчinъ) de întpistape. «Λυτήριον λύπημα». Sof: în локъ de λυτήριον λύπης. [λυπέω].

Λυπηρὸς, ά, ὸν, прiчinвitopъ de tpisteцъ, mîxnitopъ, sвпърътopъ. [λύπη]. [de вnde

Λυπηρῶς, adв: кв tpisteцъ, кв adвчepe de mîxnipe, saъ sвпърape.

Λυπησιλόγος (ὁ, ἡ), mîxnitopъ кв вор-

вере sале; saŭ sвпърътopŭ кв mвлta sa ворвіре. [λύπησις, λόγος].

Λυπητέον, nosit: ал лвї λυπέω.

Λυπητήριον (τὸ), =Λύπημα; (prinч: neвt: лвї...

Λυπητήριος, α, ον, [ші

Λυπητικὸς, ἡ, ὸν, adвкъtopŭ de (saŭ îndemînatikŭ de a prinвinві) mîxnipe. 2) sвпînatikŭ de a prinвinві) mîxnipe. [λυπέω].

пвsŭ (аплекатŭ) ла mîxnipe.

Λυπρόβιος (ὁ, ἡ), trъitopŭ de ipistъ (tiкълоasъ) віацъ. [λυπρὸς, βίος].

Λυπρόγαιος, ші (At:) Λυπρόγεως (ὁ, ἡ), чел кв sекъцівŭ пъmîntŭ. [λυπρὸς, γέα].

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, (în sink:) noet: în локŭ de λυπηρὸς. (de вnde 2) (овіч: îm prozъ) sъръкъчosŭ, prostŭ, tikълosŭ; (maї кв seamъ desupe пъmîntŭ) славŭ, sекъцівŭ. [de вnde

Λυπρότης (ἡ), калitatea лвї λυπρὸς.

Λυπρόχωρος (ὁ, ἡ), = Λυπρόγεως. [λυπρὸς, χώρα].

Λύρα, ας (ἡ), [imit:] mвsik: instp: кв koapde. 2) noesia лірікъ. 3) (fir:) вnŭ feлŭ de пеште de mape. 4) o konstelaцie.

Λυραοιδὸς (ὁ), noet: în локŭ de λυρῳδὸς. [λύρα, ἀοιδὴ].

Λυρίζω, віit: -ίσω, kîntŭ кв ліра. [ші

Λυρικὸς, ἡ, ὸν, кввenitŭ, notpівitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла ліръ. «Λυρικοὶ (se înц: poiηται)». компвitopĭde ліріче kîntіче. [λύρα].

Λύριον (τὸ), dim: ал лвї λύρα.

Λυρισμὸς (ὁ), kintape кв ліра. [ші

Λυριστὴς, οῦ (ὁ), лірistŭ, saŭ kîntъtopŭ кв ліра. [λυρίζω].

Λυρογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λύρα, γηθέω] їввitopŭ de a kînta, saŭ a askвлta kîntînd кв ліра.

Λυρόεις, εσσα, εν, noet: кввenitŭ ла, saŭ asemenea кв ліръ. [λύρα].

Λυροεργὸς (ὁ, ἡ), =Λυροποιὸς. 2) noet: în локŭ de λυραοιδὸς. [λύρα, ἔργον].

Λυροθελγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: atръгъtopŭ, saŭ atpasŭ, îndвлчitŭ кв ліръ. [λύρα, θέλγω].

Λυρόκτιστος, ші noet: Λυρόκτιτος (ὁ, ἡ), noet: zidітŭ, клъditŭ кв sвnetвл ліреї. «Θήβη—». Епгр: [λύρα, κτίζω].

Λυροκτυπία (ἡ), noet: în локŭ de λυρισμὸς. [din

Λυρόκτυπος (ὁ, ἡ), kîntъtopŭ кв, saŭ sвпътopŭ ка ліра. [λύρα, κτύπος].

Λυροπηγὸς (ὁ), [λύρα, πήγνυμι] = Λυροποιὸς.

Λυροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ ліре. [λυροποιὸς]. [de вnde

Λυροποιητικὸς, ἡ, ὸν, кввenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла fачере de ліре. (de вnde) «Λυροποιητικὴ». meштешвгвл fъkъtopвлвї de ліре.

Λυροποικὸς, ἡ, ὸν, = Λυροποιητικὸς. [din

Λυροποιὸς (ὁ), fъkъtopŭ, konstpвktopŭ de ліре. [λύρα, ποιὸς,].

Λυροφοίνιξ, ικος (ὁ), вnŭ feлŭ de ліръ пъskочіть în Fenічіа. [λύρα, Φοινίκη].

Λύρτος (ὁ, saŭ τὸ), (dвпе dialektвл Epiроцілор)=Σκύφος (bezї zіч:).

Λυρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λυρόεις. [λύρα].

Λυρῳδία (ἡ), kîntape кв ліра. [din

Λυρῳδὸς (ὁ), kîntъtopŭ кв ліра, = Λυριστὴς. [λύρα, ᾠδὴ].

Λυρωνία (ἡ), noet: квmпърare de ліръ. [λύρα, ὠνὴ].

Λυσανίας, ου (ὁ), noet: [λύω, ἀνία] pisinitopŭ de mîxnipї, saŭ пеказврї.

Λυσέρως, ωτος (ὁ), isвъвitopŭ de amopŭ. [λύω, ἔρως].

Λυσήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [λύω, ἀνὴρ] молешitopŭ de omŭ.

Λυσίγαμος (ὁ, ἡ), noet: desfъkъtopŭ de пвntъ (de къsnічіе). [λύω, γάμος].

Λυσιγυία, saŭ Λυσιγυιία (ἡ), molешire de mъdвлареле trвпвлвї. [din

Λυσίγυιος (ὁ, ἡ), noet: [λύω, γυῖα] molешitopŭ, слъвitopŭ de mъdвлареле trвпвлвї. «Ὕπνος («Ἔρως, ші чл:)—». Лкs:

Λυσίδικος (ὁ), noet: desfъkъtopŭ de прігonірї, isврънitopŭ de жвdікъцї; saŭ desfiinцътopŭ de dpentate. [λύω, δίκη].

Λυσιέθειρα (ἡ), noet: [λύω, ἔθειρα] = Λυσίθριξ.

Λυσιζώνη (ἡ), noet: fem ал лвї...

Λυσίζωνος (ὁ, ἡ), (în цen:) deslегъtopŭ de înчinгътoape, desчinгътopŭ, saŭ desчinsŭ; (de вnde κόρη, fatъ) desfeчopîtъ; (γυνὴ, mвїepe) вшкратъ прin naштepe; (ka enit: ал Dianieї, saŭ Eliteiї) natpoanъ ажвtъtoape пъskътoapелор; (στρατιώτης, ostaшĭ) кape 'шї a dobîndit слобozipea, saŭ 'шї a пїepdвt panгвл, (Лат:) discinctus. [λύω, ζώνη].

Λυσίθριξ, λυσίτριχος (ὁ, ἡ), [λύω, θρίξ] noet: чел кв първл капвлвї desплetitŭ.

Λυσίκακος (ὁ, ἡ), noet: isвъвitopŭ de pele, de пеказврї. [λύω, κακὸν].

Λυσίκομος (ὁ, ἡ), noet:=Λυσίθριξ. [λύω, κόμη].

Λυσίκοπος (ὁ, ἡ), noet: pisinitopŭ (odixnitopŭ) de ostenelї. [λύω, κόπος].

Λυστιλαΐς, ίδος (ἁ), (Лак:) =Θέρμος, пъstŭ.

Αυσιμάχεια (ἡ), шi Αυσιμάχειον (τὸ), вnъ̆ feлъ̆ de (med:) плantъ. [din n: пр:

Αυσίμαχος (ὁ, ἡ), pisinitopъ̆, notoлitopъ̆ de вътълiї. [λύω, μάχη].

Αυσιμελέω -ῶ, вiit -ήσω, moїъ̆, saъ̆ mi se moaїe вineле. (ad:) îmї пїerzъ̆ пвtepiле de totъ̆. [din

Αυσιμελής, έος (ὁ, ἡ), noet:= Αυσίγυιος, чел кв вineле moїete, saъ̆ tъїate, слъвitъ̆ de мъdвлape. [λύω, μέλος].

Αυσιμέριμνος (ὁ, ἡ), noet: pisinitopъ̆ de гpiжї шi пекazвpї. [λύω, μέριμνα].

Λύσιμος (ὁ, ἡ), пвtinчosъ̆, лesniчosъ̆, saъ̆ кввiinчosъ̆ a se deslera, a se pisini, a se desfiinца. [λύω].

Αυσίνομος (ὁ ἡ), desfiinцътopъ̆ de лецї. [λύω, νόμος].

Λύσιος, α saъ̆ ος, ον, isвъвitopъ̆, saъ̆ пвtinчosъ̆ de a слобozi din чева. [λύω].

Αυσιπαίγμων, ονος, (ὁ, ἡ), noet: слобozitopъ̆ de жокъ̆. (алцiї skpiъ̆ λησιπαίγμων, шi алцiї îndpen: λυροπαίγμων). [λύω, παίζω].

Αυσιπήμων, ονος (ὁ,ἡ), noet: [λύω, πῆμα]. isвъвitopъ̆ de реле, de пекazвpї.

Αυσίποθος (ὁ, ἡ), noet: pisinitopъ̆ (notoлitopъ̆) de dopinцъ. [λύω, πόθος].

Αυσίπονος (ὁ, ἡ), noet: isвъвitopъ̆ de ostenелї; saъ̆ notoлitopъ̆ de dвpepї. [λύω, πόνος].

Λύσις, εως (ἡ), deslcrape; (fir:) deslерape, екsплikape de вре o nedomipipe; словozipe, peskвmпъpape de poвъ̆; pefвipe de datopie; лъsape, eptape de пъkatъ̆; (în цen:) isвъвipe, mîntвipe. [λύω].

Αυσισωματέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînїъ̆ обоsitъ̆ лa тpвпъ̆. [din

Αυσισώματος (ὁ, ἡ), чел кв тpвпвл de totъ̆ обositъ̆, atonisitъ̆. [λύω, σῶμα].

Αυσιτέλεια (ἡ), кîштirъ̆, foлosъ̆. [шi

Αυσιτελέω -ῶ, вiit: -ήσω, foлoseskъ̆. [din

Αυσιτελής, έος (ὁ,ἡ), [λύω, τέλος] (dвue ziч:) isвъвitopъ̆ de dawdie, saъ̆ орче dape; (fir:) foлositopъ̆, кîштirosъ̆; eltinъ̆. [de вnde

Αυσιτελῶς, шi Αυσιτελούντως, adв: (de пapтч:) кв foлosъ̆, кв кîштirъ̆.

Αυσιφλεβής, έος (ὁ, ἡ), noet: deslerътopъ̆ (deskizътopъ̆) de вînъ. [λύω, φλέψ],

Αυσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [λύω, φρήν] desfiinцътopъ̆ de гpiжї din minte.

Αυσιχαίτης, ου (ὁ), noet: =Αυσίθριξ, шi Αυσίκομος. [λύω, χαίτη].

Αυσιχίτων, ωνος, (ὁ, ἡ), noet: пвpъtopъ̆ de хaїnъ, saъ̆ къташъ desfъквtъ (neinчinsъ̆). [λύω, χιτών].

Αυσιψδός (ὁ, ἡ), nantomimъ̆, кape pepresintъ вnъ̆ feлъ̆ de teatpalъ fapsъ, a кърia пъskочitopъ̆ a fost Aisisъ̆. (bezї шi μαγῳδός). [Λύσις, ᾠδή].

Λύσσα, ης (ἡ), tвpвape (de кîїnї, шi чл:); (în цen:) певвпeaskъ иopnipe, ївцealъ de natimъ. 2) вертеле, че aъ̆, прекът se zиче, кîїnїї tвpвaцї sввt лitвъ, din кape tвpвeazъ. [de вnde

Λυσσαίνω, вiit: -ήσω, = Λυσσάω, tвpвezъ̆; (кв dat:) певвпeskъ̆ asвпpa кaїва. [шi

Λυσσαλέος, α, ον, tвpвatъ̆; (în цen:) певвпatikъ̆.

Λυσσάνιος (ὁ, ἡ), кавtъ лissáнios.

Λυσσᾶς, άδος (ἡ), noet: = Λυσσώδης, шi Μανιώδης. [шi

Λυσσάω -ῶ, вiit: -ήσω, tвpвezъ̆, sîntъ̆ tвpвatъ̆; (în цen:) певвпeskъ̆ din op че natimъ. [шi

Λυσσηδόν, adв: кa вnъ̆ tвpвatъ̆, певвпete. [шi

Λυσσήεις, εσσα, εν, noet: =Λυσσαλέος. [λύσσα].

Λύσσημα (τὸ), noet: = Λύσσα, saъ̆ Μανία. [λυσσάω].

Λυσσήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: [λύσσα], шi Λυσσητὴρ (ὁ), noet: în лokъ̆ de...

Λυσσητής, οῦ (ὁ), = Λυσσαλέος. [λυσσάω]. [de вnde

Λυσσητικὸς, ἡ, ὸν, пъlimашъ̆ (sвпвsъ̆ лa, saъ̆ adвкътopъ̆) de tвpвape.

Λυσσόδηκτος (ὁ, ἡ), mвшkatъ̆ de tвpвatъ̆ (кîїne, шi чл:). [λύσσα, δάκνω].

Λυσσοδίωκτος (ὁ, ἡ), ronitъ̆ de tвpвape, saъ̆ de tвpвatъ̆. [λύσσα, διώκω]. (їap în Ksn: Efes: tpeввїe îndpen: λησσοδίωκτος).

Λυσσομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ̆...

Λυσσομανής, έος (ὁ, ἡ), певвпъ̆ de tвpвape; (în цen:) fвpiosъ̆. [λύσσα, μαίνομαι].

Λυσσόω -ῶ, вiit: -ώσω, însвflв tвpвape, певвпie. [шi

Λυσσώδης, εος (ὁ, ἡ), tвpвъчosъ̆, asemenea кв (saъ̆ пopnitъ̆ кa de) tвpвape, певвпatikъ̆. [λύσσα].

Λυσσῶπις, ιδος (ἡ), noet: чea кв къвtътвpъ de tвpвatъ̆ (fвpioasъ, selвatikъ̆). [λύσσα, ὤψ].

Λύσωμα (τὸ), шi Λύσωσις (ἡ), bezї λίσσωμα, λίσσωσις.

Λύτειρα, ας (ἡ), noet: fem: al лeї λυτὴρ,=Σώτειρα.

Λυτέον, nosit; al лeї λύω.

Λυτὴρ (ὁ), noet: deslerътopъ̆ (desfъкътopъ̆); isвъвitopъ̆, mîntвitopъ̆; înвoitopъ̆, alesъ̆ жвdikътopъ̆; eksплikътopъ̆. [λύω]. [de вnde

Λυτηριὰς, άδος (ἡ), noet: =Λύτειρα. [ші

Λυτήριος, α saŭ ος, ον, чел кѣ însѣші-me de a deslega (a pisini, a desfaче, a isbъvi, ші чл:) = Σωτήριος, saŭ 'Αφετήριος.

Λύτης, ου (ὁ), (Biz:) leцistă, каре a stъdiat pergлat пatpѣ anї, ші пѣtea atѣnчї sъ se eksamineze (sъ deslegu leцistiчele nedomipї, чe i s'ap fi propѣs), (în analoцie aproksimativъ kѣ Franц:) bachelier, saŭ (noate de avi) licenciè. (bezї ші προλύτης). [λύω]. [de ѧnde

Λυτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ιχῶς, пѣtinчosă, saŭ denpinsă a deslega (a desfaче), =Λυτήριος. (naptik:) «Λυτικοὶ». se ziчeaŭ чeї чe din profesie deslegaŭ nedomipiріle (maї kѣ scamъ) чele literale.

Λυτὸς, ἡ, ὸν, deslegată, saŭ de deslegat. [ші

Λύτρον (τὸ), plata de peskѣmпъrapea kapї poвă, (Franц:) rançon. [λύω].

Λυτροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), ізвitopă de a лѣa preцѣpї de peskѣmпъrape de poвї. [λύτρον, χαίρω].

Λυτρόω -ῶ, biit: -ώσω, lasă пe poвă sloвodă, лѣînd preцѣl peskѣmпъrърії лѣї. [ші

Λυτρὼν, ῶνος (ὁ), локă пentpѣ deшeptarea пîntecelвї, ѧmвлътoape, (de ѧnde Franц:) latrines. [λύτρον].

Λύτρωσις, εως (ἡ), sloвozipe de poвă прin peskѣmпъrape. [ші

Λυτρωτὴς, οῦ (ὁ), sloвozitopă de poвă прin peskѣmпъrape; (în цen:) isbъvitopă, mîntѣitopă. [λυτρόω].

Λύττα, Λυττάω, ші чл: At: în локă de lъssa, ші чл:

Λύτωρ, ορος (ὁ), noet: în локă de λυτὴρ, (se konf: kѣ ῥύτωρ].

Λύχνα (τὰ), îm: (în eteроц:) în локă de λύχνοι.

Λυχναῖος, α, ον, =Λυχνιαῖος. || (sѣbst: se înц: λίθος) =Λυχνίτης.

Λυχνάπτης, ου (ὁ), apprinzătopă de лампе, saŭ kandele. [ші

Λυχνάπτρια (ἡ), fem: ал лвї λυχνάπτης.[ші

Λυχναφία (ἡ), anpindepe de лампе, saŭ kandeле, =Λυχνοκαΐα· [λύχνος, ἅπτω).

Λυχνεῖον (τὸ), лампъ, kandelъ; saŭ felінарă; sfeшnikă. [ші

Λυχνεὺς, έως (ὁ), лампъ; felінарă. 2) =Λυχνίτης [λίθος]. [λύχνος]. [de ѧnde

Λυχνεύω, biit: -εύσω, лѣminezъ kѣ лампъ.

Λυχνεὼν, ῶνος (ὁ), локвл, ѧnde se пѣn în пъstrape adѣnate лампеле, ші чл: [ші

Λυχνία (ἡ), лампъ; sfeшnikă. [ші

Λυχνιαῖος, α, ον, de лампъ. «Φλὸξ—». Alekѕ: Afp: [ші

Λυχνίας, ου (ὁ), (se înц: λίθος] =Λυχνίτης. [λύχνος].

Λυχνίδιον (τὸ), dim: ал лвї ...

Λυχνίον (τὸ), dim: ал лвї λύχνος, mікъ лампъ.

Λυχνικὸν (τὸ), вpemea, пe kînd se anpind лѣmînъріле. [ші

Λυχνὶς, ίδος (ἡ), ѧnă felă de плantъ, a кърia inima koторвлвї, saŭ foaea se întpeвѧinца de feшtilъ ла kandele. 2) ѧnă felă de preцioasъ пїatpъ, (alt:) λυχνίτης. [λύχνος].

Λυχνίσκος (ὁ), =Λυχνίδιον.

Λυχνίτης, ου (ὁ), ші Λυχνῖτις, ίδος (ἡ), кѧвenită ла лампъ. «Φλομὶς — ». Dskp: (alt:) λυχνὶς. || (sѣbst:) ѧnă felă de strъvъzoasъ пїatpъ, din каре se faceaŭ fanape ші лампе; 2) ѧnă felă de пїatpъ (pошie înkisъ) skѣmпъ, (noate)=Ἄνθραξ.[λύχνος].

Λυχνόβιος (ὁ, ἡ), trъitopă kѣ лѣmina лампеї (лѣkrъtopă noaптea).[λύχνος, βίος].

Λυχνοβόρος (ὁ, ἡ), грeш: în лovă de λυχνοβόρος.

Λυχνοκαΐα (ἡ), apdepe de лампе, kandele, ші чл:; лѣminaцie. [ші

Λυχνοκαυτέω -ῶ, biit: -ήσω, anpinzъ, apzъ лампе, saŭ kandele; faкă лѣminaцie. [ші

Λυχνοκαυτία (ἡ), = Λυχνοκαΐα. [λύχνος, καίω].

Λυχνοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкă лампе, sîntă...

Λυχνοποιὸς (ὁ), fъkътopă de лампе. [λύχνος, ποιός].

Λυχνόπολις, εως (ἡ), opaшă плină de лампе. [λύχνος, πόλις].

Λυχνοπώλης, ου (ὁ), вînzътopă de лампе, ші чл: [λύχνος, πώλης].

Λύχνος (ὁ), [λύκη] лампъ; kandelъ; felінарă. «Περὶ λύχνων ἀφάς». Ep: пe ла anpinsвл лѣmînърілор. «Ἂν σωθῇς, λύχνους ἄψω». Ap: o sъ faкă лѣminaцie.

Λυχνοῦχος (ὁ), [λύχνος, ἔχω] sfeшnikă; лампъ; kandelъ; fanosă.

Λυχνοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, ші (Лакоп:) Λυχνοφοριάω -ῶ, biit: -άσω, ѧmвлв цiind (пѧrtînd) лампъ, saŭ лѣmînape în mînъ. [din

Λυχνοφόρος (ὁ, ἡ), пѧrtătopă de op чe felă de лѣminъ înaintea кѣїва. [λύχνος, φέρω].

Λύχνωμα (τὸ), кîrпъ пentpѣ feшtilъ de kandelъ, de лѣmînape, ші чл; [λύχνος].

Λύω, [în afin: kѣ λούω, bezї λῦμα] biit:

λύσω, desλegъ. «Λύειν τὸ σύναμμα». Пл: «Λύειν, (ші між:) «Λύεσθαι ζώνην». Лкs: вezї ζώνη. «Λύειν πρυμνήσια νηὸς». Om: (ші ел:) «Λύσαντες (se îпц: τὰ πρυμνήσια) ἐκ Βενδιδείου». Sin: плекînd, nopnînd din... «Λῦε κυβερνῆτα». Enigr: (вezї ші αἴρω). «Λύειν ἀσκόν». Od: K. «Λύσασαι κόμην». Tкp: «Λύειν τὰς τρίχας». Epd: 2) = Ἀπολύω, sловozъ din легъtвrї, (ші прin întind:) din робіс, (ші in цen:) din op че stpimtopape; (de вnde) = Λυτροῦμαι, ші Λύομαι, despoвeskъ, saъ peskвmпъrъ. «Βόε λῦσαι». Es: (ші між:) «Ἵππους λύεσθαι». Iл: Ψ. «Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω». Iл: A. (ші між:) «Λυσόμενος θύγατρα». Iл: A. (ші къ цen: преп:) «Ἤ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων». Eвp: «Λέλυσαι ἀπὸ γυναικὸς». Skp: (ші ел:) «Λῦσον τῶ σχοίνω με». Tкp: «Λύειν κακότητος». Om: (ші fir:) «Λύειν τὰς ἁμαρτίας (τὸ παράνομον)». Apstf: 3) = Ἀνα(ἀπο, δια, κατα)λύω, toneskъ; (nptn întind) stpikъ, sвrпъ; pisineskъ; пръпъdeskъ; (fir:) desпвtepezъ, калкъ, desfiinцezъ, ші чл: «Λύειν κυκλίσκους». Гал: «Λύειν τὴν γέφυραν». Пл: «Θέμις ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἠδὲ καθίζει». «Ζεὺς πολλῶν πολήων ἔλυσε κάρηνα, ἠδ' ἔτι λύσει». Iл: B. «Λύειν τὰς σπονδὰς (τὸν νόμον)». Dm: (ші nas:) «Δοῦρα σέσηπε νηῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται». Iл: B. «Τοῦ δ' αὐτοῦ λῦντο γυῖα (λῦτο μένος) ші чл». Om: «Πρὶν παντάπασιν ἡ ἀγορὰ λυθῆ». Ksn: 4) (naptik:) = Διαλύω, eksплікъ; desfakъ; плъteskъ, pefвїeskъ; (fir:) înвoїeskъ; (în цen:) potoleskъ, dperъ. «Λύειν ὀνείρους (αἰνίγματα)». Лкs: «Λύειν τέλος». Ksn: (de вnde monolekt:) λυσιτελεῖν». «Μισθὸν σὺδέτερος λύσει (se îndp: oĭsei, saъ dώsei) τοῖς Ἕλλησιν, οὔτε ἀγορὰν παρέξει». Ksn: «Λύειν νόσον». Пл: «Ἔχθεα λῦσαι». Tкp: (Fpanц:) vlder la querelle. «Λύων μελεδήματα θυμοῦ». Om:

Λῶ, ῇς, ῇ, Dop: în локъ de λάω, boїeskъ, dopeskъ.

Λωβάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (къ ак: saъ pap sъ dat:) = Λυμαίνομαι, batъmъ; nevinsteskъ; чївnteskъ; (în цen:) fakъ ръъ.

Λωβάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (prea pap) în локъ de λωβάομαι. 2) (prozaikъ) пътimeskъ de ловъ. [λώβη].

Λώβευσις, εως (ἡ), = Λώβη, вътъmape.

Λωβεύω, biit: -εύσω, =Λωβάομαι, sвпъръ; batжokoreskъ; amъцeskъ.

Λωβέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι,=Λωβάομαι. [din

Λώβη (ἡ), [în afin: къ λύμη] вътъmape, вîntвipe; nevinstipe; (în цen:) faчepe de ръъ; (naptik:) чївntipe. 2) (Biz:) ловъ, вnъ felъ de лепръ. [de вnde

Λωβήεις, εσσα, εν, noet: окъprosъ, nevinstitorъ, nonosлвitorъ; (în цen:) вътъmъtorъ, пръпъditorъ.

Λώβησις, εως (ἡ), окърîpe, nevinstipe; вътъmape, faчepe de ръъ. [ші

Λωβήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Λωβητὴρ (ὁ), noet: în локъ de λωβητὴς, пръпъditorъ; nevinstitorъ; fъkъtorъ de ръъ; (în цen:) вътъmъtorъ, вîntвitorъ. [ші

Λωβητὸς, ἡ, ὸν, noet: вътъmatъ; nevinstitъ; pвшinatъ; saъ adвkъtorъ de вътъmape, de pвшine, nevinste, ші чл: [ші

Λωβήτωρ, ορος (ὁ), noet:=Λωβητήρ. [λωβάομαι].

Λωβὸς (ὁ), гls: în локъ de λελωβημένος, чївntitъ; (Biz:) пътimaшъ de ловъ, ловosъ, лепrosъ. [λώβη].

Λωγάνιος (ὁ), гls: în локъ de λάγνος. (вezї ші λωγὰς). [ші

Λωγάνιον (τὸ), гвшъ de вoъ, (Fpanц:) fanon. [din

Λωγὰς, άδος (ἡ), =Λαικὰς, deslpînatъ mвїepe; (dвne etimolon:) вакъ вътpînъ. [de вnde

Λώγασος (ὁ), = Ταυρεία, вічїъ de пїеле de боъ.

Λώϊστος, η, ον, noet: în локъ de λῷστος, sвпрл: [ші

Λωΐτερος, α, ον, ші

Λωΐων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de λώων, компр: (neper:) ал лвї ἀγαθὸς, maї вънъ (maї de folosъ, maї dopitъ, maї prefepiвілъ, ші чл:). [λάω -ῶ].

Λῶμα (τὸ), [în afin: къ λῶπος] batъ, ші petъ, кепаръ. (вezї ші λέγνον).

Λωμάτιον (τὸ), dim: ал лвї λῶμα, ші pouелъ, ші чл:

Λῶντι, Dop: în локъ de λῶσι, boїesk, a 3: im neps: a лвї λάω -ῶ,

Λῷον, neвt: лвї λώων.

Λῶος (ὁ), o лвпъ Maчedonikъ întpe Ekatombeonъ ші Boedpomionъ.

Λωπὰς, άδος, ші Λώπη, ης (ἡ), noet: în лок de λῶπος. [de вnde

Λωπίζω, biit: -ίσω, noet: акоperъ, înвракъ (întpeв: npinч: în komп:).

Λώπιον (τὸ), dim: ал лвї λῶπος, хъїпішоаръ.

Λωποδυσία (ἡ), desпoїepe de кътpe хоцъ. [ші

Λωποδύσιον (τὸ), (nвmaї în fp: лец:)

«Λωποδυσίου δίκη». жвdikatъ înnpot: лвї λωποδύτης. [λῶπος, δύσις].

Λωποδυτέω -ῶ, biit: -ήσω, desвpakъ, desnoïъ ne чinева ka...

Λωποδύτης, ου (ὁ), хоцъ de хаïnc, saъ вorfe, вorfaшъ; (în цen:) fвръ, хоцъ. [λῶπος, δύομαι].

Λῶπος, [λέπω, λόπος] εος -ους, (τὸ), noet: пїелс (прinч:) de oae; (de вnde în цen:) хаїnъ (прinч: de лînъ).

Λῶρον (τὸ), ші Λῶρος (ὁ), плц: квреа.

Λωροτομέω -ῶ, biit: ήσω, tъind пїелс faкъ квреле. [λῶρος, τομή].

Λῷστος, (în контр: în локъ de λώϊστος) η, ον, sвпрл: (перег:) ал лвї ἀγαθός, foapte ввnъ. «Ὦ λῷστε». Fp: (maї de мвле-орї eponiкъ).

Λώταξ, ακος [λωτὸς] (ὁ), кînтьторъ кв флвервл.

Λωτεῦντα, Dop: în локъ de λωτόεντα, îm: nexт: ал лвї λωτόεις.

Λωτίζω, biit: -ίσω, noet: квлегъ flорї; (miж: fir:) алегъ, ші їаъ floapea, (ad:) че este maї ввnъ. [mi

Λώτινος, η, ον, fъкътъ din лемnъ, saъ флорї de [λωτὸς, вezї zіч:].

Λώτισμα (τὸ), noet: floapea, (ad:) че este maї ввnъ. «Ἑλλάδος λωτίσματα». Esp: чеї maї алешї, notaвілїї. [λωτίζω].

Λωτόβοσκος (ὁ, ἡ), пъшвпatъ (пвtpitъ) кв tpifoïъ. [λωτὸς, βόσκω].

Λωτόεις, εσσα, εν, noet: плinъ de tpifoïъ; (în цen:) înflopitъ. [din

Λωτὸς (ὁ), вnъ felъ de плantъ цentpв пъшвпe de вite, tpifoïъ. (вezї ші μελίλωτον. 2) вnъ felъ de плantъ de Eцintъ, пвfъpъ кв poade ші pъdъчinъ de mînкаре. 3) вnъ felъ de арворъ de Afpiкa: podвл къpвїa 'л a penвmit Omerъ. 4) вnъ felъ de арворъ, (Fpanц;) micocoulier, кат asemenea кв влтвл, din лемnвл къpвїa fъчeaъ flверe. (de вnde 5) noet: în локъ de αὐλός, flверъ.

Λωτοτρόφος (ὁ, ἡ), пвtpitorъ кв tpifoïъ. [λωτὸς, τροφή].

Λωτοφάγος (ὁ, ἡ), mînкътorъ de (хръnitъ кв) podвл Afpiкanвлвї [λωτὸς, φάγω =τρώγω].

Λωτροχόος (ὁ, ά), Dop: în локъ de лоутроχόος.

Λῶφαρ, (Dop: în локъ de λῶφας) ατος (τὸ), noet: în локъ de λώφημα, odixnъ, тiкnъ. [de вnde

Λωφάω, (έω) -ῶ, biit: -ήσω, (dвne zіч:) мъ odixneskъ (прinч: desnpe вiтелс de жвгъ, dene ал къpora гpвmazъ s' a apdikat жвгвл); (în цen:) мъ odixneskъ, pesвflв în penaosъ. «Ἀπὸ νόσου καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν». Tвч: (ші ел:) «Ἐμὸν δὲ κῆρ λωφήσειε κακῶν. Od: I. (stpъm:) isвъвeskъ; (în цen:) алinъ; (ші nestp: saъ, ел:) мъ алinъ, мъ квmпътezъ, înчetezъ. «Ὕδωρ, ᾧ ἀπὸ δίψαν λωφήσομεν». Апдп: (ші кв цen: indip:) «Λωφήσῃ πόθου» Esxл: (ші fъpъ kazъ). «Ἡ λύπη ἐλώφησε». Лкs:

Λωφήϊος, α saъ ος, ον, noet: алinътorъ, notolitorъ de mînie. (de вnde) «Ἱερὰ—». Апдп: жertfъ вnpe atpaцepe de eptape.

Λώφημα (τὸ), op чe se faчe вnpe (saъ adвчe) notolipe, алinape. [ші

Λώφησις, εως (ἡ), kontenipe; odixnipe; алinape. [λωφάω].

Λώων, ονος (ὁ, ἡ), noet: (în контракт:) din λωΐων, maї ввnъ.

M.

M, μ, μῦ (τὸ), nedecл: Mi, a doъsupezeчeлea лiteръ a Eлeпiкълъї алfaвetъ. ‖ (nътер:) μ′, natpъzeчї (40); ші ‚μ, natpъzeчї de miї (40,000).

M', (maї 'nainte de вок:) în локъ de με, saъ (pap ші noet:) în локъ de μοι.

Mà, naptik: (maї de mълte-orї) nerat: în жъpъmîntъ. «Οὐ μὰ γὰρ 'Απόλλωνα». Il: A. «Μὰ Δία». At: dap ші afipmat: în жъpъmîntъ (însoцitъ кu ναὶ saъ νή). «Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον». Il:A: «Νὴ μὰ τὸν Δία». At:

Mă, Dop: ші Eол: (în апок:) în локъ de μήτηp, saъ μῆτερ. «Mă γă». Esxл: (ші în feлъ de aклam:) «Mă, πόθεν ἄνθρωπος!» Tкp: (bezї ші βᾶ).

Magadeúo, biit: -εύσω, ші Magadíζω, biit: -ίσω, kîntъ ku instpъmintъл mъsikalъ [μαγὰς, ші μάγαδις].

Magádion (τὸ), dim: ал лъї μαγὰς.

Mágadis, εως (ἡ), anъ feлъ de mъsikalъ instpъmîntъ ku doъ-zeчї de koapde, din kape zeче epaъ ла tonъл de ontavъ (Itл: all' ottavo). (bezї ші ἐπιγόνειον, ші πηκτὶς). 2) anъ feлъ defлъerъ skoцъторъ de глasъ asкъцitъ ші tot de-odatъ ші гposъ. [μαγὰς].

Magáζo, biit: -άσω,=Magadeúo ші Magadíζω.

Magarikòs (ὁ),= Megarikòs (se înц: κέραμος) basъ de лътъ din олъріile Megapeї.

Magarísкos (ὁ), =Megarísкos, dim: stpъkioapъ, тълерашъ de ла Megapa.

Mágaron (τὸ), Mégaron (2).

Magàs, ádos (ἡ), кълъшъ, neste kape se întind koapdele anъї mъsikalъ instpъmîntъ (bezї ші καβάλλη), (Fpanц:) le chevalet.

Maggána, ας (ά), Dop: бътe.

Magganeía (ἡ), fepmekътopie, връжitopie; (în цen:) înшелътopie, шapлatanie. [ші

Maggáneuma (τὸ), op ye se faче anpe fepmekape, вражъ; (în цen:) amъцipe, шapлatanepie. [ші

Magganeutírion (τὸ), локъл, ande se fak fepmeчeле. [ші

Magganeutìs, oῦ (ὁ), fepmekъторъ, връжitоръ,=Mágos; (în цen:) amъцitоръ, шapлatanъ. [ші

Magganeutikòs, ἡ, ὸν, кавепitъ, saъ în-demînatikъ ла връжipe, saъ fepmekape. [ші

Magganeútpia (ἡ). fem: ал лъї magganeutὶs. [din

Magganeúo, biit: -εύσω, fakъ fepmeче, amъцeskъ ipin враже, връжeskъ. [din

Mágganon (τὸ), [μάσσω, μάγος] fepmekъ, saъ вражъ, ші op че alтъ amъцitorъ miжлокъ; (în цen:) momeaлъ; maminaцie de вікленie. (de ande 2) mpeажъ, saъ кapsъ (bezї ші γάγγαμον). 3) верігъ, zоворъ, saъ dpapъ, stinrie de anъ. 4) anъ feлъ de pesвоїaskъ mamiнъ. (iap ipinч; 5) osia anъї feлъ de mamiнъ, (de ande Tърч: ші Pom:) menгenъ. (bezї ші πολύσπαστος). [de ande

Magganóo -ῶ, biit: -ώσω, = Magganeúo. [de ande

Maggánoma (τὸ), =Maggáneuma.

Magdaliá (ἡ), [μάσσω] mîeză de mîine, ku kape îmї kъpъцaъ mîineле dзuc mînkape, (alт:) ἀπομαγδαλιά.

Mageía (ἡ), fepmekape, saъ meшteшъгял (tpeaвa) fepmekътopълъї, връжitopie; peліціа Maцilor Pepsieї. [μαγεύω].

Mageïon (τὸ), [μάσσω] = 'Exmageïon.

Mageírana, ης (ἡ), гas: în локъ de μαγείρισσα.

Mageipeïon (τὸ), вакътъpie; ші (Maчed:) basъ de гътit вакate. [ші

Mageípeuma (τὸ), mînkape гътitъ. [din

Mageipeúo, biit: -εύσω, гътeskъ вакate; sîntъ вакътаръ. [ші

Mageirikòs, ἡ, ὸν, вакътъpeskъ. «Mageirikὴ». meшteшъгял вакътърieї. [μάγειρος]. [de ande

Mageirikῶs, adв: вакътъpeшte.

Mageírиskos (ὁ), dim: (desupeц:) ал лъї μάγειρος, вакътърашъ.

Mageírissa, ης (ἡ), вакътъpeasъ, fem: ал лъї...

Mágeiros (ὁ), [μάσσω] вакътаръ; (pap) тъчеларъ, saъ вînzъторъ de кърнъpї (гъкate вакate). bezї At: ΣT: 43.

Mágeuma (τo), op ye se faче ipin fepmeче, fanlъ de връжitоръ; (în цen:) maminaцie de amъцipe, шapлatanepie; (de ande) amestekътъpъ de felъpite гastoase лакpъpї în вакate. [μαγεύω].

Mageús, éos (ὁ), [μάσσω] fpъmîntъторъ. 2) шtepгъторъ. «Σπόγγος— ». Engp:

Mageutìs, oῦ (ὁ), fepmekъторъ, връжitоръ. [ші

Mageutikòs, ἡ, ὸν, notpivitъ, saъ înde mînatikъ ла връжipe. [din

Mageúo, biit: -εύσω, връжeskъ, sintъ fepmekъторъ; (stpъm:) fepmekъ ne чinева, îл

amъцeskъ. «Ὑπ' ἐκείνης τῆς καταράτου μεμάγευται». D: Kas: [ші

Μαγικός, ἡ, όν, fermekъtopeskъ, vrъjitopeskъ. [μάγος].

Μαγίς, ίδος (ἡ), = Μάζα, кокъ, колеапъ, saъ mîczъ de nîîne frъmîntatъ; snъ felъ de prъjitъrъ; kъnistepic de frъmîntat; (npin întind:) masъ. [ші

Μάγμα (τὸ), кокъ, ші op ve seamъnъ kъ (este înkeratъ ka) кока. [ші

Μαγμός (ὁ), штерцере; saъ штергъtoape. [μάσσω].

Μάγνης, ητος (ὁ), ші Μαγνήσιος, α saъ ος, ον, ші

Μαγνήτης, ου (ὁ), ші fem: Μαγνῆτις, ιδος (ἡ), чел din Marnesia, Marnesianъ. || (sъbst: se înц: λίθος) nîatrъ marnetikъ, saъ marnetъ. 2) snъ felъ de fosilъ, saъ semimetalъ apцintosъ, (Lat:) mica alba.

Μάγος (ὁ). [Neps:] marъ, preotъ, teologъ, tîlkuitorъ de vise; ші (în цen:) învъцatъ al Persilor, 2) fermekъtorъ; (în цen:) шарлатанъ, amъцitorъ.

Μάγος (ὁ, ἡ), (de snde компар: μαγώτερος) =Μαγευτικός.

Μαγοφόνια (τὰ), ші Μαγοφονία (ἡ), serbъtoape în nomenirea omorялъї maцilor din Persia. [μάγος, φόνος].

Μαγύδαρις, εως (ἡ), rъdъvina, saъ sъmînца snaї arborъ (din kape se skoate snъ balsamъ), (Franц:) benjoin, (Lat:) la serpitium. (vezї ші σίλφιον, ші μάσπετον). 2) snъ felъ de altъ nekunoskutъ plantъ.

Μαγῳδή, ші Μαγῳδία (ἡ), pantomimika penpesintaцie a laї...

Μαγῳδός (ὁ), [μάγος, ᾠδή] snъ felъ de pantomimъ penpesintotorъ în xaîne femeieшtї de bъrbъteшtї nepsoane.

Μαδαγένειος (ὁ, ἡ), =Μαδηγένειος.

Μαδαῖος, α, ον, noet: în lokъ de μαδαρός.

Μαδάλλω, rls: în lokъ de μαδάω.

Μαδαρός, ά, όν, житялъ de nene saъ nърї, плешивъ. [μαδός]. [de snde

Μαδαρότης (ἡ), плешивie. [ші

Μαδαρόω -ῶ, biit: -ώσω, плешивeskъ ne vinева. [de snde

Μαδάρωσις, εως (ἡ), smъцepe de nerї, плешивire.

Μαδάω -ῶ, biit: -ήσω, îmї kade nърял, saъ nenele. 2) =Μυδάω. [μαδός].

Μάδδα, ας (ἁ), Dor: în lokъ de μάζα.

Μαδηγένειος (ὁ), [μαδάω, γένειον] чел kъ barba smъlsъ, fъrъ barbъ, sînъ.

Μάδησις, εως (ἡ), smъцepe, saъ kъdere de nърї; житяlire de nene. [μαδάω].

Μαδίζω, biit: -ίσω,= Μαδαρόω. [de snde

Μάδισις, εως (ἡ), =Μαδάρωσις. [ші

Μαδιστήριον (τὸ), instrumintъ de smъls perїї, vimbistrъ.

Μάδον (τὸ), =Μαδωνία. [din

Μαδός, [în afin: kъ μυδός] ἡ, όν, = Μαδαρός.

Μάδος (ὁ), argъsealъ de nîeї.

Μάδρυον (τὸ), (în sink: din μαλόδρυον) snъ felъ de prune, saъ tomatъ.

Μαδωνία (ἡ), [μαδός] snъ felъ de plantъ, ші floare, (alt:) νυμφαία, krinъ de valtъ, saъ nufъrъ, plutъ.

Μάζα, saъ Μᾶζα, [μάσσω] ης (ἡ), кокъ, frъmîntъturъ; (în цen:) valъ de op ve felъ de matepie de prъjitъrъ, (Lat:) massa. 2) (naptik:) mъtъligъ (npinч:) de fъinъ de orzъ. «Φυστὴ («Τριπτὴ ші чл:)—». At: grekъцeї. колърезї, tъiцeї, fidea, ші чл:

Μαζαγρέτας, [μάζα, ἀγειρω] ου (ὁ), kom: чершъtorъ de nîîne.

Μαζάω -ῶ, ші (miж:) -άομαι -ῶμαι, biit -ήσω, -ομαι, = Μάττω, frъmîntъ. (vezї ші ὑπερμαζάω). [ші

Μαζήρὸς, ὰ, ὸν, atingъtorъ de кокъ saъ mъtъligъ. «Πίναξ—». Пид:=Μαζονόμιον (vezї ziч:). [μάζα].

Μαζίνας (νης), ші Μάζινος, ου (ὁ), snъ felъ de neute, (alt:) ὀνίσκος, ші καλλαρίας.

Μάζινος, η, ον, fъkutъ din кокъ. [μάζα].

Μαζίον (τὸ), dim: al laї μαζός. 2)=kъ

Μαζίσκη (ἡ), dim: al laї μάζα.

Μαζοβόλιον (τὸ), [μάζα, βάλλω]. [ші

Μαζονόμιον, ші Μαζόνομον (τὸ), ші Μαζονόμος (ὁ), [μάζα, νέμω] krъpъtorъ nentru mъtъligъ ші чл:; saъ panakoadъ nentru nîîne; (în цen:) talerъ.

Μαζοπέπτης, [μάζα, πέπτω] ου (ὁ). kokъtorъ de prъjitorї, (Franц:) patissier.

Μαζοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкъ prъjitorї, sîntъ...

Μαζοποιὸς (ὁ, ἡ), = Μαζοπέπτης. [μάζα, ποιὸς].

Μαζὸς (ὁ), = Μασθὸς, saъ Μαστὸς [în afin: kъ μάσσω, ші ματσάω] цiцъ (maї de multe-orї de femeie); (noet:) doїkъ.

Μαζούσιος, [μαζὸς, οὐσία] α, ον, (пиц:) =Μαστοειδὴς.

Μαζοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînkъ (mъ xrъneskъ kъ) mъmъligъ. [din

Μαζοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtorъ de mъmъligъ, ші чл: [μάζα, φάγω].

Μαζοφορὶς, ίδος (ἡ), = Μαζονόμιον. [μάζα, φέρω].

Μαζών, ῶνος (ὁ), [μάζα] (în Arkadia) osnъцъ în vinstea lui Dionisŭ.

Μαθαλὶς, ίδος (ἡ), =Μασταλὶς, vinŭ fetŭ de пахарŭ.

Μάθη (ἡ), rus: în локŭ de μάθησις.

Μάθημα (τὸ), învъцътъръ, лекцie, obiektŭ de învъцare; (partik:) «Μαθήματα». matematika. [μανθάνω]. [de vnde

Μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, aплекатŭ, saŭ înde mînatikŭ la învъцътъръ. «Τοιούτων τινων μαθηματικούς». Plt: 2) kuвenitŭ, saŭ eksperiinцatŭ la învъцътърĭ (la stiinцe, ši partik: la astronomie ši astrolonie)». «Μαθηματικὴ» matematikъ, stiinца kondukътoare la învъцътърĭ (apitmetika, цeometria, ši чл:); (maĭ noŭ) astrolonia. [de vnde

Μαθηματικῶς, adv: Matematičeste, цeometričeste, ši чл:; (în цen:) în felul stiinцelor·

Μαθηματοπωλικὸς, ὴ, ὸν, atingътorŭ de vînzarea învъцътърелор, (saŭ a stiinцелор- [μάθημα, πώλης].

Μάθησις, εως (ἡ), învъцътînsŭ, kunoștinцъ, stiinцъ; eksperiinцъ; ovičnuinцъ. [μανθάνω].

Μαθήσομαι, viit: al lui μανθάνω.

Μαθητεία (ἡ), școlărie. [μαθητεύω].

Μαθητέον, nosit: al lui μανθάνω.

Μαθητεύω, viit: -εύσω, (kŭ dat:) sîntŭ școlarŭ al kuĭva. 2) (kŭ ak:) amŭ școlarŭ (învъцŭ) ne vinева. [din

Μαθητὴς, οῦ (ὁ), școlarŭ, învъцъчelŭ, vчenikŭ. [μανθάνω]. [de vnde

Μαθητιάω -ῶ, viit: -άσω, doreskŭ a învъца, saŭ a mъ face școlarŭ al kuĭva. 2) (maĭ noŭ kŭ dat:) =Μαθητεύω. [ši

Μαθητικὸς, ὴ, ὸν, kuвenitŭ, saŭ aплекатŭ, îndemînatikŭ la învъцътъръ.

Μαθητὸς, ὴ, ὸν, (pirinv: la îm:) de învъцat, nutinvosŭ a se învъца. [μανθάνω].

Μαθήτρια (ἡ), fem: al lui μαθητὴς, școlъriцъ, vчenikъ.

Μαθητρὶς, ίδος (ἡ), = Μαθήτρια.

Μάθος, εος -ους (τὸ), poet: Ion: în locŭ de μάθησις, saŭ μάθημα.

Μαΐα, [μάω] ας (ἡ), (pirinv: Dor:) vrъnikъ. 2) (în цen: ka vnŭ vinstitorŭ titlu de vътрînъ, ši maĭ kŭ seamъ de doĭkъ, saŭ dadakъ) mamъ. 3) (maĭ des) moașъ. 4) vnŭ felŭ de mare stakosŭ de mare.

Μαίανδρος (ὁ), vnŭ pîrŭ în mika Asie kŭ multe kotituрĭ. (de vnde 2) o figurъ resuvitъ; vnŭ ornamentŭ şerpuitŭ de vekiede mъestrii (zugrъvie, skulptorъ, zidъrie, ši чл:).

Μαιὰς, άδος (ἡ), în locŭ de μαῖα, moașъ. 2) (adiekt:) în locŭ de μαιευτική. «Τέχνη —». Non:

Μαιεία (ἡ), mesepie de moașъ, saŭ moșitŭ. [ši

Μαίευμα (τὸ), [μαιεύω] =Λόχευμα, nъskutŭ kŭ moșire. [ši

Μαίευσις, εως (ἡ), moșire.

Μαιευτὴρ, ῆρος, ši Μαιευτὴς, οῦ (ὁ), mamŭ, saŭ kunoskutorŭ de meșteșugul moșitului. [ši

Μαιευτικὸς, ὴ ὸν, (ši adv:) -ικῶς, kuвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ la moșire. «Μαιευτικὴ (τέχνη)». meșteșugul moșirii. [ši

Μαιεύτρια (ἡ), fem: al lui μαιευτὴς, moașъ. [din

Μαιεύω, ši (șiж:) -εύομαι, viit: -εύσω, -σμαι, moșeskŭ; (fig:) «Ὄρνιθας—». Svidnuĭŭ klošku, ka sъ skoacъ nuĭ. [μαῖα].

Μαιήϊος (ὁ,ἡ), poet: în locŭ de μαιευτικὸς.

Μαιήτωρ, ορος (ὁ), poet: în locŭ de μαιευτὴς.

Μαιμάζω, greș: în locŭ de μαιμάσσω.

Μαιμακτήρια (τὰ), (se inц: ἱερὰ) o serbътoare în vinstea lui Joe. [μαιμάκτης]. [de vnde

Μαιμακτηριὼν, ῶνος (ὁ), luna a vinčilea (de la 15 Dekem:—15 Ianp:) a Atenenilor. Memekterionŭ.

Μαιμάκτης, ου (ὁ), vifurosŭ, viжъliosŭ. (epit: al lui Joe ka pričinitorŭ de vremea cea rea a ernei). [din

Μαιμάσσω, viit: -άξω, poet: [μαίομαι] (kŭ цen:) poftesku tare; (fъrъ kazŭ) mъ porneskŭ kŭ iuцealъ (luptъ, saŭ înfurie de natimъ); mъ turburŭ, mъ înfuriezŭ; nebunesku. [de vnde

Μαίμαχος (ὁ, ἡ), = Μαιμάκτης, selbatikŭ. (vezi ši ἀμαιμάκετος).

Μαιμάω -ῶ, viit: -ήσω, ši Μαιμώσσω, ši Μαιμώω, saŭ Μαιμώομαι, (fъrъ viit:) poet: =Μαιμάσσω.

Μαινὰς, άδος (ἡ), poet: (în цen:) în locŭ de μαινομένη, saŭ μανιώδης, nebunъ, furioasъ; saŭ însufletoare de nebunie; (iar partik:) bakhičeste înțesiastŭ. (de vnde ‖ sursŭ:) =Βάκχη. [ši

Μαίνη (ἡ), =Μαινίς.

Μαινίδιον τὸ, dim: al lui...

Μαινὶς, ίδος (ἡ), vnŭ felŭ de pește (din soiul sardelelor). [ši

Μαινόλης, ου (ὁ), ši Μαινόλιος (ὁ, ἡ), poet: nebunŭ, foarte furiosŭ; (par) pri-

чinкitopъ de neвкnie. [ші

Μαινολὶς, ίδος (ἡ), noet: fem: ал лвї Μαινόλης. [din

Μαίνομαι, [în afin: кв μαιμάω] вiit: μανοῦμαι, saъ μανήσομαι, (nex: ἐμάνην; tpe: de кв: în локъ de прez: μέμηνα, ші nas: în Tкp: nвmaї μεμάνημαι) sîntъ невknъ, saъ întвsiastъ; (în цen:) sîntъ конpinsъ de ївte, saъ tape natimъ; (upin întind:) mъ nopneskъ кв fвpie (ка вnъ невknъ); (кв infin:) dopeskъ невknewte a... «Ε'μαινόμην φιλῆσαι». Tкp: [de вnde

Μαινομένη (ἡ), (maї noъ) în локъ de μαίνη. [de вnde

Μαινομένια (τὰ), вnъ felъ de sapdeле salamвpate.

Μαίνω, (întpeв: nвmaї nex: ἔμηνα, ші комп: ἐκμαίνω) înnevвneskъ, întвsiczъ ne алtвл.

Μαίομαι, [μάω] вiit:.., (tpe: de кв: în локъ de прez: μέμαα) noet: (кв цen: saъ inf:) mъ sileskъ кв stъpвinцъ; dopeskъ пpeu tape; mъ nopneskъ кв mape ївцealъ (mъ гръвeskъ) кътpe чева.

Μαιόω -ῶ, ші (miж:) Μαιόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι, = Μαιεύω, -ομαι, moшeskъ; (noet:) naskъ; saъ daъ цîцъ.

Μαῖρα (ἡ), [μαρμαίρω] steaoa sepianъ (алt: кîїнеле).

Μαίσων, ωνος (ὁ), актopъ, penpesintъtopъ în teatpв de nepsoanъ (maї oвiч:) de вякътapъ (чел maї гlвmeцъ de кît чеї-л-алцї), (Itл:) naїaцъ, (Fpanц:) вsfonъ; (de вnde în цen: ла Atena) вякътapъ (пpinч: пътînteanъ). [de вnde

Μαισωνικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ, notpівitъ ла μαίσων (bezї ziч:). «Σκῶμμα—». At:

Μαίωσις, εως (ἡ),=Μαίευσις. [ші

Μαιωτικὸς, ἡ, ὸν, = Μαιευτικὸς. [μαιόω].

Μαιωτιστὶ, adв; dвne oвічеївріле. saъ лімва Meoцenilop,=Σκυθιστὶ. [Μαιῶτις].

Μαίωτρον (τὸ), (пpinч: ла îm:) плata moaшeї. [μαιόω].

Μάκαιρα, ης (ἡ), fem: ал лвї...

Μάκαρ, [μᾶκος] αρος (ὁ, ші pap ἡ), (компар: μακάρτερος, sвпрл: —τατος) (dвne etim:) =Μέγας, mape, însemnatъ; (de вnвnde oвіч:) =Εὐδαίμων; (îm:) «Μάκαρες». (maї кв oseвipe, ші вne-opї ка sввst:) Zeiї, ші dpenцiї moprї; (de вnde) «Μακάρων νῆσοι». Es: Hind: paївл idololatpilop. [de вnde

Μακαρία (ἡ), (пpinч:) fem: ал лвї Μακάριος. || (sввst:)= Μακαριότης». «Κενὴ—». Лвч: (fps: аналогъ кв Fpanц:) châteaux en Espagne. 2) локъ de fepiчipe, (пpinч:) insвлеле fepiчiцilop. (de вnde) «Βάλλ' εἰς μακαρίαν». (ші ел:) «Ἐς μακαρίαν τὸ λουτρὸν». At: (fps:) dвкъ se ла Dвmnezeъ. 3) вnъ felъ de mînkape de fвinъ, mîepe, ші stafide, че se înnърцїа ла peліцioase цeremoniї (ка ла noї коліва). [ші

Μακαρίζω, вiit: -ίσω, = Εὐδαιμονίζω, fepiчeskъ; (de вnde || nas:) moръ, mъ fakъ...

Μακάριος, α, ον, fepiчitъ; (de вnde) = Μακαρίτης. [μάκαρ]. [de вnde

Μακαριότης (ἡ), fepiчitate, saъ fepiчipe.

Μακαρίς, ίδος (ἡ), în локъ de μακαρία.

Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ιστῶς, de fepiчit, de pîвnit. [μακαρίζω].

Μακαρίτης, ου (ὁ), ші Μακαρῖτις, ιδος (ἡ), penosatъ, penosatъ. [μάκαρ, bezї ziч:].

Μακαρίως, adв: fepiчit. [μακάριος].

Μακαρτὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de μακαριστὸς.

Μακεδνὸς, ἡ, ὸν, noet: din μακεδανὸς, лвnгъ, 'nалtъ. [μᾶκος=μῆκος].

Μακελεῖον (τὸ), [μάκελον] (de aчi) мъчелърie.

Μακέλη, Ion: ші Μάκελλα, ης (ἡ), Dop: noet: [μία, κέλλω] sanъ. (fir:) «Διός—». Esxл: tpъsnetвл.

Μάκελλον, saъ Μάκελον (τὸ), (în цen:) înгръditвръ; (naptik:) tîprъ (пpinч:) de але mînkърiї. «Πᾶν τὸ ἐν μακέλῳ πωλούμενον». Skp:

Μάκερ (τὸ), ncdekл; вnъ felъ de apomъ (skopцitoapъ) de India.

Μακεσίκρανος (ὁ, ἡ), noet: [μᾶκος, κρᾶνον] nвptъtopъ de лвnгъ koїfъ, saъ къчївлъ, op kpeastъ. «Ἔποψ—». Apstf:

Μακεστὴρ (ὁ), noet: лвnгъ, întinsъ. «Μῦθος—». Esxл: [bezї ші...

Μακιστὴρ (ὁ), noet: (кв цen:) de denapte atinгътopъ (sвпърътopъ) de чinева. [μᾶκος = μῆκος].

Μάκιστος, η, ον, Dop: în локъ de μήκιστος.

Μακκοάω -ῶ, вiit: -ήσω, kom: [μὴ, κοέω] sîntъ (saъ mъ noplъ ka) nenpiчenвtъ, nesimцitopъ, upostъ, nepodъ. [dвne алцiї din

Μακκὼ, κοῦς (ἡ), ='Ακκώ.

Μᾶκος, εος (ὁ), Dop: în локъ de μῆκος. || (în ел: de пpen:) în локъ de μακρὰν.

Μακράδρομος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Μακρόδρομος.

Μακραίων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: [μακρὸς, αἰὼν] de лвnгъ timnъ, saъ вiaцъ «Βίος—» Sof:

Μακρὰν, (прinч:) ак: fem: ал лъї μακρὸς. || (în ел: de ὁδὸν) adв: лок: departe; (ші timп:) în тълъ време; (de вnde) «Οὐκ εἰς μακρὰν». пъ dъпе тълтъ време, neste пъцinъ.

Μακραύχην, [μακρός, αὐχὴν] енос (ὁ, ἡ), чел къ лънгъ гръmazъ.

Μακρηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвекъ îndelънgat. [ші

Μακρηγορία (ἡ), лънгъ, întinsъ ворвire. [din

Μακρηγόρος (ὁ), îndelънg-ворвitоръ, întinsъ ла ворвъ. [μακρὸς, ἀγορὰ].

Μακρημερία (ἡ), лънгъ, маре zi (de варъ). [din

Μακρήμερος (ὁ, ἡ). =Μακροήμερος. [μακρὸς, ἡμέρα].

Μακροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), вълъtоръ къ лънцї пашї. [μακρὸς, βαίνω].

Μακρόβιος (ὁ, ἡ), тръitоръ, dъinitоръ лънгъ време. «Αἰὼν—». Eѕхл: [μακρὸς, βίος].

Μακροβιότης (ἡ), лънгъ віацъ, saъ вiецuire.

Μακροβίοτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de μακρόβιος. [μακρὸς, βίοτος].

Μακροβίωσις, εως (ἡ), Sкр: =Μακροβιότης. [μακρὸς, βιόω].

Μακροβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, aѕвîрлъ departe. [ші

Μακροβολία (ἡ), aѕвîрлire departe. [din

Μακροβόλος (ὁ, ἡ), departe aѕвîрlitоръ. [μακρὸς, βάλλω].

Μακρόβωλος (ὁ, ἡ), noet: чел къ лънцї (marї) вългърї (de пъmîntъ), =Εὔγεως. [μακρὸς, βῶλος].

Μακρογένειος (ὁ, ἡ), чел къ лънгъ барбъ. [μακρὸς, γένειον].

Μακρόγενυς, εος (ὁ, ἡ), чел къ лънцї гълчї. [μακρὸς, γένυς].

Μακρόγηρως (ὁ, ἡ), ажънsъ în лънцї бътрîneцe. [μακρὸς, γῆρας].

Μακρογόγγυλος (ὁ, ἡ), лънг-potъndъ (ка овл). [μακρὸς, γογγύλος].

Μακροδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел къ лънцї degete. [μακρὸς, δάκτυλος].

Μακροδαπὴς, [μακρὸς, δάπος] έος (ὁ, ἡ), (плц:) stpeinъ, din локъ departatъ. «Μακροδαπὲς (τὸ),». лънгъ distanцъ.

Μακροδρόμος (ὁ, ἡ), алергъtоръ (de odatъ) de тълтъ кале. [μακρὸς, δρόμος].

Μακροζωΐα (ἡ), =Μακροβιότης. [μακρὸς, ζωὴ].

Μακροημέρευσις, εως (ἡ), петречере de тълte zile, saъ віацъ. [din

Μακροημερεύω, вiit: -εύσω, тръїeskъ тълte zile. [din

Μακροήμερος (ὁ, ἡ), = Μακρόβιος. [μακρὸς, ἡμέρα].

Μακρόθεν, adв: de departe. [ші

Μακρόθι, adв: departe, în departare. [μακρὸς].

Μακρόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел къ пърї лънгъ. [μακρὸς, θρίξ].

Μακροθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, amъ..

Μακροθυμία (ἡ), îndelънgъ ръвdare. [din

Μακρόθυμος (ὁ, ἡ), îndelънg-ръвdъtorъ, mapinimъ. [μακρός, θυμὸς]. [de вnde

Μακροθύμως, adв: къ îndelънgъ ръвdare, saъ mapinimie.

Μακροκαμπυλαύχην, ενος (ὁ, ἡ), noet: чел къ грътazъ лънгъ ші гîрвовitъ. «Ἑρωδιὸς —». At: [μακρὸς, καμπύλος, αὐχὴν].

Μακροκαταλῆκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Μακροκατάληκτος (ὁ, ἡ), (лέξις, zicere ші чл:) terminatъ însilавъ лънгъ. [μακρὸς, καταλήγω].

Μακρόκαυλος (ὁ, ἡ), (вot:) чел къ лънгъ котorъ, saъ кочeanъ. [μακρός, καυλὸς].

Μακρόκεντρος (ὁ, ἡ), чел къ лънгъ болdъ, saъ askцitъ bîrfъ. [μακρός, κέντρον].

Μακρόκερκος (ὁ, ἡ), чел къ лънгъ коadъ. [μακρὸς, κέρκος].

Μακροκέφαλος (ὁ, ἡ), чел къ лънгъїацъ капъ. [μακρὸς, κεφαλὴ].

Μακροκοίμητος (ὁ, ἡ), (грат: eкsпл: a лъї ταvυλεγὴς) чел че doapme лънгъ вреme. [μακρὸς, κοιμάομαι].

Μακροκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Μακρόκομος (ὁ, ἡ), чел къ пърї лънгъ. [μακρὸς, κόμη].

Μακροκωλία (ἡ), fiinцa, кълitatea лъї...

Μακρόκωλος (ὁ, ἡ), чел къ лънцї тъdълare de трънъ, saъ пърцї de fpasъ, op перiodъ,=Μακροσκελής. «Μακρόκωλον (τὸ)». Чіч: mape коалъ de xîptie, (Fpanц:), papier royal. [μακρὸς, κῶλον].

Μακρόκωπος (ὁ, ἡ), чел къ лънцї вîsле. [μακρὸς, κώπη].

Μακρόλοβος (ὁ, ἡ), чел къ лънцї течї [μακρὸς, λοβός].

Μακρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Μακρηγορέω. [ші

Μακρολογία (ἡ), = Μακρηγορία. [din

Μακρολόγος (ὁ, ἡ), =Μακρηγόρος. [μακρὸς, λόγος].

Μακρόμαλλος (ὁ, ἡ), чел къ лînъ лънгъ. [μακρὸς, μαλλός].

Μακρονοσέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimeskъ de лългъ воалъ. [ші

Μακρονοσία (ή), лвпгъ воліре. [μακρὸς, νόσος].

Μακροπαραληκτέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă

Μακροπαράληκτος (ό, ή), (λέξις, zivepe) кв silaва nenвлtimъ лвпгъ. [μακρος, παραλήγω].

Μακροπαροίνιος (ό, ή), чел кв лвпгъ вецie. [μακρὸς, παροινία].

Μακρόπεπλος (ό, ή), пвртъторъ de лвпгъ хаinъ de акоперешîntă. [μακρὸς, πέπλος].

Μακρόπνοια (ή), лвпгъ sвfлape. [din

Μακρόπνοος -ους (ό, ή), чел кв лвпгъ sвfлape. 2) noet: în локъ de макроχρόνιος. «Ζωὴ μακρόπνους». Евр: [μακρὸς, πνοή].

Μακροπόνηρος (ό, ή), =Μνησίκακος, цiitopъ de ръвiate (пікъ) лвпгъ вреme aввпра квїва. [μακρὸς, πονηρός].

Μακροπορέω -ῶ, viit: -ήσω, fакъ лвпгъ кълътopie. [ші

Μακροπορία (ή), лвпгъ кълътopie, saъ дрвmъ. [μακρὸς, πόρος].

Μακρόπους, οδος (ό, ή), чел кв лвпцї пічoape; (прin întind:) =Μακροβάμων; (în цеп:) лвпгъ, дъinitopъ. «Ζωὴ — ». Евр: [μακρὸς, ποῦς].

Μακρόπτερος (ό, ή), чел кв лвпцї пене. [μακρὸς, πτερόν].

Μακροπτόλεμος (ό, ή), noet: de денарte pesвoitopъ. [μακρὸς, πτόλεμος].

Μακροπτύστης, ші (kom:) Μακρόπτυστος, ου (ό), сквїпътopъ denapte; (прin întind:) mîndpя, fвdвлъ. [μακρὸς, πτύω].

Μακρόπυλος (ό ή), Sxл: скспл: а лвї тηλέπυλος. [μακρός, πύλη].

Μακροπώγων, ωνος (ό, ή), = Μακρογένειος. [μακρὸς, πώγων].

Μακροῤῥιζία (ή), fiinца, saъ калitatea лвї ...

Μακρόῤῥιζος (ό, ή), (вot:) чел кв лвпцї ръdъчinї. [μακρὸς, ῥίζα].

Μακρόῤῥις, ινος (ό, ή), чел кв nasъ лвпгъ. [μακρὸς, ῥίς].

Μακρόῤῥυγχος (ό, ή), чел кв лвпгъ pîtъ, вotъ, saъ чїокъ. [μακρὸς, ῥύγχος].

Μάκρος, εος -ους (τὸ), (пвmaї în Apstf:) în локъ de μῆκος, лвпцime. [ші

Μακρὸς, ὰ, ὸν, [μᾶκος] (компар: -ότερος, ші ввпрл: -ότατος, ші noet: пергл: μάσσων, μήκιστος) лвпгъ, întînsъ, îndелвпгатъ; (вneopї) денъptatъ; (desпре timпъ) îndелвпгатъ, dъinosъ; (noet:) 'палтъ; adînкъ; (în цеп:) mape; mвлтъ. «Μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας». Tкр: «Μακρὴν κέρκον». Tкр: «Μακρὰ πλοῖα». Tвч: челе pesвoїeшtї. «Μακρὰ (se înц: γραμμή)». Apstf: osînditoape (fiind къ жвdікътopiї îшї daъ хотърîpea de osîndъ трърînd o лinie лвпгъ пе o пinакідъ, iap de desвinoвъцipe трърînd сквртъ). «Μακρὰν ὁδὸν». Iскр: (ші ел; în локъ de adв:) «Μακρὰν» denapte. «Μακρὰν καὶ διαπόντιον στρατείαν». Пл: (ші fir:) «Μακρὸς λόγος». Лкs: (ші ел:) «Ὡς τοι μὴ μακρὰ θρυλέοιμι». Tкр: (ші кв преп: în локъ de adв:) «Διὰ μακροτέρων». Iскр: прin maї лвпгъ ворвіре. (ші desпре timпъ) «Ἀφροντὶς μακρὰν τὴν νύκτα ποιεῖ». Tкр: «Ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο». Tкр: (ші кв преп: în локъ de adв:) «Διὰ μακροῦ (se înц: χρόνου)». Лвч: вezї διὰ.«Ὅσον («Ἐπὶ) μακρότατον». Ep: (de вnde грam:) «Μακρὰ συλλαβή». Apst: пропвпцатъ кв лвпгъ glasъ. «Οὔρεα («Δένδρεα, «Τείχεα) μακρὰ». Om: «Μακρὸν Ὄλυμπον». Om: «Φρείατα μακρά». Іл: Ф. «Κύματα—». Om: «Μακρὸν ἐέλδωρ». Od: Ψ. чea de de mвлtъ dopinцъ. «Μακράς οὐσίας κεκτῆσθαι». Apst: марї. || (dat: ел: dc преп:) Μακρῷ (se înц: μέτρῳ), (ші nesт:) Μακρὸν, ші (îm:) Μακρὰ, în локъ de adв: mвлт; întins; тape; кв glasъ mape, ші чл: «Μακρῷ πλείους». Лкs: «Πλουσιώτερος μακρῷ», Пл: (ші кв adв:) «Μακρῷ ῥᾷον». Пл: «Μακρῷ μάλιστα». Ep: «Μακρὸν ἀϋτεῖν». Tкр: «Ταῦρος μακρὰ μεμυκὼς». Іл: Σ. «Μακρὰ βιβὰς». Om: вmллind кв марї пашї.

Μακροσκελὴς, έος (ό, ή), чел кв лвпцї, марї крачї; (fir: desпре кввînтъ) компвsъ din лвпцї nepioade, saъ fpase. [μακρὸς, σκέλος].

Μακροστελέχης, εος (ὁ, ή), чел кв лвпгъ kotopъ, saъ трвпкїъ. [μακρὸς, στέλεχος].

Μακροσύλλαβος (ό, ή), компвsъ din лвпгъ silaвъ. [μακρὸς, συλλαβή].

Μακρότατος, η, ον, sвпрл: ал лвї μακρὸς. [de вnde

Μακροτάτω, adв: (sвпрл: ал лвї μακρὰν) пpea денарte.

Μακροτένων, οντος (ό, ή), noct: întinsъ денарte; (în цеп:) лвпгъ. «Ἥλος — ». Епгр: [μακρὸς, τείνω].

Μακρότερος, α, ον, компар: ал лвї μακρός, maї лвпгъ. [de вnde

Μακροτερω, adв: (компар: ал лвї μακρὰν) maї денарte.

Μακρότης (ή), лвпцime, întindepe; (desпре timпъ) dъinipe. «Μακρότης ἡμερῶν». Sкр: [μακρός].

Μακροτομέω -ῶ, viit: -ήσω, плівind лasъ віцеле лвпцї. [din

Μακρότομος (ό, ή), (пароксː) плівitopъ,

(пропарокs:) плівітъ пъ пред adînк. [μακρὸς, τέμνω].

Макротонέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ ...

Макрότονος (ὁ, ἡ), пред întînsъ; (прin врm:) чел къ тълтъ întinsъtate, saŭ elastiчitate; (de вnde)=Макροβόλος. 2) поеt: лъпгъ, întinsъ.

Макротрáχηλος (ὁ, ἡ), = Макραύχην, лъпгъ în gîtъ. [μακρὸς, τράχηλος].

Макроϋπνία (ἡ), лъпгъ somnie, saŭ dopmire. [μακρὸς, ὕπνος].

Макрофáρυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ лъпгъ, маре gîtлсжъ, saŭ gîtъ. «Λάγυνος —». Епigr: [μακρὸς, φάρυγξ].

Макрофлуарήτης, ου (ὁ), пред бърfitorъ. [μακρὸς, φλυαρέω].

Макрофуὴς, έος (έ, ἡ), din natъръ лъпгъ. [μακρὸς, φυή].

Макрόφυллος (ὁ,ἡ), (вot:) чел къ frъnze, saŭ foĭ лъпцї. [μακρὸς, φύλλον].

Макрофωνέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ...

Макрόφωνος (ὁ, ἡ), чел къ глasъ лъпгъ, ad: de denapte aъzitъ, маре. [μακρός, φωνὴ].

Макρόχειλος (ὁ, ἡ), чел къ лъпцї, marї бъze. [μακρὸς, χεῖλος].

Макρόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), лъпгъ în mîînї. [μακρὸς, χείρ].

Макρόχηλος (ὁ, ἡ), чел къ лъпцї konite, saŭ вnrії. [μακρὸς, χηλὴ].

Макроχρονίζω, вііt: -ίσω, mъ fakъ...

Макроχρόνιος (ὁ, ἡ), trъitorъ, saŭ dъinitorъ de лъпгъ вреme. [μακρὸς, χρόνος]. [de вnde

Макроχρονιότης (ἡ), trъipe, saŭ dъinipe de лъпгъ вреme, =Макροβιότης.

Макρόω -ω, вііt: -ώσω, =Макρύνω.

Μάκρυμμα (τὸ), (Skp:) овїектъ de depъrtape (връ, skîrвъ, ші чл:). [ші

Μάκρυνσις, εως (ἡ), лъпцipe, întindepe, depъrtape, ші чл: [din

Макрύνω, -υνῶ, лъпцeskъ, întinzъ în лъпгъ; прелъпцeskъ; (petp:) тъreskъ. 2) depъrtezъ. [ші

Μάκρων, ωνος (ὁ), чел къ капъ лъпгъ-ъацъ. [ші

Макрῶς, adв: (gram:) къ лъпгъ глasъ, saŭ вокалъ. [μακρὸς].

Μάκρωσις,εως (ἡ),=Μάκρυνσις. [μακρόω].

Μακτὴρ (ἡ),=Μάκτης. 2)=Μάκτρα. [ші

Μακτήριος (ὁ, ἡ), кавenitъ, saŭ бънъ ла піпъipe къ mîna, ла frъmîntape, saŭ штерцere. (de вnde) «Μακτήριον (τὸ), instрвmîntъ de frъmîntape. 2) sfîntъл акоperemîntъ ал рвгъторвлuї. [ші

Μάκτης, ου (ὁ), frъmîntъtorъ. [ші

Μακτὸς, ὴ, ὸν, frъmîntatъ; de frъmîntat. [ші

Μάκτρα (ἡ), къnistepie de frъmîntat. 2) (аввs:)=Λουτὴρ. 3) вазвл, în kape se freakъ, saŭ se amestekъ doktopiiле. [μάσσω]. [de вnde

Μακτρισμός (ὁ), вnъ felъ de pidikolъ danцъ (ka чел че se zîче, піпервл).

Μάκτρον (τὸ), штергаръ (шерветъ, otrepъ). [μάσσω].

Μακύνω, Dor: în локъ de μηκύνω.

Μακὼν, οῦσα, ὸν, поеt: nex: 2: de naptч: ал лвї μηκάομαι.

Μάκων, ωνος (ά), Dor: în локъ de μήκων.

Μάλα, (компар: μᾶλλον, ші sвпрл: μάλιστα) adв: de întenц:=Λίαν, Ἄγαν, мълт, пред мълт. «Μάλα πολλὰ». Іл: A: пред мълте. «Βόες μάλα μυρίαι». Ткр: «Μάλα πᾶσαν». Іл: N: «Κτήματα πάντα μάλα». Іл: X: (ші къ adв:) «Εὖ μάλα». Od: X: «Μάλα δ' εὖ οἶδα». Od: Ψ: «Λυτίκα μάλα». Ep: аквт în datъ. «Μὰλ' αἰεὶ». Іл: Ψ: непрекърmat. «Ἄχρι μάλα κνέφαος». Od: Σ: nînъ aînsepat вine. «Μὰλ' ὧδε». Od: Z: întokmaĭ aша. «Μάλα τοῖον». Od: Y: întokmaĭ astfelъ. (ші къ компар:) «Ἐμέο πρότερος μάλα». Іл: K: мълт maĭ 'nainte. (ші къ sвпрл:) «Πάγχυ μάλα». Om: (ші къ neг:) «Μάλ' οὔπως ἐστὶν». Od: E: (ші авsол:). «Ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν». Ткр: îndatъ. 2) (întpeвnъ къ δὴ, ἦ, ші чл: ші ла pesпвnsврї) întъpit: în локъ de πάντως, da, întp' adeвъръ, negpeшit. «Ἦ μάλα, ἦ μάλα δὴ. «Ἦ δήπου μάλα». Om: 3) (întpeвnъ къ καὶ) adъor: «Λοκροὺς καὶ Βοιωτούς καὶ μάλα Καρυστίους τε καὶ Ἀνδρίους, ші чл:». Ep:

Μαλαβάθρινος, η, ον, fъкътъ din ...

Μαλάβαθρον (τὸ), o frвnzъ aromatikъ de India.

Μάλαγμα (τὸ), [μαλάσσω] moitorъ emplastrв, saŭ kataplasmъ; (Такt:) trвnъ moale, aвкпра къръїа îшї пїerdaŭ пътereа întpesвrътoareле maшine. [de вnde

Μαλαγματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de felлл moitoareлor лъкrврї.

Μάλαθρον (τὸ), în локъ de μάραθρον.

Μαλακαίπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de μαλακόπους, чел къ moї (delikate) пічоare; (прin врm:) вшор (învet)-вмвлътorъ. «Ὧραι μαλακαίποδες (алцїї skрiъ «Μαλακαὶ πόδας)». Ткр: (fir:) трекътoape învet, saŭ пе nesimцite.

Μαλακαύγητος (ὁ, ἡ), poet: [μαλακὸς, αὐγή] чел кѫ окіі міжіцї; saŭ =Κλαδαρόμματος. «Ὕπνος—». At:

Μαλάκειον (τὸ), =Μαλάκιον.

Μαλακευνέω -ῶ, вtit; -ήσω, mъ кълкŭ (dopmŭ) пе moале. [μαλακὸς, εὐνὴ]. [de ѫnde

Μαλακεύνητος (ὁ, ἡ), кълкатŭ пе moале аштерпѫтŭ.

Μαλακευτικὸς, ὴ, ὸν, moitopŭ; (fir:) potolitopŭ. [din

Μαλακεύω, вiit: -εύσω, moїŭ. [ші

Μαλακία (ἡ), молічїѫпе, tpîndъвie, nevitежie. 2) ѫшоарѣ воалъ, (Тѣрч:) zaiflікŭ; (iap partik:) nofть de femeїе ворцоазъ. 3) seninŭ, linsъ de bîntŭ. 4) (îm:) mînrîitѫрї, linrѫшitѫрї. «Παράγων ἄνδρα πρεσβύτερον θεραπείαις καὶ μαλακίαις». Is: [μαλακὸς]. [de ѫnde

Μαλακίας (ὁ), молічosŭ; afemeїatŭ. [de ѫnde

Μαλακιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntŭ, saŭ mъ ſakŭ шолешitŭ (delikatŭ, злъвъпorŭ). (în Ksn: poate грeш: în локŭ de малкіáω).

Μαλακίζω, вiit: ίσω, молешeskŭ, afemeїezŭ, злъвeskŭ. ‖ (між:) mъ молешeskŭ; mъ кат волпъвeskŭ, (Тѣрч:) sîntŭ zaifŭ; (кѫ ак: преп:) прецетŭ, saŭ mъ sfieskŭ (пѫ кѣtezŭ) a faче чева. [ші

Μαλάκιον (τό), (прінч: ла îm:) prodѫкte de mape, каре n'aŭ нічї цeastъ, saŭ коажъ, нічї solzї, чі пїеле moале, (ка каракаціца ші чл:). 2) ѫнŭ feлŭ de femeїaскъ podoавъ. (vezї ші μαλάχιον). 3) (Biz:) ѫнŭ feлŭ de кошніцъ înpletitъ. [ші

Μαλακίων, ωνος (ὁ), kom: = Μαλακίας. [μαλακὸς].

Μαλακόγειος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ moале пъmîntŭ. [μαλακὸς, γέα].

Μαλακόγναθος (ὁ, ἡ), moале de faлкъ. «Ἵππος—». Пад: (înprot: de σκληρόστομος) moале în гѣръ. [μαλακὸς, γνάθος].

Μαλακογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), moале, (ad:) вlîndŭ ла minte, neîndръznецŭ. [μαλακὸς, γνώμη].

Μαλακόδερμος (ὁ, ἡ), чел кѫ moале пїеле. [μαλακὸς, δέρμα].

Μαλακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), moале, молічosŭ de feлѣл sъŭ, femeїosŭ. «Ῥυθμὸς—». Грам: (vezї ші λογοειδὴς). [μαλακὸς, εἶδος].

Μαλακόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ пърŭ moале. [μαλακὸς, θρὶξ].

Μαλακόκισσος (ὁ), ѫнŭ feлŭ de плantъ, =Σμίλαξ λεία. [μαλακὸς, κισσὸς].

Μαλακοκόλαξ, ακος (ὁ), kom: linrѫшitopŭ de молічosŭ, saŭ злъвъпorŭ, ші(прin ѫрm:) prefъкѫtŭ asemenea кѫ ачела. [μαλακὸς, κόλαξ].

Μαλακοκρανεὺς, έως (ὁ), ѫnŭ feлŭ de пазъре кѫ moале капŭ. [μαλακὸς, κρᾶνον].

Μαλακοποιέω -ῶ, вiit: ήσω, moїŭ; (fir:) potoleskŭ, înвлînzeskŭ; sŭŭ afemeїezŭ. [din

Μαλακοποιὸς (ὁ, ἡ), moїtopŭ (злъвitopŭ); (fir:) potolitopŭ, ші чл: [μαλακὸς, ποιός].

Μαλακόπους, οδος (ὁ, ἡ), vezї μαλακαίπους. [μαλακὸς, πούς].

Μαλακοπύρηνος (ὸ, ἡ), (поamъ) кѫ sîmвъреле moале, frацedŭ. [μαλακὸς, πυρήν].

Μαλακὸς, [μαλάσσω] ὴ, ὸν, moале, frацedŭ; (în цen:) плъкѫtŭ ла пiпъire; odixnitopŭ. «Εὐνὴ—». Om: «Πόκος («Χόρτος) —». Tкр: «Τάπητες ὕπνῳ μαλακώτεροι». Tкр: «Μαλακώτερον σπογγιᾶς». Пл: (ші în локŭ de sѫbst:) «Κατὲαξε τὸ ἀμύγδαλον, καὶ κατήσθιε τὸ μαλακὸν». Apst; 2) (fir:) плъкѫtŭ, atрътorŭ; (despre кѫв:) dѫлче, linrѫшitorŭ; (în цen:) ѫшorŭ, mъsѫpatŭ. «Μαλακὰ ἔπεα». Om: Es: «Μαλακοὺς ἔρωτας προσπνείει». Tкр: «Μαλακαὶ ζημίαι». Tѣч: «Μαλακὸν οὐδὲν ἐνδιδόναι». Ep: ші Apstf: (ші îm:) «Μαλακὰ». Ksn: desmїepdape, плъкѫtъ petpечepe. «Μὴ τὰ μαλακὰ μώεο». Epix: «Ἐκ τῶν πόνων καὶ τὰ μαλακὰ γίνεται». Ksn: 3) (despre oam:) злъвъпorŭ, шѫвpedŭ, delikatŭ; (fir:) fpikosŭ, молічosŭ; desfѣtosŭ, desmїepdatŭ; neaктivŭ, neaцерŭ; (ші în sensŭ de вine) вlîndŭ, влажінŭ. «Μαλακοὶ καὶ πολέμου ἄπειροι». Iskp: «Αὐτοὶ μὲν ἀεὶ μαλακώτεροι ἐγίγνοντο, οἱ δὲ πολέμιοι θρασύτεροι». Ksn: «Μαλακωτέροις χρήσονται τοῖς Ἀθηναίοις». Tѣч:

Μαλακόσαρκος (ὁ, ἡ), moале de карпе. [μαλακὸς, σάρξ].

Μαλακόστρακος (ὁ, ἡ), чел кѫ moале гїоакъ, saŭ цeastъ (вроиѕкъ, ші чл:). [μαλακὸς, ὄστρακον].

Μαλακότης (ἡ), molitate, saŭ молічїѫпе. [μαλακός].

Μαλακόφθαλμος (ὁ, ἡ), =Μαλακαύγητος. 2) (în At: poate) грeш; în локŭ de μελανόφθαλμος. [μαλακὸς, ὀφθαλμός].

Μαλακόφλοιος(ὁ, ἡ), чел кѫ moале коажъ, saŭ nosriцъ. [μαλακὸς, φλοιός].

Μαλακόφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: =Μαλακογνώμων. [μαλακὸς, φρήν].

Μαλακόφωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ moале, (ad:) dѫлче глasŭ. [μαλακὸς, φωνή].

Μαλακόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), moале, ѫшо-

pă de mînъ. [μαλακὸς, χείρ].

Μαλακοψυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntă...

Μαλακόψυχος (ὁ ἡ), moale de sвfletă, fрikosă, mivinimă. [μαλακὸς, ψυχή].

Μαλακτὴρ (ὁ), moitoră de чева прin лвkраре. [ші

Μαλακτικὸς, ἡ, ὸν, чел kвînsвшime, saă nвtinчosă de a moîa. [ші

Μαλακτὸς, ἡ, ὸν, moîată, saă прiimitoră de moîere. [μαλάσσω].

Μαλάκυνσις, εως (ἡ), moîere. [din

Μαλακύνω, вiit: -υνῶ, faкă чева moale, moîă. [ші

Μαλακῶς, adв: moале; saă пе moале, în odixnъ. «Αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήσδοντι καθεύδειν». Tкр: «Πίομαι μαλακῶς». Tкр: kв плъчere, kв noîtъ. 2) слав, kв nepвtinцъ. «Μαλακῶς ἔχω». Лкs: sîntă kam zaiſă. [μαλακὸς].

Μάλαξις, εως (ἡ), moîere, saă молешiре. [din

Μαλάσσω (ττω), вiit: -άξω, moîă; (прinч: desпre пîele) arгъseskă; (прin întind;) молешeskă, afemeîeză; (fir:) inвlînzeskă, notолeskă mînia kвîва moindъ'î inima sпre eptape. [de вnde

Μαλάχη (ἡ), палвъ. [de вnde

Μαλάχιον (τὸ), xaînъ femeîaskъ (de faцa палвeî), (noate)=Μαλάκιον.

Μαλερὸς, [μάλα] ἀ, ὸν, noet: penede; îвte; (прinч: desпre pesвoîă ші foкă) пръпъditoră;(nas:) пръdată de foкă. «Μαλερὰ μέλαθρα». Eвр: 2) [μαλὸς 2] славă, nepвtinчosă, = Μαλθακὸς. «Μαλεραὶ φρένες». Esix:

Μάλη (ἡ), =Μασχάλη. (nвmaî în fр:) «Ὑπὸ μάλης, ші (maî noă) «Ὑπὸ μάλην». пe askвns, (fpanц:) sous main. «Οὐχ ὑπὸ μάλης ἡ πρόσκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ». Dm:

Μάλθα, [μαλάσσω] ης (ἡ), o mirmъ din чearъ, smoнlъ, saă drożdiї de вntdeлemnă ші чl: nentrв вnцere de koръвiї, ші taвле de skpis, (de вnde) smalîă. 3) вnă felă de neшte kitosă de mape. [de вnde

Μαλθάζω, ші Μαλθαίνω, вiit: -άσω, = Μαλθάσσω.

Μαλθακευνία (ἡ), dopmipe пe moале aштepnвtă. [μαλθακὸς, εὐνή].

Μαλθακία (ἡ), noet: în лokă de μαλακία. [ші

Μαλθακίζω, вiit: -ίσω, noet: în лokă de μαλακίζω. [ші

Μαλθάκινος, η, ον, nœвt: în лokă de, ші [din

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, = Μαλακὸς; (maî de mвлte-orî fir:) desmîepdată, молiчosă; nekвpажosă. [μαλθάσσω]. [de вnde

Μαλθακότης (ἡ), =Μαλακότης; (maî de mвлte-orî fir:) молiчîвne; nekвpажă.

Μαλθακόφωνος (ὁ, ἡ), = Μαλακόφωνος. [μαλθακὸς, φωνή].

Μαλθακόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Μαλακόω. [μαλθακὸς].

Μαλθακτήριος, α, ον, ші Μαλθακτικὸς, ἡ, ὸν, =Μαλακτικὸς. [μαλθάσσω].

Μαλθακώδης, εος (ὁ, ἡ), молчелвшă; (fir:) аплекатă ла молiчîвne. [μαλθακὸς].

Μάλθαξις, εως (ἡ), =Μάλαξις. [din

Μαλθάσσω, вiit: -άξω, =Μαλάσσω; (fir:) вorвeskă dвлче, linгвшeskă. [din

Μάλθη (ἡ), =Μάλθα. [de вnde

Μαλθόω -ῶ, вiit: -ώσω, гls: =Μαλθακόω. [ші

Μαλθώδης, εος (ὁ, ἡ), клеîosă, saă клisosă (ka μάλθα). [ші

Μάλθων, ωνος (ὁ), kom: în лokă de μαλθακὸς.

Μαλιασμὸς (ὁ), ші Μαλίη (ἡ), =Μάλις.

Μαλιναθάλη (ἡ) вnă felă de плantъ, Eцinteanъ tpestie de mînkare.

Μάλιον (τὸ), dim: ал лвî Μαλὸς =Μαλλὸς, крецă пърă, saă лînъ.

Μάλις, ιος (ἡ), [Лat: maleus] tвse (tekneſesă) de калă, ші чl:

Μαλὶς, ίδος (ἡ), Dop: în лokă de μηλίς, mърă, saă μηλιὰς (nimfъ).

Μάλιστα, adв: (sвпрl: ал лвî μάλα) foapte mвлt, de kît toate maî mвлt, maî kв deoseвipe. «Μουσάων μάλιστα τίειν ἱερὸς ὑποφήτας. Tкр: «Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί». Om: «Πρῶτον μέν..., μάλιστα δὲ». Лкs: «Μάλιστα μὲν τὴν ὁμόνοιαν διατηρεῖν, εἰ δὲ μή». Dm: (ші kв adв:) «Ἄγχι μάλιστα». Il: Ξ. (ші kв цep:) «Πάντων μάλιστα». Ep: «Ὀρνίχων μάλιστα». Tкр: (ші kв aptik:) «Τὰ μάλιστα». Лкs: «Σέβουσι τὴν πίστιν ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα». Ep: (ші kв prep:) «Ἐς (Ἐπὶ) μάλιστα». Лкs: (ші înprевnъ ші kв apt:) «Ὡμὸς ἐν τοῖς μάλιστα». Лкs: (ші kв întep: partik:) «Ὡς («Ὅτι, «Ὅσον) μάλιστα». Лкs: 2) (kв nвme nвmer: ші de kîtime, saă de semъnътate însemnътoape) пe anpoape, în anpoksimaцie, maî, kît de mвлt. «Ἔτει ἑκάτοστῷ μάλιστα». Tвч: «Κατ' ἴχνος μάλιστα ἀνθρώπου». Лкs: (ші înprevnъ kв pou ші nη). «Μάλιστά που κατὰ μέσον». Лкs: «Ὡς ἀνδρῶν τρισμυρίων μάλιστά κη». Ep: 3) (în pesnвns:) da, nerpemit. «Ἆρα οὖν τεχνῖται εἰσί; μάλιστα, (ші în-

прєвъ кв γε) μάλιστά γε». Плт: (ші кв цеп:) «Πάντων μάλιστα». Плт: вezї μᾶλλον. 4) (аввs:) în локъ de μᾶλλον (кв цеп:) «Ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται». Евр: (кв dat: ші кв чл: fiind înprevъ кв ἤ) «Ὑμμι μάλιστα ἤ ἐμοί». Аплп: Μαλκάω (-έω) -ῶ, вііт: -ήσω, amorцeskъ, înlemneskъ de fpirъ. [din

Μάλκη (ἡ), [μαλακὸς] amorцipe, înlemnipe de fpirъ.

Μαλκιάω -ῶ, вііт: άσω, =Μαλκάω. [din

Μάλκιος (ὁ, ἡ), (sвпрл: μαλκιώτατος, ші μαλκίστατος) amorцitorъ прin fpirъ, (прin врm:) foarte рече. [μάλκη].

Μαλκὸς, ἡ, ὸν, гля: în локъ de μαλακὸς, saъ μάλκιος.

Μαλλόδετος, (ὁ, ἡ), поеt: легатъ кв легътъръ de лînъ saъ de пъръ. [μαλλὸς, δέω].

Μᾶλλον, adв: (компр: ал лвї μάλα) маї мвлт. «Ἐραστὴς ἐξ ὀργῆς μᾶλλον ἐρεθίζεται». Ткр: «Ὁ μὲν μᾶλλον, ὁ δὲ ἧττον». Пл: (ші кв înteц:) «Πολὺ («Πολλῷ, «Ἔτι, «Τοσούτῳ) μᾶλλον». «Τί μᾶλλον;» Пл: че dintr' aceasta? «Οὐδὲν («Οὐδέν τι) μᾶλλον» Лкс: de onotrivъ, кв маї пвцin. (ші кв цеп:) «Ἔξεστι δὲ ἡμῖν μᾶλλον ἑτέρων». Твч. «Μᾶλλον τοῦ δέοντος». Ksn: «Παντὸς μᾶλλον». Плт: пегрешіt. (ші врmînd пег:) пічї de квm: «Παντὸς μᾶλλον τά γε ῥήματα οὐκ ἐξέμαθον». Плт: (ші înprevъ кв ἤ). « Μᾶλλον ἔτι ἤ τὸ πάροιθεν. Od: A. «Ἄμεινον ἀνθρώπῳ τεθνᾶναι μᾶλλον ἤ ζώειν». Ер: «Οὐ γέλωτα κινεῖ μᾶλλον ἤ καταγελᾶται». Лопц: (ші înprevъ кв οὐ) «Οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἤ οὐ καὶ ὑμέας». Ер: «Πόλιν διαφθεῖραι μᾶλλον, ἤ οὐ τοὺς αἰτίους». Твч: (ші înprevъ кв ἀλλὰ). «Μᾶλλον αἱροῦνται συνεῖναι τοῖς... ἀλλ' οὐ τοῖς...». Iвкр: (ші înprevъ кв οὕτως, -ώς)». «Οὐκ ἔσθ' ὅτι μᾶλλον πρέπει οὕτως, ὡς. Пл: (ші înprevъ кв τι) «Μᾶλλον τι ἤδη διορᾶν ἤ πρόσθεν». Ksn: (mi în парал:). «Μᾶλλον μᾶλλον». Евр: (ші кв компар:) «Ῥητέροι μᾶλλον». Іл: Ω. 2) маї вine. «Εἰκὸς, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον». Dm: «Μᾶλλον μὲν οὖν. Лкс:

Μαλλὸς (ὁ), [μᾶλον] лînъ (прînч: de oї); пъръ de капъ.

Μαλλοφόρος (ὁ, ἡ), пврїъторъ de (din натъръ акоперітъ кв) лînъ. [μαλλὸς, φέρω].

Μαλλόω, -ῶ, вііт: -ώσω, акоперъ кв лînъ. [μαλλὸς]. [de вnde

Μάλλωσις, εως (ἡ), къптвшіре кв лînъ, saъ чева лînosъ, блапъ, ші чл: 2)=Μαλλὸς, акоперетînтъ de лînъ. [ші

Μαλλωτὸς, ἡ, όν, блънітъ, saъ къптвшітъ кв лînъ; (în цеп:) лînosъ. 2) поеt: акоперітъ de мвцime de oї «Ἴδη—». Esхл: Μαλόβαθρον (τὸ), вezї μαλάβαθρον.

Μαλοδροπεὺς, ῆος, Dop: în локъ de Μηλοδροπεύς, έως (ὁ), поеt: кълегъторъ de мере. Sanf: [μᾶλον, δρέπομαι].

Μᾶλον (τὸ), Dop: în локъ de μῆλον.

Μαλοπάρηος (ὁ, ά), Dop: în локъ μηλοπάρειος.

Μαλὸς (ὁ), прea pap, saъ грєш: în локъ de μαλλὸς.

Μαλὸς, ἡ, ὸν, поеt: лînosъ, пъposъ, = Ἁμαλὸς.

Μαλοφορέω -ῶ, вііт: -ήσω, Dop: în локъ de μηλοφορέω. [din

Μαλοφόρος (ὁ, ά), Dop: în локъ de μηλοφόρος.

Μαμμηρὰ, saъ μαμιρὰ (ἡ), ші Μαμιρᾶς, ᾶ (ὁ), [stpeinъ] o плантъ.

Μάμμα, saъ Μάμμη, ης (ἡ), (dвпе лимваріял мічілор копії, ші вnъ felъ de familіаръ кїетаре) мамъ, мвмъ, (Fpanц:) maman. 2) (маї поъ)= Μαῖα, вънікъ. saъ 3) (вne-орї) doїкъ (dъdакъ). [de вnde

Μαμμαία (ἡ), Sхол: in локъ de μαμμία.

Μαμμάκουθος, ші Μαμμάκυθος (ὁ), ком: [μάμμα, κεύθω] пегїовъ, пеpodъ, скврtъ de минте.

Μαμμᾶν, (stpirape овічпвітъ a првпчілор, кînd чер de mînкаре , ка ла пої) пашъ.

Μαμμάριον (τὸ), =Μαμμίδιον.

Μάμμη (ἡ), вezї μάμμα. [de вnde

Μαμμία (ἡ), =Μάμμα. [ші

Μαμμίδιον, ші Μαμμίον (τὸ), dim: ал лвї μαμμία, маміцъ, мъмвшоаръ.

Μαμμόθρεπτος (ὁ,ἡ), (dвпе zіч:) крескът de вna sa; (прin врm:)pîsrîїatъ, (Fpanц:) enfant gâtè; (de вnde маї de мвлте-орї) =Μαμμάκουθος. [μάμμη, τρέφω].

Μαμμωνυμικὸς, ἡ, όν, препвmitъ din пartea вънеї сале. [μάμμη, ὄνομα].

Μὰν, Dop: ші поеt: în локъ de μὴν, afipmat: rîndit: ші înnpotibit: ші чл: «Ἦ μὰν, «Οὐ μὰν, «Ἔστε μὰν, ὅτε. «Ἄγρει μὰν». Om: «Καὶ μὰν, ἐστομάλιμνον ἐλαύνεται». Ткр:

Μὰν, μανὸς (ὁ), Dop: în локъ de μὴν.

Μανάκιον (τὸ), =Μαννάκιον.

Μανάκις, [μανὸς] adв: поеt: de пвцine орї, pap, кînd ші кînd.

Μανδάκη (ἡ), вnъ felъ de apsътъръ de каї în пїеле snpe вindекаре. [de вnde

Μανδακηδὸν, adв: în felъ de (ка о) apsътъръ de калъ în пїеле.

Μάνδαλος (ὁ), zозоръ de вшъ. [de вnde

Μανδαλόω -ῶ, вііt: -ώσω, zоворъsкѣ, înкsїѣ кѣ zоворsл sша. [de sndе

Μανδαλωτὸς, ὴ, ὸν, înкsїatѣ кѣ (saѣ ка кѣ) zоворsл. «Φίλημα μανδαλωτὸν». Apstf: гѣръ кѣ гѣръ.

Μανδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felsл manteleї, saѣ mantieї. [μανδύας, εἶδος].

Μάνδρα (ἡ), локѣ înгръdїtѣ înпрежѣр пепtрѣ oї, царкѣ, saѣ stînъ; (fir: Bisep:) monastipe.

Μανδραγόρας, ου (ὁ), sпѣ felѣ de плantъ apomitoape, ші amopцitoapea въstѣръ fъкѣtъ dintp' însa, eapва kodpsлsї, saѣ (de avi) mъdpъгѣnъ. [de sndе

Μανδραγορίζω, вііt: -ίσω, (кѣ ак:) daѣ кѣїва sъ вса mъdpъгѣnъ. [ші

Μανδραγορικὸς, ὴ, όν, de mъdpъгѣnъ. [ші

Μανδραγορίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вінѣ) fъкѣtѣ кѣ mъdpъгѣnъ.

Μάνδρευμα (τὸ), царкѣ de oї, saѣ stînъ; (Bisep:) monastipe. [din

Μανδρεύω, вііt: εύσω, înкizѣ în царкѣ, (Bisep:) în monastipe. [μάνδρα].

Μανδρίον (τὸ), dim: ал лsї μάνδρα.

Μανδύας, ου (ὁ), Μανδύη, ші Μανδὺς, ύος (ἡ), [Пerps:] = Χλαμύς, mantелъ, saѣ mantie (de avi).

Μανέρως, -έρωτος (ὁ), nѣme de sпѣ peліцiosѣ кîntikѣ ла Eцintenї.

Μάνης, saѣ Μανῆς, [Fріц:] ου, saѣ οὗ (ὁ), nѣme de poвѣ în komodiї; (în цen:) poвѣ. 2) sпѣ felѣ de пахарѣ. 3) o apвnкътъръ în жокsл de кѣбе.

Μανθάνω, вііt: μαθήσομαι, (nex: ἔμαθον, tpe· de кѣ: μεμάθηκα, ші nosit: μαθητέον) (прінч:) черчetezѣ, saѣ вагѣ de scamъ), ка sъ mъ domipeskѣ «Ἐθηῆτε τὸ στρατόπεδον, καὶ τὸ πλῆθος ἐμάνθανε». Ep: 2) (oвіч:) înвъцѣ, mъ domipeskѣ, saѣ mъ depinzѣ ла чева. (кѣ ак:). «Πῶς οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκὼς». Skp: «Τὶ μαθὼν ἐμοῦ καταψεύδῃ»; Плт: че 'цї a вenit de... (вezї ші πάσχω). (ші кѣ партч:) «Μαθὼν δέ μιν ἀποθωυμάζοντα». Ep: «Επειδὴ ἔμαθεν ἀπολωλότας τοὺς Πέρσας». Ep: (ші кѣ цen: преп:) «Παρ' ἡμῶν μαθὼν». Iskp: (ші în ел: de преп:) «Μάθε δέμου καὶ τάδε». Ил: (ші кѣ inf:) «Μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς». Іл: Z: m' amѣ denpins. «Οὐ μεμάθηκα ἀγροίκως φιλέειν». Tкр: 3) înцelегѣ, прічепѣ; (прin врm:) штіѣ. «Κινδυνεύω μανθάνειν, ὅ λέγεις». Плт: «Δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν». Tкр: (ші кѣ партч:) «Διαβεβλημένος ὑπ' Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις». Ep: «Μάνθανε ὦν». Sof: sъ штії, къ... (ші гъръ kazѣ). «Οὐ μανθάνω». Apstf: nѣ прічепѣ, nѣ înцelегѣ. [μάω, μάθω, saѣ ματέω].

Μανία (ἡ), [μαίνομαι] певѣnie, smintipe; (în цen:) penede nopnipe de natimъ, fѣpie, saѣ întѣssiasmѣ.

Μανιάκης, [Челт:] ου (ὁ), легътѣръ de rîtѣ; saѣ връцаръ. [μανὸς].

Μανιάκιον (το), dim: ал лsї μανιάκης, връцърѣшъ.

Μανιὰς, άδος (ὁ, ἡ, τὸ), noet: în локѣ de μανιώδης. «Μανιάσι λυσσήμασιν». Eвр: [ші

Μανικὸς, ὴ, όν, = Μανιώδης [μανία] певѣnѣ, smintitѣ; певѣnatikѣ; (desnpe лѣк:) чел neste mъsърѣ, kовîршitорѣ. || (nевt:) Μανικὸν, în локѣ de...

Μανικῶς, adв: певѣnewte.

Μανιόκηπος (ὁ, ἡ), [μανία, κῆπος] desfpînatѣ; (desnpe mѣїepї) nътimашъ de mitpomanie, nesъцioasъ de вървацї.

Μανιοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторѣ, прічinзitорѣ de певѣnie. [μανία, ποιὸς].

Μανιουργέω -ῶ, вііt: -ήσω, fakѣ a певѣni чinева. [μανία, ἔργον].

Μανιώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, чел în felѣ, saѣ stape de певѣnie, певѣnatikѣ.

Μάννα (τὸ, saѣ ἡ), [Евр:] гръвnte de smipnъ, saѣ de op че алтъ apomъ; smipnъ кѣpatъ (лакръmъ de лівanѣ). 2) (Skp:) manъ, xpana tpimisъ de Dѣmnezeѣ Евpeiлop în nѣstie. 3) (fem:)=Μάμμη, mamъ.

Μαννάκιον (τὸ), dim: ал лsї μάννος, = Μανιάκιον.

Μαννάριον (τὸ), dim: ал лsї μάννα (3), =Μαμμίδιον.

Μαννοδότης, ου (ὁ), noet: dътъторѣ de manъ (xpanъ) Евpeiлop în nѣstie. [μάννα, δίδωμι].

Μάννος (ὁ), Dop: гїordanѣ; saѣ връцаръ.

Μαννοφόρος (ὁ, ἡ), nѣptъторѣ de гїordanѣ. «Νεβρὸς—». Tкр: [μάννος, φέρω].

Μανοειδὴς, έος [ὁ, ἡ), пъpътѣ ла bedepe sѣвцipe ші parѣ. [μανὸς, εἶδος].

Μανόκαρπος (ὁ, ἡ), чел кѣ pape (пѣцine) poade. [μανὸς, καρπὸς].

Μανὸς, ὴ, όν, (компар: -ώτερος, sѣпрл: -ώτατος) pisinitѣ; sѣвцipe, славѣ.

Μάνος (ὁ), =Μάννος.

Μανοσπορέω -ῶ, вііt: -ήσω, semъnѣ pap, pisinit (ічї коло). [din

Μανόσπορος (ὁ,ἡ), semъnatѣ pap, (Fрпац:) clairsemè. [μανὸς, σπόρος].

Μανόστημος (ὁ,ἡ), чел кѣ pape іце; (лînжъ) певътѣтъ, раръ. [μανὸς, στῆμα].

Μανότης (ἡ), рърime; ѕвъipime. [μανὸς].

Μανόφυλλος (ὁ, ἡ), parъ în fрвnze. [μανὸς, φύλλον].

Μανόχροος (ὁ, ἡ), чел кѫ раръ (în porĭ) пĭеле, =Ἀραιόσαρκος. [μανὸς, χρόα].

Μανόω -ῶ, viit: -ώσω, =Ἀραιόω.

Μαντεία (ἡ), întpeвape, saĭ pesпънsĭ de ораколъ, proopочipe; (npin întind:) кѫвînтĭ întъnekosĭ (anevoe de înцелеs). [ші

Μαντεῖον (τὸ), proopочipe, xpismosĭ. 2) (oвiч:) локĭ (templъ), ънde se daĭ proopочiile, ораколъ. [npinч: nexт; лъї ...

Μαντεῖος, α, ον, кѫвenitĭ ла proopочipe, saĭ ла proopокĭ, proopокosĭ. || (sъвst:) proopокĭ. [ші

Μάντευμα (τὸ), pesпънsĭ de ораколъ, proopочie datъ, =Μάντευμα. [din

Μαντεύομαι, viit: -εύσομαι, гiчeskĭ, proopочeskĭ; daĭ кѫ sokoteala, îmĭ înkinъĭeskĭ; превъzĭ; visezĭ. 2)întpeвĭ (konsълtĭ) ораколъл. «Εἰς Δελφοὺς ἐλθὼν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι». Plt: [μάντις]. [de ънde

Μαντευτὴς, οῦ (ὁ), = Μάντις, proopочitorĭ. [ші

Μαντευτικός, ή, όν, кѫвenitĭ, saĭ îndemînatikĭ ла proopочipe, saĭ гiчipe. [ші

Μαντευτὸς, ὴ, όν, proopочitĭ de ораколъ.

Μαντεύω, viit: -εύσω, (maї noĭ, ші neapr:) în локĭ de μαντεύομαι (1). [μάντις].

Μαντηίη (ἡ), Ion: în локĭ de μαντεία.

Μαντήϊον (τὸ), Ion: în локĭ de μαντεῖον.

Μάντης, ου (ὁ), = Μάντις.

Μαντικὸς, ὴ, όν, proopочeskĭ; saĭ îndemînatikĭ ла proopочipe. «Μαντικὴ (ἡ), meштешъгъл (darъл) de proopочipe. [μάντις]. [de ънde

Μαντικῶς, adv: proopочeшte, ка proopокĭ.

Μαντιπολέω -ῶ, viit: -ήσω, гiчeskĭ, proopочeskĭ. [din

Μαντιπόλος (ὁ, ἡ), [μάντις, πολέω] =кѫ

Μάντις, [μαίνομαι, saĭ μηνύω] εως (ὁ), proopокĭ, гiчitorĭ de челе viitoare. 2) (ἡ), ънĭ felĭ de лъкъstъ verde, че îшї mîшкъ nekontenit пічoареле de dinainte.

Μαντιχώρας, ου (ὁ), ънĭ felĭ de patrънedĭ (noate apiчĭĭ) de India. [μάντις, χώρα].

Μαντοσύνη (ἡ), noet: în локĭ de μαντικὴ, saĭ μαντεία. (npinч: fem: ал лъї...

Μοντόσυνος, η, ον, noet: în локĭ de μαντεῖος, saĭ μαντικὸς. [ші

Μα ντώδης, εος (ὁ, ἡ), ші

Μαντῷος, α, ον, noet: = Μαντόσυνος. [μάντις].

Μάνυσις, ιος (ἁ) Dop: în локĭ de μήνυσις. [ші

Μανυτὰς, ᾶ (ὁ), Dop: în локĭ de μηνυτὴς. [din

Μανύω, viit: -ύσω, Dop: în локĭ de μηνύω.

Μανώδης, εος (ὁ, ἡ),=Μανοειδὴς. [μανός].

Μάνωσις, εως (ἡ), рърipe. [μανόω].

Μάομαι, noet: =Μαίομαι.

Μαπέειν, Ion: noet: nex: 2: de inf: ал лъї μάρπτω.

Μάραγδος (ὁ), noet: în локĭ de σμάραγδος.

Μάραγνα, ης (ἡ), noet: în локĭ de σμάραγνα, вiчĭĭ.

Μάραθον (τὸ), = Μάραθρον.

Μαραθρίτης, ου (ὁ), (οἶνος, vinĭ) fъкътĭ кѫ molotpъ. [μάραθρον].

Μαραθροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din soĭъл (saĭ asemenea) molotpълъї. [μάραθρον, εἶδος].

Μάραθρον (τὸ), [μάρον, μαραίνω] molotpъ; saĭ mърarĭ. [de ънde

Μαραθρὼν (θὼν), ῶνος (ὁ), локĭ sъditĭ кѫ (tarла de) molotpъ, saĭ mърarĭ.

Μαραθωνομάχης (χος), ου (ὁ), чел че s' a вътът ла Maratonĭ; (npin врm:) vitеazĭ (vestitĭ) pesвoitorĭ. [Μαραθὼν, μάχη].

Μάραινα, ης (ἡ), noet: = Μάραγνα.

Μαραίνω, [μάρη] viit: -ανῶ, (nas: tpe: кѫ: μεμάραμμαι, nex: ἐμαράνθην) stinrĭ (npinч:) npin anъkare saĭ pinъire кѫ mîna flakъра fokълъї, saĭ (fir:) vioiчĭънca ънeї plante, saĭ floare, вештежeskĭ; (în цеп:) слъвeskĭ, prъpъdeskĭ. «Ἀνθρακιὴν ἐμάρανεν». Om: Imn: «Τὸ ῥόδον ὁ χρόνος μαραίνει». Tkp: «Τὸ κάλλος ἡ νόσος ἐμάρανε». Iskp: «Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει». Sof: (ші nas:) «Τὰ ἐγχώρια ῥεύματα τῶν ποταμῶν μαραίνεται». Ep: seakъ. [de ънde

Μάρανσις, εως (ἡ), stinцere; saĭ вештежipe. [ші

Μαραντικὸς, ὴ, όν, чел кѫ însъшime de a stinцe, saĭ a вештежi.

Μάραον (τὸ), ші Μάραος (ὁ), гls: коарпъ.

Μαρασμὸς (ὁ), вештежipe, stinцere (npinч: de пътеріле вiецiї), слъвipe (de вътрînĭ, saĭ oftikosĭ); mapasmĭ (med:). [μαραίνω]. [de ънde

Μαρασμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saĭ însoцitĭ кѫ mapasmĭ.

Μαράσσω, viit: -άξω, noet: =Σμαραγέω (vezĭ ші ἀράσσω).

Μαραυγέω, [ἀμέρδω, αὐγὴ] viit: -ήσω, mъ

înтъпекъ de тълъ лътінъ, = Θαμβόομαι. [de ънde

Μαραυγία (ἡ), înтъпекаре de въzъ din тълъ лътінъ, =Θάμβος.

Μαργαίνω, вііт: -ήσω, =Μαργάω.

Μαργαρὶς, ίδος (ἡ), плц: în локъ de ...

Μαργαρίτης, ου (ὁ), ші Μαργαρῖτις, ιδος (ἡ), ші Μάργαρον (τὸ), търгъріторъ. [din

Μάργαρος (ὁ, ἡ), [μαρμαίρω] скоїка продъкъtoape de търгъріторъ; (ъпе-орї) = Μαργαρίτης. [de ънde

Μαργαρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ μάργαρες (vezї zіч:).

Μαργάω -ῶ, вііт: -ήσω, тъ порtъ ка ънъ [μάργος. vezї zіч].

Μαργέλλιον (τὸ), [Heps: ναργκέλ] poada ънъї felъ de finікъ de India, (ноаte) = Μαλδαβικὸν κάρυον. 2) търгъріторъ.

Μαργήεις, εσσα εν, ноеt:=[Μάργος], nepodъ, невъnъ; mîndrъ.

Μαργηλὶς, ίδος (ἡ), = Μαργέλλιον.

Μάργης, ου (ὁ), =Μάργος.

Μαργίτης, ου (ὁ), ънъ nepodъ, asъпра кървїа a fъкът, прекът zік, Omерь o ноетт satipікъ, din каре se пъstpeazъ niште верsърї. [din

Μάργος, [în afin къ μῶρος] ἡ saь ος, ον, ноеt: (рарь ші în прozъ) nepodъ, образnікъ; fъръ вънъ pîndвїалъ; desfрînatъ; nesъцiosъ· [de ънde

Μαργοσύνη (ἡ), ноеt: în локъ de...

Μαργότης (ἡ), nepozie; обръznічіе; desfрînape. [ші

Μαργόω -ῶ, вііт: -ώσω, fакъ пе чінева a fi nepodъ, saь образnікъ; (nestp: saь між:) обръznіческъ; невъneskъ.

Μάρη (ἡ), ноеt: mînъ.

Μαριθὰν, ᾶνος, ші Μαριθεύς, έως (ὁ), ънъ felъ de пїatръ, каре ъdîndъ se apde ка варъл.

Μαριλευτὴς, οῦ (ὁ),=Μαριλοκαύτης. [din

Μαριλεύω, віт: -εύσω, fакъ прafъ de къръвнї. [din

Μαρίλη (ἡ), къръвнї търъццї, прafъ de къръвнї; sпъzъ.

Μαριλοκαύτης, ου (ὁ), арzъtорь de къръвнї, къръвнарь. [μαρίλη, καίω].

Μαριλοπότης, ου (ὁ), ноеt: kom: înrigitorь de прafъ de къръвнї, къръвнарь. [μαρίλη, πίνω].

Μαρῖνος (ὁ), [Lat:] ънъ felъ de пеште de маре.

Μάρις, εως (ὁ), ънъ felъ de тъзърт цentрь лікъіde (înкъп: de 6 котіле).

Μαρμαίρω, вііт: -αρῶ, лъчеskъ (прinч: mішкîndъ тъ), skînteїezь, skлineskъ. «Χαλκῷ μαρμαίροντι». Tкр: «Ὄμματα μαρμαίροντα». Om:

Μαρμάρεις, ші (ноеt:) Μαρμάρεος, α, ον, лъчїosъ ка мартъра; saь fъкътъ de мартъръ. [ші

Μαρμαρίζω, вііт: -ίσω, semъnъ къ (sîntъ лъчїosь, saь tape ка) мартъра. [ші

Μαρμάρινος (ὁ, ἡ), fъкътъ de мартъръ. [ші

Μαρμαρῖτις, ιδος (ἡ), o пїatръ ка мартъра. [μάρμαρος].

Μαρμαρογλυφία (ἡ), sъпаре, чїопліре de мартъръ. [μάρμαρος, γλύφω].

Μαρμαρόεις, εσσα, εν, [μαρμαίρω] лъчїosь, skînteitorь, skліпїчosь.

Μάρμαρον (τὸ), ноеt: în локъ de μὰρμαρος, пїatръ de мартъръ.

Μαρμαροποιὸς (ὁ), лъкръtорь de мартъръ, saь fъкътorь de лъкрърї de мартъръ. [μάρμαρος, ποιὸς[.

Μάρμαρος (ὁ, ἡ), ноеt: (în цеп:)=Μαρμάρεος, лъчїosь. (de ънde овіч:) «Μάρμαρος λίθος». Stp: пїatръ de мартъръ. (ші ка sъвst:) «Μάρμαρος ὀκριόεις». Om: пїatръ вîptoasъ, въкатъ de stînkъ. [μαρμαίρω]. [de ънde

Μαρμαρόω -ῶ, вііт: -ώσω, търтъреskъ, пrefакъ în мартъръ. 2) (Biz:) аштернь, акоперь къ мартъръ, saь къ варь de мартъръ.

Μαρμαρυγὴ (ἡ), [μαρμαρύσσω] лъчіре, skлінire (прinч: de трънь mішкîndъ se). [de ънde

Μαρμαρυγώδης, εος (ὁ, ἡ), skînteitorь, лъчїosь.

Μαρμαρύζω, вііт: -ύσω, ші Μαρμαρύσσω, вііт: -ύξω,=Μαρμαίρω.

Μαρμαρῶπις, ιδος (ἡ), ші

Μαρμαρωπὸς (ὁ, ἡ), ноеt: [μαρμαίρω, ὤψ] a къръїа окіі, saь faца stрълъчеsk. 2) înnїetpitorь, търтъpitorь къ прівіреа sa (ка Горгона).

Μαρμάρωσις, εως (ἡ), аштернере къ мартъръ. [ші

Μαρμαρωτὸς, ἡ, όν, акоперітъ къ мартъръ. [μαρμαρόω].

Μάρναμαι, (fъръ вііт:) ноеt: [μάρη] тъ вatь; тъ dispъть; тъ лъпть, тъ sілeskъ.

Μάρον (τὸ), ънъ felъ de плантъ, marіpanъ.

Μάρπτις, τος (ὁ), ноеt: хръпitorь; nevinstitorь. [din

Μάρπτω, вііт: μάρψω, (nex: 2: ἔμαπον, ші πον, ші къ ρ, μέμαρπον; tpe: de къ: μέ-

μαρπα) noet: [μάρη, saŭ ἅρπη] (kъ ak: ші pap kъ цen:) anъkŭ, xrъpeskŭ; (ші npin întind:) ажъnrŭ, atinrŭ. «Δόρυ χειρὶ μεμαρπώς». Απлп: «Ἕνα μάρψας ἑταίρων». Od: K: «Ἀγκὰς ἔμαρπτεν. Іл: Ω. «Ὡς τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν». Іл: X. «Οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν». Іл: Ξ.

Μάῤῥον (τὸ), (Лat:) sanъ, tîrnъkonŭ.

Μαρσίπιον (πειον), ші Μαρσύπειον (τὸ), nъnrъ; sъkъlецŭ. (npinч: dim: ал лъї...

Μάρσιπος, ші Μάρσυπος (ὁ), [în afin: kъ ἄῤῥιχος, ἄρσιχος] sakŭ de пїеле, цeamantanŭ, saŭ бърdъfŭ.

Μαρτιχώρας, ου (ὁ), = Μαντιχώρας.

Μάρτυρ, υρος (ὁ, ἡ), =Μάρτυς, (de ачі) maptъpŭ. [de бnde

Μαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ak: dip: ші dat: indip:) mъptъpiseskŭ, saŭ npin mъptъpia mea înkpedinцezŭ чева; (Bis:) mъ fakŭ maptipŭ, saŭ mъчenikŭ nentpъ Xpistosŭ. [de бnde

Μαρτύρημα (τὸ), zisŭ, saŭ adъsŭ snpc mъptъpic.

Μαρτυρία (ἡ), mъptъpie. [ші

Μαρτυρικὸς, ἡ, ὸν, kъвenitŭ, relativŭ ла maptipŭ saŭ mъчenikŭ nentpъ Xpistosŭ. [μάρτυρ]. [de бnde

Μαρτυρικῶς, adв: maptipiчeште, saŭ mъчeniчeште.

Μαρτύριον (τὸ), = Μαρτυρία, saŭ Μαρτύρημα; (Бisep:) mъnчĭ ші moapte dc maptipŭ, ші локъл, бnde a лъat mъчenia.[ші

Μαρτύρομαι, biit: -υροῦμαι, (kъ ak: dip: ші цen: indip:) adъkŭ, кїemŭ ne чinева de maptъpŭ; înkpedinцezŭ чева ка maptъpŭ, saŭ npin maptъpї. (вezї ші διαμαρτύρομαι). [μάρτυρ].

Μαρτυροποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, înkpedinцezŭ npin maptъpї. [μάρτυρ, ποιέω]. [de бnde

Μαρτυροποίημα (τὸ), ші Μαρτυροποιία (ἡ), înkpedinцape npin mъptъpiї.

Μάρτυρος (ὁ), noet: (pap în sinr:) în локŭ de...

Μάρτυς, [ἀρτύς, ἄρτιος] υρος, (ак: μάρτυρα, ші pap μάρτυν, dat: îm: μάρτυσι) maptъpŭ.

Μαρύκαμα (τό), Dop: în локŭ de μηρύκημα. [din

Μαρυκάομαι -ῶμαι, Dop: în локŭ de μηρυκάομαι.

Μαρύομαι, Dop: în локŭ de μηρύομαι.

Μασάομαι -ῶμαι, [μάσσω] biit: -ήσομαι, mestekŭ, pъmerŭ; (în Απлп:) îmї mîшkŭ гъpa înkisъ, ші mopтъїŭ în батжокъpa къїва.

Μάσασθαι, noet: nex: de înf: ал лъї μάω, μαίομαι, saŭ μάσσομαι.

Μάσδα, ας (ά), Dop: în лопŭ de μάζα.

Μασδὸς (ὁ), Dop: în локŭ de μαζὸς.

Μάσημα (τὸ), че s'a mestekat, saŭ se mestekъ. «Μασσῶνται τὸν πάπυρον, καὶ τὸν μὲν χυλὸν καταπίνουσι, τὸ δὲ μάσημα ἐκβάλλουσι». Tfp: [ші

Μάσησις, εως (ἡ), mestekape. [ші

Μασητὴρ (ὁ), mestekътorŭ. «Мŭс — ». Anat: mъшkїŭ ал fълчеї. [μασάομαι].

Μασθαλὶς, [μασθὸς] ίδος (ἡ), бnŭ felŭ de пахарŭ.

Μάσθλη (ἡ) =Ἰμάσθλη, kъpea. [de бnde

Μάσθλημα (τὸ), пїеле argъsitъ (nentpъ kъpele). [ші

Μάσθλης, ου (ὁ),=Μάσθλημα; (fir:) omŭ вiклeanŭ, saŭ dc nimikŭ. [ші

Μασθλήτινος, η. ον, de пїеле (рошіе).

Μασθὸς (ὁ), =Μαζὸς, saŭ Μαστὸς.

Μασὶ, ші (maї 'nainte de вок:) Μασὶν, Dop: în локŭ de μησὶν, dat: îm: ал аъї μήν.

Μασίγδουπος (ὁ, ἡ), (гls:) în локŭ de μακεσίγδουπος = ἐρίγδουπος.

Μασιμάνας, α (ὁ), (гls:) în локŭ de μακεσιμάνας, în чел maї din бртъ гradŭ nebънŭ. [μᾶκος, μαίνομαι].

Μάσμα (τὸ), noet: [μαίομαι] черчetape, къзtape kъ amърънtъл.

Μασουχᾶς, ᾶ (ὁ), бnŭ felŭ de (med:) плantъ.

Μάσπετον (τὸ), apomatika fрънzъ a плantеї (Лat:) laserpitium, (алt:) μαγύδαρις, saŭ στύραξ, (Fpanц:) benjoin, (Търч:) menцъвi.

Массάομαι, Μάσσημα, Μάσσησις, mi Μασσητὴρ, каъtъ масάомаι, ші чл:

Μάσσω, [μάω] biit: μάξω, atinrŭ kъ mîneле, anъkŭ, nipъind молешeskŭ; (de бnde maї des) fрътînтŭ; (npin întînd:) nterrŭ.

Μάσσων, ονος (ὁ, ἡ), компар: перегл: ал лъї μακρὸς, maї лънrŭ; maї шape; maї npesъs.

Μαστάζω, biit: -άσω, noet; în локŭ de масάомаι, mestekŭ. [din

Μάσταξ, ακος (ἡ), fалка (npin кape mestekъm); гъpa; въza de sъs; (de бnde) =Μύσταξ, mъstaцъ. 2) noet: храпъ (npinч: чea de пъsърї adъsъ în гъpъ пъїлор sъї). 3) (pap) бnŭ felŭ dc лъkъslъ.

Μαστάριον (τὸ), dim: ал лъї μαστός.

Μασταρύζω, biit: ύτω, молfъїeskŭ me-

stekînd (кѧ вътрînиї din лiusa dinцiлор). [μαστάζω].

Μάστειρα (ἡ), noet: fem: ал лъї μαστήρ.

Μάστευσις, εως (ἡ), кѣѕtare кѫ amърѫntѧл (skotovipe). [ші

Μαστευτὴς, οῦ (ὁ), кѣѕtъtorъ, черчетъторъ кѫ amърѫntѧл (skotovitorъ). [din

Μαστεύω, [μαίομαι, saъ μαστὸς] biit: -εύσω, (кѫ ак:) кѫѕtъ, черчетezъ кѫ amърѫntѧл (skotoveskъ); (кѫ înf:) dopeskъ, saъ mъ siлeskъ sъ...

Μαστὴρ (ὁ), (în цen:) = Μαστευτὴς, черчетъторъ; (naptik: în Atena) însърчinatъл кѫ черчетarea averiї de konfiskat a osîndiцiлор ла вечнiкъ ekѕnatpiape. [μάω]. [de ѫnde

Μαστήριος, α, ον, noet: îndemînatikъ ла ѕкѫmuъ черчетape.

Μάστι, noet: în локъ de μάστιγι.

Μαστιγεὺς, έως (ὁ), =Μαστικτὴρ. [ші

Μαστιγέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локъ de μαστιγόω. [ші

Μαστιγίας, ου (ὁ), (npinч: ровъ) des вiчїѕitъ, saъ de вiчїѕit, netpeвnikъ. [μάστιξ]. [de ѫnde

Μαστιγιάω -ῶ, biit: -άσω, kom: amъ noftъ de a mъ вiчїѕi, (алт:) mъ mъnînkъ sninapea.

Μάστιγμα (τὸ), semnъ (din вътаїe) de вiчїъ. [μαστίζω].

Μαστιγονόμος (ὁ), [μάστιξ, νέμω]=кѫ...

Μαστιγοφόρος (ὁ, ἡ), nъртъторъ de вiчїъ. || (ѕвѕt:) ѕлѫжвашъ поliцieneskъ,=Ῥαβδοῦχος. [μάστιξ, φέρω].

Μαστιγόω -ῶ, biit: -ώσω, batъ кѫ вiчїѕл. [μάστιξ]. [de ѫnde

Μαστιγώσιμος (ὁ, ἡ), вrednikъ de вiчїѕit. [ші

Μαστίγωσις, εως (ἡ), вiчїѕire. [ші

Μαστιγωτέος, α, ον, = Μαστιγώσιμος.

Μαστίζω, biit: -ίξω, batъ кѫ вiчїѕл, вiчїѕieskъ. [μάστιξ]. [de ѫnde

Μαστικτήρ, ші Μαστίκτωρ (ὁ), вiчїѕitorъ.

Μάστιν, noet: în локъ de μάστιγα, ак: ал лъї ...

Μάστιξ, ιγος (ἡ), вiчїъ; (fir:) nenopoчipe din Dѫmnezeeaskъ ѫpцie; osîndъ. [ἰμὰς].

Μαστίοδω, Dop: în локъ de μαστίζω. [de ѫnde

Μαστιστὴς, οῦ (ὁ), =Μαστικτὴρ.

Μαστιχάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: клъпцъieskъ dinцii, ка кѫm ашї mesteka sakizъ. [μαστίχη].

Μαστιχέλαιον (τὸ), ѫntъ de sakîzъ. [μαστίχη, ἔλαιον].

Μαστίχη (ἡ), [μάσταξ] sakîzъ. [de ѫnde

Μαστίχινος, η, ον, de sakîzъ.

Μαστιχοφόρος (ὁ, ἡ), prodѫкъtorъ de sakîzъ, [μαστίχη, φέρω].

Μαστίω, biit: -ίσω, noet: în локъ de μαστίζω.

Μαστόδετον (τὸ), =Στηθόδεσμος, легътъръ de цîцe. [μαστὸς, δέω].

Μαστοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de цîцъ. [μαστὸς, εἶδος].

Μαστὸς (ὁ), (вezї μαζός) цîцъ (npinч: femeїaskъ); (fir:) mѫntiшorъ, dealъ (în formъ de цîцъ).

Μαστοφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), mînkъtorъ de цîцъ, saъ лante din цîцe. (de ѫnde || ѕвѕt:) ѫnъ felъ de пазъре пъскътoape noantea, (алт: αἰγοθήλης). [μαστὸς, φάγω].

Μαστροπεία (ἡ), miжлочipe ла desfpînърї, (Tѫрч:) пezevenglîkъ. [din

Ματροπεύω, biit: -εύσω, ші

Μαστροπέω -ῶ, biit -ήσω, mъ ѓakъ miжлочitorъ ла tpѫneшїї desfpînърї, (пezevenгїeskъ). [ші

Μαστρόπιον (τὸ), локалъ de пezevenritъ (de кървъѕъpie). [ші

Μαστροπικὸς, ὴ, όν, atinгътorъ de пezevenritъ. [din

Μαστροπὸς (ὁ, ἡ), [μαστρὸς, ὤψ], miжлочitorъ de кървъѕърїї, (Tѫрч:) пezevenгїъ.

Μαστρὸς (ὁ), (глѕ:) în локъ de μαστὴρ.

Μαστρύλλιον (τὸ),=Ματρυλλεῖον. [din

Μάστρυς, υος (ὁ), = Ματρύλλη, ші Μαστροπὸς.

Μαστρωπὸς, ші чл: кавтъ μαστροπὸς, ші чл:

Μαστὺς, ύος (ἡ), noet: în локъ de μάστευσις. [ші

Μαστώδης, εος (ὁ, ἡ),=Μαστοειδὴς. [μαστὸς].

Μάστωρ, ορος (ὁ), noet: în кокъ de μαστὴρ.

Μασύντης, ші Μασυντίας, ου (ὁ), [μασάομαι] parasitъ,=Παράσιτος.

Μασχαλάω -ῶ, biit: -ήσω, легъ апкѫра de кѣвъпътѫра прѫеї корѣвii. [din

Μασχάλη (ἡ), ѕвѫцioaръ. 2) (fir:) кѣвъпътѫра deneînтъ eшitъra (pъdъvina) рътѫpілор ші гpѫnzелор потълвї. 3) (npin întind:) кракъ îпъръ, saъ влѣstapъ (maї naptik:) de finikъ. (вezї ші 0алїς). 4) (în цen:) кѣвъпътѫръ formatъ de op че tpѫnъ înkoвoїatъ. (de ѫnde 5) кѣвъпътѫра de ла înkoвoїtѫра прѫеї корѣвii, ѫnde se лега апкѫра. [de ѫnde

Μασχαλιὰ, saъ Μασχαλιαία, o naptе a кaлѣлвї stiлпѫлвї. (вezї ші κάλαθος). [ші

Μασχαλίζω, viit: -ίσω, nъїѣ чева ла sъъцioaръ; (partik:) чioкîpteskѣ mъdъlareле trъnъlъї omorîtъlъї, ші lerîndъ le înpreънъ le atîrnѣ prin sъъцioaръ de ътерїї лъї (прекът овічнъїаѣ чеї векї spre апъpape adikъ de pesъънarea omorълъї). [ші

Μασχάλιος (ὁ, ἡ), ші Μασχάλινος, η, ον, înpletitѣ din tinepe smiчеле de finikѣ. [ші

Μασχαλὶς, ίδος (ἡ),=Μασχάλη (prinч: 2).

Μασχάλισμα (τὸ), (prinч: ла îm:) челе spre апъpape de pesъънape de omorѣ чioкîptite mъdъlape ale omorîtъlъї (vezї μασχαλίζω). 2) apseле în жертfъ ъъкъцї din toate mъdъlareле ъiktimeї, (alt:) ἐξάργματα. [ші

Μασχαλιστὴρ (ὁ), кърeaoa чea латъ a (kinга) калълъї înxъmatѣ; кърeaoa saвieї, saѣ a павъzeї ostaшълъї, (Franц:) *boudrier*. [μασχαλίζω].

Ματάζω, ші Ματαιάζω, viit: -άσω, ші Ματαΐζω, viît: -ίσω, =Ματάω, sîntѣ nepodѣ, fъpъ minte, de nivї o treaбъ.

Ματαιοβαστάκτης, ου (ὁ), гls: tpad:a Лat: nugigerulus, бърfitorѣ; eшitѣ din minцї. [μάταιος, βαστάζω].

Ματαιοβουλία (ἡ,=Ἀκαιοβουλία. [μάταιος, βουλὴ].

Ματαιόκομπος (ὁ, ἡ), înrîmfatѣ în zadapѣ, mîndpѣ, ївvitorѣ de славъ deшeapтъ. [μάταιος, κόμπος].

Ματαιολογέω -ῶ, viit: ήσω, ворвeskѣ zadapniче лъкрърї, saѣ în zadapѣ. [ші

Ματαιολογία (ἡ), zadapnikъ ворвіpe. [din

Ματαιολόγος (ὁ, ἡ), ворвitorѣ în deшertѣ, бърfitorѣ. [μάταιος, λόγος].

Ματαιοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, =Ματαιοπονέω. [din

Ματαιοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtorѣ de чева în zadapѣ. [μάταιος, ποιὸς].

Ματαιοπονέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ ostenesкѣ în zadapѣ. [ματαιοπόνος]. [de ънde

Ματαιοπόνημα (τὸ), лъкръ кѣ ostenealъ fъkътѣ în zadapѣ.

Ματαιοπονία (ἡ), zadapnikъ ostenealъ. [din

Ματαιοπόνος, (ὁ ἡ), ostenitorѣ în zadapѣ. [μάταιος, πόνος].

Ματαιοπραγέω -ώ, viit: -ήσω,=Ματαιοπονέω. [ші

Ματαιοπραγία (ἡ), =Ματαιοπονία. [μάταιος, πράττω].

Ματαιοπώγων, ωνος (ὁ), чел че în zadapѣ ape бarbъ. [μάταιος, πώγων].

Μάταιος, [μάτη] α, ον, nepodѣ, ъшorѣ. nesokotitѣ, (Ital:) matto; (despre лъкр:) nefolositorѣ, netemeїnikѣ, de neîntrebuinцat, zadapnikѣ, (de ънde)=Ἀχρεῖος; (în цen:) nїerdъtѣ.

Ματαιοσπουδέω -ῶ, viit: -ήσω, =Ματαιοπονέω. [ші

Ματαιοσπουδία (ἡ): = Κενοσπουδία, ші Ματαιοπονία. [din

Ματαιόσπουδος (ὁ, ἡ): = Κενόσπουδος. [μάταιος, σπουδή].

Ματαιοσύνη (ἡ), =Ματαιότης.

Ματαιότεκνος (ὁ, ἡ), (gram:) чел че are, saѣ a пъskъt копіі în zadapѣ, saѣ fъpъ folosѣ. [μάταιος, τέκνον].

Ματαιοτεχνία (ἡ), zadapnikѣ, nefolositorѣ meштешъгѣ. [din

Ματαιότεχνος (ὁ, ἡ), кънoskътorѣ, saѣ profesътorѣ de zadapnikѣ meштешъгѣ. [μάταιος, τέχνη].

Ματαιότης (ἡ), zъdъpniчie. [μάταιος].

Ματαιοφιλοτιμέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, =(saѣ грeш: în локѣ de) Μάταια φιλοτιμέομαι.

Ματαιοφρονέω -ῶ, viit: -ήσω, amѣ zadapniче simцiminte, rîndърї. [ші

Ματαιοφροσύνη (η), rîndipe de zъdъpniчїї [din

Ματαιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѣ simцiminte zadapniче; nepodѣ. [μάταιος, φρήν].

Ματαιόφωνος (ὁ, ἡ), (gram:) stpirътorѣ în zadapѣ. [μάταιος, φωνή].

Ματαιόω -ῶ, viit: -ώσω, zъdъpniчeskѣ. [μάταιος].

‖ (nas:)=Μετριάζω. [μάταιος].

Ματαΐσμὸς (ὁ), [ματαΐζω] fantъ, saѣ воpвipe zadapnikъ, nelpeвnichie, nepîndъїалъ; (med:) лепъdape de fътѣ.

Ματαίως, adв: în zadapѣ, fъpъ folosѣ; fъpъ rîndѣ; fъpъ înцeлesѣ. [μάταιος].

Μάταν, Dop: în локѣ de μάτην.

Μάταξα, ης (ἡ), =Μέταξα.

Ματάω -ῶ, viiit: -ήσω, [μάτη] fakѣ чева în zadapѣ; mъ nopneskѣ fъpъ pегълъ, saѣ skonѣ; întîrzieзѣ, nїerzѣ вpeme; (de ънde кѣ цen:) nѣ nemepeskѣ, nѣ isвvieskѣ.

Ματευτὴς, οῦ (ὁ), noet:=Μαστευτής.[din

Ματεύω, viit: -εύσω, ші (pap) Ματέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în локѣ de μαστεύω, кавtѣ кѣ anmъpнtъл, ші чл: [μάτος].

Μάτη (ἡ), noet: [ἄτη] грешалъ; nepozie. [de ънde

Μάτην, adв: = Ματαίως, fъpъ кѣvîntѣ; în zadapѣ.

Μάτηρ, ματρὸς (ὁ), Dop: în локѣ de μήτηρ.

Ματία, ші Ματίη (ἡ), poet: Ion:=[Μάτη].

Ματίζω, вііt: -ίσω, poet:=Ματεύω.

Μάτιον (τὸ), вnъ felъ de mъsъrъ. (bezi ші сάττον].

Μάτος, [μαίομαι] εος -ους (τὸ), rls: în lokъ de μάστευσις, черчetare, kъutare.

Ματρόξενος (ὁ, ἁ), Dop: în lokъ de μητρόξενος.

Ματρύλη, ші Ματρύλλη (ἡ), = Μαστροπὸς, nezebenrĭe. [de вnde

Ματρύλιον (λλιον), ші Ματρυλλεῖον (τὸ), traktirъ de kърvъsъpie.

Μάτρως, ωος (ὁ), Dop: în lokъ de μήτρως.

Ματταβέω -ῶ, вііt: ήσω, rls: în lokъ de ματάζω. [din

Μάτταβος (ὁ, ἡ), dialekt: în lokъ de μάταιος.

Ματτύα (ἡ), [μάττω] вnъ felъ de prъжitъpъ kъ karne de pъsъrĭ selьatiче, ші kъ mipodiĭ, (Fpanц:) pâtté; (în цen:) mînkare kъ mъlte amestekътърĭ, ші plъkътъ. [de вnde

Μυττυάζω, вііt: -άσω, mъnînkъ ματτύα (bezi ziч:); (prin întînd:) шъ desfътezъ mînkînd.

Ματτύης, ου (ὁ), =Ματτύα.

Ματτυολοιχὸς (ὁ), kom: [ματτύα, λείχω] лакотъ ла mînkare.

Μάττω, вііt: μάξω, At: în lokъ de μάσσω.

Ματύλλη(ἡ), вnъ felъ de salцъ,=Ματτύη.

Μαυλία (ἡ), =Μαυλίς.

Μαυλίζω, вііt: -ίσω,= Μαστροπεύω. [din

Μαυλὶς, ίδος (ἡ), = Μαστροπός. [αὐλή].

Μαυλιστὴς, οῦ (ὁ), ші Μαυλίστρια (ἡ), =Μαστροπὸς. [μαυλίζω].

Μαυρὸς, (saŭ Μαῦρος) ἀ, ὸν, poet: în lokъ de ἀμαυρός. [de вnde

Μαυρόω -ῶ, вііі: -ώσω, poet: în lokъ de ἀμαυρόω.

Μάχαιρα, [μάχη] ας (ἡ), (prinч:) saвie înkovoĭatъ, (Tърч:) ĭataranъ; (în Om:)= Παραξιφίς; (вne-orĭ) вričĭъ; (în цen:) kъцitъ; (poet:)=Μάχη, вътълie. «Διπλῆ—». Lкs: foapfeче. [de вnde

Μαχαιρίδιον (τὸ), dim: ал лвĭ...

Μαχαίριον (τό), dim: ал лвĭ ...

Μαχαιρὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвĭ μάχαιρα, kъцitaшъ; вričĭъ; вričearъ; (îm:) foapfeче. «Μαχαιρίς ὀξυβελὴς». Iпkp: nisterвл.

Μαχαιριωτὸς, ἡ, ὸν, = Μαχαιρωτός.

Μαχαιροδέτης, ου (ὁ), kърeaoa, kъ kape îшĭ leagъ чinева la miжlokъ kъцitвл. [μάχαιρα, δέω].

Μαχαιρομαχέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ ...ĭъ kъ kъцitвл. [μάχαιρα, μάχη].

Μαχαιροποιεῖον (τὸ), faвrikъ de kъцite. [din

Μαχαιροποιὸς (ὁ), fъkътorъ de kъцite. [μάχαιρα, ποιός].

Μαχαιροπωλεῖον (τὸ), вînzътopie (prъvълie) de kъцite. [din

Μαχαιροπώλης, ου (ὁ), вînzътorъ de kъцite. [μάχαιρα, πώλης].

Μαχαιροπώλιον (τὸ), = Μαχαιροπωλεῖον.

Μαχαιροφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, portъ kъцitъ, saŭ ĭataranъ. [ші

Μαχαιροφορία (ἡ), пвrtape de kъцitъ, ші чл:. [din

Μαχαιροφόρος (ὸ, ἡ), пвrtъtorъ de kъцitъ, ші чл: [μάχαιρα, φέρω].

Μαχαιρώνιον (τὸ), вnъ felъ de plantъ (alt:) ξίφιον, stînжînъ, saŭ porozъ.

Μαχαιρωτὸς, ἡ, ὸν, fъkътъ în forшъ de kъцitъ. [μάχαιρα].

Μαχανὰ, (ἁ), Dop: în lokъ de μηχανή.

Μαχάταρ, Лак: ші Μαχατᾶς, ᾶ (ὁ), Dop: în lokъ de μαχητής. [din

Μαχάω -ῶ, вііt: -ήσω, dopeskъ вътълie. [μάχη].

Μαχείομαι, poet: în lokъ de μάχομαι.

Μαχέομαι -οῦμαι, вііt: 2: At: ал лвĭ μάχομαι.

Μαχεούμενος, poet: în lokъ de μαχούμενος, вііt: de partч: ал лвĭ μάχομαι.

Μαχέσσομαι, poet: вііt: ал лвĭ μάχομαι.

Μαχετέον, pap în lokъ de μαχητέον.

Μαχη (ἡ), [ἀκὴ, αἰχμὴ] вътълie de ontipĭ, pesвoĭъ; (în цen:) disпътъ, veaptъ;(prin întind:) lokвл вътълii. «Ἐξ Ἐφέσου μέχρι τῆς μάχης», Ksn:

Μαχήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: pesвoĭnikъ, saŭ îndemînatikъ la pesвoĭъ. [ші

Μαχησμὸς (ὁ), poet: în lokъ de μάχη. [ші

Μαχητέον, posit: ал лвĭ μάχομαι. [ші

Μαχητὴς, οῦ (ὁ), pesвoitorъ. [μάχομαι]. [de вnde

Μαχητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ιxῶς, atingътorъ de, saŭ îndemînatikъ la pesвoĭъ, pesвoĭnikъ.

Μαχητὸς, ἡ, ὸν, de pesвoit, saŭ пе kape pesвoindъ 'л поate вirвi чinева. [μάσχομαι].

Μάχιμος, ἡ saŭ ος, ον, îndemnatikъ, saŭ кавenitъ la pesвoĭъ. [μάχη]. [de вnde

Μαχιμώδης, εος (ὁ, ἡ), =Μάχιμος.

Μαχισμὸς (ὁ), плч: =Μαχησμὸς.

Μαχλὰς, άδος (ἡ), poet: fem: ал лвĭ μάχλος. ‖ (sввst:) kърvъ.

Μαχλάω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ desfpînatъ, saŭ popnitъ de stpekea desfpînъpiĭ. [ші

Μαχλεύω, вііt: -εύσω, rls: kърveskъ. [ші

Μαχλικὸς, ἡ, ὸν, însъшitъ desfрînatълъї, кървeskъ. [ші

Μαχλὶς, ίδος (ἡ), =Μαχλὰς. [din

Μάχλος (ὁ, ἡ), [вezї μύχλος] desfрînatъ (maї къ seamъ desnpe femeїe). (fiи:) «Ἄμπελος—». Esхл: =Ὑλομανοῦσα (вezї ziч:). [de вnde

Μαχλοσύνη (ἡ), desfрînъtate în кърvъsъpie. [ші

Μαχλόσυνος, ἡ, ον, noet: în локъ de μάχλος. [ші

Μαχλότης (ἡ), =Μαχλοσύνη.

Μαχοίατο, Ion: în локъ de μάχοιντο, a 3: îm: neps: de npez: ал noft: лъї...

Μάχομαι, вiit: μαχήσομαι, saъ μαχέσομαι, saъ μαχοῦμαι, (nex: ἐμαχεσάμην, ші pap ἐμαχέσθην, tpe: de къ: μεμάχημαι, ші pap μεμάχεσμαι, ші nosit: μαχητέον, ші μαχετέον) (къ dat: saъ npeп: ак:) mъ baтъ, mъ pesвoїeskъ къ чinева; (în цen:) mъ чertъ, mъ rîлчeвeskъ; mъ înnpotiвeskъ къ dînadinsъл. [μάχη]. [de вnde

Μαχομένως, adв: (de napтч:) къ kiпъ înnpotiвitorъ.

Μᾶχος, εος (τὸ), Dop: în локъ de μῆχος.

Μἀψ, [μάρπτω, μαπέω] adв: noet: (npinч:) гръвit; (npin вpm:) fъръ rîndipe, op кът; (de вnde) fъръ foлosъ, în zadarъ.

Μάψαυρα (ἡ), noet: [μάψ, αὖρα] вîntъ neregълатъ; віжелie, saъ вîptежъ. || (adiekt:) «Μάψαυραι στόμφοι». Лік: вorвe marї în вîntъ.

Μαψίδιος, η, ον, noet: [μὰψ] zadarnikъ, nefoлositorъ. [de вnde

Μαψιδίως, adв: în zadarъ; fъръ къвîntъ saъ skonъ.

Μαψιλάκας, [μὰψ, λάσκω] α (ὁ), Dop: noet:=Μαψιλόγος. (se konf: къ μαψυλάκας).

Μαψιλόγος (ὁ, ἡ), noet: [μὰψ, λόγος] вorвitorъ în zadarъ, fъръ къвîntъ.

Μαψιτόκος (ὁ, ἡ), noet: [μάψ, τόκος] = Ματαιότεκνος.

Μαψίφωνος (ὁ, ἡ), noet: [μὰψ, φωνή] = Μαψιλόγος.

Μαψυλάκας, α (ὁ), Dop: noet: [μὰψ, ὑλάω] лътръtorъ, stpirътorъ în zadarъ. [de вnde

Μαψύλακτος, η, ον, noet: =Μαψυλάκας.

Μάω, neîntpeв: temat: ал лъї μαίομαι.

Me, Enглit: în локъ de ἐμὲ, ак: ал лъї ἐγὼ.

Μεγαβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte greў; saъ greў-armatъ. [μέγας, βάρος].

Μεγαβρεμέτης, ου (ὁ), noet: =Μεγαλοβρεμέτης.

Μεγάδωρος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de μεγαλόδωρος.

Μεγαθαμβὴς, έος (ὁ, ἡ), [μέγας, θάμβος] къ вedepiле foapte întъnekate.

Μεγαθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte кърaжosъ. [μέγας, θάρσος].

Μέγαθος, εος (τὸ), Ion: în лоvъ de μέγεθος.

Μεγάθυμος (ὁ, ἡ), mapinimъ, цenceposъ. [μέγας, θυμὸς].

Μεγαθύνω, вiit: -υνῶ, Ion: în локъ de μεγεθύνω.

Μεγαίρω, [μέγας] вiit: -αρῶ, (nex: ἐμέγηρα) noet: (къ dat: dip: ші ак: saъ цen: ἐμέγηρα) noet: (къ dat: dip: ші ак: saъ цen: npinч:) mъ minъnezъ de mъел: indip:) (npinч:) mъ minъnezъ de mъел: indip:) (npin вpm:) pîpimea вpe вnьї лъкръ; (npin вpm:) pîpimea вpe вnьї лъкръ; (npin întind:) onpeвneskъ, nismъїeskъ; (npin întind:) onpeвneskъ, nismъїeskъ de) чева din nismъ; (къ ак: skъ (linseskъ de) чева din nismъ; (къ ак: skъ (linseskъ de) чева din nismъ; (къ ак: dip:) deokiї. «Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας οὔdip:) deokiї. «Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας οὔτι μεγαίρω ἔρδειν ἔργα βίαια· νῦν δ'ἄλλῳ ὀήμῳ νεμεσίζομαι». Od: B.

Μεγακήτης, εος (ὁ, ἡ), noet: чел къ mapї kiцї; saъ чел къ mape adînчime; (în цen:) mape. «Πόντος («Δελφὶν) — ». Od: T: Il: Φ: [μέγας, κῆτος]].

Μεγακλεὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte sъвitъ. [μέγας, κλέος].

Μεγακυδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел къ mape славъ. [μέγας, κῦδος];

Μεγαλαδικηтικὸς, ἡ, ὸν, [μεγάλα, ἀδικέω]. [ші

Μεγαλάδικος (ὁ, ἡ), fъкътorъ dэ marї nedpeптъцї. [μέγας, ἄδικος].

Μεγαλαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte tape, npea nътernikъ. [μέγας, ἀλκὴ].

Μεγαλάμφοδος (ὁ, ἡ), чел къ marї înкръчiшate злiце; mape, ларгъ. [μέγας, ἄμφοδος].

Μεγαλανορία (ἡ), Dop: în локъ de μεγαληνορία. [din

Μεγαλάνωρ, Dop: în локъ de μεγαλήνωρ.

Μεγαλάρτια (τὰ), o serвътoape în чinstea Чereseї (în kape se ofepїaъ цїїnї marї). [μέγας, ἄρτος].

Μεγαλάρχης, ου (ὁ), stъnînitorъ de mape statъ. [μέγας, ἀρχὴ].

Μεγαλαυχέω -ῶ, mi (miж: kape este ші maї înainев:) -έομαι -οῦμαι, вiit: ήσω, -ομαι, mъ fълeskъ, mъ mîndpeskъ npea mълt. [din

Μεγαλαυχὴς, έος, ші Μεγαλαύχητος (ὁ, ἡ), =Μεγάλαυχος.

Μεγαλαυχία (ἡ), mape mîndpie, fълiре. [din

Μεγάλαυχος (ὁ, ἡ), [μέγας, αὐχὴ] foapte mîndpъ, fълosъ, лъвdъposъ. «Τὸ μεγάλαυ-

χον». Ksn: în локъ de ἡ μεγαλαυχία.

Μεγαλεῖος, α, ον, [μέγας] мърецъ· «Τὸ μεγαλεῖον», мъреціа. [de вnde

Μεγαλειότης (ἡ), мъреціе. [ші

Μεγαλείως, adв: мърецеште, saŭ мърец.

Μεγαλέμπορος (ὁ, ἡ), маре негоцъторъ. [μέγας, ἔμπορος].

Μεγαλεπήβολος, în локъ de μεγαλεπίβολος (ὁ, ἡ), întreprinzъtorъ ші sъвîршitorъ de marĭ лъкрърĭ. [μέγας, ἐπιβάλλω].

Μεγαληγορέω –ῶ, вііt: -ήσω, ворвескъ маре, мъ fълеskъ; saŭ мърeskъ чева прin ворве. [ші

Μεγαληγορία (ἡ), postipe de ворве marĭ, =Μεγαλορρημοσύνη. [din

Μεγαλήγορος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште маре, saŭ se екsprimъ кu помпоасе zicerĭ. [μέγας, ἀγορά]. [de вnde

Μεγαληγόρως, adв: кu ворве marĭ.

Μεγαληνορία (ἡ), поеt: вървъціе, mapinimie; saŭ mîndpie. [din

Μεγαλήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: [μέγας, ἀνήρ] вiteazъ, mapinimъ; mîndpъ, înrîmfatъ. 2) (акt:) însъflъtorъ de мъреціе în omъ. «Πλοῦτος». Hind: [μέγας, ἀνήρ].

Μεγαλήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), [μέγας, ἠτορ] mapinimъ, кuражосъ.

Μεγαλήφατος (ὁ, ἡ), поеt: [μέγας, φημί] =Μεγαλήγορος, emfantikъ.

Μεγαλίζω, вііt: -ίσω, = Μεγαλύνω. || (nas: saŭ miж:) мъ мърeskъ, мъ mîndpeskъ.

Μαγάλιστος (ὁ, ἡ), поеt: [μέγας, λίσσομαι] foapte рuгъtorъ.

Μεγαλίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), штiitorъ (eksпeріînцatъ) de marĭ лъкрърĭ. [μέγας, ἵστωρ].

Μεγάλλιον (saŭ maĭ коректъ μεγαλεῖον) (τὸ), вnъ felъ de прецioasъ mipeasmъ.

Μεγαλόβουλος (ὁ, ἡ), Sхл: eksпл: ал лъĭ Aἰπυμήτης (вezĭ ziч:). [μέγας, βουλή].

Μεγαλοβρεμέτης, ου (ὁ), ші Μεγαλόβρομος, (ὁ, ἡ), [μέγας, βρέμω] каре faче маре вuetъ, saŭ sromotъ.

Μαγαλόβρυχος (ὁ, ἡ), поеt: таре врлъторъ, saŭ мuцitorъ. [μέγας, βρύχω].

Μεγαλόβωλος (ὁ, ἡ), Sхл: eksпл: a лъĭ ἐριβώλαξ. [μέγας. βῶλος].

Μεγαλογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел кu маре пînтече. [μέγας, γαστήρ].

Μεγαλογκία (ἡ), маре волuминitate, saŭ грeutate. [μέγας, ὄγκος].

Μεγαλογνωμέω –ῶ, вііt: -ήσω, în локъ de μεγαλογνωμονέω, amъ marĭ (повіле) simцiminte. [ші

Μεγαλογνωμόνως, adв; кu marĭ simцiminte, saŭ mapinimie. [ші

Μεγαλογνωμοσύνη (ἡ), =Μεγαλοφροσύνη. [din

Μαγαλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Μεγαλόφρων, чел кu minte saŭ inimъ маре. [μέγας, γνώμη].

Μεγαλογραφέω –ῶ, вііt: -ήσω, skріъ маре, saŭ кu marĭ літере; 2) skріъ o silaвъ кu ω în локъ de ο. [ші

Μαγαλογραφία (ἡ), skріере кu marĭ літере. 2) (partik:) zвгръвіе de o маре (întinsъ) istopikъ компosiцie. [μέγας, γράφω].

Μεγαλοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), маре zeŭ. [μέγας, δαίμων].

Μεγαλοδάπανος (ὁ, ἡ), чел кu (saŭ de) мuлте келтuіелĭ. [μέγας, δαπάνη].

Μεγαλόδενδρος (ὁ, ἡ), копrinzъtorъ de marĭ копачĭ. [μέγας, δένδρον].

Μεγαλοδοξία (ἡ), маре славъ. [din

Μεγαλόδοξος (ὁ, ἡ), чел че аре, saŭ adиче маре славъ. [μέγας, δόξα].

Μεγαλόδουλος (ὁ, ἡ), маре (însemnatъ) робъ. [μέγας, δοῦλος].

Μεγαλόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кu marĭ dinцĭ. [μέγας, ὀδούς].

Μεγαλοδυναμέομαι –οῦμαι, вііt:-ήσομαι,= (saŭ греш: în локъ de) Μέγα δύναμαι, amъ маре пuтere. [din

Μεγαλοδύναμος (ὁ, ἡ), (плм:) чел кu маре пuтere. [μέγας, δύναμις].

Μεγαλοδωρία (ἡ), дърнічіе. [din

Μεγαλόδωρος (ὁ, ἡ), dapnikъ; saŭ дърuitorъ de marĭ dapърĭ. [μέγας, δῶρον].

Μεγαλοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), =Μεγαλουργός.

Μεγαλόζηλος (ὁ, ἡ), Sхл: eksпл: a лъĭ ἀγάζηλος. [μέγας, ζῆλος].

Μεγαλόηχος (ὁ, ἡ), Sхл: eksпл: a лъĭ ἐρίβρομος. [μέγας, ἦχος].

Μεγαλόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кu marĭ ші грошĭ перĭ. [μέγας, θρίξ].

Μεγαλόθυμος, (ὁ, ἡ), = Μεγάθυμος, saŭ Βαρύθυμος, saŭ Θυμοειδής.

Μεγάλοιτος (ὁ, ἡ), поеt: foapte непорочітъ. [μέγας, οἶτος].

Μεγαλόκαρπος (ὁ, ἡ), prodиcъtorъ de marĭ poade. [μέγας. καρπός].

Μεγαλόκαυλος, (ὁ, ἡ), чел кu маре кочеанъ, saŭ kotorъ. [μέγας, καυλός].

Μεγαλοκευθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [μέγας, κεύθω] акопeritorъ (konprinzъtorъ) de маре întindere, ларгъ. «Θάλαμος — ». Hind:

Μεγαλοκέφαλος (ὁ, ἡ), mare ла капъ. [μέγας, κεφαλή].

Μεγαλοκίνδυνος (ὁ, ἡ), îndrъznitorъ în marĭ primeжdiĭ. [μέγας, κίνδυνος].

Μεγαλόκλονος (ὁ, ἡ), ѣкъторъ de mare srъdъipe, saъ sromotъ,sъnetъ. «Σάλπιγξ—». Клm: [μέγας, κλόνος].

Μεγαλοκμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), foarte oвositorъ. [μέγας, κάμνω].

Μεγαλοκοίλιος (ὁ, ἡ), = Μεγαλογάστωρ. [μέγας, κοιλία].

Μεγαλόκολπος (ὁ, ἡ), чел кв mare sînъ. [μέγας, κόλπος].

Μεγαλόκορος (ὁ, ἡ), чел че are окĭ кв marĭ лвminiце. [μέγας, κόρη].

Μεγαλοκόρυφος (ὁ, ἡ), чел кв marĭ вîрѣrĭ, saъ крештete. [μέγας, κορυφὴ].

Μεγαλοκότως, adв: = Βαρυθύμως. [μέγας, κότος].

Μεγαλόκρακτος (ὁ, ἡ), tare stpirѣtorъ. [μέγας, κράζω].

Μεγαλοκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв mare пвterе. [ші

Μεγαλοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: = кв пречед: [μέγας, κράτος].

Μεγαλοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), adъкъторъ de marĭ talazъrĭ. [μέγας, κῦμα].

Μεγαλόκωλος (ὁ, ἡ), чел кв marĭ тъdъlare de трвпъ, saъ перioade de кввîntъ. [μέγας, κῶλον].

Μεγαλόλαλος (ὁ, ἡ), гls: = Μεγαλορρήμων. [μέγας, λάλος].

Μεγαломанὴς, έος (ὁ, ἡ), копpinsъ de mare неввnie. [μέγας, μαίνομαι].

Μεγαλομάρτυς, υρος (ὁ,ἡ), (Бisep:) mare martirъ (тъчenikъ) ал лвĭ Xpistosъ. [μέγας, μάρτυς].

Μεγαλόμασθος (ὁ, ἡ), чел кв marĭ цîце. [μέγας, μασθὸς].

Μεγαломάτηρ, -ματρὸς (ἡ), Dop: în локъ de μεγαλομήτηρ.

Μεγαλομέρεια (ἡ), тъpime în пърцile вnвĭ totъ. [din

Μεγαломερὴς, έος (ὁ, ἡ), копpinzъtorъ de (saъ компвsъ din) marĭ пърцĭ; (în цen:) mare; търецъ. [μέγας, μέρος]. [de вnde

Μεγαломερῶς, adв: търецете. [ші

Μεγαломερία (ἡ), =Μεγαломέρεια.

Μεγαломήτηρ, -μητρὸς (ἡ), вnikъ despre tatъ saъ твmъ, (de avi Fpanц:) *grand' mère*. [μέγας, μήτηρ].

Μεγαλόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: [μέγας, μῆτις] чел кв mare iskвsinцъ.

Μεγαλόμισθος (ὁ, ἡ), чел кв mare платъ, сквmпъ. [μέγας, μισθὸς].

Μεγαλόμματος (ὁ, ἡ), чел кв marĭ окĭ. [μέγας, ὄμμα].

Μεγαломυκὴτης, ου (ὁ), Sхл: експл: a лвĭ ἐρίμυκος [μέγας, μύκη].

Μεγαλόνοια (ἡ), mare minte. [din

Μεγαλόνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кв mare (deosebitъ) minte. [μέγας, νόος].

Μεγαλοπάθεια (ἡ), mare sвfepinцъ, saъ лвпгъ рѣвdare. [μέγας, πάθος].

Μεγαλόπετρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв marĭ пietre, stînчĭ. [μέγας, πέτρα].

Μεγαλοπλούσιος, грam: în локъ de ...

Μεγαλόπλουτος (ὁ, ἡ), чел яв marĭ вогъцiĭ, foarte вогатъ; (ком:) прea грasъ. «Θύννων ὑπογάστρια—».At: [μέγας, πλοῦτος].

Μεγαλοποιέω -ω, вiit: -ήσω, гls: = Μεγαλύνω. [μέγας, ποιέω].

Μεγαλοπόλεμος (ὁ, ἡ), mare, вestitъ în pesвoiĭ, saъ пentpв pesвoaĭele sale. [μέγας, πόλεμος].

Μεγαλόπολις, εως (ἡ), mare (вestitъ,saъ прea попвlatъ) орашъ. [μέγας, πόλις.]. [de вnde

Μεγαλοπολίτης, ου (ὁ), локвitorъ de mare орашъ.

Μεγαλοπόνηρος (ὁ, ἡ), ѣкъторъ de marĭ вiклене ші реле faпte. [μέγας, πονηρὸς].

Μεγαλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв marĭ пічoare. [μέγας, ποῦς].

Μεγαλοпραγία (ἡ), = Μεγαλουργία. [ші

Μεγαλοπραγμοσύνη (ἡ), întreppindere de marĭ лвкрвrĭ. [din

Μεγαλοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), лвкрътorъ, întrepпinzъtorъ, saъ isвoditorъ de marĭ лвкрвrĭ. [μέγας, πράττω].

Μεγαλοπρέπεια (ἡ), търецiе. [ші

Μεγαλοπρεπεύομαι, вiit: -εύσομαι, (плц:) тъ портъ търец, faкъ пе mare. [din

Μεγαλοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), търецъ (кввenitъ ла mare), лвksosъ, ші чл: (iap part: desпre oam:) dapnikъ, ші чл: [μέγας, πρέπω]. [de вnde

Μεγαλοπρεπῶς, кв de mare кввiiцъ, saъ търецете, лвksos, ші чл:

Μεγαλοπτέρυγος, ші Μεγαλοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел кв marĭ apiпe. [μέγας, πτέρυξ].

Μεγαλόπτολις, ιος (ἡ), поеt: în локъ de μεγαλόπολις.

Μεγαλόπτωχος (ὁ, ἡ), mare (însemnatъ) съракъ. [μέγας, πτωχὸς].

Μεγαλόπυλος (ὁ, ἡ), грam: експл: a лвĭ тнλέπυλος. [μέγας, πύλη].

Μεγαλοπύρηνος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел кв mare sîmвre, saъ seminце. [μέγας, πυρὴν].

Μεγαλόῤῥαξ, αγος (ὁ, ἡ), чел кѫ марї вробоапе. [μέγας, ῥὰξ].

Μεγαλορῥέκτης, [μέγας, ρεῖω] ου (ὁ), (плц:) =Μεγαλουργὸς.

Μεγαλορῥημονέω -ῶ, вііт: -ήσω, ворвескѫ маре. [ші

Μεγαλορῥημονία (ἡ), = Μεγαλορῥημοσύνη. [ші

Μεγαλορῥημόνως, adв: кѫ ворве марї. [ші

Μεγαλορῥημοσύνη (ἡ), ворве марї, ѣлїре. [din

Μεγαλορῥήμων,, ονος (ὁ, ἡ), ворвіторѫ de ворве марї, лъѫdъросѫ. [μέγας, ῥῆμα].

Μεγαλόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел че аре, саѫ фаче марї рѫdъчинї. [μέγας, ῥίζα].

Μεγαλόῤῥινος (ὁ, ἡ), чел кѫ nasѫл маре [μέγας, ῥὶν]. 2) чел кѫ пїеле гроаѕъ. [μέγας, ῥινὸς].

Μεγαλόσαρκος (ὁ, ἡ), Sкр:= Πολύσαρκος. [μέγας, σάρξ].

Μεγαλοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ маре (трѫпеаскъ) търіе. [μέγας, σθένος].

Μεγαλοσμάραγος (ὁ, ἡ), = Ἐρισμάραγος. [μέγας, σμαραγή].

Μεγαλοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), маре sofistѫ, вestitѫ лїtepatorѫ. [μέγας, σοφιστής].

Μεγαλόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), чел кѫ марї (прea desfъкѫte, саѫ ѫmflate) маце, саѫ мърѫntаїеле din пъѫntрѫ; 2) чел кѫ маре inimъ, adікъ mapinimѫ, саѫ îndръzпецѫ; (ѫпе-орї) пекъжітѫ. [μέγας, σπλάγχνα, саѫ σπλάγχνον, inimъ].

Μεγαλοστάφυλος (ὁ, ἡ), грam: екѕил: a лѫї ἐριστάφυλος. [μέγας, σταφυλή].

Μεγαλόσταχυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѫ марї ѕпіче. [μέγας, στάχυς].

Μεγαλοστένακτος (ὁ, ἡ), =Μεγαλόστονος. [μέγας, στενάζω]

Μεγαλόστομος (ὁ, ἡ), чел кѫ гѫръ маре. [μέγας, στόμα].

Μεγαλόστονος (ὁ, ἡ), = Πολύστονος. [μέγας, στόνος].

Μεγαλοσύνη (ἡ), (плц:) мърime, саѫ мъріе. [μέγας].

Μεγαλοσφάραγος (ὁ, ἡ), поеt: = Μεγαλοσμάραγος. [μέγας, σφάραγος].

Μεγαλόσχημος, ші Μεγαλοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), маре îп forma sa, мърецѫ; (in цеп:) маре. [μέγας, σχῆμα].

Μεγαλοσώματος, ші Μεγαλόσωμος (ὁ, ἡ), ша ре ла трѫпѫ, трѫпешѫ. [μέγας, σῶμα].

Μεγαλότεχνος (ὁ, ἡ), маре îп apta sa. «Τὸ μεγαλότεχνον». D: Ал: мърime (’пълцime) de мешtешѫгѫ, саѫ артъ. [μέγας, τέχνη].

Μεγαλότης(ἡ),=Μέγεθος,мърime[μέγας].

Μεγαλότιμος (ὁ, ἡ), вrednikѫ, саѫ пъгашѫ de маре чinste. 2) foарte прецiosѫ, =Πολύτιμος. [μέγας, τιμή]. [de ѫnde

Μεγαλοτίμως, adв: кѫ маре чinste.

Μεγαλότολμος (ὁ, ἡ), foарte îndръznецѫ [μέγας, τόλμη].

Μεγαλοτράχηλος (ὁ, ἡ), маре (тарe) îп грѫmazѫ. [μέγας, τράχηλος].

Μεγαλουργέω -ῶ, вііт: -ήσω, fакѫ марї fапte. [ші

Μεγαλουργὴς, έος (ὁ,ἡ),=Μεγαλουργός.[ші

Μεγαλουργία (ἡ), мърime de fантъ, саѫ маре întрепрindере. [din

Μεγαλουργὸς (ὁ, ἡ), întрепрinzѫторѫ, саѫ ѕъвîршіторѫ de марї fапte. «Τὸ μεγαλουργὸν» in локѫ de ἡ μεγαλουργία. [μέγας, ἔργον»].

Μεγαλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), (грam:) арътатѫ маре, мърецѫ. [μέγας, φαίνω].

Μεγαλοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), (грam:) foарte лѫminosѫ. [μέγας, φέγγος].

Μεγαλόφθαλμος (ὁ, ἡ), =Μεγαλόμματος. [μέγας, ὀφθαλμὸς].

Μεγαλόφιλος (ὁ, ἡ), чел кѫ марї (пѫтерпічї) прietenї. [μέγας, φίλος].

Μεγαλόφλεβος (ὁ,ἡ), чел кѫ марї (гроаѕе) вine. [μέγας, φλέψ].

Μεγαλοφρονέω -ῶ, вііт: -ήσω, (кѫ dat: саѫ ѕіпгѫрѫ, саѫ кѫ преп:) мъ rîndeskѫ ’пал, мъ mîndpeskѫ; (fъръ kazѫ) амѫ ценеросѫ, маре ѕimцimîntѫ. [ші

Μεγαλοφρόνως, adв: кѫ mîndpie, саѫ mapinimie. [ші

Μεγαλοφροσύνη (ἡ), mindpie; саѫ цепcpositate, mapinimie. [din

Μεγαλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), mapinimѫ (de маре ѕimцimintѫ); саѫ mîndpѫ. «Τὸ μεγαλόφρον». Ksп: îп локѫ dc ἡ μεγαλοφροσύνη. [μέγας, φρήν].

Μεγαλοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че din natъръ аре маре minte, саѫ inimъ, ѕimцimîntѫ. [μέγας, φυή]. [de ѫnde

Μεγαλοφυία (ἡ), маре natѫралъ minte, iskѫѕinцъ, саѫ ѕimцimîntѫ.

Μεγαλόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ марї fрѫnze, саѫ foї. [μέγας, φύλλον].

Μεγαλοφυῶς, adв: кѫ маре iskѫѕinцъ. [μεγαλοφυής].

Μεγαλοφωνία (ἡ), маре гласѫ. [din

Μεγαλόφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, чел кѫ маре (тарe) гласѫ. [μέγας, φωνή].

Μεγαλοχάσμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѫ маре къскътѫръ (гѫръ). [μέγας, χάσμα].

Μεγαλόψοφος (ὁ, ἡ), (Sхл:) каре fаче

mape tpoпкъпitъръ, saŭ sromotŭ. [μέγας, ψόφος].

Μεγαλοψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ mape de sъflетŭ, mapinimŭ. [ші

Μεγαλοψυχία (ἡ), mъpime de sъflетŭ, mapinimie. [din

Μεγαλόψυχος (ὁ, ἡ), mape de sъflетŭ, mapinimŭ. [μέγας, ψυχή].-[de вnde

Μεγαλοψύχως, adв: кв mapinimie.

Μεγαλύνω, biit: -υνῶ, mъpeskŭ; лaвdŭ пpea mвлt; (miж:) mъ mъpeskŭ, mъ fълeskŭ, mъ mîndpeskŭ. [μέγας].

Μεγαλώδυνος (ὁ, ἡ), sxол: eкспл: a лвї περιώδυνος. [μέγας, ὀδύνη[.

Μεγαλώνυμος (ὁ, ἡ), чел че ape, saŭ adвче mape nвme; чел че se пpenвmeшte mape. [μέγας, ὄνομα].

Μεγαλωπὸς, [μέγας, ὤψ] ἡ, ὸν, noct: în локŭ de μεγαλόφθαλμος.

Μεγάλως, adв: mвлt, пpea mвлt. [bezї μέγας]. [de вnde

Μεγαλωστί, adв: ка вnŭ mape; în mape întindepe; mъpeцemte.

Μεγαλωσύνη (ἡ), Skp: în локŭ de μεγαλοσύνη.

Μεγαλωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), adвкъторŭ de mape folosŭ. [μέγας, ὄφελος].

Μεγάμυκος (ὁ, ἡ), гpam: eкспл: a лвї ἐρίμυκος. [μέγας, μύκη].

Μεγάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet:=Μεγαλήνωρ.

Μεγαπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), bpednikŭ, saŭ prîчinвitorŭ de mape жале. [μέγας, πένθος].

Μεγαρίζω, biit: -ίσω, konstpъїŭ sвtepanвл obїчnвitŭ ла serbъtoapea Tesmoforii-лор [bezї μέγαρον 2]. 2) imitŭ пе Μεγαpenї, saŭ sîntŭ de naptida лор.[Μεγαρεύς].

Μεγαρόθεν, adв: (лок:) de ла Megapa.[ші

Μεγαροῖ, adв:(лок:) ла Megapa.[Μέγαρα].

Μέγαρον (τὸ), (прînч:) salonŭ; (de вnde) naptea прînчînалъ a temплвлвї, = 'Ανάκτορος; (прin întind: ші maї de mвлteorї ла îm:) казъ mape, палатŭ; saŭ tъpnŭ. 3) sвtepanвл de ла serbъtoapea Tesmoforiiлор, în kape se apвпkaŭ пвpчеї. [ші

Μέγαρσις, εως (ἡ), nismъ; deokїape. [ші

Μεγαρτὸς, ὴ, ὸν, de nismвit, de pînnit. (întpeв: nвmaї komп: ἀμέγαρτος). [μεγαίρω].

Μέγας, [în afin: кв μέδω] μεγάλη, μέγα, (ак: μέγαν, їap чeлe-л-алte pervлat de ла neîntpeв: μεγάλος, ον; вokaт: μεγάλε, s' a гъsit o datъ nвmaї în Esix: компар: μείζων, sвпрл: μέγιστος) (desпpe omŭ) mape (în op че felŭ de mъpime, ad: A. desпpe bîpstъ). «'Εγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα, νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί». Od: B. (B'. desпpe statвръ) 'пaлtŭ. «'Ηύς τε μέγας τε». Om: «Μεγάθεϊ μέγας». Ep: «Γυνὴ καλή τε μεγάλη τε». Od: O. (O'. desпpe moралъ, saŭ soцialъ пвtepe, ad:) insemnatŭ, слъвitŭ, mape ші tape. «Οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς». Apstf: (bezї ші δυνατός). «Ζεῦ μέγιστε. Om: 2) (desпpe лвкр: A'. în лвцiime, ad:) întinsŭ, latŭ, largŭ. «Μέγας οὐρανός». Om: «Μέγας αἰγιαλός». Om: «Μέγα λαῖτμα θαλάσσης».Om: μεγάλη πόλις». Пл: «Μεγάλη τάφρος». Om: (B' f:r:) mвлtŭ, kovîpшitorŭ; pepede, гpozavŭ; (desпpe glasŭ) tape, ші чл: «Μέγα πένθος» Il: A. «Λόγον ἀφῆκα μέγαν». Пл: (ші ел:) «Λίην μέγα εἶπας». Od: Π. «Μέγα φρονεῖν». Лкs: «'Επὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως». Tвч: «Μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι». Il: A. «Μέγιστοι καιροί». Dm: чеї maї esenцialї. || (nexт:) μέγα, ші (компар:) μεῖζον, ші (sвпрл:) μέγιστον, ші (îm:) μεγάλα, adв: în локŭ de (maї întpeв: de kît) μεγάλως, mвлt, пpea mвлt. «Οὔλέ τε καὶ μέγα χαῖρε». Od: Ω. (ші кв компар:) «Μέγ' ἀμείνων». Om: foapte maї вnnŭ, saŭ maї deoseвitŭ. «Μέγα νήπιος». Il: Π. (ші кв întenцit:) «Μάλα («Λίην) μέγα». Il: O. ші Π. (desпpe glasŭ) tape, кв glasŭ mape. «Μέγα ἀϋτεῖν (ὀχθεῖν, ші чл:)». Om: «Οὐτοσί μὲν καλὸν καὶ μέγα φθέγγεται, φαῦλον δ' ἐγώ». Dm: «Φθέγγεται μέγιστον ἁπάντων». Dm: (ші desпpe distanцъ de локŭ) «Μέγα προθορών. Il: Ξ. (ші кв adв:) «Μέγα ἀνευθεν». Il: X. пpea denapte.

Μεγασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), =Μεγαλοσθενής.

Μεγασχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), (гlз:) чел кв maрї pвntърї, saŭ krъпътърї; saŭ mвлt, adînk pвntŭ, sîmiatŭ, saŭ krъпatŭ. [μέγας, σχίζω].

Μεγάτιμος (ὁ, ἡ), noet: bpednikŭ, saŭ adвкъторŭ de mape цinste; saŭ чел de mвлtŭ preцŭ, foapte preцiosŭ. [μέγας, τιμή].

Μεγάτολμος (ὁ, ἡ), =Μεγαλότολμος.

Μεγαυχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Μεγαλαυχής.

Μεγάφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de μεγαλόφρων.

Μεγεθοποιέω, -ω, biit. -ήσω, =Μεγαλοποιέω. [din

Μεγεθοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъторŭ de mъpime ла лвкрврї. [μέγεθος, ποιός].

Μέγεθος, εος -ους (τὸ), mъpime ('пълцime, volвminitate, întindepe, ші чл:); (fir:) mъpie, saŭ mъpeцie. [μέγας].

Μεγεθουργία (ἡ), = Μεγαλουργία, saŭ Μεγαλοποίησις. [μέγεθος, ἔργον].

Μεγεθόω -ῶ, biit: -ώσω, ші Μεγεθύνω,

вііt: -υνῶ, = Μεγαλύνω, търеskъ.

Μεγήρατος (ὁ, ἡ), поеt: = Πολυήρατος [μέγας, ἐράω]; saъ (dъпе алціі греш:) în локъ de...

Μεγήριτος (ὁ, ἡ), поеt: [μέγας, ἔρις] foapte de disпътat (de черtat пе dînsъл), преа dopitъ.

Μεγιστᾶνες (οἱ), чеї mai марї, magnaціі вре ънъї локъ. [ші

Μεγιστεύω, вііt: -εύσω, sîntъ чел маї маре dintre алціі. [μέγιστος].

Μεγιστόπολις, εως (ὁ, ἡ), поеt: foapte търіторъ (înflорitоръ) de ораше. [μέγιστος, πόλις].

Μέγιστος, η, ον, sъпрл: ал лъї μέγας, foapte маре.

Μεγιστότιμος (ὁ,ἡ), поеt: каре se въкъръ de foapte маре чinste. [μέγιστος, τιμή].

Μεγιστόφωνος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ foapte маре гласъ. [μέγιστος, φωνή].

Μηδεὶς, εἵσα, ἐν, Еол:, ші

Μηδέων, ουσα, ον, Ion: поеt: (къ ген:) înгрiжitоръ de чева; (în ген:) патроnъ; stъпînitоръ, саъ îmпъратъ. (прinч: парtч: de neîntр: μεδέω, саъ μέδημι=μήδομαι).

Μεδιμναῖος, α, ον, деопотрівъ къ о mikъ кілъ. [din

Μέδιμνος (ὁ, ші Ion: ἡ), овічнъітъ тъъъръ de семънътърї, о mikъ кілъ, de опотрівъ къ 48 хеніче. (чеа Sічелікъ ера къ а шаsса парte маї mikъ).

Μεδοίατο, Ion: în локъ de μέδοιντο, îm: de поſt: ал лъї ...

Μέδομαι, вііt: μεδήσομαι, поеt: =Μήδομαι, мъ rîndeskъ, înгрiжeskъ, meditъ, isвodeskъ.

Μέδουσα, ης (ἡ), поеt: fem: ал лъї μέδων.

Μέδω, вііt: μεδήσω, поеt: (foapte рар) stъпîneskъ, îmпъръцeskъ. (întрев: прinч: пъmаї парtч:) ...

Μέδων, οντος (ὁ), поеt: = Μεδέων. || (ъъъst:) domnъ, îmпъратъ.

Μέζεα (τὰ), поеt: =Μήδεα, пърціле цenitале.

Μέζων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de μείζων.

Μεθ-αιρέω -ῶ, вііt: -ήσω, (пех: μεθεῖλον, ші чл:) апъкъ ші еъ чева desпре парtea mea; прinzъ чева din аеръ (маї 'наinte de a къdea пе пъmîntъ). 2) skimвъ, прefакъ.

Μεθ-άλλομαι, вііt: -αλοῦμαι, sъръ пе d' asъпра, саъ asъпра, саъ în ърта къїва.

Μεθαμέριος (ὁ, ἁ), Dор: în локъ de μεθημέριος.

Μεθανδάνω, вііt: -αδήσω, поеt: плакъ întр' алтъ кіпъ; (în a 3: пеps: къ dat:)= Μεταδοκέω.

Μεθ-αρμόζω, вііt: -όσω, комвіпъ (dрerъ) чева întр' алтъ кіпъ, прefакъ. [de ъпdе

Μεθάρμοσις, εως (ἡ), дрецере, прefaчere întр' алтъ кіпъ.

Μεθ-αρμόττω, вііt: -όσω, At: în локъ de μεθαρμόζω.

Μεθέηκε, поеt: în локъ de μεθῆκε, пех: ал лъї μεθίημι.

Μεθεῖλον, пех: 2: ал лъї μεθαιρέω.

Μεθείω, Ion: поеt: în локъ de μεθῶ, пех: 2: de ъъп: ал лъї μεθίημι.

Μεθεκτέον, поsit: ал лъї μετέχω.

Μεθέκτης, ου (ὁ), (къ ген:) =Μέτοχος, пърtашъ. [ші

Μεθεκτικὸς, ἡ, ὸν, пъtinчosъ a se înпъртъші din чева. [ші

Μεθεκτὸς, ἡ, ὸν, din каре s'a înпъртъвіit, se înпъртъшеште, саъ se поate înпъртъші чinева. [μετέχω].

Μεθέλεσκε, поеt: în локъ de μεθήρει, а 3: sinг: пеps: de прел: ал лъї μεθαιρέω.

Μεθ-έλκω, вііt: -έλξω, (пех: μεθεῖλκυσα, шічл:) трагъ din, саъ în чеса-л-алтъ парte.

Μεθέμεν, Dор: în локъ de μεθεῖναι.

Μέθεν, Dор: поеt: în локъ de ἐμέθεν, ἐμοῦ.

Μεθέξις, εως (ἡ), înпъртъшire. [μετέχω].

Μεθέορτος (ὁ, ἡ), чел дъпе серъътоаре. [μετὰ, ἑορτή].

Μεθ-έπω, вііt: -έψω, (пех: μετέσπον, dе ъпde парtч: μετασπών, ші між: μετεσπόμην) поеt: (къ ак:) ърmezъ дъпе чinева; каътъ (къ окіі), ка съ гъseskъ чева; віъ, soseskъ ъпdева; (прin întind: ші авъs:) apдikъ чева, їаъ пе ътерії меї, саъ аsъпръ'мї; (stрът: къ ак: саъ dat: препоs: indip:) порneskъ чева asъпра къїва. «Τυδείδην μέθεπεν («Πατρόκλῳ μέθεπεν) ἵππους». Іл: Е. ші П. (вezї ші ἐφέπω, ші μετέρχομαι).

Μεθ-ερμηνεύω, вііt: -εύσω, трadъкъ dintр' о лімъ întр' алта.

Μεθ-έρπω, вііt: -ερπύσω, (пех: μεθείρπυσα) поеt: мъ tîrъskъ (мъ дъкъ) дъпе чinева, îl soseskъ.

Μέθεσις, εως (ἡ), лъsарe; пъръsire; чedарe, саъ înгъдъire. [μεθίημι].

Μεθεστᾶναι, în sinк: în локъ de μεθεστηκέναι, між: трe: de къ: de înf:, ші

Μεθεστὼς, ῶσα, ὡς, în sinк: în локъ de μεθεστηκώς, між: трe: de къ: de парtч: ал лъї μεθίστημι.

Μεθετέον, поsit: ал лъї Μεθίημι.

Μεθετικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, ле-

snivosă ла пъръsipe, saă vedape, înrъ-dзitopă. [μεθίημι].

Μέθη (ἡ), [μέθυ] вeцie.

Μθήκω, вiit; -ήξω, noet: în локă de μετέρχομαι, вiă, saă mъ dзkă, вrmeză dзne чinева.

Μεθ-ηλικιόομαι -σῦμαι, вiit: -ώσομαι, trекă dintp' o вîpstъ întp' alта. [de вude

Μεθηλικίωσις, εως (ἡ), trечepe dintp' o вîpstъ întp' alта.

Μέθημαι, (прел: μεθήμην) noet: (кв dat:) шeză întpe алцiї.

Μεθημερινός, ἡ, όν, ші Μεθημέριος (ὁ, ἡ), kape se faче zioa, saă пe toatъ zioa, чел de toate zилеле; (вne-orї) чел de astъ-zї, de zi. [μετὰ, ἡμέρα].

Μεθημοσύνη (ἡ), noet: пъръsipe, лeneвipe. [din

Μεθήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локă de μεθετικός; (прin întind:) лeneшă. [μεθίημι]

Μεθίδρυμαι, nas: tpe: de кв: ал лвї μεθιδρύω. [de вnde

Μεθίδρυσις, εως (ἡ), mзtapc, вkimвape de локă.

Μεθ-ιδρύω, вiit: -ύσω, stpъmзtă dintp'вnă локă întp' алтвл. || (nas:) вkimвă nosiцie, mъ stpъmзtă; (în цen:) =Μεθίστημι, -αμαι.

Μεθίει, 3; sinr: neps: de прел: xot:, ші

Μεθιέμεν, ші Μεθιέμεναι, noet: în локă de μεθιέναι, prez: dc înf: [ші

Μεθίεν, noet: în локă de μεθίεσαν, a 3: îm: neps: de прел: ал xot: лвї μεθίημι.

Μεθιζάνω, вiit: -ιζήσω, noet: în локă de μεθιδρύω, stpъmзtă.

Μεθ-ίημι, вiit: μεθήσω, (nex: μεθῆκα, ші miж: μεθηκάμην, tpe: dc кв: nas: μεθεῖμαι, ші neste-sъв: μεθείμην, ші чл:) = Ἀφίημι, лasă, пъръseskă; eptă, înгъdзїă; mъ petpară; skoцă чева de d'assпpa mea, saă din пъвntрвл meă; (dc вnde) цină, плînră, ші чл:; (prin întind:) вшврeză, isвъвeskă. || (nestp: saă сл: ші miж: кв цen: saă înf:) mъ sвnвїă, mъ лasă dзne алтвл, чedeză; mъ лeneвeskă; mъ лепъdă; (fъръ kază, saă ел:) înчeteză; nerpiжeskă. «Ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων». Ил: O. (ші fn парал:) «Εἴ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν». Ил: K. «Μὴ μ' ἔρεθε, μὴ σε μεθείω». Ил: Γ. (ші miж:) «Τὸν δ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι». Apstf: (ші fir:) Εἴ με μεθείη ῥίγος». Od: E. (ші nas:) «Οὐ γάρ μετίετο ὁ Γύγης, οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδεμίη». Ep: (ші кв înf: indip:) «Μέθες με ἰέναι ἐπὶ τήν θήρην». Ep: (saă кв ak: кв прeп:) «Μετίει τὸ ἅγιστρον εἰς μέσον τὸν ποταμὸν». Ep: (ші fir:). «Μετίει πολλὰ τῶν δακρύων». Ep: a върsat. «Περσίδα γλῶσσαν μετεὶς». Ep: вorвind. (ші fir:) «Τὸν φόρον μετίει τῇσι πόλισι». Ep: л' a eptat. «Τὰς ἁμαρτάδας αὐτοῖσι πάσας μετίημι». Ep: «Εἰ μετήσει τὴν ἀρχὴν, ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ τύραννος καταστήσεται». Ep: (ші кв цen: ел: dip:) «Οὐ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο». Ил: Λ. «Μετίεσαν τῆς χρησμοσύνης τὸ παράπαν». Ep: Μεθιέμεναι πολέμοιο (ἀλκῆς)». «Τῆς ἀπάτης οὐ μεθίει». Ап: (ші ел:) «Ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο». Ил: Δ. «Μεθιεῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι». Ил: K. (ші miж:) «Τοῦ δ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ». Евр: «Ἡνίκα τῶν γυμνασίων μεθίενται». Плт: (ші кв inf:) «Ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν». Ил; Ψ. «Ὅστις μεθίῃσι μάχεσθαι». Ил: N. (ші кв цen: saă dat: indip:). «Κῆρ ἄχεος μεθέηκα». Ил: P. amă вшврat. «Μεθῆκαν ἑαυτοὺς τῶν ἔργων». Ел: «Εἰ τόν δε Τρώεσσι μεθήσομεν». Ил: P. «Μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην». Ил: Ξ. «Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον». Ил: A. sъ se desmînie кв Ахілă. (ші fъръ kază). «Κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν». Ил: Ω.

Μεθ-ίπταμαι, вiit: μετα-πτήσομαι, вворă întp' алтъ пapte.

Μεθ-ιστάνω, (maї noă) în локă de...

Μεθ-ίστημι, вiit: μετα-στήσω, (nex: μετέστησα, ші miж: μετέστην, ші nas: μετεστάθην; miж: tpe: dc кв: μεθέστηκα, ші чл:) stpъmзtă, tpansnoptă; eksiлeză; (fir:) пpeлakă, || (miж:) вkimвă локă, (ші fir:) soaptъ, saă пърepe, (sistemъ); mъ stpъmзtă dintp' вnă локă întp'алтвл, плекă, mъ dзkă; (de вnde fir:) moрă; (în цen:) mъ пpeлakă. «Μεθιστάναι τινα πρὸς τὴν ὑπερορίαν». Xps: (ші miж:) «Μεταστησάμενος τὸν Σπιθριδάτην». Ksn: Τοὺς ἐναγεῖς μετεστήσαντο». Esx: (ші miж: de sine nas:) «Μετισταμένους ἐκ τῆς τάξεως». Ep: «Μεθίστασθαι ἐπὶ πόδα». Илв: a se înaпoїa. (ші fir: despre neînsвгл:). «Χωρία πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μεθεστηκότα». Ksn: (ші fir:). «Εἰς τὸν ἀδελφὸν μετέστησε τὴν ἀρχὴν». Пазs: «Μεταστήσων εἰς ἑαυτὸν ἅπαν τὸ κράτος». Грг: «Μεταστῆσαι γνώμην ἐξ ὀργῆς». Antf: «Οὐ ῥάδιον τὰ ἐκ παλαιοῦ τοῖς ἤθεσι κατειλημμένα μεταστῆσαι». Apst: «Ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω». Od: Δ. «Μεταστῆσαι τὴν πολιτείαν (τοὺς νόμους)». Ksn: (ші ел:) «Μετέστησαν (se înц: ἑαυτοὺς) εἰς δουλείαν». Плт: (ші кв цen:) «Μεθίστημι (se înц: ἐμαυτὸν) τοῦ χρώματος». Apst: mi se вkimпъ faца. (mi miж:) «Ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ

λόγον μετάστηθι». Пл: «Ἡ δημοκρατία μεθίσταται εἰς βίαν». Плв: (ші ел:) «Μεταστῆναι βίου (λύπης)». Евр: «Φρενῶν μεθέστηκας». (ші пas:) «Μετασταθεὶς τῶν πάρος φρενῶν». Евр: ешіndъ 'шї din minцї. «Μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων». Apstf: 2) (поеt: къ dat:) staў în міжлокъл оареκърора. «Αἰνείας δ'ἑτάροισι μεθίστατο». Іл: E.

Μεθὸ (în локъ de μεθ' ὅ), adв: пе врмъ; dвпе че...

Μεθοδεία (ἡ), (Sкр:) ші

Μεθόδευμα (τὸ), (плц:)=Μέθοδος, мешte швціре, внелtipe de міжлокъ; (fir:) amъціре, віклenie. [ші

Μεθοδευτὴς, οῦ (ὁ), мештешвцitорь (întреввінцъторь de metodъ în чева). [ші

Μεθοδευτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatикъ a afла міжлокъ, metodъ de a se мештешвці în чева,=Μεθοδικὸς. [din

Μεθ-οδεύω, вііt: -εύσω, врмъреskъ пе чіпева; (fir:) кавtъ къ amървntвл, черчетezъ (трактezъ) чева metodiчеште (къ кіпъ îndeшînatикъ, saў dвпе регвле). [μέθοδος].

Μεθ-οδηγέω -ῶ, вііt: -ήσω, кълъвzezъ пе чіпева афаръ din калеа sa, îl faкъ a se рътъчі.

Μεθοδικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, каре se фаче, saў фаче чева къ metodъ (къ кіпъ іввtitorь, ші dвпе регвле), metodiкъ. [ші

Μεθόδιον (τὸ), (спгр:) =Ἐφόδιον. [ші

Μεθοδίτης, ου (ὁ), (гл:)=Μεθοδευτὴς, metodiкъ (мештерь). [din

Μέθοδος (ἡ), врmъріре sпре къвtape de чева; (fir:) черчетape (прінч: de обїектъ штіінцifикъ); (прin întind:) регвлатъ міжлокъ, че întреввінцeazъ чіпева ла чева, ші трактаціа, saў instрвкція desпре aчeasta. «Καθάπερ εἴρηται ἐν τῇ μεθόδῳ τῇ πρὸ ταύτης«. Apst: [μετὰ, ὁδὸς].

Μεθολκὴ (ἡ), трацере (грехtatc) маїмвлтъ ла о парte. [μεθέλκω].

Μεθ-ομιλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) петрекъ (тръїeskъ) întре оаре-каре оаменї, amъ de апроапе релаціі къ dînшії.

Μεθορία (ἡ), кавtъ μεθόριος. [ші

Μεθορίζω, вііt: -ίσω, mъ вечіneskъ къ чінева, saў sîntъ девълташъ, пърtашъ în чева. [din

Μεθόριος, α saў ος, ον, чел dintре хотареле вре внзї локъ. «Μεθορία (sc ἵππ:) χῶρα)(ἡ),ші Μεθόρια(τὰ),». хотареле. [μετὰ, ὅρος].

Μεθ-ορμάω -ῶ, вііt: -ήσω, жвръ din ноў, режвръ пе чіпева. [μετὰ, ὅρκος].

Μεθ-ορμάω -ῶ, вііt: -ήσω, порneskъ peпede чева; (ші між:) пъвълeskъ în врта кавїва, saў dвпе чіпева.

Μεθορμίζω, вііt: -ίσω, (naвt:) transпortъ кораві ші чл:; (saў між:) mъ transпortъ dintp'внъ портъ întp' алтвл; (în цen:) skimвъ nosiцie, (ші fir:) soaptъ; (къ цen:) isбъвeskъ, (ші між:) mъ isбъвeskъ. «Τοῦ νῦν σκυθρωποῦ μεθορμιεῖ σε πίτυλος σκύφου». Евр: [μετὰ, ὅρμος].

Μέθυ, υος (τὸ), поеt: вінъ (прінч: dвлче, saў de мїере).

Μεθυδότης, ου (ὁ), поеt: дътъторь de вінъ; (епіt:) Dionisъ. [μέθυ, δίδωμι].

Μεθυδριὰς, [μετὰ, ὕδωρ] άδος (ἡ), nimfъ, zeiцъ de апе. [μετὰ, ὕδωρ].

Μεθυδώτης, ου (ὁ), поеt: în локъ de μεθυδότης.

Μεθύπαρξις, εως (ἡ), fiinца чea dвпе aчeastъ віацъ, saў віаца вііtoape. [din

Μεθ-υπάρχω, вііt: -άρξω, sîntъ în fiinцъ dвпе моарte.

Μαθυπέρβατος (ὁ, ἡ), (грam:) кввîntъ къ fігврї іпервate. [μετὰ, ὑπερβατὸν].

Μεθυπίδαξ, ακος (ὁ, ἡ), поеt: івворîtorь de вінъ кa din івворъ. [μέθυ, πίδαξ].

Μεθυπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Μεθυσφαλὴς. [μέθυ, πλάνη].

Μεθυπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поеt: ловітъ (атакатъ) de вінъ, вeатъ. [μέθυ, πλήττω].

Μεθ-υποδέομαι, οῦμαι, вііt: -ήσομαι, îmї скimвъ înкълцъmintea, mъ інкалцъ къ алта, saў къ a алтъїа.

Μεθ-υπο-δύομαι, вііt; -δύσομαι, mъ вîръ къ внъ свлъ свбціре вndева ші еъ dвпе алтвл.

Μεθυπόστρωσις, εως (ἡ), скimвare de ашterпвtъ. [μετὰ, ὑπόστρωσις].

Μεθύσης, ου (ὁ), Лкsfn: în локъ de μέθυσος. [ші

Μέθυσις, εως (ἡ), înвътape (акt: saў пas:). [din

Μεθύσκω, [μέθυ] вііt: μεθύσω, ші пas: μεθυσθήσομαι, (пех: ἐμεθύσθην) înвътъ пе чінева; (fir:) вdъ, моїъ чева îndestвл. || (пas:) mъ înвътъ. [de внde

Μέθυσμα (τὸ), къвtвръ înвътътoape.

Μεθυσοκότταβος (ὁ, ἡ), кот: бецівъ. [μέθυσος, κότταβος], =къ ...

Μέθυσος, η saў ος, ον, бецівъ. [μεθύω].

Μεθυσοχάρυβδις, εως (ἡ), къ ковîршіре бецівъ. [μέθυσος, Χάρυβδις].

Μεθύστερος, [μετὰ, ὕστερος] α, ον, поеt: în локъ de ὕστερος.

Μεθυστὴς, οῦ, ші Μεθυστὴρ, ῆρος (ὁ), = Μέθυσος. [de вnde

Μεθυστικὸς, ὴ, ὸν, апlекатъ ла веціс. [ші

Μεθύστρια (ἡ), fem: ал лъї μεθυστὴς.

Μεθυσφαλέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: тъ клетинъ din веціе. [din

Μεθυσφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: клetinatъ (каре втвлъ шовъіt, ші stъ съ казъ) de веціе. [μέθυ, σφάλλω].

Μεθυτρόφος (ὁ, ἡ), поеt: [μέθυ, τρέφω] = Οἰνοφόρος.

Μεθυχάρμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [μέθυ, χαίρω] їввіторъ de вінъ.

Μεθύω, (прел: ἐμέθυον, ші маї мвлтъ пв) [μέθυ] sînтъ вeатъ, съ мъ îпбътъ. «Νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικὼς». Od: Σ: (ші fir:) «Πληγαῖς μεθύων». Ткр: амецітъ de бътъї. (ші кв цеп: кв преп:) «Μεθύων ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης». Ksn: (ші кв dat:) «Μεθύει τῷ μεγάθει τῶν πεπραγμένων». Dm: (вezї ші μεθύσκω). 2) (кв dat:) sînтъ вine вdatъ, моїatъ îп чева «Βοείην μεθύουσαν ἀλοιφῇ». Іл: P:

Μειαγωγέω -ῶ, вііt: -ήσω, ofepъ (adвкъ îп жертfъ, съ вагъ de seamъ, дака este токма ла кîntаръ) віктіma Апатъріілор пвмітъ μεῖον (вezї zіч:). (fir:) «Μειαγωγήσω σου τὰς τραγῳδίας». Apstf: îцї воїъ критіка трацediіле. 2) (nestp:) трагъ маї пвцінъ (sînтъ маї вшоръ) ла квмпънъ (Sin: enist: 147:). [ші

Μειαγωγία (ἡ), ofepipe, съ кîntърipe de жертfа Μεῖον. [din

Μειαγωγὸς (ὁ, ἡ), ofepitоръ, съ кîntърitоръ de жертfа [μεῖον, ші ἄγω].

Μειδάω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: îп локъ de μειδιάω. [de вnde

Μείδημα (τὸ), поеt: îп локъ de...

Μειδίαμα (τὸ), сврîсъ; ші Μειδίασις, εως (ἡ), ші Μειδιασμὸς (ὁ), гля: сврîdepe, zîmбіре. [ші

Μειδίασμα (τὸ), гля: îп локъ de μειδίαμα. [din

Μειδιάω -ῶ, вііt: -άσω, сврîzъ, zîmвескъ; (fir:) sînтъ веселъ (лініштітъ ші чл:); (прin întind:) = Σαίρω, σέσηρα, pîzъ кв гвра къскатъ. «Κάρχαρον μειδήσας». Вавр: велindв 'шї колцїї. [din

Μεῖδος, [îп afin: кв ᾆδος, -εος -ους (τὸ), (neîntрев:) îп локъ de γέλως, pîsъ.

Μειζονάκις, adв: (плц:) îп локъ de πλεονάκις, маї de мвлte орї. [ші

Μειζονότης (ἡ),înсвшimea челвї маї маре, съ ковîршire îп кîtime (îппрот: de ἐλαττονότης). [ші

Μειζόνως, [μείζων] adв: =Μᾶλλον.

Μειζότερος, α, ον (Skp:) îп локъ de...

Μείζων, , ονος (ὁ, ἡ), компар: ал лвї μέγας, маї маре; маї de свs. || (next:) Μεῖζον, adв; îп локъ de μειζόνως.

Μείλας, поеt: (прea рар) îп локъ de μέλας.

Μείλιγμα (τὸ), міжлокъ атрътъторъ de мвлцвмire (плъчere, съ потоліре, îнблînzire); (de вnde) =Μέλισμα. [ші

Μειλικτήριος (ὁ, ἡ), пвtinчовъ, съ îндemînatікъ de a îнблînzi, a потолі мînie, (ad:) a атраце eptape. || Μειλικτήριον (τὸ), (se îпц: ἱερὸν) жертfъ ofepitъ спре атрацere de eptape. [ші

Μειλικτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = Μειλικτήριος. [ші

Μειλικτὸς, ὴ, ὸν, пвtinчosъ a se îнблînzi, a se потолі din мînie. [ші

Μείλικτρον (τὸ), поеt:=Μείλιγμα. [μειλίσσω].

Μειλινόεις, εσσα, εν, поеt: грет: îп локъ de μηλινόεις, съ=кв...

Μείλινος, η, ον, поеt: дълче ка мїереа, =Μείλιχος. [μείλιον].

Μείλινος, η, ον, поеt: îп локъ de μελλέϊνος.

Μειλιξις, εως (ἡ), îнблînzipe, потоліре de мînie. [μειλίσσω].

Μείλιον (τὸ), поеt: [μέλι] (s' a гъsit: пвмаї odatъ îп sinr:) ор че адъче плъчere, съ se дъ спре потоліре de мînie, съ îндatopape; (îп цеп:) даръ; одоръ.

Μειλίσσειο, поеt: îп локъ de μειλίσσεο -μειλίσσου, порвпч: пas: ал лвї...

Μειλίσσω, [μείλιον] вііt: -ίξω, поеt: (кв ак: dip: ші dat: съ рар цеп: съ inf: indip:) (дъпе чіч:) îнтреввінцезъ міжлоаче de îндвлчіре, съ плъчere къіре чіпева; (fir:) ворвескъ дълче, рогъ; (прin врm:) îнблînzeскъ, потолескъ мînia квіва; îндatopezъ; îндвплекъ. [de вnde

Μειλίχη (ἡ), кврсаоа, кв каре îшї îнfъшвраъ mîna rîontitopiї.

Μειλιχια (ἡ), блîndeце, блажinie; (îп рesвоіъ) молічіvне, трîndъвіс. [ші

Μειλίχιος, α съ ос, ον, (прінч: ші поеt:) дълче (ка мїereа); (de вnde fir:) мînгîitоръ, лінгвшitоръ, îндatоръторъ; потоліторъ de мînie; (despre omъ) дълче, блажінъ. «Ζεύς—». Павs: ші Пл: îп чinstea къріа se оferîa жертfа «Μειλίχια (τὰ), (se îпц: ἱερὰ) жертfъ спре потоліре de мînie. [μείλιχος]. [de вnde

Μειλιχίως, adв: кв кіпъ блажінъ, îнda-

torътorъ, ші чл: =Προσηνῶς.

Μειλιχόγηρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: [μείλιχος, γῆρυς] dълче-grъitorъ, saъ вorвitorъ.

Μειλιχόδωρος (ὁ, ἡ), noet: dървitorъ de dълчї, плъквte darврї; adвкътorъ de beселie. [μείλιχος, δῶρον].

Μειλιχομειδὴς, έος, ші Μειλιχόμειδος (ὁ,ἡ), noet: dълче-zîmвitorъ. [μείλιχος, μείδος].

Μειλιχόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: чел кв simцimîntъ, saъ disnosiцie dълче. [μείλιχος, μῆτις].

Μείλιχος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de μειλίχιος. [μειλίσσω].

Μειλιχόφωνος (ὁ, ἡ), noet:= Μειλιχόγηρυς. [μείλιχος, φωνὴ].

Μεῖον (τὸ), nexї: лвї μείων, маї mікъ; маї пццinъ; (de вnde || sввst:) жерtfa (овіч: oae), че se ofepїa ла serвътoapea Anatвpiilor de пъpinteле копілвлвї, каре se înвкpia întpe fpatopї (fiind къ овічпвїаъ ачештіа a stpira, къ este μεῖον, маї mікъ dekît гpевtatea чea хotъpîtъ).

Μεῖον (τὸ),=Μῆον, вnъ гелъ de плantъ.

Μειονεκτέω -ῶ, biit: -ήσω, amъ, saъ їаъ (în пartea mea) маї пццinъ dekît tpeввїе; (пpin вpm:) мъ пътввeskъ, мъ пъпъstвїeskъ; (în цen:) =Ἐλαττοῦμαι, sîntъ маї de жos. [μειονέκτης], [de вnde

Μειονέκτημα (τὸ), ачеea, întpв каре se aflъ чinева маї de жos de kît алтвл, (Fpanц:) desavantage.

Μειονέκτης, ου (ὁ), каре аре чева маї пццinъ de kît алтвл, linsitъ în чева, маї de жos. [ші

Μειονεξία (ἡ), авере de чева маї пццinъ, linsъ; (вne-opї nas:) пъпъstвipe. [μεῖον, ἔχω].

Μειόνως, [μείων] adв:=Ἐλαττόνως, saъ ἔλαττον, маї пццin.

Μειότερος, α, ον, noet: în локъ de μείων, маї mікъ, маї пццinъ.

Μειουρία (ἡ), чівntie de коadъ. [ші

Μειουρίζω, biit: -ίσω, sîntъ чівntъ de коadъ. [din

Μείουρος (ὁ, ἡ), [μείων, οὐρά] чівntъ de коadъ; (пвлъ) întpepвпtъ; (овіч: вepsъ) linsitъ de o silавъ ла sfîpшitъ.

Μειόφρων, ονος (ὁ, ἡ), пццinъ (skвptъ) de minte. [μείων, φρὴν].

Μειόω -ῶ, biit: -ώσω, =Ἐλαττόω, fакъ маї mікъ, маї пццinъ. [μείων].

Μειρακεύομαι, biit: εύσομαι, =Μειρακιεύομαι. [μείραξ].

Μειρακίδιον (τὸ), dim: ал лвї μειράκιον.

Μειρακιεξαπάτης, ου (ὁ), amъцitorъ de iinepї. [μειράκιον, ἐξ, ἀπάτη].

Μειρακιεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ portъ ка вnъ копілъ. [ші

Μειρακίζομαι, biit: -ίσομαι, = Μειρακιεύομαι. [din

Μειράκιον (τὸ), dim: ал лвї μείραξ, воїnічелъ. [de вnde

Μειρακιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ fакъ flъkъъ, saъ tpекъ din копілъpie în вîpstъ de жвnie.

Μειρακίσκη (ἡ), ші Μειρακίσκος (ὁ), dim: ал лвї μείραξ.

Μειρακιώδης, εος (ὁ,ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, notpівitъ ла (saъ кв пвptape de) жвne, копілъ, копілъposъ. [ші

Μειρακύλλιον (τὸ), dim: ал лвї [μειράκιον].

Μείραξ, [εἴρω, εἶρην] акος (ἡ), (пpinч:) fatъ (de 14—18 anї); (desпpe бъїецї ком:) în локъ de μειράκιον, воїnічелъ, flъkъїaшъ, жвne.

Μείρομαι, noet: (кв цen:) în локъ de ἀμείρομαι, sîntъ linsitъ, saъ de ἰμείρομαι, nofteskъ.

Μείρομαι, (fъpъ biit:) (nex: ἔμμορον, tpe: de кв: ἔμμορα) noet: (кв цen:) îmї їаъ partea, мъ înпъpтъшeskъ; їаъ, (ші маї noъ) înпapцъ пpin sopцї= Λαγχάνω; (de вnde || nas: tpe: pe кв:) Εἵμapται, saъ Μέμapται, ші neste-sъв: Εἵμapто, este, saъ epa вpsitъ, вkpisъ; (ші în partч:) «Εἱμαρμένος, ші (noet:) Μεpopнμένος, ші Μεμορμένος, η, ον, xotъpîtъ de вpsitopї. (de вnde) «Εἱμαρμένη» =Πεπρωμένη, soaptъ, вkpisъ, вpsitъ.

Μείς, μεινὸς (ὁ), Eол: saъ Ion: în локъ de μήν, μηνός.

Μείωμα (τὸ), [μειόω] linsъ, saъ kîtъ este маї пццinъ.

Μείων, ονος (ὁ, ἡ), компар: (перегл:) ал лвї μικρὸς, маї mікъ; маї пццinъ.

Μείωσις, εως (ἡ), înпвцînape; mîчipe.[ші

Μειωτικὸς, ἡ, όν, (ші ad:) -ικῶς, adвкътorъ de (saъ контpіввitorъ ла) înпвцinape, saъ mîчipe,=Ἐλαττωτικὸς. 2) gram: însemnътівъ de înпвцinape. [ші

Μειωτὸς, ἡ, όν, пвtinчosъ a se înпвцina, saъ mîчї, (ad:) npiimitorъ de înпвцinape, saъ mîчipe. [μειόω].

Μελάγγαιος (-γειος), ші At: Μελάγγεως (ὁ, ἡ), чел кв negpв, (пpin вpm:) вшorъ цъmîntъ. [μέλαν, γαῖα, saъ γέα].

Μελάγγυιος (ὁ, ἡ), noet: [μέλαν, γυῖον] чел кв negpe mъdълape.

Μελάγκαρπος (ὁ, ἡ), prodвкътorъ de negpe poade. [μέλαν, καρπός].

Μελάγκερος, ші (Al:) Μελάγκερως (ὁ, ἡ), чел кѫ negre коарпе. [μέλαν, κέρας].

Μελαγκορυφίζω, viit: -ίσω, кînтѫ ка ...

Μελαγκόρυφος (ὁ, ἡ), чел кѫ neагрѫ крeastѫ (saŭ капѫ); (de ѫnde || sѫѫst: бърѫ;) ѫnѫ felѫ denasъpe, векацînъ, че мъпînкъ smoкine. [μέλαν, κορυφή].

Μελάγκραινος, ші Μελαγκράνιος (ὁ, ἡ), noet: fъкѫtѫ, înnletitѫ din ...

Μελάγκρανις, [μέλαν, κρᾶνον] ιος (ἡ), ѫnѫ felѫ de папѫръ, saŭ porozѫ negrѫ în вîrfѫ.

Μελαγκρήδεμνος (ὁ, ἡ), noet: пѫрtѣtorѫ de neагрѫ легъtѫръ de капѫ, лъѕaтъ не ѫmerї. [μέλαν, κρήδεμνον].

Μελάγκρηπις, ιδος (ὁ, ἡ), пѫрtѣtorѫ de neагрѫ înкълцъminte. [μέλαν, κρηπίς].

Μελάγκροκος (ὁ, ἡ), noet: fъкѫtѫ (saŭ кѫ nînze) din neагрѫ бътѣіѫръ. [μέλαν, κρόκη].

Μελαγχαίτης, ου (ὁ), noet: чел кѫ negrѫ пърѫ, saŭ коатъ, saŭ (fir:) frѫnze. [μέλαν, χαίτη].

Μελάγχειμος, ші Μελάγχιμος (ὁ,ἡ), (prinч: naрte de пѫmîntѫ) рѫmasѫ eapna negrѫ (neninsѫ), не кînd чele dinnpежър sînt алвe de zъnadъ; (noet: în цen:) negrѫ. [μέλαν, χειμών].

Μελαγχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: пѫrtѣtorѫ de negre хаîne, înвръкаtѫ în negrѫ; (nринînтind:) жалпікѫ, tpistѫ. [μέλαν,χιτών].

Μελάγχλαινος (ὁ, ἡ), noet: înвръкаtѫ кѫ neагрѫ mantелъ, saŭ (în цen:) în negrѫ. [μέλαν, χλαῖνα].

Μελάγχλωρος (ὁ, ἡ), negrѫ-verde, snŭ negrѫ-галвенѫ. [μέλαν, χλωρός].

Μελαγχολάω -ῶ, viit: -ήσω, пѫtimeskѫ de меланхолie (sîntѫ неѫѫnѫ). [ші

Μελαγχολία (ἡ), меланхолie (de ачі); inoxondpie (неѫѫnie) din neагрѫ fiepe. [ші

Μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν, (ші adѫ:) -ικῶς, пѫtimaшѫ de, saŭ ѕѫnѫѕѫ, op dedѫѕѫ ла меланхолie. [din

Μελάγχολος (ὁ, ἡ), ѫnsѫ кѫ, saŭ amarѫ, вeninosѫ ка fiepea neагрѫ. «Ἦς—». Sof: [μέλαν, χολή]. [de ѫnde

Μελαγχολόω -ῶ, вîit: -ώσω, faкѫ печinева меланхолікѫ, saŭ adѫкѫ меланхолie. [ші

Μελαγχολώδης, εος (ὁ, ἡ), анлекатѫ ла меланхолie, меланхолікѫ.

Μελαγχρὴς, saŭ Μελαγχροὴς, ші Μελαγχροιὴς, έος noet:în локѫ de...

Μελάγχροος -ους (ὁ, ἡ), negrivosѫ ла faцъ. [μέλαν, χρόα, saŭ χροιὰ].

Μελάγχρως, ωτος, ші Μελάγχρωτος (ὁ, ἡ), =Μελάγχροος. [μέλαν, χρὼς].

Μελάγχυμος (ὁ, ἡ), чел кѫ negrѫ sѫкѫ, saŭ ѫmorѫ. [μέλαν, χυμὸς].

Μέλαθρον (τὸ), [μελαίνω] înвелitoapea kaseї; (прinч:) grinda чea mape (kosoроaва), каре цine înвелitoapea (вezї ші μεσόδμη); (прin înтind:) kasъ; кътаръ (odae). [de ѫnde

Μελαθρόφιν, noet: în локѫ de μελάθρου. [ші

Μελαθρόω -ῶ, viit: -ώσω, ѫnpiжinѫ (solidezѫ) чева прin grinzї marї.

Μέλαινα, ης (ἡ), fem: ал лъї μέλας. [de ѫnde

Μελαινίδες (αἱ), ѫnѫ felѫ de negriчoase кокіле (skoїчї de mape).

Μελαινόριν, ινος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ negrѫ nasѫ (saŭ чîokѫ, saŭ прѫъ). [μέλαινα, ῥίν].

Μαιλαινόφαιος (ὁ, ἡ), înkisѫ ла faцъ, negriчosѫ. [μέλαινα, φαιὸς].

Μελαίνω, [μέλας] viit: -ανῶ, negreskѫ; (прin înтind:) înѫnekѫ. «Τὴν φράσιν—». D: Ал:

Μελαμβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: negrѫ din прiчina adînчimiї, прea adînkѫ, înѫnepikosѫ. [μέλαν, βάθος]. (se konf: кѫ...

Μελαμβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), вънsitѫ кѫ negrѫ. [μέλαν, βαφὴ].

Μελάμβιος (ὁ, ἡ), gram: eksил: a лъї ἀμαυρόβιος. [μέλαν, βίος].

Μελαμβόρειος (εος), ου (ὁ, ἡ), [μέλαν, βορέας] ѫnѫ vîntѫ (krivъцѫ) рече, ші noposѫ.

Μελάμβροτος (ὁ, ἡ), noet: [μέλαν, βροτὸς] локѫitѫ de negri oamenї. || (ѕѫѫst:) =Ἀιθίοψ.

Μελάμβωλος (ὁ, ἡ), noet: (γῆ, пѫmîntѫ) чел кѫ negri вѫlgърї, saŭ вrasde. [μέλαν, βῶλος].

Μελαμπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: negrѫ înkegatѫ, vîptosѫ. «Χαλυὸς—». Esxл: [μέλαν, πήγνυμι].

Μελάμπεπλος (ὁ, ἡ), чел кѫ хаîna depe d'asѫnpa neагрѫ, înвръкатѫ în negrѫ. [μέλαν, πέπλος].

Μελαμπέταλος (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de μελάμφυλλος. [μέλαν, πέταλον].

Μελαμπόδιον (τὸ), елеворѫ, вощъцелѫ, кѫtкѫrigѫ (plantъ nѫmitъ aша de ла Μελάμπους, каре înтîї a înтpeвѫinцt'o de кѫръцenie).

Μελαμπόρφυρος (ὁ, ἡ), рошѫ înkisѫ. [μέλαν, πορφύρα].

Μελάμπτερος (ὁ, ἡ), =Μελανόπτερος.

Μελάμπυγος (ὁ, ἡ), [μέλαν, πυγὴ] чел кѫ пегрѫ (пъросѫ) шезѫтѫ; (пріп întind:) вітеазѫ, îndръzпецѫ, воїпікѫ. (înпрот: de λευκόπυγος).

Μελάμπυρον (τὸ), о пегіпъ, че ресаре п'întре грîѫ, (Fрапц:) *blè de vache*. (везї ші αἰγίπυρον). [μέλαν, πυρὸς].

Μελαμφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: пегрѫ ла ведере; întѫпекосѫ. [μέλαν, φάος]

Μελάμφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ пегре, саѫ dese frѫпze, desѫ, ѫтрросѫ. ‖ (sѫbst:) Μελάμφυλλον (τὸ), ѫпѫ felѫ de плапtъ (alt:) παιδέρως. [μέλας, φύλλον].

Μελάμφωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ înkisѫ (ръгѫшітѫ) глasѫ. [μέλαν, φωνὴ].

Μελαμψηφὶς, ἴδος (ὁ, ἡ), чел кѫ пегре пїetрічелс. «Ποταμὸς — ». Кал: [μέλαν, ψηφὶς].

Μέλαν, ανος (τὸ), пеѫт: ал лѫї μέλας. ‖ (sѫbst:) черпсалъ, ші чл; (везї μέλας).

Μελαναθὴρ, έρος (ὁ), ѫпѫ felѫ de въратікѫ грîѫ кѫ пегрѫ вїрfѫ, саѫ варвъ în sпікѫл sъѫ. [μέλαν, ἀθὴρ].

Μελαναιγὶς, ἴδος (ὁ, ἡ), поет: цііторѫ de пеагръ (înfрікошатъ) павъzъ; саѫ însoцітѫ кѫ îuтѫпекоазъ fѫрtѫпъ; (în цеп:) пегрѫ, саѫ грozавѫ. [μέλαν, αἰγὶς].

Μελαναίετος (ὁ), пегрѫ вѫлтѫрѫ. [μέλαν, αἰετὸς].

Μελαναιθὴρ, έρος (ὁ), =Μελαναθὴρ.

Μελαναυγέτις, ιδος (ἡ), поет: fem: ал: лѫї

Μελαναυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет:= Μελαμφαὴς. [μέλαν, αὐγὴ].

Μελάνδειρος (ὁ), [μέλαν, δειρὴ] ѫпѫ felѫ de пазъре кѫ rîтѫл пегрѫ.

Μελάνδετος (ὁ, ἡ), поет: ал кърѫїа mîперѫл, саѫ марціпеа de жѫр înпрежѫр, (în цеп:) легътѫра este пеагръ, саѫ de ферѫ. «'Ασπὶς (« Ξίφος)—». Esхл: ші Om: [μέλαν, δέω].

Μελανδίνης, ου (ὁ), поет: чел кѫ пегре (adînчї) вѫлтоаре. «Ποταμὸς—». Dion: [μέλαν, δίνη].

Μελανδόκος (ὁ, ἡ), поет: = Μελανοδοχεῖον.

Μελανδρύας, ου (ὁ), везї ші...

Μελάνδρυον (τὸ), пегреаца (inima) стежарѫлвї. 2) (fir: ка din пartea feцеї) лакердъ, (alt:) μελανδρύας (ὁ).

Μελάνδρυος (ὁ, ἡ), поет: (desпре копачї) чел кѫ μελάνδρυον (везї zіч: прец:), (ad:) векїѫ, вътрînѫ. [ші

Μελάνδρυς, υος (ὁ), ѫпѫ маре пеште de маре =Θύννος, (Лаt:) tѫпѫ. (de ѫпde μελανδρύας, везї μελάνδρυον 2). [μέλαν, δρὺς].

Μελανειμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sînтѫ înвръкатѫ în пегрѫ. [ші

Μελανειμονία (ἡ), пеагръ înвръкътminte. [din

Μελανείμων, ονος (ὁ, ἡ), пѫрtѫторѫ de пеагръ înвръкътminte. [μέλαν, εἶμα].

Μελανέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локѫ de μελαίνομαι, тъ înпегрескѫ. [μέλας].

Μελανήφατος (ὁ, ἡ), греш: în локѫ de μεγαλήφατος.

Μελανηφόρος (ὁ, ἡ), =Μελανοφόρος.

Μελανθέλαιον (τὸ), ѫпѫ de [μελάνθιον, ші ἔλαιον].

Μελάνθεμον (τὸ), ѫпѫ felѫ de плапtъ (din soїѫл тѫшъцелѫлвї). [ші

Μελανθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: пегрѫ ла floape (faцъ), пегрѫ. [ші

Μελάνθιον (τὸ), ѫпѫ felѫ de плапtъ (кѫ floarea вînътъ înkisъ), періпъ, tъчїѫпе, саѫ manъ (воалъ de грîѫ). [μέλαν, ἄνθος].

Μελάνθριξ, -τριχος (ὁ, ἡ),= Μελάντριχος.

Μελάνθρυον (τὸ), греш: în локѫ de μελάνθιον.

Μελанία (ἡ), пегреацъ. [ші

Μελанίζω, віit: -ίσω, ѫатѫ în пегрѫ, sîntѫ кат пегрічосѫ. [μέλαν].

Μελάνιον (τὸ), віореа вînътъ înkisъ, пегрічоасъ. [μέλας, ἴον].

Μελάνιππος (ὁ, ἡ), чел кѫ каї пегрі (ла тръѫѫръ). [μέλαν, ἵππος].

Μελανόγραμμος (ὁ, ἡ), чел кѫ пегре лініі. [μέλαν, γραμμὴ].

Μελανοδοχεῖον (τὸ), кълътърї. [μέλαν, δέχομαι]. (везї ші μελανδόκος).

Μελανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), пегрічосѫ ла faцъ. [μέλαν, εἶδος].

Μελανοείμων, ονος (ὁ, ἡ), = Μελανείμων.

Μελανόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), поет: (ναῦς, корабіе) кѫ пегре въпчї de шедере пептрѫ вîслашї. [μέλαν, ζυγός].

Μελανόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ пърѫ пегрѫ. [μέλαν, θρὶξ].

Μελανοκάρδιος (ὁ, ἡ), пегрѫ ла inimъ, крѫdѫ, саѫ грozавѫ. «Πέτρα—». Apstf: [μέλαν, καρδία].

Μελανοκόμης, ші Μελανόκομος, ου (ὁ, ἡ), чел кѫ пърѫ пегрѫ. [μέλαν, κόμη].

Μελανόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ лînъ неагръ. [μέλαν, μαλλὸς].

Μελανόμματος (ὁ, ἡ), чел кѫ окї пегрі. [μέλαν, ὄμμα].

Μελανονεκυείμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: ком: пѫрtѫторѫ de неагръ морtалъ (жалпікъ)

înвръкъminte; (în цen:) grozavъ, selвatikъ. [μέλαν, νέκυς, εἷμα].

Μελανονεφὴς, έος (ὁ, ἡ), gram: eksпl: a lвї κelainefής. [μέλαν, νέφος].

Μελανοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtorъ de negrв, negritorъ de чева. [μέλαν, ποιὸς].

Μελανόπτερος, ші Μελανοπτέρυγος, ші Μελανοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел кв negre apine. [μέλαν, πτερὸν, ші πτέρυξ].

Μελανορράβδωτος (ὁ, ἡ), въrgatъ кв negrв. [μέλαν, ράβδος].

Μελανόρριζος (ὁ, ἡ), чел кв negre ръdъчinї. [μέλαν, ῥίζα].

Μελανόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кв neagrъ karne. [μέλαν, σὰρξ].

Μελάνοσσος (ὁ, ἡ), noet: [μέλαν, ὄσσε] =Μελανόφθαλμος.

Μελανόστερνος (ὁ, ἡ), чел лв negrв (пъrosъ) пїentъ. [μέλαν, στέρνον].

Μελανόστερφος (ὁ, ἡ), noet: akoperitъ кв neagrъ пїele. [μέλαν, στέρφος].

Μενανόστολος (ὁ, ἡ), [μέλαν, στολὴ] înвръkatъ în negrв.

Μελάνοστος, în локъ de μελανόστεος (ὁ, ἡ), чел кв oase negre. «Αἰετοῦ μελανόστου (алцїї μελανόσσου) θηρητῆρος». Іл: Ф: [μέλαν, ὀστέον -οῦν]

Μελανοσυρμαῖος (ὁ, ἡ), kom: enit: ал Eцiinteпiлor пentrв neagra въstвръ (din negre ръdikї fъkвtъ ші nвmitъ) sipmea, че овічпвїаъ а вea de кърцenie. [μέλαν, συρμαία].

Μελανοτειχὴς, έος (ὁ, ἡ),= Μελαντειχὴς.

Μελανότης (ἡ), negreaцъ. [μέλας].

Μελανουρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї...

Μελάνουρος (ὁ, ἡ), чел кв koadъ neagrъ. (de вnde ‖ sвbst:) вnъ felъ de пeшte, мелапвръ. 2) вnъ felъ de вeninosъ шарпе. [μέλαν, οὐρὰ].

Μελανόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кв okї negri. [μέλαν, ὀφθαλμὸς].

Μελανόφλεψ, εβος (ὁ, ἡ), чел кв negre вine. [μέλαν, φλέψ].

Μελανοφορέω -ῶ, вiit: ήσω, portъ negre. [din

Μελανοφόρος (ὁ, ἡ), пвrtъtorъ de negre. [μέλαν, φέρω].

Μελάνοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кв negre snprînvene. [μέλαν, ὀφρύς].

Μελανόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв negrв (крвdъ, netpeвnikъ) sвfletъ. [μέλαν, φρήν].

Μελανόφυλλος (ὁ, ἡ), = Μελάμφυλλος.

Μελανόχλωρος (ὁ, ἡ), = Μελάγχλωρος.

Μελανόχρεες, noet: îm: (nерлг:) ал лвї

Μελανοχροὴς, έος, noet: în локъ de ...

Μελανόχροος -ους, ші

Μελανόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Μελάγχροος.

Μελανόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Μελαίνω.

Μέλανσις, εως (ἡ), negripe. [μελαίνω].

Μελάνσπερμον (τὸ), = Μελάνθιον. [μέλαν, σπέρμα].

Μελαντειχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кв zidвrile negre, întвnekosъ. [μέλαν, τεῖχος].

Μελάντερος, α, ον, kompar: ші Μελάντατος, η, ον, sвnpл: ал лвї μέλας.

Μελαντηρία (ἡ), o metalikъ (fosilъ) negreaлъ a чismarilor, ші чл:, калаїканъ. (bezї ші χάλκανθος). [μελαίνω].

Μελαντραγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape neagrъ faцъ, ші se mъnînkъ. (enit: ал smokinелор). [μέλαν, τρώγω].

Μελάνυδρος (ὁ, ἡ), (πηγὴ, fîntînъ) a квpia апъ este, saъ se nape din prîvina adînvimiї neagrъ. [μέλαν, ὕδωρ].

Μελάνω, (fъrъ вiit:) noet: în локъ de μελαίνομαι.

Μελανωπὸς (ὁ, ἡ), negrîvosъ ла faцъ. [μέλαν, ὤψ].

Μελάνωσις, εως (ἡ), negripe. [μελανόω].

Μελανώτερος, α, ον, kompar: ал лвї μέλας.

Μελάρρινος, (ὁ, ἡ), noet: чел кв neagrъ пїele. [μέλας, ῥινός].

Μέλας, ανος (ὁ), (fem: μέλαινα, ші next: μέλαν; kompar: μελάντερος, ші pap μελανώτερος, sвnpл: -τατος) negrв; (în цen:) înkisъ ла faцъ; întвnekosъ; (prin întînd:) grozavъ; (fir:) anevoe de înцeles. «Λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις». Tкp: «Ναῦς («Γαῖα) μέλαινα». Om: «Μελάντερον ἠΰτε πίσσα». «Οἶνος («Κισσὸς) μέλας». Лкв. «Μέλαν αἷμα». Om: ші Tкp: «Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντί, καί ἀγραπτὰ ὑάκινθος. Tкp: «Μέλαν ὕδωρ». Tкp: adînkъ. «Μέλας θάνατος». Om: «'Οδύναι μέλαιναι». Om: «Φρένες μέλαιναι». Om: adînчї. «Μέλαν φώνημα». D: Kas: înчetъ (înpot: de λαμπρόν). ‖ (next:) Μέλαν, (sвbst:) чerneaлъ; negreaцa (лвminiga) okївлвї; ші =Μελάνδρυον (bezї ziч:).

Μέλασμα (τὸ), negreaлъ. [ші

Μελασμὸς, (ὁ), negripe. [μελαίνω].

Μέλδομαι, (fъrъ вiit:) noet: topeskъ, saъ mъ topeskъ.

Μέλε, în локъ de ἔμελε, a 3: neps: de прєл: ал лвї μέλει.

Μέλε, în локъ de μέλεε, вokt: ал лвї μέλεος (totdввna în sensъ de къipe, saъ mînrîїepe) sъpaчe, sъpmane.

Μελεάγρια (τὰ), вnъ felъ de plantъ. [ші

Μελεαγρὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de пasъ-

pe, къркъ, (Fpanц:) pintade. [μέλεος, ἄγρα].

Μελεάζω, вiit: -άσω, îmĭ fopmezъ глaзъл дъпе вĭepsъ, (Fpanц:) moduler. [μέλος].

Μελεδαίνω, (fъpъ вiit:) Ion: ші noet: (къ цen: saŭ ак:) îmĭ nasъ, amъ гріжъ; (къ infin:) noftesкъ, dopesкъ; (къ ак:) кaвтъ, înгріжeskъ. [din

Μελέδη (ἡ), Ion: = Μελέτη, гріжъ, îngріжire.

Μελέδημα (τὸ), noet: овĭектъ de гріжъ, saŭ de rîndipe. [ші

Μελεδήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: (къ цen:) înгріжitopъ desnpe, saŭ окъпатъ de чева. [μελεδαίνω].

Μελεδὼν, ῶνος (ὁ), = Μελεδώνη. 2) = къ...

Μελεδωνεὺς, έως (ὁ), noet: = Μελεδωνὸς. [din

Μελεδώνη (ἡ), noet: гріжъ; înгріжire de чева. [μελέδη]. [de вnde

Μελεδωνὸς (ὁ), = Κηδεμὼν, înгріжitopъ, cnistatъ, ші чл:

Μέλεθρον (τὸ), noet: (pap) în локъ de μέλαθρον. saŭ 2) [μέλος] легътъръ, пентъ, кътъшъ, ші чл:

Μέλει, saŭ μέλεται, вiit: μελήσει, μελήσεται, (tpe: de къ: μεμέληκε) neneps: (къ dat:) îmĭ nasъ, mъ intepeseazъ, ші чл: (vezĭ μέλω).

Μελεΐζω, вiit: -ίσω, noet: în локъ de μελίζω. [μέλος].

Μελέϊνος, η, ον, fъкътъ din лемнъ de fpasinъ. [μελία].

Μελεϊστὶ, adв: noet: în локъ de μεληδὸν, în въкъцĭ. [μελεΐζω].

Μελεοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: тікълосъ din natimile sale. [μέλεος, πάθος].

Μελεόπονος (ὁ, ἡ), noet: [μέλεος, πόνος] =къ преч:

Μέλεος, α, ον, noet: [ἠλεὸς, saŭ ἔλεος] zadapnikъ; nerĭoвъ; вrednikъ de milъ, тікълosъ.

Μελεόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел че se rîndeште реле, вredniче de milъ; saŭ тікълosъ пентръ челе че ape în rîndъл saŭ mintea sa. [μέλεος, φρήν].

Μελεσίπτερος (ὁ, ἡ), noet: вĭepsвitopъ npin apipele sale. «Ἀκρὶς—». Enгр: [μέλος, πτερόν].

Μέλεται, вiit: μελήσεται, vezĭ μέλει.

Μελετάω -ῶ, вiit: -ήσω, înгріжeskъ; mъ кipnzвĭeskъ; meditъ чева; mъ îndelетniчeskъ къ sialицъ a fače, saŭ a înвъца чева; (în цen:) mъ denpinzъ ла чева. [din

Μελέτη (ἡ), [μέλει] гріжъ, saŭ npeînгріжire; sialицъ, окъпацie în чева; meditaцie, stъdiŭ, saŭ denpindepe. 2) în лode μελέτημα; (naptik:) къвîntъ komпъsъ de чinева supe denpindepe saŭ fалъ.

Μελέτημα (τὸ), овĭектъ de кълетape, saŭ de meditaцie supe denpindepe. [μελετάω].

Μελετηρὸς, ὰ, ὸν, аплекатъ, saŭ kontpiввitopъ ла meditape, saŭ sepioasъ rîndipe, denpindepe mi чл: «Συνουσίαι μελετηραὶ». Filstp: конворвirĭ sepioase. [μελέτη].

Μελετητέον, nosit: ал лвĭ μελετάω.

Μελετητήριον (τὸ), локъ de meditape, saŭ stъdiepe. 2) matepie de meditape. [ші

Μελετητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, saŭ aплекатъ ла meditape. [ші

Μελετητὸς, ἡ, ὸν, пе каре noate чinева, saŭ tpеввĭe a medita (a înвъца npin meditape). [μελετάω].

Μελέτω, a 3: sinr: neps: de порвnч: ал лвĭ μέλει.

Μελέτωρ, ορος (ὁ), =Μελεδωνὸς, înгріжitopъ de.... [μέλει].

Μέλη (ἡ), вnъ felъ de пахаръ.

Μεληδὸν, adв: în въкъцеле. [μέλος].

Μεληδὼν, όνος (ἡ), = Μελεδὼνη, гріжъ. 2) вĭepsъ, вĭepsвipe [μέλος].

Μέλημα (τὸ), [μέλω] овĭектъ de înгріжire (de dparoste). 2) =Μέλησις, înгріжire.

Μελήσει, вiit: ал лвĭ μέλει.

Μελησίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: desnpe каре aŭ гріжъ (se intepeseazъ) oameniĭ; (npin înțind:) însemnatъ, penвmitъ. [μέλησις, βροτὸς].

Μέλησις, εως (ἡ), [μέλει] înгріжire; npeînгріжire; sialицъ.

Μελητέον, nosit: ал лвĭ μέλει.

Μέλι, ιτος (τὸ), (de avi) mĭere. «Μέλιτος γλυκίων αὐδὴ». Om: «Καὶ τὸ μέλι κόρον ἔχει». Пров: «Μέλι καλάμινον». Ap: zaxarъ. «Ὑον μέλι». Полien: mana Persilop.

Μελία (ἡ), вnъ felъ de копачĭ (din каре пікъ medikala manъ), (Fpanц:) melèze, вnъ felъ de fpasinъ. 2) sвliцъ din лemnъ de fpasinъ. 3) (îm:)=Μελιὰς.

Μελιοδὴς, έος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de μελιηδὴς.

Μελιὰς, άδος (ἡ), (npinч: ла îm:) nimfe de пъdвrĭ, (alt:) Ἁμαδρυάδες. [μελία].

Μελιβόας, ου (ὁ), noet:= Ἡδοβόας, dвлче ла глasъ. [μέλι, βοὴ].

Μελίβρομος (ὁ, ἡ), noet: [μέλι, βρέμω] dвлче sвnъtopъ (mвrmвitopъ).

Μελιγαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (Dop: în локъ de μελιγηθὴς) noet:dвлче, плъкътъ ка mĭepea.

Μελίγδουπος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ ѕѣпеtѣ плъкѣtѣ. [μέλι, γδοῦπος].

Μελίγηρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: [μέλι, γῆρυς] dѣлче ла гласѣ.

Μελίγληνος (ὁ, ἡ), noet: [μέλι, γλήνη] чел кѣ dѣлчї окї.

Μελίγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: dѣлче ла лімвъ. [μέλι, γλῶσσα].

Μέλιγμα (τὸ), Dop: noet: în локѣ de μέλισμα.

Μελίδουπος (ὁ, ἡ), noet: =Μελίγδουπος. [μέλι, δοῦπος].

Μελιειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în гелѣл mїерії, ка mїерea. [μέλι, εἶδος].

Μελίεφθος (ὁ, ἡ), [μέλι, ἕψω] fїерtѣ кѣ mїере.

Μελίζω, вііt: -ίσω, desmъdѣлezѣ, taїѣ în кѣкъцї. 2) formezѣ mъdѣлареле трѣпѣлвї [μέλος, mъdѣларѣ]. 2) (maї des) tonezѣ, taktezѣ глаѕѣл dѣпе вїерѕѣ, (Fpanц:) moduler; (în цеп: ші maї de mѣлte orї în miж:) kîntѣ, вїерѕвїeskѣ. [μέλος, вїерѕѣ]..

Μελίζωρος (ὁ, ἡ), noet: = Μελίκρατος. 2) (pap) =Μελιηδὴς. [μέλι, ζωρὸς].

Μελιηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: nъѕkѣtѣ (pesъpitѣ) din fpasinѣ. [μελία, γένος].

Μελιηδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: dѣлче ка mїерea. [μέλι, ἡδύς].

Μελίθρεπτος (ὁ, ἡ), хрънitѣ (крeѕkѣtѣ) кѣ mїере. [μέλι, τρέφω].

Μελίθροος -ους (ὁ, ἡ), noet: =Μελίφωνος. [μέλι, θρόος].

Μελίινος, η, ον, =Μελέϊνος.

Μελικήρα (ἡ), =Μελίκηρον (2). [ші

Μελικηρία, ші Μελικηρὶς, ίδος (ἡ), ѕnѣ гелѣ de вѣвъ dѣлче (de капѣ), din каре кѣрце o matepie ка mїерea. [din

Μελίκηρον (τὸ), fагѣрѣ de mїере. 2) (fїr) oѕъле пѣрпѣреї ші алтор кокіле (ѕкоїчї de mape). [μέλι, κηρός].

Μελίκομπος (ὁ, ἡ), noet: = Μελίγδουπος. [μέλι, κόμπος].

Μελικὸς, ἡ, ὸν, kîntatѣ, ѕаѣ kîntъtорѣ кѣ вїерѕѣ. [μέλος].

Μελίκρας, ατος (τὸ), = Μελίκρατον. [ші

Μελίκρατος, ші Ion: Μελίκρητος (ὁ, ἡ), amestekatѣ кѣ mїере. || (ѕвѣѕt:) Μελίκρατον (τὸ), o amestekъtъръ (въѕtъръ) de mїере кѣ апъ, (алт:) ύδρομέλι, (Тѣрч:) шербетѣ. [μέλι, κεράννυμι].

Μελίκταινα, ης (ἡ), noet: (ѕаѣ греш:) în локѣ de μελίταινα.

Μελικτὰς, ᾶ (ὁ), Dop: în локѣ de μελιστὴς.

Μελιλώτινος, η, ον, fъkѣtѣ din...

Μελίλωτον (τὸ), ші Μελίλωτος (ὁ), ѕnѣ гелѣ de плantъ, tpifoїѣ, floapea кърѕїа mipoѕъ a mїере. [μέλι, λωτός].

Μελίμηλον (τὸ), ѕnѣ гелѣ de търѣ dѣлче. [μέλι, μῆλον].

Μελίνη (ἡ), ѕnѣ гелѣ de ѕemъпътъръ din ѕoїѕл meїѕлвї. (вezї ші ἔλυμος).

Μέλινον (τὸ), = Μελίταινα.

Μέλινος, η, ον, =Μελέϊνος.

Μελινοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtорѣ de (хрънitѣ кѣ) [μελίνη, ші φάγω].

Μελίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: копілѣ, (ad:) prodѣктѣ de mїере. [μέλι, παῖς].

Μελίπηκτον (τὸ), ѕnѣ гелѣ de dѣлчеацъ de mїере înkeratъ, пелtea. [μέλι, πήγνυμι].

Μελίπνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ dѣлче mipeѕѣ, =Ἡδύπνοος. [μέλι, πνοή].

Μελιπτέρωτος (ὁ, ἡ), noet: dѣлче-ѕвѣръторѣ. «Μέλος μουσῶν—». At: [μέλι, πτερόν].

Μελιῤῥαθάμιγξ, ιγγος, noet: [μέλι, ῥαθάμιγξ] în локѣ de...

Μελίῤῥοος -ους, ші Μελίῤῥυτος (ὁ, ἡ), пікъторѣ, кѣргъторѣ de mїере, ѕаѣ dѣлче ка mїерea. [μέλι, ῥέω].

Μελίσδω, вііt: -ιξῶ, Dop: în локѣ de μελίζω,, вїерѕвїeskѣ, kîntѣ. [μέλος].

Μελίσκιον (τὸ), =Μελύδριον.

Μέλισμα (τὸ),вїерѕвіре, kîntape. [μελίζω].

Μελισμάτιον (τὸ), diш: ал лвї μέλισμα.

Μελισμὸς (ὁ), desmъdѣлape. 2) (mѣѕ:) kîntape, ѕаѣ modifikaцie de вїерѕѣ, (Fpanц:) modulation. [μελίζω].

Μελίσπονδος (ὁ, ἡ), noet: але кърѕїа лівацїї ѕе fак кѣ mїере, ѕаѣ шерветѣ. [μέλι, σπονδή].

Μέλισσα, ης (ἡ), алвінъ. 2) (fїr: ші mistep:) preotiцъ (прінч: a Чepeѕeї, вezї ші μελισσονόμος, ші ἐσσήν); (în цеп:) ѕѣflетѣ кѣratѣ (ка ал iniцiaцілор). 3) noet: (прin întind:) în локѣ de [μέλι].[de ѕnde

Μελισσαῖος, α, ον, релатівѣ кѣ, ѕаѣ fъкѣtѣ de алвіne. || (fem:) noet: алвінъ. [ші

Μελίσσειος (ὁ, ἡ), =Μελισσαῖος. [ші

Μελισσεὺς, έως (ὁ), = Μελισσουργός, ші Μελισσονόμος (вezї ziч:). [ші

Μελισσήεις, εσσα, εν, noet: плінѣ (богатѣ) de алвіne.

Μελίσσιον (τὸ), dim: ал лвї μέλισσα. 2) poїѣ, ѕаѣ ѕtѣпѣ. [din

Μελίσσιος (ὁ, ἡ), =Μελίσσειος.

Μελισσοβότανον (τὸ), = Μελίταινα, melisъ. [μέλισσα, βότανον].

Μελισσόβοτος [μέλισσα, βόσκω] (ὁ, ἡ), (прopapoкѕ:) пъѕkѣtѣ de алвіne; (de ѕnde ѕѣѕt: neѕt:) =Μελισσοβότανον. 2) (napoкѕ:) = кѣ...

Μελισσοκόμος (ὁ, ἡ), = Μελισσουργὸς. [μέλισσα, κομέω].

Μελισσόκρας, ατος (ὁ, ἡ), poet: =Μελιτόκρας. [μέλισσα, κεράννυμι].

Μελισσονόμος (ὁ, ἡ), =Μελισσοκόμος. 2) (în Apstf:) vea dintîĭ din preotiţele Dianeĭ (vezĭ μέλισσα). [μέλλισσα, νέμω].

Μελισσοπολέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ ...

Μελισσοπόλος [μέλισσα, πέλω], ші

Μελισσοπόνος (ὁ, ἡ), [μέλισσα, πόνος].= Μελισσοκόμος.

Μελισσόῤῥυτος (ὁ, ἡ), poet: κărgătorŭ de albine. «Νασμοὶ μελισσόῤῥυτοι». Opf: pîrae de mĭere. [μέλισσα, ῥέω].

Μελισσοσόος (ὁ, ἡ), poet: păstrătorŭ, skătitorŭ de albine. [μέλισσα, σόος].

Μελισσότευκτος (ὁ, ἡ), poet: lăcrată (konstrăită) de albine. «Κηρίον — ». Hind: [μέλισσα, τεύχω].

Μελισσότόκος (ὁ, ἡ), (paroks:) păsкătorŭ, ші (proparoks:) păsкătă de albine; (poet:) dulce. «Ὕμνος — ». Engr: [μέλλισσα, τόκος].

Μελισσοτροφεῖον (τὸ),=Μελισσουργεῖον.[din

Μελισσοτρόφος (ὁ, ἡ), xrănitorŭ de albine,= Μελισσουργὸς. [μέλισσα, τροφή].

Μελισσουργεῖον (τὸ), lokŭ, unde sînt aşezaţĭ stupiĭ, stupinъ. [ші

Μελισσουργέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ stăpărŭ. [ші

Μελισσυργία (ἡ), stăpărie, (ad;) treaba stăpărăluĭ. [ші

Μελισσουργικὸς, ἡ, ὸν, atingătorŭ de stăpărie. [din

Μελισσουργὸς (ὁ, ἡ), lucrătorŭ (întrebuinţătorŭ) de stupĭ, stăpărŭ. [μέλισσα, ἔργον].

Μελισσοφάγος (ὁ, ἡ), mîncătorŭ de albine, saŭ de mĭere. [μέλισσα, φάγω].

Μελισσόφυλλον [μέλισσα, φύλλον], ші

Μελισσόχορτον (τὸ), [μέλισσα, χόρτος] = Μελίταινα.

Μελίσσω, viit; -ίξω, poet: în lokŭ de μειλίσσω.

Μελισσώδης, εος (ὁ, ἡ), ceară de soĭăl albineĭ. [ші

Μελισσὼν, ῶνος (ὁ), vlĕĭŭ de albine, stupŭ. [μέλισσα].

Μελισταγὴς, ές (ὁ, ἡ), = Μελίῤῥυτος, pikătorŭ de mĭere. [ші

Μελίστακτος (ὁ, ἡ), =Μελισταγής. [μέλι, στάζω].

Μελιστὴς, οῦ (ὁ), vĭersătorŭ, cîntătorŭ. [μελίζω].

Μέλιτα, ας (ἁ), Dor: poet: în lokŭ de μέλισσα. [de unde

Μελίταινα, ης (ἡ), melisъ, unŭ felŭ de aromatikъ plantъ (al kărĭa miros ĭesk prea mult albinele).

Μελιταῖος, α, ον, ceară din însula Melita. ‖ (subst:) Μελιταῖον (se înţ: κυνίδιον), unŭ felŭ de kăţelŭ. [Μελίτη].

Μελίτεια (ἡ), =Μελίταινα.

Μελίτειον (τὸ), unŭ felŭ de şerbetŭ de mĭere. [μέλι].

Μελιτερπὴς, ές (ὁ, ἡ), poet: plăkutŭ (dulce) ka mĭerea. [μέλι, τέρπω].

Μελιτήμερον (τό), frumoasъ, dulce zi. [μέλι, ἡμέρα].

Μελιτήρειος, α, ον, ші Μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, asemenea, saŭ relativŭ kŭ mĭerea. [ші

Μελιτίζω, viit: -ίσω, = Μελιτόω. [ші

Μελίτινος, η, ον, atingătorŭ, saŭ făcutŭ de mĭere. [μέλι].

Μελίτιον (τὸ), =Μελίτειον.

Μελιτισμὸς (ὁ), întrebuinţare de mĭere (prinч: la doktorii). [μελιτίζω].

Μελιτίτης, ου (ὁ), (οἶνος) vinŭ făcutŭ kŭ mĭere. 2) (λίθος) o piatrъ preţioasъ în faţa mĭerii. [μέλι].

Μελιτοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), ceară de felul, saŭ kalitatea mĭerii. [μέλι, εἶδος].

Μελιτόεις, εσσα, εν, poet; =Μελιτοειδὴς, dulce ka, saŭ făcutŭ kŭ mĭere. (de unde) «Μελιτόεσσα,». Ep: = Μελιτοῦττα. [μέλι].

Μελιτόκρας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ),=Μελίκρατος.

Μελιτοπωλέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ ...

Μελιτοπώλης, ου (ὁ), vînzătorŭ de mĭere, mĭerarŭ. [μέλι, πώλης].

Μελιτοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, xrănescŭ kŭ mĭere. [ші

Μελιτοτροφία (ἡ),xrănire kŭ mĭere. [μέλι, τροφὴ].

Μελιτουργεῖον (τὸ), lăcrătorie de mĭere, mĭerărie. [ші

Μελιτουργέω -ῶ, viit: -ήσω, lăcrez, fakŭ mĭere. [ші

Μελιτουργία (ἡ), lăcrare, facere de mĭere. [din

Μελιτουργὸς (ὁ, ἡ), lăcrătorŭ, făcătorŭ de mĭere; (de unde) = Μελιττουργὸς. [μέλι, ἔργον].

Μελιτοῦττα, ης (ἡ), At: în lokŭ de μελιτοῦσσα din μελιτόεσσα (se înţ: μάζα), turtă (prăjitură) kŭ mĭere.

Μελιτοφόρος (ὁ, ἡ), prodăcătorŭ de mĭere; (de unde) =Μελιττοφόρος. [μέλι, φέρω].

Μελιτόχροος -ους (ὁ, ἡ), = Μελίχρους. [μέλι, χρόα].

Μελιτόω -ῶ, viit: -ώσω, unsŭ, saŭ amestekŭ kŭ mĭere; (fig:) îndulcescŭ. [μέλι].

Μέλιττα, ης (ἡ), At: în локъ de μέλισσα.

Μελίτταινα, ης (ἡ), =Μελίταινα.

Μελίττιον (τὸ), =Μελίσσιον.

Μελιττὶς, ίδος (ἡ), =Μελίταινα.

Μελιττοπτηχέω -ῶ, вiit: -ήσω, [μέλιττα, πτήσσω] прin tpoпкънilъръ sпepiъ алвiпеле, ка sъ пъ poïaskъ.

Μελιττοτροφεῖον, ші чл: =Μελισσοτροφεῖον, ші чл:

Μελιτώδης, εος (ὁ, ἡ), =Μελιτόεις. ‖ (în Tкр:) аклam: ал Чepeseï. (вezï ші μέλισσα).

Μελίτωμα (τὸ), пръжiлъръ къ mïepe. [ші

Μελίτωσις, εως (ἡ), înдълчipe къ mïeəd. [μελιτόω].

Μελίφθεγκτος, ші Μελίφθογγος (ὁ, ἡ), noet: =Μελίφωνος; (în μen:) дълче, плъкътъ. [μέλι, φθέγγομαι].

Μελίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: înдълчitopъ (înвeseлitopъ) de minte, saъ inimъ; (în μen:) дълче. «Οἶνος («Ὕπνος)—». Om: [μέλι, φρὴν].

Μελίφυλλον (τὸ), =Μελισσόφυλλον. [μέλι, φύλλον].

Μελίφυρτος (ὁ, ἡ), noet: frъmîntatъ къ mïepe. [μέλι, φύρομαι].

Μελίφωνος (ὁ, ἡ)), noet: чел къ глasъ de mïepe (ad: дълче). [μέλι, φωνή].

Μελίχλωρος (ὁ, ἡ), noet: галвenъ ка mïepea; saъ seapвъдъ, dap плъкътъ ка mïepea. [μέλι, χλωρὸς].

Μελίχροος -ους (ὁ, ἡ), чел de faμa mïepiï, mïepiъ. [μέλι, χρόα].

Μελιχροποιέω -ῶ, вiil: -ήσω, fakъ чева дълче ка mïepea. [μελιχρὸς, ποιέω].

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, дълче ка mïepea. 2) fъкътъ къ mïepe. [μέλι]. [de вnde

Μελιχρότης (ἡ), дълчeaμa mïepiï.

Μελίχρυσος (ὁ, ἡ), галвenъ ка mïepea ші ка аврял. [μέλι, χρυσὸς].

Μελιχρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел къ faμъ, saъ гвstъ de mïepe. [μελιχρὸς].

Μελίχρωος, ші μελίχρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Μελίχροος.

Μέλκα, [μepm:] ης (ἡ), вnъ felъ de ръкopitoape mînkape de лante, (noate) = Ὀξύγαλα.

Μελλέβιος (ὁ, ἡ), (болпавъ) aflatъ ла sfîpшitъл вїεμiï. [μέλλω, βίος].

Μελλείρην, [μέλλω, εἴρην] ενος (ὁ), Лак: =Μελλέφηβος.

Μελλέποσις, ιος (ὁ, ἡ), [μέλλω, πόσις] =Μελλόγαμος.

Μελλέπταρμος (ὁ, ἡ), = Μελλόπταρμος.

Μελλέφηβος (ὁ, ἡ), чел че ape (este aпроапе de) a se faче жвne. [μέλλω, ἔφηβος].

Μέλλημα (τὸ), прічinвipe snpe înтîpziepe, saъ amînape de чева. [ші

Μελλησις, εως (ἡ), zъвавъ, înтîpziepe. [ші

Μελλησμὸς (ὁ), =Μέλλησις. [ші

Μελλητὴς, οῦ (ὁ), овічnвitъ a amîna totdaвna вpemea, zъвавnікъ. [μέλλω]. [de вnde

Μελλητιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntъ апrекатъ (îmï плаче) a mîna вpemea. [ші

Μελλητικὸς, ὴ, ὸν, аплекатъ (овічnвitъ) ла amînape de вpeme.

Μελλιέρη (ἡ), каре ape a se кълвгъpi, soръ (новіче) de кълвгъpie. [μέλλω, ἱερὸς].

Μελλόγαμος (ὁ, ἡ), каре ape neste пвμinъ a se къsътopi. [μέλλω, γάμος].

Μελλοδειπνικὸς, ὴ, ὸν, каре se faче, пе кînd se aштeantъ чina. [μέλλω, δεῖπνος].

Μελλοθάνατος (ὸ, ἡ), чел че ape a mвpi neste пвμinъ. [μέλλω, θάνατος].

Μελλονικιάω -ῶ, вiit: -άσω, kom: amînъ tot-daвna вpemea, ка komandipвл Niчia ла скsпedиμia înupotiва Siчелii. [μέλλω, Νικίας].

Μελλονύμφη (ἡ), ші Μελλονύμφιος(ὁ),=къ

Μελλόνυμφος (ὁ, ἡ), чел че ape neste пвμinъ a se къsътopi. [μέλλω, νύμφη].

Μελλόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), копілъ ка de zeчe anї. [μέλλω, παῖς].

Μελλόποσις, ιος (ὁ, ἡ), = Μελλέποσις.

Μελλόπταρμος (ὁ, ἡ), чел че ape (se гътemte) a stpънвta. [μέλλω, πταρμός].

Μέλλω, [în afin: къ μέλω] вiit: μελλήσω, (прел: ἔμελλον, ші At: ἤμελλον, nex: ἐμέλλησα, ші At: ἠμέλλησα) amъ de rîndъ (mъ гътeskъ, saъ sîntъ în пвntъ de) a faче чева. «Πάντ' οἶδ' ἃ σύ γε μέλλεις με δρᾶν». Eвp: «Μελλόντων δὲ συνάπτειν μάχην». Eвp: «Τῆς νεὼς ἐκπλεῖν μελλούσης». Плв: «Μέλλων καταλύειν τὸν βίον». Faв: (ші ел:) «Ὅ,τι δὲ μέλλετε (se înμ: πράττειν), εὐθὺς πράττετε». Tвч: «Τάς μὲν ἐπόρθουν, τὰς δὲ ἔμελλον, τὰς δὲ ἠπείλουν τῶν πόλεων». Ksn: 2) sîntъ datopъ (тpeвъїe, вpmeazъ, saъ este къ пвtinμъ, saъ вpsïtъ) a ... «Μέλλεις ἴδμεναι». Od: Δ. «Ὦ μέλλεις εὔχεσθαι». Iл: A. ші Ψ. «Ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι». Iл: A. вpmeazъ a... «Τί ἔμελλον κελεύσειν»; Dm: чe тpeвъїa? (ші desпpe тpекътъ). «Ἄλλοτε δήποτ' ἐρωῆσαι πολέμοιο μέλλω». Iл: N. se noate алтъ datъ sъ мъ fi tpas din pesвoïъ. «Τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν»·

Od: Δ. ле'цĭ fi авzit nerpemit. «Μέλλω ἀθανάτους ἀλιτέσθαι». Od: Δ. трєвŭїс sъ fi грєшіt къtрє nєmвpitopĭ. «Ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι». єpamă ші eă nerpemit o datъ... «Οὐκ ἔμελλον ἄφ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν». Od: Ω. «Τὰ δ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλεν». Od: E: (ші ел:). Ἔμελλεν ἄρα». Лвч: (ші în pesивndepe) «Ἑώρακας αὐτὸν; Τί δ' οὐ μέλλω; Ksn: ші квm пв? (ші în a трєĭа neps:) «Οὐκοῦν ὑποβλητέα ἄν εἴη τῷ φυτῷ γῇ. «Τί δ' οὐ μέλλει; ἔφην ἐγώ». Ksn: ші квm поate fi алtfел? 3) воĭeskă, (ad:) врmeazъ пeaпъpat a воі. «Δεῖ τοῖς μέλλουσιν ἕξειν, ὅ,τι εἰσφέρωσιν, ἔχειν τοὺς ἐργαζομένους». Ksn: «Πρακτέον χρήματα, εἰ μέλλομεν ἕξειν δαπανᾶν εἰς τὰ δέοντα». Ksn: 4) (în a трєĭа neps: saŭ în пapтч:) apє a sє faчє пє вiitopă чєва. «Τὰ δ'οὐ μέλλει». Sof: «Τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν». «Тєч: (ші авsол:) «Οἶδα τὸ μέλλον». Tкp: Οἶδα τὰ παρόντα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζω». Skp: (de вnde). «Ὁ μέλλων (χρόνος)». Гpam: вiitopвл (limпă). (ші ка ажвt:) «Μέλλει περιέξειν». Ios: ва копpinde. 5) amînă врemea, zъвoveskă. «Οὐδὲν ἐμέλλησεν, ἀλλ' ἀντιπαρετάξατο». Ksn: «Οὔκουν ἔφασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι». Tєч: «Τί μέλλομεν»; Epod: (ші nas:) «Ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δέοντα». Ksn:

Мєллѡ, οῦς (ἡ), noet: în локă de μέλλησις.

Мєлογραφέω -ѡ̃, вiit: -ήσω, skpiĕ, komпвĭă kînтiчe. [ші

Мєлογραφία (ἡ), komпвnepe de kînтiче. [din

Мєлογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopă, komпвitopă de kînтiчe. [μέλος, γράφω].

Мєлοθεσία (ἡ), тonisipe de kîntikă. [μέλος, θέσις].

Мєлοκοπέω -ѡ̃, вiit, -ήσω, taĭă în mъdвлape, desmъdвлezătă. [μελοκόπος]. [de вnde

Мєлοκόπησις, εως, ші

Мєлοκοπία (ἡ), tъĭepe în mъdвлape, desmъdвлape. [din

Мєлοκόπος (ὁ, ἡ), tъĭetopă de (saŭ în) mъdвлape, desmъdвлъtopă. [μέλος, κοπή].

Мέλομαι, кавtъ μέλω.

Мєлοποιέω -ѡ̃, вiit: -ήσω, faкă, komпвĭă, saŭ toniseskă kînтiчe. [μελοποιὸς]. [de вnde

Мєлοποιητὴς, οῦ (ὁ), =Мєлοποιὸς.

Мєлοποιία (ἡ), komпвnepe, saŭ тonisipe de kîntikă. [din

Мєлοποιὸς (ὁ, ἡ), komпвitopă, saŭ tonisi'opă de kîntiчe; (прin врm:) поetă lipikă, saŭ mвsikă. [μέλος ποιὸς].

Μέλος, εος -ους (τὸ), mъdвлapă de трвпă. 2) вĭepsă; imnă, saŭ kîntikă de лаudъ; laкtă mвsikală, armonie; (de вnde) «Παρὰ μέλος». Плт: кв napafonie; (ші fir) fъръ кавîntă, fъръ кавiinцъ.

Мєлотυπέω -ѡ̃, вiit: -ήσω, noet: saltă laktea, (ad:) kîntă кв armonie. [μέλος, τύπτω].

Мєλουργὸς (ὁ), = Мєлοποιὸς; noet: (кв цeп:) жвкътopă. [μέλος, ἔργον].

Мєλουρὶς, ίδος (ἡ), =Μολουρὶς.

Μέλπηθρον(τὸ), oвiektă de вeseлie; жв къpie. [ші

Μελπήτωρ, ορος (ὁ), noet: kîntъreцă. [din

Μέλπω, ші noet: Μέλπομαι, [μέλος] вiit: μέλψω, -ομαι, kîntă, saŭ лаudă în kîntъrĭ. «Οἶδα μέλπεσθαι Ἄρηϊ». Il: Π: a sє pesвoi kîntînd.

Μελπωδὸς (ὁ, ἡ), = Μελῳδὸς. [μέλπω, ᾠδὴ].

Μελύδριον (τὸ), dim: ал лвĭ μέλος, kîntiчelă.

Μέλω, [ἔλω, θέλω] вiit: μελήσω, (nex: пe neps: ἐμέλησε, tpe: de кв: μεμέληκε, ші noet: în локă de prez: μέμηλε, de вnde пapтч: μεμηλώς) (кв dat: dip: ші цeп: ел: saŭ ак: indip:) înгрiжeskă, saŭ noptă грiжъ de чева, тъ silesкă ла чева; (пepeps:) îmĭ пasъ, тъ intepeseazъ; (pap în 1: neps:) sîntă oвiektвл грiжeĭ квĭва. (Плт:) intepesezătă. «Ἀνθρώποισι μέλω». Od: Ỳ. se tntepeseazъ de mine oamenĭi, saŭ sîntă însemnată înтpe oamenĭ. «Ἑσπερίδας, αἳς μῆλα χρύσεα μέλουσιν». Es: «Σοὶ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς». Esxл: «Ἄμμιν ἀσυχία μέλοι». Tкp: «Πᾶσιν ἑορταὶ μέλουσι». Плт: «Ὅταν πολλοῖς περὶ τῶν ὠφελίμων μέλῃ». Ksn: (ші авss:) «Οὐκ ἔφα τις θεοὺς περὶ τῶν βροτῶν μέλειν». Esxл: «Μηδέ τι οἱ θάνατος μελέτω»· Il: Ω. «Μή τοι ταῦτα μελόντων». Il: Σ. «Μέλει μὲν ἡμῖν τοῦ θεοῦ, μέλει δὲ ἡμῶν τῷ θεῷ». Sin: (ші кв inf:). «Ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι». Anкp: (ші înanal:). «Μέλει σοι, ὅπως πλουτῇς». Ksn: «Οὐ μέλειν οἱ, ὅτι ἀποθνήσκει». Ep: «Ὁμολογῶ μεμεληκέναι μοι, οἵτινες ἕκαστα ἐπιστημονέστατοί εἰσι τῶν ἐν τῇ πόλει». Ksn: (ші кв пpeп:). «Τῇ συγκλήτῳ μέλει περὶ τούτων». Плв: (ші în ел: de пpeп:) «Μελέτω σοι τοῦ πλήθους». Iвкp: «Ἡμῖν οὐ μελητέον τοῦ λανθάνειν». Плт: «Τί ἡμῖν τῆς τῶν παλαιῶνν δόξης μέλει»; Плт: «Πλούτου («Πολέμου) μεμηλὼς». Il: E. ші N. (ші кв dat:). «Ἀρεταῖσι μεμαλότας». Hind: în локă de ἐναρέτους. (ші

abbol:). «Μεμηλότα ἔργα». Es: înfriżite, kъstale proprietъți. «Μελούσῃ καρδίᾳ». Esp: plinъ de friżkъ. «Πολλῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας». Om: lmn: te aĭ kinzbit, aĭ nъskovit. (ші miж:). «Φίλοι δαίμονες, μέλεσθ' ἱερῶν δημίων, μελόμενοι δ' ἀρήξατε». Esxl: (ші nas:) «Ἀνακτορίη μελέσθω σοι». Enfr: fie obĭektъl friżelor tale. (ші miж: în lokŭ de nas:) «Ἐμοὶ ταῦτα μελήσεται». Il: Λ. «Τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο». Dion: «Ῥανίσιν αἱμακταῖς μελόμενον». Esp: (în perfp:) sînțepatŭ. (ші în partv: abbol:). «Οὐδὲν ἐμοῦ μέλον». Apstf: (ші în lokŭ de sъbst:). «Τοῖς δ' ἔσται μέλον». Sof: cĭ bop abca friżkъ.

Μελῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntŭ kъ bĭepsŭ. [μελῳδός]. [de bndc

Μελῴδημα (τὸ), kîntikŭ kîntatŭ kъ bĭepsŭ.

Μελῳδής, εος (ὁ, ἡ), kompbsŭ din mъlte membre (părțĭ). [μέλος].

Μελῳδητὸς, ὴ, ὸν, de kîntat kъ bĭepsŭ, saŭ armonie. [μελῳδέω].

Μελῳδία (ἡ), kîntare kъ bĭepsŭ, saŭ armonioasъ. [din

Μελῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntъtorŭ, saŭ kompбitorŭ de imnurĭ kъ bĭepsŭ, saŭ armonioase; kîntъreațŭ. [μέλος, ᾠδή].

Μέμαα, (îm: μέμαμεν -ατε, ші чл:) noet: tpe: de kъ: (în lokŭ de prez:) al lбĭ μάω, μαίομαι.

Μεμάθηκα, tpe: de kъ: al lбĭ μανθάνω.

Μεμακὼς, υῖα, ός, noet: în lokŭ de μεμηκὼς, partv: al lбĭ μέμηκα.

Μεμαλὼς, Dop: în lokŭ de μεμηλὼς.

Μεμάποιεν, noet: nex: al 2: de noft: al lбĭ μάρπτω.

Μέμαρται, bezĭ εἴμαρται.

Μέμαρπα, (de bndc partv: μεμαρπώς) noet: tp: de kъ:, ші

Μέμαρπον, noet: nex: al lбĭ μάρπτω.

Μέμασαν, noet: 3: îm: neps: de neste-sъb:

Μεμαώς, υῖα, ὸς, (gen: -ῶτος) noet: tpe: de kъ: de partv: al lбĭ μάω, saŭ μαίομαι.

Μέμβλεσθε, noet: în lokŭ de μεμέλησθε. [ші

Μέμβλεται, ші Μέμβλετο, noet: în lokŭ de μεμέληται, шіèμεμέλητο, tpe: de kъ: ші neste-sъb: al lбĭ μέλομαι.

Μέμβλωκα, noet: în lokŭ de μεμόληκα, tpe: de kъ: al lбĭ βλώσκω în lokŭ de μολέω.

Μεμβραδοπώλης, ου (ὁ), bînzъtorŭ de [μεμβρὰς, bezĭ zĭv:, ші πώλης].

Μεμβράνα, [Lat:] ης (ἡ), membranъ; (în gen:) pĭele subțire; (îap partik:) carc slбжente ka xîrtie, (Franț:) parchemin, pergamînt.

Μεμβρὰς, ἄδος (ἡ), bnŭ felŭ de mikŭ ші prostŭ neate, bnŭ soĭŭ de sapdelъ. «Ἐκ τῆς φαληρικῆς ἀφύης γίνονται μεμβράδες». Apst:

Μεμβραφύη (ἡ), bnŭ felŭ de [μεμβρὰς, ші ἀφύη].

Μεμελημότως, ші Μεμελημένως, adb: (de partv:) kъ înfrițire, saŭ bзпъ kinzbire.

Μεμένηκα, tpe: de kъ: al lбĭ μένω.

Μεμερισμένως, adb: (de partv:) desпъrțit, deosebit în пъrți.

Μεμετιμένος, η, ον, Ion: în lokŭ de μεθειμένος, nas: tpe: de kъ: al lбĭ μεθίημι.

Μεμετρέαται, Ion: în lokŭ de μεμέτρηνται, a 3: im: neps: de nas: tpe: de kъ: al lбĭ μετρέω.

Μεμετρημένως, adb: (de partv:), kъ mъsurъ, mъsurat.

Μέμηκα, tpe: de kъ: al lбĭ μηκάομαι.

Μέμηλε, tpe: de kъ: (în lokŭ de prez:), ші Μεμήλει, noet: în lokŭ de ἐμεμήλει, a 3: sinr: neps: de neste -sъb: al lбĭ μέλω.

Μέμηνα, tpe: de kъ: al lбĭ μαίνομαι.

Μεμηνιμένως, [μηνίω] adb: (de partv:), kъ mînie, kъ natimъ.

Μεμηχανημένως, adb: (de partv:), bĭklenеште.

Μεμίαγκα, tpe de kъ: al lбĭ μιαίνω.

Μεμιασμένως, adb: (de partv:), kъ kinŭ subțiratŭ, nînțurîtŭ.

Μέμιγμαι, nas: tpe: de kъ: al lбĭ μίγνυμι. [de bndc

Μεμιγμένως, adb: (de part:), amestekat.

Μεμνέωτο, noet: în lokŭ de μεμνῆτο, a 3: sinr: neps: de noft: al lбĭ...

Μέμνημαι, tpe: de kъ: de xot:, ші

Μεμνήμην, ῆο, ῆτο, ші чл: tpe: de kъ: de noft: al lбĭ μιμνήσκομαι.

Μεμνόνια (τὰ), At: în lokŭ de ὄνεια (se înț: κρέα), carne de mъgarŭ; (npin întind:) tîrgъl, bnde se bindeaŭ astfelŭ de kъrnurĭ. [din

Μέμνων, [μέμονα] ονος (ὁ), At: mъgarŭ, (noate din pricina rъbdării lбĭ). 2) bnŭ felŭ de neagrъ mikъ nasъre (de la eroul Memnonŭ) de Asia, (noate) care mъnînkъ lъkuste.

Μεμνῶτο, a 3: sinr: neps: de tpe: de kъ: al noft: lбĭ μιμνήσκομαι.

Μεμοιρασμένως, adb: (de partv:), npin înpărțire, saŭ npin sorți.

Μμόλυμμαι, saŭ Μεμόλυσμαι, nas: tpe: de kъ: al lбĭ μολύνω.

Μέμονα, tpe: de kъ: (în lokŭ de prez:)

ал лвї μένω, noet: = Μενεαίνω, воїeskъ чева кв stървіnцъ, кв statopnikъ хотърîpe, dopeskъ чева.

Μεμονωμένως, adв: (de пartч:), sinrвpit, deoseвit fie-kape, (Franц:) isolèment. [μόνος].

Μεμόρηται, ші Μέμορται, (de вnde partч: μεμορμένος) noet: în локъ de μέμαρται, a 3: sînr: neps: de ipc: de кв: ал лвї μείρομαι. (вezї εἵμαρται).

Μεμπτέος, α, ον, nosit: ал лвї μέμφομαι.

Μεμπτικὸς, ἡ, ὸν, kontpіввitopъ, saъ aплекатъ ла mвstpape, dожъnipe, saв defъїmape. [ші

Μεμπτὸς, ἡ, ὸν, вpednikъ de dожъnit, de defъїmat. 2) noet: dожъnitopъ, хвлitopъ de чinева. [μέμφομαι].

Μέμυκα, tpe: de кв: ал лвї μυκάομαι.

Μέμφειρα (ἡ), noet: (пpea paръ) în локъ de μέμφις. [ші

Μεμφίδιος, α, ον, noet: mвstpътopъ, хвлitopъ. [din

Μέμφομαι, вiit: μέμψομαι, (nex: ἐμεμψάμην, saъ ἐμέμφθην) хвлeskъ, nîpъskъ; mъ плînгъ (sîntъ nemвлцвmitъ) desnpe чева, saъ asвnpa кvїва (кв ак: saъ dat: dip:). «Μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος». Tкр: «Ἀ μήτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ». Tкр: (ші кв ак: ел: indip:) «Μεμφόμενος τοῖσι Αἰγινήτῃσι τὴν ἑωυτοῦ ἐξέλασιν». Ep: «Τῷ λοξίᾳ μέμψιν μέμφομαι ταύτην, ὅτι ші чл:». Apstf: «Τὸ βραδὺ, ὃ μέμφονται μάλιστα ἡμῶν». Tвч: (ші кв цеп:). «Εἰπεῖν, ὡς, ὧν πρότερον ἐποίουν, μέμφοιντο αὐτοῖς». Ksn: (ші кв inf: în anaл:). «Μεμψομένους αὐτοῖσι, ὅτι περιεῖδον». Ep: (ші nas:) «Κιθαριστοῦ πρὸς πάντων μεμφομένου». Apt: [de вnde

Μεμφωλὴ (ἡ), гля: în локъ de μέμψις.

Μεμψιβολέω -ώ, вiit: -ήσω, = Μέμφομαι, хвлeskъ. [μέμψις, βολὴ].

Μεμψιμοιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ плînгъ (mъ nemвлцвmeskъ) de soapta mea; (în цеп:) kîpteskъ. [ші

Μεμψιμοιρία (ἡ), nemвлцвmipe, kîptipe (прінч:) desnpe soaptъ. [din

Μεμψίμοιρος (ὁ, ἡ), овічпвїt a se плînцe, a kîpti asвnpa soapteї. [μέμψις, μοῖρα].

Μέμψις, έως (ἡ), плînцepe, kîptipe, nemвлцimipe; хвлipe. [μέμφομαι].

Μεμὼς, ῶσα, noet: în локъ de μεμαὼς, партч: ал лвї μέμαα.

Μὲν, [în afin: кв μὴν] konівпк: комплет: ші (dвne проп: însem:) afîrmat: (авînd овічпвit вrmъtopъ dвne sine пе dè, ἴap niчї o datъ înчепъtopъ de кввîntъ). «Πρῶτον μὲν, ἔπειτα δὲ». Dm: «Καὶ ταῦτα οὐκ εἶπον μὲν, οὐκ ἔγραψα δέ». Dm: «Τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ». Ep: (ші кв алte партікъле). «Πατρὸς μὲν δὴ λέγεται ὁ Κῦρος γενέσθαι Καμβύσου, μητρὸς δὲ Μανδάνης". Ksn: «Τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές». Apstf: «Μνημονεύεις μέν που». Плt: вezї ші μέντοι, ші μενοῦν. (ші în жврътînтъ în локъ de μήν) «Τοῦτον ἐξορκοῖ ἢ μὲν διακονήσειν οἱ, ὅ,τι ἂν δεηθῇ. Ep: «'Ομνύντας μὴ μὲν ἔχειν αὐτήν». Ep: «'Απαρνεόμενος μὴ μὲν νοσέειν». Ep: (ші fъръ δὲ) «Ὡς μὲν λέγουσιν». Eвp: (Op: 8) «Ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς φίλοι». Sof: (Ant: 629). (ші în парал:) «Τοῦ θείου ἡ προνοίη, ὅσα μὲν ψυχήν τε δειλὰ καὶ ἐδώδιμα, ταῦτα μὲν πολύγονα πεποίηκεν· ὅσα δὲ, ші чл:". Ep:

Μέναιχμος (ὁ, ἡ), noet: = Μενέμαχος. [μένος, αἰχμή].

Μένανδρος (ὁ, ἡ), noet: чел че аштeaпtъ fъръ fрікъ пе връжташъ. [μένω, ἀνήρ].

Μενεαίνω, вiit: -ανῶ, (tpe: de кв: μέμαα) noet: [μένος] nofteskъ tape, вoїeskъ кв stървіnцъ чева, amъ statopnikъ хотърîpe. (кв inf:). «Ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων». Іл: Г. (ші кв цеп:) «Μάχης ἄμοτον μενεαίνων». Es; (ші ел:). «Οὔ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων». Od: E. 2) (кв dat: dip: ші вne-ої ак: îndip:) sîntъ пекъжitъ, saъ кvцetъ чева asвnpa кvїва. «Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν». Іл: O. (mi fъръ kazъ), «Νῦν δ' ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τι με χρὴ αἰεὶ μενεαινεμεν». Іл: T. «Ὡς ὁ μὲν Ἕκτορα ἀείκιζε μενεαίνων». Іл: Ω. (ші кв dat: opг:) «Ὅτε νῶϊ ἔριδι μενεήναμεν». Іл: T. (вezї ші μενοινάω).

Μενέγχης, εος (ὁ, ἡ), noet: = Μέναιχμος. [μένος, ἔγχος].

Μενεδάϊος, Dop: în локъ de μενεδήϊος (ὁ, ἡ), noet: = Μενέμαχος. [μένος, δήϊος]

Μενέδουπος, ші Μενέκτυπος (ὁ, ἡ), noet: stътътopъ ла (nesпeriatъ de) sromotвл, ловітвреле бътълii. [μένω, δοῦπος, ші κτύπος].

Μενέμαχος, ші Μενεπτόλεμος (ὁ, ἡ), noet: stътътopъ пе локъ în (nefвцitъ din) бътълie, saъ pesвoїъ, вitcazъ, pesвoїnikъ. [μένω, μάχη, ші πτόλεμος].

Μενετέον, nosit: ал лвї μένω.

Μενετικός, ἡ, ὸν, чел кв însвшime de a sta пе локъ (a pъвda), statopnikъ. [din

Μενετὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosъ a sta пе локъ (a aштenta). «Οἱ θεοὶ μενετοί». Apstf: îndeлвпг-ръвdътopї, tîpzii ла nedensipe. «Τοῦ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενετοί». Tвч: пв aштeaпtъ. [μένω].

Μενεφύλοπις, ιδος (ὁ,ἡ), [μένω, φύλοπις] ші Μενεχάρμης, ου (ὁ), ші Μενέχαρμος (ὁ, ἡ), noet:=Μενέμαχος. [μένω, χάρμη].

Μενητέον, neanp: în локъ de μενετέον.

Μενθῆραι, ші Μένθηρες (αἱ), гls: [μένος, θήρα]=Μέριμναι. [de вnde

Μενθηρίζω, вiit; -ίσω, гls: =Μεριμνίζω.

Μενὶ, At: în локъ de μέν.

Μενοεικής, έος (ὁ,ἡ), noet: [μένος, εἴκω] =Θυμήρης.

Μονοινάω, ші (Ion:) Μενοινέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: amъ în rîndъ, saъ кinzвїeskъ; (кв dat: indip:) квцetъ чева asвnpa квїва, saъ desnpe чева; (în цen:) îmї daъ toatъ лвarea aminte ла чева, mъ sîprзїeskъ din toate nвtepiле, dopeskъ (кв ак: saъ inf: dip:). «Πολλὰ μενοινήησιν (алцiї skpiъ μενοινήσειεν)". Іл: O. «Μενοινάᾳ πολεμίζειν». Іл: T. «Οἷα μενοινᾷς ἔρδειν». Od: X. (ші кв dat: ind:) «Κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα». Od: Λ. (ші кв dat: opr:) «Νόῳ δ' ἄγε πολλὰ μενοίνα». Tкp: «Ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς». Ош: (ші кв dat: dip:) «Χρήμασι μενο νᾶν». Tгn: (вezї ші μενεαίνω). [din

Μενοίνη (ἡ), noet: [μένος] rîndъ, proїektъ; dopinцъ.

Μενοινόων, noet: în локъ de μενοινῶν.

Μένος, εος -ους (τὸ), noet: [în afin: кв μένω] tîpie, вървъцie; (in цen:) nopnipe, saъ nвtepe a sвїletзлвї,=Θυμός; tape dopinцъ, osîpdie; rîndъ; disnosiцie, simцimîntъ. «Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή». Іл: I. «Ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε». Іл: H. Μένεος φρένες πίμπλαντο». Іл: A. =Θυμοῦ. «Μένος ἔλαβε θυμὸν (ἵππων)». Іл: Ψ. «Καὶ μένος ἑκάστῳ ἐμπέσῃ». Ksn: «Τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ θῆκε μένος καὶ θάρσος». Od: A. «Ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου». Іл: E. «Τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε". Іл: E. (ші îm:) «Μένεα πνείοντες». Іл: B. ші Γ. «Ἐμῶν μενέων ἐπερωεύς». Іл: Θ. a плanвpiлop меле. (ші desnpe вite) «Οὔτε λέοντος, οὔτε κάπρου τόσσον μένος». Іл: P. «Ἵπποισιν ἐνέπνευσε μένος». Om: «Ηέλεκυς ἀπέκοψε τένοντας αὐχενίους βοός, λύσε δὲ μένος». Od Γ. (ші desnpe neînsвfл:). «Οἴνου («Ηυρὸς, «Ἠελίοιο, «Ἀνέμων «Ποταμοῦ, ші чл:) μένος». Om: ші Es: (ші în nepifp:) «Μένος Ἀτρείδαο, ші чл:». «Ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο». Om: вiteazвл Atpida, ші чл: (вezї ші βία). (ші desnpe вite) «Κόρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρειν μένος ἡμιονοῖιν». Od: H.

Μενοῦν, ші μενοῦνγε, naptik: afipmat:, mi înnpotiв: (npinч: ла pesnвnsвpї). «Οὐκ ἀχθεσθήσῃ μοι ἀκούων τ' ἀληθῆ; ἡσθήσομαι μενοῦν». Ksn: din npotiвъ mъ воїв ш ввквра. «Τὴν χύτραν συντρίψετε, σέ μενοῦν καταλεύσομεν». Apstf: «Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ». Skp: (вezї ші

Μέντοι ші Μέντοιγε, naptik: înnpotiв: ші (maї de mвлte-orї ла pesnвnsвpї) afipmat: (кв oape каре emfasъ) însъ, dap; da, negpешit, întp' adeвъръ. »Ἐγὼ μὲν οἶμαι εὑρεῖν μοι τὰ ὄντα πάντα πέντε μνᾶς· τὰ μὲντοι σὰ πλέον ἢ ἑκατονταπλασίονα τούτου». Ksn: «Τά γε ῥήματα οὐκ ἔμαθον, τὴν μέντοι διάνοιαν σχεδὸν ἁπάντων δίειμι». Плт: (ші în парал:) «Ὅμως γε μέντοι σοι δὶ αἰνιγμῶν ἐρῶ». Apstf: «Ὦ γέρον, αἶνος μέντοι ἀμύμων». Od: Ξ. «Τί με ὀτρύνεις; οὐ μέντοι παύομαι». Іл: Θ. «Οὐκοῦν ἀφεκτέον τούτου; ἀφεκτέον μέντοι». Ksn:

Μένω, вiit: -ενῶ, (nex: ἔμεινα, tpe: de кв: μεμένηκα, ші nosit: μενετέον) staъ nemiшkatъ, saъ îъpъ лвkpв; nв mъ miшkъ din локъ; nв fвrъ; (кв ак: ел: saъ dat: преп: saъ înf:) amtentъ; цiъ înnpotivъ; stързїeskъ. «Οἶκοι («Ἔνδον «Αὖθι) μένειν». Om: ші Tкp: «Στήλη μένει ἔμπεδον». Іл: H. «Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι». Іл: Ξ. Μένειν κατὰ χώρην». Ep: «Μένοντες ἐν τοῖς δόγμασιν». Apst: «Ἐλπίδων οἱ δοῦλοι δέονται, ὅπως μένειν ἐθέλωσι». Ksn: «Μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο». Іл: B. «Μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν». Іл: D. «Μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν». Od: A. «Μένει σε δίκη». Лкs: (ші кв dat: nepiш:) «Τοῦτο τὸ κλέος Ἀτρείδαισι μένει· τὰ δέ μυρία τῆνα ... ἀέρι πα κέκρυπται». Tкp: «Ἄστρα μένοντα». Sin: fikse.

Μεράρχης, ου (ὁ), komandipъ de o tpвnъ de 2048 ostamї. [μέρος, ἄρχω]. [de вnde

Μεραρχία (ἡ), demnitatea, ші tpвna de sввt komanda лвї μεράρχης.

Μερεία (ἡ),=Μερίς, (naptik:) a zevelca napte din seminцie. [ші

Μερητικὸς, ἡ, ὸν, =Μερικὸς. «Γῆ». Esix: лвkpalъ кв meptikъ. [μέρος].

Μεριδάρχης, ου (ὁ), stънînitopъ de o napte (desnърцitъръ) de цarъ, saъ de apmie. [μερὶς, ἄρχω]. [de вnde

Μεριδαρχία (ἡ), komanda лвї μεριδάρχης, ші milıtapa saъ administpatiва desnърцitъръ de sввt dînsвл.

Μερίζω, вiit: -ίσω, [μερίς] înnapцъ în nърцї, desnapцъ; (nas:) sîntъ desnърцitъ (de deosebitъ simцimîntъ, saъ sistemъ), neînвoitъ; (miж:) mъ înnapцъ чева кв алтвл. «Μεμερισμένος εἴη πρὸς τὸν ἀδελφὸν,

ἡ κοινὴ οὐσία εἴη αὐτοῖς». Dm: (maĭ noŭ) «Μερίζεσθαί τινι saŭ τινος». Ап:

Μερικεύω, viit: -εύσω, (maĭ noŭ) =Μερίζω, desnapцŭ din totŭ. [din

Μερικὸς, ὴ, ὸν, naptikвларŭ. [μέρος]. [de вnde

Μερικῶς, adв: în naptikвларŭ, ла о napte.

Μέριμνα, ης (ἡ), [μερίζω] гріжъ, saŭ nelinistе; preînгріжire, preveding. [de вnde

Μεριμνάω -ῶ, viit: -ήσω, гріжeскŭ (sîntŭ în nelinistе) desnpe чева; тъ rîndeskŭ, meditŭ; черчетezŭ. «Οἱ περὶ τῆς τῶν ὄντων φύσεως μεριμνῶντες». Ksn: «Ὁ ἐσκεμμένος καὶ μεριμνήσας τὰ δίκαια λέγειν». Dm: [de вnde

Μερίμνημα (τὸ), oвiектŭ de îngріжire, de rîndipe, ші чл: (bezĭ ші μέλημα). [ші

Μεριμνητὴς, οῦ (ὁ), îngріжitorŭ, rîditorŭ desnpe чева. «Λόγων — ». Евр: îndemînatikŭ opatorŭ. [de вnde

Μεριμνητικὸς, ὴ, ὸν, капавілŭ, saŭ апецкатŭ ла гріжĭ.

Μεριμνοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakŭ (adвкŭ) гріжъ, nelinistе. [μέριμνα, ποιέω].

Μεριμνοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), = Μεριμνοφροντιστής. [μέριμνα, σοφιστής].

Μεριμνοτόκος (ὁ, ἡ), noet: [μέριμνα, τόκος] priчinяitorŭ de (въгътorŭ în) гріжĭ.

Μεριμνοφροντιστὴς, οῦ (ὁ), kom: în локŭ de φροντιστής, σοφιστής (desnpe filosofiĭ, каре черчeteazъ чева прea кв amъpвntвл). [μέριμνα, φροντίζω].

Μερὶς, ἴδος (ἡ), napte, порцie. «Πρὸς μερίδας δειπνεῖν». Нл: 2) fatpie, (Нал:) partito; (прin întînd:) napte, aжutorŭ, snpiжinŭ. «Μεγάλη τοῖς ἀδικοῦσι μερὶς ἡ ὑμετέρα πραότης". Dm: [μέρος].

Μέρισμα (τὸ), noet: napte desnъpцitъ. [ші

Μερισμὸς (ὁ), desnъpцipe, înnъpцipe [ші

Μεριστὴς, οῦ (ὁ), desnъpцitorŭ. [μερίζω]. [de вnde

Μεριστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ кв-вenitŭ ла (ші însemnътivŭ de) înnъpцipe. «Μεριστικοὶ σύνδεσμοι». Грам;

Μεριτεύομαι, viit: -εύσομαι, Skp: în локŭ de μερίζομαι, тъ înnapцŭ чева. [din

Μερίτης, ου (ὁ), пърташŭ din чева. [μέρος].

Μερμαίρω, (fъръ viit:) noet: =Μερμηρίζω.

Μερμέριος, α, ον, noet: (foapte papŭ) în локŭ de...

Μέρμερος (ὁ, ἡ), noet: [μείρω] чел че ape (saŭ adвче) твлтъ гріжъ, îngріжatŭ, nelinistitŭ); (desnpe лвкрврĭ) aневоїosŭ; (în цеп:) грozавŭ.

Μέρμηρα (ἡ), noet: = Μέριμνα, гріжъ. [μερμαίρω]. [de вnde

Μερμηρίζω, viit: -ίσω, noet: =Μεριμνῶ, sîntŭ îngріжatŭ; (кв ак:) проїектezŭ în mintea mea, meditŭ; (în цеп:) тъ rîndeskŭ.

Μέρμιθος (ὁ), ші Μέρμις, ιθος (ἡ), (εἴρω, ἔρμα] = Μήρινθος, fpînrie; sfoapъ; гъitanŭ.

Μέρμνης, ου, ші Μερμνὸς, οῦ (ὁ), вnŭ felŭ de epete, =Τριόρχης.

Μεροπὶς, ἴδος (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Μεροπήϊος (ὁ, ἡ), noet: [μέροψ] omeneskŭ.

Μέρος, [μείρω] εος -ους (τὸ), napte. «Τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος». Твч: «Πόστον μέρος»; Ksn: «Τὸ τρίτον («Τὸ πολλοστὸν) μέρος». Твч: Ksn: «Τὰ δύο μέρη». Твч: «Τὸ λαχὸν («Τὸ γινόμενον) μέρος». Ksn: «Τοῦτο γὰρ ἐν βιότῳ σπάνιον μέρος». Епгр: pap se întîmnлъ. «Ἀπὸ τῶν μερῶν τὰ ὅλα εἰδέναι». Лвч: (ші în локŭ de adв:). «Ἐν μέρει». «Ἐπὶ μέρους, «Κατὰ μέρος». deosebit, în napte, saŭ ла о napte. «Ἐν μέρει ἕκαστος ἐμάχοντο». Ер: «Οἱ ἐπὶ μέρους». Нл: naptikвларїї. «Τὰ ἐπὶ μέρους». Пл: amъpвntелe. 2) шірŭ, pîndŭ; (maĭ noŭ) nosigie. «Ὃν μέρος, ἔφη, λέγειν». Ksn: Ἐπεί τε αὐτῷ μέρος ἐγίνετο τῆς ἀπίζιος παρὰ τὸν μάγον». Ер: «Ἐν ἄλλῳ μέρει». At: (ші în локŭ de adв:). «Ἐν μέρει, «Κατὰ μέρος». (ші ел:) «Μέρος τι». Лкs: în pîndŭ, ne pîndŭ. «Προσιὼν ἐν μέρει παρ' ἑκάστην ναῦν». Ksn: «Ἀράμενος καὶ σὺ ἐν τῷ μέρει τὸν ὄνον φέρε». Apstl: «Ἐν μέρει εὐεργεσίας τοῦτ' ἀριθμήσει». Dm: «Ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει». Dm: «Ἐν μέρει ποιεῖσθαί τινα». Apst: a авea вaпъ oninie desnpe чinева. (bezĭ mi μοῖρα).

Μέροψ, [μείρω, ὄψ] οπος (ὁ), noet: (îm:) oameniĭ (авînds 'шĭ глaзвл desnъpцitŭ, aptikвлatŭ). 2) вnŭ felŭ de пазъре, че mъnînkъ алвine.

Μεσάβοιον, ші Μέσαβον (τὸ), ші Μέσαβος (ὁ), noet: [μέσος, βοῦς] кврeaoa, кв каре este legatŭ процaпвл плвгвлвї de жвгŭ,= Ζυγόδεσμον. [de вnde

Μεσαβόω -ῶ, viit: -ώσω, noet: legŭ de жвгŭ, saŭ înжвгŭ.

Μεσάγκεια (ἡ), [μέσος, ἄγκος] вале. (bezĭ ші μισγάγκεια).

Μεσάγκυλον (τὸ), вnŭ felŭ de лапче, че ape ла miжлокŭ скобiквръ, saŭ кврea de апвкат. [μέσος, ἀγκύλη].

Μεσαγκὼν, ῶνος (ὁ), o napte a pesвоїe-

шіелор mашіпе în forшъ de kotă. [μέσος, ἀγκών].

Μεσάγριος (ό, ή), de miжлокă (nu de totă) selвatikă. [μέσος, ἄγριος].

Μεσάγροικος (ό, ή), de miжлокă (nu de totă) цъranъ. [μέσος, ἀγροικος).

Μεσάζω, вiit: -άσω, sîntă (mъ află) în miжлокă. [μέσος].

Μεσαίγεως (ό, ή),=Μεσόγεως.

Μεσαιπόλιος (ό, ή), noet: ші Μεσοπόλιος, de miжлокă кървnlă. [μέσος, πολιός].

Μεσαίτατος, η, ον, sвnpл:, ші

Μεσαίτερος, α, ον, komпap: ал лъї μέσος.

Μεσαίχμιον (τὸ), = Μεταίχμιον. [μέσος, αἰχμή].

Μέσακλον (κμον, κνον), ші Μεσάκτιον, греш: în локă de μεσάντιον.

Μεσάκτιος, ші Μέσακτος (ὁ,ή), noet: чел în miжлокă de цъrmă, saă între doъ цъrmвrї. [μέσος, ἀκτή].

Μεσαμβρίη (ή), Ion: în локă de μεσημβρία.

Μεσαμέριος, α saă ος, ον, Dop: în локă de μεσημέριος.

Μεσάντιον (τὸ), чел din miжлокă (чел маї маре) sвlă al ръsвoївлъї. [μέσος, ἀντίον].

Μεσάραιον (τὸ), [μέσος, ἀραιά]= Μεσεντέριον.

Μεσασμὸς (ὁ), miжлочire. [μεσάζω].

Μεσάστυλον (τὸ), =Μεσόστυλον.

Μεσάτιος (ὁ,ή), ші Μέσατος, η, ον, noet: în локă de μέσος.

Μεσαύλη (ή), =Μέσαυλον.

Μεσαυλικὸν, ші Μεσαύλιον (τὸ), чe se кîntъ кв глвервл п'între кîntikă.

Μεσαύλιος, ші Μέσαυλος (ὁ, ή), fortъtoră de, saă кввenită ла o кarte din miжлокă, saă чел între doъ кърцї. || (sввst:)Μέσαυλος(ή), noartъ, чe dвче din кarтea de afarъ în чea dinъвntrв. (vezї ші αὔλειος). ші Μέσαυλον, saă Μεσαύλιον (τὸ), кarte кв kase de amîndoъ пърціле (овіч: чea dintre kasa de вървацї ші чea de femeї, vezї Апли: Г: 235); (кв întind:) =Ἔπαυλις, stînъ; (în цen·) kasъ цъrъneaskъ, saă пъstopeaskъ. [μέσος, αὐλή].

Μεσαύχην, enos (ὁ, ή), (prinч: вarдвfă) legată de miжлоквл грвmazвлъї. [μέσος, αὐχὴν].

Μέσδων, ονος (ὁ, ά), Dop: în локă de μείζων.

Μεσεγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, пкїă (ші miж: faкă a se пune) чева ка denosită în atреilea mînъ, (Fpanц:) consigner. [din

Μεσεγγύη (ή), [μέσος, ἐγγύη] = Μεσεγγύησις.

Μεσεγγύημα (τό), denosită пвsă supe sirвpanцъ în atреilea mînъ. [ші

Μεσεγγύησις, εως (ή), denositape de чева în atреїa mînъ, (Fpanц:) consignation.

Μεσεγγυητὴς, οῦ (ὁ), [μεσεγγυάω] ші

Μεσέγγυος (ὁ, ή), [μέσος, ἐγγύη] miжлочitorъ кezamă, în mîna кървїa se depвne чева, ка sъ se dea челвї че se ва dobedi, къ se кввine; (прin врm:) кezamă, saă miжлочitoră de asirвpape. || Μεσέγγυον (τὸ), = Μεσεγγύημα. «Μεσέγγυον τὴν μείρακα καταθέσθαι». Apstf:

Μεσεμβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpenвїă, saă apвпкă чева în miжлокă,(Fpanц:) intercaler. [μεσος, ἐν, βολὴ]. [de вnde

Μεσεμβόλημα, ші Μεσέμβολον (τὸ), întpenвsă.

Μεσεντέριον, ші Μεσέντερον (τὸ), membpana чea dintre maце, прin каре se концin. [μέσος, ἔντερον].

Μεσέρκιες (ὁ, ή), (Zeύς, Жое) ашezată în miжлоквл înгrъdirїї (кърцїї). (vezї ἕρκειος). [μέσος, ἕρκος].

Μεσευθὺς, έος (ὁ), (se пвmїa de Hitaropenї) пвmървл de 6, ка miжлочіă între челе doъ dpente пвmере 2, ші 10. [μέσος, εὐθύς].

Μεσεύω, вiît: -εύσω, (кв цen:) sîntă în miжлокă (între); (fir:) sîntă neвtpв (nepъptinitoră). [μέσος].

Μεσηγύ, ші Μεσηγύς, adв: în miжлокă; (кв цen:) între ; întp' aчeastъ dîstanцъ de вреmе. «Μεσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος». Es: «Μεσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε». Od: Δ: (ші timп:) «Μήτι μεσηγὺς πάθῃσι, πρὶν ші νл:». Od: Π: (ші кв apt:) «Ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ». Om: imп: «Ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ». Tкp; amїazъ. [μέση, γῆ].

Μεσήεις, εσα, εν, noet: =Μεσαῖος, miжлочіă, de miжлокă. [μέσος].

Μεσήλιξ, ικος (ὁ, ή), de вîpstъ miжлочіе. [μέσος, ἥλιξ].

Μεσημβρία (ή), amїazъ; (Цeopг:) mїazъzi. [în sпк: μεσημερία]. [de вnde

Μεσημβριάζω, ші (noet:) Μεσημβριάω-ῶ, вiit: -άσω, ші Μεσημβρίζω, вiit: -ίσω, mъ odixneskă (ка сіле) ла amїazъ, (Fpanц:) faire la meridienne op la sieste. 2) (despre soape) =Μεσουρανέω. [ші

Μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, de amїazъ. 2) mepidianъ. «Μεσημβρινοὶ». Цeopг: черквріле, чe трек прin полврї ші екіпоксіалъ (къ-

чї, кînd soapeле ажвпре аввпра лор, se face mîazъ-zi ла локвріле конpînse de dînseле).

Μεσημερινὸς, ἡ, ὸν, ші Μεσημέριος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de μεσημβρινὸς. [μέσος, ἡμέρα].

Μεσήπειρος (ὁ, ἡ), =Μεσόγειος. [μέσος, ἤπειρος].

Μεσηρεύω, biit: -εύσω, noet: sîntъ . .

Μεσήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de μεσαῖος; fir:) nevtрв. [μέσος, ἄρω].

Μέσης, ου (ὁ), вînтвл dintpe крівъцъші чел de pesъpitъ ші mîazъ-zi. [μέσος].

Μεσήτιος (ὁ, ἡ), =Μεσίδιος.

Μεσιδιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, гля: în локъ de μεσεγγυάομαι. [din

Μεσίδιος (ὁ, ἡ), каре stъ în міжлокъ, nevtрв; (прin врт:) міжлочіторъ de înвoipe; saŭ кezъшвіторъ întpe doї. [μέσος].

Μεσιτεία (ἡ), міжлочіpe. [din

Μεσιτεύω, biit: -εύσω, міжлочеськъ впре înвoipe. [din

Μεσίτης, ου (ὁ), ші Μεσῖτις, ίδος (ἡ), міжлочіторъ впре înвoipe, saŭ трактаре de op че. [μέσος].

Μεσοβασιλεία (ἡ), interвалвл dintpe моартea fostвлуї ші алецереа поввлуї îmпъратъ, ші гзверпвл dintp' ачea вреme. [ші

Μεσοβασίλειος (ὁ, ἡ), atiнгъторъ de μεσοβασιλεία. [din

Μεσοβασιλεὺς, έως (ὁ), гзверпъторъ пе вреme de μεσοβασιλεία. [μέσος, βασιλεύς].

Μεσόβοιον (τὸ), =Μεσάβοιον.

Μεσόγαιος, α saŭ ος, ον, = Μεσόγειος. «Μεσογαία (se înц: χώρα)». Ep: ші Ksn: локъ (провінцie) în міжлоквл концінвтвлуї.

Μεσογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), = Ζωνογάστωρ. || (зввst:)=Μεσόνεως. [μέσος, γαστὴρ].

Μεσόγειος (ὁ, ἡ), ашezatъ în міжлокъ de концінвто, saŭ înъвntpв пе вскатъ, (Fpanц:) meditepanъ. [μέσος, γέα]. [de вnde

Μεσογειότης (ἡ), stapea, ашezapea луї μεσόγειος.

Μεσογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел dintpe doъ ценepaцiї, de o вîpstъ міжлочіe. [μέσος, γένος].

Μεσόγεως (ὁ, ἡ), At: în локъ de μεσόγειος. [de вnde

Μεσογεωτικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ къ, saŭ локвіторъ de μεσόγειος (вezї ziч:).

Μεσογονάτιον, ші Μεσογόνιον (τὸ), distanцa dintpe doъ nodврї de тpestie ші чл:. [μέσος, γόνυ].

Μεσόγραφος (ὁ, ἡ), (Цeometp:) міжлочіe (пропорцionалъ) лінie аґлатъ прin instрвм: mesолавъ. [μέσος, γράφω].

Μεσοδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел dintpe децete. [μέσος, δάκτυλος].

Μεσοδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [μέσος, δέρκομαι] въzвtъ п' întpe, saŭ пе жвмътate. «Ἀστὴρ —». Manet:

Μεσόδικος (ὁ, ἡ), = Μεσίδιος. [μέσος, δίκη].

Μεσόδμη (ἡ), [μέσος, δόμος] гpinda din міжлокъ, neste каре (пвзъ квртeziш) se спріжinesк челе-л-алте; (прin întind:) taвanъ; (пavt:) =Μεσόκοιλον.

Μεσόζευγμα (τὸ), легътвръ прin міжлокъ de doъ оape -каре лвкрврї întpe dînseле; (de вnde гpam:) zivepe întpeпвзъ спре вnipe de doъ пропосіції. [μέσος, ζεύγνυμι].

Μεσόθεν, adв: din міжлокъ. [ші

Μεσόθι, adв: în міжлокъ. [μέσος].

Μεσόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел къ пъръ de міжлокъ (în лвнцime). [μέσος, θρίξ].

Μέσοι, adв: noet: în локъ de μεσόθι, în міжлокъ.

Μεσοικέτης, ου (ὁ), локвіторъ in міжлокъ. 2) At: în локъ de μέτοικος. [μέσος, οἰκέω].

Μεσοκάρπιον (τὸ), =Μετακάρπιον. [μέσος, καρπός].

Μεσόκλαστος (ὁ, ἡ), [μέσος, κλάω] fpîntъ прin міжлокъ.

Μεσοκνήμιον (τό), міжлоквл пвлпеї, = Гастрокнемія. [μέσος, κνήμη].

Μεσόκοιλος (ὁ, ἡ), adînkatъ, къвънatъ ла міжлокъ. || (зввst:) Μεσόκοιλον (τὸ), (прinч: ла îm:) гавра, вnde întpъ катарtвл. [μέσος, κοῖλος].

Μεσόκοπος (ὁ, ἡ), [μέσος, κόπτω] de міжлокъ în лвнцime. «Αὐλὸς — ». Лкs: (алt:) ἡμίοπος. 2) (маї des) =Μεσήλιξ.

Μεσόκουρος (ὁ, ἡ), твnsъ пе жвмътatea (ad: пartea de dînainte a) капвлуї. [μέσος, κουρά].

Μεσόκρανον (τὸ), міжлоквл капвлуї. [μέσος, κρᾶνον].

Μεσοκρινὴς, έος (ὁ, ἡ), [μέσος, κρίνω] desпърціторъ прin міжлокъ. «Κίων—». Ил:

Μεσοκύνιον (τὸ), пartea чea de жos (de лîngъ копітъ) a калвлуї, (Fpanц:) paturon. [μέσος, κύων].

Μεσόκωλον (τό), мембрана dintpe маце, че цine маџвл шezвтвлуї. [μέσος, κῶλον].

Μεσολαβέω -ῶ, biit: -ήσω, апвкъ чева de, saŭ ла міжлокъ; таїъ дрвмвл; întpeрвпъ; опpeскъ. [din

Μεσολαβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: апъкъторѫ, saѫ апъкатѫ de ла міжлокѫ. [mi

Μεσολάβιον, ші Μεσόλαβον (τὸ), ънѫ matemat:înstръm: пentръ aflarea міжлочіілор (конџinътелор, saѫ пропорџionалелор) liniї. [μέσος, λαβή].

Μεσόλευκος (ὁ, ἡ), =Διάλευκος, въргатѫ къ албѫ. [μέσος, λευκός].

Μεσομηνία (ἡ), ші Μεσομήνιον (τὸ), гls: міжлокъл лъпеї. [μέσος, μήν].

Μεσομήρια (τὰ), пърџіле dintre коапse (вътърї), =Κόχωνα. [μέσος, μηρός].

Μεσομφάλιος, ші Μεσόμφαλος (ὁ, ἡ), чел кѫ върікѫ, saѫ fелѫ de върікѫ în міжлокѫ; каре se aflъ în міжлокѫ ка ънѫ върікѫ; (în џen:) чел din міжлокѫ. (de ънde || sввst:)«Μεσόμφαλον». върікъл(џefъл) ор къръїа лъкръ potънdѫ. «Λύχνου —». Вatрхm: fънdъл. [μέσος, ὀμφαλός].

Μεσόνεως (ὁ), (пріnч: ла îm:) вîслашїї de ла міжлокъл коръвіі, (алт:) ζυγῖται. (вezї ші θαλαμίτης). [μέσος, ναῦς].

Μεσονήστιμος (ὁ, ἡ), (Бisер:) каре se кънine, saѫ каde пе ла міжлокъл постълъї; (de ънde || sввst:) (se inџ: ἑβδομάς) жътътatea постълъї. [μέσος, νησιεία].

Μεσονύκτιος (ὁ, ἡ), каре se faче пе ла мїezъл попџії. || (sввst:) Μεσονύκτιον (τὸ), мїezъл попџії. [μέσος, νύξ].

Μεσοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înfiптѫ пînъ ла міжлокѫ. [μέσος, πήγνυμι].

Μεσοπαλὴς, έος (ὁ, ἡ), sъpitѫ, ші вîрîтѫ пînъ ла міжлокѫ. «Ἔγχος—». Іл: Ф.172. [μέσος, πάλλω].

Μεσοπεντηκοστὴ(ἡ),(Бisер:) о serвътоаре între пашte ші рѫsaліі, ла міжлокъл ачестъї întervalѫ, жътътъџarea praznикълъї. [μέσος, πεντηκοστή].

Μεσοπερσικὸς, ὴ, ὸν, пе жътътate Перsѫ, saѫ Перsікѫ. [μέσος, Πέρσης].

Μεσοπετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: sвъръторѫ, saѫ къzътѫ în міжлокѫ, între... [μέσος, πέτομαι, saѫ πίπτω].

Μεσόπλατος (ὁ, ἡ), латѫ, saѫ шesѫ, netedѫ пе ла міжлокѫ. [μέσος, πλάτος].

Μεσοπλεύριος, ші Μεσόπλευρος (ὁ, ἡ), ші Μεσοπλευρίτης, ου (ὁ), чел dintre коaste. [μέσος, πλευρόν].

Μεσόπλουτος (ὁ, ἡ), de міжлокѫ богатѫ. [μέσος, πλοῦτος].

Μεσοπόλιος (ὁ, ἡ), каътъ Μεσαιπόλιος.

Μεσόπολις, εως (ἡ), în локѫ de μητρόπολις. [μέσος, πόλις].

Μεσοπονέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntѫ în міжлокъл лъкрърїї пеле. [μέσος, πόνος].

Μεσοπορεία(ἡ), тречере прin міжлокѫ.[ші

Μεσοπορέω -ῶ, вііt: -ήσω, трекѫ прin міжлокѫ; saѫ sîntѫ în міжлокъл кълъторіі пеле. [din

Μεσοπόρος (ὁ, ἡ), трекъторѫ пе калеа de міжлокѫ. [μέσος, πόρος].

Μεσοπόρφυρος (ὁ, ἡ), въгатѫ къ пърпърїѫ (рошъ). [μέσος, πορφύρα].

Μεσοποτάμιος, α, ον, чел dintre рîърї. (de ънde || sввst:) Μεσοποταμία (se înџ: γῆ saѫ χώρα) Mesopotamia, џara dintre рîъріле Tigrъ ші Eвfratѫ. [μέσος, ποταμός]. [de ънde

Μεσοποταμίτης, ου (ὁ), чел din Mesopotamia.

Μεσοπτερύγια (τὰ), пенеле dепе ла міжлокъл аріпелор. [μέσος, πτέρυξ].

Μεσοπύγιον (τὸ), partea dintre бъчеле шezвтълъї. [μέσος, πυγή].

Μεσόπυκνος (ὁ, ἡ), de mîжлокѫ desѫ; (мвs:) вezї пуknéς. [μέσος, πυκνός].

Μεσοπύλη (ἡ), поарта din міжлокѫ. [μέσος, πύλη].

Μεσοπύργιον (τὸ), distanџa dintre доъ търнърї. [μέσος, πύργος].

Μεσοπωρέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntѫ în міжлокъл toamneї. [μέσος, ὀπώρα].

Μεσόριον (τὸ), =Μεθόριον, хотарѫ. [din

Μέσορος (ὁ, ἡ), каре слъжеште de хотарѫ. [μέσος, ὅρος].

Μεσορράγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: рънтѫ, крънатѫ прin міжлокѫ. [μέσος, ῥήγνυμι].

Μέσος η, ον, [μετὰ] (компар: μεσαίτερος, sъпрл: μεσαίτατος) чел din міжлокѫ (din чentръ, saѫ џefѫ, dintre доъ търџinї, dintreînчепътѫ ші sfîrшitѫ); (fir:) de міжлокѫ, тъssратѫ; (прin întind:) пеътръ, пеаплекатѫ ніч ї ла о парte, ніч ї ла алта. «Καὶ πρῶτος, καὶ πύματος, καὶ μέσος». Tкр: «Μέσον ἦμαρ». Om: «Μέση ἡμέρα». Ep: «Τὸ μέσον τῆς ἡμέρας». Лкs: amїazъл. «Μέσαι νύκτες» Акs: мїezъл попџії. «Χείματι μέσῳ». Tкр: «Μέσην (se înџ: ὁδὸν) τέμνω, saѫ βαδίζω»· Лкs: = Μεσοπορέω. «Ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ». Dm: «Γενομένης δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον». Лкs: «Ἤδη οὖσα μέσον καθ' ἁμαξιτὸν». «Tкр: «Μέση (se înџ: χορδή)». Мвs: (în înstр: пrea векїѫ de треї коарde). (ші în локѫ de adв:) «Μέσον ἔχω λαβών σε». Apstf: te amѫ апъкат ла міжлокѫ. «Καὶ μετ' αὐτοῦ ἐσταύρωσαν ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν». Sкр: (ші fir:) «Τῶν ὀφθαλμῶν οἱ μέν μεγάλοι, οἱ δὲ μικροί, οἱ δὲ μέσοι» Apst: (ші fir:). «Μέσος δικαστὴς». Лкs: пепърti-

nitopă. «Μέσος πολίτης». Tзч: de stapea de miжлокă, (Fpanц:) de la moyenne classe. || (nexŧ:) Μέσον (τὸ), ші îm: Μέσα (τὰ), miжлокял, чentpял, distanца dintpe...; «Πολὺ τὸ μέσον». Eзp: (fps:)=«Πολλοῦ γε καὶ δεῖ». «Τὰ μέσα φέρεσθαι». Fiл:=«Μεσεύειν. «Φέρειν («Τιθέναι) τι ἐν μέσῳ, заă εἰς τὸ μέσον». Лкs: «Εἰς τὸ μέσον (заă εἰς μέσους) παριέναι». Лкs; (ші кз dat:) «Εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέροις κατέθηκε». Ksn: «Ἐκ τοῦ μέσου καθῆσθαι (ἐξίστασθαι), (ші кз dat:) «Ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἔζεσθαι». Ep: a se трaце de ля miжлокă, a нз se amestека. «Ἀναιρῶ ἐκ μέσου». Dm: apdikă din miжлокă. (ші îm; «Ἐν μέσοις) κεῖσθαι». Dm: ші Om: «Ἐν μέσῳ πυρός τε καὶ γῆς». Пл: «Ἵνα τὰν μέσῳ παραλείπω». Dm: "Τί δ' ἐν μέσῳ ἐστὶ τοῦ συμμίξαι»; Ksn: (ші timп:) «Διὰ μέσου». Tкp: întp' aчeastъ вpeme. (ші гpm:) «Διὰ μέσου». zivepe, заă ſpasă în napentesă. (ші ел:) «Μέσῳ ἀμφοτέρων». Iл: H. (ші fъpъ kază). «Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα». Od: A. (ші în ел; de κατὰ în локă de adв:) «Σφῆκες μέσον αἰόλοι». Iл: M. || (în комп: вnc-opї este în analoдie кз ἥμισυς). s: e:

Мəсосέληνον (τὸ), жвмъtate de лвпъ, заă лвпъ повъ. [μέσος, σελήνη)·

Μεσοστάτης, ου (ὁ), (apxitekt:) stîлпă snpiжinitopă de miжлокă. [μέσος, ἵσταμαι].

Μεσόστενος (ὁ, ἡ), чел кз miжлокă stpimtă. [μέσος, στενὸς].

Μεσοστὴ (στύ) λιον, ші Μεσόστη (στυ) λον, ου (τὸ), distanца dintpe колоане, заă stîлпї, (Fpanц:) entre-colonnement. (вezї ші μεταστύλιον). [μέσος, στήλη, ші στύλος].

Μεσοσυλλαβέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Μεσολαβέω, апвкă, npinzъ пе чinena de miжлокă. [μέσος, συλλαμβάνω].

Μεσόσφαιρον (τὸ), ſeлвл de miжлокă ал indikвлвї μαλάβαθρον (вezї ziч:). [μέσος, σφαῖρα].

Μεσοσχιδής, έος (ὁ, ἡ), pвпtă, кръпată npin miжлокă. [μέσος, σχίζω].

Μεσοταγὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) aшezată în miжлокă. [μέσος, τάττω].

Μεσοτείχιον (τὸ), distanца dintpe чeтъцї (ъpїї) ші таbъp de omtipe. [μέσος, τεῖχος].

Μεσότης (ἡ), miжлочitate; мъsвpъtate; (npin întind:) nexтpalitate, nenъptinipe; (în цen:) квalitate. (de вnde) «Ἐπιῤῥήματα μεσότητος». Гpam: [μέσος].

Μεσόστοιχος (ὁ, ἡ), кape слвжeшte de || (sвbst:) Μεσόστοιχον (τὸ), nepete din miжлокă întpe доъ кase, npimezъ, (Fpanц:) mur mitoyen. [μέσος, τεῖχος].

Μεσοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taїă npin miжлокă. [din

Μεσότομος (ὁ, ἡ), tъїată npin miжлокă. [μέσος, τέμνω].

Μεσοτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), пe жвмъtate posă, пвptată. [μέσος, τρίβω].

Μεσουρανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntă (кa soapeле пe ла amїazъ) în miжлокял червлвї, ажвпгă ла черкял mepidianъ. [μέσος, οὐρανὸς]. [de вnde

Μεσουράνημα (τὸ), = Μεσούράνιον. [ші

Μεσουράνησις, εως (ἡ), sosipea soapeлвї ла mepidianъ (ла miжлокял червлвї); (npin вpm:) amїazъ, sosipea amїazълвї.

Μεσουράνιος (ὁ, ἡ), sositъ, заă aflată ла || (sвbst:) Μεσουράνιον (τὸ), miжлокял червлвї, (ad:) zenitъ, заă mepidianъ. [μέσος, οὐρανὸς].

Μεσουρίαι (οἱ), [μέσος, οὖρος] (se înц: κάλοι) fвniile, npîn каре se кoвoapъ nînzeле коръвii.

Μεσούριον (τὸ), în локă de μεθόριον, Ion: [μέσος, ὅρος].

Μεσοφάλακρος (ὁ, ἡ), плешивă пe ла miжлокял, заă пe жвмъtatea капвлвї. [μέσος, φαλακρὸς].

Μεσοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: въzвtă în miжлокă, заă întpe... [μέσος, φαίνω].

Μεσοφαράγγιον (τὸ), експл: a лвї μεσάγκεια. [μέσος, φάραγξ].

Μεσόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кз окї de miжлокă (ла mъpime). [μέσος, ὀφθαλμός].

Μεσοφλέβιον (τὸ), distanца dintpe доъ вine. [μέσος, φλέψ].

Μεσόφρυον (τὸ), distanца dintpe спрînчene. [μέσος, ὀφρύς].

Μεσόχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локă de μεσόγειος. [μέσος, χθὼν].

Μεσόχλοος (ὁ, ἡ), пe жвмъtate înвepzitъ. [μέσος, χλόη].

Μεσόχορος (ὁ, ἡ), чел din miжлокял (алт: κορυφαῖος ал) хорвлвї. [μέσος, χορός].

Μεσοχρόνιος (ὁ, ἡ), чел din miжлокял timпвлвї, заă desпъpţitopă de timпă în треквtă ші вiitopъ. [μέσος, χρόνος].

Μεσόχροος -οῦς (ὁ, ἡ), чел de o колоаре, заă faцъ de miжлокă, заă пe жвмъtate колоратă. [μέσος, χρόα].

Μεσόχωρος (ὁ, ἡ), пвsă în || (sвbst:) Μεσόχωρον (τὸ), miжлокял (distanца) dintpe доъ локврї. [μέσος, χώρα].

Μεσόω -ῶ, вiit: -ώσω, sîntă (ажвпгă) ла miжлокă. „Μεσούσης τῆς ἡμέρας". Ep: "Μεσοῦντι δέ κου τῆς ἀναβάσιος". Ep: 2)

intrъ ла miжлокъ (ка miжлочitorъ), miжлоческъ. [μέσος].

Меспîлη (ἡ), вnъ feлъ de nomъ, (de aчi) nesnîлъ, saъ skorвшъ, op mвшmвлъ; (noate ші) fistikъ. [de вnde

Μέσπιλον (τό), (poada nesnîлв, вî) nesnîлъ, mвшmвлъ, skorвшъ.

Месπιλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soîвл, saъ asemenea nesnîleî.

Μέσσαβον, Μεσσαβόω, noet: în локъ de μέσαβον, ші чл:

Μεσσάτιος, Μέσσατος, Μέσσαυλος, Μεσσηγύς, noet: în локъ de μεσάτιος. ші чл:

Μεσσηγυδορποχέστης, ου (ὁ), kom: чел че îшî deшarтъ mînteчеле пе ла miжлоквл чineî (din лъkomie, ка sъ mъnînче maî mвлтъ). [μεσσηγύς, δόρπος, χέζω].

Μεσσήρης, Μεσσογενὴς, Μεσσόγεως, Μεσσόθεν, Μέσσος, ші чл: noet: în локъ de μεσήρης, μέσος, ші чл:

Μεστοκάλαμος (ὁ), вnъ feлъ de tpestie, плinъ înъвntрвл eî, (алт:) ναστὸς κάλαμος. [μεστὸς, κάλαμος].

Μεστὸς, ἡ, ὸν, плinъ; sътвлъ (проп: ші fir:). (кв цеп:) «Μεστοὺς ὄντας αὐτοῦ». Пл: fiind sътвлî (skîрвiцî) de dînsвл. (ші кв naрtч:) «Μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν». Dm: [de вnde

Μεστότης (ἡ), плinitate; saцiъ. [ші

Μεστόω -ῶ, вiit: -ώσω, вmплв; satвръ. [de вnde

Μέστωμα (τὸ), вmплътвръ. [ші

Μέστωσις, εως (ἡ), вmплere; sътвраре.

Μεσύμνιον (τὸ), каvъ мeθύμνιον. [μέσος, ὕμνος].

Μέσφα, ші (прea рар) Μέσφι, adв: noet: [μέσος] întp' aчestea, întp' aчea време; (кв цеп:)=Μέχρις, пînъ «Μέσφα κε». пînъ kînd, пînъ sъ...

Μεσῳδικὸς, ἡ, ὸν, релativъ, кввenitъ ла

Μεσῳδός (ἡ), naрte de kîntikъ întpe stpoîъ ші antistpoîъ. [μέσος, ᾠδὴ].

Μέσωρος (ὁ, ἡ), [μέσος, ὥρα] чел întpe жвneaskъ ші вървътeaskъ вîpstъ, saъ în вîpstъ de miжлокъ.

Μέσως, adв: de miжлокъ, мъssрat, modepat. 2) (рар) în miжлокъ. [μέσος].

Μεσωτὴρ (ὁ), noet: miжлочitorъ. [μέσόω].

Μέτα, în локъ de Μέτεστι, a 3: sînr: neps: a лвî μέтeiмι. 2) în локъ de...

Μετὰ, прeп: (акord: кв цеп: ші ак: ші nвmaî noet: кв dat: ші însemn: кв цеп: 1) înпрезпъ, кв. «Μεθ' ἑαυτοῦ». Ksn: «Ὅτι προσπλεῖ μετὰ νεῶν διακοσίων». Jкs: «Μετά τινος εἶναι». Jкs: a fi de naрtea квîва. „Οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἦσαν». Tвч: epaъ nesтpi. «Γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατὸς». Tвч: 2) (în локъ de adв:) кіпъ, saъ квm. «Μεθ' ὅπλων». Jкs: «Τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα». Tвч: Μετὰ καιροῦ γίγνεσθαι». Tвч: ла вреme. «'Αγαθὸν ἐστὶ μετὰ τοῦ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα». Antf: «Μέθ' ὁτουοῦν τρόπου». Antf: «Ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν». Antf: «Μετὰ λογισμοῦ». «Μετὰ τοῦ δικαίου». Dm: || (iap кв ак: 1) în врma квîва, saъ dвne чева, (прin врm:) пе врmъ, dвne; (în цеп: noet:) miшkape кътpe, saъ пentpв чева, saъ asвпpa квîва, (прin врm:) прічinъ sfîpшitivъ, saъ skopъ. Ἔρχεο νῦν μεθ' Ἕκτορα». Il: O. «Πλέων εἰς Τεμέσην μετὰ χαλκόν». Od: A. «Ἔβη εἰς Πύλον μετὰ πατρὸς ἀκουήν». Od: B. «Μεθ' ὕδωρ ἔρχεσθε κρήνην δε... Od:Y. вeniцî dвne апъ. (ші кв maî екsaktъ хotърîpe). «Μετὰ δόρυ ἦει οἰσόμενος». Il:N. (ші fir:) «Πόλεμον μετὰ θωρήσσοντο». Il: Y. «Αἴσσων ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας». Il: P. «Λαοὶ ἔπονθ' ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα. Il: N. (ші timп:) «Αὐτίκα τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος». Il: Σ. «Μέτὰ τον δ' ἕλαχεν Εὔμηλος». Il: Ψ. «Τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην εἶδον. ші «Τὴν δὲ μετ'Ἰφιμέδειαν». Od: «Πρώτῳ τοι μετ' ἐμέ». Il: Θ. «Σωτῆρα μετὰ θεοὺς ἐκάλουν». Ksn: «Μετά ταῦτα». Jкs: (ші în парl:) «Μετα ταῦτα ὕστερον». Dm: «Μετὰ μικρὸν». Jкs: (ші врm: парtч:) «Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον». Ep: în локъ de Σόλωνος οἰχομένου. «Καλλιστος ἀνὴρ μετὰ Πηλείωνα». Il: B. «Βορυσθένης ποταμὸς μέγιστος πάντων μετὰ Νεῖλον, καὶ Ἴστρον». Ep: 2) întpe. «Μετὰ πληθύν». Il: B. «Καὶ σὲ φασιν μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον. Od:Π. «Ἔχειν («Φέρειν) τι μετὰ χεῖρας». Jкs: (ші timп:). «Μεθ' ἡμέραν". Ep: în кърsвл ziлiî. || (iap кв dat: noet:) întpe; (în цеп:) în чева. «Πίπτει μετὰ ποσίν». Il: Γ. «Κεῖσθαι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν. Il: O. «Ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν». Od: Γ. «Θῆκε μετὰ φρεσίν». «Ἔχειν μετὰ χερσίν». Om: «Μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ». Od: O. «Ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ φρσίσιν». Anan: «Ὁτὲ μὲν μετὰ πρώτοισιν, ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισιν». Il: A. «Μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν». Il: A. «Μετὰ πᾶσιν ἔειπεν». Om: (ші dвne dat: кв врkareа topвлвî) «Τοῖς δὲ μέτα». Tкр: || (iap în komп: 1) înпъртъшipe. «Μεταδίδωμι, Μεταλαμβάνω. 2) întpe. «Μεταπύργιον, Μεταχειρίζομαι, Μεταβαίνυμαι. 3) de пe врmъ; saъ maî în врmъ. "Μεταδιώκω,

Métеimi, Metaδórpios. 4) înaпoї; (прin врm:) din dъръt; de вnde (în цen:) stръmвtape; ші (fir:) skimвape. «Μετάφρενον, Μεταστρέφω, Μεταβαίνω, Μεταμόρφωσις, Μεταβουλεύομαι. || (ла поецї A'. se пвne dвпe kazъ, kînd obіч: se вrkъ tonвл ла penвltimъ). „'Εφόρους μέτα». Il: N. «Τὸν δὲ μέτ' ». Il: P. «Θεοῖσι μὲτ' ». Il: O. (B'. fъръ kazъ) în локъ de adв: лок: saъ timn: întpe, saъ dвne, saъ maї în вrmъ, ші чл: «Μετὰ δὲ κρείων 'Αγαμέμνων». Il: B. «Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ πεζοὶ». Il: Ψ. «Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμμες». Od: Φ.

Мета-баїнw, biit: -βήσομαι, (nex: μετέβην, ші чл:) mъ stръmвtъ dintp' вnъ локъ întp' altвл; (fir:) trekъ dela вnъ obїektъ ла altвл; (în цen:) mъ mвtъ. «Μεταβάντες εἰς ταῦτα τὰ χωρία». Ep: 'Αλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον». Od: Θ. (ші desпърц:) "Μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει». Od: M. 2) noet: (кв ак:) = Μετέρχομαι, mъ îndeletniческъ ла чева (Оп:). || (акt: пвmaї ла biit: μεταβήσω, ші nex: μετέβησα) =Μεταβιβάζω.

Мета-бάλλω, biit: βαλῶ, (nex: μετέβαλον, ші чл:) пвїъ чева алt-fел (întp' altъ nosiцie, dandapateле), întopkъ; skimbъ; stръmвtъ; (ел: saъ nestp: ші miж:) fakъ skimbъ; (прin вrm:) mъ negoцezъ; (fir:) skimbъ пърере (maniepa de ворвire, sistema, ші чл:). «Μεταβάλλειν ἐν τῷ θέρει τὴν γῆν». Ksn: a 'л pestopna sъnîndв 'л, (alt:). Βωλοστροφέω, întopkъ вraвdeле. (ші desпърц: noet:) «Μετὰ νῶτα βαλών». Il: Θ. «Ἅμα τῇ χώρῃ καὶ τὸ οὔνομα μετέβαλον». Ep: «Μεταβάλλειν τὴν τροφήν». Алекs: Afp: a mistвi. «Μεταβαλόντα τοὺς τρόπους εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ші чл:» Apstf: (ші ел:) «Εἰς τὰ κυνηγέσια μεταβάλλοντα ἄγειν». Ksn: nerръmъdind toate ла вnъ локъ. «'Εκ τούτου μεταβαλὼν ἔλεγεν» Ksn: «Μεταβάλλουσιν ἐκ τῶν Σκυθικῶν ἑλῶν εἰς τὰ τῆς Αἰγύπτου». Apst: se stръmвtъ. (ші fir:). «Μετέβαλον εἰς εὐνομίην». Ep: (ші miж:). «Τὰ ἱμάτια μεταβάλλομαι». Apst: «Μεταβαλλομένους (τὰ ὅπλα) ὄπισθεν ἡμῶν». Ksn: (ші кв цen: ел:). «Σιγὴν λόγων μεταβάλοιτο». Sof: (ші ел:) "Οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ μεταβαλλόμενοι. Ksn: nerвцъtoriї (matpanaziї). (ші fir:) «'Υπὸ 'Αντωνίνου μεταβαλόμενος». Il:

Мета-бάπτω, biit: -βάψω, въпsind skimbъ faца ла чева.

Μετάβασις, εως (ἡ), stръmвtape. [ші

Μεταβάτης, ου (ὁ), stръmвtatъ din локъ în локъ. [μεταβαίνω]. [de вnde

Μεταβατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел кв însвшime, îndemînвtate, saъ obічnвinцъ de a se stръmвla; (Грам:) stръmвtвtivъ de aктivitate.

Мета-бιβάζω, biit: -άσω, stръmвtъ, transportъ чева aївpea. [μεταβάω].

Мета-бιόω -ῶ, biit: -ώσομαι, кавtъ μεταζάω.

Мета-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, daъ влъstape; saъ revлъstърeskъ sввt altъ formъ. [ші

Μεταβλαστικός, ή, όν, чел кв însвшime de a revлъstърi. «Φύσις—». Stв: [μετα, βλαστὸς].

Мета-βλέπω, biit: -βλέψω, noet: (кв ак:) apвпkъ вedepea ла чева.

Μετάβλημα (τὸ), noet: în локъ de μεταβολὴ. [ші

Μεταβλητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел кв însвшime, saъ denpindepe de a prefaче, saъ skimвa. «Μεταβλητικὴ». Apstf: mesepia, saъ negoцвл вankїepвлї. [ші

Μεταβλητὸς, ἡ, ὸν, sвnвsъ ла prefaчepe, prііmitopъ de skimвape. [μεταβάλλω].

Мета-боθρεύω, biit: -εύσω, pesъdeskъ dintp' o groanъ întp' alta.

Μεταβολεὺς, έως (ὁ), negвцъtopъ; (прinч:) вînzъtopъ кв тървnцeaoa, prekвпeцъ. [din

Μεταβολὴ (ἡ), skiшвape; mвtape (акt: saъ nas:); (în цen:) prefaчepe. «Χρημάτων —». Apstf: negoцъ de вankїepie. [μεταβάλλω]. [de вnde

Μεταβολία (ἡ), Skp: în локъ de μεταβολὴ, negoцъ, daравepe. [ші

Μεταβολικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ, saъ îndemînatikъ ла skimвape, saъ daравepe (speквлantъ).

Μετάβολος (ὁ, ἡ), =Μεταβλητὸς. 2) (sвв-st:) =Μεταβολεὺς. [μεταβάλλω].

Мета-βουλεύομαι, biit: -εύσομαι, kinzвin-ds mъ îmї skimbъ пърerea, saъ rîndвл.

Μεταβουλία (ἡ), skimвape de пърepe, saъ rîndъ, kъinцъ. [din

Μετάβουλος (ὁ, ἡ), skimbъчosъ în пърepiле, saъ rîndвpiле saле. [μετὰ, βουλὴ],

Μετάγγελος (ὁ, ἡ), noet = "Αγγελος, bestitopъ. [μετὰ, ἄγγελος].

Мет-аγγίζω, biit: -ίσω, deшertъ чева dintp' вnъ basъ îptp' altвл, fakъ npitokъ. [de вnde

Μεταγγισμὸς (ὁ), npitoчipe, saъ npitokъ.

Μεταγείτνια (τὰ), [μετὰ, γείτων] o sepвътoape în Atena, (alt:) Μετοίκια. [de вnde

Μεταγείτνιος (ὁ), enit: Απολлonъ (ка че-

лебратѣ în serвъtoapea Μεταγείτνια). [ші

Μεταγειτνιών, ῶνος (ὁ), a doъa лвпъ a Atenenilор (Авг:—Sept:), în каре serваѣ Μεταγείτνια, ші se mвlaѣ de ла царъ în орашѣ.

Μεταγενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъskвtѣ maї în вртъ, maї tînъrѣ, (de вnde) компар: μεταγενέστερος, врташѣ. [μετὰ, γένος].

Μετα-γεννάω, вiit: -ήσω, penaskѣ; prefакѣ; penoїeskѣ.

Μετα-γίγνομαι (γίνομαι), вiit: -γενήσομαι, mъ naskѣ, saѣ mъ fakѣ maї în вртъ, saѣ întp' altѣ kipѣ, saѣ întpe alteле.

Μετα-γιγνώσκω (γινώσκω), вiit: -γνώσομαι, skimвѣ пъpepe, mъ rîndeskѣ altfeл, mъ kъїeskѣ.

Μετάγκεια (ἡ),=Μεσάγκεια. [μετὰ, ἄγκος].

Μεταγλωττιστὴς, οῦ (ὁ), tpadвkъtorѣ dintp' o limвъ întp' alta. [μεταγλωττίζω].

Μετάγνοια, noet: ші μεταγνώμη (ἡ), ші

Μετάγνωσις, εως (ἡ), skimвape de пъpepe; kъinцъ; depъptape de ла чева. [μεταγιγνώσκω].

Μετα-γομφόω -ῶ, вiit: -ώσω, îmї skimвѣ mъseлеле. [μετὰ, γόμφιος (ὀδούς)].

Μεταγραφεὺς, έως (ὁ), prеskpiitorѣ. [din

Μεταγραφὴ(ἡ), prеskpiepe; saѣ konie.[ші

Μεταγραφικὸς, ὴ, ὸν, kвbenitѣ, pелativѣ ла tpanskpiepe. [din

Μετα-γράφω, вiit: -γράψω, skpiѣ чева altfeл, prefакѣ skpiepea (sвskpiepea, ші чл:). 2) =’Αναγραμματίζω. 3) tpanskpiѣ, saѣ prеskpiѣ, koniezѣ. 4) tpadвkѣ (înskpisѣ). «Τὰς ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν ’Ασσυρίων γραμμάτων ἀνέγνωσαν». Tвч:

Μετ-άγω, вiit: -άξω, (nex: μετήγαγον, ші чл:) stpъmвtѣ, tpansnoptѣ de ла вnѣ локѣ ла altвл. 2) mъ dвkѣ (прinч: кв oasle) dвne чinева, roneskѣ din вртъ. [de вnde

Μεταγωγὴ (ἡ), tpansnoptape, stpъmвtape. [ші

Μεταγωγὸς (ὁ, ἡ), tpansnoptъtorѣ.

Μεταδαίνυμαι, вiit: -δαίσομαι, noet: (кв цen:) îmї mъnînkѣ naptea din чева. 2) mъnînkѣ înprевnъ кв, saѣ întpe aлцiї.

Μετα-δειπνέω-ῶ, вiit: -ήσω, чinezѣ пе вртъ.

Μεταδετέον, nosit: ал лвї ...

Μετα-δέω, вiit: -δήσω, legѣ чева de ла вnѣ локѣ ла altвл.

Μεταδήμιος (ὁ, ἡ), noet: afлatѣ, saѣ întîmплatѣ întp' вnѣ nopodѣ, = ’Ενδήμιος. [μετὰ, δῆμος].

Μετα-διαιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї skimвѣ dieta, saѣ kipвл вiецiї

Μετα-διδάσκω, вiit: -διδάξω, înвъцѣ alтfeл, saѣ altѣ чева пе чinева.

Μετα-δίδωμι, вiit: μετα-δώσω, (кв ак: ші ел: цen: dip: ші ак: преп: indip:) înпъptъшeskѣ пе чinева din чева. 2) noet: daѣ чева maї пе вртъ.

Μετα-δίομαι, (fъръ вiit:) noet: în локѣ de μεταδιώκω.

Μεταδίωκτος (ὁ, ἡ), ronitѣ din вртъ (ка sъ se прinzъ). [din

Μετα-διώκω, вiit: -διώξω, -ομαι, (кв ак:) roneskѣ din вртъ (ка sъ прinzѣ) пе чinева. 2) (fъръ kazѣ) mъ întorkѣ кълape îndatъ înапої (Ksn: Елеп: Δ: E: 12). [de вnde

Μεταδίωξις, εως (ἡ), ronipe din вртъ.

Μετα-δοκέω-ῶ, вiit: -ήσω, (овіч: în a 3: пeps: кв dat:) îmї skimвѣ пъpepea saѣ rîndвл. «Μετέδοξέ σοι ταῦτα βέλτιω εἶναι». Лвч: «Δείσασα, μή σφι μεταδόξῃ». Ep: (ші nas:) «Μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι». Ep:

Μετα-δοξάζω, вiit: -άσω, îmї skimвѣ пъpepea (oninia, idea).

Μεταδόρπιος (ὁ,ἡ), kape se fave, saѣ faче чева întpe, saѣ dвne чinъ. «Μεταδόρπια (τὰ), =Τὸ ἐπίδειπνον. [μετὰ, δόρπος].

Μετάδοσις, εως (ἡ), dape de napte, înпъptъшipe. [ші

Μεταδοτέον, nosit: ал лвї μεταδίδωμι. [ші

Μεταδοτικὸς, ὴ, ὸν, aплekatѣ ла înпъptъшipe, dapnikѣ. [μεταδίδωμι].

Μετάδουπος (ὁ, ἡ), noet: kape dîn întîmплape se afлъ къzвtѣ întpe чева, saѣ în miжлокѣ (fъръ a kontpiвві чева). [μετὰ δοῦπος].

Μεταδρομάδην, adв: noet: кв алергape în вртa квїва. [din

Μεταδρομὴ (ἡ), алергape dвne чinева, ronipe din вртъ; saѣ пъвъlipe asвпpa квїва. [ші

Μετάδρομος (ὁ, ἡ), (кв цen:) алергъtorѣ dвne (ronitorѣ de) чinева; pesввпъtorѣ. [μετὰ, δρόμος].

Μεταδροπάδην, adв: [μεταδρέπομαι] кв snikвїpe în вртa sечерътopiлор.

Μετα-δύομαι, вiit: -δύσομαι, (nexot: μετέδυν, ші чл:) mъ вîрѣ пе вртъ.

Μέταζε, [μετὰ] adв: tiшп: п'întpe; întp' aveastъ вреme; saѣ пе вртъ.

Μετα-ζεύγνυμι, вiit: -ζεύξω, peînжвгѣ, saѣ înжвгѣ altfeл, saѣ întp' altъ napte.

Μεταθέμενος, η, ον, miж: nex: de partv: ал лвї μετατίθημι.

Μετάθεσις, εως (ἡ), stpъmвtape; saѣ skimвape (акт: saѣ pas:). [ші

Μετάθετος (ὁ, ἡ), stpъmвtatѣ; skimвatѣ;

saă npiimitopă de stpъmвtape, op skimвape. [μετατίθημι].

Μετα-θέω, biit: -θεύσομαι, alepгă dвne чinева, îl soseskă, îl npinzăr. 2) (вne-opї) alepгă întp' altъ napte.

Μεταθρόα, adв: noet: în локă de ἀθρόως. [μετὰ, ἀθρόος].

Μετα-θωρήσσομαι, biit: -ήξομαι, noet: (кв ак:) mъ înapmeză (mъ пpегъteskă) nentpв чева, saă asвnpa квїва.

Ματαΐγδην, adв: noet: [μεταίσσω] пъвalъ dвne, saă asвnpa.

Μεταΐζω, biit: -ίσω, noet: aшeză (ші nestp: saă ел:) шeză dвne, saă întpe, op înnpeвnъ кв алцiї.

Μετ-αίρω, biit: -αρῶ, (nex: μετῆρα ші чл:) apdikînd stpъmвtă чева dintp' вnă локă întp' altвл; skimвă. || (nestp: saă ел:) mъ stpъmвtă; плекă. (vezї ші ἀπαίρω).

Μετ-αίσσω, biit: -ίξω, noet: (кв ак:) пъвълeskă asвnpъ, saă dвne чinева.

Μετ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв ак: ші ел: кв цеп:) черă ші eă napte din чева; чершъtopeskă. [de вnde

Μεταίτης, ου (ὁ),= Ἐπαίτης, чершъtopă.

Μεταίτιος, α saă ος, ον, (кв цеп:) înnpeвnъ пpічinвitopă; intpată întp' o вinъ кв алцiї; (în цеп:) пъptaшă; saă вinoвată. [μετὰ, αἴτιος].

Μέταιτος (ὁ), (maї noă) în локă de μεταίτης.

Μεταίφνιος (ὁ, ἡ), = Αἰφνίδιος. [μετὰ, αἴφνης].

Μετ-αιχμέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ bată, (ad:) mъ silеskă, mъ osteneskă dвne чева. [ші

Μεταίχμιος (ὁ, ἡ), fъквtă, saă aflată în || (sвbst:) Μεταίχμιον (τὸ), distanцa dintpe doъ outipї; (în цеп:) чел din miжlокă, întpe... [μετὰ, αἰχμὴ].

Μετα-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, шeză altfeл; saă îmї skimвă локвл шederiї.

Μετα-καθ-ίζω, biit: -ίσω, пвїă пе чinева sъ шeazъ (ші nestp: saă ел: шeză) întp' altъ napte, saă altfeл, mъ stpъmвtă.

Μετα-καθ-οπλίζω, biit: -ίσω, înapmeză пе чinева altfeл.

Μετα-καινίζω, biit: -ίσω, penoїeskă.

Μετα-καλέω -ῶ, biit: -έσω, kїemă пе чinева întp' altъ napte, saă înaпoї. || (miж:) kїemă пе чinева sъ вie ла mine.

Μετα-κάρπιον (τὸ), napтea dintpe лава mîneї ші вpaцă (вnde se пвn вpъцapeле). [μετὰ, καρπὸς].

Μετα-κατα-χέω, biit: -χεύσω, topnă maї în вrmъ neste чева.

Μετα-κατα-ψύχω, biit: -ψύξω, pъчeskă чeва maї în вrmъ.

Μετά-κειμαι, biit: -κείσομαι, zakă (sîntă пвsă) aївpea, saă altfeл, sîntă stpъmвtată din локă, saă skimвată. "Τὸ ἦθος μετάκειται„. D: Ал: "'Η μεταφορὰ μετάκειται ἁπρεπῶς». Dmtp: firвpaцia s'a лвat fъpъ вnъ кввiinцъ (de ла prostă oвїektă).

Μετα-κελητίζω, biit: -ίσω, skimвă (mъ stpъmвtă întp' altъ) tpъsвpъ, saă калă.

Μετα-κενόω -ῶ, biit: -ώσω, deшeptă чeва întp' altъ napte.

Μετα-κεράννυμι, biit: -κεράσω, npitoveskă вnă лiквidă snpe amestekape. [de вnde

Μετάκερας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ), amestekată; înkropită. [ші

Μετακέρασμα (τὸ), amestekъtвrъ (npinч: de лiквide).

Μετα-κιάθω, (fъpъ biit:) noet: (кв ак:) mъ dвkă în вrma (snpe kъstapea, saă gonipea) kвїва; (în цеп:) mъ dвkă kъtpe; (desnpe neînsвfл:) netpekă (вnă локă). "Πᾶν πεδίον μετεκίαθον». Іл: Δ:

Μετα-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, mішkînd stpъmвtă din локă; (fir:) skimвă, npefakă. [de вnde

Μετακίνημα (τὸ), лвkpв mішkată (stpъmвtată) din локвл sъă. 2) = кв...

Μετακίνησις, εως (ἡ), mішkape (stpъmвtape) din локă. [ші

Μετακινητὸς, ἡ, ὸν, mішkată, saă de stpъmвtat din локă; (fir:) skimвъчosă.

Μετα-κιρνάω -ῶ, biit: -κεράσω, noet: în локă de μετακεράννυμι.

Μετα-κλαίω, biit: -κλαύσω, noet: плînгă maї пе вrmъ.

Μετα-κλείζω, biit: -ίσω, =Μετονομάζω.

Μετάκλησις, εως (ἡ), kїemape întp' altъ napte, saă înaпoї; noftipe de a veni. [ші

Μετάκλητος (ὁ, ἡ), kїemaїă aївpea, saă înaпoї; kїemată a veni. [μετακαλέω].

Μετα-κλίνω, biit: -κλινῶ, anлekă чева aївpea, saă altfeл; npeskimвă. [de вnde

Μετάκλισις, εως (ἡ), întoapчepe de чeва snpe altъ napte, saă altfeл; npefaчepe.

Μετα-κλύζω, biit: -ύσω, maї пвїă ші altă klistipă.

Μετα-κοιμίζω, biit: -ίσω, adopmă пe чinева (îl notolеskă depъpînds'л) întp' altъ napte.

Μετάκοινος (ὁ, ἡ), noet: komвnă, saă din kape se înnъptъшesk maї mвлцї. 2) (akt:) пъptaшă. [μετὰ, κοινὸς]. [de вnde

Μετακοίνωνος (ὁ, ἡ), глs: = Συγκοινωνός.

Μετα-κοιτίζω, biit: -ίσω, skimвă квлквшă.

Μετα-κομιδή (ἡ), transportare. [din Μετα-κομίζω, viit: -ίσω, = Μεταφέρω. Μετακόμισις, εως (ἡ), =Μετακομιδή.

Μετακόνδυλα (τα), ші Μετακόνδυλοι (οἱ), părțile dintre încheieturile (noduri) de metelor. [μετὰ, κόνδυλος].

Μετα-κόπτω, viit: -κόψω, tăĭ (prinv: monetă) de ar doilea între-n alță kipă.

Μετα-κοσμέω -ῶ, viit: -ήσω, întoarmeskă (aranjează) între-n altă kipă. [de unde

Μετακόσμησις, εως (ἡ), întoarmire între-n altă kipă; (în gen:) prefacere.

Μετακόσμιος (ὁ, ἡ), cel dintre, sau afară din lumea noastră. „Μετακόσμια“ (τὰ), Epikur: ceea-ce-i-altă lume dintre cele ші nemîntă.] [μετὰ, κόσμος].

Μετα-κρούω, viit: -κρούσω, (next:) = Πρύμναν κρούομαι, mă trage înapoi; (fir:) îmi schimbă părerea, mă răzgîndesc.

Μετα-κτίζω, viit: -ίσω, zideskă, sau reclădeskă ceva aĭurea, sau altfel.

Μετα-κυβεύω, viit: -εύσω, prefacă ceva în fel de cube; (în gen:) preschimbă.

Μετα-κυκλέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, îmi schimbă cercurile poziție, sau cercurile între-n altă cercă; mă rătăceskă.

Μετα-κυλινδέω -ῶ, viit: -ήσω, postorolească ceva aĭurea, sau transportă postorolind ceva.

Μετακύμιος (ὁ, ἡ), poet: (cu gen:) pescuitor de valuri, (ші fir:) de isbiri soarte. || “Μετακύμιον (τὸ),„. Esch; distanță dintre valuri. [μετὰ, κῦμα].

Μετακύνιον (τὸ), =Μεσοκύνιον.

Μετα-λαγχάνω, viit: -λήξομαι, (nex: μετέλαχον, ші cl:) (cu ac: ші el: cu gen:) =Μετέχω, mă întîrtășeskă. 2) (act:) = Μεταδίδωμι (Pl: Apist: 6).

Μετα-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: μετέλαβον, ші cl:) (cu ac: ші el: cu gen:) ĭaă parte, sau partea mea din ceva, mă întîrtășeskă; dobîndeskă. “Οὐδεμίαν ψῆφον μετέλαβεν“. Iskr: “Ὅθεν καὶ τοὔνομα μετέλαβεν“. Tfr: “Τῆς λητ̃ης (“Τῆς ὠφελείας) μεταλαμβάνει“. Ep: ші Apst: 2) ĭaă ceva în loc de altă ceva, fac schimb. „Ἱμάτιον μεταλαβεῖν“. Ksn: „Ἡμέραν μεταλαβεῖν“. Pl: să aleagă alta. „Πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν“. Tuc: „Μετέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων“. Plu: 3) ĭaă ceva dintre altul, schimbezi, mușteneskă. “Μεταλαβεῖν τὴν ἀρχὴν“. Lucr: „Μεταλαβὼν (împreună cu ші fiul) λόγον“. Plu: având vorba, ca să pesmănz. (ші în neperș;) „Ἅμα τῷ μεταλαβεῖν τὸ τῆς νυκτὸς“. Plu: cum a înnoptat. 4) = Ἐκλαμβάνω, înțelegi între-n altă sens, explică altfel. „Τὸν Ὀδυσσέα εἰς φιλόσοφον οἱ παλαιοὶ μεταλαμβάνουσιν„. Esch: 5) (mișc:) =Ἀντέχομαι, îmi însușeskă, pretinzi. „Μεταλαμβάνονται τοῦ ὀνόματος“. Ep:

Μετα-λαμπαδεύω, viit: -εύσω, strădaă fiecare din mîini în mîini, ca luptătorii la serbătoare. Λαμπαδηφόρια.

Μετ-αλγέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: simți durere mai în urmă; (prin întind:) amîni din neputere. «Μεταλγεῖς τὸ δίκαιον ῥέξαι“. Esch:

Μετ-αλθήσκω, viit: -αλθήσω, poet: pieri (dăstrăpeskă) p'între, sau scut altă formă.

Μετα-λήγω, viit: -λήξω, poet: (cu gen:) încetezi din ceva.

Μεταληπτικός, ή, όν, cuvenită, sau îndemînatică la μετάληψις (bezi ziv:). [de unde

Μεταληπτικῶς, adv: prin, sau în fel de acțiune (gram:). [ші

Μεταληπτός, ὴ, όν, din care s' a înpărtășit, sau se poate înpărtăși ființa.

Μετάληψις,εως(ἡ), luare de parte(înpărtășire) din ceva; sau luare de ceva în locul altuia, or dune altul; (gram:) acțiune, (ad): înțelegere de zivere între-n altă sens, sau explicație între-n altă kipă. [μεταλαμβάνω].

Μεταλλαγὴ (ἡ), schimbare (prinv:) de proprietate (nas: sau act:). [ші

Μεταλλακτὴρ (ὁ), poet: (cu gen:) schimbător de ceva. [ші

Μετάλλακτος (ὁ, ἡ), schimbată, sau primitor de prefacere. [ші

Μετάλλαξις, εως (ἡ),=Μεταλλαγὴ. [μεταλλάσσω].

Μεταλλάρχης, ου (ὁ), kîrmuitor (epistată) de mine metaliче. [μέταλλον, ἄρχω].

Μετ-αλλάσσω (ττω), viit: άξω, schimbă ceva pe alta, fac schimb; (în gen:) schimbă. „Τόπον („Χώραν) —“. Lucr: (ші fir:). „Μεταλλάσσειν (cu ші fiul) τὸν βίον“. Iskr: a muri.

Μετάλλατος (ὁ, ἡ), poet: despre care poate ființa cercetat. [din

Μεταλλάω -ῶ, viit: -ήσω, poet: [μέταλλον] cercetezi cu amănunt.

Μεταλλεία (ἡ), deschidere de mină metalică; sau scoatere de pământ supt care-i tare de aur, ші cl: [ші

Μεταλλεῖον (τό), mină, sau vale de metale. [μεταλλεύω].

Μεταλλεὺς, έως (ὁ). =Μεταλλευτὴς. 2) вnъ̆ felъ̆ de fвrnikъ. [μέταλλον].

Μετάλλευσις, εως (ἡ)=Μεταλλεία, deskidepe, ші лвкrape de minъ, saъ̆ вaïe de metaле. [ші

Μεταλλευτής, οῦ (ὁ), minarъ̆, deккizъtorъ̆, saъ̆ лвкrьtъrъ̆ de mine metaliче. [ші

Μεταλλευτικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ̆, saъ̆ îndemînatikъ̆ ла лвкrape de mine metaliче. „Μεταλλευτικὴ". meштешвгвл minarвлвї.

Μεταλλευτὸς, ὴ, ὸν, екsплoatatъ̆ (skosъ̆) din minъ; saъ̆ пвtinчosъ̆ a se къвta ка metalъ̆. [din

Μεταλλεύω, вiit: -εύσω, skoвeskъ̆ пъmîntвл къвtînd metaле, deskizъ̆ вaïe de metaле; sanъ̆ (minezъ̆) пъmîntвл fъkînd kaьaле înfвndate, saъ̆ mine; (fiг:) =Μεταλλάω, 2) =Μεταλλίζω. [μέταλλον].

Μεταλ-λήγω, вiit: -λήξω, noet: în локъ̆ de μεταλήγω.

Μεταλλίζω, вiit: -ίσω, osîndeskъ̆ пе вinoватъ̆ ла окпъ (de metaле). [ші

Μεταλλικὸς, ὴ, όν, metalikъ̆; saъ̆ прin sъпape skosъ̆ ка metalъ̆. [ші

Μετάλλιον (τὸ), în локъ̆ de μεγάλλιον (вezї ziч:). [ші

Μεταλλίτης, ου (ὁ), ші Μεταλλῖτις, ιδος (ἡ), koпpinzъtorъ̆ de metalъ̆, metalikъ̆. [μέταλλον].

Μεταλλοίωσις, εως (ἡ), totalъ пreїачere.

Мет-аллоιόω -ῶ, вiit: -ώσω, skimвъ̆, preїakъ̆ чева кв totвл алtfeл.

Μέταλλον (τὸ), [μάω, μαίομαι, saъ̆ μετὰ, ἄλλος] (în цen:) гроапъ sввt пъmîntъ̆ (Tврч: лагвmъ̆) пentrв skoatepe de op че fosilъ̆, saъ̆ pestopnape de zidipe; (naptik: ші овіч:) = Μεταλλεῖον. „Χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα μέταλλα". Ep: „Ἁλὸς («Λίθων) μέταλλον„. Ep: окпъ de sape, ші чл:. 2) (maї noъ̆) matepie skoasъ din окпъ, metalikъ fosilъ; (iap naptik:) metalъ̆ (ad: авръ̆, apцîntъ̆, ші чл:).

Μεταλλουργεῖον (τὸ), лвкrъtopie, saъ̆ faвrikъ de metaле. [ші

Μεταλλουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лвкrezъ̆ metaле. [ші

Μεταλλουργία (ἡ), лвкrape de metaле.

Μεταλλουργὸς (ὁ, ἡ), лвкrъtorъ̆ de metaле. [μέταλλον, ἔργον].

Μεταλλόχρυσος (ὁ, ἡ), koпpinzъtorъ̆ de metalъ̆ de авръ̆. [μέταλλον, χρυσός].

Μεταλλώδης, εος (ὁ, ἡ), din felвл metaлelop; saъ̆ metaлosъ̆. [μέταλλον].

Μετάλμενος, noet. Ion: în локъ̆ de μεθαλόμενος, nex: 2: de naptч: ал лвї μεθάλλομαι.

Μετα-λωφάω (ші Ion: -έω) -ῶ, вiit: -ήσω, noet: їakъ̆ întrepвпцie, тъ прекврmъ̆ întp' o лвкrape.

Μεταμάζιος (ὁ, ἡ), чел în Μεταμάζιον (τὸ), naptea чeadintpe цîце. [μετὰ, μάζός].

Μετα-μαίομαι, (fъrъ вiit:) noet: вrmъpeskъ̆ къвtînd чева; черчetezъ̆, iskodeskъ̆.

Μετα-μανθάνω, вiit: -μαθήσομαι, (nex: μετέμαθον, ші чл:) înвъцъ̆ алtъ̆ чева în локъ̆ de чeea че штiamъ̆. "Ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἕλληνας καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθον». Ep:

Мет-амеίβω, вiit: -αμείψω,=Μεταλλάσσω, skimвъ̆. [de вnde

Μετάμειψις, εως (ἡ),=Μεταλλαγή, skimвape.

Мета-мélei, вiit: -μελήσει, (în a 3: neps: кв dat:) =Μεταμέλομαι, тъ къїeskъ̆. "Μετέμελεν αὐτῷ τὸ εἰρημένον„. Ep: s' a къit de чeea че a zis. (ші maї des кв naptч: indip:) "Μετεμέλησέ σφι οὐ σχοῦσι τὴν πόλιν". Ep: "Οὔ μοι μετεμέλει οὕτως ἀπολογησαμένῳ„. Плt: (ші în naptч: авsол:) "Μεταμέλον ("Μεταμελῆσαν) αὐτῷ„„. Iskp: [de вnde

Μεταμέλεια (ἡ), къinцъ. [ші

Μεταμελέομαι -οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι, (nex: μετεμελήθην, ші чл:) = Μεταμέλομαι. [de вnde

Μεταμελητικὸς, ὴ, ὸν, anлekatъ̆ ла къinцъ. [ші

Μεταμελητὸς, ὴ, ὸν, nentpв kape sekъїeшte чinева.

Μεταμελίη (ἡ), Ion: în локъ̆ de μεταμέλεια.

Мета-мélomai, вiit: -μελήσομαι, тъ къїeskъ̆ nentpв чева (кв dat: saъ̆ цen: преп:). "Μεταμέλονται ἐπὶ τῇ καταδίκῃ„. Ksn: (ші кв naptч: anaл:) "Μετεμελήθην, ὅτι ἐποίησα αὐτοὺς„. Skp: (ші naptч: în локъ̆ de sввst:). „Τὸ μεταμελησόμενον". Ksn: în локъ̆ de ἡ μεταμέλεια. (вezї ші μεταμέλει).

Μεταμέλον, naptч: авsол: вezї μεταμέλει.

Μετάμελος (ὁ, ἡ), къitъ̆. || (sввst:) = Μεταμέλεια. [μεταμέλει].

Мета-мélpomai, noet: (кв dat:) kîntъ̆ înпрevпъ кв (saъ̆ întpe) алteле.

Μεταμήθεια(ἡ), (înnpot: de προμήθεια) = Ἐπιμήθεια, kinzвipe dвne fantъ. [μετὰ, μῆδος].

Мета-мίγνυμι, вiit: -μίξω, (кв dat:) amestekъ̆ чева кв алta. [de вnde

Μεταμίξ, adв: =Ἀναμίξ. [ші

Μετάμιξις, εως (ἡ), = Ἀνάμιξις; (прin întind:) konfвsie.

Мета-мίσγω, вiit: -μίξω, noet: =Μεταμίγνυμι.

Μετα-μορφόω -ῶ, вііt: -ώσω, prefakъ forma, saъ firъra, skimbъ la faцъ. [de ъnde

Μεταμόρφωσις, εως (ἡ), prefacere de firъre, transformare; (Bisep:) skimbare la faцъ.

Μεταμόσχευσις, εως (ἡ), pesъdire de vlъstare. [din

Μετα-μοσχεύω, вііt: -εύσω, pesъdeskъ vlъstare, saъ smiceле.

Мет-αμπέχω, (nex: μετήμπισχον) ші

Мет-αμφιάζω вііt: -άσω, ші

Мет-αμφιέννυμι, вііt: -αμφιέσω, = Μετενδύω, premeneskъ; (în цen: ші fir:) prefakъ.

Μεταμώλιος, ші Μεταμώνιος (ὁ, ἡ), = Ἀνεμώλιος, adъsъ de vîntъ; (prin înţind: ші fir:) zadarnikъ, nefolositorъ, fъr efektъ. [μετὰ, μολέω, ші μετὰ, μὴ, ὀνέω].

Мет-ана-γιγνώσκω, вііt: -ἀναγνώσομαι, noet: în lokъ de μεταπείθω.

Μεταναιέτης, ου (ὁ), noet: în lokъ de μετανάστης. [μετὰ, ναίω].

Μεταναστάσιος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de μετανάστατος. [din

Μετανάστασις, εως (ἡ), bъжenie, (Fraпţ: emigraţie. [ші

Μετανάστατος (ὁ,ἡ), bъжenъritъ, emigrantъ. [μετανίσταμαι].

Μεταναστεύω, ші miж: -εύομαι, вііt: -εύσω, -ομαι, mъ bъжenъreskъ, mъ emigrezъ din pъmîntъl meъ aĭъrea. [din

Μετανάστης, ου (ὁ), [μετὰ, ναίω] bъжenarъ, (Fraпţ:) èmigrè. (bezĭ ші μέτοικος). (aвъs:) "Ἀστήρ—„. Apt: planetъ. [de ъnde

Μετανάστιος (ὁ, ἡ), de bъжenarъ 2) (rar) în lokъ de μετανάστης. [ші

Μετανάστρια (ἡ), fem: al lui μετανάστης.

Μετα-νείσσομαι, =Μετανίσσομαι.

Μετα-νέμω, вііt: -νεμῶ, înnarцъ чева înтре...

Μετα-νέομαι, (de ъnde nartч: Ion: μετανεύμενος) вііt: -νεύσομαι, =Μετανίσσομαι.

Мет-ανθέω -ῶ, вііt: -ήσω, prefakъ floarea, (ші fir:) faца.

Μετα-νίζω, вііt: -νίψω, spъlъ чева aĭъrea, saъ dъne чева. [de ъnde

Μετανιπτρὶς, ἴδος (ἡ), (se inц: κύλιξ) paharъ de bъъt...

Μετάνιπτρον (τὸ), (se înц: πόμα) bъъtorъ dъne spъlare, spъlъkanie.

Μετα-νίσσομαι, (fъr вііt:) noet: mъ stръmъtъ.

Мет-αν-ίστημι, вііt: μετ-ανα-στήσω, (nex: 2: μετανέστην, ші чл:) apdikъ ші stръmъtъ, (ші miж:) mъ stръmъtъ dintr' ъnъ loкъ înтr' altъl; (partik:)=Μεταναστεύω.

Μετα-νοέω -ῶ, вііt: -ὴσω, =Μεταγιγνώσκω, ші Μεταβουλεύομαι, mъ kъĭeskъ. [de ъnde

Μετανοητικὸς, ἡ, ὸν, arътътorъ de, saъ disпъsъ la kъinцъ.

Μετάνοια (ἡ), kъinцъ. [μετὰ, νοῦς].

Мет-αντλέω -ῶ, вііt: -ήσω, deшertъ ъnъ likъidъ dintr' ъnъ basъ înтr' altъl, pitoveskъ.

Μέταξα, ης (ἡ), [stpeinъ, de avi] mătase.

Μετάξιον (τὸ), dim: al lui μέταξα.

Μεταξύ, [μετὰ] adv: лок: ші timп: înтre, n' înтre, ne kînd. "Πολλὰ μεταξύ οὔρεα„. Ia: A "Φίλος, ἤ ἐχθρὸς, ἤ μεταξύ„. Apst: (ші kъ цen:) «Πολλὰ μεταξύ κύλικος καὶ χείλεος». Пров: «'Αλλά μεταξὺ λόγων„. Plt: înтr' avestea, notrivit kъ ворва, (Fraпţ:) a propos. «Μεταξὺ τοῦ ὑμᾶς λέγειν οὐδ' ἄν τρίχα μὴ ὅτι λόγον ἄντις παρείρειε»- Ksn: (ші kъ aptik). "Τὸ μεταξὺ„. Es: distanţa din miжlokъ (лок: saъ timп:) "Τοῖς μεταξύ Μακεδονικοῖς βασιλεῦσι„. Plt: (ші kъ partч:) "Μεταξὺ ὀρύσσων ἐπαύσατο„. Fp: "Μεταξὺ πορευομένους μήτ' ἐσθίειν, μήτε πίνειν„. Plt:

Μεταξυλογέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ abatъ din sъbĭektъl saъ širъl vorbirĭ meле. [ші

Μεταξυλογία (ἡ), abatere din sъbĭektъ în vorbire. [μεταξύ, λόγος].

Μεταξύτης (ἡ), kalitatea de a fi înтre (лок: saъ timп:). [μεταξύ].

Μεταξυτριγλύφιον (τὸ), arxitekt: distanţa dintre колоane. [μεταξύ, τρίγλυφον].

Μετα-παιδαγωγέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші

Μετα-παιδεύω, вііt; -εύσω, daъ altfel de edъkaţie, saъ înveţъtorĭ ъnъi копilъ.

Μετα-παιφάσσομαι, (fъr вііt:) noet: nъvъleккъ kînd în коачĭ kînd în коло (Fraпţ: Zig-Zag), ka fъlцerъl.

Μετα-πάλλομαι, вііt: -παλοῦμαι, noet: arъпkъ sorцĭ înnreъnъ kъ alцiĭ.

Μετα-παρα-δίδωμι, вііt: -παραδώσω, predaъ чева de ла ъnъl ла altъl; saъ înnъrtъшeskъ чева dъne tradiţiĭ (dъne kъm amъ anъkat).

Μετα-παρα-λαμβάνω, вііt: -λήψομαι, priimeshъ чева de ла ъnъl dъne altъl, saъ dъne tradiţiĭ (prekъm a rъmas de ла чeĭ векĭ).

Μετα-παύομαι, вііt: -παύσομαι, învetezъ n' înтre, din kînd în kînd, fakъ înтrerъпţiĭ. [de ъnde

Μεταπαυσωλὴ (ἡ), noet: învetare n' înтre, întrerъпţie.

Μετα-πείθω, viit: -πείσω, desdъплекъ de ла чева, prefакъ пъpereа къїва.

Μετα-πειράομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, (nex: μετεπειράθην) черкъ алtfел, fакъ покъ черкаре.

Μετάπειστος (ό, ή), desdъплелаtъ, skosъ din пъpereа de маї 'nainte. [ші

Μεταπειστὸς, ὴ saъ ὸς, ὸν, nзtinvosъ de a se desdъплека, a еші din пъpeріle sale. [μεταπείθω].

Μεταπεμπτέος, α, ον, nosit: ал лзї μετα-πέμπομαι. [ші

Μετάπεμπτος (ό, ή), кїematъ прin tpimisъ. [din

Μετα-πέμπω, viit: -πέμψω, tpimiцîъ dзne чinева. || (oviч: miж:) tpimiцînd кїemъ пе чinева съ вie, saъ съ se întoapkъ înapoї. [de зnde.

Μετάπεμψις, εως (ή), tpimitepe зnpe кїemape, saъ adъчere.

Μετα-περι-σπάω -ῶ, viit: -άσω, smългъ, tpaгъ чева întp' алtъ пapte.

Μετα-πεσσεύω (ττεύω), viit: -εύσω, mзtъ vїetpeле dameї, saъ алtъїa asemenea жокъ: (fir:) skimbъ, prefакъ.

Μετα-πέταμαι (πέτομαι), viit: -πτήσομαι, = Μεθίπταμαι.

Μετα-πήγνυμι, viit: -πήξω, înfirъ чева întp' алtъ пapte.

Μετα-πηδάω -ῶ, viit: -ήσω, sъpъ dintp' зnъ локъ întp' алtъл. [de зnde

Μεταπήδησις, εως (ή), sъpipe dintp' o пapte întp' alta.

Μετα-πίνω, viit: -πίομαι, (nex: μετέπιον, ші чл:) веаъ пе зpmъ, saъ пе d' aszпpa.

Μετα-πιπράσκω, = Μεταπωλῶ.

Μετα-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (nex: μετέπεσον, ші чл:) kazъ алtfел, saъ întp' алtъ пapte; (прin întind: ші fir:) mъ skimbъ, mъ prefакъ; (de зnde) = Ἐκπίπτω, skazъ din калitatea mea, mъ falзifikъ. „Ὀστράκου μεταπεσόντος". Лкs: de se вор skimва лзкрзріле (пров: de ла жокъл ὀστρακίνδα). „Μεταπίπτων λόγος". Ар: Епікt: зnъ felъ de silоqismъ.

Μετάπλασις, εως (ή), ші

Μεταπλασμὸς (ὁ), prefачere, peformape; (пartік: ла грат:) skimвare de deклinaцie de nзme saъ de верbъ dзne deriвацie de ла алtзл (маї de mзlte orї) neîntpeвзinцatъ. [din

Μετα-πλάσσω (ττω), viit: πλάσω, pefopmezъ, prefакъ.

Μεταπλόμενοι (οἱ), гls: [μετὰ, πέλομαι] prefъкъцї întp' алtъ fiinцъ (прinч: înzeiцї).

Μετα-πλώω -ῶ, viit: -πλώσω, noet: în локъ de μεταπλέω, їаъ алtъ dpзmъ (алtq dipekцie) în плзtipe.

Μετα-πνέω, viit: -πνεύσω, îmї peїаъ pesзflareа; (кз цen: fir:) mъ mзї зшзrezъ. [de зnde

Μεταπνοὴ (ή), релзare de pesзflare (проп: ші fir:).

Μετα-ποιέω -ῶ, viit: -ήσω, prefакъ чева алtfел; skimвъ. 2) (miж: кз цen:) = Ἀντιποιοῦμαι, îmї însзшeskъ, pretinzъ. [de зnde

Μεταποίησις, εως (ή), prefачere întp' алtъ кіпъ, skimвare. [ші

Μεταποιητὴς, οῦ (ὁ), prefъкъtopъ de чева. [de зnde

Μεταποιητικὸς, ὴ, ὸν, кзвenitъ, saъ îndemînatikъ ла prefачere.

Μεταποίνιος (ὁ, ή), гls: [μετὰ, ποινή] în зpmъ nedensitopъ, pesвзпътopъ.

Μετα-ποιπνύω, viit: -ύσω, noet: (кз ак:) слзжeskъ кзїва stînd întpadins лînгъ dînsзл. (vezї ші ἀμφιπολέω).

Μεταπομπὴ (ή), = Μετάπεμψις.

Μεταπόντιος (ὁ, ή), гls: = Πελάγιος, ші Διαπόντιος.

Μεταπορεύθην, adv: [din

Μετα-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, зтвлъ dзne чinева, în зpmъpeskъ къзîndъ 'л, saъ ronindъ 'л din зpmъ; (fir:) зтвлъ dзne чева, saъ mъ sileskъ a dovîndi, saъ a съвîрші чева; kaзtъ pesвзnape. (vezї ші μετέρχομαι).

Μετα-ποροποιέω -ῶ, viit: -ήσω, (med:) deskizъ порїї tpзпвлзї întp' алtfелъ de кіпъ, ші кз алtъ rîndъ. (vezї ші μετασυγκρίνω). [ші

Μεταποροποιία (ή), deskidepe de порї îptp' алtъ кіпъ ші skопъ. [μετὰ, πόρος, ποιέω].

Μεταποτέον, nosit: ал лзї μεταπίνω.

Μετάπρασις, εως (ή), penindepe, прекзпipe (прinч: кз тъpзнцeaoa). [ші

Μεταπράτης, ου (ὁ), pevînzъtopъ, прекзпецъ. [μεταπιπράσκω].

Μεταπρεπής, έος (ὁ, ή), noet: (кз dat:) deoseвitъ întpe алцїї. [din

Μετα-πρέπω, (fъpъ viit:) noet: (кз зnвл, saъ doї dat:) = Διαπρέπω, mъ deoseвeskъ întpe алцїї în чева.

Μεταπτάμενος, ὴ, ον, nex: de пartч: ал лзї μεθίπταμαι.

Μετα-πτοιέω -ῶ, viit: -ήσω, în локъ de μεταπτοέω, sneріind fакъ пе чinевазъ fъгъ; (nezt:) mъ sneріъ, ші mъ stpъmзtъ întp' алtъ пapte.

Μετάπτωσις, εως (ή), skimвare de по-

singie (de stape); sкъdepe; deosebitъ întîmplare de лъкрърї; (med:) prefacere de simptome. (bezї ші μετάστασις). [ші

Μεταπτωτικός, ή, όν, sъпъsъ, saŭ aплекатъ ла къdepe, skimbape, nestaptopnikŭ. [ші

Μεταπτωτός, ή, όν, (adв:) -πτωτῶς, skimbъчosŭ. [μεταπίπτω].

Μεταπύργιον (τὸ), =Μεσοπύργιον.

Μετα-πωλέω -ῶ, biit: -ήσω, pesînzŭ, prekupeskŭ. [de вnde

Μεταπωλητὴς, οῦ (ὁ), =Μεταπράτης.

Мет-ардеúω, biit: -εύσω, întorkŭ kanalъл апеї de вdat întp' алтъ парte,= Μετοχετεύω.

Μεταρίθμιος (ὁ, ἡ), noet: (кв dat:) пъmърatŭ întpe алцїї, = 'Εναρίθμιος. [μετὰ, ἀριθμός].

Μεταῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσω, saŭ -ῥεύσομαι, кърgŭ, mъ въpsŭ întp'алтъпарte, їаŭ алтъ direкцie; (fir:) mъ stpъmвtŭ aївpea (ла алтŭ обїектŭ).

Μεταῤ-ῥίζόω, -ῶ, biit: -ώσω, despъdъчinezŭ.

Μεταῤ-ῥιπίζω, biit: -ίσω, вîntвpînd transportŭ, asвîrлŭ чева întp' алтъ парte. || (nas:) =Μεταπίπτω.

Μεταῤ-ῥιπτέω -ῶ, biit: -ήσω, At: în локŭ de ...

Μεταῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, арвпкŭ чева алтfел, saŭ aївpea; (fir:) skimbŭ. || (nas:)= Μεταπίπτω.

Μετάῤῥοια (ἡ), кърцere întp' алтъ парte; saŭ =Παλίῤῥοια. [μεταῤῥέω].

Μεταῤ-ῥυθμέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Μεταῤ-ῥυθμίζω, biit: -ίσω, prefacŭ такtьл (pîndвїала, stapea) вре вnъї лъкръ (prinч: snpe maї вine), peformezŭ. [de вnde

Μεταῤῥύθμισις, εως (ἡ), prefacere (prinч: snpe maї вine), peformape.

Μεταῤ-ῥυθμόω -ῶ, biit: -ώσω, =Μεταῤ-ῥυθμίζω.

Μεταῤ-ῥυίσκομαι, biit: -ῥυήσομαι, = Μεταῤῥέω.

Μετάῤῥυσις, εως (ἡ), =Μετάῤῥοια.

Μεταρσία (ἡ), =Μέταρσις.

Μεταρσιολεσχέω -ῶ, biit: -ήσω, (în sensŭ de despreц:) în локŭ de μετεωρολογέω, върfeskŭ despre лъкрърї abstракte (nematepiaле). [din

Μεταρσιολέσχης, ου (ὁ), върfitorŭ despre ideaле лъкрърї. [μετάρσιος, λέσχη]. [de вnde

Μεταρσιολεσχία (ἡ), върfipe despre ideaле.

Μεταρσιολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ші Μεταρσιολογία, ші Μεταρσιολόγος, =Μεταρσιολεσχέω -ῶ, Μεταρσιολεσχία, ші чл: [μετάρσιος, λόγος].

Μετάρσιος (ὁ, ἡ), [μεταίρω] (în цen:) apdikatŭ în sвs ('naлtŭ); (iap naptik:) înълцatŭ în atmosferъ (în въzdвхŭ); (nast:) nonositŭ în mape (nв în noptŭ),=Πελάγιος (bezї ші μετέωρος); (fir:) desnpeцвitorŭ, înfвmвpatŭ; (despre лъкрърї) zadapnikŭ, nefolositorŭ. "Μετάρσια„. Плт: fenomene-ле în atmosferъ, =Μετέωρα. [de вnde

Μεταρσιόω -ῶ, biit: -ώσω,= Μετεωρίζω, înaлцŭ.

Μέταρσις, εως (ἡ), înълцare, apdikape ші лвare de жos; stpъmвtape; petpaцere, плекаре; (în цen:) prefacere. [μεταίρω].

Мета-сеύομαι, (fъръ biit:) noet: пъвълeskŭ (mъdвkŭ penede) dвne (anpoape de) чinева, saŭ asвnpa квїва; вrmърeskŭ, saŭ însoцeskŭ.

Мета-σκαίρω, (fъръ biit:) noet: (кв dat:) sърŭ întpe...

Μετα-σκευάζω, biit: -άσω, prefakŭ, peformezŭ чева алtfел. || (miж:) îmї tpansportŭ вnedтeле aївpea; saŭ îmї skimвŭ înвръкъmintea. [de вnde

Μετασκευαστικὸς, ή, όν, kontpibвitorŭ, saŭ îndemînatikŭ ла prefacere.

Μετασκευὴ (ἡ), prefacere, peîntokmipe. [μετὰ, σκευὴ].

Μετα-σκευωρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, prefakŭ чева кв totвл.

Μετα-σχηνόω -ῶ, biit -ώσω, tpansportŭ чева, saŭ (ex:) mъ stpъmвtŭ în алtŭ kortŭ; saŭ îmї mвtŭ kortвл aївpea, mъ mвtŭ.

Μετα-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω,=Μεταδιώκω.

Μετα-σπάω -ῶ, biit: σπάσω, smвlгŭ, tpargŭ чева întp' алtъ парte; mъ sileskŭ sъ stpъmвtŭ, (ші fir:) sъ desdвnekŭ пе чinева.

Μετασπόμενος, noet: miж:, ші Μετασπών, akt: nex: 2: de naptч: a лвї μεθέπω.

Μέτασσαι (αἱ), noet: mїeлeле de вipstъ miжлочie. [din

Μέτασσος, η, ον, noet: [μετὰ, μετάξω]=Μεσῆλιξ.

Μετασσεύομαι, noet: înлокŭ de μετασεύομαι. [de вnde

Μετάσσυτος (ὁ, ἡ), noet: пъвълitorŭ (snpe гonipe din вrmъ) asвnpa квїва.

Μετάστασις, εως (ἡ), mвtape; demвptape; плекаре; въжепърipe; (fir:) moapte; (în цen:) skimвape; (naptik:) peformape de konstituцia гъверnвлвї, (Франц:) revoлъ-

цie; (med:) stpъmвtape de вoaлъ de ла o пapte a tpвпвлвї ла алta. (вezї mi ἀπόστασις, шi μετάπτωσις). [шi

Μεταστατέον, nosit: ал лвї μεθίστημι, -ίσταμαι. [шi

Μεταστατικὸς, ἡ, ὸν, kontpiввitopъ, saъ аплекатъ ла stpъmвtape, saъ пpefaчepe, pefopmape, шi чл: [μεθίστημι].

Μετα-στείχω, (îъpъ вiit:) noet· (kв ак:) =Μεταπορεύομαι, mъ dвkъ în вpmъ, saъ snpe kъвtapea kвївa.

Μετα-στέλλομαι, вiit: -στελοῦμαι,= Μεταπέμπομαι.

Μετα-στένω, (îъpъ вiit:) noet: (kв ак: saъ цen: ел:) sвsninъ (mъ întpistezъ, mъ kъїeskъ) nentpв чева, saъ în вpmъ, dвne...

Μετα-στεφανόω -ῶ, вiit: ώσω, înkвnвnъ алtfел.

Μεταστήθιος (ὁ, ἡ), чел dintpe пїeпцї, saъ dintpe mвшkiї de sввt deцetвл чел mape. [μετὰ, στῆθος].

Μεταστοιχεῖ, adв: noet: în pîndъ, în шipъ, saъ în лinie. [μεταστείχω].

Μετα-στοιχειδω -ῶ, вiit: ώσω, pnefakъ чева disolînd шi komпвind întp' алtъ kiпъ. konstitвtivеле sале елemente.[de вnde

Μεταστοιχείωσις, εως (ἡ), пnefaчepe de чева în елementеле sале.

Μεταστοιχί, adв: noet:=Μεταστοιχεί.

Μετα-στοιχίζω, вiit: -ίσω, noet: =Μεταστοιχειόω.

Μετα-στοναχίζω, вiit: -ίσω, noet:=Μεταστένω.

Μετα-στρατοπεδεύω, вiit: -εύσω, stpъmвtъ (шi nestp: saъ ел: saъ miж: mъ stpъmвtъ kв) tавъpa de ла вnъ локъ ла алtвл.

Μεταστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, kввenitъ, saъ îndemînatikъ ла înвîptipe, întoapчepe întp' алtъ пapte. [din

Μετα-στρέφω, вiit: -στρέψω, înвîpteskъ, întopkъ чева, saъ пe sinemї алtfел, saъ aївpea; (npin întind; шi fir:) skimвъ, pnefakъ; (kв цen:) înгpiжeskъ. «Ἐκ χόλου μεταστρέψειεν ἦτορ». Il: K. (шi ел:) «Μεταστρέφειν (sa înц: ἑαυτὸν) πρὸς τὸ μαλθακώτερον». Apstf: (шi miж:). «Μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς λοχίτας ἔφη». Ksn: «Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν». Om: (шi kв цen:) «Οὔτε χερὸς, οὐθ' ὑποδέσμων μεταστρέφουσαι». Eвp: înгpiжind. (вezї шi ἐπιστρέφομαι). [de вnde.

Μεταστροφὴ (ἡ), înвîptipe, întoapчepe înaпoї, saъ întp' алtъ пapte; skimвape, (ак: saъ nas:). [de вnde

Μεταστρωφάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de μεταστρέφω.

Μεταστύλιον (τὸ), галepie kв stîлпї.[μετὰ, στύλος].

Μετα-συγ-κρίνω, вiit:-ινῶ, (med:) penoїeskъ temпepъmîntвл tpвпвлвї пpin deшeptapea вolоaselop zemї. [de вnde

Μετασύγκρισις, εως (ἡ), (med:) penoipe de temпepъmîntвл tpвпвлвї пpin skвpцepea вolоaselop zemi. [шi

Μετασυγκριτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiввitopъ ла μετασύγκρισις (вezї ziч:). «Φάρμακον — ». Med:

Μετα-συμ-βάλλομαι, вiit: -βαλοῦμαι, kontpiввїeskъ, aжвtъ ла чева.

Μετα-συν-τίθημι, вiit: -συνθήσω, pekompвїъ чева întp' алtъ kiпъ.

Μετα-σύρω, вiit: -συρῶ, îîpъskъ, tpaгъ чева întp' алtъ пapte,=Μεθέλκω.

Μετα-σφαιρίζω, вiit: -ίσω, asвîpлъ (isвeskъ înaпoї) snpe алtъ пapte гловвл, saъ minчea. [de вnde

Μετασφαιρισμὸς (ὁ), asвîpлipe de minчe întp' алtъ пapte.

Μετα-σχηματίζω, вiit: -ίσω, pefopmezъ, pnefakъ чева. [de вnde

Μετασχημάτισις, εως (ἡ), шi Μετασχηματισμὸς (ὁ), pefopmape, pnefaчepe.

Μετα-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, skimвъ pîndвл (pninч:) de ostaшї, apaпжezъ întp' алtъ kiпъ. || (miж: kв ак: пpeп:) tpekъ în пapтea kвївa, saъ mъ stpъmвtъ din pîndвл, în kape sîntъ, întp' алtвл.

Μετα-τίθημι, вiit: μεταθήσω, aшezъ чева алtfел, saъ aївpea, skîmвъ, mвtъ. || (miж:) mъ stpъmвtъ; îmї skimвъ пъpepea, saъ sistema. «Τὸν βίον μετέθηκε». Apst: a mвpit. (шi miж:) «Τὴν γνώμην (saъ «Γνώμης) μετατίθεμαι». Ep: шi Ап: (de вnde ел:) «Μεταθέμενος» (s' a пpenвmit Epaкleotвл Dionisie, ka stpъmвtatъ de ла Stoiчї ла Чipenaiчї).

Μετα-τίκτω, вiit: τέξομαι, noet: naskъ maї în вpmъ.

Μετα-τρέπω, вiit: -τρέψω, întopkъ алtfел, saъ aївpea; skimвъ; (miж: kв цen:) înгpiжeskъ. «Τῶν οὔτι μετατρέπομ' οὐδ ἀλεγίζω». Il: M. (вezї шi μεταστρέφω).

Μετα-τρέφω, вiit: -θρέψω, noet: (kв dat: îndip:) xpъneskъ (kpeskъ) пe чinева întpe алцiї.

Μέτα-τρέχω, вiit: -δραμοῦμαι, алepгъ dintp' o пapte întp' алta; (kв ак:) алepгъ dвne, saъ пentpв чева.

Μετα-τροπάζομαι, вiit: -ἀσομαι, (гls:) шi Μετα-τροπαλίζομαι, вiit: -ισθήσομαι, noet:

=Μετατρέπομαι; (partik:) fɤɥind mъ ɤĭtĕ ші înapoĭ, ka sъ vъzĕ, daka mъ ronesk. «Οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων». Il: Y. fɤ-ɥeaĭ, fъrъ a te maĭ ɤĭta înapoĭ. (vezĭ ші ἐντροπαλίζομαι). [din

Μετατροπὴ, ші poet: Μετατροπία (ἡ), întoarpere altfel, skimbare (akt: saŭ nas:).

Μετάτροπος (ὁ, ἡ), întopsĕ îndъrpt, saŭ dandapateле. «Ἔργα μετάτροπα.»Esix: pin pesɤɤnape pesplътite. [μετατρέπω].

Μετα-τρωπάω -ῶ, viit: -ήσω, poet: în локŭ de μετατρέπω.

Μετα-τρωχάω -ῶ, viit: -ήσω, poet: în локŭ de μετατρέχω.

Μετα-τυπέω -ῶ, viit: -ώσω, prefakŭ чева într' altŭ kipŭ, transformezŭ. [de ɤnde

Μετατύπωσις, εως, transformare.

Μετ-αυγάζω, viit: -άσω, poet: zъreskŭ (deoseveskŭ) чева de denapte, saŭ n'între.. (nestrъm:) лɤчeskŭ (arътĭ) între алтеле.

Μετ-αυδάω -ῶ, viit: -ήσω, poet: (kъ dat:) vorveskŭ între maĭ mълцĭ; (kъ ak:) mъ adpesezŭ kътre чinева.

Μεταῦθις, adv: poet: ne ɤrmъ, maĭ ne ɤrmъ. [μετὰ, αὖθις].

Μέταυλος (ὁ, ἡ), At: în локŭ de μέσαυλος. [μετὰ, αὐλὴ].

Μεταύριον, adv: = Μεθαύριον, noĭmĭĭne. «Ἡ μεταύριον (se înц: ἡμέρα)». zioa de noĭmĭĭne.

Μεταυτίκα, adv: îndatъ dɤne avestea.

Μεταῦτις, adv: Ion: în локŭ de μεταῦθις.

Μέταυτος, Epirf: în локŭ de μετὰ.

Μεταυχένιος (ὁ, ἡ), чел d' între, saŭ neste grɤmazĕ. [μετὰ, αὐχήν].

Μετα-φέρω, viit: μετοίσω, (nex: μετήνεγκα, ші чл:) transportŭ. 2) paportŭ. 3) eksprimŭ чева prin metaforъ, saŭ firɤpat. 4) (nas:) alergŭ dɤne ɤrmъ.

Μετά-φημι, viit: -ήσω, (nex: μετέφην, ші чл:) poet: (kъ dat: saŭ ak:) =Μεταυδάω, vorveskŭ între alцĭĭ, saŭ kътre чinева.

Μετα-φειτάω -ῶ, viit: -ήσω, mъ dɤkŭ de ла ɤnɤл ла алтɤл.

Μεταφορὰ (ἡ), transportare; (partik: ptp:) metaforъ, firɤpaцie, dedɤчepe de zičepe ла алтъ însemnape din a sa obiчnɤitъ ші проprie (prin eks: **porŭ** în локŭ de mълцime, odpaslъ în локŭ de копілŭ, mi алтеле asemenea). [μεταφέρω]. [de ɤnde

Μεταφορέω -ώ, viit: -ήσω, =Μεταφέρω. [de ɤnde

Μεταφόρητος (ὁ, ἡ), priimitorŭ de transportare.

Μεταφορίζω, viit -ίσω, seamъnŭ, parŭ a fi transportatŭ, saŭ transлокatŭ de aĭɤpea (sîntŭ лɤatŭ dintr' altŭ skrisŭ). [ші

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, eksprimatŭ firɤpat. 2) (pap) întrebɤinцътorŭ de metafore. [μεταφορά]. [de ɤnde

Μεταφορικῶς, adv: prin metaforъ, saŭ firɤpat.

Μετα-φράζομαι, viit: -φράσομαι, poet: mъ kipzɤĭeskŭ (mъ rîndeskŭ) чева ne ɤrmъ, saŭ înprezпъ kъ алтɤл.

Μετα-φράζω, viit: -φράσω, eksprimŭ чева алтfel; tradɤkŭ într' altъ limbъ. [de ɤnde.

Μετάφρασις, εως (ἡ), eksprezie într'altŭ kipŭ; tradɤkцie, saŭ tradɤчepe. [ші

Μεταφραστὴς, οῦ (ὁ), prefъkътorŭ de eksprezie în maĭ deslɤšitъ tradɤkътorŭ. [de ɤnde

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, kɤvenitŭ, saŭ kontribɤitorŭ ла maĭ deslɤšitъ eksprezie; saŭ îndemînatikŭ ла tradɤчepe.

Μετάφρενον (το), partea sninъrii de îndpentɤл pĭentɤлɤĭ ла desпъrцipea plъmînilor. [μετὰ, φρήν].

Μετα-φρίσσω (ττω), vitt: -φρίξω, mъ înfiorezŭ ne ɤrmъ.

Μεταφυσικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, relativŭ, saŭ okɤpatŭ kъ челе de neste natъrъ, metafisikŭ. [μετὰ, φυσικός].

Μεταφυτεία (ἡ), pesъdipe. [din

Μετα-φυτεύω, viit: -εύσω, pesъdeskŭ.

Μετα-φύω, viit: -φύσω, (miж: nex: μετέφυν, ші чл:) pesъrpŭ, saŭ mъ naskŭ maĭ în ɤrmъ. || (miж:) îmĭ skimbŭ natɤpa, mъ prefakŭ.

Μετα-φωνέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: (kъ dat: saŭ ak:) =Μεταυδάω.

Μετα-χάζομαι, (fъrъ viit:) poet: vedezŭ, mъ daŭ îndъrpt, mъ sɤnɤĭŭ.

Μεταχάλκευσις, εως (ἡ), лɤkrape de metalŭ într' altŭ kipŭ. [din

Μετα-χαλκεύω, viit: -εύσω, lɤkrezŭ ɤnŭ metalŭ într' altŭ kipŭ.

Μετα-χαράσσω (-ττω), viit: -άξω, (prinч: desnpe monete) = Μετακόπτω.

Μεταχάσσεαι, poet: 2 sinr: neps: de nex: de sɤn: ал лɤĭ μεταχάζομαι.

Μεταχείμασις, εως (ἡ), carnъ tîrzie. [μετὰ, χειμών].

Μεταχείρησις, εως (ἡ), greш: în локŭ de μεταχείρισις.

Μετα-χειρίζω, ші (miж:) -ίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι, amŭ, saŭ apɤkŭ чева în mîinĭ, = Διαχειρίζω, întrebɤinцezŭ. «Λόγον δώσεις, ὧν μετεχείρισας χρημάτων». Ep:

«Τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι». Anlf: trakтînd npietenemte (bezĭ ші χρῶμαι). 2) (pap) skimbă înтrebbinцarea bnăĭ лăкрă, îl înтrebbinцeză alтfeл. «Πρῶτοι Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς». Tьч: [ші

Μεταχείριος (ὁ, ἡ), цinвtă în mîinĭ. [μετὰ, χείρ].

Μεταχείρισις, εως (ἡ), ші Μεταχειρισμὸς (ὁ), înтrebbinцare, тraktare, saă maniape, ші чл: [μεταχειρίζω].

Μετα-χέω, вiit: -χεύσω, (nex: μετέχεα) topnă чева dintp' bnă basă înтp' alтьл, saă bъpsă înтp' alтъ napte.

Μεταχθόνιος (ὁ, ἡ), noet: = Μετέωρος. [μετὰ, χθών]. (bezĭ ші μεταχρόνιος).

Μετάχοιρον (τό), ші Μετάχοιρος (ὁ), пърчелă fьtată tîpziă, saă dвпe кввiinчoasa време. [μετὰ, χοῖρος].

Μετα-χρηματίζω, вiit: -ίσω,=Μετονομάζω.

Μεταχρόνιος, α saă ος, ον, noet: în лokă de μεταχθόνιος. (bezĭ ші μετακόσμιος). 2) = къ...

Μετάχρονος (ὁ, ἡ), kape se face tîpziă; saă atinгtopă de timnьл вrmьtopă; вiitopă; tîpziă. [μετὰ, χρόνος],

Μετα-χρώννυμι, вiit: -χρώσω, въnseskă чева къ алтъ колоare; (în цen:) daă алтъ formъ, saă firвръ.

Μετα-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ strъmвtă în алтъ nosiцie, saă лokă; mъ dвkă înтp' алтъ napte. [de вnde

Μέταχώρησις, εως (ἡ), strъmвtape, mepцere înтp' алтъ napte.

Μετα-ψαίρω, вiit: -ψαρῶ, mішkă чева din лokьл sъă вmop (ғъръ greвtate). (bezĭ ші

Μετα-ψαλάσσω, вiit: -άξω, strъmвtă чева din лokă, вшop atinrînd.

Μετα-ψηφίζομαι, вiit: -ίσομαι, strъmвtă чева ла алтьл прin dekretă. [de вnde

Μεταψήφισις, εως (ἡ), prefaчere de чева прin dekretă (хotърîtopă opdină).

Μετάψυξις, εως (ἡ), глs: [μετὰ, ψύχω] ='Ανάψυξις, relвare de pesвflape.

Μεταψύχωσις, εως (ἡ), =Μετεμψύχωσις.

Μετ-εγ-γράφω, вiit: -γράψω, înskriă алтă чева, saă пe алтьл în лokьл челор de маĭ 'nainte.

Μετέγγυος (ὁ, ἡ), At: în лokă de μεσέγγυος. [μετὰ, ἐγγύη].

Μετ-εγ-κεντρίζω, вiit: -ίσω, алtoĭeskă алтfeл, saă înтp' алтă лokă.

Μετ-εγ-χέω, вiit: -χεύσω, = Μεταχέω, ші Μεταγγίζω.

Μετέειπον, noet: nex: 2: ал neînтp: μετέπω, ші μετάφημι.

Μετέησι, noet: Ion: în лokă de μετῆ, 3: sinr: neps: de ssп: ал лвĭ...

Μέτ-ειμι, [μετὰ, εἰμὶ] вiit: μετέσομαι (прел: μετῆν, ші чл:) sînтă, mъ afлв înтpe алцiĭ; (ші desnpe лвкр:) шъ faкă înтp' o време de чева. «Ζωοῖσι («Φθιμένοισι, «'Αθανάτοισι) μετεῖναι». Om: «Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται». Iл: B. 2) (în a 3: neps: saă în napтч: къ цen: ші dat:) mъ înnъpтъшeskă din, saă amă dpentă în чева, mi se kade. «'Αρετῆς οὐδὲν μέρος μέτεστι τοῖς πονηροῖς». Iskp: «Τούτοισι μὲν δὴ μέτεστι (τοῦ ἱροῦ), ὅσοι δὲ ἄλλου ἔθνεός εἰσι, τούτοισι δὲ οὐ μέτα». Ep: «'Ως οὐ μετόν αὐτοῖς 'Επιδάμνου». Tьч: (ші къ înf:) «Οὐ μετῆν αὐτοῖς κτανεῖν». Sof:

Μέτ-ειμι, [μετὰ, εἶμι] вiit: μέτειμι, (прел. μετῆειν, ші чл:) = Μετέρχομαι (кървĭa слвжешte maĭ de mвлte orĭ de вiitopă).

Μετεῖναι, inf: ал лвĭ μέτειμι (μετὰ, εἰμί).

Μετεὶς, Ion: în лokă de μεθεὶς, nex: 2: de napтч: ал лвĭ μεθίημι.

Μετεισάμενος, η, ον, noet: în лokă de μετελθών, miж: nex: 1: de napтч: ал лвĭ μέτειμι (μετέρχομαι).

Μετ-εισ-βαίνω, вiit: -βήσομαι, esă dintp' bnă лokă, ші înтpъ intp' алтьл.

Μετ-εισ-δύνω, ші (miж:) -δύομαι, вiit: -δύσω, -ομαι, (nex: μετεισέδυν, ші чл:) mъ вîpă (трекă къ bnă sълă ssвцipe) dintp' bnă лokă înтp' алтьл.

Μετείω, noet: în лokă de μεθῶ, nex: 2: de ssп: ал лвĭ μεθίημι.

Μετ-εκ-βαίνω, вiit: -βήσομαι, eшind dintp' bnă лokă mъ strъmвtă în алтьл. «Μετεκβὰς ἐκ τοῦ ἅρματος εἰς τὴν ναῦν». Ep:

Μετ-εκ-διδάζω, вiit: -άσω, skoцînd dintp' o napte strъmвtă înтp' alta.

Μετεκδολὴ (ἡ), skoatepe ші mвtape; saă skimвape.

Μετ-εκ-δέχομαι, вiit: -δέξομαι, прiimeskă чева în datъ dвпe, saă de ла алтьл.

Μετ-εκ-δίδωμι, вiit: ἐκδώσω, че mi s' a dat de чinева daă ші eă afaръ iapъшĭ ла алтьл.

Μετέκδυμα (τὸ), хaĭnъ de premenipe; (îm:) premeneде. [din

Μετ-εκ-δύομαι, вitt: -ύσομαι, mъ desвpakă de o хaĭnъ, ші mъ premeneskă къ алta; skimвă des înвръкъmintea.

Μετ-εκ-πνέω, вiit: -πνεύσω, noet: (къ dat:) ekspipă (îmĭ daă sъflapea) întpe чева.

Μετ-εκ-φέρω, вiit: -εξοίσω, (nex: μετεξήνεγκα, ші чл:) skoцînd transnoptă чева

маї în вртъ de чева «Τὰς δὲ μετεξέφερον». Іл: Ψ.

Мет-елéγχω, вііt: -елéγξω, прin dobezîdesdвплекă.

Метелεύσομαι вііt:, ші Метелευστέον поsit: ал лвї μετέρχομαι.

Мет-ем-βαίνω, вііt: -βήσομαι, strъmвîndвmъ întrв într' алтъ коравіе.

Мет-ем-βιβάζω, вііt: -άσω, strъmвînd вагă чева dintr' о коравіе într' алта, saă алтă чева în локвл челвї че a fost într' însa de маї 'nainte. 'Ερέτας—». Полісп:

Μετέμεναι, Dор: поеt. în локă de μετεῖναι.

Мет-ем-πολάω -ῶ, вііt: -ήσω, = Метапшолéω.

Μετέμφυτος (ὁ, ἡ), pesъditŭ, saă altoitŭ dintr' о парte într' алта. [μετά, ἐμφύομαι].

Мет-ем-ψυχόω -ῶ, вііt: -ώσω, strъmвtă sвflетвл dintr' вnă trвnă într' алтвл. [de вnde

Μετεμψύχωσις, εως (ἡ), strъmвtape de sвflетă dintr' вnă trвnă într' алтвл.

Μετένδεσις, εως (ἡ), strъmвtape de легape de ла вnă локă ла алтвл. [μετενδέω].

Мет-ен-δεσμέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші

Мет-ен-δέω -ῶ, вііt: -δήσω, desлегă чева de вndева, ші легă într' алтъ парte (într' алтъînкisoape).

Мет-ен-δύω, вііt: -δύσω, (miж: nex: μετενέδυν, ші чл:) înвракă (ші miж: mъ înвракă) алтfел (кв алтъ хаїнъ). premeneskă.

Μετενεγκεῖν, nex: ал 2: de inf: ші μετενήνοχα, tpe: de кв: de хоt: ал лкї μεταφέρω.

Мет-еннéπω, (fъръ вііt:) (кв dat: saă ак:) =Метáφημι, ворвeskă întpe, saă кътре ...

Мет-ен-σωματόω -ῶ, вііt: -ώσω, strъmвtă dintr' вnă trвnă într' алтвл. [de вnde

Μετενσωμάτωσις, εως (ἡ), strъmвtape dintr' вnă trвnă într' алтвл.

Мет-ен-τίθημι, вііt: -ενθήσω, пвїă, вагă dintr' вna într' алта.

Мет-εξ-αιρέομαι-οῦμαι, вііt: -ήσομαι, (nex: μετεξειλόμην, ші чл:) skoцînd de вndева strъmвtă чева într' алтъ парte.

Мет-εξ-αν-ίστημι, вііt: -αναστήσω, =Μετανίστημι, în silъ strъmвtă, въжепъreskă пе чinева din локвл съă.

Мет-εξ-αντλéω -ῶ, вііt: -ήσω, върsă (dешертă) апъ, ші чл: dintr' вnă локă într' алтвл.

Μετεξάρτυσις, εως (ἡ), ашezape, saă dpeпere într' алтă кипă de о maminъ, че пв ера віпе potpівітъ. [μετεξαρτύω].

Μετεξέτερος, α, ον, Ion: поеt: алтă чinева; (овіч: ла îm:) вniї dintr' înшії. [μετά, ἐξ, ἕτερος].

Μετεόν, Ion: în локă de μετὸν, next: de парtч: ал лвї μέτειμι.

Μετέπειτα, adв: поеt: = Ε῎πειτα, маї пе вртъ, dвпе avestea.

Мет-επι-γράφω, вііt: -γράψω, sвskріă алtfел, saă skimвă sвskрinдia.

Μετεπίδεσις, εως (ἡ), легape (прinч: de рапъ) кв алтъ легътвръ. [din

Мет-επι-δέω, вііt: -δήσω, легă (прinч: рапъ) кв алтъ пояъ легътвръ.

Мет-επιτηδεύω, вііt: -εύσω, skimвă miжлокă (mesepie) de віацъ.

Мет-έπω, поеt:=Μετάφημι (neînтp: прez: ал лвї μετέειπον).

Мет-ερáω -ῶ, вііt: -άσω, =Метаχéω.

Мет-έρχομαι, вііt: мет-елεύσομαι, (nex: μετῆλθον, ші чл:) mъ dвкă (mъ strъmвtă) кътре... (кв ак: преп:) «Μετελθὼν πρὸς 'Αντωνῖνον». Epd: 'Απὸ τῶν πραγμάτων εἰς τοὺς ἄνδρας μετεληλυθώς». Лвч: «'Αρης πόλεμόν δε μέτεισιν». Іл: N. (ші ел:) mъ dвкă съ adвкă. «'Εγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι:». Іл: Z. «'Εγὼ δὲ ἄλλους ἤδη νεκροὺς μετελεύσομαι». Лвч: (ші кв dat: поеt:) «Κούρῃσιν εὐπλοκάμοισι μετελθών». Od: Ξ. «Λέων ἀγέλῃφι μετελθών». Іл: Η. 2) mъ dвкă asвпра, saă dвпе врта квїва, saă вмвлв dвпе (a dobîndi) чева, кавтă; mъ îndeletniческă ла чева; вînezŭ, roneskă din вртъ; (прin întind:) îmї pesввнă; nedeпsesкă. «Μετῆλθον δέρας». Sof: «Μετέλθετε τοὺς φῶρας ῥινηλατοῦντες». Sin: «Πατρὸς ἐμοῦ κλέος μετέρχομαι». Od: Γ. «῎Εργα γάμοιο μετέρχεο». Іл: Ε. «Μετέρχομαι τὸν φονέα τοῦ πατρὸς». Apslf: «Μετελθεῖν γάμους 'Ελένης ὑβρισθέντας». Евр: «Πληγαῖς μετῆλθε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν». Sin: 3) (fir: кв dat: opr: îndip:) mъ портă кътре (трактezŭ пе) чinева într' вnă кипă. «'Επεί με λιτῆσι μετέρχεαι». Ep: mъ роцї. (ші ел:) «Μετέρχομαί σε πρὸς θεῶν εἰπεῖν τ' ἀληθές». Ep: «'Απάτῃ μετῆλθον αὐτούς, ὡς ...». Пввs: 'ї аă amъцit.

Μετέσπον, поеt: nex: 2: ал лвї μεθέπω.

Μετέσσυτο, a 3: sinr: neps: de nex: ал лвї μετασσεύομαι.

Μετεστεὼς, ῶσα, ὡς, Ion: în локă de μεθεστηκώς.

Μέτεστι, a 3: sinr: neps: ал лвї μέτειμι (μετὰ, εἰμί).

Μετέστιχον, noet: nex: 2: ал лвї μεταστείχω.

Μετέσχηκα, tpe: de кв: ал лвї μετέχω.

Μετεύαδε, грeш: în локъ de μέγ' εὔαδε.

Μετ-εύχομαι, вiit: -εύξομαι, îmї skimвъ рвгъчївnea întp' алtfел.

Μετ-έχω, вiit: μεθέξω, (nex: μετέσχον, ші чл:) (кв ак: saъ ел: кв цen:) mъ înпъртъшeskъ din чева. || (sввst:) «Μετέχον (τὸ), Apst: înпъртъшitъ din (saъ апlікатъ пе) matepie, matepівлъ (înпpot: de авstpaктъ), (Fpanц:) concret,=Συγκεκριμένον.

Μετέω, în локъ de μετῶ, sвп: ав лвї μέτειμι (μετὰ, εἰμί).

Μετεωρία (ἡ), певъгаре de seamъ; zъпъчіре, влвіре. [ші

Μετεωρίζω, вiit: -ίσω, înалцъ чева în aepъ, saъ în sвs (проп: ші fir:); (nast:) esъ, (ші ел:) попoseskъ în mape. || (між:) sîntъ nestatopnікъ, saъ mîndpв; mъ mîndpeskъ; mъ zъпъчeskъ. [μετέωρος]. [de вnde

Μετεωρισμὸς (ὁ), înълцаре (în aepъ); (fir:) mîndpipe; zъпъчіре; nestatopnічіe.

Μετεωροδοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, amъ 'налtе rîndврї, марї пъdежdi (дешepte). [μετέωρος, δοκέω].

Μετεωροθήρας, ου (ὁ), вînъторъ de вîntврї. [μετέωρος, θήρα].

Μετεωροκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, kom: = Μετεωρολογέω, ворвeskъ neînчetat despe meteope; (npin întînd:) вмвлв dвпе вîntврї (zъdъpнічії). [μετέωρος, κόπτω].

Μετεωρολεσχέω, -ῶ, вiit: ήσω, =Μεταρσιολεσχέω. [din

Μετεωρολέσχης, ου (ὁ),=Μεταρσιολέσχης. [μετέωρος, λέσχη].

Μετεωρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskъ, saъ тpaктezъ despe meteope (fenomene atmosfepiче, saъ în цen: черешїї). [ші

Μετεωρολογία (ἡ), meteopoлоціе, ворвіре, saъ тpaктape despe meteope. [ші

Μετεωρολογικὸς, ὴ, ὸν, pелатівъ кв тpaктape despe meteope. [din

Μετεωρολόγος (ὁ), каре ворвeште, saъ тpaктeazъ despe meteope (лвкрврї черешїї, saъ маї npessвs de лвme, ші паpтік: fenomeneле atmosfepeї); (npin întind:) каре ворвeште mape. [μετέωρον, λόγος].

Μετεωροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Μετεωρίζω. [μετέωρος, ποιέω].

Μετεωροπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ îndeletніческъ ла черчетape de лвкрврї meteopiче (черешїї). [din

Μετεωροπόλος (ὁ, ἡ), îndeletніческъ ла черчетapea meteopелор. [μετέωρον, πέλω].

Μετεωροπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, вмвлв 'налt în aepъ. [din

Μετεωροπόρος (ὁ,ἡ), вмвлъторъ прin aepъ. [μετέωρος, πόρος].

Μετέωρος (ὁ, ἡ), [μετὰ, ἀείρω] чел маї npessвs, saъ пе d' asвпpa de чева, 'налtъ. «Οἰκήματα διπλᾶ, τὰ μὲν ὑπόγαια τὰ δὲ μετέωρα ἐπ' ἐκείνοισι». Ep: «'Απὸ τοῦ μετεώρου». Tвч: din 'пълцime. 2) apdікатъ sвs (în aepъ), înълцатъ; вмflatъ; пе d' asвпpa feцeї; (nast:) плвtitopъ, saъ попositъ пе mape (пв în limanъ) «Ἵππος μετέωρος». Ksn: apdікатъ пе пічоареле de dîndъpъt. «Φλέβες μετέωροι καὶ τεταμέναι». Гал: Μετέωρα καὶ οὐ βαθύῤῥιζά ἐστι». Tfp: «Μετεωρότερον πνεῦμα». Гал: skвptъ pesвflape. «'Ολκὰς ὥρμει μετέωρος». Tвч: 3) (fir:) atîpnatъ, îndoїosъ, nexotъpîtв; nелiniштitъ nentpв pesвltatвл вpeвnвї лвкръ; nestatopnікъ; zъпъчітъ, влвітъ; (вne-орї) mîndpв. «Δίκη—». Лкs: «'Αρχή —». Epd: =Μεσοβασιλεία. «Πόλεις μετέωροι πρὸς ἀπόστασιν». Sвid: «'Εφ ἑκάστῳ τῶν πραττομένων μετέωρος». Лвч: «Γαῦρος καὶ μετέωρος εἰμί». Лкs: || (iap паpтік: ші овіч:) «Μετέωρα (τὰ), meteopeле, (ad:) тpвпвріле черешti, saъ fenomeneле atmosfepeї.

Μετεωροσκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, обsepвъ meteopeле (fenomeneле червлвї ші atmosfepeї). [ші

Μετεωροσκοπικὸς, ὴ, ὸν, pелатівъ ла (saъ каре ape de обїектъ) обsepвapea meteopелор. [ші

Μετεωροσκόπιον (τὸ), вnъ matematікъ instpвmîntъ пentpв обsepвapea 'пълцimiї stелелор. [din

Μετεωροσκόπος (ὁ, ἡ), обsepвътъторъ de meteope (fenomeneле червлвї ші atmosfepeї). [μετέωρον, σκοπός].

Μετεωροσοφιστὴς, οῦ (ὁ), kom: filosofъ върfitopъ despe meteope; saъ sofistъ ideologъ (ворвitopъ despe авstpakte). [μετέωρον, σοφιστής].

Μετεωροσύνη (ἡ) poet:=Μετεωρία.

Μετεωροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), арътatъ ка meteopъ, пpea 'налtъ. [μετέωρον, φαίνω].

Μετεωροφέναξ, ακος (ὁ), kom: amъцitopъ de askвltътopiї sъї прin sofistikъ meteopолоціе, saъ пpea 'налte ворве. [μετέωρος, φέναξ].

Μετεωροφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ὑψηλοφρονέω. [μετέωρος, φρονέω].

Μετεώρως, adв: 'налt, în aepъ; (fir:) кв îndoїалъ, atîpnat, (Fpanц:) en suspens. [μετέωρος].

Μέτηλυς, [μετὰ, ἐλεύθω] -υδος (ὁ, ἡ), noet: benitŭ, mătatŭ de aĭăpea.

Μετηνέμιος (ὁ, ἡ), noet: aepianŭ. 2) ĭăte ka bîntăл. [μετὰ, ἄνεμος].

Μετήορος (ὁ, ἡ), noet: in lokŭ de μετέωρος.

Μετήσεσθαι, Ion: în lokŭ de μεθήσεσθαι, miж: biit: de inf:, ші

Μετίει, saŭ (maĭ корек:) Μετιεῖ, a 3: sinr: neps: de prez: ал хоt:, ші

Μετίετο, a 3: sinr; neps: de miж: saŭ nas: прел: ал лăĭ...

Μετ-ίημι, biit: μετ-ήσω, Ion: în lokŭ de μεθίημι.

Μετ-ίσχω, biit: μετασχήσω, At: în lokŭ de μετέχω.

Μετ-οικίζω, biit: -ίσω, întorkŭ, kîrmeskŭ într'alтъ parte koraвia prin kîrmъ.

Μετοικεσία (ἡ), = Μετοίκησις, saŭ Μετοικία. [ші

Μετοικέτης, ου (ὁ), noet: în lokŭ de μέτοικος. [din

Μετ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ mătŭ într'alтъ lokăinцъ; sîntŭ (lokăĭeskŭ ăndeвaka) metikŭ. «Μετοικεῖν τῆς δε γῆς ἡμᾶς» Esxл: a ne înnъrtъші dintr' aчestŭ пъmîntŭ ka metiчĭ. [bezĭ μέτοικος]. [de ănde

Μετοίκησις, εως (ἡ), mătape într' alтъ lokăinцъ; saŭ въжепъripe.

Μετοικία (ἡ), kалitate de metikŭ. 2) =Μετοίκησις. [ші

Μετ-οικίζω, biit: -ίσω, mătŭ ne lokăitopiĭ ănăĭ lokŭ într' alтъ parte. ‖ (miж:) =Μετοικῶ, mъ mătŭ. [ші

Μετοικικός, ὴ, όν, ші Μετοίκιος (ὁ, ἡ), relатivŭ, kăvenitŭ ла metikŭ. «Ζεύς —». Fpin: patronăл metiчilор. ‖ (săbst:) Μετοίκιον (τὸ), (se înц: τέλος) tribătŭ plътitŭ de metiчĭ ne fie-kare anŭ; ші Μετοίκια (τὰ), serвъtoape ăne momenipea mătърiĭ Atenenilор din sate în чetate. [μέτοικος].

Μετοικισμὸς (ὁ), mătape (akt: saŭ nas:).

Μετοικιστὴς, οῦ (ὁ), mătъtorŭ de lokăitopiĭ ănăĭ lokŭ într' alтăл. [μετοικίζω].

Μετ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, klъdeskŭ kasъ, ші чл: din noŭ, saŭ dintr'ănŭ lokŭ într' alтăл, strъmătŭ o klъditъrъ.

Μετοικοδόμος (ὁ, ἡ), noe: mătatŭ din kasъ; saŭ trъitorŭ ka metikŭ în kasa sa. [μέτοικος, δόμος].

Μέτοικος (ὁ, ἡ), (în цen:) mătatŭ într' alтъ parte din patria sa; (iar partik: în Atena) stpeinŭ ашezatŭ kă lokăinца în чetate (kă платъ de tribătŭ), печетъцеanŭ, metikŭ. [μετὰ, οἶκος].

Μετοικοφύλαξ, ακος (ὁ), însъrчinatŭ kă лăapea a minte (enistatŭ) asăпра metiчilор. [μέτοικος, φύλαξ].

Μετοίσω, biit: ал лăĭ μεταφέρω.

Μετ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, noet: (kă ak:) =Μετέρχομαι, mъ dăkŭ în ăрma în kъătapea saŭ roana kăĭва; mъ dăkŭ kътре...

Μετ-οιωνίζομαι, biit: -ίσομαι, prefakŭ o-гърăл (semnăл prevestitorŭ) din ръŭ în вънŭ.

Μετ-οκλάζω, biit: -άσω, noet: шezŭ ne вine, saŭ kă цепăкіĭ întdoiцĭ; saŭ din kînd în kînd mi se întdoĭesk цепăкіĭ.

Μετοκωχὴ (ἡ), гls: în lokŭ de μετοχὴ.

Μετὸν, partч: nesт: ал лăĭ μέтестι.

Μετ-ονομάζω, biit: -άσω, prefakŭ, skimвŭ nămele kăĭва; (gram:) întrebăinцezŭ ănŭ nămе săbstantivŭ în lokŭ de алтăл. [de ănde

Μετονομασία (ἡ), skimвare de nămе; (întrebăinцare de ănŭ nămе săbstantivŭ în lokŭ de алтăл. (bezĭ ші μετωνυμία).

Μετόπη (ἡ), [μετὰ, ὀπὴ] (arxitekt:) distanца dintre stîlпĭ kă Dopikŭ kapitelŭ.

Μετόπιν, adв: =Μετόπισθε.

Μέτοπις, [μετὰ, ὄπις] ιδος (ἡ), Dămnezeeaskъ o întdă, saŭ ăрцie ăрmătoape kримелор (вінілор).

Μετόπισθε, -σθεν, adв: în ăрmъ, înapoĭ; (timn:) ne ăрmъ.

Μετόπωρα, ας (ἡ), =Μετόπωρον.

Μετοπωρίζω, biit: -ίσω, seamănŭ a toamnъ. [mi

Μετοπωρινὸς, ὴ, ὸν, tomnatikŭ. [din

Μετόπωρον (τὸ), [μετὰ, ὀπώρα] toamnъ; (прinч:) sfîrшităл toamneĭ.

Μετόπωρος (ὁ, ἡ), =Μετοπωρινὸς.

Μετ-ορμίζω, biit: -ίσω, Ion: în локŭ de μεθορμίζω.

Μετόρχιον (τό), [μετὰ, ὄρχος] distanца dintre doъ шipe de nomĭ, saŭ de вiце.

Μετ-οσσέω -ῶ, biit: -ήσω, [μετὰ, ὄσε] întĭ întorkŭ okiĭ aĭăpea.

Μετουσία (ἡ), [μέτειμι] înnъrtъшipe; dobîndipe. [de ănde

Μετουσιαστικὸς, ὴ, ὸν,, însemnătivŭ de înnъrtъшipe; (gram:) прin depivaцie însemnătivŭ de înnъrtъшipe din fiinца прimitivăлăĭ săŭ (прin eks: λίθινος). [ші

Μετουσιόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakŭ fiinца ănăĭ лăkrŭ; skimвŭ чевадăпе fiinцъ (îar nă dăпе felŭ). [de ăndo

Μετουσίωσις, εως (ἡ), prefaчepe de fi-

inдъ; skimвare dвne fiinдъ nвmaĭ, iar nв dвne felъ.

Μετοχέτευσις, εως (ἡ), transnoptare de anъ npin kanalъ întp' alтъ napte. [din

Мет-оχετεύω, вiit:-εύσω, transnoptezъ npin kanalъ ana întp' alтъ napte.

Μετοχὴ (ἡ), înnъpтъшire, komвnikaдie; (Грат:) naptiчinъ, вna din nъpдile kъвîntвlвĭ (ka nъptaшъ ши din nвme ши din вervъ). [μετέχω]. [de вnde

Μετοχικὸς, ἡ, ὸν, чел че are (saъ este îndemînatikъ ла) înnъpтъшire. «Μετοχικὸν». Грат: relativъ kъ naptiчinвл, saъ naptiчinalъ.

Мет-оχλίζω, вiit: -ίσω, noet: strъmвtъ чева kъ (saъ ka kъ) nîrria (ad: kъ nвtere).

Мет-оχμάζω, вiit: -άσω, noet: transnoptъ, strъmвtъ aĭвrea.

Μέτοχος (ὁ, ἡ), (kъ дen:) nъptaшъ din чева. [μετέχω].

Μετραπατάω -ῶ, грeш: în локъ de μητραγυρτάω.

Μετρέω -ῶ. вiit: -ήσω, mъsвrъ; (fir:) trekъ, netrekъ чева; (npin întind:) жвdikъ, черчetezъ. «Παρασάγγαις μετρεῖν». Пл: (ши fir:) «Πέλαγος μετρήσαντες». Od: Г: netrekînd kъ nlвtirea. (ши ел:) «Προτέρω ἐμέτρεον». Апдп: nlвtĭaъ maĭ 'nainte. (ши npin întind:) «Τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακίᾳ τούς πέλας μετροῦσιν». Apst; «Τῇ γαστρὶ μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν». Dm: a rîndi, kъ în mînkare konstъ fepiчipea; (ши miж:) «Μετρεῖσθαι ἴχνη τινὸς». Sof: a kъвta dвne вrme. (ши nas:) «Μακροὶ μετρηθεῖεν ἂν χρόνοι». Sof: 2) daъ, (ши miж:) ĭaъ чева kъ mъsвrъ. «Τὴν ἴσην μετρεῖν τινι«. Пров: a pesnlъti kъ чеде de o notpivъ. «Καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι τὰ ἄλφιτα». Dm: «Τὸν κάκιστον μετρουμένους σῖτον τούς στρατιώτας». Пл: [μέτρον]. [de вnde

Μετρηδὸν, adв: kъ, saъ dвne mъsвrъ. [ши

Μέτρημα (τὸ), чева datъ saъ лвatъ kъ mъsвrъ (meptikъ). [ши

Μέτρησις, εως (ἡ), mъsвrape, saъ mъsвrъtoape. [ши

Μετρητὴς, οῦ (ὁ), mъsвrъtorъ. 2) вnъ felъ de mъsвrъ nentrв likвide (înkъn: de 12: xoe). [de вnde

Μετρητικὸς, ἡ, όν, kввenitъ, saъ folositorъ ла mъsвrъtoape. [de вnde

Μετρητικῶς, adв: ka mъsвrъtorii.

Μετρητὸς, ἡ, ὸν, de mъsвrat. «Οὐ μετρητὸς». Евр:= Ἀμέτρητος. [μετρέω].

Μετριάζω, вiit: -άσω, sîntъ kвmnъtatъ; mъ noptъ kъ modestie. ‖ (strъm:) kвmnъtezъ, mъsвrezъ чева, saъ ne чinevв, mъpдineskъ. [ши

Μετριάω -ῶ, вiit: -αξῶ, Dor: în локъ de μετρέω. [ши

Μετριεύομαι, вiit: -εύσομαι, = Μετριάζω. [μέτριος].

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, kввenitъ ла (saъ kare are obĭektъ de) mъsвrĭ, (npinч: de silaвe), metre, "Μετρικὴ. metrikъ, meшteшвrвл de a mъsвra dвne prosodii silaвele, ши Μετρικοὶ„. Metriчĭ, kare se îndeлetniчesk ла aчeasta. [μέτρον]. [de вnde

Μετρικῶς, adв: dвne regвleле metriчeĭ.

Μετριολόγος (ὁ, ἡ), mъsвratъ în vorвele sale. [μέτριος, λόγος].

Μετριοπάθεια (ἡ), kвmnъtatc în natimĭ. [ши

Μετριοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Μετριοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), kвmnъtatъ în natimeле sale; (npin întind:) neдiitorъ de natimъ (de mînie), lesniчosъ ла înnъkare. [μέτριος, πάθος].

Μετριόπλσυτος (ὁ, ἡ), nвдin вogatъ. [μέτριος, πλοῦτος].

Μετριοποσία (ἡ), kвmnъtatъ bъstвrъ. [ши

Μετριοποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, вeaъ kъ mъsвrъ, kвmnъtat. [din

Μετριοπότης, ου (ὁ), (sвnpr: μετριοποτίστατος, η, ον) bъstorъ kъ mъsвrъ, kвmnъtatъ în bъstвrъ. [μέτριος, πίνω].

Μέτριος, α, ον, [μέτρον] amъsвratъ, kвmnъtatъ, de miжlokъ, notpivitъ, propopдionatъ; destлlъ; (fir:) kвmnъtatъ în nвptape, (Franц:) modestъ; (în дen:) вnъ, viptвosъ. «Μέτριος πῆχυς». Ep: чел oviчnвitъ. «Μέτριος αἰών». Sof. viaцъ kвmnъtatъ în veseliĭ ши nekazвrĭ. «Μέτρια». Лкs: kвviinдele. «Μέτρια κεκτημένος». omъ kъ stape de miжlokъ. «Τὸ μέτριον». Dskp: dosъ de doktopie notpivitъ ne trevвinцъ. (fir:) «Μέτριος ἀνὴρ». Плт: «Μέτρια λέγειν». Плт: a vorbi kъ mъsвrъ. «Μέτρια τὰ περὶ σαυτοῦ λέγεις». Лвч: vorвeшtĭ fъr mîndpie.

Μετριόσιτος (ὁ, ἡ), kвmnъtatъ ла mînkare. [μέτριος, σῖτος].

Μετριότης (ἡ), mъsвrъtate, kвmnътate: modestie, smepenie, ши чл: [μέτριος].

Μετριοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ kвmnъtatъ în rîndipile desnpe sinemĭ, (ad:) smepitъ, modestъ, ши чл: [mi

Μετριοφροσύνη (ἡ), smepenie, modestie, nemîndpie. [din

Μετριόφρων, ονος, (ὁ, ἡ), rînditorъ kвmnъtat desnpe sine, modestъ, nemîndpв, smepitъ. [μέτριος, φρήν].

Μετρίως, adв: mъsвrat, kъ kвmnъtъ; (fir:)

=Μετριοφρόνως. [μέτριος].

Μετροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ. de metpe (вершинї), ка о поемъ. [μέτρον, εἶδος].

Μέτρον (τὸ), [în afin: къ μέσον] (în μen:) мъсurъ, saŭ op че instrumîntъ nentru мъсurape; (iap naptik:) unъ basŭ xotъrîtŭ nentru мъсurape de likuide «Λέβητα τέσσαρα μέτρα κεχανδότα». Іл: Ч: 2) întindere, лungime, distanцъ. «Μέτρα κελεύθου». Om: «Μέτρα θαλάσσης». Enгр: 3) terminŭ, цintъ, saŭ sfîrşitŭ, ла каре прівім; пuнтul din uрmъ, вîrfŭ. «Μέτρον ἥβης ἴκοντο». Om: ші Es: «Βίου («'Οπώρης) —». Enгр: 4) кumпътŭ, мъсurъ, міжлокul între лipsъ ші ковîрşire. «Μέτρῳ πίνειν». Пров: 5) metru, мъсurape de вокале dune timpŭ prosodiakŭ, ші чea dune aчeastъ мъсurъ compuнere de versurї saŭ silabe. «Πᾶν μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λεξιν». Metp:

Μετρονόμος (ὁ), (în Atena) dregъtorŭ pînduitŭ a prevegїa asuпra мъсurелор вînzъtorilor din tîrgŭ. [μέτρον, νέμω].

Μετροποιέω -ῶ, viit: -ήσω, faкŭ чева ne мъсurъ, saŭ dune oare-каре мъсurъ. 2) (gram:) întocmeskŭ (combinezŭ) silabъ, saŭ versŭ dune metru. [μέτρον, ποιέω].[de unde

Μετροποιία (ἡ), combinare de silабe, saŭ versurї dune metru.

Μετωνυμία (ἡ), skimbare de nume; (ptr: ші gram:) întrebuinцare de altъ ziч: în локŭ de чea obiчnuitъ. [μετὰ, ὄνομα]. [de unde

Μετωνυμικὸς, ἡ, ὸν, atingъtorŭ de skimbare de nume, saŭ zicere. [de unde

Μετωνυμικῶς, adv: къ skimbare de nume, saŭ (gram:) de zicere.

Μετωπαδὸν, adv: Dor: în локŭ de...

Μετωπηδὸν, adv: ка о frunte, saŭ în frunte; (naut:) къ прuмele în linie. [ші

Μετωπιαῖος, α, ον (ὁ), = Μετώπιος. [ші

Μετωπίας, ου (ὁ), чел къ mare frunte, frunтosŭ. [ші

Μετωπίδιος (ὁ), poet: în локŭ de ...

Μετώπιος (ὁ, ἡ), relativŭ къ frunтea. ‖ (subst:) Μετώπιον (τό), =Μέτωπον. 2) unŭ de mirdale arupe, unŭ felŭ de mipeasmъ Eunuc: =Νετώπιον ші Νέτωπον. [ші

Μετωπὶς, ίδος (ἡ), легътуръ п' înpreжurъ frunцiї, (Turч:) kasnastiŭ. [din

Μέτωπον (τὸ), [μετὰ, ὤψ] frunte; (în μen: ші fir) naptea dinainte, faцъ.

Μετωποσκόπος (ὁ, ἡ), observъtorŭ fisiognomonikŭ dune frunтea omuluї de moralitatea luї. [μέτωπον, σκοπός].

Μεῦ, Ion: ші Dor: în локŭ de μοῦ.

Μέχρι, ші (maї 'nainte de вокалъ) Μέχρις, [μάκρος] adv; de локŭ, saŭ timpŭ, saŭ naptik: преп:=Ἄχρι, Ἕως, (oviч: къ μen:) пînъ... «Μέχρι θαλάσσης». Іл: N. «Μέχρις Ἰωνίας». Ep: «Μέχρι τίνος;» Лкs: ші (în anastrofъ, ad: dune kazŭ). «Τέο μέχρι». Іл Ω. în локŭ de μέχρι τινός». «Μέχρις οὗ». «Μέχρι παντὸς». «Μέχρι τοῦδε». Лкs: (ші къ adv:) «Μέχρι δεῦρο». «Μέχρις ἐνταῦθα». Плт: «Μέχρι νῦν». Лкs: (ші къ ак: преп:) «Μέχρι πρὸς...» Tкр: «Ἐδίωξαν μέχρις εἰς τὸ στρατόπεδον». Ksn: (ші къ verbŭ) «Μέχρις ἦν ἄπειρος τῶν τοῦ βίου κακῶν». Ep: «Μέχρι μὲν γὰρ ὥρεον ἡμέας ὅπλα ἔχοντας». Ep: (ші къ sun: înпrexnъ ші fъръ ἄν). «Μέχρι τοῦδε ἴδωμεν». Ep: (ші înпrexnъ къ οὗ къ μen:) «Μέχρις οὗ ἐκτὼ πύργων». Ep; «Μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσιος». Ep:

Μή, naptik: oupit: saŭ nerat: (прinч: în înцelesŭ sunosit; saŭ într'unŭ kipŭ îndoїosŭ, ші într' aчeasta deosebitŭ de οὐ) nu, nu кumва. «Μή μ' ἔρεσθε, μὴ σὲ μεθέω». Іл Г. «'Αλλ' ἴθι, μὴ μ'ἐρέθιζε». Іл: A. «'Εκεῖνο μέν τοι μὴ ἀπολίπῃς». Ksn: «'Επειδή με μὴ πείθοιεν». Ksn: «Μὴ γένοιτο». Лкs: "Ινα μὴ λέγω». Dm: «Οὐ δύναμαι μὴ μεμνῆσθαι αὐτοῦ». Ksn: (ші în парал:) «Μὴ οὐ τὸν ἐμὸν πατέρα στοναχεῖν». Sof: «Μὴ οὐ τοῦτο ᾖ τὸ χρηστήριον». Ep: «"Εστι τοι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι». Ep: «'Απαυδῶ μὴ παριέναι». Eur: «Δέδια (Φοβοῦμαι), μὴ ᾖ. Лкs: «'Απόστιχε, μή σε νοήσῃ "Ηρη». Іл: A. «Φοβούμενον, μὴ οὐ γνῶ». Ksn; nu кumва. (ші ел:) «Μὴ γὰρ ἓν τῶν ἀδυνάτων ᾖ». (se înц: σκόπει, saŭ ὅρα). Плт: ші Apst: «Μὴ δυναίμην ἀναπεῖσαι». Ksn: (ші къ xot:) «'Ηρώτησε περὶ τῶν φόρων, μὴ βαρεῖς εἰσί». Пл: «Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς». Skp: (ші къ alt: naptik:). «Μὴ ὅτι, μὴ γαρ ὅτι». Лкs: (fps:) ne кum, unde a maї pъmas?. «Οὐδὲ ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι λέγειν τι δυνησόμεθα». Ksn: (ші într' altъ акчепцie). «Μὴ γὰρ ὅτι.. ἀλλὰ καὶ...». Ksn: nu numaї, чi ші. "Εἰ μή, «"Οτι μή, «Μὴ οὐ». Лкs: afaръ numaї. «Οὔτις ἄλλων γίγνεται ἀνέμων, εἰ μὴ εὖρος τε νότος τε». Od: N. «Πόλεις χαλεπαὶ λαβεῖν μὴ οὐ χρόνῳ, καὶ πολιορκία». Dm: (ші maї 'nainte de subst:). «Ἡ μὴ ἐμπειρία». Tuч: «Τῆς μὴ προεκφοβήσεως. D: Kas:

Μηδαμᾷ, ші Μηδαμά, Dor: în локŭ de Μηδαμῇ, adv:=Μηδαμῶς, de локŭ, niчї

nічї înтр' вnъ кіпъ. 2) (pap) = Мηδαμοῦ, нікъіреа. [ші

Мηδαμινός, ή, όν, de nimікъ, de нічї о треавъ. [ші

Мηδαμόθεν, adв: din нікъіреа. [ші

Мηδαμόθι, adв: (staре în локъ) нічї înтр' вnъ локъ, нікъіреа. [ші

Мηδαμοῖ, adв: лок: = Мηδαμόσε, нічї înтр' о парте, нікъіреа. [din

Мηδαμός, ή, όν, (nвmaї ла îm:) =Мηδείς, niminea. [μηδέ]. [de вnde

Мηδαμόσε, adв: (mimкаре ла локъ) ла нічї вnъ локъ, нікъіреа. [ші

Мηδαμοῦ, adв: = Мηδαμόθι. [ші

Мηδαμῶς, adв: нічї de квm, нічї înтр' вnъ кіпъ.

Мηδέ, adв: нічї. [μή, δέ].

Мηδείς, ενός (μηδεμία, μηδέν) (foарte pap îm: μηδένες). = Οὐδείς (къ preînsemnata ла μὴ deoseвire dintre μὴ ші οὐ) нічї в nвл, niminea. «Μηδέν, «Τὸ μηδέν». Ep: ші Sof: nimікъ, nimіквл. «Μηδὲν ἄγαν». Гnom: «Οὐδὲν ὧν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ». Sof: || adв: în локъ de μηδαμῶς. [μηδὲ, εἷς.]

Мηδέποτε, adв: нічї odatъ, (къ preîsem: ла Μή deoseвire dintre μὴ ші οὐ). [μηδὲ, ποτὲ].

Мηδέπω, adв: nъ înкъ. [μηδὲ, πω].

Мηδεπώποτε, adв: нічї odatъ nînъ аквm. [μηδέπω, ποτέ].

Мηδέτερος, α, ον, нічї вnвл нічї алтвл din doї. [μηδὲ, ἕτερος]. [de вnde

Мηδετέρωθεν, adв: din нічї вna din doъ пърцї. [ші

Мηδετέρως, adв: нічї înтр' вnвл din doъ кіпврї. [ші

Мηδετέρωσε, adв: ла нічї вna din amîndoъ пърціле.

Μήδευμα (τὸ), noet: [μήδομαι], = Μῆδος, пъскочітъръ, meштешвціре.

Мηδικός, ή, όν, чел din Media, saъ relativъ къ Medії. «Μηδικὴ πόα». вnъ гелъ de трифоїъ (пентрв пъшвне), (Franц: luzèrne. «Μηδικὸν μῆλον». кітръ. «Μηδικὰ». чеде dintîї pesвoaїe але Елепілор înпротіва Medілор, saъ Персілор. [ші

Μήδιον (τὸ), вnъ гелъ de плantъ (din soївл лвї campanula), клопоцелъ de пъдвре. [Μῆδος].

Мηδοκτόνος (ό, ή), omorîtorъ de швлцї Medї. [Μῆδος, κτείνω].

Мηδόλως, adв: нічї de квm. [μηδέ, ὅλως].

Μήδομαι, [μῆδος] вiit: μήσομαι, (nex: ἐμησάμην) (къ μen:) гріжеsкъ, înгріжеsкъ; (noet: къ ак:) тъ мешtешвцеsкъ, пъскочеsкъ; тъ кіпzвїеsкъ, isвodesкъ; meditъ; лвкрezъ. «Μέλισσαν ξανθὸν μέλι μηδομέναν», Sim: (ші къ ак: indip:) «Ὅσα κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς». Om: (ші къ dat: περίπ:) Ἄσσ'ἂν ἐμοί περ αὐτῇ μηδοίμην». Od: E: (ші adв:) «Αὐτὸς τ' εὖ μήδεο, πείθεο τ' ἄλλῳ». Il: B.

Мηδοπότερος, α, ον, =Мηδέτερος. [μηδὲ, ὁπότερος].

Μῆδος, [μάω] εος -ους (τὸ), гîndire, кіпzвire (vezї ші μῆτις); meштешвціре, пъскочire; гîndъ (sкопъ); проїектъ (isвodъ). 2) (îm:) пърціле genitale але вървaївлвї; (ші în Oni:) въшіка вдвлвї.

Мηδοστισοῦν, (nex: μηδοτιοῦν) μηδουτινοσοῦν, saъ μηδοτουοῦν= Мηδείς, нічї вnвл тъкар, saъ нічї вnіквл. [μηδὲ, ὅστις, οὖν].

Мηδοσύνη (ή), noet: înцелепчївne; meштешвгъ. μῆδος].

Мηδοφόνος (ό, ή), = Мηδοκτόνος. [Μῆδος, φόνος].

Μηθείς, (nex: μηθὲν) μηθενὸς, At: în локъ de μηδείς. [μήτε, εἷς].

Μηκάζω, вiit: -άσω, ші

Μηκάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (nex: noet: ἔμακον) sвїеръ (stpirъ me -e -e ка капра, черввл, оaea, ші чл:). (vezї ші μυκάομαι). [din

Μηκὰς, άδος (ή), noet: sвїерътоарe (капръ, оae, ші чл:). [imit].

Μηκασμὸς (ὁ). sвїеретъ (de капръ, оae, ші чл:). [μηκάζω].

Μηκεδανός, ή, όν, noet:=Македънос, лвнгъ. [μῆκος .

Μηκέτι, adв: nъ маї мвлт (de aчiîn коло). [μὴ, καὶ, ἔτι].

Μηκηθμὸς (ὁ), =Μηκασμός [ші

Μηκητικὸς, ή, όν, чел къ însвшime de sвїерare. [μηκάομαι].

Μήκιστος, η, ον, sвпрл: ал лвї макрос, foарte лвнгъ, прea маре. || (nex:) Μήκιστον, ші Μήκιστα, adв: прea мвлт, saъ în sfîршітъ de тоate. «Τί μοι μήκιστα γένηται»; Od: E: че îmї поate fi маї маре ръв?

Μηκόθεν, [μῆκος] adв:=Μακρόθεν.

Μηκοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω,= Μηκύνω. [μῆκος, ποιέω].

Μῆκος, εος -ους (τὸ), лвнцime; (вne-орї) 'пълцime; (în цen:) întindere, мърime. 2) грешː în лекъ de μῆχος.

Μήκοτε, adв: lon: în локъ de μήποτε.

Μηκύνω, [μῆκος] вiit: -υνῶ, лвнцeскъ; (pap) înалцъ; (în цen:) întinzъ. «Μηκύνω (înпревнъ шї гъръ) τὸν λέγον„. Ep: ші Sof: =Μακρηγορῶ. «Μηκύνω τὰ φωνήεντα».

Грат: fakъ (пропъпцъ) вокалеле лъпцї. [de вnde

Μηκυσμὸς (ὁ), лъпцire, întîndepe; (partik:) prosodiakъ крещtere a вокалелор (грат:).

Μήκων, ωνος (ἡ, шi pap ὁ), вnъ felъ de плantъ, (de avi) makъ, папароапъ. 2) (prin întind:) лапteле еї, (alt:) μηκώνιον, afionъ; (fir:) вnъл din mървntaїele (fikatъл) skoї-челор, шi чл: (vezї шi μύτις). 2) (arxitekt:) вnъ felъ de ornъmîntъ în formъ de makъ. 5) вnъ felъ de metalikъ nisiпъ. (vezї шi κέγχρος). [μῆκος]. [de вnde

Μηκωνικὸς, ἡ, ὸν, ал makълуї. [шi

Μηκώνιον (τὸ), afionъ. 2) чea dintîї skîrnъ a прънкълуї. [шi

Μηκωνὶς, ἰδος (ἡ), вnъ felъ de marъle.

Μηκωνίτης, ου (ὁ), шi Μηκωνῖτις, ιδος (ἡ), чел din soїъл makълуї. || (sъbst: върв:) вnъ felъ de пїatrъ (пърътъ a fi presъratъ къ seminце de makъ); (fem:) = Μηκωνὶς.

Μηκωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ, (de (asemenea къ) makъ. [μήκων, εἶδος].

Μηλάνθη (ἡ),=Μηλολόνθη. [μῆλον, ἄνθος].

Μηλατᾶς, ᾶ (ὁ), Dor: în локъ de μηλωτὴς.

Μηλάτων, poet: (în eteroц:) în локъ de μήλων (οї).

Μηλαφέω -ῶ, biit: -ήσω,=Μηλόω. [μήλη, ἀφή].

Μηλέα (ἡ), (pomъ) мъръ. "Μηλέα κυδωνία». гъtъїъ. «Μηλέα Περσικὴ». (de avi) пїersikъ. [μῆλον].

Μηλεία (ἡ), poet: în локъ de μηλέα.

Μήλειος, α saъ ος, ον, de oae, [μῆλον,oae].

Μήλη (ἡ), [μάω] milъ (de avi), вnъ xiрърц: instrвm: (alt:) καθετήρ.

Μηλία (ἡ), (se înц: γῆ) вnъ felъ de xвmъ din Insвla [Μῆλος], ne kare zвgравїї чеї векї o amestekaъ къ въпselele лор, ka sъ le fakъ maї dъinoase.

Μηλιαθμὸς (ὁ), poet: =Μηλιαυθμὸς.

Μηλιὰς, άδος (ἡ), (îm:) nimfe de pomї prodвkъtorї de poame, (alt:) 'Επιμηλίδες.[μῆλον]. || «Γῆ — ». =Μηλία. [Μῆλος].

Μηλιαυθμὸς (ὁ), poet: [μῆλον, ἰαύω] локъ de dormit oile, цarkъ, saъ stînъ.

Μηλίζω, biit: -ίσω, seamъnъ (la faцъ, шi чл:) къ мъръ. [μῆλον].

Μηλινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [μήλινος, εἶδος] шi Μηλινόεις, εσσα, εν, poet: asemenea къ...

Μήλινος, η, ον, чел în faцa мърълуї, гълвenїvosъ. 2) fъkъtъ de мъръ, saъ гътъс. [μῆλον].

Μηλὶς, ίδος (ἡ),= Μηλία (γῆ). 2) poet: în локъ de μηλέα. 3)=къ...

Μῆλις, ιος (ἡ), =Μᾶλις.

Μηλίτης, ου (ὁ), (prinv: οἶνος) vinъ fъkътъ de mere. 2) «Ἀριθμός—». o apitmetikъ проблетъ avînd de овiektъ oї. [μῆλον].

Μηλοβατέω -ῶ, biit: -ήσω, (desпre oї) =Βατεύω.

Μηλοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitъ în faцa мърълуї. [μῆλον, βαφή].

Μηλοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, ловeskъ къ mere (prekвm овївпзїaъ amorezaцiї). [μῆλον, βολή].

Μηλοβοτέω -ῶ, biit: -ήσω, paskъ oї, saъ sîntъ...

Μηλοβοτήρ, poet: шi Μηλοβότης, ου (ὁ), пъstorъ, чїобanъ de oї. [шi

Μηλόβοτος (ὁ, ἡ), пъskътъ (saъ лъsatъ a se paшte) de oї; (prin врш:) nekълtivatъ, пъstiъ. [μῆλον, βόσκω].

Μηλοδόκος (ὁ,ἡ), poet: [μῆλον, δέχομαι:] priimitorъ de oї în жertfъ.

Μηλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ formъ, saъ faцъ de мъръ. [μῆλον, εἶδος].

Μηλοθύτης, ου (ὁ), жertfitorъ de oї. [шi

Μηλόθυτος (ὁ, ἡ), poet: asвpra кързїa se жertfesk oї. [μῆλον, θύω].

Μηλολόνθη, saъ Μηλολάνθη (ἡ), вnъ felъ de rîndakъ рошъ, къръввшъ. [μῆλον, ὄνθος, saъ ἄνθος].

Μηλομαχία (ἡ), въtълie къ mere. [μῆλον, μάχη].

Μηλόμελι, ιτος (τὸ), mїere къ mere, saъ гътъї. [μῆλον, μέλι].

Μῆλον (τὸ), мъръ; (în цen:) poamъ (prinv: къ seminце). «Μηδικὸν — ». kitръ, saъ лъmîie. «Περσικὸν — ». (de avi) пiersikъ. «Κυδώνιον, шi poet: «Χνοάζον—». гътъе. 2) (fir:) пърцile челе potвnde a le trвпълуї, prekвm цîцele, овражїї, шi чл: «Τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι. Tкр: вdъ овражїї lъї. 3) poet: (шi maї de мълte-orї îm:) oae; (вne-orї) капръ; (în цen:) vitъ de пъшвne. «Μῆλα νομεύων». Om:

Μηλόνθη (ἡ), = Μηλολόνθη.

Μηλονομεὺς, έως, шi Μηλονόμης, ου (ὁ), poet: în локъ de μηλονόμος.

Μηλονομιαῖον (τὸ), = 'Εννόμιον. [din

Μηλονόμος (ὁ, ἡ), [μῆλον, νέμω] пъstorъ de oї. || (sъbst:) пъstorъ, чїобanъ.

Μηλοπάρειος, шi Μηλοπάρηος (ὁ, ἡ), poet: чел къ овражїї potвnzї шi рошїї ka мъръл. [μῆλον, παρειά].

Μηλοπέπων, ονος (ὁ), вnъ felъ de пепene. [μῆλον, πέπων].

Μηλοπλακούντιον (τὸ), dim: ал лъї...

Μηλοπλακοῦς, οῦντος (ὁ), вnъ felъ de плъчinтъ (пръжitъръ) кв mepe. [μῆλον, πλακοῦς].

Μηλόσκοπος (ὁ, ἡ), noet: [μῆλον, σκοπὸς] (τόπος, локъ) din каре noate пріві чіпева oile sale пъскînd.

Μηλοσόος (ὁ, ἡ), noet: пъstръторь, пъzitорь (natponь) de oї. [μῆλον, σόος].

Μηλόσπορος (ὁ, ἡ), noet: semъnatь, sъditь кв mepї. [μῆλον, σπόρος].

Μηλοσσόος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de μηλοσόος.

Μηλοσφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: înжвnгїь în жертfъ oї. [ші

Μηλοσφαγία (ἡ), înжвnгїere de oї în жертfъ. [din

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ), înжвnгїetорь de oї în жертfъ. [μῆλον, σφαγή].

Μηλοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitорь de oї. [μῆλον, τροφή].

Μηλοῦχος (ὁ, ἡ), noet: [μῆλον, ἔχω] (легътъръ) каре цine цîцеле.

Μηλοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторь de oї, saь de mepe. [μῆλον, φάγω].

Μηλοφόνος (ὁ, ἡ), omopîtорь de oї. [μῆλον, φόνος].

Μηλοφορέω, -ῶ, biit: -ήσω, карь mepe.

Μηλοφορία (ἡ), prodъчere, saь цinepe în mînъ de mepe. [din

Μηλοφόρος (ὁ, ἡ), prodъкъторь, saь цiitорь în mînъ de mepe. ‖ (sъbst:) Μηλοφόροι» rapdienїї îmпъratълъї Пersілор, fiind къ авеаь пе sъліцеле лор niшte глъвърї de аврь în formъ de mepe. [μῆλον, φέρω].

Μηλοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitорь de oї. [μῆλον, φύλαξ].

Μηλόω -ῶ, biit: -ώσω, хірърціческе черкь, опереzь кв miлъл. [μήλη].

Μήλωθρον (τὸ), вnь felь de плantъ, = Ἄμπελος λευκὴ, кърпене албь, saь кърквіцъ.

Μήλων, ωνος (ὁ), enit: Еркълъ (fiind къ îї oferїaь mepe). [ші

Μηλὼν, ῶνος (ὁ), mepішь, saь лiведе de mepї, ші de алцї poditорї nomї [μῆλον].

Μήλωσις, εως (ἡ), хірърцікъ операціе кв miль. [μηλόω].

Μηλωτὴ (ἡ), пїеле de oae; (în цen:) блапъ. [ші

Μηλωτὴς, οῦ (ὁ), = Μηλονόμος, пъstорь de oї, ші чл: [μῆλον].

Μηλωτὶς, saь (маї корек:) Μηλωτρὶς, ίδος (ἡ), = Μήλη. 2) (вnc-орі) =-'Ωτογλυφὶς, sковitoape de врекї. [μηλόω.]

Μήλωψ, οπος (ὁ,ἡ), noet: чел кв ſaцъ de мъръ, saь rвtвe, гълвепічось. [μῆλον, ὤψ].

Μὴν, [μὲν] partik: afipmat: (prinч: жърътînть). «Ἦ μὴν». Лкs: întp' adeвърь. «Ὑπεδέξατο, ἢ μὴν μὴ ἀπορεῖν τροφῆς». Ksn: «Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέν. Евр: 2) întpot: «Καὶ μὴν. «Ἀλλὰ μὴν». Лкs: ші кв toate avestea, însъ. «Τί μήν»; nentpв че пв? «Σώφρων μὴν ὅ γε τοιοῦτος». Пл: «Εἰδ' ἄγε μὴν, πείρησαι». Іл: A.

Μὴν, μηνὸς (ὁ), (prinч:) =Μήνη, лвпъ (лвmina); (de вnde овіч:) лвпъ (de timпь). «Τελευτῶντος τοῦ μηνός». Твч: пе ла nimкареа лвmineї, (prin врm:) пе ла sîpmitвл лвneї. 2) (îm:) pîndвїala fipeї mвїерілор.

Μηναγυρτέω -ῶ, biit: -ήσω, черmъторевкь (prinч: ка ...

Μηναγύρτης, ου (ὁ), = Μητραγύρτης, preotь ал Чівелеї, каре превтвлîndь se пе fie-каре лвпъ stрînцea milostenie, (Franц:) prêtre mendiant. [μὴν, ἀγύρτης].

Μηνὰς, άδος (ἡ), noet: în локъ de...

Μήνη (ἡ), noet: лвпъ (лвmina); (prinч:) semiлвпъ.

Μηνιαῖος, α, ον, dъinitорь o (saь penetatь пе fie-каре) лвпъ, лвnatikь. [μήν].

Μηνίαμα (τὸ), = Μήνιμα. [din

Μηνιάω -ῶ, biit: -άσω,=Μηνίω. [μῆνις].

Μηνίγγιον (τὸ), dim: ал лвї μήνιγξ.

Μηνιγγοφύλαξ, акоς (ὁ), вnь хірърц: instрвm: nentpв препаza метвранеї креерілор în хірърціческе операцїї але хîрчеї. [μήνιγξ, φύλαξ].

Μήνιγξ, saь Μῆνιγξ, [μανὸς, saь ὑμὴν] ιγγος(ἡ), (în цen:) сввцipe метвранъ; (iap partik:) чеea че цine înfъшвращї креерїї.

Μηνίθιος (ὁ), mînіepe, врцisipe, saь цinepe de mînіc. [ші

Μήνιμα (τὸ), прічinъ de minic, saь врціe, mînгъpipe de sfinte, saь алтъ nenieiate; ші pesвлtatвл, ad: pesввnapea nentpв avestea. [μηνίω].

Μήνιον (τὸ), temплвл лвneї. [μήνη].

Μῆνις, ιος, saь ιδος (ἡ), noet: [μένος, saь μαίνομαι] (de ачі) mînіc (dъinoasъ).

Μηνὶς, ίδος (ἡ), Μηνίσκος (ὁ), dim: ал лвї μήνη, лвniцъ; (prinч:) semiлвпъ; (fir:) op че este лвкрать în forma semiлвneї.

Μήνισμα (τὸ, плц: în локъ de μήνιμα.

Μηνίτης, ου (ὁ), пекъжічось, ївte ла mînіe. [ші

Μηνίω, biit: -ίσω, (de ачі) mъ mînіi-, mъ пекъжескь, (кв dat:) аввпра кваva.

Μηνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς,

чел în forмъ de лъпъ повъ. [μήνη, εἶδος].

Μῆνος, εος -ους (τὸ), поеt: (прea рар) în локъ de μήνιμα.

Μηνοτύραννος (ὁ), îmпъратъ ал лъцiлор. [μήν, τύραννος].

Μήνυμα (τὸ), овïектъ, съă тiжлокъ de вестире, семнъ, înmtiinцare. [ші

Μήνυσις, εως (ἡ), вестире, înmtiinцare. [ші

Μηνυτὴρ, поеt: ші Μηνυτὴς, οῦ (ὁ), вестitоръ, înmtiinцъtоръ; (прin întind:) тръдъtоръ. [μηνύω]. [de вnde

Μηνυτικὸς, ἡ, ὸν, релативъ, съă îndemînatикъ ла вестире.

Μήνυτρον (τὸ), респлатъ датъ înmtiinцъtорълуї, съă тръдъtорълуї. [ші

Μηνύτωρ, ορος (ὁ), поеt: în кокъ de μηνυτὴς. [din

Μηνύω, вiit: -ύσω, вестескъ, înкълоштinцezъ; (вne-орї) însemnezъ; (în цеп:) арътъ, дaъ de faцъ.

Μῆον (τὸ), вnъ гелъ de плантъ, (alт:) μεῖον.

Μήτερ, Μήποθεν, Μήποτε, Μήπου, Μήπω, Μήπως, adв:=Μή περ, Μή ποτε, ші чл:

Μηρὰ (τὰ), поеt: (în стероц:) în локъ de μηροὶ, съă (маї корек:) μηρία.

Μηριαῖος, α, ον, ал вътълуї пічорълуї, съă ал коапселї. || (sвst: fem:) în локъ de μηρὸς.

Μήριγξ, ιγγος ἡ), пъръ tape, аспръ (ка de поркъ). [μηρύω].

Μηρίζω, вiit: -ίσω, лобескъ не чîпева не въtъ, съă ла коапсъ. [μηρὸς].

Μήριν0ος (ἡ), (ак: поеt: прin stрътвtape de деклинацie μήριν0α) ацъ; fвnic свцipe; sfoaръ. [μηρύω].

Μηρίον (τὸ), dim: (вne-орї dвne тiнъ пвmaї) ал лъї μηρὸς, въtъ de пічоръ, коапсъ; (прinч: ла îm:) оaселе въtърiлор жертfeї, че se жертfesк înпрехпъ кв парte din карпе.

Μηροκαυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, арzъ în жертfъ въtъріле вiктimeї. [μηρὸς, καίω].

Μηροῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: квsвtъ în въtъл пічорълуї (enit: ал лъї Dionisъ). [μηρὸς, ῥάπτω].

Μηρὸς (ὁ), [μέρος] въtъ de пічоръ, коапсъ.

Μηροτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, таїъ (din трънъ) въtъріле пічоарелор. [μηρὸς, τομὴ].

Μηροτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: (enit: ал лъї Dionisъ) крескътъ în коапсъ. [μηρὸς, τρέφω].

Μηροτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: ловitоръ, înпънгъторъ de коапсе. [μηρὸς, τύπτω].

Μήρυγμα (τὸ), =Μήρυμα.

Μηρυκάζω, вiit: -άσω, ші Μηρυκάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, рвmerъ (ка оiле, воiї ші чл:) пвtрецвл, (Fрanц:) ruminer. [μῆρυξ]

Μηρυκίζω, вiit: -ίσω, = Μηρυκάζω. [de вnde

Μηρυκισμὸς (ὁ), рвmerape.

Μήρυμα (τὸ), [μηρύω] торtъ; ацъ; гетъ de торtъ; (fir:) шърпвitвра шарпелъї, ш чл:

Μηρυμάτιον (τὸ), dim: ал лъї μήρυμα, гетвлецъ.

Μῆρυξ, υκος (ὁ), вnъ гелъ de пеште de мape рвmerъторъ.

Μήρυσμα (τὸ), =Μήρυμα. [din

Μηρύω, [ἐρύω] вiit: -ύσω. (în цеп:) трагъ în вss. «Μηρύω ἀπὸ βυ0ῶν». Оп: «Μηρύω νεώς ἱστία». Od: M: 2) (прin întind:) întinzъ. «Κισσὸς μηρύεται περὶ χείλη» Ткр: 3) (партік:) desfъшъръ, desdeапънъ; прin întind:) вîръ торtвл, съă врz ала întре іце. «Κρόκα ἐν στήμονι μηρύσασθαι». Es:

Μῆστο, поеt: (în апок:) în локъ de ἐμέμηστο, пеste-съв: ал лъї μήδομαι.

Μήστωρ, ορος (ὁ), поеt: [μήδομαι] кв цеп:) isвoditоръ, ші съвîршitоръ de чева; (în цеп:) indвstpiosъ, (de ачi) мешterъ, пъскочitоръ, iсквsitъ, скспеriinцatъ (черкатъ).

Μήτε, конiвпк: нiчî. «Μήτε... μήτε, съă Μηδὲ ... μήτε». (ші рар) «Μὴ... μήτε». Sof: [μὴ, τε].

Μήτειρα (ἡ), поеt: în локъ de ...

Μήτηρ, (цеп: μητέρος -τρὸς, dat: μητέρι -τρὶ, ак: μητέρα, вок: μῆτερ îm: μητέρες, μητέρων, μητράσι, μητέρας) мвmъ, маїкъ; (поеt:) = Μητρόπολις, капitалъ de статъ.

Μήτι, adв: întpeв: пв кът ва (прinч: пехt: лъї μήτις, пв кътва чîпева). [μή, τις].

Μήτι, поеt: în локъ de μήτις, dat: ал лъї μῆτις.

Μητιάω -ῶ, вiit: -άσω, поеt: =Μήδομαι, мъ rîndeскъ, мъ кîпzвїeскъ; isвodeскъ (проїектezъ); съвîршeскъ. [ші

Μητιέτα, ао (ὁ), поеt: Еол: în локъ de...

Μητιέτης, ου (ὁ), поеt: rînditоръ; îngелепtъ. [μῆτις].

Μήτιμα (τὸ), поеt: [μητίομαι] fапtъ de rîndipe, съă îngелепчîвпе.

Μητιόεις, εσσα, εν, поеt: плinъ de îngелепчîвпе; (пas:) de rîndit, de кîпzвit вine, апевоїосъ. «Φάρμακα». Od: E: [ші

Μητιόω, поеt: =Μητιάω.. [din

Μῆτις, ιος, ші At: ιδος (ἡ), поеt: [în afin: кв μῆδος] rîndipe; (de ачi) minte, îngелепчîвпе; sfatъ; пъскочipe. «Μῆτιν ὑφαίνειν». Om: [de вnde.

Μητίω, ші (miж:) Μητίομαι, вііt: -ίσω, -ομαι, (пвх: μητισά(σσὰ)μην) поеt: =-Μητιάω, мъ rîndeskъ; (впе-orî) съвîршeskъ.

Μήτοι, конiвнк: поеt: (кв sвп:) пв квтва (se конf: кв μήτι). [ші

Μήτοιγε, adв: опрit: пв пегрешit, съ пв fie·

Μῆτος, εος -ους (τὸ), поеt: în локъ de Μῆδος, =Μήτιμα.

Μήτρα (ἡ), [μήτηρ] (de ачi) mitpa (srî-вл) femeiлор. 2) inima летпвлвї. 3) веспоаїкъ.

Μητραγυρτέω -ῶ, вііt: -ήσω, мъ прeвтвлв чершъtopind ка..

Μητραγύρτης, ου (ὁ), preotъ ал Чівелеї (мвтеї zeiлор), (алt:) μηναγύρτης. [μήτηρ, ἀγύρτης].

Μητραδελφεὸς, поеt: în локъ de...

Μητράδελφος (ὁ, ἡ), fрateле, saъ sopa мвтеї, внкїъ desпре мвтъ. [μήτηρ, ἀδελφὸς].

Μητράζω, вііt: -άσω, în локъ de μητρώζω.

Μητραλοίας, ші At: Μητραλώας, ου, ші Ion: Μητραλῴης, εω (ὁ), [μήτηρ, ἀλοάω] вътъtopъ, ші (прin întind:) omopîtopъ de мвтa sa.

Μητράριον (τὸ), (глs:) dim: ал лвї μήτηρ.

Μητρεγχύτης, ου (ὁ), внъ хірврцікъ instрвmîntъ (кlistipъ) пentрв mitpъ. [μήτρα, ἐγχέω].

Μήτρη (ἡ), Ion: în локъ de μήτρα,

Μητριαζω, вііt: -άσω,=Μητραγυρτέω. [din

Μητριὰς, άδος (ἡ), поеt: =Μητρικὴ.

Μητρίδιος, α, ον, ком: челкв mitpъ. «'Ακαλήφη—». Apstf: врzікъ seminцoasъ, (прin врm:) foapte вstврtoape. [μήτρα].

Μητρικὸς, ὴ, ὸν, ал мвтеї, de ла мвтъ, saъ desпре мвтъ. [μήτηρ]. [de вnde

Μητρικῶς, adв: ка мвтъ, кв кіпъ de мвтъ.

Μήτριος, α saъ ος, ον, = Μητρικὸς. [ші

Μητρὶς (ἡ), =Πατρὶς. [μήτηρ].

Μητρογαμέω -ῶ, вііt· -ήσω, їаъ de невastъ пе мвтa mea. [μήτηρ, γάμος).

Μητροδίδακτος (ὁ, ἡ), înвъцatъ de мвтъ. [μήτηρ, διδάσκομαι].

Μητρόδοκος (ὁ, ἡ), поеt: прiimitъ de мвтa кзїва. [μήτηρ, δέχομαι].

Μητρόθεν, adв: din пartea мвтеї. [μήτηρ].

Μητρόθεος (ἡ), (Бisep:) =Θεομήτωρ, маїкъ de Dвmnezeъ. [μήτηρ, Θεὸς,].

Μητροκασιγνήτη (ἡ), ші Μητροκασίγνητος (ὁ), поеt:=Μητράδελφος. [μήτηρ, κασίγνητος].

Μητροκομέω -ῶ, вііt: -ήσω, (плц:) кавtъ, гріжeskъ пе мвтa mea. [μήτηρ, κομέω].

Μητροκτονέω -ῶ, вііt: -ήσω, оторъ пе мвтa mea. [ші

Μητροκτονία (ἡ), omopîpe de мвтъ, saъ крima întp' ачeasta. [din

Μητρόκτόνος (ὁ, ἡ), (пaposк:) omopîtopъ de мвтъ; (пропароκs:) omopîtъ de мвтъ. [μήτηρ, κτείνω].

Μητροκωμία (ἡ), satъ întîїашъ, saъ de къпetenie întpe алteле. [μήτηρ, κώμη].

Μητρόλεθρος (ὁ, ἡ), (плц:) ші Μητролέτης, ου (ὁ), поеt: пръпъditopъ de мвтa sa, =Μητραλοίας, ші Μητροκτόνος. [μήτηρ, ὀλέω].

Μητρομήτωρ, орос (ἡ), вънікъ desпре (мвтъ de) мвтъ. [μήτηρ, μήτηρ].

Μητρομιξία (ἡ), трвпeaskъ amestekape(înпрeвпape) кв мвтъ. [μήτηρ, μίξις].

Μητρόξενος (ὁ, ἡ), чел din stpeinъ мвтъ, вastapdъ. [μήτηρ, ξένος].

Μητροπάρθενος (ἡ), (Бisep:) мвтъ ші feчoaръ de odatъ. [μήτηρ, παρθένος].

Μητροπάτωρ, орος (ὁ), tat' ал мвтеї, saъ тошъ desпре мвтъ. 2) (Бiz:) ачелашї мвтъ, ші tatъ. [μήτηρ, πατήρ].

Μητρόπολις, εως (ἡ), орашъ, din кape s'aъ колonisat (ка din мвтъ s' aъ пъсквt) алte ораше; (în цen: ші маї поъ) орашъ de капitалъ. 2) (Бisep:) Mitрополіе, Бiseрікъ katedралъ, saъ капitалъ. [μήτηρ, πόλις]. [de вnde

Μητροπολίτης, ου (ὁ), орънапъ (локвitоръ) de капitалъ. 2) (Бiz: ші Бisep:) mitрополітъ, saъ епіскопъ de капitалъ.

Μιτροπόλος (ὁ, ἡ), (епit: ал Елiteeї) ажвтъtoape мвтелор ла пашtepe. 2) (sввst:) preotъ, saъ preotiцъ a мвтеї zeiлор (a Чівелеї). [μήτηρ, πολέω].

Μητροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πρεπῶς, кввепitъ (potpівitъ) ла мвтъ. [μήτηρ, πρέπει].

Μητροῤῥαίστης, ου (ὁ), поеt: [μήτηρ, ῥαίω] = Μητρόλεθρος.

Μητρόῤῥιπτος (ὁ, ἡ), поеt: лепъdatъ de мвтa sa. [μήτηρ, ῥίπτω].

Μητροτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), în локъ de μητροτραφὴς.

Μητροτύπτης, ου (ὁ), грam: експл: a лвї μητραλοίας. [μήτηρ, τύπτω].

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ), = Μητρόλεθρος. [μήτηρ, φθείρω].

Μητροφόνος (ὁ, ἡ), = Μητροκτόνος. [μήτηρ, φόνος].

Μητροφόντης, ου (ὁ), =Μητροφόνος. [μήτηρ, φένω].

Μητρυιά (ἡ), мъмъ вітрегъ. [μήτηρ, υἱός]. [de вnde

Μητρυιάζω, вііt: -άσω, sînтъ (saŭ mъ порtъ ка о) мъмъ вітрегъ. [ші

Μητρυιός (ὁ), авъs: în локъ de πατρυιός.

Μητρυιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъnatъ ка о вітрегъ мъмъ. «Τὸ τῆς πενθερᾶς μητρυιῶδες». Пл:

Μητρῴάζω, вііt: -άσω, жертfeskъ în чinstea Чівелеї, saŭ serвezъ церетонііле нъmite [μητρῷα].

Μητρῳακὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ ла церетонііле [μητρῷα].

Μητρώας, ου, (ὁ), =Μήτρως.

Μητρωασμὸς (ὁ), [μητρῳάζω] serвare de μητρῷα.

Μητρώϊος, α, ον, noet:=Μητρῷος.

Μητρωνυμικὸς, ἡ, ὸν, prenъmitъ de ла мъмъ (прекът Λητοΐδης, Απολлонъ). [μήτηρ, ὄνομα].

Μητρῷος, α, ον, =Μητρικός. 2) къвenitъ ла мъма zeiлор (Чівела). (de вnde || sввst:) Μητρῷον (τὸ,) temплъл, ші Μητρῷα (τὰ), (se înц: ἱερά) serвъtoare, жертfъ, misterіі а ле Чівелеї. [ші

Μήτρως, ωος (ὁ), вnкїъ, saŭ moшъ, saŭ (în цen:) рadъ despre мъмъ. «Μάτρωες ἄνδρες». Пind: [μήτηρ].

Μηχανάομαι, -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, (maї de мълte-орї fir:) пъскочеskъ, мъ meштешъцeskъ în чева вnъ вnъ міжлокъ; (în sensъ de ръъ) вnелteskъ, mашinezъ вnъ ръъ; (pap) лъкrezъ чева прin mашinъ; zideskъ; (în цen:) съвîршeskъ, îndeплineskъ чева. «Τείχεα μηχανόωντο». Іл: Θ. "Ἐργάζεσθαι καὶ μηχανᾶσθαι προσόδους». Ksn: «Ἀναγκάζονται δὲ ἔνδειαν κακόν τι μηχανώμενοι ζῆν". Ksn: (ші nas:) "Τὰς πρὸς ἡδονὴν μεμηχανημένας τέχνας». Iskp: [ші

Μηχανάω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: (pap:) în локъ de μηχανάομαι. [μηχανή].

Μηχάνευσις, εως (ἡ), meштешъцire; съвîршire de чева прin mашinе. [din

Μηχανεύομαι, вііt: -εύσομαι, съвîршeskъ чева прin mашinъ; (fir:) мъ meштешъцeskъ, пъскочeskъ. [din

Μηχανὴ (ἡ), [μῆχος] instръmîntъ, mашinъ; (fir:) міжлокъ, кіпъ; пъскочire, saŭ inвenцie; вікленіе (ширеплікъ). «Πάσῃ μηχανῇ». în totъ кіпъл, къ toate міжлоачеле. «Οὐδεμία μηχανὴ ἂν εἴη. Пл: ар fi къ nenъtinцъ.

Μηχάνημα (τὸ), mашinaцie, meштешъцitъrъ; konstръкцie. [ші

Μηχάνησις, εως (ἡ), пъскочire de міжлоаче; meштешъцire; вnелtire de вікленії. [ші

Μηχανητὴς, οῦ (ὁ), întreвъinцъtorъ de mашine, saŭ mашinaції; вnелtitorъ de вікленії. [ші

Μηχανητέον, nosit: ал лъї μηχανάομαι. [ші

Μηχανητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a пъскочі міжлоаче. [μηχανάομαι].

Μηχανηφόρος (ὁ, ἡ), кърътorъ de mашine; saŭ вънъ ла ачeasta. [μηχανὴ, φέρω].

Μηχανίη (ἡ), noet: în локъ de μηχανή.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ ла пъскочire. saŭ konstръire (meштerъ) de mашine, мекanikъ. «Μηχανικὴ». мекanikъ, artъ de a konstръi, saŭ a întreвъinца mашine. [ші

Μηχανιώτης, ου (ὁ), noet: вікleanъ (ширetъ). μηχανίη].

Μηχανοδίφης. [μηχανὴ, διφάω] ου (ὁ), kom: пъскочitorъ de міжлоаче în чева.

Μηχανόεις, εσσα, εν, noet: îndemînatikъ a aла кіпърї ші міжлоаче. [μηχανή].

Μηχανοίατο, Ion: în локъ de μηχανῶντο, a 3: îm: neps: de noft: ал лъї μηχανάομαι.

Μηχανοποιέω -ῶ, вііt: ήσω, faкъ mашine. μηχανοποιός]. [de вnde

Μηχανοποίημα (τὸ), konstръкцie de mашinъ, mашinъ fъкътъ.

Μηχανοποιία (ἡ), faчere de mашinъ, saŭ treaвa mашinistълuї. [din

Μηχανοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътorъ de mашine, mашinistъ. [μηχανὴ, ποιός].

Μηχανορῥαφέω -ῶ, вііt: -ήσω, (fir:) пъскочeskъ, ші вnелteskъ вікленії. [ші

Μηχανορῥαφία (ἡ), вnелtire de вікленії. [din

Μηχανορῥάφος (ὁ, ἡ), вrzitorъ, вnелtitorъ de mашinaції, saŭ вікленії. [μηχανή, ῥάπτω].

Μηχανουργὸς (ὁ, ἡ), =Μηχανοποιὸς. [μηχανὴ, ἔργον].

Μηχανοφόρος (ὁ, ἡ), = Μηχανηφόρος.

Μῆχαρ, (îъръ цen:) ші Μῆχος, εος -ους (τὸ), noet: [μάω] = Μηχανή.

Μία, μιᾶς (ἡ), вna, fem: ал лъї εἷς.

Μιαιγαμία (ἡ), noet: спърkare de нъntъ, =Αἱμομιξία. [μιαίνω. γάμος].

Μιαίνω, în afin: къ μιγνύω] вііt: -ανῶ, (nas: tpe: de къ: μεμίασμαι, nex: ἐμιάνθην) (noet: ші archaikъ) вnгъ, въnseskъ; (prin înтind:) mînжeskъ; (maї de мълte orї fir:) snърkъ, nînгъreskъ; (nas: saŭ між:) =Ἀποσπερμαίνω.

Μιαιφονέω -ω, viit: -ήσω, noet: mъ mînжeskъ kъ omorъ, [ші

Μιαιφονία (ἡ), mînжire în omorъ (saъ omorъ) de nevinovatъ. [din

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ), mînжitъ în omorъ, omorîtorъ de nevinovatъ. [μιαίνω, φόνος].

Μίαμμα (τὸ), =Μίασμα.

Μίανθεν, noet: Eол: saъ Beot: în локъ de ἐμιάνθησαν, a 3: îm: neps: de nas: nex: 1: ал лъї μιαίνω.

Μίανσις, εως (ἡ), mînжire, snъrkare, saъ nînгъpire (akt: saъ nas:). [ші

Μιαντὸς, ἠ, ὸν, vъnsitъ; mînжitъ; nînгъpitъ. [μιαίνομαι].

Μιαρία (ἡ), snъrkъчїune; skîrbъ; nstoape; nekъrъţie; (fir:) netrebnicie; (prin întind:) nînгъpire de krimъ. [μιαρὸς].

Μιαρόγλωσσος (ὁ, ἡ), snъrkatъ ла limbъ, vorbitorъ de netrebnicії. [μιαρός, γλῶσσα].

Μιαρὸς, ὰ, ὸν, (noet:) vъnsitъ; (ovič:) mînжitъ, nekъratъ, mъrdarъ; (prin întind:) skîrbosъ; (fir:) snъrkatъ, nînгъpitъ; (despre лъkr:) neprincvosъ; (în gen:) netrebnikъ. «Ἡμέραι—».=Ἀποφράδες. [μιαίνω].

Μιαροσιτία (ἡ), = Μιαροφαγία. [μιαρὸς, σῖτος].

Μιαροτρώκτης, ου (ὁ), = Μιαροφάγος. [μιαρὸς, τρώγω].

Μιαροφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, mъnînkъ snъrkate (skîrboase, saъ nekъrate) mînkъrî. [ші

Μιαροφαγία (ἡ), mînkare de лъkrъrî snъrkate, saъ nekъrate. [din

Μιαροφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtorъ de snъrkate, saъ skîrboase ші nekъrate лъkrъrî. [μιαρὸς, φάγω].

Μιαρῶς, adv: în kinъ skîrbosъ, (ші fir:) netrebnikъ. [μιαρός].

Μίασμα (τὸ), mînжitъrъ, natъ; nstoape de boalъ; (fir:)=Ἅγος, nînгъpire saъ krimъ (kъ trebinţъ de kъrъţire). [ші

Μιασμὸς (ὁ), =Μίανσις, mînжire; nînгъpire. [ші

Μιάστωρ, ορος (ὁ), noet: snъrkatъ, nînгъpitъ, =Ἀλάστωρ, Ἀλιτήριος. [μιαίνω].

Μίγα, ші Μιγάδην, adv: noet: =Μίγδα, Μίγδην.

Μιγάζομαι, noet: în локъ de μίγνυμαι. [din

Μιγὰς, άδος(ὁ,ἡ),amestekatъ, nealesъ.[ші

Μίγδα, ші Μίγδην, noet: amestekat; (kъ dat:) înprexnъ, în miжlokъ. [μίγνυμι].

Μιγείς, εῖσα, έν, nas: nex: 2:de partч:, ші

Μίγεν, noet: Eол: în локъ de ἐμίγησαν, a 3: îm: neps: de nas: nex: 2: de xot:, ші

Μιγήμεναι, noet: Dor: în локъ de μιγῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лъї μίγνυμι.

Μιγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de μικτός. [ші

Μίγμα (τὸ), (de avi) mirmъ, amestekъtrъ; (iar partik:) doktopie komnъsъ din felъrile inrpediente amestekate înprexnъ. [μίγνυμι].

Μιγματοπώλης, ου (ὁ), =Φαρμακοπώλης. [μίγμα, πώλης].

Μιγμὸς (ὁ),=Μίξις, saъ Μίγμα. [din

Μίγνυμι, viit: -μίξω, înprexnъ, amestekъ; (miж:) mъ întînexkъ, mъ adznъ; sosesкъ, mъ anponiz; (de znde mai des) mъ înprexnъ trznemte;(în resboiasъ însemn:) mъ înkaierъ, mъ înkînlveskъ în vъtъlie. «Μίγνυμι οἶνον ὕδατι». Лкs: «Μίξαι χεῖράς τε μένος τε». Іл: O. (Franц:) en venir aux mains. (ші kъ dat:) «Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν ὑσμίνην». Аплп: «Μίγνυμι ἄνδρας κακότητι καὶ ἄλγεσιν». Od: Y. (ші înpot:) «Πότμον μίξαι τινί». Hind: (ші nas: saъ miж:) «Κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη». Іл: K: «Κλισίῃσι μιγῆναι». Іл: O. «Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσιν». Іл: ... «Μίξεσθαι ξενίῃ». Od: Ω. sъ ne înprexnъm în osnitalitate. «Μίσγεσθαι νίκῃ (στεφάνοις)». Hind: a kîntira. «Θάμβει μίσγεσθαι». Hind: a se întznека de лъminъ. (ші kъ adv:) «Ἔσω μίσγεσθαι». Od: Σ. a intra înъznтrъ, a se bîrî. (ші despre trzneaskъ înprexnare). «Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα». Od: H. (ші din partea femeii). «Ποσειδάωνι μιγεῖσα". Od: A. (ші kъ dat: el:) «Εὐνῇ καὶ φιλότητι μιγῆναι». Om: ші Es: (ші kъ ak: el:) «Φιλότητι καὶ εὐνῇ, ἥν ἐμίγης». Іл: O. (ші despre bite). «Βόες ταύροισι μιγεῖσαι». Om: Imn:

Μίδας, ου (ὁ), Mida (znъ înpъratъ ал Frigiei). 2) znъ felъ de arznkъtrъ a zarelor în жokвл kvvelor (vezi ші ὄνος); znъ felъ de insekt, гъrгъriţъ mînkъtoape de legvme.

Μιερὸς, ἠ, ὸν, în локъ de μιαρός.

Μιηφόνος (ὁ, ἡ), în локъ de μιαιφόνος.

Μικκίζομαι, viii:-ίσομαι, sîntъ mikъ; (de znde) Μικκιζόμενος». Лак: prznkъ de trei anї. [din

Μικκὸς, α, ὸν, Dor: în локъ de μικρὸς, [de avi) mikъ.

Μικκύλος, η, ον, Dim: ал лъї μικκὸς, mikъцъ, saъ mititelъ.

Μικραδικητικός, ἠ, ὸν, fnktorъ de mici nedreptъţi. [μικρὸς, ἀδικέω].

Μικραίτιος (ὁ, ἡ), kîrtitor, ă ші de vea mai mikъ prîvinъ. [μικρὸς, αἴτιος].

Μικρασπις, ιδος (ὁ ἡ), чел кѫ mikъ скѫтъ. [μικρὸς, ἀσπίς].

Μικραύλαξ, ακος (ὁ, ἡ),ποet: (ἀγρὸς, царinъ) кѫ mivї вѣгаше din брѣzdape, saŭ de mikъ întindepe. [μικρὸς, αὖλαξ].

Μικρέμπορος (ὁ, ἡ), mikъ negкцѣторъ (înpot: de μεγαλέμπορος). [μικρὸς, ἔμπορος].

Μικροβασιλεία (ἡ), mikъ împърѣцie. [mi

Μικροβασίλειος, α, ον, кѫвenitъ ла mikъ împъratъ. [din

Μικροβασιλεύς, έως (ὁ), mikъ împъratъ. [μικρὸς, βασιλεύς].

Μικρόβιος (ὁ, ἡ), = Βραχύβιος, скѫртъ ла вiaцъ (înpr: de μακρόβιος). [μικρὸς, βίος].

Μικρόβωλος (ὁ, ἡ), конpinzѣторъ de mivї брazde,=Αυτρόγεως. [μικρὸς, βῶλος].

Μικρογένειος (ὁ, ἡ), чел кѫ mikъ барбъ, saŭ бърбiс. [μικρὸς, γένειον].

Μικρογένυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѫ mivї гълvї. [μικρὸς, γένυς].

Μικρογλάφυρος (ὁ, ἡ), mikъ грацiosъ, дрѣгълашъ. [μικρὸς, γλαφυρος].

Μικρογνωμοσύνη (ἡ), mivime de simgiminte, mivinimie. [din

Μικρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел de mivї simgiminte, mivinimъ. [μικρὸς, γνώμη].

Μικρογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, (гpam:) скрiъ o zivepe кѫ o în локъ de ω. [μικρὸν, γράφω].

Μικροδοσία (ἡ), dape de mivї (προaste) darѫрї. [μικρὸς, δόσις].

Μικρόδουλος (ὁ, ἡ), mikъ робъ. [μικρὸς, δοῦλος].

Μικροθαύμαστος (ὁ, ἡ), admirѣторъ пentрѫ mivї лѫкрѫрї. [μικρὸς, θαυμάζω].

Μικροθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ mivinimъ. [mi

Μικροθυμία (ἡ), mivinimie. [din

Μικρόθυμος (ὁ, ἡ), mivinimъ. [μικρὸς, θυμός].

Μικροκαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) пѫцin чева înkovoiatъ, saŭ rîpѫовъ. [μικρὸς, κάμπτω].

Μικροκαρπία (ἡ), пѫцinъ podipe (de nomъ, ші чл:). [din

Μικρόκαρπος (ὁ, ἡ), пѫцinъ ла podѫл sъъ. [μικρὸς, καρπὸς].

Μικροκέφαλος (ὁ, ἡ), mikъ de капъ. [μικρὸς, κεφαλή].

Μικροκίνδυνος (ὁ, ἡ), îndrѣznецъ în пѫцin primejdioase întrepinderi. [μικρὸς, κίνδυνος].

Μικροκλέπτης, ου (ὁ), fѫръ de mivї лѫкрѫрї. [μικρὸς, κλέπτης].

Μικροκοίλιος (ὁ, ἡ), mikъ de пînteче, saŭ de къвънѣtate, înkъпъчiѫne. [μικρὸς, κοιλία].

Μικρόκομψος (ὁ, ἡ), mikъ, saŭ de mikъ кѫвiinцъ галантъ (maї кѫ scamъ не лîngъ мѫїерї), (Fpanц:) damoiseau, mi dameret. [μικρὸς, κομψός].

Μικρόκοσμος (ὁ, ἡ), лѫme mikъ (saŭ în mikъ, ка отѫл). [μικρὸς, κόσμος].

Μικρολῆψία (ἡ), лѫare de mivї (proaste) darѫрї. [μικρὸς, λῆψις].

Μικρολογέω -ῶ, ші miж: (кare este ші maї înpeк:) -έσμαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, sokoteskъ, гагъ de scamъ ші чеде maї mivї лѫкрѫрї. [ші

Μικρολογία (ἡ) sokotipe, лѫare în въгаре de scamъ de чеде maї mivї лѫкрѫрї. [din

Μικρολόγος (ὁ, ἡ), sokotitorъ, лѫторъ în въгаре de scamъ ші de чеде maї mivї лѫкрѫрї, скѫпъ, saŭ eksaktъ neste мъѕѫръ, (Fpanц:) minutieux. (bezї Tfp: характ: 1:): 2) (desnpe калitate de кѫвîntъ) prostъ. [μικρὸς, λόγος]. [de ѫnde

Μικρολόγως, adв: кѫ скѫmnete, saŭ кѫ скѫmnътate.

Μικρόλυπος (ὁ, ἡ), кare se mîxnemte de чел maї mikъ лѫкрѫ. [μικρὸς, λύπη].

Μικρομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), mikъ ла мъpime. [μικρὸς, μέγεθος].

Μικρομελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ mivї мъdѫлare. [μικρὸς, μέλος].

Μικρομέρεια (ἡ), компѫnere din mivї пърцї. [din

Μικρομερὴς, έος (ὁ, ἡ), компѫsъ din mivї пърцї. [μικρός, μέρος].

Μικρόμματος (ὁ, ἡ), чел кѫ mivї окї. [μικρὸς, ὄμμα].

Μικρόμυρτος (ὁ, ἡ), prodѫкторъ de mivî mipsine. [μικρος, μύρτον].

Μικρόνησος (ἡ), mikъ insѫлъ (ostrovъ). [μικρὸς, νῆσος].

Μικρόπεπλος (ὁ, ἡ), пѫrtторъ de mikъ акоперъmîntъ, saŭ хаїнъ dene d'assпra. [μικρὸς, πέπλος].

Μικροποιέω -ῶ, biit: -ήσω,=Μικρύνω. [din

Μικροποιὸς (ὁ, ἡ), mivitorъ de лѫкрѫрї, saŭ контрiвѫitorъ ла aveasta. [μικρὸς,ποιός].

Μικροπολιτεία (ἡ) характеръ de...

Μικροπολίτης, ου (ὁ), ші Μικροπολῖτις, ιδος (ἡ), четъцeanъ de mikъ орашъ. [μικρὸς, πόλις]. [de ѫnde

Μικροπολιτικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitъ ла оръшanъ de mikъ чetate. «Τὸ μικροπολιτικόν». колект: în локъ de oi μικροπολῖται.

Μικροπόνηρος (ὁ, ἡ), вiклeanъ, рѣъ în

міч҃ї лѣкрѣрї. [μικρὸς, πονηρός].

Μικρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѣ пічоаре міч҃ї. [μικρὸς, ποῦς].

Μικροπρέπεια (ἡ), (dѣпе зіч:) кѣвііпцъ de мікъ, (ad:) proastъ, некѣвііпчоасъ і-конomie, srîрчenie, (Fpanц:) mesquinerie.

Μικροπρεπεύομαι, biit: -εύσομαι, тъ портѣ кѣ мікъ, prostъ характеръ. [din

Μικροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (înnpot: de μεγαλοπρεπής) = Μικρολόγος, чел de мікъ кѣвііпцъ, prostъ, srîрчітъ іконomъ. [μικρὸς, πρέπει]. [de ѧnde

Μικροπρεπῶς, adв: кѣ de мікъ кѣвііпцъ характеръ; кѣ proastъ srîрчenie, saъ скѣmпete.

Μικροπρόσωπος (ὁ, ἡ), мікъ ла овразъ. [μικρός, πρόσωπον].

Μικροπτέρυγξ, υγος (ὁ, ἡ), чел кѣ міч҃ї арiпї. [μικρὸς, πτέρυξ].

Μικροπύρηνος (ὁ, ἡ), (вот:) чел кѣ мікъ sîmвѣре, saъ seminце. [μικρὸς, πυρήν].

Μικρόῤῥαξ, αγος (ὁ, ἡ), (вот:) чел кѣ міч҃ї бровоане. [μικρὸς, ῥάξ].

Μικρόῤῥις, ινος (ὁ, ἡ), чел кѣ мікъ nasъ. [μικρὸς, ῥίς].

Μικροῤῥοπύγιος (ὁ, ἡ), (desпре пъзърї) чел кѣ мікъ коадъ. [μικρὸς, ὀῤῥοπύγιον].

Μικρόῤῥωξ, ωγος (ὁ, ἡ), =Μικρόῤῥαξ.

Μικρὸς, ὰ, ὸν, (компар: μείων, saъ ἐλάσσων, ші μικρότερος; sѣпрл: ἐλάχιστος, ші рар μικρότατος) мікъ (desпре omъ. 1) ла вîрстъ. «Μὴ λέγε τοιαῦτα τῶ μικρῶ παρέοντος· αἰσθάνεται τὸ βρέφος». Tкр: 2) ла statѣръ, (ad:) скѣртъ, търѣпtъ. «Μικρὸς μὲν ἦην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. Om: "Ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν (ὁ Zακχαῖος). Skp: "Μεγάθεϊ μικρὸς". Ep: "Λακεδαιμόνιοι τὸν βασιλέα σφῶν ἐζημίωσαν, ὅτι μικρὰν ἔγημε». Пл: (вези ші βραχύς). 3) ла моралъ, saъ soцialъ însemnътate. «Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων". Skp: (їар desпре лѣкр: în цen: 1) ла înтindepe de локъ, saъ de timпъ. "Πόλις («Μάχαιρα) μικρὰ". Лкs: "Μικραί αἱ ἡμέραι". Лкs: 2) ла кîтime =Ὀλίγος. «Μικρὸν μέλιτος». Apstf: «Μικρὸν ἀργυρίδιον». Apstf: "Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ". Skp: (ші în ел: de πρᾶγμα, μέρος, χρόνος, ші чл:) «Ἐκ μικρᾶς (se înц: ἡλικίας)». Лкs: «Τὰ μικρὰ εἰς τὴν τύχην ἀφεῖναι». Eвр: «Μικρὰ (saъ μικρὸν) φρονεῖν». Пл: (ші кѣ преп: în локъ de adв:) "Εἰς, («Ἐπὶ, «Παρὰ, «Κατὰ, «Μετὰ) μικρόν». Лкs: "Παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποθανεῖν». Пл: (ші în ел: de преп:) «Μικρὸν ἀπέλιπον («Μικροῦ ἐδέησε) τοῦ μὴ περιπεσεῖν». Iskp: (saъ simъ:) «Μικροῦ παρῆλθέ με». Плt: "Μικρὸν ὅσον». Tfp: «Ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον». Skp: «Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. Skp:

Μικρόσαρκος (ὁ, ἡ), пѣцinъ de трѣпъ, славъ. [μικρὸς, σάρξ].

Μικροσιτεία (ἡ), пѣцinъ mînкare. [din

Μικρόσιτος (ὁ), пѣцinъ ла mînкare. [μικρὸς, σῖτος].

Μικροσκελὴς, έος, ші Μικρόσκελος (ὁ, ἡ), чел кѣ міч҃ї крач҃ї, saъ пічоаре. [μικρὸς, σκέλος].

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ), înцелептъ (iskѣsitъ) în міч҃ї лѣкрѣрї. [μικρὸς, σοφός].

Μικροσπέρματος, ші Μικρόσπερμος, чел кѣ міч҃ї seminце. [μικρὸς, σπέρμα].

Μικρόσταχυς, υος (ὁ, ἡ), мікъ ла спікъ. [μικρὸς, στάχυς].

Μικρόστομος (ὁ, ἡ), чел кѣ гѣръ мікъ. [μικρὸς, στόμα]

Μικρόσφαιρον (τὸ), чел маї мікъ фелъ de мαλάβαθρον (вezî зіч:, ші μεσόσφαιρον). [μικρὸς, σφαῖρα].

Μικρόσφυκτος (ὁ, ἡ), чел кѣ мікъ (слабъ) пѣлсъ, saъ бътаїе de вînъ. [ші

Μικροσφυξία (ἡ), мікъ пѣлсъ, saъ слабъ бътаїе de вînъ. [μικρὸς, σφύζω].

Μικρόσχημος (ὁ, ἡ), чел de мікъ формъ. [μικρὸς, σχῆμα].

Μικροτέχνης, ου (ὁ, ἡ), мештеръ лѣкръторъ de міч҃ї (sѣвцірї, saъ proaste) лѣкрѣрї. [μικρὸς, τέχνη].

Μικρότης (ἡ), міч҃ime. [μικρός].

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ), чел кѣ мікъ (съръкъчоасъ) masъ, prostъ ла mînкare. [μικρὸς, τράπεζα].

Μικρότριχος (ὁ, ἡ), чел кѣ мікъ (скѣртъ) пъръ. [μικρὸς, θρίξ].

Μικροφάγος (ὁ, ἡ), пѣцinъ ла mînкare. [μικρὸς, φάγω].

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѣ міч҃ї окї. [μικρὸς, ὀφθαλμός].

Μικροφιλοτιμία (ἡ), амвіцie în міч҃ї (proaste) лѣкрѣрї. [din

Μικροφιλότιμος (ὁ, ἡ), амвіцiosъ în міч҃ї лѣкрѣрї, (овщt:) sпeріatъ (вezî Tfp: харак: ΚΑ′). [μικρὸς, φιλότιμος].

Μικροφρόνως, adв: кѣ міч҃ї simцiminte. [ші

Μικροφροσύνη (ἡ), мікъ, prostъ simцimîntъ. [din

Μικρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѣ міч҃ї, (proaste) simцiminte. [μικρὸς, φρήν].

Μικροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din натѣръ мікъ ла statъ. [μικρὸς, φυή]. [de ѧnde

Μικροφυία (ἡ), natъralъ mi4ime de statъ.

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ), (bot:) чел къ mi4ĭ fрънze. [μικρὸς, φύλλον].

Μικροφωνία (ἡ), mi4ime de глasъ. [din

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ), чел къ mikъ глasъ. [μικρὸς, φωνή].

Μικροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭъвitorъ de (îndelet-ni4itъ къ тълцътire ла) mi4ĭ лъкрърĭ. [μικρὸς, χαίρω].

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ), konpinzътorъ de пъцinъ локъ. [μικρὸς, χώρα].

Μικροψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ mi4inimъ. [ші

Μικροψυχία (ἡ), mi4inimie. [din

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ), mi4inimъ, mikъ de sъfletъ, saŭ de proaste simţiminte; (prin врm:) frikosъ. [μικρός, ψυχή].

Μικρύνω, biit: -υνῶ, ші4eskъ, fakъ чева маĭ mikъ. [ші

Μικρῶς, adv: în mikъ kinъ, saŭ къ mi4ime. [μικρὸς].

Μικτέον, nosit: ал лъĭ μίγνυμι.

Μίκτο, noet: în локъ de ἐμέμικτο, a 3: sinr: neps: de nas: neste-sъv: ал лъĭ μίγνυμι.

Μικτὸς, ἡ, ὸν, amestekatъ, saŭ de amestekat. [μίγνυμι].

Μικτόχροος (ὁ, ἡ), чел къ колоаре amestekatъ din maĭ тълте. [μικτὸς, χρόα].

Μίκυθος, (глs:) în локъ de...

Μικύλος, ἡ, ον, =Μικκύλος.

Μίλαξ, ακος (ἡ), = Σμίλαξ.

Μιλησιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лъкratъ de Milesienĭ, saŭ dъne kinъл de ла Miletъ. [Μιλήσιος, ἔργον].

Μιλιάζω, biit: -άσω, тъsъръ o distanцъ în mile. [ші

Μιλιάριον (τὸ), колоанъ, пе каре sînt însemnate distanцеле dъne mile. 2) вnъ basъ (гĭътъ) пentrъ înkълzit anъ. [μίλιον Лат:].

Μιλιασμὸς (ὁ), [μιλιάζω] тъsърape de локъ prin mile.

Μίλιον (τὸ), [Лат: mille] milъ, тъsъръ de întindepe de локъ de 1000 de пашĭ. 2) (prin întind:) = Μιλιάριον (1).

Μίλτειον, (noate) Μιλτεῖον (τὸ), basъ de kinoваръ. [ші

Μίλτειος, α, ον, =Μίλτινος. [μίλτος].

Μιλτηλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), вnsъ къ kinoваръ. [μίλτος, ἀλείφω].

Μίλτινος, η, ον, fъкътъ de kinoваръ. "Μίλτινον (se înц: χρῶμα)». Пл: fацъ рошie. [ші.

Μιλτίτης, ου (ὁ), ші Μιλτῖτις, ιδος (ἡ), (prinч: λίθος) чел de felъл, saŭ faţa kinoварълъĭ. [μίλτος].

Μιλτοκάρηνος (ὁ, ἡ), noet: чел къ капъ рошъ. [μίλτος, κάρηνον].

Μιλτοπάρηος (ὁ, ἡ), noet: рошъ ла обrazъ; (овiч: desnpe корабie) snoitъ de amîndoъ пърцiле къ kinoваръ, saŭ въпsitъ рошъ. [μίλτος, παρειά].

Μιλτόπρεπος (πτος), ου (ὁ, ἡ), noet: чел къ арътoasъ faцъ de kinoваръ, saŭ рошъ. [μίλτος, πρέπω].

Μίλτος (ἡ), (prinч:) kinoваръ,=Ἄμμιον, (Лат:) minium; (prin întind:) faţa рошie. 2) =Ἐρυσίβη.

Μιλτοφυρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [μίλτος, φύρω] snoitъ къ kinoваръ.

Μιλτόω -ῶ, biit: -ώσω, snoĭeskъ, въпseskъ къ kinoваръ. [ші

Μιλτώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de felъл, saŭ de faţa kinoварълъĭ. [μίλτος].

Μιλτωρυχία (ἡ), skoatepe de kinoваръ din пътîntъ prin sъпape; окпъ, minъ de kinoваръ. [din

Μιλτωρύχος (ὁ, ἡ), [μίλτος, ὀρύσσω] prin sъпape skoцътorъ de kinoваръ din пъmîntъ.

Μιλτωτὸς, ἡ, ὸν, въпsitъ, snoitъ, saŭ însemnatъ къ kinoваръ. [μιλτόω].

Μίλφαι (αἱ), ші Μίλφωσις, εως (ἡ), къdepe, saŭ smълцere de цene.

Μιμαίκυλον, ші Μιμάκυλον (τὸ), вnъ felъ de fraцĭ, saŭ тъpe.

Μιμαλλόνες, ші Μιμαλόνες (αἱ), Maчed: Бакanteле. [μαιμάω, saŭ μιμοῦμαι].

Μίμαρκις, saŭ Μίμαρκυς, εως, saŭ υος (ἡ), вnъ felъ de mînkape din maţe ші sînţe de enъrĭ ші алte вite, (Fraнц:) civet.

Μιμὰς, άδος (ἡ), пantomimikъ aktriцъ de teatrъ. [μῖμος].

Μιμαυλέω -ῶ, biit: -ήσω, penpesintъ în teatrъ пantomima ...

Μίμαυλος (ὁ), вnъ felъ de пantomimъ, a кърĭa penpesintaţie se însoţĭa (noate) ші къ глъerъ. [μῖμος, αὐλὸς].

Μιμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, imitъ, saŭ тъ asemъnъ къ алтъл în formъ, ворвъ, saŭ лъкръ (ĭî fakъ таклitъл). [μῖμος].

Μιμηλάζω, biit: -άσω, ші Μιμηλίζω, biit: -ίσω, imitъ чева ка ...

Μιμηλὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a imita. 2) (pas:) fъкътъ în imitape de чева. «Εἰκών— ». Пл: [μῖμος]. [de вnde

Μιμηλότης (ἡ), îndemînъtate ла imitape.

Μίμημα (τὸ), imitaţie, asemъnътъръ, eksemпларъ. [ші

Μίμησις, εως (ἡ), imitape. [ɯi

Μιμητὴς, οῦ (ὁ), (κʁ ɥen;) imitʁtopʁ̆ de ɥineʁa saʁ̆ de ɥeʁa. [μιμέομαι]. [de ʁnde

Μιμητικὸς, ἡ, ὸν, ɥeл κʁ însʁɯime, saʁ̆ denpindepe de imitape. [de ʁnde

Μιμητικῶς, adʁ: κʁ kinʁ̆ imitʁtopʁ̆, saʁ̆ npin imitape.

Μιμητὸς, ἡ, ὸν, imitatʁ̆, saʁ̆ imitaʁiлʁ̆. [ɯi

Μιμήτωρ, ορος (ὁ), noet: în локʁ̆ de μιμητὴς. [μιμέομαι].

Μιμίαμβοι (οἱ), mimĭ, saʁ̆ imitʁtopĭ npin ʁepsʁpĭ iaмbiче. [μῖμος, ἴαμβος].

Μιμίζω, [imit:], ʁiit: -ίσω, = Χρειμετίζω.

Μιμικὸς, ἡ, ὸν, кʁʁenitʁ̆, saʁ̆ însʁɯitʁ̆ mimilop, кʁfonilop; (npin ʁpm:) neкʁʁiinuosʁ̆, ʁpĭuosʁ̆ (de pîsʁ̆). [μῖμος].

Μιμιχμὸς (ὁ), гʁs: [μιμίζω] = Χρειμετισμὸς.

Μιμνάζω, (npeл: ἐμίμναζον) noet: în локʁ̆ de μίμνω.

Μίμνεσκον, noet: în локʁ̆ de ἔμιμνον, npeл: aл лʁĭ μίμνω.

Μιμνήσκω, [μνάω] ʁiit: μνήσω. amintʁ̆, saʁ̆ a dʁkʁ̆ aminte. || (miж:) μιμνήσκομαι, ʁiit: μνησθήσομαι, (nex: ἐμνήσθην, tpe: de κʁ: în локʁ̆ de npez: μέμνημαι) (κʁ ɥen:) цiʁ̆ minte; (κʁ ак:) nomeneskʁ̆, menɥionezʁ̆.

Μιμνόντεσσι, noet: în локʁ̆ de μίμνουσι, dat: îm: de napĭч: aл лʁĭ...

Μίμνω, (npeл: ἔμιμνον) noet: în локʁ̆ de μένω.

Μιμόβιος (ὁ, ἡ), tpʁitopʁ̆ кa mimʁ̆, saʁ̆ aktopʁ̆ (maĭ кʁ seamъ komikʁ̆), saʁ̆ ka penpesintʁtopʁ̆ de mimĭ (ʁezĭ μῖμος 2). [μῖμος, βίος].

Μιμογράφος (ὁ), skpiitopʁ̆ de mimĭ. [ʁeзĭ μῖμος 2:, γράφω].

Μιμολογέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, deклamʁ̆ mimĭ. «Ποιήματα μιμολογεῖται». se deклamъ în feлʁ̆ de mimĭ. [ɯi

Μιμολογία (ἡ), deклamaɥie de mimĭ. [din

Μιμολόγος (ὁ, ἡ), deклamatopʁ̆, penpesintʁtopʁ̆ de mimĭ. 2) înrînʁtopʁ̆ de ʁopʁeле кʁĭʁa. «Ἠχώ—». Enгp: [μῖμος, λέγω].

Μῖμος (ὁ), [imit: în afin: кʁ μῶμος] imitʁtopʁ̆ de firʁpeле, ɯi înrînʁtopʁ̆ de ʁopʁeле челор-л-алцĭ, (Tʁpч:) karaгiozʁ̆. 2) mimʁ̆, ʁnʁ̆ feлʁ̆ de komodie, saʁ̆ tparodie în прозъ. 3) (pap) noet: în локʁ̆ de μίμησις. [de ʁnde

Μιμώ, όος -οῦς (ἡ), maĭmʁцъ.

Μιμῳδὸς (ὁ), = Μίμαυλος. [μῖμος, ᾠδὴ].

Μὶν, (toldaʁna enгlit:) noet; Ion: în локʁ̆ de αὐτὸν, ἣν, ὸ, saʁ̆ (pap ɯi maĭ noʁ̆) în локʁ̆ de αὐτούς, ὰς, ἁ, saʁ̆ ἑαυτὸν, ἣν, ὸ. «Παρεδίδου ἑαυτὸν ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ„. Ep: «Τούς δὲ κελεύειν αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν„. Ep: (ɯi înnpeʁnʁ̆ кʁ αὐτὸς). «Αὐτὸν μιν πληγῇσι δαμάσσας». Od: Δ: «Αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος ἵκανει». Il: A: ɯi însaɯĭ ne dinsa (ʁezĭ ɯi ɥin, ɯi ἴν).

Μίνδαξ, ακος (ἡ), ʁnʁ̆ feлʁ̆ de tʁmîie Hepsikʁ.

Μίνθα, ɯi Μίνθη, ης (ἡ), ʁnʁ̆ feлʁ̆ de ismʁ, (Лat:) mentha.

Μίνθος (ἡ), [μύνθος, ὄνθος] кʁkʁpeaʁ de капrʁ; ɯi skîrnʁ de omʁ̆. 2) =Μίνθη. [de ʁnde

Μινθόω -ῶ, ʁiit: -ώσω, miînжeskʁ̆ кʁ skîrnʁ (in feлʁ̆ de окʁpipe).

Μινυανθὴς, έος (ὁ, ἡ), [μινυός, ἄνθος] nʁцinʁ ʁpeme înflopitʁ̆. (de ʁnde) «Μινυανθὲς τρίφυλλον». Bot: ʁnʁ̆ feлʁ̆ de плantʁ, tpifoĭʁ̆ de anʁ.

Μινύθεσκον, noet: npeл: aл лʁĭ μινύθω.

Μινυθέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, Ion: în локʁ̆ de μινύθω. [de ʁnde

Μινύθημα (τὸ), ɥeл ɥe s'a mivit, s' a înnʁцinat. [ɯi

Μινύθησις, εως (ἡ), mivipe, înnʁцinape.

Μινυθίζω, ʁiit: -ίσω,=Μινύθω. [de ʁnde

Μινυθικὸς, ἡ, ὸν, ɥeл кʁ însʁɯime de a mivĭ, a înnʁцina; ʁssʁkʁtopʁ̆.

Μινύθω, [μινυὸς] ʁiit: μινυθήσω, noet: Ion: miveskʁ̆, înnʁцinezʁ̆; чĭʁnteskʁ̆; (fir:) slʁbeskʁ̆; (ɯi nestp: saʁ̆ eл:) mъ miveskʁ̆, mъ înnʁцinezʁ̆; mъ toneskʁ̆, slʁbeskʁ̆.

Μινυθώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μινυνθώδης.

Μίνυνθα, adʁ: noet: Ion: (μινύθω) nʁцin; (ɯi timn:) în nʁцinʁ ʁpeme. [de ʁnde

Μινυνθάδιος, α saʁ̆ ος, ον, noet: nʁцinʁ ʁpeme dʁinitopʁ̆. [ɯi

Μινυνθώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μινυνθάδιος.

Μινυὸς, ἀ, ὸν, mikʁ̆, nʁцinʁ̆, skʁpĭʁ̆, (de ʁnde Лat:) minus.

Μινύρτγμα (τό), noet:= Μινύρισμα. [din

Μινυρίζω, [μινυρὸς] ʁiit: -ίσω, kîntʁ̆, saʁ̆ plîinrʁ̆ кʁ învetʁ̆ гlasʁ̆. [de ʁnde

Μινύρισμα (τὸ), kîntape, saʁ̆ plîinцere кʁ învetʁ̆ ɯi mʁpmʁpʁtʁpʁ̆ гlasʁ̆. [mi

Μινυρισμὸς (ὁ),=Μινύρισμα, mʁpmʁpape.

Μινύρομαι, ʁiit: -υροῦμαι, = Μινυρίζω. (ʁezĭ ɯi κινύρομαι). [din

Μινυρὸς, [μινυὸς] ἀ, ὸν, ɥeл ɥe plîinцe, saʁ̆ kîntъ кʁ învetinelʁ̆, ɯi plîinцerosʁ̆ гlasʁ̆.

Μινυώριος, ɯi Μινύωρος (ὁ, ἡ), noet: [μινυὸς, ὥρα] ɥeл de nʁцinʁ ʁpeme, saʁ̆ ʁiaцъ.

Μίξ, adв: noet: = Μίγδην, amestecat. [μίγνυμι].

Μιξαιθρία (ἡ), шi Μιξαίθριον (τὸ), [μίξις, αἰθρία] timпă amestecată, тврвъpată, (avi soape, avi плоае).

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ), amestecată (ad: пе жвmъtate) omă. [μίξις, ἄνθρωπος].

Μιξαρχαγέτας, α, Dop: în локă de μιξαρχηγέτης, ου (ὁ), amestecată кв (пе жвmъtate) eroă (enit: ал лвї Kastoră ла Αρμienї). [μίξις, ἀρχηγέτης].

Μιξέλλην, ηνος (ὁ), amestecată (пе жвmъtate) Elină. [μίξις, Ἕλλην].

Μιξίαμβος (ὁ, ἡ), amestecată кв iambї, satipică. [μίξις, ἴαμβος].

Μιξίας, ου (ὁ), amestecьtoră, тврвъtoră de toate. [din

Μίξις, εως (ἡ), amestecare; комвпікаţie; тврneaскъ înnpeвnare. [μίγνυμι].

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ), amestecată (пе жвmъtate) варварă. [μίξις, βάρβαρος].

Μιξοβόας, ου (ὁ), noet: [μίξις, βοή] amestecată кв stpigъte.

Μιξοδία, шi Μίξοδος (ἡ), amestecare, înnpeвnare de вліце, pesпîntie. «Ἀλὸς — ". Anдn: прітежdioaseле кврвврї de mape dintpe Skîla шi Χαρiвda. [μίξις, ὁδός].

Μιξοθάλασσος (ὁ, ἡ), чел че are amestecă, комвпікаţie кв marea (коръвіерă, saă neскарă). [μίξις, θάλασσα].

Μιξόθηλυς, εος (ὁ, ἡ), чел че are чева femeieскă amestecată în sine. [μίξις, θῆλυς].

Μιξόθηρ, ηρος, шi Μιξόθηρος (ὁ, ἡ), amestecată din feaръ шi omă. [μίξις, θήρ].

Μιξόθριξ, τχος (ὁ, ἡ), чел кв пърă amestecată (ad: алвă шi negрв). [μίξις, θρίξ].

Μιξόθροος (ὁ, ἡ), noet: amestecată кв гълъţie, saă sromotă. [μίξις, θρόος].

Μιξοιφία (ἡ), [μίξις, οἰφάω] тврneaскъ înnpeвnare.

Μιξόλευκος (ὁ, ἡ), amestecată кв алвă. [μίξις, λευκός].

Μιξολύδιος (ὁ, ἡ), amestecată din Lidiană шi de altă neamă. [μίξις, Λυδός]. [de вnde

Μιξολιδιστί, adв: dвne кînвл mвsikaлeї armoniї a amestecaţilor Lidienї.

Μιξόμβροτος (ὁ, ἡ), noet:=Μιξάνθρωπος. [μίξις, βροτός].

Μιξονόμος (ὁ, ἡ), noet: чел че naшte în amestecare кв алте вite. [шi

Μιξόνομος (ὁ, ἡ), (τόπος, локă) în каре nask amestecate вiteле. [μίξις, νέμομαι].

Μιξοπάρθενος, (ὁ, ἡ), чел че пе жвmъtate seaтънъ a feчoaръ. [μίξις, παρθένος].

Μιξοπόλιος (ὁ, ἡ), =Μεσαιπόλιος. [μίξις αἰπόλος].

Μιξόπυος (ὁ, ἡ), amestecată кв пвроїă. [μίξις πῦον].

Μιξοφρύγιος (ὁ, ἡ), amestecată din Fриgiană шi de altă neamă [μίξις, Φρύξ].

Μιξόφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кв sprînceneле înвinate. [μίξις, ὀφρύς].

Μιξοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de amestecatъ natвръ. [μίξις, φυή].

Μιξόχλωρος (ὁ, ἡ), [μίξις, χλωρός] вердвпкă, пе жвmъtate верde.

Μισαγαθία (ἡ), връ de вine, saă de ввnї. [din

Μισάγαθος (ὁ, ἡ), врîtoră de вine, saă de ввnї. [μῖσος, ἀγαθός].

Μισαδελφία (ἡ), връ de fpate. [din

Μισάδελφος (ὁ, ἡ), врîtoră de fpateле sъă. [μῖσος, ἀδελφός].

Μισαθήναιος (ὁ, ἡ), врîtoră de Atenenї. [μῖσος, Ἀθηναῖος].

Μισαλαζὼν, όνος (ὁ, ἡ), врîtoră de mîndpie шi de mînpi. [μῖσος, ἀλαζών].

Μισαλληλία (ἡ), речипрокъ връ întpe oape-каре. [din

Μισάλληλος (ὁ, ἡ), врîtoră шi врîtă în речипрокă вивл de алтъл. [μῖσος, ἀλλήλων].

Μισάμπελος (ὁ, ἡ), (локă) врîtoră de (fir: пепріinчosă ла) віе. [μῖσος, ἄμπελος].

Μισανθρωπέω .ῶ, вііt: -ήσω, връskă пе oameнї. [шi

Μισανθρωπία (ἡ), връ къtpe oameнї. [din

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ), врîtoră de oameнї. [μῖσος, ἄνθρωπος].

Μισαπόδημος (ὁ, ἡ), врîtoră de кълъtopiї în stpeinътate. [μῖσος, ἀπὸ, δῆμος].

Μισαργυρία (ἡ), връ de apдintă (de вanї). [din

Μισάργυρος (ὁ, ἡ), врîtoră, desпрецвitoră de apдintă, saă de вanї. [μῖσος, ἄργυρος].

Μίσγα, adв: =Μίγδην.

Μισγάγκεια (ἡ), noet: [μίσγω, ἄγκος] вале, în каре se skвpr nîpaїe, poвînъ.

Μίσγεσκον, noet: Ion: în локă de ἔμισγον, прел: ал лвї μίσγω.

Μισγητεύω, вііt: -εύσω, =Μισητεύω. [шi

Μισγητία (ἡ), =Μισητεία. [μίσγω].

Μισγοδία (ἡ), =Μιξοδία.

Μισγόλας, α (ὁ), noet: Dop: [μίσγω, λαὸς] прічинвітă din конкврцere de nopdă. "Θόρυβος —". Esix: вzetă, sromotă amestecată.

Μισγόνομος (ὁ, ἡ), noet: = Μιξόνομος.

Μίσγω, (прел: ἔμισγον) =Μίγνυμι.

Μισέλλην, ηνος (ὁ, ἡ), врîторъ de Елеиĭ. [μῖσος, Ἕλλην].

Μίσεργος (ὁ, ἡ), врîторъ de лъкрь, лепешъ. [μῖσος, ἔργον].

Μισεταιρία (ἡ), връ de соцĭ, саъ de соцietate. [din

Μισέταιρος (ὁ, ἡ), врîторъ de соцiĭ съĭ, саъ nesоцiавілъ. [μῖσος, ἑταῖρος].

Μισέω -ῶ, виіt: -ήσω, връскъ; (поеt: къ inf:) nismъĭeskъ, пъ воĭeskъ a se faче чева. [μῖσος]. [de вnde

Μίσηθρον (τὸ), =Μίσητρον.

Μισήλιος (ὁ, ἡ), врîторъ (fepitъ) de soape. [μῖσος, ἥλιος].

Μίσημα (τὸ), овĭекtъ de връ. [μισέω].

Μισηνέρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Δυσέρως. [μῖσος, ἔρως].

Μισητεία (ἡ), пеînfрînape în челе вепеpiene; (în цеп:) пеsъцiошie. [din

Μισητεύω, виіt: -εύσω, sîntъ пеînfрînatъ în поfтеле трвпештĭ. [din

Μισητὴ (ἡ), твĭере desfрînatъ, кврвъ. (прinч: fem: ал лвĭ μισητὸς). [ші

Μισητὴς, οῦ (ὁ), врîторъ. [μισέω]. [de вnde

Μισητία (ἡ), =Μισητεία. [ші

Μισητίζω, виіt: -ίσω, = Μισῶ. [ші

Μισητικὸς, ἡ, ὸν, [ші adв:] -ικῶς, апlекатъ ла врîре.

Μισητὸς, ὴ, ὸν, врîтъ de чіпева, саъ de врît, врîчосъ. [ші

Μίσητρον (τὸ), ор че зъдърашіе връ. [μισέω]

Μισθαποδοσία (ἡ), dape de платъ, pesплътіре. [ші

Μισθαποδότης, ου (ὁ), дътъторъ de къвепітъ pesплатъ. [μισθὸς, ἀποδίδωμι].

Μισθάριον (τὸ), dim: (desпрец:) ал лвĭ μισθὸς, simвріoаръ.

Μισθαρνευτικὸς, ὴ, ὸν, къвепітъ ла (саъ fъкътъ пептрь) лвare de платъ. [din

Μισθαρνεύω, виіt: -εύσω, ші Μισθαρνέω -ῶ, виіt: -ήσω, їаъ (слвжескъ пе) платъ, саъ simвріe. [din

Μισθάρνης, ου (ὁ),=Μίσθαρνος.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, = Μισθαρνευτικὸς. [μισθαρνέω].

Μισθαρνία (ἡ), лвare de (слвжіре пе) платъ, simвріe. [ші

Μισθαρνικὸς, ὴ, ὸν, къвепітъ ла simвріe, саъ релатівъ къ simвріашъ. [μίσθαρνος].

Μισθάρνισσα, ης (ἡ), fem: ал лвĭ μισθάρνης.

Μίσθαρνος (ὁ, ἡ), [μισθὸς, ἄρνυμι] лъторъ de (слвжіторъ пе) simвріe, simвріашъ.

Μισθαρχίδης, ου (ὁ), ком: къътъторъ de вinе pesплътite, саъ кîштiroase dрегъторiĭ. [μισθὸς, ἀρχὴ].

Μίσθιος, α саъ ος, ον, плътітъ, simвріашъ. [μισθὸς].

Μισθοδοσία (ἡ), dape, плътіре de simвріe, платъ. [μισθὸς, δόσις].

Μισθοδοτέω -ῶ, виіt: -ήσω, даъ, плътескъ; (ші пas:) іаъ платъ, simвріe. [din

Μισθοδότης, ου (ὁ), дътъторъ (плътіторъ) de simвріe, саъ платъ. [μισθὸς, δίδωμι].

Μισθόδωρος (ὁ, ἡ), дървіторъ de simвріe, саъ платъ. [μισθὸς, δῶρον].

Μίσθον (τὸ), вnъ фелъ de пахарь (вezĭ ші μασθαλίς). «Μηδέποτε πίοιμι ἀκράτου μίσθον». Apstf: (Besп: 525).

Μισθὸς (ὁ), simвріe; pesплатъ.

Μισθοφορὰ (ἡ), datъ, саъ лвatъ платъ, simвріe (прinч: de ostашĭ), (Fрanц:) solde. [ші

Μισθοφορέω -ῶ. виіt: -ήσω, їаъ (слвжескъ пе) платъ (прinч: desпре ostашъ). [ші

Μισθοφορία (ἡ), лвare de (слвжіре пе) платъ. 2) =Μισθοφορά. [ші

Μισθοφορικὸς, ὴ, όν, къвепітъ, потрівітъ ла simвріашъ. «Τό μισθοφορικὸν". Колек: în локъ de οἱ μισθοφόροι. [din

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ), лвътторъ de (слвжітторъ прinч: ка ostашъ пе) платъ, саъ simвріe, soлdatъ. [μισθὸς, φέρω].

Μισθόω -ῶ, виіt: -ώσω, даъ къїва (ші між: їаъ de ла чіпева) чева къ токтеалъ de платъ, саъ кіріе, apendъ, ші чл: "Μισθωσάντων τὸν νηὸν τριακοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι». Ep: (ші къ dat: indip:) "Μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς»... Dm: (ші між:) «Μισθώσαθαι πλοῖον„. Ep: (ші пas:) «Μεμισθωμένος αὐτῷ οὐκ ὀλίγου». Ep: [μισθὸς]. [de вnde

Μίσθωμα (τὸ), плата токмітъ; кіріе, apendъ, ші чл: 2) че s'a dat, саъ s'a лвat къ платъ, кіріе, ші чл:

Μισθωμάτιον (τὸ), Dim: ал лвĭ μίσθωμα.

Μισθώσιμος (ὁ, ἡ), чел de dat къ платъ саъ кіріе, ші чл: [din

Μίσθωσις, εως (ἡ), dape, саъ лвare de чева къ платъ, къ кіріе, apendъ, ші чл: 2) =Μίσθωμα. [μισθόω].

Μισθωτεύω, виіt: -εύσω, sîntъ simвріашъ, слвжескъ пе платъ. [μισθωτὸς].

Μισθωτὴς, οῦ (ὁ), дътъторъ, саъ лвътторъ къ токтеалъ de a съвîрші чева (контракчіĭ, întрепrinzътторъ), саъ къ кіріе, apendъ, ші чл: [ші

Μισθωτικὸς, ὴ, ὸν, къвепітъ, саъ апlекатъ ла dape, саъ лвare къ токтеалъ de a съ-

вîрші чева, saŭ кв kipie, apendъ, ші чл: [ші

Μισθωτὸς, ὴ, ὸν, tokmitŭ a слвжі пе платъ, simвріашŭ; înkipiatŭ, saŭ apendatŭ, ші чл: [μισθόω].

Μισθώτρια (ἡ), fem: ал лвї μισθωτὴς.

Μίσιππος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de kaї. [μῖσος, ἵππος].

Μίσκος (ὸ), =Μίσχος.

Μισοβάρβαρος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de варварї. [μῖσος, βάρβαρος].

Μισοβασιλεὺς, έως (ὸ), вrîторŭ de împъpatŭ, saŭ împъpaцї. [μῖσος, βασιλεύς].

Μισόγαμος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de nвntъ, saŭ къsъtopie. [μῖσος, γάμος].

Μισογόης, ητος (ὸ), вrîторŭ de шарлатанї. [μῖσος, γόης].

Μισογύναιος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de mвїерї. [ші

Μισογυνεία (ἡ), вrîpe de mвїерї. [ші

Μισογυνέω -ῶ, вiit: -ήσω, вrъskŭ mвїерiле. [din

Μισογύνης, ου (ὸ), = Μισογύναιος. [μῖσος, γυνὴ]. [de вnde

Μισογυνία (ἡ ,=Μισογυνεία.

Μισοδημία (ἡ), вrъ de demokratie. [din

Μισόδημος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de попорŭ, saŭ de репвблікъ. [ші

Μισοδημότης (ὸ), вrîторŭ de конпопорanії sъї. [μῖσος, δῆμος].

Μισοδικαστὴς, οῦ (ὸ), вrîторŭ de жвdікъторї· [μῖσος, δικαστὴς].

Μισόδικος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de жвdікъцї, de прігопірї. [μῖσος, δίκη].

Μισόθεος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de zeї. [μῖσος, θεός]

Μισόθηρος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de вînъtoape. [μῖσος, θήρα].

Μισόθριξ, ότριχος (ὸ, ἡ), вrîторŭ (skîpвітŭ) de перї.

Μισοΐδιος (ὸ, ἡ), (плц:) вrîторŭ de aї sъї. [μῖσος, ἴδιος].

Μισοινία (ἡ), вrъ, skîpвъ de вinŭ. [din

Μίσοινος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de вinŭ. [μῖσος, οἶνος].

Μισοκαῖσαρ, αρος (ὸ), вrîторŭ de Чesapŭ. [μῖσος, Καῖσαρ].

Μισοκακέω -ῶ, вiit: -ήσω, вrъskŭ ръвл, saŭ пе ръї. [din

Μισόκακος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de ръŭ, saŭ de ръї. [μῖσος, κακὸς].

Μισόκαλος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de вine, saŭ de frвmosŭ. [μῖσος, καλὸς].

Μισοκερδὴς, έος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de skîpвosŭ (прінч: din греле dobînzї) kîштirŭ. [μῖσος, κέρδος].

Μισολάκων, ωνος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de Лаконї. [μῖσος, Λάκων].

Μισολάμαχος (ὸ, ἡ), вrîторŭ da Лamaхŭ; (прin întind:) de pesвoїŭ,=Μισοπόλεμος. [μῖσος, Λάμαχος].

Μισόλεκτρος (ὸ, ἡ), =Μισόγαμος. [μῖσος, λέκτρον].

Μισολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вrъskŭ кввinteле, (ad:) înвъцътвреле. [ші

Μισολογία (ἡ), вrъ de кввinte, saŭ de штiinцe. [din

Μισολόγος (ὸ, ἡ), вrîторŭ (despreцвіторŭ) de кввinte, (ad:) de înвъцътврї ші штiinцe. [μῖσος, λόγος].

Μισόνοθος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de вastarzї, saŭ de op че лвкрв prefъкътŭ, minчinosŭ. [μῖσος, νόθος]·

Μισόνυμφος (ὸ, ἡ), = Μισόγαμος. [μῖσος, νύμφη].

Μισοξενία (ἡ), вrъ de stpeinї, de osnitalitate. [din

Μισόξενος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de stpeinї, saŭ de osnitalitate. [μῖσος, ξένος].

Μισόπαις, αιδος (ὸ, ἡ), вrъторŭ de копії (în цеn: saŭ de aї sъї). [μῖσος, παῖς].

Μισοπάρθενος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de fечоаре. [μῖσος, παρθένος].

Μισοπάτωρ, ορος (ὸ, ἡ), вrъторŭ de tatъл sъŭ. [μῖσος, πατήρ].

Μισοπέρσης, ου (ὸ), вrîторŭ de Перsї. [μῖσος, Πέρσης].

Μισοπόλεμος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de pesвoїŭ. [μῖσος, πόλεμος].

Μισόπολις, ιδος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de орашŭ (de локŭ, saŭ de naцie). [μῖσος, πόλις]. [de вnde

Μισοπολίτης, ου (ὸ), вrîторŭ de оръшенїї, saŭ de кончетъценїї sъї.

Μισοπονέω -ῶ, вiit: -ήσω, вrъskŭ osteneала, лвкрв. [μῖσος, πόνος].

Μισοπονηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, вrъskŭ рътatea, saŭ пе ръї. [ші

Μισοπονηρία (ἡ), вrъ de рътate. [din

Μισοπόνηρος (ὸ, ἡ), вrъторŭ de ръї, saŭ de рътate; (în цеn:) аплекатŭ ла вrъ, вrîторŭ de oamenї. [μῖσος, πονηρός].

Μισοπονία (ἡ), вrъ de ostenealъ, trîndъвіе. [din

Μισόπονος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de mвnkъ, лепешŭ. [μῖσος, πόνος].

Μισοπορπακίστατος, η, ον, kom: sвпрл: ал лвї ...

Μισοπόρπαξ, ακος (ὸ, ἡ), вrъторŭ de павеze, (ad:) de pesвoїŭ. [μῖσος, πόρπαξ].

Μισοπράγμων, ονος (ὸ, ἡ), вrîторŭ de

treвї, de griжї, saŭ їввitorŭ de ліnimte. [μῖσος, πρᾶγμα].

Μισοπρόβατος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de oї, (ші în цеп:) de natrвnede. [μῖσος, πρόβατον].

Μισοπροσήγορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γόρως, врîtorŭ de salвtagїї, nesoцiabilŭ, = Ἀπροσήγορος. [μῖσος, πρὸς, ἀγορά].

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ), врîtorŭ (neажвtьtorŭ de sъrачї. [μῖσος, πτωχός].

Μισοπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de вarвъ. [μῖσος, πώγων].

Μισορωμαῖος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de Romanї. [μῖσος, Ῥωμαῖος].

Μῖσος, [în afin: кв μῦσος] εος -ους (τό), връ, dвшmъnie; (npin întind:) obїektŭ de връ. "Μίσει τῆς τυραννίδος". Epd: "Μῖσος ἔχειν πρὸς (παρά) τινος». Пл: ші Лвч: a se врî de чinева

Μισόσοφος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de înвъцацї, saŭ de înцелепчївne. [μῖσος, σοφός].

Μισοστρατιώτης, ου (ὁ), врîtorŭ de ostaшї. [μῖσος, στρατιώτης].

Μισοσώματος (ὁ,ἡ), врîtorŭ, negriжitorŭ de trвnŭ, ші de але trвnвлвї. [μῖσος, σῶμα].

Μισοτεκνία (ἡ), връ de konii sъї. [din

Μισότεκνος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de konii sъї. [μῖσος, τέκνον].

Μισοτύραννος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de tiranї. [μῖσος, τύρανος].

Μισότυφος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de înrîmfape, saŭ mîndpie. [μῖσος, τύφος].

Μισοφαὴς, έος (ὁ, ἡ), врîtorŭ (fepitŭ) de лвminъ. [μῖσος, φάος].

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ), врîterŭ de liteparї, ші de literatвrъ. [μῖσος, φιλολόγος].

Μισόφιλος, (ὁ, ἡ), врîtorŭ de npietenie, saŭ de npietenї. [μῖσος, φίλος].

Μισόφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de griжї. [μῖσος, φροντὶς].

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ), ==Μισάγαθος. [μῖσος, χρηστός].

Μισοχριστιανὸς (ὁ, ἡ), врîtorŭ de kreштinї. [μῖσος, χριστιανός].

Μισόχριστος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de Xristosŭ. [μῖσος, Χριστός].

Μισοψευδής, έος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de minчївнъ. [μῖσος, ψεῦδος].

Μιστιλά(λλά ομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, їaŭ zeamъ ka кв linгвra кв o skoвitъ koaжъ de nîine. [din

Μιστύλη (ἡ), вакъцікъ de koaжъ de nîine skoвitъ în fopmъ de linгвръ. [din

Μιστύλλω, [μιτύλος] biit: -υλῶ, taїŭ în вакъцеле, tokŭ тървnt.

Μίσυ, υος, ші εως (τὸ), вnŭ felŭ de bitpiolŭ. 2) вnŭ felŭ de чївперкъ, saŭ mînъlarkъ.

Μίσυβρις, ιος (ὁ, ἡ), врîtorŭ de desnpeцвipe, saŭ овръznivie. [μῖσος, ὕβρις].

Μίσχος (ὁ), [ἴσχω, ὄσχος] kodiца fрвnzелор, saŭ a poadelor, npin kape se цin de кракъ. 2) (грет:) în локŭ de λίσγος.

Μισώδης, εος (ὁ, ἡ), вredпikŭ de връ, врîvosŭ. [μῖσος].

Μιτόεργος (ὁ, ἡ), noct: kape ape de oвїektŭ al лвkрвлвї sъŭ fipвл, sвŭ toptьл. «Ἄτρακτος —". Enгp: [μίτος, ἔργον].

Μιτορράφής, έος (ὁ, ἡ), кŭsstŭ, saŭ înnletitŭ кв fipe de toptŭ. [μίτος, ῥάπτω].

Μίτος (ὁ), toptŭ sввцipe, fipŭ de aцъ; врzealъ, saŭ вътьтвръ de nînzъ; koapdъ de mвsikalŭ înstpвmîntŭ. „Κατὰ μῖτον". Чіч: кв amървntвл. [de вnde

Μιτόω -ῶ, ші (miж:) -όομαι -οῦμαι, biit: -ώσω, -ομαι, netpekŭ fipeле врzелеї npin ige; aшezŭ nînzъ în pъsвoїŭ; (mвsik:) kîntŭ чева кв ліра ші чл:, tonezŭ. (bezї ші κρέκω).

Μίτρα (ἡ), [μίτος] (în цеп:) faшъ, bandъ; (їap naptik:) легътвръ (nestpiцъ) de miжлокŭ, saŭ de капŭ, врîŭ, saŭ diademъ. «Μίτρην λύειν». Апл: bezї ζώνη.

Μιτρηφόρος, Ion: noct: în локŭ de μιτροφόρος.

Μιτρίον (τὸ), dim: al лвї μίτρα.

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ), leratŭ la капŭ, saŭ înчinsŭ кв [μίτρα, ші δέω].

Μιτροφορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ), nвptьtorŭ (la miжлокŭ, saŭ la капŭ) de [μίτρα, ші φέρω].

Μιτροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), înчinsŭ neste tвnikъ (хаїнъ de desввt) кв врîŭ. [μίτρα, χιτών].

Μιτρόω -ῶ, biit: -ώσω, înnodobeskŭ miжлоквл, saŭ капвл кв [μίτρα]; (în цеп: noet:) înчinгŭ, înkonжврŭ.

Μιτρώδης, εος (ὁ, ἡ), kroitŭ în felŭ de [μίτρα], (ad:) înгвst-лвnгŭ

Μιτύλος, (ші Mvтίλος de вnde Лat: mutilus) η, ον, чївntŭ (de koapne); saŭ (de avi) mititelŭ. [bezї ші μικύλος].

Μίτυλος (ὁ), (Лat: mitulus) вnŭ felŭ de skoїkъ, saŭ midie, == Τελλίνη.

Μίτυς, υος (ἡ), вnŭ felŭ de чearъ, saŭ хвmъ klisoasъ, кв kape алвineле îшї astвnъ крънътвреле влеївлвї. (bezї ші μύτις).

Μιτώδης, εος (ὁ, ἡ), înnletitŭ, saŭ цesвlŭ din sввцipe toptŭ. [μίτος].

Μιχθείς, εῖσα, έν, nas: nex: 1: de naptч: al лвї μίγνυμι.

Μνᾶ, ᾶς (ἡ),minъ, (ка гревtate) 130-160 драmврї, (ка monetъ) 100 драхme, а шаїzечелеа парte din talantъ. [Евр: μανή].

Μνάᾳ, поеt: în локъ de μνᾶ, a 2: sinr: neps: de μνάομαι.

Μνααῖος, α, ον, =Μναιαῖος.

Μναδάριον (τὸ), dim: ал лвї μνᾶ.

Μναιαῖος, saŭ Μναῖος, α, ον, чел de гревtate, saŭ преџъ de o minъ. [μνᾶ].

Μνᾶμα (τὸ), Dop: în локъ de μνῆμα.

Μνάομαι -ῶμαι, [μένος] вiit: μνήσομαι, (Ipe: de кв: în лок: de прez: μέμνημαι) поеt: (кв цеп:) цiŭ minte, saŭ поmeneskъ, adвкъ a minte (вezї μιμνήσκω]. 2) (кв ак: întpeв: ші în прozъ) mъ sileskв, saŭ кпелteskъ a sъвîрші (a dовîndi) чева, (Fpanц:) briguer; (de кnde овіч:) черъ mвїepe în къзъtopie. (вezї ші μνηστεύω).

Μναρὸς, ά, ὸν, Гls: =Μνιαρὸς.

Μνάσειεν, Dop: în локъ de μνήσειεν a 3: sinr: neps: de Еол: поſt: nex: 1:, ші

Μνάσῃς, Dop: în локъ de μνήσῃς. a 2: sinr: neps: de nex: sвп: ал лвї μιμνήσκω.

Μναστιδωρέω -ῶ, Dop: în локъ de μνηστιδωρέω.

Μνάστιον (τὸ), кnъ feлъ de кълtoasъ плantъ de mînkape din Eqintъ, =Κύπειρος (вezї zіч:).

Μνασίον (τὸ), ші Μνασῖς, ἴδος (ἡ), кnъ feлъ de mъsкръ de грîne a Чіnpenілор (înkъnъtoape de 2 μέδιμνοι, вezї zіч:).

Μνάστειρα (ἡ), Dop: în локъ de μνήστειρα.

Μναστέω -ῶ, Dop: în локъ de μνηστέω.

Μναστὴρ (ὁ), Dop: în локъ de μνηστὴρ.

Μνάσω, ῃς, ῃ, Dop: în локъ de μνήσω. nex: de sвп: ал лвї μιμνήσκω.

Μνέα (ἡ), Ion: în локъ de μνᾶ.

Μνέεσθαι, Ion: în локъ de μνᾶσθαι, inf: ал лвї μνάομαι.

Μνεία (ἡ), [μνάομαι] amintipe, поmenipe.

Μνεώμενος, Ion: în локъ de μνώμενος, парtч: ал лвї μνάομαι.

Μνῆμα (τὸ), [μνάομαι] (în цеп:) semnъ supe adвчере a minte, sввenipъ; (iap парtік:) mopmîntъ. 2) поеt: (кв цеп:) în локъ de μνήμη. [de кnde

Μνημάτιον (τὸ), dim: ал лвї μνῆμα. [ші

Μνηματίτης, ου (ὁ), чел de d'asвпра mopmîntвлвї. «Λέγος—». Esst:

Μνημεῖον (τὸ), fъкътъ supe поmenipe, saŭ adвчере a minte, (Лat:) monвmentъ;(de кnde парtік:) mopmîntъ. 2) локалъ, кnde se пъstpeazъ челе вredniче de цinepe de minte. [din

Μνήμη (ἡ), [μνάομαι] memopie, faквлtatea цinepiї de minte, saŭ цinepe de minte.«Μνήμην ἐπασκέειν». Ep: 2) adвчере a minte. «Μνήμην ἔχειν (ποιεῖσθαι) τινὸς». Ep: 2) кавinetъ de цinвt xîptiї, ad: apxівъ. «Ὁ τῆς βασιλείου μνήμης προεστώς». Epd:

Μνημήϊον (τὸ), Ion: în локъ de μνημεῖον.

Μνημόνειος (ὁ, ἡ), pелatівъ къ, saŭ koнtpіввitopъ ла denpindepe de memopie, saŭ цinepe de minte. [μνήμων].

Μνημόνευμα (τὸ), oвїектъ (fantъ, saŭ кавintъ) вredникъ de поmenipe, saŭ adвчере a minte 2)=Μνεία, поmenipe. [ші

Μνημονευτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ, вknъ ла memopie. [ші

Μνημονευτὸς, ἡ, ὸν, цinвtъ, saŭ de цinвt minte. [din

Μνημονεύω, вiit: -εύσω, (кв цеп: saŭ pap ак:) цiŭ minte. || (strъm: къ ак:) adвкъ a minte. [ші

Μνημονικὸς, ἡ, ὸν, dedвsъ ла цinepe de minte, memopiaлъ. 2)=Μνημονευτικὸς. (de кnde) «Μνημονικὸν». Ksn: пътepea (faквлtatea) memopii, цinepe de minte; saŭ metodвa de a екчepsa цinepea de minte, (alt:) «Τὰ μνημονικά„. Apst: [μνήμων]. [de кnde

Μνημονικῶς, adв: =Μνημονευτικῶς. «Μνημονικῶς ἔχω». Лкs: цiŭ minte,

Μνημόνιος (ὁ, ἡ), =Μνημόνειος. [ші

Μνημοσύνη (ἡ), =Μνήμη. [ші

Μνημόσυνον (τὸ), =Μνημεῖον, op-че слъжеште ла adвчере a minte. (прinч: nexт: лвї

Μνημόσυνος, η, ον, pелatівъ, saŭ koнtpіввitopъ ла цinepe de minte. [din

Μνήμων, ονος (ὁ, ἡ), цiitopъ de minte în чева, saŭ чел къ вknъ цinepe de minte. «Μισῶ μνήμονα συμπόταν». Пров: (ші къ цеп:) «Φόρτου μνήμων». Od: Θ: sekpetapъ de koравie (maї 'nainte de aгlapea skpiepiї) (вezї ші ἱερομνήμων). (de кnde || sввsl:) cnistatъ; sokotitopъ, ші чл: [μνάομαι].

Μνῆσαι, поеt: nex: miж: de поpвnч:, ші

Μνησαίατο, Ion: în локъ de μνήσαιντο, a 3: îm: neps: de miж: nex: ал поſt: лвї μιμνήσκω.

Μνησάρετος, η, ον, чел къ mintea ла вiptвte, saŭ nesîtътopъ de вiptвte. [μνῆσις, ἀρετὴ].

Μνησάσκετο, Ion: поеt: în локъ de ἐμέμνητο, a 3: sinr: neps: de neste-sъв: (în локъ de прел:) ал лвї μιμνήσκομαι.

Μνησιδωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, adвкъ, ofepъ daрврї supe adвчере a minte (pesплъ-

tipe, рекѵпоштіщъ) de faчepe de вino. [μνῆσις, δῶρον].

Μνησίθεος (ὁ,ἡ), чел че îшî adѵчe a minte de Dѵmnezeŭ. [μνῆσις, Θεὸς].

Μνησικακέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiŭ minte ръѵл, че amŭ пъцit; (кѵ dat: dipeк: шi цen: saŭ ак: сл: indip:) цiŭ patimъ, връ asѵпра кѵîва пentрѵ вре вnŭ ръŭ, mîndind вreme a mĭ pesѵѵna. [μνησίκακος]. [de вnde

Μνησικακητικὸς, ὴ, ὸν, аплекатŭ din naтѵръ ла цinepe de minte a ръѵлвĭ, їѵвiторŭ de pesѵѵnape.

Μνησικακία (ἡ), цinepe de minte a ръѵлвĭ. [din

Μνησίκακος (ὁ, ἡ), цiitopŭ de minte a ръѵлвĭ, че a пътimit de ла чinева, шi къѵтъторъ de вreme snpe a 'шĭ pesѵѵna. [μνῆσις, κακός].

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ), noet: чел кѵ minтea ла (їѵвitopŭ de) pesвoĭŭ. [μνῆσις, μάχη].

Μνησίνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: înцелептŭ. [μνῆσις, νόος].

Μνησιπήμων, ονος (ὁ, ἡ), adѵкъторъ a minte de релелe кѵîва. [μνῆσις, πῆμα].

Μνῆσις, εως (ἡ), adѵчepe a minte. [μνάομαι].

Μνησίτοκος (ὁ, ἡ), noet: podosŭ, прѣsitopŭ. [μνῆσις, τόκος].

Μνησιχάρη (ἡ), (гls:) плъчepe, вeселie, desfътape. [μνῆσις, χαρά].

Μνήσκομαι, noet: (пpea pap) în локŭ de μιμνήσκομαι.

Μνήσομαι, вiit: ал лвĭ μνάομαι, saŭ μιμνήσκομαι.

Μνηστεία (ἡ), чepepe de твїepe în къѕътopie; лorodnъ; însврътoape. [μνηστεύω].

Μνήστειρα (ἡ), noet: fem: ал лвĭ μνηστὴρ, пeцitoape. 2)=Μνηστή.

Μνήστευμα (τὸ), обїектѵл лorodipiĭ, saŭ a къѕътopii; (de вnde noet:)=Μνηστή. 2)=кѵ

Μνήστευσις, εως (ἡ), чepepe în къѕътopie; лorodîpe. [шi

Μνηστευτικὸς, ὴ, ὸν, кѵвenitŭ, релatівŭ ла лorodnъ. [din

Μνηστεύω, вiit: -εύσω, [μνηστὴ] чepŭ (femee) în къѕътopie, тъ лorodeskŭ; тъ însopŭ; (în цen:) тъ siлeskŭ a съвîpшi (a dobîndi) чева (вezĭ шi μνάομαι). 2) тъ faкŭ пeцitopŭ, тiжлoчeskŭ ла o къѕътopie; лorodeskŭ. «Κάστορί μ' ἐμνήστευον οὖσαν ἐγγενῆ». Eвst:

Μνηστέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локŭ de μνηστεύω.

Μνηστὴ (ἡ), fem; ал лвĭ μνηστὸς, лorodnikъ; вne-opĭ soцie.

Μνηστὴρ (ὁ), пpetinzътopŭ de o femee în къѕътopie, лorъdnikŭ. 2) noet: (кѵ цen:) sîpгвitopŭ desnpe чева. «Πολέμου — ». Hind: [μνάομαι]. [de вnde

Μνηστήριος, α saŭ ος, ον, atinгътopŭ de лorodipe, saŭ de лorodnikŭ, =Μνηστευτικὸς. [de вnde

Μνηστηριώδης, εος (ὁ, ἡ), însвшilŭ лorodnikѵлвĭ. «Γέλως— ». Klm:

Μνηστηροκτονία (ἡ),=Μνηστηροφονία. [din

Μνηστηροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de лorodnikŭ, saŭ de пretinzътopĭ. [μνηστὴρ, κτείνω].

Μνηστηροφονία (ἡ), omopŭ de лorodnikŭ, saŭ de пretinzътopĭ (aша se sвskpie Σ. a Odisei лвĭ Omepŭ). [μνηστὴρ, φόνος].

Μνῆστις, ιος (ἡ)noet:=Μνεία, Μνήμη. [шi

Μνηστὸς, ὴ, ὸν, чepвtŭ în къѕътopie, saŭ къѕътopitŭ пpin nвntъ. [μνάομαι].

Μνήστρια (ἡ), [μνηστὴρ] пeцitoape.

Μνῆστρον (τὸ), лorodnъ; лorodipe, тъpitape. [шi

Μνηστύς, ύος (ἡ), Ion: în локŭ de μνηστεία. 2) =Μνῆστις. [шi

Μνήστωρ, ορος (ὁ), noet: în локŭ de μνηστὴρ. [μνάομαι].

Μνιαρὸς, ὰ, ὸν, шi noet: ...

Μνιόεις, εσσα, εν, плinŭ de, saŭ aseмenea кѵ...

Μνίον, saŭ Μνῖον (τὸ), [μνόος] вnŭ felŭ de плantъ, saŭ твшкїѵ de тape кѵ fрвnze ка lîna (алта dekît φύκος). [de вnde

Μνιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μνιόεις.

Μνοία (ἡ), noet: (dвne dialektвл Kpetenilop) poвiс; (шi колек:) poвĭ. [de вnde

Μνοίτης, ου (ὁ), (Kpet:) poвŭ.

Μνόος -οῦς (ὁ), noet: în локŭ de χνοῦς.

Μνοῦφα, saŭ Μνωΐα (ἡ),=Μνοία. [de вnde.

Μνωΐτης, ου (ὁ),=Μνοίτης.

Μνωόμενος, noet: în локŭ de μνώμενος, паpiч:, шi

Μνώοντο, noet: în локŭ de ἐμνῶντο, a 3: îm: neps: de пpeл: ал лвĭ μνάομαι.

Μνώτης, ου (ὁ), =Μνωΐτης,

Μογγὸς, [imit: în afin кѵ γογγύζω] ὴ, ὸν, чел кѵ înkisŭ (adînkŭ) глasŭ.

Μογείω, noet: == Μογέω.

Μογερὸς, ὰ, ὸν, [шi adв:] -ερῶς, noet: osteniчosŭ; tikълosŭ. [шi

Μογέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локŭ de μοχθέω, тъ osteneskŭ, тъ твпчeskŭ; (кѵ ак:) paвdŭ. «Πόλλ' ἐμόγησα". Iл: A. (шi în локŭ de adв:) «Θεμείλεια, τὰ θέσαν μογέοντες". Iл: M. [μόγος]. [de вnde

Μόγημα (τὸ), плц: în локŭ de μόγος.

Μογιάω, -ῶ, aiit: -ήσω, Лак: în локъ de μογέω,

Μογιλαλία (ἡ), rîngъвіe. [din

Μογιλάλος (ὁ, ἡ), rîngавъ (Sкр:). [μόγις, λαλέω].

Μόγις, [μόγος] adв: = Μόλις.

Μογισαψέθαφος (ὁ, ἡ), kom: авїа atingъtopъ de пъmînтъ (enit ал nodargeї). [μόγις, ἅπτω, ἔθαφος].

Μόγος (ὁ), noet:=Μόχθος, (de avi) mвnкъ, osteneалъ; aneвoime; tikълoшie.

Μογοστοκέω -ώ, biit: -ήσω, noet: = Δυστοκέω, naskъ кв mвnvi, aneвoїe. [ші

Μογοστοκία (ἡ), noet: = Δυστοκία, aneвoїoasъ naштepe. [din

Μογοστόκος (ὁ, ἡ), noet: [μόγος, τόκος] aжвtъtoape ла mвnчеле naштepiї. 2) (маї noъ) =Δύστοκος, aneвoїe, кв mвnчí nъskътoape.

Μόδιος (ὁ), [stpeinъ] вnъ feлъ de mъsвръ nentpв ліквide, ші гpîneце (a measелеа napte din μέδιμνος, ші a tpeїa din ἀμφορεύς, вezї zivp;) koupinzътoape de 336. окале.

Μόδος (ὁ), вnъ feлъ de плantъ, (noaie) =Μάδον, (алt:) ψιλωθρον (вezї zivt:).

Μόθαξ, ακος (ὁ), =Μόθων.

Μόθος (ὁ), noet: [în afin кв μόχθος, ші μῶλος] вътълie, pesвoїъ,

Μόθων, ωνος (ὁ), (în цen:) poвъ nъskвtъ în kasa stънînвлвї sъъ; (naptik: în Snapta) fiъ de Лаконъ (nв adeвъpaтъ Ssnaptiatъ) kpeskвtъ кв konii ші dвne kinвл adeвъpaцilop Snaptiaцї. 2) (adiek:) obpaznikъ; desfpînatъ (преквm sînt маї de mвle opї poвїї de kasъ). (de вnde ‖ sввst:) вnъ feлъ de desfpînatъ danцъ. [μόθος]. [de вnde

Μοθωνία (ἡ), характеръ de obpъzнinie ал poввлвї de kasъ. [ші

Μοθωνικός, ἡ, όν, însвшitъ, notpівitъ poввлвї de kasъ, poвosъ; sвшъpъtopъ.

Μοιμυάω -ῶ, biit: -άσω, ші ...

Μοιμύλλω, [μύω, μύλλω] biit: -υλῶ, stpînгъ вкzеле, ка кът ашї sвце, sвгъpeskъ.

Μοῖρα (ἡ), [μείρομαι]=Μέρος, napte, saъ порцie. «Κρέα δαίετο, καί νέμε μοίρας». Om: «Χώρης ὀλίγην μοίραν ἔχοντες». Іл: Н. "Οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν". Od: Y. sîntъ кв totвл nepвшinaцї. «Οὐ σμικρὰν συμβάλλεσθαι μοῖραν πρός τι». Ил:2) (fir:) napte de къdepea fieкъpвїa; pîndъ, шіръ. «Πάντα τὸν δῆμον πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοίρην προσεθήκατο". Ep: în napтea sa. "Ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ αὐτὸν ἤγον». Ed: „Ἡ φιλόσοφος μοῖρα». Илt: корпвл filosofalъ. (ші кв цen:) «Ἐν μοίρᾳ τινὸς τάττεσθαι». Sin: în nвmъpвл. «Ἐν μοίρᾳ φαρμάκου». Ilt: în feлъ de... «Ἐν μοίρᾳ παιδιᾶς. Dm: (вezї ші λόγος). 3) (în цen:) кввiinцъ, dpentъ. «Κατά μοῖραν, saъ «Ἐν μοίρᾳ». кв dpentъ кввîntъ. „Ταῦτα κατὰ μοῖραν ἔειπες". Іл: A. «Ἐν μοίρῃ πέφαται». Od: N. (ші din kontpa). "Οὐ κατὰ μοῖραν πέρασν πάλιν». Іл Н. nв pervлat. „Οὕτι παρὰ μοῖραν ἔειπες". Od: Ξ. (вezї ші αἶσα). 4) soaptъ, tpiшte (ввnъ saъ pea), saъ nestpъmвtatъ xoтъpîpe a лвї Dвmnezeъ, вpsitъ, fatalitate; moapte. «Θεοῦ („Θεῶν, saъ «Θεία» μοῖρα». Om: Apst: «Οὔ τοι ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλὰ θεὸς καὶ μοῖρα». Іл: T. «Ὑπὸ μοίρας τινος ἀγόμενος". Ksn: «Μοῖρα βιότοιο», Іл: D. prezpsitвл tepminъ ал вieцiї. (ші ел:). «Πέπρωται δέ μιν μοῖραν ἀναπλήσειν χαλύβων ἐν γαίῃ» Апln: «Ὑπὲρ μοῖραν". Іл: Y. neste вpsitъ. «Μοῖραν οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι». Іл: Z. «Ζεὺς οἵδε μοῖραν τ' ἀμμορίην τ'ἀνθρώπων". Od: Y. (ші кв inf:) «Οὔτοι μοῖρα φίλους ἰδέειν». Od: Δ. "Οὔπω τοι μοῖρα θανεῖν». Іл: Н. (ші în nepsonifikaцie). «Οὐκ ἔστιν ἀλύξαι ἀνθρώποις ὅ,τι μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει». Tкр: (de вnde dвne mitoloцie). «Τρεῖς αἱ μοῖραι κατὰ τοὺς χρόνους μεμερισμέναι, κατα μὲν τὸ γεγονὸς Ἄτροπος, κατὰ δὲ τὸ μέλλον Λάχεσις, κατὰ δὲ τὸ ἐνεστὼς Κλωθώ. Apst: 4) = Μόρα. «Μοῖραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινεν». Eлn: 5) (matm:) gradъ, a 360 napte din черкъ. «Τὸ ζῴδιον ἔχει μοίρας τριάκοντα». Dmsk:

Μοιραγέτης, ου (ὁ), повъцвitopвл soaptelї oamenilop. [μοῖρα, ἡγέομαι].

Μοιράζω, biit: -άσω,=Μοιράω. [ші

Μοιραῖος, α, ον, =Μοιρίδιος. [ші

Μοιρὰς, άδος (ἡ),=Μοιρὶς. [ші

Μοιράω -ῶ, biit: -ὰσω, ші Ion: -ήσω, (nas: tpe: de кв: мемоіраμαι) înnapцъ, desnapцъ, înnpamtiй. «Χαίτας ἐμοιρήσαντο». Aлn: 'шї aъ înnpъшtiatъ първл supe semnъ de жале. 2) (nas: ші în atpeїa neps: кв цen: saъ pap: кв ак:) a къzвtîn naptea mea, amъ anвkat a авea; sîntъ înnъptъшitъ; (кв dat: ші inf:) îmî este вpsitъ. „Ὅσα ψυχῆς μεμοίραται". Fiл: (ші Dop:) «Γᾶς μεμόρακται». Tim: Лкр: este kompвssъ din пъmîntъ. «Ζῆν καὶ τεθνάναι μεμοίραται ἡμῖν». Aлчfp: [μοῖρα].

Μοιρηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: nъskвtъ кв свnъ tpiшte. [μοῖρα, γένος].

Μοιρηγέτης, ου (ὁ), noet: = Μοιραγέτης.

*

Μοιριαῖος, α, ον, конпіпzъторъ de кнъ (цеометрікъ) градъ. [ші

Μοιρίδιος, α, ον, (ші adв:) -δίως. ноеt: хотърîтъ de соарtъ, саъ крsitъ. [ші

Μοιρικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς,=Μοιρίδιος. [ші

Μοιρὶς, ίδος (ἡ), ноеt: de опотрівъ, ексакт înпърціtъ. [μοῖρα].

Μοιρογνωμόνιον (τὸ), кнъ instрвmînтъ цеометрікъ непtрв mъsвrареа граделор. [μοῖρα, γνώμων].

Μοιρογραφία (ἡ), deскріере de пърціле кнвї totъ. [μοῖρα, γραφή].

Μοιροδοκέω -ῶ, вііt: -ήσω, îmї прііmeскъ парtеа кавенітъ. [μοῖρα, δοχή].

Μοιροθεσία (ἡ), amezареа, fiксареа граделор цеометріче. [μοῖρα, θέσις].

Μοιράκραντος (ὁ, ἡ), ноеt: [μοῖρα, κραίνω]. хотърîтъ de крsitоаре.

Μοιρολαχέω -ῶ, вііt: -ήσω,=Μοιρολογχέω.

Μοιρολογέω -ῶ, ші (шіж:) -έομαι-οῦμαι, вііt: -ήτω, -ομαι, прezікъ кавва крsita sa.

Μοιρολόγος (ὁ, ἡ), гічitорь de хотърîріле крsitоареї. [μοῖρα, λέγω].

Μοιρολογχέω-ῶ, вііt: -ήσω, înпърцъ, саъ тъ înпарцъ, їаъ ші еъ парtе кв sорцї.

Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ), [μοῖρα, λαγχάνω] înпърціtорь de пърцї кв sорцї; саъ компърtатъ în sорцї.

Μοιρονόμος (ὁ, ἡ). înпърціtорь, disпвіtорь ал крsitелор, саъ соарtеї оаменілор. [μοῖρα, νέμω].

Μοιροφόρητος (ὁ, ἡ), Sхл: експл: а лвї κηρεσσιφόρητος (вezї zіч:). [μοῖρα, φορέω].

Μοῖσα Еол: în локъ de μοῦσα.

Μοῖτος (ὁ), Sічел: чел de o потрівъ, асеменea (de кnde Lat: mutuus). «Μοῖτος ἀντὶ μοίτου». Лвч: (пров:) реsплътіре речіпрокъ în челе деопотрівъ, (Fрапц:) rendre la pareille.

Μοιχάγριον (τὸ), ноеt: [μοιχὸς, ἀγρέω] (прінч: ла îm:) osîndъ înпвsъ аввпра прекврварілвї прінsъ în fantъ. (вezї ші ζωάγριον).

Μοιχάζω, вііt: -άσω, (кв цеп:)=Μοιχάω.

Μοιχαλὶς, ίδος (ἡ), прекврвъ. [ші

Μοιχὰς, άδος (ἡ), =Μοιχαλὶς. [ші

Μοιχάτης, ου (ὁ), ноеt: în локъ de μοιχὸς.

Μοιχάω -ῶ, вііt: -ήσω,=Μοιχεύω.[μοιχὸς]

Μοιχεία (ἡ), віпа прекврварілвї. [ші

Μοιχευτὴρ, ноеt: în локъ de ...

Μοιχευτὴς, οῦ (ὁ), =Μοιχὸς. [ші

Μοιχευτὸς, ὴ, ὸν, прекврвітъ. [ші

Μοιχεύτρια (ἡ), fем: ал лвї μοιχευτὴς,=Μοιχαλὶς. [din

Μοιχεύω, вііt:-εύσω, прекврвескъ; (strъm: корвпъ търitатъ твїере; (în цеп:) вastapdezъ, prefакъ în neadевърatъ; (fig:) „Μοιχεύειν τὴν θάλασσαν». Ksп: a'mї însвші віклепеште stъпînipea търії, кînd алтвл este neste dînsa stъпînitорь. (este кв. noskвtъ, къ Dвка de Beneцia se însвра кв mapea). (ші nas:) «Τὴν θυγατέρα μεμοιχευμένην». Dm: [ші

Μοιχίδιος, α, ον, = Μοιχικὸς, (партік:) пъskвtъ din прекврвіе. [ші

Μοιχικὸς, ὴ, ὸν, кавенітъ, атріввітъ ла прекврвіе, саъ аплекатъ ла прекврвіе. [μοιχὸς]. [de кnde

Μοιχικῶς, adв: кв кіпъ потрівітъ прекврвії, прекврвеште.

Μοίχιος, α, ον, ноеt: =Μοιχίδιος.

Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ), пъskвtъ din прекврвіе. [μοιχὸς, γεννάω].

Μοιχοληπτία, ші Μοιχοληψία (ἡ), пріпdере de прекврваръ în fantъ. [μοιχός, λαμβάνω].

Μοιχὸς (ὁ), [în afîn кв οἰφάω] прекврваръ. 2) кнъ felъ de ръsъtвръ a капвлї. [de кnde

Μοιχοσύνη (ἡ), ноеt: în локъ de Μοιχεία.

Μοιχότροπος (ὁ, ἡ), ком: чел кв пвртърї de прекврвіе. [μοιχὸς, τρόπος].

Μοιχοτύπη (ἡ), ком:=Μοιχαλὶς. [în imit: de χαμαιτύπη]. [μοιχὸς, τύπος].

Μόλγης, ου (ὁ), гls: în локъ de μολγος.

Μόλγινος, η, ον, fъкътъ din пїеле de воь. [din

Μολγὸς, (ὁ), sакъ, саъ твлвмъ de пїеле de воь. 2) (fig:) fврь de вапї пввлічї; лаъ (adiekt:) desчeptъ, въракъ. [μέλγω].

Μολεῖν, ноеt: nex:2: de înf: ал лвїβλώσκω.

Μολεύω, вііt: -εύσω, квръцъ потъ de кръчї саъ влъstape de прisosъ (вezї αὐτομολία); (dвпе алцїї) греш: în локъ de μοσχεύω. (вezї ші μολούω).

Μολεω -ῶ, (fърь вііt:) ноеt: (прса раръ ші ноь) în локъ de βλώσκω.

Μολιβαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), ноеt: грей din прічіна плвтвлвї, саъ плвтвлітъ, ка съ se înгрехїеze. [μόλιβος, ἄχθος].

Μολίβδαινα, ης (ἡ), = Μολιβδὶς, вваlъ de плвтвъ. 2) кнъ felъ de тіnерал матеріе, (fрапц:) plombagine. 3) кнъ felъ de плантъ, (Lat:) plumbago. 4) (în At:) în локъ de μολιβδίνη. [ші

Μολίβδεος -οῦς, έα -ᾶ, εον -οῦν,=Μολίβδινος. [ші

Μολιβδιάω -ῶ, вііt: -άσω, amъ faцъ ка de плвтвъ, негріцоасъ. [ші

Μολιβδικός, ή, όν, ші

Μολίβδινος, η, ον, de плămбă. || (sъвst:) Μολιβδίνη,=Μολιβδίς. [ші

Μολίβδιον (τὸ), цeавъ de плămбă. [ші

Μολιβδίς, ίδος (ή), (în цeп:) вăкаtъ (глonцă) de плămбă; (îар пaрtік:) глonцă de плasъ, saŭ de пaят: sondъ. [ші

Μολιβδίτης, ου (ὁ), ші Μολιβδίτις, ίδος (ή), [Μόλιβδος] =кв...

Μολιβδοειδής, έος (ό, ή), чел de feлăл (пaтăpa, saŭ faцa) плămбeлăї.

Μόλιβδος, ші Μόλυβδος (ὁ), плămбă.

Μολιβδουργός (ὁ), лăкръtорă de плămбă. [μόλιβδος, ἔργον].

Μολιβδοφανής, έος (ὁ, ή), чел кa плămбăл лa вedepe. «Χρῶμα μολιβδοφανές». At: [μόλιβδος, φαίνω].

Μολιβδοχοέω -ῶ, вііt: -ήσω, topнă плămбă, saŭ лeră (лiпeскă) чeва кă плămбă toпiтă. [μόλιβδος, χοή].

Μολιβδόχροος -ους, ші Μολιβδόχρώς, ωτος saŭ ῶτος (ὁ, ή), плămбiй, saŭ кă фaцъ de плămбă. [μόλιβδος, χρόα, saŭ χρώς].

Μολιβδόω -ῶ, вііt: -ώσω, aкoпepă, saŭ лiпeскă чeва кă плămбă, плămбăїeскă. 2) прefaкă чeва în (saŭ toпeскă кa) плămбă. [ші

Μολιβδώδης, εος (ὁ, ή), плămбoсă, din feлăл плămбăлăї. [μόλιβδος].

Μολίβδωμα (τὸ), алкътăiтăръ, konstpăкцie de плămбă. [ші

Μολίβδωσις, εως (ή), плămбăipe. [ші

Μολιβδωτός, ή, όν, кътăшiтă, înвълiтă, saŭ лiпiтă кă плămбă (кa sъ se înтpeзieze), плămбăiтă. [μολιβδόω].

Μόλιβος (ὁ, saŭ ἡ), пoeт: în локă de μόλιβδος].

Μολιβοσφιγγής, έος (ὁ, ή), пoeт: stpîns лerатă кă плămбă. [μόλιβος, σφίγγω].

Μολιβουργός (ὁ, ή), =Μολιβδουργός.

Μόλις, [μόλος, μῶλος] adв: aбĭa, кă aпeвoie. «Ὑπὸ βίας καὶ μόλις». Пл:

Μολίων, ωνος (ὁ), гaз: pesвoitopă. [μόλος].

Μολόβριον (τὸ),иapчелă selвatiкă,(Fpanц:) marcassin. [ші

Μολοβρίς, ίδος (ή), fem: ал лăї...

Μολοβρος (ὁ), пoeт: [μολεῖν, βορά] лaкoтă; чepпъtорă; пapasiтă. 2) [dăпe aлцiї se кoпf: кă μῶλος] лeneшă, tpîndaвă.

Μολόθουρος (ὁ), вnă feлă de плantъ пeвeпteжiтъ, (dăпe esix:) = A'σφόδελος, saŭ ἑλάσχονος (вezĭ zĭч:), aiшopă, saŭ poroză de тapе.

Μόλος (ὁ), гpaш: în локă de μῶλος.

Μολοσσιχός, ή, όν, ші

Μολοσσός (ττός), οῦ (ὁ), чел din Моло ssia (провinцie a Eпirвлăї), Moloseanъ. «Κύων—». Пл: вnă feлă de тapе кîne de stînъ. «Πούς—». Metp: koпиaвă din tpeї silaвe лвнцĭ.

Μολουρίς (ή), вnă feлă de лъкăstъ, saŭ вpoaскъ. [ші

Μόλουρος (ὁ), вnă feлă de шapпe. (вezi ші ἀμφίσβαινα). [μολεῖν, οὐρά].

Μολύω, вііt: -ύσω,=Μολεύω. (вezĭ ші κολούω).

Μολόχη (ή),=Μαλάχη. [de вnde

Μολόχιον (τὸ), =Μαλάχιον.

Μολπάζω, вііt: -άσω,=Μέλπω, кîнtă, лaвдă. [ші

Μολπαῖος, α, ον, кăвenitъ, saŭ вănă лa кîntape, saŭ dъпцape. [μολπή].

Μολπαστής, οῦ (ὁ), [μολπάζω] кîntъpeцă; (în цeп:) жăкъторă; (aбăs:) înpeвnъ жăкъторă; de aчeaшї вîpstъ.

Μολπάστρια (ή), fem: ал лăї μολπαστής.

Μολπή (ή), пoeт: [μέλπω] кîntape, saŭ кîntikă; (вne-opĭ) danцă, saŭ жoкă кă кîntiче. (вezĭ Od: Z: 101). [μέλπω]. [de вnde

Μολπηδόν, adв: пoeт: în felă de кîntikă, кa вnă кîntikă.

Μολπηστής, οῦ (ὁ), пoeт: = Μολπαστής. [de вnde

Μολπηστις, ίδος, ші Μολπῆτις, ίδος (ή), пoeт: în локă de μολπάστρια, кîntъpeaцъ, кitapistъ, saŭ dъпцъtoape.

Μολπήτωρ, ορος (ὁ), пoeт: = Μολπαστής.

Μόλυβδος, Μολύβδινος, ші чл: ші Μόλυβος, Μολυβίς, ші чл: = Μόλιβδος, ші чл:

Μολυβρὸς, ὰ, ον, =Μολοβρὸς.

Μόλυσμα (τὸ),=Μόλυσμα. [ші

Μολυνίη (ή), гaз: шezaтăл (кapнă). [μολύνω].

Μολυνοπραγμονέω -ῶ, вііt: -ήσω, koп: în локă de πολυπραγμονέω., amestekă (înкăpкă пe чineва în) mînжiтe, пaтăpoase лăкрăрi. [μολύνω, πρᾶγμα].

Μόλυνσις, εως (ή), mînжipe; (în Apst. meteeроли: Θ: γ') stapea кърпїї пe жăмъlate fpiute. [din

Μολύνω, вііt: -υνῶ, (пas: tpe: de кă: μεμόλυσμαι) mînжeskă; (fir:) кopaпă; пeчinsteskă. «Μολυνόμενος ὑπὸ τοῦ ὕδατος». Stв: «Κρέα πρὸς ὀλίγον τῷ πυρὶ μεμολυσμένα». Eлd: nîpiълite пaпmaї. «Ἐὰν ἀμαθίᾳ μολύνεσθαι». Плt: a se ţъвъл. «Μολύνεσθαι καὶ λοιδορεῖσθαι τοις ἐπὶ τοῦ βήματος καλινδουμένοις». Iskp:

Μολυρις. ίδος (ή). =Μολουρίς.

Μόλυσμα (τὸ), mînжiтъръ, пекъръщie, пatъ, sпъркъчїъnc. [ші

Μολυσμὸς (ὁ), = Μόλυνσις. saŭ Μόλυσμα. [ші

Μολυχνὸς, ἡ, ὸν, (гlъs:) mînжiтĭ, пекъpatĭ, пъtъposĭ. [μολύνω].

Μολὼν, οῦσα, όν, поеt: пex:2: de пapty: ал лъї βλώσκω.

Μομφὴ (ἡ), =Μέμψις, хълъ. [ші

Μόμφις, εως (ἡ), ші Μόμφος (ὁ), поеt: în локĭ de μομφὴ. [μέμφομαι].

Μονάγκων, ωνος (ὁ, ἡ), (машinъ asвîpкotĭ (o прашtie). [μόνος, ἀγκών].

Μοναγρία (ἡ), ші Μονάγριον (τὸ), ші Μόναγρος (ὁ), sinгъръtate, пъstietate. [μόνος, ἀγρός].

Μονάδην, adв: în sinгъръtate, (Fpanц:) isolóment. [ші

Μοναδικὸς, ἡ, ὸν, [ші adв:) -ικῶς, apъtъlopĭ de (saŭ къвenitĭ ла) вnime, saŭ вnĭ insĭ, (Fpanц:) indibidвalĭ. 2) (Бisep:) =Μοναστικός. [ші

Μοναδὸν, adв: поеt: =Μονάδην. [ші

Μονάζω, вiit: -άσω, sintĭ, saŭ tpъїeskĭ sinгъpĭ. 2) (Бisep:) tpъїeskĭ în sixъstpie. 3) (apitmet:) înmълgeskĭ upin вnime. [μονάς].

Μοναθλία (ἡ), [μόνος, ἄθλος] =Μονομαχία.

Μονάκανθος (ὁ, ἡ), чел къ шipa suinъpiї dintp' вnĭ osĭ пвmaї. [μόνος, ἄκανθα].

Μονάλυσις, εως (ἡ), simплъ (desdoitĭ) лanцĭ. [μόνος, ἄλυσις].

Μονάμπυκος (ὁ, ἡ), =Μονάμπυξ. [de вnde

Μοναμπυκία (ἡ), поеt: вmблetĭ de tpъsвъ къ вnĭ калъ, saŭ kalîpĭ sinгъpĭ înxъmatĭ.

Μονάμπυξ, υγος (ὁ,ἡ), поеt: [μόνος, ἄμπυξ] (upinч: ἵππος, калъ) înxъmatĭ sinгъpĭ, =Μονόζυξ. (вezi ші κέλης).

Μονανδρέω -ῶ, вiit· -ήσω, sîntĭ ...

Μόνανδρος (ἡ), чeea чe ape, saŭ a авъt вnĭ sinгъpĭ пвmaї бърбатĭ. [μόνος, ἀνήρ].

Μόναπος (ὁ), (dialekt:) în локĭ de βόνασος.

Μοναρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, stъnînieskĭ, гвверnĭ sinгъpĭ. [din

Μονάρχης [μόνος, ἄρχω] (ὁ), monapxĭ, sinгъpĭ stъnînitopĭ, înnъpatĭ nemъpuinitĭ; (de вnde ла Poma diktatopĭ). [de вnde

Μοναρχία (ἡ), monapxie, stъnînipe, înuъpцipe de sine. [ші

Μοναρχικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, monapxikĭ, (ad:) къвenitĭ ла monapxie, ъвitopĭ de feлъл гвверnълъї monapxikĭ.

Μόναρχος (ὁ, ἡ), = Μονάρχης.

Μονὰς, ἀδος (ὁ, ἡ), sinгъpitĭ, sinгъpatikĭ. || (sвst: fem:) вnime; (ла къbe, saŭ къpцi de жокĭ) asвл; (ka mъsspъ) deцetвл. [μόνος].

Μοναστὴς (ὁ), tpaїĭ sinгъpatikĭ; вiaцъ sixъstpeaskъ. [ші

Μοναστήρ (ὁ), поеt: în локĭ de μοναστής. [μονάζω]. [de вnde

Μοναστήριον (τὸ), (de aчĭ) monastipe, локашĭ de sixastpi.

Μοναστὴς, οῦ (ὁ), tpъitopĭ sinгъpĭ; (Бisep:) monaxĭ, кълвгъpĭ, пвstnikĭ. [μονάζω]. [de вnde

Μοναστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, къвenitĭ, însвmitĭ tpъitopвлъї sinгъpĭ; (Бisep:) кълвгъpeskĭ.

Μονάστρια (ἡ), fem: ал лъї μοναστής, tpъitoape sinгъpъ; (Бisep:] кълвгъpiцъ.

Μονάτωρ, ορος (ὁ), гpam: = Μονάμπυξ.

Μοναυλέω -ῶ, вiit: ήσω, kîntĭ къ гlъepвл sinгъpĭ (upinч:) пвmitвл Пл:solo [ші

Μοναυλία (ἡ), kîntape de sinгъpĭ, (Пл:) solo. 2) поеt: tpaїĭ sinгъpatikĭ (de пекъsъtopitĭ), sinгъpъtate. [ші

Μοναύλιον (τὸ), вnĭ felĭ de mвsikalĭ instpвmîntĭ (гlъepĭ), къ kape se kîntъ solo. [ші

Μόναυλος (ὁ, ἡ), kîntъtopĭ (къ гlъepвл), sвntъtopĭ sinгъpĭ. || (sвst: къръ:) = Μοναύλιον [μόνος, αὐλός]. 2) tpъitopĭ sinгъpĭ (пекъsъtopitĭ). [μόνος, αὐλή].

Μοναχή (ἡ), fem: ал лъї μοναχὸς. || (sвst:) вnĭ felĭ de ainzetĭ Indianĭ. [de вnde

Μοναχῇ, saŭ Μοναχῆ, adв: == Μοναχῶς.

Μοναχικὸς, ἡ, ὸν, къвenitĭ, însвmitĭ monaxвлъї, кълвгъpeskĭ. [ші

Μοναχόθεν, adв: de ла o napte пвmaї.

Μοναχὸς, ἡ, ὸν, sinгъpatikĭ, (de вnde Бisep:)== Μοναστής, кълвгъpĭ. [μόνος]. [de вnde

Μοναχοῦ, adв: întp' вnĭ sinгъpĭ пвmaї локĭ. «Ἐνταῦθα μοναχοῦ». Пл:

Μοναχῶς, adв: întp' вnĭ sinгъpĭ пвmaї кiпĭ.

Μονέντερον (τὸ), maцвл шezвtвлъї. [μόνος, ἔντερον].

Μονὴ (ἡ), stъpвitoape петречере вndeвa; întîpziepe. 2) (maї поĭ)==Μοναστήριον. [μένω].

Μονὴς, ἐος (ἡ), поеt: къвenitъ ла вnвл пвmaї. "Ἀρχὴ —». Manet: ==Μοναρχία. [μόνος].

Μονήκοιτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Μονόκοιτος.

Μονήλατος (ὁ, ἡ), [μόνος, ἐλαύνω] fъкълъ dintr' o sinrъpъ въкатъ, din întrerъ.

Μονημέριος, ші Μονήμερος (ὁ, ἡ), dъinitorъ, saŭ fъкълъ într' o sirъpъ zi. [μόνος, ἡμέρα].

Μονήρης, [μόνος, ἄρω] εος (ὁ, ἡ), вивл sinrъpъ, fъpъ soцъ; (desnpe коравіе) нъmaї къ o вîslъ; (în цеп:) sinrъpъ trъitorъ, sinrъpatikъ.

Μονθύλευσις, Μονθυλεύω, ші чл:='Ονθύλευσις, ші чл:

Μονία (ἡ), noet: sinrъpъtate, = Μοναυλία (2). 2) =Μονή. (1) [ші

Μονίας, ου (ὁ), = Μόνιος, sinrъpatikъ, selвatikъ. 2) (гls:) trеazъ, nевeatъ. [ші

Μόνιμος (ὁ, ἡ), statornikъ, nestrъmвtaвilъ; dъinitorъ; stъpвitorъ. [μόνος]. [de вnde

Μονιμότης (ἡ), statornicie, soliditate; dъinipe; stъpвinцъ. [mi

Μονίμως, adв: къ кinъ statornikъ; къ dъinipe, saŭ stъpвinцъ.

Μόνιος (ὁ, ἡ), noet: trъitorъ sinrъpъ, selвatikъ. (de вnde || sввst:) =къ...

Μονιὸς (ὁ), mistreцъ, порkъ selвatikъ, saŭ лвпъ. [μόνος].

Μόνιππος (ὁ, ἡ), чел че аре (întrebвinцeazъ, saŭ se resвoїeшte къларе не) вnъ sinrъpъ калъ (bezї ші ἄμφιππος). || (sввs:) =Κέλης, калъ de кълърie (пъ de хamъ). [μόνος, ἵππος].

Μονοβάλανος (ὁ, ἡ), (înkвїetoare) нъmaї къ вnъ zoворъ. [μόνος, βάλανος].

Μονοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: втвлъtorъ sinrъpъ, saŭ într' вnъ пічоръ. 2) (вerpъ) комнвsъ dintr'вnъ sinrъpъ пічоръ. [ші

Μονόβας, αντος (ὁ), гls: în локъ de μονοβάμων. [μόνος, βαίνω].

Μονόβιβλος (ὁ, ἡ), коnpinsъ într' o sinrъpъ карtе, saŭ волвmъ. [μόνος, βίβλος].

Μονόβολος (ὁ, ἡ), чел dintr' o sinrъpъ въкатъ. [μόνος, βάλλω].

Μονογαμέω -ῶ, вiit: -ήσω, нъmaї o datъ, saŭ нъmaї къ o sinrъpъ soцie mъ къsъtoreskъ. [ші

Μονογαμία (ἡ), къsъtorie de o datъ, saŭ къ o soцie нъmaї. [ші

Μονογάμιον (τὸ), (нъmaї în fps: de лецї). «Μονογαμίου δίκη». asвnpa челъї че нъ se maї къsъtoreшte ал doїlea. [din

Μονόγαμος (ὁ, ἡ), o datъ нъmaї, saŭ нъmaї къ o soцie къsъtoritъ. [μόνος, γάμος].

Μονογένεια (ἡ), fem: ал лвї...

Μονογενὴς, έος (ὁ, ἡ), sinrъpъ пъskвlъ (fъpъ алtъ fpale). 2) noet: чел dintr'вnъл ші ачелашї neamъ. [μόνος, γένος]. [de вnde

Μονογενῶς, adв: într' вnъ кinъ нъmaї de naштere.

Μονογέρων, οντος (ὁ), sinrъpatikъ въtrînъ. [μόνος, γέρων].

Μονόγληνος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de μονόφθαλμος. [μόνος, γλήνη].

Μονόγλωσσος (ὁ, ἡ), штiitorъ, saŭ вorвitorъ нъmaї de o limвъ. [μόνος, γλῶσσα].

Μονογνωμέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Μονογνωμονέω. [ші

Μονογνωμικὸς, ἡ, ὸν, (плц:) în локъ de μονογνώμων. [ші

Μονογνωμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, stъpвїeskъ în sinrъpa mea пърere. [din

Μονογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), stъpвitorъ în sinrъpa sa пърere. [μόνος, γνώμη].

Μονόγονος (ὁ, ἡ), = Μονογενής. [μόνος, γόνος].

Μονογράμματος (ὁ, ἡ), konstatъ dintr'o sinrъpъ литеръ. «Τὸ μονογράμματον». Лкs: skrisъ dintr'вnъ kondeїъ (ka iskълitвreле orientale). [μόνος, γράμμα].

Μονόγραμμος (ὁ, ἡ), комnвsъ нъmaї din linїї; saŭ formatъ нъmaї dintr'o sinrъpъ linie; (de вnde) «Μονόγραμμον». Лкs: вnъ felъ de desemnъtorъ, (Fpanц:) contour. [μόνος, γραμμή].

Μονοδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел къ (saŭ de) вnъ degetъ нъmaї. [μόνος, δάκτυλος].

Μονοδέρκτης, [μόνος, δέρκομαι] ου (ὁ), noet: în локъ de μονόφθαλμος.

Μονόδερμος (ὁ, ἡ), чел къ o пїele нъmaї. [μόνος, δέρμα].

Μονοδιαιτησία (ἡ), traїъ sinrъpatikъ. [μόνος, διαιτάομαι].

Μονοδίαιτος (ὁ, ἡ), trъitorъ sinrъpъ. [μόνος, δίαιτα].

Μονοδοξέω -ῶ вiit: -ήσω, amъ o sinrъpъ, saŭ eъ sinrъpъ вna oape-каре пърere saŭ idee. [μόνος, δόξα].

Μονόδουπος (ὁ, ἡ), noet: fъkъtorъ de вnъ sinrъpъ sromotъ, saŭ sвnetъ; (fir: desnpe вerpъ) =Μονοβάμων. [μόνος, δοῦπος].

Μονόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел къ вnъ dinte нъmaї, saŭ къ toцї dinцїї linцї înprevnъ într' o sinrъpъ falkъ. [μόνος, ὀδούς].

Μονόδροπος (ὁ, ἡ), noet: [μόνος, δρέπω] кълesъ, saŭ чїonalitъ dintr' вnъ sinrъpъ trвnkїъ, (în цеп:) dintr' o въkatъ, din întrerъ.

Μονοείδεια (ἡ) хъrakteristikвл лвї...

Μονοειδὴς, έος, (ό, ή), чел de вnă sinгърă felă, simплв, neamestecată; saă komпвsă din пърцї de aчелашї felă. [μόνος, εἶδος]. [de вnde

Μονοειδῶς, adв: într' вnă kină de aчелашї felă, simплв.

Μονοείρων, ονος (ό, ή), noct: [μόνος, εἶρμα] пърtъtoră de o sinгъръ xaïnъ.

Μονοζυγής, έος, шi Μονόζυξ, υγος (ό,ή), înжвrată sinгърă; (în цeп:) fъръ soцie, saă пърekїe. [μόνος, ζυγος].

Μονόζωνος (ό, ή), пвrtъtoră пвmaї de înviнгътoape fъръ sabie; (прin врш:) вшoră, rata de dрвmă; (ostaшă) вшor-armată. (bezї шi εὔζωνος). 2) noct: = Μονόζωστος. [μόνος, ζώνη].

Μονόζωος (ό, ή), = Μονοδίαιτος. [μόνος, ζωή].

Μονόζωστος (ό, ή), noct: (dвne zîч:) чел че sinгърă se înviнце; (fir:) sinгърă, fъръ товарошă, saă конкълъторă. [μόνος, ζώννυμι].

Μονοήμερος (ό, ή), noct: = Μονήμερος.

Μονοθελήτης, ου (ό), epetikă atpiввitoră лвї Xpistosă de o sinгъръ пвmaї boinцъ, шi natвръ, (alt:) Μονοφυσίτης. [μόνος, θέλω].

Μονόθεν, adв: = Μοναχόθεν, грam: eksпл: a лвї οἰόθεν. [μόνος].

Μονοθρηνέω -ῶ, biit: -ήσω, kaвtъ μονῳδέω. [μόνος, θρηνέω].

Μονόθυρος (ὁ ή), чел кв o sinгъръ вшъ; saă вшъ кв вnă kanată пвmaї; (fir: desupe skoiчї) кв o цeastъ, (Fraнц:) univalve. [μόνος, θύρα].

Μονοίκητος (ό, ή), вnвл sinгърă локвitoră, saă de вnвл sinгърă локвitъ, sinгвpatikă, пвstiă. (алцї skriă μονήκοιτος). [μόνος, οἰκέω].

Μονοκάλαμος (ὁ, ή), чел dintr' вnă sinгърă кочеапă, saă kotoră. [μόνος, κάλαμος].

Μονόκαμπτος (ό, ή), чел кв o sinгъръ пвmaї indoilвrъ, saă înkeїetвrъ. [μόνος, κάμπτω].

Μονόκαυλος (ὁ, ή), =Μονοκάλαμος. [μόνος, καυλός].

Μονοκέλης, ητος (ὁ), = Μονάμπυξ. [μόνος, κέλης].

Μονοκέρατος (ὁ, ή), чел кв вnă kornă пвmaї. [шi

Μονόκερως, ωτος (ὁ, ή) = Μονοκέρατος. || (sввst:) inororă. (bezi шi μονόκερως). [μόνος, κέρας].

Μονοκέφαλος (ὁ, ή), чел кв вnă sinгърă kană. [μόνος, κεφαλή].

Μονόκλαυτος (ὁ, ή), noct: sinгърă плîнгътoră. «Θρῆνος —». Fвxл: de вnвл sinгърă. (bezї шi μονῳδία). [μόνος, κλαίω].

Μονοκληρονόμος (ὁ, ή), sinгърă moшtenitoră. [μόνος, κληρονόμος].

Μονόκλινον (τὸ), nată de вnвл sinгърă; (прin întind:) nată de moptă. (μόνος, κλίνη[.

Μονόκλωνος, (ὁ, ή), (вot:) каре faче пвшaї o ратвръ, o кракъ. [μόνος, κλών].

Μονοκοίλιος (ὁ, ή), чел кв вnă пînteче, saă stomaxă пвmaї. [μόνος, κοιλία].

Μονοκοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, dopmă sinгърă în nată, saă кълкашă. [din

Μονόκοιτος (ὁ, ή), кълкатă sinгърă în nată, saă кълкашă. [μόνος, κοίτη].

Μονόκοκκος (ὁ, ή), чел кв вnă sîmввpe, saă o sвmînцъ пвmaї. [μόνος, κόκκος].

Μονοκότυλος (ὁ,ή), чел кв вnă kîpчeă (înkeїetвrъ, saă nodă) пвmaї. [μόνος, κότυλος].

Μονοκρέτυλος (ὁ, ή), (каракацъ) каре ape пвmaї вnă шipă de пîчoape кв кълъпошitърї. [μόνος, κοτύλη].

Μονοκρατορία (ή), = Μοναρχία. [din

Μονοκράτωρ, ορος (ὁ, ή), = Μονάρχης, sinгърă, нетърцinită stъпînitoră. [μόνος, κράτος].

Μονόκρημις, ιδος (ὁ, ή), пвrtъtoră пвmaї de o înkълцъminte. [μόνος, κρημίς].

Μονόκροτος (ὁ, ή), (ναῦς, koравie) каре ape (saă dtu лînsъ de вîслвшї se тîшкъ de) пвmaї вnă шipă de вîсле. (bezї Ksп: Ел: B'. ά. 28, шi δίκροτός). [μόνος, κρότος].

Μονόκυκλος (ὁ, ή), чел кв вnă sinгърă черкă (poatъ, шi чл:). [μόνος, κύκλος].

Μονόκωλος (ὁ,ή), гъкатă dintr' вnă тъdвларă, saă o napte пвmaї. «Ὄκνημα —». Ep: кв вn kată, saă o faцadъ. 2) (desupe nepiodă, чел dintr' вnă metврв пвmaї. 3) чел dintr' o твлпинъ; (în цeп:) simплв, вniformă. [μόνος, κῶλον].

Μονόκωπος (ὁ,ή), чел кв o вîслъ пвmaї. 2) noct: sinгърă вîслitoră. (bezї шi αὐτερέτης). [μόνος, κώπη].

Μονολέκυθος (ὁ, ή), (oă) кв вnă гълвепвнiă пвmaї. [μόνος. λέκυθος].

Μονολεχὴς, έος (ὁ, ή), =Μονόκοιτος, шi (прin întind:) Μονόγαμος. [μόνος, λέχος].

Μονολέων, οντος (ὁ). noct: sinгвpatikă, (прin врш:) прca селвatikă лeă. (bezї шi μονόλυκος). [μόνος, λέων].

Μονολήκυθος (ὁ, ή), чел че ape пвmaї вnă вasă de вntdeлeтнă. (bezї шi αὐτολήκυθος). [μόνος, λήκυθος].

Μονολήμματος (ὁ, ή), konstată într' o

propositie, saŭ лемъ пътаї. «Συλλογισμὸς —». Apst: [μόνος, λῆμμα].

Μονόλιθος (ὁ, ἡ), fъкътъ dintr' o singъръ пїatrъ. [μόνος, λίθος].

Μονολογία (ἡ), vorbire de singъръ. [din

Μονολόγος (ὁ, ἡ), каре vorbeшte singъръ. [μόνος, λέγω].

Μονόλοπος (ὁ, ἡ), [μόνος, λοπός] чел къ o singъръ пїele, posrîцъ, акоперішъ, saŭ цeastъ.

Μονόλυκος (ὁ, ἡ), singъratikъ, (rpin врт:) prea selbatikъ лъпъ, (alt:) Monиός. [μόνος, λύκος].

Μονόλωπος (ὁ, ἡ), [μόνος, λώπη] = Monóлопос; (parїik:) =Monoхίτων.

Μονόμαζος (ὁ, ἡ), чел къ o singъръ пътаї цîцъ. [μόνος, μαζός].

Μονομάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), Dor: în локъ de μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον (τὸ),=Μονομαχοτροφεῖον. [ші

Μονομαχέω -ω, вііt: -ήσω, тъ batъ singъръ къ singъръ. [din

Μονομάχης, ου (ὁ),=Μονομάχος. [μόνος, μάχη]. [de вnde

Μονομαχία (ἡ), въtълiе între doї singърї, (Ital:) dвелъ. [ші

Μονομαχικὸς, ἡ, ὸν, кавепitъ dвелвлuї, saŭ însвшitъ dвелistвлuї.

Μονομάχιον (τὸ), = Μονομαχία, saŭ Μονομαχεῖον. [din

Μονομάχος (ὁ, ἡ), каре se bate singъръ къ singъръ, dвелistъ. || (sвsst:) чел че profesaзъ dвелвл din teatrв, (Fpanц:) гladiatorъ. [μόνος, μάχη].

Μονομαχοτροφεῖον (τὸ), локалвл, вnde se хрънїаŭ, ші se denpindeaŭ dвелistiї, saŭ гladiatoriї. [din

Μονομαχοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitorъ (цiitorъ) de гladiatorї. [μονομάχος, τροφή].

Μονομέρεια (ἡ), kalitatea лвї...

Μονομερὴς, έος (ὁ, ἡ), konstatъ dintr' o singъръ парte, simплв. [μόνος, μέρος]. [de вnde

Μονομερῶς, adв: dintr' o парte пътаї, simплв.

Μονόμετρος (ὁ, ἡ), (вersъ) коmпвsъ dintr' вnъ fелъ de metrв пътаї. [μόνος, μέτρον].

Μονομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noct: рътasъ sipmanъ de тътъ [μόνος, μήτηρ].

Μονόμιτος (ὁ, ἡ), цesatъ пътаї într' вnъ fipъ (desdoitъ, înnpot: de δίμητος). [μόνος, μιτος].

Μονόμματος (ὁ, ἡ),=Μονόφθαλμος. [μόνος, ὄμμα].

Μονομοιρία (ἡ), o singъръ (deosebitъ парte din înnъpцipe; distanцъ de вnъ (цeometp:) rpadъ. [μόνος, μοῖρα].

Μονόμορφος (ὁ, ἡ), чел къ o forшъ пътаї, simплв. [μόνος, μορφή].

Μονόμοσχος (ὁ, ἡ), (вot:) чел къ o полъdiцъ, saŭ влъstapъ пътаї. [μόνος, μόσχος].

Μόνον, adв: bezї μόνος, пътаї.

Μονονοὺ, Μονονούκι, ші Μονονουχί (în локъ de μόνον οὐ, οὐκ, οὐχί) adв: пътаї kît пъ, пе апроапе.

Μονόξοος (ὁ, ἡ), пътаї o datъ чїoплitъ, saŭ пътinчosъ a se чїoплi (a se лъкра). (bezї ші ξίξοος). [μόνος, ξέω].

Μονόξυλος (ὁ, ἡ), fъкътъ пътаї dintr' вnъ lemnъ, saŭ totъ de lemnъ. [μόνος, ξύλον].

Μονοούσιος (ὁ, ἡ), singъръ (вnikъ) în felвл, saŭ fiinца sa. 2) (тлц:) чел de o singъръ fiinцъ. [μόνος, οὐσία].

Μονοπάθεια (ἡ), пътimire într' o парte пътаї a трвпвлuї. [μόνος, πάθος].

Μονόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), =Μονότεκνος. 2) =Μονογενής. [μόνος, παῖς].

Μονοπάλης, ου (ὁ), noct: рътasъ singъръ вірвitorъ (saŭ fъръ kontrъ-лъптъtorъ) în лъптъ. [μόνος, πάλη].

Μονοπάτιον (τὸ), (Biz:) каlе stpimtъ, notekъ de вmвlat пътаї (kît вnвl). [μόνος, πατέω].

Μονοπέδιλος (ὁ, ἡ), înkъцatъ пътаї ла вnъ пїчorъ. [μόνος, πέδιλον].

Μονοπείρας, ου (ὁ), каре singъръ пътаї tînxъpeшte. [μόνος, πεῖρα].

Μονόπελμος (ὁ, ἡ), (înkъцъminte) пътаї къ o talпъ. [μόνος, πέλμα].

Μονόπεπλος (ὁ, ἡ), înвръkatъ пътаї къ o xaĭnъ de d'asвпра. [μόνος, πέπλος].

Μονόπηρος (ὁ, ἡ), чел пътаї къ ipaĭsta. [μόνος, πήρα].

Μονόπλευρος (ὁ, ἡ), чел пътаї къ o koastъ (saŭ къ o latвръ). [μόνος, πλευρά].

Μονοποδία (ἡ), înnъpцipe ші тъsвраре de вersвrї пе kîte вnъ пїчorъ. (înnpot: de διποδία). [μονόπους].

Μονόποιος (ὁ, ἡ), чел de o singъръ kalitate saŭ însвшime пътаї, simплв. [μόνος, ποιός].

Μονόπους, ποδος (ὁ, ἡ), чел къ вnъ singъръ пїчorъ. [μόνος, πούς].

Μονοπραγματέω -ῶ, вііt: -ήσω, тъ îndeletniческъ пътаї ла вnъ лъкръ. [μόνος, πρᾶγμα].

Μονοπροσωπέω -ῶ, вііt: -ήσω, sintъ...

Μονοπρόσωπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σώπως.

чел че аре (înfъцişeazъ) о перsоanъ, saŭ о faţъ nъmaї. [μόνος, πρόσωπον].

Μονόπτερος (ὁ, ἡ), чел къ о аріпъ nъmaї (проп: ші fir:). [μόνος, πτερόν].

Μονόπτωτος (ὁ, ἡ), (грam:) каре аре nъmaїънŭ kazŭ. [μόνος, πτῶσις].

Μονοπύργιον (τὸ), чetate înтъріtъ nъmaї кu ънŭ tъrnŭ. [μόνος, πύργος].

Μονοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, sînтŭ (mъ neгоцeskŭ ка)...

Μονοπώλης, ου (ὁ), чел къ прівілеґіŭ de a вinde sinгъrŭ nъmaї ънŭ felŭ de marfъ. [μόνος, πώλης]. [de ънde

Μονοπωλία (ἡ), fanta, ші

Μονοπώλιον (τὸ), прівілеґіъl de a вinde sinгъrŭ чева, (ltал:) авалto. 2) локъл, ънde se faчe вînzare de ънъl sinгъrŭ, авалto.

Μονόπωλος (ὁ,ἡ), поеt: чел че аре (înкалікъ, saŭ se тraţe de) ънŭ sinгъrŭ mînzŭ, saŭ калŭ. [μόνος, πῶλος].

Μονόῤῥηξ, ηγος (ὁ, ἡ), гls: sîпкъ кръпatъ, pъntъ înтр' ъna de sъs nînъ жos. [μόνος, ῥήγνυμι].

Μονόῤῥιζος (ὁ, ἡ), (вoin:) чел къ o ῤъdъчinъ nъmaї. [μόνος, ῥίζα].

Μονόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), компъsŭ dinтр' ънŭ тaktŭ nъmaї. 2) поеt: чел къ ънŭ локъitorŭ nъmaї, sinгъratikŭ. «Δόμος—».Esхl: [μόνος, ῥυθμός].

Μονορύχης, ου (ὁ), поеt: [μόνος, ὀρύσσω] saпъ кu ънŭ tъішŭ nъmaї, = Μάκελλα.

Μόνορχις, εως, saŭ ιδος (ὁ), чел къ ънŭ вошŭ nъmaї. [μόνος, ὄρχις].

Μόνος, η, ον, (ъънрл: μονώτατος) sinгъrŭ. «Ὀγδώκοντα μόνος κετεδαίσατο μάσδας». Tкр: «Ἡ πενία μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει». Tкр: «Καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος». Skр: (ші înпreъnъ кu εἷς). «Καὶ Ἀμφίπολις μία μόνη». Od: Ψ. 2) sinгъratikŭ, nъstiŭ. «Θεῶν μέ τις ὀλοφύρατο μόνον ἐόντα. Od: K: (ші кu цen: preп:) «Ταῦρος ἐβόσκετο μόνος ἀπ' ἄλλων». Om: Imn: (ші el:) «Μόνος σου». Лкs: fъръ tine. || (neят:) Μόνον, adв: nъmaї. «Μόνον εἰ». Лкs: destъl nъmaї «Μόνον οὐκ (ші μονονούκ) ἔτυπτε». Лкs: nъmaї kît nъ 'l вътea.

Μονοσάνδαλος (ὁ, ἡ), nъrtъtorŭ de o înкъlţъminтe nъmaї (adikъ nъmaї înтр' ънŭ piчorŭ). [μόνος, σάνδαλον].

Μονόσεπτος (ὁ, ἡ), în ънime înkinatŭ. «Τριὰς —». Грr: [μόνος, σέβω].

Μονόσιρος (ὁ), ънŭ felŭ de гъinъ de Egiптŭ.

Μονοσιτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînкŭ sinгъrŭ, saŭ o datъ пe zi. [ші

Μονοσιτία (ἡ), mînкare de sinгъrŭ, saŭ de o datъ пe zi. [din

Μονόσιτος (ὁ, ἡ), каре mъnînкъ sinгъrŭ, saŭ o datъ пe zi. [μόνος, σῖτος].

Μονοσκελὴς έος, ші Μονόσκελος (ὁ, ἡ), =Μονόπους. [μόνος, σκέλος].

Μονόσκηπτρος (ὁ, ἡ), поеt: =Μονάρχης, ші Μονοκράτωρ. [μόνος, σκῆπτρον].

Μονοσταλὴς, έος (ὁ, ἡ), =Μονόστολος (2).

Μονόστεγος (ὁ, ἡ), чел къ ънŭ sinгъrŭ акоперішŭ, saŭ katŭ. [μόνος, στέγη].

Μονοστελέχης, εος, ші Μονοστέλεχος (ὁ, ἡ), чел къ ънŭ sinгъrŭ кoчeanŭ saŭ kotorŭ. [μόνος, στέλεχος].

Μονόστεος (ὁ, ἡ), [μόνος, ὀστέον] чел dinтр' ънŭ sinгъrŭ osŭ.

Μονοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [μόνος, στείβω] чел че мерце sinгъrŭ (fъръ komпanie); (în цen:) sinгъrŭ.

Μονόστιχος (ὁ, ἡ), компъsŭ dinтр' ънŭ sinгъrŭ pîndŭ, saŭ ширŭ. [μόνος, στίχος].

Μονόστολος (ὁ, ἡ), nъrtъtorŭ nъmaї de o хaїnъ. 2) поеt: порnitŭ ъndeвa sinгъrŭ; (în цen:) sinгъratikŭ. [μόνος, στέλλω].

Μονόστομος (ὁ, ἡ), чел къ о гъръ, saŭ тъішŭ nъmaї. «Πέλεκυς — ». Лкs: [μόνος, στόμα].

Μονοστόρθυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), поеt: =Μονοστέλεχος (enit: ал statъелор лъї Ірiaнŭ). [μόνος, στόρθυγξ].

Μονοστροφικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, къвenitŭ, saŭ din felъл monostrofелор поeme, saŭ кîntiче. [din

Μονόστροφος (ὁ, ἡ), компъsŭ dinтр' о sinгъrъ stroфъ. «Ὠδή —». Metр: 2) înвîrtitŭ прintр' o sinгъrъ poatъ. «Ἄμαξα —». Лкs: къ o poatъ. [μόνος, στρέφω].

Μονοσυλλαвέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ de o silaвъ, monosilaвŭ. [ші

Μονοσυλλαвία (ἡ), monosilaвie, fiinţъ de o silaвъ. [din

Μονοσύλλαβος (ὁ, ἡ), monosilaвŭ, saŭ konstatŭ dinтр'o silaвъ nъmaї. [μόνος, συλλαβὴ]. [de ънde

Μονοσυλλάβως, adв: къ o sinгъrъ silaвъ.

Μονόσχημος (ὁ, ἡ),= Μονόμορφος. [μόνος, σχῆμα].

Μονότεκνος (ὁ, ἡ), чел че аре ънŭ sinгъrŭ копilŭ. 2) (desnре вite)=Μονοτόκος. [μόνος, τέκνον].

Μονότης, ου (ὁ), =(saŭ грeш: în локŭ de) Μονώτης. [ші

Μονότης (ὁ), (плц:) sinгъrime, ънitate,

indiвidъalitate; (прin întind:) sinгъръtate. [μόνος].

Μονοτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskъ вnъл sinгъръ. [ші

Μονοτοκία (ἡ), naштepe de вnъл sinгъръ. [din

Μονοτόκος (ὁ, ἡ), nъskъtopъ de вnъл sinгъръ fътъ ла toatъ naштepea. [μόνος, τόκος].

Μονοτονία (ἡ), monotonie, o sinгъръ (de ачелашї fелъ) sъnape. [din

Μονότονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόνως, sъnъtopъ de вnъ sinгъръ (ачелашї) tonъ, saъ sъnetъ; (în цeп:) чел de вnъ fелъ nъmaї; (fir:) tape stъpвitopъ în пъpepea sa, nedesdъплекатъ. [μόνος, τόνος].

Μονοτράπεζος (ὁ, ἡ), чел че тъпînкъ sinгъръ ла deoseвitъ masъ. «Ξενία—». Exp: fъkътъ kътpe astfeл de oasпътъ. [μόνος, τράπεζα].

Μονότροπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τρόπως, каре se ноарtъ întp' вnъ kinъ nъmaї, simплв în пъptapea sa; saъ sinгъpatikъ în tpaвл sъъ. 2) =Γ'ὀτότροπος. [μόνος, τρόπος].

Μονοτροφέω-ῶ, вiit:-ήσω,хрънeskъ, kpeskъ пе чinева sinгъръ (deoseвit). [ші

Μονοτροφία (ἡ), хрънipe (акt: saъ nas:) sinгъpatikъ (ла deoseвitъ masъ). [μόνος, τροφὴ].

Μονότροχος (ὁ, ἡ), (каръ, saъ tpъsъpъ) kъ o poaтъ nъmaї, (Fpanц:) brouette, taprъ, saъ poaвъ. [μόνος, τροχὸς].

Μονούατος (ὁ, ἡ), [μόνος, οὐας] чел kъ o вpeke (чîвлъ); saъ (basъ) kъ o тъпвшъ nъmaї.

Μονυχία (ἡ), sinгъpatikъ вiaцъ,=Μοναυλία. [μόνος, ἔχω].

Μονοφαγέω -ῶ, вiit:-ήσω,=Μονοσιτέω. [ші

Μονοφαγία (ἡ), =Μονοσιτία. [din

Μονοφάγος (ὁ), (sъпрл: μονοφαγίστατος)== Μονόσιτος. [μόνος, φάγω].

Μονοφαλαγγία (ἡ), o sinгъръ falaпгъ (чeatъ de oштipe, înпpot: de διφαλαγγία). [μόνος, φάλαγξ].

Μονόφαντος (ὁ, ἡ), apътatъ sinгъръ nъmaї. [μόνος, φαίνομαι].

Μονόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел kъ вnъ okîъ nъmaї, kîopъ. [μόνος, ὀφθαλμός].

Μονόφθογγος (ὁ, ἡ), skoцътеръ de вnъ sinгъръ глasъ. || (sъвst: fem:) вокалъ, nъ diftonгъ. [μόνος, φθόγγος].

Μονόφορβος (ὁ, ἡ), noet: [μόνος, φορβὴ] пъskътъ sinгъръ (deoseвit).

Μονόφρουρος (ὁ, ἡ), noet: sinгъръ stpeжвitopъ; saъ de вnъл nъmaї stpeжвitъ; (fir:) гъвepnatъ monapxiчeшte. [μόνος, φρουρὰ].

Μονόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet:=Μονογνώμων, чел kъ deoseвite але saле пъpepї, saъ simцiminte. [μόνος, φρὴν];

Μονοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), dintp' o sinгъръ въkatъ fъkътъ din natъpъ. «'Εφάνη γνάθος ἔχουσα ὀδόντας μονοφυέας ἐξ ἑνὸς ὀστέου πάντας». Ep: [μόνος, φυὴ].

Μονόφυλλος (ὁ, ἡ), чел kъ o sinгъръ fpънzъ nъmaї, saъ nъ kъ tpънze îndoite. [μόνος, φύλλον].

Μονόφυλος (ὁ, ἡ), konstatъ dintp' o sinгъръ nъmaї (neamestekatъ kъ алтъ) seminцic. (вezї ші ἰδιογενὴς). [μόνος, φύλον, saъ φυλὴ].

Μονοφυσίτης, ου (ὁ), epetikъ крezътopъ de o natъpъ nъmaї asъпpa лuї Xpistosъ,=Μονοθελήτης. [μόνος, φύσις].

Μονοφωνος (ὁ, ἡ), чел че ape (skoate) nъmaї вnъ глasъ, saъ sъnetъ.

Μονοχάλινος (ὁ, ἡ), чел kъ вnъ fpîъ, saъ хъцъ nъmaї; (прin înt:) = Μονάμπυξ, saъ Μόνιππος. [μόνος, χαλινὸς].

Μονόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел nъmaї kъ (чînгъ de) o mîînъ. [μόνος, χείρ].

Μονόχηλος (ὁ, ἡ), чел kъ o (пекръпатъ) копîтъ saъ вnrie nъmaї (înпpot: de δίχηλος). [μόνος, χηλὴ].

Μονοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), чел че ape, saъ ноарtъ nъmaї o tъпikъ (хаînъ de dinъвntpъ). [μόνος, χιτὼν]. [de вnde

Μονοχιτωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ μονοχίτων (nъmaї kъ kъпaша).

Μονοχορδίζω, вiit: -ίσω, kîntъ (чepчetezъ fisiчeште, saъ matematiчeште пътepea глaselop) kъ monokopdъл. [din

Μονόχορδος (ὁ, ἡ), чел kъ o koapdъ nъmaї. || (sъвst: nesb:) вnъ felъ de вnъ mъkalъ instpъmîntъ, monokopdъ, kape слъжîa de pегulatopъ al (skapa) глaselop mъsiчeї. [μόνος, χορδὴ].

Μονόχρονος (ὁ, ἡ), konstatъ întp' вnъ timпъ nъmaї. 2) (gpam:) înpot: de δίχρονος. [μόνος, χρόνος].

Μονόχροος -ους [μόνος, χρόα], ші

Μονοχρώματος, ші Μονόχρωμος [μόνος, χρῶμα], ші

Μονόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), [μόνος, χρὼς] чел kъ вna ші ачесашї faцъ, saъ колоape totdaвna. (вezї ші ὁλόχροος).

Μονόψηφος (ὁ, ἡ), чел че ape (хотъраште, saъ se хотъраште kъ) вnъ sinгъръ вotъ. «Νεῦμα — ». Exл: a monapxвлвї. [μόνος, ψῆφος].

Μονόω -ῶ, вiit: -ώσω, лasъ чева a fi sinгъръ; (nas:) ръmîîъ sinгъръ, (ші kъ цeп:)

лінsitъ de чева. "Ἦσαν μεμονωμένοι συμμάχων, ἅτε ἀπεστεώτων». Ep: «Πάσης βοηθείας μεμονωμένος». Diod: [μόνος].

Монѡδέω -ῶ, вііt: -ήσω, кîntъ sinгзръ; deклamъ (прinч: în teatpъ) monodie. [ші

Μονѡδία (ἡ), a кînta чînева sinгзръ; (овіч:) внъ felъ de кîntикъ, че se кînta în teatpъ de внзл sinгзръ; (de внde маї поъ) внъ felъ de плînцepe, заъ tînгзїoasъ вopкіpe. [ші

Μονѡδικὸς, ἡ, ὸν, кîntatъ, заъ deклamatъ ка o monodie. [din

Μονѡδὸς (ὁ, ἡ), кîntъtopъ sinгзръ (Itл: solo). 2) penpesintъtopъ în поema sa de o пepsoanъ пзмаї. [μόνος, ᾠδὴ].

Μονώνυξ, υχος, ші Μονώνυχος (ὁ, ἡ), = Μονόχηλος. [μόνος, ὄνυξ].

Μόνωπος (ὁ, ἡ), поеt: =Μόνωψ.

Μένως, adв: пзмаї; sinгзpit; deoseвit. [μόνος].

Μένωσις, εως (ἡ), sinгзpipe, (Fpanц:) isoлape. [μονόω].

Μονώτης, ου (ὁ), = Μονήρης, sinгзpatikъ. [ші

Μονωτί, adв: =Μόνως. [ші

Μονῶτις, ιδος (ἡ), fem: ак лаї Μονώτης. [μόνος].

Μόνωτος (ὁ, ἡ), =Μονοὐατος.

Μονωτὸς, ἡ, ὸν, sinгзpitъ, pъmasъ sinгзpъ, (Fpanц:) isoлatъ. [μονόω].

Μονὠψ, ῶπος (ὁ, ἡ), поеt: [μόνος, ὤψ]. =Μονόφθαλμος.

Μόνωψ, ωπος (ὁ), =Μόναπος, ші Βόνατος.

Μόρα (ἡ), Лакоп: în локъ de μοῖρα (прinч: чeaтъ de 400, заъ маї ексакі 512 ostaшї). (вezї λόχος). [μείρω]. [de внde

Μοράζω, вііt: -άξω, (de внde a 3: sinг: пeps: de пas: tpe: de кв: μεμέρακται) Dop: în локъ de μοιράω.

Μοργεύω, вііt: -εύσω, tpansпoptъ чева кв [μόργος, вezї zіч:].

Μοργὴ (ἡ), ші Μοργίον (τὸ),=(заъ гpeш: în локъ de) μορτή, ші μορτίον, o вякатъ (внъ погопъ) de пътînтъ.

Μόργνυμι, вііt: μόρξω, поеt: în локъ de ἀμόργνυμι.

Μόργος (ὁ), каръ кв кошъ de гpatіe пentpв tpansпoptape de паїе.

Μορέα (ἡ), тзръ, заъ помъ, каре faче тзpeле.

Μορέω -ῶ, вііt: -ήσω, (întpeв: пзмаї пas: tpe: de кв: μεμόρημαι, de внde naptч: μεμορημένος) гля: în локъ de μείρομαι, заъ μοιράω, μοιράζω, ші чл: заъ 2) [μόρος] în локъ de μογέω, тзпчeskъ, ші чл: [de внde

Μόρημα (τὸ) =Πόνημα.

Μορία (ἡ), =Μοῖρα, пapte, заъ поpціe. 2) sfîntзл тъзляпъ din Акрополіа (четъцзїа) Ateneпілор, ші чeї dintp'înззл pesъdiцї aїзpea.

Μορία (ἡ), поеt: цpea pap în локъ de μωρία.

Μόριμος (ὁ, ἡ), поеt: =Μόρσιμος.

Μόριον (τὸ), dim: ал лаї μόρος, o тікъ пapte, пaptікълъ; (пaptік:) метвра цenitaлъ; (гpam:) пapte de кзвîntъ nedекл: (filsf) = Εἶδος, felъ, sпeціe (în pелаціе къ γένος, цenъ) «Τὰ δώδεκα μόρια». Astpnm: чeле doъsпpezeчe zodiї.

Μόριος, α заъ ος, ον, къzзтъ în пapтea кзїва; заъ хotъpîtъ de зpsitoape,= Μόρσιμος. "Γῆ — ». Timn: enist: mopmîntзл.

Μόριος (ὁ), [μορία] enit: Жое (ка eiopъ ал sfînцiлop тъзляпї din Atena).

Μορὶς, ἴδος, = Μερὶς (пзмаї în чeле компвse).

Μορμολύκειον (τὸ), ші Μορμολύκη (ἡ), maskъ; (în цen:) snepiitoape, пълякъ. [din

Μορμολύττω, ші (miж: ші маї întpeв:) Μορμολύττομαι, [μορμώ] вііt: -ύξω, -ομαι, snepiъ (прinч: пе копії кв тъшчї, ші чл:); (nestp:) тъ snepiъ.

Μορμορωπὸς (ὁ, ἡ), [μορμώ, ὤψ] monstpвosъ, гpozaвъ, snъїmînтъtopъ.

Μορμόφοβος (ὁ, ἡ), kom: fpikosъ de staxie; (în цen:) foapte fpikokъ. [μορμὼ, φόβος].

Μορμύλος (ὁ), =Μορμύρος.

Μορμύρεος, α, ον, поеt: каре faче тзpтзpъ. [ші

Μορμυρίζω, вііt: -ίσω, =[μορμύρω].

Μορμύρος (ὁ), внъ felъ de пeшte de пape; (овшт:) тзpтзpъ. [din

Μορμύρω, [imit:] вііt: -υρῶ, тзpтзpezъ (ка апа, кînd кзрцe).

Μορμύσσομαι, вііt: -ύξομαι, = Μορμολύττομαι, snepiъ. [din

Μορμὼ, [în afîn: кв μόρος, μορφή, ші γοργώ] ός -οῦς (ἡ), staxie, пълякъ; maskъ кв їesmoasъ гзръ; (în цen:) snepiitoape; (овіч:) zічepe snъїmînтъtoape пentpв коніі чeї мічї. "Φοβοῦνται τοὺς πελταστὰς καθάπερ μορμόνας παιδάρια». Ksn: ші ка o аклат: "Μορμώ! δάκνει ἵππος». Tкp: (ші кв цen:) «Μορμὼ τοῦ θράσους». Apstf: ваі! вре! чe обръznічіe. [de внde

Μορμὼν, ῶνος, ші όνος (ἡ),=Μορμὼ. [ші

Μορμωτὸς, ἡ, ὸν, поеt: гpozaвъ, snъїmînтъtopъ.

Μορόεις, εσσα, εν, поеt: [μόρος] лякра-

tă ка тяпкъ (ка тептетяră). «Нотὸν—». Nik: 2) de pea-stpiute, (Fpanц:) fatală. «Φρύνος—». Nik:

Μόρον (τὸ), тяpъ, saă dяdъ neагръ. 2) тяpъ de пъdяpe.

Μοροπονέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ тяпчеskă, пътimeskă pъă. [μόρος, πονέω].

Μόρος (ὁ), noet: [μείρομαι] яpsitъ, (прinч:) pea-stpiute; непорочire, tikълошiе; neipe; тoapte (de avi).

Μοροφεγγής, έος (ὁ, ἡ), noet: a кървїа лятinъ adяче neipe, тoapte.[μόρος, φέγγος].

Μόροχθος (ὁ), яnă felă de хятъ вяпъ de 'пълвit хаїнеле.

Μορρίνα, ші Μορρίνη (ἡ), вasă de яnă felă de fapfяpic (порцеланă).

Μόρσιμος (ὁ, ἡ), noet: [μόρος] яpsită: saă яяпяsă ла тoapte. «Οὔ με κανέεις, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμος εἰμί». Il: X. «Μόρσιμον ἦμαρ». Il: O, ші Od: K. пресяpsitъ zi. (ші ка inf:) «Μόρσιμον εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἁλίσκεσθαι". Ep: яpsită.

Μορτή (ἡ), [μείρομαι] naptea, че da пропропietapялї лякръторял пъmîntялї лї. [de яnde

Μορτιτης, ου (ὁ), лякръторă de пъmîntă stpeină, каре плътїа пропietapялрї тase din zeчe.

Μορτόβατος, η saă ος, ον, кълкатă, яmвлатă de тopцї. [μορτὸς, βαίνω].

Μορτὸς (ὁ, ἡ), noet: [μόρος] = Βροτός, тяpitopă; (de avi) moptă.

Μορύσσω, [μόρον] biit: -ύξω, noet: = Μολύνω, mînжeskă, negpeskă. [de яnde

Μόρυχος (ὁ), (de avi) тopікă, pomя înkisă ка тяpa. (enit: ал лвї Dionisă în Sічелiа, statъеле кървїа se snoїaă не обpazъ ка dpoждiї).

Μορφάζω, biit: -άσω, тъ stpîmбъtяpъ ла кіпă, (Fpanц:) faкă гpimase (în batжокяpa квїва). [μορφή]. [de яnde

Μόρφασμα (τὸ), (плц:) aseтънътяpъ, iкоанъ. [ші

Μορφασμὸς (ὁ), stpîmвътяpъ de кіпă supe batжокopipea квїва, (Fpanц:) гpimase. 2) яnă felă de danцă комікă.

Μορφάω -ῶ, biit: άσω, noet: formezъ, înfъцiшezъ, penpesintъ. [din

Μορφὴ (ἡ), [în afin: ка ὄρφνη пентря вявръ] (în цеп: de avi) formъ; (naptik:) faцъ, fiгяръ; (прin întind:) яnă ekstepiopă; (маї noă) desemnă; (ла îm:) stpîmвътяpї, smopfяpї (de avi), цeste (dape din mîinї),(Fpanц:) гpimase.[de яnde

Μορφήεις, εσσα, εν, noet: formatъ; (naпt: de avi) fpяmosă;

Μορφνὸς, ἡ, ὸν, noet: [ὄρφνος] întяneкosă, de faцъ întяneкatъ.

Μορφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), formată дяne pîndяїalъ, (Fpanц:) formală. [μορφή, εἶδος].

Μορφοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, = Μορφόω. [μορφὴ, ποιέω]. [de яnde

Μορφοποιία (ἡ), =Μόρφωσις.

Μορφοσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, baгă de seamъ ла forma, saă fiгяра кяїва. [din

Μορφοσκόπος (ὁ, ἡ), къятътopă ла fiгяра feцii, ші rivitopă dintp' însa de пъpавяpіле отяляї. [μορφὴ, σκοπές].

Μορφόω -ῶ, biit: -ώσω, formezъ. [ші

Μορφύνω, biit: -υνῶ, înfpямeseцezъ, înпodobeskă. [ші

Μορφὼ, έος -οῦς (ἡ), (ла Jачedem:) Benepa. 2) Dop: noet: în локă de [μορφή].

Μόρφωμα (τὸ), fopmътяpъ, înкipяitяpъ, iкоанъ. 2) =Μόρφωσις. [μορφόω].

Μόρφων, ωνος (ὁ), яpтътopă de maskъ, maskapa. [μορφὴ].

Μόρφωσις, εως (ἡ), formape. 2) înкipяitяpъ, iкоанъ, =Μόρφωμα. [ші

Μορφωτὴρ, ῆρος (ὁ), noet: fopmътopă, înкipяitopă de чева. [ші

Μορφωτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adя:) -ικῶς, кавenitъ, saă îndemînatikă ла formape. [ші

Μορφώτρια (ἡ), noet: fem: ал лвї μορφωτὴρ- [μορφόω].

Μόσσυν, saă Μόσυν, υνος (ὁ), tяpnă, saă kasъ de летnă.

Μοσύνοικοι (οἱ), локяitopї de kase de летnă, o пацie не лîngъ Pontă. [μόσυν, οἶκος].

Μόσυνον (τὸ), ші Μόσυνος (ὁ), =Μόσυν.

Μοσχάριον (τὸ), dim: ал лвї μὸσχος, вiцелящă.

Μοσχὰς, άδος (ἡ), вiцea. [ші

Μοσχέη (ἡ), ion: ші пекопtpak: în локă de μοσχῆ. [μὸσχος].

Μοσχεία (ἡ), вятъшipe, saă pesъdipe прin smiчеле. [μοσχεύω].

Μὸσχειος, α, ον, de вiцелă. [μόσχος].

Μὸσχευμα (τὸ), влъstapă, saă smiчea pesъditъ, saă вятъmitъ. (вezї ші ἐμβροχὰς). [μοσχεύω].

Μοσχευματικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitъ, вяпă de pesъdit, saă вятъшit.

Μόσχευσις, εως (ἡ), pesъdipe, вятъшipe de влъstape, saă smiчеле. [ші

Μοσχευτὸς, ἡ, ὸν, îmmяцitъ прin вятъшipe, saă pesъdipe. [din

Μοσχεύω, biit: -εύσω, taїă smiчелеле, saă влъstapеле de прisosă dintp' яnă nomă, ші ле pesъdeskă, saă ле вятъшeskă; (în цеп:)

кълівъ; (fir:) крескъ; întъpeskъ; adъnosteskъ. «Τυραννίδα—». Dion: Ал: [ші

Μοσχῆ (ἡ), în kontpak: din μοσχέη (se înț: δορὰ) пїеле de віцелъ. [ші

Μοσχηδὸν, adв: ка вnъ віцелъ. [ші

Μοσχίας, ου (ὁ), (прінч: desnpe вitc) fraцedъ, tinepелъ ка вnъ віцелъ; (iap naptik:) вълъїъ de enвpe; ші вервекъ de treї anї. [μόσχος]. [de вnde

Μοσχιάω -ῶ, вiit: -άσω, saлtъ съpind ка віцелвл; (în цen:) свврdezъ.

Μοσχίδιον (τὸ), влъstърашъ, dim: ал лвї

Μοσχίον (τὸ), dim: ал лвї μόσχος, віцелшъ, saъ влъstърелъ.

Μόσχιος, α, ον, noet: în локъ de μόσχειος. 2) fraцedъ, tinepелъ ка віцелвл.

Μοσχοθύτης, ου (ὁ), жertfitopъ de віцеї. [μόσχος, θύω].

Μσσχοκαρύδιον (dim), ші Μοσχοκάρυον(τὸ), пвкшоаръ. [μόσχος, κάρυον].

Μοσχοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкъ statвъ de віцелъ. [μόσχος, ποιέω]. [de вnde

Μοσχοποιία (ἡ), fачepe de statвъ de віцелъ.

Μόσχος (ὁ), [ὄσχος] fraцedвл влъstapъ de плантъ, saъ smiчea de віцъ, ввташъ, кръкъліцъ de помъ. (se конf: кв μίσχος). 2) (fir:) віцелъ, saъ віцea; (noet: în цen:) fътъ de вітъ; въїецелъ, saъ fetiцъ. (вezї ші ἔρση, ші πῶλος). 3) вnъ felъ de dobitokъ saъ de къпріоаръ de Sibepia, ші Kina, ші stpînsa în въшіка de sввt nînteчele лвї вine mipositoape matepie, mosxъ.

Μοσχοσφραγιστὴς, οῦ (ὁ), алегътopъ, ші însemnътopъ de віцеї pîndвіцї snpe жertfъ. [μόσχος, σφραγίζω]. [de вnde

Μοσχοσφραγιστικὸς, ὴ, ὸν, atinrътopъ de трeава лвї μοσχοσφραγιστὴς.

Μοσχοτομία (ἡ), тъїepe de smiчеле, saъ пвїеле. [ші

Μοσχοτόμιον (τὸ), локвл, вnde se таїе пвїеле, saъ smiчеле de помї цentpв fачepe de кошврї, папepe, ші чл: [din

Μοσχοτόμος (ὁ, ἡ), тъїetopъ de пвїеле, saъ smiчеле цentpв кошврї, ші чл: 2) înжвпїetopъ, saъ скопitopъ de віцеї. [μόσχος, τέμνω].

Μοσχοφάγος (ὁ, ἡ), mînkътopъ de карпе de віцелъ. [μόσχος, φάγω].

Μοσχύνω, вiit: -υνῶ, = Μοσχεύω (fir:).

Μοτάριον (τὸ), dim: ал лвї μοτὸς.

Μοτὴ (ἡ), noet: ші Μοτὸν (τὸ), ші Μοτὸς (ὁ), [în afin кв μίτος] скатъ. «Μοτὸς ἐλλυχνιωτὸς„. Inкр: fitilъ de панъ.

Μοτοφύλαξ, ακος (ὁ), (хірврц:] вnъ felъ de легътвръ пе d'asвпра, карe опреште скама de a se tpaцe ла o naple. [μοτὸς, φύλαξ].

Μοτόω -ῶ, вiit: -ώσω, пвїъ скатъ ла панъ. [μοτὸς]. [de вnde

Μότωμα (τὸ), скатъ пвзъ пе панъ. [ші

Μότωσις, εως (ἡ), пвпере de скатъ пе панъ.

Μουία (ἁ), Лакоп: în локъ de μυῖα.

Μουκηρόβας, αντος, saъ Μουκηροβάκτης, ου (ὁ), Лакоп: спърътopъ de пвчї (пазъреа, saъ instpвmîntвл). [μούκηρος, βάω, saъ βάζω].

Μούκηρος (ὁ), Лакоп: mirdalъ; saъ пвкъ (de avi). 2) mirdalъ; saъ пвкъ.

Μουναδὸν, Μουνὰξ, noet: în локъ de μοναδὸν, μονάξ.

Μουναρχέω, Μούναρχος, ші чл: în локъ de μοναρχέω, ші чл:

Μουνερέτης, ου (ὁ), noet: în локъ de μονερέτης, =Λὐτερέτης.

Μούνιος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локъ de μῦνιος.

Μουνόγαμος, Μουνογενὴς, ші чл: noet: Ion: în локъ de μονόγαμος. ші чл:

Μοῦνος, η, ον, noet: Ion; în локъ de μόνος.

Μουνοτόκος, Μουνοφυὴς ші чл: noet: Ion: în локъ de μονοτόκος, ші чл:

Μουνόω, вiit: -ώσω, Ion: în локъ de μονόω.

Μουνυχία (ὁ), Diana adopatъ în noptвл Atiчеї de aчелашї пвme. [de вnde

Μουνυχιών, ῶνος (ὁ), a zeчелea лвпъ a Atenenilor (Anpilie ші Maie), întpв карe se съвîpшїa serвътoapea Mвnixieї Dianc.

Μουνώψ, ῶπος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de μονώψ.

Μοῦσα, [μάω, saъ μῦθος] ης (ἡ), Mвsъ, o zeitate de noesie (de mвsikъ, ші чл:); (npin întind:) noesia, mвsika, ші чл: (în цen:) apteле лiвepале ші штiinцеле, ші întвsiasmвл къtpe dînseле; (вne-opї) kîntikъ; svnetъ; (pap) noetъ, saъ kîntъpeaцъ.

Μουσαγέτης, ου (ὁ), =Μουσηγέτης.

Μουσαπολετὴρ, гpeш: în локъ de μουσοπόλε θήρ.

Μουσάριον (τὸ), (плц:) вnъ felъ de alifie de окї.

Μουσεῖος, α, ον, кввenitъ ла mвse; mвsikъ. || (sввst:) Μουσεῖον (τὸ), локашъ (temплв) ал Mвselor; (npin întind:) mвseъ, локалъ de stadiь; 2) (Biz:) mosaikъ, zвгръвіе кв пїetpiчеле. [μοῦσα]. [de вnde

Μουσειόω -ῶ, вiit: -ώσω, înnodoвeskъ кв mosaikъ. [de вnde

Μουσείωσις, εως (ἡ), înnodoвipe кв mosaikъ.

Μουσηγετέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Μουσηγέτης, ου (ὁ), патроиъ ал Мѫзелор (епіт: ал лъї Аполоиъ). [Μοῦσα, ἡγέομαι].

Μουσίδδω, Еол: Лак: îи локъ de...

Μουσίζω, ші (між:) -ίζομαι, вііт: -ίσω, -ομαι, [Μοῦσα] кînтъ кѫ мѫзікалъ інструмînтъ.

Μουσικεύομαι, вііт: -εύσομαι, мъ îndeлетніческъ ла мѫзікъ. [din

Μουσικός, ἡ, ὸν, атінгъторъ (окѫпатъ) de Мѫзе, студіторъ de фрѫмоаселе арте; (партік:) кîнтърецъ, китаристъ, ші чл); заѣ поетъ; (прin întind:) înвъцатъ, вине крескътъ; граціосъ; регѫлатъ; симціторъ de фрѫмосъ, ші чл: (despre лѫк:) плъкътъ; нелѫксосъ, de гѫстъ. «Μουσικὴ». (îи цен:) фрѫмоаселе арте, (іар партік:) мѫзіка (китаристика, ші чл:). [Μοῦσα].

Μουσίκτας, α (ὁ), Dor: мѫзікъ, кîнтърецъ. [μουσίζω].

Μουσικῶς, adв: дѫне регѫлеле мѫзічеї; (îи цен:) меитешѫцит, кѫ îndemînътате, заѣ граціos, кѫ гѫстъ. [μουσικός].

Μουσίσδω, Dor: :n локъ de Μουσίζω.

Μούσμων, ονος (ὁ), ѫнъ фелъ de добітокъ, оае селватікъ, (Франц:) moufflon.

Μουσόδρομος (ὁ, ἡ), поет: клъдітъ de Мѫзе, заѣ прin мѫзікъ. [μοῦσα, δόμος].

Μουσόδρομος (ὁ, ἡ), алергатъ, петрекътъ de Мѫзе; заѣ греш: îи локъ de μουσόδρομος. [μοῦσα, δρόμος].

Μουσεργὸς (ὁ, ἡ), вezї μουσουργός.

Μουσοκόλαξ, ακος (ὁ, ἡ), =Μουσοπόλος. [μοῦσα, κόλαξ].

Μουσόληπτος (ὁ, ἡ), [μοῦσα, λαμβάνω] копріпсъ (înсъфлатъ, întъсіатъ) de Мѫзе.

Μουσομανέω -ῶ вііт: -ήσω, sînтъ...

Μουσομανὴς, έος (ὁ, ἡ), невѫпеште їѫвіторъ de Мѫзе (ілѫзікъ, поезіе, ші чл:) =Μουσόληπτος. [μοῦσα, μαίνομαι]. [de ѫнде

Μουσομανία (ἡ), невѫніе, întъсіасмъ пентрѫ мѫзікъ, поезіе, ші чл:

Μουσόμαντις, ιος, (ὁ, ἡ), поет: прооросъ ал Мѫзелор. «Ὄρνις — ". Apstf: чел кѫ прооросіторъ глась. [Μοῦσα, μάντις].

Μουσομήτωρ, ορος, (ἡ), поет: мѫмъ de мѫзе, пъскътоаре de штіинце. «Μνήμη —". Esхл: [μοῦσα, μήτηρ].

Μουσοπάτακτος (ὁ, ἡ), поет: =Μουσόληπτος. [μοῦσα, πατάσσω].

Μουσοποιέω -ῶ, вііт: -ήσω, =Μελοποιέω. sînтъ ...

Μουσοποιὸς (ὁ, ἡ), поетъ лірікъ, =Μελοποιός. [μοῦσα, ποιός].

Μουσοπόλος (ὁ, ἡ), [Μοῦσα, πόλος] кѫлтівъторъ de Мѫзе, поетъ, ші чл: (despre лѫк:) поетікъ.

Μουσοπρόσωπος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ фігѫръ de Мѫзъ (характеръ мѫзікалъ). [Μοῦσα, πρόσωπον].

Μουσοτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), крескътъ de Мѫзе; (прin ѫрм:) =Φιλόμουσος, ші Φιλόκαλος, ші чл: [Μοῦσα, τρέφω].

Μουσουργέω -ῶ, вііт: -ήσω, sînтъ μουσουργὸς (вezї zіч:). [ші

Μουσουργία (ἡ), =Μελοποιία. [ші

Μουσουργικὸς ἡ, ὸν, кѫвенітъ, заѣ înсѫшітъ лъї...

Μουσουργὸς (ὁ, ἡ), лѫкръторъ de мѫзікъ, заѣ din професіе мѫзікъ (кînтърецъ, китаристъ, ші чл:); заѣ фъкъторъ de версърї. [μοῦσα, ἔργον].

Μουσόφθαρτος (ὁ, ἡ), поет: пръпъдітъ de Мѫзе. [Μοῦσα, φθείρω].

Μουσοφίλης, ου (ὁ), поет: îи локъ de Φιλόμουσος. [Μοῦσα, φίλος].

Μουσοφίλητος (ὁ, ἡ), їѫвітъ, фаворітъ de Мѫзе. [Μοῦσα, φιλέω].

Μουσόφιλος (ὁ, ἡ), =Φιλόμουσος. [Μοῦσα, φίλος].

Μουσοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), їѫвіторъ, кѫлтівъторъ кѫ плъчере de Мѫзе, заѣ de фрѫмоаселе арте. [Μοῦσα, χαίρω].

Μουσόω -ῶ, вііт: -ώσω, факъ чева мѫзікалъ, заѣ тактезъ дѫне регѫлеле мѫзічеї; înвъцъ пе чінева але Мѫзелор, заѣ îї дать едѫкаціе înвъцъіндъ'л арт еле ліберале, шічл: (îи цен:) дать інструкціе, înвъцътъръ. «Μουσωθεὶς φωνὴν ἀνθρώπου». Ел: [Μοῦσα].

Μουστάκια (τὰ), [Лат: mustacea] ѫнъ фелъ de пръжітъръ кѫ мѫстъ, мѫстоніте.

Μουσῳδὸς (ὁ, ἡ), поет: îи локъ de μελῳδὸς. [Μοῦσα, ᾠδή].

Μοχθέω -ῶ, вііт: -ήσω, (ѫне-орї кѫ ак: заѣ дат: ел:) остенескъ; мъ мѫнческъ; равдъ. "Περιττὸν πόνον μοχθοῦσι". Ksn: «Πολλὰ περὶ τὴν στρατιὰν ἐμοχθησάτην». Ksn: (вezї ші μογέω). [ші

Μοχθήεις, εσσα, εν, поет: îи локъ de μοχθηρός. [μόχθος].

Μόχθημα (τὸ), поет: обїектъ de мѫнкъ, остенсалъ, казнъ. [μοχθέω].

Μοχθηρία (ἡ), мѫнкъ, тікълоніе; (маї des) петревнічіе, рѫстате, вікленіе. [din

Μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, плінъ de мѫнкъ ші казнъ, остенічосъ; тікълосъ. 2) рѫъ, петревнікъ; мішелъ. [μόχθος]. [de ѫнде

Μοχθηρῶς, adв: кѫ мѫнкъ, заѣ казнъ; тікълошете.

Μοχθίζω, вііт: ίσω, поет: îи локъ de μοχθέω. [de ѫнде

Μοχθισμὸς (ὁ), поет: = Μόχθημα.

Μόχθος (ὁ), [μόγος, μόθος, ὄχθος] тъпкъ, osteneалъ, каznъ: tikълошie.

Μοχλεία, ші Μόχλευσις, εως (ἡ), apdikape, saĭ stрътъstape прin nîprie. [ші

Μοχλευτής, οῦ (ὁ), stрътъstъtopĭ de чева прin nîprie. [din

Μοχλεύω, viit: -εύσω, mîшkĭ, apdikĭ, saĭ stрътъstĭ чева прin nîprie; (în цеп:) stрътъstĭ din локĭ; (fir:)întъpîtĭ, peskолĭ. 2) =Μοχλόω. [ші

Μοχλέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în локĭ de Μοχλεύω. [ші

Μοχλικός, ἡ, όν, relativĭ къ nîprie, saĭ drъгĭ, ші къ лъкrapea чea прintp' înselе. [μοχλός].

Μοχλίον (τὸ), ші Μοχλὶς, ίδος, (ἡ), ші Μοχλίσκος (ὁ), dim: a ле лъї...

Μοχλός (ὁ), [ἔχω, ὄχος, ἐχλεύς] nîprie de letnĭ, saĭ drъгĭ de fepĭ, къ kape se apdikъ, ші se stрътъstъ грeстъцї. 2) stinrie, saĭ drъгĭ, къ kape se zoвopeшte вша. [de вnde

Μοχλόω -ῶ, viit: -ώσω, înkъîĭ, zoвopъskĭ вша къ stinrie, saĭ drъгĭ.

Μῦ (τὸ), nedekл: Μι, пъteле liteреї M·

Μύ, saĭ Μύ, глasĭ ekspiтъtopĭ de вznetьл челъї че тъцeшte, saĭ ввsпinъ къ гвра înkisъ. «Μὺ λαλεῖν». Inon: a пъfвi пе nasĭ.

Μυάγρα (ἡ), кърсъ de шoapiчї. [ші

Μύαγρος (ὁ), вnĭ felĭ de шарпе, че вîneazъ шoapiчї. 2) вnĭ felĭ de плantъ, (Franц:) kameлinъ. [μῦς, ἄγρα].

Μυάκανθα, ης (ἡ), ші Μυάκανθον (τὸ), ші Μυάκανθος (ὁ), вnĭ felĭ de плantъ suinoasъ, snapaнгelĭ selвatikĭ. [μῦς, ἄκανθα].

Μυάκιον (τὸ), dim: ал лъї μύαξ, midiшoapъ; (ka тъssръ înkъпъtoape) linгвpiцъ, пъпrîstokĭ.

Μυαλὸς (ὁ), = Μυελὸς. [de вnde

Μυαλόω -ῶ, viit: ώσω,=Μυελόω.

Μύαξ, ακος (ὁ), вnĭ felĭ de кокілъ, midie. 2) (прin întind:) rioakъ de midie; (de вnde ka тъssръ înkъпъtoape) doъ linгвpiце. [ші

Μυάω -ῶ, viit: -ήσω, [μύω] îmĭ тъшkĭ въzeле, saĭ îmĭ înkizĭ okiĭ. «Τί μοι μυατε»; Apstĭ:

Μυγαλέη -ῆ (ἡ), [μῦς, γαλῆ] вnĭ felĭ de шoapiче къ вotвл askцitĭ.

Μύγμα (τὸ), srîpiitвpъ, кръпъtвpъ, sfîшiitвpъ, =Ἄμυγμα. 2) =къ

Μυγμὸς (ὁ), [μύζω] цетътĭ; тъцetĭ.

Μυδάζομαι, viit: -άξομαι, noet: în локĭ de μυσάττομαι. [ші

Μυδαίνω, viit: -ανῶ, noet: вmezeskĭ, moïĭ; toneskĭ; (nestp:) =Μυδάω, пътpezeskĭ, тъчezeskĭ. [ші

Μυδαλέος, α, ον, ші

Μυδαλόεις, εσσα, εν, noet: прea вmezitĭ, тъчedĭ, пътpedĭ de вmezealъ. [ші

Μυδάω -ῶ, viit; -ήσω, sîntĭ плinĭ (шikĭ) de вmezealъ. 2) пътpezeskĭ, тъчezeskĭ, тъ toneskĭ de вmezealъ. (se konf: къ μαδάω). [μύδος].

Μύδες, грeш: în локĭ de ἐμύδες, îm: ал лъї ἐμύς, вpoaskъ цestoasъ de anъ.

Μύδησις, εως (ἡ), тълtъ вmezipe; saĭ тъчezipe. [μυδάω].

Μυδόεις, εσσα, εν, noet:=Μυδαλόεις. [din

Μύδος (ὁ), noet: пътpiгaĭĭ din вmezealъ. (вezї ші μῦκος).

Μύδος (ὁ, ἡ), [μύζω] тъtĭ (de aчi, прекът ші Lat: mutus).

Μυδρίασις, εως (ἡ), [ἀμυδρὸς] natinъ, слъвічївne (întъnечime) de okї.

Μυδροκτυπέω -ῶ, viit: -ήσω, batĭ къ чокanьл fepĭ apsĭ. [din

Μυδροκτύπος (ὁ), fepapĭ. [μύδρος, κτύπος].

Μύδρος (ὁ), (în цеп:) op че felĭ de волътă, (iap partik:) пiatpъ, saĭ fepĭ apsĭ în fokĭ.

Μυδών, ῶνος (ὁ), kapne пътpedъ de panъ. [μύδος].

Μύειος (ὁ, ἡ), de шoapiче. [μῦς].

Μυελαυξὴς, έος (ὁ, ἡ), konipiвxitopĭ ла крeштepe de тъdъвъ, saĭ kpeepї. [μυελὸς, αὔξω].

Μυέλινος, η, ον, fъkътĭ din тъdъвъ, saĭ kpeepї. [ші

Μυελόεις, εσσα, εν, noet: konipinzъtopĭ de тъdъвъ; (прin întind:) grasĭ; saĭ тъdъвosĭ, fpaцedĭ. [ші

Μυελόθεν, adв: dinъвntpъ de ла тъdъвъ. [μυελὸς].

Μυελοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътopĭ de тъdъвъ, xpъnitopĭ; întъpitopĭ. [μυελὸς, ποιὸς].

Μυελὸς (ὁ), тъdъвъ din oase; (partik:) kpeepї; (în цеп:) întpînsekвл, inima, saĭ че e маї вънĭ, floapea; (прin întind:) sвkĭ xpъnitopĭ (întъpitopĭ), sввstanцъ, пътepe. «Οἶνος καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν». Od: B:

Μυελοτρεφὴς, έος, ші Μυελοτρόφος (ὁ, ἡ), =Μυελοποιὸς, [μυελὸς, τρέφω].

Μυελόω -ῶ, viit: -ώσω, (Skp:) вmплв чева de тъdъвъ (гръsime). [ші

Μυελώδης, εος (ὁ, ἡ), тъdъвosĭ, saĭ kpeeposĭ (ka тъdъва, saĭ kpeepiĭ). [μυελὸς].

Μυέω -ῶ, viit: -ήσω, [μύω] întpodвkĭ

ne vinева în mistepiĭ, iniцiezъ. (къ ак: indip:) înвъцъ, instpвiĭ.

Μυζάω (ші Ion: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, sъrъ, sъгъpeskъ. [μύζω].

Μύζουρις (ἡ), [μυζάω, οὐρά] кървъ.

Μύζω, biit: μύσω, saŭ μύξω, пъвiĭ ne nasъ, цетъ, тъцeskъ (къ гъра înkisъ). 2) =Μυζάω.

Μύημα (τὸ), op ne s' iniцiat vinева. 2) = къ...

Μύησις, εως (ἡ), înipodъvepe în mistepiĭ, iniцiape. [μυέω].

Μυθάριον (τὸ), dim: ал лъї μῦθος.

Μυθεῖαι, ші Μυθέαι, noet: în локъ de μυθέεαι μυθῇ, a 2: sinr: neps: a лъї...

Μυθέομαι, οῦμαι, biit: -ήσομαι, noet: zikъ, вorвeskъ, noвesteskъ, posteskъ. [μῦθος].

Μυθέσκοντο, noet: în локъ de ἐμυθοῦντο. a 3: îm: neps: de предлиц: a лъї μυθέομαι.

Μύθευμα (τὸ), zisъ ; faвълъ. [din

Μυθεύω, biit: -εύσω, плъsmъїeskъ, saŭ noвesteskъ faвъле; (în цen:) snвїъ, noвesteskъ. [ші

Μυθέω -ῶ, noet: pap în локъ de μυθέομαι. [μῦθος]. [de вnde

Μύθημα (τὸ), noet: =Μύθευμα. [ші

Μυθητὴρ, ῆρος, ші Μυθητὴς, οῦ (ὁ), noet: snвitopъ, postitopъ, noвestitopъ; (în pъї) fъkътopъ de вorвe, înpъжвitopъ, pesвpътitopъ.

Μυθίδιον (τὸ), = Μυθάριον. [ші

Μυθίζω, ші (miж:) -ίσομαι, biit: -ίσω, -ομαι, noet: =Μυθεύω. [ші

Μυθιήτης, εω (ὁ), Ion: noet: în локъ de Μυθητής. [ші

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, faвъlosъ, въsnosъ,=Μυθώδης. [μῦθος].

Μυθιστορία (ἡ), faвълоasъ istopie, плъsmъitъ noвeste, pomanцъ. [μῦθος, ἱστορία].

Μυθιστοριογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ de faвълоase istopiĭ, pomanцiepъ. [μυθιστορία, γράφω].

Μυθίτης, ου (ὁ), noet:= Μυθητὴς. [μῦθος].

Μυθογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiъ faвъле. [ші

Μυθογραφία (ἡ), skpiepe de faвъле. [din

Μυθογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ de faвъle, faвълapъ. [μῦθος, γράφω].

Μυθολάτρις, ιος (ὁ, ἡ), (Bisep:) înkinътopъ de Dвmnezeъ кавînтвл. [μῦθος, λάτρις].

Μυθολογεύω, biit: -εύσω, noet: noвesteskъ чева în feлъ de вasnв (къ de amървntвл, înшiръ te mърtърite). [ші

Μυθολογέω -ῶ, biit: -ήσω, snвїъ, noвesteskъ faвълъ, saŭ ka o faвълъ; вorвeskъ, ka sъ tpeakъ вpemea. [μυθολόγος]. [de вnde

Μυθολόγημα (τὸ), faвълоasъ noвeste, saŭ faвълъ.

Μυθολογία (ἡ), mitoлoцie, noвestipe de faвъle, saŭ faвълоasъ istopie (a timnilop челор maї векї); (în цen:) вorвipe de netpeчepe, (Franц:) causerie. [ші

Μυθολογικὸς, ἡ, ὸν, konpinzътopъ de, saŭ îndemînatikъ ла mitoлoцie. [din

Μυθολόγος (ὁ, ἡ), mitoлogъ, noвestitopъ de faвъle, snъ de але векеї mitoлoцiĭ. [μῦθος, λέγω].

Μυθόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, noet: (prea pap) în локъ de μυθέομαι.

Μυθοπλαστέω -ῶ, biit: -ήσω, плъsmъїeskъ вasne, пъskoveskъ, saŭ ssnosezъ лъкрърї neînfiinцate. [din

Μυθοπλάστης, ου (ὁ), плъsmъitopъ (kompвitopъ) de faвъle,=Μυθοποιὸς. [μῦθος, πλάττω]. [din

Μυθοπλαστία (ἡ), плъsmъipe, kompвnepe de faвъle; faвълоasъ, saŭ плъsmъitъ noвeste.

Μυθοπλόκος (ὁ, ἡ), noet: îndemînatikъ komплetitopъ (kombinътopъ de шirъ) de кавîntъ. [μῦθος, πλέκω].

Μυθοποιέω -ῶ, biit: -ήσω,= Μυθοπλαστέω. || (nas:) плъsmъїeskъ desnpe sinemї faвпie, mъ fъkъ oвїektв de faвълоasъ noвeste. [μυθοποιὸς]. [de вnde

Μυθοποίημα (τὸ), noetikъ faвълоasъ noвeste, saŭ faвълъ de noemъ. [ші

Μυθοποίησις, εως, ші

Μυθοποιία (ἡ),=Μυθοπλαστία, kompвnepe de faвъle. [din

Μυθοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътopъ (kompвitopъ) de faвъle,=Λογοποιὸς. [μῦθος, ποιὸς].

Μῦθος (ὁ), noet: вorвъ, кавîntъ (propвnцatъ); вorвipe; konвorвipe; noвeste; novaцъ; ordinъ, ші чл: 2) кавîntъ înrîndităş; rîndъ; sokotealъ. 3) вражвъ, tвrвъpape (bezї ші μόθος). 4) (prozaikъ) вasnв, faвълъ (alegorikъ, saŭ dedвsъ ла înтвnekoasa istopie a timnilop челор maї векї).

Μυθοτόκος (ὁ, ἡ), noet: пъskътopъ, ad: пъskovitopъ de faвъle. [μῦθος, τόκος].

Μυθουργέω -ῶ, biit: -ήσω, =Μυθοποιέω. [μῦθος, ἔργον]. [de вnde

Μυθούργημα (τὸ), =Μυθοποίημα.

Μυθώδης, εος (ὁ, ἡ), faвълоsъ, въsnosъ. [μῦθος].

Μυῖα (ἡ), [μῦ, μύζω] mвskъ. «Μυῖα στρατιῶτις, saŭ κύων». Лвч: mвskъ de karne, saŭ вermї. «Χαλκῆ—». Плd: вnъ felъ de жokъ,=Μυίνδα.

Μυίαγρος (ὁ), прinzъторѫ de мѫште. [μυῖα, ἄγρα].

Μυΐδιον (τὸ), dim: ал лѫї μὺς, шорічелѫ.

Μυϊδιον (τὸ), dim: ал лѫї μυῖα, мѫскѫліцъ.

Μυικὸς, ὴ, ὸν, de шѫскъ, saѫ de мѫште.

Μυΐνδα [μύω], adв: «Παίζειν—». Лкs: ѫnѫ ѓелѫ de жокѫ (da вава оарва)

Μύϊνος, η, ον, =Μύειος.

Μυιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ мѫскъ. «Μυιοειδῆ ὁρᾶν». плц: a вedea чinева ка ninште мѫште înaintea окілор съї. [μυῖα, εἶδος].

Μυιοθήρας, ου (ὁ), вînъторѫ de мѫште, =Μυίαγρος. [μυῖα, θήρα].

Μυιοκέφαλον (τὸ), капѫ de мѫскъ; (med:) ѫnѫ ѓелѫ de вѫвѫліцъ, че esc пелѫminiцa окївлї. [μυῖα, κεφαλὴ].

Μυιοσοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, гопeскѫ мѫштеле. [ші.

Μυιοσόβη (ἡ), апърътоape de мѫште. [din

Μυιοσόβης, ου (ὁ), гопiторѫ de мѫште. [μυῖα, σοβέω].

Μυιοσόβιον (τὸ), dim: ал лѫї μυιοσόβη. апъръторікъ de мѫште.

Μυιοσόβος (ὁ, ἡ), = Μυιοσόβης.

Μυΐσκος (ὁ), ші Μυΐσκη (ἡ), dim: ал лѫї μῦς, saѫ μύαξ.

Μυιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în ѓортъ de мѫскъ. [μυῖα].

Μυιών, ῶνος (ὁ), греш: în локѫ de μυών.

Μυκάομαι -ῶμαι, [μῦ] вiit: -ήσομαι, (пex: ἔμυκον, тре: de кѫ: μέμυκα) мѫцескѫ (ка вовл, ші чл:); (fir:) тѫnѫ, вѫвѫїѫ. [de ѫnde

Μύκη, saѫ Μυκὴ (ἡ), поеt: (пpea рар) în локѫ de...

Μυκηθμὸς (ὁ), поеt:=Μύκησις. [ші

Μύκημα (τὸ), мѫцетѫ de воѫ, ші чл:

Μυκηρόβας, αντος, ші Μυκηρόβατος (ὁ, ἡ), =Μουκηρόβας. [μύκηρος, βαίνω].

Μύκηρος (ὁ), =Μούκηρος.

Μύκης [μῦκος], ητος, ші поеt: ου (ὁ), чїѫперкъ· 2) мѫкѫл, че se ѓаче пе ѓештіла лѫmînърїї apzînd. 3) nастѫрѫл de ла кърълїїѫл течїї de сабіе, ші чл: 4) капѫл мъдѫларѫлвї цenitалѫ бърбъteскѫ.

Μύκησις, εως (ἡ), мѫцipe. [ші

Μυκητὴς, οῦ (ὁ), мѫцiторѫ. [μυκάομαι]. [de ѫnde

Μυκητίας, ου (ὁ), = Μυκητὴς. «Σεισμὸς —». Лкs: înсoцitѫ кѫ вѫетѫ. [ші

Μυκητικὸς, ὴ, ὸν, чел кѫ înсѫшime de a мѫцi.

Μυκήτινος, η, ον, ѓъкѫтѫ de чїѫперкъ. [μύκης].

Μυκήτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локѫ de μυκητὴς.

Μύκλα, ης (ἡ), ші Μύκλος (ὁ), пеагра дѫnгъ a sпinърїї asinѫлвї. (вezї ші ὕσκλος). 2) (прin întind:) спit: asinѫл, saѫ мъгарѫл.

Μύκλος (ὁ, ἡ), поеt: în локѫ de μάχλος, desfрînatѫ.

Μῦκος (ὁ), [în afin: кѫ μύδος] (de ачі) мѫкѫ, мîсгъ (matepie клisoasъ). 2) (fir: ші adiек:) пepodѫ, saѫ omѫ пesъpatѫ. (вezї ші βλεννὸς).

Μυκτὴρ (ὁ), [μύζω] (прinч:) паръ; (în цen:) nasѫ; (desпре вite) вotѫ, pîtѫ; тpoмпъ de елefantѫ. 2) (fir:) кѫпътîїѫл лампеї emitѫ afaръ, ѫnde se ѫsne ѓештіла. 3) (fir:) în локѫ de μυκτηρισμὸς, eponie, вatжокоръ. «Ἀττικὸς ὁ μυκτὴρ». Лвч: [de ѫnde

Μυκτηρίζω, вiit: -ίσω,=Μυχθίζω, вatжокореsкѫ. [de ѫnde

Μυκτήρισμα (τὸ), вatжокоръ. [ші

Μυκτηρισμὸς (ὁ), вatжокорipe, лвape în pîsѫ. [ші

Μυκτηριστὴς, οῦ (ὁ), вatжокорiторѫ, лѫъторѫ în pîsѫ.

Μυκτηρόθεν, adв: поеt: din (de ла) пърї. [μυκτὴρ].

Μυκτηρόκομπος (ὁ, ἡ), поеt: ѓъкъторѫ de ѕѫnetѫ прin пърї. [μυκτὴρ, κόμπος].

Μύκων (поate μύχων), ωνος (ὁ), гавра врекеї. [μυχὸς]. 2) греш: în локѫ de μύξων.

Μυλαβρὶς (γρὶς), ίδος (ἡ), =Μυλακρὶς.

Μυλαῖος (ὁ, ἡ), кѫвenitѫ, saѫ înделетniчitѫ ла моаръ, saѫ морішкъ. [μύλη].

Μυλακρις, ίδος (ὁ, ἡ), de моаръ. «Λάας—».Епгр: пїatръ de моаръ. ‖ (fem:) ѫnѫ ѓелѫ de молie mînкътопре deѓъinъ,(Fpanц:) blatte. [ші

Μύλακροι (οἱ), =Μυλῖται, dinцiї мъчinъторї, мъселеле. [ші

Μύλακρον (τὸ), лemnѫ de моаръ, (Лat:) molucrum. [din

Μύλαξ, [μύλη] ακος (ὁ), пїatръ de моаръ; (în цen:) пїatръ potѫndъ ші мape (ка de моаръ).

Μυλεργάτης, ου (ὁ), apratѫ de моаръ, морарѫ. [μύλη, ἐργάτης].

Μυλεύς, έως (ὁ), патроnѫ ал морілор (спit: ал лѫї Жое). [din

Μύλη (ἡ), пїatръ de моаръ; pîшniцъ. 2) potѫndѫл osѫ ал цепѫкїѫлвї. 3)=Μυλόδους. 4) o neформатъ лепъдътъръ вîptoasъ, пастѫ. 5) орzѫ мъчinатѫ rpos пentрѫ жertfe. (вezї οὐλὴ].

Μυλήκορον (τὸ), мътъръ de моаръ. [μύλη, κορέω].

Μυλήφατος (ὁ, ἡ), поеt: [μύλη, πέφαμαι,

din neîntр: φένω] tъïatъ de moapъ, mъvinatъ.

Μυλίας, ου (ὁ), (λίθος) nïatpъ de moapъ. [ші

Μυλιάω -ῶ, biit: -άσω, noet: skpîшmeskъ dinдiï. [ші

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, pelatibъ kъ moapъ, saъ kъ mъseле. [ші

Μυλίτης, ου (ὁ), (λίθος) = Μυλίας. 2) (ὀδούς) =Μυλόδους. [μύλη].

Μυλλαίνω [μυλλὸς], ανῶ, îmï stpîmbezъ bъzele, mъ stpîmbezъ spre batжokopъ,(Fpanц:) faire la moue. (bezï ші σιλλαίνω).

Μυλλάκανθος (ὁ), =Μυάκανθος.

Μυλλὰς, άδος (ἡ), [μύλλω] kapвъ.

Μύλλον, saъ Μύλλος, εος -ους (τὸ), (dialekt:)în локъ de χεῖλος, бъzъ; (paptik:) stpîmbътъpъ spre batжokopъ, (Fpanц:) moue. [μύω].

Μυλλὸς (ὁ, ἡ), [în afin: kъ κυλλὸς] stpîmbъ, sbvitъ; шашîъ, ші чл:

Μύλλος (ὁ), вnъ felъ de neшte (kape se batoчïa), (Fpanц:) mulet. (bezï ші πλατίστακος).

Μύλλω, [μύλη, μύω] biit: μυλῶ, mavinъ. 2) (npin întind: ші fir:) mopmîieskъ, saъ bonbъneskъ kъ bъzele înkise. (bezï ші μοιμύλλω). 3) (abbs:) =Βινέω.

Μυλόδους, οντος(ὁ), [μύλη, ὀδούς] mъsea. =Γόμφιος, (Fpanц:) dent mollaire.

Μυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felвл, saъ din felвл nïetpedop de moapъ, polundъ ші bîptosъ, tape. [μύλη, εἶδος].

Μυλόεις, εσσα, εν, noet: fъkвtъ din, saъ în fopmъ de nïatpъ de moapъ. [μύλη].

Μυλοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лъkpatъ la moapъ, mъvinatъ. [μύλος, ἔργον].

Μυλόκλαστος (ὁ, ἡ), noet: (μύλος, κλάω) fъpъmatъ în moapъ, mъvinatъ.

Μυλοκόπος (ὁ, ἡ), tъïetopъ (чоплtopъ) de nïetpe de moapъ. [μύλος, κόπτω].

Μυλοκόρος (ὁ, ἡ), mътвpъtopъ de nïatpa mopiï. [μύλος, κορέω].

Μύλος (ὁ), = Μύλη, nïatpъ de moapъ. 2) =Μύλαξ. 3) =Μυλόδους. 4) =Μύλλος.

Μυλουργὸς (ὁ),=Μυλοκόπος. [μύλος,ἔργον].

Μυλόω -ῶ, biit: -ώσω, (med:) înbîptomezъ, întъpeskъ чева ka вnъ pastъ, =Σμιρόω. [bezi μύλη, 4].

Μυλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μυλαῖος, ші Μυλοειδής.

Μυλωθρέω-ῶ, biit:-ήσω, sîntъ mopapъ.[ші

Μυλωθρικὸς, ἡ, ὸν, însвшitъ, kвbenitъ mopapвлвï, de mopapъ. [ші

Μυλωθρὶς, ίδος (ἡ), mopъpeasъ. [din

Μυλωθρὸς (ὁ), mopapъ. 2) în локъ de μυλωθρικὸς. «Ὠδὴ—».Лкs:=Ἐπιμύλιος.[din

Μυλὼν (ἴαρ nв Μύλων), ῶνος (ὁ), (kasъ de) moapъ. [μύλος]. [de вnde

Μυλώνιον (τὸ), (dвne tinъ nвmaï) dim: al лвï μυλὼν. 2) neвt: лвï ...

Μυλώνιος (ὁ, ἡ), kвbenitъ, saъ slвжitopъ la moapъ, mopapъ.

Μυλωρὸς (ὁ), [μύλος, ὥρα] пъzitopъ, înгpiжitopъ de moapъ, mopapъ.

Μύρα (τὸ), вnъ felъ de mînkape din mвsle felвpï.

Μῦμαρ, αος (τὸ), Eол: în локъ de μῶμος. [de вnde

Μυμαρίζω, biit: -ίσω, гls: în локъ de μωμέομαι.

Μύνδος (ὁ, ἡ), (kompap: -ότερος, sвnpл: -ότατος) noet: [μύζω] mвtъ.

Μύνη (ἡ), noet: [μύω] npiчinвipe,npetekstъ.

Μυννάκια (τὰ), вnъ felъ de înkълцъminte [de la nïelapвl Μύνναξ]. [de вnde

Μυνναχόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, portъ μυννάκια.

Μύνομαι, [μύνη] biit: μυνοῦμαι, (nex: ἐμυνάμην) noet: гъseskъ, propвïъ npiчinвipï de îndpentape.

Μύξα, ης (ἡ), [μύσσω] (în цen:)=Γλοιὸς, matepie бълoasъ; (paptik:) mвчï, (alt:) κόρυζα. 2) mвkъ de лampъ, saъ de лвmînape, (alt:) μυξωτήρ. [de вnde

Μυξάζω, biit: -άσω, îmï kвpгъ mвчïï, = Κορυζάω.

Μυξάριον (τὸ), dim: al лвï μύξων.

Μυξητὴρ (ὁ), = Μυξωτὴρ.

Μυξῖνος (ὁ), =Μύξων, вnъ felъ de neшte.

Μυξοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътopъ de mвчï, mвkosъ. [μύξα, ποιὸς].

Μύξος (ὁ), =Μύξων. 2) гpeш: în локъ pe μυσῷδος.

Μυξώδης, εος(ὁ,ἡ), mвkosъ; klisosъ.[μύξα].

Μύξων, ωνος (ὁ), (npinч:) mвkosъ; (de вnde) вnъ felъ de neшte de mape kъ nïele бълoasъ, (Fpanц:) muge. [ші

Μυξωτὴρ (ὁ),=Μυκτήρ, naps. [μύξα].

Μυογαλῆ (ἡ), = Μυγαλῆ.

Μυοδόκος (χος), ου (ὁ, ἡ), [μὺς, δέχομαι] npiimitopъ (npiinчosъ ka лokвinцъ) de шoapiчï.

Μυσθήρας, ου (ὁ), binътopъ de шoapiчï. [μὺς, θήρα]. [de вnde

Μυοθηρέω -ῶ, biit: -ήσω, bînezъ, npinzъ шoapiчï.

Μυοκέφαλον (τὸ), bezï μυιοκέφαλον. [μὺς, κεφαλή].

*

Μυόκοπρος (ἡ),=Μυόχοδον. [μὺς, κόπρος].

Μυοκτόνος (ὁ, ἡ), [μὺς, κτείνω] вчігъторъ de шоарічї.

Μυομαχία (ἡ), въгъліе de шоарічї. [μὺς, μάχη].

Μυοξὸς (ὁ), =Μυωξός.

Μυοπάρων [μὺς, πάρων] ωνος, впъ felъ de вшоаръ корзъреаскъ корабіе.

Μύος, εος -ους (τὸ), în локъ de μῦσος.

Μυοσώτη, ші Μυοσωτὶς, ίδος (ἡ), ші Μυόσωτον (τὸ), впъ felъ de плантъ (flopiле къріа seamънъ къ зрекї de шоарічe). [μύς, οὖς ὠτὸς], (Fpanц:) oreille de souris. (Pom:) пк мъ вїта. 2) (în îm:) мънріче.

Μυότρωτος (ὁ, ἡ), [μὺς, τιτρώσκω] рънітъ, вътъматъ ла мъшкї.

Μυουρία (ἡ),=Μειουρία. [ші

Μυουρίζω, вііt: -ίσω, = Μειουρίζω. [din

Μύουρος (ὁ, ἡ), = Μείουρος, (прінч: στίχος) верзъ terminatъ în скрптъ. ‖ (sъвst: върв: saŭ fem:) (dзпе zіч:) коадъ de шоарічe; (de вnde) ші впъ felъ de вврianъ, коада шорічелълуї. [μὺς, οὐρά].

Μυοφόνος (ὁ, ἡ), =Μυοκτόνος. ‖ (sъвst: върв:) впъ felъ de плантъ omopîtoape de шоарічї. [μὺς, φόνος].

Μυόχοδον (τὸ), [μὺς, χέζω] скîрнъ de шоарічї. [de вnde

Μυόχοδος (ὁ, ἡ), ком: къ totъл netpeвнікъ, de nimікъ.

Μυόομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, sîntъ плінъ de мъшкї. «Στῆθος σαρκῶδες μεμυωμένον». Інкр: [μὺς].

Μύραινα, ης (ἡ), впъ felъ de пеште de мape ші de pîъ, мрсанъ (de ачі).[μύρος].

Μυράκοπον (τὸ), [μύρον, ἄκοπον] впъ felъ de întъpitoape ші вінс-mipositoape medікалъ komnosiціe.

Μυράλειπτρον (τὸ), вазъ de вnsoape de мipeasnъ. [ші

Μυραλοιφέω -ῶ, вііt: -ήσω, вnгъ къ мі. pesme. [ші

Μυραλοιφία (ἡ), вnцере къ (saŭ вnsoape de) мipesme. [μύρον, ἀλείφω].

Μυράφιον (τὸ), dim: ал лъї μύρον.

Μυρεψία (ἡ), ferвере (konstrвкціе) de мipesme. [ші

Μυρεψικὸς, ὴ, ὸν, atinгътъторъ de fъкътторъ, saŭ fачере de мipesme. [din

Μυρεψὸς (ὁ), ferвътторъ (konstrвкторъ) de мipesme. [μύρον, ἕψω].

Μυρηρὸς, ὰ, ὸν, de, saŭ пентрк мipeasmъ. «Ἀγγεῖον —». Лкs: [μύρον].

Μυριαγωγέω- ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ...

Μυριαγωγὸς (ὁ, ἡ), [μύριοι, ἄγω] dзкътторъ (înкъпътторъ, saŭ конpinzътторъ) de зече мії oameнї, saŭ літре, мінe, ші чл: în грезtate.

Μυριάκις, adв: de зече мії de (de neнзмъpate) орї. [μύρίος, кezї ziч:].

Μυριάμφορος (ὁ, ἡ), înкъпътторъ, saŭ конpinzътторъ de зече мії de amforee; (прin врм:) foapte мape.[μύριος, ἀμφορεύς].

Μυρίανδρος (ὁ, ἡ), конpinzътторъ, saŭ алкътзіtъ de зече мії вървацї; (în цеп:) de мълцї oameнї. [μύριοι, ἄνδρες].

Μυριάρχης, ші Μυρίαρχος, ου (ὁ), komandipъ de зече мії. [μύριοι, ἄρχω].

Μυριάς, άδος (ἡ), зечіме de мії. 2) кîтіме (adзнътъръ) de зече мії; (în цеп:) пепзмъратъ мълціме. [μύρίος].

Μυριαχοῦ, adв: în пепзмърате пърцї, saŭ локврї. [μυρίος].

Μυρίδιον (τὸ), dim: ал лъї μύρον.

Μυριέλικτος (ὁ, ἡ), каре face пепзмъpate înfъшърътврї, saŭ înколъчітврї. «Ὄφις —». Езпап; [μυρίος, ἑλίσσω].

Μυριετὴς, έος (ὁ, ἡ), de пепзмърацїапї, прса векїъ; (desпре oam:) foapte въtрînъ. [μυρίος, ἔτος].

Μυρίζω, вііt: -ίσω, вnгъ къ мipesme. [μύρον].

Μυρίκη (ἡ), впъ felъ de копъчелъ, tamарішкъ, (Fpanц:) tamaris (вezї ші ἐρείκη). [de вnde

Μυρικίνεος, α, ον, ші Μυρίκινος, η, ον, pелатівъ къ, saŭ fъкътъ din tamарішкъ. [ші

Μυρικώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felъ (saŭ din soїъ) de tamарішкъ.

Μυρίνη (ἡ), =Μυρρίνη. saŭ 2) = Μορρίνα. [de вnde

Μυρίνης,=Μυρινήτης, saŭ (грєш: în локъ de) Μυρίτης, ου (ὁ), (вінъ dзлче, ші вінс-mipositopъ) fъкътъ къ мipesme, saŭ мipsinъ.

Μυρῖνος (ὁ), впъ felъ de пеште, поate грєш: în локъ de μαρῖνος, saŭ μυξῖνος.

Μυριόβοιος (ὁ, ἡ), чел че аре, saŭ прецзіеште зече мії de вої (вite, saŭ monete); (în цеп:) foapte авътъ, saŭ преціosъ. [μυρίος, βοῦς].

Μυριόγραφος (ὁ, ἡ), de пепзмърате орї, saŭ de пепзмърацї скрізъ. [μυρίος, γράφω].

Μυριόδοξος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре, saŭ adзче петърпінітъ (прса мape) репзтаціе, славъ. [μυρίρς, δόξα].

Μυριόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел къ пепзмърацї, saŭ прса марї диндї. «Ἐλέφας—». Епгр: [μυρίος, ὀδούς].

Μυριόεις, εσσα, εν, поет: (пеапров:) în локъ de μυρίος.

Мύρίοι, αι, α, (пропарокѕ:) zeчe miĭ; (парокѕ:) пепѕтъраць.

Мυριόκαρπος (ὁ, ἡ), чел кѣ тѧлдіme de гелѧрĭ de (заĭ кѣ пепѕтъраte) poade. [μυρίος, καρπός].

Мυριόκρανος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѣ пепѕтъраte капеte. [μυρίος, κρᾶνον].

Мυριόλεκτος (ὁ, ἡ), de пепѕтъраte орĭ zisĭ, провервіалĭ. [μυρίος, λέγω].

Мυριόμματος (ὁ, ἡ), чел кѣ пепѕтъраць окĭ. [μυρίος, ὄμμα].

Мυριόμορφος (ὁ, ἡ), чел че аре (ĭа, заĭ ѕе înfъцішеазъ ѕѧѕt) пепѕтъраte форме. [μυρίος, μορφή].

Мυριόμοχθος (ὁ, ἡ), поеt: чел че а ръѕdat (заĭ ѕе ѕъѕвîршеште кѣ) пепѕтъраte тѧнчĭ. [μυρίος, μόχθος].

Мυριόναυς, αος (ὁ, ἡ), поеt: алкътзітĭ din пепѕтъраte коръвіĭ. [μυρίος, ναῦς].

Мυριόνεκρος (ὁ, ἡ), въцъліе, în каре аĭ къzѧt пепѕтъраць морцĭ. [μυρίος, νεκρὸς].

Мυριοντάκις, adв: = Мυριάκις.

Мυριοντάρχης, ші Мυριόνταρχος, ου (ὁ), Sхл: în локĭ de мυριάρχης, -χος.

Мυριόπαλαι, adв: foapte de тѧлтĭ, de пепѕтъраць anĭ. [μυρίος, πάλαι].

Мυριοπλάσιος, (ші adв:) -ίως, ші Мυριοπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de пепѕтъраte орĭ atîta; (кѣ ген:) de пепѕтъраte орĭ маĭ тѧлтĭ. [μυρίος, ἁπλοῦς].

Мυριόπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кѣ întindere de пепѕтъраte поroane, foapte ларгĭ ші întinsĭ. [μυρίος, πλέθρον].

Мυριόπλεκτος (ὁ, ἡ), împletitĭ din пепѕтъраte гелѧрĭ de лѧкрѧрĭ. [μυρίος, πλέκω].

Мυριοπληθής, έος (ὁ, ἡ), чел de пепѕтъратъ тѧлдіme. [μυρίος, πλῆθος].

Мυριόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѣ пепѕтъраte пічоаре. 2) чел кѣ întindere de zeчe miĭ de пічоаре. [μύριος, ποῦς].

Мύρίος, α, ον, (пароκѕ:) foapte тѧлтĭ, пепѕтъратĭ; прea таре, нетърmінітĭ. "Μυρίος χρυσὸς». Тκр: «Βοῶν μυρίον ἔθνος». Тκр: «Πένθος («Κλέος) μυρίον». Om: ші Тκр: «Μυρίη κακότης». Ep: «Μυρίον θῶυμα». Ep: «Ἐν μυρίᾳ πενίᾳ εἰμὶ». Пλт: «Μυρία κέλευθος». Hind: «Μυρίος χρόνος». Hind: (ші îm:) "Μάλα μυρίοι». Od: P: T: «"Αλγεα μυρία». Іл: A: «Μυρία ὅτα».». Лѧч: || (dat:) «Μυρίῳ (ші ак:) «Μυρία, adв: прea тѧлт. (ші кѣ компар:) de пепѕтъраte орĭ маĭ тѧлт (маĭ вine ші чл:) «Τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ πρὸς εὐδαιμονίαν διέφερον». Плт: «Μυρία κλαίειν». Enігр. «Μυρίῳ βέλτιον». Лкѕ:(вezĭ ші μακρός). (пропарокѕ:) пѧтр: zeчe miĭ. «Ἵππος («Ἀσπὶς) μυρία». Ep: ші Ksn: «Τρὶς μὕριοι». Es: "Μύριοι Λακεδαιμονίων». Лѧч: «Μυριακις μύριοι». Dm:

Мυριοστημόριον (τὸ), a zeчe miiлea пapte dintр' ѕпĭ лѧкрѧ. [μυριοστὸς, μόριον].

Мυριοστὸς, ὴ, ον, ал zeчe-miiлea. «Μυριοστὴ (se înц: μοῖρα)». Ksn: =Мυριοστημόριον. [μύριος]. [de ѕnde

Мυριοστύς, ύος (ἡ), =Мυριὰς.

Мυριοτευχὴς, έος (ὁ, ἡ), însoцitĭ кѣ, заĭ алкътзітĭ din zeчimĭ de miĭ de apmaцĭ.[ші

Мυριότευχος (ὁ, ἡ), поеt: = Мυριοτευχής. [μύριος, τεῦχος].

Мυριότης (ἡ), ѕѧѕѕt: ideалĭ ал лѧĭ мυрίος, нетърцінітъ тѧлдіme.

Мτριότρητος (ὁ, ἡ), [μυρίος, τιτράω] кѣ пепѕтъраte гъѕрĭ гъѕрітĭ.

Мυριοτρέφος (ὁ, ἡ), поеt: хръніторĭ de пепѕтъраte fiinце. [μυρίος, τρέφω].

Мυριόφθαλμος (ὁ, ἡ), = Мυριόμματος. [μυρίος, ὀφθαλμός].

Мυριόφιλος (ὁ, ἡ), чел кѣ пепѕтърацĭ прietenĭ. [μυρίος, φίλος].

Мυριοφόρος (ὁ, ἡ), [μύριος, φέρω], ші

Мυριόφορτος (ὁ, ἡ), поеt: înкъпъторĭ, заĭ конріпzъторĭ de гресtate de zeчe miĭ de літре, ші чл:,=Мυριαγωγὸς. [μύριος, φόρτος].

Мυριόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѣ пепѕтъраte ѕрѧnze. || (ѕѧѕѕt:) Мυριόφυλλον (τὸ), ѕпĭ гелѧ de вѧріанъ,=Μύουρος, коада шорічелѧвĭ, (Fрanц:) mille-feuille. [μυρίος, φύλλον).

Мυριόφυλος (ὁ, ἡ), конріпzъторĭ de (заĭ înпърцітĭ în) пепѕтъраte семінціĭ (неатърĭ, заĭ гелѧрĭ). [μυρίος, φῦλον].

Мυριόφωνος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѣ пепѕтъраte глаѕѧрĭ. [μυρίος, φωνή].

Мυρίπνοος ·ους (ὁ, ἡ), =Мυρόπνοος.

Мυρὶς, ίδος (ἡ), =Мυροθήκη. заĭ 2) = Мυρρίς.

Мύρισμα (τὸ), міждокĭ de парfѕтаре, (de ачĭ) міреазпъ. |ші

Мυρισμὸς (ὁ), парfѕтаре (акт: заĭ паѕ:), (ad:) afѕтаре, ѕtроніре, заĭ ѕнцере кѣ лѧкрѧрĭ міpositoape. [ші

Мυριστικὸς, ὴ, όν, кѧнĭ de a da кѧнĭ міposĭ, вine-міpositорĭ. [μυρίζω].

Мυριώνυμος (ὁ, ἡ), чел кѣ пепѕтъраte нѧме. [μυρίος, ὄνυμα].

Мυριωπὸς (ὁ, ἡ), поеt: [μυρίος, ὤψ] — Мυριόφθαλμος.

Мύρμαξ, ακος (ὁ), Dop: în локĭ de μύρμηξ.

Μύρμη (ἡ), saŭ Μύρμης, ου (ὁ), snŭ felŭ de neute, (dsne At:) =Μόρμυρος.

Μυρμηδών, ῶνος (ὁ), fsrnikъpie. 2) Dop: în lokŭ de μύρμηξ. [mi

Μυρμήκειος (ὁ, ἡ), înssmitŭ fsrniceĭ; saŭ de fsrnikъ. [mi

Μυρμηκία (ἡ), mi Μυρμήκιον (τὸ), snŭ felŭ de nerŭ; (la înː) tpetsrъtsrъ de rlasŭ în mssikъ, (Franц:) fredon. 2) = Μυρμηκιασμὸς. [mi

Μυρμηκιὰ (ἡ), fsrnikarŭ; (fir: în цenː) rpъmadъ, adsnъtsrъ. «Ἀγαθῶν— ».Esst:[mi

Μυρμηκίας, ου (ὁ), = Μυρμήκειος. 2) (λίθος, nĭatrъ)=Μυρμηκίτης. [μύρμηξ].

Μυρμηκίασις, εως (ἡ), [mi

Μυρμηκιασμὸς (ὁ), eshipe de neцĭ, mi mînkъpimea, saŭ fsrnikъpoasa amopцealъ vea dintp' avveasta. [din

Μυρμηκιάω -ῶ, biit: άσω, amŭ, saŭ skoцŭ ne tpsnŭ snŭ felŭ de neцĭ; (npin spm:) simцŭ mînkъpime, saŭ amopцealъ. [μυρμηκία].

Μυρμηκίζω, biit: -ίσω, simцŭ mînkъpime, saŭ fiopĭ (ka ksm 'mĭ ap sshbla fsrnicĭ n' în tpsnŭ). ‖ «Σφυγμὸς μυρμηκίζων». Med: tpetsrъtopŭ. [mi

Μυρμηκίτης, ου (ὁ), snŭ felŭ de npecioasъ nĭatrъ ks nikъtsrĭ în formъ de fsrnikъ, saŭ (ka kexpivapsa) ks înnietpite fsrnicĭ. [μύρμηξ].

Μυρμηκόβιος (ὁ, ἡ), trъitopŭ de biaцъ de fsrnikъ. [μύρμηξ, βίος].

Μυρμηκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), vcl în formъ de (asemenea ks) fsrnikъ. [μύρμηξ, εἶδος].

Μυρμηκολέων, οντος (ὁ), (Skp:) snŭ felŭ de leŭ, (noate) xiena. 2) (Istop: natsp:) snŭ felŭ de insekt mînkъtoape de fsrnicĭ. [μύρμηξ, λέων].

Μυρμηκώδης, εος (ὁ, ἡ), =Μυρμηκοειδὴς. 2) nlinŭ de fsrnicĭ, fsrnikъposŭ. [din

Μύρμηξ, ηκος (ὁ), fsrnikъ. 2) snŭ felŭ de natpsnedŭ de India. (vezĭ μυρμηκολέων). 3) mînsma rĭontsitopilop. 4) nĭatrъ, stînkъ de sset mape. [din

Μύρμος (ὁ), noet: (foapte papŭ) în lokŭ de μύρμηξ.

Μυροβάλανος (ἡ), snŭ felŭ de aromatikъ poadъ de Asia, din sntsl kъpia se fъvcaŭ mipesmele, (alt:) βάλανος μυρεψική. [μύρον βάλανος].

Μυροβαφὴς, έος (ὁ,ἡ), moĭatŭ în mipeasmъ. [μύρον, βάπτω].

Μυροβλύτης, ου (ὁ), isvopîtopŭ de mipŭ. [μύρον, βλύζω].

Μυροβόστρυχος (ὁ, ἡ), noet: nletele, kosiцele kъrsĭa miposъ frsmos a mipeasmъ. [μύρον, βόστρυχος].

Μυρόβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), nprodskъtopŭ, de mipositopĭ stprsrpĭ, saŭ tъmîioasъ; (fir:) =Μυροβόστρυχος. [μύρον, βότρυς].

Μυροβρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), sdatŭ ks mipeasmъ. [mi

Μυρόβροχος (ὁ, ἡ),=Μυροβρεχὴς. [μύρον, βρέχω].

Μυρόεις, εσσα, εν, noet: snsŭ ks mipeasmъ, nlinŭ de mipoase. [μύρον].

Μυροθήκη (ἡ), kstie de mipesme (napfsmepiĭ). [μύρον, θήκη].

Μυροθήκιον (τὸ), dim: al lsĭ μυροθήκη.

Μυροκομίστρια (ἡ), =Μυροφόρος. [μύρον, κομίζω].

Μύρομαι, miж: al lsĭ μύρω.

Μύρον (τὸ), (înцenː) mipeasmъ, aromatikŭ sntŭ natsralŭ, saŭ meitemsntŭ. 2) (npin întindː) în lokŭ de μυροπωλεῖον.

Μῦρον, noet: în lokŭ de ἔμυρον, prel: al lsĭ μύρω.

Μυροπισσόκηρος (ὁ), snŭ felŭ de alifie, saŭ snsoape din [μύρον, πίσσα, κηρός].

Μυρόπνοος -ους (ὁ, ἡ), mipositopŭ a mipeasmъ. [μύρον, πνοή].

Μυροποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopŭ de mipeasmъ,=Μυρεψός. [μύρον, ποιός].

Μυροπόλος (ὁ, ἡ), îndeletnivitŭ la lskrape, saŭ negoцŭ de mipesme. [μύρον, πολέω].

Μυροπωλεῖον (τὸ), vînzъtopie de mipesme. [mi

Μυροπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Μυροπώλης, ου (ὁ), vînzъtopŭ de mipesme. [μύρον, πώλης]. [de snde

Μυροπώλιον (τὸ),=Μυροπωλεῖον.

Μυρόπωλις, ιδος (ἡ), fem: al lsĭ Μυροπώλης.

Μυροπῶλος (ὁ, ἡ), =Μυροπόλος.

Μυρόῤῥαντος (ὁ, ἡ), stponitŭ ks mipeasmъ. [μύρον, ῥαίνω].

Μύρος, saŭ Μῦρος (ὁ), [μύρω] snŭ felŭ de neute, vъrvъteaskъ mpeanъ.

Μυροσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), din kape nikъ mipeasmъ. [μύρον, στάζω]. =Ἀθροσταγής.

Μυροστάφυλον (τὸ), stprsrpe tъmîiosŭ. [μύρον, σταφυλή].

Μυροφάρος (ὁ,ἡ), nprodskъtopŭ, saŭ kopinvzъtopŭ de mipeasmъ. [μύρον, φέρω].

Μυρόχριστος (ὁ, ἡ), noet: snsŭ ks mipeasmъ. [μύρον, χρίζω].

Μυρόχρους -ους (ὁ, ἡ), vcl ks nĭelsa snsъ ks (mipositoape a) mipeasmъ. [μύρον, χρόος].

Μυρόω -ῶ, viit: -ώσω, pap în локъ de μυρίζω, vnrъ кь mirъ; (Bisep:) mirвїeskъ. [μύρον].

Μύρρα (ἡ), vine-mipositopвл svкъ de Арavіка mipsinъ. (vezї ші σμύρνα). 2)= Μυρρίς.

Μυρρινάκανθος (ἡ), vnъ felъ de sninosъ копъчелъ,=Κεντρομυρσίνη. [μυρρίνη, ἄκανθα].

Μυρρινάω -ῶ, viit: -ήσω, kom: în локъ de ἀρχοντιάω. [din

Μυρρίνη, ші Μυρσίνη (ἡ), [μύρρα] vnъ felъ de копъчелъ, mipsinъ. 2) кvпvпъ de mipsinъ (че пврtaъ oвiчnвit archoпцiї Atenenilop). 3) partea tîprвлвї, vnde se vindeaъ mipsineле.

Μυρρίνης, ου (ὁ), кavtъ μυρίνης.

Μύρρινος, η, ον, fъкътъ din [μύρρα, vezї ziч:]. ‖ (svвst: върв:)=Μύρτος.

Μυρρινών, ῶνος (ὁ), mipsinimъ, saъ локъ svditъ кь mipsine. [μυρρίνη].

Μυρρίς, ίδος (ἡ), vnъ felъ de плantъ кь frвnzвliце ка але пътрвпжелвлвї, (Fpanц:) cerfeuil. [ші

Μυρρίτης, ου (ὁ), чел кь faцъ, saъ miposъ de [μύρρα, vezї ziч:]

Μυρσινέλαιον (τὸ), vntъ de mipsinъ. [μυρσίνη, ἔλαιον].

Μυρσίνη (ἡ), =Μυρρίνη. [de vnde

Μυρσίνινος, η, ον, ал mipsineї, saъ de mipsinъ. [ші

Μυρσινίτης, ου (ὁ), чел кь forшъ, saъ miposъ de mipsinъ.

Μυρσινοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în (saъ de) felвл mipsineї. [μυρσίνη, εἶδος].

Μύρσινος, η, ον, =Μύρρινος.

Μύρσος (ὁ), poet: [ὑρρίς] кошъ кь mînвше.

Μυρταλίς, ίδος (ἡ), Лакоп: = Μυρρινάκανθος. [ші

Μυρτὰς, άδος (ἡ), =Μυρτὶς. 2) (adiek:) în локъ de μυρσινίνη. «Ὀ"χνη—». poet; mipsinъ. [ші

Μυρτεών, ῶνος (ὁ),= Μυρρινών. [μύρτος].

Μυρτίδανον (τὸ), = Μυρτὶς. 2) гръвnte (saъ vnъ felъ) de пiперъ. 3) vnъ felъ de rorоашъ, че se faче пе кръчiле mipsineї. 4)=Μύρτος, vnъ altъ felъ de плantъ ка mipsina. «Μυρτιδάνου κλωνία». Iшкр:

Μυρτίνη (ἡ), =Μυρσίνη. 2) vnъ felъ de пъsлiнъ, saъ пъръ кь poade în felвл mipsineї. (прinч: fem; ал лвї ...

Μύρτινος, η, ον, чел de mipsinъ. «Ἐλαία —». vezї преч: (2). [ші

Μυρτὶς, ίδος (ἡ), Μύρτον, poada mipsineї. [ші

Μυρτίτης, ου (ὁ), =Μυρσινίτης. [din

Μύρτον (τὸ), =Μυρτίς. 2) (anatom:) o парte a цenitalвлвї metврь femeїeskъ.

Μυρτοπέταλον (τὸ), vnъ felъ de плantъ, (alt:) πολυγόνατον. [μύρτος, πέταλον].

Μύρτος (ἡ), =Μυρτίνη, mipsinъ.

Μυρτόχειλα (τὰ), ші Μυρτοχειλίδες (αἱ), (anatom:) кърnoaseле вvze de amîndoъ пърцiле цenitalвлвї metврь feшeїeskъ. [μύρτον, χεῖλος].

Μύρτων, ωνος (ὁ), kom: molîvosъ, ademeїatъ. (vezї ші σχινοτρώκτης). [μύρτος].

Μύρω, mi ші ж: (каре este ші maї înтрев:) μύρομαι, viit: μυρεῦμαι, (nexot: ἐμυράμην) poet: плînгъ, тъ жълескъ; (fir: desпре pîърї, ші чл:) тъ върsъ, кvргъ. «Δάκρυσι μῦρον». Es: (ші ж:) «Ἔλεὸν μύρετο». Es: «Γοόωσά τε μυρομένη τε». Om: (ші кvак: ел:) "Γὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο ἄστυ». Mosx: (ші fir:) «Θερμισκύριον ἐπ' ἄκραν μύρεται (pîвл Θερμώδων)». Апдп.

Μυρῳδέω -ῶ, [μύρω, ᾠδή]. viit: -ήσω, =Θρηνῳδέω, тъ tînгвїeskъ kîntînd.

Μύρωμα (τὸ), mipвitвръ; saъ mipъ. [ші

Μύρωσις, εως (ἡ), mipвipe. [μυρόω].

Μύς, [μῦ, μύζω] μυὸς (ὁ), шoapiче. «Μύς ἐν πίττῃ (ἐν ἅλμῃ)» Пров. desпре чеї че se aflъ în pea nosiцie. «Μὺς λευκὸς". Пров: desпре desfрînatъ. 2) (anatm:) = Μυών, mвшкїъ. 3) vnъ felъ de кitъ. 4) vnъ felъ de кокiлъ, midie, (alt:) μύαξ.

Μύσαγμα (τὸ), poet: ворвъ, saъ fantъ skîrвoasъ. [din

Μυσάζω, viit: -άσω, гls: în локъ de μυσάττω.

Μυσαρία (ἡ), skîrвenie; netpeвnivie.[din

Μυσαρός, (kompar: -ότερος, svпрл: -ότατος) ἀ, ὸν, skîrвosъ, nînгъritъ, snвrkatъ. (проп: ші fir:). [μύσος].

Μυσάρχης, ου (Skp:) înчепъторъ de skîrвoasъ fantъ. [μύσος, ἀρχὴ].

Μυσάττομαι, vtit: -άξομαι, тъ skîrвeskъ.

Μυσάττω, viit: -άξω, (гls:) snвrkъ, nînгъreskъ. [ші

Μυσαχθής, έος (ὁ, ἡ), ші

Μυσαχνὸς (χρὸς), ὴ, ὸν, =Μυσαρὸς; (ïap partik:) «Μυσαχνή». kвrvъ. [μύσος].

Μυσερὸς, ὰ, ὸν, ші (гls:) Μυσητὸς, ὴ, ὸν, =Μυσαρὸς.

Μυσιάω -ῶ, [μύζω] viit: -άσω, svflв (pesвflъ) пе nasъ. 2) =Μυκτηρίζω.

Μυσίδδω, Лак: în локъ de Μυθίζω.

Μύσις, εως (ἡ), stpînцere de vzze; saъ miжipe de окї; (med:) înkвїetвръ. [μύω].

Μυσκέλενδρον (σκέλεθρον), în локъ de μυσπέλεθος.

Μύσκος (ὁ), în локъ de μυῖσκος.

Μύσος, saŭ μῦσος [μύω] εος -ους (τὸ), овїектъ, каре adъче скîрбъ; (маї de мълте орї fir:) fanтъ скîрноасъ, спъркатъ. (вezї ші ἄγος). [de unde

Μυσὸς, ὴ, ὸν, гля: în локъ de μυσαρός.

Μυσπέλεθος (ὁ), [μῦς, σπέλεθος] = Μυόχρδον.

Μυσπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, [μῦς, πολέω] алергъ în sus ші în жos, ка шоарічеле. (ком: παρορ: a лъї μυστιπολέω).

Μυσταγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpodъкъ не чineва în misteriї ка iniцiatorъ; (Bisep:) sъвîршескъ sfinte цeremonii. [μυσταγωγὸς]. [de unde

Μυσταγώγημα (τὸ), = Μυσταγωγία. [ші

Μυσταγωγητὸς, ὴ, ὸν, întpodъsъ în misterii, iniцiatъ.

Μυσταγωγία (ἡ), întpodъчere în misterii, iniцiaре; sъвîршire de sfinte цeremonii (слъжбе). [din

Μτσταγωγὸς (ὁ, ἡ), [μύστης, ἄγω] întpodъкъtorъ în misterii; (sъвst:) preotъ însърчinatъ кu aчeasta; (Bisep:) = Ἱερουργός.

Μυσταλμης, ου (ὁ), гля: sъракъ; тикълosъ. [μυστίλη, ἅλμη].

Μύσταξ, ακος (ὁ), Dор: în локъ de μάσταξ, вaza de sus; (прin întind:) mъstaцъ (de aчi].

Μυστὴρ (ὁ), ноеt: în локъ de μύστης.

Μυστηριάζω, вiit: -άσω, (гля:) serвezъ (saŭ întpodъкъ în) misterii. [ші

Μυστηριακὸς, ή, ὸν, кавenitъ ла misterii saŭ таїnс. [μυστήριον].

Μυστηριασμὸς (ὁ), = Μύησις, iniцiaре. [μυστηριάζω].

Μυστηρικὸς, ὴ, ὸν, = Μυστηριακός.

Μυστήριον (τό), [μῦς, τηρέω] гавръ de шоаріче.

Μυστήριον (τὸ), [μυστήρ] (în цeл:) misteriъ, таїнъ; (naptik:) реліцioasъ цeremonie; saŭ dormъ de кredinцъ неînцeлeasъ, saŭ neeksprimavilъ; (de unde прin întind:) op чe лъкръ sfintъ. "Στερμάτων μυστήρια». Exp: sfinteле кnиrii a le рътъторвлъї. [de unde

Μυστηρὶς, ἰδος (ἡ), ноеt: în локъ de μυστηριακή. [ші

Μυστηριώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -ωδῶς, misterioasъ, таїnикъ. [ші

Μυστηριῶτις, ιδος (ἡ), ноеt: în локъ de μυστηριακή. «Σπονδὴ —». Exнл: apmistiцie, чe обічнвit se fъчea не врemea misteriilor Eleвsinene.

Μύστης, [μύω] ου (ὁ), iniцiatъ în misterii. 2) (маї noъ) = Μυσταγωγὸς. 3) ноеt: misterioasъ, таїnикъ. «Χορὸς (Μολπὴ) —». Apstf: ші Enirp: [de unde

Μυστικός, ὴ, ὸν, = Μυστηριώδης, таїnикъ, saŭ atinгъtorъ de iniцiatъ în misterii. [de unde

Μυστικῶς, adv: кu таїnикъ, saŭ misterioasъ кinъ, în таїnъ.

Μυστιλάομαι -ῶμαι, Μυστίλη, ші чл: каптъ μυστυλάομαι, ші чл:

Μυστιπολεύω вiit: -εύσω, ноеt: = Μυστηριάζω, serвezъ misterii; (în цeл:) serвezъ. [μυστιπόλος]. de unde

Μυστιπόλευτος (ὁ, ἡ), ноеt: serвatъ прin misterii.

Μυστιπόλος (ὁ, ἡ), ноеt: (μύστης, πολέω] serвъtorъ de misterii, saŭ прin misterii; (în цeл:) de serвътoape. «Ἡμέρα —». Лкs:

Μύστις, ιδος, (ἡ), fem: ел лъї μύστης.

Μυστοδόκος (ὁ, ἡ), ноеt: прiimitorъ, koпрinzъtorъ de iniцiaцi în misterii. «Δόμος —». Apstf: în каре se sъvîrшesк misteriile. [μύστης, δέχομαι].

Μυστοπολεύω, Μυστοπόλος, = Μυστιπολεύω, ші чл:.

Μύστρίον (τὸ), dim: al лъї μύστρον. [de unde

Μυστριοπώλης, ου (ὁ), — Μυστροπώλης. [μυστρίον, πώλης].

Μύστρον (τὸ), [μῦς, 4] unъ felъ de лингъръ. (вezї μύαξ).

Μυστροπώλης, ου (ὁ), vînzъtorъ de лингърї. [μύστρον, πώλης].

Μύστρος (ὁ), = Μύστρον.

Μυσφόνος (ὁ, ἡ), = Μυοφόνος.

Μυσχνὸς (σχρὸς, σκρὸς), ὴ, ὸν, = Μυσαχνὸς.

Μυσώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μυσαρὸς.

Μυσωτὸς (ὁ), каvtъ Μυττωτὸς.

Μυτακίζω, вiit: -ίσω, întrebвinцezъ прea des litera [μῦ]. [de unde

Μυτακισμὸς (ὁ), defektъl de a întrebвinца des ші una dsne alta litera μ.

Μυτίλος, ὴ, ον, = Μιτύλος.

Μύτιλος (ὁ), грeш: în локъ de μίτυλος.

Μύτις, ιδος, ші ιος (ἡ), una din мървntaїele (чe цine локъ de fikatъ) sъnieї, каламареї, ші чл: (вielъцї de маре). (вezї ші μήκων).

Μυτὸς, ὴ, ὸν, (Лat: mutus ші de aчi) mutъ. (вezї ші μύδος).

Μυττωτεύω, вiit: -εύσω, гъleskъ (tokъ, saŭ niseză) чева ка...

Μυττωτὸν (τὸ), ші Μυττωτὸς (ὁ), [μύω] unъ felъ de mînкаре, saŭ salцъ din fe-

лврitс лвкрврї ївцї, скordолса, заладъ de тъзлine, швштарѣ, ші чл:

Μυχαίτατος, ші Μύχατος, η, ον, поеt: свпрл: пергл: ал лвї μύχιος, foарte înъвntрв, прса adînк askвnsă.

Μυχὴ (ἡ), =Μυχὸς.

Μυχηβόρος (ὁ, ἡ), поеt: [μυχὸς, βορὰ] чел че тъпînкъ în fвndвл квїввлвї, заѣ квлквшвлвї sъѣ, заѣ ла întвnерікѣ. (аша se îndpent: νυχηβόρος).

Μυχθίζω, вііt: -ίσω, [μύζω] свflв пе nasă кв ввzеле înкise (de пекazѣ ші чл:), ввfпeскѣ, =Μυκτηρίζω. [de вnde

Μυχθισμὸς (ὁ), свflape пе nasă, ввfпape; свflape гpea; хорхъітѣ ал челвї че трaце съ тоаръ; ші =Μυκτηρισμὸς. [ші

Μυχθώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fелѣ de ввfпape, заѣ гpea свflape. «Πνεῦμα—». Iнкр: гpea pесвflape.

Μυχιαῖος, ші Μύχιος [μυχὸς], α, ον, каре se aflъ în fвndă (în челе маї dinъвntрв), askвnsă.

Μυχλὸς (ὁ, ἡ),=Μύκλος.

Μυχμὸς (ὁ), поеt: în локѣ de μυγμὸς.

Μυχόθεν, adв: поеt: din fвndă, din челе маї dinъвntрв. [ші

Μυχοῖ, adв: поеt: în fвndă, în пaрtea чea маї dinъвntрв. [ші

Μυχοίτατος, η, ον, поеt: în локѣ de μυχαίτατος.

Μυχόνδε, поеt: ла пaрtea чea маї dinъвntрв, din fвndă. [μυχὸς].

Μυχόνους (ὁ, ἡ), поеt: în локѣ de χρυψίνους, заѣ βαθύνους. [μυχὸς, νοῦς].

Μυχόπεδον (τὸ), adînквлпъmîntвлвї, їadвл. [μυχὸς, πέδον].

Μυχοπόντιον (τὸ), поеt: fвndвл търії, авівл. [μυχὸς, πόντος].

Μυχορήμων, ονος (ὁ, ἡ), вorвіторѣ adînк (întвnекаt, гpeѣ), = Βαθύγλωσσος. [μυχὸς, ῥῆμα].

Μυχὸς (ὁ), (поеt: în стероцепіе τὰ μυχὰ) [μύω] пaрtea чea маї adînкъ a вре вnвї локѣ; (пaртік:) пaрtea чea маї dinъвntрв a каseї, ші чл: «Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ„. Od: H. (desпре тape) fвndвл, капътвл sînвлвї. «Ἑκτοῦ μυχοῦ τῆς Μαιώτιδος λίμνης». Ep: (în цеп:) локѣ întвnекосѣ (ла о пaртe), askвnzътoape. (de вnde fir:) «Διὰ μυχῶν βλέπουσα ψυχή». Sof: вікleanѣ, пегрв.

Μυχότροπος (ὁ, ἡ), вікleanѣ în пaртърї. [μυχὸς, τρόπος].

Μύχουρος (ὁ, ἡ), поеt: [μυχὸς, οὖρα] пъzitорвл челор маї dinъвntрв.

Μυχώδης, εος (ὁ, ἡ), adînкосѣ, заѣ askвnzosă. [ші

Μυχὼν, ші Μυκών, -ῶνος (ὁ), грътadъ, клаїе. [μυχός].

Μύω, вії: -μύσω, înї stpînră ввzеле; înкizѣ окіі, (de ачі) міжeскѣ; (nestрът:) тъ înкizѣ, тъ stpînră. «Σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν». Il: Ω. «Μύσαντες δ' εἴχομεν». Sof: [ші

Μυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soївл шоарічілор. 2) плінѣ de твшкї. [ші

Μυών, ῶνος (ὁ), твшкїѣ, заѣ пaрte кърnоазъ a трвшвлвї, вnde sînt адвnate твлte вine ла вnѣ локѣ, (Fрanц:) muscle. [μύς].

Μυωνία, ші Μυωξία (ἡ),= Μυωπία. [din

Μυωξὸς (ὁ), вnă fелѣ de шоарічe de царъ,(Fanц:) marmotte. (вezї ші ἀρκτόμυς).

Μυωπάζω, вііt: -άσω, =Μυωπιάζω.

Μυωπία (ἡ), [μὺς, ὀπή] гавръ, заѣ квївѣ de шоарічe.

Μυωπία (ἡ), сквртіme de вedерї. [μύωψ]. [de вnde.

Μυωπιάζω, вііt: άσω, sîntă сквртă de вedерї. [ші

Μυωπίας, ου (ὁ), =Μύωψ (adiек:).

Μυωπίασις, εως (ἡ),=Μυωπία. [μυωπιάζω].

Μυωπίζω, вііt: -ίσω, тішкѣ калвл кв пintенеле. || (nas:) тъ înпinră прin, заѣ de пînтene; (în цеп:) тъ свпърѣ, тъ întърîlă; (în Ksn: Кпец: D. 5) тъ апърѣ de твшte (ка калвл кв коada sa). [μύωψ. 2].

Μυωπὸς (ὁ), =Μύωψ.

Μυωτὸς, ἡ, ὸν, (χιτὼν) хаїпъ din пїсї de шоарічї. [ші

Μύωτόν (τὸ), вnă fелѣ de плantъ,=Μυόσωτον. [μύς].

Μύωψ, [μύω, ὤψ] ωπος (ὁ), (adiек:) міжitорѣ din окї (ка съ вazъ маї вine); сквртă de вedерї. 2) (сввst:) вnă fелѣ de insектъ, твскъ de калѣ, заѣ de воѣ; stрекїс, заѣ тъвnă, (Fрanц:) taon. 3) (fir:) пintене de къларецѣ; (de вnde fir:) întърîlape; заѣ міжлокѣ de zъdърîре къре чева. 4) децетвл чел мікѣ de ла mînъ.

Μῶ, Ion: în локѣ de μῦ, літера M.

Μῶα (ἡ), Лакоп: în локѣ de μῶσα, μοῦσα.

Μῶδιξ, ικος (ἡ)=Σμῶδιξ.

Μώεο, поеt: a 2: sinr: пeрs: a лвї μῶμαι.

Μωκάω -ῶ, ші (між: ші маї întрев:) -άομαι -ῶμαι, вііt: ήσω, -ομαι, [μῶκος] тъ stрîmвѣ, гакѣ грimасе sпре вatжокора квїва; (în цеп:) înї вatѣ жокѣ de чinева, (de вnde Fрanц:) se moquer. [de вnde

Μώκημα (τὸ), батжокоріtъръ, saŭ op ce se faче snpe батжокоръ.

Μωκία (ἡ), = Μώκημα, (Fpanц:) moquerie. [ші

Μωκίζω, віit: -ίσω, = Μωκάομαι. [din

Μῶκος, saŭ (maĭ корск:) Μωκὸς (ὁ), батжокоріторъ, (Fpanц:) moqueur.

Μωλέω -ῶ, віit: -ήσω, (гls:) mъ батъ. [din

Μῶλος (ὁ), [μόλος] поеt: [în цеn:] = Μόχθος, mзпкъ, кінъ; (пartік:) вътъліе, pesвоїъ; чеарtъ; disпзtъ. (вezї ші μόγος).

Μῶλυ, υος (τὸ), о fавзлоазъ плantъ (кз ръdъчінъ неагръ, ші flорї албе). 2) (maĭ поъ) зпъ fелъ de зstзроїъ, (поate) = кз

Μωλυζα, ης (ἡ), зstзроїъ кз кънъцînъ nedesпърцітъ în къцеї.

Μωλύνω, віit: -υνῶ, (гls:) = Μωλύω, tîmпeskъ.

Μῶλυξ, υκος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de μῶλυς.

Μωλυρὸς, ὰ, ὸν, гls: în локъ de ...

Μῶλυς, [μῶλος] υος (ὁ, ἡ), (компар: μωλύτερος, sзпрл: -ύτατος) оbositъ; moaле (de aчі); tîmпъ (ла minte), nesimцitorъ, непрічензtъ. [de зnde

Μωλύτης, ου (ὁ), раръ în локъ de μῶλυς. [de зnde

Μωλυτικὸς, ἡ, ὸν, tîmпitorъ; молешitorъ.

Μωλύω, [μῶλυς] віit: -ύσω, (пas: tpe: de кз: μεμώλυσμαι) молешeskъ; злеїeskъ; слъвeskъ, (обшt:) таїъ вінеле; (de зnde лat:) molio, (ші Pom:) moїъ. «Μωλυθεῖσα πυρί». Лкs: nîрпълітъ ла fокъ. (вezї μολύνω).

Μωλωπίζω, віit: -ίσω, зmплз de вînътъї, semne de ловітърї; зчігъ. [ші

Μωλωπικὸς, ἡ, ὸν, плinъ de вînътъї, de ловітърї, зчisъ. [din

Μώλωψ, [μῶλος, ὤψ] ωπος, semnъ de ловітъръ, вînътаїe, saŭ зmflътъръ, кзкзїъ, (Fpanц:) meurtrisure.

Μῶμαι, (de зnde порзnч: μώεο, înfin: μῶσθαι, ші пartч: μώμενος) поеt: în локъ de μάομαι, saŭ μαίομαι, кавlъ, вînezъ. «Μὴ τὰ μαλακά μώεο». Enix:

Μωμάομαι -ῶμαι, [μῶμος] віit: ήσομαι, =Μέμφομαι, хзлeskъ; батжокореskъ.

Μῶμαρ (τὸ), (fъръ цеn:) поеt: în локъ de μῶμος.

Μωμέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, Ion: în локъ pe μωμάομαι.

Μώμευμα (τὸ), прічінъ, saŭ обїектъ de хзлъ; (în цеn:) хзлъ; батжокоръ. [din

Μωμεύω, віit: -εύσω, поеt: în локъ de μωμάομαι.

Μώμημα (τὸ),=Μώμευμα. [mi

Μωμητὴς, οῦ (ὁ), хзлitorъ; батжокоріtorъ. [ші

Μωμητὸς, ἡ, ὸν, прііmitorъ, saŭ вredпikъ de хзлъ. [μωμάομαι].

Μῶμος (ὁ), [în afin: кз μῖμος, ші μῶκος] хзлъ; батжокоръ. 2) обїектъ de хзлъ, поnosъ; defektъ (кззвръ).

Μωμοσκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, вагъ de seamъ (черчetezъ) ка...

Μωμοσκόπος (ὁ, ἡ), черчетъторъ de віteле, че se adзn snpe жертfъ, sъ nз aївъ вре зnъ defektъ; (în цеn: ші fir:) къзтъторъ de a гъsi кззвръ, ка sъ хзлїаскъ, їзвitorъ de defъїmape. [μῶμος, σκοπός).

Μῶν, [în контрак: Dop: în локъ de μὴ οὖν] adв: întpевът: saŭ (dзne Fot:) черчет: oape? nз кзтва? nз кзтва oape?

Μῶνος, α, ον, Dop: în локъ de μοῦνος, μόνος.

Μώνυξ, υχος, ші Μώνυχος, ου (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de μονώνυχος, saŭ μονόχηλος. «Ἵππος —». Od: O.

Μώομαι, поеt: =Μάομαι (вezї μῶμαι).

Μωραίνω, віit: -ανῶ, (pap stpъm:) faкъ пе чінева немintosъ, пepodъ, saŭ чева неrзstosъ; (обїч: nestpъm:) sîntъ, mъ поptъ ка зnъ nemintosъ; (між: de sine пas:) îmї пїerzъ калitatea, mъ fakъ неrзstosъ. [μωρὸς]. [de зnde

Μώρανσις, εως (ἡ), пїerdepe de minцї, saŭ de гзstoasъ калitate.

Μωρία (ἡ), характерл nemintosзлъї, npostie, nepozie. [mi

Μώριον (τὸ), зnъ fелъ de плantъ (тъdръгзнъ), din каре op чіne тънîпкъ, îшї пїerde minціле. [μωρὸς].

Μωρόβουλος (ὁ, ἡ), чел кз кінzзірї, saŭ sfatърї nemintoase. [μωρὸς, βουλὴ].

Μωρόθεος (ὁ, ἡ), поеt: чел че nepozeшte se înkinъ ла minчіnoшї zeї, înkinъторъ de idolї. [μωρὸς, θεὸς].

Μωροκακοήθης, εος (ὁ, ἡ), [μωρος, κακοήθης] ші

Μωρόκακος (ὁ, ἡ), [μωρὸς, κακὸς]=Μωροπόνηρος.

Μωροκλέπτης, ου (ὁ), nepodъ, neîndemînatikъ хоцъ. [μωρὸς, κλέπτης].

Μωρολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвeskъ nepozii, бърfeskъ. [μωρολόγος]. [de зnde

Μωρολόγημα (τὸ), ворвъ nepoadъ.

Μωρολογία (ἡ), ворвіре nepoadъ. [din

Μωρολόγος (ὁ, ἡ), ворвitorъ de nepoade ворвe. [μωρὸς, λέγω].

Μῶρον (τὸ), = Μόρον,

Μωροπόνηρος (ὁ, ἡ), prostŭ, nepodŭ viклeanŭ, saŭ rъ̆ŭ. [μωρὸς, πονηρὸς].

Μωρὸς, [μῶλος, μωληρὸς, νωθρὸς] ὰ, όν, (prinч:) nerвstosŭ; (de вnde fir:) tîmпŭ de simцipe, prostŭ, nepodŭ; nemintosŭ.

Μῶρος (ὁ, ἡ), At: în локŭ de μωρὸς.

Μωροσοφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ nepodŭ, de ші înвъцatŭ. [ші

Μωροσοφία (ἡ), nepozie de omŭ înвъцatŭ. [din

Μωρόσοφος (ὁ, ἡ), nemintosŭ, de ші înвъцatŭ, saŭ înвъцatŭ, de ші nepodŭ. [μωρὸς, σοφός].

Μωρόσυκον (τὸ), = Συκόμωρον. [μῶρον, σῦκον]·

Μωρότης (ἡ), nepozie, nesimцipe. [μωρὸς].

Μωρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), tîmпŭ, prostŭ de кreeрĭ, nemintosŭ. [μωρὸς, φρὴν]..

Μωρόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкŭ чева nerвstosŭ, saŭ ne чinева nemintosŭ. [μωρὸς]. [de вnde

Μώρωσις, εως (ἡ), nepozipe, вkoatepe (saŭ eшipe) din minцĭ.

Μῶσα, ας (ά), Dop: în локŭ de Μοῦσα.

Μῶσθαι, inf: ал лвĭ μῶμαι..

SFÎPШITƀЛ ЛƀĬ M,

ші

AЛ TOMƀЛƀĬ ÎNTÎĬŭ.

Аврeвіацій dc нѫмeлe прoпрій a лe aвторілор чітацѵ.

Diod: Iaмвл:

Apstf: Apistofanѫ.
Aплn: Anoлonie.
Apst: Apistoтeлѫ.
Aft: Aftonie.
Aплd: пoліopч: Anoлodopѫ în пoліop-чeтiчe.
Apstd: Apistidѫ.
Act: Aetie.
Atenгp: Atenaropa.
Aлeкs: Трал: Aлeksandpѫ Tpaлianѫ.
Aptmdp: Aptemidopѫ.
Aлчfp: Aлчifponѫ.
At: Aten: Ateneѫ.
Andчd: Andoчidѫ.
Ал: Afp: Aлeksandpѫ Afpodisieвл.
Ap: Apianѫ.
Apat: Apatѫ.
Apet: Apeteѫ.
Apt: Apeta.
Antir: Kapist: Antironѫ Kapistie.
Axл: Tat: Axiлѫ Tatie.
Aлкm: Aлкmanѫ.
Anкp: Anакpeonѫ.
Antf: Antifonѫ.
Apш: Apпokpationѫ.
Aц: Aпianѫ.
Apxstp: Apxistpatѫ.
Antiox: Antioxѫ.
An: Kom: Ana Komnena.
Aлч: saѫ Aлчdm: Aлчidamasѫ.
Am: Amonie.
Anonm: Anonimѫ.
Antел: Anтeлexie.
Aплnd: Anoлonidѫ.
Artpxd: Aratapxidѫ.
Atans: Atanasie.
Arat: Aratonѫ.
Apxiл: Apxiлoxѫ.
Aц: Aцisѫ.
Ant: Antirona.
Вaлsm: Кan: Вaлsamonѫ, Канoane.
Вaвp: Вaвponie.
Basл: Apmn: Basiлie în Apмeнoвлѫ.
Bitp: Bitpвie.
Гpr: Гpeгopie.
Гал: Галenѫ.
Гopц: Гopцia.
Гpr: Naz: Гpeгopie Nazianzeanвл.
Г: Hisid: Гeoprie Hisidie
Diod: Diodopѫ.
Dioкp: Dioкopidѫ.
Dem: saѫ Dm: Demostenѫ.
D: Ал: Dionisie Aлікapnaseanвл.
D: Kas: Dion Kasie.
Damask: Damaskinѫ.
Dmкp: Demокpitѫ.
Dвк: I: Dвka Ioan:
D: Fлp: Dimitpie Fалepeanвл.
Dав: Daвidѫ.
Dion: Enit: Dionisie, Enitafiѫ.
D: Apeonц: Dionisie Apeonaцitвл.
Dmtp: Dimitpie.
Eвp: Eвpinidѫ.
Es: saѫ Esd: Esiodѫ.
Ep: Epodotѫ.
Eлd: Eлiodopѫ.
Eпкp: Eпikвpѫ.
Esx: Esxinѫ.
Eл: saѫ Eлi: Eлianѫ.
Eвs: Eвseвie
Epd: Epodianѫ.
Eвst: Eвstatie.
Emued: Emnedoклeѫ.
Epкл: Epaклedѫ.
Eвnш: Eвnaпie.
Esix: Esixie.
Esxл: Esxiлѫ.
Esш: Esonѫ.
Etimoл: saѫ Et: Etimoлorѫ.
Epтц: Epтoцenѫ.
Eпikt: Eпiktetѫ.
Ek: Eкава.
En: Такt: Enea în Taктiла sa.
Esx: Sокp: Esxinѫ Sокpatikѫ.
Eвш: Eвшoлisѫ.
Enif: Enifanie.
Epot: Epotianѫ.
Eвtop: Eвfopionѫ.
Eвtfp: Eвtifponѫ.
Epaкл: Hont: Epaклedѫ Hontиквл.
Eqes: Eqesia.
Enimnd: Enimenidѫ.
Efest: Efestionѫ.
Enix: Enixapmѫ.
Zos: Zosimѫ.
Iвкp: Isокpatѫ.
Isid: Isidopѫ.
Ios: Iosiпѫ
Iпкp: Iпокpatѫ.
Iaмвл: Iaмвліхѫ.

Iвл: Iвліе.
Is: Iseв.
Io: Лid: Ioanв Лidianвл.
Iеркл: Iороклев.
Iвлi: Iвліанв.
Isid: Пел: Isidopв Пелвsiotвл.
I: Eвx: Ioanв Eвxaitonв.
I: Antix: Ioanв Antioxв.
Inon: Inonaкsв.
Ksen: saв Ksn: Ksenofonв.
Калm: saв Кал: Кilimaxв.
Квintл: Квintiліanв.
Ksifiл: Ksifiлinв.
Kosm: Indпл: Kosma Indikoплевstвл.
Клm: Клementв.
Крat: Кratesв.
Kon: Kononв.
K: Manas: Konstantinв Manasї.
Kasiod: Kasiodopв.
Кл: Ал: Клementв Алексandреавл.
Клmd: Чikл: Клеomedв în Чikліка sa teopie a Метеорелор.
Kip: Алек: Кipілв Алексandреавл.
Крt: Крitia.
Кев: Кевesв.
Лвч: Лвчianв.
Лis: saв Лs: Лisia.
Лопц: Лопцinв.
Лкs: Лексikографfв.
Лксп: Лексinв.
Лкfр: Лікofронв.
Лаерt: Лаерtіе
Лівп: saв Лв: Лівапіе.
Лэкsf: Лексifanв.
Л: Тар: Леonida Тарantinвл.
Лів: Лівіе.
Маks: Маksimв.
Mosx: Mosxв.
М: Ant: Маркв Антoninвл.
Мкв: Макавев
Mndp: Менandрв.
Мал: Малахіа
Міх: Пзл: Міхаілв Пселв.
Mosxпл: Mosxополітвл.
Met: Методіе
М: Авt: Математikвл Автолікв.
Мкs: Тір: Маksimв Тірie.
Марчлп: Марчелinв.
Макр: Макрinв.
N: Хоп: Nікіта Хоniatв.
Non: Nonв.
Nік: Nіконв.
Nкnd: Nікandрв.
Nікm: Церм: Nікomахв Церманв.
Nікm: Арm: Nікomахв în Армоніка sa.
Nчfр: Нічeforв
Nікл: Damask: Ніколае Damaskінв.
Ом: Омерв.
Оп: Опіанв.
Очл: Очелв.
Орв: Орeвasie.
Оч: Левк: Очелв Левканв.
Опркрt: Оперокрітв.
Орапл: Ораполонв.
Ор: Орestв.
Плт: Платонв.
Пл: Плвtврхв.
Плв: Полівіе.
Пind: Пindарв.
Пав. Еqіп: Павелв Еqінetвл.
Парt: Партепіе
Пitг: Пitагора.
Павs: Павsania.
Плd: Полідевкв.
Пліп: Плінie.
П: Sil: Павелв Sідентарie.
Прок: Прокопіе.
Псел: Пселв.
Порf: Порfірie.
Пап: Папв.
Прокл: Прокла.
Пisid: Пisidie.
Петр: спist: Петрв спistолъ.
Партп: Партепідв.
Полі: Полієнв.
Порfіроqен: Порfіроqенetв.
Рвf: Efes: Рвfв Efesianвл.
Sof: Sofоклев.
Sвid: saв Sd: Sвida.
Stp: Stравонв.
Sхол: Sхоліаств.
Sim: Tes: Simeonв Тесалоніqеапвл.
Sim: Simonidв.
Stef: Stefanв.
Sол: Sолонв.
Sхол: Esd: Sхоліаствл лвї Esiodв.
Sівл: Sівіле.
Sofр: Sofронie.
Simпл: Simплічie.
Soz: Sozomenв.
Stв: Stовев.
Snf: Sanfo.
Sкst: Секstв.
Sim: Metafр: Simeonв Метафраствл.
Stesix: Stesixорв.
Текр: saв Ткр: Теокрітв.
Твч: Твчididв.
Tefр: saв Tfр: Теofрastв.

Гот: Маɳ: Тота Маɳistрѫ.
Теоп: Теопотпѫ.
Теог: saѫ Тегп: Теогпisѫ.
Теодр: saѫ Тдрт: Теодорitѫ.
Тes: Тeseѫ.
Тірt: Тірteѫ.
Тfл: Теофілѫ.
Тедрd: Теодорidѫ.
Темit: Темistie.
Тфлк: Теофілактѫ
Теод: Акраг: Теодорѫ Акрагantinѫл.
Т: Продр: Теодорѫ Продротѫ.
Тім: Локр: Тімеѫ Локреапѫл.
Теод: Іртак: Теодорѫ Іртакіе.

Флстр: Філостратѫ.
Фал: Фалаpisѫ.
Філ: Філопѫ.
Флпп: Філопопѫ.
Фчлд: Фочілідѫ.
Ферекр: Ферекратѫ.
Фріпх: Фріпіхѫ.
Фѫрп: Фѫрпѫtѫ.
Фот: Фотіе.
Хрis: Хрisостомѫ.
Хрістод: Хрістодѫлѫ.
Харit: Харітопѫ.
Церм: Цермапѫ.

Ворвеле авревіате, saѫ прескѫртате.

ел: між:

аsпір: аsпіратѫ.
артік: артіколѫ.
аsем: аsемънътівѫ.
ак: акѫsатівѫ.
адв: адвервѫ.
акт: актівѫ.
адѫп: адѫпътівѫ.
адіект: адіектівѫ.
Ат: Атікѫ, saѫ Атічеште.
аналкт: аналекта.
афірмат: афірматівѫ.
вот: вотанікѫ.
Геот: Геотікѫ.
Гіs: Гіsерічеште.
въіт: въітътівѫ.
вііт: вііторѫ.
Ватрхм: Ватрахоміомахіе.
вокт: вокатівѫ.
греш: грешіт, saѫ грешеалъ.
гном: гноме, saѫ гномонікѫ.
Дор: Дорікѫ.
дат: датівѫ.
дім: діминѫтівѫ.
деп: депоninte.
драм: дрематікѫ.
desлѫш: desлѫшітівѫ.
еѫм: еѫmenide.
Еол: Еолікѫ.
еtімл: еtімоqie.
епіт: епітетѫ.
Евр: Евреште.
епгл: епглітікѫ.
ел: saѫ еліп: еліптікѫ.

експл: екслікаціе.
екгр: екграsѫ.
fem: femeіeskѫ.
fіг: fігѫрат.
філs: філosofie•
fъкът: fъкътоape.
fапt: апst: fапteле Апostолілор.
інтер: інтерїекціе.
Іон: Іонікѫ.
інf: інfінітівѫ.
імп: імпѫ.
іѫріп: їѫрisпрѫdінцъ.
іміт: імітатівѫ.
ins: insѫлъ.
ініатр: ініатріа (medічінъ de каї).
імп: екл: імпѫ еклesіastікѫ.
Іл: Іліada.
кав: кавалеріе.
къіт: къітівѫ.
ком: комікѫ.
компр: компаратівѫ.
крон: кроніче.
кît: кîтіme.
кап: канопѫ.
лок: локалѫ.
лѫкр: лѫкрѫ, saѫ лѫкрѫрї-
Лат: Латіпеште.
лѫпт: лѫптъторѫ.
мѫstрът: мѫstрътівѫ.
мірът: мірътівѫ.
Мерк: Меркѫрѫ.
маї кѫ sea: маї кѫ seamъ.
між: міжлочітівѫ.

med: mediɥinalʁ.
maĭ deos: maĭ deosebit.
matmt: matematikʁ.
nesɪ: nesɪrʁ.
nex: nexotʁpîtʁ.
nenoſt: nenoſtitibʁ.
nestp: nestpʁmʁtʁtibʁ.
neîntpeʁ: neîntpeʁʁinɥatʁ.
nab: nabigatibʁ.
nerat: neratibʁ.
onpit: onpitibʁ.
obiч: obiчnʁitʁ.
Od: odisea;
noet: noetikʁ.
nas: nasibʁ.
prez: prezentʁ.
neps: nepsoanʁ.
npin ʁrm: npin ʁrmare.
naptik: naptikʁlarʁ.
prib: pribatibʁ.
noft: noftitibʁ.
npinч: npinчipalʁ.
Heps: Hepsieneute.
nleon: nleonasmʁ.
nrepo: nrepositie.
prob: proberbʁ.
nartч: nartiчinʁ.
norʁnч: norʁnчitibʁ.
nrel: nrelʁnɥitibʁ.
npim: npimitibʁ.
npin: sink: npin sinkopʁ.
nosit: nositibʁ.
neste-sʁb: neste-sʁbîrшitʁ.
nriч: nriчinʁ.
nand: nandekte.
neskʁp: neskʁpie.
rel: relatibʁ.
pet: saʁ ptp: petopikʁ.
sʁfl: sʁʁɥ: sʁflape sʁʁɥipe.
sʁʁsk: sʁʁskpisʁ.
sinr: sinrʁpitʁ.
sʁʁst: sʁʁstantibʁ.
Sipien: Sipieneute.
sf: skp: sfînta skpintʁpʁ.
sʁnpl: sʁneplatibʁ.
stpʁm: stpʁmʁtʁtibʁ.
sʁn: sʁnʁsʁ.
se înɥ: se înɥelene.
sim: simplʁ.
se sint: se sintakseute.
Skp: ntp: Skpintʁpʁ, nʁtepe.
Skp: Skpintʁpa.
sxl: sxoliastikʁ, sxoliastʁ.
tpe: de kʁ: trekʁtʁ de kʁpînd.
tim: timnʁ.
tlɥ: saʁ teol: teolonie.
test: testʁmîntʁ.
tpn: Bisep: tponarʁ Bisepiческʁ.
Tesal: Tesalienî.
ʁninepe: ʁninepsonalʁ.
xot: xotʁpîtibʁ.
xap; xapaktepʁ, -epe.
înd: îndoibʁ.
îm: îmmʁlɥibʁ.
întɥ: întɥitibʁ.
întind: întindepe.
în ɥen: în ɥeneralʁ, saʁ în ɥenitibʁ.
însem: însemnape.
întʁp: întʁpitibʁ.
întinz: întinzʁtibʁ.
întreʁt: întreʁtibʁ.
înɥel: înɥelegînd ʁ se.
înnpot: înnpotibʁ.
în sink: în sinkopʁ.
înd: îndoĭosʁ.
îmnʁpʁt: îmnʁpʁtешtĭ.
чirk; чirkonflekʁ.
черчет: черчетʁtibʁ.
ші чл: ші чеде-л-алте.
ɥen: ɥenitibʁ.
ɥeomtp: ɥeometpikʁ.